3 50

Adolfus Pettrich
Washington City
D. of Columbia
1840

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE

GRÆCO-LATINUM ET LATINO-GRÆCUM:

STUDIO ATQUE OPERA

JOSEPHI HILL, JOANNIS ENTICK, GULIELMI BOWYER,

NEC NON

JACOBI SMITH, S. T. P.

ADACTUM.

INSUPER QUOQUE, AD CALCEM ADJECTÆ SUNT

SENTENTIÆ GRÆCO-LATINÆ,

QUIBUS

OMNIA GRÆCÆ LINGUÆ PRIMITIVA COMPREHENDUNTUR:

ITEM

TRACTATUS DUO,

ALTER DE RESOLUTIONE VERBORUM, DE ARTICULIS ALTER

UTERQUE PERUTILIS, ET ÆQUE DESIDERATUS.

HANC EDITIONEM XXII CURAVIT ET AUCTIOREM FECIT

PETRUS STEELE, A. M.

EDITIO HÆC AMERICANA, CUM NITIDA ILLA (XXII) EDINENSI NUPERRIMA, ACCURATE COMPARATA ET EMENDATA.

José Antonio de Carvalho Monteiro

New-York:
Stereotyped by Hammond Wallis.
PUBLISHED BY COLLINS AND HANNAY,
230 Pearl-Street.

1832.

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JOSEPHUS HILL.

GRÆCAM Linguam celebrare, cujus existimatio apud literatos omnes tanta est, ut neque laudibus augeri, neque vituperatione minui queat, nec mihi opus est, nec studiosa indoles id exposcit. Di iis igitur solummodo verba facere in animum induxi, quæ præsens omnino spectant institutum: quò penes unumquemque sit faciliùs de eodem rectiúsque judicare. Ut verò æquum de quovis libro fiat judicium, plurimùm refert consilium perinde instituti operis, ac ipsum opus habere compertum. Quibus igitur de causis hosce suscepimus labores, et quem ad usum eosdem dirigimus; ne, hoc non benè perspecto, iniqua (ut plerumque fert consuetudo) in nos operamve nostram lata esset sententia; paucis te, Amice Lector, à primo admonendum duxi. Quisquis enim secum recolit quot Lexica annis jam antea multis prodiêrunt in lucem, nos forsitan imprudentiæ coarguet, quasi frustra hoc à nobis fuerit editum. Verùm in memoriam revocet ea omnia vel κριτικώτερα esse, (nonnullaque per omnia Græca) atque ideò non attemperata ad captum juventutis, sed viris peritis duntaxat accommodata; vel pretii saltem molisque grandioris, quàm ut à multis parentibus comparari, aut à puerulis commodè portari queant. Idcirco Cl. Schrevelius, qui multis nominibus de rep. literariâ benè meruit, meliúsque mereri pergit quotidie, hoc Lexicon concinnavit primitùs; idemque nos in usum Britannorum jam auctum ivimus; ut studiosæ Gr. Ling. adolescentiæ, in superandis difficultatibus, quæ teneriorem istam ætatem ut plurimùm torquent, foret subsidio: et tenuioribus insimul fortunis, humerisque parum firmis meliùs aliquantò consuleretur. Quò verò adolescentibus salebrosa ad Athenas via planior fieret, itaque compen-

diosior: id in primis et Cl. Schrevelio, et nobis fuit curæ; ut vocabula omnia N. Testamenti, et scriptorum qui in Scholis trivialibus teruntur; necnon usitatiora, quæ cùm alibi apud Poëtas, et Oratores occurrunt, tum maximè in Veteris Testamenti versione Græcâ (quæ multis perperam LXXII. dicitur), explicata forent et enucleata. Anomala etiam et Themata quæ difficiliùs investigantur, utì et hujus linguæ dialecti variæ, quæ molestiam minùs exercitatis (ut quæ maximè) creare solent; ea ferè omnia, et inventu et intellectu facta sunt facillima. Verbis item quæ frequentiùs occurrunt, non solùm Futura et Præterita (quod ab aliis Lexicographis factum), sed alia etiam assignavimus tempora, quibus difficultas inesse videbatur, et potissimùm Indefinita; Græci quippe plurimùm hæc pro Perfectis solent usurpare. Ut verò à cæteris dignosci possint, literis capitalibus signata sunt primitiva; sub quibus plerumque et derivata et composita communiora (quæ suâ etiam serie relata sunt), memoriæ ergô commemorantur. Græca πολύσημα, per primigenias suas significationes primùm plerumque, deinde per postnatas (nisi quando unica sufficiat) Latinè reddidimus. Quid enim id genus voces (quæ ferè sunt innumeræ) primò et propriè signant, quid verò translatè et μεταφορικῶς, permagni interest exploratum habere. Cùm enim translata vocabula et plus habeant ornatûs quàm propria, ac plus etiam ad significandum valeant (concisæ utpote sunt similitudines, quæ rem planè subjiciunt oculis), iis quàm sæpissimè utuntur Scriptores: quo fit necesse ut juxtà in alienis in quæ migrârunt, vel ubi saltem diversantur, ac propriis domiciliis eadem exploremus.

Quid insuper in hâc Editione præstitum est, admonendus es porrò, Candide Lector. Nonnulla Schreveliana, sed oppidò pauca, deleta sunt (neque enim operam, neque famam ejus imminutam velimus), alia quædam mutavimus; ἔτυμα desiderata adjecimus; plurima hinc inde, prout series verborum tulit, intertexuimus; et vocabulorum denique quinque ampliùs millia in album retulimus. Adjectivis unius, utì et trium terminationum, ut ab iis quæ duarum sunt, et substantivis discriminari possint (quod sæpiùs pueris negotium facessere jam inde ab adolescentiâ memini), nullos, præterquam in initio, adjecimus articulos. In transferendis Græcis operam dedimus, ut ea vocabula Latina, quæ jam olim Latii jure donata sunt, sed Graiis prosapiam suam referunt acceptam, literis majusculis imprimerentur. Quod tametsi à nemine

(quod sciam) adhuc tentatum fuerit, et quantulumcunque videbitur; magni tamen (nisi me valdè fallit conjectura) erit adolescentibus emolumenti. Hoc enim pacto, non solùm eorundem origines, et in plurimis orthographia etiam, et syllabarum quantitates multò faciliùs innotescere possint: verùm etiam ambæ unâ eâdemque operâ addiscuntur linguæ; citiúsque et altiùs memoriæ Græca per Latina (antea utpote cognita) imprimuntur. Ratio enim comparandi linguam quamcunque expeditior est nulla, quàm (paucis ex Grammaticâ prægustatis, de pronominibus verbisque substantivis, quòd frequentissimè occurrunt; de vi præpositionum item, ob earum usum cùm singillatim, tum in compositione (apud Græcos præsertim) longè uberrimum; conjunctionumque ad assequendum sermonis nexum; de verborum et nominum denique variationibus) ad origines dictionum attendere diligentèr; et per notas voces ignotas addiscere, et memoriâ retinere. Cujus rei testis adeò locuples est omnium experientia, ut nemo, nisi in linguis planè hospes, ignorare possit. Quòd si in iisdem duriusculè subindè ἐτυμολογίζειν videamur: at certè nihilo secùs id fecimus, quàm à doctissimis Etymologis ante nos factum; tametsi quò minùs, literarum varias permutationes ostendendo, etyma firmaremus, cùm brevitas, tum ratio operis in primis prohibuit. Ubi autem iisdem omnino conveniunt literis (quod in plurimis vocibus, et nominibus præsertim propriis, sæpe accidit), minùs fuimus soliciti, unicuique utpote obvia. Verùm cùm tam ingens sit istiusmodi vocabulorum multitudo, ut una ferè Æolica dialectus, non injuriâ (Fabio teste) totum penè sermonem Latinum pro suâ sobole vendicare possit; tantaque incertitudo sit, quânam familiâ, imò vel gente oriunda sunt plurima; nemini sit mirum si nonnulla hunc in modum fortè indigitanda, à nobis sint prætermissa: quando neque per tempus semper licuit, nec (fateor) placuit semper, multis ex Etymologis ἔτυμα usurpari. Quin facile est signatis addere: et in vocabulariis Latinis, si ad eundem modum daretur, ut vernacula quæ à Latinis ducunt originem, et solâ terminatione sæpissimè discrepant, diversis literis vel characteribus quibuscunque innotescerent: opus (nisi plurimùm fallor) non minùs utile reip. literariæ, quàm juventuti gratum foret. Quod ut in Latino-Anglicano fiat, auctor fui; et brevi spero effectum iri. Anglicana interdum Græcis oriunda nostratium gratiâ admiscentur: nonnullaque à nemine (quantùm uspiam mihi contigit videre) hucusque observata. Dum hæc continenti labore in

Græco-Latino molimur, in Latino-Græcum interea incubuit J. Hutchinsonus vir supra ætatem doctus. Ubi vocabulorum seriem in ordinem Alphabeti cum restituit; Græca aliquammulta Latinis addidit; et utriusque generi tria circiter millia suppeditavit; prout unicuique collationem instituenti constare poterit. Hisce Lubini sententias Græco-Latinas subjunximus; e tractatus duos nunquam antea editos; quos humanitèr mecum communicavi Doctiss. Rhodocanacides; qui alia similis monetæ, si literatorum calculi hæc approbari senserit, excudenda pollicetur. Reliquum est, ut Typograph nomine tuum imploremus candorem, quem (si quis alius) jure optimo meru isse videbitur: quippe omnem curam, operam, et diligentiam adhibuit, ut hæ quàm emendatissimè tuum in conspectum prodirent. Typis fatetur minutioribus se usum;* ne opus, hoc tanto auctario, justam molem, pretiumve solitum excederet; eòque magis, quòd ejus sunt generis hujusmodi libri, u non in oculorum usque defatigationem perpetuò sint legendi, sed consulend tantùm prout tulerit occasio. Σφάλματα si qua irrepserint, (et in tantâ varietate aliter quî fieri potuit?) ea tamen omnia adeò esse εὐαπολόγητα vehementèr confidit; ut nihil sit causæ, cur Cl. Schrevelius in posterum vereatur ne corruptè in Angliâ, hâc saltem ex officinâ,† prodeat. Hæc sunt, Benigne Lector, de quibus te admonitum velim; nec superest quicquam, nisi ut nostros omnium labores æqui bonique consulas. Vale.

A. D. MDCLXVIII.

* Cl. Schrevelius, in Præf. ad Lexici sui editionem quartam, de ejusdem editione Anglicanâ a Jos. Hill dixerat: "Laudo quidem diligentiam et industriam Cl. Hillii, modò typis nitidioribus illud (sc. Lexicon) edidisset."

† Sc. Academ. Cantabrig. Typographi.

☞ *Additiones* Bowyerianæ *notantur asterisco* (*).

LECTORI BENEVOLO

S. D.

JACOBUS SMITH.

In Schrevelii Lexici hâc Editione, ineptiis quibusdam, quæ editionibus prioribus adhæreant, abjectis, voces complures et phrases nonnullæ ex Lexicis celeberrimis selectæ passim inseruntur. Quinetiam syllabarum quantitatem plurimis in locis notandam curavi. Porro, autem, verborum tempora, modi, et personæ, aliquatenus sed parcâ manu delentur. Quis enim juvenis ingenuus, grammaticæ artis, uti debet, peritus, ea parùm necessaria ante ei oculos perpetuò obversari, tolerare possit? Verùm, si humiles mei labores præceptori docto et juventuti studiosæ minùs displiceant, meipsum ad editionem aliam vocibus et phrasibus locupletatam strenuè accingam. Interea, Lector Benevole, inceptis faveas, maculisque paucis, ut spero, ignoscas. Vale.

AD LECTOREM.

In hâc Schrevelii Lexici novâ Editione, operam dedimus, ut quàm exactissimum prodiret: ideoque non solùm curæ fuit ut typis nitidioribus excuderetur, mendisque typographicis, quantum fieri potuit, careret, verùm etiam ut hic et illic, ubi res occasionem præbuit, multis verbis locupletaretur. Nec in mensurâ syllabarum minùs elaborandum esse putavimus; hanc enim ad rem, omnia fere Lexica minora, quæ adhuc in manus tyronum tradita sunt, prorsus inutilia. Alienum tamen à nostro consilio fuit, omnes vocales ancipites notare; neque semper quidem potuissemus: nam in plurimis verbis, præsertim in ἄνω, ἄω· ἵνω, ἵω· ὕνω, ὕω, &c. nominibusque exinde derivatis, eædem vocales alios apud scriptores breves sunt, apud alios longæ, et quæ sit multorum mensura, nequaquam adhuc exploratum habetur. Rebus igitur ita se habentibus, ne vitio nobis vertatur, si hæc in præsentiâ interdum neglecta sunt: munere enim in hâc re, ut nobis quidem videtur, functi fuerimus, si quæcunque jam certa sint atque tyronibus utiliora, inserta fuisse invenientur. Provectiores quidem, eosdem ad fontes sese conferent, è quibus nos etiam, omnia quæ in hâc editione inveniantur, deduximus;—Morelli scilicet Thesaurum à Maltby editum, Kusteri Indicem, atque Prof. Dunbar Prosodiam Græcam. Postremò Græci verbi paradigma à Prof. Dunbar jampridem editum, propè finem Lexici inseruimus.

P. STEELE.

Edinburgi, A. D. 1818.

CORNELII SCHREVELII

LEXICON

GRÆCO-LATINUM.

A Prima est apud Græcos litera, quam vocant ἄλφα, à primâ Hebræorum *Aleph*. Interdum est nota numeralis, significans primum; sicut β, secundum; γ, tertium, &c. sed cum lineolâ infernè positâ *mille* denotat. In compositione verò multiplicem habet usum; aliquando enim est ϛερητικὸν, et vim privandi obtinet: βέβαιος, *stabilis*; ἀβέβαιος, *instabilis*; &c. Aliquando est ἐπιτατικὸν, quasi dicas *intensivum*; hoc est, vim addit significationi; ut in ἄχανες, ἄβιος. Interdum idem va et quod δὺς, ut ἄβατος pro δύσβατος Nota autem, quòd in quibusdam dictionibus α impunè absit, vel adsit, ut otiosum dici possit: ἀβληχρὸς, βληχρός· ἄϛαχυς, ϛάχυς· ἀναρῖται, νηρῖται· ϛράβελοι, ἀϛράβελοι.

Α pro ε Doricè: ut αἶτε pro εἶτε.

ᾼ pro ἡ, Dor. articulus. ᾇ, *quo*, Dor. pro ῇ, adv.

Α pro ω, Dor. in gen. pl. simpl. ν sine accentu, et ᾶν, cum circumflexo. Sic α pro ω, in nom. quintæ decl. simpl. ut Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ῶνος. Sic χρυσάσων pro χρυσώσων, à χρυσόω; βοᾶσι pro βοῶσι.

Ἅ, *quæ*: articulus postpos. n. g. pl. num. ab ὅ, *quod*.

Ἆ, vox quiritantis, admirantis, optantis: ut et ἆ, ἆ, *ah*, *ah*, lamentantis, ab ἆ.

Ἃ, ἃ, *ha*, *ha*, *he*, ridentis, ut apud Lat.

Ἀάατος, per dupl. privationem, vel per Pleonasm. τȣ̃ α, *valdè noxius* et *innoxius*: ab α et ἄω, vel ἄτω, βλάπτω. Th. ἀτάω. ἄατος, idem.

Ἀαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infragilis*: ab α et ἄγω, *frango*.

Ἄαδε, *molestus fuit*: aor. 2. pro ἧδε, solutione η in αα, verbi ἀαδέω,

Ἀαδὴς, Dor. pro ἀηδής.

ἈΑ΄ΖΩ, *exhalo*: f. σω, p. κα, à sono.

Ἀάθην, *deceptus fui*: pro ἤθην, a. 1. pass. verbi ἀαομαι, quod ab ἄω, seu ἄημι.

Ἀάθικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incorruptibilis*; *damno non obnoxius*; ex α pleon et ἄθικτος *intactus*.

Ἀάμινς, θος, ἡ, aucupii instrumentum.

Ἄαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non tangendus*: ex α priv. et ἄπτο seu ἰάπτω, *tango*.

Ἀαρὼν, ὁ, nom. viri Hebr. indecl. q. d. *Montanus*.

Ἀασάμην, ω, ατο, *offendi*: pro ἠσάμην, aor. 1. med. verbi ἀάζω vel ἀάσκω, *noceo*: aor. 1. ἄσα, Dor. pro ἦσα, et solutione τȣ̃ η in dupl. breve ἄασα, et in med. ἀασάμην a. 1. pass. ἀάσθην, ης, η, pro ἤσθην. Th. ἀτάω.

Ἀᾶσι, *flant*: 3. pl. ab ἄημι· ut ἵϛημι, ἱϛᾶσι. Th. ἄω.

Ἀασμὸς, ȣ̃, ὁ, *habitûs calidi efflatio*, *exhalatio*, ab ἀάζω, *halo*.

Ἀάσχετον, *intolerabile*: ex α et ἔχω, vel σχέω, *teneo*: cujus 3. pers. perf. pass. ἔσχηται, unde σχετὸς, ϗ ἄσχετος, et Pleonasmo τȣ̃ ι, ἀάσχετος.

Ἀᾶται, *saturatur*: 3. sing. ab ἴαμαι. Th. ἄημι. Sed ἀᾶται, 3. sing. ab ἀάομαι.

Ἄατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *insatiabilis*, *innoxius*: ex α et ἄτη, *damnum*.

Ἀβαδδὼν, nomen Antichristi; *vastatio*.

Ἀβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *profunditate carens*, ἄνευ βάθȣς.

Ἆβαι, *teneræ*: Dor. pro ἧβαι, ab ἥβη, *pubes*.

Ἄβαιον, *parvum*, ex α et βαιὸν, idem.

Ἀβακέως, *quietè*: ab

Ἀβάκης, έος, *mutus*: ab α et βάζω, *loquor*.

Ἀβάκησαν, *nescierunt*: a. 1. act. Ion. ab ἀβακέω, *taceo*. Th. βάζω.

Ἀβακίζω, f. ίσω, *taceo*.

Ἀβάκιον, ȣ, τὸ, *mensa*, *seu tabula calculatoria*.

Ἀβάκισκος, ȣ, ὁ, *tessella pavimenti*.

ἈΒἈ΄ΛΕ, *utinam*, *heu*: forsan ab אבל abal, *lugere*.

Ἄβαντα, acc. sing. ab Ἄβας, αντος, ὁ, nom. propr. viri.

ἌΒΑΞ, κος, ὁ, *abacus*: item *tabula* seu *mensa calculatoria*: hinc forsan Angl. BOX, BENCH, et BANK, *mensa nummulariorum*.

Ἀβάπτιϛος, ȣ, ὁ, ϗ ἡ, *immersabilis*: ab α et βαπτίζω.

Ἄβαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intinctus*. ex α et βάπτω.

ἈΒΑΡ, ρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀβαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non onerosus*: ex α et βάρος. Th. βαρός.

Ἆβας, Dor. pro ἥβης, gen. ab ἥβη.

Ἀβασαι, a. 1. inf. act. verbi ἀβάζω, *præclarè ago*, *extollo*: ex α pro ἄγαν, et βαζω.

Ἀβασάνιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inexploratus*: ex α et βασανίζω.

Ἀβασανίϛως, adv. *re non examinatâ*.

Ἀβασίλευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unde ἀβασιλεύτως, *sine rege*: ab α et βασιλεύω, *regno*.

Ἀβάσκᾱνος, et Ἀβάσκαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *invidiâ vacuus*; *verus*: ex α et βασκαίνω, *invideo*.

Ἀβάστακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *portatu difficilis*: ex α et βαστάζω, *onus fero*.

Ἄβᾱτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *invius*: hinc etiam ἀβάτα, Dor. pro ἀβάτη, ης, ἡ' ex α et βατὸς, *pervius*: quod à βαίνω.

Ἀββᾶ, ὁ, nomen Syriacum, indecl. q. interpret. Lat. *pater*.

Ἄββαλε, pro ἀπέβαλε, vel, ut alii, pro ἀνέβαλε, *rejecit*: a. 2. ab ἀναβάλλω.

Ἀβέβαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infirmus*: ex α et βέβαιος.

Ἀβεβαιότης, ητος, ἡ, *infirmitas*

Ἀβὲλ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Vanitas*.

Ἀβέλτερος, *stolidus*: ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· hinc ἀβελτερία, ἡ.

Ἀβιὰ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater meus est Dominus*.

Ἀβιᾱθὰρ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater excellens*.

Ἄβιβλος, ȣ̃, ὁ, qui libris caret.

Ἀβιληνὴ, ῆς, ἡ, nomen regionis.

Ἄβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui non suppetunt ad victum necessaria*: ab α priv. et βίος, *victus*: item *dives*, *longævus*: ab α epitat. et βίος, *vita*. Est et

Ἄβιος, *valdè robustus*; item *non violentus*: à βία, *vis*, *robur*.

Ἀβιȣ̀δ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *Pater decoris*. vel *Decus patris*.

B

Ἄβιωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, sine vitâ, non vitalis: à βιόω, vivo. Th. βίος.

Ἀβλαβέως, innoxiè: ab ἀβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, innoxius: ex α et βλάπτω.

Ἀβλάπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, noxæ expers, vel innocuus: ex α et βλάπτω.

Ἀβλὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, nondum jactus, novus. Sed ἄβλητος, nondum ictus. Utrumque ex α et βάλλω.

Ἀβληχρὸς, ὰ, ὸν, debilis, e: ab α priv. vel pleon. et βληχρὸς, debilis. Apud Pindarum accipitur pro forti.

Ἀβλόει, sacrifica: præs. imperat act. verbi ἀβλοέω.

Ἀβοᾶτὶ, Poët. et Dor. adv. pro comm. ἀβοητὶ, τυτέςιν ἄνευ βοῆς, ἄνευ πολέμε.

Ἀβοήθητος, ε, ὁ ϗ ἡ, destitutus ope vel remedio: ab α et βοηθέω.

Ἀβόλησαν, occurrerunt: Ion. pro ἠβόλησαν, 3. pl. a. 1. verbi ἀβολέω.

Ἄβολος, ε, ὁ, qui nondum amisit dentes ætatis indices, i. e. γνώμονας. Th. βάλλω.

Ἀβελία, ος, ἡ, inopia, consilii: ex α et βελή. hinc

Ἄβελος, ε, ὁ ϗ ἡ, consilii expers.

Ἀβέλως, adv. inconsideratè.

Ἀβελότατα, adv. inconsultissimè.

Ἀβετέω, gen. Ion. pro ἀβέτε, ab

Ἀβέτης, ε, ὁ, bobus carens: ex α et βῦς, bos.

ἌΒΡΑ, ας, ἡ, vel Ἅβρα, ancilla: ab אב, viror.

Ἀβραὰμ, nomen viri, indecl. q. interpret. Lat. Pater excelsus, vel Pater multitudinis.

Ἀβράκησαν, sonuerunt: 3. pl. a. 1. Ion. verbi ἀβρακέω.

Ἄβραχε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ἀβράχω, Poët. pro βράχω.

Ἄβρεκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄβροχος.

Ἁβρίζομαι, delicato cultu utor, delicatè me orno: ab ἁβρός.

Ἀβρίζω, f. ίζω, à cibo sumpto dormio: ex α int. et βρίζω, dormito.

Ἀβριθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, sine pondere: ab α et βρίθω.

Ἀβρίξαι, a. 1. inf. act. ab ἀβρίζω, à cibo sumpto dormire.

Ἁβροβάτης, ε, ὁ, molli incessu utens: ex ἁβρὸς et βαίνω, eo, incedo.

Ἁβρόβιος, ab ἁβρὸς et βίος· et

Ἁβροδίαιτος, ε, ὁ ϗ ἡ, molliter et delicatè vivens: ab ἁβρὸς et δίαιτα.

Ἄβρομος, ε, ὁ ϗ ἡ, strepitum magnum edens: q. ἅμα βρόμῳ. Th. βρέμω.

ἉΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, mollis, delicatus: ab אב virens, vel אבר fortis.

Ἁβρότας, ατος, ὁ, Dor. pro Ἁβρότης; q. v.

ἈΒΡΟ'ΤΗ, ης, ἡ, nox: ab α et βροτὸς· ἐν ᾗ βροτὸς ὁ πρόεισι. nonnunquam νὺξ additur. hinc ἀβροτάζω, in nocte vagor: et ἀβροτέω, noctu occurro: ἀβροτῆσαι, a. 1. infin. act.

Ἁβρότης, ητος, ἡ, mollities; ab Ἁβρός.

ἈΒΡΟ'ΤΟΝΟΝ, ε, τὸ, abrotonum, genus herbæ.

Ἄβροτος, ε, ὁ ϗ ἡ, immortalis: ab α et βροτός.

Ἁβροχαίτας, α, ὁ, Dor. et Æol. pro comm. ὁ, ἁβρὸς τὴν χαίτην ὢν, vel ὁ ἁβρὰν τὴν χαίτην ἔχων, qui est delicatâ tenerâque comâ. Anacreon.

Ἄβροχος, immadidus: ab α et βρέχω.

ἌΒΡΥΝΑ, vel ἄβρυνα, τὰ, mora: παρὰ τὴν ἁβρότητα.

Ἁβρύνομαι, f. ῦμαι, delicior, glorior.

Ἁβρύνω, f. υνῶ, orno. Th. ἁβρός.

Ἄβρωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, non voratus: ex α et βρώσκω· item esui ineptus.

Ἄβυδος, ε, nomen urbis. Ἀβυδόθι, Abydo oriundus, et ibidem habitans.

Ἄβυσσος, ε, ἡ, infinitæ profunditatis vorago, gehenna: ex α et βυσσὸς, Ion. pro βυθὸς, fundum.

Ἀγάασθαι, obstupescere: ab ἄγαμαι, per Pleonasm. Poët. inde etiam.

Ἀγάασθε, invidetis.

Ἄγαβος, ε, ὁ, nomen viri.

Ἀγάγας, qui dixit: Ion. pro ἀγαγὼν, part. a. 2. verbi ἄγω.

Ἀγαγὲν, Dor. pro ἀγαγεῖν, a. 2. inf. act. Att. ἀγαγέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ejusd.

Ἀγάγοι, ducat: a. 2. opt. act. Att. ἄγαγον, ες, ε, a. 2. ind. Att. Ion. ἀγαγὼν, part. a. 2. Att. pro. ἀγὼν, subj. ἀγάγω. ab eod. verbo.

Ἀγάζομαι, f. σομαι, succenseo, invideo, admiror. Th. ἀγάω, vel ἀγάομαι. Hinc fortassè, Angl. TO GAZE.

Ἀγαθαρκία, ας, ἡ, boni principium: ab ἀγαθὸς, bonus, et ἀρχὴ, principium.

Ἀγάθεος, Dor. pro ἠγάθεος, valdè divinus.

Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, glomus. Th. ἀγαθός.

Ἀγαθοεργέω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, benefacio.

Ἀγαθοεργίη, ης, ἡ, Ion. beneficentia.

Ἀγαθοεργὸς, et contractè ἀγαθεργὸς, ε, ὁ, beneficus: ex ἀγαθὸς et ἔργον.

Ἀγαθοκλέης, εεος, εες, vel ης, ες, ὁ, Agathocles, nomen viri.

Ἀγαθοποιέω, ῶ, beneficio afficio, rectè ago, f. ήσω, a. 1. inf. ἀγαθοποιῆσαι.

Ἀγαθοποιΐα, ας, ἡ, benefactum.

Ἀγαθοποιὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, beneficus: ex ἀγαθὸς, et ποιέω.

Ἀγαθὸς, ε, ὁ, bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis: ab ἄγαν, vel α intensivo et γηθέω, lætor: vel ab ἀγαςὸς, abjecto σ, τ mutato in θ· vel παρὰ τὸ ἄγαν θέειν ἡμᾶς. Angl. GOOD.

Ἀγαθότης, τητος, ἡ, bonitas: ab ἀγαθός.

Ἀγαθεργίη, Ion. per Crasin, pro ἀγαθοεργίη.

Ἀγαθεργὸς, beneficus: vide ἀγαθοεργός.

Ἀγαθυνθεὶς, gavisus: a. 1. part. pass. ab ἀγαθύνω, benefacio.

Ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, bonitas. Th. ἀγαθός.

Ἀγαθωτάτῳ, dat. sing. superl. regularis, qu. ab ἀγαθὸς,-τερος,-τατος, optimo, præstantissimo.

Ἄγαι, αἱ, litora, vulnera: ab ἄγω, frango.

Ἀγαίεται, 3. pers. indic. ab ἀγαίομαι, irascor, invideo. Th ἀγάω.

Ἀγαῖος, ε, ὁ, elegans, invidiosus. Hinc sono et sensu alludit Angl. GAY.

Ἀγαίων, ονος, ὁ, Sol.

Ἀγακλειτὸς, ὁ, valdè, celebris, inclytus: ab ἄγαν et κλειτὸς, quod à κλέος.

Ἀγακλῆς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀγακλέης, valdè gloriosus, idem quod ἀγακλυτός.

Ἀγακλυτὸς, ε, ὁ, inclytus: ex ἄγαν et κλυτὸς, celebris: quod à κλύω, audio. Ἀγακλυτοῖσιν, dat. pl. Ion.

Ἀγακτιμέναν, splendidè ædificatam, ἄγαν ϗ λαμπρῶς κεκτισμένην, Æol. neglecto augmento, et σ metri causâ sublato, κτιμένος pro κεκτισμένος, ædificatus: à κτίζω.

Ἀγαλλίαμα, τος, τὸ, exultatio.

Ἀγαλλίασις, εως, ἡ, idem, ab

Ἀγαλλιάω, ῶ, exulto: f. άσω, perf. ἠγαλλίακα, a. 1. m. ἠγαλλιασάμην, ω, ατο; a. 1. pass. ἠγαλλιάσθην. Th. ἀγάλλω.

Ἀγάλλομαι, gestio, exulto: ab ἄγαν et ἄλλομαι. Hinc fortè Angl. GALLOP.

ἈΓΑ'ΛΛΟΧΟΝ, lignum Indicum odoratum.

ἈΓΑ'ΛΛΩ, f. λῶ, perf. κα, orno, facio delectabile. Quidni hinc ducamus nostrum GALLANT?

Ἄγαλμα, ατος, τὸ, ornamentum, oblectamentum, simulachrum.

Ἀγαλματοποιὸς, ε, ὁ, statuarius, à ποιέω et τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω.

Ἄγαμαι, admiror: f. ἀγάσομαι, a. 1. m. ἠγασάμην, pass. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.

Ἄγαμος, ε, ὁ ϗ ἡ, cœlebs: ex α et γάμος.

ἌΓΑΝ, adv. nimis, valdè.

ἈΓΑΝΑΚΤΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, doleo, indignor, ægrè, fero. a. 1. ἠγανάκτησα. part. ἀγανακτήσας. gen. part. præs. ἀγανακτῦντος. Hinc ἀγανάκτησις, indignatio; ἀγανακτικὸς ε, ὁ, querulus. Forsan ab ἄγαν et ἄχθομαι.

Ἀγανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, mitis, lenis placidus, comis. Th. γάνος.

Ἀγανῆσι, dat. pl. Ion. pro. ἀγαναῖς, ἀγανοῖσι, m. g. ab. ἀγανὸς, mitis, placidus, superl. ἀγανώτατος. Th. γάνος.

Ἀγάννιφος, nivosus: ab ἄγαν et νίφω.

Ἀγανὸς, ἡ, ὸν, mitis, placidus, blandus, desiderabilis. Th. γάνος.

'Αγανοφροσύνη, ης, ἡ, *comitas, mansuetudo:* ab

'Αγανόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui leni est animo:* ab ἀγανὸς et φρὴν, *animus.*

'Αγάνωρ, Dor. pro ἀγήνωρ.

'Αγάομαι, vide ἀγάω.

'Αγαπάζε, *ama:* præs. imp. ab ἀγαπάζω, Poët. pro ἀγαπάω.

'Αγαπάζοντι, Dor. pro ἀγαπάζουσι, *diligunt.*

'Αγάπαι, convivia Christianorum, nom. pl. ab ἀγάπη, *dilectio,* ex ἀγαπάω.

'Αγαπᾱτὰ, Dor. pro ἀγαπητὰ, pl. n. g. ab

'ΑΓΑΠΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, perf. κα, *diligo, amo, osculor,* ἀγάπα, præs. imp. ἀγαπᾷν, inf. ἀγαπήσας, αντος, a. 1. part. ἠγαπημένος, *dilectus,* perf. part. pass.

'Αγάπη, ης, ἡ, *amor, dilectio:* à præced.

'Αγάπημα, idem.

'Αγαπήνωρ, *fortitudinis,* vel *virorum amans:* ab ἀγαπάω et ἀνήρ.

'Αγαπητὸς, ἡ, ὸν, *dilectus.*

'Αγαπητῶς, *libenter.*

'Αγαπῴην, *diligerem:* Att. pro ἀγαποῖμι, præs. opt. ab ἀγαπάω, *diligo.*

"Αγαρ, ἡ, nomen servæ, indecl. *Peregrina, Ruminans,* vel *Timida.*

'ΑΓΑΡΙΚΟ'Ν, ῦ, τὸ, *agaricum.* Plin. xxv. 9.

'Αγάῤῥοος, *æstuosus:* ab ἄγαν et ῥέω.

'Αγάσαντο, *admirabantur:* 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαντο, Ion. ἀγασαίμην, opt. ἀγάσασθαι, inf. ab ἄγαμαι, vel potius ab ἀγάζομαι.

"Αγασθαι, præs. inf. ab ἄγαμαι.

'Αγασθεὶς, *admiratus:* a. 1. part. pass. ἀγασθείην, opt.

'Αγασσάμενος, *lætatus, admiratus:* a. 1. m. part. gemin. σσ, Poët. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι.

'Αγαϛὸς, ἡ, ὸν, *admirandus.* Th. ἀγάω.

'Αγάϛωρ, ορος, ὁ, *uterinus frater: consanguineus;* quasi ὁμογάϛωρ. Th. γαϛήρ.

'ΑΓΑΣΥΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, frutex, unde *Ammoniacum* elicitur.

'Αγαυὴ, et Dor. ᾶ, ἡ, nomen fœminæ, splendidæ.

'Αγαυὸς, *nobilis, admirabilis:* ab ἀγάω.

'Αγαυρὸς, ρὰ, ρὸν, *valdè superbus, ferox.* Th. γαῦρος· α non est privativum, sed intensivum.

'Αγάφθεγκτος, ὀ, ὁ ϗ ἡ, *valdè sonans:* Poët. ab ἄγαν et φθέγγομαι.

'ΑΓΑ'Ω, ήσω, perf. ηκα· vel ἀγάομαι, *demiror, stupeo.* Hinc ἀγὴς, ἀγαῖος, ut et ἀγαυὸς, ἀγαίομαι, ἄγαμαι, ἀγάζομαι, ἄγασμα, ατος, τὸ, *veneratio,* ἀγαϛός. Angl. AGHAST.

"Αγγαρα, ων, τὰ, *stationes, in quas angarii, peracto dici penso, divertebant.*

'Αγγαρεῖον, et Ion. ἀγγαρήϊον. Vocabulum Persicum; cursus angarorum.

'Αγγαρεύω, f. σω, *angario, jubeo currere,* vel *aliquid ferre, adigo, impello.*

"ΑΓΓΑΡΟΣ, ὀ, ὁ, *nuncius,* vel *tabellarius regum Persarum, qui aliquid bajulat, servus.*

'Αγγαροφορέω, ῶ, ήσω, *bajulo* velut ἄγγαρος.

"Αγγε, pro ἄγγεα, τὰ, *vasa:* nom. pl. ab ἄγγος; ἄγγεσι, dat. pl.

'Αγγεῖον, ὀ, τὸ, *vas.*

'Αγγελέουσι, pro ἀγγελῦσι, *nuntiabunt:* f. 1. dissolut. diphthongi: ab ἀγγέλλω.

'Αγγελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγγελία, *præcipua potestas denunciandi oraculi quod quis audivit; denunciatio.* Th. ἀγγέλλω.

'Αγγελιηφόρος, ὀ, ὁ, *nuntius, internuntius.*

'Αγγελλόντων, vide ἀγγέλλω.

'ΑΓΓΕ'ΛΛΩ, *nuntio:* f. λῶ, perf. κα. a. 1. ἤγγειλα. a. 1. part. pass. ἀγγελθεὶς, εῖσα. p. m. ἤγγελα. ἀγγελλόντων, Att. pro ἀγγελλέτωσαν, *nuntient.*

"Αγγελος, ὀ, ὁ, *nuntius, angelus.* ἀγγελία, ας, ἡ, *nuntium.* ἀγγελιώτης, ὀ, ὁ, *nuntius.* ἀγγελικὸς, *angelicus.* Hinc Angl. ANGEL.

"Αγγελμα, ατος, τὸ, *nuntium.* ab eod. Th.

"Αγγεσι, dat. pl. ab ἄγγος.

'Αγγήϊον, ὀ, τὸ, Ion. pro ἀγγεῖον.

"ΑΓΓΟΣ, εος, τὸ, *vas quodlibet;* hinc ἀγγειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *vasis formam habens:* ἀγγείδιον, ὀ, τὸ, *vasculum.*

'Αγγόριον, vel ἄγγορον, *cucumis.*

'Αγγρίζω, *irrito dolore afficio.* Angl. TO ANGER.

"Αγεα, τὰ, *delubra;* vide ἄγος.

"Αγε, *age,* et ἄγεθ' pro ἄγετε, *agite:* adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.

"Αγε, Dor. pro ἦγε, *duxit,* a. 2.

'ΑΓΕΙ'ΡΩ, *congrego, colligo:* f. ερῶ. perf. ἤγερκα. Att. ἀγήγερκα. ἀγεῖραι, a. 1. inf. ἀγείρας, a. 1. part. ἄγειραν, 3. pl. a. 1. Ion. pro ἤγειραν. a. 1. pass. ἠγέρθην. f. 1. ἀγερθήσομαι. Hinc forsan Angl. GATHER et TOGETHER.

'Αγεῖτο, Dor. pro ἡγεῖτο, 3. sing. imp. verbi ἡγέομαι.

'Αγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui vicinum non habet;* ex α priv. et γείτων, *vicinus.*

'Αγελάζω, f. άσω, perf. κα, *congrego:* pass. ἀγελάζομαι, *gregatim vivo.* Th. ἀγέλη.

'Αγελαῖος, ὀ, ὁ, *armentalis, ex grege.*

'Αγελαιὼν, ῶνος, ὁ, *locus armenti:* ab ἀγέλη.

'Αγελάρχης, ὀ, ὁ, *pecoris magister.*

'Αγελαρχῦσα, *quæ gregi præest.* præs. part. act. f. g. ex ἀγελαρχέω. q. ab ἀγέλη, *grex,* et ἀρχή.

'Αγελαστὶ, adv. *citrà risum; severè.*

'Αγέλαϛος, ὀ, ὁ ϗ ἡ, *tetricus, severus, non ridens.*

'Αγελαϛία, ας, ἡ, *gestus tetricus:* ab α et γελάω.

'Αγελείη, Ion. pro ἀγελεία, ας, ἡ, *prædatrix:* ab ἄγω et λεία, *præda.*

'ΑΓΕ'ΛΗ, ης, ἡ, *armentum, grex.* ἀγέληθεν, *ex armento.* ἀγεληδὸν, adv. *gregatim.* ἀγέληφι, *in grege;* nam φι et φιν syllabæ sunt, quas poëtæ interdum addunt dativis casibus.

'Αγελήτης, ὀ, ὁ, *armentalis, ex grege.*

'Αγέμεν, præs. inf. pro ἄγειν, Ion. ab ἄγω.

'Αγεμονεύειν, Dor. pro ἡγεμονεύειν, *ducem esse.*

'Αγεμὼν, όνος, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.

"Αγεν, *ducebat:* imperf. Ion. et præs. inf. Dor. ab ἄγω, *duco:* vel Bœot. pro ἄγησαν, *fracti sunt:* a. 2. pass. ab ἄγην, id autem ab ἄγνυμι seu ἄγω, *frango.*

'Αγενεαλόγητος, ὀ, ὁ ϗ ἡ, *sine genere:* ex α et γενεαλόγητος, verbi γενεαλογέω, à γενεαλόγος, *genealogiæ scriptor,* q. v.

'Αγένειος, ὀ, ὁ, *imberbis.* Th. γένειον.

'Αγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cujus genus est obscurum, ignobilis:* ex α et γένος.

'Αγένητος, ὀ, *infectus:* à γίνομαι.

'Αγέννητος, *ingenitus:* à γεννάομαι.

"Αγεο, et ἤγεο, pro ἤγῦ, præs. imp. verbi ἡγέομαι, *ducor.*

'Αγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.

'Αγεόμενος, Poët. pro ἀγόμενος, *qui ducitur:* præs. part. pass. ab ἄγω, *duco.*

'Αγέραϛος, ὀ, ὁ ϗ ἡ, *sine munere:* ex α et γέρας.

'Αγερέθω, Poët. pro ἀγείρω, *congrego.*

'Αγέρεσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præs. inf. pass. ab ἀγείρω.

'Αγέρθη, *congregatus est:* et in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη, et ἠγέρθησαν; a. 1. pass. Ion. ab ἀγείρω.

'Αγερμὸς, ὗ, ὁ, *collectio.* Th. ἀγείρω.

'Αγέροντο, *congregabantur:* a 2. m. ab ἀγείρω, alii volunt esse imperf. pro ἠγείροντο; nam et Poëtæ dicunt ἀγέρω pro ἀγείρω.

'Αγέῤῥω, Æol. pro ἀγείρω.

"Αγερσις, *collectio,* ab ἀγείρω.

'Αγερώσατο, *neglexit:* 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ἀγερόομαι.

'Αγερώσσειν, *vigilare.*

'ΑΓΕ'ΡΩΧΟΣ, ὀ, ὁ ϗ ἡ, *superbus, ferox:* hinc ἀγερώχως, *superbè,* ἀγερωχία, ας, ἡ, *superbia:* ab ἄγαν γέρας ἔχειν, q. ἀγεράοχος.

"Αγες, pro ἄγε, *age:* præs. vel a. 2. imp. Poët. ab ἄγω, ἄγεσκεν, Ion. pro ἦγε, *ducebat,* imp. et ἄγες, Dor. pro ἦγες, *ducebas.*

Ἄγεσθαι, præs. inf. pass. ἀγέσθω, *ducat*, præs. imp. ab ἄγω.

Ἀγεσίλαος, ου, ὁ, cognomen Plutonis; quoniam mortales universos ad se ducit. Est et nom propr. viri, *Agesilaus*.

Ἄγεστα, machina bellica: à Lat. *aggesta*.

Ἀγέστρατος, ου, ὁ ἡ, *dux exercitûs*: ab ἄγω et στρατός.

Ἄγετ' et ἄγετε, *agite*: adv. hortantis, vel præs. imperativi ab ἄγω.

Ἀγέτης, ου, ὁ, *ductor*: ab ἄγω.

Ἄγευστος, ου, ὁ ἡ, *qui gustari non potest*, vel *gustatus non fuit*: ex α et γεύω. Sæpius autem accipitur activè pro *jejunus*, *qui non gustavit*.

Ἀγεωμέτρητος, ου, ὁ ἡ, *geometriæ ignarus*.

Ἀγεώργητος, ου, ὁ ἡ, *incultus*.

Ἄγη, ης, ἡ, *stupor*, *admiratio*: ab ἀγάω. Vel ἄγη, pro ἐάγη, Ion *fractus est*: a 2. pass. ἤγην Att ἐάγην, et Ion. ἄγην, ης, η, ab ἄγω, *frango*.

Ἀγηγέραται, Att. et Ion. pro ἠγερμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγείρω.

Ἀγήγερκα, *congregavi*: perf. Att. pro ἤγερκα ab ἀγείρω.

Ἀγήγερμαι, perf. pass. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.

Ἀγῆλαι, *sacrâsse*, *ornâsse*: a 1. inf. act ab ἀγάλλω. a. 1. ἤγηλα. part. ἀγήλας.

Ἀγηλατέω, cum tenui, *fugo*:

Ἁγηλατέω, cum aspero, *expello scelus*.

Ἄγημα, τος, τὸ, *AGMEN*, ab ἄγω.

Ἀγήνορα, acc. sing. ab Ἀγήνωρ.

Ἀγηνορία, ας, ἡ, *superbia*.

Ἀγηνορίῃσιν, dat. pl. Ion. ex Ἀγηνορία.

Ἀγήνωρ, ορος, ὁ, *strenuus*; ab ἄγαν et ἀνήρ. Est et Ἀγήνωρ, nomen propr.

Ἀγήοχα, *duxi*: perf. pro ἦχα, Att. ἄγηχα, et Pleonasmo literæ ο, ἀγήοχα, verbi ἄγω.

Ἀγήραος, ου, ὁ ἡ, *senii expers*: pro ἀγήρατος, Poët. ex α et γῆρας.

Ἀγήρατον, ου, τὸ, herba diutissimè durans. v. Plin. xxvii. 4.

Ἀγήρατος, ου, ὁ ἡ, *senii expers*: ex α et γῆρας

Ἀγήρως, ω, ὁ ἡ, idem quod ἀγήρατος et ἀγήραος, in acc. ἀγήρω sine ν reperitur.

Ἀγής, έος, ὁ ἡ, *scelestus*: vide ἐναγής.

Ἁγήσασθαι, Dor. pro ἡγήσασθαι, et hoc pro διηγήσασθαι, *narrare*, *recensere*.

Ἄγησι, 3. sing. ab ἄγημι, inusitat. pro ἄγαμαι, *admiror*. Th. ἀγάω.

Ἀγησίλαος, ου, ὁ, *Agesilaus*: Princeps Lacedæmonius: ex ἄγω et λαός.

Ἁγησίχορος, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro ἡγησίχορος, ου, ὁ. *qui choris præest*; ex ἡγέομαι et χορός.

Ἀγητήρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro ἡγητήρ, comm. ἡγεμὼν, όνος, ὁ, *dux*, *princeps*.

Ἀγητὸς, ἡ, ὸν, *admirabilis*: in pl. ἀγητοί. Th. ἀγάω.

Ἄγηχα, *duxi*, pro ἦχα, perf. verb. ἄγω.

Ἁγιάζω, *sanctifico*: f. σω. perf. κα. a. 1. pass. ἡγιάσθην. f. 1. ἁγιασθήσομαι. ab ἅγιος.

Ἁγίασμα, τὸ, et ἁγιασμὸς, *sanctificatio*.

Ἁγιαστία, ας, ἡ, *sanctimonia*: ab ἅγιος.

Ἀγίγαρτος βότρυς, *uva acinis carens*.

Ἁγίζω, f. σω, *purifico*: pro ἁγιάζω.

Ἀγινέω, ῶ, Poët. et Ion. idem quod ἄγω, *ago*, *duco*. Legitur et ἀγινῶ.

ἍΓΙΟΣ, ία, ιον, *sanctus*: ab ἅγος. hinc ἁγιότης, ητος, ἡ, *sanctitas*.

Ἅγιον, τὸ, *sanctuarium*: ἅγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum secundum et tertium.

Ἁγιστεύω, et ἁγιστέω, *veneratione habeo*: ab ἅγος.

Ἁγιστία, seu ἁγιστεία, ας, ἡ, *sacrum*, *ceremonia*: ab ἅγος, *veneratio*, *piaculum*.

Ἁγιωσύνη, ης, ἡ, *sanctimonia*, *sanctitas*.

ἈΓΚΑΙ', *ulnæ*: nom. pl. ab ἀγκή. Hinc

Ἀγκάλη, ἀγκαλὶς, ἡ, *ulna*: et ἀγκάζομαι, seu ἀγκαλίζομαι, *ulnis complector*, et *foveo*.

Ἀγκάλις, ιδος, ἡ, *fasciculus*, *sarcina*: hinc ἀγκαλιδαγωγὸς, ῦ, ὁ, *bajulus*: et ἀγκαλιδοφόρος, ὁ τὰς ἀγκαλίδας ἄγων ἢ φέρων.

Ἄγκαλον, *revoca*, a. 2. imp. pro ἀνάκαλον, ab ἀγκαλέω, Poët. pro ἀνακαλέω, ἀγκαλέει, 3. præs. ind. Poët. pro ἀνακαλεῖ. Th. καλέω.

Ἀγκὰς, adv. *in ulnis*: ab ἀγκή.

Ἄγκεα, pl. *valles*: ab ἄγκος.

Ἄγκειμαι, pro ἀνάκειμαι. Poët. Syncop.

Ἀγκεράτεσσι, pro ἀνὰ κεράτεσσι, *supra cornua*: Poët.

Ἀγκὴ, ῆς, ἡ, *ulna*: vide ἀγκαί.

Ἀγκίον, ου, τὸ, *parva vallis*, dim. ab ἄγκος.

ἈΓΚΙΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, *hamus*: hinc ἀγκιστρεία, ας, ἡ, *piscatura*: et ἀγκιστρεύω, *hamis venor*: et ἀγκιστρόω, *hamis capio*: et ἀγκιστρώδης, *hamatus*.

Ἄγκλειτος, *jactabundus*: pro ἀνάκλειτος.

Ἀγκλίνας, pro ἀνακλίνας, a. 1. part. ab ἀνακλίνω, *reclino*.

ἈΓΚΟΙ'ΝΗ, Poët. *ulna*: ex ἀγκὼν, quasi ἀγκώνη· hinc ἀγκοινίζω, *ulnis complector*.

Ἀγκομίζειν, pro ἀνακομίζειν, *reportare*: hinc ἀγκομίζων, per Enal. pro ἀνακομίσων, præs. pro fut. ἀγκομίσαιθ', pro -σαιτο. 3. sing. a. 1. opt. med. ejusd. verbi.

Ἀγκονέω, *studiosè in opere versor*: ab ἀνὰ et κονέω, *festino*.

ἌΓΚΟΣ, εος, τὸ, *vallis*.

Ἀγκέχυσι, Macedonicè pro ἐνηνόχασι, 3. pl. perf. med. verbi φέρω.

Ἀγκρίνω, pro ἀνακρίνω, Poët.

Ἀγκρέομαι, pro ἀνακρέομαι.

Ἀγκτὴρ, ῆρος, ὁ, *vinculum*, *fibula*: ab ἄγχω.

ἈΓΚΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *amentum*: jaculi genus; genus poculi: vitium linguæ. Hinc

Ἀγκυλίζομαι, *jaculor*.

Ἀγκυλιστὴς, ῦ, ὁ, *jaculator*.

Ἀγκυλόγλωσσον, ου, τὸ, *linguæ præpedimentum*. Ex ἀγκύλη et γλῶσσα.

Ἀγκυλομήτεω, gen. Ion. ab ἀγκυλομήτης, ῦ, ὁ, *versipellis*, *versutus*: ex ἀγκύλος et μῆτις.

ἈΓΚΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *UNCUS*, *curvus*. Hinc forsan Lat. *Angulus*: Angl. ANCLE et ANGLE.

Ἀγκυλότομον, ου, τὸ, *instrumentum chirurgicum*, quo ἀγκύλη, seu vitium linguæ tollitur: ab ἀγκύλη et τέμνω.

Ἀγκυλότοξος, ου, ὁ, *curvum arcum habens*: ab ἀγκύλος et τόξον.

Ἀγκυλόω, ῶ, f. ώσω, *curvo*, *tortuosum reddo*.

Ἀγκύλω, *curvo*, *retro flecto*.

Ἀγκύλως, *tortuosè*.

Ἀγκύλωσις, εως, ἡ, *incurvatio*.

Ἀγκυλοχεῖλαι, *repandi rostri*· pl. ab ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, ex ἀγκύλος et χεῖλος. Dicimus et ἀγκυλόχειλος, ου, ὁ.

Ἀγκυλοχῆλαι, *ungulis curvis*: pl. à. χηλή.

ἌΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, *anchora*, *præsidium*: hinc

Ἀγκυρόω, *anchorâ firmo*: ἀγκυρίζω, *supplanto*.

ἈΓΚΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cubitus*: hinc

Ἀγκωνίσκος, *parvus cubitus*.

Ἀγλαέθειρος, ου, ὁ ἡ, *splendidam comam habens*.

Ἀγλαΐαι, *voluptates*, nom. pl. ἀγλαϊάων, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, *præclarum facinus*, *decus*, *lætitia*. ἀγλαΐῃ, dat. sing. Ion. ἀγλαΐῃσιν, dat. pl. Ion. Th. ἀγλαός.

Ἀγλαϊεῖσθαι, f. 1. m. Att. pro ἀγλαΐσεσθαι, ab ἀγλαΐζω, *orno*, *illustrem facio*. Nam Attici in hujusmodi verbis tollunt σ futuri primi, et ultimam circumflectunt; ut pro ἴσω dicant ιῶ. Th. ἀγλαός.

Ἀγλαΐζομαι, Poët. pro λαμπρύνομαι, *splendeo*. Angl. TO GLISTER.

Ἀγλαόγυιος, ου, ὁ ἡ, Poët. *qui pulchra membra habet*, *vel facit*.

Ἀγλαόδενδρος, ου, ὁ ἡ, Poët. *qui pulchras fert arbores*.

Ἀγλαόθρονος, ου, ὁ ἡ, *splendidas sedes habens*. Musarum epithetum.

Ἀγλαόθωκος, ου, ὁ ἡ, Poët. *qui pulchram habet sedem*, vel *solium*.

Ἀγλαόκαρπος, ου, ὁ ἡ, *buæ pulchrum habet carpum*, per Syn. pro *formosa*. Hom. passim θέτιν ἀργυρόπεζαν quam Pindar. vocat

ἀργυρόκαρπον. Item *pulchrum fructum habens.*

Ἀγλαόκουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui illustres pueros habet.*

Ἀγλαόκωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ab ἀγλαὸς et κῶμος, *qui decorat et ornat comitatum aliquem.*

ἈΓΛΑΟ΄Σ, ὴ, ὸν, *splendidus*: q. d. *magna admiratione dignus*, παρὰ τὸ ἄγαν λάειν, εἴτε βλέπειν, i. e. *vehementer intueri*; quod fit quum res aliquas videmus admiratione et spectatu dignas: hinc ἀγλαά, *splendida*: et hinc ἀγλαΐα, *splendor*. ἀγλαΐζω, *illustro*. ἀγλάϊσμα, τὸ, *ornamentum*.

Ἀγλαοτρίαιναν, τὸν, Epith. Neptuni: ab ἀγλαοτρίαινα, pro comm. ἀγλαοτριαίνης, ου, ὁ, ἀγλαὸς τρίαιναν, *inclytus tridente*.

Ἀγλαώψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, *aspectu splendidus*: ex ἀγλαὸς et ὤψ, *oculus*.

Ἀγλευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *insuavis, insipidus*: ab α priv. et γλεῦκος, vel γλυκύς, *suavis*.

ἈΓΛΙ΄Η, ης, ἡ, *cicatrix in oculo subalba*.

ἌΓΛΙΘΕΣ, αἱ, *alliorum capita*.

Ἄγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nullam habet linguam*: Metonym. pro *non facundus*.

Ἄγμα, τος, τὸ, *fragmentum*: ab ἄγνυμι.

Ἀγμὸς, ου, ὁ, *locus præruptus, littus*: ab ἄγνυμι.

Ἄγναμπτος, *non flexilis*: ab α et γνάμπτω.

Ἄγναφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impexus*; item *novus*: ex α et γνάφω.

Ἁγνεία, ας, ἡ, *castitas*. Th. ἁγνός.

Ἁγνεύω, f. εύσω, *castus sum*; ab ἁγνός.

Ἀγνήκαμεν, pro ἠγνοήκαμεν, Æol. *ignoravimus*, perf. act. ab ἀγνοέω.

Ἁγνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *castus*.

Ἁγνίζω, f. ίσω, perf. κα, *purifico, expio*: ab ἁγνός.

Ἁγνισμὸς, οῦ, ὁ, *purificatio*. Th. ἁγνός.

Ἀγνοέω, ῶ, *ignoro*: imperf. ἠγνόεον, ουν, f. ήσω, perf. ηκα, a. 1. part. ἀγνοήσας· ex α et νόος.

Ἀγνόημα, ατος, τὸ, *erratum*: ex ἀγνοέω.

Ἄγνοια, ας, ἡ, *ignorantia*: ab ἀγνοέω.

Ἀγνοιέω, metri causâ, pro ἀγνοέω.

Ἀγνοίῃσιν, Ion. et Poët. pro ἀγνοῇ, *ignoret*: 3. sing. præs. sub. act. v. ἀγνοέω.

ἉΓΝΟ΄Σ, ἡ, ὸν, *castus, purus*. Hinc ἁγνῶς, *castè*, ἁγνεύω, *castus sum*, ἁγνεία, &c.

ἌΓΝΟΣ, ου, ἡ, *vitex, salix amerina, piscis quidam*.

Ἀγνοῦν, præs. part. n. g. verbi ἀγνοέω.

Ἁγνότης, ητος, ἡ, *castitas, sanctitas, puritas*: ab ἁγνός. Th. ἄγος.

ἈΓΝΥΘΕΣ, *lapides, quos staminі inter texendum appendunt textores*.

Ἄγνυμι, vel ἀγνύω, fut. 1. ἄξω. a. 1. ἦξα et ἔαξα. a. 1. pass. ἐάχθην. a. 2. pass. ἤγην et ἐάγην, *fractus sum*: perf. med. ἦγα. Att. ἔαγα. part. ἐαγώς· ab ἄγω.

Ἄγνυτ' pro ἄγνυτο, 3. sing. imp. pass. ab ἄγνυμι.

Ἀγνῶ, et ἀγινῶ, pro ἄγω, *duco*.

Ἀγνωμονέστερα, acc. pl. comp. ab ἀγνώμων.

Ἀγνωμόνως, adv. *stolidè*.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, *inhumanitas, imperitia*: ab

Ἀγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mente et judicio carens*: ex α et γινώσκω.

Ἁγνῶς, *castè*: adv. ab ἁγνός. Sed ἀγνῶς, *inscienter*, cum tenui, ex α et γινώσκω. Sed ἀγνὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, *ignarus, ignotus*.

Ἀγνώσασκε, Ion. pro ἠγνόησε. 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀγνοέω, *ignoro*.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, *ignorantia*. Th. γινώσκω.

Ἀγνώσσω, εις, ει, *ignoro*: præs. ind. Hinc ἄγνωστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignotus*. Hinc ἀγνωσσάσκω, idem, ex α et γινώσκω.

Ἀγοήτευτος, ου, ϗ ἡ, *qui fascinari non potest*. Hinc ἀγοητεύτως, *citrà præstigias et fucum*. Th. γόης.

Ἄγομαι, pass. ab ἄγω, *ducor*; capitur et activè pro ἄγω, *duco*; *affero*; ἀγοίατο, *ducerentur*: 3. pl. opt. pass. præs. Ion. pro ἄγοιντο. ἄγοι, præs. opt. act. Th. ἄγω.

Ἀγόμφωτος, ου, ϗ ἡ, *incompactus*. Th. γόμφος.

Ἄγον, imp. Ion. vel Dor. pro ἦγον, *duxi*: at ἄγον, a. 2. ab ἄγω, *duco*.

Ἄγονος, *qui gignere non potest*: ex α et γείνομαι.

Ἄγοντι, Dor. pro ἄγουσι, *ducunt*: 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.

ἈΓΟΡΑ΄, ᾶς, ἡ, *forum*: item *concio, oratio, annona, emptio*, &c.

Ἀγοράασθαι, Poët. pro ἀγοράεσθαι, seu ἀγορᾶσθαι, *concionari*: ab ἀγοράομαι. Th. ἀγορά.

Ἀγοράζω, *emo*: f. σω, perf. κα. pass. ἠγόρασμαι. a. 1. ἠγοράσθην. Th. ἀγορά.

Ἀγοραῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, *circumforaneus, vilis*; item *forensis*. Sed ἀγοραίος, *dies festus*. Th. ἀγορά.

Ἀγορανόμος, ου, ὁ, *præfectus annonæ*: unde ἀγορανομέω, et ἀγορανομία, παρὰ τὸ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμειν τὸ δίκαιον.

Ἀγοράσδειν, Dor. pro ἀγοράζειν, *emere*.

Ἀγορασία, ας, ἡ, et Ἀγόρασις, εως, ἡ, *emptio*.

Ἀγόρασμα, τος, τὸ, *res venalis*: ab ἀγοράζω.

Ἀγόρασον, άτω, et in pl. ἀγοράσατε, *emite*: a. 1. imp. act. ἀγοράσωμεν, a. 1. sub. ab ἀγοράζω.

Ἀγοραστὴς, οῦ, ὁ, *obsonator*: ab ἀγοράζω.

Ἀγορευέμεν, *referre, narrare*: præs. inf. Ion. pro ἀγορεύειν, et ἀγόρευ', pro ἀγόρευε, imperf. Ion. vel præs. imper. ut et ἀγόρευον, pro ἠγόρευον, imperf. ab

Ἀγορεύω, f. εύσω, *concionor*. ἀγόρευσε, *nuntiavit*: a. 1. Ion. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.

Ἀγορέω, f. ήσω, idem et ab eod. Usitatum in compositis.

Ἀγορέων, gen. pl. Ion. ab ἀγορά.

Ἀγορὴ, Ion. pro ἀγορὰ ἀγορήνδε, *ad forum*, adv. ἀγορῆφι, *in foro*.

Ἀγορηθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. ab ἀγοράω, *dico*. Vel Poët. pro ῥηθεὶς, *dictus*. Vel ab ἀγορέω pro ἀγορεύω.

Ἀγορήσατο, *concionatus est*: a 1. m. Ion. pro ἠγορήσατο, ab ἀγοράω. Th. ἀγορά.

Ἀγορητὴς, οῦ, ὁ, *orator*: ut et ἀγορητός· ab ἀγορέω.

Ἀγορητὺς, ύος, ἡ, *eloquentia, concionandi facultas*: ab eod.

ἌΓΟΣ, εος, τὸ, *veneratio, piaculum*; item *scelus*; ab חג *dies festus*, vel ab ἅζω.

Ἀγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *dux*: ab ἄγω.

ἈΓΟΣΤΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *manûs pars interior*, vel *vola*: aliis *cubitus*: qu. ab ἄγω.

ἌΓΡΑ, ας, ἡ, *captura, præda, venatio*.

Ἀγράμματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illiteratus*: ab α et γράμμα.

Ἀγραυλέω, ῶ, *ruri seu in agro pernocto*: f. ήσω, perf. ηκα: ab

Ἄγραυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in agro stabulans*: ex ἀγρὸς et αὐλή.

Ἀγραφὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *non scriptus*. Th. γράφω.

Ἄγρει, pro ἄγε' et ἄγρει μὰν, pro ἄγε δὴ, adv. hortandi, ab ἀγρέω, *venor*. Hinc ἀγρεῖθ' pro ἀγρεῖτε.

Ἄγρευμα, τος, τὸ, *quod venatu ceptum est, præda*: ab ἀγρεύω.

Ἀγρεὺς, εος, ὁ, Poët. *venator*. Th. ἄγρα.

Ἀγρευτὴρ, ῆρος, et ἀγρευτὴς, οῦ, ὁ, *venator*, ab

Ἀγρεύω, f. εύσω, *venor*: ab ἄγρα.

Ἄγρην, Ion. pro ἄγραν, acc. sing. ab ἄγρα.

Ἀγριαίνω, f. ανῶ, *exaspero, irrito*: ab ἄγριος.

Ἀγριὰς, άδος, ἡ, *agrestis*: ab ἀγρός.

Ἀγριέλαιος, ου, ἡ, *oleaster*: ex ἄγριος et ἐλαία.

Ἄγριος, ου, ὁ, nomen viri.

Ἄγριος, ία, ιον, *agrestis, ferus*. Sic ἄγρια, *rusticè*, neut. plur. pro adv. Th. ἀγρός.

Ἀγριότης, ητος, ἡ, *rusticitas*. Th. ἀγρός.

Ἀγριόω, *sævire facio*. Th. ἄγριος.

Ἀγρίππας, α, ὁ, *Agrippa*, viri nomen.

Ἀγριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ferus*: ab ἄγριος.

Ἀγριωτάτῳ, dat. sing. superl. ab ἄγριος.

Ἀγρόθεν, ἀγρόθι, adv. *ex agro*, *in agro*.

Ἀγροικία, ας, ἡ, *villa*, *domus in agro*: ab ἀγρός.

Ἀγροικότατος, superl ab ἄγροικος, *rusticus*.

Ἀγροιώτας, acc. pl. ab

Ἀγροιώτης, ȣ, ὁ, *agrestis*, pro ἀγρότης. Th. ἀγρός.

Ἀγροκύδοιμος, ȣ, ὁ, ϗ ἡ, *qui in agris tumultuatur*: ab ἀγρὸς et κυδοιμός.

Ἀγρομένησιν, dat. pl. Ion. pro ἀγειρομέναις, per Sync. Sic ἀγρομένοιο, gen. Ion. ἀγρομένων, *congregatorum*, pro ἀγειρομένων, ab ἀγείρω.

Ἀγρόνδε, adv. *in agrum*.

Ἀγρονομία, ας, ἡ, *agri suburbani administratio*.

Ἀγρονόμοι, *agrorum definitores*: ab ἀγρὸς et νέμω.

ἈΓΡΟ´Σ, ȣ, ὁ, *rus*, *ager*: ab ἀρῶ, *aro*: Hinc Angl. ACRE.

Ἀγροτέρα, ας, ἡ, Poët. pro ἀγρευτικὴ, *venatrix*.

Ἀγροτέρας, *feræ*, gen. sing. f. g. ab ἀγρότερος. Th. ἀγρός.

Ἀγρότης, ȣ, ὁ, *rusticus*: ab ἀγρός.

Ἀγρυπνέοντα, *vigilantem* · acc. part. præs. ab

Ἀγρυπνέω, *vigilo*: f. ήσω, perf. κα. ab ἄγρυπνος.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, *vigilia*, ex ἄγρυπνος.

Ἀγρυπνίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀγρυπνία.

Ἄγρυπνος, pro ἄϋπνος, *insomnis*. ἀγρύπνοισιν, *vigilibus*: dat. pl. Ion. ex α et ὕπνος.

Ἀγρώσσειν, θηρεύειν. Hinc nomen Poët. ἀγρώσσα, ης, ἡ, *venatrix*.

Ἀγρώϛης, ȣ, ὁ, et ἀγρώϛωρ, ὁ, *venator*.

Ἄγρωϛις, *gramen*, Angl. GRASS: ab ἀγρός.

Ἀγρώτης, ȣ, ὁ, Poët. ectasi, pro ἀγρότης.

ἈΓΥΙΑ´, ᾶς, ἡ, *vicus*, *via*: ab ἄγω et γυῖα.

Ἀγυιᾶτις, ιδος, Poët. *in eodem vico habitans*.

Ἀγυμνασία, ας, ἡ, contr. γυμνασία.

Ἀγύμναϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inexercitatus*: à γυμνάζω, *exerceo*.

Ἀγύναικος, et ἀγύνης, et ἄγυνος, ȣ, ὁ, *cælebs*: ab α priv. et γυνὴ, *mulier*.

ἌΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, *cœtus*, *congregatio*: qu. ab ἀγορὰ, Æol. mutato ο in υ Hinc

Ἀγυρέω, et ἀγυρίζω, *congrego*.

Ἀγύρτης, ȣ, ὁ, *agyrta*: ab ἀγείρω, vel ἄγυρις. Hinc ἀγυρτάζω, *colligo*.

Ἄγυρτος, ȣ, ὁ, *congregatus*.

Ἄγχαζε, Poët. pro ἀνάχαζε· et ἄγχασαι, pro ἀνάχασαι, à Th. ἀγχάζω, pro ἀναχάζω, quod est ἀναχωρέω, *recedo*.

Ἄγχ', pro ἄγχι, *propè*, adv.

Ἀγχαλάω, Poët. pro ἀναχαλάω, *relaxo*.

Ἀγχασδε, Dor. pro ἄγχαζε.

Ἄγχαυρον, *crepusculum*, *diluculum*: ex ἄγχι et αὖρα.

ἌΓΧΙ, adv. *propè*, cum genitivo.

Ἀγχίαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mari vicinus*: ab ἄγχι et ἅλς· item nomen propr. viri et urbis.

Ἀγχιβαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *prope terram profundus*: ab ἄγχι et βάθος.

Ἀγχιβέβακε, Dor. pro ἀγχιβέβηκε, *propè accessit*, perf. act. ab ἀγχιβαίνω, f. βήσω, unde ἀγχιβάτης, et ἀγχιβατέω· quod ex ἄγχι et βαίνω.

Ἀγχιθανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *propè mortuus*. Th. θνήσκω.

Ἀγχίθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *propinquus Deo*.

Ἀγχιθύροις, *propinquis*, dat. pl. ab ἀγχίθυρος, *vicinus*: ab ἄγχι et θύρα.

Ἀγχιμαχητὴς, ȣ, ὁ, et ἀγχίμακος, et ἀγχέμαχος, euphoniæ gratiâ, *cominùs pugnans*. Th. μάχομαι.

Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *è propinquo veniens*: ex ἄγχι et μολέω, seu μόλω.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, *solertia*: ἀγχίνοος, ȣς, ὁ ϗ ἡ, *solers*, *ingeniosus*: ab ἄγχι et νόος.

Ἀγχίῤῥοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cujus fluenta propè sunt*. Th. ῥέω.

Ἀγχίσαο, gen. Æol. ab

Ἀγχίσης, ȣ, dat. Ἀγχίσῃ, nomen prop. viri, *Anchises*.

Ἄγχιϛ' pro ἄγχιϛα, *proximè*, *maximè*, superlat. cum gen. et dat. Pro ἄγχιϛα et ἀγχιμάλιϛα dicimus. Hinc

Ἀγχιϛεύω, *sum propinquus*: ἀγχιϛεὺς, ὁ, *cognatus*: ἄγχιϛος, ȣ, ὁ, *proximus*, ab ἄγχι.

Ἀγχιϛῖναι, vel ἀγχιϛῆναι, nom. pl. f. g. *coacervatæ*: ab ἄγχι et ἵϛημι.

Ἀγχίϛροφα, adv. *celeriter*, ἀγχίϛροφα βȣλεύεσθαι, *sententiam mutare*: ex ἄγχι et ϛρέφω.

Ἀγχίϛροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *subitò mutans*, *celer*: ex iisdem.

Ἀγχόθεν, *ex propiore loco*, *propè*.

Ἀγχόθι, idem quod ἄγχι, vel ἀγχȣ̃, q. v.

Ἀγχόνη, *laqueus*, *quo aliquid ἄγχεται*.

Ἀγχοτάτω, *proximè*, adv. Ion. pro ἐγγύτατα.

Ἀγχότερος, Ion. pro ἐγγύτερος. Th. ἄγχι.

Ἀγχȣ̃, Poët. idem quod ἄγχι.

Ἄγχȣ, præs. imperat. pass. ab

ἌΓΧΩ, *strangulo*, f. ξω, perf. χα. ab חנק *strangulare*: Hinc forsan Angl. TO HANG.

Ἀγχώμαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *propemodum æqualis*: ex ἄγχι et ὁμαλός.

ἌΓΩ, *duco adduco*; *affero*; *æstimo*; *rego*; *accipio*; *aufero*; *proficiscor*, &c. f. 1. ἄξω. part. ἄξων, *adducturus*: perf. ἦχα, Att. ἄγηχα, et per Epenth. τȣ̃ ο, ἀγήοχα. a. 2. ἤγον, Att. ἤγαγον. imper. ἄγαγε, έτω, pl. ἀγάγετε. sub. ἀγάγω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἀγάγωσιν. inf. ἀγαγεῖν. perf. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. f. 1. ἀχθήσομαι. à נהג *naag*, *ducere*.

Ἄγω, sed usitatiùs ἄγνυμι, *frango*, f. ἄξω. perf. ἦχα. a. 1. ἦξα. a. 2. ἤγον. perf. m. ἦγα. Att. ἐάξω, ἔαχα, ἔαξα, ἔαγον, ἔαγα.

Ἀγωγὴ, ῆς, ἡ, *vitæ ratio*, *educatio*, ἀγώγευς, έως, ὁ, *ductor*. ἀγώγιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *duci* aut *vehi facilis*. ἀγώγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dux viæ*. ἀγώγιον, ȣ, τὸ, *onus quod curru vehitur*.

ἈΓΩ`Ν, ῶνος, ὁ, *certamen*, *cætus*: ab ἄγω. item *circus*, *locus certaminis*: ab α et γωνία.

Ἀγωνία, ας, ἡ, *angor*, *anxietas*, *certamen*: ab ἀγών· hinc ἀγωνιάω, *certo*. ἀγωνιάζω, id.

Ἀγωνιδᾶται, Ion. pro ἠγωνισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ab ἀγωνίζω, ex 3. sing. ἠγώνιϛαι, abjecto aug. et correptâ penult. exempto sc. σ, et ejus loco insertâ δα.

Ἀγωνιεῦμαι, *pugnabo*, Dor. pro ἀγωνιȣ̃μαι, f. 1. m. Att. pro ἀγωνίσομαι· ab.

Ἀγωνίζομαι, *certo*, *enitor*, imperf. ἠγωνιζόμην, ȣ, ετο, perf. pass. ἠγώνισμαι. Th. ἀγών.

Ἀγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui ad certamen spectat*.

Ἀγωνῖσαι, *certavisse*, a. 1. inf. act. et ἀγώνισαι, *certato*, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω, *certo*.

Ἀγώνισμα, ατος, τὸ, *certamen* ab ἀγών.

Ἀγωνιϛὴς, ȣ̃, ὁ, *pugil*, *histrio*. ab ἀγωνίζομαι.

Ἀγωνιϛικὸς, ὴ, ὸν, *certatorius*, *aptus ad certamina*.

Ἄδα, ας, ἡ, *Ada*, nom propr.

Ἄδᾳ, Dor. pro ᾄδῃ, dat. sing. ab ᾄδης.

Ἀδαημονία, ας, ἡ, *imperitia*; Ion ἀδαημονίη, ης, ex

Ἀδαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *imperitus*: ex α et δαίω.

Ἀδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indoctus*. Th. δαίω.

Ἀδαίετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *integer*, *non divisus*: ex α priv. et δαίω, *divido*.

Ἀδάκρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sine lacrymis*: ex α et δάκρυ.

Ἀδὰμ, *Adam*, primus parens.

Ἀδάμαντα, acc. sing. ab. ἀδάμας

Ἀδαμάντινος, ίνη, ινον, *adamantinus*, *firmus*, *constans*: ab

Ἀδάμας, αντος, ὁ, *adamas*, qu. ἀδάμαϛος, *indomitus*, ob duritiem. ex α pro δὺς, et δαμάω.

Ἀδαξῆσαι, *prurire*, a. 1. inf. act. verbi ἀδαξέω· vide ἀδαχέω.

Ἀδάπανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ἀδαπάνως, adv. *sine sumptu*. Th. δαπανάω.

ἈΔΑ´ΡΚΗΣ, ȣ, ὁ *adarces*, sals ugo quædam gelata seu concreta.

Ἄδασαν, *valdè læserunt*, pro ἄσαν, a. 1. ind. act. Ion. ab ἄδω, *satio*, *lædo*. Lacones enim utuntur in suis compositis particulâ ἄδω, ab ἄδην, *satis*, *abundè*; quæ auget.

Ἄδαϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non divisus*. Th. δαΐζω.

Ἀδαχέω, ῶ, *pruriginem excito*, *scabo*.

Ἄδδαυον, *aridissimum*, pro αὖον [?], Laconicè.

'Αδδεὶς, Poët. pro ἀδεὴς, *audax*, ex ἀδεής.

'Αδδηκότες, vide ἀηδηκότες, et ἀδηκότες.

"Αδδην, pro ἄδην, *multùm*, adv.

'Αδδηφαγία, ας, ἡ, *voracitas*: ab

'Αδδηφάγος, sive ἀδηφάγος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *vorax*, *helluo*: ab ἄδδην et φάγομαι.

'Αδδὶ, nom. viri, indec. i. e. *viator*, *qui transit*.

"Αδδιξ, mensura quatuor chœnicas capiens.

"Αδε ϗ αὐτὰ, Dor. pro ἰδϐ δὲ ϗ αὐτὴ, *en eam ipsam!* Est et ἄδε pro ἥδε, imperf. ab ἄδω.

'Αδε, Dor. adv. pro ἥδη, *huc illuc*, *hoc in loco*.

'Αδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *metu carens*, *intrepidus*, *contumax*, ex α et δέος, metus.

"Αδει, *cantat*, 3. sing. ab ᾄδω. 2. pl. ᾄδετε. part. fœm. g. ᾄδϐσα.

'Αδεῖ, Dor. pro ἡδεῖ, dat. sing. ab ἡδύς.

"Αδεια, vide in ἀδείης.

'Αδειὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intrepidus*, Poët. pro ἀδεὴς, et ἀδδεής.

'Αδείης, gen. sing. Ion. ab ἄδεια, *immunitas à metu*, *securitas*: à δέος.

'Αδείμαντος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *impavidus*: ex α et δεῖμα.

'Αδεῖν, *placere*, præs. inf. ab ἀδέω.

"Αδειπνος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *incœnatus*. Th. δεῖπνον.

'Αδεισιδαιμόνως, *sine ullo Deorum metu*.

'Αδέκαςος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *non corruptus muneribus*. Th. δεκάζω.

'Αδεκάςως, adv. *justè*.

'Αδελφειὸς, et ἀδελφεὸς ǔ, ὁ, pro ἀδελφὸς, *frater*, Poët. et Ion.

'Αδελφὴ, ῆς, ἡ, *soror*.

'Αδελφιδέος, ǔ, ὁ, *fratris* vel *sororis filius*.

'Αδελφιδῆ, ῆς, ἡ, *filia fratris* vel *sororis*.

'Αδελφιδίον, ǔ, τὸ, *fraterculus*.

'Αδελφιδϐς, ϐ, ὁ, id. qu. ἀδελφιδέος.

'Αδελφίζω, f. ίσω, perf. κα, *fratris nomine compello*. Th. omnibus ἀδελφός.

'Αδελφικῶς, adv. *fraternè*.

'Αδελφοκτόνος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *fratricida*: ex ἀδελφὸς et κτείνω, *occido*.

'Αδελφὸρ, Æol. pro ἀδελφὸς, *frater*.

'ΑΔΕΛΦΟ'Σ, ǔ, ὁ, *frater*: sumitur et pro *cognato*, et *consanguineo*, ab α, i. e. ὁμϐ, et δελφὸς, qu. ὁμόδελφος.

'Αδελφότης, ητος, ἡ, *fraternitas*, à pr.

'Αδέματος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *corpore exutus*, *mortuus*: ex α et δέμας.

'Αδέμεν, *canere*, Ion. pro ᾄδειν, ab ᾄδω.

"Αδενδρος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *purus ab arboribus*. Th. δένδρον, *arbor*.

'Αδες, Dor. pro δαψιλές, *largum*.

"Αδες, *pedes*, *pedum*, *pedibus*: idem pro ἀηδὲς, *insuave*, Hesych.

'Αδέσποτος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *sine domino*, *sine certo auctore*, ab α et δεσπότης.

'Αδεσπότως, adv. à pr.

'Αδευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *amarus*: ab α et δεῦκος, *dulcedo*.

'Αδέψητος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *crudus*, ἀκατέργαςος· à δεψέω, *coquo* et α priv.

'ΑΔΕ'Ω, *placeo*, f. ήσω, perf. ηκα. Hinc ἄδος, ǔ, ὁ, *lœtitia*.

'Αδέω, *tædio afficior præ defatigatione*, ab ἄδω, *satio*, f. ἄσω, a. 1. Æol. ἀδήσεια, et geminato δ, ἀδδήσεια.

'Αδεῶς, adv. *intrepidè*.

"Αδη, *placuerit*, a. 2. sub. ab ἀδέω.

'Αδηκότες, et metri gratiâ, ἀδδηκότες, perf. part. Ion. pro ἡδηκότες, ab ἀδέω, alii ab ἀηδέω, *laboribus defessus sum*. Th. ἄδω, *satio*.

'Αδηκτοτάτη, superl. f. ab ἄδηκτος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *morsui non obnoxius*, vel *cariem non sentiens*. à δάκνω.

'Αδήλητος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *integer*, *incolumis*: à δηλέω.

"Αδηλος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *non aparens*, *incertus*, *obscurus*: ex α et δῆλος· hinc ἀδήλως, adv. *obscurè*, *incertùm*; ἀδηλότης, ητος, ἡ, *incertitudo*.

'Αδημιέργητος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *qui nihil efficere potest*.

'ΑΔΗΜΟΝΕ'Ω, ῶ, *gravissimè angor*. f. ήσω, perf. ηκα, a. 1. ἠδημόνησα· ab ἀδέω, vel. ab α et δῆμος, q. d. *extra populi consortium dego*.

"ΑΔΗΝ et ἄδδην, *affatim*, adv.

'ΑΔΗΝ, ένος, ὁ, *glandula*, *tonsillæ*.

'Αδηνὴς, έος, ὁ, Poët. *sine consiliis et curis*. Hinc adv. ἀδηνέως. Ex α et δῆνος, *consilium*.

'Αδήριτος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *contentionis expers*. Th. δῆρις.

"Αδης, ǔ, ὁ, Poët. pro ἀΐδης, *orcus*, *mors*: in acc. ἄδην.

'Αδήσεις, *gratificaberis*: 2. sin. f. 1. v. ἀνδάνω.

'Αδηφαγία, v. 'Αδδηφαγία.

'Αδιάγνωςος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *discerni difficilis*.

'Αδιαίρετον, *indiscretum*: ex α et διαιρέω.

'Αδιάκριτος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *non dubitans*: ex α et διακρίνομαι.

'Αδιάλειπτος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *non intermissus*, *indesinens*.

'Αδιαλείπτως, *indesinenter*, adv. à λείπω.

'Αδιάλλακτος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *irreconciliabilis*: à διαλλάττω.

'Αδιάλυτος, ǔ, ὁ ϗ ἡ *indissolubilis*: ex α et διαλύω.

'Αδίαντον, ǔ, τὸ, herbæ genus: ex ἀδίαντος.

'Αδίαντος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *non aspersus*: ex α et διαίνω.

'Αδιάπτωτος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *stabilis*, *firmus*.

'Αδιάτρεπτος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *immotus*.

'Αδιατρέπτως, adv. *immotè*.

'Αδιαφθορία, ας, ἡ, *integritas*. ἀδιάφθορος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *incorruptus*. Th. φθείρω.

'Αδιάφορος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *indifferens*: à διαφέρω.

'Αδιάψευςος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *qui decipi nequit*.

'Αδίδακτος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *indoctus*: ab α et διδάσκω.

'Αδιεξίτας·ος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *inenarrabilis*.

'Αδιήγητος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *tantus ut satis enarrari non possit*: ex α priv. et διηγέομαι, *enarro*.

'Αδικαιότατος, *in quo nulla est justitia*.

'Αδικέσσαι, Ion. et Æol. pro ἀδικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi.

'Αδικέω, *injuriâ afficio*, *lædo*, f. ήσω, perf. ἠδίκηκα. ἀδικήσατε, a. 1. imper. act. ἀδικϐντα, accus. sing. part. præs. ἀδικέομαι, ϐμαι, *injuriam patior*. perf. pass. ἠδίκημαι, a. 1. ἠδικήθην, ex α et δίκη.

'Αδίκημα, ατος, τὸ, *injuria*. ἀδικήμασι, dat. pl.

'Αδικητέον, *facienda est injuria*: verbale ab ἀδικέω.

'Αδικία, ας, ἡ, *injustitia*. Th. δίκη.

'Αδικοδοξέω, *gloriam iniquè appeto*.

"Αδικος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *injustus*, ἀδικώτερος, comp. ἀδικῶς, *injustè*, adv. à δίκη.

'ΑΔΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *confertus*: ab ἄδην, *abundè*.

"Αδιον, *suavius*, Dor. pro ἥδιον, comp. ab ἡδύς.

'Αδιορθώτως, *ita ut corrigi et emendari nequeat*.

"Αδιψος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *non sitiens*, vel *sitim extinguens*. Th. δίψα, *sitis*.

"Αδματος, ǔ, ὁ, Dor. pro "Αδμητος, nom. viri.

'Αδμὴς, ητος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄδμητος, *indomitus*: ex α et δαμάω.

'Αδμήτη, nom. mulieris; q. d. *indomita*.

'Αδμολία, ας, ἡ, *ignorantia*: ab α et ἴδμων, per Sync. et ν in λ verso.

"Αδοιμι, a. 2. opt. verbi ἅδεω, *placeo*.

'Αδόκητον, *inopinatò*, adv.

'Αδόκητος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *ignobilis*, *inopinatus*, ex α et δοκέω, *videor*.

'Αδόκιμος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *judicii expers*, *reprobus*, *rejectaneus*: ex α et δόκιμος. Th. δοκέω.

'Αδολεσχέω, ῶ, f. ήσω, *affatim confabulor*, *meditor*: ab ἄδει λέσχης, *satietate confabulationis*: ἀδολεσχῆσαι, a. 1. inf. act.

'Αδολέσχης, ǔ, ὁ, *nugator*, *garrulus*: ab iisd.

'Αδολεσχία, ίας, ἡ, *loquacitas*, *confabulatio*.

'Αδόλεσχος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *garrulus*, *loquax*, *verbosus*: ab iisd.

"Αδολος, ǔ, ὁ ϗ ἡ, *sincerus*. Th. δόλος, *dolus*.

'Αδόλως, adv. *nullo dolo*, *sedulò*, *candidè*.

"Αδον, *canebam*, imperf. Dor. pro ᾖδον· potest etiam esse part. neut. g. à masc. ᾄδων ab ᾄδω. At ἅδον est a. 2. act. ab ἀνδάνω, vel ἀδέω. et ἅδοιμι opt.

'Αδονὰ, ας, ἡ, Dor. pro ἡδονὴ, *voluptas*.

'Αδονίς, ίδος, ἡ, qu. ἀηδονίς. Vide ἀηδών.

'Αδόνητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *immobilis.* Th. δονέω.

'Αδόντι νόῳ, *alacri animo:* ab ἀδέω. a. 2. ἆδον.

"Αδοξος, υ, ὁ ϗ ἡ, *inglorius.* Hinc ἀδοξία, ας, ἡ, *ignominia;* et ἀδοξέω, *gloriâ careo,* &c. à δόξα.

"Αδος, υ, ὁ, *gaudium:* ab ἅδω, *placeo.*

"Αδος, εος, τὸ, *satietas:* ab ἄδω, *satio.*

"Αδυ, *inferni,* gen. sing. ab ᾅδης.

'Αδραμυττηνὸς, ἡ, ὸν, *Adramyttenus, a, um;* ab urbe *Adramyttium.*

'Αδρανεία, vel ἀδρανία, ας, ἡ, *imbecillitas:* ab ἀδρανής.

'Αδρανέω, *infirmus sum:* ab

'Αδρανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *imbecillis:* ex α et δράω, *facio.*

'Αδράστεια, Ion. 'Αδρήστεια, Nemesis.

"Αδραστος, υ, ὁ ϗ ἡ, *minimè fugitivus:* ab α et δράω.

"Αδραστος, υ, ὁ, *Adrastus,* rex Argivorum. Hinc ἐν 'Αδραστείῳ νόμῳ.

'Αδρεπήβολον, υ, τὸ, Long. *felix successus, ubertas:* ab ἁδρὸς, *sublimis,* et ἐπήβολον, qu. ἐπίβολον, *voti compos.*

'Αδρηστίνη, *Adrasti filia.*

"Αδρηστος, Ion. pro ἄδραστος.

'Αδρίας, υ, ὁ, *Adria:* sinus Venetus.

'ΑΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *dives, crassus* Hinc

'Αδροσύνη, ης, ἡ, *ubertas, copia.*

'Αδρότης, ητος, ἡ, *abundantia.* Th. ἁδρός.

'Αδρύνομαι, *crassesco, adolesco:* ab ἁδρός. Hinc ἅδρυνσις, *ætas adulta.*

'Αδρύνω, (pen. long.) *crassum reddo, ad maturitatem perduco;* f. υνῶ, (pen. brevi) perf. ἥδρυγκα· ab ἁδρὸς, *crassus.*

'Αδὺ, Dor. pro ἡδὺ, *dulce.* Vide ἡδύς.

'Αδύγλωσσος, υ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἡδύγλωσσος, *dulcilinguis:* ab ἡδὺς et γλῶσσα.

'Αδυεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἡδυεπὴς, *suaviloquus:* ab ἡδὺς et ἔπω, *dico.*

'Αδύλογος, υ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἡδύλογος, *suaviloquus:* ab ἡδὺς et λόγος.

'Αδυμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἡδυμελὴς, *dulcisonas:* ab ἡδὺς et μέλος.

'Αδυναμίη, ης, Ion. pro ἀδυναμία, ας, ἡ, *impossibilitas:* ex α et δύναμαι. Hinc

'Αδυνασία, *impotentia.*

'Αδυνατέω, *nequeo, impotens sum,* f. ήσω, a. 1. ἠδυνάτησα· ex α et δύναμαι.

'Αδύνᾰτον, υ, τὸ, *impossibile.*

'Αδύνᾰτος, υ, ὁ ϗ ἡ, in pl. neut. ἀδύνατα, in comp. ἀδυνατώτερος, superl. ἀδυνατώτατος.

'Αδυνάτως, *impotenter, ineptè:* à præcedente.

'Αδύπνοος, Dor. pro ἡδύπνοος, υ, ὁ ϗ ἡ, *suaviter spirans:* ex ἡδὺ et πνέω.

'Αδὺς, Dor. pro ἡδὺς, *suavis.*

"Αδυτον, υ, τὸ, *adytum:* ex

"Αδυτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ad quem non patet ingressus:* ex α et δύνω, vel δύω.

"ΑΔΩ, *satio,* f. σω. Sed ἅδω, *cano,* contractè pro ἀείδω, f. ᾄσω, perf. ᾖκα, a. 1. ᾖσα, perf. pass. ᾖσμαι· à ידה *jada,* vel הודה *hoda, celebrare.* Sed ἅδω, *placeo,* f. 2. ἁδῶ, perf. m. ἕαδα, (εὔαδα, Poët.) pro ἧδα, part. ἑαδὼς, a. 2. ἕαδον pro ἧδον.

"Αδων, ονος, ἡ, *luscinia,* Dor. pro ἀηδών.

'Αδὼν, όντος, ὁ, *qui placuit, placens,* a. 2. part. ab ἁδέω, vel ἁνδάνω.

"Αδωνιν, acc. sing. ab "Αδωνις, ίδος, ὁ, nom. propr. pueri. *Adonis.*

'Αδώρητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *indonatus:* ex α et δῶρον.

'Αδωροδόκητος, υ, ὁ ϗ ἡ, *incorruptus, qui munera non accipit:* ex δῶρον, δέχομαι, et α.

"Αδωρος, υ, ὁ ϗ ἡ, *donorum expers:* it. *qui non donat.*

'Αδώτῃ, dat. sing. ab ἀδώτης, υ, ὁ, *qui nihil dat:* ex α et δώτης.

'Αεθλεύω, *certo, colluctor,* fut. εύσω. perf. κα. ἀεθλεύσειεν, a. 1. opt. Æol. ἀεθλεύωσιν, 3. pl. præs. subj. Th. ἄεθλος.

'Αεθλέω, Ion. pro ἀθλέω, *certo.* Hinc

'Αεθλητὴρ, ῆρος, ὁ, *certator.*

'Αέθλιον, vel ἄεθλον, vel ἆθλον, υ, τὸ, *certaminis præmium:* ab ἄεθλος, seu ἆθλος, υ, ὁ, *certamen.* Hinc ἄθλιος, ία, ιον, *miser, ærumnosus:* ἀέθλιος, *certator.*

'Αεθλονικία, ας, ἡ, *victoria, quæ ex certaminibus reportatur:* ab ἄεθλος et νίκη.

"ΑΕΘΛΟΣ, υ, ὁ, *certamen, labor:* ab α priv. et ἐθέλω, qu. ὃν ὐκ ἄν τις ἐθέλοι. "Αεθλον verò ab α intens. et ἐθέλω. Quamvis enim certamen fugiendum sit, præmium est πάνυ ἐθελητόν· vel ex τλῶ, *tolero.*

'Αεθλοφόρος, υ, ὁ ϗ ἡ, *qui præmium ex certamine reportat:* ab ἄεθλον et φέρω.

'ΑΕΙ', *semper,* adv.

'Αειγενετάων, gen. pl. Æol. ab

'Αειγενέτης, υ, ὁ, *sempiternus:* ex ἀεὶ et γενετὸς, à γείνομαι.

'Αείδελος, Poët. pro ἀειδὴς, *inconspicuus, obscurus:* ex α et εἴδω, *video.*

"Αειδεν, Dor. pro ἀείδειν, *canere:* præs. inf. act. v. ἀείδω.

'Αείδεο, *cane,* εο, Ion. pro υ, præs. imper. pass. v. ejusd.

'Αειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *obscurus;* item *deformis:* ab α et εἶδος.

'Αείδοισα, Dor. pro ἀείδυσα, præs. part. f. g. et

"Αειδον, 1. vel 3. imperf. ind. act Ion. pro ἤειδον, ἀειδομένων, gen. pl. part. præs. pass. ἀείδων, οντος, præs. part. act.

'Αείδοντι, pro ἀείδυσι, Dor. 3. pl. præs. ab

'ΑΕΙ'ΔΩ, Poët. ἀΐω, *cano, celebro;* f. σω, perf. ἤεικα, Poët. ᾖκα. perf. pass. ἤεισμαι, Poët. ᾖσμαι; perf. med. ἤοιδα, unde ἀοιδὸς, et ἀοιδή.

'Αειζώος, υ, ὁ ϗ ἡ, *sempiternus.* ἀείζωον, τὸ, *sempervivum, plantæ genus:* ab ἀεὶ et ζωή.

'Αεικέα, *sævum:* acc. sing. ab ἀεικὴς, έος, *indecens.* ἀεικὲς, n. g. ex α et εἴκω.

'Αεικείη, Ion. pro ἀεικεία, *indignitas, contumelia.*

'Αεικέλιος, υ, ὁ ϗ ἡ, *ignavus, contemptus:* ferè idem quod ἀεικὴς, *non consentaneus.*

'Αεικίζω, Att. αἰκίζω, f. σω, *indecenter aliquem tracto, fœdo:* ab ἀεικής.

'Αείμεναι, Poët. pro Dor. ἀέμεναι, quod pro ἄειν, ab ἄω.

'Αείμνηστος, υ, ὁ ϗ ἡ, *semper memorandus:* à μιμνήσκω.

'Αειναόντων, gen. pl. ab ἀεινάων, οντος, *perpetuò fluens,* et ἀείναος· alii legunt ἀενάων, ex ἀεὶ et νάω.

"Αειρα, a. 1. act. Ion. pro ἤειρα. ἀειράμενος, *suscipiens,* a. 1. part. m. ab ἀείρω· ἀειρόμενος, præs. part. pass. ἄειρον, a. 1. imperat. act.

'ΑΕΙ'ΡΩ, *tollo,* f. ρῶ. a. 1. ἤειρα. perf. ἤερκα. a. 2. ἤερον. qu. εἰς ἀέρα αἴρω.

'Αεὶς, *flans:* præs. part. ab ἄημι.

'Αείσατ' pro ἀείσατο, a. 1. m ἀείσατε, a. 1. imperat. act. ἀείσα, ας, ε, ind. Ion. ἀείσομαι, f. 1. m. ἀείσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ἀείδω.

"Αεισιν, Æol. pro ἀεῖσιν, *spirant,* 3. pl. verbi ἄημι.

"Αεισμα, ατος, τὸ, Poët. pro ᾆσμα, *cantus.* Th. ἀείδω.

'Αεκαζόμενος, *invitus,* præs. part pass. ab ἀεκάζω, *cogo:* ex. α et ἑκών.

'Αέκητι, *invitò,* adv. ἀεκοντὲς, *inviti.* 'Αέκοντε, dual. num. ab ἀέκων, οντος, in. f. g. ἀέκυσ' pro ἀέκυσα. Th. ἑκών.

'Αέλιος, Poët. pro ἥλιος, *Sol.*

"ΑΕΛΛΑ, ης, ἡ, *procella.*

'Αελλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *turbidus, procellosus.*

'Αελλάδες, *velocissimæ, sicut procella,* ab ἀέλλα. dicitur de equis. Soph. Œd. Tyr. 475. ubi alii malè ἀελλοπόδων pro ἀελλαδων legunt.

'Αελλόποδες, nom. pl. ab ἀελλόπυς, οδος, ὁ ϗ ἡ, vel ἀέλλοπος, ὁ ϗ ἡ, *velox tanquam procella:* ab ἄελλα et πῦς.

'Αελλὼ, nomen mulieris: q. d. *procellosa.*

'Αελλώδης, έος, ὁ ϗ ἡ, *turbidus, procellosus:* ab ἄελλα.

'Αελπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *insperatus:* ab ἐλπίς.

'Αέλποντες, *desperantes:* ὲκ ἐλπίζοντες.

Ἄελπτ' pro ἄελπτα, *non sperānda*: nom. pl. hinc ἀελπτία, ας, ἡ, Poët. pro ἀνελπιςία, *desperatio*: ex α et ἐλπίς.

Ἀελπτέω, Poët. pro ἀνελπιςέω, *despero*.

Ἀελπτίη, ης, ἡ, Ion. id. q. ἀελπτία, ἐξάελπτίης, *ex improviso, repentè, contra spem*.

Ἀέμεναι, (exempto ε, et μ ejus loco inserto, ἄμμεναι) Dor. et Ion. pro ἄειν, præs. inf. ex ἄω, pro ἄδω, *satio*.

Ἀέναος, Poët. pro ἀείναος, *perpetuò fluens*: ut et ἀενάων, pro ἀειναών.

Ἀεννάασθαι, Poët. pro ἀενναᾶσθαι, *perfundi*, præs. inf. pass. ab ἀεννάομαι.

Ἀέντες, *flantes*, nom. pl. ἀέντων, gen. pl. ab ἀεὶς, έντος, ab ἄημι.

Ἄεξε, *augebat*, Ion. pro ἦεξε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀέξω.

Ἀεξίγυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui membra auget*. Epith. Athletarum, ab ἀέξω et γυῖον.

ΑΕ´ΞΩ, et αὔξω, *augeo*, f. ἀεξήσω, Poët. pro αὐξήσω, ἀέξετο, imperf. pass. Ion. ἀεξομένοιο, gen. Ion. part. pass. Reliqua tempora vide in αὐξάνω.

Ἄεπτος, *ineffabilis, fortis*: ab α et ἔπω, *dico*.

Ἀεργηλὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀργὸς, q. v.

Ἀεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et

Ἀεργὸς, vel ἀργὸς, ȣ, ὁ, *iners*, ἀεργῷ, dat.

Ἀεργίη, Ion. pro ἀεργία, ας, ἡ, *pigritia*: ex α et ἔργον.

Ἀερέθομαι, *attollo, pendeo*: Poët. dicitur et ἠερέθομαι, præs. ab ἀείρω.

Ἄερθεν, Bœot. pro ἠέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀέρθην, Ion. pro ἠέρθην. Hinc ἀερθεὶς, *elatus, evectus*, a. 1. part. pass. Th. ἀείρω.

Ἀέριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aërius*. Th. ἀήρ.

Ἀεροβατέω, *incedo per aërem*: ab ἀὴρ et βαίνω.

Ἀερόεις, εσσα, εν, *caliginosus, profundus*. Th. ἀήρ.

Ἄερον, *sustuli, extuli*, a. 2. ind. act. ab ἀείρω. 2. sing. sub. ἀέρῃς.

Ἄερσα, ros, Dor. pro ἔερση.

Ἀερσίποδες, *celeres*, pl. ab ἀερσίπȣς· ex ἀὴρ, vel ἀείρω, et πȣς.

Ἀερσιπόται, *altè volantes*, pl. ab ἀερσιπότης, ȣ, et ητος, ὁ ϗ ἡ, *aëre suspensus*: ab ἀείρω et πέτομαι, *volo*.

Ἀέρσω, f. 1. Æol. ab ἀείρω, pro αἰρῶ.

Ἀερτάζω, f. άσω, *tollo*. Th. ἀείρω.

Ἄεσαι, a. 1. inf. act. ab inusit. ἀέω, *spiro, dormio*. Hesychio ἆησαι, κοιμηθῆναι. Angl. EASE.

Ἀεσίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *stultus, inconstans*. ἀεσίφρονα, acc. sing. ex ἄω et φρήν. ἀεσιφροσύνῃσιν, dat. pl. Ion. ab ἀεσιφροσύνη, *stultitia*.

Ἀετιδεὺς, έος, ῦς, *pullus aquilæ*: pl. ἀετιδεῖς· ab ἀετός.

ΑΕΤΟ´Σ, ȣ̃, ὁ, *aquila*: dat. ἀετῷ, gen. pl. ἀετῶν, dat. pl. ἀετοῖς. Poët. αἰετός. Forsan ab עיט *ajit, avis*, propriè *rapax*: vel ab α et ἔτος, quia vivax est aquila.

ΑΖΑ, vel ἄζη, ης, ἡ, *ariditas, situs, squalor*.

Ἀζαλέοιο, gen. Ion. ab ἀζαλέος, έα, έον, *aridus, torridus*. Th. ἄζω.

Ἄζει, 3. præs. ind. act. ab ἄζω, *sicco*. Hinc ἄζηται, subj. pass. *tristetur*. Ab ἄζομαι, ῃ, εται, propriè *exaresco*; per Metaph. *curâ et mœrore conficior*.

Ἄζεο, *cole*, Ion. pro ἄζȣ, præs. imperat. ab ἄζομαι. ἀζόμενος, *venerans*, part. ἄζετο, imperf. Ion.

Ἄζηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quem nullus æmulatur, vilis*: ex α et ζῆλος.

Ἀζήμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nullâ mulctâ notatus*: ex α et ζημία.

Ἀζημίως, adv. *impunè*: à præc.

Ἀζὴν, ένος, *barba*: ab ἄζω, quia à calore.

Ἀζητὸς, ἡ, ὸν, *augustus, venerandus*: ab ἄζω, *veneror*.

Ἀζηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *magnum sonum edens*: ex α et ἦχος. Hinc ἀζηχὲς, adv. Sumitur et pro *duro et arido*: ab ἄζη, *ariditas*. it. pro *indesinenter, quasi* ἀδιεχὴς, et ἄδην ἔχων, *non disjunctus, et semper habens*.

Ἄζομαι, idem cum ἄζω, *veneror*. Hinc ἄζοντ', pro ἄζονται, 3. pl. præs. ind. vide ἄζεο.

Ἄζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ *cœlebs*: *injugatus*.

Ἀζυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et

Ἄζυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, idem ac Ἄζυγος. q. v.

Ἄζυμα, ων, τὰ, *azuma*. Th. ζύμη, *fermentum*. Inde ἄζυμος, *infermentatus*.

ΑΖΩ, *sicco, arefacio*, unde et ἄζομαι, *aresco*.

Ἄζω, et ἄζομαι, *veneror*.

Ἄζὼρ, nomen propr. viri.

Ἄζωτοι, *discincti*, pl. ex α et ζωςός.

Ἄζωτος, ȣ, ἡ, nom. urb. *Azotus*.

Ἄη, *spirabat*, 3. sing. imperf. act. ab ἄημι.

Ἀηδέςερος, *ingratior*, comp. ab ἀηδής.

Ἀηδηκότες, perf. part. Poët. pro ἠηδηκότες· ab ἀηδέω, *tædio afficior*: ab ἀδέω, vel ἄδω.

Ἀηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ ἀηδὲς, *injucundus*. ἀηδῶς, *molestè, illibentèr*. ἀηδία, *molestia*. ab α et ἡδύς.

Ἀηδίζον, pro ἠηδίζον, imperf. ab ἀηδίζω, hinc ἀηδιζόμην, *infestabar*, imperf. pass. Th. ἡδύς.

Ἀηδόνα, acc. sing. ab ἀηδών.

Ἀηδονιῆες, ων, οἱ, *lusciniarum pulli*.

Ἀηδονὶς, ίδος, ἡ, *lusciniola*.

ΑΗΔΩ´Ν, όνος, ἡ, *luscinia*: qu. ab ἀείδω, quia canora.

Ἄηθ', pro ἄητο, *spirabat*: ob seq. aspirat. imperf. ab ἄημαι. Th. ἄω.

Ἀηθείῃ, dat. sing. Ion. ab ἀηθεία, *insolentia*: ex α et ἦθος.

Ἀήθεσσον, pro ἠήθεσσον, euphoniæ gratiâ, imperf. act. ab ἀηθέσσω pro ἀηθέω, *insuetus sum*: ab α et ἦθος.

Ἀήθεια, ας, ἡ, *insolentia*: ab

Ἀήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *insolitus*.

Ἀήμεναι, *flare*: præs. inf. act. Dor. vel Ion. pro ἀῆναι, ab Ἄημι. Vide Ἄω.

ἈΗ´Ρ, ἀέρος, ὁ, *aër*. In. f. g. significat *caliginem*: q. ab ἄω. Angl. AIR.

Ἄησι, 3. sing. ind. act. ab ἄημι, *flo*, 3. pl. ἀᾶσι.

ἈΗ´ΣΥΛΟΣ, η, ον, *molestus, iniquus*: dictio Poëtica: id. q. ἀτερπὴς, παράνομος: vel pro ἄσυλος, ab ἄσαι· vel ab α et ἥδω.

Ἀήσυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *levis, tenuis, sublimis*.

Ἀήτας, acc. pl. ἀήτην, sing. ab ἀήτης, ȣ, ὁ, *flatus*, nom. pl. ἀῆται, *flamina*. Dicitur et

Ἀήτη, ης, ἡ, idem: ab ἄημι.

Ἄητο, 3. sing. imperf. ἄητον, dual. *spirant*. ab ἄημι· ἄηνται, *volitant*.

ἈΗΤΟΣ, vel αἴητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ventis expositus*: ab ἄω, *flo*. Vel est *insatiabilis*: ex α et ἄδω. Sic ἀητὸς, Poët. pro ἀετός.

Ἀήττητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *invictus*. Th. ἡττάομαι.

Ἄθ' pro ἅτε, *quippe, tanquàm, utpotè*.

Ἀθαμβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intrepidus*: ab α et θάμβος. Ἀθαμβεὶ, adv. *impavidè*.

Ἀθάνα, Dor. pro Ἀθήνη, ης, ἡ, *Minerva*: item Ἀθανάα, ας, ἡ, et Ἀθαναία.

Ἀθανασία, ας, ἡ, *immortalitas*. Item herba Angl. TANSY.

Ἀθάνατοι, *immortales*, nom. pl. f. g. ἀθανάτῃς, pro ἀθανάταις; Ion. dat. pl. sic et ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτȣ, gen. sing. ἀθανάτοισιν pro ἀθανάτοις, ab ἀθάνατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ. Ἀθανάταν, Dor. pro ἀθανάτην. Ex α et θάνατος.

Ἀθανατίζω, f. ίσω, *immortalitate dono*.

Ἄθαπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *insepultus*. Th. θάπτω.

ἈΘΑ´ΡΑ, ας, ἡ, *pultis genus*: quasi ab ἀθὴρ, *arista*, pultis materia.

Ἀθέατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui non viaetur; qui non videt*: ex α priv. et θεάομαι, *video*.

Ἀθεεὶ, adv. *sine numine Divûm*, ἄνευ θεȣ̃.

Ἀθέητα, Poët. pro ἀθέατα, *non aspectanda*: ex α et θεάομαι.

ἈΘΕΙΡΗ´Σ, vel Ἀθερὴς, vel Ἀθηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *accuratus, contemplus*.

Ἀθελγεῖν, ἀμέλγειν, i. e. *mulgere*.

ἈΘΕ´ΛΓΩ, f. ξω, perf. χα, *mulgeo*: qu. à θηλὴ, *papilla*: α, vel otiosum, vel congreg.

Ἀθέμιςος, et ἀθεμίςιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ

injustus. Dicitur et ἄθεμις. Ex *a* et θεμιστός.

Ἀθέμιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nefarius*. τὸ ἀθέμιτον, *nefas*. Ex *a* et θεμιτός.

Ἄθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Dei expers*: ex *a* et Θεός.

Ἀθεράπευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incurabilis, non serviens*: ex *a* et θεραπεύω.

Ἀθέριζον, *parvi penderunt*, imperf. ind. act. Ion. ab ἀθερίζω, f. σω. perf. ἠθέρικα. Th. ἀθήρ.

Ἀθεσία, ας, ἡ, *inconstantia in pactis*. Vide ἀθετέω.

Ἄθεσμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nefarius*. Th. θεσμός.

Ἀθέσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ineffabilis*: ex extensivo *a* et θέσφατος, q. θεόσφατος, *à Deo pronuntiatus*. Sumitur, etsi rarissimè, pro *nefando*.

Ἀθετέω, ῶ, *abrogo, aboleo, sperno*, f. ήσω. perf. ἠθέτηκα· ab ἄθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *irritus*.

Ἀθέτημα, ατος, τὸ, *improbatio, abolitio*.

Ἀθέτησις, εως, ἡ, id. ab ἀθετέω.

Ἄθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconstans, irritus*: ex *a* et θετός.

Ἀθεώρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non contemplator*. it. *improvisus, non spectabilis*.

Ἀθέως, *impiè*: ab ἄθεος, q. v.

Ἀθήνη, qu. ἀθήλη, ex *a* et θηλή. Dicitur et Ἀθηνᾶ, gen. Ἀθηνᾶς, qu. ab Ἀθηνάα. Sic Ἀθηναίη, ης, ἡ, ut et Ἀθηνεία, *Minerva*, oleæ inventrix, et Dea Doctrinæ. Hinc Ἀθῆναι, ῶν, αἱ, *Athenæ*. Ἀθήνηθεν, adv. *Athenis*. Ἀθήναζε, *Athenas*. Ἀθηναῖος, *Atheniensis*.

ἈΘΗ'Ρ, έρος, ὁ, *arista*: hinc ἀθερίζω.

Ἀθηρολοίγος, ου, ὁ, sive ἀθερολόγος, ου, *ventilabrum*.

Ἄθικτος, ου, vel ἀθιγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intactus*. Th. θίγω.

Ἄθλ', pro ἄθλα, pl. ab ἄθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis*. Th. ἄεθλος.

Ἀθλεύω, *pugno, laboro*.

Ἀθλέω, ῶ, *certo*, f. ήσω, perf. ἤθληκα. hinc ἄθλησις, εως, ἡ, *certamen*.

Ἄθλημα, ατος, τὸ, *certamen*, ab ἀθλέω.

Ἀθλήματα, *certamina*, pl. à pr.

Ἀθλητῶν, gen. pl. ab ἀθλητὴς, οῦ, ὁ, *luctator*. Th. ἄεθλος.

Ἀθλιότης, ητος, ἡ, *miseria*, ab

Ἄθλιος, ία, ιον, *miser*, ἄθλιαι, f. g. pl. ἀθλιωτάτους, acc. pl. superl. ab ἄεθλος.

Ἀθλοθέτης, ου, ὁ, *munerarius, certaminis præses*: ab ἄθλος, vel ἄθλον, et τίθημι. Hinc ἀθλοθετέω, *ludos præbeo*; et ἀθλοθεσία, *certaminis cura*.

Ἄθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis*: ab ἄεθλος. q. v.

Ἄθλος, ου, ὁ, id. quod ἄεθλος. q. v.

Ἀθλοφόρος, ου, ὁ, *victor*: ex ἄθλον et φέρω.

Ἀθόλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *limpidus, illimis*: ex *a* et θολός.

Ἀθόρυβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imperturbatus*: ex *a* et θόρυβος.

ἈΘΡΑΓΕ'ΝΗ, ης, ἡ, arbor ex quâ optima igniaria fiunt.

Ἄθραυστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nequit frangi, integer*: ex *a* priv. et θραύω, *frango*.

ἈΘΡΕ'Ω, ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *video, cerno*, μετ' ἐπιτάσεως θεώρω.

Ἀθροίζω, *congrego*, f. σω. ἀθροῖσαι, a. 1. inf. ἤθροικα, perf. act. Th. ἀθρόος.

Ἀθροίσασα, a. 1. part. f. g. ab eod.

Ἄθροισμα, ατος, τὸ, *congeries, collectio, acervus*: ab ἀθροίζω.

Ἀθροισμὸς, οῦ, ὁ, id.

ἈΘΡΟ'ΟΣ, όα, όον, *confertus, repentinus*: hinc

Ἀθροότης, ητος, ἡ, *universitas*. Huic alludit Angl. A THRONG.

Ἀθρόως, adv. *confertim*: ab ἀθρόος.

Ἀθρύπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non fractus luxu*: ex *a* et θρύπτω.

Ἀθυμέω, ῶ, *animum despondeo*, f. ήσω, perf. ἠθύμηκα· ab ἄθυμος.

Ἀθυμητέον, *desperandum est*: verbale ab ἀθυμέω.

Ἀθυμία, ας, ἡ, Ion. ἀθυμίη, *animi dejectio, anxietas*: ab ἄθυμος.

Ἄθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui animo est dejecto, anxius*: ab *a* et θυμός.

Ἀθύμως, adv. *non animosè*: ab ἄθυμος.

Ἄθυρμα, ατος, τὸ, *lusus puerilis, ludibrium*: ab ἀθύρω.

Ἄθυρος, et ἀθύρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *patens, sine januâ*. Th. θύρα.

ἈΘΥ'ΡΩ, *ludo, cano, lusito*: hinc ἄθυρε, 3. sing. imperf. pro ἤθυρε· forsan ab ἄγαν et θύω, vel à θύρα, *quia foris ludi solent*.

Ἄθυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profanus*: ex *a* et θύω.

Ἄθωος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impunis, mulctam nullam passus, innocens*: ex *a* et θωή.

Ἀθωόω, ῶ, f. ώσω, *non mulcto, absolvo, sum sine jacturâ*: ab ἀθῶος.

Ἀθώωσις, εως, ἡ, *absolutio, quâ quis innocens pronuntiatur*: ab ἀθῶος.

Αἱ, art. præpos. ab ἡ, *hæc*: αἵ art. postp. ab ἥ, *quæ*.

Αἴ, vel αἶ, *heu, hei*.

Αἰ, pro εἰ, Dor. *si*, Ion. pro εἴθε, *utinam*.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, *terra*: in prosâ, γῆ· in acc. αἶαν.

ΑἸ'Α'ΖΩ, *lugeo, lamentor*, f. ξω, vel σω· ab αἴ, *heu*.

Αἰακίδαο, gen. Ion. ab Αἰακίδης, ου, ὁ, *Æacides*, nom. propr. acc. pl. Αἰακίδας.

Αἰακὸς, οῦ, ὁ, *Æacus*: ab Αἴαξ, ακος.

Αἶαν, voc. ab Αἴας, αντος, ὁ, *Ajax*: potest etiam esse acc. sing ab αἶα.

ΑἸΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vel αἰανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gravis, perpetuus*: qu. ab αἰάζω· vel ab αἰνὸς per Sync.

Αἴαντε, nom. dual. ab Αἴας.

Αἴαξ, αντος, ὁ, *Ajax*.

ΑἸ'ΒΟΙ˜; *heu, hei, indignantis*, dolentis, adv. ab Heb. אבוי *aboi*.

Αἶγα, acc. ab αἴξ, αἰγὸς, ὁ ϗ ἡ, *caper et capra*, αἰγᾶν, Dor. pro αἰγῶν, gen. pl.

Αἰγᾶθεν, adv. Dor. pro Αἰγῆθεν, ἐκ τῆς Αἰγῆς, ἐκ τῶν Αἰγῶν· ab *Ægis*.

Αἰγαῖον, ου, τὸ, supple πέλαγος, *Ægæum mare*.

Αἰγαίων', pro Αἰγαίωνα, acc. sing. *Ægæonem*.

ΑἸΓΑΝΕ'Α, ας, ἡ, vel αἰγάνεον ου, τὸ, *jaculum, tragula*: ab ἄγαν ἵεσθαι· quod in capras mitteretur; Eustath.

Αἰγδὴν, adv. *subitò, impetuosè*: ab ἀΐσσω.

Αἰγέη, ης, Ion. *caprina pellis*. Th. αἴξ.

Αἰγείδην, acc. ab Αἰγείδης, ου, ὁ, *Ægides*: patronym. ab Αἰγεὺς, έος, ὁ, *Ægeus*.

Αἴγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *caprinus*; dicitur quoque αἴγεος. Th. αἴξ.

Αἴγειος, *Ægeus*, nom. propr.

ΑἼΓΕΙΡΟΣ, ου, ἡ, *populus nigra*: ἀπὸ τῆς ἐγέρσεως, procera enim arbor est.

Αἰγιάλεια, ἡ, *Ægialea*, nom. propr.

ΑἸΓΙΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *littus*: hinc αἰγιαλίτης, ου, ὁ, *littoreus*. αἰγιαλεὺς, έος, ὁ, *piscator*. qu. ab ἄγω, *frango*, et ἅλς, ἁλὸς, *mare*.

Αἰγίδ', acc. pro αἰγίδα, ab αἰγὶς, *pellis caprina, munimentum pectoris*.

Αἰγίδιον, ου, τὸ, *parvus hædus*: dim. ab αἴξ.

Αἰγίζω, f. σω, perf. κα, *capras pasco*: potius verò *dilacero*: Hesych.

ΑἸΓΙΘΑΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *parus*, avis inimica apibus.

Αἴγιθος, ου, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit *salus*, Arist. Hist. l. IX. c. 1.

Αἰγίκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *crura caprina habens*; ex αἴξ, *capra*, et κνήμη, *crus*.

Αἰγίλιπος, *excelsæ*, gen. ab αἰγίλιψ, *capris invius, altus*: ab αἴξ et λείπω. Est et Αἰγίλιψ, urbs Epirl, excelso loco sita.

Αἰγίλω, Dor. pro Αἰγίλου. Est autem Αἴγιλος insula in mari Ligustico, Latinè *Capraria*.

Αἰγίλωψ, et αἴγιλος, abscessus inter nares et oculi majorem angulum: ab αἴξ et ὤψ, quia capris est familiare vitium.

Αἰγινῆται, οἱ, *Æginenses*.

Αἰγιόχοιο, gen. Ion. ab αἰγίοχος, *ægidem tenens*: ex αἰγὶς et ἔχω.

Αἰγίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *pedibus caprinis præditus*: ab αἴξ et πούς.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, *pellis capræ*. Th αἴξ.

Αἰγλᾶντα, *splendentem*, Dor. pro αἰγλήεντα, acc. sing. Sic αἰγλᾶεν pro αἰγλῆεν. Th. αἴγλη.

ΑἼΓΛΗ, ης, ἡ, *fulgor*: hinc

Αἰγλήεις, ήεσσα, ῆεν, *fulgens*.

splendidus, in acc. αἰγλῆντα pro αἰγλήεντα.

Αἰγοβότας, α, ὁ, Dor. pro αἰγοβότης, ϋ, ὁ, *qui capras pascit*: ab αἴξ et βόσκω. Αἰγοβοσκὸς, idem.

Αἰγόκερως, ωτος, ὁ, *capricornus*: ex αἴξ et κέρας.

Αἰγὶς, gen. sing. αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

Αἴγυλα, ης, ἡ, nom. insulæ.

ΑΙ'ΓΥ'ΠΙΟΣ, ϋ, ὁ, *vultur*: à γύψ.

Αἰγύπτιος, ία, ιον, *Ægyptiacus*: gen. pl. Αἰγυπτίων· Αἰγυπτίαι, *Ægyptiæ*: ab

Αἴγυπτος, ϋ, ἡ, *Ægyptus*.

ΑΙ'ΓΩΛΙΟ'Σ, ϋ, ὁ, *ulula*.

Αἰγῶν, ῶνος, ὁ, *caprile*. Αἴγων, ωνος, ὁ, nom. propr. pastoris, *Ægon*.

Αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

'Αΐδαο, gen. Æol. ab ἀΐδης, ϋ, ὁ, *Orcus*: qu. ex α et εἴδω, *non video*.

Αἵδε, *quæ*, à nom. ἥδε, masc. ὅδε.

Αἰδεῖσθαι, *revereri*, præs. inf. αἰδεῖσθε, præs. imperat. pass. ab

Αἰδέομαι, *revereor*, f. m. έσομαι, perf. pass. ἤδεσμαι. Th. αἰδώς· hinc αἰδέσιμος, *venerabilis*.

'Αϊδὲς, *obscurum*, n. g. ab ἀϊδής, έος, q. v.

Αἰδέσθεν, *veriti sunt*, pro ἠδέσθησαν ab ἠδέσθην, a. 1. pass. ab αἰδέομαι· hinc

Αἰδέσθητι, *reverere*, imperat. αἰδέσσαι, a. 1. imperat. m. Poët. Th. αἰδώς.

Αἰδέσιμος, ϋ, ὁ ἡ, *venerabilis*.

'Αΐδεω, gen. Ion. ab ἀΐδης, acc. ἀΐδην.

'Αΐδηλα, *arcana*, acc. pl. ab ἀΐδηλος, *tenebricosus, inexpectatus*: ab ἀΐδης, vel α et δῆλος.

Αἰδήμων, ονος, ὁ ἡ, *verecundus*: ab αἰδώς.

'Αϊδὴς, έος, ὁ ἡ, *qui cerni nequit, abolitus*: ex α et εἴδω.

'ΑΙ"ΔΗΣ, et in prosâ, ᾅδης, ϋ, ὁ, *Pluto, orcus, inferi, mors*: ab α et ἰδεῖν.

"Αϊδι, dat. sing. ab ἄϊς, ἀΐδος, pro ἀΐδης.

'Αΐδιος, ϋ, ὁ ἡ, *perpetuus*: ab ἀεὶ, *semper*.

'Αϊδιότης, τητος, ἡ, *æternitas, perpetuitas*: à præc.

'Αϊδίως, adv. *perpetuò*.

Αἰδνῆς, dat. pl. Ion. f. g. ab αἰδνὸς, ἡ, ὸν, *tenebricosus*: ex α et εἴδω.

Αἰδοῖ, *reverentiæ*, dat. sing. ab αἰδώς.

Αἰδοιέςατος, ϋ, ὁ, Poët. pro αἰδοιότατος, ab αἰδοῖος, ότερος, *maximè venerandus*.

Αἰδοίη, ης, ἡ, *veneranda*. Th. αἰδώς.

Αἰδοῖον, ϋ, τὸ, *inguen*, pl. αἰδοῖα, *pudenda*.

Αἰδοῖος, *venerandus*, αἰδοίοισι, dat. pl. Ion.

Αἰδομένω, *reveriti*, dual. part. præs. ab αἴδομαι, pro αἰδέομαι.

'Αϊδρεία et Ion. αἰδρηΐη· vide in ἄϊδρις.

"Αϊδος, et ἅδυ, gen. sing. ab ἀΐδης, ὁ, *Orcus*.

Αἰδῦ, *reverere*, imperat. ab αἰδέομαι.

Αἰδῦς, *reverentiæ*, gen. sing. ab αἰδώς.

'Αϊδρείησι, dat. pl. Ion. pro ἀϊδρείαις, ab ἀϊδρεία, ἡ, *inscitia*. Ab

"Αϊδρις, εως, ὁ ἡ, *imperitus*. αἰδρεία, *imperitia*, dat. ἀϊδρείῃ, Ion. ex α et ἰδρεία.

'ΑϊδροδΊκης, ϋ, ὁ, Poët. *juris ac justitiæ nescius, injustus, perniciosus*.

Αἰδῶ, acc. sing. ab αἰδὼς, dual. αἰδώ. αἰδῶ καλύψαι, *pudorem tegere*.

'Αϊδωνῆϊ, dat. sing. ab ἀϊδωνεὺς, έος, ὁ, id. quod ἀΐδης, *Pluto, orcus*.

ΑΙ'ΔΩ'Σ, όος, ῦς, ἡ, *pudor, verecundia*: ab α et εἴδω. Pudibundus enim intueri non audet.

Αἰεὶ, et αἰὲν, Poët. pro ἀεὶ, *semper*, adv.

Αἰειγενετάων, gen. Æol. pro αἰειγενετῶν. αἰειγενετῇσι, dat. Ion. pro αἰειγενέταις, ab αἰειγενέτης, ϋ, ὁ, *sempiternus*: ex ἀεὶ et γείνομαι.

Αἰετὸν, *aquilam*, pro ἀετὸν, metri gratiâ: ab ἀετός.

'Αϊζήϊος, *juvenilis*: ab ἀϊζηός.

'ΑΙ"ΖΗΟ'Σ, ϋ, ὁ, pro quo et ἀζηὸς, *juvenis*, gen. pl. ἀϊζηῶν, q. d. ἀεὶ ζέων.

Αἴης, gen. sing. αἴῃ, dat. Ion. ab αἶα.

Αἰήταο, gen. Æol. pro Αἰήτυ, ab Αἰήτης, nomen viri.

Αἴητος, seu ἄητος, *ventis expositus, flabilis*: ab ἄω.

Αἴθ', *quæ*, pro αἴτε, ab ὃς, ἥ, ὅ.

Αἰθάλη, ης, ἡ, *fuligo, favilla*: est et αἴθαλος, qu. ab αἴθω· est enim ab ustione.

'Αἰθαλίων, ωνος, *ardens*, epith. cicadæ: ab αἴθω.

Αἰθαλόεις, εντος, *ardens*: acc. sing. αἰθαλόεντα ab αἴθω.

Αἰθᾶν, Dor. pro αἰθῶν, gen. pl. ab αἰθός.

Αἴθε, pro εἴθε, Dor. *utinam*.

Αἰθαλόω, ῶ, f. ώσω, *comburo, uro, accendo*.

ΑΙ'ΘΗ'Ρ, έρος, έρι, ὁ, *æther*: ab αἴθω. hinc αἰθέριος, *æthereus*: αἰθεροβατέω, *per æthera vagor*: αἰθεροειδὴς, έος, ὁ ἡ, *ætheris speciem referens*. Hinc Angl. WEATHER.

Αἰθίοπα, acc. sing. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ.

Αἰθιοπῆας, acc. pl. Ion. ab Αἰθιοπεὺς, *Æthiops*: ab αἴθω et ὤψ.

Αἰθιόπισσα, ης, ἡ, id.

'Αἰθομένοιο, gen. Ion. αἰθομένοισι, dat. pl. præs. part. pass. ab αἴθω, *ardeo*.

Αἴθοπα, acc. sing. ab αἴθοψ, οπος, ὁ ἡ, *calidus, niger*: qu. αἴθων τὴν ὄψιν.

Αἶθος, εος, τὸ, *æstus, ardor*: ab αἴθω.

Αἰθὸς, ἡ, ὸν, *niger*: Poët. pro μέλας· ab eod.

Αἰθύσῃ, dat. sing. ab αἴθυσα, ἡ *porticus*: ab αἴθω.

ΑΙ"ΘΡΑ, ας, ἡ, *aëris serenitas* qu. ab αἰθήρ. αἶθρος, ϋ, ὁ, *pruina*.

Αἰθρινὸς, ἡ, ὸν, *matutinus*.

Αἰθρία, ας, ἡ, *serenus aër*. Th. αἴθρα.

Αἰθρηγενὴς, έος, ὁ ἡ, *frigus vel serenitatem inducens*: ab αἰθὴρ et γείνομαι. Αἰθρηγενέτης, ϋ, ὁ, idem.

Αἰθριοκοιτέω, *sub dio dormio*: quod ab αἰθρία et κοίτη.

Αἴθριος, ϋ, ὁ ἡ, *serenus*: ab αἴθρα.

ΑΙ"ΘΥΙΑ, ας, η, *mergus*.

Αἰθύσσω, *calefacio, moveo*: ex αἴθω.

ΑΙ"ΘΩ, f. σω, perf. κα, *uro, accendo, fulgeo*. αἶθος, εος, τὸ, *ardor* αἴθων, ονος, *ardens, flagrans*.

Αἴκ', pro αἴκα, vel αἴκε, Dor. pro εἰμὲν, *siquidem*: et Æol. εἴκε.

ΑΙ'ΚΑ'ΛΛΩ, f. αλῶ, *blandior*: à κηλῶ· vel à κάλλος· assentatori enim *omnia bellè*: hinc

Αἰκάλος, ϋ, ὁ, *adulator*.

'Αΐκὴ, ῆς, ἡ, *violentus motus*: ab ἀΐσσω.

ΑΙ'ΚΙ'Α, ας, ἡ, *plaga, verbera, injuria, quæ fit cædendo*: αἴκιον, ϋ, τὸ, idem. qu. ab ἀεικής. Hinc αἰκίζομαι, *pulsor*. αἰκιζόμενος, præs. part. αἰκισμὸς, ῦ, ὁ, *pulsatio*. αἴκισμα, ατος, τὸ, *plaga*.

ΑΙ"ΚΛΟΣ, ϋ, ὁ, *vespertinus*. αἶκλον, *cæna*. Hesych. αἴκνον, quod ab α et ἰχνέομαι, quoniam ad cœnam libentèr venitur.

Αἰκῶς, *turpitèr*, adv. pro ἀεικῶς.

Αἴλινα, adv. Poët. pro αἰλίνως, *lugubriter*.

Αἴλυρος, ϋ, ὁ, *felis*, παρὰ τὸ αἰόλλειν τὴν ὐράν.

ΑΙ"ΜΑ, et αἷμ', ατος, το, *sanguis, cædes, consanguinitas*: ab αἴθω, per translationem spiritûs.

Αἱμακορία, ας, ἡ, *parentatio*; et αἱμακυρίαι, *inferiæ*: ex αἷμα et κορέω, *satio*: quasi mortui saturentur sanguine eorum quæ illis immolantur.

Αἱμάξασα, a. 1. part. act. f. g. ab αἱμάσσω.

Αἱμασιὰ, *sepes quæ spinas habet*: ab αἷμα.

Αἱμάσσω, *cruento*: f. ξω. perf. χα. ab eod. th.

Αἱματεκχυσία, ας, ἡ, *saguinis effusio*: ex αἷμα et ἔκχυσις.

Αἱμάτη, ης, ἡ, *ensis, gladius*.

Αἱματίζω, f. ίσω, *sanguinem elicio*: ab αἷμα.

Αἱματικὸς, ἡ, ὸν, *sanguineus*.

Αἱματόω, ῶ, *cruento*. Th. αἷμα.

Αἱματοειδὴς, έος, ὁ ἡ, *sanguinis speciem exhibens*.

Αἱματόεσσαι, *cruentæ*: pl. num. f. g. ab αἱματόεις, όεσσα, όεν, ab αἷμα.

Αἱματώδης, ϋ, ὁ ἡ, *sanguineus*: ab αἷμα.

Αἱμοβόρος, ϋ, ὁ ἡ, *sanguivorus*: ex αἷμα et βορά.

Αἵμονα, pro δαίμονα, qu. δαήμονα, *gnarum*. acc. sing. à δαίω, *disco*.

Αἱμονίη, ης, ἡ, *Hæmonia*, Græciæ regio.

Αἱμοῤῥαγέω, f. ήσω, *sanguinem fundo:* ab αἷμα et ῥήγνυμι· hinc **αἱμοῤῥαγία, ας, ἡ, sanguinis eruptio.**
Αἱμοῤῥοέω, ῶ, *sanguinis profluvio laboro,* f. ήσω, perf. ἡμοῤῥόηκα· ab αἱμόῤῥοος, ȣς, ἡ, *mulier quæ menstrua patitur:* ex αἷμα et ῥόος. hinc αἱμοῤῥοȣ̃σα, præs. part. f. g.
Αἷμος, ȣ, ὁ, *locus arboribus densus, dumus:* ab αἷμα.
Αἱμοφόρυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sanguine inquinatus:* ab αἷμα et φορύνω.
Αἱμυλομήτης, ȣ, ὁ, *blandiloquus:* ab αἱμύλος et μῆτις.
ΑΙ'ΜΥ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *blandus, festivus.* αἱμυλοῖσι, dat. pl. Ion. Hinc αἱμυλία, ας, ἡ, *festivitas:* et αἱμύλλω, *decipio.*
Αἱμωδέω, seu αἱμωδιάω, *obstupesco:* propriè de dentium stupore; qu. ex αἷμα et ὀδὸς.
Αἵμων, pro δαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *peritus.*
Αἵμων, *cruentus,* ab αἷμα.
Αἰνὰ, *infeliciter,* pro αἰνῶς, Poët.
Αἰναὶ, pl. f. g. ab αἰνός.
Αἰναρέτης, ȣ, ὁ, *cujus virtus est in malum usum:* ab αἰνὸς et ἀρετή.
Αἰνέας, et Αἰνείας, ȣ, ὁ, *Æneas,* nom. propr. gen. Æol. Αἰνείαο, Ion. Αἰνείας, ab
Αἰνέω, ῶ, *laudo, approbo, assentior,* f. έσω et ήσω. perf. ᾔνεκα. perf. pass. ᾔνεμαι. a. 1. imperat. act. αἴνεσον. αἰνῆσαι, inf. αἰνήσας, part. Th. αἶνος.
Αἴνεσις, εως, ἡ, *laus:* à pr.
Αἰνὴ, ῆς, ἡ, *res gravis:* f. g. ab αἰνός. Sed αἴνη, ης, ἡ, *laus, honor.*
Αἴνημ', pro αἴνημι, et hoc pro αἰνέω. q. v.
Αἴνησα, ας, ε, a. 1. Ion. et Poët. pro ᾔνησα, vel ᾔνεσα, verbi αἰνέω.
Αἰνῆσιν, Ion. pro αἰναῖς, ab αἰνὸς, *gravis.*
Αἰνήσεεια, Æol. pro αἰνήσαιμι, a. 1. opt. act. verbi αἰνέω.
Αἴνιγμα, ατος, τὸ, *ænigma, obscurus sermo;* ab αἰνίσσομαι.
Αἰνιγματίας, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui ænigmaticè et obscurè loquitur.*
Αἰνιγματιςὴς, ȣ̃, ὁ, *obscurè, vel in parabolis, loquens.*
Αἰνιγματωδῶς, adv. *obscurè in sermone.*
'Αινιγμὸς, ȣ̃, ὁ, idem qu. αἴνιγμα. q. v.
Αἰνίζομαι, idem quod αἰνέω, q. v.
Αἰνικτὸς, ἡ, ὸν, *obscurus, ænigmaticus:* ab αἰνίττομαι.
Αἰνίσσομαι, vel αἰνίττομαι, f. ίξομαι, perf. ᾔνιγμαι, *obscurè significo; occulto vel ænigmaticè innuo:* ab αἶνος, *oratio obscura.*
Αἰνόθεν, adv. *à re gravi.* Th. αἰνός.
Αἰνολέων, οντος, ὁ, *sævus ac formidabilis leo:* ab αἰνὸς et λέων.
Αἰνόμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infortunatus:* ab αἰνὸς, *gravis,* et μόρος, *fatum.*
Αἰνοπᾶθὲς, *gravia passe,* voc. sing. ab
Αἰνοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, ex αἰνὸς et πάσχω.
Αἰνοποιέω. ῶ, *hymnum dico, cano.*
Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, *graviter percutiens:* ab αἰνὸς et πλήττω.
ΑΙ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *apologus, oratio proverbialis,* item *laus:* ab αἰνέω.
ΑΙ'ΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *gravis, horribilis:* à δεινὸς, comp. αἰνότερος, sup. αἰνότατος, dat. αἰνοτάτῳ. Αἰνότατι, voc. sing. Angl. HEINOUS.
Αἰνοτόκεια, ας, ἡ, Poët. pro αἰνοτόκος, ȣ, ἡ, *quæ duritèr peperit:* ex αἰνὸς et τίκτω.
ΑΙ'ΝΥ'ΜΑΙ, *capio.* αἴνυτο, Ion. pro ᾔνυτο. 3. sing. imperf.
Αἰνῶν. ἡ, nomen urbis indecl.
Αἰνῶς, *graviter,* adv.
ΑΙ"Ξ, αἰγὸς. ἡ, *capra,* ab ἀΐσσω. vel ab Hebr. עז, *ez,* vel *gez.* hinc αἴγειος, αἰγὶς, αἰγυβοσκὸς, αἰγόκερως.
"Αΐξ, ἄϊκος, ἡ, *motus violentus, impetus, fluctus:* ab ἀΐσσω.
"Αΐξας, *irruens,* a. 1. part. act ab ἀΐσσω.
'Αΐξιν, dat. pl. ab αἴξ, *capra.*
'Αΐοισα, Dor. pro ἀΐȣσα, *audiens:* ab ἀΐω.
Αἰολῆϊς, ΐδος, ἡ, Poët. pro Αἰολίς. Αἰολίδα, acc. sing. ab Αἰολὶς, ίδος, ἡ, *Æolia,* nomen regionis.
Αἰολίδης, ȣ, ὁ, nomen viri: ab αἰόλος.
Αἰόλλειν, inf. act. ab αἰόλλω.
Αἰόλλονται. 3. pl. præs. pass. ab
Αἰόλλω, *vario,* f. λῶ. perf. κα. Th. αἰόλος· hinc et αἰολλέω, Poët. pro αἰόλλω.
'Αἰολοβρόντας, α, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντης, ȣ, ὁ, *qui velocia tonitrua excitat.* Jovis epith. ab αἰόλος et βροντή.
Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ ϗ ἡ, *vario thorace indutus:* à θώραξ.
Αἰολόμητις, *variis consiliis:* et αἰολομήτης, ȣ, ὁ, Dor. αἰολομήτας, α, ὁ, *sapiens, prudens;* ab αἰόλος et μῆτις.
Αἰολομίτρης, ȣ, ὁ, acc. αἰολομίτρην, *qui mitram variè ornatam habet:* à μίτρα.
Αἰολόπωλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *varios seu veloces equos habens:* ab αἰόλος et πῶλος.
'ΑΙΟ'ΛΟΣ, η, ον, *varius, velox:* ab ἄελλα· inde αἰόλλω.
Αἴολος, ȣ, ὁ, *Æolus,* Rex ventorum.
Αἰολοχαίτης, ȣ, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας. à χαίτη.
"Αΐον, Ion. pro ᾔϊον, imperf. ind. act. ab ἀΐω.
ΑΙ'ΟΝΑ'Ω, f. ήσω, *aspergo, perfundo:* inde
Αἰόνησις, *perfusio.*
Αἰορπάτα, vocabulum Scythicum. Græcè sonat, ἀνδροκτόνοι, *viricidæ.*
Αἰπεῖαν. acc. sing. f. g. ab αἰπύς.
Αἰπε-ῆ, ῆς, ἡ, *alta:* ab αἰπύς.
Αἶπερ, Dor. pro ᾗπερ, *ubi.*
Αἰπόλιον, ȣ, τὸ, *grex caprarum:* ab αἰπόλος, ȣ, ὁ, *caprarius.* περὶ τὰς αἶγας πολῶν· hinc αἰπολεῖν, *capras pascere,* αἰπολικὸν, *caprario dignum.* Th. πολέω et αἴξ.
Αἶπος, εος, τὸ, *altitudo, locus excelsus; mons.*
Αἰπὸς, ἡ, ὸν, idem quod
ΑΙ'ΠΥ'Σ, έος, f. αἰπεῖα, n. αἰπὺ, *altus, a, um:* acc. αἰπύν.
Αἰπύτιος, idem cum αἰπὺς, vel possessivum ab Αἴπυτος, nom. propr.
ΑΙ'ΡΑ, ας, ἡ, *malleus, securis, lolium:* ab αἴρω· vel à ῥαίω, per Metath. undè et ῥαιςήρ. Inde αἰρικὸς, et αἴρινος, ȣ, ὁ, *loliaceus.*
Αἴρας, *tollens,* pro ἀείρας, per Syncop. a. 1. part. ab ἀείρω.
Αἴρεε, Ion. pro αἴρει, et hoc pro ᾕρει, *capiebat,* 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἱρέω.
Αἱρεθέωσι, a. 1. sub. pass. Ion. pro αἱρεθῶσιν, ab αἱρέομαι, inde ἡρέθην.
Αἱρέθη, *captus est,* a. 1. ind. pass. Ion. pro ἡρέθη, f. 1. αἱρεθήσομαι. αἱρεθεὶς, a. 1. part.
Αἱρεῖ, præs. ind. act. αἱρεῖσθαι, præs. inf. pass. ab αἱρέω.
Αἴρεο, *tolle,* præs. imp. Ion. pro αἴρȣ, ab αἴρω.
Αἱρέσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *captu facilis* ab αἱρέω.
Αἵρεσις, εως, ἡ, *electio, secta.* indè αἱρετικὸς, ȣ̃, ὁ, *hereticus:* u.u. ab αἱρέω.
Αἱρετέος, *eligendus,* verbale ab αἱρετὸς, *qui capit:* quod ab αἱρέω.
Αἱρετιεῖ, *habitabit,* Gen. XXX. 20. Dor. pro αἱρετίσει, 3. s. f. 1. ab αἱρετίζω.
Αἱρετίζω, *eligo,* f. ίσω, perf. κα. ab αἱρέω.
Αἱρετὶς, ιδος, ἡ, *electrix.*
Αἱρετὸς, ἡ, ὸν, *eligendus, optabilis.* Th. αἱρέω.
Αἱρετώτερον, *optabilius,* compar. ab αἱρετός.
ΑΙ'ΡΕ'Ω, *capio, eligo:* f. ήσω. perf. ᾕρηκα. f. 2. ἑλῶ. præs. pass. αἱρέομαι. perf. pass. ᾕρημαι, σαι, ται. a. 2. m. εἱλόμην. sub. ἕλωμαι. inf. ἑλέσθαι. Αἱρῆ, *ceperit,* 3. præs. sub. αἱρήκει, *ceperat,* pro ᾑρήκει, Ion. αἱρήκεε, 3. sing. perf. act. αἱρήσομεν, f. 1. act. εἷλον, a. 2. αἱρόμεθα, 1. pl. pass αἱρȣ̃νται, 3. pl. præs. pass. αἱρόμενος, η, ον, præs. part.
"Αΐρος, ȣ, ὁ, *infelix.*
ΑΙ'ΡΩ, *tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo,* f. ἀρῶ. perf. ἦρκα. a. 1. ἦρα. 2. pl ἤρατε. ἆρον, a. 1. imperat. act. ἄρω, ῃς, ῃ. a. 1. sub. ἄρας, αντος, part ἦρμαι, perf. pass. ἤρθην, a. 1. ἄρθητι, ήτω, imperat. ἀρθήσομαι, f. 1.
Αἷς, *quibus,* dat. pl. ab ἥ, *quæ.*
Αἷς, αἶσα, Æol. terminationes a. 1. part. act. ut pro τύψας, τύψασα, dicunt τύψαις, τύψαισα, et sic in aliis.
ΑΙ'ΣΑ, ης, ἡ, *fatum, sors, parca:* (indè αἴσιος, et αἴσιμος) qu. ἀεὶ ἶσα, vel ἀεὶ ἴση. vel à δαίω, *divido.* Item *officium.*
ΑΙ'ΣΑ'ΛΩΝ, ὁ, accipitris species.

Αἴσθμαι, Dor. pro ᾄσθμαι, et hoc pro ᾄσομαι, f. 1. m. verbi ᾄδω, *cano.*

Αἴσηπος, nomen fluvii.

ΑΙ'ΣΘΑ'ΝΟΜΑΙ, *sentio,* f. αἰσθήσομαι. perf. ἤσθημαι. a. 2. m. ᾐσθόμην. sub. αἴσθωμαι. 3. pl. αἴσθωνται, opt. αἴσθοιτο, part. αἰσθόμενος. Hinc αἰσθητὸς, *sensibilis.*

Αἰσθέσθαι, a. 2. inf. m. ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, *sensus,* αἰσθητήριον, ου, τὸ, *sentiendi instrumentum.* Metaph. *facultas sentiendi,* ab αἰσθάνομαι.

Αἰσθητικὸς, ἡ, ὸν, *sensu præditus, sensibilis.*

Αἰσθητικῶς, *sensibiliter, ut sentias:* à præced. αἰσθητικῶς ἔχειν, *sibi conscium esse.*

Αἰσθητὸς, ἡ, ὸν, *sensibilis, qui sensu percipi potest;* à perf. pass. verbi αἰσθάνομαι.

Ἀΐσθω, pro ἀΐω, *audio:* item pro ἀποπνέω, *exspiro.*

Αἰσιᾶν, Dor. gen. pl. ab αἴσιος.

Αἴσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fatalis:* ab αἶσα.

ΑΙ'ΣΙΜΟ'Ω, f. ώσω. perf. ωκα, *insumo, impendo.*

Αἴσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *faustus:* ab αἶσα.

Αἰσονίδης, ου, ὁ, *filius Æsonis.*

Αἴσονται, *canent:* f. 1. m. ab αἴδω, pro ἀείδω.

Ἀΐσσοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ab ἀΐσσω.

ἈΙ'ΣΣΩ, f. ξω, perf. κα, *irruo, prosilio, cum impetu feror:* hinc ἀΐξασα, a. 1. part. f. g.

Ἄϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *de quo nihil sciri potest; obscurus, incertus:* ex α et ἵστημι. hinc ἀϊστόω, *deleo:* ἀϊστώθησαν, a. 1. ind. pass. *evanuerunt.*

Αἰσυητὴρ, ῆρος, ὁ, *adolescens valdè robustus:* ex α epitat. et σύω, *ruo.* Alii pro *decens, moderatus,* ab αἶσα, *officium:* alii ab ἀΐσσω, derivari malunt. Eustath. in Il. ω. 347.

ΑΙ'ΣΥ'ΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *iniquus, nefarius:* ab ἄσαι· undè et ἀήσυλος, hoc per Epenthesin τῦ η, illud τῦ ι.

ΑΙ'ΣΥΜΝΑ'Ω, ῶ, f. ήσω, *rego.*

Αἰσυμνήτης, ου, ὁ, vel αἰσυμνητὴρ, ῆρος, *certaminis præses et curator;* à pr.

Αἴσχεσιν, dat. pl. ab αἶσχος.

Αἰσχίνης, ου, ὁ, *Æschines,* orator Græcus.

ΑΙ'ΣΧΟΣ, εος, τὸ, *turpitudo, probrum.*

Αἰσχροκερδεία, ας, ἡ, *turpis quæstûs lucrum:* ex αἰσχρὸς et κέρδος, *lucrum.*

Αἰσχροκερδέω, ῶ, f. ήσω, *turpiter lucrum facio:* ex iisdem.

Αἰσχροκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *deditus turpi lucro:* αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς et κέρδος.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, *turpiloquium:* ab αἰσχρολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *turpiloquus:* ex αἰσχρὸς et λόγος.

Αἰσχροποιέω, ῶ, f. ήσω, *turpia facio:* ex αἰσχρὸς et ποιέω, *facio.*

Αἰσχροποιὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui turpia facit:* ex iisdem.

Αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, *turpis, e,* dat. pl. Ion. αἰσχροῖσι. compar. αἰσχρότερος, vel αἰσχίων. superl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιστος. Hinc αἰσχρότης, ητος, ἡ, *obscœnitas.* αἰσχρορρημοσύνη, ης, ἡ, *verborum obscœnitas.* ab αἶσχος.

Αἰσχρῶς, adv. *fœdè, turpitèr.*

Αἰσχύνεο, præs. imperat. pass. Ion. ab αἰσχύνομαι, *me pudet.* Th. αἶσχος.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, *pudor.* Th. αἶσχος.

Αἰσχυνθείην, a. 1. opt. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυνθήμεν, Ion. et Dor. αἰσχυνθήμεναι, pro αἰσχυνθῆναι. a. 1. inf. pass. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυντηλὸς, ἡ, ὸν, *verecundus:* ab αἰσχύνη.

Αἰσχυντὸς, ἡ, ὸν, *pudendus:* ab

Αἰσχύνω, *pudefacio, contemno:* f. νῶ. perf. ᾔσχυγκα. perf. pass. ᾔσχυμμαι. a. 1. ᾐσχύνθην. f. 1. pass. αἰσχυνθήσομαι. ab αἶσχος.

Αἴσωπος, ου, ὁ, *Æsopus* fabulator: Hinc Αἰσώπειος, *Æsopicus.*

Ἀΐτας, α, ὁ, Dor. pro ἀΐτης.

Αἶτε, Dor. pro εἶτε, vel καὶ, *sive, vel.*

Αἴτεε, 2. sing. præs. imp. act. ab αἰτέω; αἰτεῖν τινα, *rogare aliquem.*

Αἰτεῦ, Dor. et Æol. pro αἰτοῦ hoc verò Att. pro αἴτει, *pete.* Hinc αἰτεύμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.

ΑΙ'ΤΕ'Ω, ῶ, *peto, postulo:* f. ήσω. perf. ᾔτηκα. a. 1. ᾔτησα· imperf. pass. ᾐτεόμην, ούμην, έυ, ου, έετο, εῖτο, perf. pass. ᾔτημαι. Hinc αἴτημα, et αἴτησις, εως, ἡ, *petitio:* f. 1. pass. αἰτηθήσομαι.

Αἰτῇς, 2. sing. sub. act. αἰτήσητε, 2. pl. a. 1. sub. ab αἰτέω.

Ἀΐτης, ου, ὁ, *socius, qui amatur libidinosè;* ab ἄω.

Αἰτῆσαι, a. 1. inf. act. αἰτήσασα, part. f. g. ab αἰτέω.

Αἰτητὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *petendus;* ab αἰτέω.

ΑΙ'ΤΙ'Α, ας, Ion. αἰτίη, ης, ἡ, *causa, ratio, culpa, crimen.* quidam ab ἄτη, ducunt.

Αἰτίαμα, ατος, τὸ, *criminatio, crimen:* ab

Αἰτιάομαι, ῶμαι, *causam attribuo, acceptum fero:* f. άσομαι. præs. inf. αἰτιᾶσθαι. perf. ᾐτίαμαι.

Αἰτιατέον, *accusandum est:* ab αἰτιάομαι.

Αἰτιατικὸς, ῦ, ὁ, *criminatorius.*

Αἰτιολογία, ας, ἡ, *causæ redditio.* Th. λέγω.

Αἴτιον, ου, τὸ, *noxa, causa.*

Αἴτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auctor:* ab αἰτία.

Αἰτιόωντο, pro αἰτιῷντο, *culparent:* 3. pl. præs. opt. pass. vel Ion. pro ᾐτιῶντο, imperf. pass. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *causalis.* αἰτιώδεες, n. g.

Αἰτιώτατος, *auctor præcipuus,* sup. ab αἴτιος.

Αἴτνη, ἡ, mons Siciliæ.

Αἰτοίην, Att. pro αἰτοῖμι, opt. v. αἰτέω, *peto.*

Αἶτος, Dor. pro τέμενος, q. v.

Αἰτωλὸς, ῦ, ὁ, *Ætolus.* Αἰτωλοὶ, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. Hinc

Αἰτώλιος, ου, ὁ, *Ætolus,* patronym.

Αἰτῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. αἰτώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. ab αἰτέω.

Αἶφνης, adv. *subitò, repentè:* ex ἄφνω. per Sync. pro ἀφανῶς, per Apoc. τῦ σ. ab ἀφανής.

Αἰφνίδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *repentinus:* hinc αἰφνιδίως, adv. *repentè:* ab αἴφνης.

Αἰχθῆναι, *adigi:* a. 1. inf. pass. ab ἀΐσσω.

Αἰχμάζω, *pugno, vibro:* ab αἰχμή.

Αἰχμάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *captivus;* et αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, *captiva:* q. d. τῇ αἰχμῇ ἁλωτὸς, quod ab ἁλίσκω.

Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, *captivitas:* ex αἰχμὴ, *bellum,* et ἅλωσις, *captura.*

Αἰχμαλωτεύω, *captivum duco,* f. εύσω. perf. ᾐχμαλώτευκα, ab αἰχμάλωτος.

Αἰχμαλωτίζω, *captivum abduco:* f. ίσω. perf. ικα. perf. pass. ᾐχμαλώτισμαι. f. 1. αἰχμαλωτισθήσομαι. ab αἰχμαλωτίς.

Αἰχμαλωτὶς, ίδος, ἡ, *captiva:* ab αἰχμάλωτος.

Αἰχμάσσω, idem quod αἰχμάζω.

Αἰχματᾶς, ᾶ, Dor. pro αἰχμητῆς et αἰχμητάω, gen. Dor. Bœot. et Æol. pro αἰχμητῦ.

ΑΙ'ΧΜΗ', ης, ἡ, *cuspis:* αἰχμῇς, dat. pl. Ion. pro αἰχμαῖς· ab ἀΐσσω.

Αἰχμητᾶ, voc. sing. αἰχμητάων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητὴς, ῦ, ὁ, *bellator.* acc. αἰχμητήν. Th. αἰχμή.

Αἰχμοφόρος, ὁ, *miles hastatus:* ab αἰχμὴ et φέρω.

ΑΙ'ΨΑ et αἶψ', adv. *statim, celeritèr.*

Αἰψηροκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celeritèr, viam conficiens.* Epitheton Boreæ: ex αἰψηρὸς, pro λαιψηρὸς, (quod ab αἶψα) et κέλευθος.

Αἰψηρὸς, pro quo etiam dicitur λαιψηρὸς; *celer, citus, velox.* Th. αἶψα.

ἈΙ'Ω, *audio,* Poët. qu. ab αἴω, *sono:* præs. part. ἀΐων.

ΑΙ'Ω'Ν, ῶνος, ὁ, *ÆVUM, mundus, sæculum;* qu. ἀεὶ ὤν· item in f. g. ἡ αἰὼν, *vita.* Hinc αἰώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æternus.* αἰωνίζω, *æternum reddo.*

Ἀΐων, όνος, ἡ, Dor. pro ἠϊὼν, *littus:* qu. à perf. med. ἤϊα, verbi εἶμι, *eo.*

Αἰώρα, ας, ἡ, *exaltatio, oscillum:* ab αἴρω, per Pleonasm. τῦ ω.

ΑΙ'ΩΡΕ'Ω, f. ήσω, perf. ηκα, *sursum tollo.*

Ἀκᾶ, adv. Poët. pro ἀκῇ, vel ἀκὴν, *tacitè.*

Ἀκάδημε, voc. ab Ἀκάδημος, ου, *Academus,* nom. propr. Hinc

Ἀκαδήμεια, seu Ἀκαδημία, ας, ἡ, *Academia,* Schola publica Athenis.

'Ακάζω, *acuo*: f. σω. perf. pass. ἤκασμαι· ab ἀκή. Vide ἀκαχμένος.

'Ακαής, έος, ὁ ἢ ἡ, *non ustus*. ex α et καίω, *uro*.

'Ακαθαρσία, ας, ἡ, *immunditiés, impuritas*. ἀκαθάρτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *impurus*. ἀκάθαρτης, per Sync. pro ἀκαθαρότης, ητος, *impuritas*: ex α et καθαίρω.

'Ακάθεκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *qui non potest contineri*: ex α et κατέχω.

*Ακαινα, ας, ἡ, *stimulus*: ab ἀκή.

*Ακαιρα, *intempestivè*: adv. ab ἄκαιρος, ε, ὁ, quod ex α et καιρός.

'Ακαιρέομαι, *opportunitate, temporis destituor*: imperf. ἠκαιρεόμην, έμην, έυ, ȣ. έετο, εἶτο, f. ήσομαι, perf. pass. ἠκαίρημαι· ab ἄκαιρος.

'Ακαιρία, ας, ἡ, *intempestivitas*, ab eodem.

'Ακαίριος, ε, ὁ, *momentaneus, brevi durans*.

*Ακαιρος, ε, ὁ ἢ ἡ, *intempestivus, non opportunus*; ex α et καιρὸς, *tempus*.

'Ακαίρως, adv. *intempestivè*.

'ΑΚΑΚΑΛΙΣ, ίδος, ἡ, semen fruticis ex Ægypto.

'Ακακῆτα, voc. ab ἀκακήτης, ε, ὁ, *nihil mali faciens*, vel *nullo malo dignus*: ab α et κακός.

'Ακακία, ίας, ἡ, *innocentia, simplicitas*: item genus arboris. Ab eodem th.

*Ακακος, ε, ὁ ἢ ἡ, *innocens*. Th. κακός.

'Ακαλαββείταο, gen. Æol. ab ἀκαλαββείτης, ε, ὁ, *quietè fluens*: ab ἀκαλὸς et ῥέω.

'ΑΚΑΛΗΦΗ, ης, ἡ, *urtica*: Chald. חלק.

'Ακαλλὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *invenustus*. Th. καλός.

'Ακᾰλὸς, ἡ, ὸν, *quietus*: ab ἦκα, *quietè*.

'Ακάλυπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *apertus, retectus*; ex α et καλύπτω.

'Ακαλῶς, adv. *quietè*, ab ἀκαλός.

'Ακάμαντι, dat. sing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, *indefessus*: ex α et κάμνω.

'Ακαμαντολογχᾶν, gen. Dor. pro ἀκαμαντολογχῶν, ab ἀκαμαντολόγχης, ε, ὁ, *indefatigabilis hastâ*: quod ab ἀκάμας et λόγχη.

'Ακαμαντομάχης, ε, ὁ, *indefatigabilis pugnator*: ab ἀκάμας et μάχομαι

'Ακαμαντόπȣς, οδος, ὁ, *qui pedes habet indefessos*: ex ἀκάμας et πȣ̃ς.

'Ακάμας, αντος, ὁ ἢ ἡ, *indefessus, indefatigabilis*.

'Ακάμας, αντος, ὁ, nomen viri.

'Ακαμάτῃσι, dat. pl. Ion. f. g. ἀκαμάτοιο, gen. sing. Ion. ab ἀκάματος, ε, ὁ ἢ ἡ, *indefessus*: ex α et κάμνω.

'Ακαμπὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, et *Ακαμπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *inflexibilis, infrangibilis*, ex α et κάμπτω.

ΑΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, *spina*: forsan ab ἀκὴ et ἀνθέω. Hinc ἀκάνθινος, η, ον, *spineus, a, um*. ἀκανθὶς, ίδος, ἡ, *carduelis*, ἀκανθώδης, εος, ὁ ἢ ἡ, *spinosus*. ἀκανθόω, et ἀκανθίζω, *spinosum reddo*.

*Ακανθος, ε, ἡ, *acanthus*, arbor quædam.

*Ακανος, ε, ὁ ἢ ἡ, frutex spinosus et aculeatus.

*Ακαπνος, ε, ὁ ἢ ἡ, *sine fumo*. Th. καπνός.

'Ακάρδιος, ε, ὁ ἢ ἡ, *vecors*, ab α et καρδία.

'Ακαρὲς, *momentum*, ex

'Ακᾰρὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *insecabilis, exiguus, momentarius*: ex α et καίρω, *seco*.

*Ακαρι, minutissimum animalculum.

'Ακαριαῖος, αία, αῖον, *pauxillus, brevis, exiguus*: ab ἀκαρής.

*ΑΚΑΡΝΑ, ης, ἡ, genus plantæ.

*Ακαρπος, ε, ὁ ἢ ἡ, *sterilis*: ex α et καρπός.

'Ακάρπως, *steriliter*: à præced.

'Ακάςη, ης, ἡ, nom. mulieris: ab ἀκάζω.

'Ακάςος, ε, ὁ, *Acastus*, nom. propr.

'Ακαταβλητος, ε, ὁ ἢ ἡ, *qui dejici non potest, invincibilis*. ex α et καταβάλλω, *dejicio*.

'Ακατάγνωςος, ε, ὁ ἢ ἡ, *qui damnari nequit*: ex α et καταγινώσκω.

'Ακατακάλυπτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *non velatus*: ex α, κατὰ, et καλύπτω.

'Ακατάκρῐτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *cui, indictâ causâ, pœna infligitur*: ex α et κατάκριτος.

'Ακατάληκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *cui in fine nihil deest*. Th. λήγω.

'Ακατάλλακτος, *sine reconciliatione*: ex α, κατὰ, et ἀλάσσω, *placo*.

'Ακατάλῠτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *indissolubilis*: ex α, κατὰ, et λύω.

'Ακαταμάχητος, ε, ὁ ἢ ἡ, *inexpugnabilis, invictus*: ex α et καταμάχομαι.

'Ακαταμήτρητος, *immensurabilis*; ab α, κατὰ, et μετρέω.

'Ακατάπαυςος, ε, ὁ ἢ ἡ, *cessare nescius, qui nequit cohiberi*: ex α et καταπαύω.

'Ακαταπλήκτως, adv. *intrepidè*.

'Ακατάποτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *qui non potest devorari, deglutiri*: ex α et καταπίνω.

'Ακατασήμαντος, ε, ὁ ἢ ἡ, *non obsignatus*: ἀκατασήμαντον, *quod nullis signis probari potest*: ex α et κατασημαίνω.

'Ακατασκεύαςος, ε, ὁ ἢ ἡ, *minimè elaboratus, carens elocutionis ornatu*: ex α et κατασκευάζω.

'Ακαταςασία, ας, ἡ, *seditio*. 'Ακατάςᾰτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *inconstans*: ab α et καθίςημι.

'Ακατάσχετος, ε, ὁ ἢ ἡ, *qui coerceri nequit*: ex α et κατάσχετος.

'Ακατάψευστος, ε, ὁ ἢ ἡ, *non ementitus*: ex α, κατὰ, et ψεύδω.

'Ακατέργαςος, ε, ὁ ἢ ἡ, *incompositus, rudis*.

'Ακατηγόρητος, ε, ὁ ἢ ἡ, *sine accusatione*.

*ΑΚᾸΤΟΣ, ε, ὁ ἢ ἡ, *genus navigii actuarii*: qu. ab ἄγω, quia agitur remis. Est et genus poculi: hinc ἀκάτιον, ε, τὸ, diminutivum.

*Ακαυςος, ε, ὁ ἢ ἡ, *inustus*: ex α et καίω.

'Ακαχείατο, Ion. et Poët. ἀκαχείατο, pro ἀκάχηντο, *tristati erant*: plusq. perf. verbi ἀκαχέω, per redupl. pro ἀχέω, vel imperf. verbi ἀκάχημαι. Th. ἄχος.

'Ακαχέω, 'Ακάχημι, et 'Ακαχίζω, *tristitiâ afficio*: ab ἄχος.

'Ακαχήμενος, *ex animo dolens*: præs. part. ab ἀκάχημαι.

'Ακαχμένος, *acutus*: part. pass. pro ἠκασμένος, ab ἀκάζομαι, f. άσομαι, et ex dialecto ἀκάζομαι. perf. ἤκαγμαι, unde ἠκαγμένος. Alii ἀκαχμένος, pro ἠκαχημένος, abjecto augmento et Sync. factâ, perf. part. esse volunt Ion. ab ἀκαχέω. Th. ἀκὴ, vel ἄχος.

'Ακάχοιτο, 3. præs. opt. ab ἀκάχω, *dolore afficio*, part. ἀκάχων. Th. ἄχος.

'Ακέαστος, *qui frangi vel dissolvi nequit*; ex α et κεάζομαι, *findor*. Th. κέω, *findo*.

'Ακειόμενος, Ion. et Poët. pro ἀκεόμενος, præs. part. ab ἀκέομαι.

'Ακειροκόμας, α, ὁ, Dor. pro ἀκειροκόμης, ε, ὁ, idem quod ἀκερσεκόμης.

'Ακελδαμὰ, *ager sanguinis*.

'Ακέλῠφος, ε, ὁ ἢ ἡ, *nullo cortice tectus*.

'Ακέντητος, ε, ὁ ἢ ἡ, *indomitus*. Th. κεντέω.

'ΑΚΕΌΜΑΙ, *medeor*: ἀκέοντε, 3. pl. imp. f. έσομαι, et ήσομαι.

'Ακέραιος, ε, ὁ ἢ ἡ, *innocens, simplex*: q. d. cornibus non feriens. ex α et κέρας.

'Ακέρᾱτος, ε, ὁ, *cornibus vacans*: ab α priv. et κέρας.

'Ακέρδεια, ας, ἡ, βλάβη, *damnum*. Th. κέρδος.

'Ακερδὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *minus lucrosus*: ex α et κέρδος, *lucrum*.

'Ακερσεκόμης, ε, Dor. ἀκερσεκόμας, α, ὁ, *intonsus*: ex α, κείρω, et κόμη.

'Ακέσασθαι, *mederi*: a. 1. inf. m. ab ἀκέομαι.

'Ακέσιμος, 'Ακέσμιος, et 'Ακέσιος, *medicabilis, sanabilis*.

*Ακεσμα, ατος, τὸ, Poët. pro ἄκεσις, εως, ἡ, *remedium*. Th. ἀκέομαι.

'Ακεσμὸς, ȣ̃, ὁ, idem.

'Ακέσσεται, *medicabitur*: f. 1. Poët. pro ἀκέσεται· ab ἀκέομαι.

'Ακέςης, ε, ὁ, *medicus*.

'Ακεςορία, ας, ἡ, *medicina*.

'Ακεςὸς, ἡ, ὸν, *sanabilis*: ab ἀκέομαι.

'Ακέςρα, ας, ἡ, *acus*.

'Ακευόμενος, Æol. et Dor. pro ἀκεόμενος, *audiens*: præs. part. pass. verbi ἀκέω.

'Ακέφᾰλος, ε, ὁ ἢ ἡ, *capite carens, mutilus*: Th. κεφαλή.

'Ακέων, *tacitè*: adv. ab ἀκήν.

'ΑΚΗ', ῆς, ἡ, *ACIES, cuspis*: hinc ἀκάζω.

'Ακήδεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inhumatus, insepultus*: ab α et κῆδος, *exequiæ*. Est et *indefletus*, à κῆδος, *mœror*: et *incuratus*, à κῆδος, *cura*. Potest etiam esse superl. τῦ ἀκηδής.

'Ακηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *negligens*: acc. ἀκηδέα· ab α et κῆδος.

'Ακηδία, ίας, ἡ, *tædium, pigritia, tristitia, mœror, incuria*: ab α et κῆδος. Hinc

'Ακηδιάζω, f. σω, perf. κα· *tædio afficior, angor, mœrore conficior, pigresco.*

'Ακήκοα, perf. m. Att. pro ἤκοα· sic ἀκηκόεσαν. plusq. perf. pro ἠκόεισαν, seu ἀκηκόεισαν, *audiverant.* ἀκηκοέναι, inf. ἀκηκοότες, part. pl. num. ab ἀκέω. q. v.

'Ακηλήτοις, dat. pl. ab ἀκήλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *implacabilis*: ex α et κηλέω.

'Ακηλίδωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immaculatus*: ex α et κηλιδόω. Th. κηλίς.

"Ακημα, τος, τὸ, idem quod ἄκος.

"Ακην, q. d. ἀχανῶς, *tacitè*: ab α et χαίνω.

'Ακηράσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod

'Ακήρατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *purus, incorruptus*: ab α et κεράω, vel ab α, κῆρ, *cor*, et ἄτη, vel à κὴρ, *fatum*.

'Ακήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exanimis, cor non habens, immortalis*; ab α et κῆρ, *cor*; sed ἀκήριος, ab α priv. et κὴρ, mors, *immortalis*: usurpatur item activè, *non lethifer*.

'Ακηρυκτεὶ, adv. *citra caduceatorem*: ab

'Ακήρυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *per caduceatorem non denunciatus*: à κηρύσσω.

'Ακηχέατο, pl. perf. pass. Ion. pro ἀκέχηντο, Atticâ reduplic. ab ἄχέομαι, *tristitiâ afficior*: vel ut alii volunt, est imperf. Ion. verbi ἀκάχημαι. 'Ακηχέδαται, seu ἀκηχέαται, pro ἀκέχηνται, *dolore affecti sunt*, 3. pl. perf. ab ἀκαχέω, vel ἀκάχημι, *tristitiâ afficio*. Th. ἄκος.

'Ακήχεμαι, vel ἀκήχημαι, *tristor*: præs. indic. hinc ἀκηχεμένη, *dolens*. Th. ἄχος.

'Ακίβδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incorruptus, sincerus*: ex α et κίβδηλος.

'Ακιβδήλως, *sincerè*: à præced.

'Ακιδνὸς, ἡ, ὸν, *infirmus, qui vix se movere potest*. comp. ἀκιδνότερος· ab α et κινέω.

'Ακίδωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cuspidatus*, ab ἀκίς.

"Ακῖκυς, εια, υ, *impotens, imbecilis*.

'ΑΚΙΝΑ'ΚΗΣ, ου, ὁ, *gladius Persicus*: ab ἀκή.

'Ακίνδῡνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *liber, extra periculum*: ex α et κίνδυνος.

'Ακινδύνως, adv. *tutò*.

'Ακινησία, ας, ἡ, *immobilitas, quies*.

'Ακῑνήτα, ας, ἁ, Poet. et Dor. pro ἀκῑνήτη. Pro quo sæpius legas.

'Ακίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immobilis*. 'Ακινήτοισι, dat. pl. Ion. Ex α et κινέω.

"ΑΚΙ͂ΝΟΣ, ου, ὁ, *acinus*: herbæ genus.

"Ακιος, *incorruptus, vermibus non corrosus*. Th. κίς.

'Ακῐρὸς, ά, ὸν, idem ac ἰσχνὸς, ἡ, ὸν, *debilis*: ex α intens. et κίς, et βρῶ· quæ enim à vermibus corrosa, infirma sunt. Vel ab ἄκυρος, quòd *antiquatum* ac *infirmum*.

'Ακὶς, ίδος, ἡ, *ACIES*; ut ἀκὴ hinc *SAGITTA*.

'Ακίχητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quem non possumus assequi*. ἀκίχητα, adv. pro ἀκιχήτως· ab α et κίχημι.

'Ακιώταται, *firmissimæ*: pl. superl. ab ἄκιος, *incorruptus*: q. v.

'ΑΚΚΩ', οῦ, ἡ, *Acco*: mulier quædam notæ stultitiæ. Hinc ἀκκίζομαι, *simulatè recuso*, ἀκκισμὸς, ου, ὁ, *ficta recusatio*.

'Ακλάρωτος, ω, ὁ ϗ ἡ. Dor. pro ἀκλήρωτος, *exsors*: ex α et κλῆρος.

"Ακλαυστος, vel "Ακλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indeploratus*: ab α et κλαίω.

'Ακλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et 'Ακλειὴς, *inglorius*. Unde

'Ακλεῶς, Ion. et Poët. pro ἀδόξως, *ingloriè*: ex α et κλέος.

'Ακληρέω, ῶ, f. ήσω, perf. κα, *sum exsors, non sum particeps*: ex α et κλῆρος.

'Ακληρὴς, έος, et "Ακληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exsors*: item *pauper, egenus*.

"Ακλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non vocatus*: ex α et κλητός.

'Ακλῐνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non vacillans*: ex α et κλίνω.

'Ακμάζω, *floreo, maturesco*: f. ασω, perf. ἤκμακα. Th. ἀκμή.

'Ακμαῖος, α, ον, *florens ætate*.

'Ακμὰν, Dor. pro ἀκμὴν, q. v.

'Ακμαστὴς, ου, ὁ, *vigens ætate et viribus*: ab ἀκμάζω.

'ΑΚΜΗ', ῆς, ἡ, *cuspis, vigor ætatis, punctum occasionis*: ab ἀκή.

'Ακμὴν, *adhuc, etiamnum*: ex ἀκμή.

'Ακμηνὸς, ἡ, ὸν, *adultus*: ab eod.

"ΑΚΜΗΝΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *jejunus, qui non gustavit, qui non bibit, siccus*.

'Ακμὴς, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, *non fatigatus, integer*: ab α et καμνω.

'Ακμόθετον, ου, τὸ, *lignum cui incus imponitur*: per Sync. pro ἀκμονόθετον· ab ἄκμων et τίθημι.

"Ακμονας, acc. pl. ab ἄκμων.

'Ακμονίδας, α, ὁ, Dor. pro 'Ακμονίδης, ου, ὁ, *Acmonis filius*.

"Ακμων, ονος, ὁ, *incus*: ex α et κάμνω, quòd nullis ictibus fatigetur. q. ἀκάμων.

"Ακναμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inflexibilis*: Poët. pro ἄγναμπτος, ex α et κάμπτω.

"Ακνηστις, εως, ἡ, *spina dorsi*. Th. κνάω.

'Ακοὴ, ῆς, ἡ, et Dor. ἀκοὰ, ᾶς, ἁ, *auditus, fama, sermo*: q. à perf. med. verbi ἀκέω.

'Ακόην, a. 2. pass. Ion. v. ἀκέω.

'Ακοήσομαι, *audiar*: f. 2. pass. verbi ἀκέω.

'Ακοιμήτων, gen. pl. ab ἀκοίμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insomnis*: ex α et κοιμάω.

'Ακοινώνητον, ου, τὸ, *incommunicabile*: ab α et κοινωνέω.

'Ακοίτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *maritus*, et Dor. ἀκοίτας· in acc. ἀκοίτην, *maritum*.

'Ακοιτις, ιος, ἡ, *marita*: ex α pro ἅμα, et κοίτη.

'Ακολασία, *incontinentia*. Th. κολάζω.

'Ακόλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non punitur*: ex α et κολάζω.

'Ακολουθέω, ῶ, *sequor*, imperf. ἠκολούθεον, ουν, f. ήσω, perf. ἠκολούθηκα. ἀκολουθοῦσαι, præs. part. act. pl. num. f. g. ab

'ΑΚΟ'ΛΟΥΘΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *pedissequus, comes, acoluthus*: ab α pro ὁμοῦ, et κέλευθος. hinc ἀκολουθητικὸς, *sequax*; ἀκολουθία, ας, ἡ, *secutio*.

'Ακολούθως, adv. *consequentèr*.

'Ακολύμβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *natandi inscius*: ex α et κολυμβάω.

'Ακομιστία, ας, ἡ, *incuria*: ab α et κομίζω.

'Ακονᾷν, præs. inf. ab ἀκονάω, *exacuo*: Th. ἀκή.

'ΑΚΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *cos*: quasi ab ἀκὴ, quia ad acuendum adhibetur. Hinc Angl. A HONE.

'Ακονῑτὶ, adv. χωρὶς κόνεως, ἄνευ ἀγῶνος, i. e. *facilè, sine labore*.

'Ακόνῑτον, ου, τὸ, *aconitum*.

'Ακόνῑτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulveris expers*: ex α priv. et κόνις, *pulvis*.

"Ακοντα, acc. ab ἄκων, *invitum, retractantem*.

"Ακοντε, *inviti*, dual. ἄκοντες, pl. ab. ἄκων, q. per crasin ab ἀέκων· ex α et ἑκὼν, *spontaneus*.

'Ακοντὶ, adv. *invitò*.

'Ακοντίας, ου, ὁ, *jaculus*, serpentis genus: ab ἀκόντιον.

'Ακοντίζω, *jaculor*: f. ίσω, perf. ικα, a. 1. ἠκόντισα, Ion. ἀκόντισα, ας, ε. Th. ἄκων, q. v.

'Ακόντιον, ίου, τὸ, *jaculum, telum*: ab ἄκων.

'Ακόντιος, ου, ὁ, *Acontius*, propr. nom.

'Ακόντῐσις, εως, ἡ, *jaculatio*: ab ἀκοντίζω.

'Ακοντιστὴς, ου, ὁ, *jaculator*, Dor. ἀκοντιστάς.

'Ακοντιστικώτατοι, pl. superl. ab ἀκοντιστικὸς, ου, ὁ, *jaculandi peritus*.

'Ακοντιστὺς, ύος, ἡ, *jaculatio, jaculandi ars*: ab ἄκων.

'Ακοπιαστὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *lassitudinis et laboris vacuus*: undè

'Ακοπιάστως, adv. *sine labore et fatigatione*.

"Ακοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indefessus*: ab α et κόπος.

'Ακόπως, adv. *sine labore*.

'Ακόρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insatiabilis*: ex α et κορέω, *satio*.

'Ακορέστως, adv. *insatiabilitèr*.

'Ακόρητος, Poët. idem quod ἀκόρεστος.

"ΑΚΟΡΟΝ, ου, τὸ, *acorum*; herba quædam.

"Ακορος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀκόρητος.

"Ακος, εος, τὸ, *medela*: ab ἀκέομαι.

'Ακόσμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inornatus*: ex α et κοσμέω.

'**Ακοσμία**, ας, ἡ, *immunditiies, status rerum perturbatus*: 'Ακοσμὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *inordinatus*, vel *inornatus*: item 'Ακόσμως, *turpitèr*, adv. Ex α et κόσμος.

'Ακοςέω, ῶ, f. ήσω, *abundo esu hordei; pascor hordeo*: à seq.

'ΑΚΟΣΤΗ', ῆς, ἡ, *hordeum, cibus quilibet.*

'Ακεάζω, idem quod ἀκέω.

'Ακεέμεν, præs. inf. Ion. pro ἀκέειν.

'Ακεὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἀκοή.

'Ακεόντεσσιν, dat. pl. part. Ion. et Poët. pro ἀκέω.

'Ακέοντι, Dor. pro ἀκέεσι· 3. pl. præs. indic. ab ἀκέω.

'Ακερος, ε, ὁ ϗ ἡ, *intonsus*. Th. κείρω.

'Ακες· vide ἄκων.

'Ακέσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. ἀκέσειαν, ἄκεσα pro ἤκεσα, a. 1. Ion. ut perf. ἄκεκα pro ἤκεκα.

'Ακέσασα, a. 1. part. f. g. ἀκέσαντα, acc. sing. m. g. ἀκέσαντες, nom. pl. ἀκέσαις, Æol. pro ἀκέσας, a. 1. part. act. ἀκέσεαι, Ion. pro ἀκέσῃ, 2. sing. f. m. ab ἀκέω.

'Ακεσιαζω, *cogo*, f. σω, perf. κα.

'Ακέσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non voluntarius*: ex α et ἑκών.

'Ακεσίως, adv. *inconsultò, invitò.*

'Ακεσμα, ατος, τὸ, *res quæ auditur, auditio.* ἀκεςὸς, ε̃, ὁ, *audibilis*, ἀκεςέον, verbale. ab ἀκέω.

'Ακεςὴς, ε̃, ὁ, *auditor.*

'Ακεςικὸς, ε, ὁ, *auditor, obtemperans.*

'Ακετιεῖς, *audire facies*: f. Att. pro ἀκετίσεις, ab ἀκετίζω. Th. ἀκέω.

'ΑΚΟΥ'Ω, *audio, obedio, intelligo*: imperf. ἤκεον, ες, ε, f. 1. m. ἀκέσομαι, ῃ, εται, perf. act. ἤκεκα· pass. ἤκεσμαι. a. 1. ἠκέσθην. f. 1. ἀκεσθήσομαι. perf. m. Att. ἀκήκοα.

'Ακοῶ, f. 2. undè a. 2. ἤκοον· hinc ἀκεςὴς, ε̃, ὁ, *auditor.*

"Ακρα, ας, ἡ, *summitas, extremitas, littus*: et pro *præmio*: ab ἄκρος.

'Ακράαντος, ε, ὁ ϗ ἡ, *imperfectus, irritus*: ex α et κραίνω.

'Ακράντος, idem.

'Ακράης, έος, ὁ ϗ ἡ, *flans in superficie*: ab ἄκρος et ἄημι.

'Ακραῖος, ε, ὁ, *summus, extremus*: ab ἄκρος.

'Ακραιφνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *purus*: qu. ἀκεραιοφανής. item *alacer.*

"Ακρας· vid. "Ακρος.

'Ακρασία, ας, ἡ, *intemperies, intemperantia.*

'Ακρατεύομαι, f. εύσομαι. *intemperanter vivo*: ab ἀκρατής.

'Ακρατευτικὸς, ή, όν, *ad intemperantiam proclivis*: à præced.

'Ακρᾶτὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intemperans*: ab α et κεράννυμι.

'Ακρατήτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui contineri et cohiberi nequit*: ex α et κρατέω.

'Ακρᾶτίζω, *merum bibo; jentaculum sumo ex panis frustis mero rigatis*: hinc

'Ακράτιςος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui sumpsit jentaculum.*

'Ακράτισμα, ατος, τὸ, *jentaculum.*

"Ακρᾶτον, ε, τὸ, *merum non dilutum*: ex α et κεράννυμι.

"Ακρᾶτος, et Ionicè "Ακρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *merus, validus, perspicuus*: ex α et κεράννυμι.

'Ακράχολος, ε, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἀκρόχολος, *ad iram valdè proclivis*: ab ἄκρος et χολή.

'ΑΚΡΕ'ΜΩΝ, ονος, ὁ, *ramus grandis, virgultum*: ὁ ἐπ' ἄκρε τε̃ δένδρε ὤν.

'Ακρέσπερον, Poët. adv. *extremo vespere*: ab ἄκρος et ἕσπερος.

"Ακρη, ης, ἡ, Ion. pro ἄκρα, *summa*: item neut. pl. ab ἄκρον, superl. ἀκρότατον.

"Ακρηβος, ε, ὁ ϗ ἡ, *valde juvenis*: ὁ ἐν ἄκρᾳ ἥβῃ ὤν, *qui est summâ pubertate.*

'Ακρητοποσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀκρατοποσία, *meri potatio*: hinc ἀκρητοπότης, ε, ὁ, *meri potator*: ab ἄκρητος et πόσις.

"Ακρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non mixtus*: ab α et κεράννυμι.

'Ακριβάζω, f. σω, perf. ακα, *probo, diligentèr indago*, ἠκριβάσθη, *probatus est*, 3. sing. a. 1. pass. Hinc ἀκριβασμὸς, ε, ὁ, *accuratio.*

'Ακρίβεια, ας, ἡ, *accurata diligentia*: ab ἀκριβής.

'Ακριβὲς, έος, τὸ, n. g. ab ἀκριβής.

'ΑΚΡΙΒΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *exquisitus, accuratus*: compar. ἀκριβέςερος. superl. ἀκριβέςατος, παρὰ τὸ εἰς τὸ ἄκρον βῆσαι.

'Ακρῖβοδίκαιον, τὸ, *summum jus*: ab ἀκριβὴς et δίκη.

'Ακρῖβολογέομαι, *accuratè recenseo*: præs. inf. ἀκριβολογεῖσθαι· ab ἀκριβὴς et λέγω.

'Ακριβόω, ῶ, *exquiro*: f. ώσω, perf. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβής.

'Ακρῖβῶς, adv. *exquisitè*: ab ἀκριβής.

'Ακριδοθήρα, ας, ἡ, *decipula ad locustas capiendas*: dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾶν.

'ΑΚΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *locusta.* Sed ἄκρις, ιος, ἡ, *summitas montis*: ab ἄκρος.

'Ακρῖτόμυθος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui loquitur inconsideratè*: ab ἄκριτος et μῦθος.

"Ακρῖτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *indiscretus, confusus, anceps, qui causam non dixit*: ex α et κρίνω.

'Ακρῖτοφύλλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *frondes habens indiscretas, frondosus*: ab ἄκριτος et φύλλον.

'Ακρίτως, adv. *indictâ causâ, citra judicium.*

'Ακρόαμα, ατος, τὸ, *acroama, quod auditur*: à perf. pass. verbi ἀκροάομαι.

'ΑΚΡΟΑ'ΟΜΑΙ, f. άσομαι, *audio, pareo*: perf. pass. ἠκρόαμαι. part. ἀκροαόμενος, ἀκροώμενος.

'Ακροάσει, dat. sing. ab 'Ακρόασις, εως, ἡ, *auditio, auditus.*

'Ακροατήριον, ε, τὸ, *auditorium*: ab ἀκροάομαι.

'Ακροατὴς, ε̃, ὁ, *auditor*: ab eod.

'Ακροβολίζεσθαι ἔπεσι, Ion. *velitari verbis*: ab ἄκρος et βάλλω.

'Ακροβολίζω, et ίζομαι, *jaculor, velitor.*

'Ακροβολισμὸς, ε, ὁ, *jaculatio, præludium pugnæ.*

'Ακροβυςέω, *præputiatus sum.*

'Ακροβυςία, ας, ἡ, *præputium*: ex ἄκρος, *extremus*, et βύω, *tego*: quod extremam pudendi partem tegat.

'Ακρόβυςος, ε, ὁ, *incircumcisus, qui est in præputio.*

'Ακρογένειος, *cui longum est barbitium*; ex ἄκρὸς et γένειον, τὸ, *barba.*

'Ακρογωνιαῖος, αία, αῖον, *angularis, imus*: ex ἄκρος et γωνία.

'Ακροδακτύλιον, *pollex*: ex ἄκρος et δάκτυλος.

'Ακρόδρυα, ων, τὰ, *fructus arborei*: propriè qui lignosum putamen habent. ACORNS. Th. δρῦς.

'Ακροθίνια, ων, τὰ, *primitiæ spoliorum decimæ*: ex ἄκρον et θὶς, vel θίν.

'Ακροθώραξ, ακος, ὁ, ϗ ἡ, *levitèr ebrius*: ab ἄκρος et θωρήσσω.

'Ακροκελαινιάω, *in summo vel superficie nigrico*: ab ἄκρος, et κελαινιάω, *nigrico.*

'Ακροκνέφαιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *vespertinus*: ex ἄκρος et κνέφας.

'Ακρόκομος, ε, ὁ ϗ ἡ, *comatus in vertice*: ab ἄκρος et κόμη.

'Ακροκόρδων· Vid. ἀκροχορδών.

'Ακρομανὴς, ὁ ϗ ἡ, *summè insanus*: ex ἄκρος et μαίνομαι.

'Ακρομάσθιον, ε, τὸ, *papilla.*

'Ακρόνηον, ε, τὸ, *summa seu extrema pars navis*: ex ἄκρος et ναῦς, Ion. νηῦς.

'Ακροπενθὴς, ὲς, *summè tristis*: ex ἄκρὸς et πένθος, εος, τὸ.

'Ακροποδητὶ, adv. *summis pedum digitis.* Th. πε̃ς.

'Ακρόπολις, εως, ἡ, *arx*; acc. ἀκρόπολιν· ex ἄκρος et πόλις.

'Ακρόπολος, ε, ὁ ϗ ἡ, *excelsus*: dat. pl. ἀκροπόλοισιν· Ion. ab ἄκρος et πόλις.

'Ακρόποροσ, ε, ὁ ϗ ἡ, *extremâ parte acutus*: ex ἄκρος et πείρω, *transadigo.*

'Ακροποσθία, ας, ἡ, *præputium*; item *glans* ipsa: ab ἄκρος et πόσθη, *præputium.*

"ΑΚΡΟΣ, α, ον, *summus, extremus.*

'Ακρόσοφος, ε, ὁ, *summè sapiens*: ex ἄκρος et σοφός.

'Ακροτατη, ης, ἡ, *summa*: superl. ab ἄκρη.

'Ακρότης, ητος, ἡ, *fastigium*: ab ἄκρος.

'Ακρότομος, ε, ὁ ϗ ἡ, *durus, præruptus; rupes.*

'Ακρόχολος, idem quod ἀκράχολος.

'Ακροχορδὼν, όνος, ἡ, *verruca* : ab ἄκρος et χορδή.

"Ακρω, Dor. pro ἄκρου, gen. sing. ab ἄκρος.

"Ακρων, ωνος, ὁ, *extremitas membri* : ab ἄκρος.

'Ακρωτηριάζω, f. άσω, perf. κα, *trunco* : *extremitates mutilo* : ab ἀκρωτήριον.

'Ακρωτηριασμὸς, ου, ὁ, *mutilatio, amputatio extremæ partis.*

'Ακρωτήριον, ου, τὸ, *summitas, cacumen, vertex* : ἀκρωτήριον νηὸς, *navis fragmentum* : ab ἄκρος.

'Ακταίη, ης, ἡ, *Actæa*, Nympha.

'Ακταῖς, dat. pl. ab ἀκτή.

'Ακταίων, ονος, et ωνος, ὁ, *Actæon.*

'ΑΚΤΗ', ῆς, ἡ, *littus, fruges* : ab ἄγω, *frango.*

'Ακτήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *inops.* Th. κτάομαι.

'ΑΚΤΙ'Ν, ῖνος, ἡ, *radius Solis* : ἀκτίνεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. pro ἀκτῖσι, qu. ab ἄγω, *frango.*

"Ακτιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *littoralis* : ab ἀκτή.

'Ακύλας, ου, ὁ, *Aquila*, nomen viri.

'Ακύλιστος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui non volvitur.*

'ΑΚΥ'ΛΟΣ, ου, ἡ, *glans ilicis.*

'Ακυρολογέω, f. ήσω, perf. ήκα, *impropriè loquor* : ab ἄκυρος et λέγω.

"Ακυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *authoritate privatus* : ex α et κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*

'Ακυρόω, ῶ, *antiquo, auctoritate spolio*, f. ώσω, perf. ἠκύρωκα· ab ἄκυρος, q. v.

'Ακωκὴ, ῆς, ἡ, *acies* : idem quod ἀκή.

'Ακώλιστος, ου, ὁ ἢ ἡ, *membro aliquo carens* : ex

"Ακωλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *membris truncus*, speciatim *pedibus carens* : ex α et κῶλον.

'Ακωλύτως, adv. *sine obstaculo* : ab ἀκώλυτος· quod ex α et κωλύω.

'ΆΚΩ'Ν, et ἄκους, οντος, ὁ, *jaculum* : ab ἀκή.

'Ἄκων, et ἀέκων, ουσα, ον, *invitus* : ab α et ἑκών.

"Αλα, acc. sing. ab ἅλς.

'Αλαβάρχης, ου, ὁ, *magister scripturæ* : ab ἄλαβα, *atramentum*, et ἄρχω.

'ΑΛΑ'ΒΑΣΤΡΟΝ, ου, τὸ, et ἀλάβαστρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *alabastrum* ; ab α et λαβεῖν, vel λαβή· quod hujusmodi vasa prehendere sit difficile.

"Αλαδ' pro ἅλἄδε, *ad mare.* Th. ἅλς.

'Αλάδρομος, ου, ὁ, *in mari vagans.*

'Αλαζονεία, ας, ἡ, *jactantia* : ab ἀλαζών.

'Αλαζονεύομαι, f. εύσομαι, *me jacto, glorior* : ab ἀλαζών.

'ΑΛΑΖΩ'Ν, όνος, ὁ ἢ ἡ, *jactator, ostentator.*

'Αλᾶθεια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas.* Sic ἀλᾶθὴς, Dor. pro ἀληθής.

Αλαθεὶς, έντος, part. *qui erravit* : ab ἠλάθην, a. 1. ind. pass. ab ἀλῆμι, vel ἀλάω, perf. pass. ἤλαμαι.

'Αλαθεύω, Dor. pro ἀληθεύω, quod vide.

'Αλάθητον, ου, τὸ, *quod latere nequit* : ex α et λανθάνω.

'Αλαιὸς, *antiquus* : pro παλαιὸς, v. Æschyl.

'Αλαλᾶτα, ας, ἁ, Dor. pro ἠλακάτη, q. v.

'Αλαλαγμὸς, ῦ, ὁ, et ἀλάλαγμα, ἄτος, τὸ, *vociferatio* et *exultatio bellica, jubilatio* : ab

'Αλαλάζω, *tinnio, ejulo* : f. ἄσω, perf. ακα· ab

'ΑΛᾸΛΗ', ῆς, ἡ, *vox inarticulata quæ à militibus ante pugnam edi solebat.* Dor. ἀλαλᾶ, ᾶς.

'Αλάλημαι, σαι, ται, *erravi, vagatus sum*, perf. pass. ab ἀλάομαι, per reduplic. literarum initialium Quidam dicunt esse præsens ab ἄλημαι ; reduplic. iterum initialibus. Indè inf. ἀλάλησθαι, et part. ἀλαλήμενος.

'Αλάλητος, ου, ὁ ἢ ἡ, *inenarrabilis* : ex α et λαλητός.

'Αλᾰλητὸς, ου, ὁ, Dor. ἀλαλᾶτὸς, *clamor militum dicentium* ἀλαλή. Th. ἀλᾰλή.

'Αλαλκομενηῒς, έως, ἡ, pro ἀλκομενηῒς, *potens auxiliari*, epith. Minerv. à μένος et ἀλάλκω.

"Αλαλκον, ες, ε, *profligabam, arcebam* : imperf. Ion. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἄλκω· vel est aor. 2. ind. pro ἤλαλκον, quod ab ἦλκον, ab ἀλκέω, vel ab ἀλαλκέω.

'Αλάλκω, *expello, juvo, arceo.*

"Αλᾰλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *mutus* : ex α et λάλος.

'Αλαλύκτημαι, *erro ; molestè fero, metuo* ; perf. pass. Atticam reduplicationem habens : ab ἀλυκτέομαι, vel ab ἀλύσσω, *anxius sum, indignor*, quod ab ἀλύω. Quidam verò et præsentis esse temporis volunt ab ἀλύκτημαι, et per reduplic. ἀλαλύκτημαι.

'Αλαζόνες, ων, οἱ, gens Scythiæ proxima.

'ΑΛΑ'ΟΜΑΙ, f. ήσομαι, *vagor, erro, incertus sum.*

'Ἀ̆ΛᾸΟ'Σ, οῦ ὁ, *cæcus, luscus* : qu. ex α et λάω, *video*, hinc ἀλαόω, f. ώσω, *excæco.*

'Αλαοσκοπία, ας, ἡ, *cæca speculatio* : acc. Ion. ἀλαοσκοπιήν· ex ἀλαὸς et σκοπός.

'Αλαπαδνὸς, ή, όν, *vastatu facilis, imbecilis* : ab ἀλαπάζω.

'Αλαπάζοντα, *dissipantem* : acc. sing. part. præs. ab

'Αλᾰπάζω, f. ξω, *diripio, exinanio* : aor. 1. ἠλάπαξα, Ion. ἀλαπάξα. ἀλάπαξαι, inf. Th. λαπάζω, α per pleonasm. præpositâ.

"Αλας, ατος, τὸ, *sal.* Th. ἅλς.

'Αλαστέω, ῶ, *mœrore afficior* : ab ἄλαστος.

'Αλάστορα, acc. sing. ab 'Αλάστωρ, *Alastor*, nom. propr.

"Αλαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, Dor. pro ἄληστος, *gravis, non obliviscendus* : ex α et λήθω.

'Αλάστωρ, ορος, ὁ, *qui perpetravit* ἄλαστα, i. e *non obliviscenda ; execrandus* : pl. ἀλάστορες· ex α et λήθω.

'Αλάτας, α, ὁ, Dor. pro 'Αλήτης, ου, ὁ, viri propr. nom.

"Αλᾶτο, *vagabatur* : 3. sing. imperf. Ion. pro ἠλᾶτο, ab ἀλάομαι.

"Αλατο, Dor. pro ἥλατο, *saliit*, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι.

'Αλαωτὺς, ύος, ἡ, *cæcitas* : ab ἀλαός.

"Αλγε', pro ἄλγεα, pl. ab ἄλγος, dat. ἄλγεσι.

'Αλγεινὸς, ή, όν, *molestus, asper gravis* : ab ἄλγος.

'Αλγέω, ῶ, f. ήσω, perf. ἤλγηκα, *doleo animo* vel *corpore.* Th. ἄλγος

'Αλγηδὼν, όνος, ὁ, *dolor* : ab ἀλγέω.

"Αλγημα, ἄτος, τὸ, *dolor* : ab eod.

'Αλγηρὸς, ρὰ, ρὸν, *molestus.* Th. ἄλγος.

'Αλγήσας, ἀλγήσασα, a. 1. part ab ἀλγέω.

'Αλγησις, εως, ἡ, *dolor.* ab ἀλγέω.

'Αλγῖνόεντα, acc. ab ἀλγῖνόεις, εντος, ὁ, *molestus*, ἀλγῖνόεσσα, ης, ἡ, f. g. ab ἄλγος.

'Αλγίων, ἄλγιστος, *molestior, molestissimus* : comp. et superl. ab ἄλγος.

"ΑΛΓΟΣ, εος, τὸ, *dolor, mœror* : ab ἀλγέω.

'Αλγοῦσα, *dolens*, part. f. g. ab ἀλγέω.

'Αλγύνω, f. υνῶ, *dolore afficio* : *mœrorem creo* ; ἀλγύνομαι, *doleo, mœreo.*

'Αλδαίνω, idem ac ἀλδέω, q. v.

'ΑΛΔΕ'Ω, vel ἄλδω, f. ήσω, perf. κα, *augeo.* Indè ἀλδήσκω, *augeor* . f. ήσω.

'ΑΛΕ'Α, ας, ἡ, Ion. ἀλέη, ης, ἡ, *calor*, seu *tepor, qui est ex sole* . hinc ἀλεεινὸς, οῦ, ὁ, *calidus, tepidus.*

'Αλέασθαι, *vitare* : a. 1. inf. m. pro ἀλεύσασθαι, pro quo ἀλεύασθαι et ἀλέασθαι, per geminam Syncop. ab ἀλέω, *molo*, item *vito, caveo* pro quo et ἀλεύω. Sunt, qui velint dici in præs. infin. ab ἀλέαμαι.

'Αλεγεινῇ, dat. sing. f. gen. ab ἀλεγεινὸς, οῦ, ὁ, *curæ plenus, molestus*, ab ἀλέγω. Alii poni volunt pro ἀλγεινὸς, *gravis, molestus* : ab ἄλγος.

'Αλεγίζω, εις, ει, *curo* : f. ίσω, perf. ικα, ab

'ΑΛΕ'ΓΩ, f. ξω, *curo, rationem habeo alicujus.*

'Αλεείνω, *evito* : ἀλέεινον, ες, ε, imperf. Ion. pro ἠλέεινον. Th. ἀλέω, *vito.*

'Αλεὴ, ῆς, ἡ, *fuga* : ab ἀλέω, *vito.*

'Αλέην, acc. Ion. ab ἀλέα.

'Αλεία, ἡ, idem quod ἁλιεία, *piscatus.*

'Αλείαντος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui lævigatus non est.*

"Αλειαρ, ἄτος, τὸ, *farina* : ab ἀλέω, *molo.*

'Αλείλῖφα, *unxi* : perf. Att. pro ἤλειφα, ab ἀλείφω, *ungo*, f. ψω:

Ἄλειμμα, ατος, τὸ, *unctio, unguentum.*

Ἀλεῖος, ου, ὁ, Dor. pro Ἠλεῖος, *Eleus.*

Ἀλείπτης, ου, ὁ, *unctor:* ab ἀλείφω. Undè

Ἄλειπτρον, ου, τὸ, *vasis unguentarii genus.*

Ἀλεὶς, part. præs. ab ἄλημι, *contorqueo me et conglobo.*

ἈΛΕΙΣΟΝ, ου, τὸ, *poculum cœlatum:* qu. ὁ λεῖον, *non læve.*

Ἀλείτης, ου, ὁ, *peccator, sceleratus:* idem quod ἀλιτρὸς, ab ἀλιτέω, vel ἀλείτω.

Ἀλειτουργησία, ας, ἡ, *immunitas ab obeundis muneribus publicis:* ab α priv. et λειτουργέω, *ministro.*

Ἄλειφαρ, ut et ἄλειφα, ατος, τὸ, *unguentum:* pro *pice* sumitur. Th. ἀλείφω.

ἈΛΕΙ'ΦΩ, *ungo:* f. ψω, perf. ἤλειφα· ab ἀλέω, *calefacio:* a. 1. part. act. ἀλείψας, ασα, αν. a. 2. ind. ἤλιφον, perf. m. ἤλοιφα, Att. ἀλήλοιφα.

Ἀλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. per Syncop. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, *propulsator.* Th. ἀλέξω.

Ἀλεκτορὶς, ιδος, ἡ, *gallina.*

Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, *gallicinium,* ab ἀλέκτωρ et φωνή.

Ἀλεκτρυὼν, όνος, ὁ ἢ ἡ, *gallus vel gallina.*

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, *gallus,* qui cantu homines excitat, ut lectum relinquant: ex α et λέκτρον.

Ἀλέμᾰτος, Dor. pro ἠλέμᾰτος, *irritus.*

Ἄλεν, pro ἄλησαν, Bœot. *conclusi sunt:* vide in ἑάλη.

Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, *Alexandria,* urbs: hinc

Ἀλεξανδρεὺς, έος, *civis Alexandriæ.*

Ἀλεξανδρῖνος, η, ον, *Alexandrinus, a, um.*

Ἀλέξανδρος, ου, ὁ, *Alexander,* rex Macedoniæ: ab ἀλέξω et ἀνὴρ, qu. *fortis auxiliator.*

Ἀλεξάνεμος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ventos arcens:* ab ἀλεξέω et ἄνεμος, *ventus.*

Ἀλέξασθαι, *auxiliari:* per Syncop. pro ἀλεξήσασθαι, a. 1. m. ab ἀλεξέω.

Ἀλεξέμεναι, *auxiliari:* Dor. et Ion. pro ἀλέξειν, seu ἀλεξεῖν, ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω.

Ἀλεξέω, f. ήσω· vid. Ἀλέξω.

Ἀλεξήσειε, *avertisset,* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἀλέξω.

Ἀλεξιάρη, ης, ἡ *imprecationum expultrix:* ab ἀλέξω et ἀρά· in bonam et malam partem accipitur.

Ἀλεξίκᾰκος, ου, ὁ ἢ ἡ, *malum pellens, averruncus:* ab ἀλέξω et κακός.

Ἀλεξίμβροτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *propulsans ab hominibus mala:* ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῶν βροτῶν τὰ κακά.

ἈΛΕ'ΞΩ, vel ἀλεξέω, f. ήσω, perf. κα, *arceo, propulsor, opitulor.*

Ἀλεξίμορος, ου, ὁ ἢ ἡ, *arcens mortem:* ab ἀλέξω et μόρος, *mors.*

Ἀλεξιφάρμακος, ου, ὁ ἢ ἡ, *remedium offerens adversus venenum:* ab ἀλέξω et φάρμακον, *venenum.*

Ἀλεὸς, ου, ὁ ἢ ἡ, *calidus:* it. *demens,* pro ἠλεός.

Ἀλεότης, ητος, ἡ, *collectio.*

Ἀλεόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *demens.*

Ἀλεσίδωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *non squamatus.*

Ἄλετος, ου, ὁ, *molitio, molitura.* Th. ἀλέω.

Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, *molitoris uxor.* Th. ἀλέω.

Ἀλετὼν, ῶνος, ὁ, *pistrinum:* ab eod.

Ἀλευᾶδαι, οἱ, οἱ τοῦ Ἀλευᾶ παῖδες.

Ἀλευάμενος, *devitans:* a. 1. m. part. per Syncop. pro ἀλευσάμενος. Sic ἀλεύασθαι, inf. ἀλεύατο, *vitavit,* Ion. pro ἀλεύσατο, ab ἀλεύω, pro ἀλέω, *vito.* Vide ἀλέασθαι.

Ἀλεῦμαι, Dor. pro ἀλοῦμαι, ab ἀλέω.

Ἀλευόμενος, ἀλευομένη, part. ab ἀλεύομαι· vide ἀλέασθαι.

Ἄλευρον, ου, τὸ, *farina.* Th. ἀλέω.

ἈΛΕ'Ω, *molo:* f. έσω, et ήσω, perf. κα. It. *vito, caveo, congrego,* pro quo potiùs ἀλέομαι.

Ἀλεώμεθα, *vitemus:* præs. sub. ab ἀλέομαι.

Ἀλεωρὴ, *tutamen, munimentum:* sæpe idem quod ἀλεὴ, *evitatio:* ab ἀλέω.

Ἄλη, ης, ἡ, *error:* ab ἀλάω.

Ἀληθέα, acc. ab ἀληθής.

Ἀλήθεια, ας, ἡ, *veritas:* ἀληθείην, acc. Ion. Th. ἀληθής.

Ἀληθεστάταις, dat. pl. superl. f. ab ἀληθὴς, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.

Ἀληθευτικὸς, ἡ, ὸν, *verax; qui solet* ἀληθεύειν, *vera loqui:* à seq.

Ἀληθεύω, *vera loquor:* f. εύσω, perf. ἠλήθευκα. a. 1. imperat. ἀλήθευσον· ab ἀληθής.

Ἀληθητὴ, pro ἀληθεία.

ἈΛΗΘΗ'Σ, έος, ὁ ἢ ἡ, et τὸ ἀληθὲς, *verus:* ab α et λήθη.

Ἀληθίζεσθαι, Ion. pro ἀληθεύειν.

Ἀληθινὸς, ἡ, ὸν, *verus:* ab ἀληθής.

Ἀληθοσύνη, ης, ἡ, *veritas:* ab eodem.

Ἀλήθω, *molo:* f. ήσω, perf. ἤληκα. Th. ἀλέω, *molo.*

Ἀληθῶς, et ἀληθινῶς, *verè:* adv. ab ἀληθής.

Ἀλήϊος, ου, ὁ ἢ ἡ, *pauper, sine prædâ:* ex α et ληῒς vel λεία. Vel quasi οὐκ ἔχων τὰ λήϊα, *segetibus carens:* à λήϊον.

Ἄληκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *incessabilis:* ex α et λήγω.

Ἄληκτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *communis, sorte non divisus:* ex α et λαγχάνω, *sortior.*

Ἀληκτὼ, όος, ἡ, una ex Furiis: q. d. *irrequieta.*

Ἀλήλεκα, *molui:* perf. Att. pro ἤλεκα, ab ἀλέω· undè perf. pass. ἀλήλεσμαι, *molitus sum:* part. ἀληλεσμένος.

Ἀλήλημαι, pro ἄλαμαι, ind. præs. Æol. pro ἄλημι. Vel dicitur in perf. pro ἤλημαι, Att. ab ἀλάω, *erro.*

Ἀλήλιμμαι, perf. pass. Att. pro ἤλειμμαι, factâ reduplicatione, et correptâ penultimâ; undè part. ἀληλιμμένος, pro ἠλειμμένος, *unctus,* et ἀλήλιπται pro ἤλειπται.

Ἀλήλιφα, *unxi,* pro ἤλειφα, Att. ab ἀλείφω.

Ἄλημα, ατος, τὸ, *vagatio, erratio.* Th. ἀλάομαι.

Ἀλήμεναι, *congregari:* præs. inf. Dor. pro ἀλῆναι, ab ἄλημι· et hoc ab ἀλάομαι.

Ἄλημι, *erro:* ab ἀλέω.

Ἀλήμων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *vagus, erro:* ab ἀλάομαι.

Ἀλῆναι, a. 2. inf. pass. ab ἀλίσκω.

Ἄληπτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui capi nequit:* ex α priv. et λαμβάνω.

Ἁλὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *congregatus, confertus:* Th. ἅλις. Sed

Ἄλης, εντος, fluvii nomen.

Ἄληστος, ου, ὁ ἢ ἡ, Dor. ἄλαστος, *cujus erit memoria perpetua:* ex α et λανθάνω.

Ἄληται, *saliat:* 3. pers. a. 1. sub. m. ab ἅλλομαι.

Ἀλητεύω, f. σω, *vagor:* ab

Ἀλήτης, ου, ὁ, *vagus, erro:* ab ἀλάομαι.

Ἀλθαία, ας, ἡ, *Althæa,* quædam mulier.

Ἀλθαίνω, et ἀλθέω, *medeor:* ab ἄλθω.

Ἄλθετο, *sanata est:* imperf. Ion. pro ἤλθετο, ab ἄλθομαι, *sanor:* Th. ἄλθω.

ἌΛΘΩ, ἀλθέω, et ἀλθαίνω, f. ήσω, *sano, augeo.* Deducunt ab ἄλθω, τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.

Ἁλία, ας, ἡ, *cœtus hominum:* ab ἅλις.

Ἁλιαὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *per mare flans:* ab ἅλς et ἄημι.

Ἁλιαίετος, vel ἁλιάετος, ου, ὁ, *aquila marina; haliaetus;* cujus esus vetitus est Judæis: ab ἅλς et αἰετός.

Ἁλιάκμονα, acc. ab Ἁλιάκμων, ονος, ὁ, nom. fluvii: ex ἅλς et ἀκμὴ, *incrementum.*

Ἀλίαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, *inevitabilis:* ab α et λιάζω, *jacto, devito, separo me:* quod dicitur per Metaph. verbi ἀλίζω, *congrego:* q. ab ἅλις.

Ἀλίβᾰτος, ου, ὁ ἢ ἡ, Dor. pro ἠλίβατος, *altus.*

Ἀλίβροχος, ου, ὁ ἢ ἡ, *qui à mari abluitur.* Th. βρέχω.

ἈΛΙ'ΓΚΙΟΣ, ου, ὁ, *similis,* Angl. LIKE, ALIKE.

Ἁλιεία, ας, ἡ, *piscatio, piscatus:* ab ἁλιεὺς, *piscator.*

Ἁλιερκὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *qui mari tanquam septo quodam coërcetur:* ab ἅλς et ἕρκος.

Ἁλιεὺς, έος, ὁ, *piscator:* hinc ἁλιευτικὴ, ῆς, ἡ, *ars piscandi.*

Ἁλιεύω, *piscor,* f. εύσω, perf. ἡλίευκα, ab ἅλς, *mare.*

Ἁλίζω, *sale condio, conspergo;* fut. ίσω, perf. ἥλικα. pass. ἥλισμαι. a. 1. ἡλίσθην. f. 1. ἁλισθήσομαι· ab ἅλς, *sal.* Sed

'Αλίζω, congrego, coacervo: q. ab ἅλις, affatim.

'Αλιζώνων, gen. pl. Halizonum, nom. propr.

'Αλιηχέα, marisonum: acc. ab ἁλιηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. Th. ἅλς et ἦχος.

'Αλίθιος, ȣ, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, stultus, inanis: ἀλιθίως, frustrà.

'Αλίκος, Dor. pro ἡλίκος, quantus.

'Αλιμαζονεῖς, nomen populi.

'Αλίμενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, importuosus. Th. λιμήν.

'Αλιμήδη, ης, nomen mulieris, q. d. quæ curat mare: ex ἅλς et μῆδος.

"Αλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, marinus, salsus. Est et frutex quidam sic dictus, quòd in maritimis nascitur: ab ἅλς. Scribitur et ἄλιμος, quia admorso eo fames interdiu non sentiatur; ab α et λιμός.

'Αλιμυρήεις, έντος, ὁ ϗ ἡ, in mare cum sonitu fluens: ab ἅλς et μύρω.

'Αλινδέω, ῶ, f. ήσω, volvo: ab ἁλίω.

'Αλινδήθρα, ας, ἡ, volutabrum.

'Αλινδȣ̃μαι, versor, pro καλινδȣ̃μαι, q. v.

"Αλῖνος, ίνη, ινον, ex sale confectus: ex ἅλς.

"Αλῖνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quod retibus caret, vel retibus non fit: ex α et λίνον.

"ΑΛΙΞ, ικος, ἡ, alica: ἄλιξ, ῖκος, ὁ ϗ ἁ, Dor. pro ἧλιξ, coævus.

'Αλίοιο, gen. Ion. ab ἅλιος, ȣ, marinus. Est et nom. propr. ab ἅλς, mare.

'Αλιόκαυςος, Dor. pro ἡλιόκαυςος, ȣ, ὁ ϗ ἁ, sole tostus: ex ἥλιος et καίω.

'Αλιον, Dor. pro ἥλιον. Sic

"Αλιος, ȣ, ὁ, Dor. pro ἥλιος, Sol.

"Αλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, marinus: item vanus, inanis.

'Αλιοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in mari alitur. Th. τρέφω.

'Αλίοω, vanum reddo: f. ώσω, perf. ωκα· ab ἅλς.

'Αλίπλαγκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, marivagus: ὁ ἐν τῇ ἁλὶ πλαζόμενος, εἴτε πλανώμενος.

'Αλίπλοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mari natans: ab ἅλς et πλέω.

'Αλίπνοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mare olens: ex ἅλς et πνέω.

'Αλιπόρφυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, marinæ purpuræ colorem habens: ab ἅλς et πορφύρα.

"ΑΛΙΣ, adv. satis, abundè, affatim, confertim.

'Αλὶς, ἰδος, ἡ, salsugo: ab ἅλς.

'Αλις, ιδος, ἁ, Dor. pro 'Ηλις, Elis, urbs Peloponnesi.

'ΑΛΙΣΤΕ'Ω, f. ήσω, perf. ηκα, polluo, contamino.

'Αλίσγημα, ατος, τὸ, pollutio: ab ἀλισγέω.

'ΑΛΙ'ΣΚΩ, vel "Αλωμι, capio, convinco, damno, f. ἁλώσω. perf. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα. a. 2. ἧλων, Att. ἑάλων. præs. inf. pass. ἁλίσκεσθαι part. ἁλισκόμενος, η, ον. perf. pass. ἥλωμαι, σαι, ται.

"ΑΛΙΣΜΑ, ατος, τὸ, plantæ nomen.

'Αλιςρεφέων, gen. pl. ab ἀλιςρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui in mare versatur: ab ἅλς et ςρέφω.

'ΑΛΙΤΕ'Ω, vel ἀλείτω, pecco, delinquo: f. ήσω. perf. ἠλίτηκα. a. 1. ἤλιτησα· hinc ἀλίτης, ȣ, ὁ, peccator: ab α et λιτή.

'Αλίτῃ, deliquerit: a. 2. sub. ab ἀλιτέω.

'Αλιτημένος, qui violatus est, in quem peccatum est, part. perf. pass. Ion. pro ἠλιτημένος· ab eod.

'Αλιτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, peccator, peccatrix, inexorabilis: ab eod.

'Αλιτόμηνος· vide ἠλιτόμηνος.

'Αλιτόντο, Ion. pro ἠλιτόντο, offenderunt: 3. pl. imperf. pass. verbi ἀλιτέω.

'Αλιτόξενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in hospites peccat: ab ἀλιτέω et ξένος.

'Αλιτραίνεται, malè agit: 3. sing. præs. ind. pass. ab

'Αλιτραίνω, pecco. Th. ἀλιτέω.

'Αλιτρόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mari jactatus, ab ἅλς et τρέπω.

'Αλιτρὸς, ȣ̃, ὁ, peccator: dat. pl. ἀλιτροῖς· ab ἀλιτέω.

'Αλίτρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui in mari est attritus vel absumptus: ab ἅλς et τρύω.

'ΑΛΙ'Ω, volvo: f. ίσω, perf. ἥλικα.

'Αλίως, adv. frustrà: ab ἅλιος.

'Αλκὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἀλκὴ, robur: hinc

'Αλκάεις, εντος, et contractè ᾶντος. Dor. pro ἀλκήεις, strenuus.

'Αλκάθοος, ȣ, ὁ, nomen viri.

'Αλκαία, ας, ἡ, cauda leonis.

'Αλκαΐδης, ȣ, ὁ, ὁ τȣ̃ 'Αλκαίȣ παῖς.

'Αλκαϊκὸς, ȣ, ὁ, Alcaicus, nomen viri.

'Αλκαίοιο, gen. Ion. pro 'Αλκαίȣ· ab "Αλκαιος, nomen viri: ab ἀλκή.

"Αλκανδρος, ȣ, ὁ, Alcander: nom. propr.

"Αλκαρ, αρος, τὸ, tutamen: ab ἀλκή.

'Αλκείδαο, gen. Æol. ab 'Αλκείδης, ȣ, ὁ, nomen viri: ab ἀλκή.

'Αλκέω, ῶ, f. ήσω, arceo, auxilior: ab

'ΑΛΚΗ', ῆς, ἡ, robur, vires, auxilium.

'Αλκῆςις, ιδος, Alcestis, nom. mulieris.

'Αλκὶ, dat. sing. ab ἄλξ, ἀλκός.

'ΑΛΚΙΒΙΑ'ΔΙΟΣ, vel ἀλκίβιος, anchusæ species, herba.

"Αλκῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, robustus, fortis: ab ἀλκή.

'Αλκμαιονίδαι, ῶν, οἱ, ab 'Αλκμαίων, ονος, ὁ, τȣ̃ 'Αμφιαράȣ υἱὸς, filius Amphiarai.

'Αλκμήνη, Alcmene, nomen fœminæ: q. d. robur Lunæ.

'Αλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defensor, propugnator: acc. ἀλκτῆρα· ab ἀλκή.

'Αλκυόνη, ης, ἡ, Alcyone, nom. mulieris.

"Αλκω, et ἀλάλκω, arceo, f. ἄλξω, vel ἀλκήσω, et ἀλαλκήσω. a. 2. ἄλαλκον. Th. ἀλκή.

'ΑΛΛᾺ, sed: ἀλλ' pro ἀλλὰ, et pro ἄλλο. ἀλλᾶγε, at certè, sed tamen.

'Αλλᾰγὴ, ῆς, ἡ, mutatio. Th. ἀλλάσσω.

'Αλλάγμα, ατος, τὸ, idem et ab eod.

'Αλλάλοισιν, Dor. pro ἀλλήλοισιν, dat. pl. à gen. ἀλλήλων.

'Αλλαλοφονία, ας, ἁ, Dor. pro ἀλληλοφονία, ἡ, mutua cædes: ab ἀλλήλων et φόνος.

"Αλλαν, gen. Dor. pro ἄλλων· et acc. sing. pro ἄλλην· ab ἄλλος.

'Αλλαντοποιὸς, ȣ, ὁ, qui facit lucanicas, fartor: ex ἀλλᾶς et ποιέω.

'Αλλαντοπώλης, ȣ, ὁ, qui farcimina vendit: ex iisd.

'Αλλάξαιτο, permutaret, a. 1. opt. m. ἀλλάξασθαι, inf. ἀλλάξαι. a. 1. inf. act. ab ἀλλάσσω.

'Αλλᾶς, άντος, ὁ, lucanica, botulus. Hinc

'ΑΛΛΑ'ΣΣΩ, vel ἀλλάττω, Att. muto: ab ἄλλος. f. ξω. perf. ἤλλαχα. a. 2. ἤλλαγον. perf. pass. ἤλλαγμαι. a. 1. ἠλλάχθην. a. 2. ἠλλάγην. f. 1. ἀλλαχθήσομαι. f. 2. ἀλλαγήσομαι.

'Αλλάττα, reliqua, pro ἄλλα ἄττα.

'Αλλᾰχȣ̃, et ἀλλᾰχῆ, alibi: ἀλλᾰχόθεν, aliunde: ab ἄλλος.

'Αλλᾶων, aliorum, gen. Æol. pro ἄλλων· ab ἄλλος.

"Αλλεγον, pro ἀνάλεγον, et hoc Ion. pro ἀνέλεγον, imperf. ab ἀναλέγω.

'Αλλέες, congregati, Poët. pro ἀολλέες, nom. pl. ab ἀολλής.

'Αλλέξαι, Poët. et metri causâ pro ἀναλέξαι, a. 1. inf. act. ab ἀναλέγω.

"Αλλῃ, adv. aliter. ἄλλη, ης, alia. ἄλλαις, dat. pl. ἄλλας, acc. f. g.

'Αλληγορία, ας, ἡ, mutatio: vel figura quâ aliud dicitur, aliud significatur.

'Αλληγορῐκὸς, ἡ, ὸν, allegoricus ab eod.

'Αλληγορȣ́μενα, ῶν, τὰ, per quæ aliud præfiguratur, præs. part. pass. ab ἀλληγορέω· quod ex ἄλλος et ἀγορέω, vel potiùs ἀγορεύω.

"Αλληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Æol. pro ἄληκτος.

'Αλλήλησι, inter se, dat. pl. Ion. pro ἀλλήλαις, ab ἀλλήλων.

'Αλλήλοιϊν, dat. dual. Poët. pro ἀλλήλοιν.

'Αλληλȣ́ϊα, Allelujah, i. e. laudate Dominum.

'Αλληλοφάγίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀλληλοφαγία, mutua depastio: à φάγομαι.

'Αλλήλων, g. pl. caret nom. est triptot. dat. ἀλλήλοις, αις, οις, acc. ἀλλήλȣς, ας, α, per invicem, mutuò, alius alium. Th. ἄλλος.

'Αλλογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, alienigena: q. d. ἐξ ἄλλȣ γένȣς, ex aliâ gente.

Ἀλλόγλωσσος, ὁ ἡ ἡ, *qui est diversæ linguæ*: ab ἄλλος et γλῶσσα.
Ἀλλόγνωτος, ὁ ἡ ἡ, *aliis cognitus*: ab ἄλλος et γινώσκω.
Ἀλλοδαπὸς, ἡ, ὸν, *extraneus, alienigena*: ab ἄλλος et δάπεδον, vel δᾶ, Dor. pro γᾶ vel γῆ, et πέδον.
Ἀλλοειδὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *formam mutatam habens*: ab ἄλλος et εἶδος.
Ἄλλοθεν. *aliundè*: adv. ἄλλοθεν ἄλλος, *aliundè alius*. ἄλλοθι, *alibi*, et ἄλλοθε.
Ἀλλόθροος, ὁ ἡ ἡ, *aliâ linguâ utens*: ab ἄλλος et θρόος, *vox*.
Ἀλλοία, ας, ἡ, f. g. ab ἀλλοῖος, οία, οῖον, *diversus*: ab ἄλλος.
Ἄλλοκα, Dor. pro ἄλλοτε, *alibi*.
Ἀλλοκότος, ὁ ἡ ἡ, *monstrosus*: q. ἀλλότοκος.
ΑΛΛΟΜΑΙ, *salio*: imperf. ἡλλόμην, ου, ετο. f. m. ἁλοῦμαι. a. 1. ἡλλάμην, ω, ατο. Hinc forsan Angl. HALT, et Lat. *salio*, aspiratione in *s* versâ.
Ἀλλοπάθεια, ας, ἡ, *aliorum passio*.
Ἀλλόπους, οδος, ὁ ἡ ἡ, *velox*.
Ἀλλοπρόσαλλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *mutabilis, nunc huic nunc illi adhærens*, epithet. Martis: voc. ἀλλοπρόσαλλε. Ex ἄλλος, πρὸς, et ἄλλος.
ΑΛΛΟΣ, ἄλλη, ἄλλο, *ALIUS, a, ud*
Ἄλλοσε, adv. *aliò, aliorsum*.
Ἄλλοτε, adv. *aliàs, interdum*.
Ἀλλότεῤῥος, Æol. pro ἀλλότριος.
Ἀλλοτριοεπίσκοπος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *curiosus hospes alienæ domûs, alienarum rerum inspector*: ex ἀλλότριος et ἐπισκέπτομαι.
Ἀλλοτριοφθονέω, *alienis invideo*: ab ἀλλότριος et φθόνος.
Ἀλλότριος, α, ον, *alienus*. Th. ἄλλος.
Ἀλλοτριοφρονέω, *adversus aliquem sentio, diversarum partium sum*.
Ἀλλοφάσσω, *turbor animo*: ab ἄλλο et φάω, *dico*.
Ἀλλοφρονέων, *mente alienatus, insanus*: ab ἄλλος et φρονέω.
Ἀλλοφυλισμὸς, ὁ, ὁ, *ritus alienigenarum*.
Ἀλλοφῦλος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *alienigena*: ἐξ ἄλλου φύλου, *ex aliâ gente*.
Ἀλλόφωνος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *qui est alienâ linguâ*.
Ἀλλῦδις, *aliorsum*, Poët. pro ἀλλοχοῦ, adv. ab ἄλλος.
Ἀλλύεσκε, Poët. et Ion. pro ἀνέλυε, *resolvebat*: imperf. act. ab ἀλλύω, Poët. pro ἀναλύω.
Ἄλλῦτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, Poët. pro ἄλυτος.
Ἄλλωθεν, per ectasin pro ἄλλοθεν.
Ἄλλως, adv. *aliter, temerè, inconsultò*: ab ἄλλος.
Ἅλματι, dat. sing. ab ἅλμα, ατος, τὸ, *saltus*: ab ἅλλομαι.
Ἅλμενος, per Sync. pro ἁλλόμενος, et Æol. tenuis pro aspirato: ab ἅλλομαι.

Ἅλμη, ης, ἡ, *salsugo*: ab ἅλς, *sal*.
Ἁλμυρὸς, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *salsus*. Th. ἅλς, *sal*. Hinc fortassè fluxerunt, ADMIRAL, *Almirante*, &c.
Ἅλξ, κὸς, ἡ, idem quod ἀλκή.
Ἀλοαθεὶς, *tritus*, a. 1. part. pass. ab
ΑΛΟΑ΄Ω, *trituro, comminuo*, f. ήσω, et άσω, perf. ηκα. ἀλοάοντος, ῶντος, gen. sing. part. præs. Dicitur et ἀλοιάω. Ab ἅλως: in areâ enim fit trituratio.
Ἀλογέω, ῶ, *aspernor, contemno*, fut. ήσω. perf. ηκα· ex α et λόγος.
Ἀλογίη, ης, ἡ, *contemptio*: ab ἀλογέω.
Ἀλόγιστος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *rationis expers*. Hinc ἀλογίστως, *inconsideratè*: ex α et λόγος.
Ἄλογος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, idem.
ΑΛΟ΄Η, ης, ἡ, *aloë*, herba.
Ἀλοητὸς, ὁ, ὁ, *tempus triturandi, tritura*.
Ἁλόθεν, adv. *ex mari*: ab ἅλς.
Ἀλοῖα, *pulsabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἠλοία, ab ἀλοιάω, pro ἀλοάω.
Ἁλοίην, *captus sim*, a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἁλῴην. Th. ἅλωμι.
Ἁλοίμαν, Dor. pro ἡλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. m. verbi ἅλλομαι.
Ἀλοιφῇ, dat. ab ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ, *pinguedo*, quod ab ἀλείφω.
Ἁλόντε, *capti*, a. 2. part. act. dual. ab ἁλέω.
Ἄλοξ, οκος, ἡ, idem quod Αὖλαξ, q. v.
Ἇλος, Dor. pro ἧλος, *clavus*.
Ἁλοσύδνη, ης, ἡ, epithet. *Thetidis*: fit ab ἅλς, *mare*: unde ἁλοσύνος, ἁλοσύνη, et per pleonasm. τοῦ δ, ἁλοσύδνη.
Ἁλουργὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *purpureus*.
Ἁλοὺς, όντος, όντι, *captus*: a. 2. part. act. ab ἁλίσκω.
Ἄλοφος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *sine cristâ*. Th. λόφος.
Ἄλοχος, ὁ, ἡ, *uxor*; dat. ἀλόχῳ, ex α pro ἅμα, et λέχος.
Ἀλόω, *erra*, 2. sing. imp. ab ἀλάομαι, ἀλάου, ἀλῶ, Poët. ἀλόω.
Ἀλόωνται, Poët. pro ἀλῶνται, ab ἀλάομαι.
Ἄλπεις, *Alpes*, montes, dat. pl. Ἄλπεσιν.
Ἄλπνιστος, vel, ut alii leg. Ἄλπιστος, quod à θάλπω, *faveo*: hinc θαλπνίων, θάλπνιστος, et, sublato θ, ἄλπνιστος, quod idem valet ac ἥδιστος, *jucundissimus*. Vel à θάλπος, εος, comp. θαλπίων, θάλπιστος, et, sublato θ, ἄλπιστος, *suavissimus*.
ΑΛΣ, ἁλὸς, ὁ, *sal*: Angl. SALT.
Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*: ab ἅλς, vel ab ἅλλομαι.
Ἄλσος, εος, τὸ, *lucus, nemus*, ubi stirpes ἅλλονται· ita *saltus* Latinis. Hinc
Ἀλσώδης, εος, ὁ ἡ ἡ, *frondosus, nemorosus*.
Ἀλτικὸς, ἡ, ὸν *agilis*. Th. ἅλλομαι.

Ἆλτο, *saliit*, pro ἥλατο, ab ἅλλομαι. a. 1. m. ἡλάμην, ἥλω, ἥλατο, per Sync. ἧλτο, et Ion. ἆλτο. Alii volunt esse plusq. perf. ab ἥλμην, ἧλσο, ἧλτο, Æolicè tenuis pro aspirato.
ΑΛΥ΄Η, ης, ἡ, *lignum cui infigitur stiva*: qu. ab α et λύω.
Ἁλυκὸς ἡ, ὸν, *salsus*. Th. ἅλς, *sal*.
Ἀλυκτάζω, *metuo, anxius sum*. Th. ἀλύω.
Ἀλυκτοπέδῃσι, dat. pl. Ion. ab ἀλυκτοπέδη, ης, ἡ, q. d. ἄλυκτος πέδη, *indissolubilis pedica*, ἄλυκτος, metri causâ, pro ἄλυτος.
Ἀλύξας, a. 1. part. act. ἀλύξεται, f. 1. m. ab ἀλύσκω, *vito*, f. ξω. Th. ἀλέω.
Ἀλύουσ', pro ἀλύουσα, part. ab ἀλύω.
Ἄλυπος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *dolorum expers*, comp. ἀλυπότερος, ex α priv et λύπη.
Ἄλυς, υος, ὁ ἡ ἡ, *anxietas mentis*: ab ἀλύω.
Ἀλυσθαίνω, vel ἀλυσθένω, *viribus destituor, dolore afficior*, ἀλύω σθένει.
Ἀλυσθμαίνω, *doleo*, vel *anhelo*: ex ἀλύω et ἀσθμαίνω.
Ἅλυσις, εως, ἡ, *catena*: q. ἄλυτος.
Ἀλυσιτελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *inutilis*: q. d. ὁ μὴ λύων τὰ τέλη, *qui non solvit vectigalia*.
Ἀλυσκάζοντι, *fugienti*: dat. part. ab ἀλυσκάζω, *evito*. Th. ἀλέω.
Ἀλυσμὸς, οῦ, ὁ, *anxietas*: ab ἀλύω.
Ἀλύσσω, *anxius sum*: ab ἀλύω.
Ἀλυσταίνω, *imbecillus sum*: ab ἀλύω.
Ἀλύτης, ὁ, ὁ, *lictor*: ab ἅλυσις.
Ἄλυτος, ὁ, ὁ ἡ ἡ, *insolutus, insolubilis*: ex α et λύω.
Ἀλυχὴ, ῆς, ἡ, *fastidium animi cum crebrâ oscitatione*: q. ab ἀλύω.
ΑΛΥ΄Ω, f. σω, *animo sum inquieto*: ab α et λύω· q. ἀλύω sit, λύσιν τῶν κακῶν οὐχ εὑρίσκω· vel ab ἀλῶ. Hinc Lat. *Allucinor*.
ΑΛΦΑ, primæ literæ nomen. Hinc
Ἀλφάνω, vel ἀλφέω, *invenio*: f. ήσω, et έσω, a. 2. ἦλφον. opt. ἄλφοιμι.
Ἀλφαῖος, ὁ, ὁ, *Alphæus*, nom. viri propr. ab Hebr. אלף, *dux*.
Ἄλφειος, ὁ, ὁ, nomen fluvii: alii scribunt Ἀλφειὸς, οῦ.
Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, virgines sic dicuntur, quæ propter formam sponsos *inveniunt*, à quibus munera accipiunt, *boves* potissimum: ab ἀλφέω.
Ἀλφηστῇσιν, Ion. pro ἀλφησταῖς, ἀλφηστὴς, οῦ, ὁ, *inventor*: ab ἀλφέω. Th. ἄλφα.
ΑΛΦΙΤΟΝ, ὁ, τὸ, *farina*: forsan ab ἄλφω.
Ἀλφὸς, ἡ, ὸν, *albus*. ἀλφὸς, ὁ, *species vitiliginis albæ* · ergo ab ἀλφὸς, *albus*.

Ἀλφω, idem quod ἀλφάνω, ab ἄλφα· hinc ἀλφηστής.

Ἀλῶ, 1. sing. sub. 2. aor. ab ἁλίσκω.

Ἁλωὰ, Dor. pro ἀλωὴ, ῆς, ἡ, area, locus vitibus et arboribus consitus, arbustum, campus frumentarius, segetes. ἀλωάων, gen. plur. Æol. ἀλωὰς, acc. Th. ἅλως.

Ἁλωὰς, ἀδος, ἡ, arealis. Th. ἅλως.

Ἁλώη, Dor. vel Att. pro ἁλοίη, captus sit, caperetur; a. 2. opt. ab ἁλίσκω.

Ἀλωῆος, Aloei, gen. ab Ἀλωεὺς, έος, Att. ῆος, nomen propr.

Ἅλωθι, capere, seu capiaris: a. 2. imperat. ab ἅλωμι.

Ἅλωκα, captus sum, perf. act. Ion. pro ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκω.

Ἅλωμι· vide Ἁλίσκω.

Ἅλων, ωνος, ἡ, area, in quâ trituratur frumentum. Th. ἅλως.

Ἁλῶναι, a. 2. inf. ab ἁλίσκω.

ἈΛΩ΄ΠΗΞ, εκος, ἡ, VULPES: ab ἀλῶ et ὤψ, à fallendis oculis: vel ab ἀλῶ et παίζω. ἀλωπέκιον, ου, τὸ, vulpecula. ἀλωπεκῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis. ἀλωπεκὶς, ίδος, ἡ, catulus vulpis. ἀλωπεκίζω, fraudulenter ago. ἀλωπεκινὸς, ου, ὁ, fraudulentus, astutus. ἀλωπεκία, ας, ἡ, defluvium capillorum.

ἍΛΩΣ, ω, ἡ, area: ab ἅλις, seu ἁλίζω, παρὰ τὴν τῶν ἀσταχύων συνάθροισιν. Item circulus et corona siderum. Hinc ἀλωεὺς, έως, ὁ, qui in areâ frumentum terit.

Ἁλώσιμος, ου, ὁ ἢ ἡ, qui capi vel expugnari potest.

Ἅλωσις, εως, ἡ, captura. Th. ἁλίσκω.

Ἁλωσομένης, expugnandæ, f. 1. part. med. f. g.

Ἁλωτὸς, ἡ, ὸν, captus: ab ἁλίσκω.

Ἀλώω, pro ἀλῶ· q. v.

Ἄμ, ex ἀμφὶ, circa: ἄμ' pro ἅμα.

Ἅμα, adv. unà cum: à עִם ham, cum: ἀμᾶ, Dor. pro ἅμα· sed ἀμᾶ, Dor. pro ὁμοῦ.

Ἀμάζονες, όνων, αἱ, Amazones: ex α et μαζός.

Ἀμαθαίνω, indoctus sum: ab α et μανθάνω.

Ἀμάθεια, ας, ἡ, ignorantia.

Ἀμαθέστατος, ου, ὁ ἢ ἡ, superl. ab

Ἀμαθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, indoctus: ex α et μανθάνω.

Ἀμαθῆ, acc. sing. ab ἀμαθής.

Ἀμαθεὶ, adv. indoctè. Ἀμαθῶς, stultè.

Ἀμαθία, ας, ἡ, ignorantia.

Ἀμαθόεις, εσσα, εν, arenosus; Ion. ἠμαθόεις, pro ψαμαθόεις. ab ἄμαθος, pro ψάμαθος. Th. ψάμμος.

Ἄμαθος, ου, ἡ, arena.

Ἀμαθύνω, εις, ει, in pulverem redigo, præs. ind. ab ἄμαθος.

ἈΜΑΙΜΑ΄ΚΕΤΟΣ, ου, ὁ ἢ ἡ, indomitus: ἀμαιμακέτοιο, pro ου, gen. Ion. Ex α intensivo et μαιμάω· vel ab α priv. et μάχομαι, cum reduplicat. ut sit inexpugnabilis. Significat etiam immensus: ex μῆκος, Dor. μᾶκος, longitudo.

Ἀμαλακιστία, ας, ἡ, durities, magnitudo animi.

ἈΜΑΛΔΥ΄ΝΩ, corrumpo, consumo: ut molle: ab ἀμάλος. aliquando demolior: q. ὁμαλδύνω, ab ὁμαλός.

ἈΜΑ΄ΛΘΕΙΑ, ας, ἡ, Capra cœlestis, quæ Jovem lactâsse fertur: forsan ab ἀμαλθεύω, dito, nutrio.

ἌΜΑΛΛΑ, ης, ἡ, manipulus: hinc

Ἀμαλλεύω, in manipulos colligo.

Ἀμαλλοδετὴρ, ῆρος, et ἀμαλλοδέτης, ου, ὁ, manipulorum ligator: ab ἄμαλλα et δέω.

ἈΜΆΛΟ΄Σ, ἡ, ὸν, mollis, tener: pro ἀπαλὸς, π mutato in μ, Æol.

ἈΜΑ΄ΜΥΞ, υκος, ἡ, uvæ quoddam genus.

Ἀμᾶν, metere, præs. inf. verbi ἀμάω.

ἈΜΑΝΙ΄ΤΗΣ, ου, ὁ, fungus, vel fungi species.

ἍΜΑΞΑ, ης, ἡ, currus: quia ἅμα ἄξονι, cum axe rotæ, circa quem hæc agitur: vel dicitur, ἐκ τοῦ ἅμα ἄξαι, quia in eo plures simul vehi possint. Hinc

Ἁμαξὶς, ίδος, ἡ, plaustellum: ab ἅμαξα.

Ἁμαξιτὸς, οῦ, ἡ, via vehicularis. ἁμαξεύω, plaustris transeo.

Ἁμαξοπηγέω, ῶ, f. ήσω, plaustra fabricor: ab ἅμαξα et πήγνυμι.

Ἆμαρ, ατος, τὸ, Dor. pro ἦμαρ.

ἈΜΑ΄ΡΑ, ας, ἡ, aquæ ductus, cloaca: q. ab ἅμα et ῥεῖν· vel ab ἄμη et αἴρω· ligone enim fiunt sulci: vel ab חמר hamar, fovea.

ἈΜᾺ΄ΡᾸΚΟΣ, ου, ὁ, amaracus, herbæ species.

Ἀμαράντινος, ου, ὁ ἢ ἡ, non marcescens: à μαραίνω.

Ἀμάραντος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem.

ἉΜΑΡΤᾺ΄ΝΩ, aberro, pecco: f. ἁμαρτήσω. perf. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον. a. 1. part. ἡμαρτήσας, αντος, ὁ, dat. pl. ἁμαρτήσασι. q. ex α et μάρπτω, assequor, attingo scopum. ἅμαρτεν, a. 2. Ion. ἁμάρτη, sub. ἁμαρτὼν, part. derivatur fortè à מרה mara, rebellare

Ἁμαρτὰς, άδος, ἡ, peccatum: à præcedente.

Ἁμαρτῆ, simul: ut ὁμαρτῆ, adv.

Ἁμαρτηθὲν, a. 1. part. n. g. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμάρτημα, ατος, τὸ, peccatum: ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτήσῃ, a. 1. sub. ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτία, ας, ἡ, peccatum: item victima pro peccato: ab ἁμαρτάνω.

Ἁμαρτίνοος, ου, ὁ ἢ ἡ, cujus mens est prava: ex ἁμαρτάνω et νόος.

Ἁμαρτοεπὴς, ὁ ἢ ἡ, qui dicendo peccat, aut decipit: ab ἁμαρτάνω et ἔπω.

Ἀμαρτύρητος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem quod

Ἀμάρτυρος, ου, ὁ ἢ ἡ, testimonii expers: ex α et μάρτυρ.

Ἁμαρτωλὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, peccator, et peccatrix: ab ἁμαρτάνω.

Ἀμαρυγὴ, ῆς, ἡ, et Ἀμάρυγμα, τος, τὸ, micans fulgor. Ab

ἈΜΑΡΥ΄ΣΣΩ, splendeo, fulgeo: f. ξω, perf. χα. ἀμάρυσσε, imperf. Ion. qu. ex α intensiv. et μαίρω.

Ἁμᾶς, Dor. pro ἡμᾶς.

Ἀμᾶσας, Dor. pro ἀμήσας, a. 1 part. act. ab ἀμάω. a. 1. ἤμησα.

Ἀμάσητος et ἄμαστος, ου, ὁ ἢ ἡ, non mansus: ex α et μασάομαι, manduco.

Ἀμᾶσθαι, metere, præs. inf. m. ab ἀμάω.

Ἁματροχία, ας, ἡ, qu. ἁρματροχία, Poët. rotarum concursus: hinc ἁματροχάω, simul curro: ab ἅμα, vel ἅρμα, et τρέχω.

Ἀμαυρωθείη, intereat, a. 1. opt. pass. ab ἀμαυρόω, obfusco. Th. ἀμαυρός.

ἈΜΑΥΡΟ΄Σ, οῦ, ὁ ἢ ἡ, obscurus: q. ab α et μαίρω. comp. ἀμαυρότερος, έρα, Ion. ἀμαυροτέρη. Hinc forsan Maurus, A MOOR.

Ἀμαυρόω, ῶ, f. ώσω, offusco, obscuro: à præc.

Ἀμαχανία, ας, ἡ, Dor. pro ἀμηχανία: ut et ἀμάχανος, pro ἀμήχανος.

Ἀμαχητὶ, Ἀμαχεὶ, et Ἀμάχως, sine prœlio, adv. et Ἄμᾰχος, ου, ὁ ἢ ἡ, alienus à pugnâ, vel inexpugnabilis, impossibilis, superl. ἀμαχώτατος. Ex α et μάχομαι.

ἈΜΑ΄Ω, ῶ, meto, f. ήσω, perf ἤμηχα, forsan ab ἅμα, quoniam multa simul colliguntur.

Ἀμβαίνειν, Poët. pro ἀναβαίνειν

Ἀμβαίη, pro ἀναβαίη.

Ἀμβᾶλευ, Dor. et Æol. pro ἀμβαλοῦ, a. 2. imperat. m. v. ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω.

Ἀμβάλλομαι, Poët. pro ἀναβάλλομαι, differo, procrastino.

Ἄμβᾶσε, Poët. et Dor. pro ἄμβησε, per Syncop. pro ἀνέβησε, et hoc pro ἀνεβίβασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀναβιβάζω, ascendere facio, impono in. Thema βαίνω, quod sæpe apud poëtas transitivè sumitur pro ἀναβιβάζω.

Ἀμβάσῃ, ascendes, f. 1. m. Poët. et Dor. pro ἀναβήσῃ, ab ἀναβαίνω. Itidem ἄμβᾰσις, et ἀμβᾰτὸς, pro ἀνάβασις, et ἀναβατὸς, Poët. ab ἀναβαίνω.

ἌΜΒΗ, ης, ἡ, supercilium petræ, crepido: q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω, vel אבן lapis.

ἌΜΒΙΞ, ικος, ὁ, olla, calix.

Ἀμβλήδην, interruptè, pro ἀναβλήδην, et Ἀμβολάδην, pro ἀναβολάδην, procrastinando: ab ἀναβάλλω, remoror.

Ἀμβλυγώνιος, ου, ὁ ἢ ἡ, obtusum angulum habens.

Ἀμβλῡνω, f. ὑνῶ, obtundo.

ἈΜΒΛΥ΄Σ, εῖα, ὺ, Gen. έος, είας, έος, obtusus, hebes: hinc ἀμβλόω, hebeto, abortivum pario, ἀμβλύνω, obtundo. Unde forsan Angl. BLUNT. ἀμβλυώττω, cæcutio, caligo. ἀμβλυωγμὸς, οῦ, ὁ, hebetudo visûs. ἀμβλίσκω, abortiri facio.

'Αμβλώθῃ, *abortiatur*, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ἀμβλόω. Vide ἀμβλύς.

'Αμβλωθρίδιον, ου, τὸ, *abortivus partus*. 'Αμβλωσις, εως, ἡ, *abortus*: ab ἀμβλόω· Vide ἀμβλύς.

'Αμβολάδαν, Dor. pro ἀμβολάδην.

Αμβολάδην, Ion. et Poët. pro ἀναβολάδην, *procrastinando*: ab ἀναβάλλω.

'Αμβολὰς, ἄδος, ἡ, *terra egesta*, vel *aggesta*: ab ἀναβάλλω.

'Αμβολὴ, ῆς, ἡ, *præiudium*: Poët. Sync. pro ἀναβολή.

'Αμβολιεργὸς, ῦ, ὁ, *dilator operum*: ab ἀναβάλλομαι et ἔργον.

'Αμβρόσιος, ία, ον, *immortalis*. ἀμβροσίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμβροσία, *cibus Deorum*, ἀμβροσιᾶν, Dor. pro ἀμβροσιῶν, gen. pl. Ex α et βροτός.

'Αμβροτέω, ῶ, f. ήσω, *aberro*, pro ἀβροτέω, ab ἀβρότη, *nox*.

"Αμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immortalis*: pro ἄβροτος.

'Αμβωμοῖσι, pro ἀνὰ βωμοῖς, *ad* vel *super altaria*: à βωμός.

"ΑΜΒΩΝ, ωνος, ὁ, *umbo*: quidquid in plano eminet ac protuberat, rotundam habens figuram: ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω.

'Αμβώσας, Ion. pro ἀναβοήσας, *edito clamore*, ab ἀναβοάω. Th. βοάω.

'Αμὲ, Dor. pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγώ.

'Αμέγαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immensus*: ab α idem quod σὺν et μέγας. Aliquando signif. *invidiâ carens*: et sic ab α et μεγαίρω.

'Αμέθυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *Amethystus*: nomen gemmæ: ex α et μεθύω.

'Αμείβετο, Dor. pro ἠμείβετο, et tunc τὸ α longum; aliàs Ion. est breve, 3. sing. imperf. m. verbi ἀμείβω.

'ΑΜΕΙ'ΒΩ, f. ψω, *commuto*, *permuto*, *alterno*, *vices reddo*, *succedo*, *prætereo*, perf. ἤμειφα, a. 1. inf. act. ἀμεῖψαι, perf. pass. ἤμειμμαι. f. 1. ἀμειφθήσομαι. perf. m. ἤμοιβα. Hinc ἀμοιβαῖος, ὁ, *mutuus*, *alternus*. ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὸν, et ἀμοιβηδὴν, *vicissim*, *alternis vicibus*.

'Αμειδὴς, έος, et 'Αμείδητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tristis*, *tetricus*: ab α et μειδάω.

'Αμειλίκτων, gen. pl. ab ἀμείλικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *asper*, *durus*: ex α et μειλίσσω.

'Αμείλιχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *implacabilis*: idem quod ἀμείλικτος· ex α et μείλιχος, *blandus*.

'Αμείνων, ὁ ϗ ἡ, καὶ τὸ ἄμεινον, ονος, *melior*, *commodior*, *aptior*, *potior*, acc. sing. m. et f. et in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνοα, ἀμείνω. gen. pl. ἀμεινόνων. comp. ab ἀγαθὸς, *bonus*.

'Αμείρω, *privo aliquem portione*: ex α et μείρω.

'Αμείφθην, Dor. pro ἠμείφθην, a. 1. ind. pass. ἀμείψεται, *transiverit*, f. 1. m. verbi ἀμείβομαι, f. ψομαι, verbi ἀμείβω.

'Αμέλγες, Dor. pro ἀμέλγεις, *mulges*, 2. sing. præs. ind. act. verbi ἀμέλγω.

'ΑΜΕ'ΛΓΩ, f. ξω, perf. ἤμελχα, *mulgeo*, *fructus immaturè carpo*. Hinc Angl. TO MILK.

'Αμέλει, *ne cura*, *ne sis solicitus*, imperat. verbi ἀμελέω· hinc transit in adv. et significat *certè*, *nimirum*, *utique*: ex α et μέλει.

'Αμέλεια, ας, ἡ, *negligentia*: ex α et μέλει.

'Αμελέω, ῶ, *negligo*, f. ήσω, perf. ἠμέληκα. a. 1. ἠμέλησα, ἀμελῶσιν. 3. pl. sub. ἀμελȣ̃ντος, gen. sing. part. præs. ἀμελημένος, Ion. pro ἠμελημένος. perf. part. pass. verbi ἀμελέω.

'Αμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *negligens*.

'Αμέλξῃς, *mulseris*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ἀμέλγω.

"Αμελξις, εως, ἡ, *mulctio*: ab ἀμέλγω.

'Αμελῶς, adv. *indiligentèr*, *negligentèr*, *contemptim*.

"Αμεμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inculpatus*: hinc ἀμέμπτως, *inculpatè*, adv. Ex α priv. et μέμφομαι.

'Αμένας, Dor. pro 'Αμένης, ȣ, ὁ, nom. fluvii.

'Αμενηνὸς, ὴ ὸν, *debilis*, *qui citò deficit*: ex α et μένω, vel μένος. Hinc ἀμενηνόω. *debilito*.

'Αμενὴς, έος, ὁ, *imbecillis*, *evanidus*, *debilis*.

'Αμέρα, Dor. pro ἡμέρα, ας, ἡ, *dies*.

'Αμέραισι, *in diebus*, *interdiu*, Poët. et Dor. per ἡμέραις.

'ΑΜΕ'ΡΓΩ, *premo*, *exsugo*, propriè *ex oleis amurcam exprimo*.

'Αμέρδω, *privo*, *excæco*; item *obscuro*, *obtundo*: imperf. Ion. ἄμερδε, pro ἤμερδε. Ex α et μέρδω. 'Αμερθῆς, a. 1. pass. sub.

'Αμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *individuus*, *indivisus*, *partes non habens*. Ex α priv. et μέρος, *pars*.

'Αμεριμνάω, ῶ, f. ήσω, *securus sum*, *animo sum libero*; ab ἀμέριμνος.

'Αμεριμνήσια, ας, ἡ, *securitas*.

'Αμεριμνία, ίας, ἡ, idem.

'Αμέριμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *securus*: ex α et μέριμνα, *cura*.

'Αμερίμνως, adv. *securè*.

"Αμερος, Dor. pro ἥμερος, *mitis*. *mansuetus*.

'Αμέρσαι, pro ἀμερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμερίζω, *aliquem portione suâ privo*. Th. μείρω. Aut ἀμέρσαι, Æol. pro ἀμεῖραι, ut κέρσαι pro κεῖραι· aut regularitèr ab ἀμέρδω, *privo*.

'Αμέρσῃς, 2. sing. a. 1. sub. ab eodem.

'Αμερώσαις, Æol. pro ἡμερώσας, a. 1. part. verbi ἡμερόω. Th. ἥμερος.

"Αμες, Dor. pro ἡμεῖς, *nos*.

'Αμετάθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immutabilis*. ἀμετάθετον, ȣ, τὸ, *immutabilitas*: ex α, μετὰ, et τίθημι.

'Αμετακίνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immotus*: ex α, μετὰ, et κινέω.

'Αμεταμέλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cujus non pœnitet*: ex α et μεταμέλομαι.

'Αμετανόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *resipiscere nesciens*: ex α et μετανοέω.

'Αμετάπειςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nulla persuasione mutabilis*.

'Αμετέρα, Dor. pro ἡμετέρα, *nostra*.

'Αμετρήτα, ας, ὁ, Dor. pro ἀμετρήτη, ης, ἡ, vel ἀμέτρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immensa*: ex α et μέτρον.

'Αμετροεπὴς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *sine modo loquax*: ab α, μέτρον, et ἔπω.

"Αμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immensus*: ex α et μέτρον.

'Αμευσίπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *gressus alternans*: ex ἀμεύω, *muto*, et πόρος.

'ΑΜΕΥ'Ω, *vado*, *transeo*, *muto*, *vinco*: qu. ab ἅμα ἔω, *simul eo*.

"Αμη, ης, ἡ, *falx*; item *ligo*. ab ἀμάω

'Αμὴν, *verè*: ἀμὴν ἀμὴν, *verissimè*. Hebr. אמן, *veritas*.

'Αμήνιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *expers iræ*. Th. μῆνις.

'Αμήρυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *colo non deductus*, *qui nequit evolvi*, *infinitus*: ex α priv. et μηρύω, *revolvo*.

"ΑΜΗΣ, ȣ, et ητος, ὁ, *placentæ genus lacteæ*.

'Αμήσεις, 2. sing. f. 1. ind. ab ἀμάω.

'Αμητὴρ, ῆρος, ὁ, *messor*: ab ἀμάω.

'Αμητὸς, ȣ̃, ὁ, *messis arista*: et ἄμητος, *messis tempus*: ab eod.

'Αμήτωρ, ορος, ὁ, *qui caret matre*: ex α et μήτηρ.

'Αμήχαν', pro ἀμήχανα, acc. pl n. g. ab ἀμήχανος, η, ον, *minimè cautus*, *perplexus*.

'Αμηχανέω, ῶ, f. ήσω, *inopiâ consilii laboro*: item simpliciter, *indigeo*. ἀμηχανήσεις χρήματος, Herod. Undè

'Αμηχανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *inops consilii*, *anxius*: ex α priv. et μηχανή. *consilium*.

'Αμηχανίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, *difficultas*: ex α et μηχανή.

'Αμήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui nullum suppetit artificium seu adminiculum quod capit*. Ex α priv. et μηχάνη, *machina*.

'ΑΜΙ'Α, ας, ἡ, piscis nomen.

'Αμίαντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *impollutus*: ex α et μιαίνω.

'Αμίθεος, Dor. pro ἡμίθεος, ȣ, ὁ, *semideus*.

'Αμιθρεῖν, pro ἀριθμεῖν, per Metath.

"ΑΜΙΛΛΑ, ης, ἡ, *certamen*. Inde ἁμιλλάομαι, *certo*: inf. præs. ἁμιλλᾶσθαι.

'Αμῖν, Dor. pro ἡμῖν.

'Αμίναδαβ, nom. viri indecl. *populi princeps*.

'Αμιναῖος, α, ον, *Aminæus*; ἀμιναῖα, *dolium vino Aminæo repletum*.

'Αμιξία χρημάτων, *ille rerum status quo nulla sunt inter aliquos libera commercia*. q. d. *rerum non mixtio*.

'ΑΜΙ'Σ, ἰδος, ἡ, *matula.*

'Αμισθὶ, adv. *sine mercede, gratis.*

'Αμίσθωτος, ȣ, *non mercede conductus.*

'Αμιτροχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *spoliatus mitrâ ac tunicâ*: ex α, μίτρα, et χιτών.

'Αμιχθαλόεις, όεσσα, όεν, *inaccessus*: ex ἄμικτος et ἅλς, *mare*: alii reddunt ἀπρόσμικτος, *quia impetuosus est.* alii qu. ὁμιχλώδη, *nebulosum.*

'Αμμάθω, Poët. pro ἀναμάθω, *pœniteam.*

"Αμμας, Æol. pro ἡμᾶς.

"Αμμᾰτα, *nexus*: pl. ab ἅμμα, ατος, τὸ, ab ἅπτω.

"Αμμε, *nos*: acc. pl. Poët. dicitur pro ἡμᾶς, et in dual. Dor. et Æol. pro νῶϊ, νῶ.

'Αμμέγα, Poët. ἀνὰ μέγα, *permagnum.*

'Αμμείνας, Poët. pro ἀναμείνας, a. 1. part. act. verbi ἀναμένω.

"Αμμεναι, *satiatum esse*: inf. ex ἄω, ἄειν, ἀέμεναι, Dor. seu Ion. et, exempto ε, ejusque loco inserto μ, ἄμμεναι.

'Αμμένομεν, *expectamus*: Sync. pro ἀναμένομεν, 1. pl. verbi ἀναμένω.

"Αμμενος, ȣ, ὁ, Dor. pro ἥμενος, *sedens.* Sed fortasse ἅμενος scribendum. Nam τὸ α ex η Doricè mutatum est longum, nec geminato μ videtur opus esse τῷ μέτρῳ.

"Αμμες, Æol. pro Dor. ἄμμες, et com. ἡμεῖς.

"Αμμεσον, Poët. pro ἀνὰ μέσον, *in medio.*

'Αμμέων, Æol. pro ἡμῶν.

"Αμμι, εως, τὸ, herba, seu nomen seminis cujusdam cumino minoris: et

"Αμμι, pro ἡμῖν, Æol.

"Αμμῖγα, *simul*: qu. ἀνάμιγα, Poët.

'Αμμίγδην, pro ἀναμίγδην, *permixtim*: adv. ab ἀνὰ et μίγνυμι.

"Αμμιν, seu ἄμμι, *nobis*: dat. pl. Æol. et Dor. pro ἡμῖν.

'Αμμίξας, Poët. pro ἀναμίξας, a. 1. part. act. verbi ἀναμίγνυμι.

"ΑΜΜΙΟΝ, ȣ, τὸ, *minium,*

"Αμμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *expers, infelix*: pro ἄμορος· ex α et μέρος.

"Αμμος, ȣ, ἡ, *arena.* à ψάμμος.

'Αμμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *arenosus, sabulosus.*

"Αμμων, ωνος, ὁ, *Hammon.* "Αμμον, Æol. ἡμῶν.

'Αμμωνίος, ȣ, ὁ, *Ammonius.*

"ΑΜΝᾹΜΟΣ, ȣ, ὁ, *nepos.*

'Αμνᾱμων, ονος, ὁ, *immemor,* Dor. pro ἀμνήμων.

'Αμνὰς, ἄδος, ἡ, idem quod ἀμνή.

'Αμνάσει, Dor. Sync. pro ἀναμνήσει, 3. sing. fut. 1. verbi ἀναμιμνήσκω.

"Αμναςος, Dor. pro ἄμνηςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ignotus, obscurus*: ex α et μνάομαι.

'Αμνεῖος, εῖα, εῖον, *agninus, a, um.* Th. ἀμνός.

'Αμνὴ, ῆς, ἡ, *agna*: ab ἀμνός.

'Αμνήμονα, *immemorem*: acc. ab ἀμνήμων, ὁ ϗ ἡ· ex α et μνάομαι.

'Αμνημονέω, ῶ, vel ἀμνημονεύω, f. ήσω, et εύσω, *obliviscor.*

'Αμνησικᾰκέω, *injurias obliviscor.*

'Αμνησικᾰκως, adv. *sine injuriarum memoriâ.*

'Αμνήςευτα, *non initis sponsalibus*: adv. ex α et μνάομαι, *ambio.*

'Αμνήςευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *innuptus.*

'Αμνηςεύτως, adv. *non ducendo uxorem.*

Αμνηςῖα, ας, ἡ, *præteritorum oblivio*: à μνάομαι, *memoro.*

ΑΜΝΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, *membrana fœtum involvens, et vas ad accipiendum sanguinem*: qu. ab αἷμα.

'Αμνὶς, ἴδος, ἡ, *agnicula*: Dim. ab

'ΑΜΝΟ'Σ, ȣ, ὁ, *agnus*: qu. ab α et μένος, quia imbecillus.

'Αμνοφόρος, ȣ, ἡ, *ovis fœtum in utero ferens.* Hinc ἀμνοφόρως, Dor. pro ἀμνοφόρȣς, acc. pl. ex ἀμνὸς et φέρω.

'Αμογητὶ, *sine labore*: adv. ab α et μογέω, *laboro.*

'Αμόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *indefessus.*

'Αμόθεν, *alicunde*: adv. ab ἀμός.

'Αμοιβᾱδὶς, *alternatim*: adv. ab ἀμείβω.

'Αμοιβαῖος, αία, αῖον, et ἀμοιβαῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *alternus.*

'Αμοιβὴ, ῆς, ἡ, *retributio, mutatio.* ab eod.

'Αμοιβὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mutuus*: ab ἀμείβω, ἀμοιβοὶ, *auxiliarii.*

'Αμοιρέω, ῶ, f. ήσω, *careo*: a seq.

"Αμοιρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *parte carens*: ex α et μοῖρα.

'Αμολγαίη, *lactea*: ab ἀμέλγω.

'Αμολγεὺς, έος, ὁ, *mulctra, mulctrale.* ἀμόλγιον, idem. Th. ἀμέλγω.

'Αμολγὸς, ȣ, ὁ, *tempus quo vaccæ mulgentur.*

'Αμὸν, Dor. pro ἡμέτερον.

'ΑΜΟ'ΡΑ, ας, ἡ, *similago cum melle cocta.*

'ΑΜΟΡΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *obscurus*: qu. ἄμορφος: item, *comes, assecla*: παρὰ τὸ ἅμα πορεύεσθαι. Hinc ἀμορβεύω, *sequor,* ἀμορβαῖος, et ἀμόρβιος, *tenebrosus.*

'Αμόργη, ης, ἡ, herba quædam purpurei floris, quâ tingunt. Est et insula: 'Αμοργὴ, ῆς, ἡ, *AMURCA*: ab ἀμέργω.

"Αμορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide supra ἄμμορος.

"Αμορφος ȣ, ὁ ϗ ἡ, *informis, deformis*: ex α et μορφή.

'ΑΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *unus, aliquis,* Dor. pro ἡμέτερος, vel pro ἐμός.

"Αμος, pro ἦμος, *quando.*

"Αμοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inexplebilis*: ex α et μότος· hinc ἄμοτον, *insatiabilitèr*: adv.

"Αμȣσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inelegans*: à μȣ̃σα.

"Αμοχθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *labore carens*: à μόχθος.

'Αμπαιανίσαι, Poët. pro ἀναπαιανίσαι, aor. 1. inf. verbi ἀναπαιανίζω, *Pæana recanto,* quod ex ἀνὰ et Παιάν.

"Αμπᾰλος, Poët. pro ἀνάπαλος, *resortitio,* πάλος enim et κλήρωσιν significat. Th. πάλλω.

'Αμπᾰλὼν, *cum quassâsset*: Poët. pro ἀναπαλὼν, a. 2. part. ab ἀναπάλλω.

'Αμπαύεται, Dor. pro ἀναπαύεται.

"Αμπαυμα, *solatium,* pro ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, ab ἀμπαύομαι, *quiesco.* Sic ἄμπαυσις.

'Αμπαύσασθε, *requiescite*: 2. pl. a. 1. imperat. m. Poët. pro ἀναπαύσασθε.

'Αμπαυςήριος, pro ἀναπαυςήριος, Ion. *ad quiescendum factus*: ab ἀναπαύω.

'Αμπεδίον, *per campum,* adv. Poët. pro ἀνὰ et πεδίον.

'Αμπείρας, Poët. pro ἀναπείρας, a. 1. part. ex ἀναπείρω, *transeo, tranfodio.* Th. πείρω.

'Αμπέλᾰγος, *per pelagum,* pro ἀνὰ πέλαγος.

'Αμπελεὼν, ῶνος, ὁ, *vinetum, vinea*; Poët. pro ἀμπελών.

'Αμπέλῐνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *viteus, vinealis*; ab ἄμπελος.

'Αμπελιὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro ἀμπελὼν, ὁ, ἀμπελόφυτος γῆ, *vitibus consitus ager, vinea.* 'Αμπελόεις, όεσσα, όεν, *vitibus consitus*: ab ἄμπελος.

"ΑΜΠΕΛΟΣ, ȣ, ἡ, *vitis, vinea*: qu. ab ἅμα et πηλὸς, Ion. pro οἶνος.

'Αμπέλως, Dor. pro ἀμπέλȣς, acc. pl.

'Αμπελȣργία, ας, ἡ, *vineæ cultura, putatio vitium*; ab

'Αμπελȣργὸς, ȣ, ὁ, *vinitor*: ex ἄμπελος et ἔργον.

'Αμπελὼν, ῶνος, ὁ, *vinea.* Th. ἄμπελος.

"Αμπεμψας, *remisisti,* Poët. pro ἀνέπεμψας, 2. sing. a. 1. verbi ἀναπέμπω.

'Αμπεπᾰλὼν, *sursum vibrans,* a. 2. part. Poët. pro ἀναπαλὼν, et inserto augmento præteriti: ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.

'Αμπέσαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμφιέσαι, ex ἀμφιέννυμι.

'Αμπέτασον, Poët. pro ἀναπέτασον, a. 1. imperat. ab ἀναπετάζω, *expando, explico, aperio*: ab ἀνὰ et πετάω, ἄζω, et πετάννυμι.

'Αμπέχομαι, *induor,* Æol. pro ἀμφὶ ἔχομαι.

'Αμπέχονον, ȣ, τὸ, *vestitus*: ab ἀμπέχω, *circumdo*: ex ἀμφὶ et ἔχω.

'Αμπηδάω, *subsilio, sursum salio,* pro ἀναπηδάω. Th. πηδάω.

'Αμπισχεῖν, *induere,* præs. inf. verbi ἀμπισχέω, vel a. 2. inf. ab ἀμπέχω.

'Αμπλακίης, gen. Ion. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, *erratum.* Th. πλάζω.

'Αμπλᾰκὼν, *qui erravit,* a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, *pecco, delinquo,* f. ήσω. Th. πλάζω.

'Αμπλίας, ȣ, nomen viri. Lat. *Amplias.*

"Αμπνευμα, ατος, τὸ, *respiratio,* Poët. pro ἀνάπνευμα· ut et ἀμπνοὴ, pro ἀναπνοὴ, idem. Th. πνέω

Ἀμπνέω, et ἀμπνείω, *respiro*, pro ἀναπνέω.

Ἀμπνύνθη, 3. sing. a. 1. ind. Ion. pro ἠμπνύνθη, *respiravit*: ab ἄμπνυμαι, pro ἀνάπνυμαι, Poët. ex ἀνὰ et πνέω.

Ἀμπολεῖν, *animo volutare*, Poët. Syncop. pro ἀναπολεῖν. Th. πολέω, *verto, versor.*

Ἀμπόλιν, *per urbem*, Poët. pro ἀνὰ πόλιν.

Ἀμπόνον, pro ἀνὰ πόνον, à πόνος.

ΑΜΠΡΟ'Ν, ȣ, τὸ, *funis quo boves* ... *juntur.*

Ἀμπτάμενα, *revolantia*, pro ἀναπτάμενα, a. 2. part. m. ab ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.

Ἀμπυκίδην, acc. ab Ἀμπυκίδης, ȣ, ὁ, *Amphyci vel Ampyci filius.*

ἌΜΠΥΞ, υκος, ὁ vel ἡ, *reticulum muliebre*: qu. ab ἀμπέχω, *circumdo.*

Ἄμπωσις, εως, ἡ, *reciprocatio æstûs marini*, per Sync. pro ἀνάπωσις, quod ab ἀναπίνω, *resorbeo.*

Ἀμπωτίζω, f. ίσω, *resorbeo*: ab ἄμπωτις.

Ἄμπωτις, idem q. ἄμπωσις: q. v.

ἈΜΥΓΔᾸΛΕ'Α, ας, ἡ, *amygdalus*: Hinc per Metathesin, Angl. ALMOND.

Ἄμυγμα, ατος, τὸ, ἀμυγμὸς, ȣ, ὁ, *vellicatio, laniatio, scarificatio*: ab ἀμύσσω.

Ἄμυδις, Poët. seu Æol. pro ἅμα.

ἈΜΥΔΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *subobscurus.*

Ἄμυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *humidus*: ab ἅμα et ὕδωρ.

Ἀμύητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non initiatus*: ab α et μυέω.

Ἀμυθᾶν, ᾶνος, ὁ, Poët. pro Ἀμυθάων, άωνος, nomen viri.

Ἀμύθητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dictu perdifficilis, ineffabilis, inenarrabilis*: ex α et μυθέομαι.

Ἀμύκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est sine mugitu, vacuus bubus*: ex α priv. et μυκάω, *mugio.*

Ἀμυκλᾶθεν, adv. ἐκ τῶν Ἀμυκλῶν. Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, *Laconici calceamenti genus.*

Ἀμυκλαΐσδειν, Dor. pro ἀμυκλαΐζειν, *Laconicè loqui.*

Ἀμύκος, ȣ, ὁ, *Amycus*, nom. propr.

Ἄμυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non molitus*: à μύλη. It. *roboris species*: ἄμυλον, τὸ, *amylum.*

Ἀμύμονα, acc. sing. ab

ἈΜῨ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *inculpatus*: q. d. ἀμώμων· vel ἄμωμος, *qui nihil commisit* τῆς μυγμῆς, h. e. *derisione dignum*: à μύζω, *derideo*: per Sync. τȣ γ, pro ἀμύγμων.

Ἄμυνα, ης, ἡ, *propulsatio injuriæ*: et ἀμύνη, ης, ἡ, *auxilium*: ab ἀμύνω.

Ἀμῦναι, a. 1. inf. act. ἀμυνθήσομαι, f. 1. pass. ἀμύνασθαι, a. 1. inf. m. ἄμυνον, a. 1. imp. act. ἀμυνέμεν, inf. Ion. pro ἀμύνειν, ut ἀμυνέμεναι, Dor. ἀμυνεῦσι, Ion. pro ἀμυνȣ̃σι, 3. pl. f. ab ἀμύνω.

Ἀμύντας, ȣ, ὁ, *Amyntas*, nom. viri.

Ἀμυντήριος, ἰυ, ὁ ϗ ἡ, *auxiliatorius.*

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, et ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, *auxiliator*: sed Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, est nom. propr. viri.

ἈΜῨ'ΝΩ, f. ὐνῶ, *auxilior, propello; arceor.* perf. ἤμυγκα, a. 1. ἤμυνα, a. 1. m. ἠμυνάμην, ω, ατο, f. 1. m. ἀμυνȣ̃μαι. ἀμύνω, ης, ῃ, a. 1. sub. act.

Ἀμύξεις, *lacerabis*, f. 1. verbi ἀμύσσω.

Ἄμυξις, εως, ἡ, id. q. ἀμύγμα, q. v.

ἈΜΥ'ΣΣΩ, vel ἀμύττω, *rado unguibus, lacero*, f. ξω, perf. ἤμυχα, a. 1. inf. m. ἀμύξασθαι. ab αἷμα, qu. αἱμύσσω. Hinc

Ἀμυχμὸς, ȣ, ὁ, ac ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, *laceratio, vulnus.*

Ἀμυςὶ, adv. *raptim*, et *sine respiratione*: ab α et μύω.

Ἄμυςις, ιδος, ἡ, *poculi* vel *potandi genus, cùm poculum largius exsiccatur*; à μύω.

Ἀμφ' pro ἀμφί.

Ἀμφᾰγᾰπῶντες, præs. part. pl. ab ἀμφαγαπάω, *valdè diligo.*

Ἀμφᾰδὰ, ἀμφάδην, et ἀμφᾰδὸν, *palàm*, adv. pro ἀναφανδὸν, et ἀναφανδά· hinc

Ἀμφᾰδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *manifestus.* ἀμφαδίη, ης. ἀμφαδίην, *manifestè*, adv. Omnia à φαίνω.

Ἄμφαινε, Poët. pro ἀνέφαινε, 3. sing. imperf. ab

Ἀμφαίνω, pro ἀναφαίνω, *ostendo.*

Ἀμφᾱκης, Dor. pro ἀμφήκης, q. v.

Ἄμφανε, Poët. pro ἀνέφανε, 3. sing. a. 1. vel 2. act. verbi ἀναφαίνω.

Ἀμφαξονέω, *exorbito*, cùm ἄξων *currûs in utrumque latus vergit*, et non rectè hæret.

Ἀμφαράβιζον, *circumstrepebant*, imperf. Ion. ab ἀμφαραβίζω. ex ἀμφὶ et ἄραβος. Sunt qui leg. ἀμφαβάριζον.

Ἀμφασίη, ης, ἡ, *obmutescentia*, Ion. et Poët. metri gratiâ, pro ἀμφασία, ας, ἡ, *loqui non posse, stupor quo vox intercipitur*: ex α et φημί.

Ἄμφαυξις, ἡ, *truncus abietis post ramos recisos.*

Ἀμφαφάασθαι, *circumtractari*, pro ἀμφαφᾶσθαι· ab ἀμφὶ, *circa*, et ἀφάω, *tango.*

Ἀμφείπετο, imperf. m. 3. sing. ind. ab ἀμφέπομαι. *foveo, agito.* ἄμφεπε, 3. sing. imperf. Ion. ab ἀμφέπω, *persequor.* Th. ἕπω.

Ἀμφεκάλυπτον, 1. sing. vel 3. plur. imperf. *cooperiebant.* ἀμφεκάλυψε, a. 1. ab ἀμφικαλύπτω, *circumtego.* Th. καλύπτω.

Ἀμφεκάρη, *circumtruncatus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἀμφικείρομαι. Th. κείρω.

Ἀμφεπονήθη, *consumpsit*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. ab ἀμφινέομαι.

Ἀμφέπω, et ἀμφιέπω, *circumtracto, circumsisto*; *circa quidpiam versor et occupatus sum, foveo*; *persequor*: II. λ. ex ἀμφὶ et ἕπω.

Ἀμφέρεσθαι, Poët. Syncop. pro ἀναφέρεσθαι, *recipere*: ab ἀναφέρω.

Ἀμφέςην, 1. sing. a. 2. ind. ab ἀμφίςημι, *circumsto.* Th. ἵςημι.

Ἀμφεφόβηθεν, *utrinque in fugam conjecti sunt*, a. 1. pass. Bœot. pro ἀμφὶ ἐφοβήθησαν. à φοβέομαι.

Ἀμφέφυγες, *evasisti*, 2. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφιφεύγω. Th φεύγω.

Ἀμφέχυτο, pro ἀμφικέχυτο, *circumfusus erat*, plus. perf. pass. Ion. ab ἀμφιχέω, a. 1. ἀμφεχύθην Th. χέω.

Ἀμφήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *utrinque acutus*, aut *anceps*: ab ἀκὴ, *mucro*: qu. ἀμφὶ ἀκὴν ἔχων.

Ἀμφηρεφέα, acc. sing. ab ἀμφηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *undique tectus* ex ἀμφὶ et ἐρέφω.

Ἀμφήριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *anceps, controversus*: ex ἀμφὶ et ἔρις, *contentio, disceptatio.*

ἈΜΦΙ', præp. *circa*: cum gen quoque *de, propter, per*; cum accus. *circa*, et *circiter*; cum dat. *circum, circa, de, propter, contra.*

Ἀμφιάζομαι, et Ἀμφιάζω, *induo*, f. άσω. perf. pass. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τὸ, *indumentum, vestis*: ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιάρᾱος, ȣ, ὁ, peritissimus vates, Oïclei filius: undè et Ὀϊκλείδης, voc. à Pindaro.

Ἀμφιαχυῖαν, acc. part. perf. m. f. g. ab ἀμφιάχω, seu ἀμφιαχέω, *circumsono.*

Ἀμφιβαίνω, *circumeo, lustro*, f. βήσομαι. perf. βέβηκα. ex ἀμφὶ et βαίνω.

Ἀμφιβᾰλη, a. 2. sub. ἀμφιβαλȣ̃ a. 2. imperat. m. ex

Ἀμφιβάλλω, *circumjicio, circumdo*: ex ἀμφὶ et βάλλω.

Ἀμφιβὰς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμφισβήτησις, *dissentio, disceptatio.*

Ἀμφίβᾰσις, εως, ἡ, *circuitio*; acc. ἀμφίβασιν· ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβέβηκας, *tueris*: perf. ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *in terrâ et aquâ vivens*; pl. n. g. ἀμφίβια. Ex ἀμφὶ et βίος, *vita.*

Ἀμφίβλημα, ατος, τὸ, *vestimentum, indumentum*; ex ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβληςεύω, f. εύσω, *reti capio*: ab

Ἀμφίβληςρον, ȣ, τὸ, *rete piscatorium, verriculum*: ex ἀμφὶ et βάλλω.

Ἀμφιβόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *circumsonus*; ex ἀμφὶ et βοάω.

Ἀμφιβολεὺς, έως, ὁ, *piscator*, Esa. xix. 1.

Ἀμφιβολία, ας, ἡ, *ambiguitas*: ex

Ἀμφίβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ambiguus*: ex ἀμφὶ et βάλλω.

Ἀμφίβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *circa hominem tegens undique*: ex ἀμφὶ et βροτὸς.

Ἀμφιγέγηθε, *circum oblectatus est*, 3. sing. perf. m. ab ἀμφιγήθω. Th. γηθέω.

Ἀμφιγνοέω, *aliquâ ex parte cognosco, dubito*, f. ήσω, perf. κα. Ex ἀμφὶ et νόος, *mens*.

Ἀμφιγυήεις, εντος, ὁ ϗ ἡ, *utroque pede claudus*, Vulcani Epith. ex ἀμφὶ et γυιός.

Ἀμφίγυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *utrinque acutus*: ab ἀμφὶ et γυιὸς, vel γυῖον. Ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod potest utrinque lædere.

Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, *Amphidamas*, nomen propr. q. à δαμάζω.

Ἀμφιδάσειαν, acc. f. g. ab ἀμφιδάσυς, *utrinque hirsutus*. Th. δασύς.

Ἀμφιδέδηα, perf. m. ἀμφιδεδήει, 3. sing. pl. perf. m. Ion. ex ἀμφὶ et δαίω, *divido, convivor, scio, comburo*.

Ἀμφίδεες, ων, αἱ, *catenæ, annuli*: ex ἀμφὶ et δέω, *ligo*.

Ἀμφιδέξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ambidexter, ambiguus*. Th. δεξιά.

Ἀμφιδέρχθης, 2. sing. a. 1. pass. Ion. verbi ἀμφιδέρκομαι, *circumspicio*, f. ξομαι. Th. δέρκω.

Ἀμφιδεύτατος, ȣ, ὁ, *postremus, minutissimus*: ab ἀμφὶ et δεύτατος.

Ἀμφιδινέω, *circumvolo*: ἀμφιδεδίνηται, perf. pass. à δινέω.

Ἀμφιδοκεύειν, *observare capiendi causâ*. Th. δοκεύων.

Ἀμφίδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *anceps*: ἀμφιδοξέω, *ambigo*: à δόξα.

Ἀμφίδρυπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *undique laceratus*: Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφὴς et ἀμφίδρυφος· à δρύπτω, *lacero*.

Ἀμφίδυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quod utrinque potest δύεσθαι· i. e. *subiri*.

Ἀμφιδὺς, *indutus*: a. 2. part. act. ab ἀμφίδυμι. Th. δῦμι.

Ἀμφιειμένος, *indutus*: perf. part. pass. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιελίσσας, *utrinque agitatas*: acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ab εἱλίσσω, *volvo*. Th. εἱλέω.

Ἀμφιέννυμι, *vestio*: f. έσω, perf. pass. ἠμφίεσμαι, et ἠμφίειμαι· ex ἀμφὶ et ἕννυμι.

Ἀμφιέποντες, *gubernantes*: præs. part. ex

Ἀμφιέπω, *tracto, circa quidpiam versor, curo, persequor*: ex ἀμφὶ et ἕπω.

Ἀμφιεσάμενος, a. 1. part. m. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. Ἀμφίεσμαι, Ion. pro ἠμφίεσμαι, perf. ind. pass. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιζάνω, ab ἱζάνω, *adhæreo, circumsedeo*: fut. ήσω. Th. ἵζω.

Ἀμφιθάλασσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui utrinque mari cingitur*: ex ἀμφὶ et θάλασσα.

Ἀμφιθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *circumfloridus*: item *patrimus* et *matrimus*. Th. θάλλω.

Ἀμφιθέατρον, ȣ, τὸ, *Amphitheatrum*.

Ἀμφίθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui utrinque poni potest*: ab ἀμφὶ et τίθημι.

Ἀμφιθέω, f. θεύσομαι, *circumcurro*: à θέω, *curro*.

Ἀμφίθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *domus quæ anticas et posticas fores habet*. Th. θύρα.

Ἀμφικαλύψῃ 3. sing. a. 1. sub. ἀμφικαλύψοι, 3. sing. f. 1. opt. ab ἀμφικαλύπτω, *circumlego*. Th. καλύπτω.

Ἀμφικάρης, έος, ὁ ϗ ἡ, *utrinque ansatus, biceps*. Th. καρηνον, vel κάρα.

Ἀμφικεάσσας, *circumscindens, dividens*: a. 1. part. act. Poët. pro κεάσας. vide ἀμφικεάζω.

Ἀμφικλύστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *circumfluus*: ἀμφοτέρωθεν κλυστὸς, ϗ κλυζόμενος.

Ἀμφίκομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *latè comans, undique frondosus*: ex ἀμφὶ et κόμη.

Ἀμφικρέμαμαι, f. άσω, *circumpendeo*. Th. κρεμάω.

Ἀμφικυλίσσαις, Æol. et Poët. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. Th. κυλίω, f. ίσω, perf. ικα.

Ἀμφικύπελλον, ȣ, τὸ, *poculum rotundum et utrinque ansatum*: ex ἀμφὶ et κύπελλον. δέπας semper cum ἀμφικύπελλον adjungitur.

Ἀμφιλαβὴς, έος, vel ἀμφιλαφὴς, ὁ ϗ ἡ, *amplus*: ex ἀμφὶ et λαμβάνομαι, quod utrinque capi debeat.

Ἀμφιλαχαίνω, *circumcirca fodio*: à λαχαίνω.

Ἀμφιλέγω, f. ξω, *quasi ab utrâque parte dico, ambigo, rixor*: sed in usu est ἀμφιλογέω. ex ἀμφὶ et λέγω.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, *disceptatio, ubi ex utrâque parte contenditur*: ex ἀμφὶ et λέγω.

Ἀμφίλογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *controversus, dubius*. ex iisd.

Ἀμφίλοχος, ȣ, ὁ, *Amphilochus*, nom. viri.

Ἀμφίλυκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sublustris*: à λύκη, *lux prima*; vel à λύκος, quòd sit similis λυκείῃ, *lupinæ pelli*, quæ est cinerei coloris; vel à λύγη, *tenebræ*.

Ἀμφιμάσασθε, ἀπομάζετε, *abstergite*: a. 1. m. imp. à μάζω, f. ξω et σω, *purgo*.

Ἀμφιμάτριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἀμφιμήτριος, *qui est in matrice seu utero*. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμάχωμαι, *circumpugnavero*: præs. sub. Th. μάχομαι.

Ἀμφιμέλαιναι, *utrinque nigræ*. Sic dicuntur φρένες, quòd irâ tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.

Ἀμφιμέμυκε, *circummugiit*: perf. m. ab ἀμφιμυκάω

Ἀμφινέμομαι, *circumpasco, incolor*: à νέμω.

Ἀμφιξέω, *circumrado*: f. ξέσω, a. 1. ἀμφέξεσα· à ξέω.

Ἄμφιος, ȣ, ὁ, *Amphius*: nom. propr.

Ἀμφίπαλτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pellis densus*: à παλτόν.

Ἀμφίπεδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *campis undique cinctus*: ex ἀμφὶ et πέδον.

Ἀμφιπένομαι, *operam pono, occupatus sum circa aliquid*: à πένομαι.

Ἀμφιπερικτίοσι, *vicinis*: dat. pl. ab ἀμφιπερικτίοντες. Th. κτίζω.

Ἀμφιπεριστρώφα, imperf. Ion. ab ἀμφιπεριστροφάω, *circumverto*. ex ἀμφὶ, περὶ, et στρέφω.

Ἀμφιπεσοῦσα, *amplexa*: a. 2 part. f. g. ab ἀμφιπίπτω.

Ἀμφιπιέζω, *circumpremo*: ex ἀμφὶ et πιέζω.

Ἀμφιπίπτειν τινὰ, *aliquem complecti*. Th. πίπτω.

Ἀμφίπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *utrinque percutiens*, item *utrinque percussus*: ex ἀμφὶ et πλήσσω, *percutio*.

Ἀμφιπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, idem et ex iisdem.

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, *obambulo comitor*: à πολέω, *versor*: Poët πολεύω.

Ἀμφίπολις, εως, ἡ, *Amphipolis*. nom. urbis.

Ἀμφίπολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *minister*, vel *ministra*. Hinc ἀμφιπολεῖν, *famulari*: ex ἀμφὶ et πολέω, *versor*

Ἀμφιποτάομαι, *circumvolito*: à ποτάομαι.

Ἀμφίπυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *utrinque ardens*. Th. πῦρ, ρὸς, τὸ, *ignis*

Ἀμφιῤῥύτῳ, dat. sing. ab ἀμφίῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *circumfluus*: ex ἀμφὶ et ῥέω. Unde et

Ἀμφιρῶ, contr. nom. mulieris.

Ἀμφὶς, *utrinque, in medio*, adv Est et præposit. cum gen. *sine seorsum, extra*.

Ἀμφίσβαινα, ης, ἡ, serpentis genus, qui videtur duo habere capita, quia ἑκατέρωθεν βαίνει.

ἈΜΦΙΣΒΗΤΕ΄Ω, *ambigo, dubito, controversor*. ἀμφισβητήσεια, a. 1. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς et βαίνω eo. Hinc

Ἀμφισβήτησις, εως, et ἀμφισβησίη ης, ἡ, *disceptatio, contentio, dubitatio*.

Ἀμφιστειλάμενος, *colligatus*: a. 1. part. m. ab ἀμφιστέλλομαι. Th. στέλλω, *orno*.

Ἀμφιστεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utrinque coronatus*: item *undique plenus*: ex ἀμφὶ et στέφω.

Ἀμφίστομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *versipellis utrinque acutus*. Th. στόμα.

Ἀμφιστρατάομαι, *obsideo*: ab ἀμφὶ et στρατός.

Ἀμφιταθεὶς, *circum extensus*: a. 1. part. pass. ab ἀμφιτείνω. Th. τείνω.

Ἀμφιτάπης, ητος, ἡ, et Ἀμφίταπις, ιδος, ἡ, et Ἀμφίταπος, ȣ, ὁ, *tapes utrinque villosus*. Th. τάπης.

Ἀμφιτίθει, *circumpone*: præs. imp. act. qu. ab ἀμφιτιθέω. Th. τίθημι.

Ἀμφιτρίτη, (pen. longâ) uxor Neptuni: *mare*: ex ἀμφὶ et τρίζω, *strido*.

Ἀμφιτρομέω, *tremo ab omni parte*. Th. τρομέω.

'Ἀμφιτρύων, nomen viri: ex ἀμφὶ et τρύω, *tero*.

'Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, per Epenth. pro 'Ἀμφιτρυωνίδης, *filius Amphitryonis*.

'Ἀμφίφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *clavis undique distinctus*: ex ἀμφὶ et φαλὸς item *splendidus*.

'Ἀμφιφορεὺς, έως, Ion. ῆος, ὁ, *amphora*, utrinque auriculas habens: ab ἀμφὶ et φέρω.

'Ἀμφιχαίνω, *absorbeo*, propriè *circumhio*: à χαίνω.

'Ἀμφίχαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utrinque capillatus*.

'Ἀμφιχέαι, a. 1. inf. ab

'Ἀμφιχέω, ῶ, *circumfundo, fundo* seu *spargo circa*. Th. χέω.

'Ἀμφιχυθεῖσα, *circumfusa*: a. 1. part. pass. f. g. ab ἀμφιχέω.

'Ἀμφίχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *terrâ aggestâ utrinque munitus*: ex ἀμφὶ et χέω.

'Ἀμφιχύω, idem quod ἀμφιχέω. Th. χέω.

'Ἀμφίχωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utroque claudus*: à χωλός.

'Ἀμφόδιον, ου, τὸ, *parvus vicus, parva platea*.

Ἄμφοδον, ου, τὸ, *via urbis, platea, vicus*: ab

Ἄμφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bivium*: q. d. ἀμφω ὁδῶ, *ambæ viæ*.

'Ἀμφοῖν, gen. et dat. dual. ab ἄμφω.

'Ἀμφόνον, Poët. pro ἀνὰ φόνον, *per cædem*.

'Ἀμφορέας, acc. plur. ab ἀμφορεὺς, per Sync. pro ἀμφιφορεύς.

'Ἀμφότερος, α, ον, *uterque, ambo*. ἀμφοτέρῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro ἀμφοτέραις ut et ἀμφοτέροισιν, m. g. Hinc ἀμφοτέρωθεν, *utrinque*, adv. 'Ἀμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρους. Th. ἄμφω.

'Ἀμφράσσαιτο, *animadverteret*, a. 1. opt. Poët. ab ἀνὰ et φράζομαι.

'Ἀμφυτὰ, pro ἀνὰ φυτὰ, *per plantas*.

Ἄμφω, *ambo*, vel *ambæ*. ἀμφοῖν, gen. et dat.

'Ἀμφώης, εος, ὁ ϗ ἡ, *utrinque aures habens; utrinque ansatus*; ex ἀμφὶ et οὖς, ὠτὸς, *auris*.

Ἄμφωτος, idem.

'Ἀμφωτὶς, vel ἀμφῶτις, ίδος vel ιδος, ἡ, *inauris, aurium ornamentum*, vel *munimentum*: *poculi genus utrinque ansas habens*: ab ἀμφὶ et οὖς, ὠτός.

Ἄμωγος, 'Ἀμώγου, Sacrorum rex.

'Ἀμώμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inculpatus*. ἀμωμήτοιο, gen. Ion. Hinc

'Ἀμωμήτως, adv. Ex α et μωμητὸς, *vituperabilis*, quod à μωμέομαι. Th. μῶμος.

Ἄ́ΜΩΜΟΝ, ου, τὸ, *amomum*, frutex et aroma.

Ἄ... ωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maculæ ex-* : α ... μῶμος.

... omen viri indecl.

... ro ἡμῶν.

... pl. ind. pass. ab

ἀμάω. 'Ἀμώντεσσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. part. Poët.

'Ἀμὼς, ὁ, nomen viri indecl. *Robustus*.

'Ἀμῷς, *metas*, 2. sing. præs. opt. ἀμάοιμι, ῷμι, άοις, ῷς, άοι, ῷ ab ἀμάω, *meto*.

'Ἀμωσγέπως, *quoquo modo, quovis modo*: ab ἀμὸς, unus.

Ἄμωτα, ων, τὰ, *castaneæ*.

Ἄ́Ν, conjunctio potentialis, cum optat. et conjunctivo, imperfecto et aoristis indicativi addit vim optativi et conjunctivi: item conjunctio conditionalis, pro ἐὰν, *si*. Poëtæ pro eâ ponunt κε, κεν. Est etiam ἂν, pro ἀνὰ, Poëtis; et ἂν pro ἄνα.

'ΑΝΑ', *per, inter, in, adversus, juxta, cum, circa*, præp. regens acc. et *cum, super*, dat. In compos. valet *retrò, rè, sursùm*. 'Ἀνὰ pro σὺν, Dor. est distributionis nota.

Ἄνα, *surrexit*, per Apoc. pro ἀνέςα, quod pro ἀνέςη, Ion. et η mutato in α, a. 2. ind. 3. sing. ab ἀνίςημι. Est et ἀνὰ, *surge*, pro ἀνάςα, et ἀνάςηθι, a. 2. imperat. act. Est et ἄνα, vocat. sing. ab ἄναξ, *rex*: vel per Apoc. pro ἄνασσα, *regina*.

'Ἀνάβα, pro ἀνάβαθι, vel ἀνάβηθι, *ascende*, a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.

'Ἀναβαθμὶς, ίδος, ἡ, *gradus*.

'Ἀναβαθμὸς, ου, ὁ, *gradus*, pro ἀναβαμός. θ euphoniæ gratiâ inseritur: ab ἀναβαίνω.

'Ἀνάβαθρον, ου, τὸ, et 'Ἀναβάθρα, ας, ἡ, *scala*: ab ἀναβαίνω.

'Ἀναβαίνω, *ascendo*, f. βήσομαι. perf. βέβηκα. a. 2. ἀνέβην. part. ἀναβάς.

'Ἀναβάλλεσθαι, inf. pass. ab ἀναβάλλω.

'Ἀναβάλλω, *procrastino, differo*, f. βαλῶ. perf. βέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. m. ἀνεβαλόμην, ου, ετο. perf. m. ἀναβέβολα. Ex ἀνὰ et βάλλω.

'Ἀναβάντες, nom. pl. ab 'Ἀναβὰς, *ascendens*, a. 2. part. act. ἀναβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω.

'Ἀνάβασις, εως, ἡ, *adscensio*: ab eodem.

'Ἀναβάσομαι, *conscendam*, f. 1. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.

'Ἀναβατὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui conscendi potest*; ab eodem.

'Ἀναβεβιωκὼς, perf. part. act. ab ἀναβιόω, q. v.

'Ἀναβέβρυκεν, perf. act. quod à βρύω, *scateo, scaturio*. Alii legunt ἀναβέβρυχεν, *resonuit*; quod à βρύχω, *frendo, strideo*: quod dicitur de mari.

'Ἀνάβηθι, a. 2. imper. verbi ἀναβαίνω.

'Ἀναβιβάζω, *ascendere facio, impono, subduco*: f. άσω, perf. βεβίβακα. a. 1. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω.

'Ἀναβιοίην, *reviviscam*, Att. pro ἀναβιῴην, a. 2. opt. act. ab

'Ἀναβιόω, ῶ, *revivisco*. Th. βίος, *vita*.

'Ἀναβίωσις, εως, ἡ, *resurrectio*.

'Ἀναβιώσκομαι, *revivisco, revivíscere facio*: ab ἀναβιόω.

'Ἀναβλαςάνω, et -ςέω, f. ήσω. perf. ηκα, *repullulo*. Simplex, βλαςάνω.

'Ἀναβλέπω, *oculis attollo, visum recipio*: f. ψω, perf. φα. a. 1. ψα. Th. βλέπω. Hinc

'Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, *visûs recuperatio*.

'Ἀνάβλησις, εως, ἡ, *dilatio*: ab ἀναβάλλω.

'Ἀναβλύζω, *scaturio*: à βλύζω.

'Ἀναβοάω, ῶ, *exclamo*, f. ήσω. perf. κα. a. 1. ησα.

'Ἀναβοῆσαν, n. g. part. a. 1. Th. βοάω.

'Ἀναβόλαιον, ου, τὸ, *amiculum, pallium*: ex ἀναβάλλω.

'Ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, *egestio, dilatio*: ab eodem.

Ἄναβος, ω, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἄνηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impubes*: ex α et ἥβη, *pubeo*.

'Ἀναβράζω, et -σσω, *fervefacio*. Th. βράζω.

'Ἀναβρόχω, *resorbeo*, a. 1. Æol. opt. ἀναβρόξεια. ἀναβροχθεὶς, a. 1. part. pass. à βρόχω.

'Ἀναβρυχάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι. *cum rugitu defleo*. Th. βρύχω.

'Ἀναβωλακία, γῆ, *terra, quæ, dum aratro proscinditur, glebas in altum mittit*. Th. βῶλος, *gleba*.

'ΑΝΑΓΑΛΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *Morsus gallinæ*, herba.

'Ἀναγγεῖλαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναγγέλλω.

'Ἀνάγγειλον, imperat. ab

'Ἀναγγέλλω, *renuntio*, f. λῶ, εῖς, εῖ. perf. ἀνήγγελκα. a. 1. ἀνήγγειλα a. 2. ἀνήγγελον. perf. pass. ἀνήγγελμαι. a. 2. pass. ἀνηγγέλην, ης, η Ex ἀνὰ et ἀγγέλλω.

'Ἀναγεῖσθαι, Dor. pro ἀνηγεῖσθαι, *narrare*.

'Ἀναγελάω, f. άσω, *valdè rideo*: ex ἀνὰ et γελάω.

'Ἀναγεννάω, ῶ, *regenero*, f. ήσω. perf. ηκα. perf. pass. ἀναγεγέννημαι. Th. γίνομαι, seu γίγνομαι.

'Ἀναγινώσκω, [pro quo potiùs legendum videtur 'Ἀναγιγνώσκω] *lego*, item, *persuadeo*: ἀναγιγνώσκεις βασίλεα ςρατεύεσθαι, Herod. f. 1. m. ἀναγνώσομαι. perf. act. ἀνέγνωκα. a. 2. ἀνέγνων. perf. pass. ἀνέγνωσμαι, σαι, ςαι. a. 1. pass. ἀνεγνώσθην. Th. γινώσκω.

'Ἀναγκάζω, *cogo*: imperf. ἠνάγκαζον. f. άσω. perf. ἠνάγκακα. perf. pass. ἠνάγκασμαι. a. 1. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη.

'Ἀναγκαίη, ης, ἡ, *necessitas*. ἀναγκαίῃ, adv. *necessariò*: ab

'Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, *necessarius, amicus*: compar ἀναγκαιότερος. superl. ἀναγκαιότατος. gen. pl. ἀναγκαιοτάτων· ab ἀνάγκη.

'Ἀναγκαςὸς, ή, ὸν, *coactus*. ἀναγκαςῶς, *coactè*. adv. ab ἀνάγκη.

'ΑΝΑ'ΓΚΗ, ης, ἡ, et Dor. ἀνάγκα, *necessitas*: ab α priv. et ἄγω·

duci enim et impelli nequit. Hinc ἀναγκαῖος, *necessarius*, ἀναγκαίως, *necessariò*. ἀναγκάζω, &c.

'Αναγκύλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *uncus, curvus*.

'Αναγλυκαίνω, *iterum dulce reddo*. Ex ἀνὰ et γλυκαίνω.

'Αναγλυκανθῶσι, *dulcedinem ceperint*: 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀναγλυκαίνομαι. Th. γλυκύς.

'Ανάγλυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sculptus, cœlatus*. Th. γλύφω.

'Αναγνάπτω, idem quod γνάπτω, f. ψω. perf. φα. a. 1. ψα. a. 1. pass. φθην.

'Αναγνεία, ας, ἡ, *scelus, impuritas*. ab α et ἁγνός.

'Αναγνόντες, a. 2. part. pass. ἀναγνῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω.

'Αναγνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *impurus*: ex α priv. et ἁγνὸς, *purus*.

'Αναγνωρίζω, f. σω. perf. κα. *recognosco*: à γνωρίζω.

'Ανάγνωσις, εως, ἡ, *lectio*, dat. ἀναγνώσει.

'Αναγνώςης, ȣ, ὁ, *lector*: ab ἀναγινώσκω.

'Ανᾶγον, 3. pl. imperf. pro ἀνῆγον. Sic ἀνάγοντο, *reducti sunt*: imperf. pass. vel a. 2. m. pro ἀνήγοντο· ab ἀνάγω.

'Αναγορὰν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγοράν.

'Αναγορευσὶς, εως, ἡ, *sententiæ declaratio, renunciatio*.

'Αναγορεύω, f. εύσω, *proclamo*.

'Αναγραμματίζω, *transpositis literis ex unâ voce alium efficere*. Hinc ἀναγραμματισμὸς, ȣ̃, ὁ. Th. γράφω.

'Αναγραπτὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *manifestè scriptus, in acta relatus*: ex seq.

'Αναγράφω, f. ψω, *scribo*.

'ΑΝΑ'ΓΥΡΙΣ, εως, ἡ, et ἀνάγυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fruticis nomen.

'Ανᾶγω, εις, ει, *subduco, augeo*: f. ἀνάξω, perf. ἀνῆχα. a. 2. ἀνῆγον, Att. ἀνήγαγον. perf. pass. ἀνῆγμαι. a. 1. ἀνήχθην. part. ἀναχθεὶς, έντος, ὁ, *provectus*: ex ἀνὰ et ἄγω, *duco*.

'Αναγωγὴ, ῆς, *educatio*: ab ἀνάγω.

'Ανάγωγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *contumax, malè institutus*: hinc ἀναγωγία, *defectus disciplinæ*: ab α et ἀγωγή.

'Αναδαίειν, *dividere*. Th. δαίω.

'Αναδάσασθαι, *dividere*, a. 1. inf. m. 'Αναδασμὸς, ȣ̃, ὁ, *divisio*. Th. δαίω.

'Αναδέδρομα, ας, ἡ, *percurri*: perf. m. verbi ἀνατρέχω. 'Αναδέδραμεν, *sursum cucurrimus*, 1. pl. perf. m. per Sync. pro ἀναδεδρόμαμεν.

'Αναδείκνῡμι, *ostendo*: f. ξω. perf. χα. a. 1. ἀνέδειξα. inf. ἀναδεῖξαι. perf. pass. ἀναδέδειγμαι. a. 1. ἀνεδείχθην. a. 1. m. ἀνεδειξάμην, ω, ατο. Th. δείκνῡμι.

'Ανάδειξις, εως, ἡ, *ostensio*: ab ἀναδείκνυμι.

'Αναδέκεσθαι, Ion. pro ἀναδέχεσθαι, *recipere, polliceri*: Th. δέχομαι.

'Αναδενδρὰς, άδος, ἡ, *vitis arbo*-*tiva*, vel *sursum scandens in arborem*: ab ἀνὰ pro ἄνω, et δένδρον.

'Αναδέξαι, Ion. pro ἀναδεῖξαι, *ostendisse*: a. 1. inf. act. sic ἀναδέξασθαι pro ἀναδείξασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.

'Αναδεσμεύω, f. εύσω, *religo*.

'Αναδέσμη, ης, ἡ, *ornamentum capitis*: ab ἀναδέω, *vincio*.

'Αναδέχομαι, *excipio*: f. δέξομαι, perf. pass. δέδεγμαι, à δέχομαι.

'Αναδέω, ῶ, f. ήσω, *religo*.

'Αναδῆσαι, *religasse*: a. 1. inf. act. ex eod.

'Αναδηχθεὶς, *remorsus*, a. 1. part. pass. ἀναδάκνω. f. δήξομαι, a. 1. ἔδακον.

'Αναδιδάσκειν, *valdè docere*, vel *edocere*, et *dedocere*. Th. διδάσκω.

'Αναδίδωμι, *reddo*: f. ἀναδώσω. a. 2. part. ἀναδὸς, όντος.

'Αναδίπλωσις, εως, ἡ, *Reduplicatio*, figura: ex ἀνὰ et διπλόω.

'Αναδοθεὶς, a. 1. part. pass. ἀναδοθῆναι, inf. ἀνάδȣ, Att. ἀνάδοσο, *redde*, a. 2. imp. m. ἀναδȣ̃ναι, a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι.

'Ανάδοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et 'Αναδοχεὺς, έως, ὁ, *susceptor, sponsor*: ab ἀναδέχομαι.

'Αναδρᾰμεῖν, *redire, crescere*, a. 2. inf. ἀναδραμȣ̃σα, part. f. g. ἀναδραμὼν, m. g. ab ἀνατρέχω.

'Αναδῡμι, *emergo*: et 'Αναδύομαι, *respuo, recuso, fugio*: ab ἀναδύω, *existo, emergo, recedo*. Th. δύω, vel δῦμι, *ingredior*, a. 2. ἔδυν.

'Ανάεδνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dote carens, indotata*; ex α et ἔδνα, seu ἔδνα.

'Αναείρω, *tollo in altum*: ab ἀείρω.

'Ανάελπτα, *insperata*, pl. ab ἄελπτος, *insperatus*. ab α et ἐλπίς.

'Αναζάω, ῶ, *revivisco*: f. ήσω. perf. ἀνέζηκα. a. 1. ἀνέζησα. ex ἀνὰ et ζάω.

'Αναζεῦξαι, *movere, discedere*: a. 1. inf. act. ab ἀναζεύγνυμι, *moveo*, specialiter *castra*.

'Αναζέω, *ebullio*, f. ήσω. perf. ηκα. a. 1. part. pass. ἀναζεσθεὶς, *fervefactus*.

'Αναζητέω, ῶ, *requiro*: f. ήσω. perf. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα· à ζητέω.

'Αναζυγὴ, ῆς, ἡ, *castrorum mutatio*: ab ἀναζεύγνυμι.

'Αναζωγραφεῖται, *depingitur*, 3. sing. præs. ind. pass. ab

'Αναζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, *depingo*.

'Αναζώννυμι, *succingo*: f. ζώσω. perf. ἀνέζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. 1. m. ἀνεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζώννυμι.

'Αναζωννύω, vel ἀναζώννυμι, *succingo*.

'Αναζωπυρέω, ῶ, *exsuscito*: f. ήσω. perf. ἀνηζωπύρηκα· ex ἀνὰ et ζωπυρέω.

'Αναζωσάμενος, a. 1. part. m. ab ἀναζώννυμι.

'Αναθαλέω, ῶ, ήσω; idem quod seq.

'Αναθάλλω, *reviresco*: f. ἀλῶ. perf. ἀνατέθαλκα a. 2. act. ἀνέθαλον. Th. θάλλω.

'Αναθάλπω, f. ψω, *refoveo, recillo*. Th. θάλπω.

'Αναθαῤῥέω, ῶ, f. ήσω, *fiduciam resumo*.

'Αναθαρσέω, (activè et transitivè) *alacritatem de novo addo, animos fractos accendo*.

'Αναθείην, ης, η, *retulerim*, a. 2. opt. act. a. 1. ind. ἀνέθην. inf. ἀναθεῖναι. part. ἀναθείς. Th. τίθημι.

'Ανάθεμα, ατος, τὸ, *anathema, exilio æterno destinatus*: ab ἀνατίθημι, *sepono, seorsum pono*.

'Αναθεματίζω, *exsecror, diris devoveo, anathema esse declaro*: f. ίσω. perf. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. perf. pass. ἀνατεθεμάτισμαι· ab ἀνάθεμα.

'Αναθεματιῶ, f. Att. pro ἀναθεματίσω.

'Αναθέμεν, et ἀναθέμεναι, Dor. Æol. et Ion. pro ἀναθεῖναι, a. 2 inf. act. verbi ἀνατίθημι.

'Αναθεωρέω, ῶ, *contemplor*: f. ήσω. perf. ἀνατεθεώρηκα. Th. θεωρός.

'Αναθεώρησις, εως, ἡ, *contemplatio*.

'Αναθηλήσει, *repullulabit*. f. ab ἀναθηλέω, pro ἀναθαλέω. Th. θάλλω.

'Ανάθημα, ατος, τὸ, *donarium*, seu *donum quod Deo consecratur*: ab ἀνατίθημι, *sepono*.

'Αναθήσȣσι, 3. pl. f. 1. ind. ἀναθήσειν, inf. ab ἀνατίθημι.

'Αναθορέω, ῶ, *resilio*, a. 2. ἀνέθορον. Th. θορέω.

'Ανάθρεμμα, ατος, τὸ, idem ac θρέμμα· q. v. item *alumnus*.

'Αναθρώσκω, *insilio, saltu conscendo*: à θρώσκω.

'Αναθυμίασις, εως, ἡ, *vapor*: ab ἀναθυμιάω, *exhalo*. Th. θυμιάω.

'Αναιδέα, acc. ab ἀναιδής.

'Αναιδεία, ας, Ion. ἀναιδείη, ης, ἡ, *impudentia, importunitas*: cujus dat. sing. Ion. fit ἀναιδείηφι: φι per paragogen addito: ex ἀναιδής.

'Αναίδην, *impudenter*: ex

'Αναιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impudens*. Ex α priv. et αἰδὼς, *pudor*.

'Αναιδῶς, *impudenter*: ex præced.

'Αναίθω, *uro, accendo*. Ex ἀνὰ et αἴθω.

'Αναίμονες, *exsangues*: pl. ab ἀναίμων, ονος. Dicitur et ἄναιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quod ab α et αἷμα.

'Αναιμοσάρκος, ȣ. ὁ ϗ ἡ, *cujus caro sanguinis est expers*: ex α priv., αἷμα, et σάρξ.

'Αναιμωτεὶ, et 'Αναιμωτὶ, adv. *sine cruore*: ab α et αἷμα.

'Αναίνεται, *recusat*: præs. ind. ἀναίνεαι, Ion. pro ἀναίνῃ, 2. sing. ἀναίνετο, *recusabat*, imperf. Ion. pro ἀνῄνετο, ab

'ΑΝΑΙ'ΝΟΜΑΙ, *renuo, recuso*: ἀναινομένη, præs. part. f. g. ab α et αἶνος, *assensio*.

'Αναΐξας, a. 1. part. ab ἀναΐσσω

'Αναιρεθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀναιρείτω, 3. sing. præs. imp. act.

ἀναιρῦσαι, part. f. g. pl. ab ἀναιρέω. Undè

'Αναίρεσις, εως, ἡ, cædes: acc. ἀναίρεσιν.

'Αναιρέω, tollo, abeleo, item reddo responsum, de oraculo: f. ήσω. perf. ἀνῄρηκα. a. 2. act. ἀνεῖλον. subj. ἀνέλω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἀνέλωσι. a. 2. inf. ἀνελεῖν. a. 2. m. ἀνειλόμην, ου, ετο. a. 1. pass. ἀνῃρέθην. f. 1. ἀναιρεθήσομαι. Th. αἱρέω.

'Αναίρειν, suscipere, sequi: Th. αἴρω.

'Αναισθάνομαι, sentio: f. m. ἀναισθήσομαι· ab ἀνὰ et αἰσθάνομαι. Potiùs non sentio: ab α et αἰσθάνομαι.

'Αναίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, carens sensu.

'Αναισθήτως, adv. sine sensu.

'Αναισιμῦν, præs. inf. impendere, insumere. Th. αἰσιμόω. Hinc

'Αναισίμωμα, ατος, τὸ, sumptus, impensa.

'Αναΐσσω, sursum ruo, surgo: f. ξω. Ex ἀνὰ et ἀΐσσω.

'Αναισχυντέω, ῶ, f. ήσω, impudens sum.

'Αναισχυντία, ας, ἡ, impudentia: à seq.

'Αναίσχυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, impudicus: ex α et αἰσχύνω.

'Αναίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, insons: ex α et αἰτία.

'Αναιτιῶς, adv. absque causâ, sine culpâ.

'Ανακαθαρῦνται, 3. pl. f. 1. med. vel 2. ab ἀνακαθαίρω, repurgo. Th. καθαίρω.

'Ανακαθίζω, resideo: f. ίσω. perf. ἀνακεκάθικα. a. 1. ἀνεκάθισα. Th. καινός.

'Ανακαινίζω, renovo: fut. ίσω. perf. ἀνακεκαίνικα. Th. καινός.

'Ανακαινόω, renovo: fut. ώσω. perf. ἀνακεκαίνωκα. Th. καινός.

'Ανακαιόμενος, accensus: perf. pass. ab

'Ανακαίω, f. καύσω, comburo. Th. καίω.

'Ανακαλέω, et -λέομαι, inclamo, revoco: à καλέω.

'Ανακαλυπτήριον, ου, τὸ, dies quo sponsa facie retectâ prodit: τὰ καλυπτήρια, munus nuptiale: ex ἀνὰ et καλύπτω.

'Ανακαλύπτω, delego: f. ψω. perf. ἀνακεκάλυφα. perf. pass. -λυμμαι. Th. καλύπτω.

'Ανακάμπτω, propr. reflecto, revertor: f. ψω. perf. φα. a. 1. inf. ἀνακάμψαι· ex ἀνὰ et κάμπτω.

'Ανάκανθος, ου, ὁ ϗ ἡ, spinis carens: ex α et ἄκανθα.

'Ανακάπτειν, deglutire: Th. κάπτω.

'Ανακέαται, Ion. pro ἀνάκεινται. dicati sunt: 3. pl. præs. Th. κεῖμαι.

'Ανάκειμαι, discumbo. Th. κεῖμαι.

'Ανακεκραγώς, exclamans: Th. κράζω.

'Ανακεράννυμι, et 'Ανακεραννύω. et 'Ανακεράω, commisceo, permisceo, tempero. Th. κεράννυμι, misceo.

"Ανακες, et 'Ανακοί, οἱ, Castor et Pollux. 'Ανάκειον, eorum templum. 'Ανάκεια, τὰ, eorum festum. Ab ἀνακῶς, quoniam sedulò consulebant quieti Atheniensium: vel ab ἀνάσσω, regno.

'Ανακεφαλαιόω, capita seu summas repeto, summatim repeto: f. ώσω. perf. ἀνακεκεφαλαίωκα. præs. med. ἀνακεφαλαιόομαι, ῦμαι, sub unum caput reduco, recolligo: aor. 1. m. ἀνεκεφαλαιωσάμην. Th. κεφαλή. Hinc

'Ανακεφαλαίωσις, εως, ἡ, recapitulatio, reductio in summum.

'Ανακεχωρηκέναι· vid. ἀναχωρέω.

'Ανακηκίω, subsilio: sursum feror: ex ἀνὰ et κηκίω.

'Ανακηρύσσω, f. ξω. voce præconis renuncio. Th. κῆρυξ.

'Ανακινδυνεύειν, iterum periclitari. Th. κίνδυνος.

'Ανακινέω, f. ήσω, moveo, suscito: ex ἀνὰ et κινέω.

'Ανακίνησις, έως, ἡ, commotio, suscitatio: ex præcedente.

'Ανακιρνάμενος, permixtus: ex ἀνὰ et κιρνάω.

'Ανακλάζω, f. άγξω, clango, clamo: ex ἀνὰ et κλάζω.

'Ανάκλασις, εως, ἡ, reflexio: ex

'Ανακλάω, ῶ, f. άσω, refringo, reflecto, reperculio. Th. κλάω, frango.

'Ανακλήτωρ, ορος, ὁ, revocator: ab ἀνακαλέω.

'Ανακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀνακλίνω.

'Ανακλιθήσονται, 3. pl. f. 1. ἀνακλῖναι, reducere, aor. 1. infin. act. ab ἀνακλίνω.

'Ανακλίνω, repono, facio discumbere: et pro aperio: f. ινῶ. perf. κέκλικα, a. 1. ἀνέκλῖνα. a. 1. pass ἀνεκλίθην. f. 1. ἀνακλιθήσομαι. Th. κλίνω.

'Ανακοί· vide "Ανακες.

'Ανακοίνεο, communica: præs imp. pass. Ion. pro ἀνακοίνου· ab

'Ανακοινόω, communico: f. ώσω. perf. ωκα. a. 1. inf. m. ἀνακοινώσασθαι. Th. κοινός.

'Ανακοιρανέω, ῶ, administro, obeo: à κοίρανος.

'Ανακόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ, inconsequens, non consentaneus, ineptus: ex α et ἀκόλουθος.

'Ανακομίζομαι, recupero, redeo: hinc ἀνακομιδὴ, ῆς, ἡ, receptio: à κομίζω.

'Ανακομίζω, refero.

'Ανακοντίζω, ejaculor, sursum ebullio, subsilio: ab ἀκοντίζω. f. ίσω. perf. ικα.

'Ανάκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἀνήκοος, sine auditu, imperitus, cui nomen ignotum: ex α et ἀκούω.

'Ανακόπτω, inhibeo, interpello: f. ψω. perf. κέκοφα. a. 1. ἀνέκοψα. Th. κόπτω.

'Ανακουφίζω, f. σω, sublevo: ex ἀνὰ et κουφίζω.

'Ανακούφισις, εως, ἡ, sublevatio alleviatio: à præc.

'Ανακράζω, exclamo: à κράζω. f. ξω.

'Ανακραθεὶς, ὁ, permixtus: pro ἀνακερασθεὶς, a. 1. part. pass. à κεράννυμι.

'Ανακρέμασαν, suspenderunt: 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. à κρεμάω. ἀνακρεμασθεὶς, a. 1. part. pass.

'Ανακρέων, οντος, ὁ, Anacreon, poëta Lyricus.

'Ανακρίνω, quæstionem habeo, scrutor, dijudico: f. ινῶ. perf. ἀνακέκρικα. aor. 1. ἀνέκρῖνα. præs. pass. ἀνακρίνομαι, dijudicor, inquiro, interrogo: perf. ἀνακέκριμμαι, a. 1. ἀνεκρίθην. Th. κρίνω. Hinc

'Ανάκρισις, έως, ἡ, inquisitio.

'Ανακρέεσθαι, ἐπὶ πρύμνην, pedetentim recedere. Th. κρέω.

"Ανακτα, regem: acc. ab ἄναξ.

'Ανακτάομαι, ῶμαι, fut. ήσομαι, recupero.

'Ανάκτεσι, dat. pl. Poët. ab ἄναξ

'Ανακτήσασθαι, revocari, a. 1. inf. m. ἀνακτᾶσθαι, præs. inf. Ex ἀνακτάομαι.

'Ανάκτησις, εως, ἡ, recuperatio.

'Ανακτορία, ας, ἡ, imperium. ἀνακτόριος, ου, ὁ ϗ ἡ, herilis, ab ἄναξ.

'Ανάκτορον, ου, τὸ, regia, palatium.

'Ανακυκλισμὸς, ῦ, ὁ, circumvolutio: ab ἀνακυκλίω.

'Ανακύκλωσις, εως, ἡ, circulatio.

'Ανακυλίω, f. ιτῶ, perf. κα, pro volvo, prorepo, revolvo. Th. κυλίω.

'Ανακυμβαλιάζω, cum sonitu evertor vel ruo: à κυμβαλίζω, cymbalum pulso. Th. κύμβος.

'Ανακύπτω, erigo, surrigo, oculos et caput attollo, ut aves cum bibunt: ex ἀνὰ pro ἄνω, et κύπτω.

'Ανάκωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, brevissimus, mutilus. ex α priv. et κῶλον, membrum. ἀνάκωλοι δρομάδες, dromades cameli; qui brevia habent crura.

'Ανακῶς, adv. sedulò, regiè. Th ἄναξ.

'Ανακωχεύω, navem in anchoris stare facio, subductis velis: ab ἀνακωχὴ, pro ἀνοχὴ, intermissio: quod ab ἀνέχω, retineo. Th. ἔχω.

'Ανακωχὴ, ῆς, ἡ, intermissio, pro ἀνοχή.

'Αναλαβεῖν, a. 2. inf. act. ab

'Αναλαμβάνω, recipio: f. λήψομαι. perf. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον. part. ἀναλαβών. a. 1. pass. ἀνελήφθην. Th. λαμβάνω.

'Αναλάμπω, f. ψω, resplendeo, inflammor. Th. λάμπω.

'Αναλγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, sine dolore. Ab α et ἄλγος.

'Αναλγησία, ας, ἡ, indolentia; ab eodem.

'Ανάλγητος, ου, ὁ, idem ac 'Αναλγὴς, q. v.

'Αναλεγομένων, gen. pl. part præs. passiv. ab ἀναλέγω, colligo Th. λέγω.

'Ανάλημμα, ατος, τὸ, altitudo: et
'Ανάληψις, εως, ἡ, sursum receptio: ex ἀναλαμβάνω.
'Ανάλιπος, ε, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἀνήλιπος, discalceatus: ex α et ἦλιψ.
'Αναλίσκοισα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναλίσκουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi
'Αναλίσκω, consumo, destruo: f. ἀναλώσω. perf. ἀνήλωκα. a. 1. ἀνήλωσα. Th. ἁλίσκω.
'Ανάλκεια, et 'Αναλκία, ας, ἡ, ignavia, timiditas: ab ἄναλκις, instrenuus.
'Αναλκίδας, acc. pl. ab eod.
'Αναλκίης gen. Ion. ab ἀναλκία.
"Αναλκις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, impotens, instrenuus. ab α et ἀλκή.
'Αναλλέξας, pro ἀναλέξας, Poët. a. 1. part. act. ab ἀναλέγω, relego, colligo.
'Αναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio: ex ἀνὰ et λόγος, ratio.
'Αναλογίζομαι, ratiocinor, repono, æstimo: f. ίσομαι· ex ἀνὰ et λόγος.
'Αναλογισμὸς, ε, ὁ, ratiocinatio, cogitatio: ex iisdem.
'Ανάλογος, ε, ὁ ϗ ἡ, consentaneus.
'Αναλόγως, proportionaliter: adv. ab ἀνάλογος. Vide ἀναλογία.
"Αναλος, ε, ὁ ϗ ἡ, insulsus: ex α et ἅλς, sal.
"Αναλτος, ε, ὁ ϗ ἡ, non augescens: ab α et ἄλδω: item inexplebilis; μηδέποτε ἅλις ἔχων.
'Αναλυέμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἀναλύειν, resolvere. Th. λύω. Hinc
'Ανάλυσις, εως, ἡ, resolutio: item remigratio.
'Αναλύω, resolvo: item revertor. f. σω. perf. κα. aor. 1. ἀνέλυσα. Th. λύω.
'Ανάλωκα, perf. act. pro ἀνήλωκα. Ion. sic et ἀνάλωσα, a. 1. ind. Ion. ἀνάλωται, Ion. pro ἀνήλωται· ab ἀναλίσκω.
'Ανάλωμα, ατος, τὸ, sumptus. Hinc
'Αναλώματα, impensæ: nom. pl. ἀναλωμάτων, gen. ab ἀναλίσκω.
'Αναλῶσαι, aor. 1. inf. act. ab ἀνάλωσα, ας, ε, a. 1. Ion. ἀναλωθεὶς, έντος, ὁ, aor. 1. part. pass. ab ἀναλίσκω.
'Ανάλωσις, εως, ἡ, impensa, consumptio; ab ἀναλίσκω.
'Ανάλωτον, inexpugnabile: ab ἀναλίσκω.
'Αναμαιμάω, impetu furibundo feror per: à μαιμάω.
'Αναμάξευτος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui nullis plaustris vermeari potest: ex α et ἅμαξα.
'Αναμάρτητος, ε, ὁ ϗ ἡ, peccati expers, innocens: ex α et ἁμαρτάνω.
'Αναμάσσω, vel -ττω, eluo. Th. μάσσω.
'Αναμάχεσθαι, pugnam instaurare. Th. μάχη.
'Αναμεμίχαται, Ion. pro ἀναμεμιγμένοι εἰσὶ, permixti sunt, 3. pl. perf. pass. ex ἀνὰ et μίγνυμι.

'Αναμένω, expecto: f. μενῶ. perf. ηκα. a. 1. ἀνέμεινα. a. 1. sub. ἀναμείνω. ἀναμείνας, part. Th. μένω.
'Ανάμερος, Dor. pro ἀνήμερος, quod vide.
'Ανάμεσος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui est medius in aliquo loco. Th. μέσος.
'Ανάμεςος, ε, ὁ ϗ ἡ, plenus: à μεςός.
'Αναμετρήσασθαι λόχον, insidias disponere; itaque locum metiri. Th. μετρέω.
'Αναμίγνυμι, et -γνύω, immisceo, permisceo. f. ίξω. Th. μίγνυμι.
'Αναμιμνήσκω, in mentem revoco: f. ἀναμνήσω. perf. ἀναμέμνηκα. perf. pass. ἀναμέμνημαι. a. 1. ἀνεμνήσθην· ex ἀνὰ et μνάομαι.
'Αναμὶξ, promiscuè: adv. ex ἀναμίγνυμι.
'Αναμίσγεται, commiscetur, 3. sing. ind. pass. ex ἀνὰ et μίσγομαι.
'Αναμμένος, Ion. pro ἀνημμένος, vestitus: ex ἀνάπτομαι, circumjicio, induo. q. v.
'Αναμνάω, suggero, admoneo: f. ήσω. perf. κα· à μνάω.
'Αναμνέεσθαι, Ion. pro ἀναμιμνήσκειν, commemorare, in mentem revocare.
'Αναμνησθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. ἀναμνησθεὶς, part. ab ἀναμιμνήσκω.
'Ανάμνησις, εως, ἡ, recordatio: ab eod. th.
'Αναμορμύρω, cum murmure bullio: à μορμύρω.
'Αναμοχλεύω, f. σω, vectibus submoveo: ex ἀνὰ et μοχλὸς, vectis.
'Αναμφίλεκτος, ε, ὁ ϗ ἡ, minimè dubius: ex α et ἀμφιλέγω.
'Αναμφίλογος, ε, ὁ ϗ ἡ, indubius: ex α et ἀμφίλογος.
'Αναμφιλόγως, sine dubio.
'Αναμφισβήτητος, ε, ὁ ϗ ἡ, ambiguus. ἀναμφισβητήτως, ambiguè, adv. ab ἀμφισβητέω.
'Ανανδρία, ας, ἡ, ignavia: ex α et ἀνδρεία.
"Ανανδρος, ε, ὁ ϗ ἡ, parum virilis: ab ἀνήρ.
'Ανάνδρως, adv. timidè.
'Ανανεόω, renovo: f. ώσω. perf. νενέωκα. Th. νέος.
'Ανανεῦσαι, aor. 1. inf. act. ab ἀνανεύω, renuo: fut. σω. perf. κα. Th. νεύω.
'Ανάνευσις, εως, ἡ, arrectio, suspectus repulsæ.
'Ανανέωσις, έως, ἡ, renovatio.
'Ανανήφω, mentis sanitatem recipio: fut. ψω. perf. νένηφα. a. 1. ἀνένηψα. Th. νήφω.
'Ανανίας, ε, ὁ, nom. viri, Ananias; q. interpret. Dominus commiseratus fuit.
'Ανάντα. τὰ. acclivia, Poët. pro ἀνάντη· ex ἀνάντης, εος, ὁ ϗ ἡ, ϗ τὸ ἄναντες· ex ἀνὰ et ἀντάω, obviam eo.
'Ανανταγώνιςος, ε, ὁ ϗ ἡ, cui nullus est æmulus: ab α et ἀνταγωνίζομαι.
'Αναντίῤῥητος, ε, ὁ ϗ ἡ, cui contradici nequit; ex α et ἀντίῤῥητος, cui contradicitur: sed ἀντιῤῥέω non est in usu. Hinc ἀναντιῤῥήτως, adv. sine contradictione. ex ἀντὶ et ῥέω, dico.
'Αναντλέω, ῶ, exantlo: ut ἀντλέω.
'Ανάνυτα, Dor. pro ἀνήνυτα. irrito conatu, adv. ex α et ἀνύτω, vel ἀνύω, perficio.
"ΑΝΑΞ, ακτος, ὁ, Rex.
"Αναξα, a. 1. Ion. pro ἤναξα ἀνάξειν, fut. 1. inf. ἀνάξασθαι, aor 1. inf. m. ab ἀνάσσω, f. ξω.
'Αναξάρχος, ε, ὁ, Anaxarchus.
'Αναξηραίνω, exsicco. Th. ξηραίνω.
'Αναξιόλογος, ὁ ϗ ἡ, non memorabilis, indignus qui memoretur: ab ἄξιος et λόγος.
'Αναξιοπαθέω, ῶ, indigna patior: ab ἀνάξιος et πάσχω.
'Ανάξιος, ε, ὁ ϗ ἡ, indignus: ex α et ἄξιος· hinc adv. ἀναξίως, indignè.
'Αναξιφόρμιγγες ὕμνοι, hymni regnantes in cithara: ab ἀνάσσω et φόρμιγξ.
'Αναξυρὶς, ίδος, ἡ, subligaculum, bracca; ἀναξυρίδες, tibialia. Ex ἀνὰ et σύρω.
'Αναοίγεσκον, aperiebant, imperf. pro ἀνέῳγον, vel ἤνοιγον, Ion. et Poët. ab ἀνοίγω.
'Αναπαιδευτότροπος, η, ον, omnis disciplinæ expers.
'Αναπαίζω, illudo: cum dat. f. ξω. perf. κα. a. 1. ξα. Th. παίζω.
'Αναπάλιν, è contrario. Th. πάλιν.
'Αναπάλλω, vibro. a. 1. part. ἀναπήλας. a. 2. part. ἀμπεπαλὼν, Ion. et per Sync. pro ἀναπαλών. Th. πάλλω.
'Αναπάσσειν χάριν τινὶ, aspergere gratiam alicui, pro laudes alicujus carminibus celebrare. Th. πάσσω.
'Ανάπαυα, ης, ἡ, cessatio; ab ἀναπαύω.
'Ανάπαυλα, ης, ἡ, quies: ab eod.
'Ανάπαυσις, εως, ἡ, requies: ab eod.
'Αναπαυτήριον, ε, τὸ, locus quietis, in quo requies capitur, quies: à seq. Scribitur et ἀναπαυςήριον.
'Αναπαύω, reficio, refocillo: fut. σω. perf. κα. perf. pass. ἀναπέπαυμαι. a. 1. m. ἀνεπαυσάμην. Th. παύω.
'Αναπείθω, persuadeo, fut. σω. perf. κα. Th. πείθω.
'Αναπειράω, ῶ, conor, meditor, experior: f. άσω. perf. ακα.
'Αναπέμπω, remitto: fut. ψω. perf. φα. a. 1. ἀνέπεμψα. Th. πέμπω.
'Αναπεπλήρωνται, completa sunt: 3. pl. perf. pass. verbi ἀναπληρόω.
'Αναπεπταμένος, η, ον, apertus, perf. part. à πέπταμαι, pro πεπέτασμαι, per Sync. à πετάζω· alii volunt à πτῆμι.
'Αναπεπτωκὼς, ὁ, qui discubuit, perf. part. act. ab ἀναπίπτω.

'Αναπεπτωμένη, ης, ἡ, perf. part. pass. f. g. ex eod.

'Ανάπεσαι, 2. sing. aor. 1. imp. accumbe: 'Αναπεσεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀναπίπτω.

'Αναπετάννῦμι, fut. άσω, aperio: aor. 1. inf. ἀναπετάσαι. Th. πετάω.

'Αναπέφηνα, visus sum, perf. m. ab ἀναφαίνω.

'Αναπήγνῦμι, suspendo, suffigo. Th. πηγνύω.

'Αναπηδάω, exilio, f. ήσω. perf. ηκα.

'Αναπηδήσας, a. 1. part. act. à præced.

'Ανάπηρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutilus. Th. πηρός.

'Αναπιμπλάναι, præs. inf. à πίμπλημι, impleo.

'Αναπίπτω, discumbo, recumbo: a. 1. m. ἀναπεσάμην, ω, ατο· imper. ἀνάπεσαι. a. 2. m. ἀνεπεσόμην. Th. πίπτω.

'Αναπιτνάμεν, Ion. et Dor. pro ἀναπιτνάναι, præs. inf. ab ἀναπίτνημι. Th. πίπτω. Hinc

'Αναπιτναμένα, ας, ἡ, Dor. pro ἀναπιτναμένη, supina.

'Αναπλάκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quem fugere nequis, qui non errat. Vide 'Απλάκητος.

'Αναπλάσαντες, a. 1. part. act. pl. ab

'Αναπλάσσω, fingo, facio. Th. πλάσσω.

'Αναπλέκοντι, Dor. pro ἀναπλέκȣσι, implicant, 3. pl. præs. ind. act. Th. πλέκω.

'Αναπλεύσεσθαι, f. 1. m. ab ἀναπλέω, solvo è portu, renavigo. Th. πλέω.

'Αναπλέως, ὁ ϗ ἡ, Ion. et Att. pro ἀνάπλεος, plenus. Th. πλέος.

'Αναπλήθω, f. σω, impleo. Th. πλήθω.

'Αναπληρόω, ῶ, compleo; f. ώσω. perf. ωκα. a. 1. ἀνεπλήρωσα· ex ἀνὰ et πληρόω, impleo.

'Αναπλήρωσις, εως, ἡ, supplementum.

'Αναπλῆσαι, a. 1. inf. ab ἀναπλήθω.

'Ανάπλους, ὁ, Ion. pro πλȣ̃ς, navigatio.

'Αναπλώειν, Ion. id. quod ἀναπλεῖν, solvere portu: quod à πλώω, seu πλῶμι, q. v.

'Αναπνέειν, respirare, recreari. Th. πνέω. Hinc

'Ανάπνευσις, εως, ἡ, respiratio, relaxatio.

'Ανάπνευςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, non respirans: ex a et πνέω.

'Αναπνέω, f. εύσω, respiro. Th. πνέω.

'Αναπνοὴ, ῆς, ἡ, respiratio: ab eod.

'Αναπόδεικτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, improbabilis.

'Αναποδίζειν, pedem referre, diligenter examinare: inf. ab

'Αναποδίζω, retrocedo. Th. ποδίζω.

'Αναποδισμὸς, ȣ̃, ὁ, diligens inquisitio, regressus.

'Αναποιέω, ῶ, formo, efficio: f. ήσω. perf. ηκα. Th. ποιέω.

'Ανάποινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, sine pretio: ex a et ἄποινον, pretium redemptionis.

'Αναπολίζειν, Poët. pro ἀναπολεῖν, versare in animo. Th. πολέω.

'Αναπολόγητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inexcusabilis: ex a et ἀπολογέομαι.

'Αναπρήθω, f. σω· aor. 1. part. ἀναπρήσας, cum gemitu effundens. Th. πρήθω.

'Αναπρίζομαι, resecor: ex πρίζω.

'Αναπτᾶσθαι. Vide ἀναπτῆναι.

'Αναπτερυγίζω, f. ίσω, alis me suscito.

'Αναπτερȣ̃ν, animum addere, in spem erigere: ex ἀνὰ et πτερόν.

'Αναπτῆναι, aor. 3. inf. ab ἀνίπταμαι, revolvo, subvolvo, quod ab ἵπταμαι. aor. 2. act. ἔπτην. inf. πτῆναι. part. πτᾶς. a. 2. m. ἐπτάμην. inf. πτάσθαι. part. πτάμενος.

'Αναπτοέομαι, ȣ̃μαι, consternor: ex ἀνὰ et πτοέω.

'Ανάπτομαι, circumjicio, induo: ex ἀνὰ et ἅπτω, necto, alligo.

'Αναπτομένοιο, accensi, gen. sing. Ion. præs. part. pass. ab ἀνάπτω.

'Αναπτύξας, ὁ, a. 1. part. ab

'Αναπτύσσω, explico: fut. ξω. perf. ἀνέπτυχα. a. 1. ἀνέπτυξα. Th. πτύσσω.

'Ανάπτω, accendo: f. ψω. perf. ἀνῆφα. a. 1. ἀνῆψα. a. 1. pass. ἀνήφθην. Th. ἅπτω.

'Ανάπυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pervulgatus, quod nobis innotuit. Th. πυνθάνομαι.

'Ανᾶπω, Dor. pro 'Ανάπȣ, gen. ab 'Αναπος, ȣ, ὁ, Siculi fluvii nomen.

'Ανάπωσις, et ἀνάποσις, εως, ἡ, alii leg. ἀνάπωτις, et per Sync. ἄμπωτις, maris et aquarum recessus. Th. πίνω.

'Αναραιρηκὼς, qui sustulit, Att. pro ἀνῃρηκὼς, perf. part. verbi ἀναιρέω. Th. αἱρέω.

'Αναρθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, minus compactus: ab a et ἄρθρον.

'Αναρίθμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innumerabilis: ex a et ἀριθμητός. Th. ἀριθμός.

'Ανάριθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, innumerus. Th. ἀριθμός.

'Ανάριςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui nondum est pransus: ex a et ἄριςον.

'ΑΝΑΡΙ'ΤΗΣ, ȣ, ὁ, piscis de genere concharum, qu. ab a et νηρίτης, Athen. lib. 3.

'Ανάρμοςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, incongruus: ab ἁρμόζω.

'Αναρπάζω, f. άσω, sursum rapio, abripio. Th. ἁρπάζω.

'Αναρπάσας, aor. 1. part. ab ἀναρπάζω.

'Ανάρπαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, raptus.

'Αναῤῥαγήσεσθαι, erupturum esse, f. 2. inf. pass. ab ἀναῤῥήγνυμι. Vide ἀναῤῥήξειν.

'Αναῤῥαιρηκὼς, ότος, ὁ, Ion. pro ἀνῃρηκὼς, qui asportavit aliquid. Th. αἱρέω.

'Αναῤῥήξειν, f. 1. inf. ἀναῤῥῆξαι, aor. 1. inf. ab ἀναῤῥήσσω, vel ῥήγνυμι.

'Αναῤῥιπτέω, sive ἀναῤῥίπτω, sursum jacio: f. ψω. aor. 1. ἀνέῤῥιψα. Th. ῥίπτω.

'Αναῤῥοιβδέω, fut. ήσω, resorbeo cum sonitu. Th. ῥοῖζος.

'Αναῤῥωγὼς, ὁ, apertus, hians, perf. part. m. pro ἀνεῤῥωγώς.

'Αναῤῥωσθέντες, revalescentes, a. 1. part. pass. à ῥώννυμι.

'Ανάρσιος, ȣ, ὁ, implacabilis, qui cum altero non convenit: ex a et ἄρω.

'Αναρτάω, suspendo, idem cum ἀρτάω.

'Ανάρτυτον, ȣ, τὸ, inconditum: ex ἀρτύω.

'Αναρχία, ας, ἡ, et Ion. -ίη, ubi nullus est magistratus: ex a et ἀρχή.

'Αναρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, principio vel principe carens. Th. ἀρχή.

'Ανασείω, concito; f. σω. perf. κα. a. 1. ἀνέσεισα. Th. σείω.

'Ανασεσυρμένος, η, ον, obscœnus. perf. part. pass. ab ἀνασύρομαι, vide ἀνασύρειν.

'Ανασκάπτω, f. ψω, perf. φα, fodio.

'Ανασκευάζω, labefacto; destruo; reædifico; instauro: in med. in vasa colligo: f. άσω. perf. ακα. perf. pass. ἀνεσκεύασμαι. Inde verbale ἀνασκευαςέον. 'Ανασκευαςικὸς, ἡ, ὸν, destructivus. ab ἀνὰ et σκευάζω.

'Ανασκευὴ, ῆς, ἡ, destructio, confutatio: dat. pl. ἀνασκευαῖς. Th. σκεῦος.

'Ανασκιρτάω, exsilio, lascivio: f. ήσω. perf. ἀνεσκίρτηκα. Th. σκιρτάω, salio.

'Ανασκολοπίζω, palo affixum tollo. Th. σκόλοψ, οπος, ὁ, præacutus palus.

'Ανασκοπέω, ῶ, f. ήσω, considero, meditor; ex ἀνὰ et σκοπέω, q. v.

'Ανασπάω, sursum traho, retraho; fut. άσω. perf. ἀνέσπακα. a. 1. pass. ἀνεσπάσθην. Hinc ἀνάσπαςος, ὁ ϗ ἡ, qui retrahitur. Th. σπάω.

'Ανασσα, ης, ἡ, regina: ab ἄναξ.

'Ανάσσατοι, Dor. pro ἀνήσσητοι, invicti. Th. ἥσσων.

'Ανάσσει, præs. ind. ab ἀνάσσω.

'Ανασσείσασα, quatiens: a. 1. part. f. g. Poët. ab ἀνασσείω, quatio. Th. σείω.

'Ανασσέμεν, præs. inf. Ion. pro ἀνάσσειν. 'Ανασσε, præs. imp.

'Ανασσον, Ion. et Poët. pro ἤνασσον, imperf. ab

'Ανάσσω, εις, ει, f. ξω, impero, regno.

'Ανάςα, surge: vide ἀνίςημι.

'Ανας᾽ὰδὸν, stando desuper: adv. ab eod.

'Ανας᾽αλμένος, Ion. pro ἀνεςαλμένος, sublatus, perf. part. pass. ab ἀναςέλλω. Th. ςέλλω.

'Ανας᾽αλύζειν, (si codices mendo carent) apud Anacreontem pro ἀναςενάζειν.

Ἀναστὰς, ἄντος, ὁ, f. g. ἀναστᾶσα, *exsurgens*: a. 2. part. ab ἀνίστημι.

Ἀνάστᾰσις, εως, ἡ, *resurrectio, ex sedibus suis expulsio.*

Ἀνάστᾰτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex suis sedibus expulsus, eversus, vastatus*: ab ἀνίστημι.

Ἀναστατέω, ῶ, *statim subverto, ad seditionem concito*: f. ώσω. perf. ἀνεστάτωκα. a. 1. ἀνεστάτωσα; ab ἀνάστατος.

Ἀνασταυρίζω, et ἀνασταυρόω, ῶ, *in crucem attollo, de novo crucifigo*: f. ώσω. perf. ωκα. Th. σταυρός.

Ἄναστε, per Sync. ex ἀνάστητε, factum aiunt. 2. pl. aor. 2. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀναστεῖλᾶσα, *contrahens*: a. 1. part. f. g. ab ἀναστέλλω. *inhibeo*: ex ἀνὰ et στέλλω.

Ἀναστενάζω, *altè ingemisco*: f. άξω. perf. ακα. a. 1. αξα. Ex ἀνὰ pro ἄνω, et στενάζω.

Ἀναστεναχίζω, *vehementèr suspiro*, vel *ingemisco*: à στεναχίω, idem quod στένω.

Ἀναστενᾰχω, *graviter suspiro*: à στενάχω, Poët. pro στενάζω.

Ἀναστῇ aor. 2. sub. ab ἀναστῶ, ἀνάστην, Ion. pro ἀνέστην, a. 2. ind. ab ἀνίστημι. f. ἀναστήσω.

Ἀνάστημα, τος, τὸ, *substantia*: ab ἀνίστημι.

Ἀναστῆναι, a. 2. inf. act. ἀναστήσασα, a. 1. part. f. g. Ἀναστήσειεν, *dimoveret*, opt. Æol. ἀνάστητε, 2. pl. a. 2. imp. act. ἀναστήτω, 3. sing. a. 2. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀναστρατοπεδεύω, f. εύσω, perf. ευκα, *castra moveo.*

Ἀναστρέφω, *revertor, subverto, conversor*: fut. ψω. perf. φα. a. 1. ψα. a. 2. ἀνέστραφον. perf. pass. ἀνέστραμμαι, a. 2. pass. ἀνεστράφην. perf. m. ἀνέστροφα. Hinc ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio.* Th. στρέφω.

Ἀναστροφᾶν, *convertere*, præs. inf. act. ab ἀναστροφάω, à στροφάω, *verso.* Th. στρέφω.

Ἀνασύρειν, *vestes sursum tollere, ac pudenda revelare.* Th. σύρω, *traho.*

Ἀνασφῆλαι, aor. 1. inf. act. ab ἀνασφάλλω, *resurgo ex lapsu*, vel *morbo*: f. αλῶ. a. 1. ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω, *prosterno.*

Ἀνασχάζειν, *repellere.* Vide σχασθείην.

Ἀνασχέθω, Poët. pro ἀνέχω, *erigo.* Th. ἔχω.

Ἀνασχέο, *suffer*, imp. Ion. pro ἀνάσχου, verbi ἀνασχέω, vel ἀνέχω. ἀνασχὼν, aor. 2. part. Hinc

Ἀνασχετὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis.* Th. ἔχω, *habeo.*

Ἀνασχίζω, *divido, findo.* Th. σχίζω.

Ἀνασχοίμην, a. 2. opt. m. ἀνασχόμενος, part. a. 2. ab ἀνέχω, *tolero.* Th. ἔχω.

Ἀνασώσασθαι, *recuperare*, a. 1. inf. m. verbi ἀνασώζω, quod à σώζω.

Ἀναταράσσω et ἀναταράττω, fut. άξω, *perturbo, permisceo, commoveo*: perf. pass. part. ἀνατεταραγμένος: ex ἀνὰ et ταράσσω, q. v.

Ἀνατάσσομαι, *compono*: f. άξομαι. perf. γμαι. a. 1. m. ἀνεταξάμην· ex τάσσω.

Ἀνατατικὸς, ἡ, ὸν, *extensus, porrectus, aptus ad extendendum sursum, vehemens, minax, contumeliosus jactator.* ab ἀνατείνω.

Ἀνατείνω, f. ενῶ, *extendo.* Th. τείνω.

Ἀνατελεῖ, *germinabit*: 3. sing. fut. ab

Ἀνατέλλω, *facio oriri, exorior*: f. τελῶ. aor. 1. ἀνέτειλα. sub. ἀνατείλω, ῃς, ῃ. perf. m. ἀνατέτολα. perf. act. ἀνατέταλκα, ας, ε.

Ἀνατετμημένος, η, ον, *dissectus, resectus*, part. præs. pass. ab ἀνατέμνομαι.

Ἀνατιθέασι, *transferunt*: 3. pl. ind. præs. pro -τιθεῖσι. ab ἀνατίθημι.

Ἀνατίθεμαι, *repono, expono*: ἀνατίθενται, 3. pl. ind. præs. pass. ἀνεθέμην, σο, το, a. 2. m. ἀνατιθέτω. præs. imp. act. ab

Ἀνατίθημι, *sursum pono, tollo, impono, refero*: f. θήσω.

Ἀνατιμᾶν, *pretium augere*: à τιμή.

Ἀνατιναγμὸς, ῦ, ὁ, *concussio.* Th. τινάσσω.

Ἀνατλὰς, ᾶσα, ὰν, part. præs. ab ἀνάτλημι, *perfero*: ἀνατλήσας, aor. 1. part. Th. ταλάω.

Ἀνατμηθεὶς, *sectione apertus*, aor. 1. part. ab ἀνατέμνομαι. Th. τέμνω.

Ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, *oriens*: à p. m. ἀνατέτολα verbi ἀνατέλλω.

Ἀνατολικὸς, ἡ, ὸν, *orientalis.*

Ἀνατομὴ, ῆς, ἡ, et Ἀνατομία, ας, ἡ, *dissectio*, præcipuè *corporis humani.* Unde ἀνατομικοὶ, *prosectores.* Th. τέμνω.

Ἀνατρέπω, *subverto*: ἀνατρέπομαι, *prosternor.* Th. τρέπω.

Ἀνατρέφω, *nutrio, alo*: f. ἀναθρέψω, a. 1. ἀνέθρεψα. aor. 2. ἀνέτραφον. perf. ἀνατέτρεφα. perf. pass. ἀνατέθραμμαι, *educatus fui.* a. 2. pass. ἀνετράφην. a. 1. m. ἀνεθρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέφω. perf. m. τέτροφα.

Ἀνατρέχω, *erigor in altum, cresco, recurro*: fut. θρέξω, perf. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. perf. m. δέδρομα. Th. τρέχω.

Ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, *eversio*: ab ἀνατρέπω.

Ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, *educatio*: ab ἀνατρέφω.

Ἀνατυπόω, et -τόομαι, *imaginor*, f. ώσω, perf. ωκα.

Ἄναυδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mutus*: ex α et αὐδή.

Ἀναύξητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non augetur.* Th. αὔξω.

Ἄναυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vocis expers*: ab α et αὔω.

Ἄναυρος, nomen viri. *Sine aurâ.* Th. αὔρα, item *torrens*, et tum est ex α et νάω, *fluo.*

Ἀνάϋσαν, Dor. pro ἀνήϋσαν, *acclamárunt*, 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναϋω. Ἀναΰξας, Dor. pro ἀναΰσας, part. Th. αὔω.

Ἀναφαίνω, *ostendo*: præs. imp. ἀνέφαινε. f. φᾰνῶ. perf. πέφαγκα. præs. pass. ἀναφαίνομαι, ῃ, εται. perf. ἀναπέφασμαι, a. 2. ἀνεφᾰνην, *apparui.* Th. φαίνω.

Ἀναφαίρετον, *quod auferri non potest*: ab ἀφαίρετος, *auferendus*: ex ἀπὸ et αἱρέω, *capio.*

Ἀναφαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

ἈΝΑΦΑ´ΛΑΝΤΟΣ, *calvus, recalvus.*

Ἀναφαλαντίας, ου, ὁ, idem.

Ἀναφανδὸν, Ion. pro φανερῶς, *palam*: ab ἀναφαίνω.

Ἀναφανέντες, a. 2. part. pass. ab ἀναφαίνω.

Ἀναφέρω, *offero, subduco*: fut. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα. part. ἀνενέγκας. a. 2. ἀνήνεγκον. inf. ἀνενεγκεῖν. Th. φέρω.

Ἀνεφθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀνάπτω.

Ἀναφλεχθῆναι, *excandescere*: a. 1. inf. pass. ab ἀναφλέγω. Th. φλέγω.

Ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ, *relatio*: ab ἀναφέρω.

Ἀναφορεὺς, έως, ὁ, *vectis bajulus.*

Ἀναφράττω, *obstruo, obsepio.*

Ἀναφροντίζειν, *aliquid animo sæpè volvere.* Th. φροντίζω.

Ἀναφύομαι, *renascor*: à φύω.

Ἀναφύρω, idem quod φύρω, *misceo.*

Ἀναφυσιόωντες, præs. part. Poët. pro ἀναφυσίωντες, ab ἀναφυσιάω, quod à φυσιάω, *anhelo.* Th. φυσάω.

Ἀναφωνέω, ῶ, *exclamo*: f. ήσω. perf. ἀναπεφώνηκα. a. 1. ἀνεφώνησα. Th. φωνή.

Ἀναχάζομαι, *retrocedo*: præs. ind. ἀναχάσσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. pro ἀναχάσασθαι, ab ἀναχάζω, *recedo.* Th. χάζω.

Ἀναχαίνω, *hisco, dehisco.*

Ἀναχαιτίζω, fut. ίσω. neut. usurp. significat *contumaciter efferor*: activè usurp. *comâ retraho, inhibeo*: ap. Demosthenem *resupino, subverto*: metaphorâ ex equis desumptâ qui jubam retrò jactant: ex ἀνὰ et χαίτη, *juba.*

Ἀναχέω, f. εύσω, *refundo*: ex ἀνὰ et χέω, q. v.

Ἀναχηνῶν, *adaperiens, hians*: ab eod.

Ἄναχθ' pro ἄνακτα, *regem*, acc. sing. sequente aspiratione: ab ἄναξ.

Ἀναχθεὶς, θέντος, aor. 1. part. pass. Th. ἀνάγω.

Ἀναχοὴ, ῆς, ἡ, *refusio, meatus* ab ἀναχέω.

Ἀναχυθεὶς, ὁ, *redundans*; a. 1. part. perf. verbi ἀναχέω. Th. χέω. Hinc

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, *profusio.*

Ἀναχωρέω, ῶ, *recedo, secedo*: f. ήσω, perf. ηκα. a. 1. ἀνεχώρησα.

part. ἀναχωρήσας Hinc ἀναχώρησις, reditus. Th. χωρέω.

'Αναχωρητέον, recedendum est, verbale à præced.

'Ανάψῃς, affigas, a. 1. sub. ab ἀνάπτω. f. ψω. a. 1. ἀνῆψα. part. ἀνάψας, αντος. ex ἅπτω.

'Αναψύξαι, a. 1. inf. ab ἀναψύχω, refrigero, recreo. f. ξω. perf. ἀνέψυχα. a. 1. ἀνέψυξα. Ex ἀνὰ et ψύχω. Hinc

'Ανάψυξις, εως, ἡ, et ἀναψυχὴ, ῆς, ἡ, refrigeratio.

'Ανγνοίη, Dor. Sync. pro ἀναγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. à verbo ἀναγινώσκω. Th. γινώσκω.

'ΑΝΔΑ'ΝΩ, placeo: imperf. ἥνδανον. fut. ἁδήσω, qu. ab ἁδέω. perf. m. ἧδα, Att. ἕαδα.

'Ανδεῖσθαι, Poët. pro ἀναδεῖσθαι, coronari. Th. δέω, ligo. Sic ἀνδησάμενος, a. 1. part. m. pro ἀναδησάμενος.

"Ανδεμα, vitta. Poët. pro ἀνάδεμα. Th. δέω.

"ΑΝΔΗΡΟΝ, ου, τὸ, summitas, cacumen, agger fluvii; παρὰ τὸ ἄνω εἶναι τῶν διερῶν.

'Ανδησάμενος· vide in ἀνδεῖσθαι.

'Ανδίκτης, laquei genus, Poët. pro ἀναδίκτης, qu. ab ἀνὰ et δίκω, jacio.

"Ανδιχα, pro ἀνάδιχα. divisim, adv. à δίχα.

"Ανδρ' pro ἄνδρα, acc. sing. ἄνδρε, dual. ἀνδράσι et ἀνδρέσσι, dat. pl. Poët. et Ion. ab ἀνήρ.

'Ανδραγάθημα, ατος, τὸ, virile facinus. ἀνδραγαθία, ας, ἡ, strenuitas: ab ἀνδραγαθέω, virum me præbeo; qu. ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἔργον.

"Ανδραγχος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui strangulat homines: ab ἀνὴρ et ἄγχω, strangulo.

'Ανδράγρια, ων, τὰ, spolia homini detracta: ab ἀνὴρ et ἄγρα.

'Ανδρακὰς, adv. Poët. pro κατ' ἄνδρα, viritim: ab ἀνήρ.

'Ανδραμίας, ου, ὁ, Andramias, nom. propr.

'Ανδραπόδεσσι, Metaplasm. pro ἀνδραπόδοις.

'Ανδραποδιεῦνται, f. m. pro ἀνδραποδιοῦνται, Att. pro ἀνδραποδίσονται, mancipabuntur, seu in servitutem rapientur: ab ἀνδραποδίζω, quod ab

'Ανδράποδον, ου, τὸ, mancipium: ab ἀνὴρ et πούς.

'Ανδραποδιστὴς, οῦ, ὁ, plagiarius: ab

'Ανδραποδίζω, mancipo: f. ίσω, perf. ἠνδραπόδικα. perf. pass. ἠνδραπόδισμαι· ab ἀνδράποδον.

'Ανδραποδώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, servilis: ab eodem.

'Ανδραχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, viro ponderosus: ab ἀνὴρ et ἄχθος.

'Ανδράχνη, ης, ἡ, portulaca, herbæ nomen.

'Ανδρέας, ου, ὁ, Andreas: nomen viri, q. interpret. animosus.

'Ανδρεία, ας, ἡ, fortitudo: ab ἀνήρ.

'Ανδρεῖος, εία, εῖον, et ἀνδρεῖος, virilis. dat. pl. ἀνδρείοις. comp. ἀνδρειότερος. superl. ἀνδρειότατος, η, ον· ab ἀνήρ.

'Ανδρειφόντης, ου, ὁ, viricida: epithet. Martis: ab ἀνὴρ et φένω, occido.

'Ανδρείως, adv. viriliter.

'Ανδρεύμενος, Dor. pro ἀνδρούμενος, vir factus: perf. part. pass. ab ἀνδρέομαι. Th. ἀνήρ.

'Ανδρεωθέωσι, Ion. pro ἀνδρωθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi ἀνδρόομαι, vir fio.

'Ανδρέων, Ion. pro ἀνδρῶν.

'Ανδρεὼν, ῶνος, ὁ, pro ἀνδρὼν, ῶνος, cubiculum virorum.

'Ανδρηλατέω, f. ήσω, virum abigo, expello: ex ἀνὴρ et ἐλαύνω, q. v.

'Ανδρία, ας, ἡ, idem quod ἀνδρεία.

'Ανδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριάς, q. v.

'Ανδριαντοποιΐα, ας, ἡ, statuarum confectio, ars statuaria: à præced.

'Ανδριαντοποιὸς, ου, ὁ, qui statuas facit: ab ἀνδριὰς et ποιέω.

'Ανδριὰς, άντος, ὁ, statua. Th. ἀνήρ.

'Ανδρίζομαι, masculè me gero: f. ίσομαι. perf. ἠνδρισμαι· ab ἀνήρ.

'Ανδρικὸς, ἡ, ὸν, virilis: compar. -κώτερος. superl. -κώτατος.

'Ανδρίον, ου, τὸ, homuncio: ab ἀνήρ.

'Ανδριστὶ, virorum more: ab eod. Th.

'Ανδροβρὼς, ῶτος, ὁ, qui viros vorat, telisque suis interficit. Pro eodem dicitur et ἀνδροβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ. Ex ἀνὴρ et βορά.

'Ανδρογόνος, ου, ἡ, viripara, quæ parit masculum: ab ἀνὴρ et γίνομαι.

'Ανδρόγυνος, ου, ὁ, semivir: ab ἀνὴρ et γυνή.

'Ανδροδάμαν, τὴν, mariti domatricem: acc. sing. ab ἀνδροδάμα, ας, ἁ, Dor. pro ἀνδροδάμη. Ex ἀνὴρ et δαμάω. Sic et

'Ανδροδάμας, αντος, ὁ, qui viros domat.

'Ανδροθεὰ 'Αθάνα, fortissima Minerva.

'Ανδρόκμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, ab homine laboratus: ab ἀνὴρ et κάμνω, perf. κέκμηκα.

'Ανδροκτασία, ας, ἡ, cædes virorum, ἀνδροκτασίῃ, dat. sing. ἀνδροκτασιάων, gen. pl. Æol. ab ἀνὴρ et κτείνω.

'Ανδρόμεος, έα, ον, virilis, humanus. Th. ἀνήρ.

'Ανδρόνικος, ου, ὁ, nomen viri Gr. Victor.

'Ανδρολογία, ας, ἡ, virorum delectus.

'Ανδρόομαι, οῦμαι, f. ώσομαι, virile robur consequor, ad ætatem virilem pervenio. Th. ἀνήρ.

'Ανδρὸς, gen. sing. ab ἀνὴρ, vir.

'Ανδροῦσθαι, virum fieri. ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀνδρόω. Th. ἀνήρ.

'Ανδρόσφιγξ, ιγγος, ὁ, statua quæ viri et sphingis figuram habet.

'Ανδροφαγέω, ῶ, humanâ carne vescor: ex ἀνὴρ et φάγω.

'Ανδροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, humanâ carne vescens.

'Ανδροφόνοιο, gen. Ion. ab ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida: ab ἀνὴρ et φένω.

'Ανδρόω, ῶ, virilem me reddo: vide ἀνδρόομαι.

'Ανδρύνομαι, in virum excresco, adolesco.

'Ανδρώδεις, fortes, strenui: nom. pl. ab

'Ανδρώδης, εος, ους, ὁ ϗ ἡ· vide sing. ἀνδρώδη· ab ἀνήρ.

'Ανδρωδῶς, adv. viriliter, fortiter, strenuè.

'Ανδρῷος, ῴα, ῷον, ad virum pertinens.

'Ανδρὼν, ῶνος, ὁ, pars domûs viris propria.

'Ανδρωθεὶς, ὁ, vir factus: aor. 1. part. pass. ab ἀνδρόομαι.

'Ανδρώσασθαι, a. 1. inf. m. ab eod.

'Ανδύεται, pro ἀναδύεται.

"Ανδωκε, Dor. et Poët. pro ἀνέδωκε, porrexit, 3. sing. a. 1. ab ἀναδίδωμι. Th. δίδωμι.

'Ανεβάλλετο, 3. sing. imperf ἀνεβάλλοντο, 3. pl. ab ἀναβάλλομαι.

'Ανέβη, conscendit, a. 2. act. ab ἀναβαίνω. 3 pl. ἀνέβησαν.

'Ανεβίβασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἀναβιβάζω.

'Ανεβορβόρυξαν, exclamârunt, 3. pl. a. 1. ab ἀναβορβορύζω.

'Ανέβραχε, insonait, a. 2. verbi ἀναβρέχω.

'Ανέβωσεν, Ion. pro ἀνεβόησεν, 3. sing. a. 1. verbi ἀναβοάω, clamo.

'Ανεγείρομαι, resurgo.

'Ανεγείρω, f. ερῶ, excito sursum.

'Ανέγκλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui in jus vocari nequit, inculpatus: ex α et ἔγκλητος, accusatus.

'Ανεγνάμπτοντο, flectebantur, imperf. pass. à γνάμπτω, pro κάμπτω· aor. 1. pass. ἀνεγνάμφθην.

'Ανεγνωρίσθη, agnitus est, a. 1. pass. ab ἀναγνωρίζω. f. ίσω, quod à γνωρίζω.

'Ανέγνωσμαι, perf. pass. ἀνεγνώσθην, a. 1. ἀνέγνωτε, 2. pl. a. 2 act. verbi ἀναγινώσκω.

'Ανέγρετο, concitata est, imperf. pass. ab ἀνέγρομαι, pro ἀνεγείρομαι Sic ἀνεγρόμενος, pro ἀνεγειρόμενος. Th. ἐγείρω.

'Ανεδέγμεθα. plusq. perf. pass. 1. pl. ab ἀναδέχομαι, pro ἀνεδεδέγμεθα, per Sync.

'Ανέδειξεν, a. 1. ab ἀναδείκνυμι.

'Ανεδέξατο, suscepit: aor. 1. m ab ἀναδέχομαι· ex ἀνὰ et δέχομαι.

'ΑΝΕ'ΔΗΝ, licentèr, impunè, adv. q. ab ἀνίημι, laxo, emitto.

'Ανέδρακον, ες, ε, suspexi: a. 2 ind. act. ab ἀνὰ et δέρκω.

'Ανέδραμον, ες, ε, a. 2. ab ἀνατρέχω.

'Ανέδυ, prodiit, imperf. vel a. 2. ab ἀναδῦμι. Th. δῦμι.

'Ανέδυνε, imperf. ab ἀναδύνω egredior: ex ἀνὰ et δύνω

'Ανεδύσατο, *emersit*, a. 1. med. ab ἀναδύω.

'Ανέδωκεν, *reddidit*, 3. sing. a. 1. ab ἀναδίδωμι.

'Ανείργω, Poët. pro ἀνείργω, q. v.

'Ανέζευξεν, *discessit*, a. 1. act. ab ἀναζεύγνυμι. Th. ζευγνύω, seu ζεύγνυμι.

'Ανεζωπύρησεν, *revixit*, 3. sing. a. 1. verbi ἀναζωπυρέω, quod à ζωπυρέω. Vide ζώπυρον.

'Ανέηκεν, pro ἀνῆκεν, *impulit*, a. 1. Att. ab ἀνίημι.

'Ανεθάλετε, 2. pl. a. 2. act. ἀνέθαλον· ab ἀνὰ et θάλλω, *reviresco*.

'Ανεθεὶς, ὁ, *remissus*, a. 1. part. pass. ab ἀνέθην.

'Ανεθέλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *involuntarius*: ex α et ἐθέλω.

'Ανέθηκα, ας, ε, a. 1. ab ἀνατίθημι, *impono*.

'Ανέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀνίημι: item a. 2. ind. act. ab ἀνατίθημι.

'Ανεθρεψάμην, ω, ατο, *nutrivi*, a. 1. m. ab ἀνατρέφω. Th. τρέφω.

'Ανειδωλοποιέω, f. ήσω, *speciem fingo, animo propono*: ex ἀνὰ, εἴδωλον, et ποιέω.

'Ανειλέω, ῶ, f. ήσω, *evolvo*, item *involvo*: ex ἀνὰ et εἰλέω, q. v.

'Ανείληπται, *contractum est*, perf. pass. 3. sing. ἀνειληφὼς, ὁ, perf. part. act. ab ἀναλαμβάνω, *contraho*.

'Ανεῖλον, ες, ε, *sustuli, interemi*, a. 2. act. ἀνειλόμην, a. 2. m. ab ἀναιρέω.

'Ανειμένη, perf. part. pass. f. g. Sic ἀνειμένος, m. g. ab ἀνίημι.

'Ανειμένως, adv. *remissè*: ab ἀνειμένος.

"Ανειμι, *redeo*. Th. εἶμι, *eo*.

'Ανείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ· ὁ ὀκ ἔχων εἵματα, *non vestitus*, seu *malè vestitus*.

"Ανειν, Ion. pro ἀνύειν, *conficere, finire*.

'Ανεῖναι, *remisisse* vel *omisisse*, inf. ab a. 2. ind. act. ἄνην. part. ἀνεὶς, f. ἀνεῖσα. a. 2. inf. m. ἀνέσθαι. præs. inf. pass. ἀνεῖσθαι. ab ἀνίημι.

'Ανείργω, f. ξω, *arceo, propello, repello, inhibeo*.

'Ανείρειν, Ion. pro πλέκειν, *nectere*. Th. εἴρω.

'Ανείρυσαν, *subduxerunt*, 3. pl. a. 1. act. Th. ἐρύω.

'Ανεῖσαν, 3. pl. a. 1. ἀνεῖσα, ab ἄνειμι, *ascendo, redeo*: ex ἀνὰ et εἶμι, *eo*.

'Ανεῖσθαι, *remissum esse*. Vide ἀνεῖναι.

'Ανεῖχε, 3. sing. imperf. act. ἀνειχόμην, pass. ab ἀνέχω, *sustineo*: ab ἀνὰ et ἔχω.

'Ανείω, Poët. pro ἀνέω, vel ἀνήω, Ion. vel Att. pro ἀνῶ, a. 2. sub. ab ἀνίημι.

'Ανέκαθεν, adv. *ab origine, desuper*; ἀνεκὰς, Poët. idem. Th. ἑκάς.

'Ανεκὰς, *supernè, eminùs*. Th. ἑκὰς, ?

'Ανεκδιήγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inenarrabilis*: ab α, ἐκ, et διηγέομαι.

'Ανέκλαγον, *vocem in altum sustulerunt*, 3. pl. a. 2. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω.

'Ανεκλάλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ineffabilis*: ex α, ἐκ, et λαλέω.

'Ανέκλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non cessans, perpetuus*: ab α, ἐκ, et λείπω.

'Ανεκλείπτως, adv. *incessantèr, ubertim*.

'Ανεκλιπὴς, έως, ὁ ϗ ἡ, idem.

'Ανεκόμισε, 3. sing. a. 1. ind. ab ἀνακομίζω, *adfero*: f. ίσω. Th. κομέω.

'Ανεκόπη, *percussus est*, 3. sing. a. 2. pass. ab ἀνακόπτομαι. Th. κόπτω.

'Ανέκπληκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imperterritus, impavidus*.

'Ανεκπλήκτως, adv. *intrepidè*.

'Ανέκραγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἀνακράζω. Th. κράζω, *clamo*.

'Ανεκτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *tolerabilis*: ab ἀνέχω· hinc

'Ανεκτότερον, *tolerabiliùs*: comp.

'Ανεκτῶς, adv. *tolerabilitèr*.

'Ανεκύλισθης, *prorepsisti*, 2. sing. a. 1. pass. ab ἀνακυλίω.

'Ανελεημόνως, adv. *crudelitèr*.

'Ανελεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *immisericors*: ex α et ἐλεήμων.

'Ανελεῖν, a. 2. inf. ἀνέλης, 2. sing. sub. ἀνελὼν, part. ἀνελέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀναιρέω, *tollo*.

'Ανελεύθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illiberalis*: ex α et ἐλεύθερος.

'Ανελήφθην, a. 1. pass. ind. 1. sing. vide ἀναλαμβάνω.

'Ανέλκω, vel ἀνελκύω, imperf. ἀνεῖλκον, *sursum traho*: ab ἕλκω.

'Ανελόντα, acc. part. a. 2. act. ab ἀναιρέω, *aufero*. 'Ανέλοντο, *sumpserunt*, a. 2. m. Ion. pro ἀνείλοντο· ab ἀναιρέω.

'Ανελπίσης, *desperes*, a. 1. sub. ab ἀνελπίζω, f. ίσω, perf. ικα. Th. ἐλπίς.

'Ανελπιστία, ας, ἡ, *desperatio*.

'Ανέλπιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *desperatus*: ab ἀνελπίζω.

'Ανελπίστως, adv. *præter spem, ex insperato*.

'Ανελὼν, όντος, -ὁ, aor. 2. part. ἀνέλωσι, 3. pl. aor. 2. sub. ab ἀναιρέω.

'Ανέμεινε, a. 1. ind. act. ἀνεμείνατε, 2. pl. verbi ἀναμένω.

'Ανεμέσητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *carens invidiâ, non invisus*: ex α et νεμεσάω, *indignor, invideo*.

'Ανεμέω, -ῶ, *revomo*: ab ἐμέω.

'Ανεμίζω, *ventis agito*: fut. ίσω. perf. ἠνέμικα. part. præs. pass. ἀνεμιζόμενος, *ventis agitatus*. Th. ἄνεμος.

'Ανέμιμνε, *exspectabat*, 3. sing. imperf. ab ἀναμίμνω, Poët. pro μένω.

'Ανεμνήσθη, *recordatus est*, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi μνάομαι.

"ΑΝΕΜΟΣ, ου, ὁ, *ventus*: gen. ἀνέμοιο, Ion. dat. pl. ἀνέμοισι, q. ab ἄημι. Hinc ἀνεμόεις, εντος, ὁ ϗ ἡ, *ventosus*. ἀνεμόεν ἱςίον, *ventosum velum*, ἀνεμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem. ἀνεμόω, -ῶ, *ventilo*. ἀνεμιαῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vento plenus, vanus*. ἀνέμιος, ἀνεμιαῖος, idem.

'Ανεμοσκέπης, εος, ὁ ϗ ἡ, *à vento tegens*: à σκέπω et ἄνεμος.

'Ανεμοσφάραγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vento perstrepens*: ab ἄνεμος et σφάραγος.

'Ανεμοτρεφὴς, et ἀνεμοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *à vento nutritus et auctus*, seu *corroboratus*: ab ἄνεμος et τρέχω.

'Ανεμότροπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui à vento versatur*. Th. τρέπω.

'Ανεμοφθορία, ας, ἡ, *semen quod ventus perdit, corruptio quæ fit à vento*: ab

'Ανεμόφθορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à vento corruptus*: ab ἄνεμος et φθείρω, *corrumpo*.

'Ανεμόω, ῶ, *ventilo*: ab ἄνεμος.

'Ανεμπόδιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non impeditus, liber*: ex α priv. et ἐμποδίζω.

'Ανεμποδίστως, adv. *sine impedimento*.

'Ανεμώλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *futilis*, q. ἀνεμώνιος. Hinc ἀνεμωλία βάζειν. Ab ἄνεμος.

'Ανεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quod spirante vento aperiatur.

'Ανενδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non indigus*: ab α et ἐνδεής.

'Ανένδεκτον, ου, τὸ, *quod fieri nequit*: ab α et ἐνδέχεται, *fieri potest*.

'Ανενέγκαι, a. 1. inf. ἀνενέγκας, part. ἀνενεγκεῖν, a. 2. inf. ἀνενεγκὼν, part. Ab ἀναφέρω.

'Ανενείκατο, *emisit*, 3. sing. a. 1 m. Ion. Poët. pro ἀνηνέγκατο. Hinc ἀνενεικάμενος, part. ἀνενείκας, a. 1. part. act. ἀνενειχθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἀναφέρω, *sustollo emitto*.

'Ανένευσεν, *respiravit*, a. 1. ex ἀνανεύω, quod à νεύω.

'Ανενηνοχυῖα, ἡ, *erumpens*: perf. m. Att. part. f. g. verbi ἀναφέρω, Gen. xl. 10.

'Ανενόχλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non perturbatus, pacatus, quietus*: ex α et ἐνοχλέω.

'Ανέντες, *remittentes*, nom. pl. aor. 2. part. ἀνεὶς, έντος· ab ἀνίημι.

'Ανεξάλειπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indelebilis*: ex α et ἐξαλείφω.

'Ανεξέλεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui refutari et coargui non potest*. Ex ἐλέγχω.

'Ανεξερεύνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imperscrutabilis*: ex α et ἐξερευνάω.

'Ανεξέταστον, τὸ, *inquisitum, indicta causa*: ex α et ἐξετάζω.

'Ανεξετάστως, adv. *sine examine*.

'Ανεξικακία, ας, ἡ, *tolerantia malorum, clementia, patientia*.

'Ανεξίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tolerans malorum*: ab ἀνέχομαι et κακόν.

'Ανεξιχνίαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impervestigabilis*: ex α et ἐξιχνιάζω.

investigo: f. άσω, perf. ακα. Th. ἴχνος.

Ἀνέξοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nullum habet exitum*: ex α et ἔξοδος.

Ἀνέξομαι, *tolerabo*, f. 1. m. ab ἀνέχω.

Ἀνέονται, Ion. pro ἀνεῖνται, 3. pl. præs. ab ἀνίημι, *laxo*.

Ἀνεπαίσθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non sentit, non intelligit*. Item *qui non sentitur*: ex α et ἐπαισθάνομαι.

Ἀνεπαίσχυντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inverecundus, impudens*: ex α et ἐπαισχύνομαι.

Ἀνεπάλμενος, Poët. pro ἀναφαλλόμενος· ab ἀναφάλλομαι, *resilio*: ex ἀνὰ, ἐπὶ, et ἅλλομαι.

Ἀνέπαλτο, *resiliit, erectus est*: ab ἀνὸ, pro ἄνω, *sursum*, ἐπὶ, et ἅλλομαι.

Ἀνεπανόρθωτον, ου, τὸ, *non emendabile*: ex α et ἐπανορθόω· hoc ab ἀνορθόω, *rursus erigo, corrigo*.

Ἀνεπαχθῶς, *non molestè*: ab α priv. et ἐπαχθὴς, *molestus*.

Ἀνέπεισα, *persuasi*, a. 1. ab ἀναπείθω.

Ἀνέπεμψα, *remisi*, a. 1. ab ἀναπέμπω.

Ἀνέπεσα, ας, ε, *discubui*, a. 1. ἀνέπεσον, ες, ε, a. 2. ab ἀναπίπτω.

Ἀνεπήδησε, *saltavit*, 3. sing. a. 1. ab ἀναπηδάω. f. ήσω. Th. πηδάω. *salio*.

Ἀνεπηρέαςον, adv. *sine ullis contumeliis*: ab α et ἐπηρεάζω.

Ἀνεπιβουλευτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *cui insidiari nemo potest, ab insidiis tutus*.

Ἀνεπίγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *titulo carens*. Th. γράφω.

Ἀνεπικαλύπτως, adv. *non tectè, apertè*.

Ἀνεπικωλύτως, adv. *citra impedimentum*.

Ἀνεπίληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inculpatus, irreprehensus*. ex α et ἐπίληπτος, *reprehensus*. Th. λαμβάνω.

Ἀνεπίμικτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab omni consortio sejunctus*.

Ἀνεπινοητὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconsideratus, improvisus*. ex α et ἐπινοέω, *cogito*.

Ἀνεπίξεςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impolitus, imperfectus*: ab α et ἐπιξέω, *in superficie rado*. Th. ξέω.

Ἀνεπιῤῥέκτων, gen. pl. ab ἀνεπίῤῥεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nondum confectus*, vel *libatus*: ab ἐπιῤῥέζω, *sacrifico*. Th. ῥέζω.

Ἀνεπίσκεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconsideratus, neglectus*: ex α priv. et ἐπισκέπτομαι, *inspicio*.

Ἀνεπιςήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *imperitus*: ab ἐπιςήμων, *sciens*.

Ἀνεπιςρέφω, f. ψω, perf. φα, *averto*.

Ἀνεπιςρόφως, adv. *sine retrogressu*.

Ἀνεπιτήδεος, Ion. pro ἀνεπιτήδειος, *ineptus*: ab α et ἐπιτήδειος.

Ἀνεπίφθονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab invidiâ alienus*. Th. φθόνος.

Ἀνεπίφρας-ος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀπροσδόκητος, *improvisus*: ex ἐπιφράζομαι, *intelligo*.

Ἀνεπτᾶραν, *sursum volavi*, Dor. pro ἀνεπτάμην, a. 2. m. verbi ἀνίπταμαι. Th. ἵπταμαι.

Ἀνεπτόημαι, *spe variâ et stultâ erigor*, perf. pass. ab ἀναπτοέομαι.

Ἀνεπτοίητο, *stupescebat*, plusq. perf. pass. ab ἀναπτοιέομαι, f. ήσομαι. perf. ἀνεπτοίημαι. Ex ἀνὰ et πτοέω, -ῶ, *terrefacio*.

Ἀνέρ', pro ἀνέρα, acc. sing. ἀνέρες, n. pl. ab ἀνήρ.

Ἀνέραςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inamabilis, et ab amore alienus*: ab α et ἐράω.

Ἀνερεθίζω, f. ίσω, *instigo, irrito*: ex ἀνὰ et ἐρεθίζω, *instigo*.

Ἀνερειψαμένη, *abripiens*, a. 1. m. part. ab ἀνερείπτομαι. Th. ἐρέπτω.

Ἀνερμάτιςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nullo pondere firmatus*.--γλῶσσα, Chrys. *lingua volubilis, loquacissima*: ab α et ἑρματίζω, *suburro*.

Ἀνεῤῥάγην, ης, η, *erupi*, a. 2. ind. pass. verbi ἀναῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι.

Ἀνεῤῥαμμένος, ου, ὁ, *consutus*, perf. part. pass. ab ἀναῤῥάπτομαι. Th. ῥάπτω.

Ἀνέῤῥωγε, *rescissum est*, perf. m. ab ἀναῤῥήγνυμι. Vide ῥήγνυμι.

Ἀνέρχομαι, *subeo, redeo*: f. ἀνελεύσομαι. a. 2. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio*.

Ἄνες, *remitte, omitte*, imp. ab ἀνῆν.

Ἀνέσαιμι, *reduxero, persuasero*, a. 1. opt. ab ἀνέζω. Th. ἕζω, vel ἕω, *pono, colloco*.

Ἄνεσαν, 3. pl. ab ἀνῆν, a. 2. ind act. ab ἀνίημι.

Ἄνεσις, εως, ἡ, *relaxatio*: ab ἀνίημι.

Ἀνέσσυτο, *exsiliebat*, plusq. perf. pass. verbi ἀνασεύω. Vide ἔσσυμαι.

Ἀνέςαν, Æol. Sync. pro ἀνέςησαν, 3. pl. a. 2. ind. ἀνέςα, Dor. pro ἀνέςη, 3. sing. ab ἀνίςημι.

Ἀνεςέωσι, Ion. pro ἀνεςήκασι, *resurrexerunt*, 3. pl. verbi ἀνίςημι. Sic ἀνεςεὼς, Ion. pro ἀνεςηκὼς, part.

Ἀνέςην, *surrexi*, a. 2. ab ἀνίςημι.

Ἀνέςιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *domo carens*: qu. ἑςίαν μὴ ἔχων, *qui incertis sedibus vagatur*: ex α et ἑςία.

Ἀνέσχετο, *sustulit*, 3. sing. a. 2. m. ἀνεσχόμην, ου, ab ἀνέχω.

Ἀνετάζω, *inquiro, quæstioni subjicio*: f. άσω. perf. ἀνήτακα. Ex ἀνὰ et ἐτάζω.

Ἀνέτειλε, *producebat*, aor. 1. 3. sing. ab ἀνατέλλω.

Ἀνετίθετο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνατίθημι, *impono*.

Ἄνετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *laxus*: ab ἀνίημι, *remitto*.

Ἀνέτως, adv. *solutè*.

Ἄνευ, *absque, sine*: adv. gen. regit: ἄνευθεν, *procul*· ἄνευθεν ἐμεῦ, *sine me*.

Ἀνευάζω, fut. άσω, *euan clamo, bacchor*, *ovando celebror*.

Ἀνεύθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non oppositus*: ex α priv et εὔθετος.

Ἀνεύθυνοι, *incomplanatu*, nom. pl. ab ἀνεύθυνος. Ἀνευθύνως, adv. de illis dicitur *qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii*, ut sunt tyranni. Th. εὐθύς.

Ἀνευρεῖν, a. 2. inf. ab ἀνευρίσκω.

Ἀνεύρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non inventus*.

Ἀνευρίσκω, *invenio*: f. ἀνευρήσω perf. ἀνεύρηκα. a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε. Th. εὑρίσκω.

Ἀνευφημέω, ῶ, f. ήσω, *celebro*: ex ἀνὰ et εὐφημέω.

Ἀνεφαίνετο, imperf. pass. ἀνέφαινε. act. ab ἀναφαίνω, *appareo*. Th. φαίνω. Ἀνεφάνατο, 3. sing. a. 1. m. ἀνέφανα, a. 1. act.

Ἀνεφώνησε, 3. sing. a. 1. act. ab ἀναφωνέω, ῶ, *exclamo*: f. ήσω. perf. ἀναπεφώνηκα. Th. φωνή.

Ἀνεχάζετο, *recedebat*, imperf pass. ex ἀναχάζω.

Ἀνεχθέντος, *attracti*, gen. sing. a. 1. part. pass. ab ἀνήχθην, quod ab ἀνὰ et ἔχω. Alii pro ἀνενεχθέντος, ab ἀναφέρω.

Ἀνεχοίμαν, Dor. pro ἀνεχοίμην *sustinerem*, 1. sing. præs. opt. m et

Ἀνέχοιτ', pro ἀνέχοιτο, *ferret* 3. sing. præs. opt. m. ab

Ἀνέχομαι, *tolero*: imperf. ἀνειχόμην et ἠνειχόμην, ου, ετο. f. ἀνέξομαι. a. 2. m. ἠνεσχόμην, ου, ετο, *toleravi*. Th. ἔχω.

Ἀνέχω, f. ἀνέξω, perf. ἀνέσχηκα, *sursum tollo, in altum erigo*.

Ἀνέχων, *sustinens*, præs. part. ab ἀνέχω.

Ἀνεχώρησα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀναχωρέω.

ἈΝΕΨΙΟ'Σ, ου, ὁ, *fratris aut sororis filius, consobrinus, patruelis*. ἀνεψιὰ, ᾶς, ἡ, *consobrina*: q. ab ἀνάπτω, *annecto*: vel ab ἐψία, *colloquium*, ut inter familiares. Angl. A NEPHEW.

Ἀνέψυχθεν, pro ἀνεψύχθησαν 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναψύχω, *refrigero, recreo*, f. ξω. Th. ψύχω *frigefacio*.

Ἄνεῳ, *muti*, nom. pl. ab ἄνεως.

Ἀνέῳγα, perf. m. Att. ab ἀνοίγω, *aperio*.

Ἀνεῳγμένος, *apertus*, perf. part. pass. ejusd.

Ἀνέωνται, *dimissi sunt*, pro ἀνεῖνται, perf. pass. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt esse a. 2. subj. m. pro ἀνῶνται, ut ἀφέωνται, pro ἀφῶνται.

Ἀνέῳξα, ας, ε, *aperui*, a. 1. ab ἀνοίγω.

Ἄνεως, ω, ὁ, *silens, mutus*: qu ab α priv. et αὔω, *clamo*.

Ἀνέῳχα, perf. Att. ἀνεῴχθην, et in 3. pl. ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. pass. ab ἀνοίγω.

Ἄνη, ης, ἡ, *perfectio*: item *ipsum factum*: ab ἄνω, *perficio*

'Ανῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἀνίημι.

'Ανηβᾷν, præs. inf. ab ἀνηβάω, -ῶ, repubesco, f. ήσω. Th. ἥβη.

'Ανήγαγον, ες, ε, a. 2. Att. pro ἀνῆγον, subduxi, vel subduxerunt: ab ἀνάγω.

'Ανήγγειλαν, 3. pl. aor. 1. act. verbi ἀναγγέλλω.

'Ανηγγέλην, ης, η, a. 2. pass. ejusd. verbi.

'Ανηγεῖσθαι, ἀντὶ τῦ διηγεῖσθαι, narrare. Th. ἡγέομαι.

'Ανηδῶς, molestè, adv. ab α priv. et ἡδὺς, dulcis.

'Ανήεσαν, redierunt, Att. pro ἀνήεισαν, 3. pl. plusq. perf. m. ab ἄνειμι.

'Ανήῃ, pro ἀνῇ, dimisisset, a. 2. sub. ἀνίημι. Fortè etiam in pl. perf. m. pro ἀνῆκε, Att. ἀνήη.

"ΑΝΗΘΟΝ, ȣ, τὸ, anethum, herba: παρὰ τὸ ἄνω θεῖν, quòd citò crescat.

'Ανήϊξα, a. 1. ab ἀναΐσσω, prosilio, q. v.

'Ανήϊον, sursum vel rursum ibam: ab ἀνὰ et ἤϊον.

'Ανηκάμην, 1. sing. a. 1. m. ab ἀνίημι.

'Ανῆκε, remisit, 3. sing. a. 1. ab ἀνίημι.

'Ανήκεςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, insanabilis: hinc ἀνηκέςως, adv. Ex α et ἀκεςὸς, quod à 3. præs. sing. perf. ind. pass. verbi ἀκέομαι.

'Ανηκόντιζε, resiliit, imperf. act. ab ἀνακοντίζω, f. ίσω. Th. ἄκων, jaculum.

'Ανήκοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui non audivit, imperitus: ex α priv. et ἀκȣ́ω, audio.

'Ανηκυςέω, f. ήσω, non ausculto: et ἀνήκυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui audiri non potest. Ex α et ἀκȣ́ω.

'Ανήκω, convenio, f. ήξω. perf. ἧκα. part. præs. ἀνήκων, ȣσα, ον, ascendens, perveniens, elatus. Ex ἀνὰ et ἥκω.

'Ανήλατο, 3. sing. aor. 1. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἅλλομαι.

'Ανήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, indomitus. contumax.

'Ανῆλθεν, rediit, aor. 2. ind. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

'Ανηλώθην, ης, η, absumptus sum, a. 1. pass. ἀνήλωκα, perf. act. ἀνήλωσα. insumpsi, aor. 1. ab ἀναλίσκω.

'Ανήμελκτος, ȣ, ἡ, quæ non mulgetur. Th. ἀμέλγω.

'Ανῆμεν, pro ἀνέμεν, dimisimus, 1. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Sync. dici volunt pro ἀνήκαμεν, 1. pl. a. 1. ejusd. verbi. At ἀνῆμεν est imperf. ab ἄνειμι, significante ἀνέρχομαι.

'Ανήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, immitis: ex α et ἥμερος.

'Ανῆν, a. 2. act. ab ἀνίημι, relaxo.

'Ανήνασθαι, aor. 1. inf. m. recusâsse, ab ἀνηνάμην, ex ἀναίνομαι. perf. ἀνήνημαι, σαι, ται.

'Ανένεγκα, et Ion. ἀνήνεικα, a. 1. ab ἀναφέρω, offero, a. 1. pass. ἀνηνέχθην.

'Ανηνέχθηται, relati fuerunt, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναφέρω.

'Ανήνηται, repudiavit, perf. pass. ab ἀναίνομαι, vel 3. sing. a. 1. m. sub. Vide ἀνήνασθαι.

'Ανήνοθα, ας, ε, florui, perf. m. ab ἀνθέω, floreo: f. ήσω, perf. ἤνθηκα perf. m. ἦνθα, et per Epenth. τῦ ὁ, et Att. reduplic. ἀνήνοθα. Th. ἄνθος.

'Ανήνορα, acc. ab ἀνήνωρ, ορος, ὁ, iners: ex α et ἀνήρ.

'Ανήνυςος, vel 'Ανήνυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui perfici nequit. Th. ἀνύω.

'Ανῆπται, dicatus est, perf. pass. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω.

'ΑΝΗ'Ρ, ὁ, vir, ἀνερὸς, per Sync. ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ· pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας.

'Ανηρέθη, interemptus est, aor. 1. ind. pass. ab ἀναιρέω.

'Ανηρείψαντο, 3. pl. aor. 1. ab ἀνερείπτομαι, rapio, corripio, pleonasm. τῦ ι, pro ἀνερέπτω. Ab ἐρέπτω, edo.

'Ανηρηκὼς, ότος, ὁ, qui sustulit, Att. ἀναραιρηκὼς, Ion. ἀναῤῥαιρηκὼς, part. præt. act. ἀνῄρηνται, dissoluti, 3. pl. perf. pass. verbi ἀναιρέω.

'Ανηριθμησάμην, aor. 1. m. ab ἀναριθμέω, enumero, fut. ήσω. Th. ἀριθμός.

'Ανήροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, inaratus. Th. ἀρόω.

'Ανήρπασε, rapuit, a. 1. ab ἀναρπάζω, q. v.

'Ανηρώτευν, Ion. et Dor. pro ἀνηρώτων, 3. pl. imperf. verbi ἀνερωτέω, Ion. et Dor. pro ἀνερωτάω, interrogo.

'Ανήσω, εις, ει, f. 1. ind. act. ab ἀνίημι, dimitto, relinquo. ἀνήσειν, inf.

'Ανήφθην, a. 1. pass. ab ἀνάπτω, accendo.

'Ανήχθην, a. 1. pass. ab ἀνάγω, subduco.

'Ανήω, Ion. pro ἀνεῖω, Poët. pro ἀνέῶ, Ion. pro ἀνῶ, a. 2. sub. ab ἀνίημι.

'Ανθ', vid. ἀντί.

'Ανθάπτομαι, fut. ψομαι, contra munus injicio, è contrario attingo: ex ἀντι et ἅπτομαι, tango.

"Ανθεα, flores, nom. pl. ab ἄνθος.

'Ανθεῖ, floret, 3. sing. præs. ab ἀνθέω, floreo, fut. ήσω, perf. ἤνθηκα. Ab ἄνθος.

"Ανθεια, ας, ἡ, nomen propr. loci. Epith. Junonis.

'Ανθείλοντο, in alterius locum delegerunt, 3. pl. aor. 2. m. ab ἀνθαιρέομαι· quod ab ἀντὶ, pro, et αἱρέω, eligo, aor. 2. εἷλον.

'Ανθεινὸς, ἡ, ὸν, floridus: ab ἄνθος.

'Ανθέλκω, fut. ξω, contra traho: ex ἀντὶ et ἕλκω, traho.

'Ανθέμενος, Poët. pro ἀναθέμενος. aor. 2. part. m. Ex ἀνὰ et τίθημι.

'Ανθέμιον, ȣ, τὸ, nigella: à floris decore.

'Ανθεμὶς, ίδος, ἡ, flos; etiam argemona, hodie chamomilla: ab ἄνθος.

'Ανθεμόεις, εσσα, εν, floridus· ab ἄνθεμον.

"Ανθεμον, ȣ, τὸ, flos: ab ἀνθέω. Sic et ἄνθεμος, ȣ, ὁ, pro ἀνθεμόεις, Poët.

'Ανθέξομαι, ῃ, έξεται, fut. 1. m. ἀνθέξωμαι, aor. 1. m. sub. ab ἀντέχομαι, adhæreo.

'Ανθερεὼν, ῶνος, ὁ, mentum, acc. sing. ἀνθερεῶνα· ab ἄνθος.

'ΑΝΘΕ'ΡΙΚΟΣ, ȣ, ἡ, albucum, caulis asphodeli: q. ab ἄνθος.

'Ανθέρικος, gen. ab ἀνθέριξ, ὁ, per pleonas. τῦ ν, pro ἀθέριξ· id: q. ἀθὴρ, arista.

"Ανθεσαν, Poët. pro ἀνέθεσαν, deposuerunt, 3. pl. a. 2. ab ἀνατίθημι.

"Ανθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, flos.

'Ανθέςηκα, perf. act. ab ἀνθίςημι, resisto.

"Ανθετο, superposuit: pro ἀνέθετο, a. 2. m. ἀνεθέμην, σο, το. Ex ἀνατίθημι.

'Ανθεῦσαν, Dor. pro ἀνθȣ̃σαν, acc. sing. f. g. præs. part. verbi ἀνθέω, floreo.

'Ανθεῦσι, 3. pl. præs. ind. act. Dor. pro ἀνθȣ̃σι, et hoc pro ἀνθέȣσι· ab ἀνθέω, floreo, fut. ήσω. Th. ἄνθος.

"Ανθη, vel "Αντη, ης, ἡ, nomen urbis.

'Ανθηδὼν, όνος, ἡ, apis: παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν.

'Ανθηρῷ, dat. sing. ab ἀνθηρὸς, ρὰ, ρὸν, floridus. Th. ἄνθος.

'Ανθίζω, fut. ίσω, facio florere, floribus conspergo. Th. ἄνθος.

'Ανθινὸς, ἡ, ὸν, floridus: ab ἄνθος.

'Ανθιςάμενος, præs. part. pass.

'Ανθίςατο, 3. sing. imperf. pass. ab ἀνθίςημι, resisto: fut. ἀντιςήσω. perf. ἀνθέςηκα. aor. 1. ἀντέςησα, a. 2. ἀντέςην. imperf. pass. ἀνθιςάμην, ασο, ατο, cum dat. Ex ἀντὶ et ἵςημι, sto.

'Ανθοδόκος, ȣ, ὁ, canistrum: παρὰ τὸ ἄνθη δέχεσθαι.

'Ανθολογω, -ῶ, f. ήσω, flores lego: ex ἄνθος et λέγω.

'Ανθομολογέω, -ῶ, fut. ήσω. pass. ȣ̃μαι, vicissim confiteor: ab ἀντὶ et ὁμολογέω.

"Ανθορε, exiliit: Poët. pro ἀνέθορε, 3. sing a. 2. ab ἀναθορέω Th. θόρω.

"ΑΝΘΟΣ, εος, τὸ, flos.

'Ανθ' ὅτȣ, quare, interrog. et sine interrog.

'Ανθρακεὺς, έως, ὁ, carbonarius.

'Ανθρακία, ας, ἡ, carbonum congeries: et Ion. ἀνθρακίη, ης, ἡ, pruna. ab

"ΑΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, carbo, in quo ἀνθεῖ, i. e. floret ignis; est et carbunculus.

"Ανθραξις, εος, ἡ, carbo, acc. ἄνθραξιν.

'ΑΝΘΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *crabro, vespa*: qu. ab ἀνθορεῖν, quia audactèr prosiliit in animantes.

"Ανθρωπ', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος.

'Ανθρωπάρεσκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui auram popularem captare gaudet, homini placens.* Th. ἀρέσκω.

'Ανθρωπέη, ης, contract. ἀνθρωπῆ, ῆς, ἡ, *humana pellis.*

'Ανθρώπειος, et Ion. ἀνθρωπήϊος, ȣ, ὁ, *humanus.*

'Ανθρωπείως, adv. *humanitèr.*

'Ανθρωπεύομαι, *more hominum ago.*

'Ανθρωπίζομαι, *homo fio*, unde Christus dic. ap. Gr. ἀνθρωπισθείς.

'Ανθρωπίζω, fut. ίσω, *homines imitor, humanitèr ago.*

'Ανθρωπικὸς, ἡ, ὸν, *humanus.*

'Ανθρώπινος, ίνη, ινον, *humanus.*

'Ανθρωπίνως, adv. *humanitèr.*

'Ανθρώπιον, ȣ, τὸ, *homuncio.* Dim. ab ἄνθρωπος.

'Ανθρωπόγλωττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *humanâ linguâ loquens*: psittaci Epithet. ab ἄνθρωπος et γλῶσσα.

'Ανθρωποειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *humanâ specie præditus*: ab εἶδος et ἄνθρωπος.

'Ανθρωποθυσία, ας, ἡ, *hominum immolatio*: ex ἄνθρωπος et θύω.

'Ανθρωποκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *homicida*: à κτείνω.

'Ανθρωπολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *de hominibus loquens*: ex ἄνθρωπος, et λέγω, *dico.*

"ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *homo*: ἀνθρώπως, acc. pl. Dor. pro ἀνθρώπȣς. A sursum aspiciendo: Scap. ἄνω, τρέπω, et ὤψ.

'Ανθρωποφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *humanâ carne vescens*: ex ἄνθρωπος et φάγω.

'Ανθρωποφυὴς, έως, ὁ ϗ ἡ, *hominis naturam habens.* Th. φύω.

'Ανθυπαντάω, fut. ήσω, *contra ad occurrendum eo*: ex ἀντὶ, et ὑπαντάω, *occurro.*

'Ανθυπατεία, είας, ἡ, *proconsulatus.*

'Ανθυπατεύω, *proconsul sum*: f. εύσω. perf. ἀνθυπάτηκα. Ab ἀνθύπατος, ȣ, ὁ, *proconsul*: ex ἀντὶ, *pro*, et ὕπατος, *consul.*

'Ανθυφαιρέω, *subduco, ex proportione subduco.*

'Ανθ' ὧν, *quapropter*: ex ἀντὶ et ὅς.

'ΑΝΙ'Α, ας, ἡ, *tristitia, mæror*: ab אָנִיָּה.

'Ανιάζω, fut. άσω, *tristitiam adfero, mærore adficio.*

'Ανιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *tristis*, comp. ἀνιαρώτερος, superl. ἀνιαρώτατος· et ἀνιηρέςερος pro ἀνιαρέςερος. Ab ἀνία.

'Ανιασθῇ, 3. sing. aor. 1. sub. pass. ab ἀνιάζω.

'Ανιᾶσι, *sursum jaciunt*, Att. pro ἀνιεῖσι, 3. pl. ab ἀνίημι. Sed ἰνίασι, *ascendunt*, Ion. pro ἀνεῖσι, 3. pl. præs. ab ἄνειμι.

'Ανίατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *insanabilis, immedicabilis.*

'Ανιάτως, adv. *insanabilitèr.* Ab α et ἰάομαι.

'Ανιάτρευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non sanatus*; item *insanabilis.* Th. idem.

'Ανίαχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *streperus*: ab α intens. et ἰαχέω.

'Ανιάω, ῶ, *tristitiâ vel mærore afficio*: fut. ιάσω. perf. ἠνίακα. Th. ἀνία.

'Ανιδρωτὶ, adv. *sine sudore, vel labore*: ab α et ἵδρως, *sudor.*

'Ανίδρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est sine sudore.* Xenoph.

'Ανίει, *solvebat, remittebat*: 3, sing. imperf. ind. act. ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

'Ανιείην, ης, η, præs. opt. ab ἀνίημι, *incito.*

'Ανίεις, imperf. ab ἀνίημι. Vide ἵεις.

'Ανιεὶς, έντος, ὁ, et in f. g. ἀνιεῖσα, præs. part. ἀνιέναι, præs. inf. Hinc ἀνίειν, Ion. pro ἀνίεναι, *laxare.* Ab ἀνίημι, quod vide.

'Ανιερόω, -ῶ. *sacrifico*: fut. ώσω. perf. ωκα. ab ἀνὰ, et ἵερος, *sacer.*

'Ανιεσκε, Poët. pro ἀνίη, 3. imperf. ἀνίην, ης, η, Poët. ἀνίεσκον, ες, ε. Ab ἀνίημι.

'Ανιεῦνται, Dor. et Ion. pro ἀνιȣ̃νται, 3. pl. verbi ἀνίευμαι, quod ab ἀνιέω, pro ἀνίημι.

'Ανιηθεὶς, aor. 1. part. pass. ab ἀνιάω.

'Ανίημι, *relaxo, remitto, dimitto, simulo, urgeo*: f. ἀνήσω. perf. ἀνήκα. aor. 2. ἀνῆν. sub. ἀνῶ, *deseram.* part. præs. ἀνιεὶς, έντος. aor. 2. part. ἀνεὶς, έντος. præs. part. pass. ἀνιέμενος. a. 1. ἀνήθην, ης, η, *laxatus fui.* Th. ἵημι.

'Ανίην, acc. Ion. ab ἀνία

'Ανιηρὰ. pro ἀνιαρὰ, *molesta*, pl. n. g. ab ἀνιαρός.

'Ανιηρότατον, *difficillimum*, superl. Ion. ab ἀνιηρὸς pro ἀνιαρός.

'Ανιήσεαι, f. 1. m. 2. sing. pro ἀνιήσῃ. 'Ανιήσειε, aor. 1. opt. Æol. 'Ανιήσῃ, *molestet*, a. 1. sub. act. ab ἀνιάω.

'Ανίησι, *remittit*, 3. sing. ab ἀνίημι.

'Ανίκα, Dor. pro ἡνίκα, *quando.*

'Ανίκᾱτος, Dor. pro ἀνίκητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *invictus*: ex α et νικάω.

'Ανίλεως, ω, ὁ ϗ ἡ, *immisericors*: ex α et ἵλαος, Att. ἵλεως, *misericors.*

'Ανιμάω, *extraho*: ex ἀνὰ, et ἱμάω, *haurio.*

'Ανίον, ȣ, τὸ, Dor. pro ἡνίον, vel ἡνία, *habena.*

'Ανίοντα, *orientem*, aor. 2. part. m. g. ab ἀνίημι, quod ex ἀνὰ, et ἵημι, *eo.* 'Ανιȣ̃σαν, *redeuntem*, part. f. g.

'Ανίοχος, Dor. pro ἡνίοχος, *auriga.*

"Ανιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est sine equis*: ex α et ἵππος.

'Ανίπτᾰμαι, f. πτήσομαι, *avolo, subvolo.*

'Ανίπτοισιν, dat. pl. Ion. ab ἄνιπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *illotus*: ex α et νίπτω. Hinc

'Ανιπτόποδες, *illotos pedes habentes.*

"ΑΝΙΣΟΝ, ȣ, τὸ, *anisum.* An quod flatus ἀνίησιν, i. e. *laxat*? An quia habet folia ἄνισα, *inæqualia*?

'Ανιςάμενος, ὁ, præs. part. pass. ἀνιςάναι, præs. inf. ἀνίςη, 3. sing. imperf. ab

'Ανίςημι, *excito*: fut. ἀναςήσω, perf. ἀνέςηκα. aor. 1. ἀνέςησα, aor. 2. ἀνέςην. imp. ἀνάςα, et ανάςηθι. sub. ἀναςῶ. inf. ἀναςῆναι. part. ἀναςὰς, ᾶσα, άν. fut. 1. m. ἀναςήσομαι. 'Ανίςω pro ἀνίςασο, *surge*, Att. imp. præs. pass. ab ἀνίςαμαι. Th. ἵςημι.

'Ανίσχυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *infirmus*: ex α et ἰσχύς.

'Ανίσχω, *attollo. orior*, part. ἀνίσχων, οντος, ὁ. præs. imp. ἀνίσχε, Ion. ἀνίσχεο, *te contine*: ab ἴσχω pro ἔχω.

'Ανιχνεύω, *pervestigo*: ab ἰχνεύω.

'Ανιώμεθα, *mæremus*, 1. pl. ind. pass. ab ἀνιάω. præs. opt. pass. ἀνιαοίμην, -ῴμην, άοιο, -ῷο, άοιτο, ῷτο. Th. ἀνία.

'Ανιῶν, gen. pl. ab ἀνία, *tristitia*

'Ανιὼν, όντος, ὁ, aor. 2. part. ab ἄνειμι.

'Ανιῷτο. Vide ἀνιώμεθα.

"Αννα, ἡ, *Anna*, nom. mul Hebr. *Gratiosa.*

"Αννας, α, ὁ, nomen viri Hebr *Gratiosus.*

"Αννειν, Poët. pro ἀνύειν. Non ἄνω dicimus, et ἀνύω. Hinc metri causa pro ἄνω, ἄννω, *facio, perficio.*

'Αννέφελος, Poët. pro ἀνέφελος, *sine nubibus*: ab α pr. et νεφέλη.

"Αννȣβις, ιος, ὁ, *Annubis*, deus Ægyptiorum.

"Ανοδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *via sursùm ferens.* Item adj. ὁ ϗ ἡ, *invius.* Ex α et ὁδός.

'Ανοδύρομαι, fut, ȣ̃μαι, *lamentor, ejulor*: ex ἀνὰ et ὀδύρομαι.

'Ανοήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *non compos mentis, stultus*: ab α pr. et νοήμων, *prudens.*

'Ανόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *demens*: hinc adv. ἀνοήτως, *imprudentèr*: ex α et νοέω.

"Ανοια, ας, ἡ, *amentia*: ab ἄνοος, ȣς, ὁ ϗ ἡ, *amens*: ex α et νόος.

"Ανοιγμα, ατος, τὸ, *apertio, reseratio*: *janua*, 3 Reg. xiv. 6. ab ἀνέῳγμαι, 1. sing. perf. pass. verbi

'Ανοίγω, 'Ανοιγνύω, et 'Ανοίγνυμι, *aperio*: part. præs. ἀνοίγων, ȣσα, ον. f. ἀνοίξω. perf. ἀνέῳχα, Att. pro ἀνῷχα. a. 1. ἀνέῳξα, et ἤνοιξα. inf. ἀνοῖξαι. perf. pass. ἀνέῳγμαι et ἠνέῳγμαι. aor. 1. ἠνεῴχθην, et ἀνεῴχθην. 3. pl. ἀνεῴχθησαν. fut. 2. pass. ἀνοιγήσομαι. perf. m. ἀνέῳγα part. ἀνεῳγὼς, ότος, ὁ, *apertus.* Th οἴγω.

'Ανοίης, gen. Ion. ab ἄνοια, *amentia.*

'Ανοικισμὸς, ȣ̃, ὁ, *instauratio.*

'Ανοικοδομέω, -ῶ, *restauro*: fut.

δέω. perf. ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνὰ, *οἶκος*, et *δέμω*.

Ἄνοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *extorris*: ex *α* et *οἶκος*, *domus*.

Ἀνοικτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *apertus*, *apertilis*: ab ἀνέῳκται, 3. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἀνοίκτιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immisericors*: ex *α* priv. et *οἶκτος*.

Ἀνοιμώζω, fut. ξω, *ingemisco*.

Ἀνοῖξαι, a. 1. inf. ἀνοίξας, αντος, ὁ, part. ἀνοιξον, imp. ἀνοιχθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab ἀνοίγω.

Ἄνοιξις, εως, ἡ, *apertio*, *reseratio*; item *ostium*: ab ἀνέῳξαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἀνοίσω, *referam*, fut. 1. act. ab ἀναφέρω.

Ἄνοιτο, 3. sing. præs. opt. ab ἄνομαι.

Ἀνολβίῃ, dat. Ion. ab ἀνολβία, ας, ἡ, *miseria*: ex *α* et ὄλβιος.

Ἀνολβιώτερος, *infelicior*, comp. ab ἄνολβος, *infelix*. Th. ὄλβος.

Ἀνόλεθρος, et ἀνώλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab exitio et damno immunis*: ab *α* et ὄλεθρος.

Ἀνολοφύρομαι, *ejulatum tollo*: ex ἀνὰ et ὀλοφύρομαι.

Ἄνομαι, Poët. pro ἀνύομαι, *perficior*.

Ἄνομβρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imbribus carens*: ab *α* et ὄμβρος.

Ἀνομέω, *iniquè ago*: f. ήσω, perf. κα. Hinc

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, *peccatum*.

Ἀνομία, ας, ἡ, *discrepantia à lege*, *iniquitas*: ex *α* et νόμος.

Ἀνόμοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *dissimilis*: ex *α* et ὅμοιος.

Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, *dissimilitudo*: à præced.

Ἄνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iniquus*, *sceleratus*: à νέμω.

Ἀνόμως, adv. *sine lege*: à præc.

Ἀνόνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inutilis*, *injucundus*: ex *α*, et ὄνημι, *juvo*.

Ἄνοος, ἄνους, ὁ ϗ ἡ, *amens*: ab *α* et νόος.

ἈΝΟΠΑΙΑ, seu ἀνοπαῖα, ἡ, *ANOPÆA*, avis: ab *α* et ὄπτομαι vel אנפה.

Ἄνοπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inermis*.

Ἀνόπλως, adv. *more inermium*.

Ἀνορέα, ας, ἡ, Dor. pro Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, *fortitudo*, *strenuitas*: quod ab ἀνήρ.

Ἀνορθόω, -ῶ, *surrigo*, *sursum erigo*: f. ώσω. perf. ἀνώρθωκα. a. 1. ἀνώρθωσα. imp. ἀνόρθωσον, άτω. a. 1. pass. ἀνωρθώθην. Ex ἀνὰ pro ἄνω, et ὀρθόω.

Ἄνορμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *stationem navium non habens*: ex *α* priv. et ὅρμος, *statio navium*.

Ἀνόρουσα, *surrexi*, aor. 1. Ion. verbi ἀνορούω, fut. ύσω, perf. ἀνώρουκα: quod ab ὀρούω, *irruo*, *impetum do*.

Ἀνορύξας, αντος, ὁ, aor. 1. part. Ἀνορύξῃς, *refodias*, 2. sing. a. 1. sub. ab ἀνὰ et ὀρύσσω.

Ἀνόσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non sanctus*, *scelestus*: comp. ἀνοσιώτερος, superlat. ἀνοσιώτατος. Ex *α* et ὅσιος.

Ἄνοσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immunis à morbis*: ab *α* priv. et νόσος, *morbus*.

Ἀνόστεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inossis*, *sine osse*: ex *α* et ὀστέον.

Ἀνόστιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *reditûs expers*: ex *α* et νόστιμος, *rediturus*.

Ἄνοστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *reditûs expers*: ab *α*, et νόστος, *reditus*.

Ἀνούατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est sine auribus*. Poët. ὁ ἄνευ οὔατος. Th. οὖας.

Ἀνουθέτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *repudians admonitionem*: ex *α* et νουθετέω.

Ἄνους, *amens*: ex *α* et νόους, νοῦς.

Ἄνουσος, pro ἄνοσος.

Ἀνούτατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non vulneratus*. Ἀνουτητί, adv. *sine vulnere*. Th. οὐτάω, *vulnero*.

Ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, *tolerantia*: ab ἀνέχομαι.

Ἀνόχυρος, *non munitus*.

Ἄνστα, et Ἄνσταθι, Dor. pro ἀνάστηθι, *surge*, a. 2. imp. Ἀνστὰς, *qui surrexit*, Poët. pro ἀναστὰς, part. ab ἀνέστην, aor. 1. ind. Ἀνστήμεναι, Att. et Dor. pro ἀναστῆναι, aor. 2. inf. act. sic ἀνστήσεσθαι, pro ἀναστήσεσθαι, f. 1. inf. m. Ἄνστησον, aor. 1. imp. ab ἀνίστημι.

Ἀνστήτην, *surrexerunt*, pro ἀνεστήτην, a. 2. ind. dual. ab ἀνίστημι.

Ἀνστρέφεται, *percurrit*, pro ἀναστρέφεται, præs. ind. à στρέφω.

Ἀνσχεθέειν, inf. ab ἀνσχεθέω; Poët. pro ἀνέχω, *emergo*.

Ἄνσχεο, *tolera*, Poët. pro ἀνάσχεο, Ion. pro ἀνάσχου, aor. 2. imp. ab ἀνέχω.

Ἀνσχετὸς Poët. pro ἀνασχετός.

Ἀνσχήσεσθαι, *toleraturus*, pro ἀνασχήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνὰ, et σχέω, vel ἔχω.

Ἄνσχοιτο, *toleraret*, pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. sing. ἀνσχόμην, a. 2. m. ab ἀνέχω.

Ἄντ', pro ἀντὶ, *è regione*.

Ἄντα, *coram*, *è regione*.

Ἀνταγοράζω, fut. άσω, *vicissim emo*: ex ἀντὶ et ἀγοράζω, *emo*.

Ἀνταγωνίζομαι, *decerto*, *repugno*: f. ίσομαι. perf. ἀντηγώνισμαι. a. 1. m. ἀντηγωνισάμην. Ex ἀντὶ et ἀγωνίζομαι. Hinc

Ἀνταγωνιστὴς, οῦ, ὁ, *adversarius*, *certator*: acc. pl. ἀνταγωνιστάς.

Ἀνταγώνιστος, ου, ὁ, *æmulus*, *certator*.

Ἀνταδικέω, f. ήσω, *vicissim injuriam affero*: ex ἀντὶ et ἀδικέω.

Ἀνταείρειν, Ion. pro ἀνταίρειν, *adversus aliquem quid tollere*, *se ei opponere*: ex ἀντὶ et αἴρω.

Ἀντάεις, εντος, ὁ, Dor. pro ἀντήεις, *contrarius*, *inimicus*: ab ἄντην, *contra*.

Ἀνταίρω, et Ἀνταείρω. Vide ἀνταείρειν.

Ἀντακαῖοι, ων, οἱ, *ingentia cete*. Ion.

Ἀντακέω, f. έσω, *vicissim audio*: ex ἀντὶ, et ἀκέω, *audio*.

Ἀντάλλαγμα, ατος, τὸ, *compensatio*: ab ἀντὶ et ἀλλάττω.

Ἀνταμείβετο, Dor. pro ἀντημείβετο, 3. sing. imp. ab ἀμείβομαι.

Ἀντάμειψις, εως, ἡ, *compensatio*.

Ἀντᾶν τι ὑπό τινος, *aliquid ab aliquo pati*: et ἀντᾶν τινος, Ion. pro *obtinere aliquid*: ab ἀντάω.

Ἀνταναιρέω, *vicissim aufero*.

Ἀνταναιρόω, *contrà destruo*, *demolior*.

Ἀνταναπληρόω, -ῶ, *vicissim expleo*; f. ώσω. perf. ἀντανπεπλήρωκα. ab ἀντὶ, ἀνὰ, et πληρόω, *impleo*.

Ἀντανασῆναι, *contra excitare*, aor. 1. inf. ab ἀντανίστημι ab ἀντὶ, ἀνὰ, et ἵστημι.

Ἀντανορίδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Ἀντηνορίδαι, ab Ἀντήνωρ, q. v.

Ἀντανύσασα, pro ἀνατανύσασα, particip. aoristi primi, fœm. gen. ab ἀντανύω, sive ἀνατανύω, f. ύσω, quod significat *extendo*, id. qu. ἀνατείνω. Th. τανύω.

Ἀντάξιος, ία, ιον, *existimatione par*, *æqualis pretii*: ab ἀντὶ, *contrà*, *æquè*, et ἄξιος.

Ἀνταποδίδωμι, *retribuo*, *vicissim reddo*: fut. ἀνταποδώσω. perf. ἀνταποδέδωκα. a. 2. ἀνταπέδων, inf. ἀνταποδοῦναι. a. 1. pass. ἀνταπεδόθην. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, et δίδωμι.

Ἀνταποδοθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. pass. ab ἀνταποδίδωμι. Undè et

Ἀνταπόδομα, ατος, τὸ, *retributio*; ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, *merces*: ἀνταποδοτικὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *retributorius*.

Ἀνταποδοῦναι. Vide ἀνταποδίδωμι.

Ἀνταποκρίνομαι, *ex adverso respondeo*: a. 1. pass. ἀνταποκρίθην. inf. ἀνταποκριθῶναι, f. 1. ἀνταποκριθήσομαι. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, et κρίνω.

Ἀνταπόκρισις, εως, ἡ, *mutua responsio*.

Ἀνταπόλλυμι, *vicissim perdo*. ex ἀντὶ et ἀπόλλυμι.

Ἀνταποστέλλω, *remitto*.

Ἀντάπτεσθαι, Ion. pro ἀνθάπτεσθαι, *capessere*.

Ἄνταρσις, εως, ἡ, *insurrectio*, ἀντάρτης, ου, ὁ, *qui insurgit contrà regem*, *rebellis*. Ab ἀντὶ et αἴρω.

Ἀντασπάζομαι, f. σομαι, *vicissim amplector*: ex ἀντὶ et ἀσπάζομαι.

Ἀνταύγεια, ας, ἡ, *lucis reflexio*.

Ἀνταΰω, f. ύσω, aor. 1. ἀντήϋσα, *vicissim vociferor*, vel *strepitum edo*: ab ἀντὶ, et ἀΰω, *clamo*.

Ἀντάω, *obviam eo*. f. ήσω. perf. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἀντεβόλησα, ας, ε, *nactus* (vel *assequutus*) *sum*, a. 1. act. ab ἀντιβολέω, -ῶ.

Ἀντέγκλημα, ατος, τὸ, *recriminatio*; ἀντεγκληματικὸς, ἡ, ὸν, *recriminatorius*. Ab ἀντὶ, ἐν, et καλέω.

Ἀντεδεξιοῦντο, 3. pl. imp. ab ἀντιδεξιόω, *dextram porrigo*.

Ἄντειλας, Poët. pro ἀνέτειλας, *oriri fecisti*: 2. sing. aor. 1. verbi ἀνατέλλω.

Ἄντεινον, *extende*, Dor. pro ἀνάτεινον, aor. 1. imp. verbi ἀνατείνω. Ἀντεῖναι, pro ἀνατεῖναι, inf. Poët. Th. τείνω.

'Αντείνω, pro ἀνατείνω, Doricè.

—αντειος terminatio Patronymicorum à nom. propr. in ας, ut Δοιάντειος, à Δοίας.

'Αντειπεῖν, contradicere; item loqui vicissim, a. 2. inf. act. ab ἀντέπω· a. 1. ind. act. ἀντεῖπα. a. 2. ind. act. ἀντεῖπον· ex ἀντὶ, et ἔπω, dico.

'Αντείρεσθαι, vicissim interrogare, præs. inf. med. verbi ἀντείρομαι, vicissim interrogo. Th. εἴρω.

'Αντεισάγω, fut. ξω, vicissim introduco.

'Αντεκδραμόντες, contrà occurrentes, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντεκτρέχω· quod ab ἀντὶ, ἐκ, et τρέχω, curro.

* 'Αντεκκόπτεσθαι, vicissim exscindere.

'Αντέκλινεν, ex adverso innuebat, 3. sing. imperf. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀντικλίνω, ex ἀντὶ et κλίνω.

'Αντεκτίνω, idem quod

'Αντεκτίω, fut. ίσω, vicissim luo, rependo. Hinc ἀντέκτισις, εως, ἡ, repensio, mulcta. Th. τίω, punio.

'Αντέλεγεν, 3. sing. imp. ind. act. ab ἀντιλέγω.

'Αντέλλοισα, Dor. et per Sync. pro ἀνατέλλουσα, exoriens, fem. gen. præs. part. act. ab ἀνατέλλω, oriri facio. Sic ἀντέλλοντι, pro ἀνατέλλουσι, oriuntur, 3. pl. præs. ind. act. ab eodem.

'Αντεμβολὴ, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius: ab ἀντεμβάλλομαι

'Αντεμπλῆσαι, vicissim implere, a. 1. inf. act. ab ἀντὶ et ἐμπλήθω.

'Αντεξάγω, vicissim educo, repugno.

* 'Αντέξειμι, invadenti hostiliter occurro.

'Αντεξεταστικὸς, ου, ὁ, contrà quæsitor: ab ἀντεξετάζω, quod ab ἀντὶ, ἐξ, et ἐτάζω, quæro.

* 'Αντεπάγω, fut. ξω, adversùm tendo.

'Αντεπεξήεσαν, Att. pro ἀντεπεξήεισαν, in occursum ierant, 3. pl. plus. perf. m. ab ἀντεπέξειμι· quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, eo.

'Αντεπιμελέομαι, -οῦμαι, vicissim curam gero. Th. μέλει, curæ est.

'Αντέπνεεν, contra spirabat, 3. sing. imp. ind. act. verbi ἀντιπνέω, cum ν ἐφελκ. ex ἀντὶ, et πνέω, spiro.

'Αντεραστὴς, ου, ὁ, rivalis: ab

'Αντεράω, -ῶ, redamo, sum rivalis; part. præs. pass. ἀντερώμενος. Ab ἀντὶ, et ἐράω, amo.

'Αντερείδω, inhæreo, f. είσω, p. ἀντήρεικα.

'Αντερεῖν, præs. inf. ab ἀντερέω, contradico: ex ἀντὶ, et ἐρέω, dico.

'Αντερείσαις, Æol. pro ἀντερείσας, a. 1. part. m. g. verbi ἀντερείδω, vicissim firmo. Th. ἐρείδω, firmo.

'Αντερύσασθαι, rependi, a. 1. inf. m. ex ἀντὶ, et ἐρύω, libero, traho.

'Αντερώμενος, η, ον, qui redamatur, part. præs. pass. ab ἀντεράω, redamo.

'Αντεσθαι, supplicare, obviàm ire: præs. inf. med. ab ἄντομαι.

'Αντέστην, et in 3. pl. ἀντέστησαν, a. 2. ind. act. ab ἀνθίστημι, resisto.

'Αντεστραμμένος, η, ον, in contrarium versus, part. præt. pass. verbi ἀντιστρέφομαι. Hinc ἀντεστραμμένως, adv. vice versâ.

'Αντέταται, Poët. pro ἀνατέταται, circumjectus est, 3. sing. perf. ind. pass. ἀντέτεινε, 3. sing. imp. vel a. 1. ind. act. ab ἀντιτείνω, contrà intendo. Th. τείνω, tendo.

'Αντετόρησα, ας, transfixi: a. 1. ind. act. ab ἀντὶ, et τορέω, perforo.

'Αντετοῦς, ejusdem anni, Lacon. pro τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

'Αντετέτυξο, similis eras: 2. pers. s. plusq. p. ind. pass. ex ἀντὶ, æquè, et ἐτέτυγμην, 1. sing. plusq. perf. ind. pass. à τεύχω, sum.

'Αντεύκρατος ζώνη, Zona temperatæ opposita, Laërt. ab ἀντὶ et εὔκρατος. Th. κεράννυμι, tempero.

'Αντεφέροντο, ferebantur, 3. pl. imp. ind. pass. ex ἀντὶ, et φέρω, fero.

'Αντεφίλᾶσε, Dor. pro ἀντεφίλησε, redamavit, 3. sing. a. 1. ind. act. à φιλέω, amo.

'Αντέχομαι, adhæreo, sublevo, cum gen. imp. ἀντειχόμην, f. ἀνθέξομαι, η, εται. Ex ἀντὶ, et ἔχω, teneo, habeo.

'Αντέχρησε, suffecit: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀντιχράω. Th. χάρω, do mutuò.

*'Αντέχω, f. ἀνθέξω, detineo.

'Αντέω, Ion. pro ἀντάω, obviàm eo.

'Αντήδην, simpliciter, adv. ab ἄντομαι.

'Αντημείβετο, respondebat, 3. sing. imp. ind. med. ab ἀντὶ, et ἀμείβομαι, respondeo.

'Αντην, adv. coram, ex adverso. Th. ἀντί.

'Αντήνωρ, ορος, ὁ, Antenor, nom. propr. viri. Hinc 'Αντηνορίδαι, Antenoridæ.

'Αντήρης, ὁ ϗ ἡ, qui vicissim remigat, et per Metaph. quicquid vicissim datur. Th. ἐρέσσω, remigo.

'Αντηρὶς, ῖδος, ἡ, structura lapidea utrinque editiora ædificia fulciens: ab ἀντὶ, et ἐρείδω, firmiter fulcio, innitor.

'Αντήρισα, ας, ε, certavi: a. 1. ind. act. ab ἀντηρίζω, contendo cum aliquo. Th. ἔρις, contentio.

'Αντησις, εως, ἡ, supplicatio: ab ἀντάω, vel ἀντέω.

'Αντηχούσης, gen. præs. part. act. f. g. ab ἀντηχέω, resono: ex ἀντὶ, et ἦχος, sonus.

'ΑΝΤΙ', pro, contrà: in compos. sæpè comparationem significat. Ab Hesychio ἀντὶ πολλῶν exponitur ἴσους πολλοῖς.

'Αντία, adv. ex adverso, contrà, acc. pl. neut. gen. ab ἀντίος. Th. ἀντί.

'Αντιάζω, f. άσω, id. q. ἀντιάω.

'Αντιάνειρα, virago, viris æquiparanda; ab ἀντὶ, et ἀνὴρ, vir.

'Αντιάξει, Dor. pro ἀντιάσει, 3. sing. f. 1. ind. act. vide ἀντιάσας.

'Αντιάομαι, vel ἀντιάζω, præs. ind. intersum, occurro: vide in ἀντιάω.

'Αντιάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ἀντιάζω, Il. 1, 67. ἀντιάσαις, Æol. idem.

'Αντιάσειν, occursurum esse, f. 1. inf. act. ab ἀντιάω.

'Αντιαχεῦσι, Dor. et Æol. pro ἀντιαχοῦσιν, ex adverso respondent: ex ἀντὶ et ἰάχω.

'Αντιάω, -ῶ, occurro, obviàm venio: f. άσω, p. ἠντίακα· ab ἀντί.

'Αντιβαίνω, resisto, adversor: ab ἀντὶ, et βαίνω, eo.

'Αντιβάλλω, sermonem cum aliquo confero. f. αλῶ, p. ἀντιβέβληκα ab ἀντὶ, et βάλλω.

'Αντιβεβόληκα. Vide ἀντιβολέω

'Αντιβῆναι, repugnare: a. 2. inf act. ab ἀντιβαίνω.

'Αντιβίην, ἀντιβία, et ἀντίβιον, contrà, obviàm, adv.

'Αντίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ἀντίβιος, ία, ιον, adversus, in dat. pl. ἀντιβίοισι· ex ἀντὶ, et βία, vis.

'Αντιβολέω, -ῶ, occurro; item nanciscor, cum gen. f. ήσω. p. ἀντιβεβόληκα· inf. act. præs. ἀντιβολεῖν, a. 1. inf. act. ἀντιβολῆσαι.

'Αντιγεγωνέω, -ῶ, fut. ήσω, reclamo: ab ἀντὶ, et γέγωνα.

'Αντιγενίδας, ου, ὁ, Antigenides, nom. propr.

'Αντιγηροτροφέω, ῶ, vicissim in senectute alo: ab ἀντὶ, et γηροτροφέω, quod à γῆρας, senectus, et τρέφω, alo.

'Αντιγνωμονέω, -ῶ, fut. ήσω, contrà sentio, dissentio, refragor: ab ἀντὶ et γνώμων. Th. γινώσκω.

'Αντιγραφὴ, ῆς, ἡ, rescriptio, responsum quod datur per scriptum Th. γράφω.

'Αντίδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, alterius loco in cœnâ suffectus: ab ἀντὶ, et δεῖπνον, cœna.

'Αντιδιατιθέμενος, ου, ὁ, contrario animo affectus, præs. part. pass masc. gen. ab ἀντιδιατίθημι. Th τίθημι, pono.

'Αντιδίδοται, 3. sing. ind. pass præs. ab

'Αντιδίδωμι, do vicissim, rependo

'Αντιδικέω, ad causam occurro. judicio contendo, f. ήσω, p. ηκα. Hinc

'Αντίδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, adversarius: ex ἀντὶ, et δίκη, jus, lis.

'Αντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio: et

'Αντίδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, vicissim (vel contrà) datus, item ANTIDOTUM, vel remedium adversus mala corporis datum. Th. δίδωμι, do.

'Αντίδωρον, ου, τὸ, donum dono relatum.

'Αντίζεσθαι, præs. inf. med. Ion. pro ἀνθίζεσθαι, castra castris opposita habere. Th. ἵζω.

'Αντίη, adversa, Ion. pro ἀντία. q. v. ex ἀντίος.

'Αντίθεμαι, Poët. pro ἀνατίθεμαι, impono.

'Αντίθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, divinus, æqualis deo: ex ἀντὶ, æquè, et Θεὸς, deus

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, *oppositio.* et
Ἀντίθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *oppositus:* ab ἀντιτίθημι.

Ἀντιθευσόμενος, η, ον, *qui contra aliquem est cursurus:* f. 1. part. à θέω, *curro.*

Ἀντίθημι, pro ἀνατίθημι, *repono.*

Ἀντίθροος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vicissim (vel contrà) sonans:* ab ἀντὶ et θρόος.

Ἀντίθυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *januæ oppositus:* ex ἀντὶ et θύρα.

Ἀντικαθήμενος, *obsidens, oppugnans.*

Ἀντικαθίστημι, *resisto:* præs. inf ἀντικαθιστάναι. Ex ἀντὶ, κατὰ, et ἵστημι.

Ἀντικακηγορέω, ῶ, f. ήσω, *vicissim maledico:* ex ἀντὶ et κακηγορέω.

Ἀντικαλέω, -ῶ, *vicissim invito:* fut. έσω et ήσω, perf. ἀντικέκληκα. a. 1. ἀντεκάλεσα. Th. καλέω.

Ἀντικαταλλάσσομαι, vel -ττομαι, *commuto.*

Ἀντικαταλλάττω, *comparo.* Th. ἀλλάττω.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, *retentio:* ab ἀντὶ, κατὰ, et σχέσις. Th. ἔχω.

Ἀντικατασκευάζω, *contrà struo.*

Ἀντικάτησθαι, Ion. pro ἀντικάθησθαι, *è regione alicujus sedere:* ex ἀντὶ et κάθημαι. Th. ἧμαι.

Ἀντικατίζεσθαι, Ion. pro ἀντικαθίζεσθαι, *castra castris opposita habere.* Ἀντικατιζεύμενος, Ion. pro -όμενος, et hoc pro -όμενος, præs. part. m. à καθίζω.

Ἀντίκειμαι, *opponor:* fut. ἀντικείσομαι. præs. part. ἀντικείμενος, ου, *adversarius.* Ex ἀντὶ et κεῖμαι.

Ἀντικηρύσσω, *præconis voce contrà edico, publicè proclamo.*

Ἀντικιχράω, -ῶ, *vicissim commodo:* ab ἀντὶ et κιχράω.

Ἀντικρίνομαι, *judicio contendo contra aliquem.*

Ἀντικρίνω, *comparo:* ex ἀντὶ et κρίνω.

Ἀντικρούω, f. ούσω, *retundo:* item *contra spem evenio:* ex ἀντὶ et κρούω.

Ἄντικρυς, ἀντικρύς, *è regione,* CONTRA, cum gen. adv. Th. ἀντί

Ἀντικτερίζω, fut. σω, perf. κα, *contrà vel vicissim funero:* ex ἀντὶ et κτερίζω. Th. κτέρεα.

Ἀντικύριον, ου, τὸ, *helleborus,* sic dictus ab urbe Anticyra.

Ἀντικύρσας, αντος, ὁ, *consequutus (vel nactus) sum,* pro ἀντικυρήσας, aor. 1. part. act. verbi ἀντικυρέω.

Ἀντιλάβη, ῆς, ἡ, *apprehensio:* ab ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλάβοις, *vicissim accipias:* 2. sing. a. 2. opt act. ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλάζομαι et Ἀντιλάζυμαι, utràque formâ ab Atticis usitatâ, hàc frequentiùs: *vicissim prehendo, retineo:* ex ἀντι et λάζομαι sive λάζυμαι.

Ἀντιλαμβάνω, *vicissim accipere:* ἀντιλαμβάνομαι, *suscipio, libero juvo:* cum gen. *opitulor.* fut. λήψομαι. a. 2. m. ἀντελαβόμην, ου, ετο. Ab ἀντὶ et λαμβάνω.

Ἀντιλάμπω, *resplendeo.* Th. λάμπω, *luceo.*

Ἀντιλέγω *contradico:* fut. ξω, perf. κα. imperf. ἀντέλεγον. perf. m. ἀντιλέλογα, cum dat. Ex ἀντὶ et λέγω.

Ἀντιληπτέον, *suscipiendum,* adj. verbale, ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ, *defensor.*

Ἀντίληψις, εως, ἡ, *opitulatio, subsidium:* ab aor. sing. 2. præs. pass. verbi ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀντιλογία, ας, ἡ *contradictio, in jure disceptatio, et causæ dictio:* ex ἀντὶ et λέγω.

Ἀντιλοιδορέω, -ῶ, *convitium regero:* imp. ἀντελοιδόρουν, -ουν f. ήσω. perf. ἀντιλελοιδόρηκα. Th. λοίδορος.

Ἀντίλοχος, ου, ὁ, *Antilochus,* nom. propr.

Ἀντιλυπέω, -ῶ, *vicissim molesto:* ex ἀντὶ et λύπη. Hinc

Ἀντιλύπησις, εως, ἡ, *molestia vicissim exhibita.*

Ἀντίλυτρον, ου, τὸ, *redemptionis pretium.* Th. λύω, *solvo.*

Ἀντιμαρτυρέω, *contrarium testor:* f. ήσω.

Ἀντιμαχετὴς, ου, ὁ, *oppugnans,* vel *qui pugnat contra aliquem:* ex ἀντὶ et μάχομαι.

Ἀντιμεθίσταται, *in locum alterius constituitur:* ex ἀντὶ, μετὰ, et ἵστημι.

Ἀντιμελίζω, *contrà modulor:* ab ἀντὶ et μέλος.

Ἀντιμεταβολὴ, ῆς, ἡ, *commutatio.*

Ἀντιμετρέω -ῶ, *vicissim metior, rependo:* f. ήσω. perf. ἀντιμεμέτρηκα. aor. 1. ἀντεμέτρησα. f. 1. pass. ἀντιμετρηθήσομαι. Ex ἀντὶ et μέτρον.

Ἀντίμιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æmulus.* Th. μιμέομαι.

Ἀντιμισθία, ας ἡ, *compensatio, remuneratio:* ex ἀντὶ et μισθός.

Ἀντιμνηστεύω, *profando emulor.*

Ἀντίμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contrarius in cantu, diversi cantûs:* ex ἀντὶ et μολπή.

Ἀντιξοεῖν, *repugnare,* Poët. pro ἀντικεῖσθαι. Hinc ἀντίξοος, *contrarius.*

Ἀντίον, *liciatorium.* Est et *malum,* qui similis est liciatorio. It. adv. *ex adverso:* ab

Ἀντίος, ία, ίον, *adversus:* ab ἀντί.

Ἀντιόομαι, -οῦμαι, *adversor:* a.1. ind. pass. ἠντιώθην. Th. ἀντί.

Ἀντιοῦσθαι, *adversari:* inf. verbi præced.

Ἀντιόχεια, ας, ἡ, *Antiochia,* nomen urbis.

Ἀντιοχεὺς, έος, ὁ, *Antiochensis.*

Ἀντίοχος, ου, ὁ, *Antiochus,* nom. propr.

Ἀντιόων, et in f. g. ἀντιόωσα, *occurrens,* Poët. pro ἀντιῶν et ἀντιῶσα, præs. part. act. contr. ab ἀντιάω. Th. ἀντί.

Ἀντιόωντο, pro ἀντιάοιτο, et ἀντιόῳο, pro ἀντιάοιο, præs. opt. pass. ab ἀντιάομαι. Th. ἀντὶ.

Ἀντίπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *adversarius in luctâ, æmulus:* ex ἀντὶ et πάλη.

Ἀντιπαραβαλοῦμεν, *conferemus,* 1. pl. fut. 2. act. ab ἀντιπαραβάλλω, quod ex ἀντὶ, παρὰ, et βάλλω· undè et

Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, *comparatio collatio.*

Ἀντιπαράγω, *retribuo, copias hostibus oppono, resisto:* f. ξω. Th. ἄγω.

Ἀντιπαρακαλέω, -ῶ, *è diverso cohortor.*

Ἀντιπαρασκευάζομαι, *contra aliquem me paratum habeo, do operam ut par sim:* ex ἀντὶ et παρασκευάζω.

Ἀντιπαρασχεῖν, *retribuere,* a. 2. inf. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω.

Ἀντιπαράταξις, εως, ἡ, *acies contra instructa:* ab

Ἀντιπαρατάττω, *contrà colloco in acie, aciem contrà instruo:* ab ἀντὶ, παρὰ, et τάττω.

Ἀντιπαρέρχομαι, *ex adverso prætereo,* Luc. x. 33. *supervenio,* Sap. Salom. xvi. 10. f. 1. m. ἀντιπαρελεύσομαι. a. 2. act ἀντιπαρῆλθον. Ex ἀντὶ, παρὰ, et ἔρχομαι.

Ἀντιπαρίημι, fut. ήσω, *promitto alicui rem, aliam alius rei vice:* ex ἀντὶ et παρίημι.

Ἀντίπας, ου, ὁ, nomen viri Gr. q. d. *Vice omnium.*

Ἀντιπατρὶς, ίδος, ἡ, nom. urbis.

Ἀντίπατρος, ου, ὁ, *qui patri adversatur:* ex ἀντὶ et πατήρ.

Ἀντίπατρος, ου, ὁ, *Antipater,* Tarsensis, philosophus Stoicus.

Ἀντιπέμπω. f. ψω, *remitto:* ex ἀντὶ et πέμπω.

Ἀντιπέραιος, *ex adverso situs.*

Ἀντιπέραια, *loca ex adverso sita.*

Ἀντιπέραν, adv. *è regione,* cum gen. Omnia ex ἀντὶ et πέραν.

Ἀντιπεριβάλλω, f. αλῶ, *ex adverso cingo:* Th. βάλλω.

Ἀντιπερίσπασμα, ατος, τὸ, *stratagema, quum hostes alibi detinentur:* ab.

Ἀντιπερισπάω, ῶ, fut. άσω, *retraho.*

Ἀντιπεριΐσταται, *degenerat:* ex ἀντιπεριΐστημι.

Ἀντιπεφάσθαι, *contrà* vel *loco alterius occidi,* præt. inf. pass. ab ἀντὶ et πέφαμαι, perf. verbi inusitat. φάομαι.

Ἀναπίπτω, *obnitor:* fut. ἀντιπτώσω. perf. ἀντιπέπτωκα. Ex ἀντὶ et πίπτω.

Ἀντιπληρόω, *expleo:* fut. ώσω: ex ἀντὶ et πληρόω.

Ἀντιπνέειν, *restare,* præs. inf. ex ἀντὶ et πνέω.

Ἀντίπνοια, οίας, ἡ, *flatus adversus.*

Ἀντιποιέω, ῶ, f. ώσω, *contra facio, assimulo:* in pass. *contrà fio, vicissim fio:* in med. ἀντιποιοῦμαι, *vindico, mihi attribuo.*

Ἀντιποίησις, έως, ἡ, *studium alicujus rei comparandæ,* ut ἀρετῆς, *vindicandæ, tenendæ.*

Ἀντιποιούμενος, ου, ὁ, *contrà faciens:* cum gen. *assequi conans, affectans.* præs. part. pass. ab ἀντιποιέω. Th. ποιέω.

Ἀντιπολεμέω. fut. ήσω, *resisto:* hinc

Ἀντιπολέμιος, et ἀντιπόλεμος, *hostis, in bello adversarius.* Th. πόλεμος.

'Αντίπολις, εως, ἡ, *urbs adversariæ urbi opposita.*

'Αντίπορος, ε, ὁ ϗ ἡ, *oppositus, è regione positus:* ἀντιπόροιο, gen. Ion. ab ἀντιπέπορα, perf. m. verbi ἀντιπείρομαι.

'Αντίπους, οδος, ὁ, *adversa vestigia figens:* nom. pl. ἀντίποδες, *ANTIPODES:* ab ἀντὶ et πῦς.

'Αντιπράττω, *obsisto:* f. ξω. perf. ἀντιπέπραχα. Ex ἀντὶ et πράττω.

'Αντιπρήσσειν, Ion. pro ἀντιπράσσειν, *adversari.* Th. πράσσω.

'Αντιπροήεσαν, *obviam prodierant,* Att. pro -ήεισαν, 3. plur. perf. m. ab ἀντιπρόειμι Th. ἶμι, seu ἴω, *eo.*

'Αντιπρόσωποι, οἱ, *se mutuò aspicientes.*

'Αντίπρωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui proram habet in aliquem conversam:* ex ἀντὶ et πρῶρα.

'Αντίπτωμα, ατος, τὸ, *ruina:* ex ἀντιπίπτω.

'Αντίῤῥησις, εως, ἡ, *contradictio:* ab ἀντιῤῥέω, *contradico:* ex ἀντι et ῥέω.

'Αντισήκωσις, εως, ἡ, *compensatio.* Th. σηκός.

'Αντισθένης, ε, ὁ, *Antisthenes,* nom. propr.

'Αντιςὰς, άντος, ὁ, *ex adverso stans:* a. 2. part. act. ab ἀνθίςημι. Th. ἵςημι.

'Αντίςασις, εως, ὁ, *resistentia.*

'Αντιςασιώτης, ε, ὁ, *adversæ factionis homo.* Hinc ἀντιςατεω, -ῶ, *adversor.* Th. idem.

'Αντίςοιχος, ε, ὁ ϗ ἡ, *è regione oppositus:* item *æqualis.* 'Αντιςοιχία, ας, ἡ, *duarum rerum intensè opposita collocatio.* 'Αντιςοιχέω, -ῶ, *oppositus sum è regione.* 'Αντιςοίχως, adv. *oppositâ serie.* Omnia ab ἀντὶ et ςοῖχος. Th. ςείχω.

'Αντίςομος, ε, ὁ ϗ ἡ, *adversam frontem habens:* ex ἀντὶ et ςόμα.

'Αντιςρατεύομαι, *repugno:* fut. εύσομαι. perf. pass. ἀντεςράτευμαι. Th. ςρατός.

'Αντιςρατοπεδεύω, *ex adverso castra metor:* ex ἀντὶ et ςρατόπεδον, *castrum.*

'Αντισχεῖν, idem quod ἀντέχειν. 'Αντίσχεσθε, *opponite,* aor. 2. imp. verbi ἀντέχω.

'Αντίταγμα, ατος, τὸ, *agmen quod alii agmini opponi potest, quod alicui opponitur.*

'Αντιτακτικὸς, ε, ὁ, *vim repugnandi habens, qui aciem contra hostem ordinat.*

'Αντιτάσσομαι, ῃ, εται, *ordini me oppono, obedire recuso, resisto:* f. άξομαι. perf. ἀντιτέταγμαι. Ex ἀντὶ et τάσσω. Inde 'Αντίταξις, εως, ἡ, *aciei instructio contra hostem:* item *repugnantia.*

'Αντιτείνειν, præs. inf. *contra tendere:* ex ἀντὶ et τείνω.

'Αντιτίειν, præs. inf. ex ἀντὶ et τίω, *luo.*

'Αντιτίθημι. *resisto, retribuo, oppono, loco alterius pono, ex adverso statuo.* Th. τίθημι.

'Αντιτιμάω, f. ήσω, *vicissim honoro, dignum dico* vel *statuo.*

'Αντίτομον φάρμακον, est remedium, quod secatur, et paratur, adversus morbi dolores, et vim. Ex ἀντὶ et τέτομα, perf. m. verbi τέμνω.

"Αντιτος, pro ἀντίτιτος, per Sync. *vicissim punitus:* ex ἀντὶ et τίω.

'Αντίτυπον, ε, τὸ, *typus alii typo respondens:* ex ἀντὶ et τύπος.

'Αντίτυπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ictum propellens:* ex ἀντὶ et τύπτω.

'Αντιτύχοις, *consequaris,* aor. 2. opt act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντὶ et τυγχάνω.

'Αντιφερίζειν, *obviam se afferre, contendere,* præs. inf. act. Ex ἀντὶ et φέρω.

'Αντιφερίξαι, *obviam se obtulisse, contendisse,* Poët. et Dor. pro ἀντιφερίσαι, aor. 1. inf. act. ἀντιφερίζω.

'Αντιφέρομαι, *resisto, obviam me fero, repugno:* præs. inf. ἀντιφέρεσθαι. Th. φέρω.

'Αντιφθέγγομαι, f. ξομαι, *respondeo, contrà loquor:* ex ἀντὶ et φθέγγομαι.

'Αντίφθεγμα, τὸ, *echo.*

'Αντιφιλονεικέω, fut. ήσω, *contra rixor.*

'Αντίφιλος, ε, ὁ, *Antiphilus,* nom. propr.

'Αντιφυτεύω, *vicissim gigno:* f. εύσω. perf. κα. ex ἀντὶ et φυτεύω. Th. φύω.

'Αντιφωνέω, fut. ήσω, *alternatim respondeo.* Th. φωνή.

'Αντιφωνὴ, ῆς, ἡ, *Antiphona.* Th. φωνή.

'Αντιχρᾶν, *sufficere,* præs. inf. ex ἀντὶ et χράω.

'Αντίχρησις, εως, ἡ, *mutuus usus.*

'Αντίχριςος, ε, ὁ, *Antichristus, Christo adversarius.*

'Αντιωθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi ἀντιόομαι.

'Αντλέω, -ῶ, *haurio:* præs. inf. ἀντλεῖν. f. ήσω. perf. ἤντληκα, a. 1. ἤντλησα. Th. ἄντλος.

"Αντλη, ης, ἡ, Poët. pro ἄντλος.

"Αντλημα, ατος, τὸ, *haustrum.* Th. ἄντλος.

'Αντλῆσαι, *hausisse,* a. 1. inf. et ἄντλησον, άτω, *haurito,* aor. 1. imp. verbi ἀντλέω.

"ΑΝΤΛΟΣ, ε, ὁ, *sentina.* Hinc ἄντλιον, ε, τὸ, *vas quo aqua sentinæ exhauritur.*

'Αντοικοδομέω, f. ήσω, *loco alterius destructi ædificii novum exstruo,* ex ἀντὶ et οἰκοδομέω.

'Αντολὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro ἀνατολὴ, *ortus.*

"Αντομαι, *occurro, obvius fio:* item *supplico.*

'Αντορχέομαι, ῦμαι, *vicissim* (vel *contrà*) *salto:* part. præs. ἀντορχέμενος. Ab ἀντὶ et ὀρχέομαι.

'Αντοφθαλμέω, -ῶ, cum dat. *obnitor, obluctor:* f. ήσω. perf. ἀντωφθάλμηκα. Ex ἀντὶ et ὀφθαλμός.

'Αντριὰς, άδος, ἡ, *in antris versans:* ab ἄντρον.

"Αντροθεν, *ex antro,* Poët. adv. ab

"ΑΝΤΡΟΝ, ε, τὸ, *ANTRUM.*

'Αντρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *antris plenus, cavernosus:* ab eod.

"Αντρω, gen. Dor. pro "Αντρε.

"Αντυγες, αἱ, *habenæ,* nom. pl. ab

"ΑΝΤΥΞ, ῦγος, ἡ, *ambitus et circumferentia currus;* in dat. pl. ἄντυξι, παρὰ τὸ ἄνω τεύχειν, quia sursum extenditur.

'Αντυπουργεῖν, Ion. pro ἀνθυπουργεῖν, *vicissim inservire:* ex ἀντὶ et ὑπυργός.

'Αντωθέω, -ῶ, *repello, renitor, obnitor:* ἀντωθεῖσθαι, præs. inf. pass. Inde ἄντωσις, εως, ἡ, *repulsio, renixus:* Ab ἀντὶ et ὠθέω.

'Ανύβριςος, ε, ὁ ϗ ἡ, *contumeliæ expers:* ex ἄνευ et ὕβρις.

'Ανύδρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *aridus, aquâ carens:* ex α et ὕδωρ, ν inserto, euphoniæ causâ.

"Ανυε, *perficiebat,* 3.sing.imperf. Dor. vel Ion. verb. ἀνύω.

"Ανυμες, *perficiebamus,* Dor. Syn. pro ἠνύομεν, 1. pl. imp. act. verbi ἀνύω.

'Ανῦσα, *quæ perficit,* præs. part. f. g. ab ἀνύω.

'Ανυπαρξία, ας, ἡ, *interitus, essentiæ privatio:* ab α et ὑπάρχω, *sum.*

'Ανυπέρβλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *insuperabilis.*

'Ανυπεύθυνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *innoxius, legibus non obnoxius, qui rationem reddere non tenetur:* ex α, ὑπὸ, et εὐθύναι *rationes.*

'Ανυπευθύνως, adv. *cum libertate.*

'Ανυπόδατος, ε, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἀνυπόδητος, *discalceatus, sine calceis:* ab α et ὑποδέω. Th. δέω.

'Ανύποιςος, ε, ὁ ϗ ἡ, *intolerabilis, non ferendus:* α, ὑπὸ, et οἶςος, ab οἴω, pro φέρω.

'Ανυπόκριτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *minimè simulatus, non fucatus;* ex α et ὑποκρίνομαι.

'Ανυπομένητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *intolerabilis:* ex α et ὑπομένω.

'Ανυπονόητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non suspicans, improvisus:* ex α, et ὑπονόητος, *suspectus.*

'Ανύποπτος, et ἀνυπόπτευτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non suspectus, suspicione vacans.* Et

'Ανυπόπτως, adv. *citra suspicionem.* Ex ἀνά, ὑπὸ, et ὄπτομαι.

'Ανυπόςατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *intolerabilis, qui non potest subsistere:* ab α et ὑποςὰς. Th. ἵςημι.

'Ανυπότακτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *refractarius:* ex α et ὑπόταϰτος.

'Ανυσάμην, Dor. pro ἠνυσάμην, *confeci, acquisivi,* aor. 1. m. verbi ἀνύω.

'Ανύσας, ὁ, *qui perfecit:* aor. 1. part. act. ab ἀνύω.

'Ανυσίεργος, ε, ὁ ϗ ἡ, *operis conficiendi studiosus, laboriosus;* ab ἀνύω et ἔργον.

'Ανύσιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *efficax, utilis:* et

'Ανυσίμως, adv. *efficaciter, perfectè:* ab

"Ανυσις, εως, ἡ, *effectio, perfectio, profectus, commodum:* ab ἀνύω.

'Ανύσσας, αντος, ὁ, pro ἀνύσας, Poët.

Ἀνυςὸς, ὃ, ὁ ἡ ἡ, *qui effici potest;* item *promptum, facile,* ὡς ἀνυςὸν ἐςι, *quoad fieri potest pro viribus.*

Ἀνυςἰκὸς, ᾦ, ὁ ἡ ἡ, vel ἀνυτικὸς, *efficax.* Ab ἀνύομαι.

Ἄνῦτο, *perficiebatur,* Dor. pro ἤνυτο, imp. verbi ἄνυμι· vel est 3. plusq. perf. pass. ab ἀνύω.

Ἀνυψόω, *erigo, sublevo :* ex ἄνα et ὑψόω.

ἈΝΥ'Ω *perficio, prosum, impleo, consumo, impetro, festino :* f. σω. perf. ἤνυκα.

Ἄ'ΝΩ, *sursum,* adv. ὁ ἄνω, sc. ὤν, *supernus,* ἡ ἄνω, sc. ὄσα, *superna,* τὰ ἄνω, sc. ὄντα, *quæ sursùm sunt,* compar. ἀνώτερον, *superiùs, altiùs.*

Ἀνῶ, *deseram,* a. 2. sub. act. ab ἀνίημι. a. 2. ἀνῆν.

Ἄνωγα, præt. m. Ion. pro ἤνωγα. *jussi :* ab ἀνώγω, et ἀνωγέω.

Ἀνώγαιον pro ἀνώγεον, q. v.

Ἄνωγεν, imp. vel a. 2. Ion. pro ἤνωγεν· ἀνώγῃ, aor. 2. sub. ab ἀνώγω.

Ἀνῶγεον, ὁ, τὸ, *cœnaculum,* et Att. ἀνώγεων, ώ, τὸ. Scribitur et ἀνώγαιον, q. d. ἄνω τῆς γῆς, *supra terram.*

Ἀνωγέω, *suadeo* : ab ἀνωγὴ vel ἀνώγω, q. v.

Ἀνώγηθι, et per Sync. ἄνωχθι, *jube :* præs. imp. ab

Ἀνώγημι, idem quod ἀνώγω, q. v.

Ἀνῶγμαι, ξαι, κται, *apertus sum.* perf. pass. verbi ἀνοίγομαι· part. ἀνεῳγμένος, η, ον. Th. οἴγω.

Ἀνώγυν, *jubebam,* pro ἠνώγυν, imp. Ion. ab ἀνωγέω, seu ἀνώγω.

ἈΝΩ'ΓΩ, *jubeo, hortor :* f. ξω. perf. ἤνωχα. a. 1. ἤνωξα.

Ἀνωδυνία, ας, ὁ, Poët. pro quo et νωδυνία, *indolentia, doloris vacuitas :* à seq.

Ἀνώδυνος, ὁ ἡ ἡ, *dolorem nullum sentiens :* et ἀνώδυνον φάρμακον, *quod dolorem sedat :* ex α priv. et ὀδύνη.

Ἀνωδύνως, adv. *sine dolore,* à præc.

Ἄνωθεν, *desupèr, supernè, è loco superiori, è cœlo, à principio, denuò. rursum :* οἱ ἄνωθεν dicunter *majores nostri, veteres.* Ab ἄνω.

Ἀνωθέω, *propulso, repello, sursùm impello :* fut. ήσω et ώσω. aor 1. inf. act. ἀνῶσαι. med. ἀνώσασθαι. part. ἀνωσάμενος· indè

Ἀνώθησις, εως, ἡ, *impulsio sursùm, versùs,* vel *repulsio.* Th. ὠθέω.

Ἀνώϊςος, ου, ὁ ἡ ἡ, *inopinatus, improvisus :* hinc ανωϊςὶ, *inopinatò.* Ex α et οἴω.

Ἀνωΐχθην, resolutâ dipthongo, pro ἀνῴχθην, a. 1. ind. pass.

Ἀνῷκται, *apertus est :* 3. sing. perf. pass. ἀνῷγμαι, verbi ἀνοιγω.

Ἀνώλεθρος, ου, ὁ ἡ ἡ, *interitui non obnoxius:* ex α et ὄλεθρος, *mors.*

Ἀνώμᾰλον, τὸ, *inæquale.* Hinc

Ἀνωμαλία, ας, ἡ, *inæqualitas :* ex α et ὁμαλὸς, *æqualis.*

Ἀνωμοτὶ, *sine jurejurando :* adv. ex α et ὄμνυμι, *juro.*

Ἀνώμοτος, ου, ὁ ἡ ἡ, *injuratus, non adactus jurejurando, citra jusjurandum :* ex α priv. et ὄμνυμι, *juro.*

Ἄνων, οντος, ὁ, *expediens,* præs. part. ab ἀνύω.

Ἀνώνυμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *expers nominis.* Th. ὄνυμα.

Ἀνωρθώθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. ab ἀνορθόω.

Ἀνωρία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *intempestivitas:* ex α et ὥρα, *tempus.*

Ἀνῷσαι, *retulisse,* Ion. pro ἀνοῖσαι vel ἀνενεῖκαι, et ἀνενέγκαι, a. 1. inf. act. verbi ἀναφέρω. vel ἀνῶσαι, *repulisse,* est a. 1. inf. act ab ἀνωθέω pro ἀνώθω, *repello.*

Ἀνωσάμενος, ὁ, aor. 1. part. m. verbi ἀνωθέω.

Ἀνώσασθαι, *repulsum fuisse,* a. 1. inf. m. verbi ἀνωθέω.

Ἀνωτερικὸς, ἡ, ὸν, *superior :* ex ἄνω et ἀνώτερος.

Ἀνωφελὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, *inutilis :* ex α et ὄφελος, εος, τὸ, *utilitas.*

Ἀνῶχα, *aperui,* 1. sing. præs. ind. act. verbi ἀνοίγω.

Ἀνώχθην, ης, η, *apertus fui,* a. 1. ind. pass. verbi ἀνοίγομαι.

Ἄνωχθι. Vide ἀνώγηθι.

Ἀνώχθω, pro ἀνωγέτω, *jubeat,* ut ἄνωχθι, pro ἄνωγε, per Metaplasm. ab ἀνώγω.

Ἄξαιμι, αις, αι, *fregerim,* et in 3. pl. ἄξαιεν, aor. 1. opt. act. ἄγνυμι, seu ἄγω. f. ἄξω. a. 1. ἦξα.

Ἄξας, *ducens,* a. 1. part. act. ab ἄγω, f. ἄξω.

Ἄξε, vel est præs. imp. futuri formam habens ab ἄξω, quod Poëtæ formant à f. 1. verbi ἄγω, vel dictum est pro ἄξον, ut vicissim in a. 2. reperitur λάβον, pro λάβε.

Ἄξεια, ας, ε, et in 3. pl. ἄξειαν, a. 1. opt. Æol. ab ἄγνυμι, seu ἄγω, *frango.*

Ἄξενος, ου, ὁ ἡ ἡ, Poët. ἄξεινος, *sine hospite :* ex α et ξένος.

Ἄξεςος, ου, ὁ ἡ ἡ, *radendo non politus :* ab α et ξεςός. Th. ξέω.

Ἀξία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *dignitas, meritum:* ab ἄξιος.

Ἀξιάγαςος, ου, ὁ ἡ ἡ, *admiratione dignus, admirabilis :* ab ἄξιος et ἀγαςός.

Ἀξιάκυςος, ου, ὁ ἡ ἡ, *auditu dignus:* item *memorabilis.* ab ἄξιος, et ἀκούω.

Ἀξιακρόατος, ου, ὁ ἡ ἡ, idem. Th. ἀκροάομαι, *audio.*

Ἀξιαπήγητος, Ion. pro ἀξιαφήγητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *memorabilis :* superl. Ἀξιαπηγητότατος, et ἀξιαφηγητότατος, *memoratu dignissimus:* ab ἄξιος et ἀφήγησις. Th. ἡγέομαι.

Ἀξιέραςος, ου, ὁ ἡ ἡ, *amabilis:* ab ἄξιος, et ἐράω, *amo.*

Ἀξιεῦμαι, *dignum censeo,* Dor. pro ἀξιοῦμαι, præs. ind. ac ἀξιόω.

ἈΞΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *ASCIA, securis,* Angl. AN AX, qu. ab ἄγω, vel הַצִּנָה.

Ἀξιοθαυμάςος, ου, ὁ ἡ ἡ, *dignus admiratione:* ab ἄξιος et θαυμάζομαι.

Ἀξιοθέητος, Ion. pro ἀξιοθέατος, ου, ὁ ἡ ἡ, *spectatu dignus:* ab ἄξιος et θεάομαι.

Ἀξιόλογος, ου, ὁ ἡ ἡ, *laude dignus.* ex ἄξιος et λόγος, *fama.*

Ἀξιόμαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, *qui alicui resistere potest pugnando :* ab ἄξιος et μάχομαι.

Ἀξιονίκης, ου, ὁ ἡ ἡ, *victoriâ dignus:* ab ἄξιος et νίκη.

Ἀξιοπιςία, ας, ἡ, *auctoritas fide digna:* à seq.

Ἀξιόπιςος, ου, ὁ ἡ ἡ, *fide dignus :* ex ἄξιος et πίςις, *fides.*

ἌΞΙΟΣ, ία, ιον *dignus,* cum gen. Hinc

Ἀξιότης, τητος, ἡ, *dignitas, meritum.*

Ἀξιῦν, præs. inf. vide ἀξιόω.

Ἀξιόχρεως, Ion. et Att. *qui est par solvendo, ac proinde fide dignus:* ab ἄξιος, et χρέως.

Ἀξιόω, -ῶ, *dignor,* cum gen. *æquum censeo :* imp. ἠξίοον, -ουν· fut. ώσω, perf. ἠξίωκα. aor. 1. ind. ἠξίωσα. a. 1. sub. ἀξιώσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἀξιῶσαι. pass. præs. ἀξιόομαι, -οῦμαι, *dignus censeor.* 3. pl. præs. imperat. pass. ἀξιύσθωσαν, *digni censentur.* perf. ἠξίωμαι. aor. 1. ἠξιώθην. f. 1. ἀξιωθήσομαι. Th. ἄξιος.

Ἀξίωμα, ἄτος, τὸ, *dignitas, auctoritas:* item *enuntiatum:* ab ἀξιόω.

Ἀξιωματικὸς, ου, ὁ ἡ ἡ, *auctoritate præditus. augustus:* ab ἀξίωμα.

Ἀξίως, adv. *dignè.*

Ἀξιώσεια, ας, ε, *dignatus fuerim.* a. 1. opt. Æol. verbi ἀξιόω.

Ἀξίωσις, εως, ἡ, *petitio, dignitas, auctoritas, amplitudo.*

Ἄξομαι, *obducam,* f. 1. med. verbi ἄγω.

Ἄξον, aor. ἃ. imp. act. *duc,* vel *frange:* ab ἄγω vel ἄγνυμι. f. ἄξω.

Ἄξονα acc. sing. ἄξονι, dat. ab ἄξων.

Ἄξυλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *ligno carens,* vel *plenus ligno:* ab α, vel priv. vel epitat. et ξύλον.

Ἄξω, Dor. ἄξῶ. fut. 1. act. *ducam,* vel *frangam :* ab ἄγω, vel ἄγνυμι.

ἌΞΩΝ, ονος, ὁ, *axis asser:* qu. ab ἄγω, quia circa axem rota agitur.

——αο, Æol. et Bœot. in gen. sing. 1. decl. simpl pro -ου, ut Αἰνείαο pro Αἰνείου. Est et Ion. et Poët. pro ω, in 2. pers. sing. a. 1 m. ut pro ἐτύψω, ἐτύψαο.

Ἀοιδᾶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab ἀοιδὸς, vel ἀοιδή.

Ἀοιδὴ, ῆς, et Dor. ἀοιδὰ, ᾶς, ἡ *cantus :* dat. pl. Ion. ἀοιδῇσι pro ἀοιδαῖς, à perf. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω.

Ἀοιδιάω, f. άσω, *cano* à præc.

Ἀοίδιμος, ου, ὁ ἡ ἡ, *celebris, decantatus.*

Ἀοιδὸς, οῦ, ὁ, *cantor, poeta.* Th ἀείδω.

Ἀοιδοτάτη, ης, ἡ, *canendi peritissima, cantu suavissima :* superl. ab ἀοιδός.

Ἀοίκητος, ου, ὁ ἡ ἡ, *inhabitatus:*

Ἄοικος, ου, ὁ ἡ ἡ, *domo carens:* ex α et οἶκος.

Ἄοινος, ου, ὁ ἡ ἡ, *vino carens :* ex α et οἶνος, *vinum.*

Ἄοκνος ὁ ᾗ ἡ, *impiger, intrepidus:* ex ὄκνος, *pigritia, ignavia.*

Ἀολλέες, εἷς, οἱ ᾗ αἱ, *conferti*, nom. pl. masc. et fœm. gen. ab ἀολλὴς, ὁ ᾗ ἡ, acc. pl. similis nominativo contracto, ἀολλέας, εἷς· dat. ἀολλέσι.

Ἀολλήδην, *confertim, simul*, adv. Poët. ab

ΑΟΛΛΗ'Σ, έος, ὁ ᾗ ἡ, *confertus, congregatus.* Hinc

Ἀολλίζω, et ἀολλέω, *congrego.*

——άοντι, -ῶντι, terminatio Dor. 3. pers. pl. præs. ind. act. contr. pro -άυσι, vel -ῶσι, ut βοάοντι, pro βοάυσι, βοῶσι.

Ἀόπλυς, acc. pl. *inermes*, ab ἄοπλος, ὁ ᾗ ἡ, ex ὅπλα, τὰ, *arma.*

ἌΟΡ, et ἄορ, ρος, τὸ, *ensis:* qu. ab ἀείρω, quia *suspenditur.*

Ἀορασία, ας, ἡ, *cæcitas:* ex *a* priv. et ὁράω, *video.*

Ἀόρᾱτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *invisibilis.*

Ἀοράτως, *invisibilitèr*, adv.

Ἀόργητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui non irascitur.*

Ἀορία, ας, ἡ, *tenebræ:* ab *a* priv. et ὁράω, *video.*

Ἀοριςαίνω, *dubito, nihil definio, hæsito.*

Ἀοριςέομαι, -ῦμαι, *indefinitus sum.*

Ἀοριςία, ας, ἡ, *infinitas.*

Ἀοριςικὸς, ὴ, ὸν, *indefinitivus.*

Ἀόριςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *infinitus, interminatus.*

Ἀορίςως, adv. *infinitè, indeterminatè.* Omnia ex *a* priv. et ὅρος, *terminus.*

Ἄορνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *avibus carens;* item nomen fluvii, *AVERNUS.* Th. ὄρνις, *avis.*

ΑΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, *arteria magna;* quæ à sinistro cordis sinu exoritur; apud Aristot. item *arca.*

ΑΟΡΤΗ'Ρ, ῆρος, ὁ, *lorum, (seu funis,) quo ensis, clypeus, aut pera, appenditur*, dat. pl. ἀορτηρέσσι, Poët. qu. ab ἀείρω, vel quasi ἄορα τηρῶν, ab ἄορ, et τηρέω, *servo.*

Ἄορτο, *sublatus erat*, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. Ion. ab ἀόρμην, pro ἠέρμην, plusq. perf. ind. pass. verbi ἀείρω. Quidam tamen ab ἦρτο factum volunt, η in *a* converso, et inserto *o*, 3. sing. indic. plusq. p. pass. ἄρτο, ἄορτο.

Ἀοσσέω, -ῶ, *auxilior, opem fero, adjuvo.* Hinc

Ἀοσσητὴρ, ὁ, *adjutor;* ἄνευ ὄσσης βοηθῶν, qui *non vocatus*, alteri opitulatur: ab ὄσσα, *vox.*

Ἄȣτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *illæsus:* ex *a* priv. et ȣτάω, *vulnero, percutio.*

Ἀοχλησία, ας, ἡ, *vacuitas à turbis.*

Ἀόχλητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui molestiâ vacat:* ab *a* priv. et ὄχλος, *turba.*

Ἄοψ, οπος, ὁ ᾗ ἡ, *visûs expers, cæcus:* ab *a* et ὄπτομαι, *video.*

Ἀπ', pro ἀπό.

* Ἀπαγαγεῖν. Vide ἀπάγω.

Ἀπαγγεῖλαι, *renuntiâsse*, a. 1. inf. act. ἀπάγγειλον, άτω, *renuntiato*, et in 2. pl. ἀπαγγείλατε, *renuntiate*, a. 1. imper. act. ἀπαγγείλας, άντος, ὁ, *renuntians*, part. a. 1. act. ab ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγελία, ας, ἡ, *narratio:* ab

Ἀπαγγέλλω, *renuntio*, fut. ἀπαγγελῶ, perf. ἀπήγγελκα· a. 1. ind. act. ἀπήγγειλα· a. 1. imperat. act. ἀπάγγειλον· infin. a. 1. act. ἀπαγγεῖλαι· præs. part. act. ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, pass. ἀπαγγελλόμενος· ex ἀπὸ, et ἀγγέλλω, *nuntio.*

Ἀπᾱγὴς, έως, ὁ ᾗ ἡ, *impenetrabilis:* ex *a* intensivo, et ἔπαγον, a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι.

Ἀπαγινέειν, Ion. pro ἀπάγειν, *auferre, abducere.* Th. ἄγω, *duco.*

Ἀπαγξαίμην, αιο, αιτο, *me strangularem*, a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω, *strangulo.*

Ἀπαγομένην, τὴν, *abductam.* acc. sing. præs. part. pass. fœm. g. ab ἀπάγω, *abduco.*

Ἀπαγορεύω, fut. εύσω, *abdico, prohibeo, interdico, recuso, nego:* ex ἀπὸ, et ἀγορεύω, *dico.*

Ἀπαγορευων, οντος, ὁ, *prohibens*, præs. p. act.

Ἀπαγριόω, -ῶ, fut. ώσω, *agreste reddo, effero, exaspero:* ex ἀπὸ et ἀγρός. Indè

Ἀπαγρίωσις, εως, ἡ, *efferatio, exasperatio.*

Ἀπάγχω, *strangulo, suffoco*, fut. ἀπάγξω, perf. ἀπηγχα· præs. ind. pass. ἀπάγχομαι, *strangulor;* f. 1. med. ἀπάγξομαι· a. 1. ind. med. ἀπηγξάμην, ω, ατο· ex ἀπὸ, et ἄγχω, *strangulo.*

Ἀπᾱγω, *abduco*, f. άξω, p. ἀπῆχα· a. 2. ind. act. ἀπῆγον, Att. ἀπήγᾱγον, imperat. ἀπάγαγε, inf. ἀπαγαγεῖν, part. ἀπαγάγων, οντος, ὁ· perf. ind. pass. ἀπῆγμαι, ξαι, κται· a. 1. ind. pass. ἀπήχθην· inf. a. 1. pass. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω, *duco, ago.*

Ἀπαγωγὴ φόρȣ, *tributi pensio.*

Ἀπᾱδεῖν, inf. præs. vel a. 2. act. *displicere:* ex *a* priv. et ἀδέω, ἅδω, seu ἁνδάνω, *placeo.*

Ἀπᾱδὶς, ιος, ἡ, *vis mentis, providentia, cogitatio;* in acc. pl. ἀπάδιας, et per Crasin ἀπάδις. Dicta qu. ἄπιδις, ab ἀπὸ, pro ἄπωθεν, ᾗ πόῤῥωθεν ἰδεῖν, quod mens et cogitatio res eminùs, et *antè* quàm acciderint, *videant* et *prævideant.*

Ἀπαειρόμενος, ȣ, ὁ, *discedens*, præs. part. m. ex ἀπὸ, et ἀείρω, *tollo.*

Ἀπαθανατίζω, *immortalitate dono, immortalem facio*, f. ίσω. Th. θάνατος, *mors.*

Ἀπᾱθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *impatiens, qui non est passus, affectione carens, illæsus, expers perturbationis, immotus, inoffensus:* ex *a* priv. et πάθος, εος, τὸ, *passio, affectus.*

Ἀπαὶ, præpos. Poët. pro ἀπὸ, *ab.*

Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, *inscitia, imperitia:* ex *a* priv. et παιδεύω, *instituo.* Th. παῖς.

Ἀπαίδευτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *ineruditus, illiteratus:* ex *a* priv. et παιδεύω, *instituo.* Th. παῖς.

Ἀπαιδοτρίβητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui non sub magistro exercitatus est;* item *inexercitatus:* ab *a* priv. παῖς, et τρίβω, *exerceo.*

Ἀπαιρείθω, *privare:* Ion. pro ἀφαιρείθω, 1. sing. a. 1. sub. pass. ab ἀφαιρέομαι.

Ἀπαιρεῖσθαι, præs. inf. pass. Ion. pro ἀφαιρεῖσθαι, *privari, spoliari:* ex ἀπὸ, et αἱρέω, *capio.*

Ἀπαιρερημένοι, οἱ, *fraudati:* Ion. redupl. et Att. pro ἀφῃρημένοι, vel ἀφηρεμένοι, nom. pl. masc. gen. p. part. pass. ab ἀφαιρέω.

Ἀπαίρω, *tollo, discedo;* f. ἀρῶ, p. ἀπῆρκα· a. 1. ἀπῆρα, imp. ἄπαρον, άτω, inf. ἀπᾶραι, p. pass. ἀπῆρμαι, a. 1. ἀπήρθην, sub. ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ· ex ἀπὸ, et αἴρω, *tollo.*

Ἄπαις, αιδος, ὁ ᾗ ἡ, *liberis carens:* ex *a* pr. et παῖς.

Ἀπαίσιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *infaustus, inauspicatus, mali augurii:* ab ἀπὸ, et αἴσιος, *faustus, lætus.*

Ἀπαΐσσω, f. ξω, *prosilio, cum impetu abeo:* a. 1. act. part. ἀπαΐξας. Th. ἀΐσσω, *ruo.*

Ἀπαιτεῖ, *repetit*, 3. sing. præs. ind. act. ἀπαίτει, *repetito*, 2. sing. imp. act. præs. ἀπαιτήσωσιν, 3. pl a. 1. sub. act. ab

Ἀπαιτέω, ῶ, fut. ήσω, *repeto:* ab ἀπὸ, et αἰτέω, *peto.*

Ἀπαίτησις, εως, ἡ, *repetitio, exactio*

Ἀπαιτίζω, f. ίσω, *postulo, exigo.*

Ἀπαλὰ, τὰ, *mollia*, h. e. *juvenilia.* ἀπαλὰς, τὰς, *teneras*, acc. pl. f. g. ab ἁπᾱλὸς, ἡ, ὸν, *mollis, tener.*

Ἀπάλαιςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui luctâ, vel calliditate, vel imposturis, est invictus, insuperabilis.* Th. παλαιςή.

Ἀπάλαιςρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *palæstræ imperitus:* ab *a* pr. et παλαίςρα. Th. πάλη, *lucta.*

Ἀπαλαλκέμεν, *arcere, repellere:* Dor. pro ἀπαλαλκεῖν, præs. inf. act. ἀπαλάλκοι, *arceat*, 3. sing. præs. opt. act. verbi

Ἀπαλάλκω, *arceo, repello.* Th. ἀλκὴ, *robur, vis.*

Ἀπάλαμνος, pro ἀπάλᾱμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *consilii inops, industriâ carens, difficilis:* ex *a* priv. et παλάμη, *palma, manus, ars, via, ratio, quâ aliquid efficimus.*

Ἀπάλᾱμος βίος, *vita miserrima:* cui nemo παλάμην, i. e. *artem (seu auxilium)* reperire potest, ut eam liberet. Sic ἀπάλαμον κακὸν, *malum unde quis eluctari nequit.* Th. παλάμη.

Ἀπαλάομαι, -ῶμαι, *deerro, vago:* ab ἀπὸ, et ἀλάομαι, *erro.*

Ἀπαλγέω, ῶ, *dedoleo, occalesco:* f. ήσω, p. ἀπήλγηκα· ex ἀπὸ, et ἀλγέω, *doleo.*

Ἀπάλειψον, *dele:* a. 1. imperat. act. ab

Ἀπαλείφω, f. ψω, p. φα, *deungo, doleo.* Th. ἀλείφω, *ungo.*

Ἀπαλεξίκᾱκον, ȣ, τὸ, *immedicabile, à quo malum depelli nequit:* ab ἀπὸ, ἀλέξω, et κακός.

Ἀπαληθεύω, f. σω, p. κα, *vera prædico;* ab ἀπὸ et ἀληθεύω. Th. ἀληθὴς, *verus.*

'Απαληλειμμένος, η, ον, *obliteratus*: part. præt. pass. Att. pro ἀπηλειμμένος, η, ον, ab ἀπαλείφομαι.

'Απαλήσεται, *vagabitur*: 3. sing. f. 1. m. ab ἀπὸ et ἄλημι, vel ἀλάομαι.

'Απαλθέομαι, -ῦμαι, fut. ήσομαι, *curo*: vide in ἄλθω, ἀλθέω, et ἀλθαίνω.

'Απαλίας, ου, ὁ, *hædus tenellus*, seu *delicatus*. Th. ἁπαλὸς, *mollis*, *tener*.

'Απαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *dimissio*; *discessus*, *fuga*, *mors*, *interitus*.

'Απαλλακτέον, *adimendum est*.

'Απάλλαξις, εως, ἡ, *discedendi facultas*: ab

'Απαλλάσσω, vel Att. -ττω, *dimitto*, *abire jubeo*, *libero*: f. άξω, p. ἀπήλλαχα· a. 1. ἀπήλλαξα· 3. sing. a. 1. sub. act. ἀπαλλάξῃ· præt. ind. pass. ἀπήλλαγμαι, inf. ἀπηλλάχθαι. Ex ἀπὸ, et ἀλλάσσω, *muto*.

'Απαλλοτριόω, -ῶ, *abalieno*; ἀπαλλοτριοῖ, 3. sing. præs. act. opt. fut. ώσω, p. ἀπηλλοτρίωκα· p. pass. ἀπηλλοτρίωμαι, part. ἀπηλλοτριωμένος, *abalienatus*: ex ἀπὸ, et ἀλλοτριόω, *alieno*. Th. ἄλλος, *alius*.

'Απαλοῖο, τῦ, *teneri*, *mollis*: gen. Ion. pro ἁπαλῦ.

'Απαλοιφὴ, ῆς, ἡ, *litura*, *deletio*. Th. ἀλείφω.

'ΑΠΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tener*, *mollis*, *delicatus*: q. ἀφαλὸς, ab ἀφὴ, *tactus*, q. d. *tactui cedens*. Indè

'Απαλότης, τητος, ἡ, *teneritudo*, *mollities*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

'Απαλοτρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *delicatè nutritus*, *saginatus*. Th. τρέφω, *nutrio*.

'Απαλόσαρκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *carne mollis*: ex ἁπαλὸς, et σὰρξ, *caro*.

'Απαλόχροος, gen. ab ἁπαλόχρυς, οος, ὁ ϗ ἡ, *qui tenellum*, seu *molle corpus habet*: ex ἁπαλὸς et χροῦς. Th. χρόα, *corpus* seu *cutis hominis*.

'Απαλύνω, *tenerum reddo*, *mollio*, *emollio*; item *delicatè attingo*: f. νῶ. Th. ἁπαλός.

'Απαλῶς, adv. *molliter*. Th. ἅπτομαι.

'Απαμβλύνω, idem quod ἀμβλύνω, *hebeto*, *obtundo*. Th. ἀμβλὺς, *hebes*.

'Απαμείβετο, *respondebat*: 3. sing. imp. ind. med. Ion. ἀπαμειβόμενος, præs. part. med. ab

'Απαμείβομαι, *respondeo*: ex ἀπὸ et ἀμείβω.

'Απαμμένος, *pendens*, *suspensus*, Ion. pro ἀφημμένος, sublatâ aspiratione et augmento: ab ἀφάπτομαι. Th. ἅπτομαι.

'Απαμύνω, *propello*, *arceo*: f. υνῶ. Ex ἀπὸ et ἀμύνω.

* Ἅπαν, τὸ, *omne*: n. g. ab adj. ἅπας, q. v.

'Απαναίνεται, *respuit*: 3. sing. præs. ind. ex

'Απαναίνομαι, *renuo*, *respuo*, *recuso*, *rejicio*: cum acc. Ab ἀπὸ et ἀναίνομαι.

'Απαναισχυντέω, *inverecundè facio*, f. ήσω.

* 'Απανάλωσις, εως, ἡ, *consumptio*

'Απανήνατο, *respuit*: Poët. et Dor. pro ἀπηνήνατο, 3. sing. a. 1. m. ab ἀπαναίνομαι.

* 'Απαναχώρησις, *discessus*.

'Απάνευθε, *seorsùm*: adv. ab ἄνευθε. Th. ἄνευ.

'Απανήνασθαι, *recusare*: a. 1. inf. m. et ἀπηνηνάμην, a. 1. ind. med. 1. sing. *recusavi*, *renui*: ab ἀπαναίνομαι.

'Απανιςαμένης, τῆς, *discedentis*: gen. sing. part. præs. med. f. g. ab ἀπανίςαμαι, quod ex ἀπὸ, ἀνὰ, et ἵςημι.

'Απαντᾷν, *occurrere*: præs. inf. et ἀπαντῶντας, τοὺς, *occurrentes*: acc. pl. masc. part. præs. act. ab ἀπαντάω.

* 'Απανταχόθεν, adv. *undique*.

'Απαντάω, -ῶ, fut. ήσω, *occurro*: ab ἀπὸ et ἀντάω.

'Απάντη, *ubique*, adv. ab ἅπας, *omnis*.

'Απάντημα, ᾰτος, ἡ, *occursus*, *casus*, *eventus*.

'Απάντησις, εως, ἡ, *occursus*; it. *exceptio*, *obviàm itio*: ab ἀπαντάω, *occurro*.

'Απαντίον, Ion. *è regione*. Th. ἀντί.

Ἅπαξ, adv. *semel*. ἅπαξ καὶ δὶς, *semel atque iterum*.

'Απαξαπλῶς, *universalitèr*: ex ἅπαξ et ἁπλῶς. Th. ἁπλόος.

'Απάξιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *indignus*. Hinc

* 'Απαξιόω, f. ώσω, *dedignor*, *recuso*.

'Απάορος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀπήορος, *remotus*: qu. ab ἀείρω, p. m. ἤορα, et neglecto augmento ἄορα.

'Απαράβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non transitorius*, *perpetuus*: ex α pr. et παραβαίνω, *transeo*.

'Απᾶραι, *sustulisse*, *decessisse*, a. 1. inf. act. verbi ἀπαίρω, *tollo*.

'Απαραιρημένος, -εμένος, *spoliatus*, *privatus*: Ion. redupl. pro ἀφῃρημένος, -εμένος, perf. part. pass. verbi ἀπαραιρέομαι, -ῦμαι, pro ἀφαιρέομαι.

'Απαραίτητος, *inevitabilis*, *inexorabilis*, *quod exorando evitari non potest*. Ex α priv. et παραιτέομαι, *deprecor*. Hinc

'Απαραιτήτως, adv. qu. *inexorabilitèr*.

'Απαρακαλύπτως, *apertè*: adv. ab α pr. παρὰ, et καλύπτω, *tego*, *velo*.

'Απαράλλακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immutabilis*, *per omnia similis*. Ex α priv. et παραλλάττω.

'Απαραλόγιςος, η, ον, vel ὁ ϗ ἡ, *infallibilis*, *e*: ex α pr. et παραλογίζομαι.

'Απάρας, αντος, ὁ, *tollens*: a. 1. part. act. ab ἀπαίρω, *tollo*.

'Απαρασήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non designatus*.

'Απαρασκεύαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imparatus*: ex α priv. et 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi παρασκευάζομαι. Th. σκεῦος.

* 'Απαράσκευος, ου, ὁ ϗ ἡ, *imparatus*.

'Απαράσσω, *dejicio*, *deturbo*: f. ξω. Ex ἀπὸ, et ἀράσσω, *pulso*, *illido*.

* 'Απαρατηρήτως, adv. *sine observatione*, *negligenter*.

'Απαραφυλάκτως, *incautè*: ex α pr. et παραφυλάσσω. Th. φυλάσσω.

'ΑΠΑΡΓΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

Ἄπαργμα, ᾰτος, τὸ, *primitiæ*: ab ἀπάρχομαι.

* 'Απαρεγχειρήτως, *tam similis*, *ut frustraneus sit omnis imitandi conatus*, *perfectè*.

* 'Απαρέσκομαι, *displiceor*, *molestè fero*, *aspernor*.

'Απάρθενος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non amplius virgo*: ex α pr. et παρθένος, *virgo*.

'Απαρθῶ, ῇς, ῇ, *ablatus fuero*, a. 1. sub. pass. ab ἀπαίρω.

'Απαριθμήσας, αντος, ὁ, *qui recensuit* vel *numeravit*, a. 1. part. act. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

'ΑΠΑΡΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *Aparine*, herba quædam, *lappa*.

'Απαρκτίας, seu ἀπαρκίας, ου, ὁ, *ventus septemtrionalis*. Th. ἄρκτος *septemtrio*.

'Απαρνέομαι, ῦμαι, *abnego*: f. ήσομαι, ήσῃ, p. ἀπήρνημαι, f. 1. pass. ἀπαρνηθήσομαι, a. 1. m. ἀπηρνησάμην, a. 1. imp. med. ἀπάρνησαι, -άσθω, inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπὸ, et ἀρνέομαι, *recuso*, *nego*.

* Ἄπαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui pernegat*: ab ἀπαρνέομαι.

* 'Απαρόδευτος, η, ον, *transitu carens inaccessus*, *per quem via non datur*, seu *munita est*, &c.

'Απᾶρον, άτω, *tollito*, *discedito*: a. 1. imp. act. ab ἀπαίρω, *tollo*.

Ἄπαρσις, εως, ἡ, *profectio*, *abitio*, *discessus*: ab ἀπὸ et αἴρω, tum enim tollunt sarcinas.

'Απαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *suspendo*, *dirimo*, qu. *seorsùm suspendo*: ex ἀπὸ, et ἀρτάω, *suspendo*.

'Απάρτι, adv. *ab hoc tempore*: ex ἀπὸ et ἄρτι. Alii, et quidam doctiores, legendum esse censent ἀπαρτὶ, *planè*, *omninò*: ab ἄρτιος, *par*, *integer*.

'ΑΠΑΡΤΙ'Α, ας, ἡ, *supellex*, quâ se instruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. *proficiscentes*; item *perfectio*. Th. αἴρω, *tollo*.

'Απαρτίζω, f. ίσω, *perficio*, *absolvo*, *quadro*, *æquiparo*, *æquo*, *divido*.

'Απαρτιλογία, ας, ἡ, *integra summa*, *rotunda ratio*: ab ἀπὸ, ἄρτιος, et λέγω, *colligo*, *numero*.

'Απαρτισμὸς, οῦ, ὁ, *perfectio*, *absolutio*: ab ἀπήρτισμαι, 1. per. sing. præt. pass. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος.

'Απαρύειν, *exhaurire*: ab ἀπὸ, et ἀρύω, *haurio*.

'Απάρχειν, Poët. pro ἄρχειν, *imperare*.

'Απαρχέσθαι, præs. inf. med. *primitias offerre*: ab

'Απαρχὴ, ῆς, ἡ, frequentiùs in pl. ἀπαρχαὶ, αἱ, *primitiæ*: q. d. ἀπ' ἀρχῆς, scil. γεννημάτων τῆς γῆς, *de principio frugum*.

Ἀπάρχομαι, fut. ἄρξομαι, *primitias solvo et decerpo*, cum gen. item *libamenta facio*. Th. ἀρχὴ, *principium*.

Ἅπᾶς, -ᾶσα, -ἄν, *omnis, e*: gen. -αντος, -άσης· ex α pro ἅμα, et πᾶς, *omnis*.

Ἁπασέων, *omnium*, gen. pl. Ion. pro ἁπασῶν· ab ἅπας, *omnis*.

Ἄπαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui non gustavit, jejunus*: ex α pr. et πάω, *gusto*.

Ἀπαςράπτȣσα, ἡ, *emittens*: præs. part. act. f. g. ex ἀπὸ, et ἀστράπτω, *fulguro, emitto*.

* Ἀπασχολέω, fut. ήσω, *negotium facesso*.

* Ἀπασχολία, ας, ἡ, *occupatio*, ut simplex.

Ἀπᾶτα, ας, Dor. pro ἀπάτη, ης, ἡ, *fraus*: et

Ἀπατᾷ, *decipit*: 3. sing. ind. præs. act. ab

ἈΠᾸΤΑ΄Ω, -ῶ, *decipio, fallo*: f. ήσω, p. ἠπάτηκα· a. 1. act. ind. ἠπάτησα, et Ion. ἀπάτησα, ας, ε, præs. inf. act. ἀπατᾷν, a. 1. ind. pass. ἠπατήθην, part. ἀπατηθεὶς, εῖσα, έν.

Ἀπάτερθε, *seorsùm*: ab ἀπὸ, et ἄτερθε, seu ἄτερ, *sine*.

Ἀπατεὼν, ῶνος, ὁ, *impostor*: ab ἀπατάω.

* Ἀπάτη, ης, ἡ, *fraus*: ab ἀπατάω.

Ἀπατηθῆναι, *decipi*: a. 1. inf. pass. ab eod.

Ἀπατήλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod

Ἀπατηλὸς, ὴ, ὸν, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fallax*: ab ἀπατάω.

Ἀπατήσει, *fallet*: 3. pers. sing. f. 1. ind. act. ἀπάτησε, *fefellit*, a. 1. ind. act. 3. sing. Ion. pro ἠπάτησε, ab ἀπατάω.

Ἀπάτησις, εως, ἡ, *fraus*: ab eod. Th.

Ἀπατῶντες, οἱ, *fallentes*: præs. part. act. nom. plur. ab ἀπατάω, *fallo*.

Ἀπᾶτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *sine patre*: ex α pr. et πατὴρ, *pater*.

Ἀπαύγασμα, ᾶτος, τὸ, *effulgentia, splendor*: à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαυγάζω. Th. αὐγὴ, *splendor*.

Ἀπαυγὴ, ῆς, ἡ, *splendor lucis, effulgentia*: ab eod. Th.

Ἀπαυδᾶν, *renuntiare*. Ἀπαυδήσαντες, οἱ, a. 1. part. act. pl. num. ab ἀπαυδάω, -ῶ, *renuntio*: item *veto, interdico, prohibeo*; f. ήσω. Ab ἀπὸ et αὐδάω. Th. αὐδὴ, *vox*.

Ἀπαυθαδιεῖσθαι, *ausurum esse*: Att. pro ἀπαυθαδίσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδίζομαι, f. ίσομαι, *arroganter me gero*. Vide in αὐθάδης.

Ἀπαυλίζομαι, f. ίσομαι, *seorsùm stabulor*, seu *pernocto*.

Ἀπαυλόσȣνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *seorsùm stabulans* seu *pernoctans*: ab ἀπὸ, et αὐλὴ, *stabulum*.

Ἀπαύξησις, εως, ἡ, *diminutio*, Longin.

Ἀπαυράω, -ῶ, *aufero*: imp. ind. act. ἀπηύραον, ἀπηύρων. Hinc ἀπαῦρα, Ion. pro ἀπήυρα. Ex ἀπὸ et αἴρω.

Ἄπαυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *indesinens, non cessans, irrequietus*; item *fine carens, perpetuus*. Ἄπαυςος δίψα, *sitis quæ sedari non potest*.

Ἀπαύςως, et ἀπαυςὶ, *indesinenter, incessanter, irrequietè*: adv. ab ἀπὸ, et παύω, *cessare facio*.

Ἀπαυτομολέω, -ῶ, *transfugio, sum perfuga*: ab ἀπὸ et αὐτόμολος. Th. μολέω, *venio, vado*.

* Ἀπαυχενίζω, f. ίσω, *cervicem incido*.

Ἀπαφρίζω, f. ίσω, *despumo*. Th. ἀφρὸς, *spuma*.

ἈΠᾸ΄ΦΩ, et ἀπαφάω, et ἀπαφίσκω, *fallo, decipio*: Poët. id. quod ἀπατάω. Vox Æol.

Ἀπαχθεὶς, ὁ, *abactus*: a. 1. part. pass. ab ἀπάγομαι· ex ἀπὸ, et ἄγω, *duco*.

Ἀπαχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gravis, molestus*.

Ἀπαχθίζω, f. ίσω, *gravo*. Th. ἄχθος.

Ἀπάψας, ὁ, Ion. pro ἀφάψας, *qui nexuit*: a. 1. act. part. Th. ἅπτω, *necto*.

Ἀπέβα, Dor. pro ἀπέβη, *successit*: 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω, *eo*.

Ἀπέβᾰλον, ες, ε, *abjeci*: a. 2. ind. act. ab ἀποβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*.

Ἀπέβην, ης, η, *discessi*: a. 2. ind. act. ἀπεβησάμην, ω, ατω, idem, a. 1. ind. m. ab ἀποβαίνω. Th. βαίνω, *eo*.

Ἀπεγαλακτίσθην, ης, η, *ablactatus sum*: 1. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογαλακτίζω, f. ίσω, *ablacto*. Th. γάλα, *lac*.

Ἀπέγγονος, ȣ, ὁ, *pronepos*: ab ἀπὸ, et ἔγγονος, *nepos*. Th. γείνομαι.

Ἀπεγλυκάνθη, *dulcis evasit*: 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπογλυκαίνομαι. Th. γλυκὺς, *dulcis*.

Ἀπεγνωκότως, *desperatè*: ab

Ἀπεγνωκὼς, υῖα, ὸς, *rejectus*: perf. part. act. ab ἀπογινώσκω. Th. γινώσκω.

Ἀπεγνώσθην, ης, η, *rejectus sum*: a. 1. ind. pass.

Ἀπεδᾶνὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pro ἠπεδανὸς, *claudus, sensibus captus, infirmus*: ab α pr. et πέζα, vel πεδανὸς, quod à πέδον, *solum*.

Ἀπεδάσσαο, *divisisti*: Ion. et Poët. pro ἀπεδάσω, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἀποδάζομαι. Th. δαίω, *divido*.

Ἀπέδειξα, ας, ε, *exposui, designavi*: a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι· a. 1. ind. pass. ἀπεδείχθην. Th. δεικνύω, *ostendo*.

Ἀπεδειροτόμησα, ας, ε, *caput amputassem*: a. 1. ind. act. ab ἀπὸ et δειροτομέω. Ex δέρη, seu δειρὴ, et τέμνω, p. ind. m. τέτομα.

Ἀπεδέξατ', per Apocopen, pro ἀπεδέξατο, *recepit*: 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἀποδέχομαι, *recipio*. Th. δέχομαι, *capio*.

Ἀπεδήμησα, ας, ε, *peregrè profectus sum*, a. 1. ind. act. ab ἀποδημέω· ex ἀπὸ, et δῆμος, *populus*.

Ἀπεδίδυ, 2. sing. imperf. ind. pass. ab ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἀπεδίδουν, Ion. pro ἀπεδίδοσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἀπέδιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *calceis carens, excalceatus*. Ex α pr. et πέδιλον, *calceus*.

Ἀπεδίλωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, id. Ab α pr. et πέδιλον, *calceus*.

Ἀπεδοκίμᾶσα, ας, ε, *reprobari*: a. 1. ind. act. ab ἀποδοκιμάζω, f. άσω, 1. sing. perf. ind. pass. ἀποδεδοκίμασμαι. Ex ἀπὸ, et δοκιμάζω, *probo*: à δοκέω, *existimo, probo*.

Ἀπεδόμην, σο, το, *vendidi, sursùm dedi*: a. 2. ind. m. verbi ἀποδίδωμι.

Ἄπεδον, ȣ. τὸ, Ion. et Poët. pro πέδιον, *planities, campus*.

Ἀπέδοντο, *vendiderunt*: 3. pl. ind. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι.

Ἄπεδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *planus*, ut ἄπεδος χώρια, *plana regio*. Th. πέδον, *solum*.

Ἀπέδοσθε, 2. pl. ind. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι.

Ἀπέδρα, per Apocopen, pro ἀπέδρασα, ας, ε, *aufugi*: a. 1. ind act. Att. ab ἀποδιδράσκω, undè 1 pl. ἀπέδραμεν, et 3 pl. ἀπέδραν, *aufugerunt*. Alii ἔδραν, seu ἔδρην, à δρῆμι ducunt.

Ἀπεδυσάμην, ω, ατο, *exui*: a. 1. ind. m. ab ἀποδύομαι· ex ἀπὸ, et δύω, *induo, subeo*.

Ἀπέδω, *abedo*: a. 1. ind. pass. ἀπηδέσθην, ης, η· ab ἀπὸ, et ἔδω, *edo*.

Ἀπέδωχ', per Apoc. pro ἀπέδωκε, *restituit*: 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἀπὸ, et δίδωμι, *do*.

Ἀπέειπον, ες, ε, *negabam*: imperf. vel a. 2. ind. act. Att. per Prosthesin Poët. ab ἀπὸ et ἔπω.

Ἀπεζωσμένος, η, ον, *exauctoratus*. perf. part. pass. ab ἀποζώννυμι, *exauctoro*. Th. ζώννυμι.

Ἀπέην, Poët. pro ἀπῆν, *aberat*: 3. sing. imperf. ind. ab ἄπειμι, *absum*, quod ex ἀπὸ, et εἰμὶ, *sum*.

Ἀπέθᾰνον, ες, ε, *mortuus est*. a. 2. ind. act. ab ἀποθνήσκω, quod ex ἀπὸ, et θνήσκω, *morior*.

Ἀπεθάῤῥησε, *ausus est*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀποθαῤῥέω.

Ἀπεθέμην, σο, ετο, *deposui, distuli*, a. 2. ind. m. Ἀπεθηκάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, *pono*.

Ἀπέθηλα, ας, ε, *defloruit*: a. 1. ind. act. verbi ἀποθάλλω. Th. θάλλω, *floreo*.

Ἀπεθίζω, *desuefacio*: f. ίσω, p. ἀπείθικα, part. perf. pass. ἀπειθισμένος, *desuetus*: ab ἀπὸ et ἐθίζω Th. ἔθος, εος, τὸ, *mos, consuetudo*.

Ἄπει, pro ἄπιθι, *ABI*: 2. sing. præs. imperat. verbi ἄπειμι, *abeo*: ab ἀπὸ, et εἶμι, *eo*. Item ἀπεῖ, *abes*: 2. pers. sing. præs. ind. verbi ἄπειμι, *absum*.

Ἀπείδω, *prospicio, è longinquo video*: f. ἀπείσομαι, a. 2. ind. act. ἀπεῖδον, ες, ε, a. 2. sub. act. ἀπίδω, ῃς, ῃ. Ex ἀπὸ, et εἴδω, *video*.

Ἀπείθεια, ας, ἡ, *contumacia, in-*

obedientia : ab ἀπειθής. Th. πείθω, *persuadeo*.

Ἀπειθεῖς, acc. pl. ab ἀπειθής, q. v.

Ἀπειθέω, -ῶ, *non pareo, incredulus sum* : f. ήσω, p. ἠπείθηκα· a. 1. ind. act. ἠπείθησα. Ex *a* pr. et πείθω, *persuadeo*.

Ἀπείθην, ης, η, Ion. pro ἀφείθην, *dimissus sum* : a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀπειθής, έος, ὁ ϗ ἡ, *contumax, inobediens* ; item *incredulus* : ex *a* pr. et πείθω, *persuadeo*.

* Ἀπειθία, ίας, ἡ, *incredulitas*.

Ἀπεικάζω, *assimilo* ; item *comparo* ; f. άσω. Indè Ἀπεικασία, ας, ἡ, *assimilata et expressa figura* : et à 1. pers. sing. præt. ind. pass. Ἀπείκασμα, ἄτος, τὸ, *simulacrum, imago*. Ex ἀπὸ et εἰκάζω. Th. εἴκω, f. ξω, *similis sum*.

* Ἀπεικονίζω, f. ίσω, *ad imaginem*, seu *exemplar effingo* : à cujus 1. pers. sing. præt. ind. pass.

Ἀπεικόνισμα, ἄτος, τὸ, *adumbratio, imago, effigies*.

Ἀπεικότως, id. quod ἀπεοικότως.

Ἀπεικὼς, υῖα, ὸς, idem quod ἀπεοικώς.

Ἀπειλὰς, τὰς, *minas* : acc. pl. ab ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, *comminatio, minæ*.

Ἀπειλεῦσα, ἡ, *minans* : Poët. pro ἀπειλέουσα, præs. part. act. f. g.

Ἀπειλεῖς, *minaris*, 2. pers. sing. præs. ind. act. ab

ἈΠΕΙΛΕ´Ω, -ῶ, Æol. ἀπέλλω, *minitor, interminor* ; item *glorior* : imperf. ἠπείλεον, -ουν, f. ήσω, perf. ἠπείληκα, a. 1. ind. act. ἠπείλησα, a. 1. ind. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο, a. 1. m. sub. ἀπειλήσωμαι, ῃ, ηται, cujus 1. plur. ἀπειλησώμεθα.

Ἀπειλὴ, ῆς, ἡ, *minatio, minæ* : ab ἀπειλέω, *minitor*.

Ἀπειλήσωμαι, vide ἀπειλέω.

Ἀπειλήτην, per Sync. Ion. pro ἀπειλησάτην, 3. dual. a. 1. ind. act. ab ἀπειλέω, *minitor*.

Ἀπειλητὴρ, ῆρος, ὁ, *minax, jactator* ; cujus f. ἀπειλήτειρα, *minatrix*.

Ἀπειλητήριοι λόγοι, *minacia verba*. Th. ἀπειλέω.

* Ἀπειλητὴς, ȣ, ὁ, *minator, jactabundus, ostentator, minax*.

Ἀπείληφα, Att. pro ἀπολέληφα, ας, ε, *recepi*, in 3. pers. plur. ἀπειλήφασιν, præt. ind. act. cujus part.

Ἀπειληφὼς, υῖα, ὸς, Att. pro ἀπολεληφὼς, ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, *accipio, capio*.

Ἄπειμι, *absum*, 1. sing. imperf. ind. act. ἀπῆν, *aberam*, f. 1. med. ἀπέσομαι, præs. inf. ἀπεῖναι, part. ἀπὼν, οὖσα, ὸν, *absens* : ex ἀπὸ, et εἰμὶ, *sum*.

Ἄπειμι, vel ἀπίημι, *abeo*, f. ἀπείσομαι, a. 2. ind. act. ἄπιον, a. 1. act. ἀπεῖσα, et Att. ἀπήεσα, sic ἀπήεσαν, *abierunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. vel plusq. perf. ind. med. vel imperf. ind. Att. Ex ἀπὸ, et εἶμι, vel ἵημι, *eo*.

Ἀπεῖπαι, *abdicavisse*, a. 1. inf. act.

Ἀπειπάμεν, ω, ατο, *abdicari*, a. 1. ind. m. et in 1. plur. ἀπειπάμεθα.

Ἀπεῖπε, *interdixit*, 3. sing. a. 1. vel 2. ind. act.

Ἀπειπεῖν, *interdicere, recusare*, præs. inf. act. ab

Ἀπείπω, *interdico, recuso, veto, retracto, denego* : Poët. pro ἀποείπω, q. ex ἀπὸ et ἔπω.

* Ἀπειραγάθως, adv. *imperitè, sine omni probitate*.

Ἀπειράκις, *infinitè, infinitis modis*, seu *vicibus*, adv. ab ἄπειρος, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*. Th. πέρας, *finis, terminus*.

Ἀπείραντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infinitus*, Poët. pro ἄπειρος, quod à πειραίνω, pro περαίνω. Th. πέρας, *terminus*.

Ἀπείρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intentatus, qui tentari nequit* : ex *a* pr. et πειράζω. Th. πεῖρα, *experimentum*.

Ἀπείρατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inexpertus*, Poët. pro ἄπειρος. Ab eod. Th. πειράω, *tento*.

Ἀπειράχῶς, *infinitis modis*, adv.

Ἀπειργειν, præs. inf. act. idem ferè quod εἴργειν, *arcere*.

Ἀπείργω, *arceo, inhibeo, prohibeo* : f. ξω, a. 1. ind. act. ἀπεῖρξα, p. χα. Ab ἀπὸ, et εἴργω, *arceo*.

Ἀπείργων, ὁ, *arcens, prohibens*, part. præs. act.

Ἀπειρέσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ιος, ία, ιον, *ingens, infinitus* ; ex *a* priv. et πεῖρας, pro πέρας, *terminus*.

Ἀπειρηκὼς, υῖα, ὸς, *fessus*, part. p. act. ab ἀπείρηκα, præt. ind. act. ἀπειρημένος, *interdictus*, præt. p. pass. verbi ἀπερέω· ab ἀπὸ, et ἐρέω, *dico*.

Ἀπείρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inexpertus* : ex *a* pr. et πεῖρα, *experimentum*.

Ἀπειρία, ας, ἡ, *imperitia* : ab eod. Th.

Ἀπείρῖτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infinitus* : ex *a* pr. et πέρας, *finis*.

Ἀπεῖρξα, ας, ε, *exclusi, prohibui*, in 3. pl. ἀπεῖρξαν, a. 1. ind. act. ab ἀπείργω.

Ἀπειρόγἄμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nuptiarum expers, cœlebs* : ab ἄπειρος, et γάμος, ȣ, ὁ, *nuptiæ, conjugium*. Th. γαμέω, *uxorem duco, nubo*.

Ἀπειροθάλασσος, et ἀπειροθάλαττος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maris* seu *navigandi inexpertus* : ab ἄπειρος, et θάλασσα, *mare*.

Ἀπειρόκἄκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malorum inexpertus* ; item *minimè malus, simplex* : indè

Ἀπειροκἄκέω, -ῶ, *simplicitate utor, malitiâ non utor* : ab ἄπειρος, *imperitus*, et κακὸς, *malus*.

Ἀπειρόκαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *honesti expers* : ex ἄπειρος, *imperitus*, et καλὸς, *honestus, bonus*.

Ἀπειρολεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *expers tori, cœlebs* : ab ἄπειρος, *inexpertus*, et λέχος, *lectus*, quod à λέχω antiquo, vel λέγω, *cubare facio*.

Ἀπειρομάχας, Dor. pro ἀπειρομάχης, ȣ, ὁ, vel ἀπειρομάχης, εος, ὁ ϗ ἡ, ἄπειρος τῆς μάχης, *imperitus prælii* : ab *a* pr. πεῖρα, et μάχη, *pugna, prælium*.

Ἀπείρονα, acc. sing. ab ἀπείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ.

Ἄπειρος, ȣ, ἡ, Dor. pro ἤπειρος, ȣ, ἡ, *terra continens*.

Ἄπειρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *imperitus, infinitus, immensus, interminatus* : omnia ab *a* pr. et πέρος, vel πεῖρα.

Ἀπειροσύνη, ης, ἡ, *inexperientia* : ab ἄπειρος. Th. πεῖρα, *experimentum*.

Ἀπειρωδὶν, ῖνος, ἡ, *partûs dolores non experta* : ab ἄπειρος, et ὠδύνη, *dolor*.

Ἀπείρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *infinitus, interminatus*.

Ἀπείρων γαίη, *terra rotunda*, Hom. Th. πέρας.

* Ἀπείρως, adv. *imperitè*.

Ἀπεῖσα, ας, ε, *abii*, Att. ἀπήεσα, a. 1. ind. act. et ἀπείσομαι, fut. 1. med. sing. verbi ἄπειμι.

Ἄπειστον, ȣ, τὸ, *pertinacia, contumacia* : à seq.

Ἄπειστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nulla persuasione flexibilis, contumax* : ab *a* pr. et 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo*.

Ἀπεῖχον, ες, ε, *abstinebam*, imp. ind. act. ἀπειχόμην, ȣ, ετο, imp. ind. pass. ab ἀπέχω, *abstineo*.

Ἀπεκάλει, *nominabat*, 3. sing. imp. ind. act. ab ἀποκαλέω· ex ἀπὸ, et καλέω, *nomino*.

Ἀπεκάλυψα, ας, ε, *retexi, revelavi*, a. 1. ind. act. ab ἀποκαλύπτω, *retego*.

Ἀπέκγονος, ȣ, ὁ, *abnepos* ; ab ἀπὸ, et ἔκγονος, *ortus, nepos*. Th. γείνομαι.

Ἀπεκδέχομαι, *exspecto* ; f. ἀπεκδέξομαι, perf. pass. ἀπεκδέδεγμαι· a. 1. m. ἀπεξεδεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, ἐκ, et δέχομαι.

Ἀπεκδύομαι, *exuo* ; f. ἀπεκδύσομαι, a. 1. ind. m. ἀπεξεδυσάμην, cujus part. ἀπεκδυσάμενος, ȣ, ὁ, *exutus*. Hinc

Ἀπέκδυσις, εως, ἡ, *spoliatio, ipse exuendi actus* : ab ἀπὸ, ἐκ, et δύω, *induo*.

Ἀπεκλαιόμην, ȣ, ετο, *deflebar*, et in 3. pl. ἀπεκλαίοντο, imp. ind. pass. ab ἀποκλαίω. Th. κλαίω, *fleo*.

Ἀπεκλανθάνω, *obliviscor*, a. 2. ind. m. ἀπεξελαθόμην, et Poët. per redupl. Ion. ἀπεκλελαθόμην. Ab ἀπὸ, ἐκ, et λανθάνω. Th. λήθω, *lateo*.

Ἀπέκλασα, ας, ε, *fregi*, a. 1. ind. act. ab ἀποκλάω, quod ab ἀπὸ, et κλάω, *frango*.

Ἀπεκλέγομαι, *in electione reprobo, non eligo* : ab ἀπὸ, ἐκ, et λέγομαι.

Ἀπέκλεισα, ας, ε, *occlusi*, et in 3 pl. ἀπέκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω, *occludo*.

Ἀπεκλελαθόμην, ου, ετο, *oblitus sum*, Poët. per reduplicationem Ion. pro ἀπεξελαθόμην, a. 2. ind m. verbi ἀπεκλάνθανω. Th. λήθω, *lateo*.

Ἀπέκοψα, ας, ε, *amputavi*, a. 1. ind. act. verbi ἀποκόπτω, *amputo, abscindo*.

Ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *respondi*, a. 1. ind. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω.

Ἀπεκρυψάμην, ω, ατο, *occultavi*, a. 1. ind. m. ἀπέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀποκρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω, *occulto, celo.*

Ἀπέκτᾶνον, ες, ε, *occidi*, a. 2. ind. act.

Ἀπέκτᾰσις, εως, ἡ, *extensio.*

Ἀπέκτεινα, ας, ε, *occidi*, a. 1. ind. act.

Ἀπέκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄπεκτος· à πέκω, *pecto.*

Ἀπέκτονα, ας, ε, p. ind. m. ab ἀποκτείνω. Th. κτείνω, *occido.*

Ἄπεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *impexus*: à πέκω, *pecto.*

Ἀπελᾰθέντες, *expulsi*, nom. pl. part. a. 1. pass. ab ἀπελαύνω, *expello.*

Ἀπελαμπόμην, ου, ετο, *resplendebat*, imperf. indic. pass. ἀπέλαμψα, ας, ε, *resplendui, emicui*, a. 1. ind. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω, *splendeo.*

Ἀπελασία, ας, ἡ, *abactio* : ab ἀπελαύνω.

Ἀπέλαστος, et ἄπλαστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inaccessus, cui appropinquare tutum non est* : ab α priv. et πέλαζω, *propinquo.*

Ἀπελαύνω, *abigo, expello, arceo*, f. ἀπελᾰσω, a. 1. ἀπήλασα, p. ἀπήλακα. Ex ἀπὸ, et ἐλαύνω, *agito.*

Ἀπέλαυσα, et Ion. ἀπήλαυσα, ας, ε, *fructum cepi*, a. 1. ind. act. ab ἀπολαύω. Th. λάω, *fruor.*

Ἀπελαφρῦνω, *sublevo*, f. νῶ. Ab ἀπὸ et ἐλαφρύνω. Th. ἔλαφρος, *levis.*

Ἀπελάω, Poët. pro ἀπελαύνω.

Ἀπελεγμὸς, οῦ, ὁ, *refutatio, redargutio, probrum* ; ab ἀπήλεγμαι, vel ἀπήλεγγμαι, 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi

Ἀπελέγχω, *redarguo*, fut. γξω· a. 1. indic. act. ἀπήλεγξα· præt. indic. act. ἀπήλεγχα· præt. ind. pass. ἀπήλεγγμαι· a. 1. ind. pass. ἀπηλέγχθην· a. 1. indic. med. ἀπηλεγξάμην· ex ἀπὸ et ἐλέγχω, *arguo.*

Ἀπέλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *immensus* : ex α priv. et πέλεθρον, seu πλέθρον, *jugerum.*

Ἀπελείβεθ' per Apocopen pro ἀπελείβετο, *distillabat*, 3. sing. imperf. ind. med. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω, *stillo.*

Ἀπελέκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non dedolatus* vel *securi complanatus* : ab α priv. et πέλεκυς, *securis.*

Ἀπελέσθαι, *abstulisse*, Ion. pro ἀφελέσθαι, a. 2. infin. med. ab ἀφειλόμην, ου, ετο, a. 2. med. ab ἀφαιρέω. Th. αἱρέω, *capio.*

Ἀπελευθερῖα, ας, ἡ, *manumissio, assertio in libertatem* : ab ἀπελεύθερος.

Ἀπελευθεριὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *libertinus* : ab eod.

Ἀπελεύθερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *libertus, libertate donatus*: ex ἀπὸ et ἐλεύθερος, *liber.*

Ἀπελευθερόω, f. ώσω, p. έρωκα, *libero.*

Ἀπελευθέρωσις, εως, ἡ, *manumissio* : ab ἀπελευθερόω.

Ἀπελευθερωτὴς, οῦ, ὁ, *manumissor* : ab eodem.

Ἀπελεύσομαι, ῃ, εται, *recedam*, et in 3. plur. ἀπελεύσονται, f. 1. ind. med. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *eo, venio.*

Ἀπέληγεν, *cessavit*, 3. sing. imperf. ind. act. ab ἀπολήγω, quod ex ἀπὸ et λήγω, *cesso, desino, quiesco.*

Ἀπελήλᾰκα, ας, *abegi*, Att. pro ἀπήλακα, perf. indic. act. ἀπελήλατο, *abactus fuerat*, 3. sing. plusq. perf. indic. pass. verbi ἀπελαύνω.

Ἀπελθὲ, *recedito, abito*, 2. sing. a. 2. imperat. act.

Ἀπελθεῖν, *abiisse, recessisse*, a. 2. inf. act.

Ἀπελθὼν, οῦσα, ὸν, *qui recessit*, a. 2. part. act. ab ἀπέρχομαι· quod ex ἀπὸ et ἔρχομαι, *eo, venio.*

Ἀπέλῐπον, ες, ε, *reliqui*, a. 2. ind. act. ab ἀπολείπω. Th. λείπω, *linquo.*

ἈΠΕΛΛΑΙ, ῶν, αἱ, *fana, conciones.*

Ἀπέλλω, Æol. pro ἀπειλέω, *arceo.*

Ἀπελλὴς, οῦ, ὁ, *Apelles*, nomen viri.

Ἀπελογήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ab ἀπολογέομαι.

Ἀπελόμενοι, Ion. pro ἀφελόμενοι, *cùm eripuissent*, nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω.

ἌΠΕΛΟΣ, ου, ὁ, *ulcus, vulnus.*

Ἀπελπίζω, *indè spero* ; item *despero*, f. ίσω, p. ἀπήλπικα· a. 1. ind. act. ἀπήλπισα· a. 1. part. act. ἀπελπίσας, αντος, ὁ· ex ἀπὸ et ἐλπίζω, *spero.*

Ἀπελῦθην, ης, η, *absolutus fui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπολύομαι· ex ἀπὸ et λύω, *solvo.*

Ἀπελυμαινόμην, ου, ετο, *purgatus sum*, imperf. ind. pass. ab ἀπολυμαίνομαι· ex ἀπὸ et λύμη, *noxa*, vel potius λῦμα, *sordes.*

Ἀπέλῡσα, ας, ε, *dimisi*, a. 1. ind. act. ab ἀπολύω.

Ἀπελωβήθην, ης, η, *contumeliam accepi*, a. 1. ind. pass. ab ἀπολωβάομαι. Th. λώβη, *injuria.*

Ἀπέμᾰθον, ες, ε, *dedidici*, a. 2. ind. act. ab ἀπομανθάνω.

Ἀπεμαράνθην, ης, η, *emarcui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπομαραίνομαι. Th. μαραίνομαι, *marcesco.*

Ἀπέμεσσα, ας, ε, *evomui*, a. 1. ind. act. Poët. pro ἀπέμεσα, ab ἀπεμέω· quod ex ἀπὸ et ἐμέω, *vomo.*

Ἀπεμνησάμην, ω, ατο, *recordatus sum*, a. 1. ind. med. cujus 3. plur. ἀπεμνήσαντο, et inf. ἀπομνήσασθαι, ab ἀπομιμνήσκομαι· quod ex ἀπὸ et μιμνήσκομαι, vel μνάομαι, *recordor.*

Ἀπεμόργνυν, υς, υ, *abstergebam*, imperf. ind. act. et

Ἀπεμορξάμην, ω, ατο, *abstersi*, a. 1. ind. m. et in 3. pl. ἀπεμόρξαντο· ab ἀπομόργνῡμι. Th. ὀμόργνυμι, *tergo.*

Ἀπεμπολεῖται, *venditur, venum datur*, 3. sing. præs. ind. pass. ἀπεμποληθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀπεμπολήσας, ὁ, a. 1. part. act. verbi ἀπεμπολέω, -ῶ· quod ex ἀπὸ et ἐμπολέω. Scribitur et ἐμπωλέω· ex ἐν et πωλέω, *vendo.*

Ἀπεμυθεόμην, ου, ετο, *dissuasi*, imperf. ind. pass. ab ἀπομυθέω. Th. μῦθος, *verbum, suasio.*

Ἀπεμφαίνω, *ostendo*, *non convenio, declaro, dissimilis sum* : indè

Ἀπέμφᾰσις, εως, ἡ, *declaratio, expositio, demonstratio* : ab ἀπὸ et ἐμφαίνω, *speciem præbeo, illustro.*

Ἀπεμφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *dissimilis, absimilis* : ab ἀπὸ et ἐμφερὴς, *similis.* Th. φέρω.

Ἀπέναντι, et ἀπεναντίον, *coram, è regione*, cum gen. item *contrà* : ex ἀπὸ et ἔναντι, quod ex ἐν et ἀντὶ, *contrà.*

Ἀπενέγκασθαι, *abstulisse*, a. 1. inf. m. ἀπενεγκὼν, οῦσα, ὸν, *qui abstulit*, a. 2. act. part. undè ἀπενέγκαι, *abstulisse*, a. 1. inf. act. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀπενειχθεὶς, έντος, ὁ, Ion. pro ἀπενεχθεὶς, vel ἀπενεγχθεὶς, *delatus*, a. 1. part. pass. ἀπενείχθην, ης, η, *delatus sum*, Ion. pro ἀπηνέχθην, vel ἀπηνέγχθην, a. 1. ind. pass. ab ἀποφέρω. Th. φέρω.

Ἀπενέπω, et ἀπεννέπω, *interdico, adversor* : ab ἀπὸ, ἐν, et ἔπω, *dico.*

Ἀπενθεῖν, Dor. pro ἀπελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἀπενθὴς έος, ὁ ϗ ἡ, *luctu carens, indefletus.*

Ἀπένθητος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem : ab α priv. et πένθος, *luctus.*

Ἀπενιαυτίζω, *per annum absum* vel *cesso ab* : ex ἀπὸ et ἐνιαυτὸς, *annus.*

Ἀπενόσφῐσα, ας, ε, *separavi*, a. 1. ind. act. ab ἀπονοσφίζω. Th. νόσφι, *seorsùm*, adv.

Ἀπέντες, *qui dimiserunt*, Ion. pro ἀφέντες, nom. plur. masc. g. a. 2. part. act. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι.

Ἀπεξαμαρτᾰνω, *delinquo, pecco* ab ἀπὸ, ἐξ, et ἁμαρτάνω, *pecco.*

Ἀπεξεδῡσάμην, ω, ατο, *exui*, a. 1 ind. med. verbi ἀπεκδύομαι. Th. δύω, *induo.*

Ἀπεξελᾰθόμην, ου, ετο, *oblitus sum*, et Poët. per reduplicationem Ion. ἀπεκλελαθόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀπεκλανθάνω. Th. λήθω, *lateo.*

Ἀπεξηραμμένος, η, ον, Ion. pro ἀπεξηραμμένος, *exsiccatus*, part. ab ἀπεξήραμμαι, præt. indic. pass. verbi ἀποξηραίνω. Th. ξηρὸς, *siccus.*

Ἀπέοικα, ας, ε, *absimilis*, seu *dissimilis sum*, præt. ind. med. et

Ἀπέοικε; imperf. *dissentaneum est, non decet, non par est.*

Ἀπεοικότως, *absimili modo, non verisimilitèr, absurdè, immeritò*, adv. ab

Ἀπεικὼς, υῖα, ὸς, *absimilis dissentaneus, absurdus, incongruus*, præs. part. m. verbi ἀπείκω. Th. εἴκω, *similis sum.*

Ἀπέοντα, τὸν, *absentem*, acc. sing. masc. ἀπέοντος, gen. sing Ion. vel Poët. pro ἀπόντος, ab ἀπὼν, οῦσα, ὸν, præs. part. ab ἄπειμι, *absum.*

Ἀπέπαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad maturitatem non perductus.*

Ἀπέπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem : ab *α* priv. et πέπτω, *maturo.*

Ἀπέπλαγξα, ας, ε, *aberrare feci,* a. 1. ind. act.

Ἀπεπλάγχθην, ης, η, *resilui, aberravi,* a. 1. ind. pass. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. ab ἀποπλάζω, *aberrare facio.* Th. πλάζω, *errare facio.*

Ἀπέπλευσα, ας, ε, *navigavi,* et in 3. plur. ἀπέπλευσαν, a. 1. indic. act. ab ἀποπλέω. Th. πλέω, *navigo.*

Ἄπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *peplo carens :* ab *α* priv. et πέπλος, *peplum.*

Ἀπέπνει, *reflabat, expirabat,* 3. sing. imperf. ind. act.

Ἀπέπνευσα, ας, ε, *expiravi,* a. 1. ind. act. et

Ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. verbi ἀποπνέω. Th. πνέω, *spiro.*

Ἀπέπνιξα, ας, ε, *suffocavi,* a. 1. ind. act. ab ἀποπνίγω.

Ἀπεπτάμην, a. 2. ind. med. *avolavi,* inf. ἀποπτάσθαι, part. ἀποπτάμενος· et ἀπέπτην, ης, η, a. 2. ind. act. in 3. pl. ἀπέπτησαν, inf. ἀποπτῆναι, part. ἀποπτὰς, ᾶσα, ὰν, ab ἀφίπτημι, et ἀφίπτᾶμαι· ex ἀπὸ et ἵπτημι.

*Ἄπεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non coctus, qui coqui nequit ;* indè ἀπεπτέω, -ῶ, *non coquo, crudus sum :* ab *α* priv. et πέπτω, *coquo.*

*Ἄπερ, pro ἥπερ, *quæ.*

Ἀπεραντολογία, ας, ἡ, *verbosa oratio, loquacitas.*

Ἀπεραντολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nullum finem loquendi faciens, verbosus :* ab ἀπέραντος, *infinitus,* et λόγος, *oratio.* Th. λέγω.

Ἀπέραντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infinitus.*

Ἀπεράντως, adv. *infinitè :* ex *α* priv. et περαντὸς, quod à περαίνω. Th. πέρας, *finis.*

Ἀπεργάζομαι, η, εται, *efficio, operor,* fut. ἄσομαι, perf. ἀπείργασμαι· inf. præs. med. ἀπεργάζεσθαι· ex ἀπὸ et ἐργάζομαι. Th. ἔργον, *opus.*

*Ἀπεργαςικὸς, ἡ, ὸν, *operosus, efficax, qui efficere potest.*

Ἀπέργειν, Ion. pro ἀπείργειν, *disjungere, arcere, inhibere, prœterire, excludere :* ex ἀπὸ et εἴργω, *excludo.*

*Ἄπεργμαι, *prœclusus sum,* perf. ind. pass. pro ἄπειργμαι· hinc

Ἀπεργμένος, η, ον, *prœclusus,* Ion. pro ἀπειργμένος· ab

Ἀπέργω, *abarceo, excludo, prœcludo, prohibeo,* pro ἀπείργω· quod ex ἀπὸ et εἴργω, *excludo.*

Ἀπερείδει, et ἀπερείδομαι, f. ρείσω, ρείσομαι, *incumbo, projicio, firmitèr figo ;* ἀπηρείδοντο, *incumbebant,* 3. pl. imperf. ind. pass. ἀπερείσασθαι, *effundere, projicere,* a. 1. inf. med. ex ἀπὸ et ἐρείδω, *firmitèr figo.*

Ἀπερείσι', pro ἀπερείσια, et per Metathesin ἀπειρέσια, *infinita :* ex

Ἀπερείσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infinitus,* pro ἀπειρέσιος, per Metath. ab ἄπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ἀπέρεισις, εως, ἡ, *innixus, actio nitendi :* à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπερείδω.

Ἀπερέω, ῶ, *nego :* hinc perf. ἀπείρηκα, *deficio :* i. e. *nego mihi esse vires, pecuniam, aut aliquid hujusmodi :* vide suprà ἀπειρηκώς. Ex ἀπὸ et ἐρέω, *dico.*

* Ἀπεριγένητος, *invictus.*

Ἀπεριςκέπτως, *incircumspectè,* adv. ab *α* priv. περὶ, et σκέπτομαι, *circumspicio.*

Ἀπερίσπαςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inconcussus, non distractus :* ex *α* priv. et περισπαςὸς, quod à 3. pers. sing. præt. pass. ind. verbi περισπάω, *distraho.* Th. σπάω, *traho.*

Ἀπερισπάςως, *absque ullâ distractione,* adv. à præced.

Ἀπερίςατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quem nihil circumstat :* ex *α* priv. περὶ, et ἵςημι, *sto.*

Ἀπερίτμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incircumcisus :* ex *α* priv. et περιτέμνω, *circumcido.* Th. τέμνω, *seco.*

Ἀπερίττος, ου, ὁ ϗ ἡ, *supervacaneum nil habens, luxu carens :* ex *α* priv. et περισσὸς, *redundans.* Th. περὶ

* Ἀπερίττως, adv. *negligentèr.*

Ἀπερίττωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *excrementis carens, quæ* περιττώματα.

Ἀπεριφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *non orbiculatus :* ex *α* priv. περὶ, et φέρω.

Ἀπέρξας, αντος, ὁ, *qui confecit,* a. 1. part. act. ab ἀποῤῥέζω. Th. ῥέζω, *facio.*

Ἀπεῤῥε, *abi in malam rem,* 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἀπέῤῥω, Æol. pro ἀπείρω· ex ἀπὸ et ἔῤῥω, pro εἴρω.

Ἀπεῤῥωγὼς, ότος, ὁ, *abruptus,* perf. part. med. ab ἀποῤῥήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, *rumpo, frango.*

Ἀπέρυκε, *arce,* præs. act. imperat. ἀπερυκόμενος, η, ον, *prohibens,* præs. part. med. ab

Ἀπερύκω, *arceo, repello, propulso, abigo,* fut. ξω, perf. χα· ex ἀπὸ et ἐρύκω, *inhibeo.*

Ἀπέρχομαι, *abeo, exeo,* f. ἀπελεύσομαι· a. 2. ind. act. ἀπῆλθον, ες, ε· a. 2. sub. act. ἀπέλθω, ῃς, ῃ· a. 2. inf. act. ἀπελθεῖν· a. 2. part. act. ἀπελθὼν, οῦσα, ὸν, cujus nom. plur. fœm. ἀπελθοῦσαι· p. ind. m. ἀπελήλυθα· ex ἀπὸ et ἔρχομαι, *eo, venio.*

Ἀπερωεὺς, έως, ὁ, *qui impetum alicujus impedit :* ab ἀπερωέω, *discedo, desisto, cohibeo.* Th. ἐρωέω, f. ήσω, *inhibeo.*

Ἄπες, Ion. pro ἄφες, *dimitte,* a. 2. imperat. act. ab a. 2. ἄφην, verbi ἀφίημι· ex ἀπὸ et ἵημι.

Ἀπέσαντος, τοῦ, gen. sing. ab Ἀπέσας, αντος, ὁ, nomen viri, q. d. *Qui non cecidit.*

Ἀπέσαξα, ας, ε, *onus* (vel *clitellas*) *deposui,* a. 1. ind. act. Th. σάττω, f. ξω, *onus impono.*

Ἀπέσβας, *extincta es,* Dor. pro ἀπέσβης, 2. sing. a. 2. indic. act. ἀπέσβησα, ας, ε, *extinxi,* a. 1. ind. act. ἀπεσβηκὼς, ότος, ὁ, perf. act. part.

Ἀπέσβην, a. 2. ind. act. ab ἀποσβῆμι, ἀποσβέννυμι, et ἀποσβεννύω, *extinguo ;* item *aboleo, perdo,* fut. ἀποσβέσω, p. ἀπέσβηκα, vel ἀπέσβεκα f. 1. pass. ἀποσβεσθήσομαι· p. pass. ἀπέσβεσμαι.

Ἀπεσκίμφθαι, perf. inf. pass. ab ἀποσκίμπτομαι, quod à σκίμπτω, fut. ψω, *incumbo.* Th. σκήπτω, *incumbo.*

Ἀπεσκολυμμένος, η, ον, *excoriatus* perf. part. pass. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω, *evello.*

Ἀπέσομαι, *abero,* f. 1. med. verbi ἄπειμι· ex ἀπὸ et εἰμὶ, *sum.*

Ἀπέσπᾶσα, ας, ε, *abstraxi,* a. 1. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω, *traho.*

Ἀπέσσυθεν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Æol. vel Bœot. et Poët. pro ἀπεσύθησαν, *proruperunt,* ut ἔτυφθεν, pro ἐτύφθησαν, Æol. ab ἀποσύομαι, *erumpo.*

Ἀπέσσυτο, *excussus* (vel *repulsus*) *erat,* 3. sing. plusq. p. ind. pass. pro ἀπεσέσυτο, à σεύω· p. pass. σέσυμαι, Poët. ἔσυμαι· item ἔσσυμαι.

Ἀπεςάλην, ης, η, *missus sum,* a. 2. ind. pass.

Ἀπεςάλθην, ης, η, idem, a. 1 ind. pass.

Ἀπέςαλκα, ας, ε, *misi.* perf. ind act. ἀπέςειλα, ας, ε, a. 1. ind. act ἀπέςαλμαι, p. ind. pass.

Ἀπέςᾶλον, ες, ε, a. 2. indic. act. ἀπέςολα, ας, ε, p. ind. med. ab ἀποςέλλω. Th. ςέλλω, *mitto.*

Ἀπέςᾶσαν, *abfuerunt,* Ion. pro ἀπέςησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. indic. act. Vide ἀπέςην.

Ἀπέςειλα, ας, ε, *misi,* a. 1. indic. act. ἀποςείλατε, *mittite,* 2. pl. a. 1. imperat. act. ab ἀποςέλλω, Th. ςέλλω, *mitto.*

Ἀπεςέρησα, ας, ε, *privavi,* a. 1. ind. act. ab ἀποςερέω. Th. ςερέω, *privo.*

Ἀπέςην, *abfui,* et in 3. pl. ἀπέςησαν, a. 2. ind. act. ἀπέςησα, ας, ε, *abfui,* a. 1. indic. act. ab ἀφίςημι. Th. ἵςημι, *sto.*

Ἀπέςιχον, ες, ε, *abii, removi,* a. 2. ind. act. ab ἀποςείχω. Th. ςείχω, *incedo.*

Ἀπέςολα, ας, ε, *misi,* p. indic. m. verbi ἀποστέλλω. Th. ςέλλω, *mitto.*

Ἀπεςραμμένος, η, ον, *aversus,* perf. part. pass. ab ἀποςρέφω, *averto.*

Ἀπέςρᾶφον, ες, ε, *averti,* a. 2. ind. act. ἀπεςράφην, ης, η, *aversus sum,* a. 2. ind. pass. ἀπέςρεψα, ας, ε, *averti,* a. 1. ind. act. ab ἀποςρέφω. Th. ςρέφω, *verto.*

Ἀπεςὼ, όος, -οῦς, ἡ, *absentia :* ab ἄπειμι *absum.*

Ἀπέςω, *absit,* 3. s. præs. imperf. act. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum.*

Ἀπεσφάλην, ης, η, *aberravi,* a. 2. indic. pass. ab ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω, *fallo, everto, erro.*

Ἀπέσχηκα, ας, ε, *abfui,* præt. ind. act.

Ἀπέσχον, ες, ε, *abstinui,* a. 2. ind. act.

Ἀπεσχόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀπέχω, *abstineo, absum, disto.*

'Απέτᾰμον, ες, ε, *præcidi*, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω.

'Απετίθην, ης, η, *depositus est*, a. 1. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, *pono*.

'Απετίννυον, *pœnas luebant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀποτιννύω. Th. τίω, *punio*.

'Απέτρᾰγον, ες, ε, *devoravi*, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω. Th. τρώγω, *edo*.

'Απετρωπῶντο, *non audebant, versi fuerunt in fugam*. 3. plur. imperf. indic. pass. contr. ab ἀποτρωπάω, f. ήσω, perf. ηκα· quod ab ἀπὸ et τέτροπα, p. ind. med. verbi τρέπω, *verto*.

'Απευθὴς, έος, et ἄπευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *famâ inauditus*; item *imperitus*: ab α priv. et πυνθάνομαι, *audio, cognosco, interrogo*.

'Απέφευγον, ες, ε, *effugiebam*, imperf. ind. act. ab ἀποφεύγω.

'Απέφηνα, ας, ε, *ostendi*, a. 1. ind. act. ἀπεφηνάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. idem, ab ἀποφαίνομαι· quod ex ἀπὸ, et φαίνω, *ostendo*.

'Απεφθαρμένος, η, ον, *corruptus*, perf. part. pass. ab ἀποφθείρομαι. Th. φθείρω, *corrumpo*.

'Απεφθεγξάμην, ω, ατο, *locutus sum*, a. 1. ind. m. ab ἀποφθέγγομαι. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

'Απέφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἀποφθίνω. Th. φθέω, seu φθίω, *corrumpo*.

*Απεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incoctus*: ex α priv. et ἑφθὸς, *coctus*. Th. ἕψω, *coquo*.

'Απέφῠγον, ες, ε, *aufugi*, a. 2. ind. act. ab ἀποφεύγω. Th. φεύγω, *fugio*.

'Απέχει, *sufficit*, impers. aliàs 3. sing. præs. indic. act. ab ἀπέχω, *abstineo*.

'Απέχεσθαι, *abstinere*, præs. inf. pass. ab ἀπέχω.

'Απεχθαίρω, *odio persequor*, f. ἄρῶ· a. 1. ind. act. ἀπήχθηρα· ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, *odium*.

'Απεχθάνομαι, *invisus sum*, præs. indic. fut. 1. med. ἀπεχθήσομαι. ἀπεχθάνῃ, 2. sing. præs. sub. pass. ἀπηχθόμην, a. 2. ind. med. Th. idem.

* 'Απέχθεια, ειας, ἡ, *inimicitia, odium, simultas*.

'Απεχθέμεναι, *invisum esse*, et Ion. ἀπεχθέμεν, Att. et Dor. pro ἀπέχθειν, præs. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπεχθάνομαι.

'Απέχθηαι, *odio sis*, 2. sing. præs. sub. pass. Ion. pro ἀπέχθῃ, ab ἀπέχθομαι, sive ἀπεχθάνομαι.

'Απεχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *invisus*: ex ἀπὸ, et ἔχθος, *odium*.

'Απεχθήσομαι, *invisus ero*, f. 1. m. ἀπεχθόμην, *invisus sum*, a. 2. med. ind. Ion.

'Απέχθοιτο, 3. sing. a. 2. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι, *odio sum*.

'Απεχθῶς, *odiosè*, *abstinentèr*, adv. ab ἀπέχω.

'Απέχομαι. Vide ἀπέχω.

'Απεχρέετο, impersonalitèr positum pro

'Απέχρη, *satis erat*, imperf. ind. impers. verbi ἀπόχρη, fut. ήσει, *satis est, sufficit*: ex ἀπὸ et χρῆμι, pro χράομαι.

'Απεχῡρόω, et ἀποχυρόω, -ῶ, fut. ώσω, *munio*: ex ἀπὸ et ἐχυρόω. Th. ἐχυρὸς, *firmus, munitus*.

'Απέχω, εις, ει, *refero, absum, recipio*, fut. ἀφέξω, perf. ἀπέσχηκα· a. 2. ind. act. ἀπέσχον, cum acc. et in pass. ἀπέχομαι, *abstineo*, cum gen. imperf. ind. med. ἀπειχόμην· a. 2. ind. m. ἀπεσχόμην· a. 2. inf. m. ἀποσχέσθαι. Th. ἔχω, *habeo*.

'Απεψία, ας, ἡ, *quæ coquere* (vel *concoquere*) *nequit, indigestio*: ab α priv. et πέψις, qu. à 2. sing. præt. ind. pass. verbi πέπτω, *coquo*.

'Απεψύχοντο, *abstergebant*, 3. pl. imperf. ind. m. ab ἀποψύχω· ex ἀπὸ, et ψύχω, *frigefacio, sicco*.

'Απεὼν, Poët. pro ἀπὼν, *absens*, præs. part.

'Απῆν, ῆς, ῆ, *aberam*, imperf. ind. act. ἄπῃ, *absit*, 3. sing. præs. sub. verbi ἄπειμι.

'Απήγᾰγον, ες, ε, *abduxi*, a. 2. ind. act. Att. pro ἀπῆγον, ab ἀπάγω, *abduco*.

'Απήγγειλα, ας, ε, *renunciavi*, a. 1. ind. act.

'Απηγγέλην, ης, η, a. 2. ind. pass. ab ἀπαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, *nuncio*.

'Απήγημα, ἄτος, τὸ, Ion. pro ἀφήγημα, *narratio*. Vide in ἀφήγησις.

'Απηγήσασθαι, Ion. pro ἀφηγήσασθαι, a. 1. inf. med. *narrâsse*, à verbo ἀφηγέομαι.

'Απήγησις, *memoria*; item *narratio*, Ion. pro ἀφήγησις, εως, ἡ.

'Απῆγμαι, ξαι, κται, *abductus sum*, præt. ind. pass. verbi ἀπάγω, *abduco*.

'Απηγξάμην, ω, ατο, *strangulavi*, a. 1. ind. m. ab ἀπάγχω, f. γξω.

'Απῆγον, Att. ἀπήγᾰγον, ες, ε, *abduxi, duxi*, a. 2. ind. act. verbi ἀπάγω.

'Απῆγχα, ας, ε, *strangulavi, suffocavi*, præt. ind. act. ab eod.

'Απηδέσθην, ης, η, *abesus sum*, a. 1. ind. pass. ab ἀπέδω. Th. ἔδω.

'Απῄειν, ῄεις, ῄει, plusq. perf. ind. med. et in 3. plur. ἀπῄεισαν, et Att. ἀπῄεσαν, ab ἄπειμι· ex ἀπὸ, et εἶμι, *eo*.

'Απῄεσα, ας, ε, *abii*, Att. pro ἀπεῖσα, a. 1. ind. act. verbi ἄπειμι, *abeo*.

'Απῆκε, 3. sing. a. 1. indic. act. Ion. pro ἀφῆκε, *dimisit*, ab ἀφίημι.

'Απήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inobediens*; idem etiam quod ἀνήκοος· ab α priv. et ἀκοὴ, *auditus, auris*.

'Απηκρῑβωμένος, η, ον, *ad amussim* (vel *ad unguem*) *factus*, part. præt. pass. Undè adv.

'Απηκριβωμένως, *absolutè, summâ cum diligentiâ, ad amussim*: ab ἀκριβόω, -ῶ, fut. ώσω, *summâ curâ ac diligentiâ aliquid facio*. Th. ἀκριβής.

*Απηκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incompactus*; item *non concretus*: ex α priv. et πηκτὸς, ἡ, ὸν, *compactus*, quod à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πηγνύω, seu πήγνυμι· at ἀπηκτὸς, ου, ὁ, Suid. est πορευόμενος.

'Απήλᾰκα, ας, ε, *abegi*, perf. ind. act. ἀπήλασα, ας, ε, idem, a. 1. ind. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω, *agito*.

'Απήλαυον, ες, ε, et ἀπέλαυον, *fructum capiebam*, imperf. ind. act. sic ἀπήλαυσα, et ἀπέλαυσα, a. 1. ind. act. ab ἀπολαύω· ex ἀπὸ, et λάω, *fruor*.

'Απήλγηκα, ας, ε, *dedolui*; item *animum despondi*, perf. indic. act verbi ἀπαλγέω, -ῶ. Th. ἄλγος, *dolor*.

'Απηλεγέως, adv. *sævè, intrepidè*: ab ἀπὸ, et ἀλέγω, *curo*, quia, nihil curat modò iræ suæ pareat.

'Απηλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *atrox, tetricus, immitis, sævus*; quasi nullius curam gerens. Ex ἀπὸ, et ἀλέγω

'Απήλεγξα, ας, ε, *redargui*, a. 1 ind. act.

'Απηλεγξάμην, ω, ατο, idem, à 1. ind. m. verbi ἀπελέγχω.

'Απηλεῖται, *minatur*, Gen. xxvii. 42. credo legend. ἀπειλεῖται, verbi ἀπειλέω, -ῶ.

'Απηλέγχθην, ης, η, *redargutus sum*, a. 1. indic. pass. verbi ἀπελέγχω.

'Απῆλθον, ες, ε, *abii*, a. 2. ind act. ab ἀπέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *eo venio*.

'Απηλιώτης, ου, ὁ, *ventus subsolanus*: ex ἀπὸ, et ἥλιος, *sol*.

'Απηλλᾰγην, ης, η, *liberatus sum*, a. 2. pass. ind.

'Απήλλαγμαι, ξαι, ται, *dismissus* (vel *liberatus*) *sum*, perf. ind. pass. ἀπήλλαξα, ας, ε, *dimisi, liberavi*, a. 1. ind. act. et ἀπηλλᾰχα, ας, ε, idem, perf. indic. act. ἀπηλλάχθαι, *dimissum esse*, perf. infin. pass. verbi ἀπαλλάττω. Th. ἀλλάττω, *muto*.

'Απηλλάσσετο, *recessit, abiit*, 3. sing. imperf. ind. ejusd.

'Απηλλοτρίωκα, ας, ε, *abalienavi*, perf. ind. act. ἀπηλλοτρίωμαι, σαι, ται, *abalienatus sum*, perf. ind. pass. cujus part. ἀπηλλοτριωμένος, η, ον, à verbo ἀπαλλοτριόω, -ῶ, f. ώσω, q. v.

'Απηλλοτρίωσις, εως, ἡ, *abalienatio*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀπαλλοτριόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, q. v.

'Απηλοίησα, ας, ε, *contriri*, a. 1. ind. act. verbi ἀπολοιάω· ab ἀπὸ et ἀλοιάω, pro ἀλοάω. Th. ἅλως, ω, ἡ, *area*, in quâ trituratur frumentum.

'Απήλπῐκα, ας, ε, *indè speravi*; item *desperavi*, præt. ind. act. ἀπήλπισα, ας, ε, idem, a. 1. ind. act. cujus part. ἀπελπίσας, αντος, ὁ, *qui desperavit*, à verbo ἀπελπίζω. Th. ἐλπὶς, *spes*.

'Απήμαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illæsus*. Th. πημαίνω, *lædo*.

'Απήμαρτον, *aberravi*, Poët. pro ἀφήμαρτον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτᾶνω, *pecco, erro*.

'Απημελημένος, η, ον, *neglectus*, p. part. pass. Undè adv.

'Απημελημένως, *neglectim*, ab ἀπαμελέομαι, -οῦμαι· ex ἀπὸ, et ἀμελέω, *negligo*. Th. μέλει, *curæ est*,

'Απῆμεν, *abiimus*, per Sync. pro ἀπῄειμεν, 1. plur plusq. perf. ind. med. verbi ἄπειμι. Them. εἶμι, *eo*.

'Απήμονα, τὸν, acc. sing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *innocuus, illæsus*. Th. πῆμα, *damnum*.

'Απημονία, ας, ἡ, idem quod

'Απημοσύνη, ης, ἡ, *incolumitas*: ab ἀπήμων, quod à πῆμα.

'Απημύνεν, *adjuvit*, 3. sing. imperf. vel a. 1. ind. act. cum ν ἐφελκ. ab ἀπαμύνω. Them. ἀμύνω.

'Απήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *illæsus*. Th. πῆμα, *damnum*.

'Απῆν, *aberam*, 1. vel 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄπειμι· ab εἰμί, *sum*.

'Απήνεγκα, ας, ε, *abduxi*, a. 1. ind. act. ἀπήνεγκον, ες, ε, idem, a. 2. ind. act. verbi ἀποφέρω.

'Απήνεια, ας, ἡ, *crudelitas, inhumanitas*: ab ἀπηνής.

'Απηνέος, τῦ, *crudelis*, gen. sing. ab ἀπηνής.

'Απηνεώθην, ης, η, *obstupefactus sum, obmutui*, a. 1. ind. pass. ab ἀπηνεόομαι· ex ἀπὸ et ἐνεὸς, *stupidus, mutus*. Th. αὔω, *clamo*.

'ΑΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, et Dor. ἀπήνα, ας, ἁ, *rheda*.

'Απηνηνάμην, ω, ατο, *renui*, a. 1. ind. m. verbi ἀπαναίνομαι. Th. ἀναίνομαι, *renuo, recuso*.

'ΑΠΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *crudelis, immitis, sævus*. Hinc ἀπήνεια, ας, ἡ, *inhumanitas*: qu. ab ἀπὸ et ἐνηής, έος, ὁ ϗ ἡ, id est, πρᾶος, *lenis, mitis, mansuetus*.

'Απῆνθον, *abii*, Dor. pro ἀπῆλθον, a. 2. ind. act. verbi ἀπέρχομαι· ex ἀπὸ, et ἔρχομαι, *eo, venio*.

'Απήντησα, ας, ε, *occurri*, a. 1. ind. act. verbi ἀπαντάω. Th. ἀντί.

'Απῆρα, ας, ε, *recessi, sustuli*, a. 1. ind. act. verbi ἀπαίρω.

'Απηρεισάμην, ω, ατο, *intendi*, a. 1 ind. m. ab ἀπερείδω.

'Απήρθην, ης, η, *sublatus fui*, a. 1. ind. pass.

'Απῆρκα, ας, ε, *sustuli, discessi*, perf. ind. act.

'Απῆρμαι, σαι, ται, *sublatus sum*, perf. ind. pass. verbi ἀπαίρω.

'Απήρτημαι, σαι, ται, *suspensus* vel *remotus fui*, perf. ind. pass. cujus part.

'Απηρτημένος, η, ον, *suspensus, remotus*: ab ἀπαρτάομαι, *suspendor*.

'Απήρτισμαι, *perfectus reddor, absolutus sum*, præt. ind. pass. cujus part.

'Απηρτισμένος, η, ον, *perfectus, absolutus*: undè

'Απηρτισμένως, adv. *perfectè, absolutè*: ab ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος, *perfectus*.

'Απῇς, *abfueris*, 2. sing. præs. sub. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum*.

'Απήσων, οντος, ὁ, Ion. pro ἀφήσων, *emissurus*, part. fut. 1. act. ab ἀφίημι.

'Απηύρα, *auferebat*, 3. sing. imperf. ind. act. contr. pro ἀπηύραε. Sic

'Απηῦρα, per Sync. pro ἀπηύρησα, 1. sing. a. 1. ind. act. ἀπηῦρον, a. 2. ind. act. ἀπηύραον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. ab ἀπαυράω, *aufero*: ex ἀπὸ, et αὔρα, *aura, ventus levior*.

'Απῆχα, ας, ε, *abduxi, duxi*, perf. ind. act. verbi ἀπάγω, *abduco*.

'Απηχέω, -ῶ, *dissono, absono*; part. præs. act. ἀπηχῶν, ῦσα, ῦν· ab ἀπὸ, et ἦχος, *sonus*.

'Απήχημα, ατος, τὸ, *resonantia, dissonantia, vocis seu soni desinentia*; ab ἀπηχέω. Th. ἦχος, *sonus*.

'Απηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *absonus*; item *odiosus*: ab ἀπὸ,et ἦχος,*sonus*.

'Απήχησις, εως, ἡ, idem quod ἀπήχημα.

'Απήχθετο, *invisus erat*, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. m. ἀπήχθημαι, perf. indic. pass. ab ἀπάχθομαι, vel ἀπεχθάνομαι.

'Απήχθην, ης, η, *abductus fui*, a. 1. ind. pass. verbi ἀπάγω.

'Απήχθηρα, *odio persecutus sum*, a. 1. indic. act. ab ἀπεχθαίρω. Th. ἔχθος, *odium*.

'Απηχούμενος, η, ον, *resonans*, pro ἀπηχεόμενος, part. præs. pass. ab ἀπηχέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα. Th. ἦχος, *sonus*.

'Απηωρεῦντ', pro ἀπηωρεῦντο, *suspensi erant*, 3. plur. imperf. indic. m. Dor. pro ἀπηωρῦντο· ἀπηώρησα, ας, ε, *ex sublimi dependi*, a. 1. ind. act.

'Απηωρημένος, η, ον, *suspensus*, part. præt. pass. ab ἀπαιωρέομαι, -ῦμαι, Th. ἀπαιωρέω, -ῶ· ex ἀπὸ et αἰωρέω, -ῶ, *sursùm tollo, suspendo*.

'Απήωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀπηωρημένος.

'Απίᾱσι, *abeunt*, Ion. pro ἄπισι, 3. plur. præs. indic. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

'Απίδω, ης, ῃ, a. 2. sub. act. ab ἀπείδω *video*. Th. εἴδω, *video*.

'Απίεμεν, *emittimus*, 1. pl. præs. ind. act. et part. præs. med. ἀπιέμενος, η, ον, *emittens*, Ion. pro ἀφίεμεν, et ἀφιέμενος, ab ἀφίημι.

'Απιέναι, *abire*, præs. inf. act. ab ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*. Et ἀπιέναι, *emittere*. Ion. pro ἀφιέναι, ab ἀφίημι.

'Απίενται, Ion.pro ἀφίενται, *emittunt*, 3. pl. præs. ind. m. vel pass. ab ἀφίεμαι. Th. ἵημι, *mitto*.

'Απίεσθαι, Ion. pro ἀφίεσθαι. Th. idem.

'Απίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἄπιημι, *abeo*: ex ἀπὸ, et ἵημι, *eo*; indic. præs. med. ἵεμαι, imperat. ἵεσο, part. ἱεμένος· a. 2. act. part. εἵς, et compositum, παρείς.

'Απιέωσι, Ion. pro ἀφιῶσι, *emiserint*, 3. plur. sub. præs. act. verbi ἀφίημι.

'Απίῃς, *abeas*, a. 2. sub. act. 2. sing. ab ἄπειμι· quod ab ἀπὸ, et εἶμι, *eo*; a. 2. ind. act. ἴον.

'Απίης γαίης, Poët. pro ἀπίας γῆς. Vide ἄπιος.

'Απίθανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *improbabilis*: ex α priv. et πιθανὸς, quod ab ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω.

'Απιθεῖν, *inobedientem esse*, infin. præs. act. ἀπιθήσω, ας, ε, *inobediens sum*, a. 1. ind. act. Ion. pro ἠπίθησα· ab

'Απιθέω, -ῶ, *non obtempero, morem non gero, imperium detrecto*. ex α priv. et πείθω, *persuadeo*, eli so ε.

'Απίκᾱται, Ion. pro ἀφίκαται, et hoc pro ἀφιγμένοι εἰσί, *venerunt*; sic ἀπίκᾱτο, pro ἀφιγμένοι ἦσαν, illud 3. plur. perf ind. pass. hoc 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

'Απίκῃ, Ion. pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub med. ἀπικνεῖσθαι, Ion. pro ἀφικνεῖσθαι, præs. infin. med. ἀπικόμενος, Ion. pro ἀφικόμενος, *progressus*, a. 2. part. med. ab ἀφικνέομαι, *pervenio*: ex ἀπὸ et ἱκνέομαι, *venio*.

"Απικρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non amarus, amaritudinis expers*: ab α priv. et πικρὸς, ρὰ, ρὸν, *amarus*.

'Απιλλήθην, ης, η, *clausus sum*, a. 1. ind. pass. Ion. ab ἀπιλλέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *excludo, arceo, claudo*. Th. ἴλλος, *oculus*.

'Απίμελος, ȣ, et ἀπιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pinguedinis expers*: ex α priv. et πιμελὴ, *pinguedo*.

'Απινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *purus à sordibus*: ex α priv. et πίνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sordes, squalor*.

'Απινύσσω, *desipio*; item *effluo*; à πνῦμι, *sapio*.

'Απίξεται, *perveniet*, Ion. pro ἀφίξεται, 3. sing. f. 1. m. ab ἀφικνέομαι· ex ἀπὸ et ἱκνέομαι, *venio*.

"Απιξις, pro ἄφιξις, εως, ἡ, *adventus, incursus*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι.

"Απιον, ες, ε, *abii*, a 2. indic. act. verbi ἄπειμι. Th. εἶμι, *eo*.

"ΑΠΙΟΝ, ȣ, ἡ, *pyrus*, arbor; ἄπιον, ȣ, τὸ, *pyrum*, fructus.

"Απιος, ια, ιον, *remotus, dissitus*; ab ἀπὸ, et ἄπο. Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης, Iliad. ά. 270. ubi videtur esse nomen proprium Peloponnesi, quæ nomen habuerit ἀπὸ τινὸς "Απιδος aut "Απεως aut "Απιος, (ἢ "Απις) qui ibi antiquitùs regnaret: Sed tamen et in genere notare γῆν ἀπὸ ἀφεςῶσαν ϗ ἀλλοδαπὴν, manifestum est ex Odyss. ή, 25. ubi eadem verba Ulysses loquitur, ex errore longo ad Phæacas delatus; et manifestiùs etiam ex Odyss. π, 18. 'Εξ ἀπίης γαίης, Iliad. γ', 49. re verâ est, ex Peloponneso; sed mens loquentis sine dubio solum id cogitat ex remotâ et longinquâ terrâ.

'Απιςᾶναι, *discedere*, Ion. pro ἀφιςάναι, præs. inf. act. ab ἀφίςημι.

'Απιστέᾱται, Ion. pro ἀφίστανται, *deficiunt*, 3. pl. præs. ind. pass. sic ἀπιςέᾱτο, Ion. pro ἀφίςαντο. 3. pl. imperf. ind. pass.

'Απιστέω, -ῶ, *diffido*; imperf. ἠπίςεον, -ȣν· f. ήσω· hinc ἀπιςούμενος, præs. part. pass. ex α pr. et πίςις, *fides*, quod à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω.

*'Απίςημι, Ion. pro ἀφίςημι, *discedo.*

'Απιςία, ας, ἡ, *diffidentia.*

"Απιςος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *infidus*; in comparat. ἀπιςότερος, fœm. gen. ἀπιςοτέρα· ex α priv. et πιςὸς, ἡ, ὸν, quod à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πείθω.

*'Απίςως, adv. *perfidè, infidè, fraudulentèr.*

'Απλᾶνὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *non erraticus* vel *vagabundus*: ex α priv. et πλάνη, *error.*

"Απλαςος, pro ἀπέλαςος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *cui appropinquare tutum non est*: ex α priv. et πέλας, adv. *propè.* Alii vertunt *informis, ineffigiatus, simplex*: ex α priv. et πλαστὸς, ἡ, ὸν, *fictus*: à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi πλάσσω, vel -άττω, *fingo.*

'Απλᾶτὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *latitudine carens*: ex α priv. et πλατὺς, *latus*, vel πλάτος, *latitudo.*

"Απλᾶτος, Dor. pro ἄπλητος, et hoc pro ἄπληςος, *magnitudine immensus, inaccessus*, per Sync. τοῦ σ· à πλήθω, *impleo.* Th. πλέος. Quidam ἄπλατος idem esse dicunt cum ἄπλαστος, à πλάσσω, *formo*: seu ἄπλατος, à πελάω, *appropinquo, accedo.*

'Απλάτῦνε, credo legend. ἐπλάτυνε, 3. sing. imperf. vel a. 1. indic. act. verbi πλατύνω, *dilato*, Gen. xxvi. 22.

"Απλετος, Poët. pro ἄπλητος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, (Dor. ἄπλᾶτος,) pro ἄπλησος, *qui impleri non potest, infinitus, grandis, immensus, arduus*: ab α pr. et πλήθω, quod à πλέος, *plenus.*

"Απλητος, pro ἄπλαςος, qu. ab ἀπέλαςος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *inaccessus, cui appropinquare tutum non est*: ab α priv. et πελαςὸς, quod à 3. sing. præt. ind. pass. verbi πελάζω. Th. πέλας, *propè.*

"Απλευρος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *cui latus non stipatum est*: ab α priv. et πλευρὰ, *latus.*

'Απληγὶς, ἴδος, ἡ, *vestis simplex*, apud Sophoclem, quæ Homero est ἀπλοῒς· ab ἁπλῆ pro ἁπλόη fit enim ἀπλη̈ΐς, et Epenthesi τοῦ γ, ἀπληγίς. Hinc ἀπλήγιος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *simplex, innocens, innocuus.* Th ἁπλόος.

'Απλὴξ, ῆγος, ὁ ϰ ἡ, *non percussus.*

"Απληκτος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, idem: ex α pr. et πλήττω, vel πλήσσω, *percutio.*

'Απλήρωτος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *inexpletus, non completus*: ex α priv. et πληρόω, -ῶ. Th. πλέος, *plenus.*

'Απληστεύομαι, fut. εύσομαι, *sum avidus, insatiabilis.*

'Απληςία, ας, ἡ, *inexplebilitas, insatiabilitas immensitas.*

"Απληςος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *inexplebilis, insatiabilis, immensus.* Indè adv.

'Απλήςως, *inexplebilitèr, insatiabilitèr, immensè*: ex α priv. et 3. sing. præt. ind. pass. verbi πλήθω. Th. πλέος, *plenus.*

'Απλόη, ης, ἡ, *simplicitas, candor*: ab ἁπλόος, *simplex.*

'Απλόθριξ, ῖχος, ὁ ϰ ἡ, *qui promissum* vel *porrectum habet capillum*; item *qui raro est capillitio*: ex ἁπλόος, et θρὶξ, *capillus.*

"Απλοια, ας, ἡ, *tempus quo navigari non potest*: ex α priv. et πλόος, *navigatio.*

'Απλοΐζομαι, f. ίσομαι, *simplicitate utor.* Th. ἁπλόος, *simplex.*

'Απλοῒς, ΐδος, ἡ, *vestis simplex*; in acc. pl. ἁπλοΐδας· cui opponitur διπλοῒς. In Homero jungitur, substantivo χλαῖνα, tanquam adject. Th. ἁπλόος, *simplex.*

"Απλοκος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *non plicatus*: ab α priv. et πέπλοκα, præt. ind. m. verbi πλέκω, *plico.*

'Απλοκύων, ὁ, cognomen Antisthenis apud Laërtium, qu. *Cynicus simplici veste utens, Cynicus verissimus*: ab ἁπλόος, et κύων, *canis.*

'ΑΠΛΟ'ΟΣ, -οῦς, ὁ, ἁπλόη, -ῆ, ἡ, ἁπλόον, -ϐν, τὸ, *simplex*; compar. ἁπλέςερος· superl. ἁπλέστατος. Derivatur ab α unitatem significante, et πέλω, *sum*, tanquam ἁπελος, quia unicum est quod simplex est: Eustath. et Etym. vel ab α priv. et πολὺς, quia quod simplex est non e multis.

'Απλόος, ἀπλϐς, ὁ ϰ ἡ, *navigatione carens, impar navigationi, innavigabilis*: ab α priv. et πλόος, *navigatio.* Indè ἄπλοια, ας, ἡ, *tempus navigationi inopportunum.* Th. πλέω, *navigo.*

'Απλότης, ητος, ἡ, *simplicitas, candor.*

"Απλϐτος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *divitiis carens*: ab α priv. et πλϐτος, *divitiæ.*

'Απλόω, -ῶ, *expando, explico, extendo*, f. σω, p κα· imperf. ind. act. ἥπλουν, ἥπλϐν· a. 1. inf. act. ἁπλῶσαι· ἁπλόομαι, ϐμαι, *expandor*, præt. ind. pass. ἥπλωσμαι, cujus part. ἡπλωσμένος, η, ον, *expansus, simplex.* Th. ἁπλόος.

'Απλυσία, ας, ἡ, *immundities, illotio*; in pl. ἀπλυσίαι, αἱ, *spongiæ*, quæ elui nequeunt.

'Απλῦτος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *illotus*; propriè, de vestimento: ex α priv. et πλύνω, *lavo.*

'Απλῶς, *simpliciter, benignè*, adv. ab ἁπλόος.

"Απλωτος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *innavigabilis.* Th. πλώω, *navigo.*

'Απνεὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *valdè spirans*: ab α epitat. et πνέω, *spiro*; vel *non spirans, flatu destitutus*: ab α priv. et πνέω, *spiro.*

'Απνεύμᾰτος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *a vento non perflatus.*

'Απνευςὶ, adv. *sine respiratione, sine interpellatione, confertim.*

'Απνευςία, ας, ἡ, *spiritûs repressio.*

'Απνευςιάζω, *spiritum reprimo* et *contineo.*

"Απνευστος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *qui respirare non potest, sine anhelitu, exanimis*: omnia ab α priv. et præt. ind. pass. verbi πνέω, *spiro.*

"Απνοια, ας, ἡ, *carentia flatûs*; *ubi nullus est flatus*; item *sedata tempestas, tranquillitas à ventis.*

"Απνοος, ἄπνϐς, ὁ ϰ ἡ, in acc. sing. ἄπνουν, ἄπνϐν, *flatu*, seu *respiratione carens, flatum non emittens, mortuus, exanimis*: ab α priv. et πνόη, *flatus.* Th. πνέω, *spiro.*

'ΑΠΟ', præpositio regens gen. *à, ab, post, ante, præ, propter, per*; item *ex, de, absque.* Hujuscemodi phrases non legantur modò, sed etiam ediscantur. Οἱ ἀπὸ τῆς βουλῆς, *Senatores.*—τοῦ πλήθους, *Plebeii.*—φιλοσοφίας ϰ λόγων, *Philosophi ac Literati.*—τῆς ςοᾶς, *Stoici.*—τϐ περιπάτου, *Peripatetici.*—τῶν μαθημάτων, *Mathematici.* Item, 'Από τύχης, *Fortuitò.*—ςόματος,—μνήμης, *Memoritèr.*—γλώσσης, *vivâ voce.*

'Απὸ, adv. *longè, procul*; et ἄπο, pro ἄπεςι, *abest*, ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, *sum.* Et ἄπο, pro ἄπιθι, *abi, apage*, ab ἄπειμι, *abeo.* Th. εἶμι, *eo.*

'Απὸ αὐτοῦ, *ab illo tempore.*

'Αποαίνῦμαι, σαι, ται, idem quod ἀπαίνυμαι, *aufero, detraho, adimo*: imperf. ind. ἀποαινύμην, Ion. pro ἀπαινύμην, σο, το, *auferebam*: ab ἀπὸ et αἴνυμαι.

'Αποαιρεῖσθαι, *auferri*, præs. inf. pass. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poët. et Ion. ab ἀπὸ et αἱρέω.

'Αποαίρεο, *ablatus esto*, Ion. pro ἀφαιρϐ, 2. sing. præs. imp. pass. ab eod.

'Αποαιρέομαι, -οῦμαι, Ion. et Poët. in Hom. et Herodot. pro ἀφαιρέομαι, -ϐμαι.

'Αποβαδίζω, f. ίσω, *abeo, discedo*: ab ἀπὸ et βαδίζω. Th. βαίνω, *eo.*

'Αποβάθρα, ας, ἡ, *scala quâ è navi descenditur*: ab

'Αποβαίνω, *descendo, abeo, discedo, cedo*, f. ἀποβήσομαι, p. ἀποβέβηκα, part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς· a. 2. ind. act. ἀπέβην, ης, η, et in 3. pl. ἀπέβησαν· a. 2. sub. act. ἀποβῶ, ῆς, ῆ, inf. ἀποβῆναι, part. ἀποβὰς, άντος, ὁ· ab ἀπὸ et βαίνω.

'Αποβάλητ' *abjeceritis*, 2. pl. a. 2. sub. act. ἀποβαλὼν, όντος, ὁ, *qui abjecit*, a. 2. part. act. ab

'Αποβάλλω, *abjicio, amitto*, fut. ἀποβᾰλῶ, perf. ἀποβέβληκα· a. 2. ind. act. ἀπέβαλον, ες, ε· a. 2. sub. act. 1. sing. ἀποβάλω· præt. ind. pass. ἀποβέβλημαι· a. 1. ind. pass. ἀπεβλήθην, ης, η, cujus part. ἀποβληθεὶς, εῖσα, ὲν· p. ind. med. ἀποβέβολα.

'Αποβάπτω, fut. ψω, *intingo, immergo lenitèr*: ab ἀπὸ et βάπτω, *tingo*; f. 2. act. βαφῶ.

'Αποβὰς, άντος, ὁ, *qui descendit* vel *cessit*; nom. plur. ἀποβάντες, *descendentes, egressi*, a. 2. part. act. verbi ἀποβαίνω, *descendo, cedo.*

'Απόβᾰσις, εως, ἡ, *descensus*; item *eventus, exitus*: ab ἀποβαίνω, *descendo.*

'Αποβατήριος, Jovis cognomen; ab ἀποβαίνω.

'Αποβάτης, ου, ὁ, quoddam certaminis equestris genus, qu. *descensor* dictum; qui enim certabat, dicebatur, ἀποβῆναι, si Suidæ credimus. Et ἀποβατικοὶ τροχοὶ hinc dicebantur, ut idem scribit: ut si-

quis ab apobate certamine dicat rotas apobaticas.

Ἀποβέβηκα, ας, ε, descendi, cessi, præt. ind. act. cujus part. ἀποβεβηκὼς, υῖα, ὸς, firmatus : à verbo ἀποβαίνω, descendo.

Ἀποβεβληκὼς, υῖα, ὸς, qui abjecit, in gen. plur. ἀποβεβληκότων, part. præt. act. ab ἀποβάλλω.

Ἀποβῆναι, descendere, a. 2. inf. act. ἀποβήσομαι, ῃ, εται, descendam, f. 1. ind. med. verbi ἀποβαίνω, seu ἀπόβημι, conjug. secund.

Ἀποβήσσω, et -ττω, f. ξω, extussio, extussiendo ejicio : ab ἀπὸ et βήσσω, seu -ττω. Th. βὴξ, βηχὸς, ἡ, tussis.

Ἀποβιάζομαι, vim affero, vi cogo : item enitor, ut mulier in partu, et pass. vi cogor : ab ἀπὸ et βιάζομαι. Th. βία, vis.

Ἀποβιβάζω, et ἀποβιβάζομαι, jubeo, vel facio aliquem descendere ; item trajicio ; præs. inf. act. ἀποβιβάζειν, pass. ἀποβιβάζεσθαι· a. 1. ind. m. ἀπεβιβασάμην, ω, ατο· ex ἀπὸ et βιβάζω, ire vel venire facio. Th. βαίνω, eo.

Ἀποβιόω, -ῶ, et ἀποβίωμι, de vitâ discedo, morior ; a. 2. ind. act. ἀπεβίων, ως, ω· præs. inf. act. ἀποβιῶναι· ex ἀπὸ et βιόω, -ῶ. Th. βίος, vita.

Ἀποβίωσις, εως, ἡ, obitus, interitus, mors : ex ἀπὸ et βίωσις, ipsa vivendi actio : indè ἀποβιωσῖμος, quicquid fit propter obitum, adj ut ἀποβιώσιμος διάταξις, testamentum. Th. βίος, vita.

Ἀποβλάπτομαι, f. ψομαι, lædor, privor, jacturam facio : ex ἀπὸ et βλάπτω, f. 1. act. ψω· f. 2. act. βλαβῶ, lædo.

Ἀποβλάπτω, f. ψω, lædo, oblædo, privo.

Ἀποβλαστάνω, f. ςήσω, germino, egermino : ex ἀπὸ et βλαςάνω, germino, produco.

Ἀποβλάςημα, ἄτος, τὸ, germen ; item proles.

Ἀποβλάςησις, εως, ἡ, germinatio : à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποβλαςάνω, germino.

Ἀποβλαφθεὶς, εῖσα, ὲν, privatus, a. 1. part. pass. verbi ἀποβλάπτω.

Ἀποβλέπω, intueor, respicio, oculos converto ad, f. ψω, p. ἀποβέβλεφα· a. 1. ind. act. ἀπέβλεψα, a. 1. imperat. act. ἀπόβλεψον, -άτω, et in 2. pl. ἀποβλέψατε· 3. pl. a. 1. sub. act. ἀποβλέψωσιν· a. 1. ind. med. ἀπεβλεψάμην, ω, ατο.

Ἀποβληθεὶς, εῖσα, ὲν, abjectus, a. 1. part. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλημα, ἄτος, τὸ, rejiculum, quod abjicitur seu rejicitur : à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποβάλλω.

Ἀπόβλητ', per Apocop. pro ἀπόβλητα, abjicienda, rejicienda, respuenda, nom. n. pl. ab

Ἀπόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, abjectus, abjiciendus, rejiciendus, respuendus ; ἀπόβλητον, ου, τὸ, abjectum, abjiciendum, rejiciendum, respuendum.

Indè ἀποβλητικὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, qui abjecit vel amisit, vel abjiciendo vel amittendo est : ex ἀπὸ et 3. sing. præt. ind. pass. verbi βάλλω.

Ἀποβλίττω, f. ίσω, p. ικα, exprimendo aufero, ut è favis mel : ex ἀπὸ et βλίττω, exprimendo aufero, ut è favis mel.

Ἀποβλύζω, f. ύσω, scaturio, emitto aquas ; item evomo, præs. part. act. ἀποβλύζων· ex ἀπὸ et βλύζω, scaturio.

Ἀποβλώσκω, f. ώσω, discedo : ex ἀπὸ et βλώσκω, advenio, vado.

Ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, abjectio, amissio, jactura : ab ἀποβέβολα, præt. ind. m. verbi ἀποβάλλω.

Ἀποβόσκομαι, f. 1. med. βώσομαι, vel βόσομαι, vel βοσκήσομαι, depasco : ex ἀπὸ et βόσκω, pasco.

Ἀποβουκολέω, -ῶ, abgrego, à grege abduco, à grege aberrare facio ; item ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio, f. σω, p. κα· a. 1. ind. act. ἀπεβουκόλησα, ας, ε· ἀποβουκολέομαι, -οῦμαι, abducor à grege, è grege aberro : à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit

Ἀποβουκόλημα, ἄτος, τὸ, è grege alieno abductio, impostura, deceptio.

Ἀποβουκολίζω, f. ίσω, idem quod ἀποβουκολέω· omnia ex ἀπὸ, βοῦς, et κόλον, cibus.

Ἀποβράζω, ἀποβράσσω, et ἀποβράττω, f. σω, fervendo seu æstuendo exspuo sive eructo, per æstum exspuo ; item exæstuo, defervesco.

Ἀποβράσσομαι, per æstum exspuor aut ejicior : à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit ἀπόβρασμα, ἄτος, τὸ, spuma ; item furfur tritici : ex ἀπὸ, et βράζω, ferveo, bullio.

Ἀποβρέχω, perfundo, madefacio, intingo, f. ξω· ἀποβρέχομαι, perfundor, madefio : à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit ἀπόβρεγμα, ἄτος, τὸ, dilutum ; item aqua, quâ quid perfusum, vel prolutum est : ex ἀπὸ, et βρέχω, irrigo, madefacio.

Ἀποβρίζω, crapulam edormio, dormio ; f. ίσω, et ίξω, a. 1. ind. act. ἀπέβριξα, ας, ε, cujus part. ἀποβρίξας, άντος, ὁ, in nom. pl. ἀποβρίξαντες· ex ἀπὸ, et βρίζω, post sumptum cibum paululùm dormio.

Ἀποβρίθω, f. ίσω, degravo, vel neut. præ pondere devergo : ex ἀπὸ, et βρίθω, gravis sum.

Ἀποβροχὴ, ῆς, ἡ, perfusio, madefactio : ab ἀπὸ, et βρέχω, madefacio.

Ἀποβροχθίζω, f. ίσω, sorbeo, glutio, voro : ex ἀπὸ, et βροχθίζω. Th. βρόγχος, guttur.

Ἀποβροχίζω, f. ίσω, illaqueo, laqueis implico : ex ἀπὸ, et βρόχος, laqueus, restis.

Ἀποβρύκω, f. ξω, demordeo, abedo : ex ἀπὸ, et βρύκω, mordeo.

Ἀποβρωθεὶς, εῖσα, ὲν, exesus ; a. 1. part. pass. ab

Ἀποβρώσκω, abedo, comedendo consumo ; f. σω, p. βέβρωκα, præt. ind. pass. βέβρωμαι, a. 1. ind. pass ἀπεβρώθην, ης, η· ex ἀπὸ, et βρώσκω, comedo, depasco.

Ἀποβύω, obturo, obstruo, f. σω· ex ἀπὸ, et βύω, obturo, obstruo, impleo, tego.

Ἀπόβωμος, ου, ὁ ϗ ἡ, profanus, ab aris alienus : ex ἀπὸ, et βωμὸς, altare, ara, delubrum.

Ἀπόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, à terrâ remotus : ut et ἀπόγειος, q. v. ab ἀπὸ, et γαῖα, terra.

Ἀπογαιόω, -ῶ, in terram verto ; f. ώσω· ex ἀπὸ, et γαῖα, terra.

Ἀπογαλακτίζω, ablacto, à lacte depello. Ἀπογαλακτίζομαι, ablactor, à lacte depellor : à cujus 1. s. præt. ind. pass. fit Ἀπογαλακτισμὸς, οῦ, ὁ, ablactatio : ex ἀπὸ, et γαλακτίζω. Th. γάλα, lac.

Ἀπογεία, ας, ἡ, ventus qui è terrâ exortus in mare fertur : cui contrarius est qui dicitur τροπαία.

Ἀπόγεια, τὰ, retinacula navium, funes quibus navis alligatus in littore ; undè ἀπόγεια λύειν, oram solvere.

Ἀπόγειον, ου, τὸ, vox mathematica quâ denotatur summa planetæ altitudo, seu à terrâ distantia : opponitur τῷ ἐπίγειον, q. v.

Ἀπόγειος, ου, ὁ ϗ ἡ, à terrâ remotus, ut et ἀπόγαιος, q. v. Omnia ex ἀπὸ, et γαῖα, terra.

Ἀπογεισόω, -ῶ, vel ἀπογεισσόω, fut. ώσω, imbrico, imbricatim (vel suggrundiorum modo) facio vel tego : ex ἀπὸ, et γεισόω, -ῶ, vel γεισσόω. Th γεῖσον, vel γεῖσσον, ου, τὸ, suggrunda.

Ἀπογεμίζω, idem quod γεμίζω ex ἀπὸ, et γέμω, plenus sum.

Ἀπογέμω, f. εμῶ, depleo, demo ex quod plenum est.

Ἀπογεννάω, -ῶ, genero, produco : ex ἀπὸ, et γεννάω, -ῶ, gigno, genero, pario. Th. γείνομαι, gignor, nascor, procreo, sum.

Ἀπογεύομαι, f. εύσομαι, degusto : ex απο, et γεύομαι, gusto.

Ἀπογεφυρόω, -ῶ, f. ώσω, ponte jungo, pontem impono : ex ἀπὸ, et γεφυρόω, -ῶ. Th. γέφυρα, pons.

Ἀπογηράσκω, consenesco ; f. ἀπογηράσω, p. ἀπογεγήρακα· a. 1. ind. act. ἀπεγήρασα· a. 1. sub. act. ἀπογηράσω, ῃς, ῃ. Hinc

Ἀπογηράσκων, οντος, ὁ, consenescens ; in acc. pl. masc. ἀπογηράσκοντας, præs. part. act. ab ἀπὸ, et γηράσκω. Th. γῆρας, senectus.

Ἀπογίγνομαι, et ἀπογίνομαι, absum, decedo ; item morior ; f. ἀπογενήσομαι, p. ἀπογεγένημαι· a. 1. ind. pass. ἀπεγενήθην, ης, η, a. 2. ind. m. ἀπεγενόμην, a. 2. med. part. ἀπογενόμενος, η, ον, mortuus : ex ἀπὸ, et γίνομαι, sum.

Ἀπογινώσκω, rejicio, non agnosco, abnuo, improbo ; item absolvo, renuntio, despero ; f. ἀπογνώσομαι, p. ἀπέγνωκα, plusq. perf. ind. act. ἀπεγνώκειν, a. 2. ind. act. ἀπέγνων, ως, ω, q. à γνόω, -ῶ, et in 3. pl. ἀπέγνωσαν, a. 2. act. imperat. ἀπογνῶθι, a. 2. act. sub. ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. act. inf. ἀπογνῶναι, a. 2. act. part. ἀπογνοὺς, οῦσα, ὸν, perf. ind. pass.

ἀπέγνωσμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἀπεγνώσθην, ης, η, f. 1. pass. ἀπογνωσθήσομαι, præt. part. pass. ἀπεγνωσμένος, η, ον, *perditus, rejectus* : ex ἀπὸ, et γινώσκω, *cognosco*.

Ἀπογλαυκόω, -ῶ, f. ώσω, *cæsium reddo*. Hinc

Ἀπογλαύκωμα, ᾱτος, τὸ, et ἀπογλαύκωσις, εως, ἡ, *glaucoma, glaucedo* : à 1. et 2. sing. præt. ind. pass. Th. γλαυκὸς, *cæsius*.

Ἀπόγλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui exiguis est clunibus* : ex ἀπὸ, et γλουτὸς, *clunis*

Ἀπογλυκαίνω, f. ᾰνῶ, *dulce reddo, dulcio* : ex ἀπὸ, et γλυκαίνω. Th. γλυκὺς, *dulcis*.

Ἀπόγνοια, ας, ἡ, *desperatio* : à præt. ind. m. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπογνῶ, ῷς, ῷ, *rejecerim* ; a. 2. sub. act. ἀπογνοὺς, οῦσα, όν, *qui rejecit* ; a. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω. quasi ab ἀπογνόω, -ῶ, vel ἀπόγνωμι, conjug. sec.

Ἀπογνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui dentes ætatis indices amisit*, ὁ μὴ ἔχων δι' οὗ γνώσθῃ· à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπογινώσκω.

Ἀπόγνωσις, εως, ἡ, *desperatio* : ab eod.

Ἀπογνώστης, ου, ὁ, *qui desperat, desperator* ; ab eod.

Ἀπογονὰ, Dor. pro -νὴ, ῆς, ἡ, *progenies, posteritas*.

Ἀπόγονα, τὰ, *fæcunda, orta, oriunda* ; nom. pl. ab ἀπόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ortus, oriundus*, et subst. *nepos, posterus* : ex ἀπὸ, et γέγονα. præt. ind. m. verbi γείνομαι.

Ἀπογραΐζω, *senectutem aufero, juvenilem reddo*. Th. γραῖα, *anus*.

Ἀπογρᾰφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio, conscriptio, recensio, enumeratio*.

Ἀπόγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab exemplari* vel *ad exemplar effictus*.

Ἀπόγραφον, ου, τὸ, *exemplum libri* vel *tabulæ descriptum, exscriptum, descriptio* : ex

Ἀπογράφω, *in tabulas refero, describo* ; imperf. ind. act. ἀπέγραφον, f. ψω, p. ἀπογέγρᾰφα, a. 1. ind. act. ἀπέγραψα, a. 1. sub. act. ἀπογράψω, ῃς, ῃ...... Ἀπογράφομαι, *describor* ; item *nomen profiteor* ; perf. ind. pass. ἀπογέγραμμαι, *conscriptus fui* ; a. 1. ind. pass. ἀπεγράφθην, ης, η, a. 1. ind. m. ἀπεγραψάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἀπογράψασθαι.

Ἀπογυιόω, -ῶ, *enervo, membra debilito, devirtuo, delumbo*, f. ώσω, p. ἀπογεγυίωκα, a. 1. subj. ἀπογυιώσω, ῃς, ῃ· ex ἀπὸ, et γυιόω, -ῶ.

Ἀπογυμνάζομαι, *exerceor, me exerceo* : ab ἀπὸ, et γυμνάζομαι. Th. γυμνὸς, *nudus, inermis*.

Ἀπογυμνόω, -ῶ, *nudo, denudo* ; f. ώσω, a. 1. part. act. ἀπογυμνωθεὶς, εῖσα, έν, *denudatus* : ab ἀπὸ, et γυμνόω, -ῶ. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Ἀπογύμνωσις, εως, ἡ, *denudatio* : à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπογυμνόω, -ῶ.

Ἀπογυναικωσις, εως, ἡ, *effæminatio*. Th. γυνὴ, *fœmina, mulier*.

Ἀπογωνιόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, *in angulum me colligo* ; inf. præs. m. ἀπογωνιοῦσθαι· ex ἀπὸ, et γωνιόομαι, -οῦμαι. Th. γωνία, *angulus*.

Ἄποδα, τὸν, vel τὴν, *pedibus carentem*, acc. sing. m. vel f. ab ἄπους. Th. ποῦς. Est et ἄποδα, nom. neut. plur.

Ἀποδάζομαι, *divido, distribuo, partior, impertio* ; f. 1. m. δάσομαι, et Poët. δάσσομαι, f. 1. inf. m. ἀποδάσεσθαι, et ἀποδάσσεσθαι, *distributurum esse*. Th. δαίω, *divido*.

Ἀποδαίω, *comburo* : ex ἀπὸ, et δαίω, *uro*.

Ἀποδάκνω, f. δήξω, *demordeo, præmordeo* : ex ἀπὸ, et δάκνω, *mordeo*.

Ἀποδακρῡω, *lachrymas fundo, illachrymo* ; f. ῡσω, p. κα· a. 1. ind. act. ἀπεδάκρυσα, ας, ε. Hinc

Ἀποδακρυτῐκὰ, ῶν, τὰ, *medicamenta lachrymas moventia* : ex ἀπὸ, et δακρύω. Th. δάκρυ, *lachryma*.

Ἀποδᾱμεῖν, Dor. pro ἀποδημεῖν, pr. inf. act. *peregrè proficisci* ; sic ἀπόδᾱμος, Dor. pro ἀπόδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *peregrè agens*. Vide in ἀποδημέω.

Ἀποδαρθεῖν, a. 2. inf. act. idem quod δαρθεῖν.

Ἀποδάσμῐος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui tributum pendit*, et *tributum cujus fit divisio* ; item *quod pro parte (seu portione) alicui cedit*.

Ἀποδασμὸς, οῦ, ὁ, *divisio, partitio, pars, portio* : à 1. sing præt. ind. pass. verbi ἀποδάζομαι.

Ἀποδάσσασθαι, et ἀποδάσσεσθαι, *distributurum esse*, Poët. pro ἀποδάσασθαι, a. 1. inf. m. vel -σεσθαι, f. 1. inf. m. verbi ἀποδάζομαι, *distribuo*.

Ἀποδαυλίζω, *titione dedolo* vel *contundo* ; item *contundo* : ex ἀπὸ, et δαυλὴς, Æol. pro δαλός. Th. δαίω, *uro*.

Ἀποδέδεγμαι, *exceptus sum*, perf. ind. pass. ab ἀποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ἀποδέδειγμαι, perf. ind. pass. *demonstratus, approbatus sum* ; perf. pass. part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *demonstratus, approbatus* : ab ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεδειλιακότως, *timidè, meticulosè, eorum more qui conciderunt animo*, adv. ab

Ἀποδεδειλιᾱκὼς, υῖα, ὸς, *timidus*, part. præt. act. verbi ἀποδειλιάω, -ῶ. Th. δειλὸς, *timidus*.

Ἀποδέδεκται, *æstimatur, censetur*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδέδομαι, *redditus sum*, præt. ind. pass. et ἀποδέδωκα, *reddidi*, præt. ind. act. verbi ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀποδέδρᾱκα, ας, ε, *aufugi*, et in 3. plur. ἀποδεδράκασι, præt. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω. Th. δράω, *facio*.

Ἀποδεὴς, έος, -οῦς, ὁ ϗ ἡ, *inferior, vacuus, cui aliquid deest* : ex ἀποδέω, *absum*. Th. δέω, *egeo, deficio*.

Ἀποδεῖ, *deest, deficit, abest*, 3. sing. præs. ab eod.

Ἀποδειδίττω, -ίσσω, et ἀποδειδίττομαι, -ίσσομαι, *deterreo* ; imp. ind. med. ἀπεδειδισσόμην, -ου, ετο· ab ἀπὸ et δειδίττω. Th. δειδω, *timeo*

Ἀποδείκνῡμι, f. ξω, p. χα, *ostendo, ostento, demonstro, probo* ; præs. part. act. ἀποδεικνὺς, ῦσα, ὺν, *præ se ferens* ; præs. inf. pass. ἀποδείκνυσθαι· a. 1. ind. act. ἀπέδειξα, ας, ε, a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, Ion. ἀποδέξαι, perf. ind. pass. ἀποδέδειγμαι, cujus part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, *approbatus*. Th. δείκνυμι, vel δεικνύω, *ostendo*.

Ἀποδεικτῐκὸς, ἡ, ον, vel ὁ, ὁ ϗ ἡ, *demonstrativus*.

Ἀποδεικτῐκῶς, *demonstrativè*, adv

Ἀποδεικτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *demonstrabilis, probabilis* : omnia à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι, *demonstro*.

Ἀποδειλίᾱσις, εως, ἡ, *timor, ignavia* : ex ἀπὸ et δειλιάω, -ῶ. Th. δειλὸς, *timidus*.

Ἀποδειλιάω, -ῶ, *præ timore refugio, reformido*, f. ᾱσω, p. ἀποδεδειλίακα, cujus part. ἀποδεδειλιακὼς, υῖα, ὸς· undè adv. ἀποδεδειλιακότως, *timidè, meticulosè*.

Ἀποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἀποδείξειν, f. 1. inf. act. ab ἀποδείκνυμι.

Ἀπόδειξις, εως, ἡ, Ion. ἀπόδεξις, *demonstratio, declaratio, probatio*, item *specimen* : à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀπόδειπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cœnam finivit, qui cœnatus est* ; qu. ὁ ὢν ἀπὸ τοῦ δείπνου· vel *incœnatus* : ab ἀπὸ, pro *a* priv. et δεῖπνον, *cœna, cibus*.

Ἀποδείρειν, Ion. pro ἀποδέρειν, *excoriare*, infin. præs. act. verbi ἀποδέρω.

Ἀποδειροτομέω, -ῶ, *obtrunco cervicem abscindo, decollo* ; item *abscindo à cervice*, f. ήσω, p. κα, a. 1. ind. act. ἀποδειροτόμησα, ας, ε, f. 1. inf. act. ἀποδειροτομήσειν· ab ἀπὸ, δειρὴ, Ion. pro δέρη, *cervix, collum*, et τέτομα, 1. sing. præt. ind. med. verbi τέμνω, *seco, scindo*.

Ἀποδειχθεὶς, εῖσα, ὲν, *demonstratus, approbatus*, a. 1. part. pass. ἀποδειχθήσεσθαι, f. 1. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι.

Ἀποδεκᾱτόω, -ῶ, *decimo, decimas accipio* ; item *decimas do*, f. ώσω, p. ἀποδεδεκάτωκα· ex ἀπὸ, et δεκατόω, -ῶ. Th. δέκα, *decem*.

Ἀποδεκάτωσις, εως, ἡ, *decimatio, decimarum exactio* : à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδεκατόω, -ῶ.

Ἀποδέκεσθαι, Ion. pro ἀποδέχεσθαι, *recipere*, præs. inf. m. verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδεκτέος, έα, έον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, *recipiendus, admittendus*.

Ἀποδέκτης, ου, ὁ, vel ἀποδεκτὴρ ῆρος, ὁ, *receptor*, in nom. pl. ἀποδέκται, et ἀποδεκτῆρες, οἱ, *coactores tributorum et vectigalium*.

Ἀποδεκτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *dignus qui admittatur et recipiatur, receptus, acceptabilis, gratus, probatus* : omnia : à 3. sing. præt. ind. pass verbi ἀποδέχομαι.

Ἀποδενδρόομαι, -ῦμαι, *arboresco*: inf. præs. m. vel pass. ἀποδενδρῦσθαι· a. 1. ind. pass. ἀπεδενδρώθην, ης, η, cujus part. ἀποδενδρωθεὶς, εῖσα, ὲν· ab ἀπὸ et δενδρόομαι, -ῦμαι. Th. δένδρον, *arbor*.

Ἀποδέξαι, Ion. pro ἀποδεῖξαι, *edere, demonstrare*, a. 1. inf. act. verbi ἀποδείκνυμι· sic ἀποδεξάμενος, pro ἀποδειξάμενος, a. 1. part. m. et sic in aliis.

Ἀπόδεξις, εως, ἡ, *demonstratio*, Ion. pro ἀπόδειξις, q. v.

Ἀποδέομαι, -ῦμαι, *religor, alligor, præligor*, præs. ind. pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo*.

Ἀπόδερμα, ατος, το, *cutis detracta, spolium*: à 1. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδέρω.

Ἀποδερματόω, -ῶ, idem quod ἀποδέρω

Ἀποδέρω, Ion ἀποδείρω, fut. ερῶ, *excorio, cutem detraho*.

Ἀπόδεσις, εως, ἡ, *religatio*: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδέω. Th. δέω, *ligo*.

Ἀποδεσμέω, ἀποδεσμόω, -ῶ, et ἀποδεσμεύω, *colligo, religo*: ex ἀπὸ et δεσμὸς, quod à 1. sing. præt. ind. pass. verbi δέω, *ligo*.

Ἀπόδεσμος, ῦ, ὁ, *fasciculus, linteum*; item *fascia circa caput mulierum*, vel *earum mammas continens*.

Ἀποδεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *exceptus*, a. 1. part. pass. ab

Ἀποδέχομαι, *excipio, recipio, admitto*; item *probo*, f. δέξομαι, p. δέδεγμαι· a. 1. ind. pass. ἀπεδέχθην, ης, η, et in 3. plur. ἀπεδέχθησαν, a. 1. ind. med. ἀπεδεξάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἀποδέξασθαι· ex ἀπὸ et δέχομαι, *capio*.

Ἀποδεχόμενος, η, ον, *acceptus*, præs. part. pass.

Ἀποδέχου, *accipe*, 2. sing. præs. imperat. m. ab eod.

Ἀποδέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *religo, alligo, præligo*; in præs. ind. pass. ἀποδέομαι, -ῦμαι, *religor*: ab ἀπὸ, et δέω, *ligo*.

Ἀποδέω, -ῶ, *absum inferior sum*: ab ἀπὸ, et δέω, *deficio*.

Ἀποδηλόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *manifestum reddo, declaro*: ab ἀπὸ et δηλόω, -ῶ. Th. δῆλος, *certus, manifestus*.

Ἀποδημέω, -ῶ, *absum domo seu patriâ, peregrinor, peregrè, proficiscor*, f. ήσω, p. ἀποδεδήμηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἀπεδήμησα, ας, ε, a. 1. part. act. ἀποδημήσας, αντος, ὁ· ex ἀπὸ, et δῆμος, *populus*.

Ἀποδημία, ας, ἡ, *peregrinantis absentia, peregrinatio*.

Ἀποδημητὴς, ῦ, ὁ, *peregrinator*.

Ἀποδημητικὸς, ἡ, ὸν, vel ῦ, ὁ ϗ ἡ, *peregrinari solitus*.

Ἀπόδημος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *peregrè agens, absens à domo vel patriâ*: omnia ex ἀπὸ, et δῆμος, *populus, plebs, vulgus*.

Ἀποδία, ας, ἡ, *pedum defectus, pedum carentia*: ab ἄπυς, q. v.

Ἀποδιαιτάω, -ῶ, f. ήσω, *arbitramento absolvo*: a. 1. ind. act. ἀπεδιῄτησα, ας, ε· ex ἀπὸ et διαιτάω, -ῶ. Th. δίαιτα, *arbitrium*.

Ἀποδιαστέλλω, *dispesco, arceo, intersepio, divido*: ex ἀπὸ, διὰ, et στέλλω, *mitto*.

Ἀποδιατρίβω, fut. ψω, *immoror, tempus consumo*: ex ἀπὸ, διὰ, et τρίβω, *tero*.

Ἀποδιδάσκω, fut. ξω, *dedoceo*: ex ἀπὸ, et διδάσκω, *doceo, disco*.

Ἀποδιδόειν, -ῦν, *reddere*, præs. inf. act. ab ἀποδιδόω, pro ἀποδιδόναι, ab ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀποδίδομαι, *reddor, retribuor, referor*, præs. ind. pass. verbi ἀποδίδωμι, q. v.

Ἀποδιδράσκω, fut. δράσω, *aufugio*. Vide in ἀπέδρα. Th. διδράσκω, *fugio*.

Ἀποδίδωμι, *reddo, retribuo, persolvo, do*; item *interpretor*; præs. imperat. act. ἀποδίδοθι, ότω· præs. inf. act. ἀποδιδόναι, et ἀποδόειν, -ῦν· præs. part. act. ἀποδιδοὺς, οῦσα, ὸν· f. ἀποδώσω, εις, ει, perf. ἀποδέδωκα, ας, ε· a. 1. ind. act. ἀπέδωκα, ας, ε· a. 2. ind. act. ἀπέδων, ως, ω, a. 2. imperat. act. ἀπόδος, ἀποδότω, *solve*, 2. pl. ἀπόδοτε· præs. opt. act. ἀποδιδοίην, ης, η· a. 2. opt. act. ἀποδοίην, ης, η, (Att. ἀποδῴην) et in plur. per Sync. ἀποδοῖμεν, οῖτε, οῖεν· præs. sub. act. ἀποδιδῶ, ῷς, ῷ· a. 2. sub. act. ἀποδῶ, ῷς, ῷ· a. 2. inf. act. ἀποδῦναι, et Att. Dor. et Æol. ἀποδόμεναι· a. 2. part. act. ἀποδὺς, ῦσα, ὸν· præs. indic. pass. ἀποδίδομαι, *reddor, retribuor*; imperf. ind. pass. ἀπεδιδόμην, σο, το· perf. ind. pass. ἀποδέδομαι· plusq. perf. ind. pass. ἀπεδεδόμην· aor. 1. ἀπεδόθην· f. 1. pass. ἀποδοθήσομαι· paulò post f. ἀποδεδόσομαι· præs. imper. med. ἀποδίδοσο, σθω· præs. opt. med. ἀποδιδοίμην, οῖο, οῖτο· a. 1. opt. ἀποδοθείην, ης, η· præt. opt. pass. ἀποδεδοίμην, οῖο, οῖτο· præs. sub. m. vel pass. ἀποδιδῶμαι, ῷ, ῶται· perf. sub. pass. ἀποδεδῶμαι, ῷ, ῶται· præs. inf. med. vel pass. ἀποδίδοσθαι· a. 1. inf. pass. ἀποδοθῆναι· præs. part. med. vel. pass. ἀποδιδόμενος, η, ον· a. 1. ind. med. ἀπεδωκάμην· a. 2. ind. m. ἀπεδόμην, οσο, οτο, *vendidi*; a. 2. imperat. m ἀπόδοσο, σθω· aor. 2. opt. med. ἀποδοίμην, οῖο, οῖτο· a. 2. sub. m. ἀποδῶμαι, ῷ, ῶται· a. 2. inf. m. ἀποδόσθαι· a. 2. part. med ἀποδόμενος, η, ον. Τοὺς ἄλλυς ἀπέδοντο, *vendiderunt*. Vid. Thuc. II. 7. Th. δίδωμι, *do*.

Ἀποδιΐστημι, et ἀποδιϊστῶ, *dirimo, distinguo*; *intervallo sejungor*: ex ἀπὸ, διὰ, et ἵστημι.

Ἀποδικάζω, f. άσω, *absolvo*, opp. καταδικάζω· ab ἀπὸ et δικάζω. Th. δίκη, *jus*.

Ἀποδικέω, -ῶ, fut. ήσω, *causam meam defendo*: ex ἀπὸ, et δίκη, *jus*.

Ἀποδινέω, -ῶ, fut. ήσω, *devolvo*: ex ἀπὸ et δινέω, -ῶ. Th. δίνη, *vortex*.

Ἀποδίομαι, f. ίσομαι, idem quod ἀποδίω, q. v.

Ἀποδιοπομπέω, -ῶ, et ἀποδιοπομπέομαι, -ῦμαι, *ablego, procul amando depello, expio*; præs. inf. pass. ἀποδιοπομπεῖσθαι· h. e. ἀποτρέπεσθαι διὰ τῦ ἀποτροπαίυ Διὸς· ex ἀπὸ et διοπομπέω, -ῶ, quod à Διὸς et πομπὴ, à πέμπω, *mitto*.

Ἀποδιορίζω, *segrego, suis limitibus finitum separo*, f. ίσω, p. ἀποδιώρικα· ex ἀπὸ, διὰ, et ὁρίζω. Th. ὅρος, *terminus, limes*.

Ἀποδισκεύω, *discum dejicio*; *in disci morem dejicio*: ex ἀπὸ, et δίσκος, *discus*.

Ἀποδιφθογγόω, -ῶ, f. ώσω, *in diphthongum conflo, sive contraho*: indè

Ἀποδιφθόγγωσις, εως, ἡ, *in diphthongum conflatio, seu contractio*: ex ἀπο et διφθόγγος, quod vide. Th. φθέγγομαι, *vocem seu sonum emitto, sonum edo*.

Ἀποδίω, f. ίσω, *expello*: à δίω, pro διώκω.

Ἀποδιώκω, f. ώξω, *abigo, alicundi expello*: indè

Ἀποδίωξις, εως, ἡ, *expulsio*: ab ἀπὸ, et διώκω, *persequor*.

Ἀποδοθείην, ης, η, a. 1. opt. pass

Ἀποδοθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀποδοθήσομαι, f. 1. indic. pass verbi ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀποδοκεῖν, *displicere*; ἀποδοκεῖν, res Herodoto dicitur quæ censetur non facienda. Th. δοκέω, *video, probo*.

Ἀποδοκιμάζω, vel ἀποδοκιμάω, -ῶ, *improbo, non approbo, reprobo, rejicio*. f. άσω, p. ἀποδεδοκίμακα· a. 1. ind. act. ἀπεδοκίμασα· ἀποδοκιμάζομαι, *improbor, rejicior*; perf. ind. pass. ἀποδεδοκίμασμαι· a. 1. indic. pass. ἀπεδοκιμάσθην· a. 1. inf. pass. ἀποδοκιμασθῆναι· à 2. sing. præt. ind. pass. fit

Ἀποδοκιμασία, ας, ἡ, *improbatio, rejectio*.

Ἀποδόκιμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *minimè probus, non probandus, adulterinus*: omnia ex ἀπὸ et δόκιμος. Th. δοκέω.

Ἀποδόμεναι, *reddere*, a. 2. inf. act. Æol. pro ἀποδῦναι.

Ἀποδόμενος, η, ον, a. 2. part. m. ἀποδῦναι, a. 2. inf. act. ἀπόδος, ἀποδότω, in 2. plur. ἀπόδοτε, a. 2. imperat. act. ἀποδόσθαι, a. 2. inf. m. verb ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀποδόντωσις, εως, ἡ, *sordium circa dentes purgatio*: ex ἀπὸ, et ὀδὺς, *dens*. Vid. Poll.

Ἀπόδος, ἀποδότω, *reddito*, a. 2. imperat. act. et in 2. pl. ἀπόδοτε, ab ἀποδίδωμι.

Ἄποδος, ῦ, ἡ, Ion. pro ἄφοδος *abitus, discessus, digressus, reditus*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ἄποδος, τῦ, *pedibus carentis*, gen. sing ab ἄπυς. Th. πῦς, *pes*.

Ἀποδόσιμος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui reddi aut restitui debet*: ab ἀποδίδωμι, *reddo*.

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, *redditio, retributio, persolutio*: à 2. pers. sing indic. pass. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι, *do*.

Ἀποδοτὴρ, ῆρος, ὁ, redditor.

Ἀποδοτικὸς, ή, ὸν, retributorius: ab eod. Th.

Ἀπόδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex servo genitus: ex ἀπὸ, et δοῦλος, servus.

Ἀποδοῦναι, reddidisse, a. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium.

Ἀποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admissio, approbatio, commendatio: ab ἀποδέχομαι.

Ἀποδοχμόω, -ῶ, obliquo, incurvo: a. 1. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, inflectens, incurvans; a. 1. inf. act. ἀποδοχμῶσαι, inflexisse, incurvasse: ex ἀπὸ et δοχμόω, -ῶ. Th. δοχμὸς, ή, ὸν, obliquus.

Ἀπόδραγμα, ατος, τὸ, quod manu alicundè carpitur: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράσσω, vel -ττω, decerpo.

Ἀποδραθεῖν, per Metaplasmum pro ἀποδαρθεῖν, dormiisse, a. 2. inf. act. verbi ἀποδαρθάνω.

Ἀπόδρᾱθι, aufuge, a. 2. imperat. act. ἀποδραίην, ης, η, aufugerim, a. 2. opt. act, ἀποδρὰς, ᾶσα, ὰν, qui vel quæ aufugit, part. aor. 2. act. vel part. a. 1. ab ἀπέδρα, per Sync. pro ἀπέδρασα, ab ἀποδράω, aufugio.

Ἀποδράσεια, ας, ε, aufugerim, a. 1. opt. Æol. ab ἀποδιδράσκω, aufugio.

Ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, desertio: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράω.

Ἀπόδρασις στρατείας, desertio aciei, detrectatio militiæ.

Ἀποδράσσω, vel -ττω, et ἀποδράσσομαι, vel -ττομαι, decerpo: ab ἀπὸ et δράσσω, vel -ττω, f. ξω, perf. χα, carpo, prehendo.

Ἀποδράω, -ῶ, fugio, effugio, aufugio, f. ἀποδράσω, p. ἀποδέδρακα a. 1. indic. act. ἀπέδρασα, et per Sync. ἀπέδρα, undè part. ἀποδρὰς, ᾶσα, ὰν, quod ab ἀποδρῆμι: a. 1. opt. Æol. ἀποδράσεια, ας, ε· a. 2. ind. act. ἀπέδρην, et a. 2. opt. act. ἀποδραίην· a. 2. imperat. act. ἀπόδραθι· a. 2. inf. act. ἀποδρᾶναι· ab ἀπὸ et δράω.

Ἀπόδρεπε, decerpe, 2. sing. præs. imperat. act. ab

Ἀποδρέπω, decerpo, f. ψω, p. φα· præs. ind. pass. ἀποδρέπομαι· ex ἀπὸ, et δρέπω, decerpo.

Ἀπόδρεψις, εως, ἡ, decerptio, collectio fructuum: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδρέπω.

Ἀποδρῆναι, Ion. pro ἀποδρᾶναι, aufugisse, a. 2. infin. act. verbi ἀποδράω, aufugio.

Ἀπόδρησις, Ion. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, q. v.

Ἀπόδρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui recurrit, cursu revertens; item cursu inferior: à præt. indic. med. verbi ἀποτρέχω.

Ἀποδρύπτω, dilucero, dilanio, discerpo, excorio; præs. infin. act. ἀποδρύπτειν· ex ἀπὸ, et δρύπτω, lacero.

Ἀποδρύφω, idem quod ἀποδρύπτω· præs. infin. act. ἀποδρύφειν· præs. opt. act. ἀποδρύφοιμι, οις, οι· a. 1. sub. act. ἀποδρύψω, in 3. pl. ἀποδρύψωσι· a. 1. ind. pass. ἀπεδρύφθην, ης, η· ab eod. Th.

Ἀποδρῶ, contract. pro ἀποδράω, q. v. Ex ἀπὸ et δράω.

Ἀποδρῴην, præs. optat. Att. pro ἀποδράοιμι, aufugerem: ab eodem Th.

Ἀποδύρομαι, f. οδυροῦμαι, lamentor, graviter conqueror: ex ἀπὸ, et ὀδύρομαι, lamentor, ploro.

Ἀποδὺς, ῦσα, ὺν, exutus, part. præs. act. ἀποδῦσαι, exuere, spoliare, a. 1. inf. act.

Ἀποδυσάμενος, η, ον, resolvens, a. 1. part. m. ab ἀποδύω.

Ἀπόδυσις, εως, ἡ, ipsa actio exuendi, vestimentorum depositio: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδύω, exuo.

Ἀποδυσπετέω, -ῶ, f. ήσω, stomachor, ægrè fero, impatientèr agitor; item renitor, resisto, difficultèr cedo: ex ἀπὸ, δὺς, et πέτω, cado, ruo. Th. πίπτω, cado.

Ἀποδυσπέτησις, εως, ἡ, stomachatio in rebus adversis, impatientia: à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδυσπετέω, -ῶ, f. ήσω.

Ἀποδυτήριον, ου, τὸ, locus ubi vestimenta exuuntur: Th. ἀποδύομαι.

Ἀποδύω, vel ἀπόδυμι, exuo, f. ύσω, p. κα· præs. ind. pass. ἀποδύομαι· imperf. ind. ἀπεδυόμην, et in 3. pl. ἀπεδύοντο· ex ἀπὸ et δύω.

Ἀποδῶ, ῷς, ῷ, reddidero, a. 2. sub. act. et ἀποδώσω, εις, ει, reddam, retribuam, in 1. pl. ἀποδώσομεν, f. 1. ind. act. et

Ἀποδῴην, ῴης, ῴη, reddidero, retribuero, a. 2. opt. acc. Att. verbi ἀποδίδωμι.

Ἀπόδων, των, pedibus carentium, gen. plur. à ἄπους. Th. πους, pes.

Ἀπόειπ', pro ἀπόειπε, 2. sing. a. 2. imperat. act. ἀποειπεῖν, refutare, a. 2. inf. act. Sic ἀποεῖπον, Poët. a. 2. indic. act. pro ἀπεῖπον· ἀποείπῃ, a. 1. vel 2. sub. act. 3. sing. ab ἀπὸ, et ἔπω, dico.

Ἀποέργω, Poët. pro ἀπέργω· ab ἀπείργω, f. ξω, arceo, dirimo. Th. εἴργω, arceo.

Ἀπόερσε, ας, ε, corrupit, a. 1. ind. act. Æol. sine augmento, ab ἀποέῤῥω. Th. ἔῤῥω, f. 1. act. Æol. ἔρσω· hinc ἀπέρσει, pro ἀποέρσει, f. 1. ind. act. 3. sing. Æol.

Ἀποζώννυμι, vel ἀποζωννύω, f. ώσω, discingo, zonam aufero; f. 1. ind. pass. ἀποζωσθήσομαι, a. 1. infin. pass. ἀποζωσθῆναι, p. ind. pass. ἀπέζωσμαι. Th. ζώννυμι, vel ζωννύω, cingo.

Ἀποθάλλω, defloresco, f. 1. indic. act. ἀποθαλῶ· a. 1. ind. act. ἀπέθηλα, ας, ε· præt. ind. act. ἀποτέθαλκα· p. ind. pass. ἀποτέθαλμαι· ex ἀπὸ, et θάλλω, floreo.

Ἀποθανέεαι, Ion. pro ἀποθανῇ, vel Att. ἀποθανεῖ, 2. sing. f. 2. ind. m. verbi ἀποθνήσκω.

Ἀποθανεῖν, a. 2. inf. act. ἀποθάνω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. ἀποθανὼν, -τος, et in fœm. gen. ἀποθανούσης, gen. sing. a. 2. part. act. ab ἀποθνήσκω, morior.

Ἀποθανοῖσα, Dor. pro ἀποθανοῦσα, mortua, a. 2. part. act. f. g. Vide ἀποθανεῖν.

Ἀποθαῤῥέω, f. ήσω, audeo, confido.

Ἀποθέμενος, η, ον, depositus, a. 2. part. m.

Ἀποθέσθαι, deponere, rejicere, a. 2. inf. med. ab ἀποτίθημι· ex ἀπὸ et τίθημι, pono.

Ἀποθερίζω, fut. ίσω, demeto, spicas decutio, abscindo.

Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depositio: à 2 pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, pono.

Ἀπόθεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, abjectus, neglectus, cujus desiderio non tenemur: ex α priv. et ποθεστὸς, qu. à ποθέω, -ῶ. Th. πόθος, desiderium.

Ἀπόθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui reponi solet in apothecis, repositus, reconditus, conditus: ab ἀποτίθημι.

Ἀποθευσόμενος, η, ον, cursu discessurus, f. 1. part. m. ex

Ἀποθέω, curro; f. 1. m. θεύσομαι· ex ἀπὸ, et θέω, curro.

*Ἀποθεώρησις, εως, ἡ, prospectus.

*Ἀποθέωσις, εως, ἡ, relatio inter deos seu divos, consecratio.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, repositorium, reconditorium, granarium, horreum; nom. plur. ἀποθῆκαι, αἱ, ab ἀποτίθημι· in a. 1. ind. act. ἀπέθηκα, deposui; quòd in horreo deponantur fruges.

*Ἀποθηρίωσις, εως, ἡ, efferatio, vel efferus animus, feritas, immanitas.

Ἀποθησαυρίζω, recondo, congero, pro thesauro, f. ίσω, p. ἀποτεθησαύρικα· à θησαυρίζω, thesaurus extruo. Hinc

Ἀποθησαυρισμὸς, οῦ, ὁ, coacervatio pecuniarum, aut alius rei; asservatio, thesauri instar.

Ἀποθήσομαι, seponam, f. 1. ind m. ex ἀποτίθημι, sepono.

Ἀποθλίβω, opprimo, f. ψω, p ἀποτέθλιφα· ex ἀπὸ, et θλίβω, premo

Ἀποθνήσκοι, 3. sing. opt. præs.

Ἀποθνήσκοντα, τὸν, acc. sing. m. g. part. præs. act. ab

Ἀποθνήσκω, morior; fut. 2. ind. med. ἀποθανοῦμαι· perf. ind. act. ἀποτέθνηκα· a. 2. ind. act. ἀπέθανον· a. 2. sub. act. ἀποθάνω, ῃς, ῃ· a. 2. inf. act. ἀποθανεῖν· a. 2. part. act. ἀποθανὼν, οῦσα, όν. Th. θνήσκω, morior.

Ἀποθορεῖν, desilire, præs. inf act. contr. pro ἀποθορέειν, ab ἀποθορέω, -ῶ, desilio.

Ἀποθοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. ab ἀποθέω, curro, aufugio.

Ἀποθρώσκω, desilio, resilio, exsilio: ex ἀπὸ, et θρώσκω, salio.

Ἀποθρώσκωσιν, desiliant, 3. plur. præs. sub. act. præc. verbi

Ἀπόθυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ingratus animo, invisus: ab ἀπὸ, et θυμὸς, οῦ, ὁ, mens, animus, qu. diversum à mente.

Ἀποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, sine arte fac-

tus, infectus : ex α priv. et ποιέω, *facio*.

Ἀποικέω, -ῶ, f. ήσω, *aliundè habitatum venio, migro in coloniam, procul habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Ἀποικία, ας, ἡ, *colonia, transmigratio* : ab eod. Th.

Ἀποικίζω, *in coloniam deduco* : pass. ἀποικίζομαι, *in coloniam deducor* ; præt. ind. pass. ἀπῴκισμαι· part. præt. pass. ἀπῳκισμένος, η, ον, *in coloniam deductus*, a. 1. ind. pass. ἀπῳκίσθην, ης, η, cujus part. ἀποικισθεὶς, εῖσα, ὲν· ex ἀπὸ, et οἶκος *domus*

Ἄποικις, ἴδος, ἡ, et ἄποικος, ου, ὁ, *colonus, in coloniam aliquam missus* : ex ἀπὸ, et οἶκος, *domus*.

Ἀποικίσαι, *colonos aliquò mittere*, a. 1. inf. act. verbi ἀποικίζω.

Ἀποικισμὸς, οῦ, ὁ, *coloniæ deductio* : à 1. sing. præt. pass. v. ἀποικίζω.

Ἄποινα, ων, τὰ, *pretia, loco pœnæ debita* : ex α pr. et ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*. Vel ἄποινα, q. ἄφοινα, *munera*, quæ dantur ἕνεκα φόνου.

Ἀποινᾶν, *redimere*, præs. inf. act. ab ἀποινάω, ῶ, f. ήσω, *redimo, debitâ pœnâ eximo*. Th. ἄποινα.

Ἀποίσετον, f. 1. act. 3. dual. *auferent* ; ab ἀποφέρω, f. ἀποίσω, a. 1. ind. act. ἀπήνεγκα. Th. φέρω, *fero*.

Ἀποισῶ, Dor. pro ἀποίσω, *auferam*, f. 1. ind. act. verbi ἀποφέρω. Th. φέρω, *fero*.

Ἀποίχομαι, *transeo, prætereo, abeo*, f. 1. m. χήσομαι, p. ind. pass. ἀπῴχημαι, præs. part. ἀποιχόμενος, η, ον. Ex ἀπὸ, et οἴχομαι, *abeo*.

Ἀποκαθαρίζω, f. ίσω, *expurgo*.

Ἀποκαθημένη, ης, ἡ, *mulier menstruata*.

Ἀποκαθιστᾷ, *restituit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἀποκαθιστάω, -ῶ.

Ἀποκαθίστημι, et ἀποκαθιστάω, -ῶ, et ἀποκαθιστάνω, *restituo*, fut. ἀποκαταστήσω, perf. ἀποκαθέστηκα, a. 1. ind. act. ἀποκατέστησα· a. 1. ind. pass. ἀποκατεστάθην, *restitutus fui* ; a. 1. sub. pass. ἀποκατασταθῶ, *restituar*. Ex ἀπὸ, et καθίστημι, quod ex κατὰ, et ἵστημι, *sto*.

Ἀποκαθιστῶν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. ex ἀπὸ, κατὰ, et ἵστημι, *sto, statuo*.

Ἀποκαίω, f. αύσω, *aduro, exuro* : ex ἀπὸ, et καίω, *uro*.

Ἀποκακέω, f. ήσω, *præ mali magnitudine deficio*.

Ἀποκαλέω, f. έσω, vel ήσω, *revoco, advoco*.

Ἀποκαλύπτω, *detego, revelo* : f. ψω, p. ἀποκεκάλυφα, a. 1. ind. act. ἀπεκάλυψα, a. 1. inf. act. ἀποκαλύψαι, perf. ind. pass. ἀποκεκάλυμμαι, a. 1. ind. pass. ἀπεκαλύφθην, a. 1. sub. pass. ἀποκαλυφθῶ, *revelatus fuero*, a. 1. inf. pass. ἀποκαλυφθῆναι, f. 1. ind. pass. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ, et καλύπτω, *tego, velo*.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, *revelatio, patefactio* : à 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκαλύπτω, *revelo*

* Ἀποκάμνω, f. αμῶ, *defatigor*.

Ἀποκαπύω, *efflo, expiro* : ab ἀπὸ, et καπύω, *flo*, quod à κάπτω, *flo, spiro*.

Ἀποκαραδοκία, ας, ἡ, *attenta exspectatio*. Ex ἀπὸ, κάρα, et δοκάω, *exspecto*.

* Ἀποκαρτερέω, f. ήσω, *inediâ mortem mihi conscisco*.

Ἀποκαταλλάττω, *reconcilio*, f. ξω, perf. ἀποκατήλλαχα, a. 1. ind. act. ἀποκατήλλαξα. Ex ἀπὸ, et καταλλάττω.

Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, *in pristinam formam vel statum restitutio* : ab ἀποκαθίστημι, *restituo*.

Ἀποκατέαται, 3. pl. præs. ind. med. Ion. pro ἀποκάθηνται, *resident*, quod ex κάθημι, *sedeo*. Th. ἧμαι.

Ἀποκατεστάθην, ης, η, *restitutus fui*, a. 1. ind. pass. ab ἀποκαθίστημι.

Ἀπόκειμαι, σαι, ται, *seponor, reponor* : ἀπόκειται, *statutum est*, præs. part. ἀποκείμενος, η, ον, *sepositus, a, um* ; f. ἀποκείσομαι· imperf. ἀπεκείμην, σο, το· præs. inf. ἀποκεῖσθαι. Ex ἀπὸ, et κεῖμαι, *jaceo*.

Ἀποκείρω, *detondeo, incido* ; item *decutio, spolio* ; f. ἀποκερῶ, et Æol. ἀποκέρσω· a. 1. ind. act. ἀπέκειρα, et ἀπέκερσα, ας, ε. Ab ἀπὸ, et κείρω, *tondeo*.

Ἀποκεκλέατο, Ion. pro ἀπεκέκληντο, vel -εντο, 3. pl. plus. perf. ind. pass. verbi ἀποκαλέω, *revoco, advoco*.

Ἀποκεκλεισμένος, η, ον, *inclusus*, part. perf. pass. ab ἀποκλείω. Th. κλείω, *claudo*.

Ἀποκεκρυμμένος, η, ον, *occultatus*, perf. part. pass. Hinc

Ἀποκεκρυμμένως, *occultè*, adv. ab ἀποκρύπτω, *occulto*. Th. κρύπτω, *occulto, tego, celo*.

Ἀποκενόω, -ῶ, *evacuo*, f. ώσω, p. ωκα.

Ἀποκεντέω, -ῶ, f. ήσω, *transfigo* : hinc

Ἀποκέντησις, εως, ἡ, *transfixio*.

* Ἀποκερδέω, -ῶ, f. ήσω, *lucrifacio, lucrum refero* : ex ἀπὸ, et κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.

Ἀποκέρσω, Æol. pro ἀποκερῶ, *detondam*, f. 1. ind. act. verbi ἀποκείρω. Th. κείρω, *tondeo*.

Ἀποκεφαλίζω, *amputo caput, decollo* ; f. ίσω, perf. ἀποκεκεφάλικα, a. 1. ind. act. ἀπεκεφάλισα. Ex ἀπὸ, et κεφαλὴ, *caput*.

Ἀποκινέω, -ῶ, f. ήσω, *amoveo, removeo* : ex ἀπὸ, et κινέω, -ῶ, *moveo*.

Ἀπόκινος, ου, ὁ, *recessus, discessus, fuga* : ab eod. Th.

Ἀποκλαίω, εις, ει, *lugeo* ; f. ἀποκλαύσω. Ex ἀπὸ, et κλαίω, f. αύσω, *fleo*.

Ἀποκλάξας, *qui exclusit*, a. 1. part. act. Dor. pro ἀποκλείσας, ab ἀποκλείω, *excludo*.

Ἀπόκλαξον, *exclude*, Dor. pro ἀπόκλεισον, 2. sing. a. 1. imperat. act. ab ἀπὸ, et κλείω, *claudo* ; f. κλείσω, et Dor. κλάξω, verso ει in α· hinc a. 1. ind. act. ἔκλαξα, a. 1. imperat. act. 2. sing. κλάξον.

Ἀπόκλαρος, ου, ὁ, Poët. et Dor. pro ἀπόκληρος, *exsors*. Ex ἀπὸ, et κλῆρος, *sors*.

Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, *locus quo aliquid includitur, carcer, custodia* : ex

Ἀποκλείω, *occludo, includo, excludo*, f. ἀποκλείσω, p. ἀποκέκλεικα· a. 1. ind. act. ἀπέκλεισα· a. 1. sub. act. ἀποκλείσω, ῃς, ῃ. Th. κλείω, *claudo*.

Ἀποκλέπτω, *furor, surripio* ; f. 1. ind. act. ψω. Ex ἀπὸ, et κλέπτω, *furor*.

Ἀποκληΐζω, et ἀποκληΐω, Ion. et Poët. pro ἀποκλείω, *occludo*.

Ἀπόκλιμα, ατος, τὸ, *declivitas, acclivitas* : à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκλίνω.

Ἀποκλινθεὶς, εῖσα, ὲν, *reclinatus*, a. 1. part. pass. Poët. pro ἀποκλιθεὶς, verbi

Ἀποκλίνω, *inclino, vergo* ; f. ινῶ. Ex ἀπὸ, et κλίνω.

Ἀπόκλισις, εως, ἡ, *inclinatio* : à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκλίνω.

Ἀποκλύζω, *eluo, abluo* ; f. ύσω, p. κα.

Ἀποκνίζω, f. σω, *vellico, pungo, amputo, decerpo*.

* Ἀποκομίζω, fut. ίσω, *asporto, deporto, aufero*.

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, *frustum, fragmentum* : à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποκόπτω, *abscindo*.

Ἀποκοπείσης, τῆς, *abscissæ*, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. ab ἀποκόπτω, *abscindo*.

Ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, *abscissio, figura grammatica, quâ à fine vocis aliquid aufertur*.

Ἀποκοπῆναι, a. 2. inf. pass. ab

Ἀποκόπτω, *abscindo* ; f. ψω, p. ἀποκέκοφα, a. 1. ind. act. ἀπέκοψα· a. 2. ind. pass. ἀπεκόπην· a. 2. inf. pass. ἀποκοπῆναι· part. a. 2. pass. ἀποκοπεὶς, εῖσα, έν. Ex ἀπὸ, et κόπτω, *scindo, seco, findo*.

Ἀποκορυφοῦν τι, *paucis rem expedire*, præs. inf. act. contr. ab ἀποκορυφόω, -ῶ, f. ώσω, *paucis rem expedio*. Th. κορυφὴ, *vertex capitis, summa, caput*.

Ἄποκος, η, ον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *vellere carens* ; ab α pr. et πέκω, *pecto*.

Ἀποκόψειν, *abscissurum esse* ; f. 1. inf. act. ab ἀποκόπτω, *abscindo*.

Ἀπόκρημνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *præruptus*. Th. κρημνὸς, *rupes, præcipitium*.

Ἀποκριθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ἀποκρίνομαι.

Ἀπόκριμα, ατος, τὸ, *responsum, decretum* : à 1. pers. sing. præt. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω, *cerno*.

Ἀποκρίνασθαι, a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω, *cerno*.

Ἀποκριθέντε, *semoti*, dual. num. a. 1. part. pass. Poët. ab

Ἀποκρίνομαι, *respondeo*, f. 1. pass. ἀποκριθήσομαι· perf. ind. pass. ἀποκέκριμαι· a. 1. ind. pass. ἀπεκρίθην, ης, η, *respondi* ; a. 1. imperat. pass. ἀποκρίθητι, ήτω, et in 2. pl. ἀποκρίθητε, *respondete* ; a. 1. part. pass. ἀποκριθεὶς, εῖσα, ὲν· a. 1. ind m. ἀπεκρινάμην, ω, ατο, *respondi*. Th. κρίνω, *cerno*.

Ἀπόκρισις, εως, ἡ, *responsio*. Ἀπόκρισιν διδόναι, *responsum dare*. In nom. pl. ἀποκρίσεις· à 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκρίνομαι. Th. κρίνω, *cerno*.

Ἀποκριτικὸς, ἡ, ὀν, *judicialis*, *excernendi vim habens*: ab eod. Th.

Ἀποκρύεσθαι, *propulsare*, præs. inf. med. ab ἀποκρύω, *excutio*, *retundo*, *propulso*, fut. ύσω· ab ἀπὸ et κρύω.

Ἀποκρύπτασκε, vel ἀποκρύπτεσκε, Ion. pro ἀπέκρυπτε, 3. sing. imperf. ind. act. ab

Ἀποκρύπτω, *abscindo*: f. ψω, p. ἀποκέκρυφα· a. 1. ind. act. ἀπέκρυψα· a. 2. ind. act. ἀπέκρυβον· perf. ind. pass. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω, *celo*, *tego*, *occulto*.

Ἀποκρυφὴ, ῆς, ἡ, *latebra*, *latibulum*: à præced.

Ἀπόκρυφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *occultus*, *absconditus*: ab eod.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, *absconsio*, *occultatio*: à 2. pers. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποκρύπτω.

Ἀποκτάμεν, *interficere*, a. 1. inf. act Ion. ut et ἀποκτάμεναι, a. 1. inf. act. Dor. pro ἀποκτεῖναι.

Ἀποκτανθῆναι, a. 1. inf. pass.

Ἀποκτανθῶ, 1.sing.a.1.sub.pass.

Ἀποκτεῖναι, a. 1. inf. act.

Ἀποκτείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi

Ἀποκτείνω, *occido*, *interimo*, *aboleo*; f. ἀποκτενῶ· perf. ἀπέκταγκα· a. 1. ind. act. ἀπέκτεινα· a. 1. sub. act. ἀποκτείνω, ῃς, ῃ· a. 1. inf. act. ἀποκτεῖναι· part. a. 1. act. ἀποκτείνας, ασα, αν· a. 2. ind. act. ἀπέκτανον· præt. ind. m. ἀπέκτονα· perf. ind. pass. ἀπέκταμαι, et ἀπέκταμμαι, ασαι, αται, vel ανσαι, ανται, a. 1. ind. pass. ἀπεκτάνθην, *occisus fui*; a. 1. inf. pass. ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω, *occido*.

Ἀποκτενεῖτε, 2. pl. ἀποκτενεῖς, 2. sing. ut et ἀποκτενȣ̃σι, 3. pl. f. 1. ind. act. ab ἀποκτείνω.

Ἀποκτιννύναι, *occidere*, *necem inferre*: præs. inf. act. Ἀποκτιννύντα, *occidentem*; acc. sing. præs. part. act. ex ἀπὸ, et κτίννυμι. Th. κτείνω, *occido*.

* **Ἀποκυβεύω**, *aleâ*, *seu tesseris ludo*, *fortunæ casum subeo*, *periclitor*.

Ἀποκυέω, -ῶ, *gigno*; f. ήσω, p. ἀποκεκύηκα· a. 1. ind. act. ἀπεκύησα, *progenui*. Ex ἀπὸ, et κυέω, *in utero habeo*, q. v.

Ἀποκυλίω, *devolvo*, *amoveo*; f. ίσω, perf. ἀποκεκύλικα· a. 1.ind. act. ἀπεκύλισα, perf. ind. pass. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω, *volvo*, *voluto*, *roto*.

Ἀποκωλύω, fut. ύσω, idem quod κωλύω, *impedio*, *prohibeo*.

Ἀπολαγχάνω, f. 1. m. λήξομαι, idem ferè quod λαγχάνω, *sortior*.

Ἀπολαμβάνω, *recipio*, *recupero*, *seduco*, *intercludo*, *intercipio*, *dirimo*, *capio*, *accipio*; f. ἀπολήψομαι· a. 2. ind. act. ἀπέλαβον· a. 2. sub act. ἀπολάβω, ῃς, ῃ, perf. ind. act. ἀπολέληφα, et Att. ἀπείληφα, cujus part. ἀπολεληφὼς, υῖα, ὸς, et Att. ἀπειληφὼς· a. 2. ind. m. ἀπελαβόμην, ȣ, ετο, *abduxi*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἀπολαμπρύνω, f. ύνω, idem quod λαμπρύνω, *clarum reddo*. Th. λάμπω, *luceo*.

Ἀπολάμπω, *emico*, *refulgeo*, *resplendeo*; item *ejaculor*, *emitto*: f. ψω· p. ψα· a. 1. ind. act. ἀπέλαμψα. Ab ἀπὸ, et λάμπω, *splendeo*.

Ἀπολαμφθέντες, *interclusi*, nom. pl. a. 1. part. pass. Dor. vel Ion. pro ἀποληφθέντες. Nam in futuro non dicunt cum aliis λήψω, sed λάμψω, tanquam à λάμβω. Itidem ἀπολελαμμένοι, perf. part. pass. tanquam à λάμβω. Ambo apud Herodotum frequenti sunt in usu. Ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπόλαυσις, εως, ἡ, *fruitio*.

Ἀπολαυστὸς, et Ἀπολαυστικὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *in voluptate vivens*: omnia ab

Ἀπολαύω, *fruor*, cum gen. præt. ind. act. ἀπολέλαυκα· ἀπόλαυε, præs. act. imperat. ἀπολαύσωμεν, 1. plur. a. 1. sub. act. ex ἀπὸ, et λαύω, pro λάω, *volo*, *video*; item *fruor*.

Ἀπολαφθέντες, Dor. pro ἀποληφθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἀπολαμβάνω.

Ἀπολαχεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω, *sortior*.

Ἀπολέγομαι, *sum defessus dicendo*, *succumbo*, *cedo*, *repudio*.

Ἀπολέγω, *delego*, *declaro*, *repudio*, *interdico*, *seligo*; item, *veto*, *decerpo*: f. ξω, p. λέλεχα, a. 1. ind. act. ἔλεξα· ex ἀπὸ et λέγω, *colligo*, *dico*.

Ἀπολεῖ, Att. pro ἀπολῇ, *peribis*, 2. sing. ind. f. 2. med. ἀπολȣ̃μαι, ῇ, εῖται. Ab ἀπόλλυμι, q. v.

Ἀπολείβω, et Ἀπολείβομαι, *distillo*, *fundo*: ex ἀπὸ, et λείβω, *stillo*, *libo*.

Ἀπολείπω, εις, ει, *derelinquo*, *relinquo*; præs. imp. act. ἀπόλειπε· præs. inf. act. ἀπολείπειν, f. ψω. p. ἀπολέλειφα· a. 2. ind. act. ἀπέλιπον· a. 2. part. act. ἀπολιπὼν, όντος, ὁ, præs. ind. pass. ἀπολείπομαι, ῃ, εται, *reliquus sum*; præt. ind. pass. ἀπολέλειμμαι præt. ind. m. ἀπολέλοιπα, cujus part. ἀπολελοιπὼς, υῖα, ὸς. Ex ἀπὸ, et λείπω, *linquo*.

Ἀπολεῖς, *perdes*, 2. sing. f. 2. ind. act. ἀπολεῖσθαι, f. 2. inf. med.

Ἀπολεῖσθε, 2. pl. f. 2. ind. m. ut et ἀπολεῖται· 3. sing. ind. ejusd. temp. ἀπολȣ̃μαι. Ab ἀπόλλυμι, quod vide.

Ἀπολείχω, *lingo*, *lambendo aufero*: imperf. ind. act. ἀπέλειχον, ες, ε· f. 1. ἀπολείξω· perf. ἀπολέλειχα· a. 1. ind. act. ἀπέλειξα. Th. λείχω, *lambo*, *lingo*.

Ἀπόλειψις, εος, ἡ, *defectus*, *relictio*, *derelictio*; ἀπόλειψις τῆς σελήνης, *defectus lunæ*: à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπολείπω.

Ἀπολελαμμένος, Dor. pro ἀπολελημμένος, η, ον, perf. part. pass. vide in Ἀπολαμφθέντες.

Ἀπολέλαυκα, ας, ε, perf. ind. act. ab ἀπολαύω.

Ἀπολελοιπότες, nom. pl. perf. part. m. ab ἀπολείπω.

Ἀπόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *imbellis*, *inexpugnabilis*, *pacificus*.

Ἀπολεόμενος, Ion. pro ἀπολȣμένος, *periturus*, part. f. 2. m. verbi ἀπόλλυμι, quod vide. Sic

Ἀπολέοντες, pro ἀπολȣ̃ντες, *perdituri*, f. 2. act. part.

Ἀπολεπίζω, f. ίσω, idem quod

Ἀπολέπω, f. ψω, et Ἀπολέπομαι, f. ψομαι, *decortico*: ex ἀπὸ, et λέπω, *decortico*.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. ἀπολέσει, 3. sing. f. 1. ind. act. ἀπολέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ἀπολέσθαι, *perire*, a. 2. inf. m. ἀπόλεσσαν, *interfecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἀπώλεσαν, ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολήγοι, 3. sing. præs. opt. act. ab

Ἀπολήγω, *desino*, f. ξω. Th. λήγω.

Ἀποληΐζεσθαι, *per latrocinium eripere*: quod à ληΐζομαι, *sortior*. Th. λεία, ας, ἡ, *præda*.

Ἀπόληται, 3. sing. a. 2. sub. m ἀπόλωμαι, ῃ, ηται, ab ἀπόλλυμι.

Ἀποληφθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ἀπολήψομαι, f. 1. m. ab ἀπολαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἀπολιβάζω, f. άξω, *celeritèr recedo*. Th. λείβω.

Ἀπολιθȣ̃μαι, f. θώσομαι· p. ἀπολελίθωμαι, *lapidesco*, *in lapidem concresco*. Th. λίθος, *lapis*.

Ἀπολιμπάνω, idem quod ἀπολείπω, pass. Ἀπολιμπάνομαι. Th. λείπω, *linquo*.

Ἄπολις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *extorris*, *patriâ pulsus*. Th. πόλις, *urbs*.

Ἀπολισθαίνω, f. ήσω, *delabor*: ex ἀπὸ, et ὀλισθαίνω, *labor*. Th. ὄλισθος, *lapsus*.

Ἀπολιχμάω, -ῶ, *lambendo aufero*: f. ήσω· ab ἀπὸ, et λιχμάω· Th. λείχω, *lambo*, *lingo*.

Ἀπολλήγω, *desino*, Poët. pro ἀπολήγω, et ἀπολλήξω, fut. 1. act. pro ἀπολήξω.

Ἀπολλόδωρος, ȣ, ὁ, *Apollodorus*, nom. propr.

Ἀπόλλυμι, seu ἀπολλύω, *ABOLEO*, *perdo*, præs. part. act. ἀπολλύων, οντος, ὁ, *vastator*: f. 1. act. ἀπολέσω, f. 2. act. ἀπολῶ. a. 1. ind. act. ἀπώλεσα. perf. ind. act. ἀπώλεκα, et Att. ἀπολώλεκα, et in inf. ἀπολωλεκέναι. præs. ind. pass. ἀπόλλυμαι, *pereo*, *perdor*: f. 2. ind med. ἀπολȣ̃μαι. a. 2. ind. m. ἀπωλόμην, ȣ, ετο. a. 2. sub. m. ἀπόλωμαι, ῃ, ηται. a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι, a. 2. part. m. ἀπολόμενος. p. ind. m. ἀπῶλα, Att. ἀπόλωλα, et inf. ἀπολωλέναι, et part. ἀπολωλὼς, υῖα, ὸς. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ἀπόλλυται, *deperit*: 3. sing præt. ind. pass. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπόλλων, ωνος, ὁ. et in acc. Ἀπόλλωνα, τὸν, *APOLLO*, Jovis et Latonæ filius: Sol eo notatur; cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimiùs: benè igitur sic dictus ab ἀπολλύω, *perdo*. Alii ducunt à Syriac חבילא *perditio*: Platoni in Cratylo Ἀπόλλων dictus est, quia a

malis ἀπολούει vel ἀπολύει, vel quia ἀπλοῦς in divinando: vel ἀεὶ βάλλων, semper collineans.

Ἀπολλωνία, ας, ἡ, *Apollonia*, nomen urbis.

Ἀπολλωνιὰς, άδος, ἡ, *Apollini sacra*.

Ἀπολλώνιος Ῥόδιος, *Apollonius Rhodius*, Poeta heroicus.

Ἀπολλωνόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lunaticus, lymphatus*: ex Ἀπόλλων, et βλητὸς, à βάλλω, qu. *ab Apolline ictus*.

Ἀπολογεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ἀπολογεῖσθαι, præs. inf. pass. ἀπολογούμενος, ου, præs. part. pass. ab

Ἀπολογέομαι, -οῦμαι, *excuso, defendo sermone, loquor pro alicujus defensione*: imperf. ἀπελογεόμην, -ούμην, έου, -οῦ, έετο, -εῖτο. f. 1. m. ind. ήσομαι, perf. ind. pass. ἀπολελόγημαι, a. 1. ind. m. ἀπελογησάμην. a. 1. sub. m. ἀπολογήσωμαι. a. 1. ind. pass. ἀπελογήθην. Vid. Æschin. contra Ctesiph. Plut. et Polyb. Ex ἀπὸ, et λόγος, *verbum, oratio, sermo*.

Ἀπολόγημα, ἄτος, τὸ, *excusatio, refutatio*.

Ἀπολογησαμένῳ, dat. sing. a. 1. part. m. ab ἀπολογέομαι, -οῦμαι. Unde et

Ἀπολογία, ας, ἡ, *excusatio, defensio*: gen. pl. ἀπολογιῶν. Hinc Anglicè, APOLOGY.

Ἀπόλογος, ου, ὁ, *narratio longa et verbosa, seu fabulosa: fabula moralis*. Th. idem.

Ἀπόλοιπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *reliquus*.

Ἀπόλοιτ', pro ἀπόλοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m.

Ἀπολοῦμαι, 1. sing. f. 2. ind. m. ab ἀπόλλυμι, *perdo*.

Ἀπολούω, *abluo*: f. ἀπολούσω, perf. ἀπολέλουκα. a. 1. ind. act. ἀπέλουσα. a. 1. ind. m. ἀπελουσάμην, *ablutus fui*; ἀπόλουσαι, *abluitor*: 2. sing. a. 1. imperat. m. Th. λούω, *lavo*.

Ἀπολοφύρομαι, f. 1. m. οῦμαι, *ejulatibus prosequor, deploro*: ex ἀπὸ, et ὀλοφύρομαι, *lamentor*.

Ἀπολοχμόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, *frutico, fruticor, fruticesco, densis fruticibus sylvesco*. Th. λόχος, *cohors, insidiæ*; vel potiùs λόχμη, ης, ἡ, *fruticetum, dumetum*.

Ἀπολυθέντες, *dimissi*: nom. pl. a. 1. part. pass. ἵνα ἀπολυθῆτε, *ut dimittamini*, 2. pl. a. 1. sub. pass. vide ἀπολύω.

Ἀπολυμαίνεσθαι, *lustrari*: præs. inf. pass. ab

Ἀπολυμαίνομαι, *purgor*: f. 2. m. ἀπολυμανοῦμαι. Ex ἀπὸ, et λύμη, ης, ἡ, *noxa*: vel potiùs à λῦμα, ατος, τὸ, *sordes*.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. ἀπολύσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. ἀπολυθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ab ἀπολύω.

Ἀπόλυσις, εως, ἡ, *liberatio, refutatio, profectio, obitus, discessus, decessus, absolutio, confectio sc. negotiorum mors*.

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio captivi*: ab ἀπολυτρόω, quod à λυτρόω, *redimo*. Th. λύω.

Ἀπολύω, *dimitto, absolvo, libero*: imperf. ind. act. ἀπέλυον, ες, ε, f. ύσω, p. ἀπολέλῦκα, a. 1. ind. act. ἀπέλῦσα, ας, ε, a. 1 imperat. act. ἀπόλυσον, a. 1. sub. act. ἀπολύσω, ης, η, a. 1. inf. act. ἀπολῦσαι, a. 1. part. act. ἀπολύσας, αντος, ὁ· ἀπελύοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. *digressi sunt*; ἀπολέλῦμαι, perf. ind. pass. ἀπελύθην, a. 1. ind. pass. et in 3. pl. ἀπελύθησαν. a. 1. sub. pass. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. ἀπολυθῆτε, a. 1. part. pass. ἀπολυθεὶς, εῖσα, έν. Th. λύω, *solvo*.

Ἀπολωβάω, ῶ, f. ήσω, et Ἀπολωβάομαι, -ῶμαι, *injuriâ (vel contumeliâ) afficio*. Ex ἀπὸ, et λωβάω, -ῶ. Th λώβη, *injuria*.

Ἀπόλωλα, ας, ε, *perii*: perf. ind. m. et in 1. pl. ἀπολώλαμεν, *periimus*: ἀπολωλεκέναι, *perdidisse*, perf. inf. act. et ἀπολωλέναι, *periisse*, perf. inf. m. ἀπολωλὸς, *quod perierat*: perf. part. med. n. g. ab ἀπόλλυμι.

Ἀπολωπίζω, f. ίσω, *exuo, denudo*: vide λωπίζω. Th. λέπω, *decortico, exuo*.

Ἀπολωφάω, vel -φέω, -ῶ, f. ήσω, *cedo, cessare facio*: ex ἀπὸ, et λωφάω, -ῶ, *cesso*.

Ἀπομαίνομαι, f. μανοῦμαι, *furo, insanio*, vel *furere* et *insanire desino*: ex ἀπὸ, et μαίνομαι, *furo*.

Ἀπομανεῖσα, ἡ, *furore incitata*: a. 2. part. pass. f. g. pr. verbi.

Ἀπομανθάνω, *dedisco*: f. ἀπομăθήσομαι. a. 2. ind. act. ἀπέμαθον. perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. p. ind. pass. ἀπομεμάθημαι.

Ἀπομάθησις, εως, ἡ, *eorum quæ didicimus oblivio*: ab ἀπομανθάνω, *dedisco*.

Ἀπομαραίνω, *labefacio*: -ραίνομαι, *flaccesco*. Ἀπομαρανθείσης ὀργῆς, *irâ imminutâ*, a. 1. part. pass. gen. sing. f. g.

Ἀπομαρτῠρέω, -ῶ, f. ήσω, *attestor, testimonium perhibeo*.

Ἀπομάσσομαι, seu Ἀπομάσσω, -άττω, *alicujus rei formam exprimo, abstergo*: f. ἀπομάξω. Ex ἀπὸ, et μάσσω, *abstergo*.

Ἀποματαΐζειν, *crepitum ventris emittere*, quod à ματαΐζω, quod vide.

Ἀπομάχεσθαι, *repugnare*: ex ἀπὸ, et μάχομαι, *pugno*.

*Ἀπομάχομαι, *propugno, propulso hostes, pugnam sustineo*, item, *arceo* simpliciter.

Ἀπομειλίσσω, vel -ίττω, fut. ίξω, et ἀπομειλίσσομαι, *demulceo, delinio, placo*: ex ἀπὸ, et μειλίσσω, *verbis factove demulceo, mellitum reddo*.

Ἀπομείρεται, *sortitur*, 3. sing. præs. ind. med. ex ἀπὸ, et μείρω, *divido*, seu potiùs, μείρομαι, *partior*: præt. ind. pass. μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι, præt. ind. m. ἔμμορα, pro μέμορα.

Ἀπομιαίνω, f. ἀνῶ, *denigro, nigrum reddo*: ex ἀπὸ, et μιαίνω. Th. μέλας, *niger*.

Ἀπομέμαρμαι, 1. sing. perf. ind. pass. vide in ἀπομείρεται.

Ἀπομεμάχα, ας, ε, *abstersi*: præt. ind. act. verbi ἀπομάσσω, *abstergo*.

Ἀπομέμφομαι, f. ψομαι, *accuso, increpo, reprehendo*. Th. μέμφομαι, *queror*.

*Ἀπομένω, f. ενῶ, *remaneo*.

Ἀπομερίζω, f. σω, *divido, tribuo, separo*.

Ἀπομετρέω, -ῶ, f. ήσω, p. κα, *metior, dimetior*.

Ἀπομηκύνω, *in longum extraho, produco, prolongo*: f. νῶ, p. γκα. Ex ἀπὸ, et μῆκος, *longitudo*.

Ἀπομηνίσας, ασα, αν, *iratus*, a. 1. part. act. ab

Ἀπομηνίω, *irascor*: f. ίσω, p. κα. Ex ἀπὸ, et μηνίω, *succenseo*.

Ἀπομιμεῖσθαι, *imitari*, præs. inf. m. ab ἀπομιμέομαι, -οῦμαι, part. præs. m. ἀπομιμούμενος, perf. part. pass. ἀπομεμιμημένος. Th. μιμέομαι, -οῦμαι, *imitor*.

*Ἀπομίμημα, ἄτος, τὸ, *imitamentum, simulacrum, imitatio*.

Ἀπομνάομαι, seu ὑπομιμνήσκομαι, *recordor*: f. 1. ἀπομνήσομαι, a. 1 m. ind. ἀπεμνησάμην, ω, ατο, a. 1. inf. ἀπομνήσασθαι, perf. ind. pass. ἀπομέμνημαι, a. 1. ind. pass. ἀπεμνήσθην. Ab ἀπὸ, et μνάομαι, seu μιμνήσκομαι, *memoro, recordor*.

Ἀπομνημόνευμα, ἄτος, τὸ, *dictum memorabile, res quæ memoratur, historia*, pl. *commentarii rerum gestarum*; gen. pl. ἀπομνημονευμάτων· à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi

Ἀπομνημονεύω, f. εύσω, *commemoro, recordor*. Th. μνάομαι, *recordor*.

Ἀπόμνησαι, *repende*, 2. sing. a. 1. imperat. m. ab ἀπομιμνήσκω.

Ἀπομνησικακεῖν, *injuriæ memoriam ex animo delere*, vel *memoriam injuriarum acceptarum servare*: ex ἀπὸ, μνάομαι, et κακός.

Ἀπομνύειν, præs. inf. act. *interposito jurejurando aliquid affirmare*. Th. ὄμνυμι, *juro*.

Ἀπόμοιρα, ας, ἡ, *pars, portio*. Th. μείρομαι, *divido*.

Ἀπομόργνῦμι, vel Ἀπομόργνῡω, f. ξω, *formam exprimo, abstergo*; ind. a. 1. m. ἀπωμορξάμην, quod ex ἀπὸ, et ὀμόργνυμι, *tergo*: ab antiquo, et inusitato primit. μόργω, f. μόρξω, p. μέμορχα, a. 1. ind. m. ἐμορξάμην.

Ἀπομόσαι, a. 1. inf. act. Vide ἀπομνύειν.

Ἀπομῡθέω, -ῶ, f. ήσω, *dissuadeo, prohibeo*, imperf. ind. pass. ἀπεμυθεόμην. Th. μῦθος.

Ἀπόναντο, *politi sunt, freti sunt*, imperf. 3. pl. Ion. ab

Ἀπόνῡμαι, seu ἀπόνημι, f. ονήσομαι, ονήσω, *fruor*: ex ἀπὸ, et ὄνημι, *juvo, fruor*.

Ἀπονάσσωσιν, Poët. gem. σσ, pro ἀπονάσωσιν, a. 1. sub act. ab ἀπο-

νάω, -ῶ, f. άσω, *ad habitandum me confero, migrare facio.* Th. νάω, *habito.*

Ἀπονέεσθαι, *redire*, præs. inf. med. ab ἀπονέομαι. Th. νέω, *eo, redeo.*

Ἀπονέμω, *tribuo*, f. 1. act. ἀπονεμῶ, perf. ind. act. ἀπονενέμηκα. Th. νέμω, *tribuo.*

Ἀπονενοημένος, *desperatus*, part. perf. pass. verbi ἀπονοέω. Th. νῦς, *mens.*

Ἀπονέστερος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀπονώτερος, ε, ὁ ϗ ἡ, *minùs laboriosus:* ex α priv. et πόνος, *labor*, q. v.

Ἀπονεύω, f. εύσω, p. νένευκα, *innuo, declino.* Th. νεύω, *nuo, innuo.*

Ἀπόνημι, *fruor*, præs. ind. act. quod ex ἀπὸ, et ὄνημι, *fruor, juvo.*

Ἀπονητὶ, *sine labore*, adv. hinc superl. ἀπονητότατα, *facillimè*, adv. ex α priv. et πόνος, *labor.* Th. πένομαι, *facio, laboro.*

Ἀπονικῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, -ῶ, f. ήσω, *vinco, exoro.* Th. νίκη, *victoria.*

Ἀπονίζω, f. ίσω, *abluo, abstergo:* quod à νίζω, linguâ Tarentinorum pro νίπτω, *lavo:* propriè *de manibus.*

Ἀπονίπτω, f. ψω, *abstergo, abluo.*

Ἀπονοέω, -ῶ, f. ήσω, *ad desipientiam redigo.*

Ἀπόνοια, ας, ἡ, *amentia.* Th. νῦς, *mens.*

Ἀπονοστάσας, Dor. pro ἀπονοστήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ἀπονοστήσειν, f. 1. inf. act. verbi

Ἀπονοστέω, f. ήσω, *redeo alicundè, revertor.* Th. νοστέω, -ῶ.

Ἀπονόσφι, *seorsim ab*, adv. undè

Ἀπονοσφίζω, f. ίσω, *separo, sejungo;* item *privo*, ἀπενόσφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ab ἀπὸ, et νόσφι, *seorsim.*

Ἀποξενόω, -ῶ, *in alienam terram abigo, alium me esse simulo, dignitate privo, alieno, exulem facio*, f. ώσω.

Ἀποξηραίνω, f. ξηρανῶ, p. εξήραγκα, *arefacio, exsicco.*

Ἀποξύσας, αντος, ὁ, *abradens* a. 1. part. act. ab

Ἀποξύω, *abrado*, f. ύσω. Th. ξέω, vel ξύω, *rado.*

Ἀποπαγήσομαι, *concrescam*, f. 2. ind. pass. ab ἀποπήγνυμι. Th. πήγνυμι.

Ἀποπαρθενόω, f. ώσω, *devirgino.*

Ἀποπατέω, -ῶ, f. ήσω, *à viâ recedo;* item *ventrem exonero, caco;* tum enim à viâ receditur: indè

Ἀποπάτημα, ατος, τὸ, *excrementum, merda.*

Ἀπόπατος, ε, ὁ, *idem*, ut et *secessus ad ventrem levandum petitus.* Th. πατέω, *calco, protero.*

Ἀποπαύεο, *abstine*, 2. sing. præs. imperat. med. Ion pro ἀποπαύε. Ἀποπαύεσθαι, f. 1. inf. med. ab ἀποπαύομαι. Th. παύω, *cesso, cessare facio.*

Ἀπόπειρα, ας, ἡ, *experimentum, conatus. experientia.* Hinc

Ἀποπειρᾶσθαι, *experiri.* Th. πεῖρα, *experimentum.*

Ἀποπέμπειν, *remittere*, præs. inf. act. verbi ἀποπέμπω. Th. πέμπω, *mitto.*

Ἀποπεμπτοῦν, præs. inf. act. contr. *quintam partem solvere.* Th. πέμπτος, *quintus.*

Ἀπόπεμψις, εως, ἡ, *dismissio:* à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποπέμπω, *dimitto, remitto.*

Ἀποπεπλάνηκα, ας, ε, *seduxi*, præt. ind. act.

Ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται, *seductus sum*, præt. ind. pass. verbi ἀποπλανάω, -ῶ, *aberrare facio, seduco*, med. *aberro.*

Ἀποπέπλευκα, ας, ε, *navi discessi, solvi*, præt. ind. act. verbi ἀποπλέω.

Ἀποπέπλυγκα, ας, ε, *ablui*, præt. ind. act. ἀποπλύνω.

Ἀποπέπνιχα, ας, ε, *suffocavi*, præt. ind. act. ἀποπέπνιγμαι, ξαι, κται, *suffocatus sum*, præt. ind. pass. verbi ἀποπνίγω.

Ἀποπέπτωκα, ας, ε, *decidi*, præt. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Ἀποπηδάω, -ῶ, f. ήσω, *resilio.*

Ἀποπιέζω, fut, ίσω, *exprimo.*

Ἀποπίπτω, *decido*, f. ἀποπτώσω, p. ἀποπέπτωκα. a. 2. ind. act. ἀπέπεσον. Th. πίπτω, *cado.*

Ἀποπλάζω, vel -άγγω, *aberrare* vel *evagari facio;* f. 1. ind. act. γξω. a. 1. ind. act. ἀπέπλαγξα, ας, ε, p. ind. act. γχα. præs. ind. pass. ἀποπλάζομαι, vel -άγγομαι, *aberro, evagor*, seu *vagor*, a. 1. ind. pass. ἀπεπλάγχθην, ης, η, a. 1. ind. m. ἀπεπλαγξάμην, ω, ατο ab ἀπὸ, et πλάζω, vel πλάγγω, *erarre facio.*

Ἀποπλανάω, -ῶ, *seduco*, f. ήσω, p. ἀποπεπλάνηκα. præs. ind. pass. ἀποπλανάομαι, *aberro*, perf. ind pass. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται. a. 1. ind pass. ἀποπλανήθην, *erravi.* Th πλάνη, *error.*

Ἀποπλείειν, *remeare, renavigare*, præs. inf. act. Poët. pro ἀποπλέειν, verbi

Ἀποπλέω, *navi discedo, solvo*, f. ἀποπλεύσω, perf. ἀποπέπλευκα. a. 1. ind. act. ἀπέπλευσα. Th. πλέω, *navigo.*

* Ἀποπληξία, ας, ἡ, *Apoplexia, corporis totius stupor. motûs omnis ac sensûs subita privatio, vehemens in toto corpore facta percussio, quæ attonitum reddit* · ex ἀπὸ, et πλήσσω, *percutio.*

Ἀποπληρόω, -ῶ, f. ώσω, *impleo, compleo:* ex ἀπὸ, et πληρόω, -ῶ. Th. πλέος, *plenus.*

Ἀποπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio:* à 2. pers sing. præt. ind. pass. præced. verbi

Ἀποπληρωτὴς, ε, ὁ, *qui aliquid complet ac perficit, executor:* ab eod.

Ἀπόπλοος, ε, ὁ, Ion. pro ἀπόπλες, *discessus*, propriè *de navi:* ab ἀποπλέω, q. v.

* Ἀπόπλυμα, ατος, τὸ, *aqua sordida ex eo quod eluitur, eluvies:* ab

Ἀποπλύνω, *abluo*, f. υνῶ, p. ἀποπέπλυκα, a. 1. ind. act. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω, *lavo*, propriè *vestes sordidas.*

Ἀποπλώειν, Ion. pro ἀποπλεῖν, *navi discedere, solvere*, præs. inf. act. verbi ἀποπλέω, q. v.

Ἀποπνεῦσα, ἡ, *efflans, exhalans, exspirans*, pro ἀποπνέουσα, præs. part. act. f. g. Poët. ab ἀποπνέω, et Poët. ἀποπνείω, *efflo, exhalo, exspiro*, f. 1. ind. act. ἀποπνεύσω, a. 1 ind. act. ἀπέπνευσα, a. 1. ind. m. ἀπεπνευσάμην, ω, ατο, præt. ind act. ἀποπέπνευκα, p. ind. pass. ἀποπέπνευμαι, à cujus 2. pers. sing ind. ἀπόπνευσις, εως, ἡ, *exhalatio, efflatio, exspiratio:* ab ἀπὸ. et πνέω. *spiro.*

Ἀποπνιγησόμενος, η, ον, *suffocaturus*, f. 2. part. pass. ab

Ἀποπνίγω, *suffoco*, f. ἀποπνίξω p. ἀποπέπνιχα, a. 1. ind. act. ἀπέπνιξα, a. 2. ind. act. ἀπέπνιγον, p. ind. pass. ἀποπέπνιγμαι, a. 2 ind pass. ἀπεπνίγην, f. 2. ind. pass ἀποπνιγήσομαι. Th. πνίγω, *suffoco.*

Ἀποπνίξας, αντος, ὁ, *qui suffocavit*, a. 1. part. act. à præced.

Ἀποπνοὴ, ῆς, ἡ, *exhalatio, efflatio, exspiratio:* à præt. ind. m. verbi ἀποπνέω.

Ἀπόπνοια, ας, ἡ, *flatus:* ab eod

Ἀποποιέω, -ῶ, f. ήσω, *submoveo*

Ἀποπομπαῖος, ε, ὁ, *depulsor*, et *aversor malorum*, idem quod ἀλεξίκακος.

Ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, *dismissio, rejectio, ablegatio, repudium.*

Ἀποπρατίζομαι, fut. ίσομαι, *vendo.*

Ἀπόπροθεν, et Ἀπόπροθι, adv. *procul, longè, eminùs.* Th. πρό.

Ἀποπτάμενος, η, ον, a. 2. part. m. ab ἀφίπταμαι, *avolo:* quod ex ἀπὸ, et ἵπταμαι, *volo.*

Ἀποπτάνουσιν, *respiciunt ad*, 3 pl. præs. ind. act. ab ἀποπτάνω, qu ab ἀπὸ, *rursùm*, et ὀπτάνω. Th. ὄπτομαι, *video.*

Ἀποπτῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀπέπτην, a. 2. ind. act. ἀποπτήσομαι, f. 1. ind. m. ab ἀφίπταμαι.

Ἀποπτύουσι, *respuunt*, 3. pl. præs. ind. act. ex ἀποπτύω, quod ex ἀπὸ, et πτύω, *spuo.*

Ἀποπτώσω, εις, ει, *decidam*, f. 1. ind. act. verbi ἀποπίπτω.

Ἄπορα, pro ἄπορον, idem quod ἀδύνατον, *impossibile:* vide in ἀπορία.

Ἀποργίζομαι, f. ίσομαι, *irascor* Th. ὀργὴ, *ira.*

Ἀπορεῖ, 3. sing. præs. ind. act ab ἀπορέω, f. ήσω, *dubito, consilii destitutus sum;* præs. part. act ἀπορῶν, οῦντος, ὁ· ex α pr. et πόρος, *via.*

Ἀπορέομαι, *dubito, perplexus sum;* f. ήσομαι, p. ἠπόρημαι à πόρος, q. à πείρω. Undè et

Ἀπόρημα, ατος, τὸ. *dubitatio, quæstio; de quo ambigitur.*

Ἀπόρθητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inexpugnabilis, incolumis* · ex α pr. et πέρθω, *diruo, vasto, everto.*

Ἀπορία, ας, et Ion. -ίη, ης, ἡ, *inopia, consilii:* ab ἄπορος, q. v.

'Αποῤῥυόμεναι, αἱ, concitatæ; præs. part. pass. f. g. pl. nom. in m. g. sing. nom. ἀποορνύμενος· ex ἀπὸ, et ὄρνυμι, seu ὀρνῦμαι, pro ὄρω.

'Απορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invisus; item hebes, difficilis, dubius, consilii inops, pauper: ex α pr. et πόρος, meatus, via, transitus.

'Απόρουσε, irruit, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab

'Απορούω, f. ύσω, p. ἀπώρȣκα· ex ἀπὸ, et ὀρούω, excito.

'Απορραγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. verbi ἀποῤῥήγνυμι, dirumpo.

'Αποῤῥαίνω, spargo. Th. ῥαίνω, perfundo.

'Αποῤῥαισειν, fut. 1. inf. act. ab

'Αποῤῥαίω, f. σω, p. κα, destruo, item careo. Th. ῥαίω, profligo.

'Αποῤῥάπτω, sarcio, resuo: hinc a. 1. part. act. ἀποῤῥάψας. Th. ῥάπτω.

'Αποῤῥέω, f. εύσω, defluo, effluo: à ῥέω, fluo.

'Αποῤῥέω, f. ῥήσω, p. -έῤῥηκα, veto, interdico, abdico.

'Αποῤῥήγνυμι, f. ήξω, p. ηχα, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango.

'Αποῤῥηθὲν, vetitum, a. 1. part. pass. n. g. ex ἀπὸ, et ῥέω, dico.

'Απόῤῥημα, ᾰτος, τὸ, interdictum magistratûs: et

'Απόῤῥησις, εως, ἡ, defectio; item interdictum magistratûs, abdicatio: ab eod.

* 'Αποῤῥήσσω, -ττω, f. ξω, p. χα, idem quod ἀποῤῥήγνυμι.

'Αποῤῥήξας, et in f. g. ἀποῤῥήξασα, abrumpens, a. 1. part act. ex ἀπὸ, et ῥήγνυμι, frango, rumpo.

'Απόῤῥητον, ȣ, τὸ, secretum, penetrale, inauditum, nefandum, arcanum.

'Απόῤῥητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, legibus vetitus, ineffabilis, indignus dictu, nefandus, arcanus, silentio suppressus, &c. 'Απόῤῥητα ποιεῖσθαι, interdicere, silentio supprimere: à ῥέω, dico.

'Αποῤῥήτως, clàm, secretò, occultè, adv. ab eod. Th.

'Αποῤῥίπτω, abjicio, f. ψω, p. ἀπέῤῥιφα, a. 1. ind. act. ἀπέῤῥιψα, a. 2. ind. act. ἀπέῤῥιφον, a. 1. part. act. ἀποῤῥίψας· ex ἀπὸ, et ῥίπτω. Hinc

'Απόῤῥιψις, εως, ἡ, projectio, abjectio.

'Αποῤῥοὴ, ῆς, ἡ, defluvium, profluvium: item

'Απόῤῥοια, ας, ἡ, et 'Απόῤῥυσις, defluxus.

'Αποῤῥοφέω, -ῶ, f. ήσω, exhaurio, sorbeo, absorbeo.

'Απόῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, deorsùm fluens: ab

'Αποῤῥύω, defluo. Th. ῥύω, idem quod ῥέω, fluo.

'Απόῤῥωξ, ῶγος, ὁ ϗ ἡ, substantivè, accipitur pro fragmento avulso, parte, emanatione, rivo, &c. item pro stillâ, propagine......Adjectivè abruptus, præruptus, derivatus: ab ἀποῤῥέω· alii ab ἀποῤῥήσσω, erumpo, abrumpo.

'Αποῤφανίζω, orbo, orphanum reddo, f. ίσω, p. ἀπωρφάνικα, a. 1. ind. act. ἀπωρφάνισα, præt. ind. pass. ἀπωρφάνισμαι, a. 1. ind. pass. ἀπωρφανίσθην, a. 1. part. pass. ἀποῤφανισθεὶς· ex ἀπὸ, et ὀρφανὸς, ἡ, ὸν, orbus parente vel parentibus, orphanus.

'Απόρως κεῖσθαι, inopem esse: ab ἄπορος, pauper.

"ΑΠΟΣ, εος, τὸ, lassitudo, labor; item altitudo: ab ἀπὸ remotionem notante.

'Αποσάττω, fut. άξω, deonero. Th. σάττω.

'Αποσβεννύω, -νῦμι, f. έσω, p. εκα, extinguo, cessare facio: et

'Αποσβέσσωσι, extinguunt, a. 1. sub. act. 3. pl. Poët. ab ἀπὸ, et σβέννυμι, extinguo

'Αποσειεύμενος et ἀποσειεῦσθαι, legitur apud Herodot. Sed annon legendum ἀποσιεύμενος, pro ἀφοσιεύμενος, sanctè et religiosè perficiens. Sic ἀποσιεῦσθαι, pro ἀφοσιεῦσθαι, Ion. quod ab ὅσιος.

'Αποσεισάμενος, spoliatus, a. 1. part. med. ex

'Αποσείω, f. σείσω, p. σέσεικα, excutio, propulso, rejicio, depello. Th. σείω, quatio.

'Αποσεσημειωμένα, regesta, perf. part. pass. ab ἀποσημειόω, annotationes facio, in notarum librum refero. Th. σῆμα, signum, nota.

'Αποσημαίνομαι, obsigno, designo: et

'Αποσημαίνω, f. ᾰνω, indico, significo. Th. σῆμα.

'Αποσήπομαι, f. ήψομαι, p. -ημμαι et

'Αποσήπω, f. ήψω, marcesco, putrefacio. Th. σήπω, putrefacio.

'Αποσιτέω, -ῶ, f. ήσω, à cibis abstineo: et

'Απόσιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, à cibo abstinens, abhorrens à cibo. Th. σῖτος, cibus.

'Αποσιωπάω, -ῶ, f. ήσω, sileo, taceo, obticeo: et

'Αποσιώπησις, εως, ἡ, reticentia; item figura rhetorica. Th. σιωπάω, taceo.

'Αποσκαρίζω, f. ίσω, palpitando expiro, palpitans pedes in adversum jacto.

'Αποσκεδάννυμι, f. άσω, p. ακα, dissipo. Th. σκεδάω, σκεδάννυμι dissipo.

'Αποσκεπάζω, f. σω, operio, detego.

'Αποσκέπτω, f. ψω, visito, -ομαι, f. ψομαι, ex alto speculor.

'Αποσκευάζομαι, vasa aufero, removeo, sarcinas colligo, everto, rejicio, depono; item destruo; a. 1. med. άσομαι, præt. ind. pass. ἀπεσκεύασμαι, a. 1. ind. m. ἀπεσκευασάμην· ex ἀπὸ et σκευάζω, q. v.

'Αποσκευάζω, f. άσω, p. ακα, repono, reparo; item aufero: ab eod.

'Αποσκευὴ, ῆς, ἡ, sarcina, apparatus, exercitûs impedimenta. Th. σκεῦος, vas.

'Αποσκηνόω, f. ώσω, longiùs habito, vel remotiùs tendo. Th. σκηνὴ, tentorium.

'Αποσκήπτω, f. ψω, p. φα, decumbo in, decido, desino, evado. Th. σκήπτω.

'Αποσκήψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. præced. verbi.

'Αποσκιάζω, obumbro. f. άσω, p. ἀπεσκίακα, p. ind. pass. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιὰ, umbra. Hinc

'Αποσκίασμα, ᾰτος, τὸ, obumbratio.

'Αποσκλῆναι, emori, a. 2. inf. act. à σκλάω, a. 2. ind. act. ἔσκλην· alii à σκλῆμι. Th. σκέλλω, exsicco.

'Αποσκληρύνω, f. υνῶ, induro; ex σκληρὸς, durus.

'Αποσκοπεύω, f. εύσω, et ἀποσκοπέω, f. ήσω, p. ηκα, contemplor, ex alto despicio, scopum intueor, &c.

'Απόσκοπος, ȣ, ὁ, absurdus, à scopo aberrans; item procul spectans: ex ἀπὸ, et σκοπὸς, quod à σκέπτομαι.

'Αποσκορακίζω, f. ίσω, p. ικα, relinquo, increpo, ad corvos abire jubeo; reprobo: et

'Αποσκορακισμὸς, ȣ, ὁ, contemptio, increpatio: ex ἀπὸ, et σκορακίζω, ad corvos abire jubeo. Th. κόραξ, ακος, corvus.

'Αποσκορπίζω, f. ίσω, dissipo, exauctoro.

'Αποσκυλάω, f. ήσω, Poët. pro ἀποσυλάω, despolio, deprædor.

'Αποσκώπτω, f. ώψω, dicteria jacio, derideo. Th. σκώπτω, cavillor, &c.

'Αποσμάω, f. ήσω, et

'Αποσμήχω, f. ήξω, p. ηχα, abstergo, purgo. Th. σμάω et σμήχω ισοδυναμȣ̃ντα.

'Αποσμυγεὶς, έντος, ὁ, part. a. 2. pass. qui exarsit, contabescens: ab

'Αποσμύχω, f. ξω, p. χα, igni cæco absumo, exuro, &c. Th. σμύχω, attero, consumo.

'Αποσοβέω, f. ήσω, abigo, repello. Th. σοβέω.

"Αποσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quantitatis expers.

'Αποσπάδιον, ȣ, τὸ, decerptum, substantivè; et

'Απόσπασμα, ᾰτος, τὸ, pars, fragmentum, avulsum quidquam: ab

'Αποσπάω, abstraho, educo, evello, f. άσω, p. ἀπέσπᾰκα, a. 1. ind. act. ἀπέσπᾰσα, a. 1. part. act. ἀποσπάσας, perf. ind. pass. ἀπέσπασμαι, a. 1. ind. pass. ἀπεσπάσθην, a. 1. part. pass. ἀποσπασθεὶς. Th. σπάω, traho.

'Αποσπείρω, dissemino, f. ερῶ, p. αρκα, p. ind. m. ἀπέσπορα.

'Απόσπορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, satus ab aliquo, ab aliquo oriundus. Th. σπείρω, sero.

'Αποσπȣδάζω, f. άσω, studiosus alicujus rei esse desino, negligo, remitto; et part. præs. act.

'Αποσπȣδάζων, negligens: ex ἀπὸ, et σπȣδὴ, ardor, studium; q. à p. ind. m. verbi σπεύδω, festino.

'Απόςα, pro ἀπόςαθι, vel ἀπόςηθι, absiste: a. 2. imp. act. ab a. 2. ind. act. ἀπέςην, ab ἀφίςημι. Th. ἵςημι, sto.

'Αποςαδὰ, et

'Αποςαδὸν, eminùs, adv. ex ἀπὸ, et ἵςημι, sto.

'Αποςάζυσα, *stillans*, præs. part. act. f. g. ab

'Αποςάζω, f. ξω, *distillo, stillatim fundo*. Th. ςάζω, *stillo*.

'Αποςὰς, άντος, ὁ, *fugiens*, a. 2. act. part. ab ἀφίςημι.

'Αποςασία, ας, ἡ, *defectio* : et

'Αποςάσιον, ου, τὸ, *repudium, discessio, libellus repudii* : et

'Αποςᾶσις, εως, ἡ, *abscessio, defectio*. Omnia à 2. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφίςημι, q. v.

'Αποςατέον, *desistendum est* : ab ἀφίςαμαι.

'Αποςᾶτέω, f. ήσω, p. ηκα, *absisto, deficio* : et

'Αποςᾶτης, ου, ὁ, *defector, fugitivus, desertor* : necnon

'Αποςατῖκὸς, ἡ, ὸν, *rebellis, contumax* : et

'Αποςατῖκῶς, *deficientium more*.

'Αποςᾶτις, ῖδος, ἡ, *rebellis, defectrix*. Omnia ex ἀπὸ, et ἵςημι, quod à ςάω, inusit.

'Αποςεγάζω, *tectum removeo, detego*, f. άσω, p. ἀπεςέγακα, a. 1. ind. act. ἀπεςέγασα· à ςέγη, *tectum*. Th. ςέγω, *tego*.

'Αποςέγασμα, ᾶτος, τὸ, *operculum, integumentum* : à præced.

'Αποςείλασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ἀποςέλλω, *ablego*.

'Αποςείχω, f. ξω, *discedo, abeo, revertor* : ex ἀπὸ, et ςείχω, *incedo*.

'Αποςέλλω, *ablego, mitto* ; f. ελῶ, p. ἀπέςαλκα, a. 1. ind act. ἀπέςειλα, a. 2. ind. act. ἀπέςᾶλον, p. ind pass. ἀπέςαλμαι, a. 2. ind. pass. ἀπεςάλην, a. 2. sub. pass. ἀποςαλῶ, a. 2. part. pass. ἀποςαλεὶς p ind. m. ἀπέςολα. Th. ςέλλω *mitto*.

'Αποςενόω, f. ώσω, *angustum reddo* : à ςενόω. Th. ςενὸς, *angustus*

'Αποςέργω, f. ξω, *desino amare, odio prosequor*: ex ἀπὸ, et ςέργω, *amo*.

'Αποςερέω, -ῶ, -*damno afficio, privo*, f. ήσω, p. ἀπεςέρηκα, a. 1. ind. act. ἀπεςέρηκα, a. 2. sub. act. ἀποςερήσω, perf. ind. pass. ἀπεςέρημαι, part. ἀπεςερήμενος. Th. ςερέω, *privo*.

'Αποςῆναι, a. 2. inf. act. ab ἀφίςημι, *discedo, deficio*. Th. ἵςημι, *sto*.

'Αποςέρησις, εως, ἡ, *ablatio, privatio* : à 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀποςερέω.

'Αποςερητὴς, ȣ, ὁ, *fraudator* : à 3. sing. perf. ind. pass. ejusdem verbi.

'Απόςημα, ᾶτος, τὸ, *apotsema, ulcus, abscessus, suppuratio* : à 1. pers. sing. præt. ind. pass verbi ἀφίςημι.

'Αποςηρίζω, f. ξω, *fulcio confirmo*. Th. ςηρίζω, *firmo*.

'Αποςῆσαι, *abduxisse*, a. 1. inf. act. ab ἀφίστημι.

'Αποστησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ejusdem verbi.

'Αποστίλβω, *splendeo* f. ψω, p. ἀπέστιλφα. Th. στίλβω, idem.

'Απόστιχε, *abi*, a. 2. imperat. act. ab ἀποστείχω, *abeo*.

'Αποστολεὺς, έως, ὁ, *rei nauticæ præfectus, qui classi præest* : et

'Αποστολεῖς, nom. pl. *rei nauticæ, præfecti*. Th. ςέλλω, *mitto*.

'Αποςολὴ, ῆς, ἡ, *dimissio, profectio, apostolatus* : ab ἀπόςολος.

'Αποςολῖκὸς, ἡ, ὸν, *ad apostolos pertinens, apostolicus* : ab eod.

'Απόςολον, ου, τὸ, subaudi πλοῖον, *navis* : pro *navigium*, apud Herodot.

'Απόςολος, ου, ὁ, *apostolus, legatus* : à p. ind. m. v. ἀποςέλλω, *ablego* : Hinc Angl. APOSTLE. Interdum est adjectivum, ut ἀπόςολα πλοῖα apud Plat. Sæpiùs est substantivum, interdumque sic dicitur *apparatus classium et expeditio maritima*. Quivis etiam qui cum mandatis aliquò mittitur ἀπόςολος dicitur. Peculiaritèr tamen legati Christi, quos in totum terrarum orbem misit ad annunciandum Evangelium, sic dicunter ab Evangelistis et Ecclesiasticis.

'Αποςοματίζω, propriè *memoritèr recito ; allicio ad loquendum*, f. ίσω, perf. ἀπεςομάτικα, a. 1. ind. act. ἀπεςομάτισα· ex ἀπὸ, et ςόμα, ᾶτος, τὸ, *os*.

'Απόςοργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inimicus, amoris expers* : à præt. ind. m. vide ἀποςέργω. Th. ςέργω, *amo*.

'Αποςρακίζω, f. ῖσω, *mitto in exilium* : ab ἀπὸ, et ὄςρακον, *testa* : quòd in illis scripta fuerint olim suffragia.

'Αποςραφείην, ης, η, a. 2. opt. pass ἀποςραφεὶς, a. 2. part. pass. ἀποςραφῇς, *averseris*, 2. sing. a. 2 sub. pass. et

'Αποςραφήσομαι, f. 2. ind. pass. et

'Αποςράφηθι, a. 2. imp. pass. ab

'Αποςρέφω, *averto, refero*, f. ψω, p. ἀπέςροφα, a. 1. ind. act. ἀπέςρεψα, a. 1. imp. act. ἀπόςρεψον, άτω, a. 2. ind. act. ἀπέςρᾶφον, in pass. præs. ἀποςρέφομαι, ῃ, εται, *aversor*, a. 2. ind. pass. ἀπεςράφην, et in 3. pl. ἀπεςράφησαν, a. 2. sub. pass. ἀποςραφῶ. Th. ςρέφω, *verto*. Undè

'Αποςρέψας, αντος, ὁ, *avertens*, a. 1. part. act. et

'Αποςροφὴ, ῆς, ἡ, *aversio, receptus, refugio* ; figura rhetorica ; et

'Απόςροφος, ου, ὁ, *apostrophus*, figura gramm. nota apud Græcos rejectæ vocalis ob sequentem : et

'Απόςροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *abhorrens, aversus* : ab eod.

'Αποςῡγέω, -ῶ, f. ήσω, *abhorreo, aversor* ; cum accus. ex ἀπὸ, et ςυγέω, *odio prosequor*.

'Αποςῶ, ῇς, ῇ, a. 2. sub. act. ab ἀφίςημι.

'Αποσῡλᾶσαι, Dor. pro ἀποσυλῆσαι, *prædari et auferre ab aliquo quid* ; a. 1. inf. act. verbi ἀποσυλάω. Th. σύλη, *præda, spolium*.

'Αποσυνᾶγω, f. ξω, *indè colligo, restituo in, disgrego, dispello*. Th. ἄγω.

'Αποσυνάγωγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *synagogâ motus* : ex *a* priv. et συναγωγή. Th. ἄγω.

'Αποσυρίζω, -ίσσω, -ίττω, f. ῖσω, vel ίξω, *sibilo*. Th. συρίσσω, *sibilo*.

'Αποσυσκευάζω, f. άσω, *compilo*.

'Αποσφᾱγεὶς, έντος, ὁ, *obtruncatus*, a. 2. part. pass. ab

'Αποσφάζω, f. ξω, *jugulo*. Th. σφάζω, idem.

'Αποσφακελίζειν, præs. inf. act. *putrefacere*. Th. σφακελος, *gangræna*.

'Αποσφᾱλεὶς, *spe falsus*, a. 2. part pass. ab

'Αποσφάλλω, f. ᾰλῶ, p. κα, *aberrare facio, subverto, seduco*, a. 2. ind. pass. ἐσφᾰλην. Th. σφάλλω *fallo, everto*.

'Αποσφάττω, f. ξω, p. χα, *jugulo, macto* : id. q. ἀποσφάζω, suprà.

*'Αποσφενδονάω, -ῶ, seu ἀποσφενδονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *fundâ torqueo*.

*'Αποσφενδονίζω, f. ῖσω, *fundâ torqueo* ; idem quod ἀποσφενδονάω, suprà.

'Αποσφήλει, *aberrare faceret*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ἀποσφάλλω, suprà.

'Αποσφράγισμα, ᾰτος, τὸ, *signaculum* : ex σφραγίζω. Th. σφραγὶς, *sigillum*.

'Αποσχάζω, f. ᾰσω, *diffringo, scarifico, venam seco* : ex ἀπὸ, et σχάζω, *scarifico*.

'Αποσχεῖν, *abstinere*, a. 2. inf act. et ἀπεσχόμην, a. 2 ind. m. ab ἀπέχω. Th. ἔχω, *habeo*.

'Απόσχεο, *abstine*, pro ἀποσχȣ, a 2. imperat. m. ab ἀπέχω. Undè et

'Απόσχεσις, εως, ἡ, *abstinentia temperantia* : et

'Αποσχήσουσι, *arcebunt*, 3. pl. f. 1. ind. act.

'Αποσχίζω, f. σω, *abscindo, separo*, a. 1. ind. act. ἀπέσχῖσα, ας, ε· et

'Απόσχῖσις, εως, ἡ, *avulsio, abscissio, ramus, propago* : ex ἀπὸ, et σχίζω, *scindo, findo*.

'Αποσχολάζειν, præs. inf. act. *vacare rei alicui* : quod à σχολάζω, *otior*. Th. σχολὴ, *otium, vacatio*.

'Αποσχολέομαι, -ȣμαι, *occupor*, f. ήσομαι, part. præs. pass. ἀποσχολȣμενος, *occupatus* : ex ἀπὸ, et σχολέω. Th. σχολὴ, *otium, vacatio*.

'Αποσφόμενος, a. 2. part. m. ἀπόσχωμαι, a. 2. sub. m. ἀποσχὼν, a. 2. part. act. ab ἀπέχω.

'Αποσώζω, f. ώσω, p. ωκα, *tandem servo, sanitati restituo*.

'Αποσώζεσθαι, *aufugere*, præs. inf. m. vel pass. apud Xenoph. et

'Αποσωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀποσώζω, *servo*. Th. σάος, *salvus*.

'Αποτᾱγὴ, ῆς, et 'Απόταξις, εως, ἡ, *renunciatio* : opponitur etiam τῇ, συντάξει· ab ἀπὸ, et τάσσω, vel τάττω, *ordino*.

'Αποτᾰδην, adv. *extentè, prolixè* : et

'Αποτᾰθεὶς, *porrectus*, a. 2. part. pass. ab ἀποτείνω. Th. τείνω, *tendo*.

'Αποτᾰκεὶς, *liquefactus*, a. 2. part. pass. ab ἀποτήκω. Th. τήκω, *liquefacio, mollio*.

'Απότακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad certum usum sepositus*. Th. τάσσω.

'Αποτάσσομαι, vel Att. -τάττομαι propriè *dimitto cum mandatis, re*

nuntio; cum dat. item *valedico*, de abeundo; interdum *collocor*, f. ἀξομαι, p. ἀποτέταγμαι, a. 1. ind. m. ἀπεταξάμην, *valedixi*, a. 1. inf. m. ἀποταξάσθαι. Th. τάσσω, vel τάττω.

Ἀποτάττω, f. άξω, p. άχα, *colloco, seorsùm pono, destino, renuntio;* item *secerno, attribuo*: ab eod. Th.

Ἀποτάτω, *longissimè*, adv. superl. τῦ ἀπὸ, *procul*, adv. Poët.

Ἀπόταφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *privatus sepulchro*; item *seorsim ab aliis sepultus*: ex ἀπὸ, et τάφος, à θάπτω, *sepelio*.

*Ἀποταφρεύω, f. σω, *circumdo fossâ*.

*Ἀποτεθεῖεν, *referrentur*, per Sync. pro ἀποτεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀποτίθημι, *depono, repono*.

Ἀποτείνω, f. ενῶ, p. τέτακα, *extendo, intendo*: ἀποτείνει, *spectat*: et ἀποτείνομαι, pass. *contendo, invehor*. Th. τείνω.

Ἀποτειχίζω, f. ίσω, p. ἀποτετείχικα, a. 1. ind. act. ἀπετείχισα, *muro cingo, vallo*: à τειχίζω, q. à τεῖχος, *murus*.

Ἀποτείχισις, εως, ἡ, et Ἀποτειχισμὸς, ῦ, ὁ, *obstructio per murum, munitio*: et

Ἀποτείχισμα, ἄτος, τὸ, *murus*: ab eodem Th.

Ἀποτεκνωθῶ, *orbabor*, a. 1. sub. pass. verbi ἀποτεκνόω, quod à τέκνον. Th. τίκτω, *pario*.

Ἀποτέλεσμα, ἄτος, τὸ, *effectio, effectus*; item *eventus*: nom. p.

Ἀποτελέσματα, τὰ, *effectus stellarum, imagines sub certo sidere factæ ad ejus vim detinendam*: undè

Ἀποτελεσματικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, *scientia harum usus et modum conficiendi docens*.

Ἀποτελεσματικὸς, ἡ, ὸν, *effectivus, efficiendi vim habens*.

Ἀποτελεσμὸς, ῦ, ὁ, *effectio, effectus*. Omnia à 1. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποτελέω, -ῶ. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτελεςικὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *effectivus, effectus præstans*, à 3. pers. sing. præt. pass. ind. ejusd. verbi.

Ἀποτελευτάω, -ῶ, f. ήσω, *finem facio, morior, recido, desino*: à cujus 2. pers. sing. præt. pass. ind. fit

Ἀποτελεύτησις, εως, ἡ, *mors*: ab ἀπὸ et τελευτάω. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτελέω, -ῶ, *efficio, perficio, præsto*; f. έσω, et ήσω, p. ἀποτετέλεκα. præs. pass. ἀποτελέομαι, -ῦμαι, *perficior*; item *convalesco*, perf. ind. pass. ἀποτετέλεσμαι, cujus part. ἀποτετελεσμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἀπετελέσθην, ης, η, cujus part. ἀποτελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, *consummatus*: ab ἀπὸ, et τελέω, -ῶ. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτελέω, -ῶ, *pendo*, (vel *solvo*) *tributi nomine*; item *persolvo*. Th. τέλος, *vectigal*.

Ἀποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, *deseco, reseco, divido*: et

Ἀποτεμὼν, part. ejusd. fut. Th. τέμνω, *scindo, seco*.

Ἀποτέξεσθαι, *enixuram esse*, f. 1. inf. m. ab ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω, *pario*.

Ἀπότεξις, εως, ἡ, *partus*: ab eod.

Ἀπότερος, *longinquus*: ab ἀπὸ, *procul*, adv. Poët.

Ἀποτέρω, *longiùs*: adv. ab eod.

Ἀποτεταμένος, *dependens*, perf. part. pass. ab ἀποτείνομαι· ἀποτέτανται, 3. pl. perf. ind. pass. Th. τείνω, *tendo*.

Ἀποτετελεσμένος, η, ον, *perfectus, consummatus, absolutus*, part. præt. pass. verbi ἀποτελέομαι, -ῦμαι. Th. τέλος, *finis*.

Ἀποτέτμητο, *detruncatus erat*; Ion. et Poët. pro ἀπετέτμητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab ἀποτέμνομαι· hinc a. 1. opt. pass. 1. sing. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω.

Ἀπότευ, pro ἀφ' ῦ, vel ἀπὸ τῦ, Ion.

Ἀπότευγμα, ἄτος, τὸ, *damnum*: opp. τῷ ἐπιτεύγματι· et

Ἀπότευξις, εως, ἡ, *res malè gesta: sinister successus*. Th. τεύχω, *paro*.

Ἀποτηγανίζω, f. ίσω, *è sartagine comedo, uro, igne crucio, frigo*: ex τήγανον, *sartago*.

Ἀποτίθημι, *depono, expono, differo, confero*; f. ἀποθήσω, p. ἀποτέθεικα· a. 1. ind. act. ἀπέθηκα· a. 1. ind. pass. ἀπετέθην· a. 1. ind. m. ἀπεθηκάμην, ω, ατο· a. 2. part. m. ἀποθέμενος, η, ον· a. 2. inf. m. ἀποθέσθαι· reliqua tempora vide in τίθημι, *pono*.

Ἀποτίκτω, *gigno, pario*. Th. τίκτω, idem.

Ἀποτίλλω, f. ιλῶ, *evello, divello, depilo*. Hinc

Ἀπότιλμα, ἄτος, τὸ, *laceramentum, frustum*. Th. τίλλω, *vello*.

Ἀποτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, *æstimo, rependo, mulcto*. Th. τίω, *honoro, punio*. Hinc

Ἀποτίμημα, ἄτος, τὸ, *pignus*: et

Ἀποτιμὸν, ῦ, τὸ, *pretium, pignus*: item

Ἀπότιμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *inglorious*; interdum, *oppignoratus*: ab eod. Th.

Ἀποτίναγμα, ἄτος, τὸ, *purgamentum*, id quod excutitur, seu decutitur.

Ἀποτινάσσω, *excutio*, f. άξω, p. ἀποτετίναχα· a. 1. ind. act. ἀπετίναξα· a. 1. imperat. act. ἀποτίναξον, άτω· a. 1. part. act. ἀποτινάξας, αντος, ὁ· a. 1. inf. m. ἀποτινάξασθαι. Th. τινάσσω, *quatio*.

Ἀποτιννύμενος, ε, ὁ, *ulciscens*, præs. part. m. ab ἀποτίννυμαι, vel ἀποτίννυμι· idem quod Th. τίω, *punio*.

Ἀποτίνω, *dependo, pœnas luo, ulciscor, solvo*; f. ἀποτίσω, p. ἀποτέτικα· a. 1. ind. act. ἀπέτισα· ex ἀπὸ, et τίνω, pro τίω, *persolvo*.

Ἀποτισάμενος, a. 1. part. med. ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω. Th. τίω.

Ἀποτίσει, *luet*; f. 1. ind. act. 3. sing. ἀποτίσῃ, *luat*; 3. pers. sing. a. 1. sub. act. ἀποτίσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ab

Ἀποτίω, f. ίσω, p. ῖκα, *punio, persolvo, reddo, remunero*. Th. τίω, *punio*.

Ἀποτμήγω, seu ἀποτμήσσω, *abscindo*; f. ξω. a. 1. part. act. ἀποτμήξας, a. 2. pass. ἀπετμάγην· quod ex ἀπὸ, et τμήσσω, idem quod inusit. τμάω, *seco*. Th. τέμνω.

Ἄποτμος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *infelix, miser* undè ἀποτμότατος, *infelicissimus*: ex *a* pr. et πότμος, *sors*; ἄποτμος πότμος, *sors miserrima*.

Ἀποτολμάω, -ῶ, *audaciâ utor*; f. ήσω, p. ἀποτετόλμηκα. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.

Ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, *abscissio*: et

Ἀποτομία, ας, ἡ, *rigor, severitas*: ab

Ἀπότομος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *abruptus*; sic πέτρα ἀπότομος, *rupes prærupta*; per metaph. *severus*. Hinc

Ἀποτόμως, *severè, præcise*: omnia à Th. τέμνω.

Ἄποτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui sine potu vivit*: ὕδωρ ἄποτον, *aqua ad potandum minimè bona*: ex *a* pr. et πίνω, *poto, bibo*.

Ἀποτραγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποτρώγω, *comedo*. Th. τρώγω, *edo*.

Ἀποτραχύνω, f. υνῶ, *exaspero, audeo*. Th. τραχὺς, *asper*.

Ἀποτρεπτικὸς, ἡ, ὸν, *dissuasorius*: à seq.

Ἀποτρέπω, *averto, dehortor*; f. ψω, p. ἀποτέτρεφα· a. 1. ind. act. ἀπέτρεψα· a. 2 ind. act. ἀπέτραπον· in med. ἀποτρέπομαι, *aversor, repudio*; cum acc. Th. τρέπω, *verto*.

Ἀποτρέχω, *abhorreo, recurro, fugio*. Th. τρέχω, fut. θρέξω, *curro*.

Ἀποτρίβομαι, f. ψομαι, et

Ἀποτρίβω, f. ίψω, *amoveo, purgo, attero, expello, impedio, conatum frango, abstergo*: à cujus 1. sing. præt. ind. pass. fit

Ἀπότριμμα, ἄτος, τὸ, *res quæ deterendo decidit, ramentum*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἀποτροπάασθαι, præs. inf. med. Poët pro ἀποτροπᾶσθαι, contr. ab

Ἀποτροπάομαι, *aversor, declino*: qu. à τροπάω, pro τρέπω, *verto*.

Ἀποτρόπαιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *fugiendus, odio dignus, malorum depulsor*: et

Ἀποτροπιασμὸς, ῦ, ὁ, *aversatio*; item *amuletum*, Jos. l. i. c. 4. ab eod. Th.

Ἀποτροπιάζω, *pro piaculo expio*; f. άσω, p. ακα.

Ἀπότροπος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *aversandus, segregatus, injucundus*, et *declinatione, dignus*: quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω, *verto*.

Ἀπότροφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui procul à parentibus nutritus fuit, peregrinus*. Th. τρέφω, *alo*.

Ἀποτρυγάω, ῶ, f. ήσω, *vindemio*. Th. τρύγη, *vindemia*.

Ἀποτρύχω, f. ύξω, *consumo, frango domo*: et

Ἀποτρύω, f. ύσω, *laboribus conficio, abjicio, attero, labefacto*; ἀπο-

τρύομαι, *succumbo, lassesco* : à Th. τρύω, et indè τρύχω, *tero*.

Ἀποτυγχανόμενα, ων, τὰ *infortunia* : ab

Ἀποτυγχάνω, *aberro, frustror, spe excido, amitto* ; f. τεύξομαι, a. 2. ind. act. ἔτυχον· indè a 2. part. act. ἀποτυχών. Ex ἀπὸ, et τυγχάνω, *adipiscor*, cum gen.

Ἀποτυπόω, -ῶ, et -ῦμαι, f. 1. act. ώσω, p. ωκα, *effingo, exprimo* : à τύπος, quod à τύπτω.

Ἀποτύπτεσθαι, præs. inf. m. *verberandi finem facere*. Th. τύπτω, *verbero*.

Ἀποτύπωμα, ᾶτος, τὸ, *effigies* : à præc.

Ἀποτύπωσις, εως, ἡ, idem.

Ἀποτυφλόω, f. ώσω, p. ωκα, *excæco*.

Ἀποτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio*.

Ἀποτυχία, ας, ἡ, *spei frustratio, repulsa*: ab ἀποτυγχάνομαι, *frustror*. Th. τυγχάνω, *adipiscor*.

Ἀποτυχὼν, a. 2. part. act. ἀποτυχεῖν, a. 2. inf. act. vide in ἀποτυγχάνω, *aberro*.

Ἀπουράμενος, *privatus* ; per Sync pro ἀπουρισάμενος, a. 1. part. m. ab ἀπουρίζω, Ion. pro ἀφορίζω, *definio, extermino* : ab ὅρος, *terminis, finis*.

Ἀπούρας, *auferens* ; a. 1. part. act. pro ἀπουρίσας, per Sync. Æol. ab ἀπουρίζω. pro ἀφορίζω· ab eod. Th.

Ἄπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *pedibus carens* : ex α priv. et πῦς, *pes*.

Ἀποῦσα, *absens* : nom. sing. f. g. ab. ἀπών, part. præs. verbi ἄπειμι· ἡ γῆ ἀποῦσα, *terra peregrina* : hinc

Ἀπουσία, ας, ἡ, *absentia, detrimentum*.

Ἀποφαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, *ostendo, probo, efficio, declaro, defero, in lucem profero*. Th. φαίνω, *ostendo*.

Ἀποφανοῦμεν, 1. pl. f. 1. vel 2. ind. act. ab ἀποφαίνω.

Ἀπόφανσις, εως, ἡ, *enunciatio breve dictum, recensio, demonstratio, asseveratio* : cui opponitur ἐνδοιασμός· et

Ἀποφαντικὸς, ἡ, ὸν, *enunciativus, enuncians* : adj. verbale, ab ἀποφαίνω.

Ἀπόφασθε, *renunciate* : 2. pl. a. 2. imper. m. ab a. 2. ind. m. ἐφάμην· verbi φημὶ, *dico*.

Ἀπόφασις, εως, ἡ, *dictio, sententia, negatio, edictum, enunciatio* : in dat. pl. ἀποφάσεσι· ab ἀπόφημι, *declaro, edico*.

Ἀποφασμένως, *palàm, manifestè* : adv. ab ἀποφαίνω.

Ἀποφερoίατο, *reportent* : Ion. pro ἀποφέροιντο, 3. pl. præs. opt. m. ab

Ἀποφέρω, *abduco, asporto, reporto, tollo* : f. ἀποίσω, a. 1. ind. act. ἀπήνεγκα, a. 2. ind. act. ἀπήνεγκον, a. 1. ind. pass. ἀπηνέχθην, a. 1 inf. pass. ἀπενεχθῆναι, *asportari* : a. 2. inf. act. ἀπενεγκεῖν, *perferre*. Th. φέρω, *fero, porto*.

Ἀποφεύγω, *effugio* : f. 1. ind. m. ἀποφεύξομαι, a. 2. ind. act. ἀπέφυγον, a. 2. opt. act. ἀποφύγοιμι, οις, οι, part. ἀποφυγὼν, inf. ἀποφυγεῖν, Th. φεύγω, *fugio*.

Ἀπόφημι, fut. φήσω, *edico, declaro, demonstro, nego* : cui opponitur σύμφημι, *concedo*. Ex ἀπὸ et φημί. Th. φάω, *dico*.

Ἀπόφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infaustus, inominatus* : ab ἀπὸ, et φήμη, *omen*.

Ἀποφῆναι, a. 1. inf. act. ab ἀποφαίνω. Th. φαίνω, *ostendo*.

Ἀπόφησις, εως, ἡ, *dictio, sententia, negatio, enunciatio* : ab ἀπόφημι, *edico*, &c.

Ἀποφθέγγομαι, *eloquor, sententiosè dico* : f. γξομαι, a. 1. ind. m. ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ et φθέγγομαι. Undè

Ἀπόφθεγμα, ᾶτος, τὸ, *APOPHTHEGMA, sententia brevitèr et scitè dicta* : Hinc Angl. APOPHTHEGM.

Ἀποφθίμενος, *corruptus, interfectus, perditus*, præs. part. pass. per Sync. pro ἀποφθιόμενος, ab ἀποφθίω, *perdo*. Th. φθίω, vel φθέω, *corrumpo*.

Ἀποφθινύθουσι, *dispereunt* ; 3. pl. præs. ind. act. ab ἀποφθινύθω. Th. φθίω, *corrumpo*.

Ἀποφθίσειε, *perdiderit* ; 3. sing. a. 1. act. opt. Æol. pro ἀποφθίσαι, à φθίω, *corrumpo, perdo*.

Ἀποφθίσθω, per Syncop. pro ἀποφθιέσθω, 3. sing. præs. imperat. m. vel pass. ab ἀποφθίομαι, ab eod.

Ἀποφλαυρίζω, fut. ίσω, vel ίξω, Dor. *floccifacio* : à φλαυρίζω, Att. pro φαυλίζω. Th. φαῦλος, *pravus, vilis, nequam*.

Ἀποφλαυρίξασα, Dor. pro ἀποφλαυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. præced. verbi.

*Ἀποφοιβάζω. f. σω, *expurgo, Phœbi numine afflatus vaticinor*.

Ἀποφορὰ, ᾶς, ἡ, *ablatio, vectigal, tributum* ; item *redditus, proventus* : et

Ἀποφορὴ, ῆς, ἡ, idem, Ion. pro ἀποφορά. Th. φέρω, *fero*.

Ἀποφορτίζομαι, f. ίσομαι, *onus abjicio, exonero* : ἀποφορτῶ, idem. Th. φόρτος, *onus*.

Ἀποφρὰς, ᾶδος, *nefandus, inauspicatus* : ἀποφράδες ἡμέραι, *dies nefasti*. Th. φράζω, *dico, loquor*.

Ἀποφράττω, sive -άσσω, f. άξω, *intersepio, obstruo, obturo* ; item *abjicio*. Th. φράττω, sive φράσσω, *sepio*.

Ἀποφυγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀποφεύγω, *effugio*.

Ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, *effugium* : ab eod.

Ἀποφώλιον, ȣ, τὸ, *fœtus ferinus, monstrum abortivum* : et

Ἀποφώλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *irritus, vanus, monstrosus* : ab ἀπὸ et φωλεὸς, seu φωλεὰ, *lustrum in quo feræ latent*.

Ἀποχειρόβιος, et

Ἀποχειροβίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui manibus propriis victum sibi parat* : ex ἀπὸ, χεὶρ, *manus*, et βίος, *victus*.

Ἀποχειροτονέω, f. ήσω, *improbo, rejicio* ; ἀποχειροτονεῖσθαι, *abdicari, exauctorari, plebiscito absolvi* item

Ἀποχειροτονία, ας, ἡ, *rejectio à magistratu, obrogatio* : ex ἀπὸ χεὶρ, et τείνω, *tendo*.

Ἀποχετευσάμενος, *transferens* : a. 1. part. m. ab

Ἀποχετεύω, f. εύσω, *derivo, aquam per rivulos deduco, transfero*.

Ἀποχεύομαι, f. εύσομαι, et ἀποχύω, f. ύσω, idem quod

Ἀποχέω, f. εύσω, p. κέχευκα, f. 1. pass. χυθήσομαι, p. pass. κέχυμαι, *effundo*. Th. χέω, *fundo*.

Ἀποχὴ, ῆς, ἡ, *distantia*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἀποχρᾶν, Ion. pro ἀποχρᾷν, præs. inf. act. *satis esse* : ἀποχρεῖ μοι, *mihi sufficit* : ab ἀποχράω, vide ἀπόχρη.

Ἀποχράομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι. p. ἀποκέχρημαι, *abutor, liberiùs utor* item *utendo consumo*. Th. χράω *do utendum*.

Ἀποχρεώμενος, Ion. pro ἀποχρώμενος, *contentus* ; ut et ἀποχρῆσθαι *contentum esse*.

Ἀπόχρη, *sufficit* ; impers. ab inus. ἀπόχρημι, ης, ησι, et per Apoc. ἀπόχρη, undè inf. ἀποχρῆν, pro ἀποχρῆναι, *satis esse* : f. ἀποχρήσει. *satis erit* : part. ἀποχρῶν, et in f. g. ἀποχρῶσα· à χράω, *commodo*.

Ἀπόχρησις, εως, ἡ, *propriè consumptio rei per usum* ; item *abusus, usus* : ab ἀποχράομαι, *utor, abutor*

Ἀποχρώντως, *sufficientèr* ; adv ab ἀποχρῶν, *sufficiens*, quod à χράω.

Ἀποχυθεὶς, *effusus* ; a. 1. part pass. ab ἀποχέω. Th. χέω, *fundo*

Ἀποχωρέω, -ῶ, *recedo, discedo* : f. ήσω, p. ἀποκεχώρηκα, a. 1. ind. act ἀπεχώρησα. part. ἀποχωρήσας· ex ἀπὸ, et χωρέω, *cedo*.

Ἀποχώρησις, εως, ἡ, *abscessus discessus* : à 2. pers. sing. præt ind. pass. præced. verbi.

Ἀποχωρίζω, idem quod χωρίζω, *sejungo, secerno, separo* ; f. ίσω. p. ἀποκεχώρικα, a. 1. ind. pass. ἀπεχωρίσθην, *discessi*, a. 1. inf. pass. ἀποχωρισθῆναι· ex ἀπὸ, et χωρὶς, *seorsùm*.

Ἀποψάω, f. ήσω, et ἀποψάομαι, f. ήσομαι, *abstergo*. Th. ψάω, *tergo*.

Ἀποψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ισμαι, *suffragio absolvo, censeo, sententiam fero, abrogo*. Th. ψῆφος, *lapillus, calculus*.

Ἄποψις, εως, ἡ, *aspectus*. Th. ὄπτομαι.

Ἀποψύχω, *frigefacio, restinguo, exsicco, exanimo, expiro, animo concido, alvum exonero, consumo* : f. ξω. præt. ἀπέψυχα, a. 1. ind. act. ἀπέψυξα. Th. ψύχω, *frigefacio*.

Ἀπώμνυς, *abjurabas* ; 2. sing. imperf. ind. act. Poët. pro ἀπώμνυς, ab imperf. ind. act. ἀπώμνυν, verbi ἀπόμνυμι, *abjuro*, quod ex ἀπὸ, et ὄμνυμι, *juro*.

Ἀπραγία, ας, ἡ, *inefficacitas, otium, inutilitas*.

* Ἀπραγμάτευτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *impatiens, imprŏcidus, otiosus*, ex α pr et πραγματεύω, *negotiis implico*

Ἀπραγμόνως, negligentèr, nullo negotio fieri; adv. et

Ἀπραγμοσύνη, ης, et ἀπραξία, ας, ἡ, otium, tranquillitas, inertia, incuria: item

Ἀπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quietus, otiosus, segnis, iners: et

Ἀπρακτέω, -ῶ, f. ήσω, nihil proficio, otior: necnon

Ἄπρακτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non factus: et activè, nihil agens, otiosus, ignavus, inutilis: undè

Ἀπράκτως, adv. re infectâ: Omnia ex α priv. et πράττω, facio.

Ἀπρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum: et

Ἀπρεπὴς, ὁ ϗ ἡ, τὸ ἀπρεπὲς, έος, -οῦς, indecorous: ex α priv. et πρέπει, convenit, vel πρέπω, decorus sum: hinc

Ἀπρεπῶς, indecorè, adv.

Ἄπρηκτος, Ion. pro ἄπρακτος, ϐ, infectus: ἀπρήκτοισι, dat. pl. Ion. et Poët. ex α pr. et πράττω, vel πράσσω, facio.

Ἀπριάτην, adv. non redemptus, sine pretio, gratis: vel adj. acc. sing. f. gen. ὁ, ἡ, ἀπρίατος, τὸ, -ον, ab α priv. et πρίαμαι, emo, redimo.

Ἀπρὶξ, tenacitèr; ut vel serrâ de secari nequeat: ab α priv. et πρίω, serro.

Ἀπροαίρετος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui non fit consultò, involuntarius: et

Ἀπροαιρέτως, non consultò; adv. ex α pr. πρὸ, et αἱρετὸς, quod ab αἱρέω, capio.

Ἀπροβϐλεύτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, et ἀπροσβϐλεύτος, temerarius, inconsultus: et

Ἀπροβϐλεύτως, et ἀπροσβϐλεύτως, inconsultò; adv. et

Ἀπροβϐλία, ας, ἡ, temeritas: ex α pr. πρὸ, et βϐλὴ, consilium, deliberatio.

Ἀπρόθυμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, minimè alacer, invitus, non promptus: ex α pr. et πρόθυμος, promptus. Th. θυμός. Hinc

Ἀπροθύμως, invitè; adv. ab eod. Th.

Ἄπροικος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, dotis expers, indotatus: ex α priv. et προῖξ, per Synæresin προῖξ, dos.

Ἀπρονοησία, ας, ἡ, imprudentia: et

Ἀπρονόητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, inconsultus, improvidus, temerarius: et indè

Ἀπρονοήτως, inconsultò, improvidè, adv. ex α pr. πρὸ, et νόος, mens.

Ἀπρόοπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, et Ἀπροόρᾱτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, improvisus: et ex indè

Ἀπροόπτως, et Ἀπροόρᾱτως, de improviso: ex α pr. πρὸ, ὄπτομαι, et ὁράω, video.

Ἄπροπον, indecens, absurdum: ab α pr. et πρέπω.

Ἀπροσδεὴς, εος, ὁ ϗ ἡ, qui nullâ re indiget, non indigus.

Ἀπροσδιόνυσα, ων, τὰ, absurda: ab

Ἀπροσδιόνῠσος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui nihil ad rem facit, absurdus.

Ἀπροσδιόνυσα λέγειν, absurda loqui. Vox manavit ex Proverbio οὐδὲν πρὸς Διόνυσον.

Ἀπροσδόκητον, improvisò, et Ἀπροσδοκήτως, idem; adv. ab

Ἀπροσδόκητος, ϐ, inexpectatus, inopinus: ex α pr. πρὸς, et δοκάζω, expecto.

*Ἀπροσδοκήτως. adv. inopinatò, præter expectationem.

Ἀπρόσικτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, inaccessus: ex α pr. πρὸς, et ἵκομαι, seu ἱκνέομαι, venio.

Ἀπρόσῐτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, inaccessus: ex α pr. et πρόσιτος, accessu facilis: à πρόσειμι, quod ex πρὸς, et εἶμι, eo.

Ἀπρόσκοπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, sine offendiculo, inviolatus, inoffensus: à προσκόπως, adv. ex α pr. et προσκοπὴ, offen-diculum, -sio, quod à προσκόπτω, allido, offendo. Th. κόπτω, percutio.

Ἀπρόσμικτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui se cum aliis non miscet, insociabilis: ex α pr. πρὸς, et μίγνυμι, misceo.

Ἀπροσόρᾱτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, aspectu horrendus. ex α priv. πρὸς, et ὁράω, video.

*Ἀπροσόρμιστος, η, ον, importuosus: ex α pr. et προσορμίζω, in portum pervenio.

Ἀπροσωπολήπτως, adv. sine faciei seu personarum respectu: ab α pr. et προσωπολήπτης, quod à πρόσωπον, et λαμβάνω, capio.

Ἀπροσώπως, adv. sine personâ: ab α pr. et πρόσωπον, facies, persona.

Ἀπροτίμαστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, intactus, incontaminatus: ex α pr. et προτιμάσσω pro προσμάσσω, tango. Th. μάσσω, tango.

Ἀπροφάσιστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, prætextu carens, inexcusabilis: et

Ἀπρόφᾱτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, non prædictus, ex improviso accidens: ab α pr. πρὸ, et φάω, dico.

Ἄπταιστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, immunis à lapsu vel peccato, irreprehensibilis: ex α pr. et πταιστὸς, quod à πταίω, impingo, pecco.

Ἄπτερος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, implumis, alas non habens, pennis seu pinnis destitutis. Ἄπτερος μῦθος, verba quæ non avolant, sed audientis infixa sunt animo.

Ἀπτέρωτος, et Ἀπτέρῠγος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἄπτερος. Omnia ab α pr. et πτερὸν, ala.

Ἄπτεσθον, tangite, 2. dual. præs. imperat. med. ab ἅπτομαι.

Ἀπτὴν, ῆνος, ὁ ϗ ἡ, involucris, implumis: ex α pr. et πτηνὸς, volucris, quod ab ἵπταμαι, volo.

Ἁπτικὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, vel -ὸς, -ὴ, -ὸν, tangendi vim habens: τὸ ἁπτικὸν, tangendi facultas: ἁπτικὴ αἴσθησις, ---δύναμις, tangendi sensus, ---potentia; ab ἅπτομαι. Th. ἅπτω, tango.

Ἀπτοεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, in dicendo intrepidus: ex α pr. πτοέω, et ἔπος, verbum; vel ἁπτοεπὴς, audax, in verbis audax: ab ἅπτομαι, et ἔπος, verbum.

Ἀπτόητος, sive Ἀπτοίητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, intrepidus: ab α pr. et πτοέω, consterno.

Ἀπτόλεμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, imbellis: ex α pr. et πτόλεμος, idem quod πόλεμος, bellum.

Ἅπτομαι, ῃ, εται, tango; item invado, capesso, cum gen. et Poët. dat. aliquandò appropinquo, adeo; imperf. ἡπτόμην, ϐ, ετο, fut. 1. med. ἅψομαι, a. 1. ind. med. ἡψάμην, ω, ατο, sub. ἅψωμαι, ῃ, ηται.

ἍΠΤΩ, necto, alligo, tango, accendo; cum accus. f. ἅψω, p. ἧφα· a. 1. ind. act. ἧψα, part. a. 1. act ἅψας, a. 2. ind. act. ἧφον, pr. pass ἅπτομαι, part. ἁπτόμενος, annexus, aptus, præt. ind. pass. ἧμμαι, ψαι, a. 1. ind. pass. ἥφθην.

Ἀπτὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, lapsûs expers, stabilis: ex α pr. et πτῶσις. Th. πίπτω, cado.

Ἄπτωτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem quod præced. et ab eod: item ὁ ἄκλιτος, indeclinabilis, vel sine casu.

Ἀπύρετος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, carens febri, non febricitans: et

Ἄπῡρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ignis expers, crudus; item qui igni non admovetur: ex α pr. et πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Ἀπύρωτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, igni nunquam admotus, novus.

Ἄπυστος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, fundo inauditus, famâ ignotus: ab α pr. et πυνθάνομαι, audio, cognosco.

ἈΠΎΩ, sono, sonitum reddo; item clamo, loquor, dico: fut. ύσω, p. ἤπυκα.

Ἀπφία, ας, ἡ, nom. Hebr. pistrix.

ἈΠΦΥ͂Σ, vel ἀπφῦς, ῦος, ὁ, pater: q. ab ἀποφύω, exorior.

Ἀπωδύρετο, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. m. ab ἀποδύρομαι, lamentor. Th. ὀδύρομαι, idem.

Ἄπωθεν, adv. Poët. procul, eminùs: pro ἄποθεν, quod ab ἀπὸ, procul, adv. Poët.

Ἀπωθέομαι, οῦμαι, f. ήσομαι, in mediâ formâ, repello, abjicio, detrudo; ἀπωθώμεθα, pro ἀπωθεώμεθα, abjiciamus, 1. pl præs. sub. med. a. 1. ind. med. ἀπωσάμην, ω, ατο. Ex ἀπὸ, et ὠθέω, -ῶ, trudo.

Ἀπωθέω, -ῶ, idem, f. ἀπώσω, p. ἄπωκα, p. pass. ἄπωσμαι. Th. ὠθέω, -ῶ, trudo, f. ὤσω, vel ὠθήσω, p. ὦκα, vel ὤθηκα, &c.

Ἀπῳκισμένος, η, ον, in coloniam deductus, part. præt. pass. ab ἀποικίζομαι, præs. ind. pass.

Ἀπωλεία, ας, ἡ, perditio, amissio, exitium: ab ἀπόλλυμι, quod ex ἀπὸ, et ὄλλυμι, perdo.

Ἀπώλεσα, ας, ε, perdidi, a. 1. ind. act. ab ἀπόλλυμι. Undè et

Ἀπωλόμην, ϐ, ετο, periì, a. 2. ind. med.

Ἀπωλώλειν, perieram. plusq. perf. ind. m. Att. ab ἀπῶλα. præt. ind. med. et. Att. ἀπόλωλα· ab eod. Th.

Ἀπὼν, ῦσα, ὸν, absens; Ion. ἀπέων, præs. part. ab ἄπειμι. Th. εἰμὶ, sum.

Ἀπώρυξ, ῦγος, ὁ, scissura, propago.

Ἀπωρχήσαο, saltando amovisti, 2. sing. a. 1. ind. m. Ion. αο pro ω, verbi ἀπορχέομαι, desulto, i. e. imperitè saltando perdo.

Ἀπωσάμην, ω, ατο, repuli, a. 1. ind. m. ab ἀπωθέομαι, repello.

'Απωσις, εως, ἡ, et 'Απωσμὸς, ȣ̃, ὁ, *expulsio, rejectio*: à præt. ind. pass. τȣ̃ ἀπωθέω.

'Απωσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ἀπώσας, a. 1. part. act. ab ἀπωθέω.

'Απωςικὸς, ȣ̃, vel ὸς, ἡ, ὸν, *vim habens expellendi*: et

'Απωςὸς, ȣ̃, vel ὸς, ἡ, ὸν, *qui pulsari potest, expulsus*: à præt. ind. pass. ejusd. verbi.

'Απώτερος, *remotior*: ἀπώτατος, *remotissimus*: ab ἀπὸ, *procul*.

'Απωτέρω, *remotiùs*, et 'Απωτάτω, *remotissimè*; adverb.

'Απῴχοντο, 3. pl. imp. ind. med. verbi ἀποίχομαι, *abeo*. Th. οἴχομαι.

῎Αρ, per Metathesin pro ῥὰ, particula expletiva, *certè, utique*.

῎Αῤ et ῥὰ, ablato α in fine vel principio, Poët. pro ἄρα.

῎Αρα, *utique, igitur, nempè*: τίς ἄρα; *quisnam?* τί ἄρα; *quidnam?* ἐπεὶ ἄρα, *alioquin*: ἄρα ἂν, aut ἄραγε, *igitur, ergo, quamobrem*: sæpè etiam redundat.

῏Αρα, (interrogat.) *an? utrùm?* ἆρά γε, et ἆρα ἂν; *utrum?* ἆρα μὴ; *nunquid?* ἆρα μὴ ταῦτα; *hæccine?*

'ΑΡΑ`, ᾶς, ἡ, *preces*; item *diræ, imprecatio, noxa*: qu. ab αἴρω, vel ἄρω.

'Αραβεῦσαι, Dor. pro ἀραβȣ̃σαι, *concutientis non sine stridore*, præs. part. act. f. g. pl. num. nom. cas. ab

'Αραβέω, -ῶ, *strepitum seu fragorem edo*, f. ήσω, p. ἠράβηκα. Th. ἄραβος, *strepitus*.

'Αράβησε, *insonuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. præced. verbi.

'Αραβία, ας, ἡ, *Arabia*, nom. regionis, Hebr. *eremus*. Hinc

'Αράβιοι, pro ῎Αραβες, et 'Αραβικὸς, ἡ, όν.

῎ΑΡΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, *stridor dentium, strepitus*: propriè armorum in terram cadentium, qu. ἐν ἄρει βοή.

῏Αραγε, *nempè, fortè, igitur*.

'Αραγμὸς, ȣ̃, ὁ, *collisio, pulsatio, strepitus*. Th. ἀράττω, seu ἀράσσω, f. ξω, *pulso*, quod vide.

῎ΑΡΑΔΟΣ, ȣ, ὁ, *cordis pulsus post vehemens exercitium*.

῏Αραι, a. 1. inf. act. ab αἴρω, *tollo*.

'Αραία, ας, ἡ, *venter et intestina*, ubi est multa ἀραιότης. Hinc μεσάραιον est μεσεντέριον, ex μέσος, et ἀραιὰ, fœm. gen. τȣ̃

'ΑΡΑΙΟ`Σ, ὰ, ὸν, *rarus, imbecillis, tenuis, angustus*: cui opp. πυκνὸς, *frequens*, &c.

'Αραῖος, α, ον, *imprecationibus et diris devotus*; item *diris devovens*. Th. ἀρὰ, *imprecatio*.

'Αραιότης, ητος, ἡ, *raritas, laxitas spongiosa*. Th. ἀραιὸς, *rarus*.

'Αραιόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *rarefacio*: unde ἀραιȣ̃μαι, *raresco*: ab eod.

'Αραιρημένος, part. perf. pass. Att. et Ion. pro ᾑρημένος, -εμένος, *captus*: ab αἱρέω, *capio*.

'Αραίωσις, εως, ἡ, *laxatio*. Th. ἀραιὸς.

'ΑΡΑΚΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, *leguminis species*.

'ΑΡΑΚΤΟ`Ν, ȣ̃, τὸ, *atramentum sutorium*.

'Αράμενος, *qui suscipit*, a. 1. part. m. ab αἴρω, *suscipio, tollo*.

'Αρὰν, ὁ, nomen viri ἀκλιτον. Hebr. *altus*.

῎Αραξα, 1. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἤραξα, et ἄραξεν pro ἤραξεν, 3. sing. ejusd. temp. ab ἀράσσω, *amputo*: et

'Αραξεῖ, Dor. pro ἀράξει, 3. sing. fut. 1. ind. act. ejusd. verbi.

῎Αραο, 2. sing. imperf. ind. med. ab ἄραμαι, *amo*, imperf. ἠράμην, ἠρασο, et Ion. ἤραο, et Dor. ἄραο.

'Αράομαι, -ῶμαι, f. -άσομαι, *precor, vota facio*: item *imprecor, maledico*: ἀρᾶσθαι ἀρὰς, *imprecari diras*. Th. ἀρὰ, *preces*.

῎Αραρα, ας, ε, *me accommodavi, placui*; p. ind. m. Sic ἀράρῃ, 3. sing. sub. præt. m. verbi ἄρω, *apto*; p. ind. m. ἦρα, et factâ reduplicatione ἄρηρα, Poët. ἄραρα. Hinc part. p. m. ἀραρὼς, ἀραρυῖα, ὸς, *adaptatus, a, um*.

'Αράρισκε, *adaptavit*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi ἀραρίσκω, idem quod ἀράρω, *apto*: quod à præt. ind. m. verbi ἄρω· vide ἄραρα.

'Αραροίατο, Ion. pro ἀράροιντο, *convenissent*, 3. pl. a. 2. opt. med. per Att. reduplicat. verbi ἄρω, *apto*.

῎Αραρον, per reduplic. pro ἦρον, a. 2. ind. act. sic ἀραρὼν, pro ἀρὼν, a. 2. part. act. ab ἄρω, *apto*.

* 'Αραρότως, adv. *commodè, firmitèr, fixè*.

'Αραρὼς, præt. m. part. vide ἄραρα.

῏Αρας, a. 1. part. act. ab αἴρω, *tollo*.

῎Αρασθαι, *solvisse*, a. 1. inf. m. ab ἠράμην, a. 1. ind. m. verbi αἴρω, *tollo*, &c.

'ΑΡΑ'ΣΣΩ, seu ἀράττω, f. ξω, a. 1. ind. act. ἤραξα, *amputo, abscindo*, propriè *ferro*; item *pulso*.

'Αρᾶται, *precatur*, 3. sing. præs. ind. med. contr. pro ἀράεται, verbi ἀράομαι, *precor*.

'Αράτω, 3. sing. a. 1. imp. act. ἆρον, άτω, et in 2. pl. ἄρατε. Ab αἴρω, *tollo*.

'ΑΡΑΧΙ'ΔΝΑ, ης, ἡ, *planta quædam*.

'Αραχναῖος, αία, αῖον, et 'Αράχνειος, εία, ειον, *ad araneam pertinens*, aut *ab araneâ factus*: ab

'ΑΡΑ'ΧΝΗΣ, ȣ, ὁ, *ARANEUS*; et ἀράχνη, ης, ἡ, *ARANEA*, et *araneæ tela*: et

'Αράχνιον, ȣ, τὸ, *araneæ tela*: item *aranea*, et vitium olivis et vitibus peculiare, quod *araneum* dicitur.

'Αραχνοϋφὴς, έος, *ab araneâ textus*. Th. ὑφάω, *texo*.

῎Αραψ, -βος, ὁ, nomen Gentile, q. d. *desertum incolens*.

῎ΑΡΒΗΛΟΣ, ȣ, ὁ, *scalprum, cultrum sutorius*.

'ΑΡΒΥ'ΛΗ, ης, ἡ, calceus quidam cavus et profundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλοπάτη, seu πηλοβάτη.

'Αργαῖος, ȣ, ὁ, *Argæus*: ab ῎Αργος, εος, τὸ, nomen urbis in Peloponneso.

'Αργαλέος, έα, έον, *molestus, difficilis, gravis*, pro ἀλγαλέος, euphoniæ gratiâ ρ pro λ Att. ab ἄλγος, *dolor*; vel quasi ἐργαλέος, ab ἔργον, *opus*.

'ΑΡΓΑ`Σ, ᾶντος, et ἀργȣ̃ς, ȣ, et ἀργᾶς, ᾶ *serpentis genus*. Quidam draconis epithetum esse volunt. Hoc nomine vocavit Demosthenem Æschines propter mores ferinos et agrestes.

'Αργεῖ, *Argis*, dat. sing. ab ῎Αργος, εος, τὸ, nomen regionis. Hinc

'Αργείη, ης, ἡ, Ion. *Argiva*. 'Αργείοισι, dat. pl. m. g. 'Αργείων gen. pl. ab

'Αργεῖος, εία, εῖον, *Argivus*. Th. ῎Αργος, εος, τὸ, *Argos*.

'Αργειφόντης, ȣ, ὁ, *Argi occisor, Argicida*, epith. Mercurii: ex 'Αργὸς, (ἑκατόφθαλμος,) et φόντης pro φονητὴς, *occisor*. Th. φένω, *occido*.

'Αργεννὸς, seu ἀργεινὸς, ἡ, ὸν, *albus*. Th. ἀργὸς, idem.

'Αργὲς, έτος, έτι, per μεταβολὴν, et συςολὴν, dicitur pro ἀργὴς, ῆτος, ὁ, *albus*.

'Αργεςὴς, ȣ̃, et Æol. -άο, ὁ, *albus, velox*: ab eod. Th.

'Αργέω, -ῶ, *otior*, fut. ήσω, perf. ἤργηκα· a. 1. ind. act. ἤργησα· ab ἀργὸς· *otiosus*, q. v.

῎Αργης, ȣ, ὁ, nomen proprium Cyclopis.

'Αργὴς, ῆτος, ὁ, *albus*. Th. ἀργὸς, idem.

'Αργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *otiosus, feriatus*: forsan pro ἀεργής. Th. ἔργον, *opus*.

'Αργηςὴς, ȣ̃, ὁ, Poët. pro ἀργὴς, idem quod ἀργὸς, *albus*.

'Αργία, ας, ἡ, *segnities, otium*: item *festivitas*, quâ Deo otiamur: ab ἀργὸς, *otiosus*, ex α priv. et ἔργον, *opus*.

῎ΑΡΓΙΛΟΣ, seu ἄργιλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ARGILLA, terra alba et pura*.

'Αργινόεις, εντος, *candidus, albus, splendidus*: ab ἀργός.

'Αργιόδȣς, οντος, ὁ ϗ ἡ, *albos dentes habens*: ex ἀργὸς, et ὀδȣ̀ς, *dens*.

῎Αργμα, ατος, τὸ, vel potiùs ἄργματα, άτων, τὰ, *primitiæ*, sicut ἀπαργμα, vel ἀπάργματα, idem. Th. ἄρχομαι, *incipio*.

'Αργμένος, Ion. pro ἠργμένος, *qui cœpit*, perf. part. pass. ab ἄρχομαι, *cœpi*.

῎Αργοι, *Argivi*. Sic ῎Αργος, pro Σπάρτη, et 'Αργεῖοι, pro Σπαρτιᾶται.

'Αργολογεῖν, præs. inf. act. *verba supervacanea dicere vel scribere*. et

'Αργολογία, ας, ἡ, *otiosus sermo*.

῎Αργος, ȣ, ὁ, nomen proprium

viri, *Argus*: ἑκατόφθαλμος, qui habuit centum oculos.

Ἄργος, εος, τὸ, *Argos*, oppidum Thessaliæ: urbs in Peloponneso; item pro totâ Peloponneso, et sæpè pro Græciâ universâ: undè Ἀργεῖοι, *Argivi*, Græci dicti.

ἈΡΓΟ'Σ, ὁ, ὀν, *albus*; item *otiosus, segnis, socors, piger*; nec non *rudis, de lapide non cæso*: ab ἀεργὸς, ab α priv. et ἔργον, *opus*.

Ἀργυρεῖον, ου, τὸ, *officina argentarii*. Th. ἄργυρος, ου, ὁ, *argentum*.

Ἀργυρεῖος, εία, εῖον, et ἀργύρεος, έα, εον, et contr. ἀργυροῦς, ρᾶ, ροῦν, *argenteus*; ἀργυρεῆς, dat. plur. Ion. pro ἀργυρέαις· ab ἄργυρος, *argentum*.

Ἀργυρικὸς, ή, ὸν, *pecuniarius, argenteus*: ab eodem.

Ἀργύριον, ου, τὸ, *pecunia, nummi argentei*: ab eod. Th.

Ἀργυρὶς, ίδος, ἡ, *argentea phiala*.

Ἀργυροδίνης, ὁ ξ ἡ, *argenteus*, id est, *limpidos habens vortices*: ἄργυρος (indè omnia quæ nitent, ab Homero dicuntur ἀργύρεα) et δίνη, *vertex*.

Ἀργυρίδιον, ου, τὸ, *parvum argentum, pecuniola*, dim. ab ἀργύριον.

Ἀργυρόηλος, ου, ὁ ξ ἡ, *argenteos habens clavos*: ab ἄργυρος, et ἧλος *clavus*.

Ἀργυροκόπος, ου, ὁ ξ ἡ, *argentarius, monetarius, argenti signator*: ex ἄργυρος, et κόπος, à κόπτω, *cudo*.

Ἀργυραμοιβὸς, οῦ, ὁ, *argentarius, trapezita*, παρὰ τὸ τὸν ἄργυρον ἀμείβειν.

Ἀργυρόπεζα, ης, ἡ, et -ος, ου, ὁ ξ ἡ, *argenteos pedes habens*, id est, argentei coloris, *candidos*: ex ἄργυρος, et πέζα, ἡ, Dor. *pes, malleolus pedis*, vel à πέζα, *fimbria*.

Ἀργυρόρριζος, η, ον, *argenteas radices habens*: ab ἄργυρος, et ῥίζα, *radix*.

ἌΡΓΥΡΟΣ, ου, ὁ, *argentum*.

Ἀργυρότοξ', pro ἀργυρότοξε, voc. sing. ab

Ἀργυρότοξος, ου, ὁ ξ ἡ, *argenteo arcu decorus*: ab ἄργυρος, et τόξον, *arcus*.

Ἀργυροῦν, et ἀργυροῦς, contractè ab ἀργύρεος.

Ἀργυροχόος, όου, ὁ, *faber argentarius, argenti fusor*.

Ἀργυρόω, f. ώσω, p. ωκα, *argento duco, pecuniâ dono*.

Ἀργυρῷ, dat. sing. contractè pro ἀργυρέῳ, ab ἀργυρέος.

Ἀργυρώματα, άτων, τὰ, *vasa argentea, ornatus, supellex argentea*. Th. ἄργυρος.

Ἀργυρώνητος, ου, ὁ ξ ἡ, *argento emptus*: ab ἄργυρος, et ὠνέομαι, *emo*.

Ἀργύφεος, et ἄργυφος, ου, ὁ ξ ἡ, *ex albâ texturâ constans*, item *albus*: ex ἀργὸς, *albus*, et ὕφος, *textile*, qu. ab ὑφάω, *texo*.

Ἀργυφὴς, έος, ὁ ξ ἡ, idem.

Ἀργὼ, όος, ἡ, *Argo*, item *sidus quoddam*. Erat autem Argo navis illa celeberrima, quâ Jason cum suis heroibus, qui indè *Argonautæ* dicebantur, è totâ Græciâ delectis, navigavit in Colchum ad auferendum Aureum Vellus: sic dicta forsan ab adjectivo ἀργὸς, *velox*.—Dalzel.

Ἀργῶς, adv. *otiosè, segnitèr*: item *temerè, frustrà* qu. ab ἀεργῶς, ex α priv. et ἔργον, *opus*.

Ἄρδα, *inquinamentum*, quia solet ἄρδεσθαι· μολυσμὸς, Hesych. Hinc

Ἄρδαλος, ου, ὁ ξ ἡ, *immundus*: et

Ἀρδαλόω, fut. ώσω, *contamino, inquino*: à seq. verbo.

Ἀρδεῖν, Att. et Dor. pro ἄρδειν, *rigare*, præs. inf. act. verbi ἄρδω, *rigo*, &c.

Ἀρδεύω, f. εύσω, perf. ευκα, idem quod ἄρδω, *rigo, irrigo*.

Ἀρδηθμὸς, οῦ, ὁ, idem qu. ἀρδμός.

Ἄρδην, *altè, funditùs, planè, omninò*, adv. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀρδήσκος, ου, ὁ, nomen fluvii.

ἌΡΔΙΣ, ιος, et εος, ἡ, *arma, quibus cominùs pugnabant, cuspis teli*: qu. ab αἴρω, vel ab ἄρω, *apto*.

Ἀρδμὸς, οῦ, ὁ, *irrigatio, adaquatio, potus*. Th. ἄρδω, *rigo, irrigo*.

Ἄρδοντι, Dor. pro ἄρδουσι, *rigant*, 3. pl. præs. ind. act. verbi seq.

ἌΡΔΩ, f. σω, p. κα, *rigo, irrigo, potum præbeo*; ἄρδομαι, *irrigor*: [*ἄρδω, *rigo*; ἄρδη τε νηδὺν, et *ventrem riget*, pro quo lege ἄνυδρον, *riget terram siccam*. Eurip. Mul. 207. Mark.] ἀρδόμενος, *madens*.

Ἀρέθοισα, Dor. pro Ἀρέθουσα, ης, ἡ, nomen *fontis* in Ithacâ. Alia fuit *Arethusa* ἐν Σμύρνῃ, alia ἐν Χαλκίδι τῇ κατὰ Εὔβοιαν, alia ἐν Συρακούσαις, quæ posterior maximè celebris apud antiquos.

Ἀρειὰ, ᾶς, ἡ, *minæ*: ab ἀρὰ, *imprecatio*, quia maledictionis denunciatio.

Ἀρείας πόρος, qui fortasse meliùs scribitur ἀρειᾶς πόρος, *trajectus minarum*: locus in Siciliâ sic appellatus, ubi Pœnorum minaces contumeliæ sunt retusæ in bello.

Ἀρειμάνιος, ου, et ἀρειμάνης, έος, ὁ ξ ἡ, *bellicosus, Marte furens*: ab Ἄρης, et μαίνομαι, *furo*.

Ἀρειοπαγίτης, vel Ἀρεοπαγίτης, seu Ἀρεωπαγίτης, ου, ὁ, *Areopagita, senator* vel *judex Atheniensis*; qui de rebus capitalibus judicabat ab

Ἀρειόπαγος, seu Ἄρειος πάγος, *curia Atheniensis sic dicta*; ad verbum, *Martius collis*.

Ἄρειος, et Ἀρήϊος, ὁ ξ ἡ, *Martius*: ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀρειότερος, *melior* comparat. pro ἀρείων.

Ἀρεῖται 3. sing. f. 1. vel 2. ind. m. ab ἀροῦμαι, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἀρείων, ὁ ξ ἡ, et in n. g. ἄρειον, ονος, *præstantior*, propriè armis; *melior*, irreg. compar. ab ἀγαθὸς· ab Ἄρης, *Mars*.

Ἄρεος, gen. sing. ab Ἄρης, *Mars*.

Ἀρέσαι, a. 1. inf. act. et

Ἀρεσαίμαν, Dor. pro ἀρεσαίμην 1. sing. aor. 1. opt. med. et

Ἀρέσαντο, Ion. pro ἠρέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρέσεια, ας, ε, aor. 1. opt. act. Æol. ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρέσθαι, a. 2. inf. med. ab αἴρω *tollo*.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, *placitum*: item *facetiæ, lepos in sermone*: ab ἄρεσκος.

Ἀρεσκόντως, adv. *gratè*: ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἄρεσκος, η, ον, *placendi studiosus, blandus*; quod ab

ἈΡΕ'ΣΚΩ, *placeo, placo* imperf. indic. act. ἤρεσκον· præs. imperat. act. ἄρεσκε, έτω· f. ἀρέσω, p. ἤρεκα· a. 1. ind. act. ἤρεσα, inf. ἀρέσαι, particip. ἀρέσας· ἀρέσκομαι, in mediâ formâ cum dativo, *acquiesco*; a. 1. ind. m. ἠρεσάμεν, et Ion. ἀρεσάμην, ω, ατο. præs. inf. pass. ἀρέσκεσθαι· hinc ἀρεςὸς, ἀνθρωπάρεσκος ἀπαρέσκω, εὐάρεσκος, εὐάρεςος, εὐαρεςέω, de quibus in suis locis.

Ἀρέσομαι, f. 1. ind. m. ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρεσσάμενος, *placens*, a. 1. part. m. Poët. pro ἀρεσάμενος· ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρεστὰ ὧν, τὰ, *placita*: undè *Curiæ placita, arresta*: Angl. ARRESTS. Ab

Ἀρεςὸς, ἡ, ὸν, *gratus, a, um*; ἀρεστόν ἐςιν, *æquum est*: à 3. sing. perf. ind. pass. ἤρεσται, ab ἀρέσκω, *placeo*.

Ἀρεστῶς, adv. *gratè*: ab ἀρεστός.

Ἄρετ' pro ἄρετο, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. med. Ion. pro ἤρετο, verbi ἄρω, *apto*.

Ἀρετᾶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen. pl. ab

ἈΡΕΤΗ', ῆς, ἡ, *virtus, probitas, industria, fortitudo, integritas; potestas, vis, robur; superbia, divitiæ*.

Ἀρετίζω, f. ίσω, *placeo*, q. ab ἀρέσκω, idem.

Ἄρευς Dor. pro Ἄρης, gen. sing. contr. ab Ἄρης, Ἄρεος, Ἄρους, *Mars*

Ἀρέων, *imprecationum*, gen. pl Ion. pro ἀρῶν, ab ἀρὰ, *preces, diræ, imprecatio*.

Ἄρη', pro Ἄρηα, acc. sing. ab Ἄρης, εος, et -ηος, *Mars*.

Ἄρηαι, *auferas*, Ion. pro ἄρῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. ἄρωμαι, ῃ, ηται· ab αἴρω.

Ἀρηγέμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἀρήγειν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion, ἀρῆγεν, pro ἤρηγεν, ab ἀρήγω, *auxilior*.

Ἀρήγοισα, Dor. pro ἀρήγουσα, præs. part. act. nom. sing. f. g. ab ἀρήγω, *auxilior*.

Ἀρηγόνες, *auxiliatores*, pl num. ab ἀρηγὼν, όνος, ὁ ξ ἡ, *auxiliator*: ab

ἈΡΗ'ΓΩ, f. ξω, p. χα, *auxilior, opem fero*

Ἀρηγὼν, όνος, ὁ ξ ἡ, *auxiliator defensor, tutor* et *tutrix* à participio præced. Th.

Ἀρήϊα, pl. *Mavortia*. Ab

Ἀρήϊος, seu Ἄρειος, ε, ὁ ϗ ἡ, *Martius, bellicosus*. Th. Ἄρης.

Ἀρηΐθοος, ε, ὁ ϗ ἡ, *bellicosus*, propriè *agilis in prælio*: ab Ἄρης, *Mars*, et θοὸς, *velox*. Est et Ἀρηΐθοος, nom. propr.

Ἀρηΐφατος, necnon Ἀρείφατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *Martius, fortis, bellicosus*, ἐν τῷ ἄρει φαόμενος, *in prælio occisus*: ab Ἄρης, et inusit. φάω, *occido*.

Ἀρηΐφιλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *Marti charus*, aut *cui Mars charus, bellator*: ab Ἄρης, et φίλος, *charus*.

Ἀρημένος, *læsus, damnum passus, detentus*: ab ἀράομαι, quod ab ἀρὰ, *damnum*.

Ἄρην pro Ἄρηα, acc. sing. ab Ἄρης, ηος, q. v.

Ἀρὴν, ὁ ϗ ἡ, *agnus*, gen. ἀρένος, et per Sync. ἀρνὸς, q. ab ἄρς, ἀρνὸς, ὁ, *agnus*.

Ἀρὴν pro ἀρὰν, acc. sing. Ion. ab ἀρὰ, *damnum*.

Ἀρῆξαι, a. 1. ind. act. ἀρήξειν, f. 1. inf. act. verbi ἀρήγω, *auxilior*.

Ἄρηρα, Atticè reduplicatione pro ἦρα, *compactus sum, congrui*, præt. ind. med. verbi ἄρω, *apto*. Vel ἀρῆρα, p. ind. m. ab αἴρω, significante *sustuli*: ubi discriminis causâ ι subscribitur.

Ἀρήρειν, εις, ει, *compegerim*: plus. p. ind. med. ἀρηρὼς, p. m. part. vide ἄρηρα.

Ἄρης, εος vel -ευς, -εως, -ηος, et -ητος, ὁ, et voc. Ἄρες, *Mars, prælium, bellum, vulnus, ferrum*: et dicitur

Ἄρης, ε, Ion. εω, et propriè est *ferrum*.

Ἀρῆς, gen. sing. Ion. ab ἀρὰ, ᾶς, *diræ*.

Ἀρησόμεθα, *supplicabimus*, Ion. pro ἀρασόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ab ἀράομαι, f. ἄσομαι.

Ἄρηται, a. 2. sub. m. 3. sing. ab αἴρω, *tollo*.

Ἀρήτειρα, ας, ἡ, et

Ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, *sacerdos, precator*, in acc. sing. ἀρητῆρα· ab ἀρὰ, *preces*.

Ἀρητιάδης, ε, ὁ, nom. patronymic. in acc. Ἀρητιάδην.

Ἀρητὸς, ἡ, ὸν, *funestus, noxius, perniciosus*, παρὰ τὴν ἀρὰν, id est, βλάβην· vel pro ἄῤῥητος, *inenarrabilis*: ab α pr. et ῥέω, *dico*.

Ἀρηφαίνων, præs. part. act. *Martem præ se ferens*: ex Ἄρης, *Mars*, et φαίνω, *appareo*.

Ἀρθεὶς, *sublatus, elevatus, erectus*: a. 1. part. pass ab αἴρω, *tollo*, a. 1. ind. pass. ἤρθην.

Ἄρθεν pro ἤρθησαν, 3. pl. Ion. a 1. ind. pass. ab ἤρθην· verb. ἄρω, *aptè, compono*.

Ἄρθην, ης, η, Ion. pro ἤρθην hinc ἀρθῆναι, a. 1. inf. pass. ab αἴρω, *tollo*.

Ἄρθητι, a. 1. imperat. pass. ἀρθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀρθήσεται, *tolletur*, 3. sing. f. 1. ind. pass. ab ἄρω, *apto*, vel αἴρω, *tollo*.

Ἀρθμέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *amo, concordiæ vinculo jungor*: et

Ἀρθμία, ας, ἡ, *amicitia, concordia*: item

Ἀρθμίος, ε, *amicus, confœderatus*: necnon

Ἀρθμὸς, ε, ὁ, *amicitia, concordia*: ab ἄρω, *apto*, et θυμὸς, *animus*.

Ἀρθρικὸς, ἡ, ὸν, *articularis*: et idem quod

Ἀρθριτικὸς, ἡ, ὸν, *articulari morbo laborans, podagricus, articulares*: et

Ἀρθρῖτις, ῖδος, ἡ, *morbus articularis, articulorum dolor*: ab

ἌΡΘΡΟΝ, ε, τὸ, *artus, articulus, naturalis ossium compages*: *Articulus*, vox grammaticorum.

Ἀρθρόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *articulo, fingo, formo*: ut ἀρθρῦν τὴν φωνὴν, *vocem articulatam edere*.

Ἀρθρῶσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel inf. a. 1. act. vel etiam 2. sing. imper. a. 1. m. præc. verbi.

ἌΡΙ, vocula præfixa vocabulis apud Poëtas, significationem auget, ut in ἀρίδηλος, q. v. &c.

Ἀριάδνη, ης, ἡ, *Ariadne*, filia Minois regis Cretæ.

Ἀριγνώτοις, dat. pl. *manifestis*: ab

Ἀρίγνωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, et Ἀριγνὼς, ῶτος, ὁ ϗ ἡ, *clarissimus, valdè notus*: ex ἄρι, *valdè*, et γινώσκω, *cognosco*.

Ἀριδάκρυος, ε, et

Ἀρίδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *multùm lachrymans, ad lachrymas propensus*: ab ἄρι, et δάκρυ, *lachryma*.

Ἀριδείκετ' pro ἀριδείκετε, vocat. sing. ab

Ἀριδείκετος, ε, ὁ ϗ ἡ, *præclarus, valdè inclytus*: ex ἄρι, et δεικετὸς, pro δεικτὸς, à δείκνυμι, *ostendo*.

Ἀρίδηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *valdè clarus, præclarus*: ex ἄρι, et δῆλος, *manifestus*.

Ἀρίζηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *multùm æmulandus*: ex ἄρι, et ζῆλος, *æmulatio*. Sunt qui malunt pro ἀρίδηλος accipere, verso δ in ζ. Hinc

Ἀριζήλως, adv. *clarè, manifestè, studiosè, magnâ cum æmulatione*. Et

Ἀριζήλωτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *valdè æmulandus*: ex ἄρι, et ζηλόω, *æmulor*.

Ἄριζος, ε, ὁ ϗ ἡ, *radice carens*: ex α pr. et ῥίζα, *radix*.

Ἀριθμεῦνται, Dor. pro ἀριθμοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. contr. et ἀριθμεῦντι, pro ἀριθμοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi

Ἀριθμέω, -ῶ, *numero*, f. ήσω, p. ἠρίθμηκα, a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, inf. ἀριθμῆσαι, præt. ind. pass. ἠρίθμημαι, σαι, ται, et in 3. pl. ἠριθμηνται, part. ἠριθμημένος, η, ον, *numeratus, a, um*, ἀριθμηθήσομαι, f. 1. pass. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἀριθμηθήμεναι, Poët. pro ἀριθμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἀριθμέω.

Ἀρίθμημα, ατος, τὸ, *numerus, quod numeratur, numeratum*. Et

Ἀρίθμησις, εως, ἡ, *numeratio*. Item

Ἀριθμητικὴ, (subaud τέχνη) *numerandi et numerorum ars, arithmetica*.

Ἀριθμετικὸς, κὴ, κὸν, *ad numeros*, seu *artem numerandi pertinens numerandi peritus*.

Ἀριθμητὸς, ἡ, ὸν, *numerabilis*. Omnia à præt. ind. pass. verbi ἀριθμέω, *numero*: quod ab

ἈΡΙΘΜΟ'Σ, ὃ, ὁ, *numerus*.

Ἀριμαθαία, ας, ἡ, nomen urbis Hebr. *leo mortuus*.

Ἀριμασποὶ, *Arimaspi*, homines vocantur Schythicè qui unicum habent oculum.

ἈΡΙΟΒΑΡΖΑ'ΝΙΟΣ, ε, ὁ, nom. *emplastri*, ab *Ariobarzane*.

Ἀριπρεπέες, *decori*, nom. pl. masc. ab ἀριπρεπής.

Ἀριπρέπεια, ας, ἡ, *eximium decus, decor*: et

Ἀριπρεπέως, et ἀριπρέπως, *admodùm decentèr, pulchrè*: ab

Ἀριπρεπὴς, έος, et ἰὼς, ὁ ϗ ἡ, *valdè decorus*: ex ἄρι, *valdè*, et πρέπω, *decorus sum*.

Ἄρις, vel ἄριν, ἄῤῥις, vel ἄῤῥιν, ῖνος, ὁ ϗ ἡ, *naso*, vel *naribus carens, non sagax*: ab α pr. et ῥὶς, vel ῥὶν, *nasus*.

ἈΡΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *fabrile instrumentum scobina*.

Ἄρις, Hesych. *herba*, quæ et ἀρίσαρον, ε, τό.

Ἀρίσᾶμος, Dor. pro ἀρίσημος, ε, ὁ, ϗ ἡ, *bello clarus*: ex ἄρι, *valdè*, et σῆμα, *signum*.

Ἀριστάρματος, ε, *qui præstantissimum currum habet*: quod ab ἄριστος, et ἅρμα, *currus*.

Ἄριστα, *optima*, pl. num. n. g. ab ἄριστος, η, ον, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*; comp. ἀρείων· interdum n. g. adv. *præstantissimè*.

Ἀρισταγορὴς, ε, ὁ, *Aristagoras*, nom. viri.

Ἀρισταῖος, ε, ὁ, *Aristæus*, nomen viri.

Ἀρισταρχέω, fut. ήσω, *optimè impero*, seu *magistratum gero*: ab ἄριστος, et ἀρχὴ, *principatus*.

Ἀρίσταρχος, ε, ὁ, *Aristarchus*, nom. viri, Gr. *optimus princeps*.

Ἀριστάω, ῶ, *prandeo*, f. ήσω, p. ἠρίστηκα, a. 1. ind. act. ἠρίστησα, a. 1. imperat. act. ἀρίστησον, άτω. Th. ἄριστον, *prandium*.

Ἀριστεία, ας, ἡ, *fortitudo, strenuitas*. Th. Ἄρης, *Mars*.

Ἀριστείδης, ε, ὁ, nomen viri.

Ἀριστεῖον, ε, τὸ, *præmium*, propriè *fortitudinis* ergò. Th. Ἄρης, *Mars*.

Ἀριστερὰ, ᾶς, ἡ, scil. χεὶρ, *sinistra manus*: et

Ἀριστερεύω, f. εύσω, *sinistrâ utor*: ab

ἈΡΙΣΤΕΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *sinister, infaustus*, qu. ab ἄριστος, per euphemismum.

Ἀριστεύεσκε, *excellebat*, 3. sing. ind. imperf. act. Ion. (nam Iones in imperf. et a. 1. et 2. formant 3. pers. singularem à secundâ, remoto augmento, additâ syllabâ κε) verbi ἀριστεύω. Th. Ἄρης *Mars*.

Ἀρισταίνομαι, Dor. pro ἀριστα-

ma, pixs. 'fin. act. f. g. verbi ἀριστεύω, *fortitèr me gero.*

'Αριστεύς, έος, ὁ, *princeps, omnium fortissimus*: ab ἄριστος, *optimus*. Th. Ἄρης, *Mars*.

'Αριστεύω, f. εύσω, p. ἠρίστευκα, *excello, principatum teneo, fortissimè me gero.* Th. Ἄρης, *Mars.*

'Αριστῆες, ήων, nom. pl. Ion. pro ἀριστέες, *fortissimi*: item *optimates*, seu *proceres*: ἀριστήεσσιν, dat. pl. Ion. pro ἀριστεῦσιν, ab ἀριστεύς, έος.

'Αριστίζω, f. ίσω, p. ικα, *prandium præbeo, prandio excipio aliquem*: *prandeo*, in act. et med. Th. ἄριστον, *prandium.*

'Αριστίνδην, adv. *optimos quosque deligendo.*

'Αριστόβουλος, ου, ὁ, nom. viri. Gr. *optimus consiliarius.*

'Αριστογείτων, ονος, ὁ, nom. propr. viri. Gr. *optimus vicinus.*

'Αριστογόνος, ου, ὁ ἡ, *parens optimæ prolis*: ab ἄριστος, et γόνος, *soboles*. Th. γείνομαι, *sum, gigno, nascor.*

'Αριστόδημος, ου, ὁ, quasi *populi princeps*: ex ἄριστος, et δῆμος, *populus.*

'Αριστοκράτεια, vel ἀριστοκρατία, ας, ἡ, *status reip. quæ ab optimatibus gubernatur*: undè sequentia.

'Αριστοκρατέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *optimè impero.* 'Αριστοκρατέομαι, *sub optimatum regimine vivo.*

'Αριστοκράτης, εος, -ους, ὁ, *Aristocrates*, nom. propr.

'Αριστοκρατικός, ή, όν, *ad aristocratiam pertinens*: item *aristocratiæ studiosus.*

'Αριστοκρατικῶς, adv. *more optimatum remp. gubernantium, pro statu optimatum.* Omnia ab ἄριστος, *optimus*, et κρατέω, *impero*, quod à κράτος, *imperium, potestas.*

'Αριστόμαχος, ου, ὁ ἡ, *præstantissimus in prælio*; ὁ ἐν ταῖς μάχαις ἄριστος, *in præliis præstantissimus.*

ἌΡΙΣΤΟΝ, ου, τὸ, *prandium.*

'Αριστόνοος, ου, ὁ ἡ, *benevolus, optimâ mente præditus*: ex ἄριστος, et νόος, *mens.*

'Αριστόπονος, ου, ὁ ἡ, *optimè laborans*: ab ἄριστος, et πόνος, *labor*. quod à p. ind. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro.*

Ἄριστος, η, ον, *optimus, præstantissimus*, propriè *Marte*, sive *armis*; *optimus* generalitèr; *egregius*; *maximè idoneus* ἄριστοι, οἱ, *optimates, primores, proceres*, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*, comp. ἀρείων. Th. Ἄρης, *Mars.*

'Αριστοτέλης, -εος, -ους, ὁ, *Aristoteles*, philosophus.

'Αριστοτόκος, ου, ὁ ἡ, *quæ optimos liberos parit*; ἀριστότοκος, ου, *optimo partu editus, præstantissimus*: et ἀριστοτόκεια, *quæ*, &c. ab ἄριστος, et τίκτω, *pario.*

'Αριστοφάνευς, gen. sing. Æol. et Dor. pro 'Αριστοφάνους ab

'Αριστοφάνης, εος, ὁ, *Aristophanes*, Poëta comicus.

'Αριστόχειρ, ειρος, ὁ ἡ, *manibus strenuus, fortissimus*. Ab ἄριστος, et χείρ, *manus.*

'Αριστωτὸς, οῦ, ὁ, *tempus prandii*: ἀρίστου ὥρα, Hesych.

'Αρισφαλὴς, έος, ὁ ἡ, *valdè lubricus, fallax*; ἀρισφαλεῖς, οἱ, *dubii, facilè decepti*: ab ἀρι, et σφαλὴς, quod à σφάλλω, *decipio.*

'Αριφραδέως, adv. *valdè manifestè*: ab

'Αριφραδὴς, έος, ὁ ἡ, *valdè manifestus, insignis*; quod ab ἀρι, *valdè*, et φραδὴς, *prudens* Th. φράζω.

'Αρίφρων, ονος, ὁ ἡ, *valdè prudens*. Th. φρὴν, *mens.*

'Αρίων, ονος, ὁ, nom. viri.

'Αρκαδία, ας, ἡ, *regio Arcadum*. Vocata olim et ἡ Πελασγία, et Παρρασία, Λυκαονία, et Γιγαντὶς, et 'Αζανία, a principibus qui ibi regnârunt. Gens *Arcadum* pro antiquissimâ Græciæ habebatur, undè et προσέληνοι dicti sunt.

'Αρκεῖ, 3. sing. præs. ind. act. contr. *sufficit*, impersonal. ab ἀρκέω, *sufficio*: a. 1. ind. act. ἤρκεσε, Ion. ἀρκεῖσθαι, præs. inf. pass.

'Αρκεόντως, Ion. pro ἀρκούντως, adv. *sufficientèr*. Th. ἀρκέω, *sufficio.*

'Αρκέσει, *arcebit*, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀρκέω, *propulso.*

'Αρκεσθησόμεθα, *arcebimur*, 1. pl. f. 1. ind. pass. ab ἀρκέομαι, vide ἀρκέω.

'Αρκεσίλαος, ου, ὁ, *Arcesilaus*, nom. propr.

'Αρκεσις, εως, ἡ, *utilitas, auxilium*. Et

'Αρκετὸς, ή, όν, *sufficiens*. Et ἀρκετὸν, *sufficit*, pro ἀρκετόν ἐστι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, *sufficio*. Hinc

'Αρκετῶς, adv. *sufficientèr*: ἀρκούντως, idem.

'Αρκεύθινος, η, ον, *juniperinus*: ab

ἌΡΚΕΥΘΟΣ, ου, ἡ, *juniperus*, *arbor et fructus.*

'ΑΡΚΕ'Ω, *propulso, sufficio, arceo, par sum, contentus sum*; *opitulor, adquiesco*, f. έσω. p. ἤρκεκα· a. 1. ind. act. ἤρκεσα, et Ion. ἄρκεσα· præs. ind. pass. ἀρκέομαι· perf. ind. pass. ἤρκεσμαι· a. 1. ind. pass. ἠρκέσθην· fut. 1. pass. ἀρκεσθήσομαι, cum dat.

Ἄρκιος, ὁ ἡ, et ἄρκιον, τὸ, Poët. pro ἀρκετὸς, *sufficiens, satis dignus*; *septentrionalis.*

'Αρκτεῖος, εία, εῖον, *ursinus*: ab ἄρκτος.

'Αρκτέον, *incipiendum*, verbale: ab ἄρχω, *ordior.*

'Αρκτικὸς, ή, όν, *septentrionalis*. Th. ἄρκτος, *ursus, ursa.*

'Αρκτομῦς, υος, ἡ, *mus ursinus*: sic dictus quòd incedit bipes, et prioribus pedibus tanquam manibus utitur; quod ursorum proprium. Vox Hellenistica; ex ἄρκτος, et μῦς, υὸς, ὁ, *mus.*

ἌΡΚΤΟΣ, ου, ὁ ἡ, *ursus, ursa*: item *signum cœleste*; Angl. CHARLES'S WAIN

'Αρκτοῦρος, ου, ὁ, *Arcturus*: stella post Ἄρκτου οὐρὰν, nam οὐρὰ, ᾶς, ἡ *cauda.*

'Αρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, *Arctophylax, custos ursæ*, sidus quod et *Boötes*. Ex ἄρκτος, et φύλαξ, *custos.*

'Αρκτῷος, ῴα, ῷον, *septentrionalis.*

'ΑΡΚΥ'Σ, υος, ἡ, *rete, reticulum, villa.*

ἌΡΜΑ, ατος, τὸ, *currus, quadrigæ, vehiculum.*

'Αρμαγεδδὼν, τὸ, ἄκλιτον, Hebr. q. d. *exercitus maledictus.*

'Αρμαλιὰ, ᾶς, ἡ, *cibus, alimentum, demensum*. Th. ἄρω, *adapto*: παρὰ τὸ ἁρμόζειν ἢ ἰσχυροποιεῖν τὰ μέλη, Hesych.

'Αρμαλιὴν, acc. sing. Ion. à præc.

'Αρμάμαξα, ης, ἡ, *currus, plaustrum, rheda*. Th. ἅρμα, *currus.*

'Αρματεῖος, εία, εῖον, et ἁρμάτιος, ία, ιον, *ad currum pertinens, curulis*: ab eod.

'Αρματηλασία, ας, ἡ, *agitatio currûs*: et

'Αρματηλάτης, ου, ὁ, *currûs agitator*: ex ἅρμα, *currus*, et ἐλαύνω, *agito.*

'Αρματινίκη, et Dor. -α, ἡ, *victoria curulis*: ex ἅρμα, *currus*, et νίκη, *victoria.*

'Αρμάτιον, ου, τὸ, *curriculum*, dim. Th. ἅρμα, *currus.*

'Αρματοδρομία, ας, ἡ, *curule certamen*: ab ἅρμα, *currus*, et δρόμος, *cursus*, quòd à τρέχω, *curro.*

'Αρματοπηγὸς, οῦ, ὁ, *qui currum fabricatur*: ab ἅρμα, *currus*, et πήγνυμι, *fabricor.*

Ἄρμενα, *apta, congrua*, per Sync. pro ἀρόμενα, nom. vel acc. plur. præs. part. pass. neut. gen. ab ἀρόμενος pro ἀρόμενος, præs. part. pass. ab ἄρω, *apto*. Sic ἵκμενος, pro ἱκόμενος, ubi est Syncope, et spiritûs mutatio Æolica.

Ἄρμενον, ου, τὸ, *instrumentum*: ut congruum et necessarium opifici. ab ἄρω, *apto.*

'Αρμόδιος, ία, ιον, ου, *congruus, familiaris, aptus*. Th. ἄρω, *apto*. Est et

'Αρμόδιος, ου, ὁ, nomen propr.

'Αρμόζοισα, Dor. pro ἁρμόζουσα, ης, ἡ, *conveniens*, præs. part. act. f. g. ab

'Αρμόζω, vel ἁρμόττω, *aptè connecto, apto, quadro, convenio, congruo, jungo connubio*, et pro *ordino*, fut. όσω. perf. ἥρμοκα· a. 1. ind med. ἡρμοσάμην· ab ἄρω, *apto.*

'Αρμοῖ, *modò, nuper*, adv. sed ἁρμοῖ, *congruentèr*: ex ἄρω, *apto.*

'Αρμονία, ας, ἡ, *compages*; apud Musicos, *concentus*: ab eod. Th Hinc Angl. HARMONY.

'Αρμονίδεω, gen. Æol pro. -ου· ab

'Αρμονίδης, ου, ὁ, nom. propr. viri

'Αρμονίη, ης, ἡ, Ion. pro ἁρμονία, quod vide.

'Αρμονικὸς, ή, όν, *ad harmoniam pertinens, harmoniam habens*, item *musicæ peritus*: ex ἁρμονία, q. v.

'Αρμόνῖον, ου, τὸ, *quod aptè cohæret.*

'Αρμὸς, ῦ, ὁ, *commissura, articulus, compages:* à præt. ind. pass. verbi ἄρω, mutato spiritu.

"Αρμοςαι, *adaptatus est*, Ion. pro ἥρμοςαι· ab ἥρμοσμαι, perf. indic. pass. verbi ἁρμόζω, *apto.*

* 'Αρμοςὸς, ἡ, ὸν, *conveniens, congruens:* ἁρμοςὴ, *sponsa*

'Αρμόττοιεν, 3. pl. ντες opt. act. ab

'Αρμόττω, idem quod ἁρμόζω, f. όσω· præs. part. act. ἁρμόττων, οντος, et in fœm. g. ἁρμόττυσα.

'Αρναῖος, ου, ὁ, *Arnæus*, nomen propr.

'Αρνᾱκὶς, ῖδος, ἡ, *pellis agni, pellis ovina cum lanâ:* ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*

"Αρνας, acc. pl. ἀρνάσι, dat. pl. et ἄρνες, nom. pl. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*

'Αρνεῖον, ου, τὸ, *locus ubi agninæ carnes venduntur, macellum:* ab

'Αρνειὸς, ῦ, ὁ, *agnus adultus:* ab

'Αρνεῖος, εία, εῖον, *agninus.* Th. ἄρς, *agnus.*

'Αρνεῖσθαι, *negare*, præs. inf. med. ab

'ΑΡΝΕ'ΟΜΑΙ, *recuso, detrecto, nego, abnego;* imperf. indic. ἠρνεόμην, -ούμην, *negabam;* fut. ήσομαι, perf. ἤρνημαι, σαι, ται· a. 1. ind. med. ἠρνησάμην, ω, ατο, *renuit*, et in pl. ἠρνησάμεθα, ασθε, αντο, sub. ἀρνήσωμαι, ῃ, ηται, inf. ἀρνήσασθαι; part. ἀρνησάμενος, η, ον.

'Αρνευτὴρ, ῆρος, ὁ, *urinator;* παρὰ τὰς ἄρνας, *agnos;* ubi solent in caput desilire, velut aërem cornibus impetentes; eodem modo urinatores prono capite se immittunt in aquas.

"Αρνη, ης, ἡ, nomen urbis: item Nymphæ, nutricis Neptuni.

'Αρνήσασθαι, a. 1. infin. med. ab ἀρνέομαι.

"Αρνησις, εως, ἡ, *recusatio, negatio:* ab ἀρνέομαι.

'Αρνῆται, pro ἀρνέηται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἀρνέομαι.

'Αρνητικὸς, ἡ, ὸν, *negativus:* à p. ind. pass. ἤρνημαι.

'Αρνίον, ου, τὸ, *agnus, agnellus;* dim. ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*

'Αρνὸς, *agni*, gen. sing. ab ἄρς, *agnus.* Sunt qui legunt, ἄρνος, ου, ὁ, idem.

"ΑΡΝΥ'ΜΑΙ, *capio, capto, consequor, commuto, comparo;* ἀρνυμένω, nom. dual. ab ἀρνύμενος, præs. part. pass.

'Αρνῶν, gen pl. ab ἄρς, ἀρνός.

'Αρξαμένος, a. 1. part. med. ἄρξασθαι, a. 1. infin. med. et

'Αρξεῦμαι, Dor. pro ἀρξοῦμαι, quod Æol. pro ἄρξομαι, f. 1. ind. med. ab ἄρχω.

"Αρξομαι, ῃ, εται, f. 1. ind. med. ab eod.

'Αρόῃς, -οις, 2. sing. præs. sub. act. ab ἀρόω, *aro.*

'Αρ(ο)ίμαν, Dor. pro ἀροίμην, *susciperem, perferrem*, 1. sing. a. 2. opt. med. verbi αἴρω, *tollo*, a. 2. indic. med. ἠρόμην.

'Αροίμεθα, *retulerimus*, 1. pl. a. 2. opt. med. et

"Αροιο, ἄροιτο, *tuleris*, -*it*, 2. et 3. sing. a. 2. opt. med. ejusd. verbi.

'Αρόμμεναι, Poët. pro ἀρόμεναι, quod Dor. pro ἀρόειν, *arare*, præs. inf. act. ab ἀρόω, *aro.*

"ΑΡΟΝ, ου, τὸ, *ARUM*, herbæ species. Est et

"Αρον, 2. sing. a. 1. imperat. act. verbi αἴρω, *tollo.*

"Αροντο, pro ἤροντο, Ion. 3. pl. a. 2. ind. med. ejusd. verbi.

'Αρόσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ἀρόσαι, a. 1. inf. act. ab ἀρόω, *aro.*

'Αρόσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *segetibus accipiendis aptus, arabilis;* item *cultus:* et

"Αροσις, et ἀροτρίασις, εως, ἡ, *aratio, agricultura;* interdum *ager frumentarius:* ab ἀρόω, *aro.*

'Αρόται, nom. pl. ab ἀρότης.

"Αροτὴρ, ῆρος, ὁ, *ARATOR*, Epith. *bovis;* vox Poëtica. ab ἀρόω, *aro.*

'Αρότης, ου, ὁ, idem, et ab eod. scil. 3. sing. perf. ind. pass verbi ἀρόω, *aro.*

'Αρότοιο, gen. sing. Ion. pro ἀρότου· ab

"Αροτος, ου, ὁ, *aratio;* sed ἀροτὸς, ῦ, ὁ, *tempus arandi;* est et ἀροτὸς, τὴ, τὸν, *arabilis.* Th. ἀρόω, *aro.*

"Αροτρα, pl. neut. g. ab ἄροτρον, *aratrum:* ab eod.

'Αροτρεὺς, έως, ὁ, pro quo et ἀρότης, ου, ἀροτρευτὴρ, ῆρος, et ἀροτὴρ, ῆρος, ὁ, *arator, agricola.*

'Αροτριάω, -ῶ, et ἀροτριάζω, *aro*, f. ἄσω, perf. ἠροτρίακα· p. ind. pass. ἠροτρίαμαι.

* 'Αροτροειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *aratri formam referens.*

"Αροτρον, ου, τὸ, *ARATRUM.* Th. ἀρόω, *aro.*

'Αροτρόπυς, οδος, ὁ, *vomer:* ab ἄροτρον, et πῦς, *pes.*

'Αρῦν, necnon ἀρόσσειν, præs. inf. act. pro ἀρόειν· ab ἀρόω, *aro:* hinc

"Αρυρα, ας, et Ion. ἀρύρη, ἡ, *arvum, terra arata*, et *terra;* in nom. pl. ἄρυραι· et

'Αρυραῖος, αία, αῖον, *agrestes, arvalis, ruralis, campestris:* et

'Αρύριον, ου, τὸ, *agellus*, dim. ab ἄρυρα, quod ab

'ΑΡΟ'Ω, -ῶ, *ARO*, fut. ἀρόσω· a. 1. ind. act. ἤροσα· p. ἤροκα· p. ind. pass. ἤρομαι, σαι, ται.

'Αρπᾱγὴ, ῆς, ἡ, *rapina, raptus, ipsa rapiendi actio;* et ἁρπαγμὸς, ῦ, ὁ, idem: ab ἁρπάζω, *rapio.* Undè et

'Αρπάγη, ης, ἡ, *harpago:* instrumentum uncos habens, quo ex puteis vasa retrahuntur.

'Αρπαγμα, et ἅρπασμα, ἄτος, τὸ, *præda rapta, rapina:* à 1. sing. p. ind. pass verbi ἁρπάζω, *rapio.*

'Αρπάζοντες, *rapientes*, præs. part. act. pl. nom. ab

'ΑΡΠΑ'ΖΩ, *rapio*, fut. σω, et ξω. perf. ἥρπᾱκα, -αχα· p. ind. pass. ἥρπασμαι, -αγμαι· a. 1. ind. pass. ἡρπάσθην, -άχθην· a. 2. ind. pass. ἡρπάγην, -άδην p. ind. m. ἥρπαγα -αδα.

'Αρπακτὴρ, ῆρος, apud Poët. ab ἁρπακτὴς, ῦ, ὁ, *raptor:* item

'Αρπακτικὸς, ἡ, ὸν, *rapiendi peritus, rapax.* Undè

'Αρπακτικῶς, adv. *rapacium more, rapacitèr;* item *raptim:* et

'Αρπακτὸς, ἡ, ὸν, *ereptus:* omnia à 3. sing. præt. ind. pass. verbi ἁρπάζω, *rapio.*

'Αρπᾱλέος, *a, ov, rapidus, a, um, celer:* ab ἁρπάζω, *rapio.*

'Αρπαλέως, et ἁρπαγέδην, *rapacitèr, cupidè*, idem quod ἁρπακτικῶς· ab eod. Th.

"Αρπαξ, ἄγος, ὁ, *RAPAX, raptor*, in plur. ἅρπαγες ab eodem.

'Αρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. 1. part. act. masc. g. ab ἁρπάζω. *rapio.*

'Αρπάξασα, a. 1. part. act. f. g ab eod.

'Αρπάξω, *rapiam*, 1. sing. fut. 1 ind. act. ab ἁρπάζω, *rapio.*

"Αρπας, acc. pl. ab ἅρπη, *falx.*

'Αρπάσας, -άσᾱσα, a. 1. act. part ab ἁρπάζω, *rapio.*

'Αρπάω, fut. άσω, *rapio, furor.* Steph. refert ab ἅρπη, ut sit propriè *falce abripere.*

'Αρπεδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *solo æqualis;* quia ἄρει πέδῳ, *solo congruit.*

'Αρπεδόνη, ης, ἡ, *laqueus, funis:* et

'Αρπεδὼν, όνος, ὁ, *funiculus:* ab ἁρπάζω.

"Αρπεζα, quasi ὀρύπεζα, ας, ἡ, *pes* vel *imum montis:* tanquam ὄρυς πέζα.

"Αρπη, ης, ἡ, *falx;* item *ensis falcatus;* et *harpe*, avis quædam, è genere aquilarum: ab ἁρπάζω, *rapio.*

"Αρπυια, ας, ἡ, *Harpyia, monstrum rapax fictitium; procella:* ab eod. Undè

"Αρπυιαι, *rapaces quædam Deæ, Harpyiæ;* gen. pl. 'Αρπυιῶν.

"Αρπυς, ύος, ὁ, *amor:* ab ἁρπάζω, *rapio.*

Α'Ρ'ΡΑ΄ΒΩ'Ν, ῶνος, ἡ, *ARRHABO;* pars solutionis quæ fidem facit totius summæ persolvendæ; item *pignus:* Hebr. vox.

'Αῤῥάγης, έος, ὁ ϗ ἡ, *infractus, infragilis, firmus:* ab *α* priv. et ῥήσσω, *frango.*

"Αῤῥαξεν, Dor. et Poët. et cum ν ἐφελκ. pro ἤραξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀράσσω, f. ξω, p. χα, *amputo.*

"Αῤῥαφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insutilis, inconsutus:* ex *α* priv. et ῥαφὴ, *sutura.* Th. ῥάπτω, *suo, consuo.*

"Αῤῥενα, acc. sing. masc. g. vel acc. pl. neut. g. ἄῤῥενος, et ἀῤῥένων, gen. sing. et gen. plur. ab ἄῤῥην *mas; strenuus, fortis.*

'Αῤῥενικὸς, vel ἀρσενικὸς, ἡ, ὸν, *masculinus:* ab ἄῤῥην, vel ἄρσην, *mas.*

'Αῤῥενογόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *masculos procreans:* ab ἄῤῥην, *mas*, et γείνομαι, *procreo.*

Ἀῤῥενωδῶς, adv. *masculè, fortitèr.*

Ἀῤῥενωπὸς, et ἀῤῥενωπὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aspectu masculus, fortis, virilis:* ex ἄῤῥην, et ὤψ, *aspectus.*

Ἀῤῥεπὴς, έος, et ἀῤῥεπτος, *non vergens quoquàm, in neutram partem inclinans:* et

Ἀῤῥεψία, ας, ἡ, *sententia neutram in partem propensiùs inclinans:* ab α priv. et ῥέπω, *vergo.*

Ἀῤῥήκτοισι, *infractis,* dat. pl. Ion. ab

Ἄῤῥηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀῤῥαγὴς, *firmus, infractus:* ex α priv. et ῥήσσω, *frango.*

ἌΡ'ῬΗΝ, vel ἄρσην, ενος, ὁ, *mas;* it. adj. ὁ ϗ ἡ, *masculus, virilis:* Metaph. *fortis, strenuus;* et in n. g. ἄῤῥεν, vel ἄρσεν, subst. *mas.*

Ἀῤῥηνέω, f. ήσω, p. ηκα, *rixor, convicior,* prop. *de uxore adversùs maritum.*

Ἀῤῥηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὀργίλος, δυσχερὴς, *molestus, difficilis.* Deductum videtur ab ἀῤῥήνειν, pro λοιδορεῖν, *conviciari;* ac γυναικὶ πρὸς τὸν ἄῤῥηνα διαφέρεσθαι, Hesych. i. e. *versus maritum contendere.*

Ἀῤῥητοποιΐα, ας, ἡ, *nefandum facinus, obscœnè perpetratum:* et

Ἀῤῥητοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nefanda perpetrans, obscœnus:* ab ἄῤῥητος, et ποιέω, *facio.*

Ἄῤῥητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ineffabilis, inauditus, celatus, obscurus;* item *fœdus, nefandus:* ex α priv. et ῥητὸς, *fandus, dictus.* Th. ῥέω, *dico.*

Ἀῤῥήτως, adv. *infandè, ineffabilitèr, arcanè:* ab eod.

ἈΡ'ῬΙΧΑ͂ΣΘΑΙ, *manibus et pedibus sursùm tendere.*

ἌΡ'ῬΙ͂ΧΟΣ, ἄρῖχος, vel ἄρισκος, ὁ, ϗ ἡ, *cophinus, vas vimineum.*

Ἀῤῥύθμως, adv. *inconcinnè, incompositè, sine numeris, innumeratè:* ex α priv. et ῥυθμὸς, *rhythmus, concinnitas.*

Ἀῤῥύσονται, 3. pl. fut. 1. ind. m. Poët. pro ἀναρύσονται, *haurient,* à verbo ἀναρύω, -ύτω, f. ύσω, *haurio.*

Ἀῤῥωδέω, Ion. pro ὀῤῥωδέω, *timeo:* hinc

Ἀῤῥωδία, ας, ἡ, pro ὀῤῥωδία, ἡ, *metus.* Th. ὀῤῥὸς, ȣ, ὁ, *serum lactis.*

Ἀῤῥωςέω, fut. ήσω, perf. ηκα, *infirmus sum, adversâ valetudine laboro;* de καχέκταις, dicitur, neut. absolut. ab α priv. et ῥώννυμι, *confirmo, roboro.*

Ἀῤῥώςημα, ἄτος, τὸ, *languor, ægritudo;* est νόσημα μετὰ ἀσθενείας· et

Ἀῤῥωςία, ας, ἡ, *infirmitas, morbus:* ab

Ἄῤῥωςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infirmus, ægrotus:* ex α priv. et ῥώννυμι, *roboro.*

ἊΡΣ, ἀρνὸς, ὁ ϗ ἡ, *agnus, a;* dat. pl. ἀρνάσι.

Ἀρσάμενος, Æol. pro ἀράμενος, a. 1. part. med. ab ἄρω, *apto,* f. ρῶ, et Æol. ἄρσω. Hinc

Ἄρσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἦρσα, a. 1. ind. act. ab ἄρω.

Ἄρσενα, acc. sing. ἄρσενε, *masculos,* in acc. dual. ab ἄρσην, vel ἄῤῥην, ενος, *mas:* et

Ἀρσενικὸς, ἡ, ὸν, *masculinus:* ab eod.

Ἀρσενοκοίτης, ȣ, ὁ, *qui cum maribus concumbit, cinædus:* ex ἄρσεν, *mas,* et κοίτη, *cubile.*

Ἄρσην, ενος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ ἄρσεν, *mas masculus.* Vide ἄῤῥην, *mas masculus.*

Ἄρσις, εως, ἡ, *subrectio, elevatio;* item *ablatio, detractio, onus, tributum:* ab αἴρω, *tollo.*

Ἆρσον, *adapta,* 2. sing. a. 1. imperat. act. à fut. 1. indic. act. Æolico, verbi ἄρω, *apto.* Vide ἀρσάμενος.

Ἄρσω, *coaptabo,* 1. sing. f. 1. ind. act. Æol. verbi ἄρω, f. ρῶ, et Æol. σω· a. 1. indic. act. ἦρα, et Æol. ἦρσα.

ἈΡΤΑ͂ΒΗ, ης, ἡ, *mensura Persica.*

Ἀρτᾶμις, ἴδος, ἡ, Dor. pro Ἄρτεμις, *Diana.*

ἌΡΤΑ͂ΜΟΣ, ȣ, ὁ, *lanius, coquus:* παρὰ τὸ εἰς ἄρτια τέμνειν.

Ἀρτάνη, ης, ἡ, *laqueus;* item *suspendium:* ab ἀρτάω.

Ἀρταξέρξης, ȣ, ὁ, nomen propr. regis Persarum; *magnus bellator.*

ἈΡΤΑ'Ω, (et ἀρτέω, Ion.) f. ήσω, p. κα, *in altum tollo, suspendo, appendo;* et ἀρτάομαι, -ῶμαι, *pendeo ex aliquo, spem in aliquo collocatam habeo:* qu. ab αἴρω, *attollo.*

Ἀρτεμᾶς, ᾶ, ὁ, *Artemas,* nomen propr. viri, Gr. *incolumis.*

Ἀρτεμέα, acc. sing. ab

ἈΡΤΕΜΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *integer, sanus, salvus, perfectus, validus, incolumis.*

Ἄρτεμις, ῖος, et ἴδος, ἡ, *Diana;* acc. -ιν et -ιδα voc. ὦ Ἄρτεμι· quod ab ἀρτεμὴς, *perfectus.* Vel παρὰ τὸ τὸν ἀέρα τέμειν· nam venationi præest, undè venatrix dicitur. Subitæ mortes mulierum referuntur ad Dianam, ut Lunam; sicut virorum ad Apollinem, ut Solem.

Ἀρτεμίσια, ας, ἡ, *Artemisia,* herba.

Ἀρτεμίσιον, *Dianæ festum, templum aut statua:* ab Ἄρτεμις, *Diana.*

ἈΡΤΕΜΩ'Ν, όνος, ὁ, *artemo, velum navis majus, antenna.*

Ἀρτεμὼν, όνος, nomen propr. viri; qui περιφορητὸς cognominatus est, quòd ob mollitiem lecticâ circumferretur.

ἈΡΤΕ'ΟΜΑΙ, Ion. pro ἀρτάομαι, f. ήσομαι, p. ind. pass. ημαι, *paro, apparo:* qu. ab ἄρω.

Ἀρτεπίβȣλος, ου, ὁ, nomen muris: ab ἄρτος, *panis,* et ἐπίβȣλος, *insidiator,* ex ἐπὶ, et βȣλὴ, *consilium.*

Ἀρτέω, Ion. idem quod ἀρτάω, *suspendo.*

Ἄρτημα, ἄτος, τὸ, *suspensum, appensum;* ἀρτήματα, vocantur omnia quæ pendent ex aliquo loco; à 1. sing. præt. indic. pass. verbi ἀρτάω.

Ἀρτὴρ, ῆρος, ὁ, sonat ad verbum *sublator,* quasi ab αἴρω, *tollo.* Vel *humerus,* quo onus sublatum fertur; item *genus calceamenti.* Sed in Nehemiâ sumitur pro instrumento (νωτοφόρων, gen. plur. id. est,) bajulatorum: ex ἀρτὴρ, Pleonasmo τȣ̃ ο, fit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, *lorum seu funis, quo ensis,* vel *clypeus,* vel *pera appenditur;* seu *theca, in quâ reconditur,* quasi ἄορα τηρῶν· ab ἄορ, *ensis,* et τηρέω, *servo.*

ἈΡΤΗΡΙ'Α, ας, ἡ, *arteria, spiritûs semita, spiritûs receptaculum; omnis vena pulsans à motu obscillatorio:* παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν. Undè

Ἀρτηριᾶκὸς, ἡ, ὸν, *arteriacus, ad arteriam pertinens:* et

Ἀρτηριοτομία, ας, ἡ, *arteriæ dissectio:* à τομὸς, quod à τέμνω, *seco,* et ἀρτηρία, *arteria.*

Ἀρτηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *arteriosus, arteriæ similis.*

ἌΡΤΙ, *modò, paulò, antè, nupèr, nunc·* ἕως ἄρτι, *huc usque;* ἀπ' ἄρτ., vel ἀπάρτι, *ex hoc tempore;* et ἀπ' ἄρτι, *jam nunc.* In compositione interdum significat *brevitatem,* et *integritatem* seu *perfectionem;* interdum etiam *novitatem.*

Ἀρτιάκις, adv. *paritèr,* i. e. pari numero: et

Ἀρτιάζω, fut. άσω, perf. ακα, *ludo par impar,* interdum *præparo:* et

Ἀρτιασμὸς, ȣ, ὁ, *lusus eorum, qui ludunt par impar:* ab ἄρτιος, *par.*

Ἀρτιβλαςὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *recens germinans.* Th. βλαςάνω, *germino.*

Ἀρτιγάμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui nuper uxorem duxit, recèns nupta:* ab ἄρτι, et γάμος, *nuptiæ, conjugium,* qu. à γαμέω, *uxorem duco, nubo.*

Ἀρτιγένεθλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ· ab ἄρτι et γενέθλη, *genus,* idem quod

Ἀρτιγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et

Ἀρτιγέννητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recèns genitus, modò natus:* ex ἄρτι, et γεννητὸς, à γεννάω, *progigno, pario,* vel à γείνομαι, *nascor, procreo.*

Ἀρτιέπειαι, *veridicæ;* nom. plur. ab ἀρτιέπεια, ας, ἡ, *verum, dictum, veridica.*

Ἀρτιεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *loquax, non mutilans verba, in dicendo perfectus, verborum concinnator;* item *veridicus:* ab ἄρτιος, *perfectus,* et ἔπω, *dico.*

Ἀρτίζω, fut. ίσω, *compono, paro, instruo, perficio;* cujus composita sunt usitatiora: ab ἄρτιος.

Ἀρτιθάλης, έος, ὁ ϗ ἡ, *recèns florens:* ab ἄρτι, et θάλλω, *floreo.*

ἌΡΤΙΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *par, ut numerus: integer, perfectus, omnibus partibus suis constans; sanus, consentaneus, paratus ad aliquid faciendum.*

Ἀρτίπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro ἀρτίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, *pedibus integer, et valens:* ex ἄρτιος, *integer,* et πȣ̃ς, *pes.*

Ἀρτίφατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recèns peremptus:* ab ἄρτι, et φάω, *interficio.*

Ἀρτίως, adv. *nuper, paulò antè, integrè, aptè ut cohæreat*; Att. distinguunt ἀρτίως, πρὸ τοῦ ὀλίγου, et ἄρτι, ἀντὶ τοῦ νῦν.

Ἀρτοκοπιᾶκὸς, ᾶ, ὁ, *frustrum panis.*

Ἀρτοκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pistor et pistrix*: ab ἄρτος, *panis*, et κόπτω, *scindo, pinso.*

Ἀρτοποιὸς, ᾶ, ὁ, *pistor, pistrix*; vel adj. ὁ ϗ ἡ, *pistorius.*

ἌΡΤΟΣ, ου, ὁ, *panis, quivis cibus.*

Ἀρτοφᾶγος, ου, ὁ, *panivorus, qui pane vescitur*; nomen muris apud Hom. ex ἄρτος, et φάγω, *comedo.*

Ἄρτῦμα, ᾰτος, τὸ, *condimentum*: ab

ἈΡΤΥ´Ω, vel ἀρτῦνω, Dor. f. σω, p. ἤρτυκα, *apparo, adorno, instruo, condio*: qu. ab ἄρω· a. 1. ind. act. ἤρτυσα· part. præs. pass. ἀρτυόμενος, η, ον, *conditus*: præt. ind. pass. ἤρτυμαι, part. ἠρτυμένος, *conditus*; a. 1. ind. pass. ἠρτύθην, f. 1. pass. ἀρτυθήσομαι.

Ἀρυσάμενος, part. a. 1. med. ab ἀρύω, *haurio.*

Ἀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, *quoddam mensuræ genus, cyathus, haustrum*: ab

ἈΡΥ´Ω, et ἀρῦτω, fut. σω, perf. ἤρυκα, *haurio*; *ex profundo traho*: hinc ἀρυτὴρ, ῆρος, ὁ, *cochlear, haustrum.*

Ἀρφαξὰδ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Heb. *sanans vastationem.*

Ἀρχάγγελος, ου, ὁ, *Archangelus*: q. d. ἄρχων ἀγγέλων, *princeps angelorum*, ἄρχω, verò, *impero*, ab ἀρχὴ, *principatus*; ἄγγελος, verò, ab ἀγγέλλω, *nuntio.*

Ἀρχαγέτας, α, ὁ, Dor. pro ἀρχηγέτης, ου, ὁ, *dux.*

Ἀρχᾶγὸς, Dor. pro ἀρχηγὸς, ᾶ, ὁ, idem: ex ἀρχὴ, *principatus*, et ἡγέομαι, *duco.*

Ἀρχᾶθεν, Dor pro ἀρχῆθεν, adv. *ab initio, antiquitùs.* Th. ἀρχὴ, *initium, principium.*

Ἀρχαὶ, ῶν, αἱ, *primitiæ, principia*; pl. ab eod. Th.

Ἀρχαΐζω, f. ίσω, p. ικα, *antiquos imitor, antiquo*: ab eod.

Ἀρχαϊκὸς, ή, ὸν, et Att. ἀρχαϊκὸς, ᾶ, *vetustus, sine moribus, stultus, simplex*: et

Ἀρχαϊκῶς, adv. *prisco more*: ab eod. Th.

Ἀρχαῖον, ου, τὸ, (supple δάνειον) *mutuum, sors usurarum, reditus.*

Ἀρχαῖος, αία, αῖον, *antiquus, a, um*: et ἀρχαίη, Ion. pro ἀρχαία· ab ἀρχὴ· ἀρχαῖοι, οἱ, *majores, veteres.*

Ἀρχαιότερος, compar. et ἀρχαιότατος, superl. *antiquior, antiquissimus*: ab ἀρχαῖος.

Ἀρχαιότης, ητος, ἡ, *vetustas, antiquitas*: ab eod. Th.

Ἀρχαιρεσία, ας, ἡ, *magistratuum electio*: ex ἀρχὴ, *imperium*, et αἵρεσις, *electio*, ex αἱρέω, *eligo*: et

Ἀρχαιρέσια, ίων, τὰ, *comitia magistratibus creandis.*

Ἀρχαιρεσιάζω, f. άσω, *ad magistratus creandos convenio, magistratum creo*, aut *ambio*: ab iisdem.

Ἀρχαϊσμὸς, ᾶ, ὁ, *priscorum imitatio*; maximè in sermone; undè nomen est figuræ apud Gram. ab ἀρχὴ, *exordium, initium.*

Ἀρχαίως, *antiquè*, adv. ab eod.

Ἀρχέδημος, ου, ὁ, nomen propr. viri. Gr. *princeps populi.*

Ἀρχεδίκης, ου, ὁ, prop. *auctor juris, qui justè imperat*; ὁ ἄρχων ἐν δίκῃ.

Ἀρχέζωσις, εως, ἡ, *vitis alba.*

Ἄρχει, 3. sing. indic. præs. act. ἄρχειν, præs. infin. act. ἄρχεσθαι præs. infin. pass. ἄρχεται, 3. sing. præs. indic. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, *impero.*

Ἀρχεῖον, ου, τὸ, *domus principis, aut magistratuum curia*; ἀρχὴ, *principatus.*

Ἀρχεῖος, εία, εῖον, idem q. ἀρχαῖος, *antiquus.*

Ἀρχέκᾶκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auctor, seu origo malorum*: ab ἀρχὴ, et κακὸς, *malus.*

Ἀρχέλᾶος, ου, ὁ ϗ ἡ, *populi rector, princeps*: ex ἀρχὴ, et λαὸς, *populus*: item.

Ἀρχέλᾶος, ου, ὁ, *Archelaüs*, nomen viri. Gr. *princeps populi.*

Ἀρχέπολις, ιος, et εως, ὁ ϗ ἡ, *imperans civitati*; ὁ ἄρχων τῆς πόλεως.

Ἄρχετο, Ion. pro ἤρχετο, 3. sing. imperf. ind. med. vel pass. verbi ἄρχω.

Ἀρχέτῦπος, ου, *archetypus, qui primam rei alicujus formam exhibet*; in neut. τὸ ἀρχέτυπον, *exemplar primigenium*: ab ἀρχὴ, et τύπος, *forma, exemplar.*

Ἄρχευ, Dor. pro ἄρχου, 2. sing. præs. imperat. med. vel pass. ab ἄρχω.

Ἀρχεύω· fut. εύσω, idem quod ἄρχω· ab

ἈΡΧΗ´, ῆς, ἡ, *principium, exordium*; *fundamentum, magistratus, principatus, imperium*; *origo, causa, extremum.* Ab ἀρχὴ verò est ἀρχαῖος, ἄρχω et ἄρχομαι, δήμαρχος, ἔξαρχος, ἔπαρχος, ἵππαρχος et ἱππάρχης, μόναρχος vel μονάρχης, ναύαρχος, ὀλιγαρχία, πειθαρχέω, χιλιάρχης, &c. de quibus alibi suis in locis.

Ἀρχηγετεύειν, et ἀρχηγετέειν, præs. infin. act. *principatum obtinere.*

Ἀρχηγέτης, ου, ὁ, et Dor. ἀρχαγέτας, *dux, præses, princeps, auctor*: et

Ἀρχηγέτις, ίδος, ἡ, *præses, ductrix, patrona*; *metropolis imperii.*

Ἀρχηγὸς, ᾶ, ὁ ϗ ἡ, *dux, princeps, auctor, inventor*, in voc. ἀρχηγέ. Omnia ex ἀρχὴ, et ἡγέομαι, *dux sum, præeo.*

Ἀρχῆθεν, Ion. pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio, antiquitùs, denuò*, adv. Th. ἀρχὴ, *initium.*

Ἀρχὴν, et τὴν ἀρχὴν, adverbialitèr, *primùm primitùs, principio*; et interdum *omninò, ante omnia, imprimis.*

Ἀρχθέντα, acc. sing. masc. a. 1 part. pass. ab ἄρχω.

Ἀρχιάτρος, ου, ὁ, *medicorum princeps*, vel *inter medicos primarius*: ab ἀρχὸς, et ἰατρὸς, *medicus*, quod ex ἰάομαι, *medeor.*

Ἀρχιγραμμᾶτεὺς, έως, ὁ, *scribarum præfectus*: ab ἀρχὸς, et γραμματεὺς, *scriba*, q. à γράφω, *scribo.*

Ἀρχίδᾶμος, ου, ὁ, *Archidamus*, nomen propr.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ᾶκος, ὁ, *custos et princeps, seu præfectus carceris.* Th. φυλάττω, *custodio.*

Ἀρχιδεσμώτης, ου, ὁ, idem.

Ἀρχιερατεύω, fut. εύσω, *fungor sacerdotio summo.*

Ἀρχιερατῖκος, ή, ὸν, *pontificus*: et

Ἀρχιερεὺς, έως, et Att. εως, ὁ, *summus pontifex, summus sacrorum præses, summus sacerdos*; q. d. ἄρχων τῶν ἱερέων, *princeps sacerdotum*: qu. ab ἀρχὴ, *principatus*, et ἱερεὺς. *sacerdos*, quod ab ἱερὸς *sanctus.*

Ἀρχιεταῖρος, ου, ὁ, *præcipuus sodalis.*

Ἀρχιευνοῦχος. ου, ὁ, *Eunuchorum præfectus seu princeps.*

Ἀρχῖκὸς, ή, ὸν, *principalis. primarius, aptus ad regendum, imperans*: ab ἄρχω.

*Ἀρχικυβερνήτης, ου, ὁ, *gubernatorum princeps.*

Ἀρχίλοχος, ου, ὁ, *Archilochus*. Poëta, Iambici carminis inventor

Ἀρχιμάγειρος, ου, ὁ, *præfectus coquorum*: ab ἀρχὴ, *imperium*, et μάγειρος, *coquus.*

Ἀρχιοινοχόος, ου, ὁ, *pincerna, poculorum* vel *pocillatorum magister.* ex ἄρχω, *impero*, οἶνος, *vinum*, et χέω, *fundo.*

*Ἀρχιπειρατὴς, ᾶ, ὁ, *piratarum princeps.*

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, *pastorum princeps*: ab ἀρχὴ, *principatus*, et ποιμὴν, *pastor.*

Ἄρχιππος, ου, ὁ, propr. nomen viri. Gr. *magister equorum.* Th. ἵππος, *equus.*

*Ἀρχιπρεσβευτὴς, ᾶ, ὁ, *legatorum princeps.*

Ἀρχισιτοποιὸς, ᾶ, ὁ, *pistor, pistorum princeps*: ex ἄρχω, *impero*, σῖτος, *frumentum, panis*, et ποιέω, *facio.*

Ἀρχιστρατηγὸς, ᾶ, ὁ, *imperator exercitûs*: quod ab ἀρχὴ, *principatus*, et στρατηγὸς, *dux*, quod ex στρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco.*

Ἀρχισυνάγωγος, ου, ὁ, *præfectus*, vel *rector synagogæ*: ab ἄρχων, et συναγωγὴ, *conventus*, quod à συνάγω, *congrego.* Th. ἄγω, *duco.*

Ἀρχιτεκτονεῖν, *fabrifacere, fabricari*, præs. inf. act. contr.

Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, *architectura, ars fabrifaciendi, fabricatio.*

Ἀρχιτεκτονῖκὴ, ἡ, (subauditur τέχνη) *architectura*: fœm. ab

Ἀρχιτεκτονῖκὸς, ή, ὸν, *ad architecturam pertinens, peritus architecturæ*: ab

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, ARCHI

TECTUS, *fabrorum princeps*; item Metaphor. *structor, machinator*: ex ἄρχων, et τέκτων, *faber*, q. à τεύχω, *fabricor*.

'Αρχιτελώνης, ε, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, *magister publicanorum*.

'Αρχιτρίκλινος, ε, ὁ, *architriclinus, triclinii præfectus symposiarcha*, qui præest apparando convivio: ex ἀρχὴ, *principatus*, et τρίκλινον, ε, τὸ, *triclinium*, id est, locus tribus constratus lectis ad discumbendum; qu. ex τρεῖς, et κλίνη, *lectus*, à κλίνω, *reclino*.

'Αρχιφύλος, ε, ὁ, *præfectus tribûs*; ἀρχίφυλοι, οἱ, *principes tribuum*. Th. φυλὴ, *tribus*.

'Αρχμενος, per Sync. pro ἀρχόμενος, *satullus*. præs. part. pass. ab ἄρχομαι, *impero*. Th. ἀρχὴ, *imperium*. Vel etiam ἀρχμένος. pro ἠρχμένος, et hoc iterum pro ἠργμένος, part perf. pass. γ mutato in χ.

"Αρχομαι, q. v. sub ἄρχω.

'Αρχὸς, ε, ὁ, *dux, princeps*. Hinc adj. Angl. ARCH.

"Αρχω, *incipio; principium, auctor, vel origo sum; prior aliquid incipio; dominor, præsum, impero; magistratu fungor*: cum gen. fut. ξω, p. ἦρχα, a. 1. ind. act. ἦρξα, a. 1. part. act. ἄρξας, αντος· præs. ind. med. ἄρχομαι, *incipio, inchoo, impero*; pass. *subditus sum, sum sub imperio alterius; pareo, obtempero, imperium accipio*: imperf. ind. med. vel pass. ἠρχόμην, ε, ετο, præs. part. pass. ἀρχόμενος, *subjectus*, f. 1. med. ἄρξομαι, η, εται· a. 1. ind. med. ἠρξάμην, ω, ατο. Differunt hæc duo verba ἄρχω et ἄρχομαι eo, quòd activum ἄρχω semper relationem habeat ad alios significétque *prior incipio; seu incipio ideo ut alii me sequantur; seu exemplo meo aliis præbeo initium et ansam aliquid faciendi; seu aliis præeo ad aliquid faciendum*: ἄρχομαι verò in medio, *ipse mihi præeo ad aliquid faciendum*; seu simpliciter, *incipio aliquid facere, nemine quemris sequente*. Kuster de vero usu Verb. Med. sect. i. 33. "Αρχω, in v. act. interdum significat *impero*; undè ἄρχομαι, in v. pass. *subditus sum, pareo, obtempero*. Dalzel. Th. ἀρχὴ, *principium, imperium*, &c.

'Αρχώμεσθα, *ordiamur*; Dor. vel Poët. pro ἀρχώμεθα, 1. pl. præs. sub. m. ab ἄρχω.

"Αρχων, οντος, ὁ, *rector, præses, magistratus, princeps*: ἀρχόμενος, *subditus*, part. præs. pass.

"ΑΡΩ, *apto, adapto, congruo*, f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ind. act. ἦρα, et Æol. ἄρσα, et ἦρσα, part. ἄρσας, αντος, p. ind m. ἦρα, et factâ reduplicatione ἄρηρα, et Poët. ἀράρα. Et ἄρω potest etiam esse 1. sing. a. 1. sub. act. verbi αἴρω, *tollo*.

'Αρωγὴ, ῆς, ἡ, *auxilium, remedium*: et

'Αρωγὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *auxiliator, vindex, defensor*: ab ἀρήγω, *auxilior*; verso η in ω.

"ΑΡΩΜΑ, ατος, τὸ, *aroma, odoramentum*; ἀρώματα, ων, τὰ, *aromata*: ab ἄρι, et ὄζω, *oleo*: hinc

'Αρωματικὸς, ὴ, ὸν, *aromaticos, odoratus*: et -τώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, *aromata redolens*.

'ΑΡΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *mespilus arbor*.

"Αρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἥρως, ὁ, *heros*.

"Ας, adv. *usquequò*, Hesych. affert pro ἕως, ὅπως, μέχρις ἕ.

"Ας, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod*.

'Ασὰ, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον, Syr. *Medicus*.

"Ασα, Dor. pro ἦσα, 1. sing. et in 2. sing. ἆσας, Dor. pro ἦσας, a. 1. ind. act. verbi ἀείδω, *cano*, et ἄδω, per contract. ᾖδον, imperf. ind. act. et Dor. ᾆδον.

"Ασαι, a. 1. inf. act. verbi ἄδω, *satio*, f. ἄσω. At ᾄτω, f. ᾄσω, ι subscripto, *cano*.

'Ασάλευτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inconcussus, immotus*: ex α pr. et σαλεύω, *agito*. Th. σάλος, ε, ὁ, *salum*.

'Ασάλπιγκτος, seu ἀσάλπικτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *tubâ non proclamatus*: ἀσάλπικτος ὧραι, μεσονύκτιος. Hesych. *quòd manè solùm, et vespere, tubâ canere solerent*: ab α pr. et σάλπιγξ, *tuba*.

'Ασάμενος, ε, ὁ, *dolens, mæstus*; part. a. 1. med. ab ἄδω, *satio*, vel ἄω, *lædo*.

'ΑΣΑ'ΜΙΝΘΟΣ, ε, ὁ, *pelvis, solium, labrum*, in quo veteres se lavabant balneis nondum repertis.

'Ασᾶν, *fastidio afficere*; præs. inf. act. contr. ab ἀσάω, f. ήσω, p. ηκα, *fastidio, vel molestiâ afficio*. Th. ἄδω, *satio*.

'Ασάνδαλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *sandaliis carens*: ab α priv. et σανδάλιον, *sandalium*.

'Ασαπὴς, έος, et ἄσηπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non putrefactus, putredini non obnoxius*: ab α pr et σήπω, *putrefacio*.

"Ασαρκος, ε, ὁ ϗ ἡ, *carnis expers*; item *gracilis, macilentus*: et

'Ασαρκία, ας, ἡ, *gracilitas, macies, carnis privatio*: ab α pr. et σὰρξ, *caro*.

"ΑΣΑΡΟΝ, ε, τὸ, *ASARUM, nardus sylvestris*.

"Ασας, Ion. pro ᾖσας, *cecinisti*; 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, *cano*.

'Ασάφεια, ας, ἡ, *obscuritas*: et

'Ασαφὴς, έος, -ῆς, ὁ ϗ ἡ, *obscurus*: ex α pr. et σαφὴς, *manifestus*.

"Ασβεστος, ε, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, -η, -ον, *inextinctus, inextinguibilis*: ἀσβέστη, in f. g. apud Hom. ex α pr. et σβεστὸς, quod à σβέννυμι, *extinguo*.

'ΑΣΒΟ'ΛΗ, ης, et ἄσβολος, ε, ἡ, *fuligo, macula, favilla*: q. ab ἄσις, et βάλλω.

'Ασβολόεις, όεσσα, όεν, gen. εντος, έσσης, εντος, *fuliginosus*, Poët. et

'Ασβολόω, -ῶ, f. ώσω, et ἀσβολάω, -ῶ, f. ήσω, *fuligine inficio, polluo* Th. ἀσβόλη, supra.

'Ασδρεβώνης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem, apud Oratores.

'Ασδρούβαλ, *Asdrubal*, dux Carthaginiensis.

'Ασέβεια, ας, ἡ, *impietas*: ab ἀσεβής.

'Ασεβέω, -ῶ, *impiè ago*; f. ήσω, p. ἠσέβηκα, a. 1. inf. act. ἀσεβῆσαι· ex α pr. et σέβω, *colo*.

'Ασεβῆ, *impia*, nom. pl. n. g. ab ἀσεβής.

'Ασέβημα, ατος, τὸ, *facinus impium, facinus nefarium, impietas, piaculum*: et

'Ασεβής, έος, ὁ ϗ ἡ, τὸ ἀσεβὲς, *qui numen divinum, vel nullum Deum colit, impius*, ex α pr. et σέβω, *colo*.

'Ασέλγεια, ας, ἡ, *lascivia, obscœnitas, petulantia*: et

'Ασελγέω, -ῶ, f. ήσω, et ἀσελγαίνω, f. ανῶ, *petulantèr et lascivè ago, lascivio*: et

'Ασελγέως, seu ἀσελγῶς, *petulantèr, lascivè, impudicè, insolentèr*: omnia ab

'ΑΣΕΛΓΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *petulans, protervus, lascivus; impudicus, flagitiosus, obscœnus, libidinosus, incestus; violens, luxuriosus*.

'Ασέληνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *illunis, obscurus*: ex α pr. et σελήνη, *Luna*, q. *sine Lunâ*.

'Ασέμνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *minimè venerandus, inhonestus, incastus, fœdus*: ab α pr. et σεμνὸς, *venerabilis*.

"Ασεπτος, ε, ὁ ϗ η, idem quod ἀσεβής. Ex α pr. et σέβω, *colo*.

'Ασετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *impius*, Gen. xviii. 25.

"Ασευμαι, Dor. pro ᾄσομαι, f. 1. ind. med. ab ᾄδω, *cano*.

"Αση, ης, ἡ, *fastidium, nausea*; item *molestia animi, sordes, dolor*: ab ἄδω, *satio*.

'Ασῆ, *cantabis*, 2. sing. f. 1. ind. m. Dor. pro ᾄσομαι, η. Th. ᾄδω *cano*.

'Ασηθείην, *molestiâ afficiar*, 1. sing. a. 1. opt. pass. ab a. 1. ind pass. ἠσήθην.

'Ασηθῆς, *mæstus fueris*, 2. sing. a. 1. sub. pass. ab a. 1. ind. pass. ἠσήθην, verbi ἀσάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *fastidio laboro, irascor*. Th. ἄδω, *satio*.

'Ασήμαντος, ε, ὁ ϗ ἡ, *non signatus, incustoditus, incertus, rectore carens*: ut ἀσήμαντα μῆλα, *oves carentes signo, i. e. non custoditæ*: ab α pr. et σημαίνω, *signo, signum do*.

"Ασημος, ε, ὁ ϗ ἡ, *cui signum, seu nota non est impressa*; per consequens, *obscurus, qui nihil significat, ignobilis*: ex α pr. et σῆμα, *signum*.

* 'Ασήμως, adv. *obscurè*: ab eod.

"Ασηπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *incorruptus*; idem quod ἀσαπής· ab α pr. et σήπω, *putrefacio*.

'Ασήσῃ, 2. sing. a. 1. sub. med. verbi ἀσάομαι. Vide ἀσηθῆς.

'Ασθεὶς, έντος, *cantatus*, a. 1.

part. pass. ex a. 1. ind. pass. ἤσθην, verbi ἄδω, *canto*.

Ἀσθένεια, ας, ἡ, *debilitas, ægritudo, languor, infirmitas; ignavia, inopia.* Vide ἀσθενέω, infrà.

Ἀσθενέστερος, *imbecillior*; comp. ab ἀσθενής.

Ἀσθενέω, -ῶ, *ægroto, langueo, nihil ago, infirmus sum*; item *infirmor*: imperf. ind. act. ἠσθένεον, -ουν. f. ήσω, p. ἠσθένηκα, a. 1. ind. act. ἠσθένησα, præs. part. act. ἀσθενέων, -ῶν, -έοντος, -ῦντος, *ægrotus, rudis*, et in f. g. ἀσθενέυσα, -ῦσα, ης, *infirma*, ἀσθενήσας, αντος, et in f. g. ἀσθενήσασα, a. 1. part. act. ex α pr. et σθένος, *vis, robur, potentia.* Undè et

Ἀσθένημα, ᾶτος, τὸ, *imbecillitas, ægritudo, morbus*: et

Ἀσθενὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *debilis, infirmus, impotens, ægrotus, tenuis, pauper*: ab eod. Th.

Ἀσθενία, Ion. pro ἀσθένεια, *debilitas.*

Ἀσθενικὸς, ή, ὸν, *imbecillis, valetudinarius, pauper*: ab eod. Th.

Ἀσθενῶς, adv. *invalidè, infirmè*: ab eod. Th.

Ἄσθη, *detrimentum passus est*; Ion. pro ἤσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἄω, *lædo*: pro quo tamen potiùs, ἀάσκω, vel ἀάω, dicitur.

ἌΣΘΜΑ, ἄτος, τὸ, *flatus, spiritus, anhelatio; spirandi difficultas*: ab ἄω, *flo, spiro.* Hinc

Ἀσθμάζω, f. άσω, et

Ἀσθμαίνω, f. ανῶ, p. ἤσθμαγκα, *anhelo, spiritum difficultèr traho*; ἀσθμαίνοντα, *anhelantem*, acc. sing. masc. præs. part. act.

Ἀσθματικὸς, ή, ὸν, *ad anhelationem*, seu *respirationem pertinens, difficultèr spirans.* Th. ἄσθμα, *anhelatio.*

Ἀσία, ας, ἡ, *Asia*, nom. reg. G. *limosa*, tertia orbis terrarum pars, denominata secundùm quosdam ab Asiâ Promethei matre, secundùm alios ab Asio quodam Lydo, secundùm alios ἀπὸ τῦ πολλὴν ἄσιν ἔχειν, i. e. ἰλύν. Indè

Ἀσιᾶνὸς, ή, ὸν, *Asianus, a, um.*

Ἀσιάρχης, ȣ, ὁ, *Asiarcha, nomen magistratûs Asiatici, qui curam sacrorum habet; Asiæ princeps.* qu. ἄρχων τῆς Ἀσίας.

Ἀσίδηρος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui sine ferro est, qui sine ense est.*

Ἀσίη, *limosa*; Ion. pro ἀσία, f. g. ab ἄσιος, ία, ιον, *limosus, a, um*: ab ἄσις, *limus, sordes.*

Ἄσιμος, ȣ, ὁ, *argentum*, Hesych. ἄσιμος, ἄργυρος.

ἈΣΙ΄ΝΗ, ης, ἡ, herbæ species.

Ἀσίνη, est etiam nom. propr. urbis Græciæ, Iliad. β'. 560.

Ἀσινὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *illæsus, nullo malo affectus, innocuus.* Æsch. Agam. 1530. Th. σίνω, *noceo.*

ἈΣΙ΄ΡΑΚΟΣ, ȣ, ὁ, *locustæ genus*, pinnis carens, et prælonga habens crura.

ἌΣΙΣ, εως, ἡ, *limus, sordes, cænum*: qu. ab ἄζω, *sicco.* Ἄσις, *cantio, cantus, cantilena*: ab ᾄδω, *cano, canto.*

Ἀσιτία, et ἀσιτεία, ας, ἡ, *inedia, esuries, abstinentia à cibo*: ab

Ἄσιτος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui cibum non sumpsit, jejunus, impastus*: ex α pr. et σῖτος, *cibus.*

ἈΣΚΑ΄ΛᾸΒΟΣ, ȣ, sive ἀσκαλαβώτης, ȣ, ὁ, *stellio*, animalculum simile lacertæ: et per Aphæresin σκαλαβώτης, et καλαβώτης.

ἈΣΚΑ΄ΛᾸΦΟΣ, ȣ, ὁ, avis nomen. Est et nomen propr. viri.

Ἄσκαλος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *non fossus, incultus*: ex α pr. et σκάλλω, *fodio.*

ἈΣΚΑΛΩ΄ΠΑΣ, ȣ, ἡ, *gallinago*, avis gallinæ magnitudine: rectè scribitur σκολόπας.

ἈΣΚΑ΄ΝΤΗΣ, ȣ, ὁ, *vilis lectus, scamnum, grabatulus*: q. ab α priv. et σκηνή.

ἈΣΚΑΡΙ΄Σ, ῖδος, ἡ, *genus vermis.*

Ἀσκεθὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *illæsus, incolumis.* Scribitur et ἀσχεθὴς, et ἀσκηθὴς· ab ἄσχετος, *quem nemo prohibeat ab agendo*: ex α pr. et ἔχω, vel σχέω, *coërceo.*

Ἀσκελέως, adv. *durè, assiduè, gravitèr*: ab

Ἀσκελὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *qui non obluruit*: *qui supra modum exaruit*, vel *obduruit, prædurus; cruribus carens; immobilis, adsiduus, indesinens*: ex α priv. vel intens. et σκέλλω, *exsicco*, vel σκέλος, *crus.*

Ἀσκεπτος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *inconsideratus, non circumspectus*: et

Ἀσκέπτως, adv. *temerariè, inconsultò*: ab α pr. et σκέπτομαι, *contemplor.*

Ἀσκευὴς, έος, ὁ ξ ἡ, et ἄσκευος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *qui caret instrumentis, imparatus.* Th. σκεῦος, *vas.*

ἈΣΚΕ΄Ω, -ῶ, *colo, exerceo, doceo, meditor, orno*: f. ήσω, p. ἤσκηκα· a. 1. inf. act. ἤσκησα, part. ἀσκήσας, αντος. Hinc

Ἄσκησις, εως, ἡ, *exercitatio, studium, assuetudo, meditatio, institutio.*

Ἀσκητήριον, ȣ, τὸ, *locus exercitationis, gymnasium; monasterium.*

Ἀσκητὴς, ȣ͂, ὁ, *qui exercet se in divinis rebus, exercitator*: qu. dic. *athleta, certator, meditator.*

Ἀσκητὸς, ή, ὸν, *exercitatus, a, um; arte elaboratus, ornatus*: ab ἀσκέω, *exerceo.*

Ἄσκιος, ία, ιον, *umbrosus, opacus, qui densam habet umbram*: ex α intensivâ particulâ, et σκία, *umbra*; item *umbrâ carens, inopacus*: ἄσκιον, μὴ ἔχον σκίαν, Hesych. ab α priv. et σκία, *umbra.*

Ἀσκλᾶπιὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro Ἀσκλήπιος, ȣ, ὁ, *Æsculapius.*

Ἀσκληπιάδης, ȣ, ὁ, *Asclepiades*, nom. propr.

Ἄσκοπος, ȣ, ὁ ξ ἡ, idem quod ἄσκεπτος, ȣ, ὁ ξ ἡ· et Ἀσκόπως, id. quod ἀσκέπτως, adv. suprà; ab eod. Th.

ἈΣΚΟ΄Σ, ȣ͂, ὁ, *uter, utris; urna, pellis, follis.*

Ἀσκοῦμεν, 1. pl. præs. ind. act. contr. ab ἀσκέω, *exerceo.*

Ἄσκρῃ, dat. sing. Ion. pro Ἄσκρα, ab Ἄσκρα, ας, ἡ, nomen proprium pagi; ἄσκρα, ας, ἡ, *quercus sterilis*, apud Hesych.

Ἆσμα, ᾶτος, τὸ, *cantus, canticum, cantilena, carmen*: ᾆσμος, ȣ, ὁ, idem: et

Ἀσμάτιον, ȣ, τὸ, *cantiuncula*, dim. *cantilena*: ab ᾄδω, *canto.*

Ἀσμενέστερον, *gratiùs, licentiùs*: et ἀσμενέστατα, *libentissimè*: adv ab ἄσμενος.

Ἀσμενίσσεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. ab

Ἀσμενίζω, fut. ίσω, *comitèr excipio, adquiesco, gratum et acceptum habeo*: ab

ἈΣΜΕΝΟΣ, ένη, ενον, *alacris, gaudens, gratus, libens*: ab ἥδω, *delecto*: perf. ind. pass. ἥσμαι, part. ἡσμένος, et Ion. ἀσμένος· deinde ἄσμενος, aspiratione mutatâ, itemque translato accentu Æolicè; quod in comparat. habet ἀσμενέστερος, superlat. ἀσμενέστατος, pro ἀσμενώτερος et -ώτατος.

Ἀσμένως, adv. *libentèr, cum gaudio; jucundè.*

Ἀσοφία, ας, ἡ, *insipientia, stultitia, imperitia*: ex α pr. et σοφία, *sapientia.*

Ἄσοφος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *insipiens, imperitus*: ex α pr. et σόφος, *sapiens.*

Ἀσόφως, adv. *stultè, imperitè, insipientèr.*

ἈΣΠΑ΄ΖΟΜΑΙ, *saluto, amplector, osculor, blandior, cupidè apprehendo, amicè et familiaritèr excipio*: imperf. ἠσπαζόμην, f. 1. med. άσομαι, a. 1. ind. m. ἠσπασάμην, ω, ατο, imperat. a. 1. med. ἄσπᾰσαι, άσθω, subj. a. 1. med. ἀσπάσωμαι, ῃ, ηται, part. ἀσπασάμενος, præt. ind. pass. ἤσπασμαι. Ex α, quod idem est cum ἅμα, *simul*, et σπάω, *traho.* Hinc

Ἀσπαίρω, f. αρῶ, et ἀσπαρίζω, f. ίσω, *tremo, singultio, palpito*: Atticè pro σπαίρω, f. αρῶ, propriè de iis, qui morti obluctando animam efflant: à σπάω, *traho.* Hinc Angl. SPRAWL.

ἈΣΠΑ΄ΛᾸΘΟΣ, ȣ, ὁ, *frutex*, multis spinis horrens.

Ἀσπάλαξ, ἄκος, ὁ, *talpa*, animal oculis carens: herbæ genus. ἀσπάλακος τυφλότερος, prov. *talpâ cæcior*: q. à σπάω, *traho*, ἀποσπᾷ γὰρ τὴν γῆν.

Ἀσπαλιεὺς, έος, vel έως, ὁ, *piscator*: ab ἄσπαλος, *piscis*, quod à σπάω, et ἅλς, vel λίνον, qui ex mari trahitur lino.

ἈΣΠΑ΄ΡᾸΓΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἀσφάραγος, Atticè, *asparagus*; planta turionibus nobilis. Græci verùm omnes fermè teneros cauliculos, quum augescunt ad fructûs et seminis emissionem, ἀσπαράγους vocant, siqua Galeno fides, in lib. 2. de Alimentis.

Ἀσπάρτος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *non satus, inseminatus, cui semen non committitur*: et

Ἀσπάρτως adv. *sementis non fac-*

ii. citr t sationem : ab α pr. et σπαρτὸς, seminatus, qu. à σπείρω, semino.

'Ασπᾶσαι, ἀσθω, a. 1. imper t. m. ab ἀσπάζομαι.

'Ασπάσασθαι, a. 1. inf. m. ἀσπά-σωνται, 2. pl. a. 1. subj. m. ab ἀσπάζομαι.

'Ασπάσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, vel -ιος, -ία, -ιον, amplectendus, gratus, acceptus : et

'Ασπασίως, adv. gratè, libenter item

'Ασπασμὸς, ȣ, ὁ, salutatio, amplexatio : et

'Ασπαστὸς, ἡ, ὀν, quem quis amplecti velit ; idem quod ἀσπάσιος. Omnia à præt. ind. pass. præced. verbi ἀσπάζομαι, q. v.

* 'Ασπαστῶς, adv. libentèr.

"Ασπερμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, sine semine et prole, semine carens : ab α priv et σπέρμα, semen. Th. σπείρω, semino.

'Ασπερχὲς, adv. studiosè, diligentèr, sedulò, incessantèr : ex α epitat. et σπέρχω, urgeo.

"Ασπετος, ου, ὁ ᾗ ἡ, immensus, quem oratione assequi ne queas : ex α pr. et ἕπομαι, sequor.

'Ασπιδῆς, έος, ὁ ᾗ ἡ, in clypei modum rotundus. Th. ἀσπὶ, clypeus.

'Ασπιδίσκη, ης, ἡ, curvatura quædam in curru ; parvus clypeus.

'Ασπιδιώτας, α, ὁ, Dor. pro

'Ασπιδιώτης, ου, ὁ, scutatus, clypeum gerens, bellator : ab eod. Th

'Ασπιδόδουπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui scuto strepitum edit : ex ἀσπὶς, clypeus. et δοῦπος, sonitus.

* 'Ασπιδοειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, qui clypei formam gerit. scutatus.

'Ασπιδόφορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, scutatus. clypeatus, scutigerulus.

'Ασπίζω, f. ίσω, p. ικα, defendo. propriè clypeo meipsum protego et defendo. Th. ἀσπίς.

"Ασπιλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, immaculatus intemeratus : ex α pr. et σπῖλος, macula.

'ΑΣΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, clypeus. scutum. clypeatorum agmen ; ἐξ ἀσπίδος, è sinistrâ : ἐπ' ἀσπίδα, ad sinistram ; item aspis, genus serpentis. Hinc ἀσπίζω. ὑπερασπίζω, ὑπερασπιστὴς' alibi, ἀσπὶς utebantur Lacedæmonii. πέλτη Thraces.

'Ασπιστάων, bellicosorum, gen. pl. Æol. ab

'Ασπιστὴς, ȣ, ὁ, clypeatus miles. Th. ἀσπίς.

'Ασπλάγχνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, non habens cor ; ignavus, timidus ; immitis. crudelis inhumanus : ex α pr. et σπλάγχνον, viscer·.

"Ασπληνον, ου, τὸ, medicamentum ad curandi lienis vitia : item herba sic dicta, quòd spleneticis curandis conducat.

"Ασπληνος, ου, ὁ ᾗ ἡ lienis expers : ab α pr. et σπλὴν, splen.

'Ασπονδεὶ, adv. sine amicitiâ, sine fœdere aut libatione · et

'Ασπονδέω, -ῶ, f. ήσω, fœdus aut inducias non servo, aut non admitto.

"Ασπονδος, ου, ὁ ᾗ ἡ, implacabilis. infidus, fœdifragus : ex α priv. et σπονδὴ, libatio, fœdus : quod à σπένδω, libo, præt. ind. m. ἔσπονδα, undè σπονδὴ, libatio.

"Ασπορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἄσπαρτος, q v. item seminis expers : ab α pr. et σπόρος, semen.

'Ασπούδαστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, neglectus : et

'Ασπουδὶ, adv. sine curâ, negligentèr ; item sine studio, sine labore : ex α pr. et σπουδὴ, studium, quod à σπεύδω, festino.

"Ασσ', et "Ασσα, Att. ἅττα, pro ἅπερ, et ἅτινα, quæcunque, quæ ; ἄσσα, vel Att. ἄττα, significat τινα, aliqua, quædam. "Αττα, ὁ, pater : etiam est vox, quâ juniores appellant senes, sodes, amabo, pater.

'Ασσάριον, ου, τὸ, assarius, quarta pars unciæ ; dimidium obol. Polyb. ii. c. 15. et Matt. x. 29. Luc. xii. 6. à Latinâ voce, as, assis.

'ΑΣΣΟΝ, adv. propè, propiùs, juxtà ; cum dat. et gen. idem quod ἐγγὺς, in compar. ἐγγίων, et ἔσσων, quod etiam dicitur ἄσσων, et in neut. g. ἔσσον, et ἄσσον.

"Ασσος, ου, ἡ, nomen urbis.

'Ασσοτέρω, propiùs, et ἀσσοτάτω, proximè : ab ἄσσον.

'Ασσυρία, ας, ἡ, Assyria, quæ et Babylonia, et Chaldæa, vocabatur.

'Ασσύτερον, propiùs, Æol. pro ἀσσότερον. Th. ἄσσον.

'ΑΣΤΑΚΟ'Σ, ȣ, ὁ, astacus, cancer marinus.

'ΑΣΤΑ'ΝΔΗΣ, ου, ὁ, nuntius, seu tabellarius Persicus, Angarus. Persicum vocabulum.

'Αστατέω, -ῶ, inconstans sum, incertis sedibus vagor ; f. ήσω, p. ἠστάτηκα, a. 1. ind. act. ἠστάτησα' ab

'Αστατος, ου, ὁ ᾗ ἡ, instabilis. parùm accuratus : quod ex α priv. et στατὸς, qui stat. Th. ἵστημι. sto.

'Αστάτως, adv. inconstantèr, non solidè.

'Ασταχυς, υος, ὁ, spica, arista, culmus ; pro στάχυς, spica, addito α Pleon.

"Αστεγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui tectum sive domum non habet, exul, peregrinus ; qui non retinet in pectore secreta ; intolerabilis : ex α priv. et στέγω, tego.

'Αστεῖος, εία, εῖον. venustus, a, um, urbanus ; festivus, facetus ; gratus, bonus, jucundus : ab ἄστυ, εος, τὸ, urbs, ·stulia.

'Αστείως, adv. urbanè, festivè : ab eod. Th.

'Αστεμφὴς, έος, vel έως, ὁ ᾗ ἡ, pro ἀστυφελὴς, ὁ ᾗ ἡ, immotus, non perturbatus, firmus : ἀστεμφέως, φῶς, έως, -θῶς, adv. rigidè, obnixè, firmitèr : ex α pr. et στέμβω, assiduè movendo contumeliâ afficio.

'Αστερίη, ης, ἡ, nomen mulieris : q. d. Stellata.

'Αστερίσκος, ου, ὁ, stellula, asteriscus, herba quædam. Th. ἀστήρ.

* 'Αστερισμὸς, ȣ, ὁ, idem.

'Αστερόεντ', pro ἀστερόεντα, acc. sing. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, stellis plenus. stellatus. Th. ἀστήρ.

'Αστεροπὴ, ῆς, ἡ, fulgur : Poëtis idem quod ἀστραπὴ, ῆς, ἡ, fulgur · ab ἀστράπτω, fulguro.

'Αστεροπητὴς, ȣ, ὁ, fulgurator : ab ἀστεροπὴ, fulgur.

'Αστὴ, ῆς, ἡ, civis fœmina ; et in m. g. ἀστὸς, ȣ, ὁ, civis : ab ἄστυ, urbs.

'ΑΣΤΗ'Ρ, έρος, ὁ, stella : hinc per Aphæresin Anglis usitatissimum, A STAR.

'Αστήρικτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, instabilis, infirmus : ex α pr. et στηρίζω, stabilio.

'Αστιβὴς, έος, -ὺς, ὁ ᾗ ἡ, non calcatus, non tritus · ex α pr. et στείβω. vel στίβω, calco.

"Αστιβος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem, et ab eod.

'Αστικὸς, aliquandò ἀστῦκὸς, ἡ, ὀν, urbis incola ; et opponitur τῷ ἀγροίκῳ, item civilis. scitus, urbanus, festivus ; necnon prudens : et

'Αστικῶς, adv. sapientèr ; festivè Th. ἄστυ.

'Ασοῖσιν, civibus, dat. pl. ab ἀστός.

"Αστοργος, ου, ὁ ᾗ ἡ, naturalis amoris expers ; in quo στοργὴ, h. e. naturalis amor, planè extinctus · ex α priv. et στέργω, diligo ; p. ind. m. ἔστοργα, undè στοργὴ, ῆς, ἡ, amor.

'Αστὸς, ȣ, ὁ, m. g. et in f. g. ἀστὴ, ῆς, ἡ, civis, popularis. Th. ἄστυ.

'Αστοχέω, -ῶ, à scopo aberro ; f. ήσω, p. ἠστόχηκα, a. 1. ind. act. ἠστόχησα' ex α pr. et στοχάζομαι, ad scopum tendo.

"Αστρα, nom. pl. ab ἄστρον.

'ΑΣΤΡΑ'ΒΗ, ης, ἡ, sella, ephippium ligneum, asinus, omne jumentum.

'Αστραβὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, non detortus, qui non fallit certus : ex α pr. et στρέφω, verto, torqueo.

'Ἀστραγάλειος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, varius, diversicolor.

'Αστραγαλίζω. f. ίσω, p. ικα, talis ludo : ab ἀστράγαλος.

'Αστράγαλοι, ων, οἱ, tali lusorii ; ἀστράγαλοι πόδες, lucidi pedes.

'ΑΣΤΡΑ'ΓΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, vertebræ, spondylus ; talus lusorius.

'Αστραγαλωτὸς, ἡ, ὀν. et ἀστραγάλειος, talos habens implicitos.

'Αστραῖος, ȣ, ὁ, nomen propr. viri.

'Αστραπὴ, ῆς, ἡ, coruscatio, fulgur : ab

'ΑΣΤΡΑ'ΠΤΩ, fulguro; corusco emitto ; f. ψω, p. ἤστραφα' a 2. ind. act. ἤστραπον p. ind. m ἤστραπα' q. ab ἀστὴρ ἰάπτω.

'Αστρατεία, ας, ἡ, vocatio militiæ, militiæ desertio ; pax : et

'Αστράτευτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, immunis à militiâ : ab α pr. et στρατὸς, exercitus.

"Αστρεπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, qui se non

convertit, immobilis, non respiciens: ex *a* pr. et ϛρέφω, *verto*.

'Αϛροθέτημα, ἄτος, τὸ, *asterismus*. id. q. ἄϛρον, Didym. in Il. δ'.

'Αϛρολογία, ας, ἡ, *astrologorum scientia*, γενεθλιαλογία· et

'Αϛρολογικὸς, ἡ, ὸν, *ad astrologiam seu astrologos pertinens*: ab

'Αϛρολόγος, ου, ὁ, antiquioribus idem quod ἀϛρονόμος, citerioribus verò *qui effectus siderum prædicit*, γενεθλιακός. Th. ἄϛρον, et λόγος, *sermo*, q. à λέγω.

'Αϛρομαντεία, ας, ἡ, *divinationis astronomicæ peritia*.

* 'Αϛρομαντική, scil. τέχνη, idem.

"Αϛρον, ȣ, τὸ, *astrum, sidus, constellatio*. Signum scil. cœleste multis stellis constans; et interdum *stella*. Th. ἀϛὴρ.

'Αϛρονομία, ας, ἡ, *astrorum scientia, astronomia*: et

'Αϛρονομικὸς, ἡ, ὸν, *ad astronomiam pertinens*; item idem quod

'Αϛρονομικὸς, ȣ, ὁ, *astrorum scientiæ peritus, astronomus*: ab ἄϛρον, qu. ab ἀϛὴρ, et νόμος, qu. à νέμω, *distribuo*.

* 'Αϛρονόμος, ȣ, ὁ, *astronomus*: ab eod.

"ΑΣΤΥ, ῦος, vel εος, τὸ, *astutia, urbs*; peculiaritèr *Athenæ*. "Αϛυ, peculiare fecerunt Athenienses urbis suæ nomen: sicut et poste πόλις vocata fuit peculiari nomine Alexandria.

'Αϛυάναξ, ὁ, nomen propr. filii Hectoris: ab ἄϛυ et ἄναξ, quia Hector pater et princeps civitatis Trojæ fuit.

'Αϛυβοώτης, ȣ, ὁ· ἐν ἄϛει βοῶν, *in urbe clamans*; epith. *præconis*.

'Αϛυγειτονικὸς, ἡ, ὸν, et

'Αϛυγείτων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *suburbanus, urbi vicinus*; item *finitimus, propinquus*: ab ἄστυ, et γείτων, *vicinus*.

'Αϛυκὸς, ἡ, ον, *qui in urbe habitat, oppidanus*; *scitus, urbanus*. Vide ἀϛικὸς, idem.

'Αϛυνόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *urbanus, civilis*; ἀϛυνόμοι, οἱ, *inferiores magistratus, ædiles, tribuni*; curatores scil. variorum, ædificiorum. et decoris urbium: ex ἄϛυ, υος vel εος, τὸ, *urbs*, et verbo νέμω, *distribuo, colo, rego*.

'Αϛύνοος, ου, ὁ, *Astynous*, nomen propr.

'Αϛύφελος, η, ον, vel ȣ, ὁ ϗ ἡ, *minimè durus*: ex *a* pr. et ϛυφελὸς, *durus*. Th. ϛύφω, *adstringo*.

* 'Ασύγγραφος, ον, epith. *pecuniæ sine syngraphâ datæ*: à συγγραφὴ, ῆς, ἡ, *syngrapha, cautio scripturæ*.

'Ασύγκριτος, ȣ, ὁ, *incomparabilis, dissimilis*; item *qui concrescere seu coalescere nequit*, item *qui cum alio non habet commercium*. Est etiam nomen proprium viri, Gr. *incomparabilis*. Th. κρίνω, *judico*.

'Ασυλεὶ, adv. *tutò*: et

'Ασυλία, ας, ἡ, *sanctitas loci*; item *jus libertatis*, et *veniæ*, *quod quis apud aras olim consequutus est*; *Asylum ipsum*, apud *Jos.* hodiè *immunitas Ecclesiæ*. Th. σύλη, *spolium, prædatio*.

'Ασυλλόγιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malè colligens*, aut *collectus*; *rationis expers, imprudens*: et

'Ασυλλογίϛως, *sine ratiocinatione*: ab *a* priv. et συλλογίζομαι, *colligo, ratiocinor*, quod à σὺν, et λέγω, *colligo*.

"Ασυλον, ου, τὸ, *Asylum, locus sacrosanctus*, sub. τέμενος, vel χωρίον· ab

"Ασυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et ἀσύλητος, *inviolabilis, inspoliatus*; *a violentiâ tutus, sacer*: ex *a* priv. et σύλη, *spolium*.

'Ασύμβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *immunis, qui nihil symboli affert, qui nihil in medium attulit*; item *inutilis*: ab *a* priv. et σύμβολον, qu. à σὺν, et βάλλω, *jacio*.

'Ασύμβουλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *expers consilii, inconsultus*. Th. βουλὴ, *consilium*.

'Ασυμμετρία, ȣ, ας, ἡ, *proportionis carentia*; *chorda in circulo*: ab

'Ασύμμετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inconcinnus, incongruus, immoderatus*: ab *a* priv. σὺν, et μέτρον, *mensura*.

'Ασυμπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui non compatitur*; item *affectuum expers, durus, immitis*.

'Ασυμπαθῶς, adv. *sine ulla commiseratione*.

'Ασύμφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *incommodus, noxius*: ex *a* priv. et σύμφορος, *commodus*. Th. φέρω.

'Ασυμφωνία, ας, ἡ, *discrepantia*: et

'Ασύμφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *absonus, discors*; *abhorrens, dissentiens*: ex *a* priv. σὺν, et φωνὴ, *sonus, vox*.

'Ασύνδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non copulatus, irreligatus, solutus, dissociatus, conjunctione carens*.

'Ασύνδετον, ȣ, τὸ, figura quæ *dissolutio* dicitur; cui πολυσύνδετον opponitur: ab *a* priv. et σύνδετος, quod à συνδέω, *copulo*; ex σὺν, et δέω, *ligo*.

'Ασυνέθεια, ας, ἡ, *insolentia*: ab

'Ασυνέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *insuetus, insolens*: ex *a* priv. σὺν, et ἔθος, εος, τὸ, *mos, ritus*.

'Ασυνεσία, ας, et ἀσύνεσις, εως, ἡ, *insania, inscitia, stultitia*: et

'Ασυνετέω, -ῶ, f. ήσω, *desipio, non intelligo*: et

'Ασύνετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *desipiens, amens*: ab *a* priv. et συνετὸς, *intelligens*, quod à συνίημι, *intelligo*. Th. ἴσημι, *scio*.

'Ασυνθεσία, ας, ἡ, *violatio fæderis*.

'Ασυνθετέω, f. ήσω, p. ἠσυνθέτηκα, *reprobo*.

'Ασύνθετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *non compositus* aut *concertus, simplex*; *fædifragus*: ex *a* priv. et συντίθημι, *compono, paciscor*. Th. τίθημι, *pono*.

'Ασύντακτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inordinatus*; item *immunis à muneribus*; *in nullum ordinem ascriptus*: ex *a* priv. σὺν, et τάσσω, *ordino*.

'Ασυντέλεϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *imperfectus, ad finem non perductus*: et

'Ασυντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *imperfectus, inutilis*; *immunis*: ex *a* priv. σὺν, et τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

'Ασυρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *scelestus, temerarius*.

'Ασύϛατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui consistere nequit, non cohærens, parùm sibi constans*: ex *a* priv. et συνίϛημι. Th. ἵϛημι, *sto*.

'Ασύφηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vilis, abjectus*: ab ἄτω, f. ἄσω, p. ἦκα, *noceo*, et φῆλος, *impostor*. Alii interpretantur etiam, *stolidus*, et derivari posse credunt ab *a* priv. et σοφὸς, *sapiens*, *o* in *υ* verso Æol.

"Ασυχα, Dor. pro ἥσυχα, adv. pro ἡσύχως, *quietè* Th. ἥσυχος. Hinc

'Ασυχία, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, *quies*.

'Ασύχιμος, ω, ὁ, Dor. pro ἥσυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, undè ἡσύχιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *quietus*.

'Ασύχιος, Dor. pro ἡσύχιος, idem

'Ασφάλαξ, ἄκος, ὁ, pro ἀσπάλαξ, ἄκος, (π verso in φ) ὁ, *talpa*: à σπάω, *traho*.

'Ασφάλεια, ας, ἡ, *securitas*; *cautio*; *fides publica*; *firmitas, veritas*: ab ἀσφαλὴς, q. ab *a* pr. et σφάλλω, *supplanto, fallo, everto*.

'Ασφαλὲς, neut. g. ἀφαλεῖς, nom. pl. masc. ἀσφαλέως, Ion. *tutò, facilè*, pro ἀσφαλῶς· ab ἀσφαλὴς.

'Ασφαλέϛατος, *certissimus*; superl. ἀσφαλέστερος, compar. ab

'Ασφαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *certus, minimè lubricus*; *tutus à lapsu, firmus, cautus*. Th. σφάλλω.

'Ασφαλίζω, *confirmo*; *propulso, munio, stabilio*, f. ίσω, p. ἠσφάλικα, p. ind. pass. ἠσφάλισμαι, a. 1. in dic. pass. ἠσφαλίσθην, inf. ἀσφαλισθῆναι, a. 1. ind. m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, *adstrinxit*, et in 3. pl. ἠσφαλίσαντο, a. 1. imperat. m. ἀσφάλισαι, ἀσθω, et in 2. pl. ἀσφαλίσασθε, *munite*.

'Ασφαλτίτης, ȣ, ὁ, et -τῖτις, ιος, vel ῖδος, ἡ, scil. λίμνη, *bitumen fundens*.

'Ασφαλτῖτις λίμνη, *Mare mortuum*: ab

"ΑΣΦΑΛΤΟΣ, ȣ, ἡ, *bitumen*.

'Ασφαλτόω, fut. ώσω, *bitumine illino*.

'Ασφαλῶς, adv. *tuto, facilè*; *firmitèr, certè*: ex *a* pr. et σφάλλω, *supplanto*, fut σφαλῶ, perf. ἔσφαλκα· præt. indic. pass. ἔσφαλμαι· hinc σφάλμα, ατος, τὸ, *lapsus, error*.

'Ασφαραγεῖν, præs. inf. act. *validè strepere*: ex *a* intens. et σφαραγέω, f. ήσω. quod à σφάραγος, ȣ, ὁ, *sonus, qui gutture emittitur*.

'Ασφάραγος, ȣ, ὁ, *gula, guttur, sonus, strepitus*; *asparagus*; ἀπὸ τῦ σφαραγεῖν, *sonare*. Th. σφάραγος, *guttur*, &c.

'ΑΣΦΟ'ΔΕΛΟΣ, ου, ὁ, *Asphodelus*, plantæ genus.

'Ασφοδελὸς, adj. qu. d. *asphodelosus*; idem quod ἀσφοδελώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Didym. in Odyss. δ'.

'Ασχαλάα, Poët. pro ἀσχαλᾷ, ab ἀσχαλάω, idem quod

'ΑΣΧΑ'ΛΛΩ, et ἀσχᾰλάω, -ῶ, *mæreo, doleo, ægrè fero, succenseo*; præs. imperat. ἄσχαλλε, fut. ἀλῶ, vel ήσω, perf. αλκα, vel ηκα· præs. inf. act. ἀσχαλᾷν, -αλλεῖν qu. ab ἄχος, interjecto σ, adeo ut ἀσχάλλειν sit, ἄχεος ἅλις ἔχειν, *affatim doloris habere.*

"Ασχετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *intolerabilis, qui cohiberi nequit*: dicitur et ἀάσχετος ex α priv. et σχέω, seu ἔχω, *coërceo.*

'Ασχημονέω, -ῶ, *indecorè ago*, fut. ήσω, perf. ἠσχημόνηκα, a. 1. ind. act. ἠσχημόνησα, a. 1. inf. act. ἀσχημονῆσαι· et

'Ασχημόνως, adv. *indecorè*; item

'Ασχημοσύνη, ης, ἡ, *fœda actio, cum turpissimis gestibus*, et

'Ασχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *turpis, indecorus*: ex α priv. et σχῆμα. Th. ἔχω, *habeo.*

'Ασχολεῦμαι, -οῦμαι, *occupatus sum*, præs. ind. pass. ἀσχολεοίμεθα, 1. pl. præs. opt. pass. et

'Ασχολέω, fut. ήσω, p. ἠσχόληκα, *exerceo, occupo, negotium facesso.*

'Ασχολία, ας, ἡ, *occupatio*: ex α priv. et σχολὴ, *otium.*

"Ασχολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui non habet otium, occupatus*: ab eod. Th.

"Ασω, *contristeris*, ab ἀσάω, -ῶ, 2. sing. præs. imperat. pass. (vel Dor. pro ᾄσω, f. 1. ab ᾄδω, *cano*) ab ἀσάομαι, *nauseo*, q. v. Th. ἄδω, *satio.*

'Ασωτία, ας, ἡ, *profusio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita dissoluta*: ab

"Ασωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui servari nequit, luxuriosus, perditus*: ex α priv. et σώζω, *conservo*, q. d. non servatus. Hinc

Ἀσώτως, adv. *profusè, perditè.*

'Αταισι, dat. pl. Ion. pro ἄταις, ab ἄτη, ης, ἡ, *damnum*: ab ἀτάω, *lædo.*

'Ατακτέω, -ῶ, *inordinatè me gero*, f. ήσω, p. ἠτάκτηκα, a. 1. ind. act. ἠτάκτησα· ἀτακτοῦν, præs. part act. neut. g. ex α priv. et τάσσω, *ordino.*

"Ατακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *perturbatus, inordinatus, petulans, confusione gaudens*: et hinc

'Ατάκτως, adv. *inordinatè, incompositè, petulanter*: ab eod. Th.

'Αταλαίπωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *molestiis carens*; item *facilis, manifestus, iners*. ab α priv. et ταλαίπωρος q. τλάων πῶρον, *luctum ferens.*

'Αταλάντη, ης, ἡ, *Atalanta*, nomen proprium mulieris.

'Ατάλαντος, ου, ὁ ϗ ἡ, *paris ponderis; æqualis, par, similis; incomparabilis*. Th. τάλαντον, *statera, talentum.*

'Αταλάφρων, ὁ ϗ ἡ, *infans, puerilis sapiens, tenellus, impotens*: ab α priv. et ταλάω, *patior*, et φρὴν, *animus*; vel potiùs ab ἀταλὸς, *tener*, et φρὴν, *mens, animus.*

'Ατάλλω, seu ἀττάλλω, fut. ἀλῶ, *cresco, adolesco, delicatè more pueri alor, lusito, exulto*; dicitur et ἀτιτάλλω· ab

'ΑΤΑ'ΛΟΣ, ἡ, ὸν, *tener, mollis, juvenilis*: q. ab α priv. et ταλάω, *perfero*, qu. nondum potens ferre multa.

'Αταξία, ας, ἡ, *confusio*; item *incontinentia, ordinis in militiâ desertio*: ab α priv. et τάξις, quod à τάττω, *ordino.*

'Ατάομαι, fut. 1. med. ήσομαι, p. ind. pass. ἤτημαι, *patior, damnum*: ab ἀτάω, *lædo*, q. v.

'ΑΤΑ'Ρ, *sed, ut, verùm, cæterùm, propterea*, Poet. pro quo aliquando αὐτὰρ· ἀτὰρ οὖν, *quamobrem.*

'Ατάρᾰχος, ὁ ϗ ἡ, *sedatus ac defæcatus, intrepidus, imperturbatus.*

* 'Αταράχως, *intrepidè, sine pavore.*

'Ατάρβᾰτος, ω, vel οιο, Dor. et Ion. pro

'Ατάρβητος, seu ἀταρβὴς, ὁ καὶ ἡ, *intrepidus, imperterritus*: quod ex α priv. et ταρβέω, *timeo*. Th. τάρβος, *terror.*

'Ατάρμυκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui oculos non claudit; non connivet; intrepidus, impavidus*: ex ἄτερ et μύω, vel α priv. et ταρμύσσω, *terreo.*

"Αταρον, ου, τὸ, *ferrum in modiolo rotæ*: ab α priv. et τείρω, *tero*; τρίβει τὸν ἄξονα.

'Αταρπιτὸς, et ἀταρπὸς, vide in ἀτραπιτὸς, et ἀτραπός.

'Αταρτηρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, vel -ρὸς, -ρὰ, -ρὸν, *noxius, damnosus, contumeliosus*: ex α priv. et ἀτηρὸς, *noxius*. Th. ἄτη, *damnum*, quod ab ἀτάω, *lædo.*

'Ατάρχυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insepultus*; ex α priv. et ταρχύω, *sepelio.*

'Ατασθαλία, ας, ἡ, *improbitas, vecordia, amentia, petulantia*; ἀτασθαλίῃ, dat. sing. Ion. quod ἄτη θαλίας· et

'Ατασθάλλω, f. ἀλῶ, præt. κα· et ἀτασθαλέω, fut. ήσω, p. ηκα, *ineptè ago, protervè me gero*: ab

'ΑΤΑ'ΣΘΑΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *sceleslus, injustus, impius, perniciosus, magnorum, malorum auctor*; q. ἄτας θάλλων, à quo quasi mala germinant.

"Ατᾰφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sepulchro carens, insepultus, inhumatus*: ex α priv. et τάφος, *sepulchrum*, quod à θάπτω, *sepelio.*

'Ατᾶχος, Dor. pro ἢ τάχος, *quàm celerrimè.*

'ΑΤΑ'Ω *lædo, noceo*, f. ήσω, perf. ἤτηκα· hinc ἄτη, ἀτηρὸς, de quibus infra.

"ΑΤΕ, *utpote, quippe, quia, quasi, quum, veluti*; ἀτεδὴ, *utpote, quippe*, et Dor. pro ὅτε, *quum*; sed ᾆτε, Dor. pro ᾗτε, *ubi.*

"Ατεγκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *non tinctus et madefactus; qui tingi et humectari nequit: cujus animus moveri non potest, durus, rigidus*. Th. τέγγω, *tingo.*

'Ατέειν, Ion. pro ἀτᾶν. Vide ἀτάω, *lædo.*

'Ατειρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indomitus*: ex α priv. et τείρω, *domo.*

'Ατείχιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sine muris, non muritus*: ex α priv. et τεῖχος, *murus.*

"Ατεκνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *liberis*, seu *prole carens*, sive *sterilis*, sive *orbus*: ex α priv. et τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *pario.*

'Ατεκνόω, f. ώσω, *liberis et prole orbo; sterilem efficio*: ab eod. Th.

'Ατέλεια, ας, ἡ, et ἀτελίη, Ion. *imperfectio*; item *immunitas à publicis vectigalibus et tributis*: ab α priv. et τέλος, *finis, vectigal.*

'Ατέλεστα, adv. *frustrà sine fine*: ab eod.

'Ατέλεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infectus rudis; infinitus, non initiatus*; item

'Ατελεσφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad maturitatem non perductus*: ex α priv. τέλος, et φέρω, *fero.*

'Ατελεύτητος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *imperfectabilis, interminatus; fine carens, æternus*: ex α priv. et τελευτάω, *finio*: ab eod.

'Ατελήιη, ης, ἡ, Ion. pro ἀτέλεια.

'Ατελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *irritus, immunis; inanis, qui nihil perficit, imperfectus*; sic Pindarus, ἀτελῆ νόον, appellat mentem, quæ nihil eorum perficit quæ sibi peragenda proposuit: ab α priv. et τέλος, *finis*; item *à pendendo vectigali immunis*: ex α priv. et τέλος, *vectigal.*

'ΑΤΕ'ΜΒΩ, f. ψω, p. φα, *tristitiâ afficio; privo*: q. ab ἄτη, et ἐμβαίνω, *in cladem* quasi *incido.*

'Ατενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *fixus, obstinatus, intentus*: ex α intens. pro ἄγαν, *valdè*, et τείνω, *tendo*: hinc

'Ατενίζω, *oculos in aliquem defigo*, fut. ίσω, p. ἠτένικα, a. 1. inf. act. ἀτενίσαι, part. ἀτενίσας, αντος.

'ΑΤΕΡ, ἄτερθε, et ἄτερθεν, *sine, citra, extra, præter, absque*, cum. gen. idem quod ἄνευ, χωρίς.

'Ατεράμνω, *duri*, gen. sing. Dor. pro ἀτεράμνου· ab

'Ατέραμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *durus, incoctilis, insuperabilis*: ex α priv. et τέραμνος, *mollis, coctu facilis*. Th. τείρω, *tero.*

'Ατεραμνότης, ητος, ἡ, *durities*: ab eod. Th.

'Ατεράμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἀτέραμνος· ab α priv. et τεράμων, idem ac τέραμνος, et ab eod. Th.

"Ατερθα, Æol. pro ἄτερθε, seu ἄτερθεν, *absque, sine*. Th. ἄτερ.

"Ατερος, *alter*, Att. pro ὁ ἕτερος, sic porrò ἅτεροι, pro οἱ ἕτεροι.

'Ατερπῆ, acc. sing. ab

'Ατερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ingratus, insuavis, injucundus*: et

"Ατερπος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ab α priv. et τέρπω, *delecto.*

'Ατερψία, ας, ἡ, et ἀτερψίη, της Ion. *molestia*: ab eod.

'Ατεχνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *rudis, impe-*

ritus, qui est sine arte vel fraude: ex *α* priv. et τέχνη, *ars, fraus*.

'Ατεχνία, ας, ἡ, *imperitia*: et

'Ατεχνος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *inartificialis, callidus, imperitus*: ex *α* et τέχνη.

'Ατεχνῶς, *verè, certè, valdè, simpliciter*, adv.

'Ατέχνως, *imperitè, negligenter, sine artificio*: ab *α* priv. et τέχνη, ης, ἡ, *ars, fraus*.

"Ατη, ης, ἡ, *damnum, noxa, peccatum*: dat. pl. Ion. ἄτῃσιν, pro ἄταις. Th. ἀτάω, *lædo*.

'Ατημελέω, -ῶ, f. ήσω, perf. ηκα, *negligo*.

'Ατημελέως, ἀτημελῶς, vel ἀτημελήτως, adv. *inscitè, negligenter*; item

'Ατημέλητος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *neglectus, inornatus*: et

'Ατημέλεια, seu ἀτημελία, ας, ἡ, *negligentia*: ab

'Ατημελὴς, ὁ ϰ ἡ, *neglectus, inornatus*: quod ex *α* priv. et τημελὴς, *diligens*. Th. μέλει, *curæ est*, impers.

'Ατηρὸς, ρὰ, ρὸν, et ἀτηρὴς, έος, ὁ, ϰ ἡ, *noxius, contumeliosus*: in acc. pl. f. g. ἀτηρὰς, *perversas*: ab ἀτάω, *lædo*.

'Ατθὶς, ἴδος, *Althæa*, Orithyia, nomen propr.

'Ατίει, *contemnit*, 3. sing. indic. præs. act. ab ἀτίω· quod ex *α* priv. et τίω, *honoro*.

'Ατίζω, f. ἴσω, p. ικα, *vilipendo, privo*: ex *α* pr. et τίω, *honoro*, quod vide.

'Ατιθάσσευτος, ϐ, ὁ, ϰ ἡ, *qui mansuefieri nequit, intractabilis, indomitus*: ab *α* priv. et τιθασσεύω, *mansuefacio, mansuetus*.

* 'Ατίθασσος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *asper, intractabilis*.

'Ατῑμᾱγέλας, Dor. pro ἀτῑμᾰγέλης, ϐ, ὁ, *qui spernit gregem*: hinc ἀτιμαγελεῖν, præs. inf. act. contr. *gregem contemnere*, et ἀτιμαγεῦντες, præs. part. act. pro -οῦντες, Dor. ab ἀτιμᾷν ἀγέλην.

'Ατιμάζεσκε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. et Poët. pro ἠτίμαζε· ab

'Ατῑμάζω, *honore privo, contumeliâ afficio*, f. άσω, p. ἠτίμακα, p. ind. pass. ἠτίμασμαι, a. 1. indic. pass. ἠτιμάσθην, a. 1. inf. pass. ἀτιμασθῆναι, idem qu. ἀτιμάω, et ἀτιμόω· ab *α* priv. et τίω, *honoro*.

'Ατῑμασμὸς, ϐ, ὁ, id. quod ἀτιμία.

'Ατιμαστέον, adj verbale, *quod debet contemni*: ab ἀτιμάζω, q. v.

'Ατῑμάω, f. ήσω, p. ηκα, *despicio, vitupero, dehonesto*: ab ἄτιμος, *inhonestus*, q. v.

'Ατίμητος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *inhonoratus, contemptus*; item *inæstimabilis*: ab eod. Th.

'Ατιμία, ας, ἡ, *ignominia, infamia, dedecus*; et ἀτιμασμὸς, οῦ, ὁ, idem: ab eod. Th.

"Ατῑμος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *ignominiosus, inhonoratus, cui aditus ad honores non patet*: ab *α* priv. et τίω, *honoro*; undè

'Ατιμότατος, *inhonoratissimus*, superl. ab ἄτιμος· comp. ἀτιμότερος· ab *α* priv. et τίω, *honoro*.

'Ατιμόω, idem quod ἀτιμάω, et ἀτιμάζω, *ignominiâ afficio, infamiâ noto*, f. ώσω, p. ἠτίμωκα, perf pass. ἠτίμωμαι, part. ἠτιμωμένος· ab eod. Th.

'Ατιμώρητος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *inultus, impunitus*: et

'Ατιμωρήτως, et ἀτιμωρητὶ, adv, *impunè*: ab *α* priv. et τιμωρέω, *punio*, q. ab ὁράω, *animadverto*.

* 'Ατῑμως, adv. *sine honore, cum infamiâ*: ab ἄτιμος.

"Ατιν', pro ἅτινα, *quæ*, nom. plur. neut. ab ὅστις.

"Ατις, pro ἥτις, Dor. *quæ*.

'Ατίταλλ', pro ἠτίταλλε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. ab ἀτιτάλλω, *delicatè nutrio*.

'Ατιταλλέμεναι, Dor. pro ἀτιτάλλειν, pro ἀτάλλειν· ab

'Ατιτάλλω, idem quod ἀτάλλω, per Epenth. τοῦ τι, *delicatè nutrio, curo*, vel *augeo*. Th. ἀταλὸς, *mollis, tener*.

"Ατῐτος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *inultus, impunitus; inhonoratus*: ab *α* priv. et τίω, *punio*.

'Ατλαγενέων, gen. pl. ab

'Ατλαγενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *Atlante genitus*: ab "Ατλας, αντος, ὁ, *Atlas*, et γείνομαι, *nascor*.

"Ατλας, αντος, ὁ, *Atlas*, nomen proprium; extrema colli vertebra qui aliquid more Atlantis cœlifri fulcit; statua aliquid capite sustinens; qui non est audax; qui nihil patitur: ex *α* priv. vel pleon. et τλῆμι, *perfero*.

"Ατλᾱτος, ω, ὁ, Dor. pro ἄτλητος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *intolerabilis*.

"Ατλαντις, ἴδος, ἡ, *filia Atlantis*. Th "Ατλας.

"Ατλητα, nom. pl. neut. g. *intolerabilia*; ἀτλήτῳ, dat. sing. ab

"Ατλητος, ϐ, et Dor. ἄτλᾱτος, ω, ὁ ϰ ἡ, *intolerabilis, intolerandus*: ab *α* priv. et ταλάω, seu τλῆμι, *perfero*.

'ΑΤΜΕ'ΝΟΣ, ϐ, ὁ, et ἀτμὴν, ένος, ὁ, *famulus, servus; subjectus alterius potestati*.

'Ατμὴ, ῆς, ἡ, *vapor*: ab ἀτμὸς, q. v.

'Ατμίζω, f. ίσω, perf. ικα, *vaporo, exhalo*. Th. ἀτμὸς, *vapor*.

'Ατμὶς, ἴδος, ἡ, et

'ΑΤΜΟ'Σ, ϐ, ὁ, *flatus, vapor, halitus, fumus*: q. ab ἄω, *spiro*: hinc ἀτμὴ, ἀτμὶς, et ἀτμίζω· de quibus suprà.

'Ατόλμᾱτος, ω, ὁ, Dor. pro ἀτόλμητος, ϐ, ὁ, *non audendus, non sustinendus*: ab *α* priv. et τόλμα, *audacia*.

"Ατμος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *insectilis, individuus*; ἄτομοι, αἱ, *minuta corpuscula*; ἐν ἀτόμῳ, *in momento, illicò*; ab *α* priv. et τέμνω, *seco*; p. ind. med. τέτομα· hinc per Metath. Angl. A MOTE vel AN ATOM.

'Ατονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *deficio, infirmus sum, langueo*: ab *α* priv. et τόνος, *tonus*, quod à τείνω, *tendo*.

'Ατονία, ας, ἡ, *defectus, languor, infirmitas*: ab eod.

'Ατοπία, ας, ἡ, *insolentia, turpitudo, absurditas; inconvenientia, obscuritas*: ab

"Ατοπος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *insolens, inconveniens, importunus, absurdus, improbus*: ab *α* priv. et τόπος, *locus*: hinc

'Ατόπως, adv. *absurdè, inconvenienter*.

"Ατος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *insatiabilis*, per Crasin pro ἄατος· ab *α* priv. et ἄδω, *satio*.

'ΑΤΡΑΚΤΟΣ, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *fusus, colus; sagitta, jaculum*.

'Ατρακτύλις, et λλὶς, ἴδος, ἡ, *spinæ genus*: ab ἄτρακτος, q. v.

'Ατρᾰπὸς, vel ἀταρπὸς, ϐ, ἡ, *via trita, trames, callis, semita*; legitur et ἀτραπιτὸς, et ἀταρπιτὸς· ex *α* epitat. et τραπέω, *calco*.

'ΑΤΡΑ'ΦΑΞΙΣ, εως, ἡ, et ἀτράφαξυς, ύος, ἡ, *atriplex*, oleris genus.

'Ατρειίδαι, ῶν, οἱ, Doricè pro 'Ατρεῖδαι, *Atridæ*.

'Ατρεΐδα, *Atridæ*, dual. num. ab

'Ατρεΐδης, ϐ, ὁ, 'Ατρέως παῖς, *Atrei filius, Atrides*; ut *Agamemnon et Menelaus*; 'Ατρεΐδῃσ', dat. plur. Ion.

'Ατρείων, ωνος, ὁ, id. ac 'Ατρεΐδης, *Atrides*, nom. propr.

'Ατρέκεια, ας, ἡ, et ἀτρεκίη, Ion. *veritas, certitudo, perspicuitas*: ab ἀτρεκὴς, *verus*.

'Ατρεκέστατα, nom. plur. neut. superlat. ab

'ΑΤΡΕΚΗ'Σ, έος, ὁ ϰ ἡ, *verus, accuratus, certus*; q. ab *α* pr. et τρέω, *trepido*; quia verax intrepidus esse potest. Hinc adv.

'Ατρεκῶς, et Ion. ἀτρεκέως, *verè, certè*.

'Ατρέμα, et ἀτρέμας, adv. *quietè, tacitè, sine aliquo motu; intrepidè*: ab ἄτρομος, *intrepidus*, quod ab *α* priv. et τρέω, *tremo, trepido*.

'Ατρεμέεσθαι, præs. infin. pass ἀτρεμέωσι, 3. pl. præs. sub. act. ab

'Ατρεμέω, *immotus maneo*, f. ήσω p. ἠτρέμηκα· ex eod. Th.

'Ατρεμία, ας, ἡ, *audacia, quies* q. non trepidatio: ab eod. Th.

'Ατρεμίζω, f. ίσω, *stabilio, firmo* item id. qu. ἀτρεμέω, q. v.

"Ατρεπτος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *immotus, immutabilis, firmus, rectus*: et

'Ατρέπτως, adv. *immutabiliter, rectè*. Th. τρέπω, *verto*.

'Ατρεὺς, έως, ὁ, *Atreus*, nomen propr.

'Ατρῑβὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *non tritus, inusitatus*; item *inexercitatus, imperitus*. Th. τρίβω, *tero*.

"Ατριπτος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, idem ac ἀτρῑβής· item *indomitus*, et *laboris inexpertus*: ab eod. Th.

"Ατρῐχος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *capillis carens, sine capillis*; ἄτριχα, neut. pl. ex *α* priv. et θρὶξ, τριχὸς, *capillus*.

'Ατρομέω, -ῶ, f. ήσω, *non tremo*. et

"Ατρομος, ϐ, ὁ ϰ ἡ, *intrepidus*: ex *α* priv. et τρομέω, *trepido*.

*Ἄτρεπτος, ου, ὁ ἡ ἡ, immutabilis, perpetuus, æternus; rigidus, inexorabilis; ἡ, una Parcarum, Atrops; quòd averti, sive exorari, nequeat: ex α priv. et τρέπω, verto.

Ἀτροφέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, tabesco, non nutrior languesco: et

Ἀτροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; item tabes, morbus ab

Ἄτροφος, ου, ὁ ἡ ἡ, impastus; item non alens: ex α priv. et τροφὴ, alimentum. Th. τρέφω, nutrio.

Ἀτρυγέτου, ου, ὁ ἡ ἡ, gen. sing. et Ion. ἀτρυγέτοιο, sterilis, infructuosus: ex α priv. et τρυγὴ, fructus.

Ἄτρυτος, ου, ὁ ἡ ἡ, indefessus, indomitus, vehemens, ingens; item, purus, sine fæce; ex α priv. et τρύω, tero.

Ἀτρυτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ, (idem qu. ἀτειρὴς, ἢ ἄτρυτος,) indomita: ab eod. Th.

Ἄτρωτος, ου, ὁ ἡ ἡ, invulneratus, illæsus, inoffensus: ex α priv. et τιτρώσκω, vulnero.

ΑΤΤΑ, Atticum pro ἅσσα, ων, τὰ, vel ἅτινα, quæcunque; cum leni spiritu ἄσσα, Att. ἄττα, pro τινὰ, quædam, sumitur: et ἀττὰ, pro ποτὲ.

Ἄττα, ὁ, pater; est enim vocabulum quo juniores compellant senes, sodes, amabo, pater, Lat. attæ, senes.

ΑΤΤΑΓΗ͂Ν, ῆνος, ὁ, et Atticè ἀττάγας, seu ἀτταγᾶς, avis picto dorso; interpretatur et gallinago; et rusticula, et coturnix.

ΑΤΤΑ΄ΚΗΣ, ου, ὁ vel ἀττακὸς, ῦ, ὁ, reptile, quod quatuor ingrediens pedibus saltitat: ab ἄττω.

Ἀττάλεια, ας, ἡ, Attalia, nom urbis in Pamphylia. Heb. tempus Domini.

Ἀτάλλω, f. ἀλῶ, delicatè nutrio. Vide in ἀτάλλω· ab ἀταλὸς, tener, mollis.

Ἀττανίτης, et ἀττανίτης, ου, ὁ, et ἄττανον, ου, τὸ, placenta in sartagine fricta.

ΑΤΤΑ΄ΡΑΓΟΙ, ων, οἱ, pustulæ, crustulæ: fragmenta minuta, ex pane nimiùm cocto, decidentia.

ΑΤΤΑΤΑΙ͂, interjec. atat!

ΑΤΤΕ΄ΛΑΒΟΣ, sive ἀττέλεβος, ου, ὁ, locustæ species.

Ἀττικίζω, f. ίσω, p. ικα, partes Atheniensium sequor, Atticorum dicendi genus imitor: et

Ἀττικισμὸς, ῦ, ὁ, sermo Atticus, Attica dialectus: ab

Ἀττικὸς, ὴ, ὸν, Atticus, a, um, et in f. g. Ἀττικὴ, ῆς, ἡ, Attica, ager Atticus; Ἀττικὴ πίστις, proverb. de iis qui inviolatè fidem servant

Ἇττον, Att. pro ἇσσον, propiùs, id. q. ἐγγύς.

ΑΤΤΩ prosilio. impetum facio, irrumpo, exsilio, tripudio: quod ex ἀΐσσω, prosilio, ruo.

ΑΤΥ΄ΖΩ, terreo, perturbo, obstupefacio, f. ύξω, p. χα· præs. ind pass. ἀτύζομαι, timeo, consterno: præs. part. pass. ἀτυζόμενος, ου, ὁ, exterritus, timens.

Ἄτυκτος, ου, ὁ ἡ ἡ, infectus; ex α priv. et τεύχω, fabricor, fio; p. ind. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Ἀτυμνιάδης, ου, ὁ, Atymniades, nomen patronym. Mydonis.

Ἀτυχέστατος, infelicissimus, superl. in compar. ἀτυχέστερος, ab ἀτυχὴς· quod ab

Ἀτυχέω, -ῶ, f. ήσω, miser sum, non assequor. Th. τύχη, fortuna. Hinc

Ἀτύχημα, ἄτος, τὸ, miseria, infortunium, scelus; dat. plur. ἀτυχήμασιν.

Ἀτυχὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, infelix; item impos voti; scelestus.

Ἀτυχία, ας, ἡ, miseria, infortunium: ab ἀτυχὴς, quod ab α priv. et τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω.

Ἀτυχοῦσα, ης, ἡ, præs. part. act. fœm. g. ab ἀτυχέω, q. v.

ΑΥ͂, rursùm, retrò, vice versâ; vicissim; verò, pro δὲ· αὖ αὖ, vox ficta latratum canis exprimens; αὖτε, et αὖθις, idem.

Αὖ', apud Cretenses pro ἀλ'· ut αὖκα pro ἀλκὰ, &c.

Αὐαίνω, f. ανῶ, exsicco. Vide in αὐάνθην.

Αὐάλεος, έα, εον, siccus, squalidus, idem quod αὖος. Th. αὔω, sicco

αὐάνθην, arefactus sum, Ion. a. 1. ind. pass. αὐανθεὶς, a. 1. part. pass. ab αὐαίνω, arefacio. Th. αὔω, arefacio.

αὔανσις, εως, ἡ, ariditas, senium et tabes plantarum; est in stirpibus, quod in animalibus γῆρας.

Αὐάτα, ας, ἁ, Dor. et Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, damnum, calamitas.

Αὐγάζομαι, f. άσομαι, p. σμαι, video, illustror, respicio, splendeo, contemplor.

Αὐγάζω, illustro, video, illucesco. f. άσω, p. ηὔγακα· a. 1. ind. act. ηὔγασα, præs. ind. pass. αὐγάζομαι, illustror; p. indic pass. ηὔγασμαι· hinc

Αὔγασμα, ἄτος, τὸ, splendor. Th. αὐγή.

Αὐγασμὸς, ῦ, ὁ, idem, et ab eod Th.

Αὐγαῖς, dat. pl. ab αὐγὴ, q. v.

Αὐγάσδεο, Dor. pro αὐγάζεο, et hoc Ion. pro αὐγάζου. inspice. 2. sing. præs. imperat. m. vel pass. verbi αὐγάζομαι, video. Th. αὐγή.

Αὐγάσεαι, respicies, Ion. pro αὐγάσῃ, 2. pers. sing. f. 1. ind. m. ab αὐγάζομαι, video.

ΑΥΓΗ͂, ης, ἡ, splendor, lux, oculus, radius, diluculum: qu. ab αὔω, splendeo.

Αὐγοῦστος, Augustus, Lat. augens. Σεβαστὸς.

Αὐδάξασθαι, Ion. pro αὐδήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi αὐδάω, loquor. Th. αὐδὴ, vox.

Αὐδάσομαι, Dor. pro αὐδήσομαι, f. 1. ind. m. verbi αὐδάομαι, loquor. Sic αὐδάσας. ασα, Dor. pro αὐδήσας, a. 1. part. act. ab

Αὐδάω, f. ήσω, p. ηὔδηκα, vocem edo loquor; item alloquor: ab

ΑΥ΄ΔΗ͂, ῆς, ἡ, vox, oratio, sermo: nuncium: q. ab αὔω, clamo.

Αὐδήσασχ', pro αὐδήσασκε, pro ηὔδησε, vociferabitur, 3 sing. a. 1. ind. act. Ion. per Epenthesin τῦ ασκ, ab αὐδάω, q. v.

Αὔην, acc. sing. fœm. ab αὖος η, ον, siccus. Th. αὔω, sicco.

Αὖθ', pro αὖθι, vel αὖθις, iterum, rursus; posthàc, in posterum; retrò, pòst: hinc ὁ, ἡ, τὸ, αὖθις. posterus, sequens: et pro ἔπειτα, deinde, ab αὖ, idem Attice scribitur per θ, Ion. verò per τ.

Αὐθάδεια, et αὐθαδία, ας, ἡ, arrogantia, morositas, amor sui; pertinacia, temeritas: ab

Αὐθάδης, εος, ὁ ἡ ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἀδῶν, sibi placens, qui seipsum admiratur, superbus, contumax: ex αὐτὸς, ipse, et ἁδέω. placeo, τ mutato in θ, obsequentem aspiratam.

Αὐθαίρετος, ου, ὁ ἡ ἡ, ultroneus, voluntarius: ex αὐτὸς, et αἱρετὸς, q. v. hinc

Αὐθαιρέτως, adv. spontè, ultrò.

Αὐθέκαστος, ου, ὁ ἡ ἡ, justus, severus. Th. ἕκαστος.

Αὐθεντέω, -ῶ, auctoritatem usurpo in aliquem, cum gen. auctorem me præbeo, f. ήσω, p. ηὐθέντηκα· ab

ΑΥ΄ΘΕ΄ΝΤΗΣ, ου, ὁ, qui suâ manu se perimit; qu. αὐτοέντης, idem quod αὐτοφόνος, qui suâ manu cædem infert; auctor cædis, et auctor quilibet: ex αὐτὸς, ipse, et ἔντεα, τὰ, arma; item actor, qui suo jure aliquid facit, dominus, Eurip. Supplic. 412, 442. ab αὐτὸς, et ἵεσθαι, qu. αὐτὸν ἕντος, se mittentis, qui seipsum mittit ad negotia, qui liberâ est potestate: hinc

Αὐθεντικὸς, ἡ ον, authenticus. auctoritate justâ munitus: et

Αὐθεντικῶς, adv. cum auctoritate, authenticè.

Αὐθήμερον, adv. eo ipso die: ab

Αὐθήμερος, ου, ὁ ἡ ἡ, eodem die factus, qui est ejusdem diei; subitus, extemporalis. Th. ἡμέρα, dies.

Αὖθι, per Sync. pro αὐτόθι, illic, istic, ibi, hic; item statim, huc; et interdum pro ἔπειτα, deinde.

Αὐθιγενὴς, έος, ὁ ἡ ἡ, indigena, in aliquo loco natus. Th. γίνομαι, nascor

Αὖθις, Ion. αὖτις, et αὖθι, tum αὖτε, rursus, pro αὖ. Vide αὖθ, iterum, &c.

Αὐΐαχος, ου, ὁ ἡ ἡ, clamosus vel clamans ut canes latrantes: ab αὖ, et ἰάχω, clamo.

Αὐλαία, ας, ἡ, locus ante aulam, vestibulum, tentorium; aulæum, cortina: ab αὐλή.

Αὐλαῖος, αία, αῖον, ad aulam pertinens.

Αὐλᾶν. pro αὐλῶν, Dor. gen. pl. ab αὐλὴ, aula.

ΑΥ͂ΛΑΞ, ἄκος, ἡ, sulcus, accus. sing. αὖλακ', pro αὔλακα. Hinc αὐλακίζω, f. ίσω, sulco.

Αὐλάρχης, ου, ὁ, aulæ princeps vel præfectus.

Αὐλεία, ας, ἡ, aulæ janua Th. αὐλὴ, aula.

*Αὔλειον, τὸ, *vestibulum, atrium.*

*Αὔλειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vestibularis, atriensis.*

Αὐλέω, *tibiâ cano*, fut. ήσω, perf. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, ου, ὁ, *tibia.*

Αὐλικὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, vel -ὸς, -ὴ, ὸν, *aulicus*; qui est ex principiis aulæ: ab αὐλὴ, *aula*: vel *fistularis, tibialis, inflandæ tibiæ peritus*: ex αὐλὸς, *tibia, fistula.*

ΑΥΛΗ', ῆς, ἡ, *AULA, domus regia; locus subdialis, atrium, stabulum.* Hinc Angl. HALL.

Αὐλησεῦντι, Dor. pro αὐλήσουσι, *tibiâ ludent*, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi αὐλέω, *tibiâ ludo.*

Αὔλησον, *tibiâ cane*, 2. sing. a. 1. imperat. act. ab αὐλέω, q. v.

Αὐλητὴς, ῦ, ὁ, *tibicen*; ut et αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ, idem et in fœm. g. αὐλητρὶς, ίδος, et αὐλήτρις, ιδος, ἡ, *tibicina, quæ tibiâ canit.* Th. αὐλὸς, *tibia.*

Αὐλητικὸς, ὴ, ὸν, *ad tibias pertinens, tibiarum peritus*: ab eod. Th.

Αὐλίδος, gen. sing. ab Αὐλὶς, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὐλίζομαι, *diversor, fabulor*; imperf. ηὐλιζόμην, ου, ετο· item *dormio, pernocto, castra, loco*, f. ίσομαι, perf. ηὔλισμαι· a. 1. ind. pass. ηὐλίσθην. Th. αὐλὴ, *aula, stabulum.*

Αὖλιν, vel -ιδα, acc. sing. ab

Αὖλις, ίδος, vel ιος, ἡ, *aula, cubile; castra, tentorium, stabulum.* Th. αὐλὴ, *aula.* Est et

Αὐλὶς, ίδος, ἡ, *Aulis*, regiuncula Bœotiæ.

Αὔλιον, ου, τὸ, *stabulum, domicilium.* Th. αὐλὴ, *aula.*

Αὐλίσκοισι, dat. pl. Ion. ab

Αὐλίσκος, ου, ὁ, *parva tibia, fistula*: dim. ab

ΑΥ'ΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *tibia, fistula, follis; pars hastilis, annulus fibulæ; sanguinis è narribus torrens; jaculum, ferrum*; item piscis qui *onax*, sive *dactylus*, dicitur: qu. ab αὔω, vel ἄω, *flo*; hinc αὐλέω, αὐλητὴρ, &c.

"Αὐλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *materiæ expers*, id q. ἀσώματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *incorporeus*: ab α priv. et ὕλη, *materia.*

Αὐλὼν, ῶνος, ὁ, *vallis, convallis, planities, pratum.*

*Αὐλωνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vallis figuram habens, anfractuosus.*

Αὐλώπιδι, *galeæ*, dat. sing. ab

Αὐλῶπις, ίδος, ἡ, *galea*; ab αὐλωπὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *fistulæ similes habens oculos*: ex αὐλὸς, *tibia*, vel *quicquid oblongum est*, et ὤψ, *oculus*, quod ab ὄπτομαι, *video.*

Αὐξάνω, vel αὐξέω, *augeo, cresco*, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα· imperf. vel a. 2. ind. act. ηὔξανον· perf. in l. pass. ηὔξημαι· a. 1. ind. pass. ηὐξήθην· a. 1. pass. sub. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. infin. pass. αὐξηθῆναι. Th. αὔξω.

Αὖξε, *adjuva*, præs. imperat. act. αὔξει, 3. sing. præs. indic. act. ab αὔξω, *augeo*; αὔξεται, *augetur*, 3. sing. præs. indic. pass. ab αὔξομαι· ab eod. Th.

Αὐξηθεὶς, a. 1. part. pass. V. seq.

Αὐξῆσαι, a. 1. infin. act. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. αὐξηθέντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ab αὐξάνω. Th. αὔξω, *augeo.*

Αὔξησις, εως, ἡ, *augmentum, incrementum*. in dat. plur. αὐξήσεσι· ab eod. q. v.

Αὔξηται, *crevit*, Ion. pro ηὔξηται, 3. sing. perf. ind. pass. ab αὐξάνω, *cresco*, q. v.

Αὐξητικὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, vel -ὸς, -ὴ, ὸν, *augendi* vel *crescendi vim habens, qui augetur*: item *augens*: ab eod. q. v.

Αὐξόμενος, *crescens*, præs. part. med. ab

Αὔξω, vel αὐξέω, f. αὐξήσω, perf. ηὔξηκα, *augeo amplifico, cumulo*: idem quod ἀέξω, *augeo*, quod vide.

Αὐόνη, ης, ἡ, *clamor*; item *ariditas, siccitas*: ab αὔω, *clamo* vel *sicco.*

Αὖος, η, ον, vel -ος, -α, -ον, *siccus, aridus*: ab αὔω, *sicco.*

Αὐότεροι, *siccior*, comparat. ab αὖος, *siccus.*

"Αὔπνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vigil, insomnis; in quo somnus non capitur*: q. ἄνευ ὕπνου ex α priv. et ὕπνος, *somnus.*

ΑΥ'ΡΑ, vel αὖρα, ας, ἡ, *ventus levior, aura*; dat. pl. αὔραισιν.

ΑΥ'ΡΙΟΝ, *cras, crastino die; citò*, adv. Undè ὁ, ἡ, τὸ, αὔριον, *crastinus, a, um*, q. ab αὔω, *luceo*. Est lux sequentis diei.

'Αῦσαι, *clamâsse* a. 1. inf. act. verbi ἀΰω, *clamo.*

'Αῦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ἀΰω, per Dialysin. pro αὔω, *clamo*. Sic ἄυσαν, pro ἤυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act.

Αὐσταλέος, έα, έον, *siccus, squalidus*: ab αὖος, q. v.

Αὐστηρία, ας, ἡ, *austeritas, tetricitas*: ab

ΑΥ'ΣΤΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *austerus, severus, agrestis, tetricus, durus*; q. ab αὔω, *exsicco.*

Αὖτ', pro αὖτε, *rursus*

'Αὐτὰ, ᾶς, Dor. pro ἀΰτὴ, ῆς, ἡ, *pugna*, quod vide. At Αὐτὰ, *illa, ipsa*, Dor. pro αὐτή.

Αὐτάγγελος, ου, ὁ, *qui sibi nuncius est, qui ultro nuncius venit*: ex αὐτὸς, et ἀγγέλλω, *nuncio.*

Αὐτάγητος, vel αὐτάγετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sui ipsius admirator*; seipsum ἀγάμενος, i. e. *mirans*: ex αὐτὸς. et ἄγαμαι, *admiror.*

Αὐτάγρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à seipso collectus, sumptus, et electus*: ex αὐτὸς, et ἀγείρω, *congrego.*

Αὐτάγρετα, ων, τὰ, *quæ sunt arbitrii nostri, in potestate nostrâ; ultrò oblata.*

Αὗται, nom. pl. f. g. ab οὗτος, αὕτη, τῦτο, q. v.

Αὐτὰν, acc. sing. fœm. Dor. pro αὐτὴν, *ipsam.*

ΑΥ'ΤΑ'Ρ, *sed, deinde, autem, postquam cæterum*: hinc Angl. AFTER, manâsse videatur; q. αὖτε ἄρ.

Αὐτάρκεια, ας, ἡ, *sufficientia, contentatio*: ab

Αὐταρκέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα *sufficio, satis sum; duro.*

Αὐτάρκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *contentus, sibi sufficiens, opportunus, idoneus.*

Αὐταρκῶς, adv. *sufficienter, satis, commodè*: omnia ex αὐτὸς, *ipse*, et ἀρκέω, *sufficio*, q. v.

Αὐτᾶς, gen. sing. fœm. Dor. pro αὐτῆς.

Αὐτᾶων, *ipsarum*, Dor. pro αὐτῶν, gen. pl. ab αὐτὸς, *ipse*, q. v.

Αὖτε, adv. *rursùs, iterùm, porrò*. Th. αὖ, *rursùs.*

Αὐτέη, έης, Ion. pro αὐτὴ, ῆς, *ipsa*: ab αὐτός.

Αὐτεξούσιος, ὁ ϗ ἡ, *qui sui juris, vel suæ est potestatis*: ex αὐτὸς, et ἐξουσία, *potestas*, quod ab ἔξεστι, *licet*. Hinc

Αὐτεξουσιότης, ότητος, ἡ, *libera potestas.*

Αὐτεπάγγελτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ipse indicens, sponte pollicens, non rogatus*: ex αὐτὸς, *ipse*, et ἐπαγγέλλω, *annuntio*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio.*

'Αΰτευν, Dor. pro ἤϋτεν, *resonabant*; 3. pl. imperf. ind. act. contr. ab

'Αὐτέω, *clamo*; f. ήσω, p. ἤϋτηκα ab αὔω, vel ἀΰω, idem.

Αὐτέων, Ion. pro αὐτῶν, gen. pl f. ab αὐτὸς ἡ, ὁ, *ipse, a, um.*

'Αϋτὴ, ῆς, ἡ, *clamor, vox pugnæ commissæ*: et ex consequenti, pro *pugna*. Th. αὔω, vel ἀΰω, *clamo.*

Αὐτήγε, Att. pro αὐτὴ, *ipsa*: ab αὐτὸς, q. v.

Αὐτήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui suis auribus aliquid audivit*; interdum *qui sui est juris*: ex αὐτὸς et ἤκοα, p. ind. m. verbi ἀκούω, *audio*, q. v.

Αὐτῆμαρ, adv. *eodem die*: ab αὐτὸς, et ἦμαρ, ατος, τὸ, pro ἡμέρα, ας, ἡ, *dies.*

Αὐτῇς, *ipsis*, Ion. pro αὐταῖς, dat. pl. fœm. ab αὐτὸς, q. v

Αὖτι, pro αὐτόθι.

Αὐτίκ', et αὐτίχ', pro

Αὐτίκα, *statim, protinùs, extemplò, actutum; exempli causâ, vicissim*, adv. ab αὐτὸς· ὁ αὐτίκα, *præsens, momentaneus, subitus*; τὸ αὐτίκα, *in præsentiâ*; αὐτίκα νυκτὸς, *statim nocte*, i. e. quum advesperâsset; ὡς αὐτίκα, *quàm celerrimè*; αὐτίκα δὴ, et αὐτίκα γέ τοι, *principio*, vel *jamprimùm*; αὐτίκα μάλα, et δὴ μάλα, *quamprimùm, confestim, brevi admodum, propediem.*

Αὖτις, Dor. pro αὖθις, adv. *rursùm, post, deinceps*. Th αὖ, *rursus.*

ΑΥ'ΤΜΗ', ῆς, ἡ, *halitus, spiritus, vapor*: q. ab αὔω, *spiro.*

'Αϋτμὴν, ένος, ὁ, idem.

Αὐτὸ, τὸ, *ipsum*, absque ν, Att. εἰς, τὸ αὐτὸ, *in unum, in idem, pariter*; κατὰ τὸ αὐτὸ, *simul*; ἐπὶ τὸ αὐτὸ, *in eundem*, vel *in unum locum*; αὐτὸ μόνον, *duntaxat*; ϗ αὐτὸ δὴ τοῦτο, *id ipsum est, sicque res habet.*

Αὐτοβοᾶν, *testari de seipso, suâ voce seipsum prædicare*. Th βοάω.

Αὐτοβοεὶ, *statim ipso clamore, primo impetu*; ἐκ μιᾶς βοῆς, adv.

Αὐτόγα, Dor. pro αὐτόγε, *hic pro fectò, ad eundem locum.*

Αὐτογένεθλος, ε, Αὐτογενὴς, έος, et Αὐτόγονος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *ipse per se genitus, à seipso ortum habens, ingenitus,* i. e. *æternus.* Th. γείνομαι. *gigno, nascor.*

Αὐτόγρἄφος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *manu propriâ scriptus.* Th. γράφω, *scribo.*

Αὐτόγυον, ε, τὸ, pars aratri quod *dentale* vocatur; lignum sc. cui vomer includitur: ex αὐτὸς, et γύα, vel γυῖα, *arvum.*

Αὐτοδιακονία, ας, ἡ, *sui ipsius famulitium*; et

Αὐτοδιάκονοι, ων, οἱ, *ipsi sibi ipsis famulantes, et inservientes*: ex αὐτὸς, et διάκονος· quod à διὰ, et κονέω, *festino.*

Αὐτοδίδακτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *à scipso doctus, suâpte naturâ aliquid faciens.* Th. διδάσκω.

Αὐτοετεὶ, adv. τῷ αὐτῷ ἔτει, *eodem anno.*

Αὐτόθε, vel αὐτόθεν, adv. *ex hoc ipso loco, vel tempore; hinc, inde, illico*; οἱ αὐτόθεν, *illic habitantes*: q. ἐξ αὐτῦ τόπυ, ἢ χρόνυ.

Αὐτόθι, *illic, isthic, ibi, inibi,* adv. ab αὐτός.

Αὐτοῖο, *ipsius,* gen. sing. Ion. pro αὐτῦ· ab αὐτὸς, *ipse,* q. v.

Αὐτοκασίγνητος, ε, ὁ, *frater germanus*: i. e. ex utroque parente. Et αὐτοκασιγνήτη, ης, ἡ, *soror germana*: ab αὐτὸς, κάσις, et γνητὸς, pro γεννητὸς, quod à γίνομαι, omnia q. v.

Αὐτοκατάκρἴτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *suopte judicio condemnatus*: ex αὐτὸς, *ipse,* et κατακρίνω, *condemno.* Th. κρίνω, *judico.*

Αὐτοκέλευστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *injussus, suâ sponte*: ex αὐτὸς, *ipse,* et κελεύω, *jubeo*: et

Αὐτοκελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *qui sponte suâ quid facit*: ex αὐτὸς, et κέλω, seu κέλομαι, *jubeo.*

Αὐτοκρατορἴκὸς, ἡ, ὸν, *ex libero arbitrio manans, imperialis*: et

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, *imperator, qui sui juris est, dux belli, legatus*: acc. pl. αὐτοκράτορας· ex αὐτὸς, et κρατέω, *imperium obtineo.* Th. κράτος, *imperium.*

Αὐτολεξεὶ, adv. *ad verbum, de verbo ad verbum.*

Αὐτόμᾰτα, ων, τὰ, *quæ per se moventur,* ut horologia; et

Αὐτομάτη, sc. ἄρουρα, *spontaneum arvum,* h. e. ager inaratus ferebat fruges; et

Αὐτόμᾰτοι, ων, οἱ, *sponte venientes*: ab

ΑΥ'ΤΟ'ΜᾸΤΟΣ, η, ον, vel ε, ὁ ᾗ ἡ, *ex seipso aliquid faciens, non alieno impulsu; qui per se movetur, aut moveri videtur; spontaneus, ultroneus*: ex αὐτὸς, et μάομαι, *cupio,* vel μάτην, *facilè,* quod ipsum à se *temerè, sine consilio* venit. Hinc

Αὐτομάτως, adv. *sponte, fortuitò.*

Αὐτομέδων, ὁ, *Automedon,* nom.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, *eâdem matre natus, qui vel quæ mores matris refert.*

Αὐτομολέω, f. ήσω, p. ηκα, *transfugio, ad hostes deficio.* Hinc

Αὐτόμολος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *transfuga*: ex αὐτὸς, et μολέω, *vado.*

Αὐτονόη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris, filia Cadmi; *quæ sc. ipsa intelligit*: à νόος, νῦς, *mens.*

Αὐτονόμη, ης, ἡ, nomen mulieris. Lat. *sui juris.*

Αὐτόπιστος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *per se fidem faciens, sine argumentis*; αὐτόπιστον, neut. gen. *per se credibile, per se notum*: ex αὐτὸς et πιστὸς, quod à πείθω, *persuadeo.*

Αὐτόπτης, ε, ὁ, *spectator, testis oculatus,* qui ipse vidit: ex αὐτὸς, et ὀπτάνω, *video.* Th. ὄπτομαι, idem.

Αὐτόῤῥυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *sponte fluens*: ex αὐτὸς, et ῥέω, *fluo.*

ΑΥ'ΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *ipse, a, um,* modò demonstrativum, modò relativum; præposito articulo, *idem*: εἰς τὸ αὐτὸ, *in unum, unà, simul*; κατὰ τὸ αὐτὸ, *simul*; ἐπὶ τὸ αὐτὸ, *ibidem, in eundem locum, in eodem loco.*

Αὐτοστᾰδία, ας, ἡ, *pugna stataria,* quâ sc. *pede collato cum hoste pugnatur*; *statio in proprio loco*: ex αὐτὸς, et στάδιος, *stabilis.* Th. ἵστημι, *sto.*

Αὐτόστολος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *qui sine navi trajicit, qui ipse sibi navis est,* de natante: ex αὐτὸς, et στέλλω, *apto.*

Αὐτοσχεδιάζω, f. ἄσω, *ex tempore facio et tumultuariè, temerè seu inconsultè ago, loquor, judico; meâ sponte ago.*

Αὐτοσχεδίη, μῖξαι, *cominùs miscere*: ab

Αὐτοσχέδῐος, ε, ὁ ᾗ ἡ, vel ιος, ια, ιον, *extemporalis, ex tempore factus, rudis, tumultuarius*: et

Αὐτοσχεδίως, adv. *ultrò, sine curâ, extemporè, tumultuariè*: ab

Αὐτοσχεδὸν, seu -δὰ, vel -δὴν, adv. *propè, cominùs*: quod ex αὐτὸς, et σχεδὸν, *propè.*

Αὐτότᾰτος, *ipsissimus*: ab αὐτὸς, *ipse.*

Αὐτοτελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *perficiens, et perfectus, absolutus, sufficiens*; item *suis qui sumptibus aliquid facit, vivit, suis qui utitur vectigalibus*: ex αὐτὸς, et τέλος, *finis, sumptus, vectigal.*

Αὐτῦ, *tibi, illic, hic*: adv. ab αὐτὸς, *ipse.*

Αὐτῦ, αὐτῷ, αὐτὸν, pro ἑαυτῦ, ἑαυτῷ, ἑαυτὸν, *sui ipsius,* &c.

Αὐτυργέω, ῶ, f. ήσω, *per me, manu meâ facio*: et

Αὐτυργὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *qui per se operatur, qui suâ industriâ victum sibi comparat*; item *artifex, opifex*: ab αὐτὸς, et ἔργον, *opus.*

Αὐτόφλοιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *unà cum suo cortice*: q. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

Αὐτοφυὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *ex se ipso procreatus, suâ sponte natus, nativus; opere non factus, arte carens,* &c. ut et.

Αὐτόφυτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, idem: ex αὐτὸς, et φύω, *gigno.*

Αὐτόφωρον, ε, *ipsum furtum, flagrans facinus*; item *ipsum factum*: et αὐτὸς, et φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur*; ἐπαυτοφώρῳ pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, *in ipso facto.*

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ ᾗ ἡ. *qui aliquid suâ manu facit; vel qui se manu suâ interficit*: et hinc

Αὐτοχειρὶ, Αὐτοχειρίᾳ, *manu propriâ*: ex αὐτὸς, et χεὶρ, *manus.*

Αὐτόχθων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *ex ipsâ tellure oriundus in quâ vivit, indigena, vernaculus*; αὐτόχθονες ἄνδρες, aborigines: et

Αὐτόχθονα ἔθνεα, *gentes indigenæ, quæ in aliquâ regione sunt natæ*: ex αὐτὸς, et χθὼν *terra.*

Αὐτόχρημα, *reipsà, reverà, planè,* adv. ex αὐτὸ, et χρῆμα, *res, negotium.*

Αὐτόχῠτος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *suâ sponte fusus*: ex αὐτὸς, et χέω, *fundo.*

Αὐτόχωνος, *veluti suâ sponte fusus, ingens*: ex αὐτὸς, et χῶνος, *fornax fusoria*: q. ex χέω, *fundo.*

Αὐτοψεὶ, adv. *ipso aspectu*: et

Αὐτοψῐα, ας, ἡ, *proprius aspectus, oculata fides*: ex αὐτὸς et ὄψις. quod ab ὄπτομαι, *video.*

Αὐτῷ, dat. sing. ab αὐτὸς, *ipse*: et in nom. dual. αὐτὼ, *ipsi duo*; sed αὐτῶ, gen. Dor. pro αὐτῦ, vel αὐτόθι, *illic.*

Αὑτῷ, dat. sing. contr. pro ἑαυτῷ, *sibi ipsi.*

Αὔτως, adv. *frustrà,* item *similitèr,* pro ὡσαύτως. Th. αὐτὸς, *ipse.*

Αὐφένα, Æol. pro αὐχένα· et

Αὐχέν', pro αὐχένα, acc. sing. ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*: hinc

Αὐχένιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *cervicalis ad cervicem pertinens.*

ΑΥ'ΧΕ'Ω, *jacto me, glorior*; f. ήσω, p. ηὔχηκα, quasi ab αὐχὴν, *elatâ cervice me jacto*: hinc

Αὔχη, ης, ἡ, *jactatio, animi elatio, gloriatio.*

ΑΥ'ΧΗ'Ν, ένος, ὁ, *cervix, locus angustus*; acc. sing. αὐχένα. Indè αὐχένιος, ε, ὁ ᾗ ἡ, *ad cervicem pertinens.*

Αὐχμηρὸς, ὰ, ὸν, *obscurus, squalidus, pauper, siccus.*

ΑΥ'ΧΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *siccitas, ex vehementi æstu, squalor, situs, pædor, illuvies*: quasi ab αὔω, *sicco,* Epenthesi literæ χ.

Αὐχμώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *æstuosus, aridus præ æstu, sordidus, squalidus.*

ΑΥ"Ω, fut. αὔσω, perf. ηὖκα, *sicco, arefacio, accendo*; in quâ significatione etiam cum aspero, αὕω. Item αὔω, et per Dialys. ἀΰω, f. αὔσω, p. ἤϋκα, *clamo, resono boo, splendeo, flo*: ab ἄω, *spiro.*

'Αφ', pro ἀπὸ, *ab*

'Αφαγνίζειν, præs. inf. act. *consecrare, purificare, expiare, spoliare*: ab ἀπὸ, et ἁγνὸς, *purus,* q.

'Αφαίρεσις, εως, ἡ, ablatio

latio, abstractio; figura Grammatica, quum principio vocabuli aliquid detrahitur; et

Ἀφαιρεθεὶς, ἐντος, a. 1. part. pass. ἀφαιρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι, f. 1. ind. pass. ab

Ἀφαιρέω, -ῶ, *aufero, detraho, adimo*; *vindico, adjero*; *eximo*; f. ήσω, p. ἀφῄρηκα, a. 1. ind. act. ἀφῄρησα. a. 2. ind. act. ἀφεῖλον, præs. ind. pass. ἀφαιρέομαι, -οῦμαι, *auferor*, p. ind. pass. ἀφῄρημαι, vel -εμαι, a. 1. ind. pass. ἀφῃρέθην, f. 1. ind. pass. ἀφαιρεθήσομαι, a. 2. ind. m. ἀφειλόμην, ου, ετο, a. 2. sub. m. ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. inf. m. ἀφελέσθαι· ex ἀπὸ, et αἱρέω, *capio*: hinc

Ἀφαίρεμα, vel -ημα, ατος, τὸ, *id quod aufertur, ablatio, separatio, detractio*.

Ἀφαιρεμᾶτα, ων, τὰ, *partes quæ à victimis auferuntur*.

Ἀφαιρήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀφαιρέω, q. v.

Ἄφαιστος, ω, vel ου, ὁ, Dor. et Ion. pro Ἥφαιστος, ου, ὁ, *Vulcanus*.

ἈΦΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *species leguminis*; item oppidum Libyæ.

Ἄφαλος, ου, ὁ ἡ, *sine cono, aut crista*: ex α pr. et φαλὸς, *conus galeæ*.

Ἀφάλλομαι, f. 1. m. ἀφαλοῦμαι, p. ind. pass. ἀφῆλμαι, *insilio, salio, desilio, resilio*.

Ἀφαμαρτάνω, *aberro, privor*: ex ἀπὸ, et ἁμαρτάνω, *pecco*; f. ήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ind. act. ἤμαρτον, ες, ε.

Ἀφάμαρτε, *aberravit*, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro ἀφήμαρτε.

Ἀφάνεια, ας, ἡ, *obscuritas, incertitudo*: et

Ἀφανὴς, ὁ ἡ, τὸ, ἀφανὲς, έος, *obscurus, non manifestus, incertus, ignotus*; undè ἀφανῶς, *occultè*, adv. ex α pr. et φαίνω, *ostendo*.

Ἀφανίζω, *ab aspectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obscuro, depravo*; f. ίσω, p. ἠφάνικα, præs. ind. pass. ἀφανίζομαι, *evanesco*, p. ind. pass. ἠφάνισμαι, a. 1. ind. pass. ἠφανίσθην, f. 1. ind. pass. ἀφανισθήσομαι· ex α pr. et φαίνω, *ostendo*.

Ἀφανισμὸς, ῦ, ὁ, *evanescentia, excidium, interitus*; ἀφάνισις, εως, ἡ, *abolitio*: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω, *ostendo*.

Ἄφαντος, ου, ὁ ἡ, *non conspicuus, non apparens, qui evanuit*

Ἀφάντως, et ἄφαντον, *obscurè, occultè, clanculùm*; ἀφανῶς, idem: ex α pr. et φαίνω, *ostendo*.

Ἀφάπτω, f. -άψω, p. ἀπῆφα, p. pass. ἄφημμαι, Ion. ἀπῆμμαι, undè ἀπημμένος, *suspensus*; *suspendo, allego, applico, admoneo*: ab ἀπὸ, et ἅπτω, *necto*.

ἌΦΑΡ, *statim, citò, facilè*: quasi ab ἀφῇ, id est, *ipso tactu*; vel ab α, *simul*, et φάω, *dico*: hinc ἀφάρτερος, *celerior*.

Ἀφαρεῖ, pro ἄφαρ, Ion.

Ἀφαρέα, acc. sing. ab Ἀφαρεὺς, -ῆος, -έος, -έως, ὁ, *Aphareus*, nom. propr. viri.

Ἀφαρητιάδαι, Poët. pro Ἀφαρητιδαι, ῶν, οἱ, τῦ Ἀφαρῆος παῖδες, *filii Apharei*.

ἈΦΑ'ΡΚΗ, ης, ἡ, *Apharca*, arbor semper virens.

Ἀφαρπάζω, f. -άσω, vel -άξω, p. -ακα, vel -αχα, *surripio, abripio, eripio*.

Ἀφάρτερος, -ρα, -ρον, *celerior*, compar. ab ἄφαρ, *citò*, q. v.

Ἀφασία, ας, ἡ, *loquendi impotentia, obmutescentia, stupor, præ quo loqui non possumus*: ex α priv. et φημὶ, *loquor*, seu φάω, *dico*. Poëtæ dicunt ἀμφασίη, metri causâ.

Ἄφατοι, ων, οἱ, pl. num. *non clari*: ab

Ἄφατος, ου, ὁ ἡ, *ineffabilis, non dicendus*; item *incelebris*: ex α priv. et φατὸ, *dicendus*, q. à φημὶ, seu φάω, *dico*.

Ἀφάτως, *ineffabilitèr, ita ut dici vel numerari nequeat*; *AFFATIM abundè*: adv. ab ἄφατος, ου, ὁ ἡ, q. v.

ἈΦΑΥΡΟ'Σ, -ρὰ, -ρὸν, *imbecillis, debilis*: in comp. ἀφαυρότερος, *imbecillior*: superl. ἀφαυρότατος, *imbecillimus*: q. ex α intens. et φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, *vilis*. Alii à παῦρος, *paucus*, π in φ mutato, qu. *robore parvus*.

Ἀφαύω, fut. αύσω, *sicco, uro, inde exaresco*. Th. αὔω, *sicco*.

Ἀφάω, -ῶ, f. άσω, *palpo, contrecto, tango*. acc. sing. masc. ἀφόωντα, Poët. pro ἀφῶντα, ab ἀφῶ, *tactus*, q. ab ἅπτομαι, *tango*, q. v.

Ἀφεγγὴς, έος, ὁ ἡ, *obscurus, cæcus, lumine carens*.

Ἀφεδρῆ, *suffoceris*; imprecantis est.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, *cloaca, latrina*: ex ἀπὸ, et ἕδρα, *sella*; ἄφεδρος, ου, ὁ, *menstrua purgatio mulierum*. Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligunt rectum intestinum.

Ἀφέητε, *dimiseritis*, Ion. pro ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab ἀφίημι, q. v.

Ἀφεθεὶς, *dimissus*, a. 1. part. pass. ἀφέθην, -θης, vel -εἵθην, ης, η, *relictus sum*, a. 1. ind. pass. ἀφεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ἀφεθῆναι, a. 1. inf. pass. ἀφεθήσομαι, 1. sing et in 3. pl. ἀφεθήσονται, f. 1. ind pass. ex ἀφίημι, quod ab ἀπὸ, et ἵημι, *mitto*.

Ἀφειδέως, Ion. pro ἀφειδῶς, adv. *non parcè, liberalitèr*: ab

Ἀφειδὴς, έος, ὁ ἡ, *non parcens, profusus*: *rigidus, asper*: et

Ἀφειδήσαντα, *securum, qui non pepercit*, acc. sing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, f. ήσω, p. ηκα, *non parco*; *contemno, nullam curam habeo*: ex α priv. et φείδομαι, *parco*.

Ἀφειδία, ας, ἡ, *non parcere, crudelitas, severitas disciplinæ, profusio*; q. *imparsimonia*: ab ἀφειδὴς, *non parcens*. Th. φείδομαι, *parco*.

Ἀφείθην, 3. sing. et in 3. pl. ἀφείθησαν, *dimissi sunt*, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἀφεῖλε, *abstulit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ἀφείλετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἀφεῖμαι, *dimissus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. ab ἀφίημι perf. part. pass. ἀφειμένος. Th. ἵημι, *mitto*

Ἀφεῖμεν *omisimus*; volunt esse 1. pl. a. 2. ind. act. pro ἀφῆμεν, ab ἀφῆν, a. 2. ind. act. verbi ἀφίημι· sed ibi scribendum ἀφεῖμεν. Malem ergò dici in 1. pl. a. 2. opt. act. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, per Syncop. vel ἀφεῖμεν, Ion. et Poët. dicitur in a. 2 inf. act. pro ἀφεῖναι. Ex ἀπὸ, et ἵημι, *mitto*.

Ἀφεῖναι, *dimisisse*, a. 2. inf. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεὶς, έντος, et in f. g. ἀφεῖσα, *derelinquens*; a. 2. part. act. ab ἀφίημι.

Ἀφεκτέον, *abstinendum est*: ab ἀπέχομαι, *abstineo*. Th. ἔχω, *teneo, habeo*.

Ἀφελγύνω, f. υνῶ, p. υγκα, *lædo*.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, *simplicitas orationis, cultus*, &c. ab ἀφελὴς, quod vide.

Ἀφελεῖν, a. 2. inf. act. ab ἀφαιρέω, q. v.

Ἀφελεῖται, 3. sing f. 2. ind. m. et

Ἀφελέσθαι, a. 2. inf. m. ἀφέλεσθε, *auferetis*, Ion. pro ἀφειλεσθε, 2. pl. a. 2. ind. m ἀφειλόμην, ου, ετο verbi ἀφαιρέω, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἀφέλῃ, 2. sing a. 2. sub. act. verbi ἀφαιρέω, q. v.

ἈΦΕΛΗ'Σ, έος, ὁ ἡ, *simplex, tenuis, frugalis*.

Ἀφελόμην, Ion. pro ἀφειλόμην, 1. sing. a. 2. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω, *aufero*.

Ἀφελότης, ητος, ἡ, *simplicitas*; idem quod ἀφέλεια. Th. ἀφελὴς, *simplex*, q. vide.

Ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ab ἀφαιρέω, *aufero*, q. v.

Ἀφελὼν, *auferens*, a. 2. part. act. ab eod. q. v.

Ἀφελῶς, *simplicitèr, nudè, tenuitèr, sine artis affectatione*, adv. ab ἀφελὴς, q. v.

Ἄφεμα, ατος, τὸ, *dimissio*, *id quod dimittitur*.

Ἀφέμενος *derelinquens*, *dimittens*; nom. sing. masc. part. a. 2. m. verbi ἀφίημι Th. ἵημι, *mitto*.

ἌΦΕΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἄφενος, εος, τὸ, et per Syncop. ἄφνος, ου ὁ, vel ἄφνος, εος, τὸ, *divitiæ, opes, reditus* propriè *unius anni*: qu. ἀφ' ἑνὸς ἔνς, vel ἔνς, *uno anno collectum*.

Ἀφέντι, *derelinquenti*, dat. sing. a. 2. part. act. ab ἀφεὶς, verbi ἀφίημι, q. v.

Ἀφέξω, εις, ει, *abstinebo*, f. 1. ind. act. ab ἀπέχω, f. ξω. Th. ἔχω, *teneo, habeo*

Ἀφέρπω, f. ψω, p. φα, *subrepo*

serpendo abeo: serpentis propria n. ab ἕρπω, *serpo*.

Ἀφερψῶ, Dor. pro ἀφέρψω, f. 1. ind. act. verbi ἀφέρπω, q. v.

Ἀφες, ἕτω, 2. et 3. sing. *sine*, *remitte*, *-ito*; ἄφετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, *sino*. q. v.

Ἄφεσις, εως, ἡ, *remissio debiti*, e. g. *delicti*, *pœnæ*; *dimissio uxoris*, &c. ab ἀφίημι.

Ἀφεσταίη, Poëtico more, pro ἀφεστήκοι, 3. sing. præs. opt. act. ab ἀφέστημι, pro ἀφίστημι, *discedo*.

Ἀφεσταίην, *dimitterem*: Poët. pro ἀφεσταίην, 1. sing. præs. opt. act. ab ἀφίστημι.

Ἀφεστᾶσι, *cessant*, 3. pl. præs. ind. act. pro ἱστᾶσι, ab ἵστημι, nunquam ... re duplicatur, unde est ἵσταμαι, et opt. ἱσταίην, &c. Vel ἀφεστᾶσι per Syncop. pro ἀφεστήκασι, 3. pl. perf. ind. act. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἀφέστατε, per Syncop. pro ἀφεστήκατε, perf. ind. act. 2. pl. ab ἀφίστημι.

Ἀφέται, ῶν, αἱ, locus ita dictus; q. d. *dimissæ*. Sunt qui τὸ ἀφέται vertant *in altum vela dare*. Stephan. dicit Ἀφέται, esse πόλιν τῆς Μαγνησίας.

Ἄφετε, *dimittite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. verbi ἀφίημι. Undè et

Ἀφετέον, *dimittendum est*, adv. positum.

Ἄφετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *dimissus*, *liber*, *absolutus*; item *sacer*; item *expositus*, *prostitutus*, *rejectaneus*: ab ἀφίημι, quod ex ἀπὸ, et ἵημι, *mitto*.

Ἀφέψω, vel. -έω, f. ἀφεψήσω, *decoquo*: et indè ἀφέψημα, ἄτος, τὸ, *decoctum*, et ἄφεψις, εως, ἡ, *decoctio*: ex ἀπὸ, et ἕψω, *coquo*.

Ἀφέωκα, *remisi*, Att. pro ἀφεῖκα, 1. sing. perf. ind. act. et

Ἀφέωνται, 3. pl. perf. ind. pass. Att. pro ἀφεῖνται, ab ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφεώρα, *prospectabat*: Att. pro ἀφώρα, 3. sing. imperf. ind. act. contr. ab ἀφοράω. Th. ὁράω, *video*.

Ἀφή, ῆς, ἡ, *commissura*; item *tactus*; *ictus*, *plaga*; *accensio*, *incensio*; à præt. ind. m. ἧφα, verbi ἅπτομαι, *tango*.

Ἀφηγέομαι, -οῦμαι, f. -ήσομαι, p. -ημαι, *duco*, *dux sum*, *impero*; part præs. med. ἀφηγούμενος, *ducens*, *dux*, *princeps*: item *narro*, *commemoro*: ex ἀπὸ, et ἡγέομαι, *dux sum*.

Ἀφήγημα, ἄτος, τὸ, idem quod

Ἀφήγησις, εως, ἡ, *narratio*, *memoria*: à præt. ind. pass. verbi præced.

Ἀφῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἀφῆν, ῆς, ῆ, aor. 2. ind. act. ἀφῆτε, 2. pl. aor. 2. subj. act. ab ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφήλατο, *desiliit*, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἀφάλλομαι. Th. ἅλλομαι, *salio*.

Ἀφήμαρτον, ες, ε, *aberravi*, a. 2. ind. act. ab ἀφαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*.

Ἀφημμένος, ου, ὁ, *suspensus*, *pendens*; perf. part. pass. ab ἀφάπτω, præt. ind. pass. ἀφῆμμαι. Th. ἅπτω, *tango*.

* Ἀφηνιάζω, f. άσω, p. ακα, *habenas detrecto*, *et excutio*; *contumax sum*, *non pareo*.

Ἀφῃρούμην, ἐμην, -έυ, -εῖ, -έετο, *auferebam*: imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι, -οῦμαι. Th. αἱρέω, -ῶ, *capio*.

Ἀφῃρέθην, 1. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀφαιρέω, *aufero*.

Ἀφήτορος, gen. sing. ab

Ἀφήτωρ, ορος, ὁ, *emissor*, *jaculator*; Epith. *Apollinis*, *vaticinator*, tù emittendis oraculis: ab ἀφίημι, *emitto*. Th. ἵημι.

ἈΦΘΑΙ, ῶν, αἱ, *ulcera maligna in oris superficie*; item *in ore uteri*: ab ἅπτω, *accendo*.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, *immortalitas*, *incorruptibilitas*: ex α priv. vel negat. et φθάρσις, *corruptio*. Th. φθείρω, *corrumpo*.

Ἄφθαρτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incorruptibilis*, *immortalis*: ab α negat. vel priv. quod ex ἄνευ, vel ἄτερ, *sine*, et φθαρτὸς, quod ab eod. Th.

Ἀφθείς, a. 1. part. pass. ab ἤφθην, verbi ἅπτομαι, *tango*. Th. ἅπτω, *necto*, &c.

Ἄφθη, Dor. vel Ion. neglecto augmento, pro ἤφθη, *conflagravit*: 3. sing. a 1. ind. pass. verbi ἅπτω, *accendo*.

Ἄφθιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incorruptibilis*: id. q. ἄφθαρτος. Th. φθίω, id. q. φθέω, *corrumpo*.

Ἄφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *non vocalis*, *mutus*: ex α pr. et φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*; p. ind. m. ἔφθογγα, undè φθόγγος, *sonus*.

Ἀφθονέστερος, ου, ὁ, Dor. pro ἀφθονέστατος, quod vide.

Ἀφθονέστερος, ου, ὁ, Poët. pro ἀφθονώτερος, ου, ὁ, *invidiæ minùs obnoxius*: comparat. ab

Ἀφθόνητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invidiæ carens*, *invidiæ non obnoxius*: ex α pr. et φθόνος, *invidia*.

Ἀφθονία, ας, ἡ, *copia*, *abundantia*, item *invidiæ carentia*.

Ἄφθονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *invidiâ carens*, *copiosus*: ex α priv. et φθόνος, ου, ὁ, *invidia*. Hinc

Ἀφθόνως, adv. *sine invidiâ*, *copiosè*, *affatim*.

* Ἄφθορος, ου, ὁ καὶ ἡ, *incorruptus*, *impollutus*, *impubes*, *imberbis*.

ἈΦΙ´Α, ας, ἡ, *genus plantæ*.

Ἀφιᾶσι, *dimittunt*, *absolvunt judicio*: 3. pl. præs. ind. act. pro ἀφιεῖσι, et Ion. ἀφιέασι, verbi ἀφίημι.

Ἀφῖγμαι, perf. ind. pass. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio*.

Ἀφίδρυμα, ἄτος, τὸ, *statua*, *dedicatio*, *simulacrum*, *delubrum*, *effigies*: ex ἀπὸ et ἱδρύω, *stabilio*.

Ἀφίεθι, -ίετω *remitte*, *-ito*, 2. et 3. sing. præs. imperat. act. ab ἀφίημι.

Ἀφίει, *dimittebat*, 3. pers sing imperf. vel præs. ind. act. pro ἀφίη, q. ab ἀφιέω, εις, ει, prius quam transit in μι, conjug. secund. Et

Ἀφιείς, έντος, præs. part. act. ἀφιέναι, præs. inf. act. ab ἀφίημι, *remitto*.

Ἀφίημι, *dimitto repudio*, *omitto*, *permitto*, *sino*, *emitto*, *conjicio*, *remitto*, *relinquo*: ἀφίετε, 2. pl. præs. imperat. act. ἀφιέναι, præs inf. act. f. ἀφήσω, a. 1. ind. act. ἀφῆκα. a. 2 ind. act. ἀφῆν, ῆς, ῆ, a. 2. imperat. act. ἄφες, ἕτω, et 2. pl. ἄφετε, a. 2. sub. act. ἀφῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. act. ἀφεὶς, έντος, præs. ind. pass ἀφίεμαι, σαι, ται, *relinquor*; p. ind. pass. ἀφεῖμαι, et in 3. pl. ἀφεῖνται, et Att. ἀφέωνται, a. 1. ind. pass ἀφέθην, -ήθην, vel -είθην, ης, η, a. 1. sub. pass. ἀφεθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. ind pass. ἀφεθήσομαι. Ex ἀπὸ, et ἵημι, *mitto*.

Ἀφίκετο, *rediit*, 3. sing. a. 2. ind. m. ἀφικέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφικνέομαι, *pervenio*.

Ἀφίκεσθε, *rediistis*, 2. pl. a. 2 ind. m. ejusd. verbi.

Ἀφίκευ, Dor. pro ἀφίκου, 2. sing a. 2. ind. m vel a. 2. imperat. m Æol. et Dor. verbi ἀφικνέομαι, *pervenio*. Sic ἀφικνεῦ, Dor. et Æol. pro ἀφικνοῦ, 2. sing. præs. imperat med. vel pass.

Ἀφίκηαι, *advenetis*, Ion. Paragoge pro ἀφίκῃ, 2. sing. a. 2. sub m. ab

Ἀφικνέομαι, -οῦμαι, *pervenio*, *advenio*, *assequor* sc. *cursu*, *virtute quacunque*, *similitudine*, &c. inde gen. pl. præs. part med. ἀφικνουμένων præs. inf. med. ἀφικνεῖσθαι, f. 1. m. ἀφίξομαι, p. pass ἀφῖγμαι, a. 2. ind. m. ἀφικόμην, ου, ετο, a. 2. sub. m. ἀφίκωμαι, ῃ, ηται a. 2. inf. med. ἀφικέσθαι. Th. ἱκνέομαι, *venio*.

Ἀφίκωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. ἀφικόμενος, a. 2. part. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀφιλάγαθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè amans bonos*: ex α priv. φίλος et ἀγαθὸς, *bonus*.

Ἀφιλανθρωπία, ας, ἡ, *inhumanitas*.

Ἀφιλάνθρωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inclemens*, *inhumanus*; et

Ἀφιλανθρώπως, adv. *inhumaniter*: ab α pr. φίλος et ἄνθρωπος.

Ἀφιλάργυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alienus ab avaritiâ*: ex α pr. φίλος, et ἄργυρος, *argentum*.

Ἄφιλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *alienus ab amicitiâ*, *amicis carens*: ex α pr. et φίλος, *amicus*.

Ἀφιλότιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *minimè ambitiosus*; cum meliori, tum deteriori, sensu: ab α pr. et φιλότιμος, *ambitiosus*, q. vide.

Ἄφιξις, εως, ἡ *adventus*, *accessus*; *discessus*, *profectio*: ab ἀφικνέομαι, q. v.

Ἀφίξομαι, f. 1. ind. m. verbi ἀφικνέομαι, q. v.

Ἀφιπτάμαι, *avolo*; f. 1. m. ἀποπτήσο-

μαι, a. 2. ind. act. ἀπέπτην, a. 2. ind. m. ἀπεπτάμην vel -όμην, a. 2. part. m. ἀποπτάμενος. Th. ἵπταμαι, seu πτάω, volo, -as.

Ἀφίστημι, *sejungo, amoveo; absisto, desero, desisto; recedo, discedo, deficio; abduco, deduco;* item *abesse, distare;* in med. *rependo,* in pass. voce, *disjungi, avelli:* Hom. Il. ν΄. 74. fut. ἀποστήσω, præt. ἀφέστακα, a. 2. ind. act. ἀπέστην, a. 2. imperat. act. ἀπόστηθι, ήτω, et in 2. pl. ἀπόστητε. a. 2. sub. act. ἀποστῶ, ῇς, ῇ, a. 2. inf. act. ἀποστῆναι, a. 2. part. act. ἀποστὰς, ἄντος, præs. ind. m. ἀφίσταμαι, σαι, ται, et in 3. pl. ἀφίστανται, *deficiunt,* præs. imperat. m. ἀφίστασο, f. 1. ind. m. ἀποστήσομαι, *deficiam:* ex ἀπὸ et ἵστημι, *sto.*

Ἀφῖχθαι, *devenisse:* perf. ind. pass. a perf. ind. pass. ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι, *pervenio,* &c.

Ἄφλαστον, ου, τὸ, *summa pars et ornamentum puppis;* ex α priv. et φλαστὸς, *qui contundi facilè nequit.*

Ἀφλογιστία, ας, ἡ, *inflammabilitatis ineptitudo.* Et

Ἀφλόγιστος, ου, ὁ ἡ, *non ustulatus, qui inflammari nequit.* Ab α pr. et φλογιστὸς, quod à 3. pers. sing. perf. ind. pass. verbi φλογίζω. Th. φλέγω, *uro, flammo.*

Ἀφλοισμὸς, ὁ, ὁ, idem quod ἀφρὸς, ὁ, ὁ, *spuma;* mutato ρ in λ, et pleonasm. τῆς ι.

Ἀφνειὸς, ὁ, ὁ ἡ, *dives;* (comp. -ότερος, *ditior;* super. -ότατος, *ditissimus*) Poët. pro ἀφνεὸς. comp. -ώτερος. Th. ἄφενος, *divitiæ.*

Ἀφνειῶ, Dor. pro ἀφνειοῦ, genit. sing. ab ἀφνειὸς, q. v.

Ἀφνῶ, adv. *repentè, subitò, protinus;* per Sync. τῆς α, et Apoc. τῆς ς, pro ἀφανῶς. Ex α pr. et φαίνω, *ostendo.*

Ἀφοβία, ας, ἡ, *securitas:* et

Ἄφοβος, ου, ὁ ἡ, *metum non afferens, intrepidus:* et indè

Ἀφόβως, *intrepidè, sine metu:* ex α pr. et φόβος, *metus;* quod à p. ind. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, *metuo,* vel φοβέω, *terreo, timeo.*

Ἀφόδευμα, ατος, τὸ, *excrementum:* et

Ἀφοδευτήριον, ου, τὸ, *latrina:* ab

Ἀφοδεύω, f. εύσω, p. ἀφώδευκα, *caco, excerno, alvum exonero.*

Ἀφόδιον, ου, τὸ, Poët. ἀφόρδιον, q. v. ab

Ἄφοδος, ου, ἡ, *discessus, digressus, reditus:* item *secessio ad exonerandam alvum; latrina, stercus, excrementum:* ex ἀπὸ, et ὁδὸς, *via.*

Ἀφόμοιος, ου, ὁ ἡ, *absimilis, dissimilis, non to similis.* Ex ἀπὸ, et ὅμοιος, *similis.*

Ἀφομοιόω, -ῶ, *similem reddo, assimilo:* f. ώσω, p. ἀφωμοίωκα, p. ind. pass. ἀφωμοίωμαι, part. perf. pass. ἀφωμοιωμένος, *assimulatus:* ab ὅμοιος, *similis.* Th. ὁμὸς, ἡ, ὸν, idem.

Ἀφοπλίζω, f. ίσω, p. ικα, *armis spolio;* med. vel pass. *arma exuo:* neut. absolut. Hinc ἀφοπλιζόντο, *exuerunt:* 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. Ex ἀπὸ, et ὅπλα, τὰ, *arma.*

Ἀφοράω, ῶ, *intueor, respicio, adspecto.* f. άσω, p. ἀφώρακα, et Atticè ἀφεώρακα. Ex ἀπὸ, et ὁράω, *video.*

Ἀφόρδιον, ου, τὸ, pro ἀφόδιον, ου, τὸ, q. v. ρ inserto metri ergò, *excrementum:* ex ἀπὸ et ὁδὸς, *via.*

Ἀφόρητος, ου, ὁ ἡ, *intolerabilis, molestus,* verbale ex α pr. et φορέω, *fero gero.* Th. φέρω, *fero.*

Ἀφορία, ας, ἡ, *sterilitas frugum, agrorum.*

Ἀφορμεῖ, 3. sing. f. 1. ind. act. Att. ab

Ἀφορίζω, *separo, segrego, distinguo; finio, termino; deligo, designo; excommunico, repudio,* &c. imperf. ind. act. ἀφώριζον, f. ἀφορίσω, et Att. ἀφοριῶ, εῖς, εῖ, p. ἀφώρικα, a. 1. ind. act. ἀφώρισα. imperat. ἀφόρισον, άτω. a. 1. ind. pass. ἀφωρίσθην, ης, η. a. 1. imperat. pass. ἀφορίσθητι, et in 2. pl. ἀφορίσθητε, ex ἀπὸ, et ὁρίζω, *definio.* Th. ὅρος, *terminus, finis.*

Ἀφοριςμένος, perf. part. pass. Ion. ab ἀφορίζω, *separo.*

Ἀφόρισμα, ατος, τὸ, *suis terminis descriptum, et ab aliis separatum.* Et

Ἀφορισμὸς, ὁ, ὁ, *determinatio, distinctio, separatio: brevis sententia:* ἀφορισμοὶ, ῶν, οἱ, *breves sententiæ:* à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀφορίζω, q. v.

Ἀφορμάω, ῶ, f. ήσω, *proripio me ex aliquo loco; discedo, proficiscor.* Ex ἀπὸ, et ὁρμάω, *prorumpo.*

Ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, *impetus, perfugium, auxilium; occasio, opportunitas; pecunia ad peculiarem usum destinata:* ex ἀπὸ, et ὁρμὴ, *impetus.*

Ἀφορμηθεῖν, pro ἀφορμηθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἀφορμάω, f. ήσω, *ex aliquo loco me proripio, proficiscor:* ex ἀπὸ, et ὁρμάω, quod ab ὁρμὴ, *impetus.*

Ἀφορολόγητος, ου, ὁ ἡ, *immunis tributo.*

Ἄφορος, ου, ὁ ἡ, *sterilis, non frugifer.* Ex α priv. et φέρω, *fero.*

Ἀφοσιόω, f. ώσω, p. ωκα, *expio, consecro, devoveo; justa facio, abominor; perfunctoriè ago,* undè est, *leviter defungor, velut auspicandi tantùm causâ; deprecor, recuso,* &c. ab ἀπὸ et ὅσιος.

Ἀφοσίωμα, ατος, τὸ, *piaculum.* Et

Ἀφοσίωσις, εως, ἡ, *expiatio:* à præt. ind. pass. præced. verbi.

Ἀφ᾽ οὗ τότε, pro ἀπὸ τοῦ τότε χρόνου, *ab eo tempore.*

Ἄφου, 2. sing. a. 2. imperat. m. Att. pro ἄφεο, et hoc Ion. pro ἄφεσο, *libera,* ab ἀφίημι, q. v.

Ἀφοῦ, pro ἀπόστηθι, ἀφίστασο, ἀπόστηθι.

Ἀφόωντα, pro ἀφῶντα, acc. sing. part. præs. act. contr. ab ἀφάω, *palpo, contrecto:* quod ab ἁφὴ, *tactus.* Th. ἅπτομαι, *tango.*

Ἀφραδέοντι, *inscienti:* dat. sing. præs. part. act. ab

Ἀφραδέω, f. ήσω, p. ηκα, *inconsultè ago;* vel *stultè loquor, insanio:* quod ex α pr. et φραδὴς, *prudens, intelligens, consultus.* Th. φράζω, *dico, intelligo.*

Ἀφραδὴς, έος, ὁ ἡ, *temerarius, inconsultus.* Et inde

Ἀφραδίη, ας, ἡ, et Ion. ἀφραδίη, *imprudentia, inopia consilii,* ἀφραδίῃσι, dat. pl. Ion. pro ἀφραδίαις, ex α pr. et φραδὴς, *prudens.*

Ἀφραίνω, f. ανῶ. *insanio, desipio, amens sum:* præs. part. act. ἀφραίνων. Ex α pr. et φρὴν, *mens.*

Ἄφρακτος, ου, ὁ ἡ, *non septus, non munitus.* Ex α pr. et φρακτὸς, *septus.*

Ἄφραστος, ὁ ἡ, *ineffabilis, non dictus,* vel *non dicendus;* item *inexpectatus, improvisus, occultus:* ἐς τὸ ἀφραστότατον, subaudi χωρίον, *in occultissimo loco:* ex α priv. et φράζω, *dico.*

Ἀφρήτωρ, -ρος, ὁ, *qui est extra tribum;* item *osor,* vel *inimicus tribûs societatis:* ex α pr. et φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis:* q. à φρατρία, *curia, tribus:* ἀπὸ τῶ φρέατος, quod communi puteo uterentur.

Ἀφρίζω, *spumo, spumam excito:* f. ίσω, p. ἤφρικα. Th. ἀφρὸς, *spuma.*

Ἀφρικὴ, ῆς, ἡ, *AFRICA,* dicta est ἡ Λιβύη, *Libya,* ab *Apro* seu *Afro* quodam.

Ἀφρογένεια, ας, ἡ, *ex spumâ pregnata;* et Ἀφρογενὴς, έος, ὁ ἡ, *spumâ prognatus.* Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, *spuma,* et γένος, quod à γείνομαι, *nascor.*

Ἀφροδισιαστὴς, ὁ, *venereus, libidinosus.* Et

Ἀφροδίσιος, ου, ὁ ἡ vel ιος, ια, ιον, idem. Ab

ἈΦΡΟΔΙ΄ΤΗ, ης, ἡ *Venus.* quia ex ἀφρὸς, i. e. *spumâ,* dicitur genita.

Ἀφροδισιακαὶ ἡδοναὶ, *voluptates venereæ.*

Ἀφρόκομος, ου, ὁ ἡ, *spumicomos.* ex ἀφρὸς, et κόμη, *coma.*

Ἀφρονέω, f. ήσω, p. ηκα, *non sapio, amens sum,* ἀφρονέοντας, acc. pl. masc. part. præs. act. ex α pr. et φρὴν, *mens.*

Ἀφροντιστέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *non curo, negligo:* et

Ἀφροντιστία, ας, ἡ, *negligentia,* et

Ἀφρόντιστος, ου, ὁ ἡ, *curis vacuus, securus; curis abundans:* ab α pr. vel intens. et φροντίζω, *curo.*

Ἀφρόνως, adv. *insipienter, incautè.*

ἈΦΡΟ΄Σ, ὁ, ὁ, *spuma, saliva.*

Ἄφροσι, *insipientibus,* dat. pl. ab ἄφρων, *insipiens.*

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, *dementia, imprudentia:* ex α pr. et φρὴν, *mens,* q. v.

Ἄφρων, όνος, ὁ ἡ, *insipiens, stultus, imprudens:* ab eod. q. v.

Ἀφύη, ης, ἡ, *piscis:* qui ἐξ ἀφροῦ, nascitur.

Ἀφυὴς, έος, ὁ ἡ, *hebes, ineptus, rudis.* Et

Ἀφυΐα, ας, ἡ, *hebes ingenium, natura ad aliquid inepta:* ab α pr. et φυὴ, *natura,* quod à φύω.

Ἄφυκτος, ε, ὁ ἢ ἡ, Poët. pro ἄφευκτος. *qui vitari nequit, inevitabilis, necessaria*: ex α pr. et φεύγω, *fugio*. Hinc

Ἀφύκτως, adv. *sine fugæ spe, inevitabilitèr.*

Ἀφύλακτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *non observans, securus, incautus*: item *non observatus, incustoditus.*

Ἀφυλάκτως, *incautè, incustoditè*, adv. ab α pr. et 3. pers. sing. præterit. ind. pass. verbi φυλάσσω, vel -άττω, *custodio.*

Ἀφύξω, Dor. pro ἀφύξω, *hauriam*: 1. sing. f. 1. ind. act. ab ἀφύσσω, *haurio*. Th. ἀφύω, idem.

Ἀφυπνίζω, f. ίσω, *expergefacio, è somno excito*. Ex ἀπὸ, et ὕπνος, *somnus.*

Ἀφυπνόω, *sopior, obdormisco*: f. ώσω, p. ἀφύπνωκα, a. 1. ind. act. ἀφύπνωσα, neut. ab ἀπὸ, et ὕπνος, *somnus.*

Ἀφυσγετὸς, ε, ὁ ἢ ἡ, *haustus, depromptus*: ab ἀφύω, *haurio.*

Ἀφύσσαι, Poët. pro ἀφύσαι, a. 1. inf. act. ab ἀφύω, *haurio.*

Ἀφύσσω, *haurio, hauriendo promo*: f. ξω. f. 1. inf. act. ἀφύξειν, p. χα. Th. ἀφύω.

Ἀφυστερέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *defraudo.*

ἈΦΥ'Ω, f. ύσω, p. υκα, *haurio, hauriendo promo, exhaurio.*

Ἀφ' ὧ, Dor. pro ἀφ' ὅ, subaudi χρόνε, *ex quo*, sc. *tempore.*

Ἀφ' ὧν ἐδύνατο, *pro viribus.*

Ἀφ' ὧτε, sc. χρόνω, Dor. pro ἀφ' ὅ χρόνε, *ex quo.*

Ἀφωμοιωμένος, *assimilatus*: perf. part. pass. ab ἀφομοιόω, -ῶ, *assimilo*: ex ἀπὸ, et ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, ή, ὸν, idem.

Ἀφώνητος, ε, ὁ ἢ ἡ, et

Ἄφωνος, ε, ὁ ἢ ἡ, *privatus facultate edendi vocem, mutus*: ex α pr. et φωνὴ, *vox, sonus.*

Ἀφώριζον, ες, ε, imperf. ind. act. ἀφώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, *separo*: ex ἀπὸ, et ὅρος, *terminus.*

Ἀφῶσιν, *demiserint*: 3. pl. a. 2. subj. act. ab ἀφίημι, q. v.

Ἀχὰζ, ὁ, *Achaz*, nom. viri, in decl.

Ἀχαΐα, ας, ἡ, Cereris epitheton: ab ἄχος, *dolor*, H. Steph.

Ἀχαῒς, ΐδος, ἡ, territorium Achæorum seu Græcorum, *H. Steph.*

Ἀχαϊκὸς, ή, ὸν, *Achaicus*, Græcus.

Ἀχαϊᾶς, άδος, nom. propr.

Ἀχαιῒς, ΐδος, ἡ, mulier Gr. in pl. Ἀχαιΐδες.

Ἀχαιοὶ, *Achivi*, nom pl. in acc. pl. Ἀχαιὲς. Ab Ἀχαΐα, *Græcia*, q. v.

Ἀχαῖναι, οἱ ἢ αἱ, *cervi*, ab Achaineâ urbe, *Oppian.*

Ἀχάλινος, ε, ὁ ἢ ἡ, *effrænatus*: ex α pr. et χαλινὸς, *frænum.*

ἈΧΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *genus mensuræ frumentariæ apud Persas*, aut *cista frumentaria*: fortè ab

Ἀχάνης, έος, ὁ ἢ ἡ, *non hians*. undè, *mutus, ob dejectum virium*, vel *animi, qui hiscere non potest, silentio defixus*. Ab α pr. et χαίνω, *hisco*. At α intens. *valdè hians, vastum hiatum habens* unde et, *non tectus*, de ædificio; *vastus, immensus.*

Ἄχαρι, *injucundum*, n. g. ab

Ἄχαρις, ιτος, ὁ ἢ ἡ, *ingratus, injucundus, insulsus, molestus*; *tristis, durus, acerbus*; *beneficii immemor*: ex α pr. et χάρις, *gratia.*

Ἀχαριστέω, ῶ, f. ήσω, *ingratus sum, non gratificor, gratiam non rependo, non indulgeo, non obsequor*: in passivo, ἀχαριστέομαι, -ῦμαι, *debitam gratiam non accipio, ingratum aliquem experior*: ab ἀχάριστος, *ingratus.*

Ἀχαριστία, ας, ἡ, *ingratitudo*. Et

Ἀχάριστος, ε, ὁ ἢ ἡ, *ingratus*: ab α pr. et 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi χαρίζομαι, *gratificor*, quod à χάρις, *gratia.*

Ἀχαρίστως, *ingratè*, adv. ab ἀχάριστος, q. v.

ἈΧΑ'ΤΗΣ, ε, ὁ, *gemma quædam* ab *Achate* fluv. Siciliæ sic dicta: quin et propr. nomen viri, Æneæ fidi socii.

Ἄχει, primâ longâ, Dor. pro ἤχει, *resonabat*: 3 sing. imperf. ind. act. ab ἔχεον, -ουν, εες, -εις, εε, -ει ab ἠχέω. Th. ἦχος, *sonus*. Sed

Ἀχεῖ. Dor. pro ἠχεῖ, 3. sing. præs. ind. act. vel 2. sing. præs. imperat. act.

Ἄχειρ, ρος, ὁ, ἡ, τὸ, id. q. ἀχειρής.

Ἀχειρέες, *qui sine manibus sunt*: nom. pl. ab

Ἀχειρὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *manu seu manibus carens, mancus.*

Ἀχειροποίητος, ε, ὁ ἢ ἡ, *non manu vel manibus factus, non humano structus artificio*: ex α pr. χεὶρ, *manus*, et ποιητὸς, *factus*. Th. ποιέω, *facio.*

Ἄχειρος, ε, ὁ ἢ ἡ, id. quod ἀχειρής.

Ἀχείρωτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *qui subigi non potest, manu non factus*. Th. χεὶρ, *manus.*

Ἀχέοισι, Dor. pro ἀχέεσα.

Ἀχέοισ', pro ἀχέεσα, *dolens*: præs. part. act. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχος, *dolor.*

ἈΧΕΡΔΟΣ, ε, ὁ vel ἡ, *spina quædam.*

ἈΧΕΡΩΙ'Σ, ΐδος, ἡ, *populus alba*; q. ab Ἀχέρων, quòd Hercules ex Acheronte eam detulerit.

Ἀχέρων, *Acheron*, fluvius Epiri; item inferni: et hic est ἄχεος ῥόος, *doloris fluvius.*

Ἀχεῦσιν, Æol. et Dor. pro ἠχῦσιν, *resonant. modulantur*: 3. pl. præs. ind. act. ab ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, quod ab ἦχος, *sonus.*

Ἀχεύω, f. εύσω, idem quod

Ἀχέω, f. ήσω, p. ηκα, p. pass. ημαι, *doleo, ægrè fero*. Th. ἄχος, *dolor*. Esque.

Ἀχέω, Dor. pro ἠχέω, *resono*. Th. ἦχος, *sonus.*

Ἀχέων, præs. part. act. ab ἀχέω, *doleo.*

Ἀχὴν, ῆνος, ὁ ἢ ἡ, *pauper, mendicus*: ex α pr. et ἔχω, *quod nihil habet*; vel ab α intens. et χάω, χαίνω, *hisco, ut sit valdè ridus, admodum famelicus*, Ern. Hinc

Ἀχηνία, ας, ἡ, *pauperies, mendicitas.*

Ἀχθεὶς, *ductus*. a. 1. part. pass. ab ἄγω, *duco.*

Ἀχθέσει, *feres molestè*: Att. pro ἀχθέσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. ab

Ἄχθομαι, *ingemo sub pondere, gravor, ægrè fero, succenseo*: cum dat. f. 1. m. έσομαι, et ήσομαι, p. pass. ἤχθημαι. ab absoleto, ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, *pondus, dolor.*

Ἄχθος, εος, τὸ, *pondus, onus, sarcina, dolor gravis, molestia*: hinc ἄχθομαι, *gravor*, ἐπαχθὴς, *onerosus*, &c.

Ἀχθοφορέω, ῶ, f. ήσω, *onera fero, onus sustineo*, et

Ἀχθοφόρος, ε, ὁ, *qui sarcinas et onera fert, bajulus, sarcinarius*: ab ἄχθος, εος, τὸ, *onus*, et φέρω, *fero.*

Ἀχὶ, vel ἄχι, *facilè*, adv.

Ἄχι, *ubi*: Dor. pro ἧ, vel ἧχι.

Ἀχιλῆα, pro Ἀχιλλέα, acc. sing. Ion. et Poët. ab Ἀχιλλεὺς, έως, ὁ, *Achilles.*

Ἀχιλλεὺς, έως, έος, et Att. ῆος, ὁ, *Achilles*: hinc Ἀχιλλεῖος, ία, ιον.

Ἀχίτων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, *qui tunicam non habet*. Ex α priv. et χιτὼν, *tunica.*

Ἄχλαινος, ε, ὁ ἢ ἡ, *qui est sine lænâ*, vel *veste*: ὁ ἄνευ χλαίνης ὤν.

Ἀχλύοεις, όεσσα, όεν, εντος, έσσης, εντος, *caliginosus*: ab

ἈΧΛΥ'Σ, ύος, ἡ, *caligo, tenebræ, nebula, oculorum caligatio, tristitia*. Hinc

Ἀχλύω, f. ύσω, p. υκα. *obtenebror*; undè verisimile Angel. A CLOUD.

ἈΧΝΑ, sive ἄχνη, ης, ἡ, *gluma, acus*: *fumus, fuligo, spuma, sordes, tenuissima et minima pars alicujus rei.*

Ἄχνυμαι, *doleo*: f. ύσομαι, p. ἤχνυσμαι. Th. ἄχος.

Ἀχοῖ, dat. Dor. pro ἠχοῖ, (ut Λατοῖ pro Λητοῖ.) ab ἠχὼ, όος, -ῦς, ἡ, *Echo*. Th. ἦχος, *sonus.*

Ἄχολος, ε, ὁ ἢ ἡ, *bile, seu felle carens*: item *bilem abigens*: ab α pr. et χολὴ, *bilis.*

Ἀχόρευτος, ε, ὁ ἢ ἡ, *sine choreis*: ex α pr. et χορὸς, *chorus.*

ἌΧΟΣ, εος, τὸ, *mæror, dolor, tristitia*: Angl. ACHE, et indè AKE.

Ἄχραντος ε, ὁ ἢ ἡ, *impollutus, immaculatus, purus, intactus*: ex α pr. et χραίνω, *coloro*. Th. χράω.

ἈΧΡΑ'Σ, άδος, ἡ, *pyrus silvestris, fructus pyri silvestris.*

Ἀχρεῖος, εία, εῖον, *inutilis*, et *ineptus*: et hinc

ʼΑχρείως, adv. turpiter: ex α pr. et χρεία, utilitas.
ʼΑχρειότης, ητος, ἡ, inutilitas.
ʼΑχρειόω, -ῶ, inutilem reddo; f. ώσω, p. ἠχρείωκα, præs. ind. pass. ἀχρειόομαι, inutilis fio: p. ind pass. ἠχρείωμαι, a. 1. ind. pass. ἠχρειώθην, ab eod.
ʼΑχρήϊος, pro ἀχρεῖος, Poët. facta Diælysi.
ʼΑχρήϊστος, idem quod ἄχρηστος.
ʼΑχρήματος, ε, ὁ ξ ἡ, qui est sine pecuniis, inops: ex α pr. et χρήματα, opes.
ʼΆχρηστος, ε, ὁ ξ ἡ, inutilis, e; incommodus, inutilitus; improbus; qui oraculum non consuluit, vel ab eo non tulit responsum: dat. pl. ἀχρήστοισιν ex α pr. et χρηστὸς, ἡ, ὸν, utilis, e. Th. χράομαι, utor.
ʼΆχρι vel ἄχρις, adv. usque, donec: cum. gen. item intrà, quoad Th. μέχρι, idem.
ʼΑχυρμιὰ, ᾶς, ἡ, acervus palearum. Ab
ʼΑΧΥ΄ΡΟΝ, ε, τὸ, palea, acus, stramentum, festuca; folliculus tritici
ʼΑχυρόω, f. ώσω, p. ωκα, palei stramine.
ʼΑχυρῶν, ῶνος, ὁ, acervus palearum.
ʼΑχῶ, Dor. pro ἠχῶ, Echo.
ʼΑΧΩ΄Ρ, ῶρος, ὁ, manans e pilis ulcus, sordes capitis.
ʼΆψ, adv. retrò, retrorsùm, rursùs, statim: ἂψ ἰέναι, regredi.
ʼΆψαο, tetigisti, Ion. pro ἅψω, et hoc Dor. pro ἥψω, 2. sing. a. 1. ind. m. ἅψαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi ἅπτομαι, tango: f. 1. m. ψομαι, a. 1. ind. m. ἡψάμην, ω, ατο, p. pass. ἧμμαι.
ʼΆψασθαι, tetigisse, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.
ʼΆψαυστος, ε, ὁ ξ ἡ, Ion. et Poët. intactus, illibatus; non tangendus, qui non tetigit: ex α pr. et ψαύω, tango. Th. ψάω.
ʼΆψεκτος, ε, ὁ ξ ἡ, irreprehensus: ex α pr. et ψέγω, vitupero.
ʼΑψευδέω, ῶ, f. ήσω, non sum mendax, non mentior: ex α pr. et ψεύδω, decipio, mentior.
ʼΑψευδέως, ἀψευδῶς, citra mendacium, verè: ab ἀψευδής.
ʼΑψευδὴς, έος, ὁ ξ ἡ, mentiri nescius, verus: in acc. sing. ἀψευδέα. Th. ψεύδω, decipio.
ʼΆψευστος, ε, ὁ ξ ἡ, non mentitus, minimè fallax: ab eod. Th.
ʼΑψῖδες, nom. pl. vide in ἅψις. et ἀψὶς, connexio.
ʼΑψίκορος, ε, ὁ ξ ἡ, fastidiosus; qui ἅμα τῷ ἅψασθαι, satietatem seu κόρον habet, quod à κορέω, satio.
ʼΆψιν, acc. sing. ab ἅψις, εως, ἡ, tactus. Sed ἁψὶς, ῖδος, ἡ, curvatura in rota: in nom. pl. ἀψῖδες, dat. pl. ἀψῖσι· ex ἅπτω, connecto.
ʼΑΨΙ΄ΝΘΙΟΝ, ε, τὸ, et ἄψινθος, ε, ὁ, absinthium, herba amara. Angl. WORMWOOD.
ʼΑψὶς, vel ἁψὶς, ῖδος, ἡ, connexio, vinculum, testudo, ligneus rotæ circulus: ab ἅπτω, necto.

ʼΑψίς, εως, ἡ, tactus, contrectatio: ab ἅπτομαι, tango.
ʼΑψόῤῥοος, et ἀψόῤῥους, ε, ὁ ξ ἡ, reciprocus, retrogradus, refluens: ex ἄψ, retrò, et ῥόος, fluxus: q. à ῥέω, fluo, p. ind. m. ἔῤῥοα.
ʼΆψυχος, ε, ὁ ξ ἡ, animo carens, inanimus; timidus, ignavus: ex α pr. et ψυχὴ, anima.
ʼΆΩ, ἀάω, ἀίω, et ἄημι, flo, spiro: f. ἤσω· hinc ἄημα flatus, spiritus: ἀήτης, ventus, &c.
ʼΑῶθεν, Dor. pro ἠῶθεν, manè, adv. Th. ἠὼς, aurora, Dor. ἀώς.
ʼΑόνος, ἀόνος, Dor. pro ἠϊὼν, quod pro ἠϊὼν, όνος, ἡ, littus.
ʼΑωρέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἠώρηκα, non custodio, negligo.
ʼΑωρὶ, adv. intempestivè: ex α pr. et ὥρα, tempus, hora.
ʼΑωρία, ας, ἡ, intempestivitas, immaturitas: ab
ʼΆωρος, ε, ὁ ξ ἡ, intempestivus, indecens; difficilis custoditu, negligens. Ex α pr. et ὥρα, tempus, et ὤρα, cura, vel ὦρος, custos.
ʼΆωρτο, pependerat; per Sync. et Ion. pro αἰώρητο, vel ἠώρητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi αἰωρέω, sursùm tollo. Vel dicitur Poët. pro ἤρτο, vel ἤορτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi ἀείρω, vel αἴρω, tollo; α pro η, et ω pro ο, more ...
ʼΑὼς, ἀόος, ἀῦς, ἁ, Dor. pro ἠὼς, aurora.
ʼΑωτέω, f. ήσω, p. ηκα, flores decerpo, carpo, ut somnum. Ab
ʼΑΏΤΟΣ, ε, ὁ, et ἄωτον, ε, τὸ, flos: præstantissimum quodque in suo genere, lana. Est et
ʼΆωτος, ε, ὁ ξ ἡ, auribus carens: ex α pr. et ὖς, ὠτὸς, τὸ, auris.

B.

B secunda litera, dicitur Bêta. In numeris est binarius. Delphi β pro π utuntur, ut βικρὸς, pro πικρὸς. Macedones β pro φ, ut Βερενίκη pro Φερενίκη. Aliquandò otiosè præponitur, ut βρόδον pro ῥόδον.
ΒΑ῀, vocula eorum, qui se mutuò inclamant: ut et vocula risûs, q. à βοάω.
Βᾶ, et βάθι, incede, Dor. et per Apoc. pro βῆθι, 2. sing. a. 2. imper. act. ab ἔβην, a. 2. ind. act verbi βαίνω, eo.
Βάαλ, ὁ, indecl. nomen idoli Lat. dominus: apud Sidonios primitùs. Pœni contractiùs Bal. Chaldæi Bel, idem enuntiant.
ΒΑΑ΄ΡΑΣ, radix herbæ cujusdam mirabilis.
Βάβα, vox inarticulata.
Βαβάζω, f. σω, vel ξω, p. κα, vel χα, inarticulatam vocem edo, vagio: à βάζω, loquor.
ΒΑ΄ΒΑΙ, p pæ, admirantis, adv. et παπαί· hinc Angl. BABE et BABY.
Βαβάκτης, ε, ὁ, loquax, garrulus, nugator, insanus, saltator.
Βαβάκτω.
Βαβάλιον, ε, τὸ, cunabula, -orum.
Βαβαλιστήρια, ων, τὰ, cunæ: à præc. in illis enim infantes βαβάζεσι, vagiunt.
Βάβαλον, ε, τὸ, αἰδοῖον, foramen, porta.
Βάβαξ, ακος, ὁ, garrulus, nugator, vanus, impudens. Th. βάζω, loquor.
Βαβράζειν, præs. inf. act. contentè clamare, ut cicadæ cantant; q. à βάζω, loquor.
Βάβριξ, ικος, ἡ, gingivæ.
Βαβυλὼν, ῶνος, nom. urbis Heb. confusio.
Βάγμα, ατος, τὸ, sermo, oratio, rumor, fama; vaticinium: à βάζω.
Βαδδίν, vestes lineæ sacerdotales: à בדים plur. τῷ בד lineum.
Βάδην, pedetentim, gradatim lento gradu, adv. à βαίνω, eo.
Βαδίζω, vado, eo, f. ίσω, Att. βαδιῶ, p. βεβάδικα· ab eod. Th.
Βαδιξῶ, Dor. pro βαδίσω, f. 1 ind. act. à βαδίζω, q. v.
Βαδιῦμαι, Att. pro βαδίσομαι, 1 sing. f. 1. ind. m. verbi βαδίζω, ε quo
Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingressio, ingressus.
Βάδισμα, ατος, τὸ, gressus, incessus: et
Βαδισμὸς, ε, ὁ, idem.
Βαδιστέον, Att. pro βαδιστέον, eundum est.
Βαδιστὴς, ε, ὁ, cursor.
Βαδιστικὸς, ε, ὁ ξ ἡ, vel ὸς, -ὴ, -όν, qui ambulare potest: et
Βάδος, ε, ὁ, gressus, iter. Omnia à βαίνω, eo.
ΒΑ΄ΖΩ, loquor, dico, vaticinor, f. σω, et ξω, p. βέβαχα.
Βαθέην, Ion. pro βαθεῖαν, acc sing. fœm. a βαθὺς, εῖα, ύ.
Βαθεῖ, profundo, dat. sing. contr à βαθὺς, βαθέϊ, βαθεῖ, et Ion. -είῃ dat. sing. f. g. à βαθεῖα, ας, et Ion -ης. Hinc
Βάθειος, ε, ὁ ξ ἡ, vel -ος, -α, -ον, profundus, altus.
Βαθέως, adv. profundè, altè, graviter.
Βαθίων, comp. pro βαθύτερος, profundior: et βάθιστος, superl. pro βαθύτατος, profundissimus, τοῦ βαθὺς, profundus.
Βαθμηδὸν, gradatim: adv. et
Βαθμὶς, ίδος, ἡ, gradus, basis; et
Βαθμὸς, ε, ὁ, gradus, limen; gradus dignitatis, statio pœnitentium Th. βαίνω, eo, vado, gradior.
ΒΑ΄ΘΟΣ. εος, τὸ, profunditas, altitudo, gurges, cavitas, locus intimus, fundus.
Βάθρον, ε, τὸ, gradus, scala, basis; scamnum, subsellium: à βαίνω, eo, vado, gradior.
Βαθύγλωσσος, ε, ὁ ξ ἡ, eloquens; ex βαθὺς, et γλῶσσα, lingua.
Βαθυδίνης, ε, ὁ ξ ἡ, vortices profundos habens; ex βαθὺς, (q. a βάθος,) et δίνη, aquarum vortex.

Βαθύδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gloriosissimus, celeberrimus*: qu. βαθεῖαν, ἤγουν μεγίστην δόξαν ἔχων.

Βαθύζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *latè*, vel *profundè, cinctus*; ex βαθὺς, et ζώνη, *zona, cingulum*.

Βαθύκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *opulentus, qui profundas hæreditates habet*: ex βαθὺς, et κλῆρος, *hæreditas*.

Βαθύκολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profundum sinum habens, magnos sinus habens, de veste*: qu. βαθὺν κόλπον ἔχων.

Βαθύκρημνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui profunda præcipitia habet*, ὁ βαθεῖς κρημνοὺς ἔχων. Th. κρημνὸς, *præcipitium*.

Βαθυκρηπὶς, ῖδος, ἡ, *profundum fundamentum habens*: ex βαθὺς, et κρηπὶς, *fundamentum*.

Βαθύκυμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *habens undas profundas*: ex βαθὺς, et κῦμα, *unda*.

Βαθυλείμος, ου, ὁ, ϗ ἡ, et βαθυλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *læta prata habens*: ex βαθὺς, et λειμὼν, *pratum*.

Βαθύμαλλος, ου, ὁ, *qui profundum, densum villum habet, villosus*. Th. μάλλος, *villus*.

Βαθυμῆτα, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ου, ὁ, *qui profundum habet consilium, prudentissimus*, ὁ βαθεῖαν μῆτιν, τὴν ἐπιβουλὴν, ἔχων.

Βαθὺν, *profundum*, acc. sing. masc. et

Βάθυνος, ου, ὁ, *fovea*: item

Βάθυνσις, εως, ἡ, *excavatio*: à

Βαθύνω, *excavo*: f. ύνω, p. γκα, p. pass. βεβάθυμμαι, et Att. βεβάθυσμαι. Omnia à βάθος, *profunditas*.

Βαθυπέδιος, ια, ιον, vel ος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui profundum campum seu planitiem habet*. Ac proindè *ferax*; ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.

Βαθυπλέουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, et βαθύπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *prædives, opulentus*. Th. πλοῦτος, *divitiæ, Plutus*.

Βαθυπόλεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui magnum et grave bellum movet*: ὁ βαθὺν πόλεμον ἐγείρων.

* Βαθύπρῳροι, ων, αἱ, scil. νῆες, *profundæ naves*.

* Βαθυπώγων, ὁ, sc. ἀνὴρ, *vir prolixi barbâ*.

Βαθυῤῥείταο, gen. sing. Æol. pro βαθυῤῥείτου à

Βαθυῤῥείτης, ου, ὁ, *profundè fluens*: ex βαθὺς, et ῥέω, *fluo*.

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, *radicis profunditas*: et

Βαθύῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, *altas radices habens, altè radicatus*: ex βαθὺς, et ῥίζα, *radix, stirps*.

Βαθὺς, εῖα, ὺ, *profundus, a, um, altus, longus et extremus; crassus, plenus; densus, gravis, promissus: ingens, amplus*: in gen. sing. βαθέος, είας, έος, dat. sing. βαθεῖ, εῖ. Ad multa autem hujus adjectivi significatio partim per catachresin extenditur, *H. Steph.* In comp βαθύτερος, βαθίων, et βάσσων, superl. βαθύτατος, et βάθιστος. Th. βάθος, *profunditas*.

Βαθύσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *umbrosus*: ex βαθὺς, et σκιὰ, *umbra*.

Βαθύστερνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profundum habens pectus*: ὁ βαθὺ στέρνον, εἴτε στῆθος, ἔχων.

Βαθύστρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *altè*, vel *molliter, stratus*: ex βαθὺς, et στρώννυμι, *sterno*.

Βαθύσχοινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profundos habens juncos, juncis obsitus, juncosus*; à βαθὺς, et σχοῖνος, ὁ, et aliquandò ἡ, *juncus*.

Βαθύτης, ητος, ἡ, *profunditas*. Th. βάθος.

Βαθύφρων, ονος, ὁ, *callidus, prudens, profundâ mente præditus*; ὁ βαθεῖαν φρένα ἔχων.

Βαθύφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profundè sonans, sonorus, cui vox est gravis*.

Βαθυχαίτης, ου, ὁ, *qui densam habet cæsariem*: ex βαθὺς, et χαίτη, *coma, cæsaries*.

Βαθυχειλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *profunda habens labia*: ex βαθὺς, et χεῖλος, *labium*.

Βαῖεν, per Syncop. et Ion. pro βαίησαν, *irerint*; 3. pl. a. 2. opt. act. βαίην à βαίνω, seu potiùs. βῆμι, εω, q. v.

Βαῖνε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion *ibat*: ab eod.

Βάϊνος, η, ον, vel ος, ὁ ϗ ἡ, *palmarum ramis factus, ad ramos palmarum pertinens*. Th. βαΐς.

ΒΑΙ'ΝΩ, et βῆμι, intransitivè, *eo, vado, gradior, incedo; abeo, coëo, ineo, de animalibus*: f. 1. m. βήσομαι, p. act. βέβηκα, et Ion. βέβαα. a. 2 ind. et. ἔβην. a. 2. imperat. act. βῆθι. pro quo βᾶ, et βάθι. a. 2. opt. act βαίην. a. 2 part. act. βὰς. p. pass βέβημαι, βέβαμαι, et βεβάσμαι. Βαίνειν ἐπὶ σμικρῷ, *basin exiguam habere*. Βαίνειν ἐν ῥυθμῷ et βαίνειν πρὸς ῥυθμὸν, *numerosè incedere*. Μεγάλα βαίνειν, *superbè incedere*. Ἵπποι βαίνειν, *equis pedibus incedere*. Εὖ βαίνειν, *benè succedere*. Ἁβρὸν βαίνειν, *molliter incedere*. Helenicus. Quamvis autem βαίνειν et ἴεναι pro eodem ab Homero ponantur, interdum tamen infinitivum ἴεναι verbo βαίνω adjungit, ut βῆ ῥ' ἴμεν εἰς χαλκῆϊον, Od. Θ' v. 273. et βῆ ῥ' ἴμεν εἰς θάλαμον, v. 277. et βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, v. 287. Quibus in locis (sicut in similibus) βῆ ἴμεν seu ἴεναι exponitur, *ingressus est ire*, ab aliis *cœpit ire*, ab aliis *festinavit ire*. At ego interpretor *perrexit ire*, aut per præsens, *pergit ire*, H. Steph.

Βαιὸν, vide in βαΐς, infrà.

Βαιὸν, *paulispèr, parum*: adv. à

ΒΑΙΟ'Σ, ᾶ, ὁ ϗ ἡ, vel ὸς, ὴ, ὸν, *parvus, modicus, unus paucus*.

Βαιοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *palmifer; solemnitas olivarum*.

ΒΑΙ'Σ, ἡ, seu Βαΐον, ου, τὸ, *ramus, propriè palmæ*; παρὰ τὸ βίᾳ τίλλεσθαι.

ΒΑΙ'ΤΑ, seu βαίτη, ης, ἡ, *pellis, indumentum ex pellibus consutis, vestis pellicea, et pastoralis; membrana in qua scribitur*: et Βαίτη, Dor. pro διφθέρα, q. v.

ΒΑΙΩ'Ν, ονος, ὁ, *piscis quidam gobio similis*: quod à βαιὸς, qui parvi pretii: item *mensura apud Alexandrinos*, Hesych.

ΒΑ'ΚΑΝΟΝ, ου, τὸ, *semen raphani*, id est, *brassicæ*.

ΒΑ'ΚΗΛΟΣ, ου, ὁ, *magnus quidem, sed stultus, et mulierosus*: item *eunuchus, exsectus, evirатus*.

ΒΑ'ΚΚΑΡΙΣ, seu βάκχαρις, εως, ἡ, *baccar, herba odorata*.

ΒΑΚΤΗΡΙΆ, ας, ἡ, *baculus, scipio*: item

Βακτήριον, ου, τὸ, et

Βάκτρον, ου, τὸ, idem: à βάω, *eo*, vel *ire facio*.

Βακχεῖον, ου, τὸ, *templum Bacchi*: et

Βακχεῖος, ου, ὁ, *Bacchius, pes Poëticus ex syllaba, brevi et duabus longis*; sic dictus quod hymnis in Bacchum sit frequentissimus; item -εῖος, -εία, -εῖον, *furore Bacchico percitus; Bacchicus, ad Bacchum pertinens*.

Βακχεύματα, ων, τὰ, *Bacchanalia*: et

Βακχεύω, f. εύσω, et βακχεύω, f. ήσω, *orgia celebro, debacchor, insanio*: βακχεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, *furiosus sum*: et

Βάκχη, ης, ἡ, *furore percita, Bacchi sacerdos*.

* Βακχία, ας, ἡ, *debacchatio, insania*: sed forsan scribendum, Βακχεία, *H. Steph.* et

ΒΑ'ΚΧΟΣ, ου, ὁ, *furore percitus, Bacchus, Deus vini; orgia celebrans; coronæ quoddam genus*.

Βαλανάγρα, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *clavis*: ex βάλανος, *pessulus*: et ἄγρα, *captura*.

ΒΑΛΑΝΕΙ'ΟΝ, ου, τὸ, *BALNEUM*.

Βαλανεὺς, έος, vel έως, βαλανεώτης, ου, et βαλανειτης, ου, ὁ, *balneator, curiosè res alienas inquirens*.

Βαλανηφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui glandes edit, et iis vescitur*: ex βάλανος, *glans*, et φάγω, *comedo*.

Βαλανηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *palmulas ferens, glandifer*: ex βάλανος, *glans*, et φέρω, *fero*.

Βαλανίζω, *glandes excutio*, f. ίσω. p. ικα. Th. βάλανος, *glans*.

Βαλανὶς, ίδος, ἡ, *balneatrix*: et

Βαλάνισσα, ης, ἡ, idem. Th. Βαλανεῖον, *balneum*.

ΒΑ'ΛΑΝΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *glans, quercûs fructus; obex, pessulus; arbor quædam, animal aquatile; extrema pars penis, species medicamenti*.

ΒΑΛΑ'ΝΤΙΟΝ, seu Βάλλαντιον, ου, τὸ, *crumena, marsupium, sacculus*.

Βαλαντιοτόμος, ου, ὁ, *fur zonarum; item sector crumenarum, saccularius*: ex βαλάντιον, et τέμνω, *seco*.

ΒΑΛΑΥ'ΣΤΙΟΝ, ου, τὸ, *flos mali silvestris Punici*.

ΒΑΛΒΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *repagulum lo-*

eus, undè ii, qui cursu certant, emittuntur: carceris initium.

Βάλε, 2. sing. imperat. a. 2. act.

Βάλεν, dimisit, projecit, Ion pro ἔβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi βάλλω, q. v.

Βαλέειν, Ion. et Poët. pro βαλεῖν, a. 2. inf. act. ab eod.

Βάλετ' pro ἐβάλετο, 3. sing. a. 2. ind. m. βαλέτην, 2. dual. Ion. a. 2. ind act. ejusd.

Βαλεῦ, Dor. pro βαλοῦ, 2. sing. a. 2. imperat. m. à βάλλω, jacio.

Βάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. βάληται, 3. sing. a. 2. sub. m. ab eod.

Βαλιὸς, ὰ, ὸν, vel ιὸς, ιὰ, ιὸν, varius, maculosus; item celer, velox, rapidus: à βάλλω. Est et βαλιὸς, orbus oculis.

Βάλλ', et βάλλε, jaciebat: 3. sing imperf. ind act. Ion. pro ἔβαλλε à βάλλω, q. v.

Βάλλεαι, inducis, Ion. pro βάλλῃ, 2. sing. præs. ind. m. vel pass et

Βάλλεο, Ion. pro βάλλου, 2. sing. præs. imperat. med. vel pass. ejusd.

Βαλλέσκετο, Ion. et Poët. pro ἐβάλλετο, jaciebat, 3. sing. imperf. ind. med. verbi βάλλω. jacio, q. v.

Βάλλετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. pro ἐβάλλετο· βάλλον, præs. part. act. n. g. verbi βάλλω, jacio.

Βάλλησα, jeci, 1. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ἐβάλλησα, quod à verbo inusitat. βαλλέω, f. ήσω, pro βάλλω, f. αλῶ.

Βαλλίζω, f. ίσω, p. ικα, tripudio, crura jacio; qu. à βάω, eo, vel ire facio, et ἅλλομαι, salio.

Βαλλισμὸς, οῦ, ὁ, tripudium: à præc.

ΒΑ'ΛΛΩ, jacio, jaculor, ferio, saucio, attingo, projicio; emitto, immitto; trado, condo. flecto: imperf. ind. act. ἔβαλλον, f. 1. vel 2. act. βαλῶ, et in 3. pl. βαλῶσι, perf act. βέβληκα, a. 2. ind. act. ἔβαλον. præs. ind. pass. βάλλομαι, abjicior: perf. pass. βέβλημαι, plusq. perf. ind. pass. ἐβεβλήμην, σο, το, a. 1. ind. pass. ἐβλήθην. a. 1. imperat. pass. βλήθητι, a. 1. inf. pass. βληθῆναι, p ind. m. βέβολα. Hinc Angl. BALL, BLOW.

ΒΑΛΛΩΤΗ', ῆς, ἡ, marrubium nigrum: Angl. STINKING HORE-HOUND.

Βάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. et

Βάλοιο, 2. sing. a. 2. opt. m. et

Βάλον, Ion. pro ἔβαλον, a. 2 ind. act. verbi βάλλω, jacio.

Βαλοῖσαι, Dor. pro βαλοῦσαι, nom. pl. f. g. a. 2. part. act. verbi βάλλω, jacio.

ΒΑ'ΛΣΑΜΟΝ, ου, τὸ, BALSAMUM.

Βάλωμαι, a. 2. sub. m. et

Βάλωμεν, dejiciamus, 1. pl. a. 2. sub. act. et

Βάλων, a. 2. part. act. à βάλλω, jacio.

Βᾶμα, τος, τὸ, Dor. pro βῆμα, gressus. Th. βαίνω, eo.

Βάμβα, tinctura, Dor pro βάμμα, q. v. ex βάπτω. tingo.

ΒΑΜΒΑΙ'ΝΩ, f. ανῶ, p. αγκα, inarticulatè loquor, balbutio: item dentes quatio præ metu. Hinc

Βαμβαλίζω, f. ίσω, p. ικα, tremo labiis, strideo; et

Βαμβάλω, f. αλῶ, p. αλκα, idem signific.

Βᾶμεν, βᾶμες, eamus, Dor. pro βῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi βῆμι, pro βαίνω, q. v.

Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura, acetum, salsamentum: à 1. sing. p. ind. pass. verbi βάπτω, tingo.

Βᾶν, iverunt, Ion. et per Syncop. pro ἔβησαν, 3. pl. a. 2. ind act. ἔβην, verbi βαίνω, eo.

Βαναυσία, ας, ἡ, ars fabrilis, et illiberalis: ars mechanica.

Βαναυσικὸς, ὴ, ὸν, illiberalis, mechanicus: ex seq. Th.

ΒΑ'ΝΑΥΣΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, sedentarius, ineptè magnificus; trivialis, vilis, negligens; prop. artifex mechanicus. et illiberalis, qui manibus suis sibi victum quærit; præcipuè de iis dicitur, qui igne opus faciunt. qu. ex βαῦνον αὔει, qui fornacem incendit.

Βάντες, conscendentes, nom. pl. a. 2. part. act. mas. gen. à βὰς, βάντος, part. ab a. 2. ind. act. ἔβην, verbi βαίνω, seu βῆμι, vado, eo.

Βάξις, εως, ἡ, fama, sermo; oraculum: à βάζω, loquor.

Βαπτίζεσθαι, &c. vide in seq.

Βαπτίζω, baptizo, mergo, abluo, lavo: f. ίσω, p. βεβάπτικα. a. 1. ind. act. ἐβάπτισα. p. ind. pass. βεβάπτισμαι, a. 1. ind. pass. ἐβαπτίσθην. f. 1. ind. pass. βαπτισθήσομαι, a 1. ind. m. ἐβαπτισάμην, ω, ατο. Th. βάπτω, mergo. Angl. BAPTIZE.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, immersio, tinctio, baptisma. Angl. BAPTISM.

Βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, baptismus, lotio.

Βαπτιστήριον, ου, τὸ, lavacrum; baptisterium, locus, ubi baptismus peragitur. Angl. BAPTISTARY.

Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, qui immergit, baptista. Angl. BAPTIST. A βαπτίζω, quod à βάπτω.

Βαπτὸς, ὴ, ὸν, tinctus, aliquo colore infectus, medicatus; subs. gemma bituminosa, molli odore prædita. Sunt qui existiment anchusæ radice intinctam fuisse.

ΒΑ'ΠΤΩ, mergo, intingo, lavo, haurio, hauriendo impleo; pereo, de navi, in pass. f. ψω, p. βέβαφα a. 2. ind. act. ἔβαφον. perf. ind. pass. βέβαμμαι, ψαι, πται. f. 2. ind. act. βαφῶ, εῖ, εῖ.

Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, nom. proprium.

ΒΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, fossa profunda, barathrum; exitium, pernicies: Atticè βέρεθρον. Propriè fuit locus valdè profundus Athenis, in quem noxii deturbabantur.

Βαραθρώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, barathro similis, voraginosus: à præced.

Βαραχίας, ου, ὁ, nomen viri.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ικα, barbarorum more vivo, ago, loquor. Et

Βαρβαρικὸς, ὴ, ὸν, barbaricus. Et

Βαρβαρικῶς, barbarè, barbaricè, adv. Item

Βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ, barbarismus, idioma barbaricum. Angl. BARBARISM.

Βαρβαριστὶ more barbarorum. adv. Omnia à

ΒΑ'ΡΒΑΡΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, barbarus, pronuntiatione insuavi et peregrina utens; ineruditus, imperitus; agrestis, non Græcus; extraneus.

Βαρβαρόφωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, barbaram vocem habens, rudis in voce: à βάρβαρος, et φωνὴ, vox.

Βαρβαρόω, f. ώσω, p. ωκα, ferum facio, barbarum reddo; barbarorum potestati subjicio: βαρβαρῶσαι, a. 1. inf. : et. Βεβαρβαρωμένος τοῖς φρονήμασι, 2. Maccab. xiii. ver. 9 mente effrenatus.

Βαρβάρως, adv. barbarè.

ΒΑ'ΡΒΙΛΟΣ, ου, ἡ, nomen arboris

Βαρβιτίζω, f. ίσω, p. ικα, barbitum pulso, barbito cano: à

ΒΑ'ΡΒΙΤΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, vel βάρβιτον, ου, τὸ, barbitus, vel barbitum: instrumentum musicum multarum chordarum.

Βάρδιστος, tardissimus, superlat pro βράδιστος, vel βραδύτατος, compar. βράσσων, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro βραδίων, et βραδύτερος, tardior: à βραδὺς, tardus.

Βαρέα. graviter, adv. vel Ion pro βαρεῖα, fœm. à βαρὺς, gravis.

Βαρεῖα, ας, ἡ, f. g. βαρειᾶν, gen. pl. fœm. Dor. pro βαρειῶν· à βαρὺς εῖα, ὺ, gravis, e. Th βάρος, onus

Βαρέω, gravo, onero, f. ήσω, p. βεβάρηκα, a. 1. ind. act. ἐβάρησα, p ind. pass. βεβάρημαι, part. βεβαρημένος, a. 1. ind. pass. ἐβαρήθην. Th. βάρος, onus.

Βαρέως, adv. graviter, molestè: ab eod.

Βαρθολομαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli.

Βαριησοῦς, οῦ, ὁ, nom. viri Hebr filius Jesu.

ΒΑ'ΡΙΣ, ιος, vel ιδος, ἡ, navis turris, domus turrita et regia propriè, quodvis ædificium, οἰκοδόμημα, respondetque Lat. mœnia. Deindè murus, porticus, sphæra Hinc Angl. BARGE.

Βαριωνᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri Hebr filius Jonæ.

Βαρνάβας, α, ὁ, nom. viri Syr filius consolationis.

ΒΑ'ΡΟΣ, εος, τὸ, pondus, onus, molestia: auctoritas, gravitas opes, potestas: qu. βία αἴρεται. Angl. TO BEAR, et BURDEN.

Βαρσαββᾶς, ᾶ, nom. viri Syr. filius quietis.

Βαρτίμαιος, ου, ὁ, nom. viri; qui filius erat Timæi.

Βαρύβρομος, ον, ὁ ϗ ἡ, graviter fremens, perstrepens. horrisonus. ex βαρὺς, gravis, et βρόμος, strepitus.

Βαρύγδουπος, ου, ὁ ϗ ἡ, et Ion. gen.

μο, graviter sonans; à βαρὺς, gravis, et δοῦπος, sonitus.

Βαρύγλωσσος, ου, ὁ καὶ ἡ, cujus lingua gravis est, maledicus: ex βαρὺς, gravis, et γλῶσσα, lingua.

Βαρυγούνατος, id. quod βαρύγουνος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravia seu infirma genua habens, tardus: ex βαρὺς, gravis, et γόνυ, genu.

Βαρυδάκρυς, υος, et βαρυδάκρυτος, ου, ὁ καὶ ἡ, luctuosus: graviter lachrymans: ex βαρὺς, gravis, et δάκρυ, lachryma.

* Βαρυηχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, gravisonus.

Βαρύθει, gravatur, 3. sing. præs. ind. act. à βαρύθω, f. ύσω, gravis sum; idem quod βαρύνομαι, f. 1. m. ῦμαι, gravor: à βαρύς. Th. βάρος, onus.

Βαρυθυμέω, f. ήσω, p. ηκα, irascor: mœstus sum. Et

Βαρυθυμία, ας, ἡ, acerbitas vel abjectio animi. Item

Βαρύθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animo ferox, animo abjectus. Et

Βαρυθύμως, iratè, ægrè, gravato animo; adv. Omnia ex βαρὺς, gravis, et θυμὸς, animus.

Βαρύκομπος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravem strepitum edens: ex βαρὺς, et κόμπος, sonitus.

Βαρύκτυπος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravistrepus, graviter fremens: ex βαρὺς, et κτυπέω, factum ex τυπέω, resono. Th. τύπτω, verbero.

Βαρυλόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui gravem ac odiosam orationem habet, maledicus. Ex βαρὺς, et λόγος, oratio. Th. λέγω, dico.

Βαρυμάνιος, ω, ὁ, Dor. pro βαρυμήνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, iracundus: ex βαρὺς, et μανία, furor. Th. μαίνομαι, insanio.

Βάρυνθεν, Ion. et Bœot. pro ἐβαρύνθησαν, 3. pl. a. 1. ind pass. à

Βαρύνω, gravo, premo; molestia adficio: 3. sing. imperf. ind. act. Ion. βάρυνε, f. υνῶ, p. βεβάρυγκα. a. 1. ind. pass. ἐβαρύνθην· à βαρὺς, quod à βάρος, onus.

Βαρυόπας, ω, ὁ, Dor. pro βαρυόπης, ου, ὁ, gravisonus, gravem vocem habens: Jovis Epithet. à βαρὺς, et ὄψ, ὀπὸς, vox.

Βαρυπνείοντας, graviter flantes, acc. pl. mas. part præs. act. à βαρυπνείω. Ex βαρὺς, quod à βάρος, onus, et πνείω, Poët. pro πνέω, spiro.

Βᾰρὺς, εῖα, ὺ, gravis, e: in acc. βαρὺν, comp. βαρύτερος. superl. βαρύτατος. Th. βάρος.

Βαρυστενάχω, f. ξω, p. χα, graviter gemo: à βαρὺς et στενάχω, -άζω, f. ξω, p. χα, gemo; à στενὸς, angustus, q. v.

Βαρύστονος, ου, ὁ καὶ ἡ, graviter suspirans, infelix, luctuosus: ab eod.

Βαρυσύμφορος, ου, ὁ καὶ ἡ, Ion. et Poët pro δυστυχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, infelix, miser, qui graves calamitates fert; à βαρὺς et συμφορὰ, calamitas; quod ex σὺν et φέρω, porto, fero.

Βαρυσφάραγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui gravem edit strepitum, gravistrepus: ex βαρὺς, et σφάραγος, sonus, stridor, strepitus.

Βαρύτεροι, οἱ, nom. pl. mas. molestiores: compar. à βαρὺς, q. v.

Βαρύτης, ητος, ἡ, gravitas; odiosa morum sævitas. Th. βάρος, onus.

Βαρύτιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, pretiosus, qu. gravis pretii, quòd olim æs appenderetur: ex βαρὺς, et τιμὴ, pretium; quod à τίω, honoro.

Βαρυτονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, gravi tono profero. Item

Βαρύτονος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravitonus. It.

Βαρυτόνως, gravi tono adv. ex βαρὺς et τόνος, tonus, accentus; quod à τείνω, tendo.

Βαρύφθογγος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui gravem sonum habet, gravisonus: ex βαρὺς et φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Βαρύφορτος, ου, ὁ καὶ ἡ, gravis, onustus: ex βαρὺς et φόρτος, onus.

Βὰς, βάντος. qui ivit, ingressus, in nom. pl. βάντες, a. 2. part. act. à βῆμι, vel βαίνω, eo, q. v.

Βᾶσαν, insistentem, a. 2. part. act. acc. sing. fœm. in masc. nominat. βὰς· ab eod q. v.

Βασανίζω, exploro, examino, adfligo quocunque modo; torqueo, tento aliquem; excrucio ad eruendam veritatem: f. ίσω, p. βεβασάνικα, a. 1. ind. act. ἐβασάνισα, præt. ind. pass. βεβασάνισμαι. a. 1. ind. pass. ἐβασανίσθην. f. 1. ind. pass. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος.

Βασανιστὴς, ου, ὁ, explorator, tortor. Et

Βασανισμὸς, ου, ὁ, quæstio, tormenta, cruciatus: à præt. ind. pass. verbi βασανίζω, q. v.

Βασανεύεται, i. e. διελέγχεται, aut διακρίνεται, seu βασανίζεται· à βασανεύω, f. εύσω, p. ευκα, idem quod βασανίζω, q. v.

ΒΑ'ΣᾸΝΟΣ, ου, ἡ, lapis quo probatur aurum: lapis Lydius; probatio, inquisitio per tormentum, cruciatus quiris, &c.

Βασεῦμαι, ibo, Dor. et Æol. pro βήσομαι, 1. sing. f. 1. ind. m. verbi βῆμι, vel βαίνω, eo, q. v.

Βασεῦνται, Dor. et Æol. pro βήσονται, progredientur, 3. pl. f. 1. ind. m. à βῆμι, vel βαίνω, f. 1. ind. m. βήσομαι, ibo.

Βασιλεία, ας, ἡ, regnum, diadema. Et

Βασίλειον, ου, τὸ, sc. δῶμα, regia domus, regia: pl. βασίλεια, ων, τὰ, sc. δώματα, regum palatia. Et

Βασίλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, regalis.

Βασίλευε, regna, præs. imperat. act. 2. sing. βασιλευέμεν, præs. inf. act. Ion pro βασιλεύειν· à βασιλεύω, f. εύσω, regno, impero, &c.

ΒΑΣΙΛΕΥ'Σ, έος, Att. έως. Poët. et Ion. ῆος, ὁ, rex; qu. βάσις λεῶ, id est, λαοῦ, fulcimentum populi; βασίλισσα, ης, ἡ, regina.

Βασιλεύτερος, ου, ὁ, compar. augustior; et in superl. βασιλεύτατος, regno dignissimus, inter reges primus: à βασιλεὺς, rex.

Βασιλεύω, regno, impero, sum rex; regnum adipiscor; regnum creo, f. εύσω, p. βεβασίλευκα· a. 1 ind. act. ἐβασίλευσα· ab eod.

Βασιλῆϊ, regi, Ion. pro βασιλέϊ dat. sing. Sic βασιλῆος, gen. Ion. et Poët. pro έος· à βασιλεὺς, rex, q. v.

Βασιλήϊον, ου, τὸ, regia, palatium, pro βασίλειον, ου, τὸ, Poëticà Dialysi: ab eod.

Βασιληΐς, ΐδος, ἡ, regia; quod à βασίλειος, per Dialysin Ion. βασιλήϊος· ab eod. Th.

* Βασιλίζω, f. σω, regis partes sequor, -ίζομαι· f. 1. m. ίσομαι, regio more ago; regiam potestatem affecto, &c.

Βασιλικὸς, ὴ, ὸν, regius, a, um; à βασιλεὺς, rex, q. v. Hinc

Βασιλικῶς, augustè, regalitèr, adv. posit. undè βασιλικώτερον, augustiùs, comparat. et βασιλικώτατα, augustissimè, superl.

Βασιλὶς, ίδος, et βασίλισσα, ης, ἡ, regina. ab eod. Th.

Βασιλίσκος, ου, ὁ, regulus; item avicula quædam, serpens, stella in corde Leonis Angl. BASILISK, sic dictus. Th βασιλεὺς, rex.

* Βάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui patet, qui potest adiri, pervius, accessibilis, accessus; stabilis, fixus, firmus: à

Βᾰσῐς, εως, ἡ, basis, gressus, gradus: pes, planta pedis; fulcimentum, vestigium; locus in quo pes figi potest: à βαίνω, eo, p. ind. pass. βέβημαι, σαι, mutato η in α brevè. Hinc Angl. BASE.

Βάσκ', pro ἴθι, vade, accelera, 2. sing. præs. imp. act. à βάσκω, vado, Poet. pro βαίνω, eo, vado: ab inus. βάω, ire facio.

ΒΑΣΚΑΙ'ΝΩ, FASCINO, invideo; criminor; reprehendo, indignor, f. ανῶ, p. γκα· a. 1. ind. act. ἐβάσκηνα· a. 2. ind. act. ἐβάσκανον.

Βασκανία, ας, ἡ, invidia, fascinatio; obtrectatio, odium; calumnia: et

Βάσκᾰνος, ου, ὁ καὶ ἡ, invidus, malignus, fascinans, obtrectator; invisus, nefarius; et indè

Βασκάνως, invidè, adv. à βασκαίνω, q. v.

Βάσκω, apud Poët. pro βαίνω, vado, eo.

Βασεῦνται, pro βήσονται, gradientur; 3. pl. f. 1. ind. m. Æol. vel Dor. à βασεῦμαι, f. 1. ind. m. Æol vel Dor. verbi βαίνω, eo, vado.

Βάσσα, ας, ἁ, Dor. pro βῆσσα, ης, ἡ, concavitas.

ΒΑΣΣᾸ'ΡΑ, ας, ἡ, sive βασσάρη, ης, ἡ, calceamenti genus; item Bacchi nutrix, Baccha; meretrix, et vulpes.

ΒΑΣΤΑ'ΖΩ, porto, bajulo, examino, exporto; libro, sustineo, è medio tollo, doleo, sepelio; f. σω, et Dor. βαστάξω, p. βεβάστακα· a. 1. ind. act. ἐβάστασα.

Βάσωμεν, Dor. pro βήσωμεν, 1. pl. præs. subj. act. verbi βήσω,

quod à futuro formatum est. Th. βαίνω, eo.

Βατταλίζεσθαι, pres. inf. med. *turpiter et effeminatè vivere*: Prov. à sequente.

ΒΑΤΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *mulierosus, effeminatus, cinædus*; à Battalo quodam Ephesio tibicine.

Βατάνιον, ου, τὸ, pro πατάνιον, *parva patina, patella*; dim. à πατάνη, ης, ἡ, *patina*, q. v. Delphorum est β pro π.

Βᾶτε, Dor. pro βῆτε, *ite*, 2. pl. a. 2 imperat. act. verbi βαίνω, seu βῆμι, *vado, eo*.

Βατεύω, f. εύσω, *coëo*, de animalibus in coitu venereo dicitur: unde βατεύειν, maribus, et βατεύεσθαι, feminis tribuitur; per Sync. βατεῖν, et βατεῖσθαι, et βατεῦνται, pro βατεύονται, qu. à βατέω, ῶ, f. ήσω idem; *calco*, pro πατέω, q. v.

Βάτην, *duo iverunt*, Ion. et Dor. pro ἐβήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. ἔβαν et βάσαν, pro ἔβησαν, *iverunt*, in 3. pl. a. 2. ind. act. à βαίνω, seu βῆμι, *vado, eo*.

Βατὴρ, ῆρος, ὁ, *qui incedit*; item *meta, limen*: unde

Βατήριος, ία, ιον, *scansorius*: à βαίνω, *vado, eo*.

Βατιὰ, ᾶς, ἡ, idem ac βάτος, ου, ἡ, *rubus*, q. v.

Βατιάκη, ης, ἡ, *poculi genus*.

ΒΑΤΟΣ, ου, ἡ, *rubus, sentis*; qu. ἄβατος, *inaccessus*, vel à βία, *vis*, et ἄτω, *lædo*; quod *violenter lædat*.

Βάτος, ου, ὁ, *batus*, nomen mensuræ liquidorum, à Hebr. בת.

Βατὸς, ἡ, ὸν, *pervius, accessu facilis*.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, *ranarum et murium pugna*, titulus carminis Homero tributi: à βάτραχος, *rana*, μῦς, *mus*, et μάχη, *pugna*; quod à μάχομαι, *pugno*.

ΒΑΤΡΑΧΟΣ, ου, ὁ, *rana*, Ion. βάθρακος, quasi à βοῶν τραχέως. Est et *tumor sub lingua molestus pueros infestans*.

Βατταρίζω, f. ίσω, p. ικα, *garrio, balbutio*; idem et ab eod. ac

Βαττολογέω, *garrio, loquax, verbosus sum*; *deblatero, nugor*: item *balbutio, lingua titubo et hæsito*, f. ήσω, p. βεβαττολόγηκα· a. 1. ind. act. ἐβαττολόγησα· et

Βαττολογία, ας, ἡ, *inanis verborum repetitio, loquacitas*: cui opp. λακωνισμὸς, οῦ, ὁ, *Laconismus*: item *titubatio in loquendo*: à λόγος, et seq.

ΒΑΤΤΟΣ, ου, ὁ, *Battus*, nomen cujusdam Cyrenæorum principis, qui balbus fuit; item, Poëta garrulus et ineptus, qui eadem crebrò iterabat. Hinc

ΒΑΤΥΛΗ, ης, ἡ, *nana*, femina pusilla; quasi βαιή.

Βάτω, *veniat*, 3. sing. a. 2. act. imperat. βῆθι, βάτω, pro βῆθι, βήτω· ab ἔβην, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, seu βῆμι, q. v.

ΒΑΥΒΑΩ, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *dormio*; item *sopio*: à Βαυβὼ, όος, contract. οῦς, ἡ, *Baubo*, nutrix Cereris.

ΒΑΥΖΩ, f. ξω, p. χα, *latro, as*; fictum à canum latratu; βαῦ, βαῦ.

Βαυκάλις, ιος, ἡ, et

Βαυκάλιον, ου, τὸ, *patera, vas vinarium, vas angusti oris*. Th. βαύζω, quia βαύζει, cùm ei aqua infunditur.

ΒΑΥΚΟΣ, ἡ, ὸν, *jucundus, delicatus*: βαυκαλὸς, ἡ, ὸν, idem

ΒΑΥΝΟΣ, ου, ὁ, *fornax, caminus*; qu. ab αὔω, *uro*.

Βαΰσδειν, Dor. quo βαΰζειν, *latrare*. Vide βαΰζω, *latro*.

Βαφεὺς, έως, ὁ, *tinctor*, et

Βαφὴ, ῆς, ἡ, *immersio*; item *tinctura, macula, color*: à βάπτω, *mergo*.

Βάψας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. à βάπτω, *intingo*.

Βάω, inusit. f. βήσω, p. βέβηκα· p. ind. med. βέβαα. *ire*, vel *venire, facio*, transitivè: unde βῆμι, βαίνω, *eo, vado*.

ΒΔΑΛΛΩ, *mulgeo, sugo*, f. αλῶ, p. ἔβδαλκα. Dicitur et βδέλλω, f. ελῶ, p. ἔβδελκα, idem. unde

Βδέλλα, ης, ἡ, *hirudo, sanguisuga*, Prov. xxx. 15.

Βδέλλιον, ου, τὸ, βδέλλα, ης, ἡ, *arbor quædam Arabica, et lachryma ejus*.

Βδέλυγμα, ατος, τὸ, et βδελυγμὸς, οῦ, ὁ, *abominatio, res execranda*; item *fœtor*: à βδελύσσομαι *exsecror*. Th. βδέω, *pedo*.

Βδελυκτὸς, ἡ, ὸν, *exsecrabilis, abominabilis, e*, ut et

Βδελυρὸς, ὰ, ὸν, *protervus, flagitiosus, impurus, scelestus*; ab eod.

Βδελύσσομαι, et -ύττομαι, *abominor, exsecror, detestor*, propr. ob *fœtorem*; *exhorreo, fastidio*, f. ξομαι, p. ἐβδέλυγμαι· a. 1. ind. m. ἐβδελυξάμην, ω, ατο· à

ΒΔΕΩ, f. έσω, et ήσω, *PEDO, flatum ventris emitto*: *fœteo, puteo*.

Βδόλος, ου, ὁ, *flatus ventris*; item *strepitus*; *fœtor gravis*, ut extinctæ lucernæ. Th. βδέω.

Βέβαα, *ivi*, 1. sing. perf. ind. act. Ion. pro βέβηκα, *detracto* κ, et η in α mutato: et in 3 pl. βεβάασι, pro βεβήκασι· à βαίνω, *eo*. Alii volunt esse 1. sing. perf. ind. m. βέβαα à βάω, *ire facio*, q. v.

ΒΕΒΑΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *stabilis, firmus*: qu. à βέβαα: comparat. βεβαιότερος, et in f. g. βεβαιοτέρα. Hinc

Βεβαιότης, ητος, ἡ, *stabilitas, firmitas*.

Βεβαιόω, *confirmo, stabilio, tutum reddo*: *fidem facio, affirmo*, f. ώσω, p. βεβεβαίωκα· a. 1. ind. act. ἐβεβαίωσα· pres. inf. pass. βεβαιοῦσθαι, -ῶσθαι· perf. ind. pass. βεβεβαίωμαι· a. 1. ind. pass. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαιος, *firmus*.

Βεβαίως, adv. *firmè, tutò, exploratè*, et

Βεβαίωσις, εως, ἡ, *confirmatio, corroboratio*: ab eod. q. v.

Βέβαμεν, *ivimus*, per Sync. pro βεβήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. verbi βαίνω, *eo*; et βέβαμεν est perf. ind. m. Poët. pro βεβάαμεν· à βέβαα, perf. ind. m. verbi βαίνω, à βάω, *ire facio*, q. v.

Βεβακὼς, Dor. pro βεβηκὼς. perf. part. act. à βαίνω, *eo, vado*, q. v.

Βέβαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *profanus*, Dor. pro βέβηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, q. v.

Βεβαρημένος, η, ον, *gravatus, a, um*, perf. part. pass. à βαρέω, *gravo*. Th. βάρος, *onus*.

Βεβαρηὼς, Ion. pro βεβαρηκὼς exempto κ, perf. part. act. ab eod. verbo, q. v.

Βέβασαν, *ingressi erant* Ion. et Dor. et per Sync. pro ἐβεβήκεσαν, et hoc pro ἐβεβήκεισαν, 3. pl. plusq. p. ind. act. à βαίνω, *eo*, perf. ind. act. βέβηκα, et Ion. βέβαα.

Βέβαφα, perf. ind. act. à βάπτω, *intingo*, q. v.

Βεβὼς, ῶτος, ὁ, *stans*, perf part. act. Dor. et per Sync. pro βεβηκὼς· à βαίνω, *eo, vado*, vel perf. part. med. à βέβαα, perf. ind. med. verbi βαίνω, à βάω, *ire facio*, q. vide.

Βέβηκα, *ivi*. perf. ind. act. βεβήκειν, pl. perf. indic. act. Ion. pro ἐβεβήκειν, ejusd. verbi, q. v.

Βέβηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *profanus, non initiatus*. Th. βηλὸς, *limen domûs*.

Βεβηλόω, *profano, contamino*, f. ώσω, p. βεβεβήλωκα· a. 1. ind. act ἐβεβήλωσα· ab eod. Th.

Βεβήλωσις, εως, ἡ, *profanatio*.

* Βεβιασμένως, adv. *coactè, invitè*: à βιάζω, *cogo*.

Βεβίηκα, *vim intuli*, perf. ind. act. à βιάω, q. v. et perf. part. pass. βεβιημένος, *vi tractus*. Th. βία, *vis*.

Βεβίωμαι, 1. sing. perf ind. pass. et in 3. sing. βεβίωται, *vita peracta est*, imperf. βεβιωμένος, *vivendo peractus*, perf. part. pass. à βιόω, *vivo*, q. v. Th. βίος, *vita*.

Βέβλαβα, *nocui*, p. ind. m. verbi βλάπτω, *noceo*, q. v.

Βέβλαμμαι, *offensus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. βεβλαμμένος. perf part. pass. ejusd. verbi, q. v.

Βεβλάστηκα, *pullulavi*. 1. sing. perf ind. act. à βλαστάνω q. v.

Βέβλαφα, perf. ind. act. à βλάπτω, *noceo*, q. v.

Βέβληαι, 2 sing. p. ind. pass. *vulneratus es*, Ion. pro βέβλησαι· à perf. ind. pass. βέβλημαι, σαι, ται, verbi βάλλω, *jacio*.

Βεβλήαται. Ion. pro βέβληνται, 3. pl. perf. ind pass. βεβλήατο, augmento neglecto, et Ion. pro ἐβέβληντο, 3. pl. plusq. perf. in pass. ejusd. verbi.

Βέβληκα, *jaculatus sum*, perf. ind act. βεβλήκει, Ion. pro ἐβεβλήκει, 3. sing. plusq. perf ind. act. et

Βέβλημαι, σαι, ται, perf. ind pass. unde βεβλημένος, part. perf. pass. βεβλῆσθαι, perf. inf. pass. à βάλλω, *jacio*, q. v.

Βεβόηται, Ion pro βεβόηνται, 3. pl. perf. ind. pass. à βοάω, *clamo*, q. v.

Βεβολῆαται, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. et Pleon. τῦ υ, pro βέβληνται à βάλλω. Sed.

Βεβολήατο, *ejecti erant*, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. et abjecto augmento pro ἐβέβληντο, ab ἐβεβλήμην, plusq. perf. ind. pass. verbi βάλλομαι, undè 3. pl. Ion. βέβληντο, et interjecto ο βεβόληντο, et Ion. abjecto augmento ε, βεβολήατο. Alii à βολέω, f. ήσω, inusitato, pro βάλλω, *jacio*, derivari malunt.

Βεβολημένος, *agitatus*, pro βεβλημένος, p. perf. pass. verbi βάλλω, *jacio*, q. v.

Βέβυλα, *volui*, p. ind. m. verbi βούλομαι, q. v.

Βεβόλευμαι, *deliberavi*, perf. ind. pass. βεβουλεῦσθαι, perf. infin. pass. verbi βυλεύω, *consulto*. Th. βυλὴ, *consilium*.

ΒΕΒΡΑ'Σ, et βεμβρὰς, ἄδος, ὁ, Att. pro μεμβρὰς, quæ species *apuæ*, pisciculus; in nom. pl. βεβράδες, ων, οἱ.

Βέβρεγμαι, *irrigatus sum*, 1. sing. perf. ind. pass. et part. βεβρεγμένος, *madidus*: à βρέχω, *rigo*, q. v.

Βεβρέμηκα, *strepui*, 1. sing. p. ind. act. à βρέμω, *fremo*, q. v.

Βέβρηκες, ων, *pars illa, quæ inter maxillas est.*

Βέβριθα, *gravis fui*, 1. sing. perf. ind. med. verbi βρίθω, q. v. perf. part. med. βεβριθὼς, et in fœm. g. βεβριθυῖα.

Βεβρισμένος, *obrutus*, perf. part. pass. à βρίθω, f. σω, *sum gravis*, q. vide.

Βέβροχα, 1. sing. p. ind. m. vel Att. pro βέβρεχα, 1. sing. perf. ind. act. à βρέχω, f. ξω, *irrigo*, q. vide.

Βέβρυχα, *fremui*, 1. sing. p. ind. act. vel med. verbi βρύχω, f. ξω, *strideo*, q. v.

Βεβρώθοις, *comederes*, 2. sing. opt. præs. act. verbi βεβρώθω, f. ώσω, *comedo, depasco*. Alii dicunt esse positum pro βεβρώκοις, 2. sing. opt. perf. act. à βρώσκω, f. ώσω, p. βέβρωκα, *comedo*, q. v.

Βέβρωκα, *comedi*, perf. indic. act. βεβρώκειν, plusq. perf. ind. act. Ion. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, *comedo*, f. βρώσω, q. v.

Βεβρὼς, per Sync. pro βεβρωκὼς, perf. part. act. ejusd. q. v.

Βέβωκα, vel βέβοκα, *pavi*, perf. ind. act. verbi βόσκω, ab inus. βόω, q. v.

Βεβωμένος, Ion. et Dor. pro βεβοημένος, *celebris, clarus*, perf. part. pass. à βοάω, f. ήσω, *boo, clamo*, q. vide. Alii à βόω, pro βόσκω, f. βόσω, vel βώσω, p. βέβοκα, vel βέβωκα, *pasco*, formant; sed diverso sensu.

Βεβὼς, ῶτος, Att. et Ion. pro βεβηκὼς, *progressus*; undè Att. βεβακὼς, et sublato κ, βεβαὼς, contractè βεβὼς, perf. part. act. verbi βαίνω, *eo*, q. v. Alii tamen dicunt esse part. perf. med. contr. à βέβαα, q. v.

Βέδυ, *aqua*, Phrygibus.

Βεελζεβοὺλ, ὁ, pro Βεελζεβοὺβ, nomen idoli. indecl. Hebr. *Dominus muscarum*. Metaphoricè Satanæ tribuitur.

Βέη, *iret*, Ion. pro βῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. à βαίνω, seu potius à βῆμι, conjug. sec. id. signif.

Βείομαι, *vivam*, pro βείσομαι, Poët. f. 1. ind. med. rejecto σ, à verbo inus. βείω, f. βείσω, *vivo*.

Βείω, *iverо*, Poët. pro βῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. enim Iones dicunt βέω, inde ι inserto βείω· sic βείομεν, 1. pl. pro βῶμεν· à βαίνω, seu βῆμι, *vado, eo*.

Βέκκες, Phryges, quia panem vocant *bec* et *beccum*.

Βεκκεσέληνος, ου, ὁ ϰ ἡ, *delirus, stupidus*: item *antiquus*, quasi ante βέκκον, *panem*, et σελήνην, *lunam*.

ΒΕ'ΚΚΟΣ, seu βέκος, ου, ὁ, *panis*, Phrygum linguâ: item *amens*.

Βέλεα, *tela*, acc. pl. item

Βελέεσσι, et βελέεσσιν, Ion. et Poët. pro βελέσι, dat. pl. à βέλος, *telum*, q. v.

Βέλεμνον, ου, τὸ, idem quod βέλος, *telum, sagitta*.

Βέλεσσιν, dat. pl. pro βέλεσι, Poët à βελος.

Βελιὰλ, ὁ, *Belial*, indec. nomen origine Heb. Lat. *sine jugo*, vel *nequam*.

ΒΕ'ΛΛΕΡΑ, ων, τὰ, *mala*. Etymol. à βάλλω, q. v.

Βελλεροφόντης, ου, ὁ, Dor. Βελλεροφόντας, α, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βελόνη, ης, ἡ, *acus*; item nomen piscis: à seq.

ΒΕ'ΛΟΣ, εος, vel εως, τὸ, *telum, jaculum, sagitta, fulmen; ictus*, et *dolor ex ictu illatus*: dat. pl. βελέεσσιν, Ion. et Poët. qu. à βάλλω, *jacio*.

Βελόστασις, εως, ἡ, *locus ad tela constitutus, vallum*: item *machina bellica, aries, balista*: qu. à βελῶν στάσει.

ΒΕ'ΛΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, *melior*; Poët. pro βελτίων, q. v.

Βελτιόω, f. ώσω, p. ωκα, *meliorem reddo*: à βελτίων.

Βέλτιστα, adv. *optimè*: à βέλτιστος.

Βελτίω, acc. sing. nom. voc. vel acc. pl. à βελτίονα, eliso ν, οα, contr. ω, compar. ab ἀγαθὸς, *bonus*.

Βελτίων, ονος, ὁ ϰ ἡ, compar. irreg. ab ἀγαθὸς, *bonus*, superl. βέλτιστος, ίστη, ιστον, *optimus*.

Βεμβηκίζω, f. ίσω, p. ικα, *in gyrum ago, circumago, valvo*. Ἰν' ἐφ' ἡσυχίας, ἡμῶν, πρόσθει βεμβηκίζωσιν ἑαυτὰς, *Arist. Vesp.* 1516. à βέμβηξ.

ΒΕ'ΜΒΗΞ, ηκος, ἡ, *turbo, trochus*. Scribitur et βέμβριξ, ικος, ἡ, idem.

Βένθεα, nom. pl. à

Βένθος, εος, τὸ, *profunditas, fundum*: dat. pl. Ion. βένθεσσι. Th. βάθος, idem.

Βενιαμὶν, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον· Hebr. *filius dextræ*.

Βέντιστος, Dor. pro βέλτιστος, *optimus*, superl. ab ἀγαθός.

Βέομαι, et βείομαι, *vivam*, 1. sing. f. 1. ind. med. Poët. pro βείσομαι, à verbo inus. βείω, *vivo*.

ΒΕ'ΡΒΕΡΙ, τὸ, Indicâ linguâ *concha, quæ uniones, continet*.

Βέρεθρον, Att. et per Sync. βέθρον, pro βάραθρον, ου, τὸ, *barathrum, fossa, profunditas*: à βαθὺς, *profundus*.

Βερενίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, per Apocopen pro Βερονίκη, ἡ, Gr. *afferens victoriam*.

Βεροίας, ας, ἡ, *Beræa*, nomen urbis, qu. βαρεῖα, *ponderosa*. Hinc

Βεροιαῖος, αία, αῖον, et Βεῤῥοῆιος, *Beræensis*.

Βερονίκα, ας, ἡ, Dor. pro Βερονίκη, ης, ἡ, nomen mulieris: alii legunt Βερενίκα. Βερενίκη autem Macedonicè dictum pro Φερενίκη, propr. nomen mulieris, q. d. *ferens victoriam*.

ΒΕ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, *betium*, herba: alitèr *dictamnus*.

ΒΕΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *vestis genus*, varium aut purpureum.

ΒΗ', *imitatio vocis ovium balantium*; undè, βήζω, *clamo, balo*.

Βῆ, *ivit*, pro ἔβη, Ion. 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἔβην, βῆς, *iveris*, 2. sing. a. 2. sub. act. à βαίνω, vel βῆμι, *vado, eo*.

Βῆκα, ων, τὰ, *oves*, Hes. βηκία, τὰ, Hipp. à βῆ, q. v.

Βηθαβάρα, ᾶς, ἡ, nomen loci Hebr. interpretat. *domus transitûs*.

Βηθανία, ας, ἡ, nom villæ Hebr. interpretatur Lat. *domus afflictionis*.

Βηθεσδὰ, ἡ, nomen piscinæ, *domus beneficientiæ*.

Βῆθι, *vade*, pro quo βᾶ, et βᾶθι, 2. sing. a. 2. imperat. act. à βαίνω, vel βῆμι, *vado, eo*.

Βηθλέεμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. interpret. *domus panis*: vocatur et *urbs Davidis*.

Βηθσαϊδὰ, et Βηθσαϊδὰν ἡ, nomen urbis, ἄκλιτον. Hebr. *domus piscationis*.

Βηθφαγὴ, ῆς, ἡ, nomen villulæ. Hebr. interpret. *domus ficuum præcocium*.

Βῆλος, ου, ὁ, propr. nomen viri; necnon fluvii.

ΒΗΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, *limen domûs*, vel *templi quod calcatur*: q. à βάω et λίαν, *quod per limina sæpiùs eatur*.

Βῆμα, ατος, τὸ, *gressus, vestigium*; item *tribunal, suggestus*; à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi βαίνω, vel βῆμι, *ascendo*.

Βήμεναι, Dor. et Poët. pro βῆναι, a. 2. infinit. act. à βαίνω, vel βῆμι, *vado, eo*.

Βῆν, βῆς, βῆ, Ion. et Poët. sine augmento, pro ἔβην, &c. βῆναι, a. 2. inf. act. à βῆμι, vel βαίνω, *eo, vado*, q. v.

Βὴξ βηχὸς, ἡ, *tussis.*

ΒΗ͂ΡΟΣ, *birrus*, vestis genus.

ΒΗΡΥΛΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *beryllus*, gemma.

Βησάμενος, nom. sing. masc. a. 1. part. med. *qui ascendit:* à βαίνω· a. 1. ind. med. ἐβησάμην.

Βῆσαν *iverunt:* 3. pl. Ion. a. 1. vel 2. ind. act. pro ἔβησαν, ab ἔβησα, a. 1. vel ἔβην, a. 2. ind. act. à βῆμι, vel βαίνω, *eo, vado,* q. v.

Βῆσε, *imposuit:* pro ἔβησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab inusitat. βάω, f. βήσω, *ire facio*, q. v.

Βήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab eodem, q. v.

Βήσετο, *ascendebat:* 3. sing. imperf. ind. m. Ion. pro ἐβήσετο, verbi βήσομαι, quod à f. 1. ind. m. verbi βαίνω, transformatur in præs. undè ἐβησόμην, imperf. ind. med.

Βήσομαι, *progrediar;* f. 1. ind. m. verbi βαίνω, *eo, vado.*

Βήσομεν, 1. pl. f. 1. ind. vel per systolen pro βήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à βαίνω, *eo*, seu βάω, *ire facio*, f. βήσω, a. 1. ind. act. ἔβησα.

Βῆσος, εος, ȣς, τὸ, *vallis, concavitas.*

ΒΗ͂ΣΣΑΙ, ων, αἱ, *loca in montibus, per quæ gradi possumus; saltus, valles profluæ, convalles;* reperitur et in sing.

Βησσήεις, ήεσσα, ῆεν, gen. εντος, *saltuosus:* à βῆσσαι, q. v.

Βήσσης, *vallibus*, dat. pl. Ion. ab eodem.

Βήσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα, *tussio:* qu. à βία, *vis*, vel potius à βήξ, q. v.

Βηταρμὸς, ȣ̃, ὁ, *saltatio concinno gressu*, seu *ad sonum:* et indè

Βητάρμων, ονος, ὁ, *saltator ad sonum:* qu. à βάω, *ire facio*, et ἄρω, *apto* q. v.

Βήτην, *duo* vel *ambo iverunt*, Poët. et Ion. pro ἐβήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. ἔβην, à βαίνω, *eo*, q. v.

ΒΙ'Α, ας, ἡ, *vis, robur; violentia, contumelia, injuria:* βίαι, pl. Hom. μετὰ βίας, *cum vi.*

Βιάζεο, *urge:* Ion. pro βιάζȣ, 2. sing. præs. imperat. m. et

Βιάζευ, 2. sing. præs. imperat. m. Dor. pro βιάζȣ, à

Βιάζομαι, f. σομαι, a. 1. ind. med. ἐβιασάμην· in mediâ formâ, idem ac βιάω, et βιάζω, at frequentiùs apud oratores, *vim affero, opprimo, vi efficio, cogo*, item *nitor*, et *stupror:* passivè *opprimor, urgeor, cogor:* à

Βιάζω, *vim affero, urgeo;* f. σω, p. βεβίακα. Th. βία, *vis.*

Βίαιος, αια, αιον, et βίαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *violentus, a, um*, item *injurius*, et *coactus;* et βιαιότερος, comp. ab eodem.

Βιαίως, adv. et βίᾳ, adverbialiter, *violenter, cum vi:* à βίαιος, quod à βία, *vis.*

Βίαρχος, ȣ, ὁ, *victui* seu *commeatui præfectus.* Ex βίος et ἀρχὸς, *princeps, præfectus.*

Βιᾶσθαι, *cogere, vim affere:* præs. inf. med. à βιάομαι, idem ac βιάζομαι, quod vide.

Βιάσθω, *urgeat, vim inferat;* 3. sing. præs. imperat. m. contr. βιάεσθω, -ᾶσθω, à βιάομαι, idem ac βιάζομαι, q. v.

Βιαςὴς, ȣ̃, ὁ, *qui vim infert, latro, violator:* Matt. xi. 12. Philo de Agricultura; vix alibi: ab eodem.

Βιατὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Βιατὴς, ȣ̃, ὁ, *fortis, strenuus:* ab eodem, q. v.

Βιάω, ῶ, Poët. idem ac βιάζω, f. άσω, p. ακα, et ηκα, Ion. et Poët. hinc perf. ind. pass. βεβίημαι, et part. βεβιημένος, *coactus.*

Βιβάζω, f. σω, p. ακα, *ire* vel *venire facio, vi admoveo, admitto, ineo.* Th. βαίνω, *eo, vado.*

Βιβὰς, άντος, *gradiens, ascendens*, præs. part. act. à βίβημι, loco βῆμι, vel part. a. 2. act. pro βὰς, ab eodem, q. v.

Βιβάω, -άζω, et βίβημι, *gradior, incedo.* Poët. pro βαίνω, *eo;* f. άσω, in compos. βιβῶ, et f. 1. m. άσομαί. a. 1. ind. act. ἐβίβασα, part. præs. act. βιβῶν, -άζων, et βιβὰς· præs. ind. pass. βιβάζομαι, *ineor.* a. 1. ind. pass. ἐβιβάσθην, f. 1. med. βιβάσομαι, a. 1. ind. m. ἐβιβασάμην.

Βιβλαρίδιον, βιβλάριον, et βιβλίδιον, ȣ, τὸ, *libellus, codicillus; duo priora contemptum habent.* Th. βίβλος, *liber.*

Βιβλία, ων, τὰ, pl. *Biblia, Scripturæ Sacræ:* à

Βιβλίον, ȣ, τὸ, *liber, scheda.* Th. βίβλος, *liber.*

Βίβλινος, ινη, ινον, *Biblinus*, natus in Biblinis montibus Thraciæ; *chartaceus.* Βίβλινος οἶνος, *vinum Biblinum:* à vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βιβλία.

Βιβλιογρᾰφία, ας, ἡ, *librorum scriptio:* et

Βιβλιογρᾰφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *librorum scriptor, librarius:* à βιβλίον, quod à βίβλος, et γραφὴ, quod à γράφω, *scribo.*

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, *bibliotheca, libraria:* ex βιβλίον et θήκη, quod à τίθημι, *pono.*

Βιβλιοπώλης, ȣ, ὁ, voc. sing. βιβλιόπωλα, *bibliopola, venditor librorum.* Th. πωλέω, *vendo.*

Βιβλιοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *libellio, librum ferens, tabellarius.*

Βιβλιοφυλάκιον, ȣ, τὸ, *bibliotheca, locus ubi libri custodiuntur et adservantur.*

ΒΙ'ΒΛΟΣ, ȣ, ἡ, *liber; liber arboris, ut tiliæ.* Ern.

Βιβρώσκω, f. βρώσω, p. βέβρωκα, *edo, comedo, depasco;* idem ac βρώσκω, *comedo.*

Βιεῦντες, Dor. pro βιȣ̃ντες, *viventes:* præs. part. act. nom. pl. à βιόω, *vivo*, f. ώσω. Th. βίος, ȣ, ὁ, *vita.*

Βίη, Ion. pro βία, ας, ἡ, *vis, fortitudo*, q. v.

Βιήσατο, *cogebat*, 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. pro ἐβιήσατο, à βιάω. Th. βία, *vis.*

Βίηφι, pro βίῃ, dat. sing. adverbialiter, *vi, violenter:* φι est Paragoge Poët. et reddit vocem ἄκλιτον· à βίη, *vis*, Ion. pro βία, q. v.

Βιθυνία, ας, ἡ, nomen provinciæ Asiæ minoris. Gr. q. d. βαθυνία, à βάθυνος, ȣ, ὁ, *fovea*, quod à βάθος, *profunditas.*

ΒΙ'ΚΟΣ, ȣ, ὁ, *urna ansata, urceus; doliolum.* βικίον, et βικίδιον, ȣ, τὸ, dim. *urceolus;* est etiam *vicia.*

ΒΙΝΕ'Ω, -ῶ, *ineo, coëo:* f. ήσω. p. βεβίνηκα.

Βιοῖ, *vivit:* 3. sing. præs. ind. act. contr. à βιόω. Hinc βιόμην, *vivam*, opt. præs. med. contr. à βίος, *vita*, q. v.

Βιολογέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *vitam alicujus describo*, part. præs. pass. contr. βιολογούμενος.

ΒΙ'ΟΣ, ȣ, ὁ, *vita, victus, facultates; vivendi ratio instituta, annona; res omnis ad vitam sustentandum necessaria; vulgus, populus.* At

Βιὸς, ȣ̃, ὁ, *arcus, nervus arcûs* qu. βία, i. e. *vi tenditur.*

Βιοτεύω, *victum quæro, vivo:* f. σω βιοτεύσῃς, 2. pers. sing. a. 1. sub act. à βίος, ȣ, ὁ, vel

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, *vita;* à βίος, q. v.

Βιότης, ητος, ἡ, idem, et ab eod.

Βιοτικὸς, ὴ, ὸν, idem ac βιωτικὸς, ὴ, ὸν, q. v.

Βιότοιο, *victus:* gen. sing. Ion. pro βιότου, à

Βίοτος, ȣ, ὁ, *vita, victus, facultates:* idem Poët. ac βίος, q. v.

Βιȣ̃ς, *qui vixit:* a. 2. part. act. ex ἐβίων, ut δȣ̃ς ex ἔδων· quod ἐβίων est 1. sing. a. 2. ind. act. à βίωμι, inus. sec. conjug. quod à βιόω, *vivo.* Th. βίος, *vita.*

Βιοῦσθαι, præs. inf. med. Ion. et Poët. pro βιοῦν, præs. inf. act. verbi βιόω, *vivo*, ab eodem, q. v.

Βιοφθόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vitam corrumpens:* et in voc. sing. βιοφθόρε· ex βίος, et φθείρω, *corrumpo*, q. v.

Βιόω, -ῶ, *vivo:* f. ώσω, et f. 1. m. ώσομαι, p. βεβίωκα. a. 2. ind. act. 1. sing. ἐβίων, à βίωμι, conjug. sec. inus. indè opt. βιοίην, inf. βιῶναι. part. βιȣ̃ς, perf. ind. pass. βεβίωμαι· a. 1. ind. m. ἐβιωσάμην. Th. βίος, *vita.*

Βίσον, vel Βίσων, *bos quidam silvestris.*

Βιτίνα, ης, ἡ, idem quod βίκος, *urna*, q. v.

Βιῴην, *viverem:* Att. pro βιοίην a. 2. opt. act. à βίωμι, vel præs. opt. act. à βιόω, -ῶ, *vivo.* Th. βίος, *vita.*

Βίωθι, *vive*, 2. sing. imperat. a. 2. act. verbi inusitat. βίωμι, *vivo.*

Βίων, ὁ, *Bion*, nom. propr.

Βιῶναι, *vixisse:* a. 2. inf. act. ab inus. βίωμι, quod à βιόω. Th. βίος, *vita.*

Βιῶσαι, a. 1 inf. act. ab eodem.

Βιώσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *spem vitæ servandæ habens, sanabilis; vitalis:* ab eodem.

Βιώσις, εως, ἡ, *ipsa vivendi actio, vita anteacta.*

Βιωτικὸς, ἡ, ὸν, *vitalis, ad vitam sustentandam pertinens, secularis, &c.* à βιόω, vel βίωμι, *vivo,* q. v.

Βιωτὸς, ἡ, ὸν, *vitalis:* à βιόω, *vivo,* q. v.

Βιώτω, *vivito,* 3. sing. a. 2. imperat. act. à βίωθι, quod à βίωμι. Vide βιόω, *vivo.*

Βιωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vitæ utilis:* ex βίος, *vita,* et ὠφελέω, *prosum.*

Βλαβεὶς, *læsus:* et in f. g. εῖσα, a. 2. part. pass. à βλάπτω, *lædo,* q. v.

Βλαβερὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius, a, um, damnosus:* et inde

Βλαβερῶς, adv. *perperam:* à βλάπτω, *noceo.*

Βλάβη, ης, ἡ, *noxa, damnum, detrimentum:* à p. ind. m. βέβλαβα, verbi βλάπτω, *lædo, noceo,* q. v.

Βλαβῆναι, *læsum esse:* a. 2. inf. pass. et

Βλαβήσομαι, f. 2. ind. pass. ab eod. q. v.

Βλάβος, εως, τὸ, idem quod βλάβη, q. v.

Βλαβῶ, *nocebo,* 1. sing. f. 2. ind. act. à βλάπτω, *noceo,* quod vide.

Βλαδὸς, ἡ, ὸν, *tardus, imbellis:* à βλάζω, quod à βλὰξ.

Βλάζω, *stultus sum:* qu. à βλὰξ, *inutilis,* q. v.

ΒΛΑΙΣΟ'Σ, ἡ, ὸν, *vulgus, cui distorta sunt crura, blæsus, balbus:* dicitur et βλαισσὸς, gem. σ Poët.

Βλακεία, ας, ἡ, *socordia, stupor, mollities:* et

Βλακεύω, f. εύσω, p. ευκα, *socordiæ me dedo, stupeo, torpeo:* huic opp. σπουδάζω. Item

Βλακικὸς, ἡ, ὸν, *ignavus, socors, mollis, stultus:* et exindè

Βλακικῶς, adv. *ignavè, tardè.* Omnia à βλὰξ, *iners,* q. v.

Βλάνος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, η, ον, *lippus, cæcutiens; ignavus.*

ΒΛΑ'Ξ, βλακὸς, ὁ, *piscis quidam inutilis,* siluro similis; item *ignavus, iners; obscœnus, nefarius, fœdus, impius:* qu. à βάλλω, *abjici dignus.*

Βλάπτῃ, 3. sing. præs. sub. act. βλάπτουσ', pro βλάπτουσα, præs. part. act. f. g. à

ΒΛΑ'ΠΤΩ, *lædo, noceo; damno adficio; sum impedimento:* cum acc. f. ψω, p. βέβλαφα, a. 1. ind. act. ἔβλαψα, a. 2. ind. act. ἔβλαβον, f. 2. ind. act. βλαβῶ, præt. ind. pass. βέβλαμμαι, a. 1. ind. pass. ἐβλάφθην, a. 2. ind. pass. ἐβλάβην, a. 2. part. pass. βλαβεὶς, et in f. g. εῖσα. a. 2. inf. pass. βλαβῆναι, f. 2. ind. pass. βλαβήσομαι, præt. ind. med. βέβλαβα. Hinc Angl. TO BLAST.

ΒΛΑΣΤΑ'ΝΩ, *germino, fruticor; produco, profero:* f. βλαστήσω, p. βεβλάστηκα, a. 2. ind. act. ἔβλαστον.

Βλάστημα, ατος, τὸ, *germen:* à 2. pers. sing. præt. ind. pass. verbi βλαστάνω. Angl. A BLOSSOM.

Βλαστησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. et

Βλαστήσω, *germinabo:* f. 1. ind. act. ab eodem.

Βλάστος, ου, ὁ, nomen viri: sed Βλαστὸς, οῦ, ὁ, *germen.*

Βλασφημέω, *obscœna, fœda, malè ominata loquor; impiè loquor, conviciis, maledictis lacesso:* imperf. ind. act. ἐβλασφήμεον, -ουν, f. ήσω. p. ηκα. præs. ind. pass. βλασφημοῦμαι, *malè audio, tanquam blasphemus accusor:* perf. ind. pass. βεβλασφήμημαι, f. 1. ind. pass. βλασφημηθήσομαι· et

Βλασφημία, ας, ἡ, *blasphemia, obscœnitas, fœditas,* vel *impietas sermonis, maledicentia:* à

Βλάσφημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obscœnus, infaustus; impius in Deum, blasphemus, conviciator, maledicus:* qu. à βλάπτειν φήμην, vel potius à βλὰξ, *impius,* et φήμι, *dico,* q. v.

* Βλασφήμως, adv. *ignominiosè.*

ΒΛΑ'ΤΙΟΝ, Βυζάντιον apud Actuarium et recentiores medicos Græcos dicitur os anterius narium purpuræ. Matthiolus dicit esse *onychem,* vel *conchulam Indicam.*

ΒΛΑΥ͂ΤΑΙ, αἱ, *genus calceamenti,* sicut et βλαῦδες. Hesych.

ΒΛΑΥ'ΤΙΟΝ, ου, τὸ, *crepidula* seu *sandaliolum.*

ΒΛΑΥΤΟΥ͂Ν, *induere* aut *verberare sandalio.* Hesych.

Βλαφθεὶς, *læsus:* a. 1. part. pass. βλαφθῆναι, a. 1. inf. pass. à βλάπτω, *lædo,* q. v.

Βλείμην, εῖο, εῖτο, a. 2. opt. m. à βλῆμι, *percutio:* quod à βάλλω· ut θείμην, εῖο, εῖτο, à τίθημι.

Βλεὶς, *percussus:* a. 2. part. act. verbi βλῆμι, *percutio;* vel per Sync. pro βληθεὶς a. 1. part. pass. à βάλλω, *jacio,* q. v.

Βλεμεαίνω, f. ανῶ, p. αγκα, *trucibus oculis circumspicio, minor:* quod à

Βλέμμα, ατος, τὸ, *vultus, intuitus, aspectus:* à βλέπω, *aspicio,* q. v.

ΒΛΕ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *mucus:* frigidus humidusque succus quem omnes φλέγμα vocant, ut scribit GAL. lib. 2. de facult. natur. Hippocrates ita nominare consuevit crassiorem pituitam, qualis è cerebro per palatum et nares descendit.

Βλεννὸς, ἡ, ὸν, *ignavus:* et

Βλεννώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *mucosus.*

Βλεπεδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *retortis oculis horrificoque adspectu intuens: strabus, attonitus.* Ex βλέπω, et δαίμων, *dæmon.*

Βλέποισα, Dor. pro βλέπουσα, *aspiciens:* præs. part. act. f. g. à

ΒΛΕ'ΠΩ, εἰς vel πρὸς, *aspicio, intueor; specto, vergo;* item *sedulò caveo; rationem habeo, vivo:* f. ψω, præt. βέβλεφα, a. 1. ind. act. ἔβλεψα, præt. ind. pass. βέβλεμμαι· qu. βάλλω ὦπα.

Βλέτυγες, et βλέκυγες, ων, αἱ, *nugæ:* qu. à βαλῶν, quia rejectanea.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, *nicto, crebrò conniveo:* et

Βλεφάρὶς, ίδος, ἡ, *cilium;* seu βλεφαρίδες, ων, αἱ, in plur. frequentius, *cilia, pili palpebrarum;* item *palpebræ.*

ΒΛΕ'ΦΑΡΟΝ, ου, τὸ, *palpebra, pillis tegens oculos.*

Βλέψις, εως, ἡ, *ipsa intuendi actio, intuitus:* à 2. sing. præt. ind pass. verbi βλέπω, *intueor,* q. v.

Βληθεὶς, *ictus, trajectus:* a. 1. part. pass. βληθῆναι, a. 1. inf. pass. βλήθητι, a. 1. imperat. pass. à βάλλω, *percutio,* q. v.

Βλῆμα, ατος, τὸ, *jactus, ictus, vulnus.* Th. βάλλω, *jacio.*

Βλήμενος, *ictus:* per Aphær. vel Ion. et Poët. pro βεβλημένος, perf. part. pass. à βάλλω, perf. ind. pass. βέβλημαι. Alii volunt à βλῆμι.

Βλῆσθαι, *jactum esse,* abjecto augmento et redupl. pro βεβλῆσθαι, perf. ind. pass. à βάλλω, q. v.

Βλῆτο, Poët. et Ion. pro ἐβέβλητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ejusd. verbi.

Βλήτροισι, dat. pl. Ion. à

Βλῆτρον, ου, τὸ, *clavus ferreus* aut *ligneus, pessulus:* ab eod. Th.

ΒΛΗΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *balo ut ovis; vagio ut infans.*

Βλήχεσθαι, (præs. inf. med. à Βλήχομαι,) Poët. pro βληχᾶσθαι, *balare,* à βληχάομαι. Undè

Βληχὴ, ῆς, ἡ, *balatus:* undè Angl. BLEAT.

Βλήχημα, ατος, τὸ, idem, et ab eodem Th.

ΒΛΗΧΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *debilis, imbecillis; validus, robustus:* ut et ἀβληχρός. Hinc βληχρῶς, adv.

Βλὶξ, *continentèr, assiduè,* adv. qu. à βολὴ, *ictus.*

ΒΛΙ'ΤΟΝ, ου, τὸ, *blitum, olus insipidum.*

ΒΛΙ'ΤΤΩ, f. βλίσω, p. βέβλικα, *exprimendo aufero,* ut è favis mel.

Βλοσυροῖο, gen. sing. Ion. pro -οῦ, à

Βλοσυρὸς, ρὰ, ρὸν, *terribilis aspectu, torvus, truculentus.*

Βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ, *habens oculos truces:* et

Βλοσυρωπὸς, ἡ, ὸν, *terribilis aspectu:* ab ὢψ, *oculus,* et βλοσυρὸς, *truculentus.*

ΒΛΥ'ΖΩ, et βλύω, f. βλύσω, p. βέβλυκα, *scaturio; effundo, mano* Sic dictum à murmure aquarum.

Βλωθρὸς, ρὰ, ρὸν, *celsus, procerus; frondosus, viridis, tener:* à βλώσκω, *ascendo,* q. v.

ΒΛΩΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *bucella, fragmentum, panis portio.*

Βλῶσις, εως, ἡ, *adventus:* à

ΒΛΩ'ΣΚΩ, f. ώσω, p. ωκα, *advenio, ascendo, cresco; vado, clamo.*

Βοᾷ, *reboat:* 3. sing. præs. ind. act. contr. pro βοάει, à βοάω, q. v.

Βοάα, Poët. pro βοᾷ, Pleonasmo literæ α, 3. sing. indic. præs. act. ab eodem Th. q. v.

Βοάασκον, 1. sing. imperf. indic

act. Ion. et Poët. pro ἐβόων, verbi βοάω, *clamo*, q. v.

Βοάγριον, ου, τὸ, *scutum, ex boum agrestium pelle*: à βοῦς, et ἄγριος, *agrestis*, q. v.

Βοάγριος, ου, *Boagrius*, Locrensium amnis.

Βοαθόος, ου, ὁ, Dor. pro βοηθόος, Poët. pro quo frequentiùs βοηθὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *opitulator, auxiliator, bellator, in prœlio velox*. Th. βοηθέω.

Βοανεργὲς, Syriac. Gr. υἱοὶ βροντῆς· Lat. *filii tonitrui*: Marc. iii. 17.

Βόαξ, ακος, ὁ, *piscis, à clamore dictus*; q. et βόηξ, item βῶξ, dicitur: à βοάω, *clamo*.

Βοᾶσαι, Dor. pro βοάῃ, 2. sing. præs. ind. pass. verbi βοάω, *clamo*.

Βοάσας, αντος, Dor. pro βοήσας, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Βοᾶσι, *clamant*, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. contr. à verbo βοάω.

Βοαύλιον, ου, τὸ, *boum stabulum, bubile*. Ex βοῦς, et αὐλὴ, *aula*.

ΒΟΑ΄Ω, ῶ, *BOO, clamo, vociferor, cum clamore dico, clamando voco, celebro*: usurpatur et de inanimatis: f. ήσω, imperf. ind. act. ἐβόαον, -ων· p. βεβόηκα, a. 1. ind. act. ἐβόησα. a. 1. imperat. act. βόησον, άτω.

Βοεία, ας, ἡ, *pellis bubula; scutum, sive clypeus è corio bubulo factus*. Th. βοῦς.

Βόειος, εία, ειον, *bovinus, bubulus*: ut et

Βόεος, έα, εον, idem, et ab eod. Th.

Βόες, nom. pl. à βοῦς, βοὸς, ὁ ϗ ἡ, q. v.

Βοὴ, ῆς, ἡ, *clamor; item pugna*: à βοάω, *clamo*, q. v.

Βοῇ, Ion. et Dor. pro βοᾷ, 3. sing. præs. sub. act. contr. à βοάω, *clamo*, q. v.

Βοηδρόμος, ου, ὁ, *ad clamorem alicujus accurrens, auxiliator, opitulator*. Ex βοάω, et δρέμω, *curro*.

Βοήθεια, ας, ἡ *adjumentum, auxilium: depulsio malorum; persecutio fugientium*: à verbo

ΒΟΗΘΕ΄Ω, -ῶ, *auxilior, opitulor, succurro; opem fero, occurro hostibus; patrocinor*: f. ήσω, p. βεβοήθηκα. a. 1. ind. act. ἐβοήθησα. a. 1. imperat. act. βοήθησον, άτω. 2. sing. præs. imperat. act. βοήθει, contractè pro βοήθεε.

Βοήθημα, ατος, τὸ, *auxilium, remedium, adminiculum*: et

Βοηθητικὸς, ἡ, ὸν, *auxiliaris*. Item

Βοηθὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, et βοηθόος, Poët *auxiliator, opitulator*; vide βοαθόος· à βοηθέω, *auxilior*, q. v.

Βοηλασία, ας, ἡ, *boum abactio, præda*: à βοῦς, et ἐλαύνω, *abigo*, q. v.

Βοηλατέω, f. έσω, p. ηκα, *boves ago, pasco; boves abigo*: à

Βοηλάτης, ου, ὁ, *bubulcus, boum agitator*, vel *abactor*: et

Βοηλάτις, ἴδος, ἡ, *boum agitatrix*, vel *abactrix*: à βοῦς, et ἐλαύνω, *agito*, q. v.

Βοῆν, Ion. et Dor. pro βοᾶν, præs. inf. act. contr. à βοάω, *clamo*; et βοῇς, Ion. et Dor. pro βοᾷς, 2. sing. præs. sub. act. ab eod.

Βοηνόμος, ου, ὁ, *boum pastor, bubulcus*; παρὰ τὸ βοῦς νέμειν, id est, *boves pascere*.

Βοητὺς, ύος, ἡ, idem ac βοὴ, *clamor*. Th. βοάω, *clamo*.

Βόθριον, ου, τὸ, *parva scrobs*; dim. à

ΒΟ΄ΘΡΟΣ, ου, ὁ, *fovea, scrobs*: qu. βάθρος, à βάθος, *profunditas*.

Βόθυνος, ου, ὁ, idem, sed Ἀττικώτερον, qu. à βαθύνω, *excavo in profundum*.

Βοΐδάριον, vel βοΐδιον, ου, τὸ, *bucula*: à βοῦς.

Βοϊκὸς, ἡ, ὸν, *bubulus*; ab eod. Th. q. v. Ζεύγη βοϊκὰ, (nom. pl.) *juga boum*.

Βοιωτία, ας, ἡ, *Bœotia*. Hinc

Βοιωτὸς, οῦ, ὁ, *Bœotus*.

Βοιωτάρχω, vel έω, f. ξω, vel -ήσω, *impero Bœotiis*.

Βολάων, *ictuum*: gen. pl. Æol. à βολὴ, *ictus*. Th. βάλλω, *jacio*.

Βόλβιτον, et βόλιτον, ου, τὸ, *stercus, fimus*: à βολὴ, quia ejicitur.

ΒΟΛΒΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *BULBUS, radix quævis rotunda*. Hinc

Βολβώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *bulbosus*.

Βολὴ, ῆς, ἡ, *jactus; item ictus, plaga*; gen. pl. Æol. βολάων, à præt. ind. med. βέβολα, verbi antiq. βέλλω, βελέω, vel βολέω, pro βάλλω, *jacio*, usitat.

Βολίζω, *bolidem demitto*: f. ίσω, p. βεβόλικα. a. 1. ind. act. ἐβόλισα. a. 1. part. act. βολίσας, άντος· à

Βολὶς, ίδος, ἡ, *jaculum, sagitta; item funis aligato plumbo*, quo nautæ profunditatem aquarum explorant. Th. βάλλω, *jacio*.

Βόλος, ου, ὁ, *jactus*, vel *tesseræ* aut *tali*, vel *retis*, undè et *captura; dentitio*. Ion. et Poët. *funda, verriculum*: ab eodem Th. q. v.

Βομβεῦντι, -εῦσι, Dor. pro βομβοῦσι, βομβεῦσα, Dor. pro βομβοῦσα, *susurrans*: præs. part. act. contr. nom. sing. f. g. à

Βομβέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *bombum edo* vel *facio, susurro, resono*; à

ΒΟ΄ΜΒΟΣ, ου, ὁ, *bombus, sonus, quem edunt apes, strepitus quivis*. Hinc

Βομβύλη, ης, ἡ, *genus apis streperæ; item, insectum quodlibet streperum*: et

Βομβύλιος, ου, ὁ, idem: est et *genus poculi*, βομβῦν ἐν τῇ πόσει· et

Βόμβυξ, υκος, ὁ, *bombyx, vermis*: à βόμβος, *bombus*, q. v.

ΒΟ΄ΝΑΣΟΣ, vel βόνασσος, ου, ὁ, *animal sylvaticum*; aliter *monops*.

Βοὸζ, ὁ, nomen viri, indec. Hebr. et interpret. *in quo est robur*.

Βοοζύγιον, ου, τὸ, *jugum boum*.

ΒΟΡΑ΄, ᾶς, ἡ, *pabulum, esca*, propriè brutorum: qu. à βόω, seu βόσκω, *alo*.

Βόραθρον, ου, τὸ, *fovea in terra excavata*.

Βορβορυκοίτης, ου, ὁ, *qui cubat in cœno* vel *luto*: nomen ranæ: ex βόρβορος, et κοίτη, *cubile*.

ΒΟ΄ΡΒΟΡΟΣ, ου, ὁ, *cœnum, lutum, limus*; propriè ἐκ τῆς βορᾶς. Hinc

Βορβορόω, ῶ, f. ώσω, *cœno, contamino*.

Βορβορυγμὴ, ῆς, ἡ, et βορβορυγμὸς, οῦ, ὁ, *intestinorum strepitus*: à βορβορύζω.

ΒΟΡΒΟΡΥ΄ΖΩ, f. ύσω, *strepo*; propriè de intestinis crepitantibus.

Βορέαο, gen. sing. Æol. pro Βορέου, ut et Βορέω, gen. sing. Ion à

ΒΟΡΕ΄ΑΣ, et Ion. Βορέης, ου, ὁ, *Boreas, aquilo; septentrio*. Hinc

Βορέηθεν, adv. Poët. *a septentrionali plaga*: et

Βόρειος, et Βορήϊος, Poët. ου, ὁ ϗ ἡ, *Borealis*: ὑπερβόρεος, *qui ex remotissima regione venit*.

Βορῆν, acc. sing. Ion. pro βορᾶν, à βορὰ, *pabulum*.

Βόρμαξ, et βύρμαξ, ακος, ὁ, *formica*: quia diligenter βορὰν μάει, id est, *cibum quærit*: vel à μύρμηξ, Æolicè μ pro β ponitur, et certè μ et β cognata sunt.

Βόρος, ρα, ρον, *edax, vorax*: à βορά.

Βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ, *Boreas*: sic et Βοῤῥῆς, nom. sing. Ion. Βοῤῥάθεν, adv. *à Boreâ*.

Βόσις, εως, ἡ, *pastus, cibus*. Th. βόω, inusitat. *pasco*.

Βόσκημα, ατος, τὸ, *pecus animal; item pascua*: à βόσκω, qu. ab eod. Th.

Βοσκήσεσθε, *pascemini*: Dor. pro βοσκήσεσθε, 2. pl. f. 1. ind. med. verbi βοσκέω, vel βόσκω, *pasco*: f. βοσκήσω, βόσω, vel βώσω, ab eodem Th. q. v.

Βόσκησις, εως, ἡ, *pastio*: ab eod. Th.

Βόσκοντι, Dor. pro βόσκουσι, *pascunt*, 3. pl. præs. ind. act. à

Βόσκω, βόω, et βοσκέω, *PASCO* f. βόσω, βώσω, βοσκήσω· p. βέβοκα, βέβωκα, βεβόσκηκα· a. 1. ind. act. ἔβοσα, ἔβωσα, ἐβόσκησα. Ab obsoleto βόω, q. v.

*Βόσπορον, ου, το, *planta et fructus Indicus*.

Βοσὼρ, nomen propr. Hebr. interpret. *sparsor*: qui etiam dicitur Βεὼρ, *pater Balaami*.

ΒΟ΄ΣΤΡΥΧΟΣ, ου, ὁ, et βόστρυξ υχος, ὁ, *cincinnus, cirrus muliebris; capillus, cæsaries*.

Βοτὰ, ῶν, τὰ, pl. *oves*; vide βοτὸν, infrà.

Βοτάνη, ης, ἡ, *herba, gramen*; qu. à βόω, *pasco*. Hinc

Βοτανικὸς, ἡ, ὸν, *herbarius, ad herbas pertinens*. Hinc βοτανικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, *botanica, peritia herbarum*: et

Βοτάνιον, ου, τὸ, *herba pusilla, herbula*: ab eod. Th.

Βοτάνιον, ου, τὸ, *herba pusilla, herbula*: ab eod. Th.

Βοτὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. *pastor*: ab eodem Th.

Βοτὸν, ȣ, τὸ, *pecus, armentum*, pl. τὰ, βοτὰ, ῶν, *oves*: à βόω, inus.

Βοτὸς, οῦ, ὁ, *pascuum, alimentum*: ab eod. Th.

Βοτρύδιον, ȣ, τὸ, *racemulus*; *acinus*. Dim. et

Βοτρυδὸν, adv. *racematim, in modum racemi*. Th. βότρυς, *racemus*.

Βοτρυόπαις, ὁ ϗ ἡ, *vitis, quæ hortos, ut liberos, seu prolem fert*: ex βότρυς et παῖς.

ΒΟ΄ΤΡΥΣ, υος, ὁ, *botrus, uva; racemus*; nom. herbæ; Met. de capillis: voc. ὦ βότρυ, acc. pl. βότρυας. Hinc βοτρυόεις, εσσα, εν, gen. εντος, *racemosus*.

Βȣ, particula nominum quibus præponitur significationem augens: à bovis magnitudine (ut et ἵππος) veluti in βȣνεβρος, βȣπαις, q. v.

Βȣ, etiam Poët. pro βοός.

Βούβᾰλις, ιδος, ἡ, *bubula*, vacca silvestris: et

Βȣβᾰλος, ȣ, ὁ, *bubulus*, silvestris bos: à βȣς, *bos*, q. v.

Βȣβότας, α, ὁ, Dor. pro βȣβότης, ȣ, ὁ, *boum pastor, bubulcus*: à βȣς, et βόω, inus. *pasco*.

Βȣβρωσις, vel βȣβρωςις, εως, ἡ, *magna fames*: à βȣ, particulâ augente, et βρῶσις, *cibus*: quod à βρώσκω, *comedo*.

ΒΟΥΒΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, *inguen*. Sic et tumor dicitur circa inguina, vel in quacunque corporis parte.

Βȣγάιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui valdè se jactat*: à γαίω, *glorior*, et βȣ, q. v.

Βȣγλωσσος, et ον, ȣ, ὁ ϗ τὸ, *lingua bubula*, herba: Angl. BUGLOSS; et

Βȣγλωσσος, ου, ὁ, *solea*, piscis: Angl. A SOLE: ex βȣς, et γλῶσσα, q. v.

Βȣδορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *boves excorians*: à βȣς, et δορὰ, *pellis*: qu. à δέρω, *pellem detraho*.

Βȣθυσία, ας, ἡ, *immolatio boum*: ex βȣς, et θύω, *macto*, q. v.

Βȣκαῖος, ut et βοῦκος, et βῶκος, Dor. ȣ, ὁ, *buculus*, et *bubulcus, messor*: idem quod βȣτης, ȣ, ὁ, Th. βȣς.

Βȣκεντρον, ȣ, τὸ, *stimulus boum*: κέντρον, quo aguntur βόες.

Βȣκολέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα. *boves pasco*; item generaliter *pasco et lacto*; pass. *erro, vagor*; blandis verbis *decipio*; *demulceo*: βȣκολέοντι, dat. sing. part. præs. act. ex βȣς, *bos*, et κόλον, *cibus*.

Βȣκολία, ας, ἡ, idem ac βȣκόλιον, ȣ, τὸ, q. v.

Βȣκολιάζω, item βωκολιάζω, et βωκολιάσδω, Dor. f. άσω, vel άξω, *pastoritium carmen cano*: et inde

Βȣκολιασμὸς, ȣ, ὁ, *pastoritii carminis modulatio*, tibiæ cantu et tripudio: et

Βȣκολιαςὴς, ȣ, ὁ, *pastoritii carminis modulator*: à βȣς, *bos*, et κόλον, *cibus*.

Βȣκολικὸς, ή, όν, *pastoralis, pastoritius*; et

Βȣκόλιον, vel -ος, ȣ, τὸ, vel ὁ, *grex*, vel *armentum boum*: item

Βȣκολισμὸς, ȣ, ὁ, *pastoralis cantilena*; et

Βȣκόλος, et Dor. βωκόλος, ȣ, ὁ, *bubulcus, armentarius*; ex iisd. Th. q. v.

Βȣλαφόρος, Dor. pro βȣληφόρος, ȣ, ὁ, q. v.

Βȣλει, *vis*, Att. pro βȣλῃ, 2. pers. sing. præs. ind. med. à βȣλομαι, *volo*, q. v.

Βȣλεο, *malis*: 2. sing. præs. imperat. med. Ion. pro βȣλȣ, ab eodem Th. q. v.

Βȣλετ', pro ἐβȣλετο, 3. sing. imperf. ind. med. ejusd. verbi.

Βȣλεύεο, Ion. pro βȣλεύȣ, 2. sing. præs. imperat. med. vel pass. à βȣλεύω, *consulto*, q. v.

Βȣλεύησθα, *consulas*, pro βȣλεύῃς, 2. sing. præs. subj. act. Ion. per Paragogen τȣ θα, à verbo βȣλεύω, q. v.

Βȣλευμα, ατος, τὸ, *consilium*: à βȣλεύω, *consulo*, q. v.

Βȣλεύμενος, Dor. et Poët. pro βȣλόμενος, *volens*, præs. part. m. à βȣλομαι, *volo*.

Βȣλευσαι, 2. sing. a. 1. imperat. m. βȣλεύσαντι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi βȣλεύω, *consulto*. Th. βȣλὴ, *consilium*.

Βȣλεύσαντε, a. 1. part. act. nom. dual. βȣλεύσῃ, 3. pers. sing. a. 1. sub. act. à βȣλεύω, q. v.

Βȣλευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab eod. Th. q. v.

Βȣλευσις, εως, ἡ, *consultatio*: et

Βȣλευτήριον, ȣ, τὸ, *consilii locus, curia, senatus*: item

Βȣλευτὴς, ȣ, ὁ, *consultor, senator*: ab eod. Th.

Βȣλευτικὸς, ή, όν, *consultus*; item *senatorius, ad senatum*, seu *curiam pertinens*: et

Βȣλευτὸς, ή, όν, *in deliberationem cadens*: ab eodem Th.

Βȣλεύω, *consulto, delibero, meditor, consilia agito*, f. εύσω, p. βεβȣλευκα. a. 1. ind. act. ἐβȣλευσα. a. 1. ind. m. ἐβȣλευσάμην. Th. βȣλὴ. *consilium*.

Βȣλέων, *consiliorum*, gen. pl. Ion. pro βȣλῶν, à

ΒΟΥΛΗ`, ῆς, ἡ, *consilium, consultatio*; *curia*; *locus consilii*: hinc βȣλεύω, *consulto*. βȣλευτὴς, ȣ, ὁ, *senator*; βȣλευτήριον, ȣ, τὸ, *curia*; ἐπιβȣλὴ, ῆς, ἡ, *insidiæ*; συμβȣλεύω, *consilium do*, &c.

Βȣληαι, Ion. vel Poët. pro βȣλῃ, 2. sing. præs. subj. vel ind. med. à βȣλομαι, *volo*, q. v.

Βȣληθείην, ης, η, *voluerim*, 1. 2. et 3. sing. a. 1. opt. pass. ab eod.

Βȣληθεὶς, εῖσα, ἐν, *qui voluit*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi, q. v.

Βȣλημα, ατος, τὸ, *voluntas, arbitrium, propositum, decretum*. Th. βȣλομαι, *volo*.

Βȣλῆσιν, et βȣλῆσι, *consiliis*, dat. pl. Ion. pro βȣλαῖς, à βȣλὴ, *consilium*, q. v.

Βȣλησις, εως, ἡ, idem ac βȣλημα, ατος, τὸ, et ab eod. q. v.

Βȣλητικὸς, ή, όν, *voluntarius*: et

Βȣλητὸς, ή, όν, *sub voluntatem cadens*: à βȣλομαι, *volo*, q. v.

Βȣληφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *consultor, consiliarius*; *princeps, magistratus*; voc. ὦ βȣληφόρε. Ex βȣλὴ, et φέρω, q. v.

* Βȣλιμιάω, -ῶ, f. άσω, p. ακα, *fame ingenti et intolerabili premor, fame enecor*: Xen. Cyropæd.

Βȣλομ', Poët. per Apocopen pro

ΒΟΥ΄ΛΟΜΑΙ, *volo*; item *malo, cupio, opto*; βȣλει, Att. et βȣληαι, Poët. *vis*, 2. sing. præs. ind. med. pro βȣλῃ, præs. opt. med. βȣλοίμην, οιο, οιτο. imperf. indic. med. ἐβȣλόμην, et ἠβȣλόμην, Att. ȣ, ετο. f. 1. med. βȣλήσομαι, p. ind. pass. βεβȣλημαι, tanq. ab antiquo βȣλάομαι. a. 1. ind. pass. ἐβȣλήθην, et Att. ἠβȣλήθην. præt. ind. m. βέβȣλα, in compos. tanq. à βȣλάω, obsoleto: ex partic. aug. βȣ, et λάω, *volo*.

Βȣλος, *intestina*, undè farcimina fiunt. Lat. *bolus*.

Βȣλυτὸς, ȣ, ὁ, *tempus quo boves solvuntur à jugis*: à βȣς, et λύω, *solvo*.

Βȣνεβρος, ȣ, ὁ, *hinnulus magnus*: ex βȣ particulâ augente, et νεβρὸς, *hinnulus*. Invenitur et τὸ βȣνεβρον.

* Βȣνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *montanus, clivosus*: à sequen. et εἶδος, εος, τὸ, *species, forma*.

ΒΟΥΝΟ`Σ, ȣ, ὁ, *collis, tumulus, clivus, acervus*.

Βȣνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *clivosus*: à βȣνὸς, et εἶδος, *species*.

Βȣπαις, αιδος, ὁ, *puer* vel *adolescens grandis*, vel *pinguis*. Ex βȣ particulâ intens. et παῖς, *puer*. Hinc fortassis Angl. BOOBY.

Βȣπᾰλος, ȣ, ὁ, *magnus*, propriè *luctator*; item *magnus asinus*; vel simpl. *magnus*: à βȣ, et πάλη, *lucta*.

Βȣπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, *stimulus*, quo boves punguntur; id. ac βȣκεντρον, q. βȣς πλήττων. Vel *scutica*, quæ fit ex bubulâ pelle.

Βȣπόροι ὄβελοι, ων, οἱ, *magna verua*, qu. ad boves transfigendos. Ex βȣς, et πείρω, *transfigo*: p. ind. m. πέπορα.

Βȣρασσος, sive βόρασσος, ȣ, ὁ, *fructus, qui clauditur elatè*; i. e. palmâ suo involucro inclusâ.

ΒΟΥ˜Σ, οὸς, ὁ ϗ ἡ, *BOS, taurus, vacca*; *bovina pellis*; *flagellum è corio bubulo factum*; item *scutum*, &c. αἱ βόες, *vaccæ*; dat. pl. βȣσι, et Ion. βόεσσιν· in acc. sing. βȣν, acc. pl. βόας, βοῦς contr.

Βȣσῖρις, ὁ, in acc. sing. Βούσιριν, *Busiris*, rex Agrigentinorum.

Βȣτας, Dor. pro

Βȣτης ȣ, ὁ, *pastor boum, bubulcus*; et hoc à βȣτης, pro quo et βοτὴρ, ῆρος, ὁ, *pastor*. Th. βόω, inus, *pasco*.

Βȣτομος, ὁ, et -ον, ȣ, τὸ *Buto*

mum: herba, quam βοῖς τέμνουσι, *boves carpunt*.

Βούτυρον, ου, τὸ, **BUTYRUM**, *lactis spuma*. Gen. xviii. 8. à βοῦς, *vacca*, et τυρὸς, *caseus*, quod à bubulo lacte plurimùm fiat. Angl. BUTTER.

Βουφονέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *boves macto*: et hinc

Βουφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui boves cædit et mactat: sacerdos boves immolans*: à βοῦς, et φένω, *occido*: p. ind. med. πέφονα. hinc φόνος, *cædes*, q. v.

ΒΟ'Ω, f. όσω, et ώσω, p. κα, *pasco*, thema inusit: pro quo in usu est βόσκω, idem. Hinc βοτὴρ, βοτὸν, βοτάνη, ἱπποβότης, μελοβότης, *&c*.

Βοώην, *clamarem*, 1. sing. præs. opt. act. Att. pro βοάοιμι, contr. βοῷμι· et

Βοώμενος, præs. part. pass. contr. *celebratus*: à βοάω, q. v.

Βόων, *clamabant*, Ion. et contr. pro ἐβόαον, 3. pl. imperf. ind. act. à βοάω· βοῶντος, gen. sing. part. præs. act. contr.

Βοῶντι, *clamant*, Dor. pro βοῶσι. 3. pl. præs. ind. act. contr. à βοάω, q. v.

Βοώπης, ου, ὁ, et Βοῶπις, ιδος, ἡ, *magnos* (i. e. *pulchros*) *oculos habens; cui bovini sunt oculi, magni et venusti*: ex βοῦς, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*, quod à p. ind. med. ὦπα, verbi ὄπτομαι, *video*.

Βοώσης, *vociferantis*, gen. sing. præs. part. act. f. g. contr. verbi βοάω, q. v.

Βοωτέω, f. ήσω, p. ηκα, *aro*; præs. inf. act. contr. βοωτεῖν· ex βοῦς, et ὠθέω, *pello*.

Βοώτης, ου, Ion. εω, ὁ, *Bootes*. Nomen signi cœlestis, quod et *Arctophylax* dicitur; ex βοῦς, et ὠθέω, *trudo*. Est enim boum agitator; item *bubulcus*.

Βραβεία, ας, ἡ, *moderatio certaminis*, et de eod. *dijudicatio*: et

Βραβεῖον, ου, τὸ, *præmium victoriæ*: à seq. Th. Hinc Angl. BRAVE.

ΒΡΑΒΕΥ'Σ, έος, vel έως, *qui dat præmium certaminis; certaminis moderator et arbiter*.

Βραβευτὴς, οῦ, ὁ, idem: à

Βραβεύω, *præmium do certaminis, certaminis sum arbiter et moderator, de victoriâ decerno*; item *impero, moderor*; βραβευέτω, 3. sing. præs. imperat. act. f. εύσω, p. βεβράβευκα· a. 1. ind. act. ἐβράβευσα. Th. βραβεύς.

ΒΡΑΒΥ'ΛΑ, ων, τὰ, *pruna Damascena*.

ΒΡΑ'ΓΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *raucedo, raucitas*.

Βραγχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *raucus*: à βράγχος.

Βραδέως, *serò, tardè*; item *segnitèr et cunctantèr*; βραδύτερον, *tardiùs, segnius*; βραδύτατα, *tardissimè*, adv. à βραδὺς, q. v.

Βραδινὸς, ἡ, ὸν, Æol. pro ῥαδινὸς, ἡ, ὸν, *gracilis*, q. v.

Βραδίον, *tardiùs*, comparat. et in superl. βράδιστον· à βραδὺς, *tardus*, q. v.

Βραδυνούσαις, *tardantibus*, dat. pl. præs. part. act. f. g. à

Βραδύνω, *tardo, cunctor*, f. υνῶ. p. υγκα· a. 1. ind. act. ἐβράδυνα. Th. βραδὺς, *tardus*.

Βραδυπλοέω, ῶ, *tardè navigo*, f. ήσω, p. βεβραδυπλόηκα· ex βραδὺς, et πλόος, ου, ὁ, *navigatio*: quod à πλέω, *navigo*.

ΒΡΑΔΥ'Σ, εῖα, ὺ, *tardus, a, um, segnis; tardus ingenio*: in compar. βραδίων, et βράσσων, vel βραδύτερος, superl. βράδιστος, vel βραδύτατος. Hinc

Βραδύτης, ητος, ἡ, *tarditas, segnities*.

ΒΡΑ'ΖΩ, et βράσσω, f. σω, p. κα, *ferveo, bullio*.

ΒΡΑ'ΘΥ, υος, τὸ, sive βράθυς, υος, ὁ, herba. Lat. *sabina*, seu *savina*.

Βράκανον, ου, τὸ, *agreste olus*.

Βράκος, εος, τὸ, idem ac βράκα, ης, ἡ, *velum*, seu *tegmen pudendorum; bracca* nunc dicta.

Βρασθεὶς, *fervefactus*, a. 1. part. pass. ab ἐβράσθην, a. 1. ind. pass. verbi βράζω, *ferveo*, q. v.

Βράσμα, ατος, τὸ, et βρασμὸς, οῦ, ὁ, *æstus, ebullitio, fervor*. Th. βράζω, *ferveo*.

Βράσσω, idem quod βράζω, quod vide

Βράχε, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. Ion. à βάχω, *strepitum edo*, q. v.

Βραχέα, έων, τὰ, *brevia*.

Βραχέη, Ion pro βραχεῖα, nom. sing. f. g. à βραχὺς, q. v.

Βραχεὶς, et in f. g. βραχεῖσα, *perfusus*: a. 2. part. pass. à βρέχομαι, seu βρέχω, *madefacio*. a. 2. ind. pass. ἐβράχην, a. 2. inf. pass. βραχῆναι.

Βραχέως, adv. *breviter; paucis; ad breve tempus*.

ΒΡΑΧΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, **BRACHIUM**, *lacertus; armus*.

Βραχίων, etiam *brevior*; compar. ut et βράχιστος, *brevissimus*; superl. à

ΒΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, έος, *brevis, e; parvus, exiguus, celer, subitus*: μετὰ βραχὺ, *paulò post*; ἐν βραχεῖ, *brevi tempore, repentè, paucis*; κατὰ βραχὺ, *sensim, paulatim*; βραχύ τι, *paululùm*; διὰ βραχέων, *paucis*.

Βραχυσίδαρος, Dor. pro βραχυσίδηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui breve ferrum*, seu *cuspidem habet*: ex βραχὺς, et σίδηρος, *ferrum*, q. v.

Βραχύτης, ητος, ἡ, *brevitas*: à βραχὺς, q. v.

* Βραχυτράχηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui breve collum habet*.

ΒΡΑ'ΧΩ, f. ξω, p. χα, *sono, strepo*; propriè de iis, quæ franguntur. Hinc fortasse Angl. BRAKE.

Βρέγμα, ατος, τὸ, et βρεγμὸς, οῦ, ὁ, *sinciput*: à βρέχω, *madefacio*.

Βρεκεκὲξ, *vox ranarum*.

Βρέμεσθαι, *fremere*, præs. inf. m. verbi

ΒΡΕ'ΜΩ, **FREMO**, *murmuro*, f. μῶ, p. ind. m. βέβρομα· inde βρόμος, *fremitus*.

Βρένθις, et βρένθιξ, ἡ, *lactuca*.

ΒΡΕ'ΝΘΟΣ, ου, ὁ, *avicula incerta, unguentum quoddam Lydorum*, item *tumor, superbia, fastus*, inde βρενθύεσθαι, *arrogantem esse: cum fastu incedere*, Luc. Timon.

Βρέξαι, *pluere*: a. 1. infinit. act. βρέξω, f. 1. ind. act. à βρέχω, *pluo*, q. v.

ΒΡΕ'ΤΑΣ, τὸ, *simulacrum rude è ligno; imago, statua, idolum*.

ΒΡΕ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *infans*. Hinc

Βρεφύλλιον, ου, τὸ, *infantulus*; dim.

Βρέχμα, ατος, τὸ, et

Βρεχμὸς, οῦ, ὁ, *sinciput, caput*: à

ΒΡΕ'ΧΩ, *madefacio, humecto, irrigo, bibo, pluo*, f. ξω, p. χα. a. 2. ind. act. ἔβραχον. a. 2. ind. pass. ἐβράχην, p. ind. m. βέβροχα. p. ind. pass. βέβρεγμαι. Hinc Angl. derivari videtur BROOK.

Βρήσσω, f. ξω, p. χα, *tussiendo exspuo*; qu. à βήσσω. Undè forsan Angl. BREAST.

ΒΡΙ', particula epitat. in composit. significans ἄγαν, *valdè, vehementèr*.

Βριάει, 3. sing. præs. ind. act. à βριάω, q. v.

Βριάρεων, acc. sing. à Βριάρεως, ω, ὁ, Att. pro

Βριάρεος, ου, ὁ, *Briareus*, centimanus; nomen gigantis; ex βρι particulâ intens. et Ἄρης, *Mars*; vel à

Βριαρὸς, ρὰ, ρὸν, *fortis, robustus, validus*; qu. à

ΒΡΙΑ'Ω, ῶ, f. άσω, *robustum reddo, robustus sum*; vel *potentem reddo, potens sum, extollo, excello, tumesco*.

ΒΡΙ'ΖΩ, f. ίσω, et ίξω, *post sumptum cibum paululùm dormio*.

Βριήπυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vehementèr, clamans*, Martis Epithet. ex βρὶ, et ἠπύω, *sono, clamo*.

Βρίθος, εος, τὸ, et

Βριθοσύνη, ης, ἡ, *pondus, gravitas*. Item

Βριθὺς, εῖα, ὺ, gen. έος, είας, έος, *gravis*: à

ΒΡΙ'ΘΩ, *sum gravis, onustus sum, deorsum vergo præ pondere; propendeo, cum impetu inclino; abundo, plenus sum, gravo*, f. σω, p. κα, p. ind. m. βέβριθα.

Βρίμη, ης, ἡ, *robur, potentia*: à βριάω, q. v.

ΒΡΙΜΟ'ΟΜΑΙ, οῦμαι, et άομαι, ῶμαι, *fremo, frendeo, excandesco irâ*: qu. à βρέμω, *fremo*, q. v.

Βρισάρματος, ου, ὁ ϗ ἡ, *currum gravans*: ex βρίθω, *gravo*, et ἅρμα, *currus*, q. v.

Βρισεὺς, ῆος, ὁ, nom. propr. viri.

Βρισηΐδα, acc. sing. à Βρισηῒς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.

ΒΡΙ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, *echini marini genus*.

ΒΡΟ'ΓΧΟΣ, υ, ὁ, *guttur, fauces*; *aspera arteria*: *βρόγθος*, υ, ὁ, idem qu. à *βρόχω*, *sorbeo*, q. v.

Βρόδον, *rosa*; Æol. pro *ῥόδον*, q. v.

Βρόμιος, υ, ὁ, *Bromius*, cognomen Bacchi; adj. -ιος, -ία, -ιον, *fremens, fremebundus*: à

Βρόμος, υ, ὁ, *fremitus, fragor*; item *avena*: à *βρέμω, fremo*. Hinc *βρομία φόρμιγξ*.

Βροντάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *tono*: à

ΒΡΟΝΤΗ', ῆς, ἡ, *tonitru*.

Βροτεᾶν, Dor. pro *βροτέων*, gen. pl. fœm. à

Βρότεος, ία, εον, et *βρότειος*, υ, ὁ ϗ ἡ, *mortalis, humanus*: qu. à *βροτὸς*, *mortalis*.

Βροτήσιος, υ, ὁ ϗ ἡ, Poët. idem ac præc. et ab eod.

Βροτοβήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *calcator hominum*: ex *βροτὸς*, *homo*, et *βῆμα*, *gressus*: quod à *βαίνω*, *eo*, *vado*, *gradior*.

Βροτόεις, όεσσα, όεν, *saniosus*, *cruore respersus*; in acc. sing. masc. vel pl. neut. *βροτόεντα*· à *βρότος*, *cruor*.

Βροτολοιγὸς, ῦ, ὁ, *homicida*: ex *βροτὸς*, et *λοιγὸς*, *pernicies*.

Βροτοῖσιν, *mortalibus*; dat. pl. à

ΒΡΟΤΟ'Σ, ῦ, ὁ, *mortalis, homo*; à *βρώσκω*, *comedo*, derivari videtur.

Βρότος, υ, ὁ, (παροξύτονον) *sanies, cruor*; *sanguis pulvere permixtus*.

Βροτόω, f. ώσω, *cruore inficio, cruento*; à *βρότος*, *cruor*; item *hominem facio*; *βροτωθῆναι*, *mortalis fieri*; à *βροτὸς*, *homo*, quod vide.

ΒΡΟΥ˜ΚΟΣ, seu *βρῦχος*, υ, ὁ, *species locustarum*.

Βροχὴ, ῆς, ἡ, *pluvia vehemens, nimbus*. Th. *βρέχω*, *humecto*.

Βρόχθος, idem ac *βρόγχος*, *guttur*, q. v.

Βροχθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *inaquosus, aridus, non irriguus*.

ΒΡΟ'ΧΟΣ, υ, ὁ, *loqueus, restis*.

ΒΡΟ'ΧΩ, f. ξω, p. χα, *sorbeo*, inusit. undè *ἀναβρόχω*, *καταβρόχω*, q. à *βρέχω*, q. v.

Βρύγμα, ατος, τὸ, *morsus*: à *βρύκω*, *mordeo*.

Βρυγμὸς, ῦ, ὁ, *stridor*, propriè dentium; *fremitus*: item *rugitus*: à *βρύχω*, *strideo*.

ΒΡΥ'ΚΩ, f. ξω, p. χα, *mordeo*, *rodo*; item *deglutio*.

ΒΡΥ˜Ν, *vox infantium potum petentium*, pro *πιεῖν*.

ΒΡΥ˜ΟΝ, υ, τὸ, *muscus, alga*; est et *herbæ genus*.

ΒΡΥ˜ΤΟΝ, υ, τὸ, et *βρυτὸς*, ῦ, ὁ, *cerevisia*: *potus ex hordeo*; *vinum hordeaceum*: qu. à *βρύω*, Hinc forsan Angl. TO BREW.

ΒΡΥ'ΧΩ, f. ξω, p. χα, *frendo*, *strideo, mordeo cum stridore dentium*; *fremo*; *mugio*; *gemo*; m. *furo*. perf. ind. pass. *βέβρυγμαι*· inde *βρυγμὸς*, q. v.

ΒΡΥ'Ω, f. σω, p. *βέβρυκα*, *scateo*, *fundo is*, *germino, pullulo*; *floreo*; *abundo*; *mano*: inde *ἔμβρυον*, υ, τὸ, *infans utero conclusus*.

Βρωθεὶς, έντος, *rosus*: a. 1. part. pass. à *βρώσκω*, q. v.

Βρῶμα, ατος, τὸ, *cibus, esca*: à *βρώσκω*, *comedo*.

Βρωμέω, ῶ, f. ήσω, *fœteo*: à

ΒΡΩ˜ΜΟΣ, υ, ὁ, *graveolentia*, *fœtor*; *virus*: et hinc

Βρωμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fœtidus*.

Βρώσιμος, υ, ὁ ϗ ἡ, *edulis, esculentus*; *βρώσιμον*, *edulium*: à *βρώσκω*.

Βρῶσις, ιος, εος, et εως, ἡ, *cibus, edulium*; et *ipsa comedendi actio*; item *erosio*: à

ΒΡΩ'ΣΚΩ, *comedo, consumo, depasco*, f. *βρώσω*, p. *βέβρωκα*· p. ind. pass. *βέβρωμαι*, σαι, ται, a. 1. ind. pass. *ἐβρώθην*. Angl. TO BROWSE.

Βρωτὸς, ἡ, ὸν, *qui comedi potest, esculentus*: undè forsitan Germ. *broat*. Angl. BREAD.

ΒΥ'ΑΣ, υ, ὁ, *bubo*, avis nocturna.

ΒΥ˜ΒΛΟΣ, υ, ἡ, *papyrus Ægyptia*; *herba quædam papyro similis*; *liber*: scribitur et *βίβλος*.

Βύζω, f. ύσω, *confertim impleo*; *vagio*; *bubulo*: inde *βύζην*, adv. *densè*. Th. *βύω*, *obturo*; vel *βῦ*, *vox infantilis*; vel *βύας*, *bubo*, q. v.

Βυθίζω, *mergo*, f. ίσω, p. *βεβύθικα*. a. 1. ind. act. *ἐβύθισα*· à

ΒΥΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, *fundum, imus gurges, profundum*: qu. à *βάθος*, quod vide.

ΒΥΚᾸΝΗ, ης, ἡ, *BUCCINA*. Inde

Βυκανίζω, f. ίσω, *buccino*: et

Βυκανιςὴς, ῦ, ὁ, *buccinator*.

Βύκτης, υ, ὁ, *sonans, spirans*, venti Epithet. à *βύζω*, *confertim impleo*, q. v.

Βυλλὸς, ῦ, adj. *confertus*: à *βύω*, *impleo*.

ΒΥΝΗ', ῆς, ἡ, *hordeum madefactum*, quod coctores cerevisiarii vocant *malt*.

Βυπτέω, ῶ, f. ήσω, *mergo*: Hesych. *βυπτεῖν*, *βαπτίζειν*. Æol. est à *βάπτω*, q. v.

ΒΥ'ΡΣΑ, ης, ἡ, *corium, pellis*: indè Angl. BURSE et PURSE. Et

Βυρσεὺς, έως, et Att. έως, ὁ, *coriarius*.

Βυρσοδέψης, υ, ὁ, *cerdo, coriarius*: ex *βύρσα*, et *δέφω*, *excorio*.

Βύσμα, ατος, τὸ, *obturamentum*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. verbi *βύω*, *obturo*.

Βύσσῖνος, η, ον, *BYSSINUS*: metaph. *βύσσινα ῥήματα*, *ornata verba*. Th. *βύσσος*.

Βυσσοδομεύω, f. εύσω, *profundè cogito, aliquid in animo molior, machinor*; item *fundamenta probè jacio*: à *βυσσὸς*, Ion. pro *βυθὸς*, *fundum*, et *δομεύω* pro *δομέω*, *ædifico*. Th. *δέμω*, *struo*.

Βυσσόθεν, *ex imo*, adv. à

Βυσσὸς, ῦ, ὁ, *fundum, profunditas*, Ion. pro *βυθός*. Inde *ἄβυσσος*, ῦ, ἡ, q. v.

ΒΥ'ΣΣΟΣ, υ, ἡ, *byssus*; lini pretiosissimi genus.

Βύσσωμα, ατος, τὸ, id quod *βυσσός*.

ΒΥ'Ω, f. σω, p. *βέβυκα*, *obturo*, *obstruo*; item *impleo, tego*: *βύζω*, f. ύσω, idem.

Βῶ, *βῆς*, et *βέο*, *βέῃς*, Ion. a. 2. sub. act. à *βαίνω*, seu potius *βῆμι*, *vado, eo*.

Βωθεῖν, præs. inf. act. per contr. et Ion. pro *βοηθεῖν*.

Βωκολιαξεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act. Dor. pro *βυκολιάσεις*, *bucolicum carmen cantabis*: et

Βωκολιάσδω, -άζω, Dor. pro *βυκολιάζω*, f. άσω, vel άξω, Dor. *pastorali more cano*: *βωκολιάσδεν*, Dor. 2. sing. præs. imperat. med. pro *βυκολιάζου*. Hinc et

Βωκολιαςὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro *βουκολιαςὴς*, ῦ, ὁ, *bucolici carminis cantor*: ex *βοῦς*, *bos*, *κόλον*, *cibus*, et *ᾄδω*, *cano*.

Βωκολικὸς, ἡ, ὸν, Dor. pro *βουκολικὸς*, ἡ, ὸν, *pastoralis*: et

Βωκόλος, ω, Dor. pro *βουκόλος*, υ, ὁ, *bubulcus*: à *βοῦς*, *bos*, et *κόλον*, *cibus*.

Βῶκος, ω, ὁ, Dor. pro *βοῦκος*, υ, ὁ id. quod *βυκαῖος*, *bubulcus, messor*, q. v. Th. *βοῦς*, *bos*.

Βωλᾶ, *consilium*, Dor. pro *βουλὴ*, q. v.

Βῶλαξ, ακος, ἡ, *gleba*, Poët. idem quod *βῶλος*, q. v.

Βωλίτης, υ, ὁ, *boletus*; fungi genus: à

ΒΩ˜ΛΟΣ, υ, ἡ, *gleba, ager, massa*; item *bolus*. Angl. BOLE. Hinc

Βωλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *glebosus*.

ΒΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *basis*; item *ara*, *altare, templum, delubrum*.

Βῶν, Ion. et Dor. pro *βοῦν*, acc. sing. à *βῶς*, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro *βῦς*, οὸς, *bos*, et in acc. pl. *τοὺς*, *βῶς*, et in dat. pl. *βῶσι*.

Βὼξ, κος, ὁ, *piscis*, à clamore dictus: nempe à *βοῶ*, (contr. à *βοάω*, *clamo*,) Dor. *βόαξ*, item *βόηξ*, idem.

Βῶρος, υ, ὁ, *Borus*; nomen propr. viri. Item urbis Lydiæ, quæ nunc Sardis.

Βῶς, acc. pl. Dor. pro *βοῦς*, vide in Βῶν, suprà.

Βῶσαι, *vocare*; contr. Ion. et Dor. pro *βοῆσαι*, a. 1. inf. act. verbi *βοάω*, q. v.

Βώσας, αντος, et *βώσομαι*, ac *βώσεσθαι*, apud Poëtas sæpè reperiuntur, pro *βοήσας*, a. 1. part. act. et *βοήσομαι*, f. 1. m. et *βοήσεσθαι*, f. 1. inf. m. per contract. à *βοάω*, *clamo*, q. v.

Βωςρέομες, *vocamus*, Dor. et Poët. pro *βωςρέομεν*, 1. pl. præs. ind. act. à

Βωςρέω, f. ήσω, *clamo, voco*: *τί με βωςρεῖς*, *vocas?* Aristoph. Ach. 964. et in aliis. Dor. verb. pro *βοάω*, *voco*. Hinc

Βωςρήσωμες, Dor. et Poët. pro *βωςρήσωμεν*, 1. pl. a. 1. sub. act.

Βώτας, α, ὁ, Dor. pro *βώτης*, υ, ὁ, *pastor*.

Βωτιανείρῃ, *populosæ*, dat. sing. f. g. Ion. à

Βωτιάνειρος, ε, ὁ ξ ἡ, vel -ρὸς, ρὰ, ρὸν, *alens et educans viros.* Epith. *agri, ex cujus culturâ colonis victus satis redit;* ex βώτης, ὁ, et βῶσις, ἡ, *pastor;* (à βόω, inus. *pasco,*) et ἀνὴρ, *vir.*

Βώτωρ, ορος, ὁ, idem quod βώτης, ε, vel βωτὴρ, ῆρος, ὁ, *pastor;* à βόω, inus. *pasco,* q. v.

Γ.

Γ EST tertia apud Græcos litera et ternarium numerum denotat. Γ interdum pro ὁ ponitur: et γ᾽ pro γε, *quidem, certè.*

Γὰ, Dor. pro γὲ, et γᾶ, Dor. pro γῆ, *terra,* q. v.

Γαββαθὰ, ἡ, indecl. Hebr. interpret. Lat. *pavimentum elatum.*

Γαβριὴλ, ὁ, nomen angeli, indecl. Hebr. interpret. *Robur Dei.*

ΓΑΓΆΤΗΣ, ε, ὁ, *Gagates,* lapis; à Γάγης, quod est fluv. Lyciæ.

Γαγγαλίζω, f. ίσω, p. ικα, *titillo:* à γάω τὸ γελᾷν, *facio ridere;* vel à γάνος, εος, τὸ, *lætitia,* q. v.

ΓΑΓΓΆΜΗ, ης, ἡ, *sagena, rete piscatorium.*

ΓΑΓΓΙ΄ΤΙΣ, λίθος, seu γαγγίτης, ε, ὁ, *gemma quædam:* à Gange fluv.

ΓΑΓΓΑΙΟ`Ν, ε, τὸ, *nervi præter naturam contortio.*

ΓΑ΄ΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ἡ, *GANGRÆNA,* partis alicujus mortificatio; Angl. GANGRENE, qu. à γράω, vel γραίνω, *depasco, comedo.*

Γὰδ, *Gad,* nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *turma.*

Γαδαρεὺς, έος, vel έως, ὁ, *Gadarensis.* A Γάδαρα, quæ urbs fuit in Cœlesyriâ.

Γαδαρηνὸς, ε, ὁ, *Gadarenus,* nomen Gentile; ab eodem Hebr. interpret. Lat. *septo cinctus.*

ΓΑ΄ΔΟΜΑΙ, *gaudeo.*

ΓΑ΄ΖΑ, ης, ἡ, *gaza,* Persica vox, *opes, divitiæ;* item *thesaurus.*

* Γαζοφυλακεῖν, præs. inf. act. *gazæ custodiam agere.*

Γαζοφυλάκιον, ε, τὸ, *gazophylacium, ærarium Ecclesiasticum;* et pro loco ipso: ex γάζα, et φυλακὴ, *custodia;* quod à φυλάσσω, *custodio.*

Γαζοφύλαξ, ακος, ὁ ξ ἡ, *ærarii,* vel *thesauri custos.* Ab eod. q. v.

Γαθεῖν, *gaudere,* Dor. pro γηθεῖν, præs. inf. act. contr. à γηθέω, *gaudeo,* Dor. γαθέω.

Γάθησεν, *gavisus est,* Dor. pro γήθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐγήθησε, verbi γηθέω, *gaudeo, lætor,* q. v.

Γαῖ, pro γαῖα, ας, et Poët. γαίη, ης, ἡ, *terra, tellus;* item *regio, patria:* et per Aphæresin αἶα· in prosâ γῆ. Hinc

Γαίηθεν, adv. *à terrâ,* et

Γαιήϊος, γήϊνος, et γήϊος, ε, ὁ ξ ἡ, item γαιώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *terreus, terrenus, terraneus, terrestris, corruptioni obnoxius; mortalis.* Th. γαῖα.

Γαιήοχος, et γαιάοχος, ε, ὁ ξ ἡ, *terram cingens et continens:* dicitur et pro eodem contractè, γαιοῦχος, et γαιοῦχος, ε, ὁ ξ ἡ, idem: ex γαῖα, et ἔχω, *contineo.*

Γαίμω, γείμω, γήμω, et γάμω, omnia jam inus. à quibus tamen manant f. 1. act. γαμῶ, a. 1. ind. act. ἔγημα, item med. ἐγημάμην, a. 1. act. subj. γήμω, ῃς, ῃ, infin. γῆμαι, part. ejusd. γήμας; et jam usitat. verb. γαμέω, *uxorem duco, nubo,* q. v.

Γαῖος, ε, ὁ, *Gaius,* vel *Caius,* nomen viri: adj. *terrenus:* à γαῖα, *terra.*

ΓΑΙΣΟ`Σ, vel γαῖσος, ε, ὁ, *gæsum, cantus,* armaturæ genus.

ΓΑΙ´Ω, f. γαίσω, *glorior, superbio;* præs. part. act. γαίων, undè Angl. GAY.

ΓΑ΄ΛΑ, ακτος, (tanquam à γάλαξ,) τὸ, *LAC;* succus plantæ vel arboris apud medicos, ut Lat. *lac:* à Gr. ut casus ejus secundus et tertius demonstrant.

Γαλαθηνὸς, ἡ, ὸν, *lacteus;* subs. -ὸς, οῦ, ὁ, *hinnulus qui non ablactatur:* à γάλα, *lac.*

Γαλακτικὸς, -ινὸς, γαλαθηνὸς, ἡ, ὸν, et γαλακτώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *lacteus, lacti similis, lac referens:* ab eodem Th. q. v.

Γαλακτοπότης, ε, ὁ, *qui lac potat:* ex γάλα, et πίνω, *bibo, poto.*

Γαλάνα, ας, ἡ, Dor. pro γαλήνη, ης, ἡ, *serenitas.*

Γαλαξαύρη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris.

Γαλαξίας, κύκλος, *circulus lacteus in cœlo,* et γαλαξίας λίθος, *lapidis genus.*

Γαλάτης, ε, ὁ, nom. Gentilitium, *Galata.*

Γαλατία, ας, ἡ, nomen regionis in Asiâ minori. *Galatia* et *Gallogræcia,* Gr. *lactea.*

Γαλατικὸς, ἡ, ὸν, *Galaticus; Gallicus.*

Γαλέαγρα, ας, ἡ, *cava ferrea, genus carceris, decipula, muscipula.*

ΓΑΛΕ΄Η, ης, et in prosâ γαλῆ, ῆς, ἡ, *mustela, catus;* nam *felis* est propriè αἴλουρος, ε, ὁ ξ ἡ· hinc

Γαλεὸς, ε, ὁ, *mustelus,* piscis genus.

Γαλερὸς, ρὰ, ρὸν, γαληνὸς, ἡ, ὸν, et γαλήνιος, ία, ιον, *tranquillus, serenus, hilaris,* et γαληρὸς, ρὰ, ρόν. Th. γαλήνη, infra.

Γαλεὺς, έος, ὁ, *catulus, felis:* γαλεώτης, ε, ὁ, *stellio:* à γαλέη.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, *felis, mustela.* Vide γαλέη.

Γαληναία, ας, Poët. pro

ΓΑΛΗ΄ΝΗ, ης, ἡ, *serenitas, tranquillitas et hilaritas vultûs, tranquillitas maris,* μαλακία, qu. γελαήνη· à γελάω. Est et nomen proprium mulieris.

Γαληνιάω, f. σω, p. κα, *tranquillus sum.* Th. γαλήνη.

Γαλήνιος, ε, *serenus;* γαληνὸς, οῦ, idem, vide γαλερὸς, suprà.

Γαληνιῶσαν, acc. sing. part. præs. act. f. g. à γαληνιάω, f. σω, p. κα, *tranquillus sum.* Th. γαλήνη.

Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regionis, Hebr. interpret. Lat. *limes.*

Γαλιλαῖος, αία, αῖον, *Galilæus.*

ΓΑΛΙ΄ΟΨΙΣ, εως, ἡ, *frutex urticæ similis, urtica mortua.*

Γαλλίων, ωνος, ὁ, nomen viri, *Gallio.*

ΓΑ΄ΛΛΟΣ, ε, ὁ, seu γαλλὸς, *gallus eviratus, spado:* q. ab ἄλλος, qui naturam suam mutavit; vel à *Gallo,* Phrygiæ fl. ubi initiabantur.

ΓΆ΄ΛΩΣ, ω, vel ωος, et γάλοως, οω, ἡ, *GLOS, soror mariti,* vel *uxor fratris.*

Γᾶμαι, *nupsisse:* Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. act. à γαίμω, id. qu. γαμέω, *nubo.*

Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpret. Lat. *retributio Dei.*

Γαμβρεύω, f. εύσω, p. κα, *connubio jungo,* vel *socio:* à

ΓΑΜΒΡΟ`Σ, οῦ, ὁ, *gener, socer;* item *frater uxoris:* in dat. pl. γαμβροῖσι, Ion.

Γαμείτωσαν, *matrimonio jungantur,* 3. plur. præs. imperat. act. à γαμέω.

Γᾶμεν, Dor. et Ion. pro ἔγημεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à γαίμω, id. qu. γαμέω.

Γαμέσσεται, gem. σ, pro γαμέσεται, 3. sing. f. 1. ind. m. verbi γαμέω, *uxorem duco.*

Γαμετέον, verbale à γαμέω.

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, et γαμετὶς, ίδος, ἡ, *uxor:* et

Γἄμέτης, ε, ὁ, *maritus:* à

ΓΆΜΕ΄Ω, -ῶ, et γαίμω, *uxorem duco, nubo:* fut. -ήσω, -έσω, vel -αμῶ, præt. γεγάμηκα, -εκα, a. 1. ind. act. ἐγάμησα, -εσα, et ἔγημα· undè aor. 1. subj. act. γήμω· infin. aor. γῆμαι· et part. aor. γήμας· aor. 1. ind. med. ἐγημάμην· a. 1. ind. pass. ἐγαμήθην· Plurimùm, *sponsus* γαμεῖν, *sponsa* γαμεῖσθαι dicitur: *qui accepit uxorem,* dicitur, γαμῆσαι· *parentes filiæ, qui eam dant uxorem,* γαμέσαι. Hinc.

Γαμήλιον, ε, τὸ, *munus nuptiale:* et

Γαμήλιος, ε, ὁ ξ ἡ, *nuptialis, conjugalis.*

Γαμηλιὼν, -ῶνος, ὁ, *October,* aut *Januarius:* à celebratione nuptiarum sic dictus.

Γαμησείω, *nupturio, uxorem ducere cupio, nuptias desidero:* à γαμέω, *uxorem duco.*

Γαμίζω, f. ίσω, p. γεγάμικα, *nuptum do:* γαμίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, p. pass. ισμαι, *nuptui, collocor, elocor;* τὸ, γαμίζειν, est parentum. *Sponsus* dicitur γαμῆσαι, *sponsa* verò γαμηθῆναι. Item

Γαμἴκὸς, ἡ, ὸν, *nuptialis:* et

Γάμιος, ία, ιον, Poët. idem: à γάμος, *matrimonium,* quòd à γαμέω.

Γαμίσκω, item quod γαμίζω, et γαμίσκομαι, quod γαμίζομαι.

Γάμοιο, gen. sing. Ion. pro γάμου à γάμος.

Γαμοῖτο, *nubat* : 3. sing. præs. opt. pass. contr. à γαμέω.

Γαμοκλοπέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *furtivas nuptias quæro, uxorem alienam corrumpo* : à γάμος, et κλέπτω, *furor* : p. ind. m. κέκλοπα.

Γαμόρος Dor. pro γημόρος, ου, ὁ, *agricola* : à γῆ, *terra*, et μείρω, *divido* : præt. ind. m. ἔμμορα, per ... pro μέμορα.

Γάμος, -ου, ὁ, et Ion. gen. γάμοιο, *connubium, conjugium, matrimonium* : vel οἱ γάμοι, ων, *nuptiæ*; ... *conjux* : à γαμέω.

Γαμοστόλος, -ου, ὁ ἢ ἡ, *nuptias parans, ornans*; γαμοστόλος, νὺξ *pronuba nox* : à γάμος, et στέλλω, *orno* : hinc γαμοστολέω, -ῶ, f. ήσω, *nuptias paro*.

Γαμουμένη, dat. sing. præs. part. pass. f. gen. contr. à γαμέω, *nubo*.

Γαμφηλαὶ, -ῶν, αἱ, *malæ, maxillæ* : à

Γαμψὸς, -ὴ, -ὸν, *incurvus, inflexus, aduncus* : idem quod καμψὸς, q. à κάμπτω, *flecto*.

Γαμψώνυξ, ὕχος, ὁ ἢ ἡ, *cui curvi sunt ungues* : à γαμψὸς, et ὄνυξ, *unguis*.

Γαμψώνυχος, ου, ὁ ἢ ἡ, idem, et ab iisdem.

ΓΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, *lætitia, voluptas*, item *splendor* : item *quod est in quâque re pulchrum, nitidum, hilare, venustum*.

Γανόω, -ῶ, fut. ώσω, præt. ωκα, *lætitiâ afficio* : item *splendeo, polio*; et

Γάνυμαι, seu γάννυμαι, et γανύομαι, fut. 1. med. ύσομαι, p. ind. pass. υμαι, *lætor, gaudeo* : undè γανύσσομαι, idem. Th. γάνος.

Γανυμήδης, εος, ὁ, *Ganymedes*, nom. propr.

Γάνωμα, ἄτος, τὸ, *lætitia, splendor* : et

Γάνωσις, εως, ἡ, idem. Th. γάνος, idem.

ΓΑ'Ρ, *nam, enim, igitur, quippe, scilicet*, conjunctio causalis; οὐ γὰρ, *non profectò*, Act. xvi. 37.

ΓΑΡΓΑΙ'ΡΕΙΝ, præs. infin. act. *splendere*, q. ex μαρμαίρειν, item *plenus esse, vibrare, palpitare, multiplicare*.

ΓΑΡΓᾸΛΙ'ΖΩ, fut. ίσω, *titillo, lætitiâ afficio* : id. cum γαγγαλίζω q. γάω γέλων, *gigno risum*. Hinc

Γαργαλισμὸς, οῦ, ὁ, *titillatio* : et

Γαργάλης, ου, ὁ, idem.

ΓΑΡΓᾸ'ΡΕΙΝ, præs. inf. act. *splendere* : vide γαργαίρειν. Hinc

Γάργἄρα, ων, τὰ, dicitur de *multitudine insigni*.

ΓΑΡΓΑΡΕΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *gurgulio*. Esse autem à sono fictum hoc vocabulum tradunt Alex. Aphr. et Etymol. et Eustath. scribit Gorr. gurgulionem esse carnem fungosam oblongam, à palato juxta narium meatus propendentem, superiori quidem parte latiorem, inferiori verò, in modum pyramidis acutam, eamque ad vocis modulationem facere. Hinc

Γαργαρίζω, f. ίσω, *os aquâ, sive alio aliquo liquore colluo, gargarizo*. Hinc Angl. GARGARISM.

ΓΑ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *garum, liquamen piscium sale conditorum*.

Γαρύειν, Dor. pro γηρύειν, præs. inf. act. à γαρύω, Dor. pro γηρύω, f. ύσω, *sono, loquor*.

Γαρυέμεν, Dor. et Ion. pro γηρύειν, et γαρύετον, dual. præs. ind. act. Dor. pro γηρύετον.

Γαρύομαι, Dor. et f. 1. m. γαρύσομαι, pro γηρύομαι, f. 1. m. γηρύσομαι· et γαρύσαιντο, Dor. pro γηρύσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. med. ejusd.

ΓΑΣΤΗ'Ρ, -τέρος, per Sync. -τρὸς, ἡ, (quondam gen. γαστῆρος.) dat. pl. γαστῆρσι, *venter, ventriculus in quem cibus recipitur, uterus* : ἐν γαστρὶ ἔχειν vel φέρειν, *gravidam esse*.

Γάστρη, ης, et γάστρα, ας, ἡ, *fundum vasis*, vel *navis*, et *similium*; *vas ventricosum* : à γαστὴρ, *venter*.

*Γαστρίδουλος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ventri deditus* : à γαστὴρ, et δοῦλος, *servus*.

Γαστρίζω, f. ίσω, p. ικα, *ventrem expleo, sagino* : ab eodem Th.

Γαστρίμαργος, ου, ὁ ἢ ἡ, *gulosus, cibi avidus* : ex γαστὴρ, et μάργος, ου, ὁ ἢ ἡ, *insanus*.

Γάστρις, ιος, et γάστριος, ου, ὁ, item γάστρων, ωνος, ὁ, *gulosus, lurco, ventri deditus*.

ΓΑΥΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *mulctra, mulctrale, situla* : à γάλα, quod recipit.

Γαῦλος, ου, ὁ, *navigii genus, sentina*.

Γαυλῶς, *mulctras* : Dor. pro γαυλοὺς, acc. pl. à γαυλὸς.

Γαυρίᾱμα, ἄτος, τὸ, *exultatio* : ex

Γαυριάω, -ῶ, f. ᾱσω, p. ακα, *superbio, glorior, exulto, efferor, jacto me*. Undè

Γαυριόωντες, Poët. pro γαυριῶντες, nominat. pl. part. præs. act. contr. à

ΓΑΥ^ΡΟΣ, ρα, ρον, *elatus, superbus, arrogans, ferox* : qu. à γαίω, *superbio*. Hinc

Γαυρότης, ητος, ἡ, *superbia, ferocia, elatio, alacritas*.

Γαυρούμενος, *elatus, superbiens* : præs. part. m. à γαυρόομαι, οῦμαι, f. 1. m. ώσομαι, *superbio*. Hinc

Γαυροῦ, *efferaris*, 2. sing. præs. imp. pass. Th. γαῦρος.

Γαυρόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *glorior, superbio*; idem quod γαυριάω, q. v. et ab eod. Th.

ΓΑΥΣΟ'Σ, ὴ, ὸν, vel γαῦσος, η, ον, *curvus, tortuosus* : hinc

Γαυσόω, -ῶ, f. ώσω, *reddo γαυσὸν, curvo, incurvo, intorqueo*.

ΓΑ'Ω, f. γήσω, inusit. p. ind. m. γέγαα, q. v. *genero*; *nascor*; *capio*; *pario*; *lætor*.

ΓΕ', Doricè, γὰ, *quidem, certè*. Et κὲ idem esse puto. Aliquando γὲ est syllabica adjectio : separatim rarò legitur, sed aliis dictionibus postponitur, ubi sæpè vacat, præsertim articulo ὁ, vel relativo ὃς, adjuncto : frequentiùs sine accentu pingitur : ὀφελόνγε, *utinam sanè*; καίγε, *et quidem*; ὅμωςγε, *tamen*; καίτοιγε, *etsi*; μενοῦνγε, *imò, verò*.

Γέα, ας, et contractè γῆ, γῆς, ἡ, *terra*; *patria*.

Γεάοχος, ου, ὁ ἢ ἡ, *terram complectens*; γεάοχος, γαιάοχος, et Ionicè γαιήοχος, ου, ὁ ἢ ἡ, *terram cingens et continens*. Neptuni epithet. Vide in γαιήοχος.

Γέγαα, *genitus sum*; 1. sing. præt. ind. m. Poët. verbi γάω, inusit. pro γείνομαι, *nascor*. Alii volunt esse perf. ind. act. pro γέγηκα, undè γεγαὼς pro γεγηκώς.

Γεγάατε, et γεγάασι, pro quo γεγάασσιν, Hom. 2. et 3. pl. ejusd. γέγαα.

Γεγαθὼς, ότος, Dor. pro γεγηθὼς, ότος, *gaudens*. Vide γέγηθα, infrà.

Γεγάκω, εις, ει, Poët. pro γίγνομαι, ῃ, εται, *natus sum* : à γάω.

Γεγάμεν, Poët. pro γεγαέμεν, Dor. pro γεγαέναι, inf. præt. m. à γέγαα, perf. ind. med. à γάω, pró γείνομαι, *nascor*, q. v.

Γεγανυμένος, perf. part. pass. à γανύομαι, f. 1. m. ύσομαι, p. pass. υμαι, *lætor, gaudeo*; quod à γάνος.

Γεγαὼς, -ῶς, gen. -αότος, -ῶτος, *natus*. Vide in γέγαα.

Γέγειος, ου, ὁ ἢ ἡ, *antiquus* : quod à γέα et γάω.

Γεγεναμένος, perf. part. pass. Dor. pro γεγενημένος, *genitus* : à

Γεγένημαι σαι, ται, *natus fui*; præt. ind. pass. γεγενῆσθαι, perf. infin. pass. verbi γίνομαι, *fio, sum*.

Γεγενοίμην, et γεγενοίμεθα, 1. sing. et 1. plur. a. 2. opt. med. Poët. et Ion. pro γενοίμην, et γενοίμεθα, verbi γίνομαι, *sum*.

Γέγηθα, *lætus sum*, perf. ind. act. per Sync. pro γεγήθηκα, et indè γεγηθὼς, perf. part. act. *alacer, lætus* : à γηθέω, f. ήσω, p. ηκα, q. v. Alii tamen volunt γέγηθα, et γεγηθὼς, esse p. ind. et p. part. med. verbi γήθω, f. γήσω, p. γέγηκα, f. 2. act. γαθῶ, &c.

Γεγήρηκα, seu γεγήρακα, *senui*, perf. ind. act. verbi γηράω, seu γηράσκω, *senesco*. Th. γῆρας.

Γέγονα, p. ind. m. *natus sum*, et in 3. pl. γεγόνασι· hinc p. m. inf. γεγονέναι· et in part. γεγονὼς, υῖα, ὸς· à γείνω, inusitat. Vide γίνομαι, *sum*.

Γεγόνει, *natus fuerit*, 3. sing. plusq. p. ind. m. Ion. pro ἐγεγόνει· à p. ind. m. γέγονα.

Γεγραμμένος, ου, perf. part. pass.

Γεγράφθαι, perf. inf. pass. et

Γεγραφὼς, ότος, perf. part. act. à γράφω, *scribo*.

Γεγυμνασιαρχηκὼς, ότος, perf part. act. à γυμνασιαρχέω, f. ήσω

gymnasii præfectus sum: ab ἀρχὴ, *principatus*, et γυμνάσιον, *locus exercitationis:* quod à γυμνός.

Γεγυμνασμένος, perf. part. pass. à γυμνάζω, f. άσω, *exerceo*. Th. γυμνὸς, *nudus*.

ΓΕ'ΓΩΝΑ, *clarè clamavi*, p. ind. m. verbi γνώω, inus. per Metathesin pro γέγνωα· hinc γεγώνω, pro γέγωνα, 1. sing. præt. ind. m. in præsens transeunte: vel est præt. ind. m. à γεγωνέω, -ῶ, f. ήσω. Vide Periz. ad Ælian. V. H. et Clarke ad Il. Ξ. 469.

Γεγωνέμεν, Dor. pro γεγωνεῖν, præs. inf. act. et γεγώνευν, Ion. et Dor. pro ἐγεγώνευν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ind. act. contr. à

Γεγωνέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *clarè vociferor, clamo, jactito:* quod ex præt. ind. med. γέγωνα.

Γεγωνητέον, verbal. *celebrandum est.*

* Γεγωνὸς, ὴ, ὸν, *alto clamore enunciatus.*

Γεγῶς, ῶτος, *natus*, pro γεγαὼς, part. perf. med. à γέγαα, quod vide, perf. ind. med. verbi γάω, inus. pro γίνομαι, *nascor.*

Γεδεὼν, ὁ, nomen herois, indecl. Hebr. interpret. Lat. *evulsor.*

ΓΕ'ΕΝΝΑ, ης, ἡ, *gehenna*, locus suppliciorum æternorum. Hebr. *vallis Hinnomi.*

Γεθσημανὴ, *Gesthemane:* nomen loci Hebr. Lat. *vallis pinguissima, fertilissima.*

Γεινάμενος, η, ον, *natus*, part. a. 1. med. id. quod γενηθεὶς· à γείνομαι, *nascor.*

Γεινάμην, ω, ατο, *natus sum;* vel *genui*, a. 1. ind. med. Ion. pro ἐγεινάμην, ω, ατο· ab eod. verbo.

Γείνασθαι, *natum esse*, a. 1. inf. m. ejusd. verbi.

Γείνεθ', pro ἐγείνετο, et γεινόμεθ', pro ἐγεινόμεθα, 3. sing. et 1. pl. imperf. ind. med. verbi γείνομαι. Vel ut alii volunt γεινόμην, Poët. dici pro ἐγενόμεν, a. 2. ind. med. abjecto augmento, et ι metri causâ inserto. Sic γείνετο pro ἐγένετο, &c.

Γείνεαι, Ion. pro γείνῃ, 2. sing. præs. ind. med. à

ΓΕΙ'ΝΟΜΑΙ [illegible], *gignor, nascor*; [illegible]ctivè de mare et fœmi[illegible] *pario, gigno, procreo; sum.* Sed apud Oratores etiam a. 1. ind. med. ἐγεινάμην, frequens in activâ signif. *genui:* et de utrovis et utroque parente dicitur: de matre, *peperi;* a. 2. ind. med. ἐγενόμην, inf. a. 2. med. γενέσθαι· part. γενόμενος, *natus;* a. 1. med. inf. γείνασθαι· et part. γεινάμενος. Vide γίνομαι, *nascor*, &c.

ΓΕΙ'ΣΟΝ, vel γεῖσσον, ȣ, τὸ, *suggrunda*, seu *suggrundium;* id est, pars tecti prominens, q. pluvias à parietibus εἰς γέαν σείει, in terram amovet. Hinc forsan Angl. A JOIST.

Γεῖσος, εος, τὸ, idem; est κεφαλὶς, *capitellum*

Γεισόω, vel γεισσόω, f. ώσω, p. ωκα, *suggrundâ munio; in suggrundæ modum conformo.* Hinc

Γεῖσσωμα, ατος, τὸ, *suggrundatio, imbricamentum.* Vide γεῖσον, suprà.

Γειτνία, ας, et γειτνίασις, εως, ἡ, *vicinitas;* et

Γειτνιάω, -ῶ, et -άζω, f. άσω, p. ακα, *vicinus sum; adfinis; cognatus sum:* part. præs. act. contr. γειτνιῶν, ῶσα, ῶν. Th. γείτων, *vicinus.*

Γειτονέω, -ῶ, f. ήσω, part. præs. act. γειτονέων, έοντος, idem, et ab eod. Th.

Γειτόνημα, ατος, τὸ, item

Γειτόνησις, εως, ἡ, et

Γειτονία, ας, γειτνία, ας, ἡ, *vicinitas:* à

ΓΕΙ'ΤΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *vicinus, adfinis, similis;* q. à γέα, q. γεῖτων, quia ejusdem terræ.

Γειώρας, ȣ, ὁ, *peregrinus, advena:* opponitur αὐτόχθονι, ut *advena*, opp. *indigenæ.*

Γελᾷ, *ridet*, 3. sing. præs. ind. act. contr. à γελάω, *rideo;* est et

Γέλα, *splendor solis;* q. à γελέω, *splendeo.*

Γελαῖν, *ridere*, præs. inf. act. Æol. pro γελᾷν· et

Γελαῖς, *rides*, Æol. pro γελᾷς, 2. sing. præs. ind. act. à γελάω, *rideo.*

Γελᾷν, Dor. pro γελῶν, *ridens*, præs. part. act. contr. ejusd. verbi; γελᾷν, verò, iota subscripto, est præs. inf. act. contr. undè nonnullis, per Metath. Angl. TO LAUGH.

Γελανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *hilaris;* Poët. pro ἱλαρὸς, q. v.

Γελάξω, Dor. pro γελάσω, *ridebo*, f. 1. ind. act. verbi γελάω, f. άσω, *rideo.*

Γελασιάζω, f. άσω, p. ακα, *irrideo, jocor:* hinc

Γελασιασμὸς, ȣ, ὁ, *irrisio.*

Γελασιαστὴς, ȣ, ὁ, *irrisor.*

Γελάοισα, Dor. pro γελάουσα, præs. part. act. f. g. verbi γελάω, *rideo.*

Γελάσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ridiculus, risu dignus:* ab eod. Th.

Γελαστὸς, ὴ, ὸν, idem, et ab eod. Th.

Γελάσωμεν, *rideamus*, 1. pl. a. 1. sub. act. à

ΓΕΛΑ'Ω, *rideo*, item *irrideo;* item *splendeo, niteo, floreo, hilaro*, f. άσω, et f. 1. med. άσομαι, p. γεγέλακα· a. 1. ind. act. ἐγέλασα· perf. ind. pass. γεγέλασμαι· a. 1. ind. pass. ἐγελάσθην.

ΓΕ'ΛΓΗ, ης, ἡ, *omnis generis merces; color, tinctura.*

ΓΕ'ΛΓΙΣ, εος, et γελγὶς, ῖδος, ἡ, *allii caput*, seu *nucleus allii*, aut *spica allii*, ut Plin. et Columella vocant. Theophrastus autem discriminis aliquid facit inter γελγίδα et γέλγιν, illoque nomine caput totum allii vocat, hoc autem nucleos ejus et spicas.

Γέλγω, f. ξω, p. χα, *lingo, coloro:* à γέλα, *splendor solis.*

Γελεῦσα, Dor. pro γελῶσα, præs. part. act. f. g. à γελέω, Ion. pro γελάω, *rideo.* Nam Dor. et Ion. verba in άω, per έω, efferunt.

Γελέω, f. ήσω, p. ηκα, *splendeo* à quo γέλα.

Γελῇς, *rides*, 2. sing. præs. ind. act. Dor. pro γελᾷς· à γελάω· vox etiam Atticis usitata.

Γελοῖα, *ridenda*, item *jocosa*, nom. pl. n. g. è γελοῖος, q. v.

Γελοιάζω, f. άσω, *ridicula* seu *jocosa dico, jocor:* à

Γελοῖος, οία, οῖον, *jocosus, facetus, urbanus;* at γέλοιος, ut Grammaticis placet, *ridiculus, irridendus:* γελοῖον, ου, τὸ, substantivè pro *joco;* γελοίϊος, Poët. hinc γελοιάω, f. άσω, pro γελάω, *rideo:* à γέλως, seu γελάω, q. v.

Γελοίωντες, et γελόωντες, Poët. pro γελῶντες, nom. pl. part. præs. act. contr. à γελάω.

Γελῶν, *ridens*, nom. sing. et in pl. γελῶντες, præs. part. act. à γελάω, et in 3. pl. præs. ind. act. contr. γελῶσιν.

Γελῶντι, Dor. pro γελῶσι, *rident*, 3. pl. præs. ind. act. contr.

Γέλως, ωτος, ὁ, *risus, maris serenitas;* et γέλως, gen. sing. ω, acc. sing. γέλων, dat. sing. γέλῳ, à γελάω, *rideo.*

Γεμίζω, *impleo, onero*, f. ίσω, p. γεγέμικα· a. 1. ind. act. ἐγέμισα· p ind. pass. γεγέμισμαι· a. 1. ind pass. ἐγεμίσθην. Th. γέμω, *plenus sum.*

Γεμίσας, a. 1. part. act. γεμίσατε, a. 1. imperat. act. 2. pl. à γέμισον, άτω, 2. et 3. sing. imperat. a. 1. act. verbi γεμίζω, *impleo*, ab eod. Th.

Γεμισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass à γεμίζω, *impleo.*

Γέμομεν, *pleni sumus*, 1. pl. ind. præs. act. γεμέσαις, dat. pl. part. præs. act. f. g. à

ΓΕ'ΜΩ, f. γεμῶ, *plenus sum*, vel *onustus:* præs. part. act. γέμων, ȣσα, ον· p. ind. med. γέγυμα· unde γόμος, ου, ὁ, *onus navis:* indè Lat. *gemo.*

Γενεὰ, ᾶς, et Ion. γενεὴ, ῆς, ἡ, *natales;* ἀπὸ γενεᾶς, *à natalibus, à puero; generatio, progenies, ætas:* εἰς γενεὰς γενεῶν, *in omnes ætates.* Th. γίνομαι, *nascor.*

Γενεαλογέω, -ῶ, *genus recenseo, natales progenitorum investigo*, f. ήσω, p. γεγενεαλόγηκα· γενεαλογέομαι, *annumeror in prosapiâ aliquâ;* γενεαλογέμενος, præs. part. et

Γενεαλογία, ας, ἡ, *genealogia, generis recensio:* à γένος, *genus*, et λόγος, à λέγω, *colligo.*

Γενέηφιν, *generatione*, dat. sing. Ion. φιν additur per Paragogen, à γενεὴ, Ion. pro γενεά.

Γενέθλη, ης, ἡ, *origo, generatio:* à γενεὰ· hinc

Γενέθλια, ων, τὰ, *natalitia:* item

Γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν, *ad natalitia*

pertinens, *natalitius*; substantivè *astrologus*: et

Γενέθλιος, ε, ὁ ꙅ ἡ, *natalis, natalitius, auctor generationis*; θεοὶ γενέθλιοι, *penates*: à γίνομαι, *nascor*.

Γένει, dat. sing. à γένος, εος, τὸ, *progenies, genus*: ab eodem.

Γενειᾶν, *barbatum esse*, præs. inf. act. contr. à γενειάω.

Γενειάσδων, Dor. pro γενειάζων, *pubescens*, præs. part. act. à γενειάζω, f. άσω, id. quod

Γενειάω, -ῶ, *barbam gesto, pubesco*, f. ήσω· a. 1. part. act. γενειήσας, αντος· à γένειον, *barba*. Th. γένυς, *mentum*.

Γενειήτας, α, ὁ, Dor. et Poët. pro γενειήτης, ε, ὁ, *barbatus*, et hoc pro γενειήτης, fœm. γενειάτις· à γενειάω.

Γένειον, ε, τὸ, *mentum, barba*. Th. γένυς.

Γένεο, Ion. pro γένε, et hoc pro ἐγένου, *fuisti*, 2. sing. a. 2. ind. m. ab ἐγενόμην, ε, ετο, à γείνομαι, *sum*.

Γενέσθαι, a. 2. inf. m. γένεσθε, 2. pl. a. 2. imperat. m. ut γενέσθω, 3. sing. imperat. ejusd. temporis, ab eod. Th.

Γενέσια, ων, τὰ, *natalitia*: à γενεὰ, *generatio*; quod à γίνομαι, *nascor*, p. pass. γεγένημαι, σαι, ται.

Γενεσιάρχης, -ος, ε, ὁ, *auctor ortûs* et *generationis*.

Γένεσις, εως, ἡ, *origo, creatio, generatio, nativitas, ortus*: ab eod. Th.

Γένετ', pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. à γίνομαι, vel γείνομαι.

Γενέτειρα, ας, ἡ, *genitrix, parens*, à 3. pers. sing. p. ind. pass. verbi γίνομαι. Hinc

Γενετὴ, ῆς, ἡ, *nativitas, ortus*; et

Γενετὴρ, ῆρος, ὁ, et

Γενέτης, ε, ὁ, *parens, genitor*.

Γένετο, *fuerit*, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι, vel γείνομαι.

Γενέτωρ, ορος, ὁ, (Ion. et Poët. pro γονεὺς, έος, vel έως, ὁ,) *GENITOR, parens*.

Γένευ, Ion. et Dor. pro ἐγένου, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi γίνομαι, vel γείνομαι, *nascor*.

Γένῃ, 2. sing. sub. a. 2. med. ab eod.

Γενηθεὶς, έντος, *natus, factus*, a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Γενήθητι, ήτω, *fias*, imperat. 2. et 3. sing. a. 1. pass. ejusd.

Γένησθε, 2. pl. a. 2. sub. med. sic γένηται, 3. sing. sub. a. 2. med. ejusd. verbi.

Γενήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd. verbi, vel f. 2. pass. ut aliqui resolvunt, à f. 2. act. γενῶ, a. 2. ind. act. ἔγενον· à γείνω, inus. undè a. 2. ind. pass. ἐγένην, ης, η.

Γενικὸς, ἡ, ὸν, *generalis*, item *genitivus*, ut γενικὴ πτῶσις, apud Grammaticos: à γένος, *genus*.

Γέννα, ης, ἡ, *genus, progenies*; à γείνομαι.

Γεννάδας, ου, ὁ, *strenuus, audax*; *generosus, ingenuus*. Th. γείνομαι.

Γενναῖος, αία, αῖον, *cognatus, ingenuus, nobilis*; *naturalis, insitus*; *generosus, validus, strenuus, vehemens*: à γεννάω. Th. γίνομαι.

Γενναιότης, ητος, ἡ, *generositas*, et

Γενναίως, adv. *generosè, fortitèr*: ab eod. Th.

Γέννατο, Ion. et Æol. pro ἐγείνατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ejusd. verbi; vel ex ἐγεννήσατο, per Sync. et Aphær. à

ΓΕΝΝΑ'Ω, *GENERO*, pro *GIGNO*, de viris; *pario*, de mulieribus; *pario*, Metaph. f. ήσω, p. γεγέννηκα· a. 1. ind. act. ἐγέννησα, perf. pass. γεγέννημαι, *natus sum*; a. 1. ind. pass. ἐγεννήθην. Th. γίνομαι. Indè Angl. TO GENDER.

Γέννημα, ἄτος, τὸ, *progenies, fructus*: à 1. pers. sing. præt. ind. pass. præced.

Γεννηματίζω, f. ίσω, *germen* seu *fructum profero*.

Γεννῆσαι, a. 1. inf. act. à γεννάω.

Γεννησαρὲτ, ἡ, nomen regionis in Galilæâ, indecl. Syr. interpret. *hortus principis*.

Γέννησις, εως, ἡ, *nativitas, generatio*: à 2. pers. sing. p. ind. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γεννητὴς, ε, ὁ, *generator*, et

Γεννητὸς, ἡ, ὸν, *genitus, natus*; item *mortalis*; et

Γεννήτωρ, ορος, ὁ, *genitor, parens*; γεννήτειρα, ας, ἡ, *genitrix*: à 3. pers. sing. p. ind. pass. verbi γεννάω, quod à γίνομαι.

Γενοίατο, Ion. pro γένοιντο, et γένοιτο, 3. pl. et 3. sing. a. 2. opt. m. à γίνομαι, *nascor*.

Γενοίμαν, Dor. pro γενοίμην, *sim, essem*, 1. sing. opt. a. 2. m. à γίνομαι, *sum*.

Γενόμενος, η, ον, *factus*, a. 2. part. m. γενόμην, Ion. pro ἐγενόμην, a. 2. ind. med. à γείνομαι, vel γίνομαι, *nascor*.

Γένος, εος, τὸ, *GENUS, progenies, familia*; *gens, natio, stirps*; *genus*, cui opp. *species*; in dat. pl. γένεσι, ab eod. verbo. Hinc Angl. apud Gramm. GENDER.

Γένευ, έσθω, *esto*, 2. sing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

ΓΕ'ΝΤΑ, ων, τὰ, *carnes, viscera*.

ΓΕΝΤΙΆΝΗ', ῆς, ἡ, *Gentiana*, herbæ genus. Angl. GENTIAN.

Γέντο, 3. sing. a. 2. ind. m. Poët. pro ἐγένετο, *fuit*: ab ἐγενόμην, a. 2. ind. med. verbi γίνομαι, vel γείνομαι, *sum*.

ΓΕ'ΝΥΣ, ὕος, ἡ, *mentum, barba*; *maxilla, acies*.

Γένωμαι, *fiam*, 1. sing. a. 2. sub. m. et in 3. pl. γένωνται· à γείνομαι, seu γίνομαι, *nascor, fio*.

Γεράεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro γέρασι· à γέρας, *munus*, q. v.

Γεραιὰ, ᾶς, ἡ, *matrona, anus*: à

Γεραιὸς, αιὰ, αιὸν, *senilis, e*; masc. *senex, vir venerabilis, magnæ auctoritatis*; comp. γεραίτερος, superl. γεραίτατος, per Syncop γεραιᾶ ᾶς, ἡ, *anus*: à γέρων, *senex*, q. v.

Γέραιρε, *venerare*, 2. sing. præs. imperat. act. γεραίρεν, inf. Dor. pro γεραίρειν, *honorare*: à

Γεραίρω, f. ᾰρῶ, *muneror honoris causâ, orno*; *veneror*. Th. γέρας, *munus*.

Γεραίτερος, per Sync. pro γεραιότερος, compar. γεραίτατος, per Sync. pro γεραιότατος, superl. à γεραιὸς, *senilis, senex*.

ΓΕ'ΡᾸΝΟΣ ε, ἡ, *grus, avis vigilans* et *prudens*: undè γέρανοι λίθοις καταπεπωκυῖαι, proverbialiter de providis hominibus dicitur; quoniam grues quum tempestates præsagiunt, lapillis se saburrant ut à ventis non abripiantur vel dejiciantur: *machina tollendis operibus comparata*; γεράνιον, ε, τὸ, idem, et pro herba. Angl. A CRANE.

Γερᾶραι, a. 1. inf. act. à γεραίρω, Poët. pro τιμάω, *honoro*, et

Γερᾰρὸς, ά, ὸν, *honorandus, augustus*; compar. γεραρώτερος, *honorabilior, augustior*; superl. γεραρώτατος, *augustissimus*: à seq. Th.

ΓΕ'ΡᾸΣ, ᾰτος, τ elis. αος, contr. ως, τὸ, *præmium, munus, honor*.

Γεράσιμος, ε, ὁ ꙅ ἡ, *honoratus, honorificus, senilis*: et

Γεράων, gen. pl. Ion. pro γεράτων· à γέρας, *munus*.

Γεργεσηνὸς, ε, ὁ, nomen gentile, Hebr. interpret. Lat. *vicinus peregrinationi*.

Γέρδης, γερδὸς, et γέρδιος, ε, ὁ, *textor*, Suid. et γερδία, ας, ἡ, *textrix*.

Γέρεα, Ion. pro γέρατα, nom. pl. à γέρας, *præmium*.

Γερήνιος, ε, ὁ ꙅ ἡ, epith. Nestoris, ap. Hom. *honoratus*: à γέρας, *honor*, aut à *Gerina* seu *Gerino* oppido, in quo profugus fuit educatus.

Γέρον, *senex*, voc. sing. γέροντος, γέροντα, gen. et acc. sing. à γέρων, *senex*.

Γεροντᾶῖος, αία, αῖον, Poët. pro

Γερόντειος, εια, ειον· γεροντικὸς ἡ, ὸν, *senilis*: à γέρων, *senex*.

Γερόντιον, ε, τὸ, *vetulus, senecio*; dim. à γέρων.

Γέρυσι, *senibus*, dat. pl. à γέρων, *senex*.

Γερυσία, ας, ἡ, *senatus*: à

Γερέσιος, α, ον, vel -ος, ε, ὁ καὶ ἡ, *ad senes* vel *principes reipublicæ pertinens*. Th. γέρων, *senex*.

ΓΕ'Ρ'Ρ'ΟΝ, ε, τὸ, *scutum Persicum ex vimine textum*; *quodvis instrumentum defensionis*.

Γέρῦνος, *parva rana*.

ΓΕ'ΡΩΝ, οντος, ὁ, *vestustus, senex*; voc. sing. ὦ γέρον, dat pl. γέρυσι.

Γευθμὸς, ε̃, ὁ, et

Γεῦμα, ᾰτος, τὸ, *gustus*: à γεύω, *gusto*.

Γεύμεθα, Ion. et Dor. per Aphær. pro γεγεύμεθα, *gustavimus*, 1. pl. perf. ind. pass. verbi γεύω, *gusto*.

Γευσάμενος, a. 1. part. m. γεύσασθαι, a. 1. inf. m. γεύσωμαι, et γεύ-

σωνται, 1. sing. et 3. pl. a. 1. sub. m. *γεύσαι*, a. 1. inf. act. à *γεύω*.

Γεῦσις, εως, ἡ, *gustatio*, et

Γευςῖκὸς, ἡ, ὸν, *gustatorius*: item

Γευςὸς, ἡ, ὸν, *gustabilis*: à

ΓΕΥ´Ω, *gustare facio*, *gustandum præbeo*; item *cibum potum ve do*, *GUSTO*, f. γεύσω, p. γέγευκα· m. γεύομαι, *gusto*, f. 1. m. γεύσομαι· a. 1. ind. m. ἐγευσάμην, ω, ατο· a. 1. inf. m. γεύσασθαι· part. γευσάμενος· p. pass. γέγευμαι.

ΓΕ´ΦΥΡΑ, ας, ἡ, *pons*, quia εἰς γέαν φέρει, in terram defert: hinc

Γεφύριον, ε, τὸ, dim. *ponticulus*: et

Γεφυρόω, -ῶ, f. ώσω, p. ωκα, *ponte jungo*, *pontem impono*; γεφυροῦν, *pontem sternere*, præs. infin. act. contr.

Γεωγρᾰφέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *terrarum orbem describo*; et

Γεωγραφία, ας, ἡ, *terræ descriptio*; tanquam à γέα, inus. pro γαῖα, *terra*, et γράφη, *scriptio*, *pictura*; quod à γράφω, *scribo*.

Γεωδαισία, ας, ἡ, *terræ distributio*, *partitio*, seu *divisio*. Th. γέα, *terra*, et δαίω, *divido*.

Γεώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *terreus*, *terrenus*, *terrestris*.

Γεώλοφος, ε, ὁ ξ ἡ, *è terrâ instar tumuli*, seu *collis eminens*; sub. ὁ, *tumulus*; *homo crassus*, *stupidus*, *inutile terræ pondus*: à γέα, *terra*, et λόφος, *jumenti cervix*, item *conus in galeâ et cristâ*; λόφοι etiam dicuntur *colles* et *tumuli*; qui et γήλοφοι, et γεώλοφοι.

Γεωμετρέω, -ῶ, f. ήσω, *terram metior*; et

Γεωμέτρης, ε, ὁ, *geometra*, *agrimensor*; et

Γεωμετρία, ας, ἡ, *geometria*, *terram dimetiendi scientia*: à γέα, *terra*, et μέτρον, *mensura*.

Γεωμετρῐκὸς, ἡ, ὸν, *geometricus*, *peritus artis geometricæ*: ab iisd.

Γεωπείνης, ε, ὁ, q. d. *qui terræ fame laborat*, *qui parum terræ possidet*, *famelicus*: à γέα, *terra*, et πενία, seu πεῖνα, *fames*. Th. πένομαι, *laboro*.

Γεωπονία, ας, ἡ, *agricultura*: à γέα, *terra*, et πόνος, *labor*; quod à πένομαι, *laboro*; à p. ind. med. πέπονα.

Γεώπυς, οδος, ὁ, *agricola*, qui in agro colendo pedum operâ utitur.

Γεωργέω, -ῶ, *terram colo*, *agriculturam exerceo*, f. ήσω, p. γεγεώργηκα, à γέα, *terra*, et ἐργάζομαι, *operor*, quod ex ἔργον, *opus*.

* Γεωργήσῐμος, ε, ὁ ξ ἡ, *ad colendum idoneus*, *fertilis*: ab eod.

Γεωργία, ας, ἡ, *agricultura*; et

Γεωργῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad agriculturam pertinens*, *rusticus*: γεωργικὰ, ῶν, τὰ, *libri de agriculturâ*; et

Γεώργιον, ε, τὸ, *arvum*, *ager aratus*; et

Γεωργὸς, ε, ὁ, *agricola*, *vinitor*, *colonus quivis*: à γεωργέω, q. v.

Γεωρῠχέω, -ῶ, f. ήσω, *fodio*: à γέα, *terra*, et ὀρύσσω, *fodio*.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, *terra*, *regio*: qu. ex inus. γέα, contr. γῆ, in prosâ pro γαῖα, idem.

Γηγενέτης, ε, ὁ, idem, et ab iisd. ac γηγενὴς, quod vide.

Γηγενέων, *terrigenûm*, gen. pl. à

Γηγενὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *terrigena*, *terræ filius*, *indigena*; γηγενεῖς, pl. *gigantes*: ex γῆ, *terra*, et γένος, *genus*, quod à γίνομαι, *nascor*.

Γήδιον, ε, τὸ, *agellus*, dim. et

Γῆθεν, adv. *è terrâ*: à γῆ.

ΓΗΘΕ´Ω, -ῶ, *gaudeo*, *lætor*, f. ήσω, p. ind. act. γεγήθηκα, et per Sync. γέγηθα· p. ind. med. γέγηθα, undè et part. γεγηθὼς, f. 2. act. γηθῶ, et γήθεον, Ion. pro ἐγήθεον, 1. sing. vel. 3. pl. imperf. ind. act.

Γήθησαν, *lætati sunt*, pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. γηθήσας, a. 1. part. act. γήθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. à præced.

Γηθήσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd.

Γῆθος, εος, τὸ, et

Γηθοσύνη, ης, ἡ, *gaudium*, *lætitia*, et

Γηθόσῠνος, η, ον, *lætus*, *-a*, *-um*, *exultans*: à γηθέω.

ΓΗ´ΘΥΟΝ, vel γήτειον, ε, τὸ, *genus cepæ*; q. è γῆ θύει.

Γήθω, inusit. f. γήσω, p. γέγηκα· f. 2. act. γαθῶ· p. ind. m. γέγηθα· part. p. m. γεγηθὼς, ότος· idem qu. γηθέω, *gaudeo*, *lætor*.

Γήϊνος, ε, ὁ ξ ἡ, et

Γήϊος, ε, ὁ ξ ἡ, *terrenus*; *corruptioni obnoxius*; *mortalis*: à γῆ, *terra*.

Γῆμαι, a. 1. inf. act. γήμας, a. 1. part. act. γῆμε, Ion. et Poët. ab a. 1. ind. act. ἔγημα, ας, ε· à verbo γαίμω, inusitat. f. γαμῶ, p. -ηκα, *uxorem duco*, &c. vel ut alii volunt, per Sync. pro ἐγάμησα, ας, ε, verbi γαμέω, f. ήσω, p. ηκα, *uxorem duco*, *nubo*, *matrimonium contraho*; tanquam à γαίμω, inusitat. format. Vide γαμέω.

Γηοχέειν, præs. inf. act. quasi γῆν ἔχειν, *terram habere*, aut *agrum possidere*. Et de Neptuno dici potest, quia terram ambit et continet, et propterea, γεήοχος, γεάοχος, et passim γαιήοχος, appellatur.

Γήρα, dat. sing. à γῆρας, q. vide.

Γηραιὸς, ὰ, ὸν, *senex*, *senilis*, *antiquus*, *grandævus*, *senio confectus*: γηραιαὶ, ῶν, αἱ, *vetulæ*. Th. γῆρας, *senectus*.

Γηραλέος, έα, έον, Poët. id. quod γηραιός.

Γηράντεσσι, *senescentibus*, Poët. vel Ion. pro γηράσι, dat. p. a. 1. part. act. et hoc pro γηράσασι, à γήρας, αντος, *senescens*, pro γηράσας, à γηράω, f. άσω, *senesco*; undè a. 1. ind. act. ἐγήρασα, et per Sync. ἔγηρα. Th. γῆρας.

ΓΗ˜ΡΑΣ, τὸ, gen. sing. ἄτος, τ elis. αος, contr. ως, dat. γήρατι, τ elis. αϊ, contr. α *senectus*.

Γηράσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. à γηράσκω, f. άσω, *senesco*; γηράσαι, a. 1. inf. act. à

Γηράσκω, *senesco*, *consenesco*, f. άσω, p. γεγήρακα· a. 1. ind. act. ἐγήρασα· a. 1. sub. act. γηράσω, ῃς, ῃ· acc. pl. part. præs. act. γηράσκοντας. Th. γῆρας, *senectus*.

Γηράω, -ῶ, f. άσω· a. 1. ind. act. ἐγήρασα, et per Sync. ἔγηρα, undè part. γήρας· perf. ind. act. γεγήρακα· et part. γεγηρακὼς, *senio affectus*.

Γηροβοσκέω, -ῶ, f. ήσω, *in senectute alo*, et

Γηροβοσκία, ας, ἡ, *senis sustentatio*, *senilis educatio*: à γῆρας, et βόσκω, *pasco*.

Γηροβοσκὸς, ε, ὁ ξ ἡ, *senum nutritor*, *qui aliquem in senectute alit*: ab iisd. Th.

Γηροκομία, ας, ἡ, *cura et nutritio senum*, et

Γηροκόμοιο, gen. sing. Ion. à

Γηροκόμος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui curam habet senum*: à γῆρας, et κομέω, *curam gero*.

Γηροτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *in senectute alo*: è γῆρας, et τρέφω, *alo*, p. ind. m. τέτροφα.

Γηροτρόφος, ε, ὁ ξ ἡ, *senes nutriens*: ab iisd.

Γηρύετ', *conqueritur*, pro γηρύεται, 3. sing. præs. ind. m. γηρύομαι· f. 1. m. ύσομαι. Th. γῆρυς, *vox*.

Γηρυόνα, ας, et γαρυόνα, Dor pro γηρυόνη, ης, ἡ, *vocalis*, *garrula* q. γηρύουσα. Th. γῆρυς, *vox*.

Γηρυόνας α, ὁ, Dor. pro Γηρυόνης, ε, ὁ, *Geryones*, nomen viri.

Γηρυονῆα, acc. sing. à Γηρυονεὺς έος, vel Ion. ῆος, ὁ, nomen viri, *Geryon*.

ΓΗ˜ΡΥΣ, ύος, vel εος, ἡ, *vox*: hinc

Γηρύω, f. ύσω, p. υκα, *sono*; velut pro *mugire*, *canere*, &c. *loquor*, *dico*, *conqueror*; et γηρύομαι, f. 1. m. ύσομαι, idem.

Γήρως, gen. sing. è γῆρας, ἄτος, τ elis. αος, et contractè γήρως, *senectus*.

* Γήτης, ε, ὁ, *agricola*, *rusticus*; à γῆ, γῆς, ut à πόλις, εος, πολίτης, ε, ὁ, *civis*.

Γιγαντεῖος, αία, αῖον, et γιγαντεῖος, εία, εῖον, *gigantæus* vel *-eus*, *a*, *um*: à γίγας, *gigas*.

Γίγαντες, nom. pl. γιγάντων, gen. pl. ab eod.

Γιγαντιάω, -ῶ, *gigantes imitor*, *gigantum similis sum*: ab eod.

Γιγαντομαχία, ας, ἡ, *pugna*, seu *bellum gigantum*; è γίγας, et μάχη, *pugna*; quod à μάχομαι, *pugno*.

ΓΙΓΑΡΤΟΝ, ε, τὸ, *quod in acino vinacco osseum aut lapidosum est*.

Γιγαρτώδης, εος, vel εως, ὁ ξ ἡ, *vinaceus*, *acinosus*.

ΓΙ´ΓΑΣ, αντος, ὁ, *gigas*: qu. à γέα, γῆ, *terra*, et γάω, *nascor*, q. v. nam terræ filii dicuntur.

ΓΙΓΓΙ´ΔΙΟΝ, ε, ὁ, herbula ex olerum genere, pastinacæ silvestri similis.

ΓΙΓΓΑΙΣΜΟ´Σ, ε, ὁ, *titillatio*

qu. à γιγγλίζω, f. ίσω, quod idem est cum γαγγαλίζω, q. v.

ΓΙΓΓΛΥΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *cardo januæ vel portæ*; qui cum ipsâ portâ vertitur.

ΓΙ'ΓΓΡΑΣ, ȣ, ὁ, *parvula tibia*, lamentabilem sonum edens.

Γίγνομαι, vide γίνομαι, infrà.

Γίγνȣ, *fias*, 2. sing. præs. imper. pass. à γίγνομαι.

Γιγνώσκω, εις, ει, et γιγνώσκοντα, acc. sing. masc. part. præs. act. Vide in γινώσκω, *cognosco*, infrà.

Γίνετ', *fiebat*, Ion. et per Apostr. pro ἐγίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. γίνεσθαι, *fieri*, præs. infinit. med. à

ΓΙ'ΝΟΜΑΙ, vel γίγνομαι, *sum, fio: nascor, gignor; orior, accido, evenio, contingo*: à γάω, hoc modo, γί(γ)νομαι manâsse videtur; γάω (ω mutato in εινω) fit γα-είνω, contr. γαίνω, per Sync. γείνω, quod habet in f. 1. act. γενῶ, ε inserto γενέω, fit in m. voce γενέομαι cum γε reduplic. γεγενέομαι, per Sync. γιγνέομαι, per Sync. iterum γί(γ)νομαι· f. 1. med. γενήσομαι· p. pass. γεγένημαι· a. 1. ind. pass. ἐγενήθην, f. 1. pass. γενηθήσομαι· a. 1. ind. med. ἐγενησάμην· a. 2. ind. med. ἐγενόμην, ȣ, ετο, *factus sum*; a. 2. imperat. med. γένȣ, έσθω· a. 2. opt. med. γενοίμην, οιο, οιτο, ut μὴ γένοιτο, *absit*: a. 2. sub. med. γένωμαι, ῃ, ηται· a. 2. infin. med. γενέσθαι· a. 2. part. med. γενόμενος· p. ind. med. γέγονα· à γείνω vel γεινέομαι, inus. 1. sing. plusq. perf. ind. m. ἐγεγόνειν· p. m. inf. γεγονέναι, et γεγαέναι, à γέγαα, p. ind. m. à verb. inus. γάω, q. v. part. præt. med. γεγονὼς et γεγαὼς, ῦια, ὸς.

Γινώσκεν, Dor. pro γινώσκειν, præs. inf. act. et

Γινώσκοντι, *cognoscunt*, Dor. pro γινώσκȣσι, 3. pl. præs. ind. act. à

ΓΙΝΩ'ΣΚΩ, vel γιγνώσκω, *COGNOSCO*, Angl. TO KNOW, exindè etiam f. 1. med. γνώσομαι· a. 1. ind. act. ἔγνωσα· p. ἔγνωκα. plusq. p. ἐγνώκειν· a. 2. ind. act. ἔγνων, ως, ω· 3. pl. ἔγνωσαν· a. 2. imperat. act. γνῶθι· a. 2. opt. act. γνοίην· a. 2. sub. act. γνῶ, γνῷς, γνῷ· a. 2. inf. act. γνῶναι· a. 2. part. act. γνȣ̀ς, ȣ̃σα, ὸν· à γνῶμι, sec. conjug. quod à γνόω, prim. conjug. inus. sig. *nosco*; p. pass. ἔγνωσμαι· a. 1. ind. pass. ἐγνώσθην· f. 1. pass. γνωσθήσομαι· p. ind. m. γέγωνα, per Metath. pro γέγνωα· part. γεγωνὼς, pro γεγνωὼς·-ό-ος·form. à γνόω. inus.

Γλάγος, εος, τὸ, *lac*: à γάλα, q. v.

Γλάζω, *expando alas, clamo*: item *pronum expando me*, f. σω, p. κα· a. 2. ind. act. ἔγλαδον, ες, ε,

Γλακτόφἄγος, pro γαλακτόφαγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per Sync. *lacte victitans*: à γάλα, *lac*, et φάγω, *edo*.

Γλαμάω, et γλημάω, f. άσω, (id. quod λημάω,) *gramiâ laboro, lippio* · à

Γλάμη, ης, ἡ, et γλάμα, Dor. (pro Th. λήμη, Pleonasm. τȣ̃ γ,) *gramia, lippitudo; oculorum sordes*.

ΓΛΑ'ΝΙΣ, ιδος, ἡ, Hesych. ἀργὸς, *iners*. Sed addit, esse etiam piscis genus. Legitur et γλανὶς, ίδος, id. Nomen ei dedit *Glanis* fluv. Cumæ.

Γλὰξ, per Sync. q. γάλαξ, antiq. *lac*; herba γαλακτοποιητικὴ, apud Plin.

Γλἄρὶς, ίδος, ἡ, *instrumentum fabrorum ad lapides excavandos et poliendos; lima*; γλαρίδες, pl. *architecti instrumenta*. Th. γλάφω, *cavo, fodio*.

Γλαῦκ', et γλαῦκας, acc. sing. et acc. pl. à γλαῦξ, κὸς, ἡ, *noctua*. Th. γλαυκὸς, *cæsius*

Γλαῦκε, voc. sing. à Γλαῦκος, ȣ, ὁ, *Glaucus*, nomen propr.

Γλαύκη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris; sed

Γλαυκὴ, ῆς, ἡ, f. g. à γλαυκὸς, *glaucus*.

Γλαυκιάω, -ῶ, *glaucis oculis terribiliter intucor*, et

Γλαυκιόων, Poët. pro γλαυκιῶν, præs. part. act. contr. Th. γλαυκός.

Γλαυκονόμη, ης, ἡ, nomen propr. mulieris.

ΓΛΑΥΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, *GLAUCUS, cæsius, cæruleus*: qu. à γλαύσσω, *splendeo*.

Γλαυκότης, ητος, ἡ, *color cæruleus*, et

Γλαυκόχροος, contr. -ȣς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ γλαυκὸν χρόα ἔχων, *qui glaucum colorem habet*.

Γλαυκόω, -ῶ, f. ώσω, *cæsium reddo*. Th. γλαυκός.

Γλαυκῶπις, ἴδος, ἡ, *cæsios habens oculos*: Minervæ epith. acc. sing. γλαυκῶπιν et -ιδα: ex γλαυκὸς, et ὢψ, *oculus*, quod ab ὄπτομαι, *video*.

Γλαυκωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *glaucis oculis præditus*: ab eod.

Γλαύκωσις, εως, ἡ, seu γλαύκωμα, ἄτος, τὸ, vitium in oculo, vulgò dictum *glaucedo*: à γλαυκόω, q. v. Th. γλαυκός.

Γλαυκὼψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, *qui cæsios habet oculos*; hinc γλαυκῶπες, pl. nom. è γλαῦξ, *noctua* (hoc à γλαυκὸς, *glaucus*), et ὢψ, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Γλαῦξ, κὸς, ἡ, seu γλαῦξ, *ulula, noctua*. Th. γλαυκὸς, *cæsius*.

Γλαύσσω, *splendeo, cerno*: undè fortassè γλαυκός.

Γλἄφυ, ὔος, τὸ, *spelunca, antrum, caverna*: à γλάφω.

Γλαφυρῆσι et γλαφυρῆς, dat. pl. f. g. Ion. à γλαφυρὸς, ρὰ, ρὸν, *concinnus*.

Γλἄφῠρὸς, ρὰ, ρὸν, *cavus*. Vide in γλάφω, *cavo*.

ΓΛΑ'ΦΩ, vel γλύφω, *cavo, fodio, sculpo*, f. ψω, p. φα· hinc γλάφυ, υος, τὸ, *antrum, spelunca*; γλαφυρὸς, ȣ, *cavus, profundus; elegans, scitus, venustus; lautus; concinnus; aptus, appositus; festivus*.

Γλάχων, Dor. pro γλήχων, ωνος, ἡ, *pulegium*.

ΓΛΕΥΚΟ'Σ, ίος, τὸ, *mustum, succus dulcis*: à γλυκὺς, *dulcis*.

Γλήμη, ης, ἡ, *lippitudo*; idem quod λήμη, q. v.

Γλήνεα, ων, τὰ, *res ornatæ, pretiosæ, spectaculo dignæ; oculi*: à

ΓΛΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *pupilla oculi, oculus, pupa; cavitas ossis quæ aliud os recipit*; item *favus*: q. αἰγλήνη· ab αἴγλη, *splendor*, vel per Sync. παρὰ τὴν γαλήνην, quia serenitas mentis in oculis maximè conspicitur. Hinc γλήνεα, ων, τὰ, *res ornatæ*, q. v.

Γλῆνος, εος, τὸ, *stella, lumen*; à præc.

ΓΛΗ'ΧΩΝ, et γλάχων, Dor. ωνος, ἡ, *pulegium*, herba. Angl. PENNY-ROYAL.

Γλία, ας, ἡ, *gluten*; affine est κόλλα, ης, ἡ, q. v. Angl. GLUE.

ΓΛΙ'ΝΟΣ, seu γλεῖνος, ȣ, ὁ, *genus, aceris campestris, gallica*.

ΓΛΙ'ΣΧΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel -ρος, -ρα, -ρον, *lentus, viscosus, lubricus; tenax, parcus; jejunus; valdè sordidus; ærumnosus; gulosus; suavis; humilis; adulator*. Reperitur etiam γλισχρὸς, ρὰ, ρὸν, id. undè γλισχρῶς, adv. *tenaciter, lubricè*; q. à γλία, *gluten*: hinc

Γλισχρότης, ητος, ἡ, *viscositas, tenacitas; lubricitas; avaritia, sordes*: et

Γλισχρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lentus, tenax, viscosus*.

ΓΛΙ'ΧΟΜΑΙ, f. 1. med. -ξομαι· p. pass. -γμαι, *cupio, affecto, appeto, GLISCO*: qu. à γλυκύς.

ΓΛΟΙΟ'Σ, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *invalidus, sordidus, malignus, malus*, vel *sordidis moribus imbutus*: item substantivè *strigmentum, olei sordes*: hinc

Γλοιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *strigmentosus, glutinosus*.

ΓΛΟΥΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *nates, clunes, coxa*: qu. à γλοιός.

Γλυκάζω, f. άσω, *dulce reddo, dulcesco*; et

Γλυκαίνω, f. ἀνῶ, idem. Th. γλυκὺς, *dulcis*.

Γλύκασμα, ἄτος, τὸ, et γλυκασμὸς, ȣ̃, ὁ, *dulcedo*.

Γλυκεροῖο, gen. sing. Ion. et γλυκερῶ, gen. sing. Dor. pro γλυκερȣ̃· à

Γλυκερὸς, ρὰ, ρὸν, *dulcis*: à γλυκύς.

Γλυκίων, ὁ ϗ ἡ, compar. ab eod.

Γλυκὔκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui dulcem fructum fert*. Vitis epith. ex γλυκὺς, et καρπὸς, *fructus*.

Γλυκύπικρον, ȣ, τὸ, *suav-amarum*: à γλυκὺς, *dulcis*, et πικρὸς, *amarus*, quod vide.

ΓΛΥΚΥ'Σ, εῖα, ὺ, *dulcis, e; jucundus; mollis, clemens*; gen. sing. -έος, -είας, -έος· γλυκεῖα, substantivè *de radice dulci*; item γλυκὺ, *passum*, i. e. vini dulcis genus: in comp. γλυκίων, γλύσσων, et γλυκύτερος· in superl. γλύσιος et γλυκύτατος· hinc

Γλυκὔτης, ητος, ἡ, *dulcedo*.

* Γλυκυφωνία, ας, ἡ, *dulcis vox*,

cantus dulcis: à γλυκὺς, et φωνὴ, vox, sonus.

Γλύμμα, ᾰτος, τὸ, sculptura, cælatura, opus cælatum.

Γλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, sculptor.

Γλύπτης, ȣ, ὁ, idem.

Γλυπτὸς, ὴ, ὸν, sculptilis, sculptus.

Γλυφάνοιο, gen. sing. Ion. à

Γλῠφᾰνος, η, ον, sculptorius. Th. γλύφω, sculpo.

Γλυφὴ, ῆς, ἡ, sculptura, cælatura, sigillum,

Γλυφὶς, ίδος, ἡ, crena vel incisura sagittæ; sagitta ipsa; incisura, in quam nervus inseritur: ab eod. Th.

Γλῠφω, f. ψω, p. φα, scalpo, sculpo, cælo, rado, polio.

ΓΛΩ͂ΣΣΑ, et Att. γλῶττα, ης, ἡ, lingua; dicendi facultas; sermo unicuique genti peculiaris: hinc compos. ἐπιγλωττὶς, εὔγλωσσος, ἄγλωσσος, πολύγλωττος, &c. et Angl. TO GLOSS.

Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor: à γλῶσσα et ἀλγέω, doleo.

Γλωσσάριον, ȣ, τὸ, lingula: dim. à γλῶσσα.

Γλώσση, Ion. pro γλῶσσα, lingua, γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dat. pl. Ion.

Γλωσσόκομον, ου, τὸ, theca lingulis, tibiarum recondendis idonea; item marsupium: à γλῶσσα, et κομέω, servo.

Γλωσσότμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, loculus, cui Ægyptii includebant cadavera condita; linguam habens præcisam: à

Γλωσσοτομέω, -ῶ, f. ήσω, p. γλωσσοτέτμηκα, linguam incido, linguam amputo.

Γλωσσοχαριτȣ͂ντες, των, οἱ, decipientes linguæ blandimentis: ex χαριτίω, f. ήσω, blandior: à χάρις, gratia, blanditiæ, et γλῶσσα.

Γλωσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, lingulatus; linguæ similis; linguax, loquax: à γλῶσσα, et εἶδος, species.

Γλωττῐκὸς, ὴ, ὸν, ad linguam pertinens: à γλῶττα, Att. pro γλῶσσα.

Γγῶχες, ῶν, αἱ, spicæ vel ariste: tanquam à γλῶξ, ωχὸς, spica, vel arista.

ΓΛΩΧΙ͂Σ, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, cuspis teli, angulus, acies: q. αἱ τῶν ἀκίδων ἐξοχαί.

Γναθμὸς, ȣ͂, ὁ, idem quod

ΓΝᾸ΄ΘΟΣ, ȣ, ἡ, mala, maxilla; dentes, bucca. Hinc

Γναθόω, f. ώσω, cædo in malas: et

Γνάθων, ωνος, ὁ, parasitus: item propr. nom. Gnatho.

Γναμπτοῖσι, dat. pl. Ion. à

Γναμπτὸς, ὴ, ὸν, incurvus, item flexibilis; à

Γνάμπτω, f. ψω, p. ἔγναμφα, inflecto, domo, frango; q. à κάμπτω, idem. Et

Γνάπτω, vel κνάπτω, sive γνάφω, f. ψω, p. ἔγναφα, carpendo, vel vellicando polio, mollio, carmino: undè Angl. NAP; de pano, et fortasse etiam de somno.

Γνᾰφεὺς, έως, ὁ, fullo: à præced.

Γνήσιος, ία, ιον, vel γνήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, legitimè genitus, germanus; sincerus, genuinus: in compar. γνησιώτερος· γνησίως, adv. legitimè, genuinè. Dicitur q. γονήσιος, vel γενήσιος, à γίνομαι, nascor.

Γνοίην, ης, η, novero: a. 2. opt. act. à γινώσκω, cognosco; 1. sing. a. 2. ind. act. ἔγνων, ab eod.

Γνὸς, γνόντος, sciens, a. 2. part. act. ejusd.

Γνοφερὸς, ρὰ, ρὸν, tenebrosus, caliginosus: à

ΓΝΟ΄ΦΟΣ, ου, ὁ, caligo, tenebræ, item turbo, opacitas aëris, nubes; q. à νέφος· hinc.

Γνοφόω, -ῶ, f. ώσω, et γνοφέω, -ῶ, f. ήσω, obtenebro: et

Γνοφώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, caliginosus.

Γνόω, f. ώσω, p. ἔγνωκα, nosco, inus. à quo tamen γνῶμι, et γιγνώσκω, vel γινώσκω· à νόος, mens.

Γνὺξ, adv. genu flexo: per Sync. dictum, q. γόνυξ· à γόνυ, genu.

Γνῶ, cognovit, Ion. et Poët. pro ἔγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔγνων, ως, ω· at

Γνῶ, est 1. sing. a. 2. sub. act. γνῶθι, a. 2. imperat. act. γνῶναι, a. 2. inf. act. à γινώσκω, cognosco.

Γνῶμα, ας, ἡ, Dor. pro γνώμη, ης, ἡ, mens, &c. Sed γνῶμα, ᾰτος, τὸ, Ion. et Poët. notitia, experientia. Th. γινώσκω.

Γνώμη, ης, ἡ, sententia, mens; voluntas; consilium; sententia, seu dictum aliquod insigne: undè

Γνωμῐκὸς, ὴ, ὸν, sententiosus: et

Γνωμολογικῶς, adv. sententiosè: à γινώσκω.

Γνώμεναι, Dor. et Att. pro γνῶναι, a. 2. inf. act. à γινώσκω, cognosco.

Γνώμονος, gen. sing. à

Γνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, (interdum addito genitivo ὡρολογίȣ) cognitor; index in horologio; gnomon, stylus horas indicans; norma, amussis; dens pullinus, quod sit ætatis in jumentis index. Frequentiùs tamem plur. num. γνώμονες, quod et apud Xenoph. extat, de equis. Th. γινώσκω.

Γμῶναι, vide in γνῶ, suprà.

Γνωρίζω, noscito, agnosco, cognosco; probo, exploro; notum facio, indico, in memoriam revoco, in N. T. f. ίσω, et Att. γνωριῶ, p. ἐγνώρικα· a. 1. ind. act. ἐγνώρισα· a. 1. inf. act. γνωρίσαι· a. 1. part. act. γνωρίσας, άντος· præs. ind. pass. γνωρίζομαι, innotesco, patefio: hinc γνωριζέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. innotescat: p. pass. ἐγνώρισμαι· a. 1. ind. pass. ἐγνωρίσθην· a. 1. sub. pass. γνωρισθῶ, ῇς, ῇ. Th. γινώσκω, cognosco: hinc

Γνώρῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, notus; item familiaris; item clarus, celebris: in compar. γνωριμώτερος, notior: superl. γνωριμώτατος, notissimus: et

Γνώρισμα, ᾰτος, τὸ, indicium, nota; proprietas; insigne ornamentum, decus.

Γνωριῶ, εῖς, εῖ, fut. 1. act. Att. verbi γνωρίζω, noscito.

Γνώσεαι, Ion. pro γνώσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. à γινώσκω.

Γνώσῃ, cognosces: 2. sing. f. 1. ind. m. verbi γινώσκω· f. 1. m. γνώσομαι, ῃ, εται.

Γνωσθεὶς, cognitus: a. 1. part. pass. à γινώσκω· a. 1. ind. pass. ἐγνώσθην· inf. ejusd. γνωσθῆναι.

Γνωσιμᾰχεῖν, præs. inf. act. contr. mutatâ sententiâ, suarum virium imbecillitatem agnoscere.

Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, notitia; scientia, doctrina, sapientia, &c. à γινώσκω.

Γνώσομαι, f. 1. m. ab eod. Th.

Γνωστέος, verbal. cognoscendus.

Γνώστης, ȣ, ὁ, gnarus; item divinator, ariolus.

Γνωστὸς, ὴ, ὸν, notus, a, um, cognitus: amicus: ut et

Γνωτὸς, ȣ͂, ὁ, notus: item consanguineus, propinquus, frater: ab eodem Th.

Γνώτω, 3. sing. a. 2. imperat. act. à γνῶθι, nosce: ab eod. Th.

Γνώωσι, Poët. pro γνῶσι, agnoscunt; a. 2. sub. act. 3. pl. ejusd. verbi; seu 3. pl. sub. præs. act. verbi inusit. γνώω, nosco, f. ώσω, p. ἔγνωκα· p. ind. m. γέγνωα· part. γεγνωὼς, ότος· vel γνώω, Poët. pro γνῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. ab ἔγνων, a. 2. ind. act. ab eodem Th.

Γοάντι, Dor. pro γοάουσι, γοῶσι, 3. pl. præs. ind. act. à

ΓΟΑ΄Ω, -ῶ, f. ήσω, gemo, deploro, defleo, lugeo: Poëticum à sono fictum. Reperitur et γοήμεναι, Dor. inf. a. 2. act. pro γοῆναι· qu. à γόημι, conjug. sec. et γοηθεὶς, defletus: a. 1. part. pass. à γοάω, defleo, conjug. prim.

ΓΟ΄ΓΓΡΟΣ. ȣ͂, CONGRUS. piscis.

ΓΟΓΓΥ΄ΖΩ, murmuro, f. ύσω, p. γεγόγγυκα· a. 1. ind. act. ἐγόγγυσα perf. ind. pass. γεγόγγυσμαι· indè γογγυσμὸς, q. v.

Γογγύλος, ὴ, ὸν, vel γογγύλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem quod στρογγύλος, rotundus: atque indè dicunt γογγύλη, ης, et γογγυλὶς, ίδος, ἡ, substantivè, rapum, quod rotundum.

Γογγυσμὸς, ȣ͂, ὁ, murmur, fremitus, mussitatio: et

Γογγυστὴς, οῦ, ὁ, murmurator: à γογγύζω.

Γόη, ης, ἡ, pro γοητεία, ας, ἡ, præstigiæ: vide γόης.

Γοήμεναι, a. 2. inf. act. Dor. pro γοῆναι· à γόημι. Th. γοάω, gemo, q. v.

ΓΟ΄ΗΣ, ητος, ὁ, incantator, præstigiator, impostor quivis: hinc

Γοητεία, ας, ἡ, præstigiæ, incantatio; et

Γοήτευμα, ᾰτος, τὸ, præstigiæ, incantamentum: et

Γοητεύω, f. εύσω, p. ευκα, incanto, fascino, præstigiis decipio: item

Γοητικὸς, ἡ, ὸν, *incantatorius.*

Γολγοθὰ, nomen loci ἄκλιτον, Syr. *locus calvariæ.*

Γόμοῤῥα, ας, ἡ, nomen urbis, Syr. *habitatio.*

Γόμος, ȣ, ὁ, *onus navis, merces:* à præt. ind. m. γέγομα, verbi γέμω, *plenus sum.*

Γομφιάζω, f. άσω, *dentibus stupeo;* et

Γομφιασμὸς, ȣ̃, ὁ, *confractio,* vel *stupor dentium:* à

Γομφίος, ȣ, ὁ, *dens molaris;* quod à

ΓΟ'ΜΦΟΣ, ȣ, ὁ, *cuneus; clavus; piscis quidam:* dat. pl. Ion. γόμφοισιν· hinc ortum aliquibus videtur Angl. GUMS.

Γομφόω, -ῶ, f. ώσω, *clavis compingo;* et

Γόμφωσις, εως, ἡ, *articulationis species,* cum os ossi, clavi modo, infigitur.

Γονεῖς, *parentes,* nom. pl. contr. à

Γονεὺς, έος, vel έως, ὁ, *parens;* gen. pl. γονέων, acc. pl. γονῆας, έας, contr. γονεῖς, similis nomin. contr. dat. pl. γονεῦσι· à præt. ind. med. γέγονα, verbi γίνομαι.

Γονὴ, ῆς, ἡ, *genitura; semen genitale; fœtus, soboles:* hinc γοναὶ Ἡρακλεῖαι, *semen Herculeum:* ab eod. Th.

Γόνιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *genitalis, prolificus;* item *fœcundus:* à γίνομαι.

Γονόῤῥοια, vel -ύα, ἡ, *geniturœ,* vel *seminis genitalis profluvium;* et

Γονοῤῥυέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *fluxum seminis patior:* à

Γονοῤῥύης, ȣ, ὁ, vel γονόῤῥοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui seminis fluxum patitur;* cui γονὴ ῥέει, i. e. *genitura fluit.*

Γόνος, ȣ, ὁ, *soboles; generatio; genus; semen:* à γίνομαι, *nascor;* p. ind. med. γέγονα. At

Γονὸς, (ὀξύτονον,) ȣ̃, ὁ, pro quo γȣνὸς, Poëticum, Ionicâ Epenthesi factum, *fœcundus,* γόνιμος· item substantivè, *locus* vel *solum fertile;* comp. γονώτερος, *fertilior:* ab eod. Th.

ΓΟ'ΝΥ, τὸ, *GENU,* gen. sing. γόνvος, γόνατος, per transposit. vel Metath. γȣνὸς, et per Epenth. γόνατος· dat. pl. γόνασι, γόνασι, et γόνασσι· γνὺξ, adv. *genu flexo, in genua;* per Sync. q. γόνυξ, et πρόχνυ, per Sync. pro προγόνυ, idem, q. v. Indè Angl. GOWN, quia tegit genua.

Γονυπετέω, -ῶ, *ad genua accido, procido,* f. ήσω, p. γεγονυπέτηκα· a. 1. indic. act. ἐγονυπέτησα· à γόνυ, et πίπτω, *cado.*

Γόος, ȣ, ὁ, *luctus:* acc. sing. γόον· nom. pl. γόοι· è γοάω, *lugeo.*

Γοργείη κεφαλὴ, *Gorgonium caput:* à γοργὼν, vide in Γοργόνες.

Γόργειος, εία, ειον, f. g. Ion. -είη, et Γοργόνιος, ία, ιον, *Gorgonius.*

Γοργεύω, f. εύσω, *horrifico; festino, velociùs gradior.*

Γοργόνες, ων, αἱ, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Sthenyo, et Euryale: à γοργὼν, όνος, ὁ, *nomen animalis noxii in Africâ.*

ΓΟΡΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, *velox, acer, vividus; terribilis;* quasi γαίων ἔργῳ. Hinc

Γοργότης, ητος, ἡ, *celeritas, torvitas;* et

Γοργȣ̃ς, gen. sing. à γοργὼ, gen. όος, contr. ȣ̃ς, *celeritas, torvitas;* id. q. præc. item, nomen mulieris. Aliàs γυργȣ̃ς, est acc. pl. à γοργὸς, *velox.*

ΓΟΡΓΥ'ΡΑ, vel γόργυρα, ας, ἡ, *canalis subterraneus, per quem aqua effluit;* à γῆ, et ὀρύσσω, *fodio.*

Γȣ̃ν, pro γ' ȣ̃ν, *igitur, certè, quidem, saltem, etiam:* è γὲ, et ȣ̃ν.

Γȣνάζομαι, *genua amplectens oro;* f. 1. med. άσομαι· a. 1. ind. med. ἐγγȣνασάμην. Th. γόνυ, *genu.*

Γόναθ', pro γόνατα, acc. pl. γόνασι, dat. pl. à γόνυ· gen. γόνατος, &c.

Γȣνοῖσιν, dat. pl. Ion. à γȣνὸς, pro γονός.

Γȣνόομαι, -ȣ̃μαι, f. 1. m. ώσομαι. *genua amplector supplex;* hinc γȣνȣ́μενος, præs. part. m. contr. Th. γόνυ, *genu.*

Γȣνοπᾰχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *genua pinguia* vel *crassa habens:* è γόνυ, et παχὺς, *crassus.*

Γȣνὸς, ἡ, ὸν, *fertilis;* item subst. *solum ferax.* Vide γονός.

Γȣνῷ, *fertili,* ejusd. dat. sing.

Γȣ́νων, pro γονόων, *genuum,* gen. pl. à γόνυ.

Γοῶσα, *gemens,* præs. part. act. f. g. contr. à γοάω, *gemo.*

ΓΡΑ'ΒΙΟΝ, ȣ, τὸ, *tœdœ genus,* nempè lignum inspicatum pro face. Dicitur *ilignum quernumve lignum,* quod fractum fissumve et accensum iter facientibus lucem præbet, teste Athenæo.

ΓΡΑΙ͂Α, ας, ἡ, *anus, vetula:* à γεραιὰ, per Sync. γραιᾶν, Dor. pro γραιῶν, gen. pl. Hinc fortassis Angl. GRAY.

Γραΐδιον, ου, τὸ, *vetula, anicula,* dim. et

Γραϊκὸς, ἡ, ὸν, et γρήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *anilis:* à γραῖα, *anus.* At

Γραικὸς, ἡ, ὸν, gentilium est, *Grœcus, a, um.*

Γραίνω, *comedo.* Th. γράω.

Γράμμα, ᾰτος, τὸ, *litera scripta; liber; scriptum; tabulœ;* seu *chirographum;* in pl.

Γράμματα, *scripta; epistola, literœ,* i. e. *eruditio; acta publica.* Th. γράφω, *scribo:* hinc

Γραμματεία, είας, ἡ, *literatura,* et

Γραμμᾰτεὺς, έος, ὁ, *scriba;* et in N. T. *legis interpres, prœco verbi divini, Theologus;* et

Γραμματικὴ, (sub. τέχνη,) ῆς, ἡ, *grammatica,* sc. *ars:* à

Γραμματῐκὸς, ἡ, ὸν, *literarius, grammaticus;* et

Γραμματιςὴς, οῦ, ὁ, *grammaticœ prœceptor;* γραμματοδιδάσκᾰλος, ȣ, ὁ, *ludi literarii magister, qui docet literas;* item *literator, librarius:* ab eod. Th.

Γραμμὴ, ῆς, ἡ, *linea;* item *carceres,* seu *initium curriculi,* quod olim lineâ ductâ notabatur; et

Γραμμῐκὸς, ἡ, ὸν, *linearis:* ab eod. Th.

Γράπις, ιδος, ἡ, *senecta, exuviœ serpentis,* &c.

Γραπτέον, *scribendum,* adj. verbale: à γράφω, *scribo;* perf. ind. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται· hinc etiam.

Γραπτὸς, ἡ, ὸν, *scriptus, a, um.*

ΓΡΑ'ΣΟΣ, ȣ, ὁ, *sordes quœ in ovium lanis colliguntur; alarum fœtor.* Dicitur et γράσσος, γράος, et γράς.

ΓΡΑ'ΣΣΟΣ, ȣ, ὁ, *clamor militum in congressu acierum.* Puto à γῆρυς, *vox, clamor.*

Γράςις, εος, ἡ, *gramen:* qu. à γράω· quia pabulum pecorum. Hinc Angl. GRASS.

Γραῦς, γράος, ἡ, *anus;* Ion. γρηῦς, et per Dialysin γρηῢς· à γραῖα, idem.

Γραφεῖον, ȣ, τὸ, *graphium, stylus scriptorius; penicillus.*

Γραφεὺς, έως, ὁ, *scriptor, pictor:* à

Γραφὴ, ῆς, ἡ, *scriptura, scriptio; pictura; accusatio;* γραφαὶ, ῶν, αἱ, *divinœ literœ:* à γράφω, *scribo.*

Γραφήτωσαν, 3. pl. a. 2. imperat. pass. γράφηθι· à γράφω, *scribo;* a. 2. part. pass. γραφείς.

Γραφῐκὸς, ἡ, ὸν, *scriptorius;* item *pingendi peritus:* undè

Γραφικῶς, *graphicè, expresè:* ab eod. Th.

Γραφίον, ȣ, τὸ, et

Γραφὶς, ίδος, ἡ, *stylus; penicillus; lineamentorum ductus:* à

ΓΡᾸ'ΦΩ, *scribo, pingo;* olim *insculpo, fero legem ad populum, sancio;* f. ψω, p. γέγραφα· a. 1. ind. act. ἔγραψα· perf. ind. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται· hinc Angl. TO GRAVE, GRAFF, &c.

Γράψῃς, *imprimas,* 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd. γράφω.

ΓΡΑ'Ω, (undè γραείνω, quod fit per contr. γραίνω,) f. σω, *comedo.* a. 1. ind. act. ἔγρασα· undè forsan Angl. TO GRAZE, herbas depascere.

Γραώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *anilis:* à γραῦς, *anus.*

Γρηγορέω, -ῶ, *vigilo,* f. ήσω, p. γεγρηγόρηκα· a. 1. ind. act. ἐγρηγόρησα· præt. ind. med. γεγρήγορα. Dicitur γρηγορέω, per Aphær. pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, *excito.*

Γρηγόρησις, εως, ἡ, *vigilantia.*

Γρηγορὼς, *qui vigilavit;* item *vigilans;* præt. med. part. carens augmento, Ion. ab ἐγρήγορα, p. m. ind. verbi γρηγορέω.

Γρῐπεὺς, έος, vel έως, ὁ, *piscator:* à γρῖπος, q. v.

Γριπίζω, f. ίσω, *piscor:* undè

Γρίπισμα, ᾰτος, τὸ, *lucrum, captura.*

ΓΡΙ'ΠΟΣ, ȣ, ὁ, *rete,* et γρῖφος, ȣ, ὁ, et εος, τὸ, idem. Item *œnigma* sig. quo irretiri solent.

Γρυφάομαι, *scribo:* à γρίφω

Γρομφὰς, *άδος*, *ἡ*, *vetula porca*, Hesych.

Γρομφεῖς, *οἱ*, *ζωγράφοι*, *pictores*: ὰ *γράφειν*.

ΓΡΟ´ΣΦΟΣ, *ȣ*, *ὁ*, *pilum*, *teli genus*; vel *hastæ cuspis quam terræ infigimus*.

ΓΡΥ`, vel *γρῦ*, *quicquid minimum est*; *sordes unguium*, Hesych. Hinc

Γρύζω, f. *ύξω*, p. *ῦχα*, *grunnio*; *mutio*; *hisco*, *leniter loquor*.

Γρυλλίζω, f. *ίσω*, p. *ικα*, *grunnio*: undè

Γρυλλισμὸς, *ȣ*, *ὁ*, et *γρύλλη*, *ης*, *ἡ*, *grunnitus*.

Γρυμαία, *ας*, *ἡ*, *peræ quoddam genis*, *res vilis* et *minimi pretii*.

Γρὺξ, *locus unguis*. Hesych. ὰ *γρῦ*, q. v.

Γρυσμὸς, *ȣ*, *ὁ*, *grunnitus*: ὰ *γρύζω*.

Γρύτη, *ης*, *ἡ*, et *γρυτάρια*, *ων*, *τὰ*, *scruta*, *frivola* ὰ *γρύ*.

Γρυτοπώλης, *ȣ*, *ὁ*, *scrutorum venditor*: ὰ *γρύτη*, et *πωλέω*, *vendo*.

ΓΡΥ`Ψ, *ῦπὸς*, *ὁ*, *GRYPS*, *GRYPHUS*. Angl. GRYPHON, indè etiam GRIPE; et *γρυπὸς*, *ἡ*, *ὸν*, *incurvus*, *inflexus*; item *qui naso*, vel *rostro est adunco*.

ΓΡΩ´ΝΗ, *ης*, *ἡ*, *caverna*, *saxum exesum*, *foramen*; qu. ὰ *γράω*, *exedo*: hinc

Γρῶνος, *η*, *ον*, *cavus*, *profundus*.

ΓΥ´Α, seu *γύη*, Ion. et *γυία*, *ας*, *ἡ*, *arvum*, *jugerum*, *via*, *fossa*.

Γύαλαι, *ων*, *αἱ*, *pocula*. Vox Megarica.

Γυάλοιο, gen. sing. Ion. *γυάλοις*, dat. pl. ὰ

ΓΥ´ΑΛΟΝ, *ȣ*, *τὸ*, *cavitas*; undè *vola*, *vallis*, &c. Hinc

Γυαλὸς, *ἡ*, *ὸν*, *qui manu comprehendi potest*.

Γυαρκὴς, *έος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *qui facit membra apta ad ferendos labores*, *vegetus*: ὰ *γυῖον*, *membrum*, et *ἀρκέω*, *sufficio*.

Γύγη, *ης*, *ἡ*, nomen mulieris.

Γύγης, *ȣ*, *ὁ*, *Gyges*, rex Lydiæ.

Γύης, *ȣ*, *ὁ*, *dentale*, pars aratri; ὰ *γύα*, seu *γύη*, *jugerum*.

Γυιοδάμας, *α*, *ὁ*, Poët. et Dor. *ὁ τὰ γυῖα δαμῶν*, *qui membra domat*. Epith. athletæ.

Γυιοκόρος, *ȣ*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *membra depascens*, *membra fatigans*: ὰ *γυῖον*, *membrum*, et *κορέω*, *satio*, *depasco*.

ΓΥΙ´ΟΝ, *ȣ*, *τὸ*, *membrum*, *in primis majus*, *ut pes manusve*; in pl. *γυῖα*.

Γυιοπέδη, *ης*, *ἡ*, *pedica*, *vinculum*, *quod membra vincit atque ligat*: ὰ *γυῖον*, et *πέδη*, *pedica*.

Γυιὸς, *ἡ*, *ὸν*, *claudus*: ὰ *γυῖον*.

Γυιόω, -ῶ, f. *ώσω*, *membra frango*; *claudum reddo*, *enervo*: ὰ *γυῖον*, *membrum*.

Γυιόχαλκος, *ȣ*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *qui membra ærea habet*, *robustissimus*: ὰ *γυῖον*, *membrum*, et *χαλκὸς*, *æs*.

Γυιωθεὶς, *mutilatus*, a. 1. part. pass. ὰ *γυιόω*, *claudum reddo*. Th. *γυῖον*, *membrum*.

ΓΥΛΙΟ´Σ, *ȣ*, *ὁ*, *vasculum militare*, vimineum *in primis*, *in quo cibus adservabatur*.

Γυμνάζω, *exerceo*, f. *άσω*, p. *γεγύμνακα*· a. 1. ind. act. *ἐγύμνασα*· perf. ind. pass. *γεγύμνασμαι*· ὰ *γυμνὸς*, *nudus*.

Γυμνασία, *ας*, *ἡ*, et *γύμνασις*, *εως*, *ἡ*, *exercitatio*: ab eod.

Γυμνασιαρχέω, -ῶ, f. *ήσω*, p. *ηκα*, *exercitationibus præsum*, *gymnasii præfectus sum*: et

Γυμνασιάρχης, *ȣ*, *ὁ*, vel *γυμνασίαρχος*, *ȣ*, *ὁ*, *gymnasii præfectus*, *ludimagister*: et

Γυμνασιαρχία, *ας*, *ἡ*, *gymnasii præfectura*. Th. *ἀρχὴ*, *principatus*.

Γυμνάσιον, *ȣ*, *τὸ*, *exercitatio*; item *palæstra*, *gymnasium*, *locus ubi olim nudi se exercebant*, et jam pro *schola*. Th. *γυμνός*.

Γύμνασμα, *ατος*, *τὸ*, *exercitatio*: ab eod. Th.

Γυμναστὴς, *ȣ*, *ὁ*, *præfectus pueris exercendis*: ab eod. Th.

Γυμναστικὸς, *ἡ*, *ὸν*, *palæstricus*, *exercitatorius*: ab eod. Th.

Γυμναστικῶς, adv. *more palæstrico*: ab eod. Th.

Γυμνὴς, *ῆτος*, vel *γυμνήτης*, *ου*, *ὁ*, *miles levis armaturæ*, *veles*, inermes enim illi cum armatis prælium faciebant: ὰ *γυμνὸς*, q. v.

Γυμνητεύω, *nudus sum*; propriè, *sum miles levis armaturæ*; f. *εύσω*, p. *γεγυμνήτευκα*, ὰ *γυμνὸς* vel *γυμνήτης*· ab eod. Th.

Γυμνοπαιδία, *ας*, *ἡ*, *puerorum nudorum exercitatio*: ὰ *γυμνὸς*, *nudus*, et *παῖς*, *puer*.

ΓΥΜΝΟ´Σ, *ἡ*, *ὸν*, *nudus*; *inermis*; qui *γυῖα μόνα* habet, et Poët. pro *γυμνικὸς*, *ἡ*, *ὸν*, *gymnicus*.

Γυμνοσοφισταὶ, *ῶν*, *αἱ*, *Indorum sapientes*, sic dicti quòd nudi vitam voluptatis expertem agerent: ὰ *γυμνὸς*, et *σοφιστὴς*, *sapiens*: quod ὰ *σοφὸς*, idem.

Γυμνότης, *ητος*, *ἡ*, *nuditas*; *paupertas*: et

Γυμνόω, ῶ, f. *ώσω*, p. *ωκα*, *nudo*; *spolio*; *detego*: ὰ *γυμνός*.

Γυμνωθέντα, acc. sing. masc. a. 1. part. pass. ὰ *γυμνόω*, *denudo*: *γυμνῶσαι*, a. 1. inf. act. *ἐγυμνώθην*, a. 1. ind. pass. Th. *γυμνὸς*, *nudus*.

Γυμνώσας, *ασα*, *αν*, *nudus*, *nudatus*, part. a. 1. act. verbi *γυμνόω*, *nudo*.

Γύμνωσις, *εως*, *ἡ*, *nudatio*, *nuditas*: ὰ *γυμνὸς*, *nudus*.

Γυνὰ, Dor. pro *γυνὴ*, *mulier*.

Γύναι, *O mulier!* voc. sing. (ab inus. *γυναὶξ*) ὰ *γυνὴ*, *mulier*; in acc. *γυναῖκα*.

Γυναικάριον, *ȣ*, *τὸ*, *muliercula*, dim. ejusd. Th.

Γυναικεῖον, *ȣ*, *τὸ*, scilicet *δῶμα*, *GYNÆCEUM*, *conclave mulierum*: et *γυναικεῖα*, *ων*, *τὰ*, *menstrua*: ὰ

Γυναικεῖος, *εία*, *εῖον*, *muliebris*. hinc

Γυναικήϊη, *ης*, *ἡ*, idem quod *γυναικεῖοι*, q. v.

Γυναικήϊος, Ion. pro *γυναικεῖος*, q. v.

Γυναικίας, *ȣ*, *ὁ*, *muliebris*, *effæminatus*, *mollis*.

* Γυναικιασμὸς, *οῦ*, *ὁ*, *muliebres blanditiæ*.

Γυναικοκρατέομαι, -ῦμαι, f. 1. m. *ήσομαι*, p. pass. *ημαι*, *fœminarum imperio regor*, *fœminæ pareo*: ὰ

Γυναικοκρατία, *ας*, *ἡ*, *muliebre imperium*.

Γυναικοκρατέμενος, *ου*, part. præs. pass. *qui sub mulierum est imperio*; *uxorius*.

Γυναικομανὴς, *έος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *mulierum amore insanus*; *mulierosus*: ὰ *γυνὴ*, et *μαίνομαι*, *insanio*.

Γυναικὸς, *γυναικὶ*, gen. et dat. sing. ὰ *γυνή*.

Γυναικοφίλας, *α*, *ὁ*, Dor. pro

Γυναικοφίλης, *ȣ*, *ὁ*, *mulierum amator*, *effœminatus*: ὰ *γυνὴ*, *mulier*, et *φίλος*, *amicus*.

Γυναικώδης, *εος*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *effæminatus*: ὰ *γυνή*.

Γυναικὼν, *ῶνος*, *ὁ*, et

Γυναικωνίτης, *ȣ*, *ὁ*, item

Γυναικωνῖτις, *ιδος*, *ἡ*, *mulierum conclave*: ὰ *γυνή*.

Γυναιμανὴς, pro *γυναικομανὴς*, quod vide.

Γύναιον, *ȣ*, *τὸ*, *muliercula*: dim. ὰ *γυνή*.

Γύναιξιν, dat. pl. cum *ν* *ἐφελκ*. ὰ

ΓΥΝΗ`, *ἡ*, *mulier*, *uxor*: q. ὰ *γονὴ*, *genitura*; q. ὰ *γίνομαι*, *pario*, gen. sing. *γυναικὸς*, dat. -*κὶ*, acc. *γυναῖκα*, Dor. *γυνὴν*, voc. *ὦ γύναι*, dat. pl. *γύναιξι*. Hinc

Γύννις, *ν* gem. Poët. pro *γύννιδος*, *ὁ*, *mollis*, *effæminatus*.

Γυπὸς, *μακρὸς*, Hesych. *altus*.

ΓΥ´ΡΓΑΘΟΣ, *ȣ*, *ὁ*, *canistrum* vimine.

ΓΥ´ΡΙΣ, *εως*, *ἡ*, *pollen*: ὰ *γῦρος*, *gyrus*, nempe *molæ*.

ΓΥΡΟ´Σ, *ρὰ*, *ρὸν*, *curvus*, *incurvus*; *rotundus*; *ὁ*, substant. *scrobs*.

Γῦρος, *ȣ*, *ὁ*, *GYRUS*, *circulus*, vel *ambitus*.

Γυρόω, -ῶ, f. *ώσω*, *incurvo*; item *in gyrum colligo*; *in scrobem condo*: hinc

Γύρωμα, *ατος*, *τὸ*, et

Γύρωσις, *εως*, *ἡ*, *circumactio in orbem*: *circus*. Th. *γυρός*.

ΓΥ`Ψ, *γῦπὸς*, *ὁ*, *vultur*: hinc *γύπιος*, *ίνη*, *ινον*, *vulturinus*.

ΓΥ´ΨΟΣ, *ȣ*, *ἡ*, *GYPSUM*: ὰ *γῆ*, et *ἕψω*, q. *cocta terra*. Hinc

Γυψόω, -ῶ, f. *ώσω*, *gypso illino*.

ΓΩ˜, contr. è *γάω*, inus. *capio*, *gigno*, *pario*, *lætor*, *glorior*: et

Γῶ, *ego*, per Aphæresin, pro *ἐγώ*.

Γῷ, etiam pro *ἑαυτῷ*, *ἰδίῳ* ϗ *σῷ*, *sibi ipsi*, *privatim*, *tuo*. Hesych

Γῶγ, *ὁ*, nomen regis et gentis, vulgò *tectum* interpret.

ΓΩΛΕΑ`, *ῶν*, *τὰ*, *speluncæ et latibula*, seu *lustra ferarum*.

Γῶν, Ion. pro *γοῦν*, *saltem*, *igitur*

Γόνατα, *genua*, Dor. pro γόνατα, nom. vel acc. pl. à γόνυ, *genu*.

ΓΩΝΙ'Α, ας, ἡ, *angulus*; item *locus abditus*: hinc

Γωνιαῖος, αία, αῖον, et γωνιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *angularis*.

Γωνίδιον, ου, τὸ, *parvus angulus*; item *locus angustus* vel *abditus*, dim. à γωνία.

ΓΩΡΙΑ'Ω, *subsanno*, verbum Laconicum.

Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, ου, ὁ, *pharetra*: à χωρεῖν τὰ ῥυτὰ, i. e. τὰ ἐλκυστὰ βέλη, quòd *capiat jacula*.

Δ.

Δ est quarta litera, et quaternarium numerum designat. Ion. et Dor. pro σ, sic ὀδμὴ pro ὀσμὴ, *odor*, et subinde pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γᾶ, γᾶς, et hoc pro γῆ, γῆς. Tum etiam pro θ, et τ.

Δὰ, particula per se nihil significans, sed in compositione auget; ut δάσκιος, valdè *umbrosus*: à δὰ, et σκιὰ, *umbra*; δαφοινὸς, *cædis* admodum *avidus*: à δὰ, et φόνος, *cædes*.

Δᾶ, verò, et δᾶς, Dor. pro γᾶ et γᾶς, et hoc pro γῆ, γῆς.

Δαβὶδ, nomen regis ἄκλιτον. Hebr. *dilectus*.

ΔΑ'ΓΥ'Σ, ῦδος, ἡ, *crystallus*, *glacies*.

Δᾳδίον, ου, τὸ, *facula*. Th. δαίω, *uro*.

ΔΑ'ΔΙΞ, κος, ἡ *mensuræ genus*.

Δᾳδουχέω, -ῶ, f. ήσω, *facem teneo*, *præluceo*: et

Δᾳδουχία, ας, ἡ, *facis gestatio*; et δᾳδοῦχος, ου, ὁ, *qui facem gestat*, *tædifer*: à δᾶς, *fax*, et ἔχω, *teneo*.

Δᾴδων, *tædarum*, gen. pl. à δᾶς, δᾳδὸς, è δαῒς, per contr. Th. δαίω, *uro*.

Δαεὶς, *doctus*, a. 2. part. pass. à δαίω, *disco*, a. 2. ind. pass. ἐδάην.

Δαείω pro δαίω, *disco*: hinc δαείης, in 2. sing. sub. præs. act.

Δαερὸς, ὰ, ὸν, *niger*, *ra*, *rum*: à δαίω, *uro*.

Δαέω, -ῶ, *disco*, *scio*, f. ήσω, p. δεδάηκα, et perf. ind. pass. δεδάημαι· inf. δεδάασθαι. -ῆσθαι· part. δεδαημένος· a. 2. ind. pass. ἐδάην· infin. δαῆναι· f. 1. m. δαήσομαι, perf. δέδαα· part. δεδαὼς. Th. δαίω.

Δάζομαι, f. 1. m. άσομαι· p. pass. ασμαι, *divido*, *lacero*, *disseco*; 3. sing. perf. ind. pass. δέδασται· à δαίω.

Δάζω, *divido*, *distribuo*, f. δάσω, p. δέδακα· ab eod.

Δάη, ης, ἡ, et δαῒς, -ΐδος, ἡ *pugna*; *fax*, *lumen*: à δαίω, *incendo*.

Δαήμεναι, *didicisse*, a. 2. inf. pass. Dor. pro δαῆναι· f. 2. pass. δαήσομαι, et in 2. sing. δαήσεαι, Ion. pro δαήσῃ· a. 2. ind. pass. ἐδάην· p. ind. m. δέδαα à δαίω, inus. quod vide suprà. Hinc

Δαήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *doctus*, *gnarus*, *peritus*; comp. δαημονέστερος· superl. δαημονέστατος. Th. δαίω, *disco*, *scio*.

ΔΑΗ'Ρ, έρος, ὁ, (ὁ ἀνδρὸς ἀδελφος,) *LEVIR*, *mariti frater*.

Δαηρὸς, ρὰ, ὸν, *lucidus*, *a*, *um*: à δαίω, *uro*.

Δαὶ, pro δὲ, *autem*; significat discretionem: à δαίω, *divido*.

Δαῒ, verò per Apoc. pro δαΐδι, dat. sing. à δαῒς, ΐδος, ἡ, *fax*, *tæda*: *pugna ardens*: à δαίω, *uro*.

Δαιδαλέοιο, gen. sing. δαιδαλέοισι, dat. pl. Ion. à

Δαιδαλέος, έα, έον, seu -λος, ου, ὁ ϗ ἡ, *artificiosus*, *varius*. Th. Δαίδαλος, *Dædalus*, q. v. Undè et

Δαιδάλλω, f. ἀλῶ, et δαιδαλόω, -ῶ, f. ώσω, *artificiosè facio*, vel *variego*, *orno*.

Δαίδαλμα, ἄτος, τὸ, *opus artificiosum*, vel *egregium*: à δαιδάλλω, *orno*, quod à

ΔΑΙ'ΔΑΛΟΣ, ου, ὁ, *DÆDALUS*, ingeniosus artifex Cretensis; adj. *artificiosus*, *varius*: q. à. δαίω, *scio*, δ interpositio.

Δαΐδων, gen. pl. à δαῒς, ΐδος, ἡ, *fax*, *tæda*. Th. δαίω, *uro*.

Δαῖε, et δαῖεν, *lucebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à δαίω.

Δαίετο, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à δαίομαι, *divido*; a. 2. ind. pass. ἐδάην.

Δαΐζω, f. ΐξω, a. 1. ind. act. ἐδάϊξα, præs. pass. δαΐζομαι· perf. ind. pass. δεδάϊγμαι, part. δεδαϊγμένος. Omnia Poëtica, *divido*, *decerpo*, *occido*: à δαίω, *divido*. Hinc Angl. DAISY, quod sit flos multifidus.

Δαίμονες, ων, οἱ, *DÆMONES*, (καταχθόνιοι, *manes*; κατοικίδιοι, *lares*;) nom. pl. à δαίμων, ονος.

Δαιμόνι', pro δαιμόνιε, voc. sing. à δαιμόνιος, q. v. undè

Δαιμονιάκὸς, ἡ, ὸν, *à dæmonio obsessus*, aut *afflatus*. Th. δαίμων.

Δαιμονιάω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *insanio*, *sum dæmoniacus*: et

Δαιμονίζομαι· f. 1. m. ίσομαι· *à dæmonio vexor*, *torqueor*; præs. part. pass. δαιμονιζόμενος, ου, *dæmoniacus*; perf. ind. pass. δεδαιμόνισμαι· a. 1. ind. pass. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων.

Δαιμονίη, Ion. pro δαιμονία, ας, ἡ, *divina*; item *misera*; in dat. pl. Ion. δαιμονίῃσι, pro δαιμονίαις· à δαίμων.

Δαιμόνιον, ου, τὸ, *DÆMONIUM*, i. e. *spiritus impurus*, seu *Diabolus*, in N. T. Apud prophanos scriptores, *Numen*: item *larva*; *genius*; *fortuna*: dim. à δαίμων, quod vide; δαιμόνια, ῶν, τὰ, *Dii* et *Deæ*.

Δαιμόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *divinus*, *felix*, *augustus*; item in malam partem, *miser*, *miserandus*; *scelestus*, *furiosus*: ab eod. Th.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *dæmoni similis dæmoniacus*, *præter modum magnus*: et

Δαιμονιῶν, *sum dæmoniacus*, præs. part. act. contr. à δαιμονιάω, -ῶ, f. ήσω, cujus Th. et

ΔΑΙ'ΜΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, *Deus*; *heros*; *genius*; *fortuna* cum *bona*, tum *adversa*; *DÆMON*; apud sacros scriptores, tametsi in malam partem accipitur pro *spiritu impuro*, *Diabolo*; q. δαήμων, *sciens*: è δαίω, *scio*.

Δαίνυ, pro δαίνυθι, per Apocop. *præbe convivium*, 2. sing. præs. imperat. act. à δαίνυμι. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαίνυμαι, *convivor*, *epulor*: undè

Δαίνυνθ' et δαίνυντ', pro ἐδαίνυντο, *convivati sunt*, 3. pl. imperf. ind. med. Ion. ejusd. et

Δαίνυσθ', pro δαίνυσθαι, *epulari*, *comessari*, præs. inf. m. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαΐξαι, *divisisse*, a. 1. inf. act. à δαΐζω.

Δαίομαι, f. 1. med. σομαι, *divido*, et *dividor*; item *incendor*: à δαίω, *divido*, *uro*.

Δάϊος, αία, αιον, *prudens*, vel *hostilis*; δάϊοι, in nom. pl. *hostes*: à δαίω, *disco*, vel *uro*.

Δαίρω, f. ἀρῶ, *cædo*, *verbero*.

Δαῒς, ΐδος, ἡ, acc. sing. δαΐδα, *TÆDA*, item *pugna accensa* et *ardens*, *prælium*, *bellum*: à δαίω, *uro*.

Δαὶς, δαιτὸς, et δαῖς, δαῖτος, ἡ, *epulum*, *convivium*, *DAPES*; ut et δαίτη, ης, ἡ, Poët. à δαίω, *epulum præbeo*. Hinc Angl. DAINTIES.

Δαῖσαι, γάμον, *celebrare nuptiale convivium*; quod à δαὶς, *epulum*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαισάμενος, a. 1. part. m. δαίσῃ, *comedas*, 2. sing. a. 1. sub. med. à δαίω, *epulor*.

Δαῖτα, acc. sing. δαῖτας, acc. pl. à δαὶς, δαιτὸς, ἡ, *cibus*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Δαίτηθεν, Poët. adv. (qu. ἐκ τῆς δαίτης,) *ex convivio*. Th. δαίω.

Δαιτρεύω, f. εύσω, *divido cultro*; *coquum ago*: à

Δαιτρὸς, ου, ὁ, *coquus*, qui carnes δαίει, id est, *dividit*. Aliquandò δαιτρὸν, adv. *divisim*, *viritim*, *particulatim*.

Δαιτυμὼν, όνος, ὁ, *epulo*, *conviva*, et qui δαῖτα instruit.

Δαιτὺς, ύος, ἡ, *convivium*: idem quod δαὶς.

Δαΐφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *bellicosus*, *in bello prudens*; in dat. sing. δαΐφρονι· à δαίω, *disco*; vel à δαῒς, *pugna*, et φρὴν, *mens*.

Δαιχθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à δαΐζω, *interficio*, *saucio*: à sequente.

ΔΑΙ'Ω, vel δαΐω, universè *divido*; *speciatim* instrumenti acie cujusve acuti divido, e. g. ferri, vel gladii, i. e. *seco*, vel *cædo*; igne, vel incendio divido, i. e. *uro*, vel *incendo*; loco alicui ignemque ferrum infero, i. e. *pugno*, *bellum gero*; antiquitùs convivis, victûs in partes diversas divisione factâ, sua cuique portio dapum appone-

batur, undè signif. *epulum præbeo; epulum accipio*; et, quia, ἐξ χρήματων ἀναλύσεως, (è rerum divisione in partes suas, meliùs causâ investigandi), scientia exquisita sæpe oritur, et doctrina, signif. *scio, disco*. f. 1. act. δαίσω, vel δαΐσω, p. act. δέδαικα· p. pass. δέδαιμαι, *divisus sum*: f. 2. act. δαῶ· p. med. δέδηα, vel δέδαα, *combussi*: plusq. perf. med. ἐδεδήειν· a. 2. act. ἔδαον· a. 2. pass. ἐδάην, *novi, divisus sum*.

ΔΑ'ΚΑΡ, genus quoddam cassiæ.

Δάκε, 3. sing. Ion. a. 2. ind. act. pro ἔδακον, ες, ε, *momordi*: à δάκνω.

Δακέειν, Poët. pro δακεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

Δακέθυμος, ου, ὁ ἡ, *mordens animum; gravis, molestus*: è δάκνω, *mordeo*, et θυμὸς, *animus*.

ΔΑ'ΚΝΩ, *mordeo; pungo, molestiâ adficio*; format tempora q. à δήκω, ut fut. 1. act. δήξω· fut. 2. act. δακῶ· a. 1. ind. act. ἔδηξα· a. 2. ind. act. ἔδακον· inf. δακεῖν· perf. ind. act. δέδηχα· perf. pass. δέδηγμαι, ξαι, κται· a. 1. ind. pass. ἐδήχθην, et part. δηχθεὶς, εῖσα, ἐν· a. 2. ind. pass. ἐδάκην· f. 1. med. δήξομαι· a. 1. ind. med. ἐδηξάμην· a. 2. ind. med. ἐδακόμην.

Δακόντος, et δακούσης, gen. sing. masc. et fœm. g. a. 2. part. act. à δάκνω, *mordeo*.

Δᾶκος, εος, τὸ, *morsus*; (Poët. pro δῆξις, εως, ἡ,) propriè *animal veneratum morsu homini nocens*, ἑρπετὸν, Hesych. de aliis etiam *belluis* ac *feris* dicitur. Th. δάκνω, *mordeo*.

ΔΑ'ΚΡΥ, ῦος, τὸ, *lachryma; humor*, vel *succus è plantis distillans*; in nom. pl. δάκρυ', pro δάκρυα· dat. pl. δάκρυσι.

Δάκρῦμα, ᾰτος, τὸ, *LACHRYMA*, idem quod δάκρυον, et Th. δάκρυ.

Δακρῦόεις όεσσα, όεν· gen. εντος, έσσης, εντος, *lachrymosus*: in acc. sing. δακρυόεντ', pro δακρυόεντα. Th. δάκρυ.

Δακρυόεν, adv. *lachrymis effusis*: ab eodem.

Δάκρῦον, ου, τὸ, idem quod δάκρυ.

* Δακρυῤῥοέω, -ῶ, f. ήσω, *lachrymis fluo, lachrymor*: à δάκρυ, et ῥέω, *fluo*.

Δακρῦσας, a. 1. part. act. à δακρύω *lachrymor*.

Δάκρυσι, dat. pl. à δάκρυ, υος, τὸ, *lachryma*.

Δακρῦχέων, *lachrymas fundens*, præs. part. act. à δακρυχέω, -ῶ, f. εύσω· quod è δάκρυ, *lachryma*, et χέω, *fundo*.

Δακρῦω, f. ῦσω, p υκα, *lachrymor*. Th. δάκρυ.

Δακρυώδης, εος, ὁ ἡ, *lachrymosus*: ab eod. Th.

Δακτυλήθρα, ας, ἡ, *digitale, digitorum involucrum*, tormentum digitis manuum et pedum adhiberi solitum, annuli pala: à δάκτυλος.

Δακτύλιος, ου, ὁ, *anellas, annulus*: à

ΔΑ'ΚΤῨΛΟΣ, ου, ὁ, à δείκω, inus. *digitus*, pes metricus, *è syllabâ longâ* et *duabus brevibus constans; palmæ fructus*. Undè Angl. A DATE.

Δᾰκῶ, *mordebo, pungam*, f. 2. act. à δάκνω.

Δακὼν, όντος, *qui momordit*, vel *pupugit*, a. 2. part. act. à δάκνω.

Δᾶλε, *Dele*, Dor. pro Δῆλε, voc. sing. à Δῆλος.

Δαλεῖτο, Dor. et Ion. pro ἐδηλεῖτο, *lædebat*, 3. sing. imperf. ind. med. contr. verbi δηλέω, *lædo*; sic δαλήσατο, pro ἐδηλήσατο, 3. sing. a. 1. ind. act.

Δάλιος, ξένος, ὁ, 'Απόλλων, Poëticum, et Dor. pro Δήλιος, *Delius Apollo*.

Δαλμανουθὰ, ἡ, nomen regionis in Judæa, ἄκλιτον, Hebr. *pauperis hæreditas*.

Δαλμᾰτία, ας, ἡ, nomen regionis ad mare Adriaticum sitæ.

Δαλὸς, et δαυλὸς, οῦ, ὁ, *lampas, fulgor; titio, torris*: à δαίω, *uro*.

Δᾶλος etiam Dor. pro Δῆλος, *Delus*.

Δαμᾷ, *domat*, 3. sing. præs. ind. act. à δαμάω, q. v.

Δᾰμάζω, *domo, interficio*, f. σω, p. δεδάμᾰκα· a. 1. ind. act. ἐδάμασα· a. 1. infin. act. δαμάσαι· perf. pass. δεδάμασμαι· præs. part. pass. δαμαζόμενος. Th. δαμάω.

Δαμαῖος, ου, Poët. pro δαμαστικὸς, ἡ, ὸν, vel δαμάζων, *domans, domitor*. Th. δαμάω, *domo*.

Δαμᾰλη, ης, ἡ, id. quod δάμαλις.

Δαμᾰλίζω, f. ίσω, *domo*; Poët. pro δαμάζω, f. άσω, quod vide: δαμαλίζεσθαι, *juvencæ more lascivire*.

Δάμᾰλις, εως, ἡ, *juvenca, vitula, bucula*; à δαμάω, quòd dometur ad laborem.

Δάμαρ, vel δάμαρς, αρτος, ἡ, *uxor*: à δαμάω, quia domatur jugo matrimonii. Hinc Angl. DAME.

* Δαμαρέτιον, *nummus quidam aureus apud Siculos, à Damareta Gelonis, Syracusanorum principis, conjuge, nomen sortitus*.

Δάμᾰρις, ιδος, ἡ, nomen mulieris, Gr. idem quod δάμαρ, *uxor*.

Δαμάσαι, a. 1. inf. act. δάμασε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐδάμασε· δάμασον, *mitiga*, 2. sing. a. 1. imperat. act. à δαμάω, *domo*.

Δαμάσδειν, Dor. pro δαμάζειν, præs. inf. act. à δαμάζω, *domo*.

Δαμασίμβροτος, ου, ὁ ἡ, *domitor mortalium*; παρὰ τὸ, δαμάσαι τοὺς βροτούς.

Δαμασίφρων, ονος, ὁ ἡ, *qui domat mentem*: à δαμάω, *domo*, et φρὴν, *mens*.

Δαμασκὸς, οῦ, ἡ, *Damascus*, nomen urbis, in Asiâ, Syriæ μητροπόλεως· undè DAMASK, rosæ, item panno adjicitur; primitùs siquidem istiusmodi pannus eâ in urbe inventus.

Δαμασκηνὸς, ἡ, ὸν, *Damascenus* Hinc DAMSON per contr. à DAMASCENE, de arbore et fructu, quòd circa hanc urbem primò creverint.

Δάμασσα, Ion. et Poët. pro ἐδάμασα, a. 1. ind. act. δαμάσσατο, pro ἐδαμάσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi δαμάω, *domo*.

Δαμασώνιον, ου, τὸ, herba quædam.

Δαμᾶτηρ, Dor. pro Δημήτηρ, *Ceres*.

ΔᾸΜΑ'Ω, *DOMO, subigo, affligo; occido*, f. άσω· p. ακα, f. 2. act. δαμῶ· a. 2. ind. act. ἔδαμον, p. m. δέδαμα.

Δαμείη, *domitus sit*, 3. sing. a. 2. opt. pass. à δαμάω.

Δάμεν, Poët. et Bœot. pro ἐδάμησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ab eodem.

Δαμέντε, a. 2. part. pass. dual. num. δαμέντα, acc. sing. ejusdem: à δαμάω, vel fortassè à δέμω, q. v.

Δαμήμεναι, Dor. pro δαμῆναι, a. 2. inf. pass. vide δέμω, vel δαμάω.

Δαμναίμαν, *domer*, Dor. pro δαμναίμην, 1. sing. præs. opt. pass. à δάμνημι, *domo*: quod à

Δαμνάω, -ῶ, f. ήσω, id. quod Th. δαμάω· undè Lat. *damno*. Vide δέμω.

Δάμνημ', pro δάμνημι, ης, ησι, *domo*: et

Δάμνησι, *reprimit*, 3. sing. præs. ind. act. à δάμνημι, quod à δαμνάω.

Δαμοίτας, α, ὁ, Dor. pro Δημοίτης, ου, ὁ, propr. viri nomen, q. δημότης, *popularis*.

Δᾶμος, ω, ὁ, Dor. pro δῆμος, ου, ὁ, *populus*. Hinc

Δαμότας, α, ὁ, et δαμότης, ου, ὁ, Dor. pro δημότης, ου, ὁ, *popularis*. et

Δαμότις, ῐδος, ἁ, Dor. pro δημότις, ιδος, ἡ, *popularis*, fœm. Th. δῆμος, *populus*.

Δάμων, ονος, ὁ, *Damon*, nom. propr.

Δαμωσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. Dor. pro δημωσώμεθα, à verbo δημόομαι, *aliquid ad populum affero*. Est et δημοῦσθαι, εὐφραίνεσθαι, εὐθυμεῖσθαι.

Δανάας παῖς, *Danaæ filius*.

ΔᾸΝᾸ'Η, ης, ἡ, *laurus Alexandrina*; item *Danaë*, nomen mulieris.

Δαναΐδαι, ῶν, οἱ, *Argivi*: à

Δαναΐδης, ου, ὁ, *filius Danaï*: à Δανάος, ου, ὁ, *Danaüs*.

Δανακὴ, ῆς, ἡ, *nummus quidam barbaricus*; item *obolus Charonti solutus*, Plut.

Δᾰνείζω, *mutuum do, fœnero*; f. σω, et Att. δανειῶ, p. δεδάνεικα· a. 1. ind. act. ἐδάνεισα· præs. ind. med. δανείζομαι, *mutuum sumo*, vel *accipio, fœneror*; a. 1. ind. m. ἐδανεισάμην, ω, ατο· a. 1. inf. med. δανείσασθαι· a. 1. part. med. δανεισάμενος. Th. δάνος, *donum*.

Δάνειον, ου, τὸ, *fœnus*; *mutuum, æs alienum, debitum*: ab eod. Th.

Δανείσασθαι, a. 1. inf. med. δανεισάμενος, a. 1. part. m. à δανείζω.

Δάνεισμα, ἄτος, τὸ, pecuniæ fœneratitia; item ipsa fœneratio: et

Δανεισμὸς, ῦ, ὁ, fœneratio, mutuatio: et

Δανειςὴς, ῦ, ὁ, creditor, fœnerator; acc. pl. δανειςὰς· omnia à perf. ind. pass. verbi δανείζω, cujus Th. δάνος, donum

Δανιὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, Hebr. judex Dei.

ΔΑ'ΝΟΣ, εος, τὸ, donum, mutuum.

Δἄνὸς, ἡ, ὸν, aridus: à δαίω, uro.

Δαπανᾷν, præs. inf. act. à

ΔΑΠΑΝΑ'Ω, -ῶ, consumo, impendo, sumptus facio; exhaurio, f. ήσω, p. δεδαπάνηκα· a. 1. ind. act. ἐδαπάνησα· a. 1. imperat. act. δαπάνησον, άτω. Hinc

Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus, impendium: et

Δαπανηθὲν, expensum, neut. gen. part. a. 1. pass.

Δαπάνημα, ἄτος, τὸ, impensa, sumptus.

Δαπανήσαιμι, a. 1. opt. act. δαπανήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. à δαπανάω, consumo.

Δαπανηρὸς, ρὰ, ρὸν, sumptuosus, profusus: et

Δάπᾰνος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem; et consumendi vim habens, consumptor: à δαπανάω, consumo, q. v.

ΔΑ'ΠΕΔΟΝ, ου, τὸ, pavimentum, solum: q. à δὰ et πέδον, solum.

ΔΑ'ΠΤΩ, f. άψω, p. ἄφα, voro, dilanio: q. à δαίω, divido.

Δαρδανιάων, gen. pl. Æol. pro Δαρδανιῶν.

Δαρδανίδαο, gen. sing. Æol. à

Δαρδανΐδης, ου, ὁ, Dardanides, Priamus.

Δάρδᾰνος, ου, ὁ, DARDANUS, Trojæ conditor.

Δαρδάπτω, f. ψω, idem quod Th. δάπτω, per redupl. factum.

Δάρεικος, ου, ὁ, nummus aureus Persicus: à

Δᾶρεῖος, ου, ὁ, DARIUS, Rex Persarum.

Δάρης, Dares, nom. propr. viri.

Δαρήσομαι, ῃ, εται, vapulabo, f. 2. ind. pass. δαρήσεσθε, 2. pl. et in 3. pl. δαρήσονται· à δέρω, excorio, verbereo.

ΔΑΡΘΑ'ΝΩ, dormio; f. 1. med. δαρθήσομαι· perf. ind. act. δεδάρθηκα, et part. δεδαρθηκὼς. f. 2. act. δαρθῶ· a. 2. ind. act. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον, inf. δαρθεῖν, et part. δαρθὼν· q. à δαρθέω, f. ήσω, inus. in pellibus cubo: q. à δέρμα, seu δέρας, pellis.

Δαρθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω.

Δαρὸν, Dor. pro δηρὸν, adverbialitèr, diu: à

Δᾶρὸς, ῦ, Dor. pro δηρὸς, adj. diuturnus. Th. δὴν, diu.

Δαρτὸς, et δρατὸς, ἡ, ὸν, excoriatus; item carnosa testium tunica: à δέρω, excorio.

Δᾴς, δᾳδὸς, ἡ, in gen. pl. δᾴδων, tæda, fax, per contr. à δαΐς, quod à δαίω, uro.

Δάσαντο, Ion. pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Undè δάσασθαι, a. 1. inf. m. à δάζομαι, idem quod δαΐζω, divido; ex quo fit, abjecto ι. Th. δαίω, idem.

Δάσας, Dor. pro δήσας, a. 1. part. act. à δέω, ligo, q. v.

Δασάσκετο, distribuebat, Poët. et Ion. pro ἐδάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. interposito σκε· à δάζω, f. άσω, divido; nisi à δασάσκω derivare malis.

Δασάσκω, distribuo, Poët. et Ion. à δάζω, f. δάσω, p. δέδακα.

Δασεῖα, ας, ἡ, vide in δασὺς· item signum vocalis aspiratæ.

Δασεῖται, Dor. pro δάσεται, 3. sing. f. 1. ind. med. circumflectunt enim Dores futura sua; à δάζω, divido. Th. δαίω.

Δασέως, adv. aspiratè. Th. δασύς.

ΔΑ'ΣΚΙΛΛΟΣ, ου, ὁ, DASCILLUS, piscis, qui cœno et stercore vescitur.

Δάσκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè umbrosus, densam et spissam umbram faciens: à δὰ, particula augente, et σκία, umbra, q. v. Hinc fortassè Angl. DUSKY.

Δασμολογέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, tributum colligo; δασμολογοῦμαι, tributum pendo: et

Δασμολογία, ας, ἡ, tributi collectio: et

Δασμολόγος, ου, ὁ, tributorum collector, quæstor: à δασμὸς, tributum, et λέγω, colligo.

Δασμὸς, ῦ, ὁ, divisio, portio; item tributum, vectigal; à δάζομαι, quod à δαίω, divido.

Δασμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tributum pendit, tributarius, stipendiarius: à δασμὸς et φέρω.

ΔΑΣΠΛΗ'Σ, ῆτος, ὁ ϗ ἡ, magnorum malorum plenus, atrox: q. à δὰ, et πλάω, impleo.

Δασπλῆτις, εως, ἡ, (δυσπροσπέλαστος,) gravis; accessu difficilis. Th. δασπλής.

Δάσσαντο, diviserint, Ion. et Poët. gem. σ, pro ἐδάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Hinc δασσάμενος, et δάσσασθαι, a. 1. part. m. et a. 1. inf. med. verbi δάζομαι, quod à δαίω, divido.

Δασύκερκος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui villosa est cauda: à δασὺς, densus, et κέρκος, cauda.

Δασύνω, f. υνῶ, DENSO, pilosum reddo: item apud Gram. spiritu aspero vocabulum noto

Δασύπυς, οδος, ὁ, lepus, cuniculus; ab hirsutis pedibus.

ΔΑΣΥ'Σ, έος, δασεῖα, είας, δασὺ, έος, DENSUS, pilosus, hirsutus.

Δασύςερνος, ου, ὁ ϗ ἡ, hirsutum pectus habens: à δασὺς, et στέρνον, pectus.

Δασυςέρνων, gen. pl. à præced.

Δασύτης, ητος, ἡ, densitas, pilositas, hirsutia: et apud Gram. aspiratio vocum. Th. δασύς.

Δατέασθαι, præs. inf. pass. pro δατέεσθαι, α pro ε· à

Δἄτέομαι, ῦμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, divido, partior; absumo comedo. Th. δαίω, idem.

Δατέοντο, dividebant, ejusd. 3. pl. imperf. ind. med. Ion. pro ἐδατέοντο.

Δατεῦντο, pro ἐδατοῦντο, 3. pl. imperf. ind. med. Dor. et Ion. ab eod. verbo et Th.

Δατεώμεθα, diviserimus, præs. sub. med. 1. pl. à δατέομαι, ab eod. Th.

Δάτις, ΐδος, ὁ, Datis, Persarum satrapa. Hinc

ΔΑΤΙΣΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, Datismus, i. e. barbarismus, vel solœcismus; Datidis imitatio, id est, odiosa ejusdem rei pluribus verbis repetitio: à Datide quodam Persâ, qui cùm Græcè loqui affectaret, dicebat v. g. ἥδομαι ϗ τέρπομαι καὶ χαίρομαι, (pro χαίρω,) pluribus eadem de re coacervatis synonymis, et quidem barbarè.

Δατύσσω, voro, helluor: à δαίω, epulum præbo.

ΔΑΥ'ΚΟΣ, ου, ὁ, audax; item -ος. ου, ἡ, herba quædam Cretica, quæ et δαῦκον, ου, τὸ, appellatur.

Δαυλὸς, ἡ, ὸν, densus: à δὰ, et ὕλη, silva.

Δαυλὸς, ῦ, ὁ, pro δαλὸς, q. v. Pleonasmo Æol. titio, torris: à δαίω, uro.

Δαφναῖος, ου, ὁ, Daphnæus, Apollinis epith. à Δάφνη, quam adamavit.

ΔΑ'ΦΝΗ, ης, ἡ, laurus. Πυθικὴ dicitur ἡ δάφνη, quoniam in Pythicis certaminibus eâ coronari solerent victores; ut Delphicam laurum appellatam Plinius innuit, quòd eâ Delphis victores coronarentur. At δάφνη Ἀλεξάνδρεια, laurus Alexandrina, dicta fuit herba quædam lauro assimilis, quoniam Alexander ex eâ coronas gestare solebat. Item nomen propr. Nymphæ in laurum conversæ. Hinc

Δαφνήεις, ήεσσα, ῆεν, gen. ήεντος, ήεσσης, ήεντος· et per contr. δαφνῆς, ῆσσα, ῆν, gen. ῆντος, ῆσσης, ῆντος, laureus.

Δαφνηφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, lauri comestor; Epith. vaticinantium: à δάφνη, et φάγω, comedo.

* Δαφνηφορέω, -ῶ, f. ήσω, laurum gero; laureatus sum: et

* Δαφνηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, lauriger: à δάφνη et φέρω.

Δαφνιἄκὸς, ἡ, ὸν, item

Δαφνΐκὸς, ἡ, ὸν, et

Δάφνΐνος, laureus, laurinus. Th. δάφνη, laurus.

Δαφνὶς, ΐδος, ἡ, laurea; item laurina bacca.

Δἄφοίνεος, ου, ὁ ϗ ἡ, valdè cruentus valdè funestus, ruber: seu

Δἄφοινὸς, ἡ, ὸν, cædis admodùm avidus: à δὰ particulâ augente, et φένω, occido; p. ind. m. πέφονα· undè φόνος, cædes.

Δαψίλεια, ας, ἡ, copia, abundantia; item liberalitas: et

Δαψιλεύομαι, f. 1. med. εύσομαι, copiosè et abundantèr subministro, liberalitate utor: à

ΔΑΨΙΛΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, DAPSI-

LIS, largus, copiosus; multus, etiam *in malam partem.* Hinc

Δαψιλῶς, *largè, lautè, abundantèr,* adv. contr. à δαψιλέως, idem.

Δάωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δαίω, vel δαέω· at

Δαῶμεν, a. 2. sub. pass. 1. pl. ab ἐδάην· possit tamen δαῶμεν esse 1. pl. præs. sub. act. à δαέω.

Δ', vel δὲ, conjunctio discretiva, *verò, at, tamen, autem, igitur, sed, sanè, quin, porro,* &c. respondet enim ad μὲν, interdum verò μὲν non præcedente. Aliquandò in compositione est ut syllabica adjectio: ut ὅδε, ἥδε, τόδε· δὲ sæpe pro γὰρ. Sæpe Poët. pro εἰς, ut οἶκόνδε, (εἰς οἶκον,) *domum,* adv. Monendi tirones sunt, licèt μὲν et δὲ tam crebrò usurpentur, nunquam tamen simul usurpari, quin absolutè reddi possint, per *quidem* et *verò.* Monendi præterea, conjunctionibus illis partes etiam dissimiles conjungi posse. Μὲν, δὲ elegantèr etiam exprimunt *cum, tum.* Porrò, serviunt enumerationibus rerum, aut hominum, diversorum quidem, sed tamen eòdem spectantium. Atticè quoque sæpiùs repetuntur, crebris negationibus illigatæ. Insigne hoc in genere est illud Demosthen. pro Coron. Οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, ὀκ ἔγραψα δέ· ὀδ' ἔγραψα μὲν, ὀκ ἐπρέσβευσα δέ· ὀδ' ἐπρέσβευσα μὲν, ὀκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους. Vid. Transact. of the R. S. Edin. Vol. I. p. 113. Lit. Cl.

Δέᾶται, detracto aug. et redupl. pro δεδέαται, Ion. *ligati sunt,* et hoc pro δέδενται, 3 pl. p. ind. pass. à δέομαι, *ligor,* præs. ind. pass. à δέω, *ligo.*

Δέγμενος, *accipiens,* Æol. pro δεδεγμένος, perf. part. pass. à verbo δέχομαι, *capio.* Alii pro δεχόμενος, præs. part. med. factâ Syncope, et χ in γ mutato, euphoniæ gratiâ.

Δέδαα, p. ind. med. *novi;* perf. part. med. δεδαὼς, et

Δεδάηκα, *didici, novi,* perf. ind. act. à δαέω, *disco,* f. δαήσω· a. 2. ind. pass. ἐδάην· p. ind. pass. δεδάημαι· undè par

Δεδαημένος, *doctus, perens.* Alii pro δέδαικα, accipiunt: à δαίω.

Δεδαίαται, *divisi sunt,* pro δέδαινται, 3. pl. p. ind. pass. Ion. item δεδαίατο, pro ἐδέδαιντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. abjecto augmento, et Ion. à verbo δαίω.

Δεδαιγμένος, η, ον, perf. part. pass. à δαΐζω, f. ξω, vel σω, *divido, vulnero, cædo.* Th. δαίω, *divido.*

Δεδάμασμαι, σαι, ται, perf. ind. pass. à δαμάζω, *domo.*

Δέδαον, *divisi,* per redupl. Poët. pro ἔδαον, 1. sing. a. 2. ind. act. verbi δαίω, seu δαέω.

Δέδαρμαι, *excoriatus sum,* 1. sing. perf. ind. pass. à δέρω, perf. ind. act. δέδαρκα. Th. δέρας, *pellis*

Δέδασται, *distributum est,* 3. sing. perf. ind. pass. δέδασμαι· à δάζω, -ομαι, *divido.* Th. δαίω, *divido.*

Δηδαὼς, ότος, *doctus,* part. præt. med. à δέδαα, præt. ind. med. à δαέω.

Δεδέημαι, *rogavi* seu *indigui,* 1. sing. perf. pass. ind. à δέομαι, f. 1. m. δεήσομαι, tanq. à δεέομαι.

Δεδιίπναμεν, 1. pl. præs. ind. act. per redupl. Ion. à δείπνημι. vel ut alii volunt, 1. pl. præt. ind. med. à δειπνέω, *cœno.* Th. δεῖπνον, *cœna.*

Δεδεῖσαι, Ion. redupl. pro δεῖσαι· a. 1. inf. act. verbi δείδω, *timeo.*

Δέδειχα, Ion. δέδεχα, 1. sing. perf. ind. act. à verbo δείκνυμι, *ostendo,* f. ξω, p. χα.

Δέδεκται, 3. sing. perf. ind. pass. δέδεκτο, neglecto augmento, Ion. pro ἐδέδεκτο, *exceperat,* 3. sing. plusq. p. ind. pass. ab ἐδεδέγμην, verbi δέχομαι, *capio.*

Δέδεμαι, σαι, ται, et δεδέμην, abjecto aug. *ligatus eram,* Ion. pro ἐδεδέμην, σο, το, et in 3. pl. ἐδέδεντο, perf. et plusq. p. ind. pass. verbi δέω, sine σ, contra aliorum formam: irregularitèr etiam pro δέδημαι et ἐδεδήμην· nam facit f. δήσω, p. δέδηκα.

Δεδεμένος, η, ον, *vinctus, ligatus,* part. perf. pass. præced.

Δεδέμηκα, *exstruxi,* 1. sing. perf. ind. act. verbi δέμω, *exstruo.*

Δέδεντο, 3. pl. plusq. p. ind. pass. Ion. abjecto aug. vide in δέδεμαι.

Δεδέξεται, *mox capiet,* 3. sing. f. 1. ind. med. Ion. redupl. à δέχομαι, *capio,* pro δέξεται, 3. sing. f. 1. ind. m. ejusd.

Δεδέξο, *excipe,* 2. sing. præt. imperat. pass. à δέχομαι.

Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3. sing. pl. perf. ind. pass. abjecto aug. Ion. *ligatus erat:* à δέω, *ligo.*

Δεδέχᾶται, Ion. pro δεδεγμένοι εἰσὶ· item.

Δεδέχᾶτο, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. pl. p. et plusq. p. ind. pass. à δέχομαι, *capio.*

Δέδηα, ηας, ηε, *combussi,* p. ind. med. δεδήειν, ήεις, ήει, plusq. p. ind. med. Ion. abjecto aug. pro ἐδεδήειν, verbi δαίω, *uro.*

Δέδηγμαι, ξαι, κται, *morsus* vel *punctus sum,* et loco præsentis Metaph. *tristor, angor,* perf. ind. pass. verbi δάκνω, *mordeo, pungo.*

Δεδηλώκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. à δηλέω, *declaro.* Th. δῆλος, *manifestus.*

Δεδημιούργηται, 3. sing. perf. ind. pass. δεδημιουργημέναι, nomin. pl. fœm. perf. part. pass. à δημιουργέω, *fabricor.* Th. δῆμος, *populus,* et ἔργον, *opus.*

Δέδησθε, pro δεδημένοι ἦτε, 2. pl. perf. sub. pass. à δέω, *ligo,* perf. ind. pass. δέδημαι, -εμαι.

Δεδήσομαι, *vinciam,* 1. sing. f. 1. ind. med. Ion. ejusd.

Δέδηχα, *momordi, pupugi,* 1. sing. perf. ind. act. verbi δάκνω.

Δεδῄωμαι, σαι, ται, *spoliatus sum,* perf. ind. pass. verbi δῃόω, seu δηιόω *hostilitèr depopulor:* et

Δεδῃωμένος, η, ον, part. perf. pass. cæsus, *spoliatus, depopulatus, vastatus.* Th. δαίω *uro.*

Δέδι' pro δέδια præt. med. a fut. 2. δίω, quod vel activè sumitur, et indè *persequor, exagito,* significat, vel intransitivè, hincque *timeo, fugio.*

Δεδιδαγμένος, η, ον, *doctus,* part. perf. pass. à διδάσκω, *doceo.*

Δεδιηκόνηκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi διακονέω.

Δεδιῄτηκα, *arbitratus sum,* pro δεδιαίτηκα, 1. sing. perf. ind. act. verbi διαιτάω, *arbitror.*

Δέδῐθι, *time,* (et Poët. δείδθι,) 2. sing. præs. imperat. act. verbi δέδιμι, conjug. sec. quod. à δίω, inus. *timeo,* formatur.

Δεδικαιωμένος, η, ον, *justificatus.* part. perf. pass. à δικαιόω, *justifico.*

Δέδῐμεν, et δέδῐτε, *veremur, veremini,* per Sync. pro δεδίαμεν, et δεδίατε, (ab inus. δίω, *timeo,* formatur.) 1. et 2. pl. p. ind. m. verbi δείδω.

Δεδίττω, -σσω seu -ομαι, *terreo; timeo, metuo;* f. 1. med. ίξομαι· p pass. ιγμαι.

Δεδιῴκηται, 3. sing. perf. ind. pass. duplici augm. pro διῴκηται· vide διοικέω, *administro.* Th. οἶκος, *domus,* q. v.

Δεδῐὼς, ότος, (ab inus. δίω, formatur,) part. perf. med. sæpe pro præs. *timens:* à δείδω.

Δέδμανθ', per Sync. Dor. et per Apocop. pro δεδέμηνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi δέμω, *struo.*

Δεδμήᾶτο, *domiti sunt,* pro ἐδέδμηντο, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. à δέμω, inus. pro δαμάω, cujus præt. pass. per Sync. δέδμημαι, et plusq. p. ἐδεδμήμην, 3. pl. ἐδέδμηντο, et Ion. δεδμήατο, à tertiâ sing. ἐδέδμητο, sublato augmento, et interposito α.

Δέδμηκα, *ædificavi,* pro δεδέμηκα, per Sync. perf. ind. act. undè

Δέδμηναι, σαι, ται, *exstructus est:* à δέμω, *exstruo;* item

Δέδμημαι, *domitus sum,* per Sync. pro δεδέμημαι, p. ind. pass. undè part. δεδμημένος· à δέμω, inus. pro δαμάω, *domo.* Vide δέμω.

Δέδμητο, *exstructus erat,* 3. sing. pro ἐδεδέμητο, ab ἐδεδεμήμην, plusq. perf. ind. pass. verbi δέμω, *ædifico.*

Δέδογμαι, *institutus sum,* 1. sing. perf. ind. pass. à δοκέω vel δόκω, f. ξω, p. χα.

Δέδοιγμεν, pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. ind. med. verbi δείδω, *timeo;* p. ind. med. δέδοικα, euphoniæ gratiâ, pro δέδοιδα· et

Δεδοίκᾶμες, Dor. pro δεδοίκαμεν, 1. pl. perf. ind. m. ejusd. verbi.

Δεδοίκω, Poëticum verbum à pass. med. δέδοικα deductum. Vel perf. med. sub. loco præsentis Dor.

Δεδέκηται, vel δέδοκται, *visum est*, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δοκέω vel δόκω.

Δεδοκιμάσμεθα, 1. pl. perf. ind. pass. verbi δοκιμάζω, *probo*.

Δεδοκιμασμένος, η, ον, *probatus*, part. præt. pass. à δοκιμάζω, *probo*. Indè

Δεδοκιμασμένως, adv. *opinatè*.

Δέδοκται, *visum est, decretum est, sancitum est*, 3. sing. perf. ind. pass. à δέδογμαι, verbi δόκω vel δοκέω.

Δεδόνᾱτο, Dor. et Ion. pro ἐδεδόνητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. verbi δονέω, *quatio, agito*, q. v.

Δεδοξασμένος, η, ον, perf. part. pass. à δοξάζω.

Δέδορκα, *vidi*, δέδορκε, *videtur, apparet, cernitur*, præt. ind. m. undè δεδορκὼς, part. perf. med. à δέρκω.

Δέδοται, 3. sing. perf. ind. pass. à δίδωμι, *do*.

Δεδούλευκα, *servivi*, 1. sing. perf. ind. act. à δουλεύω.

Δέδουπα, *cecidi*, 1. sing. præt. ind. m. undè part. præt. m.

Δεδουπὼς, *mortuus*: à δουπέω.

Δέδρᾱκα, 1. sing. perf. ind. act. hinc part. δεδρακὼς, ότος, in perf. ind. pass. δέδραμαι· undè part. δεδραμένος· à δράω, *facio*.

Δεδράμηκα, (ab inus. δραμέω, format.) *cucurri*, 1. sing. perf. ind. act. verbi τρέχω, *curro*.

Δέδραται, *excoriatus est*, per Metathes. pro δέδαρται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δέρω, *excorio*.

Δέδροκα, *vidi*, pro δέδορκα, per Metathes. 1. sing. præt. ind. m. verbi δέρκω, *video*.

Δέδρομα, (ab inus. δρέμω, formatur.) *cucurri*, 1. sing. p. ind. m. verbi τρέχω.

Δεδροσώμενος, *aspersus, roscidus*, part. perf. pass. à δροσόω. Th. δρόσος, *ros*.

Δέδῠκα, *subii, ingressus sum; item immersus sum*, 1. sing. p. ind. act. δεδυκεῖν, pro δεδυκέναι, Poët. vel Dor. perf. inf. act. à δύω vel δύνω, *subeo*.

Δεδύκει, Ion. pro ἐδεδύκει, 3. sing. plusq. perf. ind. act. ejusd. hinc

Δεδύκω, Poët. verbum à perf. ind. act. δέδυκα formatum.

Δεδύνημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi δύναμαι, *possum*.

Δεδυστύχηκα, *infelix fui*, 1. sing. perf. ind. act. verbi δυστυχέω, à δὺς, et τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum*.

Δέδωκα, 1. sing. et in 3. pl. δεδώκασιν, perf. ind. act. à δίδωμι, *do*.

Δεδώρηται, 3. sing. perf. indicat. pass. verbi δωρέομαι, *dono*.

Δέελος, Poët. pro δῆλος, *manifestus*.

Δεέω, *opus habeo, indigeo, precor*, f. δεήσω, a. 1. pass. ἐδεήθην, *rogavi*, activè signif. med. δεέομαι, f. 1. m. δεήσομαι.

Δέῃ, 3. sing. præs. sub. à δεῖ, *oportet*: et

Δέῃ, *eges vel egeas*, 2. sing. præs. ind. vel sub. m. à δέομαι, *indigeo*.

Δεήθητε, *orate*, 2. pl. imperat. a. 1. pass. à δέομαι, *oro*.

Δεῆσαν, a. 1. part. act. n. g. δεήσει, f. 1. impersonal. δεῆσον, f. 1. part. n. g. impersonal. à δεῖ, q. v. tanquam à δέει.

Δέησις, εως, ἡ, *obsecratio; deprecatio*; etiam simplicitèr *supplicatio*; δεήσεις, nom. pl. *preces*. Th. δέομαι, *oro*.

Δεήσομαι, *rogabo*, seu *egebo*: f. 1. m. à δέομαι, q. à δεέομαι.

Δεητῐκὸς, ἡ, ὸν, *precatorius*, item *supplex*; ab eod. Th.

Δεῖ, *oportet, convenit; caret, vacat, deest*: impersonal. cum acc. in sub. δέῃ, imperf. ἐδεῖ, f. δεήσει, a. 1. ἐδέησε, præs. inf. δεῖν, part. δέον. Th. δέω, *ligo*.

Δεῖγμα, ᾰτος, τὸ, *exemplum, specimen mercis quod emptorientibus ostenditur; conjectura*: à δείκνυμι, *monstro*: præt. ind. pass. δέδειγμαι. Indè

Δειγματίζω, *palàm traduco*; propriè *aliquem in exemplum spectandum propono*: f. ίσω, perf. δεδειγμάτικα, a. 1. ind. act. ἐδειγμάτισα. Th. δείκνυμι, *ostendo*.

Δείδεκτ', pro δείδεκτο, *exceperat*: 3. sing. plusq. perf. ind. pass. Ion. et Poët. Ectasi primæ syllabæ pro ἐδέδεκτο. Sic in perf. inf. pass. δειδέχθαι, pro δεδέχθαι, verbi δέχομαι, *capio*.

Δειδέχᾰται, *exceperunt*, Ion. pro δεδεγμένοι, εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. Sic δειδέχᾰτο, *exceperant*, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. ind. pass. Ion. et per Ectasin Poët. verbi δέχομαι, *capio*.

Δείδῐα, per Ectasin Poët. pro δέδια, (ab inus. δίω, formatur) præt. ind. m. verbi δείδω, *timeo*.

Δείδῐθι, eod. modo, pro δέδιθι, 2. sing. præs. imperat. act. verbi δέδιμι, conjug. sec. ab obsol. δίω, format. vel pro δέδιε, *time*, p. m. imperat. 2. sing. præced. δέδια.

Δείδῐμεν, *timuimus*: itidem pro δεδίαμεν, 1. pl. præt. ind. m. ejusd verbi

Δειδίξεται, *perterrebit*; 3. sing. f. 1. ind. med. Poët. pro δεδίξεται, à δεδίσσομαι, seu -ίττομαι, *terreo*.

Δειδιότες, *metuentes*: nom. pl. perf. part. m. à δείδια, verbi δείδω.

Δειδίσκομαι, pro quo et δεδίσκομαι, *metuo*; item *humanitèr excipio*, aut *præbeo*: et

Δειδίσσομαι, et Att. δειδίττομαι, (à δεδίττομαι, per Epenth. τὸ ι,) f. ίξομαι, p. ιγμαι, *terreo*, item *timeo, metuo*; ab eod. Th. q. v.

Δείδοικα, *timui*, Poët. pro δέδοικα, 1. sing. præt. ind. m. à

ΔΕΙ´ΔΩ, *timeo, paveo, trepido*: f. δείσω, p. δέδεικα, imperf. ind. act. ἔδιον, à δίω, inus. 2. sing. imperat. præs. act. δέδιθι, et δείδιθι, Poët. ab inus. δίδιμι. a. 1. ind. act. ἔδεισα, et ἔδδεισα, Poët. a. 1. act. opt. Æol. δείσεια, inf. δεῖσαι, præs. pass. sub. δίωμαι, à δίω, obsoleto; inf. δεδεῖσθαι, et per Aphær. δεῖσθαι, quasi à δέομαι, à δέος, *metus*: f. 1. m. δείσομαι, a. 1. ind. m. ἐδεισάμην, sub. δείσωμαι, perf. ind. m. δέδοικα, (et δείδοικα, Poët.) quasi à δείκω, obsol. pro. δέδοιδα, euphon. gratiâ. Item δέδῐα, et δέδεια, ac Poët. δείδια, perf. ind. med. à δίω, inus. plusq. perf. ind. med. ἐδεδοίκειν, et ἐδεδίειν, Poët. ἐδειδίειν· perf. inf. med. δεδιέναι, et part. δεδιὼς, et δειδιώς. Poëticè sæpè præterita præsentis significationem obtinent. Hinc aliqui ortum volunt Angl. DIE, DEAD, &c.

Δειελιέω, ῶ, f. ήσω, *meridior*: hinc

Δειελιήσας, αντος, *cœnans*: a. 1. part. act. ejusd. à δείελος, *vesper*. Th. δείλη.

Δειελῖνος, ἡ, ὸν, Poët. pro δειλινὸς, ἡ, ὸν, *pomeridianus, vespertinus*: à δείελος.

Δείελον, ου, τὸ, *merenda; crepusculum*. Th. δείλη.

Δείελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vespertinus*; subst. ὁ, *vesper*: à δείελον.

Δεικανάειν, contr. ᾶν, præs. inf. act. Poët. pro δεικνύναι, *ostendere*: à prisco δείκω, deducitur δεικάνω· hinc

Δεικᾰνάω, ῶ, f. ήσω, imperf. ἐδεικάναον, -ων, -ες, -ας, αε, -α, *ostendo, commonstro, signo*: et hinc præsens Poët. δεικαναέσκω, idem, et imperf. Ion. δεικανάεσκον, ες, ε. Th. δείκνυμι, *ostendo*; vel ut alii volunt δέχομαι, *dextrâ prehendo*.

Δεικανάομαι, ῶμαι, f. ήσομαι, *comitèr* et *benignè accipio; saluto*: à δέκομαι, quod est Ion. pro δέχομαι.

ΔΕΙ´ΚΗΛΟΝ, vel δείκελον, ου, τὸ, *simulacrum*.

Δείκνυ, per Apoc. pro δείκνυσι, 3. sing. præs. ind. act. à δείκνυμι. Alii volunt esse 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδείκνυ, *ostendebat*: vel pro δείκνυθι, *ostende*, 2. sing. præs. imperat. act.

Δεικνύει, 3. sing. præs. ind. act. à δεικνύω, *ostendo*.

ΔΕΙ´ΚΝῩΜΙ, vel δεικνύω, (δείκω, inusitatum est primitivum; ab eo tamen tempora formantur:) *ostendo, monstro, indico*; f. δείξω, præt. δέδειχα, aor. 1. ind. act. ἔδειξα, a. 1. imperat. act. δεῖξον, άτω, a. 1. sub. act. δείξω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. δεῖξαι, perf. ind. pass. δέδειγμαι, a. 1. ind. pass. ἐδείχθην, a. 1. part. pass. δειχθεὶς, έντος.

Δεικνῦναι, *ostendere*: præs. inf. act. δεικνύντες, nom. pl. præs. part. act. à δείκνυμι, *ostendo*. Hinc

Δείκτης, ου, ὁ, *ostensor, demonstrator*: et

Δεικτῐκὸς, ἡ, ὸν, *ostensivus, demonstrativus*: compos. ἀποδεικτικὸς, ἡ, ὸν, idem: à Th. supradicto.

Δειλ', pro δειλὰ, nom. pl. n. g. à δειλὸς, ἡ, ὸν, *timidus.*

Δείλαιος, αία, αιον, *timidus, miser:* ab eod. Th.

Δειλαῖος, Dor. et Att pro δείλαιος.

Δειλαίνω, f. ἀνῶ, et -αίνομαι, f. 1. m. ανοῦμαι, *timidus sum;* à δειλὸς, *timidus.*

Δείλαν, Dor. pro κατὰ δείλην, *vesperi:* à

ΔΕΙ´ΛΗ, ης, ἡ, *pomeridianum tempus; vespera, diluculum;* item *crepusculum.*

Δείλης, quum πρωῒ opponitur, *vesperi.*

Δειλία, ας, ἡ, *timiditas:* à δειλός.

Δειλιάζω, f. άσω, vide δειλιάω.

Δειλιαίνω, f. ἀνῶ, *terrefacio:* item

Δειλίασις, εως, ἡ, *pavor, formido:* à δειλὸς, *timidus.*

Δειλιάω, -ῶ, *formido, ob ignaviam refugio;* fut. άσω, p. δεδειλίακα, aor. 1. ind. act. ἐδειλίασα· a. 1. part. act. δειλιάσας· præs. imperat. act. δειλίαε, -α, δειλιαέτω, -άτω. Th. δειλὸς, *ignavus.*

Δειλινὸν, οῦ, τὸ, substantivè *merenda:* adverbialitèr, subint. χρόνον, *vespertino tempore:* à

Δειλινὸς, ἡ, ὸν, *pomeridianus, vespertinus.* Th. δείλη.

Δειλιότης, ητος, ἡ, idem quod δειλία, et ab eod.

Δειλόομαι, -οῦμαι, fut. 1. med. ώσομαι, *timeo, paveo:* undè δειλωθεὶς, *territus:* a. 1. part. pass. à

ΔΕΙΛΟ´Σ, ἡ, ὸν, *timidus, ignavus; miser; debilis; improbus, malus.*

Δειλότερος, ον, compar. à δειλὸς, *timidus.*

Δειλότης, τητος, ἡ, *timiditas:* ab eod.

Δεῖμα, ᾰτος, τὸ, et δειμὸς, οῦ, ὁ, *timor, metus:* à δείδω, *timeo.*

Δειμαίνω, *timeo:* f. ἀνῶ, p. γκα, ab eod.

Δειμαλέος, έα, έον, *timidus, terribilis:* ab eod. Th.

Δειμάομαι, ῶμαι, *metuo,* Hes. à δεῖμα, q. v.

Δείμας, *qui ædificavit:* a. 1. part. act. δεῖμε, vel δεῖμεν, cum ν ἐφελκ. Ion. pro ἔδειμε, 3. sing. a. 1. ind. act. δείμασθαι, (δειμᾶσθαι enim *timere,* sig.) et δειμάμενος, a. 1. inf. et part. m. verbi δέμω, *struo.*

Δειμᾰτόω, -ῶ, f. ώσω, *terrefacio,* pro φοβέω· 3. sing. imperf. ind. act. contr. ἐδειμάτου, *terrefaciebat.* Th. δείδω.

Δειμὸς, οῦ, ὁ, idem quod δεῖμα, *metus, terror:* ab eod. Th. At

Δεῖμος, ου, ὁ, nomen viri: ab eod. Th.

Δεῖν, præs. inf. à δεῖ, *oportet.*

ΔΕΙ͂ΝΑ, ὁ, ἡ, τὸ, gen. δεῖνος, dat. δεῖνι, acc. δεῖνα, *quidam.* Vocabulum est infinitum. Et δεινὰ, adv. pro δεινῶς, *vehementèr:* à δεινὸς, quod in pl. n. g. habet δεινά.

Δεινάζω, fut. άσω, *molestè fero, indignor.*

Δεινοθέτας, α, Dor. pro

Δεινοθέτης, ου, ὁ, *gravitèr homines tractans:* Amoris epithet. à δεινὸς, *gravis,* et τίθημι, *impono.*

Δεινοῖο, *terribilis,* gen. sing. Ion. pro δεινοῦ, dat. pl. Ion. δεινοῖσι· à δεινός.

Δεινολογέομαι, οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *gravitèr conqueror:* à δεινὸς, et λέγω, *dico.*

Δεινομένειος παῖς, ὁ τοῦ Δεινομένους υἱὸς Ἱέρων, Pindar.

Δεινοπάθεια, ας, ἡ, *querela gravis:* et

Δεινοπᾰθέω, ῶ, f. ήσω, *gravitèr afficior, ægrè fero:* et

Δεινοπᾰθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *gravi affectus injuriâ, gravitèr ferens:* quod à δεινὸς et πάθος, à πάσχω, *patior.*

ΔΕΙΝΟ´Σ, ἡ, ὸν, universè, *qui est in aliquo genere multus, vehemens, excellens,* undè speciatim, *gravis; solers; peritus; validus; magnus; nefarius; terribilis; aliquid gravitèr faciens; splendidus;* τὰ δεινὰ, *mala quævis,* etiam *mors:* qu. à δέος, *metus,* vel δείδω, *timeo,* compar. δεινότερος, superl. δεινότατος.

Δεινότης, ητος, ἡ, *vis; solertia; atrocitas; gravitas; dicendi facultas.*

Δεινόω, -ῶ, fut. ώσω, *contorqueo, in orbem ago;* sicuti δεινοποιῶ, *exaggero:* à δεινός.

Δεινὼ, *duo terribiles:* nom. dual. à δεινός.

Δεινωποὶ, *graves adspectu:* nom. pl. à

Δεινωπὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, idem quod δεινὼψ, ῶπος, ὁ καὶ ἡ, *torvus, adspectu gravis:* à δεινὸς, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Δεινῶς, adv. *vehementèr, terribilitèr, mirè, accuratè:* à δεινός.

Δείνωσις, εως, ἡ, *gravitas;* item *exaggeratio,* et *amplificatio,* apud Orat. quæ et δεινολογία dicitur. Th. δεινός.

Δείξαις, *monstrares:* 2. sing. a. 1. opt. act. δεῖξαι, a. 1. inf. act. δείξας, αντος, a. 1. part. act. à δείκνυμι, *ostendo,* fut. δείξω.

Δεῖξε, vel δεῖξεν, *ostendit,* pro ἔδειξε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. sic δείξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab eod. Th.

Δεῖξις, εως, ἡ, *ostentatio;* item *indicium, argumentum:* ab eodem Themate.

Δεῖξον, *ostende:* 2. sing. a. 1. imperat. act. ejusd.

Δείξω, εις, ει, *ostendam:* f. 1. act. ab eod. Th.

Δεῖος, εος, Poët. pro δέος, εος, τὸ, *metus:* à δείδω, *timeo.*

Δειπνεῦντες, Dor. pro δειπνοῦντες, *cœnantes:* præs. part. act. nom. pl. à

Δειπνέω, *cœno;* item simplicitèr *comedo:* fut. ήσω, præt. δεδείπνηκα, a. 1. ind. act. ἐδείπνησα, a. 1. inf act. δειπνῆσαι, a. 1. part. act. δειπνήσας. Th. δεῖπνον, *cœna.*

Δειπνητικὸς, ἡ, ὸν, *ad cœnam pertinens.*

Δειπνητὸς, οῦ, ὁ, idem quod δεῖπνον· at

Δείπνητος, ου, et

Δειπνηστὸς, οῦ, ὁ, *cœnæ tempus:* à δεῖπνον, *cœna,* q. v.

Δειπνίζω, fut. ίσω, perf. ικα, *cœnam præbeo.* Th. δεῖπνον, *cœna.*

Δειπνολόχης, pro δειπνολόχου, Att. à

Δειπνολόχος, ου, ὁ καὶ ἡ, propriè *qui conviviis insidiatur,* et accuratè illa observat; *parasitus:* ex δεῖπνον, *cœna,* et λόχος, *insidiæ.*

ΔΕΙ͂ΠΝΟΝ, ου, τὸ, *cœna; cibus; convivium, epulum.*

Δειπνοποιέομαι, -οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *cœnam instruo:* à ποιέω, *facio,* et δεῖπνον, *cœna.*

Δειπνοῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi δειπνέω. Th. δεῖπνον.

Δείρας, αντος, a. 1. part. act. à δέρω, *excorio;* f. ρῶ, a. 1. ind. act. ἔδειρα. Th. δέρας, *corium.*

Δειρὰς, ἄδος, ἡ, *jugum montis:* à δειρὴ, *cervix.*

Δείρειν, præs. inf. act. Ion. pro δέρειν, *excoriare.*

Δειρὴ, ῆς, ἡ, *collum; cervix:* idem quod δέρη· at

Δείρη, ης, ἡ, urbs Æthiopiæ.

Δειριάω, ῶ, *probris scindo:* verbum Laconicum. Th. δέρας, *pellis.*

Δειρὸς, οῦ, ὁ, *collis,* Hes. Th. δέρη, *collum.*

Δειροτομέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *decollo:* à δειρὴ, *collum,* et τομὸς, quod à τέμνω, *seco.*

ΔΕΙ´ΣΑ, vel δεῖσσα, ης, ἡ, *humor; stercus; fœtor.*

Δείσαντε, *duo territi;* nom. dual. à

Δείσας, αντος, *veritus:* a. 1. part. act. verbi δείδω.

Δεῖσε, *veritus est:* Ion. pro ἔδεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. à δείδω, *timeo.*

Δεῖσθαι, præs. inf. med. contr. pro δέεσθαι, à δέομαι, *precor:* et à δείδομαι, *vereor.*

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, *superstitio, metus deorum;* item *religio;* à

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *superstitiosus:* à δείδω, perf. ind. pass. δέδειμαι, σαι, ται· in compar. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, *religiosior, -us.*

ΔΕ´ΚΑ, οἱ, αἱ, τὰ, *DECEM,* pl. num. Hinc

Δεκαβαῖον, ου, τὸ, *genus monetæ et sacrificii;* à decem bobus sic dictum, *Plutarch. in Theseo.*

Δεκαγονία, ας, ἡ, *generatio ad decimum usque gradum,* Lucian.

Δεκάδα, i. e. τάξιν τινὰ, Hesych. à δεκὰς, infrà.

Δεκαδάρχης, et δεκάδαρχος, ου, ὁ, *decurio:* à δέκα, et ἀρχὴ, *principatus:* et

Δεκαδαρχία, ας, ἡ, *decemviratus, decurionatus:* δεκαδαρχίαι, ῶν, αἱ, *decuriæ.*

Δεκαδύω, omn. gen. *duodena, duodecim,* ἄκλιτον· dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα· à δέκα, *decem,* et δύω, *duo.*

Δεκάδωρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *longus decem palmis:* à δέκα, *decem,* et δῶρον, *palmus, donum.*

Δεκαὲξ, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. *sexdecim.*

Δεκαεπτὰ, οἱ, αἱ, τὰ, ind. *septemdecim.*

Δεκαετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *decennis, decennalis* : et

Δεκαετία, ας, ἡ, *decennium* : à δέκα, et ἔτος, *annus.*

Δεκάζω, f. ἄσω, p. ακα, *do decimam*; item *munere corrumpo* : et δεκάζεσθαι, *muneribus corruptum esse* : qu. à δέκω, pro δέχω, -ομαι, *accipere facio.*

Δεκάκις, *decies*; adv. à δέκα, *decem.*

Δεκακῦμία, ας, ἡ, *decumanus fluctus*, i. e. *magnus.* Th. κῦμα, *fluctus*, q. v.

Δεκάλογος, ȣ, ὁ, *DECALOGUS*, Angl. et Gall. THE DECALOGUE; à δέκα et λόγος, q. v.

Δεκάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *decumestris, decem mensium* : à δέκα, *decem*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*

* Δεκαναΐα, ας, ἡ, *decem navium classis.*

Δεκανάομαι, -ῶμαι, *humanitèr excipio*, Hes à δέκομαι, pro δέχομαι.

Δεκαοκτὼ, *octodecim* : ἄκλιτον. omn. gen. uti

Δεκάπεντε, *quindecim*; omn. gen. ἄκλιτον· à πέντε, *quinque*, et δέκα, *decem.*

Δεκάπηχυς, εος, ὁ ϗ ἡ, *decemcubitalis, decem cubitorum.*

Δεκαπλασιάζω, f. ἄσω, p. ακα, *decuplo.*

Δεκάπλεθρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui decem piethrorum*, seu *jugerum est* : à δέκα et πλέθρον, Poët. πέλεθρον.

Δεκαπλοῦς, adj. *decuplex.*

Δεκάπολις, εως, ἡ, nomen regionis trans Jordanem. Gr. *decem urbium.*

Δεκάρχης, ȣ, ὁ, *decurio*, et

Δεκαρχία, ας, ἡ, *decurionatus*, et

Δεκαρχῐκὸς, *decurionalis* : à δέκα, et ἀρχὴ, *principatus.*

Δεκὰς, ἄδος, ἡ, *DECAS*, numerus denarius. Angl. A DECADE; item *decuria.*

Δεκασμὸς, ȣ, ὁ, *decimatio, decimæ*; item *corruptio munerum largitione* : à δεκάζω.

Δεκᾶται, ων, αἱ, *decimæ* : à δεκάτη, ης, ἡ, *decima pars.* Th. δέκα, *decem.*

Δεκατέσσἄρες, ων, οἱ ϗ αἱ, et δεκατέσσἄρα, ων, τὰ, *quatuordecim* : à τέσσαρες et δέκα.

Δεκατευτὴς, ȣ, ὁ, *decimator, qui decimam colligit* : à

Δεκατεύω, f. εύσω, *decimo, decimas do* : à

Δεκάτη, ης, ἡ, *decima pars.*

Δέκατος, η, ον, *decimus, a, um.*

Δεκᾰτόω, -ῶ, *decimas accipio*, f. ώσω, p. δεδεκάτωκα· præs. m. δεκατόομαι, -ȣμαι, *decimor*; perf. pass. δεδεκάτωμαι· à δέκα, *decem.*

Δεκατρεῖς, -τριῶν, οἱ, ϗ αἱ, δεκατρία, τὰ, *tredecim* à δέκα et τρεῖς.

Δεκάχαλκον, ȣ, τὸ, *decussis, decem chalci, decem ærei nummi, denarius.*

Δεκάχῑλοι, -χίλιοι, αι, α, *decem millia* : à δέκα, *decem*, et χίλιοι, *mille.*

Δεκάχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *decem chordas habens.* Ex δέκα, et χορδὴ, *fides, chorda* : δεκάχορδον ψαλτήριον, *decem chordarum psalterium.*

Δεκελέη, Ion. pro Δεκέλεια, ας, ἡ, *Decelia.* De quâ Stephanus, Δεκέλεια, δῆμος τῆς Ἱπποθοωντίδος φυλῆς, &c.

Δέκευ, Ion. et Dor. pro δέχȣ, *accipe*, 2. sing. præs. imperat. à

Δέκομαι, Ion. pro δέχομαι, *capio.* Sic δεκόμεθα, 1. pl. pro δεχόμεθα.

Δεκτῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad recipiendum aptus, capax* : ab eod. Th.

Δέκτο, *exceperat*, 3. sing. plusq. p. ind. pass. Ion. pro ἐδέδεκτο, ab ἐδεδέγμην, ξο, κτο, verbi δέχομαι.

Δεκτὸς, ἡ, ὸν, *acceptus, a, um, gratus.* Th. δέχομαι, *capio.*

Δελεάζω, *inesco*; *escam impono*; Metaph. *allicio*, f. ἄσω, p. δεδελέακα, a. 1. ind. act. ἐδελέασα· à

ΔΕ΄ΛΕΑΡ, ἄτος, τὸ, *esca.* Hinc

Δελέασμα, ἄτος, τὸ, et δελεασμὸς, ȣ, ὁ, *illicium, illectamentum.*

ΔΕ΄ΛΕΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, *laterna, fax.*

Δελλίδες, vel δελίθες, ων, αἱ, *vesparum cellæ.*

ΔΕ΄ΛΤΑ, quarta litera Græcorum, *Delta*; *pars Ægypti*; *pudendum muliebre.*

Δέλτοισιν, *libellis*, dat. plur. Ion. à

Δέλτος, ȣ, ἡ, *liber.* Th. δέλτα· item

Δέλτος, ȣ, ἡ, *pugillares*, quia formâ literæ Δ plicabantur.

ΔΕ΄ΛΦΑΞ, ἄκος, ὁ ϗ ἡ, *porcellus.* Propriè tamen δέλφακες sunt *porcellæ* seu *suculæ* potiùs quam *porcelli.*

ΔΕ΄ΛΦΙΝ, seu δελφὶς, ῖνος, ὁ, *DELPHIN*, *piscis*, in pl. δελφῖνες. Δελφὶς μέλισσα, Pind. Angl. A DOLPHIN.

Δελφὸς, ȣ, ὁ, *civis Delphicus.*

ΔΕΛΦΥ΄Σ, ύος, ἡ, et Æol. βελφὺς, *VULVA*, *uterus* : undè ἀδελφοί, *uterini fratres.*

Δέλω, f. ελῶ, *inesco* : qu. à δαίω, *epulor.*

Δέμα, ἄτος, τὸ, *vinculum, fasciculus* : à δέω, *vincio.*

ΔΕ΄ΜΑΣ, τὸ, *corpus*, nom. indecl. tam de inanimatis quam animatis rebus apud poëtas. Dictum, teste Eustathio, quasi δῶμα ψυχῆς, *domicilium animæ.* Fortè à δέμω, *struo*, vel δέμα, *vinculum*; est etiam

Δέμας, *sicut*, adv. similitudinis.

ΔΕ΄ΜΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, *stratum, lectus*; ubi δέμας νεύει, corpus inclinatur ad quietem; δέμνια, ων, τὰ, *cubilia maritorum.*

ΔΕ΄ΜΩ, *struo, ædifico*; est inusitat. sicut et δέμομαι, in usu hæc, a. 1. ind. act. ἔδειμα, part. a. 1. act. δείμας, p. ind. m. δέδομα· perf. ind. act. δέδμηκα, a. 1. ind. med. ἐδειμάμην, et cætera in suis locis.

Δέμω, item, vel δάμνω, **inus.** pro δαμάω, *domo, subigo, interficio*, f. 1. act. δεμῶ, perfectum δέδμηκα, per Sync. pro δεδέμηκα· f. 2. act. δαμῶ, a. 2. ind. act. ἔδἄμον, a. 2. indic. pass. ἐδάμην, infin. δαμῆναι, et δαμήμεναί, part. ejusd. δαμεὶς, έντος, perf. indic. pass. δέδμημαι, part. ejusd. δεδμημένος.

Δενδαλίδας, sunt qui velint esse ἄνθος τι.

ΔΕΝΔΑΛΙ΄ΔΕΣ, ων, αἱ, *placentæ, panes* : à τένδω, *edo*, q. v.

Δενδίλλω, (verbum Ion.) *oculos, huc illuc verto*; *oculis nuo* vel *adnuo*, f. λῶ, p. κἄ· ab ἴλλος, *oculus*, et δινέω, *volvo.*

Δένδρεον, ȣ, τὸ, *arbor, lignum*, Poët. pro δένδρον, idem

Δενδρήεις, ήεσσα, ῆεν, *nemorosus, arboribus abundans.* Th. δένδρον *arbor.*

Δένδριον, ȣ, τὸ, *arbuscula*, Poët. dim. à

ΔΕ΄ΝΔΡΟΝ, ȣ, τὸ, et δένδρος, εος, τὸ, *arbor*; *stirps* : undè

Δενδρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *arboreus.*

Δεννάζω, f. ἄσω, p. ακα, *maledico, probris incesso* : à

ΔΕ΄ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *probrum, contumelia.*

Δέξαι, *suscipe*, 2. sing. a. 1. imperat. med. à δέχομαι, vel Ion. pro δεῖξαι, *ostendere*, a. 1. inf. act. à δείκνυμι.

Δεξαμενὴ, ῆς, ἡ, *receptaculum*, vulgò aquarum, *cisterna, lacus* : à

Δεξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. δέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi δέχομαι, *recipio.*

Δέξασθε, 2. pl. a. 1. imp. med ejusd. verbi.

Δέξατο, *exceperat*, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. pro ἐδέξατο· à δέχομαι, *capio.*

ΔΕΞΙΑ΄, ᾶς, ἡ, et Poët. δεξιτερὰ, (sub. χείρ,) *DEXTRA*, (sub. manus,) item *fides* per dextram data : q. à δέχομαι, *capio.* Hinc

Δεξιάδην, adv. *à dextrâ.*

Δεξιάομαι, -ῶμαι, *dextram jungo, dextrâ prehendo, saluto.*

Δεξιόγυιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Poët. ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων, *qui dextra et agilia membra habet.*

Δεξιολᾰβος, ȣ, ὁ, *satelles*; *stipator, lancearius*; *jaculator*; παρὰ τὸ λαβεῖν τὴν τοῦ βασιλέως δεξιάν.

Δεξιόομαι, -ȣμαι, fut. ώσομαι, perf. ωμαι, *dextram jungo, dextrâ prehendo*; item *humanitèr excipio* : à δεξιά.

Δεξιὸς, ὰ, ὸν, *dexter*; *faustus*; *solers*; *urbanus*; *agilis*; *promptus*; ἀμφιδέξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ambidexter*, et

Δεξιότης, ητος, ἡ, *dexteritas, solertia* : ab eod.

Δεξιόωντο, Poët. pro ἐδεξίωντο, -ȣντο, 3. pl. imperf. ind. m. verbi δεξιάομαι, -όομαι, *dextram jungo.* Th. δεξιὰ, *dextra.*

Δεξιτερὸς, ὰ, ὸν, *dexter*; idem valet quod δεξιὸς· δεξιτερῇ, dat. sing. Ion. f. g. à δεξιὰ *dextra.*

Δεξιῶς, adv. *dextrè; prosperè; item solertèr*: ab eod.

Δεξίωσις, εως, ἡ, *susceptio per dextram, gratulatio*: ab eod. Th.

Δεξιώτερον, adverbialitèr, *dextrorsùm, commodiùs*; et δεξιώτατα, *commodissimè*.

Δεξιώτερος, *dexterior*, compar. et δεξιώτατος, *dexterrimus*, superl. à δεξιός.

Δέξομαι, 1. sing. f. 1. ind. med. δέξωμαι, 1. sing. a. 1. subj. med. ejusd. verbi δέχομαι.

Δέομαι, δοῦμαι, *ligor, vincior*, pass. à δέω, *ligo, vincio*.

Δέομαι, et δεέομαι, inus. *oro, rogo*; item *indigeo*, cum gen. imperf. ind. med. ἐδεόμην, έυ, έετο, fut. 1. med. δεήσομαι, perf. ind. pass. δεδέημαι, ab inus. δεέομαι, a. 1. ind. pass. ἐδεήθην, *rogavi*, act. signif. a. 1. imperat. pass. δεήθητι, et in 2. pl. δεήθητε, *orate*; præs. part. med. δεόμενος· à δεῖ, *opus est*. Th. δέω, *opus habeo*.

Δέον, *ligabant*, Ion. pro ἔδεον, 3. pl. imperf. ind. act. à δέω, *vincio*, et

Δέον, -οντος, τὸ, *decens, æquum, commodum*; item *deficiens*; *necessarium*, præs. part. neut. g. ut δέον ἐςὶ, *necessarium est*, in pl. δέοντα· ab impers. δεῖ, *oportet*: hinc

Δεόντως, adv. *commodè*.

Δέος, εος, τὸ, et Poët. δεῖος, εος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Δεπάεσσιν, *poculis*, dat. pl. Ion. pro δέπασι· à δέπας.

Δεπάζω, f. άσω, p. ακα, *bibo*: à

ΔΕ´ΠΑΣ, ἄτος, et αος, τὸ, *poculum*; item *patera*; quia πόσει δεύεται, *potu irrigatur*. Hesychio ποτήριον, παρὰ τὸ πόμα.

Δέρα, ας, ἡ, *jugum montis*. Hesych. quâ significatione δειρὰς dicitur.

ΔΕ´ΡΑΣ, ἄτος, τὸ, *pellis, corium*.

Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis; Hebr. *stimulus*. Hinc Δερβαῖος, ȣ, ὁ, *Derbensis*.

Δέργμα, ἄτος, τὸ, *aspectus*: à δέρκω, *video*.

ΔΕ´ΡΗ, ης, ἡ, et δειρὴ, ῆς, ἡ, *cervix, collum*.

Δέρθρον, ȣ, τὸ, *rostrum avis*, tanquam instrumentum excoriandi.

Δερκέσκω, seu -ομαι, idem quod δέρκω, et -ομαι.

Δερκιάομαι, -ῶμαι, *video*: à δέρκω.

Δερκιόωνται, Poët. pro δερκιῶνται, 3. pl. præs. ind. m. contr. à δερκιάομαι, *video*. Th. δέρκω, idem.

Δέρκομαι, *video, aspicior*. Sed in activâ significatione potiùs usurpatur. Vide δέρκω.

Δερκομενάων, Æol. pro δερκομενῶν, gen. pl. fœm. g. à δερκομένη, part. præs. med. fœm. g. à δέρκω, seu δέρκομαι, *video*.

Δερκομένοιο, *intuentis*, gen. sing. Ion. part. præs. med. δερκομένω, nom. et acc. dual. ejusd. verbi.

ΔΕ´ΡΚΩ, et δέρκομαι, *video, aspicio*, f. ξω, p. χα, f. 2. act. δαρκῶ, per Metath. δρακῶ· a. 2. ind. act. ἔδαρκον, per Metath. ἔδρακον a. 2. inf. act. per Metath. δρακεῖν, præt. ind. med. δέδορκα, pro quo et δέδροκα, per Metath. perf. indic. pass. δέδεργμαι, a. 1. indic. pass. ἐδέρχθην, part. δερχθείς.

Δέρμα, ἄτος, τὸ, idem quod Th. δέρας· item *cutis*: à δέρω, *excorio*, quod à δέρας, *corium*.

Δερματῖνος, ίνη, ινον, *coriaceus*, et

Δερμύλλω, f. λῶ, *sanguinem a cute sugo; excorio, detego*: à δέρμα. Th. δέρας, *corium*.

Δέρξις, εως, ἡ, *visio, ipsa actio videndi*: à 2. sing. perf. ind. pass. verbi δέρκω.

Δέρος, εος, τὸ, idem quod δέρας, *pellis, corium*.

Δέῤῥις, εως, ἡ, *pellis; cilicium*; à δέρας, *corium*.

Δέρτρον, ȣ, τὸ, *membrana: omentum*; item *rostrùm*: ab eod. Th.

Δερχθεὶς, έντος, *obtuitus*, a. 1. part. pass. ab ἐδέρχθην, verbi δέρκω, *video*.

Δέρω, *pellem detraho, excorio*; item *verbero, cædo*, f. 1. act. δερῶ, f. 2. act. δαρῶ, perf. act. δέδερκα, a. 1. ind. act. ἔδειρα, a. 2. ind. act. ἔδαρον, perf. ind. pass. δέδαρμαι, et per Metath. δέδρᾶμαι, σαι, ται, a. 2. ind. pass. ἐδάρην. f. 2. pass. δαρήσομαι. Th. δέρας, *pellis*.

ΔΕ´ΣΙΟΣ, ȣ, ὁ, *mensis Junius*: apud Macedonas dicitur *Junius* mensis, ut Suidas tradit.

Δέσις, εως, ἡ, *ligatio, nodus, junctura*: et

Δέσμα, ἄτος, τὸ, *vinculum*.

Δεσμεύω, *ligo, vincio, colligo*, f. εύσω, p. δεδέσμευκα, a. 1. ind. act. ἐδέσμευσα· à δεσμὸς, ȣ, ὁ, *vinculum*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμέω, -ῶ, f. ήσω, p. δεδέσμηκα, imperf. ind. pass. ἐδεσμεόμην, ούμην, -έυ, ȣ, -έετο, εῖτο, idem, et ab eod. Th.

Δέσμη, ης, ἡ, *fasciculus*. Th. δέω, *ligo*.

Δέσμῖος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vinctus*: ab eod. Th.

Δεσμὸς, ȣ, ὁ, *vinculum, ligamen*; in pl. οἱ δεσμοὶ, et τὰ δεσμὰ, *compedes*: ejusd. Th.

Δεσμοφύλαξ, ἄκος, ὁ ϗ ἡ, pro δεσμοφύλαξ, *commentariensis, vinctorum custos*: à φυλάσσω, *custodio*, et δέσμιος, *vinctus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμόω, -ῶ, *in carcerem conjicio*; item *vincio, ligo*, f. ώσω, p. indic. pass. δεδέσμωμαι, et

Δεσμωτήριον, ȣ, τὸ, *carcer*, et

Δεσμώτης, ȣ, ὁ, *vinctus, captivus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεσμῶτις, ῖδος, ἡ, *captiva*: ab eod.

ΔΕΣΠΟ´ΖΩ, f. όσω, *dominor, dominium obtineo*; in pass. *dominio alicujus pareo, acquiror*: quasi à δέω, *ligo*, et πȣ̃ς, *pes*.

Δέσποινα, ης, ἡ, *domina, hera, regina*: à δεσπόζω, *dominor*.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, *herilis filia*, fœm. à δεσπόσυνος. Item Ion. et Poët. pro δεσποτεία, *dominatus imperium*. Th. δεσπόζω, *dominor*

Δεσπόσῦνος, -η, -ον, vel -ος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *herilis*; idem quod δεσποτῖκὸς, ὴ, ὸν, *ad dominum pertinens*; item ὁ δεσπόσυνος, ȣ, substantivè *herilis filius*: ab eod.

Δεσποτεία, ας, ἡ, *dominatus*, et

Δεσπότης, ȣ, ὁ, *herus, dominus: imperator, rex; alicujus rei possessor*; in dat. sing. δεσπότῃ, voc. sing. ὦ δέσποτα· ab eod. Th. Δεσπότης ναῶν, pro *Neptuno*.

Δεσποτῖκὸς, ὴ, ὸν, *herilis*; item *imperiosus*: τὸ δεσποτικὸν, ȣ̃, *dominandi potestas*: et hinc

Δεσποτῖκῶς, adv. *heriliter, dominorum more*: ab eod. Th.

Δεσπότις, ῖδος, ἡ, idem ac δέσποινα, *domina*: ab eod. Th.

Δεσποτὸς, ὴ, ὸν, *dominabilis*: ab eod. Th.

Δέτα, ας, ἁ, Dor. pro δέτη, ης, ἡ, *fistula*, et per Metalepesin pro *tæda*.

Δεταὶ, *fasces in fasciculum colligatæ*: à

Δετὸς, ὴ, ὸν, *vinctus, ligatus*. Th. δέω, *ligo*.

Δεῦε, pro ἔδευε, 3. sing. imperf. ut et δεύεσκον, Poët. pro ἔδευον 1. sing. imperf. ind. act. à δεύω, *irrigo*.

Δευήσομαι, *indigebo*, fut. 1. med. Poët. pro δεήσομαι· à δεύομαι, per Epenth. Æol. τȣ̃ υ, pro δέομαι. Th. δέω, *opus habeo*.

Δευκαλέων, οντος, et -ίων, ωνος, ὁ, nomen propr. *DEUCALION*.

ΔΕΥ˜ΚΟΣ, εος, τὸ, *dulcedo*, apud Ætolos.

Δευοίᾶτο, *indigerent*, 3. pl. præs. opt. med. Ion. pro δεύοιντο· à δεύομαι, Æol. pro δέομαι. Th. δέω, *opus habeo*.

Δεύομαι, f. 1. m. δεύσομαι, *madefio, irrigo*; part. præs. med. δευόμενος, *madens*. Th. δεύω, *rigo*.

Δεύομαι, etiam Poët. per Epenth. Æol. τȣ̃ υ, pro δέομαι, f. 1. med. δευήσομαι, *indigeo*: undè

Δευόμενος, η, ον, *indigens*, ejusd. part. præs. Poët. pro δεόμενος, η, ον· à δεῖ, *opus est*. Th. δέω, *opus habeo*.

Δεύοντο, *rigabantur*, 3. pl. imperf. ind. pass. Ion. verbi δεύω, *rigo*.

Δεῦρ', (Att. δευρὶ, item δεύρω,) pro

ΔΕΥ˜ΡΟ, adv. *huc, hunc in locum; adesdum*.

Δεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à δεύω, *rigo*, f. δεύσω.

Δευσοποιὸς, ȣ̃, ὁ, *infector, tinctor*; item adject. *benè tinctus*; et Metaph. *indelebilis*: à δεύω et ποιέω, *facio*.

Δεύτᾰτος, άτη, ατον, *ultimus, postremus*: à δεύτερος, *secundus*.

Δεῦτε, (seq. aspiratâ, δεῦθ',) adv. *huc agite, adeste, venite*; δεῦτε δὴ, *eja accedite*: à δεῦρο, *huc*.

Δευτέρα, pro δεύτερον, vel δευτέρως, *secundò, secundo loco, iterum*.

Δευτεραῖος, αία, αῖον, *secundarius*,

secundò, die aliquid faciens: ab eod. Th.

Δευτερεῖα, ων, τὰ, *secundæ partes*.

Δευτερεύω, f. εύσω, *secundus sum, sequor, proximus sum; vincor, superor; dissimilis sum*.

Δευτεροδεκάτη, ης, ἡ, *secundaria decima*, à Levitis lege Mosaicâ sacerdotibus solvenda.

Δευτερόγονα, *secundâ fœtificatione edita*.

Δευτερολογέω, -ῶ, f. ήσω, *iterùm sermonem habeo*.

Δευτερολογία, ας, ἡ, *secunda actio, secundæ dicendi* vel *agendi vices*: à δεύτερος, et λέγω, *dico*: præt. ind. m. λέλογα· undè λόγος.

Δεύτερον, adverbialitèr, *secundò*, acc. sing. neut. g. à δεύτερος.

Δευτερονόμιον, ου, τὸ, *repetitio legis*; ita inscribitur quintus liber Mosis. Angl. DEUTERONOMY: à

Δευτερονόμος, ου, ὁ, *secunda* aut *posterior lex*: ex δεύτερος, et νόμος, *lex*.

Δευτερόπρωτος, ου, ὁ ἡ, *à secundo primus*: à πρῶτος, *primus*: et

ΔΕΥ'ΤΕΡΟΣ, έρα, ερον, *secundus, a, um; posterior, alter*; δεύτερος ἐκείνου, *secundus ab illo*; δεύτερον, *postpositum, posthabitum*, apud Demost. item adverbialitèr, *secundò*; ἐκ δευτέρου, *secundâ vice*: à δύω, q. δυότερος. Hinc

Δευτερόω, -ῶ, f. ώσω, *secundò facio, itero, repeto*; item

Δευτέρωμα, ατος, τὸ, idem quod δευτέρωσις.

Δευτέρως, adv. *secundariè, secundò, secundo loco*.

Δευτέρωσις, εως, ἡ, *secundus actus*, aut *ordo, iteratio, repetitio*.

ΔΕΥ'Ω, *rigo*, f. δεύσω, p. δέδευκα· a. 1. ind. act. ἔδευσα· a. 1. sub. act. δεύσω, ῃς, ῃ· undè Angl. DEW.

ΔΕ'ΦΩ, *excorio; glandem penis denudo*, f. ψω, p. δέδεφα.

Δέχαται, redupl. et aug. abject. pro δεδέχαται, Ion. perf. ind. pass. 3. pl. pro δεδεγμένοι εἰσὶ à δέχομαι, *capio*.

Δέχεσθε, 2. pl. præs. imperat. m. à δέχομαι, ῃ, εται.

Δεχηλεύω, f. εύσω, *ungulam scissam habeo*.

Δεχήμερος, ου, ὁ ἡ, *decem dies durans*: à δέχα, pro δέκα, Euph. grat. et ἡμέρα, *dies*.

Δέχθαι, *suscepisse*, perf. inf. pass. Ion. et Poët. pro δεδέχθαι· δεχθεὶς, a. 1. part. pass. à δέχομαι, q. v.

Δέχμενος, per Sync. pro δεχόμενος, præs. part. med. scribitur et δέγμενος, per Sync. et mutat. τοῦ χ in γ, pro eod. vel pro δεδεγμένος, part. perf. pass. ab eod. verbo.

Δέχνυμαι, *capio*, idem quod

ΔΕ'ΧΟΜΑΙ, *capio, accipio; percipio; excipio, suscipio; admitto, recipio; sustineo, approbo; credo; exspecto*; f. 1. med. δέξομαι· p. pass. δέδεγμαι, ξαι, κται· a. 1. ind. m. ἐδεξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. δέξαι, a. 1. sub. m. δέξωμαι, ῃ, ηται, et in pl. δεξώμεθα, ησθε, ωνται, a. 1. inf. m. δέξασθαι, a. 1. part. m. δεξάμενος, η, ον, præt. ind. med. δέδοκα, -χα, qu. à δέκω, -χω, inus. Hinc δεκτὸς, δεκτικὸς, ἀναδέχομαι, &c.

Δέψα, ης, ἡ, *pellis, corium*, Suid. à δέφω, *excorio*.

Δεψέω, *DEPSO, subigo, mollio* coriariorum more; f. ήσω, a. 1. ind. act. ἐδέψησα, part. δεψήσας, à δέφω, *excorio*.

ΔΕ'Ω, *ligo, vincio; in vincula conjicio*, fut. δέσω, vel δήσω, perf. δέδεκα, vel δέδηκα, a. 1. ind. act. ἔδεσα, vel ἔδησα, a. 1. imperat. act. δέσον, vel δῆσον, άτω, et in 2. plur. δέσατε, vel δήσατε, *ligate*; a. 1. sub. act. δέσω, vel δήσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. act. δέσας, vel δήσας, αντος, perf. pass. δέδεμαι, -ημαι, perf. inf. pass. δεδέσθαι, perf. part. pass. δεδεμένος, -ημένος, η, ον, *vinctus*; a. 1. ind. pass. ἐδέθην, -ήθην, ης, η, a. 1. inf. pass. δεθῆναι, f. 1. pass. δεθήσομαι, vel δηθήσομαι.

ΔΕ'Ω, *opus habeo, indigeo, deficio; oro, rogo, precor*, f. δεήσω, (à δεέω, inus. format. q. v.) a. 1. ind. pass. ἐδεήθην, *rogavi*, activè. Undè δεῖ, *oportet*, ἔδει, δεήσει, ἐδέησε· δέομαι, *oro; indigeo*, &c.

ΔΗ', *sanè, profectò, equidem, porrò, verò; igitur, proinde; demum*: ironicum *scilicet, videlicet*, Dion. Hal. iii. 23. Interrogationi servit; abundat; est etiam repetentis, ut *inquam*: quasi à δαίω, *scio*. Pro eodem dicitur et δῆπου, et δῆπουθεν· in carmine verò δή ῥα. In carmine modò postponitur, modò præponitur: at in solutâ oratione postponitur tantùm. Sæpè etiam est expletiva particula: ut in ὃς δή, ὅ δή, &c. et sæpè δή pro δὲ· δήγε, *utique*; δῆδε κἀκεῖσε, *huc atque illuc*; τί δή, *quid ità?* ὡς δή, *ceu planè*; δή ἄριστοι, *longè optimi*; δήποτε, *tandem*; σὺ δή, *tu ne?* μὴ δή, *quare ne?*

Δῆ, pro δέῃ, *oporteat*, 3. sing. præs. sub.

Δῆγμα, ατος, τὸ, *morsus*: à 1. pers. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω, *mordeo*.

Δηγμὸς, οῦ, ὁ, idem, et ab eod. Th.

Δηγύω, f. ύσω, *impleo*, Hesych.

Δήετε, *invenietis*, 2. pl. præs. ind. act. verbi δήω, *invenio*: quod significationem futuri obtinet.

Δηθ', pro δηθὰ, *diu*; item δηθὰ, vel δηθάκις, *crebrò*, adv. à δὴν, *diu*, q. v.

Δηθαγόρος, ου, ὁ ἡ, *loquax, qui diu loquitur*: ex δηθὰ, *diu*, et ἀγορεύω, *loquor*.

Δῆθεν, *scilicèt, videlicet*: adv. à δὴ *sanè*.

Δηθύνω, f. υνῶ, p. υγκα, *tardo, moror*: præs. part. act. δηθύνων, οντος, et in acc. sing. masc. δηθύνοντα à δηθὰ, quod à δὴν, *diu*.

Δηϊάω, -ῶ, *igne ferroque vasto, depopulor*: ut et δηΐζω, et δηϊόω, à δαίω, *uro*.

Δηϊκόωντα, acc. sing. à Δηϊκόων, *DEICOON*, nomen propr.

Δήϊος, ία, ιον, vel -ος, ου, ὁ ἡ Ion. pro δάϊος, ία, ιον, *hostis; infestus, hostilis; bellicosus, ardens*; gen. Ion. δηΐοιο, pro -ου, dat. pl. Ion. δηΐοισι· à δαίω, *uro*.

Δηϊοτὴς, ῆτος, ἡ, *pugna; bellum*: à δήϊος, *hostilis*, quod à δαίω, *uro*

Δηϊόω, -ῶ, et per Sync. δηόω, -ῶ, *vasto, uro*: à δαίω.

Δηΐπυλος, ου, ὁ, *Deipylus*, nomen propr. viri.

Δηΐπυρος, ου, ὁ, *Deipyrus*, nomen propr. viri.

Δηῒς, ΐδος, ἡ, *pugna; bellum*: à δαίω, q. v.

Δηΐων, gen. pl. à δήϊος, *hostilis*.

ΔΗ'ΚΟΚΤΑ, scil. ὕδατα, *decocta*, scil. *aqua*: à Lat. fit Græc.

Δηκτήριος, ου, ὁ ἡ, *mordax*: undè forsan. Lat. *Dicterium*. Th. δάκνω, *mordeo*.

Δηκτὴς, οῦ, ὁ, et

Δηκτικὸς, ή, όν, idem, et ab eod. Th.

Δήκω, f. ήξω, p. ηχα, inus. *mordeo*; quasi ἐδήκω, ab ἔδω. Vide δάκνω.

Δήκωσις, malè legitur, pro δόκωσις, εως, ἡ, *contignatio*: à δοκόω, *contigno*.

Δηλαδὴ, adv. *videlicet*: q. à δῆλα δή, *manifestè, certè*. Th. δή, *certè*.

Δηλεύμενος, Dor. pro δηλέμενος, præs. part. pass. contr. à

ΔΗΛΕ'Ω, -ῶ, *LÆDO, noceo, corrumpo*, impr. *incantando* et *veneficiis; deludo, decipio*; fut. ήσω, perf. δεδήληκα, a. 1. ind. act. ἐδήλησα, ας, ε. Hinc

Δήλημα, ατος, τὸ, *nocumentum*.

Δηλήμων, ονος, ὁ ἡ, *nocivus*: à δηλέω, *lædo*.

Δήλησις, εως, ἡ, *læsio*: et

Δηλητὴρ, ῆρος, ὁ, *qui lædit, noxius*: ab eod. Th.

Δηλητήριον, ου, τὸ, *nocivum*, scil. pharmacum, *venenum, DELETERIUM*.

* Δηλητήριος, α, ον, *nocivus, lethalis*: à δηλέω, *lædo*.

Δήλια, ων, τὰ, Apollinis festa in Delo: à Δῆλος, insula sic dicta.

Δήλιον, ου, τὸ, urbs Bœotiæ.

Δήλιος, adj. *Delius*; item *Apollo*; à Delo insulâ sic dictus. Et in proverbio Δηλίου κολυμβητής, de *peritissimo natatore*: quoniam tales Delus ferebat.

Δήλομαι, *volo*, Dor. à δηλή, ῆς, ἡ, *voluntas*: qu. à θέλω.

Δῆλον, ου, τὸ, *Appollinis templum*; item neut. gen. à δῆλος, *manifestus*, q. v.

Δηλονότι, *nimirùm, omninò, profectò, quippè*, adv. qu. à δῆλον ὅτι φανερόν ἐστι.

ΔΗ͂ΛΟΣ, η, ον, *manifestus, notus, certus, perspicuus*.

Δῆλος, ου, ἡ, *DELUS*, nomen insulæ, sic dictæ, quòd repentè enata apparuerit, ut Arist. vel ob

ejus celebritatem: sive quod exindè δῆλα seu oracula.

Δηλόω, -ῶ, *declaro, manifesto, notum facio, indico;* imperf. ind. act. ἐδήλοον ουν, -οες, ους, -οε, ου, fut. ώσω, perf. δεδήλωκα. a. 1. ind. pass. ἐδηλώθην. Th. δῆλος.

Δήλωμα, ἄτος, τὸ, *quod declarat, indicium:* et

Δήλως, adv. *palam, manifestè:* item

Δήλωσις, εως, ἡ, *declaratio, significatio, enunciatio:* ab eod. Apud LXX. *Urim et Thummim.*

Δημαγωγέω, -ῶ, *populum duco quò volo, papuli gratiam capto, auræ populari servio; aliquem capio, concilio mihi;* in pass. *ab aliquo capi, delectari,* impr. *oratione,* fut. ήσω· hinc

Δημαγωγΐα, ας, ἡ, *populi regimen: administratio reipublicæ; concio.*

Δημαγωγὸς, οῦ, ὁ, *populi ductor, popularis, populo gratus:* à δῆμος, *populus,* et ἄγω, *duco.*

Δημαρχία, ας, ἡ, *tribunatus plebis:* à δῆμος, *populus,* et ἀρχὴ, *principatus.*

Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. *popularis.*

Δήμευσις, εως· -ία, -ίας, ἡ, *proscriptio:* à

Δημεύω, f. εύσω, *publico; proscribo; in exilium mitto.* Th. δῆμος.

Δημηγορέω, -ῶ, *concionor, orationem ad populum habeo;* imperf. ind. act. ἐδημηγόρεον, -ουν, f. ήσω, p. δεδημηγόρηκα· à δημηγόρος, *orator,* quod ex δῆμος, *populus,* et ἀγορεύω, id. q. ἀγορεύω, *concionor.* Th. ἀγορὰ, *forum.*

Δημηγορία, ας, ἡ, *concio, oratio, deliberatio:* et

Δημηγορΐκὸς, ἡ, ὸν, *concionatorius, orationem habens:* à δημηγορέω.

Δημηγόρος, ου, ὁ, *orator, conscionator:* ab eod. Th.

Δημήτηρ, ερος, vel -τρος, ἡ, *Ceres,* Dea frugum, *fruges:* à δῆ, i. e. γῆ, *terra,* et μήτηρ, *mater:* Doribus autem usitatum δᾶ, pro γῆ. Undè et Atticè Δάματερ, in voc. sing. vel per Sync. q. δημομήτηρ, *altrix populorum.*

Δήμητρα, ας, ἡ, idem ac Δημήτηρ, *Ceres.*

Δημήτρια, ων, τὰ, *festum Cereris, Cerealia,* ἑορτὴ Δήμητρος.

Δημητριἄκὸς, ἡ, ὸν, et

Δημήτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Cerealis:* à Δημήτηρ.

Δημήτριος, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *Cerealis.*

Δημητρυῶν μὴν, appellatus ἀπὸ τῆς Δημήτρους, quia Cereri sacer, qui et Δημήτριος vocabatur.

Δήμια, ων, τὰ, *res à populo donatæ;* item adverbialitèr, *publicè:* à δεμιος, quod à δῆμος, q. v.

Δημΐδιον, ου, τὸ, *prebecula, propellus,* dim. à δῆμος.

Δήμιος, ία, ιον, vel -ος, ου, ὁ ϗ ἡ, *publicus, plebeius;* item substantivè -ος, ου, ὁ, pro ministro publico, *lictor, carnifex.* Th. δῆμος, *populus.*

Δημιουργεῖον, ου, τὸ, *officina:* et

Δημιουργέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *sum opifex, opificium exerceo, fabricor, condo, efficio,* item

Δημιούργημα, ἄτος, τὸ, et δημιουργία, ας, ἡ, *opificium; quicquid ab aliquo effectum est:* et

Δημιουργΐκὸς, ἡ, ὸν, *fabrilis:* à

Δημιουργὸς, et Poët. δημιοεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *conditor, opifex,* qui δήμιον ἐργάζεται, *publicum operatur:* Achæi summos magistratus δημιουργοὺς appellabant, Liv. xxxviii. 30. et Peloponnesii, Cic. Fam. ix. 22. à δήμιος, q. à δῆμος, et ἔργον, *opus.*

Δημοβόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui bona populi devorat:* à δῆμος, *populus,* et βορὰ, *pabulum.*

Δημογέροντες, *senatores,* nom. pl. à

Δημογέρων, οντος, ὁ, *senator; qui in populo honoratior est propter ætatem:* à δῆμος, *populus,* et γέρων, *senex.*

Δημόθεν, adv. *populo, ex plebe:* à δῆμος.

Δηκοκατάρᾶτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *populo invisus: publicæ execrationi obnoxius:* à δῆμος, κατὰ, et ἀράομαι, *precor.*

Δημόκλεις, *Democles,* nomen proprium viri.

Δημοκρᾰτέομαι, -οῦμαι, fut. 1. m. ήσομαι, *sub populi regimine vivo:* et

Δημοκρατΐα, -εία, ας, ἡ, *popularis status, imperium populare; Democratia.* Angl. DEMOCRACY: à δῆμος, *populus,* et κρατέω, *regno.* Th. κράτος, *potentia.* Hinc

Δημοκρατίζω, f. ΐσω, *imperio populari faveo.*

Δημοκρατΐκὸς, ἡ, ὸν, *ad democratiam sive imperium populare pertinens:* et

Δημοκρατΐκῶς, adv. *juxta popularem statum.*

Δημόκρῐτος, ου, ὁ, *Democritus,* Philosophus, q. δήμου, κριτής.

* Δημόλευστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à populo obrutus lapidibus,* Soph. Ant. 36. à δῆμος, et λεύω, *lapidibus obruo.*

Δημόπρακτος, η, ον, vel -ος, ου, ὁ ϗ ἡ, *publicus, à populo factus, decretus,* &c. à δῆμος, et πρακτὸς, à πράσσω, -ττω, *facio.*

Δημορρῐφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *à populo jactatus,* seu *vulgatus, popularis:* à δῆμος, et ῥίπτω, *jacio.*

Δημόνῑκος, ου, ὁ, *Demonicus,* voc. ὦ Δημόνικε, nomen. propr.

ΔΗ͂ΜΟΣ, ου, ὁ, *populus, plebs, vulgus.* Propriè autem volunt δῆμον significare *hominum multitudinem,* seu *hominum multorum cœtum:* (partes tribuum Atheniensium dictæ, δῆμοι) à verbo δέειν, id est *colligare:* ut sit δῆμος quasi δεσμός.

Δημὸς, οῦ, ὁ, *pinguedo;* fortè quod uri possit, vel in sacrificiis soleret: à δαίω, *uro:* vel subindè. Th. δῆμος.

Δημοσθένης, εος, ους, ὁ, *Demosthenes,* orator Atheniensis celeberrimus: q. δήμου σθένος, *robur seu potentia populi:* hinc

Δημοσθενΐκὸς, ἡ, ὸν, *ad Demosthenem pertinens.*

Δημοσίᾳ, adverbialitèr, *publicè;* cui opponitur ἰδίᾳ, *privatim,* dat. sing. fœm. à δημόσιος.

Δημοσιεύω, f. εύσω, activè *divulgo;* item neutralitèr, *publica civitatis negotia gero;* cui oppon. ἰδιωτεύω, f. εύσω.

Δημόσιος, ία, ιον, *publicus, a, um: solennis;* subst. *servus, publicus;* cui oppon. ἴδιος· item τὸ δημόσιον, *ærarium, carcer:* à δῆμος.

Δημοσιόω, -ῶ, f. ώσω, *publico; divulgo:* ab eod.

* Δημοσιώνης, ου, ὁ, *publicanus, vilis, plebeius:* et

Δημοσίως, adv. *publicè:* ab eod. Th.

Δημότης, ου, ὁ, *homo plebeius: popularis.*

Δημοτΐκὸς, ἡ, ὸν, *plebeius, popularis, civilis:* à δῆμος, *plebs:* undè

Δημοτΐκῶς, adv. *popularitèr, plebeio more; humanitèr:* et

Δημοτικώτατος, η, ον, superl.

Δημότις, ΐδος, ἡ, fœm. à δημότης.

* Δημοῦχος, ου, ὁ, *Demuchus, præses populi apud Thespienses.*

Δημοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *plebivorus:* à δῆμος, ου, ὁ, *plebs,* et φάγω, *comedo.*

Δημώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *plebeius, popularis, publicus;* in acc. pl. n. g. δημώδη· à δῆμος, *populus.*

* Δημωφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *populo utilis:* hinc τὸ δημωφελὲς, έος, *publica utilitas.*

ΔΗ͂Ν, et δηθὰ, adv. *diu:* hinc

Δηναιὸς, ὰ, ὸν, *diuturnus, longævus; vetus, qui jam olim fuit;* et δηρὸς, ὰ, ὸν, idem, q. v.

ΔΗΝΑ΄ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *denarius* · genus *numismatis Romani,* valens tres obolos et semissem; ut in Pandect. tradit Bud.

Δήνε', pro δήνεα, *consilia;* nom. pl. à

ΔΗ΄ΝΟΣ, εος, τὸ, *consilium, ars, vaframentum:* à δὴν, *diu,* enim deliberatur.

Δὴξ, κός, ἡ, *teredo, vermis qui lignum corrumpit:* à δάκνω, *mordeo.*

Δῆξις, έως, ἡ, *morsus:* ab eod. Th.

Δήξω, *mordebo, pungam;* 1. sing. f. 1. ind. act. verbi δάκνω, q. à δήκω, inus.

Δῄουν, *comburebant,* 3. pl. imperf. ind. act. et δῃοῦν, *vastare;* præs. inf. act. seq. verbi.

Δῃόω, -ῶ, f. ώσω, *vasto,* (δῃωθεὶς, a. 1. part. pass.) per Sync. pro δηϊόω, idem à δηΐς, *pugna,* quod à δαίω, *uro.*

Δήπερ, *saltem,* adv. à δὴ, *sanè:* sic

Δήποθεν, *undecunque,* adv.

Δήποτε, *aliquando, tandem; unquam:* adv.

Δῆτα, δῆπυθεν, *nimirùm; certè, utique, profectò*: à πῦ, *ubi?* Th. πὸς, πὴ, πὸ, antiq. interrog. et δὴ, *sanè.*

Δηριάω, -ῶ, (Poët. pro ἐρίζω, καὶ μάχομαι,) *contendo, pugno.*

Δηρίζω, et δηρίσσω, -ττω, idem.

Δηρινθήτην. *duo contendebant*, 3. dual. a. 1. ind. pass. abjecto aug. Ion. à

Δηρίνω, f. ινῶ, idem quod δηριάω, *pugno.* Th. δῆρις, *pugna.*

Δηρίομαι, f. 1. m. ίσομαι, *pugno, certo*: à

ΔΗ῀ΡΙΣ, εως, ἡ, *contentio, rixa, pugna, prœlium*, in acc. sing. δῆριν· q. δάερις, à δὰ partic. intens. et ἔρις, *contentio.*

Δηρισάντοιν, *duobus certantibus*; gen. et dat. dual. a. 1. part. act. δηρίσας, αντος, à δηρίζω, f. ίσω, idem quod δηριάω, *pugno*: ab eod. Th.

Δηρίω, seu δηρίομαι, f. 1. m. ίσομαι, *contendo, certo*: ab eod. Th.

Δηρὸν, adv. pro δὴν, à

Δηρὸς, ρὰ, ρὸν, *diuturnus*: q. à δὴν, *diu.*

Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. δήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. δήσατε, *ligate*, 2. pl. a. 1. imperat. act. à δῆσον, άτω, δήσασθαι, a. 1. inf. med. à δέω, *ligo.*

Δησάσκετο, *alligabat*; Ion. 3. sing. imperf. ind. m. verbi Poët. δησάσκομαι· vel potiùs pro ἐδήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ab eod.

Δῆσε, abjecto augm. Ion. pro ἔδησε, 3. sing. a. 1. ind. act. δήσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. et in 2. pl. δήσητε, a. 1. sub. act. à δήσω, f. 1. act. ejusd.

Δῆτα, *igitur, certè, tandem, demum*: adv. à δὴ, *sanè.*

Δητὸς, ἡ, ὸν, *postremus.* Hes. à δεύτατος, quod à δεύω, *relinquo.*

Δηχθεὶς, εῖσα, ὲν, *demorsus*; part. a. 1. pass. à δάκνω, *mordeo.*

ΔΗ'Ω, *invenio*; à δὴν, *diu*, quasi *diu quæsitum.* Sed crebriùs futuri habet significationem.

Δηῶ, όος, -ῦς, ἡ, Poët. pro Δημήτηρ, *Ceres.*

Δηώσειν, *interfecturus*, f. 1. inf. act. verbi δηόω, pro δηϊόω, f. ώσω, p. ωκα, *vasto, uro.*

Δί', pro Δία, *Jovem*; acc. sing. à Ζεὺς, gen. sing. Διὸς, (ab antiquo Δὶς, *Jupiter*;) dat. Διΐ, acc. Δία, voc. ὦ Ζεῦ, *Jupiter.*

Δία, et Ion. δίη, *divina, dia, egregia*; f. g. à δῖος, δία, δῖον, contr. pro δίϊος, ΐα, ϊον· δία γυναικῶν Helena dicitur apud Homerum: à Διὸς, gen. sing. à Ζεύς.

ΔΙΑ`, præp. cum gen. *per, ex, in, post, inter*; notat *causam instrumentalem*, et redditur Latinè ablativo. Cum nominibus temporis redditur per *quoque*, vel *quaque*, v. gr. διὰ δέκα ἐτῶν, decimo *quoque* anno; facit periphrasin *adverbii*, v. gr. διὰ τάχυς, celeritèr, διὰ βραχέων, brevitèr; notat *spatium* vel *intervallum*, διὰ βίυ, tota vitâ; δι' ἔτυς, toto anno. Cum accusativo, *per, propter*; in *compositione*, notat *diversitatem*, ut διασκεδάζω, *dispergo*; *medium*, per quod, ut διαβαίνω, transeo vel eo per; *continuum*, ut διαμένω, permaneo; *vehementiam* aut *excellentiam*, διορῶ, perspicio; *rem fieri inter duos, pluresve*, *ut* διαγωνοθετέω, certamen committo inter, &c. Redditurque adeo per *di*, vel *dis*, *per*, *trans*, *de*, *circum*, *ex*, *post*, *ob*, *contra*. et *sub*, *cum*, *inter*; *præter*, ut διὰ ςίχυ ἀνδρῶν ἔρχεσθαι. Sæpissimè *significationem simplicis* non mutat; interdum verò *minuit*, ut διαμειδιάω, *subrideo.*

Διαβαίνω, *transeo, trajicio*; item *divarico*; fut. 1. m. βήσομαι, præt. act. βέβηκα, a. 2. ind. act. διέβην, a. 2. inf. act. βῆναι, part. a. 2. act. βὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo.*

Διαβάλλω, *trajicio, transfero*; item *calumnior, defero, criminor*; *odiosum reddo*; fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, a. 2. ind. act. διέβαλον, a. 1. ind. pass. διεβλήθην, p. ind. m. βέβολα.

Διαβὰς, *emensus* a. 2. part. act. à διαβαίνω, *transeo*, q. v. [* εὖ διαβὰς, Il. 12, 458. *stans firmitèr pedibus rectè divaricatis.*]

Διάβασις, εως, ἡ, *transitus*; *divaricatio crurum*: ab eod. Th.

Διαβαςάζω, f. άσω, idem quod βαςάζω, *porto.*

Διαβαςᾶσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διαβατήρια, ων, τὰ, *sacrificia, pro transitu*: et

Διαβατήριος, (Ζεὺς,) ου, ὁ, *qui felicem transitum dat illis quibus favet*: à διαβαίνω, *transeo*, q. v.

Διαβατὸς, ἡ, ὸν, de loco dicitur qui transiri potest: ejusd. verbi.

Διαβεβαιόομαι, -ῦμαι, *assevero*; f. 1. m. ώσομαι, p. διαβεβεβαίωμαι· et

Διαβεβαιόω, -ῶ, f. ώσω, *confirmo, certiorem reddo*: à διὰ, *per*, intens. et βεβαιόω, *stabilio.* Th. βέβαιος, *stabilis.*

Διαβεβλημένος, η, ον, *traductus*; part. perf. pass. à διαβάλλω, quod vide.

Διαβῇ, *transierit*, 3. sing. a. 2. sub. act. διαβῶ, ῇς, ῇ· à διὰ, et βαίνω, *eo.*

Διάβημα, ἄτος, τὸ, *transitus, gressus*: ab eod.

Διαβιβάζω, *trajicio*; item *peragro, perambulo*; f. άσω, p. ακα· à διὰ et βιβάζω. Th. βάω, *ire facio.*

Διαβιόω, -ῶ, f. ώσω, et -όομαι, f. 1. m. ώσομαι, *vitam transigo* seu *traduco*: à διὰ, et βιόω, *vivo*; q. à βίος, *vita.*

Διαβλέπω, *perspicio, despicio*; f. ψω, p. διαβέβλεφα· à διὰ, et βλέπω, *video.*

Διαβληθεὶς, έντος, *delatus*; a. 1. part. pass. à διαβάλλω.

Διαβοάω, -ῶ, *divulgo celebro*; f. ήσω, p. ηκα· διαβοηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. *famâ decantatus*: à διὰ et βοάω.

Διαβόητος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *celebris in signis*; item in malam partem, *famosus*: ab eod. q. v.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, *calumnia, obtrectatio*: à διαβάλλω, *traduco*; p. ind. m. διαβέβολα, q. v.

Διαβυλία, ας, ἡ, idem, et ab eod.

Διαβολίῃ, ejusd. dat. sing. Ion.

Διαβολῐκὸς, ἡ, ὸν, *DIABOLICUS, calumniatorius*: et

Διάβολος, υ, ὁ, *calumniator*; *DIABOLUS, Satan*: ab eod. Th.

Διάβορος, υ, ὁ ᾗ ἡ, *absumptus, exesus*; item *exedens*: à διὰ, et βορὰ, *pabulum*, q. v.

Διαβυκολέω, -ῶ, f. ήσω, *permulceo, delinio, decipio.* Διαβυκολεῖ αὐτὺς ᾗ ἐπελπίζει, Luc. Ex διὰ, et βυκολέω, *boves pasco, demulceo.*

Διαβυλεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, *delibero, decerno.*

Διαβυλία, ας, ἡ, et

Διαβύλιον, ου, τὸ, *consilium, deliberatio*: à διὰ, et βυλὴ, q. v.

Διαβυνέεσθαι, -εῖσθαι, *trajicere*; alii legunt διαβύνεσθαι, præs. inf. med. verbi διαβυνέομαι, -ῦμαι. Verbum rarissimum.

Διαβῶ, 1. sing. a. 2. sub. act. vide in διαβῇ.

Διαγγέλλω, *annuncio, divulgo*; f. ελῶ, p. διήγγελκα, a. 1. ind. act. διήγγειλα· διαγγέλλοισα, Dor. pro -υσα, f. g. præs. part. act. à διὰ, et ἀγγέλλω, *nuncio.*

Διάγγελμα, ἄτος, τὸ, *annunciatio*: et

Διάγγελος, υ, ὁ, *internuncius.* ab iisd.

Διᾶγε, Dor. pro διῆγε, *degit*; 3. sing. a. 2. ind. act. διῆγον, ες, ε, verbi διάγω. Th. ἄγω, *duco.*

Διάγε, *tamen, propter*: à διὰ, *per*, et γὲ, q. v.

Διαγελάω, -ῶ, f. άσω, p. ακα, *derideo, arrideo*: à διὰ et γελάω.

Διαγενόμενος, *exactus*, a. 2. part. m. à

Διαγίνομαι, *intersum, absolvor*; item *permaneo, perenno*; f. 1. m. διαγενέσομαι, p. pass. διαγεγένημαι, a. 2. ind. m. διεγενόμην, a. 2. part. m. διαγενόμενος· à διὰ, et δίνομαι, *sum.*

Διαγινώσκω, *pernosco, planè cognosco*; f. 1. m. διαγνώσομαι, p. act. διέγνωκα, a. 2. ind. act. διέγνων, perf. pass. διέγνωσμαι· à διὰ, et γινώσκω, *cognosco.*

* Διαγκυλέω, -ῶ, f. ήσω, *digitos amento jaculi insero.*

Διαγλύφω, f. ψω, *insculpo, designo.*

Διαγνωρίζω, *notifico, divulgo*; f. ίσω, p. διεγνώρικα, a. 1. ind. act. διεγνώρισα· à διὰ, et γνωρίζω, *agnosco*, q. v.

Διάγνωσις, ιος, vel εως, ἡ, *discretio, cognitio causæ, plenior dijudicatio*: à διαγινώσκω.

Διαγνώσομαι, f. 1. m. ab eod.

Διαγογγύζω, *obmurmuro*, imperf. ind. act. διεγόγγυζον, f. ύσω, p. διαγεγόγγυκα, a. 1. ind. act. διεγόγγυσα. Th. γογγύζω, *murmuro.*

Διαγορεύω, f. εύσω, *publicè dissero, concionor; sancio, jubeo, veto*: à διὰ et ἀγορεύω, q. ab ἀγορὰ, *forum, oratio.*

Διάγραμμα, ἄτος, τὸ, *titulus; breviarium*; item *decretum*; item *descripta tabella*; *diagramma*, seu *figura geometrica*: διαγράμματα, ων, τὰ, *theoremata geometrica*: et

Διαγρᾰφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio, tabella descripta*: à

Διαγρᾰφω, f. άψω, p. ἄφα, *describo, conscribo, deligo; deleo, abrogo*; διαγράψασθαι τὴν κατηγορίαν, *non instare accusationi institutæ.*

Διαγράψομεν, 1. pl. f. 1. act. à διαγράφω.

Διαγρηγορέω, -ῶ, *evigilo*; f. ήσω, p. διεγρηγόρηκα, a. 1. ind. act. διεγρηγόρησα. Th. ἐγρηγορέω, *vigilo.*

Διαγρυπνέω, ῶ, f. ήσω, *insomnem noctem transigo*: ab ἀγρυπνέω, quod ab α priv. et ὑπνέω, *dormio*, quod ex ὕπνος, *somnus.*

Διᾰγω, *traduco, trajicio; vitam dego; abduco*; f. διάξω, p. διῆχα, a. 2. ind. act. διῆγον, Att. διήγᾰγον· à διὰ, et ἄγω, *duco.*

Διαγωγὴ, ῆς, ἡ, *deductio, productio; vitæ institutum*; item *oblectamentum; statio*: ab eod. Th.

* Διαγωνίζομαι, f. 1. m. ἴσομαι, *certo, prælior.*

Διαγώνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ab angulo ad angulum perductus, diagonalis*: ex διὰ, et γωνία, *angulus.*

Διαδάσασθαι, a. 1. inf. v. διαδάζομαι, f. 1. m. ἄσομαι, *divido*. Th. δαίω.

Διαδείκνυμι, f. δείξω, *ostendo.*

Διαδεξάμενος, a. 1. part. m. à διαδέχομαι, *accipio per alium.*

Διαδέξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dexter, faustus*. Th. δεξιά.

Διαδέρκω, f. ξω, *perspicio*; a. 2. ind. act. per Metath. ἔδρᾰκον. Th. δέρκω.

Διαδέχομαι, *accipio per alium*, q. *per manus traditum; succedo*; f. ξομαι, p. διαδέδεγμαι, a. 1. ind. m. διεδεξάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. διαδεξάμενος. Th. δέχομαι, *capio.*

Διαδέω, f. ήσω, p. ηκα, *corono, redimio, cingo*; item *connecto, intertexo*: à διὰ, et δέω, *ligo.*

Διάδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè manifestus, apertus, notus.*

Διάδημα, ἅτος, τὸ, DIADEMA, candida fascia quâ regum frons præcingebatur: Angl. A DIADEM; item *corona*: à διαδέω.

Διαδιδράσκω, *diffugio, aufugio, effugio, evito, elabor*; f. ἄσω, p. ακα.

Διαδῐδωμι, *trado per manus*, item *distribuo, dissemino*; f. διαδώσω, (et διαδιδώσω, quod in 3. pl. διαδιδώσȣσι, q. à διαδιδόω, inus.) p. διαδέδωκα, a. 2. ind. act. διέδων, a. 2. imperat. act. διάδος, ότω, *distribue*; imperf. ind. pass. διεδιδόμην, σο, το. Th. δίδωμι, *do.*

Διαδικάζομαι, f. 1. m. ἄσομαι, *judicio contendo*; propriè actoris est, qui reum in judicium vocat. Hinc

Διαδικαζόμενος, ȣ, ὁ, *litigator*; cum *actoris*, tùm *rei*: et

Διαδικάζω, f. ἄσω, p. ακα, *dijudico, judicium fero*; quod judicis est. Th. δίκη, *jus.*

Διαδικασία, ας, ἡ, *disceptatio*: et

Διαδικασμὸς, ȣ, ὁ, id. ab eod. Th.

Διαδορατίζομαι, f. 1. m. ἴσομαι, *hastâ certo, dimico.*

Διάδος, *distribue*, 2. sing. a. 2 imperat. act. à διδῶν, a. 2. ind. act. verbi διαδίδωμι.

Διαδοχὴ, ῆς, ἡ, *successio*; et

Διάδοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *successor; vicarius*, Jos. Ant. xv. 13. à p. ind. m. διαδέδοχα, verbi διαδέχομαι.

Διαδῦναι, a. 2. inf. act. verbi διαδίδωμι.

Διαδρᾰκοι, 3. sing. a. 2. opt. act. à διαδέρκω. Vide in δέρκω, *video*; a. 2. ind. act. per Metath. ἔδρακον.

Διαδρᾰμεῖν, *percurrisse*, a. 2. inf. act. et

Διαδρᾰμῦσα, a. 2. act. part. f. g. à διατρέχω, *percurro*. Th. τρέχω, *curro*, a. 2. ind. act. ἔδρᾰμον, part. δραμών.

Διαδρᾶναι, *aufugisse*, a. 2. inf. act. Dor. à διέδρην, ης, η, a. 2. ind. act. ab inus. verbo διάδρημι, pro quo διαδιδράσκω, a. 2. part. act. διαδρὰς· a. 2. inf. act. Dor. διαδρᾶναι, pro διαδρῆναι, a. 2. opt. act. διαδραίην. Th. δράω, *fugio*; item

Διαδρᾶσα, a. 2. part. act. f. g. à διαδρὰς, a. 2. part. act. m. g. quod à διάδρημι, idem quod διαδιδράσκω, vel

* Διαδράω, -ῶ, f. άσω, p. ακα, *effugio.*

Διαδρήσηται, Ion. pro διαδράσηται, *diffugiat*, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Διαδρομέω,-ῶ, f. ήσω, p. ηκα, Dor. ᾱκα, *discurro*: et

Διαδρομὴ, ῆς, ἡ, *discursitatio*: à p. ind. m. verbi διατρέχω.

Διαδύομαι, f. 1. m. ύσομαι, *subeo, per medium evado*: et

Διαδῦνω, vel -ύω, item διάδυμι, idem: undè

Διαδὺς, ύντος, ὁ, *subiens*, a. 2. part. act. ejusd. Th. δύνω, seu δύω, vel δῦμι, *subeo*, a. 2. ind. act. ἔδυν.

Διαείμενος, *trajectus*; pro διειμένος, perf. pass. part. à διὰ, et ἵημι, *mitto*, perf. pass. εἷμαι. Th. ἕω, *mitto.*

Διαείσομαι, f. 1. m. verbi διαειδω, seu διείδω, f. σω, p. κα, *perspicio, cognosco*. Th. εἴδω, *scio.*

Διαζάω, -ῶ, f. ζήσω, *vivo*, - *vitam ago.*

Διαζευγνύω, vel -υμι, f. εύξω, *disjungo, abgrego, repudio*: et

Διαζευκτῐκὸς, ή, ὸν, *disjunctivus*: item

Διάζευξις, εως, ἡ, *separatio, disjunctio.*

ΔΙΑ'ΖΟΜΑΙ, *stamini addo quod deest*; διάζεται, *orditur*: qu. à δια et ἕζω, *colloco.*

Διαζύγία, ας, ἡ, *separatio*: et

Διαζύγιον, ȣ, τὸ, *divortium*: à διὰ et ζευγνύω, *jungo.*

Διαζώννῡμι, *præcingo, succingo*, cum acc. f. διαζώσω, p. διέζωκα, a. 1. ind. act. διέζωσα, p. pass. διέζωσμαι, a. 1. ind. m. διεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζωννύω vel ζώννῡμι, *cingo.*

Διαήσει, Poët. pro διήσει, *transmittet*, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi διαΐημι, pro διίημι, *transmitto*. Th. ἵημι, *mitto.*

Διάησι, *perflat*, 3. sing. præs. ind. act. à διάημι. Th. ἄω, vel ἄημι, *flo.*

Διαθερμαίνω, f. μᾰνῶ, p. διατεθέρμαγκα, *calefacio, fervefacio.*

Διάθεσις, εως, ἡ, *dispositio*; item *affectio, affectus*; acc. sing. διάθεσιν· à διατίθημι, *dispono.*

Διαθέτης, ȣ, ὁ, *dispositor, dispensator; venditor*, Herod. vii. 6 ab eod.

Διαθέω, f. εύσω, *percurro, discurro*: à θέω, *curro.*

Διαθήκη, ης, ἡ, *fœdus, testamentum, dispositio*: à διατίθημι, *dispono*. Th. τίθημι, *pono.*

Διαθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act διαθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. m διαθησόμεθα, 1. pl. διαθῶμεν, 1. pl a. 2. sub. act. à διατίθημι, *dispono.*

Διαθρέψαι, a. 1. inf. act. à διατρέφω. Vide διατροφή.

Διαθρύπτεσθαι, præs. inf. act *gestibus ad cantandum se præparare*: à

Διαθρύπτω, *dissolvo, frango luxu*: f. ύψω· διατεθρυμμένως, adv. *delicatè, molliter*. Th. θρύπτω *frango.*

Διαιθύσσω, f. ξω, vide in αἰθύσσω Th. αἴθω, *uro.*

ΔΙΑΙ'ΝΩ, f. ᾰνῶ, *humecto, madefacio, irrigo.*

Διαιρέειν, -εῖν, *dirimere*; et διαιρεῖν, præs. inf. act. *dividere, disserere.*

Διαίρεσις, εως, ἡ, *divisio, distributio; discrimen*; apud Gram. Συναιρέσει opponitur: à διαιρέω. Th αἱρέω, *capio.*

Διαιρέω, -ῶ, *divido, distribuo*: f. ήσω, p. διῄρηκα, a. 2. ind. act. διεῖλον, præs. part. act. διαιρέων, -ῶν, έουσα, -ῦσα, έον, -ῦν, ejusd. Th.

Διαίρω, f. ᾰρῶ, *attollo, erigo*: διαιρόμενος ἀπαλλάττεσθαι, *sese efferens correpto gradu abire*. Theophr. περὶ Ἀδολεσχ. Th. αἴρω, *tollo.*

Διαισθάνομαι, f. σθήσομαι, *præsentisco, perspicuè percipio, planè sensu percipio*. Ex διὰ, et αἰσθάνομαι, *sentio.*

ΔΙ'ΑΙΤΑ, ης, ἡ, *vivendi institutum, mos, genus vitæ*: DIÆTA, certa victûs ratio, qualis à medicis præscribitur; Angl. DIET. Item *habitatio*, item *arbitrium.*

Διαιτάομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *vitam dego; commoror*: et in pass. *alor, certâ victûs ratione utor*: et

Διαιτᾶσιν, Poët. et Dor. pro διῄτησεν, *peregit*; 3. sing. aor. 1. ind. act. à διαιτάω, quod à δίαιτα.

Διαιτάω, -ῶ, *alo seu nutrio* medicè; item *judico, rego, arbitror, discepto, ordino*: f. ήσω, p. ηκα et δεδιῄτηκα, pro -αίτηκα, p. pass. δεδιῄτημαι· à δίαιτα, *victus, arbitrium*.

Διαιτητὴς, ȣ, ὁ, *arbiter*: et

Διαιτητικὴ, sc. τέχνη, ης, ἡ, pars medicinæ quæ de victûs ratione agit: à διαιτάω, -ῶ, f. ήσω, quod ab eod. Th.

Διαιτωμένη, præs. part. f. g. à διαιτάομαι, -ῶμαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα.

Διαιωνιεῖ, Att. pro διαιωνίσει, 3. sing. f. 1. ind. act. à

Διαιωνίζω, f. ίσω, idem quod αἰωνίζω, *perpetuò duro, perenno*. Th. αἰὼν, *ævum*.

Διακαθαριεῖ, 3. sing. f. 1. act. Att. à

Διακαθαρίζω, *perpurgo*; f. ίσω, et Att. διακαθαριῶ, εῖς, εῖ, p. διακεκαθάρικα, a. 1. ind. act. διεκαθάρισα. Th. καθαίρω, *purgo*.

Διακαθιζάνω, -έω, f. ήσω, et -ίζω, f. ίσω, Att. ιῶ, *seorsum colloco, separatim consideo*.

Διακάμπτω, f. ψω, *incurvo*.

Διακαρτερεῖν, præs. inf. act. *perdurare, tolerare*: vide in καρτερέω.

Διακατελέγχομαι, *magis ac magis redarguo*: imperf. ind. m. διακατηλεγχόμην, ȣ, ετο, f. 1. m. διακατελέγξομαι· p. pass. διακατήλεγμαι· à διὰ, κατὰ, et ἐλέγχω, *arguo*.

Διακατέχω, f. θέξω, et διακατασχέω, -ῶ, f. ήσω, *detineo, possideo*: *moror*; *retardo*.

Διάκειμαι, *constitutus sum, afficior*; præs. part. διακείμενος, *dispositus*; præs. inf. διακεῖσθαι· à διὰ, et κεῖμαι.

Διάκεισο, 2. sing. præs. imperat. à præced.

Διακελεύομαι, f. 1. m. εύσομαι, p. pass. ευμαι, *hortor, admoneo, jubeo*: à διὰ, et κελεύω, *jubeo*.

Διακενῆς et διακένως, adv. *supervacuè, frustrà, inanitèr*: et

Διάκενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vacuus, inanis*; item *macilentus*: à διὰ et κενὸς, *vacuus*.

Διακέρσαι, *discindere, intersecare*: Æol. pro διακεῖραι, a. 1. inf. act. à διὰ et κείρω, *tondeo, scindo*; f. κερῶ, Æol. κέρσω, indè a. 1. ind. act. ἔκερσα.

Διακεχωρισμένος, *segregatus*, part. p. pass. et -ένως, adv. *discretè, separatim*: à διαχωρίζω.

Διακινδυνεύω, f. εύσω, *periclitor, periculum subeo*; item *periculum facio*: à διὰ, et κινδυνεύω, idem. Th. κίνδυνος, *periculum*.

Διακινέω, -ῶ, f. ήσω, *permoveo, incito*. Th. κινέω, *moveo*.

Διακλάσσας, *qui infregit*; a. 1. part. act. gem. σ, verbi

Διακλάω, -ῶ, f. άσω, *diffringo, comminuo, frango*. Th. κλάω, fut. άσω, *frango*.

Διακλέπτω, f. ψω, *furtim amoveo, suffuror, occultè distraho*.

Διακληρονομέμενος, *distributus, divisus*, part. præs. pass. contr. à διακληρονομέω, -ῶ, f. ήσω, *distribuo, divido*.

Διακολυμβάω, -ῶ, f. ήσω, *transnato*. Th. κολυμβάω, *nato*.

Διακολυμβώντων, ejusd. gen. pl. part. præs. act. contr.

Διακομίζω, f. ίσω, *transveho*; *perfero*, ut bajulus: à διὰ, et κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo*.

Διακονέω, -ῶ, f. ήσω, *ministro, famulor, inservio*, cum dat. imperf. ind. act. διηκόνεον, -ȣν, p. διηκόνηκα, a. 1. ind. act. διηκόνησα, præs. pass. διακονέομαι, *alii mihi inserviunt*; p. pass. διηκόνημαι, a. 1. ind. pass. διηκονήθην· à διὰ, et κονέω, *festino*. Hinc

Διακονηθεῖσα, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

Διακονία, ας, ἡ, *ministerium, officium publicum, functio*: ab eod. Th.

Διάκονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *minister*, qui in administrandâ redupl. vel familiâ, vel ecclesiâ versatur: specialitèr *DIACONUS*, præfectus ærarii ecclesiastici. Angl. A DEACON, compar. διακονέςερος, *expeditior*: à διὰ, et κονέω, *festino, famulor*.

Διακοντίζω, f. ίσω, *jaculor*: ex διὰ et ἀκοντίζω.

Διακοπὴ, ῆς, ἡ, *intercisio, separatio*: à

Διακόπτω, f. ψω, p. φα, *amputo, disseco, intercido*: à διὰ, et κόπτω, *scindo*.

Διάκορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *satiatus, repletus*. Th. κορέω, *satio*.

Διακόσιοι, αι, α, *ducenti, æ, a*; à διὰ, vel δὶς, *bis*, et ἑκατὸν, *centum*. Hinc

Διακοσιοςὸς, ἡ, ὸν, *ducentesimus*.

Διακοσμέω, -ῶ, f. ήσω, *distribuo, ordino, dispono, exorno*. Them. κόσμος, *ordo*.

Διακοσμηθεῖμεν, per Sync. pro διακοσμηθείημεν, ejusd. a. 1. opt. pass. 1. pl.

Διακόσμησις, εως, ἡ, *dispositio*: ab eod.

Διακούομαι, *planè audio*; f. 1. m. διακέσομαι, a. 1. ind. med. διηκȣσάμην, ω, ατο. Th. ἀκέω, *audio*.

Διακέω, f. έσω, *audio*; propriè ut discipulus præceptorem: à διὰ, et ἀκούω, *audio*, q. v.

Διακραδαίνω, f. ανῶ, *quasso, concutio, commoveo*. Ex διὰ, et κραδαίνω, *quatio*.

Διακρανῶν, *aperire*; q. *caput aperire*; præs. inf. act. contr. à

Διακρανόω, -ῶ, f. ώσω, (per Sync. pro διακρανόω) *aperio*; qu. *caput aperio*. Th. κάρηνον, *caput*.

Διακρᾰτέω, -ῶ, f. ήσω, *pertinacitèr obtineo, conservo*.

Διακριβόω, -ῶ, f. ήσω, *exactè discutio*; *accuratè elaboro*.

Διακρῐδὸν, adv. *discretè, eximiè*: à διακρίνω, *discerno*. Th. κρίνω, *judico*, q. v.

Διακριθεῖτε, Poët. Sync. pro διακριθείητε, 2. pl. a. 1. opt. pass. ejusd. verbi.

Διακριθήμεναι, Dor. pro διακριθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Διακριθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. à διακρίνω, *discerno*.

Διακρινέει, pro εῖ, Ion. dissolut. 3. sing. f. 1. ind. act. et

Διακρινθέντες, *discreti*: Poët. pro διακριθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à

Διακρῖνω, *DISCERNO, dirimo*; *adjudico, discepto*; *perficio*: imperf. ind. act. διέκρινον, f. ινῶ, p. διακέκρικα, a 1. ind. act. διέκρινα, præs. pass. διακρίνομαι, sæpè *ambigo, dubito*; διακρινώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. διεκρινόμην, ȣ, ετο, imperf. ind. pass. p. διακέκρῐμαι, a. 1. ind. pass. διεκρίθην, a. 1. sub. pass. διακριθῶ, ῇς, ῇ, part. διακριθείς. Th. κρίνω, *judico*.

Διάκρῐσις, εως, ἡ, *discretio, secretio*; *examinatio, dijudicatio*; *certamen*: à διακρίνω.

Διακριτῐκὸς, ἡ, ὸν, *discernendi vim habens, perspicax*; item *segregativus*: ab eod.

Διάκρῐτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *discretus, eximius*: ab eod.

Διακρέσονται, 3. pl. f. 1. ind. m. à

Διακρέω, f. έσω, *pulsando transigo*; *med.* potiùs, *depello interpello, impedio*, &c. Th. κρέω, f. σω, *pulso*.

Διακτορία, ας, ἡ, *functio perferendi mandata*: acc. sing. Ion. διακτορίην· à διάκτωρ, *nuncius*. Th. διάγω, *traduco*.

Διάκτορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *minister*; *nuncius, internuncius*; qu. genit. à

Διάκτωρ, ορος, ὁ, idem. Th. διάγω, *traduco*.

Διακυβερνάω, -ῶ, f. ήσω, *guberno, rego*.

Διακύπτω, f. ψω, *per aliquem locum, ut rimam, vel fenestram, vel simile, perspicio, prospicio*. Th. κύπτω, *incurvo me ad videndum*.

Διακωλύω, *obnixè prohibeo*: imperf. ind. act. διεκώλυον, f. ύσω, p. διακεκώλυκα, a. 1. ind. act. διεκώλυσα. Th. κωλύω, *impedio*.

Διαλαγχάνω, f. 1. m. ήξομαι, a. 2. ind. act. διέλαχον, *sortior, sortè divido*. Th. λαγχάνω.

Διαλακτίζω, f. ίσω, *calcitrando repello*: à διὰ, et λακτίζω.

Διαλᾰλέω, -ῶ, *colloquor*; *divulgo*, imperf. ind. act. διελάλεον, -ȣν· f. ήσω, p. διαλελάληκα, imperf. pass. διελαλεόμην, -ȣμην, έȣ, -ȣ, έετο, -εῖτο· à διὰ, et λαλέω, *loquor*.

Διαλαμβᾰ́νειν, præs. inf. act. *divisim et sigillatim accipere, intercipere, dividere, distinguere, discernere de re aliquâ, comprehendere, intelligere, dijudicare, consultare*,

tractare, &c. Th. λαμβάνω, *capio*; ubi flectionem videas.

Διαλανθάνω, f. ήσω, *perlateo, delitesco*: à διὰ, et λανθάνω, *lateo*. Th. λήθω, idem.

Διαλᾰχεῖν, a. 2. inf. act. διαλᾰχὼν, a. 2. part. act. à διαλαγχάνω, *sortitò divido*: à διὰ, et λαγχάνω, *sortior*.

Διαλέγομαι, *dissero, colloquor*, cum dat. imperf. ind. m. διελεγόμην, ου, ετο· p. pass. διαλέλεγμαι, a. 1. ind. pass. διελέχθην· à διὰ, et λέγω, *dico*.

Διαλέγω, f. ξω, p. χα, *discerno, animadverto, deligo*.

Διαλείπω, f. ειψω, p. ειφα, *intermitto, interjicio*. Th. λείπω, *linquo*.

Διαλεκτῐκὴ, (sub. τέχνη) ῆς, ἡ, *DIALECTICA, ars disserendi*, f. g. à

Διαλεκτῐκὸς, ἡ, ὸν, *disserendi peritus, DIALECTICUS*: à διαλέγομαι, *dissero*. Th. λέγω, *dico*.

Διάλεκτος, ου, ἡ, *modus loquendi peculiaris*, idioma linguæ, *Dialectus*; item *lingua*: ab iisd.

Διαλελαμμένος, Ion. pro διαλελημμένος, *distinctus, distributus, captus, comprehensus*, perf. part. pass. à διὰ, et λαμβάνω, *capio*.

Διαλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαλέγομαι, *colloquor*; διελέχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Th. λέγω, *dico*.

Διαλήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. med. διαλήσομαι, à διαλανθάνω, *prorsùs lateo*. Th. λήθω.

Διάληψις, εως, ἡ, *interceptio; propositum, consilium; disceptatio*.

Διαλιμπᾰνω, *intermitto*, idem qu. διαλείπω.

Διαλῐπεῖν, a. 2. inf. act. διαλίπῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. à διαλείπω, *abstineo*. Th. λείπω, *linquo*.

Διαλλᾰγὴ, ῆς ἡ, *differentia*; item *reconciliatio*: à διὰ, et ἀλλάσσω, *muto*.

Διαλλάγηθι, ήτω, *reconciliator*, 2. et 3. sing. a. 2. imperat. pass. a διαλλάσσω.

Διαλλακτὴς, οῦ, ὁ, et διαλλακτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *reconciliator, pacificator; reconciliandi vim habens*: ab eod. Th.

Διαλλάσσω, et Att. -ττω, *reconcilio; permuto; differo*, fut. διαλλάξω, præt. διήλλᾰχα, a. 1. ind. act. διήλλαξα, a. 2. ind. act. διήλλᾰγον, præs. pass. διαλλάττομαι· perf. pass. διήλλαγμαι· a. 1. ind. pass. διηλλάχθην, a. 2. ind. pass. διηλλᾰγην, a. 2. imperat. pass. διαλλάγηθι, ήτω. Th. ἀλλάσσω, *muto*.

Διάλλομαι, fut. 1. med. ἀλοῦμαι, *transilio, desilio*.

* Διαλοάω, -ῶ, fut. άσω, vel ήσω, *percutio*: à διὰ, et ἀλοάω, *percutio*.

Διαλογὴ, ῆς, ἡ, idem quod διαλογισμός.

Διαλογίζομαι, *colloquor, cogito, ratiocinor, discepto*: imperf. ind. med. διελογιζόμην, ου, ετο, a. 1. ind. m. διελογισάμην, ω, ατο, p. ind. pass. διαλελόγισμαι. Hinc

Διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, *confabulatio, cogitatio, dubitatio, disceptatio*: à διὰ et λέγω, *dico*, quod vide.

Διάλογος, ου, ὁ, *DIALOGUS, colloquium, sermocinatio*: à διαλέγομαι, quod vide.

Διαλοιδόρησις, εως, ἡ, *maledictio, contumelia*.

Διαλυμαίνεσθαι, præs. inf. act. *nocere, corrumpere; dilaniare, excarnificare*: quod à διὰ et λυμαίνω, *vasto*. Th. λύμη, *exitium*, quod vide.

Διάλῠσις, εως, ἡ, *dissolutio*; item *decisio, pacificatio, fœdus*: à

Διαλῠω, *DISSOLVO, DILUO*; item *litem compono*, f. ύσω, p. διαλέλῠκα, a. 1. indic. act. διέλῠσα, perf. pass. διαλέλῠμαι, a. 1. ind. pass. διελύθην, *dispersus fui*: à διὰ et λύω, *solvo*.

Διαμαρτάνοι, 3. sing. præs. opt. act. à

Διαμαρτᾰνω, *assequi nequeo* vel *efficere quod conor*, Scap. ferè idem quod ἁμαρτάνω, (ab obsol. ἁμαρτέω,) *pecco, à scopo aberro, fallor*, f. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, a. 2. ind. act. ἥμαρτον.

Διαμαρτυραμένος, a. 1. part. m. διαμαρτύρασθαι, a. 1. inf. m. à

Διαμαρτῡρομαι, *etiam atque etiam obtestor*; item *contestor, testificor*; f. 1. m. διεμαρτυροῦμαι, a. 1. ind. m. διαμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. διαμαρτύρωμαι, ῃ, ηται, a. 1. inf. med. διαμαρτύρασθαι· à διὰ et μάρτυρ, *testis*. Hinc

Διαμαρτῡρία, ας, ἡ, *contestatio*, genus est exceptionis instantis litis, apud Demosth.

Διαμᾰσάομαι, et διαμασσάομαι, f. 1. m. ήσομαι, *commanduco*. Th. μασάομαι, seu μασσάομαι, -ῶμαι, *mando, manduco*.

Διαμαχετέον, verbal. *pugnandum est*.

Διαμᾰχη, ης, ἡ, *pugna, oppugnatio*.

Διαμᾰχομαι, *DIMICO, depugno, acritèr pugno*; imperf. ind. med. διεμαχόμην, ου, ετο, f. 1. med. διαμαχήσομαι, -έσομαι, p. pass. διαμεμάχημαι. Th. μάχομαι, *pugno*, quod vide.

Διαμάω, -ῶ, fut. ήσω, *demeto, abscindo*. Th. ἀμάω, *meto*, f. ήσω, quod vide.

Διαμείβομαι, f. 1. m. είψομαι, p. pass. ειμμαι, *commuto, permuto*: undè

Διάμειψις, εως, ἡ, *commutatio, permutatio*: et

Διαμειψόμεθα, *commutabimus*, f. 1. med. 1. pl. a διὰ et ἀμείβω, *muto*.

Διαμελειςὶ, adv. *per partes, membratim*, pro quo διαμμελειστὶ, apud Hom. per Epenth. Poët. Th. μέλος, *membrum*.

Διαμέλλω, -έω, fut. ήσω, *cunctor, procrastino*. Th. μέλλω.

Διαμεμενηκότες, *qui permanserunt*, nom. plur. masc. perf. part. act. à διαμένω, *permaneo*.

Διαμέμφομαι, *incuso, accuso*: à διὰ et μέμφομαι, *conqueror, accuso*; f. 1. med. ψομαι, p. pass. μέμμαι.

Διαμένω, *permaneo, perduro*, fut. μενῶ, p. διαμεμένηκα, a. 1. ind. act. διέμεινα, a. 1. sub. act. διαμείνω, ῃς, ῃ, imperf. ind. act. διέμενον· à διὰ et μένω.

Διαμερίζω, *partior, distribuo, discrepo*: imperf. ind. act. διεμέριζον, f. ίσω, p. διαμεμέρικα, a. 1. indic. act. διεμέρισα, a. 1. imperat. act. διαμέρισον, άτω, perf. pass. διαμεμέρισμαι, a. 1. ind. pass. διεμερίσθην, *discidi*; f. 1. pass. διαμερισθήσομαι, a. 1. ind. m. διεμερισάμην, ω, ατο· à διὰ et μερίζω, *separo*. Th. μείρω, *divido*.

Διαμερισμὸς, οῦ, ὁ, *distributio, discidium*: à διαμερίζω.

Διαμετρέω, -ῶ, *dimetior*, f. ήσω, p. διαμεμέτρηκα· à διὰ et μέτρον, *mensura*.

Διαμετρήσασθαι, *metiri*, ejusd. a. 1. inf. m.

Διαμέτρησις, εως, ἡ, *dimensio*: et

Διαμετρητὸς, ἡ, ὸν, *dimensus, mensuratus*: ab eod. Th.

Διάμετρὸς, οῦ, ἡ, (sub. γραμμὴ) *DIAMETER*, linea recta figuram quà longissimè patet, ex æquo secans. Th. μέτρον, *mensura*.

* Διαμιλλάομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι, *magno studio decerto, contendo*.

Διαμινυρίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, *querulâ voce lamentor*: semel Aristoph. et

*Διαμινῡρομαι, f. 1. m. οῦμαι, idem.

Διαμνημονεύω, fut. εύσω, *in memoriam revoco, commemoro*: à διὰ et μνημονεύω, *memor sum*. Th. μνάομαι.

Διαμοιράομαι, -ῶμαι, f. 1. med. ήσομαι, *dispartio, in partes dirimo, divido*: à διὰ et μοῖρα, *pars*, quod à μείρω, *divido*.

Διαμονὴ, ῆς, ἡ, *permansio, stabilitas, perennitas*: à διαμένω.

Διαμορφόω, -ῶ, f. ώσω, *deformo*: à διὰ et μορφόω, *FORMO*. Th. μορφὴ, *FORMA*.

ΔΙΑ´ΜΠΑΞ, adv. *in totum, utrinque*; διὰ παντός.

Διαμπερὲς, et διαμπερέως, adv. *prorsùs, in totum, perpetuò, exactè, utrinquè, perforatum*: à διὰ et ἀμπερὲς, per Tmesin, pro διαναπερὲς· à διὰ, ἀνὰ et πείρω, *transadigo*.

Διαμπραθέειν, a. 2. inf. act. Æol. et Poët. pro διαναπρᾰθεῖν· à διαναπέρθω, *devasto*.

Διαμυλλαίνω, f. ᾰνῶ, p. αγκα, *rictu os distraho; tortis labris illudo*, et *irrideo*; item *pastoritiâ fistulâ prosequor*. Th. μυλλὸς, *curvus*.

Διαμυςίλλειν, præs. inf. act. *minima frusta dissecare*. Vide μυςίλλω, *in parva seco*.

Διαμφισβητέω, -ῶ, *controversor, discepto*; διαμφισβητεῖται, *controvertitur, in disceptationem venit*. seu *dubitatur et ambigitur passim*.

(Pro *disceptare* et *contendere* apud Demosth. H. Steph.)

Διαμφισβήτησις, εως, ἡ, *altercatio*, vel *dubitatio*.

Διάναι, *humectâsse*, a. 1. inf. act. à διαίνω.

Διαναπαύω, f. αύσω, *recreo, quietem do, interquiescere facio*: à διὰ, ἀνὰ, et παύω.

Διαναυμᾰχέειν, præs. infin. act. *navali prœlio dimicare*. Vide ναυμαχία, *navale prœlium*.

Διάνδιχα, *bifariam*, adv. Poët. à διὰ et ἄνδιχα, contractè ex ἀνάδιχα, idem; uti etiam simplex δίχα, per Tmesin, διὰ δ' ἄνδιχα, *&c.* Hesiod. Th. δὶς, adv. *bis*.

Διανέειν, præs. inf. act. à διανέω, f. νεύσω, *enato*: *periculum* vel *molestiam evado*. Vide in νέω, *nato*.

Διανεῖμαι, a. 1. inf. act. et

Διανεμηθῇ, *serpat*, 3. sing. a. 1. sub. pass. à

Διανέμω, *divido; administro, rego*, f. μῶ, a. 1. ind. act. διένειμα, p. ind. m. διανένομα, p. act. διανενέμηκα, præs. pass. διανέμομαι, *serpo; divulgor, distribuor*; perf. pass. διανενέμημαι, a. 1. ind. pass. διανεμήθην· à διὰ et νέμω, *tribuo*.

Διανεύω, *annuo, innuo*, f. εύσω, p. διανένευκα, a. 1. ind. act. διένευσα· à διὰ et νέμω, *tribuo*.

* Διανύχομαι, fut. 1. m. ξομαι, *transeo, pervenio; pertranseo*.

* Διανθίζω, f. ίσω, *floridum reddo*.

Διανίςημι, f. ςήσω, *excito; incito*; in a. 2. *consurgo; impetum facio*, cum εἰς· in voc. med. *assurgo*.

Διανοέομαι, -οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *ratiocinor, mente agito, sentio*: à διὰ et νοέω, *cogito*. Th. νόος, vel νοῦς, *mens*.

Διανοηθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass.

Διανόημα, ἄτος, τὸ, *cogitatum, cogitatio; sententia*; à 1. sing. perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διανοῆσθε, 2. pl. sub. præs. pass. contr. ab eod.

Διανοητῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad cogitationem pertinens, intellectualis*: à 3. sing. perf. ind. pass. ejusd.

Διάνοια, ας, ἡ, *agitatio mentis, cogitatio; ratiocinatio; mens, animus; sententia*: ab eod. Th. quod vide.

Διανοίγω, *adaperio*, præs. part. act. διανοίγων, ουσα, ον, imperf. ind. act. διήνοιγον, f. διανοίξω, a. 1. ind. act. διήνοιξα, a. 1. ind. pass. διηνοίχθην· à διὰ et ἀνοίγω, quod ex ἀνὰ et οἴγω, *aperio*, quod vide.

Διανομὴ, ῆς, ἡ, *distributio, divisio, largitio ad populum*: à p. ind. med. verbi διανέμω, *distribuo*.

Διανοούμενος, præs. part. pass. contr. à διανοέομαι, *mente agito*.

Διανυκτερεύω, *pernocto*, f. εύσω, p. διανενυκτέρευκα, a. 1. ind. act. διενυκτέρευσα· à διὰ et νυκτερεύω, *noctem transigo*, quod à νύκτερος, *nocturnus*. Th. νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.

Διάνυσμα, ἄτος, τὸ, *iter; itineris confectio, progressus*: à

Διανύω, propriè *iter absolvo, expedio; perficio*, f. ύσω, p. διήνυκα, a. 1. ind. act. διήνυσα· à διὰ et ἀνύω, *perficio*.

Διάξεις, 2. sing. fut. 1. ind. act. sed διαξεῖς, Dor. 2. sing. f. 1. ind. act. à διάγω, *dego*, f. ξω, p. διῆχα, a. 2. ind. act. διῆγον. Th. ἄγω, *duco*.

* Διαξύσματα, ων, τὰ, *striges; cava vel sulci inter strias columnarum*.

* Διαπαννυχισμὸς, ȣ, ὁ, *pernoctatio, pervigilium*.

Διαπαντὸς, adv. *semper*. Legitur ut vox una; et διὰ παντὸς, scil. χρόνου, adv. *per omne tempus, sempiternum*.

Διαπαρθενεύειν, præs. inf. act. *virginem vitiare*. Th. παρθένος, *virgo*.

Διάπασμα, ἄτος, τὸ, *medicamentum quod corpori siccum inspergitur*, q. d. *aspergimentum*, Diosc. l. 1. Sic etiam dicitur, *quod potui inspersum* seu *inditum bibitur*, apud Gal. Scap.

Διαπάσσω, et Att. -άττω, f. ἄσω, *conspergo*. Th. πάσσω, -ττω, f. άσω.

Διαπαύομαι, f. 1. med. παύσομαι, *desisto, desino*.

Διαπειλέω, -ῶ, fut. ήσω, *interminor, interpositis minis territo*. Th. ἀπειλέω.

Διάπειρα, ας, ἡ, *experientia, periculum, experimentum*. Hinc

Διαπειράω, -ῶ, et -άζω, fut. άσω, *experior, exploro*: à πειράω, -ῶ, vel -άζω, fut. άσω, *tento*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.

Διαπέμπω, f. ψω, *dimitto, transmitto*. Th. πέμπω, *mitto*.

Διαπεραίνω, f. ἄνῶ, *ad finem perduco, absolvo, efficio*. Th. πέρας, *finis*.

Διαπεράναι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διαπεράσας, αντος, a. 1. part. act. à

Διαπεράω, -ῶ, *trajicio, pertranseo*, f. άσω, et ήσα, p. διαπεπέρακα, a. 1. ind. act. διεπέρασα· pro διαπεράω, per Sync. etiam dicimus διαπράω, hinc f. διαπρήσω, et Poët. gem. σ, διαπρήσσω. Th. περάω, *transeo*.

Διαπερδικίζω, f. ίσω, idem quod ἐκπερδικίζω, f. ίσω, *decipio, effugio*. Th. πέρδιξ, *perdix*.

Διαπέρθω, f. πέρσω, *devasto, depopulor*. Th. πέρθω.

* Διαπερονάω, -ῶ, f. ήσω, *fibulâ trajicio, necto*.

Διαπέρσομεν, *destruxerimus*, 1. pl. f. 1. ind. act. à διαπέρθω.

Διαπεσεῖσθαι, f. 2. med. inf. διαπεσεῖν, a. 2. inf. act. à διαπίπτω, *intercido*. Th. πίπτω, *cado*, fut. 2. m. πεσοῦμαι, a. 2. ind. act. ἔπεσον.

Διαπετάζω, -άω, sive

Διαπετάννῡμι, fut. ἄσω, *aperio, explico, expando*.

Διαπηδάω, -ῶ, f. ήσω, *transilio, saltu supero*. Διαπηδᾶν τάφρους, Hen. ex διὰ et πηδάω, *salio*.

Διάπηγα, ων, τὰ, *intercolumnia, parvæ columnæ, quæ inter majores διαπήγνυνται, disponuntur*.

Διάπικρος, ρα, ρον, *peramarus*: à διὰ, *per*, intens. et πικρὸς, *amarus*.

Διαπίπτω, f. 2. m. πεσοῦμαι, *intercido, interlabor; intereo, vanesco, diffluo*. Th. πίπτω, *cado*.

Διαπιςεύω, f. εύσω, *credo, concredo*, seu *fidei alicujus committo*: à διὰ et πιςεύω. Th. πείθω.

Διαπιςέω, -ῶ, f. ήσω, *prorsùs diffido, fidem non habeo*: à διὰ et ἀπιςέω, *non credo*, ab eod. Th. quod vide.

Διάπλασμα, ἄτος, τὸ, *unctio, fomentum totum corpus oblinens; formatio, conformatio*: à

Διαπλάσσω, et Att. -άττω, fut. άσω, *fingo, formo*; item *illino*: à πλάσσω, vel -άττω, f. άσω.

Διαπλατῡνω, f. ὕνῶ, *dilato*.

Διαπλεῖν τὸν βίον, *vitam traducere*. Vide διαπλέω.

Διαπλέξαισα, *contexens*, Æol. pro διαπλέξασα, a. 1. part. act. f. g. à διὰ et πλέκω, *necto*.

Διαπλεύσαντες, nom. plur. a. 1 part. act. à

Διαπλέω *transnavigo, pernavigo*, f. πλεύσω, perf. διαπέπλευκα, a. 1. ind. act. διέπλευσα. Th. πλέω, *navigo*.

Διαπληκτίζομαι, et διαπληκτίζω, fut. 1. med. ίσομαι· f. 1. act. ίσω, *decerto, pugno, contendo*.

Διαπλήσσω, f. ξω, ictu *perfringo, diffindo; dissipo*. Ex διὰ et πλήσσω, *percutio*.

Διαπλώω, f. ώσω, Poët. idem qu. διαπλέω.

Διαπνέω, (et -είω, Poët.) f. εύσω, *perspiro, perflo; difflo; respiro*. Th. πνέω, *spiro*.

Διαπολεμέω, -ῶ, fut. ήσω, *debello, bello decerto*. Th. πόλεμος, *bellum*.

Διαπονέω, -ῶ, et διαπονέομαι, -ȣμαι, f. έσω, vel ήσω, f. 1. m. έσομαι, vel ήσομαι, *elaboro; operam do; exerceo; ægrè fero*: a. 1. ind. pass διεπονήθην, a. 1. part. pass. διαπονηθεὶς· à διὰ et πονέω, *laboro*. Th. πένομαι, *ago*; p. ind. m. πέπονα· undè πόνος, πονέω, *&c.*

Διαπόντιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, (ὁ διὰ πόντου πλέων,) *qui per mare navigat; transmarinus; maratimus*.

Διαπόρευμα, ἄτος, τὸ, *transitus*: à

Διαπορεύομαι, f. 1. med. εύσομαι, *prœtereo, pertranseo; perambulo, proficiscor*; imperf. ind. med. διεπορευόμην, p. pass. διαπεπόρευμαι, aor. 1. ind. pass. διεπορεύθην. Th. πείρω, *transeo*: p. ind. med. πέπορα· undè πόρος, *transitus, &c.*

Διαπορέω, -ῶ, f. ήσω, *hæsito, ambigo, addubitans quæro*; imperf. ind. act. διηπόρεον, -ȣν, εες, -εις, εε, -ει. Th. πείρω, *transadigo*, p. ind. m. πέπορα· undè πόρος, ἄπορος, ἀπορέω, *dubito, &c.*

Διαπόρησις, εως, ἡ, *dubitatio*; à 2. pers. sing. perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διαπορθμεύειν, præs. infin. act.

fretum trajicere : à διὰ et πορθμὸς, *fretum*, quod à πείρω, *transeo*.

Διαποςέλλω, f. ελῶ, *amando in diversas partes*.

* Διαποφωνέω, ῶ, f. ήσω, *dissentio, discrepo*.

Διαπραγματεύομαι, *negotior*, f. 1. m. εύσομαι, a. 1. ind. m. διεπραγματευσάμην, ω, ατο· à διὰ et πραγματεύομαι, *negotior*, à πρᾶγμα, *negotium*. Th. πράσσω, vel -ττω, f. ξω, *facio*.

Διαπρᾰθέειν, *devastare*, a. 2. inf. act. Ion. pro διαπρᾰθεῖν, per Metath. pro διαπαρθεῖν· à διὰ et πέρθω, *vasto*; a. 2. ind. act. ἔπρᾰθον, pro ἔπαρθον, per Metath.

Διαπράθομεν, *destruximus*, 1. plur. a. 2. ind. act. Ion. à διὰ et ἔπρᾰθον, per Metath. pro ἔπαρθον, verbi πέρθω, *vasto*.

Διαπραξάμενος, η, ον, a. 1. part. med. διαπράξασθαι, a. 1. inf. verbi διαπράσσω, *perficio*.

Διάπρᾱσις, εως, ἡ, *venditio*.

Διαπράσσω, Att. άττω, f. ξω, *perficio, perago; impetro*. Th. πράσσω, vel -άττω, *facio*.

Διαπρεπὴς, έος, vel έως, ὁ ϗ ἡ, *eximius, excellens, præclarus*.

Διαπρέπω, fut. ψω, *honestè vivo, excello, præcello; orno, excolo*; a. 1. part. act. διαπρέψας, ὁ, *excellens, eximius, splendens* : à διὰ et πρέπω.

Διαπρεπῶς, adv. *eximiè, decorè* : à præced.

Διαπρεσβεύω, f. εύσω, *legatos dimitto*, et διαπρεσβεύομαι, *legatus dimittor* : ex διὰ, et πρεσβεύω, *legatum mitto*.

Διαπρήξασθαι, Ion. pro διαπράξασθαι, a. 1. inf. m. verbi διαπράσσω.

Διαπρήσσουσα, f. 1. act. part. f. g. et

Διαπρήσσουσι, *pertransibunt*, 3. pl. fut. 1. ind. act. Poët. gem. σ, à διαπεράω, *pertranseo* : quod à διὰ et περάω, f. περήσω, et per Sync. πρήσω, et Poët. gem. σ, πρήσσω· undè

Διαπρήσσω, (verb. Poëticum pro διαπράω,) *pertranseo, percurro*

Διαπρήσσω. etiam Ion. pro διαπράσσω, vel άττω, *perficio*.

Διαπρηςεύειν, præs. inf. act. *indicium deferre* : quod à διαπρήσσω, *pertranseo*.

Διαπρῖω, *serrâ disseco*, f. ίσω, perf. διαπέπρικα.

Διαπρίομαι, præs. ind. m. *frendeo*; item pass. *serrâ diffindor*; imperf. ind. pass. διεπριόμην, ου, ετο, a. 1. ind. pass. διεπρίθην. Th. πρίω, *serro*.

Διαπρὸ, adv. *per totum, penitùs, omninò, prorsùs* : à διὰ, et πρὸ, *ante*.

Διαπρύσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel -ιος, ια, ιον, *penetrabilis, additu pervius*, quasi διαπορεύσιος. à διαπορεύω. Th. πείρω, *transeo*.

Διαπτύω, f. ύσω, *despuo, contemno, fastidio* : ex διὰ, et πτύω, *spuo*.

Διάπτωμα, ἄτος, τὸ, *lapsus, ruina* : et

Διάπτωσις, εως, ἡ, *ruina*; *opinionis et spei frustratio, infortunium, lapsus vitæ; peccatum* : à διαπίπτω, *intercido*. Th. πίπτω, *cado*.

Διαπυνθᾰνομαι, f. 1. m. πεύσομαι, *percontor, exquiro; intelligo, cognosco*; a. 2. inf. med. διαπυθέσθαι· à διὰ, et πυνθάνομαι, q. v. Hinc;

* Διάπυςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auditus et intellectus, notus*.

Διαριςεύω, f. εύσω, *sternuè pugno*.

Διαρκέω, -ῶ, f. έσω, perf. εκα, *par sum; perduro, permaneo* : à διὰ, et ἀρκέω, *sufficio, propulso, opitulor*.

Διαρκῇς, ejusd. 2. sing. præs. sub. act. contr.

Διαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sufficiens, durans, constans*.

Διαρκῶς, adv. *sufficientèr* : ab eod.

Διαρμόζω, f. όσω, p. οκα, *dispono, disjungo, instruo*; perf. part. pass. διηρμοσμένος.

Διαρπᾰγὴ, ῆς, ἡ, *rapina, direptio* : à

Διαρπάζω, *diripio*, f. ᾰσω, vel άξω, p. διήρπᾰκα, -ᾰχα· a. 1. inf. act. διαρπάσαι, -άξαι· à διὰ, et ἁρπάζω, *rapio*.

Διαῤῥαγείης, 2. sing. a. 2. opt. pass. à διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥαίσει, *vastabit*, 3. sing. fut. 1. ind. act. à διαῤῥαίω, *destruo*, fut. σω· à διὰ, et ῥαίω, fut. σω, *vasto*.

Διαῤῥέω, -ῶ, f. εύσω, *perfluo, diffluo* : à διὰ, et ῥέω, *fluo*.

Διαῤῥήγνῡμι, vel διαῤῥήσσω, *dirumpo, diffringo*, f. διαῤῥήξω, perf. διέῤῥηχα· a. 1. ind. act. διέῤῥηξα. aor. 1. part. act. διαῤῥήξας, -αντος, imperf. pass. διεῤῥηγνῡμην, σο, το. Th. ῥήσσω, vel ῥήγνυμι, *frango*.

Διαῤῥήξας, masc. g. a. 1. act. part. à διαῤῥήγνυμι.

Διαῤῥίπτω, f. ψω, *disjicio, in diversas partes jacio*; f. 2. act. διαῤῥῐφῶ.

Διαῤῥυθμέω, -ῶ, f. ήσω, *compingo, concinno*.

* Δίαρσις, εως, ἡ, *elatio in altum* : à διαίρω, *attollo*; ἐκ διάρσεως μάχεσθαι, *cæsim in pugnâ rem gerere*, Polyb.

Διαρτάω, -ῶ, fut. ήσω, *in altum tollo, suspendo; intervallo aliquo intercipio; mihi concilio; fallo*; Num. xxiii. 19. Jud. viii. 16. si vera sit lectio.

Διαρτίζω, fut. ίσω, *reformo, fingo, compingo, perficio*.

Διασᾱφέω, -ῶ, *significo, manifestum reddo*; fut. ήσω, perf. διασεσάφηκα· a. 1. ind. act. διεσάφησα· à διὰ, et σαφέω, *declaro*. Th. σαφὴς, *perspicuus*.

Διασάφησις, εως, ἡ, *interpretatio, declaratio, explicatio, patefactio* : à præced.

Διασείω, *vehementèr concutio*, fut. σείσω, p. διασέσεικα· a. 1. ind. act. διέσεισα· à διὰ, et σείω, *quatio*

Διασημαίνω, fut. ᾰνῶ, *signum do, signo significo* : à

Διάσημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *illustris* : quod à διὰ, et σῆμα, *signum*.

Διασιγᾱσομαι, *reticebo*, Dor. pro διασιγήσομαι, f. sing. f. 1. ind. m. à διασιγάω, f. ήσω, *reticeo*.

* Διασκεδάννῡμι, vel διασκεδάω, f. ᾰσω, *dissipo*.

Διασκεδασμὸς, οῦ, ὁ, *dissipatio* : à

Διασκεδάω, seu -άζω, fut. ᾰσω, *dissipo, disjicio* : à διὰ, et σκεδάω, vel -άζω. Apud Herodian. διεσκέδασε τὴν φήμην, *divulgavit famam*.

Διασκιρτάω, -ῶ, fut. ήσω, *exulto, exsilio, commoveo*.

Διασκευάζομαι, f. 1. m. ᾰσομαι, *colligo vasa, sarcinas compono*.

Διασκευάζω, f. ᾰσω, *apparo, instruo, adorno* : et indè

Διασκευὴ, ῆς, ἡ, *apparatus, adornatio, ornamentum* : à διὰ, et Th. σκεῦος, *vas*.

Διάσκεψις, εως, ἡ, *consideratio, consultatio* : à διὰ, et σκέψις, quod à σκέπτομαι, *circumspicio*.

Διασκηνίπτω, f. ψω, idem quod διασκορπίζω, fut. ίσω, *dispergo, dissipo*, quod vide, et σκηνίπτω.

Διασκιδνᾶσι, *dissipant*, 3. pl. præs. ind. act. à

Διασκίδνημι, f. ήσω, p. ηκα, *dissipo, diffundo*. Th. σκεδάω, *dispergo*.

Διασκοπέω, -ῶ, f. ήσω, *dispicio contemplor, speculor, animo verso mecum* : ex διὰ, et σκοπέω, *speculor*.

Διασκορπίζω, *dissipo, dispergo, disjicio*; f. ίσω, perf. διεσκόρπικα perf. pass. διεσκόρπισμαι· a. 1. ind. pass. διεσκοπίσθην· fut. 1. pass. διασκορπισθήσομαι· à διὰ, et σκορπίζω, *dissipo*.

* Διασκώπτω, f. ψω, *scommata et dicteria jacio*.

Δίασμα, ᾰτος, τὸ, *licium* : à διάζομαι, *telam perficio*.

Διασμᾶν, *abstergere*, præs. inf. act. contr. à διασμάω, -ῶ, *abstergo*. Th. σμάω.

Διασπαρέντες, nom. pl. masc. a. 2. part. pass. διασπαρῆναι, a. 2. inf. pass. à διασπείρω.

Διάσπᾰσις, εως, ἡ, et

Διάσπασμα, ᾰτος, τὸ, necnon

Διασπασμὸς, οῦ, ὁ, *distractio, divulsio* : à perf. ind. pass. seq.

Διασπάω, -ῶ, *convello, divello, discerpo, distraho*; f. ᾰσω, p. διέσπακα· a. 1. inf. act. διέσπᾰσα· perf. pass. διέσπασμαι· a. 1. ind. pass. διεσπάσθην· à διὰ, et σπάω, f. σπάσω, *traho*.

Διασπείρω, *dispergo, dissemino, dissipo*; f. 1. act. διασπερῶ· f. 2. act. διασπᾰρῶ· p. act. διέσπαρκα· a. 1. ind. act. διέσπειρα· a. 2. ind. act. διέσπᾰρον· a. 2. ind. pass. διεσπᾰρην, *dispersus fui*; p. med. διέσπορα· à διὰ, et σπείρω.

Διασπορὰ, ᾶς, ἡ, *dispersio* : à 1. sing. præt. ind. m. διέσπορα, verbi διασπείρω.

Διαςαλήσονται, *dividentur* 3.

pl. fut. 2. ind. pass. verbi διαςέλλω.

Διάςαλσις, εως, ἡ, *fœdus, pactum; distinctio*: à διαςέλλω.

Διαςὰς, άντος, *distans, dirisus*, a. 2. part. act. verbi διΐςημι, *dirimo*: et

Διάςἄσις, εως, ἡ, *distantia, dissidium*: à διΐςημι, *separo*; quod à διὰ, et ἵςημι.

Διάςειλον, *constitue*, 2. sing. a. 1. imperat. act. à

Διαςέλλω, *diduco, separo, distinguo, definio*; item, *mando, edico*, f. διαςελῶ, p. διέςαλκα, a. 2. ind. act. διέςἄλον, imperf. ind. pass. διεςελλόμην, ου, ετο, a. 1. ind. m. διεςειλάμην, ω, ατο, præt. m. διέςολα· à διὰ, et ςέλλω, *mitto*.

Διάςημα, ἄτος, τὸ, *intervallum*: à διΐςημι, *disto*. Th. ἵςημι.

Διαςηρίζω, f. ίσω, perf. διεςήρικα, *stabilio, fulcio, firmo*: à ςηρίζω, *stabilio*.

Διαςῆσαι, a. 1. inf. act. διαςήσας, ·τος, *progressus*: a. 1. part. act. b eod. verbo et Th.

Διαςήτην, *disjuncti sunt*, a. 2. ind. act. 3. pers. dual. num. Ion. pro διεςήτην, à διέςεν, a. 2. indic. act. verbi διΐςημι.

Διαςοιβάζω, f. άσω, *constipo*. Th. ςείβω, *stipo, calco*.

Διαςοιχίζω, f. ίσω, *ordine colloco et dispono*. Ex διὰ, et ςοιχίζω, *ordino*.

Διαςολὴ, ῆς, ἡ, *distinctio, differentia*; item *dilatatio, diductio, extensio*; cui συςολὴ opponitur apud Medic. et Gram. à perf. ind. m. verbi διαςέλλω, *diduco*. Th. ςέλλω, *contraho*.

Διαςρατοπεδεύω, f. εύσω, *toto exercitu obsideo*.

Διαςρέφω, *perverto, distorqueo*, fut. ψω, perf. διέςρεφα, a. 1. ind. act. διέςρεψα, a. 1. inf. act. διαςρέψαι, *divertere*; perf. pass. διέςραμμαι, part. διεςραμμένος, η, ον, *perversus*; perf. m. διέςροφα· à διὰ, et ςρέφω, *verto*.

Διαςροφὴ, ῆς, ἡ, *perversio, distortio*, et

Διάςροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *perversus, distortus, qui a mente est alienatus*: à perf. ind. m. verbi διαςρέφω.

Διαςρώννῦμι, -ννύω, *sterno, insterno*, f. ςρώσω, p. ἔςρωκα, f. 1. pass. ςρωθήσομαι, p. pass. ἔςρωμαι· à διὰ, et ςρώννῦμι, -ύω, *sterno*: quod ab antiquo ςρόω formatur.

Διασυριγμὸς, ȣ, ὁ, *exsibilatio, irrisio*: à

Διασυρίζει, f. συρίξω, *sibilum edo; exsibilo*.

Διασυρμὸς, ȣ, ὁ, *distractio; irrisio, obtrectatio*: à

Διασύρω, εις, ει, *distraho, lacero, detraho, obtrecto*. Th. σύρω, f. ρῶ, *traho*, p. σέσυρκα, perf. pass. σέσυρμαι.

Διάσφαξ, ἄγος, ἡ, *loci distantia, intervallum, divortium*: à διὰ, et σφάζω, *jugulo*, q. v.

Διασχίζω, f. ίσω, perf. διέσχικα, *discindo*. Th. σχίζω, *scindo*.

* *Διασχολέω*, -ῶ, f. ήσω, *negotiis distineo, occupo*: à διὰ, et ἀσχολέω, *non sum otiosus*, quod vide.

Διασχὼν, a. 2. part. act. à διέχω, vel διασχέω, *penetro, trajicio*. Th. ἔχω, *habeo*: a. 2. ind. act. ἔσχον.

Διασώζω, *servo, conservo*: f. σω, p. διασέσωκα, a. 1. ind. act. διέσωσα, a. 1. ind. pass. διεσώθην, ης, η, *servatus fui*: a. 1. part. pass διασωθεὶς, a. 1. ind. pass. διασωθῆναι· à διὰ, et σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*, q. v.

Διασώσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. præced. verbi.

Διασώσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. et in 3. pl. διασώσωσι· à διασώζω.

Διατἄγὴ, ῆς, ἡ, *ordinatio, dispositio*: ab a. 2. ind. pass. διετάγην, ης, η, vel potiùs à perf. ind. m. verbi διατάσσω.

Διάταγμα, ἄτος, τὸ, *sanctio, edictum*: à perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διάταξις, εως, ἡ, *constitutio*; ab eod. temp. in eod. verbo.

Διαταράσσω, vel -ττω, *perturbo, conturbo*; f. ξω, p. διατετάρᾶχα, a. 1. ind. act. διετάραξα, perf. pass. διατετάραγμαι, a. 1. ind. pass. διεταράχθην· à διὰ, et ταράσσω, vel -ττω, *commoveo*.

Διάτἄσις, εως, ἡ, *extensio, distentio, contentio*: à διατείνω.

Διατάσσω, seu -ττω, *ordino, dispono; constituo, præcipio*: f. ξω, p. διατέτᾶχα, a. 1. ind. act. διέταξα, a. 2. ind. act. διέτἄγον, f. 1. m. διατάξομαι, perf. pass. διατέταγμαι, *edixi*: a. 2. ind. pass. διετάχθην· hinc τὰ διαταχθέντα, *demandata*: n. pl. neut. a. 1. part. pass. a. 2. ind. pass. διετἄγην, et part. διατἄγεὶς, a. 1. ind. med. διεταξάμην, ω, ἄτω, perf. m. διατέταγα. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Διαταχέων, adv. *celerrimè, repentè*: seu seorsùm διὰ ταχέων· item διατάχȣς, seu διὰ τάχȣς, et διαταχέως, necnon διατἄχως. Th. ταχὺς, *celer*.

Διατεθεῖεν, per Sync. pro διατεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. à διατίθημι, *dispono*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 1. ind. pass. ἐτέθην· hinc a. 1. inf. pass. διατεθῆναι.

Διατεθρυλλημένα, *divulgata*, n. pl. neut. perf. part. pass. à διαθρυλλέω, -ῶ, *divulgo*: f. ήσω, p. ηκα· à διὰ, et θρύλλος, *susurrus, murmur*.

Διατείνας, a. 1. part. act. à

Διατείνω, *extendo, distendo*: f. νῶ, a. 1. ind. act. διέτεινα, p. act. διατέτακα. Th. τείνω, *tendo*.

Διατελέω, -ῶ, έεις, &c. *permaneo*, neut. abs. item activè *perago, traduco, conficio*: f. έσω, p. διατετέλεκα· à διὰ, et τελέω, *perficio*.

Διατελȣς, et διὰ τέλȣς, *continentèr, assiduè*, adv.

Διατέμνω, f. μῶ, *disseco, separo, divello*: à διὰ, et τέμνω, *seco*.

Διατεταμένος, ȣ, *distentus*, part. perf. pass. à διατείνω, *distendo*: indè

Διατεταμένως, adv. *obnixè*.

Διατεταχέναι, perf. infin. act. à διατάσσω.

Διατετινάχθαι, perf. inf. pass. à διατινάσσω, *discutio, concutio*, f. ξω, p. χα. Th. τινάσσω, *quatio*, quod vide.

Διατετραίνω, vel διατιτραίνω, fut. ἄνῶ, *perforo, perterebro, pertundo*; διατετρανέεις, pro διατετρανεῖς, *perforabis*, 2. sing. f. 1. vel 2. ind. act. Vide τιτραίνω, -άω. Th. τράω, *foro*.

Διατήκω, f. ξω, p. act. χα· p. m. διατέτηκα, *liquefacio; tabefacio*: à διὰ, et τήκω.

Διατηρέω, -ῶ, *conservo*, imperf. ind. act. διετήρεον, -ȣν, εες, -εις, εε, -ει, f. ήσω, p. διατετήρηκα Th. τηρέω, *servo*.

Διατήρησις, εως, ἡ, *conservatio*.

Διατὶ, *quare?* adv. interrogandi: à διὰ, *propter*, et τί, *quid?*

Διατίθημι, *dispono, compono, constituo*, f. διαθήσω, p. διατέθεικα· a. 2. ind. act. διέθην, præs. med. διατίθεμαι, *paciscor*, et in 3. plur. διατίθενται, f. 1. m. διαθήσομαι, a. 2 ind. m. διεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono*.

Διατόνον, ȣ, τὸ, *fibula*.

Διατορεύμἄτα, ων, τὰ, *tornaturæ, cælaturæ*.

Διατρέπω, f. ψω, p. φα, *distorqueo, perverto; averto, arceo, repudio*.

Διατρέφω, f. θρέψω, p. διατέθρεφα, *nutrio, enutrio, salvo*.

Διατρέχειν, *percurrere, discurrere*, præs. inf. act. à

Διατρέχω, f. θρέξω, *percurro, discurro*: à διὰ, et τρέχω, *curro*.

Διατρέω, -ῶ, f. έσω, *intremisco, perterrefactus diffugio, perterebro, perforo*. Ex διὰ, et τρέω, *tremo*, vel τράω, *perforo*.

Διατριβαῖς, dat. pl. à

Διατρῖβὴ, ῆς, ἡ, *mora; commoratio, conversatio*; item *exercitatio, argumentatio*; *institutum vitæ, collatio, congressus*: à

Διατρῖβω, *commoror, versor, dego*, neut. item activè *attero, consumo, procrastino*: imperf. ind. act. διέτριβον, f. ψω, p. διατέτριφα, a. 1. ind. act. διέτριψα, a. 2. ind. act. διέτρῖβον, *contrivi*: præs. part. pass. διατριβόμενος, *attritus*: διατρίβοντας, acc. pl. masc. part. præs. act. Th. τρίβω, *tero*.

Διάτρῖχα, *trifariam*, adv. à διὰ et τρίχα, Dor. τριχθᾶ. Th. τρεῖς, *tres*.

Διατροφὴ, ῆς, ἡ, *alimentum, cibus, victus*: à διατρέφω, *nutrio*: p. ind. m. διατέτροφα· à διὰ, et τρέφω, *alo*.

Διατρῦφεις, έντος, a. 2. part. pass. à διαθρύπτω, *diffringo, contero*: q. à διὰ, et θρύπτω, *frango*.

ΔΙΑΤΤΑ'Ω, -ῶ, *percribo*.

Διατῦπόω, -ῶ, f. ώσω, *fingo, informo, conformo, describo*: et hinc

Διατύπωσις, εως, ἡ, *delineatio, descriptio, informatio*. Th. τυπόω, *formo*

Διαβανθῆναι, a. 1. inf. pass. à διαυαίνω, -ομαι, *exsicco, desicco*. Th. αὔω, *arefacio, accendo*.

Διαυγάω, et -άζω, *illucesco*: f. ήσω, vel άσω, p. διηύγηκα, vel -ακα, a. 1. ind. act. διηύγασα· à διὰ, et αὐγάζω, *illustro*. Th. αὐγὴ, *splendor, lux*.

Διαύγεια, ας, ἡ, *pelluciditas*: à

Διαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pellucidus*: à διὰ, et αὐγὴ, *lux*.

Διαυλοδρόμος, ε, ὁ, *qui diaulum currit, qui cursum circensem*, i. e. διςάδιον, *peragit*: à δίαυλος, et δρόμος, *cursus*, qu. à p. ind. med. v. τρέχω, *curro*. Legitur et διαυλοδρομᾶν, gen. pl. Dor. pro διαυλοδρόμων· à διαυλοδρόμης, ε, ὁ, idem.

Δίαυλος, ε, ὁ, *circumactus curriculi hujusmodi, ut, quum ad metam pervenissent, flectentes, eò rursùm recurrant undè cursum inierant; cursus duplex à carcere ad metam, et à metâ ad carcerem; mensura duorum stadiorum; studium abeundi, sed et mox redeundi*: à διὰ, et αὐλά.

Διαφάγῃ, *comedat, devoret*; 3. sing. sub. præs. ind. act. à διαφάγω, *comedo*; quod à διὰ, et φάγω, *edo*.

Διαφάγων, εσα, ον, *comedens, exedens*, part. præs. act. ejusdem verbi.

Διαφαίνω, f. ἀνῶ, *demonstro; eluceo*: à διὰ, et φαίνω, *ostendo*.

Διαφανεία, -ία, ας, ἡ, *perspicuitas*: et

Διαφάνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perlucidus*, qui transparet; *clarus, illustris*: à διαφαίνω, *ostendo*; p. ind. m. διαπέφηνα. Th. φαίνω.

Διαφαύσκω, -φαύω, f. σω, p. κα, *illuceo, illucesco*. Th. φάω.

Διαφέροντα, ων, τὰ, *discrepantia; præstantia, potiora*; nom. pl. neut. part. præs. act. à

Διαφέρω, *DIFFERO*; *dissipo, divulgo; traduco: sustineo; antecello*, &c. f. διοίσω, a. 1. ind. act. διήνεγκα, a. 2. ind. act. διήνεγκον, a. 1. vel 2. sub. act. διενέγκω, ῃς, ῃ, præs. pass. διαφέρομαι, *disseminor*, item hinc indè *jactor*, &c. Th. φέρω, *fero*.

Διαφεύγω, *evito, effugio*: f. ξω, p. πέφευγα, (χ in γ mutato, Euphoniæ causâ,) f. 1. m. διαφεύξομαι, a. 2. ind. act. διέφυγον, a. 2. opt. act. διαφύγοιμι, p. m. διαπέφυγα. Th. φεύγω, *fugio*.

Διαφημέω, -ῶ, *spargo famam*; f. ήσω, p. ηκα· à διὰ, et φήμη, *fama*. Th. φάω, *dico*.

Διαφημίζω, *divulgo, dissemino*: f. ίσω, p. διαπεφήμικα, a. 1. ind. pass. διεφημίσθην, ab eod.

Διαφθάρῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à

Διαφθείρω, *corrumpo; stupro; interficio*: f. 1. act. διαφθερῶ, f. 2. act. διαφθάρῶ, p. act. διέφθαρκα, a. 1. ind. act. διέφθειρα, a. 1. inf. act. διαφθεῖραι, a. 2. ind. act. διέφθαρον, perf. pass. διέφθαρμαι, part. διεφθαρμένος, *corruptus*; a. 2. ind. pass. διεφθάρην, p. ind. m. διέφθορα· à διὰ, et φθείρω, *corrumpo*, quod à φθίω, idem.

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, *corruptio, corruptela; stupratio; abortus: interitus, pernicies*: à p. ind. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, *corrumpo*.

Διαφθορέω, -ῶ, f. ήσω, *diripio, vasto*.

Διαφοβέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *terreo*; undè

Διαφόβημα, ἄτος, τὸ, *terror*.

Διαφοιτάω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *pervagor*.

Διαφορὰ, ᾶς, ἡ, *differentia, discrimen; dissensio, dissidium*: à διαφέρω, *differo*. Hinc

Διαφορέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, (id. q. διαφέρω,) *differo; dissensio, diripio: digero*: a. 1. inf. act. διαφορῆσαι· in pass. *exhaurior, dissipor*. Th. φέρω, *fero*.

Διαφορητικὸς, ὴ, ὸν, *discutiendi vim habens*, v. gr. *per sudorem*; vox medica: (Διαφορητικὰ φάρμακα.) à 3. pers. sing. perf. ind. pass. præced. verbi.

Διάφορος, ε, ὁ ϗ ἡ, *diversus; excellens*; διάφορον, ε, τὸ, *pretium*; compar. διαφορώτερος, α, ον, *excellentior, -us*: à διαφέρω. Hinc

Διαφόρως, adv. *cum differentiâ; variè, diversè*.

Διαφραγὴ, ῆς, ἡ, *ruptura*.

Διάφραγμα, ἄτος, τὸ, *intersepimentum, quod intersepit*, seu *intersepiendo discludit; membrana, quæ cor et pulmones à jecore et liene, distinguit; præcordia*: à 1. pers. sing. perf. ind. pass. seq.

Διαφράσσω, seu -ττω, f. άξω, p. αχα, *intersepio, obstruo*. Th. φράσσω, *sepio*.

Διαφυὰς, ἄδος, ἡ, idem quod διαφυὴ, ῆς, ἡ, *interstitium inter artus, rima, fissura*.

Διαφύγοι, 3. sing. a. 2. act. opt. verbi διαφεύγω, *effugio*; a. 2. ind. act. διέφυγον. Th. φεύγω, *fugio*.

Διαφυλάξαι, a. 1. inf. act. à

Διαφυλάσσω, vel -ττω, f. άξω, p. άχα, *custodio, conservo*. Th. φυλάσσω, -ττω.

Διαφωνέω, ῶ, f. ήσω, *discrepo, dissentio*; item *dissono*, &c. à διὰ, et φωνέω, *vocem edo*; quod à φωνὴ, *vox*.

Διαφώσκω, *illucesco*. Th. φάω, *luceo*.

Διαφωτίζω, f. ίσω. *lucidum reddo, illumino*. Th. φῶς, *lux*.

Διαχέαι, a. 1. inf. act. à διαχέω.

Διαχειρίζομαι, f. 1. m. ίσομαι, *violentis manibus occido, interficio*: à

Διαχειρίζω, *in manibus habeo, administro*; f. ίσω, p. διακεχείρικα, a. 1. ind. act. διεχείρισα, a. 1. ind. m. διεχειρισάμην, ω, ατο· à διὰ, et χειρίζω, *manu tracto*. Th. χεὶρ, *manus*.

Διαχείρομαι, idem.

Διαχειροτονεῖν, præs. inf. act. *dijudicare* vel *decretum facere*, propriè per manuum elevationem, διαψηφίζειν, verò *calculis* : et

Διαχειροτονία, ας, ἡ, *dijudicatio*: qu. *suffragiorum divisio*: à διὰ, χεὶρ, et τείνω, *extendo*.

Διαχέω, f. χέσω, et χεύσω, *diffundo*: a. 1. ind. act. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα. Th. χέω, *fundo*.

Διαχράομαι, -ῶμαι, f. 1. m. ήσομαι. p. pass. ησμαι, *interficio, suppliciis afficio*. Th. χράω, quod vide.

Διαχρᾶσθαι μὲν, *seipsum interficere*: hinc διαχρασεῖται, Dor. pro διαχρήσεται, *interficiet*, 3. sing. f. 1. ind. m.

Διαχρῆναι, præs. inf. à διαχράω, vel διάχρημι.

Διαχρῆσθαι idem quod simplex χρῆσθαι, q. v.

Διάχρυσος, ὁ ϗ ἡ, *deauratus, inauratus*.

Διαχύω, f. χύσω, id. q. διαχέω, *diffundo*.

Διαχωρέω, ῶ, f. ήσω, *pervado, peregrinor*. Th. χῶρος, *locus, ager*

Διαχωρίζω, *separo, disjungo*: f. ίσω, p. διακεχώρικα, a. 1. ind. act. διεχώρισα, præs. m. διαχωρίζομαι, *discedo*: διαχωρίσθητι, a. 1. imper. pass. à διὰ, et χωρίζω. Th. χωρὶς, *seorsùm*.

Διάχωσις, εως, ἡ, *actio aggerandi et obstruendi aquam; aggeris oppositio*: à διαχόω, f. χώσω, *aggerem perduco*. Th. χόω, *aggero*.

Διάψαλμα, *vocis inter canendum mutatio, rythmi commutatio, vicissitudo canendi*: alii *pausam*; alii *alterius sensûs exordium*; et alii *cujusd. musicæ varietatis silentium*, dixerunt: à διαψάλλω, idem quod ψάλλω.

Διαψεύδομαι f. 1. m. εύσομαι, *fallo, decipio, mentior*; item *faller frustror*. Th. ψεύδω, *fallo*.

Διαψιθυρίζω, f. ίσω, *sibilos facio fraudulentos; susurro*.

Δίβἄφος, ε, ὁ ϗ ἡ, *bis tinctus*, purpuræ Epith. δίβαφος, ε, ἡ, *vestis purpurea*: à δὶς, *bis*, et βάπτω, *tingo*.

Δίγαμμα, *duplex gamma*; Æolica litera figurâ et vi similis Latino F. Sic dicta quod duorum Γ sibi superimpositorum formam gerat.

Δίγληνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui geminas oculorum pupillas habet*: à δὶς, et γλήνη, *oculi pupilla*.

Δίδαγμα, ἄτος, τὸ, *documentum*: à διδάσκω, *doceo*; præt. ind. pass. δεδίδαγμαι.

Διδακταὶ ἀρεταὶ, *virtutes* doctrinâ *comparatæ*: διδάκτ', scil. πράγματα.

Διδακτικὸς, ὴ, ὸν, *aptus ad docendum*: et

Διδακτὸς, ὴ, ὸν, *doctus, a, um*: idem quod δεδιδαγμένος· et *de rebus quæ doceri discive possunt*. Th. διδάσκω, *doceo*.

Δίδακτρον, ε, τὸ, *minerval*: ab eod. Th.

Διδάξαι, a. 1. inf. act. δίδαξε, 3.

ΔΙ ΔΙ

sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐδίδαξε, verbi διδάσκω, doceo: f. διδάξω.

Διδάξῃς, 2. pers. sing. a. 1. sub. act. διδάξω, f. 1. vel a. 1. sub. act. à διδάσκω, doceo.

Δίδαξις, εως, ἡ, docendi actus, doctrina, præceptio: ab eod.

Δίδασκ', pro δίδασκε, doce, 2. sing. præs. imperat. act. à διδάσκω.

Διδασκαλεῖον, ου, τὸ, locus docendi, schola; et

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, docendi munus; minerval: ab eod.

Διδάσκᾰλος, ου, ὁ, magister, præceptor: ab eod.

Διδασκέμεν, et διδασκέμεναι, præs. inf. act. Ion. et Dor. pro διδάσκειν, à διδάσκω, doceo.

Διδάσκευ, disce: Dor. 2. sing. præs. imperat. pass. pro διδάσκου, ejusd. verbi.

Διδασκέω, f. ήσω, Att. pro διδάσκω, f. ξω, doceo.

Διδασκῆσαι, a. 1. inf. act. verbi διδασκέω, idem quod

ΔΙΔΑ'ΣΚΩ, doceo, discere facio: f. διδάξω, p. δεδίδᾰχα, a. 1. ind. act, ἐδίδαξα, ας, ε. Διδάσκειν δρᾶμα, fabulam edere in theatro aut alias publicè; quod Cic. imitatus dixit fabulam docere; præs. pass. διδάσκομαι, disco, certior fio: in med. erudiendum curo, etiam, docendum loco vel mando, quo sensu dicitur pater διδάσκεσθαι filium, Plato. p. pass. δεδίδαγμαι, a. 1. ind. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, et in 2. pl. ἐδιδάχθητε, didicistis.

Διδᾰχὴ, ῆς, ἡ, doctrina: à διδάσκω.

Διδαχθῇς, docearis: 2. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.

Διδείᾱσι, 3. pl. præs. ind. act. Poët. pro διδέᾱσι, seu διδεῖσι, à δίδημι, idem quod δέω, ligo.

Δίδη, Ion. et Poët. pro ἐδίδη, 3. sing. imperf. ind. act. à δίδημι, quod à δέω, ligo.

Διδόαμεν, pro δίδομεν, 1. pl. præs. ind. act. Pleonasmo literæ α, à δίδωμι, do.

Διδοῖ, 3. sing. præs. ind. act. contr. διδοῖσθα, pro διδοῖς, 2. sing. præs. ind. act. contr. et per Paragog. Æol. syllabæ θα à διδόω, pro δίδωμι, do: sic et δίδοι, Dor. pro δίδου, 2. sing. præs. imperat. act. contr. à δίδοε, -ου, pro δίδοθι, conjug. sec.

Διδόμεν, Ion. pro διδόναι, præs. inf. act. à δίδωμι, do.

Δίδοτι, Dor. pro δίδωσι, dat: 3. sing. præs. ind. act. διδόντι, Dor. pro διδοῦσι, 3. pl. præs. ind. vel dat. pl. part. præs. act. à δίδωμι, do.

Διδότω, 3. sing. præs. imperat. act. à δίδοθι, 2. sing. et in 2. pl. δίδοτε, date; à δίδωμι.

Δίδου, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδίδου, dabat; à διδόω· potest etiam esse imperat. præs. med. δίδου, pro δίδοσο, da; et διδέναι, Poët. Epenth. pro διδόναι, præs. inf. act. διδοὺς, præs. part. act. διδοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à δίδωμι, do.

Διδοῦν, Ion. et Poët. pro διδόναι, dare; præs. inf. act. à δίδωμι· vel inf. à

Διδόω, ῶ, f. ώσω, idem quod δίδωμι.

Διδράσκω, fugio: f. δράσω, p. ακα, q. à δράω, pro fugio, inus; pro fugio, usitat. a. 1. ind. act. ἔδρασα, per Apocop. ἔδρα, opt. δραίην, inf. δρᾶναι, Dor. pro δρῆναι, part. δρὰς· à δρῆμι, conjug. sec.

Δίδραχμον, ου, τὸ, (sub. νόμισμα,) DIDRACHMUM, nummus duas continens drachmas, neut. gen. à

Δίδραχμος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duarum drachmarum pretii est: à δὶς, bis, et δραχμὴ, drachma.

Διδυμάονε, gemini -os: nom. et acc. dual. à διδυμάων, ονος, quod à δίδῠμος, ου, ὁ ϗ ἡ, geminus.

Διδυματόκος, ου, ἡ, gemellipara: à δίδυμος, geminus, et τίκτω, pario; p. ind. m. τέτοκα.

Διδυμεῦσα, ης, ἡ, quæ gemellis est fœtibus, Cant. iv. 2.

ΔΙ'ΔῨΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, geminus, duplex: δίδυμοι, gemelli; διδυμάονες, idem, et etiam bini: q. à δύω, duo.

Διδυμοτόκοι, ων, αἱ, parientes gemellos.

Διδυμόχροος, contr. ους, ὁ ϗ ἡ, bicolor: à δίδυμος, duplex, et χρόα, color.

Διδῶ, ῷς, ῷ, præs. sub. et

Δίδωθι, pro δίδοθι, Poët. et Æol. 2. sing. præs. imperat. act. à

ΔΙ'ΔΩΜΙ, do, dono, constituo: imperf. ἐδίδων, ως, ω, vel ἐδίδουν, ους, ου, q. à διδόω, f. δώσω, a. 1. sub. act. δώσω, ῃς, ῃ, pro δώκω, ῃς, ῃ, p. δέδωκα, plusq. p. ἐδεδώκειν, et δεδώκειν, Joh. xi. 57. a. 1. ind. act. ἔδωκα, ας, ε, (habens -κα, pro -σα, a. 1. cum ἵημι, mitto, et τίθημι, pono, q. v.) a. 2. ind. act. ἔδων, ως, ω, a. 2. imperat. act. 2. sing. δὸς, et in 2. pl. δότε, date; a. 2. sub. act. δῶ, ῷς, ῷ, a. 2. opt. act. δοίην, et Attic. δῴην, ης, η, a. 2. inf. act. δοῦναι, a. 2. part. act. δοὺς, δόντος, qui dedit; perf. pass. δέδομαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐδόθην, ης, η, a. 1. opt. pass. δοθείην, ης, η, f. 1. pass. δοθήσομαι, ῃ, ται. Διδόναι δίκην, et διδόναι τιμωρίαν, signif. habent pass. ut Lat. dare pœnas. Tale est et διδόναι εὐθύνας, rationem reposci seu rationes administratæ reipublicæ, Demosth.

Διδῶν, dare: præs. inf. act. Dor. pro διδοῦν.

Δίε, pro ἔδιε, timebat: 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à δίω, pro δείδω. Alii volunt esse a. 2. ind. act. verbi δείω, pro δείδω, cujus a. 2. ind. fit. ἔδιον, ες, ε.

Διέβαινε, 3. sing. imperf. ind. verbi διαβαίνω, transvado. Th. βαίνω, eo.

Διεβίβᾰσα, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, trajicio.

Διεβλήθην, delatus fui: a. 1. ind. pass. à διαβάλλω, trajicio, calumnior. Th. βάλλω, jacio.

Διεγείρω, excito, suscito, expergefacio: f. διεγερῶ, p. διήγερκα, a. 1. ind. act. διήγειρα, imperf. ind pass. διηγειρόμην, ου, ετο, a. 1. ind pass. διηγέρθην. Th. ἐγείρω, excito

Διεγερθεὶς, excitatus: a. 1. part. pass. ejusd.

Διέγερσις, εως, ἡ, excitatio: ab eod.

Διέγνωκα, dijudicavi, decrevi: perf. ind. act. διέγνων, a. 2. ind. act. à διαγινώσκω.

Διεγγυάω, ῶ, oppignero; in med. spondeo; sponsores do.

Διεδάσσατο, distribuit: 3. sing. a. 1. ind. m. Poët. gem. σ, sic διεδάσσαο, 2. sing. ejusd. temp. pro διεδάσσω, Ion. ω mutatur in αο· à διαδάζω, distribuo; f. δάσω. Th δαίω, divido.

Διέδεξε, et διέδεξαν, Ion. pro διέδειξε, et διέδειξαν, 3. sing. et 3. pl a. 1. ind. act. verbi διαδείκνῡμι, f ξω, p. χα, ostendo.

Διέδην, adv. διὰ τέλους, Hesych à διΐημι, trajicio, aut transeo.

Διεδιδόμην, σο, το, imperf. ind pass. à διαδίδωμι, trado per manus. Th. δίδωμι, do.

Διέδοξε, 3. sing. a. 1. ind. verbi διαδοκέω, vel διαδόκω, videor; f. δοκήσω, vel δόξω.

Διέδρα, effugit: Dor. pro διέδρη, 3. sing. a. 2. ind. act. à διάδρημι. effugio, quod à διὰ, et δρῆμι, inus. pro quo διδράσκω usurpatur.

Διέδωκα, a. 1. ind. act. verbi διαδίδωμι, per manus trado.

Διέζωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à διαζώννῡμι, præcingo; f. ζώσω. Th. ζόω, ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Διέθετο, pepigit; 3. sing. a. 2. ind. m. à διατίθημι a. 2. ind. act. έθην, á. 2. ind. m. εθέμην· et

Διέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διατίθημι, dispono: à διὰ, et τίθημι, pono.

Δίει, 3. sing. imperf. ind. act. (tanq. à διέω) verbi διΐημι, transmitto, trajicio. Potest enim esse 3. sing. præs. ind. act. verbi δίω, pro δείδω, timeo. Tum δίει, trajice, est 2. sing. præs. imperat. (ut ἴθι, vel εἶ, 3. sing. ἴτω, ab inusit. ἔω) verbi εἶμι, eo.

Διειδὴς, έος, vel έως, et τὸ διειδὲς, conspicuus, clarus, a, um. Th. εἴδω, video.

Διείδω, et διαείδω, dignosco, perspicio. Th. εἴδω, scio.

Διεῖλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διαιρέω, divido; f. ήσω, p. ηκα, a. 2. ind. act. διεῖλον ες, ε. Th. αἱρέω, capio.

Διειλημένος, ου, interceptus, distinctus; part. perf. pass. à διαλαμβάνω.

Διείληφα, ejusd. verbi perf. ind act.

* Δίειμι, transeo, penetro, prosequor, narro.

Διείρεο, *interroga*; 2. sing. præs. imperat. m. Ion. pro διείρȣ· à

Διείρομαι, *inquiro, interrogo*: à διὰ et εἴρω.

Διεκβάλλω, *trajicio, per medium emitto*; p. διεκβέβληκα· à διὰ, ἐκ, et βάλλω, *jacio*. Hinc

Διεκβολὴ, ῆς, ἡ, *trajectio, eruptio*.

Διέκειτο, *constitutum erat*: 3. sing. imperf. ind. m. à διάκειμι. Th. κεῖμαι, f. 1. m. κείσομαι, *jaceo*.

Διεκκύπτω, f. ψω, *perspicio*: à διὰ, ἐκ, et κύπτω.

Διεκόπην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi διακόπτω, *disseco*. Th. κόπτω, *scindo*.

Διεκπλέω, f. εύσω, *enavigo*.

Διέκπλȣς, contr. -ȣς, ȣ, ὁ, *transitus, eductio, enavigatio*: à διὰ, et ἐκπλέω, *enavigo*. Th. πλέω, *navigo*.

Διεκπλώειν, Ion. et Poët. pro διεκπλεῖν, *navigio trajicere*: præs. inf. act. contr. ab eod. verbo.

Διέκριθεν, Bœot. pro διεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à διακρίνω, *discerno*.

Διέκροος, contr. -ȣς, ȣ, ὁ, *fluxus aquarum per aliquem locum*: à διὰ, et ἐκροὴ, quod ab ἐκρέω, *effluo*. Th. ῥέω, *fluo*.

Διεκώλυον, ες, ε, imperf. ind. act. à διακωλύω, f. ύσω· *obnixè prohibeo*. Th. κωλύω, *impedio*.

Διέλᾰθον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαλανθάνω, *lateo prorsus*; f. 1. m. λήσομαι, p. act. λέληκα. Th. λανθάνω, *lateo*.

Διελᾰλȣν, imperf. ind. act. contr. à διαλᾰλέω, *divulgo*. Th. λαλέω, *loquor*.

Διελαύνω, f. λάσω, *decurro in armis, transeo, trajicio*.

Διελέγετο, 3. sing. imperf. ind. m. vel pass. à διαλέγομαι, *colloquor*. Th. λέγω, *dico*.

Διελέγχω, f. ξω, p. χα, *redarguo, refello*; præs. pass. διελέγχομαι, *redarguor, reus fio*: p. pass. διήλεγμαι, vel -εγγμαι, ξαι, κται, part. διηλεγμένος, vel -εγγμένος, *accusatus*. Th. ἐλέγχω, *arguo*.

Διελεῖν, *divisisse*; a. 2. inf. act. διελὼν, a. 2. part. act. à διαιρέω, *divido*. Th. αἱρέω, *capio*; a. 2. ind. act. εἶλον, (ab obsol. ἑλέω, vel εἵλω), indè fort. Angl. TO DEAL, A DEAL.

Διελευσόμεθα, *transibimus*, 1. pl. f. 1. ind. m. verbi διέρχομαι, *transeo*; f. 1. m. διελεύσομαι.

Διελέχθην, 1. sing. et in 3. pl. διελέχθησαν, a. 1. ind. pass. à διαλέγομαι, *dissero, colloquor*. Th. λέγω, *dico*.

Διελήλῡθα, *transivi*; Att. perf. ind. m. et

Διεληλυθότα, acc. sing. mas. part. præt. m. à διέρχομαι, *transeo*, quod vide: et in p. ind. m. Att. διελήλῡθα.

Διέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi διαιρέω.

Διελθεῖν, a. 2. inf. act. à διέρχομαι, *percurro*. Th. ἔρχομαι, *venio*; f. 1. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ind. act. ἦλθον.

Διελοιδορȣ̃ντο, *conviliis afficiebantur*; 3. pl. imperf. ind. pass. à διαλοιδορέω, *convitior*. Th. λοίδορος, *convitiator*.

Διέλοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. pro διείλοντο, à διαιρέω, *divido*; a. 2. ind. act. διεῖλον. Th. αἱρέω, *eligo*.

Διεμαρτυράμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. à διαμαρτῡ́ρομαι, *etiam atque etiam obtestor*; f. 1. m. διαμαρτυροῦμαι. Th. μάρτυρ, *testis*.

Διεμάχετο, 3. sing. imperf. ind. m. à διαμᾰ́χομαι, *dimico*. Th. μάχομαι, *pugno*; f. 1. m. μαχήσομαι.

Διεμβάλλω, f. 1. vel 2. act. ᾰλῶ, *injicio, immitto*.

Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à διαμερίζω, *partior, distribuo*; à διὰ, et μερίζω, *divido*. Th. μείρω.

Διεμπιμπλάω, -ημι, f. πλήσω, *impleo*.

Διεμπολάω, -ῶ, f. ήσω, *coëmo, mercor, divendo*. Ex διὰ, et ἐμπολάω, *negotior*.

Διενέγκας, et διενεγκὼν, *præstans, eximius*; part. a. 1. et 2. act. à διαφέρω.

Διενέγκω, ῃς, ῃ, a. 1. vel 2. sub. act. à διαφέρω, *differo*.

Διενεῖκαι, *conficere*; a. 1. inf. act. Poët. verbi διαφέρω.

Διενενῶντο, Ion. pro διενενόηντο, 3. pl. plusq. p. ind. pass. verbi διανοέομαι, -ȣ̃μαι, *cogito*: à διὰ, et νοέω. Th. νȣ̃ς, *mens*.

Διενήνοχα, ας, ε. præt. ind. m. à διαφέρω, *differo*; f. οίσω, p. ind. m. ἤνοχα, et Att. ενήνοχα.

Διενιαυτίζω, f. ίσω, *totum annum in aliquo loco transigo*, vel *alicui rei incumbo*: à διὰ, et ἐνιαυτὸς, *annus*.

Διενοήθη, *doluit in corde*: 3. sing. a. 1. ind. pass. à διανοέομαι.

Διεξάγω, f. άξω, *traduco, transigo, litem dirimo*: à διὰ, ἐξ, et ἄγω, *duco*.

Διεξαγωγὴ, ῆς, ἡ, *traductio, transactio, compositio*; ab eod.

Διεξᾴϊξε, Dor. pro διεξῄϊξε, *cum impetu transiit*: 3. sing. a. 1. ind. act. à διὰ, ἐξ, et ἀΐσσω, *irruo*; f. ξω, a. 1. ind. act. ἦϊξα, ας, ε.

Διέξειμι, *narro, edissero, mente revolvo*; *recito*; item *transeo*: à διὰ, ἐξ, et εἶμι, *eo*.

Διέξεισιν, ejusd. 3. pl. præs. ind. cum ν ἐφελκ.

Διεξελᾶν, seu διεξελαύνειν, *transire*, præs. inf. act. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω.

Διεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. med. et

Διεξελήλῡθα, ας, ε, *transii*; præt. ind. m. Att. verbi διεξέρχομαι, *pertranseo*.

Διεξελθεῖν, *transiisse*: a. 2. inf. act. ab eod.

Διεξελίσσειν, præs. inf. act. *explicare quod est implicitum, dissolvere*: à διὰ, ἐξ, et ἑλίσσω, *circumvolvo*. Th. εἰλέω *volvo*.

Διεξερευνάω, -ῶ, f. ήσω, *pervestigo, perscrutor*. Ex διὰ, ἐξ, et ἐρευνάω, *indago*.

Διεξέρχομαι, *pertranseo, digredior, enarro*: item *legendo percurro*: à διὰ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio, eo*.

Διεξέρχονται, ejusd. 3. pl. præs. ind. et διεξερχόμενος, η, ον, præs. part. ejusd.

Διεξιέμεναι, *enarrare*; Dor. pro διεξιέναι, præs. inf. act. à διέξειμι, vel διεξίημι, *enarro, transeo*; quod à διὰ, ἐξ, et εἶμι, vel ἵημι, *eo*, vid. Th. ἔω, *eo*.

Διεξιέναι, pro διάγειν, *traducere*: vide in διεξιέμεναι.

Διέξοδος, ȣ, ἡ, *compitum, digressus, decursus, exitus latior*: à διὰ, et ἔξοδος, *via quâ exitur*. Th. ὁδὸς, *via*.

Διεπέρᾱσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. à διαπεράω, *trajicio*. Th. περάω, *transeo*; f. άσω, p. πεπέρακα· quod à πέρας, *terminus*, vel πέρα, *ultrà*.

Διέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διαπίπτω, *intercido, elabor*. Th. πίπτω, *cado*; f. 2. ind. med. πεσȣ̃μαι, p. act. πέπτωκα, a. 2. ind. act. ἔπεσον.

Διεπέφρᾰδε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. pro διέφραδον, ες, ε, *dixi, disserui*; à διὰ, et φράζω, *dico*; f. σω, p. πέφρακα, a. 2. ind. act. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Διέποντι, *gubernant*; Dor. pro

Διέπȣσι, 3. pl. præs. ind. act. à διέπω, *rego*.

Διεπράθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi διαπέρθω, *devasto*. Th. πέρθω, *vasto*; a. 2. ind. act. per Metath. ἔπαρθον.

Διέπρησσον, *exegi*: 1. sing. imperf. ind. act. Ion. à διαπρήσσω, Ion. pro διαπράσσω, *efficio*. Th. πράσσω, vel -ττω, *facio*. Est et διαπρήσσω, *pertranseo*; factum per Sync. et Epenth. τȣ̃ τ, à διὰ, et fut. περήσω, quod à περάω, *transeo*, venit.

Διέπω, *administro, rego, guberno*: à διὰ, et ἕπω, *curo, ago, operor*, q. v.

Διεογάζεσθαι, præs. inf. *conficere, interficere*: vide ἐργάζομαι.

Διερεθίζω, f. ίσω, *valdè irrito, excito*; undè διερέθισμα, ᾰτος, τὸ, *irritamentum*.

Διερείδω, f. είσω, *infigo*; διερείδομαι, *innitor*; *urgeo, insto*, διερείδομαι σκίπωνι χερὸς, *baculo innitor*, Eurip. Hec. 65.

Διερέσσω, -ττω, f. ξω, *trajicio, remigo per*.

Διερευνάω, -ῶ, f. ήσω, *indago, pervestigo, perscrutor*: à διὰ, et ἐρευνάω, *indago*.

Διερευνῶν, ejusd. part. præs. act. contr.

Διερὴν, acc. sing. f. g. Ion. à διερὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus, madidus*. Th. διαίνω, vel δίημι, *humecto*.

Διερμηνευτὴς, ȣ̃, ὁ, *interpres*: à διερμηνεύω, *interpretor*; imperf.

ind. act. διηρμήνευον, ες, ε, præs. imperat. act. διερμήνευε, έτω, f. 1. act. εύσω, p. act. διηρμήνευκα· à διὰ, et ἑρμηνεύω, *interpretor*: quod ab ἑρμηνεὺς, *interpres.*

Διεῤῥήγνυμην, σο, το, imperf. ind. pass. verbi διαῤῥήγνυμι, *dirumpo.* Th. ῥήγνυμι, *frango*; f. ῥήξω, p. ἔῤῥηχα.

Διέῤῥηξα, ας, ε, ejusd. aor. 1. ind. act.

Διέῤῥιψα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαῤῥίπτω, *disjicio*: à διὰ, et ῥίπτω, *jacio*; f. ψω, p. ἔῤῥιφα.

Διέρχομαι, *transeo, prætereo, progredior, enarro, percurro; conficio, perago; obambulo*: imperf. ind. m. διηρχόμην, ου, ετο, f. 1. m. διελεύσομαι, a. 2. ind. act. διῆλθον, ες, ε, a. 2. sub. act. διέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. act. διελθεῖν, a. 2. part. act. διελθὼν, όντος, præt. m. Att. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, ου, *venio.*

Διερωτάω, ῶ, *percontor, interrogo*: fut. ήσω, præt. διηρώτηκα, a. 1. ind. act. διηρώτησα, a. 1. part. act. διερωτήσας, αντος. Th. ἐρωτάω, *quæro.*

Διεσάφησα, ας, ε, et in 3. pl. διεσάφησαν, a. 1. ind. act. à διασαφέω, *significo*; p. act. διασεσάφηκα. A διὰ, et σαφὴς, *perspicuus.*

Δίεσις, εως, ἡ, *divisio; transmissio*; item *musicus, tonus minimus*: à διΐημι, *transmitto*; quod à διὰ, et ἵημι. Est et δίεσις, *perfusio*; à δίημι, *perfundo.*

Διεσκέδασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω. Th. σκεδάω, *dispergo.*

Διεσκόρπισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διεσκορπίσθην, a. 1. ind. pass. à διασκορπίζω, *dispergo*; f. ίσω. Th. σκορπίζω, *spargo.*

Διεσπάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διὰ, et σπαράσσω, vel -άττω, *discerpo, lacero*: f. ξω, p. ἐσπάραχα, a. 1. part. act. σπαράξας.

Διεσπάρην, 1. sing. et in 3. pl. διεσπάρησαν, a. 2. ind. pass. sic διέσπαρον, ες, ε, a. 2. ind. act. à διεσπείρω, *dispergo*; f. ερῶ, a. 1. ind. act. διέσπειρα. Th. σπείρω, *semino.*

Διεσπάσθαι, perf. inf. pass. à διασπάω, *discerpo*; f. άσω, p. διέσπακα, a. 1. ind. pass. διεσπάσθην. Th. σπάω, *traho.*

Διέσπειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διασπείρω. Vide διεσπάρην, suprà.

Διέσσυτο, *motus est*; 3. sing. plusq. p. ind. pass. Poët. pro διεσέσυτο, à perf. ἔσσυμαι, per Metathesin pro σέσυμαι, ab inus. σύω, vel à σεύω, *agito*; f. 1. pass. συθήσομαι. Th. σείω, *quatio.*

Διεστάλησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. et

Διεστειλάμην, ω, ατο, et in 1. pl. διεστειλάμεθα, a. 1. ind. m. à διαστέλλω, *mando*; f. ελῶ, p. διέσταλκα, a. 2. ind. m. διεστάλον, p. m. διέστολα. Th. στέλλω, *mitto.*

Διέστην, ης, η, *disjunctus fui*; a. 2 ind. act. à διΐστημι, *disto*; f. διαστήσω, p. διέστηκα, -ακα, ας, ε, a. 1. ind. act. διέστησα. Th. ἵστημι, *sto.*

Διέστιχε, *discessit*; 3. sing. a. 2. ind. act. verbi διαστείχω, f. ξω, *discedo.* Th. στείχω, *vado.*

Διεστραμμένος, η, ον, *perversus, a, um*; perf. part. pass. à διαστρέφω, *perverto*; f. ψω, p. διέστρεφα. A διὰ, et στρέφω, *verto.*

Διεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. ejusd. verbi.

Διεστῶς, et in f. g. διεστῶσα, et in acc. pl. fœm. διεστῶσας, *dissitas*: perf. part. act. per Crasin, pro διεστακὼς, -στακυῖα, et Ion. -εσταὼς, et per Crasin, -εστῶς, ῶτος, et in f. g. -εστῶσα, -ώσης, et in n. g. -εστῶς. Th. ἵστημι, *sto.*

Διέσχε, *divisit*; 3. sing a. 2. ind. act. à διέχω. Th. ἔχω, *habeo.*

Διεσώθην, ης, η, et in 3. pl. διεσώθησαν, a. 1 ind. pass. Hinc a. 1. opt. pass. διασωθείην, verbi διασώζω, *conservo.* Th. σώζω, *servo.*

Διέσωσα, ας, ε, a. 1. ind. act verbi διασώζω. Th. σώζω, *servo.*

Διέταξε, *disposuit*; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διατάσσω, vel -ττω, *ordino*; f. ξω, p. τέταχα. Th. τάσσω, -ττω.

Διεταράχθην, ης, η, *perturbatus fui*; a. 1. ind. pass. à διαταράσσω, vel -ττω, *perturbo*; f. ξω, p. χα. Th. ταράσσω, *turbo.*

Διετεκμήραντο, *destinârunt*; 3. pl. a. 1. ind. m. à διατεκμαίρω, *certis signis probo*, vel *ostendo*; f. αρῶ, a. 1. ind. act. διετέκμηρα. Th. τέκμαρ, *signum.*

Διετέλει, 3. sing. imperf. ind. act. contr. verbi διατελέω, *permaneo*; f. έσω, et ήσω, a. 1. ind. act. διετέλεσα. Th. τέλος, *finis.*

Διετετάχατο, Ion. pro διατεταγμένοι ἦσαν, *instructi fuerunt*; 3. pl. plusq. perf. ind. pass. verbi διατάσσω, q. v.

Διετήρει, 3. sing. imperf. ind. act. διετήρεον, -ουν, εες, -εις, verbi διατηρέω, *conservo*; f. ήσω, p. ηκα, a. 1. ind. pass. διετηρήθην, ης, η. Th. τηρέω, *servo.*

Διετηρὶς, ίδος, ἡ, idem ac διετία, et ab iisd.

Διετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *bimulus, biennis*: à δὶ, pro δὶς, *bis*, et ἔτος, *annus.*

Διετία, ας, ἡ, **biennium**; à δὶς, *bis*, et ἔτος, *annus.*

Διέτμαγεν, *divisi sunt*; pro διετμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. Bœot. Sync. à διατμήγω, vel -τμήσσω, *disseco*: f. 2. act. -τμαγῶ, a. 2. ind. act. ἔτμαγον. Th. τέμνω, *seco*, q. v.

Διέτμαξεν, Dor. pro διέτμηξεν, *discidit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διέτριβον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi διατρίβω, *commoror.* Th. τρίβω, *tero*; f. ψω, p. τέτριφα.

Διέτριψεν, *dilapidavit*; 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Διευκρινέω, ῶ, f. ήσω, *discerno, distinguo, dijudico, disputo, discutio, accuratè examino.* Ex διὰ et εὐκρινὴς, *dijudicatu facilis.*

Διευκρίνησις, εως, ἡ, *discretio, discussio.*

Διευλαβέομαι, οῦμαι, f. 1. m. ήσομαι, *metuo; caveo.*

Διευνάζω, f. άσω, *consopio*: à διὰ et εὐνάζω, *sopio.* Th. εὐνὴ, *lectus.*

Διέφαυσεν, *illuxit*: 3. sing. a. 1. ind. act. cum ν ἐφέλκ. à verbo διαφαύσκω, f. φαύσω. Th. φάω, *luceo*, q. v.

Διεφθάρην, ης, η, a. 2. ind. pass. à διαφθείρω, *corrumpo*; f. ερῶ, p διέφθαρκα, a. 1. ind. act. διέφθειρα, a. 1. inf act. διαφθεῖραι, p. m. διέφθορα· à διὰ et φθείρω, *corrumpo.* Th. φθίω, idem.

Διέφθαρμαι, perf. pass. διεφθαρμένος, part. perf. pass. ejusd. verbi.

Δίεφυ, 3. sing. a. 2. ind. act. à διὰ, et φῦμι, vel φύω, *gigno, nascor*; a. 2. ind. act. ἔφυν, υς, υ.

Διεχειρίσασθε, *interfecistis*; 2. pl. a. 1. ind. m. διεχειρισάμην, ω, ατο, verbi διαχειρίζω, *interficio*: f. ίσω, p. διακεχείρικα, a. 1. ind. act. διεχείρισα. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus.*

Διεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *disjunctus, discretus*; cui opp. συνεχὴς, *continuus.*

Διεχρήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. διεχρησάμην, ω, ατο, à διαχράομαι, f. 1. m. ήσομαι, idem quod χράομαι, *utor*, quod à χράω, *commodo.*

Διέχω, *disjungo, distineo*; **disto**: à διὰ, et ἔχω.

Διέψευσται, 3. sing. perf. ind. pass. διέψευσμαι, σαι, σται verbi διαψεύδομαι, *mentior.* Th. ψεύδω. *fallo, decipio.*

Δίζεο, *quære*, 2. sing. præs. imperat. m. Ion. pro δίζεσο, præs. inf. m. δίζεσθαι· et

Δίζηαι, Poëticâ Ectasi, pro δίζεαι, Ion. pro δίζεσαι, 2. sing præs. ind. m. à

Δίζημαι, -εμαι, et -ημι, *quæro*: f. 1. m. διζήσομαι. Th. δίζω, idem.

Διζήμεθα, 1. pl. præs. ind. διζήμενος, *perquirens*; præs. part. ab eod. verbo.

Δίζυγες, nom. pl. à

Δίζυξ, ῠγος, ὁ ϗ ἡ, *bijugis, e*, vel *bijugus, a, um, duplex*: à δὶς, *bis*, et ζυγὸς, *jugum*, à ζεύγνυμι, *jungo*: invenitur et δίζυγος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem: ex antec. gen. factum.

ΔΙ΄ΖΩ, *dubito; quæro; studeo*: f. σω, p. κα. Hinc δίζημι, f. ήσω, (qu. à διζέω, obsol.) idem, de quo suprà.

Δίζων, Dor. pro δίζουν, *geminum*, n. g. contr. à δίζοος, ους, et δίζως, *duplicis vitæ*: à δὶς, *bis*, et ζωὴ, *vita.*

Διζωος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui geminam habet vitam*: à δὶς, et ζωὴ, *vita.*

Δίη, *divina*, Ion. pro δία, f. g. à δῖος, q. δίϊος, *Jovialis*: à Διὸς, gen. à Ζεὺς, *Jupiter.*

Διήγειρα, ας, ε, et in 3. pl. διήγει

ραν, a. 1. ind. act. verbi διεγείρω, *excito*; f. ερῶ, p. διήγερκα, a. 1. ind. pass. διηγέρθην ex διὰ, et ἐγείρω, *excito*, q. v.

Διηγέομαι, -οῦμαι, *narro, commemoro, dissero*; διηγέο, contr. -οῦ, *narra*, præs. m. imperat. f. 1. m. διηγήσομαι, p. pass. διήγημαι, a. 1. ind. m. διηγησάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. διηγήσωμαι· à διὰ, et ἡγέομαι, *duco*, q. v.

Διήγημα, ατος, τὸ, et

Διήγησις, εως, ἡ, *narratio; commemoratio*: à perf. ind. pass præced. verbi.

Διῄειν, plusq. p. ind. m. et in 3. pl. διῄεσαν, -εισαν, Att. a δίειμι, *transeo*: à διὰ, et εἶμι, *eo*, q. v.

Διηθέω, ῶ, et διήθω, *percolo, eluo*: f. ήσω· à διὰ, *per*, et ἠθέω, vel ἤθω, *colo*.

Διηκόνεον, -ουν, εες, -εις, εε, -ει, imperf. ind. act. contr. à διακονέω, *ministro*: f. ήσω, p. διηκόνηκα. Th. κονέω, *festino*, q. v.

Διηκονέω, *ministro*, et διήκονος, ου, ὁ, *minister*; Ion. pro διακονέω, et διάκονος, q. v.

Διηκόσιοι, *ducenti*: pro διακόσιοι· à δὶς, *bis*, et ἑκατὸν, *centum*, q. v.

Διήκω, *pervado, pertranseo, pertineo*; f. ξω· à διὰ, et ἥκω, *venio*, q. v.

Διῆλθεν, 3. sing. a. 2. ind. act. à διέρχομαι, *transeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*; f. 1. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ind. act. per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Διήλλαττον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi διαλλάττω, *litem dirimo, permuto*. Th. ἀλλάττω, *muto*; f. ξω, p. χα.

Διημαρτήκᾶσι, 3. pl. perf. ind. act. à διαμαρτάνω, *aberro*. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*; f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ind. act. ἥμαρτον.

ΔΙΗΜΙ, f. ήσω, *humecto, perfundo, diluo*.

Διήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαφέρω, *differo*; f. διοίσω, a. 2. ind. διήνεγκον. Th. φέρω, *fero*, q. v.

Διηνεκέεσσιν, dat. pl. Poët. à

Διηνεκὴς, ὁ, ἡ, et τὸ διηνεκὲς, gen. έος, *perpetuus, perennis, continuus*: à διὰ, et ἠνεκὴς, *continuus*. διηνεκὲς, adverbialitèr, et

Διηνεκῶς, et διηνεκέως, apud Poët. adv. *continuò, assiduè, perpetuò*.

Διήνεμος, ου, ὁ, *locus venti flatibus expositus*: δι' οὗ, ὁ ἄνεμος πνεῖ. Vel *qui à vento fertur*, vel *instar venti velox*. Th. ἄνεμος, *ventus*, q. v.

Διηνέχθην, -έγχθην, *dissensi*; aor. 1. ind. pass. à διαφέρομαι.

Διήνοιξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. διηνοίχθην, ης, η, *apertus fui*; a. 1. ind. pass. à διανοίγω, *adaperio*: quod ex ἀνοίγω, compos. ex ἀνὰ, et οἴγω, *aperio*, q. v.

Διῇξε, per Crasin Ion. pro διήϊξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαΐσσω, *cum impetu transeo per aliquem locum*. Th. ἀΐσσω, *ruo, irruo*, q. v.

Διηπόρει, 3. sing. imperf. ind. act. διηπόρεον, -ουν, à διαπορέω, *ambigo*; fut. ήσω, præt. διηπόρηκα· à διὰ, et πείρω, *transadigo*: præt. ind. med. πέπορα.

Διήρεσα, *trajeci*; a. 1. ind. act. irregularitèr, à διερέσσω. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo*.

Διήρης, εος, ὁ, ἡ, sub. ναῦς, (vel διήρεις πλοῖον) *biremis, navis quæ binis remis agitur*: à δὶς, *bis*, et ἐρέσσω, *remigo*, q. v.

Διήρηται, -εται, 3. sing. perf. ind. pass. διηρημένος, -εμένος, ου, perf. part. pass. à διαιρέω, *distinguo*. Th. αἱρέω, *capio*, q. v.

Διηρμήνευον, ες, ε, imperf. ind. act. à διερμηνεύω, *interpretor*; f. εύσω. p. διηρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, *interpres*.

Διήρπᾶσα, -ξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi διαρπάζω, *diripio*.

Διήρχθην, a. 1. ind. pass. qu. à διείργω, *dirimo*. Th. εἴργω, *includo*, q. v.

Διηρχόμην, ου, ετο, imperf. ind. med. verbi διέρχομαι, *transeo*. Th. ἔρχομαι, *eo, venio*, q. v.

Διῆσαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. regularitèr, à διίημι, *transmitto*, fut. διήσω, quod à διέω. Th. ἵημι, *mitto*, q. v.

Διῃτᾶτο, 3 sing. imperf. ind. m. contr. à διαιτάομαι, *vitam dego*. Th. δίαιτα, *vivendi mos*, q. v.

Διῄτησα, *arbitratus sum*; pro ἐδιαίτησα, a. 1. ind. act. verbi διαιτάω. Th. δίαιτα, *arbitrium*.

Διηχέω, -ῶ, f. ήσω, *persono*. Th. ἦχος, *sonus*, q. v.

Διθάλασσος, vel -αττος, ου, ὁ, ἡ, *bimaris*: à δὶς, *bis*, et θάλασσα, *mare*. Est ergo locus qui *utrinque* mari adluitur.

Διθυραμβοποιέω, ῶ f. ήσω, *dithyrambos facio*: à

Διθύραμβος, ου, ὁ, *DITHYRAMBUS*: *genus carminis in honorem* Bacchi; cujus quoque cognomen est, quòd bis natus duas q. januas penetrârit. Ex δίθυρος, *biforis*, et ἐμβαίνω, *ingredior*.

Δίθυρος, ου, ὁ, ἡ, *biforis, bivalvis*: à δὶς, *bis*, et θύρα, *janua*, q. v.

Διΐ, *Jovi*; dat. sing. à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*.

Διΐημι, *transmitto, trajicio; dimitto*: undè διειμένος, part. perf. pass. *dimissus*: à διὰ, et ἵημι, *mitto*.

Διϊκνέομαι, -οῦμαι, *vado, permeo: pervenio; enarro*: præs. part. m. διϊκνούμενος, f. 1. m. διΐξομαι, p. pass. διῖγμαι, a. 2. ind. m. διϊκόμην, ου, ετο. Th. ἱκνέομαι, *venio*, q. v.

Διΐξομαι, *permeabo*; ejusd. f. 1. ind. m.

Διϊπετὴς, vel Διοπετὴς, έος, ὁ, ἡ, *à Jove delapsus, qui cœlitùs decidit*: ut pluvia, &c. undè fluvios διϊπετέας appellat Hom. à dat. et gen. Ζεὺς, *Jupiter*, et πίπτω, *cado*.

Διϊπτάμενος, præs. part. m. à διΐπταμαι, *pervolo*. Th. ἵπταμαι, *volo*; f. 1. m. πτήσομαι.

Διϊέναι, *dirimere*; præs. inf. act. verbi διΐστημι.

Διϊστάνω, *dirimo, divello*: à

Διΐστημι, *distinguo, separo, disto*; f. διαστήσω, p. διέστηκα, a. 1. ind. act. διέστησα, a. 1. part. act. διαστήσας, αντος, a. 2. ind. act. διέστην, ης, η, *disjunctus fui*: à διὰ, et ἵστημι, *statuo*, q. v.

Διϊσχυρίζομαι, *affirmo, assevero*: imperf. ind. m. διϊσχυριζόμην, ου, ετο· à διὰ, et ἰσχυρίζομαι, quod ab ἰσχυρός. Th. ἰσχὺς, *robur*.

Διῖχθαι, perf. ind. pass. à διϊκνέομαι, *pervenio*.

Δίκα, ας, ἁ, Doricè pro δίκη, ης, ἡ, *mos, consuetudo*, q. v.

Δικαζέμεναι, *decernere*; præs inf. act. Ion. pro δικάζειν· et

Δικάζεσθαι, *judicio premi*: præs inf. pass. à

Δικάζω, *jus dico, judico*; item *litigo, in jus voco*: f. άσω, p. ακα, part. præs. act. δικάζων, οντος· præs. part. pass. δικαζόμενος. Th δίκη, *jus*, q. v.

Δίκαι', pro δίκαια, *justa*: à δίκαιος.

Δικαία, ας, ἡ, Poët. pro δίκη, ης, ἡ, *justitia*.

Δικαιεῦμαι, præs. ind. pass. Dor. pro δικαιοῦμαι, *mulctor*: vide δικαιόω.

Δικαιοδοσία, ας, ἡ, *jurisdictio*; item *causa idonea*: et

Δικαιοδότης, ου, ὁ, *juris dator, juridicus*: à δίκη, *jus*, et δίδωμι, *do*, q. v.

Δικαιόεσθε, -οῦσθε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. pass. verbi δικαιόω.

Δικαιοκρισία, ας, ἡ, *justum judicium*; q. d. δικαία κρίσις· à δίκαιος, et κρίνω, *judico*, q. v.

Δικαιοκρίτης, ου, ὁ, *justus judex*; qu. δίκαιος κριτὴς· ab eod.

Δικαιολογέω, -ῶ, f. ήσω, *judicio contendo; accuso; defendo*: et

Δικαιολογία, ας, ἡ, *causæ suæ defensio; allegatio*. Th. λέγω, *colligo*, q. v.

Δικαιόπολις, εως, ὁ, ἡ, *justitiam in suis urbibus colens*; Epith. insulæ, Pind. à πόλις, *urbs*, et δίκη, *jus*.

Δίκαιος, αία, αιον, *justus, a, um; æquus, dignus, innocens, probus*: in compar. δικαιότερος, superl. δικαιότατος. Th. δίκη, *jus*.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, *justitia, æquitas*: ab eod.

Δικαιόω, -ῶ, *justifico, justum et æquum pronuntio; justum censeo*, præs. inf. act. δικαιόειν, contr. -οῦν, part. præs. act. δικαιόων, -ῶν, -όοντος, -οῦντος, fut. ώσω, præt. δεδικαίωκα, præs. ind. pass. δικαιόομαι, -οῦμαι, *justificor, absolvor*; item *mulctor*: præs. inf. pass. δικαιόεσθαι, -οῦσθαι. perf. pass. δεδικαίωμαι. part. perf. pass. δεδικαιωμένος, a. 1. ind. pass. ἐδικαιώθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. δικαιώθητι, ήτω, a. 1. sub. pass. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ, fut. 1. pass. δικαιωθήσομαι, ῃ, εται. Them. δίκη, *jus*, q. v. Hinc

Δικαίωμα, ατος, τὸ, *justè factum; jus; privilegium; justificatio;*

Δικαιώματα, ων, τὰ, mandata Dei de externis ceremoniis.

Δικαίως, adv. justè, meritò, jure: δίκαιος, q. v. Et

Δικαίωσις, εως, ἡ, justificatio: ab eod.

Δικᾶν, judicare; Ion. pro δικάζειν.

Δικανικὸς, ἡ, ὸν, forensis, judicialis; item causidicus Th. δίκη, jus, q. v.

Δικανὸς, ε, ὁ, causidicus, qui δίκας tractat: à Th. supradict.

Δικάρηνος, ε, ὁ ϗ ἡ, biceps; δικάρηνοι, ων, bicipites: à δὶς, bis, et κάρηνον, caput, q. v.

Δίκας, acc. pl. à δίκη, ης, ἡ, jus, q. v.

Δικάσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. à δικάζω, jus dico, q. v.

Δικασπόλος, ε, ὁ, judex, qui versatur circa jus: rex: à δίκη, et πολέω, versor.

Δικάσσαι, gem. σ. Poët. pro δικάσαι, a. 1. inf. act. δικάσει, 3. sing. f. 1. ind. act. à δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jus, q. v.

Δικαστήριον, ε, τὸ, forum judiciale, tribunal; judicium: et

Δικαστὴς, ᾶ, ὁ, judex, ultor: à δικάζω, perf. ind. pass. δεδίκασμαι.

Δικαστικὸς, ἡ, ὸν, ad judicium pertinens: judiciarius: ab eod. verbo.

ΔΙ´ΚΕΛΛΑ, ης, ἡ, ligo bifidus, bidens, instrumentum rusticum: q. à δὶς, et κέλλω, moveo, q. v.

Δικέραος, ε, ὁ ϗ ἡ, item δικέρως, ω, δίκερως, δικέραιος, δίκοαιος, δίκραιρος, δίκροος, et δίκρους, ε, ὁ καὶ ἡ, bicornis: à δὶς, et κέρας, cornu, q. v.

Δικέφαλος, ε, ὁ καὶ ἡ, biceps: à δὶς, et κεφαλὴ, caput, q. v.

ΔΙ´ΚΗ, ης, ἡ, propriè jus, (νόμος, lex, et θέμις, fas:) justitia, DICA, causa, judicatio; pœna, vindicta; item mos jure receptus: δίκην διδόναι, dare pœnas, causam dicere, judicio sisti: δίκην λαβεῖν, sumere pœnas.

Δίκην, (sub. κατὰ) more: à δίκη, mos, q. v.

Δίκησις, εως, ἡ, vindicta: qu. à δικάω.

Δικλὶς, ἴδος, ἡ, fores geminæ, valvæ bifores: à δὶς, bis, et κλείω, claudo; vel à κλεὶς, clavis.

Δικογραφία, ας, ἡ, scriptio causarum. Th. γράφω, scribo, et δίκη, causa, q. v.

Δίκρανος, ε, ὁ ϗ ἡ, biceps: cui duo κράνια.

ΔΙ´ΚΤΑΜΝΟΝ, seu δίκταμον, ε, τὸ, et δίκταμνος, ε, ὁ, DICTAMNUM, -US, herba sic dicta: Angl. DITTANY: à

Δίκτη, ης, ἡ, mons in Creta.

ΔΙ´ΚΤῨΟΝ, ε, τὸ, rete: q. à δίκω, jacio. Hinc

Δικτυόω, -ῶ, f. ώσω, irretio.

Δικτυωτὸς, ἡ, ὸν, ad formam retis factus, reticulatus: à δίκτυον, rete, q. v.

ΔΙ´ΚΩ, jacio, dejicio: δίκειν pro βάλλειν.

Δίλημμα, ἄτος, τὸ, DILEMMA, syllogismus utrinque constringens: à δὶς, et λῆμμα, quod à λαμβάνω, capio, q. v.

Διλογέω, -ῶ, f. ήσω, bis idem dico, res easdem, vel antedictas repeto.

Δίλογος, ε, ὁ ϗ ἡ, bilinguis, fallax: à δὶς, et λόγος, sermo.

Δίλοφος, ε, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, -η, -ον, duplicem cristam habens: à δὶς, et λόφος, q. v.

Διμάχαιροι, ων, οἱ, binis gladiis armati.

Διμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, bipartitus, bimembris: et

Διμερῶς, adv. bipartitò: à δὶς, et μέρος, pars, quod à μείρω, divido.

Διμηλαίνω, f. ανῶ, labra moveo, distorqueo: à διὰ, et μῆλα, labra, q. v.

Δίμιτρον, ε, τὸ, ligamen duplex: à δὶς, et μίτρα, cinctus, q. v.

Διμναῖος, αία, αῖον, qui duarum minarum est, duarum minarum pretium æquans: ex δὶς, et μνᾶ, mina.

Δίνησε, Dor. et Ion. pro ἐδίνησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi δινέω, moveo. Th. δίνη, vortex, q. v.

Δινέμεν, vertere; præs. inf. act. Ion. ut δινέμεναι, Æol. pro δινεῖν· à δινέω, moveo, ab eod.

Δινεύεσκ', pro δινεύεσκε, volutabat se; 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἐδίνευε· à

Δινεύω, f. εύσω, Æol. pro

Δινέω, instar vorticis circumago, moveo, verso; moveo vel voluto me, versor: f. ήσω, p. δεδίνηκα· à

ΔΙ´ΝΗ, ης, ἡ, vortex, gurges: δίνῃς, dat. pl. Ion. pro δίναις.

Δινήεις, εσσα, εν, vorticosus, a, um. Th. δίνη, vortex, q. v.

Δινητὸς, ἡ, ὸν, volubilis. Th. δίνη.

Δινόβια, ας, ἡ, violentus vortex: quasi δίνη βιαία.

Δῖνος, ε, ὁ, idem ac δίνη, turbo, gyrus; item vertigo, tornus, poculum: at

Δινὸς, ἡ, ὸν, vorticosus: et δινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem, à δίνη, q. v.

Δινόω, ῶ, f. ώσω· et δίνω, f. νῶ, torno: ab eod. q. v.

Δινωτὸς, ἡ, ὸν, rotundus, versatilis, torno factus: ab eod. verbo.

Διξὸς, ἡ, ὸν, geminus: Ion. pro δισσὸς, ἡ, ὸν, idem.

Διὸ, conj. ideò, propterea, idcirco, proindè, quapropter, quamobrem: à διὰ ὃ, propter quod.

Διοβόλος, ε, ὁ ϗ ἡ, à Jove missus Soph.

Διογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Jove genitus, seu ortus; generosus: voc. ὦ Διογενὲς· à Ζεὺς, gen. Διὸς, Jupiter, et γίνομαι, nascor, q. v.

Διογένης, εος, ὁ, DIOGENES: nom. propr. Philosophi Sinopensis Stoici.

Διόγνητος, ε, ὁ ϗ ἡ, Jove generatus, generosus: Etiam nom. propr. à Διὸς, gen. Ζεὺς, et γνητὸς, per Sync. pro γεννητὸς. Th. γίνομαι, nascor, q. v.

Διοδεύω, iter facio per, transeo, commeo: imperf. ind. act. διώδευον· f. εύσω, p. διώδευκα, a. 1. ind. act. διώδευσα· à διὰ et ὁδός.

Διοδοιπορέω, -ῶ, f. ήσω, permeo. à δίοδος, et πείρω, p. ind. m. πέπορα.

Δίοδος, ε, ἡ, transitus: à διὰ, et ὁδὸς, transeo, q. v.

Διόθεν, adv. è loco, à Jove. Th. Ζεὺς, gen. Διὸς, Jupiter.

Διοιδαίνω, intumesco, erumpo.

Διοικέω, -ῶ, seorsum habito; item activè ordino, rego, administro; præs. imperat. act. 2. sing. contr. διοίκει, f. ήσω, p. διῴκηκα, 3. sing. præs. ind. pass. contr. διοικεῖται, f. 1. m. διοικήσομαι· à διὰ, et οἰκέω, domum habeo, habito. Th. οἶκος, domus, q. v.

Διοικῆσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

Διοίκησις, εως, ἡ, administratio, moderatio: à perf. ind. pass ejusd. verbi.

Διοικητὴς, ᾶ, ὁ, negotiorum gestor, dispensator.

Διοικίζω, fut. ίσω, præt. ικα, dissocio, incolas dispergo, sparsim colloco: à διὰ, et οἰκίζω, ædifico, ab οἶκος, domus, q. v.

Διοικοῦντας, acc. pl. præs. part. act. contr. à διοικέω, q. v.

Διοιστρέω, ῶ, f. ήσω, vehementi cupiditate ac propè insanâ incendo.

Διοίσω, differam: 1. sing. f. 1. ind. act. verbi διαφέρω, differo.

Διοκλεὺς, ῆος, ἡ, DIOCLEUS: accusat. sing. Διοκλῆα, nom. propr.

Διοκλῆς, εος, ὁ, contract. pro Διοκλέης, DIOCLES, nom. propr. acc. sing. Διοκλέα.

Διοκτύπος, ε, ὁ ϗ ἡ, fulmine ictus.

Διολισθαίνω, -θέω, ῶ, f. ήσω, labor, dilabor, effugio.

Δίολκος, ε, ὁ, Tractus in Isthmo Corinthiaco, ubi naves ex Ionio in Ægæum et vicissim trahebantur: à διέλκω.

Διόλλυμι, ύω, f. διολέσω, disperdo: à διὰ, et ὄλλυμι, q. v.

Διόλε, adv. omninò, in totum. perpetuò. Th. ὅλος, q. v.

Διομήδη, ης, ἡ, Diomedea, nom. proprium mulieris.

Διομήδης, εος, ὁ, Diomedes, nom. propr. viri.

Διόμνυμαι, σαι, ται, f. 2. m. διομοῦμαι· vel διόμνυμι, f. ομόσω, dejero, juro: à διὰ, et ὄμνυμι, juro: f. ὀμόσω, p. ὤμοκα. Att. ὀμώμοκα.

Δίον, et δίε, pro ἔδιον, et ἔδιε, 1. et 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi δίω, f. σω, expello, timeo: pro δείδω, quod vide.

Δῖον, acc. sing. à δῖος, δία, δῖον, divus, a, um. Th. Ζεὺς, Jupiter: gen. Διὸς, q. v.

Διονύσια, ίων, τὰ, Bacchanalia, sacra Bacchica: et

Διονυσιάζω, f. άσω, bacchanalia ago, festum Bacchi celebro: à Διόνυσος.

Διονύσιον, ε, τὸ, ædes vel templum Bacchi: à Διόνυσος, Bacchus q. v.

Διονύσειος, ου, ὁ, *Dionysius*. nom. viri.

ΔΙΟ'ΝΥΣΟΣ, ου, ὁ, *Bacchus*: quia quum nasceretur, femur Διὸ ἔνυξεν.

Διόπερ, conj. *quapropter, quare, proindè, idcirco, quocirca*: à διὰ, *propter*, et ὅπερ, *quod*.

Διοπετής, έος, ὁ ξ ἡ, *à Jove delapsus, de cœlo descendens*; (et τὸ διοπετὴς, *cœlitùs delapsum*, sc. ἄγαλμα, *simulacrum Dianæ è cœlo delapsum*); à Ζεὺς, Διὸς, *Jupiter*, et πίπτω, *cado*, q. v.

Διοπτεύω, f. εύσω, et διόπτομαι, f. 1. m. ὄψομαι, *inspicio, curo, speculor; pervideo, perspicio*. Th. ὄπτομαι, *video*, q. v.

Διόπτρα, ας, ἡ, instrumentum geometricum quo ex intervallo turris vel istiusmodi altitudo exploratur. Ab eodem Th.

Διοράω, -ῶ, f. άσω, *perspicio*. Th. ὁράω, *video*; f. άσω, p. ὥρακα, Att. ἑώρακα.

Διορθῦμαι, præs. med. vel pass. et

Διορθόω, ῶ, *corrigo, emendo*; f. ώσω, p. διώρθωκα, perf. ind. pass. διώρθωμαι, σαι. Th. ὀρθὸς, *rectus*, quod vide.

Διορθῶν, ejusd. part. præs. act. contr.

Διόρθωσις, εως, ἡ, *emendatio, correctio*: et

Διορθωτὴς, ȣ, ὁ, *corrector*: acc. pl. διορθωτὰς· à perf. ind. pass. ejusd. verbi.

Διορίζω, fut. ίσω, præt. ικα, *distermino, distinguo, definio, constituo*. Th. ὅρος, *terminus*, q. v.

Διόρισμα, ατος, τὸ, et

Διορισμὸς, ȣ, ὁ, *distinctio, definitio*: à perf. ind. pass. verbi διορίζω.

Διόροφον, vide in διώροφον.

Διορυγὴ, ῆς, ἡ, *fossa, perfossio*: et

Διόρυγμα, ατος, τὸ, *fovea, fossa*: necnon

Διορυγῆναι, a. 2. inf. pass. à

Διορύσσω, Att. -ύττω, *perfodio*: fut. διορύξω, præt. διώρυχα, a. 1. ind. act. διώρυξα, a. 2. ind. act. διώρυγον, præt. ind. pass. διώρυγμαι, a. 2. ind. pass. διωρύγην, ης, η, a. 2. inf. pass. διορυγῆναι. Th. ὀρύσσω, *fodio*, q. v.

Διὸς, *Jovis*, gen. sing. à Ζεὺς, *Jupiter*; dat. Διΐ, acc. Δία. Sed

Δῖος, ία, ῖον, pro δίιος, *Jove oriundus, DIVUS, divinus; excellens, præstantissimus*: à gen. Διὸς, q. v.

Διόσδοτος, ου, ὁ ξ ἡ, *à Jove datus*: à δίδωμι, *do*, et Ζεὺς, gen. sing. Διὸς, *Jupiter*.

Διοσημία, -εία, ας, ἡ, *signum in cœlo*, à Jove datum: à Διὸς, et σημεῖον, q. v.

Διὸς Κόρινθος, proverbium in eos qui *eadem semper* dicunt et faciunt, Hesych.

Διόσκουροι, vel -οροι, ων, οἱ, *Jovis filii*, Castor sc. et Pollux; reges: à Διὸς, *Jovis*: quod à Ζεὺς, et κοῦρος, pro κόρος, *juvenculus*. Th. κορέω, *verro*, q. v.

Δισμύριοι, ων, οἱ, *bis decies mille, viginti millia*.

Διότι, *quoniam*, et interrogativè *quamobrem?* conjunct. à διὰ, *propter*, ὅς, et τίς, q. v.

Διοτρεφέεσσι, dat. pl. Ion. et διοτρεφέος, gen. sing. à

Διοτρεφὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *à Jove nutritus, Jovis alumnus*: Epith. regum apud Hom. item nom. propr. à Διὸς, *Jovis*, quod à Ζεὺς, et τρέφω, *alo*: f. ψω, p. τέτροφα.

Διουρητικὸς, ἡ, ὀν, *urinam ciendi vim habens*: à διουρέω, -ῶ, f. ήσω, *permeio*. Th. οὖρον, *urina*, q. v.

Διπάλαιστος, ου, ὁ ξ ἡ, *duorum palmorum, bipalmis*: à δὶς, *bis*, et παλαιστὴ, *palmus*, q. v.

Διπηχυαῖος, αία, αῖον, et δίπηχυς, εος, ὁ ξ ἡ, *bicubitalis*: à δὶς, et πῆχυς, *cubitus*, q. v.

Διπλάζω, f. άσω, p. ακα, *geminus sum; duplico*: à διπλόος, *duplex*, quod vide.

Δίπλαξ, (*DUPLEX*), ακος, ὁ ξ ἡ, *duas crustas habens; duplicata vestis*: à δὶς, et πλὰξ, *crusta*, vel à διπλάζω, *duplico*. Th. διπλόος, *duplus*, q. v.

Διπλασιάζω, f. άσω, *duplico, gemino, itero*: hinc

Διπλασιασμὸς, ȣ, ὁ, *duplicatio*: à

Διπλάσιος, ία, ιον, et διπλασίων, ονος, ὁ ξ ἡ, *duplò major*, item *duplex*: ab eod.

Διπλῆ, adv. *dupliciter*: à διπλόος, quod vide.

Διπλήσιος, Ion. pro διπλάσιος, quod vide.

Διπλοῒς, ΐδος, ἡ, *læna duplicata; item tunica, pallium, chlamys*: à

ΔΙΠΛΟ'ΟΣ, ȣς, -όη, ȣ, ὁ, *DUPLUS, duplex*: in f. et n. g. διπλόη, -ῆ, διπλόον, -ȣν.

Διπλότερον, *duplò magis*: adv.

Διπλόω, -ῶ, *duplico*: f. ώσω, a. 1. imperat. act. δίπλωσον, άτω, et in 2. pl. διπλώσατε, p. δεδίπλωμαι. Th. διπλόος, ȣς, quod vide.

Δίπλωμα, ατος, τὸ, *DIPLOMA, literæ principum*, vulgò *patentes*: item *vas duplex*: ab eod.

Δίπȣς, οδος, ὁ ξ ἡ, *BIPES*: à δὶς, et πȣ̃ς, quod vide.

* *Διπρόσωπος*, ου, ὁ ξ ἡ, *biceps, bifrons*.

Δίπτυξ, υχος, ὁ ξ ἡ, *duplex*: et

Δίπτυχα, adv. *dupliciter*: item

Δίπτυχος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *duplex, geminus*: à δὶς, *bis*, et πτὺξ, *plica*, quod à πτύσσω, *plico*.

Δίρκα, ας, ἁ, Dor. pro δίρκη, ης, ἡ, *fons*.

ΔΙΡΚΑΙ'Α, vel κιρκαία, ας, ἡ, herbæ nomen.

ΔΙ'Σ, adv. *bis*, quod in compositis, sequente vocali vel diphthongo, σ ferè retinet, sequente consonante verò plerumque amittit, v. gr. δίσεκτος, *bissextus*, δίπȣς, *bipes*.

Δὶς, *Jupiter*: inus. nom. pro quo Ζεὺς, gen. Διὸς, &c. Est et *aër*, à διὰ, quia omnia transit.

Δίσδημαι, Dor. pro δίζημαι, q. v.

Δίσευνος, ου, ὁ, *qui duas habet uxores*: à δὶς, et εὐνὴ, *cubile*, quod vide.

Δισκεὺς, έως, ὁ, *cometa* quidam, à disci figurâ.

Δισκεύω, f. εύσω, et

Δισκέω, -ῶ, f. ήσω, *disco ludo, discum jacio*. Th. δίσκος, *discus*, quod vide.

Δισκήσαις, Æol. pro δισκήσας, *discum jaculatus*; ejusd. a. 1. part act.

Δισκοβολία, ας, ἡ, *disci jactus*: et

Δισκοβόλος, ου, ὁ, *disci jaculator*: à δίσκος, et βολὴ, seu βόλος, quod ab antiquo βάλλω, *jacio*, manare dicitur.

ΔΙ'ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *DISCUS*, orbis ferreus, plumbeus, saxeus, aut ligneus, quem exercendi corporis ergò, jaculari solebant Græci (apud quos frequens hujusmodi lusus): item *orbis Solis*; numeratur etiam inter vasa in quibus cibaria apponuntur. Hinc Angl DISH, q. à δίκω, *jacio*, quod vide.

Δίσκουρα, *terminus*; qui disci jactu petitur: à δίσκος, et Ionico οὖρος, pro ὅρος, *terminus*.

Δισσαὶ, *duæ*: nom. pl. f. g. à

Δισσὸς, ἡ, ὀν, (Att. διττὸς, et Ion. διξὸς,) *duplex, geminus*. Th. δὶς, *bis*.

Δισταγμὸς, οῦ, ὁ, *dubitatio, ambiguitas*: à

ΔΙΣΤΑ'ΖΩ, *dubito*: f. άσω, vel άξω, p. δεδίσακα, vel αχα· q. à δὶς, et σάω, q. v.

Διστακτικὸς, et -αγικὸς, ἡ, ὀν, *dubitativus*: ab eod.

Δίστασις, εως, ἡ *dubitatio*: à διστάζω

Διστεγία, ας, ἡ, *duplex tectum*, vel *domicilium duobus tectis* seu *contignationibus duabus instructum*: à δίστεγος.

Διστεγὴς, ȣ, ὁ ξ ἡ, *duplex tectum habens*: à δὶ, pro δὶς, et στεγὸς, *tectum*, q. v.

Δίστιχος, et δίστοιχος, ου, ὁ ξ ἡ, *duos ordines habens*: *duobus versibus constans*: à δὶς, et στίχος, seu στοῖχος, *ordo, versus*: quod à στείχω, *vado*.

Δίστομος, ου, ὁ ξ ἡ, *geminum os habens; anceps, utrinque acutus*: à δὶ, pro δὶς, et στόμα, ος, q. v

Δισχίλιοι, αι, α, *bis mille; duo millia*: à δὶς, et χίλιοι.

Διτάλαντος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui duorum talentorum est, duo talenta ponderans*. Ex δὶς, et τάλαντον, *talentum*.

Διττὸς, ἡ, ὀν, *duplex*; Att. pro δισσός. Th. δὶς, *bis*.

Δίτυλος, ου, ὁ ξ ἡ, vel -ος, -η, -ον, *duplicem gibbum habens*, Epith. camelorum: à δὶς, et τύλος, *callum*.

Διυλίζω, *defæco, percolo, per colum transfundo*; f. διυλίσω, p. -ύλικα· ex διὰ, et ὑλίζω, *defæco*. Th. ὕλη, *materia fæces*, q. v.

Διφαίνω, f. ἄνῶ, p. δεδιφαγκα, *intertexo, pertexo.*

Διφάσιος, α, ον, *bifarius, geminus, duplex.* Th. δὶς, *bis,* q. v.

ΔΙΦΑ´Ω, -ῶ, f. άσω, *quæro, vestigo:* q. δίω ἁφῇ, *persequor tactu.*

ΔΙΦΘΕ´ΡΑ, ας, ἡ, *pellis, exuvium; vestis coriacea, membrana* in quâ scribitur. q. à δέφω, *excorio,* q. v.

Δίφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *DIPHTHONGUS, duplicem sonum habens:* à δὶς, et φθόγγος, *sonus:* q. à φθέγγομαι, *sono,* q. v.

Διφραξ, ἄκος, ἡ, *sella.* Th. δίφρος.

Διφρὰς, ἄδος, ἡ, idem quod δίφρος.

Διφρηλασία, ας, ἡ, *currûs agitatio, aurigatio:* et

Διφρηλάτας, α, ὁ, Dor. pro

Διφρηλάτης, ȣ, ὁ, *currûs agitator, auriga:* à δίφρος, et ἐλαύνω, *agito.*

ΔΙ´ΦΡΟΣ, ȣ, ὁ, et Ion. δίφροιο, *locus in curru in quo parabates et auriga sedebant:* indè dictus, q. δίφορος. Sync. verò *currus, bigæ, sella:* m. pl. οἱ δίφροι, et n. τὰ δίφρα, præsertim apud Poët.

Διφροφορέω, -ῶ, f. ήσω, *curru veho;* à δίφρος, *currus,* et φέρω, *fero.*

Διφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *duas habens naturas:* à δὶς, et φυὴ, *natura,* à φύω, *nascor.*

Διφῶσα, *inquirens:* præs. part. act. f. g. contr. à διφάω, q. v.

Δίχ', pro δίχα, *bifariam, divisim;* item *sine, absque:* cum gen. q. d. *seorsim ab.* Th. δὶς, *bis,* q. v.

Διχάζω, et διχάω, *in duo divido, separo:* f. άσω, perf. δεδίχακα à δίχα, quod ab eod.

Διχθὰ, Poët. adv. idem quod δίχα, *divisim, duplicitèr,* ab eod.

Διχθαδίας, acc. pl. f. g. à

Διχθάδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel -ος, -α, -ον, id. qu. δισσὸς, *duplex,* q. v.

Διχθὰς, ἄδος, ἡ, idem, à δίχα, quod vide.

Διχόβουλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *discors, dissentiens:* q. d. ὁ τὴν βȣλὴν δίχα· à δίχα, et βȣλὴ, q. v.

Διχόθεν, adv. *à duobus partibus:* à δίχα. Th. δὶς, *bis,* q. v.

Διχομηνία, ας, ἡ, et

Διχόμηνις, ἴδος, ἡ, (Poët.) *Luna plena et Soli adversa:* et

Διχόμηνος, ον, ὁ, (id. qu. διχόμην, ηνος, ὁ ϗ ἡ), *in duas partes mensem secans; Luna semiplena:* à δίχα, et μὴν, q. v.

Διχοστάσια, ας, ἡ, *dissensio, seditio, secessio;* in dat. διχοστασίῃ, Ion. à δίχα, *divisim,* quod à δὶς, et στάσις. Th. ἵστημι, *sto,* q. v.

Διχοτομέω, ῶ, *in duas partes seco, disseco, separo:* f. ήσω, p. δεδιχοτόμηκα, a. 1. ind. act. ἐδιχοτόμησα· à δίχα *duplicitèr;* q. à δὶς, et τέμνω, *seco;* p. ind. m. τέτομα.

Διχοτόμημα, ἄτος, τὸ, *dimidia portio; particula, frustrum:* et

Διχοτομία, ας, ἡ, *divisio in duas partes, bipartita sectio:* à διχοτομέω, q. v.

Διχῶς, *duplicitèr:* adv. à δὶς, *bis,* q. v.

ΔΙ´ΨΑ, ης, ἡ, *sitis; vehemens desiderium:* undè

Διψἄλέος, έα, έον, *sitibundus, siticulosus:* et

Διψὰς, ἄδος, ἡ, *DIPSAS,* q. d. *siticulosa:* viperæ genus *veneno celeriùs necantis; prester, causon, melanurus; genus herbæ:* item adj. *siticulosa, bibula, arida.*

Διψάω, -ῶ, f. ήσω, *sitio:* et Metaphor. *vehementèr expeto:* [* τὸν Θεὸν, Ps. xlii. 2. πρὸς τὸν Θεὸν, Ps. xliii. 1. ὕδατι, Exod. xvii. 3.] p. δεδίψηκα, a. 1. ind. act. ἐδίψησα. Th. δίψα, *sitis,* q. v.

Διψῇ, Dor. pro διψᾷ, *sitit;* 3. sing. præs. ind. act. διψῇς pro διψᾷς, *sitis;* 2. sing. præs. ind. act. Att. vel Dor. sic διψῆν, pro διψᾶν, præs. inf. act. à διψάω, *sitio.* Th. δίψα, *sitis,* q. v.

Διψήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à διψάω, *sitio,* q. v.

Δίψιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *siticulosus;* Att. in f. g. διψία· à δίψα, *sitis,* q. vide.

Δίψος, εος, τὸ, idem quod δίψα, q. v.

Δίψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *animo duplex,* (hypocrita), *cor habens divisum:* à δὶς, et ψυχὴ, *anima,* q. v.

Διψῶντες, præs. part. act. contr. pl. num. à διψάω, *sitio,* q. v.

ΔΙ´Ω, f. σω, p. κα, *expello, abigo:* item *timeo; celeritèr curro.*

Διωβόλον, et διωβόλιον, ȣ, τὸ, *duo oboli:* à δὶς, et ὀβολὸς, q. v.

Διωγμὸς, ȣ, ὁ, *persecutio, vexatio:* à διώκω, *persequor,* q. v.

Διώδευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διοδεύω.

Διωθέειν, -εῖν, et διωθέεσθαι, -εῖσθαι, præs. inf. act. et med. *dispellere, propulsare.* Th. ὠθέω, *pello,* q. v.

Διώκειν ὕμνῳ ἀρετὰς, *celebrare virtutes,* id est, *laude prosequi.*

Διωκέμεν, et διωκέμεναι, *insequi;* præs. inf. act. Ion. pro διώκειν, verbi διώκω, quod vide.

Διώκεν, Dor. pro διώκειν, præs. inf. act. *insectari:* à διώκω, q. v.

Διώκησις, εως, ἡ, *persecutio:* et

Διωκτέος, έα, έον, *persequendus:* et

Διώκτης, ȣ, ὁ, *persecutor:* à

ΔΙΩ´ΚΩ, *expello; persequor, insequor; consector; percutio, ferio:* item *fugo;* imperf. ind. act. ἐδίωκον, ες, ε, f. διώξω, p. δεδίωχα, a. 1. ind. act. ἐδίωξα, a. 1. act. imperat. δίωξον, ἀτο, præs. ind. pass. διώκομαι, *persecutione premor;* præt. ind. pass. δεδίωγμαι, a. 1. ind. pass. ἐδιώχθην, f. 1. pass. διωχθήσομαι· fortè à δίω ὦκα, *celeritèr expello.*

ΔΙΩΛΥ´ΓΙΟΣ, ον, ὁ ϗ ἡ, *magnus, vehemens, latè se extendens.*

Διωμοσία, ας, ἡ, *dejeratio, jusjurandum de calumniâ:* à διόμνυμι.

Δίων, ονος, *Dion;* cujus nomine in exemplis allegandis utuntur Philosophi, ut nomine Titii jurisconsulti.

Δίωνα, Dor. pro Διώνη, ης, ἡ, nomen Idoli Ethnici; q. d. Διὸς ἄνασσα, *Jovis regina.* *DIONE* dea maris, et mater Veneris.

Διωνομασμένος, ȣ, perf. part. pass. à διονομάζω, f. ἄσω, *denomino.* Th. ὄνομα, *nomen,* q. v.

Διώνυσσος, ȣ, ὁ, *Bacchus:* quia cum nasceretur, femur Διὸς ἔνυξεν, pro Διόνυσος, metri gratiâ σ gem. et ο mutato in ω.

Διώξιππος, ȣ, ὁ, *equorum agitator equester:* à διώκω, et ἵππος, *equus,* q. v.

Διώξις, εως, ἡ, *persecutio:* à διώκω, *persequor,* q. v.

Διωρία, ας, ἡ, *dilatio; intervallum.* Th. ὅρος, *terminus,* q. v.

Διώρισα, ας, ε, a. 1. ind. act. διωρίσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. à διορίζω, *definio.* Th. ὅρος, *terminus,* q. v.

Διώροφον, seu διόροφον, ȣ, τὸ, *duplici tecto et concameratione:* à δὶς, *bis,* et ἐρέφω, *tego,* q. v.

Διώροφος, vel διόροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *duplex tectum* vel *duo culmina habens:* ab eod.

Διώρυξ, -ὔχος, vel -ὔγος, ἡ, *fossa; cuniculus:* à διορύσσω, *perfodio,* q. v

Διώρυχεν, *perfodit;* 3. sing. perf. ind. act. ejusd. verbi.

Διωσάμενος, a. 1. part. m. verbi διωθέω, vel διώθω, f. -ωθήσω, -ώσω, *dispello.* Th. ὠθέω, vel ὤθω, *pello, trudo,* q. v.

Διωστὴρ, ῆρος, ὁ, *instrumentum* chirurg. quo aliquid ex vulnere διωθεῖται, i. e. *detruditur;* item *vectis.*

Δμᾶθεν, *domiti fuerunt;* 3. pl. a. 1. ind. pass. Dor. et Bœot. pro ἐδμήθησαν, undè Bœot. ἔδμηθεν, et δμῆθεν, Dor. δμᾶθεν· à

Δμάω, f. δμήσω, p. δέδμηκα, per Sync. pro δαμάω, *DOMO,* q. vide.

Δμηθεῖσα, *domita;* a. 1. part. pass. f. g. à δμάω, seu δέμω, pro δαμάω, *domo:* præt. ind. pass. δέδμημαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐδμήθην, part. δμηθεὶς, εῖσα, έν. Sed a. 2. part. pass. δαμείς. Th. δαμάω, *domo.*

Δμηθήτω, *dometur;* 3. sing. a. 1. imperat. pass. à δμάω, vel δέμω, pro δαμάω, *domo.* Vide δμηθεῖσα.

Δμῆσις, εως, ἡ, *domitio.*

Δμήτειρα, ας, ἡ, *domitrix:* et

Δμητὴρ, ῆρος, ὁ, *domitor;* (Poët. pro δαμαστὴς, ȣ, ὁ,) à δαμάω, *domo,* q. v.

Δμητὸς, ἡ, ὸν, *domitus:* ab eod

Δμῶας, *servos;* acc. pl. à δμώς

Δμωὰς, *famulas;* acc. pl. et in dat. pl. δμωῇσι· à

Δμωὴ, ῆς, ἡ, *serva, ancilla:* et

Δμωῒς, ΐδος, idem: sed

Δμωὸς, ȣ, ὁ, et

Δμὼς, -ωὸς, οὸς, ὁ, *servus:* omnia à δαμάω, *domo:* q. servitute domiti.

Δμῶσιν, et δμώεσσιν, Ion. dat. pl. præced.

ΔΝΟΠΑΛΙ´ΖΩ, f. ἴσω, *agito et percutio,* vel *excutio manibus:* qu. δινῶ seu δονῶ παλάμαις.

Δνοφεροῖσι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δνοφερὸς, ὰ, ὸν, *obscurus, caliginosus, tenebrosus*: et

Δνοφόεις, εσσα, εν, idem: à

ΔΝΟ'ΦΟΣ, ϐ, ὁ, *tenebræ, caligo*: idem quod *γνόφος*, ejusdemque formationis, à *νόφος*, undè *νόφος*, et (accessione δ) *δνόφος*.

Δοάσσατο, secundum quosdam pro *δοιάσατο*, detracto ι, et geminato σ, estque 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. à *δοιάζω, dubito, consulto*; secundùm alios, pro *ἐδοξάσατο*, ξ, cum aug. exempto, et Æol. σ gem. à *δοξάζω, existimo*.

Δόγμα, ἄτος, τὸ, *edictum; placitum, DOGMA*: *δόγμᾶτα*, ων, τὰ, *ritus, instituta, traditiones*: à *δοκέω, censeo*, q. v.

Δογματίζω, dogma aliquid introduco, dogmata trado; ritibus onero; consulto, censeo: f. ἴσω, p. *δεδογμάτικα*.

Δογματίζομαι, pass. *ritibus oneror*: ab eod.

Δογματικὸς, ὴ, ὸν, *DOGMATICUS, qui certa dogmata in aliquâ scientiâ prosequitur*.

Δογματιστὴς, ϋ, ὁ, *qui dogmatis alicujus est auctor*, vel *defensor*: à *δογματίζω*.

ΔΟ'ΔΡΑ, ας, ἡ, *potio*, seu *quoddam jusculum*.

Δοθεὶς, εῖσα, ὲν, *datus, a, um*: a. 1. part. pass. à *δίδωμι, do*; a. 1. opt. pass. *δοθείην*.

Δοθῆναι, datum esse; a. 1. inf. pass. *δοθήσομαι*, f. 1. pass. ab eod.

ΔΟΘΙΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *furunculus*, tumor in carnosis corporis partibus.

Δοιὰ, n. g. nom. pl. Poët. et *δοιαὶ*, f. g. pro *δύω, duo*.

Δοιάζω, f. ἄσω, *dubito; consulto*.

ΔΟΙΔΥ'Ξ, ῦκος, ὁ, *pistillum mortarii, cochlear quo contusa eximuntur*.

Δοῖεν, darent; pro *δοίησαν*, Bœot. et Æol. 3. pl. a. 2. opt. act. à *δοίην*, verbi *δίδωμι, do*, q. v.

Δοίη, daret; ejusd. 3. sing. a. 2. opt. act.

Δοιὴ, ῆς, ἡ, *dubium*. Th. *δύω, duo*, q. v.

Δοιοὶ, pl. et *δοιὼ*, dual. Poët. pro *δύω, duo*, in dat. pl. *δοιοῖσιν, duobus*.

Δοιὸς, ὰ, ὸν, *geminus*: à *δύο*.

ΔΟΚΑ'ΖΩ, *observo, expecto, arbitror*; f. ἄσω, p. *δεδόκακα*.

Δοκᾶσεις, Dor. pro *δοκήσεις*, 2. sing. f. 1. ind. act. à *δοκέω*, f. ήσω, *arbitror*.

Δοκάω, f. ήσω, p. ηκα, idem valet quod *δοκάζω*, q. v.

Δοκεῖ, videtur, placet, volo; imperson. *δόκει*, præs. imperat. à *δοκέω*, q. v.

Δοκεῖς, δοκεῖ, 2. et 3. sing. præs. ind. act. contractè, verbi *δοκέω*, quod vide.

Δοκεύω, f. εύσω, idem quod *δοκάζω*· item *insidior*.

ΔΟΚΕ'Ω, -ῶ, (qu. ideam habeo) *video; censeo, existimo; probo; in aliquâ existimatione sum, laudor*: imperf. ind. act. *ἐδόκεον*, -ϐν, f. *δόξω*, (ab absol. *δόκω*), rarò *δοκήσω*, p. *δέδοχα*, et *δεδόκηκα*, quæ sunt inus. a. 1. ind. act. *ἔδοξα*, a. 1. sub. act. *δόξω*, ῃς, ῃ, perf. ind. pass. *δέδογμαι*· *δοκέον*, ῦν, præs. part. act. n. g. *κατὰ τὸ δοκεῖν, prout ipsis videbatur*: *οἱ δοκοῦντες, qui censentur*; item, *qui sunt in aliquâ existimatione, clari*. Hinc impers. *δοκεῖ, videtur, placet*.

Δοκηκῶ, pro *δόκω*, ap. Hermipp. comicum.

Δόκημα, ἄτος, τὸ, idem quod *δόκησις*· à *δοκέω*.

Δόκησις, εως, ἡ, *opinio; suspicio; expectatio*: à *δοκέω*, q. v.

Δοκιμάζω, probo, exploro, existimo, examino: f. ἄσω, p. *δεδοκίμακα*, perf. ind. pass. *δεδοκίμασμαι*, et in pass. *tutelæ meæ permittor, togam virilem sumo*. Th. *δοκέω*, q. v.

Δοκιμασία, ας, ἡ, *probatio, exploratio, experimentum*: à *δοκιμάζω, probo*.

Δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, *approbator, declinator, censor*: ab eod.

Δοκιμὴ, ῆς, ἡ, *experientia; documentum*: et

Δοκίμιον, ϐ, τὸ, *exploratio*: item

Δόκιμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *probus, probatus, acceptus*: à *δοκέω*, q. v.

Δοκὶς, ἴδος, ἡ, *trabecula*; *trabs*: à

ΔΟΚΟ'Σ, ϋ, ἡ, *trabs, tignum; hasta* vel *lancea*: at

Δόκος, ϐ, ὁ, Poët. idem ac *δόκησις*, et ab eod.

Δοκόω, f. ώσω, *contigno*. à *δοκὸς, tignum*, q. v.

Δόκωσις, εως, ἡ, *contignatio*; Eccles. x. 18. malè *δήκωσις*.

Δολερὸς, ὰ, ὸν, idem quod *δολόεις, dolosus*. Th. *δόλος, fraus*, q. v.

Δολερῶς, adv. *dolosè*: ab eod.

Δολίαισι, dat. pl. Ion. f. g. à

Δόλιος, ία, ιον, *dolosus*: in acc. sing. f. g. Ion. *δολίην*. Th. *δόλος, dolus*, q. v.

Δολιότης, ητος, ἡ, *fraus, dolus*.

Δολιόω, -ῶ, *dolo utor, decipio*; f. ώσω, p. *δεδολίωκα*· *ἐδολιϐσαν*, pro *ἐδολίϐν*, 3. pl. imperf. ind. act. Bœot. à *δόλιος*, quod à *δόλος, dolus*.

Δολιχ', pro *δολῖχᾶ, longa*; acc. pl. n. g. à *δολῖχὸς, longus*, q. v.

Δολιχήρετμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui longis remis utitur*: à *δολιχὸς, longus*, et *ἐρετμὸς, remus*, quod ab *ἐρέσσω, remigo*, q. v.

Δολιχόδειρος, seu *δϐλιχόδειρος*, (metri gratiâ inserto υ), ϐ, ὁ ϗ ἡ, *collum longum habens*: à *δολιχὸς, longus*, et *δειρὴ, cervix, collum*, q. v.

ΔΟΛΙ'ΧΟ'Σ, ὴ, ὸν, *longus, prolixus; multus*. Substantivè sumitur pro *curriculi spatio* 12 aut 24 *stadiorum*; in quâ signif. etiam *δόλιχος*, ϐ, ὁ, retracto accentu, invenitur.

Δολιχόσκιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *longam faciens umbram*, itaque *longus*: à *δολιχὸς*, et *σκία, umbra*, q. v.

Δολίως, adv. *dolosè*.

Δολόεις, εσσα, εν, *dolosus; dolosè factus*: à *δόλος*, q. v.

Δολομᾶχᾶνος, ϐ, ὁ, *dolorum machinator*; Poët. Dor. pro *δολομήχανος*· à *δόλος, dolus*, et *μηχανὴ, machina*, q. v.

Δολομῆτα, voc. sing. à

Δολομήτης, ου, ὁ, *vafer, dolosus*· quod et

Δολόμητις, εος, ὁ ϗ ἡ, idem; à *δόλος, dolus*, et *μῆτις, consilium*, q. v.

Δολόπεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à *Δόλοψ*, nom. propr.

Δολοπίων, ονος, ὁ, *Dolopion* nom. propr.

Δολοπλοκία, ας, ἡ, *dolus*: à *δόλος, dolus*, et *πλέκω, necto*: p. ind. m. *πέπλοκα*.

Δολοπλόκος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *dolos nectens, versutus, dolosus*: ab iisd. quod vide.

Δολοῤῥαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ex dolis consutus; dolosus*: à *δόλος, dolus*, et *ῥάπτω, suo*, q. v.

Δολοῤῥαφία, (et Ion. -ίη), ας, ἡ, *vafrities*: ab iisd.

ΔΟ'ΛΟΣ, ϐ, ὁ, *DOLUS, fraus*.

Δολοῦντες, nom. pl. part. præs. act. contr. à *δολόω*, quod vide: *δολοῦν*, præs. inf. act. contr. ab eod.

Δολοφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui dolum cogitat*: à *δόλος, dolus*, et *φράζω, dico*, q. v.

Δολοφρονέω, -ῶ, *fraudes cogito*: f. ήσω· à *δόλος*, et *φρονέω, cogito*, quod à *φρὴν, mens*.

Δόλοψ, οπος, ὁ, *speculator, explorator, insidiator*: à *δόλος*, et *ὄψις*. Alioqui *Δόλοπες, Thessaliæ incolæ*.

Δολόω, -ῶ, *falsò* vel *dolosè ago, dolis capio, decipio; adultero, depravo*: f. ώσω, p. *δεδόλωκα*. Th. *δόλος, dolus*, q. v.

Δόλῳ, dat. sing. *δόλους*, acc. pl. à *δόλος*, ϐ, ὁ, *dolus*, q. v.

Δολωθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à *δολόω, dolos machinor, circumvenio*: ab eod.

Δόλων, ονος, ὁ, *sica, gladiolus*, seu *pugio* occultus, quo dolosè aliquem petimus: item *minimum in navi velum*. Th. *δόλος, dolus*: est et

Δόλων, ονος, ὁ, nom. propr. *DOLON*, Eumedis filius apud Hom. ab eod.

Δολῶν, decipiens; part. præs. act. contr. à *δολόω*, q. v.

Δόλωσις, εως, ἡ, *fraus, deceptio*. Th. *δόλος*, q. v.

Δόμα, ἄτος, τὸ, *donum*, quocunque modo datum: *δῶρον* verò *donum* gratuitum. Th. *δίδωμι, do*; p. ind. pass. *δέδομαι*.

Δόμεν, Ion. et *δόμεναι*, Dor. et Æol. pro *δοῦναι*, a. 2. inf. act. verbi *δίδωμι, do*; f. *δώσω*, a. 2. ind. act. *ἔδων*.

Δομέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *ædifico*; à

Δομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, murus, structura corporis*. Th. *δέμω, struo*, q. v.

Δόμνος, ϐ, ὁ, *dominus*; *δόμνα*,

νη, ἡ, *domina*, id est, δέσποινα. Posteriores Græci à Latinis sumpserunt.

Δόμος, ου, ὁ, DOMUS, gen. pl. δόμων· δομόνδε, adv. *domum versus*. Th. δέμω, *ædifico*; p. ind. m. δέδομα.

Δοναθεῖσα, *commota, concitata*; Dor. pro δονηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. à δονέω, quod vide.

Δονάκεύς, έως, ὁ, *arundinosus*: à δόναξ, *arundo*. Hinc

Δονακῆα, acc. sing. Ion. pro -έα.

Δονακοτρόφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *arundinifer*: à δόναξ, *arundo*, et τρέφω, *alo*; p. ind. m. τέτροφα.

ΔΟ'ΝΑΞ, ἄκος, ὁ, *arundo, sagitta*, utpote ex arundine, ut Lat. arundo pro telo; itemque *calamus scriptorius*; q. à δονέω, *agito*, quod facilè à ventis agitetur.

Δονεύω, f. εύσω, idem quod

ΔΟΝΕ'Ω, -ῶ, *agito*; f. ήσω, præs. part. act. f. g. έυσα.

Δόνημα, ἄτος, τὸ, *motus*, (pass. signif.) et

Δόνησις, εως, ἡ, *agitatio*: à perf. ind. pass. verbi δονέω.

Δόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à δὺς, gen. δόντος, a. 2. part. act. verbi δίδωμι, *do*; a. 2. ind. act. ἔδων.

Δόξα, ης, ἡ, *opinio, fama*; in Novo Testamento *gloria*.

Δόξαι, ων, αἱ, *dignitates*: à δοκέω, *in existimatione sum*.

Δοξάζω, *laudo*; *existimo*; *suspicor*; *glorifico*; imperf. ind. act. ἐδόξαζον, f. άσω. a. 1. ind. act. ἐδόξασα, *ad gloriam evexi*; δόξασον, άτω, a. 1. imperat. act. δοξάσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. δοξάσαι, a. 1. inf. act. δεδόξακα, perf. ind. act. δοξάζομαι, *glorificor*; præs. ind. pass. δεδόξασμαι, perf. ind. pass. ἐδοξάσθην, a. 1. ind. pass. δοξασθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δόξα, cujus Th. δοκέω.

Δοξασθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Δόξασμα, ἄτος, τὸ, *quod faciendum videtur*: ab eod.

Δοξαστὸς, ἡ, ὸν, *opinabilis*: ab eod.

Δόξητε, 2. pl. a. 1. sub. act. à δοκέω, quod vide.

Δοξῐκὸς, ἡ, ὸν, *gloriosus*: à δόξα, *gloria*, q. v.

Δόξις, εως, ἡ, *visio*: à δοκέω, *videor*.

Δοξολογέω, -ῶ, f. ήσω, *laudibus celebro*: et

Δοξολογία, ας, ἡ, *collaudatio, celebratio*, quæ fit recensendis iis quæ ad gloriam alicujus pertinent. Angl. DOXOLOGY: à δόξα, *gloria*, et λόγος, quod à λέγω, *dico*.

Δοξοῦσθαι, præs. inf. pro δοκεῖν, *videri, haberi*; verbi δοξόω, f. ώσω, a. 1. ind. pass. ἐδοξώθην.

Δόξω, *videor*; f. 1. act. ἔδοξα, a. 1. ind. act. verbi δοκέω, q. à δόκιμος.

Δορὰ, ᾶς, ἡ, *pellis* detracta, *excoriatio*: q. à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, *pellis*, q. v.

Δόρας, ἄτος, τὸ, Ion. et Poët. pro præced. et δόρας, ἄτος, τὸ, *lancea*. Hinc

Δοράτιον, ου, τὸ, *hastile*, dim.

Δόρᾱτος, δόρῡος, (et per Metath. δουρὸς,) gen. sing. à δόρυ, *hasta*; in pl. τὰ δόρατα.

* Δορίκτητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *bello captus*: à δόρυ, et κτάομαι, *acquiro*, q. v.

Δορίκτῠπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, (Poët.) *hastifremus, bellicosus*: à δόρυ, *lancea*, et κτύπος, *strepitus*. Th. τύπτω, *pulso*, q. v.

Δορὶς, ῐδος, ἡ, *culter, quo utuntur coqui ad excoriandum*: à δορὰ, *excoriatio*. Th. δέρας, *pellis*.

Δορκάδιον, ου, τὸ, *parva caprea, damula*: dim. à

Δορκὰς, ἄδος, ἡ, *caprea, dama, caprea sylvestris*; item propr. nomen mulieris, quæ et Syr. Ταβιθὰ dicta, Act. ix. 36. Et

Δόρκος, ου, ὁ, *capreolus*: necnon

Δόρκων, ωνος, ὁ, idem; *cervus*: à

Δὸρξ, κὸς, ἡ, *caprea, dama*.

Δοροδόκος, ου, ὁ, *lignum quod tectum domûs sustinet, trabs*: à δοκὸς, *trabs*.

Δορὸς, οῦ, ὁ, *uter, culeus, saccus* è corio factus. Th. δέρας, *pellis*, q. v.

Δορὸς, etiam gen. sing. Poët. à δόρυ, *hasta*, q. v.

Δορπέω, -ῶ, f. ήσω, *cœno*: à δόρπον, *cœna*, q. v.

Δορπίη, ης, ἡ, Ion. pro

ΔΟ'ΡΠΟΝ, ου, τὸ, et δόρπος, ου, ὁ, *cœna*.

ΔΟ'ΡΥ, τὸ, *hasta, lancea, pilum*; *lignum, trabs*: *lignum oblongum navis*; gen. sing. δόρᾰτος, et δουρὸς, (per Metath. pro δόρῠος,) et Poët. δορὸς, dat. sing. δόρατι, et δουρὶ, et δορὶ, Poët. ἐπὶ δόρυ, *ad dextram*; ἐκ δόρᾰτος, *à dextrâ*.

Δορυάλωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *bello captus, captivus, mancipium*: à δόρυ, *lancea*, et ἁλίσκω, *capio*, quod vide.

Δορυσσόος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *hastâ impetuosus, bellicosus*: à δόρυ, et σόος, *impetus*, quod à σείω, *agito*.

Δορύσσω, f. ύξω, p. υχα, *hastâ pugno*; *pugno*: à δόρυ, *hastâ*, q. v.

Δορυφορέω, -ῶ, f. ήσω, *lanceam fero, stipo, munus satellitis obeo*; δορυφορούμενος, *stipatus*; part. præs. pass. et

Δορυφορία, ας, ἡ, *statellitium*.

* Δορυφορῐκὸν, οῦ, τὸ, *prætorium, prætorianæ cohortes*.

Δορῠφόρος, ου, ὁ, *satelles prætorianus*; sic dictus à δόρυ, *hasta*, et φέρω, *fero*, q. v.

Δὸς, et δόθι, *da*; 2. sing. a. 2. imperat. act. à δίδωμι, *do*; f. δώσω, a. 2. ind. act. ἔδων.

Δόσαν, *dederunt*, Ion. pro ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, *do*, q. v.

Δόσεις, *dona*; nom. pl. contr. à δόσις, εως, ἡ, *donum*: quod ab eod. verbo.

Δοσίδῐκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui alicujus peccati dat pœnas*: à δόσις, et δίκη, *pœna*, q. v.

Δόσις, εως, ἡ, *donum, donatio*: quod à 2. sing. perf. ind. pass. δέδοσαι, verbi δίδωμι, *do*, q. v.

Δόσκον, ες, ε, imperf. ind. act. Poët. (q. à δόσκω) pro ἐδίδων, ως, ω, ab eod. verbo.

Δότε, 3. pl. a. 2. imperat. act. ab eod.

Δότειρα, ας, ἡ, *datrix*: à

Δοτὴρ, ῆρος, ὁ, DATOR: quod et

Δότης, ου, ὁ, idem; à δέδοται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi δίδωμι, *do*, q. v.

Δοτῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad dandum propensus*: ab eod.

Δοτὸς, ἡ, ὸν, *qui dari potest*; *datus*: à δίδωμι.

Δοῦ, Att. pro δόο, et hoc Ion. pro δόσο, 2. sing. aor. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Δουλαγωγέω, -ῶ, f. ήσω, *in servitutem redigo*: cum acc. à

Δουλαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *servorum ductor*: à δοῦλος, *servus*, et ἀγωγὸς, *dux viæ*; quod ab ἄγω, *duco*, q. v.

Δουλάριον, ου, τὸ, *servulus*: dim. à δοῦλος, q. v.

Δουλεία, ας, ἡ, *servitus*: et

Δούλειος, ου, ὁ καὶ ἡ, *servilis*: à δοῦλος, *servus*, q. v.

Δούλευσαν, pro ἐδούλευσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Ion. et

Δουλευσάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. à

Δουλεύω, *servio, inservio, sum servus*; f. εύσω, a. 1. part. act. δουλεύσας, p. δεδούλευκα· à δοῦλος, *servus*, q. v.

Δούλη, ης, ἡ, *ancilla, serva*: ab eod.

Δουληΐη, ης, Ion. pro δουλεία, ας, ἡ, *servitus*. Hinc

Δουλήϊος, Ion. pro δούλειος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *servilis*: et

Δουλῐκὸς, ἡ, ὸν, *servilis*: item

Δούλιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *servilis*: à δοῦλος, *servus*, q. v.

Δουλιχόδειρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *longam habens cervicem*: à δουλιχὸς, Ion pro δολιχὸς, et δειρὴ, *cervix*, q. v.

Δουλοπρεπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *servo conveniens, servilis, illiberalis*: à δοῦλος, et πρέπω, q. v.

ΔΟΥ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, *servus*; adj. -ος, -η, -ον, *servus, a, um*.

Δουλοσύνη, ης, ἡ, *servitus*. Th. δοῦλος, *servus*, q. v.

Δουλοσώμᾰτα, ων, τα, *mancipia, servi, famuli*: ex δοῦλος, et σῶμα, *corpus*.

Δουλότερος, α, ον, *qui servitutis jugo* magis *premitur*; compar. ab eod. q. v.

Δουλούμενος, præs. part. pass, contract. à

Δουλόω, -ῶ, *in servitutem redigo, servum facio*; f. ώσω, p. δεδούλωκα, præs. ind. pass. δουλόομαι, *servus fio*; perf. ind. pass. δεδούλωμαι, part. δεδουλωμένος, *mancipatus*; a. 1. ind. pass. ἐδουλώθην, part. δουλωθεὶς, έντος· ab eod. q. v.

Δυλωσύνη, *servitus*; Ion. pro δυλοσύνη, q. v.

Δῦναι, *dedisse*; a. 2. inf. act. δὺς, gen. δόντος, et in f. g. δόσης, a. 2. part. act. verbi δίδωμι, *do*; f. δώσω, a. 2. ind. act. ἔδων.

Δυπέω, -ῶ, *sonitum edo, cadendo sono*; f. ήσω, p. ηκα, a. 2. ind. act. ἔδυπον, perf. ind. m. δέδυπα, *cecidi*; part. δεδυπὼς, *mortuus*, apud Homerum: à δῦπος, *sonitus*, q. v.

Δύπησεν, *sonuit*; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi δυπέω· à

ΔΟΥ͂ΠΟΣ, ϐ, ὁ, *sonitus* propriè ad terram allisorum.

Δῦρα, *ligna, trabes, hastæ*; nom. et acc. pl. à gen. sing. δυρὸς· vel à δῦρον, antiq. *lignum*; alii pro δύρᾶτα, per Apoc. et Poët. Epenth. pro δόρατα· à δόρυ, gen. δόρᾶτος, et **δυρὸς, τὸ, hasta, lignum**: δῦρας, ᾶτος, τὸ, idem, Ion.

Δῦρας, ᾶτος, τὸ, Poët. pro δόρυ, q. v.

Δύρατ', pro δύρᾶτα, vide δῦρα.

Δυράτεος, έα, εον, et

Δύρειος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, item δύριος, ία, ιον, *ligneus*; undè Lat. *durateus*: ab antiq. δῦρον, in pl. δῦρα, *ligna*. Th. δόρυ, *lignum*, q. v.

Δυρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tantum intervallum continens quantum hastæ jactus*; à δόρυ, *hasta*, et ἠνεκὴς, *longus*, q. v.

Δυρὶ, dat. sing. pro δόρᾶτι, vel δόρϋι, à δόρυ, gen. δόρᾶτος, τὸ, *hasta*, q. v.

Δυρικλειτὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *hastâ clarus, præclarus bellator*: à δόρυ, *hasta*, et κλειτὸς, *inclytus*: q. à κλείω, *celebro*.

Δυρίκλῦτος, et δορίκλῦτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem; sed à δόρυ, et κλυτὸς, *clarus*: quod à κλύω, *audio*.

Δυρίκτητος, Poët. pro δορίκτητος, *hastâ acquisitus, captivus, captiva*: à δόρυ, *hastâ*, et κτάομαι, *possideo*, q. v.

Δυρὸς, gen. sing. (per Metath. pro δόρυος,) dat. δυρὶ· à δόρυ, *hasta*, q. v.

Δοχεῖον, τὸ, *receptaculum*: à δέχομαι, q. v.

Δοχὴ, ῆς, ἡ, *epulum, convivium*: à δέχομαι, q. v. Est et δοχὸς, ἡ, ὸν, *capax*: ab eod.

Δοχμὴ, ῆς, et δόχμη, ης, ἡ, *palmus*: à δέχομαι, *capio*, q. v.

ΔΟ´ΧΜΟΣ, et -χμὸς, ἡ, ὸν· item δόχμιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *tortus, obliquus*: indè

Δοχμόω, -ῶ, *incurvo, obliquo, flecto*; f. ώσω, a. 1. part. pass. δοχμωθεὶς, *sese obliquans*.

Δοχὸς, ἡ, ὸν, *capax*: à δέχομαι, *capio*.

Δόω, f. δώσω, *DO*: inus. pro δίδωμι, q. v.

ΔΡΑ´ΒΗ, ης, ἡ, herbæ nomen.

Δράγμα, ᾶτος, τὸ, *manipulus*; δρὰξ, ακὸς, ὁ, *pugillus*. Th. δράσσω, f. ξω, *prehendo*, q. v.

Δραγμεύω, seu δραγματεύω, f. εύσω, *manipulos colligo*: à δράγμα, ατος, τὸ, quod vide.

Δρᾰθεῖν, a. 2. inf. act. à δαρθάνω, *dormio*, f. 1. vel 2. med. δαρθήσομαι, q. à δαρθέω, f. 2. act. δραθῶ, per Metath. a. 2. ind. act. ἔδραθον.

Δραίην, *fugerem*; 1. sing. a. 2. opt. act. ab ἔδρην, a. 2. ind. act. verbi inus. δρῆμι, pro διδράσκω, *fugio*, q. v.

Δραίνω, id. qu. δράω, *fugio*, quod vide.

Δράκα, *pugillum*; acc. sing. à δρὰξ, ακὸς, ὁ, *pugillus*: à δράσσω, *prehendo*, q. v.

Δρακεὶς, εῖσα, ὲν, *visus*; a. 2. part. pass. et

Δρᾰκον, *aspiciebant*; Ion. pro ἔδρᾰκον, 3. pl. a. 2. ind. act. à δέρκω, *video*; a. 2. ind. act. per Metath. ἔδρακον, p. ind. m. δέδορκα, a. 2. ind. pass. per Metath. ἐδράκην.

Δράκοντε, dual. num. δράκοντος, gen. sing. à

ΔΡᾸ´ΚΩΝ, οντος, ὁ, *DRACO*; item nomen propr. legislatoris Atheniensis; dat. pl. δράκυσι· in f. g. δράκαινα, ης, ἡ, *dracæna*: q. à δέρκω, *video*; a. 2. ind. act. ἔδρακον, part. δρακών.

Δρᾶμα, ᾶτος, τὸ, *DRAMA, fabula, Tragœdia*, vel *Comœdia*. Th. δράω, *ago*: quomodo et partes fabulæ dicuntur *actus*.

Δραματῐκὸς, ἡ, ὸν, *activus, poëticus, fabulosus*: à δρᾶμα, q. v.

Δρᾰμεῖν, a. 2. inf. act. δραμὼν, ῦσα, ὸν, *currens*; a. 2. part. act. δραμῦμαι, f. 2. m. à τρέχω, *curro*; f. θρέξω, p. δεδράμηκα, q. à δραμέω, obsol. a. 2. ind. act. ἔδρᾰμον, p. ind. m. δέδρομα· q. à δρέμω, antiq.

Δράμημα, ᾶτος, τὸ, Ion. pro δρόμος, ϐ, ὁ, *cursus*, quod vide.

Δραμῆν, *cucurisse*, Dor. pro δραμεῖν, q. v.

Δραμῦσα, a. 2. act. part. f. g. vide δραμεῖν.

Δρᾶναι, *facere*; a. 2. inf. act. Dor. pro δρῆναι, à δρῆμι, vel δραίνω, id. q. δράω, *facio*, vel δρᾶναι, *fugere*; est a. 2. inf. act. à δρῆμι, vel διδράσκω, *fugio*; f. δράσω, a. 2. ind. act. ἔδραν, ας, ε, a. 2. opt. act. δραίην, inf. δρᾶναι, pro δρῆναι, part. a. 2. act. δράς.

Δρὰξ, ακὸς, ἡ, *pugillus*: à δράσσω, *prehendo*, q. v.

Δραξάμενος, *arripiens*; a. 1. part. med. vide δράσσομαι.

Δραπετεύω, f. εύσω, p. ευκα, *fugio*: à

Δρᾱπέτης, ϐ, ὁ, *servus fugitivus*: à δράω, *fugio*, q. v.

Δραπετίδας, α, ὁ, Dor. pro

Δραπετῖδης, ϐ, ὁ, idem quod δραπέτης, q. v.

Δραπετίσκος, ϐ, ὁ, *servulus fugitivus*, dim.

Δραπὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. act. à δρέπω, *decerpo*; f. ψω, a. 2. ind. act. ἔδρᾰπον.

Δρασμὸς, ῦ, ὁ, *fuga*: à δράω, *fugio*, q. v.

Δράσσομαι, præs. ind. m. vel pass. à

ΔΡΑ´ΣΣΩ, seu -ττω, fut. ξω, *prehendo, manu arripio*; δράσσομαι, seu -ττομαι, *carpo*; f. 1. m. δράξομαι, a. 1. ind. m. ἐδραξάμην, ω, ατο, a. 1. m. imperat. δράξαι, et in 2. pl. δράξασθε, perf. pass. δέδραγμαι. Undè Angl. TO DRAG.

Δρέςας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro δράςης, ϐ, ὁ, *servus*: et

Δραςὴρ, ῆρος, ὁ, (pro quo δρηςὴρ, Ion.) *famulus, minister*. Th. δράω, *famulor*: item

Δραςὴρ, ῆρος, et

Δραςήριος, ια, ιον, *efficax, strenuus, industrius, promptus, impiger*: à δράω, *facio*, q. v.

Δρατὸς, pro δαρτὸς, *excoriatus*: à δέρω, *excorio*. Th. δέρας, *pellis*, q. v.

ΔΡΑΧΜΗ´, ῆς, ἡ, *DRACHMA*; monetæ et ponderis nomen: indè **δίδραχμος**, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui duarum drachmarum pretii est*.

ΔΡΑ´Ω, f. άσω, *ago, facio*; *famulor, ministro*; pro *fugio*, sed inusit.

Δρεπᾰνη, ης, ἡ, *falx*; acc. pl. δρεπάνας· et

Δρεπανηφόρον ἅρμα, *currus falcatus*: item

Δρεπανηφόρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *falcifer falcatus*.

Δρέπᾰνον, ϐ, τὸ, idem ac δρεπάνη, q. v. à

ΔΡΕ´ΠΩ, fut. ψω, *decerpo, meto, fructus colligo*; δρέπομαι, idem: hinc verisimile Angl. TO REAP.

Δρεψεύμεναι, Dor. pro δρεψόμεναι, et hoc Ion. pro δρεψόμεναι, nom. pl. f. 1. part. m. f. g. verbi supradict.

Δρηπέτης, ϐ, ὁ, Ion. pro δραπέτης, *fugitivus*.

Δρήσας, *faciens*, a. 1. part. act. Ion. à δράω, *facio*, f. άσω.

Δρησμὸς, ῦ, ὁ, Ion. pro δρασμὸς, *fuga*. Th. δράω, *fugio*.

Δρηςοσύνη, Ion. pro δραςοσύνη, ης, ἡ, *strenuitas, sedulitas*: ab eod.

ΔΡΙ´ΛΟΣ, ϐ, ὁ, *lumbricus*. In Epigram.

Δριμῦλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *aliquantùm acris* seu *acerbus, acriusculus*: à

ΔΡΙΜΥ´Σ, εῖα, ὺ, *acris gustu*, vel *sapore asper*: *vehemens; astutus; iracundus*; hinc δριμΰτης, τητος, ἡ, *acrimonia; asperitas; acumen*.

Δρίον, ϐ, τὸ, *locus arboribus consitus*: à δρῦς, *arbor*.

Δρίος, εος, τὸ, id. qu. δρίον, *silva* ab eod.

Δροίτη, ης, ἡ, *solium, alveus balneatorius*: à δρῦς, quod ex quercio ligno fiat.

Δρομαῖος, αία, αῖον, *cursu valens, velox*: et

Δρομὰς, ᾰδος, ὁ ϗ ἡ, *cursitans, velox*; item

Δρομὰς, ᾰδος, ἡ, *DROMAS*, piscis; item δρομὰς κάμηλος, (*DRO-*

MEDA camelus,) vulgò DROMEDARIUS; item vagum scortum: et

Δρομεὺς, έως, ὁ, cursor: et

Δρόμος, ου, ὁ, cursus: omnia à p. ind. med. δέδρομα, verbi τρέχω, curro, q. v.

ΔΡΟ´ΜΩΝ, ονος, ὁ, DROMO, parvus cancer.

Δροσερὸς, ὰ, ὸν, et δρόσιμος, ου, ὁ ꝁ ἡ, id. quod δροσώδης, q. v.

ΔΡΟ´ΣΟΣ, ου, ὁ, ros; δρόσοι, plur. lachrymæ.

Δροσώδης, εος, ὁ ꝁ ἡ, roscidus, rorulentus. Th. δρόσος, ros.

Δρόγγος, ου, ὁ, cohors et globus militum, drungus. Vide Lat. Etymol.

Δρόσιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris, à Druso.

Δρυάδες, ων, αἱ, Dryades, nymphæ; (et ἁμαδρυάδες, ων, αἱ, silvarum Nymphæ.) Th. δρῦς, quercus.

Δρύαλος, ου, ὁ, nomen viri, qui quercuum satis habet.

Δρύαντα, acc. sing. à Δρύας, αντος, ὁ, propr. nomen patris Lycurgi.

Δρύϊνος, ίνη, ινον, roboreus, quernus: et

Δρυμὸς, ου, ὁ, silva querna, quercetum; nemus; item δρυμὸν, ου, τὸ, idem: à δρῦς.

* Δρυμώδης, εος, ὁ ꝁ ἡ, silvosus: ab eod. et fortè εἶδος, species, quod vide.

Δρυμῶς, Dor. pro δρυμοῦς, accus. pl. à δρυμός.

Δρύον, -ος, ου, τὸ, nemus: à δρῦς.

Δρύοχος, ου, ἡ, carina, alveus navis; παρὰ τὸ τὴν δρῦν ἔχειν· à δρῦς et ἔχω.

Δρυπεπὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, oliva drupa; fructus maturus: à δρῦς et πέπτω, quæ in arbore fuit, et ad maturitatem perducta: sed melior lectio est

Δρυπετὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, idem; sed à πίπτω, cado; fructus, q. d. jamjam casurus.

Δρύπεψ, πος, ὁ ꝁ ἡ, idem, et ab iisd.

ΔΡΥ´ΠΤΩ, fut. ψω, lacero, lanio, perf. δέδρυφα· fut. 2. act. δρυφῶ· indè δρυφὴ, ῆς, ἡ, laceratio unguibus.

ΔΡΥ῀Σ, υὸς, ἡ, quercus; robur, quercûs species; item quævis arbor, impr. fructifera; in accus. sing. δρῦν. Hinc in comp. χαμαίδρυς, υος, et χαμαίδρωψ, πος, ἡ, quercus humilis.

Δρυτόμος, ου, ὁ ꝁ ἡ, per Apoc. pro δρυοτόμος, quercuum vel arborum incisor, faber lignarius: à δρῦς, quercus, vel arbor, et τέμνω, seco; p. ind. m. τέτομα· undè τόμος, qui secat, vel quod secatur.

Δρυφὴ, ῆς, ἡ, vide in δρύπτω.

Δρώντων, Att. pro δραέτωσαν, 3. plur. imperat. præs. act. à δράω, facio, vel fugio. Potest etiam esse gen. pl. præs. part. pro δραόντων.

Δρῴοιμι, pro δρῷμι, seu δράοιμι, præs. opt. act. verbi δράω, facio, q. v.

ΔΡΩ´ΠΑΞ, ακος, ὁ, DROPAX, medicamenti species, ad evellendos pilos; adj. vulsus, glaber.

Δῦ, Ion. pro ἔδυν, ab ἔδυν, υς, υ, a. 2. ind. act. et pro δῦθι, a. 2. imperat. act. à δῦμι, subeo.

Δὺ, pro δύω, duo.

Δυὰς, άδος, ἡ, qu. dualitas, binarius: à δύο, duo. Hinc Angl. DUCE.

Δυάω, ῶ, in miserias et calamitates conjicio, undè Homericum δυόωσι, pro δυῶσι, quod contractum est pro δυάουσι. A δύη.

Δύεται, 3. sing. præs. ind. pass. à δύομαι, et δύω, subeo.

ΔΥ´Η, ης, ἡ. infortunium, calamitas; dolor anxietas.

Δύῃς, 2. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Δῦθι, 2. sing. a. 2. imperat. act. ejusd.

Δυϊκὸς, ὴ, ὸν, dualis: à δύω, quod vide.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, a. 2. inf. act. à

Δῦμι, subeo. Vide δύνω, idem.

Δῦν', pro δῦνε, Ion. pro ἔδυνε, 3. sing. imperf. ind. act. verbi δύνω, subeo.

Δύνᾳ, potes, 2. sing. præs. ind. per Sync. pro δύνασαι, vel Dor. pro δύνῃ, à δύναμαι, q. v.

Δύναιτ', pro δύναιτο, 3. sing. præs. opt. δυναίμην, αιο, αιτο, à δύναμαι, q. v.

Δύναμ', pro δῦναμαι. Vide mox

ΔΥ´ΝᾸΜΑΙ, σαι, ται, possum, valeo; æstimor, de nummis; efficio; in sub. præs. δύνωμαι, ῃ, ηται· imperf. ἠδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην· fut. 1. med. δυνήσομαι· a. 1. ind. pass. ἐδυνήθην, ης, η, Att. pro ἐδυνήσθην· a. 1. sub. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ· legitur etiam a. 1. pass. ἐδυνάσθην, et ἠδυνάσθην· et a. 1. med. ἐδυνησάμην· qu. ab antiq. δυνάζομαι, vel δυνάομαι, conjugatur.

Δυνάμει, dat. sing. et δυνάμεις, nom. pl. à δύναμις.

Δυναμένη, ῆς, ἡ, f. g. à δυνάμενος, part. præs. verbi δύναμαι· item nomen propr. mulieris; q. d. potens.

Δυνάμεσθα, Poët. pro δυνάμεθα, possumus, 1. pl. præs. ind. à δύναμαι.

Δύνᾰμις, εως, ἡ, potentia, vis, virtus; dexteritas; copiæ, exercitus; αἱ δυνάμεις, plur. angeli, miracula, virtutes, potestates; ἐξουσία, moralis facultas, naturalis verò δύναμις· ab eod.

Δυναμοῦμενος, -ὁμενος, corroboratus, part. præs. pass. verbi seq.

Δυνᾰμόω, -ῶ, confirmo, roboro, f. ώσω, perf. δεδυνάμωκα, præs. pass. δυναμόομαι, -οῦμαι.

Δύνᾰσαι, 2. sing. præs. ind. pro δύνῃ, potes, à δύναμαι.

Δυνασθῆναι, potuisse, a. 1. inf. ejusd. verbi.

Δύνᾰσις, εως, ἡ, potentia: ab eod. q. v.

Δυναστεία, ας, ἡ, magistratus, imperium: et

Δυναστεύοντας, acc. pl. part. præs. act. à

Δυναστεύω, impero, sum princeps, f. εύσω· quod à

Δυνάστης, ου, ὁ, DYNASTA, potens, dominus: à δυνάομαι, vel -ζομαι, possum: undè δύναμαι, conjugatur.

Δυνᾰτέω, -ῶ, potens sum, fut. ήσω, perf. δεδυνάτηκα· à

Δυνᾰτὸς, ὴ, ὸν, potens; corpore validus; δυνατὸς, εἰμὶ, idem quod δύναμαι, possum; δυνατὸν, et τὸ ἐν δυνατῷ, possibile, quod fieri potest; δυνατώτερος, comparat. in superl. δυνατώτατος. Th. δύναμαι, possum, q. v.

Δῦνε, ingressus est, 3. sing. imperf. indic. act. Ion. à δύνω, subeo.

Δυνέᾰται, possunt, Ion. pro δύνανται, 3. pl. præs. ind. med. verbi δύναμαι, possum.

Δύνῃ, possis, 2. sing. præs. sub δύνωμαι, ῃ, ηται· ab eod.

Δύνηαι, Ion. pro δύνῃ.

Δυνηθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. δυνηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à δύναμαι.

Δυνήσεαι, poteris, Ion. pro δυνήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. δυνήσομαι, indè part. δυνησόμενος· ab eod.

Δύνοντος, gen. sing. præs. part. à δύνω, occido.

Δύνουσ', pro δύνουσι, ingrediuntur, 3. plur. præs. ind. act. verbi δύνω, q. v.

Δύντα, occidentem, acc. sing masc. aor. 2. part. act. à δὺς, δύντος, quod à

ΔΥ´ΝΩ, δύω, vel potiùs δῦμι, subeo, ingredior; occido. induo; δύνω tantùm in compos invenitur δύω, fut. δύσω· a. 1. indic. act. ἔδυσα· perf. δέδυκα· p. pass. δέδυσμαι· δῦμι, a. 2. ind. act. ἔδυν, υς, υ· a. 2. inf. act. δῦναι· a. 2. part. act. δὺς, δύντος.

ΔΥ´Ο vel (Att.) δύω, DUO, gen. dual. δυοῖν· gen. pl. δυῶν· dat. pl. δυσὶ· sæpè etiam indeclinat.

Δυόωσι, Poët. pro δυῶσι, à δυάω, subeo, pro δύω.

Δύπτης, ου, ὁ, urinator, qui aquas subit: à

Δύπτω, f. ψω, aquam subeo: à quo fluxisse videtur Angl. TO DIP, TO DIVE.

Δὺς, δύντος, part. a. 2. act. à δῦμι, quod in δύνω, videas.

ΔΥ´Σ, particula inseparabilis, in compos. pro ægrè, malè infelicitèr; pro α priv. item pro α intensiv.

Δύσᾱβος, ου, ὁ, Dor. pro δύσηβος, ου, ὁ, infelix pubes: à δὺς et ἥβη, pubes.

Δυσαγράω, ῶ, f. ήσω, infelici capturâ utor, infelix sum in venando, vel piscando. Ex δὺς et ἄγρα, venatio.

Δυσαέος, gravitèr spirantis, gen. sing. à

Δυσαὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, gravitèr spirans: à δὺς et ἄω, vel ἄημι, flo spiro.

Δῦσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύνω, subeo, f. σω, præt. δέδυκα· a. 1. ind. act. ἔδυσα· a. 2. ind. act. ἔδυν, subii.

Δυσαίων, ωνος, ὁ ꙃ ἡ, cui ærumnosa est vita.

Δυσάλια, ας, ἡ, sordes.

Δυσάλυκτος, ε, ὁ ꙃ ἡ, inevitabilis.

Δυσάμμορος, vel δύσμορος, ε, ὁ ꙃ ἡ, infelix; δύσαμοιρως· à δὺς et μόρος, fatum, quod à μείρω, divido; p. ind. m. μέμορα, per Metath. ἔμμορα.

Δυσαντεῖ, dat. sing. à

Δυσαντὴς, έος, ὁ ꙃ ἡ, cujus malus, seu sinister est occursus; difficilis, arduus: à δὺς et ἀντάω, occurro. Th. ἀντὶ, contrà.

Δυσάντητος, idem, et ab iisdem.

* Δυσαποσπάστως, adv. ita, ut ægrè avelli possit; tenacitèr; firmitèr.

Δυσαρεστέω, -ῶ, f. ήσω, morosum me præbeo, offenso sum animo: à

Δυσάρεστος, ε, ὁ ꙃ ἡ, morosus: et τὸ δυσάρεστον, ε, morositas. Th. ἀρέσκω, placeo.

Δυσαριστοτόκεια, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, sed malo fato: à δὺς et ἀριστοτόκος, quæ optimos parit; quod ab ἄριστος, optimus, superl. ab ἄγαθος, et τίκτω, pario; præt. ind. med. τέτοκα.

Δυσαφαίρετος, ε, ὁ ꙃ ἡ, difficilis ablatu: à δὺς et ἀφαίρετος, quod ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Δυσβάστακτος, ε, ὁ ꙃ ἡ, difficilis portatu: à δὺς, et βαστακτὸς, portabilis: à βαστάζω, porto.

Δύσβᾰτος, ε, ὁ ꙃ ἡ, inaccessus, impervius: à δὺς, et βατὸς, pervius: à βαίνω, eo.

*Δυσβοήθητος, ε, ὁ ꙃ ἡ, cui vix succurri potest.

Δυσγένεια, ας, ἡ, generis obscuritas, ignobilitas: et

Δυσγενὴς, έος, ὁ ꙃ ἡ, ignobilis: à δὺς, et γένος, genus, quod à γίγνομαι, seu γίνομαι, nascor.

* Δυσδιάβᾰτος, ε, ὁ ꙃ ἡ, transitu difficilis, impervius.

* Δυσδιάκρῐτος, ε, ὁ ꙃ ἡ, qui discerni ægrè potest.

* Δυσδιεξίτητος, ε, ὁ ꙃ ἡ, qui difficultèr percurri potest.

* Δυσδιήγητος, ε, ὁ ꙃ ἡ, ægrè pervius: et

Δυσδιήγητος, ε, ὁ ꙃ ἡ, enarratu difficilis: à δὺς, et διηγέομαι, narro, q. v.

Δύσεαι, induas, vel induas, 2. sing. a. 1. sub. vel f. ind. med. Ion. pro δύσῃ, verbi δύω, induo.

Δυσειδὴς, έος, ὁ ꙃ ἡ, deformis, turpis: à δὺς, et εἶδος, forma, q. vide.

* Δυσείσβολος, ε, ὁ ꙃ ἡ, accessu difficilis, inaccessus: à δὺς, et εἰσβολὴ, ingressus.

Δυσέλπιστος, ε, ὁ ꙃ ἡ, qui est abjectæ spei; cui oppon. εὐέλπιστος· à δὺς, et ἐλπὶς, spes.

Δυσεντερία, ας, ἡ, DYSENTERIA, morbus viscerum tormina dictus: à δὺς, et ἔντερον, intestinum, quod ab ἐντὸς, intus: hinc

Δυσεντερικὸς, ἡ, ὸν, dysentericus; qui dysenteriâ laborat.

* Δυσεντευξία, ας, ἡ, morositas, asperitas in congressu.

* Δυσεξάλειπτος, ε, ὁ ꙃ ἡ, qui difficultèr deletur.

* Δυσεξίτητος, ε, ὁ ꙃ ἡ, impervius, ægrè pervius.

* Δυσέξῐτος, ε, ὁ ꙃ ἡ, idem.

Δυσεπανόρθωτος, ε, ὁ ꙃ ἡ, vix emendabilis: à δὺς, ἐπὶ, ἀνὰ, et ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, rectus.

* Δυσεπίβᾰτος, ου, ὁ ꙃ ἡ, aditûs difficilis; scil. χώς, regio quæ difficultèr aditur.

* Δυσεπίτευκτος, ε, ὁ ꙃ ἡ, qui ægrè obtineri potest, cum magnâ difficultate conjunctus vel successu carens.

Δύσεργος, ε, ὁ ꙃ ἡ, piger, ad opus faciendum lentus. Th. ἔργον, opus, q. v.

Δυσερεύνητος, ε, ὁ ꙃ ἡ, inscrutabilis. Th. ἐρευνάω, scrutor.

Δύσερις, ῐδος, ὁ ꙃ ἡ, pertinax, morosus, rixosus: à δὺς, et ἔρις, lis, quod vide.

Δυσερμήνευτος, ε, ὁ ꙃ ἡ, explicatu difficilis: à δὺς, et ἑρμηνεύω, interpretor, quod ab ἑρμηνεὺς, interpres, q. v.

Δύσερως, ωτος, ὁ ꙃ ἡ, infelix in amore: à δὺς, et ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Δύσεται, se condit, 3. sing. præs. ind. verbi Poët. δύσομαι· à fut. 1. m. δύσομαι, verbi δύω.

Δύσετο, et δύσσετο, 3. sing. imperf. ind. Ion. à δύσομαι, Poët. ab eod.

Δυσεύρετος, ε, ὁ ꙃ ἡ, inventu difficilis: à δὺς, et εὑρετὸς, inventus. Th. εὑρίσκω, invenio.

* Δυσέφικτος, ε, ὁ ꙃ ἡ, ad quem vix pertingere possumus.

Δυσήκοος, ε, ὁ ꙃ ἡ, difficultèr audiens; inobediens. Th. ἀκέω, audio, q. v.

Δυσηλεγέες, molesti, æ, nom. pl. masc. et fœm. à

Δυσηλεγὴς, έος, ὁ ꙃ ἡ, molestus, gravis: quod à δὺς, et ἀλέγω, curo; q. δυσαλεγὴς· vel ut alii volunt, à λέγομαι, cubo, dormio.

Δυσημερέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἔρηκα, infelix sum: et

Δυσημερία, ας, ἡ, infaustus dies; adversitas: à δὺς, et ἡμέρα, dies, q. v.

Δυσηπίςεν, imperf. ind. act. contr. verbi δυσαπιςέω, -ῶ, f. ήσω· à δὺς et ἀπιστέω, non credo, q. ab a priv. et πίςις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Δυσηχὴς, έος, ὁ ꙃ ἡ, horrisonus: à δὺς, ægrè, malè, et ἦχος, sonus, quod vide.

Δυσθαλπὴς, έος, ὁ ꙃ ἡ, calefactu difficilis, frigidus: à δὺς et θάλπω, foveo, calefacio.

Δυσθανᾰτέω, -ῶ, f. ήσω, iniquo animo mortem obeo: à δὺς et θάνατος, mors. Th. θνήσκω, morior q. v.

Δυσθυμέω, -ῶ, f. ήσω, animum despondeo: à δὺς et θυμὸς, animus, q. v.

* Δυσθυμία, ας, ἡ, animi mœror, et

Δύσθυμος, ε, ὁ ꙃ ἡ, gravitèr animo adfectus; tristis, anxius, remissus: ab iisd.

Δυσὶ, duobus, dat. plur. à δύο, duo, q. v.

Δύσις, εως, ἡ, occasus; acc. sing. δύσιν· à δύω, subeo.

* Δυσκατάληπτος, ε, ὁ ꙃ ἡ, comprehensu vel intellectu difficilis.

Δυσκαταμάθητος, ε, ὁ ꙃ ἡ, difficilis ad discendum, obscurus, et

Δυσκαταμαθήτως, adv. vix intelligible: à δὺς et καταμανθάνω, pernosco, quod ex κατὰ et μανθάνω, disco.

* Δυσκαταμάχητος, ε, ὁ ꙃ ἡ, vix expugnabilis.

* Δυσκατανόητος, ε, ὁ ꙃ ἡ, qui vix potest animadverti vel percipi.

* Δυσκαταπολέμητος, ε, ὁ ꙃ ἡ, vix bello subigendus.

* Δυσκατάσβεστος, qui non facilè extingui potest. Th. σβέω, σβεννύω, et σβέννυμι, extinguo.

Δύσκεν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi Poët. δύσκω, pro δύνω, vel δύω, adeo, subeo.

Δυσκέλᾰδος, ε, ὁ ꙃ ἡ, malum sonum edens, horrisonus: à δὺς. et κέλαδος, sonus, vox.

Δυσκίνητος, ε, ὁ ꙃ ἡ, difficilis motu, segnis, tardus: à δὺς et κινητὸς, mobilis, q. à κινέω, moveo.

Δυσκλεὴς, έος, -ὲς, ὁ ꙃ ἡ, inglorius; infamis: à δὺς et κλέος, gloria. Th. κλείω, celebro.

Δύσκλῠτος, ε, ὁ ꙃ ἡ, idem: à δὺς et κλύω, audio.

Δυσκολαίνω, fut. ᾰνῶ, perf. αγκα, morosus sum, ægrè fero, indignor, succenseo, et

Δυσκολία, ας, ἡ, morositas, morum difficultas: à

Δύσκολος, ε, ὁ ꙃ ἡ, difficilis in sumendo cibo, difficilis, morosus, et

Δυσκόλως, adv. difficultèr: à δὺς et κόλον, cibus.

* Δύσκρατος, ε, ὁ ꙃ ἡ, malè temperatus. Th. κεράννυμι, misceo. quod vide.

* Δύσκρῐτος, ε, ὁ ꙃ ἡ, judicatu difficilis. Th. κρίνω, judico.

Δύσκωφος, ε, ὁ ꙃ ἡ, surdaster. Th. κωφός.

Δύσληπτος, ε, ὁ ꙃ ἡ, captu difficilis. Th. λαμβάνω, capio.

Δύσλοφος, ε, ὁ ꙃ ἡ, onerosus cervici; qui cervici non convenit, quod difficultèr portatur: à δὺς et λόφος, cervix in jumentis.

Δύσλῠτος, ε, ὁ ꙃ ἡ, nodosus, solutu difficilis: à δὺς et λύω, solvo quod vide.

Δυσμᾰθὴς, έος, ὁ ꙃ ἡ, indocilis, hebes. Th. μανθάνω, disco.

Δυσμάχητος, ε, ὁ ꙃ ἡ, et

Δύσμᾰχος, ε, ὁ ꙃ ἡ, vix expugnabilis. Th. μάχομαι, pugno

Δυσμενέεσσιν, *inimicis*, dat. pl. Ion. et Poët. à δυσμενὴς, q. v.

* Δυσμένεια, ας, ἡ, *odium, inimicitia*: à

Δυσμενὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *infestus, hostis*; acc. sing. δυσμενῆ, *malevolum*: hinc

Δυσμένως, adv. *inimicè, infestè*: à δὺς et μένος, *animus, ira*.

Δυσμεταχείριςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *tractatu difficilis*: à δὺς et μεταχειρίζομαι, *administro*. Th. χεὶρ, ρὸς, ἡ, *manus*.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, *occasus*, propriè *solis*. Th. δύνω, *subeo*.

Δυσμήτηρ, ερος, ἡ, *mala* seu *infesta mater, nomine suo indigna*. Th. μήτηρ, *mater*.

Δυσμνημόνευτον, ȣ, τὸ, *memoratu difficile*: à δὺς et μνημονεύω, *memor sum*. Th. μνάομαι, *recordor*.

* Δυσμνημόνευτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui difficultèr memoriâ retineri potest*.

Δύσμορε, *infelix*, voc. sing. à

Δύσμορος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *cui difficile fatum obtingit, infelix*: à δὺς et μόρος, *fatum*, quod à μείρω, *divido*; p. ind. m. ἔμμορα, pro μέμορα, per Metath.

Δυσμορφίη, ης, Ion. pro δυσμορφία, ας, ἡ, *deformitas*. Th. μορφὴ, *forma*.

Δύσμορφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *deformis*: ab eod.

Δυσνόητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *difficilis intellectu*: à δὺς et νοητὸς, *intelligibilis*. Th. νοέω, *cogito*.

Δυσνομία, ας, ἡ, et δυσνομίη, ης, ἡ, Ion. *malarum legum institutio, licentia*: à δὺς et νόμος, *lex*, quod à νέμω, *tribuo*; præt. ind. med. νένομα.

Δύσοδος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *avius, invius*: item subst. *via difficilis*. Th. ὁδὸς, *via*.

Δυσόκνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *segnis, piger*; hinc

* Δυσόκνως, adv. *segnitèr, pigrè*.

Δυσόνειρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *molestis somniis vexans*; ὕπνος, scil. *somnus somniis interpellatus*.

Δυσόρατος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *vix visibilis*. Th. ὁράω, *video*.

Δύσοργος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *iracundus*. Th. ὀργὴ, *ira*.

Δυσόριςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *difficilis definitu*: à δὺς et ὁρίζω, *definio*. Th. ὅρος, *terminus*.

Δυσπαίπαλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *ascensu difficilis*: à δὺς et παίπαλα, ων, τὰ, *loca prærupta*.

Δυσπαλὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *difficilis, qui luctâ difficultèr superare potest*: à δὺς et πάλη, *lucta*.

* Δυσπαράπλȣς, ὁ ᾗ ἡ, ȣν, τὸ, *prætervectu difficilis, transitu arduus*.

Δύσπαρις, ιδος, ὁ, voc. sing. Δύσπαρι, *infelix Paris*.

Δυσπειθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *difficilis persuasu*, et

Δύσπειςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *incredulus*: item *creditu difficilis*: à δὺς, et πείθω, *persuadeo*.

* Δυσπελαγία, fœmin. τȣ δυσπελάγιος, *infestus ob maris fluctus, tempestuoso pelago expositus*.

Δυσπέμφελος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *trajectu difficilis*: à δὺς et πέμπω, *mitto*; p. ind. m. πέπομφα.

* Δυσπερίληπτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui difficultèr, comprehendi potest*: à δὺς, περὶ, et λαμβάνω, *capio*.

Δυσπέτημα, ατος, τὸ, *casus adversus, adversitas*: à δὺς et πέτω, *cado*, pro πίπτω.

Δυσπετὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *malè cadens, difficilis*: ab iisd.

Δύσπιςος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *incredulus*; item *creditu difficilis*: à δὺς et πείθω, *persuadeo*.

Δυσπνοέω, -ῶ, f. ήσω, *spirandi difficultate laboro, ægrè respiro*, et

Δυσπνοία, ας, ἡ, *spirandi difficultas, suspirium*.

Δυσπνοϊκὸς, ὴ, ὸν, *suspiriosus*: à δὺς et πνοὴ, *spiritus*, quod à πνέω, *spiro*.

Δυσπολιόρκητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *obsessu difficilis*: à δὺς et πολιορκέω, *obsideo*. Th. πόλις, *urbs*.

* Δυσπόρευτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *impervius, inaccessus, invius*.

* Δυσπόριος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *ægrè parabilis*.

Δύσποτμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *infelix*: à δὺς et πότμος, *sors*.

Δυσπραγέω, -ῶ, f. ήσω, p. πεπράγηκα, *infelix sum*, et

* Δυσπραγία, ίας, ἡ, *infelicitas in rebus agendis*; *infelicitas quævis*: à δὺς, et πράσσω, f. ξω, *ago, facio*, quod vide.

Δυσπραξία, ας, ἡ, idem: à δὺς et πράττω, -σσω, f. ξω, *facio, ago*, quod vide.

Δυσπρόσιτος, et δυσπρόσοδος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *aditu difficilis*; *qui non est affabilis*.

* Δυσπροσόρμιστος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *quò naves appelli non possunt*, scil. χώρα, *terra appulsu difficilis*.

Δύσριγος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *frigoris impatiens*: à δὺς et ῥίγος, εος, τὸ, *FRIGUS*.

Δυσσέβεια, ας, ἡ, *impietas*, et

Δυσσεβέω, -ῶ, f. ήσω, *impiè ago*; item

Δυσσέβημα, ατος, τὸ, *impietas*: necnon

Δυσσεβὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *impius*: à δὺς et σέβομαι, *colo*.

Δύσσεο, *indue*, Poët. pro δύσεο, Ion. pro δύσȣ, ἔσθω, præs. imperat. med. verbi δύσομαι, ῃ, εται, et Poët. δύσσεται· imperf. ind. med. ἐδυσόμην, ȣ, ετο, quod præs. formatum est à f. 1. med. verbi δύω, *induo*.

Δυσσομενάων, gen. plur. fœm. g. Æol. et Poët. pro δυσομένων, præs. part. med. verbi Poët. δύσομαι, *mergor*. Th. δύνω, *subeo*.

Δύσσοος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui vix servari potest*; *infelix, æger*. Th. σόος, *salvus*.

Δύςανος, Dor. pro

Δύςηνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *infelix, miser*: à δὺς et ςένω, *gemo*: aut secundùm alios, à δὺς et ςῆναι, quod *malè stet*. Th. ἵςημι, *sto*.

Δυςήρητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *observatu difficilis*: à δὺς et τηρέω, *servo*.

Δυςίβευτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *investigatu difficilis*: ex δὺς et ςιβεύω.

Δυςοκήσασα, a. 1. part. act. fœm. g. à

Δυςοκέω, ῶ, *difficultèr pario*, fut. έσω et ήσω· à δὺς et τόκος, *partus*. Th. τίκτω, *pario*; p. indic. med. τέτοκα.

Δύςρος, ȣ. ὁ, *mensis sextus*, apud Syromacedonas; qui alioqui Ἐλαφηβολιών.

Δυςυχέςατος, ȣ, *infelicissimus*, superl. à δυςυχὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *infelix*: quod à δὺς et τύχη, *fortuna*. Th. τυγχάνω, *sum*.

Δυςυχέω, -ῶ, *infelix sum*, f. ήσω, p. ηκα· a. 1. part. act. δυςυχήσας, αντος· τὰ δυςυχηθέντα, *adversa*, a. 1. part. pass. à δὺς et τύχη, *fortuna*, quod à τυγχάνω, *sum*.

Δυςύχημα, ατος, τὸ, *afflictio, infortunium*; dat. pl. δυςυχήμασι· à δυςυχέω.

Δυςυχία, ας, ἡ, *miseria, adversitas*: ex eod.

Δυςυχȣ̃ντας, acc. pl. part. præs. act. contr. δυςυχȣ̃σι, 3. pl. ind. præs. act. à δυςυχέω.

Δυσυπόςατος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *cujus impetus vix sustineri potest*: à δὺς et ὑφίςαμαι, *impetum excipio*, quod vide.

Δυσφημέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *maledico, infamo, impiè loquor, malè ominor*, et

Δυσφημία, ας, ἡ, *maledicentia, obscœnitas verborum*: à

Δύσφημος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *maledicus, infaustus*: à δὺς et φήμη, *fama*, quod à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem q. vide.

Δυσφήμοιο, *ominosi*; ejusd. gen. sing. Ion.

Δυσφορέω, -ῶ, fut. ήσω, perf. ηκα, *difficultèr porto*; *indignor, ægrè fero*, et

Δυσφορὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, item

Δυσφόρητος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, et

Δυσφόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *difficilis*; *latu* vel *portatu gravis, molestus*: à δὺς et φέρω, *fero*.

* Δυσφόρως, adv. *ita, ut vix portari queat*; *ægrè, molestè*: ab eod.

Δύσφρονα, ων, τὰ, *molestæ curæ*; quas Hesiod. δυσφροσύνας, vocat. Th. φρὴν, *mens*, q. v.

Δυσφρονέω, -ῶ, f. ήσω, *animum abjicio, ægrè fero*: à δὺς et φρὴν, *mens*.

Δυσφρονέων, ejusd. part. præs. act.

Δυσφροσυνάων, gen. pl. Æol. à

Δυσφροσύνη, ης, ἡ, *animi ægritudo*: à δὺς et φρὴν, *mens*.

Δυσφωνία, ας, ἡ, *asperitas vocis* seu *soni*, et

Δύσφωνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *dissonus*: à δὺς et φωνὴ, *vox, sonus*.

Δυσχείμερος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *infestus hiberno frigore, frigidus, procellosus*: à δὺς et χεῖμα, *hiems*.

Δύσχειμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem, et ab iisd.

Δυσχείρωτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui difficultèr, subigitur et capitur, invic-*

tus; in superl. δυσχειρώτατος. Th. χείρ, manus.

Δυσχεραίνω, molestè fero; gravor, indignor; hæsito, f. ἀνῶ· in 3. plur. præs. ind. δυσχεραίνουσιν· acc. plur. part. præs. δυσχεραίνοντας, et

Δυσχέρεια, ας, ἡ, difficultas, molestia: à

Δυσχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, difficilis, molestus, odiosus; in compar. δυσχερέστερος, ου· à δὺς et χεὶρ, manus, q. v. hinc

Δυσχερῶς, adv. difficultèr, molestè.

Δυσχρηστέομαι, -οῦμαι, fut. 1. m. ήσομαι, usu rei cujuspiam offendor; incommodè et impeditè versor: à δύσχρηστος, q. v.

Δυσχρήστημα, ἄτος, τὸ, difficultas, incommodum: ab ejusd. perf. ind. pass. cui oppon. εὐχρήστημα· sicuti

Δυσχρηστία, ας, ἡ, incommoditas, difficultas; oppon. εὐχρηστία· à

Δύσχρηστος, ου, ὁ ϗ ἡ, cujus usus difficilis est; inutilis, incommodus: à δὺς et χρηστὸς, utilis, quod à χράομαι, utor, à χράω, commodo.

* Δυσχωρία, ας, ἡ, difficultas loci.

Δυσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, gravitèr olens, fœtidus.

Δυσωδία, ας, ἡ, malus odor, fœtor: à δὺς et ὄζω, oleo; p. indic. med. ὦδα.

Δυσώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, infaustus, inauspicatus: à δὺς et ὄνομα, ατος, τὸ, nomen; Æol. ὤνομα, Poët. οὔνομα.

Δυσωπέω, -ῶ, f. ήσω, pudore afficio; undè Metaph. exoro, persuadeo; δυσωποῦμαι, erubesco, flector, et

Δυσωπία, ας, ἡ, pudor: à δὺς et ὤψ, ὠπὸς, vultus, quod ab ὄπτομαι, video.

Δυσωρέω, -ῶ, fut. ήσω, difficultèr custodio: à δύσουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, custoditu difficilis: à δὺς et οὖρος, custos.

Δυσωρήσονται, 3. plur. ejusd. f. 1. med.

Δύτης, ου, ὁ, urinator, qui aquas subit. Th. δύνω vel δύω, subeo.

Δυτὸς, ἡ, ὸν, qui indui vel subire potest.

Δύω, (Poët.) pro δύο, duo, gen. dual. δυοῖν, gen. pl. δυῶν, dat. δυσὶ, vide δύο.

ΔΥ´Ω, f. δύσω, p. δέδυκα, subeo, ingredior; occido; induo; undè δύνω et δῦμι, idem.

Δυώδεκα, δυωκαίδεκα, et δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, DUODECIM: ἄκλιτα.

Δυωδεκάδρομος, ου, ὁ, qui duodecim curricula absolvit. Th. δρόμος, cursus.

Δυωδεκάμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim mensium est; δυωδεκάμηνον τέλος περάσαι, id est, annuum, magistratum transigere: à δυώδεκα, duodecim, et μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.

Δυωδεκαταῖος, adj. quo duodecimo v. gr. die, aut anno aliquid facit aut patitur: à δυώδεκα et ἔτος, annus.

Δυωδέκατος, άτη, ατον, duodecimus: à δύω, et δέκα, decem.

Δυῶν, gen. plur. vel Att. et Ion. pro δυοῖν, duorum, gen. dual. à δύω, duo.

Δῶ, per Apoc. pro δῶμα, domum, acc. sing. et δώματα, domus, acc. pl. à δέμω, struo.

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. sub. act. à δίδωμι, do.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, duodecim, ἄκλιτον· à δύω et δέκα.

Δωδεκάγναμπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui duodecim flexus habet: à δώδεκα et γνάμπτω, f. ψω, flecto.

Δωδεκάκις, duodecies, adv. à δύο et δέκα.

Δωδεκάμηνος, ὁ ϗ ἡ, duodecim mensium, subaud. χρόνος, tempus.

Δωδεκαταῖος, αία, αῖον, qui per duodecim dies alicubi manet, vel abest: et

Δωδέκατος, η, ον, duodecimus: à δύο, et δέκα, decem.

Δωδεκάφυλον, ου, τὸ, duodecim tribus: q. δώδεκα φυλαί.

Δωδώνασθεν, adv. Dor. pro Δωδώνηθεν, q. ἐκ τῆς Δωδώνης.

Δωδωναῖος, αία, αῖον, DODONÆUS: à

Δωδώνη, ης, ἡ, DODONA; urbs Thesprotiæ, in qua Jovis templum et oraculum erat et vaticina quercus, undè ipse Jupiter Δωδωναῖος dicitur, et fatidica illa quercus Δωδωναία· item χαλκεῖον Δωδωναῖον dicebantur ærei quidam lebetes sese mutuò contingentes, et ex ordine sonantes si unus ex illis impelleretur: undè proverbio in loquaces dicitur, et qui verborum finem invenire nequeunt. Apud Herodot. etiam Δωδωνίδες ἱρῆιαι, Sacerdotes Dodonææ.

Δῴην, ης, η, Att. pro δοίην, ης, η, a. 2. opt. act. à δίδωμι, do; a. 2. ind. act. ἔδων.

Δώησι, dederit, 3. sing. a. 2. opt. act. Ion. et Att. pro δοίη. Sin verò sit δώησι, erit 3. sing. sub. præs. act. verbi antiq. δώω, f. δώσω, sub. præs. act. δώω, δώῃς, δώῃ, et Ion. δώῃσι, vel a. 2. sub. act. pro δῶ, δῷς, δῷ· à δίδωμι, do.

Δῶκ', pro δῶκε, dedit, pro ἔδωκε, per Apoc. Poët. 3. sing. a. 1. ind. act. Sic δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi δίδωμι, do.

Δῶλος, ω, ὁ, Dor. pro δοῦλος, ου, ὁ, servus.

Δῶμα, ἄτος, τὸ, domus, tectum; pl. δώματα, et in dat. pl. δώμασιν· hinc Angl. A DOME. Th. δέμω, extruo; p. ind. m. δέδομα.

Δωμάτιον, ου, τὸ, domuncula, cubiculum; tectum: dim. à δῶμα.

Δωμάω, ῶ, f. ήσω, extruo, ædifico: ab eod.

Δῶναξ, Dor. et Poët. pro δόναξ, ἄκος, ὁ, arundo.

Δώομεν, dederimus; per Systolen pro δώωμεν, Poët. pro δῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. à δίδωμι, do.

Δῶρ', pro δῶρα, acc. pl. à δῶρον, ου, τὸ, donum.

Δωρεὰ, ᾶς, ἡ, donum, donatio: et

Δωρεὰν, adv. (sub. κατὰ,) gratis immeritò, frustrà. Th. δῶρον donum.

Δωρέομαι, -οῦμαι, et δωρέω, -ῶ, f. ήσω, dono, largior; f. 1. m. ήσομαι, perf. pass. δεδώρημαι, σαι, ται, a. 1. ind. m. ἐδωρησάμην.

Δώρημα, ἄτος, τὸ, donum, munus, beneficium: et

Δωρητὸς, ἡ, ὸν, muneribus placabilis, seu corruptus; item donatus: à p. ind. pass. verbi δωρέομαι, dono.

Δωριάζειν, Doricè loqui; præs. inf. act. Poët. pro Δωρίζειν, quod à

Δώριος, ία, ον, Poët. pro Δωρικὸς, ἡ, ὸν, Doricus, a, um. Dicitur et Δωριεὺς, έως, ὁ, idem.

ΔΩΡΙ´Σ, ίδος, ἡ, Doris, regio Græciæ; item nomen Nymphæ.

Δωρίσδεν, Dor. pro Δωρίζειν, Doricè loqui; præs. inf. act. verbi Δωρίζω, fut. ίσω, Doricè loquor.

Δωριστὶ, adv. Doricè: à Δωρίς.

Δωροδοκέω, -ῶ, f. ήσω, donis inhio munera accipio; item muneribus corrumpo; acc. pl. part. præs act. contr. δωροδοκοῦντας· à δῶρον, donum, et δέχομαι, capio.

Δωροδόκημα, ἄτος, τὸ, munus per corruptionem acceptum: à præced. perf. ind. pass.

Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio, sordes.

Δωροδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, munerum acceptor, donis inhians: à δῶρον, et δέχομαι, capio, q. v.

Δωροκοπέω, -ῶ, f. ήσω, muneribus corrumpo: à δῶρον, et κόπτω, seco.

Δωρολήπτης, ου, ὁ, qui munera accipit: à δῶρον, et λαμβάνω, capio

ΔΩ͂ΡΟΝ, ου, τὸ, donum; item palmus minor: hinc fortè manavit Angl. DOWRY.

Δωροφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui dona devorat, donivorus: à δῶρον, donum, et φάγω, edo.

Δωροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, (Poët.) qui dona fert alicui danda: à δῶρον, et φέρω, fero.

Δωρύττομαι, Dor. pro δωρέομαι, -οῦμαι.

Δὼς, ἡ, DOS, donum; indeclinabile Poët. idem quod δόσις. Th. δίδωμι, do.

Δωσέμεναι, Dor. pro δώσειν, f. 1 inf. act. ejusd. verbi.

Δώσῃ, tradat, 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. pro δώκῃ, ab a. 1. ind. act. ἔδωσα, pro ἔδωκα, ab eod.

Δῶσι, Ion. pro δῷ, 3. sing. a. 2. sub. act. Sin absque ι, est 3. pl. sub. ejusd. temporis, verbi supradict.

Δωσοῦντι, Dor. pro δώσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. δώσω, verbi δίδωμι, do.

Δωσῶ, Dor. pro δώσω, dabo; f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Δώτειρα, ας, ἡ, datrix: et

Δώτῃ, datori; dat. sing. à δώτης ου, ὁ, dator; sed usitatiùs δότης Th. δίδωμι, do.

Δωτὴρ, ῆρος, ὁ, (Poët. pro δοτὴρ,) dator, donator: ab eod.

Δωτῆρες, ejusd. nom. pl.

Δωτινάζω, f. άσω, *dona colligo, et accipio*: à δωτίνη, *donum*.

Δωτίναν, Dor. pro δωτίνην, acc. sing. à

Δωτίνη, ης, ἡ, *donum, munus*, propriè quod consumitur, ut *vinum, vestis*: fortè à δωτὸς, gen. inusit. τοῦ δώς. Th. δίδωμι, *do*.

Δωτίνῃσι, *donis*; ejusd. dat. pl. Ion. pro δωτίναις.

Δώτορες, nom. pl. à δώτωρ, q. v.

Δωτὺς, ύος, ἡ, *cibus, alimenta, donum*.

Δώτωρ, ορος, *DATOR, donat*: à δίδωμι, *do*.

Δώωσ', pro δώωσι, *dedissent*: per Epenth. Ion. et Poët. pro δῶσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab eod. vel 3. pl. sub. præs. act. verbi obsoleti δώω, f. δώσω, p. δέδωκα, id quod δίδωμι, *do*.

E.

E Quinta apud Græcos litera, quæ ε ψιλὸν, sive *E tenue*, atque *exile* dicitur, ad differentiam ἀπὸ τοῦ η, quod *E latum et pingue* sonat; nota numeralis valens *quinque*, et cum additâ infernè lineolâ ε, *quinquies mille*, seu *quinque millia*.

Ἒ, *HE*, dolentis particula, quæ geminari solet.

Ἓ, *SE*, pronominis 3.pers.acc. sing. ὅς, HE Anglicè; οὗ, *sui*, οἷ, *sibi*: hinc ἑὸς, vel ὅς, HIS, σφέτερος, THEIR, Anglicè, &c.

Ἔα, *ah, vah*, adv. querentis vel admirantis: ab

Ἔα, *sine*, 2. sing. præs. vel imperf. imperat. act. contr. pro ἔαε, verbi ἐάω, *sino*.

Ἔα, Ion. et Poët. Ectasi ἦα pro ἦν, 1. vel 3. sing. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἑὰ, et ἃ, *sua bona, peculium*: ex ἑὸς, *suus*; vid. ἕ, *se*.

Ἐᾷ, *concedit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐάω, *sino*, f. ἐάσω, a. 1. sub. act. ἐάσω, ῃς, ῃ, p. act. εἴακα. Vide *Moor* Elementa L. Gr. pag. 128.

Ἐάα, *sinit*, Poët. pro ἐᾷ, per Pleonasm. τοῦ α.

Ἔαγα, ας, ε, *fregi*; p. ind. m. Att. pro ἦγα, per resolutionem augmenti η in εα, (quod frequens etiam in aliis temporibus,) ab ἄγνυμι, seu ἄγω, *frango*; f. ἄξω, p. ἦχα et ἔαχα, p. m. part. ἐαγὼς, a. 1. ἦξα et ἔαξα· et

Ἐάγην, *fractus sum*; Att. eod. modo pro ἥγην, ejusd. a. 2. ind. pass. Hinc a. 2. part. pass. ἐαγεὶς, inf. ἐαγῆναι.

Ἔαδα, ας, ε, *demulsi*; pro ἧδα, præt. ind. m. Att. resolutione augmenti η in εα, pro quo εὔαδα, Poët. ab ἁνδάνω, vel ἅδω, *placeo*; præt. m. part. ἑαδὼς pro ἡδὼς· sic in a. 2. act. ἔαδον pro ἦδον, Æol. εὔαδον.

Ἑαδότα, *placentem*, pro ἡδότα, ejusd. p. m. part. acc. sing. masc.

Ἔακα, *permisi*, pro εἴακα, p. ind. act. verbi ἐάω, *sino*; f. σω.

Ἑάλωκα, *captus sum*; Att. eod. modo pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, *capio*; fut. ἁλώσω, a. 2. act. ἥλων, a. 2. act. part. ἁλοὺς, inf. ἁλῶναι, (ab ἅλωμι, conjug secund. quod ab obsoleto ἁλόω, f. ἁλώσω, formatur;) et pass. ἁλῆναι.

Ἑάλων, *captus fui*; Att. similitèr pro ἥλων, a. 2. act. ejusd. verbi. Præt. autem, et aor. sec. act. passivè sæpissimè sumuntur.

ἘΑ´Ν, *si*; conjunct. connexiva, construitur cum subj. et opt. ἐὰν μὴ, *nisi*; ἐὰν δὲ μὴ, *sin alitèr, alioqui*; *particula potentialis* pro ἂν· sæpè postponitur, ut εἶπον ἂν, *dixissem*; quandoque deest ἂν· sed rariùs præponitur, ut ὃς ἐὰν, *quicunque*: cum τε notat *sive*; ἐάνπερ, *si, dummodo*, &c.

Ἑάνδανον, *placebam*, 1. sing. imperf. ind. act. Att. et Ion. pro ἥνδανον, (εα pro augmento η,) verbi ἁνδάνω, *placeo*, q. v.

Ἑανὸς, ἡ, ὸν, *indutu pulcher, tenuis, subtilis*; subst. *pallium, peplum*, pro ἱμάτιον· ab ἕω, *induo*.

Ἔανπερ, conj. *si, dummodo*.

Ἕανται, 3. pl. præs. ind. Att. vel Ion. pro ἧνται· et ἕαντο, pro ἧντο· ab ἧμαι, *sedeo*.

Ἔαξα, *fregi*, 1. sing. a. 1. ind. act. Att. resolutione augmenti pro ἦξα, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango*. Vide ἔαγα.

ἜΑΡ, ρος, τὸ, et contract. Poët. ἦρ, ἦρὸς, (et Ion. βῆρ,) *ver*; *sanguis*; *pinguedo*.

Ἐαρινὴ, ἡ f. g. ab

Ἐαρινὸς, ή, ὸν, *vernus*; et per Epenth. εἰαρινὸς. Th. ἔαρ, *ver*.

Ἐαροτροφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vere nutritus, vere natus, vernus*: ex ἔαρ, *ver*, et τρέφω, *alo*; p. ind. m. τέτροφα.

Ἐᾷς, *sinis*, 2. sing. præs. ind. act. contr. verbi ἐάω. Tum ἔασ', pro ἔασε, *permisit*; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd. verbi.

Ἑὰς, *suas*, pro ἅς.

Ἕασα, Att. pro ἧσα, a. 1. ind. act. verbi ἁνδάνω, *placeo*. Vide ἔαδα.

Ἐάσαμεν, *sivimus*, 1. pl. a. 1. ind. act. Ion. sed ἐάσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act. ἐᾶσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐάω, *sino*: f. ἐάσω, p. act. εἴακα, a. 1. ind. act. εἴασα.

Ἐάσετε *sinetis*, 2. pl. f. 1. ind. act. ἐάσῃς, *sinas*; 2. sing. a. 1. sub. ab eod.

Ἔᾶσι, Ion. et ἔασσι, Poët pro εἰσὶ, *sunt*: (ut τιθέᾶσι, Ion. pro τιθεῖσι·) ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔασκε, 3 sing. imperf. ind. act. Ion. pro εἴαε, contr. εἴα, verbi ἐάω, *sino*.

Ἐάσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐάω, *sino*; f. ἐάσω, p. εἴακα.

Ἔασσα, *existens*; Dor. pro οὖσα, ης, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum*, q. v.

Ἕαται, et ἕατο, Ion. pro ἧνται, et ἧντο, ab ἧμαι, *sedeo*: quod formam præteriti, præsentis autem habet significationem. Ab inus. ἕω, q. v.

Ἔατε, Ion. pro ἦτε, 2. pl. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐατέον, *sinendum*; verbale ab ἐάω, *sino*, q. v.

Ἑαυτοῦ, ῆς, οῦ, et contr. αὑτοῦ, ῆς, οῦ, *sui ipsius*; pronomen reciprocum, singulari plurálique numero casus habens tantùm obliquos. Ex ἕο, pro οὗ, *sui*, et αὐτὸς, *ipse*.

Ἑάφθην, *accensus sum*; Att. pro ἥφθην, a. 1. ind. pass. ab ἅπτομαι. Vel ἑάφθην, Ion. Dialysi pro εἵφθην, a. 1. ind. pass. ab ἕπομαι, *sequor*.

ἘΑ´Ω, *sino, permitto*; imperf. ind. act. εἴαον, -ων, -αες, -ας, -ε, -α, f. ἐάσω, a. 1. ind. act. εἴασα, a. 1. imperat. act. ἔασον, άτω, a. 1. part. act. ἐάσας, αντος, perf. act. εἴακα, quod recipit ι post ε pro augmento.

Ἑάων, *bonarum*, gen. pl. fœm. Æol. pro ἑῶν· ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus, a, um*.

Ἔβα, Dor. pro ἔβη, *venit*; 3. sing. ab ἔβην, a. 2. ind. act. verbi βαίνω, vel βῆμι, *eo*; f. 1. m. βήσομαι. Item Laconicè pro ἔα, *sine*, interposito β· ab ἐάω, *sino*.

Ἐβάδισε, 3. sing. a. 1. ind. act. à βαδίζω, *ire facio, vado*; f. ίσω, et Dor. ίξω. Th. βάω, idem.

Ἔβαινε, *ibat*, 3. sing. imperf. ind. act. à βαίνω, *eo*; f. 1 m. βήσομαι, a. 2. ind. act. ἔβην.

Ἔβαλον, ες, ε, *jeci*; a. 2. ind. act. verbi βάλλω, *jacio*; f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 1. ind. pass. ἐβλήθην, p. m. βέβολα.

Ἔβαν, per Sync. Dor. et Poët. pro ἔβησαν, 3. pl. a. 1. vel 2. ind. act. Sic ἔβα, pro ἔβη, 3. sing. ab ἔβην, aor. sec. ind. verbi βαίνω, vel βῆμι, *eo*; f. 1. m. βήσομαι.

Ἐβάπτετο, *tingebatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. à βάπτω, *intingo, mergo*; f. ψω, præt. βέβαφα.

Ἐβαρυώπησαν, *caligârunt*, 3. pl. a. 2. ind. pass. cum duplici augmento, verbi βαρυώπτομαι· q. ex βαρὺς, *gravis*, et ὄπτομαι, *video*. Alii volunt esse 3. pl. a. 1. ind. act. verbi βαρυωπέω, -ῶ, f. ήσω, *visu sum gravato*: ab iisd.

Ἔβασον, pro ἔασον, *sine*; a. 1. imperat. act. 2. sing. interposito β Laconicè, ab ἐάω, *sino*. Lacones et Syracusii dixerunt ἐβάω.

Ἐβάστασα, ας, ε, *portavi*; 1. sing. a. 1. ind. act. à βαστάζω, f. σω.

Ἐβάφην, *tinctus sum*; 1. sing. a. 2. ind. pass. ἔβαφον, *tinxi*; 1. sing. a. 2. ind. act. (pro ἔβαπον, euphoniæ gratiâ,) verbi βάπτω, *tingo, mergo*; f. ψω, p. βέβαφα, q. v.

Ἐβδελυγμένος, η, ον, perf. part. pass. et

Ἐβδελυξάμεθα, 1. pl. a. 1. ind m. verbi βδελύσσομαι, *abominor* Th. βδέω, *pedo*.

'**Εβδομαῖος**, *αία, αῖον, qui septimo die aliquid facit, septimanus* : et

'**Εβδομὰς**, *ἄδος, ἡ, HEBDOMADA, septimana, numerus septenarius, septima dies*, seu *septima quæque dies* : ab *ἑπτὰ, septem.*

'**Εβδομᾶτη**, *ης*, (subint. *ἡμέρα*,) *septima dies* : f. g. ab

'**Εβδόματος**, *άτη, ατον, septimus* : et

'**Εβδομήκοντα**, *οἱ, αἱ, τὰ, septuaginta* ; *ἄκλιτον*. Th. *ἑπτὰ, septem.*

'**Εβδομηκονταὲξ**, *septuaginta sex* ; leg. tanquam vox composita ex *ἓξ, sex* et *ἑβδομήκοντα.*

'**Εβδομηκοντάκις**, adv. *septuagies* : et

'**Εβδομηκοστὸς**, *ἡ, ὸν, septuagesimus.* Th. *ἑπτὰ, septem.*

Ἕβδομος, *η, ον, septimus, a, um* ; *τῇ ἑβδόμῃ*, (subint. *ἡμέρᾳ*) *die septimo* : ab eod. Th.

'**Εβεβαίωσε**, 3. sing. a. 1. ind. act. à *βεβαιόω, ῶ, confirmo* ; f. *ώσω*, p. *βεβεβαίωκα*. Th. *βέβαιος, firmus*, q. v.

'**Εβεβλήμην**, *σο, το, ictus eram*, 1. sing. plusq. p. ind. pass. à *βάλλω, jacio* ; f. *λῶ*, p. pass. *βέβλημαι.*

ἜΒΕΛΟΣ, sive *ἔβενος, ου, ὁ, EBENUS*, lignum gravissimum.

'**Εβὲρ**, *ὁ*, vel, leni spiritu, 'Εβὲρ, nom. viri, *ἄκλιτον, transiens.*

Ἔβην, *ης, η, veni*, 1. sing. a. 2. ind. act. à *βαίνω*, vel *βῆμι, eo, venio* ; f. 1. m. *βήσομαι*, p. act. *βέβηκα*, a. 2. part. act. *βάς.*

Ἔβησα, *ας, ε*, a. 1. ind. act. (tanq. à *βάω*) verbi *βαίνω, eo, venio* ; *ἔβησαν*, 3. pl. a. 1. vel 2. ind. act. ejusd.

'**Εβήσετο**, 3. sing. imperf. ind. med. verbi *βήσομαι*, qu. (Poët. more,) ex fut. in præsens translatum est. Th. *βάω, ire* vel *venire facio.*

'**Εβιήσατο**, et *ἐβιάσατο, per vim ademit* ; 3. sing. a. 1. ind. m. à *βιάω*, f. *ήσω*, vel *άσω*. Th. *βία, vis.*

'**Εβίου**, 3. sing. imperf. ind. act. à *βιόω, ῶ, vivo* ; f. *ώσω*, p. *βεβίωκα*, a. 2. ind. act. *ἐβίων*, qu. à *βίωμι, inus.* Th. *βίος, vita.*

'**ΕΒΙΣΚΟΣ**, *ου, ἡ*, seu *ἰβίσκος*, herba quæ et *ἀλθαία* vocatur, *HIBISCUS, ALTHÆA, malva silvestris.*

'**Εβίων**, *vixi* ; a. 2. ind. act. à *βιόω*, vel *βίωμι*, vide *ἐβίου.*

Ἔβλᾶβον, *nocui* ; 1. sing. a. 2. ind. act. *ἐβλάβην*, 1. sing. a. 2. ind. pass. à *βλάπτω, noceo* ; f. *ψω*, p. *φα.*

'**Εβλάκευμαι**, *dissolutus sum* ; Att. pro *βεβλάκευμαι*, p. pass. verbi *βλακεύω, socordiæ me dedo.* Th. *βλὰξ, ακὸς, ὁ, piscis quidam* omninò inutilis.

Ἔβλαμμαι, *læsus sum* ; Att. pro *βέβλαμμαι*, perf. pass. verbi *βλάπτω, noceo* ; f. *ψω*, p. *φα.*

'**Εβλαστηκότες**, Att. pro *βεβλαστηκότες*, perf. part. act. pl. num. verbi *βλαστάνω, germino* ; f. *ήσω*, q. v.

'**Εβλάστησα**, *ας, ε*, a. 1. ind. act. et

Ἔβλαστον, *germinavi* : a. 2. ind. act. ejusd. verbi, q. à *βλαστέω*, ut *ἥμαρτον* ab *ἁμαρτέω, pecco*, quod vide.

'**Εβλασφήμησα**, *ας, ε*, a. 1. ind. act. à *βλασφημέω, impiè loquor* ; à *βλὰξ*, et *φήμη, fama*, q. v.

Ἔβλαψα, *ας, ε*, et in 3. pl. *ἔβλαψαν*, a. 1. ind. act. verbi *βλάπτω, noceo* ; f. *ψω*·

Ἔβλεπον, *ες, ε*, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi *βλέπω, video* : f. *ψω.*

Ἔβλητο, per Sync. pro *ἐβέβλητο*, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi *βάλλω, jacio*, quasi à *βλέω.*

'**Εβόα**, *clamabat* ; 3. sing. imperf. ind. act. verbi *βοάω, clamo* ; f. *ήσω*, p. *βεβόηκα*, a. 1. ind. act. *ἐβόησα, ας, ε.*

'**Εβοηθησάμην**, *ω, ατο*, a. 1. ind. m. verbi *βοηθέω, succurro, auxilior* : f. *ήσω.*

Ἔβοσκον, *ες, ε*, imperf. ind. act. verbi *βόσκω, pasco.*

'**Εβουλέατο**, et *ἐβούλευντο*, Ion. pro *ἐβούλοντο*, 3. pl. imperf. ind. m. verbi *βούλομαι, volo.*

'**Εβούλευκα**, Att. pro *βεβούλευκα*, perf. act. verbi *βουλεύω, consulto* ; f. *σω*. Th. *βουλὴ, consilium.*

'**Εβούλευσα**, *ας, ε*, a. 1. ind. act. *ἐβουλευσάμην, ω, ατω*, a. 1. ind. m. ejusd. verbi.

'**Εβουλήθην**, *volui* : a. 1. ind. pass. à *βούλομαι, volo* ; f. 1. m. *βουλήσομαι*, q. à *βουλέομαι*. Th. *βούλομαι, volo*, q. v.

'**Εβούλου**, 2. sing. *ἐβούλετο*, 3. sing. imperf. ind. m. ejusd.

'**Εβραΐζω**, f. *ίσω, Hebræorum more loquor*, seu *vivo* : et

'**Εβραϊκὸς**, *ἡ, ὸν, HEBRAICUS* : et

'**Εβραῖος**, *αία, αῖον, HEBRÆUS, a, um* : ab 'Εβὲρ, ὁ, Parens Hebræorum, ut Gen. x. 21. Numb. xxiv. 24. Alii alitèr *ἐτυμολογίζουσι*, ut videre est apud Voss. in Etymol. ad verbum suprà.

'**Εβραῒς**, *ΐδος, ἡ, Hebræa* ; 'Εβραῒς *διάλεκτος*, lingua Hebræa ; et

'**Εβραϊστὶ**, adv. *Hebraicè* ; ab eod.

'**Εβράσθην**, *ebullitus sum* ; a. 1. ind. pass. verbi *βράζω*, vel. *βράσσω, ferveo, bullio.*

Ἔβραχ', pro *ἔβραχε*, et

Ἔβρᾶχον, *ες, ε, madefeci* ; a. 2. ind. act. à *βρέχω, madefacio*, undè a. 2. ind. pass. *ἐβράχην*, part. *βραχείς*. Alii volunt esse imperf. ind. act. à *βράχω, crepitum do, sono.*

Ἔβρεξα, *ας, ε*, a. 1. ind. act. à *βρέχω, pluo.*

'**Εβρόντησε**, 3. sing. a. 1. ind. act. à *βροντάω, tono* ; f. *ήσω*. Th. *βροντὴ, tonitru.*

Ἕβρος, propr. nom. fluvii in Thraciâ.

'**Εβρυχᾶτο**, 3. sing. imperf. ind. pass. à *βρυχάομαι, rugio.* Th. *βρύχω*, f. *ξω, frendo.*

Ἔβρω, 3. sing. a. 2. ind. act verbi *βρῶμι*, ut *ἔδω*, ex *δίδωμι.*

'**Εβώσατο**, Dor. pro *ἐβοήσατο, vocavit* ; 3. sing. a. 1. ind. m. et

Ἔβωσεν, pro *ἐβόησεν*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *βοάω, clamo* vide Hesych.

'**Εβώσθησαν**, Ion. pro *ἐβοήθησαν celebres facti sunt* ; 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic *ἐβώσθητε*, per Crasin pro *ἐβοήθητε*, 2. pl. a. 1. ind. pass. verbi *βοάω, clamo.*

'**Εγανώθην**, *gavisus sum* ; 1. sing. a. 1. ind. pass. à *γανόω, ῶ, voluptate afficio* ; f. *ώσω*. Th. *γάνος, lætitia.*

Ἐγγαγγὶς, *πέτρη*, eadem gemma quæ *γαγγίτις*· ab *ἐν*, et *Γάγγης*, quia in Gange reperitur.

'**Εγγαστρίμαντις**, *εως, ὁ* ꝁ *ἡ, vaticinator è ventre* : ex *ἐν, γαστὴρ*, et *μάντις.*

'**Εγγαστρίμῦθος**, *ου, ὁ καὶ ἡ, qui è ventre vocem reddit, ventriloquus* ; quia habet dæmonem q. *ἐν γαστρὶ μυθόμενον*· item *magus, ariolus*, apud LXXII. Ab *ἐν, γαστὴρ*, et *μῦθος.*

'**Εγγέγᾶα**, p. m. verbi *ἐγγίνομαι*, tanq. ex *ἐγγάω*, et in 2. dual. p. ind. m. *ἐγγεγάατον*, et metri causâ per Sync. *ἐγγέγατον*· sic *ἐγγέγαμεν* pro *ἐγγεγάαμεν*, et part. *ἐγγεγαὼς, υῖα*, &c. Th. *γίνομαι, nascor.*

'**Εγγεγύηκα**, *pollicitus sum* ; pro *ἠγγύηκα*, perf. ind. act. (augmento syllabico intrinsecùs assumpto,) verbi *ἐγγυάω, spondeo*, f. *ήσω*. Th. *ἐγγυὴ, sponsio.*

'**Εγγεγυμνασμένος**, p. part. pass. ab *ἐγγυμνάζομαι, exerceor.* Th. *γυμνὸς, nudus.*

'**Εγγείβᾶτον**, *ου, τὸ*, hydraulicum instrumentum, humano more perambulans : quasi ab *ἔγγιον βαίνειν*. Vitruv. *engibata* dicit.

Ἔγγειος, et *ἔγγαιος, ου, ὁ* ꝁ *ἡ, qui in terrâ* seu *in ipso solo est* ; *δανείσματα ἔγγεια, res usuræ in fundis.*

'**Εγγελάω**, *ῶ*, f. *ἄσω, irrideo* ; *ἐγγελᾶν τινι, alicui illudere* : ex *ἐν*, et *γελάω, rideo*

'**Εγγενὴς**, *έος, ὁ* ꝁ *ἡ, indigena ingenitus, consanguineus* : ex *ἐν* et *γίνομαι, nascor.*

'**Εγγένηται**, 3. sing. a. 2. sub. m. *ἐγγενόμενος, ου*, a. 2. part. m. ab *ἐγγίνομαι, insum, innascor.* Th. *γίνομαι, nascor* ; f. 1. m. vel f. 2. pass. *γενήσομαι*, a. 2. ind. m. *ἐγενόμην*, a. 2. sub. m. *γένωμαι, ῃ, ηται*

'**Εγγίζω**, *appropinquo, accedo immineo, insto*, cum dat. item accus. sequente *εἰς, ἐπὶ, πρὸς*· imperf. *ἤγγιζον, ες, ε*, f. 1. act. *ἐγγίσω*. Att. *ἐγγιῶ*, p. *ἤγγικα*· a. 1. part. act. *ἐγγίσας*. Th. *ἐγγὺς, propè*, q. v.

'**Εγγίνεσθαι**, Ion. pro *ἐξεῖναι, licere* ; ut et pro *συμβαίνειν, accidere, contingere* ; ab

'**Εγγίνομαι**, seu *-γίγνομαι, insum* vel *innascor* ; *intersum, interjicior* ; (de tempore,) *contingo, evenio* ; *ἐγγίνεται*, impers, *licet fieri potest.* Th. *γίνομαι, nascor*

Ἔγγιον, adv. *propiùs*; compar. ab ἐγγὺς, *propè*.

Ἐγγισάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω, quod vide.

Ἔγγιστα, adv. *proximè*; superlat. ab ἐγγὺς, *propè*; comp. ἔγγιον, et ἐγγιτέρω· superl. ἐγγυτάτω, et ἐγγύτατα.

Ἐγγίσωμα, ἄτος, τὸ, *cranii fissura*; in quâ os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει, id est, *appropinquat*.

Ἐγγλύσσω, *dulcedinem affero*, qu. indulco; γλύσσων est *dulcior*, pro γλυκίων· à γλυκὺς, *dulcis*.

Ἐγγλύφω, f. ψω, *insculpo*: ex ἐν, et γλύφω, *sculpo*.

Ἐγγόνατον, ου, τὸ, *species horologii*, apud Vitruv. lib. ix. q. *in genu plicatum*, aut *angulatum*: sic ἐγγόνατον.

Ἐγγόνη, ης, ἡ, *neptis*: et

Ἔγγονος, ου, ὁ, *nepos*: et ἔγγονον, ου, τὸ, *fœtus*; q. ab ἐν, et γόνος, *proles*, à γίνομαι, *nascor*.

Ἔγγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inscriptus*; à 3. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἐγγράφω, *inscribo*.

Ἐγγρᾰφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio*: et

Ἔγγρᾰφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *scriptus*: cui oppon. ἄγρᾰφος· ab

Ἐγγράφω, *inscribo, insculpo*; f. ψω, p. ἐγγέγρᾰφα, a. 1. ind. act. ἐνέγραψα, præt. pass. ἐγγέγραμμαι, part. ἐγγεγραμμένος. Th. γράφω, *scribo*. Indè Angl. TO ENGRAVE.

Ἐγγυαλίζω, f. ίσω, et ξω· *in manus trado, trado, insero, præbeo*: ab ἐγγυὴ, *sponsio*; vel à γύαλον, *manûs cavitas*.

Ἐγγυαλίξαι, *tradere*, ejusd. a. 1. inf. act. et ἐγγυάλιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion.

Ἐγγυᾱσομαι, Dor. pro ἐγγυήσομαι, f. 1. m. ab

Ἐγγυάω, ῶ, f. ήσω, *spondeo, promitto, despondeo*; ab ἔγγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *præs*: quod ab

ἘΓΓΥ'Η, ης, ἡ, *sponsio*, fidejussio; q. ἐν γυίοις, *in manibus* deponit.

Ἐγγύησα, ας, ε, *spopondi*, pro ἠγγύησα, a. 1. ind. act. Ion. verbi ἐγγυάω.

Ἐγγύησις, εως, ἡ, *fidejussio, vadimonium*: et

Ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ, *sponsor, fidejussor*. Th. ἐγγύη.

Ἐγγυητὸς, ἡ, ὸν, *promissus*; ἐγγυητὴ, *sponsa, desponsata*: ab eod. q. v.

Ἔγγῦθεν, *cominùs, propè*; et

Ἐγγῦθι, Poët. pro ἐγγὺς, *propè*, cum gen.

Ἐγγυμνάζομαι, *exerceor*; hinc præs. part. pass. ἐγγυμναζόμενος, a. 1. part. m. ἐγγυμνασάμενος, verbi γυμνάζω, *exerceo*: f. άσω. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Ἔγγῦος, ου, ὁ ϗ ἡ, *præs*; idem quod

Ἔγγῦος, ου, ὁ, *sponsor*: ex ἐν, et γυῖον, *manus*. Th. ἐγγύη, *sponsio*, q. v.

ἘΓΓΥ'Σ, adv. *propè*; cum gen. sæpe absolutè, et pro ἔγγυθεν.

Ἐγγύτᾰτος, et ἔγγιστος, (præc. superl.) *proximus*; et

Ἐγγυτάτω, ἐγγύτατα, et ἔγγιστα, adv. *proximè*; superl. et

Ἐγγύτερος, et ἐγγίων, *propior, propinquior, similior*: et

Ἐγγυτέρω, et ἔγγιον, adv. *propiùs*; comparat. ab ἐγγὺς, *propè*, q. v.

Ἐγεγραφήκειν, *scripseram*; plusq. perf. ind. act. verbi γραφέω, f. ήσω, Att. pro γράφω, *scribo*; f. ψω.

Ἐγείναο, *genuisti*; Ion. pro ἐγείνω, 2. sing. a. 1. ind. m. ἐγεινάμην, ω, ατο, verbi γίνομαι, *nascor*; a. 2. ind. m. ἐγενόμην, ου, ετο, p. m. γέγονα, a. 1. ind. m. ἐγενησάμην et ἐγεινάμην.

Ἐγεῖραι, a. 1. inf. act. ἔγειραι, *surge*, a. 1. imp. m. ab ἐγείρω, *suscito*; ἐγείρειν ἀγλαΐαν τινὰ τοῖς νικαφόροις, id est, *victores aliquo splendido carminis ornamento decorare*.

Ἔγειρε, *suscitavit*; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ἐγείρῃ, *suscitet*; 3. sing. præs. vel a. 1. sub. act. ab eod. sed cum *iota* sub.

Ἐγείρειν τινὶ λιγὺν ἐπέων οἶμον, Pindar. *Excitare alicui canoram carminum viam*, id est, *præclarum carmen in alicujus laudem scribere*, seu *canere*.

Ἐγειρομένω, *excitati*; gen. sing. Dor. pro -ου, præs. part. pass. verbi

ἘΓΕΙ'ΡΩ, *excito, suscito, expergefacio*; *accedo*; *exstruo*; *vitam reddo* in N. T. f. ἐγερῶ, p. ἤγερκα, Att. ἐγήγερκα. a. 1. ind. act. ἤγειρα, præs. pass. ἐγείρομαι, *resurgo, excitor*: perf. pass. ἤγερμαι, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἠγέρθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. 2. sing. ἐγέρθητι, a. 1. inf. pass. ἐγερθῆναι, a. 1. part. pass. ἐγερθεὶς, f. 1. pass. ἐγερθήσομαι, *surgam*: a. 1. ind. m. ἠγειράμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ἔγειραι, p. m. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, et cum Epenthesi literæ ρ, ἐγρήγορα, undè part. præt. m. ἐγρηγορὼς, ότος, *vigilans*: undè ἐγρήγορος, *vigil*; et ἐγρηγορέω, et per Aphær. γρηγορέω, *vigilo*.

Ἐγέλαξα, ας, ε, Dor. pro ἐγέλασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi γελάω, *rideo*.

Ἐγέλασσε, *risit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët gem. σ, à γελάω, *rideo*; f. 1. act. άσω. f. 1. pass. γελασθήσομαι.

Ἔγεμον, imperf. ind. act. verbi γέμω, *onustus sum*.

Ἐγεννήθην, a. 1. ind. pass. ἐγέννησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à γεννάω, *gigno*: f. ήσω. Th. γίνομαι, *nascor*.

Ἐγέννησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi γεννάω, *gigno*.

Ἐγενόμην, ου, ετο, et in 3. pl. ἐγένοντο, a. 2. ind. m. verbi γίνομαι, *sum, fio*.

Ἔγεντο, *factus est*; Dor. per Sync. pro ἐγένετο, 3. sing. a. 2. ind. m ab eod. verbo.

Ἐγέρθην, *sum experrectus*; a. 1 ind. pass. hinc Ion. ἔγερθεν, Dor. seu Bœot. pro ἠγέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ind. ἐγέρθεις, a. 1. pass. part. ἐγερθῆναι, a. 1. pass. inf. ἐγέρθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. ab ἐγείρω, *suscito*.

Ἐγέρσῐμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *excitabilis*, ab ἐγείρω, *excito*.

Ἔγερσις, εως, ἡ, *resurrectio*, *excitatio, extructio*; à 2. pers. sing perf. ind. pass. ἔγερσαι· ab ἐγείρω, *resurgo*.

Ἐγηγέρᾰτο, Ion. et Att. pro ἐγηγερμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. ind. pass. ab ἐγείρω, *excito*, q. vide.

Ἐγήγερμαι, σαι, ται, *excitatus sum*: Att. pro ἤγερμαι, σαι, ται. perf. ind. pass. et part. ἐγηγερμένος, ejusd. verbi.

Ἐγήθην, *lætatus sum*: 1. sing. a. 1. ind. pass. à γηθέω, vel γήθω *gaudeo*: f. ήσω.

Ἔγημα, ας, ε, *uxorem duxi*: a. 1. ind. act. verbi obsol. γάμω, vel γαίμω, *uxorem duco*. Alii tamen per Sync. ex ἐγάμησα, factum aiunt, (verbi γαμέω,) *a* in *η* converso, undè part. γήμας, inf. γῆμαι.

Ἐγήρα, pro ἐγήρη, ut ἔδα, pro ἔδη, à γήρημι, inus. Potest tamen et à γηράω, *senesco*, deduci, quod vide. Th. γῆρας, *senectus*, q. v.

Ἐγκάειν, præs. inf. act. Ion. et Att. pro ἐγκαίειν, *incendere*. Th. καίω, *uro*; fut. καύσω.

Ἐγκάθετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *insidiator*; qu. clam submissus; ab ἐγκαθίημι, *immitto*, quod ab ἐν, κατὰ, et ἵημι, *mitto*.

Ἐγκάθημαι, *insideo*; *in insidiis sum*.

Ἐγκαθίζειν θρόνῳ, *in solio sedere*, pro ἐπικαθίζεσθαι. Vide καθίζω, *colloco*.

Ἐγκαθίστημι, fut. καταστήσω, *colloco*; *constituto in*; *interpono*; aliquando *intersum*; part. p. act. ἐγκαθεστὼς, *interpositus*; ab ἐν, κατὰ, et ἵστημι, *sto*.

Ἐγκαίνια, ων, τὰ, *ENCÆNIA*, festus dies novi operis memoriæ dicatus: ab ἐν, et καινὸς, *novus*, q. v.

Ἐγκαινίζω, *renovo*; *confirmo*: *dedico*: f. ίσω, p. ἐγκεκαίνικα, a. 1. ind. act. ἐνεκαίνισα, perf. pass. ἐγκεκαίνισμαι· ab ἐγκαίνια, quod vide.

Ἐγκαινισμὸς, οῦ, ὁ, *renovatio, dedicatio*: à præced. perf. ind. pass. 1. sing.

Ἔγκαιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *opportunus, tempestivus*: et

Ἐγκαίρως, adv. *opportunè*: à καιρὸς, *occasio*.

Ἐγκᾰκέω, f. ήσω, *fastidio, malè in aliquid affectus sum*.

Ἐγκᾰλέω, *in jus voco*; *accuso*, scil. in causâ capitis; cum dat. in imperf. ἐνεκάλεον, -ουν· f. έσω vel ήσω, a. 1. ind. act. ἐνεκάλεσα, -ησα· perf. act. ἐγκέκληκα, -εκα· perf. pass. ἐγκέκλημαι, -εμαι, σαι, ται· part. præs. ἐγκαλούμενος, *reus*: ex ἐν, et καλέω, *voco*.

Ἐγκαλοσκελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui ha*

bet crura in ligno; τὰ σκέλη ἐν κάλῳ, *vinctus numellis*.

Ἐγκάλυμμα, ᾰτος, τὸ, *velamentum*: à p. ind. pass. seq.

Ἐγκαλύπτω, f. ύψω, *velo, obtego*. Th. καλύπτω, *tego*; f. 2. act. καλὔβῶ.

Ἐγκάλυψις, εως, ἡ, *velatio*: à præc. p. ind. pass.

Ἐγκαναχάομαι, f. 1. m. ήσομαι, *cachinnum emitto*: à καναχέω, f. ήσω, *resono*.

Ἐγκαναχέω, -ῶ, f. ήσω, *cum sonitu infundo*. ἐγκάναξον, (qu. à κανάχω, -άξω,) a. 1. imperat. act. ἐγκαναχήσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἦχος, *sonus*.

Ἔγκαρ, ᾰρος, τὸ, *cerebrum*; *pediculus*. Sed hæc vox cum his significationibus tantùm grammaticorum auctoritate nititur, eorum scil. qui apud Homerium, Il. I. v. 378. pro ἐν καρὸς, legebant ἔγκαρος, minùs benè.

Ἔγκαρπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *fructum in se habens*; *fœcundus*; item *gravidus*. Th. καρπὸς, *fructus*.

Ἐγκαρσία, ας, ἡ, *obliquitas*: ab

Ἐγκάρσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *obliquus*. Th. κάρσιος, idem.

Ἐγκαρσίχολος, ε, ὁ ϗ ἡ, *iracundus, amarus, injucundus*: ab ἐν, κάρα, pro κάρηνον, *caput*, et χολὴ, *bilis*.

Ἐγκαρτερέω, -ῶ, f. ήσω, *patientèr* vel *forti animo fero, constans maneo in re aliqua*. Ex ἐν, et καρτερέω, *toloro, patientèr fero*.

Ἐγκὰς, adv. *profundè, altè*.

Ἔγκασι, dat. pl. pro ἐγκάτοισι· ab

ἘΓΚᾸΤΑ, ων, τὰ, *intestina, viscera*, Gen. xliii. 30. Sic et ἔγκατ', pro ἔγκατα· ex ἔγκατος, q. v.

Ἐγκαταθῇς, *reposueris*, 2. pers. sing. a. 2. subj. act. ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono*.

Ἐγκατακεῖσθαι, *insidere, incumbere*, præs. infinit. ex ἐν, κατὰ, et κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐγκατάλειμμα, ᾰτος, τὸ, *reliquiæ*; *monumentum*: ex

Ἐγκαταλείπω, *derelinquo, desero in discrimine*, f. ψω, p. ἐγκαταλέλειφα· a. 2. ind. act. ἐγκατέλῐπον, ες, ε, *supersitem reliqui*; a. 2. sub. act. ἐγκαταλίπω, ῃς, ῃ· ab ἐν, κατὰ, et λείπω.

Ἐγκαταλιμπάνω, idem.

Ἐγκαταμιγνύω, εις, ει, *insero, immisceo*: ab ἐν, κατὰ, et μιγνύω vel μίγνυμι, *misceo*, fut. μίξω, perf. μέμῐχα.

Ἐγκαταπαίζω, *illudo*, f. σω, vel ξω, p. κα, vel χα· ex ἐν, κατὰ, et παίζω.

* Ἐγκαταπήγνυμι, f. ξω, *infigo*.

* Ἐγκατασκευάζω, f. ᾰσω, *intùs conficio*.

* Ἐγκατασπείρω, f. ερῶ, *spargo in*; *dissemino*.

Ἐγκατέβα, Poët. et Dor. pro ἐγκατέβη, *intravit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, *eo*, vel potiùs βάω, *ire facio*.

Ἐγκατέλῐπον, ες, ε, a. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω.

Ἐγκάτθετο, per Sync. pro ἐγκατέθετο, 3. sing. a. 2. ind. med. ab ἐγκατατίθημι, *condo*: ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono*.

Ἐγκατιζέσθαι, præs. inf. m. Ion. pro ἐγκαθίζεσθαι, *sedere in aliquo loco*. Th. ἵζω, *sedeo*.

Ἐγκατοικέω, -ῶ, *inhabito, incola sum*, 2 Pet. ii. 8. f. ήσω, p. ἐγκατῴκηκα· ex ἐν, et κάτοικος, *incola*, quod ex κατὰ, et οἶκος, *domus*.

Ἔγκᾰτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *interior*: ab ἐν, et κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐγκαυχάω, -ῶ, άομαι, -ῶμαι, f. 1. m. χήσομαι, *glorior*.

Ἔγκᾰφος, ε, ὁ, *bucella, bolus*: ab ἐγκάπτω, f. ψω, *devoro*. Th. κάπτω, *comedo*.

Ἔγκειμαι, q. d. *jaceo in, insum, inhæreo, invado, incumbo, insto*; ἐγκείμενος, part. *insitus*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ἔγκειται, 3. sing. præs. v. præced.

Ἐγκεκαίνισαι, 3. sing. perf. ind. pass. ἐγκεκαίνισμαι, σσαι, σται· ab ἐγκαινίζω, *dedico*.

Ἐγκεκαλυμμένος, *occultus, velatus*; perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω, f. ψω. Th. καλύπτω, *tego*, quod vide.

Ἐγκέλᾰδος, ε, ὁ ϗ ἡ, *cui inest strepitus*: ex ἐν, et κέλαδος, *strepitus*; τὰ ἐγκέλαδα, *animalcula de genere insectorum*: et

Ἐγκέλᾰδος, ε, ὁ, *Enceladus*, nom. propr. gigantis.

Ἐγκελεύω, f. εύσω, *hortor, incito*; ab ἐν, et κελεύω, f. εύσω, idem. Th. κέλω, *jubeo*.

Ἐγκεντρίζω, *stimulo*; *insero*, fut. ίσω, p. ἐγκεκέντρικα· a. 1. ind. act. ἐνεκέντρισα· a. 1. inf. act. ἐγκεντρίσαι· a. 1. ind. pass. ἐνεκεντρίσθην, *insitus fui*; fut. 1. pass. ἐγκεντρισθήσομαι· ex ἐν, et κεντρίζω, *pungo*: hoc à κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo*.

Ἐγκεντρὶς, ῐδος, ἡ, *aculeus*; *calcar*; *stylus*: à κέντρον, quod à κεντέω, *stimulo*.

Ἐγκερᾷν, *immiscere, perturbare*, præs. inf. act. ab ἐν, et κεράω seu κεράννυμι, *misceo*.

Ἐγκέφᾰλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui in capite est*. Hinc ὁ ἐγκέφαλος, sc. μυελὸς, *cerebrum*: ex ἐν, et κεφαλὴ, *caput*.

Ἐγκέχοδα, p. m. verbi ἐγχέζω, *caco in*: ex ἐν, et χέζω, f. έσω, *caco, ventris onus depono*.

Ἐγκεχρημένος, η, ον, *qui est in usu, quo quis utitur*, præs. part. pass. verbi χράομαι, *utor*, f. χρήσομαι. Th. χράω, *commodo*.

Ἐγκεχυρασμένος, perf. part. pass. verbi ἐγχυράζομαι, idem quod ἐνεχυράζομαι, *oppigneror*: ab ἐνεχῦρον, *pignus*. Th. ἐχυρὸς, *munitus, tutus*.

ἘΓΚΙΣΣΑ΄Ω, *coitum appeto, concipio*; ἐγκισσῆσαι, a. 1. inf. act. q. ab ἐν et κίσσα, *pica*, morbus mulierum prægnantium.

Ἐγκισσεύω, f. εύσω, *hederæ modo convolvor atque plicor*. Th. κισσὸς, *hedera*.

Ἐγκισσήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ἐγκισσάω.

Ἐγκλείω, f. είσω, p. εικα, *includo*; p. pass. ἐγκέκλεισμαι· p. inf. pass. ἐγκεκλεῖσθαι· part. ἐγκεκλεισμένος, *inclusus*. Th. κλείω, *claudo*.

Ἐγκληθεὶς, έντος, *accusatus*, a. 1. part. pass. et

Ἔγκλημα, ᾰτος, τὸ, *crimen*, id de quo quis accusatur: ab ἐγκαλέω, *accuso*. Th. καλέω.

Ἐγκληματῐκὸς, ἡ, ὸν, *litigiosus*. ab eod.

Ἐγκλῑνω, f. ῐνῶ, *INCLINO fugio*, de acie. Th. κλίνω, *reclino*.

Ἔγκλῐσις, εως, ἡ, *inclinatio*; apud Gram. *modus*: et

Ἐγκλιτῐκὸς, ἡ, ὸν, *qui inclinari potest*; *encliticus*, sive *qui accentum in vocem præcedentem reclinat*, vel *rejicit*: à verbo ἐγκλίνω. Hinc Angl. ENCLITIC.

Ἐγκλοιόω, -ῶ, f. ώσω, *includo*, seu *illigo vinculo, quod collo circumdatur*, Prov. vi. 21. ab ἐν, et κλοιὸς, *collare*. Th. κλείω, *claudo*.

Ἐγκοίλια, ων, τὰ, *intestina*. Vide ἔντερον, *intestinum*.

Ἐγκοιλὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *concavus, cavus*.

Ἐγκόλαμμα, ᾰτος, τὸ, *sculptura*: ab

Ἐγκολάπτω, *insculpo*, f. ψω, p. ἐγκεκόλᾰφα. Th. κολάπτω, *tundo*.

Ἐγκομβόομαι, -ῶμαι, *intùs me vestio, induor*; *ornor*, f. ώσομαι· a. 1. ind. med. ἐνεκομβωσάμην, ω, ατο· a. 1. imperat. med. ἐγκόμβωσαι, άσθω, 2. pl. ἐγκομβώσασθε· a. 1. part. pass. ἐγκομβωθεὶς· ex ἐν, et κομβέω, *orno*. Th. κόμβος, *nudus*, (ad ornatum in vestitu): hinc κόμβωμα, *vestitus elegans*.

Ἐγκονέουσα, *festinans in*, præs. part. act. f. g. ab

Ἐγκονέω *accelero*, f. ήσω· ex ἐν, et κονέω, *festino*.

Ἐγκονητὶ, adv Poëticum, *laboriosè, cum labore*: ab ἐν, et κόνις, *pulvis*.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, *obstaculum, offendiculum, incisio*: ex ἐν, et κοπὴ, *sectio*. Th. κόπτω, *seco*.

Ἔγκοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *in quo est labor, laboriosus*: ex ἐν, et κόπος, *labor*, quod à κόπτω, vel κόπτομαι, *laboribus et molestiis premor*; p. m. κέκοπα.

Ἐγκόπτω, *incido, interpello, impedio*, f. ψω· a. 1. ἐνέκοψα· p. ἐγκέκοφα· imperf. pass. ἐνεκοπτόμην· p. med. ἐγκέκοπα. Th. κόπτω.

Ἐγκοσμέω, *ordine colloco*. Th. κόσμος.

Ἐγκοτέω, -ῶ, idem quod simplex κοτέω, *irascor*. Th. κότος, *ira*.

Ἐγκότημα, ᾰτος, τὸ, et

Ἐγκότησις, εως, ἡ, idem quod Th. κότος, *ira vetus*. à p. pass. verbi ἐγκοτέω.

Ἔγκοτος, ε, ὁ ϗ ἡ, *iratus*, in quo est κότος, *ira vetus*, et substantivè pro *ira*.

Ἐγκράζω, f. ἄξω, p. ἄχα, *inclamo*: à κράζω, *clamo*.

Ἐγκρασίχολος, *piscis ex aquis*; sed rejici solet, quia κρατὶ χολὴν ἔχει.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, *continentia, temperantia, moderatio*: ab ἐγκρατὴς, *compos, qui potitur, superior*: quod ab ἐν, et κράτος, *robur*.

Ἐγκρατεῖς, nom. pl. ab ἐγκρατής.

Ἐγκρατεύομαι, *contineo me, sum continens*, f. εύσομαι, p. ἐγκεκράτευμαι· ab ἐγκρατής.

Ἐγκρατέως, adv. *firmiter*: ab

Ἐγκρατὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *continens, sum superior*; nom. pl. ἐγκρατεῖς. Th. κράτος, *robur*.

Ἐγκρῖνω, *admitto, adopto, adjungo*, f. ἐγκρῐνῶ, p. ἐγκέκρῐκα· a. 1. ἐνέκρῖνα· a. 1. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, *judico, decerno*.

ἘΓΚΡΙ´Σ, ἴδος, ἡ, *opus dulciarium ex similâ et oleo*, vel *oleo, melle et aquâ*.

Ἐγκροτέοισαι, Dor. pro ἐγκροτέουσαι, -οῦσαι, *pulsantes*, nom. pl. part. præs. fœm. g. à κροτέω, *pulso*. Th. κρότος, ου, ὁ, *pulsus*.

Ἐγκρούω, f. ούσω, p. ἐγκέκρουκα, *ad numeros incedo, impello, salto*.

Ἐγκρύπτω, *condo, intego*, f. ψω, p. ἐγκέκρῠφα· a. 1. ἐνέκρυψα. Th. κρύπτω, *occulto*.

Ἐγκρυφίας, ου, ὁ, *genus panis*, qui coquitur ἐγκρυφεὶς, occultatus in cinere; *panis subcineritius*.

Ἔγκτησις, εως, ἡ, *acquisitio*.

Ἔγκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *acquisitus, comparatus, possessus*. Th. κτάομαι, *acquiro*.

Ἐγκτίζειν, *in aliquo loco condere*. Th. κτίζω, *condo*.

* Ἐγκυθήκη, ης, ἡ, *incitega, fulcrum*, apud Simonidem, ubi verò legendum ἐγκειθήκη, ut ex ea detorta vox Latina indicat.

Ἐγκύκλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circularis, rotundus*; τὰ ἐγκύκλια, *vulgaria, obvia, vulgò fieri solita*: ab ἐν, et κύκλος, *orbis, circus*.

Ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ, *ENCYCLOPÆDIA, orbiculata disciplinarum series*: ex ἐγκύκλος, et παιδεία, *disciplina*.

Ἐγκύκλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod ἐγκύκλιος.

Ἐγκυκλόω, f. ώσω, *circumago*. Th. κύκλος.

Ἐγκυλίω, et -λίομαι, f. ίσω, p. ικα, *involvo, implico*.

Ἐγκύμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *gravida, prægnans*; *plenus, refertus*: ab ἐν, et κύω, f. σω, *uterum gero, sum gravida*.

Ἔγκυος, ου, ἡ, *gravida, prægnans*: ab eod.

Ἐγκυόμενος, præs. part. ab ἐγκυέομαι, *in utero gestor*: ex ἐν, et κυέω, idem quod κύω, *in utero fero*.

Ἔγκυρσας, αντος, *illapsus*, a. 1. part. act. ἐγκύρσαι, a. 1 inf. ἐγκύρσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. b

Ἐγκύρω, *incido, obvio*, f. ρσω· a. 1. act. ἐνέκυρσα. Th. κύρω, f. Æol. κύρσω, *incido*.

Ἐγκωμιάζω, εις, ει, *laudo*, f. άσω, p. ἐγκεκωμίακα· part. præs. pass. ἐγκωμιαζόμενος· a. 1. ἐγκωμιασθείς. Th. ἐγκώμιον, *laus*.

Ἐγκωμιαστέον, verbale, *quod laudandum est*: ab eodem. Etiam

Ἐγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ, *laudator*: et

Ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸν, et Poët. ἐγκώμιος, ία, ον, *laudatorius, a, um*: ab eod. verbo, quod ab

ἘΓΚΩ´ΜΙΟΝ, ου, τὸ, *præconium, laus*.

Ἐγλυκάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γλυκαίνω, *dulco, as*. Th. γλυκὺς, *dulcis*.

Ἔγμεν, per Sync. ex ἐχέμεν, Dor. inf. præs. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω.

Ἔγνω, 3. sing. ab ἔγνων, *novi, sapui, sensi*, a. 2. ind. act. tanq. à γνῶμι, verbi γινώσκω, f. 1. γνώσομαι, *cognosco*.

Ἔγνωκα, ας, ε, perf. act. ind. ἐγνωκέναι, perf. inf. ἔγνωσα, ας, ε, a. 1. ejusd. verbi

Ἔγνων, a. 2. ind. act. et in 3. pl. ἔγνωσαν et ἔγνων, Poët. Vide ἔγνω.

Ἐγνωρίζετο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἐγνώρῐσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à γνωρίζω, *notum facio*, f. 1. γνωρίσω, p. ἐγνώρικα· à γνώριμος, *notus*, pro γνώσιμος. Th γινώσκω, *cognosco*, f. γνώσομαι.

Ἔγνωσαν, vide ἔγνων.

Ἔγνωσμαι, σαι, σται, perf. pass. ἐγνώσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γινώσκω, *cognosco*.

Ἐγράφησαν, *scripti sunt*, 3. pl. a. 2. pass. ἐγράφην, verbi γράφω, *scribo*, f. ψω, p. φα· a. 2. ἔγραφον.

Ἔγραψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἔγρεο, *surge*, Att. per Sync. ut volunt nonnulli, pro ἐγείρεο, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐγείρου. verbi ἔγρομαι, *excitor*, pro ἐγείρομαι, undè imperf. ἔγρετο, pro ἐγείρετο. Th. ἐγείρω, *excito*.

Ἐγρήγορα, ας, ε, *vigilavi*, et sæpè in præs. *vigilo*, ut part. ἐγρηγορὼς, *vigilans*, præt. m. verbi γρηγορέω, vel, ut alii malunt, ab ἐγείρω, *excito*.

ἘΓΡΗΓΟΡΕ´Ω, *vigilo*, f. ήσω· à verbo ἐγείρω, p. m. ἤγορα, Att. ἐγήγορα, et per Epenth. ρ, ἐγρήγορα· undè ἐγρηγορέω, et per Aphær. γρηγορέω, f. ήσω· a. 1. ἐγρηγόρησα· perf. ἐγρηγόρηκα.

Ἐγρήγορθαι, *suscitatum esse*, Poët. pro ἐγρηγορέναι, Pleon. τοῦ θ, et Sync. literarum ε et ν, est perf. inf. med. verbi γρηγορέω, *vigilo*. Vide ἐγρήγορα.

Ἐγρηγόρθᾶσιν, *vigilaverunt*, Dor. pro ἐγρηγόρασιν, 3. pl. p. ind. m. Vide ἐγρήγορα.

Ἐγρηγορτὶ, et -γορότως, adv. *vigilantèr*: ab ἐγρηγορέω, *vigilo*.

Ἐγρήσσω, Poët. pro ἐγρηγορέω, *vigilo*.

Ἔγρομαι, Att. per Sync. pro ἐγείρομαι, *excitor*: sic ἐγρόμενος, pro ἐγειρόμενος.

Ἐγύμναζον, ες, ε, imperf. ind. act. verbi γυμνάζω, *exerceo*, f. άσω, p. κα. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Ἐγύμνασμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, p. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐγυμνώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi γυμνόω. Th. γυμνὸς, *nudus*.

Ἔγχε', pro ἔγχεα, nom. pl. ab ἔγχος, εος, τὸ, *hasta*.

Ἐγχεία, ας, ἡ, seu ἐγχείη, *hasta*, seu *peritia hastâ certandi*; gen. pl. Æol. ἐγχειᾶων. Th. ἔγχος *hasta*.

Ἐγχείβρομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bellicosus, qui hastâ fremit ac strepitum edit*. ab ἔγχος, *hasta*. et βρέμω, *fremo*. Hinc et Παλλὰς dicta à πάλλειν.

Ἐγχεικέραυνος, ου, ὁ, Jovis epith. *qui fulmine tanquam gladio solet uti*: ab ἔγχος, *hasta*, et κεραυνὸς, *fulmen*.

Ἐγχειρέω, *aggredior, tracto*, f. ήσω, p. κα· ἐγχειροῦντες, præs. part. pl. num. ab ἐν, et χεὶρ, *manus*.

Ἐγχείρημα, ᾰτος, τὸ, *id quod aliquis aggreditur, conatus*: ab ἐγχειρέω, q. v.

Ἐγχείρησις, εως, ἡ, *tractatio*: ab eod. verbo.

Ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, *ENCHIRIDIUM, libellulus gladiolus, pugio, manubrium*: ab ἐν, et χεὶρ, *manus*.

Ἐγχειρίζομαι, *in manus sumo, commissum habeo*: ab

Ἐγχειρίζω, *in manus trado, porrigo*; f. ίσω, p. ικα. Th. χεὶρ, *manus*.

Ἐγχειρίθετος, ὁ ϗ ἡ, *in alicujus manu positus*: ex ἐν, χεὶρ, et τίθημι, *pono*.

Ἐγχελεὼν, ῶνος, ὁ, *vivarium anguillarum*: ab ἔγχελυς.

Ἔγχελις, εως, ἡ, idem quod

ἘΓΧΕΛΥΣ, ὔος, ἡ, *ANGUILLA*.

Ἔγχεον, Poët. et Ion. ab ἐνέχεον, ejusd. imperf. ab ἐν, et χέω, f. χεύσω.

Ἐγχεσίμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ἐγχέμορος, *bellicosus, qui fato quodam hastæ studio est addictus*: ab ἔγχος, *hasta*, et μόρος, *fatum*, verso ο in ω. Th. μείρω, *divido*.

Ἐγχέσπαλος, ου, ὁ, *qui hastam vibrat, bellicosus*: ab ἔγχος, *hasta*, et πάλλω, *vibro*.

Ἐγχεῦντα, *infundentem*, crasi Dor. pro ἐγχέοντα, acc. sing. præs. part. act. ab

Ἐγχέω, f. εύσω, *infundo*.

ἜΓΧΟΣ, εος, τὸ, *hasta*, *ENSIS*, dat. pl. ἔγχεσι.

Ἐγχραύειν, *infligere*: quod à χραύω, *leviter saucio*. Th. χράω, *coloro*.

Ἐγχρίμπτεσθαί τινι, Ion. *in aliquem incidere*: ab

Ἐγχρίμπτω, idem quod χρίμπτω, *admoveo*, f. ψω.

Ἐγχριμφθεῖσα, ης, *propinqua*, ejusd. a. 1. part. pass. f. g.

Ἔγχρῖσον, άτω, **inunge**, a. 1. imperat. act. ab *ἐγχρίω*.

Ἐγχρίψας, fortè *ἐγχρίμψας* scribendum, a. 1. part. verbi *ἐγχρίμπτω*, idem quod *χρίμπτω*, *admoveo*.

Ἐγχρίω, f. *ίσω*, p. *ἐγκέχρικα*: a. 1. *ἐνέχρισα*. Th. *χρίω*, *ungo*.

Ἐγχρονίζω, *immoror*, *tardo*, f. *ίσω*, p. *ικα*: ab *ἐν*, et *χρονίζω*, idem. Th. *χρόνος*, *tempus*.

Ἐγχρόνιος, ου, ὁ ἡ ἡ, **temporarius**: ab eod. Th.

Ἐγχρώσας, a. 1. part. act. ab **ἐγχρώννυμι**, qu. ab *ἐγχρόω*, **colore, imbuo**: ab *ἐν* et *χρόα*.

Ἐγχυράζω, f. *άσω*, p. *ἐγκεχύρακα*, **oppignoro, pignoro**, *capio*.

Ἐγχύω, f. *ύσω*, idem quod *ἐγχέω*, **infundo**.

Ἐγχωρέω, f. *ήσω*, *concedo*, *admitto*: undè *ἐγχωρεῖ*, imperf. *licet*, *locus* vel *facultus est*. Th. *χωρέω*, *eo*.

Ἐγχώριος, ου, ὁ ἡ ἡ, **domesticus, patrius, rusticus**; et τὸ *Ἐγχώριον*, subst. *in eo loco ubi habitas*; *pignus*: ab *ἐν*, et *χῶρος*, *locus*.

ἘΓΩ`, *ἐμοῦ*, &c. *EGO*, Att. *ἔγωγε*, Dor. *ἐγώνη*, et *ἐγώνγα* Æol. *ἐγὼν*, et *ἰώγα*. Hinc *ἐμὸς*, οῦ, *meus*; *νωΐτερος*, ου, **noster duorum**; *ἡμέτερος*, ου, **noster**.

Ἐδάεν, *docuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *δαίω*, **disco**: hinc

Ἐδάην, *novi*, seu **divisus sum**, a. 2. ind. pass. à *δαίω*, *disco*, *scio*, p. *δεδάηκα*, q. à *δαέω*: part. perf. pass. *δεδαημένος*: perf. m. *δέδαα*, pro *δέδηα*, *novi*, a. 2. inf. pass. *δαῆναι*, Dor. *δαήμεναι*.

Ἐδαΐζετο, *dividebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi *δαΐζω*, *divido*. Th. *δαίω*, idem.

Ἐδαίσατο, *epulatus est*, 3. sing. a. 1. m. verbi *δαίομαι*, *epulor*. Th. *δαίω*, *epulum præbeo*.

Ἔδακ', pro *ἔδακε*, *momordit*, *pupugit*, 3. sing. a. 2. act. *ἔδακον*, ες, ε: et

Ἐδάκην, *morsus* vel *punctus fui*, a. 2. pass. verbi *δάκνω*, *mordeo*, *pungo*.

Ἐδάμασσα, ας, ε, *domui*, a. 1. act. gem. σ, Poët. verbi *δαμάω*, *domo*, f. *σω*, p. *κα*.

Ἐδάμην, ης, η, *domitus sum*, a. 2. ind. pass. à *δαμάω*, seu *δάμνω*, vel *δάμνημι*: f. 2. *δαμῶ*: a. 2. *ἔδαμον*. Vel ut alii volunt à *δέμω*, p. *δέδμηκα*, p. pass. *δέδμημαι*: a. 2. *ἐδάμην*.

Ἐδάμνα, *domabat*, 3. sing. imperf. ind. act. à *δαμνάω*, pro *δαμάω*, *domo*.

Ἑδανὸς, οῦ, **suavis**: ab *ἡδὺς*, idem, per Systolen literæ η.

Ἔδαρ, et *εἶδαρ*, ατος, τὸ, *esca*: ab *ἔδω*, *edo*.

Ἔδαρθον, *dormivi*, a. 2. verbi *δαρθάνω*, seu *δαρθέω*, f. 1. m. *δαρθήσομαι*: a. 1. ind. pass. *ἐδάρθην*, ης, η.

Ἔδαρκον, per Metath. pro *ἔδρακον*, *vidi*, a. 2. act. verbi *δέρκω*. Sic p. m. *δέδροκα*, pro *δέδορκα*.

Ἐδασάμην, ω, ατω, et Poët. *δασάσκετο*, a. 1. m. Hinc *δάσασθαι*, a. 1. inf. m. à *δάζω*, idem quod *δαίω*, *divido*.

Ἐδασσάμεθ', *divisimus*, 1. pl. a. 1. med. pro *ἐδασάμεθα*, et in 3. sing. *ἐδάσσατο*, ejusd.

Ἐδάφισε, 3. sing. et in 3. pl. *ἐδάφισαν*, f. 1. Att. ab

Ἐδαφίζω, *solo æquo*, *solo allido*, *pavio*, f. *ἐδαφίσω*, et Att. *ἐδαφιῶ*, p. *ἠδάφικα*: quod ab *ἔδαφος*, *solum*. Th. *ἕζομαι*, *sedeo*, f. *ἑδοῦμαι*.

Ἔδαφος, εος, τὸ, *solum*, *pavimentum*: ab *ἕζομαι*, *sedeo*.

Ἔδαψεν, *dilaceravit*, 3. sing. a. 1. act. à *δάπτω*, *dilanio*, fut. *ψω*, perf. *φα*.

Ἔδδεισε, *timuit*, Poët. pro *ἔδεισε*, 3. sing. a. 1. verbi *δείδω*, *timeo*, f. *δείσω*, p. *δέδεικα*: p. m. *δέδοικα*, *δείδια*, et *δέδια*.

Ἐδὲ, pro *εἰδὲ*, q. v.

Ἔδεαι, Ion. pro *ἔδῃ*, 2. sing. sub. præs. verbi *ἔδομαι*. Th. *ἔδω*, *edo*.

Ἐδέατρος, ου, ὁ, *prægustator*: ab *ἔδω*, quia edit ante alium, *præfectus epularum*.

Ἐδέγμην, per Sync. Poët. pro *ἐδεδέγμην*, plusq. p. pass. verbi *δέχομαι*, *capio*, f. *δέξομαι*, p. *δέδεγμαι*: a. 1. *ἐδέχθην*.

Ἐδεδέατο, Ion. pro *εδέδεντο*, *ligati fuerunt*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi *δέω*, *ligo*.

Ἐδεδήει, 3. sing. plusq. p. m. à p. m. *δέδηα*, verbi *δαίω*, *divido*.

Ἐδεδίειν, *timueram*, plusq. p. m. verbi *δείδω*, *timeo*, f. *δείσω*: p. m. *δέδια*.

Ἐδεδμήατο, Ion. pro *ἐδέδμηντο*, 3. pl. plusq. p. pass. verbi *δέμω*, *struo*, f. *δεμῶ*, p. *δέδεμηκα*, et per Sync. *δέδμηκα*: perf. pass. *δέδμημαι*.

Ἐδεδοίκει, 3. sing. plusq. p. med. verbi *δείδω*, *timeo*, f. *δείσω*, p. m. *δέδοικα*, pro *δέοιδα*, et *δείδια*.

Ἔδεε, Ion. pro *ἔδει*, *oportebat*, imperf. verbi *δεῖ*, *oportet*, impers. quod à *δέω*, *ligo*.

Ἐδεήθην, *indigui*, seu *oravi*, a. 1. ind. pass. verbi *δέομαι*, tanq. à *δεέομαι*, f. *δεήσομαι*, *oro* et *indigeo*. Th. *δέω*, *ligo*.

Ἐδέησε, *opus fuit*, a. 1. ind. verbi *δεῖ*, *opus est*, impers.

Ἐδέθην, *ligatus sum*, a. 1. indicat. pass. verbi *δέω*, *ligo*. perf. pass. *δέδεμαι*.

Ἔδει, *oportebat*, imperf. verbi *δεῖ*, *oportet*, impers. et interdum pro *δεῖ* usurpatur, ut *ἐχρῆν*, pro *χρὴ*: et *προσῆκεν*, pro *προσήκει*. Item

Ἔδει, *comedes*, Att. pro *ἔδῃ*, 2. sing. ind. f. 2. m. *ἔδομαι*, verbi *ἔδω*. Item

Ἔδει, *ligabat*, 3. sing. imperf. verbi *δέω*, *ligo*.

Ἐδείδιμεν, pro *ἐδεδιείμεν*, *timueramus*, 1. pl. et

Ἐδείδισαν, *timuerant*, per Sync. pro *ἐδεδιείσαν*, 3. pl. plusq. perf. med. verbi *δείδω*, *timeo*; p. med. *δείδια*: plusq. p. *ἐδεδιείειν*. Vide *δείδω*.

Ἔδειμα, ας, ε, *extruxi*, a. 1. ind. act. *ἐδείμαντο*, 3. plur. a. 1. med. *ἐδειμάμην*, ω, ατο: à *δέμω*, *struo*.

Ἔδειξα, ας, ε, *ostendi*, a. 1. ind. act. verbi *δεικνύω*, seu *δείκνυμι*, *ostendo*, fut. *δείξω*, perf. *δέδειχα*: a. 1. part. *δείξας*: a. 1. pass. *ἐδείχθην*.

Ἔδειρα, ας, ε, *excoriavi*, a. 1. ind. act. et in 3. pl. *ἔδειραν*, verbi *δέρω*, *excorio*, f. *δερῶ*, p. *δέδερκα*: a. 2. pass. *ἐδάρην*, f. 2. pass. *δαρήσομαι*.

Ἔδεισα, a. 1. act. Vide *δείδω*, *timeo*.

Ἔδεκτο, *susceperat*, Dor. Sync. pro *ἐδέδεκτο*, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi *δέχομαι*, *capio*, f. *δέξομαι*, perf. pass. *δέδεγμαι*.

Ἐδὲμ, regio Babyloniæ.

Ἐδέμεναι, et per Sync. *ἔδμεναι*, *comedere*, Dor. pro *ἔδειν*, præs. inf. ab *ἔδω*.

Ἐδέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi *δέχομαι*, *capio*.

Ἐδέρχθην, *obtuitus sum*, a. 1. pass. verbi *δέρκω*, *video*; a. 2. *ἔδρακον*, præt. m. *δέδορκα*.

Ἔδεσμα, ατος, τὸ, *cibus*. Th. *ἔδω*.

Ἐδεστὴς, οῦ, ὁ, *esor*, *qui edit*: ab eod. Th.

Ἐδεύετο, *indigebat*, 3. sing. imperf. verbi *δεύομαι*, Poët. pro *δέομαι*, *egeo*, *oro*.

Ἐδεύησε, Poët. pro *ἔδησε*, seu *ἐδέησε*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *δεύομαι*, pro *δέομαι*, *oro*, *opus habeo*.

Ἑδέων, *sedibus*, gen. pl. ab *ἕδος*, εος, τὸ, *sedes*.

Ἑδῇ, *sedebis*, 2. sing. f. 2. *ἑδοῦμαι*, verbi *ἕζω*, *sedeo*.

Ἐδηδα, præt. m. Att. reduplicatione ex *ἦδα*, præt. part. *ἐδηδὼς*, verbi *ἔδω*, *edo*: et

Ἐδήδαται, et *ἐδήδατο*, Ion. pro *ἐδηδεσμένος ἐστὶ*, et *ἐδηδεσμένος ἦν*, 3. sing. perf. et plusq. perf. pass. verbi *ἔδω*, *edo*, f. act. *ἐδέσω*, p. *ἔδεκα*, Att. *ἐδήδεκα*, undè perf. pass. *ἐδήδεσμαι*, cujus tertia pers. *ἐδήδεσται*, abjecto σ, *ἐδήδεται*, et Ion. *ἐδήδαται*.

Ἐδήδοκα, *edi*, perf. et pro *ἦκα* seu *ἔδηκα*: ab *ἔδω*, vel q. ab *ἐδέω*, facit f. 1. *ἐδήσω*, undè p. *ἤδηκα*, et Att. reduplicatis initialibus literis, et η in ο converso, *ἐδήδοκα*, et in plusq. p. *ἐδηδόκειν*, part. *ἐδηδοκὼς*: p. pass. *ἐδήδομαι*, σαι, ται.

Ἐδηδὼς, vide in *ἔδηδα*.

Ἔδηκα, *edi*, perf. Att. pro *ἦκα*, ab *ἔδω*, quod est interjectâ syllabâ *δο*, *ἐδήδοκα*, dicitur: undè perf. pass. *ἐδήδομαι*.

Ἐδηλήσαντ', pro *ἐδηλήσαντο*, *læserunt*, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi *δηλέω*, *lædo*, f. *ήσω*: à *δαλὸς*, *titio*: q. à *δαίω*, *uro*.

Ἐδήλουν, 3. plur. imperf. act. *ἐδηλοῦτο*, 3. sing. imperf. pass. à *δηλόω*, *manifesto*, *declaro*. Th. *δῆλος*, *manifestus*.

Ἔδηξα, *momordi*, a. 1. act. à *δάκνω*, (q. à *δήκω*,) *mordeo*.

Ἔδησαν, *ligaverunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi δέω, *ligo*, f. δήσω, p. δέδεκα, pass. δέδεμαι.

Ἐδητὺς, ύος, ἡ, *cibus*: ab ἔδω, *edo*.

Ἐδήχθην, ης, η, *morsus* vel *punctus sum*, a. 1. p. verbi δάκνω.

Ἐδίδαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διδάσκω, *doceo*; a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, *doctus est*; perf. pass. δεδίδαγμαι, ξαι, ται.

Ἐδίδουν, ους, ου, pro ἐδίδων, ως, ω, imperf. act. verbi δίδωμι, *do*; q. à διδόω. Sic et ἐδίδες, *dabaris*, pro ἐδίδοσο, 2. sing. imperf. pass.

Ἐδίζετο, *quærebat*, 3. sing. imperf. pass. verbi δίζω, idem quod ζητέω, *quæro*.

Ἐδίηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διαίνω, *irrigo*, f. ἀνῶ.

Ἐδίςασα, ας, ε, a. 1. ind. act. à διςάζω, *dubito*, f. άσω, vel άξω, p. δεδίςακα, vel -χα. Th. δὶς, *bis*.

Ἐδίψησα, a. 1. ind. verbi διψάω, *sitio*, *vehementèr expeto*, f. ήσω, p. δεδίψηκα. Th. δίψα, *sitis*.

Ἐδίωκον, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi διώκω, *persequor*, f. ξω.

Ἔδμεναι, Att. et per Sync. pro ἐδέμεναι, Dor. et Poët. pro ἔδειν, verbi ἔδω, *comedo*.

ἜΔΝΑ, seu potiùs ἔδνα, et ἔεδνα et ἔεδνα, (Pleonas. τῦ ε) ων, τὰ, *dos*, *munera*, quæ sponsæ sponsus dat. Hinc

Ἔδνιος, ία, ιον, *sponsalis*.

Ἑδνόω, -ῶ, f. ώσω, *despondeo*. Th. ἔδνα, τὰ, *dos*.

Ἑδνωτὴς, et ἑεδνωτὴς, ῦ, ὁ, *socer*; qui filiam dat. additâ dote: ab eod. Th.

Ἔδοις, 2. sing. opt. præs. ab ἔδω, *edo*.

Ἐδόκει, *videbatur*, 3. sing. ab ἐδόκεον, -ουν, εεις, -εις. verbi δοκέω, *video*, f. ήσω, et ξω.

Ἐδοκεῦμες, *arbitrabamur*, Dor. pro ἐδοκῦμεν, 1. plur. imperf. act. verbi ejusd.

Ἐδολιῶσαν, Bœot. pro ἐδολίων, 3. pl. imperf. act. verbi δολιόω, *dolo utor*, f. ώσω, p. δεδολίωκα. Th. δόλος, *dolus*.

Ἔδομαι, *comedam*, Att. pro ἐδῦμαι, ut φάγομαι, pro φαγῦμαι, f. 2. m. verbi ἔδω, *edo*.

Ἔδον, *dederunt*, Dor. et Bœot. pro ἔδοσαν· ab ἔδων, a. 2. verbi δίδωμι.

Ἐδονεῖτο, *agitabatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi δονέω, *agito*, f. ήσω, p. ηκα.

Ἔδοντι, *comedunt*, Dor. seu Æol. pro ἔδυσι, 3. pl. præs. verbi ἔδω.

Ἔδοξα, *putavi*, a. 1. ind. act. à δοκέω, *puto*, *videor*, f. σω, et δόξω, præt. pass. δέδογμαι.

Ἕδος, εος, τὸ, *sedes*, *sella*; *delubrum*, *templum*, *ædes*; *simulacrum*, *firmamentum*, *basis*. Th. ἕζομαι, f. ἑδῦμαι, *sedeo*.

Ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. act. ἔδων, verbi δίδωμι, *do*.

Ἔδυ, pro ἔδοσο, 2. sing. a. 2. m. ejusd.

Ἐδύλευσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi δυλεύω, *servio*, f. εύσω, p. δεδύλευκα. Th. δῦλος, *servus*.

Ἑδῦμαι, fut. 2. med. verbi ἕζω, *sedeo*.

Ἐδῦμαι, verò f. 2. m. ab ἔδω, *edo*.

Ἐδύπον, a. 2. ind. act. verbi δυπέω, *sonitum edo*; fut. 2. δυπῶ. Th. δῦπος, ε, ὁ, *sonitus*.

Ἔδυσ', pro ἔδυσι, *edunt*, 3. pl. præs. ind. ab ἔδω, *edo*, p. ἐδήδοκα, cætera temp. non ita usitata.

Ἔδρα, *cucurri*, per Sync. pro ἔδρασα, a. 1. ind. act. verbi διδράσκω· q. à δράω, f. δράσω, et Ion. δρήσω, indè f. 1. med. διαδρήσομαι· a. 1. m. διεδρησάμην. Sunt qui velint esse a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi δρῆμι, seu δίδρημι, Alioquin potest esse et imperf. verbi δράω, contract. ex ἔδραε.

Ἕδρα, ας, ἡ, *sella*, *sedes*, *basis*, *statua*, *altare*, *templum*, scil. *sacra sedes*; ἕζομαι, f. 2. ἑδῦμαι· undè ἕδος, *sedes*.

Ἑδράζω, f. άσω, *colloco*, *stabilio*.

Ἔδραθον, *dormivi*, pro ἔδαρθον, a. 2. act. per Metath. literar, verbi δαρθάνω, *dormio*. Sunt tamen qui à δρήθω formari malint.

Ἑδραῖος, αία, αῖον, *stabilis*, *firmus*, *sedentarius*: ab ἕδρα, *sella*, *basis*. Th. ἕδω, *colloco*.

Ἑδραιόω, *stabilio*, f. ώσω, p. ἡδραίωκα· perf. pass. ἡδραίωμαι· ab eod. Th.

Ἑδραίωμαι ἄτος, τὸ, *stabilimentum*, *fundamentum*: à 1. pers. perf. præced. verbi.

Ἔδρακον, per Metath. pro ἔδαρκον, *vidi*, a. 2. act. verbi δέρκω, *video*, f. ξω, p. χα.

Ἔδραμ', pro ἔδραμε, vide ἔδραμον.

Ἔδραμεν, *fugimus*, 1. pl. a. 2. ἔδραν, ας, α, verbi διδράσκω. Vide ἔδρα.

Ἔδραμον, ες, ε, *cucurri*: a. 2. act. verbi τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα· p. m. δέδρομα.

Ἔδραν, *fugerunt*: per Sync. pro ἔδρασαν, 3. pl. a. 1. verbi διδράσκω, f. δράσω. Alii volunt esse a. 2. pl. numeri pro ἔδρησαν, (ut ἔβαν, pro ἔβησαν,) verbi δρῆμι, seu δίδρημι.

Ἔδρασα, *aufugi*; a. 1. act. verbi διδράσκω, q. à δράω.

Ἕδρασμα, ἄτος, τὸ, *sedes*. Th. ἕζομαι.

Ἕδρη, ης, Ion. pro ἕδρα, ας, ἡ, *sella*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἔδρησ', pro ἔδρησα, *feci*: a. 1. Ion. pro ἔδρασα, à δράω, *facio*: f. δράσω.

Ἑδριάζω, f. άσω, *colloco*, *firmo*: q. ab ἕδρα, *sella*: quod vide.

Ἑδριάω, *sedeo*: ab eod. Th.

Ἑδριόωνται, *sedem habent*: 3. pl. præs. ind. pass. pro ἑδριῶνται, ab ἑδριάω, -ῶ, Poët. ἑδριόω. Sic in imperf. ἑδριόωντο, pro ἑδριῶντο, ejusd. verbi. Th. ἕζομαι, f. ἑδῦμαι, *sedeo*.

Ἑδροδιαςολεὺς, έως, ὁ, *instrumentum*, *quo chirurgi hominis anum diducunt*, *ut excrementa transmittere possint*. Ex. ἕδρα, et διαςέλλω, *diduco*.

Ἑδροςρόφος, ε, ὁ ϗ ἡ, luctatoris epithet. *qui inter luctandum*, *sedem partesque quibus sedemus*, *agitat ac versat*: ab ἕδρα, *sella*, et ςρέφω, *verto*: p. m. ἔςροφα.

Ἐδύετο *occidebat*: 3. sing. imperf. verbi δύομαι. Th. δύνω.

Ἔδυν, υς, υ, *subii*: a. 2. act verbi δῦμι· interdum ἔδυν est 3. pl. more Bœot. pro ἔδυσαν. Th. δύνω, *subeo*.

Ἐδυνάθην, Dor. pro ἐδυνήθην, *potui*.

Ἐδυναίᾶτο, Dor. pro ἐδύναντο, nisi legend. ἐδυνέατο, 3. pl. imperf. verbi δύναμαι, *possum*.

Ἐδύναντο, *poterant*: et in 3. sing. ἐδύνατο, imperf. ejusd. verbi.

Ἐδυνάσθην, et Att. ἠδυνάσθην, *potui*: a. 1. pass. verbi δυνάζω, *valeo*: ab eod. Th.

Ἐδυνᾶτο, apud Herodot. sumi videtur pro δύνατον ἦν, *passibile erat*.

Ἔδυνε, *induit*: 3. sing. imperf. act. verbi δύνω, *induo*.

Ἐδυνέατο, Ion. pro ἐδύναντο, vide ἐδυναίατο.

Ἐδυνήθην, et Att. ἠδυνήθην, *potui*: a. 1. pass. verbi δύναμαι, *possum*: f. δυνήσομαι, p. δεδύνημαι.

Ἔδυσα, *subii*: a. 1. act. verbi δύω, vel δύνω· et

Ἐδύσατο pro ἐδύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Poët.

Ἐδυςόκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi δυςοκέω, *difficultèr pario*: f. ήσω· ex δὺς et τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Ἐδυσφόρει, 3. sing. imperf. verbi δυσφορέω, *ægrè fero*: ex δὺς, et φέρω, *fero*.

ἜΔΩ, *EDO*: præt. ἐδήδοκα, (pro ἔδηκα, ab ἦκα inus.) part. ἐδηδοκὼς· perf. pass. ἐδήδομαι et ἐδήδεσμαι, part. ἐδηδεσμένος· a. 1. pass. ἠδέσθην, part. ἐδεσθεὶς· præs. m. ἔδομαι, quod frequens pro f. 2. ἐδῦμαι, perf. ἔδηδα, part. ἐδηώς. Hinc

Ἐδωδᾶ, ᾶς, ἡ, Dor. pro

Ἐδωδὴ, ῆς, ἡ, *cibus*, *esus*. Th. ἔδω.

Ἐδώδιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *esculentus*: ab eod. Th.

Ἔδωκα, ας, ε, *dedi*: a. 1. verbi δίδωμι, *do*: f. δώσω, p. δέδωκα· a. 2. ἔδων, ως, ω.

Ἑδώλια, ων, τὰ, *navium transtra*, *fori*, *sedes*: ab ἕδος, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*.

Ἔδωνται, *vescantur*: 3. pl. præs. sub. m. ab ἔδω, *edo*.

Ἐδώρησαν, 3. pl. a. 1. ind. verbi δωρέω, *dono*: f. ήσω. Th. δῶρον, ε, τὸ *donum*.

Ἔδωσαν, scribendum credo ἔδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ab ἔδων,

vel est 3. pl. ab inus. a. 1. ἔδωσα pro ἔδωκα, verbi δίδωμι.

Ἔεδνα, vel ἔεδνα per Pleonasm. Poët. pro ἔδνα, *dos, sponsalia.*

Ἐείκοσι, *viginti*: per Proth. pro εἴκοσι.

Ἐεικοςὸς, ῦ, similitèr pro εἰκοςὸς, *vigesimus.*

Ἔεικται, *similis est*: Poët. Pleonasm. pro εἴκται, 3. sing. perf. pass. ab εἴκω, *similis sum.*

Ἔειπα, ας, ε, *dixi*: Att. pro εἶπα, a. 1. ab ἔπω, *dico.*

Ἔειπον, ες, ε, *dixi*: vel Att. vel Poët. Pleonasm. pro εἶπον, a. 2. ejusd. verbi.

Ἔεις pro εἷς, *unus*: per Proth. Poët. f. μία, n. ἕν.

Ἔεις, Ion. pro ἧς, *eras*; 2. sing. imperf. ab εἰμί.

Ἐεισάμενος, pro εἰσάμενος, *assimilatus*: a. 1. m. ab

Ἐεισάμην, *assimilatus sum*: pro εἰσάμην, a. 1. m. ab εἴδω, *video*: sed

Ἑεισάμην, *indui*: pro εἰσάμην, aor. 1. m. verbi ἕω, *induo.*

Ἐείσαο, pro ἐείσω, 2. sing. a. 1. m. ἐεισάμην, ἐείσω, pro εἴσω, verbi εἴδω.

Ἐεισάτην, *duo illi iverunt*: 3. dual. a. 1. ἔεισα, Att. pro εἶσα, verbi εἶμι, *eo.*

Ἐέλδεται, *appetit*: 3. sing. præs. ind. Poët. verbi ἔλδομαι, *capio*: ic

Ἐέλδωρ, ορος, Pleonasm. Poët. pro ἔλδωρ, τὸ, *desiderium.* Th. ἔλδομαι, *desidero.*

Ἔελμαι, *obvolutus sum*: perf. pass. pro εἶλμαι, verbi εἴλω, seu εἰλέω, *volvo*: et

Ἐελμένοι, dissolutâ diphthongo ει in εε· alii ab ἐλαύνω, *compello,* deducunt; nam ex ἐλάσαι fit ἔλσαι, per Sync. et Proth. τῦ ε, ἐέλσαι· hinc Ἔελμαι· alii ab εἰλέω, *congrego*: p. part. εἰλήμενος, et per Sync. εἰλμένος, Poët. ἐελμένος.

Ἐέλπετο, simplicitèr pro ἔλπετο, seu ἤλπετο, 3. sing. imperf. pass. et ἐέλποιμεν, pro ἔλποιμεν, 1. pl. opt. Poët. verbi ἔλπω, *sperare facio*: præt. m. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἦλπα. Th. ἐλπὶς, *spes.*

Ἐέλσαι, *abegisse*: per Pleon. pro ἔλσαι, quod per Sync. dicitur pro ἐλάσαι, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, *abigo*: f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασα.

Ἐένδυνεν, eodem modo pro ἔνδυνεν, sive ἐνέδυνεν, 3. sing. imperf. verbi ἐνδύνω, *induo.* Th. δύνω, *subeo.*

Ἔεργ', pro ἔεργε, *cohibe*: præs. imperat. ab ἐέργω.

Ἐέργαθε, *disjunxit*. 3. sing. imperf. Poët. verbi ἐργάθω, *distraho*: imperf. εἴργαθον, per dissol. Poët. et per Pleonasm. ἐέργαθον. Th. εἴργω, *arceo.*

Ἔεργε, quoque pro ἔργε, seu εἶργε, *averte*, præs. imperat. Sic et ἐέργει, *continet*: 3. sing. præs. ab ἐέργω.

Ἐεργμένοι, *muniti*: pro εἰργμένοι, perf. part. ut ἔργμαι, pro εἶργμαι, verbi εἴργω, *arceo.*

Ἐέργνυσθαι, eâdem ratione pro εἴργνυσθαι, ab εἴργνυμι, idem quod εἴργνυμι, seu εἴργω, *arceo.*

Ἐέργω, pro ἔργω, seu εἴργω, f. ξω, *arceo, prohibeo, includo.*

Ἐέρση, ης, ἡ, per Pleonasm. Poët. pro ἔρση, *ros*: et

Ἐερσήεις, εντος, similitèr pro ἐρσήεις, *roscidus.*

Ἐεργκτο, *arcuit*: pro ἔρκτο, seu εἶρκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi εἴργω, *arceo*: perf. pass. εἶργμαι.

Ἐέρχατο, pro ἔρχατο, seu εἴρχατο, 3. pl. plusq. perf. Ion. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi ἔργω, seu εἴργω, *arceo.*

Ἔες, pro ἦς, *eras*, 2. sing. imperf. Poët. ab εἰμὶ, *sum.*

Ἑέσθω, pro ἕσθω, 3. sing. perf. pass. imperat. verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo.*

Ἑέσσατο, pro εἷσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ· ab eod. Th.

Ἕεςο, *indutus est*, pro εἷςο, 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Ἔζεε, *fervebat*: 3. sing. imperf. act. à ζέω, *ferveo*: f. ζέσω.

Ἐζεκίας, ȣ, nomen regis Hebr. et interpretatur Lat. *fortitudo mea Dominus.*

Ἕζετ' et ἕζετο, Poët. pro εἵζετο, *sedebat*: 3. sing. imperf. Ion. ἕζομαι, fut. 2. m. ἑδοῦμαι, vel ab ἕζω.

Ἔζη, Dor. pro ἔζαε, 3. sing. imperf. verbi ζάω, *vivo.*

Ἐζήλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ζηλόω.

Ἐζημίωμαι, *mulctatus sum*: perf. ind. pass. verbi ζημιόω, *damnum affero.* Th. ζημία, *damnum.*

Ἔζην, ης, η, Dor. pro ἔζων, ἔζως, ἔζω, *vivebam*, imperf. verbi ζάω, f. ήσω, a. 1. ἔζησα, ας, ε.

Ἐζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ζητέω, -ῶ, *quæro, studeo*: imperf. ἐζήτεον, -ȣν, εες, -εις, εε, -ει· f. ήσω, p. ἐζήτηκα, imperf. pass. ἐζητεόμην, -ȣμην, έȣ, -ȣ, έετο, εῖτο.

ἝΖΟΜΑΙ, f. ἕσομαι, f. 2. ἑδȣ̃μαι, *SEDEO.*

Ἑζόμενος, η, ον, *sedens*: præs. part. verbi ἕζομαι.

Ἐζύγην, *junctus sum*: a. 2. ind. pass. verbi ζεύγνυμι, f. 2. ζυγῶ, a. 2. ἔζυγον.

Ἕζω, *colloco, sedere, facio*: imperf. εἷζον, (nam pro augmento post ε adsciscit ι) f. ἕσω, a. 1. εἷσα, a. 2. εἷδον, f. 2. ἑδῶ, perf. pass. εἷσμαι, a. 1. pass. εἵσθην, ab ἕω, *pono*: undè ἧμαι, ἕζομαι, *sedeo.*

Ἐζωγρημένος, *captivus factus*: p. part. pass. verbi ζωγρέω, *virum capio*: f. ήσω, præt. ἐζώγρηκα, perf. pass. ἐζώγρημαι, quasi ζωὸν ἀγρέω, seu ἀγρεύω, *venor.* Th. ἄγρα, *captura.*

Ἔζωον, *vivebant*: 3. pl. imperf. act. pro ἔζων, verbi ζάω, *vivo*: f. ζήσω, p. ἔζηκα.

Ἔζωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἔζωσμαι, *cinctus sum*, perf. ind. pass. ἐζωσμένος, perf. part. pass. à ζώννυμι, vel ζωννύω, *cingo*: f. ζώσω, p. ἔζωκα, a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο.

Ἔη, *sit*: Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab ὦ, ᾖς, verbi εἰμὶ, *sum.* Sed

Ἑῇ, *suæ*: dat. sing. f. g. Poët. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, *suus, a, um*: ab ἕ, *sui.*

Ἔηκα, ας, ε, *misi*: pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.

Ἔην, *eram, erat*: Ion. et Poët. pro ἦν, 1. et 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἑήνδανον, pro ἥνδανον, *placebam*: imperf. Poët. verbi ἁνδάνω.

Ἐῆος, *boni*: gen. sing. pro ἐέος, sed per Poët. Ectasin ἠέος, et Metath ἐῆος, ab ἐὺς, *bonus*: gen. sing. ἐέος. Sed

Ἑῆος, *sui*: gen. sing. ab ἑὸς, *suus.*

Ἔησθα, *eras*: Poët. pro ἦσθα, et hoc pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμὶ, Æol. enim personis in σ addunt θα. Alii volunt esse a. 2. sub. pro ᾖς, et Poët. ἔῃς, et per Paragog. Æol. ἔησθα.

Ἔησι, *sit*: Ion. pro ᾖ, 3. sing. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἔησον, idem quod ἔασον, a. 1. imperat. Ion. verbi ἐάω, *sino*, f. ἐάσω.

Ἔητε, Poët. pro ἧτε, *miseritis*: 2. pl. a. 2. sub. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ind. ἧν.

Ἔθ', pro ἔτ', propter sequent. aspirat. et id pro ἔτι, *adhuc*, adv.

Ἐθᾶκας, Dor. pro ἔθηκας, *reddidisti*: vide ἔθηκα.

Ἔθᾰλον, *vigui*: a. 2. act. verbi θάλλω, *vireo*: f. αλῶ, p. τέθαλκα.

Ἔθᾰνον, *mortuus sum*: a. 2. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανȣ̃μαι, præt. act. τέθνηκα, p. m. τέθναα.

Ἐθαύμαζε, 3. sing. imperf. verbi θαυμάζω, *admiror*: f. άσω, perf. pass. τεθαύμασμαι, a. 1. pass. ἐθαυμάσθην.

Ἔθαψα, *sepelivi*: et in 3. pl. ἔθαψαν, a. 1. ind. act. verbi θάπτω, *sepelio*: f. θάψω, p. τέθαφα, a. 2. act. ἔταφον, a. 2. pass. ἐτάφην, p. m. τέθηπα. pro τεταφα.

Ἐθεᾱσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi θεάομαι, *specto*; f. 1. m. θεάσομαι, perf. pass. τεθέαμαι.

Ἔθεεν, *currebat*: imperf. act. verbi θέω, *curro*: f. m. θεύσομαι, seu θευσȣ̃μαι.

ἜΘΕΙΡΑ, ας, ἡ, *coma, cæsaries*

Ἐθειράζω, *comam alo*: f. άσω, p. ακα· à præced.

Ἐθειρὰς, ἄδος, ἡ, idem ac ἔθειρα.

Ἑθεὶς, *missus*: a. 1. part. pass. ab ἔθην, quod et εἴθην, a. 1. pass. verbi ἵημι, *mitto.*

Ἐθέλει, 3. sing. ind. præs. ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθελῆσαι, a. 1. inf. ab ἐθέλω, *volo.*

Ἐθέλεσκε, *volebat*: pro ἔθελε, 3. sing. imperf. (per Epenth. τῦ εσκ) ejusd. verbi.

Ἐθέλημος, ȣ, *voluntarius*: ab eod. Th.

Ἐθέλησθα, *velis*: Poët. Para-

gog. pro ἐθέλῃς, 3. sing. præs. sub. ejusd. verbi.

Ἐθέλησιν, *voluerit*: pro ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθέλητον, dual. sub. ejusd. verbi.

Ἐθελήσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. ejusd. verbi.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, *cultus sponte electus, superstitio*: ab ἐθέλω, *volo*, et θρησκεία, *superstitiosus deorum cultus*. Th. θρησκεύω, *superstitiosis ceremoniis Deum colo*.

Ἐθέλοι, 3. sing. et ἐθέλοιμεν, 1. plur. præs. opt. verbi ἐθέλω, *volo*.

Ἐθελοκακεῖν, *rem ultrò ignavitèr gerere*: ab ἐθέλω et κακός.

* Ἐθελοκακέω, ήσω, *rem ultrò ignavitèr gero*.

Ἐθελοκωφέω, sum ἐθελόντως κώφος, *sponte surdus, audire nolo*.

Ἐθέλοντ', pro ἐθέλοντα, acc. sing. part. act. et ἐθέλοντι, Dor. pro ἐθέλουσι, *volunt*: 3. pl. præs. ab ἐθέλω, *volo*.

Ἐθελοντὴν et ἐθελοντηδὸν, *ultro, suâ sponte*, adv. et

Ἐθελοντής, οῦ, ἐθελοντὸς, οῦ, et ἐθελέσιος, ϐ, *voluntarius*: et

Ἐθελοντὶ, adv. *voluntariè, ultrò*: ab

ἘΘΕ'ΛΩ, vel θέλω, *volo, opto, delector; possum*, ap. Hom. Il. φ. 366. ν. 106. Dem. c. Phil. i. 1. imperf. ἤθελον, ες, ε· f. θελήσω· p. τεθέληκα· perf. pass. τεθέλημαι· unde θέλημα, *voluntas*.

Ἕθεν, per Sync. Ion. pro ἕοθεν, et hoc pro ἕ, *sui*: Iones etiam pro ἕ dicunt ἕο. Attici addunt θεν· ita etiam ἐμοῦ et σοῦ se habent. Est et ἕθεν pro ἕ, *se*.

Ἕθεντο, 3. pl. a. 2. m. ἐθέμην, σο, το, *posui*: verbi τίθημι, *pono*; f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην.

Ἐθεράπευε, 3. sing. imperf. act. verbi θεραπεύω, *medeor, famulor*. Th. θεράπων, *minister*.

Ἔθεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τίθημι.

Ἔθευ, Dor. pro ἔθε, 2. sing. a. 2. ind. m. pro ἔθεσο, ἔθεο et ἔθου, ab eod. Th.

Ἔθηγεν, 3. sing. imperf. à θήγω, f. ξω, *acuo*.

Ἐθηεύμεθα et ἐθηεῦντο, Ion. pro ἐθηούμεθα, et ἐθηέοντο, ἐθηοῦντο, 1. et 3. pl. imperf. à θηέομαι, quo Iones utuntur pro θεάομαι, *specto*.

Ἐθήσαντο, *inspexerunt*: 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐθεάσαντο, verbi θεάομαι, *specto*.

Ἐθηῆτο, *inspiciebat*; Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. verbi ejusd.

Ἔθηκα, ας, ε, *posui*: et in 3. pl. ἔθηκαν, a 1. act. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Ἐθήκαο, Ion. pro ἐθήκω, 2. sing. a. 1. m. sic ἐθήκατο, 3. sing. ejusd. temp. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην.

Ἔθηλα, ας, ε, *florui*: a. 1. ind. act. verbi θάλλω, *vireo*.

Ἐθήμονος, gen. sing. ab

Ἐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *consuetus*. Th. ἔθος.

Ἔθην, pro ἐθέην, *missus sum*: a. 1. ind. pass. ab ἵημι, *mitto*.

Ἔθιζε, *assuesce*, præs. imp. act. ἐθίζεο, Ion. pro ἐθίζϐ, præs. imperat. pass. ab

Ἐθίζω, *assuefacio, instituo*: (quod pro augmento ι post ε adsciscit) f. ίσω, p. εἴθικα, a. 1. εἴθισα, præs. pass. ἐθίζομαι, *assuefio*, p. pass. εἴθισμαι, p. part. εἰθισμένος, a. 1. inf. pass. ἐθισθῆναι. Th. ἔθος, *consuetudo*.

Ἔθλασε, *comminuit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, *frango*: f. άσω.

Ἐθνάρχης, ϐ, ὁ, *gentis præfectus*: ex ἔθνος, *gens*, et ἄρχος, vel ἄρχων, *princeps*. Th. ἄρχω, *impero*.

Ἐθνικὸς, ἡ, ὸν, *gentilis, ETHNICUS*. Hinc

Ἐθνικῶς, adv. *ETHNICE, gentilitèr*: ab

ἜΘΝΟΣ, εος, τὸ, *gens, natio, populus, sexus*.

Ἐθοινεῖτο, 3. sing. imperf. pass. q. à θοινέομαι, *devoro*: a. 1. m. ἐθοινησάμην, ω, ατο· à θοινάω, *epulor*. Th. θοίνη, *epulum*.

Ἐθοίνων, *depascebant*: 3. pl. imperf. à θοινάω, *epulor*: f. ήσω, p. τεθοίνηκα· ab eod. Th.

ἜΘΟΣ, εος, τὸ, *ritus, mos, consuetudo*. Hinc ἔθω, p. m. εἴωθα, *consuevi*: ἐθίζω, *assuefacio*.

Ἔθου, 2. sing. a. 2. m. pro ἔθεσο, et Ion. ἔθεο, et per Crasin Att. ἔθου, verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην, σο.

Ἐθόωσα, *excitavi*: a. 1. ind. act. ab inus. Th. θοόω, *acuo*: vel pro ἐθόασα, à θοάζω, *celeritèr moveo*. Th. θοὸς, *celer*.

Ἔθραξε, *conturbavit*: per Sync. pro ἐτάραξε, a. 1. ind. act. à ταράσσω, *turbo*: f. ξω.

Ἔθρεξα, *cucurri*: a. 1. ind. act. à τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Ἐθρέφθην, ης, η, *innutritus sum*: a. 1. pass. pro ἐτρέφθην, verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω, p. τέτρεφα, a. 1. ἔθρεψα, præt. pass. τέθραμμαι, a. 2. ἐτράφην, p. m. τέτροφα.

Ἔθρεψα, *alui*: a. 1. ind. act. verbi τρέφω· vide ἐθρέφθην.

Ἐθρήνευν, Æol. et Dor. pro ἐθρήνουν, *lugebant*; 3. pl. imperf. act. verbi θρενέω, *lamentor*. Th. θρῆνος, *luctus*.

Ἐθύθην, ης, η, *sacrificatus fui*: aor. 1. ind. pass. à θύω, *macto*: f. θύσω, p. τέθυκα.

Ἐθυμώθην, ης, η, *excandui*: a. 2. ind. pass. à θυμόω, *irrito*: f. ώσω, p. τεθύμωκα. Th. θύμος, *animus, ira*.

Ἐθύνεον, *furebant*, 3. pl. imp. ind. verbi θυνέω, id. q. θύνω, seu θύω, f. θύσω, *cum impetu ruo*.

Ἔθυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à θύω, *sacrifico, macto*: f. θύσω, p. τέθυκα, perf. pass. τέθυμαι, a. 1. pass. ἐθύθην.

Ἔθω, *ex consuetudine facio, consuesco*: p. m. εἴωθα. Th. ἔθος, *mos*.

Ἑθῶσι, *mittantur*: 3. pl. a. 1. sub. pass. ἕθην, seu εἵθην, ι. 1. ind. pass. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἐἰ, *SI*: conj. connexiva, cum ind. construitur; significat etiam, *an, utrùm, num, utinam*.

Εἶ, *es*: 2. sing. præs. ab εἰμὶ, *sum*.

Εἶ vel εἶς, *vadis*: 2. sing. ab εἶμι, *eo*: et imperf. εἶν, εἶς, εἶ, *ibat*; et

Εἶ, *i*: pro ἴθι, ejusd. præs. imperat. et in compos. δίει, ἔξει.

* Εἰ δὲ μὴ, *alioquin, sin*; οὐδεὶς βάλλει—εἰ δὲ μὴ, Marc. ii. 22. *nemo mittit vinum novum in veteres utres, sin mittat*—εἰ δὲ μὴ post negativam sententiam habet vim affirmativam, εἰ ἄρα, *si fortè*: εἰ γὰρ, pro εἴθε, γὰρ, *utinam enim*: εἴγε, εἴπερ, εἰ δὲ, *si quidem, si modò*: εἴγουν, *si saltem*: εἰ δὲ ἄγε, *agedum*: εἰ ϗ, *etsi*: εἰ μὲν, εἰ δὲ, *si, sin*: εἰ μὴ, *nisi*: εἴ τις, *siquis*: εἴ του, *si cujus*: εἴ τῳ, *si cui*.

ΕἼΑ, vel εἶα, *EJA*, adv. hortantis.

Εἶα, εἶας, εἶε, *ivi, ivisti*, p. m. verbi εἶμι, *eo*, pro quo etiam Attici dicunt ᾔα, &c.

Εἶα, pro εἴαε, *sinebat*: 3. sing. imperf. act. verbi ἐάω, *sino*: imperf. εἴαον. Est et

Εἶα, ας, ἡ, *herba, gramen*: Angl. HAY.

ΕἸΑΜΕ'ΝΗ, ης, ἡ, *locus, humectus, irriguus, herbosus; pratum*.

Εἰἄνὸς, ἡ, ὸν, *subtilis*, λέπτος, pro ἑανὸς, Poëticè.

Εἵαντο, Poët. metri causâ pro ἕαντο, quod Ion. dicitur pro ἧντο, 3. pl. imp. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Εἴαον, imp. act. verbi ἐάω, *sino*; (quod pro augm. recipit ι post ε) a. 1. εἴασα, p. εἴακα.

Εἰἄρι, dat. sing. Poët. pro ἔαρι, ἔαρ, ρος, τὸ, *ver*.

Εἰαρἴνὸς, ἡ, ὸν, *vernus, a, um*, dat. pl. εἰαρινοῖσι· ab ἔαρ, *ver*.

Εἴας, *sinebas*, 2. sing. imperf. verbi ἐάω, *sino*, (quod aliud non vindicat augmentum quàm ι post ε) imperf. εἴαον, -ων, αες, -ας, αε, -α, perf. εἴακα.

Εἴασε, et Poët. εἴασσε, *reliquit*, 3. sing. a. 1. act. ab ἐάω, *sino*: f. ἐάσω, a. 1. εἴασα.

Εἴασκε, Ion. Paragog. τοῦ σκε, pro εἴα, 3. sing. imperf. verbi ἐάω.

Εἴασχ', ob seq. aspirat. pro præced. verbo.

Εἴαται, et εἴατο, Poët. pro ἕαται, et ἕατο, quæ Ion. dicuntur pro ἧνται, et ἧντο, quorum aliud est 3. pl. ind. præs. verbi ἧμαι, *sedeo*; hoc 3. imperf. ἥμην, ἧσω.

Εἴβεται, *distillat*, 3. sing. ind. præs. pass. Ion. et Poët. pro λείβεται· sic εἴβειν pro λείβειν, εἰβόμενος pro λειβόμενος. Th. λείβω, f. ψω, *libo, fundo*.

Εἴγε, *si quidem; si modò*; conj. cum ind.

Εἶγμα, ἄτος, τὸ, *IMAGO*: ab εἴκω, *similis sum*.

Εἶδ', *eja*; adv. hortantis.

Εἰδαίνομαι, et *εἰδάλλομαι*, *assimilor, similis fio* : et

Εἰδάλιμος, ου, ὁ ἡ, *speciosus, formosus*, ab *εἶδος, species*; quod ab *εἴδω, video*.

Εἶδαρ, ἄτος, τὸ, pro *ἔδαρ, esca, dapes* : ab *ἔδω, edo*.

Εἶδε, *scito*, a. 2. imperat. et in aliâ significat. pro *εἴδηκε*, per Sync. dici posset ab *εἰδέω, scio*.

Εἰδέα, seu *ἰδέα*, ας, ἡ, *IDEA, forma, species* : ab *εἴδω, video*.

Εἰδείην, *viderem*, præs. opt. act. verbi *εἴδημι*, f. *εἰδήσω*. Hinc præs. infin. *εἰδέναι*· ut *τιθείην*, et *τιθέναι*, ex *τίθημι*. Alii malunt per Sync. esse pro *εἰδηκέναι*, verbi *εἰδέω*. Sunt qui pro *οἰδέναι* ponant à p. m. *οἶδα*, verbi *εἴδω*.

Εἶδεν, 3. sing. a. 2. ind. act. *εἶδον*, ες, ε, *vidi* : ab *εἴδω, video*; a. 2. *εἶδον*, et *ἴδον*, 1. fut. m. *εἴσομαι*.

Εἰδέναι, vel est præs. infin. ab *εἴδημι*, vel perf. infin. act. per Sync. pro *εἰδηκέναι*, ab *εἰδέω*.

Εἴδεος *ἐπαμμένοι, παῖδες, pueri egregiâ formâ præditi.*

Εἰδέσθαι, Ion. et Poët. pro *ἐοικέναι, similem esse* : et pro *δοκεῖν, videri*.

Εἴδεται, *videtur*, 3. sing. præs. ind. ab *εἴδομαι*.

* **Εἰδέχθεια**, ας, ἡ, *deformitas*, quæ nauseam parit. Sap. Sol. xvi. 3.

Εἰδεχθὴς, έος, ὁ ἡ, *aspectu deformis, qui odioso aspectu est* : ab *εἶδος, aspectus*, quod ab *εἴδω, video*, et *ἔχθος, odium*.

Εἰδέω, *scio* : f. *εἰδήσω*, p. *εἴδηκα*, plusq. p. *εἰδήκειν*, et per Syncop. *εἴδα*, et *εἴδειν*, Atticè verò *ᾔδειν*, εις, ει, et in 3. pl. *ᾔδεισαν*· pro quo Poët. *ἠείδην*, et Ion. *ᾔδεα*, ας, ε, contractè *ᾔδη*, ης, η, perf. infinit. *εἰδηκέναι*, et per Sync. *εἰδέναι*, perf. part. *εἰδηκὼς*, et per Sync. *εἰδὼς*, ότος, &c. et in f. g. *εἰδυῖα*, ας, et in n. g. *εἰδὸς*· *εἰδῆσαι*, a. 1. inf. Lys. pro milite : vox paulò insolentior. præt. m. *οἶδα*· ab *εἴδημι*, inus. idem quod *εἰδέω*, est *εἰδείην*. Th. *εἴδω*, idem.

Εἰδῆ, *simul*, adv. Alii volunt esse *ἐπειδὴ*, alii *εἰ δὴ* scribunt. Homer. Iliad. α.

Εἰδημόνως, adv. *scienter, peritè*; ab

Εἰδήμων, ονος, ὁ ἡ, *sciens, peritus*; ab *εἰδέω, scio*.

Εἰδῇς, *noveris*, 2. sing. præs. sub. ab *εἰδέω*, -ῶ, *scio* : f. *ήσω*.

Εἴδησις, εως, ἡ, *scientia, peritia* : ab eod.

Εἰδήσω, f. 1. ind. *εἰδήσειν*, f. 1. infin. ejusd.

Εἰδῆτε, 2. plur. præs. sub. act. verbi *εἰδέω*.

Εἰδόθ', pro *εἰδότω, peritum*, acc. sing. perf. part. per Sync. pro *εἰδηκότα*, verbi *εἰδέω*.

Εἰδοθέα, et Ion. **Εἰδοθέεια**, ας, ἡ, *filia Protei, dei marini*.

Εἰδοὶ, αἱ, *idus*; vox Latina : ab *iduo*, quod Thuscis est *divido*.

Εἴδομαι, et *ἴδομαι*, Poët. *assimilor* : p. *εἴδημαι*· ab *εἴδω, video*, q. v.

Εἰδόμενος, et *ἐειδόμενος*, Poët. *similis*, ejusd. part. præs.

Εἴδομες, *vidimus*, Dor. pro *εἴδομεν*, 1. pl. præs. ind. verbi *εἴδω, video*.

Εἶδον, et *ἴδον*, a. 2. ind. act. ab eod.

Εἶδος, εος, τὸ, *species præstans formâ, facies*. Hesych. *εἶδος* testatur accipi non solùm pro *species, forma*, sed etiam *ardor æstûs*. Th. *εἴδω, video*.

Εἴδοσαν, *noverunt*, Bœot. pro *εἶδον*, 3. pl. a. 2. ind. act. ejusd.

Εἰδότε, dual. et *εἰδότες*, plur. perf. part. act. ab *εἰδὼς*, ότος, pro *εἰδηκὼς*, per Crasin, verbi *εἰδέω*, vel *εἴδημι, scio* : f. *ήσω*, p. *εἴδηκα*.

Εἰδυῖα, ας, et in dat. Ion. *εἰδυίῃ*, pro *εἰδηκυῖα*, perf. part. act. f. g. *εἰδυίῃσι*, pro *εἰδυίαις*, dat. pl. Ion. verbi *εἰδέω*, quod vide.

Εἰδύλλιον, ου, τὸ, *IDYLLIUM, parvum poëma*, *εἰδύλλια*, qualia Theocriti, *varia sunt poëmatum genera* : ab *εἶδος*, quod ab

ΕΙ'ΔΩ, *video* : f. m. *εἴσομαι*, et *ἴσομαι*, Poët. a. 2. *εἶδον*, et *ἴδον*, ες, ε, (in indic. apud Poëtas *ἴδον*, in reliquis modis apud Oratores) a. 2. imperat. *ἴδε*, vel Att. *ἰδὲ*, a. 2. sub. *ἴδω*, ης, η, a. 2. infin. *ἰδεῖν*, a. 2. part. *ἰδὼν*, οῦσα, όν, a. 1. m. *εἰσάμην*, et *ἐεισάμην*, *simulavi*, opt. *εἰσαίμην*, infin. *εἴσασθαι*, part. *εἰσάμενος*, a. 2. m. *εἰδόμην*, imperat. *ἰδοῦ*.

Εἰδῶ, præs. sub. verbi *εἴδημι*, vel *εἰδέω*, contractè ut *τιθῶ*, a *τίθημι*, sic præs. opt. *εἰδείην*, præs. infin. *εἰδέναι*. Alii Syncopen aiunt esse *τοῦ εἰδήκω*, perf. sub. ab *εἰδέω*.

Εἰδωλεῖον, ου, τὸ, *IDOLEIUM, delubrum* : 1 Macc. i. 17. 1 Cor. viii. 10. ab *εἴδωλον, idolum*, ab *εἶδος, species*. Th. *εἴδω*.

Εἰδωλόθυτον, ου, τὸ, *quod idolo immolatur* : ab *εἴδωλον*, et *θύω, macto, immolo*.

Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, *IDOLOLATRIA; idoli cultus* : et

Εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, *IDOLOLATRA* : ex *εἴδωλον*, et *λάτρις*, ιος, ὁ ἡ, *servus*.

Εἴδωλον, ου, τὸ, *IDOLUM, simulacrum* : ab *εἶδος, species*. Th. *εἴδω*.

Εἰδωλοποιία, ας, ἡ, *fictio idoli* : ex *εἴδωλον*, et *ποιέω, facio*.

Εἰδὼς, *qui novit*, perf. part. act. per Syncop. pro *εἰδηκὼς*, ότος, verbi *εἰδέω*, vel *εἴδημι, scio* : f. *ήσω*.

Εἶεν, *essent* : 3. pl. præs. opt. per Sync. Att. pro *εἴησαν*, ab *εἴην*, verbi *εἰμὶ, sum*.

Εἶεν, *etiam, age verò, esto*, adv. concedentis : ab eod.

Εἵην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi *ἵημι, mitto* : f. *ἥσω*.

Εἴην, εἴης, εἴη, *essem*, et in pl. *εἴημεν, εἴητε, εἴησαν*, et per Sync. *εἶμεν, εἶτε, εἶεν*, præs. opt. verbi *εἰμὶ sum*.

Εἶθ', pro *εἶτα*, propter seq. aspirationem, *deinde*.

ΕΙ'ΘΑΡ, adv. Poët. *statim, confestim*.

Εἴθε, *utinam*. Th. *εἰ, si* : pro quo *εἰ, εἴτε, sive*.

Εἵθην, seu *ἕθην*, *missus sum* : a. 1 ind. pass. verbi *ἵημι, mitto* : f. *ἥσω*.

Εἰθικὼς, *assuetus*, perf. part. act. et

Εἴθικα, *assuevi*, a. 1. ind. act. ab *ἐθίζω*, quod loco augmenti ι post ι adsciscit : sic perf. *εἴθικα*· et

Εἴθισμαι, *assuetus sum*, p. pass. undè *εἰθισμένος*, p. part. ejusd. Th. *ἔθος, mos*.

Εἴκ', pro *εἴκε* vel *εἴκεν, siqui dem*. Th. *εἰ*, et particula Poëtica *κε* vel *κεν*.

Εἶκα, *similis sum*, p. m. (pro quo Attici *ἔοικα* dicunt, repetitâ initiali præsentis literâ, et ε in ο verso) verbi *εἴκω*. Quidam tamen volunt esse a. 1. Bœot. pro *εἶξα*.

Εἶκα, ας, ε, *misi* : perf. ind. act. verbi *ἵημι, mitto* : f. *ἥσω*, a. 1. *ἧκα*.

Εἰκάδι, dat. sing. ab *εἰκὰς*, άδος, ἡ, *numerus vicenarius* : ab *εἴκοσι, viginti*.

Εἰκάζω, f. *άσω, assimilo*. Th. *εἴκω, similis sum*.

Εἰκαὶ, *etiamsi*, conj. discret. cum ind. ex *εἰ, si*; et *καὶ, etiam*.

Εἰκὰς, άδος, ἡ, *numerus, vicenarius*.

Εἴκᾶσι, *miserunt*, 3. pl. perf ind. verbi *ἵημι, mitto*, p. part. *εἰκώς*. Sed

Εἴκᾶσι, *videntur* : 3. pl. p. m. ab. *εἴκω*.

Εἴκασμα, ἄτος, τὸ, *simulacrum* : ab *εἴκω, similis sum*.

Εἰκάσσαις, *conjectare poteris*, 2. sing. a. 1. opt. act. Poët. pro *εἰκάσαις*, verbi *εἰκάζω, conjicio*; f. *άσω*, a. 1. infin. *εἰκάσαι*. Th. *εἴκω, similis sum*.

Εἴκατι, Dor. pro *εἴκοσι, viginti*, quod vide.

Εἶκε, *cede*, et in pl. *εἴκετε, cedite*, præs. imperat. ab *εἴκω, cedo*; f *ξω*.

Εἴκειν, et Att. *ᾔκειν, iveram*, plusq. p. à perf. *εἶκα*, verbi *εἶμι*, *eo*.

Εἴκελος, ου, *similis*. Th. *εἴκω*.

Εἰκελόφωνος, ον, *vocem similem* (sc. *alteri*) *habens*.

ΕΙ'ΚΗ, adv. *frustrà, temerè, sine consilio, casu*; indè *εἰκαῖος*, αία, αῖον, *temerarius* : q. ab *εἴκω, cedo*.

Εἰκονίζω, *assimilo, exprimo* : ab *εἰκὼν, imago*. Th. *εἴκω, similis sum*.

Εἰκὸς, ότος, τὸ, *verisimile* : ab *εἴκω*.

Εἰκοσάκις, adv. *vicies* : ab *εἴκοσι*.

ΕΙ'ΚΟΣΙ, et Poët. *ἐείκοσι*, οἱ, αἱ, τὰ, *viginti*; pl. tantùm et *ἄκλιτον*· Dor. *εἴκατι*.

Εἰκοσιετὴς, οῦ, ὁ ἡ, *viginti annorum* : et

Εἰκοσίμετρος, ον, *viginti mensuras capiens* : ab *εἴκοσι, viginti*, *ἔτος, annus*, et *μέτρον, mensura*.

* Εἰκοσίκλῖνος οἶκος, *domus viginti lectisterniis instructa.*

Εἰκοσινήριτος, ὁ ἢ ἡ, *de quo viginti contendunt*: ab εἴκοσι, *viginti*, et ἐρίζω, *contendo.*

Εἰκοςὸς, ἡ, ὸν, *vigesimus*: ab εἴκοσι, *viginti.*

Εἰκότως, adv. *similitèr, ut par est*: ab εἰκὼς, ότος, *similis.* Th. εἴκω.

Εἴκουσι, *cedunt*, 3. pl. præs. ab εἴκω, *cedo.*

Εἴκτην, *similes erant*; pro εἰκέτην, 3. dual. imp. per Sync. et solutâ diphthongo ἐΐκτην, verbi εἴκω. Vel, ut alii volunt, est plusq. p. m. εἴκειν, et in dual. εἰκείτην, per Sync. εἴκτην, et per Dialysin ἐΐκτην.

Ἔικτο, pro εἴκετο, *assimilatus erat*, 3. sing. imperf. pass. ab εἴκω, *similis sum.* Vel plusq. p. ab εἴγμην, ξο, κτο.

Εἰκυῖαν, *decoram, aptam*, acc. sing. p. part. m. f. g. ab εἶκα, p. m. pro ἔοικα, verbi εἴκω, *similis sum.*

ΕΙ'ΚΩ, *similis sum*; item *cedo, non repugno*; f. ξω, p. m. ἔοικα.

Εἰκὼ, όος, -οῦς, ἡ, Poët. pro εἰκὼν, όνος, *imago, effigies.*

Εἴκων, *cedens*: præs. part. ab εἴκω.

Εἰκὼν, όνος, ἡ, *imago*: ab eod.

Εἰκὼς, *decens*, præt. part. m. ab εἶκα.

Εἰλαμὶς, ἴδος, ἡ, *membrana cerebrum ambiens*: ab εἰλέω, *involvo.*

Εἰλαπινάζω, f. άσω, Poët. *epulor*: et

Εἰλαπιναςὴς, ȣ̃, ὁ, *conviva*: ab

ΕΙ'ΛΑΠΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *EPULUM*: unius scil. sumptibus; ut ἔρανος, plurium, Hom. Od. ά. 205. dat. pl. εἰλαπίνῃσι· q. ab εἴλη, *congregatio, agmen*, et πίνω, *bibo.*

Εἶλαρ, ἄρος, τὸ, (quod et εἶλαρ) *propugnaculum*: ab εἰλέω, *coarcto.*

Εἰλάτῖνος, pro ἐλάτῖνος, Poët. *abiegnus*: ab ἐλάτη, *abies.*

Εἷλε, *cepit*, 3. sing. a. 2. act. ab αἱρέω, *capio.*

Εἴλεγμαι, *dictus sum*, Att. pro λέλεγμαι, perf. pass. verbi λέγω, *dico.*

ΕΙ'ΛΕΙ'ΘΥΙΑ, ας, ἡ, *Lucina, Dea quæ parturientibus opitulatur.* Sed et pro ipso partu ponitur ab Hesiodo: ab ἐλεύθω, undè et Ἐλεύθω dicta.

Εἰλεῖται, 3. sing. præs. pass. ab εἰλέω.

Εἰλεὸς, ȣ, ὁ, *ILEUS, volvulus*, morbus intestinorum; item *vitis*: ab εἰλέω.

Εἰλέσιον, civitas Bœotiæ.

Εἵλετ', et εἵλετο, *elegit*, 3. sing. a. 2. m. Vide εἷλε· ab αἱρέω, *eligo.*

Εἷλεν, *cepisti, eripuisti*, Dor. pro εἷλες, 2. sing. ind. a. 2. med. verbi αἱρέω.

Εἰλεῦντο, pro εἰλέοντο, seu εἰλȣ̃ντο, Dor. 3. plur. imperf. pass. verbi εἰλέω, *verso.*

Εἴλεχα, Att. pro λέλεχα, perf. à λέγω.

ΕΙ'ΛΕ'Ω, *cogo, coarcto, concludo, congrego*; εἰλέω verò, *verso, circumago, involvo*, fut. ήσω, perf. ηκα. Est et εἰλέω, ῶ, f. ήσω, *insolo.*

Εἴλη, ης, ἡ, *agmen, grex*: ab εἰλέω, *congrego.*

Εἴλη, et ἕλη, ης, ἡ, *splendor, color*: ex sole prodiens.

Εἰληθεῖσα, a. 1. part. pass. fœm. *circumdata*: ab εἰλέω.

Εἰληθερὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *à sole calefactus*: ab εἴλη, *splendor*, et θέρω, *calefacio.*

Εἰλήλȣθα, ας, ε, *veni*, Poët. pro ἐλήλῠθα, p. med. Att. verbi ἔρχομαι, *venio*, p. med. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Εἰληλούθει, *venerat*, ejusd. 3. sing. plusq. p. med.

Εἰλήλουθμεν, per Sync. pro εἰληλούθαμεν, *venimus*, 1. plur. ab εἰλήλουθα, p. med.

Εἴλημμαι, perf. Att. pro λέλημμαι, et

Εἰλημμένος, pro λελημμένος, p. part. pass. verbi λαμβάνω.

Εἴληπται, *assumptus est*, 3. sing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω.

Εἴληφα, *sumpsi*, perf. Att. pro λέληφα· hinc

Εἰληφὼς, ότος, perf. part. act. ejusd.

Εἴληχα, *sortitus sum*, perf. Att. verbi λαγχάνω, *sortior.*

Εἴλιγγος, ȣ, ὁ, *vortex, gyrus, tormen intestinorum*; etiam *vertigo capitis*, σκότωσις· ab εἰλέω, *verso.*

Εἴλιγμα, ἄτος, τὸ, *involutio*: ab εἰλίττω.

Εἴλιγμαι, *circumvolutus sum*, perf. pass. et part. εἰλιγμένος· ab εἰλίττω. Th. εἰλέω, *verso.*

Εἰλιγμὸς, ȣ̃, ὁ, *vortex, gyrus*: ab εἰλίσσω.

Εἴλικες βόες, dicuntur apud Poëtas, vel *nigri*, vel *flexiles*, vel à *retortis cornibus*: ab ἕλιξ.

Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, *sinceritas*: ab

Εἰλικρινὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *distinctus, sincerus, clarus*; in nom. pl. εἰλικρινεῖς· ab εἴλη, *splendor, solis*, vel potiùs ἴλη et κρίνομαι, *secerno.*

Εἷλιξ, vel ἕλιξ, ἴκος, ἡ, *involucrum, gyrus*; item *species hederæ*; sumitur etiam adj. pro *implicito*: ab εἰλίσσω, idem ac Th. εἰλέω, *verso.*

Εἰλίποδας, acc. pl. *curvipedes*, vel *curvè gradientes*: dat. pl. Ion. εἰλιπόδεσσι· ab

Εἰλίπους, οδος, ὁ ἢ ἡ, *flexipes*: ex ἕλω, pro quo usitatum εἰλέω, *flecto*, et πȣ̃ς, pes.

Εἰλισσόμενος, η, ον, *convolutus, a, um*, præs. part. pass. ab

Εἰλίσσω, vel -ττω, *circumvolvo*, pro quo etiam dicitur ἐλίττω, fut. ίσω, perf. εἴλικα· p. pass. εἴλιγμαι. Th. εἰλέω, *verso.*

Εἰλίχατο, pro εἰλιγμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. p. pass. verbi εἰλίσσω, Th. εἰλέω, *verso.*

Εἷλκον, imperf. act. ab ἕλκω, *traho*, et

Εἵλκυσε, *traxit*, a. 1. εἵλκυον, imperf. ab ἑλκύω, quod perindè ac Th. ἕλκω, ι post ε pro augmento adsciscit.

Εἰλόμενος, ȣ, ὁ, præs. part. pass. ab εἴλομαι, verbi εἰλέω, *arcto, includo.*

Εἱλόμην, elegi, indic. a. 2. med. verbi αἱρέω.

Εἷλον, ες, ε, *accepi*, a. 2. ind. act. εἵλοντο, 3. pl. a. 2. med. ab αἱρέω, *eligo.*

Εἵλȣ, 2. sing. a. 2. m. ejusd.

Εἰλύαται, Ion. pro εἰλῡμένοι εἰσὶ, perf. pass. verbi εἰλύω, seu εἴλῡμι, *verso, volvo.* Th. εἰλέω, idem.

Εἴλυμα, τος, τὸ, *involucrum.*

Εἰλὺς, ύος, ἡ, πηλῶδες τȣ̃ ποταμȣ̃, Hesych. id. q. ἰλὺς, *limus.*

Εἰλύφαζε, *resplendebat*, 3. sing. imperf. verbi seq.

Εἰλυφάζω, vel -άω, f. άσω, *verso, torqueo.* Th. εἰλέω, *verso.*

Εἰλυφόωντες, Poët. pro εἰλυφῶντες, perf. part. nom. plur. ab εἰλυφάω, *verso.* Th. εἰλέω, idem.

Εἰλύω, s. εἴλῡμι, (cum tenui; tamen reperitur etiam aspero notatum spiritu:) f. ύσω, *verso, volvo*: ab eod.

Εἴλω, s. εἴλω, id. quod εἰλέω, s. εἰλέω.

ΕΙ'ΛΩΣ, ωτος, ὁ, vel εἰλώτης, ȣ, ὁ, *HELOS*, vel *HELOTA.* Ita apud Lacedæmonios dicebatur *servus, minister*, quoniam totum ferè servitium quo utebantur, erat ex Helotis captis. Et enim quum diu et infestis animis oppugnarent Helos, urbem Peloponnesi ipsis vicinam, quoscunque indè caperent, in servitutem sibi redigebant, et retento gentis nomine εἵλωτας vocabant, non δȣ́λȣς, in majorem ipsorum contumeliam.

Εἰλωτεία, ας, ἡ, *servitus*: et

Εἰλωτεύω, f. εύσω, *servio*: et

Εἵλωτις, ἴδος, ἡ, *serva*: ab εἵλως.

Εἶμ', pro εἶμι, eo, *vado.*

Εἷμα, ἄτος, τὸ, *vestis*, Æol. ἔμμα· ab ἕω, *induo*, vel ἐννύω.

Εἶμι, εἷσαι, *sedi, sedisti*, seu *indutus sum*, perf. pass. verbi ἕω, *induo*; a. 1. εἷσα· plusq. p. pass. εἵμην, part. perf. εἱμένος. Est et

Εἷμαι, *missus sum*, p. pass. verbi ἵημι, *mitto.*

Εἵμαρμαι, σαι, ται, Att. pro μέμαρμαι, perf. pass. et part. εἱμαρμένος, *fato decretus, fatalis*, et indè

Εἱμαρμένη, ης, ἡ, *fatum*, divinitùs decretum: à μείρω, *divido*, quia suum cuique divisum est.

Εἵμαρτο, *fato decretum erat*, 3. sing. plusq. p. pass. ejusd.

Εἰμὲν, Poët. Dor. et Æol. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ind. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἶμεν, *simus*, per Sync. pro εἴημεν, præs. opt. 1. pl. ejusd.

Εἴμεναι, Poët. et Dor. pro εἶναι, esse, Att. ἔμεναι, Æol. ἔμμεναι, præs. inf. verbi εἰμὶ, *sum.*

Εἱμένος, η, ον, *indutus*, part. ab εἷμαι, perf. pass. ab ἕω, *induo.*

Εἰμὲς, Dor. εἰμὲν, Poët. pro ἐσ-

μὲν, 1. plur. præs. ind verbi *εἰμὶ*, *sum*.

Εἰμὴ, *nisi*, conj. idem pro *ἀλλὰ*, *sed*.

Εἰμὶ, εἶ, vel εἶς, ἐστὶ, *SUM, ES, EST*; imperf. ἦν, ἦς, et Æol. ἦσθα, ἦ, et Att. in Nov. Test. ἦν, *fui*; a. 2. sub. ὦ, *fuero*; plusq. p. ἤμην, ἦσο, ἦτο, *fueram*; præs. imperat. ἴσθι, vel ἔσθι, vel ἔσω, ἔστω, Att. ἤτω· præs. opt. εἴην, ης, η· præs. sub. ὦ, ῇς, ῇ, *sim*; f. ἔσομαι, η εται, et per Sync. ἔσται, præs. infin. εἶναι, fut. 1. infin. ἔσεσθαι· part. præs. ὢν, οὖσα, ὄν. Th. ἔω, inus. idem.

Εἶμι, *eo*, et in dual. ἴτον, 3. plur. ἴσι· imperf. εἶν, dual. ἴτον, 3. plur. ἴσαν· a. 2. ind. ἴον, ἴες· præs. imperat. ἴθι, ἴτω· a. 2. imperat. ἴε· perf. med. εἶα, (ab εἴω) Att. ᾖα, et solutione factâ ἤϊα, ας, ε, plusq. p. ᾔειν, 3. pl. ᾔεισαν, Att. ᾔεσαν. Th. ἔω, inus. pro *EO*.

Εἰν, *in*, pro ἐν, Poët. cum dativo. Est et

Εἶν, *ibam*, imperf. verbi εἶμι, *eo*, et

Εἶν, Poët. pro ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Εἰνάετες, et ἐννάετες, adv. *per novem annos*, ab ἐνναετὴς, *novennis*: ab ἐννέα, *novem*, et ἔτος, *annus*.

Εἶναι, *esse*, præs. inf. ab εἰμὶ, *sum*. Est et

Εἶναι, per Metath. pro ἰέναι, inf. ab εἶμι, *eo*: indè ἀπεῖναι, *abire*, at

Εἶναι, *misisse*, a. 2. infin. ab ἵημι, *mitto*.

Εἰνᾰλίη, ης, ἡ, et εἰνάλιος, ου, *maritimus*, pro ἐνάλιος· ab ἐν, et ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

Εἰνάνυχες, *per novem noctes*, adv. pro ἐννεάνυχες· ab ἐννέα, *novem*, et νὺξ, *nox*.

Εἰνὰς, ἄδος, ἡ, pro ἐννὰς, *nonarius numerus*: Hesiodo est, nona dies mensis. Th. ἐννέα.

ΕΙ'ΝΑ'ΤΕΙΡ, vel εἰνάτηρ, ρος, ἡ, *fratria*, id est, *uxor fratris*.

Εἴνᾰτος, η, ον, *nonus*, pro ἔνατος· ab ἐννέα, *novem*.

Εἰνείκαντο, Ion. et Poët. pro ἠνείκαντο, et ἐνείκαντο, *detulerunt*, 3. pl. a. 1. m. Vide in ἐνείκα, verbi φέρω.

Εἵνεκα, per Ectasin Poët. pro ἕνεκα, *propter*, *causâ*, regit gen. et εἵνεκεν, Ion.

Εἰνόδιος, ου, *in viâ situs*, *in viâ habitans*: ab ἐν, *in*, et ὁδὸς, *via*.

Εἰνοσίφυλλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *quatiens frondes*, *frondosus*: à φύλλον, *folium*, et εἴνοσις, pro ἔνοσις, *motus*: ab ἐνόω, *impello*, *agito*.

Εἶνται, *sederunt*, 3. pl. perf. pass. εἶμαι, et in plusq. p. 3. pl. εἶντο, *sederant*: ab inus. ἕω.

Εἶξα, *similis sum*, et in 1. plur. εἴξαμεν, a. 1. indic. act. verbi εἴκω· εἴξας, *cedens*, a. 1. part. εἶξαν, *cesserunt*, 3. pl. a. 1. act. ejusd.

Εἷο, pro οὗ, Poët. gen. sing. μετὰ εἷο, *secum*.

Εἶπα, ας, ε, *dixi*, et in 3. plur. εἶπαν, a. 1. indic. act. εἶπαι, a. 1. infin. εἶπον, ες, ε, a. 2. Et εἴπατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab ἔπω, *dico*, quod post ε, pro augmento, adsciscit ι, idemque in omnibus modis servat.

Εἴπαθ', pro εἴπατε, 2. plur. a. 1. imperat. et

Εἰπὲ, *dic*, Att. pro εἶπε, a. 2. imperat. et εἰπεῖν, *dixisse*, a. 2. inf. ejusd.

Εἰπέμεν, infin. Ion. pro εἰπεῖν, ejusd. a. 2. inf.

Εἴπερ, *siquidem*, *si*, εἴπερ ἄρα, *si quidem*. Th. εἰ, *si*.

Εἴπεσκε, *dixit*, Ion. pro εἶπε, 3. sing. a. 2. εἶπον, verbi ἔπω, *dico*.

Εἴπη, *sicubi*, *siqua*, *siquo modo*: ab εἰ, *si*.

Εἴπῃς, *dicas*, 2. sing. a. 2. subj. hinc Æol. εἴπησθα, 2. sing. ejusd. temporis, verbi ἔπω.

Εἴποθεν, *siquo ex loco*: et

Εἰποὶ, *si aliquò*. Th. εἰ, *si*.

Εἰπόμην, *sequebar*, et in 3. pl. εἴποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἔπομαι, *sequor*, f. ἕψομαι, p. εἶμμαι.

Εἶπον, ες, ε, a. 2. indic. εἰπὸν, a. 1. imperat. verbi ἔπω, *dico*.

Εἴποτε, *si quando*, adv. ex εἰ, *si*, et πότε, *quandò*: qu. ab ὅτε, idem. Sic

Εἴπου, adv. *sicubi*: ex εἰ, *si*, et ποῦ, *ubi?* ab ὅς, *qui*.

Εἴπω, *dixero*, a. 2. sub εἰπὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi ἔπω, *dico*.

Εἴπως, adv. *si quo modo*, *si quâ ratione*, *si fortè*: ex εἰ, *si*, et πῶς, *quomodo?*

* Εἴρ, *procella*, *fulgor*

Εἰρᾶνα, ας, ἁ, Dor. pro εἰρήνη, ης, ἡ, *pax*.

Εἰραφιώτης, ου, ὁ, Bacchi epitheton. Dici volunt παρὰ τὸ ἐῤῥάφθαι, *quia insutus fuit femori*, scil. Jovis, undè et μηροῤῥαφής.

Εἰργᾰθω, *prohibeo*, *distraho*; imp. εἴργαθον, et dissol. Poët. ἐέργαθον· ab ἔργω, vel εἴργω, idem.

Εἰργασάμην, ω, ατο, *exercui*, a. 1. m. εἰργαζόμην, ου, ετο, imperf. verbi ἐργάζομαι, *operor*, *laboro*. Th. ἔργον, *opus*.

Εἰργάσθην, *confeci*, a. 1. ind. pass. et

Εἴργασμαι, σαι, ται, *confectus sum*, p. indic. pass. et part. εἰργασμένος· ab ἐργάζομαι, ab eod.

Εἴργει, *cohibet*, 3. sing. præs. ind. act. εἴργεσθαι, *dimoveri*, præs. inf. pass. ab εἴργω, *arceo*.

Εἶργμαι, *vinctus sum*, perf. indic. pass. et part. εἰργμένος· ab eodem verbo.

Εἰργμὸς, οῦ, ὁ, *inclusio*: ab eod.

Εἴργομαι, *facesso*, *abeo*, *submoveo*.

Εἶργον, *coërcens*, præs. part. neut. g. εἶργε, *abstine*, præs. imperat. pass. εἴργουσι, 3. pl. præs. indic. act. ab εἴργω, f. ξω, *arceo*.

ΕΙ'ΡΓΩ, *includo*, *in carcerem conjicio*, f. ξω, p. χα· item *arceo*, *prohibeo*, *vito*: indè πολιορκέω, *urbem obsideo*. Est et εἵργω, et εἵργνῦμι, cum spiritu aspero.

Εἰρέα, ας, vel Ion. εἰρέη, ης, ἡ *concio*, *cœtus*: ab εἴρω, *dico*.

Εἴρεαι, Ion. pro εἴρῃ, *interrogas*, 2. sing. præs. indic. verbi εἴρομαι, pro ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico*.

Εἰρέᾰται, Ion. pro εἴρηνται, 3. pl. perf. pass. à ῥέω, *dico*. Vide εἰρημένος.

Εἰρέεσθαι, -εῖσθαι, Ion. et Poët. pro ἔρεσθαι, *interrogare*, *inquirere*.

Εἴρεο, Ion. pro εἴρου, *interroga*, præs. imperat. verbi εἴρομαι· potest esse et imperf. ab ἔρομαι. Th. εἴρω.

Εἴρερος, ου, ὁ, *captivitas*, *servitus*: ab εἴρω, *necto*.

Εἴρεσθαι, Ion. pro ἔρεσθαι, *quærere*, *interrogare*.

Εἰρεσιώνη, ης, ἡ, *ramus oleaginus*, *lanâ obvolutus*, quem circumpendentibus arborum fructibus ante januas ædium suspendere solebant, ad famem arcendam: ab εἶρος, *lana*.

Εἰρεῦσαι, *enumerantes*, Dor. pro ἐροῦσαι, præs. part. pl. num. fœm. g. ab ἐρέω, *dico*; Poët. εἰρέω. Th. ἔρω.

Εἴρηκα, perf. Att. à ῥέω, *dico*, f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα, perf. part. Att. εἰρηκὼς, et

Εἰρημένος, η, ον, *dictus*, part. ab εἴρημαι, Att. pro ἔῤῥημαι, perf. pass. à ῥέω. Alii ab ἐρέω, derivari malunt.

Εἰρὴν, ένος, ὁ, *puer*, *qui jam fari potest*· ab εἴρω, *loquor*. Sic dicti sunt tamen εἰρένες à Lacedæmoniis (teste Plutarcho in Lycurgo) qui jam secundum post pueritiam annum attigerant.

Εἰρηναῖος, α, ον, *pacificus*: ab εἰρήνη, *pax*.

Εἰρηνάρχης, ου, ὁ, *IRENARCHA*, magistratus quidam apud Juriscons. ab eod. Th. et ἀρχὴ, *principatus*.

Εἰρηνεύω, *pacem colo*, *in pace vivo*, f. εύσω, p. εἰρήνευκα· ab

ΕΙ'ΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *pax*; παρὰ τὸ εἰς, ἓν εἴρειν (à connectendo). Hinc

Εἰρηνικὸς, ἡ, ὸν, *pacificus*, et

Εἰρηνοποιέω, -ῶ, *reconcilio*, f. ήσω, p. εἰρηνοποιήκα· et indè

Εἰρηνοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *pacis studiosus*, *pacificus*: ex εἰρήνη, *pax*, et ποιέω, *facio*.

Εἰρινεὸς, οῦ, ὁ, *laneus*: et pro eod. ἠρίνεος. Th. εἶρος, *lana*.

Εἴριον, id. quod ἔριον. Vide εἶρος.

Εἰροκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lanas carpens*, vel *tractans*: ab εἴριον, q. ab εἶρος *lana*, et κομέω, *curo*.

Εἴρομαι, vide in εἴρω.

Εἰροπόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *laniger*: à πείκω, vel πέκω, *pecto*, (f. ξω, p. m. πέποκα, hinc πόκος, *vellus*,) et εἶρος, *lana*.

ΕΙ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *lana*, ἔριον, ου, τὸ, idem, q. ab εἴρω, *necto*, quia nexilis.

Εἴρπομες, Dor. pro εἵρπομεν, *ibamus*, 1. pl. imperf. ind. ab ἕρπω, *repo*.

Εἰρύαται, Ion. pro εἴρυνται, 3. pers. pl. perf. indic. pass. Iones enim et perfecti et plusq. p. tertiam pl. à tertiâ sing. formant, ante ται, vel το, α breve inserentes. Sic εἰρύατο, Ion. pro εἰρυμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. verbi εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, custodio.

Εἴρυκα, sustuli, perf. act. ejusd. verbi.

Εἰρύμεναι, præs. inf. Dor. pro εἰρύειν· ab εἰρύω, vel ἐρύω, traho.

Εἴρυντο, pro εἰρύοντο, 3. plur. imperf. ind. verbi ἔρυμαι, per Sync. pro ἐρύομαι, custodio, servo: sic ἔρυσθαι, pro ἐρύεσθαι, præs. inf.

Εἰρύσασθαι, custodire, a. 1. infin. med. Poët. pro ἐρύσασθαι, verbi ἐρύω.

Εἴρυτο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. ab eod. Th.

Εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, fut. σω, traho.

Εἰρχάται, et εἰρχάτο, Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ, et εἰργμένοι ἦσαν, 3. pl. perf. et plusq. p. verbi εἴργνυμι, seu εἴργω, includo.

Εἷρψα, erepsi, a. 1. indic. verbi ἕρπω, serpo, f. ψω, p. φα.

ΕΙ'ΡΩ, necto; item dico, interrogo, nuntio, in quâ signif. præs. est inus. ἐρέω, et εἰρέω, Poët. fut. ἐρῶ, et in 2. plur. ἐρεῖτε, dicetis; præt. εἴρηκα, tanq. ab ἐρέω, quod ι post ε pro augmento adsciscit; perf. pass. εἴρημαι, paulò post f. εἰρήσομαι· præs. m. ἔρομαι, ἐρέομαι et εἴρομαι, Poët. interrogo; f. ἐρήσομαι· a. 1. εἰρησάμην, et ἠράμην· a. 2. ἠρόμην, et Poët. εἰρόμην.

ΕΙ'ΡΩΝ, ωνος, ὁ, dissimulator in oratione, dissimulatè loquens. Qui alitèr loquitur ac sentit, ut Cic. Offic. "Atque in omni oratione dissimulatorem (quem εἴρωνα Græci nominaverunt) Socratem accepimus."

Εἰρωνεία, ας, ἡ, IRONIA; dissimulatio in oratione. Hinc Angl. IRONY, et

Εἰρωνικὸς, ἡ, ὸν, qui dissimulatione in loquendo gaudet: et indè

Εἰρωνικῶς, ironicè, fictè, adv. ab εἴρων, ωνος, ὁ.

Εἰρωτᾷ, 3. sing. præs. indic. et εἰρώτα, et εἰρώτων, 3. sing. et pl. imperf. ab εἰρωτάω.

Εἰρωτᾶν, Ion. pro ἐρωτᾶν, quod pro ἐρωτάειν, præs. inf. ab

Εἰρωτάω, Ion. et Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, rogo; imperf. ἠρωτάον, -ων, άες, -ᾶς, &c.

ΕΙ'Σ, vel ἐς, ad, in; item erga, contra, super, post, propter, apud, per, inter, de, pro, acc. soli jungitur, in compos. in, ad, intra, ex; jungitur et quibusdam adverbiis temporis, ubi ferè vacat. Sic εἰς αὔριον pro αὔριον, cras, εἰς ἀεὶ pro ἀεὶ, semper, εἰς ἅπαξ pro ἅπαξ, semel, εἰς τὰ μάλιστα pro μάλιστα, maximè: εἰς τί, quorsum? Hinc εἴσω, in, intra.

Εἶς, eras, Poët. pro ἦς, 2. sing. imperf. verbi εἰμὶ, sum, pro quo etiam εἶ dicitur.

Εἶς, vel εἶ, vadis, 2. sing. præs. vel imperf. sed εἶσ', pro εἶσι, vadit, 3. sing. præs. verbi εἶμι, eo.

Εἷς, ἕντος, qui misit, a. 2. part. ab ἦν, a. 2. verbi ἵημι, mitto.

ΕΙ'Σ, μία, ἕν, unus, a, um, quidam; idem quod πρῶτος, Matt. xxviii. 1. gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνός.

Εἶσα, a. 1. act. vel verbi εἴδω, scio, vel εἶμι, eo; pro quo ᾖσα, etiam dicitur a. 1. med. εἰσάμην.

Εἷσα, sedi, a. 1. ind. ab ἕννυμι, seu ἕω, sedeo, f. ἕσω.

Εἰσαγάγῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. Att. verbi εἰσάγω, introduco, f. ξω. Th. ἄγω.

Εἰσαγγελία, ας, ἡ, delatio; accusatio, et

Εἰσαγγέλλω, f. ελῶ, p. ελκα, renuntio, refero; item defero accuso. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Εἴσαγε, ingreditor, præs. vel a. 2. imperat. ab

Εἰσάγω, εις, ει, introduco, fut. ξω, perf. εἰσῆχα· a. 2. εἰσῆγον, et Att. εἰσήγαγον· a. 2. imperat. εἰσάγαγε, έτω· a. 2. sub. εἰσαγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. εἰσαγαγεῖν, præs. part. pass. εἰσαγόμενος, η, ον, initiatus: ex εἰς, in, et ἄγω, duco.

Εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, introductio, et

Εἰσαγωγικὸς, ἡ, ὸν, introductorius, et

Εἰσαγώγιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, importatus: ab εἰσάγω.

Εἰσαεὶ, adv. semper; ὁ εἰσαεὶ, sempiternus: ab ἀεὶ, semper.

Εἵσαθ', pro εἵσατο, statuâ honoravit, 3. sing. a. 1. m. verbi ἕω, statuo, f. ἕσω· a. 1. εἷσα.

Εἰσακούω, exaudio, fut. ούσω, perf. εἰσήκουκα· a. 1. pass. εἰσηκούσθην, exauditus fui; f. 1. pass. εἰσακουσθήσομαι, cum gen. ex εἰς et ἀκούω, audio.

Εἰσάλλομαι, vel ἐσάλλομαι, fut. ἁλοῦμαι, insilio. Th. ἅλλομαι, salio.

Εἰσάμενοι, Ion. pro ἑσάμενοι, a. 1. part. med. verbi ἕω, colloco, fundo; a. 1. εἷσα.

Εἰσάμην, ω, ατο, similis sum, scivi, a. 1. ind. med. ab εἰδέω, seu εἴδω, scio, et

Εἰσάμην, a. 1. ind. med. ab εἴω, vado.

* Εἰσάμην, penetravi, Il. δ'. 138. ε'. 538. διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς, perforavit tamen et ipsam, pro προείσατο, a. 1. ex πρὸ et εἶμι, eo.

Εἶσαν, collocârunt, 3. pl. a. 1. act. εἷσα, et Poët. ἕσσα· ab ἕω, seq. ἕννυμι, idem quod ἕζω, colloco.

Εἰσαναβαίνω, conscendo, f. βήσομαι, p. βέβηκα· a. 2. ἔβην· a. 2. part. εἰσαναβὰς, a. 2. opt. εἰσαναβαίην· ex εἰς, ἀνὰ, et βαίνω, eo.

Εἰσανιὼν, όντος, scandens, a. 2. part. act. ab εἰς et εἶμι, eo.

Εἰσάπαξ, adv. semel: ex εἰς et ἅπαξ, idem.

Εἰσαριθμέω, f. ήσω, annumero.

Εἴσατο, videbatur, 3. sing. a. 1. m. ab εἴδω, f. video, εἴσομαι· a. 2. εἶδον, et

Εἴσατο, penetravit, 3. sing. a. 1. m. verbi εἴω, eo. Vide *εἰσάμην.

* Εἰσάττω, insilio: ex εἰς et ἄττω.

Εἰσαῦθις, et εἰσαῦτις, in posterum, posthac: ab αὖθις et αὖτις, rursus. Th. αὖ, idem.

Εἰσαφίκανε, reversus est, 3. sing. imperf. ind. act. ab

Εἰσαφικάνω, accedo, redeo: ex εἰς, ἀπὸ, et ἱκάνω, venio. Th. ἱκνέομαι, idem; fut. ἵξομαι, p. ἷγμαι· a. 2. m. ἱκόμην.

Εἰσαφίκηαι, venias, 2. sing. a. 2. sub. m. Ion. pro εἰσαφίκῃ· ab

Εἰσαφικνέομαι, f. ίξομαι, p. ιγμαι, accedo, advenio: ab eod. Th.

Εἰσβάλλω, fut, ἀλῶ, perf. βέβληκα, injicio, ingredior, invado. Th βάλλω, jacio.

Εἰσβιάζομαι, vim infero, vi ingredior: à βιάζομαι, idem. Th. βία, vis.

Εἰσβιβάζω, f. άσω, ascendere facio: à βιβάζω, ineo; quod à βαίνω, incedo.

Εἰσβολὴ, ῆς, ἡ, ingressus, incursus, expeditio militaris: ab εἰσβάλλω.

Εἰσδέχομαι, intrò admitto, fut. 1. med. εἰσδέξομαι· ex εἰς et δέχομαι, accipio, perf. δέδεγμαι· a. 1. pass. ἐδέχθην.

Εἰσδραμοῦσα, introcurrens, a. 2. part. act. fœm. g. Vide εἰσέδραμον.

Εἰσδύνω, subeo, ingredior.

Εἷσε, a. 1. indic. act. verbi ἕω, colloco, induco, f. ἕσομαι· a. 1. med. εἱσάμην, perf. εἷμαι.

Εἴσεαι, scies, pro εἴσῃ, Ion. 2. sing. f. 1. med. verbi εἴδω, scio, f. εἴσομαι.

Εἰσέδραμον, introcucurri, a. 2. ind. act. ab εἰστρέχω, f. θρέξω, f. εἰστέτρεχα· a. 2. part. εἰσδραμὼν, οῦσα, όν· ex εἰς et τρέχω, curro, f. θρέξω, p. δεδράμηκα, et τέτρεχα.

Εἰσέδυ, ingressus est, 3. sing. a. 2. indic. εἴσδυμι· ex εἰς et δῦμι, vel δύνω, subeo, f. δύσω.

Εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro, ingredior; in 3. pl. ind. præs. εἰσίασιν, Ion. pro εἰσεῖσι· ex εἰς, in, et εἶμι, vel ἵημι, eo.

Εἰσεῖσι, pro εἰσιεῖσι, Ion. εἰσιέασι, immittunt, 3. plur. præs. indic. ab εἰσίημι. Vide ἵημι.

Εἰσελαύνω, f. άσω, p. κα, invehor, ingredior, irrumpo: ab ἐλαύνω, agito.

Εἰσελεύσομαι, ῃ, εται, f. 1. m ab εἰσέρχομαι, ingredior; a 2. εἰσῆλθον· p. med. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἴσελθε, έτω, a. 2. imperat. act. εἰσελθεῖν, a. 2. inf. εἰσέλθῃς, 2. sing. a. 2. sub. εἰσελθὼν, οῦσα, ὸν, a 2. part. verbi εἰσέρχομαι.

Εἰσέλθωμες, Dor. pro εἰσέλθωμεν, ingrediamur, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi εἰσέρχομαι, q. v.

Εἷσεν, sedere fecit, 3. sing. a. 1. act. verbi ἕω, statuo, f. ἕσω, a. 1. εἷσα.

Εἰσενέγκῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. et in 3. plur. *εἰσενέγκωσιν*, verbi **εἰσφέρω**, *ingero*, fut. *εἰσοίσω*· a. 1. *εἰσήνεγκα*, a. 2. *εἰσήνεγκον*· ex *εἰς* et *φέρω*, *fero*.

Εἰσεπέρησα, *transivi*, a. 1. indic. act. ab *εἰσπεράω*, composit. ex *εἰς* et *περάω*, *transeo*, f. *ήσω* et *άσω*.

Εἰσεπήδησα, *insilii*, a. 1. ind. act. verbi *εἰσπηδάω*, *insilio*, f. *ήσω*, p. *εἰσπεπήδηκα*· comp. ex *εἰς* et *πηδάω*, *salio*.

Εἰσέρχομαι, *ingredior*; i 3. plur. præs. imperat. *εἰσερχέσθωσαν*· f. 1. *εἰσελεύσομαι*· a. 2. *εἰσῆλθον*, *ες*, *ε*· a. 2. imperat. *εἴσελθε*. perf. med. Att. *εἰσελήλυθα*· ex *εἰς* et Th. *ἔρχομαι*, *venio*.

Εἰσεπάσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi *εἰσπάω*. Th. *σπάω*, *traho*.

Εἴσεται, *sciet*, 3. sing. f. 1. med. verbi *εἴδω*, *scio*, f. *εἴσομαι*· a. 2. *εἶδον* et *ἴδον*.

* **Εἰσευπορέω**, *τῇ πόλει χρήματα*, *pecunias urbi suppedito*.

Εἰσηγεῖται, 3. sing. ind. ab

Εἰσηγέομαι, *adduco*, *suadeo*: ex *εἰς* et *ἡγέομαι*, *duco*, fut. *ήσομαι*, perf. *ἥγημαι*.

Εἰσήγησις, *εως*, *ἡ*, *suasio arbitrium*; dat. pl. *εἰσηγήσεσι*, et

Εἰσηγητέον, *suadendum*, verbale, et

Εἰσηγητὴς, *οῦ*, *ὁ*, *suasor*, *monitor*, *auctor*: ab *εἰσηγέομαι*.

Εἰσῄει, *introivit*, 3. sing. plusq. p. med. verbi *εἴσειμι*, *ingredior*: ex *εἰς* et *εἶμι*, *eo*; p. m. *εἶα*· plusq. p. m. *ᾔειν*.

Εἰσηκέσθην, *exauditus fui*, a. 1. indic. pass. ab *εἰσακούω*, *exaudio*, f. *σω*, p. *εἰσήκουκα*· f. 1. pass. *εἰσακουσθήσομαι*. Th. *ἀκούω*, *audio*.

Εἰσήλᾰτο, 3. sing. a. 1. med. *εἰσηλάμην*, *ω*, *ατο*· ab *εἰσάλλομαι*, *insilio*. Th. *ἄλλομαι*, *salio*.

Εἰσῆλθον, a. 2. indic. act. verbi *εἰσέρχομαι*, *ingredior*: ex *εἰς* et *ἔρχομαι*, *venio*, f. *ἐλεύσομαι*, a. 2. *ἦλθον*.

Εἰσήνεγκα, *intuli*, a. 1. act. et

Εἰσηνεγκάμην, *ω*, *ατο*, a. 1. med. verbi *εἰσφέρω*, *adfero*. Th. *φέρω*, f. *οἴσω*.

᾿Εἴσης, gen. sing. f. g. ab *ἴσος*, *η*, *ον*, idem quod *ἴσος*, *η*, *ον*, *æqualis*.

Εἶσθα, *is*, Æol. Paragoge pro *εἶς*, 2. sing. præs. ind. verbi *εἶμι*, *eo*.

Εἶσθαι, *missum esse*, p. inf. verbi *ἵημι*, *mitto*; p. pass. *εἷμαι*. Vel ab *ἕννυμι*, seu *ἕω*, *induo*.

Εἶσι, *vadit*, 3. sing. præs. indic. *εἶμι*, *vado*. Sed *εἰσὶ*, *sunt*, 3. plur. verbi *εἰμὶ*, *sum*.

Εἰσίασι, *ingrediuntur*, Ion. pro *εἰσεῖσι*, 3. plur. ab *εἴσειμι*.

Εἰσιὼν, *όντος*, a. 2. part. verbi *εἴσειμι*.

Εἰσιέναι, *intrare*, præs. infin. act. verbi *εἴσειμι* vel *εἰσίημι*, *intro*. Th. *εἶμι*, *eo*.

Εἰσκᾰλέω, et *εἰσκαλέομαι*, *intrò voco*, *advoco*; a. 1. m. *εἰσεκαλεσάμην*, *ω*, *ατο*, part. *εἰσκαλεσάμενος*· ex *εἰς*, *in*, et *καλέω*, *voco*, f. *έσω*, et *ήσω*, p. *κέκληκα*.

Εἰσκεκλημένος, *invitatus*, part. perf. pass. ejusd. verbi.

Εἰσκομιδὴ, *ῆς*, *ἡ*, *invectio*.

Εἰσκομίζω, f. *ίσω*, *importo*, *introduco*: à *κομίζω*, *porto*, quod à *κομέω*, *curo*.

Εἰσκομισθεὶς, *εῖσα*, *ὲν*, *allatus*, *illatus*, part. a. 1. pass. verbi *εἰσκομίζω*.

Εἰσκυκλέω, -ῶ, f. *ήσω*, p. *εἰσκεκύκληκα*, *advolvo*.

᾿Εΐσκω, *assimilo*, Poët. pro *ἴσκω*, quod ab *εἴκω*, *similis sum*, præs. inf. *ἐΐσκειν*.

Εἰσόδια, *ων*, *τὰ*, *reditus*, *sumptus*.

Εἰσοδιάζομαι, *redeo*, *inferor*, et

Εἰσοδιαζόμενον, *ἀργύριον*, *pecunia quæ infertur à transeuntibus*, et

Εἴσοδος, *ου*, *ἡ*, *introitus*, *adventus*; ut et *ars*, *studium*, *disciplina*: ex *εἰς* et *ὁδὸς*, *via*.

Εἰσοικίζω, *domum introduco*. Th. *οἶκος*.

Εἰσοίσεις, 2. sing. f. 1. indic. act. verbi *εἰσφέρω*.

Εἰσόκα, Dor. pro *εἰσόκεν*, *donec*, adv. ex *εἰς* vel *ἐς*, *ad*, et *ὅκεν*.

Εἴσομαι, *sciam*, f. 1. med. verbi *εἴδω*, *scio*; item

Εἴσομαι, *ibo*, fut. 1. med. verbi *εἴω*, *eo*.

Εἴσομαι, *statuam*, f. 1. med. verbi *ἕω*, vel *εἵω*, inus.

Εἰσοράω, *intueor*, *aspicio*: ex *εἰς* et *ὁράω*, *video*, f. *άσω*, p. *ἑώρακα*.

Εἰσορόων, *videns*, Poët. pro *εἰσορῶν*, ejusd. præs. part. Sic *εἰσορόωσαι*, pro *εἰσορῶσαι*, f. g. pl. nom. part. præs.

᾿Εΐσος, *η*, *ον*, idem quod *ἴσος*, *æqualis*.

Εἰσπάσαντο, 3. pl. a. 1. m. ab

Εἰσπάω, et -*πάομαι*, f. 1. *άσω*, *άσομαι*, *traho in*.

Εἰσπέμπω, f. *ψω*, *immitto*, *importo*. Th. *πέμπω*, *mitto*.

Εἰσπηδάω, *insilio*, *irrumpo*, f. *ήσω*· a. 1. *εἰσεπήδησα*· a. 1. part. *εἰσπηδήσας*, *ασα*, *αν*, gen. *εἰσπηδήσαντος*· præt. *εἰσπεπήδηκα*· ex *εἰς*, *in*, et *πηδάω*, *salio*.

Εἰσπίπτω, *incido in*, *irruo*: à *πίπτω*.

Εἰσπλέω, f. *εύσω*, *adnavigo*. Th. *πλέω*, *navigo*.

Εἴσπλοος, contract. *εἴσπλους*, *ου*, *adnavigatio*: *ingressus navigantis*. Exponitur et, *locus per quem introeünt naves in portum*, Thucyd. ab eod. Th.

Εἰσπνέω, f. *πνεύσω*, p. *εἰσπέπνευκα*, *inspiro*, *spiritum duco*, *attraho*.

Εἰσπνήλης, *ου*, et *ἴσπνηλος*, *ου*, *ὁ*, seu

Εἴσπνιλος, *ου*, *ὁ*, (lingua Laconica) *amator*.

Εἰσποιέω, *adscisco*, *adopto*, et

Εἰσποίησις, *εως*, *ἡ*, *adoptatio*, *adoptio*, et

Εἰσποίητος, *η*, *ον*, *adoptatus*: omnia à *ποιέω*.

Εἰσπορεύομαι, *ingredior*: imperf. *εἰσεπορευόμην*, *ου*, *ετο*· fut. *εὐσομαι*, perf. *εἰσπεπόρευμαι*· ex *εἰς*, *in*, et *πορεύω*, *trajicio*. Th. *πείρω*, *transeo*; præt. m. *πέπορα*.

Εἴσπραξις, *εως*, *ἡ*, *exactio*: ab

Εἰσπράσσω, seu -*ττω*, f. *άξω*, p. *άχα*, *exigo*: ex *εἰς* et *πράσσω*, seu -*ττω*, *facio*.

* Εἰσρέω, vel *εἰσρόω*, *influo*.

Εἷσται, Poët. pro *εἷται*, *sedit*, 3. sing. perf. pass. *εἷμαι*, *εἷσαι*, *sedi*, seu *indutus sum*: verbi *ἕννυμι*, seu *ἕω*, *induo*, *sedeo*: vel ab *ἵημι*, *mitto*, et in 3. sing. plusq. p. *εἷσο*.

Εἱστήκειν, *steteram*, et in 3. plur. *εἱστήκεισαν*, plusq. p. verbi *ἵστημι*, *sto*, f. *στήσω*, p. *ἕστηκα*· a. 2. *ἔστην*.

Εἱστία, 3. sing. imperf. ind. act. ab

᾿Εστιάω, *convivio excipio*, (pro augmento, *ι* post *ε* accipiens) fut. *άσω*, perf. *εἱστίακα*. Th. *ἑστία*, *ας*, *ἡ*, *focus*, *lar*.

Εἰστρέχω, *intrò curro*, f. *εἰσθρέξω*· à *θρέψω*, vel *δραμέω*, inus. format. perf. *εἰσδεδράμηκα*· a. 2. *εἰσέδραμον*· a. 2. part. *εἰσδραμὼν οῦσα*, *όν*· ex *εἰς*, et *τρέχω*, *curro*.

Εἰσφέρω, *ingero*: f. *εἰσοίσω*, a. 1. *εἰσήνεγκα*, *intuli*, a. 2. *εἰσήνεγκον*, *ες*, *ε*, a. 2. sub. *εἰσενέγκω*, *ῃς*, *ῃ*, a. 2. inf. *εἰσενεγκεῖν*, præs. pass. *εἰσφέρομαι*, *inferor*. Th. *φέρω*.

Εἰσφορὰ, *ᾶς*, *ἡ*, *oblatio*, *collatio*, *tributum*: ab *εἰσφέρω*.

* Εἰσφράττω, vel *εἰσφράσσω*, *obstruo intra*.

Εἰσφρέω, f. *ήσω*, per Metath. pro *εἰσφέρω*.

Εἴσω, *sciam*; f. 1. verbi *εἴδω*, a. 2. *εἶδον*, et *ἴδον*.

Εἴσω, et *ἔσω*, *intra*; pro *εἰς*, cum acc. apud. Poëtas, sed in prosâ cum genit. Item sine casu, *intrò*, *intùs*, cum artic. *ὁ εἴσω*, *interior*. Th. *εἰς*, vel *ἐς*, *ad*.

Εἰσωπὸς, *οῦ*, *ὁ*, *ante conspectum aliquid habens*: ex *εἰς* et *ὢψ oculus*: qu. ab *ὄπτομαι*, *video*.

Εἴτ᾿, pro

ΕἼΤΑ, adv. *posteà*, *deinde*, *tum anne? itane verò?* Heb. xii. 19. *tamen*, Eurip. in Heracl. 816. *ἔπειτα*, idem.

Εἴτε, seu *εἴθ᾿*, (per Apostroph. seq. aspiratâ) *sive*, conjunct. ex *εἰ*, *si*, et *τε*, *que*.

Εἶτε, *sitis*; præs. opt. per Sync. pro *εἴητε*, 2. pl. verbi *εἰμὶ*, *sum*.

Εἴτι, *siquid*, *num?*

Εἴτω, *eat*; 3. sing. imperat. præs. ab *εἴω*, *eo*, imperat. *ἐέτω*, *εἴτω*.

Εἰχέναι, perf. act. inf. verbi *εἴκω*, *cedo*; fut *εἴξω*, p. *εἶχα*.

Εἴχεο, *tenebas*; Ion. pro *εἴχου*, 2. sing. imperf. ind. pass. ab *ἔχω*, *habeo*

Εἶχον, *ες*, *ε*, imperf. ind. act. verbi *ἔχω*, *habeo* (*ι* post *ε* pro augmento recipiens), f. *ἕξω* et *σχήσω*, p. *ἔσχηκα*, a. 2. *ἔσχον*.

Εἴω, et *ἔΐω*, *vado*; Poët. f. *εἴσω*, p. *εἶκα*, imperf. *ᾖον*, *εἶον*, et *ἤϊον*, impers. *ἰέτω*, contr. *εἴτω*, a. 1. *εἶσα*, *ᾖσα*, et *ἤϊσα*, plusq. p. *ᾔκειν*, et *εἴκειν*, f. 1. m. *εἴσομαι*, a. 1. m. *εἰσάμην*, p. *εἶα*, *ᾖα*, et *ἤϊα*, plusq. p *εἴειν*, et *ᾔειν*· *ἰτέον*, (*ἰητέον*, et *ἴτον*, Poët. in comp.) *eundum est*: ab *εἶται*, inus.

Εἴω, ῃς, ῃ, pro ὦ, ῇς, ῇ, præs. sub. ab εἰμὶ, *sum.*

Εἴω, εἵῃς, ῃ, *misissem*; a. 2. sub. pro ὦ, ῇς, ῇ, ab ἵημι, *mitto.*

Εἴω, Ion. pro ἕ, *sui.*

Εἴωθα, *consuevi*; perf. m. (pro εἶθα per Pleonasm. ω) inf. εἰωθέναι, in 1. pl. εἰώθαμεν, et in 3. pl. εἰώθασι· εἰωθότες, *soliti*, præt. m. part. ab εἰωθὼς, ότος, ab ἔθω, *soleo.*

Εἴων, *sinebam*; 1. sing. imperf. contract. ex εἴαον, ων, verbi ἐάω, *sino*: quod non aliud quam ι post ε vindicat augmentum: sic perf. εἴακα.

Εἴως, Poët. et ἕως, *ut, dum, interim*, idem ac ὡς, ex quo fiunt per Proth. Att.

Εἰῶσι, Poët. pro ἐῶσι, 3. pl. præs. ind. vel sub. ab ἐάω, *sino*; f. άσω, a. 1. εἴασα, ι recipiens pro augmento.

ΕΚ, vel ἐξ, *E, EX*, *a* vel *ab, de, pro, propter, per, in*; pro περὶ, *per*, vel pro ἐκτὸς, *extra*, Hom. Il. σ'. 431. φ'. 370. regit. gen. Ἐκ ante consonantes, ἐξ ante vocales ponitur: pro παρὰ vel ὑπὲρ, cum acc. ad præstantiam indicandam, et pro κατά. In compos. plerumque significat *ex, extra*, item, *ab, in, re, abs*: seorsim *augmentum, ornamentum, contrarium.*

Ἑκάβη, ης, ἡ, *HECUBA*, Priami uxor.

Ἐκάδευον, Dor. pro ἐκήδευον, imperf. act. verbi κηδεύω, *curam alicujus rei gero.* Th. κῆδος, *cura.*

Ἑκαέργος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *longè jaciens*: ex ἑκὰς, *procul*, et εἴργω, *arceo.* Apollinis epithet. qui sic dictus putatur quasi ἑκὰς seu ἕκαθεν εἴργων· quod suis telis seu sagittis procul arceat.

Ἐκάην, a. 2. ind. pass. à καίω, *uro*; f. καύσω, a. 2. act. ἔκαον.

Ἐκαθεζόμην, ϐ, ετο, imperf. à καθέζομαι, *sedeo.* Th ἕζομαι, idem, fut. 2. ἑδϐμαι.

Ἕκᾰθεν, adv. *procul, eminùs*: id. q. ἑκάς.

Ἐκάθευδος, *dormiebam*; imperf. act. à καθεύδω, *dormio*: ex κατὰ, et εὕδω, idem.

Ἐκαθήμην, σο, το, *sedebam*; imperf. à κάθημαι. Th. ἧμαι, *sedeo.*

Ἐκάθηρεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, *purgo*; f. αρῶ, p. αρκα. Et Dor. pro ἐμάςιξεν.

Ἐκάθιζεν, imperf. act. verbi καθίζω, *sedeo*; a. 1. ἐκάθισα, ας, ε, p. κεκάθικα· ex κατὰ, et ἵζω, seu ἵζομαι, idem quod ἕζομαι, *sedere facio.*

Ἐκάθιξα, Dor. pro ἐκάθισα, a. 1. ind. act. vide ἐκάθιζον.

Ἐκαίνῠτο, *vincebat*; imperf. 3. sing. ab ἐκαινύμην, verbi καίνυμαι, *supero.* Th. καίνω, *perimo.*

Ἐκάκωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κακόω.

Ἐκάλει, 3. sing. imperf. ab ἐκάλϐν, verbi καλέω, -ῶ, *voco.*

Ἐκάλεσσε, Poët. pro ἐκάλεσε, 3. sing. a 1. act. ab eod Th.

Ἐκαλήμην, Æol. pro ἐκαλούμην, q. pro ἐκαλεόμην, imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἐκαλλωπίσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi καλλωπίζω, propriè *pulchros oculos facio.*

Ἕκᾱλος, ω, Dor. pro ἕκηλος, ου, *quietus, tranquillus.*

Ἐκάλυψα, ας, ε, et in 3. pl. ἐκάλυψαν, *co-operuerunt*; a. 1. ind. act. à καλύπτω, *tego*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἐκάλῠβον.

Ἐκάμμυον, Poët. pro κατέμυον, imperf. act. a. 1. ἐκάμμῠσα, ας, ε, verbi καμμύω, per Sync. pro καταμύω, idem quod μύω, f. σω, *claudo.*

Ἔκᾰμον, et ἐκαμόμην, *laboravi*; a. 2. ind. act. et med. verbi κάμνω, *laboro*; f. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ.

Ἔκᾰνον, ες, ε, *occidi*; a. 2. verbi καίνω, f. 2. κανῶ.

Ἔκᾰον, a. 2. ind. act. verbi καίω, *uro*; f. καύσω, a. 2. pass. ἐκάην.

Ἐκάρη, *tonsus est*; 3. sing. a. 2. pass. verbi κείρω, *tondeo*; f. κερῶ, a. 1. ἔκειρα, a. 1. m. ἐκειράμην.

Ἐκαρτύναντο, *confirmabant*; 3. pl. a. 1. m. verbi καρτύνω, f. υνῶ. Th. κράτος, et per Metath. κάρτος, *robur.*

ἙΚᾸ́Σ, adv. *procul, eminùs*; ἕκᾰθεν, idem.

Ἑκαςάτω, superl. *longissimè*; et compar. ἑκαςέρω, *magis procùl, ulteriùs.* Th. ἑκὰς.

Ἑκαςάχῃ, *ubique, ubilibet*: et

Ἑκαςάχοθεν, *undique*: et

Ἕκαςα, *passim, ubique gentium.*

Ἑκαςαχόσε, *quocunque, quoquoversùm*: et

Ἑκαςάχϐ, *ubilibet, ubique*; omnia adv loci, ab

ἝΚΑΣΤΟΣ, η, ον, *quisque, singuli*; ὁ vel οἱ καθ' ἕκαςον, *singuli*; τὸ, vel τὰ καθ' ἕκαςα, *singula*; καθ' ἕκαςον, *singulatim*; καθ' ἑκάςην, (subaud. ἡμέραν) *quotidiè*; εἷς, vel πᾶς, vel αὐτὸς ἕκαςος, etiam, *unusquisque, singuli.*

Ἑκάςοτε, et ἑκάςοσε, *semper*, et *ubique*, adv. ab ἕκαςον.

Ἑκαςοτέρω, Poët. adv. pro comp. πορρωτέρω, *longiùs*: ab ἑκὰς, *procul.*

Ἑκάςω, Herodot. pro ἑκὰς, *procùl.*

Ἑκατᾱβόλος, ϐ, ὁ, Poët. et Dor pro ἑκατηβόλος, *longè jaculans.* Apollinis epithet. ab ἑκὰς, *procùl*, et βάλλω, *jacio.*

Ἑκαταῖος, ϐ, ὁ, ϗ ἡ, *centesimus*: ab ἑκατόν.

Ἐκατέᾱτο, *sedebant*; Ion. pro ἐκάθηντο, 3. pl. imperf. ind. verbi κάθημαι, quod vide.

Ἑκάτερθεν, *utrinque*; Poët. pro ἑκατέρωθεν, per Sync. regit gen. ab

ἙΚΑ´ΤΕΡΟΣ, ρα, ρον, *alteruter, alter ex duobus, utervis, uterque.* Hinc

Ἑκατέρωθεν, ἑκατέρωθι, et ἑκατέρωσε, *utrobique, ex alterutrâ parte*: et

Ἑκατέρως, adv. *alterutro, seu utroque modo.*

Ἑκάτη, ης, ἡ, *HECATE*; Luna, tanq. soror Ἑκάτϐ, longè jaculantis Apollinis.

Ἑκατηβελέταο, gen. Ion. vel Æol. pro -έτϐ· ab

Ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, *longè jaculans*: ab ἑκὰς, *procul*, et βολὴ, *jactus*: quod à βάλλω, *jacio.* Alii à βέλος, εος, τὸ, *telum*, derivari malunt.

Ἑκατηβολέτης, ου, et Ἑκατηβόλος, ϐ, ὁ, *longè jaculans*: Apollinis epith. ab ἑκὰς, *procul*, et βάλλω, *jacio*; p. m. βέβολα.

Ἐκατηγόρησα, ας, ε, *accusavi*; a. 1. ind. act. à κατηγορέω, *accuso*; f. ήσω. Th. ἀγορά.

Ἕκᾱτι, Dor. pro ἕκητι, *causâ, gratiâ, propter, voluntate.* Th. ἑκὼν, όντος, *voluntarius.*

* Ἑκατῖνος, vel ἑκατικὸς, sub. ςρόβαλος, *Hecatica sphæra, rhombus*, vel *turbo* in sacris expiatoriis et magicis usurpata.

Ἑκατογκεφᾰλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ϐ, ὁ, *qui centum capita habet, centiceps*: ab ἑκατὸν, *centum*, et κεφαλὴ, *caput.*

Ἑκατόγχειρ, ειρος, et ἑκατόγχειρος, ϐ, ὁ, *centum manus habens, centimanus*: ex ἑκατὸν, *centum*, et χεὶρ, ρὸς, *manus.*

Ἑκάτοιο, gen. Ion. ab ἕκατος, *longè jaciens.* Th. ἑγὰς, *longè.*

Ἑκατόμβη, ης, ἡ, *sacrificium centum boum* seu *pecorum.* Nam in ἑκατόμβη Homerus complectitur etiam ἀρνὰς, et αἶγας· et inde.

Ἑκατόμβοιος, *valens centum boves*, vel *constans centum nummis*, bovis notâ apud Athenienses percussis: ex ἑκατὸν, *centum*, et βϐς, *bos.*

Ἑκατόμποδοι κέλευθοι, *viæ centum pedum*, i. e. *latæ*: ab ἑκατὸν, et πϐς, *pes.*

Ἑκατόμπολις, εως, ἡ, *habens centum*, i. e. *multas et præclaras urbes*; Cretæ epith. ex ἑκατὸν et πόλις.

Ἑκατόμπῠλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *centum*, i. e. *multas portas habens.* Θῆβαι ἑκατόμπυλοι, *Thebæ centiportæ*: ex ἑκατὸν, et πύλη, *porta.*

ἙΚᾸΤΟ´Ν, οἱ, αἱ, τὰ, *CENTUM*: sumitur indefinitè etiam pro *multis* et *magnis.* Capitur interdum pro infinito πολλοὶ, sicut et μύριοι, teste Eust. Sic quoque accipi posse ἑκατόμβη, ἑκατόγχειρ, ἑκατόνζυγος, et similia. Hinc

* Ἑκατοντὰς, ἄδος, ἡ, *centuria.*

Ἑκατόζυγος, ναῦς, *navis centiremis*, &c.

Ἑκατονπλασίων, vel ἑκατομπλασίων, ὁ ϗ ἡ, *centiplicatus.*

Ἑκατονταέτης, ϐ, et ἑκατονταετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *centenarius*, qui vixit centum annos: ex ἑκατὸν, *centum*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus.*

Ἑκατοντακάρᾱνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro

Ἑκατοντακάρηνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui

centum capita habet: ex ἑκατὸν, centum, et κάρηνον, caput.

Ἑκατοντάκις, adv. centies: et

Ἑκατονταπλάσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, et

Ἑκατονταπλάσιων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, centuplus. Th. ἑκατὸν, centum.

Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, et ἑκατόνταρχος, ου, ὁ, centurio: ex ἑκατὸν, et ἀρχὸς vel ἄρχων, princeps, præfectus: qu. d. ἄρχων τῶν ἑκατόν.

* Ἑκατονταρχία, ας, ἡ, centuria.

Ἑκατοντὰς, ἄδος, ἡ, centuria. Th. ἑκατόν.

Ἑκάτος, ου, Apollinis cognomentum, quòd longè jaculetur. Ἑκάτη, fœm. pro Dianâ: ab ἑκὰς, procul.

Ἑκατοστεύουσα κριθὴ, centuplicatum hordeum, Gen. xxvi. 12. Th. ἑκατὸν, centum.

Ἑκατοστεύω, centuplus sum.

Ἑκατοστὸς, ἡ, ὸν, centesimus: ab ἑκατόν.

Ἑκατοστὺς, ύος, ἡ, centuria: ab eod.

Ἐκαύθην, succensus sum; a. 1. ind. pass. ἔκαυσα, et ἔκηα, inflammavi, a. 1. ind. act. verbi καίω, uro, f. καύσω.

Ἐκβαίνω, egredior ex navi, f. 1. m. ἐκβήσομαι· ἐκβαίνειν, evenire, accidere. Th. βαίνω, eo.

* Ἐκβακχεύομαι, vehementèr bacchor.

Ἔκβαλε, pro ἐξέβαλε, ejecit; 3. sing. a. 2. ind. act. ἐκβάλετε, 2. pl. a. 2. imperat. ἐκβάλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐκβάλῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab

Ἐκβάλλω, ejicio; f. ἐκβαλῶ, p. ἐκβέβληκα, plusq. p. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν, a. 2. ἐξέβαλον, a. 2. imperat. ἔκβαλε, dimitte; a. 2. part. act. f. g. ἐκβαλοῦσα, perf. pass. ἐκβέβλημαι, a. 1. pass. ἐξεβλήθην, f. 1. pass. ἐκβληθήσομαι, ejiciar, perf. m. ἐκβέβολα. Th. βάλλω, jacio.

Ἐκβάλω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Ἐκβαρβαρόω, -ῶ, f. ώσω, barbarum reddo. Th. βάρβαρος.

Ἔκβασις, εος, ἡ, exitus, evasio: ab ἐκβαίνω, evado: ab ἐξ, et βαίνω, eo.

* Ἐκβατηρίον, ου, τὸ, donarium ob prosperam navigationem Deo alicui oblatum.

Ἐκβέβληκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἐκβάλλω.

Ἐκβεβοημένος, celebris, famosus, divulgatus, part. perf. pass. Vide ἐκβοάω, f. ήσω.

Ἐκβήσῃ, exibis, 2. sing. f. 1. m. ab ἐκβαίνω, exeo; f. 1. m. ἐκβήσομαι, a. 2. ἐξέβην· ab ἐκ et βαίνω, eo.

Ἐκβιάζομαι, vim facio, compello, violo.

Ἐκβλαστάνω, et ἐκβλαστέω, f. ήσω, p. ἐκβεβλάστηκα, germino.

Ἐκβληθήσομαι, et in 3. pl. ἐκβληθήσονται, fut. 1. ind. pass. verbi ἐκβάλλω, ejicio.

Ἔκβλητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ejectitius.

Ἐκβλύζω, f. ύσω, p. ἐκβέβλυκα, effundo, emano, scaturio.

Ἐκβοάω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐκβεβόηκα, proclamo. Undè perf. pass. ἐκβεβόημαι.

Ἐκβοήθειν ἔς τινα τόπον, cum copiis in aliquem locum ad opem ferendam alicundè proficisci. Th. βοηθέω, -ῶ, auxilior.

Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, ejectio, jactura; alicujus loci, ut et fluminis exitus: ab ἐκβάλλω, ejicio. Th. βάλλω, jacio; p. m. βέβολα.

Ἐκβράζω, f. άσω, p. κα, emitto, ejicio: et

Ἐκβρασμὸς, οῦ, ὁ, ebullitio, tumultus: et

Ἐκβράσσειν, ejicere, expellere; de mari dicitur, quod à βράσσω, idem quod βράζω, f. άσω, ferveo.

Ἐκγαμίζομαι, vid. ἐκγαμίσκομαι.

Ἐκγαμίζω, nuptui colloco; imperf. ἐξεγάμιζον, f. σω, a. 1. ἐξεγάμισα, p. ἐκγεγάμικα.

Ἐκγαμίσκομαι, nuptui collocor: ab ἐκ, et γαμίζω, nuptui colloco. Th. γαμέω, uxorem duco.

Ἐκγεγάμεν, natum esse, perf. inf. m. Poët. Sync. pro ἐκγεγαέμεν, Dor. pro ἐκγεγαέναι, verbi γίνομαι, nascor; p. m. γέγαα, indè inf. γεγαέναι, Dor. γεγαέμεν, et per Sync. γεγάμην.

Ἐκγεγαὼς, ῶτος, et in f. g. γεγαυῖα, ας, prognata, p. m. part. ab ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, pro ἐκγίνομαι, enascor; f. 2. γενήσομαι, a. 1. m. ἐκγεινάμην, a. 2. m. ἐκγενόμην. Th. γίνομαι, nascor.

Ἐκγελάω, f. 1. άσω, effusè rideo.

Ἐκγενέτης, ου, ὁ, ortus, oriundus. Th. γίνομαι.

Ἐκγενόμεθα, nati sumus. Ion. et Poët. pro ἐξεγενόμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. ab eod. Th.

Ἐκγίνεσθαι, ἐκγενέσθαι, Ion. pro ἐξεῖναι, licere; præs. inf. ἐκγενέσθω, liceat mihi, a. 2. imperat. ab

Ἐκγίνομαι, vel -ίγνομαι, enascor, oriundus sum; ἐκγίνεται, cum inf. licet. Th. γίνομαι.

Ἔκγονα, ων, τὰ, posteri, nepotes: pl. ab

Ἔκγονον, ου, τὸ, soboles, progenies: quod et ab

Ἔκγονος, ου, ὁ filius, nepos, item adject. ortus, oriundus: ab ἐκ et γονὴ, proles. Th. γίνομαι, nascor.

Ἐκδανείζω, f. είσω, idem ac δανείζω, fœnero. Th. δάνος, mutuum.

Ἐκδαπανάω, expendo: f. ήσω, p. ἐκδεδαπάνηκα, f. 1. pass. ἐκδαπανηθήσομαι, expendar. Th. δαπάνη, sumptus.

Ἐκδεδαρμένος, perf. part. pass. ab ἐκδέρω, excorio: ab ἐκ et δέρω, f. ρῶ, a. 2. ἔδαρον. Th. δέρας, corium.

Ἐκδεδίκηται, ultio dabatur, 3. sing. perf. pass. verbi ἐκδικέω, ulciscor, quod ab ἐκ, et δίκη, jus, pœna.

Ἐκδεδωριεῦνται, Dorienses effecti sunt, 3. pl. perf. pass. verbi ἐκδωριεύω, f. εύσω, Doriensem facio. Th. Δωριεὺς, Doriensis.

Ἐκδειματόω, -ῶ, f. 1. ώσω, timore percello.

* Ἐκδεκατεύω, decimas voveo.

Ἐκδέκεσθαι, Ion. pro ἐκδέχεσθαι, excipere.

Ἐκδέρω, f. ερῶ, p. ἐκδέδαρκα, excorio.

Ἐκδέχομαι, expecto, excipio, succedo; spondeo, Gen. xliv. 32. imperf. ἐξεδεχόμην, ου, ετο, f. ἐκδέξομαι, p. ἐκδέδεγμαι· ab ἐκ, et δέχομαι, accipio.

Ἐκδέω, alligo, suspendo.

Ἔκδηλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, evidens: ab ἐκ, et δῆλος, manifestus.

Ἐκδηλόω, -ῶ, f. 1. ώσω, idem quod δηλόω, explico, manifesto: ab eod. Th.

Ἐκδημέω, peregrè absum, peregrinor: f. ήσω, p. ἐκδεδήμηκα· ab ἐκ, et δῆμος, populus.

Ἐκδημία, ας, ἡ, peregrinatio, discessus: et

Ἔκδημος, ου, ὁ ᾗ ἡ, peregrè agens, peregrinus, longinquus: ab iisdem.

Ἐκδίδομαι, f. ἐκδώσομαι, a. 2. ἐξεδόμην, σο, το, eloco, in mediâ formâ: ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδόναι, exonerare se, dedere; præs. infin. ab ἐκδίδωμι.

Ἐκδιδῶν, Ion. et Poët. pro ἐκδιδόναι, præs. infin. act.

Ἐκδιδρήσκειν, Ion. pro ἐκδιδράσκειν, effugere. Th. δράω, fugio.

Ἐκδίδωμι, edo, i. e. extra do, dedo; item eloco; f. ώσω, p. ωκα, ἐκδίδομαι, eloco; f. ἐκδώσομαι, a. 2. m. ἐξεδόμην, σο, το, elocavi. Th. δίδωμι, do.

Ἐκδιηγέομαι, οῦμαι, enarro: ἐκδιηγῆται, 3. sing. præs. sub. ab ἐκ et διηγέομαι, recenseo; quod est ex διὰ et ἡγέομαι, duco.

Ἐκδικάζω, judicia exerceo, ulciscor: et

Ἐκδικέω, -ῶ, vindico, ulciscor: f. ήσω, p. ἐκδεδίκηκα, ἐκδίκησον, άτω, a. 1. imperat. a. 1. infin. ἐκδικῆσαι, a. 1. ἐξεδίκησα· ab ἐκ, et δίκη, jus, ultio.

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta, vindicatio: ab eod.

Ἐκδικητὴς, οῦ, ὁ, et ἔκδικος, ου, ὁ, ultor, vindex; et adj. injustus: à δίκη, ultio, pœna.

Ἐκδινεῦντι, Dor. et Æol. pro ἐκδινοῦσι, moventur. Th. δινέω, moveo.

Ἐκδιώκω, expello: f. ἐκδιώξω. a. 1. ἐξεδίωξα. a. 1. part. ἐκδιώξας, αντος· ab ἐκ, et διώκω, persequor.

Ἔκδοσις, ἡ, deditio, editio, locatio: et

Ἔκδοτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, deditus, traditus: ab ἐκ, et δίδωμι, do, perf. pass. δέδομαι, σαι, ται.

Ἐκδοὺς, όντος, qui tradidit: a. 2. part. act. ἐκδίδωμι. ab eod. Th.

Ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, expectatio, exceptio, susceptio: ab ἐκδέχομαι, expecto; f. ξομαι. p. m. ἐκδέδοχα. Th. δέχομαι, accipio.

Ἐκδραμὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. act. Vide ἐκτρέχω.

Ἐκδρᾶν, ἐκδρῆναι, ἐκδρῆναι, effugere, præs. inf. Th. δράω, fugio.

Ἐκδῦναι, *emergere*, a. 2. inf. aor. ab ἐκ, et δῦμι vel δύνω, *subeo*: f. δύσω. aor. 2. ἔδυν.

Ἐκδυομένῳ, dat. sing. præs. part. pass. ab ἐκδύω.

Ἔκδυσις, εως, ἡ, *exitus*: ab ἐκδύω.

Ἐκδύω, *exuo*; f. ἐκδύσω, p. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, *exutus fui*; a. 1. m. infin. ἐκδύσασθαι· à δύω vel δύνω, *subeo*.

Ἐκδώσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi ἐκδίδωμι, *eloco*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐκέδασσε, *dissipavit*; 3. sing. a. 1. act. m. Poët. verbi κεδάω, idem quod σκεδάω, *dispergo*.

Ἐκεῖ, *illic, illuc, eò*, οἱ ἐκεῖ, *qui illuc sunt* aut *degunt*. Ἐκεῖ, non solùm de alio loco dicitur, sed et de eo in quo is est quem alloquimur, adv. loci: et

Ἐκεῖθεν, *illinc*, adv. è loco: ab ἐκεῖνος.

Ἐκεῖν, *cedere*; Poët. pro εἴκειν.

Ἐκείνα, Dor. pro ἐκείνη, *illa*. Vide ἐκεῖνος.

Ἐκεινέων, Ion. pro ἐκείνων, *illorum*; gen. pl. ab

ἘΚΕΙ͂ΝΟΣ, η, ο, *ille, a, ud*. Dicitur et κεῖνος, Poët. et τῆνος, Dor. pro ἐκεῖνος.

Ἐκεῖσε, *illic, illuc, eò*, adv. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

Ἔκειτο, *jacebat*, 3. sing. imperf. ἐκείμην, σο, verbi κεῖμαι, *jaceo*; f. κείσομαι.

Ἐκεκάσμην, et in 3. sing. ἐκέκαστο, *instructus erat*, plusq. p. verbi κάζω, f. σω, *orno*; præt. pass. κέκασμαι.

Ἐκέκλετο, *acclamabat, jubebat*; 3. sing. imperf. verbi κέκλομαι, Poët. pro κέλομαι, per Epenthes. τοῦ κ. Th. κέλω seu κέλομαι, *jubeo, hortor*.

Ἐκεκλέφειν, plusq. p. act. Att. verbi κλέπτω, *furor*: f. ψω, p. κέκλεφα. p. m. κέκλοπα.

Ἐκέκλῖτο, *declinatus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. verbi κλίνω, *inclino*: f. νῶ, p. κέκλῐκα. a. 1. ἔκλῖνα. perf. pass. κέκλιμαι, σαι, ται· undè κλίμα, ἄτος, τὸ, *regio*.

Ἐκεκοσμέατο, Ion. pro ἐκεκόσμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi κοσμέω, *orno*.

Ἐκεκράγειτε, 2. pl. plusq. perf. ind. m. Vide κράζω.

Ἐκέκτηντο, 3. pl. plusq. p. pass. ind. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

Ἐκέκτησο, 2. sing. plusq. p. ind. pass. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

Ἐκέλευ, Dor. pro ἐκέλου, *jubebas*: 2. sing. imperf. ind. à κέλομαι.

Ἐκελεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. ἐκελεύθην, ης, η, verbi κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

Ἐκέλευσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. et in 3. pl. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω, *jubeo*: ab eodem.

Ἐκέρδᾶνον, a. 2. ind. act. à κερδαίνω, *lucror*: f. ᾰνῶ. Th. κέρδος, *lucrum*.

Ἐκέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, *lucror*: f. κερδᾰνῶ et κερδήσω, p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδᾰνον. Th. κέρδος, εος, *lucrum*.

Ἔκερσα, *totondi*: a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, p. κέκαρκα.

Ἐκεχειρία, ας, ἡ, *induciæ*, ab ἔχειν χεῖρος, id est, *cohibere manus*.

Ἐκεχήνη, *hiaveram*: Att. pro ἐκεχήνειν, plusq. p. m. sic et in tertiâ personâ pro ἐκεχήνει, Att. ἐκεχήνη, verbi χαίνω, *hisco*: fut. ανῶ, p. m. κέχηνα.

Ἐκζητέω, -ῶ, *requiro, exquiro*; fut. ήσω. a. 1. ἐξεζήτησα. a. 1. sub. ἐκζητήσω, ῃς, ῃ, perf. ἐξεζήτηκα. perf. pass. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. pass. ἐξεζητήθην, ης, η· ab ἐκ, et ζητέω, *quæro*. Undè

Ἐκζητηθῇ, *reposcatur*; 3. sing. a. 1. sub. pass.

Ἐκζητητὴς, οῦ, ὁ, *inquisitor*.

Ἔκηα, *combussi*: a. 1. act. à f. κήσω. (sublatâ futuri consonante) verbi καίω, *uro*: f. καίσω, κήσω, et καύσω. a. 2. ἔκαον.

Ἑκηβολία, ας, ἡ, *peritia jaculandi eminùs*: ab

Ἑκηβόλος, ου, ὁ, *longè jaculator*: quod ab ἑκὰς, *procul*, et βάλλω, *jacio*, p. m. βέβολα.

Ἔκηδε, *affligebat*: imperf. à κήδω, *mœrore afficio*. Th. κῆδος, *cura, mœror*.

Ἐκήκιον, ες, ε, *exibam*, imperf. act. à κηκίω, quod per reduplicationem dictum est, à κίω, *eo*.

ἜΚΗΛΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *quietus, mitis, pacificus*: q. ab εἴκω, *cedo*.

Ἐκηρύχθην, ης, η, *prædicatus fui*, a. 1. ind. pass. à κηρύσσω, *prædico*: f. ύξω, p. χα. Th. κῆρυξ, ῦκος, ὁ, *præco*.

Ἕκητι, dat Poët. *causâ*: ponitur adverbialitèr, pro ἑκόντι, ab ἑκὼν, όντος, *voluntarius*.

Ἐκθαμβέομαι, -οῦμαι, *expavesco, attonitus sum*: a. 1. pass. ἐξεθαμβήθην· ab ἐκ, et θάμβος, εος, τὸ, *pavor*.

Ἐκθαμβέω, f. ήσω, p. ηκα, idem.

Ἔκθαμβος, ου, ὁ καὶ ἡ, *exparefactus, attonitus sum*, ab eod. verbo et Th.

* Ἐκθεάζω, *Deo dedico*.

Ἔκθεμα, ἄτος, τὸ, *aliquid expositum, publicum programma*: ab ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἐκθέμεν, Dor. pro ἐκθεῖν, *excurrere*, præs. inf. ab ἐκ, et θέω, f. ήσω, *curro*; f. m. θεύσομαι. Vel etiam dici posset pro ἐκθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι.

* Ἐκθερᾰπεύω, *demereor, mihi concilio*.

Ἐκθερίζω, f. ίσω, *meto*.

Ἐκθερμαίνω, *excalefacio*, ἐκθερμαίνομαι, *decalesco*: ab ἐκ et θερμαίνω, f. ᾰνῶ, idem quod θέρω, -ρῶ, *calefacio*.

Ἐκθερμάνασα, ejusd. a. 1. part. f. g.

Ἔκθεσις, εως, ἡ, *expositio*, acc. sing. ἔκθεσιν· ab ἐκτίθημι, *expono*.

Ἐκθέσθαι, a. 2. infin. med. ἐκθέμενος, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Ἐκθέσφᾰτα, ων, τὰ, *oracula*, nom. pl. ab

Ἐκθέσφᾰτον, ου, τὸ, *scientia divinâ*: ab ἐκ et θέσφατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *fatalis, divino ore pronuntiatus*: q. à θεὸς et φάτος, q. à φημὶ, *dico*.

Ἐκθετῐκὸς, ή, ὸν, *expositus, a, um*: ab ἐκτίθημι, *expono*. Th. τίθημι, *pono*.

Ἔκθετος, ου, ὁ καὶ ἡ, *expositus*, ποιεῖν ἔκθετα τὰ βρέφη, *exponere infantes*: ab eod. verbo et Th.

Ἐκθηλάζω, f. 1. άσω, *exsugo*, ex ἐκ et θηλάζω.

* Ἐκθηλῡ́νω, *effœmino*.

Ἐκθλῖβω, f. ψω, p. φα, *exprimo, elido*; undè ἐκτεθλιμμένος, *qui elisis est testiculis*, apud LXX. Th. θλίβω, *premo*.

Ἔκθλιψις, εως, *elisio*; item figura quâ litera aliqua eliditur: à verbo præced.

Ἐκθύειν, ἐκθυέσθαι, *sacrificiis expiare*. Th. θύω, *sacrifico, macto*.

* Ἐκθύμως, adv. *acritèr*.

Ἐκίνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κινέω, f. ήσω.

Ἔκιον, imperf. à κίω, *eo, accurro*: ex ἵκω, per Metath.

Ἐκίρνη, Dor. pro ἐκίρναε, 3. sing. imperf. verbi κιρνάω, *misceo*. Th. κεράννυμι, idem.

Ἐκίχᾶνε, 3. sing. imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio, assequor*.

Ἐκκαθαίρω, *expurgo*; f. ἐκκαθᾰρῶ, a. 1. ἐξεκάθᾱρα, a. 1. imperat. ἐκκάθαρον, άτω, et in 2. pl. ἐκκαθάρατε, *expurgate*, a. 1. sub. ἐκκαθάρω, ῃς, ῃ· ab ἐκ, et καθαίρω, *purgo*.

Ἐκκαθάρατε, *expurgate*, ejusd. 2. pl. a. 1. imperat. act.

* Ἑκκαίδεκα, *sedecim*.

Ἐκκαίω, *exuro, accendo*; f. ἐκκαύσω, a. 1. ἐξέκαυσα, p. ἐκκέκαυκα p. pass. ἐκκέκαυμαι, a. 1. pass. ἐξεκαύθην, ης, η, *exarsi*: ab ἐκ, et καίω, *uro*; f. καίσω, κήσω, et καύσω, a. 2. ἔκᾰον.

Ἐκκᾰκέω, *segnesco, malis succumbo, deficio*; f. ήσω, p. ἐκκεκάκηκα, a. 1. ἐξεκάκησα, 2. pl. a. 1. sub. act. ἐκκακήσητε, *ne segnes sitis*: ab ἐκ, et κακὸς, *malus, ignavus*.

Ἐκκαλέσασθαι, a. 1. inf. m. ab

Ἐκκᾰλέω, *evoco*; ab ἐκ, et καλέω, *voco*; f. έσω, p. κέκληκα.

Ἐκκαλύπτω, *faciem detego*.

Ἐκκατῐδὼν, a. 2. part. act. ab ἐκ, et κατείδω, *conspicor*: quod ex κατὰ, et εἴδω, *video*, a. 2. εἶδον et ἴδον.

* Ἔκκαυμα, ἄτος, τὸ, *fames*.

Ἔκκειμαι, *expositus sum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐκκενοῦν θυμὸν, *animo, vacuum reddere*, scil. corpus, hoc est, *animam efflare*; præs. inf. verbi

Ἐκκενόω, -ῶ, f. ώσω, *evacuo, exinanio, exhaurio*. Th. κενὸς, *vacuus*.

Ἐκκεντέω, seu -άω, (vel -ίζω) *transfigo, transverbero*; f. ήσω, p. ἐκκεκέντηκα, a. 1. ἐξεκέντησα, ab ἐκ, et κεντέω, *pungo*.

Ἐκκέχυται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo*; f. χύσω, præt. ἐκκέχυκα. Th. χέω, f. χεύσω, *effundo*.

Ἐκκήρυκτος, ὁ ϗ ἡ, *ejectus, expulsus*.

Ἐκκηρύττειν, *edicere*: à κηρύσσω, f. 1. ξω, *edico*. Th. κήρυξ, ὁ, *præco*.

Ἐκκλάω, *defringo*, f. άσω, p. ἐκκέκλᾰκα, perf. pass. ἐκκέκλασμαι, a. 1. pass. ἐξεκλάσθην· ab ἐκ, et κλάω, *frango*.

Ἐκκλείω, *excludo*; f. κλείσω, p. ἐκκέκλεικα, a. 1. ἐξέκλεισα, a. 1. inf. ἐκκλεῖσαι, perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, a. 1. pass. ἐξεκλείσθην, *exclusus sum*: ab ἐκ, et κλείω, *claudo*.

Ἐκκλέπτω, f. 1. ψω, *seduco furtim*.

Ἐκκληΐζεσθαι, Ion. pro ἐκκλείεσθαι, *excludi*; ejusd. inf. pass.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, *concio, cœtus convocatus*, ECCLESIA, conventus populi ordinatus, perque suos ordines distinctus; ἀγορὰ, verò confusa promiscuaque congregatio: ab ἐκκαλέω, *evoco*, perf. pass. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. καλέω, *voco*.

Ἐκκλησιάζω, *concionor, conventum celebro, ad concionem voco*; in 3 pl. ἐκκλησιάζουσιν, f. σω, p. κα· ab ἐκκλησία.

Ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ, *concionator*: et

Ἐκκλησιαστικὸς, ἡ, ὸν, *ECCLESIASTICUS, ad Ecclesiasm pertinens*; item *concionalis*: à 3. sing. perf. pass. verbi ἐκκλησιάζω.

Ἐκκλητὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *evocatus*, is ad quem provocatur, is qui appellatur.

* Ἔκκλῐμα, τος, τὸ, *inclinatio in fugam*, vel *fuga*.

Ἐκκλίνω, *deflecto*, f. ῐνῶ, p. ἐκκέκλῐκα, a. 1. ἐξέκλῖνα, a. 1. imperat. ἔκκλινον, άτω, 2. pl. ἐκκλίνατε· ab ἐκ, et κλίνω, *inclino*.

Ἔκκλῐσις, εως, ἡ, *declinatio*, à 2. sing. perf. pass. anteced. verbi.

Ἐκκλύζω, *eluo, abluo*: ab ἐκ, et κλύζω, idem.

Ἐκκναισεῦντι, Æol. et Dor. pro ἐκκναίουσι, *odiosè strident*; 3. pl. præs. ind. ἐκκναισέω, quod à κναίω. Th. κνάω, *rado*, &c.

Ἐκκνᾷν, *eradere*, præs. inf. Th. κνάω, *rado*.

Ἐκκολάπτω, f. ψω, p. ἐκκεκόλᾰφα, *exscindo, deleo*.

Ἐκκολυμβάω, *enato*; f. ήσω, p. ἐκκεκολύμβηκα, a. 1. ἐξεκολύμβησα, a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, -αντος· ab ἐκ et κολυμβάω, f. ήσω, *nato*.

Ἐκκομῐδὴ, ῆς, ἡ, *exportatio, elatio*, ἐκκομιδὴ νεκροῦ, *funus, exequiæ*: ab

Ἐκκομίζω, *effero, exporto*; fut. ίσω, p. ἐκκεκόμικα, a. 1. ἐξεκόμισα, imperf. pass. ἐξεκομιζόμην, ου, ετο· ab ἐκ, et κομίζω, *porto*. Th. κομέω, *curo*.

Ἐκκομίσαι, *exportu*, ejusd. a. 1. imperat. m.

Ἐκκοπὴ, ῆς, ἡ, *excisio*: ab

Ἐκκόπτω, εις, ει, *excido, exscindo*; f. ψω, p. ἐκκέκοφα, a. 1. ἐξέκοψα, a. 1. imperat. ἔκκοψον, άτω, a. 1. sub. ἐκκόψω, ῃς, ῃ, a. 2. ἐξέκοπον, perf. pass. ἐκκέκομμαι, a. 2. pass. ἐξεκόπην. f. 2. pass. ἐκκοπήσομαι, ῃ, εται· præt. m. ἐκκέκοπα· ab ἐκ, et κόπτω, *scindo*.

Ἐκκορυφόω, *summatim dico*, f. ώσω. Th. κορυφὴ, *vertex*.

Ἔκκοψον, *excide*, a. 1. imperat. act. ab ἐκκόπτω.

* Ἐκκραιπᾰλάω, *ebrius sum*.

Ἐκκρεμάνῠμαι, et ἐκκρέμᾰμαι, σαι, ται, *pendeo ab aliquo, dependeo*, cum gen. ἐξεκρέματο. 3. sing. imperf. Th. κρεμάω, *suspendo*.

* Ἐκκρεμὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *pendulus*.

Ἐκκρῖνω, fut. ῐνῶ, *EXCERNO, expello, eximo, rejicio*: à κρίνω, *secerno*.

Ἔκκρῐσις, εως, ἡ, *excretio*: à 2. pers. sing. perf. pass. præced. verbi.

Ἔκκρῐτος, *selectus, eximius*: à 3. pers. sing. perf. ejusd. temp. et verbi.

Ἐκκρούω, fut. σω, *expello, excutio, immoveo*: à κρούω, *pulso*.

Ἐκκυλίω, *evolvo, devolvo*: ab ἐκ, et κυλίω, *volvo*, fut. ίσω, perf. κεκύλικα· a. 1. ἐκύλισα· perf. pass. κεκύλισμαι.

Ἐκκύπτω, *prospicio, appareo, progredior*.

Ἔκλαγξαν, 3. pl. a. 1. act. verbi κλάγγω, *clango, strido, sono*, fut. 1. κλάγξω· a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε· perf. act. κέκλαγχα· p. m. κέκληγα.

Ἔκλᾰγον, *clamavi*, vel *clamârunt*, a. 2. act. ejusd. verbi.

Ἐκλαθόμενος, a. 2. part. med. ab ἐκλανθάνω, *obliviscor*, q. v.

Ἐκλᾰλέω, *effutio*, fut. ήσω· perf. ἐκλελάληκα· a. 1. ἐξελάλησα· a. 1. infin. ἐκλαλῆσαι. Th. λαλέω, *loquor*.

Ἐκλαμβάνω, *excipio, percipio*, f. med. λήψομαι. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἐκλαμπρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *lucidus, fulgidus*.

Ἐκλάμπω, εις, ει, *effulgeo*, fut. ἐκλάμψω· a. 1. ἐξέλαμψα· ab ἐκ, et λάμπω, *splendeo*.

Ἔκλαμψις, εως, ἡ, *fulgor*.

Ἐκλανθάνω, *oblivionem induco*, f. ἐκλήσω· a. 2. ἐξέλᾰθον· præs. med. ἐκλανθάνομαι, *obliviscor*, f. 1. ἐκλήσομαι· perf. med. ἐκλέληθα· p. pass. ἐκλέλησμαι· ab ἐκ, et λανθάνω, *lateo*.

Ἐκλαξεύω, *expolio, dolo*.

Ἐκλάπην, ης, η, *furto sum subtractus*, a. 2. indic. pass. ἔκλᾰπον, *furatus sum*, a. 2. act. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεφα· præt. m. κέκλοπα.

Ἐκλατομέω, f. ήσω, *lapides excido, lapidibus construo*: ab ἐκ et λατομέω, quod à λᾶς, *lapis*, et τέμνω, *seco*, p. m. τέτομα.

Ἔκλᾰσα, *fregi*, a. 1. indic. act. verbi κλάω, *frango*, f. κλάσω· a. 1. pass. ἐκλάσθην, ης, η.

Ἔκλαυσα, *flevi*, a. 1. indic. verbi κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω.

Ἐκλέγω, f. ξω, p. χα, *ELIGO*, et ἐκλέγομαι, in mediâ formâ, *eligo*, imperf. ἐξελεγόμην, ου, ετο, f. ἐκλέξομαι, a. 1. m. ἐξελεξάμην, ω, ατο, p. m. ἐκλέλογα, pass. *eligor*; præt. pass. ἐκλέλεγμαι. Th. λέγω.

Ἐκλειπτικὸς, ἡ, ὸν, *defectivus*: τὰ ἐκλειπτικὰ, *ECLIPTICA*: ab

Ἐκλείπω, *deficio, derelinquo*: ἐκλείπῃ, 3. sing. præs. sub. f. ἐκλείψω, p. ἐκλέλειφα· a. 2. ἐξέλῐπον· 2. pl. a. 2. sub. act. ἐκλίπητε. Th. λείπω, *linquo*.

Ἐκλείσθην, *inclusus sum*, et in 3. pl. ἐκλείσθησαν, a. 1. indic. pass verbi κλείω, *claudo*.

Ἔκλειψις, εως, ἡ, *defectio, defectus*, *ECLIPSIS*: multis etiam perperàm figura in oratione, quæ E lipsis dicitur: à perf. pass. verbi ἐκλείπω.

Ἐκλεκτὸς, ἡ, ὸν, *electus*: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ἐκλέγω, *eligo*. Th. λέγω, *lego*, perf. pass. ἐκλέλεγμαι, et in 3. sing. ἐκλέλεκται.

Ἐκλέλᾰθον, Poët. pro ἐξέλᾰθον, a. 2. ind. act. ab ἐκλανθάνω, quod vide.

Ἐκλέλησθε, 2. plur. perf. pass. ἐκλέλησμαι, verbi ἐκλανθάνω, *oblivionem induco*, f. ἐκλήσομαι· a. 2. ἐξέλᾰθον. Th. λήθω, *lateo*.

Ἐκλελοχισμένος, *selectus*, perf. part. pass. ab ἐκλοχίζω, f. ίσω, *seligo*. Th. λόχος, *cohors*.

Ἐκλελυμένως, adv. *solutè*: ab ἐκλύω, *dissolvo*, q. v.

Ἐκλέξασθαι, a. 1. infin. med. ab ἐκλέγομαι.

Ἔκλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *candidissimus, intensè albus, exalbidus*.

Ἐκλευκαίνω, *intensè dealbo*: ex ἐκ et λευκαίνω,

Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, *surripuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, p. κέκλεφα, p. med. κέκλοπα.

Ἐκλήθην, ης, η, a. 1. indic. pass verbi καλέω, *voco*.

Ἐκλήθω, idem quod ἐκλανθάνω, q. v.

Ἐκλήϊσαν, *incluserunt*, Ion. pro ἔκλεισαν, 3. plur. a. 1. act. verbi κλείω, *claudo*.

Ἐκλικμάω, -ῶ, *ventilo*: ex ἐκ et λικμάω.

Ἐκλιμία, ας, ἡ, *vehemens fames* Th. λίμος.

Ἔκλῖναν, *infugam verterunt*, 3 pl. a. 1. act. verbi κλίνω, *inclino*, f. νῶ.

Ἐκλῐνέω, -ῶ, f. ήσω, *de retibus evado*, seu *effugio*. Ex ἐκ et λίνον, *linum, rete ex lino factum*.

Ἐκλίνθημες, *recubuimus*, Dor. pro ἐκλίνθημεν, 1. plur. a. 1. ind. pass. et

Ἐκλίνθην, ης, η, *inclinatus sum*, Poët. pro ἐκλίθην, a. 1. ind. pass.

verbi κλίνω, f. νῶ, p. κέκλικα, a. 1. act. ἔκλινα· p. m. κέκλινα.

* Ἐκλιπᾰρέω, impensè oro : à λιπαρέω.

Ἐκλῖπεῖν, a. 2. infin. act. ἐκλιπὼν, a. 2. part. act. ἐκλίπητε, defeceritis, 2. pl. a. 2. subj. verbi ἐκλείπω, deficio ; a. 2. ἐξέλιπον. Th. λείπω, linquo.

Ἐκλῖπὴς, έως, ὁ ϗ ἡ, deficiens, prætermissus : ab eod. verbo et Th.

Ἐκλογέομαι, excuso. Th. λέγω, dico.

Ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio, ἐκλογαὶ, in pl. ECLOGÆ, quales Maronis, &c. ab ἐκλέγομαι, eligo, f. ξομαι· p. m. λέλογα. Th. λέγω.

Ἐκλογίζομαι, numero, reputo, perpendo, æstimo. Vide in λογίζομαι.

Ἐκλογισμὸς, ȣ, ὁ, computatio, æstimatio : ab eod.

Ἐκλονέοντο, imperf. pass. à κλονέω, commoveo, f. ήσω. Th. κλόνος, motus.

Ἐκλοποφόρησα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi κλοποθορέω, furto abduco, fut. ήσω· quod ex κλοπὴ, furtum, (hoc à κλέπτω, furor) et φέρω.

Ἐκλύζετο, mergebatur, imperf. pass. à κλόζω, abluo, fut. σω, perf. κέκλυκα.

Ἐκλυθῶσιν, 3. plur. a. 1. subj. pass. verbi ἐκλύω, dissipo, quod vide.

Ἔκλῠον, ες, ε, audiebam, imperf. verbi κλύω, f. σω. audio.

Ἐκλύσασθαι, abigere, a. 1. infin. med. ab ἐκλύω, exsolvo. Th. λύω, solvo.

Ἔκλῠσις, εως, ἡ, liberatio, imbecillitas ; acc. sing. ἔκλυσιν· ab eod. Th. Undè et

Ἔκλυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, dissolutus, languidus.

Ἐκλύτρωσις, εως, ἡ, idem ac λύτρωσις, redemptio. Th. λύω.

Ἐκλύω, EXSOLVO, dirimo. dissipo, solvo, discedo, f. ῠσω, p. ἐκλέλῠκα, p. pass. ἐκλέλῠμαι· a. 1. pass. ἐξελύθην, ης, η· f. 1. pass. ἐκλυθήσομαι, deficiam : ab ἐκ et λύω.

Ἐκμάζω, idem quod ἐκμάσσω, extergo.

Ἐκμαίνειν, ad insaniam adigere. Vide ἐκμαίνω.

Ἐκμανθᾰνω, εις, ει, perdisco, cognosco : ab ἐκ et μανθάνω, disco, fut. μαθήσομαι, perf. μεμάθηκα, a. 2. ἔμᾰθον.

Ἐκμᾰνῶ, 1. sing. a. 2. sub. pass. ab ἐκμαίνομαι, perfuro, insanio : a. 2. infin. pass. ἐκμανῆναι. Th. μαίνομαι, f. μανῦμαι.

Ἐκμάξας, a. 1. part. ab ἐκμάσσω.

Ἐκμαρτῠρέω, testor pro re ab aliis enarratâ, testimonio meo prodo et efforo, palàm testificor, &c. item absens testificor, Æschin. ab ἐκ et μαρτυρέω. Hinc

Ἐκμαρτυρία, ων, τὰ, testificatioꝛes ; et

Ἐκμαρτυρία, ας, ἡ, idem quod

Ἐκμαρτύριον, ου, τὸ, testimonium absentis, à judicio, Dem.

Ἐκμάσσω, vel -ττω, extergo, abstergo, exprimo : imperf. ἐξέμασσον· f. ἐκμάξω· a. 1. ἐξέμαξα· a. 1. part. ἐκμάξας, αντος, &c. Th. μάσσω, pinso, abstergo.

Ἐκμελέτα, conare, præs. imperat. act. ab

Ἐκμελετάω, meditor, exerceo : ab ἐκ et μελετάω, curo, f. ήσω, p. μεμελέτηκα. Th. μέλει, curæ est.

Ἐκμεμύθηται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐκμῡθέομαι, edico, fut. ήσομαι· ab ἐκ et μύθος, ȣ, ὁ, verbum, oratio.

Ἐκμετρέω, -ῶ, fut. ήσω, dimetior : ex ἐκ et μετρέω.

Ἐκμιαίνομαι, polluor : ab ἐκ et μιαίνομαι.

Ἔκμολε, Ion. pro ἐξέμολε, exivit, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐκμολέω, exeo. Th. μολέω, seu μόλω, venio, advenio.

Ἐκμυζέω, vel -άω, exsugo, sugo Th. μύζω, musso ; item sugo.

Ἐκμυκτηρίζω, irrideo, sannis excipio ; imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε· fut. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, (ut Psal. ii. 4.) perf. ἐκμεμυκτήρικα· ab ἐκ et μυκτηρίζω, subsanno, naso suspendo. Th. μυκτὴρ, naris.

Ἐκνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, enato, natando effugio, fut. ἐκνεύσω. Th. νέω, no.

Ἐκνεύω, nutu jubeo. Th. νεύω, innuo, Est et

Ἐκνεύω, pro ἐκνέω, enato, clàm evado, subduco, diverto, discedo, f. ἐκνεύσω, p. ἐκνένευκα, a. 1. ἐξένευσα. Th. νεύω, nato. Gl. Clyr. ἐκνεύω, diverto ; ἔκνευσις, diverticulum

Ἐκνήφω, q. d. sobrius fio ex, evigilo, fut. ψω· a. 1. ἐξένηψα· a. 1. imperat. ἔκνηψον, άτω· perf. ἐκνένηφα· à νήφω, sobrius sum.

Ἔκνηψις, εως, ἡ, vigilia, requies : ab eod.

Ἐκνῑκάω, f. ήσω, p. ηκα, supero, evinco. Th. νικάω, vinco.

Ἔκνιξε, Dor. pro ἔκνισε, pupugit, punxit, a. 1. ind. act. à κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, rado.

Ἐκνίπτω, f. ψω, eluo, expio, abstergo : à νίπτω.

Ἐκνίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à κνίζω, seco. Th. κνάω, rado.

Ἐκνόμῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. idem ac ἔκνομος, exlex, inusitatus, insolens : ab ἐκ et νόμος, lex. Th. νέμω. Hinc

Ἐκνομίως, adv. enormitèr, inusitatè.

Ἐκνοστήσαντε, redeuntes, dual. num. a. 1. part. act. à νοστέω, redeo, fut. ήσω.

Ἐκοίλᾱναν, 3. pl. a. 1. act. à κοιλαίνω, cavo, concavum reddo, f. ᾰνῶ· a. 1. ἐκοίλανα. Th. κοῖλος, cavus.

Ἐκοιμήσαντο, cubuerunt, 3. pl. a. 1. m. verbi κοιμάω, f. ήσω, cubare facio ; ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. pass.

Ἐκοίμῐσα, ας, ε, a. 1. act. verbi κοιμίζω· a. 1. pass. ἐκοιμίσθην· idem quod κοιμάω, dormire facio.

Ἐκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, punio, f. σω· a. 1. ἐκόλασα, ας, ε· perf. κεκόλακα.

Ἐκολᾰφῐσα, ας, ε, et in 3. plur. ἐκολάφισαν, a. 1. indic. act. verbi κολαφίζω, clapam impingo, f. ίσω, p. κεκολάφικα· à κόλαφος, colaphus. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐκολοβώθην, ης, η, et in 3. plur. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi κολοβόω, contraho, decurto, amputo, fut. ώσω, perf. κεκολόβωκα· a. 1. ἐκολόβωσα· f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται· quod à κόλοβος, mancus, mutilus. Th. κολέω, f. σω, amputo, decurto.

Ἐκόμιζον, ες, ε, duxi, imperf. act. ἐκομιζόμην, ȣ, ετο, ferebatur, imperf. pass. verbi κομίζω, fero, et

Ἐκόμιξαν, Dor. pro ἐκόμισαν, reportârunt, ejusd, 3. pl. a. 1. ind. act. Th. κομέω.

Ἐκομίσαντο, obtinuerunt, 3. pl. a. 1. med. ἐκομισάμην, ω, ατο, verbi κομίζω, fero, f. ίσω, p. κεκόμικα. Th. κομέω. curo.

Ἐκομίσθην, ης, η, allatus sum, a. 1. ind. pass. ejusd.

Ἐκόμισσεν, pro ἐκόμισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide ἐκομίσαντο.

Ἐκόμᾰσε, 3. sing. a. 1. ind. act, verbi κομπάζω, idem qu. κομπέω, crepo, sonitum edo. Th. κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentis.

Ἐκόνισσεν, gem. σ, 3. sing. a. 1. Poët. verbi κονίζω, pulvere fœdo, f. ίσω. Th. κόνις, pulvis.

Ἑκοντὶ, et ἑκόντην, spontè, ultrò, adv. ab ἑκὼν, όντος, voluntarius.

Ἐκόπασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω, quiesco, sedor, f. άσω, p. κεκόπακα. Th. κόπτω, seco.

Ἐκόπην, ης, η, scissus sum, a. 2. ind. pass. verbi κόπτω, scindo, f. ψω, p. φα· p. m. κέκοπα.

Ἔκοπτον, ες, ε, incidebat, imperf. ejusd.

Ἐκοπώθην, ης, η, defatigatus fui a. 1. ind. pass. verbi κοπόομαι, fatigor. Th. κόπτω, seco.

Ἐκορέσθην, ης, η, a. 1. indic. pass. verbi κορέννυμι, fut. κορέσω Th. κορέω, satio.

Ἐκορέσσατο, pro ἐκορέσατο, 3 sing. a. 1. ind. med. verbi κορέω satio, verro.

Ἐκόρυσσεν, imperf. act. 3. sing verbi κορύσσω, armo. Th. κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Ἐκόσμηθεν, ornati sunt, Bœot pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κοσμέω, orno : a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε. Th. κόσμος, ordo.

Ἑκοῦσα, ης, volens, f. g. ab ἑκὼν, όντος, voluntarius, q. v.

Ἑκουσιάζομαι, sponte offero, et

Ἑκουσιασμὸς, ȣ, spontanea oblatio : ab

Ἑκούσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, spontaneus voluntarius ; τὸ ἑκούσιον, substantivè, liberum arbitrium. Th. ἑκὼν, όντος, idem. Undè

Ἐκουσίως, adv. *ultrò, spontè.*

"Ἐκπαγλ', pro ἔκπαγλα, et ἔκπαγλον, adv. pro ἐκπάγλως, *vehementissimè :* et

'Ἐκπαγλέομαι, -οῦμαι, Ion. et Poët. pro ἐκπλήττομαι, *terreor, stupeo :* ab

"Ἐκπαγλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *horribilis, stupendus, vehemens,* per Poët. Met. pro ἔκπλαγος, quod ab ἐκπλήσσω, *percello, perterrefacio :* ab ἐκ et πλήσσω, fut. ξω, *percutio :* a. 2. ἔπλᾰγον.

'ἘκπαγλόταT', pro ἐκπαγλότατε, *terribilissime,* voc. sing. superl. ab ἔκπαγλος, q. v.

'Ἐκπάγλως, *horridè, vehementèr,* adv. Poët. ab ἔκπαγλος, quod vide.

'Ἐκπᾰθής, έος, ὁ ϗ ἡ, *illæsus ;* item *immodicè effectus :* ab ἐκ et πάθος, quod à πάσχω.

'Ἐκπαιδεύω, f. εύσω, *instituo, erudio.* Th. παῖς.

'Ἐκπαιφάσσω, *insanio,* seu *fanatico more irruo :* ab ἐκ, et παιφάσσω, *oculos undique verto :* et per redupl. ex φάω, ut quidam dictum volunt : alii qu. πάντῃ τὰ φάη ἀΐσσω. Th. φάω, *luceo.*

"Ἐκπᾰλαι, adv. *jam, olim.* Th. πάλαι, *olim.*

'Ἐκπαύομαι, *quiesco :* ab ἐκ et παύομαι.

'Ἐκπειράζω, vel ἐκπειράω, *tento, experior ;* ἐκπειράζωμεν, 1. pl. præs. sub. fut. άσω, perf. ἐκπεπείρακα· a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα.

'Ἐκπέμπω, *emitto,* f. ψω· a. 1 ἐξέπεμψα· p. ἐκπέπεμφα· perf. pass. ἐκπέπεμμαι, ψαι, ται· a. 1. pass. ἐξεπέμφθην· a. 1. part. pass. ἐκπεμφθείς, et in pl. ἐκπεμφθέντες· ab ἐκ, et πέμπω, *mitto.*

'Ἐκπεπλῆχθαι, perf. ind. pass. ab ἐκπλήσσω, *percello.*

'Ἐκπεπόρευκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐκπορεύω, q. v.

'Ἐκπεπότᾱσαι, *evolâsti,* Dor. pro ἐκπεπότησαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἐκποτάομαι, -ῶμαι, *evolo,* f. ήσομαι, p. πεπότημαι· quod ab ἐκ, et πέτομαι, *volo, -as.*

'Ἐκπεραιόω, -ῶ, *transeo, traduco :* ab ἐκ et περαιόω.

'Ἐκπεράω, f. άσω, *exeo, trajicio :* à περάω, *transeo.*

'Ἐκπερδικίζω, *decipio, effugio more perdicis :* ab ἐκ et πέρδιξ, *perdix.*

'Ἐκπέρθω, *everto, devasto,* f. 1. ἐκπέρσω· ἐκπέρσουσ', in 3. pl. Sic ἐκπέρσωσ', 3. pl. a. 1. sub. ab ἐκ et πέρθω, *vasto ;* f. 2. παρθῶ, et per Metath. πραθῶ· a. 2. ἔπρᾰθον· p. m. πέπορθα.

* 'Ἐκπεριέρχομαι, *usquequaque circumdo :* ex ἐκ, περὶ, et ἔρχομαι.

'Ἐκπεριπορεύομαι, *pertranseo indè, circumeo.* Th. πορεύομαι.

'Ἐκπέρσαι, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαντ', pro ἐκπέρσαντι, dat. sing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω.

"Ἐκπεσε, pro ἐξέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. ἐκπεσεῖν, a. 2. inf. ἐκπεσών, οῦσα, όν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, *excido,* q. v.

'Ἐκπέσωσι. Vide in ἐκπίπτω.

'Ἐκπετάννῡμι, *expando,* f. ἐκπετάσω· a. 1. ἐξεπέτασα, cum acc. ab ἐκ et πετάω, f. 1. άσω, *pando, aperio.*

'Ἐκπέφρασται, 3. sing. perf. pass. ab ἐκφράζω, *eloquor, enarro, edissero :* ab ἐκ et φράζω, fut. σω, *dico, memoro ;* a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

'Ἐκπέφυκα, p. med. et ἐκπέφῡκα, p. act. *editus sum, natus sum :* et

'Ἐκπεφυκώς, ότος, *enatus, editus,* part. perf. act. et

'Ἐκπεφυυῖα, fœm. g. plur. num. part. præt. med. ἐκπεφυώς· ab ἐκφύομαι, *enascor.* Th. φύω, *gigno.*

'Ἐκπηδάω, *exsilio,* f. 1. ήσω. Th. πηδάω, *salio,* f. ήσω.

'Ἐκπηδήσας, αντος, *elapus,* ejusd. a. 1. part.

'Ἐκπηνιεῖται, Att. pro ἐκπηνίσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi

'Ἐκπηνίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, *stamen,* seu *filum educo, extrico :* ab ἐκ, et πῆνος, *textum,* seu *tela.*

'Ἐκπιέζω, f. έσω, p. ἐκπεπίεκα, *exprimo, deprimo.*

'Ἐκπικραίνω, f. ᾰνῶ, p. ἐκπεπίκραγκα, *exacerbo :* à πικραίνω.

'Ἐκπίνω, *ebibo, epoto :* ab ἐκ et πίνω, f. πώσω, *bibo.*

'Ἐκπίπτω, *excido, expellor, erumpo,* f. ἐκπτώσω, præt. ἐκπέπτωκα· a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε· a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, et in pl. ἐκπέσωσι· ab ἐκ et πίπτω, *cado,* f. πτώσω.

'Ἐκπιτίζω, f. ίσω, *pitisso, pitissando exhaurio :* ab ἐκπίνω.

'Ἐκπλᾰγείς, έντος, *animo perculsus,* a. 2. part. pass. verbi ἐκπλήσσω, q. v.

'Ἐκπλεθρίζειν, *plethrum,* seu *jugerum cursu metiri,* exercitii genus : ab ἔκπλεθρον, quod ab ἐκ et πλέθρον, Poët. πέλεθρον, *jugerum.*

'Ἐκπλέθρον, ου, τὸ, *plethri,* seu *jugeri mensuram excedens.*

'Ἐκπλεῖς, gen. sing. ab ἔκπλειος, pro ἔκπλεος, α, ον, *expletus.* Th. πλέος, *plenus.*

'Ἐκπλεῦσαι, a. 1. inf. act. ab

'Ἐκπλέω, *enavigo ;* imperf. ἐξέπλεον, -ουν, εες, -εις, f. ἐκπλεύσω· a. 1. ἐξέπλευσα, a. 1. inf. ἐκπλεῦσαι. Th. πλέω, *navigo,* f. εύσω.

'Ἐκπληκτικὸς, ή, όν, *terrorem adferens, horribilis :* et

'Ἐκπληκτὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *attonitus :* ab ἐκπλήττομαι, *attonitus reddor,* f. ξομαι, p. pass. ἐκπέπληγμαι, ξαι, κται. Th. πλήσσω, *percutio.*

'Ἐκπληξις, εως, ἡ, *stupor, pavor, consternatio.*

'Ἐκπληρόω, *impleo,* f. ώσω, p. ἐκπεπλήρωκα, a. 1. ἐξεπλήρωσα, p. pass. ἐκπεπλήρωμαι· ab ἐκ et πληρόω, *repleo.* Th. πλέος, *plenus.* Hinc

'Ἐκπλήρωμα, ατος, τὸ, *supplementum :* et

'Ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, *expletio.*

'Ἐκπλήσσεο, *perturbare,* præs. imperat. pass. Ion. pro ἐκπλήσσου, verbi ἐκπλήσσομαι, *perturbor.* Th. πλήσσω, f. ξω, *percutio.*

'Ἐκπλήσσω, vel Att. -ττω, *percello, perterrefacio, stupefacio,* f. ξω, p. ἐκπέπληχα, a. 2. ἐξέπλᾰγον, in perf. pass. ἐξεπλησσόμην, ου, ετο, et in 3. plur. ἐξεπλήσσοντο, a. 2. pass ἐξεπλάγην, ης, η, *perculsus fui :* ab eod.

* "Ἐκπλως, ω, ὁ, pro ἔκπλεος, α, ον, *expletus.*

'Ἐκπλύνω, *eluo, obluo :* ab ἐκ et πλύνω, f. υνῶ, *lavo.*

'Ἐκπλώειν τῶν φρενῶν, q. d. *extra mentem navigare,* h. e. *de sano mentis statu deturbari :* quod à πλώω, seu πλῶμι, Poët. pro πλέω, *navigo.*

'Ἐκπνεύσις, εως, ἡ, *expiratio :* ab

'Ἐκπνέω, *expiro, efflo,* f. ἐκπνεύσω p. ἐκπέπνευκα, a. 1. ἐξέπνευσα· ab ἐκ et πνέω, *spiro.*

'Ἐκποδὼν, *eminùs, procul,* adv. q. ἐκ ποδῶν, *ex pedibus.*

'Ἐκποιέω, *subduco, do adoptandum, alienum efficio :* à ποιέω.

'Ἐκποίησις, εως, ἡ, *emancipatio, alienatio :* et

'Ἐκποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *adoptatus, emancipatus :* à p. pass. verbi ἐκποιέω.

'Ἐκπολεμέω, f. ήσω, *debello, expugno :* et

'Ἐκπολεμόω, f. ώσω, *ad bellum concito.* Th. πόλεμος, *bellum.*

'Ἐκπολιορκέω, -ῶ, f. ήσω, *expugno, vi capio.*

'Ἐκπονέω, *elaboro, excolo, exerceo, conficio ; labores perfero :* à πόνος, *labor,* quod à πένομαι, *facio.*

'Ἐκπορεύομαι, *egredior ;* imperf. ἐξεπορευόμην, ου, ετο, f. ἐκπορεύσομαι, p. ἐκπεπόρευμαι, 3. sing. præs. imperat. ἐκπορευέσθω· ab ἐκ et πορεύομαι, *eo,* quod à πόρος, *transitus.* Th. πείρω, f. πέρω, *transadigo ;* p. m. πέπορα.

'Ἐκπορθέω, -ῶ, f. ήσω, *depopulor, devasto, captivos duco.*

'Ἐκπορίζω, f. ίσω, p. κα, *excogito, quæro, comparo, suppedito :* à πόρος.

'Ἐκπορνεύω, *effusè scortor,* f. εύσω, p. ἐκπεπόρνευκα· a. 1. ἐξεπόρνευσα, a. 1. part. ἐκπορνεύσας, ασα, αν· ab ἐκ et πορνεύω, *scortor,* quod à πόρνη, *meretrix.* Th. περάω, *vendo.*

'Ἐκποτέομαι, idem quod ἐκποτάομαι, et hoc pro ἐκπέτομαι, *evolo.* Th. πέτομαι, *volo.*

'Ἐκπράκτης, ου, ὁ, *tributorum collector :* ab

'Ἐκπράττω, seu -σσω, f. ξω, *perficio, exigo :* à πράττω, *facio.*

'Ἐκπρεπής, έος, ὁ ϗ ἡ, *eximius, elegans, decens :* ab ἐκ et πρέπω, *decorus sum.*

'Ἐκπρήξας, *operatus,* a. 1. part. act. Ion. ab ἐκ et πράττω, Ion. πρήττω, *facio,* f. ξω.

'Ἐκπρίᾰμαι, *eximo, pecuniâ corrumpo.* Th. πρίαμαι, *emo.*

'Ἐκπρίασθαι, ejusd. præs. inf.

'Ἐκπριόω, -ῶ, *redimo :* ab eod Th.

'Ἐκπρολείπω, *relinquo :* et indè

Ἐκπρολίποις, *dimittas*, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐκπρολιπόντες, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐκ, πρό, et λείπω, *linquo*, f. ψω· a. 2. ἔλιπον.

Ἐκπτάω, *evolo*.

* Ἐκπτοέω, *consterno*.

Ἐκπτύω, *respuo*, *abhorreo*, f. ύσω, p. ἐκπέπτυκα· a. 1. ἐξέπτυσα· ab ἐκ, et πτύω, *spuo*.

Ἔκπτωσις, εως, ἡ, *delapsio*, *calamitas*: et

Ἔκπτωτος, ε, ὁ ξ ἡ, *delapsus*: à perf. pass. verbi ἐκπίπτω.

Ἐκπυνθάνομαι, *audio*, *sciscitor*. Th. πυνθάνομαι, f. πεύσομαι, id. q. v.

Ἐκπυρόω, -ῶ, *incendo*. Th. πῦρ.

Ἔκπυστος, *exauditus*, *cognitus*: à 3. sing. perf. pass. ἐκπυνθάνομαι, q. v.

Ἔκπωμα, ἄτος, τὸ, *poculum*: ab ἐκπίνω, *ebibo*. Th. πίνω, *bibo*.

Ἐκράανθεν, Bœot. pro ἐκράνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. Vide in ἐκραίαινον.

Ἔκρᾱγα, *clamavi*, p. med. ἐκραγῆναι, p. med. inf. pro κεκραγῆναι, verbi κράζω, *clamo*; f. 2. κρᾰγῶ, a. 2. ἔκρᾰγον, a. 1. ἔκραξα.

Ἐκραγῆναι, *erumpere*; ἐκρᾰγεὶς, εῖσα, ὲν, *qui erupit*, verbi ἐκρήγνυμι, q. v.

Ἐκράηνα, Dor. pro ἐκρήηνα, a. 1. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, Vide in ἐκραίαινον.

Ἐκράθην, *mixtus sum*, per Sync. pro ἐκεράθην, a. 1. pass. verbi κεράννυμι, f. άσω, *misceo*.

Ἐκραίαινον, *implebam*, *exsequebar*, imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*, f. κρανῶ· a. 1. pass. ἐκράνθην, et per Epenth. ἐκραάνθην.

Ἔκραξα, *clamavi*, et in 3. plur. ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, *clamo*, f. ξω.

Ἐκραύγασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, *vociferor*, f. άσω, p. κεκραύγακα· à κραυγὴ, *clamor*: ab eod. Th.

Ἐκρέματο, *pendebat*, 3. sing. imperf. ἐκρεμάμην, verbi κρέμαμαι, seu κρεμάω, *suspendo*.

Ἐκρέμω, *pendebas*, 2. sing. imperf. ab ἐκρεμάμην, ἐκρέμασο, et Ion. ἐκρέμαο, deinde Att. contractione, ἐκρέμω, imperf. verbi κρέμαμαι, a. 1. pass. ἐκρεμάσθην.

Ἐκρέω, *effluo*, *excido*. Th. ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.

Ἐκρηγμα, ἄτος, τὸ, *abruptum*, *salebra*, *eruptio aquarum*: ab

Ἐκρήγνῡμι, ύω, f. ἐκρήξω· a. 2. ἐξέῤῥᾰγον, *effringo*, *erumpo*. Th. ῥήσσω, *frango*.

Ἐκρήηνα, pro ἔκρηνα, *implevi*, a. 1. ind. act. à κραιαίνω, pro κραίνω, *perficio*; item *impero*, f. κρανῶ, a. 1. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα, et Pleonas. Poët. ἐκρήηνα· hinc κρήηνον, άτω, a. 1. imperat.

Ἐκριζόω, *eradico*, *extirpo*, f. ώσω, p. ἐξεῤῥίζωκα, a. 1. ἐξεῤῥίζωσα, a. 1. sub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ, a. 1. pass. ἐξεῤῥιζώθην, a. 1. imperat. pass. ἐκριζώθητι, ήτω, a. 1. part. pass. ἐκριζωθεὶς, ἐντος, fut. 1. pass. ἐκριζωθήσομαι· ab ἐκ et ῥίζα, *radix*.

Ἐκρίθην ἀπὸ, Poët. pro ἀπεκρίθην, *respondi*, a. 1. pass. quod vide.

Ἐκρίνατ', pro ἐκρίνατο, 3. sing. a. 1. med. *interpretatus est*; ἔκρινεν, *elegit*, imperf. act. ἐκρίνοντο, *litigabant*, 3. pl. imperf. pass. verbi κρίνω, *secerno*, *judico*.

Ἐκρίπτω, *projicio*: et indè

Ἔκριψις, εως, ἡ, *projectio*: à ῥίπτω, *projicio*.

Ἐκροὴ, ῆς, ἡ, et ἔκρυσις, εως, ἡ, et

Ἔκροος, ε, ὁ, *effluxus*: ab ἐκ et ῥέω, *fluo*.

Ἐκρέσθην, *expulsus sum*, a. 1. ind. pass. verbi κρέω, *pulso*.

Ἐκρέσω, 2. sing. a. 1. m. ἐκρυσάμην, ω, ατο· ab eod. verbo.

Ἐκρύβην, *absconditus sum*, a. 2. ind. pass. ἔκρυβον, a. 2. act.

Ἐκρυέω, *effluo*, f. ήσω, p. ἐξεῤῥύηκα· ab ἐκ et ῥυέω.

Ἔκρυπτον, ες, ε, imperf. act. verbi κρύπτω, *obscondo*; f. 2. κρυβῶ.

Ἔκρῠφα, perf. act. Att. pro κέκρυφα, *occultavi*: et

Ἔκρυψα, ας, ε, *abscondi*, a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐκσαρκίζω, fut. ίσω, *excarnifico*, *carnem separo*: ab ἐκ et σάρξ.

Ἐκσιφονίζω, *per siphonem evacuo*. Th. σίφων, *tubus*, *canalis*.

Ἐκσκευάζομαι, *exporto*, fut. med. άσομαι, p. act. ἐξεσκεύακα.

Ἐκσοβέω, -ῶ, fut. ήσω, *commoveo*, *expello*.

Ἐκσπάω, f. άσω, p. ακα, *evello*.

Ἐκσπερματίζω, fut. ίσω, *semen emitto*: à σπέρμα, *semen*, quod à σπείρω, *sero*.

Ἔκσπονδος, ε, ὁ ξ ἡ, *exclusus* vel *immunis à fœdere*; *fœdifragus*. Th. σπένδω, *paciscor*.

Ἐκςάδιος, ε, ὁ ξ ἡ, *sex stadiorum*: à ςάδιος, vel -ον, *stadium*: quod ab ἵςημι.

Ἔκςᾰσις, εως, ἡ, *dimotio rei à statu, in quo erat*, ECSTASIS, *stupor*, *admiratio*; item *excessus mentis*: ab ἐξίςημι, *de statu mentis dejicio*: ab ἐκ et ἵςημι, f. ςήσω· p. pass. ἕςαμαι, σαι.

Ἐκςατικὸς, ὴ, ὸν, *attonitus mente*, *alienatus*, *furiosus*; item *dementans*: ab iisd.

Ἐκςραγγίζω, f. ίσω, *excolo*, *stillatim exhaurio*.

Ἐκςρατεύω, f. εύσω, *infesto exercitu exeo*, *invado*, *prodeo*.

Ἐκςρέφω, *inverto*, *immuto*, f. ψω, p. ἐξέςροφα, p. pass. ἐξέςραμμαι, ψαι, πται· ab ἐκ et ςρέφω, *verto*; p. m. ἔςροφα.

Ἐκσυρίζω, *exsibilo*, f. ίσω· ab ἐκ et συρίζω.

Ἔκτα, 3. sing. Dor. pro ἔκτη, ab ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, a. 2. verbi κτῆμι, fut. κτήσω, perf. ἔκτηκα, p. pass. ἔκτᾰμαι. Th. κτείνω, *occido*, f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον, etper Apoc. ἔκταν, et in 3. sing. ἔκτανε, et per Apoc. ἔκτα.

Ἔκταγκα, Poët. pro ἔκτακα, perf. act. verbi κτείνω, *occido*.

Ἐκτᾰδὴν, et ἐκτᾰδὸν, adv. *porrectim*, *extensè*: et

Ἐκτᾰδιος, ε, ὁ ξ ἡ, *extensus*: item *amplus*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἐκταθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ἐκταθῆναι, a. 1. infin. pass. ab ἐκτείνω, *extendo*: ab ἐκ et τείνω, *tendo*.

Ἔκταθεν, Bœot. pro ἐκτάθησαν, *occisi sunt*, 3. pl. a. 1. pass. ἐκτάθην, verbi κτείνω, *interficio*.

Ἔκτᾰκα, perf. ind. act. verbi κτείνω, *occido*.

Ἐκταμένος, et Poët. κτάμενος, retracto augmento, Æol. perf. part. pass. verbi κτείνω· p. pass. ἔκταμαι.

Ἐκτάμησι, Ion. Paragoge, pro ἐκτάμῃ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐκτέμνω, *excido*: quod ab ἐκ et τέμνω, *seco*, *scindo*; f. 2. μῶ, a. 2. ἔταμον, perf. τέτμηκα, p. m. τέτομα.

Ἔκταμμαι, perf. ind. pass. ἐκταμμένος, perf. part. pass. verbi κτείνω, *occido*; f. 2. κτανῶ, perf. ἔκτακα.

Ἐκτάμνησι, Ion. pro ἐκτάμνῃ 3. sing. præs. sub. act. verbi τάμνω, *scindo*, Ion. et Dor. pro τέμνω, idem. Vel pro ἐκτάμῃ, Poët. inserto ν, et Ion. addito σι, 3. sing. a. 2. sub. verbi ἐκτέμνω, *excido*: ab ἐκ et τέμνω, *seco*, a. 2. ἔταμον.

Ἔκταν, 3. plur. a. 2. Bœot. pro ἔκτησαν· ab ἔκτην, verbi κτῆμι, *interficio*. Vel pro ἔκτειναν, et per Sync. ἔκταν, 3. pl. a. 1. act. à κτείνω. Sic à κτῆμι, τὸ κτάομαι, *possideo*; a. 2. ἔκτην, 3. pl. ἔκτησαν, per Sync. ἔκταν.

Ἔκτᾰνε, 3. sing. a. 2. act. ἔκτανον, verbi κτείνω, *occido*; f. 2. κτανῶ, perf. ἔκτακα.

Ἐκτάνθαι, perf. inf. pass. ἐκτάνθην, *interfectus sum*, a. 1. ind pass. à κτείνω, perf. pass. ἔκταμαι.

Ἔκτᾰνον, ες, ε, a. 2. indic. act. ejusd.

Ἐκτανύω, fut. ύσω, idem quod ἐκτείνω, *extendo*. Th. τείνω, *tendo*.

Ἔκταξις, εως, ἡ, *ordinatio*, *instructio aciei*: ab ἐκτάττω, quod vide.

Ἐκτάραξις, εως, ἡ, *perturbatio*: à seq.

Ἐκταράσσω, vel -άττω, *perturbo*, fut. ξω, perf. ἐκτετάρᾰχα· a. 1. ἐξετάραξα· ab ἐκ et ταράσσω, *commoveo*.

Ἔκτας, per Sync. pro ἔκτεινας, *occidisti*, 2. sing. ἔκταν, pro ἔκτειναν, 3. pl. a. 1. verbi κτείνω. Vide ἔκτα et ἔκταν.

Ἔκτᾰσις, εως, ἡ, *extensio*; item figuræ nomen quâ syllaba brevis producitur: ab ἐκτείνω, *extendo*, quod videas.

Ἐκτάσσω, vel -ττω, *instruo aciem*; item *profero*, *delego*. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Ἐκτᾶσω, Dor. pro ἐκτήσω, 2. sing. a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι, a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο.

Ἔκτατο, *interfectus fuerat*, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ab ἐκτάμην, σο· verbi κτείνω, p. ἔκτακα, p. pass. ἔκταμαι.

Ἐκτέατο, Ion. pro ἔκτηντο, seu ἐκέκτηντο, 3. pl. plusq. p. pass. Sic ἐκτέαται, Ion. pro ἔκτηνται, 3. pl. perf. Nota verò et ἔκτημαι, pro κέκτημαι, Ion. vel Att. dici, ut et ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perf. ind. verbi κτάομαι, *possideo*, f. κτήσομαι.

Ἐκτεθέντα, a. 1. part. pass. acc. sing. masc. verbi ἐκτίθημι, *expono*.

Ἐκτεθραμμένυς, acc. pl. perf. masc. part. pass. verbi ἐκτρέφω, *enutrio*: ab ἐκ et τρέφω, *alo*: f. ψω, p. φα. a. 2. ἔτραφον.

Ἐκτείνας, αντος, a. 1. part. act. ἔκτεινον, άτω, *extende*, a. 1. imperat. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

Ἔκτεινε, *occidit*, 3. sing. a. 1. act. ἔκτεινον, ες, ε, imperf. à κτείνω, *occido*: f. κτενῶ, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτανον.

Ἐκτείνω, *EXTENDO*, *educo*; ἐκτενῶ, p. ἐκτέτἄκα, a. 1. ἐξέτειva, a. 1. imperat. ἔκτεινον, άτω, a. 1. part. act. ἐκτείνας, αντος, ab ἐκ et τείνω, *tendo*.

Ἐκτελέοιτ', pro ἐκτελέοιτε, 2. pl. præs. opt. act. ab ἐκτελέω, quod vide.

Ἐκτελέσαις, Æol. pro ἐκτελέσας, *quum complevisset*, a. 1. part. act. in. g. ab ἐκτέλεω, quod vide.

Ἐκτελευτᾶσει, Dor. pro ἐκτελευτήσει, *efficiet*: 3. sing. f. 1. act. à τελευτάω, *ad finem perduco*. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis*.

Ἐκτελέω, *perficio*: ἐκτελέειν, præs. inf. f. έσω p. ἐκτετέλεκα, a. 1. ἐξετέλεσα, a. 1. sub. ἐκτελέσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐκτελέσαι· ab ἐκ et τέλος, *finis*.

Ἐκτελὴς, έος, ὁ ☧ ἡ, *perfectus*: ab iisd.

Ἐκτέμνω, f. ἐκτεμῶ, p. ἐκτέτμηκα, a. 2. ἐξέτἄμον, a. 2. inf. ἐκταμεῖν, *excido*, *amputo*, *castro*. Th. τέμνω, *scindo*, f. τεμῶ.

Ἐκτενεία, ας, ἡ, *perpetuitas*: ἐν ἐκτενείᾳ, *perpetuò*, pro ἐκτενῶς, ab ἐκ et τείνω, *tendo*.

Ἐκτενέςερον, adv. *intensiùs*, *enixiùs*, comp. ab

Ἐκτενὴς, έος, ὁ ☧ ἡ, *intentus*, *assiduus*, *diligens*, *vehemens*: et hinc ἐκτενέως, Ion. pro ἐκτενῶς.

Ἐκτενῶ, f. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo*.

Ἐκτενῶς, adv. *vehementèr*, *impensè*, *prolixè*: ab ἐκτείνω.

Ἑκτέον, *habendum*, adv. positionis, ab ἔχω, *habeo*.

Ἕκτη, *SEXTA*, ab ἕκτος, *sextus*. Th. ἕξ, *sex*.

Ἔκτημαι, pro κέκτημαι, *obtinui*, Ion. vel Att. perf. et

Ἐκτημένος, η, ον, *qui possidet aliquid*, perf. pass. part. verbi κτάομαι, *possideo*.

Ἔκτηνται, pro κέκτηνται, *possident*, 3. pl. perf. ejusd. verbi.

Ἐκ τήνω, scil. χρόνω, Dor. pro ἐξ ἐκείνυ χρόνυ, *ex illo tempore*.

Ἐκτησάμην, ω, ατο, in 3. pl. ἐκτήσαντο, a. 1. m. verbi κτάομαι, *possideo*: f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

Ἐκτῆσθαι, per Aphær. Ion. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. ab ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi κτάομαι, *acquiro*.

Ἐκτίθεμαι, *expono*: et 1. pl. ἐκτιθέμεθα, imperf. ἐξετιθέμην, σο, το, a. 2. m. ἐξεθέμην, σο, το, et in 3. pl. ἐξέθεντο· ab ἐκ et τίθημι, *pono*.

Ἑκτικὴ, ῆς, ἡ, *HECTICA* febris. fœm. ab

Ἑκτικὸς, ἡ, ὸν, *in habitu positus*: item *qui hecticâ febri laborat*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἐκτίκτω, f. ἐκτέξομαι, *pario*, *in lucem edo*.

Ἐκτίλλω, f. λῶ, p. ἐκτέτιλκα, *evello*, *emoveo*.

Ἐκτῖμάω, f. ήσω, *valdè honoro*, *colo*, *æstimo*: et

Ἔκτῖμος, υ, ὁ ☧ ἡ, *expers honoris*: ab ἐκ et τιμὴ, quod à τίω, *honoro*.

Ἐκτιναγμὸς, ῦ, ὁ, *excussio*· et

Ἐκτινάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. ab

Ἐκτινάσσω, *excutio*: f. ξω, a. 1. ἐξετίναξα, a. 1. imperat. ἐκτίναξον, άτω, et in 2. pl. ἐκτινάξατε, a. 1. m. ἐξετιναξάμην, a. 1. part. m. ἐκτιναξάμενος· ab ἐκ et τινάσσω, *quatio*.

Ἐκτινύω, et

Ἐκτίνω, f. ίσω, *exsolvo*, *luo*. Th. τίω, *punio*, *solvo*.

Ἔκτῐσε, *creavit*, a. 1. ind. act. verbi κτίζω, f. σω, *condo*: p. ἔκτικα, a. 1. part. κτίσας.

Ἔκτῐσις, εως, ἡ, *persolutio*: et

Ἔκτισμα, ἄτος, τὸ, *mulcta*, *judicatum*: à τίω, *solvo*, *punio*.

Ἔκτιςαι, 3. sing. perf. pass. ἔκτισμαι, σαι· verbi κτίζω, *creo*: a. 1. pass. ἐκτίσθην.

Ἐκτιτρώσκω, f. ώσω, p. ἐκτέτρωκα, *vulnero*: pass. ἐκτέτρωμαι, *pario abortum*.

Ἐκτίω, f. ίσω, *punio*, *luo*, *solvo*, *rependo*. Th. τίω, idem.

Ἔκτοθεν et ἔκτοθι, pro ἐκτοσθεν et ἔκτοσθι, *extrà*; regit genit. ab ἐκτὸς, *extrà*. Th. ἐκ, *ex*.

Ἔκτοτε, *ex eo tempore*.

Ἐκτοκίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, *fœnori do*: à τόκος, *usura*, quod à τίκτω, *pario*; p. m. τέτοκα.

Ἐκτολμήσας, a. 1. part. act. ab ἐκ et τολμάω, *audeo*. Th. τόλμα, *audacia*.

Ἐκτολυπεύσας, a. 1. part. act. verbi

Ἐκτολυπεύω, *perficio*; f. εύσω· ab ἐκ et τολυπεύω, *glomero*. Th. τολύπη, *lana carpta et operi parata*.

Ἐκτομὴ, ῆς, ἡ, *excisio*: et

Ἐκτομίας, υ, ὁ, et ἔκτομος, *exsectus*, *castratus*: ab ἐκ et τέμνω, *seco*: dicitur et Ion. ἐκτομίης, et

Ἐκτομὶς, ίδος, ἡ, *sectrix*.

Ἔκτονα, præt. m. verbi κτείνω, *occido*; f. κτενῶ, perf. ἔκτακα, a. 1. ἔκτεινα.

Ἐκτοξεύω, f. εύσω, *exhaurio*, propriè *pharetram*. Th. τόξον, *arcus*.

Ἐκτοπίζω, f. ίσω, *è loco moveo*, *peregrè abeo*: ab ἐκ et τόπος, *locus*.

Ἐκτόπιος, ὁ ☧ ἡ, *peregrinus*: et

Ἔκτοπος, ὁ ☧ ἡ, *è loco suo emotus*, *inusitatus*: ab iisd.

Ἕκτορ', pro Ἕκτορα, acc. sing. ab Ἕκτωρ, quod vide.

Ἕκτος, η, ον, *SEXTUS*, *A*, *UM*. Th. ἕξ, *sex*.

Ἐκτὸς, adv. *extrà*, cum genit. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*, *è*, *à*, ἐκτὸς εἰ μὴ, *sin minus*, 1 Cor. xv. 2.

Ἔκτοσε, seu ἔκτοτε, *extrà*: ab ἐκτὸς, idem. Th. ἐκ.

Ἔκτοσθεν, *extrà*, cum genit. ab ἐκτὸς, idem. Th. ἐκ.

Ἐκτραπέλοισι, dat. pl. Ion. ab

Ἐκτράπελος, *aversandus*; ab ἐκ et τρέπω, *verto*.

Ἐκτρᾰπῇ, *deflectat*, 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐκτραπήσομαι, f. 2. pass. ab

Ἐκτρέπομαι, *diverto*, *deflecto*, *aversor*. cum acc. a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, *deflexi*: f. 2. pass. ἐκτρᾰπήσομαι· ab ἐκ et τρέπω, *verto*.

Ἐκτρέπω, f. ψω, p. φα, *deflecto*: ab eod. Them.

Ἐκτρέφω, *enutrio*. Th. τρέφω f. θρέψω, *nutrio*.

Ἐκτρέχω, *excurro*. Th. τρέχω, *curro*, quod videas.

Ἐκτριβήσομαι, fut. 2. pass. ab ἐκτρίβω, *perdo*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἐκτρῖβω, f. ψω, p. φα, *extero*. Th. τρίβω, *tero*.

Ἐκτρίψαι, *absumere*: ejusd. a. 1. inf. act.

Ἔκτριψις, εως, ἡ, *deletio*, *obliteratio*.

Ἐκτροπὴ, ῆς, ἡ, *deflexio*, *digressio*, *diverticulum* et

Ἔκτροπος, υ, ὁ ☧ ἡ, *deflexus*, *malè moratus*, *dissentaneus*: ab ἐκτρέπω. Th. τρέπω, *verto*: p. m. τέτροπα.

Ἐκτροφὴ, ῆς, ἡ, *enutritio*, *educatio*. Th. τρέφω, *nutrio*: præt. m τέτροφα.

Ἐκτρῠγάω, f. ήσω, *vindemio*: à τρυγάω, idem; quod à τρύγη, *triticum*, *vindemia*.

Ἔκτρωμα, ἄτος, τὸ, *abortus*: ab ἐκτιτρώσκω, f. ἐκτρώσω, perf. pass. ἐκτέτρωμαι· ab ἐκ, et τιτρώσκω, *vulnero*.

Ἔκτῠπε, *intonuit*, 3. sing. a. 2. act. verbi κτυπέω, *resono*. Th. τύπτω, *verbero*: f. ψω.

Ἔκτῠπος, υ, ὁ ☧ ἡ, *expressus ex archetypo*: et

Ἐκτῠπόω, -ῶ, f. ώσω, *exprimor*, *effingo*, *informo*: ab ἐκ et τυπόω, idem; quod à τύπος. Th. τύπτω.

Ἐκτύπωμα, ἄτος, τὸ, *effigies*, *expressio*: et

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, idem: à perf. pass. anteced. verbi.

Ἐκτυφλόω, -ῶ, f. ώσω, *excæco* et indè

Ἐκτύφλωσις, εως, ἡ, *excæcatio* à Them. τυφλὸς, *cæcus*.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, *HECTOR*, Trojanorum dux, Priami filius

Ἐκυδάσσαο, 2. sing. a. 1. med. Ion. et Poët. pro ἐκυδάσω, verbi κυδάζω, *convitior*. Th. κύδος, ου, ὁ, *convitium*.

Ἐκύκλωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κυκλόω, *cingo*, quod vide.

ἙΚΥΡΟΣ, ῦ, ὁ, *SOCER*, vel *SOCERUS*, mariti pater. Et ἑκυρὰ, Ion. ἑκυρὴ, *socrus*, mariti mater: ut πενθερὸς, et -ρὰ, *socer*, et *socrus*, uxoris pater et mater.

Ἔκυρσα, *incidi*, et in 3. pl. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, *incido*; f. ρῶ, et Æol. κύρσω.

Ἐκυρώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κυρόω, *sancio*. Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas*.

Ἔκυψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κύπτω, *incurvo me*; f. ψω.

Ἐκφαίνω, *profero*, *evulgo*: ab ἐκ, et φαίνω, *in lucem edo*, f. φᾰνῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα.

Ἔκφᾰνεν, pro ἐξεφάνησαν, Poët. et Bœot. 3. pl. a. 2. pass. ejusd. verbi.

Ἐκφᾰνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *manifestus*, *illustris*: ab eod. verbo.

Ἐκφαυλίζω, et ἐκφαυρίζω, f. ίσω, *parvi facio*, *extenuo*, *ejicio*: ab ἐκ et φαυλίζω.

Ἐκφερέμεν, Ion. pro ἐκφέρειν, *efferre*, præs. inf. ab.

Ἐκφέρω, εις, ει, *EFFERO*, *promo*, *profero*, f. ἐξοίσω, a. 1. ἐξήνεγκα, a. 1. imperat. ἐξένεγκον, -άτω, a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, a. 2. inf. ἐξενεγκεῖν· ab ἐκ, φέρω, *fero*.

Ἐκφεύγω, *EFFUGIO*; f. m. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, et ἐκφευξοῦμαι, a. 2. act. ἐξέφῠγον, a. 2. sub. ἐκφῠγω, ῃς, ῃ, p. m. ἐκπέφῠγα. Th. φεύγω, *fugio*.

Ἐκφεύξῃ, 2. sing. et ἐκφευξόμεθα, 1. pl. f. 1. ἐκφεύξομαι, ῃ, εται, verbi ἐκφεύγω, quod vide.

Ἐκφοβέομαι, οῦμαι, *pertimesco*: et

Ἐκφοβέω, *terrefacio*, f. ήσω, perf. ἐκπεφόβηκα, a. 1. ἐξεφόβησα· ab ἐκ, et φοβέω, *terrefacio*, quod à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *fugio*, *timeo*, p. m. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exterritus*, *consternatus*: ab eod. Th.

Ἐκφορὰ, ᾶς, ἡ, *exportatio*, *elatio funeris*, *divulgatio*: ab ἐκφέρω.

Ἐκφορέω, *effero*, *exporto*, f. ήσω. Th. φέρω.

Ἐκφόριον, ου, τὸ, *terræ proventus*: et

Ἔκφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exportatitius*, *divulgatus*, *percitus*: ab ἐκφέρω, *effero*. Th. φέρω, *fero*.

Ἐκφράζω, *eloquor*, *enarro*, *edissero*; part. præs, ἐκφράζων, οντος, part. præs. pass. ἐκφραζόμενος, η, ον· ab ἐκ, et φράζω, *dico*; f. σω, p. κα, a. 2. ἔφρᾰδον, p. m. πέφρᾰδα.

Ἔκφρᾰσις, εως, ἡ, *descriptio*; acc. ἔκφρασιν, gen. plur. ἐκφρασέων· ab ἐκφράζω, quod vide.

Ἐκφραστέον, adject. verbale, ab eod. Th.

Ἐκφροντίζω, *excogito*, *non curo*. Th. φροντὶς, *cogitatio*.

Ἔκφῠγε, pro ἐξέφυγε, a. 2. ind. act. verbi ἐκφεύγω, *effugio*: ab ἐκ, et φεύγω, *fugio*: f. φεύξομαι, a. 2. ἔφῠγον. Hinc ἐκφύγωσιν, 3. pl. a. 2. sub. πέφῠγα, præt. m.

Ἐκφύρομαι, *inquinor*.

Ἐκφῡρω, *inquino*, *concubitu fœdo*.

Ἐκφῡσᾶν *efflare*, pro ἐκφυσάειν, præs. inf. act. Th. φυσάω, *inflo*.

Ἐκφύω, *enascor*, *germino*; f. ῡσω, p. ἐκπέφῡκα, a. 2. ἐξέφυν, υς, υ. Th. φύω, *nascor*.

Ἐκφωνέω, f. ήσω, *exclamo*, *evoco*, *pronuntio*. Th. φωνὴ, *vox*.

Ἐκφώνησις, εως, ἡ, *exclamatio*, *pronuntiatio*, *evocatio*: à perf. pass præced. verbi.

Ἐκχέω, *effundo*, *exhaurio*; f. ἐκχεύσω, f. 2. ἐκχεῶ, a. 1. act. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, et ἐξέχεα, ας, ε, a. 1. imperat. act. ἔκχεον, άτω, 2. pl. ἐκχέατε, *effundite*, a. 1. inf. act. ἐκχέαι, imperf. pass. ἐξεχεόμην, -ούμην, έου, -οῦ, έετο, -εῖτο. Th. χέω, *fundo*.

Ἐκχρᾶν, *sufficere*, *satis esse*, præs. inf. à χράω, *do mutuò*.

Ἐκχρήσει, *utile erit*; impers. f. 1. q. d. ἐν χρήσει ἔσαι· ab eod.

Ἐκχυθεὶς, έντος, *effusus*. a. 1. part. pass. et

Ἐκχυθήσομαι, f. 1. ind. pass et

Ἔκχυντο, *effundebantur*, pro ἐξεκέχυντο, 3. pl. plusq. p. pass. ab

Ἐκχύω, vel ἐκχύνω, *effundo*; f. ἐκχύσω, p. ἐκκέχυκα, a. 1. ἐξέχυσα, præs. pass. ἐκχύνομαι, perf. pass. ἐκκέχυμαι, a. 1. pass. ἐξεχύθην, ης, η, f. 1. pass. ἐκχυθήσομαι, ῃ, εται, ab ἐκ, et χύω, seu χύνω, idem ac Th. χέω, *fundo*.

Ἐκχωρέω, *excedo*, *discedo*: ἐκχωρείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. *excedant*; f. ήσω, p. ἐκκεχώρηκα, a. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, *proficiscor*.

Ἐκψύχω, *animam efflo*, *expiro*; f. ξω, p. ἐξέψυχα, a. 1. ἐξέψυξα· ab ἐκ, et ψύχω, *spiro*.

Ἐκώλῡσε, *prohibuit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à κωλύω, *impedio*, *veto*; f. σω, p. κα.

ἙΚΩΝ, όντος, *voluntarius*: in f. g. ἑκοῦσα, ης; et in n. g. ἑκὸν, όντος, *volens*. Hinc ἑκούσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *spontaneous*, ἑκουσίως, adverb. *ultrò*, *spontè*, ἀεκὼν, et ἀεκούσιος, ἄκων et ἀκούσιος, *non voluntarius*, *invitus*.

Ἑκων, Dor. pro εἴκων, *celebrans*, *obtemperans*. Pind. Olymp. xiii. 121.

Ἐλᾶα, ας, ἡ, *OLIVA*, fructus oleæ. Th. ἐλαία, *olea* arbor.

Ἐλάαν, *incitare*, Poët. pro ἐλάειν, ἐλᾶν, præs. inf. ab ἐλάω: sic in 3. sing. præs. ind. ἐλάει, ἐλᾷ, et Poët. ἐλάα, *cursum init*: verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω.

Ἐλάασκον, ες, ε, *ducebam*, imperf. Ion. pro ἤλαον vel ἤλαυνον, ες, ε, ab ἐλάω vel ἐλαύνω, a. 1. ἤλᾰσα.

Ἔλᾰβον, ες, ε, et Dor. ἐλάβον. *sumpsi*, a. 2. verbi λαμβάνω, *capio*; f. λήψομαι.

Ἐλᾰθεὶς, *transfixus*, a. 1. part. pass. ab ἠλάθην, verbi ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω, perf. pass. ἤλαμαι.

Ἔλᾰθον, ες, ε, *latui*; a. 2. act. ἐλαθόμην, a. 2. ind. m. verbi λανθάνω, *lateo*; f. λήσω, p. m. λέληθα.

ἘΛΑΙ'Α, ας, ἡ, *OLEA*, *OLIVA*, arbor: hinc Ἀγριελαία, ας, ἡ, *agrestis oliva*, *oleaster*: et Ἀγριέλαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *oleaster*: *ex agresti olivâ confectus*.

Ἐλᾱΐνεος, έα, εον, et Ἐλάϊνος, ίνη, ινον, *oleaginus*.

Ἐλᾱϊνος, η, ον, et ἐλαΐνεος, (Poët. Epenth. τοῦ ε) έα, εον, *oleaginus*: ab ἐλαία.

Ἔλαιον, ου, τὸ, *OLEUM*. Th ἐλαία.

Ἐλαίω, Dor. pro ἐλαίου, ab ἔλαιον.

Ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, *olivetum*, ἐλαὼν, idem. Th. ἐλαία, *olea*.

Ἔλᾰκον, ες, ε, a. 2. verbi ληκέω, *sonitum do*; præt. m. λέλακα.

Ἐλαμίτης, ου, ὁ, nomen gentile Hebr. *latitans*.

Ἔλαμψα, ας, ε, *splenduit*, a. 1. act. verbi λάμπω, *luceo*.

Ἔλασ', pro ἔλασε, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi ἐλαύνω, quod vide

Ἐλᾰσαι, *compulisse*, a. 1. inf. act. verbi ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω.

Ἔλᾰσαν, Ion. pro ἤλασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐλαύνω, a. 1. part. ἐλάσας, αντος, et Poët. ἐλάσσας.

Ἐλάσασκε, Poët. et Ion. pro ἤλασε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐλαύνω, *impello*.

Ἐλάσεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. pro ἐλάσαιμι, αις, verbi ἐλαύνω.

Ἐλάσιππος, ου, ὁ, *equorum agitator*, ἐλαύνων ἵππον.

Ἔλᾰσις, εως, ἡ, et ἐλασία, ας, ἡ, *agitatio*, *militaris expeditio*: ab ἐλαύνω, *agito*.

Ἔλασκε, Ion. et Poët. pro ἤλα, seu ἤλαυνε, 3. sing. imperf. verbi ἔλαω seu ἐλαύνω, f. ἐλάσω.

Ἔλασμα, ᾰτος, τὸ, *lamina ductilis*: ab ἐλαύνω, *agito*.

Ἐλασσάμενος, Poët. a. 1. part. m. ἤλασσα, ας, ε, a. 1. ind. act. Poët. ab eod. verbo.

Ἔλασσε, *trajecit*, 3. sing. a. 1. Poët. ut et ἐλάσσῃ, *abigat*, 3. sing. a. 1. sub. ejusd. verbi.

Ἐλάσσω, accus. contr. pro ἐλάσσονα, -οα, -ω, ab

Ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, (et ἐλαχίων) ονος, ὁ ϗ ἡ, *minor*: ἐλάττονες, *pauciores*: compar. à positivo ἐλαχὺς, *parvus*; in superl. ἐλάχιστος.

Ἐλαστρέω, *agito*, *impello*: ab ἐλαστὴς, οῦ, ὁ, *impulsor*. Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito*.

Ἐλᾰσω, *abigam*, f. 1. verbi ἐλαύνω.

Ἐλάτεια, ας, ἡ, *Elatea*, nomen propr.

ἘΛΑ'ΤΗ, ης, ἡ, *abies*: at ἐλάτης et ἐλάτῃσι, pro ἐλάταις, dat. plur. inde ἐλάτινος, *abiegnus*.

'Ελατὴρ, ῆρος, ὁ, *agitator, auriga.* Th. ἐλαύνω, *agito;* f. ἐλάσω, perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.

'Ελατίνη, herbæ nomen: et

'Ελάτινος, η, ον, et Poët. εἰλάτινος, *abiegnus:* ab ἐλάτη, *abies.*

'Ελατόμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λατομέω, *excindo:* f. ήσω· à λατόμος, ου, ὁ, *lapicida:* quod ex λᾶς, λαὸς, ὁ, *lapis,* et τόμος, *frustum:* ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, *scindo.*

'Ἔλαττον, adverbialitèr, pro ἐλαττόνως, *minùs, parùm;* et

'Ελαττονάκις, *minùs, rariùs;* et

'Ελαττονέω, *minùs habeo;* f. ήσω, a. 1. ἠλαττόνησα. Th. ἐλαχὺς, *parvus.*

'Ελαττονηθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

'Ελαττόω, vel -σσόω, *minuo, diminuo;* f. ώσω, a. 1. ἠλάττωσα, perf. ἠλάττωκα, præs. inf. pass. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχὺς, *parvus:* ἐλάσσων vel -ττων, *minor.*

'Ελάττωμα, vel -σσωμα, ἄτος, τὸ, *vitium, defectus;* à præced. verbo.

'Ελάττων, vide ἐλάσσων.

'Ελάττωσις, εως, ἡ, *diminutio:* ab ἐλαττόω, quod vide.

'Ελαυνέμεν, præs. inf. Ion. pro ἐλαύνειν, ἐλαύνειν σκοπὸν, *scopum attingere,* ἔλαυνε, præs. imperat. verbi ἐλαύνω, *agito;* f. ἐλάσω.

'Ελαύνοι, 3. sing. præs. opt. act. et

'Ελαύνοντ', pro ἐλαύνοντε, *impellentes,* nom. dual. part. præs. ab

'ΕΛΑΥ'ΝΩ, Dor. ἐλαύω, *agito, proveho, duco;* f. ἄσω, q. ab ἐλάω, p. ἤλἄκα, et Attic. ἐλήλἄκα. Hinc perf. part. act. ἐληλακὼς, ότος, imperf. pass. ἐλαυνόμην, ου, ετο, Ion. perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.

'Ελάφειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cervinus;* et

'Ελάφοιο, gen. Ion. ab

'ΕΛΑΦΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *cervus cerva:* quasi ἑλεῖν ὄφεις, quòd serpentes è cavernis trahat.

'Ελαφρία, ας, ἡ, *levitas:* ab

'ΕΛΑΦΡΟ'Σ, ὰ, ὸ ϗ ἡ, *levis et celer,* instar cervi, (dictum enim volunt qu. ἐλαφηρὸς, ab ἔλαφος) item *levis:* hinc

'Ελαφρότερος, α, ον, *levior:* compar. et

'Ελαφρῶς, *levitèr, celeritèr:* ab ἐλαφρὸς, *levis.*

'Ἔλἄχεν, *sortitus est,* 3. sing. a. 2. verbi λαγχάνω, *sortior;* f. λήξομαι, λάξομαι, et κληρώσομαι, perf. Att. εἴληχα, a. 2. ἔλἄχον, ες, ε, p. m. λέλογχα.

'Ελάχηνε, 3. sing. a. 1. act. verbi λαχαίνω, *fodio.*

'Ελάχιστα, adverbialitèr, *minimè,* οὐκ ἐλάχιστα, *imprimis:* ab

'Ελάχιστος, η, ον, *minimus, paucissimus, brevissimus;* superl. et compar. ἐλάσσων, *minor:* à μικρὸς, vel Them. ἐλαχὺς, *parvus.*

'Ελαχιστότερος, *minimo minor:* ab ἐλάχιστος. Ephes. iii. 8.

'Ἔλἄχον, ες, ε, a. 2. vide ἔλαχεν.

'Ελαχυπτέρυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, qui *alas,* vel *pinnos parvas habet:* μικροπτέρυξ, ab ἐλαχὺς, *parvus,* et πτέρυξ, γος, ἡ, *ala.*

'ΕΛΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *parvus,* ut μικρὸς, comp. ἐλάσσων, superl. ἐλάχιστος, *minimus.*

'Ελάω, *agito, arceo;* Poët. pro Th. ἐλαύνω.

'Ἔλδεαι, Ion. pro ἔλδῃ, 2. sing. præs. ab

'ΕΛΔΟΜΑΙ, ῃ, εται, et per Proth. Poët. ἐέλδομαι, *desidero, cupio, appeto:* hinc

'Ἔλδωρ, et ἐέλδωρ, ορος, τὸ, *desiderium.*

'Ἕλε, et Ἕλ', *interfecit, rapuit,* 3. sing. a. 2. (Ion. dempto augmento) εἷλον, ες, ε, verbi αἱρέω, *capio;* f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. inf. ἑλεῖν.

'Ελεάζαρ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *Dei auxilium.*

'Ελεαίρω, f. ἀρῶ, *misereor,* idem quod ἐλεέω, Poët. Th. ἔλεος, *misericordia.*

'Ελεακεὶμ, ὁ, nomen viri. indecl. Hebr. *Deus restituet.*

'ΕΛΕΑ'Σ, ὁ, avis nomen. Eadem autem forsàn avis est quæ à Callimacho ἐλείας, dicitur.

'Ελεγεῖον, ου, τὸ, *ELEGIACUM carmen:* ab ἔλεγος, idem.

'Ελεγκτικὸς, ὴ, ὸν, *redargutorius, reprehensorius:* et

'Ελεγκτὸς, ὴ, ὸν, *reprehensibilis;* et

'Ελεγμὸς, οῦ, ὁ, *redargutio, reprehensio:* omnia ab ἐλέγχω.

'Ελεγξάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. et

'Ελέγξῃς, *spreveris,* 2. sing. a. 1. sub. act. ἔλεγξον, άτω, *argue,* a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, *arguo, reprehendo.*

'Ἔλεγξις, εως, ἡ, *redargutio, reprehensio:* ab eodem Them.

'Ελέγον, Dor. pro ἔλεγον, imperf. verbi λέγω.

'ἜΛΕΓΟΣ, ου, ὁ, *lamentatio, luctus, ELEGIA, carmen lugubre:* q. ab ἐλεέω, vel. ab ἐλέγω, flentium vox.

'Ελεγχείη, ης, ἡ, *probrum:* et

'Ελεγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vituperabilis;* et

'Ελεγχθῇ, 3. sing. a. 1. subj. pass. ab ἐλέγχω, quod vide.

'Ελέγχιστος, ejusd. superl. *probris dignissimus,* vel *notatus;* et

'Ἔλεγχος, εος, τὸ, *probrum, dedecus;* et in pl. ἐλέγχεα· et

'Ἔλεγχος, ου, ὁ, *ELENCHUS, argumentum, probatio:* ab

'ΕΛΕ'ΓΧΩ, f. ξω, *arguo, argumentis,* (vel *exemplis*) *demonstro, convinco, refuto,* a. 1. ἤλεγξα, a. 1. imperat. ἔλεγξον, άτω, perf. ἤλεγχα, præs. pass. ἐλέγχομαι, *redarguor, reprehendor,* perf. pass. ἤλεγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ἠλέγχθην, a. 1. sub pass. ἐλεγχθῶ, ῇς, ῇ.

'ΕΛΕΔΩ'ΝΗ, ης, ἡ, *ELEDONA,* species quædam polypi.

'Ελέειν, *capere,* Dialys. Ion. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *capio:* f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, ες, ε.

'Ελεεινὸς, ὴ, ὸν, *miserabilis:* ab ἔλεος, ου, ὁ, *misericordia.*

'Ελεεῖσθαι, præs. inf. ab

'Ελεέομαι, *consequor misericordiam:* vid. seq.

'Ελεέω, -ῶ, *misereor,* cum accus. f. ήσω, a. 1. ἠλέησα, a. 1. imperat. ἐλέησον, άτω, a. 1. sub. ἐλεήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐλεῆσαι, perf. act. ἠλέηκα, præs. pass. ἐλεέομαι, *misericordiam consequor,* perf. ἠλέημαι, part. ἠλεημένος, a. 1. ἠλεήθην, a. 1. sub. ἐλεηθῶ, ῇς, ῇ, part. ἐλεηθεὶς, έντος, f. 1. ἐλεηθήσομαι. Th. ἔλεος, ου, ὁ, *misericordia.*

'Ελεηθῶσιν, *misericordiam consequantur,* 3. pl. a. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

'Ελεημοσύνη, ης, ἡ, *misericordia, ELEEMOSYNA:* donum quod in pauperes erogatur. Angl. contractiùs, ALMS, et indè AN ALMONER; ut Lat. Eleemosynarius: ab ἐλεήμων.

'Ελεήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *misericors:* ab ἐλεέω.

'Ελέησε, *misertus fuit,* 3. sing a. 1. ind. act. Ion. ἐλεῆσαι, a. 1 inf. verbi ἐλεέω.

'Ελέησον, άτω, a. 1. imperat. act. ejusdem verbi.

'Ελεητὺς, ύος, ἡ, *commiseratio,* Poët. Th. ἔλεος, idem.

'Ελείθυια, ας, ἡ, idem quod Εἰλείθυια, *Lucina,* quod vide.

'Ελεῖν, *interficere,* a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, *interficio, capio;* f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

'Ελειὸς, οῦ, ὁ, *glis:* ab ἕλος, εος, τὸ, *palus.*

'Ελείψασκον, *reliqui,* Ion. pro ἔλειψα, a. 1. ind. act. verbi λείπω, *linquo;* f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον.

'Ἔλεκτο, *concubuerat,* Poët. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. p. verbi λέγομαι, *cubo;* f. ξομαι, p. λέλεγμαι.

'ΕΛΕΛΕΥ͂, *acclamatio bellica.*

'Ελελήθεε, pro ἐλελήθει, Ion. *oblitus erat,* 3. sing. plusq. p. m. et in 3. pl. ἐλελήθεσαν, correptâ Att. penultimâ: verbi λανθάνω, *lateo;* f. λήσω, a. 2. ἔλἄθον, præt. m. λέληθα.

'Ελέλιζεν, *torquebat,* 3. sing. imperf. Ion. ab

'Ελελίζω, f. ίσω, *quasso, convolo.* Them. εἰλέω, *verso.*

'Ελελίζω, etiam *clamo:* ab ἐλελεῦ.

'Ελέλικτο, *convolutus erat,* pro ἐλήλικτο, 3. sing. plusq. p. pass. ab ἑλίσσω, *volvo:* f. ξω, p. ἧλιχα, perf. pass. ἥλιγμαι, et per redupl. Attic. ἐλήλιγμαι, undè plusq. p. ἐληλίγμην, ξο, κτο, sublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. εἰλέω, *verso.*

'Ελελίξαις, Æol. pro ἐλελίξας, a. 1. part. act. ab ἐλελίζω, *pulso, quatio.* Them. εἰλέω, *verso.*

'Ελέλιξεν, *commovit,* a. 1. ind. act. Ion. ab

'Ελελίττω, f. ξω, p. χα, *circumago, torqueo, concutio,* quod ab ἑλίσσω, *volvo.* Th. εἰλέω *verso*

'Ελελίχθεν, Bœot. pro ἐλελίχθησαν, ejusd. 3. pl. a. 1. ind. pass.

'Ελελόγχει, 3. sing. plusq. p. m. verbi λαγχάνω, sortior, f. λήξομαι, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.

'Ελελοίπεισαν, omiserant, Att. pro ἐλελοίπεισαν, 3. pl. plusq. p. m. verbi λείπω, linquo, f. ψω, p. λέλειφα, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

"Ελεν, pro εἷλεν, invasit, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. (dempto augmento) verbi αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, ες, ε.

'ΕΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, et Dor. 'Ελένα, *HELENA*, item vas. Sed ἑλένη, seu ἑλάνη, lampas, fax.

'Ελένιον, ου, τὸ, festum in honorem Helenæ. Est et ἑλένιον, herba quædam è lachrymis Helenæ nata.

'Ελέξατο, dormivit, 3. sing. a. 1. m. verbi λέγομαι, f. λέξομαι.

'Ελεόθρεπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, genitus, seu nutritus in paludibus: ab ἕλος, εος, τὸ, palus, et τρέφω, alo.

'Ελεοῖσιν, mensis, dat. pl. Ion. ab ἐλεὸς, quod vide.

'Ελεὸν, miserè, per Sync. pro ἐλεεινὸν, ab ἐλεεινὸς, miser, quod ab ἐλεέω, misereor. Th. ἔλεος, ου, ὁ, misericordia.

"Ελεος, ου, ὁ, misericordia, commiseratio: vel -εος, -ους, τὸ. Hinc ἐλεεινὸς, miserabilis: ἐλεέω, misereor: ἐλεήμων, misericors; ἐλεημοσύνη, eleemosyna, misericordia.

'ΕΛΕΟ'Σ, οῦ, ὁ, sive ἐλεὸν, οῦ, τὸ, mensa coquinaria.

'Ελέπισα, ας, ε, a. 1. verbi λεπίζω, decortico, quod vide.

'Ελέσθαι, instituisse, capere, a. 2. inf. m. verbi αἱρέω, capio; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. m. εἱλόμην.

"Ελεσθε, sumite, 2. pl. ἑλέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

'Ελετὴ, ῆς, ἡ, quæ capi potest: ab ἑλετὸς, ἡ, ὸν, quod ab αἱρέω, capio.

'Ελέτην, interfecerunt, 3. dual. a. 2. act. ἕλετο, pro εἵλετο, abstulit, 3. sing. a. 2. m. verbi αἱρέω.

'Ελευ, elige, Dor. pro ἑλοῦ, ἕσθω, a. 2. imperat. m. verbi αἱρέομαι.

'Ελευθερία, ας, ἡ, libertas; et

* 'Ελευθεριαῖος, aliis ἐλευθέριος, liberator; Iovis epitheton.

'Ελευθέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, liberalis, ingenuus; et

'Ελευθεριότης, ητος, ἡ, ingenuitas, liberalitas; ab

'ΕΛΕΥ'ΘΕΡΟΣ, ου, ὁ, *LIBER*; cui δοῦλος opponitur: ἐλευθέρα, ας, ἡ, libera. Adjectivè ἐλεύθερος, α, ον, liber, a, um, immunis.

'Ελευθεροῦντας, acc. pl. part. præs. ab

'Ελευθερόω, libero, f. ώσω, perf. ἠλευθέρωκα, a. 1. ἠλευθέρωσα, a. 1. sub. ἐλευθερώσω, ῃς, ῃ, perf. pass. ἠλευθέρωμαι, a. 1. pass. ἠλευθερώθην, a. 1. part. pass. ἐλευθερωθεὶς, έντος, f. 1. pass. ἐλευθερωθήσομαι. Them. ἐλεύθερος, liber.

'Ελευθέρως, et -ρίως, adv. liberalitèr, ingenuè: ab eod. Th.

'Ελευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio; et

'Ελευθερωτὴς, οῦ, ὁ, liberator: à perf. pass. verbi ἐλευθερόω, cujus Them. ἐλεύθερος, liber.

'Ελευθῆρος, et Ἐλευθὴρ, ῆρος, ἡ, nomen propr. urbis in Bœot.

'Ελεύθω, venio, inus. ab ἐλάω. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, venio: at

'Ελευθὼ, Εἰλειθυια, Lucina, quòd invocetur, ut partus veniat in lucem: ab ἐλεύθω, venio.

"Ελευσις, εως, ἡ, adventus: ab inusit. ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι.

'Ελεύσομαι, ῃ, εται, veniam, et in 3. pl. ἐλεύσονται, f. 1. m. ἐλευσόμενος, f. 1. part. m. verbi ἔρχομαι, venio: a. 2. m. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

'ΕΛΕΦΑΙ'ΡΩ, et ἐλεφαίρομαι, decipio, noceo, lædo: 3. sing. imperf. m. vel pass. ἠλεφαίρετο.

'Ελεφαντάρχης, ου, ὁ, dux eorum qui pugnant ex elephante, -τάρχαι, qui sexdecim elephantibus præsunt.

'Ελεφάντειτος, ἐλεφαντικὸς, et ἐλεφάντινος, η, ον, *ELEPHANTINUS*; eburnus: ab ἐλέφας.

'Ελεφαντίασις, εως, ἡ, lepra; et

* 'Ελεφαντόμαχοι κυνηγοὶ, venatores cum elephantibus pugnantes: ab

'ΕΛΕ'ΦΑΣ, αντος, ὁ, *ELEPHAS*; item ebur; dens elephantis.

'Ελέχθην, ης, η, dictus, sum; a. 1. ind. pass. à λέγω, dico; f. ξω, p. λέλεχα, a. 1. ἔλεξα.

"Ελεψε, decorticavit, 3. sing. a. 1. indic. act. à λέπω, fut. ψω· a. 2. ἔλαπον.

"ΕΛΗ, vel εἵλη, ης, ἡ, calor solaris. Hinc εἵλεσις, εως, ἡ, æstus. Sed

"Ελῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. qu. ab ἕλω, inus. pro quo αἱρέω, capio; a. 2. εἷλον, et dempto ι, (quod pro augmento accipit) ἕλον, in sub. ἕλω, ῃς, ῃ.

"Ελῃα, pro ἔλησα, Poët. à λάω, λῶ, volo, pro θέλω, per Aphæresin syllabæ initialis.

"Εληαι, ceperis, 3. sing. a. 2. sub. med. Ion. pro ἕληται· ab αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. med. εἱλόμην, et sub. ἕλωμαι, tanquam ab ἕλω, inus.

'Ελήθετο, oblitus est, Ion. pro ἐλάθετο, 3. sing. a. 2. med. verbi λανθάνω, fut. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον.

'Ελήλακα, abegi, perf. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαύνω, agito, fut. ἐλάσω.

'Εληλάκεσαν, ejecerant, Att. pro ἠλάκεισαν, 3. pl. plusq. p. ejusd.

'Εληλακότες, provecti, perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejusd.

'Ελήλαμαι, et ἐληλάμην, perf. et plusq. perf. pass. abactus sum, et

'Εληλαμένος, summotus, abactus, pro ἠλαμένος, perf. part. pass. Att. ab ἐλαύνω, abigo.

'Ελήλαται, Att. pro ἤλαται, ejusd. perf. 3. sing. et ἐλήλατο, immissus erat, Att. pro ἤλατο, plusq. perf.

'Ελήλεγκται, redargutus est, 3. sing. perf. Att. pass. pro ἤλεγκται, verbi ἐλέγχω, redarguo.

'Ελήλεγμαι, convictus sum, pro ἤλεγμαι, perf. indic. pass. Att. ab eod. Th.

'Εληλέδαται, Ion pro ἐλήλανται seu ἐληλαμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ἐλαύνω.

'Εληλυθὼς, perf. part. med. Att. et Æol. pro ἐληλυθὼς, verbi ἔρχομαι, venio, fut. ἐλεύσομαι, p. med. ἤλυθα, et

'Ελήλυθα, Att. et Æol. ἐλήλυθα, pro ἤλυθα, veni, perf. med. ejusd.

'Εληλύθεν, veneram, et in 3. pl. ἐληλύθεσαν, Att. pro ἐληλύθεισαν, plusq. p. med. ejusd.

'Εληλυθότες, nom. pl. perf. part. med.

'Εληλυθυῖα, adveniens, præt. part. med. fœm. g. à masc. ἐληλυθὼς, quod à præt. med. ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι.

"Εληξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, cesso, f. ξω.

'Ελήφθης, sumptus es, 2. sing. a. 1. ind. pass. verbi λαμβάνω, sumo, f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

'Ελθὲ, Att. pro ἔλθε, veni, a. 2. imperat. et

'Ελθεῖν, a. 2. infin. ἔλθοι, 3. sing. a. 2. opt. ἔλθῃς, 2. sing. a. 2. sub. verbi ἔρχομαι, venio.

'Ελθέμεν, Ion. et ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejusdem.

'Ελθὲν, etiam et

'Ελθῆν, Dor. pro ἐλθεῖν venire vel venisse, a. 2. inf. act. ab a. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι.

"Ελθῃς, ἔλθῃ, 2. et 3. sing. a. 2. sub. act. sic et ἔλθῃσ', pro ἔλθῃσι, quod ejusdem verbi Ion. pro ἔλθῃ, 3. sing. a. 2. sub. σι, Paragog.

"Ελθοι, venerit, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐλθοίμην, οιο, το, a. 2. opt. m. ejusd.

'Ελθὸν, a. 2. part. neut. g. ἐλθόντ', pro ἐλθόντε, nom. dual. ἐλθόντα, acc. sing. masc. g. ab ἐλθὼν, a. 2. part. act. verbi præced.

'Ελθόντεσσιν, advenientibus, dat. pl. ejusd. part. Ion. et Poët. pro ἐλθοῦσιν.

"Ελθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. pl. a. 2. ind. Sic ἔλθοισαν, in Bibliis, pro ἔλθοιεν, 3. plur. a. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι.

'Ελθοῦσ', pro ἐλθοῦσα, a. 2. part. fœm. g. ab eod.

"Ελθω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. act. et

'Ελθὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio; a. 2. ἦλθον.

'Ελιγήσομαι, complicabor, fut. 2. ind. pass. verbi ἑλίσσω, vel -ττω, a. 2. ἥλιγον, a. 2. pass. ἡλίγην Th. εἱλέω, verso.

'Ελιγμὸς, οῦ, ὁ, vortex; pl. ambages.

'Ελιέζερ, ὁ, Eliezer, nomen viri, indecl. Hebr. Deus restituet.

'Ελιθοβόλεον, -ουν, imperf. ἐλιθοβόλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λιθοβολέω, lapidibus ferio: à λίθος, lapis, et βάλλω, jacio; p. med. βέβολα.

Ἕλικας, acc. pl. *curvas*; ἑλίκεσσιν, dat. pl. ab ἕλιξ, ικος, ἡ, *volumen*; et adj. sumitur pro *intortus*. Th. εἱλέω, *verso*.

Ἑλίκη, ης, ἡ, nomen urbis in Achaiâ, terræ motu sublatæ; item *Ursa Major*, inter astra; item ab Arcad. *salix*, quòd tortilis sit.

Ἑλικοβλέφαρος, ε, ὁ ϗ ἡ, cui palpebræ sunt volubiles, tortiles, aut nigræ: Veneris Epitheton: ab

Ἑλικὸς, ἡ, ὸν, *volubilis*, *niger*: ab εἱλίσσω, *volvo*. Th. εἱλέω, idem.

Ἑλικτὸς, ἡ, ὸν, *involutus*, *intortus*, *curvus*: quod ab εἱλίσσω, *circumvolvo*: ab eod. Th.

Ἑλικὼν, ῶνος, ὁ, nomen montis, nomen habens ab anfractuosis viis. Hinc

Ἑλικωνιάδες, αἱ, *Musæ*; dat. pl. Ἑλικωνιάδεσσι, et

Ἑλικώνιαι παρθένοι, pro Musis.

Ἑλίκωπες, Græci ita dicebantur, ἀπὸ τῦ ἑλίσσειν τὰς κώπας, *à remis circumvertendis*.

Ἑλικώπιδα, acc. sing. *limis oculis contuentem*: ab

Ἑλικῶπις, ἴδος, ἡ, dicitur de puellâ *quæ amantium oculos ad se trahit*, vel *quæ nigris oculis est decora*, vel *oculi sunt cui volubiles et rotundi*: ab iisd. ac ἑλίκωψ, quod vide.

Ἑλίκωψ, ὁ ϗ ἡ, *cui oculi versatiles, blandi*, vel *rotundi*; *nigris oculis præditus*: ab ἑλικὸς, *volubilis*. *niger*, quod ab ἑλίσσω, *volvo* (Th. εἱλέω, *verso*), et ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ἐλιννὺς, ὕος, ὁ ϗ ἡ, *otiosus*, Polyb. in Excerp. Ursini.

ἘΛΙΝΝΥ'Ω, et ἐλινύω, *quiesco*, *otior*, *sedo*; qu. ab εἰλέω, *concludo*; ut sit conclusum velut vivere.

ἝΛΙΝΟΣ, ε, ὁ, *ramus*: quod ab εἰλεῖσθαι, *circumagi*: agitatur in arbore.

Ἕλιξ, et εἵλιξ, ἴκος, ἡ, *volumen*, *involucrum*, *gyrus*, *clavicula*, *armilla*, *annulus*; item *species hederæ*. Adjectivè etiam pro *intorto*, *implicito*, *volubili*: ab ἑλίσσω. Th. εἱλέω, *volvo*.

Ἐλιοὺδ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *Laus Dei*.

Ἐλίπᾶνα, ας, ε, a. 1. act. à λιπαίνω, *pinguefacio*, f. ανῶ.

Ἔλιπον, ες, ε, *reliqui*, et in 3 pl. ἔλιπον, a. 2. act. verbi λείπω, *linquo*, fut. ψω, perf. φα, p. med. λέλοιπα.

Ἐλισάβετ, ἡ, *Elizabetha*, nomen mulieris indecl. Hebr. interpr. *Deus juravit*.

Ἐλισσαῖος, αἶε, ὁ, nomen prophetæ Hebr. interpret. Lat. *à Deo salus*.

Ἑλισσέμεν, et ἑλισσέμεναι, Dor. pro ἑλισσεῖν, præs infin. verbi ἑλίσσω, *circumvolvo*. Th. εἱλέω, *volvo*

Ἑλίσσετο, 3. sing. et ἑλίσσοντο pro ἑλίσσοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi λίσσομαι, *supplico*.

Ἑλισσομένη, præs. part. pass. f. gen. ab

Ἑλίσσω, vel -ττω, et εἱλίσσω, seu -ττω, *volvo*, *circumvolvo*, *complico*, f. ξω, p. εἵλιχα, (pro augmento enim ἑλίσσω post ε adsciscit ι) perf. pass. εἵλιγμαι, ξαι, κται. Th. εἱλέω.

Ἔλιφθεν, *relicti sunt*, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐλείφθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi λείπω, *linquo*, fut. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Ἑλίχρυσος, vel ἑλειόχρυσος, ε, ὁ, planta agrestis florem aureo coloris habens, εἶδος φυτῦ, ὃ τὸ ἄνθος ὅμοιον κρόκῳ, ϗ οἷον χρυσοειδὲς. Interp. Theocr. in Idyll. 1. Est *Gnaphalium* Stæchas LINN. Angl. SHRUBBY EVERLASTING: Sic dictus ab ejus flore, qui aureum habet colorem. Vocabatur, teste Dioscoride, χρυσάνθεμον, et ἀμάραντον, quia non exarescit; atque adeò in usu fuit ad ornandas statuas deorum.

Ἕλκε, *trahebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro εἷλκον, ες, ε· ἕλκεο, Ion. pro ἕλκε, præs. imperat. pass. verbi ἕλκω, *traho*; f. ἕλξω, quod vide.

Ἕλκει, *ulceri*, dat. sing. ab ἕλκος, *ulcus*.

Ἑλκέμεν, præs. inf. act. Ion. pro ἕλκειν· ab ἕλκω.

Ἕλκεο. Vide in ἕλκε.

Ἑλκεσίπεπλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *longâ veste induta*: ab ἕλκω, *traho*, et πέπλος, ε, ὁ, *vestimentum muliebre*.

Ἕλκετο, *traxit*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro εἵλκετο· ab ἕλκω, *traho*, q. v.

Ἑλκεχίτων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *cui longa est tunica*: ab ἕλκω, *traho*, et χιτὼν, *tunica*.

Ἑλκέω, -ῶ, f. ήσω, id. quod ἕλκω, *traho*; item *dilacero*, *violo*.

Ἑλκηδὸν, adv. *tractim*, *luctando*, *attrahendo*, ut supplantetur. Th. ἕλκω.

Ἑλκηθμὸς, ῦ, ὁ, *violenta tractio*: ab ἑλκέω.

Ἑλκίζω, fut. ίσω, idem ac Th. ἕλκω, *traho*. Hinc

Ἑλκῖκὸς, ἡ, ὸν, *tractorius*, *attractivus*.

ἝΛΚΟΣ, εος, τὸ, *ULCUS*: dat. sing. ἕλκεϊ, contr. ἕλκει· quod ab ἕλκω, *traho*: ob distractionem cutis et continui divulsionem: vel quòd vitiosis attrahat humores.

Ἑλκόω, *exulcero*, fut. ώσω, perf. ἥλκωκα, p. pass. ἥλκωμαι, undè part. ἡλκωμένος. Th. ἕλκος, *ulcus*.

Ἑλκτὸς, ἡ, ὸν, *tractus*, *ductilis*. Th. ἕλκω, *traho*.

Ἕλκυσις, εως, ἡ, *tractio*, et

Ἑλκυσμὸς, ῦ, ὁ, idem.

Ἑλκυστάζω, f. άσω, *trahendo rapto*: ab

Ἑλκύω, *traho*, f. ύσω, a. 1. εἵλκυσα, (per ι enim ἑλκύω facit incrementum,) a. 1. inf. act. ἑλκύσαι, a. 1. part. ἑλκύσας, αντος· ab

ἝΛΚΩ, *traho*, et Metaph. *vexo cum aliquo*; imperf. εἷλκον, (augetur etiam ἕλκω, ι post ε recipiendo) f. ξω, p. χα. Hinc ἕλξις, εως, ἡ, *tractio*; ὁλκὴ, ῆς, ἡ, idem; ὁλκὸς, ῦ, ὁ, *tractus*; ἑλκέω, et ἑλκύω, *traho*; ἑλκυστικὸς, ait. ac ivus.

Ἑλκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ulcerosus*, et

Ἕλκωμα, ἄτος, τὸ, *ulcerulum*, et

Ἑλκωματικὸς, ἡ, ὸν, *ulcerativus*, et

Ἕλκωσις, εως, ἡ, *ulceratio*: omnia à Th. ἕλκος, *ulcus*.

Ἔλλαβε, *sumpsit*, Poët. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio*, fut. λήψομαι, perf. λέληφα, et Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβε.

Ἑλλάδος, gen. sing. ab Ἑλλὰς, q. v.

Ἐλλαμβανόμενος, η, ον, *captus*, *apprehensus*, pro ἐκλαμβανόμενος. Th. λαμβάνω.

Ἐλλάμπω, *illustro*, et

Ἐλλάμψεσθαι, Ion. et Poët. fut. 1. inf. m. pro λαμπρὸν γενήσεσθαι, *clarum ac illustrem fore*: ex ἐν, et λάμπω, *splendeo*.

Ἕλλαν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ἕλλην, Att. etiam pro Ἑλληνικὸς ponitur. Hinc

Ἑλλάνιος πατὴρ, pro Ἑλλήνιος.

Ἑλλανοδίκας, α, ὁ, Dor. pro Ἑλληνοδίκης, ε, ὁ, idem valet ac si dicas, Ἑλλήνων δικαστὴς, *Græcorum judex*.

Ἑλλὰς, ἄδος, ἡ, *Græcia*, dat. Ἑλλάδι, acc. Ἑλλάδα. Interdum adjectivè pro Ἑλληνική· Th. Ἕλλην, quod vide.

Ἐλλάσαι, Poët. pro ἐλάσαι, *abegisse*, a. 1. inf. verbi ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω.

Ἑλλάσποντος, ω, ὁ, Dor. pro Ἑλλήσποντος, ε, ὁ, *HELLESPONTUS*.

Ἔλλαχον, Poët. pro ἔλαχον, *sortitus sum*, a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, *sortior*; a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ, p. med. λέλογχα.

ἙΛΛΕ'ΒΟΡΟΣ, seu ἐλλέβορος, ε, ὁ, *HELLEBORUS*, *veratrum*; παρὰ τὸ ἑλεῖν βορᾷ, quòd capiat seu suffocet esu.

Ἑλλεδανοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

Ἑλλεδανὸς, ῦ, ὁ, *vinculum*, *restis*: ab ἕλλω, *stringo*. Th. εἴλω *coarcto*.

Ἔλλειμμα, ἄτος, τὸ, *defectus*: et

Ἐλλειπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, id. quod ἐλλιπὴς· ab

Ἐλλείπω, εις, ει, *relinquo*, *prætermitto*, *deficio*: à λείπω, *linquo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔλιπον.

Ἔλλειψις, εως, ἡ, *derelictio*, *prætermissio*, *defectus*; item Figura Grammatica quâ vox eleganter omittitur: à Th. præced.

Ἕλλερα, *mala*: quasi ab ὀλλύω, *perdo*.

Ἔλλεσχος, ὁ ϗ ἡ, *vulgatus*, *qui est in omnium ore et sermone*: ab ἐν, et λέσχη, ης, ἡ, *sermocinatio*.

ἝΛΛΗΝ, ηνος, ὁ, *HELEN*, filius Deucalionis, à quo Incolæ Phthiotidis primum Ἕλληνες dicti, quoniam Hellen illius partis Thessaliæ rex erat. Ante hunc Γραῖκοι dicti quod Latini retinuerunt.

Ἑλληνίζω, cum Græcis facio, Græcos imitor, Græcè loquor, fut. ἴσω, perf. ἡλλήνικα, p. pass. ἡλλήνισμαι, undè est ἑλληνισμὸς, ȣ̃, ὁ, Græcismus. Th. Ἕλλην, Græcus.

Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, Græcus, a, um: item Græcanicus; et quod ad Græcos attinet.

Ἑλληνικῶς, adv. Græcè, et

Ἑλλήνιος, η, ον, idem ac Ἑλληνικὸς, q. v. et

Ἑλληνὶς, ἴδος, ἡ, Græcanica. Th. Ἕλλην.

Ἑλληνισμὸς, ȣ̃, ὁ, Græcismus: proprietas Græcæ linguæ, et

Ἑλληνιστὴς, ȣ̃, ὁ, Græcanicus, et

Ἑλληνιστὶ, adv. Græcè: à perf. pass. verbi ἑλληνίζω. Th. Ἕλλην.

Ἑλληνοδίκαι, ῶν, οἱ, præsides ac judices certaminum Græcorum, qui et ἀγωνοθέται vocabantur. Th. δίκη, jus.

Ἔλληξα, Poët. pro ἔληξα, a. 1. ind. act. à λήγω, cesso, f. ξω.

Ἑλλήσποντος, ȣ, ὁ, HELLESPONTUS, mare, vel potius fretum inter Europam Asiamque. Ex Ἕλλη, Helle, et πόντος, mare, quasi πόντος τῆς Ἕλλης, mare Helles, quæ in ipso periit.

Ἐλλιπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et ἐλλιπὲς, τὸ, cui deest aliquid, imperfectum: ab ἐλλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.

Ἐλλογέω, impulo, cum dativo; ἐλλόγει, præs. imperat. fut ἐλλογήσω, a. 1. ἐνελόγησα· ab ἔλλογος, rationis particeps: ex ἐν, et λόγος, ratio, quod à λογίζομαι, reputo. Th. λέγω, dico.

Ἐλλόγιμος, η, ον, idem quod λόγιμος, celebris, nobilis. Th. λέγω, dico.

Ἐλλόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, rationis particeps: ab ἐν et λόγος.

Ἔλλοπας, mutos, acc. pl. ab ἔλλοψ, q. v.

Ἐλλοπεύω, et ἐλλωπιεύω, piscor: ab ἔλλοψ, Epitheton piscium, q. v.

ἙΛΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, hinnulus; vertitur etiam mutus; quod ab ἔλλω, contineo.

Ἔλλοψ, οπος, ὁ, mutus piscis, accipenser: ab ὂψ, ὀπὸς, ἡ, vox, et λείπω, linquo.

Ἔλλω, contineo, quod ab εἰλέω, coarcto.

Ἐλλώτια, ων, τὰ, dies festus, de quo consule Pindari Scholiasten, Olymp, Od. 13.

ἝΛΜΙΝΣ, νθος, ὁ, lumbricus tinea: ab εἱλεῖν, quia se volvit repens.

Ἐλμωδὰμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. Deus mensurabit eos.

Ἕλξις, εως, ἡ, tractio, attractus: ab ἕλκω, traho.

Ἐλογίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λογίζομαι, quod vide.

Ἐλόυν, lavabam, Dor. pro ἐλόȣν, verbi λόω, lavo; vel à verbo Poët. λοέω· imperf. ἐλόεον, ἐλόȣν, et Dor. ἐλόευν.

Ἐλοιδόρει, 3. sing. imperf. act verbi λοιδορέω, convitior, maledico. Th. λοίδορος, ȣ, ὁ, convitiator.

Ἑλοίμην, οιο, οιτο, a. 2. opt. med. verbi αἱρέω, capio, f. ήσω, p. ᾕρηκα· a. 2. εἷλον.

Ἕλοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. et

Ἑλοῖσα, ας, ά, Dor. pro ἑλȣ̃σα, a. 2. part. f. g. et

Ἑλόμην, Ion. pro εἱλόμην, a. 2. med. ejusd.

Ἕλον, Ion. pro εἷλον, cepi, a. 2. ind. act ἕλοντ', pro ἕλοντε, dual. a. 2. part. ἕλοντα, acc. sing. part. ejusd. temp. ἕλοντο, sumpserunt, 3. pl. a. 2. m. Ion. ab ἕλω, inus. pro quo αἱρέω, capio.

ἝΛΟΣ, εος, τὸ, palus: inde ἑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, palustris.

Ἑλȣ̃, elige, a. 2. imperat. m. ab αἱρέω.

Ἐλέμεν, lavabamus, per Sync. pro ἐλέομεν, ab ἔλεον, imperf. verbi λέω, lavo, f. σω.

Ἑλȣ̃ντες, nom. pl. f. 2. part. verbi αἱρέω· f. 2. ἑλῶ, εῖς, εῖ.

Ἑλȣ̃σ', pro ἑλȣ̃σα, a. 2. part. f. g. ἑλȣ̃, a. 2. imperat. m. ejusd.

Ἐλοχεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λοχεύω, pario, f. εύσω, a. 1. ἐλόχευσα, ας, ε, peperi. Th. λοχὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, gravida, vel λόχος, cohors.

Ἐλόωσι, Poët. pro ἐλῶσι, vel ἐλάȣσι, 3. plur. præs. ab ἐλάω, quo Poëtæ pro ἐλαύνω utuntur.

Ἔλπεαι, speras, pro ἔλπῃ, 2. sing. præs. ind. ἔλπεσθαι, præs. inf. ab ἔλπομαι, η. εται, Poët. pro ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπὶς, ίδος, spes.

Ἔλπεο, spera, Ion. pro ἔλπου, præs. imperat. vel 2. sing. imperf. Ion. pro ἤλπȣ, verbi ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, spero: ab eod. Th.

Ἐλπίζω, spero; imperf. ἤλπιζον, fut. 1. ίσω, Att. ιῶ, perf. ἤλπικα· p. part. ἠλπικὼς, ότος· a. 1. act. ἤλπισα· a. 1. part. pass. ἐλπισθεὶς· ab

ἘΛΠΙ'Σ, ίδος, ἡ, spes, expectatio; dat. pl. ἐλπίσι.

Ἐλπισθεὶς, a. 1. part. pass. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. fœm. g. ab ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς.

Ἐλπιστέον, sperandum, nomen verbale ab eod.

Ἐλπιῶ, sperabo, pro ἐλπίσω, f. 1. Att ejusd.

Ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπίς.

Ἐλπόμενος, sperans, ejusd. præs. part.

Ἐλπῶ, sperare facio, p. med. ἔολπα, Att. seu Ion. pro ἤλπα, sæpè pro præsenti usurpatur.

Ἔλσαι, immittere, per Sync. pro ἐλάσαι. Il. ά. 409. a. 1. infin. act. Sic et ἔλσαν, pro ἔλασαν, 3. plur. Ion. a. 1. ind. ἔλσας, pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, agito, fut. ἐλάσω.

Ἔλσαι, verò est a. 1. inf. act. per Sync. pro ἑλκύσαι· ab ἑλκύω, traho, q. v.

Ἔλυμα, et ἔλκυμα, ατος, τὸ, dentale, lignum in quod vomer includitur, Hes. Op. 430: ab ἕλκω, traho. Th. εἰλύω, verto.

Ἐλύμας, α, ὁ, nomen magi Arab.

Ἐλυμήνατο, 3 sing. a. 1. m ab ἐλυμηνάμην, ω, ατο, verbi λυμαίνω, vasto; f. 2. med. λυμᾶνȣ̃μαι. Th. λύμη, exitium.

Ἔλυμος, theca citharæ, tibiæ genus è buxo, arcus: ab ἐλύω, intego: est et ἔλυμος, panicum, Etymol. ab ἕλος.

Ἐλύπει, 3. sing. imperf. act ἐλύπησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi λυπέω, doleo, f. ήσω, p. λελύπηκα. Th. λύπη, dolor.

Ἔλυσα, ας, ε, solvi, a. 1. indic act. ἐλυσάμην, ω, ατο, a. 1. med verbi λύω, solvo, fut. σω, perf. λέλυκα.

Ἔλυτρον, ȣ, τὸ, involucrum alicujus rei, theca, alveus aquarum ab εἰλέω, involvo.

Ἐλυτρόω, tegmine involvo, f. ώσω, à præced.

Ἐλυτρώσω, liberâsti, 2. sing. a. 1. m. verbi λυτρόω, libero: à λύτρον, pretium redemptionis. Th λύω, solvo, f. σω, p. λέλυκα.

Ἐλύω, vel ἑλύω, f. ύσω, involvo, intego, implico: ab εἰλέω, involvo.

Ἔλφος, εος, τὸ, butyrum, Cypriis.

Ἕλω, capiam, a. 2. sub. act. at ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, capio, fut. ήσω, perf. ᾕρηκα· a. 2. εἷλον· ab ἕλω, inus.

Ἑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, palustris: ab ἕλος, palus.

Ἐλωῒ, Syriacè, Hebr. Ἠλὶ, hoc est, Θεέ μȣ, Deus mi.

Ἕλωμαι, auferam, a. 2. sub. m verbi αἱρέω, capio; a. 2. εἷλον.

Ἑλὼν, capiens, a. 2. part. act ejusd.

ἝΛΩΡ, ωρος, τὸ, captura; plur ἕλωρα, et

Ἑλώριον, ȣ, τὸ, idem: q. ab ἕλω capio, inus. pro αἱρέω.

Ἕλωρος, ȣ, ὁ, fluvii Siculi nomen.

Ἐμ', pro ἐμὲ, acc. sing. ab ἐγὼ ego.

Ἐμάθετε, 2. pl. a. 2. ind. et

Ἔμαθον, ες, ε, didici, a. 2. verbi μανθάνω, f. μαθήσομαι, p. μεμάθηκα· a. 2. part. μαθών.

Ἐμάθοσαν, didicerunt, 3. pl. a. 2. ind. act. Bœot. pro ἔμαθον, quod vide.

Ἐμαίμασσε, desideravit, 3. sing. a. 1. act. Poët. geminato σ, verbi μαιμάω. Th. μάω, vehementèr cupio.

Ἐμακάρισεν, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi μακαρίζω. beatum prædico, f. ίσω, p. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, beatus.

Ἐμαλάχθην, emollitus sum, a. 1. pass. verbi μαλάσσω, seu -ττω, mollio, f. ξω, p. μελάλᾰχα.

Ἐμαλοφόρει, Dor. pro ἐμηλοφόρει, 3. sing. imperf. act. verbi μηλοφορέω, poma fero: ex μῆλον, pomum, et φέρω, fero.

Ἐμάνην, insanivi, aor. 2. indi

pass. verbi μαίνομαι, *insanio*, fut. μανῆμαι.

'Εμάξατο, *extersit*, 3. sing. a. 1. m. verbi μάσσω, vel -ττω, *abstergo*, fut. ξω· aor. 1. ἔμαξα· p. pass. μέμαγμαι.

'Εμάρᾱνε, *tabefecit*, 3. sing. a. 1. act. à μαραίνω, undè etiam

'Εμαράνθην, ης, η, *extinctus sum*, et in 3. pl. ἐμαράνθησαν, a. 1. pass. à μαραίνω, *marcescere facio*, fut. ανῶ. perf. μεμάραγκα, perf. pass. μεμάραμμαι.

'Εμαργήναντο, 3. pl. a. 1. m. verbi μαργαίνω, *insanio*. Th. μάργος, *insanus*.

'Εμαρνάσθην, 3. dual. imperf. ind. verbi μάρναμαι, *pugno*.

'Εμὰς, acc. pl. f. g. ab ἐμὸς, ὴ, ὸν, *meus, a, um*. Th. ἐγὼ, *ego*.

'Εμαυτοῦ, *mei ipsius*, dat ἐμαυτῷ, caret nom. sing. dual. necnon pl. Quoties verò pluralitèr effertur, id fit divisè, ἡμεῖς αὐτοὶ, *nos ipsi*; ὑμεῖς αὐτοὶ, *vos ipsi*. Sic ἐγὼ αὐτὸς, *ego ipse*; σὺ αὐτὸς, *tu ipse*; ἀπ' ἐμαυτȣ̃, *sponte meâ*.

'Εμαχεσάμην, ω, ατο, a. 1. med. à μάχομαι, *pugno*, 3. plur. imperf. ἐμάχοντο, f. μαχήσομαι, et έσομαι· p. pass. μεμάχημαι· aor. 1. pass. ἐμαχήθην.

"Εμβα, pro ἔμβηθι, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, *ingredior*; aor. 2. ἐνέβην· ex ἐν, et βαίνω, *eo*, fut. βήσομαι.

'Εμβᾰδὸν, adv. *terrestri itinere*: ab ἐμβαινω.

'Εμβάθῡνος, *sapiens*, i. e. *profundus cogitatione*, Hesych. ex ἐν, βάθυς, et νόος.

"Εμβαινον, imperf. act. Ion. pro ἐνέβαινον· ab

'Εμβαίνω, *ingredior, progredior*, f. ἐμβήσομαι, p. ἐμβέβηκα, a. 2. ἐνέβην, a. 2. part. ἐμβὰς, άντος, εἰς ναῦν, Dem. Th. βαίνω, *eo*.

'Εμβᾰλεῖν, a. 2. infin. act. verbi ἐμβάλλω.

'Εμβαλεῖν κώπαισι, Poët. *incumbere remis*.

"Εμβαλλε, *conjiciebat*, 3. sing. imperf. pro ἐνέβαλλε, *irruebat*, et

'Εμβάλλεο, præs. imperat. pass. Ion. ab

'Εμβάλλω, *injicio, infero, impello, ingredior, irrumpo*, f. ᾰλῶ, p. ἐμβέβληκα, a. 2. ἐνέβᾰλον, infin. ἐμβᾰλεῖν· ex ἐν, et βάλλω, *jacio*.

'Εμβᾰλοι, *conjiceret*, 3. sing. a. 2. opt. act. ἐμβαλȣ̃σα, a. 2. part. f. g. et

"Εμβᾰλον, pro ἐνέβᾰλον, a. 2. per Sync. ab ἐμβᾰλλω, q. v.

"Εμβαμμα, ᾰτος, τὸ, *intinctus*: ab ἐμβάπτω.

'Εμβαπτίζω, f. ίσω, et

'Εμβάπτω, *intingo, immergo*, fut. ψω, p. ἐμβέβᾰφα, a. 1. ἐνέβαψα, a. 1. part. act. βάψας, αντος· ex ἐν, et βάπτω, *tingo*.

'Εμβὰς, άντος, a. 2. part. act. ab ἐμβαίνω, *ingredior*, q. v.

'Εμβασίλευον, ες, ε, imperf. act. Ion. pro ἐνεβασίλευον· ab

'Εμβασιλεύω, *regno in*, f. εύσω, p. ἐμβεβασίλευκα, a. 1. ἐνεβασίλευσα. Th. βασιλεὺς, *rex*.

"Εμβᾰσις, εως, ἡ, *ingressus; solium*, in quo lavamus: ab ἐμβαίνω, q. v.

'Εμβασίχυτρος, ȣ, ὁ, *in ollas repens*, nomen muris, in Batrachom. Ex ἐμβαίνω, *ingredior*, (Th. βαίνω, *eo*,) et χύτρον, *olla*.

'Εμβᾰτεύω, *fastuosè incedo, invado, ingero me; ingredior in possessionem rei oppignoratæ*, f. εύσω, p. ἐμβεβάτευκα, a. 1. ἐνεβάτευσα· ex ἐν, et βατεύω, *ineo*: ab eod. Th.

"Εμβᾰτος· ἡ χώρα ἱππάσιμος ϗ -αῖς συνωρίσιν ἔμβατος, *terra equitabilis et bigis pervia*.

'Εμβάφιον, ȣ, τὸ, *acetabulum, vas quod lucernæ usum præstat*, et

'Εμβάψας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, *intingo*, q. v.

'Εμβέβᾰκεν, Dor. et Poët. pro ἐμβέβηκεν, *insistere fecit*, 3. sing. perf. act. et

'Εμβέβασαν, per Sync. Poët. pro ἐνεβεβήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. ἐνεβεβήκειν, ab ἐμβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *gradior, eo*, f. βήσομαι, p. βέβηκα, Ion. βέβαα· et in 3. pl. plusq. p. act. Ion. ἐβεβάεισαν, per Sync. βέβασαν, *ingressi erant*.

'Εμβεβαὼς, υῖα, *ingressus, insistens*, et ἐμβεβηκὼς, perf. part. ejusd.

'Εμβέη, Ion. pro ἐμβῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab ἐμβαίνω, *ingredior*: ex ἐν, et βαίνω, *eo*, fut. βήσομαι· a. 2. ἔβην, et in sub. βῶ, βῇς, βῇ, et Ion. βέω, βέῃς, βέῃ, et Poët. βείω, βείῃς, &c.

"Εμβη, Ion. et Poët. pro ἐνέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. et

'Εμβήῃ, Poët. pro ἐμβαίη, 3. sing. a. 2. opt. act. (ut ςήῃ pro ςαίη,) ejusd. verbi.

"Εμβηθι, *inscende*, a. 2. imperat. act. et

'Εμβῆναι, a. 2. infin. act. verbi ἐμβαίνω.

'Εμβιβάζω, *facio ut inscendat, impono, impello*, fut. άσω, a. 1. ἐνεβίβασα· ex ἐν et βιβάζω, *ineo*. Th. βαίνω, *eo*.

'Εμβίωσις, εως, ἡ, *vita, victus, permansio in vitâ*.

* 'Εμβιωτήριον, ȣ, τὸ, *habitaculum*.

'Εμβλέπω, *intueor*, cum dativo; imperf. ἐνέβλεπον· f. ἐμβλέψω, a. 1. ἐνέβλεψα, ας, ε· ex ἐν, et βλέπω, *video*.

'Εμβληθήσονται, 3. pl. f. 1. pass. et

"Εμβλημα, ᾰτος, τὸ, *EMBLEMA, operi alteri insertum*: ab ἐμβάλλω, *immitto*. Th. βάλλω, *jacio*.

"Εμβολα, ων, τὰ, in mediâ fabulâ à mimis *interposita*: ab ἔμβολον.

'Εμβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio, irruptio, fluminis ostium*: ab ἐμβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*.

'Εμβολιμαῖος, αία, αῖον, *insertus*: sic

'Εμβόλῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intercalaris*: ab eod. verbo et Th.

"Εμβολον, ȣ, τὸ, q. d. *interjectorium; paxillus, vectis, promontorium*: et

"Εμβολος, ȣ, ὁ, *navis rostrum, acies cuneata*; et loci nom. Pind. ab iisd.

"Εμβραμαι *fato destinatus sum*, pro εἵμαρμαι, Laconicè adjecto β, Euphoniæ gratiâ, et sublato ι, perf. ind. pass. et inde

'Εμβραμένη, pro εἱμαρμένη, *fatum*: à μείρω, *divido, sortior*; p. med. ἔμμορα, pro μέμορα.

'Εμβρῖθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gravis, constans, firmus, ferox*: ab ἐν, et βρίθω, *ingravesco*.

'Εμβρῖθῶς, *severè, ferocitèr, graviter*.

'Εμβρῖμάομαι, -ῶμαι, *fremo, graviter interminor*, cum dat. imperf. ἐνεβριμαόμην, -ώμην, f. ήσομαι, a. 1. m. ἐνεβριμησάμην, ω, ατο· al ἐν, et βρέμω, *fremo*.

'Εμβρίμημα, ᾰτος, τὸ, *comminatio cum austeritate, mugitus, indignatio*.

'Εμβρόνιον, μικρὸν καὶ ἀπόρφῡρον ἱμάτιον 'Ιβηρικὸν· q. ab ἐν, et βόρα, ut in eo cibus capi possit.

'Εμβροντάω, -ῶ, f. ήσω, *attonitum reddo*: undè

'Εμβροντησία, ας, ἡ, *stupor, vesania*; et

'Εμβρόντητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *attonitus, vesanus*: ab ἐν et βροντάω, *tono*. Th. βροντὴ, *tonitru*.

"Εμβρῡον, ȣ, τὸ, (q. d. τὸ ἐντὸς τῆς γαςρὸς βρύον) *EMBRYON, infans utero conclusus, fœtus*. Th. βρύω, *scateo, pullulo*.

"Εμβρῡος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *prægnans, genitalis*: ab eod.

'Εμεγάλῡνα, ας, ε, a. 1. ind. act. v. μεγαλύνω, *prædico, -as*, q. v.

'Εμέγηρα, *invidi*, a. 1. indic. act. verbi μεγαίρω, *invideo*, f. αρῶ.

"Εμεθα, 1. pl. ἕμην, 1. sing. ind. a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto*, f. ἥσω, p. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, ἧς, ἧ.

'Εμόθεν, Att. pro ἐμέοθεν, Ion. pro ἐμοῦθεν, gen. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

'Εμεθύσθην, ης, η, a. 1. pass. et

'Εμεθυσθήσαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μεθύω, *inebrio*. Th. μέθυ, *vinum*.

"Εμεινα, ας, ε, *mansi*, a. 1. ind. act. verbi μένω, *maneo*, fut. νῶ, perf. μεμένηκα, a. 1. inf. μεῖναι.

'Εμεῖο, gen. Ion. et Poët. pro ἐμȣ̃, ab ἐγώ.

"Εμελε, *curæ erat*, imperf. verb μέλει, *curæ est*, impers. f. μελήσει p. μεμέληκε.

'Εμέλησε, *curæ fuit*, a. 1. indic verbi μέλει, *curæ est*, impers.

"Εμελλε, 3. sing. imperf. verbi μέλλω, *futurus sum*.

'Εμεμεκὼς, perf. part. act. ab ἐμέω, *vomo*, quod vide.

'Εμεμίγμην, ξο, κτο, plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. μέμιχα.

'Εμέμνητο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi μνάομαι, *memini*.

'Εμέμφετο, 3. sing. imperf. verbi μέμφομαι, *incuso*, f. ψομαι.

Ἐμὲν, *sumus*, Poët. pro ἐσμὲν, 1. pl. præs. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔμεν, *esse*, Ion. pro εἶναι ab eod.

Ἔμεν, et ἔμεναι, Dor. pro εἶναι, a. 2. inf. verbi ἵημι, *mitto*. Potest et ἔμεν esse 1. pl. a. 2. act. ἥν. ἧς, in pl. ἧμην, et ἔμεν.

Ἐμενοίνα, pro ἐμενοίναε, 3. sing. imperf. verbi μενοινάω, *curo*. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.

Ἔμενον, imperf. act. verbi μένω, *maneo*, f. μενῶ, a. 1 ἔμεινα.

Ἔμενος, a. 2. part m. verbi ἵημι, *mitto*, f. ἥσω, a. 2. ἥν, a. 2. med. ἥμην.

Ἐμέσας, a. 1. part. act. verbi ἐμέω, *vomo*.

Ἐμετείθη, *dimissus fuit*, Ion. pro μεθείθη, 3. sing. a. 1. pass. à μεθίημι.

Ἐμετιάω, *vomiturio*, et

Ἐμετικὸς, ἡ, ὸν, *vomitorius*, et

Ἐμετὸς, ῦ, ὁ, *vomitus*; item adj. *vomitu ejectus*: ab ἐμέω, *vomo*.

Ἐμεῦ, *mei*, gen. Ion. et Æol. pro ἐμοῦ, ab ἐγὼ, *ego*.

ἘΜΕ´Ω, -ῶ, *vomo*; f. έσω, p. ἤμεκα, et Att. redupl. ἐμήμεκα, a. 1. ἤμεσα, a. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω, a. 1. infin. ἐμέσαι.

Ἐμεωυτοῦ, Ion. pro ἐμαυτοῦ, *mei ipsius*. Sic in acc. ἐμεωυτόν.

Ἐμὴν, acc. sing. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, ὸν, *meus, a, um*. Th. ἐγὼ, *ego*.

Ἔμην, *misi*, a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. act. ἥν.

Ἔμηνα, a. 1. ind. act. ἐμηνάμην, a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio*: f. 2. m. μανῦμαι, p. m. μέμηνα.

Ἐμήνιε, 3. sing. imperf. act. verbi μηνίω, f. ίσω, q. v.

Ἐμηνύθεν, Bœot. pro ἐμηνύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi μηνύω, *indico*; f. ύσω, p. μεμήνυκα, a. 1. ind. pass. ἐμηνύθην, ης, η, a. 1. part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, έν.

Ἐμήνυσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐμήσατο, *excogitavit, paravit*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi μήδομαι, *delibero, cogito*; *cum solertiâ quid facio*; f. ήσομαι. Th. μῆδος.

Ἐμηχανέαντο, Ion. pro ἐμηχανῶντο, q. pro ἐμηχανάοντο, *moliebantur*, 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, -ῶμαι. Th. μηχανὴ, *machina*.

Ἐμίᾶνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω.

Ἔμῐγον, *miscui*, a. 2. ind. act. ἐμῖγην, a. 2. pass. verbi μίγνῡμι, *misceo*; f. μίξω, p. μέμιχα.

Ἐμίηνα, *maculavi*, a. 1. ind. act. verbi μιαίνω, f. ανῶ, *inquino, fœdo*.

Ἔμικτο, Ion. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*; f. ξω, p. χα.

Ἐμιμήσω, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi μιμέομαι, *imitor*; f. ήσομαι.

Ἔμιμνε, *expectabat*, 3. sing. imperf verbi μίμνω, *maneo*. Th. μένω, f. νῶ, *maneo*: a. 1. ἔμεινα.

Ἐμὶν et ἐμίνε, *mihi*, Dor. pro ἐμοὶ, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*.

Ἔμιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, *misceo*; f. μίξω, a. 2. ἔμῐγον.

Ἐμίσγετο, 3. sing. imperf. pass. verbi μίσγομαι, id. quod μίγνῡμαι, *misceor*; f. 1. pass. μιχθήσομαι, p. μέμιγμαι, a. 1. pass. ἐμίχθην, a. 2. ἐμῖγην.

Ἐμίσησαν, *oderunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi μισέω, *odi*; f. ήσω. Th. μῖσος, εος, τό.

Ἐμισθώσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi μισθόω, *mercede loco*. Th. μισθὸς, *merces*.

Ἔμιχθεν, Bœot. seu Æol. Sync. pro ἐμίχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. p. verbi μίγνυμι, *misceo*; f. ξω.

Ἐμίχθην, a. 1. ind. pass. ejusd.

Ἕμμα, Æol. pro εἶμα, ἄτος, τὸ, *vestis*: ab ἕω, *induo*.

Ἔμμᾰθε, Poët. pro ἔμᾰθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi μανθάνω, *disco*; f. μαθήσομαι, a. 2. ἔμᾰθον.

Ἐμμαίνομαι, *adversus aliquem insanio*; fut. ἐμμᾰνῦμαι. Th. μαίνομαι, *insanio*. Hinc

Ἐμμᾰνὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *furens*.

Ἐμμανουὴλ, ὁ, nomen *Salvatoris*, indecl. Hebr. interpret. *nobiscum Deus*.

Ἐμμᾱοὺς, ἡ, nomen villæ indecl. Hebr. interpret. *propugnaculum*.

Ἐμμᾰτέως, adv. *dicto citiùs*, q. ἅμα, τῷ ἔπει· ab ἔπος, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐμμᾰτέω, *attrecto, palpo*: expon. ἐμμάσσειν, ergo ab ἐμμάσσω, q. *intus tango*. Th. μάσσω, *abstergo*.

Ἐμμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, *permaneo*, q. v.

Ἐμμελετάω, f. ήσω, *meditor*: quod à μελετάω, *curam gero*. Th. μέλει, *curæ est*.

Ἐμμελέτημα, ἄτος, τὸ, *meditatio, exercitatio*: à præced.

Ἐμμελετητέον, ejusd. adj. verbale.

Ἐμμελὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *aptus, concinnus*: ab ἐν, et μέλος, *carmen*. Indè

Ἐμμελῶς, et ἐμμελέως, *concinnè, aptè*, adv.

Ἐμμεμανῖα, p. part. act. Ion. f. g. verbi ἐμμάω, q. à μάω, *cupio*; f. ήσω, p. μέμηκα, p. part. μεμηκὼς, υῖα, ός, et per Crasin μεμαὼς, υῖα, ός.

Ἐμμεμαὼς, *incitatus*, præt. act. part. m. g. genit. αὐτος, et per Ectasin Poët. μεμαῶτος, acc. sing. ἐμμεμαῶτα, vide præced.

Ἐμμέμηνα, ind. p. m. verbi ἐμμαίνομαι, *insanio*: ab ἐν, et μαίνομαι, *idem*, f. μανῦμαι.

Ἔμμεν, ἔμμεναι, et ἔμεναι, Poët. Æol. et Dor. pro εἶναι, *esse*: ab εἰμὶ, *sum*.

Ἐμμενὲς, έος, τὸ, *constantia*; et adverbialitèr *constantèr*: n. g. ab ἐμμεμὴς· et

Ἐμμενέως, Poët. et ἐμμενῶς, adv. *constantèr, alacritèr*: ab

Ἐμμενὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *permanens*: ab

Ἐμμένω, *permaneo, persevero*: præs. inf. ἐμμένειν, f. ἐμμενῶ, p. ἐμμεμένηκα, a. 1. ἐνέμεινα· ex ἐν, et μένω, *maneo*.

Ἔμμεσος, ου, ὁ ξ ἡ, *intermedius, qui medium habet*. Th. μέσος, *medius*.

Ἔμμετρος, ου, ὁ ξ ἡ, *servans modum*: ab ἐν, et μέτρον, *mensura*.

Ἐμμήνιος, ου, ὁ ξ ἡ· et

Ἔμμηνος, ου, ὁ ξ ἡ, *menstruus, a, um*; τὰ ἔμμηνα, vel -ια, *menstrua mulierum*: ex ἐν, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

Ἐμμὶ, *sum*, Dor. et Æol. pro εἰμὶ, *existo*.

Ἐμμὸρ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *luculentus*.

Ἔμμορα, ας, ε, *sortitus sum*, per Metath. pro μέμορα, ind. p. m. verbi μείρω, *divido, sortior*.

Ἐμμύλων, ωνος, ὁ, *mola*; Ald. Num. xi. 8. ἐν τῷ ἐμμύλωνι· sed rectiùs, ἐν τῷ μύλῳ. Th. μύλη, *mola*.

Ἐμνᾶσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. vide in ἔμνησα. Sic ἔμνᾱσεν, pro ἔμνησεν, *memoriam renovavit*.

Ἐμνήμυκα, pro ἤμυκα, perf. Att. per Redupl. et Pleonasm. pro τῦ ν· ab ἠμύω, *inclino, cado*.

Ἔμνησα, *memini*, a. 1. ind. act. verbi μιμνήσκω, *in memoriam revoco*; f. μνήσω, p. μέμνηκα, p. pass. μέμνημαι· et

Ἐμνήσθμν, ης, η, *memini*, a. 1. ind. pass. ejusd. Th. μνάομαι.

Ἐμνώοντο, pro ἐμνῶντο, q. pro ἐμνάοντο, *memores erant*, Poët. 3 pl. imperf. pass. verbi μνάομαι.

Ἐμόγησα, ας, ε, *laboravi, defessus fui*; a. 1. ind. act. verbi μογέω, f. ήσω, *tolero, laboro*. Th. μόγος, *labor*.

Ἔμοιγε *mihi*, dat. sing. ab ἐγὼ, *ego*: γε adjecto Att.

Ἐμοῖο, Att. pro ἐμῦ, gen. ab ἐγὼ, et Ion. pro ἐμοῦ, gen. ab ἐμός.

Ἔμολε, *venit*, 3. sing. a. 2. act. verbi μολέω, sive μόλω, *advenio*.

Ἐμόλῡνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μολύνω, *inquino*.

Ἐμὸς, ἡ, ὸν, *MEUS, a, um*: ab ἐμοῦ, *mei*, gen. ἐγὼ, *ego*.

Ἐμόχθει, 3. sing. imperf. act. ἐμοχθῦμεν, 1. pl. à μοχθέω, *laboro*; f. ήσω, p. μεμόχθηκα. Th. μόχθος, *labor*.

Ἔμπᾱ, *tamen*, idem quod ἔμπας.

Ἐμπᾰγεὶς, *infixus*, a. 2. part. pass. verbi ἐμπήγνῡμι, *infigo*; gen. pl. ἐμπαγέντων· et ἐν, et πηγνύω, seu πήγνῡμι, *compingo*; f. πήξω, p. πέπηχα, a. 1. ἔπηξα, a. 2. ἔπᾰγον, a. 2. pass ἐπάγην, p. m. πέπηγα.

Ἐμπάζεαι, Ion. pro ἐμπάζῃ, 2. sing. præs. ind. ab

ἘΜΠΑ´ΖΟΜΑΙ, *curo, rationem habeo*; f. άσομαι· hinc ἔμπαξ, ακος, ὁ, *curator*.

Ἐμπᾰθὴς, έος, contr. οῦς, ὁ ξ ἡ, *affectibus deditus*: ex ἐν, et πάθος εος, τὸ, *morbus affectus*. Th. πάσχω, *patior*: a. 2. ἔπαθον.

Ἐμπαθοῦς, ejusd. gen. sing.

Ἔμπαιγμα, ἄτος, τὸ, *illusio*, et

Ἐμπαιγμὸς, ῦ, ὁ, *ludibrium*: ab

Ἐμπαίζω, *illudo*; cum dat. imperf. ἐνέπαιζον, f. ξω, p. ἐμπέπαιχα, a. 1. part. ἐμπαίξας, αντος, p. pass. ἐμπέπαιγμαι, a. 1. pass. ἐνεπαίχθην, f. 1. pass. ἐμπαιχθήσομαι. Th. παίζω, *ludo*, f. ξω.

Ἐμπαίκτης, ῦ, ὁ, *irrisor*: à præced.

Ἐμπαίξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἔμπαλιν, *retrò, contrà, è contrario*, adv. ἔμπαλιν γνώμας, *præter sententiam*: sic ἔμπαλιν τέρψιος. *in contrarium delectationis.* Th. πάλιν, *rursùs.*

Ἐμπαλλάσσειν, Ion. pro ἐμπλέκειν, *involvere, illaqueare.* Alii per simplex λ scribunt: vide in παλάσσω, *inquino.*

Ἐμπαραγίνομαι, *supervenio*: ex ἐν, παρὰ, et γίνομαι.

Ἐμπαροινέω, ήσω. *temulentèr aliqui! facio*, cum dat.

ἘΜΠΑΣ, et Ion. ἔμπης, et Att. vel Dor. ἔμπα et ἔμπαν, *tamen, omninò, prorsùs*: q. ab ἐν, et πᾶς, *omnis.*

Ἐμπάσσω, f. άσω, *inspergo, intexo.* Th. πάσσω, vel -ττω, *conspergo variego.*

Ἔμπεδα, nom. pl. n. g. ab ἔμπεδον, *firmum, tutum et constans*: ab ἐν, et πέδον, *solum.*

Ἐμπεδάω, -ῶ, vel ἐμπεδέω, Ion *compedibus constringo*: ex ἐν, et πεδάω. Th, πέδη, *pedica.*

Ἐμπεδέως, Poët. adv. ab ἐμπέδως, *firmitèr, constantèr, assiduè.*

Ἐμπεδόμοχθος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *laboriosus, ærumnosus*: ab ἔμπεδος, *firmus*, (quod à πέδον, *solum*) et μόχθος, *labor.*

Ἔμπεδον, Poët. adv. quod et ἐμπέδως, *firmitèr, tutò, perpetuò*: ab ἔμπεδος.

Ἐμπεδορκέειν, -εῖν, *fœdus servare*: ab ἔμπεδος, *firmus*, et ὅρκος, *jusjurandum.*

Ἔμπεδος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *stabilis, firmus*: ab ἐν, et πέδον, *solum.*

Ἐμπεδοσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui firmum robur habet*: ὁ ἔμπεδον σθένος, ἔχων.

Ἐμπεδόω, f. ώσω, *stabilio, firmitèr, et constantèr servo*, seu *observo*: et

Ἐμπέδως, adv. *firmitèr, certè*: ab ἔμπεδος, *stabilis.* Th. πέδον.

Ἐμπεδῶς, idem, per Crasin pro ἐμπεδέως, q. v. ab ἔμπεδος.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, *peritia, experientia*: et indè

Ἐμπειρικὸς, ῦ, *EMPIRICUS*: medicus qui ab experimentis solùm medicinam novit et tractat. Angl. AN EMPIRIC. Utrumque ab ἔμπειρος.

Ἐμπειρικῶς, adv. *empericorum more*: à præced.

Ἔμπειρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *peritus*: hinc τὸ ἔμπειρον, ῦ, *peritia.* Th. πεῖρα, *conatus.*

Ἐμπείρως, adv. *more eorum qui rei periti sunt, scitè, aptè, prudentèr* ab ἔμπειρος.

Ἐμπελάδδν et -άδην, *propè, juxtà*, adv. ab

Ἐμπελάζω, et -άω, f. άσω, idem quod πελάζω, et -άω, *appropinquo, admoveo.* Th. πέλας, *propè.*

Ἐμπελάσαντες, *inter se committentes*, a. 1. part. pl. num. ab ἐμπελάζω.

Ἐμπελάω, idem quod πελάζω, *appropinquo*; ἐμπέλα, præs. imperat. Th. πέλας, adv. *propè.*

Ἐμπεπαρμένος, perf. part. pass. verbi ἐμπείρω, *infigo*; f. ρῶ, p. ἐμπέπαρκα ab ἐν, et πείρω, *transfigo.*

Ἐμπεπιςευμένος, τὴν φυλακὴν, *custodiâ ejus fidei commissâ*; perf. part. pass. ex ἐν, et πιςεύω, *credo.* Th. πείθω, *persuadeo.*

Ἐμπεπρασμένος, perf. part. pass. ab ἐμπιπράσκω, *vendo.* Th. πιπράσκω, *vendo*, f. σω, p. pass. πέπρασμαι. Th. περάω, idem.

Ἐμπεριπατέω, f. ήσω, *inambulo*: ab ἐν, περὶ, et πατέω, *calco.*

Ἐμπερόνᾱμα, ἄτος, τὸ, *vestis fibulis adstricta*: Dor. pro ἐμπερόνημα, quod à p. pass. verbi περονάω. Th. περόνη, *fibulo.*

Ἔμπεσε, *inciderat*, pro ἐνέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἐμπέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. et in 3. pl. ἐμπέσωσι· ἐμπεσεῖν, a. 2. infin. verbi ἐμπίπτω, *incido*, q. v.

Ἐμπέσωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ejusd.

Ἐμπεταννύω, f. ύσω, p. κα, *extendo*: ex ἐν, et πεταννύω, id.

*Ἔμπετες, Dor. per Sync. et conversionem σ in τ, pro ἐνέπεσες, 2. sing. a. 2. ind. act. ab ἐμπίπτω, *incido.* Vel est imperf. ab ἐμπέτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento Th. πίπτω, *cado*, a. 2. ἔπεσον, et Dor. ἔπετον.

Ἐμπεφῦα, *implexa*, perf. act. part. f. g. à φύω, p. πέφυκα, et in m. voce πέφυα, p. part. πεφυὼς, πεφυῖα, et per Sync. πεφῦα.

Ἐμπεφύῃ, *innata est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. cum præt. augmento, pro ἐνεφύῃ, ab ἐμφύω, *innascor.* Alii dicunt esse 3. sing. perf. sub. act. πεφύω, ῃς, ῃ, pro πεφύκω, per Sync. ut πεφυὼς, pro πεφυκὼς, sed tunc ι subscribi deberet. Th. φύω, *nascor.*

Ἐμπεφῦκῶς, et ἐμπεφυὼς, υῖα, ὸς, *implexus, affixus*, part. ab ἐμπέφυκα, et in m. voce ἐμπέφυα, perf. act. verbi ἐμφύω. Th. φύω.

* Ἐμπήγνυμι, *infigo, et concrescere facio*, et ἐμπήγνυμαι, *concresco*: à πήγνυμι, *figo*, f. πήξω.

Ἐμπηδάω, -ῶ, f. ήσω, *insilio, irruo.*

Ἔμπης, Ion. pro ἔμπας, q. v.

Ἐμπιμπλάω, vel -ιπλάω, seu ἐμπίμπλημι, vel -ίπλημι, *impleo, satio*; f. ήσω, p. ἐμπέπληκα· ex ἐν, et πίμπλημι. id. quod πλήθω. Th. πλέως, *plenus.*

Ἐμπίμπρημι, f. ήσω, p. ἐμπέπρηκα, *incendo.*

Ἐμπίπλανται, 3. pl. præs. ind. pass. et ἐμπίπλασθαι, præs. inf. verbi ἐμπιπλάω· et

Ἐμπίπλη, *imple*, Att. pro ἐμπίπληθι, seu ἐμπίπλαθι, præs. imperat. verbi ἐμπίπλημι· ab eod.

Ἐμπιπρασκόμενος, ῦ, præs. part. ab ἐν, et πιπράσκω, *vendo*, perf. pass. πέπραμαι, a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, *vendo.*

Ἐμπίπτω, *incilo, invado; obvius fio*; f. ἐμπτώσω, p, ἐμπέπτωκα, a. 1. ἐνέπεσα, a. 2. ἐνέπεσον, f. m. ἐμπεσοῦμαι· ab ἐν, et πίπτω, *cado*: p. πέπτωκα.

ἘΜΠΙ'Σ, ἴδος, ἡ, *culicis genus*: q. ab ἐμπίνω, quia sorbet sanguinem ex cute.

Ἐμπιστεύω, f. σω, *fido, concredo, fidei committo*: à πιςεύω, idem quod à πίςις, *fides.* Th πείθω, *persuadeo.*

Ἐμπλᾰκεὶς, έντος, *implicatus*, a. 2. part. pass. ab ἐμπλέκω, *implico*, q. v.

Ἐμπλάσσω, vel -ττω, f. άσω. *illino, inspergo, obstruo*; *in massam formo.* Th. πλάσσω, *fingo.*

Ἐμπλαςὸς, et -αςικὸς, ἡ, ὸν, *ad illinendum aptus*: et

Ἐμπλαςρὸς, (sub φαρμακεία) vel ἔμπλαςρον, (sc. φάρμακον) *EMPLASTRUM*, compositio ex emplasticis; ἔμπλαςρον, compositionem, ἔμπλαςος, materiam respiciens. Angl. A PLASTER: ab ἐμπλάσσω.

Ἐμπλείη, ας, ἡ, *plena*: Ion. ab ἔμπλειος, quod ab ἔμπλεος, idem quod simplex. Th πλέος, *plenus.*

Ἐμπλείμην, a. 2. opt. m. verbi ἐμπίπλημι, seu ἐμπίμπλημι, *impleo*: ut θείμην, ex τίθημι. Th. πλέος, *plenus.*

Ἐμπλέκω, *IMPLICO, irretio, intexo*: f. ἐμπλέξω, p. ἐμπέπλεχα, a. 1. ἐνέπλεξα, a. 2. ἐνέπλᾰκον, præs. pass. ἐμπλέκομαι, cum dat. perf. pass. ἐμπέπλεγμαι, a. 2. pass. ἐνεπλάκην, a. 2. part. pass. ἐμπλᾰκεὶς, έντος, p. m. ἐμπέπλοκα· undè ἐμπλοκὴ, *nodus*: ab ἐν, et πλέκω, *necto.*

Ἔμπλεος, id. quod πλέος, *plenus.*

Ἐμπλέω, *innavigo, innato.* Th. πλέω, f. εύσω.

Ἐμπλήδην, *confertim, plenè*, adv. ab

Ἐμπλήθω, *impleo, expleo*; f. ήσω, p. ἐμπέπληκα, a. 1. ἐνέπλησα, p. pass. ἐμπέπλησμαι, *impletus fui*: aor. 1. pass. ἐνεπλήσθην, a. 1. sub. pass. ἐμπλησθῶ· ab ἐν et πλήθω. Th. πλέος.

Ἔμπληκτος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *attonitus, stupidus, vecors*: ab ἐμπλήσσω, q. v.

Ἐμπλημένος, per Sync. pro ἐμπλησάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐμπίπλημι, *impleo.* Sunt qui velint dici præs. pass. verbi πλῆμι, à πλήθω. Sed apud Suid. scribitur ἐμπλημένος, qui præteritum esse innuit, augmento carens. Th. πλέος, *plenus.*

Ἔμπλην, *propè*, adv. ab ἐμπλάω, vel -άζω, per Sync. pro ἐμπελάζω, *appropinquo.* Th. πέλας, *propè.*

Ἐμπλήσατο, Ion. pro ἐνεπλήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐμπλήθω, *impleo*· f. σω Th. πλέος, *plenus.*

Ἐμπλησθεὶς, έντος, a. 1. part. pass.

Ἐμπλησθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusdem verbi.

Ἐμπλήσσω, vel -ττω, *feriendo irruo, ingruo; obstupefacio.* Th. πλήσσω, *percutio.*

Ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *nodus, implicatio*: ab ἐμπλέκω, *implico.* Th. πλέκω, *necto.*

Ἐμπλόκια, ων, τὰ, *mundi muliebris species crinibus implicata*; item *festum* Athenis.

Ἐμπνεύσαις, Æol. pro

Ἐμπνεύσας, αντος, a. 1. part. act. et

Ἔμπνευσις, εως, ἡ, *inspiratio*: et

Ἐμπνευστὸς, ȣ̃, ὁ, *inspiratus*: ab

Ἐμπνέω, et -είω, Poët. *inspiro, spiro,* cum gen. f. εύσω, perf. ἐμπέπνευκα, a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, *spiro.*

Ἔμπνοος, et ἔμπνȣς, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *spirans, vivus*; acc. ἔμπνȣν· ab ἐμπνέω, *inspiro*: ex eod. Th.

Ἐμπνύθη, *respiravit,* pro ἐνεπνύθη, 2. sing. a. 1. ind. pass. à πνύμαι, *spiro, sapio*; p. πέπνυμαι, p. part. πεπνυμένος, *sapiens.* Th. πνέω, *spiro*; f. εύσω.

Ἐμποδίζω, f. ίσω, *pedes implico, impedimento sum*: et

Ἐμπόδιον, ȣ, τὸ, *impedimentum*: ex ἐν et πȣ̃ς.

Ἐμπόδισμα, ἄτος, τὸ, et -μὸς, ȣ̃, ὁ, idem et ab iisd.

Ἐμποδοςατέω, *impedio,* f. ήσω, p. ἐμπεποδοςάτηκα· à seq. et ἵςἄμαι, *sto*: et

Ἐμποδοςάτης, ȣ, ὁ, *qui est impedimento*: ab

Ἐμποδὼν, adv. *ante pedes, impedimento*; ὁ ἐμποδὼν, *obvius*; τὰ ἐμποδὼν, *præsentia*: ab ἐν, et πȣ̃ς, *pes.*

Ἔμποθεν, *coram,* Dor. ex ἔμπροσθεν, *in conspectu*: ab ἐν, et πρὸ, *ante.* Alii pro πόθεν.

Ἐμποιέω, f. ήσω, *efficio in aut extra, infero, induco.* Th. ποιέω, *facio.*

Ἐμποίησαν, *fecerunt,* pro ἐνεποίησαν, Ion. 3. pl. a. 1. præced.

Ἐμπολὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ἐμπολὴ, ἡ, *mercatura, negotiatio.* Th. πολέω, *vendo.*

Ἐμπολάω, et -έω, f. ήσω, *vendo, comparo, emo.* Vide ἐμπολόωντο, Hom. Od. ό. 455. Th. πωλέω, *vendo.*

Ἐμπολέμιος, pro ἐμπόλεμος, et ἐμπολεμἵκὸς, ὁ ᾗ ἡ, *bellicus, ad bellum respiciens.* Th. πόλεμος.

Ἐμπολὴ, ῆς, ἡ, et

Ἐμπόλημα, ἄτος, τὸ, *emptum, comparatum*: ab ἐμπολάω.

Ἐμπολιτεύω, et -εύομαι, *versor in republicâ; administro rempublicam*; item *versor in*: ab ἐν, et πολιτεύω, idem. Th. πόλις, *civitas.*

Ἐμπολόωντο, *sibi comparabant,* pro ἐνεπολῶντο, Ion. 3. pl. imperf. pass. verbi ἐμπολάω. Th. πωλέω, *vendo.*

Ἐμπορεύεσθωσαν, 3. pl. imperat. præs. pass. verbi

Ἐμπορεύομαι, *nundinor, mercor, lucror,* f. εύσομαι, a. 1. m. ἐνεπορευσάμην, ω, ατο· quod ab ἔμπορος, *mercator*: ab ἐν, et πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo,* p. m. πέπορα.

Ἐμπορία, ας, ἡ, *mercatura, negotiatio*; acc. sing. Ion. ἐμπορίην· ab iisd.

Ἐμπορἵκὸς, ἡ, ὸν, *mercatorius, negotiatorius*: et

Ἐμπόριον, ου, τὸ, *EMPORIUM, forum nundinarium, mercatus*: ab

Ἔμπορος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *vector, mercator, viator*: ab ἐν, et πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo,* p. m. πέπορα.

Ἐμπορπάω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐμπεπόρπηκα, *infibulo, conjungo.* Th. πόρπη, *fibula.*

ἜΜΠΟΥΣΑ, ης, ἡ, *EMPUSA, spectrum.*

Ἔμπρακτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, dicitur de *re quæ fieri conficique potest, possibilis*: ab ἐν, et πράσσω, *facio.*

Ἐμπρέπειν ἐν ἀνδράσιν, *inter homines conspicuum esse, decus inter homines obtinere*: à πρέπω, *decorus sum.*

Ἐμπρήθω, *incendo*; f. ήσω, p. ἐμπέπρηκα, a. 1. ἐνέπρησα, p. pass. ἐμπέπρησμαι, a. 1. pass. ἐνεπρήσθην. Th. πρήθω, *uro.*

Ἐμπρῆσαι, *incendisse,* a. 1. inf. act. et

Ἐμπρήσεις, 2. sing. f. 1. ind. act. ἐμπρήσειν, f. 1. inf. et

Ἐμπρησθεὶς, *incensus,* a. 1. part. pass. ejusd.

Ἔμπρησις, εως, ἡ, et ἐμπρησμὸς, ȣ̃, ὁ, *incensio, incendium*: et

Ἐμπρηςὴς, ȣ̃, ὁ, *incendiarius*: à perf. pass. verbi ἐμπρήθω, quod videas.

Ἐμπρισθεὶς, *sectus,* a. 1. part. pass. ab

Ἐμπρίω, *serrâ incido,* f. ίσω, p. κα, a. 1. pass. ἐνεπρίσθην· ab ἐν, et πρίω, *serrâ seco.*

Ἔμπροσθεν, *coram, antè*; πρόσθεν, idem: cum gen. Th. πρὸ, *antè, coram.*

Ἐμπρόσθιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *anterior*: à præced.

* Ἐμπτισσόμενος, *pistus, tunsus,* Prov. xxvii. 22. nusquam alibi occurrens. Th. πτίσσω, f. πτίσω.

Ἔμπτυσμα, ἄτος, τὸ, *sputum*; ab

Ἐμπτύω, *inspuo, conspuo,* f. ύσω, p. ἐμπέπτυκα, a. 1. ἐνέπτῦσα, cum dat. vel seq. εἰς, perf. pass. ἐμπέπτυσμαι, a. 1. pass. ἐνεπτύσθην, f. 1. pass. ἐμπτυσθήσομαι· ab ἐν, et πτύω, *spuo.*

Ἐμπυρίζω, seu -ρόω, vel ρεύω, *incendo*; f. σω· et

Ἐμπυρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *incensio*: ab

Ἔμπυρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *igne urens, ignitus, igni admotus*; ἔμπυρον, (sc. θῦμα) *holocaustum*: ab ἐν et πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

Ἐμυθολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μυθολογέω, *fabulas narro,* f. ήσω· ex μῦθος, *fabula,* et λέγω, *dico.*

Ἔμῡκον, *mugivi,* a. 2. act. verbi μυκάω, *mugio*; f. ήσω.

Ἐμφαίνουσι, 3. pl. præs. ind act. ab

Ἐμφαίνω, *repræsento, illustro*: ex ἐν, et φαίνω, *ostendo*: f. φᾰνῶ, a. 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφᾰνον, p. πέφυγκα, p. m. πέφᾱνα.

Ἐμφανέςατα, *valdè manifestè,* superl. ab

Ἐμφᾰνὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *conspicuus, manifestus*; et hinc ἐμφανέως, Ion. pro ἐμφᾰνῶς, *apertè.*

Ἐμφανίζω, *indico, -as, patefacio, ante oculos pono*; f. ίσω, a. 1. ἐνεφάνισα, a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω, 2. pl. ἐμφανίσατε, præs. pass. ἐμφανίζομαι, *appareo*; ἐνεφανίσθην, a. 1. ind. pass. ἐμφανισθῆναι, a. 1. inf. ab ἐμφανὴς, quod ab ἐν, et φαίνω, *ostendo.*

Ἐμφανισμὸς, ȣ̃, ὁ, *indicium.*

Ἐμφᾰνῶς, adv. *apertè*: ab ἐμφαίνω, q. v.

Ἔμφασις, εως, ἡ, *repræsentatio, species expressa, simulatio*: Latinis et Angl. quoque *Emphasis*: et

Ἐμφατἵκὸς, seu -αντἵκὸς, ȣ̃, *significativus, cum emphasi*: Angl. EMPHATICAL. Undè

Ἐμφατἵκῶς, seu -αντἵκῶς, adv. *significantèr*: et

Ἐμφατικώτερον, et -αντικώτερον, compar. *significantiùs*: ab ἐμφαίνω. Th. φαίνω, *ostendo.*

Ἐμφερὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *similis; quod refert ad aliquid*: ab

* Ἐμφέρομαι, f. ἐνοίσομαι, p. ἐνήνεγμαι, *deferor, circumferor, similis sum.* Vide Is. Vos. Resp. ad obj. p. 307. quod ex ἐν, et φέρω, *fero.*

Ἐμφιλονεικῶς, adv. *contentiosè.*

Ἔμφοβος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *perterritus, metu perculsus*: ab ἐν, et φόβος, *metus.* Th. φέβομαι, *timeo*; p. m. πέφοβα.

Ἐμφορέομαι, -ȣ̃μαι, f. ήσομαι, p. ημαι, *repleor, satior, fruor*: ab

Ἐμφορέω, -ῶ, *importo, infligo.* Th. φέρω, *fero.*

Ἐμφράσσω, vel -άττω, f. ξω. p. χα, *obturo, obstruo, infarcio*; ἐμφράξηται, 3. sing. a. 1. sub. m. à φράττω, *sepio,* quod videas.

Ἔμφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *mentis compos, prudens, sapiens*: ab ἐν, et φρὴν, *mens.*

Ἐμφυὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, Poët. *naturâ insitus et ingenitus, naturalis*: idem quod ἔμφυτος, q. v.

Ἔμφῡλος, ȣ, et ἐμφύλιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *tribulis, intestinus*: ex ἐν, et φυλὴ, *tribus.*

Ἐμφὺς, ῦσα, ὺν· ύντος, *inhærens*; a. 2. part. ab ἐνέφυν, υς, υ· ab ἐμφῦμι, *innascor.* Vide in φὺς.

Ἐμφῡσάω, *afflo, inspiro*; f. ήσω, a. 1. ἐνεφύσησα, ας, ε. Th. φυσάω *sufflo.*

Ἐμφύσημα, ἄτος, τὸ, *inflatio*; item *inflatum*: à p. pass. præced.

Ἔμφῠτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *insitus, innatus*: ab

Ἐμφύω, f. σω, p. ἐμπέφῡκα, *ingenero*: ab ἐν, et φύω, *gigno.*

Ἔμψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *animatus, spirans, vivus* · ab ἐν, et ψυχὴ, *anima, vita.*

Ἐμῶν, vide ἐγώ.

ἘΝ, (pro quo ἐνὶ et εἰν Poët. Angl. *IN*: regit dat. et significat *quietem*. Vertitur etiam per *cum*, ut ἐν φόβῳ· et *inter*, ut ἐν ὑμῖν· et *propter, ad, apud, de, pro, erga*, pro διὰ, *intra*, etiam et *contra, penes, propè, coram*: imò verò in sacris literis per Hebraïsmum vim omnium præpositionum obtinet. Et ἐν cum acc. pro εἰς. In compositione plerumque significat *in*; interdum *ad, contra, inter*; *augmentum* quoque, et *defectum*.

Ἐν, pro ἔνθα, *ibi*; et ἔν, pro ἔνεστι, *licet.*

Ἕν, *unum*, nom. sing. n. g. ab εἷς, μία, ἕν, *unus, a, um.*

Ἐν ἀμείβοντι, scil. χρόνῳ, id. est, *alternatim*; *alternis vicibus.*

Ἕνα, ας, ᾶ, Dor. pro ἕνη, ης, ἡ, *vesperi, serò.* Th. ἕνος, ου, ὁ, *annus.*

Ἐναγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sacer, piaculo obstrictus*; ὁ ἐν τῷ ἄγει ἐνεχόμενος· ἐναγέες, -εῖς, *mystagogia, initia.*

Ἐναγίζειν, *justa persolvere, parentare.* Th. ἄγος, εος, τὸ, *veneratio*: et

* Ἐνάγισμα, ἄτος, τὸ, *parentatio*: et

* Ἐναγισμὸς, ῦ, ὁ, *parentatio*: à præced.

Ἐναγκαλίζομαι, *in ulnas recipio, amplector*; f. ίσομαι, a. 1. m. ἐνηγκαλισάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. ἐναγκαλισάμενος· ex ἀγκάλη, *ulna.* Th. ἀγκαὶ, *ulnæ.*

* Ἐναγκυλῶντες βέλη, *tela amentantes*: ab ἀγκύλη, *amentum.*

Ἐναγκωνιεῖς, Att. pro ἐναγκωνίσεις, 2. sing. f. 1. ab

Ἐναγκωνίζω, *cubito incumbo, inclino*: ex ἐν, et ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, *cubitus.*

Ἐναγχος, *nuper*: ab ἐν, et ἄγχι, *propè.*

Ἐνάγω, f. ξω, p. χα, *induco, incito.* Th. ἄγω, *duco.*

Ἐναγωνίζεσθαί τινι, *adversari, seu resistere alicui*: quod ab ἀγωνίζομαι, *certo.* Th. ἀγὼν, *certamen.*

Ἐναγώνιος, ου, *qui in certaminibus versatur, certaminum studiosus*: ab eod. Th.

Ἐναθλέω, f. ήσω, *exercito*: ab ἀθλέω.

Ἔναιε, *habitabat*, 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito*; f. σω, p. νέναικα.

Ἐναίρειν, præs. inf. act. ab

ἘΝΑΙ'ΡΩ, *occido, interficio, spolio*; f. ἀρῶ, a. 1. ἔνηρα, a. 1. m. ἐνηράμην.

Ἐναίσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens*, &c. ab ἐν, et αἶσα, ης, ἡ, *fatum, parca, sors.*

Ἐναλίγκιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *similis*: ab ἐν, et ἀλίγκιος, ὁ ϗ ὁ, idem.

Ἐνάλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *marinus, maritimus*; q. d. ἐν ἁλὶ, scil. ὢν· ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare.*

Ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, *mutatio, immutatio.* Fig. Grammat.

Ἐνάλλαγμα, ἄτος, τὸ, *permutatio, pretium*: et

Ἐναλλὰξ, *alternatim, vice versâ*: adv. ab

Ἐναλλάττω, *permuto, alterno*; in 1. pl. ἐναλλάττομεν, f. ξω, p. χα· ab ἐν, et ἀλλάσσω, vel ττω, *muto.*

Ἐνάλλομαι, *insilio, pedibus conculco*: ab ἄλλομαι, *salio.*

Ἔναλλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *varius, diversus*; ἔναλλα, propriè dicuntur ea, *quæ vicissim altera in alterorum naturam migrant.* Th. ἄλλος, *alius.*

Ἐναλόντες, nom pl. a. 2. part. act. ab ἐναλίσκω· ab ἐν, et ἁλίσκω, *capio*; f. ἁλώσω, p ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, a. 2. ἧλων, a. 2. inf. ἁλῶναι, a. 2. part. ἁλὼς, ἁλόντος, quod ab ἅλωμι.

* Ἔναμμα, ἄτος, τὸ, *vitulinum*: ab ἐνάπτω.

Ἔναντα, *contra*, vel pro ἐναντίον· ab ἐν, et ἀντὶ, *coram, apertè.* Th. ἀντὶ, *pro*, &c.

Ἔναντι, *coram, antè*; cum gen. ex ἐν et ἀντὶ. Th. ἀντὶ, *pro, contra*, &c.

Ἐναντία, ας, *contraria*; ἐξ ἐναντίας, adverbialitèr, *è regione*; f. g. ab ἐναντίος, q. v.

Ἐναντίβιον, adv. *adversùs, contrà*: ab

Ἐναντίβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *adversarius* q. ἐναντίαν βίαν ἔχων, *vim contrariam habens*: ex ἀντὶ, *contra*, et βία, *vis.*

Ἐναντιόομαι, -ῦμαι, f. ώσομαι, *adversor*: ab ἐναντίος, quod vide.

Ἐναντίον, adv. idem cum ἔναντι, quod vide.

* Ἐναντιοπραγέω, *adversarum sum partium, cum hostibus sentio*: ex ἐν, ἀντὶ, et πράσσω.

Ἐναντίος, ία, ιον, *contrarius, a, um*: ab ἐν, et ἀντίος, *adversus.* Th. ἀντὶ, *pro.*

Ἐναντιότης, ητος, ἡ, *contrarietas*: et

Ἐναντίωμα, ἄτος, τὸ, *adversatio*: ab ἐναντιόομαι, quod vide.

Ἐναντίως, adv. *contrariè*: ab ἐναντίος, quod vide.

Ἐναντίωσις, εως, ἡ, *repugnantia*: ab ἐναντιόομαι, quod vide.

Ἔναξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi νάσσω, *æquo, complano*; f. ξω.

Ἐναπεδεικνύατο, Ion. pro ἐναπεδείκνυντο, *se ostendebant*; 3. pl. imperf. pass. ex ἐν, ἀπὸ, et δείκνυμι, *ostendo.*

Ἐναπερείδομαι, f. ἐναπερείσομαι, p. ἐναπήρεισμαι, *firmo, innitor.* Vide ἐρείδω.

* Ἐναποδείκνῦμι, *demonstro*: ex ἐν, ἀπὸ, et δείκνυμι.

Ἐναποθνήσκω, *morior*: ex ἐν, ἀπὸ, et θνήσκω, *morior*; f. θανοῦμαι.

* Ἐναποκυβεύω, *ludo, ac tesseris committo.* Th. κυβεύω.

* Ἐναπολαμβάνω, *intercipio*: à λαμβάνω.

* Ἐναποπνέω, ut ἐναποπνεῦσαι ταῖς ἀνάγκαις, *calamitatibus ultimis, vel tormentis immori.*

* Ἐναποτίθημι, *depono*: ex ἐν, ἀπὸ, et τίθημι.

Ἔναρα, ων, τὰ, *spolia, arma*, quia interfectis detrahuntur: ab ἐναίρω, *occido, spolio.*

Ἐνάργει, Dor. pro ἐνήργει, 3. sing. imperf. act. ab ἐνεργέω, *operor*, quod vide.

Ἐναργέως, *apertè*, adv. ab

ἘΝΑΡΓΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *clarus, evidens, manifestus*: q. ab ἐν, et ἀργὸς, *albus.*

Ἐναρέσκομαι, *delector aliquâ re*

Ἐνάρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *virtutis particeps*: ab ἀρετὴ, *virtus.*

Ἐναρέτως, adv. *honestè, cum virtute*: ab eod.

Ἐνάρης, έος, ὁ ϗ ἡ, *execrandus*: ex ἐν, et ἀρὰ, ᾶς, ἡ, *diræ, præces.* Sic ἐνάριες, dici videntur, qui ἐναρέες vocantur.

Ἐναρίζω, fut. ίξω, perf. ῖχα, *interficio, spolio*: ab ἐναίρω, idem.

Ἐναριθμέω, f. ήσω, *adnumero, curo, æstimo.* Hinc

Ἐναρίθμιος, et ἐναρίθμητος, et

Ἐνάριθμος, *annumeratus.* Th. ἀριθμός.

Ἐναρίμβροτος, ου, ὁ, *qui cædit mortales, homicida*: ab ἐναίρω, *interficio*, et βροτὸς, *mortalis.*

Ἐνάριξε, 3. sing. a. 1. indic. act. Poët. et Dor. pro ἠνάρισε· ἐναρίξοι, 3. sing. f. 1. opt. act. verbi ἐναρίζω.

Ἐνάρκεσα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi ναρκέω, *torpeo.* Th. νάρκη, ης, ἡ, *torpedo.* Alii leg. ἐνάρκησα.

Ἐναρμόζω, fut. όσω, perf. ἐνήρμοκα, *admoveo, accommodo.* Th. ἄρω, *opto.*

Ἐναρμόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *concinnus.*

Ἐναρμόξαι, Dor. pro ἐναρμόσαι *aptare*, a. 1. inf. act. ab ἐναρμόζω f. σω. Th. ἄρω, *apto.*

Ἐναρξάμενος, a. 1. part. med. ab ἐνάρχομαι, *incipio*, q. v.

Ἔναρον, *interfecerunt*, 3. plur. a. 2. act. pro ἔνηρον, vel ἤναρον, ες, ε, verbi ἐναίρω, *occido.*

Ἐναρφόρος, *spoliator*, pro ἐναρηφόρος· ab ἔναρα τὰ, *spolia*, et φέρω, *fero.*

Ἐνάρχομαι *incipio, auspicor*, fut. ἐνάρξομαι, a. 1. med. ἐνηρξάμην, ω, ατο, *incepi*; a. 1. med. part. ἐναρξάμενος· ab ἐν, et ἄρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

Ἐνάσθην, *habitavi*, a. 1. pass. verbi νάω, inus. pro ναίω, *habito.*

Ἔνασσα, *habitandi causâ collocavi*, a. 1. ind. act. Poët. ἐνασσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. Poët. à νάω, pro ναίω, *habito.*

Ἐνάτη, *nona*, Poët. pro ἐννάτη· ab ἐννέα, *novem.*

Ἐναυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *voce præditus, vocalis*; *vivus, spirans.* Ex ἐν et αὐδὴ, *vox.*

Ἐναυλίζομαι, f. ίσομαι, *diversor.* Th. αὐλὴ, *stabulum, aula.*

Ἐναυλισάμενος, *moratus*, ejusd. a. 1. part. m.

Ἔναυλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tibiis personans*: ab ἐν, et αὐλὸς, *tibia*, et

Ἔναυλος ου, ὁ, *stabulum.* Th. αὐλὴ, *aula, atrium, stabulum.*

* Ἐναυξάνω, *innutrio.*

* Ἔναυσμα, ἄτος, τὸ, *scintilla, fomes* · ἀπὸ τῦ ἐναύειν, *accendere.*

Ἐναύω, *accendo*. Th. αὔω, idem.

Ἐναφίημι, f. ἐναφήσω, p. ἐναφεῖκα, *inserto, immitto, injicio*.

Ἐνδαΐς, ΐδος, ἁ, Dor. pro Ἐνδηΐς, nom. prop.

Ἐν δὲ, Poët. pro ἐνῆν, δὲ vel ἐνῆσαν δὲ, *inerat verò*, vel *inerant*. Tum ἐν δὲ, Ion. pro ἐπὶ δέ.

Ἐνδεδυμένοι, *induti*, perf. part. pass ab ἐνδύω, *induo*, f. ύσω, p. ἐνδέδυκα, a. 1. ἐνέδυσα· ab ἐν, et δύω, *induo*.

Ἐνδέει, ἐνδεῖ, impers. *deest*, *opus est*: et

Ἐνδεέστερον, compar. ab

Ἐνδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indigus, egenus*: ab ἐν, et δέω, *opus habeo*.

Ἐνδεια, ας, ἡ, *INEDIA, inopia*: ab ἐνδεῖ, q. v.

Ἔνδειγμα, ἄτος, τὸ, *manifestum indicium*: ab

Ἐνδείκνυμι, *indico*, præs. pass. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, *ostendo*, et in 3. plur. ἐνδείκνυνται, præs. inf. ἐνδείκνυσθαι, f. m. ἐνδείξομαι, præt. pass. ἐνδέδειγμαι, a. 1. med. ἐνεδειξάμην, ω, ατο· ab ἐν, et δείκνυμι, *ostendo*.

Ἔνδεικτο, pro ἐνδέδεικτο, *ostensus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. ejusd. verbi.

Ἕνδεκα οἱ, αἱ, τὰ, *undecim*: ἄκλιτον ex ἕν, *unum*, et δέκα, *decem*.

Ἑνδεκάκις, adv. *undecies*, et

Ἑνδέκατος, άτη, ατον, *undecimus*: ab ἕνδεκα.

Ἐνδέκεσθαι, Ion. pro ἐνδέχεσθαι, *admittere, probare*. Th. δέχομαι.

Ἐνδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, assiduitas*: ab

Ἐνδελεχέω, *continuus sum*.

Ἐνδελεχὴς, pro ἐντελεχὴς, *perfectus*: ab ἐντελὴς, *perfectus, integer*, vel ab ἐν, τέλος, et ἔχω.

Ἐνδελεχίζω, fut. ίσω, *sum assiduus, continuo*, et

Ἐνδελεχισμὸς, ῦ, ὁ, *assiduitas, continuatio*, et

Ἐνδελεχῶς, adv. *assiduè*: ab ἐνδελεχὴς, q. v.

Ἐνδέξια, adv. *aptè, dextrè*: ab

Ἐνδέξιος, α, ον, *qui est ad dextram, prosper, faustus*. Th. δεξιὰ, *dextra*.

Ἐνδέομαι, fut. δεήσομαι, *indigeo*; item *illigor*; *obligor*. Vide ἐνδέω.

Ἔνδεσμα, ἄτος, τὸ, *vinculum*, et

* Ἐνδεσμεύω, idem quod

Ἐνδεσμέω, -ῶ, *illigo, implico*: ab

Ἔνδεσμος, ϐ, ὁ, *illigatio, amentum, vinculum, fasciculus*: ab ἐν, et δεσμὸς, *vinculum*, quod à δέω, *ligo*.

Ἐνδέχεται, *licet, fieri potest*, impers. ab

Ἐνδέχομαι, η, εται, *admitto, recipio*, f. ἐνδέξομαι, perf. ἐνδέδεγμαι. Hinc ἐνδέχεται, impers. *licet, fieri potest*; ἐνδεχόμενος, *conveniens*. Τὸ ἐνδεχόμενον, *continens*.

Ἐνδέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐνδέδηκα, *illigo, implico, adstringo*; item *desum, opus habeo*: ab ἐν, et δέω, *ligo, egeo*.

Ἐνδημέω, *incolo*, fut. ήσω, perf. ἐνδεδήμηκα· ab ἔνδημος, *qui manet cum populo suo*: ex ἐν, et δῆμος, *populus*.

Ἐνδήμιος, νόσος, *morbus cuidam populo peculiaris*: ab eod. Th.

Ἐνδήμοισι, dat. pl. Ion. ἐνδήμων, gen. pl. ab

Ἔνδημος, ϐ, *qui in civitate vel domi est, domesticus*: ab eod. Th.

Ἐνδιάασκον, Ion. pro ἐνεδίαον, 3. plur. imperf. act. verbi ἐνδιάω, *meridior, in loca umbrosa deduco*. Th. ἔνδιος, *meridianus*.

Ἐνδιαβάλλω, f. βαλῶ, p. ἐνδιαβέβληκα, *criminor, adversor*.

Ἐνδιάθετος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *internus*: ab ἐν, et διατίθημι, quod adeas.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, *ludificari*, et

Ἐνδιαθρύπτω, *per delicias, illudo*: ex ἐν, διὰ, et θρύπτω, *frango*, fut. ψω, q. v.

* Ἐνδιατάομαι, *immoror*: ab αἰτάομαι.

* Ἐνδιαπρέπειν γυμνασίαις πολεμικαῖς, *bellicis tyrociniis se probare, ibi decentèr et pulchrè agere*.

Ἐνδιατρίβω, *immoror*: ex ἐν, διὰ, et τρίβω, *tero*, f. ψω.

Ἐνδιατριπτέον, *immorandum*, ejusd. adjectivum verbale.

Ἐνδιδάσκω, *doceo, erudio*, f. ξω, p. ἐνδεδίδἄχα.

Ἐνδιδόναι, *cedere, remittere*, præs. inf. act. ex ἐν, et δίδωμι, *do*.

Ἐνδιδύσκομαι, *induor*, cum accus. imperf. ἐνεδιδυσκόμην, ϐ, ετο· est verbum frequentativum verbi ἐνδύομαι, *induor*: ab ἐν et δύω.

Ἐνδιδύσκω, *induo*. Th. δύω.

Ἐνδίδωμι, f. ώσω, p. ἐνδέδωκα, *in manus trado, præbo*; *cedo, remitto*. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐνδίεσαν, *incitabant*, pro ἐνδιῆσαν, 3. pl. imperf. act. ab ἐνδίην, verbi ἐνδίημι, *immitto*. Alii volunt esse a. 2. act. 3. plur. ex ἐν, διὰ, et ἵημι, *mitto*. Alii imperf. pro ἐνδίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἐτίθεσαν, à τίθημι,) pro διώκω, ut sit *insecuti sunt*. Th. δίω.

Ἔνδικος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro δίκαιος, *justus*: ab ἐν, et δίκη, *jus*.

Ἐνδίκως, adv. *jure, meritò*.

Ἔνδινα, τὰ, *intestina*: ab ἔνδον, *intus*.

ἘΝΔΙΟΣ, α, ον, *meridianus*. Et ἔνδιον substantivè donitur pro διατριβὴ· hinc ἐνδιάω, *meridior*.

Ἐνδογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intus genitus*.

Ἔνδοθεν, adv. *ex interiori loco*, et

Ἔνδοθι, Poët. *intus, in*: ab ἔνδον, idem.

Ἐνδοῖ, *INTUS*, Dor. pro ἔνδον, *intus*.

Ἐνδοιάζω f. άσω, *dubito*: et indè

Ἐνδοιασμὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, et ἐνδοιαστὸς, *dubius, incertus*, et

Ἐνδοιασμὸς, ῦ, ὁ, et ἐνδοίασις, εως, ἡ, *dubitatio*: ab ἐν, et δοιάζω, *dubito*, à δοιὴ, *dubium*. Th. δύο.

Ἐνδομάχας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro

Ἐνδομάχης, ῦ, ὁ, *intus vel domi pugnans*: ab ἔνδον, *intus*, et μάχομαι, *pugno*.

Ἐνδομενία, ας, ἡ, *supellex*: quæ sunt σκεύη ἔνδον μένοντα.

Ἐνδόμησις, εως, ἡ, *pila, moles erecta ad mœnia fulcienda*; ab inus. ἐνδομέω. Th. δέμω, *struo*.

* Ἐνδομυχέω, *intus lateo*.

Ἐνδόμυχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *intestinus* ex ἔνδον, *intus*, et μυχὸς, *penetrale*.

ἜΝΔΟΝ, *intus*, adv. et pro ἐν Hinc ἔνδοθεν, *ex interiori loco*, et ἔνδοθι, *intus*.

Ἐνδοξάζω, *glorifico*, f. άσω, p. ἐνδεδόξἄκα, perf. pass. ἐνδεδόξασμαι· a. 1. pass. ἐνεδοξάσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. ἐνδοξασθῶ, a. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι· ab ἐν, et δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

Ἐνδοξασθῇ, 3. sing. sub. a. 1. pass. ejusd. verbi.

Ἔνδοξος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *nobilis gloriosus, opinabilis*; ἔνδοξα, τὰ, *res gloriosæ*; in compar. ἐνδοξότερος, in superl. ἐνδοξότατος· ab iisd.

* Ἐνδόξως, adv. *gloriosè*.

Ἐνδόσιμον, ϐ, τὸ, *carminis, orationis* vel *cantionis exordium*: *incitatio, occasio*, et

Ἐνδόσιμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *gratuitus*, et

Ἔνδοσις, εως, ἡ, *remissio*: ab ἐνδίδωμι. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐνδότἄτος, *intimus*, et

Ἐνδοτάτω, adv. *intimè*, superl. ut

Ἐνδότερος, ϐ, *interior*, et

Ἐνδότερος, adv. *interiùs*, compar. ab ἔνδον, *intus*.

Ἐνδρῦον, ϐ, τὸ, *cor et medulla arboris*, et

Ἔνδρυον, seu -ος, *temo, aratrum*: ex ἐν, et δρῦς, υὸς, ἡ, *quercus*.

Ἐνδρυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *numerosus*: ab ἐν, et δρυώδης, *quernus*. Th. δρῦς, *quercus*.

ἘΝΔΥΚΕΏΣ, *prompto animo, diligentèr*, Poët. adv. φιλοτίμως, ἀξίως.

Ἔνδυμα, ἄτος, τὸ, *INDUMENTUM, vestimentum*: ab ἐνδύω, *induo*, q. v.

Ἔνδῦμι, idem quod ἐνδύω, a. 2. ἐνέδυν, υς, υ.

Ἐνδυνἄμόω, *corroboro*, f. ώσω, p. ἐνδεδυνάμωκα, aor. 1. ἐνεδυνάμωσα, præs. pass. ἐνδυναμῦμαι, *invalesco*; imperf. pass. ἐνεδυναμοόμην, -ῦμην, όϐ, -ῦ, όετο, -ῦτο, a. 1. pass. ἐνεδυναμώθην· ex ἐν, et δυναμόω, *roboro*. Th. δύναμαι, *possum*.

Ἐνδυναστεύω, f. εύσω, *auctoritate valeo, primas partes obtineo*. Ex ἐν, et δυναστεύω, *potentatum obtineo*

Ἐνδύνω, *irrepo, induco*, f. ἐνδύσω, a. 2. ἐνέδυν, υς, υ· ab ἐν et δύω, δύνω, et δῦμι, *subeo*.

ἘΝΔΥ̃Ο, *celeritèr, ocyùs*; quasi duobus momentis.

Ἐνδῦσα, *induta*, a. 2. part. f. g ab ἐνδὺς, ύντος, verbi ἔνδυμι. Th δῦμι, vel δύω, *subeo*.

Ἐνδυσάμενος, η, ον, a. 1. part. m et

Ἐνδύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat m. ἐνδύσατε, 2. pl. a. 1. imperat act. ab ἐνδύω, *induo*, q. v.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, *amictus*: ab

Ἐνδυςυχέω, -ῶ, f. ήσω, *infelix et miser sum in.* Ex ἐν, et δυςυχέω, *infelix sum.*

Ἐνδύω, (ut et ἐνδύνω, et ἐνδύομαι,) *INDUO*, cum dupl. acc. f. ύσω, a. 1. ἐνέδυσα, a. 1. imperat. ἔνδυσον, άτω, perf. ἐνδέδυκα, perf. pass. ἐνδέδυμαι, part. ἐνδεδυμένος, *indutus;* a. 1. m. ἐνεδυσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ἐνδύσαι, -άσθω· ab ἐν, et δύω, seu δύνω, *subeo, induo.*

Ἐνέβαλον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi ἐμβάλλω.

Ἐνεβίβασεν, a. 1. ind. act verbi ἐμβιβάζω, *impono*, f. άσω· ab ἐν et βιβάζω. Th. βαίνω, *incedo.*

Ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, *graviter interminatus sum*, a. 1. med. verbi ἐμβριμάομαι, *fremo.* Th. βρέμω, idem.

Ἐνεγγυάομαι, *spondeo:* ab ἐν, et ἐγγύη, *sponsio.*

Ἐνεγγύησα, *spopondi*, ejusd. a. 1. Ion. pro ἐνηγγύησα.

Ἔνεγγυς, adv. *propè.* Ex ἐν et ἐγγύς.

Ἐνέγκαι, *tulisse*, a. 1. infin. act. ἐνέγκας, a. 1. part. ab ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ἐνέγγαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. ἐνεγκάσθαι, a. 1. inf. m. ἐνεγκάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Ἐνεγκεῖν, a. 2. inf. act. ab

Ἔνεγκον, a. 2. ind. act. ἐνεγκὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. ab inus. ἐνέγκω.

Ἐνέγκω, inusitatum thema, à quo φέρω mutuatur futurum 2. ἐνέγκω, unde aorist 2. ἤνεγκον; mutuatur inde aorist. 1. ἤνεγκα.

Ἐνεδίδου, 3. sing. imperf. act. quasi à διδόω. Vide ἐδίδου.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, *insidiæ:* et indè

Ἐνεδρεύω, *insidior*, cum acc. fut. εύσω, p. ἐνήδρευκα, a. 1. ἐνήδρευσα, imper. ἐνέδρευσον, άτω· ab ἐνέδρα, q. ex ἐν, et ἕδρα, *sedes.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Ἔνεδρον, ου, τὸ, idem ac. ἐνέδρα, q. v.

Ἔνεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inquilinus.* Ab ἐν, et ἕδρα, *sedes.*

Ἐνεδυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἔνδυμι.

Ἐνέδυσα, ας, ε, et in 3. pl. ἐνέδυσαν, a. 1. indic. act. verbi ἐνδύω, *induo*, q. v.

Ἐνέεικα, ας, ε, pro ἔνεικα, seu ἤνεγκα, a. 1. ind. act. verbi ἐνείκω, pro ἐνέγκω, inus. Th. φέρω, *fero.*

Ἐνέηκεν, Poët. et Ion. pro ἐνῆκεν, 3. sing. indic. a. 1. vel perf. act. verbi ἐνίημι, *immitto:* ab ἐν, et ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, *mitto, statuo, induco.*

Ἐνεθεὶς, έντος, *dilutus, infusus*, a. 1. part. pass. ἐνεθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἐνίημι. Vide ἐνέηκεν.

Ἐνέθηκα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi ἐντίθημι, *impono*, f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην.

* Ἐνεθίζω, *insuesco:* ex ἐν et ἐθίζω.

Ἐνεθυμήθη, *pænituit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἐνθυμέομαι, q. v.

Ἐνειδω, *inspicio:* ab εἴδω, q. v.

Ἐνείην, præs. opt. ab ἔνειμι, *insum:* quod ab ἐν, et εἰμὶ, *sum:* vel a. 2. opt. act. ab ἐνίημι, *immitto:* facit enim ἵημι, in a. 2. opt. act. εἵην, ut τίθημι, θείην.

Ἕνεικα, Poët. pro ἕνηκα, *propter*, q. v.

Ἔνεικα, ας, ε, *attuli*, a. 1. indic. act. Poët. pro ἤνεγκα· ἐνεῖκαι, a. 1. inf. act. sed ἐνείκαι, 3. sing. a. 1. opt. act. ἐνείκας, a. 1. part. act. ἐνείκατο, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐνείκω, inus. pro φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἐνείκειε, *intulisset*, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ἐνείκῃ, *ferat*, 3. sing. a. 1. sub. ab eod. Th.

Ἐνειλέω, -ῶ, *INVOLVO*, f. ήσω, a. 1. ἐνείλησα, præt. ἐνείληκα· ex ἐν, et εἰλέω, *VOLVO.*

Ἐνειλινδέω, -ῶ, f. ήσω, *volvo, voluto in.* Ex ἐν, et εἰλινδέω, *verso.*

Ἔνειμα, ας, ε, et in 3. pl. ἔνειμαν, *distribuerunt*, a. 1. ind. act. verbi νέμω, *tribuo*, f. νεμῶ, p. νενέμηκα, p. m. νένομα.

Ἔνειμεν, 1. pl. præs. ind. Poët. pro ἔνεσμεν· ab

Ἔνειμι, *insum*, ἔνεςι, (et per Apoc. Ion. ἔνι,) pro ἐςὶ, *est;* τὰ ἐνόντα, præs. part. neut. g. pl. num. *quæ penes non sunt;* ab ἐν, et εἰμὶ, *sum.*

Ἐνεὶς, έντος, *qui misit*, et in f. g. ἐνεῖσα, et in neut. g. ἐνὲν, a. 2. part. act. verbi ἐνίημι· q. ab ἐν, et ἵημι, *mitto*, f. ἥσω, p. εἶκα, a. 2. ἦν.

Ἐνεῖσθαι, perf. inf. pass. ab ἐνίημι, *immitto;* interdum ab ἐνέω, seu ἐννέννυμι. Th. ἕω· perf. pass. εἶμαι.

Ἔνεισι, *insunt*, 3. pl. præs. ind. ab ἔνειμι, *insum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ἐνείχεε, Ion. pro ἐνεῖχε, 3. sing. imperf. ab ἐνέχω, *in animo habeo.*

Ἐνείχθην, *latus sum*, Ion. pro ἠνέχθην, a. 1. ind. pass. undè part. a. 1. ἐνεχθεὶς, verbi ἐνείκω, Ion. pro φέρω, f. οἴσω, *fero.*

ἝΝΕΚΑ, et ἕνεκεν, et Poët. εἵνεκα, εἵνεκεν, et ἕνεικα, *propter, causâ*, adv. regit gen. ἕνεκα σοῦ, *tui causâ:* interdum subauditur, ut τῆς ἀρετῆς, pro ἕνεκα τῆς ἀρετῆς· οὗ ἕνεκα, finem significat; ex quibus οὕνεκα, *quia*, ut τούνεκα, ex τοῦ ἕνεκα, *hujus rei causâ, quapropter.*

Ἐνέκειτο, *inerat*, 3. sing. imperf. ab ἔγκειμαι· quod ab ἐν, et κεῖμαι, *jaceo*, f. κείσομαι.

Ἐνεκεκόλαπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐγκολάπτω, *insculpo.* Th. κολάπτω, *tundo*, f. ψω· perf. pass. κεκόλαμμαι, ψαι, ται.

Ἐνεκεντρίσθην, ης, η, *insitus fui*, a. 1. ind. pass. ab ἐγκεντρίζω, *insero*, f. ίσω, perf. ἐγκεκέντρικα· ab ἐν, et κέντρον, *stimulus.* Th. κεντέω, *pungo.*

Ἐνεκίσσων, pro ἐνεκίσσαον, 3. pl. imperf. act. verbi ἐγκισσάω.

Ἐνεκοπτόμην, *impediebar*, imperf. pass. ab ἐγκόπτω, *impedio*, f. ψω, a. 1. ἐνέκοψα, p. ἐγκέκοφα· ab ἐν, et κόπτω, *scindo.*

Ἐνεκότει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, *odio habeo.* Th. κότος, *ira velus.*

Ἐνέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. act. Vide ἐνεκοπτόμην.

Ἐνέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act ab ἐγκρύπτω, *condo, intego*, p. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, *occulto.* f. ψω, p. κέκρυφα.

Ἐνεκτέον, *referendum*, adj. verbale, à φέρω, *fero;* perf. pass. ἤνεγμαι, ξαι, κται.

Ἐνέκυρσα, *incidi*, et in 3. pl. ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω. Vide ἐγκύρσας. Alii per Sync. dici volunt pro ἐνεκύρησα.

* Ἐνελαύνω, *agito*, Pind. Pyth. Od. viii. 11. ab ἐν et ἐλαύνω.

Ἐνελίπανεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐλλιπαίνω, qu. ab ἐν, et λιπαίνω, *pinguefacio.* Th. λίπος, εος, τὸ, *pinguedo.*

Ἐνέμετο. Vide in ἐνέμοντο.

Ἐνεμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐν, et νέμω, *tribuo, pasco*, f. νεμῶ, p. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα.

Ἐνέμοντο, *depascebantur*, 3. plur. imperf. pass. ejusd. verbi.

Ἐνεμφύομαι, *innascor.* Th. φύω, *nascor.*

Ἐνενήκοντα, pro ἐννενήκοντα, *nonaginta:* ex ἐννέα, *novem*, et εἴκοσι, *viginti.*

Ἐνενῆτο, *cogitaret*, Ion. pro ἐνενόητο, per contr. 3. sing. plusq. p. pass. verbi νοέω. Th. νόος, νοῦς, *mens.*

Ἐνένιπτε, Attic. redupl. pro ἤνιπτε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐνίπτω, idem quod ἐνίπω, *dico.* Th ἕπω, idem.

Ἐνενοοῦμεν, *cogitabamus*, 1. plur. imperf. act. verbi ἐννοέω, et

Ἐνενώκασι, per contr. Ion. pro ἐνενοήκασι, 3. pl. perf. ind. act. ab ἐν, et νοέω, *cogito.* Th. νόος.

Ἐνενῶντο, *cogitaverant*, pro ἐνενόηντο, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd verbi.

Ἐνεξουσιάζομαι, f. άσομαι, p. ἐνεξουσίασμαι, *mihi potestatem assumo.*

Ἐνεὸς, ὰ, ὸν, *mutus, surdus, stultus*

Ἐνεοττοποιήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. à νεοττοποιέομαι, *pullos excludo:* à νεοττὸς, οῦ, ὁ, *pullus*, et ποιέω, *facio.*

Ἐνέοχμεν, *innovavit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi νεοχμέω, -ῶ, *innovo:* à νέοχμος, *novus.* Th. νέος.

Ἐνεπάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ab ἐμπήγνυμι, *infigo:* ab ἐν et πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo*, f. ξω.

Ἐνέπαιζον, *illudebam*, imperf. act. et

Ἐνέπαιξα, ας, ε, a. 1. indic. act. verbi ἐμπαίζω, *illudo*, f. ξω, p. ἐμπέπαιχα· ab ἐν et παίζω.

Ἐνεπαίχθην, a. 1. pass. ejusd. verbi.

Ἐνέπαξεν, *infixit*, Dor. pro ἐνέπηξεν, 3. sing. a. 1. indic. act. ab ἐμπήγνυμι, f. ήξω.

Ἐνεπεπορπέατο, Ion. pro ἐνεπεπόρπηντο, 3. plur. plusq. p. pass.

verbi πορπάω, vel πορπέω, fibulis astringo. Th. πόρπη, fibula.

Ἐνέπεσον, ceciderunt, 3. pl. a. 2. indic. act. verbi ἐμπίπτω. Vide πίπτω, cado.

Ἐνεπετάννυες, extendebas, 2. sing. imperf. act. verbi ἐμπεταννύω.

Ἐνεπήγετο, 3. sing. imperf. act. verbi ἐμπήγνυμι, infigo: ab ἐν, et πήγνυμι, f. ξω, compingo. Desinentium in -γνύω, vel -γνυμι, tempora formantur à finitis in -γω.

Ἐνεπλήσθησαν, 3. plur. a. 1. pass. verbi ἐμπλήθω, impleo, f. σω, p. ἐμπέπληκα, a. 1. ἐνέπλησα· ab ἐν, et πλήθω, repleo. Th. πλέος.

Ἐνέπνευσαν, 3. plur. a. 1. act. ab ἐμπνέω, inspiro: ab ἐν, et πνέω, spiro, f. πνεύσω.

Ἐνεπνύσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἔμπνυμαι, respiro, reviviso: ab iisd.

Ἐνεπόδιζον, impediebant, 3. plur. imperf. act. verbi ἐμποδίζω· ex ἐν et πῦς.

Ἐνεποιήσαντο, duxerunt, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐμποιέω, facio in. Th. ποιέω, facio.

Ἐνέποισιν, Dor. pro ἐνέπυσιν, dicunt, vocant, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐνέπω, dico.

Ἐνέπρηθον, incendebant, 3. pl. imperf. act. et

Ἐνέπρησα, ας, ε, incendi, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, incendo, f. ήσω, p. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, uro.

Ἐνέπτυσα, ας, ε, inspui, a. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. pass. ab ἐμπτύω, inspuo, f. ύσω, p. ἐμπέπτυκα· ex ἐν, et πτύω, spuo.

Ἐνέπω, insequor: ab ἕπω, sequor, et

Ἐνέπω, et Poët. ἐννέπω, dico, cano, item calumnior; et

Ἐνέπων, alloquens, ejusd. præs. part. ab ἐν, et ἔπω, dico; a. 1. εἶπα.

Ἐνεργάζομαι, facio in, ingenero: ab ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia: et

Ἐνεργέω, -ῶ, operor, intus efficio, ago, f. ήσω, perf. ἐνήργηκα, præt. pass. ἐνήργημαι, a. 1. ἐνήργησα, imperf. pass. ἐνηργεόμην, -ούμην, έυ, -ῦ, έετο, -εῖτο· ab ἐνεργὴς, efficax. Th. ἔργον, opus.

Ἐνεργῆ, pro ἐνεργέα, acc. sing. ab ἐνεργὴς, q. v.

Ἐνέργημα, ἄτος, τὸ, affectus, operatio, facultas: à 1. pers. perf. ind. pass. verbi ἐνεργέω, operor, q. v.

Ἐνεργὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, efficax. Th. ἔργον, opus.

Ἐνεργητικὸς, ἡ, ὸν, activus, a, um: ab ἐνεργὴς, quod. ab ἔργον.

Ἐνεργὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, operator, efficax: qu. ἐν ἔργῳ ὤν.

Ἐνεργῶς, efficaciter, adv. ab ἐνεργὴς, q. v.

Ἔνερθε, et ἔνερθεν, infrà, adv. ab ἐν, et ἔρα, ας, ἡ, terra.

* Ἔνεροι, mortui, manes, INFERI, dat. pl. Ion. ἐνέροισι· ab iisd. et

Ἐνέρτερος, inferior, per Sync. pro ἐνερότερος, compar. ab ἔνερος, inferus.

Ἐνέρχεσθαι, Poët. pro ἰσέρχεσθαι, et id pro εἰσέρχεσθαι, intrare, ingredi. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἔνεσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi ἐνίημι· ab ἐν, et ἵημι, mitto; a. 2. ἧν. Alii volunt esse imperf. ab ἔνειμι, et per Systol. dici pro ἐνῆσαν.

Ἐνεσία, ας, ἡ, consilium: ab

Ἔνεσις, εως, ἡ, immissio: ab ἐνίημι, immitto, quod ex ἐν et ἵημι, mitto.

Ἐνέϛαι, per Sync. pro ἐνέϛεται, 3. sing. f. 1. ind. ab εἰμὶ, sum.

Ἐνέϛακτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐνϛάζω, instillo, f. ξω. Th. ϛάζω, stillo.

Ἐνεϛεῶτος, Ion. pro ἐνεϛῶτος, gen. sing. ab ἐνεϛὼς, q. v.

Ἐνεϛησάμην, a. 1. ind. m. verbi ἐνίϛημι· ab ἐν, et ἵϛημι, sto, f. ϛήσω, a. 2. ἔϛην.

Ἔνεϛι, inest. Th. εἰμὶ, sum.

Ἐνεϛὼς, ῶτος, ὁ ϗ τὸ, præsens; dat. sing. ἐνεϛῶτι, p. part. per Crasin pro ἐνεϛηκὼς· ab ἐν, et ἵϛημι, sto, f. ϛήσω· a. 2. ἔϛην.

Ἐνετειλάμην, ω, ατο, a. 1. indic. med. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo, cum dativo, f. ἐντελῦμαι, p. m. ἐντέτολα· ab ἐν et τέλλω, pro προϛάσσω.

Ἐνέτη, ης, ἡ, fibula: ab ἐνίημι, injicio: ab ἐν, et ἵημι, mitto.

Ἑνετία, ας, ἡ, propr. nomem urbis, VENETIA.

* Ἐνετορνεύω, εύσω, rotundo: ab ἐν et τορνεύω.

Ἑνετὸς, ῦ, ὁ, VENETUS.

Ἐνετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, adipiscor: ab ἐν, et τυγχάνω, fut. τεύξομαι, sum; a. 2. ἔτυχον.

Ἐνετύλιξε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐντυλίττω, involvo, f. ξω, p. ἐντετύλιχα· ab ἐν, et τυλίττω, in modum culcitræ convolvo, quod à τύλη, culcitra. Th. τύλος, callus.

Ἐνέτυχον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi ἐντυγχάνω, occuro alicui, interpello, fut. ἐντεύξομαι. Th. τυγχάνω, sum.

Ἐνεῦδεν, Dor. pro ἐνεύδειν, in aliquo loco dormire, præs. inf. act. ab ἐν, et εὕδω, f. ήσω, dormio.

Ἐνευλογέω, benedico, f. ήσω, perf. ἐνευλόγηκα, fut. 1. pass. ἐνευλογηθήσομαι· ex ἐν et εὐλογέω. Th. λεγω, dico.

Ἐνεύσαν, natârunt, 3. plur. a. 1. act. verbi νέω, f. νεύσω.

Ἐνεφάνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἐνεφανίσθην, et in 3. pl. ἐνεφανίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐμφανίζω, conspicuum me exhibeo, indico, ostendo, f. ίσω, a. 1. ἐνεφάνισα· imperat. ἐμφάνισον, άτω, a. 1. inf. pass. ἐμφανισθῆναι.

Ἐνεφορέετο, satiabatur, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐμφορέομαι, repleor: quod ab ἐμφορέω, importo. Th. φέρω, fero.

Ἐνέφραξαν, obstruxerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. à φράσσω, obturo, fut. ξω.

Ἐνέφυν, υς, υ, a. 2. et part. ἐμφὺς, inhærens: ab ἔμφυμι, adhæreo. Th. φύω.

Ἐνεφύσησα, ας, ε, aor. 1. indic. act. verbi ἐμφυσάω, afflo, fut. ήσω, perf. ἐμπεφύσηκα· ab ἐν, et φυσάω, flo.

Ἕνεχ', pro ἕνεκα, ob sequentem aspirat. propter, gratiâ.

Ἐνεχάραττον, ες, ε, insculpebam, imperf. ind. act. verbi ἐγχαράττω. Th. χαράσσω, vel χαράττω, sculpo.

Ἐνέχεα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, infundo: ex ἐν, et χέω, fundo, f. χέσω, et χεύσω, a. 1. ἔχευσα, et ἔχεα.

Ἐνεχείρει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, molior, fut. ήσω, a. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε· ab ἐν, et χεὶρ, manus.

Ἐνέχεσθαι, detineri, implicari: ab ἐν et ἔχω.

Ἐνεχθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. verbi φέρω, fero, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, a. 1. pass. ἠνέχθεν, a. 1. imperat. ἐνέχθητι, in opt. ἐνεχθηίην, et in sub. ἐνεχθῶ.

Ἐνεχθῆναι, aor. 1. infin. pass. ejusd.

Ἐνέχραε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐγχραύω, vel ἐγφράω, infligo: ab ἐν, et χράω, commodo.

Ἐνεχυράζω, f. άσω, pignoror, pignora capio, loco pignoris accipio vel aufero; oppignoro: ab ἐνέχυρον, pignus, q. v.

Ἐνεχύρασμα, ἄτος, τὸ, pignus, oppignoratum, et

Ἐνεχυρασμὸς, ῦ, ὁ, pignoratio, pignus: à perf. pass. anteced. verbi.

Ἐνέχυρον, ου, τὸ, pignus, arrhabo, q. d. quo aliquid tutum redditur: ab ἐχυρὸς, tutus

Ἐνέχω, immineo, insto, cum dat. f. ἐνέξω· imperf. ἐνεῖχον, ες, ε· præs. pass. ἐνέχομαι, teneor, implicor, obstringor, obnoxius sum: ab ἐν et ἔχω.

* Ἐνέωρος, suspensus, animi dubius.

Ἔνη, ης, ἡ, novilunium. Th. ἔνος, ου, seu ἕνος, vel ἔννος, ου, ὁ, annus.

Ἐνηβητήριον, ου, τὸ, locus amœnus in quo juvenes voluptatibus indulgent: ex ἐν, et ἡβητήριον, locus amœnus. Th. ἥβη, pubes.

Ἐνήδρευον, insidias collocabam, imperf. verbi ἐνεδρεύω, insidior.

Ἐνήεια, ας, ἡ, benignitas, mansuetudo: ab ἐνηής.

Ἐνῆεν, Poët. pro ἐνῆν, inerat, imperf. ab ἔνειμι, insum. Th. εἰμὶ, sum.

Ἐνηέος, placidæ, gen. sing. ab

Ἐνηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benignus placidus, mitis: ab ἐὺς, ἐέος, bonus.

Ἐνηθῆναι, immissum esse, a. 1. inf. pass. ab ἐνήθην, a. 1. pass. verbi ἐνίημι, immitto: ab ἐν, et ἵημι, mitto.

Ἐνῆκα, ας, ε, immisi, a. 1. indic. act. ejusd.

'Ενήμενος, η, ον, *insidens*, præs. part. ab ἐνῆμαι· qu. ex ἐν, et ἧμαι, *sedeo.*

'Ενημμένος, η, ον, *alligatus, annexus*; item *indutus*, part. perf. pass. ab ἐνάπτομαι. Th. ἅπτω, *necto.*

* 'Ενημορεύω, *pluribus inhians.*

'Ενῆν, imperf. verbi ἔνειμι, *insum*: ab ἐν, et εἰμὶ, *sum.*

'Ενήνοθα, *florui*, p. m. verbi ἐνανθέω· ex ἐν, et ἀνθέω, *floreo*, f. ήσω, p. m. ἦνθα, et inserto ο, ἤνοθα. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

'Ενήνοχα, *tuli*, præt. med. Att. verbi φέρω, *fero*, fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, præt. med. ἤνοχα, et Att. ἐνήνοχα.

'Ενήρατο, *interfecit*, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐναίρω, *occido*, fut. αρῶ, a. 1. ἔνηρα· ab ἐν, et αἴρω, *tollo.*

'Ενηρξάμην, ω, ατο, *incepi, inchoavi*, a. 1. m. ab ἐνάρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

"Ενησα, *nevi*, a. 1. ind. act. à νέω, *neo*, f. νήσω, p. νένηκα.

'Ενῆσαν, *inerant*, 3. plur. imperf. verbi ἔνειμι, *insum*; imperf. ἐνῆν. Th. εἰμὶ, *sum.*

'Ενήσειν, *jaculatum esse*, fut. inf. ab ἐνίημι, fut. ἐνήσω· ab ἐν, et ἵημι, *mitto.*

'Ενηχέω, -ῶ, *insono, inculco*, et pass. ἐνηχῦμαι, *doceor*: ab

"Ενηχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sonans, sonorus*: ab ἐν, et ἦχος, *sonus.*

"Ενθ', pro ἔνθα, *hìc, illic*, et Dor. ἔνθε, pro ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, *veni.*

"ΕΝΘΑ, adv. *hìc, ibi, illic, ubi, tum*; ἐνταῦθα, idem; ἔνθα μὲν, ἔνθα δὲ, *hìc, illic.*

'Ενθάδε, et Att. ἐνθαδὶ, *hìc, huc, illic*; et

"Ενθάκεν, *tunc, ibi*: ab ἔνθα.

* 'Ενθάλπω, *foveo.* Th. θάλπω, f. ψω, idem.

"Ενθάπερ, *ubi*: ab ἔνθα.

'Ενθαῦτα, Ion. pro ἐνταῦθα, *hìc, tunc*, q. v.

'Ενθεάζειν, *divino spiritu afflatum esse*: ab ἔνθεος, *in quo Deus est.* Th. θεὸς, *Deus.*

"Ενθεμα, ἄτος, τὸ, *insitum*, et

'Ενθέμεν, ἐνθέμεναι, Ion. et Dor. pro ἐνθεῖναι, *inserere*, a. 2. inf. act. ἐνθέμενος, a. 2. part. med. ab ἐν, et τίθημι, *pono*, fut. θήσω· aor. 2. ἔθην.

"Ενθεν, ἐνθένδε, et ἐντεῦθεν, *hinc, illinc*, adv. de loco. Th. ἔνθα, *hìc, illic.*

"Ενθεο, pro ἐνέθεσο, seu ἐνέθȣ, *imposuisti*, 2. sing. a. 2. ind. m. Vel est a. 2. imperat. m. Ion. pro ἔνθεσο, verbi ἐντίθημι, *concipio*: ab ἐν, et τίθημι, *pono.*

"Ενθεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *numine afflatus, divinus*: ab ἐν et θεός.

"Ενθες, *impone*, a. 2. imperat. act. verbi ἐντίθημι, *impono*; a. 2. ἐνέθην.

"Ενθεσις, εως, ἡ, *impositio manuum*; et

"Ενθεςος, ȣ, ὁ, *insitus*: ab ἐντίθμι.

'Ενθεῦτεν, Ion. pro ἐντεῦθεν, *hinc, illinc.*

"Ενθης, Dor. pro ἔλθῃς, *veneris*, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἔρχομαι, *venio.* Sic ἔνθοι, Ion. pro ἔλθοι, 3. sing. a. 2. opt. act.

'Ενθορέω, *insilio*, ut admissarius: ab ἐν, et θόρω, seu θορέω, *salio.*

"Ενθορον, *insilui*, pro ἐνέθορον, a. 2. ejusd. act.

"Ενθȣ, vel pro ἐνέθȣ, 2. sing. a. 2. ind. med. Att. ab ἐνεθέμην, vel est a. 2. imperat. m. ab ἐν, et τίθημι, *pono.*

"Ενθȣς, per contract. pro ἔνθεος.

'Ενθȣσιάζω, seu -άω, f. άσω, p. ακα, *fanatico*, seu *divino furore agor, numine afflor*: ab ἔνθȣς.

'Ενθȣσιασμὸς, ȣ, ὁ, et ἐνθȣσίασις, εως, ἡ, *fanaticus*, seu *divinus afflatus.* Angl. ENTHUSIASM: et

'Ενθȣσιάςης, ȣ, ὁ, *numine afflatus, fanaticus.* Angl. AN ENTHUSIAST; et

'Ενθȣσιαςικὸς, ὁ ϗ ἡ, *numine afflatus, fanaticus*; item activè, *furore corripiens*: à perf. pass. anteced. verbi. Angl. ENTHUSIASTIC.

'Ενθȣσιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem: ab ἔνθȣς. Th. θεός.

'Ενθρέψασθαι, *inserere*, a. 1. inf. m. ἐνεθρέψατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἐντρέφω, idem quod τρέφω, *alo*, f. θρέψω, a. 2. ἔτραφον, præt. m. τέτροφα.

'Ενθρονίζω, *in throno loco*; et -ίζομαι, *in throno sedeo*; ἐνεθρονίσθην, a. 1. pass. ab ἐν, et θρόνος, quod à θράω, *sedeo.*

'Ενθρύπτω, f. ψω, *imminuo, intero* · a. 1. act. ἐνέθρυψα. Th. θρύπτω.

'Ενθῡμέομαι, -οῦμαι, *cogito, mente agito* et *verso*, f. ήσομαι, p. ἐντεθύμημαι, a. 1. pass. ἐνεθυμήθην, ης, η· ab ἔνθυμος, *qui est animo præsenti.* Th. θυμὸς, *animus.*

'Ενθυμηθῆναι, a. 1. inf. pass. ἐνθυμηθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.

'Ενθύμημα, ἄτος, τὸ, *cogitatio, conceptus animi, sensum*: *ENTHYMEMA*, syllogismus; et

'Ενθύμησις, εως, ἡ, *cogitatio, commendatio*: à perf. pass. ejusd.

'Ενθυμία, ας, ἡ, *cogitatio*; et

'Ενθύμιον, ȣ, τὸ, idem, *et id quod in animo versatur*; et

'Ενθύμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in animo est, et de quo cogitamus*; et

'Ενθυμόομαι, -ῦμαι, *irascor*: ab ἐνθυμόω.

"Ενθῡμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui est animo præsenti* (cui ἄθυμος oppon.) ab ἐν, et θυμὸς, *animus.*

'Ενθῡμόω, *ad iram provoco.*

'Ενθυσιάζω, f. άσω, p. ἐντεθυσίακα, *sacrifico*: ab ἐν, et θυσιάζω. Th. θύω.

"Ενθω, *veniam*, Dor. pro ἔλθω, a. 2. sub. act. Sic ἐνθὼν, *veniens*, Dor. pro ἐλθὼν, *profectus*, a. 2. part. act. verbi ἔρχομαι, *venio*; f. ἐλεύσομαι.

* 'Ενθωράκιος, *thorace indutus, loricatus.* Th. θώραξ, *lorica.*

"Ενι, per Apoc. Ion. pro ἔνεστι, *licet*, vel pro ἔνεισι, *insunt*: ab ἔνειμι, *insum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

'Ενὶ, *in*, Poët. pro ἐν.

'Ενὶ, *uni*, dat. sing. ab εἷς, μία, ἓν, *unus, a, um.*

'Ενιαύσια, adv. *quotannis*; et

'Ενιαυσιαῖος, ȣ, ὁ, ϗ ἡ, *anniculus, anniversarius*; et

'Ενιαύσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *annuus, anniversarius*: ab

'ΕΝΙΑΥΤΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *annus*, q. d. ἀπὸ τȣ̃ ἐν ἑαυτῷ εἶναι. Indè ἐνιαυτίζω, *annum alicubi ago.*

'Ενιαχῆ, adv. *nonnullis in locis* aut *partibus*, id. quod.

'Ενιαχȣ̃, adv. *alicubi.* Th. ἔνιοι, *aliqui.*

'Ενῖδεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐνείδω. Th. εἴδεω, *video.*

"Ενιδρυς, ῦος, ἡ, *lutra*; credo legend. ἔνυδρις, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quòd in aquâ vivat.

'Ενιδὼν, a. 2. part. act. verbi ἐνείδω. Th. εἴδω.

'Ενίει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐνίημι, tanq. ab ἐνιέω. Th. ἵημι, *mitto*, vel ἕω.

"Ενιεν, *iniit*, 3. sing. ab ἔνιον, ες, ε, a. 2. verbi ἐνεῖμι· ab ἐν, et εἶμι, *eo.*

'Ενιέναι, præs. inf. ut et ἐνιεὶς, præs. part. et

'Ενίετε, *immittite*, 2. pl. imperat. præs. ab ἐνίεθι, ἐνιέτω· ab

'Ενίημι, *immitto, injicio.* Th. ἵημι vel ἕω, *mitto*; imperf. ἵην, a. 2. ἦν.

'Ενῖκα, pro ἐνίκαε, *vincebat*, 3. sing. imperf. act. et in 3. pl. ἐνίκων, pro ἐνίκαον, verbi νικάω, *vinco*, f. ήσω, p. νενίκηκα.

'Ενικάτθεο, *repone*, pro ἐγκατάθεσο, vel ἐγκατάθȣ, Poët. et Ion. a. 2. imperat. m. verbi ἐγκατατίθημι, quod ex ἐν, κατὰ, et τίθημι, *pono.*

'Ενικλάω, *infringo*: ab ἐνὶ Poët. pro ἐν, et κλάω, *frango.*

"Ενικμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *humidus.* Th. ἰκμὰς, *humor.*

'Ενικμέομαι, -ȣ̃μαι, *intro, penetro*: ab ἱκνέομαι.

'Ενῑκὸς, ȣ̃, *singularis*: et

'Ενικῶς, adv. *singulariter.* Th. εἷς, *unus.*

"ΕΝΙΟΙ, ιαί, ια, *aliqui, nonnulli*: quasi ἔνι οἵ, *sunt qui.* Hinc

'Ενίοτε, *interdum*: et ἐνιαχȣ̃, *alicubi*: ab eod.

'Ενιπὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro

'Ενῑπὴ, ῆς, ἡ, *increpatio*: ab ἐνίπτω, *objurgo*; quod ab ἐν, et ἔπω, *dico.*

'Ενιπρήθω, Poët. pro ἐμπρήθω, f. σω, *inuro.* Th. πρήθω, *uro.*

'Ενίπτω, f. ψω, *dico, objurgo*: ab ἐν, et ἔπω, *dico*; et pro ἐνέπω, *indico, declaro.*

'Ενισκήπτω, *innitor, incumbo*, pro ἐνσκήπτω, Poët. Th. σκήπτω, *nitor, incumbo.*

"Ενισπε, *dixit*, 3. sing. a. 2. ind act. verbi

'Ενισπέω, -ῶ, f. ήσω, *dico.* Ex ἐνὶ pro ἐν, et ἔπω, *dico.*

'Ενίσπω, *dico, enarro*; *increpo, objurgo.* Ex iisd.

'Ενισσέμεν, *terrere* inf. præs. act. Dor. pro ἐνίσσειν, verbi

Ἐνίσσω, *verbis asperis incesso, objurgo, injuriâ adficio*. Ab ἐνίπτω.

Ἐνιςάνται, *sustinent*, 3. pl. præs. ind. pass. ab

Ἐνίςημι, *insto, impendo, immineo*; f. ἐνςήσω, p. ἐνέςηκα, perf. part. ἐνεςηκὼς, ότος, et per Crasin ἐνεςὼς, ῶτος, et in f. g. ἐνεστῶσα, et in pl. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, *præsentia*; a. 2. act. ἐνέςην, f. 1. m. ἐνςήσομαι· ab ἐν, et ἵςημι, *sto*.

Ἐνίσχειν, Ion. pro κατέχειν, *impedire*: ex ἴσχω, pro ἔχω, *teneo*.

Ἐνισχυρίζομαι, f. ἴσομαι, p. ἐνισχύρισμαι, *insto, causæ fiduciam in hoc colloco*.

Ἐνισχύω, *corroboro*; f. ύσω, p. ἐνίσχυκα, a. 1. ἐνίσχυσα· ab ἐν, et ἰσχύω, *possum*. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, *robur*.

Ἐννάετες, et εἰνάετες, adv. *per novem annos*: ab ἐνναετὴς, q. v.

Ἐνναετηρὶς, ἴδος, ἡ, *novem anni, novennium*: item *festum*, quod novo quoque anno celebratur; et

Ἐνναέτηρος, ϐ, (ἐνναετήρω, dual. num.) *novennis*: et

Ἐνναετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *novennis*: ab ἐννέα, *novem*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Ἐνναίρειν, præs. inf. Poët. pro ἐναίρειν, verbi ἐναίρω, *occido*.

Ἐνναίω, *inhabito*. Th. ναίω.

Ἐννακόσιοι, αι, α, *nongenti*: et

Ἐννακοσιαςὸς, ἡ, ὸν, *nongentesimus*: ab ἐννέα et -κόσιοι· vide infrà ἐννενήκοντα.

Ἐννάτη, *nonæ*, dat. sing. f. g. ab

Ἔννᾰτος, η, ον, *nonus, a, um*: ab

Ἐννέα, οἱ, αἱ, τὰ, *NOVEM*: ἄκλιτον.

Ἐννεάβοιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *novem boum, seu ejus nominis nummûm pretium valens*: à βϐς, *bos*, et ἐννέα, *novem*.

Ἐννεακαίδεκα, indecl. *novemdecim*.

* Ἐννεακαιδεκαετηρὶς, *novemdecenalis circuli tabula, à Metone, celeberrimo Atheniensium mathematico, inventa*.

Ἐννεακαιδέκᾰτος, ὁ, *decimus nonus*.

* Ἐννεακλίτιος, scil. οἶκος, ab ἐννέα, et κλίτη, *cœnaculum novem lectorum*.

Ἐννεάνῠχες et εἰνάνυχες, adv. *per novem noctes*: ab ἐννέα, *novem*, et νὺξ, *nox*.

* Ἐννεάςεγον, κατασκεύασμα, *structura novem contignationum*.

Ἐννεάφωνος, ὁ ϗ ἡ, *novem voces habens*. Epithet. fistulæ: ex ἐννέα, *novem*, et φωνὴ, *vox*.

Ἐννεάχιλοι, pro Ἐννεακισχίλιοι, αι, ια, *novem, millia*: ex ἐννέα, et χίλιοι, *mille*.

Ἐννενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *nonaginta*, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, *novem*, et -ήκοντα vel -άκοντα, terminatio numerorum crescentium per decem, ut in linguâ Latinâ *-ginta*. Sic -κόσιοι, est terminatio eorum quæ crescunt per centum, &c.

Ἐννεὸς, ὰ, ὸν, *attonitus, mutus*, q. ἐνανδὴς, ex ἐν, et αὔω, *clamo*, in quo vox præ metu et stupore suppressa.

Ἔννεπε, *dixit*, 3. sing. a. 2. Poët. et Ion. pro ἔνειπε. Est et 2. sing. præs. imperat. *dic*: sic ἐννέπετε, *dicite*, Poët. pro ἐνίπετε, 2. pl. ab ἐνίπω· ex ἐν, et ἔπω, *dico*; a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Ἐννέποισα, ας, ἁ, Dor. et Poët. pro ἐνέπυσα, ης, ἡ, *locuta*, ejusd. a. 2. part.

Ἐννέσια, ας, ἡ, *consilium*: ab ἔνεσις, *immissio*, quod ab ἐνίημι, *immitto*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐννεσίῃσι, ejusd. dat. pl. Ion. et Poët. pro ἐνεσίαις.

Ἐννεύω, *INNUO, nutu significo*; imperf. ἐνένευον, f. ἐννεύσω, p. ἐννένευκα, a. 1. ἐννένευσα. Th. νεύω, *innuo*.

Ἐννέωρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *novennis*: ab ἐννέα, *novem*, et ὥρα, ας, ἡ, *annus, hora*.

Ἔννη, seu ἔννη, pro ἔνη, *vetus*, scil. ἡμέρα, *dies*. Th. ἔνος, seu ἔνος, *annus*.

Ἐννῆμαρ, adv. *per novem dies*: ab ἐννέα, *novem*, et ἦμαρ, τὸ, *dies*, Poët. pro ἡμέρα.

Ἔννηφιν, *in perendinum diem, perendiè, perendino die*: ab ἔννη, φιν est Paragoge Poët.

Ἐννοέομαι, ϐμαι, et Ἐννοέω, ῶ, f. ήσω, *mente concipio, cogito, recordor*: ab ἔννοος.

Ἐννόημα, ἄτος, τὸ, *notio, mentis conceptus*.

Ἐννόησα, ας, ε, Poët. pro ἐνόησα, *sensi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*. Th. νόος, *mens*.

Ἔννοια, ας, ἡ, *cogitatio*: ab ἔννοος, *cordatus*: q. ab eod. Th.

Ἔννομα, *legitimè*: adv. et

Ἔννομος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *legitimus, subjectis legi*: ab ἐν, et νόμος, *lex*. Th. νέμω, *tribuo*; p. m. νένομα.

Ἔννοος et ἔννϐς, ὁ ϗ ἡ, *mentis compos, sapiens, prudens*: ab ἐν, et νόος, νϐς, *mens*.

Ἐννοσέμεν, Dor. pro ἐννόσαι, a. 1. inf. verbi ἐννόθω, habente ν gem. metri gratiâ. Vide ἐνόθω.

Ἐννοσίγαιος, ϐ, ὁ, Neptuni Epithet. *terræ quassator*: ab ἐνόθω, *moveo*, et γαῖα, *terra*.

Ἐννοσίδας, α, ὁ, Poët. et Dor. ab ἐνόθω, pro κινῶ, *moveo*, et τὴν δᾶν, pro γῆν, *terram*.

Ἐννοσσεύω, f. εύσω, p. ἐννενόσσευκα, *nidifico, pullos gigno*. Ex ἐν, et νοσσεύω, *nidulor*.

Ἔννυτο, 3. sing. imperf. ab ἔννυμαι. Vide in ἐννύω, *induo*.

Ἐννῠχον, vel -ύχιον, adv. *noctu, multâ nocte*: ab

Ἐννῠχος, η, ον, seu ἐννύχιος, ϐ, *nocturnus, a, um*: ab ἐν, et νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.

Ἐννυχώτερον, *maturiùs*: compar. ab ἔννυχον.

Ἐννῠα, ἔννυμι, et ἔννυμι, *induo*. Th. ἕω, idem.

Ἐννυὼ, ferè Bellona affertur. Sed scribitur potius uno ν.

Ἐννώσας, Ion. pro ἐννοήσας, a. 1. part. act. verbi ἐννοέω, *mente concipio*: ab ἐν, et νόος, νϐς, ὁ.

Ἐνόησα, ας, ε, *cognovi*, a. 1. ind. act. verbi νοέω, *cogito*; f. 1. ήσω, ab eod. Th.

Ἐνόθω, f. όσω, *quatio, agito, moveo, moto*. Grammaticis dicitur thema nominis ἔννοσις, id est, *motio, agitatio*. Hesych. ἐννοσέμεν, ἐπιπλήττειν.

* Ἐνοικειϐν, *familiarem, reddere, instillare*.

Ἐνοικειῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικειόω, *familiarem reddo*: ab ἐν, et οἶκος, *domus*.

Ἐνοικέω, *inhabito*: f. ήσω, p. ἐνῴκηκα, a. 1. ἐνῴκησα, præs. part. ἐνοικέων, -ῶν, έυσα, -ϐσα· έον, -ϐν, ab ἐν, et οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος.

Ἐνοίκησις, εως, ἡ, *inhabitatio*: à p. pass. superioris verbi.

Ἐνοικίζω, f. ἴσω, a. 1. ἐνῴκισα, a. 1. imperat. ἐνοίκισον, *in ædibus colloco, in domum introduco, domo excipio*: ab ἐν, et οἰκίζω. Th. οἶκος.

Ἔνοικος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *incola, inquilinus, domesticus*: ab eod. Th.

Ἐνομίζοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi νομίζω, *existimo*; f. ίσω, p. νενόμικα, q. à νόμος, *lex*.

Ἐνομιλέω, -ῶ, f. ήσω, *in consuetudine sum alicujus, conversor*: ab ἐν, et ὅμιλος, *cœtus, turba*.

Ἐνωμίλησε, *usus est consuetudine*: ejusd. 3. sing. a. 1. ind. act.

Ἔνον, *quum liceat, quod inest*; et

Ἐνόντα, τὰ, *quæ penes vos sunt*; ubi Ellipsis præp. κατὰ, præs. part. ab ἔνειμι, *insum*, quod vide.

* Ἐνοϐσον, 2. Reg. xx. 11. pro ἐνϐν, 3. pl. imp. act. *cogitabant*: ab ἐνοέω.

Ἐνόπη, ης, ἡ, *Enope*, nom. propr.

Ἐνοπὴ, ῆς, ἡ, *clamor*: ab ἐνέπω, *dico*. Th. ἔπω.

Ἐνοπλίζομαι, *armis ornor*.

Ἐνοπλίζω, *armo*. Vide ἐνοπλισθῶμεν.

Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, *armati*: ab ἐν, et ὅπλον, *arma*.

Ἐνοπλισθῶμεν, 1. pl. aor. 1. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, *armis ornor*· ab ἐν, et ὅπλον, *arma*.

Ἔνοπλος, η, ον, *armatus*: vide ἐνόπλιοι.

Ἐνορᾶν, pro ἐνοράειν, *inspicere, animadvertere*, præs. inf. act. ex ἐν, et ὁράω, *video*.

Ἐνόρκιος, λόγος, *verbum jurejurando firmatum*.

Ἐνόρκιος, Poët. pro Ἔνορκος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *juratus, jurejurando obstrictus*, vel *comprobatus*: ab ἐν, et ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐνόρχας, α, ὁ, Dor. pro ἐνόρχης, idem quod ἔνορχος, quod vide.

Ἐνορχέων, gen. pl. Ion. pro ἐνορχῶν, ab

Ἐνόρχης, ϐ, ὁ, ἔνορχος, ϐ, ὁ, et ἔνορχις, ιος, ὁ, *testiculos habens, mas*: ab ἐν, et ὄρχις, εως, ὁ, *testiculus*.

ἜΝΟΣ, et ἔνος, vel ἔννος, seu ἔνος, ϐ, ὁ, *ANNUS*: hinc

Ἔνος, η, ον, *annuus*: ἔνη καὶ νέα,

ultima dies mensis lunaris: q. *vetus et nova.*

'Ενόσει, 3. sing. imperf. act. à νοσέω, *ægroto;* f. ήσω, p. νενόσηκα. Th. νόσος, *morbus.*

"Ενοσις, εως, ἡ, *motus:* ab ἐνόθω, *moveo.*

'Ενοσίχθων, *terræ quassator:* Neptuni Epithet. quod ab ἐνόθω, *quatio*, et χθὼν, *terra.*

'Ενόσυν, pro ἐνόσεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi νοσέω, *ægroto.* Th. νόσος, *morbus.*

'Ενοσφίσθησαν, *separati sunt:* 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐνοσφίσατο, 3. sing. a. 1. m. à νοσφίζω, f. ίσω, p. νενόσφικα. Th. νόσφι, *seorsim.*

'Ενότης, ητος, ἡ, *unitas:* ab εἷς, ἑνὸς, *unus.*

'Ενοχλέω, -ῶ, *turbo molestus sum:* f. ήσω, p. ἠνώχληκα· ab ἐν, et ὀχλέω, idem. Th. ὄχλος, *turba.*

'Ενοχλῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd.

"Ενοχος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *obstrictus, obnoxius, reus:* ab ἐνέχομαι, *obstringor:* ex ἐν, et ἔχω, *habeo.*

* "Ενοχος, vel cum gen. vel cum dat. notat *reatus criminis, et reatus pœnæ.* Deut. xix. 10. αἵματι ἔνοχος, et Marc. xiv. 64. εἶναι ἔνοχον θανάτϐ, subaudito ἐπί.

'Ενόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἥνωκα, *quasi unio, aduno:* ab εἷς, ἑνὸς, *unus.*

'Ενσείω, f. είσω, p. ἐνσέσεικα, *incutio, traho:* ab ἐν, et σείω, *quatio*

'Ενσημαίνω, f. ἀνῶ, *significo, exprimo, imprimo:* ab ἐν et σημαίνω. Th. σῆμα, *signum.*

'Ενσιτέομαι, *convivia agito:* ex ἐν et σιτέομαι.

'Ενσκήπτω, *ingruo, irruo:* de fulmine propriè. Th. σκήπτω, *cado, ruo;* f. ψω.

'Ενσκολεύομαι, f. εύσομαι, *laqueis capio.*

* 'Ενστάζω, *instillo.* Th. στάζω, *stillo.*

"Ενςασις, εως, ἡ, *exordium et auspicatio rei institutæ, instantia litis et causæ, institutum:* item figura Oratoria: et

'Ενςάτης, ϐ, ὁ, *qui in viá obsistit, adversarius:* et

'Ενςατικὸς, ἡ, ὸν, *instans et urgens:* ab ἐνίςαμαι, *insto.* Th. ἵςημι.

'Ενςέλλειν, Ion. pro ἐνδύειν, *induere, vestire.* Th. ςέλλω, *amicio, orno.*

'Ενςρέφομαι, η, εται, *invertor;* f. ψομαι· ex ἐν, et ςρέφω, *verto;* f. ψω, 1. 2. ἔςραφον.

'Ενσχερῷ, vide σχερῷ, Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps, ordinè, propè.*

'Εντακεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐντήκω, *liquefactum instillo:* ex ἐν, et τήκω, Dor. τάκω, *liquefacio;* f. ξω.

'Ενταλθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐντέλλω, *faciendum injungo;* p. pass. ἐντέταλμαι, p. m. ἐντέτολα· ab ἐν, et τέλλω, *mando.*

"Ενταλμα, ατος, τὸ, *mandatum:* ab ἐντέλλω. Vide præced.

'Εντανύειν, *intendere:* ex ἐν et τανύω, idem q. Th. τείνω, *tendo.*

"Εντασις, εως, ἡ, *intentio, contentio, productio:* et

'Εντατὸς, ἡ, ὸν, *intentus:* et

'Εντατικὸς, ἡ, ὸν, *intendendi vim habens:* omnia ab ἐντείνω. Th. τείνω, *tendo.*

'Ενταῦθα, et ἐνταῦθοι, *hic, illic, huc, eò.* Th. ἔνθα, *hic, ibi.*

'Ενταφεὶς, έντος, *sepultus:* a. 2. pass. ab ἐνθάπτω, idem quod

'Ενταφιάζω, *funero, ad sepulturam corpus compono;* f. άσω, p. ἐντεταφίακα, p. pass. ἐντεταφίασμαι· ex ἐν, et ταφὴ, *sepultura.* Th. θάπτω, *sepelio.*

'Ενταφιάσαι, ejusd. a. 1. inf. act.

'Ενταφιασμὸς, ϐ, ὁ, *funeratio:* à perf. pass. verbi ἐνταφιάζω.

'Εντάφιον, ϐ, τὸ, *sepultorium linteum, exequiæ:* ab

'Εντάφιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *sepulchralis, funebris:* ab ἐν, et τάφη, *sepultura,* quod à θάπτω, *sepelio.*

"Εντε', pro

"ENTEA, et per contract. ἔντη, ων, τὰ, *arma, vasa convivialia.*

'Εντειλάμενος, a. 1. part. m. verbi ἐντέλλομαι, *mando, jubeo.*

'Εντείνω, f. ενῶ, p. ἐντέτακα, *INTENDO, cædo, fero.* Th. τείνω, *tendo.*

'Εντειχίδιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui muris se continet, qui muris inclusus est:* ab ἐντείχιος, *muro cinctus.*

'Εντελεῖται, 3. sing. f. 2. ind. m. ἐντελῦμαι· vide ἐντέλλομαι.

'Εντελέχεια, ας, ἡ, *perfectio, actus:* ab

'Εντελεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perfectus, assiduus;* vide in ἐνδελεχής.

'Εντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *absolutus, perfectus:* à τέλος, εος, τὸ, *perfectio.*

'Εντέλλομαι, *mando, jubeo:* cum dat. f. 2. m. ἐντελῦμαι, perf. pass. ἐντέταλμαι, σαι, ται, a. 1. m. ἐνετειλάμην, ω, ατο, p. m. ἐντέτολα· ab ἐν et τέλλω, *sum: fio, mando.*

'Εντενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *intentus, contentus:* et

'Εντενίζω, f. σω, *oculos figo:* ab ἐν, et τείνω, *tendo.*

"Εντερον, ϐ, τὸ, *intestinum:* ab ἐντός.

"Εντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἐντέων, τὰ, *arma.*

'Εντεσιέργος, Epithet. est mulorum, *subjugalis:* fortè ab εἴργω, *arceo,* et ἔντεα, τὰ, *arma.*

'Εντεσίεργος, ϐ, ὁ, *armorum opifex:* ab ἔντεα, *arma,* et ἔργον, *opus.*

'Εντέταλται, 3. sing. perf. pass. ab ἐντέλλομαι, *mando, jubeo;* f. ἐντελῦμαι, p. ἐντέταλμαι, σαι, ται· ex ἐν, et τέλλω, *mando.*

'Εντεταμένος, η, ον, *intentus, a, um,* p. pass. verbi ἐντείνω, *intendo.* Vide ἐντέταται.

'Εντεταμένως, adv. *vehementèr:* deriv. ab ἐντεταμένος, q. v.

'Εντέταται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐντείνω, q. v.

'Εντετύχηκα, perf. act. verbi ἐντυγχάνω, *adipiscor, invenio.* ab ἐν, et τυγχάνω, *sum;* f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

'Εντεῦθεν, *hinc, illinc,* adv. loci. Th. ἔνθα, *hic, illic.*

"Εντευξις, εως, η, *interpellatio, preces;* in nom. pl. ἐντεύξεις· ab ἐντυγχάνω *intercedo.* Th. τυγχάνω, *sum.*

"Εντεχνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *peritus, artificialis.* Th. τέχνη, *ars.*

'Εντήκω, f. ξω, *illiquefacio, instillo, imprimo.* Th. τήκω, *liquefacio.*

'Εντὶ, *sunt,* Dor. pro εἰσὶ, et ἐςὶ· ab εἰμὶ, *sum.*

* 'Εντίθημι, et ἐντίθεμαι, *impono, insero, recondo.* Th. τίθημι.

"Εντιμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pretiosus, honoratus;* compar. ἐντιμότερος, *dignior:* ab ἐν, et τιμὴ, *honor, pretium.* Th. τίω, *honoro.*

'Εντίμως, adv. *honorificè.*

"Εντο, *miserunt;* 3. pl. ab ἕμην, a. 2. m. verbi ἵημι, *mitto;* f. ἥσω, a. 2. ἦν.

'Εντολὴ, ῆς, ἡ, *mandatum:* ab ἐντέλλομαι, *mandatum impono;* p. m. ἐντέτολα· ab ἐν, et τέλλω, *mando.*

"Εντομα, ων, τὰ, *insecta;* tum *incisiones victimæ:* ex ἐν, et τέμνω, *seco;* p. m. τέτομα.

* 'Εντομὴ, *fauces, angustiæ loci:* et

'Εντομὶς, ίδος, ἡ, *incisio:* ab eod.

"Εντομος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *exsectus, castratus:* ab eod.

"Εντονος, ὁ ϗ ἡ, *intentus, acer, vehemens:* ex ἐν, et τείνω, *tendo;* p. m. τέτονα.

'Εντόπιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *inquilinus:* ejus loci incola, q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

'ENTO'Σ, *INTUS, intrà,* adv. hinc

"Εντοσθε, et ἔντοσθι, pro eod.

'Εντραπείην, a. 2. opt. pass. ab ἐντρέπομαι, q. v.

'Εντράπελος, η, ον, *illiberalis, turpis, quod quilibet adversari debet.* Vide τραπελός. Th. τρέπω.

'Εντραπῆ, *erubescat;* 3. sing. a. 2. sub. pass. ἐντράπηθι, a. 2. imperat. ἐντραπήσομαι, η, εται, f. 2. pass. ejusd. verbi.

"Εντρεπε, *revertere;* præs. imperat. act. Vide ἐντρέπω.

'Εντρέπομαι, *revereor, erubesco, curo;* f. m. έψομαι, p. m. ἐντέτροπα, imperf. ἐνετρεπόμην, ϐ, ετο, a. 2. pass. ἐνετράπην, *erubui;* a. 2. sub. ἐντραπῶ, ῇς, ῇ, f. 2. pass. ἐντραπήσομαι, passivè, *mutor, flector:* ab

'Εντρέπω, *pudore afficio;* quasi facio, ut quis faciem avertat; f. ἐντρέψω, p. ἐντέτροφα, a. 2. ἐνέτραπον· ab ἐν, et τρέπω, *verto.*

'Εντρέφω, *enutrio;* f. ἐντρέψω, p. ἐντέτρεφα, præs. pass. ἐντρέφομαι· ab ἐν, et τρέφω, *alo;* f. ψω, a. 2. ἔτραφον, p. m. τέτροφα.

'Εντρέχεια, ας, ἡ, *discursus, diligentia, industria:* ab

'Εντρεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *solers, diligens:* ab

'Εντρέχω, *incurro, convenio, quadro, inhæreo:* ab ἐν, et τρέχω.

curro; f. θρίξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Ἐντρίβω f. ίψω, p. ιφα, intero, infrico; et metaph. infligo, inculco, impingo. Th. τρίβω, tero.

Ἔντριτος, et -ον, triplex: ab ἐν, et τρίτος, tertius: et

Ἔντριτος, subst. mediator inter duos; Gl. Phil. sequester, μεσίτης.

Ἐντρόμος, ε, ὁ ϗ ἡ, tremefactus: ex ἐν et τρόμος, tremor; à τρέμω, p. m. τέτρομα. Th. τρέω, tremo.

Ἐντροπαλίζω, respecto, reflectens inter eundem: à τροπαλίζω.

Ἐντροπή, ῆς, ἡ, verecundia, pudor: à p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, q. v.

Ἔντροφος, ε, ὁ ϗ ἡ, innutritus: ab ἐντρέφω, q. v.

Ἐντρυφάω, -ῶ, oblecto me, luxuriosè utor, ludificor; f. ήσω, p. ἐντετρύφηκα· ab ἐν, et τρυφή, mollities. Th. θρύπτω, frango.

Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, deliciæ, oblectamentum.

Ἐντυγχάνω, occurro alicui, adeo aliquem precandi causâ, interpello, nanciscor; f. ἐντεύξομαι, a. 2. τὔχον· ab ἐν, et τυγχάνω, sum.

Ἔντυε, parabat; Ion. pro ἤντυε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐντύω, armo, instruo: ab ἔντεα, τὰ, arma.

Ἐντὔλίττω, involvo; f. ίξω, p. ἐντετύλιχα, a. 1. ἐνετύλιξα, perf. pass. ἐντετύλιγμαι· quod ab ἐν, et τυλίττω, in modum culcitræ involvo: q. à τύλη, culcitra, stragulum.

Ἐντύνασθαι, a. 1. inf. m. et

Ἔντυνον, para: a. 1. imperat. act. ab

Ἐντύνω, f ὑνῶ, apparo, instruo. Th. ἔντεα, τὰ, arma.

Ἐντὔπὰς, adv. impresso corporis vestigio, obvolutim: ab

Ἔντὔπος, ε, ὁ ϗ ἡ, impressus: q. ab

Ἐντὔπόω, imprimo, informo, insculpo; f. ώσω, p. ἐντετύπωκα, p. pass. ἐντετύπωμαι· ab ἐν et τύπος, vestigium, nota. Th. τύπτω, verbero.

Ἐντύω, et ἐντύνω, instruo, apparo. Th. ἔντεα.

Ἐνυαλίοιο, gen. Ion. ab

Ἐνυάλιος, ε, Mars, Martius. Th. Ἐνυώ, ἡ, Bellona.

Ἐνυβρίζω, contumeliâ afficio; f. ίσω, p. ἐνύβρικα, a. 1. ἐνύβρισα, a. 1. part. act. ἐνυβρίσας, αντος· ab ἐν, et ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.

Ἐνύβρισμα, ατος, τὸ, contumelia, ludibrium: ab ἐνυβρίζω.

Ἐνυγροθηρευτὴς, ε, ὁ ϗ ἡ, piscator. E θηρευτὴς, venator: et

Ἔνυγρος, ε, ὁ ϗ ἡ, humidus, madens.

Ἐνύδριος, ε, ὁ ϗ ἡ, aquatilis, irriguus aquis. Th. ὕδωρ, aqua. Undè et

Ἔνυδρος, ὁ ϗ ἡ, aquosus, madidus.

Ἐνυεὺς, ῆος, ὁ, ENYEUS, nom. propr. viri.

Ἐνυμφοκόμησε, sponsam ornavit; a. 1. ind. act. 3. sing. verbi νυμφοκομέω· ex νύμφη, sponsa, et κομέω, orno.

Ἔνυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύττω, vel -σσω, fodio, punctim cædo; f. ξω, p. νένυχα.

Ἐνυπνιάζω, somnio; f. άσω, p. ἐνυπνίακα, f. 1. pass. ἐνυπνιασθήσομαι· et indè à perf. pass. venit

Ἐνυπνιαςὴς, ε, ὁ, insomniator: ab

Ἐνύπνιον, ε, τὸ, insomnium. Accipitur etiam adv. per somnum: ab ἐν, et ὕπνος, somnus.

Ἐνύςαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à νυςάζω, nicto, præ somno capite nuto; fut. ξω, p. νενύςαχα. Dicitur νυςάζω, pro νευςάζω, à νεύω, nuo.

Ἐνύςρον, ε, τὸ, magnum intestinum: quia ἐν ὑςέρῳ, in postremo corporis. Th. ἀνύω, perficio.

Ἐνυφαίνω, intexo: et

Ἐνυφαντὸς, ἡ, ὸν, intextus: ex ἐν, in, et ὑφαίνω, texo. Th. ὑφάω, idem.

* Ἐνυφάσματα χρυσᾶ, texturæ aureæ.

Ἐνυχερῶ, Poët. perpetuâ serie. Simpliciter dicitur χερῶ, q. v.

ἘΝΥΏ, όος, -ῦς, ἡ, Bellona, Dea bellica.

Ἐνύω, perimo: qu. et ἔνω, Etym. pro φένω, et ex eo fit per Aphæresin.

Ἐνώμα, quatiebat, pro ἐνώμαε, 3. sing. imperf. verbi νωμάω. Th. νέμω, distribuo.

Ἐνωπῇ, manifestè, coram: dativus adverbialiter usurpatus; ab

Ἐνωπὴ, ῆς, ἡ, aspectus: ab ἐν, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐνώπια, τὰ, parietes domûs qui sunt è regione januæ.

Ἐνωπιδίως, adv. perspicuè: ab ἐνώπιος.

Ἐνώπιον, adv. in conspectu, coram: ab

Ἐνώπιος, ε, qui in alicujus præsentiâ quod dicit aut facit, adversus: q. d. ἐν ὠπὶ· ab ἐνωπὴ, aspectus: q. vide.

Ἐνῶρσε, 3. sing. a. 1 ind. act. Æol. et

Ἐνῶρτο, irruerat; 3. sing. plusq. p. pass. ἐνώρμην, σο, το, verbi ἐνόρω· ex ἐν, et ὄρω, excito; f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω, p. ὦρκα, perf. pass. ὤρμαι.

Ἐνὼς, ὁ, nomen viri, ἄκλιτον. Hebr. homo.

Ἐνωσάμην, ω, ατο, cogitavi; per Crasin pro ἐνοησάμην, a. 1. m. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, νῦς, ὁ, mens.

Ἐνῶσι, insint; 3. pl. præs. sub. verbi ἔνειμι, insum. Th. εἰμὶ, sum.

Ἕνωσις, εως, ἡ, unitas, unitio: ab ἑνόω, unio. Th. εἷς, unus.

Ἐνώτη, ης, ἡ, idem ac ἐνώτιον, et ab iisd.

Ἐνωτίζομαι, auribus percipio; f. 1. m. ἐνωτίσομαι, et Att. -ιῦμαι· ab ἐν, et ὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. ὖας, ατος, τὸ, idem.

Ἑνωτικὸς, ἡ, ὸν, vim uniendi seu adunandi habens: ab ἑνόω, unio.

Ἐνώτιον, ε, τὸ, inauris: ab iisd.

Ἐνωτίσαι, ἐνωτισάσθω, 2. et 3. sing. et

Ἐνωτίσασθε, auribus percipite; 2. pl. a. 1. imperat. m. verbi ἐνωτίζομαι, q. v.

Ἐνὼχ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. interpret. consecratus.

Ἐνωχλήθην, molestiâ sum affectus; a. 1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω, molestiam exhibeo: ab ἐν, et ὄχλος, ε, ὁ, turba, molestia.

Ἔνωχρος, ε, ὁ ϗ ἡ, in quo pallor est, pallidus: ex ἐν, et ὠχρὸς, pallidus.

ἘΞ, EX; præposit. regit gen. scribitur ἐκ, sequente conson. quod vide.

ἝΞ, SEX; adjectivum numerale, ἄκλιτον. Hinc ἑξάκις, sexies; ἕκτος, sextus.

Ἔξαγ', pro ἔξαγε, eduxit; quod pro ἐξῆγε, 3. sing. imperf. vel a. 2. act. Tum ἔξαγε, educ; præs. imperat. act. et

Ἐξάγἄγε, έτω, et in 3. pl. ἐξαγαγέτωσαν, a. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, educo.

Ἐξάγαςος, ε, ὁ ϗ ἡ, admiratione dignus, admirandus. Hesych. Ab ἐξ, et ἀγαςός.

Ἐξαγἄγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγὼν, a. 2. part. act. ejusdem verbi.

Ἐξαγγέλλω, prædico, annuntio; f. ἐξαγγελῶ, p. ἐξήγγελκα, a. 1. ἐξήγγειλα, a. 1. sub. ἐξαγγείλω, ης, ῃ. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Ἔξαγε, a. 2. imperat. vel Dor. et Ion. 3. sing. imperf. vel a. 2. Vide ἔξαγ'.

Ἐξαγινέειν, -εῖν, Ion. pro ἐξάγειν, educere. Vide ἐξάγω.

Ἑξάγιον, ε, τὸ, sextula; pondus pendens sex scrupula. Th. ἕξ, sex, et ἄγω, pendo.

Ἐξάγιςος, ε, ὁ ϗ ἡ, scelestissimus: ab ἐξ et ἅγος, vel ἄγος, εος, τὸ, scelus.

Ἐξάγνῦμι, frango, rumpo: ab ἐξ, et ἄγω, id. f. ἄξω.

Ἐξαγοραζόμενοι, redimentes; part. med. ab

Ἐξαγοράζω, et -ζομαι, redimo; f. άσω, p. ἐξηγόρακα, a. 1. ἐξηγόρασα, a. 1. sub. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ, ab ἐξ. et ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορὰ, forum.

Ἐξαγόρευσις, εως, ἡ, indicatio rei arcanæ; confessio: ab

Ἐξαγορεύω, f. εύσω, effutio, enarro, confiteor: ab ἀγορεύω. Th. ἀγορά.

Ἐξαγριόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐξηγρίωκα, agrestem reddo.

Ἐξάγω, educo, f. ἐξάξω, p. ἐξῆχα, a. 2. act. ἐξῆγον, et Att. ἐξήγἄγον· sic. a. 2. inf. ἐξαγεῖν, et ἐξαγαγεῖν· a. 2. part. ἐξαγὼν, et ἐξαγαγὼν, όντος. Th ἄγω, duco.

* Ἐξαγωγεῖς, τυτέςι οἱ κατὰ πόλεις ἐξάγοντες φρυρὰς, præsidiorum deductores, qui ex urbibus præsidia deducunt.

Ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, eductio, exportatio, et.

Ἐξαγώγἴμος, ε, ὁ ϗ ἡ, exportatus: et hinc τὰ ἐξαγώγιμα, merces,

quæ exportantur: ab ἐξάγω, *educo.* Th. ἄγω, *duco.*

Ἑξαγώνιος, et ἑξαγώνος, *sexangulus.*

Ἐξάδελφος, ȣ, ὁ, qui natus est ex ἀδελφῷ, vel ἀδελφῇ.

Ἐξάδιος, ȣ, ὁ, nomen proprium viri.

* Ἐξαδυνϋτέω, *elangueo, deficio.* Th. δυνατὸς, *validus.*

Ἑξαετὴς, έος, et ἑξαέτης, ȣ, pro quo et ἑξέτης, ȣ, *sexennis,* et

Ἑξαετὶς, ἴδος, ἡ, Poët. *sexennis:* ex ἕξ, *sex,* et ἔτος, εος, *annus.*

Ἐξαθυμέω, -ῶ, *penitùs deficior animo, exanimor.* Ex ἐξ et ἀθυμέω.

Ἔξαιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *exsanguis.*

Ἐξαίνυτο, *abstulerat,* 3. sing. imperf. pass. verbi ἐξαίνυμαι, *eximo:* ab ἐξ, et αἴνυμαι, *capio.*

Ἐξαιρέθησαν, *expugnati sunt,* 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ἐξαιρέω.

Ἐξαιρεῖσθαι, præs. pass. inf. ἐξαιρεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. ab eod. Th.

Ἐξαίρετον, Poët. *eximiè, supra modum, vehementèr:* ab

Ἐξαίρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eximius, selectus;* et

* Ἐξαιρέτως, *maximè, præcipuè.*

Ἐξαιρεύμην, Dor. et Ion. pro ἐξῃρέμην, 1. sing. imperf. pass. ab

Ἐξαιρέω, *eruo, tollo, evello, seligo, everto;* f. ήσω, p. ἐξῄρηκα, a. 2. act. ἐξεῖλον, a. 2. imperat. ἔξελε, a. 2. m. ἐξειλόμην, ȣ, ετο, *eripui, navem exoneravi;* a. 2. sub. m. ἐξέλωμαι, a. 2. inf. m. ἐξελέσθαι. Th. αἱρέω, *capio.*

Ἐξαίρω, *tollo, effero;* f. ἐξᾰρῶ, et in 2. pl. ἐξαρεῖτε, præt. ἐξῆρκα, præs. pass. ἐξῆρμαι, a. 1. pass. ἐξήρθην, a. 1. sub. pass. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, *tollatur:* ab ἐξ, et αἴρω, *tollo.*

Ἐξαίσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *iniquus, indecens:* ab ἐξ, et αἶσα, *sors.*

Ἐξαιτέομαι, -ȣμαι, *expeto, postulo;* et passivè *exposcor ad pœnam,* fut. ήσομαι, a. 1. med. ἐξῃτησάμην, ω, ατο· ab

Ἐξαιτέω, *deposco, exposco ad quæstionem:* ab ἐξ, et αἰτέω, *peto.*

Ἐξαίτησις, εως, ἡ, *postulatio ad quæstionem* vel *pœnam; deprecatio pro reo;* à p. pass. præced.

Ἐξαίφνας, Dor. pro

Ἐξαίφνης, *repentè,* adv. et Poët. ἐξαπίνης· ab ἐξ et αἴφνης, *subitò,* qu. ab ἄφνω, per Sync. pro ἀφανῶς, *subitò,* adjecto σ, quod ex α priv. et φαίνω, *ostendo.*

Ἐξαιφνίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *repentinus:* ab ἐξαίφνης.

Ἐξακέσας, a. 1. part. act. ab

Ἐξᾰκέω, (quod et ἐξακέομαι) *medeor,* f. έσω, et ήσω, p. ηκα· ab ἐξ, et ἀκέομαι, *sano.*

Ἑξάκις, adv. *sexies.* Th ἕξ, *sex.*

Ἑξακισμύριοι, *sexaginta millia:* ab ἑξάκις, et μύριοι, *decem millia.*

Ἑξακισχίλιοι, *sex millia:* ab ἕξ, *sex,* et χίλιοι, *mille.*

Ἐξακολȣθέω, -ῶ, *sequor,* cum dativo, f. ήσω, p. ἐξηκολȣ́θηκα· ab ἐξ, et ἀκόλȣθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pedissequus, comes.*

Ἐξακονάω, et ἐξακονέω, *exacuo.*

Ἑξακόσιοι, αι, α, *sexcenti.* Th. ἕξ, *sex.*

Ἑξακοσιοςὸς, ȣ̃, *sexcentesimus:* ab eod. Th.

* Ἐξάκυςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè exaudiri potest.*

* Ἐξακȣ́ω, *exaudio,* fut. σω· ab ἀκȣ́ω, *audio.*

Ἐξαλαπάζω, *diripio, populor,* f. ἐξαλαπάξω, εις, ει· ab ἐκ et λαπάζω, seu λαπάσσω, f. ξω.

Ἐξαλαπάξαι, *vastare,* a. 1. infin. act. ejusd.

Ἐξάλατο, Dor. pro ἐξήλατο, *exiluit,* a. 1. med. 3. sing. verbi ἐξάλλομαι.

Ἐξαλέασθαι, *evitare,* a. 1. inf. m. pro ἐξαλεύσασθαι, per Sync. ab ἐξ et ἀλεύω. Th. ἀλέω, *vito,* f. έσω. p. ἤλεκα.

Ἐξάλειπτρον, ȣ, τὸ, *unguentarium vas:* ab ἐξαλείφω, *ungo, deleo.*

Ἐξαλειφθῆναι, a. 1. infin. pass. ab

Ἐξαλείφω, *unguentum abstergo, deleo, oblitero,* interdum *ungo,* f. ψω, p. ἐξήλειφα, a. 1. pass. ἐξηλείφθην· ab ἐξ, et ἀλείφω, *ungo.*

Ἐξαλείψεια, ας, ε, ejusd. a. 1. opt. Æol.

Ἐξάλλαξεν, Poët. 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐξήλλαξεν· ab

Ἐξαλλάττω, f. ξω, p. χα, *immuto, differo.* Th. ἀλλάσσω, *muto.*

Ἐξάλλομαι, ῃ, εται, *exsilio,* fut. ἐξᾰλȣ̃μαι, a. 1. med. ἐξηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, *salio.*

Ἔξαλλος, ὁ ϗ ἡ, *clarus, præstans, è numero exemptus.*

Ἐξαλλοτριόω, f. ώσω, p. ἐξηλλοτρίωκα, *alieno, vendo.*

Ἐξαμαρτάνω, *pecco, aberro, peccare facio;* a. 2. inf. ἐξαμαρτεῖν· ab ἐξ et ἁμαρτάνω, f. ήσω, p. ἡμάρτηκα, a. 2. ἥμαρτον.

Ἐξαμείβετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. ab

Ἐξαμείβομαι, *immuto:* ab ἐξ, et ἀμείβω, *commuto,* fut. ψω, perf. ἤμειφα.

Ἐξαμελέω, idem quod ἀμελέω, *negligo,* q. v.

Ἑξάμετρος, *HEXAMETER, versus sex pedum:* ab ἕξ, *sex,* et μέτρον, *mensura.*

Ἑξάμηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *semestris,* -ηνον, τὸ, *semestre.*

Ἐξαναδὺς, *regressus,* a. 2. part. act. ab

Ἐξαναδύω, f. ύσω, *emergo, detrecto:* quod ab ἐξ, ἀνὰ, et δύω, vel δῦμι, *subeo.*

Ἐξαναλίσκω, *consumo:* ab ἐξ, et ἀναλίσκω, *absumo,* quod ab ἀνὰ, et ἁλίσκω, *capio,* fut. ἁλώσω, perf. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα, aor. 2. ἥλων.

Ἐξαναλωθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass.

Ἐξανάςᾰσις, εως, ἡ, *resurrectio:* ab ἐξανίςημι, *excito.*

Ἐξαναςῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναςὰς, a. 2. part. act. ab eodem verbo.

Ἐξαναςήσῃ, 3. sing. a. 1. sub act. ἐξαναςῆσαι, a. 1. infin. act verbi præced.

Ἐξανατέλλω, *exorior,* fut. ἐξανατελῶ· ab ἐξ, ἀνὰ, et τέλλω, *orior, surgo.*

Ἐξανδραποδίζομαι, fut. ίσομαι, *mancipo, expungo:* ab ἐξ, ἀνὴρ, et ποδίζω.

Ἐξανδραποδιούμενοι, Ion. et Att. pro ἐξανδραποδισόμενοι, *in servitutem abstracturi,* f. 1. part. med. à præced.

Ἐξανδραπόδισις, εως, ἡ, *direptio in servitutem:* ab ἐξ et ἀνδραποδίζω, hoc ab ἀνδράποδον, *mancipium,* ex ἀνὴρ, *vir,* et πȣ̃ς, *pes.*

Ἐξανέδυσαν, *egressi sunt,* 3. plur. a. 2. ind. act. ab ἔδυν, vel a. 1. ab ἔδυσα, in ἐξαναδύω.

Ἐξανέςην, a. 2. ind. act. ab ἐξανίςημι.

Ἐξανέτειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξανατέλλω.

Ἐξανέχω, *emineo, assurgo:* ab ἐξ, ἀνὰ, et ἔχω, *habeo.*

Ἐξανῆκεν, 3. sing. a. 1. act. ab ἐξανίημι, *emitto:* ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵημι, *mitto.*

Ἐξανθέω, f. ήσω, *effloresco, pullulo, erumpo,* interdum *defloresco:* ab ἐξ, et ἀνθέω, *floreo.* Th. ἄνθος, *flos.*

Ἐξανθίζω, f. ίσω, *floridis coloribus tingo:* ab eod.

Ἐξανθρωπέω, -ῶ, f. ήσω, *ad humanum cultum traduco:* ab ἐξάνθρωπος.

Ἐξανίςᾰμαι, *exsurgo.* Vide ἐξανίστημι undè et

Ἐξανιστᾶναι, *funditùs evertere,* præs. inf.

Ἐξανίςασο, -άσθω, præs. imperat. pass. ἐξανιςὰς, -άντος, a. 2. part. act. ab

Ἐξανίςημι, *excito, surgo,* f. ἐξαναςήσω, aor. 1. ἐξανέςησα, aor. 2. ἐξανέςην, ης, η· ab ἐξ, ἀνὰ, et ἵςημι, *sto.*

* Ἐξάντης, ὁ ϗ ἡ, *indemnis, integer,* qu. ἔξω τῆς ἄτης, Plut. in Phædro.

Ἐξαντλέω -ῶ, *exhaurio, EXANTLO:* ab ἀντλέω, *haurio.* Th. ἄντλος, *sentina.*

Ἐξανύω, idem quod ἀνύω, *perficio,* f. σω, perf. ἤνῠκα. Dicimus et ἀνύτω, et ἀνύττω.

Ἐξάξω, fut. 1. ind. act verbi ἐξάγω, *educo.*

Ἐξαπᾰτᾶν, pro -άειν, præs. inf. act. ab ἐξαπατάω.

Ἐξαπάτας, *blanditias,* acc. pl. ab ἐξαπάτη.

Ἐξαπᾰτάω, -ῶ, *seduco, decipio;* præs. imperat. ἐξαπάταε, -α, αέτω, -άτω· f. ήσω, p. ἐξηπάτηκα, a. 1. ἐξηπάτησα, a. 1. sub. ἐξαπατήσω, ῃς, ῃ· ab ἐξ, et ἀπατάω, *fallo.*

Ἐξαπάτη, ης, ἡ, *fallacia, deceptio:* ab eod.

Ἐξαπατῆσαι, a. 1 infin. act. ἐξαπάτησε, 3. sing a. 1. ind. act. Ion. ἐξαπατήσειν, f. 1. inf. act.

Ἐξαπατίσκω, Poët. idem quod ἐξαπατάω.

'Εξαπατίσκων, *fallens*, ejusd. præs. part.

'Εξαπατῶντι, *decipiunt*, Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. plur. præs. ind. act. ab ἐξαπατάω, q. v.

'Εξαπάφοιτο, 3 sing. præs. opt. act. *imponet*: ab

'Εξαπάφω, *decipio* : ab ἐξ et ἀπάφω, seu ἀσαφῶ, *decipio*, Poët. pro ἀπατάω.

'Εξαπέςειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαποςέλλω. Vide ἀπέςαλκα.

'Εξαπίνα, *repentè*, adv. dicitur etiam ἐξαπίνης, Poët. pro ἐξαίφνης.

'Εξαπιναῖος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subitus, improvisus* : ex α priv. et φαίνω, *ostendo*.

'Εξαπιναίως, *repentinò*, adv. à voce superiori.

'Εξαπίνας, Dor. pro

'Εξαπίνης, *ex improviso*, Poët. pro ἐξαίφνης, q. ex α priv. et φαίνω, *in lucem profero*.

'Εξαπλήσιος, α, ον, Ion. pro ἑξαπλάσιος, *sexuplo major*. Th. ἕξ, *sex*.

'Εξαπλόω, -ῶ, fut. ώσω, perf. ἐξήπλωκα, *explano, explico*.

'Εξαποδίωμαι, *expellam*, præs. sub. ab

'Εξαποδίομαι, quod ab ἐξ, ἀπὸ, et δίω, *expello*.

'Εξαπόλλυμι, *funditùs perdo*, et ἐξαπόλλυμαι, *emorior, pereo* : ab ἐξ, ἀπὸ, et ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, præt. m. ὦλα.

'Εξαπολοίατ', Ion. pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. ab ἐξαπωλόμην, a. 2. m. ejusd. verbi.

'Εξαπορέομαι, -οῦμαι, *prorsùs hæreo, et quò me vertam nescio*; f. ήσομαι, a. 1. pass. ἐξηπορήθην, a. 1. infin. ἐξαπορηθῆναι· ab ἐξ, α, et πείρω, *transeo*.

'Εξαπορέω, *destituo, ad indigentiam redigo*.

'Εξαποςέλλω, *ablego*, f. λῶ, perf. ἐξαπέςαλκα, a. 1. ἐξαπέςειλα· ab ἐξ, ἀπὸ, et ςέλλω, *mitto*.

'Εξάπτω, *adnecto, appendo* : ab ἐξ, et ἅπτω, *necto*, f. ψω, p. ῆφα.

* 'Εξάπωλον, ου, (subaudi ζεῦγος, *jugum*,) *à sex equis tractum*.

'Εξαραιρημένος, Ion. et Att. pro ἐξῃρημένος, *emptus, eximiè selectus*, perf. part. pass. ab ἐξαιρέω.

'Εξαραίρηται, Ion. pro ἐξῄρηται, 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

'Εξάρατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Dor. vel Ion. pro ἐξήρατο, verbi ἐξαίρω, *tollo, suscipio*, f. ἀρῶ, a. 1. ῆρα. Th. αἴρω.

'Εξαργυρίζομαι, *pecuniâ vendo vel permuto* : ab ἐξ, et ἄργυρος, *argentum*.

'Εξαργυρισάμενος, a. 1. part. med. ejusd.

'Εξαργυροῦν, pro -όειν, *redigere in pecuniam signatam*, præs. infin. act. ab

'Εξαργυρόω, *ære æstimo*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

'Εξαριθμέω, *enumero, suppeto*, fut. ήσω, a. 1. part. m. ἐξαριθμησάμενος· ab ἐξ et ἀριθμὸς.

'Εξαρκεῖν, κτεάτεσσιν, *sufficienter abundare fortunis*, i. e. tantum possessionum habere, quantum ad vitam sustentandam nobis sufficit.

'Εξαρκεῖν τοῖς φίλοις, *amicis subvenire*. Th ἀρκέω, *sufficio*.

'Εξαρκούντως, *sufficientèr, satis* : ab ἐξ et ἀρκέω.

'Εξαρνέομαι, idem quod ἀρνέομαι, *nego*.

'Εξαρνησάμενος, ejusd. a. 1. part. med.

"Εξαρνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui aliquid negat*. Th. ἀρνέομαι, *nego*.

'Εξαρπάζω, f. άσω, p. ἐξήρπακα, *diripio, aufero*.

"Εξαρσις, εως, ἡ, *evulsio*.

'Εξαρτάομαι, *dependeo* : ab

'Εξαρτάω, -ῶ, f. ήσω, *suspendeo, annecto, devincio, attollo*. Th. ἀρτάω, *appendo*.

'Εξαρτίζω, *absolvo, præparo*, fut. ίσω, p. ἐξήρτικα, a. 1. ἐξήρτισα, a. 1. inf. ἐξαρτίσαι, perf. pass. ἐξήρτισμαι, et part. ἐξηρτισμένος, *perfectè instructus* : ab ἐξ, et ἀρτίζω, *perficio*. Th. ἄρτιος, *perfectus, integer*.

'Εξαρτυμένοι, *instructi*, Ion. pro ἐξηρτυμένοι, perf. part. pass. ab

'Εξαρτύω, idem quod Th. ἀρτύω, *instruo, adorno*, f. ύσω, p. κα.

'Εξαρχῆς, pro ἐξ ἀρχῆς, *ab initio*. idem quod πάλιν, cum quo junctum sæpè legitur.

"Εξαρχος, ου, ὁ, *inceptor, princeps, præcentor* : undè Angl. EXARCH : et

'Εξάρχω, idem quod simplex ἄρχω, *incipio, auspicor* : ab ἐξ, et ἀρχὴ, *initium, principatus*.

'Εξὰς, άδος, ἡ, *numerus senarius; nummus æreus Siculus*. Th. ἕξ, *sex*.

'Εξασθενέω, -ῶ, *viribus deficio*, fut. ήσω· ab ἐξ et ἀσθενέω.

'Εξασθενίζω, *debilito* : ab eod.

'Εξασκέω, f. ήσω, *exerceo, exorno, perpolio*. Th. ἀσκέω, *exerceo*.

'Εξαςίας, villos vocant pannorum textilium ; fortè ab ἐξέσθαι, à ξέω, *rado, carmino*.

'Εξαςράπτω, *emico, refulgeo*, fut. ψω, p. ἐξήςραφα· ab ἐξ, et ἀςράπτω, *fulguro*.

'Εξατιμάζω, f. άσω, *infamo, parvi facio* : ab

'Εξατιμόω, f. ώσω, *despicio* : ab ἐξ, et ἀτιμόω, *dedecoro*.

'Εξαυαίνω, idem quod αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω.

'Εξαύδα, pro -αε, *dic*, præs. imperat. act. ab

'Εξαυδάω, *eloquor*, fut. ήσω, ab ἐξ, et αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.

'Εξαυτῆς, *eodem momento, continuò, statim* : quod ab ἐξ et αὐτῆς, (scil. ὥρας.) Th. αὐτὸς, *ipse*.

'Εξαῦτις, pro quo αὖτις, *rursùs, denuò*, adv. Th. αὖ, *rursùs*.

'Εξαφίημι, *omitto, dimitto, sino* : ab ἐξ, ἀπὸ, et ἵημι.

'Εξαφύω, *exhaurio*. Th. ἀφύω, *haurio*.

'Εξέβαλον, ες, ε, *profligavi*, a. 2. ind. act. verbi ἐκβάλλω, *ejicio*.

'Εξέβαν, per Sync. pro ἐξέβησαν, *exierunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐξέβην, verbi ἐκβαίνω· ab ἐκ, et βαίνω, *eo* : f. 1. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

'Εξεβιάζοντο, 3. pl. imperf. ab ἐκβιάζομαι, *vi adigo*. Th. βία, *vis*.

'Εξεγείρομαι, *exsurgo* : et

'Εξεγείρω, *excito, suscito* : f. ἐξεγερῶ, p. ἐξήγερκα, a. 1. ἐξήγειρα· ab ἐξ, et ἐγείρω, *excito*.

'Εξεγένοντο, *procreati sunt*, 3. pl. ab ἐξεγενόμην, a. 2. ind. m. verbi ἐκγίνομαι· ab ἐκ, et γίνομαι, *nascor*.

'Εξέγροντο, Ion. et Poët. pro ἐξήγροντο, 3. pl. imperf. per Sync. pro ἐξηγείροντο· ab ἐξέγρομαι, per Sync. pro ἐξεγείρομαι, *excito*. Th. ἐγείρω, *excito*.

'Εξεδεχόμην, ου, ετο, *exspectabam*, imperf. m. verbi ἐκδέχομαι, f. ἐκδέξομαι, p. ἐκδέδεγμαι· ab ἐξ, et δέχομαι, *capio, excipio*.

'Εξεδίκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκδικέω, *vindico* : f. ήσω, p. ἐκδεδίκηκα, a. 1. ἐξεδίκησα, a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω, a. 1. inf. ἐκδικῆσαι· ab ἐξ, et δίκη, *jus*.

'Εξέδοτο, 3. sing. a. 2. ind. m. ἐξεδόμην, σο, το, *elocavi* : verbi ἐκδίδωμι, f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι, *do* ; a. 2. ἔδων.

'Εξέδρα, ας, ἡ, *EXEDRA* : ab ἐξ, et ἕδρα, *sella*. Th. ἕζομαι, *sedeo* : Undè et

"Εξεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *loco suo emotus, expulsus*.

'Εξέδυσαν, *exuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, *exuo* : f. ἐκδύσω, a. 1. m. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι· ab ἐκ, et δύω, vel δῦμι, *subeo* : a. 2. ἔδυν.

'Εξέδω, *EXEDO*. Th. ἔδω.

"Εξειν, pro ἔξεεν, *radebat* : 3. sing. imperf. act. verbi ξέω, *rado* : f. ξέσω.

'Εξεθαμβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἐκθαμβέομαι, -οῦμαι, *expavesco, attonitus sum* : ab ἐκ, et θάμβος, *stupor, pavor*.

'Εξέθεντο, *exposuerunt* : 3. pl. a. 2. ind. m. ab ἐξεθέμην, σο, το, verbi ἐκτίθημι. Th. τίθημι.

'Εξέθλιψα, *expressi*, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω. Th. θλίβω, *tero*.

'Εξέθορε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθορέω, *prosilio* : ab ἐκ, et θόρω, seu θορέω, *salio*.

'Εξέθρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Εξεθρέψατο, *eduxit* : 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐκτρέφω· ab ἐκ, et τρέφω, f. θρέψω, *alo, nutrio*.

"Εξει, pro ἔξιθι, Att. *EXI*, præs. imperat. ab ἔξειμι, q. ab ἐξέω. *EXEO*, ab ἐξ, et εἶμι, *eo*.

"Εξει, *habebit* : 3. sing. f. 1. act. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω et σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ.

'Εξείης, Poët. pro ἑξῆς, *deinceps, ordinè*, adv. q. ab ἔχω.

'Εξεικάζω, *similem reddo* : ab εἰκάζω. Th. εἰκω.

'Εξείκαςο, *assimilis erat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἐξεικάζω.

'Εξεικονίζω, f. ίσω, p. ἐξεικόνικα, *fingo*. Ab εἰκονίζω, *assimilo*.

'Εξεῖλε, 3. sing. a. 2. ind. act.

ἐξείλετο, 3. sing. a. 2. m. ab ἐξαιρέω. Vide ἐξειλόμην.

Ἐξειλέω, -ῶ, f. ήσω, *explico, evolvo*: ex ἐξ, et εἰλέω, *volvo*.

Ἐξείλκυσα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξελκύω, *extraho*. Th. ἕλκω, *traho*.

Ἐξειλόμην, ου, ετο, *exemi*, a. 2. ind. m. verbi ἐξαιρέω, *eximo*: f. ήσω· ab ἐκ, et αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Ἔξειμι, vel ἐξίημι, *exeo, egredior*, præs. inf. ἐξιέναι, a. 2. act. ἔξιον, ες, ε, a. 2. part. ἐξιών, όντος, a. 1. act. Att. ἐξήεσα, *egressus sum*: ab ἐξ et εἶμι, vel ἵημι, *eo*.

Ἐξεῖναι, *licere, fas esse*, præs. inf. ab ἔξεστι, *licet*, impers. ab ἐξ, et εἰμὶ, *sum*.

Ἐξείνισα, *hospitio excepi*, a. 1. ind. act. verbi ξεινίζω, pro ξενίζω, f. σω, p. ἐξένικα. Th. ξένος, et Poët. ξεῖνος, *hospes*.

Ἐξεῖπα, *dixi*, a. 1. act. et

Ἐξεῖπον, a. 2. act. et

Ἐξείπω, *dicam*, a. 1. sub. act. ab ἐξέπω· ab ἐξ, et ἔπω, *dico*: a. 1. εἶπα.

Ἐξειργασμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐξεργάζομαι, *elaboro*: f. άσομαι, p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Ἐξείργεσθαι, vel ἐξέργεσθαι, *cohiberi*: ab

Ἐξείργω, f. ξω, p. χα, *cohibeo, excludo*. Th. εἴργω, *arceo*.

Ἐξειρύσαι, Ion. et Poët. pro ἐξερύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *traho*: f. σω.

Ἐξείρω, f. ἐξερῶ, EXERO. Th. εἴρω, *necto*.

Ἐξεὶς, *qui emisit*, a. 2. part. act. ab ἐξίημι, *emitto*: a. 2. ἔξην, ab ἐξ, et ἵημι, *mitto*: f. ἥσω.

Ἕξεις, *habebis*, Dor. ἑξεῖς, 2. sing. f. 1. verbi ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, imperf. εἶχον.

Ἔξεισι, *prodit*, 3. sing. præs. ab ἔξειμι, Th. εἶμι, *eo*: a. 2. ἴον.

Ἐξεκαύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐξεκαύθην, *exarsi*, verbi ἐκκαίω, *exuro*: f. ἐκκαύσω, a. 1. ἐξέκαυσα· ab ἐκ, et καίω, *uro*: a. 2. ἔκαον.

Ἐξεκέντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, *transfigo*: f. ήσω, p. ἐκκεκέντηκα· ab ἐκ, et κεντέω, *pungo*.

Ἐξεκένωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, *exinanio*. Th. κενὸς, *vacuus*.

Ἐξεκκλησιάζω, f. άσω, *concionem advoco, congrego*: ab ἐξ et ἐκκλησιάζω Th. καλέω, *voco*.

Ἐξεκλάσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐξεκλάσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλάω, *defringo*: f. άσω, p. ἐκκέκλακα, perf pass. ἐκκέκλασμαι· ab ἐκ, et κλάω, *frango*.

Ἐξεκλείσθην, ης, η, *exclusus sum*: a. 1. ind. pass. verbi ἐκκλείω, *excludo*: f. είσω, p. ἐκκέκλεικα, a. 1. ἐξέκλεισα, perf. pass. ἐκκέκλεισμαι, σαι, σται· ab ἐκ, et κλείω, *claudo*.

Ἐξέκλεψεν, *furatus est*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλέπτω· ab ἐκ, et κλέπτω, *furor*; f. ψω, p. φα, p m. κέκλοφα.

Ἐξεκλίνατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐκκλίνω, *deflecto*.

Ἐξεκόλαψα, ας ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, *exsculpo, tundendo eximo*: ab ἐκ, et κολάπτω, *tundo, excavo*: f. ψω, p. κεκόλαφα.

Ἐξελάαν, Poët. τῦ α Epenthesi pro ἐξελᾷν, præs. inf. act. verbi ἐξελάω, *expello*, hinc 3. pl. præs. ἐξελάουσι· ab ἐξ, et ἐλάω, Poët. pro ἐλαύνω, *agito*.

Ἐξέλαθον, et Poët. ἐκλέλαθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκλήθω et ἐκλανθάνω, *oblivisci facio*. Th. λήθω, *lateo*, f. λήσω.

Ἐξελάλησα, a. 1. ind. act. ab ἐκλαλέω, *effutio*.

Ἐξελάμβανε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐκλαμβάνω. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἐξελάουσι, *expellunt*, 3. pl. præs. ind. verbi ἐξελάω.

Ἐξελάσαι, a. 1. inf. act. ἐξελάσας, *qui abegit*, a. 1. part. act. ἐξήλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω.

Ἐξελασία, ας, ἡ, *expeditio, profectio*: et

Ἐξέλασις, εος, ἡ, *expulsio, discessus*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἐξέλασσεν, Poët. et Ion. pro ἐξέλασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *expello*; ejusd.

Ἐξελατόμησας, *fodisti*, 2. sing. a. 1. ind. act. ἐκλατομέω.

Ἐξελαύνουσι, 3. pl. ind. præs. ab

Ἐξελαύνω, *expello, conflo, facio*. Th. ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω.

Ἐξελάω, f. σω, et Att. ἐξελῶ, p. ἐξήλακα, et Att. ἐξελήλακα, Poët. pro ἐξελαύνω, *expello, abigo*. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Ἔξελε, *erue*, a. 2. imperat. act. ab ἐξεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus et ἔξελε pro ἐξεῖλε, Ion. et ἔξελον pro ἐξεῖλον, a. 2. ind. hinc ἐξελεῖν, a. 2. inf. ἐξελὼν, a. 2. part. ab ἐξ et αἱρέω, *capio*.

Ἐξελέγχομεν, 1. pl. præs. ind. act. et ἐξελεγχέσθω, 3. sing. imperat. pass. ab

Ἐξελέγχω, *redarguo, convinco*, f. γξω, p. ἐξήλεγχα, a. 1. ἐξήλεγξα, a. 1. inf. ἐξελέγξαι· ab ἐξ, et ἐλέγχω, *arguo*, f. ξω.

Ἐξέλεθ', *delegit*, 3. sing. a. 2. ind. m. Ion. pro ἐξείλετο, verbi ἐξαιρέω. Vide ἐξειλόμην.

Ἐξελέξω, *elegeris*, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐκλέγω. Th. λέγω, *dico, eligo*, f. λέξω, p. λέλεχα.

Ἐξελέσθαι, *eripere*, a. 2. inf. m. ab ἐξαιρέω, *eximo, tollo*, a. 2. ἐξεῖλον· ab ἐξ, et αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Ἐξελευθερόω, -ῶ, f. ώσω, *liberum facio, libertate dono, manu mitto*: ex ἐξ, et ἐλευθερόω, *libero*.

Ἐξελεύσομαι, f. 1. m. verbi ἐξέρχομαι, *egredior*: ab ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, a. 2. inf. ἐλθεῖν, p. m. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Ἐξεληλάκεσαν, *expulerunt*, Ion. et Att. pro ἐξηλάκεσαν, 3. pl. plusq p. act. verbi ἐξελάω. Th. ἐλαύνω, *agito*.

Ἐξελήλυθα, *exii*, præt. m. Att. inf. ἐξεληλυθέναι, et part. ἐξεληλυθώς· ab ἐξέρχομαι. Vide ἐξελεύσομαι.

Ἐξελθεῖν, *exire*, a. 2. inf. act. verbi ἐξέρχομαι· ab ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*.

Ἐξελθὸν, a. 2. part. act. n. g. ἐξελθοῦσα, f. g. ab eod. verbo et Th.

Ἐξέλθω, a. 2. sub. et 1. pl. ἐξέλθωμεν· ἐξέλθωσι, 3. pl. ἐξελθὼν, a. 2. part. ejusd.

Ἐξέλιπον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, *derelinquo*: ab ἐκ, et λείπω, *linquo*: f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Ἐξελκύω, f. ύσω, et

Ἐξέλκω, *austraho, extraho*: imperf. ἐξεῖλκον, f. ἐξέλξω, præs. part. pass. ἐξελκόμενος, *abstractus*: ab ἐξ, et ἕλκω, *traho*.

* Ἐξέλκωσις τῶν νυχῶν, *unguium fodicatio*.

Ἐξελόμην, *diripui*, pro ἐξειλόμην, ου, ετο, a. 2. m. Ion. verbi ἐξαιρέω. ἐξελόμενος, absolutè, *navem exonerans*: ab ἐξ, et αἱρέω, *capio*: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Ἔξελον, pro ἐξεῖλον, *eripui*, a. 2. ind. act. Ion. ejusd. verbi ἐξελοῦ, a. 2. imperat. m.

Ἐξελῶ, *eximam*, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω· ἐξέλωμαι, a. 2. sub. m. Th. αἱρέω, *capio*, a. 2. εἷλον.

Ἐξελῶσι, *expellent*, est 3. pl. f. 1. Att. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελάω vel ἐξελαύνω, *abigo*. Th. ἐλαύνω, *agito*: f. ἐλάσω.

Ἐξέμαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκμάσσω, *abstergo*; imperf. ἐξέμασσον, f. ἐκμάξω, a. 1. part. act. ἐκμάξας, ασα, αν. Th. μάσσω, idem.

Ἐξέμεν, et ἐξέμεναι, *emisisse*, Ion. et Dor. pro ἐξεῖναι, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, vel ἔξειμι, a. 2. ἔξην· ab ἐξ, et ἵημι, *mitto*.

Ἑξέμεν, *servare*, f. 1. inf. Ion. pro ἕξειν, verbi ἔχω, *teneo*; f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον.

Ἐξεμέω, f. έσω, *evomo*. Vide ἐμέω.

Ἐξεμπωλημένος, η, ον, *venditus*, Ion. pro ἐξεμπεπωλημένος, perf. part. pass. verbi ἐξεμπωλέομαι. Th. πωλέω, *vendo*.

Ἐξεμυκτηρίσω, a. 1. sub. act. ἐκμυκτηρίζω, *subsanno, irrideo*: ἐξεμυκτήρισα, a. 1. ind. Th. μυκτὴρ, *naris*.

Ἐξεναίρω, f. ἀρῶ, id. ac Th. ἐναίρω, *interficio*.

Ἐξεναντίας, adv. et divisim ἐξ ἐναντίας, *ex adverso, adversùm*: ab ἐναντίος, idem ac ἀντίος, *adversus*: quod ab ἀντὶ, *pro*.

Ἐξεναρίζω, f. ίξω, idem quod simplex ἐναρίζω, et Th. ἐναίρω, *interficio*.

Ἐξενάριξε, *interfecit*, ejusd. a. 1. ind.

Ἐξενέγκατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, *effero, promo*, f. 1. ἐξοίσω, a. 1. ἐξήνεγκα, a. 1. imperat. ἐξένεγκον, άτω, a. 1. part. ἐξενέγκας, αντος, a. 2. ind. act. ἐξήνεγκον, ες, ε ab ἐκ, et φέρω, *fero*.

Ἐξενεῖκαι, Poët pro ἐξενέγκαι, a

2. inf. act. Sic ἐξενείκας, pro ἐξενέγκας, a. 1. part. act. ejusd.

Ἐξένευσε, *subduxit*, a. 1. act. ab ἐκνεύω, f. εύσω, *enato, elabor.* Th. νεύω, *innuo.*

Ἐξενεχθεὶς, έντος, et Ion. ἐξενειχθεὶς, εῖσα, a. 1. part. pass. ἐξενεχθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. pass. ab ἐκφέρω, vide ἐξενήνοχα.

* Ἐξενεχυράζω et ἐξενεχυριάζω, *pignus capio*, Diog. Laërt. in Menipp.

Ἐξενηνειγμένος, η, ον, Ion. pro ἐξενηνεγμένος, *exportatus*, perf. part. pass. verbi ἐκφέρω, *effero.* Th. φέρω.

Ἐξενήνοχα, ας, ε, et in 1. pl. ἐξενηνόχαμεν, p. ind. m. ejusd.

Ἐξένηψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκνήφω.

Ἐξένθοις, Dor. pro ἐξέλθοις, *exeas*, 2. sing. a. 2. opt. act. ἐξενθοῖσα, Dor. pro ἐξελθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio.* Sic ἐξενθὼν pro ἐξελθών.

Ἐξένισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, *hospitio, recipio*; f. ίσω, p. ἐξένικα. Th. ξένος, *hospes.*

Ἐξέντο, *exemerunt*: 3. pl. a. 2. m. verbi ἐξίημι, a. 2. m. ἐξέμην. Th. ἵημι, *mitto.*

Ἐξέπαρθον, et per Metath. ἐξέπραθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρθω, *devasto*: f. σω· ab ἐκ, et πέρθω, *vasto.*

Ἐξέπεσον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, *excido*: f. ἐκπτώσω, p. ἐκπέπτωκα, a. 1. ἐξέπεσα, a. 2. sub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ἐκπέσωσι, a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. πίπτω.

Ἐξεπέτασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, *expando*: f. άσω· ab ἐκ, et πετάω, seu πετάννυμι, f. σω, *pando, explico.*

Ἐξέπιπτε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐκπίπτω, *excido.* Th. πίπτω, *cado*, f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἐξεπίσταμαι, σαι, ται, *probè novi, calleo*, præs. ind. ab ἐξ, et ἐπίσταμαι, *scio*; f. ἐπιστήσομαι, quod ab ἐπὶ, et ἵστημι, *scio.*

Ἐξεπίσται, Ion. pro ἐξεπίστασαι, vel ἐξεπίστῃ, *scis*; 2. sing. præs. ejusd.

Ἐξεπίτηδες, *consultò datâ operâ*, adv. ab ἐξ, et ἐπιτηδὴς, έος, ὁ ἡ, *idoneus, aptus.*

Ἐξεπλάγην, ῃς, η, et in 3. pl. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. pass. ab ἐκπλήσσω, *percello*; f. ξω· ab ἐκ, et πλήσσω, vel -ττω, *percutio*: f. ξω.

Ἐξέπλει, 3. sing. imperf. verbi ἐκπλέω, *enavigo*: f. εύσω. ab ἐκ, et πλέω, *navigo*, a. 1. m. ἐξεπλευσάμην.

Ἐξεπλήσσοντο, *percellebantur*, 3. pl. imperf. pass. verbi ἐκπλήσσω, *percello*, quod vide.

Ἐξεπόνᾱσα, Dor. pro ἐξεπόνησα, *elaboravi*, a. 1. ind. act. verbi πονέω, *laboro.* Th. πένομαι.

Ἐξεπράθομεν, *deprœdati sumus*, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐξέπραθον, per Metath. pro ἐξέπαρθον, a. 2. ind. act. verbi ἐκπέρθω. Th. πέρθω, *vasto*, f. 2. παρθῶ.

Ἐξέπτη, *evolavit*: 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐξίπτημι, f. ἐκπτήσω, a. 2. ἐξίπτην· ab ἐξ, et ἵπταμαι, *volo, -as.*

* Ἐξέπω, *evulgo.* Th. ἔπω, *dico.*

Ἐξέραμα, ατος, τό, *vomitus*: ab Ἐξεράω, *evacuo, expromo*: f. άσω, p. ἐξήρακα. Th. ἔρα, ας, ἡ, *terra.*

Ἐξεργάζομαι, *absolvo, perficio*; item *everto, occido*: f. άσομαι, p. ἐξείργασμαι· ab ἐξ, et ἐργάζομαι, *operor.* Th. ἔργον, *opus.*

Ἐξεργασθὲν, ejusd. a. 1. part. pass. n. g.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, *elaboratio, absolutio.*

Ἐξεργασμένος, Ion. pro ἐξειργασμένος, *factus*; perf. part. ab ἐξεργάζομαι.

Ἐξεργαστικὸς, ῦ, *ad perficiendum idoneus*: ab ἐργάζομαι, q. v.

Ἐξερέεινεν, *interrogabat*, 3. sing. imperf. act. ab

Ἐξερέεινω, idem quod ἐξερέω, *eloquor, perquiro*; item *interrogo.* Th. εἴρω, *dico.*

Ἐξερείπω, *prosterno, everto.* Th. ἐρείπω, *everto.*

Ἐξέρειψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐξερέομαι, et ἐξέρομαι, pro quo ἐξείρομαι, etiam Ion. *interrogo, sciscitor*: ab ἐξ, et ἐρέω, *dico.* Th. εἴρω, idem.

Ἐξερέοντο, *interrogabant*, ejusd. 3. pl. imperf. pass.

Ἐξερευνάω, *penitùs scrutor*: f. ήσω, p. ἐξερεύνηκα, a. 1. ἐξερεύνησα· ab ἐξ, et ἐρευνάω, f. ήσω *indago vestigo.*

Ἐξερέω, *dico*, vel *eloquor*; item *perquiro*: ab ἐξ, et ἐρέω, idem quod Th. εἴρω, *dico.*

Ἐξερμηνεύω, f. εύσω, *interpretor*: ex ἐξ, et ἑρμηνεύω.

Ἐξερημόω, -ῶ, f. ώσω, *devasto.* Th. ἔρημος.

Ἐξεριπόντες, a. 2. part. act. ab ἐξερείπω, idem quod Th. ἐρείπω, *cado, everto*; f. ψω, a. 2. ἤριπον.

Ἐξέρπω, f. ψω, p. ἐξῆρφα, *erepo, prorepo*; *erepere facio.* Ps. civ. 22.

Ἐξεῤῥάγη, *erupit*, 3. sing. a. 2. ind. pass. ab ἐκ, et ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*; f. ξω, a. 2. ἔῤῥαγον.

Ἐξέρυσ', pro ἐξέρυσε, *extraxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ἐξερύσαι, a. 1. inf. ἐξερύσας, a. 1. part. ab

Ἐξερύω, *extraho.* Th. ἐρύω, f. σω, *traho.*

Ἐξέρχομαι, *exeo, egredior*, imperf. ἐξηρχόμην, ου, ετο, f. ἐξελεύσομαι, a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε, a. 2. imperat. ἔξελθε, έτω, a. 2. sub. ἐξέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἐξελθεῖν, a. 2. part. ἐξελθὼν, οῦσα, όν, p. m. ἐξήλυθα, et Att. ἐξελήλυθα, plusq. p. ἐξεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Ἔξεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ξέω, *rado*; f. ήσω, p. ἔξεκα.

Ἐξεσία, ας, ἡ, et Ἐξεσίη, ης, ἡ, *legatio*: ab ἐξ, et ἵημι, *mitto.*

Ἐξέσις, εος, ἡ, Ion. et Poët. pro ἔξωσις, *expulsio*: παρὰ τὸ ἐξιέναι, τὸ ἐκβάλλειν, *ejicere.*

Ἐξέσκληκα, perf. act. verbi ἐκσκλέω, *exarefacio*: quod ab ἐκ, et σκλέω, pro σκελέω, per Sync. idem quod σκέλλω, *exsicco, arefacio.*

Ἐξίσμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ἐξέσμαον, -ων, verbi ἐξσμάω, *extergo*: ab ἐκ, et σμάω, seu σμέω, *abstergo.*

Ἐξέσπασε, *retraxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐκσπάω, quod ab ἐκ, et σπάω, *traho*; f. σω. a. 1. ἔσπασα.

Ἐξέσται, pro ἐξέσεται, f. 1. verbi ἔξεστι, *licet.*

Ἐξεστηκὼς, υῖα, ὸς, *mente commotus, pavens, mutatus*, part. perf. act. ab ἐξίστημι.

Ἐξέστην, ης, η, *perculsus fui*; a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, et ἐξιστάω, *obstupefacio*: f. ἐκστήσω, quod ab ἐξ, et ἵστημι, *sto.*

Ἔξεστι, *licet*, impers. ab ἔξειμι, inus. quod est ab ἐξ, et εἰμὶ, *sum*; f. ἐξέσται, pro ἐξέσεται, ἐξὸν, part. n. g.

Ἐξέστραμμαι, ψαι, πται, *eversus fui*; perf. pass. ab ἐκστρέφω, *evertor*; f. ψω, p. ἐξέστρεφα. Th. στρέφω, *verto.*

Ἐξεστρατοπεδεύσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἐκστρατοπεδεύω, *castra loco*, seu *pono*: ab ἐκ, στρατὸς, *exercitus*, et πέδον, *solum.*

Ἐξετάζω, *exquiro, examino, exploro œstimo, comparo*; f. άσω, et Dor. ξω, p. ἐξήτακα, a. 1. ἐξήτασα, a. 1. imperat. ἐξέτασον. Th. ἐτάζω, *inquiro.*

Ἐξέταμον, *secuerant*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἐκτέμνω, f. μῶ, p. ἐκτέτμηκα· ab ἐκ, et τέμνω, *seco*; p. m. τέτομα.

Ἐξετανύσθη, *extensus, est*, 3. sing. a. 1. pass. ab ἐκ, et τανύω, idem quod τιταίνω, *tendo.* Th. τείνω.

Ἐξετάσαι, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, -άτω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω.

Ἐξέτασις, εως, ἡ, *exquisitio*: ab ἐξετάζω.

Ἐξετασμὸς, ῦ, ὁ, *quœstio*: usit. quoque pro *recensione exercitûs.*

Ἐξεταστέον, *inquirendum.*

Ἐξέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, *extendo.*

Ἐξετέλειον, *perfecerunt*, 3. pl imperf. pro ἐξετέλεον, Poët.

Ἐξετελεῖτο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἐξετελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτελέω, *perficio.* Th. τέλος, *finis.*

Ἐξετέλεσσ' pro ἐξετέλεσσε, Poët. pro ἐξετέλεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἑξέτης, ευς, ὁ ἡ, *sexennis*, pro ἑξαέτης· ab ἕξ, *sex*, et ἔτος, *annus.*

Ἐξ ἔτι τῦ, *ab illo tempore.*

Ἐξετμήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐκτέμνω, *excido*: ab ἐξ, et τέμνω, *seco*; f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔταμον.

Ἐξετράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ab ἐκτρέπομαι, *aversor*; f. 2. pass. ἐκτραπήσομαι, *deflectam*: a. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, a. 2. sub. pass. ἐκτραπῶ, ῇς, ῇ· ab ἐκ, et τρέπω.

Ἐξέτρω, *vulnerabatur*; 3. sing. imperf. ab ἐκ, et τρῶμι, imperf. ἔτρων, ἔτρως, ἔτρω. Th. τιτρώσκω, f. τρώσω, *vulnero.*

'Εξέτρωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκτιτρώσκω, *obortum facio*: ab eod. Th.

'Εξετύφλου, *excæcabat*: 3. sing. imperf. ab ἐκτυφλόω. Th. τύφλος, *cæcus*.

'Εξευρεῖν, *invenire*, a. 2. inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, *adinvenio*.

'Εξεύρεσις, εως, ἡ, *inventio*, *lucrum*: ὐκ ἔςιν ἐξεύρεσις τῶν ἔργων αὐτῶν, *nihil lucri accrescit ex operibus eorum*, Baruci, iii. 18. Malè vers. Angl.

'Εξευρηκότων, gen. pl. ab

'Εξευρηκὼς, ότος, *qui invenit*, part. perf. act. ejusd.

'Εξεύρημα, ἄτος, τὸ, *inventum*: à perf. pass. verbi seq.

'Εξευρίσκω, *excogito*, *comperio*: ab ἐξ, et εὑρίσκω, idem, f. ήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον.

'Εξευρόντες, ejusd. a. 2. part. act. pl. nom. Vide ἐξευρεῖν.

'Εξεφαάνθην, ης, η, *emersi*, a. 1. ind. pass. pro ἐξεφάνθην, per Epenth. τῦ α, verbi ἐκφαίνω, *emergo*. Th. φαίνω, *ostendo*, f. νῶ, p. πέφαγκα, a. 1. ἔφηνα.

'Εξέφαναν, *exorta sunt*, Att. 3. pl. a. 1. act. pro pass. a. 2. ἐξεφάνησαν, ab eod Th.

'Εξέφερον, *exportabant*, 3. pl. imperf. verbi ἐκφέρω. Th. φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

'Εξεφρείομεν, Ion. pro ἐξεφέρομεν, 1. pl. præs. ind. act. ab ἐκφρείω, pro ἐκφέρω.

'Εξεφυν, υς, υ, *natus sum*, cum gen. a. 2. act. ab ἐκ, et inus. φῦμι, (idem quod Th. φύω, *nascor*.) Undè a. 2. ἔφυν.

'Εξέχεε, 3. sing. imperf. vel a. 1. act. verbi ἐκχέω, *effundo*; f. 1. ἐκχεύσω, f. 2 ἐκχέω, a. 1. ἐξέχευσα, ἐξέχευα, et ἐξέχεα, ας, ε, a. 1. imperat. ἔκχεον, έτω, 2. pl. ἐκχέατε, imperf. pass. ἐξεχεόμην, -ύμην· ab ἐκ, et χέω, *fundo*, f. χεύσω.

'Εξέχρησε, *suffecit*, 3. sing. a. 1. act. Vide in ἐκχρᾶν, pro ἐξαρκεῖν, *sufficere*.

'Εξεχύθην, ης, η, *exii*, *penetravi*; a. 1. pass. verbi ἐκχύω, seu ἐκχύνω, *effundo*; f. ύσω, p. ἐκκέχυκα· ab ἐκ, et χύω, *fundo*. Th. χέω, χεύσω

'Εξέχω, f. ἕξω, p. ἐξέσχηκα, *emineo*, *exsto*, *exorior*: ab ἐξ, et ἔχω.

'Εξέψυξε, *animam efflavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, *animam efflo*; f. ξω· ab ἐκ, et ψύχω, f. ξω, *frigefacio*.

'Εξέψω, *coquo*, *elixo*.

'Εώσαν, Att. pro ἔξωσαν, 3 pl. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, *impello*: ab ἐκ, et ὠθέω, f. ὤσω, *pello*.

'Εξήγἄγον, pro ἐξῆγον, *eduxit*; a. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, *educo*.

'Εξήγγειλα, ας, ε, *indicâssem*, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*: f. λῶ, p. ἤγγελκα, a. 1. ἤγγειλα.

'Εξήγειρα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, *excito*, *suscito*: f. ἐξεγερῶ, p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, idem.

'Εξηγέομαι, -ῦμαι, *expono*, *enarro*; *præsumo*, *rego*; *censeo*, *differo*; imperf. ἐξηγεόμην, -ύμην, ἐυ, -ῦ, έετο, -εῖτο, f. ἐξηγήσομαι, a. 1. m. ἐξηγησάμην, ω, ατο, a. 1. part. ἐξηγησάμενος· ab ἐξ, ἡγέομαι, *duco*.

'Εξηγέρθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἐξεγείρω.

'Εξήγημα, ἄτος, τὸ, *enarratio*, *quod narratur*: et

'Εξήγησις, εως, ἡ, *enarratio*, *expositio*; propriè divinorum et excellentium, ut ἑρμηνεία, vulgarium: et

'Εξηγητὴς, ῦ, ὁ, *interpres*, *magus*, *conjector*; ἐξηγηταὶ, Athenis, *sacrorum interpretes*: et

'Εξηγητἴκὸς, ἡ, ὸν, *enarrativus*; τὰ ἐξηγητικὰ, *libri Pontificiales*: omnia à p. pass. verbi ἐξηγέομαι, *expono*.

'Εξηγόρᾶσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, *redimo*; f. σω, p. ἐξηγόρακα, a. 1. sub. act. ἐξαγοράσω, ῃς, ῃ· ab ἐξ, et ἀγοράζω, *emo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

'Εξηγορία, ιας, ἡ, *accusatio*.

'Εξηγύμενος, η, ον, præs. part. ἐξηγῦνται, 3. pl. præs. ind. verbi ἐξηγέομαι.

'Εξηγρόμην, per Sync. pro ἐξηγειρόμην, *exsurrexi*, *expergefactus sum*; imperf. pass. ab ἐξ et ἔγρομαι, pro ἐγείρομαι. Th. ἐγείρω.

'Εξήεσαν, *egressi sunt*, 3. pl. a. 1. Att. ἐξήεσα, verbi ἔξειμι, *exeo*, vel ἐξίημι· ab ἐξ et εἶμι, *eo*; a. 2. ἔξιον, ες, ε, præs. inf. ἐξιέναι.

'Εξήκειν, *exire*, *exitum habere*: ab ἐξ et ἥκω.

'Εξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *sexaginta*. Th. ἕξ, *sex*.

'Εξηκονταετὴς, ῦ, ὁ, *sexiginarius*.

* 'Εξηκοντάκλινος, *domus sexaginta lectulorum*.

'Εξήλἄσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, *exagito*, *expello*. Th. ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω, a. 1. ἤλασα, p. ἤλακα.

'Εξήλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐξάλλομαι, *exsilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*; a. 1. m. ἡλάμην, σο, το, et per Sync. Ion. ἅλτο.

'Εξήλἄτος, η, ον, *extensus*, *extrinsecùs obductus*: ab ἐλαύνω, *ductile opus facio*.

'Εξηλείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. et

'Εξήλειψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξαλείφω, *deleo*.

'Εξήλθετε, 2. pl. a. 2. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, *exeo*.

'Εξῆλθον, per Sync. pro ἐξήλυθον, a. 2. ejusd.

'Εξηλίασα, *crucifixi*, a. 1. ind. act. verbi ἐξηλιάζω, *crucifigo*, *sole aduro*: ab ἐξ, et ἡλιάζω, *soli expono*. Th. ἥλιος, *sol*.

'Εξηλλαγμένος, p. part. pass. ab ἐξαλλάττω, *immuto*. Th. ἀλλάττω, *muto*.

'Εξήλῦσις, Ion. et Poët pro ἔξοδος, *exitus*: ab ἐξέρχομαι. Th. ἔρχομαι, *venio*.

* 'Εξήλθοσαν, *exierant*, 3. pl. a. 2. act. pro ἐξῆλθον, Exod. xvi. 27.

* 'Εξημέρωσις, εως, ἡ, *cicuratio*.

'Εξήμεσε, *evomuit*, a. 1. ind. act ab ἐξεμέω, quod ab ἐμέω, *vomo*.

'Εξῆν, *licebat*, verbi ἐξεῖναι, *licere*.

'Εξήνεγκε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐκφέρω, *effero*; f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero*; a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.

'Εξηπάτησα, ας, ε, *decepi*, *frustratus sum*, *seduxi*; a. 1. ind. act. verbi ἐξαπατάω, idem quod Th. ἀπατάω, *decipio*.

'Εξήπᾶφε, *decepit*, 3. sing. imperf. act. ab.

'Εξηπάφω, et ἐξηπαφίσκω, Odyss. λ. ver. 216. Poët. id. quod ἐξαπατάω,

'Εξηπεροπεύω, f. εύσω, *decipio*. *circumvenio falsis verbis*: ex ἐξ, et ἠπεροπεύω, quod idem notat. Est ab ἤμερος, *lenis*, *mansuetus*, *blandus*; et ἡ ὄψ, *vox*, quasi ἡμεροπεύω, *blandis vocibus utor in fraudem alterius*. Damm.

'Εξήπλωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐξαπλόω, *expando*, *explico*: ab ἐξ et ἁπλόω, idem. Th. ἁπλόος, et contractè ἁπλοῦς, *simplex*.

'Εξῆρα, *sustuli*, a. 1. act. verbi ἐξαίρω, *effero*. Th. αἴρω, *tollo*.

'Εξήραμμαι, seu ἐξήρασμαι, perf. pass. verbi ξηραίνω, *sicco*; f. ανῶ, p. ἐξήραγκα. Th. ξηρὸς, *aridus*.

'Εξήρανα, *arefeci*, a. 1. ind. act. ejusd.

'Εξηράνθην, *exarui*, a. 1. ind. pass. ejusd.

'Εξῆρες, 2. sing. imperf. vel a 2. act. verbi ἐξαίρω, *aufero*. Th. αἴρω; *tollo*.

'Εξήρετο, 3. sing. imperf. m. vel pass. verbi ἐξέρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*. Hinc εἴρομαι, et ἔρομαι, idem.

'Εξηρεύνησα, ας, ε, et in 3. pl. ἐξηρεύνησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐξερευνάω, *penitùs scrutor*.

'Εξηρεύξατο, 3. sing. ab ἐξηρευξάμην, a. 1. ind. m. ab ἐξερεύγω, f. ξω, *eructo*, *ructum effundo*. Th. ἐρεύγω, *ructo*.

'Εξηρτισμένος, *perfectè instructus*; perf. part. pass. verbi ἐξαρτίζω, *planè perficio*.

'Εξηρτυμένοι, *instructi*, *muniti*, p. part. pass. ab ἐξ, et ἀρτύω, *instruo*.

'Εξῆρχον, *incipiebant*, *duces erant*, 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω· ab ἐξ, et ἄρχω, *incipio*. Th ἀρχὴ, *initium*, *imperium*.

'Εξηρώησε, Poët. est 3. sing. a. 1. act. verbi ἐξερωέω, *cum impetu feror*, *celeritèr recedo*. Th. ἐρωέω *eo*, *fluo*.

'ΕΞΗ͂Σ, adverbialitèr *deinceps*, *consequentèr*; ἐφεξῆς, idem; ὁ, ἐξῆς, *ordine sequens*; ἡ ἑξῆς, scil. ἡμέρα, *sequens dies*; Poët. ἐξείης, qu. ab ἔχω.

'Εξήταξα, Dor. pro ἐξήτασα, a. 1 ind. act. verbi ἐξετάζω, *examino*. *exploro*; f. σω, et Dor. ξω.

'Εξηχέομαι, -ῦμαι, *persono*; 1 ήσομαι, p. pass. ἐξήχημαι, σαι, ται· ab ἐξ, et ἠχέω, *sono*. Th. ἦχος, *sonus*.

'Εξηχέω, *resono*.

Ἔξειν, Ion. pro ἐξιέναι, *exire*, et pro *ejicere* sumitur: vel ab ἐξ, et ἵημι, *mitio*; vel ἵημι pro ἔω, εἶμι, *vado*.

Ἐξιεω, seu ἐξίημι, *expando*. Pindar.

Ἐξικίσθαν, Dor. pro ἐξικέσθην, 3. dual. a. 2. ind. m.

Ἐξίκετ', *pervenit*, 3. sing. a. 2. ind. m. ἱξικόμην, ου, ετο· ab

Ἐξικνέομαι, *pervenio*: ab ἐξ, et ἱκνέομαι, *venio*; f. ἵξομαι, ἵγμαι, a. 2. m. ἱκόμην.

Ἐξικνεῖσθαι, ejusd. præs. inf.

Ἐξικόμην, ου, ετο, *perveni*; ejusd. a. 2. m.

Ἐξιλάομαι, et -άσκομαι, *placo*. Th. ἱλάω, *propitius sum*.

Ἐξιλᾶσις, εως, ἡ, *placatio*; et

Ἐξίλασμα, ἄτος, τὸ, *piacamen*; et

Ἐξιλασμὸς, ῦ, ὁ, *placatio*; à perf. pass verbi ἐξιλάομαι.

Ἐξιλάσομαι, *placabo*; f. 1. m.

Ἐξίμεναι, *exire*; Dor. pro ἐξιέναι, vel ἐξιέναι, præs. inf. ab ἐξ, et εἶμι, *eo*.

Ἐξιόντων, gen. pl. part. a. 2. verbi ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*; a. 2. ἴον, a. 2. part. ἰών.

Ἐξιππεύομαι, *equitando animi gratiâ expatior, evagor*.

Ἐξίπτημι, *evolo*: ab ἵπτημι.

Ἕξις, εως, ἡ, *habitus*; in acc. ἕξιν. Th. ἔχω.

Ἐξισάζω, f. άσω, *adæquo et æquiparo*.

Ἐξισῦσθαι, præs. inf. pass. ab

Ἐξισόω, *adæquo*: ab ἐξ, et ἰσόω, *æquo*, f. ώσω. Th. ἴσος, vel ἶσος, *par, æqualis*.

Ἐξίςαμαι *obstupesco, cedo*.

Ἐξίςαντο, *percellebantur*, 3. plur. imperf. m. verbi præced. q. ab

Ἐξίςημι, et ἐξιςάω, *obtupefacio, immuto*, f. ἐκςήσω, a. 1. ἐξέςησα, a. 2. ἐξέςην, ης, η, *perculsus fui*; imperf. m. ἐξεςάμην, σο, το· ab ἐξ, et ἵςημι, *sto*.

Ἐξιςορεῖν τι, *exquirere quid*, Ion. et Poët. pro ἐκζητεῖν, quod ex ἱςορέω, *cognosco*. Th. ἵςωρ, *sciens*.

Ἐξισχύω, *valeo, possum*, f. σω, p. ἐξίσχυκά, a. 1. ἐξίσχυσα, a. 1. sub. ἐξισχύσω, ῃς, ῃ· ab ἐξ, et ἰσχὺς, *robur, vires*.

Ἐξίτηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *evanidus, exolescens*: ab ἐξιέναι, *exire, evanescere*.

Ἐξιτὸν, verbale, οἷς ὐκ ἐξιτὸν ἐςὶ, *quibus non exire licet*: ab ἔξειμι, *exeo*. Th. εἶμι, *eo*.

Ἐξιχνεύω, f. εύσω, *vestigo, pervestigo*.

Ἐξιχνιάζω, f. άσω, p. κα, idem: undè

Ἐξιχνιασμὸς, ῦ, ὁ, *investigatio*.

Ἑξκαίδεκα, indecl. *sexdecim*: ab ἓξ, καὶ, et δέκα.

Ἐξοδεύω, f. εύσω, p. ἐξώδευκα, *excedo, morior*.

Ἐξοδία, ας, ἡ, *egressio, expeditio*: et indè

Ἐξοδιάζω, *exire facio, expendo*: ab ἔξοδος, *exitus*, quod ab ἐξ, et ὁδὸς, *via*.

Ἐξοδιασθεὶς, ἕντος, *ab eunte illatus* ejusd. a. 1. part. pass.

Ἐξόδιον, ου, τὸ, EXODIUM, *exitus*: et

Ἔξοδος, ου, ἡ, *exitus*· item *mors*: ab ἐξ, et ὁδὸς, *via*.

Ἐξοικέω, f. ήσω, *emigro*: et

Ἐξοικίζω, f. ίσω, *domo ejicio, expello*: ab

Ἐξοίκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exul*: ab ἐξ et οἶκος.

Ἐξοίσομεν, *efferemus*, 1. plur. et ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐκφέρω, *effero*, f. ἐξοίσω. Th. φέρω, *fero*: a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξοιχνεῦσιν, *egrediuntur*. pro ἐξοιχνέουσι, Dor. et Ion. 3. plur. præs. ind. act. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo*, fut. οἰχήσομαι, perf. ᾤχημαι.

Ἐξοκέλλω, f. ελῶ· a. 1. ἐξώκειλα, *delabor, impingo*; item *averto*: ab ὀκέλλω. Th. κέλλω.

Ἐξολέσειεν, *perdat*, 3. sing. a. 1. optat. act. Æol. ab ἐξ, et ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, p. med. ὦλα.

Ἐξολέσωμεν, *deperdamus*, 1. pl. a. 1 sub. act. ejusd.

Ἐξολισθαίνω, *effugio, elabor, excido, eludo*, f. ἀνῶ, p. ἐξωλίσθαγκα.

Ἐξολλύω, -λλῦμι, f. ολέσω, *perdo*. Th. ὀλέω.

Ἐξολόθρευμα, ἄτος, τὸ, et

Ἐξολόθρευσις, εως, ἡ, *perditio*: ab

Ἐξολοθρεύω, *funditùs perdo*, fut. εύσω, perf. ἐξωλόθρευκα, præs. pass. ἐξολοθρεύομαι, *dispereo*; p. pass. ἐξωλόθρευμαι, a. 1. pass. ἐξωλοθρεύθην, f. 1. pass. ἐξολοθρευθήσομαι· ab ἐξ, et ὄλεθρος, *exitium*. Th. ὄλλυμι, *perdo*.

Ἐξολόλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐξολολύζω, *ululatus edo*. Th. ὀλολύζω, *ululo*, f. ξω, p. χα.

Ἕξομιν, f. 1. m. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐξομβρέω, f. ήσω, p. ἐξώμβρηκα, *pluo, stillo*; ἐξομβρήσει βδέλυγμα, *implebitur maledictione*, Eccl. x. 13. Th. ὄμβρος, *pluvia*.

Ἐξόμνυμι, et frequentiùs -υμαι, f. όσω, p. ωμόκα, *abjuro, ejuro*: ab ἐξ, et ὄμνυμι, f. ὀμόσω, *juro*.

Ἐξομοιόω, -ῶ, fut. ώσω, p. ἐξωμοίωκα, *assimilo, effingo*: undè

Ἐξομοιῦμαι, *similitudinem refero*.

Ἐξομολογέομαι, -ῦμαι, *confiteor, gratias ago, celebro, glorifico*, cum dat. f. ήσομαι, a. 1. m. ἐξωμολογησάμην, ω, ατο· ab ἐξ, et ὁμὸς, *similis*, et λόγος, quod à λέγω, *dico*.

Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, *confessio, prædicatio, gratiarum actio*: à perf. pass. superioris verbi.

Ἐξὸν, præs. part. n. g. ab ἔξεςι, *licet*.

Ἐξονομάζω, *nomine voco, invoco, loquor*: et

Ἐξονομαίνω, f. ἀνῶ, *nuncupo*. Th. ὄνομα, *nomen*.

Ἐξόπιθεν, Poët. pro

Ἐξόπισθεν, adv. *à tergo, in posterum, è longinquo*; cui opponitur κατόπιν, *proximè*: et

Ἐξοπίσω, adv. *retrò, in postremum, posteà*. Th. ὀπίσω, *retrorsùm*.

Ἐξοπλίζω, *penitùs armis instruo, instituo*, f. ίσω, p. pass. ἐξώπλισμαι.

Ἐξοπτᾷν, pro ἐξοπτάειν, præs. inf. act. *excoquere*. Th. ὀπτάω, *asso*, f. ήσω.

Ἐξορία, ας, ἡ, *exterminatio, exilium*: ab ἐξ, et ὅρος, *terminus*.

Ἐξορίζειν, præs. inf. act. *exterminare*, ab ἐξορίζω, *extermino*. Th. ὅρος, *terminus*.

Ἐξορκίζω, *adjuro*, f. ίσω, et Att. -ιῶ, perf. ἐξώρκικα, a. 2. ἐξώρκισα, perf. pass. ἐξώρκισμαι. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξορκισμὸς, ῦ, ὁ, *adjuratio*: à 1. sing. perf. pass. et

Ἐξορκιςὴς, ῦ, ὁ, EXORCISTA: à 3. pers. perf. pass. superioris verbi.

Ἐξορκιῶ, f. Att. ejusd.

Ἔξορκος, ου, ὁ, *eximium jusjurandum*, vel *jusjurandum contrarium aliorum verbis*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξορκῦν, pro ἐξορκόειν. præs inf. act. ab

Ἐξορκόω, -ῶ, fut. ώσω, perf. ωκα, idem quod ἐξορκίζω, *jurejurando obstringo*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξόρκωσις, εως, ἡ, *jusjurandum*; à 2. pers. sing. perf. pass. superioris verbi.

Ἐξορμάω, f. ήσω, *erumpo, proficiscor, impello*; ναῦν, *navem ex statione deduco*: ab ἐξ, et ὁρμάω, *impetu feror*. Th. ὁρμή.

Ἐξόρμησις, εως, ἡ, *eruptio*: à 2. pers. præt. pass. superioris verbi

Ἐξορμίζω, pro quo etiam dicitur

Ἐξορμίω, f. ίσω, perf. ἐξώρμικα, *erumpo*.

Ἐξορέω, *exilio, prosilio*: ex ἐξ, et ὀρύω, *irruo*.

* Ἐξόροφος πύργος, *turris sex contignationum*. Vide ὀρόφος.

Ἐξόρπαξ, ἄκος, ὁ, Dor. pro ἐξόρπηξ, *ramus*. Th. ὅρπηξ, idem.

Ἐξόρυξις, εως, ἡ, *effossio*: ab

Ἐξορύττω, *effodio, perfodio*, f. ύξω, a. 1. ἐξώρυξα, a. 1. part. ἐξορύξας, αντος. Th. ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio*. p. ὤρυχα, et Att. ὀρώρυχα.

* Ἐξορχέομαι, *celebro*.

* Ἐξόσδεις, Dor. pro ἐξόζεις, *oles*. Th. ὄζω, *oleo*, f. ὀζήσω.

Ἐξοςρακίζω, fut. ίσω, *in exilium mitto*, testarum suffragiis: ab ἐξ, et ὀςρακίζω, idem. Th. ὄστρακον, *testa*.

Ἐξοςρακισμὸς, ῦ, ὁ, EXOSTRACISMUS, *relegatio*, per testarum suffragia, *exilium*: à 1. pers. perf. pass. superioris verbi.

Ἐξότε, et ἐξότυ, pro ἐξ οὗ, *ex quo*, scil. tempore.

Ἐξυδενέω, -ῶ, idem quod ἐξυδενόω.

Ἐξυδένησις, εως, ἡ, *contemptus*: et

Ἐξυδενητὴς, ῦ, ὁ, *contemptor*: à perf. pass. verbi ἐξυδενέω.

Ἐξυδενόω, -ῶ, *nihili facio, pro nihilo habeo*, f. ώσω, p. ἐξυδένωκα, perf. pass. ἐξυδένωμαι, a. 1. pass. ἐξυδενώθην, a. 1. sub. pass. ἐξυδενωθῶ, a. 1. part. pass. ἐξυδενωθεὶς, ἕντος· ab ἐξ, et ὐδενόω, qu. ab ὐδεὶς, ὐδενός. Th. εἷς.

Ἐξυδένωμα, ατος, τὸ, *despectio*.

Ἐξυδένωσις, εως, ἡ, *contemptus*· à perf. pass. verbi ἐξυδενόω.

Ἐξυθενέω, -ῶ, et ἐξυθενίζω, *nihili facio, aspernor*, f. ήσω, p. ἐξυθένηκα, a. 1. ἐξυθένησα, *sprevi*: a. 1. sub. act. ἐξυθενήσω, ῃς, ῃ, perf. pass. ἐξυθένημαι. perf. part. ἐξυθενημένος, η, ον, *pro nihilo habitus*; ab ἐξ, et ὐθεὶς, ἑνός, *nullus*, idem quod ὐδεὶς, qu. ex ὐδὲ et εἷς· ὐθεὶς, verò ex ὔτε, *neque*, (ubi τ, propter sequentem aspiratam mutatur in ϑ) et εἷς, *unus*.

Ἐξυθένημα, ατος, τὸ, *abjectio*.

Ἐξυθενῶ, *sperno*; Dor. est pro ἐξυδενῶ· ab ἐξυθενέω.

Ἐξυσία, ας, ἡ, *licentia, potestas, auctoritas, dignitas*; est jus sive facultas moralis; at δύναμις, vis activâ, seu facultas naturalis; ἐξυσίαι, ῶν, αἱ, *potestates, magistratus*: ab ἔξεςι, *licet*.

Ἐξυσιάζω, *potestatem habeo, dominor, in potestate habeo*, cum gen.; sed cum dat. *potestatem do*; f. άσω, p. ἐξυσίακα, f. 1. pass. ἐξυσιασθήσομαι· ab ἐξυσία.

Ἐξυσιαςὴς, ῦ, ὁ, *dominus*: à perf. pass. superioris verbi.

Ἐξοχ', pro ἔξοχα, et Poët. ἐξόχως pro ἔξοχον, *eximiè, præter alia, excellentèr*, adv. ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, *eminentia*; κατ' ἐξοχὴν, *per excellentiam, egregiè*: et

Ἔξοχον, et ἔξοχα, adv. *eximiè*: n. g. ab

Ἔξοχος, ϋ, ὁ ᾗ ἡ, *eminens, excellens*: ab ἐξέχω, *excello*. Th. ἔχω.

Ἐξοχώτατος, *excellentissimus*; superl. à superiori verbo.

Ἐξυλωμένος, η, ον, *ligno stratus*; apud LXX. Th. ὕλη, *sylva*.

Ἐξυμνέω, -ῶ, f. ήσω, *hymnis prosequor, celebro*: ex ἐξ, et ὑμνέω, *hymnum cano*.

Ἐξυνῆκα, vel ξυνέηκα, ας, ε, a. 1. ind. Att. à συνίημι, *intelligo*. Th. ἵημι, *emitto*; a. 1. ἧκα, Att. ἕηκα, et ξὺν pro σὺν.

Ἐξυπνίζω, *è somno excito*; f. ίσω, p. ἐξύπνικα, a. 1. ἐξύπνισα, a. 1. sub. ἐξυπνίσω, ῃς, ῃ· ab ἐξ, et ὕπνος, *somnus*.

Ἐξύπνος, ϋ, ὁ ᾗ ἡ, *expergefactus, qui evigilavit*: ab eod. Th.

Ἐξύρατο, 3. sing. a. 1. med. ἐξυράμην, ω, ατο, verbi ξυράω, *abrado*: quod à ξυρὸς, *acutus*. Th. ξέω, *rado*.

Ἐξύρημαι, *rasus sum*, perf. pass. verbi ξυράω, *abrado*: ab eod. Th.

Ἐξύρησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ejusd. et ab eod. Th.

Ἐξυφαίνω, f. ανῶ, *texo, telam absolvo*: ab ἐξ et ὑφαίνω, idem quod Th. ὑφάω, *texo*.

Ἐξύφηνα, ας, ε, *texui*; ejusd. a. 1. ind. act.

Ἐξυψόω, f. ώσω, *sublimo*. Th. ὕψος, *altitudo*.

Ἔξω, adv. *foras, foris, extra*; ἔξω τῆς πόλεως, *extra civitatem*; ὁ ἔξω, scil. ὢν, *exterior*. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*.

Ἕξω, *habeo*; f. 1. act. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐξῴδηκα, perf. act. verbi ἐξοιδέω, *extumesco*. Th. οἰδέω vel οἰδάω, f. ήσω, *tumeo*.

Ἔξωθεν, adv. *extrinsecùs, foris*; cum gen ab ἔξω. Th. ἐκ vel ἐξ, *ex*.

Ἐξωθέω, -ῶ, *expello, extrudo*; *impello*; Act. xxvii. 39. f. ἐξώσω, p. ἔξωκα, a. 1. ἔξωσα, a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, *pello*.

Ἐξῴκισα, *domo ejeci*, a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω, f. ίσω, p. ἐξῴκικα· ab ἐξ et οἶκος.

Ἐξωλέκειν, εις, ει, plusq. p. act. verbi ἐξόλλυμι, *funditùs perdo*. Th. ὄλλυμι, *perdo*; f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, p. m. ὦλα, Att. ὄλωλα.

Ἐξώλης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *perditus, deploratus, perniciosus*: ab iisd.

Ἐξώλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξολισθέω seu ἐξολισθαίνω, *illabor, incido*: ab ἐξ, et ὄλισθος, *lapsus*. Hinc ὀλισθέω, *laboro*.

Ἐξωλόθρευσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἐξολοθρεύω, *funditùs perdo*: qu. vide.

Ἐξωμοιωμενὸς, ἡ, ὸν, *assimilatus*; part. ab ἐξωμοίωμαι, præt. ind. pass. verbi ἐξομοιόω.

Ἔξωμος, ϋ, ὁ ᾗ ἡ, *abjuratus, expeditus*.

Ἐξώπιος, ϋ, ὁ ᾗ ἡ, *extra conspectum positus*: ab ὤψ, *oculus vel aspectus*. Th. ὄπτομαι.

Ἐξώπλισε, *instruxit*, 2. sing. a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, *armo*: ab ἐξ, et ὁπλίζω, idem. Th. ὅπλον, *arma*.

Ἐξώργισμαι, perf. pass. *iratus vel irata sum*: ab ἐξ, et ὀργίζω, *irascor*. Th. ὀργή.

Ἐξώρκιζον, imperf. act. ab ἐξορκίζω, idem quod ὁρκίζω, *jurejurando obstringo*. Th. ὅρκος, *jusjurandum*.

Ἐξωρμήθην, a. 1. ind. pass. ab ἐξορμάομαι, *cum impetu feror, erumpo*: ab ἐξ, et ὁρμὴ, *impetus*.

Ἔξωρος, ϋ, ὁ ᾗ ἡ, *intempestivus, exoletus*. Th. ὥρα, *tempus, vigor ætatis*.

Ἐξῶρτο, *exiluit*, 3. sing. plusq. p. pass. ἐξώρμην, σο, verbi ἐξόρω, *excito*. Th. ὄρω, idem, f. ρῶ, et ὄρσω, p. ὦρκα.

Ἐξῶσαι, *expellere*, a. 1. inf. pass. Act. xxvii. 30. ἔξωσον, άτω, a. 1. imperat. ἐξώσας, αντος, a. 1. part. verbi ἐξωθέω. Th. ὠθέω, *pello*; fut. ὤσω, a. 1. ὦσα.

Ἔξωσμα, ατος, τὸ, *expulsio*: ab eod.

Ἐξώςης, ϋ, ὁ, *expulsor violentus*: quod ab ἐξωθέω, quod vide.

Ἐξωςρακιςμένος, ϋ, *per Ostracismum ex aliquo loco pulsus*; perf. part. pass. verbi ἐξοςρακίζω. Vide in ὄςρακον, *testa*.

Ἐξωτάτος, η, ον, *extimus*, undè

Ἐξωτάτω, adv. *extimè*; utrumque cum

Ἐξωτερικὸς, ἡ, ὸν, *externus, trivialis*: et

Ἐξώτερος, α, ον, *exterior*: ab ἔξω, *foras*.

Ἐξωτέρω, adv. *exteriùs*: et

Ἐξωτικὸς, ἡ, ὸν, EXOTICUS, *peregrinus*: ab eod. Th. Hinc Angl. EXOTIC.

Ἐῴχοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐξοίχομαι, *exeo*. Th. οἴχομαι, *eo*; fut. οἰχήσομαι, præt. ᾤχημαι.

Ἔξωχρος, *valdè pallidus*. Th. ὠχρὸς, *pallidus*.

Ἕο, pro ὗ, *sui*; aliq. αὐτῷ, Pron: à quo

Ἑοῖ, Poët. pro οἱ, seu αὐτῷ, *ipsi*.

Ἔοι, *sit*, 3. sing. præs. opt. ab ἔοιμι, ἔοις, Poët. pro εἴην, ης, η. tanq. ab ἔω, verbi εἰμὶ.

Ἐοιγμεν, *videbamur*; per Sync. pro ἐοίκαμεν, 1. pl. p. m. Att. ab

Ἔοικα, ας, ε, *assimilatus sum, visus sum*; præt. med. Att. pro οἶκα· ab εἴκω, *similis sum*; undè

Ἔοικε, *decet*, p. m. Att. pro οἶκε, et

Ἐοίκεσαν, *similes facti erant*; Att. pro ἐοίκεισαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi εἴκω, *similis sum*.

Ἐοικότα, *similem*; acc. sing. et

Ἐοικότες, *similes*; nom. pl. ao ἐοικὼς, q. v.

Ἐοικότως, *eodem modo*, adv. ab

Ἐοικὼς, ότος, *similis*; perf. part m. ab ἔοικα. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἔοιμι, *immitterem*; Poët. pro ἱείην, præs. opt. act. verbi ἵημι, *mitto*: quasi ab ἕω.

Ἑοῖο, gen. Ion. pro ἑῦ· ab ἑὸς, *suus*; Poët. pro ὃς.

Ἑοῖς et ἑοῖσι, *suis*; dat. plur. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro ὃς, ἥ, ὅ, SUUS, *a, um*. Sed ἔοις vide in ἔοι.

Ἐοῖσα, Dor. pro ἐῦσα, præs. part f. g. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔολπα, *speravi*; præt. m. Att pro ἦλπα, Att. seu Ion. verbi ἔλπω Th. ἐλπὶς, *spes*.

Ἔον, *eram*; imperf. Poët. pro ἦν. Alii volunt esse a. 2. Poët. pro ἦν, verbi εἰμὶ.

Ἐὸν, ἐόντος, præs. part. Ion. n. g. pro ὄν. Sic ἐὼν pro ὢν· ἐόντος pro ὄντος, ἐόντι, et in plur. ἐόντες· et

Ἐόνθ'. pro ἐόντα, acc. sing. part. præs. pro ὄντα, Poët. ab ὢ· et

Ἐόντε, dual. num. ἐόντες, pl. præs part. Ion. pro ὄντε et ὄντες· ab εἰμὶ.

Ἔοργα, *feci*; præt. m. Att. ἐώργειν, plusq. perf. med. verbi ῥέζω, f. ῥέξω, et per Metath. ἔρξω, tanq. ab ἔργω, præt. m. ἔῤῥογα, et ἔοργα, et per Metath. ἔοργα. Hinc ἐοργὼς, part. præt. med.

Ἔοργαν, *fecerunt*, 3. pl. p. m pro ἐόργασι. Atticè enim 3. pl. in σι, tam in perf. act. quàm med. mutatur Chalcidicè et Bœoticè in ν, ut τέτυφαν pro τετύφασι. Vide in ἔοργα.

Ἐόργει, Ion. et Poët. pro ἐώργει, 3. sing. plusq. p. m. ab eod.

Ἐόργη, ης, ἡ, *tudicula, cohleare*: ab ὀργάω, *appeto impatientèr*.

Ἑορτάζω, f. άσω, *festum celebro*: et

Ἑορτάσιμος, ϋ, ὁ ᾗ ἡ, *solennis, festus*: unà cum

Ἑορταςικὸς, η, ον, *festus*: ab

ἙΟΡΤΗ', ῆς, ἡ, *festum*.

Ἑὸς, ἑὰ, ἑὸν, Poët. pro τεὸς, τεὰ, τεὸν, communitèr σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*.

Ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, Poët. pro ὃς, ἥ, ὅ SUUS, *a, um*.

Ἐοῦσα pro οὖσα, et ἐὼν pro ὤν. ἐόντος. part. Ion. ab εἰμὶ, *sum*; ἐοῦσι pro οὖσι, dat. pl.

Ἐπ' pro ἐπὶ, *in*, &c. q. v.

Ἐπάβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *compos*, Dor. pro ἐπήβολος, q. vide: ab ἐπιβάλλω, υ pro ι, Poëticâ licentiâ.

Ἐπαγἄγεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἐπάγαγες, Dor. pro ἐπήγαγες, *adduxisti*; a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, *induco*; per Att. reduplicat. Th. ἄγω.

Ἐπαγάλλεο, *exulta*, præs. imperat. pass. Ion. pro ἐπαγάλλου· ex ἐπὶ, et ἀγάλλομαι, *ornor, glorior*. Th. ἀγάλλω, *orno*.

Ἐπαγάλλομαι, *exulto, efferor*: ab eod.

Ἐπάγἄμαι, *admiror, affecto*: ex ἐπὶ, et ἄγἄμαι, *admiror*: ab inusit. ἀγάω, idem.

Ἐπαγανακτέω, *indignor*: ex ἐπὶ, et ἀγανακτέω, idem.

Ἐπαγγειλάμενος, a. 1. part. m. quod ι um

Ἐπαγγελία, ας, ἡ, *promissio*: et

Ἐπαγγέλλεται, 3. sing. præs. ind. pass. et

Ἐπαγγελλόμενος, η, ον, præs. part. pass. ab ἐπαγγέλλομαι, *denuntior*: simul cum

Ἐπαγγέλλοντι, *promittunt*, Dor. pro ἐπαγγέλλουσι· ab

Ἐπαγγέλλω, *indico, denuntio*; f. ἐπαγγελῶ, p. ἐπήγγελκα, a. 1. ἐπήγγειλα, præs. m. ἐπαγγέλλομαι, *polliceor, profiteor, spondeo*; præt. pass. ἐπήγγελμαι, *promisi*; a. 1. m. ἐπηγγειλάμην, ω, ατο· ab ἐπὶ, et ἀγγέλλω, *nuntio*; f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Ἐπάγγελμα, ἄτος, τὸ, *promissum*: ab ἐπήγγελμαι, perf. pass. verbi ἐπαγγέλλω.

Ἐπάγειν, *inducere*, præs. inf. act. verbi ἐπάγω.

Ἐπαγείρω, *congrego*: quod ex ἐπὶ, et ἀγείρω, idem; f. ἀγερῶ, p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερκα, a. 1. ἤγειρα.

Ἐπάγερσις, εως, ἡ, *collectio*; à præcedenti.

Ἐπάγεσθαι, *induci*, præs. inf. pass. verbi ἐπάγω.

Ἐπάγην, *concretus sum*, a. 2. pass. ab a. 2. act. ἔπἄγον, *fixi*; verbi πήγνυμι, seu πηγνύω, *compingo*; fut. πήξω, f. 2. παγῶ.

Ἐπαγινέειν, *adducere*, Ion. et Poët. pro ἐπάγειν.

Ἐπαγλαϊεῖ, Att. dictum pro ἐπαγλαΐσει, 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἀγλαΐζω, *illustro*. Th. ἀγλαὸς, *splendidus*.

Ἐπαγλαΐζειν, Ion. *illustrare, celebrare*: ab eodem verbo et Th.

Ἐπαγλαΐζομαι, *exulto ob aliquid*: ab eodem quod sup.

Ἐπαγμένος, præs. part. m. *alliciens*; Ion. pro ἐπηγμένος, vel pro ἐπαγόμενος· ab ἐπάγω.

Ἐπᾰγομαι, *adduco, allicio*, item *cito auctorem*: ab ἐπάγω, *adduco*. Th. ἄγω, *duco*.

Ἔπαγον, vide in ἐπάγην.

Ἐπαγορεύω, *dictis adjicere*: ab ἀγορεύω, *orationem habeo*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Ἐπάγριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *agrestis, ferox*: ex ἐπὶ, et ἄγριος, *agrestis*. Th. ἀγρὸς, *ager*.

Ἐπαγριόω, *agreste reddo, effero*: ab eod.

Ἐπαγρυπνέω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *invigilo*; ab ἐπὶ, et ὑπνέω, *dormio*; per Pleonasm. literar. γρ. Th. ὕπνος, *somnus*.

Ἐπᾶγω, *adduco, induco*; fut. ἐπάξω, perf. ἐπῆχα, a. 1. ἐπῆξα, a. 1. part. ἐπάξας, αντος, a. 2. ἐπῆγον, Att. ἐπήγἄγον. Hinc a. 2. inf. ἐπαγαγεῖν· ex ἐπὶ, et ἄγω, *duco*, quod vide.

Ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, *ingressus, inductio, subvectio*: et

Ἐπαγωγὸς, ὴ, ὸν, *blandus, ad persuadendum aptus*; et indè superlat.

Ἐπαγωγότατος, *qui maximam vim habet suadendi*: ab ἐπάγω, *induco*. Th. ἄγω

Ἐπαγωνίζομαι, *decerto*; f. ίσόμαι, p. ἐπηγώνισμαι· ex ἐπὶ, et ἀγὼν, *certamen*.

Ἐπᾴδω, f. ᾄσω, *accino, incanto*: ex ἐπὶ et ᾄδω, contract. ex ἀείδω, *cano*.

Ἐπαείδειν, Poët. pro ἐπᾴδειν, *accinere*: ex eod.

Ἐπαείρας, *elevans*, a.1. part. act. verbi ἐπαείρω, *attollo, incito*. Th. ἀείρω, *tollo*, f. ἀερῶ.

Ἐπαείροντι, *extollunt*, Dor. pro ἐπαείρουσι, 3. pl. præs. ind. act. ex iisdem.

Ἐπαείρω, *sollicito, erigo*: ex ἐπὶ, et ἀείρω, *tollo*.

Ἔπᾰθον, *passus sum*, a. 2. ind. act. verbi πάσχω, *patior*; f. πείσομαι, a. 2. inf. παθεῖν, p. m. πέπονθα.

* Ἔπαθλον, ου, τὸ, *præmium certaminis*.

Ἐπαθροίζω, *congrego*; f. οίσω, p. ἐπήθροικα, præs. pass. ἐπαθροίζομαι· ex ἐπὶ, et ἀθροίζω, *cogo*. Th. ἀθρόος, *confertus*.

Ἐπαιάζω, *illacrymor*; ex ἐπὶ et αἰάζω.

Ἐπαΐγδην, adv. *cum impetu, impetuosè*; item *in superficie, leviter*. Th. ἀΐσσω.

Ἐπαιγίζω, *irruo, impetuosè spiro*: ab ἐπὶ, et αἰγὶς, ἡ, *procella*, quod ab ἀΐσσω, *irruo*.

Ἐπαιδέομαι, -οῦμαι, *erubesco*. Th. αἰδῶς· undè et

Ἐπαιδεσθεὶς, *reveritus*; part. a. 1. præced. verbi. Th. αἰδῶς, όος, contr. -οῦς, ἡ, *pudor*.

Ἐπαιδεύθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à παιδεύομαι, *erudior, castigor*. Th. παῖς, παιδὸς, ὁ, *puer*.

Ἐπαΐειν, *audire, percipere*. Th. ἀΐω, *audio*.

Ἐπαίκλια, et ἐπαίκνια, ων, τὰ, *quæ post cœnam apponuntur, bellaria*: ab ἐπὶ, *post*, et αἶκλον vel αἶκνον, *cibus, cœna*. Th. αἶκλος, *vespertinus*.

Ἐπαινεῖ, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐπαινέω, *laudo*, q. v.

Ἐπαινέοντι, *laudant*, Dor. pro ἐπαινέουσι, 3. pl. præs. ind. act. ab eod. ut et

Ἐπαινέσαι, a. 1. inf. act. et

Ἐπαινέσειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐπαινέσαι· et

Ἐπαινέσσειε, *probaverit*, a. 1. opt. act. Æol. præced. et

Ἐπαινέσσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, omnia ab ἐπαινέω, *laudo*, f. έσω, quod vide.

Ἐπαινετέος, *laudandus*, adj. verb. et

Ἐπαινέτης, ου, ὁ, *laudator*: et

Ἐπαινετἴκος, η, ον, *qui solet laudare*: et

Ἐπαινετὸς, ὴ, ὸν, *laudabilis*: et

Ἐπαίνετος, ου, ὁ, nomen viri Gr. quod interpretatur *laudabilis*: omnia ab

Ἐπαινέω, -ῶ, *laudo*; f. έσω, et Poët. ήσω, p. ἐπήνεκα, et ηκα, a. 1. ἐπήνεσα, a. 1. imperat. act. ἐπαίνεσον, άτω· ab αἰνέω, idem. Th. αἶνος, *laus*.

Ἐπαινὴ, *dura*: n. s. f. ab ἐπὶ, et αἰνὸς, ὴ, ὸν, *gravis, horrendus*.

Ἐπαινήσαις, Æol. pro ἐπαινήσας, a. 1. part. act. et

Ἐπαινήσῃ, *laudaverit*, 3. sing. a. 1. sub. act. et

Ἐπαινῆται, pro ἐπαινέηται, *laudetur*, 3. sing. præs. sub. pass. ab ἐπαινέω quod vide.

Ἔπαινος, ου, ὁ, *laus*: ex ἐπὶ, et αἶνος, *laus*.

Ἐπαινοῦμεν pro ἐπαινέομεν, *laudamus*, 1. pl. ἐπαινοῦσι pro ἐπαινέουσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Ἐπαινούμενος pro -εόμενος, *laudatus*, præs. part. pass. ab ἐπαινέω, *laudo*, quod vide.

Ἐπαΐξαι, *irruere*, a. 1. inf. act. et

Ἐπαΐξας, *irruens*, a. 1. part. act. ab ἐπὶ, et ἀΐσσω, *ruo*; f. ξω.

Ἐπαίρομαι, *atollo*: et

Ἐπαίρω, *attollo, erigo*; *exigo*, περισσὰ ἐπαίρειν, *plusquam oportebat exigere*: ex ἐπὶ, et αἴρω, *tollo*; f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα, a. 1. part. ἄρας, αντος.

Ἔπαισε, *percussit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à παίω, *percutio*; f. σω.

Ἐπαισθάνομαι, *sentio*: et

Ἐπαίσθημα, ἄτος, τὸ, *sensus*: ab αἰσθάνομαι, *sentio*.

Ἐπαΐσσομαι, *irruo*: et

Ἐπαΐσσοντα, *irruentem*, acc. sing. part. præs. act. ab

Ἐπαΐσσω, *irruo*, cum dat. aliquandò *occurro*, et cum gen. item *insequor, impero, percutio, invado*; cum acc. aliquandò *insurgo*: ex ἐπὶ, et ἀΐσσω, *ruo*.

Ἐπάϊστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus facinora innotuerunt*. Vide ἄϊστος.

Ἐπαισχυνθήσομαι, *erubescam*; f. 1. pass. ab

Ἐπαισχύνομαι, *pudet me, erubesco*, cum acc. a. 1. pass. ἐπῃσχύνθην. Th. αἶσχος, εος, τὸ.

Ἐπαιτέω, *mendico*; f. ήσω, p. ἐπήτηκα. Th. αἰτέω, *peto*.

Ἐπαίτης, ου, ὁ, *mendicus*· à præced.

Ἐπαιτιάομαι, *conqueror*, &c. vid. αἰτιάομαι.

Ἐπαίτιος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *qui vel quæ est in culpâ*. Th. αἰτία, *culpa*.

Ἐπαίχθη, *lusus est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi παίζω, *ludo*; f. ξω, et σω.

Ἐπαΐω, *exaudio*: ab ἀΐω, *audio*.

Ἐπαιωρέω, *elevo, suspendo*: et

Ἐπαιωροῦμαι, pro -έομαι, *efferor*: et

Ἐπαιωρούμενος, pro -εόμενος, ου, *erectus*: ab αἰωρέω, *elevo*.

Ἐπακήκοα, ας, ε, perf. m. vide in ἐπακούω.

Ἐπακμάζω, *vigeo*: ex ἐπὶ, et ἀκμάζω, *vigeo*. Th. ἀκμὴ, *flos ætatis*.

Ἐπακολουθέω, *subsequor*; f. ήσω, p. ἐπηκολούθηκα, a. 1. act. ἐπηκολούθησα, a. 1. sub. ἐπακολουθήσω· ex ἐπὶ, et ἀκόλουθος, ου, ὁ ꝁ ἡ.

Ἐπακολούθησις, εως, ἡ, *consequentia*: à perf. part. præc. verbi.

Ἐπάκοος, ου, ὁ ꝁ ἡ, Dor. pro ἐπήκοος, *auditor*. Th. ἀκούω, *audio*.

Ἐπάκουε, *animum adjice*, præs. imperat. act. et

Ἐπακοῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπακούω.

Ἐπάκουστος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *qui auditur, auscultabilis*: ab

Ἐπακούω, *exaudio, obtempero*, f. ούσω, p. ἐπήκουκα, a. 1. ἐπήκουσα· hinc a. 1. sub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ, perf. pass. ἐπήκουσμαι, p. m. ἐπήκοα, et Att. ἐπακήκοα. Th. ἀκούω, *audio*.

* **Ἐπακριβοῦμαι**, pro -όομαι, *accuratè et diligentèr curo*; f. ώσομαι· ex ἐπὶ et ἀκριβόω.

Ἐπακροάομαι, -ῶμαι, *exaudio*; imperf. ἐπηκροαόμην, -ώμην, &c. ex ἐπὶ, et ἀκροάομαι, *audio*; f. άσομαι.

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, *auscultatio*: à superiori.

Ἐπακταῖος, α, ον, *littoralis*: ex ἐπὶ et ἀκτὴ.

Ἐπακτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*: et

Ἐπακτικὸς, ή, ὸν, *illex, advena*: ab ἐπάγω.

Ἐπακτικῶς, adv. *per inductionem*.

Ἐπακτιὸς, οῦ, ὁ ꝁ ἡ, *littoralis*: ab ἀκτὴ, *littus*.

Ἐπακτὸς, ή, ὸν, *adscititius, peregrinus*; ἐπακτὸς ὄμβρος, *impetuosus imber*: ab ἐπάγω. Th. ἄγω, *impello*.

Ἐπακτρεὺς, *venator*, qui canes in feras ἐπάγει, *impellit*: et

Ἐπακτρὶς, ίδος, ἡ, *navigiolum*: et

Ἐπάκτριον, ου, τὸ, *navigium piscatorium*: ab ἐπάγω, *impello*.

Ἐπάλαιεν, *luctabatur*, 3. sing. imp. act. verbi παλαίω, *luctor*.

Ἐπαλαλάζω, f. άξω, p. αχα, *acclamo lætus*: ex ἐπὶ, et ἀλαλάζω, *acclamo*. Th. ἀλαλὴ.

Ἐπαλάομαι, *pervagor*: ab ἀλάομαι, *vagor*.

Ἐπαλαστέω, *graviter afficior ob mala*: ex ἐπὶ, et ἀλαστέω, idem: q. ab ἄλαστος, Dor. pro ἄληστος, *cujus oblivisci non possumus*. Th. λήθω, *lateo*.

Ἐπαλαστήσασα, *miserata*, ejusd. a. 1. part. act. fœm. gen.

Ἐπαλείφω, *superillino*: ab ἀλείφω, *ungo*.

Ἐπαλεξήσουσα, *auxiliatura*, f. 1. part. act. f. gen. ex ἐπὶ, et ἀλέξω vel ἀλεξέω, *arceo*.

Ἐπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *permutatio*: et

Ἐπαλλάττω, f. ξω, *permuto*: ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*; f. ξω.

Ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. à πάλλω, *vibro, agito*: alii poni volunt pro ἐφήλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, *insilio*.

Ἐπάλληλος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *alternus*: ex ἐπὶ, et ἀλλήλων, *mutuò*: q. ab ἄλλος, *alius*.

Ἐπάλμενος, *insiliens*, per Sync. pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem: ab ἐφάλλομαι, q. v.

Ἔπαλξις, εως, ἡ, *propugnaculum muri*: ex ἐπὶ, et ἀλκὴ, *robur*.

Ἔπαλπνος, ου, apud *Pindarum* hoc vocabulum tantum reperitur: et dici puto *de vento secundo nautisque grato*, q. per Sync. pro ἐπίθαλπνος· ex ἐπὶ et θάλπνος, *splendidus*, et per Metath. *lucis instar gratus*: à θάλπω, *calefacio, foveo*.

Ἔπαλτο, *insiliebat*, imperf. Æol. pro ἐφάλλετο, vel plusq. p. pass. pro ἐφῆλτο· ab ἐφάλλομαι· vide ἐπάλμενος.

Ἐπαμᾶν, pro ἐπαμαεῖν, et ἐπαμᾶσθαι, pro ἐπαμαέσθαι, *accumulare*; præs. inf. act. et m. ab ἀμάω.

Ἐπαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, *permuto, alterno*; f. ψομαι· ab ἐπὶ, et ἀμείβω, *muto*, f. ψω, p. ἤμειφα.

Ἐπαμεινώνδας, ου, ὁ, *EPAMINONDAS*, Thebanorum dux.

Ἐπάμειπτο, *responderat*, Ion. pro ἐπήμειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἐπαμείβω.

Ἐπάμερος, ου, ὁ ꝁ ἡ, Poët. Æol. acc. Ion. pro ἐφήμερος, *unius diei, qui durat unum diem*: ab ἐπὶ, et ἡμέρα, *dies*.

Ἐπαμησάμενος, *obrutus*, a. 1. part. m. verbi ἐπαμάω, *coacervo*: quod ex ἐπὶ et ἀμάω.

Ἐπαμοιβαδὶς, vel ἐπαμοιβαδὸν, adv. *vicissim*: ab ἐπαμείβω, *alterno*.

Ἐπαμοιβὸς, ή, ὸν, *alternus*: ab eod. Th.

Ἐπαμῦναι, *propugnare*, a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, άτω, a. 1. imperat. verbi ἐπαμύνω, f. υνῶ, *auxilior, defendo*. Th. ἀμύνω, *auxilior*.

Ἐπαμφοτερίζω, f. ίσω, *in utramque partem vergo, in ancipiti sum, oratione ambiguâ utor*: ex ἀμφότερος, *uterque*. Th. ἄμφω, *ambo*.

Ἐπὰν, *postquam*; conj. ex ἐπὶ et ἂν, v. ἐὰν.

Ἐπαναβαίνω, *ascendo super*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, et βαίνω, *eo*.

Ἐπαναβάλλεσθαι, *differre*, præs. inf. m. Vide ἀναβάλλω.

Ἐπαναβληδὸν, adv. quasi *injectim, injiciendo*. Th. βάλλω.

Ἐπαναβοάω, f. ήσω, *acclamo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et βοάω, *clamo*.

Ἐπαναγαγεῖν, a. 2. inf. act. ab ἐπανάγω, q. v.

Ἐπαναγινώσκω, *relego, -is*: ex ἐπὶ et ἀναγινώσκω, *lego*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Ἐπαναγκάζω, f. άσω, *urgeo, compello*: ex ἀναγκάζω, *cogo*. Th. ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἐπάναγκες, adv. *necessè, necessario*; τὰ ἐπάναγκες, scil. ὄντα *necessaria*, Act. xv. 28. Th ἀνάγκη, *necessitas*.

Ἐπανάγω, *redeo, commoveo*, fut άξω, a. 2. ἐπανήγαγον, a. 2. imperat. act. ἐπανάγαγε, *provehe*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἄγω, *duco*.

Ἐπαναδίπλωσις, εως, ἡ, *repetitio verbi*: ex ἐπὶ, et ἀναδίπλωσις, *reduplicatio*. Th. διπλόος, contract. -οῦς.

* **Ἐπαναζεύγνυμι**, f. ξω, *reverto*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ζεύγνυμι.

Ἐπαναιρέομαι, *suscipio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἱρέω, *capio*.

Ἐπαναίρεσις, εως, ἡ, *occisio, interitus*: ab ἀναιρέω, *occido*. Vide præced.

Ἐπαναίρω, f. ἀρῶ, *elevo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et αἴρω, *tollo*.

Ἐπανακεῖναι, *repositus sum*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et κεῖμαι, *jaceo*.

Ἐπανάκλησις, εως, ἡ, *revocatio, restitutio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et καλέω, *voco*.

Ἐπαναλαμβάνω, *repeto, apprehendo*. Th. λαμβάνω, *capio*.

Ἐπανάληψις, εως ἡ, *repetitio*: à superiori verbo.

Ἐπαναλογεῖν, præs. inf. act. *altiùs, repetendo aperire*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et λέγω, *dico*.

Ἐπαναμένω, *exspecto*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et μένω, f. ενῶ, *maneo*.

Ἐπαναμιμνήσκω, *commonefacio*, cum acc. f. ήσω, p. ἐπαναμέμνηκα· ex ἐπὶ, ἀνὰ, et μιμνήσκω, *in memoriam revoco*. Th. μνάομαι, *recordor*, f. μνήσομαι, p. μέμνημαι.

Ἐπανανεόω, *renovo*, f. ώσω, perf. ωκα· ex ἐπὶ, ἀνὰ, et νεόω, idem. Th. νέος, *novus*.

Ἐπαναπαύομαι, *acquiesco*, cum dat. f. αύσομαι, p. ἐπαναπέπαυμαι a. 1. med. ἐπανεπαυσάμην, ω, ατο· ab ἐπὶ, ἀνὰ, et παύω, *cesso*; a. 2. ἔπαον.

Ἐπαναπλεῖν, *crebrò navigare*, præs. inf. act. Th. πλέω.

Ἐπανάστασις, εως, ἡ, *rebellio*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et στάσις. Th. ἵστημι, *sto*.

Ἐπαναστέλλω, *cohibeo*. Th. στέλλω, *inhibeo*.

Ἐπανάστημα, ατος, τὸ, *prominentia*: et

Ἐπαναστήσομαι, fut. 1. med. ab ἐπανίσταμαι, *insurgo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sto*.

Ἐπαναστρέφω, *revertor*: ab ἐπὶ, ἀνὰ, et στρέφω.

Ἐπαναστροφὴ, ῆς, ἡ, *reversio, reflexio*: à p. m. præced.

Ἐπανατίθεσθαι, præs. inf. pass. ab ἐπανατίθημι, *insuper impono, acceptum fero*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τίθημι *pono*.

* **Ἐπανατρέπω**, *subverto*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τρέπω.

Ἐπανατρυγάομαι, *post vindemiam quæ supersunt colligo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τρυγάω, *vindemio*. Th. τρύγη, *vindemia*.

Ἐπαναφέρω, *repeto, crimen in alium rejicio*: et

Ἐπαναφορὰ, ᾶς, ἡ, *repetitio*: à φέρω, *fero*.

Ἐπανεθήσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi ἐπανίημι, *redeo, remitto*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἐπάνειμι, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et εἶμι· ab ἴω.

Ἐπανείρεσθαι, *denuò interrogare*: ab εἴρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *necto, interrogo*.

Ἐπανεὶς, *qui dimisit*, a. 2. part. act. ab ἐπάνην, a. 2. ind. verbi ἐπανίημι, qu. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵημι.

Ἐπανελθεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἐπανελθὼν, in f. g. ἐπανελθοῦσα, a. 2. part. act. ab

Ἐπανέρχομαι, *redeo, accedo*, f. ἐπανελεύσομαι, a. 2. ἐπανῆλθον, qu. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔρχομαι, *venio*.

Ἐπανερωτάω, *interrogo*, f. ήσω· ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἐρωτάω, *rogo*.

Ἐπανερωτήσει, ejusd. 3. sing. f. 1. ind. act.

Ἐπανέχω, *antecello, innitor*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω, a. 2. ἔσχον.

Ἐπανήκω, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἥκω, f. ξω.

Ἐπανήρετο, *percunctabatur*, 3. sing. imperf. verbi ἐπανέρομαι, quod ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἔρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐπανθέω, *superfloreo*, f. ήσω, perf. ἐπήνθηκα, p. ind. ἐπηνθα, et per Epenth. τȣ̃ ο, ἐπήνοθα, et redupl. Att. ἐπενήνοθα· ex ἐπὶ, et ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Ἐπανιᾶσι, *remittunt*, 3. pl. præs. ind. Att. ab

Ἐπανίημι, *remitto*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵημι, *mitto*, in 3. pl. ἱεῖσι, Ion. ἱᾶσι, et per Crasin Att. ἱᾶσι.

Ἐπανιςαίατο, Ion. pro ἐπανίςαιντο, *insurrexerunt*, 3. plur. præs. opt. pass. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ἵςαμαι, vel scribendum, ἐπανιςέατο, 3. pl. imperf. ind. pro ἐπανίςαντο. Th. ἵςημι.

Ἐπανίςᾰμαι, *insurgo*: ab eod.

Ἐκανιστέᾶται, Ion. pro ἐπανίςανται, 3. pl. præs. pass. ab

Ἐπανίςημι, *insurgo*, f. ἐπαναςήσω, p. ἐπανέςηκα, f. 1. m. ἐπαναςήσομαι. Th. ἵςημι.

Ἐπανιτέον, *redeundum*, adv. theticum, ab ἐπάνειμι, *redeo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et εἶμι, *eo*.

Ἐπανιὼν, *regressus*, a. 2. part. ab eod.

Ἐπάνοδος, ȣ, ἡ, *reditus*: ex ἐπὶ, et ἄνοδος, ἡ, *ascensus*. Th. ὁδὸς, *via*.

Ἐπανορθούμενος, præs. part. pass. et

Ἐπανορθοῦσθαι, præs. infin. pass. ab

Ἐπανορθόω, -ῶ, *corrigo*: ex ἐπὶ, ἀνὰ, et ὀρθὸς.

Ἐπανόρθωμα, ᾰτος, τὸ, et

Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, *correctio*, et

Ἐπανορθωτέος, η, ον, *corrigendus*, et

Ἐπανορθωτὴς, ȣ̃, ὁ, *corrector*: à p. pass. verbi ἐπανορθόω, *corrigo*.

Ἐπαντάω, *occurro*, fut. ήσω, perf. ἐπήντηκα, a. 1. ἐπήντησα· ex ἐπὶ, et ἀντάω, *occurro*. Th. ἀντὶ, *contra*.

Ἐπαντέλλυσα, *oriens*, præs. part. f. g. ab

Ἐπαντέλλω, per Sync. pro ἐπανατέλλω, *exorior; oriri facio, sublevo*, Eur. Phœn. 105. ex ἐπὶ, ἀνὰ, et τέλλω, *orior*.

Ἐπάντησις, εως, ἡ, *occursus*: ab ἀντὶ.

Ἐπάνω, *supra*, adv. cum gen. ex ἐπὶ, et ἄνω.

Ἐπάξας, αντος, a. 1. part. act. et ἐπάξειν, f. 1. inf. act. ab ἐπᾰγω, *induco*, f. άξω, p. ἐπῆχα. Th. ἄγω, *duco*.

Ἔπαξε, Dor. pro ἔπηξε, *fixisset*, 3. sing. a. 1. ind. act. à πήγνυμι, *figo*, f. ξω.

Ἐπάξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dignus*, Poët. pro ἀντάξιος, *æquiparandus*: ex ἐπὶ et ἄξιος, idem.

Ἐπαξόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui circum axem volvitur*, Epith. currûs. Th. ἄξων, ονος, ὁ, *axis*.

Ἐπάξω, Dor. pro ἐπήξω, *compegisti*, 2. sing. aor. 1. med. verbi πήγνυμι, *compingo*, f. πήξω.

Ἐπαοιδὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐπῳδὴ *incantatio*: et

Ἐπαοιδὸς, ȣ̃, ὁ, Ion. pro ἐπῳδὸς, *incantator*. Th. ἀείδω, *cano*.

Ἔπᾰον, *sedavi*, a. 2. indic. act. hinc in aor. 2. pass. ἐπάην, verbi παύω, *cesso*, f. παύσω, p. πέπαυκα.

* Ἐπαπαλαύω, ταῖς ἡδοναῖς, *consumo ætatem voluptatibus*.

Ἐπαπειλέω, *minor, -aris*, fut. ήσω, perf. ηκα· ex ἐπὶ et ἀπειλέω, idem.

Ἐπαποδύομαι, *suscipio*: ex ἐπὶ et ἀποδύομαι, idem. Th. δύνω, vel δύω, *subeo*.

Ἐπαπόρημα, ᾰτος, τὸ, *quæstio*, qu. et

Ἐπαποροῦμεν, pro -έωμεν, 1. plur. præs. sub. act. et ἐπαπορέω, *addubito*: quod ex ἐπὶ et ἀπορέω, hoc ex α priv. et πείρω, *transeo*; p. m. πέπορα.

Ἐπαποστέλλω, *insuper mitto*: ex ἐπὶ, ἀπὸ, et ςέλλω, *mitto*.

Ἐπάπτηνα, a. 1. ind. act. verbi παπταίνω, *circumspicio*: f. ανῶ, a. 1. part. παπτήνας.

Ἐπᾱρὰ, ᾶς, ἡ, *imprecatio*: ex ἐπὶ, et ἀρὰ, *preces*.

Ἐφᾱράομαι, f. άσομαι, et ήσομαι, *imprecor*: ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, *preces*.

Ἐπάρας, *attollens*: et

Ἐπάρασα, in f. g. a. 1. part. act. verbi ἐπαίρω, *attollo*; f. ἐπᾰρῶ, p. ἐπῆρκα, a. 1. ἐπῆρα, a. 1. imperat. ἔπᾱρον, άτω, a. 1. pass. ἐπήρθην· ab ἐπὶ, et αἴρω, *tollo*.

Ἐπαράσιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *execrabilis*: ex ἐπὶ, et ἀρὰ, *preces*.

Ἐπαράσσω, *irruo*: ex ἐπὶ, et ἀράσσω, *amputo, pulso*; f. ξω.

Ἐπάρατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἔπᾱρον, άτω. Vide ἐπάρασα.

Ἐπάρᾱτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *execrabilis*: ab ἐπαράομαι, quod vide.

Ἐπάργῠρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inargentatus, argento tectus*. Th. ἄργυρος, *argentum*.

Ἐπάρῃ, *transfixus est*, 3. sing a. 2. ind. pass. verbi πείρω, *transeo*. At ἐπάρῃ, *sustulerit*, est a. 1. sub. act. ab ἐπαίρω. Vide ἐπάρασα.

Ἐπαρήγω, *adjuvo*, f. ήξω, p. ηχα. Th. ἀρήγω, idem.

Ἐπαρήρειν, plusq. p. m. verbi ἐπάρω, *apto*; quod ex ἐπὶ, et ἄρω, *apto*; p. m. ἦρα, et Att. ἄρηρα.

Ἐπαρησάμενος, Ion. pro ἐπαρασάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπαράομαι, *imprecor*. Th. ἀρὰ, *diræ*.

Ἐπαρθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ἐπαίρεσθαι, *efferri*: et

Ἐπάρθητι, ήτω, in 2. pl. ἐπάρθητε, a. 1. imperat. pass. ab ἐπαίρω, *attollo*.

Ἔπαρθον, et per Metath. ἔπρᾰθον, *diripui*; a. 2. ind. act. verbi πέρθω, f. 2. πάρθω.

Ἐπάρκεια, ας, ἡ, *auxilium*: et

Ἐπάρκεσε, *præstitit*, 3. sing. a 1. ind. act. Ion. vel Dor. pro ἐπήρκεσε· et

Ἐπαρκέσει, 3. sing. f. 1. ind. act. ab

Ἐπαρκέω, *subvenio*, cum dat. item *propulso*; f. ἐπαρκέσω, p. ἐπήρκεκα, a. 1. ἐπήρκεσα. Ex ἐπὶ, et ἀρκέω, *propulso*.

Ἔπαρμα, ᾰτος, τὸ, *latitudo, elatio*: ab ἐπαίρω.

Ἐπάρμενον, *sufficientem, aptum*, præs. part. pass. acc. sing. pro ἐπαρόμενον. Th. ἄρω, *apto*. Vide ἄρμενον.

Ἐπαρξάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπάρχομαι, *auspicor*: ex ἐπὶ, et ἀρχὴ, *initium*.

Ἔπαρσις, εως, ἡ, *elevatio*: ab ἐπαίρω, *elevo*. Th. αἴρω, *tollo*.

Ἐπάρσω, f. 1. act. Æol. pro ἐπαρῶ· ab ἐπάρω, idem quod ἄρω, *apto*: a. 1. ἐπῆρσα.

Ἐπαρτάω, f. ήσω, p. κα, *impendeo*. Th. ἀρτάω, *suspendeo*.

Ἐπαρυςὴρ, ῆρος, ὁ ϗ ἡ, et

Ἐπαρυςὶς, ἴδος, ἡ, *haustrum, emunctorium*. Th. ἀρύω.

Ἐπαρχία, ας, ἡ, *provincia*: et

Ἔπαρχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *præfectus præses*: ex ἐπὶ, et ἀρχὴ, *principatus*.

Ἐπαρωγὸς, ȣ̃, ὁ, *auxiliator*, et ἡ, *auxiliatrix*: ab ἐπαρήγω. Th. ἀρήγω, f. ξω, *auxilior*.

Ἐπᾶσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπᾴδω, *inculco*. Th. ᾄδω, pro ἀείδω, *cano*.

Ἐπάσαντο et gem. σ, ἐπάσσαντο, *gustârunt*, 3. pl. a. 1. m. à πάω, vel πάομαι, *possideo, vescor*, p. pass. πέπᾱμαι.

Ἐπασκέω, Poët. pro κοσμέω, *exorno*. Th. ἀσκέω, *orno, exerceo*.

Ἐπασσύτεροι, *frequentes*: ab ἐπὶ, et ἆσσον, *propè*, seu ἀσσοτέρω, *propiùs*: ἐπασσύτεροι, dicuntur facere, qui aliud faciunt continuâ serie sequentes.

Ἔπασχον, *passus fui*, imperf. à πάσχω, *patior*; f. πείσομαι, a. 2. ἔπᾰθον, p. m. πέπονθα.

Ἐπάταξε, *percussit*, 3. sing. a. 1 ind. act. verbi πατάσσω, f. ξω, *ferio*; p. πεπάτᾰχα, a. 1. part. πατάξας.

Ἐπατήθην, ης, η, *calcatus sum*, a. 1. pass. verbi πατέω, f. ήσω, *calco*, a. 1. ἐπάτησα.

Ἐπάτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπαυλέω, f. ήσω, p. ηκα, *præcino, accino*: ex ἐπὶ, et αὐλέω, *cano tibiâ*. Th. αὐλὸς, *tibia*.

Ἐπαυλίζομαι, *stabulor, in loco immoror*: ab αὐλίζομαι, *stabulor*. Th. αὐλὴ, *aula*.

Ἔπαυλις, εως, ἡ, *commoratio, villa*: ab eod.

Ἐπαυξάνω, vel ἐπαύξω, f. ἐπαυξήσω, a. 1. ἐπηύξησα, p. ηκα, *adaugeo, amplifico*: ex ἐπὶ, et αὐξάνω, vel αὔξω, *augeo*. Th. αὔξω.

* Ἐπαύξησις, εος, ἡ, *amplificatio*: à præced.

Ἐπαυρεῖ, *fruitur*, 3. sing. ind. et

Ἐπαυρέμεν, seu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præs. inf. act. et

Ἐπαύρεο 2. sing. a. 2. m. Ion. vel Dor. pro ἐπηύρυ, *adeptus est*; ab ἐπαυρέω, -ῶ, f ήσω, a. 2. m. ἐπηυρόμην, υ, ετο, Dor. ἐπαυρόμην. Alii volunt esse imperf. verbi seq.

Ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, et ἐπαύρομαι, *fruor, consequor*; item *pœnas luo*, ἐπαυρεῖν βασιλῆος, *luere pœnas propter regem*, Il. ά. 410. κακοῤῥαφίης, *pœnas insidiarum*, Il. 6. 17. sub. κακῶν ἐκ, vel ἕνεκα, quod exprimitur, Od. σ.' 106. Πλεῖον δέ τε νυκτὸς, ἐπαυρεῖ, *magis autem nocte laborat*, Hes. Op. 419. sub. καμάτυ. Th. αὖρα, *aura*.

Ἐπαύρημι, *fruaris*, Ion. pro ἐπαύρῃ, 2. sing. sub. præs. verbi ἐπαύρομαι, id. q. præced.

Ἐπαύριον, *cras*, adv. ἡ ἐπαύριον, sc. ἡμέρα, *crastinus dies*. Th. αὔριον, *cras*.

Ἐπαυρίσκυσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem quod ἐπαυρέω.

Ἐπαύροιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. et

Ἐπαῦρον, Dor. pro ἐπηῦρον, a. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐπαύρωνται, *fruantur*, 3. pl. præs. sub. m. vel pass. verbi ἐπαύρομαι, *fruor*: ab eod.

Ἐπαυσάμην, αύσω, αύσατο, a. 1. m. verbi παύω, *cesso*; f. σω, a. 2. ἔπαον.

Ἔπαυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπαύσον, *acclama*, a. 1. imperat. act. ex ἐπὶ, et αὔω, *clamo*.

Ἐπαύσω, 2. sing. a. 1. ind. m. vide ἐπαυσάμην.

Ἐπαϋτεῖν, *acclamare*, ἐπαΰτεον, *acclamabant*, Ion. pro ἐπηΰτεον, 3. pl. imperf. act. ex ἐπὶ, et ἀϋτέω, Poët. pro αὔω, *clamo*.

Ἐπαυτοφώρῳ, *in flagranti delicto, in ipso, facto*; ex ἐπὶ, *in*, et αὐτόφωρος, quod ex αὐτὸς, *ipse*, et φωρὰ, *furtum*. Th. φῶρ, φῶρος, ὁ, *fur*.

Ἐπαυχένιος, υ, ὁ ꝁ ἡ, Poët. *qui supra cervicem fertur, qui cervici imponitur*; ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενος. Th. αὐχήν.

Ἐπαυχέω, -ῶ, f. ήσω, *glorior ob*. Th. αὐχέω.

Ἐπαφάομαι, -ῶμαι, *contrecto, demulceo*; vide in ἀφάω, *palpo*. Th. ἅπτομαι, *tango*.

Ἐπαφαυάνθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαφαυαίνω, *exsicco*: quod ex ἐπὶ, ἀπὸ, et αὐαίνω, *arefacio*. Th. αὔω, *sicco, accendo*.

Ἐπάφησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἐπαφίημι, *immitto*, f. ἐπαφήσω, p. ἐπαφῆκα, a. 2. sub. ἐπᾰφῶ· ab ἐπὶ, ἀπὸ, et ἵημι, *mitto*.

Ἐπαφρᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Gr. *spumosus*.

Ἐπαφρίζω, *despumo*, f. ίσω, p. ἐπήφρικα· ex ἐπὶ, et ἀφρὸς, *spuma*.

Ἐπαφρόδῖτος, υ, ὁ, nom. viri, Gr. *venustus*.

Ἐπᾰφῶ, *immisero*, a. 2. sub. ab ἐπάφην, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι.

Ἐπαχθὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, *gravis, molestus*. Th. ἄχθος, *pondus*.

Ἐπάχνωσεν, *vexavit, constrinxit*, a. 1. ind. verbi παχνόω, f. ώσω. Th. πάχνη, *pruina*.

Ἐπαχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi παχῦνω, *crassum reddo, pinguefacio*. Th. παχὺς, έος, *crassus*.

Ἔπε', pro ἔπεα, nom. vel acc. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπεὰν, Ion. pro ἐπὰν, *posteaquàm*, vel pro ἐπεὶ vel ὅταν, *quando*.

Ἐπέβα, Dor. pro ἐπέβη, 3. sing. a. 2. ind. act. et ἐπέβαν pro ἐπέβησαν, 3. pl. a. 2. ἐπέβην· q. ab ἐπίβημι.

Ἐπέβαινον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπεβαίνω, *accedo*. Th. βαίνω, *eo*; f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἐπέβαλλεν, 3. sing. imperf. act. ab ἐπιβάλλω, *injicio*: ex ἐπὶ, et βάλλω, *jacio*; f. βᾰλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Ἐπέβᾰλον, a. 2. ind. act. vide præced.

Ἐπέβᾶσε, Dor. pro ἐπέβησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἐπεβίβᾶσε, *ascendere fecit, imposuit, restituit in*. Th. βαίνω, *eo*.

Ἐπέβην, ης, η, *peragravi*, a. 2. ind. act. ab ἐπιβαίνω, quasi ἐπίβημι· ex ἐπὶ, et βαίνω, *eo*; f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ἐπέβησα, ας, ε, a. 1. ind. ἐπέβησαν, 3. pl. a. 1. act. et

Ἐπεβήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab eod.

Ἐπεβίβᾰσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, *impono, ascendere facio*; f. άσω· ex ἐπὶ et βαίνω, *eo*.

Ἐπεβίω, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐπιβιόω, *supervivo*: à βιόω, *vivo*; f. ώσομαι, a. 2. ἐβίων, a. 2. imperat. βίωθι, a. 2. opt. βιοίην, a. 2. inf. βιῶναι, a. 2. part. βιῦς. Th. βίος, *vita*.

Ἐπέβλεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, *respicio*; f. ψω, p. ἐπιβέβλεφα· ex ἐπὶ et βλέπω, *video*.

Ἐπεβύλευσε, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐπιβυλεύω, *insidior*: ex ἐπὶ et βυλεύω, *consulto*: quod à βυλὴ, *consilium*.

Ἐπεγγελάω, *ridens insulto*: ex ἐπὶ, ἐν, et γελάω, *rideo*; f. άσω, p. ακα.

Ἐπεγείρε, præs. imperat act. et

Ἐπεγείροντες, præs. part. pl. num. ab

Ἐπεγείρω, *excito*: f. ερῶ, p. ἐπήγερκα, a. 1. ἐπήγειρα· ab ἐπὶ et ἐγείρω, *excito*.

Ἐπέγεντο, per Sync. pro ἐπεγένετο, 3. sing. a. 2. m. ἐπεγενόμην, υ, ετο· ex ἐπὶ et γίνομαι, *sum*.

Ἐπεγκολάπτω, f. ψω, p. άφα, *insculpo*. Th. κολάπτω, *tundo*.

Ἐπεγνωκόσι, dat. pl. p. part. act. ἐπεγνωκὼς, verbi ἐπιγινώσκω, *agnosco*; f. 1. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα· ex ἐπὶ, et γινώσκω, *cognosco*.

Ἐπεγνώσθην, a. 1. ind. pass. et

Ἐπέγνωτε, 2. pl. a. 2. ind. act. ἐπέγνων, ως, ω, ab ἐπίγνωμι.

Ἐπέγρετο, *expergefiebat*, 3. sing. imperf. pass. per Sync. Poët. pro ἐπεγείρετο· ab ἐπεγείρομαι. Vide ἐπεγείρω.

Ἐπεγχᾰνεῖν, *inhiare*, a. 2. inf. ex ἐπὶ, ἐν, et χαίνω, *hisco*; a. 2. ἔχᾰνον inf. χανεῖν.

Ἐπεδείξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἐπιδείκνῡμι, *commonstro*, a. 1. act. ἐπέδειξα, f. δείξω, p. δέδειχα· ex ἐπὶ, et δείκνυμι, *ostendo*.

Ἐπέδησα, ας, ε, *ligavi*, a. 1. ind. act. verbi πεδάω, *ligo*; f. ήσω. Th. πέδη, *pedica*.

Ἐπεδίδυ, pro ἐπεδίδω, 3. sing. imperf. act. q. ab ἐπιδιδόω, verbi ἐπιδίδωμι, *insuper do*; f. δώσω. Th. δίδωμι, *do*.

Ἐπέδρᾰμε, *accurrit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἐπιτρέχω· ex ἐπὶ, et τρέχω, *curro*; f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδρᾰμον, p. m. δέδρομα,

Ἐπέδρη, ης, η, Ion. pro ἐφέδρα, *mora, obsidio*: vide ἕδρα, *sella*.

Ἐπέδυν, *exortus sum*, a. 2. vel imperf. verbi ἐπιδῦμι, *exorior*: ex ἐπὶ, et δῦμι, vel δύνω, f. δύσω, p. δέδυκα, *subeo*.

Ἐπέδωκα, ας, ε, a. 2. ind. act. ex ἐπὶ, et δίδωμι, *do*; f δώσω, p. δέδωκα, a. 2. ἔδων.

Ἐπέεσσι, dat. pl. et Ion. Poët pro ἔπεσι· ab ἔπος, εος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐπεζάρησαν, pro ἐπεβάρησαν, dici Eustath. existimat: β mutatur in ζ, Ion.

Ἐπέζησα, *superstes fui*, a. 1. ind. act. verbi ἐπιζάω. Th. ζάω, *vivo*; f. ήσω, p. ἔζηκα.

Ἐπεζήτει, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιζητέω, *requiro*. Th. ζητέω *quæro*; f. ήσω, p. ἐζήτηκα.

Ἐπέθετο, 3. sing. ἐπέθεντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ἐπιτίθημι, *impono*. Th. τίθημι, a. 2. ἔθην.

Ἐπέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπεθύμησα, et in 3. pl. ἐπιθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, *concupisco*: ex ἐπὶ, et θῡμέω. Th. θυμὸς, *animus*.

ἘΠΕΙ´, et ἐπειδὴ, *postquam, quoniam, quanquam*; conj. cum indicat. ἐπεὶ ἄρα. *alioquin*, 1 Cor. vii. 14. ἐπεὶ δὲ *deinde*: ἐπεὶ τάχιστα, *simul atque*.

Ἐπείγεαι, Ion. et Dor pro ἐπεί-

γῃ *urgeris, properas*, 2. sing. præs. ind. pass. et

'Επείγετο, *festinabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἠπείγετο· ab

'Επείγομαι, *impellor, urgeor*: quod ab ἐπείγω.

'Επειγομένοιο, *festinantis*, gen. sing. Ion. præs. part. pass. pro ἐπειγομένου, à præced. et

'ΕΠΕΙ'ΓΩ, *urgeo, impello, festino*; f. ξω, p. ἤπειχα.

'Επειδὰν, *postquam*; pro ἐπειδὴ ἄν. Th. ἐπεί.

'Επειδὴ, idem quod ἐπεί.

'Επειδήπερ, *quandoquidem*, cum ind. ab eod.

*'Επειδή τε, *alioqui*, Soph. Elect. 325.

'Επείδοι, 3. sing. præs. opt. act. ab

'Επείδω, *intueor, respicio*; f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι, a. 2. ἐπεῖδον, a. 2. imperat. ἔπιδε· ex ἐπὶ, et εἴδω, *video*.

'Επειὴ, pro ἐπειδὴ, *cùm, quoniam*. Th. ἐπεί.

'Επειθ' pro ἔπειτα, adv. *deinde, postea*. Th. εἶτα, *postea, tum*, quod vide.

'Επείθετο, *obedivit*, 3. sing. imperf. verbi πείθομαι, *pareo*; f. σομαι, a. 2. m. ἐπιθόμην, ου, ετο. Th. πείθω, *persuadeo*; a. 2. ἔπιθον.

'Επείκα, Dor. pro Poët. ἐπείκε, et hoc pro ἐπεὶ ἄν, *quum*.

'Επείκτης, ου, ὁ, *instigator*. Th. ἐπείγω, *urgeo*.

'Επειλημμένη, *tenens*, p. part. pass. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω, f. λήψομαι. Vide in εἴλημμαι.

'Επεῖμι, *succedo, invado*, a. 2. ἔπιον, ες, ε, a. 2. part. act. ἐπιὼν, οῦσα, ὸν, *sequens*: hinc ἐπιούσιος, ου, ὁ ἡ, *jugis*: ex ἐπὶ, et εἶμι, *eo*.

'Επειμι, *supersto, immineo*: ab εἰμὶ, *sum*.

'Επεῖναι, Ion. pro ἐφεῖναι, *permittere, immittere*; a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

'Επείνυσθαι, *indui*, præs. inf. verbi ἐπείνυμι, quod ex ἐπὶ, et ἕω, *induo*: hinc Ion. εἰνύω.

'Επειξις, εως, ἡ, *festinatio*. Th. ἐπείγω.

'Επείπερ, *quandoquidem*, conj. cum indicat. ab ἐπεί.

'Επειπὼν, a. 2. part. act. ἐπειπεῖν. *insuper dicere*, a. 2. inf. act. ab ἐπὶ, et ἔπω, *dico*; a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

'Επειρα, ας, ε, et in 3. pl. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, *transfigo*; f. ερω, p. πέπαρκα, a. 2. ἔπαρον, p. pass. πέπαρμαι a. 1. pass. ἐπάρθην.

'Επειράθην, ης, η, et in 1. pl. ἐπειράθημεν, a. 1. ind. pass. et

'Επειράσω, *tentâsti*, 2. sing. a. 1. m. ἐπειρασάμην, ω, ατο, à πειράω, f. άσω. et ήσω, *conor, tento*. Th. πεῖρα, *conatus*.

'Επειρᾶτο, pro -άετο, 3. sing. imperf. pass. verbi πειράομαι, *tento*: ab eod.

'Επείρεσθαι, *interrogare*, præs. inf. m. ab εἴρω.

'Επείρη, Ion. pro ἐπείρα, 3. sing. imperf. act. verbi πειράω, *conor*. Vide ἐπειράσω.

'Επειρύεσθαι, *attrahere*; q. ab εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *traho*.

'Επειρώατο, Ion. pro

'Επειρῷντο, q. pro ἐπειράοντο, *periculum faciebant*, 3. pl. imperf. pass. verbi πειράομαι, *tento*. Th. πεῖρα.

'Επειρωτᾶν, præs. inf. act. Ion. pro ἐπερωτᾶν, verbi εἰρωτάω, Ion. et Poët. pro ἐρωτάω, f. ήσω, *rogo*.

'Επειρώτευν, Ion. pro ἐπερώταον, imperf. act. et

'Επειρώτησις, εως, ἡ, Ion. pro ἐπερώτησις, *interrogatio*: ab eod.

'Επεισα, ας, ε, a. 1. verbi ἔπειμι, *adeo*: ex εἶμι, *eo*; a. 1. inus. εἶσα Potest etiam formari à πείθω, *persuadeo*; f. πείσω, undè a. 1. ἔπεισα.

'Επεισάγω, f. ξω, p. ῆχα, *superinduco*: et

'Επεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *superinductio*: ex ἐπὶ, εἰς, et ἄγω, *duco*.

*'Επείσακτος, ὁ καὶ ἡ, *ascititius (rex)*.

'Επεισέρχεται, *subit*, 3. s. ind. ab

'Επεισέρχομαι, *ingredior*: quod ex ἐπὶ, εἰς, et ἔρχομαι, *venio*; f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

*'Επεισηγέομαι, *insuper induco*.

'Επείσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πείθομαι, *obedio*. Vide πείθω, *persuadeo*.

'Επεισιν, *adeat*, 3. sing. præs. ab ἔπειμι, addito ν finali: ex ἐπὶ, et εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον.

'ΕΠΕΙ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *aqualiculus, ima ventris pars*, τὸ αἰδοῖον· an ab ἐπὶ et σείω, *moveo*? an ab ἐπεισιέναι;

'Επεισκωμάζω, *impudentèr et velut temulentèr me infero in alicujus societatem*: ex ἐπὶ, εἰς, et κωμάζω, *comessor*. Th. κῶμος, *comessatio*.

'Επεισόδιον, ου, τὸ, *pars fabulæ quasi adventitia*. Th. ὁδὸς, *via*.

'Επεισόδιος, *superinductus, adventitius*: et

'Επεισοδιώδης, idem: ab eod. Th.

'Επεισπηδάω, *superinsilio*; f. ήσω, p. ηκα· ex ἐπὶ, εἰς, et πηδάω, *salio*.

'Επεισφέρομεν, 1. pl. præs. ind. act. ab

'Επεισφέρω, *adfero*: ex ἐπὶ, εἰς, et φέρω, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

'Επειτα, *deinde*, adv. Th. εἶτα, *postea*.

'Επείχθην, *properavi*, a. 1. ind. pass. ἐπείχθητι, a. 1. imperat. ab ἐπείγομαι.

'Επεῖχον, ες, ε, imperf. verbi ἐπέχω, *inhibeo, attendo*, q. v.

'Επεκάθισα, ας, ε, et in 3. pl. ἐπεκάθισαν, a. 1. ind. verbi ἐπικαθίζω, *colloco*: f. ἴσω, perf. ἐπικεκάθικα· ex ἐπὶ, et καθίζω, *colloco, sedere facio*. Th. ἵζω, f. ἴσω, idem.

'Επεκαλεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐπικαλέω, *advoco*. Th. καλέω, *voco*, fut. έσω et ήσω, p. κέκληκα.

'Επεκαλύφθησαν, *clausi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καλύπτω, q. v.

'Επεκείατο, Ion. pro. ἐπέκειντο, *instabant, irruerunt*, 3. pl. imp verbi ἐπίκειμαι, q. v.

'Επέκεινα, *trans*, adv. cum gen pro ἐπὶ ἐκεῖνα, *ad illa usque*.

'Επέκειτο, ἐπέκειντο, 3. sing. et pl. imperf. verbi ἐπίκειμαι, *jaceo super, impositus sum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

'Επεκέκλετ', pro ἐπεκέκλετο, *invocabat*, 3. sing. plusq. perf. pass. ab ἐπὶ et καλέω, *voco*; f. έσω et ήσω p. κέκληκα, perf. pass. κέκλημαι.

'Επεκλώσαντο, *destinârunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ἐπικλώθω, *fatalia stamina duco*: quod ex ἐπὶ, et κλώθω, *neo*.

'Επεκράτει, pro ἐπεκράτεε, 3. sing. imperf. ab ἐπικρατέω, *prævaleo*. Th. κράτος, *robur*.

'Επεκρέμἄσα, ας, ε, *appendi*, a. 1. ind. act. ab ἐπικρεμάω, q. ab ἐπὶ, et κρεμάω, *suspendo*; f. άσω, a. 2. ἐκρέμαδον, q. à κρεμάζω.

'Επέκτἄσις, εως, ἡ, *extensio*: et

'Επεκτείνομαι, ῃ, εται, *contendor, nitor, extendor*, fut. ἐπεκτενοῦμαι, a. 1. m. ἐπεκτεινάμην, ω, ατο, ab

'Επεκτείνω, *extendo*: quod ab ἐπὶ, ἐκ, et τείνω, *tendo*; f. τένω, p. τέτακα.

'Επεκτήσω, 2. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐπικτάομαι, *insuper acquiro*. Th. κτάομαι, q. v.

'Επελάβετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλαμβάνω, *apprehendo*; f. λήψομαι, a. 2. ἐπέλἄβον· ex ἐπὶ et λαμβάνω, *capio*.

'Επελάθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*; fut. λήσομαι, a. 2. ἐπέλἄθον· ex ἐπὶ, et λανθάνω, seu λήθω, *lateo*; f. λήσω.

'Επελαύνω, *invado*: ex ἐπὶ, et ἐλαύνω, *agito*; f. άσω, p. ἤλακα.

'Επέλευσις, εως, ἡ, *invasio, impetus*. Th. ἔρχομαι, f. ἐλεύσομαι, *venio*.

'Επελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio*: quod ex ἐπὶ, et ἔρχομαι, *venio*; f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον.

'Επελθὼν, οῦσα, ὸν, a. 2. part. act. gen. ἐπελθόντος. Vide ἐπελθεῖν.

'Επελπίζω, f. ἴσω, *in spem erigo*: ex ἐπὶ, et ἐλπίζω, *spero*. Th. ἐλπὶς, *spes*.

'Επέλυον, ες, ε, a. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, *explico*; f. ύσω, p. ἐπιλέλυκα, a. 1. pass. ἐπελύθην. Th. λύω, *solvo*.

'Επεμαίετ' pro ἐπεμαίετο, *instigabat*, 3. sing. imperf. verbi ἐπιμαίομαι, *incito*: quod ex ἐπὶ, et μάω, *vehementèr cupio*.

'Επεμάξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi μάσσω, f. ξω, *abstergo*.

'Επεμβαίνω, *ingredior*: ex ἐπὶ, ἐν, et βαίνω, *eo*; f. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

'Επέμβἄλε, *injecit*, 3. sing. a. 2. ind. act. pro ἐπενέβαλε, verbi ἐπεμβάλλω, *superinjicio*. Th. βάλλω *jacio*; f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα.

'Επεμβάλλεσθαι, præs. inf. pass. verbi ἐπεμβάλλομαι, *inseror*: ab eod. Th.

'Επεμβάτης, ου, ὁ, *sessor, qui equo insidet*: et

'Επεμβεβαὼς, *conscendens*, perf.

part. act. Ion. pro ἐπιμβιβηκὼς, ότος, ab ἐπεμβαίνω, *ingredior*: ex ἐπὶ, ἐν, et βαίνω, *eo*; fut. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

'Επέμεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. et in 1. pl. ἐπεμείναμεν, verbi ἐπιμένω, *permaneo*; f. ἐπιμενῶ, p. ἐπιμεμένηκα· quod ex ἐπὶ, et μένω, *maneo*.

'Επεμελήθην, ης, η, *curavi*, a. 1. ind. pass. verbi ἐπιμελέομαι, *curam gero*; f. ήσομαι. Th. μέλει, *curæ est*.

'Επεμέμφετο, 3. sing. imperf. pass. ex ἐπὶ, et μέμφομαι, *accuso*; f. ψομαι, p. μέμεμμαι.

'Επέμενε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, *permaneo*. Vide ἐπέμεινα.

'Επεμηνάμην, ω, ατο, *insanivi*, a. 1. m. verbi ἐπιμαίνομαι. Th. μαίνομαι, *insanio*; f. μανῶμαι, p. m. μέμηνα.

'Επεμπε, imperf. act. verbi πέμπω, *mitto*; f. ψω.

'Επέμυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμύττω, *subsanno*: ex ἐπὶ et μύττω, vel -σσω, *mungo, emungo*. Th. μύζω, *clausis labris quendam ex naribus sonum emitto*.

"Επεμψα, ας, ε, *misi*, a. 1. ind. act. verbi πέμπω, *mitto*; f. ψω, p. πέπεμφα, a. 1. imperat. πέμψον.

'Επενάχετο, Dor. pro ἐπενήχετο, *supernatabat*: 3. sing. imperf. verbi νήχομαι. Th. νέω.

'Επενδύομαι, *superinduo* vel *superinduor*: p. ἐπενδέδυμαι, *indutus sum*, undè part. ἐπενδεδυμένος, *indutus*: et

'Επενδύτης, ου, ὁ, *amiculum, indusium*: ab

'Επενδύω, *superinduo*: f. ύσω, p. ἐπενδέδυκα, a. 1. m. ἐπενεδυσάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. ἐπενδύσασθαι· ex ἐπὶ, ἐν, et δύω, *induo*.

'Επενεγκεῖν, a. 2. inf. act. et

'Επενέγκῃ, 3. sing. a. 1. vel 2. sub. act. et

'Επενεγκὼν, a. 2. part. act. ab ἐπιφέρω, q. v.

'Επενείκαντες, nom. pl. part. a. 1. act. ab ἐπὶ, et ἔνεικα, quod vide: Poët. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Επένειμα, ας, ε, *distribui*: a. 1. ind. act. verbi ἐπινέμω, à νέμω, *tribuo*; f. μῶ, a. 1. ἔνειμα.

'Επενέμετο, 3. sing. imperf. ab ἐπινέμομαι, *depascor*: ab eod. Th.

'Επενήνεον, *accumulabam*: imperf. act. verbi ἐπινέω, vel ἐπινηνέω, *accumulo*: ex ἐπὶ, ἐν, et νέω, *glomero*: imperf. ἔνεον, et ἤνεον, undè ἐνήνεον et ἐπενήνεον.

'Επενήνοθα, *florui super*: p. m. pro ἐπῆνθα, Epenth. τῦ ο, et redupl. Att. ab ἐπανθέω, *superfloreo*; ex ἐπὶ, et ἀνθέω, *floreo*. Seu in 3. sing. potiùs aor. 2. ἐπενήνοθον, ut ostendit Clarkius ad Il. β'. 219. ex significatione temporis. Th. ἄνθος, *flos*.

'Επενήχετο, *innatabat*: 3. sing. imperf. m. ab ἐπινήχω, f. ξω. Th. νέω, *nato*.

'Επένθει, 3 sing. imperf verbi πενθέω, *lugeo*.

'Επενθὼν, Dor. pro ἐπελθὼν, a. 2. pass. verbi ἐπέρχομαι, *supervenio*. Th. ἔρχομαι.

'Επέξειμι, *erumpo, egredior adversùs*: ex ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, *eo*.

'Επεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. ab ἐπεξέρχομαι, *procedo*: quod ex ἐπὶ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

'Επεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ex iisdem.

'Επεξεργάζομαι, *elaboro*: ex ἐπὶ, ἐξ, et ἐργάζομαι, *laboro*: f. σομαι, p. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

'Επεξέρχομαι. Vide in ἐπεξελευσόμεθα.

'Επεξεύρομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi ἐπεξευρίσκω, *invenio*: ex ἐπὶ, ἐξ, et εὑρίσκω, idem f. ήσω, a. 2. εὗρον.

'Επεξῆς, Ion. pro ἐφεξῆς, *deinceps*: id. q. ἑξῆς.

'Επεξιέναι, cum dat. *reum peragere et convincere*: item *erumpere* vel *edisserere*: et

'Επέξιθε, *persequere, percense*: præs. imperat. ab ἐπὶ, ἐξ, et εἶμι, *eo*.

'Επέοικε, *convenit*: 3. sing. ind. p. m. ex ἐπὶ, et εἴκω, *similis sum*. Vide ἔοικα.

'Επεπείθεθ' pro ἐπεπείθετο, *obedivit*: 3. sing. imperf. pass. et

'Επεπείθεσαν, per Sync. pro ἐπεπείθησαν, 3. pl. a. 1. pass. fortè legend. ἐπεποίθεσαν, quod pro ἐπεποίθεισαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. p. m. ab ἐπὶ, et πείθω, *persuadeo*: f. πείσω, a. 2. ἔπιθον, p. m. πέποιθα.

'Επέπειν, Ion. pro ἐφέπειν, *insequor*: ex ἐπὶ, et ἕπω, *sequor*.

'Επεπειρεάτο, Ion. pro ἐπεπείρηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πειράω, *conor*: f. άσω, et Ion. ήσω, p. pass. πεπείρημαι. Th. πεῖρα, *conatus*.

'Επέπεσον, ες, ε, *incidi*: a. 2. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, *irruo*: cum dat. f. ἐπιπτώσω, p. ἐπιπέπτωκα· ex ἐπὶ, et πίπτω, *cado*,

'Επεπήγει, 3. sing. plusq. p. m. quod ex ἐπὶ, et πήγνυμι, seu πήσσω, *figo*: f. ξω, p. πέπηχα, p. m. πέπηγα.

'Επέπιθμεν, *persuasimus*; per Sync. Æol. pro ἐπεπίθομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἐπέπιθον, Ion. redupl. primis duab. literis à πείθω, a. 2. ἔπιθον. Alii volunt esse 1. pers. plusq. p. m. pro ἐπεποίθειμεν, à p. m. πέποιθα.

* 'Επέπλας, a. 1. part. act. pro ἐπίπλως, idque pro ἐπιπλώσας· et

'Επέπλεον, *adnavigabant*: 3. pl. imperf. act. verbi ἐπιπλέω. Th. πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

'Επέπληγον, *percussi*; per reduplicationem pro ἔπληγον, a. 2. ind. act. verbi πλήττω, *percutio*: f. ξω, a. 2. ἔπληγον et ἔπλαγον, vel est a. 2. verbi compos. ab ἐπιπλήττω, q. v.

'Επέπληξα, ας, ε, a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel -ττω, fut. ξω, *increpo*: ex ἐπὶ, et πλήσσω, *percutio*.

'Επέπλων, ως, ω, *adnavigabam*: imperf. vel a. 2. act. ab ἐπίπλωμι pro ἐπιπλέω, ut ἐδίδων vel ἔδων, ως, ω. Th. πλέω, f. πλεύσω, *navigo*.

'Επεποίθειν, *confisus fueram*: plusq. perf. m. ex ἐπὶ, et πείθω, *persuadeo*: f. πείσομαι, p. m. πέποιθα.

'Επεπόνθη, Att. vel Ion. pro ἐπεπόνθειν, ut ᾔδη pro ᾔδειν, plusq. perf. m. verbi πάσχω, *patior*: f. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

'Επεπράγεσαν, *egerant*: pro ἐπεπράγεισαν, Att. et Ion. 3. pl. plusq. perf. m. ab ἐπεπράγειν, verbi πράσσω, vel -ττω, fut. ξω, præt. m. πέπραγα.

'Επέπταρον, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπταίρω, *insuper sternuto*: ex ἐπὶ, et πταίρω, f. αρῶ.

'Επέπτατο, 3. sing. a. 2. ind. m. *advolavit*. Vide ἐπτάμην.

'Επεπτώκειν, *excideram*: plusq. p. act. verbi πίπτω, *cado*: f. πτώσω, p. πέπτωκα.

'Επέπυστο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi πυνθάνομαι, *audio, interrogo*: f. πεύσομαι, p. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

'Επεραιώθην, *transgressus sum* a. 1. ind. pass. verbi περαιόω, *transveho*. Th. πέρα, *ultra*.

'Επεργάζομαι, *colo, aro, subigo*: ex ἐπὶ, et ἐργάζομαι, fut. άσομαι, p. ασμαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

'Επεργασία, ας, ἡ, *aratio, cultura*.

'Επερείδω, f. είσω, *fulcio, firmo*: et

'Επέρεισε, *adegit*: 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ, et ἐρείδω, f. σω, p κα, *figo, firmo*.

'Επέρεσθαι, *sciscitari*: verbi ἐπέρομαι, *sciscitor*, f. ἐπερήσομαι. Vide ἐπείρεσθαι.

'Επερήρεισμαι, perf. pass. verbi ἐπερείδω, per redupl. Att. Vide in ἐπέρεισε.

'Επέρησα, ας, ε, *transivi, trajeci*: a. 1. ind. act. verbi περάω, f. ήσω, et άσω, p. πεπέρακα.

'Επεῤῥάγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιῤῥήγνυμι. Th. ῥήσσω, *frango*: f. ξω.

'Επεῤῥίφην, ης, η, a. 2. ind. pass. tanq. ab ἐπιῤῥίφω, pro ἐπιῤῥίπτω, *injicio*: ex ἐπὶ, et ῥίπτω, *projicio*: f. ψω, p. ἔῤῥιφα.

'Επεῤῥώσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

'Επεῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m verbi ἐπιῤῥώννυμι, *confirmo, impello, fortitèr moveo*: ex ἐπὶ, et ῥώννυμι, fut ῥώσω, perf. ἔῤῥωκα, a. 1. pass. ἐῤῥώσθην.

'Επέρχομαι, *supervenio*: f. ἐπελεύσομαι, a. 2. ἐπῆλθον· ex ἐπὶ, et ἔρχομαι, *venio*: p. m. ἤλυθα. Att. ἐλήλυθα.

'Επέρχοντ' pro ἐπέρχονται, 3. pl. præs. ejusd.

'Επερωτάω, *interrogo*: imperf. ἐπηρώταον, -ων, αες, -ας, αε, -α, f. ήσω, p. ἐπηρώτηκα, a. 1. ἐπηρώτησα, a. 1. imperat. ἐπερώτησον, -ᾶτω· ex ἐπὶ, et ἐρωτάω, *rogo, sciscitor*.

'Επερώτημα, ἄτος, τὸ, *interrogatio*: et

Ἐπερωτήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, quod vide.

Ἐπερώτησις, εως, ἡ, *interrogatio*: ab eod.

Ἐπέσαξεν, 3. sing. a. 1. verbi ἐπισάττω, *sterno*: f. ξω. Th. σάττω, *onero*.

Ἐπεσβολία, ας, ἡ, *convitium*: et

Ἐπέσβολος, ὁ ϗ ἡ, *verba probrosa in aliquem jaciens*: ex ἐπὶ, εἰς, Att. ἐς, et βάλλω, *jacio*: p. m. βέβολα· vel qu. ἔπεσιν, ὡς, βέλεσι, βάλλων, verbis, tanquam telis, impetens.

Ἔπεσεν, *cecidit*: 3. sing. a. 2. act. verbi πίπτω, *cado*: fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἐπεσθίω, *insuper edo, post aliud edo*: ex ἐπὶ, et ἐσθίω, *edo*. Th. ἔσθω, idem.

Ἑπέσθω, *sequatur*: 3. sing. præs. imperat. et

Ἑπέσθων, 3. dual. præs. imperat. verbi ἕπομαι, *sequor*: præs. inf. ἕπεσθαι.

Ἔπεσιν, dat. pl. ab ἔπος, ἔπεος, τὸ, *verbum*. Th. ἔπω, *dico*: a. 2. εἶπον

Ἐπέσκαζον, ες, ε, imperf. act. verbi σκάζω, *claudico*: f. σω.

Ἐπέσκεπεν, *tegebat*: 3. sing. imperf. act. verbi ἐπισκέπω, f. ψω. Th. σκέπω, *tego*.

Ἐπεσκέψασθε, 2. pl. a. 1. m. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι, *inviso, visito*: f. ψομαι, p. pass. ἐπέσκεμμαι· ex ἐπὶ, et σκέπτομαι, *circumspicio*.

Ἐπεσκίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπισκιάζω, *inumbro*: cum dat. fut. ἄσω, præt. ἐπεσκίακα, a. 1. sub. ἐπεσκιάσω, ῃς, ῃ· ex ἐπὶ, et σκιὰ, *umbra*.

Ἐπεσκίρτησε, *insiluit*: 3. sing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ, et σκιρτάω, *salto*. Th. σκαίρω, *salio*.

Ἐπεσκότησε, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπισκοτέω, *obtenebro*: f. ήσω, p. ἐπεσκότηκα· ex ἐπὶ, et σκότος, *tenebræ*.

Ἔπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado*: f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα.

Ἐπίσπεσθαι, Ion. et Poët. pro ἐφέπεσθαι, *sequi*: et

Ἐπέσπον, a. 2. ind. act. hinc a. 2. inf. ἐπισπεῖν, a. 2. part. ἐπισπὼν, ab inus. ἐπισπέω, *assequor*: ex ἐπὶ, et σπέω, fact. ex ἔπω, per transposit. et Pleonasm. τοῦ σ. Th. ἕπω.

Ἐπέσσεται, gem. σ, pro ἐπέσεται, Poët. 3. sing. f. ἔσομαι. Ex ἐπὶ, et verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἐπέσσυται, *impetum fecit*, per Metath. pro ἐπισέσυται, 3. sing. perf. pass. et

Ἐπέσσυτο, pro ἐπεσέσυτο, 3. sing. plusq. p. pass. ex ἐπὶ, et σύομαι, *concito*, verbum inus. pro σεύομαι, idem. Th. σείω, *quatio*.

Ἐπέσταλμαι, *missus sum*: perf. pass. verbi ἐπιστέλλω, *mitto*: quod vide.

Ἐπέστειλα, ας, ε, *misi*: a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπεστενάχιζε, 3. sing. imperf. act verbi ἐπιστεναχίζω, *ingemisco*: ex ἐπὶ, et στεναχίζω, *gemo*, f. σω. Th. στενὸς, *angustus*.

Ἐπέστενε, *ingemiscebat*, 3. sing. imperf. act. ex ἐπὶ, et στένω, *gemo*: ab eod. Th.

Ἐπεστέψαντο, *coronaverunt*: 3. pl. a. 1. ind. m. ab ἐπιστέφω. Th. στέφω, *corono*: f. ψω, p. ἔστεφα.

Ἐπεστεὼς, ῶτος, per Crasin Ion. pro ἐφεστακὼς, et ἐφεστὰώς, perf. part. act. et

Ἐπέστην, ης, η, *superveni*, a. 2. ind. act. ab ἐφίστημι, *insto*; f. ἐπιστήσω, p. ἐφέστηκα· ex ἐπὶ, et ἵστημι, *sto*.

Ἐπεστήρικτο, 3. sing. plusq. p. pass. vide ἐστήρικται· à στηρίζω, *firmitèr statuo*: f. ξω.

Ἐπεστήριξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, *confirmo*: ab eod. Th.

Ἐπέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἐπέστην, q. v.

Ἔπεστι, *imminet*, aliquando *licet*, 3. sing. præs. verbi ἔπειμι, *supersto, immineo*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ἐπεστονάχιζε, idem quod ἐπεστενάχιζε· ex ἐπὶ, et στοναχίζω, *gemo*. Th. στενὸς, *angustus*.

Ἐπεστραμμένα, *perversa et asperiora verba*, perf. part. pass. n. g. pl. Vide seq.

Ἐπεστράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi ἐπιστρέφω, *converto*: f. ψω. Th. στρέφω, *verto*, a. 2. ἔστραφον.

Ἐπέστρεψα, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi

Ἐπεστυφέλιζον, *verberabant*: 3. pl. imperf. ex ἐπὶ, et στυφελίζω, *durìtèr tracto*. Th. στύφω, *adstringo*: fut. ψω.

Ἔπεσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἔπεσχον· ab ἐπέχω.

Ἐπέσχετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Ἕπεται, *sequitur*: 3. sing. præs. ind. ab ἕπομαι, *sequor*: a. 1. m. εἰψάμην. Th. ἕπω.

Ἐπέτας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro ἐπέτης, ου, ὁ, *assecla, comes, famulus*: ab eod. Th.

Ἐπετάσθην, a. 1. ind. pass. à πετάννῦμι, seu πετάζω, f. άσω, *pando, velo*. Th. πετάω.

Ἐπέτειλα, ας, ε, *jussi*: a. 1. ind. act. ab ἐπιτέλλω· ex ἐπὶ, et τέλλω, inusit.

Ἐπέτειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *anniversarius*. Th. ἔτος.

Ἐπέτελλε, *imperabat*: 3. sing. imperf. act. et

Ἐπετέλλετ' pro ἐπετέλλετο, 3. sing. imperf. pass. Vide ἐπέτειλα.

Ἐπετέρπετο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπιτέρπομαι, *delector*. Th. τέρπω, *delecto*: f. ψω.

Ἐπετήδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιτηδεύω, *sector studiosè, operam do*: fut. εύσω. Th. ἐπιτηδὴς, *idoneus*.

Ἐπετήσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ία, ιον, *annuus, totum annum durans*. Th. ἔτος, *annus*.

Ἐπετίθουν, pro ἐπετίθεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. qu. ab ἐπιτιθέω, verbi ἐπιτίθημι, quod vide.

Ἐπετῖμα, pro ἐπετίμαε, 3. sing. imperf. act. ab ἐπιτιμάω, *objurgo*: fut. ήσω, p. ἐπιτετίμηκα, q. v. ex ἐπὶ, et τίω, *punio*.

Ἐπετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐπετίμων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. ἐπετίμαον, -ων, verbi ἐπιτιμάω, *objurgo*, q. v.

Ἐπέτοσσα, ας, ε, *incidi in, offendi, nactus sum*: 1. a. Poët. pro ἐπέτοσα, verbi πετόω, -ῶ, f. ώσω, q. à prisco verbo πέτω. Th. πίπτω.

Ἐπετράπην, ης, η, a. 2. ind. pass verbi ἐπιτρέπω, *permitto*: f. ψω p. ἐπιτέτρεφα, a. 1. ἐπέτρεψα, p. m. ἐπιτέτροπα· ex ἐπὶ, et τρέπω.

Ἐπέτρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Ἐπέτυχον, ες, ε, a. 2. ind. act verbi ἐπιτυγχάνω, *assequor*: ex ἐπὶ, et τυγχάνω, *sum*: fut. τεύξομαι.

Ἐπεύαδον, imperf. vel a. 2. Æol. Pleonasm. τοῦ υ, pro ἐπέαδον, ab ἕαδον, resolutione Ion. pro ἧδον, mutato φ in π, ab ἁνδάνω, vel ἄδω *placeo*: f. ἀδήσω.

Ἐπευθόμεθα, *intelleximus*: 1. pl. imperf. πεύθομαι, id. quod πυνθάνομαι, f. πεύσομαι, p. pass. πέπυσμαι a. 2. m. ἐπυθόμην.

Ἐπευθυμέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐπευθύμηκα, *æquo animo sum*. Th. θυμὸς, *animus*.

Ἐπευκτὸς, ἡ, ὸν, *optabilis*: et

Ἐπευλἄβέομαι, *metuo, non audeo*.

Ἐπευξάμενος, a. 1. m. part. ab ἐπεύχομαι, *apprecor*. Th. εὔχομαι, *precor*: fut. εὔξομαι, p. εὖγμαι.

Ἐπευφημέω, f. ήσω, *laudibus prosequor, benedico*: ex ἐπὶ, et εὔφημος, *laudatus*, quod ab εὖ, *benè*, et φημὶ, *dico*. Th. φάω, *dico*.

Ἐπευφήμησα, ας, ε, *laudavi*, et in 3. pl. ἐπευφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπευφημέω, f. ήσω· ex ἐπὶ, et εὔφημος, *laudatus*, quod ab εὖ, *benè*, et φημὶ, *dico*. Th. φάω, *dico*.

Ἐπεύχεο, Ion. pro ἐπεύχου, præs. imperat. ab

Ἐπεύχομαι, ῃ, εται, *glorior*. Vide ἐπευξάμενος.

Ἐπευωνίζω, fut. ίσω, p. ικα, *vilis pretii facio*. Th. ὠνέομαι, *emo*.

Ἐπέφαντο, *apparebant*, 3. pl. plusq. p. pass. Poët. pro πεφασμένοι ἦσαν, à verbo φαίνομαι, *appareo*, fut. φανήσομαι, p. pass. πέφαμμαι, et Att. πέφασμαι, a. 2. pass. ἐφάνην. Th. φαίνω, *ostendo*.

Ἐπέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιφέρω, *infero*, fut. ἐποίσω, a. 2 ἐπήνεγκον. Th. φέρω.

Ἔπεφνεν, *occidit*, 3. sing. imperf. act. verbi πέφνω, idem quod φένω, *occido*; p. m. πέφονα. Alii volunt esse ab ἐπιφονέω, quod in a. 2. ἐπέφονον, et per Sync. ἔπεφνον, *occidi*. Alii à φένω, deducunt, et per redupl. πεφένω, per Sync. πέφνω· undè a. 2. ἔπεφνον. Aut à φένω, a. 2. ἔφενον, per redupl. Syracus. ἐπέφενον, per Sync. ἔπεφνον.

Ἐπέφραδον, ες, ε, a. 2. ind. act verbi ἐπιφράζω, *induco, indico*, f.

σω, p. ἐπιπέφρακα, p. m. πέφραδα. Alii volunt ἐπέφραδον, Syracusanâ reduplicatione dici pro ἔφραδον, ut in voce superiori: vel potest esse imperf. facto præsenti πεφράδω, ex p. m. πέφραδα. Th. φράζω, dico.

Ἐπεφράσατ', pro ἐπεφράσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐπιφράζομαι, excogito: ab eod.

Ἐπεφράσσατο, Poët. pro ἐπεφράσατο. Vide præced.

Ἐπεφύετο. Vide ἐπεφυόμην.

Ἐπέφυκον, ες, ε, enatus vel enata erat, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem quod φύω, nascor, f. σω, p. πέφυκα, a. 2. ἔφυν.

Ἐπεφυόμην, ου, ετο, adnascebar, imperf. ind. pass. verbi ἐπιφύομαι. Th. φύω, gigno.

Ἐπεφώνει, 3. sing. imperf. act. ab ἐπεφώνεον, -ουν, εες, -εις· verbi ἐπιφωνέω, acclamo, f. ήσω, p. ἐπιπεφώνηκα, p. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνή, vox.

Ἐπέχεεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἐπιχέω, infundo. Vide ἐκχέω.

Ἐπέχειν, abstinere, occupare, præs. inf. act. ἐπέχειν σκοπῷ τόξον, arcum intendere in scopum: ab ἐπέχω, q. v.

Ἐπεχείρησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχειρέω, aggredior, imperf. ἐπεχείρεον, -ουν, f. ήσω, p. ἐπικεχείρηκα· ex ἐπὶ, et χεὶρ, manus.

Ἐπέχειτο, pro ἐπεχέετο, infundebat; 3. sing. imperf. m. ex ἐπὶ, et χέομαι. Th. χέω, fundo, f. χεύσω.

Ἐπέχθην, ης, η, a. 1. pass. verbi πέκω, idem quod πείκω, pecto, tondeo, f. πέξω.

Ἐπέχραον, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἐπιχράω, seu ἐπιχραύω. Th. χράω, invado furiosè.

Ἐπέχρῖσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρίω, illino, f. ίσω, p. ἐπικέχρικα. Th. χρίω, ungo.

Ἐπέχω, inhibeo, item attendo: Job. xviii. 2. 1 Tim. iv. 16. imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. f. ἐφέξω, vel ἐπισχήσω, p. ἐπέσχηκα, a. 2. ἐπέσχον· ex ἐπὶ, et ἔχω.

Ἔπεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πέπτω, coquo.

Ἐπέων, gen. pl. et

Ἔπη, pro ἔπεα, carmina, nom. pl. ab ἔπος, εος, τὸ, carmen. Th. ἔπω, dico, a. 2. εἶπον.

Ἐπῇ, insit; 3. sing. præs. sub. ab ἔπειμι, insum: ex ἐπὶ, et εἰμὶ, sum.

Ἐπήβολος, Poët. pro ἐπίβολος, ὁ ϗ ἡ, compos, qui aliquid adeptus est: ab ἐπιβάλλω, q. v.

Ἐπήγαγε, adduxit; Att. pro ἐπῆγε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel p. m. verbi ἐπάγω. Th. ἄγω, duco, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

Ἐπηγάγοντο, 3. pl. imperf. pass. Att. ab ἐπάγομαι, adducor, ab eod. Th.

Ἐπηγγειλάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἐπαγγέλομαι, promitto: ex ἐπὶ, et ἀγγέλλω, nuntio, f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, excito, f. ρῶ, p. ἐπήγερκα· ex ἐπὶ, et ἐγείρω.

Ἐπηγκενίδες, αἱ, tabulæ navium à prorâ ad puppim extensæ, dictæ quasi ἐπενεγκίδες. Th. φέρω, fero, f. οἴσω, a. 2. ἤνεγκον.

Ἐπηγορέειν, Ion. pro ἐπηγορεῖν.

Ἐπήειν, ῄεις, ῄει, plusq. p. m. verbi ἔπειμι, accedo, adeo. Th. εἶμι, eo.

Ἐπῆεν, pro ἐπῆν, inerat, 3. sing. imperf. ex ἐπὶ, et εἰμὶ, sum.

Ἐπηετᾰνὸς, ἡ, ὸν, annuus: ex ἐπὶ, et ἔτος, annus.

Ἐπηθρηκυῖα, perf. part. act. f. g. ab ἐπαθρέω, quod ex ἐπὶ, et ἀθρέω, video, f. ήσω.

Ἐπῆκαν, Ion. pro ἐφῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. immiserunt; ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, mitto. Sic

Ἐπῆκε, Ion. pro ἐφῆκε, 3. sing. ab eod. temp.

Ἐπηκολέθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπακολεθέω, subsequor, f. ήσω, p. ἐπηκολέθηκα, a. 1. sub. act. ἐπακολεθήσω, ῃς, ῃ· ex ἐπὶ, et ἀκόλεθος, pedissequus.

Ἐπήκοος, ε, ὁ ϗ ἡ, propitius, qui rem aliquam audivit. Th. ἀκέω, audio.

Ἐπήκεσα, a. 1. act. verbi ἐπακέω, exaudio, disco.

Ἐπηκροῶντο, pro -οάοντο, 3. pl. imperf. m. ἐπηκροαόμην, -ώμην, -άε, -ῶ, -άετο, -ᾶτο, ab ἐπακροάομαι, -ῶμαι, exaudio: ex ἐπὶ, et ἀκροάομαι, audio.

Ἔπηλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πάλλω, vibro, f. αλῶ, a. 1. ἔπηλα.

Ἐπῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, accedo, f. ἐπελεύσομαι. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλυγάζω, vel -ίζω, obumbro, veluti umbraculo tego: ex ἐπὶ, et ἠλυγάζω, vel -ίζω, idem. Th. λύγη, tenebræ.

Ἐπήλυδες, οἱ ϗ αἱ, advenæ, nom. pl. ab ἔπηλυς, υδος· ab ἐπέρχομαι. Vide ἐπῆλθον.

Ἐπήλυθε, 3. sing. p. m. vel a. 2. ind. act. et per Sync. ἐπῆλθε· ab eod. verbo.

Ἔπηλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, advena, extraneus: vid. ἐπήλυδες.

Ἐπηλυσία et ἐπηλυσίη, ἡ, Ion. adventus; item incantatio, quæ fit veneficiis. Th. ἔρχομαι.

Ἐπηλύτης, ε, et ἐπήλυτος, ε, ὁ ϗ ἡ, advena: ab eod. Th.

Ἐπήμηναν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi πημαίνω, noceo, damnum do: f. ανῶ. Th. πῆμα.

Ἐπημοιβὸς, ἡ, ὸν, mutuus, alternans: ab ἀμείβω, alterno.

Ἐπῆν, aderat; 3. sing. imperf. verbi ἔπειμι. Th. εἰμὶ, sum. At

Ἐπὴν, quandoquidem, Ion. pro ἐπὰν· ab ἐπεὶ, postquam, et ἂν, si.

Ἐπῄνεον, laudabam, et contractè ἐπῄνεν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, laudo, f. ήσω, et έσω, a. 1. ἐπήνεσα, a. 1. pass. ἐπῃνέθην· ex ἐπὶ, et αἶνος, laus.

Ἐπῄνεσσαν, approbârunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. gem. σ, pro ἐπῄνεσαν. Vide ἐπῄνεον.

Ἐπῄνησαν, laudârunt; 3. pl. a. 1. act. Poët. pro ἐπῄνεσαν· ab ἐπαινέω, vel etiam regulariter, à f. ήσω.

Ἐπήνθα, p. m. verbi ἐπανθέω, superfloreo: ex ἐπὶ, et ἀνθέω. Th. ἄνθος, flos. Vide ἐπενήνοθα.

Ἐπήντησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, occurro, f. ήσω, p. ἐπήντηκα· ex ἐπὶ, et ἀντάω. Th. ἀντὶ, contrà.

Ἐπηνύθη, completa erat; 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi ἐπανύω, expedio. Th. ἀνύω, perficio.

Ἐπήξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi πήγνυμι, f. ξω, compingo, figo; p. m. πέπηγα.

Ἔπηξεν, 3. sing. a. 1. ind. act ejusd. verbi.

Ἐπηπείλησε, minatus fuerat, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, minor, f. ήσω.

Ἐπῆρα, sustuli; a. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, a. 1. ind. m. ἐπηράμην. Vide ἐπῆρεν.

Ἐπήρᾰτος, ε, ὁ ϗ ἡ, amabilis: ex ἐπὶ, et ἐράω, f. άσω, amo.

ἘΠΗΡΕΑ΄ΖΩ, damno afficio, infesto, vexo, calumnior, f. άσω, p. ἐπηρέακα· qu. ex ἐπὶ, et Ἄρης, Mars.

Ἐπηρεασμὸς, ε, ὁ, vexatio, malevolentia, contumelia: et

Ἐπηρεαςικὸς, ἡ, ὸν, injuriosus, infestus: et

Ἐπήρεια, ας, ἡ, damnum, injuria, calumnia, odium, Diod. Sic. Ab ἐπηρεάζω.

Ἐπῆρεν, 3. sing. a. 1. act. verbi ἐπαίρω, attollo, f. ἐπαρῶ, p. ἐπῆρκα, a. 1. part. ἐπάρας, άντος, a. 1. pass. ἐπήρθην. Ex ἐπὶ, et αἴρω, tollo.

Ἐπήρετμος, ε, ὁ ϗ ἡ, ad remigationem accinctus, remis instructus. ab ἐρετμὸς, remus. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, remigo.

Ἐπήρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ἐπέρομαι, interrogo: ex ἐπὶ, et εἴρω, dico. At ἐπῄρετο, cum ι subscript. est imperf. pass. verbi ἐπαίρομαι, attollor. Th. αἴρω, tollo.

Ἐπηρεφέας, acc. pl. ab ἐπηρεφὴς, tectus, coopertus: ex ἐπὶ, et ἐρέφω, tego, f. ψω.

Ἐπήρθην, a. 1. ind. pass. ab ἐπαίρω, attollo. Vide in ἐπῆρεν.

Ἐπήρκει, 3. sing. imperf. act. ab ἐπαρκέω, sufficio, subvenio, f. έσω, p. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, propulso.

Ἐπήρκεσαν, 3. plur. a. 1. ind act. ejusd.

Ἐπηρμένος, elatus, part. præt. pass. ab ἐπαίρομαι. Vide ἐπῄρετο.

Ἐπήρσα, ας, ε, a. 1. Æol. ab ἐπάρω, quod ab ἐπὶ, et ἄρω, apto, f. Æol. ἄρσω, undè infin. ἄρσαι, &c.

Ἐπηρτημένος, p. part. pass. ab ἐπαρτάομαι, immineo: quod ab ἐπὶ, et ἀρτάω, suspendo, f. ήσω.

Ἐπηρώτα, 3. sing. imperf. ab ἐπηρώταον, -ων, -αες, -ας, verbi ἐπηρωτάω, interrogo, f. ήσω, p. ἐπηρώ-

τηκα, a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

'Επηρώτησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'Επῆσαν, *insuper erant*; 3. pl. imperf. verbi ἔπειμι, quod ab εἰμὶ, *sum*.

'Επησθείεν, Ion. pro ἐφησθεῖεν, per Syncop. pro ἐφησθείησαν, 3. plur. a. 1. opt. pass. verbi ἐφήδομαι, *delector super aliquâ re*: quod ex ἐπὶ, et ἥδω, *delecto*, f. ἥσω. Th. ἡδὺς, *suavis*.

'Επήσθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi ἐπαισθάνομαι, *sentio*: ex ἐπὶ, et αἰσθάνομαι, idem, f. αἰσθήσομαι, p. ᾔσθημαι, a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο.

'Επησκήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐπασκέω, *exerceo*. Th. ἀσκέω, f. ήσω, idem.

'Επηται, 3. sing. præs. sub. m. ab ἕπομαι, *sequor*, a. 1. m. εἰψάμην.

'Επήτης, ου, vel ἐπητὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facundus*. Th. ἔπω, *dico*.

'Επήτριμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *densus*: ab ἐπὶ, et ἦτριον.

'Επηχέω, -ῶ, *obstrepo, insono*: ex ἐπὶ, et ἠχέω, *sono*, Th. ἦχος, *sonus*.

'Επηχθεσμένος, p. pass. part. ab ἐπάχθομαι, *ingemo sub pondere*; quod ex ἐπὶ, et ἄχθομαι, idem, f. ἠχθέσομαι, et ἔσομαι, a. 1. pass. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, *pondus*.

'ΕΠΙ', præpositio cum gen. *in, ad, supra, super, coram*; cum dat. *in, propter, coram*: facit periphrasin adverbii, ἐπὶ ἡσυχίᾳ, *quietè*; ἐπ' ἰσχύϊ, pro ἰσχυρῶς, *robustè*: ἐπὶ δὲ τούτων, *interea*, Diod. Sic. ἐπ' ἐξαγωγῇ, *cum conditione avehendi*, τελευτᾷν ἐπὶ παισὶν, *mori post se relinquens pueros*; ἐπὶ πολλαῖς βίβλοις ἐτελεύτησεν, *mortuus est operibus multis relictis*: ἐπὶ τούτοις παράγαγε, *adducito post hos*: ἐφ' ᾧ τε, *eâ conditione, ut*, ἐπὶ τοῖς σώμασι, *sub nexu obligationis corporis*. Cum accus. ἐπὶ χρόνον, *aliquamdiu*: ἐπὶ δεξίαν, *ad dextram*: ἐφ' ἡνιὰν *ad sinistram*. Cum acc. personæ post verba motûs, *contra*, Luc. xiv. 31. Herod. I. cum accus. rei, *propter*, Math. iii. 7. cum acc. *super, adversùs per*: ἐπὶ μᾶλλον, *multò magis*. In compositione significat *in, super, contra, ad post, præ, prope, sub, augmentum, diminutionem*.

"Επι pro ἔπεστι, *inest, instat*, ponitur etiam pro ἔπεισιν, *insunt*: ab ἔπειμι. Th. εἰμι.

'Επιάλλω, *immitto*: ab ἰάλλω, *mitto*, f. αλῶ.

'Επιάλμενος, per Sync. pro ἐπιαλλόμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, præs. part. ex ἐπὶ, et ἅλλομαι, *salio*, a. 2. m. ἡλόμην, ου, ετο.

'Επίασα, ας, ε, et in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 1. ind. act. verbi πιάζω, *capio, prehendo*, f. άσω, p. πεπίακα, a. 1. pass. ἐπιάσθην, f. 1. pass. πιασθήσομαι. Th. πιέζω, *premo, crucio*; Dor. πιάζω.

'Επιάσθην, *prehensus sum*; a. 1. ind. pass. Vide in ἐπίασα.

'Επιαύω, *dormio inter* vel *apud*: ab ἰαύω, f. σω, p. κα, *commoror, dormio*.

'Επίαχον, *clamabam*, vel *clamabant*; 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἰάχω, *clamo*.

'Επίβα, *insulta*, per Apoc. Poët. pro ἐπίβηθι, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιβαίνω.

'Επίβαθρον, ου, τὸ, *naulum*: ab ἐπιβαίνω, *conscendo*. Th. βαίνω, *eo*.

'Επιβαίην, ης, η, *conscendam*, a. 2. opt. act. quasi ab ἐπίβημι, ab eod. Th.

'Επιβαινέμεν, *ascendere*, Ion. pro ἐπιβαίνειν, præs. inf. act. ab

'Επιβαίνω, *conscendo*, f. ἐπιβήσομαι, p. ἐπιβέβηκα, a. 2. ἐπέβην, a. 2. part. ἐπιβὰς, άντος, à formâ ἐπίβημι. Ex ἐπὶ, et βαίνω, *eo*.

'Επιβάλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ἐπιβάλλω, *injicio*.

'Επιβάλλευ, Dor. pro ἐπιβάλλου, præs. imperat. pass. ab

'Επιβάλλω, *injicio, immitto*, imperf. ἐπέβαλλον, *erumpebam*, f. ἐπιβᾰλῶ, p. ἐπιβέβληκα, a. 2 ἐπέβᾰλον, a. 2. part. act. ἐπιβαλὼν, όντος, p. pass. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω.

'Επιβαλοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω.

'Επιβαλοῦσι, 3. pl. f. 1. act. et

'Επιβᾰλὼν, a. 2. part. Vide ἐπιβάλλω.

'Επιβᾰρέω, *aggravo*, f. ήσω, p ἐπιβεβάρηκα, a. 1. ἐπεβάρησα, a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. Ex ἐπὶ, et βαρέω, idem. Th. βάρος.

'Επιβὰς, άντος, *conscendens*; a. 1. part. act. et in f. g. ἐπιβᾶσα· ab ἐπιβαίνω.

'Επίβᾰσις, εως, ἡ, *invasio, basis*: ab eod.

'Επιβατεύειν, *occupare, usurpare*: ab ἐπιβαίνω. Th. βαίνω, *eo*.

'Επιβατήρια, ίων, τὰ, *machinæ ad invadendos muros*: et

'Επιβατήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *scansorius, ad scandendum pertinens*: et

'Επιβᾰτης, ου, ὁ, *EPIBATA, vector*: ab eod. verbo et Th.

'Επιβᾰτὸς, ἡ, ὸν, *de loco dicitur ad quem patet accessus*: ab ἐπιβαίνω, *conscendo*. Th. βαίνω, *eo*.

'Επίβδα, ἡ, *festum Apaturiorum Athenis, dierum quatuor*. In nuptiarum festo, primus dies vocabatur γάμοι, secundus ἐπίβδα, *tempus*, scil. *sequens* vel *futurum*. Scap. ait, *quartam et ultimam diem festi cujusdam apud Athenienses, quod* ἀπατούρια, *vocabant*, sic dici, cujus prima dicta est δόρπεια, secunda ἀνάῤῥυσις, tertia κουρεῶτις.

'Επιβεβηκὼς, ότος, p. part. act. verbi ἐπιβαίνω, *conscendo*.

'Επιβήμεναι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβῆναι, a. 2. inf. act. et

'Επιβησέμεν, Ion. pro ἐπιβήσειν, f. 1. infin. act. ejusd.

'Επιβήσεο, *ascende*, præs. imperat. Ion. pro ἐπιβήσου· ab ἐπιβήσομαι, quod à fut. formatur contra regulam. Th. βαίνω, *eo*.

'Επιβησόμενος, f. 1. m. part verbi ἐπιβαίνω.

'Επιβήτωρ, ορος, ὁ, Ion. pro ἐπιβάτης, ου, ὁ, *incensor*, et epithet. *maris fœminam ascendentis*.

'Επιβιβάζω, *impono, facio ascendere*, f. άσω, p. ἐπιβεβίβακα, a. 1. ἐπεβίβασα. Ex ἐπὶ, et βαίνω, *eo*.

*'Επιβιόω, *supervivo*.

'Επιβλέπω, *respicio*, f. ψω, p. ἐπιβέβλεφα, et

'Επιβλέψεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi ἐπιβλέπω, *intueor*. Th. βλέπω, *video*, f. ψω, p. φα.

'Επιβλὴ, ῆς, ἡ, *fibula*: ab ἐπιβάλλομαι, quia *immittitur*: ex ἐπὶ, et βάλλω, *jacio*.

'Επίβλημα, ἄτος, τὸ, q. d. *additamentum, panniculus, ornamentum domûs*: ab iisd.

'Επιβλὴς, ῆτος, ὁ, *obex, pessulus*, eò quòd foribus injiciatur: ab ἐπιβάλλω.

'Επιβοάω, *vociferor, invoco*, fut. ήσω, p. ἐπιβεβόηκα· ex ἐπὶ, et βοάω, *clamo*.

'Επιβοηθεῖν, præs. inf. act. *suppetias ferre*. Th. βοηθέω, *auxilior*.

'Επιβόητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *celeber*, Thuc. 6. 16. pro *infami*, apud Anacreont. à βοάω, *clamo, celebro*.

'Επιβόλαιον, ου, τὸ, *velamen*, idem quod ἐπίβλημα, q. v.

'Επιβολὴ, ῆς, ἡ, *injectio, impositio, vectigal, applicatio intellectûs, impetus, inceptatio*: ab ἐπὶ, et βάλλω, *impono*. Th. βάλλω, *jacio*.

'Επίβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *compos*: ab eod.

'Επιβόσκω, *pasco*, f. βοσκήσω. Th. βόω, ῶ, f. όσω, et ώσω, idem.

'Επιβουκόλιον, ου, τὸ, idem quod simplex βουκόλιον, ου, τὸ, *boûm armentum*; sic ἐπιβουκόλος, idem quod βουκόλος, *bubulcus*.

'Επιβούλευμα, *conatus, adgressio*, idem quod ἐπιβουλή.

'Επιβουλεύω, *insidias struo, animo agito*, f. εύσω, et

'Επιβουλὴ, ῆς, ἡ, *insidiæ; molimen*; Poët. ἐπιβουλίη, et

'Επίβουλος, ου, ὁ, *insidiator*: ex ἐπὶ, *adversùs*, et βουλὴ, *consilium*.

'Επιβραδύνω, *cunctor, immoror*: ex ἐπὶ, et βραδύνω, *tardo*. Th. βραδὺς, *tardus*.

'Επιβρᾰχὺ, *ad breve tempus*. Th. βραχύς.

'Επιβρέμω, *adfremo*: ex ἐπὶ, et βρέμω, f. μῶ, p. μηκα.

'Επιβρέχω, *perfundo, irroro*. Th. βρέχω, q. v.

'Επιβρῑθειν, præs. inf. act. *ingruere*, et

'Επιβρίσῃ, *ingruerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπιβρίθω, *impressionem facio*, f. σω, p. κα. Th. βρίθω, *sum gravis*.

'Επιβρόντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *attonitus, vesanus, cui tonitrua mentem perculêre*. Th. βροντὴ, *tonitru*.

'Επιβύω, *obturo*: à βύω, fut. σω, idem.

'Επιβώμια, ων, τὰ, *sacrificia*. Th. βωμὸς, *ara*.

'Επιβώσασθαι, Ion. et Poët. pro ἐπιβοήσασθαι, *invocâsse*, a. 1. inf. m. verbi βοάω, *clamo*; sic ἐπιβώσωνται, pro ἐπιβοήσωνται, *vocaverint*, 3. pl. a. 1. sub. m.

'Επιβωσόμεθα, *invocabimus*, contr. pro ἐπιβοησόμεθα, 1. pl. f. 1. ind. m. à βοάω, *clamo*; sic βώσαντι, pro βοήσαντι.

'Επιβωστρεῖν, Dor. pro. ἐπιβοᾷν, *invocare*; ab ἐπιβωστρέω, q. à βοάω.

'Επιβώτωρ, ορος, ὁ, *pastor*: ab ἐπιβόσκω, *pasco*; qu. à βόω, idem.

'Επίγαιος, *humi repens*.

'Επιγαμβρεύω, *affinitatis jure duco*, fut. εύσω, p. ἐπιγεγάμβρευκα, a. 1. ἐπεγάμβρευσα· ex ἐπὶ, et γαμβρὸς, *gener*.

'Επιγαμία, ας, ἡ, *affinitas*, *jus connubiale*, et

'Επίγἄμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nubilis*; à γάμος, *nuptiæ*. Th. γαμέω.

'Επιγάστριον, ου, τὸ, *EPIGASTRIUM*, *venter exterior*. Th. γαστὴρ, *venter*.

'Επιγεγονὼς, ότος, perf. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio*, quod vide.

'Επίγεια, ων, τὰ, *funes quibus navis litori alligatur*, et

'Επίγειον, ου, τὸ, apud Mathemat. *apsis ima planetarum*, vulgò, *auge*; ἀπογείῳ opponitur. qu. et

'Επίγειος, ου, ὁ καὶ ἡ, et ἐπίγαιος, *terrestris*; τὰ ἐπίγεια, *terrena*; ex ἐπὶ et γέα, ας, ἡ, et contract. γῆ, idem ac γαῖα, *terra*.

'Επιγελἄω, -ῶ, f. ἄσω, *arrideo*, *illudo*, *insulto*. Th. γελάω, *rideo*.

'Επιγεμίζω, *super impleo*, *onero super*.

'Επιγενόμενος, ου, a. 2. part. med. verbi ἐπιγίνομαι, *supervenio*, quod vide.

'Επίγια, ων, τὰ, *funes quibus puppis à terrà religatur*: ab ἐπὶ, et γέα, vel γαία, meliùs igitur ἐπίγεια.

'Επιγίγνομαι, præs. ind. hinc

'Επιγιγνόμενος, præs. part. idem quod

'Επιγίνομαι, ῃ, εται, *supervenio*, *supernascor*, *succedo*, f. ἐπιγενήσομαι, a. 2. m. ἐπεγενόμην, p. med. ἐπιγέγονα· ex ἐπὶ, et γίνομαι, *nascor*.

'Επιγινόμενοι, ων, οἱ, *posteri*, ejusd. part. præs.

'Επιγινώσκω, *agnosco*, (ἐπιγινώσω, non est in usu,) f. m. ἐπιγνώσομαι, p. ἐπέγνωκα, a. 2. ἐπέγνωσα, sequent. sunt è formâ ἐπίγνωμι, a. 2. ἐπέγνων, ως, ω, a. 2. imperat. ἐπίγνωθι, a. 2. opt. ἐπιγνοίην, a. 2. sub. ἐπιγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. ἐπιγνῶναι, a. 2. part. ἐπιγνοὺς, όντος, p. pass. ἐπέγνωσμαι, a. 1. pass. ἐπεγνώσθην· qu. ex ἐπὶ, et γινώσκω, *cognosco*.

'Επιγλωσσὶς, seu -ωττὶς, ίδος, ἡ, *lingula*, apud Medic. caruncula palato annexa. Th. γλῶσσα, *lingua*.

'Επιγνάμπτω, *inflecto*, f. ψω, p. φα· a. 1. ἐπέγναμψα. Th. γνάμπτω, *flecto*.

'Επιγνάμψας, ασα, ejusd. aor. 1. part. act.

'Επιγνοίη, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐπιγινώσκω.

'Επιγνόντες, nom. pl. ab

'Επιγνοὺς, όντος, aor. 2. part. act. verbi præced.

'Επίγνωθι, aor. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

'Επιγνωμοσύνη, ης, ἡ, *arbitrium*, *cognitio*, et

'Επιγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *arbiter*, *judex*, *intercessor*, et

'Επιγνῶναι, *cognoscere*, a. 2. infin. act. et

'Επιγνῷς, 2. sing. a. 2. sub. act. ἐπιγνῷ, ῷς, ῷ· ἐπιγνωσθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. et

'Επιγνώσεσθε, 2. pl. f. ἐπιγνώσομαι· ab ἐπὶ et γινώσκω, q. v.

'Επίγνωσις, εως, ἡ, *agnitio*.

'Επίγνωστος, *cognitus*; ab eodem verbo.

'Επίγονοι, ων, οἱ, *posteri*, *filii*. Th. γίνομαι, *sum*, *fio*; p. m. γέγονα.

'Επιγουνίδειος, *genibus impositus*: ab

'Επιγουνὶς, ἴδος, ἡ, *femur*, *genu musculus*; *os quo tegitur genu*: ex ἐπὶ, *super*, et γόνυ, τὸ, *genu*.

'Επιγράβδην, *strictim*, adv. ab ἐπιγράφω.

'Επίγραμμα, ἄτος, τὸ, *EPIGRAMMA*, *inscriptio*, et

'Επιγρἄφεὺς, *quæstor*: et

'Επιγρἄφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio*, *titulus*; *indictio*; *descriptio censûs*: omnia ab

'Επιγρἄφω, *inscribo*, *subscribo*, *acceptum refero*, f. ψω, p. ἐπιγέγρἄφα, a. 1. ἐπέγραψα, perf. pass. ἐπιγέγραμμαι, plusq. p. ἐπιγεγράμμην, ψο, πτο· quod ex ἐπὶ, et γράφω, *scribo*.

'Επιδαίσιος, ου, ὁ, ϗ ἡ, *communis*: ab ἐπὶ, et δαίω, *partior*.

'Επιδάκνω, *mordeo super*, *pugno*: ab ἐπὶ et δάκνω.

*'Επιδανείζομαι, *pecuniam iterum sub eâdem hypothecâ accipio*; ab ἐπὶ et δανείζομαι, Dem. c. Locritum.

'Επιδαψιλεύεσθαι, et -εύειν, præs. inf. act. et m. *liberalitèr exhibere*, verbi ἐπιδαψιλεύω· ὅτι ϗ ἐπιδαψιλεύσῃ τῷ παραδείγματι, Luc. Dial. *quod copiosus exemplum à me productum*, *explices*. Th. δαψιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *largus*, *copiosus*, q. v.

'Επιδε, *respice*, a. 2. imperat. act. verbi ἐπείδω, *respicio*, *intueor*, fut. ἐπείσω, a. 2. εἶδον, et ἴδον· ab εἴδω, *video*.

'Επιδεδωκότα, accus. sing. perf. part. act. ἐπιδεδωκὼς, ab ἐπιδίδωμι, *insuper do*, *cresco*: ex ἐπὶ et δίδωμι, fut. δώσω, perf. δέδωκα· aor. 2. ἔδων.

'Επιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem quod ἐπιδευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *indigens*, quod vide.

'Επιδείελα, adv. *post meridiem*; malim ἐπὶ δείελα, *circa pomeridianum tempus*: ab

'Επιδείελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pomeridianus*. Th. δείλη, *tempus pomeridianum*, quod à δέω, et ἕλη, *quum solis splendor deficere incipit*.

'Επίδειγμα, ἄτος, τὸ, *indicium*, *specimen*: ab

'Επιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, *ostendo*, *demonstro*; præs. part. ἐπιδεικνὺς, ύντος, f. ἐπιδείξω, p. ἐπιδέδειχα, a. 1. ἐπέδειξα, a. 1. imperat. ἐπίδειξον, άτω, et 2. pl. ἐπιδείξατε, a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι, præs. part. m. ἐπιδεικνύμενος, ex ἐπὶ, et δείκνυμι, *monstro*.

'Επιδεικτἴκὸς, ἡ, ὸν, *demonstrativus*, *ostentans*; à super. verbo.

'Επιδεῖξαι, a. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι, a. 1. inf. m. ἐπιδείξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. ἐπιδείξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἐπιδείκνυμι, q. v.

'Επίδειξις, εως, ἡ, *demonstratio*, *ostentatio*, *specimen*; acc. sing. ἐπίδειξιν· ab ἐπιδείκνυμι.

'Επιδέκἄτος, η, ον, *decimus*; τὸ ἐπιδέκατον, *decima pars*. Th. δέκα *decem*.

'Επιδέξιος, η, ον, *sincerus*, *elegans*, *dexter*; ἐπιδέξια χειρὸς, Poët pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς, χειρὸς, *ad dextras partes manûs*, *dextrâ manu*: ab ἐπὶ, et δεξιὰ, *dextera*.

'Επιδέομαι, *insuper egeo*, *indigeo*. Th. δέω, idem.

'Επιδέρκεται, *inspicit*, 3. sing. præs. ind. m. ab

'Επιδέρκω, *inspicio*: ex ἐπὶ, et δέρκω, *video*; fut. 2. δρακῶ, aor. 2. ἔδρἄκον.

'Επιδεύεαι, Ion. pro ἐπιδεύῃ, *absis*, 2. sing. præs. sub. med. verbi ἐπιδεύομαι, *egeo*: ex ἐπὶ, et δεύω, pro δέω, *egeo*.

'Επιδεύῃς, *egeas*, 2. sing. præs. sub. act. ejusd.

'Επιδευὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et ἐπιδεὴς, *indigens*; nom. plur. ἐπιδευέες, contr. ἐπιδευεῖς· ab ἐπιδεύω, *indigeo*: quod ab

'Επιδεύομαι, idem quod ἐπιδέομαι, *indigeo*: ab ἐπὶ et δεύω, pro δέω, *egeo*.

'Επιδευόμενος, ejusd. præs. part. med.

'Επιδέχομαι, *excipio*; imperf. ἐπεδεχόμην, ου, ετο· fut. ξομαι, perf. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

'Επιδέω, f. ήσω, et ήσω, *ligo*. Th. δέω.

'Επίδηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *manifestus*: ab ἐπὶ et δῆλος.

'Επιδημεύω, Poët. pro

'Επιδημέω, *advena sum*, *advenio peregrè domum*, *domi sum*, *in urbe versor*, f. ήσω, p. ἐπιδεδήμηκα, a. 1. ἐπεδήμησα, a. 1. part. ἐπιδημήσας, αντος, et in acc. ἐπιδημήσαντα· ab

* 'Επιδημία, ας, ἡ, *adventus*, et

'Επίδημος, et ἐπιδήμιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *versans in populo*, *civilis*, *domesticus*: ex ἐπὶ, et δῆμος, *populus*.

'Επιδιαιρέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐπιδιῄρηκα, *distribuo*, *partior*: ab ἐπὶ, et διαιρέω, *divido*.

'Επιδιατάσσομαι, *insuper mando vel constituo*; item *insuper addo*, f. ξομαι, a. 1. med. ἐπιδιεταξάμην,

ω, ατο· ex ἐπὶ, διὰ, et τάσσω, vel ττω, *ordino.*

* Ἐπιδιατρίβω, f. ψω, p. φα, *tempus tero:* ex ἐπὶ, διὰ, et τρίβω.

Ἐπιδίδωμι, *insuper do, cresco;* ἐπεδίδυ, 3. sing. imperf. act. pro ἐπεδίδω, f. ἐπιδώσω, p. ἐπιδέδωκα, a. 1. ἐπέδωκα, a. 2. ἐπέδων, a. 1. pass. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, *do.*

Ἐπιδιελόμενοι, *inter se partiti:* ἐπιδιαιρέω.

Ἐπιδίζεσθαι, *inquirere,* verbi ἐπιδίζω, *inquiro.* Th. δίζω, *quæro.*

* Ἐπιδιετής, έος, ὁ ᾗ ἡ, *qui biennium excessit; ἐπιδιετῆς, ἡβήσαντες, biennium ex ephebis egressi.*

Ἐπιδικάζομαι, *hæriditatem peto vel jure obtineo; adjudico:* ab ἐπὶ et δικάζω. Th. δίκη.

Ἐπίδικος, ὁ ᾗ ἡ, *litigiosus, controversus:* ab eod. Th.

Ἐπιδινέω, *in orbem ago, verso;* ex ἐπὶ et δινέω, idem. Th. δίνη, *vortex.*

Ἐπιδινήσας, ejusd. a. 1. part. act.

Ἐπιδιορθόω, ῶ, *corrigo,* fut. ώσω, perf. ἐπιδιώρθωκα· aor. 1. act. ἐπιδιώρθωσα, a. 1. sub. act. ἐπιδιορθώσω, ης, η, a. 1. sub. m. ἐπιδιορθώσωμαι, ῃ, ηται· ex ἐπὶ, διὰ, et ὀρθὸς, *rectus.*

* Ἐπιδιπλασιάζω, *duplico.* Th. διπλάσιος, *duplex.*

Ἐπιδιπλόω, ῶ, f. ώσω, *duplico.*

Ἐπιδιφριὰς, ἄδος, ἡ, *locus quidam in curru, pars currûs,* et

Ἐπιδίφριος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui sedet* aut *ponitur in curru;* aliquando *otiosus:* ex ἐπὶ et δίφρος.

Ἐπιδίχα, *seorsùm, separatìm,* Poët. adv. pro χωρὶς. Th. δὶς, *bis;* hinc δίχα, *seorsùm.*

Ἐπιδίωξον, aor. 1. imperat. act. verbi, διώκω.

Ἐπιδόντες, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐπιδοὺς. Vide ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοξος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *de quo est opinio, futurum;* ut ἐπίδοξος ἦν βασιλεύειν, *de eo erat opinio, fore ut regnaret,* et

Ἐπίδοξος, pro ἔνδοξος, *celebris, glorius:* à δόξα, *opinio, gloria.* Th. δοκέω.

Ἐπιδόξως, adv. *gloriosè.*

Ἐπιδορπὶς, ίδος, ἡ, *cæna secundaria:* ab ἐπὶ et δόρπον.

Ἐπιδόρπιον ὕδωρ, *aqua ad cænam;* ex ἐπὶ et δόρπον, *cæna.*

Ἐπίδος, -όσω, a. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδοσις, εως, ἡ, *accessio, incrementum:* ab eod.

Ἐπιδοῦναι, a. 2. inf. act. ἐπιδοὺς, a. 2. part. act. ejusd.

Ἐπιδραμόντος, gen. sing. a. 2. part. act. ἐπιδραμοῦσα, nom. f. g. a. 2. part. ab ἐπιτρέχω, *percurro.* Th. τρέχω, fut. θρέξω, a. 2. act. ἔδραμον.

Ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ, *incursus, irruptio,* et

Ἐπίδρομος, ου, ὁ, *accessu facilis, planus;* ab ἐπιτρέχω, *percurro.* Th. τρέχω, *curro,* f. ξω, p. δεδράμηκα, p. m. δέδρομα.

Ἐπιδύω, *occido,* f. ύσω· ἐπιδυέτω, 3. sing. præs. imperat. Th. δύω, *subeo.*

Ἐπιδῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. verbi ἐπιδίδωμι.

Ἐπίδωμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. ἐπιδώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπείδω, pro ἐφοράω, *inspicio.*

Ἐπιδὼν, ejusd. a. 2. part. act.

Ἐπιδώσω, εις, ει, f. 1. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, q. v.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, *æquitas, moderatio, clementia, lenitas:* ab ἐπιεικὴς, *æquus,* q. v.

Ἐπιείκελος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *similis:* ab ἴκελος, idem. Th. εἴκω, *similis sum.*

Ἐπιεικεύω, f. εύσω, *mitesco, mitis fio.*

Ἐπιεικὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *æquus, decens, consentaneus, qui æquitatem stricto juri præfert; clemens, mansuetus;* ἐπιεικὲς, scil. ἐστὶ, *consentaneum est, decet:* et

Ἐπιεικτὸς, ἡ, ὸν, *tolerabilis, facilè cedens:* et

Ἐπιεικῶς, adv. *æquè, moderatè, clementèr:* ex ἐπὶ, et εἴκω, *cedo, similis sum.*

Ἐπιειμένος, *indutus,* pro ἐφειμένος, perf. part. pass. Poët. et in fœm. ἐπιειμένη· ex ἐπὶ et ἕω, vel ἕννυμι, *induo,* f. ἕσω, a. 1. εἶσα.

Ἐπίειν, Ion. pro ἐφίειν et ἐφιέναι Vide ἐπιέναι.

Ἐπιέλπεο, pro -ου, *spera,* præs. imperat. Ion. ab

Ἐπιέλπομαι, quod et simplex ἔλπομαι, Poët. pro ἐλπίζω, *spero:* f. σω, p. ἤλπικα. Th. ἐλπὶς, *spes.*

Ἐπιέναι, præs. inf. ab ἔπειμι, *accedo,* vel ἐπίημι, *admitto:* vel Ion. pro ἐφιέναι· ex ἐπὶ, et εἶμι, *eo,* vel ἵημι, *mitto.*

Ἐπιέσσασθαι, gem. σ, pro ἐπιέσασθαι, Poët. pro ἐφέσασθαι, a. 2. inf. m. ἐπιεσσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐπιέννυμι, f. ἐπιέσω, quod ab ἐπὶ et ἕννυμι, seu ἕω, *induco:* f. ἕσω, a. 1. m. εἰσάμην.

Ἐπίεσται, 3. sing. perf. pass. ab ἐπιέω, *induo:* f. 1. ἐπιέσω, a. 1. -εῖσα, perf. pass. -εῖμαι, et assumpto σ, fit ἐπιεῖσμαι, σαι, σται. Hinc ἐπίεσται

* Ἐπιζᾰρέω, ήσω, *gravo, premo,* pro ἐπιβᾰρέω, Eurip. Phœnis. χ. 45.

Ἐπιζάφελος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *vehemens:* et indè

Ἐπιζαφελῶς, adv. *graviter:* ex ἐπὶ, et ζαφελὴς, *vehemens, agrestis.*

Ἐπιζάω, -ῶ, f. ήσω, *sum superstes:* ex ἐπὶ, et ζάω.

Ἐπιζευγνύω, vel -ῦμι, *conjungo.* Th. ζευγνύω, vel -υμι, *jungo;* f. ξω.

Ἐπίζευξις, εως, ἡ, *conjunctio:* *EPIZEUXIS,* figura, cum dictio in versu, aliis non interjectis geminatur: à perf. pass. superioris verbi.

Ἐπιζήμιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *damnosus, noxius:* ex ἐπὶ, et ζημία, *damnum.*

Ἐπιζῆν, præs. *supervivere,* et ἐπιζῆσαι, a. 1. inf. act. Vide ζῆν.

Ἐπιζητέω, *requiro, efflagito:* f. ήσω, p. ἐπεζήτηκα, a. 1. ἐπεζήτησα· ex ἐπὶ, et ζητέω, *quæro.*

Ἐπίῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, *immitto:* f. ἐφήσω, Ion. ἐπήσω, a. 2. ἔφιον, et Ion. ἔπιον, hinc a. 2. sub. ἐπίω.

Ἐπίηλεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιάλλω, *immitto:* quod ex ἐπὶ, et ἰάλλω, f. ιαλῶ, *mitto:* a. 1 ἴηλα.

Ἐπίηρα, *amabilia.* Vide

Ἐπιήρᾰνος, quasi ἐπιήρᾰτος, τ in ν mutato, et per Sync. ἐπήρᾰτος et ἐπίηρος, ὁ ᾗ ἡ, *amabilis:* ab ἐράω, *amo;* verso ε in η.

Ἐπιησθέντες, Ion. vel Poët. pro ἐφησθέντες, nom. pl. a. 1. part. verbi ἐφήδομαι, *gaudeo super aliquâ re:* ex ἐπὶ, et ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδὺς, *suavis.*

Ἐπιθαλάμιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *nuptialis:* τὸ ἐπιθαλάμιον, *EPITHALAMIUM, carmen nuptiale.* Th. θάλαμος, *thalamus.*

Ἐπιθανάτιος, et ἐπιθανᾰτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *morti destinatus:* ex ἐπὶ, et θάνατος, *mors.* Th. θνήσκω, *morior;* f. θανοῦμαι, a. 2. ἔθανον.

Ἐπιθεῖναι, *inducere;* a. 2. inf. act. ἐπιθεὶς, έντος, a. 2. part. ἐπιθεῖτε, per Sync. pro ἐπιθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. ex ἐπὶ, et τίθημι, *pono;* f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Ἐπίθεμα, ἄτος, τὸ, *additamentum.*

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, *impositio, invasio:* ab ἐπιτίθημι, *impono:* quod vide.

Ἐπίθετος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *adjectitius, accessarius, impositus:* ἐπίθετον, scil. ὄνομα, apud Grammat. *EPITHETUM, adjectivum:* ab eod. verbo.

* Ἐπιθέω, *incurro, irruo.* Th. θέω, *curro.*

Ἐπίθῃ, ῃς, 3. et 2. sing. a. 1. sub. act. ἐπιθῶ· ab ἐπιτίθημι.

Ἐπιθήκη ης, ἡ, *accessio, additio:* et

Ἐπίθημα, ἄτος, τὸ, *operculum, tegmen:* ab ἐπιτίθημι, *impono.* Th τίθημι.

Ἐπιθήσεται, 3. sing. fut. 1. m. ἐπιθήσομαι, ab eod. verbo et Th.

Ἔπιθι, *invade:* præs. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, *eo;* præs. imperat. ἴθι, ἴτω, a. 2. ἴον.

Ἔπιθμεν, per Sync. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi πείθω, *persuadeo;* f. πείσομαι· et

Ἔπιθον, a. 2. ind. act. ἐπίθοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi πείθω, *persuadeo;* p. m. πέποιθα, perf. pass. πέπεισμαι, f. 1. pass. πεισθήσομαι.

Ἐπιθρασύνω, *audacem reddo:* ex ἐπὶ, et θράσος, εος, τὸ, *audacia:* per Metath. pro θάρσος, εος, τὸ, idem.

Ἐπίθρεξας, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. ab ἐπιτρέχω, *percurro, incurro.* Th. τρέχω, f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

Ἐπιθρώσκουσα, *insiliens:* præs. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, *insilio, subsulto.* Th. θρώσκω, *salio*

Ἐπιθυμέω, concupisco, desidero: imperf. ἐπεθύμεον, -ουν, εες, -εις, fut. ήσω, p. ἐπιτεθύμηκα, a. 1. ἐπεθύμησα, a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. Hinc

Ἐπιθυμητὴς, ῦ, *cupidus*: ex ἐπὶ, et θυμὸς, *animus*: et

Ἐπιθύμημα, ἄτος, τὸ, et ἐπιθύμησις, εως, ἡ, necnon

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, *concupiscentia, cupiditas, desiderium, libido.*

Ἐπιθύω, f. ύσω, p. κα, *cum impetu feror in aliquem, immolo*: ex ἐπὶ, et θύω, idem.

Ἐπίθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιτίθημι, *impono*; a. 2. m. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, *pono.*

* Ἐπικάθημαι, *insideo*: τραπέζῃ, *insidens mensæ*, ut mos fuit nummulariorum.

Ἐπικαθίζω, *colloco*; f. ίσω, p. ἐπικεκάθικα, a. 1. ἐπεκάθισα, a. 1. part. ἐπικαθέσας, αντος· ex ἐπὶ, et καθίζω, *sedere facio.* Th. ἵζω, f. ἵσω, idem, *sedeo.*

Ἐπικαθίσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ejusd.

Ἐπικαίριος et ἐπίκαιρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *tempestivus, opportunus.* Th. καιρὸς, *tempus.*

Ἐπικαλέομαι, -οῦμαι, *invoco, appello*; item *cognominor*: f. έσομαι, p. ἐπικέκλημαι, plusq. p. ἐπεκεκλήμην, σο, το, a. 1. m. ἐπεκαλεσάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. ἐπικαλέσωμαι, ῃ, εται, a. 1. pass. ἐπεκλήθην, a. 1. part. pass. ἐπικληθεὶς, εῖσα, ὲν· ex ἐπὶ, et καλέω, *voco.*

Ἐπικαλεύμενα χρήματα, *pecuniæ, quas quis alicui eripuit, et propter quas earum dominus conqueritur*: ex ἐπικαλέομαι, quod vide.

Ἐπικάλυμμα, ἄτος, τὸ, *velamen*: ab

Ἐπικαλύπτω, *contego, obscuro*: ex ἐπὶ, et καλύπτω, *tego*; f. ψω, p. φα, perf. pass. κεκάλυμμαι, a. 1. pass. ἐκαλύφθην.

Ἐπικάμπτω, seu ἐπιγνάμπτω, *inflecto, persuadeo*; f. ψω. Th. κάμπτω, *flecto.*

Ἐπικάρσιος, α, ον, idem quod Th. κάρσιος, *obliquus.*

Ἐπικατακλύσαι, a. 1. inf. act. Vide in κατακλύζω, *inundo.*

* Ἐπικαταλαμβάνω, *supervenio, immineo.* Th. λαμβάνω.

* Ἐπικαταπλέω, *adnavigo.* Th. πλέω.

Ἐπικαταράομαι, *maledico*: et

Ἐπικατάρατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *exsecrabilis*: ex ἐπὶ, et κατάρατος, *diris devotus.* Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ.

Ἐπίκαυτος, ὁ ϗ ἡ, *præustus.* Th. καίω, *uro*; f. καύσω.

Ἐπίκειμαι, *incumbo, insto, urgeo*: 3. pl. ἐπίκεινται, imperf. ἐπεκείμην, σο, το, præs. inf. ἐπικεῖσθαι, præs. part. ἐπικείμενος, f. ἐπικείσομαι. Th. κεῖμαι.

Ἐπικεῖσθαι, præs. inf. ἐπικείσθω, 3. sing. præs. imperat. ἐπίκεισο· verbi ἐπίκειμαι, quod vide.

Ἐπικεκλημένος, perf. part. pass. verbi ἐπικαλέομαι, *invoco*, quod vide.

Ἐπικερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *quæstuosus.* Th. κέρδος, εος, τὸ, *lucrum.*

Ἐπικερτομέω, f. ήσω, p. ηκα, *verba profero mordacia, ac quasi corroscindentia.* Vide in κερτομέω.

Ἐπικερτομέοισα, Dor. pro ἐπικερτομέουσα, præs. part. act. f. g. ab eod. verbo.

Ἐπικεύθω, *celabo*: fut. 1. ind. act. verbi ἐπικεύθω, quod ex ἐπὶ, et κεύθω, *occulto*; fut. κεύσω, præt. κέκευκα.

Ἐπικήδιον, ε, τὸ, EPICEDIUM, ab

Ἐπικήδειος, ε, ὁ ϗ ἡ, *funebris*: ab ἐπὶ, et κῆδος, *cura, funus.*

Ἐπικηρυκεύεσθαι, *per præconem aliquid agere.* Th. κῆρυξ, *præco.*

Ἐπικηρύσσειν ἀργύριον τινὶ, *caput alicujus pecuniâ licitari*: ab

Ἐπικηρύσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα, *per præconem denuntio, edicto pronuntio*: ex ἐπὶ, et κηρύσσω, vel -ττω, *promulgo.* Th. κῆρυξ, -υκος, ὁ, *præco.*

Ἐπικίδνημι, f. σω, *diffundo super*; quod à κίδνημι, seu κιδνάω, hoc autem à σκεδάω, *dispergo.*

Ἐπικίνδῦνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *periculosus.* Th. κίνδυνος, *periculum.*

Ἐπικῑνέω, f. ήσω, p. ηκα, *commoveo*: à κινέω.

Ἐπικίρνασθαι, *misceri*, præs. inf. act. à κιρνάω, vel κίρνημι, idem quod κεράννυμι, *misceo.*

Ἐπικλέπτω, *furor*; f. ψω. Th. κλέπτω, *furor*; fut. ψω, p. m. κέκλοπα.

Ἐπικληθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ab ἐπικαλέομαι, *invoco*; quod vide.

Ἐπίκληρος, ε, ἡ, *ad quam universa hæreditas pertinet, locuples*: ex ἐπὶ, et κλῆρος, *sors.*

Ἐπικλήρῳ, ejusd. dat. sing.

Ἐπικλῆσαι, a. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 1. part. per Sync. ab ἐπικαλέω, *appello*; f. έσω, p. ἐπικέκληκα· ex ἐπὶ, et καλέω, *voco.*

Ἐπίκλησις, εως, ἡ, *cognominatio, invocatio*: ab eod. verbo. Th. καλέω, *voco*; p. pass. κέκλημαι, σαι.

Ἐπίκλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *accersitus*: ex ἐπὶ, et καλέω.

Ἐπίκλῑνον, *acclina*, a. 1. imperat. act. vide κλίνω.

Ἐπίκλοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *furax*: item *subdolus*: ab ἐπὶ, et κλέπτω, f. ψω, *furor*; p. m. κέκλοπα.

Ἐπικλύζω, *proluo, inundo*; quod ex ἐπὶ, et κλύζω, f. σω, *abluo*; a. 1. ἔκλυσα, p. κέκλυκα.

*Ἐπίκλυστος, η, ον, *aquis irriguus*, à præced.

Ἐπικλύσασα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

Ἐπικλώθω, f. ώσω, p. ωκα, *neo, fatalia stamina duco*: ex ἐπὶ, et κλώθω, *neo*; f. κλώσω.

Ἐπικοιμάομαι, -ῶμαι, f. ήσομαι, *obdormisco, incubo*: à κοιμάω, quod vide.

Ἐπίκοινον, (scil. γένος) EPICŒNUM apud Grammat. item adverbialitèr, *in commune*; n. g. ab

Ἐπίκοινος, ε, ὁ ϗ ἡ, *communis, promiscuus.* Th. κοινὸς, *communis.*

Ἐπικοινωνέω, f. ήσω, *communico, sum communis*: ab eod.

Ἐπικοσμέω, f. ήσω, p. κα, *exorno, excolo*: à κοσμέω, q. v.

Ἐπικούρειος, ε, ὁ, EPICUREUS, nomen Sectæ ab Epicuro, philosopho celebri: ab ἐπίκουρος, *auxiliator.*

Ἐπικουρέω, f. ήσω, *auxilior, auxilio venio*: f. ήσω, ab eod. Th.

Ἐπικουρῆσαι, *auxilium præbere*: ejusd. a. 1. inf. act. et ἐπικουρήσαντα, *auxiliantem*: acc. sing. a. 1. part. act.

Ἐπικουρία, ας, ἡ, *auxilium, remedium*: ab

ἘΠΙΚΟΥΡΟΣ, ε, ὁ ϗ ἡ, *auxiliator, auxiliatrix*: ab ἐπὶ et κοῦρος, quod juvenum sit belligerare.

Ἐπικουφίζω, f. σω, p. ἐπικεκούφικα, *allevo, subvenio*: ex ἐπὶ, et κουφίζω, *levo.* Th. κοῦφος, ε, *levis.*

Ἐπικράθην, Poët. pro ἐπικράνθην, quod vide.

Ἐπικραίνω, *perficio*; f. ἄνῶ, a. 1. ἐπέκρηνα· q. ex ἐπὶ, et κραίνω, f. νῶ, *effectum reddo.*

Ἐπικρᾶναι, *capite annuisse*: ejusd. a. 1. inf. act. et ἐπικρανεῖς, 2. sing. f. 1. ind. act.

Ἐπικράνθην, *amarus factus sum*; a. 1. ind. pass. à πικραίνω, *amarum reddo*; fut. ανῶ, p. πεπίκραγκα. Th. πικρὸς, *amarus.*

Ἐπικρᾰταιόω, -ῶ, f. ώσω, *insuper confirmo*: ἐπικραταιώθην, a. 1. ind. pass. *prævalui, invalui.* Th. κράτος.

Ἐπικράτεια, ας, ἡ, *continentia*: ab eod.

Ἐπικρατέοντα, acc. sing. m. g. vel nom. pl. n. g. præs. part. act. ab

Ἐπικρᾰτέω, *prævaleo, potior, dominium obtineo, supero, cohibeo*; f. ήσω, p. ἐπικεκράτηκα· ex ἐπὶ, et κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Ἐπικρατέως, Poët. pro ἐπικρατῶς, *validè*, adv. ab iisd.

Ἐπικρατήσεια, ας, ε, a. 1. opt Æol. ab ἐπικρατέω, *vinco.* Th. κράτος, *vis.*

Ἐπικρατίδες, *sudaria, lintea sudatoria*: quæ ἐπὶ κρατὸς ponuntur: à κρὰς, ᾶτος, ὁ vel τὸ, *caput.* Th. κάρηνον, idem.

Ἐπικρέμᾰμαι, *impendo, immineo.* Th. κρεμάω.

Ἐπικρήηνον, pro ἐπικρήνον, *perfice*: a. 1. imperf. act. per Epenth. τῦ η, verbi ἐπικραίνω, q. ex ἐπὶ, et κραίνω, *efficio*; f. ανῶ, a. 1. ἔκρηνα.

Ἐπικρήνωμεν, 1. pl. a. 1. act. sub. ab eod. Th.

Ἐπικρῆσαι, a. 1. inf. act. Ion. pro ἐπικεράσαι, verbi ἐπικεράννυμι, *admisceo*: q. ex ἐπὶ, et κεράννυμι, *misceo*; f. 1. κεράσω, q. v.

Ἐπικρίνω, f. νῶ, *decerno, approbo.* Th. κρίνω.

Ἐπικροτέω, f. ήσω, p. ἐπικεκρότηκα, *applaudo, crepito*: hinc

Ἐπικρότησις, εως, ἡ, *complosio.*

Ἐπικρούω, f. έσω, p. ἐπικέκρουκα, *implaudo.* Th. κρούω, *pulso.*

Ἐπικρύπτω, f. ψω, idem ac Th. κρύπτω, *abscondo, celo, dissimulo.*

'Επίκρυφος, η, ον, Poët. pro quo et κρύφιος, ία, ιον, et κρύπτος, *occultus*. Th. κρύπτω, *occulto*.

'Επίκτητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *acquisitus*: ex ἐπὶ, et κτάομαι, *acquiro*; f. κτήσομαι, p. κέκτημαι.

'Επικυέω, -ῶ, f. ήσω· et

'Επικυΐσκω, et -ομαι, *superfœto*: ex ἐπὶ, et κύω, *in utero gesto*.

'Επικυλισμὸς, ȣ̃, ὁ, *supervolutio*: ab

'Επικυλίω, f. ίσω, *volvo super*.

'Επικῦρσαι, a. 1. inf. act. ἐπικύρσας, a. 1. part. ἐπικύρσαιεν, 3. pl. a. 1. opt. act. ab ἐπικύρω, *incido*. Vide κυρτός.

'Επικυρτόωντε, *attollentes*: dual. præs. part. Poët. ab ἐπικυρτόω, *incurro*. Th. κυρτός.

'Επικώμιον, ȣ, τὸ, Poët. pro ἐγκώμιον, ȣ, τὸ, *encomium*, *laus*: et hinc

'Επικώμιος, ία, ιον, pro ἐγκώμιος, vel ἐγκωμιαςικὸς, ἡ, ὸν, *laudatorius*, *a*, *um*, *laudator*. Th. ἐγκώμιον, *laus*.

'Επιλάβεσθαι, a. 2. inf. m. ἐπιλαβόμενος, a. 2. part. m. ἐπιλάβωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. ab ἐπιλαμβάνομαι, *prehendo*, q. v.

'Επιλαθέσθαι, a. 2. inf. m. ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*, q. v.

'Επιλάθηται, 3. sing. a. 2. sub. m. ejusd.

'Επιλαλέω, f. ήσω, p. κα, *superloquor*, *vocifero* à λαλέω.

'Επιλαμβάνομαι, *apprehendo*, *capio*, *assumo*, cum gen. *nanciscor*; f. 1. m. ἐπιλήψομαι, a. 2. m. ἐπελαβόμην, ȣ, ετο, a. 2. imperat. m. ἐπιλαβȣ̃, a. 2. sub. m. ἐπιλάβωμαι, ῃ, ηται, a. 2. inf. m. ἐπιλαβέσθαι, a. 2. part. m. ἐπιλαβόμενος· et

'Επιλαμβάνω, *insuper accipio*, *corripio*, *occupo*, *retineo*: ex ἐπὶ, et λαμβάνω, *capio*; perf. λέληφα, Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

'Επίλαμπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *manifestus*: ex ἐπὶ, et λάμπω, *luceo*: hinc

'Επιλάμψαντος, ἔαρος, *effulgente vere*, a. 1. part. act. gen. sing.

'Επιλανθανέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. ab

'Επιλανθάνομαι, *obliviscor*; f. ἐπιλήσομαι, p. pass. ἐπιλέλησμαι, a. 2. m. ἐπελαθόμην, ȣ, ετο, a. 2. inf. m. ἐπιλαθέσθαι, cum gen. ex ἐπὶ, et λανθάνω, idem quod Th. λήθω, *lateo*; f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, p. m. λέληθα.

'Επέλασις, ιος, ἁ, Dor. pro ἐπίλησις, ιος, ἡ, *oblivio*: ab ἐπιλανθάνομαι, q. v.

'Επιλεαίνειν, *lævigare*, *polire*: à λεαίνω, idem. Th. λεῖος, *lævis*.

'Επιλέγομαι, *nominor dicor*, *subjicior*, *eligo*, *ratiocinor*: præs. pass. ab

'Επιλέγω, *dictis addo*, *concludo*: item *eligo*; f. 1. m. ἐπιλέξομαι i. m. ἐπελεξάμην, ω, ατο, *allegi*: ex ἐπὶ, et λέγω, *dico*, *deligo*; f. ξω, p. λέλεχα.

'Επιλείπω, *deficio*, et in 3. pl. λείπȣσι, f. ψω, p. ἐπιλέλειφα, a. 2. ἐπέλιπον, p. m. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, *linquo*.

'Επίλεκτος, ȣ, ὁ, *electus*: ab ἐπιλέγομαι.

'Επιλέλαθα, Dor. pro ἐπιλέληθα, *oblitus sum*, præt. m. et

'Επιλελῆσθαι, perf. inf. pass. et ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*.

'Επιλεύσσω, *prospicio*, præs. ind. ex ἐπὶ, et λεύσσω, *video*: Poëticum est.

'Επιλήθεο, *obliviscere*, Ion. pro ἐπιλήθȣ, præs. imperat. ab

'Επιλήθομαι, idem quod ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*. Th. λήθω.

'Επιλήνιοι ὕμνοι, *Hymni qui ad vindemiæ torcularia canuntur*. Th. ληνὸς, q. v.

'Επιληπτεύομαι, Jer. xlix. 3. *in luctu quasi morbo comitiali apprehendor*.

'Επιληπτίζω, et -πτομαι, *morbo comitiali laboro*: à sequente ἐπίληπτος.

'Επιλεπτικὸς, ἡ, ὸν, et ἐπίληπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *comitialis*, *comitiali morbo laborans*: ab ἐπιλαμβάνω, q. v.

'Επιλησμονὴ, ῆς, ἡ, *oblivio*: quod ab ἐπιλανθάνομαι, *obliviscor*; p. pass. ἐπιλέλησμαι.

'Επιλήσομαι, f. 1. m. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, *obliviscor*; utrum libet videas.

'Επιληψία, ας, ἡ, *invasio*, *EPILEPSIA*, *morbus commitialis*: ab ἐπιλαμβάνω, *corripio*, q. v.

'Επιλίγδην, idem quod Th. λίγδην, *strictim*, *leviter*: adv.

'Επιλλίζω, f. ίσω, *oculis innuo*. Th. ἴλλος, *oculus*.

'Επίλογος, ȣ, ὁ, *EPILOGUS*, *conclusio*: ab ἐπιλέγω. Th. λέγω. Angl. EPILOGUE.

'Επίλοιπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *reliquus*: ab ἐπιλείπω, *deficio*. Th. λείπω, *linquo*.

* 'Επιλύπως, adv. *cum magnâ tristitiâ*. Th. λύπη, *tristitia*.

'Επίλυσις, εως, ἡ, *explicatio*; item *impetus*, *egressio*, ἔφοδος: quo primo sensu usurpatur, 2 Pet. i.20. ab

'Επιλύω, *explico*, *solvo*, f. σω, p. ἐπιλέλυκα, a. 1. ἐπέλυσα, a. 2. ἐπέλυον, p. pass. ἐπιλέλυμαι, a. 1. pass. ἐπελύθην, f. 1. pass. ἐπιλυθήσομαι. Ex ἐπὶ, et λύω, *solvo*.

'Επιμαίνομαι, *insanio*: Metaph. *furiosè amo*: ab ἐπὶ, et μαίνομαι, f. 2. m. μανȣ̃μαι, a. 1. m. ἐμανάμην, Att. ἐμηνάμην.

'Επιμαίομαι, *attrecto*, *instigo*, *cupio*, *inquiro*: ab ἐπὶ, et μαίομαι, idem ac μάω, *cupio*, et *quæro*.

'Επιμάρτυρ, -ρος, ὁ ϗ ἡ, *testis*. Th. μάρτυρ.

'Επιμάρτυρα, *testem*, acc. sing. præced.

'Επιμαρτυρέω, *testificor*, f. ήσω, p. ἐπιμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, *testis*: hinc et

'Επιμάρτυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *testis*.

'Επιμαρτύρομαι, *testes appello*; *attestor*: et

'Επιμάσσασθαι, gem. σ, pro ἐπιμάσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. ab

'Επιμάσσομαι, f. άσομαι, *tactu exploro*, *prehendo*, *abstergo*: à μάσσω, vel -ττω, *tango*, f. άσω, p. μέμακα.

'Επίμαχος, ὁ ϗ ἡ, *expugnabilis*. Th. μάχομαι, *pugno*: hinc superl. ἐπιμαχώτατος.

'Επιμεθεὺς, έος, ὁ, (an 'Επιμηθεὺς scribend.?) *EPIMETHEUS*, nomen viri.

'Επιμειδήσας, αντος, a. 1. part. act. m. g. verbi ἐπιμειδάω, *subrideo*. Th. μειδάω, f. ήσω, *rideo molliter*.

'Επιμείλια, ων, τὰ, *munera quibus aliquem demulcemus*: aut *illa dos quæ sponso datur*: quod à μελίσσω, *mellitum reddo*, vel à μέλει, *curæ est*.

'Επιμελήθητι, a. 1. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι.

'Επιμέλεια, ας, ἡ, *cura*, *diligentia*, *studium*: ab ἐπιμελὴς. Th. μέλει, *curæ est*

'Επιμελέομαι, -ȣ̃μαι, *curam gero*, *curo*: cum gen. f. ήσομαι, perf. ἐπιμεμέλημαι, a. 1. pass. ἐπεμελήθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. ἐπιμελήθητι, ab ἐπιμελὴς. Th. μέλει.

'Επιμελέςατα, nom. pl. n. g. superlat. grad. adverbialitèr *diligentissimè*: ab ἐπιμελὴς, *diligens*: compar. ἐπιμελέςερος, ab eod.

'Επιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sedulus*, *diligens*, *solicitus*; item *quod curæ est*: τὸ ἐπιμελὲς interdum substantivè pro *diligentia*: ab ἐπὶ, et μέλει, *curæ est*.

'Επιμελητέον, *curandum*: adj. verbale: ab ἐπιμελητέομαι, q. v.

'Επιμελήτης, ȣ, ὁ, *curator*, acc. pl. ἐπιμελήτας, ab eod.

'Επιμελίη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιμέλεια, *diligentia*.

'Επιμέλομαι, idem ac ἐπιμελέομαι, q. v.

'Επιμελȣ̃, præs. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι.

'Επιμελῶς, adv. *accuratè*, *solicitè*: ab ἐπιμελὴς, *diligens*. Th. μέλει, *curæ est*.

'Επίμεμπτα, nom. pl. n. g. ab

'Επίμεμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *culpandus*, *accusabilis*: ab ἐπιμέμφομαι.

'Επιμέμφεαι, Ion. pro ἐπιμέμφῃ, 2. sing. sub. m. ab

'Επιμέμφομαι, *incuso*, *reprehendo*: ex ἐπὶ, et μέμφομαι, *conqueror*, *accuso*; f. ψομαι, p. μέμεμμαι, -ψαι, -πται.

'Επιμένω, *permaneo*, *persevero*; præs. imperat. ἐπίμενε, imperf. ἐπέμενον, f. ἐπιμενῶ, a. 1. ἐπέμεινα. a. 1. imperat. ἐπίμεινον, *perge*; a. 1. sub. act. ἐπιμείνω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. ἐπιμεῖναι, p. act. ἐπιμεμένηκα. Th. μένω, *maneo*.

* 'Επεμερισμὸς, ȣ̃, ὁ, *partitio*. Th. μέρος.

'Επιμετρέω, f. ήσω, p. ἐπιμεμέτρηκα, *in mensurâ addo*, *certâ mensurâ mutuum do*; et

'Επίμετρον, ȣ, τὸ, *auctarium*, *additamentum*: ab ἐπὶ, et μέτρον, *mensura*.

'Επιμήθεια, ας, ἡ, *consilium quod initur re peractâ*: cui προμήθεια, oppon. et

'Επιμηθεὺς, έως, ὁ ϗ ἡ, serò sapiens: et

'Επιμηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prudens: ab ἐπὶ, et μῆδος, εος, τὸ, cura.

* 'Επιμήκης, εος, porrecta (acies).

'Επιμήνια, menstrua sacra: ab

'Επιμήνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, menstruus: à μὴν, μηνὸς, ὁ, mensis.

'Επίμικτος, ε, ὁ ϗ ἡ, permixtos: ex ἐπὶ, et μίγνυμι.

'Επιμὶξ, promiscuè, mixtè; et

'Επιμιξία, ας, ἡ, commercium: ab iisd.

'Επιμίξαις, Æol. pro ἐπιμίξας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, misceo.

'Επιμίξις, εως, ἡ, congressus: ab eod. Th.

'Επιμισγέται, commiscetur, 3. sing. præs. ind. ab

'Επιμίσγομαι, in consortium venio aut sum, accido, præs. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, misceo; f. ξω.

'Επιμνάομαι, recordor, mentionem facio; f. ἐπιμνήσομαι, p. ἐπιμέμνημαι, a. 1. ἐπεμνήσθην. Th. μνάομαι, idem.

'Επιμνησθεὶς, έντος, recordatus: a. 1. part. pass. ejusd.

'Επιμοιράομαι, impertior: ex ἐπὶ, et μοιράω, partior: quod à μοῖρα, pars. Th. μείρω, divido, p. m. ἔμμορα.

'Επιμοιρᾶσθαι, ejusd. præs. inf. pass. pro ἐπιμοιράεσθαι.

'Επιμομφὰ, ᾶς, ἁ, Poët. et Dor. pro

'Επιμομφὴ, ῆς, ἡ, objurgatio, reprehensio: ab ἐπιμέμφομαι.

'Επίμοχθος, ε, ὁ ϗ ἡ, laboriosus: à μόχθος, labor.

'Επιμπλέετο, Ion. pro ἐπιμπλάετο, -ᾶτο, et hoc pro ἐπίμπλᾶτο, 3. sing. imperf. et

'Επίμπλω, impletus eras, pro ἐπίμπλασο, Ion. ἐπίπλαο, et contractè ἐπίμπλω, 2. sing. imperf. à πίμπλᾶμαι, impleor, quod à πίμπλημι, f. πλήσω. Th. πλέος, plenus.

'Επίμπρα, urebat, 3. sing. imperf. pro ἐπίμπρη, à πίμπρημι, quasi à πιμπράω, comburo, imperf. ἐπίμπραον, -ων, αες, -ας, αε, -α. Th. πρήθω, incendo.

'Επιμύζω, f. ύσω, p. κα, submisse suspiro: à μύζω, gemo.

'Επιμύθιον, ε, τὸ, affabulatio, quod fabulæ annectitur: ex ἐπὶ, et μῦθος, fabula, verbum.

'Επιμύλιον, ε, τὸ, superior mola: et

'Επιμύλιος, ῳδὴ, molaris cantilena: ex ἐπὶ, et μύλη, mola.

'Επιμύσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα, subsanno. Th. μύσσω, vel -ττω, mungo.

'Επιμωμητὸς, ἡ, ὸν, vituperabilis: ex ἐπὶ, et μῶμος, dedecus.

'Επίνιον, ε, τὸ, navale emporium: ex ἐπὶ, et νεῖος, navalis. Th. ναῦς, navis.

'Επινέμεσθαι, depasci, præs. inf. pass. Th. νέμω, pasco, f. μῶ, a. 1. ἔνειμα.

'Επινενησμένος, perf. part. pass. ab ἐπινήθω, fatalibus filis attribuo. a. 1. part. pass. f. g. ἐπινησθεῖσα, ης, η· ex ἐπὶ, et νέω, neo.

'Επινενόηκα, perf. act. ind. verbi ἐπινοίω, considero: ex ἐπὶ, et νοίω, cogito. Th. νόος.

'Επινεύω, annuo, f. σω, p. ἐπινένευκα. a. 1. ἐπένευκα· ex ἐπὶ, et νεύω, annuo.

'Επινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, nubilus, nubibus tectus.

* 'Επινήχομαι, f. ξομαι, influo, innoto: à νήχομαι, q. v.

'Επινήω, vel ἐπινηέω, et ἐπινηνέω, f. ήσω, p. ηκα, in acervos aggero: ex ἐπὶ, et νήω, vel νηέω, idem quod νέω, glomero.

'Επινικάω, f. ήσω, vinco, supero: ab ἐπὶ, et νικάω, vinco, f. ήσω. Hinc

'Επινίκιον, ε, τὸ, victoriale. Est et hymnus in alicujus victoriam: ab

'Επινίκιος, ε, ὁ ϗ ἡ, ad victoriam pertinens.

* 'Επινίσσομαι, advenio, Callim. Hymn. in Jovem, χ, 13. Theocr. Idyll. viii. 43. Q. Calabr. ii. 561. Apol. iv. 281. 817. Ex ἐπὶ, et νίσσομαι, venio.

'Επινοέω, f. ήσω, comminiscor, cogito, animadverto, destino; et

'Επίνοια, ας, ἡ, cogitatio; ex ἐπὶ, et νοέω, cogito. Th. νόος, νῦς, ὁ, mens.

'Επίνομες, Dor. pro ἐπίνομεν, bibebamus, 1. pl. imperf. act. verbi πίνω, bibo.

'Επίνομος, ε, ὁ, Poët. ὁ σύνομος, qui in eodem regionis tractu et pascuis versatur. Vide νόμος.

'Επῖνον, imperf. act. verbi πίνω, bibo, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

'Επινύσσω, admoveo, impello, idem quod νύσσω, vel -ττω, f. ξω, p. νένυχα.

'Επινυςάζω, f. ξω, p. χα, dormio, inclino: à νυςάζω.

'Επὶ ξένης, vel conjunctim,

'Επιξένης, in terrâ peregrinâ, et

'Επιξενόομαι, -ῦμαι, hospitio excipior, hospitor, peregrinor, peregrè advenio: à ξενῦμαι, hospitio conjungor. Th. ξένος, hospes.

* 'Επιξένωσις, actio, quâ quis alium hospitio excipit, vel necessitudo hospitii.

'Επίξυνος, ε, ὁ ϗ ἡ, communis, promiscuus: à ξυνὸς, ῦ, communis, idem quod κοινός.

'Εποίνιος, an legend. ἐποίνιος, vinosus: ex ἐπὶ, et οἶνος, ε, ὁ, vinum.

'Επιον, bibi, vel biberunt, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. act. pro quo ἐπίοσαν, Jerem. li. 7. verbi πίνω, bibo, f. πώσω, p. πέπωκα.

'Επιον, Ion. pro ἔφιον, aor. 1. ab ἐφίημι, immitto. Vide ἐπίη.

'Επιὸν, τὸ, accedens, irruens; τὰ

'Επιόντα, futura, et

'Επιόντα, accedentem, contra venientem, accus. sing. a. 2. part. ab ἔπειμι, accedo. Th. εἶμι, eo; a. 2. -ἴον.

'Επιόπτομαι, sive ἐπόπτομαι, inspicio: ex ἐπὶ, et ὄπτομαι, video, f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

'Επιορκέω, pejero, f. ήσω, p. ἐπιώρκηκα· præs. inf. ἐπιορκεῖν, præs. part. act. plur. num. ἐπιορκῦντες· præs. part. pass. ἐπιορκύμενος· ex ἐπὶ, contrà, et ὅρκος, jusjurandum.

'Επιορκήσης, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

'Επίορκον, ε, τὸ, perjurium, et

'Επίορκος, ε, ὁ ϗ ἡ, perjurus: ab ἐπὶ, et ὅρκος, juramentum.

* 'Επιόρκως, adv. perjurè: à præced.

'Επίερα, τὰ, intervalla, Ion. pro ἐπίορα· ab ὅρος, terminus.

'Επίερος, ε, ὁ, custor: ab ἐπὶ, et ὅρος, ε, ὁ, idem.

'Επιῦσα, sequens, et in dat. sing. ἐπιύσῃ, a. 2. part. f. g. ab ἐπεῖμι. Th. εἶμι, eo.

'Επιύσιος, ὁ ϗ ἡ, de die in diem sufficiens, quotidianus, nobis sustentandis idoneus: ab a. 2. part. ἐπιὼν, ἐπιῦσα, verbi ἔπειμι, succedo, sequor. Th. εἶμι, eo.

'Επιόψομαι, videbo, f. 1. m. verbi ἐπιόπτομαι, q. v.

'Επιπάγχυ, prorsùs: adv. ex ἐπὶ, et πάγχυ, pro πάνυ, valdè.

'Επίπαν, in totum, omnino, adv. ab ἐπὶ, et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, is, e.

'Επιπαρασκευάζω, f. άσω, paro, a. 1. opt. med. ἐπιπαρασκευασαίμην σαιο, σαιτο.

* 'Επίπας, idem quod πᾶς, Vet. inscript. ap. Salm. de modo usur.

*'Επιπάσσω, fut. άσω, conspergo. Th. πάσσω.

'Επιπείθεο, pro ἐπιπείθε, obtempera, præs. imperat. pass. Ion. ἐπιπείθηται, 3. sing. sub. præs. ἐπιπειθόμενοι, nom. pl. præs. part. pass. f. g. ab

'Επιπείθομαι, pareo, puto, credo, f. πείσομαι. Th. πείθω, persuadeo, f. σω· a. 1. ἔπιθον.

'Επίπεμπτος, ε, ὁ, quintus.

'Επιπέμπτω, f. ψω, immitto, supermitto: à πέμπω, mitto.

'Επιπεπτωκὸς, perf. part. act. n. g. ab ἐπιπίπτω, incido. Th. πίπτω, cado; f. 2. m. πεσῦμαι, perf. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

'Επιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo.

'Επιπέφυκα, ας, ε, insuper produxi seu edidi, p. ind. act. verbi ἐπεφύω. Th. φύω, nascor.

* 'Επιπηδάω, f. ήσω, p. κα, insilio: à πηδάω.

'Επιπίπτω, irruo, cum dativo, f. ἐπιπτώσω, perf. ἐπιπέπτωκα· a. 2. ἐπέπεσον, ες, ε, incidi; a. 2. part. ἐπιπεσὼν, όντος. Th. πίπτω, cado; f. 2. m. πεσῦμαι.

* Επιπλαςὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, fictus: à πλάσσω.

'Επὶ πλεῖον, ut plurimùm.

'Επὶ πλεῖςον, frequentissimè, maximè: adv. à πολὺς, multus; compar. πλείων· superl. πλεῖςος.

'Επιπλέκω, permisceo implico: ex

ἐπὶ, et πλέκω, necto, fut. ξω, perf. πέπλεχα· a. 1. ἔπλεξα.

Ἐπιπλέοντα, acc. sing. part. præs. ab ἐπιπλέω, innato. Th. πλέω, navigo, f. πλεύσω.

Ἐπὶ πλέον, adv. copiosiùs, ampliùs: ab

Ἐπίπλεος, έα, ον, plenus. Th. πλέος, idem.

Ἐπιπλῆξαι, a. 1. inf. act. ἐπιπληξάσης, gen. sing. a. 1. part. fœm. g. ἐπιπλήξῃ, 3. sing. a. 1. sub. ab ἐπιπλήσσω, vel -ττω, increpo, quod vide.

Ἐπίπληξις, εως, ἡ, increpatio, objurgatio.

Ἐπιπλήσσεο, increpare, præs. imperat. pass. Ion. ab

Ἐπιπλήσσω, vel -ττω, increpo, castigo, cum dat. f. ξω, p. ἐπιπέπληχα, a. 1. ἐπέπληξα, a. 1. sub. act. ἐπιπλήξω, ῃς, ῃ· ex ἐπὶ, et πλήσσω, vel -ττω, percutio.

Ἐπιπλήττω. Vide suprà in ἐπιπλήσσω.

Ἐπίπλοα, Ion. pro ἔπιπλα, suppellex: q. ab ἐπιπόλαιος, superficiarius: hinc τὰ ἐπιπόλαια, et per gem. Sync. ἐπίπολα, et ἔπιπλα. Th. ἐπιπολῆς, q. v.

* Ἐπιπλοκὴ, ῆς, ἡ, implicatio: ab ἐπὶ, et πλέκω, plico, p. m. πέπλοκα.

Ἐπιπλομένοιο, pro -ομένου. volvente, gen. Ion. ab

Ἐπιπλόμενος, præs. part. pro ἐπιπελόμενος. Th. πέλομαι, sum.

Ἔπιπλον, impiebam, vel implebant, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. qu. à πιπλάω, pro πιμπλάω, seu πίμπλημι, impleo: ut à τιμάω, ἔτιμον. Th. πλέος, plenus.

Ἐπίπλοος, et ἐπίπλους, -όου, -ου, navigatio adversùs aliquem, conflictus: ab ἐπιπλέω, classe invado. Th. πλέω, navigo.

Ἐπιπλώοντι, Dor. pro Poët. ἐπιπλώουσι, et hoc pro ἐπιπλέουσι, innavigant, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐπιπλέω, navigo: f. πλεύσω. Vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπλὼς, navigans, per Sync. pro ἐπιπλώσας, a. 1. part. act. ab ἐπιπλώω, à πλώω, Poët. pro πλέω, navigo: f. πλεύσω. Alii deducunt à præt. πέπλευκα, p. m. πέπλεα, undè part. πεπλεὼς, et per Aphær. et Sync. πλὼς, in compos. ἐπιπλῶς, ab ἐπιπλέω, classe invado. Th. πλέω, navigo

Ἐπιπλώσας, -αντος, ὁ, navigans: a. 1. part. ab ἐπιπλώω. Vide ἐπιπλώς.

Ἐπιπνείουσα, ης, ἡ, respirans: præs. part. act. f. g. ab

Ἐπιπνείω, inspiro: ex ἐπὶ, et πνείω, Poët. pro πνέω, spiro: f. πνεύσω.

Ἐπιπνίγω, suffoco: f. ίξω, p. ἐπιπέπνιχα, a. 1. ἐπεπνίξα· ex ἐπὶ, et πνίγω, strangulo.

Ἐπίπνοια, ας, ἡ, afflatus, instinctus divinus: ab ἐπιπνέω, afflo. Th. πνέω, flo.

Ἐπιποθέω, expeto, desidero, intimè amo: f. ήσω, p. ἐπιπεπόθηκα, a. 1. ἐπεπόθησα· ex ἐπὶ, et ποθέω. Th. πόθος, desiderium.

Ἐπιπόθησις, εως, ἡ, desiderium: et

Ἐπιπόθητος, ὁ ϰ ἡ, exoptatus: et

Ἐπιποθία, ας, ἡ, desiderium: ab ἐπιποθέω.

Ἐπιπολάζω, f. άσω, p. ακα, innato, in superficie sum: et

Ἐπιπόλαιος, ε, ὁ ϰ ἡ, superficiarius, qui in superficie tantum corporis alicujus extat; ἐπιπόλαιος κτῆσις, bona mobilia: et

Ἐπιπολαίως, superficialitèr: ab

ἘΠΙΠΟΛΗ͂Σ, in superficie, in summitate: τὸ, ἐπιπολῆς, ipsa superficies: q. ab ἐπὶ, supra, et πέλω, sum.

Ἐπὶ πολλῷ, magni vel magno: et

Ἐπὶ πολὺ, adv. magnâ ex parte, multùm: ὡς ἐπιπολὺ, plerumque. Th. πολὺς, multus.

Ἐπιπομπεύω, f. εύσω, p. κα, triumpho, pompam duco: ex ἐπὶ, et πομπεύω, idem. Th. πέμπω, f. ψω, mitto.

Ἐπίπονος, ε, ὁ ϰ ἡ, laboriosus: hinc

Ἐπιπόνως, laboriosè: à πόνος, labor. Th. πένομαι, laboro: p. m. πέπονα.

Ἐπιπορεύομαι, proficiscor, perago: f. εύσομαι, p. ἐπιπεπόρευμαι· ex ἐπὶ, et πορεύομαι, quod à πείρω, transeo: p. m. πέπορα.

* Ἐπιπορπόω, infibulo, fibulis subnecto. Th. πόρπη, fibula.

Ἐπίπρασκον, imperf. act. verbi πιπράσκω.

* Ἐπιπραΰνω, mansuefacio; ab ἐπὶ, et πραΰνω.

Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, decus: et

Ἐπιπρεπὴς, έος, -ῦς, ὁ ϰ ἡ, decorus. Th. πρέπω, decorus sum.

Ἐπιπρέπω, decorus sum in, vel super: ab eod.

Ἐπιπροέηκεν, insuper misit: 3. sing. a. 1. act. Att. ab ἐπιπροΐημι, quod ex ἐπὶ, πρὸ, et ἵημι, mitto: f. ἥσω, p. εἷκα, a. 1. ἧκα, et Att. ἕηκα, a. 2. ἦν, a. 2. inf. εἶναι.

Ἐπιπροέμεν, Ion. pro ἐπιπροεῖναι, a. 2. inf. act. ab eod. verbo.

Ἐπιπροϊάλλω, f. αλῶ, p. κα, protendo, foras emitto: ex ἐπὶ, πρὸ, et ἰάλλω, mitto: a. 1. ἴηλα.

Ἐπιπροΐημι, insupèr mitto. Vide ἐπιπροέηκεν.

* Ἐπίπροικος, frater vel avus paternus reliquam hæreditatem possidens: nam cui universa hæreditas obvenit, fit κλῆρος, Salm. de modo usur. c. 4. p. 165, 6.

Ἐπίπροσθεν, adv. antè: ex πρόσθεν, idem. Th. πρὸ, antè.

Ἐπιπτέσθαι, a. 2. infin. m. ex ἐφίπτημι, advolo: ex ἐπὶ, et ἵπταμαι, volo, -as; fut. πτήσομαι, a. 2. m. ἐπτόμην.

Ἔπιπτον, ες, ε, imperf. act. verbi πίπτω, cado: f. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἐπιπτυχὴ, ῆς, ἡ, plicatura. Th. πτύσσω, plico.

Ἐπιπωλέομαι, f. ήσομαι, obambulo, lustro: ex ἐπὶ, et πωλέω, idem cum πολέω, verto

Ἐπιῤῥαίνω, f. ανῶ, p. ἐπέῤῥαγκα, inspergo. Th. ῥαίνω, f. ανῶ, idem.

Ἐπιῤῥαντίζω, f. ίσω, p. κα, superaspergo, inspergo: à præced.

Ἐπιῤῥάπτω, insuo: f. ψω, p. ἐπιῤῥάφα· ex ἐπὶ, et ῥάπτω, suo.

Ἐπιῤῥάσσω, irruo, illidor: ex ἐπὶ, et ῥάσσω, allido, dejicio: f. ξω, p. ἔῤῥαχα.

Ἐπιῤῥέειν, influere. Th. ῥέω, fluo: f. ῥεύσω.

Ἐπιῤῥεπὴς, έος, -ῦς, ὁ ϰ ἡ, propensus: ab

Ἐπιῤῥέπω, f. ψω, p. ἐπέῤῥεφα, vergo, propendeo: ex ἐπὶ, et ῥέπω, f. ψω, idem.

Ἐπιῤῥέω. Vide ἐπιῤῥέειν.

Ἐπίῤῥημα, ατος, τὸ, adverbium: pars orationis apud Gramm. Th. ῥέω, dico.

Ἐπιῤῥήσεσκε, claudebat, irruebat: 3. sing. imperf. Ion. pro ἐπέῤῥασσε, verbi ἐπιῤῥάσσω, illidor, irruo: vel ab ἐπαράσσω, idem; ex ἐπὶ, et ἀράσσω, vel -ττω, f. ξω, amputo, tundo. Sunt qui malint esse imperf. Ion. verbi ἐπιῤῥήσσω, infringo: ab ἐπὶ, et ῥήσσω, vel -ττω, seu ῥήγνυμι frango: f. ξω.

Ἐπιῤῥῖνον, ου, τὸ, frontale, ornamentum frontis, et aurium naribus impendens.

Ἐπιῤῥίπτω, injicio, conjicio, cum acc. f. ψω, p. ἐπέῤῥῖφα, a. 1. ἐπέῤῥιψα, a. 1. part. ἐπιῤῥίψας, -αντος. Ex ἐπὶ, et ῥίπτω, ψω, projicio.

Ἐπίῤῥοθος, ε, ὁ ϰ ἡ, qui magnâ animi contentione aliquem juvat, auxiliator, vel auxiliatrix: item utilis: ex ἐπὶ, et ῥόθος, undarum strepitus.

Ἐπιῤῥωννύω, et ἐπιῤῥώννῡμι, f. ῥώσω, p. ἐπέῤῥωκα, corroboro. Th. ῥωννύω, idem.

Ἐπιῤῥωσθεὶς, έντος, confirmatus, corroboratus, a. 1. part. pass. ex ἐπιῤῥώννῡμαι, confirmor: ab eod. Th.

Ἐπίσαγμα, ατος, τὸ, centones qui supponuntur clitellis, et ipsæ clitellæ: ab

Ἐπισάττω, insterno. Th. σάττω, f. ξω, onero.

Ἐπισείω, incutio. Th. σείω, f. σω, p. σέσεικα.

Ἐπισημαινόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. ab

Ἐπισημαίνω, indico: f. ανῶ, p. αγκα. Th. σῆμα.

Ἐπίσημος, ε, ὁ ϰ ἡ, insignis, illustris, signatus; ἐπίσημον τῆς νηὸς, navis insigne: ab eod.

Ἐπίσης, adv. æquè ac, perinde: ex ἐπὶ, et ἴσος.

Ἐπισιτιεύμενος, part. ab Att. fut. ἐπισιτιῦμαι, communitèr ἐπισιτίσομαι, hinc. f. part ἐπισιτισόμενος, Att. ἐπισιτιούμενος, Ion. versâ diph. ε in ου, fit ἐπισιτιεύμεος· ab

Ἐπισιτίζομαι, cibaria sumo, præs. pass. ab

Ἐπισιτίζω, cibaria præbeo, f. ίσω, p. ἐπισεσίτικα· perf. pass. ἐπισεσίτισμαι· ex ἐπὶ, et σῖτος, frumentum.

Ἐπισῖτισμὸς, ε, ὁ, cibaria, cibus, victus: à perf. pass. super. verbi

'Επισκάζω, f. άσω, p. ἐπίσκᾰκα, *claudico*. Th. σκάζω, idem.

'Επισκέπτομαι, *inviso, visito*, f. -ψομαι· p. pass. ἐπέσκεμμαι, *recensitus sum*; a. 2. pass. ἐπεσκόπην, ης, η, *lustratus fui*; a. 1. m. ἐπεσκεψάμεν, ω, ατο· a. 1. imper. m. ἐπίσκεψαι, -άσθω, 2. plur. ἐπισκήψασθε, *deligite, despicite*; a. 1. med. subj. ἐπισκέψωμαι, ῃ, ηται· ex ἐπὶ, et σκέπτομαι, *circumspicio, viso*.

'Επισκέπτω, f. ψω, p. φα, *considero, aspicio*. Th. σκέπτω.

'Επισκευάζω, f. άσω, p. ακα, *sarcio, instauro, insterno*: ex ἐπὶ, et σκευάζω, *instruo*. Th. σκεῦος, *vas*.

'Επισκευαςὴς, ȣ͂, ὁ, *instaurator*.

'Επισκευὴ, ῆς, ἡ, *instauratio, refectio*: ab eod.

'Επίσκεψις, εως, ἡ, *visitatio*, acc. ἐπίσκεψιν· ab ἐπισκέπτομαι, q. vide.

'Επισκηνόω, *in tabernaculo habito*, f. ώσω, p. ἐπεσκήνωκα· a. 1. ἐπεσκήνωσα· a. 1. sub. ἐπισκηνώσω, ῃς, ῃ· ex ἐπὶ, et σκηνὴ, *tabernaculum*.

'Επισκήπτειν, *cum impetu deferri, accusare, obtestari*. Th. σκήπτω, *cum impetu cado*.

'Επισκιάζειν, *obumbrare*, præs. inf. ab

* 'Επισκιάζω, *obumbro*. Th. σκιὰ, *umbra*.

'Επίσκοπα, *ut scopum assequaris*: adv. quod à σκοπὸς, *scopus* Th. σκέπτομαι, *circumspicio*.

'Επισκόπει, *considera*, præs. imperat. act. ab

'Επισκοπέω. *visitationi, vaco, prospicio*, f. ήσω, perf. ἐπεσκόπηκα· ex ἐπὶ, et σκοπέω, *contemplor, video*. Th. σκέπτομαι, f. ψομαι, *circumspicio, video*, p. ἔσκεμμαι.

'Επισκοπὴ, ῆς, ἡ, *visitatio*: ab eod. Th.

'Επίσκοπος, ȣ, ὁ, EPISCOPUS, Angl. A BISHOP: *inspector, præses*: ab ἐπέσκοπα, præt. m. verbi ἐπισκέπτομαι, *circumspicio*, quod vide.

'Επισκοτέω, *obtenebro*. Th. σκότος, *tenebræ*.

'Επισκύζωνται, *indignentur*, 3. pl. præs. sub. med. verbi ἐπισκύζομαι· ex ἐπὶ, et σκύζομαι, *irritor*, quod à κύων, κυνὸς, *canis*.

'Επισκυθίζειν, *Scytharum more largiùs potare*; a. 1. imperat. act. ἐπισκύθισον· a. 1. inf. act. ἐπισκυθίσαι. Th. Σκύθης, ȣ, ὁ, *Scytha*.

'Επισκύνιον, ȣ, τὸ, *supercilium*: ex ἐπὶ, et σκύνιον, *summa palpebra, cilium*.

'Επισκώπτω, f. ψω, p. φα, *irrideo dicteriis*. Th. σκώπτω, *dicteriis utor*, f. ψω.

'Επισμῆ, Ion. pro ἐπισμᾷ, q. pro ἐπισμάει, 3. sing. præs. indic. act. ab ἐπισμάω, idem quod σμάω, *abstergo, detergo*.

'Επισμυγερὴ, ῆς, ἡ, *ærumnosa*, Hisiod. ab ἐπὶ, et σμύχω, fut. ξω, *vasto, corrumpo*.

'Επισοβέω, -ῶ, f. ήσω, *incedo*. Th. σοβέω, q. v.

'Επίσος, ȣ, ὁ, *æqualis*. Th. ἴσος.

'Επισπάομαι, -ῶμαι, *attraho*; ἐπισπάσθω, 3. sing. præs. imperat. m. f. άσομαι, p. ἐπίσπασμαι· a. 1. m. ἐπεσπασάμην, ω, ατο· ex ἐπὶ, et σπάω, *traho*.

'Επισπαςῆρες, -ων, οἱ, *cardines ostii*: à præced.

'Επίσπαςρον, ȣ, τὸ, *laqueus, funis*; *tentorium, velum*, quo aliquid ἐπίσπαται, id est, *attrahitur*: ab ἐπισπάομαι, q. v.

'Επισπάω, -ῶ, fut. άσω, perf. κα, *attraho*: à σπάω, *traho*.

'Επίσπεισις, εως, ἡ, *libatio*. Th. σπένδω, *libo*, f. σπείσω.

'Επισπένδειν, præs. inf. act. *infundere, libare*: ab eod. Th.

'Επισπερχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *festinus*. Th. σπέρχω, *urgeo*.

'Επισπέρχω, *urgeo*: ab eod. Th.

'Επισπεύδω, *propero, urgeo*. Th. σπεύδω, *festino*, f. σω, p. ἔσπευκα.

'Επισπῇ, 3. sing. aor. 2. sub. ab ἐπισπῶ, *abeo*: ab ἐπὶ, et verbo σπῶ, Poët. pro ἕπω, *sequor*.

'Επίσποιτο, *comitetur*, 3. sing. a. 2. opt. m. à verbo Poët. σπόμαι, pro ἕπομαι. Vide σπεῖο, *sequere*: hinc ἐπισπόμενος, part.

'Επισπορίη, ης, ἡ, *iterata satio*: ab ἐπὶ, et σπείρω, *sero*, f. ερῶ· p. med. ἔσπορα.

'Επισπȣδάζω, f. άσω, p. ἐπεσπȣ́δακα, *festino*: à σπȣδάζω, q. v. hinc et

'Επισπȣδαςὴς, ȣ͂, ὁ, *accelerator*.

'Επισπώμενος, η, ον, *attractus*, præs. part. m. ab ἐπισπάομαι, *attraho*. Th. σπάω, *traho*.

'Επίσσωτρα, nom. pl. ab ἐπίσσωτρον, ȣ, τὸ, *canthus*; ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continuâ agitatione conteratur: ex ἐπὶ, et σῶτρον, *lignum orbiculare rotæ*: qu. à σείω, *agito*.

'Επίςα, Poët. et Dor. pro ἐπίςασαι, *scis, nôsti*, 2. sing. præs. ind. pass. ab ἐπίςαμαι, q. v.

'Επιςαθμεία, ας, ἡ, *diversatio*: ab

'Επιςαθμεύω, fut. εύσω, perf. κα, *stativa habeo, diversor*: ab

'Επίςαθμος, ȣ, ὁ, *mansionum curator*: ex ςαθμὸς, *stabulum, statio*. Th. ἵςημι, *sto*.

'Επίςᾰμαι, σαι, ται, *peritus sum, scio*, et in 1. pl. ἐπιςάμεθα, præs. part. ἐπιςάμενος, η, ον, *sciens*; imperf. ἐπιςάμην, et ἠπιςάμην, σο, ατο· fut. ἐπιςήσομαι· ex ἐπὶ, et ἴσαμαι, vel ἴσημι, *scio*; factâ Epenth. lit. τ.

'Επιςάμενος, η, ον, *sciens*, part. superioris: item *superstans*. Videè ἐπέςασθαι.

'Επιςαμένως, *scientèr*, adv. ab ἐπίςαμαι, q. v.

'Επιςάντες, *instantes*, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἐπιςὰς, άντος, verbi ἐφίςημι, *insto*, f. ἐπιςήσω, p. ἐφέςηκα· a. 2. ἐπέςην· a. 2. sub. ἐπιςῶ· ex ἐπὶ, et ἵςημι, *sto*.

'Επιςὰς, άντος, aor. 2. part. act. Vid. sup.

'Επίςᾰσαι, 2. sing. præs. verbi ἐπίςαμαι, q. v.

'Επίςασθαι, Ion. pro. ἐφίςασθαι, *suprà stare*; sic ἐπιςάμενος, Ion. pro ἐφιςάμενος, præs. part. pass verbi ἐφίςημι, *insto*, q. v. vel part a. 2. med.

'Επιςασία, ας, ἡ, *inspectio, animadversio, curatio*: et

'Επίςᾰσις, εως, ἡ, idem. Th. ἵςημι, *sto*.

'Επιςᾰτέω, fut. ήσω, p ηκα, *præsum*: ab

'Επιςάτης, ȣ, ὁ, *magister, præfectus*, ab ἐφίςημι, *præficio*: ab eod. Th.

'Επίςατο, *noverat*, 3. sing. imperf. verbi ἐπίςαμαι, q. v.

* 'Επίςᾰτον, ȣ, τὸ, *crateris basis vel fulcrum*, Insc. Sig. à præced. verbo.

'Επιςατȣ͂ντες, nom. plur. part. præs. act. verbi ἐπιςατέω, *præsum, præfectus sum*: ab ἐπὶ, et ἵςημι, *sto*

'Επιςίᾰται, Ion. pro ἐπίςανται, 3. pl. præs. ind. act. ab ἐπίςαμαι, q. v.

'Επιςεῖλαι, *scribere*, a. 1. inf act. ab

'Επιςέλλω, *mitto*, fut. ἐπιστελῶ, perf. ἐπέςαλκα· a. 1. ἐπέςειλα· p. med. ἐπέςολα· ex ἐπὶ, et ςέλλω, *mitto*.

'Επιςεύετο, 3. sing. imperf. pass. verbi πιςεύω, *credo*, f. εύσω, quod à πίστις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*.

'Επιςεύθη, *commissum erat*: 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo.

'Επιςεφὴς, έος, -ȣ͂ς, ὁ ϗ ἡ, *coronatus*: ab

'Επιςέφω, f. ψω, p. ἐπέστεφα, *corono*. Th. στέφω, idem, f. ψω.

'Επιςέωνται, *sciant*: Ion. pro ἐπίςανται. Vide ἐπίςαμαι.

'Επίςῃ, *scis*: Att. pro ἐπίςασαι, 2. sing. præs. ind. ab eod.

'Επίςηθι, ήτω, *insta*: a. 2. imperat. act. ab ἐφιςημι, *insto*, quod vide, vel ἐπιςάντες.

'Επιςηθίζομαι, f. ίσομαι, *pectori alicujus incumbo*. Th. ςῆθος, *pectus*.

'Επιςήμαις, dat. pl. ab

'Επιςήμη, ης, ἡ, *scientia, peritia, ars*: ab ἐπίσταμαι, *scio*. Th. ἴσημι, idem.

'Επιςήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *scientiâ præditus*: ab eod. verbo et Th.

'Επιςῆναι, *instare*: a. 2. inf. ab ἐφίςημι, *supersto, incumbo*. Th. ἵςημι, *sto*.

'Επιςηρίζω, *confirmo*: f. ίξω, et -ιῶ, Att. p. ἐπεςήριχα, a. 1. ἐπεςήριξα· ex ἐπὶ, et ςηρίζω, *firmitèr statuo*.

'Επιςήσῃ, *scies*: 2. sing. f. 1. m. ab ἐπίςαμαι, quod vide.

'Επίςιον, Ion. pro ἐφέςιον, *domicilium*: et

'Επίςιος, Ion. pro ἐφέςιος, *domesticus, incola*: ab ἐπὶ, et ἑςία, *focus, lar*.

'Επιςοβέεσκεν, Ion. pro ἐπεςόβȣν, seu ἐπεςόβεον, imperf. act. verbi ἐπιςοβέω pro ἐπισομέω, f. ήσω, p. κα, *irrideo, contumeliâ afficio*: ex ἐπὶ, et ςόμα, *os*.

'Επιςολάδην, adv. *ornatè, succinctè*: ex ἐπὶ, et ςέλλω, *mitto*; item *orno*; f. ςελῶ, p. ἔςαλκα, a. 1. ἔςειλα, p. m. ἔςολα.

'Επιςολάζω, f. άσω, p. ἐπεςόλακα, *infero, cumulo*: ab eod.

'Επιϛολὴ, ῆς, ἡ, *EPISTOLA*: ab ejusd. verbi præt. m.

'Επιϛολικὸς, ὴ, ὸν, *epistolaris*: à præced.

'Επιϛομίζω, *os obturo*: f. ίσω, p. ἐπεϛόμικα· ex ἐπὶ, et στόμα, *os, oris.*

'Επιϛόμιον, ȣ, τὸ, *EPISTOMIUM*: ab eod.

'Επιϛρατεύω, f. εύσω, p. κα, *expeditionem suscipio adversùs*: ex ἐπὶ, et ϛρατεύω, *exercitum educo.* Th. ϛρατὸς, *exercitus.*

'Επιϛρατηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἐπιϛρατεία, *militaris expeditio adversùs aliquem*: à præced.

'Επιϛρᾰφεὶς, εῖσα, ὲν, in gen. ἐπιϛραφέντος, a. 2. part. pass. ab ἐπιϛρέφω, *converto.* Th. ϛρέφω, *verto*: f. ψω, p. ἔϛρεφα, a. 2. ἔϛραφον, p. m. ἔϛροφα.

'Επιϛρέφε, præs. imperat. act. et

'Επιϛρέφεται, 3. sing. præs. pass. ab ἐπιϛρέφω.

'Επιϛρεφέως, Ion. et Poët. *accuratè, fraudulentèr*: adv. ab

* 'Επιϛρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *industrius, versutus, perversus.*

'Επιϛρέφω, *converto*: f. ψω, p. ἐπέϛρεφα, a. 1. ἐπέϛρεψα, a. 1. imperat. ἐπίϛρεψον, άτω, a. 1. sub. ἐπιϛρέψω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. ἐπιϛρέψαι, a. 1. part. act. ἐπιϛρέψας, αντος, a. 2. pass. ἐπεϛρᾰφην, ης, η, *converti me*: a. 2. imperat. pass. ἐπιϛράφηθι, ήτω, a. 2. sub. pass. ἐπιϛραφῶ, a. 2. part. pass. ἐπιϛραφεὶς, έντος, p. m. ἐπέστροφα. ἐπιστρέφομαι. Med. *curo*, Anacr. ap. Longin. § xxx. Th. ϛρέφω, *verto.*

'Επιϛρέψαι, a. 1. inf. act. ab eod. verbo et Th.

'Επιϛρέψαντα, *advertentem*; acc. sing. masc. a. 1. part. act. ejusd. verbi.

'Επιϛροφᾰδην, adv. *huc illuc se convertendo, fortitèr*: et

'Επιϛροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio*: à præt. m. ἐπέϛροφα, verbi ἐπιϛρέφω, quod vide.

'Επίϛροφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui versatur inter*; item *flexuosus*: à præced.

'Επιϛρωννῡω, *insterno*: ex ἐπὶ, et ϛρωννύω, *sterno*; fut. ϛρώσω, a. 1. ἔϛρωσα. Th. ϛορέω, *sterno.*

'Επίστω, *sciebas*: per contract. pro ἐπίσταο, Ion. pro ἐπίστασο, 2. sing. imperf. ἐπιϛάμην, σο· ab ἐπίσταμαι, *scio.* Th. ἵσημι.

'Επιϛώσαντο, *pacti sunt*: 3. pl. a. 1. m. verbi πιϛόω, *fidem exigo*: quod à πίϛις, *fides.* Th. πείθω, *persuadeo.*

'Επισυναγᾰγεῖν, a. 2. infin. act. ab

'Επισυνᾰγω, *congrego, cogo*: f. ἐπισυνάξω, p. ἐπισυνῆχα, a. 1. ἐπισυνῆξα, a. 1. inf. ἐπισυνάξαι, a. 2. act. ἐπισυνήγᾰγον, a. 2. inf. ἐπισυναγαγεῖν, præt. pass. ἐπισυνῆγμαι, perf. part. pass. ἐπισυνηγμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐπισυνήχθην, a. 1. part. pass. ἐπισυναχθεὶς, εῖσα, ὲν· ex ἐπὶ, σὺν, et ἄγω, *ago.*

'Επισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, *congregatio*: à præced.

'Επισυνάπτω, f. ψω, p. ἐπισυνῆφα, *coagmento, conjugo*: ex ἐπὶ et συνάπτω, idem. Th. ἅπτω, *necto.*

'Επισυναχθεισῶν, gen. pl. f. g. ab ἐπισυναχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. ab ἐπισυνάγω, *cogo*, quod vide.

'Επισυνέχοντες, part. *ducentes*, vel *habentes* uxores alienigenas: ap. 1. iii. Esdræ, ix. 17. Th. ἔχω, *habeo.*

'Επισυνέχω, *contineo, apto.*

'Επισυνηγμένη, perf. part. pass. f. g. ab ἐρισυνάγω, *cogo.*

'Επισυνίϛᾰμαι, *conspiro, insurgo in aliquem*: vide ἐπισύϛασις.

* 'Επισυνίϛημι, *ad seditionem excito.* Th. ἵϛημι.

'Επισυντρέχω, *simul occurro*: ex ἐπὶ, σὺν, et τρέχω, *curro*: f. θρέξω, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

'Επισῡρω, *traho post me*; item *ambage verborum, rem de quâ agitur implicare, neque cardinem causæ attingere.* Met. ducta ab anguibus, qui super terram reptant, et vestigia solo non imprimunt. Th. σύρω, *traho.*

'Επισύϛᾰσις, εως, ἡ, *coitio, agmen*: ex ἐπὶ, et συνίϛημι, *conflo, ad defectionem solicito.* Th ἵϛημι.

'Επισυϛρέφω, f. ψω, *unà converto ad aliquid suscipiendum contra aliquem.*

'Επισφαγήσεται, 3. sing. f. 2. ind. pass. ab

'Επισφάζω, seu -σφάττω, *jugulo, macto*; f. ξω, a. 2. ἔσφᾰγον, pass. -φᾰγην.

'Επισφᾰλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *periculosus, lubricus*: ex ἐπὶ, et σφάλλω, *supplanto.*

'Επισφᾰλῶς, adv. *periculosè.*

'Επισφραγίζω, f. ίσω, p. ἐπεσφράγικα, *insignio, sigillo*: ab ἐπὶ, et σφραγίζω, *signo.*

'Επισφῡριον, ȣ, τὸ, *fibula ocreæ*: ex ἐπὶ, et σφυρὸν, *malleolus pedis.* Th. σφύρα, *malleus.*

'Επίσχε, *cohibe*: præs. imperat. act. ab ἐπίσχω, q. ab ἴσχω, pro ἔχω, *habeo.*

'Επισχέειν, Ion. pro ἐπέσχειν, a. 2. inf. Vide in ἐπίσχεο.

'Επίσχεο, Ion. pro ἐπίσχȣ, a. 2. imperat. m. ἐπίσχεε, a. 2. imperat. act. (q. à σχῆμι) ἐπισχόμενος, a. 2. part. m. ἐπισχὼν, a. 2. part. act. ἐπισχεῖν, a. 2. inf. act. ab eod. verbo et Th.

'Επισχερὼ, adv. *deinceps, ordine*: ab ἐπίσχω, idem quod ἐπέχω, *inhibeo.* Th. ἔχω, *habeo.*

'Επισχόμενος, *tenens*: a. 2. part. m. Vide ἐπίσχεο.

'Επισχῡω, *invalesco, magis ac magis urgeo*: imperf. ἐπίσχυον, ες, ε, f. ύσω, p. ἐπίσχυκα, a. 1. ἐπίσχυσα· ex ἐπὶ, et ἰσχύω, *valeo.* Th. ἰσχύς.

'Επισχὼν, *adhibens*: a. 2. part. act. ab ἐπέχω. Th. ἔχω, *habeo*: f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, imperf. εἶχον.

'Επισωρεύω, *coacervo*; f. εύσω, p. ἐπισεσώρευκα· ex ἐπὶ, et σωρεύω, *cumulo.* Th. σωρὸς, *acervus.*

'Επιτᾰγὴ, ῆς, ἡ, *imperium, præceptum*: ab ἐπιτάσσω, *impero*, qu. vid.

'Επίταγμα, ᾰτος, τὸ, *subsidiaria cohors*; item *mandatum*: ab eod.

'Επίταδες, Ion. pro ἐπίτηδες, adv ab ἐπιτηδὴς, *idoneus.*

'Επιτακτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui aliis imperat.*

'Επιτακτὸς, *imperatus*: part. perf. pass. ab ἐπιτάσσω, q. v.

'Επιτάμνειν, Ion. pro ἐπιτέμνειν, *incidere.* Th. τέμνω, *seco.*

'Επίταξις, εως, ἡ, *imperatum, jussum*: ab ἐπιτάσσω, q. v.

'Επιταράττω, f. ξω, p. χα, *interturbo, interpello.* Th. ταράττω, -σσω, *turbo*: f. ξω.

'Επιτάῤῥεθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *adjutor*: pro ἐπίῤῥοθος, idem: ex ἐπὶ, et ῥόθος, *undarum strepitus.*

'Επίτᾰσις, εως, ἡ, *intentio, vehementia*: ab ἐπιτείνω, p. pass. ἐπιτέταμαι, -σαι.

'Επιτάσσω, vel -ττω, *colloco, impero*: f. ξω, præs. part. ἐπιτάσσων, οντος· ex ἐπὶ, et τάσσω, *ordino*: f. ξω, p. τέταχα, a. 1. ἔταξα, p. m. τέταγα, undè ἐπιταγὴ, suprà.

'Επιτάφιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *funebris*: ex ἐπὶ, et θάπτω, *sepelio*: a. 2. ἔταφον.

'Επιταχῡνω, *accelero*: à ταχύνω, idem: f. υνῶ. Th. ταχὺς, *celer.*

'Επιτεῖλαι, a. 1. inf. act.

'Επιτείλας, *qui jussit*: a. 1. part. act. et

'Επίτειλον, a. 1. imperf. act. ab ἐπιτέλλω, *mando, jubeo.* Th. τέλλω, inus.

'Επιτείνω, *intendo*: ex ἐπὶ, et τείνω, *tendo*: fut. νῶ, p. ἐπιτέτακα.

'Επιτειχίζω, *muro cingo, excitatio muro oppugno*: ex ἐπὶ, et τειχίζω, *murum struo*: f. ίσω, p. ικα. Th. τεῖχος, *murus,*

'Επιτείχισμα, ᾰτος, τὸ, *propugnaculum adversùs aliquem*: à præced.

'Επιτέκα, acc. ab ἐπίτεξ, q. v.

'Επιτελέσθεντα, acc. sing. m. g. a. 1. part. pass. à perf. pass. ἐπιτετέλεσμαι, a. 1. pass. ἐπετελέσθην· ab

'Επιτελέω, -ῶ, έεις, -εῖς, *perago, exequor*: fut. έσω, p. ἐπιτετέλεκα, a. 1. ἐπετέλεσα, *absolvo*: ex ἐπὶ et τέλος.

'Επιτελὴς, έος, -ȣ̃ς, ὁ ϗ ἡ, *absolutus, perfectus.* Vide ἐπιτελέω.

'Επιτέλλεο, Ion. pro ἐπιτέλλȣ, præs. imperat. pass. ab

'Επιτέλλομαι, ῃ, εται, *exorior*: et Poët. pro ἐντέλλομαι, *impero.* Hinc

'Επιτελλομενᾱων, *exorientium*: gen. pl. Æol. part. præs. m. f g. pro ἐπιτελλομένων. Th. τέλλω inus.

'Επιτέμνω, f. μῶ, p. μηκα, *breviùs reddo, disseco*: à τέμνω, *seco.*

'Επίτεξ, κος, ἡ, pro ἐπίτοκος, *partui vicina*: ex ἐπὶ, et τίκτω, *pario*: τέξομαι, p. med. τέτοκα.

'Επιτερπέϛερον, *jucumdius*: comp. ab

'Επιτερπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, jucundus. Th. τέρπω, delecto; f. ψω.

'Επιτέρπομαι, oblector: ab eod. Th.

'Επιτερπόμενος, præs. part. præc.

'Επιτέτᾰται, 3. sing. perf. pass. ab ἐπιτείνω, intendo, contendo. Th. τείνω, tendo.

'Επιτέτραπται, commissum est; 3. sing. p. pass. et

'Επιτετράφᾰται, Ion. pro ἐπιτετραμμένοι, εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω. committo curæ alicujus. Th. τρέπω, verto: f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα.

'Επιτήδεια, et Ion. ἐπιτήδεα, apta: nom. pl. n. g. ab

Επιτήδειος, ȣ, idoneus, commodus, opportunus. Th. ἐπιτηδὴς, idem.

'Επίτηδες, Ion. adv. de industriâ. ab ἐπιτηδής.

'Επιτήδευμα, ᾰτος, τὸ, studium, institutum: ab

'Επιτηδεύω, εις, ει, natâ operâ aliquid facio, operam do: f. εύσω, a. 1. ἐπετήδευσα, quod et

'Επιτηδέων, accuratè: Ion. pro ἐπιτηδείως· ex ἐπιτήδειος, aptus: ab

'ΕΠΙΤΗΔΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, idoneus, aptus.

'Επιτήκειν, liquefactum infundere: præs. inf. act. verbi ἐπιτήκω, f. ξω, liquefacio. Th. τήκω, idem.

'Επιτηρέω, conservo. Th. τηρέω, servo: f. ήσω, p. χα.

'Επιτηρήσας, a. 1. part. act. superioris verbi.

'Επιτιθέᾱσι, Ion. pro ἐπιτιθεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. et

'Επιτίθει pro ἐπιτίθετι, præs. imperat. ab

'Επιτῐθημι, impono: ἐπιτίθει, præs. imperat. act. pro ἐπιτίθετι, quasi ab ἐπιτιθέω, fut. ἐπιθήσω, p. ἐπιτέθεικα, a. 1. ἐπέθηκα, a. 2. ἐπέθην, a. 2. imperat. ἐπιθὲς, έτω, a. 1. pass. ἐπετέθην, a. 1. sub. pass. ἐπιτεθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. ἐπιθήσομαι, ῃ, εται, a. 2. m. ἐπεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, pono.

'Επιτιθῇς, ῇ, præs. sub. act. Vide suprà.

'Επιτῑμᾷ, 3. sing. præs. ind. act. et

'Επιτιμάῃς, 2. sing. præs. sub. ab

'Επιτῑμάω, -ῶ, prætium augeo: item objurgo: cum dat. imperf. ἐπετίμαον, -ων, f. ήσω, p. ἐπιτετίμηκα, a. 1. ἐπετίμησα, a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, άτω· a. 1. opt. ἐπιτιμήσαιμι, αις, αι· ex ἐπὶ, et τίω, honoro.

* 'Επιτιμαῖος, ȣ, ὁ, morosus reprehensor, qui frequentèr alios carpit et reprehendit.

'Επιτιμήσαιμεν, 1. pl. a. 1. opt. act. præcod.

'Επιτιμήσεσι, dat. pl. ab

'Επιτίμησις, εως, ἡ, increpatio, caritas σίτȣ, caritas annonæ: et

'Επιτιμία, ας, ἡ, idem: et

'Επιτίμιον, mulcta, pœna: ab ἐπιτιμάω, q. v.

* 'Επίτῑμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui honos suus integer est: ab eod. Th.

'Επιτιμῶνται, pro -άονται, reprehenduntur. 3. pl. præs. ind. pass. et

'Επιτιμῶντας, pro -άοντας, acc. pl. præs. part. act. ab eod.

'Επιτίτθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem ac ὑποτίτθιος, lacteus. Th. τίτθος, mamma.

'Επιτοαυτὸ, vel divisum ἐπὶ τὸ αὐτὸ, adv. eodem loco, simul, adhæc. Th. αὐτὸς, ἡ, ὁ, ipse.

'Επίτοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, partui propinqua. Th. τίκτω, pario: p m. τέτοκα.

'Επιτολὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἐντολὴ, mandatum. Th. τέλλω, mando.

'Επιτολμᾷν, sustinere: præs. inf. act. ab

'Επιτολμάω, audeo: f. ήσω, p. ηκα. Th. τόλμα, audacio.

'Επιτομὴ, ῆς, ἡ, amputatio, EPITOME, compendium. Th. τέμνω, seco: p. m. τέτομα.

'Επιτοξάζομαι, f. ἄσομαι, in aliquem arcum intendo: ex ἐπὶ, et τοξάζομαι, idem. Th. τόξον, arcus.

'Επιτοπολὺ, adv. ut plurimùm: ex ἐπὶ et πολύς.

'Επιτόσσαις, (si codex sanus) part. a. 1. act. ab ἐπιπετόω, f. όσω, a. 1. ἐπιπέτοσα, a. 1. part. ἐπιπετόσας, Æol. et gem. σ, et per Sync. ἐπιτόσσαις. Vide πετῦν. Vel est a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιτοπίζω, fut. ίσω, a. 1. part. ἐπιτοπίσας, et Æol. et Poët. ἐπιτοπίσσαις, et per Sync. ἐπιτόσαις· ἐπιτοπίζειν, alicubi in aliquem incidere, eumque nancisci.

'Επιτρεπτέα, et -τέον, permittendum: verbale ab

'Επιτρέπω, permitto, committo: f. ψω, p. ἐπιτέτρεφα, a. 1. ἐπέτρεψα, perf. pass. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται, a. 2. pass. ἐπετρᾰπην, p. m. ἐπιτέτροπα. Th. τρέπω, verto.

'Επιτρέψον, ατω, a. 1. imperat. act. et

'Επιτρέψοντι, permittunt: Dor. pro ἐπιτρέψȣσι, 3. pl. f. 1. ind. act. verbi ἐπιτρέπω.

'Επιτρέχω, f. θρέξω, p. ἐπιδεδράμηκα, a. 2. ἐπέδρᾰμον, occurro, incurro. Th. τρέχω.

'Επιτρῖβω, attero, affligo. Th. τρίβω, tero; f. ψω, p. φα.

* 'Επίτρῐτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, sesquitertius; idem quod τρίτος. ἐπὶ τρίτος τόκος, usura quæ tertiam partem sortis singulis annis reddit.

'Επίτριψις, εως, ἡ, expon. fluctus. Psal. xcii. ab ἐπιτρίβω.

'Επιτροπαία βασιληΐη, regnum alicui commissum, ut ab eo administretur quamdiu quis in ejus tutelâ manet: ab ἐπιτρέπω.

'Επιτροπεύομαι, educor; et

'Επιτροπεύω, f. εύσω, p. κα, procurationem festino, administro: ab ἐπίτροπος.

'Επιτροπὴ, ῆς, ἡ, procuratio, tutela, ipsa actio procurandi aliquid: à p. m. verbi ἐπιτρέπω.

'Επίτροπος, ȣ, ὁ, procurator, tutor: ab eod.

'Επιτροχᾰδην, adv. succinctè, maturè: à τροχάζω, curro, festino. Th. τρέχω, idem.

'Επιτυγχάνοις, 2. sing. præs. opt. act. ab

'Επιτυγχᾰνω, assequor, a. 2. ἐπέτῠχον, ες, ε· ex ἐπὶ, et τυγχάνω, adipiscor; f. τεύξομαι, p. τέτευχα.

'Επιτυμβίδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cristata: Epith. quod alaudis cristatis tribuitur; ex ἐπὶ, et τύμβος, tumulus: vel quod ut plurimùm circa busta versantur, vel quod veluti τύμβον in capite ferant.

'Επιτῠχεῖν τινι, incidere in aliquid et invenire, a. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω.

'Επιτῠχία, ας, ἡ, felix successus.

'Επιτῠχὼν, -όντος, quilibet vilis a. 2. part. act. ab eod.

Επιφαίνω, et -ομαι, appareo; præs. imperat. ἐπίφαινε, f. ἐπιφᾰνῶ, p. ἐπιπέφαγκα. a. 1. ἐπέφηνα, p. pass. ἐπιπέφαμμαι, et Att. ἐπιπέφασμαι, a. 2. pass. ἐπιφάνην, ης, η ex ἐπὶ, et φαίνω. ostendo.

'Επιφᾶναι, a. 1. inf. præced.

'Επιφάνεια, ας, ἡ, apparentia, superficies: ab ἐπιφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, illustris: quod et

'Επιφανεὶς, a. 2. part. pass. ab ἐπιφαίνω, q. v.

'Επιφᾰνὴς, illustris: vide ἐπιφάνεια.

'Επιφαύω, illucesco, f. ἐπιφαύσω, et -ομαι· à φαύω, Æol. pro φάω, luceo.

'Επιφέροισα, afferens, Dor. pro ἐπιφέρȣσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφέρω.

'Επιφέρομαι, pass. incumbo irruo.

'Επιφέρω, εις, ει, infero, objicio, imperf. ἐπέφερον, ες, ε, f. ἐποίσω, p. ἐπήνεγκα, a. 2. ἐπήνεγκον, a. 2. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

'Επιφημίζεσθαι, malè ominari; præs. inf. pass. à φημίζω, divulgo. Th. φάω, dico.

'Επιφθὰς, præveniens, a. 2. part. act. ex ἐπὶ, et φθάνω, f. φθάσω, prævenio; p. ἔφθᾰκα, a. 2. ἔφθην, qu. φθῆμι.

'Επίφθονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, invidiosus.

* 'Επιφθόνως, adv. invidiosè.

'Επιφθύσδοισα, Dor. pro ἐπιφθύζȣσα, præs. part. f. g. ab ἐπιφθύζω, idem quod ἐπιπτύω, inspuo venificarum more. Th. πτύω, spuo.

'Επιφλέγω, splendeo, refulgeo: id. quod φλέγω, incendo; sed Metaph. illustro.

'Επιφορὰ, ᾶς, ἡ, impetus, impressio. Th. φέρω, fero.

'Επιφορέω, -ρῶ, Ion. id qu. ἐπιφέρω, infero.

'Επιφορήμᾰτα, ων, τὰ, bellaria: à præced.

'Επίφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, commodus, pronus, item uterum ferens. Th. φέρω, fero.

'Επιφράζομαι, intelligo, considero: ab ἐπιφράζω, indico, moneo, dissero, declaro. Th. φράζω, dico, a. 2. ἔφραδον.

'Επίφρονα, acc. sing. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, prudens: ab ἐπὶ, et φρὴν, mens.

'Επιφροσύνη, ης, ἡ, prudentia: ab eod

Ἐπιφροσύνῃσι, *consiliis*, dat. pl. Ion. ejusd.
Ἐπιφυὰς, ἄδος, ἡ, *propago*; et in pl. ἐπιφυάδες, et
Ἐπιφυέσθω, *accrescat, adhæreat*; 3. sing. imperat. præs. ab
Ἐπιφύομαι, f. ύσομαι, *adnascor, accresco*. Th. φύω, *gigno*.
Ἐπιφὺς, ῦσα, ὺν, præs. part. act. ab ἐπίφυμι, *adnascor*; ab eod.
Ἐπιφωνέω, *acclamo*, imperf. ἐπεφώνεον, -ουν, εις, -εις, εε, -ει, f. ήσω, p. ἐπιπεφώνηκα, p. pass. ἐπιπεφώνημαι. Th. φωνὴ, *vox*.
Ἐπιφώνημα, ἅτος, τὸ, *exclamatio*: à præced.
Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, *acclamatio*; dat. ἐπιφωνήσει, ab eodem verbo.
Ἐπιφώσκω, *illucesco*, imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, *luceo*: undè φάος, et contractè φῶς, *lux*.
Ἐπιχαίρω, f. ἀρῶ, p. ἐπικέχαρκα, *gaudeo*; item *insulto*. Th. χαίρω, *gaudeo*; f. χαρήσομαι, a. 2. pass. ἐχάρην.
Ἐπιχᾰλάω, *laxo*. Th. χαλάω, idem, f. άσω, p. κα.
Ἐπίχαλκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æreus, æratus*. Th. χαλκός.
Ἐπιχαράττω, *insculpo*. Th. χαράττω, vel -σσω, idem, f. ξω, p. κεχάραχα.
Ἐπίχαρμα, ἅτος, τὸ, *ludibrium, irrisio*: à χάρμα, *gaudium*. Th. χαίρω, *gaudeo*.
Ἐπιχείρει, pro -ρεε, *aggredere*, præs. imperat. ab.
Ἐπιχειρέω, -ῶ, *aggredior*, imperf. ἐπεχείρεον, -ουν, *conabar*; f. ήσω, p. ἐπικεχείρηκα, a. 1. ἐπεχείρησα· ex ἐπὶ, et χεὶρ. *manus*.
Ἐπιχείρημα, ἅτος, τὸ, *argumentum*: et
Ἐπιχείρησις, εως, ἡ, idem, et *aggressio, conatus, conspiratio*: ab eod. verbo et Th.
Ἐπιχειροτονέω, *scisco, decerno, suffragia fero*: ex ἐπὶ, et χειροτονέω, idem; f. ήσω, p. ηκα, quod à χεὶρ, *manus*, et τείνω, *tendo*; f. τενῶ, p. τέτακα.
Ἐπιχέω, *infundo*: vide suprà ἐκχέω.
Ἐπιχθόνιοι, *terrestres, in terris versantes*, gen. pl. ἐπιχθονίων, dat. pl. Ion. ἐπιχθονίοισι, et in f. g. ἐπιχθονίῃσι, pro ἐπιχθονίαις· ex ἐπὶ, et χθὼν, *terra*.
Ἐπιχολώτατος, η, ον, *amarissimus, a, um*: à χολὴ, *bilis*.
Ἐπιχορηγέω, *suppedito, subministro*, f. ήσω, p. ἐπικεχορήγηκα, a. 1. ἐπεχορήγησα· ex ἐπὶ, et χορηγὸς, *dux chori*; quod ex χορὸς, *cœtus saltantium*, et ἄγω, *duco*.
Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, *suppeditatio*: ab iisd.
Ἐπιχράω, *vehementi cum impetu adorior*: ex ἐπὶ, et χράω, f. ήσω, p. ηκα, *commodo, invado furiosè*.
Ἐπιχρεώμενος, Ion. pro ἐπιχρώμενος, *familiaris, necessarius*: ex ἐπὶ, et χράομαι, *utor*. Th. χράω, idem.
Ἐπιχρίω, *illino*, f. ίσω, p. ἐπικέχρικα, a. 1. ἐπέχρισα· ex ἐπὶ, et χρίω, *ungo*.
Ἐπίχρῡσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *inauratus*. Th. χρυσός.
Ἐπιχύνω, *infundo*, f. ύσω, p. ἐπικέχυκα. Hinc
Ἐπίχῠσις, εως, ἡ, *infusio, libatio*.
Ἐπιχωρέω, f. ήσω, p. ἐπικεχώρηκα, *cedo, concedo*. ἐὰν ἐπιχωρήθῃ, *si concederetur*.
Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, *permissio*: Esd. iii. 17.
Ἐπιχώρια, *familiaria*, nom. pl. n. g. ab
Ἐπιχώριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *indigena, patrius*: ab ἐπὶ, et χῶρος, *locus*.
Ἐπιψάλλω, *superpsallo*, f. ἀλῶ, p. ἐπέψαλκα· à ψάλλω, *cano*.
Ἐπιψαύων, præs. part. act. ab ἐπιψαύω, *contingo*, quod à ψαύω, idem quod ψάω, *tango*.
Ἐπιψεκάζω, f. άσω, p. κα, *irroro, instillo*; ex ἐπὶ, et ψεκάζω, *roro, stillo*: quod à ψεκὰς, idem quod Th. ψακὰς, ἡ, *ros*.
Ἐπιψηφίζειν τινὶ, *alicui suffragari*: *suffragio meo confirmo*: à ψηφίζω. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus*.
* Ἐπίψογος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui reprehensionem meretur*.
Ἐπιὼν, όντος, *instans, insequens*, a. 2. part. ab ἔπειμι, *aggredior*. Th. εἶμι, *eo*.
Ἐπλᾰγην, *stupui*, de animi consternatione: sed de ictu corporis dicitur, ἐπλήγην, a. 2. ind. pass. verbi πλήσσω, vel -ττω, *ferio*; ξω, a. 2. ἔπλαγον.
Ἐπλάγχθην, *aberravi*: pro ἐπλάχθην, ut quidam volunt, a. 1. ind. pass. verbi πλάζω, *errare, facio*; f. πλάγξω, p. πέπλαγχα, a. 1. ἔπλαγξα.
Ἐπλανᾶτο, pro -άετο, 3. sing. imperf. m. verbi πλανάομαι, *erro*. Th. πλάνη, *error*.
Ἔπλαξε, *finxit*, Dor. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. et
Ἔπλασ', pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et
Ἐπλάσθην, a. 1. ind. pass. verbi πλάσσω, -ττω, vel *fingo, formo*; f. πλάσω, p. πέπλακα.
Ἔπλεε, *navigabat*, 3. sing. imperf. act. verbi πλέω, *navigo*; f. πλεύσω.
Ἔπλεν, per Sync. pro ἔπελεν, 3. sing. imperf. verbi πέλω, *sum*.
Ἔπλεο, *eras*, 2. sing. imperf. m. ab ἐπελόμην, ἐπέλου, Ion. ἐπέλεο, et per Sync. ἔπλεο, et ἔπλου, Dor. ἔπλευ· à πέλομαι, *sum*. Th. πέλω.
Ἔπλεον, imperf. act. à πλέω, *navigo*.
Ἐπλεόνᾰσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, *plus habeo, abundo*, f. άσω, p. κα. Th. πολὺς, *multus*; comp. πλείων, et πλέων, *amplior*.
Ἔπλετ', pro ἔπλετο, et hoc per Syncop. pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. m. à πέλομαι, *sum*. Vide ἔπλεο.
Ἔπλευ, Dor. per Sync. pro ἐπέλου, ab eod.
Ἐπλεύσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. *navigavimus*: à πλέω, *navigo*; f. εύσω.
Ἐπλήγην, *cæsus sum*, a. 2. pass. ind. verbi πλήσσω, vel -ττω, *ferio*; f. ξω, a. 2. ἔπλαγον. Vide ἔπλαγην.
Ἐπλήθην, a. 1. ind. pass. à πίμπλημι, *impleo*; f. πλήσω, p. pass. πέπλημαι. Th. πλέος, *plenus*.
Ἐπληθύνθην, *crevi*, a. 1. ind. pass. à πληθύνω, *multiplico, cresco*; f. υνῶ, p. πεπλήθυγκα, a. 1. ἐπλήθυνα, p. pass. πεπλήθυμμαι, a. 1. opt. pass. πληθυνθείην· à πλήθω, *impleo*. ab eod. Th.
Ἔπληντο, *impleverant*, pro ἐπέπληντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi πίμπλημι, *impleo*, f. πλήσω. Alii malunt esse imp. pass. verbi πλῆμι, *impleo*, imperf. ἐπλήμην, σο, το, *implebat*. Th. πλέος, *plenus*.
Ἔπληξε, *stupefecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à πλήττω, -σσω, f. ξω, a. 2. ἔπλαγον, a. 1. ἔπληξα.
Ἐπληρώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πληρόω, *impleo*: et
Ἔπλησαν, 3. pl. a. 1. act. verbi πλήθω, *impleo*; f. ήσω, p. πέπληκα, a. 1. ἔπλησα, ας, ε. Th. πλέος, *plenus*.
Ἐπλήσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et Th.
Ἔπλητο, *implebatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi πλῆμι· vel plusq. p. per Sync. pro ἐπέπλητο· à πλήθω, *impleo*. Th. πλέος.
Ἐπλούτησα, ας, ε, *dives evasi*, a. 1. ind. act. à πλουτέω, f. ήσω, p. πεπλούτηκα. Th. πλοῦτος, *divitiæ*.
Ἔπνευσα, *spiravi*, a. 1. ind. act. à πνέω, *spiro*; f. πνεύσω.
Ἔπνῑγε, 3. sing. imperf. act. et
Ἐπνῑγη, *suffocatus est*, 3. sing. a. 2. ind. pass. à πνῑγω, *suffoco*; f. ξω, p. πέπνιχα, a. 1. ἔπνιξα, a. 2. ἔπνιγον.
Ἐπνύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. tanquam à πνεύω, idem cum πνέω, *flo, spiro*; f. πνεύσω.
*Ἐπογμεύω, f. εύσω, *sulcum duco*: ab ὄγμος, *sulcus*.
* Ἐπόγμιος, Δημήτηρ, *Ceres sulcum ducens*.
Ἐπόδια, ων, τὰ, Ion. pro ἐφόδια, *viaticum, commeatus*: et
Ἐποδιάζειν, Ion. pro ἐφοδιάζειν, *viaticum alicui præbere*: ex ἐπὶ, et ὁδὸς, *via*.
Ἐποδῡρομαι, *defleo*: ab ὀδύρομαι, f. ῦμαι, *ploro*.
Ἐπόζω, f. έσω vel ήσω· ab ὄζω. ἐποζέσει, *computrescit*, Exod. vii.
Ἐπόθεσα, ας, ε, *desideravi*; dicitur et ἐπόθησα, ας, et
Ἐπόθησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποθέω, *desidero, amo*; f. ήσω. Th. πόθος, *desiderium*.
Ἐποίει, 3. sing. imperf. et
Ἐποίησα, ας, ε, a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio*; f. ήσω.
Ἐποικοδομέω, *ædifico, superstruo*; f. ήσω, p. ἐπῳκοδόμηκα· et inde
Ἐποικοδομηθέντες, *ædificati*, nom. pl. a. 1. part. pass. ab ἐπὶ, et οἰκοδομέω, *ædifico*; f. ήσω, p. ῳκοδόμηκα, a. 1. pass. ῳκοδομήθην· ab οἶκος, *domus*, et δέμω, *struo*; p. m. δέδομα.

Ἔποικος, ου, ὁ ϗ ἡ, advena, domûs dominus. Th. οἶκος, domus.

Ἐποίμανε, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, pasco, q. v.

Ἐποῖσαι, intulisse, a. 1. inf. act. et

Ἐποίσει, inferet, 3. sing. f. 1. ind. act. et

Ἐποισθήσεται, 3. sing. f. 1. ind. pass. et

Ἐποιςέον, verbale, inferendum: ab ἐπιφέρω, infero; f. ἐποίσω, ab inus. ἐποίω. Th. φέρω.

Ἐποίχεο, accede, Ion. pro ἐποίχου, præs. imperat. m. ab

Ἐποίχομαι, eo adversùm, adeo, irruo, imperf. ἐπῳχόμην, ου, ετο, f. ήσομαι, p. ἐπῴχημαι· ex ἐπὶ, et οἴχομαι, abeo.

Ἐποιχόμενος, præs. part. pass. præced.

* Ἐποιοῦσαν, pro imperf. ἐποίουν, faciebant, Joh. i. 4.

Ἐποκέλλω, impingo, illido, f. ἐποκελῶ, a. 1. ἐπώκειλα, p. ἐπώκελκα· ex ἐπὶ, et ὀκέλλω, idem quod κέλλω, appello, applico.

Ἐποκίξατο, vide in ποκίξατο.

Ἐπολιτεύοντο, 3. pl. imperf. pass. à πολιτεύομαι, administro; f. εύσομαι. Th. πόλις, urbs.

Ἐπομβρία, ας, ἡ, imbrium, copia. Th. ὄμβρος.

Ἕπομαι, sequor, f. ἕψομαι, imperf. vel a. 2. m. εἱπόμην. Th. ἕπω, sequor.

Ἑπόμενος, η, ον, præs. part. præced.

Ἐπόμνυθι, jura, præs. imperat. act. ab

Ἐπόμνυμι, juro, f. ἐπομόσω, p. ἐπώμοκα, a. 1. ἐπώμοσα· ex ἐπὶ, et ὄμνυμι, seu ὀμνύω, juro; f. ὀμόσω.

Ἐπομόσαι, a. 1. inf. act. et

Ἐπομόσσῃ, Poët. pro ἐπομόσῃ, juraverit, 3. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπόμνυμι, suprà.

Ἐπομφάλιον, ου, τὸ, umbo clypei: ex ἐπὶ, et ὀμφαλὸς, umbilicus.

Ἐπόνᾱσαν, Dor. pro ἐπόνησαν, elaborârunt, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Ἐπόνει, 3. sing. imperf. act. à πονέω, laboro; f. ήσω, p. πεπόνηκα, quod à πόνος, labor. Th. πένομαι, laboro, p. m. πέπονα.

Ἐπονειδίζω, probro afficio, f. ίσω, p. ἐπωνείδικα· ex ἐπὶ, et ὄνειδος, probrum.

Ἐπονείδιςος, ου, ὁ ϗ ἡ, probrosus: à præced.

Ἐπονήθην, ης, η, laboravi, a. 1. ind. pass. à πονέω, laboro, f. ήσω. Th. πένομαι, facio.

Ἐπονηρεύοντο, malitiosè faciebant, 3. pl. imperf. pass. verbi πονηρεύομαι, q. v.

Ἐπονομάζω, cognomino, nuncupo: nominatim consecro; f. σω, p. ἐπωνόμακα, præs. pass. ἐπονομάζομαι, ῃ, εται, cognominor: ex ἐπὶ, et ὄνομα, nomen.

Ἐπόνουν, pro -εον, laborabant; 3. pl. imperf. act. verbi πονέω, -ῶ, laboro, f. ήσω.

Ἕπονται, sequuntur; 3. pl. præs. ind. m. εἵποντο, sequebantur, pro εἵποντο, Ion. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, sequor. Th. ἕπω.

Ἐποξύνω, f. υνῶ, p. ἐπώξυγκα, exacuo, accelero.

Ἐποπτεύω, inspecto; f. εύσω, p. ἐπώπτευκα, a. 1. ἐπώπτευσα· quod ex ἐπὶ, et ὄπτομαι, video; f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

Ἐπόπτης, ου, ὁ, testis oculatus, inspector, præses: ab eod. Th.

Ἐπόπτομαι, inspicio, viso; f. ψομαι. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐπορᾶν, Ion. pro ἐφορᾶν, inspicere; præs. infin. act. ab ὁράω, video.

Ἐποργίζομαι, irascor ad, ob. Th. ὀργὴ, ira.

Ἐπορέγομαι, porrectâ manu capto; ex ἐπὶ, et ὀρέγομαι, seu ὀρέγνυμι, porrigo, extendo, fut. ξω, perf. ὤρεκα.

Ἐπορεξάμενος, porrectus; ejusd. a. 1. part. m.

Ἐπορεύετο, 3. sing. et ἐπορευόμεθα, 1. pl. imperf. verbi πορεύομαι, proficiscor, ἐπορεύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. Th. πείρω, transeo, p. med. πέπορα· indè πόρος, transitus, &c.

Ἐπορεύθησαν, vide in ἐπορεύετο.

Ἐπόρθουν, imperf. act. verbi πορθέω, vasto, imperf. ἐπόρθεον, -ουν, f. ήσω, p. πεπόρθηκα, quod à πέρθω, diruo, f. πέρσω, a. 2. ἔπραθον, p. m. πέπορθα.

Ἐπορίσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi πορίζω, præbeo viam, aperio, paro, f. ίσω. Th. πείρω.

Ἐπορμέειν, -εῖν, Ion. pro ἐφορμεῖν, in statione stare. Th. ὅρμος, statio navium.

Ἐπορνύμενος, irruens, præs. part. ab ἐπόρνυμαι· ex ἐπὶ et ὄρνυμι, idem cum ὄρω, excito, f. ρῶ, p. ὦρκα.

Ἐπόρουσε, irruit; 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἐπορούω, irruo; f. σω, p. ἐπώρουκα. Th. ὄρω, concito, f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

Ἔπορσον, incita; a. 1. imperat. act. ab

Ἐπόρω, concito adversus. Th. ὄρω, concito, f. ὀρῶ, Æol. ὄρσω.

Ἐπυρωρέχατο, vide ἐπωρορέχατο.

Ἔπος, εος, τὸ, verbum, carmen, oraculum: ab ἔπω, dico.

Ἐποτᾶτο, volabat; 3. sing. imperf. m. verbi ποτάομαι, à ποτὴ, ῆς, ἡ, volatus. Th. πέτομαι, volo, -as.

Ἐποτίσατε, 2. pl. a. 1. act. verbi ποτίζω, potum do, rigo, f. ίσω, p. πεπότικα, a. 1. pass. ἐποτίσθην. Th. πίνω, bibo.

Ἐποτρύνω, instigo: ab ἐπὶ, et ὀτρύνω, incito, f. υνῶ, p. ὤτρυγκα.

Ἐπουράνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, cœlestis: ἐπουράνια, ων, τὰ, scil. δώματα, cœlum: ex ἐπὶ, et οὐρανὸς, cœlum.

Ἐποφείλω, insuper debeo; 1. pl. ἐποφείλομεν· ex ἐπὶ, et ὀφείλω, debeo, f. ὀφειλήσω.

* Ἐποχέομαι, f. ήσομαι, invehor: ab ἔποχος.

Ἐποχὴ, ῆς, ἡ, retentia, remora, EPOCHA, status cœli, positusque siderum, apud Matth. item, retentio assensûs apud Philos. ab ἐπέχω, inhibeo. Th. ἔχω, habeo.

Ἔποχον, ου, τὸ, instratum equi: ab ὄχος.

Ἔποχος, ου, ὁ, compos, insidens equo: ab eod.

* Ἐποχυρόω, idem cum simplici ὀχυρόω.

Ἔποψ, τὸ, τοῦ ἔποπος, upupa.

Ἐπόψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, spectabilis: et

Ἔποψις, εως, ἡ, aspectus: ab ὄπτομαι, video, f. ὄψομαι.

Ἐπράδειν, Ion. pro ἐπεπόρδειν, plusq. p. m. verbi πέρδω, pedo, f. 2. παρδῶ, a. 2. ἔπαρδον, f. 2 pass. παρδήσομαι, p. med. πέπορδα, pepedi.

Ἐπράθην, venditus sum; a. 1. ind. pass. à πιπράσκω, vendo, factum à πράσσω, per Sync. pro περάω, f. πράσω, p. πέπρακα, p. pass. πέπραμαι, a. 1. ἐπράθην. Th. περάω, vendo.

Ἔπρᾰθον, ες, ε, per Poët. Metath. pro ἔπαρθον, populatus sum, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, vasto, f. 2. πραθῶ, p. m. πέπορθα, a. 2. m. ἐπραθόμην, pro ἐπαρθόμην.

Ἔπραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. m. verbi πράσσω, vel -ττω, facio.

Ἔπρᾱσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πιπράσκω, vendo: vide ἐπράθην.

Ἐπράχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à πράσσω, facio, f. ξω.

Ἔπρεσε pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, incendo, f. σω.

Ἔπρηξα, feci; a. 1. Ion. pro ἔπραξα, q. v.

Ἔπρησε, incendit; 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πρήθω, f. σω, incendo.

Ἐπρήσθην, concrematus sum; a. 1. pass. à πρήθω, incendo, f. πρήσω, p. πέπρηκα, p. pass. πέπρησμαι.

Ἐπρησσόμην, conficiebar, Ion. pro ἐπρασσόμην, imperf. pass. verbi πράσσω, facio, f. ξω.

Ἐπρήχθην, Ion. pro ἐπράχθην, factus sum, aor. 1. indic. pass. ejusd.

Ἐπριάμην, emi; imperf. verbi πρίαμαι, emo, vel est aor. 1. med. ἐπριασάμην, et per Sync. ἐπριάμην.

Ἐπρίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πρίω, vel πρίζω, dissecto, f. πρίσω, p. πέπρικα, a. 1. ἔπρισα, p. pass. πέπρισμαι, a. 1. pass. ἐπρίσθην.

Ἐπρίω, emisti; 2. sing. imperf. Ion. ἐπρίασο, et Crasi, ἐπρίω· ab ἐπριάμην, q. v.

Ἔπρωσεν, pro ἐπεράτωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. per Sync. ut πεπρωμένος, per Sync. pro πεπερατωμένος, tanq. ex πρόω pro περατόω, finio, termino. Th. πέρας, ατος, τὸ, terminus.

ἙΠΤΑ´, οἱ, αἱ, τὰ, SEPTEM.

Ἑπταβόειος, ου, ὁ ϗ ἡ, ex septem bubulis pellibus factus: ex ἑπτὰ, septem, et βοῦς, bos.

Ἑπτάγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, septilinguis. Sic Pind. Appolinis citharam vocat, ob septem chordarum

sonos, nam singulæ proprium edunt sonum: ab ἑπτὰ, et γλῶσσα, lingua.

Ἑπταέτης, et -ετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, septennis, ἑπτάετες, adv. septennium: ab ἑπτὰ et ἔτος.

Ἑπτακαίδεκα, οἱ αἱ, τὰ, septendecim.

Ἑπτακαιδέκατος, ε, ὁ ϗ ἡ, decimus septimus.

Ἑπτάκις, septies; adv. ab ἑπτὰ, septem.

Ἑπτακισχίλιοι, αι, α, septies mille.

Ἑπτακόσιοι, αι, α, septingenti.

Ἑπτάκτυπος, ε, ὁ ϗ ἡ, septisonus: Epith. citharæ septem sonos edentis: ab ἑπτὰ, et κτύπος, sonitus. Th. τύπτω, pulso.

Ἑπτάμην, et in 3. sing. ἔπτατο, a. 2. m. verbi ἵπταμαι, volo, -as, f. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην, a. 2. part. m. πτάμενος, a. 2. infin. πτᾶσθαι. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπτησάμην, a. 1. m. Sunt qui velint esse imperf. pass. ἐπτάμην, verbi πτάμαι, quod à πτῆμι, a. 2. ἔπτην, undè a. 2. inf. πτῆναι, part. πτάς.

Ἑπτάμηνος, ε, ὁ ϗ ἡ, septimestris; τὸ ἑπτάμηνον, (sc. ἔμβρυον) partus septimestris. Th. μὴν, -νος, mensis.

Ἔπταξαν, Dor. pro ἔπτηξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. à πτήσσω, f. ξω, præ metu trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Ἑπταπλάσιος, ε, et

Ἑπταπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, septuplus; et

Ἑπταπλασίως, adv. septuplò: ab ἑπτὰ, septem, et πλάσιος, terminatio numeralis.

Ἑπταπόδην, septempedalem, acc. sing. ab

Ἑπταπόδης, εος, ὁ ϗ ἡ, septempedalis: ex ἑπτὰ, septem, et πὲς, ποδὸς, pes.

Ἑπτάπορος, propr. nomen. fluvii: q. habens septem vias: à πόρος, transitus, q. à πείρω.

Ἑπτάπυλος, ε, et Ion. οιο, ὁ ϗ ἡ, septem portas habens: Thebarum Epith. ex ἑπτὰ, septem, et πύλη, porta.

Ἔπταρον, a. 2. ind. act. verbi πταίρω, f. αρῶ, sternuto.

Ἑπτάχα, et -χῆ, adv. septemplicitèr. Th. ἑπτὰ, septem.

Ἐπτέρνηκα, ας, ε, perf. act. supplantavi: verbi πτερνάω· vel legend. ἐπτέρνικα, perf. à πτερνίζω, supplanto. Th. πτέρνα, calx. Gen. xxvi. 36.

Ἐπτερύγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi πτερύσσομαι, f. ξομαι, alis latera facio. Th. πτερὸν, ε, τὸ, ala.

Ἔπτην, ης, η, volavi, in 3. pl. ἔπτησαν, a. 2. ind. act. verbi πτῆμι, seu ἵπτημι. Vide ἐπτάμην.

Ἐπτοίηται, 3. sing. perf. pass. verbi πτοιέω, Poët. pro πτοέω, terrefacio, attonitum reddo; item animo specto, attendo.

Ἐπτόμην, quidam dici tradunt, pro ἐπτάμην, a. 2. m. quod vide. Alii per Sync. dici volunt pro ἐπετόμην, imperf. verbi πέτομαι, volo, -as.

* Ἑπτόροφος, septem tectis vel cameris constans: ab ὄροφος, culmen.

Ἐπτωκὼς, Ion. pro πεπτωκὼς, perf. part. act. verbi πίπτω, cado, f. πεσῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Ἔπυδρος, ε, ὁ ϗ ἡ, Ion pro ἔφυδρος, udus. Th. ὕδωρ, aqua.

Ἐπυθόμην, ε, ετο, et in 3. pl. ἐπύθοντο, a. 2. m. verbi πυνθάνομαι, interrogo, f. πεύσομαι, p. pass. πέπυσμαι.

Ἐπυνθάνετο, 3. sing. imperf. verbi πυνθάνομαι, interrogo.

Ἐπύργωσας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi πυργόω, turri munio, f. ώσω. Th. πύργος, turris.

ἜΠΩ, dico, inus. in præs. (pro augmento post ε adsciscit ι, idemque per omnes modos servat) a. 1. εἶπα, ας, ε, a. 2. εἶπον, ες, ε, Poët. ἔειπα, et ἔειπον, et in 3. pl. εἴποσαν, Ruth iv. 11. a. 1. imperat. εἶπον, ώτω, et in 3. pl. εἰπάτωσαν, a. 2. imperat. εἰπὲ, a. 2. opt. εἴποιμι, οις, οι, a. 2. sub. εἴπω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. εἰπεῖν, a. 2. part. εἰπὼν, όντος, et in f. g. εἰπῦσα, ης.

ἝΠΩ, simul eo; ἕπομαι, sequor. Hom. Il. δ' 202. indè ἐπέτης, ε, ὁ, pedissequus.

Ἐπωάζω, f. άσω, incubo, ovis incubo; ab ὠὸν, ovum: hinc et

Ἐπωασμὸς, ε, ὁ, incubatio.

Ἐπῳδὴ, ῆς, ἡ, et Poet. ἐπαοιδὴ, et -ία, EPODA, incantamentum; et

Ἐπῴδιον, ε, τὸ, quod odæ occinitur, versiculus: et

Ἐπῳδὸς, ε, ὁ, Ion. ἐπαοιδὸς, incantator. Ab ἐπὶ, et ᾠδὴ, carmen: quod à p. m. verbi ἀείδω, cano.

Ἐπώκειλαν, illiserunt, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἐποκέλλω. Th. κέλλω, appello, moveo; ὀκέλλω, id.

Ἐπώλυν, pro -εον, vendiderunt, 3. pl. imperf. act. verbi πωλέω, vendo, f. ήσω.

Ἐπωμὶς, ἴδος, ἡ, ea pars jugulorum. quæ cum scapulis opertis connectitur, vicina humero; it. chlamys.

Ἐπωνόμασα, ας, ε, a. 1. ind. act. Vide ὠνόμασα.

Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum, gen. pl. ἐπωνυμιῶν· ab ἐπὶ, et ὄνομα, nomen.

Ἐπώρα, inspiciebat, Ion. pro ἐφώρα, 3. sing. imperf. verbi ἐφοράω. Th. ὁράω, video.

Ἐπωρορέχατο, Ion. pro ἐπορωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. facta ex tertiâ sing. ἐπορώρεκτο, inserto α ante το, verbi ὀρέγω, porrigo, extendo, f. ξω, p. ὦρεχα, et Att. ὀρώρεχα.

Ἐπῶρσε concitavit, 3. sing. a. 1. ind. act. sic ἐπῶρσαν, 3. pl. ab ἐπόρω. Th. ὄρω, excito, f. Æol. ὄρσω, a. 1. ὦρσα, p. ὦρκα.

* Ἐπωφέλης, έος, ὁ ϗ ἡ, profuturus.

Ἐπωφέλιμος, ε, utilis; dat. pl. ἐπωφελίμοισι· ex ἐπὶ, et ὠφελέω, juvo, prosum.

Ἐπῴχατο, inclusi erant, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐπῳγμένοι, ἦσαν, facta ex tertiâ sing. ἐπῷκτο, inserto α ante το, et tenui versâ in aspiratam, ab οἴγω, aperio: fut. ξω, p. ᾦχα, p. pass. ᾦγμαι, plusq. perf. ᾤγμην, ξω, κτω.

Ἐπῴχετο, 3. sing. imperf. vel ut alii volunt, a. 2. m. verbi ἐποίχομαι, irruo, adeo. Th. οἴχομαι, abeo, f. οἰχήσομαι, p. ᾤχημαι.

ἜΡΑ, ας, ἡ, TERRA, et Angl. EARTH.

Ἔραζ, pro ἔραζε, adv. ad locum, in terram, humi: in prosâ χαμαί. Th. ἔρα.

Ἐραίμαν, Dor. pro ἐραίμην, optârim, 1. sing. præs. opt. ab ἔραμαι, amo, q. v.

Ἐραίσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. à ῥαίω, profligo, corrumpo, f. σω. p. ἔρραικα.

Ἔραμαι, σαι, ται, amo, cupio, gestio, Poët. pro ἐράω, f. άσω.

Ἐρᾷν, pro ἐράειν, amare, præs. inf. ab ἐράω, -ῶ, άεις, -ᾷς, amo, f. ἐράσω.

Ἐρανίζω, f. ίσω, stipem confero: ἐρανίζομαι, med. stipem peto, colligo, accipio. Th. ἔρανος, collecta.

Ἐραννῆς, amœnæ, gen. s. f. g. ab

Ἐραννὸς, ἡ, ὸν, amabilis, jucundus; ab ἐράω, amo.

ἘΡΑΝΟΣ, ε, ὁ, collecta, collatitia cœna; collatio, beneficium gratia. Est. verò etiam ἔρανος, pecunia, quâ erogatâ, pauper amicus sublevatur.

Ἔρασδε, Dor. pro ἔραζε, adv. q. v.

Ἐράσθην, amatus sum, pro ἠράσθην, Ion. a. 1. pass. ἐράσθαι, Ion. pro ἐρᾷν· ab ἐράω, amo, f. άσω.

Ἐρασίμολπος, ε, ὁ ϗ ἡ, amans carminis, cantûs: ab ἐράω, amo, et μολπὴ, cantilena. Th. μέλπω, cano.

Ἐρασιπλόκαμος, ε, ὁ ϗ ἡ, studiosus, capillitii: ab ἐράω, amo, et πλόκαμος, cincinni. Th. πλέκω, necto.

Ἐράσμιος, ε, amabilis, desiderabilis: ab ἐράω, amo.

Ἔρασσαι, amas, Poët. pro ἔρασαι, 2. sing. ab ἔραμαι, σαι, q. v.

Ἐράσσατο, amavit, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, ut ἐρασσάμενος, a. 1. part. m. ab ἐράω.

Ἐραστὴς, ε, ὁ, amator, ab eod. Th.

Ἐραστὸς, ε, ὁ, nomen viri, Gr. Lat. interp. amabilis.

Ἐραστὸς, ε, ὁ, amabilis: et

Ἐρατεινὸς, ἡ, ὸν, amabilis: ab ἐράω, amo.

Ἐρατὴ, ῆς, amata: ab ἐρατός.

Ἐρατίζω, amo, cupio, f. ίσω. Th. ἐράω.

Ἐρατὸς, ἡ, ὸν, amabilis; ab eod. Th.

Ἐρατὼ, όος, -ῦς, ἡ, ERATO, nomen mulieris, vel Musæ; ab ἐράω.

Ἐρατῶν, gen. pl. ab ἐρατὸς, amabilis.

ἘΡΑ´Ω, amo, amore prosequor,

cupio, appeto, f. άσω, p. κα· ἤρἄμαι, Poët. idem. Est et ἐράω, *depleo, evacuo*.

Ἐργ' pro ἔργα, *opera*, nom. pl. ab ἔργον, ου, τὸ, *opus*.

Ἐργᾷ, Bœot. pro ἐργάσῃ, 2. sing. fut. m. nam sublato σ, ἐργάῃ, undè, per Crasin, ἐργᾷ, verbi ἐργάζομαι, q. v.

Ἐργάζευ, Dor. pro ἐργάζου, præs. imperat. ab

Ἐργάζομαι, *operor, laboro, lucror*: ἐργάζοιτο, 3. s. pr. opt. pass. imp. εἰργαζόμην, ου, ετο, f. ἐργάσομαι, a. 1. m. εἰργασάμην, ω, ατο, (augetur enim recipiendo ι post ε) p. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Ἔργαθεν, Poët. pro εἴργαθεν, imperf. act. Ion. ab ἐργάθω, id. quod εἴργω, *arceo*.

Ἐργαλήϊον, Ion. pro ἐργαλεῖον, ου, τὸ, *instrumentum*: ab ἔργον, *opus*.

Ἐργαξῇ, *operaberis*; Dor. pro ἐργάσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. verbi ἐργάζομαι.

Ἐργάσαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Ἐργασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.

Ἐργἄσία, ας, et Ion. -ίη, ης, ἡ, *opera, operatio, cultura, lucrum, quæstus*: ab ἔργον, *opus*.

Ἐργάσἵμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *confectus, elaboratus, cultus*: ab ἐργάζομαι, *operor*.

Ἔργασμαι, Ion. pro εἴργασμαι, perf. pass. Hinc part. ἐργασμένος, Ion. pro εἰργασμένος, verbi ἐργάζομαι, q. v.

* Ἐργαστηριἄκὸς, ἡ, ὸν, *operarius, sedulus*: ab.

Ἐργαστήριον, ου, τὸ, *officina, fornix*, item *carcer*. Th. ἔργον.

Ἐργαστἵκὸς, ἡ, ὸν, *ad faciendum idoneus*: Th. ἐργάζομαι.

*Ἐργατεύομαι, *opus conficio*: ab

Ἐργᾰ́της, ου, ὁ, *operarius*, acc. pl. ἐργάτας· ab eod.

Ἐργατἵνης, ου, ὁ, Poët. pro ἐργἄ́της.

Ἐργἄ́τις, ἵδος, ἡ, *operatrix, mercenaria*: ab ἔργον, *opus*.

Ἐργάω, -ῶ, et άομαι, -ῶμαι, id. quod ἐργάζομαι, *operor*. Th. ἔργον, *opus*.

Ἔργει, *arcet*, 3. sing. præs. ab ἔργω, Ion. idem quod εἴργω, *arceo, repello*.

Ἔργμᾰτι, *operi, facinori*: dat. sing. per Metath. pro ῥέγματι· sic in dat. pl. ἔργμασι· à ῥέζω, f. ξω, et per Metath. ἔρξω.

Ἐργοδιωκτέω, -ῶ, f. ήσω, *exigo opera*; ἐργοδιωκτοῦντες, *operibus, præfecti*: ab

Ἐργοδιώκτης, ου, ὁ, *exactor operum*: ex ἔργον et διώκω.

Ἐργολἄβεῖν, præs. inf. act. ab

Ἐργολἄβέω, f. ήσω, *opus faciendum suscipio, quæstum facio*: ab ἔργον, *opus*, et λαμβάνω.

Ἐργολαβία, ίας, ἡ, *merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, conductio*.

Ἐργόμενος, *probibitus*: vide ἔργει.

Ἐργόμωκος, ου, ὁ, *illusor*, qui ἔργῳ μωκεύει. Est et *adulator*; indè ἐργομωκία, *adulatio*.

ἘΡΓΟΝ, ου, τὸ, *opus*; πρὸ ἔργου τι, *quod operæ pretium est*.

Ἔργω, Poët. ἐέργω, *includo*. Th. εἴργω, idem.

Ἔρδειν, *facere*, præs. inf. act. ab ἔρδω, idem quod ῥέζω, *facio*.

Ἔρδεσκε, *perpetrabat*: pro ἦρδε, Ion. addito σκε, 3. sing. imperf. ab ἔρδω pro ῥέζω, *facio*.

Ἔρδον, imperf. Ion. ἔρδοντας, *facientes*: acc. pl. m. g. part. præs. ἔρδοντι, dat. sing. ab ἔρδων, οντος, præs. part. act. ab

Ἔρδω, pro ῥέζω, *facio*.

Ἐρεβεννὴ νὺξ, *obscura nox*: ab

Ἐρεβεννὸς, ἡ, ὸν, *obscurus*. Th. Ἔρεβος, εος, τὸ, *Erebus*.

Ἐρέβευσφιν, pro Ἐρέβεσφιν, gen. sing. per Paragog. Poët. ab Ἔρεβος, *Erebus*.

Ἐρεβίνθῖνος, η, ον, *cicerinus*: ab

ἘΡΕ´ΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *cicer*.

ἜΡΕΒΟΣ, εος, τὸ, *Erebus, Orcus, inferi*: q. ab ἔρα, quia subterraneus, vel ab ἐρέφω, *tego*: Ἐρεβόθεν, *ex Erebo*: ἐρεβεννὸς, *obscurus*.

Ἐρεείνω, *interrogo*, imperf. ἐρέεινον, ες, ε, quod ab ἐρέω, seu εἴρω, *dico*.

Ἐρέθῃσιν, *irritet*, 3. sing. præs. sub. act. per Paragog. Ion. pro ἐρέθῃ· ab ἐρέθω, *lacesso, irrito*.

Ἐρέθιζε, *irrita*; præs. imperat. act. ἐρεθιζέμεν, Dor. pro ἐρεθίζειν, præs. inf. act. ἐρέθιζον, imperf. Ion. ab

Ἐρεθίζω, f. ίσω, idem quod ἐρέθω, *irrito*.

Ἐρεθίσδειν, *irritare*, Dor. pro ἐρεθίζειν. Vide in ἐρέθιζε.

Ἐρέθισμα, ἄτος, τὸ, et

Ἐρεθισμὸς, οῦ, ὁ, *provocatio, irritatio*: et

Ἐριθιστὴς, οῦ, ὁ, *protervus irritator*: ab

ἘΡΕ´ΘΩ, *irrito, lacesso*: hinc ἐρεθίζω, idem: ἐρέθισμα, τὸ, *irritamentum*: q. ab ἔρις, *lis*.

Ἐρεῖ, *dicit*, 3. sing. præs. ind. ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem: et

Ἐρεῖ, *dicet*, 3. sing. f. ab εἴρω, f. ἐρῶ, *dico*.

ἘΡΕΙ´ΔΩ, *figo, firmitèr fulcio, innitor*: et pro ἀντερείδω, *resisto*: f. ἐρείσω, p. ἤρεικα, a. 1. ἤρεισα, a. 1. part. ἐρείσας, ασα, αν, perf. pass. ἤρεισμαι.

Ἐρεικτὸς, ἐρικτὸς, et ἐρηκτὸς, οῦ, *confractus*, vel *fissus*: ab

ἘΡΕΙ´ΚΩ, (et ἐρίκω) *frango, contundo*: f. ξω.

Ἔρειο, *interroga*: præs. imperat. Ion. et Poët. pro ἔρου, et adscito ι, metri gratiâ, verbi ἔρομαι, imperf. εἰρόμην. Th. εἴρω.

Ἐρείομεν, *rogamus*, Poët. Ectasi pro ἐρέομεν, verbi ἐρέω. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐρειδὸς, οῦ, Dor. pro ἐριστἵκὸς, ἡ, ὸν, *contentiosus*. Th. ἔρις, *lis*.

Ἐρείπιον, ου, τὸ, *rudus*, in pl. *rudera*, παραπτώματα τῶν οἴκων· ab ἐρείπω, *everto*.

Ἐρειπομένης, gen. sing. præs. part. f. g. ab

ἘΡΕΙ´ΠΩ, *everto, diruo*: f. ψω, p. φα, a. 2. ἤριπον· hinc ἐρίπνη, ης, ἡ, *rupes*.

Ἐρεῖς, ἐρεῖ, 2. et 3. sing. f. 1. verbi εἴρω, *necto* et *dico*: f. ἐρῶ.

Ἐρείσατο, *hæsit*, 3. sing. a. 1. ind. m. ἔρεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ἐρείδω, q. v.

Ἔρεισμα, ἄτος, τὸ, *firmamentum, fulcimentum, columen*: à p. pass. verbi ἐρείδω.

Ἐρείτω, *dicat*: 3. sing. imperat. præs. verbi ἐρέω, *dico*: p. εἴρηκα.

Ἐρεμνῆς, gen. sing. f. g. ab

Ἐρεμνὸς, ἡ, ὸν, *tenebricosus, obscurus, niger*: pro ἐρεβεννός. Th. Ἔρεβος, *Erebus, inferi*.

Ἔρεξα, ας, ε, *feci*, et in 3. pl. ἔρεξαν, a. 1. ind. act. verbi ῥέζω, *facio*. f. ξω, et per Metath. ἔρξω, perf. ἔῤῥεχα

Ἐρέοντο, *interrogabant*, 3. pl. imperf. Ion. vel per Epenth. τοῦ ε, pro ἤροντο, Poët. verbi ἔρομαι. Th. εἴρω, *dico*.

Ἐρέουσα, *dictura*: f. 1. part. act. f. g ab ἐρέω, *dicam*, per Dialysin pro ἐρῶ. Th. εἴρω, *dico*. Alii dici volunt in præs. part. f. g. ab ἐρέω, *dico*

ἘΡΕ´ΠΤΩ, *edo*: Poët. *tego, orno, corono*, f. ψω, p. φα· hinc ἐρεπτόμενος, præs. part. m.

Ἐρέριπτο, *projectus erat*, 3. sing. plusq. p. pass. pro ἔῤῥιπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, *projicio*, f. ψω, p. ἔῤῥῖφα, Poët. ῥέριφα· sic perf. pass. ἔῤῥιμμαι, Poët. ῥέριμμαι, plusq. p. ἐρερίμμην, ψο. Sunt qui ἐρέριπτο, dici volunt pro ἐρήριπτο, per redupl. etiam Att. verbi ἐρείπω, *everto*.

Ἐρεσσέμεναι, *remigare*, Dor. pro ἐρέσσειν, præs. inf. ab

ἘΡΕ´ΣΣΩ, vel -ττω, *remigo*: et Metaph. *impello*: f. ξω, p. χα.

ἘΡΕΣΚΕΛΕ´Ω, *cavillor, rixor*: f. ήσω, p. κα.

Ἐρέτης, ου, ὁ, *remex*, acc. pl. ἐρέτας· ab ἐρέσσω, *remigo*.

Ἐρετμοῖς, *remis*, dat. pl. ab

Ἐρετμὸς, οῦ, ὁ, et ἐρετμὸν, οῦ, τὸ, *REMUS*: ab

Ἐρέττω, *remigo*, vide ἐρέσσω.

Ἐρευγμὸς, et ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ, *ructatio*: ab ἐρεύγω.

Ἐρεύγομαι, *eructo, dico*: f. ἐρεύξομαι, p. ἤρευγμαι. Th. ἐρεύγω, *ructo*.

ἘΡΕΥ´ΓΩ, *ERUCTO*: f. ἐρεύξω, p. ἤρευχα, a. 2. ἤρυγον.

ἘΡΕΥ´ΘΟΣ, εος, τὸ, *rubor*: hinc ἐρυθρὸς, *ruber*, et ἐρυθραῖος, idem.

Ἐρεύθω, f. εύσω, p. ἤρευκα, *rubefacio*: à præced.

Ἐρεύμενον, per Sync. pro ἐρευγόμενον, vel potiùs pro ἐρευόμενον, ab ἐρεύω, *investigo*: alii verò ἐρεύμενον dici volunt pro ἐρέμενον, Dor. ab εἴρω, seu ἐρέω, *dico*.

Ἔρευνα, ας, ἡ, *indagatio, scrutinium*: et

Ἐρεύνα, pro -αε, *quære*, præs. imperat. act. ab

'ΕΡΕΥΝΑ'Ω, ῶ, *indago, investigo*: f. ήσω, p. ἠρεύνηκα, a. 1. ἠρεύνησα, a. 1. imperat. ἠρεύνησον, άτω.

'Ερευνῆ, Dor. pro ἐρευνᾷ, q. pro ἐρευνάει, 3. sing. præs. ind. act. ab ἐρευνάω.

'Ερευνῶν, pro -άων, præs. part. act. ab ἐρευνάω, *investigo*, q. v.

'ΕΡΕ'ΦΩ, *tego*: f. ψω, p. φα· hinc ὀροφὴ, *contignatio, tectum*, et ὄροφος, *tectum*.

'Ερεχθῆος, gen. Ion. ab 'Ερεχθεὺς, έος *ERECHTHEUS*.

'Ερεχθόμενος, *jactatus, molestiâ affectus*, præs. part. ab ἐρέχθομαι, quod ab ἐρέχθω, vel ἐρέχω, *scindo*.

"Ερεψα, *coronavi*, a. 1. ind. act. ab ἐρέφω, *corono*; f. ψω.

"Ερεψις, εως, ἡ, *tectura, tectum*: à perf. pass. verbi ἐρέφω, *tego*.

'Ερέω, *dico, interrogo, nuntio*: præs. ind. vel per Dialysin pro ἐρῶ, *dicam*, &c. f. verbi εἴρω, imperf. εἴρεον, (ι post ε pro augmento recipiens,) præs. m. ἐρέομαι *interrogo*: f. 1. ἐρήσομαι· ab εἴρω, *necto*, vel ῥέω, *dico*.

'Ερῆ, Dor. pro ἐρᾷ, q. pro ἐράει, *amat*; 3. sing. præs. ind. act. ab ἐράω, *amo*.

'Ερημάζεσκον, imperf. Ion. pro ἠρήμαζον· ab

'Ερημάζω, f. άσω, *in solitudine vagor*. Th. ἔρημος.

'Ερημαῖος, Poët. idem quod ἔρημος.

'Ερημία, ας, ἡ, *desertum, solitudo, penuria*: ab ἔρημος, q. v.

'Ερημιὰς, ἄδος, ἡ, idem quod ἐρημὰς, ἄδος, ἡ, *deserta, solitaria*. Th. ἔρημος.

'Ερημικὸς, ἡ, ὸν, *solitarius*: et

'Ερημίτης, ου, ὁ, *solitarius, EREMITA*: hinc Angl. EREMITE, quod vulgò HERMIT: ab

"ΕΡΗΜΟΣ, ου, ὁ ξ ἡ, et -ήμη, -μον, et Ion. et Att. ἐρῆμος, *desertus, solitarius, destitutus*.

"Ερημος, ου, ἡ, sc. χώρα, *EREMUS, desertum, solitudo*.

'Ερημοῦται, *vastatur*, 3. sing. præs. pass. ab

'Ερημόω, *vasto, desertum reddo, derelinquo*: f. ώσω, p. ἠρήμωκα, a. 1. ἠρήμωσα, præs. pass. ἐρημόομαι, et in 3. pl. ἐρημοῦνται, perf. pass. ἠρήμωμαι, p. part. pass. ἠρημωμένος, η, ον, *vastatus, a, um*, a. 1. pass. ἠρημώθην, ης, η, præs. inf. ἐρημοῦσθαι. Th. ἔρημος.

'Ερήμωσις, εως, ἡ, *vastatio, desolatio, destitutio*: et

'Ερημώτης, ου, ὁ, *vastator, desertor*: à p. pass. præced.

'Ερηρέδαται, *nixi sunt*, Ion pro ἐρηρεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi ἐρείδω, *figo*: f. σω, p. κα, p. pass. ἤρεισμαι, et Att. redupl. ἐρήρεισμαι, p. m. ἤρειδα, et Att. ἐρήρειδα.

'Ερήρεικα, *firmavi*: perf. act. Att. ἐρήρεισμαι, *fixus sum et obfirmatus*, perf. pass. ἐρήρειδα, perf. Att. m. ab ἐρείδω, *firmo*.

'Ερηρεισμένος, *firmatus*; part. p. pass. ejusd. verbi: vide ἐρήρεικα.

'Ερήρειςο, 3. sing. plusq. p. pass. Att. Vide ἐρηρέδαται.

'Ερήρικα, *contendi*; perf. act. Att. per redupl. pro ἤρικα, verbi ἐρίζω, *contendo*: f. ίσω, perf. pass. ἐρήρισμαι. Th. ἔρις, *contentio*.

'Ερήριμμαι, *dirutus sum*: perf. pass. Att. redupl. pro ἤρειμμαι, plusq. perf. ἐρηρίμμην· ab ἐρείπω, *everto*.

'Ερήριφα, *dirui*: p. Att. pro ἤρειφα· ab eod.

'Ερηρώτηκα, *interrogavi*: Att. redupl. pro ἠρώτηκα, p. act. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

'Ερήσομαι, *interrogabo*; f. 1. m. verbi ἔρομαι, seu ἐρέομαι. Th. εἴρω, *dico*.

'Ερητύετ' pro ἠρητύετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐρητύομαι, ῃ, εται, *prohibeor*. Th. ἐρητύω, *inhibeo*.

'Ερήτυθεν, *tenuerunt*, Bœot. Sync. Ion. pro ἠρητύθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἠρητύθην· et

'Ερητύσασκε, Ion. pro ἠρήτυσε, *inhibuit*; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐρητύω.

'Ερητύσειε, *compesceret*; 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐρητύσαι· ab

'ΕΡΗΤΕΥ'Ω, vel -ΤΥ'Ω, *inhibeo*: f. εύσω, vel ύσω, a. 1. opt. Æol. ἐρητύσεια, ας, ε.

"ΕΡΙ, nihil per se significat, sed est particula augens significationem in compositione.

"Ερια, τὰ, *lana*: ab ἔριον, ου, τὸ, idem quod εἶρος, εος, τὸ, *lana*.

'Εριαύχην, *cervicem elatam habens*: ab ἐρι, et αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

'Εριβὸς, οῦ, ὁ, *clamosus*: ex ἐρι, *valdè*, et βοάω, *clamo*.

'Εριβρεμετᾶν, Dor. pro ἐριβρεμετῶν, gen. pl. ab

'Εριβρεμέτης, ου, ὁ ξ ἡ, *graviter fremens, gradifremus*: ex ἐρι, et βρέμω, *fremo*.

'Ερίβρομος, ου, ὁ ξ ἡ, idem, et ab iisdem.

'Εριβρυχέω, gen. Ion. pro ἐριβρύχου· ab

'Εριβρύχης, ου, ὁ ξ ἡ, *valdè mugiens*: ex ἐρι, *valdè*, et βρύχω, *strideo*: f. ξω.

'Εριβώλακα, acc. sing. ab

'Εριβῶλαξ, ἄκος, ὁ ξ ἡ, *valdè glebosus, fertilis*: ab ἐρι, *valdè*, et βῶλος, ου, ἡ, *gleba*.

'Ερίβωλος, ου, ὁ ξ ἡ, idem, et ab iisdem.

'Εριγάςωρ, ορος, ὁ, *ventricosus*: ab ἐρι, et γαςὴρ, *venter*.

'Εριγδούποιο, gen. sing. Ion. ab

'Ερίγδουπος, ου, ὁ ξ ἡ, Poët. pro ἐρίδουπος, (γ interpositio) *valdè sonans*: ex ἐρι, *valdè*, et δοῦπος, *sonitus*.

'Εριγένεια, vide ἠριγένεια.

'Εριδαίνετον, *contenditis*, dual. num. præs. ind. ab

'Εριδαίνω, *certo, contendo*: f. ἄνῶ, a. 1. ἐρίδηνα. Th. ἔρις, *contentio*.

'Εριδήσασθαι, a. 1. inf. m. ab

'Εριδέω, *contendo*. Poët. pro ἐρίδίω, quod ex f. 2. ἐριδῶ, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis*.

'Ερίδίω, f. ήσω, p. ἠρίδηκα, idem quod ἐρίζω, *contendo*: ab eod.

'Ερίδηνα, *contendi*, a. 1. ind. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, *lis*.

'Εριδήσασθαι, Poët. pro ἐρίσασθαι, ejusd. a. 1. inf. m.

"Εριδι, dat. sing. ab ἔρις, *contentio*.

'Εριδμαίνοντι, Dor. pro ἐριδμαίνουσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi

'Εριδμαίνω, Poët. Pleonasmo τοῦ μ, pro ἐριδαίνω, *contendo*, quod videas suâ serie. Th. ἔρις, *contentio*.

"Εριζε, *certabat*, 3. sing. imperf. act. pro ἤριζε· potest etiam esse præs. imperat. ab ἐρίζω, *certo*: f. ίσω, p. ἤρικα, ab eod. Th.

'Εριζέμεν et ἐριζέμεναι, *contendere*, præs. inf. Dor. pro ἐρίζειν verbi ἐρίζω· ἐρίζουσαι, nom. pl. præs. part. f. g. ab eod. Th.

'Ερίζοντι, *contendunt, certant*, Dor. pro ἐρίζουσι, 3. pl. præs. ind. ab

'Ερίζω, f. ίσω, p. ικα, *contendo, certo*: item *exaspero*. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, *contentio*.

'Ερίηρες, Ion. pro ἐρίηροι· ab ἐρίηρος, *amabilis*. Hinc ἐριηρ, *peramabilis*: ab ἐρι, et ἐράω, *amo*. Alii deducunt ab ἄρω, *adapto*.

'ΕΡΙΘΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *ERITHACE, cibus apum*, vel *glutten ad conficiendos favos*.

'Ερίθεια, vel ἐριθεία, ας, ἡ, *contentio*: ab

'Εριθεύω, vel potiùs ἐριθεύομαι, f. εύσομαι, *litigo*, pro ἐριδεύω, quod ab ἔρις, ιδος, ἡ, *lis*: item *lanam tracto, laboro, servio*: ab εἶρος, *lana*.

'Εριθηλέων, gen. pl. ab

'Εριθηλὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *valdè virens*, Ion. pro ἐριθαλὴς· ab ἐρι, *valdè*, et θάλλω, *germino*.

"Εριθος, ου, ὁ ξ ἡ, *lanificus, textrix, ancilla*: ab εἶρος, εος, τὸ, *lana*. Est et ἔριθος, ου, ὁ, *agricola, messor*: q. ab ἔρα, *terra*, quam colit.

'Ερικλάγκτας, α, ὁ, Dor. et Poët. pro

'Ερικλάγκτης, ου, ὁ ξ ἡ, *valdè strepens*: ex ἐρι et κλάγγω, *clamo*, f. γξω.

'Ερίκτυπος, ου, ὁ ξ ἡ, *valdè sonans* ex ἐρι, *valdè*, et κτύπος pro τύπος, *sonus pulsu factus*. Th. τύπτω, *pulso*.

'Ερικυδὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *valdè illustris, admodùm gloriosus*: ab ἐρι, *valdè*, et κῦδος, εος, τὸ, *gloria*.

'Ερίμυκος, ου, ὁ ξ ἡ, *valdè mugiens*: ab ἐρι, *valdè*, et μυκάω, *mugio*.

'ΕΡΙΝΕΟ'Σ, seu ἐρινὸς, οῦ, ὁ, *caprificus* arbor.

'ΕΡΙΝΝΥ'Σ, ύος, ἡ, *ERINNYS, Furia, peccatorum ultrix*: in acc. pl. 'Ερίννυας, contr. 'Εριννῦς. Aliquandò ἐριννὺς dicitur, *qui injuriam alicui illatam prosequitur*: et *qui fecit injuriam*: hinc

'Εριννύειν, *indignari*: quasi ab ἔρις, ut litium auctor.

"Εριον, ου, τὸ, *lana*: ab εἶρος, εος τὸ, idem, q. ab εἴρω, *necto*.

'Εριύνης, seu ἐριύνιος, ῦ, *valdè utilis.* Epithet. Mercurii, sic dicti, quasi ἔρι ὀνοῦντος· ab ὄνημι, *prosum.*

'Εριυργέω, *lanificium exerceo*: ab ἔριον, *lana*, quod vide.

"Εριπ', pro ἔριπε, *cecidit, interfectus est*: 3. sing. a. 2. Ion. pro ἤριπε· ἐριπεῖν, a. 2. inf. act. ἐριπὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. act. ab ἐρείπω, *everto*, f. ψω.

'Ερίπνη, ης, ἡ, *cacumen*: ab ἐριπνέεσθαι, quia *valdè perflatur.*

*ΕΡΙΣ, ἴδος, ἡ, *lis, contentio*: acc. sing. τὴν ἔριδα, et ἔριν.

'Ερίσαντε, *contendentes*, nom. dual. ab ἐρίσας, αντος, a. 1. part. act. ab ἐρίζω, f. ισω, *contendo.* Th. ἔρις, *lis.*

'Ερίσδειν, Dor. pro ἐρίζειν· et

'Ερίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præs. part. act. Vide ἐρίσαντε.

'Εριωθενὴς, έος, ὁ ℞ ἡ, *valdè potens*: ab ἔρι, *valdè*, et σθένος, εος, τὸ, *robur.* Th. σθένω.

'Ερισμα, ἄτος, τὸ, *contentio, certamen*: à p. pass. verbi ἐρίζω.

'Ερισμαράγοιο, gen. Ion. ab

'Ερισμάρᾶγος, ῦ, ὁ ℞ ἡ, *valdè tonans*: ab ἔρι et σμαραγέω, *magnos strepitus edo.*

'Ερισσαράδοιο, gen. Ion. ab

'Ερισσάρᾶδος, ῦ, *grandifremus.* Th. ἄραδος, *strepitus*, seu *cordis pulsus vehemens post exercitium.*

* 'Εριστάφῦλος, ῦ, ὁ ℞ ἡ, *magnas ferens uvas.*

'Εριςὴς, ῦ, ὁ, *litigator*: et

'Εριςῖκὸς, ή, ὸν, *contentiosus*: à 3. pers. p. pass. verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, *lis.*

'Ερίσχηλος, ῦ, *promptus ad convitia*: ab ἔρις, *lis*, et χεῖλος, εος, τὸ, *labrum.*

'Ερίτῑμος, ῦ, ὁ ℞ ἡ, *pretiosus, valdè honoratus*; ἐριτίμοιο, gen. Ion. ex ἔρι, *valdè*, et τιμὴ, *pretium.* Th. τίω, *honoro.*

'Ερίφιον, ου, τὸ, *parvus hædus*: dim. ab

*ΕΡΪΦΟΣ, ῦ, ὁ, *hædus*: et ἐρίφως, acc. pl. Dor. pro ἐρίφυς, q. ἔαρι φαινόμενος, quòd *vere nasci soleat.*

'Εριχθόνιος, ῦ, ὁ, *ERICHTHONIUS*, filius Vulcani et Minervæ.

"Ερκιὸν, ῦ, τὸ, et

"Ερκος, εος, τὸ, *septum*: pl. τὰ ἕρκεα· ab εἴργω, *includo.*

'Ερκτὴ ῆς, Ion. pro εἱρκτὴ, ῆς, ἡ, *carcer*: ab ἔργω, Poët. pro εἴργω, *includo.*

"ΕΡΜΑ, ἄτος, τὸ, *fulcrum, stabilimentum, saburra, scopulus, inauris*: q. ab εἴρω, *necto*: vel per Syncop. pro ἔρεισμα· ab ἐρείδω, *figo.*

'Ερμάγορας, ὁ, *HERMAGORAS*, nomen propr. viri.

'Ερμάζω, f. άσω, *fulcio, saburro.* Th. ἕρμα.

'Ερμαῖα, ων, τὰ *Mercurii sacra*: ab 'Ερμαῖος.

*Ερμαιον, ῦ, τὸ, *lucrum inesperatum*: ab

"Ερμαιος, ου, ὁ ℞ ἡ, vel 'Ερμαῖος, αία, αῖον, *Mercurialis.* Th. 'Ερμῆς, ῦ, ὁ, *Mercurius.*

'Ερμᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Dor. pro 'Ερμῆς. Sed

'Ερμὰς, ἄδος, ἡ, *scopulus in mari occultus*: ab ἕρμα, idem.

'Ερματίζω, f. ίσω, idem ac ἑρμάζω.

'Ερμάων, άωνος, Poët. pro 'Ερμῆς, ῦ, ὁ, *Mercurius.*

'Ερμείας, et 'Ερμέας, ῦ, ὁ, Poët. pro 'Ερμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius.*

'Ερμείην, acc. sing. Ion. pro 'Ερμείαν, à præced.

'Ερμῇ, dat. sing. ab 'Ερμῆς, οῦ, ὁ, *Mercurius.*

'Ερμηνεία, ας, ἡ, *interpretatio, elocutio*: ab

'ΕΡΜΗΝΕΥ'Σ, έος, et Att. -έως, ὁ, *interpres*: q. ab 'Ερμῆς.

'Ερμηνεῦσαι, a. 1. inf. act. ab ἑρμηνεύω.

'Ερμηνευτὴς, ῦ, ὁ, *interpres*: ab

'Ερμηνεύω, *interpretor, explicor*: f. εύσω, p. ἡρμήνευκα. Th. ἑρμηνεὺς, *interpres.*

'ΕΡΜΗ͂Σ, οῦ, ὁ, *Mercurius*: et Poët. 'Ερμέας, et είας, idem. Hinc "Ερμαιος seu -αῖος, et 'Ερμαϊκὸς, *Mercurialis*, q. ab εἴρω, vel ἐρέω, *dico.*

'Ερμὶν vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, *fulcrum tori*: ab ἕρμα.

'Ερμογένης, εος, ὁ, nom. viri. Gr. *ex Mercurio genitus.*

"ΕΡΝΟΣ, εος, τὸ, *planta, germen, ramus.*

"Ερξαι, *facere*: a. 1. inf. act. et

"Ερξαν, *fecerunt*: Ion. pro εἶρξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἔρδω, per Metath. pro ῥέζω, *facio*, f. ῥέξω. εις, ει, et per Metath. ἔρξω· ἔρξον, *fac*: a. 1. imperat. ἔρξας, αντος, a. 1. part. ἔρξῃς, 2. sing. a. 1. sub. ἔρξαι pro ῥέξαι, a. 1. inf.

"Ερξει, 3. sing. f. 1. act. ab eod.

"Ερξω, εις, ει, f. 1. ejusd.

"Εροργα, per Metath. pro ἔοργα: p. m. ejusd.

'Ερόεις, όεσσα, όεν, -εντος, *amibilis*: ab ἔρως, *amor.* Th. ἐράω, *amo.*

'Εροίην, Att. pro ἐροῖμι, ut ποιοίην pro ποιοῖμι· ab ἐρέω, *dico, interrogo.* Th. εἴρω, *loquor.*

"Ερομαι, *interrogo*: a. 2. m. ἐρόμην, ab eod. verbo et Th.

"Ερον, acc. sing. ab

"Ερος, ῦ, ὁ, *amor*: Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Th. ἐράω, *amo.*

'Ερῦμεν, 1. pl. f. 1. act. verbi εἴρω, *dico*: f. ἐρῶ.

'Ερῦσιν, *dicent*: 3. pl. ab ἐρῶ, f. ejusd.

'Ερπετὸς, ῦ, *reptilis*: ἑρπετὰ, τὰ, *reptilia, serpentes*, &c. ab ἕρπω, *repo*: f. ἕρψω, a. 1. εἷρψα, ας, ε.

"Ερπην, *serpere*: Dor. pro ἕρπειν, ab eod.

"Ερπης, ητος, ὁ, *morbus*: à *serpendo* sic dictus, quòd per corpus *serpat*, estque tumor è bile puriore ortus, cum exulceratione.

'Ερπηςὴς, ῦ, ὁ, *reptator*: et

'Ερπηςῖκὸς, ή, ὸν, *reptilis*, à 3. pers. p. pass. verbi ἕρπω.

"Ερπις, *vinum*, Ægyptiorum linguâ: ab eod. Th. *Repit* enim vitis, nisi pedamentis religatur.

'Ερπύζω, idem quod ἕρπω.

*Ερπυλλος, ῦ, ὁ, seu ἕρπυλλον, ου, τὸ, *SERPYLLIUM*: ab

*ΕΡΠΩ, f. ψω, *SERPO, REPO, vado*: imperf. εἶρπον, a. 1. εἷρψα, (nam ι loco augmedti post ε adsciscit) indè ἑρπητὸς, *reptilis.*

"Ερπωμες, *eamus*: Dor. pro ἕρπωμεν, 1. pl. præs. sub. ind. verbi præced.

'Εῤῥαβδίσθην, ης, η, a. 2. ind pass. à ῥαβδίζω, *virgis cædo*: f. ίσω. Th. ῥάβδος.

'Εῤῥάγην, *rupi*: et in 3. pl. ἐῤῥάγησαν, a. 2. ind. pass. ab

"Εῤῥᾶγον, *rupi*: a. 2. ind. act. à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango, rumpo*: f. ξω, p. ἔῤῥηχα· a. 1. ἔῤῥηξα, a. 1. part. act. ῥήξας.

'Εῤῥάδᾰται, *aspersi sunt*, 3. pl. Ion. p. pass. pro ἐῤῥασμένοι εἰσὶ, Sic ἐῤῥάδᾰτο, pro ἐῤῥασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. factum ex 3. sing. ἔῤῥασται, correpta penultimâ; deindè, ante ται et το inserto δα. Sunt qui ex p. m. ἔῤῥαδα formant, adjecto, ται et το· verbi ῥάζω, idem quod ῥαίνω, *perfundo, aspergo*: f. ανῶ.

'Εῤῥαμμένος, *consutus*, p. part. pass. à ῥάπτω, *consuo*; f. ψω, p. φα, p. pass. ἔῤῥαμμαι.

'Εῤῥαντισμένος, *conspersus*, perf part. pass. à ῥαντίζω, *aspergo*: f ίσω. Th. ῥαίνω, *perfundo.*

'Εῤῥάος, ἐῤῥὰς, et ἀριξ, *ARIES.*

'Εῤῥάπισαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ῥαπίζω, *bacillo cædo, percutio*: f ίσω, p. ἐῤῥάπικα. Th. ῥαπὶς, *virga.*

'Εῤῥάσθην, *inspersus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ῥάζω, *perfundo.*

'Εῤῥᾰφην, ης, η, a. 2. ind. pass. et

'Εῤῥαψὰν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥάπτω, *suo*: f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

"Εῤῥε, *peri*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἔῤῥω, *dolens eo*; f. σω.

"Εῤῥεε, *fluebat*, 3. sing. imperf. à ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

'Εῤῥέθην, sive ἐῤῥήθην, *dictus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ῥέω, *dico*; perf. pass. ἔῤῥημαι, quod et εἴρημαι, a. 1. part. pass. ῥηθείς.

"Εῤῥεξε, *fecit, sacrificavit*; 3. sing. a. 1. act. verbi ῥέζω, *facio*, f. ῥέξω.

'Εῤῥέτω, *abeat in malam crucem*; præs. imperat. ab ἔῤῥω. Vide ἔῤῥε.

"Εῤῥευν, Ion. et Dor. pro ἔῤῥεν, ex ἔῤῥεον, *fluebant*, 3. pl. imperf. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

"Εῤῥευσε, 3. sing. a. 1. act. à ῥέω, *fluo*; f. ῥεύσω,

'Εῤῥήθη, *declaratus est*; 3. sing. a. 1. pass. Vide ἐῤῥέθην, à ῥέω, *dico.*

"Εῤῥηξαν, *fregerunt*; 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι *frango*; f. ξω, a. 1. ἔῤῥηξα, ας, ε, a. 2. ἔῤῥᾰγον, p. m. ἔῤῥηγα.

"Εῤῥῖγα, præt. m. verbi ῥιγέω, *horreo*; f ήσω, p. ἐῤῥίγηκα, a. 2. ἔῤῥιγον. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor, frigus.*

'Εῤῥίγῃσι, Ion. Paragoge pro ἐῤῥίγῃ, 3. sing. præs. sub. act. et

'Εῤῥίγοντι, *formidanti*; dat. sing. præs. part. act. ab

'Εῤῥίγω, *horreo*, fact. ex præt

m. ἔῤῥιγα, verbi ῥιγέω, *exhorreo.* Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *horror.*

Ἐῤῥίζωμαι, *radicatus sum,* perf. pass. ἐῤῥιζωμένος, ένη, ον, *stabilitus;* part. perf. pass. verbi ῥιζόω, *radico;* a. 1. pass. ἐῤῥιζώθην. Th. ῥίζα, *radix.*

Ἔῤῥιμμαι, *projectus sum,* perf. ind. pass. ἐῤῥιμμένος, perf. part. verbi ῥίπτω, *projicio;* f. ψω, p. ἔῤῥιφα, a. 2. ἔῤῥιφον.

Ἔῤῥινον, ου, τὸ, *medicamentum purgando capiti naribus infusum:* à ῥὶν, *nasus.*

Ἐῤῥίπτοι, *projiciebam,* imperf. act. verbi ῥίπτω.

Ἐῤῥίφθων, *projiciantur illi duo;* 2. dual. perf. imperat. pass. ἐῤῥίψω, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, *projicio.*

Ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, *abjicio;* f. ψω, a. 1. ἔῤῥιψα, ας, ε, a. 1. part. ῥίψας, αντος, a. 2. pass. ἐῤῥίφην.

Ἐῤῥύηκα, *fluxi;* perf. act. q. à ῥυέω, pro ῥύω, *fluo;* a. 2. pass. ἐῤῥύην· undè inf. ῥύηναι, part. ῥυεὶς, à Th. ῥέω, *fluo;* f. ῥεύσω.

Ἐῤῥύπηνα, a. 1. ind. act. verbi ῥυπαίνω, *sordidum reddo, maculo, infamem reddo.* Th. ῥύπος, *sordes.*

Ἐῤῥυσάμην, ω, ατο, *arripui;* a. 1. m. verbi ῥύω, *traho;* f. ῥύσω, p. ἔῤῥυκα, a. 1. pass. ἐῤῥύσθην.

Ἐῤῥύσθην. Vide in ἐῤῥυσάμην.

ἜΡ῾ῬΩ, f. ἔρσω, *ægrè eo, dolens et afflictus eo, pereo:* dicuntque Æolicè dici pro εἴρω, idem quod φθείρω, pro quo et φθέῤῥω, Æol. vel ut alii ab ἔρα, et ῥέω, ut sit, *ad terram fluo.*

Ἔῤῥωγα, ας, ε, Att. pro ἔῤῥηγα, *ruptus sum,* p. m. à ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, *frango;* f. ξω, a. 2. ἔῤῥαγον.

Ἔῤῥωμαι, *confirmatus sum;* perf. pass. verbi ῥώννυμι, seu ῥωννύω, f. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα.

Ἐῤῥωμενεςέρως, *fortiùs, robustiùs,* adv. ab ἐῤῥωμενέςερος, *vehementior,* compar. ab

Ἐῤῥωμένως, *robustè,* adv. à perf. part. pass. ἐῤῥωμένος, *qui animo est forti;* item *validus;* comp. ἐῤῥωμενέςερος, superl. ἐῤῥωμενέςατος. Th. ῥωννύω, seu ῥώννυμι, *corroboro;* f. ῥώσω, p. ἔῤῥωκα.

Ἐῤῥῶν, præs. part. act. verbi ἐῤῥω, *ægrè eo.*

Ἐῤῥώοντο, *ruebant,* 3. pl. imperf. pass. à ῥώω, vel ῥώομαι. Th. ῥωννύω, *roboro:* vel est 3. pl. plusq. p. pass. Poët. pro ἐῤῥωντο, ejusd. verbi ῥώννυμι, f. ῥώσω.

ἘΡ῾ῬΩ῀Σ, ῶ, ὁ, *aper,* vel *aries;* q. ab ἐρι, *valdè,* et ῥώω, *roboro.*

Ἐῤῥώσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ῥώννυμι, *corroboro;* f. ῥώσω, a. 1. act. ἔῤῥωσα, tanquam à ῥώω.

Ἐῤῥῶσθαι, perf. inf. pass. ἐῤῥώσθην, *convalui;* a. 1. ind. pass. ἔῤῥωσθε, 2. pl. perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἔῤῥωσο, ώσθω, *vale;* et in 2. pl. ἔῤῥωσθε, *valete,* perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἔρσα, a. 1. act. Ion. ab ἔῤῥω, f. σω, *ægrè* vel *dolens eo.*

ἘΡΣΗ, seu ἔρση, ης, ἡ, *ros.* Hinc

Ἐρσήεις, ήεσσα, ῆεν, et ἐρσαῖος, α, ον, *roscidus.*

Ἔρσην, Ion. pro ἄρσην, *mas,* quod vide.

Ἔρσω, f. 1. Æol. verbi ἐῤῥω, *afflictus eo.*

Ἐρῡγεῖν, a. 2. vel fut. 2. inf. act. verbi ἐρεύγω, *ructo;* f. ξω, a. 2. ἤρυγον.

Ἐρύγμηλος pro ἐρύγηλος, *graviter boans,* vel *eructans cibos:* ab ἐρεύγω, *ructo.*

Ἐρύεσθαι, *liberare,* præs. inf. ab ἔρυμαι. Th. ἐρύω, *custodio.*

Ἐρυθαίνετο, *rubebat,* 3. sing. imperf. pass. ab

Ἐρυθαίνω, *rubefacio,* f. ἀνῶ, a. 1. ἠρύθηνα. Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *rubor.*

Ἐρύθεια, ας, et dat. Ion. ῃ, ἡ, *ERYTHEA,* insula: nomen propr. loci.

Ἐρύθημα, ἄτος, τὸ, *radix, quâ mulieres faciem pingunt:* ab ἐρυθαίνω. Angl. ROUGE.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω.

Ἐρῡθιάω, *rubefio.* Th. ἔρευθος, εος, τὸ, *rubor.*

Ἐρυθιόωσαν, *rubefactam,* ejusd. præs. part. acc. sing. f. g. Poët. pro ἐρυθιῶσαν, q. pro ἐρυθιάουσαν· à præced.

Ἐρυθραίνω, *rubefacio.*

Ἐρυθραῖος, αία, αῖον, *ERYTHRÆUS, ruber:* ab ἐρυθρός.

Ἐρυθραίων, gen. pl. ab Ἐρυθραῖοι, incolæ urbis, cui nomen Ἐρυθρὰ, ᾶς, ἡ. Fortè scribendum ἐρυθρέων, gen. Ion. pro ἐρυθρῶν· ab ἐρυθραί.

Ἐρυθρὸς, ρὰ, ρὸν, *RUBER:* ab ἔρευθος, *rubor.*

Ἐρυκακέειν, *coërcere,* præs. inf. ab

Ἐρυκᾰκέω, et ἐρυκᾰκω, idem quod Th. ἐρύκω, *inhibeo;* f. ξω.

Ἐρυκέμεν, et ἐρυκέμεναι, Dor. pro ἐρύκειν, præs. inf. et

Ἐρύκοι, 3. sing. præs. opt. act. ab

ἘΡΥ῀ΚΩ, *inhibeo, contineo, impedio;* f. ξω, p. χα.

Ἔρυμ', pro ἔρῦμα, ἄτος, τὸ, *tutamen, præsidium, munitio:* ab ἐρύω, *servo, traho.*

Ἔρυμαι, per Syncop. pro ἐρύομαι.

Ἐρυμνὸς, ἡ, ὸν, *munitus, tutus.* Th. ἐρύω.

Ἐρυμνότης, τητος, ἡ, *munitio.*

Ἐρύομαι, *custodio, servo:* f. ύσομαι, p. εἴρυσμαι.

Ἐρύσαι, a. 1. inf. act. ab ἐρύω, *custodio.*

Ἐρυσαίατο, *eriperet,* pro ἐρύσαιτο, Ion. inserto α, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἐρύω, *traho.*

Ἐρύσαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ab eod.

Ἐρύσαις, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. act. m. g. ab ἐρύω, *traho.*

Ἔρυσαν, Ion. pro εἴρυσαν, 3. pl. a. 1. act. sic et ἐρύσαντο, *traxerunt,* 3. pl. a. 1. m. verbi ἐρύω.

Ἐρυσαρμᾰτας, per Metaplasm. pro ἐρυσαρμάτες, *currum trahentes:* ab

Ἐρυσάρμᾰτος, *currum trahens:* ab ἐρύω, *traho,* et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus.*

Ἐρύσασ', pro ἐρύσασα, a. 1. part. f. g. ab ἐρύω, *traho.*

Ἐρύσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ejusd.

Ἔρυσθαι, pro ἐρύεσθαι. Vide ἔρυμαι.

Ἐρυσίβη, ης, ἡ, *rubigo: vitium segetis,* quo spicæ fiunt marcidæ, et in fœtidum pulverem friabiles. Th. ἔρευθος, εος, τὸ.

Ἐρύσιμον, ου, τὸ, *herbæ et seminis genus:* ab ἐρύω, *traho.*

Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ ϰ ἡ, *custos urbis:* ab ἐρύω, *custodio,* et πτόλις, Poët. pro πόλις, *urbs.* Potest etiam exponi *qui urbes vastat;* nam ἐρύω, tam significat. ἑλκύειν quàm φυλάττειν.

Ἐρυσσάμενος, *extrahens,* a. 1. part. m. gem. σ, sic ἔρυσσαν pro ἔρυσαν, *traxerunt,* 3. pl. a. 1. act. Ion. ab ἐρύω, *traho.*

Ἐρύσσομεν, *trahemus,* 1. pl. f. 1. ind. act. gem. σ· vel per Systol. pro ἐρύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. ab eod.

Ἔρυτ', pro ἔρυτο, *eripuit:* quod pro εἴρυτο, 3. sing. imperf. verbi ἔρυμαι, Poët. Sync. pro ἐρύομαι, *custodio.* Th. ἐρύω, *traho.* Sunt qui velint esse a. 1. m. per Sync. pro ἐρύσατο, ejusd.

ἘΡΥ῀Ω, *traho, custodio, servo:* imperf. εἴρυον, (pro augmento ι post ε recipiens) f. ύσω, a. 1. εἴρυσα, p. εἴρυκα, perf. pass. εἴρῦμαι, a. 1. pass. εἰρύθην, a. 1. m. εἰρυσάμην, inf. εἰρύσασθαι, Poët. pro ἐρύσασθαι.

Ἕρφ', pro ἕρπε, *veni:* præs. imperat. ab ἕρπω, *serpo.*

Ἔρφος, ου, ὁ, *pellis:* ab ἐρέφω, *tego.* Est etiam ςέρφος.

Ἔρχᾰται, *compressi sunt;* Ion. pro εἰργμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. Sic ἔρχᾰτο pro εἰργμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. Ion. verbi εἴργω, *arceo:* f. ξω, p. εἶρχα, perf. pass. εἶργμαι.

Ἐρχατόωντο, *prohibebantur:* 3. pl. imperf. pass. Ion. et Poët. pro ἠρχατῶντο, verbi ἐρχᾰτόω, *obsepio, concludo:* quod ab ἔρχατος, *sepes, septum.* Th. εἴργω, *includo.*

Ἔρχεο, Ion. pro ἔρχου, *accede:* in pl. ἔρχεσθε, et in dual. ἔρχεσθον, præs. imperat. verbi ἔρχομαι, *venio.*

Ἔρχευ, Dor. pro ἔρχου, præs. imperat. Vide ἔρχεο.

Ἔρχομ', pro ἔρχομαι, quod vide.

ἘΡΧΟΜΑΙ, *venio, eo:* sub. ἔρχωμαι, imperf. ἠρχόμην, ου, ετο, f. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλῠθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2. imperat. ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, έτω, et άτω, &c. α pro ε accipiens apud LXXII. a. 2. sub. ἔλθω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. ἐλθεῖν, a. 2. part. ἐλθὼν, οῦσα, ὸν, p. m. ἤλῠθα, Att. ἐλήλῠθα, et εἰλήλυθα, ab inus. ἐλεύθω, inf. ἐληλῠθέναι, part. ἐληλῠθὼς, et εἰληλυθὼς, plusq. p. ἐληλύθειν, εις, ει. Hinc ἐπέρχομαι, *advenio:* ἔπηλυς, ῠδος, ὁ ϰ ἡ, *advena extraneus:* προσήλυτος idem.

'Ερψῦμες, Dor. pro ἕρψομεν, *ibimus*: 1. pl. f. 1. ab ἕρπω, *repo*.

'Ερψῶ, Dor. pro ἕρψω, f. 1. ejusd. verbi.

'Ερῶ, *dicam*: f. 1. vel 2. verbi εἴρω· hinc et ἐρέω, contractè ἐρῶ.

'ΕΡΩΔΑ'Σ, άδος, et ἐρώδιος, ου, ὁ, *ARDEA*, avis species: q. ab ἔρως, *amor*: quia venerea avis.

'Ερώει, *quiesce*: præs. imperat. ab

'ΕΡΩΕ'Ω. f. ήσω, p. ηκα, *eo, fluo, impetu feror, cesso, retrocedo, inhibeo, repello*.

'Ερωὴ, ῆς, ἡ, *impetus, remissio, cessatio*: à verbo præced.

'Ερωήσει, *fluet*: 3. sing. f. 1. act. ab eod.

'Ερωμανέεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. ἐρωμανέων, gen. pl. ab

'Ερωμανὴς, έος, ὁ ἡ, ἡ, *amatorius*: ab ἔρως, *amor*, quod ab ἐρέω, *amo*, et μανία, ας, ἡ, *furor*. Th. μαίνομαι, *insanio*.

'Ερώμενος, ὁ, *amasius*, -μένη, ἡ, *amica*.

'Ερῶν, ῶντος, et in pl. ἐρῶντες, præs. part. act. et

"Ερως, ωτος, ὁ, *amor*; item *Cupido, Amor*, deus amoris. Th. ἐράω, *amo*.

'ΕΡΩΤΑ'Ω, *interrogo, oro*: f. ήσω, p. ἠρώτηκα, a. 1. ἠρώτησα, perf. pass. ἠρώτημαι. Hinc

'Εοωτεῖν, *interrogare*: Ion. pro ἐρωτᾶν· q. pro -άειν, præs. inf. act. et

'Ερωτηθεὶς, έντος, *interrogatus*: a. 1. part. pass. et in f. g. ἐρωτηθεῖσα. Sic ἐρωτήσας, αντος, a. 1. part. act. et

'Ερώτημα, ἄτος, τὸ, *interrogatio, quæstio*: et

'Ερωτηματικὸς, ἡ, ὸν, *interrogativus*: et indè

'Ερωτηματικῶς, *interrogativè*: adv. et

'Ερώτησις, εως, ἡ, idem quod ἐρώτημα· item *ipsa interrogandi actio*: omnia à perf. pass. verbi ἐρωτάω, *interrogo*.

'Ερωτιδεῖς, Anacreon vocat *parvos Amoris pullos*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*: et

'Ερωτικὸς, ἡ, ὸν, *amatorius*: et

'Ερωτικῶς, adv. *amatoriè*: et

'Ερωτὶς, ίδος, ἡ, *amicula, scortillum*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor*. Th. ἐράω, *amo*.

'Ερωτοτόκος, ου, ὁ ἡ, ἡ, *amorem pariens*: ab ἔρως, ωτος, ὁ, *amor* (quod ab ἐράω, *amo*) et τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

'Ερωτύλος, ου, ὁ, *amatorculus, parvus amator, amatorius*. Th. ἐράω.

'Ερωτῶν, ῶντος, (in pl. ἐρωτῶντες, ἐρωτώντων,) pro -άων, -άοντος, &c. præs. part. act. et

'Ερωτῷο, *interrogeris*: 2. sing. præs. opt. pass. ἐρωταοίμην, ῴμην, ἐρωτάοιο, ῷο· ab ἐρωτάω.

"Ες, *mittito*: a. 2. imperat. verbi ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, p. εἶκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν.

'Ες, Poët. et Att. pro εἰς, *in*, quod vide ἐς φάος, *in lucem*: ἐς πλόον ἄρχεσθαι, *navigationem auspicari*.

'Εσαγγελεὺς, έος, ὁ, *internuncius*: ab ἐς, et ἀγγέλλω, *nuncio*.

'Εσαειράμενος, *tollens*: a. 1. part. m. ab ἐσαείρω, quod ab ἐς, pro εἰς, et ἀείρω, f. ἀερῶ, a. 1. ἤειρα, indè ἀειράμενος. Th. αἴρω, *tollo*.

'Εσαθρέω, -ῶ, f. ήσω, p. ἐσήθρηκα, *conspicio*: ex εἰς et Th. ἀθρέω, f. ήσω, *video*.

'Εσαθρήσειεν, *videret*: 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd.

'Εσακοντίζω, f. ίσω, p. ικα, *jacula in aliquem jaculor*: ab ἀκοντίζω, *jaculor*. Th. ἄκων, οντος, ὁ.

'Εσακούειν, *morem gerere, obtemperare*, præs. inf. act. verbi ἐσακούω. Th. ἀκούω, *audio*.

'Εσάλλομαι, *insilio*. Th. ἅλλομαι, *salio*: f. ἁλοῦμαι, a. 1. m. ἡλάμην.

'Εσάλπιζον, *clangebant*: 3. pl. imperf. verbi σαλπίζω, *tubâ cano*: f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, *tuba*.

'Εσᾶλτο, *insilierat*: Dor. pro ἐσῆλτο, 3. sing. plusq. p. pass. vel ut alii per Sync. pro ἐσήλλετο, imperf. aut ἐσήλατο, a. 1. m. verbi ἐσάλλομαι, carentis augmento.

"Εσαν, per Systol. pro ἦσαν, *erant*: 3. pl. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*.

"Εσαν, *miserunt*, 3. pl. a. 2. ἧν verbi ἵημι, *mitto*. Vide ἕς.

"Εσανε, 3. sing. a. 1. ind. act. à σαίνω, f. ανῶ, idem quod σείω, *moveo*.

"Εσαντο, Ion. pro εἵσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ἕννυμι, seu ἕω, *induo*: a. 1. εἷσα.

'Εσάπην, *putrefactus sum*: a. 2. pass. à σήπω, *putrefacio*: f. σήψω, a. 2. ἔσαπον, et ἔσηπον, p. m. σέσηπα.

'Εσαράσσειν, *impressionem in aliquem facere*. Th. ἀράσσω, *pulso*.

'Εσάωθεν, Bœot. Sync. pro ἐσαώθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐσαώθην, verbi σαώζω, idem quod σαόω, quod à σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.

'Εσάωσα, *servari*, a. 1. ind. ejusd.

'Εσβάλλειν, *immittere, irrumpere*: præs. inf. act. verbi ἐσβάλλω. Th. βάλλω.

'Εσβάντες, pro εἰσβάντες, a. 2. part. act. pl. num. ab εἰσβαίνω, *ingredior*. Th. βαίνω, *eo*: f. βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. part. βάς.

"Εσβεσεν, *extinxit*: 3. sing. a. 1. act. et ἐσβέσθην, *extinctus sum*: a. 1. pass. verbi σβέννυμι, *extinguo*: f. σβέσω, perf. ἔσβεκα· et

"Εσβην, *incendi*: a. 2. act. à σβῆμι, quod ad σβέννυμι refertur. Alii dicunt esse a. 2. act. verbi σβέω. Th. σβέννυμι, *extinguo*: f. σβέσω, p. ἔσβεκα, a. 1. ἔσβεσα, a. 1. pass. ἐσβέσθην, f. 1. pass. σβεσθήσομαι.

'Εσβιβάζειν, præs. inf. act. *interponere in, introducere*: quod à βιβάζω, *admitto*. Th. βαίνω, *eo*.

'Εσβολὴ, ῆς, ἡ, *ingressus*. Th. βάλλω, *jacio*; p. βέβολα.

'Εσδιδοῦν, Ion. et Poët. pro ἐσδιδόναι, *influere*. Th. δίδωμι, *do*.

'Εσδόμενοι, *sedentes*: Dor. pro ἑζόμενοι, præs. part. ab ἕζομαι.

'Εσδώμεθα, *sedeamus*: Dor. pro ἑζώμεθα, 1. pl. præs. sub. m. ab ἕζομαι, *sedeo*, Dor. ἕσδομαι, f. 2. m. ἑδοῦμαι.

"Εσεαι, *eris*: Ion. pro ἔσῃ, 2. sing. f. verbi εἰμὶ, *sum*: f. ἔσομαι, ῃ, εται.

'Εσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐσεβάσθην, *colui*: verbi σεβάζομαι, *colo*: f. άσομαι, p. σεσέβασμαι. Th. σέβω, idem.

"Εσει, *eris*: Att. pro ἔσῃ, 2. sing. f. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσεῖμι, *ingredior*: præs. ind. ab ἐς, pro εἰς, et εἶμι, *eo*.

'Εσείσατο, *excussit*: 3. sing. a. 1. ind. m. à σείω, *quatio*: f. σείσω, p. σέσεικα, a. 1. ἔσεισα.

'Εσείσθην, ης, η, aor. 1. ind. perf. pass. σέσεισμαι, ab eod. Th.

'Εσεῖται, Dor. pro ἔσεται, 3. sing. fut. verbi εἰμὶ, *sum*. Dores enim circumflectunt f. act. et m. ut ἐσοῦμαι, vel ἐσεῦμαι, ἐσῆ, ἐσεῖται.

'Εσελθεῖν, *subire, in mentem venire*: a. 2. inf. act. ex εἰς, Att. ἐς, et Th. ἔρχομαι, *venio*: a. 2. ἦλθον.

'Εσενειχθεὶς, εῖσα, ὲν, *illatus, a, um*: a. 1. part. pass. et

'Εσενηνεῖχθαι, perf. inf. pass. ab ἐς, et ἐνείκω, Ion. pro ἐνέγκω, verbo inus. *fero*: f. ξω, p. ἤνειχα, præt. pass. ἤνειγμαι, Att. ἐνήνειγμαι, in inf. ἐνηνεῖχθαι. Vide ἐνείχθην, a. 1. pass. à φέρω, f. οἴσω, *fero*: a. 1. act. ἤνεγκα.

'Εσέπτατο, *advolavit*: 3. sing a. 1. m. Vide ἐπτάμην, ω, ατο.

'Εσεργνῦναι, *includere*: ab ἐς, et ἔργνυμι, idem quod ἔργω, seu εἴργω, *arceo*.

'Εσεσάχᾶτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi σάττω, *onero*: f. ξω, p. χα, fit enim Ion. ex 3. sing. ἐσέσακτο, inserto α ante το, et tenui, quæ præcedit, conversâ in aspiratam.

'Εσεσήρει, 3. sing. plusq. p. m. à σέσηρα, præt. m. *sum apertus, hio, rideo*. Th. σαίρω, *scopis purgo*: f. σαρῶ.

"Εσεσθαι, f. 1. inf. et

"Εσεσθε, 2. pl. f. ind. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσέτης φανέντος ἄλλου, *redeunte donec anno*. Fortè legend. ἐς' ἔτος, q. ἔς τε ἄλλου ἔτους, *donec alio anno*. Vel leg. ἐς ἔτος, q. d. ἐς νέωτα, pro ἐς νέον ἔτος, *in sequentem ac novum annum*.

"Εσευα, *concitavi*: a. 1. ind. pro ἔσευσα, à σεύω, *moveo, agito*. Th. σείω, *quatio*: f. σείσω.

'Εσεῦμαι, *ero*: Dor. pro ἔσομαι, f. verbi εἰμὶ, *sum*. Vide ἐσεῖται.

'Εσέφθην, a. 1. ind. pass. à σέβομαι, seu σέβω, *colo*.

'Εσέχειν, *effluere, exire, ingredi*. Th. ἔχω.

'Εσέχυντο, Ion. pro ἐσεκέχυντο, 3. pl. plusq. p. pass. ex εἰς, vel ἐς, et χέω, fut. χεύσω, *fundo*: tanquam à χύνω.

"Εσῃ, *eris*: 2. sing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à σηκάζω, *stabulo, includo*. Th. σηκὸς, *stabulum*.

'Εσῆκε, *immisit*: 3. sing. a. 1. ind. act. ab ἐσίημι, pro εἰσίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*: f. ἥσω, a. 1. ἧκα.

'Εσήλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐσάλλομαι, *insilio*: ex εἰς, et ἅλλομαι, *salio*: f. ἁλοῦμαι, a. 1. m. ἡλάμην.

'Εσήμᾶνα, ας, ε, *indicavi*: a. 1. ind. act. à σημαίνω, *significo*; f. ανῶ, p. γκα, a. 1. ἐσήμανα, et ἐσήμηνα. Th. σῆμα, *signum*.

'Εσθ' pro ἐςὶ, ob sequent. aspirat. ab εἰμὶ, *sum*.

'Εσθαι, *misisse*: a. 2. inf. m. ab ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν, a. 2. m. ἕμην, ἕσο.

'Εσθὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

'Εσθειν, præs. inf. ab ἔσθω, *comedo*.

'Εσθημένος, *indutus*: perf. part. tanquam ab ἐσθέομαι, quod ab ἐσθὴς *vestis*. Th. ἕω, *induo*.

'Εσθὴς, ῆτος, ἡ, *vestis*: in acc. ἐσθῆτα· et

'Εσθησις, εως, ἡ, *vestitus*: ab eod. Th.

'Εσθιε, *ede*, præs. imperat. act. et

'Εσθίειν, *edere*: præs. inf. ab

'Εσθίω, *edo*; præs. sub. ἐσθίω, ῃς, ῃ, 3. pl. ἐσθίωσι, imperf. ἤσθιον, ες, ε, f. ἐσθίσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.

'ΕΣΘΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *bonus, a, um*; dat. pl. Ion. ἐσθλοῖσι.

'Εσθλότης, ητος, ἡ, *bonitas*: à præced.

'Εσθορε, Poët. et Ion. pro εἰσέθορε, *insiluit*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἐσθορέω, *insilio*. Th. θόρω, seu -έω, *salio*.

'Εσθοτε, pro ἐςὶ ὅτε, *est quandò*.

'ΕΣΘΩ, vel ἐσθίω, *comedo*: f. ισω, p. ικα.

'Εσθω, a. 2. imperat. m. ab ἵημι, *mitto*; a. 2. ἧν, a. 2. m. ἕμην.

'Εσείδω, *inspicio*: ab εἰς, et εἴδω, *video*; a. 2. εἶδον, et ἴδον.

'Εσιγάθη, Dor. pro ἐσιγήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. à σιγάω, *sileo, taceo*; f. ήσω.

'Εσιδεῖν pro εἰσιδεῖν, a. 2. inf. et

'Εσίδῃ, *inspexerit*; Poët. pro εἰσίδῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

'Εσιδὼν, aor. 2. part. ab ἐσείδω, quod vide.

'Εσίεναι, *immittere, intrare*; præs. inf. ab ἐσίημι, ab ἵημι, *mitto*; vel ἴημι, pro εἶμι, *eo*.

'Εσίναντο, 3. pl. a. 1. ind. m. à σίνομαι, seu σίνω, *noceo, lædo*.

'Εσις, εως, ἡ, *desiderium, cupiditas*: ab ἵεμαι.

'Εσιτήρια, sive εἰσιτήρια, *Calendæ Januarii*, seu *dies ille in quo totus magistratus apparebat Athenis*; item *Sacra quæ initio anni fiebant ut felix anni auspicium foret*: ab εἰσεῖμι, *ingredior*. Th. ἕω, vel εἶμι, *eo*.

'Εσιώπα, 3. sing. imperf. act. à σιωπάω, *sileo*; f. ήσω, p. σεσιώπηκα.

'Εσκαμμαι, *fossus sum*, perf. pass. verbi σκάπτω, *fodio*; f. ψω, p. ἔσκαφα, a. 2. act. ἔσκᾰφον, a. 1. pass. ἐσκάφθην.

'Εσκάτθετο, *condidit*, pro εἰσκατέθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi εἰσκατατίθημι· ex εἰς, κατὰ, et τίθημι, *pono*; f. θήσω, a. 2. m. ἐθέμην, σο, το.

'Εσκᾰφα, *fodi*; perf. act. et

'Εσκᾰφην, a. 2. pass. à σκάπτω, *fodio*. Vide ἔσκαμμαι.

'Εσκε, *erat*; 3. sing. imperf. Ion. pro ἦ· ab εἰμὶ, *sum*.

'Εσκέδασ', pro ἐσκέδᾰσε, *dispersit*, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκεδάω, *dissipo*; f. άσω.

'Εσκεμμαι, *consideravi*, perf. pass. verbi σκέπτομαι.

'Εσκεμμένως, adv. *consideratè, circumspectè*: à præced.

'Εσκευάδᾰται, *instructi sunt*, Ion. pro ἐσκευασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. et

'Εσκευάδᾰτο, Ion. pro ἐσκευασμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi σκευάζω, *paro, instruo*. Th. σκεῦος, *vas*

'Εσκευασμένος, *paratus*, perf. part. pass. ab eod. verbo et Th.

'Εσκευώρημαι, perf. pass. à σκευωρέομαι, *vasa custodio*; item *struo, molior*: à σκεῦος, *vas*, et ὅρος, *custos, inspector*.

'Εσκήνωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à σκηνόω, *commoror, habito*. Th. σκηνὴ, *tabernaculum*.

'Εσκίδναντο, *dispergebantur*, 3. pl. imperf. pass. à σκίδνημι, in pass. σκίδᾰμαι, imperf. ἐσκιδνᾰμην. Th. σκεδάω, *dissipo*.

'Εσκίρτα, pro -αε, 3. sing. imperf. act. et

'Εσκίρτων, pro -αον, 3. pl. imperf. act. à σκιρτάω, *salio*. Th. σκαίρω, idem.

'Εσκλην, ης, η, *exarui, mortuus sum*, aor. 2. ind. act. verbi σκλῆμι, quod à σκλέω, per Sync. pro σκελέω, p. ἔσκληκα, part. ἐσκληκὼς, et ἐσκληὼς, *aridus*. Th. σκέλλω, *exsicco*.

'Εσκομίσαι, *importare*, a. 1. inf. act. ab ἐς, *in*, pro εἰς, et κομίζω, *porto*; f. ίσω. Th. κομέω, *curo*.

'Εσκον, ες, imperf. Ion. pro ἦν, *eram*; verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσκοροδίσάς με, *me irritâsti, veluti comesto allio*; vel *ad lacrymas coëgisti, tanquam intrito*, à σκοροδίζω, *allio, pasco*. Th. σκόροδον, *allium*.

'Εσκοτίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à σκοτίζω, f. ίσω, p. ἐσκότικα, perf. pass. ἐσκότισμαι. Th. σκότος, *tenebræ*.

'Εσκύπτω, *intueor, in rem aliquam propendeo*. Th. κύπτω, *inclino caput*; f. ψω.

'Εσκωπτεν, 3. sing. imperf. act. verbi σκώπτω, *cavillor*; f. ψω, p. ἔσκωφα, a. 1. ἔσκωψα.

'Εσλὶ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. *princeps*.

'Εσλὸν, Dor. pro ἐσθλὸν, *bonum* ab ἐσθλός.

'Εσλὼς, pro ἐσθλὸς, *bonus*, Dor. Vide præced.

'Εσμαράγησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à σμαρᾰγέω, *fragorem edo*: hinc σμαραγίζω, idem.

'Εσμάσσω, *imprimo*. Th. μάσσω, *abstergo, tango*.

'Εσμὲν, *sumus*, 1. pl. præs. ind. ab εἰμὶ, *sum*.

'Εσμηγμαι, *abstersus sum*, perf. pass. à σμήχω, f. ξω, idem quod σμάω, *abstergo*.

'Εσμὸς, ῦ, ὁ, *examen apum*: ab ἕω, *mitto*. Est enim agmen quod emittitur natali sede.

'Εσο, *esto, tu*, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.

'Εσοδος, vel εἴσοδος, ε, ἡ, *ingressus, vectigal*: ab εἰς, *in*, et ὁδὸς, *via*.

'Εσοικίζω, *domum recipio*. Th. οἶκος, *domus*.

'Εσοιντο, 3. pl. fut. opt. ab εἰμὶ, *sum*.

'Εσοισθε, 2. pl. f. opt. ἐσοίμην, ejusd. verbi.

'Εσομαι, *ero*, et

'Εσόμεθα, 1. pl. f. *erimus*: et

'Εσοντ', pro

'Εσονται, *erunt*; 3. pl. f ab εἰμὶ, *sum*.

'Εσόπτομαι, *inspicio*. Th. ὄπτομαι, *video*; f. ὄψομαι, p. ὦμμαι.

'Εσοπτρον, ε, τὸ, *speculum*: à præced.

'Εσορᾶν, præs. inf. ab

'Εσοράω, *aspicio*. Th. ὁράω, *video*.

'Εσορῇς, et ἐσορῇ, Dor. pro ἐσορᾷς et ἐσορᾷ, quæ pro ἐσοράεις et ἐσοράει, 2. et 3. sing. præs. ind. act. et

'Εσορῆτε pro ἐσορᾶτε, 2. pl. præs. ind. act. verbi ἐσοράω, *intueor*. Th. ὁράω, *video*.

'Εσορῶμες, Dor. pro ἐσορῶμεν, *aspicimus*; 1. pl. ejusd. temp. et verbi

'Εσορῶν, præs. part. act. in pl. ἐσορῶντες· et

'Εσορῶσιν, pro -άεσιν, 3. pl. præs. ind. act. ab eod. verbo.

'Εσεῦμαι, ῃ, εἶται, Dor. pro ἔσομαι, ῃ, εται f. 1. m. verbi εἰμὶ, *sum*.

'Εσοφίσατο, 3. sing. a 1. ind. m. à σοφίζομαι, *comminiscor, doceor, cognosco*; f. ίσομαι, p. σεσόφισμαι. Th. σοφὸς, *sapiens*.

'Εσόψομαι, *videbo*; f. 1. m. ab εἰς, et ὄπτομαι, *video*.

'Εσπᾰθημαι, perf. pass. à σπᾰθάω, *texo, dilapido*. Th. σπάθη, *textorium instrumentum*; item *spathula*, &c.

'Εσπαθημένος, *cumulatus*; præced. part. pass.

'Εσπᾰθων, pro -αον, *accumulabam*, 1. sing. imperf. act. ab eod. Th.

'Εσπᾰκα, *attraxi*; perf. act. verbi σπάω, *traho*; f. ᾰσω.

'Εσπάραξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπαράσσω, *lacero*; f. ξω, p. ἐσπάραχα.

'Εσπάρθαι, *satum esse*; perf. inf.

pass. à σπείρω, sero, f. ρῶ, p. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, perf. pass. ἔσπαρμαι.

Ἐσπαρμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd.

Ἐσπάσατ', pro ἐσπάσατο, evulsit; 3. sing. a. 1. ind. m. et

Ἔσπε, evulsit; 3. sing. a. 2. ind. act. ἔσπον, ες· à σπάω, traho.

Ἔσπειρα, a. 1. act. verbi σπείρω, sero; f. ερῶ.

Ἔσπεισα, libavi; a. 1. act. et

Ἐσπείσθην, ης, η, sacrificio placatus sum; a. 1. pass. et ἔσπειςαι, 3. sing. perf. pass. ἔσπεισμαι· à σπένδω, libo.

Ἑσπέρα, ας, ἡ, *VESPERA*. Th. ἕσπερος.

Ἑσπέρας, adverbialitèr, vesperi: à præced.

Ἑσπερίδες, ων, αἱ, *HESPERIDES*: et

Ἑσπέριος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, vespertinus, occidentalis: ab

ἝΣΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, *VESPER*: quasi ἕω πέρας, diei finis.

Ἕσπεσθαι, sequi; Poët. pro ἕπεσθαι, præs. inf. m. verbi ἕπομαι, sequor.

Ἔσπετε, dicite; 2. pl. imperat. præs. act. ab ἕσπω, dico; Poët pro ἔπω, a. 1. εἶπα.

Ἕσπετο, sequebatur; Poët. pro εἵπετο, 3. pers. sing. imperf. verbi ἕσπομαι, pro ἕπομαι, sequor.

Ἔσπευδον, festinabant; 3. pl. imperf. act. à σπεύδω, festino; f. σω, a. 1. ind. act. ἔσπευσα, ας, ε.

Ἐσπιλωμένος, η, ον, perf. part. pass. à σπιλόω, maculo; f. ώσω, p. ἐσπίλωκα. Th. σπίλος, macula.

Ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, misericordiâ tactus fui; a. 1. ind. pass. verbi σπλαγχνίζομαι, misericordiâ moveor; f. ίσομαι, p. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον, viscus, commiseratio.

Ἐσποιέω, idem quod εἰσποιέω, adscisco, adopto. Th. ποιέω, facio; f. ήσω, p. ηκα.

Ἑσπόμεθ', pro ἑσπόμεθα, consequimur; 1. pl. præs. ind. Poët. ab

Ἕσπομαι, sequor; pro ἕπομαι, in opt. ἑσποίμην, part. ἑσπόμενος. Th. ἕπω, idem.

Ἔσπον, ες, ε, evulsi; a. 2. verbi σπάω, traho; hinc a. 2. inf. σπεῖν, part. σπῶν, et in a. 2. m. ἐσπόμην, a. 2. inf. σπέσθαι, part. σπόμενος.

Ἔσπϐδα, p. m. à σπεύδω, festino, quod vide.

Ἐσπϐδάσα, a. 1. act. verbi σπουδάζω, studeo; fut. άσω· ab eod. Th.

Ἔσπω, loquor; Poët. pro ἔπω.

Ἐσρὼμ, ὁ, nomen viri indeclinabile. Hebr. interpret. sagitta exultationis.

Ἕσσα, ας, ε, indui, sedere feci; a. 1. Poët. pro εἷσα· ab ἕω, vel ἕννυμι, induo. Vel ab ἕω seu ἕζω, sedere facio.

Ἕσσαι, pro ἕσαι, a. 1. inf. act. Poët. ab ἕω, vel ἕζω, sedere facio; vel 2. sing. perf. pro εἷσαι· ab εἶμαι, perf. pass. verbi ἕω, induo vel sedeo. Sunt qui velint ἕσσαι pro ἧσσαι, indutus es, poni quasi ab ἧσμαι, perf. pass. ejusd. verbi.

Ἑσσαμένη, involuta; a. 1. part. f. g. pro ἑσαμένη, Poët. verbi ἕω seu ἕννυμι, induo; ἑσσάμενοι χροῒ χαλκὸν, med. cum nosmet ipsi armaverimus.

Ἔσσαν, Poët. Systole pro ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. verbi εἰμὶ, sum.

Ἕσσας, a. 1. part. act. Poët. pro ἕσας· et

Ἕσσασθαι, pro ἕσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἕω, induo, vel sedeo.

Ἕσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Vide ἕσσα.

Ἔσσεαι, eris, Ion. et Poët. pro ἔσῃ, 2. sing. f. 2. verbi εἰμὶ, sum.

Ἕσσεαι, sedisti seu indutus es; Poët pro εἷσαι, 2. sing. perf. pass. εἷμαι· ab ἕω, sedeo, induo.

Ἔσσειται, Poët. et Dor. pro ἔσεται, 3. sing. fut. ἔσομαι, verbi εἰμὶ, sum.

Ἔσσεται, erit; 3. sing. fut. pro ἔσεται, ejusd.

Ἔσσευα, Poët. pro ἔσευσα, a. 1. ind. act. in 3. pl. ἔσευσαν· et

Ἐσσεύαντο, pro ἐσεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. à σεύω, idem quod σείω, agito, cieo.

Ἔσσευμαι, perf. pass. pro ἔσευμαι, Ion. pro σέσευμαι· et

Ἐσσεύοντο, exciverunt, pro ἐσεύοντο, 3. pl. imperf. à σεύομαι. Th. σείω, agito.

Ἑσσὴν, ῆνος, ὁ, rex, præcipuè apum; παρὰ τὸ ἕσαι, id est, stabilire, scil. subditos.

Ἐσσὶ, es; Poët. pro εἶ seu εἶς, 2. sing. et

Ἔσσο, esto tu; Poët. pro ἔσο præs. imperat. ab εἰμὶ, sum.

Ἕσσο, gem. σ, pro ἕσο, quod Ion. pro εἷσο, 2. sing. plusq. p. pass. verbi ἕω, seu ἕννυμι, induo; fut. ἕσω, p. εἶκα, perf. pass. εἷμαι, plusq. p. εἵμην.

Ἐσσόμενα, futura; f. part. n. pl. ab

Ἐσσόμενος, η, ον, futurus, a, um, pro ἐσόμενος, in dat. plur. Ion. ἐσσομένοισι· ab εἰμὶ, sum.

Ἕσσον pro ἕσον indue; a. 1. imperat. act. verbi ἕω, induo.

Ἑσσϐμαι, vincor, Ion. pro ἡσσῶμαι· ab ἡσσάομαι, -ῶμαι. Th. ἥσσων, minor, inferior.

Ἑσσϐν, Ion. pro ἡσσϐν, sed usitatiùs ἡσσᾶν, præs. inf. ab eod. Th.

Ἔσσυθεν, eruperunt; Bœot. et gem. σ, pro ἐσύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ἐσύθην, verbi σύω, vel σεύω, agito. Th. σείω, idem.

Ἔσσυμαι, σαι, ται, Poët. et per Metathes. pro σέσυμαι, perf. pass. et

Ἐσσυμένος pro σεσυμένος, p. part. pass. ejusd.

Ἐσσυμένως, adv. incitatè: à præced.

Ἔσσυτ' pro ἔσσυται, et hoc pro σέσυται, irruit; 3. sing. perf. pass. et

Ἔσσυτο pro σέσυτο, 3. sing. plusq. perf. pass. à σύω, quod pro σεύω, agito. Th. σείω, idem.

Ἕσσω, Poët. pro ἕσω, fut. 1. act. verbi ἕω, sedere facio; a. 1. εἷσα.

Ἕσσωμαι, Ion. pro ἥσσωμαι, victus sum; perf. verbi ἑσσόομαι, Ion pro ἡσσάομαι, vincor. γυναικὸς ἡσσώμενος, ab uxore victus, Eurip. Alcest. 697. Hecub. 1252. δεξιῷ à dextro cornu victus, Suppl. 205. Th. ἥσσων, minor.

Ἕσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro ἥσσων, inferior.

Ἐς' pro ἐςὶ, est; 3. sing. ab εἰμὶ, sum.

Ἕςαα, steti; Ion. Sync. pro ἕςηκα, perf. act. verbi ἵςημι, sto.

Ἕςάθεν, steterunt; Bœot. Sync. pro ἐςάθησαν, 3. pl. seq.

Ἐςάθην, statutus sum, a. 1. ind. pass. ab ἵςημι, sto.

Ἔςαζε, stillabat; 3. sing. imperf. act. verbi ςάζω, f. ξω, stillo.

Ἔςαι, erit; per Sync. pro ἔσεται, 3. sing. f. verbi εἰμὶ, sum.

Ἑςαίην, præs. opt. act. verbi ἕςημι pro ἵςημι, sto; undè imperat ἕςᾶθι, inf. ἑςᾶναι, part. ἑςάς.

Ἕςᾶκα, steti; pro ἕςηκα, perf. act. verbi ἵςημι, sto; a. 2. ἕςην.

Ἔςακτο, stillabatur; Ion. pro ἤςακτο, 3. sing. plusq. p. pass. ἠςάγμην· à ςάζω, stillo, f. ξω, p. ἔςαχα.

Ἐςαλάδατο, Ion. Pleonasmo syllabæ δα, pro ἐςάλᾶτο, quod pro ἐςαλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ςέλλω, orno, instruo; f. λῶ, a. 1. ἔςειλα, p. m. ἔςολα.

Ἐςάλατ', succincti erant; pro ἐςάλᾶται, quod Ion. pro ἐςαλμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. et

Ἐςάλᾶτο, Ion. pro ἐςαλμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass.

Ἐςάλην, missus sum; a. 2. pass. ab ἔςαλον, a. 2. act.

Ἔςαλκα, p. act. à ςέλλω, mitto, orno; f. 2. ςαλῶ, p. pass. ἔςαλμαι, a. 1. pass. ἐςάλθην.

Ἕςᾶμεν, stamus; Ion. pro ἵςαμεν, 1. pl. præs. verbi ἕςημι, Poët. pro ἵςημι, sto; undè et ἕςατε, ἑςᾶσι· ἑςάναι, inf. ἑςαίην, opt. Sunt qui velint ἕςαμεν per Sync. dici pro ἑςήκαμεν, perf. act. verbi ἵςημι.

Ἑςάμεν, Ion. pro ἑςάναι, quod pro ἱςάναι, præs. inf. act. verbi ejusd.

Ἔςαν, steterunt; Bœot. Sync. pro ἔςησαν, 3. pl. a. 2. act. ἔςην· ab eod. verbo.

Ἑςάναι, stetisse; per Sync. pro ἑςηκέναι, perf. inf. ab ἕςημι. Alii volunt esse præs. inf. ab ἕςημι, ut ἱςάναι ab ἵςημι.

Ἑςαότ' pro ἑςαότα, acc. sing. vel ἑςαότε, stantes; nom. dual. à ἑςαὼς, per Sync. pro ἑςακὼς, ότος, perf. part. act. verbi ἵςημι, sto.

Ἕςᾶσαν, steterunt; et Dor. ἑςάσαν, 3. pl. a. 2. Poët. pro ἔςησαν, ab ἔςην, a. 1. ejusdem verbi. Mutat spiritum in aoristis, vel si aspiretur, ἑςάσαι, per Sync. poni-

tur pro ἱστήκεισαν, vel ἱστάκεισαν, 3. pl. plusq. p. ab ἵστημι. Vel est 3. pl. imperf. act. pro ἵςασαν· ab ἵςημι, pro ἵςημι, sto.

'Εςάσαντο, Dor. pro ἐςήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. et

'Εςάσατο, Dor. pro ἱστήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἵςημι, sto.

'Εςᾶσι, stant; 3. pl. præs. ind. act. ab ἕςημι, Poët. pro ἵστημι, sto. Vel ἑςᾶσι per Sync. dicitur pro ἑςήκασι, 3. pl. perf. ind. act. ejusd. verbi.

'Εςἄτω, 3. sing. imperat. act. ἕςἄθι, -άτω, ab eod. verbo.

'Εςαὼς, contractè pro ἑστακὼς, perf. part. act. verbi præced.

'Εςὲ, estis; 2. pl. præs. ind. ab εἰμὶ, sum. Sed

῎Εςε, estote; 2. pl. præs. imperat. ἔσο, ἔςω, ejusd. verbi. Est et

῎Εςε, donec: ab ἐς pro εἰς et τέ.

῎Εςειλα, misi; a. 1. ind. act. verbi ςέλλω, mitto, orno; f. λῶ, p. ἔςαλκα.

'Εςειλάμην, ω, ατο, aor. 1. med. ejusd.

῎Εστειχον, ibant; 3. pl. imperf. act. verbi ςείχω, ordinè eo; f. ξω, p. ἔςειχα.

῎Εςενεν, 3. sing. imperf. act. verbi ςένω, gemo: f. νῶ. Th. ςενὸς, angustus.

'Εςερεώθησαν, confirmati sunt, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ςερεόω, firmo: f. ώσω, a. 1. ἐςερέωσα, ας, ε. Th. ςερεὸς, solidus.

'Εςέρημαι, σαι, ται, perf. ind. pass. verbi ςερέω, privo: f. ήσω, a. 1. pass. ἐςερήθην, a. 1. inf. ςερηθῆναι.

'Εςεφάνιξα, Dor. pro ἐςεφάνισα, a. 1. ind. act. verbi ςεφανίζω, fut. ίσω, vel ίξω. Th. ςέφω, corono.

'Εςεφανῦτο, pro -όετο, 3. sing. imperf. pass. et

'Εςεφανώσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. et

'Εςεφάνωται, cinctum est, 3. sing. perf. ind. pass. ἐςεφάνωμαι, σαι, ται· à ςεφανόω, corono. Th. ςέφω, idem.

῎Εςεφε, 3. sing. imperf. act. ejusd. Th.

'Εςεὼς, ῶτος, per Epenth. Poët. τȣ ε, pro ἑςὼς, stans: per Crasin pro ἑςακὼς, p. part. act. verbi ἵςημι, sto: f. ςήσω, p. ἕςακα, a. 2. ἔςην.

῎Εςη, stetit, 3. sing. a. 2. ind. act. ejusd.

῎Εςηκ', pro ἕςηκα, ας, ε, perf. act. et

'Εςήκαντι, Dor. pro ἑςήκᾶσι, 3. pl. perf. act. ab eod. verbo.

'Εςήκω, sto; præsens ortum à perf. ἕςηκα, verbi ἵςημι, præt. m. εἵςηκα, plusq. p. εἱςήκειν, et in 3. pl. ἑςήκεσαν, Att.

'Εςηκὼς, ότος, part. perf. ab eod. verbo.

῎Εςην, a. 2. ind. act. Vide ἔςη.

'Εςήξει, et ἑςήξεται, 3. sing. f. 1. ind. act. et m. verbi ἑςήκω, sto, facti more Syracusano ex perf. ἕςηκα, verbi ἵςημι.

'Εςηριγμένος, perf. part. et

'Εςήρικται, 3. sing. perf. pass. à ςηρίζω, statuo; f. ξω, p. χα, perf. pass. ἐςήριγμαι, ξαι, plusq. p. ἐςηρίγμην, ξο, κτο.

῎Εςησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Εςησάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. et

῎Εςησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔςην, ab ἵςημι, sto.

'Εςηὼς, qui stetit; per Sync. pro ἑςηκὼς, ότος, perf. part. ejusd. verbi.

'Εςὶ, 3. sing. præs. εἰμὶ, sum.

'ΕΣΤΙ'Α, ας, ἡ, focus, lar, domus: item VESTA.

'Εςιάθην, Ion. pro εἱςιάθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἑςιάω, domo accipio: quod à præced.

'Εςίᾱμα, ατος, τὸ, epulum.

'Εςιὰς, ἄδος, ἡ, Vestalis: ab ἑςία.

* 'Εςίᾱσις, εως, ἡ, cœna: ab eod.

'Εςιάσων, f. 1. part. act. verbi ἑςιάω, convivio excipio: ab ἑςία, domus, lar.

'Εςιατορία, ας, ἡ, epulatio: et

'Εςιατόριον, ου, τὸ, cœnaculum: et

'Εςιάω, convivio excipio: f. ἄσω, perf. εἱςίακα. Sumit enim ι post ε loco augmenti: ab ἑςία, lar.

῎Εςῐβεν, 3. sing. a. 2. ind. act. à ςείβω, calco: f. ψω.

'Εςιȣ̃χος, ȣ, ὁ, domûs custos.

'Εςιχέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. à ςείχω, ordine eo: f. ξω, a. 2. ἔςιχον.

'Εςιχόωντο, ordine ibant: 3. pl. imperf. pass. Poët. pro ἐςιχῶντο, q. pro ἐςιχάοντο, verbi ςιχάω, ab eod. Th.

῞Εςο, sederat, seu indutus erat: Poët. seu Ion. pro εἷςο, vel εἷτο, 3. sing. plusq. p. pass. εἵμην, verbi ἕω seu ἕννυμι, sedeo, induo: f. ἕσω, perf. pass. εἷμαι.

'Εςόβεον, imperf. act. verbi ςοβέω, maledico: Æol. pro ςομέω. Th. ςόμα, ος.

'Εςομώθην, apertus sum: a. 1. pass. verbi ςομόω· f. ώσω, adaperio: ab eod. Th.

῎Εςον, est 2. dual. num. imperat. ἔσο, ἔςω. A verbo εἰμὶ, sum. Ponitur et pro ἦτον, 2. dual. num. imperf. ejusd.

'Εςονάχιζεν, suspirabat, 3. sing. imperf. act. verbi ςοναχίζω, fut. ίσω, p. ἐςονάχικα. Th. ςενὸς, angustus.

῎Εςοργα, amavi, perf. m. verbi ςέργω, f. ξω, amo, acquiesco.

'Εςοργὼς, ότος, part. præt. med. superioris verbi.

'Εςόρεσα, stravi, a. 1. ind. act. verbi ςορέω, sterno: f. έσω, et ήσω, a. 1. pass. ἐςορέσθην.

'Εςόρεται, stratus est: Dor. pro ἐςόρεςαι, 3. sing. perf. pass. à ςορέω, sterno. Alii volunt ἐςόρωται, 3. pers. à σ[illegible] σορέω.

῎Εςραμμαι, ψαι, πται, versus sum: perf. pass. verbi ςρέφω, verto: f. ψω.

'Εςρατοπέδευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ςρατοπεδεύω, castra metor: quod à ςρατὸς, exercitus, et πέδον, solum.

'Εςρατόωντο, Poët. pro ἐςρατῶντο, q. pro -άοντο, 3. pl. imperf. verbi ςρατάομαι, castra pono. Th. ςρατὸς, exercitus.

'Εςράφᾰτο, aversi erant, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. prò ἐςραμμένοι ἦσαν, verbi ςρέφω, verto: f. ψω, p φα, perf. pass. ἔςραμμαι.

'Εςρᾰφην, a. 2 ind. pass. ejusd. verbi.

'Εςρέφθην, versus sum: a. 1. pass. et

῎Εςρεφον, ες, ε, imperf. act. à ςρέφω, verto; fut. ψω.

'Εςρηνίασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ςρηνιάζω, dissolutè vivo: f. άσω, p. ἐςρηνίακα. Th. ςρῆνος, luxus.

'Εςρηνιάζω, f. ἄσω, p. ἐςρηνίακα, dissolutè vivo. Th. ςρῆνος.

῎Εςροφα, verti: præt. m. verbi ςρέφω.

῎Εςρωμαι, constratus sum, perf. pass. et

'Εςρωμένος, perf. part. pass. verbi ςρώννυμι, f. ςρώσω, id. quod ςορέω, sterno.

῎Εςρωσα, a. 1. act. et

῎Εςρωτο, 3. sing. plusq. perf. pass. ab eod.

῎Εςῠγον, a. 2. ind. act. verbi ςυγέω, vel inusitat. ςύγω, odio prosequor: f. ςύξω.

'Εςυφέλιξεν, dispulit, 3. sing. a. 1. ind. act. à ςυφελίζω, f. ξω, duritèr tracto. Th. ςύφω, adstringo· f. ψω.

῎Εςω, ESTO, 3. sing. imperat. verbi εἰμὶ, sum.

'Εςωμυλάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ςωμύλλω, idem quod ςωμυλέω, loquax sum. Th. ςόμα, ος.

῎Εςων, 3. dual. imperat. verbi εἰμὶ, sum.

῞Εςωρ, ορος, ὁ, clavus temonis: ab ἕω, mitto: melius ἕκτωρ, ab ἔχω, quia continet.

'Εςῶς, ῶτος, stans: in f. g. ἑςῶσα, perf. part. act. pro ἑςακὼς, per Sync. ἑςαὼς, et per Crasin ἑςῶς, ῶτος, in gen. pl. ἑςώτων, ab ἵςημι, sto.

῎Εςωσαν, sint, vel sunto, 3. pl. imperat. præs. ab εἰμὶ, sum.

'Εςῶτες, nom. pl. ab ἑςῶς, quod vide.

'Εσύθην, commotus sum, a. 1. pass. à σύω pro σεύω, moveo. Th. σείω, agito.

'Εσῦλα, spoliabat, 3. sing. imperf. verbi συλάω, f. ήσω. Th. σείη, præda.

'Εσύλευον, prædati sunt, imperf. act. verbi συλεύω, spolio: ab eod. Th.

'Εσυνῆκα, ας, ε, intellexi: a. 1. ind. act. Att. pro συνῆκα, verbi συνίημι, intelligo: f. συνήσω· ex σὺν, et ἕω, mitto, &c.

'Εσύςερον, posteà: ex ἐς, et ὕςερος, posterior.

'Εσφᾰγην, ης, η, jugulatus sum, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάττω, seu σφάζω, f. ξω, jugulo: perf. pass. ἔσφαγμαι.

'Εσφαγμένος, ejusd. perf. part pass.

Ἔσφαζον, *mactabant*, 3. pl. imperf. act. verbi σφάζω, *macto* ; f. ξω.

Ἐσφαίρωτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi σφαιρόω, *in globi modum rotundum facio* : f. ώσω. Th. σφαῖρα, *globus*.

Ἐσφάλην, ης, ἡ, *deceptus sum*, a. 2. ind. pass. ab ἔσφαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάλλω, *decipio* : f. αλῶ, p. ἔσφαλκα.

Ἔσφαλμαι, perf. pass. ab ἔσφαλκα, perf. act. ejusd.

Ἔσφαξαν, *trucidârunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi σφάζω, *jugulo* : f. άξω, p. m. ἔσφαγα.

Ἐσφαράγιζον, *sonum excitabant*, imperf. verbi σφαραγίζω. Th. σφάραγος, *sonus*.

Ἔσφηλα, *decepi*, a. 1. ind. act. verbi σφάλλω, f. αλῶ.

Ἔσφιγγεν, *stringebat*, 3. sing. imperf. act. et

Ἔσφιγξε, *adstrinxit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σφίγγω, *stringo* : f. γξω.

Ἐσφράγισεν, *obsignabat*, 3. sing. a. 1. act. verbi σφραγίζω, *obsigno* : f. ίσω, p. ἐσφράγικα, a. 1. pass. ἐσφραγίσθην. Th. σφραγὶς, *sigillum*.

Ἐσφραγίσθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. et

Ἐσφραγισμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo et Th.

ἘΣΧᾸΡΑ, ας, ἡ, *focus, ara crusta ex adustione vulneri adhærens* : undè Angl. A SCAR.

Ἐσχαρεὼν, ῶνος, ἡ, Poët. idem.

Ἐσχᾰρὶς, ίδος, ἡ, *focus, craticula*. Th. ἐσχάρα.

Ἐσχᾰτιὰ, ᾶς, ἡ, *extremitas* : et

Ἐσχατίη, ης, ἡ, Ion. pro eod. Theocr. in Hylam, xiii. 25. Angl. THE DOWNS, *extremitas agri incultior*.

Ἐσχατογήρως, ω, ὁ, *decrepitus, defectus ætate*.

Ἔσχᾰτον, ου, τὸ, *extremitas*; item adv. *ultimè* : ab

ἜΣΧᾸΤΟΣ, η, ον, *extremus, ultimus* : ἐσχάτη τῶν υἱῶν ἡ μήτηρ ἐτελεύτησε, *post filios mortua est mater*, 2. Macc. vii. 41. subintellige ἀπὸ· et

Ἐσχατόωσα, pro ἐσχατόεσσα, f. g. ab ἐσχατόεις, *extremus*.

Ἐσχάτως, adv. *extremè, ad extremum* : ἐσχάτως ἔχει, Marc. v. 23. Diod. Sic. Exc. de Virt. et Vit. 554. ed Wess. Non igitur barbaricè, ut Salm. de ling. Hellen. p 109. Th. ἔσχατος, *extremus*.

Ἔσχε, 3. sing. a. 2. act. verbi ἔχω, *habeo* ; f. ἕξω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, a. 2. sub. σχῶ, perf. pass. ἔσχημαι.

Ἐσχέθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

Ἔσχηκα, perf. act. ab ἔσχω· vide ἔσχε.

Ἐσχηματίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi σχηματίζω, *effingo* : à σχῆμα, *habitus*. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἔσχικα, perf. act. verbi σχίζω, *fingo* : fut. ίσω, perf. pass. ἔσχισμαι.

Ἐσχίσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐσχίσθησαν, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐσχόμην, a. 2. ind. m. et

Ἔσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἔχω, *habeo* : imperf. εἶχον. Vide ἔσχε.

Ἔσω, f. 1. verbi ἕζω, *sedere facio* : vel ἕω, *induo*.

Ἔσω, *intra*, adv. cum gen. et

Ἔσωθεν, *intrinsecus* : ab εἰς, *in*.

Ἐσώθην, *servatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi σώζω, *servo* : f. σω, perf. pass. σέσωσμαι.

Ἔσωσα, a. 1. act. ejusd. verbi.

Ἐσώτερος, α, ον, *interior, -us, intimus*.

Ἐσωφρονίσθην, ης, η, a. 1. pass. verbi σωφρονίζω, *sapere facio* : f. ίσω, p. σεσωφρόνικα· à σώφρων, *temperans* : q. ex σόος, seu σάος, contractè σῶς, *sanus*, et φρὴν, *mens*.

Ἔτ' pro ἔτι, *adhuc, etiam*.

Ἐτάγην, *constitutus sum*, a. 2. ind. pass. à τάσσω, vel. -ττω, *ordino* : f. ξω, p. χα, a. 2. ἔταγον.

Ἐτάζω, *examino, inquiro, scrutor, castigo*, Sap. Salom. vi. 3. xi. 10. (sed in istis locis quidam legunt ἐξετάζω) f. άσω, et Dor. ξω· ab ἔτεος, *verus*.

Ἐτάθην, *extentus sum*, a. 1. ind. pass. verbi τείνω, *tendo* : f. τένω, p. τέτακα, perf. pass. τέταμαι.

Ἔται, *familiares*, nom. pl. ab ἔτης, ου, ὁ, *socius*.

Ἑταίρα, ας, ἡ, *amica, meretrix* : et

Ἑταιρεία, ας, ἡ, *societas* : et

Ἑταιρέω, *prostituo me* : f. ήσω· ab ἑταῖρος.

Ἑταιρηΐη, ης, ἡ, Ion. pro ἑταιρεία, *sodalitium* : et

Ἑταιρήϊος, Ion. pro ἑταιρεῖος, Jovis Epith. *qui sodalitiis præest* : ab eod. Th.

Ἑταίρησις, εως, ἡ, *impudicitia* : ab ἑταιρέω.

Ἑταιρία, ας, ἡ, *sodalitium* : et

Ἑταιρίζω, f. ίσω, *sodalis fio, opitulor* : et

Ἑταιρικὸς, οῦ, *sodalitius, meretricius* : ab

ἙΤΑΙ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *sodalis, socius*.

Ἐτᾶκου, Dor. pro ἐτήκου, *tabescebas* : 2. sing. imperf. à τήκομαι, *liquesco* : et

Ἐτάκην, *liquefactus sum*, a. 2. ind. pass. verbi τήκω, et Dor. τάκω, *liquefacio* : f. ξω, a. 2. ἔτακον.

Ἐταλάνιζεν, 3. sing. imperf. act. verbi ταλανίζω, *miserum et ærumnosum voco* : f. σω, à τάλας, ᾰνος, *miser*. Th. ταλάω, f. -άσω, *suffero*.

Ἔταμον, *scidi*, a. 2. act. verbi τέμνω, *scindo* : f. 1. ταμῶ.

Ἐτανύσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi τανύω, *tendo*. Th, τείνω, idem.

Ἔταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Ἐταξάμην, ω, ατο, a. 1. m. à τάσσω, vel -ττω, *ordino* : f. ξω, p. χα.

Ἐτάραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ταράσσω, *conturbo* : f. ξω, p. τετάραχα, præt. pass. τετάραγμαι, a. 2. pass. ἐταράχθην.

Ἐταράχθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced.

Ἑταρίζω, Poët. pro ἑταιρίζω, q. vide

Ἑταρίσσατο, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, Poët. à præced.

Ἕτᾰρος, ου, ὁ, Poët. pro ἑταῖρος, *sodalis* : gen. pl. ἑτάρων.

Ἐτᾰσμὸς, οῦ, ὁ, *inquisitio, tormentum, flagra* : 2. Macc. vii. 37. ab ἐτάζω, *inquiro* : f. άσω.

Ἔτασον, άτω, a. 1. imperat. verbi præced.

Ἐτάφην, *sepultus sum*, a. 2. ind. pass. verbi θάπτω, *sepelio* : f. ψω.

Ἔταφον, *stupui, admiratus sum* : a. 2. ind. act. et τέθηπα, p. m. idem, vel *stupeo, admiror* : ab eod. verbo. Vide ἐτέθηπε.

Ἐτάχῡνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, *accelero*. Th. ταχὺς, *celer*.

Ἔτεα, nom. vel acc. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Ἐτεθήλει, 3. sing. plusq. p. m. verbi θάλλω, *vireo* : f. αλῶ, p. m. τέθηλα.

Ἐτέθην, *positus sum* : a. 1. ind pass. verbi τίθημι, *pono* : f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Ἐτέθηπε, Ion. pro ἐτεθήπει, 3. sing. plusq. p. m. verbi θάπτω, *sepelio*. Alii à θήπτω, *stupeo*, vel θήπω, f. ψω, p. τέθηφα, p. m. τέθηπα.

Ἐτεθνήκειν, *obieram* : 1. sing. plusq. p. ind. act. verbi θνήσκω, *morior* : f. 2. m. θανοῦμαι, p, τέθνηκα, a. 2. ἔθανον, p. m. τέθναα, hinc inf. τεθνᾶναι.

Ἔτειλαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τέλλω, *perficio, facio* : a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεινα, *extendi*, a. 1. act. verbi τείνω, *tendo* : f. τενῶ, p. τέτακα.

Ἔτειος, εία, ειον, *annuus, a, um*. Th. ἔτος, τὸ, *annus*.

Ἔτειρεν, *affligebat*, 3. sing. imp. act. vide

Ἐτείρετο, *confectus erat* : 3. sing. imperf. pass. à τείρω, *affligo, vexo* : f. τέρω, p. τέταρκα, a. 1. ἔτειρα.

Ἔτεκ' pro ἔτεκε, *peperit*, 3. sing a. 2, ἔτεκον, ες, ε, verbi τίκτω, *pario* : fut. τέξομαι, p. m. τέτοκα.

Ἐτεκνοποιήσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi τεκνοποιέω, *liberos procreo*; ἐτεκνοποίει, 3. sing. imperf. act. à τέκνον, *fœtus*, (quod à τίκτω, *pario*,) et ποιέω, *facio*.

Ἐτέκνωθεν, Bœot. pro ἐτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τεκνόω, *liberos procreo, gigno*.

Ἐτελείετο, *perficiebatur* : 3. sing. imperf. pass. Ion. et Poët. pro ἐτελέετο, per Pleonasm. τοῦ ι, verbi τελέω, *perficio*. Th. τέλος, *finis*.

Ἐτέλειον, *perfecerunt* : pro ἐτέλεον, 3. pl. imperf. act. ab eod. verbo et Th.

Ἐτελείωσα, ας, ε, *consummavi* : a. 1. ind. act. verbi τελειόω, *perficio* ; f. ώσω, ejusd. Th.

Ἐτέλεσα, ας, ε, *perfeci* : a. 1. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος, *finis*.

Ἐτελέσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eod. Th.

Ἐτέλεσσα, ας, ε, Poët. pro ἐτέλεσα, q. v.

'Ετελεύτα, pro -αε, 3. sing. imperf. act. à τελευτάω, *ad finem pervenio, desino*: f. ήσω, a. 1. ἐτελεύτησα, ας, ε. Th. τέλος, *finis*.

'Ετελλε, imperf. act. à τέλλω, *mando*: a. 1. ἔτειλα.

"Ετεμον, *incidi*: a. 2. act. verbi τέμνω, vel τάμνω, *seco*: f. τεμῶ, et ταμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔτᾰμον et ἔτεμον, p. m. τέτομα.

'Ετεόκλειοι χάριτες, sic appellatæ ab Eteocle Cephisi filio, qui primus Gratiis sacrificium fecisse fertur.

'Ετεὸν, adverbialitèr, *verùm, verè*: n. g. ab

'Ετεὸς, ά, ὸν, Poët. idem quod ἐτὸς, ῦ, *verus*: undè etiam formatur per interposit. τῦ ε. Th. εἰμὶ, *cum*.

'Ετεραλκὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, *dubius*, quasi *anceps robur*. Et sic dicitur *victoria*, quia alteri semper tribuit ἀλκὴν ab ἕτερος, *alter*, et ἀλκὴ, *robur*.

'Ετερηφὶ, *alitèr*: Poët. adv. pro nomine ἑτέρᾳ. Th. ἕτερος, *alter*.

'Ετερόγλωσσος, ῦ, *qui diversæ linguæ est*: ab ἕτερος, *alter*, et γλῶσσα, ης, ἡ, *lingua*.

'Ετεροδιδασκᾰλέω, -ῶ, *diversam doctrinam doceo*, f. ήσω· ab ἕτερος, *alius*, et διδάσκω, *doceo*.

'Ετεροδοξέω, -ῶ, *alterius sum opinionis, orthodoxis non assentior*: et

'Ετεροδοξία, ας, ἡ, *opinio diversa*, vel *prava*: et

'Ετερόδοξος, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, *qui alterius est opinionis*, vel *sectæ*; Angl. HETERODOX omnia ab ἕτερος, *alter*, et δόξα, *opinio*: q. à δοκέω, *censeo*.

'Ετεροζήλως, adv. *iniquè*: ab ἑτερόζηλος, *qui alio zelo ducitur*: ab ἕτερος, *alius*, et ζῆλος, *æmulatio*.

'Ετεροζῠγέω, -ῶ, *alteram jugi partem traho*: et

'Ετερόζῠγος, *altera libræ pars*: ex ἕτερος, *alius*, et ζεῦγος, *jugum*. Th. ζεύγνυμι, *jungo*.

'Ετεροῖος, οία, οῖον, *diversus à reliquis*: et indè

'Ετεροιόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἡτεροίωκα, *altero, immuto*: ἑτεροιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἕτερος, *alter*.

'Ετερόκλῐτος, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, *alitèr declinatus*: sc. ὄνομα, *HETEROCLITON*. Th. κλίνω, *declino, inflecto*.

'Ετεροκωφῶν, Sirac. xix. 27. Sed rectiùs opinor, ἐθελοκωφῶν, *qui surdum se simulat*.

* 'Ετερόπλοος, contr. ἑτερόπλους, ὁ ꝁ ἡ, *ab alterâ parte navigationem præbens*: ἑτερόπλῦν δάνεισμα, *usuram periculo creditoris navi trans mare vehunt*.

"ΕΤΕΡΟΣ, α, ον, *alter, alius*, μηδέτερος, et ὁὐδέτερος, *neuter*: ἐν ἑτέρῳ, sc. τόπῳ, *alibi*, ἑτέρᾳ λαβεῖν, *sinistrâ manu capere*, i. e. nullo negotio, sub. χειρί.

'Ετερότης, ητος, ἡ, *diversitas*: et

'Ετερύω, f. ύσω, *altero*: et

'Ετέρωσις, εως, ἡ, *alteratio*: ab ἕτερος, *alter*.

"Ετερπεν, *delectabat*: 3. sing. imperf. act. à τέρπω, *delecto*: f. ψω.

"Ετερσε, 3. sing. a. 1. act. Æol. à τείρω, *affligo, vexo*. Vel, ut alii volunt, à τέρσω, *exsicco*: undè τερσαίνω, idem.

'Ετέρῳ, dat. sing. Vide ἕτερος.

'Ετέρωθε et -θεν, adv. *ex alterâ parte*. Th. ἕτερος, *alter*.

'Ετέρως, adv. *alitèr*: ab eod.

'Ετετάλμην, σο, το, *jussus eram*: plusq. p. pass. verbi τέλλω, *mando*, perf. τέταλκα, a. 1. ἔτειλα.

'Ετεταπείνωντο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ταπεινόω, *humilio*: f. ώσω, p. τεταπείνωκα. Th. ταπεινὸς, *humilis*.

'Ετετάχᾰτο, Ion. pro ἐτεταγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. fit ex 3. sing. ἐτέτακτο, inserto α ante το, et κ verso in aspirat, χ, verbi τάσσω, *ordino*: f. ξω, p. τέταχα, perf. pass. τέταγμαι.

'Ετετύχᾰτο, Ion. pro ἐτετευγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi τεύχω, *fabricor*: f. ξω, p. τέτευχα, p. pass. τέτευγμαι et τέτυγμαι.

"Ετετμεν, 3. sing. imperf. act. verbi τέτμω, *invenio*: quod derivatur à τέμνω, *seco, scindo*: f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 1. ἔτεμον, ες, ε· et hinc per Pleonasm. τῦ τ, ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.

'Ετετρήχειν, εις, ει, plusq. p. verbi τρήχω, *asper* et *salebrosus sum*: f. ξω, p. τέτρηχα. Th. τραχὺς, έος, *asper, scaber*.

'Ετέυκτο, *facius erat*: 3. sing. plusq. p. pass. ἐτετύγμην, ξο, κτο, verbi τεύχω, *fabricor*, quod vide.

'Ετετύφεα, Ion. pro ἐτετύφειν, 1. sing. et ἐτετύφεε, pro ἐτετύφει, 3. sing. plusq. p. act. à τύπτω, *verbero*: f. ψω.

'Ετετύχοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi τυγχάνω, *assequor*: f. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον, a. 2. m. ἐτυχόμην, et per redupl. Ion. ἐτετυχόμην, ῦ, ετο.

"Ετεχ' pro ἔτεκε, ob sequent. aspirat. 3. sing. a. 2. act. verbi τίκτω, *pario*: f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

'Ετέχθην, *natus sum*: a. 1. ind. pass. à τίκτω, *pario*.

"Ετη, nom. et acc. pl. et contract. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

'Ετήκετο, *liquescebat*, 3. sing. imperf. m. verbi τήκω, et Dor. τάκω, *liquefacio*: f. ξω, p. m. τέτηχα.

'Ετήρυν, *servabam*, imperf. act. à τηρέω, *servo*: imperf. ἐτήρεον, υν, f. ήσω, p. τετήρηκα.

"ΕΤΗΣ, ῦ, ὁ, *socius, amicus*: ὦ τᾶν pro ὦ ἐτᾶν, *O amice*, vel *amici*: q. ab ἔθος, cum quo nobis vitæ consuetudo, vel ἔτος, ut sit coætaneus, vel ἐτεὸς, ut sit *verus* amicus.

'Ετήσιος, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, *annuus, anniversarius*: ab ἔτος, *annus*.

'Ετητόμακα, vel ἐτητοίμακα, perf. Att. pro ἡτοίμακα, *præparavi*, verbi ἑτοιμάζω, *paro*. Th. ἕτοιμος, *promptus* et *paratus*.

'Ετήτῠμος, per Anadipl. seu Epenth. Poët. pro ἔτυμος, ῦ, ὁ ꝁ ἡ *verus*: ἔτυμον, et ἐτήτυμον, adv. *verè*.

"ΕΤΙ, *adhuc, insuper, amplius, posthac*.

'Ετῖθει, *ponebat*, 3. sing. imperf. act. q. à τιθέω, imperf. ἐτίθεον, υν, εες, εις. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην, a. 2. opt. θείην, a. 2. ind. m. ἐθέμην, σο, το, a. 2. inf. m. θέσθαι.

'Ετῖθεν, Dor. pro

'Ετῖθυ, *ponebaris*, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐτίθεσο· ab ἐτιθέμην, σο, imperf. ejusd.

"Ετικτον, ες, ε, imperf. act. verbi τίκτω, *pario*, f. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, a. 2. sub. τέκω, a. 1. pass. ἐτέχθην, p. m. τέτοκα.

'Ετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐτιμησάμην, ω, ατο, et in 3. pl. ἐτιμήσαντο, a. 1. m. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem.

'Ετινάσσετο, *concutiebatur*: 3. sing. imperf. pass. à τινάσσω, *quatio*: f. ξω, p. τετίναχα.

'Ετίομεν, *honorabamus, solvebamus*: 1 pl. imperf. act. verbi τίω.

"Ετῖσα, ας, ε, *colui*: a. 1. ind. act. verbi τίω, *honoro, solvo*: f. σω, p. τέτικα.

'Ετιταίνετο, *extendebatur*: 3. sing. imperf. pass. à τιταίνω, quod à τείνω, *tendo*.

"Ετλην, ης, η, *sustinui*: a. 2. ind. act. à τλῆμι, *tolero*: f. τλήσω, p. τέτληκα. Th. ταλάω, idem: hinc per Sync. τλάω et τλῆμι.

"Ετμᾰγεν, *dissecti sunt*; Bœot. Sync. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. ἐτμάγην, verbi τμήγω, vel τμήσσω, f. 2. τμᾰγῶ, a. 2. ἔτμᾰγον. Th. τέμνω, *seco*.

"Ετμηγον, a. 2. ut et ἔτμαγον, ejusd.

'Ετμήθην, *excisus sum*: a. 1. ind. pass. verbi τέμνω, *seco*: f. μῶ, p. τέτμηκα.

"Ετμηξα, *scidi*: a. 1. ind. act. verbi τμήσσω, *seco*: f. ξω. Th. τέμνω, idem.

"ΕΤΝΟΣ, εος, τὸ, *puls ex leguminibus*: q. ab ἔδω, *edo*.

"Ετοιμα, *quæ jam parta sunt, possessiones*, nom. pl. n. g. ab ἕτοιμος.

'Ετοιμάζω, *paro*, f. ᾰσω, p. ἡτοίμακα, a. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι, a. 1. imperat. act. ἑτοίμασον, άτω, et in 2. pl. ἑτοιμάσατε, perf. pass. ἡτοίμασμαι, σαι· et indè

'Ετοιμασία, ας, ἡ, *præparatio*: ab

"ΕΤΟΙΜΟΣ, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, sive ἑτοῖμος, Att. *promptus paratus*: hinc

'Ετοίμως, adv. *promptè*. 'Ετοίμως ἔχειν, *paratum esse*.

'Ετόλμα, 3. sing. imperf. verbi τολμάω, *audeo*, imperf. ἐτόλμαον, -ων, αες, -ας, -αε, -α, f. ήσω, p. τετόλμηκα, a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμᾱσα. Th. τόλμα, ης, ἡ, *audacia*.

"Ετον, ἔτην, dual. a. 2. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*: a. 2. ἧν

"ΕΤΟΣ, εος, τὸ, *annus*.

'Ετὸς, ἡ, ὸν, et ἐτεὸς, ά, ὸν, *verus, bonus*: et

'Ετὸς, adv. *frustrà, temerè*: ab εἰμὶ, *sum*.

Ἔτρωγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, *rodo*: f. τρώξομαι.

Ἐτρἄπ' pro ἔτρἄπε, *evertit*: 3. sing. ab ἔτρἄπον, a. 2. ind. act. verbi τρέπω, *verto*: fut. ψω, p. φα, a. 2. pass. ἐτράπην, p. m. τέτροπα, a. 2. m. ἐτραπόμην, et in 3. pl. ἐτράποντο.

Ἐτράπεον, *uvas calcabant*; 3. pl. imperf. act. verbi τραπέω, factum ex fut. 2. τραπῶ, verbi τρέπω, *verto*.

Ἐτράπετ' pro ἐτράπετο, 3. sing. a. 2. ind. m. Vide ἔτραπ'.

Ἐτρἄπην, ης, η, a. 2. pass. à τρέπω, *verto*: vide ἔτραπ'.

Ἐτρἄπόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab ἔτραπον, a. 2. act. verbi τρέπω. Vide ἔτραπ'.

Ἐτρἄφην, *educatus sum*, et in 3. pl. ἐτράφησαν, a. 2. ind. pass. verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω, p. τέτρεφα, fut. 1. θρεφθήσομαι, p. τέθραμμαι.

Ἔτρἄφον, ες, ε, ejusd. a. 2. act. Vide ἐτράφην.

Ἔτρεμε, *tremebat*: 3. sing. imperf. act. à τρέμω, *tremo*: quod à τρέω, idem.

Ἔτρεσα, ας, ε, *tremui*, a. 1. ind. act. verbi τρέω, *tremo, trepido*: f. τρέσω.

Ἐτρέφετ' pro ἐτρέφετο, 3. sing. imperf. pass. et

Ἔτρεφον, ες, ε, imperf. act. verbi τρέφω, *alo*: f. θρέψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἔτρἄφον, p. m. τέτροφα.

Ἔτρησε, *perforavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi τιτράω seu τίτρημι, *terebro*: f. τρήσω, tanq. à τράω.

Ἔτρῐγον, a. 2. ind. act. verbi τρίζω, *strideo*; p. m. τέτριγα.

Ἐτρῠγων, *vindemiabant*: 3. pl. imperf. act. ἐτρύγαον, -ων, verbi τρῠγάω. Th. τρύγη, *vindemia*.

Ἐτρύπη, Dor. pro ἐτρῠπα, et hoc Ion. pro ἐτρύπαε, 3. sing. imperf. act. verbi τρῠπάω, *perforo*. Th. τρύπα, *foramen*.

Ἐτρύφην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi θρύπτω, *frango, frango luxu*: f. ψω, p. φα, perf. pass. τέθρυμμαι.

Ἐτρυφήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi τρυφάω, *in deliciis vivo*: f. ήσω, p. τετρύφηκα. Th. θρύπτω, *frango luxu*.

Ἔτρωσα, *vulneravi*: a 1. ind. act. verbi τιτρώσκω, *vulnero, lædo*: f. ώσω, q. à τρώω.

Ἐτύθην, *immolatus sum*, Euphoniæ gratiâ, pro ἐθύθην, a. 1. ind. pass. à θύω, f. σω, *macto, sacrfico*.

Ἐτυλίχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi τυλίσσω, *involvo, perscrutor*: f. ξω. Th. τύλος, *callus*.

Ἔτῠμα, *vera*, nom. pl. n. g. ab ἔτυμος, *verus*.

Ἐτυμολογία, ας, ἡ, *ETYMOLOGIA, originis verborum indicatio*: ab ἔτυμος, *verus*, et λόγος, *sermo*, quod à λέγω, *dico*.

Ἔτῠμον, ου, τὸ, *ETYMUM*, *vera origo alicujus vocabuli, ejusque originis ratio*; item.

Ἔτῠμον, necnon ἐτήτῠμον, adverbial. *verè*; n. g. ab

ἘΤΥ͂ΜΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *verus*: dat. pl. Ion. ἐτύμοισιν. Ἐτήτῠμος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Epenth. idem.

Ἐτυμπανίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τυμπανίζω, *distendo*: f. ίσω, p. τετυμπάνικα· à τύμπανον, seu τύμπανος, instrumentum, quo pulsato, sonus cietur.

Ἐτυμώνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *verus*: et

Ἐτύμως, adv. *verè*: ab ἔτυμος.

Ἐτῠπαν, Dor. pro ἐτύπην, *sauciatus sum*, a. 2. ind. pass. à τύπτω, pro ἐτύπησαν, Bœot.

Ἐτύφθην, Bœot. pro ἐτύφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à τύπτω, *verbero*.

Ἔτῠχε, 3 sing. a. 2. act. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, *nanciscor*: f. τεύξομαι, perf. pass. τέτυγμαι.

Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. pro ἐτεύχθην· à perf. pass. τέτυγμαι, pro τέτευγμαι, verbi τεύχω, *fabricor*.

Ἔτῠχον, ες, ε, vide ἔτυχε.

Ἐτῶν, gen. pl. ab ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Ἐτώσια, *inania*, acc. pl. item adverbialitèr, *frustrà*: ab ἐτώσιος, *iners, vanus*.

Ἐτωσιεργὸς, *qui incassùm laborat*: ab ἐτώσιον, *inane*: et ἔργον, *opus*.

Ἐτώσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *iners, vanus*: ab ἐτὸς, adv. *frustrà*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Εὖ, *benè, bellè, felicitèr*, adv. in compos. plerumquè, *facilè*: item *benè, felicitèr, valdè*. Th. ἐὺς, *bonus*.

Εὖ, Æol. et εὗ, Dor. pro οὗ, *sui*.

Εὔα, ας, ἡ, *EVA*, nom. primæ matris. Heb. interp. *vivificans*.

Εὐαγγελία, ας, ἡ, *nunciatio*. Vide εὐαγγέλιον.

Εὐαγγελίζω, *EVANGELIZO*, *læta annuncio*: f. ίσω, et Att. εὐαγγελῐῶ, p. εὐηγγέλικα, a. 1. εὐηγγέλισα, a. 1. inf. εὐαγγελίσαι, perf. pass. εὐηγγέλισμαι, a. 1. pass. εὐηγγελίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. εὐαγγελισθεὶς, imperf. pass. εὐηγγελιζόμην, ου, ετο, f. 1. m. εὐαγγελίσομαι, a. 1. m. εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. εὐαγγελίσασθαι· ex εὖ et ἀγγέλλω, *nuncio*.

Εὐαγγελῐκὸς, ἡ, ὸν, *EVANGELICUS*: et

Εὐαγγέλιον, ου, τὸ, *EVANGELIUM*: *faustus* ac *lætus nuncius*: ab εὖ, et ἀγγελία, *nuncium*. Th. ἀγγέλλω, *nuncio*.

Εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ, *EVANGELISTA, Evangelii præco*: à perf. pass. verbi εὐαγγελίζω. Hinc Angl. EVANGELIST.

Εὐάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui fausta nunciat*: ab εὖ et ἄγγελος, *nuncius*.

Εὐᾰγέω, -ῶ, *sanctè ago, purus sum*: ab

Εὐᾰγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sanctus, purus*: ab ἄγος, *veneratio*; item *agilis*, prout

Εὐάγητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *mobilis*: ab ἄγω, *duco*.

Εὐαγόρα, ας, ἡ, nomen mulieris.

* Εὐαγρία, et εὐαγρησία, *prospera venatio*: ab εὖ et ἀγρὰ, *venatio*.

Εὐάγων τιμὰ, *honor qui sequitur aliquem ob certamina præclarè certata*: ex εὖ et ἀγὼν, ὄντος, quod ab ἄγω, f. ἄξω. Alii rectiùs putant hoc εὐάγων esse gen. pl. qui cum ματρώων jungendus: et duct. ab εὔαγος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro *rectè instituto in re aliquâ*: hinc

Εὐαγωγία, *recta educatio et institutio*; παρὰ τὸ εὖ ἄγειν, τὸ καλῶς παιδεύειν.

Εὔαδε, *placuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. pro ἕαδε, Pleonasm. Æol. τῦ υ, et mutato simul spiritu, ἕαδε verò per resolutionem Ion. pro ἧδε, a. 2. verbi ἁνδάνω, vel ἅδέω, *placeo*. Alii volunt esse præt. m. verbi ἅδω, *placeo*; p. med. ἧδα, et solutione ἕαδα· part. m. ἑαδώς.

Εὐαέι, dat. sing. ab

Εὐαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *salubritèr spirans*, *qui benè à ventis perflatur*: ex εὖ, *benè*, et ἄω, vel ἄημι, *spiro*.

Εὐαιμονίδης, *EUÆMONIDES*, nomen propr.

Εὐαίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *benè* vel *valdè laudatus*: ex εὖ, *benè*, et αἰνέω, *laudo*.

Εὐαίρετος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui facilè capi potest*: ex εὖ, et αἱρέω, *capio*.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, *sensuum vigor*: ex εὖ *benè*, et αἰσθάνομαι, *sentio*, p. ᾔσθημαι.

Εὐαίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *beatus, felicis ævi*, *EUÆON*; accus. sing. Εὐαίωνα.

Εὐαλάκᾰτος, Dor. pro εὐηλάκᾰτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui bonam vel pulchram colum habet*: ex εὖ et ἠλακάτη, *colus*.

Εὐάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *captu facilis*: ab εὖ et ἁλίσκομαι, *capio*.

Εὐαμερία, ας, ἁ, Dor. pro εὐημερία, ας, ἡ, *diei bonitas et serenitas*; et pro *secundarum rerum statu et tranquillitate*: ex εὖ et ἡμέρα, *dies*.

Εὐάνεμος, Poët. et Dor. pro εὐήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *secundus ventus*: ex εὖ et ἄνεμος, *ventus*.

Εὐανθεῖς, *florentes*, nom. plur. ab εὐανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, pro εὐθᾰλὴς, *florens*, et τὸ εὐανθὲς· ab εὖ et ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Εὐάνθεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *floridus*. Vide εὐανθεῖς.

Εὐανορία, ας, ἁ, Dor. pro Ion. εὐηνορία, ας, ἡ, *strenuitas, fortitudo*: et

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poët. et Dor. pro Ion. εὐήνωρ· ex εὖ, *benè*, et ἀνὴρ, ὁ, *vir*.

Εὐαπάντητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obvius, comis*.

Εὐαπάτητοι, *qui facilè decipiuntur*: ex εὖ et ἀπατάω, f. ήσω, *decipio*.

Εὐαπήγητος, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro εὐαφήγητος, *facilis narratu*: ex εὖ, ἀπὸ, et ἡγέομαι, *duco, narro*.

Εὐαρεστέω, -ῶ, *placeo*, f. ήσω, perf. εὐηρέστηκα, a. 1. εὐηρέστησα, a 1. inf. act. εὐαρεστῆσαι, præs. pass. εὐαρεστέομαι, *delector*: ab

Εὐάρεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *acceptus*: ex εὖ, *benè*, et ἀρεστὸς, *placitus*. Th. ἀρέσκω, *placeo*.

Εὐαρέστως, adv. *ad placitum*: ab eodem.

Εὐάρμἄτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bonum habens currum*: ab ἅρμα, *currus*.

* Εὔαρχος, *qui nundinationis prima dat munera*.

Εὐάχης, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro εὐήχης, *qui bonum habet sonum, canorus*.

Εὔβοια, ας, ἡ, *EUBŒA*; est nomen insulæ: ex εὖ et βόω, *pasco*.

Εὔβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè pastus*: ex iisd.

Εὐβουλεύς, Jovis epitheton διὰ τὴν ἐν τῷ βουλεύεσθαι καλῶς σύνεσιν, *propter eximiam in benè consulendo prudentiam*.

Εὐβουλία, ας, ἡ, *bonum consilium*: ex εὖ, *benè*, et βουλή, *consilium*.

Εὔβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consultus, prudens; qui benè consulit alteri*: item propr. nomen, *EUBULUS*: ex iisd.

* Εὐβούλως, adv. *prudentèr*.

Εὖγε, Lat. *EUGE*, laudantis et exultantis adv.

Εὐγένεια, et Ion. εὐγενία, ας, ἡ, *nobilitas*: et

Εὐγενής, έος, ὁ ϗ ἡ, *nobili genere ortus, generosus*: ex εὖ, *benè*, et γένος, εος, τὸ, *genus*. Th. γείνομαι, *nascor*.

Εὔγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, Atticè, et

Εὔγεων, ω, τὸ, pro εὔγειος, *fertilis*. Th. γῆ.

Εὖγμαι, p. pass. ab εὔχομαι, *precor*, f. εὔξομαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *æquus, candidus*: ex εὖ et γνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cognitor*: quod à γνώμη, *sententia*. Th. γινώσκω, *cognosco*.

Εὔγνωστος, et εὔγνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè notus, nobilis, cognitu facilis*.

Εὐδαιμονέστατα, adverbialitèr, *felicissimè*, neut. g. ab

Εὐδαιμονέστατος, *felicissimus*, superl. et

Εὐδαιμονέστερος, *felicior*, comp. ab εὐδαίμων, *felix*, q. v.

Εὐδαιμονέω, *beatus sum, beatè vivo*, f. ήσω, et

Εὐδαιμονία, ας, ἡ, *felicitas*: ab εὐδαίμων.

Εὐδαιμονίζω, f. ίσω, *beatum judico*: ab εὐδαίμων, quod ex εὖ et δαίμων, *deus, fortuna*.

Εὐδαιμονἴκὸς, ἡ, ὸν, *ad felicitatem idoneus* vel *pertinens, beatus*, et

Εὐδαιμονἴκῶς, adv. *beatè*: ab iisd.

Εὐδαιμόνισμα, ἄτος, τὸ, *felicitas*: et

Εὐδαιμονισμὸς, οῦ, ὁ, *beatitudinis existimatio* vel *prædicatio*: à perf. pass. verbi εὐδαιμονέω.

Εὐδαιμόνως, adv. *fortunatè, felicitèr*: ab

Εὐδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *beatus*: ab εὖ et δαίμων, *deus, fortuna*.

Εὖδε, 3. sing. imperf. Ion. pro ηὗδον, ες, ε· εὕδει, 3. sing. præs. ind. εὕδειν, præs. inf. ab εὕδω, f. εὑδήσω, *dormio*.

* Εὔδενδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, (*silva*) *arboribus densa*.

Εὕδησι, *cessat*, Ion. pro εὕδῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi εὕδω, *dormio*.

ΕΥ'ΔΙ'Α, ας, ἡ, *serenitas*: ex εὖ, et δία, quod *aërem* significat, à Ζεὺς, *Jupiter, aër*; gen. Διός.

Εὐδιανὸς, ἡ, ὸν, Dor. pro

Εὐδιεινὸς, ἡ, ὸν, idem quod

Εὔδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *serenus, tranquillus, tepidus*. Th. εὐδία, *serenitas*.

Εὐδμᾶτος, ου, ὁ, Dor. pro εὔδμητος, quod vide.

Εὔδμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè ædificatus*: ex εὖ, *benè*, et δέμω, *struo*, f. μῶ, p. δέδμηκα.

Εὐδοκέω, -ῶ, *acquiesco, aliquo oblector; benè alicui cupio, volo, bonâ existimatione sum*, f. ήσω, p. εὐδόκηκα, a. 1. εὐδόκησα, et Att. ηὐδόκησα. Th. δοκέω, *videor*, f. ήσω, et δόξω· hinc

* Εὐδόκησις, εως, ἡ, *approbatio*.

Εὐδόκητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *placens, gratus*: et

Εὐδοκία, ας, ἡ, *benevolentia gratuita, favor, beneplacitum, decretum*: ab εὐδοκέω.

Εὐδοκιμάζω, *benè exploro*, fut. άσω, a. 1. part. εὐδοκιμάσας· ex εὖ, et δοκιμάζω, *exploro*. Th. δοκέω, *videor*.

Εὐδοκἴμέω, *benè audio, clarus sum*, f. ήσω, perf. ηκα· ex εὖ et δόκιμος, *probatus*: ab eod. Th.

Εὐδοκιμηκότες, plur. num. perf. part. act. εὐδοκιμῆσαι, a. 1. inf. act. ab εὐδοκιμέω, q. v.

Εὐδόκἴμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *probatus*, et *laudatus*: ab eod.

Εὕδοντ' pro εὕδοντα, *dormientem*, accus. sing. part. præs. ab εὕδω, *dormio*, f. ήσω.

Εὐδοξία, ας, ἡ, *celebritas*: ab εὖ, et δόξα, *gloria*. Th. δοκέω, *videor*.

Εὐδράνεια, vel νία, ας, ἡ, *vis, potentia*: ex εὖ, *benè*, et δράω, *facio*.

ΕΥ'ΔΩ, *dormio*, f. εὑδήσω, p. κα· hinc καθεύδω, idem.

Εὐδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐέᾶνος, ου, ὁ, ϗ, ἡ, *decentèr velatus*: ex εὖ et ἑανὸς, q. v.

Εὕει, *torret*, 3. sing. præs. indic. verbi εὕω, vel εὔω, *uro*, f. σω.

Εὐειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *speciosus*: ab εὖ et εἶδος, εος, τὸ, *forma*. Th. εἴδω, *video*.

Εὐειδότος, *benè scientis*, gen. sing. p. part. ab

Εὐειδὼς, ότος, per Crasin pro εὐειδηκὼς· ab εὖ et εἰδέω, *scio*, fut. ήσω.

Εὐεκτέω, -ῶ, f. ήσω, *valeo, sanus sum, benè me habeo*: ab εὖ et ἔχω, *habeo*.

Εὔελπις, ἴδος, ὁ ϗ ἡ, et εὐέλπιστος, *benè sperans*: et

Εὐελπιστία, ας, ἡ, *bona spes*: ab εὖ et ἐλπὶς, *spes*.

Εὐεξία, ας, ἡ, *bona corporis habitudo*: ab εὖ et ἔχω, *habeo*.

Εὐεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facundus*: et

Εὐεπία, et εὐέπεια, ας, ἡ, *facundia*: ab εὖ et ἔπος, *verbum*, quod ab ἔπω, *dico*.

Εὐεπίην, *facundiam*, ejusd. accus. sing. Ion.

Εὐεργὸς, *fabrefactum*, neut. g. ab εὐεργὴς, q. v.

Εὐεργεσία, ας, ἡ, *beneficentia*: ab εὖ et ἔργον.

Εὐεργεσιάων, ejusd. gen. pl. Æol. pro εὐεργεσιῶν.

Εὐεργέτας, α, ὁ, Dor. pro εὐεργέτης, ου, q. v.

Εὐεργετέω, f. ήσω, p. εὐηργέτηκα, *benefacio*. Th. ἔργον.

Εὐεργετηθεὶς, ejusd. a. 1. part. pass. et εὐεργέτηται, 3. sing. præs. sub. pass.

Εὐεργέτημα, ἄτος, τὸ *beneficium*: à perf. pass. verbi εὐεργετέω.

Εὐεργέτης, ου, ὁ, *beneficus*, gen. pl. εὐεργετῶν, acc. pl. εὐεργέτας· ab εὖ et ἔργον, *opus*.

Εὐεργετἴκὸς, ἡ, ὸν, *beneficus*.

Εὐεργὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, *benè fabricatus*: et

Εὐεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὖ εἰργασμένος, *benè factus*: ab iisd.

Εὐερέστησα, credo scribend. εὐηρέστησα, q. v.

Εὐερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benè septus, benè munitus*: ab εὖ, *benè*, et ἕρκος, εος, τὸ, *septum*. Th. εἴργω, *cohibeo*.

Εὐέφοδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aditu facilis*: ex εὖ et ὁδός.

Εὐζωὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro εὐζωὴ, ἡ, *bona* et *beata vita*: ab εὖ et ζωὴ, *vita*. Th. ζάω.

Εὐζώνοιο, gen. Ion. ab

Εὔζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè cinctus, formosus, expeditus*: ex εὖ et ζωννύω, *cingo*, fut. ζώσω· hinc ζώνη, *zona*.

Εὐηγγέλην, *nunciatus sum*, a. 2. ind. pass. verbi εὐαγγέλλω· ex εὖ, *benè*, et ἀγγέλλω, *nuntio*, fut. λῶ, a. 1. ἤγγειλα.

Εὐηγγελίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi εὐαγγελίζω, *læta nuncio*, quod vide.

Εὐηγγελισάμην, ω, ατο, a. 1. med. ejusd.

Εὐηγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, per Pleonasm. τοῦ η, pro εὐγενὴς, *generosus*: ex εὖ et γίνομαι, *nascor*.

Εὐήθεια, ας, ἡ, *innocentia, stultitia*: et

Εὐήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *bonis moribus præditus, simplex*; item *stultus*: ex εὖ et ἦθος, εος, τό.

Εὐήθως, *simplicitèr*, adv. ab eod.

Εὐήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *valdè acutus*: ex εὖ et ἀκή.

Εὐήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè audiens, qui benè auditur*.

* Εὐηκοΐα, ας, ἡ, *facilitas audiendi*.

Εὐήκτουν, imperf. act. verbi εὐεκτέω, *bonâ corporis habitudine sum*, ab εὐήκτης· ex εὖ et ἔχω.

Εὐήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *apricus*: ex εὖ, *benè*, et ἥλιος, ου, ὁ, *Sol*.

Εὐημερέω, -ῶ, f. ήσω, *felicitèr dego, plausus fero*. Th. ἡμέρα.

Εὐημέρημα, ἄτος, τὸ, *prosperitas diei*.

Εὐημερία, ίας, ἡ, idem, *serenitas diei*.

Εὐηνίνη, ης, ἡ, *Eveni filia*, nomen propr.

Εὔηνον, nomen fluvii.

Εὐήρᾶτος, οῦ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *valdè amabilis*: ab εὖ, *benè*, et ἐράω, *amo*.

Εὐηρέστησα, a. 1. ind. act. verbi εὐαρεστέω, *libens acquiesco, placeo*.

ex εὖ et ἀρεςὸς, *gratus*. Th. ἀρέσκω, f. έσω, *placeo*.

Εὔηχος, ε, ὁ, ϗ ἡ, *benè sonans, canorus.*

Εὐθαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὖ θάλλων, *benè florens, floridus*. Th. θάλλω, *vireo*.

Εὐθανασία, ας, ἡ, *bona et facilis mors*: ex εὖ, *benè*, et θάνατος, *mors*. Th. θνήσκω, *morior*.

Εὐθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *confidens, audax*. Th. θάρσος, *audacia*: hinc et

Εὐθαρσῶς, adv. *confidentèr*.

Εὐθείῃ, dat. sing. Ion. f. g. ab εὐθεία, ας, *recta*: ab εὐθὺς, *rectus*.

Εὐθενέω. Vide εὐθηνέω.

Εὐθεράπευτοι, *quibus facilè mederi licet*: ab εὖ et θεραπεύω.

Εὐθὲς ἦν, *illud placebat*. Vide εὐθής.

Εὐθετέω, -ῶ, fut. ήσω, *aptus sum*; et idem quod.

Εὐθετίζω, f. ίσω, *concinnè dispono*: ex εὖ et τίθημι, *pono*.

Εὐθετίσας, αντος, ejusd. a. 1. part. act.

Εὔθετος, ε, ὁ ϗ ἡ, *appositus, aptus*: ex εὖ, *benè*, et θετὸς, *positus*. Th. τίθημι, *pono*.

* Εὐθεώρητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *facilis spectatú*. Th. θεωρέω, *specto*.

Εὐθέως, adv. *statim*. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Εὐθημοσύνη, ης, ἡ, *concinna rerum dispositio*: ab

Εὐθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *concinnus, aptè dispositus*: quod à τίθημι, *pono*.

Εὐθηνέω, -ῶ, *prospero successu utor*: ab εὖ et θὴν, idem quod θὶν, θινὸς, *cumulus, acervus*.

Εὐθηνία, ας, ἡ, *prosper successus*: ab iisd.

Εὐθηνεῦντα, *affluentem*, acc. sing. m. g. part. præs. act. ab εὐθηνέω, quod vide.

Εὐθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *placens*.

Εὐθικτὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *tactu facilis*: item *facetus, dicax*: à θίγω, *tango*: hinc

Εὐθίκτως, *aptè, congruè*, adv.

Εὔθραυςος, ε, ὁ ϗ ἡ, *facilis contusu, friabilis*: ex εὖ, *benè*, et θραύω, *frango*.

Εὔθρονος, ε, ὁ ϗ ἡ, *pulchrum thronum habens*: ex εὖ et θρόνος, *thronus*. Th. θράω, *sedeo*, f. θρήσω.

Εὐθὺ, adv. *rectà*, vel pro εὐθὺς, *statim*: ab εὐθὺς, q. v.

Εὐθύγλωσσος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui veridicam linguam habet, veridicus, sincerus, probus*: ab εὐθὺς et γλῶσσα, *lingua*.

Εὐθυδρομέω, -ῶ, *rectum cursum teneo*, f. ήσω, p. εὐθυδεδρόμηκα· ab

Εὐθύδρομος, *qui recto cursu pergit*: quod ex εὖ et δρόμος, *cursus*. Th. τρέχω, *curro*; a. 2. ἔδραμον, præt. m. δέδρομα.

Εὐθυμάχας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro εὐθυμάχης, ε, ὁ, *qui rectà ad prælium tendit, vir fortis*: ex εὐθὺς et μάχομαι, *pugno*.

Εὐθυμέω, -ῶ, *bono animo sum*, fut. ήσω, p. εὐθύμηκα, a. 1. εὐθύμησα· ex εὖ et θυμός.

Εὐθυμία, ας, *lætitia, alacritas*, et εὐθυμοσύνη, ης, ἡ, idem, et

Εὔθυμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui est bono et hilari animo*: et

Εὐθυμότερον, *alacriùs*, comp. ab

Εὐθύμως, adv. *alacritèr*: ex εὖ et θυμὸς, *animus*.

Εὐθύνατε, 2. plur. a. 1. imperat. verbi εὐθύνω.

Εὐθύνη, ης, ἡ, *disquisitio, inquisitio, pœna, crimen*: et

Εὐθύνομος ὁδὸς, *directa via*: et

Εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ, et εὐθυντὴς, et εὔθυνος, ε, ὁ, *director, corrector*: omnia ab

Εὐθύνω, *complano, erigo, dirigo*; item *rectus sum*: εὐθύνειν λαοῖσι δίκας, *rectè administrare jura populis*; f. υνῶ, p. εὔθυγκα, a. 1. εὔθυνα, a. 1. imperat. εὔθυνον, -άτω, a. 1. ind. pass. ηὐθύνθην, Att. pro εὐθύνθην. Th. εὐθὺς, *rectus*.

Εὐθύπνοιο Ζεφύροιο πομπαὶ, *rectà spirantis* seu *secundi Zephyri flatus*: ab εὐθὺς, *rectus*, et πνέω, *spiro*.

Εὐθύφομπος αἰὼν, *rectè ducens ævum*: ab εὐθὺς, et πέμπω, *mitto*.

Εὐθυπορεῖν, Poët. pro εὐθύνειν, *dirigere*. Hinc εὐθυπορεῖν ὁδὸν, *rectè viam ire*.

Εὐθὺ πορεύεσθαι, *rectà ire*: ab εὐθὺς, et πόρος *transitus*. Th. πείρω, *transeo*.

ΕΥ'ΘΥ'Σ, εῖα, ὺ, -έος, *rectus, a, um*; ἐπὶ, εὐθεῖαν, *ad rectam viam*.

Εὐθὺς, etiam adv. *statim*, cum gen. εὐθὺς τε Δία, *rectà ad Jovem*, Aristoph. in Pace 67.

Εὐθύτερος, *rectior*; compar. ab εὐθὺς, q. v.

Εὐθύτης, ητος, ἡ, *rectitudo*, et Metath. *æquitas*: ab eod. Th.

Εὐθύτονος, ε, Poët. *in rectitudinem extensus*: ab εὐθὺς, et τείνω, *tendo*; p. m. τέτονα.

Εὐΐλατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *propitius*: ex εὖ, *benè*, et ἱλάω, *propitius sum*.

Εὐϊλατεύω, *propitius sum*; f. εύσω, p. κα· à præced.

* Εὐΐχθυς θάλασσα, *mare piscosum*.

Εὐκαιρέω, *opportunitatem nanciscor, vacat mihi*; imperf. Att. ηὐκαίρεον, -ευν, f. ήσω, p. ηὐκαίρηκα, a. 1. Att. ηὐκαίρησα. Th. καιρὸς, *occasio*.

Εὐκαιρία, ας, ἡ, *opportunitas*: et

Εὔκαιρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *opportunus*: et

Εὐκαίρως, *opportunè*, adv. ex εὖ, et καιρὸς, *temporis opportunitas*.

Εὐκάρδιος, et Poët. εὐκραδιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *magnanimus stomacho conveniens*. Th. καρδία.

Εὐκαταγώνιςος, ε, ὁ ϗ ἡ, *expugnatu facilis*.

Εὐκαταφρόνητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *despiciendus*, -φρονητότερος *contemptior*, compar.

Εὐκέατος, ε, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὐκέαςος, *qui facilè scindi secarique potest*: ex εὖ, et κεάζω, *findo*. Th. κέω, idem.

Εὐκηλήτειρα, ας, ἡ, *placatrix*: ex εὖ, et κηλέω, *mulceo*.

Εὔκηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, Æolico Pleonasmo dicitur pro ἕκηλος, *quietis mitis*.

* Εὐκινήτως, *facili motu*: ab

Εὐκίνητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *facilè mobilis agilis*. Th. κινέω.

* Εὐκινησία, *facilis motus, mobilitas*: ab eod.

Εὐκλέα, *inclytum*; acc. sing. per Sync. pro εὐκλεέα, dat. εὐκλεῖ, Poët pro εὐκλεεῖ· ab

Εὐκλεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gloriosus*. Th. κλείω, *celebro*.

Εὔκλεια, *splendor nominis, gloria*: ex εὖ, et κλέος seu κλεῖος, τὸ, *gloria*: ab eod. Th.

Εὐκλείη, *splendor nominis, gloria*: ex εὖ, et κλέος seu κλεῖος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω.

Εὐκλεῖξαι, a. 1. inf. act. Dor. pro κλεῖσαι. Vide κλεῖξαι.

* Εὐκλήρημα, ἅτος, τὸ, *prospera fortuna*. Th. κλῆρος.

Εὐκνημις, ῖδος, ὁ ϗ ἡ, *benè ocreatus*, vel *armatus*: ex εὖ, *benè*, et κνήμη, *tibia*.

Εὐκολία, ας, ἡ, *facilitas*: et

Εὔκολος, ε, ὁ ϗ ἡ, *facilis, qui non est stomacho fastidioso, simplex*: ex εὖ, et κόλον, *cibus*.

Εὐκόλως, adv. *expeditè*: ab εὔκολος, q. v.

Εὐκομίσασθαι, *benè recondere*; a. 1. inf. m. ex εὖ, et κομίζω, *curo*. Th. κομέω, idem.

Εὔκομος, Poët. ἠΰκομος, ε, ὁ ϗ ἡ, *benè* vel *pulchrè comatus*: ex εὖ, et κόμη, *coma*.

Εὐκοπία, ας, ἡ, *facilitas*: et

Εὔκοπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *facilis*: ex εὖ, et κόπος, *labor*. Th. κόπτω, *scindo*; f. ψω, p. m. κέκοπα.

Εὐκοσμέω, -ῶ, *modestè me gero, officio fungor*: et

Εὐκοσμία, ας, ἡ, *decentia, modestia, mores compositi*: et

Εὔκοσμος, ε, ὁ ϗ ἡ, *benè ordinatus, concinnus*: et

Εὐκοσμότατα, *ornatissimè*, superl. neut. pl. adv. loco sumitur: et

Εὐκόσμως, adv. *concinnè, rectè*: omnia ex εὖ, et κόσμος, *ordo*.

Εὐκραέος, gen. sing. ab

Εὐκραὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *temperatus*. Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo*; vel εὐκραὴς, per Sync. pro εὐκρατής.

Εὐκράτη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐκρινέες, nom. plur. sunt. *venti Etesii*, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ: ab

Εὐκρινὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *purus, liquidus, ordine collocatus*. Th. κρίνω, *discerno*.

* Εὐκταῖος, αία, αῖον, *optabilis*: et

Εὐκτικὸς, ἡ, ὸν, *optativus*: ab εὔχομαι, *precor*; f. εὔξομαι, p. εὖγμαι.

Εὐκτικῶς, *optativè*, adv. ab εὐκτικός.

Εὐκτιμένη, vel Poët. ἐϋκτιμένη, *benè ædificata*; perf. part. pass. f. g. pro εὐκεκτισμένη, detracto augmento Ion. et abjecto σ verbi εὐκτίζομαι. Alii scribunt ἐϋκτιμένος dici Æol. pro ἐκτισμένος, vel per Sync. pro κτιζόμενος, verbi κτίζω, *fabricor*; f. σω, p. κα.

Εὔκτιτος, η, ον, *benè structus* : ex εὖ, et κτίζω, *condo*.

Εὐκτὸς, ὴ, ὸν, *optabilis, votivus* : ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔκυκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rotundus* : ex εὖ, *benè*, et κύκλος, *circulus*.

Εὐλάβεια, ας, ἡ, *metus, reverentia, circumspectio* : ab εὐλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui benè res capessit, circumspectus* : ab εὖ, et λαμβάνω, *capio* ; f. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Εὐλαβέομαι, -οῦμαι, *vereor, caveo, vito* ; ηὐλαβεῖτο, *metuebat*; 3. sing. imperf. Att. f. ήσομαι, p. εὐλάβημαι, a. 1. pass. εὐλαβήθην, Att. ηὐλαβήθην, ης, η, a. 1. part. εὐλαβηθεὶς, έντος, *veritus*. Th. λαμβάνω.

Εὐλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *circumspectus, timidus, religiosus, verecundus*. Vide εὐλάβεια.

Εὐλαβητέον, *cavendum est*; verbale ab εὐλαβέομαι, *vereor*.

Εὐλαβίης, *cautionis* ; gen. Ion. ab εὐλαβία, ας, ἡ. Vide εὐλάβεια.

Εὐλαβοῦ, præs. imperat. m. ab εὐλαβέομαι, q. v.

Εὐλαβῶς, adv. *timidè, cautè, religiosè* : εὐλαβῶς ἔχειν, *vereri* : ab εὐλαβὴς, q. ab εὖ, et λαμβάνω, *capio*.

ΕΥ'ΛΑΙ', ῶν, αἱ, *vermes*, propriè qui in corpore nascuntur.

ΕΥ'ΛΑ'ΚΑ, ης, ἡ, *vomer, bidens, ligo* : q. ab εὖ, et λαχαίνω, *fodio* ; vel potius ab αὖλαξ, ακος, ἡ, *sulcus*. Thucyd. 1. 5.

Εὔλαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè loquens, facundus* : ab εὖ, et λαλέω, *loquor*.

Εὐληπτότατα, *facillimum captu, commodissimè* : neut. superl. pl. ab

Εὔληπτος, *facilis, captu*. Th. λαμβάνω.

ΕΥ'ΛΗΡΑ, ων, τὰ, *lora, habenæ*.

Εὐλιμένη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. *bonus portus*.

Εὐλογέω, *benedico* ; cum acc. *felicia precor, præsto* : item *celebro, laudo, gratias ago* ; f. ήσω, p. εὐλόγηκα, a. 1. Att. ηὐλόγησα, perf. pass. εὐλόγημαι, part. perf. pass. εὐλογημένος, η, ον, *benedictus*: ex εὖ, et λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico* ; f. ξω, p. m. λέλογα.

Εὐλογήσονται, 3. pl. f. 1. ind. med. et

Εὐλόγημαι, p. pass. εὐλογημένος, p. part. et

Εὐλογητὸς, ὴ, ὸν, *benedictus, a, um* : à 3. pers. sing. perf. pass. verbi εὐλογέω.

Εὐλογία, ας, ἡ, *benedictio, gratiarum actio, laus* ; ἐπ' εὐλογίαις, *benignè* : et

Εὔλογος, ου, *blandus sermo* ; item *rationalis* : ab εὖ, et λόγος, *sermo, ratio* ; quod à λέγω, *dico*, præt. m. λέλογα.

Εὐλόγως, *rectè, aptè, opportunè* : à præced.

* Εὔλυτως, *nexu facilè solubili* : à λύω, *solvo*.

Εὐμαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *docilis, ingeniosus* ; item *intellectu facilis* : ab εὖ, et μανθάνω, *disco*.

Εὐμαθῶς, *facilè discendo, cum docilitate*.

Εὐμάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro εὐμήκης, *longus*, &c. quod vide.

Εὔμαλος, Dor. pro εὔμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pecorosus, bonas habens oves* : ex εὖ, et μῆλα, *oves*. Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus*, arbor.

Εὐμάρεια, seu -ρία, ας, ἡ, *facilitas* : et

Εὐμαρέως, et -ρῶς, adv. *facilè*: ab

Εὐμαρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facilis* : ex εὖ, et μάρη, *manus*, q. *tractabilis*.

* Εὐμαρῶς, *facilè*.

Εὐμαρίη, pro secessu, quo itur, ut alvus exoneretur : q. d. *commoditates*. Vide εὐμαρής.

Εὐμεγέθης, έος, ὁ ϗ ἡ, *ingens*. Th. μέγας.

Εὐμεθόδως, et εὐμεθοδικῶς, *compendiosè* : ex εὖ, et μέθοδος, ου, ἡ, *via, compendium* : q. ex μετὰ, et ὁδὸς, οῦ, ἡ. *via*.

Εὐμελὴς μουσικὴ, *musica quæ versatur in melodiâ*.

Εὐμελίης, ου, ὁ, Ion. pro εὐμελίας, ου, ὁ, *fraxini peritus*, i. e. fraxinæ hastæ. Th. μελία, *fraxinus*.

Εὐμένεια, ας, ἡ, *benevolentia*. Vide εὐμενέω.

Εὐμενεστέρως, *benigniùs* : adv. comp. ab εὐμενής.

Εὐμενέω, *benevolus sum* : εὐμενέοντος, gen. sing. part. præs. ab εὖ, et μένος, εος, τὸ, *animus*.

Εὐμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benevolus, benignus* : comparat. εὐμενέστερος ab iisd. Et hinc

Εὐμενῶς, adv. *benignè, benevolè*.

Εὐμετάβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, et

Εὐμετάβολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *facilè mutabilis* : ex εὖ, *benè*, et βάλλω, *jacio* : f. λῶ, p. m. βέβολα.

Εὐμετάδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, ponitur pro μεταδοτικὸς, et vertitur, *facilis ad impertiendum* : ex εὖ, et μεταδίδωμι, *impertior*. Th. δίδωμι, *do*.

Εὐμέτριος, ια, ιον, et εὔμετρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *modum servans, moderatus*.

Εὐμήκεις, nom. pl. ab

Εὐμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *benè longus* : ex εὖ, et μῆκος τὸ, *longitudo*.

Εὔμηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ovibus abundans, pecorosus* : à μῆλον, *ovis*.

Εὐμνημόνευτος, *memoratu facilis*: adj. verbale ab εὖ, et μνημονευτὸς, *qui memoriâ tenetur* : quod à μνημονεύω, *memoriâ teneo*. Th. μνάομαι, *recordor* : f. μνήσομαι, p. μέμνημαι.

* Εὐμοιρία, ἡ, *bona sors*.

Εὔμολπος, ου, ὁ, *EUMOLPUS*, nom. propr.

Εὐμορφία, ας, ἡ, *elegans forma* : ab

Εὔμορφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *formosus* : ab εὖ, et μορφὴ, *forma*.

Εὔναζε, præs. imperat. act. εὐνάζῃ, *cubitum ieris*, 2. sing. præs. sub. pass. ab

Εὐνάζω, *sopio, dormio* : f. άσω, p. εὔνακα. Th. εὐνὴ, *cubile*.

Εὐναὶ, nom. pl. ab eod. Th.

Εὐναιόμενος, η, ον, *benè habitatus, a, um*, præs. part. pass. ab εὖ, et ναίω, *habito*.

Εὐνάτειρα, ας, ἡ, Dor. pro εὐνήτειρα, ας, ἡ, *concubitrix, conjux* : ab εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile*.

Εὐνατὴρ, εὐναστὴρ, ῆρος, et εὐνάτωρ, εὐνάστωρ, ορος, ὁ, *concubitor, maritus* : ab eod. Th.

Εὐνάω, -ῶ, f. ήσω, p. εὔνηκα, *sopio* : ab eod. Th.

Εὐνείκη, ης, ἡ, nom. mulieris, *benè litigans*.

ΕΥ'ΝΗ', ῆς, ἡ, *cubile, concubitus*.

Εὐνηθεῖσα, *concumbens* : a. 1. part. pass. f. g. ab εὐνάω, *sopio* : f. ήσω. Th. εὐνή.

Εὐνιέστερος, Ion. pro εὐνέστερος, *benevolentior*, comp. Vide in εὐνέστατος.

Εὐνίκη, ἡ, et Dor. Εὐνίκα, nomen mul. Gr. *bona victoria*.

Εὖνις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *orbus, privatus*. acc. εὖνιν, ab εἷς, *unus*. Sed

Εὐνὶς, ίδος, ἡ, *uxor* : ab εὐνή.

Εὐνοέω, *benevolus*, vel *benè affectus sum* : f. ήσω, p. εὐνόηκα· et

Εὔνοια, ας, ἡ, *benevolentia* : ab εὔνοος, -ου, ὁ ϗ ἡ, *benevolus* : ex εὖ, et νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Εὐνοϊκὸς, ὴ, ὸν, *benevolus* : et

Εὐνοϊκῶς, adv. *benevolè* : compar. εὐνοϊκωτέρως, superl. εὐνοϊκώτατα, ab iisd.

Εὐνομεῖν, præs. inf. act. *bonis legibus instituere* : hinc

Εὐνομεῖσθαι, præs. inf. pass. *bonis legibus uti* : εὐνομήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. et

Εὔνομος, *qui bonis legibus utitur* : ex εὖ, et νόμος, *lex*.

Εὐνομίη, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. *legitima* : ab iisd.

Εὔνοος, et εὔνους, ου, ὁ ϗ ἡ, *benevolus* : εὐνέστερος, compar. et εὐνέστατος, superl. et

Εὔνουν, *amicum* : acc. sing. ab εὔνοος, -ους, *benevolus* : ab εὖ, et νόος, *mens*.

Εὐνέστατος, η, ον, *benevolentissimus*; superl. ab εὔνοος, *benevolus*.

Εὐνέστερος, α, ον, *benevolentior* ; comp. ab eod.

Εὐνουχίας, ου, ὁ, *spado* : et

Εὐνουχίζω, *castro* ; f. ίσω, p. εὐνούχικα, p. pass. εὐνούχισμαι, a. 1. pass. εὐνουχίσθην· ab

Εὐνοῦχος, ου, ὁ, *EUNUCHUS* ; item *dynasta* : à gynæceis custodiendis sic dictus : ab εὐνὴ, *cubile, lectus*, et ἔχω, *habeo, servo*.

Εὖντα, Dor. et per Crasin pro ἐόντα, sive ὄντα, acc. sing. part. præs. ab ὢν, verbi εἰμὶ, *sum*.

Εὔξαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. verbi εὔχομαι, *oro* ; f. ξομαι, a. 1. m. ξάμην, ω, ατο.

Εὐξάμενος, η, ον, a. 1. part. m. ab eod. Th.

Εὔξεινος, vel -ενος, ου, *hospitalis* : et

Εὐξείνως, adv. *hospitalitèr, amicè* : ab εὖ, et ξένος, *hospes*.

Εὔξεστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *benè rasus, politus*. Th. ξέω, *rado*.

Εὔξῃ, *oraveris* ; 2. sing. a. 1. m. sub. εὔξωμαι, ῃ, ηται· ab εὔχομαι, *precor*.

Εὔξοον, *benè rasum, politum* · acc. sing. ab

Εὔξοος, idem quod εὔξεςος. Th. ξέω.

Εὐοδέω, f. ήσω, p. εὐώδηκα, prosperè progredior; et prosperum iter præbeo: et

Εὐοδία, ας, ἡ, prosperum iter; item propr. nomen mulieris, Gr. prosperè agens: ab εὖ, et ὁδὸς, via.

Εὔοδμος, ϐ, ὁ, Poët. Ion. et Dor. pro εὔοσμος, odoratus: ex εὖ, et ὄζω, oleo.

Εὔοδος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, pervius, prosperum vel expeditum habens iter: ex εὖ, et ὁδὸς, via.

Εὐοδόω, -ῶ, prosperum iter præbeo; f. ώσω, p. εὐώδωκα, præs. pass. εὐοδόομαι, -ϐμαι, prosperum iter habeo, prosperor: perf. pass. εὐώδωμαι, a. 1. pass. εὐωδώθην, ης, η, f. 1. pass. εὐοδωθήσομαι· ab εὔοδος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, iter expeditum habens: ex εὖ, et ὁδὸς, via.

Εὐόδωκα, ας, ε, ejusd. perf. act. Ion. pro εὐώδωκα.

Εὐόδως, adv. prospero, itinere.

Εὐόδωσον, a. 1. imperat. act. præced. verbi.

ΕΥ'ΟΙ˜, *EVOE*, vox quâ Baccho acclamabatur, indè Ἔυιος, ϐ, Bacchi cognomen.

* Εὐοιώνιςον, ϐ, τὸ, bonum augurium, omen.

Εὐόμενοι, assati; præs. particip. pass. verbi εὔω, seu εὕω, f. σω, uro.

Εὔοπλος, ϐ, ὁ, benè armatus, seu felix in armis; hinc superl. pl.

Εὐοπλότατοι, armis instructissimi. Th. ὅπλον.

Εὔοπτος, ϐ, ὁ, conspicuus. Th. ὄπτομαι, video.

Εὐορκέω, religiosè, juro, f. ήσω, p. εὐώρκηκα, præs. infin. εὐορκεῖν. Vide εὔορκος.

Εὐορκία, ας, ἡ, jurisjurandi fides: ab

Εὔορκος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, qui jurisjurandum religiosè colit; ab εὖ, et ὅρκος, jusjurandum.

Εὔορμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, tutus: ab εὖ, et ὅρμος, ϐ, ὁ, statio navium: quod ab εἴρω, figo.

Εὐπᾶγής, έος, ὁ ϗ ἡ, benè compactus: ex εὖ, et πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo.

Εὐπάθεια, et -θία, ας, ἡ, pro quo Ion. -θείη, et θίη, natura quæ facilè affici potest voluptas, beneficium: et

Εὐπαθέω, -ῶ, f. ήσω, indulgeo voluptatibus, facilè afficior, seu beneficio afficior. Th. πάσχω, patior, f. πείσομαι, aor. 2. ἔπᾰθον.

* Εὐπάθημα, ᾰτος, τὸ, majestas, spiritus.

Εὐπᾰθής, έος, ὁ ϗ ἡ, qui facilè afficitur, injuriæ obnoxius: ab eodem. Th.

Εὐπαιδία, ας, ἡ, felicitas quam boni liberi adferunt: et

Εὔπαις, αιδος, ὁ ϗ ἡ, felix multâ prole, seu bonos habens liberos. Th. παῖς, puer.

Εὔπακτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro εὔπηκτος, q. v.

Εὐπαρακολϐ́θητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, intellectu facilis; item perspicax: ab εὖ, et παρακολϐθέω, assequor. Th. ἀκόλϐθος, pedissequus.

Εὐπᾶρῆος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro εὐπάρειος, ὁ ϗ ἡ, habens pulchras genas: ex εὖ, et πάρεια, ἡ, gena.

Εὐπάρῦφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, elegantèr textus.

Εὐπατέρειος, εια, ειον, claro patre natus, generosus; ab εὐπάτηρ, vel εὐπάτωρ, nobilis. Th. πατὴρ, έρος, ὁ, pater.

ΕΥ'ΠΑΤΟ'ΡΙΟΝ, ϐ, τὸ, *EUPATORIUM*, herba quædam: ab εὐπάτωρ, vel potius ab ἧπαρ, dicitur enim et ἡπατόριον.

* Εὐπατρίδης, ϐ, ὁ, homo Rom. patricii generis, nobilis.

Εὐπειθεῖν, obtemperare, præs. inf. act. ab εὖ, et πείθω.

Εὐπειθής, έος, ὁ ϗ ἡ, obsequens: ex εὖ, et πείθω, persuadeo.

Εὐπειθῶς, obsequiosè, et

Εὔπειςος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, facilè cedens, moriger: ab iisd.

Εὐπένθερος, qui nobilem socerum habet. Th. πενθερὸς, ϐ, ὁ, socer.

Εὔπεπλος, seu ἐΰπεπλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, pulchrum habens peplum: ab εὖ, et πέπλος, peplum.

Εὐπερίςᾰτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ad circumcingendum proclivis: ex εὖ et περιΐστᾰμαι, circumsto, tango, quod ex περὶ, et ἵστημι, sto.

Εὐπέτεια, ας, ἡ, et

Εὐπετείη, ης, ἡ, Ion. facilitas, et

Εὐπετής, έος, ὁ ϗ ἡ, facilis; comp. εὐπετεστέρως, faciliùs, adv. ab εὐπετέςερος· ex εὖ, et πίπτω, cado.

Εὐπετῶς, et -έως, adv. facilè: ab eod. Th.

Εὔπηκτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, benè ædificatus: ex εὖ, et πήγνυμι, compingo, ædifico.

Εὐπλεκέων, gen. pl. ab

Εὐπλεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè junctus, flexibilis, nexilis: ex εὖ, et πλέκω, plecto, necto, f. ξω.

Εὐπλοεῖν, Ion. pro εὐπλεῖν, uti prosperâ navigatione. Th. πλέω, navigo.

Εὔπλοια, ας, ἡ, et

Εὐπλοίη, ης, ἡ, bona navigatio: ex εὖ, et πλέω, navigo, f. πλεύσω.

Εὐπλοκᾰμις, ίδος, ἡ, et

Εὐπλόκᾰμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, pulchros cincinnos vel cirros habens; ex εὖ, et πλόκαμος, cincinni, q. à πλοκὴ, implicatio. Th. πλέκω, plecto, f. ξω· p. m. πέπλοκα.

Εὐπλῦνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, benè lotus, mundus: ab εὖ, et πλύνω, lavo.

Εὔπνοος, et εὔπνϐς, benè sperans, perflabilis. Th. πνέω, spiro.

Εὐποιεῖ, 3. sing. præs. ind. act. verbi εὐποιέω, benefacio. Th. ποιέω, facio.

Εὐποιέω, -ῶ, f. ήσω, p. εὐπεποίηκα, benefacio: et

Εὐποίητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, benefactus, elegans: ab eod.

Εὐποιΐα, ας, ἡ, beneficentia: à præced.

Εὔπολις, *EUPOLIS*, nomen proprium.

Εὐπόμπη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐπορέω, -ῶ, abundè possum, est mihi facultas; item simpl. possum, f. ήσω, p. εὐπόρηκα, et in 3. sing. imperf. pass. Att. ηὐπορεῖτο· ex εὖ, et πόρος, transitus. Th. πείρω, transeo; p. m. πέπορα.

Εὐπορία, ας, ἡ, facultas, copia: et

Εὔπορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, expeditus: ab eod. Th.

Εὐπραγία, ας, ἡ, idem quod εὐπραξία· à p. m. πέπραγα, verbi πράσσω, facio.

Εὐπραξία, ας, ἡ, res secundæ, prosperitas, pulchrum facinus. Th. πράττω, facio, f. ξω.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximus, ornatus: ab

Εὐπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè decorus, excellens: ex εὖ, et πρέπω, decorus sum. Hinc

Εὐπρεπῶς, adv. decorè, elegantèr.

Εὐπρηξίη, ης, ἡ, Ion. pro εὐπραξία.

Εὐπρόσδεκτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, acceptus: à προσδέχομαι, suscipio probo, ex εὖ, πρὸς, et δέχομαι, capio, fut. δέξομαι.

Εὐπρόσεδρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, aptè adhærescens et assiduus in aliquo negotio; ex εὖ, et προσεδρὸς, assiduè occupatus; item assessor, quod ex πρὸς, et ἕδρα, ας, ἡ, sella. Th. ἕζομαι, f. ἑδϐμαι, sedeo.

Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, affabilitas; ex εὖ, et προσηγορέω, compello, quod ex πρὸς, et ἀγορέω. Th. ἀγορὰ, forum.

Εὐπροσήγορος, ϐ, affabilis: ab iisd.

Εὐπρόσιτα, accessu facilia: ab

Εὐπρόσιτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, accessibilis: ex εὖ, πρὸς, et εἶμι, eo.

Εὐπρόσοδος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem. Th. ὁδὸς, via.

* Εὐπροσόρμιςος, η, ον, appulsu et aditu facilis: ab εὖ, et προσορμίζομαι, pervenio.

* Εὐπρόσφορος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, facundus in sermone.

Εὐπροσωπέω, -ῶ, f. ήσω, speciosus appareo: et

Εὐπρόσωπος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, speciosus, pulcher: ex εὖ, et πρόσωπον, ϐ, τὸ, facies. Th. ὄπτομαι, video; p. m. ὦπα.

Εὐπροσώπων, ejusd. gen. pl.

Εὔπρυμνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, pulchram puppim habens: ex εὖ, et πρύμνα, ης, ἡ, puppis. Th. πρύμνος, extremus.

Εὔπυργος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, pulchras turres habens. Th. πύργος, turris.

Εὔπωλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, producens bonos equos: ex εὖ, et πῶλος, pullus.

Εὐραὶ, ῶν αἱ, ferramenta axi infixa, adeò ut à rotâ non atteratur. Th. εὐρὺς, latus.

Εὑράμην, inveni, per Sync. pro εὑρησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὐρὰξ, ex obliquo, positâ re in εὖρος, εος, i. e. latitudinem. Alli volunt Ion. dici pro πλευρὰξ per Aphær. à πλευρὰ, ᾶς, ἡ, latus, costa.

Εὑρὲ, aor. 2. imperat. act. Att. mutatum habens accentum pro εὗρε, ut εἰπὲ pro εἶπε, λαβὲ, pro λάβε· ab εὑρίσκω, invenio.

Εὗρε, *invenito tu*, aor. 2. imperat. act. Vide præced. vel *invenit*, 3. sing. a. 2. ind. act. ab eod.

Εὑρέα, Ion. pro εὐρεῖα, *lata*.

Εὑρέθην, *inventus sum*, a. 1. ind. pass. et

Εὑρεθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. ab εὑρίσκω, *invenio*.

Εὐρεῖα, *lata*, f. g. ab εὐρὺς, έος, q. v.

Εὑρεῖν, a. 2. inf. act. ab εὑρίσκω, quod vide.

Εὕρεσις, εως, ἡ, *inventio*, et

Εὑρετὴς, ȣ̃, ὁ, *inventor*: ab εὑρίσκω, *invenio*.

*Εὑρετὶς, ῖδος, ἡ, *inventrix*: ab eod.

Εὕρετο, 3. sing. a. 2. ind. m. et

*Εὑρέτρια, ας, ἡ, *inventrix*: et

Εὕρηκα, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. ab eod. Th.

Εὕρημα, ατος, τὸ, *inventum*: ab eod. Th.

Εὑρῆν, Dor. pro εὑρεῖν.

Εὑρήσεις, 2. sing. εὑρήσετε, 2. pl. f. 1. ind. act. εὑρήσω· ab εὑρίσκω, *invenio*.

Εὑρησιεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro εὑρεσιεπὴς, *verborum inventor*: ab εὑρίσκω, *invenio*, et ἔπος, τὸ, *verbum*, q. ab ἔπω, *dico*.

Εὕρητε, 2. pl. a. 2. sub. act. ab εὑρίσκω.

Εὔριζος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè radicatus*. Th. ῥίζα.

Εὔριν, ῖνος, ὁ ϗ ἡ, *sagax*: ex εὖ, *benè*, et ῥὶν, *nasus*.

ΕΥ̓́ΡΙΠΟΣ, ȣ, ὁ, EURIPUS, *fretum reciprocum*, i. e. sæpè undas absorbens et removens: Hesych. certè εὐρίπȣς interpr. δοχὰς ὑδάτων, et Eust. τόπȣς πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ὑδάτων.

Εὔριπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, proverbialitèr ponitur, ut εὔριπος ἄνθρωπος, εὔριπος τυχὴ, ob inconstantiam.

ΕΥ῾ΡΙ΄ΣΚΩ, *invenio, deprehendo*, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 1. εὕρησα, a. 2. εὗρον, a. 2. opt. εὕροιμι, οις, οι, a. 2. sub. εὕρω, ῃς, ῃ, a. 2. infin. εὑρεῖν, a. 2. part. εὑρὼν, όντος, perf. pass. εὕρημαι, a. 1. pass. εὑρέθην, ης, η, *inventus sum*; fut. 1. pass. εὑρεθήσομαι, aor. 1. m. εὑράμην, ω, ατο, per Sync. pro εὑρησάμην, *acquisivi*. εὑρέθη ἐν γαςρὶ ἔχȣσα, Matt. i. 18. idem quod ἦ, *erat*, ut Luc. xvii. 18. 1 Pet. ii. 22. Gal. ii. 17. absque Hebraismo, quem deprehendisse Olearius putavit Obj. in Matt. p. 40. sic Jos. Ant. vii. 7. Eurip. Iphig. in Taur. 777. Hieroc. in Carm. Pyth. Antonin. l. ix. p. 269.

Εὔροια, ας, ἡ, *facilis fluxus*. Metaph. *affluentia, prosperitas*. Th. ῥέω, *fluo*.

Εὑροίμην, *invenero*, a. 2. opt. m. et

Εὕροις, 2. sing. a. 2. opt. act. et

Εὑροῖσα, ας, ᾶ, Dor. pro εὑρȣ̃σα, ης, ἡ, a. 2. part. act. fœm. g. ab εὑρίσκω, *invenio*.

Εὐροκλύδων, ωνος, ὁ, *Euroclydon*, ventus quidam procellosus, Act. xxvii. 14. ex Εὖρος, *Eurus* (ventus ab oriente flans, et ferè ingentem maris commotionem et fluctuationem excitans), et κλύδων, *fluctus*. Th. κλύζω, *lavo*.

Εὕρομες, Dor. pro εὕρομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. εὑρίσκω, *invenio*.

Εὗρον, ες, ε, a. 2. ind. act. εὑρὼν, όντος, a. 2. part. ab eod.

Εὕροσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. pro εὗρον, Ps. cxvi. 3.

Εὖρος, ȣ, ὁ, EURUS. Th. ῥέω, *fluo*.

Εὑροῦσα, aor. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω.

Ἐϋῤῥείτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pulchrè fluens*: ἐϋῤῥείταο, gen. Æol. pro ἐϋῤῥείτȣ· εὖ, et ῥέω, *fluo*.

Εὐρυάγυια, ας, ἡ, *latas vias habens*: ab εὐρὺς, et ἀγυιὰ, *via*.

Εὐρυάλη, ης, ἡ, EURYALE, una Gorgonum, et soror ejus ἡ Σθενὼ, ambæ imortales; tertia ἡ Μέδȣσα, mortalis.

Ἐὐρυάλως, ωος, ὁ ϗ ἡ, *latus, amplus*: ex εὐρὺς, et ἅλως, *area*.

Εὐρυβάτης, ȣ, ὁ, EURYBATES, nomen proper.

Εὐρυβίης, Ion. pro εὐρυβίας, ȣ̃, ὁ, *cujus vis se latè extendit, latè patens*: ex εὐρὺς, *latus*, et βία, *vis*.

Εὐρυδάμας, αντος, ὁ, EURYDAMAS, nomen propr.

Εὔρυθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *numerosus, concinnus*: ex εὖ, et ῥυθμὸς, *rythmus, concinnitas*.

*Εὐρύθμως, adv. *concinnè*.

Εὐρυκρείων, *latè dominans*: ex εὐρὺς, *latus*, et κρείων, οντος, ὁ, *regnator*. Th. κραίνω.

Εὐρυλείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui lata prata habet, spatiosus, amplus*: ab εὐρὺς, *latus*, et λειμὼν, *pratum*.

Εὐρυμέτωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *latam frontem habens*: ab εὐρὺς, et μέτωπον. Th. ὄπτομαι, *video*.

Εὐρυνόμη, ης, ἡ, EURYNOME, nomen mulieris.

Εὔρυναν, 3. plur. a. 1. act. εὐρύνα, ας, ε, et

Εὐρύνοντι, *dilatant*, Dor. pro εὐρύνȣσι, 3. pl. præs. ind. act. ab

Εὐρύνω, *dilato*, f. νῶ. Th. εὐρὺς, *latus*.

Εὐρυοδείης, gen. Ion. ab εὐρυόδεια, ας, ἡ, *spatiosa*, et

Εὐρυόδειος, ὁ ϗ ἡ, *habens latas vias*: ab εὐρὺς, *latus*, et ὁδὸς, ἡ, *via*.

Εὐρυόπα, voc. sing. ab εὐρυόπης, ȣ, ὁ, *latè sonans*, vel *latè perspicuus*: ab εὐρὺς, *latus*, et Th. ὄψ, *vox*; vel ut alii volunt ab ὤψ, *vultus*, quod ab ὄπτομαι, *video*. Tum etiam εὐρύοπα, potest esse accus. casus ab εὐρύωψ, οπος, et -ωπος, *latum oculum habens*: ab eod. ὤψ, *oculus*.

Εὐρύπυλος, ȣ, ὁ, EURYPYLUS, nomen propr.

ΕΥ᾿ΡΥ῀Σ, έος, et in f. g. εὐρεῖα, *latus, a, um*.

Εὐρυσθενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *potens*: ab εὐρὺς, *latus*, et σθενὸς, *robur*.

Εὐρυσθεὺς, έος, ὁ, EURYSTHEUS, rex Mycænorum.

Εὐρυσθέως, gen. præced. Att. pro -έος.

Εὐρυσθῆα, Poët. pro Εὐρυσθέα, acc. sing ejusd.

Εὐρύςερνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui habet latum pectus*: ab εὐρὺς, et ςέρνον, *pectus*.

Εὐρυτίων, ωνος, ὁ, EURYTION, nomen propr.

Εὐρυχαίτας, α, ὁ, Dor. pro εὐρυχαίτης, ȣ, *latam comam habens, laticomus*: ab εὐρὺς, et χαίτη, *juba, coma*.

Εὐρυχόροιο, *spatiosæ*, gen. Ion. ab εὐρύχορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *in quâ ampli chori duci possunt*: ex εὐρὺς, et χορὸς, *chorus, chorea*; vel Poët. ponitur pro εὐρυχώρȣ· ab

Εὐρύχωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *latus, amplus*: ab εὐρὺ, *latè*, et χῶρος, ȣ, *locus*.

Εὕρω. Vide in εὕρωμεν.

Εὐρώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, *putris*; item *situ obsitus*, et

Εὐρώεις, -εσσα, -εν, *putris*; *obscurus*; item *amplus*: acc. sing. εὐρώεντα· ab εὐρώς.

Εὕρωμεν, *invenerimus*, 1. pl. a. 2. sub. act. εὕρω, ῃς, ab εὑρίσκω, *invenio*

Εὑρὼν, ȣ̃σα, ὸν, aor. 2. part. act. ab eod.

Εὐρωπεὺς, έος, ὁ, et Εὐρωπαῖος, ȣ, ὁ, EUROPÆUS: ex Europâ.

Εὐρώπη, ης, ἡ, EUROPA, ex quâ Jupiter genuit τὸν Μίνωα ϗ Ῥαδάμανθυν. Habet nomen à magnis oculis. Etiam *pars telluris* sic dicta.

ΕΥ᾿ΡΩ῀Σ, ῶτος, ὁ, *situs, mucor, caries*.

Εὔρωςος, ȣ, ὁ, *robustus, sanus*: ab εὖ, et ῥώννυμι.

Εὐρώςως, adv. *robustè*: ab iisd.

Εὐρώτας, ȣ, ὁ, EUROTAS, nomen propr. fluvii Laconiæ.

Εὐρωτιάω, fut. άσω, *cariem sentio, situ sum obsitus*: ab εὐρώς.

ἘΥ῀Σ, ἑέος, ὁ, *bonus*: dicitur et ἠΰς.

Εὖσα, ας, ε, et in 3. pl. εὖσαν, a. 1. ind. act. verbi εὔω, seu εὕω, *uro, ululo*, f εὔσω· at

Εὖσα, ας, ἡ, Dor. et Æol. pro ἐȣ̃σα, vel ȣ̃σα, ης, ἡ, *existens*, præs. part. f. g. verbi εἰμί.

Εὐσέβει, 2. sing. præs. imperat. vel 3. sing. imperf. ind. act. verbi εὐσεβέω, -ῶ, *colo*, fut. ήσω, p. ηκα· ex εὖ, et σέβω, *colo*.

Εὐσέβεια, ας, ἡ, *pietas*, et

Εὐσέβειαι, ων, αἱ, *pietias officia*, et

Εὐσεβὲς, έος, τὸ, *pietas*, et

Εὐσεβέω, *colo*, cum acc. item *in pietate instituo, informo*, f. ήσω, p. εὐσέβηκα· a. 1. εὐσέβησα· ab iisd.

Εὐσεβέως, *piè*, adv. et

Εὐσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *pius*: et

Εὐσεβῶς, *piè*, adv. contractè pro εὐσεβέως, ab eod. Th.

Εὔσελμος, vide in ἐΰσσελμος.

Εὔσημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè significans*. ex εὖ, et σῆμα, *signum*.

Εὐσθένεια, ας, ἡ, *virium integritas. robur*: et

Εὐσθενέω, *viribus polleo*; f. ήσω, p. εὐσθένηκα, et

Εὐσθενὴς, έος, -ὲς, ὁ ϗ ἡ, *validus*: ex εὖ, et σθένω.

Εὔσκιος, ȣ, ὁ, *opacus, qui facilè adumbratur*. Th. σκιά.

Εὔσκαρθμος, *benè saltans, agilis*;

ex εὖ, et σκαρθμὸς, saltus. Th. σκαίρω, salto.

'Εὔσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, per Dialysin pro εὐσκοπος, qui scopum peritè assequitur: providus, opportunus: ex εὖ, et σκοπὸς, finis. Th. σκέπτομαι.

Εὔσοος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè salvus, incolumis: ex εὖ, et σόος, integer.

Εὔσπλαγχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, misericors: ex εὖ, et σπλάγχνον, viscus, cor.

'Εὔσσελμος, seu ἐύσελμος, Poët. pro εὔσελμος, benè tabulatus: ex εὖ, et σέλμα, τὸ, transtrum. Th. σελὶς, spatium inter lineas, vel inter tabulata navis.

Εὐςάθεια, ας, ἡ, constantia, columen; et

Εὐςᾰθέω, -ῶ, f. ήσω, consto stabilio; et

Εὐςᾰθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, stabilis: ab εὖ et ἵςημι.

* Εὐςάθῶς, facilè, primò (rebellare:) ab eod.

* Εὐςᾰλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, expeditus: ab εὖ et ςέλλω.

* Εὐςᾰλῶς, expeditè (currerè:) ab eod.

* Εὐςέφᾰνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, formosus, benè coronatus: ex εὖ, et στέφανος, corona. Th. στέφω, corono; f. ψω.

Εὔςομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui pulchro ore est, disertus: ex εὖ, et στόμα, τὸ, os.

Εὐςοχέω, f. ήσω, jaculandi peritus sum, solertèr conjicio; et

Εὐςοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, solertia in conjiciendo: et

Εὔςοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, felix in jaculando, solers: à Th. στοχάζομαι, collimo.

Εὐςόχως, adv. cautè.

Εὐςρεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, et Poët. ἐυςρεφὴς, pulchrè tortus, flexilis: ex εὖ, et στρέφω, flecto.

Εὐςροφία, ας, ἡ, facilitas ad se vertendum.

Εὐσύμβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, quod per conjecturas facilè cognosci potest: ex εὖ, et συμβάλλω, conjicio. Th. βάλλω, jacio.

Εὔσφῠρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cui est elegans pedum forma: ex εὖ, et σφυρὸν, malleolus pedis, pes. Th. σφύρα, malleus.

Εὐσφύρω, pro εὐσφύρου, gen. Dor. præced.

Εὐσχημόνως, decentèr, adv. et

Εὐσχημοσὔνη, ης, ἡ, decor: ab

Εὐσχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, decens, spectabilis, honoratus: ex εὖ, et σχῆμα, τὸ, gestus, habitus. Th. ἔχω, habeo.

'Εὔσωτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vel εὔσσωτρος, bonas habens rotæ curvaturas ligneas: ex εὖ et σῶτρον, lignea circumferentia rotæ. Th. σείω, quatio.

Εὔτ' pro εὖτε, quandò, adv.

Εὐτακτέω, ordinem et disciplinam servo; et

Εὔτακτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, ordinem servans; et

* Εὐτάκτως, decenti ordine; et

Εὐταξία, ας, ἡ, bonus ordo: ex εὖ, et τάσσω, ordino: f. ξω, p. χα.

ΕΥ'ΤΕ, quandò, quum, sicut, adv. ἦΰτε, Ion. et Poët. Dialysi, sicut.

Εὐτείχεα, benè munitum: acc. sing. ab εὐτείχης.

Εὐτείχεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè munitus: ab

Εὐτείχης, εος, ὁ ϗ ἡ, id. ex εὖ et τεῖχος.

Εὐτεκνία, ας, ἡ, felicitas sobolis: ex εὖ, et τέκνον, filius. Th. τίκτω, pario.

Εὔτεκνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, prole felix, fœcundus: ab iisd.

Εὐτελέςατα, ων, τᾶ, superl. grad. ab

Εὐτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, frugalis: ab εὖ et τέλος.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, EUTERPE, nom. Musæ; et

Εὐτερπὴς, έος, -ȣς, ὁ ϗ ἡ, valdè jucundus: ab εὖ, et τέρπω, delecto.

Εὔτηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui facilè colliquescit.

'Εὔτμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè sectus et paratus: ex εὖ, et τέμνω, seco.

Εὐτοκία, ας, ἡ, fœcunditas: ab

Εὔτοκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, fœcundus: ab εὖ et τίκτω, pario: p. m. τέτοκα.

Εὐτολμία, ας, ἡ, animi præsentia: ex εὖ et τολμάω.

* Εὔτολμος, ȣ, audax.

Εὐτονία, ας, ἡ, firmitas tenoris; et

Εὔτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, validus, firmus, intensus; et

Εὐτόνως, adv. acritèr, magnâ contentione: ex εὖ, et τείνω, tendo.

* Εὐτοξία, ας, ἡ, scientia benè jaculandi arcu.

* Εὐτραπελεύομαι, lepidè jocor; et

Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbanitas; item scurrilitas: ab

Εὐτρᾰπελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, lepidus, urbanus; qui sua verba potest εὖ τρέπειν, scitè vertere. Th. τρέπω, a. 2. ἔτραπον.

Εὐτρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, paratus, æquus; qui facilè ad aliquid τρέπεται, vertitur: et

Εὐτρεπίζω, paro: ab eod. Th.

Εὔτρητος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, benè perforatus: Poët. ἐΰτρητος· accipitur et pro εὐρύτρητος, lato ore hians. Th. τιτράω, perforo; f. τρήσω,

Εὐτρίαιναν, acc. sing. Dor. 1. decl. ab εὐτριαίνης, ȣ, ὁ, inclytus tridente: ex εὖ, et τρίαινα, tridens. Th. τρεῖς, tres.

Εὐτρόχᾰλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, rotundus, planus; et

Εὔτροχος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, Poët. ἐΰτροχος, benè currens, volubilis, agilis: ex εὖ, et τρέχω, curro: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

Εὔτῠκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, metri gratiâ pro

Εὔτυκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè fabricatus: ab εὖ, et τεύχω, fabricor: a. 2. ἔτυχον, p. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Εὐτῠχεῖν, secundâ fortunâ uti, præs. inf. act. ab

Εὐτῠχέω, felix sum; f. ήσω, p. εὐτύχηκα. Ex εὖ, benè, et τυχη, fortuna. Th. τυγχάνω, assequor.

Εὐτυχέως, Ion. et Poët. pro εὐτυχῶς, adv. prosperè: ab iisd.

Εὐτύχηκα, benè cessit mihi: p. act. ab εὐτυχέω.

Εὐτύχημα, ᾰτος, τὸ, felicitas: ab eod. Th.

Εὐτῠχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, fortunatus: ab εὖ, benè, et τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, assequor.

Εὐτυχήσαις, Æol. pro εὐτυχήσας, a. 1. part. act. verbi εὐτυχέω, felix sum; quod et

Εὐτυχία, ας, ἡ, secunda fortuna: ab εὐτυχής.

Εὔτυχος, ȣ, ὁ, EUTYCHUS, nomen propr. q. à præced.

Εὔυδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, aquâ abundans: ex εὖ, et ὕδωρ, aqua.

Εὐφᾱμία, ας, ἡ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, fausta, vel læta acclamatio; et

Εὐφᾱμως, Dor. pro εὐφήμως, bona verba dicendo: vide εὐφημέω.

Εὐφαρέτρας, ȣ, et Dor. -α, ὁ, Apollinis epith. pulchram pharetram habens: ex εὖ, et φαρέτρα, pharetra.

Εὐφημέω, -ῶ, έεις, -εῖς, έει, -εῖ, celebro, laudo, gratulor; f. ήσω. Ex εὖ, et φήμη, fama, quod à φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Εὐφημῆσαι, fausta precari, a. 1. inf. act. præced.

Εὐφημία, ας, ἡ, bona fama, laus, bonum omen: et

Εὔφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, boni nominis, boni ominis: et

* Εὐφημίζω, votis excipio et acclamatione: vide εὐφημέω.

Εὐφημοσὔνα, ας, ᾶ, Poët. et Dor. pro

Εὐφημοσὔνη, ης, ἡ, admonitio, mandatum: vide εὐφημέω.

Εὔφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, benè sonans: ex εὖ, et φθόγγος, sonus. Th. φθέγγομαι, sono; f. γξομαι, p. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα.

Εὐφορέω, exubero, fertilis sum, f. ήσω, p. εὐφόρηκα, a. 1. εὐφόρησα· ab

Εὔφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ferax, qui facilè ferri tolerarique potest. Th. φέρω, fero; f. οἴσω.

Εὐφραίνω, exhilaro, oblecto; f. εὐφρᾰνῶ, p. εὔφραγκα, a. 1. εὔφρᾱνα, Att. ηνα, præs. pass. εὐφραίνομαι, lætor, genio indulgeo: a. 1. pass. εὐφράνθην, ης, η, a. 1. imperat. εὐφράνθητι, f. 1. pass. εὐφρανθήσομαι, lætabor: ex εὖ, et φρὴν, mens.

Εὐφρανέαι, Ion. pro εὐφρᾰνῇ, 2. sing. fut. 1. m. εὐφρανοῦμαι, à præc.

Εὐφρανέειν, Ion. pro εὐφρᾰνεῖν, f. 1. inf. act. ab eod.

Εὐφράνθην, ης, η, Att. ηὐφράνθη, Psal. xvi. 9. a. 1. pass. εὐφράνθητι, ήτω, a. 1. imperat. εὐφρανθείην, a. 1. opt. in 3. pl. -θείησαν, εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. pass. ab εὐφραίνω, exhilaro.

Εὔφρονα, acc. sing. ab εὔφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, hilaris. Th. φρὴν, mens.

Εὐφρόναι, noctes, nom. pl. ab εὐφρόνη, nox: παρὰ τὸ εὐφρονεῖν, quia nox ad considerationem et consilia multùm conferre putatur: ab eod.

Εὐφρονέω, sapio: f. ήσω, p. ηκα ex ευ, et φρὴν, mens.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, et Dor. εὐφροσύνα, ας, ᾶ, lætitia: ab

Εὔφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *hilaris*: ex εὖ, et φρὴν, *mens.*

Εὐφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nobilis, ingeniosus*; acc. sing. εὐφυέα· dual. εὐφυέε. Ex εὖ, *bene*, et φύω, *nascor.*

Εὐφυΐα, ας, ἡ, *bona indoles, ingenii dexteritas*: et

Εὐφυῶς, adv. *ingeniosè, scitè*: ab εὐφυής.

Εὔφωνος, *benè sonans, canorus*: ex εὖ et φωνή.

* Εὐφωνία, ας, ἡ, *vocum (in scribendo) suavis compositio.*

* Εὐχαίτης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *benè seu pulchrè jubatus.*

Εὐχαριστέω, -ῶ, *gratias ago*, cum dat. f. ήσω, p. εὐχαρίστηκα, a. 1. εὐχαρίστησα, præs. pass. εὐχαριστέομαι, -ȣ̃μαι, *gratiarum actione celebror*: a. 1. pass. εὐχαριστήθην, ης, η, a. 1. sub. pass. εὐχαριστηθῶ, ῇς, ῇ. Th. χάρις, *gratia.*

Εὐχαριστία, ας, ἡ, *gratiarum actio*: et

Εὐχάριστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *gratus*; et

Εὐχαρίστως, adv. *placidè*: ab eod. Th.

Εὐχὰς, acc. pl. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, *precatio.* Th. εὔχομαι, *precor.*

Εὔχεαι, Ion. pro εὔχῃ, 2. sing. præs. sub. verbi εὔχομαι, *precor*; fut. εὔξομαι, p. εὖγμαι.

Εὔχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, *manu præstans, fortis*: ab εὖ, et χεὶρ, *manus.*

Εὐχειρία, ας, ἡ, *artificium, dexteritas*: à præced.

Εὔχεο, Ion. pro εὔχȣ, 2. sing. imperf. vel præs. imperat. verbi εὔχομαι, *precor.*

Εὐχέρεια, ας, ἡ, *facilitas*; et

Εὐχερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *facilis*; et

Εὐχερῶς, *facilè*: ex εὖ, et χεὶρ, *manus.*

Εὐχέσθω, *precetur*; 3. sing. præs. imperat. verbi εὔχομαι.

Εὐχετάασθαι, Poët. pro εὐχετᾶσθαι, præs. inf. ab

Εὐχετάομαι, *preces fundo.* Th. εὔχομαι.

Εὐχετοῴμην, Poët. pro εὐχετῴμην, præs. opt. pass. εὐχεταοίμην, ῴμην, à præced.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, *votum*: ab εὔχομαι, *precor.*

Εὔχθω, *dedicet*; 3. sing. perf. imperat. pass. εὖξο, εὔχθω: ab

ΕΥ'ΧΟΜΑΙ, *glorior, dico, precor, opto*, imperf. Att. ηὐχόμην, ου, ετο, pro εὐχόμην, f. εὔξομαι, p. εὖγμαι, a. 1. m. εὐξάμην, ω, ατο, a. 1. opt. m. εὐξαίμην, αιο, αιτο.

Εὖχος, εος, τὸ, *gloria, honor, decus*: à præced.

Εὐχρηστέομαι, *commodè tractor*: et

Εὔχρηστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *utilis, valdè utilis*: ex εὖ, et χράω, *commodo, utendum do*: f. χρήσω.

Εὔχροος, *benè coloratus*: ex εὖ, et χρόα, *color.*

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, *votum*, Poët. pro εὐχή. Th. εὔχομαι, *precor.*

Εὐχωλιμαῖος, ȣ, ὁ, *qui vota facit, vel facta exequi conatur*: à præc.

Εὐψυχέω, f. ήσω, p. εὐψύχηκα, *bono sum animo*: ab εὖ et ψυχὴ, *animus, anima.*

Εὐψυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *jucundo et salubri expositus frigori.*

Εὐψυχία, ας, ἡ, *lætitia, magnanimitas*: et

Εὔψυχος, ȣ, ὁ, *lætus, magnanimus*: et

Εὐψύχως, adv. *lætè, magnanimè*: ab εὖ et ψυχή.

ΕΥ'Ω, seu εὕω, f. σω, p. εὖκα, *uro, ustulo.*

Εὐώδη, acc. sing. ab

Εὐώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *benè olens*: ab εὖ, et ὄζω, *oleo*; f. ήσω, et έσω, p. m. ὦδα, Att. ὄδωδα.

Εὐωδία, ας, ἡ, *fragrantia*; à præced.

Εὐωδιάζω, *sum boni odoris*: ab eod.

Εὔωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui boni pretii est; viti pretio exponitur: qui facilè emi potest.* Th. ὠνέομαι, *emo.*

Εὐώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fausti nominis ac ominis, clarus, sinister*; quod sinistra certis in rebus felicia habebantur: ex εὖ, et ὄνομα, *nomen.*

Εὐῶπις, ἴδος, ἡ, *quæ pulchrum vultum, aut oculos habet*: ab εὖ, et ὢψ, *vultus, oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Εὐωχέω, f. ήσω, p. εὐώχηκα, *convivio excipio*; et

Εὐωχέων, *convivans, lætus*; præs. part. act. præced. ab

ΕΥ'ΩΧΙ'Α, ας, ἡ, *convivium, epulum*: q. ab εὖ, et ὀχὴ, *cibus.*

Ἐφ', pro ἐπὶ, *in, super*, cum gen. et acc. Att.

Ἔφ', *dixit*, pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, *dico.*

Ἔφα, *dixit*, Dor. pro ἔφη, a. 2. ejusd.

Ἐφαάνθην, *apparui*, Poët. pro ἐφάνθην, a. 2. ind. pass. verbi φαίνω, f. ανῶ, præt. pass. πέφασμαι.

Ἐφαβικὸς, Dor. pro ἐφηβικὸς, ή, ὸν, *puerilis.* Th. ἥβη, *pubes.*

Ἔφαβος, Dor. pro ἔφηβος, ȣ, ὁ, *adolescens*: ab eod. Th.

Ἔφαγον, ες, ε, et Dor. ἐφάγον, a. 2. verbi φάγω, *comedo*; pro quo in 3. pl. ἐφάγοσαν, Psal. lxxviii. 29. f. 2. m. φάγομαι, pro φαγȣ̃μαι, a. 2. inf. act. φαγεῖν.

Ἔφαθ' pro ἔφατο, 3. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, *dico.*

Ἐφαίνεο, *videbaris*, 2. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφαίνȣ, ab ἐφαινόμην, verbi φαίνω, *appareo*: f. ανῶ, a. 1. ἔφηνα, p. πέφαγκα, f. 2. pass. φανήσομαι.

Ἔφαινον, *ostendebant*, 3. pl. imperf. act. ejusd. pro quo ἐφαίνοσαν, 1 Mac. iv. 50.

Ἐφάλλομαι, *insilio*, imperf. ἐφηλλόμην, ȣ, ετο, f. ἐφαλȣ̃μαι, a. 1. m. ἐφηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, *salio.*

Ἔφαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maritimus*: ab ἐπὶ et ἅλς.

Ἐφαλῶν, Dor. pro ἐφηλῶν, q. pro -λόων, præs. part. act. ab ἐφηλόω, *clavo affigo*; ex ἐπὶ, et ἧλος, *clavus.*

Ἐφάμαν, Dor. pro ἐφάμην, q. v.

Ἐφαμαρτάνω, *ad peccandum induco.*

Ἔφαμεν, 1. pl. imperf. verbi φημὶ, *dico.*

Ἐφαμέριος, ία, ον, Poët. et Dor. pro ἐφημέριος, *diurnus, temporarius.* Th. ἡμέρα, *dies.*

Ἐφάμην, a. 2. m. verbi φημὶ, *dico.*

Ἐφάμιλλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *par, æqualis, æmulus.* Th. ἅμιλλα, *certamen.*

Ἔφαν, *dicebant*, Bœot. Sync. pro ἔφασαν, 3. pl. imperf. vel Dor. pro ἔφην, *dixi*, a. 2. vel imperf. à φημὶ, *dico.*

Ἔφανε, *apparuit*, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Ἐφάνην, ης, η, *emersi*, a. 2. ind pass. à φαίνω, *appareo*, f. ανῶ, a. 2. ἔφανον, perf. pass. πέφασμαι, p. m. πέφηνα.

Ἐφάνθην, *apparui*, a. 1. ind. pass. ejusd.

Ἐφανίσθησαν, *apparuerunt*, 3. pl. a. 1. pass. verbi φανίζω, f. ίσω, perf. pass. πεφάνισμαι, a. 1. pass. ἐφανίσθην. Th. φαίνω.

Ἐφάπαξ, *semel*, adv. ex ἐπὶ et ἅπαξ.

Ἐφάπτειν τινὶ πότμον, Poët. q. d. *alligare alicui mortem*, pro θάνατον τινὶ ἐπιφέρειν, *mortem alicui inferre.* Th. ἅπτω, *tango.*

Ἐφάπτομαι, *attingo, capesso*: ex ἐπὶ, et ἅπτω, *tango*, f. ἅψω, p. ἧφα.

Ἐφαρμογὴ, ῆς, ἡ, *convenientia, cohærentia*: ab

Ἐφαρμόζω, *accommodo*, vel ἐφαρμόττω.

Ἐφαρμόσδειν, Dor. pro ἐφαρμόζειν, *adaptare.*

Ἐφαρμόττω, *accommodo, quadro*: ex ἐπὶ, et ἁρμόζω, seu ἁρμόττω, f. σω, p. ἥρμοκα, *congruo.* Th. ἄρω, *apto.*

Ἐφάρξαντο, *obstruebantur*, pro ἐφράξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi φράσσω, vel -ττω, *sepio, obstruo*, f. ξω, p. χα, a. 1. m. ἐφραξάμην, ω, ατο, et in 3. pl. ἐφράξαντο, et per Metath. ἐφάρξαντο.

Ἔφασαν et ἐφάσαν *dixerunt*, Dor. pro ἔφησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φημὶ, *dico*; vel ἔφασαν est 3. pl. imperf. Dor. ἐφασαν.

Ἐφαύλισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φαυλίζω, *flocci facio.* Th. φαῦλος, *vilis.*

Ἐφαψαμένη, ης, *amplexata*, a. 1. part. m. f. g. ab ἐφάπτομαι· ex ἐπὶ, et ἅπτω, *tango*, f. ἅψω

Ἐφάψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3. sing. a. 1. m. ab eod. verbo et Th.

Ἐφέβοντο, 3. pl. imperf. verbi φέβομαι, *timeo, effugio*, p. m. πέφοβα.

Ἐφεδρεύω, *insideo, insideor*, f. εύσω, p. κα· ab

Ἔφεδρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in sellâ sedet, assessor, adversarius*: ex ἐπὶ et ἕδρα, *sedes.* Th. ἕζομαι.

Ἐφέζετο, *insidebat*, 3. sing. imperf. et

Ἐφεζόμενος, *insidens*, præs. part. ab ἐφέζομαι, qu ab ἕζομαι, *sedeo*, f. 2. m. ἐδȣ̃μαι.

Ἐφέηκα, ας, ε, Poët. seu Ion. pro

Ἐφῆκα, ας, ε, immisi: a. 1. act. ab ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἐφεθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐφίημι, immitto: ab eod. Th.

Ἐφείδετο, parcebat, 3. sing. imperf. pass. à φείδομαι, parco, f. φείσομαι.

Ἐφειμένος, indutus, p. part. pass. Poët. pro ἐπιειμένος, ab ἐπιέννυμι ex ἐπὶ et ἕω, induo. Sed

Ἐφείμενος, immissus, est a. 2. part. m. ab ἐφίημι immitto, assumpto ι. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, immitto: ex ἐπὶ et ἵημι, f. ἥσω, a. 2. ἦν.

Ἐφεῖντο, irruerant, 3. pl. plusq. p. pass. ἐφείμην, σο, το, ab iisd.

Ἐφείσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi φείδομαι, parco, f. σομαι, p. πέφεισμαι.

Ἐφείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. ab ἐφίημι.

Ἐφειςήκειν, per Pleonasm. literæ ι, pro ἐφεςήκειν, plusq. p. verbi ἐφίςημι, insto.

Ἐφείσω, pepercisti, 2. sing. a. 1. ind. m. vide in ἐφείσατο.

Ἐφείω, Poët. pro ἐφῶ, a. 2. sub. act. ab ἐφίημι, immitto: vide ἐφεῖναι.

Ἐφέλκομαι, extrahor: ex ἐπὶ et ἕλκω, traho, f. ξω.

Ἐφελκομένῳ, dat. sing. part. præs. præced.

Ἐφελκύω et ἐφέλκω, attraho, elicio.

Ἐφέμεν, Ion. pro ἐφεῖναι, a. 2. inf. act. ab ἐφίημι, immitto. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto, a. 2. ἦν.

Ἐφεξῆς, adv. deinceps: ab ἑξῆς, idem.

Ἐφέξω, prohibebo, continebo, f. 1. act. ab ἐπέχω, cohibeo. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω.

Ἐφέπειν κράταιον ἔγχος, tractare validam hastam. Et pro regere, gubernare. Sed illud cum acc. hoc cum dat. Th. ἕπω, sequor.

Ἐφέπεσκον, ες, ε, Ion. pro ἐφεῖπον, ες, ε, imperf. ab

Ἐφέπω, persequor. Th. ἕπω, sequor, a. 2. εἶπον.

Ἔφερον, ες, ε, ferebam, imperf. verbi φέρω, fero, pro quo in 3. pl. ἐφέροσαν, 1 Chron. xxii. 4. f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἔφερσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. verbi φέρω, fero, fut. 1. Æol. φέρσω.

Ἔφες, immitte, a. 2. imperat. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, vel ἕω, mitto.

Ἔφεσις, εως, ἡ, desiderium, appetitus; item provocatio de judicio ad judicium, appellatio: ab iisd.

Ἔφεσος, υ, ἡ, EPHESUS, nomen urbis.

Ἐφέσπετο, sequebatur, 3. sing. imperf. Ion. ab ἐφέσπομαι, Poët. pro ἐφέπομαι, Th. ἕπω, sequor.

Ἐφέσσαι, colloca, Poët. pro ἔφεσαι, a. 1. imperat. m. verbi ἐφέζω. vel ἐφέω, f. 1. ἐφέξω, a. 1 m. ἐφεισάμην, et Poët. ἐφεσσάμην inde ἐφεσσάμενος, a. 1. part. m. Th. ἕω, colloco.

Ἐφέσσεσθαι, imponere, gem. σ, pro ἐφέσεσθαι, f. 1. inf. m. vide in ἐφέσσαι.

Ἐφίςασαν, instabant, 3. pl. imperf. act. ab ἐφέςημι pro ἐφίςημι, insto; alii volunt dici pro ἐφεςήκεισαν, per Sync. 3. pl. plusq. p. ab ἵςημι, sto.

Ἐφέςηκα, ας, ε, p. act. verbi ἐφίςημι, insto.

Ἐφέςιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, domesticus, civis, indigena; qui domi est, vel qui domum redit: ab ἐπὶ, et ἑςία, focus, domus.

Ἐφεςρὶς, ίδος, ἡ, sagum, chlamys, vestimentum. Th. ἕω, vel ἕννυμι, induo.

Ἐφεςῶτα, per Crasin pro ἐφεστηκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐφίςημι, insto.

Ἐφετμέων, mandatorum, gen. pl. Ion. pro ἐφετμῶν· ab

Ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum: ab ἐφίημι, immitto. Th. ἕω, mitto.

Ἐφευρετὴς, ȣ, ὁ, inventor: ab

Ἐφευρίσκω, invenio, vide in ἐφεύροι.

Ἐφεύροι, inveniret, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἐφευρίσκω· ex ἐπὶ et εὑρίσκω, invenio, f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. εὗρον.

Ἐφεψιόωντο, Poët. pro ἐφεψιῶντο, q. pro -ιάοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐφεψιάομαι, illudo: ex ἐπὶ et ἑψιάομαι, colloquor, ludor: q. ab ἑψία, colloquium, lusus. Th. ἕπω, dico.

Ἐφεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi ἐφοράω, intueor: ex ἐπὶ, et ὁράω, video, imperf. ἑώραον, -ων, f. άσω, p. ἑώρακα.

Ἔφη, dixit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φημὶ, dico.

Ἐφηβία, ίας, ἡ, pubertas: et

Ἐφηβικὸν, ȣ, τὸ, pubes, puberum multitudo: ab

Ἔφηβος, ȣ, ὁ, EPHEBUS, puber, adolescens. Th. ἥβη, ης, ἡ, pubes, pubertas.

Ἐφήδομαι, delector, vel gaudeo aliquâ re: ex ἐπὶ, et ἥδομαι, gaudeo.

Ἐφῆκα, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίημι, immitto, f. ἐφήσω. Th. ἵημι, mitto.

Ἐφήλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐφάλλομαι, insilio. Th. ἅλλομαι, salio.

Ἔφηλις, ίδος, ἡ, fibula: ab ἐπὶ, et ἧλος, clavus.

Ἐφηλὶς, ίδος, et ιος, ἡ, vitium faciei asperæ: ex inflammatione vel ustione Solis: ab ἐπὶ, et ἥλιος, Sol.

Ἔφηλος, ȣ, ὁ, clavis affixus: ab ἧλος, clavus; item maculis solaribus effectus: vel Soli expositus: ex iisd.

Ἐφήμενος, insidens, præs. part. ab ἔφημαι, insideo: ex ἐπὶ, et ἧμαι, sedeo.

* Ἐφημερεύειν τοῖς κινδύνοις, totum diem periculis immorari, pericula sustinere: et

Ἐφημερία, ας, ἡ, series, classis: et

Ἐφημερίαι, αἱ, vices: ab ἐφήμερος, unicum diem durans: ex ἐπὶ, et ἡμέρα, dies.

Ἐφημέριοι βροτοὶ, unius diei homines, qui scil. brevissimum vitæ tempus vivunt: ab

Ἐφημέριος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, idem quod ἐφήμερος.

Ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, EPHEMERIS, libellus in quo acta quotidiana continentur: et

Ἐφήμερος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, quotidianus, diurnus. Th. ἡμέρα, dies.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ, idem quod ἐφετμὴ, mandatum: ex ἐπὶ, et ἕω, mitto.

Ἔφην, ης, η, dixi, a. 2. vel imperf. ind. act. verbi φημὶ, dico.

Ἐφηνάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi φαίνω, ostendo, f. ανῶ, p. πέφαγκα.

Ἔφηνε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐφῆπται, 3. sing. perf. ind. pass. ἐφῆμμαι, ψαι, πται, ab ἐφάπτομαι, attingo, assequor. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἐφήρμοσε, adaptavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐφαρμόζω, quod ex ἐπὶ, et ἁρμόζω, adapto. Th. ἄρω, apto.

Ἔφησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi φημὶ, dico.

Ἐφήσεις, impelles, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ἐφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἔφησθα, dicebas, Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. act. verbi φημὶ, dico.

Ἐφησθεῖεν, per Sync pro ἐφησθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. ab ἐφήδομαι, delector super aliquâ re: ex ἐπὶ, et ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἐφήσομαι, f. 1. m. verbi ἐφίημι, immitto: ab ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem. Vel etiam ab ἐφήδομαι, delector super aliquâ re, quod ab ἥδομαι, delector, f. ἥσομαι. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἔφθακα, præveni, perf. act. verbi φθάνω, prævenio, f. φθάσω· a. 2. ἔφθην, q. à φθῆμι, idem.

Ἔφθαξα, Dor. pro ἔφθασα, a. 1. act. ab eod.

Ἐφθάρην, perii, a. 2. pass. verbi φθείρω, corrumpo, f. ερῶ, p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθειρα.

Ἔφθαρκα, corrupi, vide præced.

Ἐφθαρμένος, interemptus, part. perf. pass. ἔφθαρμαι, ab eod. verbo.

Ἔφθασα, ας, ε, præveni, perveni, a. 1. ind. act. à φθάνω, f. φθάσω, tanq. à φθάω.

Ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, loquor, f. φθέγξομαι, p. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα.

Ἐφθέγξαο, Ion. pro ἐφθέγξω, 2. sing. a. 1. m. et

Ἐφθέγξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ejusd. verbi.

Ἔφθην, præveni, a. 2. ind. act. verbi φθάνω, f. φθάσω, q. à φθῆμι.

Ἐφθίατ', pro ἐφθίατο, corrupti erant, 3. pl. plusq. p. pass. ἐφθίμην, σο, το, facto ex 3. sing. inserto α

ante το· à φθίομαι, *corrumpor*, f. φθίσομαι, p. ἔφθιμαι. Th. φθίω.

Ἐφθίσθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φθίω, *pereo*; perf. pass. ἔφθισμαι. Th. φθίω.

Ἔφθιτο, *interierat*, 3. sing. plusq. p. pass. ἐφθίμην, σο, το· à φθίομαι, ab eod. Th.

Ἔφθορα, *corrupi*, p. m. verbi φθείρω, *corrumpo*. Th. φθέω, idem.

Ἑφθὸς, ȣ, ὁ, *coctus, elixus*: ab ἕψω, *coquo*, f. ἑψήσω.

Ἐφιάλλω, seu ἐπιάλλω, f. λῶ, p. λκα, *emitto*: ab ἐπὶ, et ἰάλλω, *mitto*.

Ἐφιάλτης, ȣ, ὁ, EPHIALTES, nom. proprium: item significat *malum ubi aliquis noctu se grandi mole opprimi, invadique ab alio credit; incubus*: ex ἐπὶ, et ἅλλομαι, *salio*.

Ἐφιᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἐφίημι, *immitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Ἐφιγμένος, perf. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, *attingo, assequor*: ex ἐπὶ, et ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι, p. ἷγμαι, a. 2. m. ἱκόμην.

Ἐφίει, 3. sing. imperf. quasi ab ἐφιέω, pro ἐφίημι, *immitto*. Th. ἕω, *mitto*.

ἘΦΙΕΛΙΣ, ίδος, ἡ, *caliculus*, vel *simile quid in corona*.

Ἐφίεμαι, *desidero*, imperf. ἐφιέμην, præs. part. ἐφιέμενος· ex ἐπὶ, et ἵεμαι, pass. ab ἵημι, *mitto*: et

Ἐφίεμεν, et ἐφιέμεναι, Dor. pro

Ἐφιέναι, præs. infin. verbi ἐφίημι, *immitto*: ab ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, idem.

Ἐφίεσαν, *immittebant*, 3. pl. imperf. act. ejusd.

Ἐφιζάνω, *insideo, instituo*: ex ἐπὶ, et ἱζάνω, *sedeo*. Th. ἵζω, idem.

Ἐφίζοισα, ας, ά, Dor. pro ἐφίζουσα, ης, η, *insidens*: ab eod. Th.

Ἐφίημι, *immitto, remitto, permitto*, f. ήσω, p. εικα· ab ἐπὶ, et ἵημι, *mitto*. Th. ἕω, id.

Ἐφίησι, 3. sing. præs. ind. act. et

Ἐφίησι, 3. sing. præs. sub. pro ἐφίῃ, à præced. ἐφίημι.

Ἐφίητι, Dor. pro ἐφίησι, *permittit*, 3. sing. præs. ind. act. ab eod. Th.

Ἐφικέσθαι, a. 2. infin. med. verbi ἐφικνέομαι, *pervenio*, f. ἐφίξομαι, a. 2 m. ἐφικόμην, ȣ, ετο· ex ἐπὶ, et ἱκνέομαι, *venio*.

Ἐφίκετο, 3 sing. a. 2. ind. m. ab Ἐφικνέομαι, -ȣμαι, *pervenio*. Vide in ἐφικέσθαι.

Ἐφίκοιτο, 3. pl. a. 2. ind. m. præced.

Ἐφικτὸς, ȣ, ὁ, *quem assequi possumus*: ὅσον ἐφικτὸν, vel ὡς ἐφικτὸν, *pro viribus*: ab ἐφικνέομαι. Vide in ἐφικέσθαι.

Ἐφίλᾶθεν, Dor. pro ἐφίληθεν.

Ἐφίλᾶσα, ας, ε, et in 3. pl. ἐφίλασαν, a. 1. Dor. pro ἐφίλησα, ας, ε, et ἐφίλησαν· à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Ἐφίλατο, 3. sing. a. 1. m. q. à φιλῶ, *diligo*, a. 1. imperat. med. φίλαι, aor. 1. part. φιλάμενος. Etiam potest esse imperf. pass. à φίλημι. Vel per Sync. potest dici à regulari a. 1. m. ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φίλαι, a. 1. imperat. m. pro φίλησαι, à φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Ἐφίλετο, *amabatur*, 3. sing. imperf. à φίλημι, pro φιλέω, *diligo*.

Ἐφίλευν, Dor. pro ἐφίλουν, 3. pl. imperf. act. verbi φιλέω. Th. φίλος.

Ἐφίληθεν, Bœot. Sync. pro ἐφιλήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi et Th.

Ἐφίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab iisd.

Ἐφιλονείκουν, pro -κεον, 3. pl. imperf. act. verbi φιλονεικέω, *rixor, contendo*, f. ήσω· ex φίλος, *amicus*, et νεῖκος, εος, τὸ, *rixa, jurgium*.

Ἐφιλοσόφησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, *philosophor*: ex φίλος et σοφός.

Ἐφιμείρω, id. q. simplex, ἱμείρω, *desidero*, f. ρῶ, p. κα, a. 1. pass. ἱμέρθην, ης, η.

Ἐφίμερος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *amabilis*: ab ἵμερος, *desiderium*: ab eod. Th.

Ἐφίππος, ȣ, ὁ, *equo insidens, eques*. Th. ἵππος, *equus*.

* Ἐφιπποτοξόται, ων, οἱ, *equestres sagittarii*: à τόξον, *arcus*, et præced.

Ἐφίπτᾰμαι, *advolo, involo*: ab ἐπὶ, et ἵπταμαι.

Ἐφίσδει, *insidet, incubat*: Dor. pro ἐφίζει, 3. sing. præs. ind. act. ab ἵζω, *sedeo*.

Ἐφίςη, 3. sing. imperf. act. Sunt qui dici volunt pro ἐφίςαθι, *præfice*: præs. imperat. ab

Ἐφίςημι, *insto, supervenio, sisto, præficio*, f. ἐπιςήσω, p. ἐφέςηκα, perf. part. ἐφεςηκὼς, ότος, et per Crasin, ἐφεστὼς, a. 1. ind. act. ἐπέστην, ης, η, *superveni*: cum dat. a. 2. imperat. ἐπίστηθι, ήτω, a. 2. sub. ἐπιςῶ, ῇς, ῇ. a. 2. part. ἐπιςὰς, άντος, et in f. g. ἐπιςᾶσα, ης· ex ἐπὶ, et ἵςημι, *sto*.

Ἐφιῶσιν, 3. pl præs. sub. act. Vide ἐφίημι.

Ἔφλᾰδον, *obstrepui*, a. 2. ind. act. verbi φλάζω, *inarticulatè loquor*.

Ἔφλεξα, ας, ε, *excussi*, a. 1. ind. verbi φλέγω, *uro*; f. ξω, p. χα, perf. pass. πέφλεγμαι, a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Ἐφλέχθη, *flagravit*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ejusd.

Ἐφόβηθεν, *territi fuerunt*, Bœot. Sync. pro ἐφοβήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ἐφοβήθην, ης, η, verbi φοβέω, *metum incutio*; f. ήσω, p. πεφόβηκα. Th. φέβομαι, *timeo*, p. m. πέφοβα.

Ἐφόβησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἐφοδεύσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ab

Ἐφοδεύω, *iter facio*, f. εύσω· ex ἐπὶ, et ὁδός.

Ἐφοδιάζω, f. ἄσω, *viaticum do, instruo*: ab

Ἐφόδιον, ȣ, τὸ, *viaticum*: quod ab Ἔφοδος, ȣ, ἡ, *via*, seu *ratio, apparatus, additus, accessus, impetus* ex ἐπὶ, et ὁδὸς, *via*.

Ἐφοίτα, pro ἐφοίταε, *ibat*, 3. sing. imperf. act. φοιτάω, f. ήσω, *eo*.

Ἐφοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide, vel 3. sing. imperf. à φοίτημι.

Ἐφόνευσε, *interfecit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φονεύω. Th. φένω, *occido*: p. m. πέφονα.

Ἐφοπλίζω, *armo, apparo*, f. ίσω, p. ἐφώπλικα, a. 1. ind. act. ἐφώπλισα, ας, ε, a. 1. infin. act. ἐφοπλίσαι, et

Ἐφοπλισόμεθα, *præparabimus*, ejusd. 1. pl. f. 1. ind. m. Poët. ex ἐπὶ, et ὅπλον, *arma*.

Ἐφοράω, f. ἐφοράσω, p. ἐφεώρᾶκα, *intueor, observo, visito*: ex ἐπὶ, et ὁράω, *video*.

Ἐφορεία, ας, ἡ, *inspectio, Ephororum magistratus*: ab eod. Th.

Ἐφόρεις, *ferebas*: imperf. act. verbi φορέω, *gesto*. Th. φέρω, *fero*.

Ἐφόρευν, *ferebant*: Dor. pro ἐφόρουν, verbi φορέω, ab eod. Th.

Ἐφορμᾱθεὶς, έντος, Dor. pro ἐφορμηθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐφορμάω, q. v.

Ἐφορμάω, f. ήσω, p. ἐφώρμηκα, a. 1. inf. pass. ἐφορμηθῆναι, *ruo in, impetum facio*; ex ἐπὶ, et ὁρμάω, *irruo*. Th. ὁρμὴ, *impetus*. Undè

Ἐφορμήσασθαι, *aggredi*, ejusd. a. 1. infin. m.

Ἔφορος, ȣ, ὁ, *inspector, patronus*: ἔφοροι, EPHORI, magistratus Lacedæm. ab ἐφοράω, *intueor, observo*: ex ἐπὶ, et ὁράω, *video*.

Ἔφοσον, pro ἐφ' ὅσον, *in quantum, quoad*.

Ἔφρᾰδον, *dixi*: a. 2. ind. act. verbi φράζω, *dico*: f. σω, 3. sing. a. 1. ind. m. ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο.

Ἔφραθα, ης, ή, nomen urbis Hebr. *fructifera*.

Ἐφραὶμ, ὁ, nomen filii secundi *Josephi*: item nomen urbis indeclin. Hebr. et interpret. Lat. *sese propagans*.

Ἔφραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἔφραξαν, a. 1. ind. act. verbi φράσσω, vel -ττω, fut. ξω, *sepio, occludo*.

Ἐφράσαθ', pro ἐφράσατο, *cogitavit*: 3. sing. a. 1. m. verbi φράζω, *cogito*; f. σω, a. 2. ἔφραδον.

Ἔφρασε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Ἐφράσσαντο, *consultaverunt*: 3. pl. a. 1. ind. m. Poët. gem. σ, ejusd. verbi.

Ἐφρυάττετο, 3. sing. imperf. verbi φρυάττομαι, *fremo*.

Ἔφρυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, f. ξω, *torreo*.

Ἔφυ, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φῦμι. Th. φύω, *nascor, sum*.

Ἐφυβρίζω, *contumeliâ afficio*: f. ίσω, f. ἐφύβρικα· ex ἐπὶ, et ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, *contumelia*.

Ἐφύβρισος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *contumeliosus, probrosus*.

Ἔφυγον, ες, ε, *fugi*: a. 2. ind. act. pro quo in 3. pl. ἐφύγοσαν, Nehem. xiii. 10. verbi φεύγω, *fu-*

gio: f. ξω, p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

Ἔφυγοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. Dor. Epenth. pro ἔφυγον, verbi ejusd.

Ἐφύη, *enatus, est*: 3. sing. a. 2. ind. pass. à φύω, vel φῦμι, *nascor*.

Ἐφύλαξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φυλάσσω, vel -ττω, *custodio*: f. ξω, p. πεφύλαχα.

* Ἐφυμνέω, *decanto, celebro*: ex ἐπὶ, et ὑμνέω.

Ἔφυν, υς, υ, a. 2. et ἔφυν, per Sync. pro ἔφυσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi φῦμι, a φύω, *nascor*.

Ἐφύπερθε, et -θεν, *desuper*, quod ex ἐπὶ, et ὕπερθε. Th. ὑπὲρ, *super*.

Ἔφυρον, *rigabant*, 3. pl. imperf. act verbi φύρω, *rigo*: f. ρῶ, et Æol. φύρσω.

Ἐφῦσα, pro ἐφύσαε, 3. sing. imperf. act. verbi φυσάω, *sufflo, inflo*.

Ἐφυσιώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φυσιόω, *inflo*: f. ώσω, p. πεφυσίωκα, ab eod. Th.

Ἐφύσση, Dor. pro ἐφύσσα, 3. sing. imperf. à φυσσάω, pro quo et φυσάω. Vide in ἐφύσα.

Ἔφυτε, 2. pl. imperf. act. Vide φῦμι, *nascor*.

Ἐφύτευσ', pro ἐφύτευσε, *plantavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φυτεύω, *planto*. Th. φύω.

Ἐφφαθὰ, verbum Syriacum, vertitur *aperitor*, Marc. vii. 34.

Ἐφωτίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi φωτίζω, *illumino*: f. ίσω, p. πεφώτικα, q. à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*. Th. φάω, *luceo*.

Ἐφώνεεν, 3. sing. imperf. act. verbi φωνέω, *loquor*. Th. φωνὴ, *vox*.

Ἔχ', pro ἔχε, *contine*, præs. imperat. ab ἔχω, *habeo*.

Ἐχᾰδον, ες, ε, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χάζω, f. χάσω, *hio*.

Ἔχαιρον, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, *gaudeo*: f. χαρῶ, p. κέχαρκα, a. 1. m. ἐχηράμην.

Ἐχαλάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi χαλαω, *dimitto*: f. άσω, p. κεχάλακα.

Ἐχαλέπηνα, *difficilem me præbui*, a. 1. ind. act. verbi χαλεπαίνω, *irascor*: quod à χαλεπὸς, *difficilis, gravis*. Th. χαλέπτω, *lædo*.

Ἔχᾰνον, *hiavi*, a. 2. ind. act. verbi χαίνω, *hisco*: f. ανῶ, a. 1. ἔχηνα, p. m. κέχηνα.

Ἐχαράκυ, pro ἐχαράκοε, 3. sing. imperf. act. verbi χαρακόω, *vallum circumduco*: quod ex χάραξ, ακος, ὁ, *vallum*, seu *agger quo castra muniri solent*. Th. χαράσσω, f. ξω, *sculpo*.

Ἐχάρασσον, *infrendebant*, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Ἐχᾰρην, ης, η, et in 3. pl. ἐχάρησαν, *gavisi sunt*, a. 2. ind pass. verbi χαίρω.

Ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. ind pass. verbi χαρίζομαι, *gratificor*: f. ίσομαι. Th. χάοις.

Ἔχε, *præbe*, præs. imperat. act. Ἔχεν, imperf. Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. act. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἔχεα, *effudi*, pro ἔχευσα, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo*, f. χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

*Ἐχέγγυος, ϒ, ὁ ϗ ἡ, *fide dignus*, ab ἔχω et ἐγγυὴ, *sponsio*.

Ἔχειν ἐπ' ἔργοισιν, ἀμφί τε βυλαῖς, *habere se in operibus et circa concilia*, id est, *in factis et consiliis occupatum esse*. Et ἔχειν, pro εἶναι, *esse, versari*. Et pro διοικεῖν, *administrare*.

Ἐχειροτονήθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi χειροτονέω, *per suffragia creo*: ex χεὶρ et τείνω.

Ἐχέμεν, Ion. et Dor. ἐχέμεναι, pro ἔχειν, præs. infin. act. ab ἔχω, *habeo*.

Ἐχέμονα, acc. sing. ab Ἐχέμων, ονος, ὁ, nom. propr.

Ἔχεν, *habebat*, Ion. pro εἶχεν, 3. sing. imperf. act. vel Dor. pro ἔχειν, infin. verbi ἔχω.

Ἐχενηΐς, ΐδος, ἡ, *ECHENEIS*, pisciculus, qui et *remora*, appellatur: ab ἔχω, *detineo*, et νηῦς, *navis*.

Ἔχεο, præs. imperat. pass. Ion. pro ἔχϒ, ab eod. verbo.

Ἐχεπευκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ ἐχεπευκὲς, *amarus, mortifer*: ab ἔχω et πεύκη, ης, ἡ, *amaritudo picea*; quasi lacryma piceæ.

Ἔχεσκε, Ion. vel Poët. pro εἶχε, 3. sing. imperf. verbi ἔχω.

Ἐχέςονος, ϒ, ὁ ϗ ἡ, *qui gemitus ac suspiria effert, perniciosus*: quod ab ἔχω, *habeo*, et στόνος, *gemitus*: quod à στένω, *gemo*. Th. στενὸς.

Ἔχετ', pro εἴχετο, Ion. 3. sing. imperf. pass. verbi ἔχω, *teneo, habeo*. Vel ἔχετ' pro εἶχε, et τε, enclit.

Ἐχέτην, *tenebant*, pro εἰχέτην, 3. dual. imperf. act. εἶχον, verbi ἔχω.

Ἐχέτης, ϒ, ὁ, *dives*: ab ἔχω, *habeo*.

Ἐχέτλη, ης, ἡ, *stiva*: παρὰ τὸ ἔχεσθαι, quia manu tenetur. Th. ἔχω, *teneo*.

Ἔχετος, ϒ, ὁ, nomen propr.

Ἔχευα, *effudi*, et in 3. pl. ἔχευαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, *fundo*, f. χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

Ἐχεύατο, *effudit*, 3. sing. a. 1. ind. m. ab ἔχευα, a. 1. act.

Ἐχέφρονες, nom. pl. οἱ ϗ αἱ· et

*Ἐχεφρόνως, adv. *prudentèr*: ab

Ἐχέφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cordatus*: ex ἔχω, *habeo*, et φρὴν, *mens*.

Ἔχηρα, a. 1. ind. act. verbi χαίρω, *gaudeo*, f. ρῶ.

Ἔχῃς, *habeas*: 2. sing. præs. sub. act. verbi ἔχω.

Ἔχθαιρ', pro ἔχθαιρε, *odia persequere*: præs. imperat. act. ab ἐχθαίρω. Th. ἔχθος, *odium*.

Ἐχθαίρῃ, *oderit*: 3. sing. præs. sub. act. ejusd.

Ἐχθαίροντι, Dor. pro ἐχθαίρϒσι, *odio persequuntur*, 3. pl. præs. ind. act. ab

Ἐχθαίρω, f. ἄρῶ, a. 1. ἔχθηρα, *odio persequor*. Th. ἔχθος, *odium*.

Ἔχθει, *oderit*: 3. sing. præs. ind. act. ab ἔχθω, *odio persequor*, quod ab eod. Th.

Ἐχθὲς, idem quod χθὲς, *heri*: adv.

Ἐχθήρειε, *inimicus sit*: 3. sing a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήραι, verbi ἐχθαίρω.

Ἐχθήρω, *odio habeam*: a. 1. sub. act. ejusd.

Ἐχθήσομαι, *inimicus ero*: fut. 1. m. verbi ἐχθάνομαι, tanq. ab ἐχθίομαι. Th. ἔχθος.

Ἔχθιστος, ίστη, ιστον, *inimicissimus*: superlat. grad. ab ἐχθρὸς, *invisus*, comp. ἐχθίων, superl. ἔχθιστος, ab eod. Th.

Ἐχθοδοπέω, -ῶ, f. ήσω, *altercor, invisus fio, sum odio*: ab

Ἐχθοδοπὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, invisus*: quasi ἐχθοοπὸς, Pleonasm. τὸ δ, ab ἔχθος, *odium*, et ὢψ, ὠπὸς, ἡ, *visus*, seu *vox, quem aspicere aut colloqui est nobis odiosum*. Th. ὄπτομαι, *video*. Quid si ab ἔχθος, et δουπέω, ut sit *odium resonans*, abiens in convitia?

ΕΧΘΟΣ, εος, τὸ, *odium, inimicitia*.

Ἔχθρα, ας, ἡ, *inimicitia*: et

Ἐχθραίνω, *odi, odio persequor, invisum reddo*: et

Ἐχθρεύω, f. εύσω, *inimicus sum*: et

Ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, *inimicus, a, um*. ab ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Ἐχθρότατος, ϒ, ὁ, *inimicissimus*: Poët. pro ἔχθιστος, superl. à præced.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera*, fœmina: ab ἔχις. Est et nomen mulieris.

Ἐχίδνιον, ϒ, τὸ, *viperula*, seu *catulus viperæ*: dimin, ab ἔχις.

ΕΧΙ῀ΝΟΣ, ϒ, ἡ, *echinus*, qui vel marinus est, vel terrestris; *erinaceus; testa echini marini; ollæ species; capsa* vel *scrinium forense* in quod acta conjiciebantur. Est et *venter medius in animalibus ruminantibus*, ob asperitatem echino similem.

Ἐχιόδηκτος, ϒ, ὁ ϗ ἡ, *morsus* vel *ictus à viperâ*: ab ἔχις et δηκτὸς, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

ΕΧΙΣ, ιος, vel εως, ὁ, *ANGUIS, vipera*, mas. Hinc ἔχιδνα, ης, ἡ, *vipera*, fœmina; et ἐχίδνιον, ϒ, τὸ, *viperula*.

Ἔχμα, ἄτος, τὸ, *retinaculum, junctura*: idem quod ὀχμα. Th. ἔχω, *teneo*.

Ἔχοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἔχοισα, Dor. pro ἔχϒσα, *habens*, præs. part. act. f. g. ab ἔχω.

Ἐχόλωσε, *ad iram commovit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi χολόω. Th. χολὴ, *bilis*.

Ἔχομεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἔχω, *habeo*.

Ἐχομένη, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi ἔχομαι, *prehendo*, subaudi ἡμέρα, *perendinus dies*.

Ἐχόμενος, *hesternus, proximus, contiguus*: ἐχόμενοι κωμοπόλεις, Marc. 1. 33. *vici vicini*, Hebraismus, sec. Ham At sic Xenoph. Memor. Socr. l. iii. Exped. Cyri, l. 1. Isocr. de permutatione. Plato, ἐχόμενόν ἐςι, *proximum est; sequitur deinceps*. Hinc

Ἐχομένως, adv. *proximè, contiguè*.

Ἔχον, pro εἶχον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. ab ἔχω, *habeo*.

Ἔχονθ', pro ἔχοντα, acc. sing. m. g. part. præs. act. ejusd. verbi ἔχοντι, Dor. pro ἔχουσι, *habent*.

Ἐχόντων, Att. pro ἐχέτωσαν, 3. pl. præs. imperat. verbi ἔχω.

Ἐχορτάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi χορτάζω, *herbis pasco, saturo*, f. άσω, p. κεχόρτακα. Th. χόρτος, *gramen*.

Ἔχοσ' pro ἔχουσι, *habent*, 3. pl. præs. act. ab ἔχω.

Ἔχραον, a. 2. act. verbi χραύω, *levitèr saucio*: ut παύω, ἔπαον. Alii volunt esse imperf. à χράω, *polluo, commodo, vaticinor*. Vel per Tmesin pro ἐξέχραον.

Ἐχρῆν, imperf. à χρὴ, *oportet*, impersonale, infin. χρῆναι.

Ἐχρησάμεθα, 1. pl. a. 1 ind. m. ἐχρησάμην, ω, ατο, verbi χράομαι, *utor*, f. χρήσομαι, p. κέχρημαι. Th. χράω, *commodo*.

Ἐχρήσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐχρήσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi χράω, *oracula edo*.

Ἐχρῆτο, Ion. pro ἐχρᾶτο, 3. sing. imperf. verbi χράομαι. Vide ἐχρησάμεθα.

Ἔχριεν, *unxit*, 3. sing. imperf. act. à χρίω, *ungo*, f. ίσω, p. κέχρικα.

Ἔχρῖσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ἐχρόνισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi χρονίζω, *moror*.

Ἐχρόωντο, Poët. pro ἐχρῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor*. Th. χράω.

Ἐχύη, 3. sing. a. 2. indic. pass. verbi χύω, vel χέω, *fundo*.

Ἐχύθην, ης, η, *effusus sum*, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἐχύμην, et in 3. plur. ἐχύντο, 1. sing. et 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ἐκεχύμην, et ἐκέχυντο, ablato augmento, verbi χύω, f. χύσω, p. pass. κέχυμαι.

ἘΧΥΡΟΣ, ρὰ, ρὸν, *munitus, firmus, tutus*; ὀχυρὸς, ὒ, idem.

Ἐχυρόω, -ῶ, *munio, firmo*, et

Ἐχυρῶς, adv. *tutò, firme*: ab ἐχυρός.

ἜΧΩ, *habeo*; *possum*; *ago*; *impetro*; *administro, guberno*; *affectus sum*; præs. opt. ἔχοιμι, et in 3. pl. ἔχοιεν· imperf. εἶχον, ες, ε, ι recipiens loco augmenti: f. ἕξω, et σχήσω, ab inus. σχέω· p. ἔσχηκα, f. 1. pass. σχεθήσομαι, p. pass. ἔσχημαι, a. 2. ἔσχον, ες, ε, a. 2. imperat. σχὲς, a. 2. sub. σχῶ, ῇς, ῇ. cum adv. adject. vel participio pro verb. καλῶς ἔχειν, *gaudere*; τὸν δ' ἀτιμώσας ἔχει, *contumeliâ alterum affecit*; εἶχον ἡσύχος, *tacui*, Eurip. Supplic. 305. ἐχόμενα σωτηρίας, Heb. vi. 9. *saluti vicina*; παρουσίαν ἔχειν, Soph. Aj. 540. *adesse*. Ἔχω ἐπιμέλειαν *curo*; ἡσυχίαν ἔχω, *quiesco*; συγγνώμην ἔχω, *ignosco*; ἀγανάκτησιν ἔχω, *indignor*; κατάμεμψιν ἔχω, *reprehendo*; ἔχω δέος, *metuo*; ἔχω δρόμον, *curro*. Hinc δᾳδοῦχος, *facem habens*.

Ἔχωντι, Dor. pro ἔχωσι, *habeant*, 3. pl. præs. sub. ab ἔχω.

Ἐχώρει, 3. sing. imperf. act. verbi χωρέω, *capio, accedo, eo*.

Ἐχώσατο, *iratus est*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi χώομαι, f. χώσομαι, a. 1. part. m. χωσάμενος. Th. χωλὴ, *bilis*.

Ἐχώσθην, ης, η, *aggestus fui*, a. 1. ind. pass. verbi χόω· undè χωννύω, vel χώννυμι, fut. χώσω. Th. χέω, *terrâ aggestâ extruo*.

Ἐψαθάλατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ψαθάλλω, *tracto, contrecto turpitèr*, q. à ψάω, *tango*.

Ἐψάλᾶται, Ion. pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. pass. verbi ψάλλω, *psallo, tango lenitèr*, f. -λῶ, p. ἔψαλκα.

Ἔψᾶτο, *tetigit*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἔπω, *tracto*.

Ἕψεαι, pro ἕψῃ, 2. sing. fut. 1. ind. m. verbi ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω, idem.

Ἕψειν, et Ion. et Poët. ἡψεῖν, præs. inf. act. ab ἕψω, *coquo*.

Ἕψεται, 3. sing. f. 1. ind. med. et ἕψεσθαι, f. 1. infin. med. verbi ἕπομαι, *sequor*.

Ἐψεύδετο, 3. sing. imperf. pass. à ψεύδομαι. Th. ψεύδω, *fallo*.

Ἐψεύσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à ψεύδω, *fallo*, f. σω, a. 1. ἔψευσα. Hinc ἐψεύσω, 2. sing. a. 1. ind. m.

Ἐψηλάφησα, ας, ε, aor. 1. verbi ψηλαφάω, *contrecto*.

Ἕψημα, ᾰτος, τὸ, *pulmentum*: et

Ἕψησις, εως, ἡ, *coctio, elixatio*: et

Ἑψητὴς, ῦ, ὁ, *coctor*: et

Ἑψητὸς, ὴ, ὸν, *coctus*; item subst. *pisciculus quidam*: omnia à p. pass. verbi ἕψω, *coquo*.

Ἐψία, ας, ἡ, *colloquium*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐψιάασθαι, Poët. Pleonasm. pro ἐψιᾶσθαι, *dixisse*, verbi ἐψιάω, quod formant ab ἔψω, fut. verbi ἔπω, *dico*.

Ἐψιθυρίσδομεν, Dor. pro ἐψιθυρίζομεν, 1. pl. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, *susurro*. Th. ψίθυρος, *susurrus*.

Ἐψιόωντο, Poët. et Ion. pro ἐψιῶντο, qu. pro ἐψιάοντο, 3. pl. imperf. verbi ἐψιάομαι, *colloquor*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἐψυχαγώγει, 3. sing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, *animam flecto* seu *allicio*: ex ψυχὴ, *anima*, et ἄγω, *duco*.

Ἔψυχον, imperf. act. à ψύχω, *refrigero*, f. ξω.

ἝΨΩ, *coquo*, f. ἑψήσω, p. ηκα.

ἝΩ, fut. ἕσω, *induo*; item *mitto, colloco*: undè ἀμφιέννυμι, *circuminduo*.

ἘΩ, f. ἔσομαι, *sum, eo*.

Ἕω, ἕῃς, *miserim*, a. 2. sub. Poët. pro ὧ, ᾗς, ab ἵημι, *mitto*, f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Ἕω, acc. sing. ab ἕως, *aurora*.

Ἔω, ἔῃς, ἔῃ, *sim, sis, sit*, Poët. pro ὦ, ᾖς, ᾖ, præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἑῷ, *suo*, dat. sing. ab ἑὸς, ἡ, ὸν, *suus, a, um*. Th. ὃς, *qui*.

Ἐῶ, contractè pro ἐάω, *sino*, fut. ἐάσω, p. εἴακα.

Ἔῳγα, *aperui*, p. med. Att. pro ᾦγα, verbi οἴγω, *aperio*, f. ξω.

Ἔῳγμαι, *patefactus sum*, perf. ind. pass. Att. ἐῳγμένος, perf. part. pass. ejusd.

Ἐῳγυῖα, *aperta*, perf. part. m. f. g. ab ἔῳγα, Att. pro ᾦγα, præt. med. verbi οἴγω· p. m. part. Att. ἐῳγώς.

Ἐώῃ, Att. pro ἐῷ, q. pro ἐάοι, 3. sing. præs. opt. act. verbi ἐάω, -ῶ, *sino*.

Ἔωθα, p. med. Æol. et Ion. pro εἴωθα, *solitus sum*, ab ἔθω, *soleo*, p. m. part. εἰωθὼς, υῖα, ὸς, et Ion. ἐωθὼς, ότος. Th. ἔθος, *mos*.

Ἔωθεν, adv. *manè, diluculò*: ab ἕως, *aurora*.

* Ἑωθινὸς, ἡ, ὸν, *matutinus*, ἐξ ἑωθινῦ, *à mane*.

Ἐώθυν, *pellebant*, imperf. act Att. pro ὤθεον, -υν, verbi ὠθέω, f. ὠθήσω, et ὤσω, tanquam ab ὤθω, *trudo, pello*.

Ἐῴκειν, *similis eram*, plusq. p. m. Poët. et Att. p. m. ἔοικα, verbi εἴκω, p. m. οἶκα, et ἔοικα.

ἝΩΛΟΣ, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *hesternus, pridianus*: q. ex ἕως et ὀλλύω, quod est *perditæ* seu *præteritæ diei*; propriè dicitur de cibis relictis, per Metaph. pro *marcido*, et *obsoleto*.

Ἐώλπειν, *speraveram*, plusq. p. m. Poët. et Att. pro ἠόλπειν, verbi ἔλπω, *sperare facio*; p. m. ἔολπα.

Ἕωμεν, Poët. pro ὦμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ab ἵημι, pro ἕω, significante πληρόω, *impleo*.

Ἐῷμι, *sinerem*, contractè pro ἐάοιμι, verbi ἐάω, *sino*, f. ἐάσω, p. εἴᾱκα.

Ἐὼν, *qui est*, Poët. vel Ion. pro ὢν, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἔων, contractè pro ἔαον, vel pro εἴων, Ion. *sinebam*, imperf. act. verbi ἐάω, *sino*; a. 1. εἴασα.

Ἐώνημαι, *emi*, perf. Att. pro ὤνημαι· hinc ἐωνήθην, a. 1. indic. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.

Ἐωνέμην, *emebam*, Att. pro ὠνέμην, et ἐωνῦντο, 1. sing. et 3. plur. imperf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*, f. ὠνήσομαι.

Ἐῳνοχόυν, *vinum fundebam*, Att pro ᾠνοχόυν, imperf. act. verbi οἰνοχοέω, f. ήσω· ex οἶνος, *vinum*, et χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Ἑῷος, ῦ, EOUS, *matutinus, orientalis*; ἑῴα, *oriens*: ab ἕως, *aurora*.

Ἔῳξα, *aperui*, Att. pro ᾦξα, a. 1. act. verbi οἴγω, *aperio*.

Ἑώρα, *intuebatur*, 3. sing. imperf. act. Att. pro ὥραε, verbi ὁράω, *video*; sic ἑώρᾱκα, pro ὥρᾱκα, perf. Att. ἑωρακὼς, p. part. ἑωράκαμεν, 1. pl. perf. ind. act.

Ἐώρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, *suspen-*

dium; vas pensile. Th. αἰωρέω, *suspendo.*

Ἐώργειν, *feceram*, plusq. p. med. Poët. et Att. à p. m. ἔοργα, verbi ἔργω, seu potiùs ῥέζω, *facio*, f. ῥέξω, et per Metath. ἔρξω, p. m. ἔοργα, et per Metath. ἔοργα.

Ἑώρταζον, *celebrabam festum*, imperf. verbi ἑορτάζω. Th. ἑορτὴ, *festum.*

Ἑώρων, pro ὥρων, *videbam*, imperf. Att. act. verbi ὁράω.

Ἕως, et Poët. εἵως, idem quod ὡς, ex quo factum est per Att. Pleonasm. τ8 ε, *ut, dum, usque, interim*, cum genitivo; item sine casu, rariùs cum subjunct. non addatur ἐάν.

Ἕως, ω, ἡ, Apollo, eōus Apollo qui in Thyniade insulâ colebatur, quòd sub diluculum in eam Argonautæ appulissent, *Aurora*; in acc. Ἕω· apud oratores pro Ἠὼς, -όος, et contractè ȣ̃ς, idem. Æolicè Αὔως.

Ἕωσα, *repuli*, Att. pro ὦσα, a. 1. act. et

Ἐωσάμην, et in 3. plur. ἐώσαντο, a. 1. ind. Att. verbi ὠθέω, *pello*, f. ὤσω.

Ἐώσθην, *rejectus sum*, a. 1. indic. pass. Att. pro ὤσθην· ἔωσμαι, perf. Att. pro ὦσμαι, verbi ὠθέω, fut. ὤσω.

Ἕωσι, et ἔωσιν, Ion pro ὦσι, *sint*, 3. pl. præs. sub. ab εἰμὶ, *sum.*

Ἕωςαι, Att. pro ὦςαι, 3. sing. p. pass Vide ἐώσθην.

Ἕωςε, pro ὥςε, *ut, ita ut*: ab ὡς, et τε.

Ἑωσφόρος, ȣ, *lucifer*: ab ἕως, pro ἠὼς, *Aurora*, et φέρω, f. οἴσω.

Ἑωῦτȣ, *sui ipsius*, Ion. pro ἑαυτȣ̃, vel pro σεαυτȣ̃, *tui ipsius*, et

Ἑωῦτῷ, pro ἑαυτῷ· sic ἑωῦτῇ, Ion. pro ἑαυτῇ, *sibi.*

Z.

Z, SEXTA, apud Græcos litera, in numeris est septenarius, quiain arithmetico alphabeto, inter ε et ζ, interponitur ς, pro senario. Septenarium millenarium denotat ι subscripto. Z, Dor. inplerisque nominibus ac verbis, in σδ resolvitur; ut μελίσδομαι, pro μελίζομαι.

Ζα, in compos. ἐπίτασιν, significat, ut ἐρι, et ἄγαν, *valdè, admodum*; Æolicè etiam ponitur pro διὰ, ut ζαβάλλειν, ζάβολος, pro διαβάλλειν et διάβολος. Est etiam

Ζᾷ pro ζάει, 3. sing. præs. act. à ζάω, *vivo.*

Ζαβαρεῖον, *repositorium*: est id ἐν ᾧ αἱ ζάβαι ἀπόκεινται.

Ζάβη, ης, ἡ, *lorica.*

Ζαβὸς, *curvus*, ἀγκύλος, ςρεβλός.

Ζαβȣλὼν, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. interpr. Lat. *cohabitatio.*

ΖΑ΄ΓΚΛΗ, ης, ἡ, vel ζάγκλον, apud Siculos est *falx*, per Sync. dici volunt q. ζάγκυλον, à ζα et ἀγκύλον. Indè Angl. A SICKLE.

Ζαεὶς, præs. part. act à ζάημι, Poët. idem ferè quod ἄω, *flo, spiro.* Th. ἄω, idem.

Ζαῆς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vehementèr flans*; Hesych. affert et ζαὶς, pro μέγα, πολὺ, ἰσχυρὸν, πλαμρόν· ab ἄω, ἄημι, *flo, spiro*, et ζα, in composit. *valdè.*

Ζαθέοιν, gen. et dat. dual. Ion. vel Poët. à

Ζάθεος, έη, εον, *valdè divinus*; in acc. fœm. g. ζαθέην, plur. ζαθέας· ex ζα, et θεὸς, *Deus.*

Ζαῖεν, *vixissent*, per Sync. pro ζαίησαν, 3. plur. præs. opt. ζαίην, ης, η· à ζῆμι, pro ζάω, *vivo*; inf. ζῆν, pro ζᾶν.

Ζάκανον, *adscriptio dati in literis*, Suid.

Ζακελτίδες, vel ζεκελτίδες, *rapæ* vel *cucurbitæ*; etiam ζακυνθίδες, ab insulâ Zacyntho.

Ζάκοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *furiosus, valdè iracundus*: ex ζα, et κότος, *ira vetus.*

Ζακχαῖος, ȣ, ὁ, nomen viri, Syriac. interpr. Lat. *justus.*

Ζακχαρίας, ȣ, ὁ, nom. viri, Hebr. interp. Lat. *memoria Domini.*

Ζάκχος, ȣ, ὁ, *gazophylacium*; an γανζάχος, legend. vox ab Hebraico גנזך?

ΖΑ΄ΛΕΙΑ, ας, ἡ, *ZALIA, laurus Alexandrina*: an à θάλλω?

Ζαλεῦ, Dor. pro ζηλȣ̃, præs. imperat. pass. à ζηλόω, *æmulor.* Th. ζῆλος, *æmulatio.*

ΖΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, *turbo procella*: à ζα et ἄελλα, vel à ζέω.

Ζάλος, ȣ, ὁ, *agitata aqua et fluctuans*: à præced.

Ζαλόω, Dor. pro ζηλόω, *æmulor, beatum prædico.* Th. ζῆλος.

Ζαλωτὸς, Dor. pro ζηλωτὸς, *æmulandus.*

Ζαμβακέλαιον, ȣ, τὸ, *oleum è baccis olivarum*: an à שמן, qui nucleus olivarum?

Ζαμενέω, f. ήσω, *magnâ vi ago, intendo*: à

Ζαμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vehemens, validus*; ὁ μέγα μένος, ἔχων, *magnanimus valdè iracundus*: ex ζα et μένος, τὸ, *mens, robur.*

Ζαμένησε, *vires intendit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi ζαμενέω.

Ζὰν, Ζάνος, Dor. pro Ζὴν, quod pro Ζεὺς, *Jupiter*, gen. Διὸς, quasi à ζάω, *vivo*, qui dat omnibus vitam.

Ζανῶ, όος, -ȣ̃ς, ἡ, *JUNO*: à præced.

Ζάπλȣτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *prædives*: à ζα, et πλȣ̃τος, *divitiæ.*

Ζαρὰ, ὁ, nom. viri indecl. Heb. *ortus.*

Ζαργάνη, vide σαργάνη.

Ζαροβοτάνη, ης, ἡ, *machina quædam bellica.*

Ζατεῦσα, Dor. pro ζητȣ̃σα, præs. part. act. f. g. verbi ζητέω, *quæro*, f. ήσω, p. ἐζήτηκα.

Ζατέω, *quæro*, Dor. pro ζητέω.

Ζατρεύω, *in pistrino torqueo*· ex ζα et τρέω, *timeo*, vel τείρω, *tero.*

Ζατρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *saginatus, pinguis*: ex ζα, et τρέφω, *nutrio*, f. ψω, a. 2. ἔτραφον.

Ζατρίκιον, ȣ, τὸ, *genus lusûs*; ζατρικίζειν, *ludere zatricium*; an ludus sacchiorum qui tremendam militiam pingit? quod à ζα et τρέειν

ΖΑΦΕΛΗ΄Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *simplex; durus, agrestis, vehemens*: qu. ex ζα, et ἀφελὴς, *simplex.*

Ζαφελῶς, adv. *valdè simpliciter, iracundè*: à præced.

Ζαφλεγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè urens, florens*: ex ζα, et φλέγω, *uro.*

Ζαχρειὴς, et ζαχρηὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè utilis, vehemens, acris*, gen. pl. ζαχρειῶν· ex ζα, *valdè*, et χράω, *invado furiosè*; vel ut alii volunt à χρεία, *necessitas, utilitas.*

Ζαχρεῖος, ȣ, *qui est valdè egens*· ex ζα, et χρεία, *necessitas.*

Ζάχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *dives auri*: à ζα, et χρυσὸς, *aurum.*

Ζάψ, *mare*, fortassè à fervore aquæ: à ζέειν.

ΖΑ΄Ω, *vivo, vigeo, reviv isco, lætus sum*; imperf. ἔζαον, præs. part. ζάων, ζῶν, ζάȣσα, ζῶσα, ζάον, ζῶν, f. ζήσομαι, η, εται, a. 1. ἔζησα, ας, ε, a. 1. sub. ζήσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. ζήσας, ασα, αν.

ΖΕ΄Α, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, *ZEA, far, frumenti species, spelta.*

Ζεβεδαῖος, ȣ, ὁ, nomen viri, Heb. δῶς, *dos.*

Ζεγέριες, nomen Libyæ, quod Græcè sonat βȣνοὶ, id est, *colles.* Sic autem apud Lybyas quoddam murium genus appellatur.

Ζείδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fertilis*, pro ζηδωρος. Epitheton terræ, quia dat. necessaria ad vitam: à ζῆν, et δῶρον, *munus.*

Ζείȣσα, pro ζέȣσα, Ion. vel Poët. præs. part. f. g. verbi ζέω, *ferveo*, f. έσω, a. 1. part. ζεσθείς.

ΖΕΙΡΑ΄, ᾶς, et Ion. ζειρὴ, ἡ, *vestis genus, catena.*

Ζειρέω, *aromata facio*: puto à ζειρός.

Ζειρὸς, ποικίλος, *varius*; an à ζα et εἴρω, *necto*? ut sit *valdè nexus*

Ζείω, pro ζέω, *ferveo.*

Ζέλκια, *olera*, Phrygibus: q. à ζάω, quòd indè sit victus.

Ζέλλω, *jacio*, Hesych.

Ζέμα, ἄτος, τὸ *decoctum*: à

Ζεννύω, et ζέννυμι, *fervefacio*: à ζέω, *ferveo.*

Ζέσε, Ion. pro ἔζεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Ζεσθεὶς, έντος, *fervefactus*, a. 1. part. pass. à ζέω, a. 1. pass. ἐζέσθην.

Ζέσις, ιος, ἡ, *fervor*: et

Ζεςὸς, ἡ, ὸν, *fervidus, a, um*: à ζέω, *ferveo.*

* Ζευγῖπται, *bigæ, è quibus olim pugnabatur*; sive ζεύγη πολεμιςήρια

Ζευγίτης, ȣ, ὁ, *jugalis, juge astrictus*: et

Ζεύγλη, ης, ἡ, *jugum*: à ζεῦγος. Th. ζευγνύω, *jungo.*

Ζεῦγμα, ἄτος, τὸ, *junctura, conjunctio*; item *ZEUGMA*, Figura apud Gram. connexionem, plurium ad unum vocabulum significans. à 1. pers. p. pass. verbi ζευγνύω *jungo.*

Ζευγνῦᾶσι, Ion. pro ζευγνῦσι, 3. pl. præs. ind. act. et

Ζεύγνυτι, Dor. pro ζεύγνῦσι, 3. sing. præs. ind. act. à ζεύγνυμι.

ΖΕΥΓΝΥ'Ω, vel ζεύγνυμι, *jungo, copulo*, fut. ζεύξω· perf. ἔζευχα, p. pass. ἔζευγμαι· hinc compos. ὑποζευγνύω, *subjugo*: ὑποζεύξις, *subjunctio*; ὑποζύγιος, *subjugis*; δίζυξ, ι; ος, ὁ ξ ἡ, *bijugis*; διζυγος, ϐ, ὁ ξ ἡ idem.

Ζεῦγος, εος, τὸ, *jugum, par, bigæ, vehiculum*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, *vinculum*; et

Ζευκτὸς, ϐ, ὁ ξ ἡ, *conjugatus, junctus*: à perf. pass. verbi ζευγνύω, *jungo*.

Ζεῦξαι, a. 1. inf. act. ζευξάμενος, *jungens*, a. 1. part. m. à ζεύγνυμι.

Ζεῦξις, εως, ἡ, *connexio*: à 2. pers. perf. pass. ejusd.

Ζεύξω, *jungam*, f. 1. act. à ζευγνύω, tanq. à ζεύγω.

Ζευξὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, q. d. *conjugans*: à ζεύγνυμι.

Ζεύομαι, Dor. pro γεύομαι, *gusto*, apud Hesych. Th. γεύω· sic ζεύσασθαι, pro γεύσασθαι.

ΖΕΥ'Σ, *Jupiter, Deus*; gen. Διὸς, dat. Διὶ, acc. Δία, voc. Ζεῦ· ponitur etiam pro *aëre*; hinc δῖος, α, ον, *divinus*.

ΖΕ'ΦΥΡΟΣ, ϐ, et Ion. οιο, ὁ, *ZEPHYRUS, Favonius*; q. ζωηφόρος, *vitam ferens*, aut *ea quæ ad vitam attinent*; hinc Ζεφυρίη πνοὴ, *Zephyrius flatus*.

ΖΕ'Ω, *ferveo, bullio, scateo*, fut. ζέσω. perf. ἔζεκα, verbum fictitium à sono. Hinc Angl. TO SEETH.

Ζῆ, *vive*, Dor. pro ζᾶ, contr. pro ζάε, præs. imperat. à ζάω, *vivo*; vel ζῆ, *vivit*, Dor. pro ζᾶ, contr. pro ζάει, 3. sing. præs. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. sing. a. 2. pro ἔζη, à ζῆμι.

Ζῆθι, *vive*, præs. imperat. vel a. 2. imperat. act. à ζῆμι, ut ςῆθι, ab ἵςημι. Alii ex ζάε, ζᾶ, formant præs. imperat. ζῆ, indèque ζῆθι, adjectâ syllabâ θι, à ζάω, *vivo*.

Ζῆθος, idem quod ζύθος, qu. vide.

Ζηλήμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *invidus, zelotypus*: q. à ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος, *æmulatio*.

Ζηλοῖ, pro ζηλόει, 3. sing. præs. ind. act. à ζηλόω, *æmulor*: ab eod. Th.

ΖΗ'ΛΟΣ, ϐ, ὁ, *æmulatio, invidia, ZELUS, amor cultûs divini*: q. à ζέω, *ferveo*. Est enim fervidus affectus. Hinc Angl. ZEAL, ZEALOUS.

Ζηλοτῠπέω, f. ήσω, *zelotypus sum, zelo ducor, æmulor, invideo*: et

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, *ZELOTYPIA, æmulatio*: à

Ζηλότῠπος, ϐ, ὁ ξ ἡ, *ZELOTYPUS, invidiâ percussus*: qu. ζήλῳ τυπείς· ex ζῆλος, et τύπτω, *percutio*.

Ζηλόω, *æmulor, ambio, probo, invideo*; item *depereo*, cum acc. fut. ώσω, p. ἐζήλωκα. Th. ζῆλος.

Ζήλωσις, εως, ἡ, *æmulatio, zelotypia*: à perf. pass. præced.

Ζηλώσϐσιν, 3. plur. f. 1. ind. act. verbi ζηλόω, *æmulor*. Th. ζῆλος.

Ζηλωτέον, nomen verbale, à ζηλόω, *æmulor*: ab eod. Th.

Ζηλωτὴς, ϐ, ὁ, *æmulator, accensus zelo*. Angl. A ZEALOT: quod et

Ζηλωτὸς, ϐ, *æmulandus*: in comp. ζηλωτότερος, et in superl. ζηλωτότατος· à perf. pass. verbi ζηλόω, *æmulor*.

ΖΗΜΙ'Α, ας, ἡ, *damnum, pœna, mulcta*: hinc

Ζημιόω, *damnum affero, mulcto*, f. ώσω, perf. ἐζημίωκα· a. 1. pass. ἐζημιώθην· à præced.

Ζημιωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. ejusd.

Ζημίωμα, ᾰτος, τὸ, *mulcta, damnum*: et

Ζημίωσις, εως, ἡ, *mulctatio*: à p. pass. verbi ζημιόω.

Ζῆν, Dor. pro ζᾶν, contr. pro ζάειν, præs. inf. verbi ζάω, *vivo*.

Ζὴν, Ζηνὸς, pro Ζεὺς, *Jupiter*; acc. Ζῆν, pro Ζῆνα· item Ζὰν, Ζανὸς, et Dor. Δὴν, Δάν.

Ζηνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen jurisperiti Gr. Lat. *Jovius*.

Ζῆς, Dor. pro ζᾷς, contr. pro ζάεις, *vivis*, 2. sing. præs. ind. act. à ζάω, a. 1. inf. act. ζῆσαι.

Ζήσῃ, vide in ζήσομαι.

Ζήσομαι, ῃ, εται, *vivam*, f. 1. m. ejusd. verbi ζάω.

Ζήτας, ὁ, Dor. pro Ζήτης, nomen proprium filii Boreæ.

Ζήτεε, -ει, *quære*, præs. imperat. act. à ζητέω, *quæro*.

Ζητεύῃς, *quæras*, 2. sing. præs. sub. act. à

Ζητεύω, *quæro*, Poët. pro ζητέω, q. v.

ΖΗΤΕ'Ω, -ῶ, *quæro, studeo, requiro*; imperf. ἐζήτϐν· f. ήσω, p. ἐζήτηκα· præs. pass. ζητέομαι, *quæror*; imperf. ἐζητεόμην, -έμην, -έϐ, -ϐ, -έετο, εῖτο· hinc

Ζήτημα, ᾰτος, τὸ, *quæstio, quæsitum*· et

Ζήτησις, εως, ἡ, *inquisitio, quæstio*: et Ζητητικὸς, ϐ, *inquisitivus*: omnia à perf. pass. verbi ζητέω, *quæro*.

Ζητήσωμεν, *inquiramus*, a. 1. pl. a. 1. sub. act. et

Ζητϐσιν, *quærunt*, 3. plur. præs. ind. act. à ζητέω.

Ζητρεῖον, ϐ, τὸ, *locus in quo servi puniuntur*: à ζα, et τρέω, *timeo*.

Ζήτω, Dor. pro ζάτω, *vivat*, præs. imperat. act. à ζάω.

Ζητῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. à ζητέω, *quæro*.

Ζιβύνη, ης, ἡ, idem quod σιβύνη, *jaculum* seu *spiculum ferreum*. Vide in Lat. Etym. *Sibyna*.

ΖΙΓΓΙ'ΒΕΡΙΣ, εως, ἡ, *ZINGIBERIS*, planta. Vide in Lat. Etymol. Angl. GINGER.

Ζίγγος, ϐ, ὁ, *sonus apum*: Hesychio est ὁ τῶν μελισσῶν ἢ τῶν ὁμοίων, ἦχος, *sonus* seu *bombus* quem apes et similia insecta reddunt.

ΖΙΖΑ'ΝΙΟΝ, ϐ, τὸ, *ZIZANIUM, lolium*; corruptela σίτϐ.

Ζίω, *quæro*.

Ζόη, ης, Ion. pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*.

Ζορκᾰδες, ων, αἱ, Ion. pro δορκάδες, *capreæ*.

Ζοροβάβελ, ὁ, nom. principis indecl. Hebr. interpret. Lat. *exulans in Babel*.

Ζώσθω, præs. imperat. pass. à ζόω, pro quo ζώννυμι, *cingo*.

Ζοφεροῖο, gen. Ion. à

Ζοφερὸς, ρὰ, ρὸν, *caliginosus*. Th. ζόφος, *caligo*.

Ζοφόεις, όεσσα, όεν, *tenebrosus, obscurus*. Poëticum est, à

ΖΟ'ΦΟΣ, ϐ, ὁ, *caligo, tenebræ, occasus*.

Ζοφόω, -ῶ, fut. ώσω, *obtenebro*: à ζόφος.

Ζοφώδης, εος, ὁ ξ ἡ, et ζόφερος, ϐ, idem quod ζωφόεις· ab eod. Th.

Ζόφωσις, εως, ἡ, *obscuratio, tenebræ, obscuritas*: à perf. pass. verbi ζοφόω.

Ζύγαςρον, ϐ, τὸ, et τὸ ζυγάςριον, *arca, capsa*, Xenoph.

* Ζευγηλάτης, ϐ, ὁ, *qui agit boûm jugum*.

Ζυγέντες, nom. plur. a. 2. part. pass. verbi ζεύγνυμι, fut. ζεύξω, *jungo*.

Ζυγίη, ης, ἡ, *conjugium*: ab eod. Th.

Ζύγιος, ϐ, *jugalis*: à

Ζῠγὸς, ϐ, ὁ, et ζῠγὸν, τὸ, *JUGUM*; in pl. ζυγοὶ, et ζυγὰ, *statera*, αἱ ὑπὸ ζυγὸν, *nuptæ*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Ζῠγόω, -ῶ, f. ώσω, *JUGO, jungo, submitto*: à ζυγός.

Ζύγωμα, ᾰτος, τὸ *jugamentum*: à perf. pass. præced. verbi.

ΖΥ'ΘΟΣ, ϐ, ὁ, vel εος, τὸ, *ZYTHUS, potus ex hordeo; cerevisia*: quia fit ζέσει, αἴθϐς, *fervore ignis*. Est enim ζύθος, ζέμα quoddam, id est, *potus coctus*.

ΖΥ'ΜΗ, ης, ἡ, *fermentum*: qu. à ζέω, quia massam *fervere* facit.

Ζῡμόω, -ῶ, f. ώσω, p. ἐζύμωκα, *fermento*: à ζύμη.

Ζύμωμα, ᾰτος, τὸ, *fermentum*: et

Ζύμωσις, εως, ἡ, *fermentatio*: à perf pass. verbi ζυμόω.

Ζωαγρᾰφω, et ζωαγρᾰφέω, *depingo* à ζῶα et γράφω.

Ζωαγραψάμενος, a. 1. part. med. ejusd.

Ζωάγριον, ϐ, τὸ, *præmium pro vitâ servatâ*: à ζωγρέω, *vivum capio, è cæde conservo*: à ζωὴ, *vita*, (quod à ζάω, *vivo*,) et ἄγρα, *captura*.

Ζωγρᾰφέω, f. ήσω, *pingo*: et

Ζωγραφία, ας, ἡ, *pictura*: et

Ζωγρᾰφος, ϐ, ὁ, *pictor*: propriè qui ζῶα γράφει.

Ζώγρεε, -ει, *vivum cape*, præs. imperat. à

Ζωγρέω, -ῶ, quasi ζωὸν ἀγρεύω, *vivum capio, vitæ parco*; item *vivifico*, fut. ήσω, perf. ἐζώγρηκα· perf. pass. ἐζώγρημαι· quod ex ζωὸς, *vivus*, (quod à ζάω, *vivo*,) et ἄγρα, *captura*.

Ζωγρία, et -εία, ας, ἡ, idem quod ζωγρίη.

Ζωγρίας, ϐ, ὁ, *vivus*; in acc. ζωγρίαν· et hinc

Ζωγρίη, ης, ἡ, q. d. *viva captio*: ab iisd. Vide in ζωγρέω.

Ζωδιᾰκὸς, ϐ, ὁ, ZODIACUS; in quo ζώδια· à

Ζώδιον, ϐ, τὸ, *animalculum, signum cœleste* in Zodiaco. Th. ζάω, *vivo*.

Ζῶε, *vivebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. ζώειν, præs. infin. act. verbi ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo*.

Ζώειν, Ion. et Poët. pro ζῆν.

Ζώεσκον, imperf. Ion. et Poët. pro ἔζωον, verbi præced.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*; item *sumptus ad vitam sustentandam*. Th. ζάω, *vivo*.

Ζώῃ, *vivat*, 3. sing. præs. sub. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.

Ζῴην, *viverem*, præs. opt. Att. pro ζῷμι, contractè ex ζάοιμι, verbi ζάω.

Ζωῆσιν, dat. pl. Ion. pro ζωαῖς, a ζωὴ, *vita*: ab eod. Th.

Ζωθάλμιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *vividus, almus*; quia ζωὴν θάλπει, *vitam fovet*.

Ζωΐα, ας, ἡ, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, *vita*.

Ζωϊκὸς, ῦ, *animalis*: à ζῶον, *animal*. Th. ζάω.

Ζῶμα, ᾰτος, τὸ, *lorica, vestimentum quo cingimur*; idem quod ζωςήρ. Th. ζωννύω, *cingo*.

Ζῶμεν, pro ζάομεν, *vivimus*, 1. pl. præs. ind. act. verbi ζάω.

Ζωμήρῠσις, εως, ἡ, *trulla ad hauriendum jusculum*: ex ζωμὸς, *jus*, et ἀρύω, *haurio*.

ΖΩΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *jus, jus esculentum*: indè ζωμίδιον, *jusculum*.

Ζῶν, præs. part. à ζάω.

Ζώνη, ης, ZONA, *cingulum, pera*; dat. plur. ζώνῃσι, pro ζώναις, Ion. Ζῶναι, etiam dicuntur circuli quidam lati cœlum terramque veluti cingula quædam ambientes; quos cingula Cicero quoque appellat in Somn. Scip. Th. ζωννύω, *cingo*.

Ζώννῡμι, idem quod ζωννύω.

Ζωννύσκετο, *cingebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐζώννυτο, verbi ζώννυμι, *cingo*. Alii volunt esse imperf. à ζωννύσκομαι.

ΖΩΝΝΥ'Ω, ζώννυμι, et ζωννύσκω, *cingo*; imperf. ἐζώννυον, ες, ε· fut. ζώσω, p. ἔζωκα· perf. pass. ἔζωσμαι, a. 1. med. ἐζωσάμην, ω, ατο, hinc ζωςὴρ et ζώνη, *zona, cingulum*; περίζωμα, *ventrale*.

Ζώντειον, vel ζώντιον, ϐ, τὸ, *mola*; quia ibi esca ad ζωὴν, id est, *vitam*, paratur: vel qu. ζεώντειον, à ζέα, *spelta*.

Ζωογονέω, *vivifico*, f. ήσω, p. ἐζωογόνηκα· à

Ζωογόνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *vitalis*: ex ζωὴ, *vita*, et γόνος, *generatio*, qu. à γίνομαι, *nascor*.

Ζωογρᾰ́φος, ϐ, ὁ, idem quod ζωγρᾰ́φος.

Ζώοιμι, *vivam*, præs. opt. act. à ζώω, Poët. pro ζάω.

Ζώοισι, *animalibus*, dat. plur. Ion. à

Ζῶον, ϐ, τὸ, *animal*: qu. à ζωὴ, *vita*. Th. ζάω, *vivo*.

Ζώοντε, *viventes*, dual. num. Poët. pro ζῶντε· sic ζώοντες in pl. pro ζῶντες, præs. part. ζώοντι, Dor. pro ζῶσι, verbi ejusd.

Ζωοποιέω, *vivifico*, f. ήσω, p. ἐζωοποίηκα, a. 1. pass. ἐζωοποιήθην, a. 1. part. ζωοποιηθεὶς, *vivificatus*: ex ζωὸς, *vivus*, (qu. à ζάω,) et ποιέω, *facio*.

Ζωοποίησις, εως, ἡ, *vivificatio*.

Ζωὸς, ἡ, ὸν, *vivus, a, um*. Th. ζάω.

Ζωότης, ητος, ἡ, ex Cic. interpr. *animabilis, spirabilisque facultas*. Th. ζωή.

Ζωοτοκέω, -ῶ, *animal genero*, seu *pario*: et

Ζωοτοκία, ας, ἡ, *animalis generatio*: à

Ζωοτόκος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *animal gignens* vel *pariens, viviparus*: ex ζωὸς, *vivus*, et τίκτω, *pario*.

Ζωόφῠτα, ων, τὰ, *quæ mediæ sunt naturæ inter plantam et animal*. Th. φύω, *nascor*.

Ζωόω, *vivum reddo*: à ζωὸς, *vivus*, quod à ζάω, *vivo*.

Ζωπῠρέω, fut. ήσω, *ignem sopitum accendo, suscito, ad vigorem pristinum revoco, refocillo, inaugeo*: à

Ζώπῠρον, ϐ, τὸ, *reliquiæ ignis cineribus sopiti*; σπέρμα πυρὸς, undè ex mortuo, quasi vivus fieri potest: à ζῶν πῦρ, 1. *ignis vivens*; 2. *suscitabulum*; *suscitandi vim habens*, ut follis, flabellum.

ΖΩΡΟ'Σ, ᾶ, ὸν, *merus, efficax*; ut ζωρὸς οἶνος, *merum vinum*; frequentiùs in compar. ζωρότερος, *meracior*: qu. à ζέω.

Ζωρότερος, vide ζωρός.

Ζῶς, *vivus*, pro ζωὸς· à ζάω, *vivo*.

Ζῶσαι, a. 1. inf. act. ζώσασθαι, a. 1. inf. med. à ζώννυμι, f. ζώσω, *cingo*. Potest et ζῶσαι esse præs. part. act. fœm. g. pl. num. verbi præced. ζάω, *vivo*.

Ζωσάμην, ω, ατο, a. 1. med. Ion. pro ἐζωσάμην· à ζωννύω, *cingo*.

Ζώσει, 3. sing. fut. 1. act. ejusd. verbi.

Ζώσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi præced.

Ζωσθεῖσα, *cincta*, a. 1. part. pass. fœm. g. à ζώννυμι, *cingo*, f. ζώσω· perf. pass. ἔζωσμαι, a. 1. pass. ἐζώσθην, part. ζωσθείς.

Ζωσθῆναι, *cinctum esse*, a. 1. infin. pass. ejusd.

Ζῶσι, *vivunt*, 3. plur. præs. ind. act. verbi ζώω.

Ζώσῐμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *vitalis, qui vivere potest*: ab eod.

Ζῶσις, εως, ἡ, *cinctura*, et

Ζωςὴρ, ῆρος, ὁ, *cingulum, balteus*; accus. sing. ζωςῆρα· à ζώννυμι, *cingo*.

Ζῶςρον, ϐ, τὸ, *cinctus, vestis ad præcingendum idonea*: ab eod. Th.

Ζώσω, *cingam*, fut. 1. act. ejusd. verbi.

Ζωτῐκὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *vivificus, vitalis, vegetabilis*.

Ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo*: sed ζωῷ, dat. sing. à ζωὸς, ῦ, *vivus*: ab eod. Th.

H.

H, SEPTIMA litera apud Græcos, sonat *e* longum, et est in numeris octonarius. Declarat *octo millia* hoc modo, ,η.

'Η, *hæc*, artic. præpos. ἤ, *quæ*, artic. postpos. ἤ, *vel, an*; et Poët. ἠέ. Tum ἤ, ἤ, *ha, ha*, vox desistere jubentis; item ᾗ, *miserit*, 3. sing. a. 2. sub. act. ab ἵημι, *mitto*; et ᾗ, dat. sing. ab ἥ, artic. postpos. ᾖ, *sit*, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, *sum*; ἦ, *dixit*, 3. sing. per Aphær. pro φῆ, et hoc pro ἔφη, a. 2. ind. act. à φημὶ, *dico*. Tunc etiam ἦ, est adv. *sanè, profectò*; et ἦ, *erat*, 3. sing. imperf. ab εἰμὶ· interrogat, Il. 1. 533. ᾗ, cum superl. *quam*; ᾗ μάλιςα, *quam maximè*.

῞Η, *quâ, quomodo, quâ ratione, quâ via*, dat. sing. f. ab ὅς, ἥ, ὅ, quasi ᾗ ὁδῷ, *quâ viâ*.

*῎Η, *quàm*, postponitur comparativis et adjectivis indè formatis, ὑστεραῖος, προτεραῖος, ut τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ᾗ τὰ ἐπινίκια ἔθυεν, Plat. Symp. sub. init. ἢ post comparativa nonnunquam subintelligitur: μείζονα ἀγάπην ὐδεὶς ἔχει, ἵνα,—Joan. xv. 13. 3. Ep. Joan. 4. Mat. xvii. 2. Sub intelligitur aliquandò ὥςε δύνασθαι· ut νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν, Sophoc. Œdip. 1316. Xenoph. Socr. Memorabilia, iii. ed. Wol. Subintelligitur μᾶλλον· ut ὐ χρεῖαν ἔχει, ἢ τὰς πόδας νίψασθαι, Joan. xiii. 10. *non opus est ut plusquam pedes lavet*. Βύλομ' ἐγὼ σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι, Il. ά v. 117. vel pro εἰ μὴ· εὗρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα—ἢ περὶ μιᾶς ταύτης φωνῆς, Act. xxiv. 20. In extremâ parte propositionis *nonne*: ὐκῦν ἦν τις ἀποκτείνῃ τινὰ ὗτος δήπϐ ποιεῖ ἃ δοκεῖ αὐτῷ, ἢ γάρ; Plat. Gorg.

῏Ηα, *eram*: imperf. Ion. pro ἦν, verbi εἰμὶ, *sum*; imperf. ἦν, Ion. ἔα, Ectasi Poët. ἦα.

῏Ηα, ᾖας, ᾖε, *ivi*; perf. m. Att. pro εἶα, ας, ε, et solutione ᾔια, verbi εἶμι, *eo*.

῏Ηα, *leguminum stipula*· ab αὖος, *aridus*. Th. αὔω, *sicco*.

῞Ηᾰτο, Ion. pro ἧντο, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, *sedeo*: quod in 3. pl. ἧνται, et Ion. ἕᾰται. Th. ἕω, *sedeo*.

῞Ηβα, ας, ᾶ, Dor. pro ἥβη, quod vide.

'Ηβαιὸν, *paululum*: ὐδ' ἠβαιὸν, *ne tantillum quidem*. Pleonasm τῦ η. Ab

'Ηβαιὸς, *exiguus, parvus*: à βαιὸς, idem.

'Ηβάω, vel ἡβάσκω, *adolesco, pubesco*; f. ἡβήσω, p. ἥβηκα· ab ἥβη, *pubes*; *pubertas, juventa*.

Ἥβη, ης, ἡ, *PUBES, pubertatis Dea, juventus* : est etiam, *vigor ætatis*, in sene licet.

Ἡβηδὸν, adv. *juveniliter, viritim.*

Ἡβηκὼς, *adultus* ; perf. part. act. verbi ἡβάω, *pubesco* : et

Ἡβήσαντε, *pubescentes* ; num. dual. a. 1. part. act. et

Ἡβήσειε, *annos pubertatis attigisset* ; 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi ; et

Ἡβητήριον, ου, τὸ, *locus exercitii literarii adolescentum.* Sumitur et pro *loco amœno et conviviorum.* Omnia ab ἥβη, *pubes.*

Ἠβουλήθην, *volui* : Att. pro ἐβουλήθην, a. 1. ind. verbi βούλομαι, *volo* ; f. βουλήσομαι. Sic in imperf. ἠβουλόμην, Att. pro ἐβουλόμην.

Ἡβῴην, ης, η, *pubescerem* : Att. pro ἡβάοιμι, -ῷμι, præs. opt. act. verbi ἡβώω, *pubesco.*

Ἡβώοιμι, ἡβώοις, *pubescerem, -es,* præs. opt. act. ab ἡβώω, Poët. pro ἡβάω.

Ἡβώωσα, Poët. pro ἡβῶσα, præs. part. f. g. ab ἡβάω.

Ἦγ', pro ἦγε, *duxit* ; 3. sing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, *duco* ; f. ἄξω, p. ἦχα.

Ἠγάγετ', pro ἠγάγετο, *duxit* ; 3. sing. a. 2. m. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω.

Ἤγαγον, ες, ε, Att. redupl. pro ἦγον, a. 2. ind. act. pro quo ἠγάγοσαν, 3 Ezr. 1. 19. ejusdem verbi.

Ἠγαθέῃ, dat. sing. f. g. ab

Ἠγάθεος, ου, *valdè divinus* ; Ion. pro ἀγάθεος, qu. d. ἄγαν θεῖος. Th. θεὸς, *Deus.*

Ἠγαλλιάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ἀγαλλιάω, *exulto.* Th. ἀγάλλω, *orno.*

Ἠγάμην, *admirabar* ; imperf. verbi ἄγαμαι, idem quod ἀγάω vel ἀγάομαι, *admiror.*

Ἠγανάκτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, *indignor, doleo* ; f. ήσω, p. ηκα.

Ἠγάπα, pro ἠγάπαε, 3. sing. imperf. act. verbi ἀγαπάω.

Ἠγάπευν, Dor. et Æol. pro ἠγάπων, *amabant* : 3. pl. imperf. act. q. ab ἀγαπέω, pro ἀγαπάω, *diligo.*

Ἠγάπησε, *dilexit* ; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀγαπάω, *diligo*, f. ήσω, p. ἠγάπηκα.

Ἠγασάμην, ω, ατο, *admiratus sum* : a. 1. m. verbi ἀγάζομαι, f. άσομαι, p. ἤγασμαι. Th. ἀγάω, *admiror.*

Ἠγάσθην, a. 1. ind. pass. ejusdem verbi et Th.

Ἠγάσσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. gem. σ, verbi ἀγάζομαι, vide ἠγασάμην.

Ἠγγάρευσαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγγαρεύω, *cogo* ; f. εύσω, p. ἠγγάρευκα. Th. ἄγγαρος, *tabellarius regius.*

Ἠγγειλάμην, *nuntiavi* ; a. 1. m. verbi ἀγγέλλω, *nuntio* ; f. ελῶ, p. ἤγγελκα, a. 1. ἤγγειλα.

Ἤγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠγγέλθην, a. 1. ind. pass. ἠγγέλην, a. 2. ind. pass. ἤγγελμαι, perf. pass. verbi ἀγγέλλω, *nuntio* ; f. ελῶ, a. 2. ἤγγελον.

Ἠγγέλλετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd.

Ἤγγικα, ας, ε, perf. act. ἤγγισα, a. 1. ind. act. verbi ἐγγίζω, *appropinquo* ; f. ίσω. Th. ἐγγὺς, *propè.*

Ἠγγυᾶτο, *sponsores accipiebat* : 3. sing. imperf. pass. verbi ἐγγυάομαι. Th. ἐγγύη, *sponsio.*

Ἦγε, *abduxit* : 3. sing. a. 2. ind. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω, f. ἄξω, *duco.*

Ἤγειρα, *excitavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω, f. ερῶ, perf. ἤγερκα, a. 1. pass. ἠγέρθην.

Ἡγεῖσθαι, *cogitare*, præs. inf. ab ἡγέομαι, *duco, arbitror* ; f. ἡγήσομαι.

Ἡγεῖται, 3. sing. præs. ἡγεῖτο, *ducebat*, 3. sing. imperf. ejusd. verbi.

Ἡγεμονεὺς, έως, Ion. ῆος, ὁ, *dux.*

Ἡγεμονεύω, f. εύσω, p. κα, *sum dux* : imperf. ἡγεμόνευον, ες, ε· et

Ἡγεμονέω, -ῶ, *principatum teneo*, ut Cic. apud Plat. vertit.

Ἡγεμονῆα, *ducem*, acc. sing. ab ἡγεμονεὺς, *dux* : et

Ἡγεμονία, ας, ἡ, *imperium* : et

Ἡγεμονίδης, ου, ὁ, *dux, princeps* : et

Ἡγεμονίη, Ion. pro ἡγεμονία, *imperium* : et

Ἡγεμονικὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, *imperatorius* : hinc τὸ ἡγεμονικὸν, *principatus animi* : et

Ἡγεμὼν, όνος, ὁ καὶ ἡ, *dux, præses, rector* : gen. pl. ἡγεμόνων, dat. pl. ἡγέμοσι· ab

ἩΓΕ´ΟΜΑΙ, -οῦμαι, *duco, dux sum, existimo* ; imperf. ἡγεόμην, f. ήσομαι, p. ημαι, q. ab ἄγω, *duco.*

Ἠγερέθοντο, *coibant*, 3. pl. imperf. pass. ab ἀγερέθομαι, Poët. pro ἀγείρομαι, *congregor* : hinc imperf. ἠγείρετο. Th. ἀγείρω, *congrego* ; f. ερῶ, p. ἤγερκα.

Ἤγερθεν, *convenerunt* : Bœot. et Sync. pro ἠγέρθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀγείρω, *congrego* ; vel ut alii, ab ἐγείρω, *excito.*

Ἠγέρθην, *sum excitatus* : et in 3. pl. ἠγέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἐγείρω· sin verò *collectus sum*, ab ἀγείρω.

Ἤγερκα, *collegi*, perf. ind. act. ab ἀγείρω· seu *excitavi*, ab ἐγείρω.

Ἤγεσθε, 2. pl. imperf. vel a. 2. m. ἠγόμην, verbi ἄγω, *duco* : ἤγετο, 3. sing. a. 2. m.

Ἡγέτης, ου, ὁ, idem ac ἡγεμών.

Ἤγετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἄγω.

Ἠγηγέρκειν, *excitaveram* : plusq. p. act. Att. verbi ἐγείρω, *excito* : f. ερῶ, p. ἤγερκα.

Ἡγηλάζω, f. άσω, *duco, præeo* : ab ἄγειν et ἐλᾶν, ἀγηλᾶν, ex quo ἡγηλάζειν formari vult Eustathius.

Ἥγημα, ατος, τὸ, *consilium, voluntas.* Th. ἡγέομαι.

Ἦγην, et Att. ἐάγην, a. 2. ind. pass. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, *frango* ; f. ἄξω, a. 1. ἦξα, et ἔαξα.

Ἥγησαι, άσθω, a. 1. imperat. m. ab ἡγέομαι.

Ἡγησάμην, ω, ατο, *præivi* : a. 1. m. et

Ἡγησάσθω, *dux sit*, 3. sing. a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Ἡγήσατ', pro ἡγήσατο, 3. sing. a. 1. m. ἡγησάμην.

Ἡγησίας, ου, ὁ, *HEGESIAS*, nomen Philosophi.

Ἥγησις, εως, ἡ, *principatus.*

Ἡγῆτ', pro ἡγῆται, *redeat* : 3. sing. præs. sub. m. verbi ἡγέομαι, *duco.*

Ἡγητέον, *putandum est* : verbale.

Ἡγητὴρ, ῆρος, ὁ, *ductor.* Th. ἡγέομαι.

Ἡγήτωρ, ορος, ὁ, idem ; in pl. ἡγήτορες.

Ἡγιασμένος, *sanctificatus*, perf. part. pass. ab ἁγιάζω, *sanctifico* : f. άσω. Th. ἅγιος.

Ἦγμαι, *actus sum* : perf. pass. verbi ἄγω, *ago* ; f. ἄξω, perf. ἦχα, perf. part. pass. ἠγμένος.

Ἡγνικότες, nom. pl. ab

Ἡγνικὼς, ότος, perf. part. act. et

Ἡγνισμένος, perf. part. pass. ab ἁγνίζω, *purifico, expio* ; f. ίσω, perf. ἥγνικα, perf. pass. ἥγνισμαι. Th. ἁγνὸς, *castus.*

Ἠγνόηκα, *ignoravi* : perf. ind. act. ἠγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω· ex *a* priv. et νόος, *mens.*

Ἠγνοίησε, *ignoravit* : Poët. et Dor. pro ἠγνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠγνόουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ἀγνοέω, *ignoro* : f. ήσω, p. ἠγνόηκα· ex *a* pr. et νόος, *mens.*

Ἦγξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἠγξάμην, ω, ατο, a. 1. m. et ἦγχα, perf. act. ab ἄγχω, *strangulo, suffoco.*

Ἤγομεν, 1. pl. imperf. vel a. 2. act. ἦγον. Sed ἠγόμην est 1. sing. a. 2. med. verbi ἄγω, *duco.*

Ἦγον, *ducebam*, imperf. vel a. 2. act. ejusd.

Ἦγοντ', pro ἤγοντο, *ducebant*, 3. pl. imperf. vel a. 2. m. ejusd.

Ἠγόρασας, *emisti* : 2. sing. et ἠγόρασαν, 3. pl. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, *emo* ; f. άσω, p. ἠγόρακα. Th. ἀγορὰ, *forum.*

Ἠγοράσθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Ἠγορασμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἠγορεύθησαν, *renuntiati sunt*, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἀγορεύω, *verba facio* : ab eod.

Ἠγορόωντο, *concionabantur* : Poët. pro ἠγορῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀγοράομαι· ab eod. Th.

Ἡγούμενος, ου, ὁ, *dux, imperator* : substantivè à præs. part. verbi ἡγέομαι, -οῦμαι, *duco* ; in 3. pl. ἡγοῦνται· f. ἡγήσομαι.

Ἤγουν, adv. idem quod ἤτοι, *sive*, item *videlicet* : ab ἤ, *sive.*

Ἤγρετο, Poët. Sync. pro ἠγείρετο

το, 3. sing. imperf. pass. verbi *ἐγείρω, excito.*

'Ηγρεύθην, a. 1. ind. pass. et

"Ηγρευκα, perf. act. et ἤγρευσα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀγρεύω, f. εύσω, *capto, venor.* Th. ἄγρα, *captura.*

"Ηγρευσεν, a. 1. vide in ἤγρευκα.

'Ηγρίωσαι, 2. sing. perf. pass. verbi ἀγριόω, *effero, efferatum reddo*; fut. ώσω, p. ἠγρίωκα, perf. pass. ἠγρίωμαι· perf. inf. pass. ἠγριῶσθαι. Th. ἀγρὸς, *rus, ager.*

'Ηγριῶσθαι, perf. inf. pass. Vide ἠγρίωσαι.

'Ηγροικησάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi ἀγροικέω, ab ἄγροικος, *rusticus, qui in agro vivit.* Th. ἀγρὸς, *rus*, et οἶκος, *domus.*

"Ηγχα, ας, ε, *strangulavi, suffocavi*: præt. ind. act. verbi ἄγχω.

'Ηγωνίζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ἀγωνίζομαι, *certo*; ἴσομαι, perf. ἠγώνισμαι, perf. part. ἠγωνισμένος. Th. ἀγών.

'Ηγώνισμαι, *certavi*: vide ἠγωνίζετο.

'Ηδ', pro ἠδὲ, *et*

"Ηδα et ἕαδα, Att. seu Ion. præt. m. verbi ἁνδάνω, seu ἅδω, *placeo.*

'Ηδάφωται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐδαφόω, f. ώσω, p. κα, quod ab ἐδαφίζω, *solo æquo*: quod ab ἔδαφος, *solum.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

'ΗΔΕ', Poët. *et*: at ἥδε, *hæc.*

"Ηδεα et ἤδη, *cognoveram*: Att. et Ion. pro ᾔδειν, seu εἴδειν, plusq. perf. act. verbi εἴδω, *scio*; perf. εἴδηκα, et per Syncop. εἶδα, in plusq. perf. εἴδειν, Att. ᾔδειν, et Ion. ᾔδεα, -εας, -εε.

'Ηδέα, *suaviter*, adv. ab ἡδὺς, qu. vide: et in acc. pl. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.

'Ηδεῖα, ας, f. g. ab ἡδὺς, *suavis*: compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος.

"Ηδειμεν, pro εἴδειμεν, 1. pl. plusq. perf. act. Vide ᾔδειν.

"Ηδειν, εις, ει, *noveram*, et εἴδειν, per Sync. pro εἰδήκειν, 1. sing. pl. p. act. et ᾔδειν, *noverat*, 3. sing. plusq. a. Arist. Vesp. 362. verbi εἰδέω, *scio*; f. ήσω, præt. med. οἶδα

"Ηδεισαν, ejusd. 3. pl. plusq. perf. act. Vide ᾔδειν.

"Ηδεισθα, *noveras*: Æol. Paragoge pro εἴδεις, 2. sing. plusq. p. act. Vide ᾔδειν.

"Ηδεκα, *comedi*, perf. act. Att. pro ἦκα, verbi ἔδω. Alii ab ἐδέω formari volunt, et in perf. Att. dici ἐδήδοκα.

'Ηδέος, *jucundi*, gen. sing. ab ἡδὺς vel ἡδὺ, *suavis, -e.*

"Ηδεσαν, *noverant*, 3. pl. plusq. perf. act. pro ᾔδεισαν. Atticè correptâ penultimâ. Vide ᾔδειν.

'Ηδέσθην, *veritus sum*, a. 1. pass. verbi αἰδέομαι, *veneror*; f. έσομαι et ήσομαι, perf. ᾔδεσμαι. Th. αἰδὼς, -όος, -οῦς, ἡ, *pudor.*

"Ηδεται, 3. sing. præs. ind. ἥδετο, 3. sing. imperf. verbi ἥδομαι, *delector.* Th. ἡδύς.

'Ηδέως, *libenter*, adv. ab ἡδὺς, *suavis*: comp. ἥδιον, superl. ἥδιστα, *libentissimè.*

"ΗΔΗ, adv. *jam, mox, protinus*: ἤδη ἐκ πολλοῦ, *jamdudum.*

"Ηδη, *noram et noverat*: Att. pro ᾔδειν, q. v. Aristoph. in Av. 511.

'Ηδίκησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀδικέω, *lædo, injuriâ afficio*: perf. part. pass. ἠδικημένος. Ex α priv. et δίκη, *jus.*

'Ηδιον, *libentiùs, jucundiùs*: compar. n. g. ab ἡδύς.

"Ηδιστα, adv. *suavissimè, libentissimè*: ab

"Ηδιστος, ου, *suavissimus*: superl. ab ἡδὺς, έος, *suavis.*

'Ηδίων, ονος, *suavior, libentior*: compar. ab eod. Th.

"Ηδομαι, f. ἥσομαι, p. ἧσμαι, *delector, lætor*: ab eod. Th.

'Ηδομένη, ης, præs. part. f. g. Hinc ἡδομένοισι, dat. pl. præs. part. ab eod. Th.

"Ηδον, et Dor. ᾆδον, imperf. vel a. 2. verbi ᾄδω, contractè pro ἀείδω, *cano*: at ἧδον, a. 2. verbi ἁνδάνω, *placeo*; f. ἁδήσω.

'Ηδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas, jucunditas*: ab ἥδω, *delecto*: et

"Ηδος, εος, τὸ, *suavitas*: sed ἦδος, *acetum.* Th. ἡδὺς, *suavis.*

"Ηδρασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἑδράζω, *stabilio*: f. άσω, perf. pass. ἥδρασμαι· ab ἕδρα, *sedes.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

'Ηδρηκὼς, ότος, *adultus.* perf. part. act. ab ἁδρέω. Th. ἁδρὸς, *multus, magnus.*

'Ηδρύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἁδρύνω, *crassum reddo.* Th. ἁδρὸς, *crassus.*

'Ηδὺ, *suaviter*, adv. est n. g. ab ἡδὺς, εῖα, ὺ, *suavis, -e*: compar. ἡδύτερον et ἥδιον, *suaviùs.*

'Ηδυέπειαι, *suaviloquæ*, nom. pl. f. g. ab ἡδυεπὴς, *suaviloquus*: quod ab ἡδὺς, et ἔπω, *dico.*

'Ηδυεπὴς, vide ἡδυέπειαι.

'Ηδύναιτο, Ion. pro δύναιντο, 3. pl. opt. Alii legendum censet ἠδυνέατο, pro ἐδύναντο, *poterant*, 3. pl. imperf. à δύναμαι.

'Ηδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην, *poteram*; imperf. m. verbi δύναμαι, *possum*; f. δυνήσομαι, a. 1. pass. ἐδυνήθην, Att. ἠδυνήθην, et ἠδυνάσθην, quasi à δυνάζω.

'Ηδυνήθην, *potui*: et in 3. pl. ἠδυνήθησαν, aor. 1. pass. Vide in ἠδυνάμην.

'Ηδῦνομαι, *jucundus sum*, f. 1. m. ἡδυνοῦμαι.

"Ηδυνται, *pacatus est*, 3. sing. perf. pass. ab

'Ηδύνω, *suave reddo*; f. υνῶ, perf. pass. ἥδυμμαι. Th. ἡδὺς, *suavis.*

'Ηδυσμὸν, οῦ, τὸ, *mentha*, herba; qui ejus ἡδεῖα ὀσμὴ, *suavis odor.*

'ΗΔΥ'Σ, έος, ὁ, et in f. g. ἡδεῖα, et Ion. ἡδείη, et in n. g. ἡδὺ, *SUAVIS, jucundus, lætus*: q. ab ἥδω, *delecto*; compar. ἡδίων, superl. ἥδιστος, et ἡδύτερος, ἡδύτατος. Hinc

"Ηδυσμα, ατος, τὸ, *suavitas, condimentum*; et

'Ηδυσμὸς, οῦ, ὁ, idem; *dulcedo.*

'Ηδυφωνία, ας, ἡ, *vocis suavitas*: ab ἡδὺς, *suavis*, et φωνὴ, *vox.*

"Ηδω, f. ἥσω, a. 1. act. ἧσα, *delecto.* Th. ἡδὺς, *suavis.*

'Ηδὼ, Hesych. ἠδὼ ἶρις ἤγυν τόξον. Legitur ea vox Job xxxvi. 30.

'Ηὲ, Poët. pro ἢ, *quam, aut, vel.*

"Ηε, *erat*, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum*; imperf. ἦν, Ion. ἔα, Ectasi Poët. ἦα, ας, ε.

"Ηε, *ivit*, 3. sing. præt. m. ἦα, pro εἶα, verbi εἶμι, *eo.*

"Ηεα, *iveram*; Ion. pro ᾔειν, 1. sing. plusq. p. m. verbi ejusd.

"Ηει, 3. sing. plusq. p. m. verbi ejusd.

'Ηείδειν, εις, ει, Pleonasmo τοῦ η, pro εἴδειν, plusq. perf. ab εἰδέω· vel Att. Epenth. pro ᾔδειν, quod pro εἰδήκειν, plusq. p. et per Crasin εἴδειν, verbi εἰδέω.

'Ηείδης, pro εἴδης, plusq. p. m. Pleonasm. τοῦ η, vel Att. Epenth. pro ᾔδης, ab ᾔδειν, pl. perf. m. verbi supradict.

"Ηειν, ᾔεις, ᾔει, plusq. p. m. verbi εἶμι, *eo.*

"Ηειρα, Pleonasmo τοῦ η, pro εἶρα, a. 1. act. verbi εἴρω, *necto*; vel est a. 1. act. verbi ἀείρω, *effero, attollo.*

'Ηέλιος, ου, ὁ, *Sol*, Poët. pro ἥλιος, gen. Ion. ἠελίοιο, dat. ἠελίῳ.

"Ηεν, *erat*, pro ἦν, vel ᾖ, 3. sing. imperf. verbi εἰμὶ, *sum.* Vide ἦε.

"Ηεν, 3. sing. perf. med. verbi εἶμι, *eo.* Vide ἦε.

* 'Ηέξευ, pro ηέξου, *crescebas*, 2. sing. imperf. ab ἀέξομαι, Callim. Hymn. in Jovem.

'Ηέος, et per Metath. ἑῆος, pro gen. sing. ab ἐὺς, *bonus, fortis*; et per Poët. Ectasin ἠῢς.

'Ηέπερ, *quam*; idem quod ἤπερ. Th. Poët. ἠέ.

'Ηέρα, *nebulam*, acc. sing. ab ἀὴρ, Poët. pro ἀὴρ, *aër, caligo.* Vide ἠέρι.

'Ηερέθονται, 3. pl. præs. ind. et ἠερέθοντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ἀερέθομαι, *attollor, suspensus sum*; reperitur et ἠερέθομαι. Th. ἀείρω, *attollo.*

'Ηέρθην, et in 3. pl. ἠέρθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ejusd.

'Ηέρι, dat. sing. Poët. pro ἀέρι· ab ἀὴρ, ἀέρος, ὁ, *aër*; et in f. g. *caligo*: hinc ἠερίη, ἡ, *matutina.*

'Ηερίβοια, ας, ἡ, nomen mulieris.

"Ηερκα, ας, ε, *sustuli*, præt. ind. act. et

"Ηερμαι, σαι, ται, *sublatus sum*; præt. pass. ἠέρμην, σο, το, *sublatus eram*; plusq. perf. ind. pass. ab ἀείρω, *attollo.*

'Ηεροειδεῖ, *obscuro*, dat. sing. ab

'Ηεροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *obscurus*: ab ἠὴρ, έρος, Poët. pro ἀὴρ, *aër, caligo*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma.* Th. εἴδω, *video.*

'Ηερόεις, εντος, *tenebrosus*: ab ἠὴρ, έρος, pro ἀὴρ, *aër.*

'Ηεροφοῖτις, ιδος, ἡ, *per aërem means, vaga*, vel *quæ in tenebris vagatur*: ab

'Ηεροφοῖτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *aëreus*, vel

aërea: quod ab ἀὴρ, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, et φοιτάω, *eo*.

Ἤερτο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἀείρω, *attollo*.

Ἤεσαν, *iverant*; Att. pro ᾔεισαν, 3. pl. plusq. p. ᾔειν, verbi εἶμι, *eo*.

Ἠετίων, ωνος, ὁ, *EETION*, nom. propr.

Ἠζάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀζαίνω, idem quod ἄζω, *sicco*.

Ἦην, *eram seu erat*; Poët. ἔην, et Att. ἦν, imperf. verbi εἰμὶ, *sum*.

Ἠὴρ, έρος, ὁ ἢ ἡ, Poët. pro ἀὴρ, *aër*, *caligo*.

Ἤθεα, *consuevi*; Att. pro εἴωθα, seu εἶθα, p. m. verbi ἔθω, *soleo*.

Ἠθάδα, *consuetam*, acc. sing. ab ἠθὰς, ἄδος, ὁ ἢ ἡ, *consuetus*. Th. ἔθος, *mos*.

Ἠθαῖος, ῦ, ὁ, Poët. pro συνήθης, εος, ὁ, *familiaris*: ab eod. Th.

Ἠθάνιον, ῦ, τὸ, *poculi quoddam genus*.

Ἠθὰς, ἄδος, ὁ ἢ ἡ, *familiaris, assuetus*. Th. ἦθος, *mos*.

Ἤθε', pro ἤθεα, *mores, sedes, domicilia*; nominat. vel acc. pl. ἤθεσι, dat. pl. ab ἦθος, εος, τὸ, *domicilium, indoles*.

Ἠθεῖ', pro ἠθεῖε, *venerande*, vox junioris ad seniorem; vocat. usit. ab

Ἠθεῖος, εία, εῖον, per Prosth. pro θεῖος, *venerandus, colendus, patruus*. Th. θεὸς, *Deus*.

Ἠθεῖν, vide ἤθω.

Ἤθελε, 3. sing. imperf. verbi ἐθέλω, *volo*.

Ἠθέλησα, ας, ε, *volui*; et in 3. pl. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω, fut. θελήσω.

Ἤθελον, ες, ε, imperf. ejusd. verbi.

Ἠθέω, f. ήσω. Vide in ἤθω.

Ἤθη, ων, τὰ, *mores*, pl. ab ἦθος.

Ἤθηκα, *colui*; perf. act. ab ἠθέω, seu ἤθω, *colo*; f. ἠθήσω, perf. part. pass. ἠθημένος.

Ἠθικὸς, ὴ, ὸν, *ETHICUS, moralis*: ab ἦθος.

Ἠθικὸς οἶνος, *vinum colatum*: ab ἤθω, *colo, -as*.

Ἠθικῶς, adv. *moraliter, honestè*: ab ἠθικὸς, quod ab ἦθος.

Ἠθμὸς, οῦ, ὁ, *colum, cribrum*: ab ἤθω, *colo, -as*.

Ἠθοποιέω, -ῶ, *mores formo*, vel *fingo*: et

Ἠθοποιΐα, ας, ἡ, *morum fictio, affectuum expressio*, gen. pl. ἠθοποιϊῶν· ab ἦθως, *mos*, et ποιέω, *facio*.

Ἠθοποιὸς, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *mores instituens*, vel *exprimens*: ab iisdem.

ἮΘΟΣ, εος, τὸ, *domicilium, consuetæ sedes, indoles, ingenium, morum proprietas, mores*; κατ' ἤθεα, *oppidatim*, Hes. Op. 137. *benignitas*, Plat. intes. p. 709.

Ἠθῦμυν, Att. pro ἐθύμυν, contr. pro -εον, imperf. act. verbi θυμέω, *ad iram provoco*. Th. θυμὸς, *ira*.

ἬΘΩ, f. ήσω, p. ῆκα, seu ἠθέω, f. ἠθήσω, *colo, per colum mitto*: hinc ἠθμὸς, ῦ, ὁ, *colum*.

Ἤϊ', pro ἤϊε, *ivit*, 3. sing. ab ἤϊα, perf. med. Ion. et

Ἠΐειν, per solutionem pro ᾔειν, plusq. p. m. ab εἶμι, *eo*.

ἨΙΘΕΟΣ, ῦ, ὁ, *adolescens, juvenis, cælebs*: q. ab αἴθω, quia calidioris sanguinis: vel ab ἀΐσσω, *impetuosè ruo*.

Ἤϊκτο, *similis erat*; 3. sing. plusq. p. pass. verbi εἴκω, *similis sum*; f. εἴξω, p. εἶκα, perf. pass. εἶγμαι, εἶξαι, et per solutionem, versoque ε in η, ἤϊξαι. Sic in plusq. perf. ἠΐγμην, ἤϊξο, ἤϊκτο. Alii volunt esse 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἀΐσσω, *ruo*, f. ἀΐξω.

Ἤϊμεν, per solutionem diphthongi pro ᾖμεν, q. per Sync. pro ᾔειμεν, 1. pl. plusq. p. m. ᾔειν, verbi εἶμι, *eo*.

Ἤϊξα, *irrui*; et in 3. pl. ἤϊξαν, a. 1. ind. act. verbi ἀΐσσω, *irruo*; f. ξω, p. ἦϊχα.

Ἤϊξαι, *similis factus es*, 2. sing. perf. ind. pass. Vide ἤϊκτο.

Ἠϊόεις, εντος, per Sync. pro ἠϊονόεις, *habens magnas ripas*; in dat. ἠϊόεντι. Th. ἠϊὼν, όνος, ἡ, *ripa, littus*.

Ἤϊον, ῦ, τὸ, *viaticum, esca*: ab ἔω, seu εἶμι, *eo*.

Ἤϊον, imperf. vel a. 2. ab εἴω, vel ἔϊω, inusit. *vado*.

Ἠϊόν', pro ἠϊόνα, acc. sing. ab ἠϊὼν, ἠϊόνος, ἡ, *littus, ripa*.

Ἠϊόνεσσι, dat. pl. Ion. ejusd. Th.

Ἠϊόνη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Ἠϊονῆσαι, per solutionem diphthongi Ion. vel Poët. pro αἰονῆσαι, a. 1. inf. act. verbi αἰονάω, *aspergo, perfundo*.

Ἤϊος, ῦ, ὁ, per Aphæresin dictum volunt pro ἰήϊος. Est autem modò Apollinis Epitheton, ex eo quòd ipsi acclamatur ἰὴ παιὰν, vel quoniam jaculorum mittendorum peritus est παρὰ τὸ ἱέναι. Modo Bacchi Epitheton est hoc ἤϊος et εὔϊος, παρὰ τὸ ἵεσθαι, à quo μεθίεσθαι.

Ἧϊς, pro ἧς, et hoc pro αἷς, dat. pl. f. g. ab ὃς, ἣ, ὃ, *qui, quæ, quod*.

Ἤϊσαν, *iverunt*; per Pleonasm. τῦ η, pro ἴσαν, 3. pl. imperf. εἶν, verbi εἶμι, *eo*. Alii formant ab a. 1. εἶσα, et in 3. pl. εἶσαν, per solutionem diphthongi et ε verso in η, quasi ab εἴω. Alii volunt esse 3. pl. plusq. perf. m. dempto ε pro ᾔεισαν, sed tunc ι deberet subscribi. Sunt qui velint esse 1. sing. imperf. ἴσην, Ion. ἴσαν, et Att. εἴσαν, et ε in η mutato ἤϊσαν, *sciebam*: ab ἴσημι, *cognosco*.

Ἤϊσκεν, *assimilabat*, 3. sing. imperf. verbi ἐΐσκω, *assimilo*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἠΐστωσα, ας, ε, *everti*, a. 1. ind. act. verbi ἀϊςόω, *memoriam alicujus aboleo, deleo*: ab ἄϊστος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *de quo nihil sciri potest*: ex α priv. et εἴδω, *scio*.

Ἠΐχθην, ης, η, *excurri*, a. 1. ind. pass. verbi ἀΐσσω, *irruo*; f. ξω, p. ἦϊχα.

Ἦϊχι, *ubi*, pro ἧχι, quod vide.

ἨΙΩ'Ν, όνος, ἡ, *littus, ripa*; q. ad αἰονάω, *aspergo*. Alii ab ἀΐω, *audio*, quòd resonet fluctibus.

Ἧκ', pro ἧκε, *misit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*. Th. *Ib.* idem.

ἨΚΑ, et ut alii etiam legunt ἦκα, adv. *leniter, quietè, sensim*: quod ab ἀκὴν, *quietè*.

Ἦκα, perf. act. verbi ἔδω, *comedo*, pro quo etiam ἐδηκα dicitur, et verbi ἔθω, *soleo*; necnon verbi ἤθω, *colo*; ἦκα, perf. act. ab ᾄδω, *cano*.

Ἧκα, a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*; et perf. ab ἥω, f. ἥσω, *delecto*; necnon perf. m. ab ἥκω, *venio*.

Ἤκαζον, *assimilabam*; imperf. Att. η pro ει, verbi εἰκάζω, *assimilo*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Ἠκᾶλὸς, *quietus*. Th. ἦκα, *sensim, leniter*.

Ἤκᾰχον, a. 2. ind. act. Att. pro ἦχον, verbi ἄχω, vel ἀκαχέω, *doleo*. Th. ἄχος, *dolor*.

Ἧκε, *immisit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto*; f. ἥσω, p. εἶκα, a. 2. ἧν. Potest etiam esse 3. sing. imperf. vel a. 2. verbi ἥκω, *venio*.

Ἤκειν, εις, ει, plusq. p. pass. Att. pro εἴκειν· ab εἴκω, *similis sum*. Vel ut alii ab εἶμι, *eo*; perf. inus. εἶκα.

Ἦκεν vel ἢ κεν, adv. pro ἢ, *aut*, *an*: et

Ἦκεν, vel ἦ κεν, adv. *certè*.

Ἠκεσάμην, ω, ατο, *medicinam adhibui*; ἐθεράπευσα, Hesych. a. 1. m. ab ἀκέομαι, *sano*; f. ἀκέσομαι.

Ἠκηκόειν, *audieram*, pro ἀκηκόειν, et in 3. pl. ἠκηκόεισαν, Att. pro ἠκηκόεισαν, plusq. p. m. ab ἀκήκοα, perf. m. Att. verbi ἀκύω, *audio*; f. ούσω, p. ἤκυκα, p. m. ἤκοα, et Att. ἀκήκοα.

Ἠκισάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi αἰκίζω, *contumeliosè tracto, pulso*: f. ίσω, p. ᾔκικα, perf. part. pass. ᾐκισμένος. Th. αἰκία, *verber, pulsatio*.

Ἥκιςα, adv. *minimè*: ab

Ἥκιςος, η, ον, *minimus*. Th. ἦκα, *sensim*.

Ἠκολύθησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκολυθέω, *sequor*; f. ήσω, p. ἠκολύθηκα. Th. ἀκόλυθος, *pedissequus*.

Ἥκομεν, 1. plur. præs. vel a. 2. vel imperf. act. verbi ἥκω, *venio*; f. ξω.

Ἠκόνημαι, *sum acutus*, perf. pass. verbi ἀκονάω, f. ήσω, *acuo*. Th. ἀκόνη, *cos*.

Ἦκυ, Ion. pro ἦπυ, *certè*.

Ἤκυκα, perf. act. verbi ἀκύω, *audio*; f. σω, p. m. ἤκοα, Att. ἀκήκοα.

Ἤκυσ', pro ἤκυσα, ας, ε, *audivi*; a. 1. act. ἠκύσθην, ης, η, a. 1. pass. ejusd.

Ἠκρῑβωμένος, η, ον, *accuratus*; perf. part. pass. verbi ἀκριβόω, *planè cognosco*. Th. ἀκρῑβὴς, *diligens, accuratus*.

Ἠκριβωμένως, adv. id. cum ἀκρῑβῶς, *accuratè*: à præced.

Ἠκρίβωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀκρῑβόω, f. ώσω, p. ἠκρίβωκα, *exquiro*. Th. ἀκριβὴς, *exquisitus*.

Ἠκροάσατο, 3. sing. a. 1. ind.

m. verbi ἀκροάομαι, f. σομαι, idem quod ἀκόω, *audio.*

Ἠκρωτηριασμένος, perf. part. pass. verbi ἀκρωτηριάομαι, *audior*: ab eod.

Ἦκτο, 3. sing. plusq. p. pass. ἦκται, 3. sing. perf. pass. verbi ἄγω, *ago*; f. ἄξω, p. ἦχα, perf. pass. ἦγμαι.

Ἠκυρώσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀκυρόω, *antiquo, irritum facio*: ex α priv. et κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas.*

ἭΚΩ, *venio, pertineo, veni, adsum*, Eurip. Med. 932. Hec. 1. imperf. ἧκον, ες, ε, f. ἥξω, p. m. ἧκα, ας, ε, a. 1. ἧξα, a. 1. sub ἥξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ἥξωσι.

Ἠλάθην, *ejectus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω.

Ἠλαίνομαι, *stultesco, insanio*: ab ἠλεός.

Ἤλακα, *expuli*, perf. act. verbi ἐλαύνω, *agito.*

ἨΛΑΚΑ΄ΤΗ, ης, ἡ, *colus*, in pl. τὰ ἠλάκατα, *fusus, fila, stamina*, q. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλαύνω, *moveo*; vel ἠλάσκω, *vagor, circumeo.*

Ἠλακάτην, ῆνος, ὁ, *piscis quidam*, à similitudine coli.

Ἠλάλαξα, ας, ε, et in 3. pl. ἠλάλαξαν, *clamârunt*, aor. 1. ind. act. verbi ἀλαλάζω, *clamo alala.* Th. ἀλαλὴ, *vox militum ante pugnam.*

Ἡλάμην, ω, ατο, *exilui*, et in 3. pl. ἥλαντο, a. 1. ind. med. verbi ἅλλομαι, *salio.*

Ἤλασ', pro ἤλασε, *percussit*, 3. s. a. 1. ind. act. verbi ἐλαύνω.

ἨΛΑ΄ΣΚΩ, et ἠλασκάζω, *vagor, erro, devito*: q. ab ἄλη, *error*, vel ἐλάω, *agito.*

Ἠλάστεον, -ουν, imperf. act. verbi ἀλαστέω, *indignor, mœrore afficior*: ab ἄλαστος, Dor. pro ἄληστος, *cujus memoria erit perpetua*: ex α priv. et λήθω, *lateo.*

Ἠλάστρεις, *agebas*, 2. sing. imperf. act. verbi ἐλαστρέω, idem quod ἐλαύνω, *agito*, f. ἐλάσω.

Ἥλατο, *saltavit*, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ἅλλομαι, *salio*; f. 1. m. ἀλοῦμαι.

Ἠλαττονοῦτο, 3. sing. imperf. pass. ab ἐλαττονέω, *diminuo.* Th. ἐλαχὺς, *parvus*; comp. ἐλάττων, vel -σσων· superl. ἐλάχιστος.

Ἠλάττωσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐλαττόω, *minuo*, f. ώσω, perf. ἠλάττωκα· ab eod. Th.

Ἤλγηκα, perf. act. verbi ἀλγέω, *doleo*, f. ήσω, perf. part. ἠλγηκώς. Th. ἄλγος, *dolor.*

Ἤλγουν, pro ἤλγεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. præced. verbi.

Ἤλεγξα, ας, ε, *argui, argumentis* vel *exemplis demonstravi*, a. 1. ind. act. verbi ἐλέγχω, *arguo*, f. ξω.

Ἤλειμμαι, *unctus sum*, perf. pass. verbi ἀλείφω, *ungo*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἤλῐφον, a. 1. m. ἠλειψάμην, ω, ατο.

Ἤλειφα, *unxi*, perf. act. et

Ἤλειψα, ας, ε, aor. 1. act. Vide in ἤλειμμαι.

Ἠλεκάτη, ης, ἡ, idem quod ἠλακάτη, q. v.

Ἠλέκτρη, ης, ἡ, *ELECTRA*, filia Agamemnonis.

Ἤλεκτρος, ου, ἡ, et τὸ ἤλεκτρον, *ELECTRUM, succinum*, et μίγμα τὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου· à λέκτρον, *lectus*: vel ab ἠλέκτωρ, *Sol*, quod referat fulgorem Solis. Th. λέγομαι, *cubo.*

Ἠλεκτρύων, ωνος, ὁ, *ELECTRYON*, rex Argi, et filius Persei.

Ἠλεκτρυώνη, ης, ἡ, *ELECTRYONE*, nomen mulieris.

Ἠλέκτωρ, ορος, ὁ, *Sol*, quia homines ἀλέκτρυς, facit i. e. non sinit in lectis jacere, sed excitat ad opera; aut quia ipse est ἄλεκτρος, i. e. non cubat, sed in perpetuo motu est: à λέκτρον, *lectus.* Th. λέγω, *cubare facio.*

Ἠλέμἄτος, η, ον, *vanus*: ex ἠλεὸς, *stultus*, et μάταιος, *vanus.*

ἨΛΕΟ΄Σ, ὰ ὸν, *stultus, stolidus*: q. ab ἄλη, *error.*

Ἤλευα, Poët. et Æol. pro ἤλευσα, *effugi*, a. 1. ind. act. verbi ἀλεύω, per Epenth. τοῦ υ, pro ἀλέω, *vito*; ἠλευάμην, ω, ατο, a. 1. med. à præced.

Ἠλευθέρωσα, ας, ε, *liberavi*, a. 1. ind. act. verbi ἐλευθερόω, *libero*, f. ώσω. Th. ἐλεύθερος.

Ἠλήλἄτο, *transfixus est*, &c. pro ἐλήλατο, 3. sing. plusq. p. Att. in 3. pl. ἠλήλαντο· ab ἐλαύνω, *agito*, fut. ἐλάσω, perf. ἤλακα· p. pass. ἤλαμαι, et Att. ἐλήλαμαι, Poët. ἠλήλαμαι, addito novo augmento. Alii volunt esse imperf. pass. pro ἤλατο, simili redupl. ab ἄλημι, *erro*, *vagor.* Th. ἀλάομαι, -ῶμαι, idem.

Ἠληλίμμην, pro ἀληλίμμην, plusq. p. pass. Att. redupl. et Syst. diphthongi: ab ἀλείφω, *ungo*, f. ψω, p. ἤλειφα, p. Att. ἀλήλιφα.

Ἦλθ', pro ἦλθε, *venit*, 3. sing. ab

Ἦλθον, ες, ε, *veni*, per Sync. pro ἤλυθον, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio*, f. ἐλεύσομαι, p. m. ἤλῡθα, Att. ἐλήλῡθα.

Ἤλθοσαν, *venerunt*, 3. pl. a. 2. ind. act. Bœot. pro ἦλθον, Ex. xvi. 27. Ps. xlviii. 4.

Ἠλὶ, vox Hebraica, et interpret. Lat. *Deus mi*; item *ELI*, nomen viri indeclinabile, Hebraic. interp. Lat. *ascensus.*

Ἡλιάζομαι, *apricor*; item *in Heliæâ judico*: ab

Ἡλιαία, ας, ἡ, *HELIÆA*, forum Athenis in quo judicia in aprico exercebantur. Th. ἥλιος, *Sol.*

Ἠλῖας, ου, ὁ, *ELIAS*, nomen Prophetæ, Hebr. interp. Lat. *Deus meus.*

Ἠλίβἄτος, ου, et Ion. ἠλιβάτοιο. ὁ καὶ ἡ, *tam altus ut Soli uni sit pervius*: ab ἥλιος, *Sol*, Æol. ἤλιος, et βαίνω, *eo.* Alii formant ab ἀλιτεῖν, *aberrare*, et βαίνω.

Ἡλίευον, ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, *piscor*: ab ἁλιεὺς, *piscator.* Th. ἅλς, *mare.*

Ἤλῐθα, adv. *frustrà, copiosè*, et

Ἠλιθιάζω, *stultè ago*: ab

ἨΛΙ΄ΘΙΟΣ, ου, ὁ καὶ ἡ, *stultus, vecors.*

Ἠλῐθιότης, ητος, ἡ, *stoliditas*: à præced.

ἩΛΙΚΙ΄Α, ας, ἡ, *statura, ætas adolescentiæ, vigor*; quod ab ἡλίκος, *quantus*; ἐν ἡλικίᾳ τῇ σῇ *in tuis temporibus*, Eurip. Suppl. p. 283.

Ἡλικιώτης, ου, ὁ, et Dor. ἡλικιώτας, *coætaneus*: à præced.

ἩΛΙ΄ΚΟΣ, η, ον, *quantus*: sed ἥλικος, gen. sing. ab ἧλιξ, infra.

Ἠλινδῆσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀλινδέω, idem quod ἀλίω, *volvo.*

Ἧλιξ, ῐκος, ὁ καὶ ἡ, *coætaneus, æqualis*: ab ἡλικία, *statura.*

ἭΛΙΟΣ, ου, ὁ, *Sol*: quasi ab ἕλη, *splendor.*

Ἡλιοῦσθαι, *Sole aduri* vel *illustrari*: à præced.

Ἡλίσκοντο, 3. plur. imperf. pass. ab ἁλίσκω, *capio*, f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα, a. 2. ἧλων, Att. ἑάλων.

Ἤλῐτεν, *peccavit*, 3. sing. a. 2. act. verbi ἀλιτέω, vel ἀλείτω, *pecco*; a. 2. ἤλῐτον.

Ἠλιτόμενος, et ἀλιτόμενος, ου, ὁ καὶ ἡ, *natus ante completos menses*: ab ἀλιτέω, *aberro*, et μὴν, *mensis.*

ἭΛΙΨ, ιπος, ἡ, *calceus*: quasi ab ἀλείφω, *ungo*, quia ex corio est, quod ungi solet.

Ἡλιωθεὶς, ἐντος, *Sole æstuans*, a. 1. part. pass. ab

Ἡλιώθην, a. 1. pass. verbi ἡλιόω, *insolo.* Th. ἥλιος, *Sol.*

Ἡλιῶσαι κόμαι, *aureæ et flavæ comæ*, nom. pl. part. præs. fœm. g. ab ἡλιάω, f. άσω, *colore radios Solis refero*: ab eod. Th.

Ἧλκον, Dor. pro εἷλκον, imperf. act. verbi ἕλκω, *traho.*

Ἡλκωμένος, perf. part. pass. ab ἑλκόω, *exulcero*, f. ώσω. Th. ἕλκος, *ulcus.*

Ἠλλάγησαν, *mutati sunt*, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ἀλλάσσω, vel -ττω, f. ξω, a. 2. ἤλλἄγον, p. pass ἤλλαγμαι, a. 1. pass. ἠλλάχθην, a. 2 ἠλλάγην.

Ἠλλαγμένος, p. part. pass. et

Ἤλλαξα, ας, ε, a. 1. act. et

Ἠλλάχθαι, perf. infin. pass. ab ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto.* Vide ἠλλάγησαν.

Ἠλλοίωμαι, *mutatus sum*, perf. pass. verbi ἀλλοιόω, *abalieno*, fut. ώσω, perf. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, *alius.*

Ἠλλοτρίωνται, *alienati sunt*, 3. pl. perf. pass. ab ἀλλοτριόω, *abalieno*, f. ώσω, p. ἠλλοτρίωκα· ab ἀλλότριος, *alienus.* Th. ἄλλος.

Ἠλοήθην, *contusus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀλοάω, *trituro, comminuo*, f. άσω, et ήσω.

Ἠλοίησεν, *amputavit*, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀλοιάω, Poët. pro ἀλοάω, *trituro*, f. ήσω.

Ἠλὸς, ή, ὸν, per Sync. pro ἠλεὸς, *stolidus*, q. v.

Ἧλος, ου, ὁ, *clavus*: quod ab ἕω.

mitto, quia immittitur: indè fort. Angl. AN AWL.

ʼΗλπῖκα, p. ind. act. et

ʼΗλπῖσα, a. 1. indic. act. verbi ἐλπίζω, spero, fut. ίσω. Th. ἐλπὶς, spes.

ʼΗλτο, saltavit, per Sync. pro ἥλατο, 3. sing. a. 1. med. mutato etiam spiritu: ab ἅλλομαι, salio.

ʼΗλύγη, ης, vel ἠλυγὴ, ῆς, ἡ, tenebræ, umbra. Th. λύγη, idem.

ʼΗλυθ', pro ἤλυθε, 3. sing. a. 2. ind. act. ἤλυθον, quod vide.

ʼΗλύθα, ας, ε, in 1. pl. ἠλύθαμεν, perf. ind. m. verbi ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι· a. 2. ἦλθον.

ʼΗλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, a. 2 ind. act. ejusd.

ʼΗλυξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀλύσκω, evito, effugio, fut. ξω, tanq. ab ἀλύζω. Th. ἀλέω, vito.

ʼΗλύσιον, sc. πεδίον, Elysii Campi.

ʼΗλφον, ες, ε, inveni, a. 2. ind. act. verbi ἀλφάνω, vel ἄλφω. Th. ἀλφα.

ʼΗλωκα, captus sum, Att. ἑάλωκα, ς. ind. act. verbi ἁλίσκω, capio, f. ἁλώσω, tanq. ab ἁλόω, vel ἅλωμι, a. 2. ἥλων, et Att. ἑάλων.

ʼΗλώμην, vagabar, imperf. ind. m. verbi ἀλάομαι, vago, erro.

ʼΗλων, Att. ἑάλων, a. 2. ind. act. et

ʼΗλωσαν, 3. plur. a. 1. indic. act. ἥλων, q. v. in ἥλωκα.

ʼΗμα, ἄτος, τὸ, telum missile: ab ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

ʼΗμάθηνεν, Att. pro ἠμάθανεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀμαθαίνω, in ignorantiâ versor: ab ἀμαθὴς, indoctus, ex α priv. et μανθάνω, disco, fut. μαθήσω· aor. 2. ἔμαθον.

ʼΗμαθία, ας, ἡ, Macedonia.

ʼΗμαθίων, ονος, ΕΜΑΤΗΙΟΝ, rex Macedoniæ.

ʼΗμαθόεις, όεσσα, όεν, arenosus, Ion. pro ἀμαθόεις· ab ἄμαθος, pro ψάμαθος, idem quod Th. ψάμμος, arena.

ʼΗμαι, σαι, ται, sedeo, qu. ab ἕω, colloco.

ʼΗμαρ, ἄτος, τὸ, dies: in pl. ἤματα. Th. ἡμέρα, dies.

ʼΗμαρτες, 2. sing. a. 2. ind. act. ἥμαρτον, et

ʼΗμάρτηκα, perf. ind. act. et

ʼΗμαρτηκότα, accus. sing. perf. part. ab ἁμαρτάνω, pecco, fut. ἁμαρτήσω.

ʼΗμαρτον, ες, ε, a. 2. indic. act. præced. pro quo in 3. pl. ἡμάρτοσαν, Deut. xxxvi. 5.

ʼΗμάτιος, ία, ιον, diurnus: ab ἦμαρ, dies. Th. ἡμέρα, idem.

ʼΗμάτωμαι, cruentatus sum, perf. ind. pass. verbi αἱματόω, cruento, f. ώσω. Th. αἷμα, sanguis.

ʼΗμβλακον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi Poët. ἀμβλακέω, fortè ἀμπλακέω, pecco: quod à πλακία, error. Th. πλάζω, errare facio, f. γξω.

ʼΗμβλύθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀμβλύω, f. σω. Th. ἀμβλὺς, obtusus.

ʼΗμβροτον, ες, ε, aberravi, a. 2. ind. act. pro ἥμαρτον, Poët. tanq. ab ἀμβροτέω, pro ἁμαρτάνω, pecco.

ʼΗμὲ παρῆμεν, Dor. pro ὥςε μὲ παρεῖναι, ut ego præsens adessem.

ʼΗμέας, accus. plur. Ion. pro ἡμᾶς· ab ἐγὼ· nom. pl. ἡμέες, pro ἡμεῖς.

* ʼΗμεδἄπὸς, ἡ, ὸν, qui est à nostro solo, nostras: ab ἡμεῖς, et δάπεδον, pavimentum, solum.

ʼΗμεθα, fuimus, 1. plur. imperf. ind. m. ἤμην, vel pl. perf. vel a. 2. m. ab εἰμὶ, sum.

ʼΗμείβετο, respondit, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀμείβω, permuto, f. ψω, p ἤμειφα.

ʼΗμείδηκα, ας, ε, perf. indic. act. et

ʼΗμειδηκὼς, perf. part. act. ab ἀμειδάω· quod ex α priv. et μειδάω, rideo, f. ήσω.

ʼΗμέες, nos, nom. plur. ab ἐγώ.

ʼΗμείων, nostrûm, Ion. pro ἡμῶν, gen. pl. ejusd.

ʼΗΜΕΚΤΕ'Ω, ægrè fero, indignor: fortè ab ἐμέω, et ἔχω, quasi vomitum et fastidium habeo.

ʼΗμέληκα, neglexi, contempsi, perf. ind. act. et

ʼΗμελημένος, neglectus, p. part. pass. ab ἀμελέω, negligo. Vide ἤμελον.

ʼΗμελλ', pro ἤμελλε, 3. sing. imperf. ind. act. Att. verbi μέλλω, futurus sum, f. μελλήσω.

ʼΗμέλον, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀμελέω, negligo, f. ήσω, perf. ἠμέληκα· qu. ex α priv. et μέλει, curæ est, impersonale.

ʼΗΜΕ'Ν, Poët. et conjunct. copulat. cui respondet ἠδὲ, Att. ἦ μὲν, sanè, profectò.

ʼΗμεν, eramus, 1. pl. imperf. ind. act. verbi εἰμὶ, sum. Est et ἦμεν, præs. infin. Dor. pro εἶναι, ejusd. verbi. Est et ἦμεν, per Sync. pro ᾔειμεν, iveramus, 1. pl. imperf. ind. Att. verbi εἶμι, eo.

ʼΗμενος, η, ον, sedens, præs. part. ab ἧμαι, sedeo.

ʼΗΜΕ'ΡΑ, ας, ἡ, et Ion. ἡμέρη, dies, lux; veteres ἡμέραν, ἱμέραν vocabant, ab ἱμείρω, appeto, quod appetibilis ob lucem: ἡμέρα κυριακὴ, dies dominicus.

ʼΗμερεύω, f. σω, diem transigo: à præced.

ʼΗμερέων, gen. pl. Ion. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, dies.

ʼΗμερήσιος, ία, ιον, vel ἡμερήσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, unius diei, et

ʼΗμερῖνὸς, ἡ, ὸν, diurnus, et

ʼΗμέριος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem: ab ἡμέρα, dies.

ʼΗμερὶς, ῖδος, ἡ, mansueta, cicur. Th. ἥμερος, mansuetus. Est et species roboris; item vitis.

ʼΗμερόβιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui in diem vivit, ut mendici omnes; peculiaritèr sic dictus est Diogenes, qui quotidiè victum mendicabat; item insecti genus unicum diem vivens, ἐφήμερον, etiam dict.

* ʼΗμεροδανεισὴς, οῦ, ὁ, fœnus diarium, Diog. Laërt. vit. Menippi Cynici.

ʼΗμεροδρόμος, ου, ὁ, diurnus cursor, tabellarius: ab ἡμέρα, dies, et τρέχω, curro; p. ind. med. δέδρομα.

ʼΗμερόκοιτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui totâ die dormit: ab ἡμέρα, dies, et κοίτη, lectus.

ʼΗμερολογέω, -ῶ, dies numero: ab ἡμέρα, et λέγω, lego, numero.

ʼΗμερόομαι, -οῦμαι, cicuro, mansuefio: ab

ʼΗΜΕΡΟΣ, ου, ὁ ᾗ ἡ, mansuetus, cicur: ab ἡμέρα, quia dies jucundus.

ʼΗμεροσκόπος, ου, ὁ, speculator diurnus: ab ἡμέρα, et σκοπὸς, speculator. Th. σκέπτομαι, circumspicio.

ʼΗμερόω, f. ώσω, perf. ωκα, mansuefacio: ab ἥμερος, cicur, quod vide.

ʼΗμες, præs. inf. Dor. pro εἶναι, esse, ab εἰμὶ, sum, vel eramus, Dor. pro ἦμεν, 1. pl. imperf. ind. act. ejusd.

ʼΗμετέρης, gen. sing. Ion. f. g. ab

ʼΗμέτερος, α, ον, noster: ab ἡμεῖς, nos. Th. ἐγὼ, ego.

ʼΗμημένος, perf. part. pass. verbi ἀμάω, meto, colligo, f. ήσω.

ʼΗμην, adv. certè, Heb. vi. 14. Vide ἦ μὲν, profectò, sanè.

ʼΗμην, ἦσο, fueram, vel eram, plusq. p. vel potiùs imperf. ind. m. vel a. 2. m. verbi εἰμὶ, sum.

ʼΗμην, sedebam, imperf. ind. verbi ἧμαι, sedeo.

ʼΗμησε, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἀμάω, meto, fut. ήσω, perf. ἤμηκα.

ʼΗμὶ, loquor, Att. Aphæresi pro φημί.

ʼΗμίανδρος, ου, ὁ, semivir: ex ἥμισυς, dimidius, et ἀνὴρ, vir.

ʼΗμιάῤῥην, ενος, ὁ ᾗ ἡ, semivir: ab ἥμισυς, dimidius, et ἄῤῥην, mas.

ʼΗμίβρωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, semesus: ex ἥμισυς, dimidius, et βρωτὸς, edulis. Th. βρώσκω, comedo.

ʼΗμιγένειος, ου, ὁ ᾗ ἡ, semibarbatus: ex ἥμισυς, dimidius, et γένειον, barba.

* ʼΗμίγυμνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, seminudus.

* ʼΗμιολία, usura frugum, ita ut ad duos modios tertius usuræ nomine adjiciatur. Salm. de m. usur. p. 313. de fœn. trap. p. 43.

ʼΗμιέφθος, ου, ὁ ᾗ ἡ, semicoctus. Th. ἕψέω.

ʼΗμιθἄνὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, seminex, semimortuus: ab ἥμισυς, dimidius, et ἔθανον, a. 2. ind. act. verbi θνήσκω, morior.

ʼΗμίθεοι, SEMIDEI, et in gen. pl. ἡμιθέων· ab ἥμισυς, dimidius, et θεὸς, Deus.

ʼΗμίθνητος, ου, ὁ ᾗ ἡ, semimortalis. Th. θνήσκω.

ʼΗμίνα, ης, ἡ, HEMINA, dimidium sextarii. Th. ἥμισυς, dimidius.

ʼΗμίονος, ου, ὁ ᾗ ἡ, mulus, -a, quasi semiasinus, dat. pl. Ion. ἡμιόνοισι· ab ἥμισυς, dimidius, et ὄνος, asinus.

ʼΗμιπέλεκον, ου, τὸ, securicula, dimidiata securis: ab ἥμισυς, dimidius, et πέλεκυς, securis.

ʼΗμίπλεθρον, ου, τὸ, dimidium ju-

geri: ex ἥμισυς, dimidius, et πλέθρον, Poët. πέλεθρον, jugerum.

'Ημιπλίνθιον, ου, τὸ, dimidiatus later: ab ἥμισυς, dimidius, et πλίνθος, later.

'Ημίπνοος, contr. ἡμίπνους, ου, ὁ ϗ ἡ, semivivus: ab ἥμισυς, dimidius, et πνέω, spiro.

'Ημίσεια, είας, ἡ, dimidia, Ion. ἡμίσεα.

'Ημίσευμα, ατος, τὸ, dimidia pars: ab ἥμισυς.

'Ημίση, τὰ, contractè pro ἡμίσεα, nom. pl. n. g. et

'Ημίσους, gen. sing. contract. pro ἡμίσεος, ab ἥμισυς.

'Ημιστίχιον, ου, τὸ, HEMISTICHIUM, dimidium versûs: ex ἥμισυς, dimidium, et στίχος, versus. Th. στείχω, eo.

ἩΜΙΣΥΣ, ἡμίσεια, ἥμισυ, dimidius, a, um, SEMI vel SEMIS.

'Ημιτάλαντον, ου, τὸ, SEMITALENTUM: ex ἥμισυς et τάλαντον, talentum.

'Ημιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, imperfectus, semiperfectus: ab ἥμισυς, dimidius, et τέλος, finis.

'Ημίτομον, ου, τὸ, dimidiata pars: et

'Ημίτομος, ου, ὁ ϗ ἡ, dimidiatus: ex ἥμισυς et τέμνω, seco: p. ind. m. τέτομα.

'Ημιώριον, ου, τὸ, SEMIHORA: ab ἥμισυς, dimidius, et ὥρα, hora.

Ἧμμαι, accensus sum, perf. pass. ind. et

'Ημμένος, incensus, p. part. pass. verbi ἅπτομαι. Th. ἅπτω, tango, accendo.

Ἤμοιβα, ας, ε, commutavi, permutavi, vices reddidi, p. ind. m. verbi ἀμείβω, commuto.

'Ημοιρηκὼς, perf. part. act. verbi ἀμοιρέω, exsors et expers sum: ab ἄμοιρος, expers, quod ex α priv. et μοῖρα, portio. Th. μείρω, partior.

ἯΜΟΣ, adv, quandò, cùm, sine interrogatione: cui respondet τῆμος, tum.

'Ημπειχόμην, induebar, cum duplici augmento, scil. præter commune ει pro ε, habens etiam η pro α, pro ἀμπειχόμην, imperf. ind. pass. verbi ἀμπέχομαι vel ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, f. ἀμφέξω, circumdo, induo: ex ἀμφὶ, circum, et ἔχω, habeo: imperf. ind. εἶχον, a. 2. ind. ἔσχον.

'Ημπεσχόμην, itidem pro ἀμπεσχόμην, a. 2. ind. m. verbi ἀμπέχω. Vide præced.

'Ημπισχόμην, induebar, imperf. ind. pass. verbi ἀμπίσχω, idem quod ἀμπέχω, vide ἠμπειχόμην.

'Ημπόλησε, vendidit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐμπολέω, vendo in aliquo loco. Th. πολέω, vendo.

Ἤμυν' pro ἤμυνε, ultus est, 3. sing. imperf. vel a. 1. vel a. 2. ind. act. verbi ἀμύνω, auxilior, item ulciscor, f. νῶ, a. 1. ind. act. ἤμυνα.

'Ημύνατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ejusd.

Ἤμυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

'ΗΜΥ'Ω, inclino, cado: fut. ύσω, p. ἤμυκα, Att. ἐμήμυκα.

'Ημφαγνόουν, imperf. ind. act. verbi ἀμφαγνοέω, ex parte ignoro: ex ἀμφὶ et ἀγνοέω, ignoro: ex α priv. et νόος, νοῦς, mens.

'Ημφειμένος, indutus, perf. part. pass. verbi ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω vel ἀμφέσω, perf. ind. pass. ἠμφίεσμαι, utrinque assumpto augmento η pro α, et ει pro ε: ex ἀμφὶ, circum, et ἕω, induo.

'Ημφίβαλλον, dubitabam, imperf. ind. act. extrinsecus assumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω. Th. βάλλω, jacio, f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

'Ημφίγνουν pro ἠμφιγνόουν, dubitabam, imperf. ind. act. foris etiam sumpto augmento, ab ἀμφιγνοέω, ex parte cognosco, dubito, undè etiam a. 1. ind. act. ἠμφιγνόησα· ex ἀμφὶ, circum, et νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, mens.

'Ημφιεννύμην, indutus eram, imperf. ind. pass. foris assumpto augmento, verbi ἀμφιέννυμι· ex ἀμφὶ et ἕννυμι, seu ἕω, induo: f. ἕσω, Poët. ἕσσω, a. 1. εἷσα.

'Ημφίεσα, vestivi, pro ἀμφίεισα, a. 1. ind. act. ejusdem verbi, sumpto augmento ab initio.

'Ημφίεσμαι, indutus sum, perf. pass. ind. ab ἀμφιέννυμι, f. ἀμφιέσω. Th. ἕννυμι seu ἕω, induo.

'Ημφιεσμένος, indutus, part. præced. perf. pass. Pro eo suprà habuimus ἠμφειμένος.

'Ημφισβήτουν, contractè pro ἠμφισβήτεον, contendebam, imperf. ind. act. verbi ἀμφισβητέω, f. ήσω, contendo de re aliquâ.

Ἥμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, jaculator: ab ἵημι seu ἕω, mitto. Sed

'Ημῶν, nostrûm, gen. pl. ab ἐγὼ, ego.

ἮΝ, si, cum subj. ἢν μὴ, nisi.

ἭΝ, quam, accus. f. g. ab ὅς, ἥ, ὅ.

ἮΝ, eram, vel erat, 1. vel 3. sing. imperf. ind. act. Ponitur etiam per Sync. pro ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. ejusdem ab εἰμὶ, sum; item pro ἐξῆν, licebat: at

Ἦν, ἦς, ἦ, Att. pro φῆν, φῆς, φῆ, quod pro ἔφην, ης, η, dixi, a. 2. ind. act. verbi φημὶ, dico. Sed

Ἧν, ἧς, ἧ, misi: est a. 2. ind. act. verbi ἵημι, mitto.

'Ηνάγκασα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Ηναγκάσθην, a. 1. ind. pass. ab ἀναγκάζω, cogo, imperf. ind. act. ἠνάγκαζον, f. άσω, p. pass. ἠνάγκασμαι, p. part. pass. ἠναγκασμένος. Th. ἀνάγκη, necessitas.

'Ηναιδηκότες, nom. pl. p. part. act. verbi ἀναιδέω, impudens sum: ab ἀναιδὴς, impudens, ex α priv. et αἰδὼς, pudor.

'Ηνάλωκα pro ἀνήλωκα, perf. ind. act. verbi ἀναλίσκω, absumo, quod ab ἁλίσκω, capio: f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, et Att. ἑάλωκα.

'Ηνάλωσα, consumpsi, a. 1. ind. act. pro ἀνήλωσα, à præced.

'Ηναντιώθην, adversatus sum; a. 1. ind. pass. et

'Ηναντίωμαι, perf. ind. pass. undè

'Ηναντιωμένος, p. part. ab ἐναντιόομαι, adversor, quod ab ἐναντίος, adverbus, oppositus. Th. ἀντὶ, contra.

Ἤναξα, ας, ε, imperavi: a. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, regno: f. ξω, p. χα. Th. ἄναξ, rex.

Ἤναρα, interfeci: a. 1. ind. act. verbi ἐναίρω, occido: f. αρῶ.

Ἤνασσεν, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀνάσσω, impero: vide ἤναξα.

Ἥνδανον, ες, ε, placebam: imperf. ind. act. verbi ἀνδάνω, placeo.

'Ηνδραγαθηκέναι, perf. inf. act. verbi ἀνδραγαθέω, viriliter ago: ab ἀνὴρ, vir, et ἀγαθὸς, bonus.

'Ηνδρώθην, ad virilem perveni ætatem: a. 1. ind. pass. verbi ἀνδρόω, virilem reddo. Th. ἀνὴρ, vir.

Ἤνεγκα, ας, ε, tuli, et in 3. pl. ἤνεγκαν, a. 1. ind. act. et

'Ηνεγκάμην, ω, ατο, tuli, a. 1. ind. m. verbi φέρω, fero: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, q. ab ἐνέγκω, undè etiam

Ἤνεγκον, a. 2. ind. act. ἠνεγκόμην, a. 2. ind. m. et

Ἤνεγμαι, perf. ind. pass. et

'Ηνεγμένος, perf. part. pass. à φέρω. Vide ἠνεγκάμην.

'Ηνέθην, laudatus sum, a. 1. ind. pass. ab αἰνέω, laudo: f. έσω, et ήσω, p. ᾔνεκα, p. pass. ᾔνημαι. Th. αἶνος, laus.

Ἤνεικα, ας, ε, tuli, et in 3. pl. ἤνεικαν, a. 1. ind. act. Ion. pro ἤνεγκα, a. 1. ind. act. verbi φέρω, f. οἴσω· et

'Ηνείκαντο, 3. pl. a. 1. ind. med. pro ἠνέγκαντο, vide præced.

'Ηνεῖπε, edixit, vetuit: 3. sing. a. 1. vel 2. pro ἀνεῖπε, pro quo etiam ἀνείπαπε dicitur Poëtis per Anadiplasiasmum. Th. ἔπω, dico: a. 1. εἶπα, ας, ε, a. 2. εἶπον.

'Ηνείχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. Ion. pro ἠνέχθην, quod vide.

Ἠνειχόμην, sustinebam, pro ἀνειχόμην, 1. sing. imperf. ind. m. duplici augmento: et

'Ηνείχοντο, 3. pl. ejusd. ab ἀνέχομαι, tolero. Th. ἔχω, habeo: imperf. ind. act. εἶχον.

'ΗΝΕΚΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, porrectus, continuus, perennis.

'Ηνεμόεις, εσσα, εν, ventosus, ventis expositus: ab ἤνεμος, Poët. pro ἄνεμος, ventus.

Ἤνεπον, dixi, allocutus sum; a. 2. vel imperf. ab ἐνέπω, præpositione sumente augmentum: ex ἐν, et ἔπω, dico.

Ἤνεσα, laudavi; a. 1. verbi αἰνέω, f. έσω, vel ήσω, p. ᾔνεκα.

'Ηνεσχέθην, sustinui, a. 1. ind. pass. verbi ἀνέχω, attollo: f. ἀνέξω et ἀνασχήσω, tanq. à σχέω, a. 2. ἀνέσχον, p. ἀνέσχηκα, perf. pass. ἀνέσχημαι, a. 1. ind. pass. ἀνεσχέθην, et auctâ præpositione ἠνεσχέθην. Th. ἔχω, habeo.

'Ηνεσχόμην, sustinui: itidem pro ἀνεσχόμην, a. 2. ind. m. verbi ejusd.

'Ηνέχθην, ης, η, delatus sum: a.

2. ind. pass. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 2. ind. act. ἤνεγκα, qu. ab ἐνέγκω, perf. ind. pass. ἤνεγμαι.

Ἠνέῳγα, *aperui*: pro ἀνέῳγα, quod Att. pro ἄνῳγα, p. ind. m. et

Ἠνέῳγμαι, perf. ind. pass. Att. et

Ἠνῴχθην, a. 1. ind. pass. Att. ab ἀνοίγω, *aperio*; f. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἠνεῴχθησαν, 3. pl. præced.

Ἠνήλωμαι, *consumptus sum*: cum duplici augmento, pro ἀνήλωμαι, perf. ind. pass. et

Ἠνηλωμένος, perf. part. pass. pro ἀνηλωμένος, in a. 2. ind. pass. ἠνηλώθην pro ἀνηλώθην· itidem in a. 2. act. ἠνήλωσα pro ἀνήλωσα, ab ἀναλίσκω, *consumo*. Th. ἁλίσκω, *capio*: fut. ἁλώσω, p. ἥλωκα, Att. ἑάλωκα.

Ἠνηνάμην, ω, ατο, *renui*: a. 1. ind. m. et

Ἠνήναντο, 3. pl. a. 1. ind. med. ab ἀναίνομαι, *recuso*.

Ἦνθε seu ἦνθεν, Dor. pro ἦλθε· vide ἦνθον.

Ἠνθισμένος, *tinctus*: perf. part. pass. à perf. ἤνθισμαι, verbi ἀνθίζω, *floridum reddo*. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἦνθον, ες, ε, Dor. pro ἦλθον, ες, ε, et in 1. pl. ἤνθομες, pro ἤλθομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, *venio*: f. ἐλεύσομαι.

ἨΝΙ', *ecce!* pro quo et ἠνίδε.

ἩΝΙ'Α, ας, ἡ, *habena*: ἐφ' ἡνίαν, *ad sinistram*, q. ab ἑνόω, *colligo*.

Ἡνιάζω, f. άσω, *fræno*: à præced.

Ἠνίγμαι, *obscurè dixi*: perf. ind. pass. undè ἠνιγμένος, perf. part. ἠνιξάμην, ω, ατο, a. 1. ind. med. verbi αἰνίττομαι, *obscurè innuo*: fut. ξομαι. Th. αἶνος, *apologus, dictum fabulosum*.

Ἦνιδε, *ecce!* pro ἠνὶ, idem.

Ἠνίησαι, *mærore confectus es*: 2. sing. perf. ind. pass. verbi ἀνιάω, f. ήσω, p. ind. pass. ἠνίημαι, σαι, ται. Th. ἀνία, *mæror*.

Ἡνίκ', per Apostrophen pro

ἩΝΙ'ΚΑ, *quum, quandò*; 2 Cor. iii. 15, 16. adv. extra interrogationem: in interrogatione verò est πηνίκα, *quandò*; ap. Atticos de horâ diei, *quâ horâ?*

Ἡνίον, ου, τὸ, *habena*: ab ἡνία, idem.

Ἡνιοποιέω, *rego, moderor*: ab ἡνία, *habena*, et ποιέω, *facio*.

* Ἡνιοχεία, ας, ἡ, *aurigatio*.

Ἡνιοχέω, *aurigo, auriga sum*: ex ἡνία, *habena*, et ἔχω, *habeo*.

Ἡνιοχεὺς, ὁ, *auriga*. Vide ἡνιοχῆες.

Ἡνιόχη, ης, ἡ, *HENIOCHE*, nomen mulieris: q. *agitatrix*.

Ἡνιοχῆες, nom. pl. Ion. ab ἡνιοχεὺς, *auriga*, gen. έως, Att. et ῆος, Ion. ex ἡνία, *habena*, et ἔχω, *teneo*.

Ἡνίοχος, ου, ὁ, *auriga*: ab iisd.

Ἠνίπαπε, *dixit*: Pleonasm. Poët. pro

Ἤνιπεν, 3. sing. perf. ind. m. vel a. 2. ind. act. verbi ἐνίπτω, f. ψω, idem quod ἐνέπω, *dico minitabundus*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἦνις, εος, ἡ, *annicula*: ab ἔνος, *annus*.

Ἠνισσάμην, ω, ατο, *obscurè dixi*: pro ἠνιξάμην, a. 1. ind. m. verbi αἰνίσσω, f. ξω, p. ἤνιχα. Th. αἶνος, *apologus*: at

Ἠνισσάμην, *maledixi*: sine ι subscripto, est a. 1. ind. m. verbi ἐνίσσω, idem quod ἐνέπω, *objurgo*. Th. ἔπω, *dico*.

Ἠνίσσετο, *obscurè dicebat*: 3. sing. ab

Ἠνισσόμην, imperf. ind. m. verbi αἰνίσσομαι, *occultè innuo*. Th. αἶνος, *apologus*.

Ἠνίχθω, *ænigmaticè dicta sint*: 3. sing. perf. imperat. pass. ἤνιξο, χθω· ab eod. verbo et Th.

Ἤνοθα, *florui*: p. ind. m. interposito ο, pro ἦνθα, ab ἀνθέω, *floreo*. Th. ἄνθος, *flos*.

Ἠνοίγην, ης, η, *apertus sum*: a. 2. ind. pass. cum augmento in initio, more simplicium; vel pro ἀνοίγην· ab ἀνοίγω, *aperio*; fut. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἤνοιξα, ας, ε, *aperui*: a. 1. ind. act. ejusd. quod vide.

Ἠνοίσται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἀναφέρω, vel ἐμφέρω, ab inusit. themate οἴω, aucto extrinsecus.

Ἦνον, *perficiebam*: imperf. ind. act. verbi ἄνω, Poët. pro ἀνύω, vel per Sync. pro ἤνυον, imperf. ind. act. verbi ἀνύω, fut. ύσω, *perficio*.

Ἠνορέα, ας, vel Ion. ἠνορέη, ης, ἡ, *virilitas; fortitudo*. Th. ἀνὴρ, *vir*.

Ἤνοχα, et Att. ἐνήνοχα, p. ind. m. verbi φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ἤνοψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *sonorus, vocalis*; item *perspicuus*. Th. ὄψ, *vox*.

Ἧνται, 3. pl. præs. ind. verbi ἧμαι, *sedeo*.

Ἤντεον, imperf. ind. act. verbi ἀντέω, Ion. pro ἀντάω, *occurro, obvius fio*. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Ἤντετο, *occurrebat*, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἄντομαι pro ἀντάω, *occurro*. Th. idem.

Ἤντησε, 3. sing a. 1. ind. act. verbi præced.

Ἠντιβόλουν, *occurrebam*, imperf. ind. act. verbi ἀντιβολέω, *occurro, supplico*: ab ἀντιβάλλω, *contrà jacio*. Th. βάλλω, *jacio*; perf. ind. m. βέβολα.

Ἠντιδίκουν, *contradicebam*, imperf. ind. act. verbi ἀντιδικέω, quod ab ἀντίδικος, *adversarius*: ex ἀντὶ, *contrà*, et δίκη, *jus*.

Ἥντιν', pro ἥντινα, *quam?* acc. sing. ab ἥτις, ἥστινος, *quæ?* Vid. ὅστις Th. ὃς, *qui*, et τίς, *quis?*

Ἠντιώθην, ης, η, *adversatus sum*, a. 1. ind. pass. verbi ἀντιόομαι. Th. ἀντὶ, *contrà*.

Ἧντο, *sedebant*, 3. pl. imperf. ind. verbi ἧμαι.

Ἠνῠθην, ης, η, *perfectus fui*, a. 2. ind. pass. et

Ἤνῠον, ες, ε, *perficiebam*, imperf. vel a. 2. ind. act. et

Ἤνῠσα, a. 1. ind. act. ab ἀνύω, *perficio*, f. ύσω, p. υκα.

Ἤνυστρον, ου, τὸ, *ventriculus secundus*.

Ἤνωγα, *mandavi*, p. ind. m. et

Ἠνώγειν, εις, ει, *mandaveram*, plusq. p. ind. m. verbi ἀνώγω, *jubeo*, f. ξω, p. ἤνωχα.

Ἤνωγον, *jubebam*, imperf. ind. ejusd. verbi.

Ἥνωμαι, *unitus sum*, perf. ind. pass. verbi ἑνόω, *unio*. Th. εἷς, *unus*, gen. ἑνὸς.

Ἡνωμένος, η, ον, *continuus*: ab ἑνόω.

Ἤνωξα, ας, ε, *jussi*, a. 2. ind. act. verbi ἀνώγω, f. ξω.

Ἠνώρθουν, *corrigebam*, imperf. ind. act. verbi ἀνορθόω, *corrigo*: ex ἀνὰ, et ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθὸς, *rectus*.

Ἠνώρθωσα, *emendavi*, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἠνώχλουν, imperf. ind. act. cum duplici augmento, ab ἐνοχλέω, *turbo*; f. ήσω, a. 1. ἠνώχλησα, p. ἠνώχληκα· ab ἐν, et ὄχλος, *turba*.

Ἧξα, ας, ε, *veni*, a. 1. ind. act. verbi ἥκω, *venio*; f. ξω.

Ἦξα, ας, ε, *duxi*, a. 1. ind. act. verbi ἄγω, f. ξω, *duco*: et

Ἦξα, *fregi*; Att. ἔαξα, a. 1. ind. act. verbi ἄγω seu ἄγνυμι, *frango*; f. ξω· at.

Ἧξα, *impetum feci*, a. 1. ind. act. verbi αἴσσω pro ἀΐσσω, *irruo*.

Ἠξίου, 3. sing. imperf. ind. act. contract. ab ἀξιόω, *dignum censeo*. Th. ἄξιος, *dignus*.

Ἠξιώθην, aor. 1. ind. pass. ab ἀξιόομαι, -οῦμαι, *dignus habeor*: quod ab iisd.

Ἠξίωσα, a. 1. ind. act. verbi ἀξιόω, *dignum censeo*: ab eod. Th.

Ἠξίωται, *dignus habitus est*, 3. sing. perf. ind. pass. à præced. verbo.

Ἥξουσι, *venient*, 3. pl. f. 1. ind. act. ab ἥκω, *venio*; f. ἥξω.

Ἡξῶ, *veniam*: Dor. pro ἥξω, à verbo præcedenti.

Ἠοῖ, *auroræ*, dat. sing. ab ἠὼς, gen. ἠόος, contract. ἠοῦς, dat. ἠοῖ, contract. ἠοῖ.

Ἤοιδα, *cecini*, perf. ind. m. verbi ἀείδω, f. σω, *cano*.

Ἠοῖος, οία, οῖον, *orientalis, matutinus*: ab ἠὼς, *aurora*.

Ἤομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἦον, ες, ε, Att. pro εἶον, ες, ε, vulgaritèr ἴον, ες, ε, ab εἶμι, *eo*.

Ἦον, ες, ε, vide præced.

Ἠόνα, acc. sing. ab ἠὼν, όνος, ἡ, *ripa*: pro ἠϊὼν, όνος, ἡ, *littus*.

Ἠονημένος, vide seq.

Ἠόνησας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi αἰονάω, *aspergo, perfundo*; fut. ήσω, perf. part. pass. ἠονημένος.

Ἠοῦς, gen. sing. ab ἠὼς, όος, et contractè ἠοῦς, ἡ, *aurora*.

Ἡπαλύνθην, aor. 1. ind. pass. ab ἁπαλύνω, *emollio*. Th. ἁπαλὸς, *mollis*.

Ἠπανία, ας, ἡ, *inopia*, et ἠπανεῖ, *eget*. Hesych. fortè ex ἀπὸ, et ἀνίημι, *remitto, desino*.

ἯΠΑΡ, ἄτος, τὸ, *HEPAR*, *jecur*; in pl. τὰ ἥπατα· quasi ab ἕπω, vel ἕπομαι, *operor*, et ἔαρ, *sanguis, ver*

Ἠπᾰτήθην, ης, η, *deceptus eram*; a. 1. ind. pass. verbi ἀπατάω, *fallo*; f. ήσω.

'Ηπατοσκοπήσασθαι, *exta considerare*, a. 1. inf. m. ex ἧπαρ, *hepar*, et σκοπέω, *exploro*. Th. σκέπτομαι, *video*.

* 'Ηπατοσκοπία, ίας, ἡ, *jecinoris inspectio*.

* 'Ηπατοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *haruspex*.

* 'Ηπατȣργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *hepatis dissectio*.

'Ηπαφε, 3. sing. aor. 2. ind. act. ἤπαφον, verbi ἀπαφίσκω, vel ἀπάφω, *decipio*, verbi Poët. deduct. ab ἀπατῶ, idem.

'Ηπάω, *perforo, sarcio*: hinc ἠπήσασθαι, a. 1. inf. m. videtur dici ab ὀπὴ, *foramen*.

'Ηπεδανὸς, ἡ, ὸν, q. ἀπεδανὸς, *claudus infirmus, stolidus*: ab α pr. et πεδανὸς, *humilis, firmus*: à πέδον, *solum*.

'Ηπείγετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἐπείγω, f. ξω, *urgeo, festino*.

'Ηπειγμαι, *acceleratus sum*, perf. ind. pass. et

'Ηπειγμένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

'Ηπείθησα, ας, ε, et in 3. pl. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, *non pareo, incredulus sum*; fut. ήσω· ex α priv. et πείθω, *persuadeo*.

'Ηπείθȣν, imperf. ind. act. verbi ἀπειθέω· vide præced.

'Ηπείλησεν, *minatus est*, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, *minor*; f. ήσω.

'Ηπείροιο, gen. Ion. pro ἠπείρȣ· ab

'ΗΠΕΙΡΟΣ, ȣ, ἡ, *terra continens ac mediterranea*; quasi ἄπειρος· ex α priv. et πέρας, *finis*: item *EPIRUS*, regio sic dicta, pars Græciæ.

'Ηπειρώτης, ȣ, ὁ, *EPIROTA, in continente natus*: à præced. quod vide.

'Ηπειρωτῶν, gen. pl. præcedentis nom.

'Ηπειτα, Poët. pro ἔπειτα, *deinde*: ex ἐπὶ, et εἶτα, *postea*.

'Ηπερ, *aut*, conj. disjunct. Th. ἤ, *aut*.

'Ηπεροπεύσας, *qui decipit*, aor. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω.

'Ηπεροπευτὴς, ȣ, ὁ, *deceptor*: ab eodem.

'Ηπεροπεύω, f. εύσω, *decipio, fallo*. Th. ὄψ, *vox*.

'Ηπεχθάνοντο, *offensi fuerunt*, 3. pl. imperf. ind. pass pro ἀπηχθάνοντο, ab ἀπεχθάνομαι, *invisus sum*: ex ἀπὸ, et ἔχθος, *odium*.

'Ηπήσασθαι, a. 1. inf. m. ab ἠπάω, *sarcio*, q. v.

'Ηπητὴς, ȣ, ὁ, *sartor*: ab eod. Th.

'ΗΠΙ'ΑΛΟΣ, ȣ, ὁ, *EPIALUS, febris quotidianæ species*: q. ἤπιος, per Antiphrasin.

'Ηπιάω, *mitigo, placo*; f. άσω, et ήσω. Th. ἤπιος, *lenis*.

'Ηπιήθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi præced.

'Ηπιόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lenis, qui mitia* [illegible]: ex ἤπιος, *mitis*, et δῶρον, *donum*

'ΗΠΙΟΣ, ία, ιον, *clemens, placidus, mitis sermone*; quasi ab ἔπος, *verbum*.

* 'Ηπίως, adv. *leniter; æquo animo, humanissimè*.

'Ηπιότης, ητος, ἡ, *lenitas*: à præced.

'Ηπίςατο, Ion. et Att. pro ἐπίςατο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἐπίςαμαι, idem quod simplex ἴσημι, *scio*.

'Ηπιςέατο, Ion. pro ἐπίςαντο, 3. pl. ejusd. imperf.

'Ηπιςήθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀπιςέω, *diffido, non credo*; f. ήσω, p. ἠπίςηκα, a. 1. ἠπίςησα, et in 3. pl. ἠπίςησαν· ex α priv. et πίςις, *fides*. Th. πείθω, *persuadeo*; f. σω, a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιςήθην, Att. dici pro ἐπιςήθην· ab ἐπίςαμαι, *scio*.

'Ηπίςησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ἀπιςέω. Vide ἠπιςήθην.

'Ηπίςȣν, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

'Ηπόμην, et εἱπόμην, imperf. ind. m. verbi ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω, idem.

'Ηπορεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. et

'Ηπόρȣν, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπορέω, *dubito*: ab α priv. et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*, p. ind. m. πέπορα.

'Ηπȣ, *aut profectò*: ab ἤ, *aut*, et πȣ, *alicubi*: q. ab ὅς, *qui*: sed

'Ηπȣ, *utrum? an? certè*: ab ἤ, idem. Th. ἤ, *vel*; vide præced.

'Ηπται, *tactus est*, 3. sing. perf. ind. pass. ἧμμαι, verbi ἅπτω, *tango*; f. ψω, p. ἧφα.

'Ηπυον, *clamabant*, 3. pl. imperf. ind. act. verbi ἀπύω vel ἠπύω, *sono*; fut. ύσω, quasi ab ἔπω, *loquor*.

'Ηπύτα, vocat. sing. ab

'Ηπύτης, ȣ, ὁ, *vociferator*: ab

'Ηπύω, pro ἀπύω, *clamo*: vide ἤπυον.

'Ηρ', pro ἆρα, *numquid?* ex ἤ, *certè*, item *an?* et ῥα, enclit. particula, vel explet.

'Ηρ, ἦρος, τὸ, *VER*; contract. ex Th. ἔαρ, idem.

'Ηρα, ας, et Ion. ἥρη, ης, ἡ, *Juno*. Quidam per Metath. ita dici volunt pro ἀήρ. Vel quasi ab ἐράω, *amo*.

'Ηρα, *tuli*, aor. 1. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*; f. ἀρῶ, p. ἦρκα· at

'Ηρα, sine ι subscripto est perf. ind. med. verbi ἄρω, *apto*: sed perf. ind. med. Att. ἄρηρα est usitatius.

'Ηρα, *amabat*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐράω, *amo*; f. άσω.

'Ηρᾶθ', pro ἠρᾶτο, 3. sing. imperf. ind. m. verbi ἀράομαι, *imprecor*, imperf. ἠραόμην, ἠρώμην. Th. ἀρὰ, *preces, imprecatio*.

'Ηρακλέης, et contractè 'Ηρακλῆς, *HERCULES*: gen. -ῆος, dat. ῆϊ, acc. ῆα· ab ἥρως et κλέος, qu. *heroum gloria*, vel "Ηρας κλέος, quod à Junonis odio gloriam reportaret. Th. κλείω, *celebro*.

'Ηρακλείδης, ȣ, ὁ, *HERACLIDES*: nomen propr.

'Ηράκλεια, τὰ, *Herculis festa* vel *sacrificia*: et

'Ηρακλήεια, ας, *Herculea*; et

'Ηρακλῆς, *HERCLE, papæ*. adv. jurantis per Herculem.

'Ηρακλῆς, *HERCULES*; vide 'Ηρακλέης.

'Ηραμαι, *amatus sum*, perf. ind. pass. verbi ἐράω, *amo*.

'Ηράμην, ω, ατο, *extuli*, a. 1. ind. m. verbi αἴρω, *tollo*. Vide ἦρα.

'Ηραν, 3. pl. a. 1. ind. act. ἦρα, ejusd. verbi.

'Ηρᾰνος, ȣ, ὁ, *rex*. Th. ἐράω, *amo*.

'Ηραρα, *accommodavi*, pro ἄρηρα, p. ind. m. Att. pro ἦρα, verbi ἄρω, *apto*. Vide ἠρήρειν.

* 'Ηρᾰρον, ες, ε, *aptaveram*, aor. 2. ind. act. Il. δ'. 110. quod alii falsò perfecto ascribunt. Clarke in loc.

'Ηρας, *amabas*, 2. sing. imperf ind. act. verbi ἐράω, *amo*.

'Ηρασάμην, *devovi*, a. 1. ind med. verbi ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces*. Alii volunt esse ab ἐράομαι, *amor*, vel ἐράζομαι, idem: à Th. præced.

'Ηράσθην, *adamatus sum*, a. 1 ind. pass. ab eod.

'Ηράσσαο, Ion. et Dor. pro ἠράσω, *amâsti*; 2. sing. a. 1. ind. m verbi præced.

'Ηρᾶτο, *execrabatur*, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀράομαι, -ῶμαι. Th. ἀρὰ, ἡ, *diræ, imprecatio*.

'Ηρᾰτο, imperf. ab ἐράω, vel ἔραμαι, *amo*; vel per Sync. pro ἠράσατο, 3. sing. a. 1. ind. m.

'Ηρατο, 3. sing. a. 1. ind. m. ab αἴρω, *tollo*.

'Ηργάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab ἀργαίνω, *albico*; f. ανῶ. Th. ἀργὸς, *albus*.

'Ηργαζόμην, Dor. pro εἰργαζόμην imperf. pass. ab ἐργάζομαι, *operor*, quod vide.

'Ηργμαι, *orsus sum*, perf. ind. pass. et part. ἠργμένος, ab ἄρχω, *incipio*; f. ξω, p. ἦρχα, a. 1. part. pass. ἀρχθεὶς.

'Ηρεαι, *interrogas*, 2. sing. Ion. pro ἔρῃ, verbi ἔρομαι· dicitur et εἴρομαι, *interrogo*. Th. εἴρω, *dico*.

'Ηρέθην, *electus sum*, aor. 1. ind. pass. verbi αἱρέω, *eligo*; f. ήσω, p. ἥρηκα, aor. 2. εἷλον, ἥρημαι, perf. ind. pass. *elegi*.

'Ηρεθον, 3. pl. imperf. ind. verbi ἐρέθω, *lacesso*.

'Ηρει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἱρέω, *eligo*.

'Ηρείκει, 3. sing. plusq. p. verbi ἐρείδω, *firmo, fulcio*; f. σω, p. ἤρεικα, et in part. ἠρεικὼς, a. 1. part. m. ἐρεισάμενος.

'Ηρεικον, ες, ε, *proscindebam*, imperf. ind. act. verbi ἐρείκω, *frango*; f. ξω.

'Ηρείσατο, *sustinuit se*, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἐρείδω, *fulcio*; f. σω.

'Ηρεῖτο, 3. sing. imperf. ind.

pass. verbi *αἱρέομαι*. Th. *αἱρέω*, *capio*, *eligo*; a. 1. ind. pass. *ἡρέθην*.

Ἠρείψαντο, *corripuerunt*, 3. pl. 1. ind. med. verbi *ἐρείπω*, *everto*; f. ψω, a. 1. ἤρειψα, a. 2. ἤριπον.

Ἠρέμα, *tacitè. sensim, paulatim*, adv. ab ἤρεμος.

Ἠρεμάζω, f. άσω, *mœreo*.

Ἠρεμαίως, idem ac ἠρέμα.

Ἠρεμέω, -ῶ, f. ήσω, *quiesco*: et

Ἠρεμία, ας, ἡ, *quies*: ab

ἩΡΕΜΟΣ, ἐμϐ, εμον, *quietus*, *mitis, placidus*: ab ἔρημος, vel ἥμερος, per Metath. vel q. ab ἦρος, *amabilis*: quod ab ἐράω.

Ἦρεν, 3. sing. aor. 1. vel 2. ind. act. verbi *αἴρω*, *tollo*. Vide ἦρα.

Ἥρεον, *capiebam*, imperf. ind. act. verbi *αἱρέω*, *capio*; a. 2. ind. act. εἷλον.

Ἤρεπται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi ἐρέφω, *tego*; f. ψω.

Ἤρεσα, ας, ε, *placui*, aor. 1. ind. act. verbi ἀρέσκω, f. ἀρέσω, *placo*, et *placeo*.

Ἡρέτισα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἡρετισάμην, ω, ατο, aor. 1. ind. m. verbi *αἱρετίζω*, *eligo*; f. ίσω, p. ἡρέτικα. Th. αἱρέω, *capio*.

Ἤρετο, 3. sing. imperf. ind. Att. verbi ἔρομαι, *interrogo*; imperf. ind. Ion. εἰρόμην, ϐ, ετο. Sunt qui velint esse a. 2. ind. med. ἠρόμην. Tum ἠρόμην, ι subscripto, imperf. ind. pass. est verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρευν, *venabantur*, imp. ind. act. Dor. pro ἐθήρευν, verbi θηρεύω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*.

Ἥρευν, imperf. ind. act. Dor. pro ᾕρουν, verbi αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Ἠρεύνησα, *scrutatus sum*, a. 1. ind. act. verbi ἐρευνάω, f. ήσω, *indago*, *scrutor*.

Ἥρη, Ion. pro Ἥρα, ας, ἡ, *Juno*.

Ἥρημαι, Dem. Ol. 1. 56. *elegi* vel *electus sum*. Aristoph. Eccles. perf. ind. pass. ᾑρημένος, *qui delegit*, ejusd. part. ab αἱρέω, *eligo*, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, et in 3. pl. ᾑρήκασι.

Ἥρημεν, Varin. per Sync. dici tradit pro ᾑρήκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. ᾕρηκα, verbi præcedentis.

Ἠρημώθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi ἐρημόω, *vasto*: fut. ώσω, perf. ἠρήμωκα. Th. ἔρημος, *solitudo*.

Ἠρημωμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Ἠρήρειν, *accommodaveram*, plusq. p. ind. med. Att. verbi ἄρω, *apto*; f. ἀρῶ, p. ἦρκα, p. m. ἦρα, Att. ἄρηρα, et cum adhuc novo augmento ἤρηρα· hinc plusq. p. ἠρήρειν.

Ἠρήρειστο, *inhæserat*; 3. sing. plusq. p. ind. pass. ἐρηρείσμην, σο, το, verbi ἐρείδω, *figo*; f. σω, perf. pass. ἤρεισμαι, et Att. ἐρήρεισμαι, et cum novo augmento ἠρήρεισμαι.

Ἡρήσαντο, *optârunt*, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi αἱρέω, *seligo*; f. ήσω, a 1. ind. act. ᾕρησα· inde a. 1. ind. m. ᾑρησάμην.

Ἠρήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. Ion. pro ἠράσαντο, verbi ἀράομαι, *precor*. Th. ἀρὰ, ἡ, *preces*.

Ἤρθην, *sublatus sum*, aor. 1. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*; perf. ἦρκα.

Ἤρθρωσας, 2. sing. a. 1. ind. verbi ἀρθρόω *formo*, *fingo*; f. ώσω. Th. ἄρθρον, *artus*.

Ἦρι, *manè*, adv. vel *vere*: ab ἦρ, ἦρος, τὸ, *ver*: factum ex ἔαρ, ἔαρος.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, *Auroræ* Epithet. quia ἦρι γίνεται, i. e. *manè existit*, oriente Sole: et

Ἠριγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vernus*, *matutinus*: ab ἔαρ, et contractè ἦρ, *ver*, vel ἠὴρ, pro ἀὴρ, *aër*, et γίνομαι, *sum*.

Ἠριδανὸς, ϐ, et Ion. οῖο, ὁ, *ERIDANUS*, nomen fluvii.

Ἤριζον, imperf. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo*; f. ίσω, p. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.

Ἠριθμημέναι, nom. pl. perf. part. pass. f. g. verbi ἀριθμέω, *numero*; f. ήσω, perf. ἠρίθμηκα, a. 1. ind. act. ἠρίθμησα, ας, ε, perf. part. pass. ἠριθμημένος, η, ον. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

Ἠρίκει, 3. sing. plusq. p. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo*, *litigo*: f. ίσω, p. ἤρικα. Th. ἔρις, *lis*.

Ἤρικον, ες, ε, *secui*, a. 2. ind. act. verbi ἐρείκω, *frango*; f. ξω.

Ἠρινέος, α, ον, vel potiùs ἠρίνεος, *laneus*: pro εἰρίνεος. Th. εἶρος, εος, τὸ, *lana*.

Ἠρινὸς, ἡ, ὸν, per Crasin pro ἐαρινὸς, *vernus*. Th. ἔαρ, -ρος, τὸ, *ver*, et contractè ἦρ.

ἨΡΙ´ΟΝ, ϐ, τὸ, *monumentum*, *sepulchrum*: q. ab ἔρα, in terrâ enim humantur mortui.

Ἤριπον, ες, ε, *cecidi*, *lapsus sum*; a. 2. ind. act. ἠριπόμην, *dirutus sum*; a. 2. ind. m. verbi ἐρείπω, *everto*; f. ψω.

Ἠριπώθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi ἐριπόω, id. quod præced. et ab eod. Th.

Ἤρισα, ας, ε, *contendi*; a. 1. ind. act. verbi ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, *contentio*.

Ἦρκα, *tuli*; perf. ind. act. verbi αἴρω, *tollo*; f. ἀρῶ, a. 1. ἦρα.

Ἤρκει, *sufficiebat*; 3. sing. imperf. ind. act. ἠρκεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi. ἀρκέω, *auxilior*, *sufficio*.

Ἤρκεσα, ας, ε, *suffeci*; a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ἦρκται, *incœpit*; 3. sing. perf. ind. pass. ἦργμαι, ξαι, verbi ἄρχομαι, *incipio*; seu ἄρχω, idem. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ἠρκὼς, perf. part. act. verbi αἴρω, *tollo*: p. ἦρκα.

Ἦρμαι, *sublatus sum*; perf. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*: aor. 1. ind. pass. ἤρθην, a. 1. part. pass. ἀρθείς.

Ἥρμοζε, 3. sing. imperf. ind. act. ἥρμοσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἁρμόζω, *apto*; f. όσω. Th. ἄρω, *apto*.

* Ἡρμοσμένως, *aptè*, *congruentèr*.

Ἠρνεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. ἠρνεόμην, -ϐμην, verbi ἀρνέομαι, *recuso*; f. ήσομαι, a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο.

Ἤρνυντο, 3. plusq. imperf. verbi ἄρνυμαι, *capio*, *consequor*.

Ἠρξάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. et in 3. pl. ἤρξαντο, verbi ἄρχομαι, *incipio*; f. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, *initium*, *imperium*.

Ἤρξαντο et ἤρξατο. Vide in ἠρξάμην.

Ἦρξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἄρχω, *incipio*, *impero*: f. ξω. Th. ἀρχὴ, *imperium*.

Ἡρόδοτος, ϐ, ὁ, *HERODOTUS*: historicus Græcus vetustissimus.

Ἤρωμαι, *aratro conscissus sum*: perf. ind. pass. verbi ἀρόω, *aro*: f. όσω, p. ἤροκα.

Ἠρόμην, *interrogavi*: imperf. vel a. 2. ind. m. verbi Poët. ἔρομαι, *interrogo*.

Ἠρόμην, imperf. ind. pass. verbi αἴρω, *tollo*.

Ἦρος, α, ον, *amabilis*, *jucundus*: ἦρα, τὰ, plur. *grata*; ab ἐράω, *amo*: ἔκτασιν habens τϐ ε.

Ἤροσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἀρόω, *aro*: f. όσω, p. ἤροκα.

* Ἤροσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. pro ἦρον, *sustulerunt*: ab αἴρω, *tollo*, Josh. iii. 14.

Ἤρϐ, *interrogâsti*: 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. m. verbi ἔρομαι, *interrogo*.

Ἤρϐ, 2. sing. imperf. ind. pass. ἠρόμην, ab αἴρω, *tollo*.

Ἥρϐ, 2. sing. imperf. ind. pass. et

Ἡρϐντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ἡρϐμην, verbi αἱρέω, *capio*.

Ἠρϐς, gen. sing. ab Ἡρῶ, gen. -όος, contract. -ϐς, ἡ, *Ero*, nom. propr. virginis. Vide Ἡρώ.

Ἠρϐτο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi ἀρόω, *aro*.

Ἥρπασεν, *rapuit*; 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἁρπάζω, *rapio*: f. -σω, et -ξω, p. ἥρπακα, a. 2. pass. ἡρπάγην, perf. m. ἥρπαγα.

Ἦρσα, a. 1. ind. act. Æol. verbi ἄρω, *apto*, *congruo*: f. ἀρῶ, et Æol. ἄρσω.

Ἦρσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ab ἄρδω, *humecto*.

Ἦρται, 3. sing. perf. ἦρμαι, verbi αἴρω, *tollo*.

Ἤρτημαι, *appensus sum*: perf. ind. pass. verbi ἀρτάω, *appendo*: f. ήσω· hinc 3. sing. perf. imperat. pass. ἠρτήσθω.

Ἦρτο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ex ἤρμην, verbi αἴρω, *tollo*.

ἨΡΥ´ΓΓΙΟΝ, ου, τὸ, *ERYNGIUM*, *herba quædam aculeata*.

Ἤρυγγος, *villus dependens ex mento hircorum aut caprorum*, quasi ab εἰρίον, *lanugo*.

Ἤρυγε, *eructavit*: 3. sing. a. 2. ind. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, *ructo*; f. ξω.

Ἠρύκακε, *inhibuit*; 3. sing. imperf. act. verbi ἐρυκάκω, idem quod ἐρύκω, *inhibeo*.

Ἤρυκεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἐρύκω, *inhibeo*, *impedio*: f. ξω.

Ἤρυον, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi ἀρύω, haurio; f. ύσω.

Ἤρυτο, plusq. p. ind. pass. 3. sing. verbi ἐρύω, traho, custodio. An pro ἠρύσατο, 3. sing. a. 1. ind. m.?

Ἦρχ' pro ἦρχε, incepit; 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἤρχατο, Ion. pro ἠργμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. ind. pass. verbi ἔργω, idem quod εἴργω, coërceo. Vel ab ἄρχω, incipio, impero. Th. ἀρχὴ, imperium, initium.

Ἦρχε, præibat; 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἤρχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἄρχομαι, ab ἄρχω, incipio, impero. Th. ἀρχή.

Ἠρχόμην, ȣ, ετο, imperf. ind. ab ἔρχομαι, venio.

Ἦρω, 2. sing. a. 1. ind. m. ἠράμην, ω, ατο, verbi αἴρω, tollo.

Ἥρω, contract. pro ἥρωα, acc. sing. et ἥρῳ, dat. sing. pro ἥρωϊ, ab ἥρως, heros.

Ἡρὼ, vel Ἡρῶ, όος, contract. -ȣ̃ς, ἡ, ERO, vel HERO nomen proprium adolescentulæ pulcherrimæ.

Ἥρωες, et ἥρωας, nom. et acc. pl. ab ἥρως, ωος, ὁ, heros.

Ἡρώδης, ȣ, ὁ, HERODES, nomen regis, qu. ab heroë oriundus. Undè

Ἡρωδιανοὶ, οἱ, Herodis ministri.

Ἡρωδιὰς, ἄδος, ἡ, HERODIAS, nomen Herodis concubinæ.

Ἡρωδίων, ωνος, ὁ, nomen viri, qu. ab ἥρως, et δίων, heroas profligans.

Ἠρώησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐρωέω, fluo.

Ἡρωϊκὸς, ἡ, ὸν, HEROICUS. Th. ἥρως.

Ἡρωΐνη, et ἡρῴνη, ης, ἡ, heroina; i. e. semidea: ab ἥρως.

Ἡρώϊος, ία, ιον, et κατὰ συναίρεσιν, ἡρῷος, ῴα, ῷον, idem.

Ἤρων, amabam, imperf. ind. act. verbi ἐράω, amo; contract. pro ἤραον.

ἩΡΩΣ, ωος, ὁ, HEROS; nom. pl. ἥρωες, acc. ἥρωας.

Ἠρώτα, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἐρωτάω, interrogo; f. ήσω.

Ἠρώτων, 1. sing. et 3. pl. imperf. ind. act. verbi ejusd.

Ἧς, suæ, gen. ab ἥ, sua, quod ab ὅς.

Ἧς, et ἧσιν, pro αἷς, dat. pl. Ion. ab ἥ. Th. ὅς, suus.

Ἦς, eras; 2. sing. imperf. ind. et Dor. pro ἦν, 3. sing. Sed ᾖς, sis, 2. sing. sub. ab εἰμί.

Ἦς, dixisti, 2. sing. imperf. ind. act. ab ἠμὶ, pro φημί. Vel per Aphær. pro φῆς, quod pro ἔφης, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi φημὶ, dico.

Ἦσα, et ἦσαν, 1. sing. et 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, contract. pro ἀείδω, cano.

Ἧσαι 2. s. præs. ind. ἧμαι, sedeo.

Ἡσαΐας, ȣ, ὁ, nom prophetæ, Hebr. interpret. Lat. salus à Domino.

Ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. ind. verbi εἰμὶ, sum. Sed

Ἦσαν, Att. pro εἴσαν, iverunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi εἶμι, vel εἴω, eo. Vel per Synær. pro ᾔεισαν, vel ᾔεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. Potest etiam ἦσαν esse 3. pl a. 1. ind. act. verbi ᾄδω, cano. Sunt qui volunt ἦσαν etiam dici pro ᾔδεισαν, 3. pl. plusq. p. ind. act. per Crasin pro εἰδήκεισαν, verbi εἰδέω, scio; Eurip. Rhes. 854. f. ήσω, p. εἴδηκα.

Ἦσας, 2. sing. a. 1. ind. act. ἦσα, verbi ἥδω, delecto: f. ἥσω. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἥσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ἥδομαι, delector.

Ἤσατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ᾄδω, cano.

Ἡσαῦ, nomen viri indecl. Hebr. interpret. Lat. factus.

Ἠσέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi ἀσεβέω, impiè ago; f. ήσω, a. 1. ἠσέβησα· ex α priv. et σέβω, colo.

Ἥσει, mittet; 3. sing. f. 1. ind. act. verbi ἵημι, mitto, f. ἥσω, p. εἶκα. Potest etiam esse f. 1. verbi ἥδω, delecto.

Ἠσέλγημαι, petulans fui; perf. ind. pass. verbi ἀσελγέω, petulantèr ago; f. ήσω. Th. ἀσελγὴς, petulans, insolens.

Ἠσέλγηνα, a. 1. ind. act. verbi ἀσελγαίνω, petulantèr ago, id. qu. ἀσελγέω.

Ἧσαν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἕω seu ἕζω, sedeo.

Ἦσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab ᾄδω, cano.

Ἦσθα, eras, Paragoge Æol. τȣ̃ θα, pro ἦς, 2. sing. imperf. ind. Sed ᾖσθα, sis, Æol. etiam pro ᾖς, 2. sing. præs. sub. verbi εἰμὶ, sum. Sunt etiam qui ᾖσθα per Syncop. poni credant pro ᾔδεισθα, noveras, et hoc pro ᾔδεις, θα Æol. Paragoge, quod est 2. sing. plusq. p. ind. act. ᾔδειν pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, scio, f. ήσω, p. m. οἶδα.

Ἧσθαι, sedere, præs. inf. ab ἧμαι, sedeo.

Ἡσθεῖν, a. 1. opt. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἠσθένηκα, elangui, perf. ind. act. verbi ἀσθενέω, sum infirmis viribus, fut. ήσω· ab ἀσθενὴς, invalidus, qu. ex α priv. et σθένω, valeo.

Ἠσθένȣν, languebam, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Ἡσθέντες, gavisi, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi ἥδομαι delector. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἤσθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ᾐσθόμην, ȣ, ετο, verbi αἰσθάνομαι, sentio; f. αἰσθήσομαι, p. ᾔσθημαι.

Ἥσθη, 3. sing. aor. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἤσθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ᾄδω, cano.

Ἤσθημαι, sensi, perf. pass. ind. hinc in 3. sing. plusq. p. ind. ᾔσθητο, et in perf. inf. ᾐσθῆσθαι, verbi αἰσθάνομαι, sentio, a. 2. ind. m. ᾐσθόμην.

Ἥσθην, ης, η, lætatus sum: et in 3. pl. ἥσθησαν, a. 1. ind. pass. hinc ἡσθῆναι, a. 1. inf. verbi ἥδω, delector. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἠσθησάμην, ω, ατο, sensi, a. 1. ind. m. verbi αἰσθάνομαι. Vide ᾔσθετο.

Ἠσθῆσθαι, sensisse, perf. inf. pass. ejusd. verbi. Vide ᾔσθημαι.

Ἡσθήσομαι, lætabor, f. 1. ind. pass. verbi ἥδομαι, delector, a. 1. ind. pass. ἥσθην. Th. ἡδὺς, suavis.

Ἥσθητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. verbi inusit. ἐσθέομαι pro ἐνδύμαι, induor. perf. part. pass ἠσθημένος, ab ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, vestis. Th. ἕω seu ἕννυμι, induo.

Ἤσθητο, 3. sing. plusq. perf. ind. pass. verbi αἰσθάνομαι, sentio. Vide ᾔσθημαι.

Ἤσθιον, ες, ε, devorabam, imperf. ind. act. verbi ἐσθίω, edo, f. ίσω, p. ἤσθικα. Th. ἔσθω, idem.

Ἤσθμηνα, ας, ε, anhelavi, a. 1 ind. act. verbi ἀσθμαίνω, anhelo: f. ανῶ, p. ἤσθμαγκα. Th. ἆσθμα, flatus.

Ἠσθόμην, et in 3. pl. ᾔσθοντο, a. 2. ind. m. verbi αἰσθάνομαι, sentio: f. αἰσθήσομαι

Ἦσι, sit, Ion. pro ᾖ, 3. sing sub. ab εἰμί.

Ἠσὶ, per Apoc. pro φησὶ, 3. sing. præs. ind. act. à φημί.

Ἦσιν, per Paragog. Poët. pro ᾖ, 3. sing. sub. ab εἰμὶ, sum. Sed

Ἧσιν, suis, dat. pl. Ion. pro αἷς, suis, vel quibus; ab ὅς, ἥ, ὅν, suus, a, um; vel ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Ἡσίοδος, ȣ, ὁ, HESIODUS: poëta Græc. antiquissimus, Ascræus vulgò dictus, ab Ascrâ Bœotiæ vico: ex ἧσις, delectatio; et ὁδὸς, via.

Ἧσις, εως, ἡ, voluptas, delectatio ab ἥδω, delecto. Hinc. Angl. EASE

Ἠσίτȣν, inediâ premebar, imperf. ind. act. verbi ἀσιτέω· quod ex α priv. et σῖτος, frumentum.

Ἤσκειν, Ion. vel ob sequentem vocalem, pro ἤσκει, exercebat, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀσκέω exerceo, elaboro, orno; f. ήσω, p. ἤσκηκα, p. pass ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἠσκήθην, exercitatus sum, a. 1 ind. pass. et

Ἤσκηκα, exercui, perf. ind. act ejusd.

Ἤσκησαν, exercuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Ἤσκȣν, exercebam, imperf. ind. act. ejusd. verbi ἀσκέω.

Ἦσμαι, decantatus sum, perf. ind. pass. verbi ᾄδω, cano.

Ἧσμαι, lætatus sum, perf. ind. pass. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, suavis. Sunt qui ἧσμαι, sedi, velint esse perf. ind. pass. verbi ἕζω, sedeo, perf. ἧκα.

Ἤσμεν, sciveramus, per Syncop. pro ᾔδειμεν, 1. pl. plusq. p. ind. act. ᾔδειν, Att. pro εἴδειν, quod per

Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἴδω, vel εἰδέω, *scio.*

Ἦσο, *eras* vel *fueras*, 2. sing. imperf. ind. med. ἤμην· verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἧσο, 2. sing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, *sedeo.*

Ἠσπάζοντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi ἀσπάζομαι, *amplector*, f. άσομαι, p. ἤσπασμαι.

Ἤσπικα, *tutatus sum*, perf. ind. act. hinc part. ἠσπικότες· verbi ἀσπίζω, *defendo.* Th. ἀσπὶς, *clypeus.*

Ἧσσα seu ἧττα, ης, ἡ, *inferiores partes, clades:* et

Ἡσσάομαι vel ἡττάομαι, contract. -ῶμαι, f. ήσομαι, *inferior evado, vincor, superor, succumbo, frangor:* ἡσσῶντο, 3. plur. imperf. ind. Eurip. Th. ἥσσων, *minor.*

Ἧσσε, pro ᾖσε, *cecinit*, 3. sing. aor. 1. ind. act. ᾖσα, verbi ᾄδω, *cano.*

Ἡσσήθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἡσσάομαι, *superor.* Th. ἥσσω, *minor.*

Ἧσσον, *minus*, n. g. ab

ἩΣΣΩΝ, et ἥττων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *minor, inferior;* et in n. g. ἧσσον, vel ἧττον, *minus:* inde ἡσσάομαι, *superor.*

Ἧσται, 3. sing. perf. ab ἧσμαι, *sedi*, quod vide.

Ἧσταν, vide in ᾔστε.

Ἠστάτευν, imperf. ind. act. verbi ἀστατέω, *instabilis sum, vacillo:* ex α priv. et ἵστημι, *sto.*

Ἦστε, *sciebatis*, per Sync. pro ᾔδειτε, 2. pl. plusq. p. ind. act. ᾔδειν, per Crasin pro εἰδήκειν, verbi εἰδέω. Sic ᾖσταν, pro ᾔδεισαν, 3. pl. plusq. p. et

Ἤστην, *sciverant*, 3. dual. plusq. p. ind. act. per Sync. pro ᾐδείτην, ejusd. verbi.

Ἦστην, *erant*, 3. dual. imperf. ind. Poët. pro ἤτην, et in 2. pl. ἦστε, pro ἦτε, verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἧστην pro ἥσθην, *sedebant*, 3. dual. imperf. ἥμην, verbi ἧμαι, *sedeo.*

Ἡστινοσοῦν, ex particulâ expletivâ οὖν, et ὅστις, ἥτις, ὅτι· quod facit in gen. f. g. ἧστινος, *cujuscunque*, supple ποιότητος, *qualitatis*, vel aliquid simile.

Ἧστο, *sedebat*, Poët. pro ἧτο, 3. sing. imperf. ind. verbi ἧμαι, *sedeo:* vel est plusq. p. ind. pass. ab ἕζω.

Ἦστον, ἤστην, *eratis erant*, Poët. pro ἦτον, ἤτην, dualis imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἤστραπτε, *illuminabit*, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀστράπτω, *fulguro;* f. ψω, p. φα.

Ἠσυνθέτηκα, perf. ind. act. verbi ἀσυνθετέω, *non sto pactis;* quod ex α priv. et συντίθημι, *compono.* Th. τίθημι, *pono.*

Ἡσυχάζω, *quiesco, taceo*, f. άσω, p. ἡσύχακα· à Thucydide, lib. 8. ἡσυχάζειν dicuntur, *qui tumultuari desinunt.* Apud eundem plurimis in locis (sicut et apud cæteros historicos) dicuntur ἡσυχάζειν, *qui bellum non movent.* Th. ἥσυχος, *quietus.*

Ἡσυχαῖος, ου, ὁ ȣ ἡ, idem quod Th. ἥσυχος.

Ἡσύχασαν, 3. pl. a. 1. v. ἡσυχάζω.

Ἡσυχῆ, adv. *quietè, tacitè:* ab eod.

Ἡσυχία, ας, et Ion. ίη, ης, ἡ, *tranquillitas, otium, silentium:* ab eod. Th.

Ἡσύχιος, ȣ, ὁ ȣ ἡ, idem quod

ἩΣΥΧΟΣ, ȣ, ὁ ȣ ἡ, *quietus:* qu. ἧσιν ἔχων, Gall. *qui est à son aise;* ab ἥδω, *delecto.*

Ἡσύχως, adv. *quietè, tranquillè.*

Ἠσφαλίσαντο, *muniverunt;* 3. pl. a. 1. ind. med. verbi ἀσφαλίζω, *firmo*, f. ίσω, p. κα. quod ab ἀσφαλὴς, *tutus;* hoc ex α priv. et σφάλλω, *everto.*

Ἤσχαλον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἀσχάλλω, *molestè fero.*

Ἠσχολήθησαν, *operam dederunt;* 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀσχολέω, *occupatus sum*, quod ab ἄσχολος, ȣ, ὁ, ȣ ἡ, *cui otium non est:* quod ex α priv. et σχολὴ, *otium.*

Ἠσχύνετο, *erubescebat;* et in 3. pl. ᾐσχύνοντο, imperf. ind. pass. verbi αἰσχύνομαι, perf. ᾔσχυμμαι. Th. αἶσχος, *turpitudo.*

Ἥσω, *mittam*, f. 1. ind. act. verbi ἵημι, *mitto;* a. 2. ind. act. ἧν.

Ἥσω, *ibo*, f. 1. verbi εἶμι· ab ἕω, inus. *eo.*

Ἧτ', pro ἧτε, *hæcque*, articulus præp. habetque accentum ob sequentem dict. encliticam τε.

Ἤτασεν, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἐτάζω, *examino*, f. άσω.

Ἦτε, *eratis*, 2. pl. imp. v. εἰμί.

Ἤτεε, et ᾔτεεν, sequente vocali, et contractè ᾔτει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi αἰτέω, *peto;* f. ήσω, p. ᾔτηκα.

Ἦτέ κε, *certe, nimirùm*, adv. Th. ἦ, *certè.*

Ἠτεκνώθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ἀτεκνόω, a. 1. ind. act. ἠτέκνωσα, ας, ε, *sterilem efficio:* ex α priv. et τέκνον, *filius.* Th. τίκτω, *pario.*

Ἤτηκα, ας, ε, *petii*, perf. ind. act. et

Ἠτήκειν, *accusaveram*, plusq. p. verbi αἰτέω, *peto.*

Ἤτην, *erant*, 3. dual. imperf. ind. verbi εἰμὶ, *sum.*

Ἠτήσασθε, 2. pl. ᾐτήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. ab αἰτέω, f. ήσω, a. 1. ᾔτησα.

Ἦτι, *verè, certè*, adv. Th. ἦ, *certè.*

Ἠτιᾶτο, *objurgabat*, 3. sing. imperf. ind. m. ab αἰτιάομαι, *accuso.* Th. αἰτία, *culpa.*

Ἠτιμάσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ἀτιμάω. Vide seq.

Ἠτίμησ', pro ἠτίμησε, *inhonoravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀτιμάω· quod ex α priv. et τιμὴ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Ἤτοι, *sive, seu, vel, certè.* Th. ἤ, *aut.*

Ἡτοίμαζε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Ἡτοίμασα, ας, ε, et in 3. pl. ἡτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, *paro*, f. άσω, p. ἡτοίμακα· perf. part. pass. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἕτοιμος, *paratus.*

Ἡτοίμασται, 3. sing. ἡτοίμασμαι, 1. sing. perf. ind. pass. verbi præced.

Ἦτον, *eratis*, 2. dual. imperf. ind. ab εἰμὶ, *sum.*

Ἦτορ, ορος, τὸ, *cor, animus.* Sunt tamen qui indeclinabile esse dicant. Hinc μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ȣ ἡ, *magnanimus.*

Ἠτοῦντο, 3. pl. imperf. ind. pass. verbi αἰτέω, *peto*, f. ήσω, p. ᾔτηκα.

Ἠτραῖος, αία, αῖον *qui ad imum ventrem pertinet.* Ab ἦτρον.

ἩΤΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, *stamen, textum.* Schol. Nicandri etiam ἦτριον, affert pro *hepate:* An à texturâ venarum?

ἮΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, *imus venter, pars, umbilico subjecta:* ubi scil. ἦτριον, *intestinorum;* aut ab ἔδω, quia ibi vasa cibaria.

Ἧττα, vel ἧσσα, ης, ἡ, *clades.* Th. ἥττων, *minor.*

Ἡττάομαι, contract. -ῶμαι, vel ἡσσάομαι, *superor, inferior evado;* perf. ind. pass. ἥττημαι· ἡττᾶσθαί τινι, *ab aliquo vinci*, 2 Pet. ii. 19. Rarior constructio; a. 1. ind. pass. ἡττήθην, ης, η. Th. ἥσσων, *minor.*

Ἡττάω, f. ήσω, *vinco, supero.*

Ἥττημα, ατος, τὸ, *diminutio, defectus, clades;* à 1. pers. sing. perf. ind. pass. superioris verbi: ab eod. Th.

Ἧττον, ονος, τὸ, *minus:* item *damnum;* εἰς τὸ ἧττον, *cum detrimento:* ab ἥσσων, vel ἥττων, *minor.*

Ἠτύχει, 3. sing. imperf. ind. act. verbi ἀτυχέω, *adversâ fortunâ utor:* quod ex α priv. et τύχη, *fortuna.*

Ἥτω, *sit* vel *esto*, pro ἔστω, 3. sing. imperat. ab εἰμὶ, *sum:* ab inus. ἔω, quod in imperat. ἔε, ἐέτω, et Crasi. ἥτω.

Ἠϋγένειος, ȣ, ὁ ȣ ἡ, *multùm barbatus, pulchrè barbatus.* Ex ἠῦ, pro εὖ, et γένειον, *barba.*

Ηὔγει, 3. sing. imperf. ind. act. pro ηὔγεε· ab αὐγέω, pro αὐχέω, *glorior.*

Ηὔδα, et ηὔδα, 3. sing. imperf. ind. act. ηὔδαον, *dicebam*, verbi αὐδάω, f. ήσω. Th αὐδὴ, *vox.*

Ηὐδάξαντο, Dor. pro ηὐδάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi αὐδάζομαι, *loquor*, idem quod αὐδάω. Th. αὐδὴ, *vox.*

Ηὐδηκὼς, *qui dixit*, perf. part. act. ab αὐδάω, f. ήσω, *vocem edo:* ab eod. Th.

Ηὐδόκησα, Att. pro εὐδόκησα, a. 1. ind. act. verbi εὐδοκέω, *volo.*

Ηὗδον, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi εὕδω, *dormio*, fut. εὑδήσω.

Ηὔηνα, *arefeci*, a. 1. ind. act. verbi αὑαίνω, *arefacio.* Th. αὔω, *sicco.*

Ηὐθύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi εὐθύνω, *dirigo*, f. υνῶ, p. υκα. Th. εὐθὺς, *rectus.*

Ηὐκαίρευν, imperf. ind. act. Att. pro εὐκαίρεον, -ȣν, verbi εὐκαιρέω,

vacat mihi, f. ήσω· quod ex εὖ, benè, et καιρὸς, occasio, tempus.

'Ηΰκομος, ε, ὁ ϗ ἡ, habens pulchros crines, Poët. Diæresi pro εὔκομος· gen. Ion. ἠϋκόμοιο· ex εὖ et κόμη, coma.

Ηὔλει, pro ηὔλεε, 3. sing. imperf. ind. act. ηὔλεον, -ουν, verbi αὐλέω, tibiâ cano. Th. αὐλὸς, tibia.

Ηὐλησάμην, 1. plur. a. 1. ind. act. ηὔλησα, verbi αὐλέω, tibiâ cano, f. ήσω, p. ηὔληκα. Th. αὐλὸς, tibia.

Ηὐλίσθην, ης, η, et in 3. pl. ηὐλίσθησαν, a. 1. ind. pass. verbi αὐλίζομαι, stabulor, pernocto, excubo, perf. ηὔλισμαι. Th. αὐλὴ, aula.

Ηὐλόγει, 3. sing. imperf. ind. act. Att. verbi εὐλογέω, benedico, f. ήσω, p. εὐλόγηκα· ex εὖ et λόγος, verbum; quod à λέγω, dico; p. ind. m. λέλογα.

'Ηΰν, bonum, acc. sing. ab ἠΰς, bonus. Th. ἐΰς, έος, ὁ, idem.

Ηὔξανε, 3. sing. imperf. ind. verbi αὐξάνω, augeo, invalesco, f. αὐξήσω, p. ηὔξηκα, a. 1. pass. ηὐξήθην. Th. ἀέξω, idem.

Ηὔξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Att. verbi εὔχομαι, oro.

"Ηϋξεν, ingemuit, a. 1. ind. act. verbi αὔω, et per Dialysin, ἀΰω, f. ἀΰσω. Hinc præsens, geminato σ, ἀΰσσω, f. ξω· a. 1. ἤϋξα. Vel à comm. fut. ἀΰσω, Dor. ἀΰξω.

Ηὔξετο, 3. sing. imperf. ind. pass. ab αὔξομαι, pro αὐξάνομαι, augeo; f. 1. ind. m. αὐξήσομαι. Th. ἀέξω, idem.

Ηὐξήθην, auctus sum, a. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω, f. ήσω· a. 1. ind. act. ηὔξησα· perf. pass. ηὔξημαι· et

Ηὔξησα, a. 1. ind. act. ejusd. Vide ηὐξήθην. Th. ἀέξω.

Ηὐπορεῖτο, 3. sing. imperf. ind. pass. Att. verbi εὐπορέω, abundè possum, est mihi facultas, f. ήσω, p. εὐπόρηκα· quod ab εὔπορος, pervius. Th. πείρω, transeo; p. ind. med. πέπορα.

Ηὑράμην, ω, ατο, inveni, per Sync. Att. et Æol. pro εὑρησάμην, a. 1. ind. med. verbi εὑρίσκω, invenio.

Ηὑρῆσθαι, perf. ind. pass. Att. ejusd.

Ηὗρω, 2. sing. a. 1. ind. med. ηὑράμην, q. v.

'Ηΰς, Poëticâ Ectasi pro ἐΰς, bonus, fortis; gen. ἠέος.

"Ηϋσα, ας, ε, clamavi, dissolut. dipthong. pro ηὖσα, a. 1. ind. act. verbi αὔω, clamo.

'Ηΰτ' pro ἠΰτε, sicut, tanquam; per Ectasin et Dialysin Ion. pro εὖτε, adv.

Ηὔφρāνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Att. pro εὔφρανα· et

Ηὐφράνθην, ης, η, Att. pro εὐφράνθην, a. 1. ind. pass. ab εὐφραίνω, exhilaro; quod ab εὖ et φρὴν, mens.

"Ηφα, perf. ind. act. ab ἅπτω, necto, f. ψω· a. 2. ἧφον· p. pass. ἧμμαι· a. 1. pass. ἥφθην.

'Ηφαίςειος, εία, ειον, Vulcanius; τὸ 'Ηφαίςειον, scil. ἱερὸν, Vulcani templum, et τὰ 'Ηφαίςεια, Vulcanalia: ab

"ΗΦΑΙΣΤΟΣ, ε, ὁ, Vulcanus, ignis: quod ab ἅπτω, accendo, et ἀϊςόω, destruo.

'Ηφανίσθην, ης, η, disapparui, a. 1. ind. pass. et

'Ηφάνισμαι, σαι, ςαι, perf. ind. pass. ab ἀφανίζω, f. ίσω, extinguo, obscuro: ab ἀφανὴς, obscurus; quod ab α priv. et φαίνω, appareo.

"Ηφασε, contrectavi, a. 1. ind. act. verbi ἀφάω, tracto: quod ab ἁφὴ, tactus. Th. ἅπτομαι, tango.

'Ηφειδήκεισαν, 3. plur. plusq. p. ind. act. ab ἀφειδέω, non parco, contemno: ab ἀφειδὴς, qui non parcit: ab α priv. et φείδομαι, parco.

'Ηφείθην, concessi, pro ἀφείθην, a. 1. ind. pass. verbi ἀφίημι, dimitto, permitto: quod ex ἀπὸ et ἵημι, mitto. Th. ἕω, idem.

'Ηφηνιακὼς, auctâ præposit. pro ἀφηνιακὼς, perf. part. act. verbi ἀφηνιάζω, habenas detracto: ex ἀπὸ et ἡνία, ας, ἡ, habena.

"Ηφθα, Dor. pro ἥφθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. et

"Ηφθαι, attigisse, perf. ind. pass. ab ἅπτω, tango, f. ψω, p. ἧφα· p. pass. ἧμμαι.

"Ηφιε, permisit, a. 2. ind. act. verbi ἀφείω, seu ἀφίημι, permitto; cujus a. 2. ἄφιον, et cum augmento præpositionis, ἤφιον, ες, ε. Vel potiùs dicendum esse, a. 2. ind. act. verbi ἀφιέω, dimitto; f. 2. ἀφιῶ· a. 2. ἤφιον. Rarissimè in usu. Pro quo

'Ηφίει, emittebat, 3. sing. imperf. ind. act. pro ἠφίη, ut ἐτίθει, pro ἐτίθη, verbi ἀφίημι, vel, ut alii volunt, ἐφίημι. Th. ἕω, mitto.

'Ηφυσάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, haurio, f. σω, p. ἤφυκα.

'Ηφωρίσθαι, perf. infin. pass. Att. ab ἀφορίζω, termino, definio, f. ίσω, p. ἠφώρικα· quod ex ἀπὸ et ὅρος, terminus, limes.

"Ηχε, 3. sing. perf. ind. act. verbi ἄγω, duco.

'Ηχεῖ, 3. sing. indic. pass. verbi ἠχέω, sono, fut. ήσω. Th. ἦχος, sonus.

'Ηχέτα, pro ἠχήτα, voc. sing. ab ἠχήτης, ε, ὁ, sonator, canorus: ab eod. Th.

'Ηχετἰκὸς, et ἠχητἰκὸς, ή, ὸν, sonorus, canorus. ab ἠχέτης, sonator.

'Ηχέω, -ῶ, f. ήσω, sono: ab eod.

'Ηχὴ, ῆς, ἡ, idem quod ἦχος.

'Ηχήεις, et in fœm. g. ἠχήεσσα, resonans, adj. ab ἠχὴ, idem ac Th. ἦχος, sonus.

'Ηχθέσθην, ægrè tuli, a. 1. indic. pass. verbi ἄχθομαι, ægrè fero, fut. ήσομαι, vel έσομαι, quasi ab ἀχθέομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

"Ηχθημαι, inimicus fui, perf. ind. pass. verbi ἐχάνομαι, quasi ab ἐχθέομαι, f. 1. ind. med. ἐχθήσομαι· a. 2. ind. m. ἠχθόμην. Th. ἄχθος, εος, τὸ, odium. Sunt qui velint ab ἄχθομαι, derivari. Th. tunc est ἄχθος, onus.

"Ηχθην, ης, η, ductus sum, a. 1. indic. pass. verbi ἄγω, duco.

'Ηχθηρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, odio prosequor, f. αρῶ, p. ἤχθαρκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

'Ηχθόμην, odio fui, et in 3. plur. ἤχθοντο, a. 2. ind. m. verbi ἐχθάνομαι, odio sum: qu. ab ἐχθέομαι. Vide ἤχθημαι. Vel est imperf. ind. verbi ἄχθομαι, succenseo, f. έσομαι, vel ήσομαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

"Ηχι pro ᾗ, ubi, adv. Th ὃς, ἥ, ὃ, qui, quæ quod.

"Ηχλυσε, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἀχλύω, caligo, f. ύσω. Th. ἀχλὺς, ύος, ἡ, tenebræ.

'Ηχμαλώτευται, 3. sing. p. ind. pass. verbi αἰχμαλωτεύω, captivum duco; a. 1. act. ἠχμαλώτευσα, ας, ε. Vide in αἰχμαλῶτος.

"Ηχον, Dor. pro εἶχον, imperf. ind. act. ab ἔχω, habeo, f. ἕξω.

'Ηχόπες, οδος, ὁ ϗ ἡ, sonipes, pedibus sonitum edens. Ex ἦχος et πὲς, pes.

"ΗΧΟΣ, ε, ὁ, sonus, sonitus, clamor.

'Ηχρειώθην, et in 3. pl. ἠχρειώθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἀχρειόω, inutilem reddo, f. ώσω, p. ἠχρείωκα· ex α priv. et χρεία, ας, ἡ.

'Ηχὼ, όος, -ὲς, ἡ, ECHO, sonus reciprocus, vox repercussa. Th. ἦχος, sonus.

'Ηχώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, sonorus, resonabilis, sonans: ab ἦχος.

"Ηψησα, ας, ε, a. 1. ind. act verbi ἕψω, coquo, f. ἑψήσω· indè ἕψημα, pulmentum.

'Ηώθ', pro ἠῶ τε. Vide ἠώς.

'Ηῶθεν, manè; est et ἕωθεν, diluculò. Th. ἠὼς, aurora.

'Ηῶθι, adv. in aurorâ: ab ἠὼς, aurora.

'Ηὼν, όνος, ἡ, littus, ripa. Ab ἠϊών.

'Ηωνἰκει, 3. sing. plusq. p. ind. act. verbi αἰωνίζω, æterno. Th. αἰὼν, ævum.

'Ηῷος, ῴα, ῷον, EOUS, matutinus, orientalis: ab ἠὼς, aurora.

'Ηωρεῖτο, 3. sing. imperf. indic. verbi αἰωρέομαι, attollor, evehor. Th. αἰωρέω, sursùm tollo.

'Ηώρεν, imperf. ind. act. verbi αἰωρέω, in sublime attollo.

'ΗΩ'Σ, όος, -ὲς, ἡ, aurora, diluculum, dies, Sol; acc. ἠόα, ἠῶ, et ἠῶθ', pro ἠῶ τε, vel ἠῶ τε, q. ab αὔω, splendeo.

Θ.

Θ OCTAVA apud Græcos litera, in numeris novem denotat. Θ, ϑ, θ, cum puncto sive lineolâ infra positâ, novies mille. Sonum habet τε τ, additâ aspiratione. Θ Ion. pro τ, δ in ϑ· ϑ in φ, Æol. ut φὴρ· interdum πλεονάζει, ut ϑαμὰ, pro ἅμα

Θ, pro τε, *et*, sequente aspiratione.

Θάασσεν, *sedebat*, 3. sing. imperf. indicat. act. Ion. verbi θαάσσω, idem quod θοάζω, *sedeo, celeritèr moveor*. Th. θοὸς, ᾶ, ὸν, *celer, velox*.

Θαγῇ, 2. sing. fut. 2. ind. med. θαγῦμαι, verbi θάσσω, *propero*, pro θαάσσω. Vide θάασσεν.

Θαδδαῖος, ȣ, ὁ, *THADDÆUS*, nomen Apostoli, Syr. interpret. Lat. *uber*.

Θαεῖτο, Dor. pro θηεῖτο, et hoc Ion. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. ind. verbi θεάομαι, et Ion. θηέομαι, -ȣμαι, *specto*.

Θάεο, Ion. pro θάου, *vide*, præs. imperat. pass. verbi θάομαι, pro θεάομαι, *specto*, f. θεάσομαι.

Θάημα, ἄτος, τὸ, Dor. pro θέᾶμα, τὸ, *spectaculum* : ab eod. Th.

Θαητὸς, ἡ, ὸν, *mirus, admirandus, conspicuus*, Dor. pro θεατὸς· ab eod.

Θαίβω, *agito, impello*, Hesych. pro ἐλαύνω.

Θαιμὸς, οἰκία, σπόρος, Hesych. an corruptum à δόμος ?

ΘΑΙΡΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *cardo, axis* : à θύρα, *janua*, Hesych.

Θακεύω, f. εύσω, *sedeo*; et

Θακέω, f. ήσω, idem : à

Θάκος, ȣ, ὁ, *sedes*.

Θαλαμεύομαι, *intra thalami parientes me contineo, domi maneo, in thalamo versor* : à θάλαμος.

Θαλάμη, ης, ἡ, *cubile, piscium latibulum*. Th. θάλαμος, *cubile*.

Θαλαμήϊα δοῦρα, *ligna thalamo struendo apta* : ab eod. Th.

Θαλαμηπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cubicularius, circa cubiculum versans* : ex θάλαμος, *cubiculum*, et πολέω, *verso*.

Θαλαμία, ας, ἡ, Ion. θαλαμίη, ης, *navis foramen, per quod remus in aquas exsertus exstat*. Th. θάλαμος, q. v.

Θαλάμοισι, dat. pl. Ion. à

ΘΑ'ΛᾸΜΟΣ, ȣ, ὁ, *THALAMUS, cubiculum, nidus; thesaurus, ubi reponuntur pecuniæ et alia pretiosa; pars sanctior templi; cava capitis, in quibus oculi sunt; pars navis inferior; nuptiarum locus et dies*.

ΘᾸ'ΛΑΣΣΑ, seu -ττα, ης, ἡ, *mare*.

Θαλασσεὺς, έως, ὁ, *piscator* : à θάλασσα.

Θαλασσεύω, f. εύσω, *in mari versor, mare frequento* : ab eod.

Θαλάσσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *marinus* : à præced.

Θαλασσοβίωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *è mare victum parens*. Ex θάλασσα, et βίος, *victus*.

Θαλασσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *maris speciem referens, qui est coloris marini*. Ex θάλασσα, et εἶδος.

Θαλασσοκρᾰτέω, *maris imperium teneo, obtineo*; et

Θαλασσοκρᾰτωρ, ορος, ὁ, *qui maris imperio potitur* : ex θάλασσα, *mare*, et κρατέω, *fortitèr impero*.

Θαλασσοπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *per mare iter faciens* : à θάλασσα, *mare*, et πόρος, *transitus*.

Θαλάττιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *marinus* : à θάλαττα, ης, ἡ, *mare*.

Θαλέει, 3. sing. præs. ind. act. verbi θαλέω, Poët. pro θάλλω, *floreo*.

Θαλέθοντες, *florentes*, præs. part. act. verbi θαλέθω, idem quod θάλλω, *floreo*.

Θάλεια, ας, ἡ, *THALIA*, nomen Musæ. Est et

Θαλεία, sed pro θαλία, ας, ἡ, *epulum solenne, dies festus, omnium rerum affluentia*. Th. θάλλω, *floreo*.

Θάλειος, εία, ον, *virens, floridus*; et

Θαλερὸς, ᾶ, ὸν, *in flore existens, floridus* : ab eod. Th.

Θαλέω, -ῶ, f. ήσω, Poët. *floreo, vireo; Metath. decoror, ornor* : ab eod. Th.

Θαλῆς, ȣ̃, ὁ, et Θάλης, ητος, *THALES*, nomen propr. Philosophi, civis Milesii.

Θαλία, ας, Ion. θαλίη, ης, ἡ, *convivium* : vide θαλεία· item *frons oleagina*. Vide θαλλία. Est etiam.

Θαλία, Ion. Θαλίη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Θαλιάζω, f. ἄσω, *convivia florida ago; sertis virentibus redimitus convivor* : à θαλία.

Θαλίαι, ων, αἱ, *convivia, solemnitates* : et

Θαλλία, seu θαλία, ας, ἡ, *ramus virens, germen* : ab eod. Th.

Θάλλοισα, ας, Dor. pro θάλλȣσα, ης, ἡ, *florens*, præs. part. fœm. g. à θάλλω.

Θαλλὸς, ȣ̃, ὁ, *oleæ termes, omnis frons virens*.

Θαλλοφορέω, -ῶ, *oleaginam frondem gesto* : à φορεῖν, *gestare*.

ΘΑ'ΛΛΩ, fut. λῶ, *vireo, pullulo, floreo*, perf. τέθαλκα.

Θάλος, εος, τὸ, *germen, proles, filius*; et pro τιμὴ, δόξα, *honor, gloria, decus* : à præced.

Θάλπεαι, Ion. et Dor. pro θάλπῃ, *cremaris*, 2. sing. præs. sub. pass. à θάλπω, *foveo*.

Θάλπιος, ȣ̃, ὁ, *THALPIUS*, nomen propr. quod ab eod. Th.

Θαλπιόων, pro θαλπιῶν, præs. part. Poët. à θαλπιόω, *culesco*. Th. θάλπω, *foveo*, f. ψω.

Θαλπιώθ, Cantic. iv. 4. εἰς θαλπιώθ· ubi Aquila εἰς ἐπάλξεις. Hieron. *in propugnacula*; Junius, *in armaria*. Alii *turres prœaltas* vertunt.

Θαλπνὸς, ἡ, ὸν, et θαλπρὸς, ᾶ, ὸν, ότερος, ότατος, *calidus, fervidus*; item *splendidus* : et

Θάλπος, εος, τὸ, *calor, æstus* : à

ΘΑ'ΛΠΩ, fut. ψω, *foveo, calefacio*.

Θαλπωρὴ, ῆς, ἡ, *fomentum*; item *solamen, spes*; quia calefacit : ut contrà metus frigefacit : à præced.

Θαλῦσια, ίων, τὰ, *festum post comportatas fruges; primitiæ frugum*. Th. θάλλω, *vireo*.

Θαλύσιος, α, ον, *ex novis fructibus factus*; ut panis θαλύσιος. Vide præced.

Θαλφθεὶς, *calefactus*, a. 1. part. pass. et

Θαλφθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi θάλπω, f. ψω, *foveo*.

Θάλψις, εως, ἡ, *calefactio, calor, tepor, fomentum* : ab eod. Th.

Θάλωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi θάλλω, *floreo*.

ΘᾸΜᾸ', adv. *crebrò, frequentèr* q. ab ἅμα.

Θάμαρ, ἡ, *THAMAR*, nomen mulieris indecl. Hebr. interpret. Lat. *palma*.

Θάμβεε, *obstupuit*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

Θαμβέω, -ῶ, *obstupefacio, expavesco*, f. ήσω, p. τεθάμβηκα, præs ind. pass. θαμβέομαι, *expavesco, obstupefio*; imperf. ind. pass. ἐθαμβεόμην, -ȣ́μην, et in 3. pl. ἐθαμβέοντο οῦντο, a. 1. ind. pass. ἐθαμβήθην, ης η. Th. θάμβος, *stupor*.

Θάμβησεν, *expavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἐθάμβησεν, præced. verbi.

Θάμβησις, εως, ἡ, *pavor* : ab eod.

ΘΑ'ΜΒΟΣ, εος, τὸ, *stupor, attonita admirato*.

Θαμειὸς, ειᾶ, ειὸν, *frequens*; quod et

Θαμὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *frequens, creber*; in nom. pl. θαμέες· à θαμὰ, *crebrò*.

Θαμίζω, *frequento, frequens sum*; ab eod. Th.

Θαμιμασάδης, Scythicè *Neptunus* appellatur.

Θαμῖνὰ, *frequentèr, crebrò*, Poët. adv. à

Θαμῖνὸς, ἡ, ὸν, *creber, frequens* : à θαμὰ, *crebrò*.

ΘΑ'ΜΝΟΣ, ȣ, ὁ, *DUMUS, frutex, fruticetum*, quasi *creber ramis* : à θαμινὸς, suprà

Θαμνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fruticosus*. à præced.

Θάμυρες, *solemnis cœtus*; qui θαμὰ, id est, cum frequentiâ congregatur.

Θανάσῐμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lethalis, mortifer* : à θνήσκω, *morior*, quod vide.

Θανᾰτάω, -ῶ, *mori cupio, mortem mihi opto* : à θάνατος.

Θανατηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lethifer* : à θάνατος, *mors*; quod à θνήσκω, *morior*, et φέρω, *fero*.

Θανατόεις, όεσσα, όεν, *lethalis* : à

Θάνᾰτος, ȣ, ὁ, *mors*; gen. Ion. θανάτοιο· à θνήσκω, *morior*; θανάτῳ πόρειν, *dare lethe*.

Θανᾰτȣ̃ν, præs. inf. act. à seq.

Θανᾰτόω, -ῶ, *occido*, f. ώσω, p. τεθανάτωκα, a. 1. ind. act. ἐθανάτωσα, a. 1. sub. act. θανατώσω, ῃς, ῃ, a. 1. infin. act. θανατῶσαι, a. 1. ind. pass. ἐθανατώθην, ης, η, a. 1. part. pass. θανατωθεὶς, έντος· à θάνατος, *mors*, q. v.

Θανατώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *lethalis* : ab eod.

Θανάτωσις, εως, ἡ, *cædes, mors* : ab eod.

Θανατώσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi θανατόω, q. v.

Θανέειν, Ion. et θανέμεν, Ion. et Dor. pro

Θανεῖν, *mori*, a. 2. inf. act. verbi θνήσκω, *morior*; a. 2. ind. act. ἔθανον.

Θάνοιμι, a. 2. opt. act. ejusd. v.

Θανοίσας, *mortuæ*, gen. Dor. pro θανούσης, a. 2. part. fœm. gen. à θνήσκω, *morior*: et

Θανόντ', pro θανόντα, acc. sing. m. gen. ab eod.

Θάομαι, *sugo*: θνητός τε γυναικά τε θήσατο μαζὸν, Il. 24, 58.

Θάοντα, Dor. pro θεάοντα, acc. sing. part. præsentis activi, verbi θεάω, pro θεάομαι, *specto*.

Θάπτεν, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

ΘΑ'ΠΤΩ, *igne*, vel *quovis modo condo*, *sepelio*, f. ψω, p. τέθἄφα, a. 1. ind. act. ἔθαψα, a. 2. ind. act. ἔτἄφον, a. 2. ind. pass. ἐτάφην, ης, η, *sepultus fui*; a. 2. inf. pass. ταφῆναι, fut. 2. ind. pass. ταφήσομαι, perf. ind. m. τέθηπα. Apud Eurip. Cic. θάπτειν, *humare* verbo reddidit. Sciendum est autem inveniri etiam θάπτειν πυρὶ apud Plut. Sic autem Philostrat. quoque dixit θάπτεσθαι πυρί. Habet et significationem obscœnam θάπτειν apud Aristophanem, sicut θάπτεσθαι apud Theocritum.

Θάρα, ὁ, *THARA*, nomen viri indeclinabile, Hebr. *spirans*.

ΘΑΡΓΗΛΙ'Α, ας, ἡ, scil. ἑορτὴ, vel θαργήλια, τὰ, scil. ἱερὰ, *festum et sacra in honorem Apollinis et Dianæ*, cùm pro primitiis sacra facerent, q. à θέρω, *calefacio*, et γῆ, *terra*, nam indè frugum maturitas.

Θαργηλιὼν, ῶνος, ὁ, *undecimus mensis Atheniensium*; quia θέρει τὴν γῆν, i. e. terram calefacit: Aprili enim respondet.

Θαῤῥἄλέος, έα, έον, idem quod θαρσἄλέος, *fidens*. Th. θάρσος, *fiducia*; undè

Θαῤῥἄλέως, *audactèr*, *confidentèr*, adv.

Θαῤῥεῖν, præs. inf. act. à

Θαῤῥέω, -ῶ, *confido*, *bono animo sum*, f. ήσω, p. τεθάῤῥηκα, a. 1. ind. act. ἐθάῤῥησα· à θάῤῥος, idem qu. θάρσος, *fiducia*. Hinc Angl. TO DARE.

Θαῤῥητἴκὸς, ἡ, ὸν, *fiduciâ fretus*, *animosus*: à θαῤῥέω.

Θάῤῥος, εος, τὸ, *audacia*. Vide θάρσος.

Θαῤῥόντως, *audactèr*: à θαῤῥέω.

Θαῤῥΰνω, *fiduciam affero*, *animum addo*.

Θαρσἄλέος, έα, έον, *fidens*, *audax*; compar. θαρσαλεώτερος, *audacior*, *animosior*. Th. θάρσος, *fiducia*.

Θαρσἄλέως, *audactèr*, adv. à præced.

Θάρσει, *confide*, præs. imperat. act. à θαρσέω, *fiduciam habeo*; præs. part. act. θαρσῶν, οῦσα· θαρσήσας, a. 1. part. act. τεθάρσηκα, perf. act. Th. superadict.

Θαρσεὺς, έος, ὁ, *Tharsensis*: à Θάρσος, ου, ἡ.

Θαρσεῦσα, ας, part. præs. fœm. gen. Dor. pro θαρσοῦσα, ης, ἡ, *confidens*. Vide in θάρσει, *confide*.

Θαρσέω, f. ήσω, p. ηκα, *confido*, *præditus sum fiduciâ*, *animum sumo*: ab eod. Th.

Θαρσήσας, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

ΘΑ'ΡΣΟΣ, εος, τὸ, et per Metathesin θράσος, εος, τὸ, *fiducia*, *audacia*.

Θάρσος, ου, ἡ, *THARSUS*, nomen urbis, Apostoli Pauli patria, teste Jos. Ant. l. vi. 1. ut ab origine scriptum. Actor. ix. 11. xxi. 39. Ponitur et pro *Oceano*, 1 Reg. xxii. 48.

Θαρσυνέσκω, imperf. act. ἐθαρσύνεσκον, Poët. pro

Θαρσΰνω, *fiduciam affero*, f. ὕνῶ. Th. θάρσος, *fiducia*.

Θαρσὺς, εῖα, ὺ, *audax*: à θάρσος.

Θᾶσαι, Dor. pro θεάσαι. Poët. vel Ion. a. 1. imperat. med. verbi θεάομαι, *specto*, pro quo Poëtæ θάομαι.

Θᾶσεὺς, έως, Dor. pro Θησεὺς, *Theseus*.

Θάσομαι, *ponam*, Dor. pro θήσομαι, f. 1. m. verbi τίθημι, *pono*.

Θασόμενος, Dor. et per Crasin pro θεασόμενος, fut. 1. med. part. à θεάομαι, *specto*. Vide θᾶσαι.

ΘΑ'ΣΟΣ, ου, ὁ, *THASUS*, insula quædam maris Ægei.

Θᾶσσον, *celeriùs*, *citiùs*, compar. pro τάχιον· ex ταχὺς, *celer*.

Θάσσω, *sedeo*, contractè pro θαάσσω, id. q. θοάζω, *celeritèr moveo*; item *sedeo*; propriè *celeritèr in sedile insilio*. Th. θοὸς, *celer*.

Θάσσων, *celerior*: comparativus ex ταχὺς, *celer*, ταχίων, θάσσων, vel θάττων.

Θάτερος, *alteruter*: à τὸς, pro ὁ, et ἕτερος, *alter*, Sic θατέρου, pro τοῦ ἑτέρου. et sic porrò θάτεραι, Dor. pro αἱ ἕτεραι· ἐπὶ θάτερα, *in diversum*, *in alteram partem*.

Θάττων, *celerior*. Vide θάσσων.

Θαῦμα, ἄτος, τὸ, *res miræ*, *admiratio*, *miraculum*; et

Θαυμάζομεν, 1. pl. præs. ind. act. θαυμασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à

ΘΑΥΜΑ'ΖΩ, f. άσω, *miror*, *admiror*, *colo*; *observo cum approbatione*, Luc. ix. 43. *cum indignatione*, Joan. vii. 21. Marc. vi. 3. cum διὰ, Diod. Sic. iv. p. 193. et sic construend. Joan. vii. 21. Strab. 1. xvii. p. 1138. Ælian. V. H. xii. c. 6. cum acc. raro, Dem. Ol. π, ver. 4. ed. Monten. p. τεθαύμἄκα, perf. ind. pass. τεθαύμασμαι, a. 1. ind. pass. ἐθαυμάσθην, ης, η· a. 1. inf. pass. θαυμασθῆναι, *admirationi esse*; f. 1. ind. med. θαυμάσομαι, η, εται.

Θαυμαίνω, *admiror*: à θαυμάζω· inde θαυμανθῦντες, fut 1. part. pl.

Θαύμας, αντος, ὁ, *THAUMAS*, nomen proprium.

Θαυμάσιος, α, ον, *admiratione dignus*; et

Θαυμασμὸς, οῦ, ὁ, *admiratio*; et

Θαυμαστὴς, οῦ, ὁ, *admirator laudator*; et

Θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, *admirabilis*: οὐ θαυμαστὸν, *non est mirum*: à θαυμάζω.

Θαυμαστόω, -ῶ, f. ώσω, *admirabilem reddo*: à θαυμαστός.

Θαυμαστῶς, adv. *sapientèr*.

Θαυματίζομαι, f. ἴσομαι, *rei admirabilitate obstupefio*: à θαῦμα.

Θαυματουργέω, -ῶ, f. ήσω, *miracula edo*, *præstigiis utor*: à θαυματουργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *qui miracula edit*. Ex θαῦμα, et ἔργον, *opus*.

Θαφθεὶς, εῖσα, ὲν, *sepultus*, *a*, *um*: in dat. plur. θαφθεῖσι, a. 1. part. pass. à θάπτω, *sepelio*.

Θαψία, ας, ἡ, *herba quædam ferulacea*: à Thapso insulâ sic dicta.

ΘΑ'ΨΟΣ, ου, ἡ, *lignum Scythicum*, vel *herba*, *ad tigendum apta*; quia lanam rubefacit: à Thapso flumine ubi nascitur.

Θάω, *video*, scilicet, *cum stupore*, contract. pro θεάω, idem quod θεάομαι, *specto*. Est et θάω, *nutrio*: undè θάομαι, *sugo*.

Θεὰ, ᾶς, ἡ, *DEA*; θεᾶν, gen. pl. Dor. et θεάων, Æol. pro θεῶν. Th. θεὸς, *Deus*.

Θέα, ας, ἡ, *spetaculum*, *spectandi locus*, *quævis res jucunda spectatu*; acc. sing. θέαν. Th. θεάομαι, *specto*. Potest θέα, etiam dici in præs. imperat. act. à θεάω, *specto*.

Θεαθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi θεάομαι, *specto*, q. v.

Θέαινα, idem quod θεὰ, *dea*.

Θέαμα, ἄτος, τὸ, *spectaculum*. Th. θεάομαι.

Θεανὼ, όος, -οῦς, ἡ, *THEANO*.

ΘΕΑ'ΟΜΑΙ, *specto*, *contemplor*, f. 1. ind. m. άσομαι, perf. ind. pass. τεθέἄμαι, a. 1. ind. pass. ἐθεάθην, a. 1. inf. pass. θεαθῆναι, a. 1. ind. m. ἐθεασάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. θεάσασθαι, a. 1. part. m. θεασάμενος.

Θεάριον, ου, τὸ, pro *loco sacro*, vel *templo*: vide in θεωρός.

Θεαρχία, ας, ἡ, *suprema divinitas Deus supremus*, *divinum et eternum principium omnium rerum*: ex θεὸς, et ἀρχὴ, *principium*.

Θεασάμενος, a. 1. part. m. et

Θεατὴς, οῦ, ὁ, *spectator*; acc. pl. θεατὰς, ab eod. Th.

Θεατὸς, ἡ, ὸν, *spectabilis*, *dignus spectatu*. Th. θεάομαι, *specto*.

Θεατρίζω, *in theatro ago fabulam*, *in theatrum omnibus spectandum produco*; f. ἴσω, p. τεθεάτρικα, perf. ind. pass. τεθεάτρισμαι.

* Θεατροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *theatri formam habens*.

Θέατρον, ου, τὸ, *THEATRUM*, *locus in quo spectantur ludi*, *spectaculum*. Th. θεάομαι, *specto*.

Θέε, *discurrebat*; pro ἔθεε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi θέω, *curro*; f. θεύσομαι.

Θεὲ, τὸ καὶ τὰ, legitur 1 Reg. xiv. 28. et Ezech. xl. passim, pro *thalamo*. Symmachus vertit οὐδὸς, Aquila πρόθυρον.

Θέειον, Poët. et Ion pro θεῖον, ου, τὸ, *sulphur*; q. θεῖόν τι, *divinum*

quid : indè ϑειόω, *sulphure fumigo*. Th. ϑεὸς, *Deus*.

Θέειος, Poët. pro ϑεῖος, α, ον, *divinus*.

Θεεύμενος, Ion pro ϑεώμενος, præs. part. m. à ϑεάομαι, -ῶμαι, *specto*.

Θεήϊος, Poët. pro ϑέειος, quod pro ϑεῖος, *divinus*. Th. ϑεὸς, *Deus*.

Θεῆς, *deabus*, Ion. pro ϑεαῖς· à ϑεὰ, *dea*: ab eod. Th.

Θεήσασθαι, *contemplari*; Ion. pro ϑεάσασθαι, a. 1. inf. m. et

Θεήσεαι, Ion. pro ϑεήσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. verbi ϑεάομαι, *specto*; f. ϑεάσομαι, et Ion. ϑεήσομαι, ῃ, εται.

Θεητὸς, ὴ, ὸν, Ion. pro ϑεατὸς, *cum admiratione spectandus*; à ϑεέω, verb. Ion. *cum admiratione specto*: ab eod. Th.

Θεῖα, ἡ, nom. mulieris. Sed ϑείην, *divinam*, Ion. pro ϑεῖαν· à ϑεῖος, *divinus*. Th. ϑεὸς, *Deus*.

Θείει, Ion. vel Poët. pro ϑεῖ, *currit*; 3. sing. præs. ind. act. à ϑέω, *curro*; f. ϑεύσομαι. Sic ϑείειν, pro ϑεῖν.

Θείην, ης, η, a. 2. opt. act. Sed ϑείῃ, cum ι subscripto, *ponat*; 3. sing. præs. sub. act. à ϑέω, *pono*; pro quo Poëtæ ϑείω· vel est a. 2. sub. act. Poët. pro ϑῇ· à τίθημι, *pono*, a. 2. ind. act. ἔθην.

Θειλοπεδεύω, *in loco solis calori exposito exsicco, insolo*: à

Θειλόπεδον, ου, τὸ, fact. ex artic. τὸ, et εἰλόπεδον, *locus solis calori expositus, et apricus*: ex εἵλη, idem quod ἕλη, *color solaris*, et πέδον, *solum*.

Θεῖναι, a. 2. inf. act. à τίθημι, *pono*.

ΘΕΙ'ΝΩ, *ferio, percutio*; Poët. f. ϑενῶ, præs. ind. pass. ϑείνομαι, *percutior, vapulo*.

Θείοιο, gen. Ion. pro ϑείου· à ϑεῖος, *divinus*.

Θείομεν, *ponamus*, 1. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro ϑῶμεν, verbi τίθημι, f. ϑήσω, a. 2. ind. act. ἔθην, a. 2. sub. act. ϑῶ, Poët. ϑέω, et ϑείω, in pl. ϑέωμεν, et metri gratiâ ϑείωμεν, et Systole ϑείομεν.

Θεῖον, ου, τὸ, *sulphur*: quod à Deo sit tanquam πῦρ κεραύνιον, *ignis fulmineus*: et

Θεῖον, ου, τὸ, *divinitas, numen*: et

Θεῖος, εία, εῖον, *divinus, a, um*; Poët. ϑέειος· et

Θειοτέρως, et ϑειότεροι, *divinitùs*, adv. compar. et

Θειότης, ητος, ἡ, *divinitas, divina majestas*: omnia à ϑεὸς, *Deus*.

Θεῖτε, per Sync. pro ϑείητε. 2. pl. a. 2. opt. act. verbi τίθημι, *pono*.

Θείω, Poët. pro ϑέω, *curro*; f. ϑεύσομαι, item Poët. pro ϑῶ, a. 2. sub. act. verbi τίθημι, *pono*.

Θειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *sulphureus*: à ϑεῖον, *sulphur*.

Θείωσα, *consecravi*; Ion. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi ϑειόω, *Deo consecro*. Th. ϑεός.

Θέλ', pro ϑέλε, præs. imperat. act. à ϑέλω, *volo*; f. ϑελήσω, a. 1. part. act. ϑελήσας.

Θελγὶν, ῖνος, ὁ, *veneficus*: à ϑέλγω, *decipio*.

Θελγομένη, *gestiens*; præs. part. pass. f. g. à

ΘΕ'ΛΓΩ, *mulceo, delinio, decipio*; f. ξω, q. εἰς τὸ ϑέλειν ἄγω, *impello quocunque velim*.

Θέλεις, *velis*, 2. sing. præs. ind. act. à ϑέλω, *volo*.

Θέλεμνον, ου, τὸ *fundamentum*; à ϑέω, *pono*. Th. ϑέμηλον, idem.

Θέλημα, ἄτος, τὸ, *voluntas*: et

Θέλησις, εως, ἡ, idem: à ϑέλω, *volo*.

Θελήσω, *volam*, f. 1. ind. act. ejusd.

Θελητὴς, οῦ, ὁ, *qui vult, qui libentèr facit*: ab eod. Th.

Θελητὸς, ὴ, ὸν, *expetitus, cupitus*: ab eod. Th.

Θελκτὴρ, ῆρος, ὁ, *delinitor*: et

Θελκτήριον, ου, τὸ, *illecebra*: à ϑέλγω, *mulceo*.

Θελξινόων, *permulcentium*; gen. pl. à ϑελξίνοος, *mentem demulcens*: à ϑέλγω, f. ξω, *mulceo*, et νόος, *mens*.

Θέλοισα, Dor. pro ϑέλουσα, *volens*; præs. part. fœm. gen. et

Θέλοντι, Dor. pro ϑέλουσι, *volunt*; 3. pl. præs. ind. act. et

Θέλουσα, *volens*; præs. part. act. f. g. à ϑέλω, *volo*; f. ϑελήσω.

Θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum*: q. à ϑέω, *pono*. Th. ϑέμηλον, *fundamentum*.

Θέλω, seu ἐθέλω, *volo, delector, opto*; item *possum*; Att. imperf. ind. act. ἤθελον, ες, ε, f. ϑελήσω, perf. ind. act. τεθέληκα, a.1. ἐθέλησα ας, ε, et Atticè ἠθέλησα. Vide ἐθέλω.

Θέμα, ἄτος, τὸ, *id quod ponitur, quæstio quæ pro fundamento dissertationis ponitur*: *legio provinciæ alicui imposita*: *ipsa provincia, pecunia in mensam posita*, Cebes in tabula, Tobit. iv. 9, 40. et passim: à τίθημι, *pono*. Est et ϑέμα, *sidus natalitium, et horoscopum*. Hinc Angl. A THEME. Ab Hesych. exponitur ἕξις, τόπος, στάσις, μνῆμα.

Θεματικὸς, ὴ, ὸν, *positivus, provincialis, primitivus* apud Grammaticos: ϑεματικοὶ ἀγῶνες, *certamina*, in quibus deposito præmio certabatur; ϑεματικὸν ῥῆμα, *verbum primitivum*: à τίθημι, *pono*.

Θέμεθλον, ου, τὸ, idem quod ϑέμηλον, q. v.

Θεμείλιον, Poët. pro ϑεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum*: ab eod. Th.

Θεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum*. Vide præced.

Θεμελιόω, *fundamentum jacio*; f. ώσω, p. τεθεμελίωκα, perf. pass. ind. τεθεμελίωμαι, plusq. p. ind. pass. ἐτεθεμελιώμην, ωσο, ωτο, Ion. τεθεμελιώατο, in 3. sing. à præced

Θεμελίωσις, εως, ἡ, *fundamenti substructio*.

Θέμεν, Ion. et ϑέμεναι, Dor. pro ϑεῖναι, *ponere*; a. 2. inf. act. ϑέμεν, σπουδὴν ἅπασαν, ἀμφί τινος πράγματος, *ponere omne studium circa rem aliquam* Th. τίθημι.

Θέμενος, η, ον, a. 2. part. m. ab eod. verbo.

Θεμερὸς, ὰ, ὸν, *gravis, venerandus*. Th. ϑέμις, *jus*.

Θέμεθλον, Poët. id. q. ϑεμέθλον, ου, τὸ, *fundamentum*: quod à

ΘΕ'ΜΗΛΟΝ, ου, τὸ, *fundamentum*: q. à ϑέω, *pono*: ϑεμέλιον, ου, τὸ, idem.

Θεμίπλεκτος, ου, Poët. *à Themide contextus*, ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτὸς· à πλέκω, *plico, necto*, et Θεμις.

Θέμις, ιςος, vel ἴδος, ἡ, *jus, lex, fas, Dea juris*. Plat. in Tim. ὃ μηδ' εἰπεῖν τινὶ ϑέμις, *quod ne dictum quidem fas est*, ut Cicero interpretatur. Θέμιςες, dicuntur etiam *tributa* et *vectigalia* quæ principi populum persolvere jus imperat.

Θεμισκέρων, οντος, *juris studiosus, qui jura colit*, et *justitiam exercet*: ex ϑέμις, *jus*, et κέρω, pro κεράω, vel κεράννυμι, *misceo*.

Θεμίσκοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *juris inspector et præses*: à ϑέμις, *jus*, et σκέπτομαι, *video*.

Θεμίσσω, f. ίσομαι, a. 1. ind. m. ἐθεμισσάμην, Poët. *justè judico, guberno*: et

Θέμιςα, *justitiam*; acc. sing. ϑέμιςες, nom. pl. *vectigalia, oracula*: à ϑέμις.

Θεμιςεῖος, α, ον, *justus*: et

Θεμιςεύω, f. εύσω, *do jura et leges, vaticinor*: et

Θεμιςέων, gen. pl. Ion. à ϑεμιςὴ, ῆς, ἡ, quod à ϑεμιςὸς, *legibus consentaneus*: omnia à ϑέμις, *jus*.

Θεμιςοκλέης, -ῆς, ὁ, gen. έεος, -έυς, *THEMISTOCLES*, nomen proprium viri.

Θεμιςονόη, ης, η, nom. mulier. q. *quæ sapit ex legibus*.

Θεμιςὸς, ὴ, ὸν, *legibus consentaneus*: à ϑέμις, *lex*.

Θεμιςῶ, όος, -οῦς, ἡ, nomen mulieris.

Θεμιτὸν, οῦ, τὸ, *consentaneum* ϑέμιδι· *licitum*. Th. ϑέμις.

Θεμὸς, *dispositio, monitio*; ϑεμοὺς, Hesych. affert pro διαθέσεις, παραινέσεις. Th. τίθημι, *pono*.

Θεμόω, ώσω, *appropinquare facio, accedere cogo*: q. à ϑέω, *pono*; ut sit ponere in conspectu. Alii à ϑέμις, quatenus est δυνατόν.

Θὲν, particula aliquando redundans, aliquando motum à loco significans.

ΘΕ'ΝΑΡ, ἄρος, τὸ, *vola, cavum manûs et pedis*.

Θένω, *cedo, pulso, tundo*; ut ϑείνω, f. ενῶ, a. 2. ind. act. ἔθἄνον. Hinc ϑάνατος.

Θεοβλάβεια, ας, ἡ, *læsio deorum, impietas, dira stoliditas*: et

Θεοβλαβὴς, έος, οῦς, ὁ ϗ ἡ, *cui Deus mentem eripuit*: ex ϑεὸς, et βλάπτω, *noceo*; f. ψω, a. 2. ἔβλἄβον.

Θέογνις, ἴδος, ἡ, *THEOGNIS*, nom. propr. Poëtæ.

Θεοδίδακτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à Deo doctus*: ex ϑεὸς, *Deus*, et διδάσκω, *doceo*

Θεόδμᾶτος, Dor. pro θεόδμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *divinitùs ædificatus, tributus.* Sic θεοδμάτον, Dor. pro θεοδμήτον, *divinitùs conditam* : ex θεὸς, *Deus*, et δέμω, *struo* ; perf. ind. pass. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *divinitùs et à Deo datus* ; idem ac θεόσδοτος.

Θεόδωρος, ου, ὁ, *THEODORUS*, nomen proprium viri.

Θεοειδὴς, έος, -ῦς, ὁ ϗ ἡ, *formâ Deum referens* : ex θεὸς, et εἶδος, *forma.* Th. εἴδω, *video.*

Θεοείκελ', pro θεοείκελε, voc. s. à

Θεοείκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Deo similis* : ex θεὸς, *Deus*, et εἴκελος, *similis.* Th. εἴκω, *assimilo.*

Θεόθεν, *divinitùs, à Deo*, adv. à θεος, *Deus.*

Θεοῖο, gen. Ion. pro θεοῦ· à θεὸς, *Deus.*

Θέοισα, Dor. pro θέουσα, ης, ἡ, *currens*, præs. part. act. f. g. à θέω, *curro.*

Θεοιτο, θοῖτο, 3. sing. a. 2. m. opt. Ion. à θέω, -ῶ, pro commun. θείμην, θεῖο, θεῖτο· à τίθημι, *pono.*

Θεοκλῦτέω, f. ήσω, *Deum invoco*, sc. *ut preces meas audiat, Deum audio, Deo obedio* : à θεὸς, *Deus*, et κλύω, *audio.*

Θεόκρῖτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *divino judicio electus* ; item *dearum judex*, Periphras. *Paridis* : à θεὸς, et κρίνω, *judico.*

Θεόκτιςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à Deo conditus* : à θεὸς, et κτίζω, *condo, creo.*

Θεολογία, ας, ἡ, *THEOLOGIA*, *dissertatio de Deo* : à θεὸς, et λέγω, *dico.* Angl. THEOLOGY.

Θεολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *THEOLOGUS, qui de Deo disserit.* Tribuitur Joanni Evangelistæ κατ' ἐξοχὴν· à θεὸς, *Deus*, et λέγω, *dico* ; p. ind. m. λέλογα.

Θεομᾰχέω, *Deo repugno* ; f. ήσω. p. ind. act. τεθεομάχηκα· et

Θεομᾰχία, ας, ἡ, *Deorum pugna* : et

Θεομᾰχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Deo repugnans* : ex θεὸς, et μάχομαι, *pugno.*

Θέομεν, Poët. pro θῶμεν, 1. plur. a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono.*

Θεομῖσὴς, έος, ῦς, ὁ ϗ ἡ, *Deo invisus* : à θεὸς, et μῖσος, τὸ, *odium* : at

Θεομῖσης, εος, -ους, ὁ ϗ ἡ, *qui Deum odit* : ab iisd.

Θεόμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ θεόθεν μοῖραν ἔχων, *qui sortem divinitùs est adeptus* ; et hinc *præstantissimus* : ex θεὸς, *Deus*, et μοῖρα, *fatum.* Th. μείρω, *divido, sortior.*

Θεόντων, gen. pl. part. præs. act. à θέω, *curro* ; f. θεύσομαι· ὀδόντων λεῦκα θεόντων, pro ὀδόντων λευκῶν, Hes. in Scut. 146.

Θεόπνευςος, ου, ὁ ϗ ἡ, *divinitùs inspiratus* : ex θεὸς, et πνέω, f. πνεύσω.

Θεόπομπος, ου, ὁ, *THEOPOMPUS*, nomen propr. viri.

Θεοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Deo conveniens, divinum quid præ se ferens* ; et neutro genere τὸ θεοπρεπὲς, *divinum decus, divina majestas.* Undè θεοπρεπῶς, *divinè.*

Θεοπροπέω, *vaticinor* ; f. ήσω, p. ηκα· et

Θεοπροπία, ας, ἡ, *vaticinatio* : et

Θεοπρόπιον, ου, τὸ, *vaticinium* : et

Θεοπρόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vates* : à θεὸς, *Deus*, et προίπω, *qui loco dei prædicit.* Qui oraculum consulit.

Θέορτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *a Deo excitatus* : ex θεὸς, et ὄρω, *excito.*

ΘΕΟ'Σ, ῦ, ὁ, *Deus*, et aliquando etiam f. g. pro *dea* : q. à θέω, *pono, facio* : hinc ἀθεότης, ητος, ἡ, *impietas*, &c.

Θεόσδοτα, *divinitùs data* ; n. gen. pl. à

Θεόσδοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à Deo datus* : ex θεὸς, et δίδωμι, *do.*

Θεοσέβεια, ας, *cultus Dei* : et

Θεοσεβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dei cultor, religiosus* : ex θεὸς, *Deus*, et σέβω, *colo.*

Θεοσεβῶς, adv. *piè* : à præced.

Θεοςυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *Dei osor* : ex θεὸς, et ςυγέω, *odi.*

Θεόταυρος, ου, ὁ, *deus taurus* ; Epithet. Jovis : ex θεὸς, et ταῦρος, *taurus.*

Θεότης, ητος, ἡ, *divinitas.* Th. θεὸς, *Deus.*

Θεότῖμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *THEOTIMUS*, nom. propr. Vel *divinitùs honoratus* : ex θεὸς, et τιμὴ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

Θεοφᾰνίη, ης, ἡ, Ion. *Dei apparitio* : ex θεὸς, et φαίνω, *appareo.*

Θεόφῖλε, voc. à Θεόφῖλος, *Theophilus*, nomen propr. idem valet quod

Θεοφῖλὴς, έος, -ῦς, ὁ ϗ ἡ, *pius, amans deorum, Deo gratus* : à θεὸς, et φίλος, *amicus.*

Θεόφιν, *divinitùs*, adv. interdum et dat. pl. pro θεοῖς· à θεός.

Θεόφραςος, ου, ὁ, *THEOPHRASTUS*, nomen propr.

Θεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *divinâ mente præditus, vates, propheta* : ex φρὴν, *mens*, et θεός.

Θεοφύλακτος, ου, ὁ, ϗ ἡ, *à Deo servatus, qui est in Dei tutelâ* : à θεὸς, et φυλάσσω, *custodio*, f. ξω.

Θεράπαινα, ης, ἡ, *ancilla* : et

Θεραπαινὶς, ΐδος, ἡ, idem. Th. θεράπων, οντος, ὁ, *servus.*

Θερᾰπεία, ας, ἡ, *sanatio, famulatus* : à θεραπεύω.

Θεραπευθείσῃ, dat. sing. a. 1. part. pass. f. g. et

Θεραπεύσειεν, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. à θεραπεύω, *servio.*

Θεραπευτέον, *sanandum est*, verb.

Θεραπευτὴς, ῦ, ὁ, *minister, medicus* : et

Θεραπευτῐκὸς, ἡ, ὸν, *obsequiosus, sanandi vim habens, ad gerendam curam alicujus rei aptus* : et

Θεράπευτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sanabilis* : à

Θερᾰπεύω, *famulor, servio, curo, sano*, cum acc. f. εύσω, p. τεθεράπευκα, a. 1. imperat. act. θεράπευσον, άτω, imperf. ind. pass. ἐθεραπευόμην, ου, ετο, p. ind. pass. τεθεράπευμαι, p. part. pass. τεθεραπευμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐθεραπεύθην, ης, η. Th. θεράπων, *minister, servus.*

Θεραπηΐη, Ion. pro θεραπεία, *ministerium, famulatus ; sanatio* : à præced.

Θεράπνα, ας, ἁ, Dor. pro Θεράπνη, ης, ἡ, nomen urbis, et *ancilla*, pro θεράπαινα. Item θεραπνίδιον, *ancilula*, pro θεραπαινίδιον.

Θεράποντα, acc. sing. θεράποντε, nom. dual. θεράπουσι, dat. pl. à

ΘΕΡΑ'ΠΩΝ, οντος, ὁ, *minister, famulus, servus* : q. à θέρω, *curo.*

Θεραφεὶμ, Hebr. Lat. interpret. *imagines, idola* : Ang. TERAPHIM.

Θερείη, ης, ἡ, Ion. pro θέρεια, vel θερεία, id quod θέρος, *æstas.*

Θέρειος, εία, ειον, *æstivus.*

Θερειτάτη, per Syncop. pro θερειοτάτη, *fervidisima*, superl. f. g. à præced. Th. θέρος, *æstas.*

Θέρευς, Dor. pro θέρους, gen. sing. à θέρος, εος, τὸ, *æstas.*

Θερέω, idem quod θέρω, *calefacio.*

Θερίζω, *æstatem traduco, meto*, cum accusat. sæpè absolutè ponitur, f. ΐσω, p. τεθέρικα, a. 1. part. act. θερίσας, ασα, αν, perf. ind. pass. τεθέρισμαι, a. 1. ind. pass. ἐθερίσθην· à θέρος, *messis.*

Θερῖνὸς, ἡ, ὸν, *æstivus* : ab eod. Th.

Θερίσδειν, Dor. pro θερίζειν, præs. infin. act. à θερίζω, *meto.*

Θερισμὸς, ῦ, ὁ, *messis* : et

Θεριςήριον, ου, τὸ, *falx messoria* : et

Θεριςὴς, ῦ, ὁ, *messor* : et

Θεριςικὸς, ἡ, ὸν, *messorius.* et

Θέριςρον, seu θερίςριον, ου, τὸ, *vestis æstiva.* Th. θέρω, *calefacio.*

Θερμὰ, nom. pl. n. g. à θερμὸς *calidus.* Th. θέρω, *calefacio.*

Θερμαὶ, ῶν, αἱ, *thermæ, balnea calidæ* : ab eod.

Θερμαίνω, *calefacio*, f. ᾰνῶ, a. 1. ἐθέρμᾱνα, p. τεθέρμαγκα, præs. pass θερμαίνομαι, perf. ind. pass. τεθέρμαμμαι, a. 1. ind. pass. ἐθερμάνθην. Th. θέρω, *calefacio.*

Θέρμετο, 3. sing. imperf. ind med. Ion. verbi Poët. θέρμομαι, pro θερμαίνομαι, *calefacio*, ejusd. Th.

Θέρμη, ης, ἡ, *calor, æstus.* Th. θέρω, *calefacio.*

Θερμολουτέω, f. ήσω, *lavor calidâ calidâ perfundor* : à θερμὸς, *calidus*, et λούω, *lavo.*

Θερμοπῦλαι, ων, αἱ, quasi dicas, *calidæ portæ, THERMOPYLÆ*, locus quidam Græciæ, sic dictus quod propè eas Græciæ fauces calidæ sint aquæ.

Θερμὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *calidus, a, um* ; in superl. θερμότατος. Th. θέρω, *calefacio.*

Θερμότης, ητος, ἡ, *calor.*

Θέρμω, *calefacio.* Poëticum tantùm est.

ΘΕ'ΡΟΣ, εος, τὸ, *messis, æstas.*

Θερσίτης, ου, ὁ, *THERSITES*, nom. propr.

Θέρσυς, Æol. pro θάρσος, εος, τὸ, *fiducia.*

Θέρσω, f. 1. ind. act. Æol. pro θερῶ, et θερσόμενος, f. 1. part. m. à

ΘΕ'ΡΩ, *calefacio, medeor, curo* ; f. θερῶ, et Æol. θέρσω.

Θὲς, pro θέτι, *pone*, a. 2. imperat act. verbi τίθημι, *pono* : a. 2. ἔθην

Θέσαν, *posuerunt*, Ion. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. ἔθην, ejusd. verbi.

Θέσθαι, a. 2. infin. m. θέσθω, 3. sing. a. 2. imperat. m. à τίθημι, *pono*.

Θέσις, εως, ἡ, THESIS, *positio, depositio, sors pecuniæ*, Dem. c. Apat. θέσις ἐπέων, *carminum compositio*. Th. τίθημι, *pono*.

Θέσκελος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Sync. pro θεοείκελος· sic in pl. n. g. θέσκελα, *divina, Deo similia*: ex θεὸς, *Deus*, et εἴκελος, *similis*, quod ab εἴκω, *similis sum*.

Θέσμιος, ία, ιον, *legitimus*: à θεσμὸς, *lex*.

Θεσμοθέτης, ου, ὁ, *legislator*: à θεσμὸς, *lex*, et τίθημι, *pono*.

ΘΕΣΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *lex, strues lignorum*.

Θεσμοφορεῖον, ου, τὸ, *sacrum Cereris*: et

Θεσμοφορία, *festa in Cereris honorem*: ex θεσμὸς, *lex*, et φέρω, *fero*.

Θεσπεσία, ας, ἡ, et Ion. θεσπεσίη, f. g. à

Θεσπέσιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *divinus*, gen. Ion. θεσπεσίοιο. Th. θέσπις, *vaticinus*.

Θεσπιδαὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *divinitùs ardens*: à θέσπις, *divinus*, et δαίω, *uro*.

Θεσπίζασα, Dor. pro θεσπίσασα, a. 1. part. act. f. g. à

Θεσπίζω, *vaticinor*: f. ίσω, à

ΘΕ'ΣΠΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, *vates divinus*.

Θέσπισμα, ατος, τὸ, *oraculum*: à præced.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, *Thessalonicensis*: à

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, THESSALONICA, nom. urbis; sic dict. Gr à *victoriâ Thessalis reportatâ per Philipum*.

Θέσσαν, Ion. et Poët. pro ἔθεσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. à τίθημι, *pono*.

Θεςίης, ου, ὁ, THESTIES, nom. propr.

Θέςωρ, ορος, ὁ, THESTOR, Æsopis filius: hinc Θεςορίδης, ου, ὁ, *Thestoris filius*.

Θέσφατα, τὰ, *responsa divina*: à

Θέσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à Deo dictus; fatalis*: ex θεὸς, et φημὶ, *dico*.

Θετέον, *ponendum*, nomen verbale: à τίθημι, *pono*.

Θετικὸς, ἡ, ὸν, *positivus, a, um*: in pl. n. g. θετικὰ, ab eod. Th.

Θετικῶς, adv. *affirmativè*, cui opponitur ἀρνητικῶς, *negativè*: à præced.

Θέτις, ἡ, THETIS, nom. propr. Deæ.

Θέτο, *reposuit*, Ion. pro ἔθετο, 3. sing. a. 2. ind. m. verbi τίθημι, *pono*.

Θετὸς, ἡ, ὸν, *positus, adoptivus*: ab eod. Th.

Θετταλία, ας, ἡ, THESSALIA, nomen regionis: hinc Θετταλοὶ, οἱ, *Thessali*.

Θεῦ, Dor. pro θῦ, vel θέσο, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Θευγενὶς, ίδος, ἡ, per Crasin pro θεογενὶς, *à Deo nata*.

Θεύγεσθαι, Cretensium dialecto pro θέλγεσθαι, Hesych.

Θευδᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. decl. THEUDAS: nomen pseudoprophetæ, Lat. *torrens*.

Θευμερῇ, Dor. pro θεομερεῖ, quod Att. θευμερῆ, dat. sing. à θευμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Att. pro θεομερὴς, *divinus*: q. ὑπὸ θεῦ μεμερισμένη, à θεὸς, *Deus*, et μερίζω, *partior*. Th. μείρω, *divido*.

Θεύμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, per Crasin et Dor. pro θεόμορος, *à Deo datus, seu per distributionem alicui à Deo datus*: ex θεὸς, et μείρω, *partior*, p. ind. m. μέμορα, Poët. ἔμμορα.

Θεύσεαι, Ion. pro θεύσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. et

Θεύσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi θέω, *curro*: f. θεύσομαι.

Θευσεύμενος, Dor. pro θευσόμενος, f. 1. part. m. ejusd.

Θευχαρίλα, Dor. pro Θεοχαρίλα, fœminæ nomen.

ΘΕ'Ω, f. θεύσομαι, *curro, cursu contendo*. Sed ΘΕ'Ω, f. θήσω, *pono*: undè τίθημι.

Θέωμεν, pro θῶμεν, Ion. 1. pl. a. 2. sub. act. à τίθημι, *pono*.

Θεώντων, gen. pl. part. præs. act. contract. pro θεαόντων, *spectantium*: à θεάω, *specto*.

Θεωρεια, seu -ία, ας, ἡ, *speculatio, contemplatio*. Th. θεωρὸς, *spectator*.

Θεωρέω, *specto*; f. ήσω, p. τεθεώρηκα, a. 1. sub. act. θεωρήσω, ῃς, ῃ. Th. θεωρός. Undè et

Θεώρημα, ατος, τὸ, *quod contemplamur; præceptum*.

Θεωρητικὸς, ἡ, ὸν, *contemplativus*.

Θεωρικὸς, *ad spectationem, ludorum pertinens*: à θεωρία.

Θεωρίζω, f. ίσω, *aspicio, specto*.

Θεωρὶς, ίδος, ἡ, *nomen navis publicæ, quâ Athenienses suos* θεωροὺς, *et sacrorum publicus ministros, ad oraculum Deliacum consulendum mittebant*.

ΘΕΩΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *spectator, contemplator*: qu. à θεάομαι, *specto*; signif. etiam *qui rerum divinarum curam gerit*: à θεὸς, et ὤρα, *cura*.

Θήβα, Dor. pro Θήβησι, seu ἐν ταῖς, Θήβαις, *Thebis*.

Θηβαγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ex urbe Thebanorum oriundus*: ex Θήβη, et γείνομαι, *nascor*.

Θήβαζε, *Thebas*, adv. à Θήβη.

Θηβαῖος, αία, αῖον, *Thebanus*: et in pl. Θηβαῖοι, οἱ, *Thebani*.

Θήβη, ης, ἡ, THEBÆ: nomen urbis; hinc

Θήβηθεν, *Thebis*, adv.

Θηγάνη, ης, ἡ, *cos*. Th. θήγω, *acuo*.

ΘΗ'ΓΩ, *acuo, incito, instigo*: f. ξω, p. ind. act. τέθηχα, a. 1. ἔθηξα.

Θηεῖσθαι, Ion. pro θεᾶσθαι, præs. inf. med. et

Θηεῖτο, *contemplabatur*, Ion. pro ἐθηεῖτο, et hoc pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. med. à

Θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto*: q. v.

Θηεύμενος, *spectans*: Ion. et Dor. pro θεώμενος; præs. part. med. à θεάομαι.

Θηεῦντο, Dor. pro ἐθηεῦντο, quod Ion. pro ἐθεῶ pl. imperf. ind.

Θηήσαντο, *cont*... pro ἐθεάσαντο, 3. ... verbi θηέομαι, Ion. p...

Θηήσασθαι, Ion. pr... a. 1. inf. m. ejusd. verb...

Θηητὸς, ἡ, ὸν, *mirandus*, à θηέομαι, Ion. pro θεάομαι,

Θήϊον, Ion. pro θεῖον, τὸ, *su*... quod vide.

Θηκαῖος, α, ον, q. *thecæ destin*... *tus ad aliquid condendum vel rec*... *piendum*: à θήκη.

Θηκάμενος, *ponens*: a. 1. part. m. verbi τίθημι, *pono*.

Θῆκαν, Ion. pro ἔθηκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et

Θήκατο, 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. et

Θῆκε, *posuit*; Ion. pro ἔθηκε, 3. sing. a. 1. ind. act. à τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, p. τέθεικα.

Θήκη, ης, ἡ, THECA, *ubi aliquid reponitur, sepulchrum*: ab eod. Th.

Θήκιον, τὸ *conditorium, entaphium, sepulchrum*: à θήκη.

Θηλαίνω, f. ἄνω, p. γκα, *papillam sugendam, præbeo*. Th. θηλὴ *papilla*.

Θηλάζω, *lacto, lac præbeo*; item *sugo*; f. άσω, p. τεθήλακα. Th. θηλὴ, *papilla*.

Θηλαμὼν, ὁ ϗ ἡ, *nutritor, nutrix*: à præced.

Θηλάσσεια, ας, ε, *suxerim*: aor Æol. opt. act. ab eod.

Θηλέα et θηλέη, Ion. pro θήλεια, *fœmina*: à θῆλυς.

Θηλέω, Ion. pro θαλέω, id. quod θάλλω, *germino, pubesco*.

Θήλεως, gen. Att. à θῆλυς, quod vide.

ΘΗΛΗ', ῆς, ἡ, *papilla mamma, uberis apex, ruma*.

Θηλητὴρ, κυνηγὸς, apud Hesych. fortè legen. θηρητὴρ, *venator*: à θὴρ, *fera*.

* Θηλυγονία, ας, *materna generatio stirpis*.

Θηλυδρίας, ου, ὁ, *mollis, effœminatus*: q. à θῆλυς, et δράω, ut sit *fœminam ago*.

Θηλυκὸς, ἡ, ὸν, *fœmininus*.

Θηλυμανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *insaniens mulierum amore*: ex θῆλυς, *fœmina* et μάνια.

Θηλύνω, *effœmino, fœminarum more lascivio*: hinc θηλύνεσθαι, præs. inf. med.

* Θηλυπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *fœminis conveniens*: ex θῆλυς, et πρέπει.

ΘΗ'ΛΥΣ, εος, ὁ ϗ ἡ, vel υς, εια, υ, *fœmineus a, um*; vel *fœmina, vim habens fovendi*: θῆλυς, ἐέρση, *ros herbas vegetans*, Hes. Scut. Herc. ver. 396. ποιῦσα θάλλειν, vel à θάω, *nutrio*; τὸ θῆλυ, sub. γένος, *fœmininum genus*: item τὸ θῆλυ, *ingenium muliebre*. Plato in Cratylo, τὸ, θῆλυ, denominatum videri ait, ἀπὸ τῆς θηλῆς, à mammâ fœmineâ.

Θηλυτεράων, *mulierum*: gen. pl. Æol. à θηλύτεραι, compar. f. g. à

λύτερος, *effœminatior, mollior*: à præced.

Θηλυτόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fœminei sexûs partum edens, habilis fœminæ procreandæ*: ex θῆλυς, *fœmina*, et τίκτω, *pario*: p. m. τέτοκα.

Θηλῶ, όος, contrac. οῦς, ἡ, Hesych. τροφὸς, τήθη, *altrix, nutrix*: à θηλὴ, *mamma*.

Θημὼν, ῶνος, ὁ, *acervus rerum simul positarum, cumulus*: à τίθημι, *pono*.

Θημωνία, ας, ἡ, *acervus, tumulus*.

Θὴν, νὸς, ὁ, *acervus*: idem quod θὶν. Est et

Θὴν, expletiva particula: et pro *quidem* sumitur, et *certè*.

Θήνιον, *lac*: γάλα, Hesych. à θάω, *nutrio, lacto*.

Θῆξις, εως, ἡ, *punctum, momentum, celeritas; curatio in vulneribus per suturæ commissionem*.

Θηοῖο, 2. sing. opt. præs. pass. à θηέομαι, Ion. pro θεάομαι, *specto, video*.

Θήπω, *stupeo, cum stupore admiror*: q. à θηέω, *miror*.

ΘΗ'Ρ, ρὸς, ὁ, Æol. φὴρ, *FERA*, item *leo*, gen. pl. θηρῶν, dat. pl. θηρσὶ, qu. à θέω, *curro*. Hinc

Θήρα, ας, ἡ, *venatio*, item *prœda venatu capta*. Est et

Θήρα, ἡ, *THERA*, insula.

* Θηραγοῦντες, οἱ, *belluarum ductores*.

Θήραιον, ἔπος, *vaticinium in insulâ Therâ redditum*. Th. Θήρα.

Θήρᾶμα, ἄτος, τὸ, *venatio, captura*: à

Θηρᾶν, præs. infin. à θηράω, *venor*. Th. θήρ.

Θηράομαι, f. ἄσομαι, *venor, capto*: et

Θηρᾶτὴς, οῦ, ὁ, *venator, sectator*: et

Θηρατἶκὸς, ἡ, ὸν, *venaticus*: à θὴρ, *fera*.

Θηράω, *venor, sector*. Th. θήρ.

Θήρεον, πέπλον, ποκίλον, Atticis, inquit Hesych. q. à θὴρ, *bellua*; alii à Θήρα, *Thera insula*.

Θήρευε, præs. imperat. act. et

Θηρεύειν, præs. infin. act. θερεῦσαι, a. 1. infin. act. à θερεύω, *feras venor*. Th. θὴρ, *fera*.

Θηρευέμεν, *venari, assectari*; præs. infin. act. Ion. pro θηρεύειν.

Θήρευμα, ἄτος, τὸ, *venatio*: à θηρεύω.

Θηρευτὴς, οῦ, ὁ, ac θηρευτὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*, et

Θηρευτἶκὸς, ἡ, ὸν, *venaticus*; undè θηρευτικὴ, *venandi scientia, venatio*: à

Θηρεύω, *feras venor, insidiosè observo, capto*, f. εύσω, p. τεθήρευκα· à θὴρ, *fera*.

Θήρης, gen. sing. Ion. à θήρα, ας, ἡ, *fera capta*: ab eod.

Θηρητὴρ, ῆρος, ὁ, *venator*; idem quod θηρευτὴρ· à θηράω, *venor*, quod à Th. præced.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, *venator*; ab eod. verbo et Th.

Θηριᾶκὰ, τὰ, scil. φάρμᾶκα, *medicamenta, quibus venenatorum animalium morsus sanantur*: et

Θηριᾶκὴ, scil. ἀντίδοτος, *THERIACA, antidotus adversùs venena*. Th. θὴρ, *fera*.

Θηριάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à feris captus*: à θηρίον, *fera*, et ἁλίσκω, *capio*.

Θηριόβρωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *à feris comestus*: à θηρίον, et βρώσκω, *comedo*.

Θηριομᾶχέω, *cum belluis pugno*, f. ήσω, p. τεθηριομάχηκα, a. 1. ἐθηριομάχησα, ας, ε· à θηριομᾶχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cum feris pugnat*: compos. ex θηρίον, idem quod θὴρ, *fera*, et μάχομαι, *pugno*.

Θηριομᾶχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cum feris pugnat*.

Θηρίον, ου, τὸ, *fera, bestia*; apud medicos, *bestia venenata*. Th. θὴρ, idem.

Θήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ferinus*.

Θηριόω, *in naturam ferinam converto, irrito*.

Θηριωδέςατα, *feris refertissima*, neut. gen. pl. superl. à

Θηριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ferus, a, um; ferinus*. Th. θὴρ, *fera*.

Θηριωδῶς, adv. *ferino more*: à præced.

Θηροφόνη, ης, ἡ, *fericida*: ex θὴρ, *fera*, et φένω, *occido*; p. med. πέφονα.

Θηρώμενος, præs. part. pass. à θηράω, *venor*. Th. θὴρ, *fera*.

Θηρῶν, *captans*, præs. part. act. ab eod. verbo et Th.

ΘΗ'Σ, -τὸς, ὁ, *operarius, servus mercenarius*.

Θῆσαι, *lactâsse*, a. 1. inf. act. verbi θάω, *nutrio, lacto*, vel per Sync. pro θηλάσαι. Sic θήσατο, *suxit*, à θάω· vel pro θηλάσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. à θηλάζω, *lacto*. Th. θηλὴ, *papilla*.

Θησαίᾶτο, 3. pl. a. 1. opt. med. *contemplati sint*, Ion. pro θεάσαιντο, εα in η coalescentibus, et υ in α verso: à θεάομαι, *specto*, f. άσομαι, a. 1 ind. med. ἐθεασάμην, a. 1. opt. med. θεασαίμην.

Θησαυρίζω, *thesauros extruo, congero*, fut. ίσω, perf. τεθησαύρικα· perf. ind. pass. τεθησαύρισμαι· à θησαυρός.

Θησαύρισμα, ἄτος, τὸ, *repositorium; thesaurus*: à præced.

ΘΗΣΑΥΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *THESAURUS*, à τίθημι εἰς αὔριον, *in crastinum repono*. Vel ab αὐρὸς, *dives*, ut sit *divitiarum repositio*.

Θησαυροφῦλαξ, ἄκος, ὁ ϗ ἡ, *thesauri custos*.

Θησέα, acc. sing. à Θησεὺς, έος, ὁ, *Theseus*, nomen propr.

Θήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. et

Θήσειν, f. 1. inf. act. et

Θησέμεν, Dor. pro præced. et

Θησεύμησθα, Dor. et Æol. pro θησόμεθα, *ponemus*, 1. pl. f. 1. ind. med. verbi τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Θησεὺς, έυς, ὁ, *THESEUS*, nomen propr.

Θῆσθαι, *lactare*, Ion. pro θᾶσθαι, quod contractè pro θάεσθαι, præs. inf. pass. verbi θάω. Sed alii per Sync. dici volunt pro θηλάζεσθαι, præs. inf. pass. à θηλάζω, *lacto*. Th. θηλὴ, *papilla*.

Θήσομαι, f. 1. ind. med. θήσω, f. 1. ind. act. in pl. θήσομεν, et

Θήσοντι, Dor. pro θήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. à τίθημι, *pono*.

Θῆσσα, ης, ἡ, et θῆττα, ης, ἡ, *ancilla mercenaria*. Th. θὴς, *servus mercenarius*.

Θήσω, (Dor. θησῶ,) f. 1. ind. act. à τίθημι, *pono*.

Θῆτα, acc. sing. à θὴς, *servus*.

Θητεία, ας, ἡ, *servitus*.

Θητεύω, *mercede servio*, f. εύσω.

Θητἶκὸς, ἡ, ὸν, *mercenarius*. Omnia à θής.

Θῆττα, ης, ἡ, *ancilla*. Vide θῆσσα.

Θιαγὼν, όνος, *panis qui diis proponebatur*.

Θιάζω, f. άσω, *choros duco, tripudio*: à

ΘΙ'ᾍΣΟΣ, ου, ὁ, *cœtus et multitudo tripudiantium*; παρὰ τὸ θεῖα ᾄσαι, quòd *divina canant*. Sunt qui legunt θύασος, et si ad Bacchum respicias, θυάζω, est *Bacchica orgia celebro*: à θιὸς, Cret. et Æol. pro θεὸς· undè Lacon. σιός.

Θιᾶσῶται, ῶν, οἱ, *sodales, qui simul choros exercent*; frequentiùs dicitur de iis *qui sacrificiorum et cultûs divini prætextu, veluti sodales, coibant festis diebus, epulisque indulgebant*: à præced.

ΘΙ'ΒΗ, ης, ἡ, *fiscella è vimine plexa in modum arculæ*.

ΘΙΒΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *tostus sub carbonibus*; item *tener, venerabilis*.

Θιγεῖν, a. 2. inf. act. et

Θιγέμεν, Ion. pro θίγειν, præs. inf. à θίγω, *tango*.

Θίγοισα, Dor. pro θίγουσα, *tangens*, præs. part. act. f. g. et

Θίγον, *tange*, Dor. pro θίγε, a. 2. imperat. act. à

ΘΙ'ΓΩ vel θιγγάνω, *TANGO, attingo*, f. ξω, p. τέθικα, a. 1. ἔθιξα, a. 2. ἔθιγον. Hinc

Θίξις, εως, ἡ, *tactus*.

ΘΙ'Ν, aut θὶς, θινὸς, ὁ, vel ἡ, *acervus, cumulus*; item *littus*. Est et

Θῖν', acc. sing. pro θῖνα· à θὶν, *littus*.

Θιὸς, *Deus*; Cretens. a θεός.

Θιπόβρωτος, *malus*, pro θριπόβρωτος, *comestus à vermibus* vel *tineis*, quod à θρίπες, pl. à θρὶψ, et βρώσκω, *comedo*.

Θισπόω, *conjicio*, Hesych. puto à θέσπις, ut sit *vatis instar divinare*.

Θλαδίας, ου, ὁ, *eunuchus*; propriè *cui testes contusi*: à θλάω, *frango*.

Θλασίας, ου, ὁ, pro eodem.

Θλάσμα, ἄτος, τὸ, *fractura, collisio*: à θλάω.

Θλάσπι, ιος, τὸ, *THLASPI*, à herba: à θλάω, quia semen habet quasi contusum.

Θλάσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθλασσε· à

ΘΛΑ'Ω, *elido, frango*, f. άσω, p. ακα.

Θλιβίας, idem ac θλαδίας, *spado cui testes τεθλιμμένοι, seu elisi*: à

ΘΛΙ'ΒΩ, *premo, elido, affligo*, f. ψω, p. φα, perf. ind. pass. τέθλιμμαι, part. p. pass. τεθλιμμένος, *pressus*, pro θλίβω, Æol. φλίγω· undè Lat. *FLIGO*.

Θλίψις, εως, ἡ, *afflictio, anxietas*: à præced.

Θνάσκω, Dor. pro θνήσκω, *morior*, θνάσκομεν, Dor. pro θνήσκομεν, et θνατὸς, Dor. pro θνητὸς, *mortalis*. Th. θνήσκω.

Θνατὰ μέλη, *mortalia membra*, nom. vel acc. pl. neut. gen. à θνατός. Vide præced.

Θνήξομαι, f. 1. ind. med. et

Θνησιμαῖος, αία, αῖον, *morticinus*. Hinc τὸ θνησιμαῖον, ου, *cadaver*.

Θνῆσις, εως, ἡ, *mors*: et

Θνῆσκον, *moriebantur*, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. ind. act. et

Θνήσκοντες, nom. pl. præs. part. act. omnia à

ΘΝΗ'ΣΚΩ, *morior*, f. θνήξομαι, ῃ, εται, f. 2. ind. m. θανοῦμαι· p. τέθνηκα· q. à θνάω, plusq. p. ind. act. ἐτεθνήκειν, εις, ει, a. 2. ἔθανον, ες, ε, q. à θείνω, *percutio*: p. med. τέθναα· inf. p. med. τεθνᾶναι, contractè pro τεθναέναι. Hinc θνητὸς, *mortalis*.

Θνητογαμία, ας, ἡ, *nuptiæ mortalium*, vel à *deâ* cum *mortali* contractæ: ita dic. nuptiæ deæ *Thetidos* cum *Peleo* mortali: à θνητὸς, et γάμος.

Θνητοῖο, gen. Ion. à

Θνητὸς, ἡ, ὸν, *mortalis*: dat. pl. θνητοῖσι.

Θνητῶν, gen. pl. à θνητός.

Θοάζω, f. άσω, *celeritèr moveor*: *in sedem insilio*; *sedeo*: à θοὸς, *celer*.

Θοῇσι, *velocibus*, dat. pl. fœm. g. Ion. pro θοαῖς· à θοός.

Θοιμάτιον, ου, τὸ, Att. pro τὸ ἱμάτιον, *vestis, pallium*. Th. ἕω, *induo*.

Θοίμην, οῖο, οῖτο, a. 2. med. opt. Poët. pro θείμην, εῖο, εῖτο· à τίθημι, *pono*.

Θοινάω, f. ήσω, p. ηκα, *convivor, epulor, vescor, devoro*: à

ΘΟΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *epulum convivium*; item *cibus*: tanquam à θύω, *epulor*: vel potiùs ab οἶνος, *vinum*; aut ex utroque

Θοινητικὸς, ἡ, ὸν, *ad epulationem idoneus*: et

Θοινητὸς, ἡ, ὸν, idem, et

Θοινίζω, Ion. *convivio excipio*: à θοίνη.

Θοῖτο. Vide in θέοιτο, et in θοίμην.

Θολάω, f. ήσω, *turbo*.

Θολερὸς, ρὰ, ρὸν, *turbidus, sordidus*: à θολὸς, *sordes*.

Θολερῶς, *turbidè*, adv. θολερῶς προβαίνειν, *titubantèr incedere*: à præced.

Θολία, ας, ἡ, *pileus fastigiatus, umbella*.

ΘΟΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *sordes, fœx, atramentum sepiæ*; et adjectivè

Θολὸς, ἡ, ὸν, *turbidus*.

Θόλος, ου, ὁ, vel ἡ, *tholus, testudo, camera fastigiata*: hinc θολία, *pileus acutus*.

Θολοῦντα, acc. sing. part. præs. à

Θολόω, f. ώσω, p. ωκα, *turbo cœno, fæculento excitato, turbo, perturbo animum*. Th. θολὸς, *fæx*.

ΘΟΟ'Σ, ὰ, ὸν, *celer, velox*: q. à θέω, *celeritèr eo*.

Θόρε, *desiliit*, 3. sing. a. 2. act. Ion. à

Θορέω, vel θόρω, *salio*, f. ήσω, a. 2. ἔθορον. Hinc

Θορνῦω, et θόρνυμι, *libidine agitor, coitum appeto*; πρὸς τὴν θορὴν ὀρνύεσθαι, *ad genitale semen excernendum empetu quodam ferri*.

Θόρον, Ion. pro ἔθορον, imperf. indic. act. vel a. 2. indic. act. verbi θόρω.

Θορὸς, ȣ̃, ὁ, et θορὴ, ῆς, ἡ, *semen genitale*: θόρος, ου, ὁ, *admissarius*, Hes. Th. θόρω, *salio*.

Θορυβεῦσιν, Dor. pro θορυβοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. *tumultuantur*: à

Θορῦβέω, *tumultuor, perturbo*; *applaudo*, Dem. Phil. ii. f. ήσω, p. τεθορύβηκα, imperf. ind. act. ἐθορύβεον, -ουν. Th. θόρυβος, *tumultus*.

Θορυβήσῃ, *obstrepat*, 3. sing. a. 1. sub. act. à præced.

Θορῦβος, ου, ὁ, *tumultus, turba*: à θρόος, *tumultus*, et βοὴ, *clamor*. Hinc θορυβέω, *tumultuor*.

Θορυβοῦντες, *tumultuantes*, præs. part. act. pl. num. masc. gen. ab eod. Th.

ΘΟ'ΡΩ, sive θορέω, *salio*: q. à θέω ῥᾷον, præs. part. θόρων.

Θοῦ vel θέσο, θέσθω, a. 2. imperat. m. verbi τίθημι, *pono*: a. 2. ind. m. ἐθέμην.

Θουκυδίδης, ου, ὁ, *THUCYDIDES*, in dat. Θουκυδίδῃ.

Θοῦρῖδος, *impetuosæ*, gen. sing. à θοῦρις, ἡ. Th. θόρω, *salio*.

Θοῦρος, ου, ὁ, *impetuosus*; in f. g. θοῦρις· ab eod. Th.

Θοῦρος Συβαρίτης, *THURUS Sybarita*, nomen viri.

Θόωκος, Poët. pro θῶκος, *sedile, solium*: à θοάζω, *sedeo*.

Θόωνα, acc. sing. à θόων, *Thoon*, nomen propr.

Θοῶς, adv. *celeritèr*. Th. θοὸς, *celer*.

Θοώτης, τητος, ὁ, nom. propr.

Θρᾴκη, ης, ἡ, *THRACIA*.

Θρᾴκιος, et Θραΐκιος, Ion. Θρηΐκιος, ία, ιον, *Thracius*: à Θρᾴξ.

Θρᾳκιστὶ, *Thracum more*. Th. Θρᾷξ, *Thrax*.

Θράμις, *aries*, Hesych. Hinc verisimile per Aphær. Anglicè RAM.

Θρᾶνος, ου, ὁ, *sella*. Th. θράω, *sedeo*.

Θρανίδιον, ου, τὸ, dim. à θράνος,

ΘΡΑ'Ξ, ᾳκὸς, et Poët. Θρῆξ, -ηκὸς, ὁ, *THRAX*.

Θρασεῖα, ας, ἡ, f. g. à θρασὺς, *audax*.

Θρασέως, adv. *audactèr*: à θρασύς,

Θρᾶσος, εος, τὸ, *audacia*, per Metath. pro θάρσος, idem.

Θράσσω, *perturbo, vellico*, Poët. pro ταράσσω, *turbo*, per Sync.

Θρασύγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui audacia habet membra*; ὁ θρασέα ἔχων γυῖα.

Θρασυκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *audacia præditus corde*: à θρασὺς, *audax*, et καρδία, *cor*.

Θρασυμᾶχᾶν, gen. pl. Dor. pro θρασυμάχων· à θρασύμᾶχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *audax in pugnâ*, quod vide.

Θρασυμήχᾶνος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro θρασυμήχᾶνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *audax machinator, qui consilium init audax*: ex θρασὺς, *audax*, et μηχανὴ, *machina*.

Θρασύμᾶχης, et Θρασύμᾶχος, ου, ὁ, *audax in pugnâ*; item *THRASYMACHUS*, nomen proprium: q. *audax in bello*: ex θρασὺς, et μάχη, *pugna*.

Θρασυμέμνονα, acc. sing. à

Θρασυμέμνων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *audax, qui audactèr hostem irruentem sustinet*: ex θρασὴς, *audax*, et μένω, *maneo, expecto*.

Θρασυμήδεα, acc. sing. à

Θρασυμήδης, εος, *THRASYMEDES*, nomen propr.

Θρασῦνω, *audacem reddo*. Hinc θρασύνομαι, *meipsum audacem reddo*, vel *audax fio*; item *audactèr loquor*. Th. θρασὺς, *audax*.

Θρασύπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ ἐν τοῖς πόνοις, θρασὺς, *qui labores audactèr adit, et tolerat*.

Θρᾰσὺς εῖα, ὺ, *audax*. Th. θαρσὸς, *fiducia*.

Θραυστὸς, ἡ, ὸν, *fragilis*: à

ΘΡΑΥ'Ω, *frango, ferio*: q. à θλάω, mutato λ in ρ.

ΘΡΑ'Ω, *sedeo*, f. ήσω, a. 1. ind. med. ἐθρησάμην, a. 1. infin. med. θρήσασθαι.

Θρεῖσσα, ας, ἡ, Dor. pro Θρῆϊσσα· legit. et Θρᾷσσα, vel -ττα, *Threissa*.

Θρέμμα, ᾰτος, τὸ, *pecus, omne quod alitur*, pro θράμμα· à τρέφω, *alo*, fut. θρέψω, perf. ind. pass. τέθραμμαι.

* Θρεμματροφέω, *pecora alo* vel *habeo*.

Θρέξασκον, *cucurri*, vel *cucurrerunt*, 1. sing. vel 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, *curro*, fut. θρέξω, perf. ind. act. δεδράμηκα, a. 2. ind. act. ἔδρᾰμον, p. med. δέδρομα. Alii volunt esse imperf. ind. act. verbi θρεξάσκω, idem quod τρέχω, *curro*.

Θρέξω, fut. 1. med. act. verbi τρέχω. Vide θρέξασκον.

Θρεοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *cui præ metu cor in pectore trepidat et salit*: à θορέω, et per Sync. θρέω, *salio*, et καρδία, *cor*.

Θρέπτρα, τὰ, per Sync. pro θρεπτήρια, q. v.

Θρεπτήρια, τὰ, *educationis præmia*. Th. τρέφω, *alo*, f. θρέψω.

Θρεπτὸς, ἡ, ὸν, *altilis, nutritus*.

Θρεπτρία, ας, ἡ, *nutrix*.

Θρέφθη, 3. sing. a. 1. indic. pass. Ion. ab eod. Th.

Θρέψαι, a. 1. inf. act. θρέψαιο, 2. sing. a. 1. opt. m. ejusd. verbi.

Θρεψάμενος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Θρέψᾶσα, a. 1. part. act. f. g. ejusd.

Θρέψε, pro ἔθρεψε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et

Θρέψον, nutri, a. 1. imperat. act. et

Θρέψω, alam, fut. 1. ind. act. à τρέφω, alo.

ΘΡΕ´Ω, vel θρέομαι, tumultuando clamo seu loquor. Hinc θρόος, clamor.

Θρηΐκιος, ία, ιον, Thracius: à Θρῆξ, ηκὸς, Ion. pro Θρᾴξ.

Θρήϊξ, Ion. pro Θρῆξ, quod pro Θρᾴξ, Thrax.

Θρήκη, ης, ἡ, THRACIA, nomen regionis.

Θρήκηθεν, adv. ex Thraciâ.

Θρηκῶν, gen pl. Ion. pro Θρακῶν· à Θρᾴξ, Thrax.

Θρήνει, præs. imperat. act. à

Θρηνέω, lamentor, odas lugubres cano; imperf. ἐθρήνεον, -ουν· f. ήσω, perf. τεθρήνηκα, a 1. imperat. act. θρήνησον, άτω, plange: à

ΘΡΗ˜ΝΟΣ, ου, ὁ, luctus, planctus; q. à θρέω, tumultuando clamo, vel loquor. Alii παρὰ τὸ θραύειν τὸν νοῦν, quòd luctus animum frangat.

Θρηνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à θρηνέω, q. v.

Θρῆνυς, υος, ὁ, scabellum pedum. Th. θράω, sedeo, f. ήσω.

* Θρηνώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, ad lamentandum propensus, flebilis, querulus: ex θρῆνος, et ᾠδή.

* Θρησκεία Θεοῦ, cultus Deo præstandus. Jos. Ant. iv. 4. iv. 8, 44, i. 25. et passim, quod negant Suicerus, Elsnerus, et Wolfius dici: gen. scil. object.

Θρησκεία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, religiosus, superstitiosus cultus Deorum: à

ΘΡΗΣΚΕΥ´Ω, superstitiosè Deum colo, veneror, q. θεῷ ἀρεσκεῖν. Hinc

Θρῆσκος, ου, ὁ, religiosus: à præced.

Θρήττᾰνον, ου, τὸ, ea pars currûs cui onera imponuntur: an à θρῆσαι, sedere?

Θριαὶ, αἱ, calculi, quos, sortilegi in urnam mittunt: an à θραύω, frango? quia fragmenta lapidum.

Θριαμβεύω, TRIUMPHO de aliquo, triumphare facio: cum acc. f. εύσω, a. 1. part. act. θριαμβεύσας, αντος· et

Θριαμβῐκὸς, ἡ, ὸν, triumphalis: à

ΘΡΙΑ´ΜΒΟΣ, ου, ὁ, TRIUMPHUS: ex θρίον, folium, et ἐμβαίνω, incedo; enim triumphantes solebant cum θρίοις ἐμβαίνειν, cum foliis, seu festâ fronde incedere.

ΘΡΙΓΚΟ`Σ, seu θριγχὸς, οῦ, ὁ, pinna seu corona murorum, vallum, septum, maceria, templum: à θρὶξ, quia ut capillus muri.

ΘΡΙ´ΔΑΞ, ἄκος, ἡ, lactuca; herba nota.

Θριμμὸς, idem ac γογγυσμὸς, murmur, fremitus. Hesych. an à τρίζω, strido?

Θρίναξ, ἄκος, ὁ, vannus, vannulus. Alii leg. τρίναξ.

ΘΡΙ`Ξ, τρῐχὸς, ἡ, capillus, seta, villus; dat. pl. θριξί· hinc τριχώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, pilosus; τριχωτὸς, ἡ, ὸν, idem.

Θρίον, vel θρῖον, ου, τὸ, folium ficûs, frons ficulnea; qu. à θρέω, sono

Θρῖνος, ου, ὁ, extremus rudens, qui laxatur primùm in prorâ, vento favente: ab eod. Th.

Θρίψ, θριπὸς, ὁ, vermis qui lignis innascitur. Th. τρίβω, tero.

Θροέω, turbo, tumultuando clamo; item loquor, fut. ήσω, perf. τεθρόηκα· à θρόος, clamor tumultuantium, quod à perf. med. τέθροα, verbi θρέω, vel θρέομαι, tumultuando clamo.

Θροηθῆναι, turbatum esse, a. 1. inf. pass. θροηθεὶς, a. 1. part. pass. à θροέω, turbo.

ΘΡΟ´ΜΒΟΣ, ου, ὁ, grumus, v. gr. sanguinis concreti.

Θρομβόομαι, in grumos concresco, infin. præs. med. θρομβοῦσθαι, a. 1. part. pass. θρομβωθεὶς, εῖσα, ὲν, concretus: à præced.

ΘΡΟ´ΝΟΝ, ου, τὸ, flos, pigmentum, rosa.

Θρόνος, ου, ὁ, THRONUS, solium, regnum: q. θράνος· à θράω, sedeo.

Θρόος, contr. θροῦς, οῦ, ὁ, tumultuantium clamor, rumor, fama, sonus: à θρέω, clamo.

ΘΡΥ˘ΑΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, ellychnium, herba cujus folia sunt apta ad ellychnia.

ΘΡΥΓΑΝΑ´Ω, frico, scalpo.

Θρυλλέω, idem quod θρυλλίζω. Vide in θρύλλος, susurrus.

Θρύλλημα, ἄτος, τὸ, murmur: à præced.

Θρυλλίζω, et θρυλλίσσω, susurro, murmuro: à

ΘΡΥ´ΛΛΟΣ, ου, ὁ, susurrus, murmur, tumultus: qu. à θρέω, sono. Hinc θρυλλέω et θρυλλίζω, susurro, murmuro: πολυθρύλλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, omnium sermone celebratus.

Θρύμμα, ἄτος, τὸ, fragmentum: à θρύπτω, frango. Hinc Angl. THRUMS.

ΘΡΥ˘´ΟΝ, ου, τὸ, juncus, herba palustris, ulva: qu. à θρύπτω, quia fragilis.

Θρυπτόμενος, contritus, præs. part. pass. à

ΘΡΥ´ΠΤΩ, frango, comminuo, frio, frango luxu, f. 1. ψω, f. 2. τρῠφῶ, pro θρυφῶ, θ in τ mutato Euphoniæ ergô; perf. ind. act. τέθρυφα· perf. indic. pass. τέθρυμμαι. Hinc

Θρύψις, εως, ἡ, fractio, comminutio.

ΘΡΩ´ΣΚΩ, salio, insilio. Hinc

Θρώσμος, ου, ὁ, tumulus, locus eminens: q. à θορέω, salio.

Θύα, arbor quædam odorata, THYA dicta: à θύω, suffio.

Θυάζω, orgia celebro. Th. θύω, sacrifico.

Θυαὶ, -ῶν, οἱ, haruspices, qui è sectis victimis divinant.

Θυάπαξ, ἄγος, ὁ, sacrilegus, Hesych. legendum credo θυάρπαξ.

Θύαρος, lolium: Diosc. an quòd cum impetu nascitur, et veluti currit inter fruges? à θύω, vel θέω.

Θυὰς, ἄδος, ἡ, quæ furore percita fertur. Scribitur etiam θυιὰς et θυϊὰς· qu. à θύω· item

Θυὰς, solennis; qu. à θύω, sacrifico: at

Θύας, quod est Dan. ii. 27. τὸ μυστήριον οὐκ ἔστι σοφῶν γαζαρηνῶν. Symmachus vertit θυῶν.

Θύασος· Sic alibi scriptum pro θίασος.

Θυάτειρα, -ων, τὰ, THYATIRA, nomen urbis, Gr. Lat. interp. victimas absumens.

Θυάω, subeo; à θύω.

ΘΥ˘ΓΑΤΗΡ, filia, nata, gen. έρος, per Syncop. ατρὸς, acc. θυγατέρα, ατρα, voc. ὦ θύγατερ, dat. plur. θυγατράσι.

Θυγάτριον, ου, τὸ, filiola, Dim. à θυγάτηρ.

Θῦε, æstuabat, 3. sing. imperf. indic. act. Ion. pro ἔθυε· à θύω, macto, impetu feror, f. θύσω, p. τέθυκα.

Θυέεσσι, suffimentis, dat. pl. Poët. à θύος, εος, τὸ· ab eod. Th.

Θύει, insanit, 3. sing. præs. ind. act. ab eod.

Θυεία, ας, ἡ, mortarium, pila, ἴγδη. Puto à θύω, vehementèr moveo, aut ab odore aromatum; nam θύος, τὸ, est odoramentum.

ΘΥ˘´ΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella: qu. à θύειν, et εἱλεῖν· vel ex θύω, et ἄελλα, procella; an à θύω, impetuosè ruo?

Θυελλοφορέω, pro impetu fero: et hinc θυελλοφορέομαι, ind. præs. med. cum procellâ ruo, feror.

Θύεσσι, dat. pl. Poët. pro θύεσι· à θύος, θύεος, τὸ, victima, suffimentum: ab eod. Th.

Θυέστ', pro Θυέστα, voc. sing. à Θυέστης, ου, ὁ, Thyestes.

Θυέτω, sacrificet, præs. imperat. act. à θύω.

Θυήεις, ήεσσα, ῆεν, redolens suffimentis: à θύος, εος, τὸ, victima, suffimentum; quod ab eodem Th.

Θυηκόος, ου, ὁ, qui thura adolet, sacrificus: à θύος, εος, τὸ, suffimentum, et κέω, id est, καίω, uro.

Θυηλὰ, an potiùs θυηλὴ, ῆς, ἡ, libamenta, primitiæ sacrorum? à θύω, sacrifico.

Θυηλαῖς, dat. pl. à

Θυηλὴ, ῆς, ἡ, haruspicium, libamenta, sacrificium: à θύος, εος, τὸ, victima. Th. θύω, sacrifico.

Θυηπολέω, f. ήσω, sacrifico, macto: et

Θυηπόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui circa sacra versatur, sacerdos, sacrificus: ex θύος, εος, τὸ, victima, et πολέω, versor.

Θυηφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, victimam consumens. Th. φάγω.

Θύϊνος, η, ον, THYINUS: à θύα, thya, arbor quædam odora. Th. θύω, suffio.

Θυίσκη, ης, ἡ, thuribulum, mortariolum: ab eod. Th.

Θύκος, εος, τὸ, vas, in quod conjiciuntur θύη, id est, suffimenta.

θυλάκιον, ου, τὸ, et θυλακίσκος, ου, ὁ, idem quod

ΘΥ'ΛΑΚΟΣ, ου, ὁ, vel θύλαξ, ἄκος, ὁ, *saccus, siliqua, folliculus, vestimenta cruralia*, Angl. TROWSERS.

Θυλακοτρώξ, τρῶγος, ὁ, *mus*, vel *locusta*, qui saccos escarios τρώγει, id est, *rodit*. Vid. præced.

Θύλαξ, ἄκος, ὁ. Vide θύλακος.

Θύλημα, ἄτος, τὸ, *farina quæ diis* θύεται, irrorata vino et oleo.

Θῦμα, ἄτος, τὸ, *odoramentum, sacrificium, victima*; hinc deducitur θυμιάω, *suffio*; θυμίαμα, *suffimentum*; θυμιατήριον, *thuribulum*. Th. θύω.

Θυμαίνω, *succenseo, irascor*. Vide in θυμήνας.

Θυμαλγέα, acc. sing. à θυμαλγής, έος, ὁ ἡ, *afferens dolorem animo*: ex θυμὸς, *animus*, et ἄλγος, τὸ, *dolor*.

Θυμάλωψ, ωπος, ὁ, *titio ambustus*: à τύφω, *incendo*, f. θύψω· unde θύψις, *ustio*.

Θυμαρέα, *gratum*, acc. sing à

Θυμαρὴς, έος, ὁ ἡ, *gratus, placidus*: hinc θυμαρέω, *alicujus animo placeo*: ex θυμὸς, *animus*, et ἄρω, *apto*.

ΘΥ'ΜΒΡΑ, ας, ἡ, *THYMBRA*, herba odorata: fortè ἀπὸ τοῦ θύειν, ob fragrantiam: hinc θυμβροφάγος, ου, ὁ ἡ, *thymbrâ victitans, parcus, frugalis*.

Θύμβρις, ἴδος, Hesych. est nomen fluvii, nempe *Tiberis*. Hinc

Θυμβρεὰς, αὐλὴ, *Romana vox*.

Θυμέλη, ης, ἡ, *altare*, ubi θύεται· specialitèr *ara Bacchi post orchestram*; tum *farina quæ in arâ offertur*; *scena, theatrum*.

Θυμελικὸς, ἡ, ὸν, *ad thymelen pertinens, in thymele versans, ludens, theatricus*. Isidor. 18. orig. cap.44.

Θυμέομαι, f. ήσομαι, *irascor*. Th. θυμὸς, *ira*.

Θυμηγερέω, *animum recolligo*; qu. θυμὸν ἀγείρω.

Θυμηδέω, -ῶ, f. ήσω, *animo sum læto et hilari*: ex θυμὸς, *animus*, et ἥδομαι, *delector*.

Θυμηδὴς, έος, ὁ ἡ, *animo gratus*; ex iisd.

Θύμημα, ἄτος, τὸ, *ira*: à verbo θυμέω.

Θυμήνας, et in f. g. θυμήνασα, a. 1. part. act. verbi θυμαίνω, *irascor*, f. θυμᾰνῶ, a. 1. act. ἐθύμηνα· à θυμὸς, *animus, ira*.

Θυμήρης, et θυμαρὴς, έος, ὁ ἡ, *animo conveniens, gratus*; qu. θυμῷ ἄρων· ab ἄρω, *apto*.

Θυμιάζω, *suffitum facio, odores incendo*, f. άσω, p. ind. act. τεθυμίᾰκα· perf. ind. pass. τεθυμίασμαι, σαι, ται. Th. θυμιάω, idem.

Θυμίᾱμα, ἄτος, τὸ, *suffitus*: ab eod. Th.

Θυμίασμα, ἄτος, τὸ, idem.

Θυμιατήριον, ου, τὸ, *thuribulum, acerra*; item *altare, suffitus*: à

ΘΥΜΙΑ'Ω, *suffio, odores incendo*: à θῦμα.

Θυμιῆται, Ion. et Dor. pro θυμιᾶται, 3. sing, præs. indic. pass. à præced.

Θυμοβορέω, *animum exedo tristitiâ*: ex θυμὸς, *animus, ira*, et βορὰ, *pabulum*.

Θυμοβόρος, ου, ὁ ἡ, *animum vorans*: ex iisd.

Θυμοδακὴς, έος, ὁ ἡ, *molestus, animum mordens*: ex θυμὸς, *animus*, et δάκνω, *mordeo*: a. 2. ind. act. ἔδακον.

* Θυμοειδὴς, έος, ὁ ἡ, *iracundus*.

*Θυμοειδῶς, *ferocitèr (res gerere)*.

Θυμολέοντα, acc. sing. à

Θυμολέων, οντος, ὁ, *leonino animo præditus*: ex θυμὸς, *animus*, et λέων, *leo*.

Θυμομᾰχέω, *infenso animo bellum gero*; cum dat. fut. ήσω, perf. ind. act. τεθυμομάχηκα, ex θυμὸς, *ira*, et μάχομαι, *pugno*.

Θυμοξάλμη. Vide ὀξάλμη.

Θυμοραιστὴς, et Poët. Dyalysi θυμοραϊστής, οῦ, ὁ, *animum destruens*: scribitur etiam θυμοῤῥαίστης· ex θυμὸς, et ῥαίω, *destruo*.

ΘΥΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *animus, mens, ira, venenum*, Deut. xxxii. 22. Job. xx. 16, 21. Apoc. xiv. 8. ut exponi debet, de quo vide Jos. Med. Op. p. 910. qu. à θύω, *cum impetu fero*.

Θύμος, ὁ, sive θύμον, οῦ, τὸ, *THYMUS*, sive *THYMUM*, herba: q. à θύω, *suffio*, quia odorata. Angl. THYME.

Θυμουμένοις, dat. pl. præs. part. pass. à θυμόω, q. v.

Θυμοφθόρος, ου, ὁ ἡ, *animum labefactans*: ex θυμὸς, *animus*, et φθείρω, q. à φθέω, *corrumpo*.

Θυμόω, -ῶ, *ad iram provoco, concito, incito*, fut. ώσω, perf. ind. act. τεθύμωκα· præs. ind. pass. θυμόομαι, -οῦμαι, *excandesco*; præs. part. pass. θυμούμενος, perf. ind. pass. τεθύμωμαι, a. 1. ind. pass. ἐθυμώθην. Th. θυμὸς, *ira, animus*.

Θυμώδης, εος, ὁ ἡ, *animosus*.

Θυμωθεὶς, a. 1. part. pass. et

Θυμώθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. à θυμόω, q. v.

Θυμωθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Θῦνε, imperf. ind. act. Ion. pro ἔθυνε, *currebat*; potest etiam esse præs. imperat. act. à θύνω, idem quod θύει, *cum impetu feror*.

ΘΥ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *THYNNUS*, piscis, in fœm. gen. θύννη, et θυνὴ, et θυννὰς, ἄδος, et θύννα, ης.

Θυννώδης, εος, ὁ ἡ, *thynnum referens: crassus et ineptus*: à præced.

Θύνοντ', pro θύνοντα, acc. sing. præs. part. à

Θύνω, et -έω, *cum impetu feror, propero, festino*. Th. θύω, idem.

Θυόεις, όεσσα, όεν, *odorus*: ab eod. Th.

Θύοισα, Dor. pro θύουσα, *ruens, ferens*, præs. part. fœm. gen. à

Θύομαι, *sacrifico*, vel *sacrificor, mactor*: ab eod. Th.

Θῦον, *furens*, præs. part. neut. g. à Th. præced.

Θύοντι, Dor. pro θύουσι, *sacrificant*, 3. pl. præs. ind. act. verbi θύω.

Θύος, εος, τὸ, *sacrificium, suffimentum*: indè *THUS*: à θύω, *sacrifico*.

Θυοσκόος, ου, ὁ, *aruspex, qui intelligit ea quæ per ignita sacrificia significantur*: à θύος, τὸ, *sacrificium*, et κοέω, Ion. pro νοέω, *intelligo*; vel ut alii à καίω, *uro*.

ΘΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *janua, ostium*: q. à θύω, *irruo*.

Θύραζε, adv. *foràs*, et φόρηφι· à præced.

Θυρᾶν, Dor. pro θυρῶν, gen. pl. à θύρα.

Θυράσσω, *extra fores ago*: ab eod. Th.

Θυραυλέω, f. ήσω, *excubo, ad foras pernocto*: et

Θυραυλία, ας, ἡ, *ante fores pernoctatio*: à θύρα, *janua*, et αὐλὴ, *atrium, stabulum*.

Θυράων, gen. pl. Æol. pro θυρῶν· à θύρα, *janua*.

Θυργανάω, Hesych. κρίνω, *judico*.

Θυρεὸς, οῦ, ὁ, *scutum*: à similitudine januæ. Est et *saxum claudens speluncæ ingressum*: apud LXX. Psal. xlvi. 2. videtur poni pro *curru*. Th. θύρα. Hinc

Θυρεοφόρος, ου, ὁ ἡ, *scutifer*.

Θύρετρον, ου, τὸ, *janua*: Poët.

Θυρήσσω, *thorace munio, armo*.

Θύρηφι, adv. vel dat. adverbialitèr positus, additâ particulâ φι, Poët. *foris, extra*. Th. θύρα, *janua*.

Θύριον, ου, τὸ, et θυρὶς, ἴδος, ἡ, *ostiolum*; item *fenestra*: ab eod. Th.

Θυρόω, -ῶ, f. ώσω, *januis munio*.

Θύρσος, ου, ὁ, *THYRSUS, hastula frondibus vestita, baculus, Bacchicus*: à θύω, qui agitur à vento vel manibus; in pl. θύρσα, Poët. pro θύρσοι· at

Θυρσὸς, οῦ, ὁ, *nuptialis corona*.

* Θυρσόω, *hastam hederâ cingo*, ut *thyrsus fiat*.

Θύρωμα, ἄτος, τὸ, *janua*; item *tabula ad januas faciendas*: à θύρα.

Θυρωρὸς, οῦ, ὁ ἡ, *januæ custos, janitor*, pro θυρουρὸς· ex θύρα, et οὖρος, *custos*: Dor. ου mutat. in ω· vel ab ὤρα, ας, ἡ, *cura*, et θύρα, *janua*.

Θύσαι, *sacrificare*: a. 1. infin. act. à θύω.

Θυσανόεις, sive θυσσανόεις, όεσσα, όεν, *fimbriatus*: à

ΘΥ'ΣΑΝΟΙ, οἱ, *fimbriæ, villi* seu *nodi*, à crumenis dependentes.

Θύσειν, f. 1. infin. act. à θύω, *macto*.

Θύσθλα, ων, τὰ, *sacra liba, thyrsi* vel *rami*: a θύω.

Θυσία, ας, ἡ, *victima, sacrificium*. Unde.

Θυσιάζω, f. άσω, *sacrifico, immolo*.

Θυσίασμα, ἄτος, τὸ, idem ac θυσία· et

Θυσιαστήριον, ου, τὸ, *altare*: ab eod.

Θυσιάων, gen pl. Æol. pro θυσιῶν, a θυσία, ας, ἡ, *sacrificium*. Th. θύω, *sacrifico*.

Θύσιμος, ου, ὁ ἡ, *qui sacrificare potest aut solet*; ab eod.

Θύσκη, ης, ἡ, *scapha* recipiens τὰ

θύματα, quæ diis offeruntur: sed θυΐσκη, acerra, mortariolum.

Θυσσανόεις, et in f. g. θυσσανόεσσα, fimbriatus, a, um. Th. θύσανοι, fimbriæ.

Θύσσω, quatio, moveo: à θύω.

Θυςὰς, ἄδος, ἡ, sacrifica, sacrificalis: et

Θύτης, ϐ, ὁ, sacerdos, sacrificus: et

Θυτικὸς, ἡ, ὸν, sacrificus: à

ΘΥ'Ω, suffio, thura adoleo, odores accendo; sacrificando celebro, macto, sacrifico: At in med. exta inspicio, de Harusp. qu. à θέω, facio; item impetu feror, furo; ferveo, æstuo: qu. à θέω, curro: f. θύσω, p. τέθυκα· a. 1. imperat. act. θύσον, άτω, perf. ind. pass. τέθυμαι, a. 1. ind. pass. ἐθύθην, ης, η. Hinc

Θύων, præs. part. act. à præced.

Θυώνα, ας, ἁ, Dor. pro Θυώνη, ης, ἡ, eadem quæ Semele. Vide Suidam.

Θυωρὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, ut τράπεζα θυωρὸς, mensa quæ sacris usibus dicatur: quia θύη ὠρεῖ, id est, φυλάττει.

ΘΩ͂, contractum ex θέω, pono, colloco; undè τίθημι, item curro. Contractum ex θάω, significat nutrio, lacto; item cœno, epulor.

Θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. sub. act. à τίθημι, pono; a. 2. ind. act. ἔθην.

ΘΩΗ', ῆς, ἡ, mulcta, damnum, alicui impositum: q. à θῶ, pono: hinc ἀθῶος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, impunis.

Θῶκος, idem quod θάκος, ϐ, ὁ, sedile, officina, taberna. Hes. Op. 493

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, THOMAS, nom. pr. Apostoli. Hebr. Lat. interp. geminus. Est et θωμᾶς, abyssus.

Θῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. θῶ, à τίθημι, pono, f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Θώμιγξ, γος, ὁ, funiculus tenuis: à

ΘΩΜΙ'ΖΩ, vel θωμίσσω, funiculis ligo, flagris cædo.

Θώμισσος, Hesych. idem ac μισθὸς, merces, præmium laborum: à θωμὸς, acervus.

Θώμισυ, Att. pro τὸ ἥμισυ, dimidium; ut θώτερον, pro τὸ ἕτερον.

Θωμὸς, ϐ, ὁ, acervus.

Θωπεία, ας, ἡ, assentatio: à θωπεύω, assentor.

Θωπεύοντες, nom. pl. præs. part. à

Θωπεύω, adulor, assentor: quod à

ΘΩ'ΠΤΩ, assentor, colo; item cavillor, irrideo.

Θωρακίζω, thorace munio, armo.

Θωράκιον, ϐ, τὸ, lorica, propugnaculum, pars mali nautici.

Θωρακίτης, ϐ, ὁ, miles thoracatus.

ΘΩ'ΡΑΞ, ἄκος, ὁ, THORAX, pectus, vestis quâ tegitur pectus, lorica.

Θωρηκοφόρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ. Ion. pro θωρακοφόρος, thoracem ferens: ex θώρηξ, et φέρω, fero.

Θώρηξ. Ion. pro θώραξ, pectus: acc. sing. θώρηκα.

Θωρήξας, a. 1. part. act. à θωρήσσω, f. ξω, pectus loricâ munio. Th. θώραξ.

Θωρήσσετο, armabatur, 3. sing. imperf. ind. pass. Ion. à

Θωρήσσω, armo: f. ξω, p. τεθώρηχα, a. 1. ind. pass. ἐθωρήχθην, ab eod. Th.

Θωρηχθεὶς, a. 1. part. pass. et

Θωρηχθῆναι, armari, a. 1. inf. pass. à θωρήσσω.

Θὼς, θωὸς, animal lupo simile, lynx: à θέω, curro: vel à θοὸς, celer.

Θώτερον, Att. pro τὸ ἕτερον, alterum.

Θωῦμα, ἄτος, τὸ, miraculum, Ion. pro θαῦμα. Hinc

Θωϋμάζω, miror.

Θωϋμάσιος, ία, ιον, pro θαυμάσιος, ία, ιον, admirandus.

Θωϋμαςὴς, ϐ, ὁ, pro θαυμαςής.

Θωϋμαςὸς, ἡ, ὸν, pro θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, admirandus.

ΘΩΫ'ΣΣΩ, f. ξω, clamo, vociferor, latro, impetu belluino feror: q. à θύσσω, quod à θύω, impetu feror.

Θωϋτὸς, ἡ, ὸν, mirabilis, Ion. pro θαυμαστὸς, ἡ, ὸν, θώϋμα pro θαῦμα. Th. θαυμάζω, miror.

I.

I EST nona apud Græcos litera; in numeris valet decem, et cum lineolâ infrâ additâ ι, decem millia: dicitur ἰῶτα, et idem est ac minimum quid, velut punctum, Matth. v. 18.

Ἶα, vox: quasi ab αὔω, clamo. Ἶα, vis, ex ἶς, robur. Ἴα, sola, ex οἴα, vide οἶος, et ἴος. Tum et ἴα ex μία esse possit, abjecto μ. Est et Ἶα, nomen Dei apud Hebræos, ut Hesych. ait. Heb. interp. Lat. Jah.

* Ἰαβοῖ, et αἰβοῖ, dolentis interjectio.

Ἰάειρος, ϐ, ὁ, JAIRUS, nom. viri Heb. interp. Lat. illuminabit.

Ἰάθην, ης, η, sanatus fui: a. 1. ind. pass. et

Ἰαθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. ind. pass. ab ἰάομαι, sano.

Ἰαίνεται, gaudet, 3. sing. præs. ind. med. verbi seq.

ΙΑΙ'ΝΩ, calefacio, liquefacio, perfundo lætitiâ, exhilaro, floreo; item ad iram concito. Hesych.

Ἰακὸς, ἡ, ὸν, Ionicus, ab Ἴων.

Ἴακχος, ϐ, ὁ, IACCHUS, BACCHUS: ab ἰάχω, clamo. Hinc ἰακχάζειν, Bacchari.

Ἰακὼβ, ὁ, JACOB, nom. viri indecl. Hebr. interpret. Lat. plantam tenens.

ΙΑ'ΛΕΜΟΣ, ϐ, ὁ, IALEMUS, vir in carmine ineptus ac frigidus: carmen lugubre: adj. miser.

Ἴαλλον, ες, ε, imperf. ind. act. ab

ΙΑ'ΛΛΩ, f. ἀλῶ, mitto, emitto, volo, -as, appeto.

Ἰάλμενος, ου, ὁ, IALMENUS, nom. propr. viri.

ἼΑΜΑ, ἄτος, τὸ, sanatio, remedium, medicamentum: ab ἰάομαι, sano.

Ἰαμβίζω, proscindo, maledictis et convitiis insector: ab

ἼΑΜΒΟΣ, ου, ὁ, IAMBUS, pes metricus, vel carmen.

Ἰαμβρὴς, οῦ, ὁ, alias Μαμβρῆς, JAMBRES, nomen Magi Ægyptii, q. rebellans.

Ἰαμενὴ et ἴαμνος, idem quod εἱαμένη, locus irriguus et herbosus; pratum, viretum.

Ἰαμιδέων, Ion. pro ἰαμιδῶν, gen. pl. ab

Ἰαμίδαι, ῶν, οἱ, Iamidæ.

Ἰάνθη, ης, ἡ, nom. mul. ab ἰαίνω, exhilaro.

Ἰάνθην, ης, η, florui: a. 1. ind pass. verbi ἰαίνω, floreo, exhilaro.

Ἰάνθινος, ίνη, ινον, violaceus.

Ἴανθον, ου, τὸ, flos quidam; color purpureus: q. ab ἴον.

Ἰαννὰ, ὁ, nom. viri indecl. Luc. iii. 24.

Ἰαννὴς, οῦ, ὁ, JANNES, nom. Magi Ægyptii: q. responsans, 2 Tim. iii. 8.

Ἰαολκὸς, οῦ, ἡ, et per Crasin Ἰωλκὸς, IOLCUS, nom urbis Thessalicæ.

ΙΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, f. ἰάσομαι, medeor, sano, curo: cum acc. imperf. ind. ἰαόμην, -ώμην, άϐ, -ῶ, άετο, -ᾶτο, p. ind. ἴαμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἰάθην, ης, η, f. 1. ind. pass. ἰαθήσομαι, a. 1. ind. m. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. ἰάσωμαι, ῃ, ηται. Hinc ἰάσιμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, sanabilis: ἰατρεύω, medeor.

Ἰαπετοῖο, gen. pl. Ion. ab

Ἰαπετὸς, JAPETUS, nom. viri, Cœli et Terræ filii: ab ἰάπτω, mitto, maledictis lacesso. Hinc Ἰαπετιονίδης, ϐ, ὁ, Japeti filius: voc. Ἰαπετιονίδη.

ΙΑ'ΠΤΩ, mitto; item noceo.

ΙΑ'ΠΥΞ, ὕγος, ὁ, IAPYX, ventus ex Apuliâ flans, cujus pars Iapygia.

Ἰαρδανίη νύμφη, Omphales periphrasis.

Ἰαρὲδ, nomen propr. viri indeclin. Hebr. interpret. Lat. dominabitur.

Ἰασάσθαι, a. 1. inf. m. ἰάσῃ, 2. sing. f. 1. ind. m. ἰασάμην, ω, ατο, a. 1. ind. m. ab ἰάομαι, medeor.

Ἰᾶσθαι, præs. infin. pass. ejusd

Ἴασι, eunt, 3. pl. præs. ind. Ion. pro ἴσι, verbi εἶμι, eo.

Ἰᾶσι, mittunt, Att. contractè pro ἰέασι, et hoc Ion. pro ἱεῖσι, 3. pl. ind. præs. act. verbi ἵημι, mitto: a. 2. ind. act. ἧν.

Ἰάσιμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, sanabilis: ab ἰάομαι.

Ἴασις, εως, ἡ, sanatio: ab ἰάομαι, sano, medeor.

Ἰασίῳ, dat. sing. ab Ἰάσιος, ϐ, ὁ, nomen viri: qu. ab ἰάομαι.

Ἰασίων, ωνος, ὁ, nomen viri.

ΙΑΣΙΩ'ΝΗ, ης, ἡ, IASIONE, olus quoddam sylvestre.

ἼΑΣΠΙΣ, ἴδος, ἡ, IASPIS, gemma.

Ἰασὼ, όος, -ϐς, ἡ, Dea ἰάσεως, i. e. sanationis.

Ἰάσων, ονος, ὁ, JASON, nomen viri Gr. interp. Lat. sanaturus.

Ἰατέον, curandum, adj. verbale ab ἰάομαι, sano.

Ἰατὴρ, et Ion. ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, *medicus*: ab ἰάομαι, *sano*.

Ἰατρεύω, f. εύσω, *medeor, curo*.

Ἰατρεύομαι, *sum medicus*.

Ἰατρικὸς, ἡ, ὸν, *ad medicos*, vel *ad medicinam pertinens*. Hinc

Ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, sc. τέχνη, *ars medica, medicina*: ab

Ἰατρὸς, ȣ̃, ὁ, *medicus*. Th. ἰάομαι, *sano*.

ἸΑΤΤΑΤΑΙ῀, *heu*, adv. et ἰατταταιὰξ, idem.

ἸΑΥ῀, interjectio indignantis.

Ἰαυθμὸς, ȣ̃, ὁ, *locus quietus, cubile, somnus*.

Ἴαυον, *traduxi*, imperf. ind. act. ab

ἸΑΥ΄Ω, *commoror, tempus tero, dormio*: f. σω.

Ἰαφέτης, ȣ, ὁ, *qui sagittas emittit*: ab ἰὸς, et ἀφίημι.

Ἰαφθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἰάπτω, *mitto*; f. ψω.

Ἰαχαῖσι, dat. pl. Ion. ab ἰᾰχὴ, ῆς, ἡ, *clamor*. Th. ἰάχω, *clamo*.

Ἴᾰχε, *resonabat*, 3. sing. imperf. ind. act. ἴαχον, verbi ἰάχω, *clamo*; p. ind. act. ἴαχα.

Ἰᾰχὴ, ῆς, ἡ, *clamor, fremitus*: ab eod.

Ἰάχημα, ατος, τὸ, *vociferatio, clamor*.

Ἴαχον, ες, ε, imperf. ind. act. ἰάχȣσα, præs. part. act. f. g. et

Ἰαχυῖα, *resonans*, p. part. act. f. g. ab

ἸΑ΄ΧΩ, et -ΕΩ, f. ξω, p. χα, *vociferor, clamo*: q. ab ἴα, *vox*, et χέω, *fundo*.

Ἰαχὼς, p. part. act. præced.

Ἰαὼ, nomen Dei.

Ἰαωλκὸς, ȣ̃, ἡ, nomen urbis.

Ἰάων, ονος, ὁ, Poët. pro Ἴων, q. v.

Ἰβανέω, *haurio*: ex ἱμάω, μ in β commutando. Hinc ἰβανατρὶς, *funis haustorius*.

ἼΒΔΗΣ, ȣ, ὁ, *clavus in fundo navis, quo educto aqua effluit*.

ἼΒΗΡ, ηρος, ὁ, *IBERUS*, gentile. Iberia una Orientalis, circa Persiam: altera Occidua, quæ Hispania.

ἸΒΗΡΙΣ, ἡ, *IBERIS*, herba; quæ et καρδαμαντική.

ἼΒΙΣ, ιδος, seu ιος, ἡ, *IBIS*, avis Ægyptia serpentes devorans.

ἸΒΙ΄ΣΚΟΣ, ου, ὁ, *HIBISCUS*, species malvæ sylvestris, *althæa*.

Ἴϐυ, Ion. adv. significans *multum et magnum*.

Ἰϐύω, *verbero, clamo*: q. à præced.

Ἴγδη, ης, ἡ, *mortarium, pila*: an ab ἄγω, *frango*?

Ἰγμένος, *profectus*, p. part. pass. ab ἱκνέομαι, *venio*: f. ἵξομαι, p. ἶγμαι.

Ἰγνύα, ας, ἡ, *INGUEN, poples*, quòd ibi sit ἴα γόνυος, *vis genu*: à γόνυ, *genu*.

Ἰδ', pro ἰδὲ, idèm quod ἠδὲ, *et, atque*.

ἼΔΑ, ης, ἡ, *IDA*, mons in Phrygiâ, cujus cacumen Gargarus, etiam in Cretâ; hinc Ἰδαῖος, αία, αῖον, *IDÆUS*

Ἰδάλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *æstuosus, sudorificus*: à Th. ἶδος, εος, τὸ, *sudor*.

Ἰδανὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *JUCUNDUS*. Hesych.

Ἴδε, et Att. ἰδὲ, *aspice*, item *ecce*, adverbialitèr: a. 2. imperat. act. Est et ἴδε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi εἴδω, *video*: f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον, ες, ε. Sed

Ἰδὲ, *et, atque*, ex ἠδὲ. Illud Ion. hoc Att. ab ἢ, *vel*.

Ἰδέα, ας, ἡ, *visus, species, IDEA, forma, vultus*. Matt. xxviii. 3. quod non est Græcè asserit. Thom. Magister, pro quo ὄψιν vel εἶδος usurpat. Sic tamen Dem. de falsâ legat. εἰ δέ τις ὢν ἐφ' ἡλικίας τὴν ἰδέαν ἑτέρου βελτίων, *Si quis vero adolescens aliis formâ præstantior*, in pl. ἰδέαι· ab εἴδω, *video*.

Ἰδέειν, Ion. pro ἰδεῖν, *vidisse*: ab a. 2. ind. act. ἴδον, verbi εἴδω, *video*, vide ἴδε.

Ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἴδω, *video*, vide ἴδε.

Ἰδέμεν, Ion. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. et

Ἰδὲν, a. 2. inf. act. Dor. pro ἰδεῖν, q. v.

Ἰδέρως, ὁ ἅμα τῷ ἰδεῖν ἐρῶν, *qui simul ac vidit, amat*. Suid.

Ἰδέσθαι, a. 2. inf. m. ab εἴδω, *video*, f. εἴσομαι, a. 2. εἶδον, et ἴδον, unde ἰδόμην, a. 2. ind. m.

Ἴδεσκε, Ion. Paragoge pro ἴδε, *vidit*: 3. sing. a. 2. ἴδον, Poët. pro εἶδον, verbi εἴδω, *video*.

Ἰδεχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *deformis, fœdus*: ab ἰδία, et ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Ἰδέω pro εἴδω, *video*. Sed Ἴδεω, gen. Ion. pro Ἴδου, ab Ἴδης, ὁ, *Ida*, nom. propr.

Ἴδη, Ion. pro Ἴδα, q. v.

Ἴδη, *viderit*, 3. sing. a. 2. sub. act. ab εἴδω, *video*, a. 2. ind. act. ἴδον.

Ἴδηαι, Ion. pro ἴδῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi εἴδω, *video*, a. 2. ind. act. ἴδον.

Ἰδῆν, Dor. et Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. qu. vid.

Ἴδῃς, *videris*, 2. sing. a. 2. sub. act. ab eod. verbo: sed

Ἴδης, gen. sing. ab Ἴδα, ης, ἡ, *mons Cretæ*.

Ἰδησῶ, Dor. pro ἰδήσω, f. 1. ab ἰδέω, *video*, q. v.

Ἴδητε, *videritis*, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi εἴδω, *video*, a. 2. ind. act. ἴδον.

Ἰδίᾳ, adv. *privatim*, cui opponitur δημοσίᾳ. Th. ἴδιος, *proprius*.

Ἰδιάζω, f. άσω, *sum seorsim ab aliis, in secessu dego*: ab eod. Th.

Ἰδίη, Ion. idem quod ἰδίᾳ, q. v.

Ἰδιοβȣλεύω, *meo consilio utor*: ab ἴδιος, *proprius*, et βȣλὴ, *consilium*.

ἼΔΙΟΣ, α, ον, *proprius, a, um, privatus, suus, suæ speciei*: qu. ab ἰδέα, *species*: κατ' ἰδίαν, *privatim*. Sæpè ponitur pro ἑαυτȣ̃, -ῆς, ut τὸ ἴδιον φορτίον, pro τὸ ἑαυτȣ̃· sic ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, i. e. ἀφ' ἑαυτȣ̃, *à se ipso*; οἱ ἴδιοι, *familiares*. Hinc

Ἰδιότης, ητος, ἡ, *proprietas*.

Ἰδιότητα, acc. sing. præc.

Ἰδίω, f. ίσω, *SUDO*. Th. ἶδος, εος, τὸ, *sudor*.

Ἰδίωμα, ατος, τὸ, *IDIOMA, proprietas linguæ*. Th. ἴδιος, *proprius*.

Ἰδίων, gen. pl. ab ἴδιος, *proprius*.

Ἰδίως, *propriè*: adv. ab eod.

Ἰδιωτευόντων, gen. pl. m. vel n. præs. part. ab

Ἰδιωτεύω, f. σω, *privatam vitam ago*. Th. ἴδιος, *privatus*.

Ἰδιώτης, ȣ, ὁ, *IDIOTA, privatus*.

Ἰδιωτικὸς, ἡ, ὸν, *privatus*: et

Ἰδιωτισμὸς, ȣ̃, ὁ, *loquendi genus à vulgo sumptum*: ab ἰδιώτης, *privatus*. Th. ἴδιος, idem.

Ἴδμεν, *scimus*, Dor. seu Æol. pro ἴσμεν, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ἴσημι, *scio*. Hinc ἴδμων, *peritus*, et ἰδμοσύνη, *peritia*. Alii volunt ἴδμεν, per Sync. etiam poni pro ἴδομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. ἴδον, verbi εἴδω. Tum etiam per Sync. dicitur pro ἰδέμεν, Ion. seu Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἴδω.

Ἰδμέναι, *scire*, per Sync. pro ἰδέμεναι. Dor. et Att. ut ἰδέμεν, Ion. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. verbi εἴδω, *video*, f. εἴσομαι, a. 2. ind. act. εἶδον, et ἴδον.

Ἰδμοσύνη, ης, ἡ, *scientia*: et

Ἴδμων, *sciens*, vide ἴδμεν· ab ἴσημι

ἸΔΝΟ΄Ω, f. ώσω, *incurvo, inflecto*; qu. ab ἶς, ἰνὸς, *nervus*. Vel ab ἶς, et νεύειν· nervorum enim virtute fit ut flectamur, nuamus, &c.

Ἰδοίατο, *visi fuissent*, 3. pl. a. 2. opt. m. Ion. pro ἴδοιντο, ab εἴδω *video*, a. 2. ἴδον.

Ἴδοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. ejusd.

Ἰδοῖσα, Dor. pro ἰδȣ̃σα, *quæ vidit*, a. 2. part. act. f. g. ab εἴδω, *video*, a. 2. ἴδον.

Ἰδόμην, a. 2. ind. m. ejusd.

Ἴδον, ες, ε, *vidi*, a. 2. ind. act. et

Ἰδόντες, nom. pl. m. vel f. g. a. 2. part. act. ab εἴδω, *video*, a. 2. εἶδον, et ἴδον.

Ἰδόντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd.

ἼΔΟΣ, εος, τὸ, *sudor*.

Ἴδοσαν, Bœot. pro ἴδον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi εἴδω, *video*, Deut. vii. 19.

Ἰδȣ̀, *ecce*, adv. distinguitur accentu ab ἰδȣ̃, a. 2. imperat. m. verbi εἴδω.

Ἰδȣμαία, ας, ἡ, *IDUMÆA*, nomen regionis Syr. interpret. Lat. *rufa*.

Ἰδȣ̃σα, *intuita*; a. 2. part. f. g ab εἴδω, *video*, f. εἴσομαι, a. 2. ind. act. εἶδον, et ἴδον, a. 2. part. ἴδων.

Ἰδρεία, et ἰδρία, ας, ἡ, *peritia*: ab ἴσημι, *scio*.

Ἴδριες, *peritus*, nom. pl. ab ἴδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, et

Ἰδρίη, ης, ἡ, Ion. pro ἰδρεία, vel ἰδρία, *peritia*: ab ἴσημι, *scio*.

Ἴδρις, έως, ὁ ϗ ἡ, *peridus, providus*: unde *formica* sic dicta, Hes. Opp. 778.

Ἱδρόω, Poët. ἱδρώω, f. ώσω, p. ωκα, *sudo*: ab ἱδρῶς, *sudor*. Th. ἶδος, εως, τὸ, idem.

Ἱδρῦμα, ἅτος, τὸ, *firmamentum*.

Ἱδρύμενος, *fundatus*, part. perf. pass. ab

Ἵδρῡμι, seu ἱδρῡνω, id. quod ἱδρύω, q. v.

Ἱδρυνθεὶς, εῖσα, ἐν, *collocatus*, a. 1. part. pass. pro ἱδρυθεὶς, et

Ἱδρυνθῆναι, pro ἱδρυθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἱδρύω. Thuc. 1. iv. Plut. in Rom. p. 18.

Ἵδρυσις, εως, ἡ, *constitutio, fundatio*.

ἹΔΡΥ´Ω, seu ἵδρῡμι, f. ύσω, *sedere facio, statuo, colloco*: q. ab ἵζω.

Ἱδρῶ, per Apoc. pro ἱδρῶτι, vel ἱδρῶτα, dat. vel acc. ab

Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, *sudor*: ab ἶδος, εος, τὸ, idem.

Ἱδρώω, f. ώσω, *sudo*. Poët. vel Att. pro ἱδρόω, ab ἱδρῶ, *sudor*. Th. ἶδος, idem.

Ἰδυῖα, *docta, sciens*: p. m. part. f. g. ex p. ind. m. ἴδα, verbi εἴδω, *scio*. Alii formari posse credunt ex p. part. act. εἰδὼς, in f. g. εἰδυῖα, abjecto ε, ἰδὼς, ἰδυῖα· per Crasin. pro εἰδηκὼς, υῖα, ὸς, ejusd. verbi. Est et Ἰδυῖα, ας, ἡ, nom. mul. q. εἰδυῖα, *gnara*.

Ἴδωμαι, a. 2. sub. m. ab εἴδω, *video*, a. 2. ἴδον.

Ἰδὼν, οῦσα, *intuens*; a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Ἴδωσιν, 3. pl. a. 2. sub. act. ab εἴδω, *video*, a. 2. ἴδον.

Ἴε, *vade*; a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, *eo*; a. 2. ἴον, ες.

Ἰεζαβὴλ, ἡ, *JEZABEL*, nomen reginæ indecl. Syr. Lat. interpr. *in insulâ habitans*.

Ἵεθι, ἱέτω, *mitte, mittat*; præs. imperat. act. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἵει, *mittebat*: 3. sing. imperf. ind. act. pro ἵη, tanq. ab ἱέω, verbi ἵημι, *mitto*.

Ἱείην, ης, η, *mittam*: præs. opt. act. verbi ἵημι, *mitto*.

Ἵεις, ἵει, *mittebas, -bat*; 2. et 3. sing. imperf. ind. act. pro ἵης, ἵη, verbi ἵημι, tanquam ab ἱέω, *mitto*.

Ἱεὶς, ἕντος, *mittens*; præs. part. act. et

Ἱεῖσα, *mittentes*: nom. pl. ejusd. f. g. ab ἵημι, *mitto*.

Ἱεῖσι, et Ion. ἱεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. ab eod. verbo.

Ἵεμαι, et ἵημι, *eo*: ab ἕω, item: pro quo jam εἶμι.

Ἵεμαι, *mittor, cupio*: ab ἵημι, *mitto*.

Ἱέμεν, Ion. sed ἱέμεναι, Att. et Dor. pro ἱέναι, *mittere*: præs. inf. act. verbi ἵημι, *mitto*, præs. part. ἱέμενος.

Ἴεμεν, et ἰέμεναι, itidem Ion. et Dor. pro ἰέναι, præs. inf. act. ab εἶμι, *eo*.

Ἵεν, *mittebant*: Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. imperf. act. verbi ἵημι, *mitto*: sed

Ἶεν, 3. sing. a. 2. ἴον, ες, ε, verbi εἶμι, *eo*: ν additur ob sequentem vocalem.

Ἱέναι, *mittere*: præs. inf. act. verbi ἵημι, *mitto*; at

Ἰέναι, *ire*; præs. inf. act. verbi ἵημι, vel εἶμι, *eo*: διὰ λόγων, vel διὰ γλώσσης ἰέναι, *loqui*. Eurip. Troad. 916. Medea, 262.

Ἵενται, 3. pl. præs. ind. pass. et

Ἱέντες, nom. pl. præs. part. act. ab ἱεὶς, et

Ἵεντο, 3. pl. imperf. ind. pass. ab ἵημι, *mitto*.

Ἱερὰ, τὰ, *sacra*: ab ἱερὸς, *sacer*. Est et

Ἱερὰ, ας, ἡ, *medicamenti compositio*, et *serpentis* nomen; item *major anchora, tutiorque, utpote extremum navis subsidium*: ἱερὰ νόσος *epilepsia, morbus comitialis*.

Ἱερᾶν, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸς, *sacer*.

ἹΕ´ΡΑΞ, ακος, ὁ, *accipiter*: quia ἵεται ἐν ἀέρι ῥαδίῳ, id est, *fertur in aëre velocitèr*, vel quia *ales* ἱερός.

Ἱεράομαι, *sacerdos sum*. Vide in ἱερᾶται.

Ἱεράπολις, εως, ἡ, *HIERAPOLIS*, nomen urbis Gr. interpret. Lat. *sancta civitas*.

Ἱερᾶσαι, 3. sing. præs. ind. med. verbi ἱεράομαι, -ῶμαι, *sacerdotio fungor*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερατεία, ας, ἡ, *functio sacerdotalis, sacerdotium*: ab eod. Th.

Ἱερατεύω, *sacerdotio fungor*, f. σω, p. ἱεράτευκα, p. ind. pass. ἱεράτευμαι· undè

Ἱεράτευμα, ἅτος, τὸ, *sacerdotium*, ejusd. Th.

Ἱερατῖκὸς, ἡ, ὸν, *sacerdotalis*.

Ἱερᾶων, Dor. pro ἱερῶν, gen. pl. f. g. ab ἱερὸς, *sacer*.

Ἱέρεια, ας, ἡ, et Ion. ἱερείη, *sacerdos*, in pl. ἱέρειαι· ab eod.

Ἱερεῖον, ου, τὸ, *victima*: ab ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερεμίας, ου, ὁ, *HIEREMIAS*, nomen Prophetæ Hebr. Lat. interpr. *exaltans Dominum*.

Ἱερεὺς, έως, ὁ, *sacerdos, pontifex maximus*, 1 Mac. xv. 1. 2. Heb. v. 6. qui τὰ ἱερὰ curat: hinc et ἀρχιερεὺς, *pontifex maximus, summus, sacerdos*: ab ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερεύω, f. εύσω, *sacrifico, macto, dico, consecro*: ab eod.

Ἱερὴ, Ion. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ, vide ἱερός.

Ἱερήϊον, ου, τὸ, *victima*: Ion. Dialysi pro ἱερεῖον. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἱερὶς, ἴδος, ἡ, *sacerdos*: ab eod. Th.

Ἱερῖχῶ, *HIERICHO*, nom. urbis.

Ἱερογλυφῖκα, τὰ, *sacra quædam monumenta apud Ægyptios, non literis, sed variis figuris animalium, aliarumque rerum exarata*: ex ἱερὸς, *sacer*, et γλύφω, *sculpo*.

Ἱερόδουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sacris inserviens, sacer servus*.

Ἱεροῖσιν, dat. pl. Ion. ab ἱερός.

* Ἱεροκαυτόω, *adoleo*, pass. *holocausti et victimæ loco adoleor*. D. S.

Ἱερομηνία, ας, ἡ, *sacer festus, sacer mensis*. Vel *totus ille mensis in quo Nemea celebrabantur*: ex ἱερὸς, *sacer*, et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*.

Ἱερὸν, οῦ, τὸ, scil. δῶμα, *sacra, ædes, templum*. It. *sacrificium, victima*.

Ἱερονῖκης, ου, ὁ, *victor in sacris Græcorum*.

Ἱεροποιέω, f. ήσω, *dico, consecro*: ex ἱερὸς, *sacer*, et ποιέω, *facio*.

Ἱεροπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sanctimoniam decens*: ex ἱερὸς, *sanctus*, et πρέπω, *convenio*.

ἹΕΡΟ´Σ, ὰ, ὸν, *sacer, a, um, præstans, magnus*: τὰ ἱερὰ, *res sacræ*.

Ἱεροσόλῠμα, ης, ἡ, et Ἱεροσόλῠμα, ων, τὰ, Matt. ii. 3. Raró in fœm. Ita, tamen, Jos. c. App. et Bell. Jud. vii. 8. et Ἱερουσαλὴμ, ἡ, indecl. *HIEROSOLYMA*, Hebr. et interpret. Lat. *terribilis Schalem*.

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, *Hierosolymitanus*.

Ἱεροσυλέω, *sacrilegium committo*· f. ήσω, p. ἱεροσύληκα· et

* Ἱεροσύλησις, εως, ἡ, *sacrilegium*.

Ἱεροσυλία, ας, ἡ, *sacrilegium*: ab

Ἱερόσῡλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sacrilegus, a, um*: ex ἱερὸν, *sacrum*, et συλάω, *polio*.

Ἱερουργέω, *sacra, celebro, celebror sacris*; cum accus. f. ήσω, p. ἱερούργηκα· ex ἱερὸν, τὸ, *sacrum*, et ἔργον, *opus*.

* Ἱερουργία, ας, ἡ, *sacrificium*: ex ἱερὸς, et ἔργον, *opus*.

Ἱερουσαλὴμ, ἡ, indecl. Vide Ἱεροσόλυμα.

Ἱεροφαντέω, f. ήσω, *sacrorum antistes sum, sacra doceo*: et

Ἱεροφάντης, ου, ὁ, *qui sacra et ceremonias docet, sacrorum antistes*: et

Ἱεροφαντῖκὸς, ἡ, ὸν, *sacerdotalis*: ab ἱερὸς, *sacer*, et φαίνω, *ostendo*.

Ἱεροψάλτης, ου, ὁ, *qui sacra canit*: ab ἱερὸς, et ψάλλω, *cano*.

Ἱερόω, -ῶ, *sacro, dedico*.

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, *sacerdotium*. Th. ἱερός.

Ἵεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. ἵην· ex ἵημι, *mitto*: a. 2. ind. act. ἧν.

Ἱέσθην, 3. dual. ἵεσθε, 2. pl. imperf. ind. pass. verbi ἵεμαι, *cupio*.

Ἰεσσαὶ, ὁ, nomen viri indecl Hebr. Lat. interpr. *senex*.

Ἵετο, *expiabat*: 3. sing. imperf. ind. med. verbi ἵεμαι, *desidero*. Th. ἵημι, *mitto*.

Ἰέττα, *pater*, et *sylvestris caper*: q. ab ἀττά.

ἸΕΥ˜, *HUI*, adv. irridendi.

Ἰεφθὰς, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. Lat. interpret. *apertor*.

Ἰεχονίας, ου, ὁ, nomen viri Hebr. *præparatus à Domino*, Lat.

Ἱέω, *mitto*: ab ἕω. Sed ἱέω, et ἵημι, Ion. pro εἶμι, *eo*.

Ἱζάνω, f. ήσω, q. ab ἱζέω, idem quod ἵζω, *sedere facio*.

Ἵζε, *sede*: præs. imperat. act. et

Ἵζεο, Ion. pro ἵζου, præs. imperat pass. ab eod. Th.

Ἵζευ, *sede*: Dor. pro ἵζου, præs imperat. pass. ejusd. verbi.

Ἵζημα, ἅτος, τὸ, *sedile, vallis*.

Ἱζήσας, a. 1. part. act. verbi ἱζάνω, f. ήσω, *sedere facio, instituo, sedeo*.

Ἵζοισα, Dor. pro ἵζουσα, ης, ἡ, *sedens*: præs. part. f. g. et

Ἵζον, ες, ε, *sedebam*: imperf. ind. act. ab

ἽΖΩ, f. ἵσω, *sedere facio, sedeo, colloco*: q. ab ἕω, *colloco*. Hinc καθίζω, idem.

ἸΗ῍, adv. seu interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi solita, ut ἰὴ παιὰν, &c. Est et ἰὴ, vox. Vide ἴα.

Ἰῇ, *æquali*: dat. sing. ab ἶος, qu. in gen. et dat. circumflecti dicitur ab Aristarcho; sed fortassè Ion. ponitur pro μιᾷ, à μία, μιᾶς, *una*. Vide ἰός.

Ἰήϊος, ȣ, ὁ, *Apollo*, qu. ab ἰάομαι, *sano*.

Ἰήκοπος, ȣ, ὁ, ꝁ ἡ, *doloribus medens*: ab ἰάομαι, *medeor*, et κόπος, *labor*. Th. κόπτω, *seco, tundo*: f. ψω, p. m. κέκοπα.

Ἴηλα, *injeci*: a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω, *mitto*: f. ἀλῶ.

Ἵημι, *mitto*: imperf. ind. act. ἵην, ης, η, vel ἵεον, -ȣν, εες, -εις, fut. ἥσω, perf. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, ἧς, ἧ, præs. pass. ἵεμαι, *mittor, desidero*, imperf. ἱέμην, σο, το, perf. εἷμαι, a. 1. pass. ἕθην, a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο, a. 2. part. med. ἕμενος. Th. ἕω. *mitto*. Sed

Ἵημι, *eo, vado*: ut εἶμι· ex ἕω, id.

Ἰήσασθαι, *curare*: Ion. pro ἰάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι, *curo*: f. άσομαι. Sic

Ἰήσατο, 3. sing. a. 1. ind. med. Ion. ab eod. verbo.

Ἵησι, *mittit*: 3. sing. præs. ind. act. verbi ἵημι. Sed

Ἵησι, *vadit*: 3. sing. verbi ἵημι, *eo*, ab εἶμι, seu ἕω, *eo*: at

Ἴῃσι, *eas*: Ion. Paragoge pro ἴῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi εἶμι, *eo*: a. 2. ind. act. ἴον, vel Ion. et Poët. pro ἴῃ, *eat*: 3. sing. a. sub. act. ejusd. verbi.

Ἰήσονι, dat. sing. ab Ἰήσων, ὁ, nom. viri.

Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, *JESUS*, nomen Salvatoris Hebr. quod interpret. Lat. *Salvator*.

Ἰῆται, ων, οἱ. Sunt οἱ τὴν Ἴον νῆσον οἰκȣ̃ντες.

Ἰητὴρ, Ion. pro ἰατὴρ, ὁ, *medicus*: ab ἰάομαι, *sano*.

Ἰθαγενὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, *originalis, indigena, rectè et legitimè natus*: ab ἰθὺ, *rectè*, et γείνομαι, *nascor*.

Ἰθάκη, ης, ἡ, *ITHACA*: nomen insulæ, Ulyssis patriæ.

Ἰθὰρ, *celeritèr*: ab ἰθὺ, *statim*.

Ἰθέα, Ion. pro ἰθεῖα. Vide ἰθύς.

Ἰθεῖα, ας, ἡ, *recta*; ἰθεῖην νέμειν, *jus reddere*. Hes. Op. 224. sub. δίκην· nom. sing. f. g. et

Ἰθεῖαι, nom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα, ὺ, *rectus, a, um*, dat. pl. Ion. ἰθείῃσι· ab ἰθείη, Ion. pro ἰθεῖα.

Ἰθέως, Ion. pro εὐθέως, *celeritèr*.

Ἴθι, *vade*: præs. imperat. ab εἶμι, *eo*.

Ἴθμαθ', pro ἴθμᾶτι, dat. sing. ab ἴθμα, ᾶτος, τὸ, *gressus, passus*; ab ἴω vel εἶμι, *vado*.

Ἴθορος, *vox incitantis et adhortantis*: qu. ab ἴθαρ, *celeritèr*, vel ἴθι, *vade*, et θρούω, *ruo*, vel ὄρω, *excito*.

Ἶθρις, *spado*: cui ἶς τεθέρισαι, *vis demessa est*. Th. θέρος, *æstas*.

Ἰθὺ, adv. *rectè, obviàm, statim*. Th. ἰθὺς, *rectus*.

Ἰθυδίκαισι, dat. pl. Ion. ab

Ἰθυδίκης, ου, ὁ, *cujus judicia sunt recta*: ab ἰθὺς, *rectus*, et δίκη, *jus*.

Ἰθύθριξ, τρῖχος, ὁ ꝁ ἡ, *qui rectos capillos habet*: ab ἰθὺς *rectus*, et θρὶξ, ἡ *capillus*.

Ἰθυμάχίη, ης, ἡ, *legitima pugna, quæ aperto Marte fit*: ex ἰθὺς, *rectus*, et μάχομαι, *pugno*.

ἼΘΥΜΒΟΙ, ων, οἱ, *genus carminis et saltationis ridiculæ, in honorem Liberi patris*: q. ab ἰθύειν βοῇ, *prorumpere clamore*.

Ἰθύνει, *dirigit*, 3. sing. præs. ind. act. ab ἰθύνω, *dirigo*. Th. ἰθὺς, *rectus*.

Ἴθῦνεν, *direxit*, 3. sing. imperf. ind. act. ab

Ἰθύνω, *dirigo*, f. ῠνῶ· præs. indic. pass. ἰθύνομαι, *rego, dirigo*. Th. præced.

Ἰθυπτίων, ωνος, ὁ ꝁ ἡ, *rectà volans, qui recto cursu fertur*: ab ἰθὺς, *rectus*, et πέτομαι, *volo, -as*.

ἸΘΥ῍Σ, ἰθεῖα, ἰθὺ, *rectus, non obliquus, verus*: sed.

Ἰθὺς, ύος, ἡ, *impetus*: ab ἰθύω, *rectà feror*, q. à præced.

Ἰθύτεραι, *rectiores*, nom. pl. fœm. g. ab

Ἰθύτερος, comparat. ab ἰθὺς, *rectus*.

Ἰθύω, f. ύσω, *rectà feror, impetu feror*. Th. idem.

Ἰῖζω, *æruginosus reddor*: ab ἰὸς, *ærugo*.

Ἴκᾶνε, vel ἴκᾶνεν, *pervenit*, 3. sing. imperf. et

Ἱκάνεγον, 2. dual. imperf. ind. act. verbi ἱκάνω· imperf. ἴκᾶνον· opt. ἱκάνοιμι, οις, οι. Th. ἵκω, *venio*.

Ἱκᾶνόομαι, -ȣ̃μαι, *idoneus et aptus fio*: f. 1. ώσομαι· perf. indic. pass. ἱκάνωμαι· ab

ἹΚᾹΝΟ΄Σ, ἡ, ὸν, *idoneus, sufficiens, congruus*; λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τȣ̃ Ἰάσονος, *cum accepissent Jasonis satisfactionem*, Act. xvii. 9. indè

Ἱκανότης, ητος, ἡ, *habilitas, sufficientia*: à præced.

Ἱκανέσθω, *sufficiat, satis sit*, 3. sing. imperat. pass. ab

Ἱκᾶνόω, *idoneum* vel *sufficientem reddo*, fut. ώσω, perf. ἱκάνωκα. Th. ἱκανὸς, *idoneus*.

Ἱκᾶνω, *convenio, adeo, assequor, supplico*, Hesych. Th. ἵκω, *venio*.

Ἱκᾶνῶς, adv. *sufficientèr, abundè, affatim, admodum, valdè*. Th. ἱκανὸς, *sufficiens*.

Ἱκανώτατος, superl. ab ἱκανός.

Ἴκελος, ἐλη, ελον, *similis*: ab εἴκω, *similis sum*.

Ἶκεν, *ibat*, imperf. ind. act. verbi ἵκω, *venio*, f. ἵξω, a. 1. ἶξα.

Ἵκεο, *veni*, Ion. pro ἵκȣ, præs. imperat. pass. verbi ἵκομαι, vel 2. sing. a. 2. ind. med. ἱκόμην, ȣ, et Ion. εο, ετο, verbi ἱκνέομαι, f. ἵξομαι, *venio*.

Ἱκέσθαι, a. 2. infin. med. verbi ejusd.

Ἱκέσθην, 3. dual. a. 2. ind. med. verbi ejusd.

Ἱκεσία, ας, ἡ, *supplicatio, preces*: ab ἱκέτης, *supplex*.

Ἱκέσιος, ία, ιον, *supplex*; ἱκέσιος Ζεὺς, *supplicum præses Jupiter*: per Sync. pro ἱκετήσιος, idem: ab eod. Th.

Ἵκετ', pro ἵκετο, *pervenit*, 3. sing. a. 2. ind. med. ab ἱκνέομαι, *venio*, q. v.

Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, ȣ, ὁ, *supplex*, q. v.

Ἱκέτευε, 3. sing. imperf. ind. act. et

Ἱκέτευμα, ᾶτος, τὸ, *supplicatio*, et

Ἱκέτευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ab

Ἱκετεύω, *supplico*, fut. εύσω. Th. ἱκέτης.

Ἱκετηρία, ας, ἡ, *supplicatio*: ab

Ἱκέτηρις, ἴδος, ἡ, *supplex*: ab

ἹΚΕ΄ΤΗΣ, ȣ, ὁ, *supplex*: ab ἵκω, vel ἱκνέομαι. Hinc

Ἱκετήσιος, ία, ιον, *supplex*: Ἱκετήσιος Ζεὺς, *supplicum præces Jupiter*.

Ἵκηαι, *venias*, Ion. pro ἵκῃ, 2, sing. a. 2. sub. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*; f. m. ἵξομαι, p. pass. ἷγμαι, a. 2. med. ἱκόμην, ȣ, ετο· a. 2. sub. med. ἵκωμαι, ῃ, ηται.

Ἵκηται, *veniat*, 3. sing. a. 2. sub m. ejusd. verbi.

Ἰκμάζω, f. άσω, *humecto*, et

Ἰκμαῖος, *humidus*: ab

ἸΚΜΑ῍Σ, vel ἰκμὰς, ἄδος, ἡ, *humor, vapor*; indè

Ἴκμενος, *fluens, secundus* de vento, per Sync. pro ἱκόμενος, Euphoniæ causâ spiritu mutato. Sunt tamen qui ἵκμενος, scribunt. Estque vel præs. part. m. verbi ἵκομαι, vel a. 2. part. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*, fut. ἵξομαι, a. 2. m. ἱκόμην. Sunt qui ἴκμενος, expon. *humidus*, à Th. ἰκμὰς, *humor*.

ἹΚΝΕ΄ΟΜΑΙ, -ȣ̃μαι, *venio, advenio, supplico, pertineo, invado*; f. m. ἵξομαι, p. pass. ἷγμαι, a. 2. m. ἱκόμην, ȣ, ετο.

Ἱκνεόμενον, Ion. pro τὸ ἵκᾶνον, *id quod sufficit et decorum est*; et

Ἱκνεομένως, sive ἱκνουμένως, *ritè, congruè*, adv. à verbo ἱκνέομαι, *venio*.

Ἱκνευμένῳ χρόνῳ, *temporis progressu*, Ion. et Dor. pro ἱκνȣμένῳ.

Ἱκνεῦνται, Ion. et Dor. pro ἱκνȣ̃νται, *veniunt*, 3. pl. præs. ind. med. verbi ἱκνεόμαι.

Ἱκνέμενος, *veniens, congruens, justus*; ut ἱκνούμενον, μέγεθος, *justa magnitudo*: part. præs. m. ejusd.

Ἵκοι, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi ἱκνέομαι, *venio*.

Ἱκοίμαν, Dor. pro ἱκοίμην, a. 2. opt. m. verbi ejusd.

Ἵκομαι, *venio*: ab ἵκω, idem; quod usitatius.

Ἱκόμην, ȣ, ετο, *veni*, a. 2. ind. m. verbi ἱκνέομαι, *venio*.

Ἰκόνιον, ȣ, τὸ, pro Εἰκόνιον, *ICONIUM*, nomen urbis. Gr. *imaguncula*.

Ἵκοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. ἱκόμην, q. v.

Ἶκυ, præs. imperat. med. verbi inus. ἵκομαι. Th. ἵκω, venio. Vel 2. sing. a. 2. ind. m. ἱκόμην, verbi ἱκνέομαι· sed

Ἱκοῦ, est a. 2. imperat. m. verbi ἱκνέομαι, venio; a. 2. ἱκόμην, ϰ, ετο.

ἸΚΡΙ'ΟΝ, ϰ. τὸ, tabula, tabulatum; quasi ἀκρίον, quod εἰς ἄκρα factum, vel ab ἱκνεῖσθαι, ire; super tabulatis enim itur. Eustath. scribit ἴκριον.

Ἰκριόφιν, nom. Poët. indecl. pro præced.

Ἴκταρ, adv. propè, celerrimè: ἀπὸ τȣ ἱκνεῖσθαι.

Ἰκτερικὸς, ἡ, ὸν, ICTERICUS: ab

ἼΚΤΕΡΟΣ, ϰ, ὁ ϗ ἡ, morbus regius, ICTERUS; et pro ave galbula. Scribitur et ἰκτερός.

Ἱκτὴρ, ῆρος, ὁ καὶ ἡ, supplex: ab ἱκέτης, idem.

Ἰκτίδεος, et per Aphær. κτίδεος, è mustelà confectus: ab ἰκτὶς, mustela; per Aphæresin κτὶς, ίδος, ἡ.

ἸΚΤΙ'Ν, ῖνος, vel ἰκτῖνος, ϰ, ὁ, milvus.

ἸΚΤΙ'Σ, ῖδος, ἡ, mustela sylvestris.

Ἵκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἱκνέομαι, venio, f. m. ἵξομαι, a. 2. m. ἱκόμην, p. pass. ἶγμαι. Vel per Sync. dicitur pro ἵκετο, 3. sing. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

ἽΚΩ, venio, fut. ἵξω, a. 1. ἶξα. Hinc ἱκάνω, Poët. idem.

Ἵκωμαι, a. 2. sub. med. verbi ἱκνέομαι, venio; a. 2. ἱκόμην.

Ἵκωντι, Dor. pro ἵκωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. ab ἵκω, venio.

Ἰλαδὸν, turmatim, adv. ab ἴλη, agmen, turma, quod et εἴλη. Th. εἰλέω, congrego.

Ἵλᾶθι, propitius esto, præs. imperat. ab ἵλημι, undè et part. ἵλας. Alii verò volunt ἵλαθι, per Sync. dici pro ἱλάσθητι, a. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, propitium reddo: f. m. ἄσομαι, perf. pass. ασμαι, σαι, ςαι. Th. ἱλάω, vel ἵλημι, f. ήσω, propitius sum.

Ἵλᾶος, ϰ, ὁ ϗ ἡ, et Att. ἵλεως, ω, propitius, hilaris: q. ab ἕλη, splendor; qui se serenum exhibet. Th. ἱλάω.

Ἱλᾶρὸς, ᾶ, ὸν, HILARIS, lætus, et

Ἱλαρότης, ητος, ἡ, HILARITAS: ab eod. Th.

Ἱλᾶρόω, -ῶ, f. ώσω, exhilaro.

Ἱλαρῦνω, f. ὔνῶ, p. ἱλάρυγκα, lætifico, exhilaro.

Ἶλας, Dor. et per Sync. pro Ἰόλας, ϰ, ὁ, viri nomen.

Ἱλάσθητι, propitius esto, et per Sync. ἵλαθι, et Poët. Ectasi ἵληθι, a. 1. imperat. pass. verbi ἱλάσκομαι, placo: f. m. άσομαι, perf. pass. ἵλασμαι, a. 1. pass. ἱλάσθην, ης, η. Th. ἱλάω, propitius sum.

Ἱλάσκεσθαι, præs. inf. pass. ab ἱλάσκομαι, placo; ἱλάσκοντο, 3. pl. imperf. ind. fut. ἱλάσομαι, præs. part. m. fœm. g. ἱλασκομένη· ab eod. Th.

Ἱλάσκομαι, propitius fio, exhilaro; fut. med. ἱλάσομαι, reperitur et ἱλάζομαι, perf. pass. ἵλασμαι, a. 1. imperat. ἱλάσθητι, cum dat.

Ἱλασμὸς, ȣ, ὁ, propitiatio.

Ἱλάσομαι, placabo, f. 1. m. verbi ἱλάσκομαι, vel ἱλάομαι, a. 1. med. ἱλασάμην.

Ἱλασσάμενος, ϰ, ὁ, a. 1. part. m. gem. σ.

Ἱλάσσεαι, places, Ion. pro ἱλάσῃ, a. 1. sub. m. in 2. sing. ab ἱλάσκομαι, placo.

Ἱλασσώμεθα, placemus, gem. σ, 1. pl. a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Ἱλαςήριον. ϰ, τὸ, piaculum; sic Christus est verè ἱλαςήριον, quia suâ oblatione nobis placavit Deum: et

Ἱλαςήριος, ία, ιον, piacularis; habens vim τȣ ἱλάσκεσθαι, et

Ἱλαςὴς, ȣ, ὁ, qui placat, reconciliator: omnia ab

ἹΛΑ'Ω, et ἵλημι, propitius sum, f. ήσω, p. κα, præs. imperat. ἵλᾶθι, et per Ectasin ἵληθι.

ἸΛΕΟ'Σ, ȣ, ὁ, foramen, ubi latet serpens; aut alicujus feræ cubile. Est et ἰλεὸς, ILEUS, convolvulus, morbus intestinorum: ab εἰλέω, verso, involvo.

Ἱλεόω, placo, propitium reddo. ab

Ἵλεως, ω, ὁ ϗ ἡ, Att. pro ἵλαος, propitius. Th. ἱλάω, propitius sum.

Ἴλη, pro εἴλη, ης, ἡ, agmen. Th. εἰλέω, congrego.

Ἵληθι, pro ἵλαθι, q. v.

Ἱλήκῃσι, Ion. Paragoge pro ἱλήκῃ, 3. sing. perf. subj. act. verbi ἵλημι, seu ἱλάω, propitius sum.

Ἰλιάδας, α, ὁ, Dor. pro Ἰλιάδης, ϰ, ὁ, quod per Aphæresin pro Ὀϊλιάδας, α, ὁ, Ajax Oïlei filius, ὁ τȣ Ὀϊλέως παῖς.

ἸΛΙΑ'Σ, ᾶδος, ἡ, ILIAS, Poëma Homeri de rebus Iliacis; item turdi species; et congeries, ut ἰλιὰς κακῶν, ilias malorum.

Ἰλιὰς μάχη, Poët. pro Ἰλιακὴ μάχη, Iliacum prælium.

Ἰλιγγιάω, vertigine laboro: ab

Ἴλιγξ, γος, ἡ, vortex: quod ab εἴλιγγος, ϰ, ὁ, vortex. Th. εἰλέω, verso.

Ἴλιον, ILIUM, Troja: ab Ἶλος, qui filius Trois Regis.

Ἰλιοραῖςὰς, ᾶ, ὁ, Ilii populator: ab Ἴλιον et ῥαίω, destruo.

Ἰλλὰς, ᾶδος, ἡ, vinculum contortum: ab ἴλλω, volvo.

ἼΛΛΟΣ, ϰ, ὁ, oculus: q. ab εἰλέω, verso; quia oculi volubiles: indè

Ἴλλω, oculis conniveo, volvo.

Ἰλλυρῐκὸν, ȣ, τὸ ILLYRICUM, nomen regionis: indè

Ἰλλῦριοι, ων, οἱ, Illyrii.

Ἰλυὸς, ȣ, ὁ, latebra ferarum.

ἸΛΥ'Σ, ῦος, ἡ, limus, cœnum: qu. ab ἕλος, palus, vel ἰλύω, pro εἰλύω, involvo.

Ἰλῦω, oblimo, limo obduco: à præced.

Ἱμαῖος, αία, αῖον, molaris; hinc habemus ἱμαῖον ςόμα, ἡ ἐπιμύλιος ᾠδὴ, molaris cantilena, sive quæ cani solebat ab iis qui molas versabant, aut aquam è puteis hauriebant. Eadem cantio et ἱμανταῖος dicta. Th. ἱμὰς, lorum, loreus funis.

Ἱμαλία, cumulata farinæ mensura: ab eod.

Ἱμάλιος, ία, ιον, abundans, copiosus: à præced.

Ἱμαλὶς, Dea farinæ, Ceres.

Ἵμασ', pro ἵμασε, verberavit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἱμάω, vel ἱμάσσω, loris cædo, verbero, f. άσω· ab

ἹΜΑ'Σ, άντος, ὁ, lorum, funiculus ex loris bubulis: inde ἱμάω, f ήσω, loreo fune extraho, haurio.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, scutica, flagellum. à præced.

Ἱμᾶσι, dat. pl. ab ἱμὰς, ἄντος, ὁ lorum, q. v.

Ἱμάσσας, Poët. pro ἱμάσας, a. 1 part. act. ab

Ἱμάσσω, loris cædo, verbero, fut. άσω. Th. ἱμὰς, lorum.

Ἱματίζω, vestio, f. ίσω, p. ἱμάτικα, perf. pass. ἱμάτισμαι, perf. part. pass. ἱματισμένος, η, ον, vestitus: ab εἶμα, ατος, τὸ, vestis. Th. ἕω, seu ἕννυμι, induo.

Ἱμάτιον, ου, τὸ, vestimentum, pro εἱμάτιον· ab εἶμα. Vide ἱματίζω.

Ἱματιοφύλαξ, ἄκος, ὁ καὶ ἡ, custos vestium.

Ἱματισμένος, vestitus, indutus. Vide ἱματίζω.

Ἱματισμὸς, ȣ, ὁ, vestis, vestitus: ab eod. Th.

Ἱμάω, loreo fune extraho, haurio, fut. ήσω· ἱμαῖον μέλος, cantilena quam canit ὁ ἱμῶν, ὁ ὑδατεγός. Vide ἱμαῖος.

Ἱμείρομαι, idem quod

ἹΜΕΙ'ΡΩ, desidero, cupio, cum gen. quod ab ἵεμαι, cupio, et ἐράω, amo.

Ἴμεν, ἴτε, imus, itis, 1. et 2. plur. præs. indic. εἶμι, eo. Dicitur et ἤμεν, in 1. pl. imperf. ejusd. verbi et

Ἴμεν, ire, Ion. sed pro ἴμεναι, pro ἰέναι, εἶναι, et ἰέναι, præs. infin. ab εἶμι, vel ἵημι, eo.

Ἱμέρα, ας, ἡ, fluvii nomen, ut et

Ἱμέρας, α, ὁ, Siciliæ fluvius.

Ἱμερόεις, έντος, ὁ, et in fœm. gen. ἱμερόεσσα, desiderabilis; in superl. ἱμεροέςατος· ab

Ἵμερος, ϰ, ὁ, desiderium. Th. ἱμείρω.

Ἱμερόφωνος, ϰ, ὁ καὶ ἡ, qui vocem habet optabilem ac dulcem: ab ἱμείρω, desidero, et φωνή.

Ἱμερτὸς, ἡ, ὸν, desiderabilis: ab ἱμείρω.

Ἵμπτω, lædo, pungo, terreo: ex ἴπτω. Tum ἵμπτω, jungo: q. ab ἰν, pro ἐν, et ἅπτω, alligo.

ἿΝ, mensuræ nomen; item fibra. Vide ἶς. Tum ἶν, ipsum, vel ipsam, pro quo Poëtæ μῖν dicunt. Latinis olim etiam im et em pro eum. Ἰν, IN, præpositio; etiam pro ἐν, et in compositione.

Ἶν', pro ἶνα, fortitudinem, acc. sing. ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, nervus, fibra

Ἵν', pro ἵνα, ut.

'ΙΝΑ, *ut*, conjunctio causalis regens subj. ἐν αὐτῇ στήλῃ ἵνα περ Θρασύβουλον, Lysias, 259. ed. Tayl. *in iisdem tabulis quibus*, &c. Cum gen. ut *ubi gentium* apud Latinos; ὁ βλέπεις ἵνα εἶ κακοῦ, Soph. Œd. Tyr. 421. *non vides quò mali es redactus*. Vide Mark. Eurip. Suppl. 1012. Regit. indic. cum pro ὅτι usurpatur, 3 Joan. 4. Cum indic. aliquando, præsertim in temporibus imperfectis et præteritis; 'Εξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω, Il. ά. 363. *dic, ne celes animo, ut sciamus ambo*; ἵνα ἐτιμωρεῖτο, ἵνα εἰσῄειν, &c. Lys. I. 435. 1. ubi vide not. Marklandi; ἵνα ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνέδυ, Xen. Cyrop. i. 73. 8vo. ed. Hutch. *ut illapsus in ea lepus ipse se in retia induceret*, 1 Cor. iv. 6. ix. 28. Apocal. xxii. 14. Pro ὥςε, *ita ut*, Odyss. ά. 136. Cum subjunctivo idem valet quod imperativus; ἵνα ἐλθὼν ἐπιθῇς, Mar. v. 23. *veniens impone*: ἵνα παραγγείλῃς, 1 Tim. i. 3. *fac ut præcipias*. Frequens cum ὅπως, quod loquendi genes haud facilè reperias cum ἵνα apud antiquos. Sæpe indicat quod fieri debet; ἵνα φοβῆται, τὸν ἄνδρα, Eph. v. 33. *revereri debet virum*; ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσι, 1 Joan. ii. 19. *et manifestari debebant*. Arrian. Diss. Epict. 1. i. c. 29. Σωκράτης ἐκ ἵνα πάθῃ ταῦτα ὑπ' 'Αθηναίων, *Socrates non debuit hæc pati ab Atheniensibus*; ἵνα μὴ, *nisi*; ἵνα τὶ, vel ἱνατὶ, *ut quid, proptèr quid, quare?* Etiam Ion. pro πῶς.

῞Ιναι, *ire*, præs. inf. verbi εἶμι, *eo*. Dicimus, et εἶναι, et ἰέναι.

'Ινάω, idem quod ἰνέω, *inanio, vacuo, expurgo*. Hesych.

'Ινδάλλομαι, *similis videor, videor, appareo*: idem quod ἰδάλλομαι, inserto ν, quod pro εἰδάλλομαι, idem: ab εἶδος, *facies, forma*. Th. εἴδω, *video*.

῞Ινδαλμα, ατος, τὸ, *simulacrum, species*: à præced.

'ΙΝΔΙΚΟ'Ν, οῦ, τὸ, *INDICUM, piper*, vel *zingiber Indicum*.

῏Ινες. Vide in ἶς, ἡ, *fibra*.

'Ινεύω, *tendo*; Hesych. ab ἶς, in acc. ἶν, *nervus*, qui tendit organum.

'ΙΝΕ'Ω, *vacuo, expurgo*.

'Ινίον, ου, τὸ, *occipitium, posterior colli pars*: ab ἶς, ἰνὸς, *nervus*.

῎Ινις, ιος, ὁ ϗ ἡ, *filius*.

῎Ιννη, *filia*, ut et ἶννος, ου, ὁ, *filius*: ab ἶνις, Hesych. Vide præced.

'Ιννύομαι, *fleo*: ab ἰνᾶν.

'Ινόω, Poët. pro ἰνάω, *exhaurio, consumo, absorbeo*.

'Ινὼ, όος, ἡ, *INO*, nomen mulieris, q. *valida*: ab ἶς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur*.

῏ΙΞ, ἰκὸς, ἡ, *vermiculus viles arrodens*.

῎Ιξαλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui saltu progreditur, impetuosus, libidinosus*: Hesych. ab ἰξὺς, *lumbus*, et ἄλλομαι, *salio*, capræ Epith.

῏Ιξε, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi ἵκω, *venio*, f. ἵξω, a. 1. ἶξα, ας, ε.

῞Ιξεαι, *pervenies*, 2. sing. f. 1. ind. med. Ion. pro ἵξῃ, verbi ἱκνέομαι, *venio*; f. m. ἵξομαι, perf. pass. ἶγμαι, a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

'Ιξεύτης, ου, ὁ, *quæ visco aves captat, auceps*: ab ἰξεύω.

'Ιξευτρία, ας, ἡ, *qui visco aves captat*: ab eodem.

'Ιξεύω, *visco aves capio, aucupor*: ab ἰξός.

'Ιξία, ας, ἡ, idem quod ἰξὸς, q. v.

'Ιξόεις, όεσσα, όεν, *viscosus, lethalis*.

῏Ιξις, εως, ἡ, *adventus*. Th. ἱκνέομαι, *venio*: f. m. ἵξομαι, p. pass. ἶγμαι.

'Ιξίων, ονος, ὁ, *IXION*: quis iste fuerit, et cur apud inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2. p. 204. &c. Vide etiam Adami Class. Biog. s. h. v.

῞Ιξομαι, f. 1. m. verbi ἱκνέομαι.

῏Ιξον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. pro ἶκον, Bœot. solent enim κ in ξ mutare: vel a. 2. indic. act. verbi ἵκω, *venio*, fut. ἵξω. Alii volunt esse imperf. verbi ἵξω, quod à fut. ἵξω, verbi ἵκω, formatum afferunt.

'Ιξὸν, *viscum*, acc. sing. ab

'ΙΞΟ'Σ, οῦ, ὁ, Æol. βισκὸς, *VISCUM, arundo aucupatoria, pedica passerum*; item *varix*; adj. *parcus, tenax*.

'ΙΞΥ'Σ, ύος, ἡ, *lumbus, dorsum*; q. ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur est.

'Ιξώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *viscosus, visci modo lentus et tenax*.

'Ιοβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sagittas jaculatur, venenum jaculans*.

'Ιοδνεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *purpureus*: ab ἴον, *viola*, et δνόφος, *tenebræ*.

'Ιοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sagittarum receptrix*, Epithet. *pharetræ*. Dicitur enim ἰοδοκὴ, ἡ, substantivè, *pharetra, sagittarum receptaculum*: ab ἰὸς, *jaculum*, et δέχομαι, *capio*.

'Ιοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *niger, rubiginosus*: ab ἰὸς, οῦ, ὁ, *telum, rubigo cujusque metalli*. Vel cum sign. *purpureus, violacei coloris*: ab ἴον, *viola*, et εἶδος, *forma*.

* 'Ιόεις, όεσσα, όεν, *rubigini obnoxius, accommodus ad sagittas conficiendas, niger, subfuscus*.

῎Ιοιμι, ἴοις, ἴοι, a. 2. opt. verbi εἶμι, *eo*; a. 2. ἶον.

'Ιοῖσα, Dor. pro ἰοῦσα, *profecta*, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

'Ιόλαος, ου, ὁ, *Iphicli filius*: sed quis fuerit, quando ex mortuis resurrexit, et cur, vide Pind. Pythior. Od. 9. p. 304. 305.

῎Ιομεν, *eamus*, 1. pl. a. 2. ind. ἶον, verbi εἶμι, *eo*. Alii volunt per Systol. Ion. dici pro ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub.

'Ιόμωρος, ον, ὁ ϗ ἡ, *pallidâ facie stultus*, Iliad. δ', 242. ab ἴον, *viola*, et μωρὸς, *stultus*. Item *jaculis mortem inferens, jaculator*: ex ἰὸς, *jaculum*, et μόρος, à μείρω.

'ΙΟΝ, ου, τὸ, *viola*; item *solum*, n. g. ab ἴος.

῏Ιον, ες, ε, a. 2. ind. verbi εἶμι, *eo*.

'Ιόνθ', pro ἰόντα, acc. sing. a. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, *eo*.

'Ιονθὰς, ἄδος, ἡ, *lanuginosa, villosa, variis laborans*; exponitur et *velox*: ab

῎ΙΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, *lanugo, primi pili*; qu. ab ἄνθος, quia flos juventæ; item *varus* in facie.

'Ιόντα, *euntem*, ob sequentem aspiratim ἰόνθ', acc. sing. a. 2. part. verbi εἶμι, *eo*; ἴον, a. 2. part. ἰὼν, όντος, et in f. g. ἰοῦσα.

'Ιοπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *violaceus* vel *nigros capillos habens*: ex ἴον, *viola*, et πλόκαμος, *cincinni*. Th. πλέκω, *necto*.

'Ιόππη, ης, ἡ, nomen urbis, *Joppa*. Hebr. *pulchritudo*.

'Ιορδάνης, ου, ὁ, nomen fluvii, *Jordan* Hebr. orientis ex *Jor* et *Dan*, quæ sunt duo fontes ad radices Libani.

῎ΙΟΡΚΟΙ, ων, οἱ, caprarum genus; q. δόρκοι, à visûs acumine, à δέρκω, *video*.

'ΙΟ'Σ, οῦ, ὁ, *missile, jaculum, sagitta*; qu. ab ἵημι, *mitto*; item *venenum, rubigo, ærugo*; ἰόω, *rubigine obduco*; ἰώδης, *rubiginosus*: sed

῎Ιος, ἴα, ἴον, *solus, a, um*: item *unus*.

'Ιοςέφανος, ου, ὁ ϗ ἡ, *coronam è violis gestans*: ab ἴον, *viola*, et ςέφανος, *corona*. Th ςέφω, *corono*.

'Ιότης, ητος, ἡ, *consilium, voluntas*: ab ἕω, vel ἵημι, *mitto*.

'ΙΟΥ', adv. dolentis, *hei, HEU*: hinc ἰύζω, *lamentor*. Est et exultantis adv.

'Ιουδαΐζω, *JUDAIZO, fio Judæus, Judaicè vivo*, f. ίσω, p. ἰουδάϊκα ab 'Ιουδαῖος, *Judæus*. Th. 'Ιούδας, ου, ὁ, *Judas*.

'Ιουδαϊκὸς, ἡ, ὸν, *JUDAICUS, a, um*: hinc

'Ιουδαϊκῶς, adv *Judaicè*.

'Ιουδαῖος, ου, ὁ, *JUDÆUS*: item *Judaicus, a, um*, ut γῆ 'Ιουδαία.

'Ιουδαϊσμὸς, οῦ, ὁ, *JUDAISMUS*.

'Ιουδαϊςὶ, adv. *Judaicè, Judaico more*.

'Ιούδας, ου, ὁ, nomen viri, *Judas*, Hebr. interpret. Lat. *celebrationis filius*.

'Ιουλίας, ου, ὁ, nomen viri. Gr. *barbatulus*.

'Ιούλιος, ου, ὁ, *JULIUS*, nomen viri. Gr. *barbatulus*.

῎Ιουλος, ου, ὁ, *lanugo*, quæ ἵεται ὕλη, *exit mollis et crispa*. Th οὖλος, *mollis, crispus*.

῎Ιουν, *mittebam*, imperf. contr. ex ἴεον -ουν, q. ab ἱέω. Th. ἕω, vel ἵημι, *mitto*.

'Ιοῦσα, ης, ἡ, et in acc. pl. ἰούσας, *accedentes*, a. 2. part. f. g. ab ἰὼν, quod ab εἶμι, *eo*; a. 2. ind. act. ἶον.

'Ιούστος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *JUSTUS*.

'Ιοχέαιρα, ας, ἡ, *quæ fundit sagittas*, vel *quæ sagittis gaudet*: ex

ὸς, *sagitta*, et χέω, *fundo*, vel χαίρω, *gaudeo*, Epithet. Dianæ.

* Ἰπνὸς, vel ἴπνος, ου, ὁ, *furnus*, *caminus*, *culina*, *sterquilinium*; ἴπνος ἐλεφάντινος, Aristoph. Plut. 816. *sella familiarica.* Angl. AN IVORY CLOSE-STOOL. Th. ἴπτω.

Ἶπος, ου, ὁ, *muscipula*, quæ ἴπτει, id est *opprimit*, murem: sed ἶπος, *pressura*: ab

Ἰπόω, *premo*, πιέζω· ut ἰποῦσθαι συμφοραῖς, *premi calamitatibus*. Th. ἴπτω, *noceo*.

Ἱππαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, q. d. *equorum ductorius*, seu Epithet. navis *quâ equi trajiciuntur*: ex ἵππος, et ἄγω, *duco*.

Ἱππάζω, et ἱππάζομαι, *equito*: ab ἵππος, *equus*.

Ἵππαιχμος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui hastâ* vel *lanceâ ex equo pugnat*: ex ἵππος, et αἰχμὴ, *cuspis*.

Ἱππαλίδας, α, ὁ, Dor. pro ἱππαλίδης, idem quod ἱππεὺς, έος, ὁ, *eques*.

Ἱππαρχέω, fut. ήσω, *sum magister equitum*, *præsum equitatui*: et

Ἱππαρχία, ας, ἡ, *præfectura equitum*: ex ἵππος et ἀρχὴ, *imperium*.

Ἱππαρχικὸς, ὴ, ὸν, *ad magistrum equitum pertinens*: ex iisd.

Ἵππαρχος, ου, ὁ, *HIPPARCHUS*, nomen viri. Est et *equitum præfectus*, *magister equitum*; et sic vocatur Neptunus: ex ἵππος, et ἀρχὴ, *principatus*.

Ἱππὰς, άδος, ἡ, Ion. pro ἱππικὴ, *equestris*: hinc

Ἱππάσιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equitabilis*, *equis idoneus*: ab ἵππος, *equus*.

Ἱππασία, ας, ἡ, *equitatus*, *equitatio*.

Ἱππεὺς, έος, *eques*, et in pl. ἱππεῖς, ejusd. Th.

Ἱππευτὴς, οῦ, ὁ, *equestris* vel *equitandi peritus*: ab

Ἱππεύω, *equito*, f. εύσω, p. ἵππευκα. Th. ἵππος, *equus*.

Ἱππήεσσι, dat. plur. Ion. pro ἱππεῦσι· ab ἱππεὺς, *eques*.

Ἱππηλασία, scil. ὁδὸς, *equestris via*, quâ equi aguntur: ab

Ἱππηλάσιος, ία, ιον, *equestris*, *equitabilis*, *per quem equi agitantur*: ab ἵππος, *equus*, et ἐλαύνω, *impello*, f. ἐλάσω.

Ἱππηλάτα, voc. sing. ab

Ἱππηλάτης, ου, ὁ, *equitator*, *agitator equorum*: ex ἵππος, et ἐλαύνω, *agito*.

Ἱππήλατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equitabilis*, *per quem equi agi possunt*, *amplus*, *spatiosus*: ex iisd.

Ἱππικὸν, οῦ, τὸ, *equitatus*: ab

Ἱππικὸς, ὴ, ὸν, *equestris*. Th. ἵππος, *equus*.

Ἱπποβότοιο, gen. Ion. ab

Ἱππόβοτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equos nutriens*: ex ἵππος, et βόσκω, *pasco*.

Ἱπποδάμοιο, gen. Ion. ab

Ἱππόδαμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equorum domitor*: ex ἵππος, et δαμάω, *domo*; a. 2. ind. act. ἔδαμον.

Ἱππόδασυς, εια, υ, *densus*, *instar equi hirsutus*: ἵππος, et δασὺς, *densus*, *pilosus*.

Ἱπποδιώκτας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποδιώκτης, ου, ὁ, *equorum agitator*, *eques*: ex ἵππος, *equus*, et διώκω, *persequor*.

Ἱπποδρομία, ας, ἡ, *cursus equestris*: et

Ἱπποδρόμιος Ποσειδῶν, *Neptunus equestrium certaminum præses*: ex ἵππος, *equus*, et δρόμος, *cursus*. Th. τρέχω, *curro*; p. ind. m. δέδρομα.

Ἱππόδρομος, ου, ὁ, *HIPPODROMUS*, *circus*: ex iisd.

Ἱπποθόη, ης, ἡ, nomen mul. Gr. *celer instar equi*, *valdè celer*: ex ἵππος, et θύω, *impetu feror*.

Ἱπποῖϊν, pro ἵπποιν, gen. dual. ἵπποισιν, dat. plur. Ion. ab ἵππος, *equus*.

Ἱπποκένταυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *HIPPOCENTAURUS*: ex ἵππος, *equus*, et Κένταυρος, *Centaurus*, quod à κεντέω, *pungo*, et ταῦρος, *taurus*.

Ἱπποκορυστὴς, οῦ, ὁ, *galeatus*, *eques bellicosus*: ex ἵππος, *equus*, et κορύσσω, *galeâ armo*. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*.

Ἱππόκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *equus perstrepens*: ex ἵππος, *equus*, et κρότος, *sonus*.

Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poët. pro Ἱππολύτεια, *Hippolyti filia*.

Ἱππομανὲς, έος, τὸ, *herba quædam equis lethalis*, *virus ex equarum inguinibus defluens*, *equina cupido coitûs*.

Ἱππομανέω, -ῶ, *libidinis furore*, *æquarum more exstimulor*: ab

Ἱππομανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *equino more libidinis furiis exstimulatus*, *valdè insanus*: ex ἵππος, et μαίνομαι, *insanio*.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, *equestre prœlium*: ex ἵππος, et μάχομαι, *pugno*.

Ἱππόμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *rei equestris peritus*: ex ἵππος, et μῆτις, ιος, ἡ, *consilium*.

Ἱππόνικος, ου ὁ, *HIPPONICUS*, nomen viri: qu. ex ἵππος, *equus*, et νίκη, *victoria*.

Ἱππονόη, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. *valdè intelligens*, Lat.

Ἱπποπείρης, ου, ὁ, Poët. ὁ τοῦ ἵππου καὶ τῆς ἱππικῆς πεῖραν λαβὼν, καὶ ταύτης ἔμπειρος, *qui equi ac artis equestris periculum fecit*.

ἽΠΠΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *equus*, in f. g. *equa* et *equitatus*; sed ἵππος, Dor. pro ἵππους· q. ab ἵεσθαι seu ἵπτάσθαι ποσὶν, est enim celerrimum animal. Vel quia humum ἵποῖ ποσὶ, *premit pedibus* admodùm undè *sonipes*. Hinc ἐφίππιον, ου, τὸ *sella equina*. Sed

Ἵππος, ἡ, *substantia*, Gen. xiv. 21.

Ἱπποσία, ας, ἡ, *equorum agitatrix*; ἡ τοὺς ἵππους σόουσα, τουτέστι σεύουσα, ἢ κινοῦσα· quod ab ἵππος, et σεύω, *agito*. Hinc et

Ἱπποσόας, α, ὁ, Poët. et Dor. pro ἱπποσόης, ου, ὁ, *qui equos agitat*. Vide præced.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, *equitandi peritia*, gen. plur. Æol. ἱπποσυνάων· ab ἵππος, *equus*.

Ἱππότα, voc. sing ab ἱππότης, ου, ὁ, *eques*: ab ἵππος, *equus*.

Ἱπποτοξότης, ου, ὁ, *equus sagittarius*: ex ἵππος, et τόξον, *arcus*.

Ἱπποτροφέω, f. ήσω, *equos alo*: et

Ἱπποτροφία, ας, ἡ, *equorum nutritio*, *sumptus in equis alendis factus*: ex ἵππος, et τρέφω, *alo*.

Ἱπποτρόφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui equos alit*: ex iisd.

Ἱππουκρήνη, q. *equi fons*, nomen fontis in Bœot. ex ἵππος, et κρήνη, *fons*.

Ἵππουρις, ἴδος, ἡ, Epith. *galeæ cristam ex setis equinis habentis*: ex ἵππος, et οὐρὰ, *cauda*.

Ἱπποφόρβιον, ου, τὸ, *locus pascendis equis*: ex ἵππος, et φέρβω, *pasco*; p. ind. med. πέφορβα.

Ἱπποφορβὸς, οῦ, ὁ, *equorum pastor*. ab iisd.

Ἱπποχάρμας, α, ὁ, Dor. pro ἱπποχάρμης, ου, ὁ, *equis gaudens*: ab ἵππος, et χαίρω, *gaudeo*.

Ἱππωνέω, *equos emo*: ex ἵππος, et ὠνέομαι, *emo*.

Ἱππωνία, ας, ἡ, *equorum emptio*: à præced.

ἽΠΤΑΜΑΙ, *volo*, -*as*, præs. inf. med. ἵπτασθαι, f. med. ἱπτήσομαι qu. à πτάω, a. 2. ind. m. ἐπτάμην, vel ἱπτάμην.

Ἱπτήσομαι, *volabo*, fut. 1. ind. m. verbi ἵπτομαι.

Ἵπτω, contr. pro ἵπτασο, *volabas*, 2. sing. imperf. ind. ejusd. verbi.

ἽΠΤΩ, vel ἴπω, *noceo*, *lædo*: indè ἴψ, ἰπὸς, ὁ, *vermis cornua corrodens*; ἰπνὸς, seu ἴπνος, ου, ὁ, *furnus*; ἶπος, ου, ὁ, *muscipula*.

Ἱρὰ, *sacra*: ab ἱρὸν, Ion. pro ἱερὸν, *sacrum*, *sacrificium*: at

Ἰρὰ, ᾶς, ἡ, *concio*: quod ab εἴρω, *loquor*.

Ἱρᾶται, pro ἱερᾶται, 3. sing. præs. m. ἱεράομαι, *sacerdos sum*, inf. m. ἱρᾶσθαι. Sic ἱράτω, pro ἱεράτω, 3 sing. imperat. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἱρεὺς, pro ἱερεὺς, Ion. *sacerdos*: ab eod. Th.

Ἰρέω, pro εἰρέω, *loquor*, Hesych.

Ἱρὴ, ῆς, ἡ, *HIRA*, nomen regionis.

Ἱρῆϊαι, Ion. pro ἱέρειαι, *sacerdotes*: et

Ἱρήϊον, ου, τὸ, Ion. pro ἱερεῖον, *hostia*, *victima*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Ἵρηξ, Ion. pro ἵεραξ, ακος, ὁ, *accipiter*.

ἼΡΙΓΓΕΣ, ων, αἱ, *arteriæ*, Hippocrat.

ἾΡΙΣ, ἴδος, ιος, εως, ἡ, *arcus cœlestis*, *IRIS*, *Dea*; in acc. ἶριν· q. ab εἴρω, *dico*, *prædico*, *nuntio*:

Ἴρισσιν, pro ἴρισι, dat. pl. ab ἶρις, q. v.

Ἱρὸς, Ion. pro ἱερὸς, *sacer*: sed

Ἶρος, οῦ, ὁ, *IRUS*, nomen propr. cujusdam mendici apud Hom.

Ἱρουργίαι, ῶν, αἱ, *sacra*, *ceremoniæ*: ex ἱρὸς, pro ἱερὸς, *sacer*, et ἔργον, *opus*.

Ἱροφάντης, ου, ὁ, Ion pro ἱεροφάντης, qui et ἱεροφύλαξ, aliàs vocatur; *sacerdos*, *sacrorum antistes*: ex ἱερὸς, *sacer*, et φαίνω, *in lucem edo*.

Ἱρῶν, Ion. ἱερῶν, gen. pl. ab ἱερὸν, *sacrum*.

... σύνη, ης, ἡ, Ion. pro ἱερωσύνη, *sacerdotium*, q. v.

*ΙΣ, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur, VIS.*

*Ἴσ᾽, pro ἴσα, *æquè*, adv. ab ἴσος, vel ἶσος, *æqualis*.

Ἰσαὰκ, ὁ, nomen viri. Hebr. *ridebit.*

Ἰσάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui est ἴσος, τοῖς ἀγγέλοις, *par sanctis angelis.*

Ἰσάζω, f. άσω, *adæquo*. Th. ἴσος, *æqualis*.

Ἰσαΐας. Vide suprà Ἡσαΐας.

Ἰσαῖος, ου, ὁ, *ISÆUS*, nomen propr.

*Ἴσαις, *paribus*, dat. plur. f. g. ab ἶσος, *par.*

ΙΣΑ´ΛΗ, ης, ἡ, *vestis è pelle caprinâ*; rectiùs ἰξάλη, vel ἰξάλη. Vide ἴξαλος.

*Ἰσᾶμι, *scio*, Dor. pro ἴσημι.

*Ἴσαν, *ibant*, 3. pl. imperf. ind. verbi εἶμι, *eo*.

*Ἴσαν, *sciebant*, per Sync. dicitur pro ἴσασαν· ab ἴσην, imperf. ind. act. verbi ἴσημι, *scio*.

*Ἴσαντι, Dor. pro ἴσασι, *sciunt*, q. vide.

*Ἰσάριθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *par numero*: ex ἶσος, *æqualis, par*, et ἀριθμὸς, *numerus*.

*Ἴσασ᾽, pro ἴσασι, 3. plur. ind. præs. at

*Ἴσας, αντος, præs. part. verbi ἴσημι, *scio*.

*Ἴσᾶσαι, pro quo et ἴσῃ, 2. sing. præs. med. ἴσαμαι, *scio*.

*Ἴσᾶσι, et ἴσασιν, *sciunt*, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἴσημι, *scio*.

*Ἰσᾶσι, *scit*, Dor. pro ἴσησι, 3. sing. præs. ind. act. ejusdem.

ΙΣΑ´ΤΙΣ, ιδος, ἡ, herba *glastum*.

Ἰσαυδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *cognominis*: ex ἶσος, *æqualis*, et αὐδὴ, *vox*.

*Ἴση, *sciebat*, 3. sing. imperf. ind. ab ἴσημι, *scio*: sed

*Ἴσῃ, *scis*, Att. pro ἴσασαι, 2. sing. ind. med.

Ἰσηγορέω, -ῶ, et ἰσηγορέομαι, -οῦμαι, *æquè et liberè loquor*: ex ἶσος, *æqualis*, et ἀγορεύω, *loquor*.

Ἰσηγορία, ας, ἡ, *æqua loquendi libertas, æqualitas*: à præced.

Ἰσημερία, ας, ἡ, *æquinoctium*; ἰσημερία μετοπωρινὴ, æquinoct. *autumnale*; ἐαρινὴ, *vernum*: ex ἶσος, *æqualis*, et ἡμέρα, *dies*: q. d. *æquidiarium*.

Ἰσημερινὸς, ινὴ, ινὸν, *æquinoctialis*, q. d. *æquidialis*: ex iisd.

*ΙΣΗΜΙ, ἴσης, ἴσησι, *scio*.

Ἰσήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, *æqualis, par*: ab ἶσος, idem et ἄρω, *apto*.

*Ἴσθι, *scias*, per Sync. pro ἴσᾰθι, præs. imperat. act. ab ἴσημι, *scio*: sed

*Ἴσθι, *sis, esto*, præs. imperat. ab εἰμὶ, *sum*.

Ἰσθλὴ, corruptè pro ἰξάλη, *pellis capræ*.

*Ἴσθμια, ων, τὰ scilicet ἱερὰ, *sacra ISTHMIA in honorem Neptuni, ludi Isthmii*. Th. ἰσθμὸς, *isthmus*.

Ἰσθμιακοὶ ἀγῶνες, οἱ, *ludi ISTHMIACI*: et

Ἰσθμιὰς, ἄδος, ἡ, in plur. Ἰσθμιάδες, ων, αἱ, *Isthmiaca*; ut Ἰσθμιὰς νίκη, *Isthmiaca victoria*: ab ἰσθμὸς, q. v.

*Ἰσθμῖον, ου, τὸ, *quod circa fauces est, colli ornamentum*: ab ἰσθμὸς, quod vide.

*Ἴσθμιος, ία, ιον, *in isthmo habitans, Isthmius*, Epith. *Neptuni*. *Ἴσθμια, *sacra Isthmia in honorem Neptuni*.

Ἰσθμοῖ, adv. *in Isthmo*; *apud Isthmum*.

ΙΣΘΜΟ´Σ, οῦ, ὁ, *ISTHMUS, terra angusta duplici mari interclusa*; item aliquid isthmo simile, ut *fauces, pars inter os et gulam*; *collum clepsydræ, imbrex narium*.

*Ἴσι, *eunt*, 3. plur. ind. præs. pro εἶσι, et Ion. ἴασι ab εἶμι, *eo*.

*ΙΣΙΚΟΣ, ου, ὁ, et ἰσίκιον, ου, τὸ, *lucanica*; edulii genus è carne minutissimè incisâ.

*Ἶσις, ἴδος, ἡ, *ISIS*, nomen propr. Deæ Ægyptiacæ.

Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, cognomen Judæ proditoris. Syr. *quæstor ærarii*.

*Ἴσκον, ες, ε, imperf. ab

*Ἴσκω, *scio, fingo, assimilo, comparo*, pro εἴσκω, idem. Th. εἴδω, *scio, video*; vel εἴκω, *similis sum*.

*Ἴσμεν, *scimus*, per Sync. pro ἴσαμεν, 1. pl. ind. præs. ab ἴσημι, *scio*.

Ἰσμήνιον μαντεῖον, *ISMENIUM oraculum.*

Ἰσόθεος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Deo similis*: ab ἶσος, *similis*, et Θεὸς, *Deus*.

Ἰσοκράτης, έος, -ους, ὁ, *ISOCRATES, orator Atheniensis*; *pater eloquentiæ* à Tullio vocatur: item

Ἰσοκράτης, έος, ὁ ϗ ἡ, *pari potestate præditus*: ex ἶσος, *æqualis*, et κράτος, *robur*: hinc

Ἰσοκρατίη, ης, ἡ, Ion. pro -ία, -ίας, *æqualis potentiæ*.

* Ἰσολογία, ας, ἡ, *honoris æqualitas.*

Ἰσομάτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ἰσομήτωρ, *æqualis matri*: ex ἶσος, et μήτηρ, *mater*.

* Ἰσομιλήσιον ἱμάτιον, *vestis Milesiæ par*, i. e. *mollis et delicata.*

Ἰσομοιρέω, fut. ήσω, *æquam portionem capio*: ex ἶσος, *par*, et μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *partior*.

Ἰσόμοιρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æqualem partem habens, qui idem juris habet.*

*Ἶσον, adv. *æqualiter*: ab ἶσος, *par*.

*Ἴσονται, *ibunt*, Poët. pro ἵξονται, 3. pl. fut. 1. med. verbi ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι.

Ἰσοπάλης, έος, ὁ ϗ ἡ, Ion. et ἰσόπαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in luctâ seu pugnâ æqualis*: ex ἶσος, et πάλη *lucta*.

Ἰσόπεδον, ου, τὸ, *planities*: ab

Ἰσόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *planus*: ex ἶσος, *æqualis*, et πέδον, *solum*.

* Ἰσόπετρος, η, ον, *durus.*

* Ἰσόπλευρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *equilaterus.*

* Ἰσοπληθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *æquè plenus.*

* Ἰσόπρεσβυς, εως, ὁ, *pari ætate.*

Ἰσορῤοπία, ας, ἡ, *æquilibrium*: et

Ἰσόῤῥοπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *par, æquilibris*: ex ἶσος, *par*, et ῥέπω, *propensus sum*.

*ΙΣΟΣ, vel ἶσος, η, ον, *æqualis, par*: q. ab εἴδω, *assimilo*. Hinc τὸ ἶσον, ου, *æqualitas, æqualis, portio*; ἴσα καὶ, *perinde ac*; ἴσοις, *totidem*

Ἰσότης, ητος, ἡ, *par conditio, æqualitas*: à præced.

Ἰσότιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æquè pretiosus*: ex ἶσος, *par*, et τιμὴ, *pretium*.

Ἰσοῦσθαι, pro ἰσόεσθαι, præs. infin. med. vel pass. ab ἰσόω, *æquo*. Th. ἶσος, *par*.

Ἰσοφαρίζω, *adæquo, æquiparo*: q. ἰσοφερίζω· ab ἶσος, *æqualis*, et φέρω, *fero*: hinc ἰσοφόροι, *boves æquali ferendo oneri apti*; vel ἰσοφαρίζω, *indutus sum paribus indumentis*: à φάρος, εος, τὸ, *pallium*.

Ἰσοφαρίσδεν, Dor. pro ἰσοφαρίζειν, inf. act. præced.

* Ἰσόψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui par est in suffragiis ferendis, parem auctoritatem habens.* Versus ἰσόψηφοι, dicuntur in quibus omnes literæ pro numeris acceptæ eundem numerum efficiunt. Quale epigr. Leonidæ Alexandrini in Anthol. epigr. l. vi. p. 12. et 563. quod fefellit H. Stephanum in Thes.

Ἰσόψυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unanimis, eodem* vel *pari animo præditus*: ex ἶσος, *par*, et ψυχὴ, *anima*.

Ἰσόω, *adæquo*, f. ώσω, hinc ἰσώσασθαι, a. 1. inf. m. Th. ἶσος, *par*.

*Ἴσπω, *dico*, tempora sumit ab ἔπω, idem.

Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacobi Patriarchæ, indecl. Hebr. *princeps Dei*. Hinc

Ἰσραηλίτης, ου, ὁ, *Israëlita*: et

Ἰσραηλῖτις, fœm. g. *Israëlitis*: à præced.

Ἰσσάχαρ, ὁ, *Issachar*, nomen viri, Hebr. *est merces*.

*Ἵστα, *statue*, 2. sing. præs. imperat. act. verbi ἵστημι, Att. contractè pro ἵσταθι, vel pro ἵσταε, verbi ἱστάω. Vel 3. sing. imperf. ind. act. ἵσταον, -ων, αες, -ας, αε, -α, verbi ἱστάω, seu ἵστημι, *statuo*: sed

Ἱστᾷ, est 3. sing. præs. sub. ab ἵστημι, *sto*.

*Ἵσταμαι, σαι, ται, sæpè pro ἵσα μαι, *scio*; in composit. ut ἐπίσταμαι, idem. Th. ἴσημι, *scio*.

* Ἱστάμενος, η, ον, *stans*; gen. Ion. ἱσταμένοιο. Τοῦ μὲν φθίνοντος μηνὸς, τοῦ δ᾽ ἱσταμένοιο, Od. ξ΄. 162. *Hoc quidem exeunte mense, isto autem instante*; ἱσταμένος μὴν, ad primam solum decadem mensis porrigebatur posterioribus temporibus; at Hesiodi ævo ad diem vigesimum, ut Op. 797. ab ἵστημι, *statuo*; in pass. ἵσταμαι, *sto*.

Ἱστάντι, Dor. pro ἱστᾶσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi ἵστημι, *sto*

*Ἵστασο, Ion. pro ἵστασο, *statuebas*, 2. sing. imperf. ind. pass. ἱστάμην, verbi ἵσταμαι.

*Ἵστασο, 2. sing. præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto*.

*Ἵστατο, 3. sing. imperf. ind. pass. ejusd.

*Ἴστε, *scitis*, per Sync. pro ἴσατε, 2. plur. præs. ind. act. ab ἴσημι, *scio*.

Et per Sync. dici potest in imperativo, ἴσθι, ἴςω, et in pl. ἴςε.

Ἰςέον, *sciendum*, verbale pro εἰσ-τέον· ab εἴδω, *scio*; p. pass. εἴσμαι, εἶσαι, εἶςαι.

Ἴςη, *siste*, pro ἵςᾰθι, Att. imperat. fit à 3. sing. imperf. Invenitur quoque Dor. pro ἵςα, 3. sing. imperf. ab ἱςάω, pro ἵςημι, *statuo*. Vel cum ι subscripto est 2. sing. præs. pass. Att. pro ἵςησαι· sed

Ἱςῇ, dicitur pro ἱστῇ, 3. sing. præs. sub. act. ab

ἽΣΤΗΜΙ, *statuo, erigo, colloco, cohibeo, SISTO; appendo; (janitor*, idem quod ἐαυτίζω, Hesych. Salm. de usur. c. 15. &c.) q. à ςάω, fut. ςήσω, perf. ἕςηκα· perf. part. ἑςακὼς, et per Sync. ἑςαὼς, per Crasin ἑςῶς. Sic perf. inf. ἑςᾶναι, pro ἑςακέναι, (sed ἱςάναι est præs. inf. ab ἵςημι, pro ἵςημι·) a. 2. ἔςην, ης, η, perf. pass. ἕςᾰμαι, a. 1. pass. ἐςᾰθην, a. 1. inf. pass. ςαθῆναι, a. 1. part. pass. ςαθεὶς, f. 1. pass. ςαθήσομαι, η, εται.

Ἱςίην, Ion. pro ἑςίαν, acc. sing. ab ἑςία, *Vesta, focus, domus*.

Ἱςιητόριον, ϑ, τὸ, Ion. pro ἑςιατόριον, *cœnaculum*: ab eod. Th.

Ἱςίον, ϑ, τὸ, *navis velum*; in plur. τὰ ἱςία· ab ἱςὸς, *malus navis*. Th. ἵςημι, *sto*.

Ἱςοβοῆϊ, *temoni*, dat. sing. Att. ἱςοβοεὺς, έος, ὁ, *temo, stiva*, Hes. Op. 431. ab ἵςος, (quod ab ἵςημι, *sto*,) et βȣ̃ς, *bos*.

Ἱςοδόκη, ης, ἡ, *receptaculum mali*: ab ἱςὸς, *malus navis*, et δέχομαι, *capio*.

Ἵςορα, acc. sing. ab ἵςωρ, ορος, ὁ, *sciens*.

Ἱςορέω, fut. ήσω, perf. ηκα, *inquiro, sciscitor, lustro, memoriæ trado*: à præced.

Ἱςορία, ας, ἡ, *cognoscendi studium, lustratio locorum, inquisitio, rerum gestarum expositio, HISTORIA*.

Ἱςορῐκὸς, ἡ, ὸν, *HISTORICUS*: à Th. ἵςωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *sciens*.

Ἱςορȣ̃σι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἱςορέω, *cognosco, memoriæ trado*; perf. ἱςόρηκα, præs. part. pass. ἱςορέμενος, η, ον. Th. ἵςωρ.

Ἱςὸς, ȣ̃, ὁ, *malus navis*; [* *instrumentum textorium*, è quo stamina ducuntur, Hes. Op. 779.] ab ἵςασθαι, quia *erigitur*. Th. ἵςημι, *sisto*.

Ἴςρον, acc. sing. ab Ἴςρος, ϑ, ὁ, nomen fluvii Germanici, *Danubius, Ister*.

Ἴςω, *scito ille*, per Sync. pro ἰσᾰτω, præs. imperat. sic ἴςων, pro ἰσᾰτων, ib. Th. ἴσημι, *scio*: sed

Ἵςω, contr. pro ἵςαο, quod Ion. pro ἵςασο, 2. sing. imperf. ind. pass. vel præs. imperat. pass. verbi ἵστημι, *sto*.

Ἵστων, *stabam*, imperf. ind. act. 7. ab ἱστάω, *sto*.

Ἴςων, per Sync. pro ἰσάτων, vel pro ἰσάτωσαν.

ἼΣΤΩΡ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *sciens, peritus, testis, arbiter*: q. ab ἴσημι, *scio*.

Ἴσχ', pro ἴσχε, vel præs. imperat. vel 3. sing. imperf. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανάᾳ, Poët. pro ἰσχανᾷ, *cupit*, 3. sing. præs. ind. act. ab

Ἰσχανάω, *appeto, detineo*: ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἰσχάνει, *detinet*, 3. sing. præs. verbi ἰσχάνω, idem quod ἴσχω, *cohibeo, reprimo*: quod ab ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανόωσα, pro ἰσχανῶσα, præs. part. act. fœm. g. verbi ἰσχανάω, *cohibeo*: quod ab ἴσχω, idem. Th. ἔχω, *habeo*.

Ἰσχανόωσιν, Poët. pro ἰσχανῶσιν, *reprimunt*, 3. plur. præs. sub. act. ejusd.

Ἰσχάνω, *comprimo, cohibeo*. Vide in ἰσχάνει.

Ἰσχὰς, ἄδος, ἡ, *carica*; quia ἰσχνὴ, siccando *gracilis* facta. Th. ἰσχνός.

Ἴσχει, *cohibet*, 3. sing. ind. et

Ἴσχειν, præs. inf. act. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *cohibeo*.

Ἰσχέμεν, et ἰσχέμεναι, Ion. et Dor. pro præced.

Ἴσχεο, Ion. pro ἴσχȣ, *contine*, præs. imperat. med. ejusd.

Ἴσχευ, Dor. pro præced.

Ἰσχίον, ϑ, τὸ, vel ἴσχιον, *coxa, coxendix*; τὰ ἰσχία, *clunes*: ab

ἼΣΧΙΣ, εως, ἡ, *lumbus*: q. ab ἰσχὺς, in lumbis enim est *robur*. Vel lumbis nos ἴσχομεν, *sustinemus*.

ἸΣΧΝΟ`Σ, ἡ, ὸν, *macer, gracilis, tenuis*, propriè et metaphoricè.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, *macies, gracilitas*: à præced.

Ἰσχνόφωνος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, *qui gracilem et exilem vocem habet*: ex φωνὴ, *vox*, et ἰσχνὸς, *gracilis*.

Ἴσχονται, *cohibent*, 3. plur. præs. ind. med. verbi ἴσχω, pro ἔχω, *contineo*.

Ἰσχυρίζομαι, fut. ίσομαι, *contendo viribus, nitor*; item *assevero, affirmo*: ab

Ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, *robustus, a, um*: in compar. ἰσχυρότερος, superl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχὺς, *robur*.

Ἰσχυρόω, -ῶ, *firmo, corroboro*, fut. ώσω, p. ἰσχύρωκα, imperf. ind. act. ἰσχύροον, -ȣν, οες, -ȣς, οε, -ȣ.

Ἰσχυρῶς, adv. *validè, vehementèr, enixè*: à præced.

ἸΣΧΥ`Σ, ῦος, ἡ, *robur, vires*, dat. ἰσχῦϊ, acc. ἰσχύν.

Ἰσχύσει, 3. sing. f. 1. act. ab

Ἰσχῦω, *possum*, f. ῦσω, p. ἴσχυκα. Th. ἰσχύς.

Ἴσχω, εις, ει, *retineo, occupo, detineo*. Th. ἔχω, *habeo, contineo*.

Ἴσχωσ', pro ἴσχωσι, 3 pl. præs. sub. act. à præced.

Ἰσώνυμος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, *qui idem nomen habet, cognominis*: ab ἴσος, *par, æqualis*, et ὄνομα, *nomen*.

Ἴσως, adv. *æqualitèr, fortassè*.

Ἴσωσι, *norunt*, 3. plur. a. 1. sub. act. ab εἴδω, *scio*, f. εἴσω, vel ἴσω· nisi sit pro ἰσᾶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ἴσημι, *scio*.

Ἰταλία, ας, ἡ, *ITALIA*.

Ἰταλῐκὸς, ἡ, ὸν, *Italicus, Latinus*.

Ἰταλιώτης, ϑ, ὁ, *Italus*.

Ἰταλιῶτις, ῖδος, ἡ, *Itala*.

Ἰτᾰλὸς, ȣ̃, ὁ, *Italus*.

Ἰταλὸς, ȣ̃, ὁ, *taurus, bos*: qu. ab ἴτης, quia *animosus*.

Ἰταμία, ίας, ἡ, *temeritas, imprudentia* et

Ἰταμὸς, ἡ, ὸν, *temerarius, audax, animosus, magnanimus*. Th. ἴτης, ϑ, ὁ, idem.

Ἴτε, *accedite*, 2. plur. præs. imperat. ἴθι, ἴτω· ab εἶμι, *eo*.

ἸΤΕ´Α, ας, et ἰτέη, ης, ἡ, *salix hasta saligna*: q. ab ἰέναι, quia celeritèr in altum excrescit.

Ἰτέον, *eundum*, verbale ab εἶμι, *vado*.

Ἴτην, *iverunt*, 3. dual. imperf. ind. verbi εἶμι, *eo*.

ἼΤΗΣ, ϑ, ὁ, *temerarius, audax, animosus*; ἰταμὸς, idem.

Ἴτον, dual. præs. et 2. dual. imperf. ind. verbi εἶμι, *eo*.

Ἰτȣραία, ας, ἡ, nomen regionis, *Iturea*. Syr. interpret. Lat. *montosa*.

Ἴτριον, ϑ, τὸ, à quo ἴτρια, ων, τὰ, *ima pars ventris, abdomen, sumen; bellaria*.

Ἴτριον, *iterum*, Lat. Gr. barbar.

Ἰτρὺς, *virus*, Gl. Cyr. Lego ἰτυς.

Ἴττω, apud Aristoph. pro ἴςω, *sciat*, q. v.

Ἴτυν, acc. sing. ab

ἼΤΥΣ, υος, ἡ, *circumferentia et curvatura rotæ*. Homerus ἴτυν vocat quæ ἀψὶς. Tum ἴτυς est *omnis extremitas rotundæ rei*. Est item *umbo*.

Ἴτω, *ito ille*, 3. sing. præs. imperat. ἴθι, ἴτω, verbi εἶμι, *eo*.

Ἰϋγὴ, ῆς, ἡ, *sibilus, clamor*: et

Ἰϋγμὸς, ȣ̃, ὁ, *clamor*: ab ἰΰζω, *sibilum edo, clamo*.

Ἴϋγξ, γγος, ἡ, *motacilla, avicula in veneficiis usa, illecebræ amoris, illecebræ quæris*.

Ἰΰζω, *sibilum edo*; item *fistulâ cano. clamo*. Th. ἰὼ, adv. *exultantis*.

Ἰϋκτᾶ, pro

Ἰϋκτὴς, ȣ̃, ὁ, *sibilator*: ab ἰΰζω, *clamo*.

Ἶφα, *læsi*, perf. ind. act. verbi ἰπτῶ, seu ἴπω, *noceo*, f. ψω.

Ἰφθῖμος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, *robustus, animosus*: ab ἶφι, *fortitèr*. Th. ἲς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur*. Alii componi malunt ab ἶφι, *fortitèr*, et ϑυμὸς, *animus*.

Ἶφῐ, *fortitèr*, adv. ab ἲς, ἰνὸς, ἡ, *fibra, robur*.

Ἴφιον, *pingue*: hinc ἴφια μῆλα, Iliad. έ, ver. 559. item *magnum, speciosum*.

Ἰφιάνασσα, ης, ἡ, *IPHIANASSA*, nomen mulieris.

Ἰφικλείδης, ϑ, ὁ, nomen viri.

Ἰφικλέης, Ἰφικλῆς, ȣ̃, ὁ, nomen viri, q. d. *valdè honoratus*.

Ἶφις, ἡ, *IPHIS*, nomen propr. mulieris.

Ἰχθυάοντες, *piscibus inhiantes*, nom. part. præs. act. ab

Ἰχθυάω, *piscor*. Th. ἰχθὺς, *piscis*.

Ἰχθύδιον, ου, τὸ, *pisciculus*: Dim. ab ἰχθύς.

Ἰχθυηρὸς, ρὰ, ρὸν, *aptus ad pisces captandos, piscarius.*

Ἰχθυϊκὸς, ὴ, ὸν, ut ἰχθυϊκὴ πύλη, *piscaria porta.*

Ἰχθυόεις, όεσσα, όεν, *piscosus*: ab ἰχθύς.

Ἰχθυρὸς, id. q. ἰχθυηρὸς· ab

ἸΧΘΥ'Σ, ύος, ὁ, *piscis*; [* *locus ubi pisces veneunt*, Aristoph. in Vesp. Vide plura in Græv. ad Hes. Scut. Herc. ver. 312.]

Ἴχνεσιν, dat. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.

Ἰχνεύμων, *ICHNEUMON*: piscis quidam, qui et ἰχνευτὴς, tanq. *vestigator* crocodili, et

Ἰχνεύτης, ου, ὁ, *indagator*: ab

Ἰχνεύω, f. σω, *vestigo, per vestigia, sequor*: ab ἴχνος.

Ἰχνέω, -ῶ, *eo, accedo*: ab eod.

Ἴχνη, nom. pl. ab ἴχνος, εος, τὸ, q. v.

Ἰχνηλατέω, f. ήσω, *indago, investigo*: ex ἴχνος, *vestigium*: et ἐλαύνω, *persequor.*

Ἴχνιον, ου, τὸ, *vestigium*: ab

ἼΧΝΟΣ, εος, τὸ, *vestigium, ima pedis pars, gressus.*

ἸΧΩ'Ρ, ῶρος, ὁ, *sanguis crudus, sanies, tabum.* Sumitur et pro *sero*, et pro *humore qui ex Deorum cute vulneratâ effluit.*

Ἴψ, ἰπὸς, *vermis quæ ligna* vel *cornua corrodit.* Th. ἴπτω, *noceo.*

Ἴψαο, *læsisti*, Ion. pro ἴψω, 2. sing. a. 1. ind. m. ἰψάμην, verbi ἴπτω, seu ἴπω, *noceo.*

ἼΨΟΣ, *suber*, arbor, ἰψὸς verò, *hedera.*

ἸΩ', *heu, eheu*, adv. dolentis et exclamantis; sed

Ἰῷ, dat. sing. ab ἰὸς, οῦ, ὁ, *sagittæ*; item adject. *unus*; ut ἰῷ, ἤματι, *uni diei.* Vide ἰὸς· at

Ἰῶ, ἰῇς, *mittam, -as*, præs. sub. act. verbi ἵημι, *mitto*: et

Ἰῶ, pro ἐγὼ, Scholiast. Aristoph.

Ἰωάθαμ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. qu. interpret. Lat. *à Deo perfectus.*

Ἰωακεὶμ, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. q. d. Lat. *Dominus excitabit ipsum.*

Ἰωὰν, ὁ, nomen viri, indecl. Alii Ἰωνάν.

Ἰωάννα, ης, ἡ, Hebr. *gratiosa.*

Ἰωαννᾶς, ᾶ, ὁ, idem. Vel Ἰωαννᾶ est indecl.

Ἰωάννης, ου, ὁ, nomen viri, Heb. *gratiosus.*

Ἰὼβ, nomen viri, indecl. Hebr. *ejulans.*

Ἰώγα, Poët. pro ἐγὼ, *ego.*

ἸΩΓΗ', ῆς, ἡ, *tegmen diversorium, littus, clamor.*

Ἰωγμὸς, per Aphær. τοῦ δ, pro διωγμὸς, *persecutio, tumultus bellicus.* Th. διώκω, *persequor.*

Ἰώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *violaceus*: ab ἴον.

ἸΩΗ', ῆς, ἡ, *clamor, vox, status*, q. ab ἵημι, *mitto.*

Ἰωὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. *acquiescit*

Ἰωκὰς, acc. pl. ab

Ἰωκὴ, per Aphær. pro διωκὴ, id. quod δίωξις, *persecutio.* Th. διώκω, *persequor.*

Ἰωλκὸς, οῦ, ἡ, *urbs Thessaliæ.*

Ἴωμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi εἶμι, *eo.*

ἼΩΝ, ωνος, ὁ, *ION*, à quo Iones dicti: sed

Ἰὼν, *eho, heus*: ex ἰώ. Est et

Ἰὼν, ἰοῦσα, *profectus, -a, prodiens, iturus*, part. verbi εἶμι, *eo.*

Ἰὼν, Bœot. pro ἐγών.

Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Hebr. *columbus.*

Ἰωνία, *violetum*, ubi ἴα nascuntur. Th. ἴον, *viola*: sed

Ἰωνία, ας, ἡ, *IONIA*, *regio.* Th. Ἴων, *Ion.*

Ἰωνικὸς, ή, ὸν, *IONICUS, Ionum proprius*: ab eod. Th.

Ἰωνικῶς, adv. *Ionicè*; item *mollitèr et delicatè*: à præced.

Ἰὼξ, ἰωκὸς, ὁ, apud Homer. id. quod ἰωκὴ, q. v.

Ἰωρὰμ, ὁ, nomen regis, indecl. Hebr. interpret. Lat. *ex Domino excelsus.*

Ἰωρεὶμ, nomen viri, indecl.

Ἰωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, indecl. Hebr. Interpret. Lat. *Dominus judicabit.*

Ἰωσῆ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *senex.*

Ἰωσὴφ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *addat.*

Ἰωσίας, ου, ὁ, nomen viri, Hebr. qu. interpret. Lat. *qui est à Domino.*

Ἰῶτα, τὸ, nomen minimæ literæ apud Græcos, indecl.

Ἰωχμὸς, οῦ, ὁ, *persecutio*; idem quod ἰωγμός. Th. διώκω.

ἼΩΨ, ἴωπος, ὁ, piscis nomen.

K.

K, DECIMÆ literæ Græcæ, signum, *viginti* in numeris valet, et cum lineolâ infrà positâ (κ,) *viginti millia.*

ΚΑΒΑ'ΛΛΗΣ, ου, ὁ, *CABALLUS, equus, clitellarius.*

Κάβαλλ', et κάβαλλε, *prostravit*, Dor. seu Poët. pro κατέβαλε, 3. sing. a. 2. ind. act. Sic

Καββάλεῖν, pro καταβαλεῖν, a. 2. inf. act. et

Καββάλετ', 3. sing. a. 2. ind. m. pro κατεβάλετο· à καταβάλλω, *dejicio.* Th. βάλλω, *jacio*, fut. λῶ, perf. βέβληκα· a. 2. ἔβαλον· p. m. βέβολα.

Καββὰς, άντος, ὁ, *descendens*, Poët. Sync. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, q. v.

Κάβη, ης, ἡ, *cibus*: qu. à κάπτω, *edo*: à

ΚΑ'ΒΟΣ, ου, ὁ, *frumentaceæ mensuræ genus.*

Κάγγονυ, pro κατὰ γόνυ.

ΚΑ'ΓΚΑΜΟΝ, ου, τὸ, *lacryma Arabici ligni.*

Κάγκανος, seu κάγχανος, *aridus, siccus*: à καγχαίνω, *calefacio.*

ΚΑΓΧΑ'ΖΩ, fut. άσω, perf. ακα, *CACHINNOR, convitior*: indè καγχασμὸς, *cachinnus.*

ΚΑΓΧΑΙ'ΝΩ, *calefacio, arefacio.*

Καγχάλάω, *cachinnor, rideo, exulto, gaudeo*: à καγχάζω.

Καγχαλόωσι, Poët. pro καγχαλῶσι, 3. plur. præs. sub. act. præced.

Καγχλάζω, f. άσω, *tristor, laboro, infelicitèr ago.*

Κἀγὼ, pro ϗ ἐγὼ, *et ego.*

Κάδδ', pro κατὰ δὲ, κάδδ' ἄρα, Dor. pro κατὰ δὲ ἄρα.

Κάδδ' ἔβαλε, pro κατέβαλε δέ. Sic κάδδ' ἔθορε pro κατέθορε δέ.

Καδδὲ, Poët. pro κατὰ δέ.

Καδδέπεσε, Poët. pro κατέπεσε δὲ, 3. sing. a. 2. ind. à καταπίπτω.

Καδδραθέτην, Dor. et Æol. pro κατεδραθέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi καταδαρθάνω, seu καταδρήθω, *dormio.* Th. δαρθάνω, idem: a. 2 ind. act. ἔδαρθον, et per Metath ἔδραθον, f. med. δαρθήσομαι.

Καδδύνάμιν, pro κατὰ δύναμιν, *pro virili.*

Καδδῦσαι, pro καταδῦσαι, a. 1. infin. act. verbi καταδύω, *subeo, penitùs ingredior.* Th. δύνω, et δύω, idem.

Καδίον, ου, τὸ, *pera, parvus cadus.*

Καδμεῖος, εία, εῖον, *CADMÆUS*: à Κάδμος, q. v.

Καδμείωνας, acc. pl. à Καδμείων, ωνος, ὁ, *Cadmiensis*: et

Καδμηΐαν ἀπὸ Θηβᾶν, Dor. pro Καδμηΐων ἀπὸ Θηβῶν, *Cadmæis à Thebis*: et

Καδμηΐς, ΐδος, ἡ, *Cadmæa*: à

Κάδμος, ου, ὁ, *CADMUS*, filius Agenoris, regis Phœniciæ.

Κᾶδος, εος, τὸ, Poët. pro κῆδος, εος, τὸ, *funus et ipsa cadaveris elatio, funerisque pompa*; *affinitas*: ac

ΚΑ'ΔΟΣ, vel κάδδος, ου, ὁ, *CADUS, vas vinarium*; *et situla pro suffragiis colligendis.*

ΚΑΔΥ'ΤΑΣ, ου, ὁ, herbula quædam Syriaca.

Καεὶς, *deustus, crematus*, a. 2. part. pass. à καίω, *uro*, f. καύσω, a. 2. ind. pass. ἐκάην.

ΚΑ'ΖΩ, *orno*, fut. σω, p. pass. κέκασμαι· hinc ἐκέκαστο, 3. sing. plusq. p. pass.

Καῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. et

Καῆναι, a. 2. inf. pass. à καίω, *uro*, fut. καύσω· a. 2. ἔκαον· a. 2. pass. ἐκάην, et Ion. κάην.

Καήσομαι, *ardebo*, f. 2. ind. pass. verbi καίω, *uro.* Vide præced.

Καθὰ, adv. *sicut*: ex κατὰ, et ἃ *secundum quæ.*

Καθαγίζω, *consecro*; item *solvo justa, perago exequias, adoleo, cremo*: ex κατὰ et ἁγίζω, *consecro.* Th. ἅγος, τὸ, *venratio*; item *purificatio, lustratio.*

Καθαγισμὸς, οῦ, ὁ, *consecratio*; item *parentalia*: à præced.

Καθαίρεσις, εως, ἡ, *destuctio, subversio, cædes*: à

Καθαιρέω, *detraho, everto, destruo*, [* *de imperio dejicio*: vid. Spanhem. ad Julian. p. 212. Freinsh.

ad Curtium iii. 20.] f. ἥσω, f. 2. καθελῶ· p. καθῄρηκα· a. 2. καθεῖλον, ες, ε, a. 2. part. act. καθελὼν, όντος, comp. ex κατὰ et αἱρέω, eligo; a. 2. εἷλον· ex ἕλω, inus. [* Voce mediâ non reperitur, inquit Budæus, sed occurrit passivè destrui, Act. xix. 29. et cum acc. Eurip. Supplic. 748.]

ΚΑΘΑΙ'ΡΩ, purgo, mundo, lustro, flagris cædo, f. καθᾰρῶ, p. κεκάθαρκα, p. pass. κεκάθαρμαι, perf. part. pass. κεκαθαρμένος, η, ον. Hinc κάθαρμα, ᾰτος, τὸ, purgamentum; καθᾰρὸς, ὰ, ὸν, purus; καθάριος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Καθάλλομαι, desilio. Th. ἅλλομαι, salio, f. ϋμαι.

Καθᾰπαξ, omninò, adv. ex κατὰ, et ἅπαξ, semel.

Καθᾰπερ, sicut: ex κατὰ et ἅπερ, quod ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Καθαπτῐκὸς, ἡ, ὸν, invectivus, mordax.

Καθάπτομαι, fut. ψομαι, attingo, tango, lacesso, incesso, mordeo, manus injicio, invado: καθαπτόμενος, præs. part. ex κατὰ et ἅπτομαι, tango, f. ψομαι.

Καθάπτω, apto, annecto, alligo, f. ψω, p. καθῆφα· a. 1. καθῆψα· ex κατὰ et ἅπτω, necto.

Καθάρειος, seu καθάριος, υ, ὁ ϗ ἡ, mundus. Th. καθαίρω, purgo.

Καθαρεύω, purgo, purus sum: ab eod.

Καθάρθαι, purum factum esse, Ion. pro κεκαθάρθαι, perf. infin. pass. et

Καθαρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi καθαίρω, purgo, f. ᾰρῶ, p. ind. pass. κακάθαρμαι.

Καθαρίζω, purgo, f. ῐσω, a. 1. ind. ἐκαθάρισα, a. 1. imperat. καθάρισον, άτω, a. 1. sub. καθαρίσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. καθαρίσαι, perf. act. κεκαθάρικα, perf. pass. κεκαθάρισμαι, a. 1. pass. ἐκαθαρίσθην, a. 1. imperat. pass. καθαρίσθητι. [* ἐκαθαρίσθη αὐτϋ ἡ λέπρα, Matth. viii. 3. expurgata est ejus lepra, ut Joan. xv. 2. quod damnat Heumannus in Com. immeritò. Vide Hom. Od. ζ'. 93.] Th. καθαίρω, purgo.

Καθαρισμὸς, ϋ, ὁ, purgatio: ab eod.

Κάθαρμα, ᾰτος, τὸ, purgamentum: hinc

Καθάρμᾰτα, τὰ, dicuntur homines viles et abjecti; item sacri vel piaculares, scil. qui ad avertendam deorum iram mactabantur. Th. καθαίρω, purgo.

* Καθαρμὸς, ϋ, ὁ, purgatio; vibex: ut καθαίρω, flagris cædo.

Καθᾰρὸς, ὰ, ὸν, purus, nitidus, sincerus, candidus, simplex, qui se non contaminavit scelere; expeditus, præstans: à καθαίρω, purgo.

Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas: ab eod.

Καθάρσιον, ϋ, τὸ, purgatio, expiatio. à

Καθάρσιος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, purificus; καθάρσιον ὕδωρ, aqua lustralis. Th. καθαίρω, purgo.

Κάθαρσις, εως, ἡ, purgatio, expiatio: ab eod.

Καθαρῶ, Dor. pro καθαρϋ, gen. à καθαρὸς, purus; item f. 1. ind. act. verbi καθαίρω, purgo.

Καθᾰρῶς, adv. purè, manifestè: à καθαρός.

Καθαρώτερος, purior, comparat. à καθαρός.

Καθεδϋμαι, ῆ, εῖται, sedebo, f. 2. ind. med. verbi καθέζομαι, sedeo. Th. ἕζω, seu ἕω, colloco.

Καθέδρα, ας, ἡ, suggestum CATHEDRA, sella, sessio: à

Καθέζομαι, sedeo; præs. part. m. καθεζόμενος, imperf. m. ἐκαθεζόμην, f. 2. m. καθεδϋμαι· ex κατὰ et ἕζω, colloco.

Καθέζω, sedere facio.

Καθεικέναι, perf. infin. act. à καθίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto, perf. εἶκα.

* Καθεῖλον, ες, ε, a. 2. indic. act. verbi καθαιρέω, destruo.

Καθειμένος, demissus. perf. part. pass. verbi καθίημι, demitto. Th. ἕω, mitto.

Καθεῖναι, a. 2. inf. act. à καθίημι, demitto, q. v.

Καθεῖντο, 3. pl. plusq. p. pass. à καθίημι, demitto, perf. pass. καθεῖμαι· ex κατὰ, et ἵημι, mitto, f, ἥσω· a. 1. ἧκα, p. εἶκα.

Καθείργνυμι, idem quod καθείργω.

Καθείργω, concludo, coërceo: f. ξω, a. 1. καθεῖρξα· ex κατὰ, et εἴργω, includo.

Καθεῖρκται, et καθεῖρκτο, 3. sing. perf. et plusq. p. pass. præced.

Καθεὶς, a. 2. part. act. à καθίημι, demitto; a. 2. ind. act. κάθην. Th. ἵημι, mitto. Sed

Καθεῖς, unusquisque, sigillatim, unus post alium: ex κατὰ, et εἷς, unus.

Καθεῖσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθέζω, sedere facio: ex κατὰ, et ἕζω· a. 1. εἷσα.

Καθειστήκεισαν, 3. plur. plusq. p. indic. act. verbi καθίστημι, constituo.

Καθεῖτο, 3. sing. plusq. p. indic. pass. à καθίημι. Vide καθεῖντο.

Καθέκαςος, η, ον, unusquisque: ex κατὰ, et ἕκαςος, quisque: hinc καθεκάςην, scil. ἡμέραν, quotidiè, indies; et καθέκαςον, in unoquoque loco, singulatim.

Καθεκούσιος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, voluntarius: ex κατὰ, et ἑκούσιος, idem quod ἑκὼν, voluntarius.

Καθεκτὸς, ἡ, ὸν, qui detineri potest, qui potest ferri: à κατέχω, detineo. Th. ἔχω, habeo.

Καθέλῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. à καθαιρέω, q. v.

Καθελκύω, f. ύσω, detraho.

Καθέλκω, f. ξω, idem.

Καθελῶ, εῖς, εῖ, fut. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, destruo.

Κάθεμα, ᾰτος, τὸ, monile ex variis gemmis in pectora mulierum descendens, ornamentum collare, Isa. iii. 18. Ezech. xvi. 11. à καθίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Καθέμενος, a. 2. part. med. verbi καθίημι, demitto. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto; a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο.

Καθεξῆς, adv. ordinè, deinceps: ex κατὰ et ἑξῆς, idem.

Καθέξω, f. 1. act. verbi κατέχω, detineo, retineo. Th. ἔχω, habeo, f. ἕξω.

Κάθεο, demittito, Ion. pro κάθεσο, vel κάθε, a. 2. imperat. m. verbi καθίημι. Th. ἵημι, mitto; a. 2. ἦν a. 2. ind. m. ἕμην.

Κάθες, demitte, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Κάθεσαν, 3. plur. a. 2. ind act. κάθην, verbi καθίημι, demitto.

Καθέσσαντο, Ion. et Poët. pro καθείσαντο, collocárunt, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi καθέζω, colloco: ex κατὰ et ἕζω· a. 1. εἷσα.

Καθεςαμένος, p. part. pass. verbi καθίςημι, constituo, statuo; p. ind. pass. καθέςᾰμαι· ex κατὰ, et ἵςημι, sto.

Καθέςηκα, ας, ε, perf. indic. act. in 3. pl. καθεςήκασι· et hinc

Καθεςηκὼς, perf. part. à καθίςημι, constituo, q. v.

Καθεςὼς, per Sync. pro καθεςηκὼς, p. part. ejusd. verbi.

Κάθετος, ϋ, ἡ, perpendiculum, linea perpendicularis: à καθίεμαι, quia deorsùm mittitur.

Κάθευδε, dormivit, pro ἐκάθευδε, 3. sing. imperf. ind. Ion. vel præs. imperat. act. verbi καθεύδω.

Καθεύδω, dormio; f. καθευδήσω. Th. εὕδω, dormio.

Καθεύρεμα, vel -ρημα, ᾰτος, τὸ, lucrum, inventum: ex κατὰ, et εὑρίσκω, invenio.

Καθεψέω, decoquo, mollio, frango. Th. ἕψω.

Καθέψησις, εως, ἡ, decoctio: à præced.

Καθεώρων, despiciebant, 3. pl. imperf. Att. à καθοράω, est et 1 sing. Th. ὁράω, video.

Κάθῃ, sedes, Att. pro κάθησαι, et Ion. κάθηαι, 2. sing. præs. verbi κάθημαι, idem quod ἧμαι, sedeo.

Καθηγεμὼν, όνος, ὁ ϗ ἡ, dux viæ, suasor, præceptor: à

Καθηγέομαι, -ϋμαι, dux sum viæ, duco, præeo: ex κατὰ, et ἡγέομαι, duco.

Καθηγητὴς, ϋ, ὁ, dux viæ; item institutor, præceptor: à præced.

Καθηδυπᾰθέω, -ῶ, fut. ήσω, per luxum et voluptatem absumo: ex κατὰ, ἡδὺς, suavis, et πάσχω, patior.

Καθῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καθίημι, demitto.

Καθῆκον, οντος, τὸ, decorum, officium, quod decet vel convenit alicui.

Καθήκω, convenio, pertineo; καθήκει, convenit, officii est, cum dat. Hinc

Καθήκων, ϋσα, ῆκον, conveniens, decens.

Καθηλόω, clavo defigo vel configo: ab ἧλος, clavus.

Καθήλωσις, εως, ἡ, confixio.

Κάθημαι, sedeo, imperat. κάθησο· imperf. ἐκαθήμην, σο, το. Th. ἧμαι, idem.

Καθήμενος, η, ον, *insidens*, præs. part. à præced. [οἱ ἦσαν καθήμενοι, Act. ii. 1. *ubi commorabantur*. Inter Hebraismos recensent Vorstius et Heumannus ad Luc. xxiv. 49. At sic Xenoph. l. iv. p. 74. ed. Basil. et l. i. p. 177. ubi cum ἑταιρίδων jungitur.]

Καθημέραν, *quotidiè*; ponitur adverbialitèr, et sæpè præponitur τὸ et

Καθημερινὸς, ἡ, ὸν, *quotidianus*: ex κατὰ, et ἡμέρα, *dies*.

Κάθηρε, *abstersit*, Ion. 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καθαίρω, *purgo*, f. αρῶ.

Καθηρέθην, per Systolen pro καθῃρέθην, a. 1. ind. pass. verbi καθαιρέω, *destruo*, q. v.

Καθήρητο, 3. sing. plusq. p. ind. pass. ejusd.

Καθῆσθαι, *sedisse*, præs. infin. à κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Κάθησο, *sede*, præs. imperat. ejusdem.

Καθήσομαι, *sedebo*, f. 1. ind. m. à κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Καθῆστο, *sedebat*, Poët. pro καθῆ-, penultimâ circumflexâ, Ion. pro ἐκάθητο, 3. sing. imperf. verbi κάθημαι. Alii volunt esse 3. sing. plusq. ind. pass. ab ἕζω· p. pass. ἧσμαι· plusq. p. ἥσμην, ἧσσο, ἧστο.

Καθῆψεν, *annexuit*, 3. sing. a. 1. indic. act. verbi καθάπτω. Th. ἅπτω, *necto*, f. ψω, p. ἧφα.

Κάθιδρος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *lassus et fessus ad sudorem usque*: ex κατὰ, et ἱδρὼς, *sudor*.

Καθιδρυνθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. à

Καθιδρύνω, pro καθιδρύω, *sedeo, colloco*. Th. ἱδρύω, *sedere facio*.

Καθιδρύω, f. ύσω, p. υκα, *colloco, construo*: ab eod. Th.

Καθίει, *demittebat*, 3. sing. imperf. indic. act. quod à καθιέω, verbi καθίημι, *demitto*. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Κθιερόω, -ῶ, f. ώσω, *consecro, dedico, devoveo*. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Καθίεσαν, 3. pl. imperf. ind. act. καθίην à καθίημι, q. v.

Καθιζάνω, *sedeo, insideo*: ex κατὰ, et ἱζάνω, idem quod ἵζω, *sedere facio, sedeo*.

Καθίζεν, *sede*, Dor. pro καθίζου, præs. imperat. m. à καθίζω.

Καθίζουσαν, acc. sing. præs. part. fœm. g. à

Καθίζω, εις, ει, *sedeo, colloco*, fut. ἴσω· a. 1. ἐκάθισα. Hinc a. 1. imperat. κάθισον, άτω, et in plur. καθίσατε· a. 1. part. act. καθίσας· a. 1. sub. καθίσω, ῃς, ῃ· a. 1. inf. καθίσαι· perf. act. κεκάθικα· præs. m. καθίζομαι· a. 1. m. ἐκαθισάμην, ω, ατο· a. 1. sub. m. καθίσωμαι, ῃ, ηται, et in 2. plur. καθίσησθε· [* elegantèr cum participio vel adjectivo, *efficio*; ut κλαίοντα καθίζειν, *efficere ut aliquis fleat*, Plato in Ione. Is. Casaub. Lect. Theoc. i. ver. 50.] ex κατὰ, et ἵζω, *sedere facio*.

Καθίημι, *demitto*, [*per Metaph. *exploro*; γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως, Aristoph. Concion. *sententiam civitatis tentare et explorare*, ut nautæ, demissâ bolide, maris altitudinem tentant.] f. ήσω, a. 1. καθῆκα· a. 2. κάθην· præs. pass. καθίεμαι, *demittor*; præs. part. pass. καθιέμενος, η, ον· ex κατὰ, et ἵημι, *mitto*.

Καθίκεο, Ion. pro καθίκου, 2. sing. a. 2. med. verbi καθικνέομαι, *contingo, pervenio, assequor*: ex κατὰ, et ἱκνέομαι, *venio*, f. ἵξομαι, a. 2. m. ἱκόμην, ου, ετο.

Καθικέτευε, 3. sing. imperf. ind. act. à

Καθικετεύω, fut. εύσω, perf. ευκα, idem quod ἱκετεύω, *supplico*. Th. ἱκέτης, *supplex*.

Καθικνέομαι, *contingo, assequor*: ab ἱκνέομαι, *venio*, fut. ἵξομαι· a. 2. m. ἱκόμην.

Καθίξας, a. 1. part. act. Dor. pro καθίσας· à καθίζω, f. ίσω, *sedeo*.

Καθίξῃ, forte scribendum καθίξῃ, Dor. pro καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καθίζω, *sedeo*, vel legend. καθίξει, 3. sing. f. 1. Dor. καθίξω, εις, ει, pro καθίσω, εις, ει.

Καθίξω, Dor. pro καθίσω, fut. 1. verbi καθίζω, q. v.

Καθιοῦμαι, *sedebo*, Att. pro καθίσομαι, f. 1. ind. m. ejusd. verbi.

* Καθιππεύω, *obequito*: ex κατὰ et ἱππεύω.

Καθιπτάμαι, *devolo*, f. m. πτήσομαι· a. 2. sub. κατάπτω, *devolaverim*; a. 2. part. καταπτὰς, *devolans*; a. 2. m. κατεπτάμην.

Καθίσας, a. 1. part. act. et

Καθίσατε, *considete*, 2. plur. a. 1. imperat. act. et

Καθίσει, 3. sing. f. 1. act. et

Καθίσεσθε, 2. pl. f. 1. m. et

Καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καθίζω.

Κάθισις, εως, ἡ, *sessio*, et

Κάθισμα, ατος, τὸ, *sessio, sedile*: à καθίζω.

Καθίστα, *appone*, per Apocopen pro καθίσταθι, præs. imperat. act. verbi καθίστημι.

Καθιστάμαι, *constituo*; item *instituo*, et pass. *constituor, collocor, componor*: item *venio, sum, fio*. Th. ἵστημι, *statuo, sisto*.

Καθιστάναι, præs. inf. act. verbi καθίστημι.

Καθίστη, 3. sing. imperf. act. à

Καθίστημι, vel καθιστάω, *constituo*, f. καταστήσω, p. καθέστηκα· plusq. p. καθειστήκειν· a. 1. κατέστησα· a. 2. ind. act. κατέστην, ης, η· præs. pass. καθίσταμαι, σαι, ται· a. 1. ind. pass. κατεστάθην, ης, η· [* καθίσταμαι πόλεμον, voc. Med. rarâ locutione, pro *instituo* vel *committo bellum*, Eurip. Suppl. 523.] ex κατὰ, et ἵστημι, *statuo*.

Καθίστησι, 3. sing. præs. ind. act. à præcedente verbo.

Καθιστῶσα, Att. pro καθιστᾶσα, præs. part. fœm. g. q. à καθιστάω, ab eodem verbo.

Καθὸ, *sicut, quòd, in quantum, in hoc* adv. ex κατὰ, et ὅ, *quod*.

Καθοδηγέω, -ῶ, *in viam reduco*, f. ήσω, p. καθωδήγηκα· ex κατὰ, et ὁδηγέω, *dux viæ sum*.

Κάθοδος, ου, ἡ, *reditus, regressus*. Th. ὁδός.

Καθολικὸς, ἡ, ὸν, *generalis*; ex κατὰ, et ὁλικὸς, *universalis*. Angl. CATHOLIC. Th. ὅλος, *totus*.

Καθόλου, adv. *prorsùs, in universum, in summâ, in genere*: ab eod. Th.

Καθομαλίζω, fut. ίσω, *complano*, et Metaph. *à ferociâ in mansuetudinem redigo*. Th. ὁμαλὸς, *planus*.

Καθομολογέω, *confiteor*; item *paciscor, despondeo*; præs. pass. καθομολογοῦμαι, *despondeo*; item pass. *despondeor, promittor*· ex κατὰ et ὁμολογέω.

Καθοπλίζω, fut. ίσω, *armo*; præs. pass. καθοπλίζομαι, *armor*; præs. infin. καθοπλίζεσθαι, perf. pass. καθώπλισμαι· perf. part. καθωπλισμένος, η, ον· ex κατὰ, et ὁπλίζω, *armo*. Th. ὅπλον, *arma*.

Καθορᾷ, *intuetur*, 3. sing. ind. act. seq.

Καθοράω, f. άσω, p. καθώρακα Att. καθεώρακα. Th. ὁράω, *video*.

Καθορμίζω, f. ίσω, *stationem subeo, in portum appello*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Καθόρμιον, ου, τὸ, *monile*, Hos ii. 13. ex κατὰ, et ὅρμος, idem.

Καθοσιόω, f. ώσω, *sanctum reddo, expio, dico, devoveo, despondeo*: ex κατὰ et ὁσιόω.

Καθόσον, et καθ' ὅσον, *quantum; quemadmodum*, pro καθὼς, Heb. ix. 27. ex κατὰ, et ὅσος, *quantus*.

Καθότι, *eo quòd*: ex κατὰ et ὅτι.

Κάθου, *demitte*, a. 2. imperat. m. κάθεσο, κάθεο, et κάθου, verbi καθίημι· item

Κάθου, *sede*, pro κάθησο, undè κάθηο, et per Systol. κάθεο, sublato σ, et Crasi factâ, κάθου· à κάθημαι, *sedeo*: quod ex κατὰ, et ἧμαι, idem.

Καθυβρίζω, fut. ίσω, *insolentèr afficio injuriis, injuriâ lacesso, dedecore afficio*: ex κατὰ, et ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, *injuria*.

Κάθυγρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *aquosus*: ex κατὰ, et ὑγρὸς, *humidus*.

Καθυμνέω, -ῶ, *hymnum cano, laudo*, f. ησω.

Καθύπερθεν, *in summo loco, suprà*, adv. ex κατὰ, et ὕπερθεν, *suprà*. Th. ὑπὲρ, *super*.

Καθυπνόω, -ῶ, *obdormio*: ex ὑπνόω, *dormio*.

* Καθυποκρίνομαι, *assimulo*, Diod. Sic. Ex κατὰ et ὑποκρίνομαι.

Καθυστερέω, -ῶ, f. ήσω, p. καθυστέρηκα, *sum posterior, tardiùs advenio*: ex κατὰ et ὑστερέω.

Καθυφαίνω, f. φανῶ, p. καθύφαγκα, *contexo*: ex κατὰ et ὑφαίνω.

Καθυφεὶς, a. 2. part. act. verbi καθυφίημι, *subtraho*: hinc

Καθυφέσθαι, a. 2. inf. m. ejusd. verbi.

Καθυφίημι, *submitto, cedo, prodo causam adversariis, prevaricor, subtraho*: ex κατὰ et ὑφίημι.

Καθὼς, *sicut, quum*: ex κατὰ, et ὡς, idem.

KAI', *et, etiam, æquè, nam, igitur, aut*, conj. copul. καίπερ, *quamvis*. [* *Cum*, ἥξουσι ϗ περιβαλοῦσι, Luc. xix. 43. Grot. ad Matt. xv. 25. et Beza ad Mar. xv. 38. Hebraismum fingunt. Sic tamen Hom. Odyss ε. 262. Τέτταρτον ἦμαρ ἔην, ϗ τῷ τετελέστο ἅπαντα, *quartus dies erat, cum illi omnia absoluta sunt. Sed*, ϗ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις, 1 Cor. v. 10. καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ ποιῶ οὐδὲν, Joan. viii. 28. ϗ οὐ μὴ τιμήσῃ τὸν πατέρα, Matt. xv. 5. *Redundat*, Matt. xxviii. 9. Mar. xiii. 54. Act. xiv. 22. Rom. v. 22. Jac. ii. 4. *Etsi*, ϗ μέγα δώῃ, *etsi multum dederit*, Hes. Op. 375. καί τοι σμῖκρον ἐὸν, *etsi sit exiguum*, ibid. 360. Exponendi vim habet, *hoc est*, κακῶς ἔπραττεν καὶ πένης ἦν, *malè egit, hoc est, pauper erat*, Aristoph. Plut. Vide Græv. ad Hes. Op. 328.

ΚΑΙΑ'ΔΑΣ, ου, ὁ, *carcer subterraneus, in quem sontes conjiciebant Spartani; barathrum* seu *fossa, in quam cadavera eorum, qui publico supplicio fuerant affecti, projiciebantur*. Lacon. vox. Alitèr καιάτας, Hesych.

Καϊάφας, α, ὁ, nomen pontificis, Hebr. q. d. *circuitor* vel *blasphemans*.

Καίγε, *et quidem*: ex καὶ, *et*, et γε.

Καῖε, pro ἔκαιε, *adolebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi καίω, *uro*, f. καύσω· a. 2. ind. act. ἔκαον.

ΚΑΙΚΙ'ΑΣ, ου, ὁ, *CÆCIAS, ventus ab ortu æstivo spirans*: à Caïco, fl. Mysiæ, sic dictus.

Καῒν, *Kain*, vel *Cain*, nomen primi fratricidæ, indecl. Hebr. *acquisitus*.

Καϊνὰν, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. *possessor*.

Καινέα, acc. sing. à

Καινεὺς, έος, ὁ, nom. propr. regis.

Καινὶς, ἴδος, ἡ, *mors*: v. in καίνω.

ΚΑΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *novus, a, um*; quasi à ϗ νῦν· compar. καινότερος, α, ον· superl. καινότατος.

Καινοτέραις, *novis*, dat. pl. fœm. g. compar. grad. à præced. quod vide.

Καινότης, ητος, ἡ, *novitas*. Th. καινὸς, *novus*.

Καινοτομέω, fut. ήσω, *innovo, res novas molior*: ex καινὸς, *novus*, et τέμνω, *seco*; perf. ind. m. τέτομα.

* Καινοτομία, ας, ἡ, *novitas*.

Καινουργέω, *rebus novis studeo, res novas molior*: ex καινὸς, et ἔργον, *opus*.

Καινοφωνία, ας, ἡ, *novitas vocum*: ex καινὸς, *novus*, et φωνὴ, *vox*.

Καίνυμι, *vinco*: undè καινία, ας, ἡ, *victoria*, Hesych. à

ΚΑΙ'ΝΩ, *perimo, occido*: qu. à κέω, *fundo*, vel à κνάω, *seco*: indè καινὶς, ἴδος, ἡ, *mors*.

Καιομένῃσι, *incensis*, dat. plur. Ion fœm. g. præs. part. pass. à καίω, *uro*.

Καίοντο, *incendebantur*, Ion. pro ἐκαίοντο, 3. plur. imperf. ind. pass. ejusd. verbi.

Καίπερ, *etsi, quamvis*: ex καὶ, et περ.

Καίριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tempestivus, opportunus, lethalis*: à καιρός.

Καιρόεις, όεσσα, όεν, *benè textus*: à καῖρος.

ΚΑΙΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *occasio, opportunitas temporis, loci, quæcunque opportunitas*, (in primis *vitæ tuendæ*, undè) *victus*; ut καιρὸς ὄνων, pro *gramine; tempus, status rerum, calamitas*; εἰς καιρὸν, ἐν καιρῷ, *in tempore, opportunè*: qu. à κυρεῖν, *accidere*; at

ΚΑΙ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *licium*: qu. à κείρω, *tondeo*: hinc καιρόω, *stamen connecto*.

Καιροσέων, gen. pl. fœm. g. per Metath. pro καιροεσσῶν· à καιρόεις, *benè textus*.

* Καιροτηρέω, fut. ήσω, *temporis opportunitatem observo*, D. S.

Καιρόω, -ῶ, *stamen connecto*.

Καῖσαρ, αρος, ὁ, *CÆSAR*, nomen primi imperatoris inter Romanos. Latinè à *cædendo*.

Καισάρεια, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *CÆSAREA*.

* Καίτοι, *imò verò*, H. Steph. ad Philoct. Soph. ver. 1280.

Καίτοιγε, *quanquam*, conj. cum ind. ex καὶ, τοι, et γε.

ΚΑΙ'Ω, *uro, accendo, cremo*, pass. *uror*; item *amo*; cum genitivo; f. καύσω, perf. κέκαυκα· perf. pass. κέκαυμαι· a. 1. ind. pass. ἐκαύθην· a. 2. pass. ἐκάην· f. 1. pass. καυθήσομαι, a. 1. sub. pass. καυθήσωμαι, ῃ, ηται, 1 Cor. xiii. 3.

Κακ', pro κακὰ, nom. vel accus. pl. n. g. et κακὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro κακὴ, ῆς, ἡ, *improba*: à κακὸς, *malus*.

Κακάγγελος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malus nuntius, mala nuntians*: ex κακὸς et ἄγγελος. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Κακαγορία, ας, ἡ, Dor. pro κακηγορία, idem, *maledicentia*. Vide in κακηγορέω. Sic et κακάγορος, Dor. pro κακήγορος.

Κακανέω, *excito, acuo*, Lacon. vox: ab ἀκονάω, idem.

Κακεῖ, *et illic*: ex καὶ et ἐκεῖ. Th. ἐκεῖνος, *ille*.

Κακεῖθεν, *et illinc*: ex καὶ et ἐκεῖθεν· ab eod. Th.

Κακεῖνος, *et ille*: ex καὶ et ἐκεῖνος.

Κακεῖσε, ex ϗ et ἐκεῖσε, *illuc, eò*: ab eod. Th.

Κακέμφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *de quo κακῶς φασὶν, inglorius, ignobilis*; τὸ κακέμφατον, apud Hesych. est figura, quæ cum juncturâ vocum insuavitèr sonat, quod et κακέμφατον.

Κακηγορέω, *maledico*: hinc κακήγορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *maledicus*; κακηγορία, ας, ἡ, *maledicentia*: ex κακὸς, *malus*, et ἀγορεύω, *dico*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Κακηπελέω, *malè affectus sum, malè valeo*, κακῶς πέλω.

Κακῇς, dat. plur. fœm. g. Ion. pro κακαῖς· à κακὸς, ἡ, ὸν, *malus, a, um*.

Κακία, ας, ἡ, *malitia, vitium, ignavia, molestia*. Th. κακὸς, *malus*.

Κακίζω. Vide in κακίσαι.

Κάκιον, *pejus*, neut. g. et κακίων, *pejor*, ὁ ϗ ἡ, comparat. à κακὸς, *malus*.

Κακίσαι, a. 1. inf. act. verbi κακίζω, *vitupero, labefacto, improbo*; præs. pass. κακίζομαι, *vituperor*; item *ignavè me gero, ignavus fio*; præs. part. pass. κακιζόμενος. Th. κακός.

Κάκιστος, *pessimus*, superl. ab eod.

Κακίων, ίονος, ὁ ϗ ἡ, *deterior*.

ΚΑΚΚΑ'ΒΑ, ης, ἡ, *perdix*; κακκαβὶς, ίδος, ἡ, idem: à sono.

ΚΑΚΚΑ'ΒΗ, ης, ἡ, *CACABUS, olla testacea*.

Κακκείειν, præs. infin. act. Æol. Sync. pro κατακείειν, *dormitare*; et

Κακκείοντες, pro κατακείοντες, præs. part. à κατακείω, *dormito*: quod ex κατὰ, et κείω, *cubare cupio*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Κακκεφαλῆς, pro ϗ ἐκ κεφαλῆς, *et ex capite*.

Κακκῆαι, a. 1. inf. act. per Sync. pro κατακῆαι, seu κατακαῦσαι, nam καίω, *uro*, facit a. 1. ἔκαυσα, et ἔκηα.

Κακκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, *in galeam*: à κόρυς, υθος, ἡ, *galea*; in acc. κόρυθα et κόρυν.

Κακκορυφὴν, id est, κατὰ κορυφὴν, *in vertice*.

Κακκρύπτων, pro κατακρύπτων, præs. part. act. verbi κατακρύπτω, *occulto, dissimulo*. Th. κρύπτω, *abscondo*, fut. κρύψω, a. 2. act. ἔκρυβον.

Κακοδοξέω, ῶ, *sum pravæ opinionis*: item *infamiâ laboro*: et

Κακόδοξος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ignobilis*: à κακὸς, *malus*, et δόξα, *opinio, fama*. Th. δοκέω, *videor*.

Κακοεργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *maleficus*: ex κακὸς, et ἔργον, *opus*.

Κακοζηλία, ας, ἡ, *mala et infelix æmulatio*.

Κακόζηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malus et infelix æmulator*.

Κακοζωΐα, ας, ἡ, *misera vita*.

Κακοήθεια, ας, ἡ, *prava consuetudo, malignitas*: à

Κακοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *malignus, a, um*: ex κακὸς, *malus*, et ἦθος, τὸ, *mos, consuetudo*.

Κακοθημοσύνη, ης, ἡ, *ignavia, proprìè cùm res malè geruntur et disponuntur*: à

Κακοθήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *ignavus*: ex κακὸς, et θήμων, ονος, ὁ, *acervus rerum simul congestarum*.

Κακοΐλιον, *infelix Ilium*: ex κακὸς et Ἴλιον.

Κακοῖο, gen. Ion. et κακοῖσι, dat. pl. Vide κακός.

Κακοκέρδεια, ας, ἡ, *turpis quæstus*: à κακὸς, *malus*, et κέρδος, τὸ, *lucrum*.

Κακοκερδείῃσιν, Ion. et Poët. pro κακοκερδείαις, dat. pl. præced.

Κακόκνᾱμος, Dor. pro κακόκνημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui crura habet exilia*: ex κακὸς, et κνήμη, *tibia*.

Κακολογέω, -ῶ, *maledico*, cum

acc. à κακολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maledicus*; fut. ήσω, perf. κεκακολόγηκα· a. 1. ἐκακολόγησα· a. 1. inf. act. κακολογῆσαι· ex κακὸς, *malus*, et λόγος. Th. λέγω, *dico*; p. ind. m. λέλογα· undè λογός.

Κακομήχανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malorum machinator*: ex κακὸς, et μηχανὴ, *machina*.

* Κακομιλία, ας, ἡ, *mala conversatio*, Diod. Sic.

Κακὸν, ȣ, τὸ, *detrimentum, malum*.

Κακόνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui malis legibus utitur*: à νόμος, *lex*.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, *vexatio, molestia*: à κακοπαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ærumnosus*, quod ex κακὸς, et πάθος, τὸ, *passio*. Th. πάσχω, *patior*; a. 2. ἔπαθον· undè πάθος.

Κακοπαθέω, *patior mala, æger sum animo, tolero adversa*, f. ήσω, perf. κεκακοπάθηκα· a. 1. ἐκακοπάθησα· a. 1. imperat. κακοπάθησον, άτω· ex iisd.

Κακόπατρις, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *malo patre ortus, qui obscuris est natalibus, cui mala est patria*; in acc. κακόπατριν· ex κακὸς, et πατὴρ, *pater*, vel πατριὰ, *familia*, vel πατρὶς, *patria*.

Κακοποιέω, *malefacio*, f. ήσω, p. κεκακοποίηκα· a. 1. ἐκακοποίησα· a. 1. inf. act. κακοποιῆσαι· ex κακὸς, et ποιέω, *facio*. Hinc

Κακοποίησις, εως, ἡ, *maleficium*: et

Κακοποιΐα, ας, ἡ, *maleficentia, maleficium*: et

Κακοποιὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maleficus, a um*: ex iisd.

Κακόπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, *qui infirmis est pedibus*: ex κακὸς, et πȣ̃ς, *pes*.

Κακοπραγέω, -ῶ, *conflictor malis, infelix sum*: ex κακὸς, et πράσσω, *facio*, f. ξω· p. m. πέπραγα.

Κακοπραγία, ας, ἡ, *jactura, infelicitas*; et

Κακοπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *malè res agens, improbè vivens*: ex iisd. Th.

Κακοῤῥαφία, ας, ἡ, *malorum machinatio, insidiæ*: ex κακὸς, et ῥάπτω, *consuo*, f. ψω, p. act. ἔῤῥαφα· a. 2. pass. ἐῤῥάφην.

ΚΑΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, *malus, perniciosus, infestus, pauper, improbus ignobilis, imperitus, ignavus, timidus*.

Κακότας, ᾶτος, ἡ, Dor. pro κακότης, ητος, ἡ, *calamitas, malum*: à præced.

Κακοτεχνέω, *maleficio utor, malis artibus depravo*: et

Κακοτεχνία, ας, ἡ, *mala ars, maleficium*: à

Κακότεχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malis artibus deditus, malignus*: ex κακὸς, et τέχνη, *ars*.

Κακότης, ητος, ἡ, *improbitas, malitia, vitium*. Th. κακὸς, *malus*.

Κακότητι, dat. sing. et κακότητα, acc. sing. à præced.

Κακȣργέω, -ῶ, *maleficus sum et fraudulentus, damno, afficio*: et

Κακȣργία, ας, ἡ, *improbitas*: à

Κακȣ̃ργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, contractè pro κακοεργὸς, *maleficus, improbus*: ex κακὸς, *malus*, et ἔργον, *opus*.

Κακȣχέω, -ῶ, *malè tracto, malè habeo aliquem*, f. ήσω, p. κεκακȣ́χηκα· ex κακῶς, et ἔχω, *habeo*: hinc κακȣχȣ̃μαι, *malè vexor*.

Κακοφραδὴς έος, ὁ ϗ ἡ, *malum cogitans aut machinans*: ex κακὸς, et φράζω, *dico, meditor*; a. 2. ἔφραδον.

Κακοφροσύνη, ης, ἡ, *mala cogitatio, insania*.

Κακόφρων, φρονος, ὁ ϗ ἡ, *malevolus, insanus*: ex κακὸς, et φρὴν.

Κακόχαρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *alienis malis gaudens*: ex κακὸν, *malum*, et χαίρω, *gaudeo*.

Κακοχράσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *improbus*: ex κακὸς, et χράομαι, *utor*.

Κακοχυμία, ας, ἡ, *redundantia vitiosorum humorum*: ex κακὸς, et χυμὸς, *succus*.

Κακόψογος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *maledicus*; ex κακὸς, et ψέγω, f. ξω, *reprehendo, vitupero*; p. m. ἔψογα.

Κακόψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pusillanimis; qui animo est malo sive demisso*.

Κακόω, -ῶ, *affligo, vexo*; propriè, *vitiosum reddo, malo* seu *damno afficio, infesto, vasto, malè tracto*. [* Καὶ ἐπήγειραν, καὶ ἐκάκωσαν, κατὰ τῶν ἀδελφῶν. Act. xiv. 2. — *malè affectos reddiderunt animos contra fratres*; ἅπαξ λεγόμενον, inquit Beza. ἐκακȣ̃ντο δὲ κατὰ πάντα ἐπίςευσε, Jos. Antiq. xvi. 1. 2. *exasperabantur, — omnibus credebant*. At κακȣ̃ν τινα κατά τινος forsan non reperitur, et accus. Act. xiv. 2. cum remotiori verbo ἐπήγειραν, in constructione fortè jungendum.]

Κακτάμεναι, *occidere*. Dor. pro κατακτάμεναι, et hoc pro κατακτεῖναι, a. 1. inf. act. à κατάκτημι, pro κατακτείνω, *occido*. Th. κτείνω, idem, f. κτενῶ, p. ἔκταγκα· a. 2. ἔκτανον.

Κάκτανε, Sync. Dor. pro κατάκτανε, a. 2. imperat. act. vel pro κατέκτανε, 3. sing. a. 2. ind. act. à κατακτείνω. Vide præced.

Κάκτεινε, per Sync. pro κατέκτεινε, 3. sing. imperf. vel a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

ΚΑ'ΚΤΟΣ, ȣ, ἡ, *spinosa quædam planta, carduus*.

Κακτέτω, Dor. pro καὶ ἐκ τέτȣ, scil. χρόνȣ, *ex hoc tempore*.

Κακχεῦαι, *effudisse*, per Sync. Æol. pro καταχεῦσαι, a. 1. infin. act. verbi καταχέω. Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Κακῶς, *malè, improbè, perperam*, [* *infelicitèr*, κακῶς πράσσοντες, Eurip. Orest. 1591, *qui sunt in rebus adversis*. At κακῶς ποιεῖν τινα, Dem. Phil. 1. 8. *aliquem malè afficere*; κακῶς εἰδότες ὡς, Isoc. Panath. *ignari quòd*, Angl. ILL AWARE THAT.] adv. à κακὸς, *malus*.

* Κάκωσις, εως ἡ, *clades*.

Κακώσȣσιν, 3. pl. fut. 1. ind. act. verbi κακόω.

Κακώτερος, Poët. pro κακίων, *pejor*.

Κακωτικὸς, ἡ, ὸν, *infestus, noxius*: à κακῶς.

Κᾶλα, *ligna*: à nom. τὸ κᾶλον, ȣ, *lignum*: sed

Καλὰ, *opportunè*, adv. à καλὸς *pulcher*.

Καλαβὰς, et καλαβάτης, ȣ, ὁ, *piscis lacerto similis*.

Καλαβρίζω, *Calabros imitor*, Hesych.

ΚΑ'ΛΑΘΟΣ, ȣ, ὁ, *CALATHUS, quasillum*: q. à κᾶλον et θεῖν, quòd in ejus structurâ *ligna* in orbem *currant*.

ΚΑ'ΛΑΙΣ, ὁ, nomen *lapidis cujusdam*, item *velum*, Hesych. qu. à κάλως, *funis nauticus*, eo enim et *velum* tenditur.

Καλαμαία, ας, ἡ, alii καλαμαῖον, ȣ, τὸ, *cicada minima*; ἀπὸ τῆς καλάμης, quia inter *calamos* stipulasque versatur.

Καλαμάομαι, -ῶμαι, *stipulas lego*; item *spicas colligo post messores*; item *racemo*, inus. et Metaph. *spolio post alium*. Th. κάλαμος, *arundo*.

Καλαμευτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Καλαμευτὴς, ȣ̃, ὁ, *messor*: à

Καλαμεύω, f. σω, *meto*: à κάλαμος.

Καλάμη, ης, et Dor. καλάμα, ας, ἡ, *stipula*; item Metaph. *corpus senectute confectum, et quasi arescens*: expon. etiam *cadaver hominis interempti*: ab eod.

Καλαμίνθη, ης, ἡ, *CALAMINTHA, nepta*: similis menthæ agresti. Th. μίνθα, *mentha*.

Καλαμίνθιος, *nomen ranæ*: à καλαμίνθη, q. v. vel à κάλαμος.

Καλάμινος, η, ον, *arundineus*.

Καλαμὶς, ῖδος, ἡ, *arundo piscatoria*; item *calamaria theca*.

Καλαμίσκος, ȣ, ὁ, *parva arundo*.

ΚΑ'ΛΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, *CALAMUS, CULMUS, arundo, virga geometrica*: hinc

Καλαμοςεφέων, gen. pl. à

Καλαμοςεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *calamis circumdatus*: ex κάλαμος, et ςέφω, *corono*.

Καλαμώτης, ȣ, ὁ, *stellio*.

ΚΑΛΑ'ΣΙΡΙΣ, εως, ἡ, *vestis linea ad talos demissa*, Ægyptiis et Persis in usu: qu. à χαλάω, *demitto*: aut à καλον et σύρμα, quod *elegans syrmate*, est enim fimbriata.

ΚΑΛΑΥΡΙ'ΤΙΣ, *spuma argenti*. à Calauriâ sive Calabriâ.

Καλαῦροψ, οπος, ἡ, *pedum in summo repandum*; quasi κᾶλον αὖ ῥέπον: à ῥέπω, *vergo*.

Καλέεσκον, ες, ε, Ion. Epenth. τȣ̃ εσκ, pro ἐκάλεον, εες, εε, imperf. ind. act. verbi καλέω, *voco*.

Καλείμεναι, *vocare*, inf. Poet. pro καλέμεναι, quod Ion. pro

Καλεῖν, *vocare*, præs. inf. act. à καλέω, quod vide.

Καλεοίμην, præs. opt. pass. et

Καλέοισι, Dor. pro καλέȣσι, *vocant*; 3. pl. præs. ind. act. ab eod. Th.

Κάλεον, Ion. pro ἐκάλεον, imperf. ind. act. ejusd. verbi.

Καλέοντες, όντων, οἱ, *recta ligna quæ telas sustinent, telæ jugum*.

Καλέοντι, Dor. pro καλέȣσι, -ȣ̃σι, *vocant*, 3. pl. præs. ind. act. et

Καλέσαντο, *vocârunt*: Ion. pro ἐκαλέσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. et

Καλέσασ', pro καλέσασα, a. 1. part. act. fœm. gen. et

Καλέσσατο, *vocavit*, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, et Ion. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσάμενος, a. 1. part. m. gem. σ, et

Καλεῦνται, *dicuntur*, Dor. pro καλοῦνται, 3. pl. præs. pass. et

Καλεῦντο, Dor. pro ἐκαλοῦντο, 3. pl. imperf. pass. verbi καλέω. Sic καλεῦμαι, Dor. pro καλοῦμαι· καλεῦσα, Dor. pro καλοῦσα· à

ΚΑΛΕ'Ω, *voco, accerso, imploro, nomino*; f. έσω, et ήσω, p. κέκληκα, a. 1. ἐκάλεσα, a. 1. imperat. κάλεσον, άτω, a. 1. inf. καλέσαι, a. 1. part. καλέσας, perf. pass. κέκλημαι, a. 1. pass. ἐκλήθην, f. 1. pass. κληθήσομαι, ῃ, εται. Hinc fort. Angl. TO CALL.

Καλήμεναι, Dor. et Poët. pro καλῆναι, præs. inf. act. quod à κάλημι, idem quod καλέω, *voco*.

Καλήμενος, Æol. pro καλούμενος, q. est præs. part. pass. à καλέω, vel præs. part. pass. à κάλημι.

Καλήτωρ, ορος, ὁ, *vocalis, canorus*; Epithet. præconis: à Th. eod.

Καλιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus*; acc. Ion. καλιὴν· hinc καλιαὶ, *horrea*. Th. κᾶλον, *lignum*.

Καλιὰς, άδος, ἡ, *tugurium, domuncula, sacellum*: à præced.

Καλιῆς, gen. sing. Ion. καλιὴν, acc. sing. à καλιὰ, *nidus*; quod vide.

Καλινδέω, *volvo, verso*: à κυλίω, idem.

Κάλλαιον, τὸ, *barba galli gallinacei*, Hesych.

Κάλλεα, nom. pl. à κάλλος, εος, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.

Καλλείπω, Poët. pro καταλείπω, *relinquo*; fut. καλλείψω, pro καταλείψω· ex κατὰ, et λείπω, *linquo*; f. ψω.

Καλλία, ας, ἡ, nom. propr.

Καλλιβόας, ου, ὁ, *qui pulchram et suavem vocem habet*, ὁ καλὴν βοὴν, εἴτε φωνὴν ἔχων· ex καλὸς, *pulcher*, et βοὴ, *vox*.

Καλλιγύναικα, acc. sing. à

Καλλιγύναιξ, αικος, ὁ ϗ ἡ, *pulchris mulieribus abundans*: ex καλὸς, *pulcher*, et γυνὴ, *mulier*.

Καλλιέλαιος, ου, ὁ, *frugifera olea*: q. καλὴ ἐλαία, *pulchra olea*. Ei opponitur ἀγριέλαιος, *oleaster*.

Καλλιεπέω, f. ήσω, *ornatè et elegantèr dico*: ex κάλλος, τὸ, *pulchritudo*, vel καλὸς, *pulcher*, et ἔπω, *dico*.

* Καλλιεργέω, f. ήσω, *pulchrè fabricor*: ex καλὸς, et ἔργον, *opus*.

Καλλιερέω, *lito*, qu. *felici eventu sacrifico*, καλῶς ἱερεύω. Th. ἱερὸς, *sacer*.

Καλλιθέμεθλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchrè fundatus*: ex καλὸς, *pulcher*, et θέμεθλον, idem quod θέμηλον, ου, τὸ, *fundamentum*.

Καλλίθριξ, καλλίτριχος, *habens pulchros capillos*: ex καλὸς, et θρὶξ, τριχός.

Καλλίκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fructuosus, bonum fructum ferens*: ex καλὸς et καρπός.

Καλλικολώνη, ης, ἡ, *locus quidam amœnissimus*, propriè *pulcher collis aut tumulus*: ex καλὸς, et κολωνὸς, *tumulus*.

Καλλίκομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchram comam habens*: ex καλὸς, *pulcher*, et κόμη, *coma*.

Καλλιμὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, apud Poët. pro καλὸς, *pulcher*.

Καλλίνικον, ου, τὸ, Poët. *præclara victoria*, ἡ καλὴ νίκη. Et inter *saltationum* genera ponit Pollux: item *carminis genus, quod ob victoriæ præstantiam cani solebat*: ex καλὸς, et νικάω, *vinco*.

Καλλίνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *victor egregius*: ex iisd.

Κάλλιον, *melius*, compar. n. g. vel adv. à καλὸς, *pulcher*.

Καλλιόπη, ης, et Dor. Καλλιόπα, ας, ἡ, *CALLIOPE*, nomen Musæ: ex κάλλος, τὸ, *pulchritudo*, quod à καλὸς, *pulcher*, et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Καλλιόω, -ῶ, f. ώσω, *venusto, pulchrum facio* vel *reddo*.

Καλλιπάρηος, Æol. pro καλλιπάρειος, *pulchras genas habens*: ex καλὸς, *pulcher*, et παρειὰ, Æol. παρηὰ, ᾶς, ἡ, *mala, gena*.

Καλλίπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui pulchrum peplum* vel *vestem habet*: ὁ ἔχων καλὸν πέπλον. Th. πέπλος.

Καλλιπλόκαμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchricomus, pulchras comas* vel *cincinnos habens*: ex καλὸς, et πλόκαμος, *cincinnus*. Th. πλέκω, *necto*.

Καλλίπλουτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui præclaras opes habet*: ex καλὸς, et πλοῦτος, *divitiæ*.

Κάλλιπον, Æol. Sync. pro κατέλιπον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo*, Th. λείπω, *linquo*, fut. ψω· a. 2. ἔλιπον.

Καλλίπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui pulchros equos habet*: ex καλὸς, et πῶλος, *pullus equinus*.

Καλλιρέεθρον, *pulchrè fluens*: ex καλὸς, *pulcher*, et ῥέεθρον, Poët. *fluentum*, q. à ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. ἔῤῥευκα.

Καλλιρόη, ης, ἡ, *CALLIRHOE*, nomen mulieris.

Καλλιροήθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epith. fontis, *liquidus, pulchrè fluens*.

Καλλίροος, et καλλίῤῥοος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ex καλὸς, *pulcher*, et ῥέω, *fluo*.

Καλλίστα, ας, ᾶ, Dor. pro καλλίστη, *pulcherrima*: sed κάλλιστα, adv. superl. *pulcherrimè, optimè*; καλλίστη νῆσος, sic dicta *Thera* insula: à καλὸς, *pulcher*, et καλλίων, κάλλιστος,

* Καλλίστευμα, ατος, τὸ, *præmium pulchritudinis*, Eur. Or. 1677.

Καλλιστεύω, f. εύσω, *pulchritudine excello; fortissimè rem gero*, idem quod ἀριστεύω. Th. καλός.

Κάλλιστος, η, ον, superl. à καλὸς, *pulcher*; compar. καλλίων.

Καλλίσφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pulchros talos habens*: ex καλὸς, et σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφύρα, *malleus*.

Καλλίτριχας, *pulchricomas*, acc. plur. à καλλίθριξ, τριχὸς, *pulchros crines habens*: ex καλὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus*.

Κάλλιφ', ob sequentem aspiratam, pro κάλλιπε, Æol. Sync. pro κατέλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*, f. ψω· a. 2. ἔλιπον· p. m. λέλοιπα.

Καλλίχορος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. pro καλλίχωρος, *qui pulchram regionem aut locum habet*; ὁ καλὴν χώραν ἔχων.

Καλλονὴ, ῆς, ἡ, Eccles. xxii. 22, 23. idem quod

Κάλλος, εος, et contractè κάλλους, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.

Κάλλυντρον, ου, τὸ, *id quo aliquid ornatur; scopæ*: à

Καλλύνω, f. υνῶ, *pulchrum reddo, como, orno*; item *verro*; præs. pass. καλλύνομαι, *ornor, pulcher reddor*; item *elegantèr me habeo, glorior, mihique ipsi placeo*: à κάλλος, τὸ, *pulchritudo*. Th. καλὸς, *pulcher*.

Καλλωπίζω, *decoro*: propriè *pulchros, oculos facio*; præs. pass. καλλωπίζομαι, *efferor*: à καλὸς, *pulcher*, et ὤψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

* Καλλώπισμα, ατος, τὸ, *ornamentum*.

Καλλωπιστὴς, ου, ὁ, *nimis pulchritudini et elegantiæ addictus*: ex iisd.

Καλοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *honestatis magister, honesta docens*: ex καλὸς, *pulcher*, et διδάσκαλος, *magister*: quod à διδάσκω, *doceo*.

Καλοκἀγαθία, ας, ἡ, *probitas, integritas et honestas*: à voce sequente.

Καλοκἀγαθὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *probus, integer*: comp. ex καλὸς, ϗ, et ἀγαθός.

ΚΑ͂ΛΟΝ, ου, τὸ, *lignum*. Sed Καλὸν, à καλὸς, quod vide.

Καλοπέδιλον, ου, τὸ, et in pl. τὰ, *ligneæ compedes*: τὰ ἐκ κάλων, τουτέστι ξύλων, πέδιλα. Th. πέδιλον, τὸ, *calceus*.

Καλοποιέω, -ῶ, f. ήσω, *benefacio*: ex καλὸς, et ποιέω, *facio*.

Καλόπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *pulchros pedes habens, pulcher*: à καλὸς, et ποῦς, ποδὸς, *pes*; item *ligneum pedem habens; ipse pes ligneus*; à κᾶλον, *lignum*. Est et nomen animalis Indici.

Κάλος, ου, ὁ, *funis, rudens*.

ΚΑΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *pulcher, honestus, bonus, decens, probus, strenuus, jucundus, suavis*, compar. καλλίων, superl. κάλλιστος. Sed τὸ καλὸν, substantivè, *decus, commodum, honestas*. [* Pro πρέπει, eleganter, Theocr. Idyll. xxvii. 7. Gal. iv. 18.]

Καλοῦμαι, præs. ind. pass. καλούμενος, η, ον, præs. part. pass. καλοῦμεν, 1. pl. præs. act. καλοῦσι, 3. pl. præs. act. verbi καλέω, *voco*.

Καλπάζω, *equum in gressum exultantem urgeo, summis pedibus et molliter incedo*. Vide κάλπις.

ΚΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *urna, situla, hydria*: q. à κόλπος, quòd sit *sinuosa*: aut à καλύπτω, quòd *occultet liquorem*.

Κάλπις, ιδος, et ιος, ἡ, *urna*: à præced. item *equus tolutarius, to-*

lutum currens, cursor, cursûs species, Hesych. Hinc καλπάζειν, *equum ad gressum exultantem urgere.* Hinc fort. Angl. TO GALLOP.

Καλύβη, ης, ἡ, *tugurium*: à καλύπτω, *abscondo.*

Καλυδὼν, ῶνος, ἡ, *CALYDON*, nomen urbis.

Καλύκων, gen. pl. à κάλυξ, υκος, ἡ, *theca.*

Κάλυμμα, ατος, τὸ, *velamen*: à καλύπτω.

Κάλυξ, ῦκος, ἡ, *CALYX, flos, rosæ nondum apertus, id quo aliquid includitur*, ut *folliculus, putamen*, &c. numeratur etiam in *mundo muliebri.*

Καλυπτὴρ, ῆρος, ὁ, *tegmen, operculum*: ab eod.

Καλυπτήριον, ου, τὸ, *operimentum.*

Καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre.*

Καλύπτρην, acc. Ion. à καλύπτρα, ας, ἡ, *tegmen capitis muliebre*: à

ΚΑΛΥ΄ΠΤΩ, *tego, velo, operior*; f. ψω, a. 1. ἐκάλυψα, a. 1. imperat. κάλυψον, άτω, et in 2. pl. καλύψατε, perf. act. κεκάλυφα, a. 2. ἐκάλυβον, p. pass. κεκάλυμμαι, ψαι, πται, perf. part. pass. κεκαλυμμένος, η, ον.

Καλύψαι, a. 1. inf. act. καλύψας, *tegens*, a. 1. part. act. καλυψάμενος, a. 1. part. m. καλύψῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à καλύπτω, *tego.*

Καλυψοῖ, dat. sing. à

Καλυψὼ, όος, -οῦς, ἡ, *CALYPSO*, Dea quæ καλύπτει τὸ διανοούμενον.

Κάλχας, αντος, ὁ, nomen vatis proprium: à

Καλχαίνω, *purpureo colore tingo, aliâ mente cogito*, quod à

ΚΑ΄ΛΧΗ, ης, ἡ, *flos* vel *animal, quo tingitur purpura.*

Καλῶ, *vocabo*, f. 1. Att. pro καλέσω, verbi καλέω, *voco.*

Καλώδιον, ου, τὸ, *funiculus nauticus*: à

ΚΑ΄ΛΩΣ, -ω, vel -ωος, ὁ, *rudens, funis nauticus.*

Καλῶς, adv. *pulchrè, rectè*: à καλός.

ΚΑ΄ΜΑΞ, ἄκος, ἡ, *vitis pedimentum, palus, pertica, lignum hastæ.*

ΚΑΜΑ΄ΡΑ, ας, ἡ, *CAMERA, fornix, testudo, vehiculum, navis, pars auris juxta foramen.*

ΚΑΜΑΣΓΝΕΣ, οἱ, *pisces quidam marini.* Alii καμασῆνες.

Καμάσσω, *moveo*, Hesych.

Καματηρὸς, ρὰ, ρὸν, *laboriosus, defessus, ærumnarum plenus.* Th. κάμνω, *lassesco.*

Κάματος, ου, ὁ, *labor*: καμάτως, pro καμάτους, acc. pl. Th. κάμνω.

Καματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *gravis, laboriosus.*

Καμβαίνω, Æol. pro καταβαίνω, *descendo.*

Κάμβαλον, *deposui*, pro κατέμβαλον, a. 2. ind. Ion. verbi κατεμβάλλω· ex κατὰ, ἐν, et βάλλω, *jacio*; f. λῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Καμβρίζω, *cessator sum*: Æol. Sync. pro καταβρίζω, Hesych.

Καμβύσης, ου, ὁ, *CAMBYSES*, nomen proprium.

Κάμε, vel κάμεν, *elaboravit, afflictabatur*, 3. sing. a. 2. ind. act. Ion. verbi κάμνω, *fatigor*; f. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Καμεῖται, 3. sing. f. 2. m. καμοῦμαι· καμεῖσθε, 2. pl. ejusd. temporis: ab eod.

Καμηλαύκιον, vel καμελαύκιον, ου, τὸ, *pileus*, quia καῦμα ἐλαύνει, *æstum abigit.*

Καμηλίτης, ου, ὁ, *cameli agitator*, vel *curator*: à κάμηλος, *camelus.*

Καμηλοπάρδαλις, εος, ἡ, *CAMELOPARDALIS*, animal de genere camelorum; à κάμηλος et πάρδαλις. Th. πάρδος.

ΚΑ΄ΜΗΛΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *CAMELUS*, Angl. A CAMEL: παρὰ τὸ κάμνειν, quòd sit animal ferendis *laboribus* idoneum.

Κάμητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi κάμνω, quod vide.

Κάμιλος, ου, ὁ, *funis crassus.*

Καμιναῖος, αία, αῖον, *ad caminum pertinens*: et

Καμινευτὴρ, ῆρος, ὁ, *in camino excoquens, ad fornacem laborans*: et

Καμινευτὴς, οῦ, ὁ, idem: à seq.

Καμινεύω, f. εύσω, *in camino excoquo*: à

ΚΑ΄ΜΙΝΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *CAMINUS, fornax, ignis, flamma, ardor*: q. καύμινος, ab inusit. καύω, pro καίω, *uro.*

Καμινὼ, οῦς, ἡ, ut γρηῦς καμινῶ, *anus camini fuligine oppleta*: à præced.

Καμμάρψαι, per Sync. pro καταμάρψαι, Hesych.

Καμμὲν, pro κατὰ μὲν, *utique.*

Καμμένειν, præs. inf. act. pro καταμένειν.

Κάμμες, Æol. pro ϗ ἡμεῖς, vel ἡμᾶς.

Καμμονίη, Ion. per Sync. pro καταμονία, *perseverantia, victoria*: à καταμένω, *constantèr permaneo.* Th. μένω, *maneo.*

Κάμμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *infelix*: Poët. pro κακόμορος, cui κακὸς μόρος, *malum fatum.*

Καμμύω, per Sync. pro καταμύω, *conniveo, claudo oculos*: f. ύσω, a. 1. ἐκάμμυσα, p. κεκάμμυκα, pro καταμέμυκα. Ex κατὰ, et μύω, *claudo*; f. σω, p. μέμυκα.

Κάμνε, *laborabat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

ΚΑ΄ΜΝΩ, *lassesco, fatigor, deficio, laboro, ægroto*; f. καμῶ, vel καμοῦμαι, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον, a. 2. sub. κάμω, ῃς, ῃ.

Κάμον, Ion. pro ἔκαμον, a. 2. ind. et

Καμόντες, *mortui*, nom. pl. a. 2. part. à κάμνω, *ægroto.*

Καμοῦσα, a. 2. part. f. g. ejusd. verbi.

Καμπανὸς, *statera*, Gl. Cyr.

Καμπὴ, ῆς, ἡ, *flexura*; item *articulus*: à κάμπτω, *flecto.* Sed

Κάμπη, ης, ἡ, *eruca*, Gl. Cyr. sub. eod. Th.

Καμπτὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *flexibilis, flexilis*: et

Κάμπτρα, ας, ἡ, *capsa*, quæ fiebat ex lignis flexis: à

ΚΑ΄ΜΠΤΩ, *flecto, inflecto*: f. ψω, p. κέκαμφα. [* κάμψαι κακὰ, *declinare mala*, Eurip. Suppl. 748.] Hinc fort. Angl. HAMMOCK.

Καμπύλος, ύλη, ύλον, *curvus, inflexus.* Th. κάμπτω

Κἀμφιστειλομένα, Dor. pro καὶ ἀμφιστελλομένη, *superinduta.* Th. στέλλω, *orno.*

Κάμψα, ας, ἡ, *theca, CAPSA*· καμψάκης, ου, ὁ, *vas olearium.* Th. κάμπτω.

Καμὼν, οῦσα, ὸν, *fatigatus, a, um, mortuus*; a. 2. part. act. à κάμνω, *fatigor*; f. μῶ, a. 2. ἔκαμον.

Κἂν, *etsi, quamvis, saltem, tantùm non, ac si.* Anacr. vii. 8. pro καὶ ἄν.

* Κὴν, sine accentu, pro καὶ ἐν.

Κανᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *possessio*: at

Κανᾶ, *canistra*, Gen. xl. 16. pro κάνεα· vide κάνεον.

ΚΑ΄ΝΑΒΟΣ, ου, ὁ, *lignum tenue, cui pictores ceram vel limum circumlinunt*: q. à κάννη, *arundo.*

Κάναβοι, οἱ, *fontes rivo multiplici sparsi.*

Κάναθρον, ου, ὁ, *currus ex storea* à κάννη, *storea.*

Κανανίτης, ου, ὁ, *Cananites*, id quod Ζηλωτὴς, nomen gentile Hebr. q. interpret. Lat. *æmulator, zelotes.*

Κάναστρον, ου, τὸ, *CANISTRUM*: scribitur et κάνιστρον. Th. κάνης, idem.

Καναφόρος, Dor. pro κανηφόρος.

Καναχέω, f. ήσω, *resono, strepitum seu crepitum edo*: à seq.

Καναχὴ, ῆς, ἡ, *crepitatio, sonitus*: ab ἦχος, *sonus.*

Καναχηδὰ et καναχηδὸν, adv. *cum strepitu*: à præced.

Κανάχιζε, *substrepebat*, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à

Καναχίζω, f. ίσω, idem quod καναχέω, *resono.* Th. ἦχος, *sonus.*

ΚΑΝΔΑ΄ΚΗ, ης, ἡ, *CANDACE, nomen commune omnibus Æthiopum reginis.*

Κανδαύλης, ου, ὁ, *CANDAULES*, nomen. propr.

ΚΑ΄ΝΔΥΛΟΣ, ου, ὁ, *edulii genus, ex amylo, caseo, lacte, melle.*

ΚΑ΄ΝΔΥΣ, υος, ὁ, *indumetum Persicum.*

Κανεῖν, a. 2. inf. act. à καίνω, *perimo*; a. 2. part. κανών.

Κανέοιο, gen. Ion. pro κανέου, à κανέον, contractè κανοῦν, τὸ, *canistrum.* Th. κάνης, ητος, ὁ, idem.

Κανέον, -οῦν, τὸ, *canistrum*, ejusd. Th.

Κανῆν, Dor. et Æol. pro κανεῖν, a. 2. inf. act. verbi καίνω, *perimo*, f. κανῶ, a. 2. ἔκανον.

ΚΑ΄ΝΗΣ, ητος, ὁ, *CANISTRUM, calathus*, q. ex κάννη, *canna*, ex qua plectitur. Vide κάναστρον.

Κανθαρὶς, ίδος, ἡ, *scarabæus frumentum erodens*; *insectum virosum*, vulgo *musca Hispanica*: à

ΚΑ΄ΝΘΑΡΟΣ, ου, ὁ, *scarabæus.* Est et κάνθαρος, *poculum, CANTHARUS*: item *navigii* cujusdam genus.

Κανθήλια, ων, τὰ, *clitellæ*: à seq.

Κανθήλιος, ϋ, ὁ, *asinus*; à κάνθων.

ΚΑΝΘΟ'Σ, οῦ, ὁ, *oculi angulus, hirquus, CANTHUS, ferrum quo rotæ vinciuntur.*

ΚΑ'ΝΘΩΝ, ωνος, ὁ, *asinus.*

ΚΑ'ΝΝΑ, seu κάννη, ης, ἡ, *storea, CANNA.* Hinc Angl. A CANE, A CAN.

Καννάβῖνος, ίνα, ινον, *ex cannabe factus*: à

ΚΑ'ΝΝΆΒΙΣ, εως, ἡ, et κάναβος, *CANNABIS.*

Καννεύσας, pro κατανεύσας, *annuens*, a. 1. part. act. verbi κατανεύω.

Κάννη, vide κάννα.

Κᾄννομος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, per Crasin pro καὶ ἔννομος, quod vide.

Κανονῖκὸς, ἡ, ὸν, *regularis*: à κανών.

Κανϋν, *canistrum*: vide κανέοιο.

* Κᾀνταῦθα, pro καὶ ἐνταῦθα, *et hîc quoque.*

Κἀνυπόδᾶτος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro καὶ ἀνυπόδητος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *discalceatus, et nudis pedibus*: ex α priv. et ὑποδέω, *subligo.*

ΚΑΝΩ'Ν, όνος, ὁ, *CANON, regula*, in librâ, mensurâ et aliis: qu. à κάννη.

ΚΑ'ΝΩΠΟΝ, ϋ, τὸ, *sambuci flos.*

Κᾀξ, Dor. et per Crasin pro καὶ ἐξ.

Κᾀξήγειρε, *excitavit quoque*, Dor. et Att. per Crasin pro καὶ ἐξήγειρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἐξεγείρω. Th. ἐγείρω, *excito.*

Καπᾶνὰξ, *nomen partis in curru*: à

Καπᾶνη, ης, ἡ, *præsepe, rheda, pars quædam currûs, galea è pilis*: à κάπη.

Κᾄπειτα, pro ϗ ἔπειτα, *et deinde.*

Καπερναοὺμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *vicus consolationis.*

Κάπετος, ου, ὁ, *fossa*, per Aphæresin pro σκάπετος· à σκάπτω, *fodio.*

Κάπη, ης, ἡ, *præsepe*; item *pabulum equis in præsepi appositum*: à κάπτω, *avidè comedo.*

* Καπηλεία, ας, ἡ, *ars cauponaria, omnis negotiatio, quæ non navigat, ars institoria.*

Καπηλεύω, f. σω, *cauponor, cauponariam exerceo*; sæpè etiam ponitur Metaph. 2 Cor. ii. 17. καπηλεύοντες, i. e. *callidè, avarè, fraudulentèr tractantes*: à κάπηλος. [* *Moras nectere*, Æschyl. de Parthenopæo. Vide Salm. de usur. c. xii. p. 346.]

Καπηλεῖον, ϋ, τὸ, *caupona.*

ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, ϋ, ὁ, *CAUPO, institor, cujusque rei propola.*

Κᾀπὶ, pro καὶ ἐπί.

Κάπνα, ης, ἡ, *caminus, fumarium*: et

Καπνῖα, ας, ἡ, *fuligo*: à καπνός.

Καπνιζόμενος, *fumans*, præs. part. pass. à

Καπνίζω, f. σω, *fumo denigro, fumum excito.* Apud Hom. *ignem succendo* convivii gratiâ. Th. καπνὸς, *fumus.*

Καπνοδόχη, ης, ἡ, vel καπνοδόκη, Ion. *fumarium, caminus*: παρὰ τὸ καπνὸν δέχεσθαι.

ΚΑΠΝΟ'Σ, ϋ, ὁ, *fumus*, et Poët. pro *igne*, q. à κάπτω, *spiro.*

Καπνοῦχος, ϋ, ὁ, *tubulus, per quem fumus exit*: à καπνὸν ἔχειν.

Καπνόω, f. ώσω, *fumo denigro*, Eurip. Suppl. 497. Troad. 585.

Καπνώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, *fumosus, fumidus.*

Κᾶπος, ου, ὁ, Dor. pro κῆπος, ου, *hortus.*

Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis ab amne Cappadoce.

ΚΑ'ΠΠΑΡΙΣ, εως, ἡ, *CAPPARIS, frutex spinosus.*

Καππαύει, per Sync. pro καταπαύει, *sedat.* Vide καταπαύω.

Καππεδίον, pro κατὰ πεδίον, *per campum.* Th. πέδον, *solum, terra.*

Κάππεσε, *decidit*, Sync. pro κατέπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. in 3. dual. καππεσέτην· et

Κάππεσον, pro κατέπεσον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω. Th. πίπτω, *cado*: f. m. πεσοῦμαι, perf. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Καπποφόρος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, Lucian. equi Epith. *ferens* κάππα, *literam inustam vel quocunque modo impressam*, quæ erat nota generosi equi. Th. φέρω.

Καππυρίσασα, Dor. et Poët. pro καταπυρίσασα, a. 1. part. act. f. g. à καταπυρίζω, *inflammo*; f. σω, a. 1. κατεπύρισα. Ex κατὰ, et πυρίζω, à πῦρ, πυρὸς, τὸ, *ignis.*

Κάπριος, ϋ, ὁ ϗ ἡ, *aprugnus*; item *qui apri instar rostrum habet*; et pro *navi rostratâ*: à

ΚΑ'ΠΡΟΣ, ϋ ὁ, *APER, verres*: qu. à

ΚΑ'ΠΤΩ, *comedo avidè, spiro, flo*; f. ψω, p. φα.

Καπυρίζω, *clarè et sonorè rideo, gulæ indulgeo et ventri servio*: à seq.

Καπῦρὸς, ὰ, ὸν, *torridus, adustus, efflans, exspirans*: à

Καπύω, *flo, expiro*: fut. σω, a. 1. ἐκάπυσα, ας, ε. Th. κάπτω, idem.

Καπφάλαρ', pro κατὰ φάλαρα, Æol. et Poët. Sync. quæ sunt *ornamenta equorum.* Th. φαλὸς, *splendidus.*

Κάπω, *spiro*, pro κάπτω.

Κάπων, ωνος, ὁ, *capo, gallus castratus.*

ΚΑ'Ρ, *CAR*, gentile nomen, *homo nihili.* Nam Cares serviles et barbari: at

Κὰρ, pro κάρη, τὸ, per Apoc. id. q. κάρηνον, *caput.* Sumitur etiam pro κὴρ, *mors.*

Κάρα, τὸ, et κάρη, *caput. vertex*: q. à κείρω, *tondeo*; vel à κρείω, *impero*, quia est *princeps* pars corporis. Th. κάρηνον, idem: hinc Angl. GARRET.

ΚΑ'ΡΆΒΟΣ, ϋ, ὁ, *CARABUS, animal marinum è cancrorum genere.* Hinc Angl. CRAB.

Καραδοκέω, f. ήσω, p. ηκα, *expecto*; q. capite exserto ad videndum: à κάρα, et δοκέω, *video.*

Καρακάλλιον, *cucullа.*

* Καρατομέω, -ῶ, f. ήσω, *caput amputo*, Eur. Rhes. 585.

ΚΑΡΒΑΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *vile et rusticum calceamentum.*

ΚΑ'ΡΔΆΜΟΝ, ου, τὸ *nasturtium.* Angl. CRESSES.

Καρδαμύλη, ης, ἡ, nom. mulieris.

Καρδαμύσσω, pro σκαρδαμύσσω, Etymol.

Καρδάμωμον, ϋ, τὸ, *CARDAMOMUM*: ex κάρδαμον et ἄμωμον, quia utrique simile.

ΚΑ'ΡΔΙ'Α, ας, ἡ, Poët. κέαρ, κέαρος, et contr. κῆρ, κῆρος, τὸ, *cor, animus, os ventriculi.* Indè

Καρδιἄκὸς, ἡ, ὸν, *ad cor pertinens, cardiacus.*

Καρδιογνώςης, ϋ, ὁ, *cordium cognitor*: ex καρδία, et γνώςης, *cognitor.* Th. γινώσκω, *cognosco.*

Καρδιοελκέω, contr. καρδιϋλκῶ, f. ήσω, *cor evello*: ex καρδία, et ἕλκω, *traho.*

Καρδιόω, *cordis dolorem sentio*: etiam Cant. iv. 9. *cor moveo*, aut *vulnero.* Th. καρδία.

ΚΑ'ΡΔΟΠΟΣ, ϋ, ἡ, *mactra, alveus, in quo farina subigitur.*

Κάρη, τὸ, indecl. *caput*: per Apoc. pro Th. κάρηνον· et κάρηαρ, ἄτος, τὸ, per Sync. κάρητος, idem.

Καρῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à κείρω, fut. κερῶ, *tondeo*: a. 2. act. ἔκᾰρον, a. 2. pass. ἐκάρην.

Καρήατι, dat. sing. à κάρηαρ, *caput.* Vide κάρη.

Καρηκομόωντες, *comati*: Poët. pro καρηκομῶντες, nom pl. præs. part. à seq.

Καρηκομάω, ῶ, *caput comatum habeo*; f. ήσω· ex κάρη vel κάρηνον, *caput*, et κόμη, *coma.*

Καρῆναι, *detonsum esse*: a. 2. inf. pass. verbi κείρω, *tondeo*: a. 2. ἔκαρον, f. 2. καρῶ, a. 2. pass. ἐκάρην.

ΚΑ'ΡΗΝΟΝ, ου, τὸ, *caput, vertex*, κάρη, τὸ, indecl. item κράνιον, ϋ, τὸ, *cranium*, sedes cerebri: ἡμικράνιον, ϋ, τὸ, *dimidia capitis pars.*

Κάρητος, per Sync. pro καρήατος, gen. sing. à κάρηαρ, ἄτος, τὸ, *caput*: idem quod κάρηνον.

Καρικοὶ, *Carici*, nom. pl. à

Καρῖκὸς, οῦ, ὁ, *CARICUS.* Th. Κὰρ, *CAR*, gentile nomen.

Καρίναι, αἱ, *præficæ*: à κὴρ, *mors*, vel quòd è Cariâ esse solent.

Καρὶς, ίδος, ἡ, *squilla*, piscis genus: qu. à κάρα, quia maxima pars corporis *caput* est. Th. κάρηνον, *caput.*

ΚΑΡΚΑΙ'ΡΩ, *resono, tremo.*

ΚΑΡΚΙ'ΝΟΣ, seu καρκῖνος, ου ὁ, *CANCER*: piscis, signum cœleste, et morbus.

Καρκινόω, *cancro assimilo, obliquè moveo*: καρκινοῦσθαι dicuntur plantarum radices, quæ cancri instar *divaricatis, et in latera dispersis fibris, terram apprehendunt*: à Th. præced.

Καρκίνωμα, ἄτος, τὸ, *CARCINOMA, cancer* morbus. Th. καρκίνος, idem.

Κάρμηλος, ϋ, ὁ, *mons Carmelus.*

Κάρνος, εος, τὸ, *pediculus, ovis, pecus*, Hesych.

ΚΑ'ΡΟΣ, ε, ὁ, *sopor cum gravedine, marcor.*

Καρὸς, Dor. pro κηρὸς, gen. à κὴρ, *parca, mors*; vel καρὸς, ὁ, Dor. pro κηρὸς, ȣ, ὁ, *cera.*

Καρούχιον, ου, τὸ, *rheda.* Angl. CAROCHE.

Καρόω, ῶ, f. ώσω, p. κεκάρωκα, *soporem cum gravedine affero*, et in pass. -ȣ̃μαι, *gravedine soporis adgravor.* Th. καρός.

ΚΑΡΠΑΓ', ῶν, αἱ, *vermes, qui oleis innascuntur.*

ΚΑΡΠΑΓ'Α, vel καρπαία, ας, ἡ, *saltationis quoddam genus*: ὄρχησις ἐν τοῖς ὅπλοις.

Καρπάλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *celer*; quasi ἁρπάλιμος. Hinc

Καρπαλίμως, *citò, raptim*: qu. ἁρπαλίμως, adv. Th. ἁρπάζω, *rapio.*

Καρπάσινος, η, ον, *carbasinus.*

ΚΑ'ΡΠᾸΣΟΣ. ου, ἡ, *venenatum quoddam medicamentum, carbasus.*

ΚΑΡΠΗ'ΣΙΟΝ, ȣ, τὸ, *CARPESIUM*, festuca tenuis: qu. à κάρφος, *festuca.*

* Καρπίζομαι, *in libertatem assero*: à κάρφος, *virgula.* Salm. de modo usur. c. ult. p. 880.

Καρπίζω, *fructum decerpo*: à καρπὸς, *fructus.*

Καρπὶς, ἴδος, ἡ, *vindicta, assertio.*

Καρπιστὴς, οῦ, ὁ, *assertor, vindex.*

Καρπιςία, *assertio in libertatem*: quod manûs brachiale caperetur; quod *carpus* dicitur, apud Gellium lib. xx. cap. 9.

Κάρπῐμος, ίμη, ιμον, *ferax frugum, ad fructus edendos aptus.* Th. καρπὸς, *fructus.*

Καρπόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fructum exesum habens*: ex καρπὸς, et βρώσκω, *comedo.*

Καρποῖσιν, dat. pl. Ion. à καρπός.

Καρπόομαι, -ȣ̃μαι, *fructum percipio, fruor, consequor*; item *exhaurio, consumo.*

ΚΑΡΠΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fructus, semen, fœtus, utilitas*: καρπὸς, φρενῶν, *fructus mentis*, i. e. *prudentia.* Est et *pars manûs ubi pulsum explorant, CARPUS.* Hinc ἄκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infructuosus*: εὔκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fructibus abundans.* Est et

Καρπὸς, ȣ̃, ὁ, nomen viri.

Καρποφορέω, *fructum fero*, f. ήσω, p. κεκαρποφόρηκα, a. 1. ἐκαρποφόρησα· à

Καρποφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *frugifer, a*: ex καρπὸς, et φέρω, *fero.*

Καρπόω, *fructum colligo, CARPO* ad fruendum, *sacrifico*; a. 1. ἐκάρπωσα, Th. καρπός.

Κάρπωμα, ἄτος, τὸ, *fructus, quæstus*; item *victima, oblatio, hostia*: et

Κάρπωσις, εως, ἡ, *fruitio, usus rei fructuosus*: à præced.

Καρπωτὸς, ἡ, ὸν, q. *fructibus affectus*, vel *variorum fructuum figuras habens intextas*; vel, ut H. Steph. exponit, *manuleatus*: Epith. vestis: ab eod. Th.

Κάῤῥα, *Carrha*, urbs Arabiæ.

Καῤῥέζειν, Æol Sync. pro καταῤῥέζειν, præs. inf. et

Καῤῥέζουσα, *demulcens*, præs. part. f. g. pro καταῤῥέζȣσα· ex κατὰ et ῥέζω.

Κάῤῥον, ȣ, τὸ, *rheda, carrus.* Angl. A CAR or CART.

Κάῤῥων, Dor. pro κρείσσων, *fortior, melior*; q. κάρτων· à κάρτος, pro κράτος, *robur.*

Κάῤῥωτος, ου, ὁ, quis iste fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.

ΚΑ'ΡΣΙΟΣ, *ία, ιον, obliquus*; undè ἐκκάρσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem.

Κάρτα, *valdè*: à κάρτος, pro κράτος, *robur*; ἢ κάρτα, *maximè*, affirmandi modus.

Καρταλάμιον, ȣ, τὸ, *parvus κάρταλλος.*

ΚΑ'ΡΤΑΛΛΟΣ, ȣ, ὁ, *cophinus*, seu *corbis in angustum desinens*: mus, à καρτὸς, *tensus, scissus*, quia ex *scissis* virgulis contexi solet.

Κάρτεϊ, dat. sing. à κάρτος, εος, τὸ, pro κράτος, *robur.*

Καρτεραίχμας, α, Poët. et Dor. pro καρτεραίχμης, ȣ, ὁ, *bellator fortis, qui bellicis armis est potens*: ex καρτερὸς, *robustus*, q. v. et αἰχμὴ, *cuspis.*

Καρτερέω, -ῶ, *forti animo sum, persevero, tolero, patientèr fero, duro*, fut. ήσω, perf. κεκαρτέρηκα, a. 1. ἐκαρτέρησα· a. 1. opt. Æol. καρτερήσεια, ας, ε· à καρτερὸς, *validus*, quod à κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Καρτερῐ́α, ας, ἡ, *tolerantia, patientia*: et

Καρτερῐκὸς, ἡ, ὸν, *qui patientiâ præditus est*: à καρτερὸς, q. v.

Καρτερόθῡμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pertinax, qui toleranti animo est*: ex κάρτος, per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur*, et θυμὸς, *animus.*

Καρτερὸν εἶναι τινὸς, pro κρατεῖν τινὸς, *vincere aliquem*: à καρτερός.

Καρτερὸν, pro καρτερῶς, *fortitèr.*

Καρτεροπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, *validos ictus inferens.*

Καρτερὸς, ρὰ, ρὸν, *robustus, potens, vehemens, qui re aliquâ potiri* vel *illam retinere potest, tolerans, magnanimus*: à κάρτος, quod per Metath. pro κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Καρτερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *perfractus, magnanimus*: à καρτερὸς, q. v. et φρὴν, *mens.*

Κάρτιςος, ȣ, *præstantissimus*, per Metath. pro κράτιςος, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*: compar. κρείσσων. Th. κράτος, *robur.*

Κάρτος, εος, τὸ, per Metath. pro κράτος, τὸ, *vires, robur.*

Καρτῦναι, per Metath. pro κρατῦναι, a. 1. inf. act. à

Καρτύνω, pro κρατύνω, *firmum reddo, corroboro* Th. κράτος, *robur.*

ΚΑΡΫ'Α, ας, ἡ, *nux juglans*, arbor: κάρυον, ȣ, τὸ, *nux juglans*, fructus: quod à κάρα, quia est fructus rotundus, instar capitis.

Καρύϊνος, ίνη, ινον, *nuceus, amygdalinus*: à præced.

Καρυΐσκος, *speciem nucis vel amygdalæ referens*;—et subst. ȣ, ὁ, *scyphus in nucis modum factus.*

ΚΑΡΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *intritum quoddam seu condimentum Lydorum.*

Κάρυξ, ῡκος, ὁ, Dor. pro κήρυξ, ὁ, *præco.*

Καρύξαισα, Æol. pro κηρύξασα, *quum præconio promulgâsset*, a. 1. part. act. fœm. g. verbi κηρύσσω, *prædico.* Th. κήρυξ, *præco.*

Κάρυξε, Dor. pro κήρυξε, qu. Ion. pro ἐκήρυξε, a. 1. indic. act. ejusd. verbi.

Κάρυον, ȣ τὸ, *nux juglans*, fructus. Vide καρύα.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, q. v.

Καρυωτὰ, Exod. xxxviii. plur. à

Καρυωτὸν, ȣ̃, τὸ, *scyphus in nucis modum factus*: à κάρυον.

Καρφάλέος, έα, έον, *siccus, aridus.* Th. κάρφω, *sicco.*

Κάρφος, εος, τὸ, *palea, festuca, surculus, tabella, tessera, nidus è festucis*, &c. à

ΚΑ'ΡΦΩ, *sicco, arefacio*, f. ψω, p. κέκαρφα· hinc κάρφος, τὸ, *palea.*

Καρχάλέος, apud Homerum pro καρφαλέος, q. v.

Καρχαρόδοντα, *dentibus aspersum*, acc. sing. à

Καρχάρόδȣς, δοντος, ὁ ϗ ἡ· ex κάρχαρος, *asper*, et ὀδοὺς, όντος, ὁ, *dens.*

Κάρχᾰρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *asper.* Th. χαράσσω, *sculpo.*

Καρχάσιον, Dor. pro καρχήσιον, q. v.

Καρχηδόνιος, *Carthaginiensis*: à

Καρχηδὼν, όνος, *CARTHAGO.*

ΚΑΡΧΗ'ΣΙΟΝ, ȣ, τὸ, *CARCHESIUM, summa pars mali nautici, navis*; *poculum quoddam oblongum.*

Καρῷ, Dor. pro κηρῷ, dat. sing. à κηρὸς, ȣ̃, ὁ, *cera.*

ΚΑΣΑ'ΛΒΗ, ης, ἡ, et κασσαλβὰς, ἄδος, ἡ, *meretrix, scortum.*

ΚΑ'ΣΑΣ, ȣ, ὁ, *tapes utrâque parte villosus.*

Κασαύρα, et κασωρὶς, πόρνη, Hesych. ex κάσσα et ὥρα, *cura.*

Κἀσθλοῖσιν, *et in bonis*, dat. plur. Ion. à κἀσθλὸς, pro καὶ ἐσθλὸς, *et bonus.*

Κασία, ας, ἡ, *CASIA*, frutex lauro similis. Κασία, μέλαινα, *casia fistularis.*

Κασίγνητ', pro κασίγνητε, voc. à κασίγνητος, quod vide.

Κασιγνήτη, ης, ἡ, *soror*: à

Κασίγνητος, ȣ, et Ion. οιο, ὁ, *frater ex utroque parente, germanus, consobrinus, consanguineus*; adj. *fraternus, germanus*: ex κάσις, et γείνομαι, *nascor.*

ΚᾸ'ΣΙΣ, ῐ̈ος, ὁ ϗ ἡ, *frater* vel *soror, ætate æqualis*, qu. γάσις· à γάω, *genero.*

ΚΑ'ΣΣΑ, ης, ἡ, *meretrix*: quæ se illecebrosè κάζει, id est, *ornat et fucat.*

ΚΑΣΣΙ'Α, ας, ἡ, *CASSIA*, frutex aromaticus. Vide κασία.

ΚΑΣΣΪ'ΤΕΡΟΣ, ȣ, ὁ, et Att. κατ-

τίτερος, *stannum*: qu. à κάσσα, *meretrix*, videtur enim argentum, nec est.

ΚΑΣΣΥ'Ω, et Att. καττυω, fut ύσω, *suppingo, consuo*; ut ea, quæ subtùs suuntur, usu conterenda: undè κάττυμα, *solea*.

ΚΑΣΤΑ'ΝΑ, ης, ἡ, *CASTANA*, urbs Thessaliæ et Ponti: undè et καςαναϊκὸν κάρυον, *nux castanea*. Angl. CASTAN-NUT, or CHESTNUT.

Κάςἄνον, ȣ, τὸ, *CASTANEA*: à præcedente.

Καςόρειον, sc. μέλος, Καςόρειος ὕμνος. Vide Pindar. Isthmior. Od. i. p. 437. 5. erat cantilena, quâ utebantur in prœliis Spartani, ut fortitèr agerent, mortemque contemnerent.

ΚΑ'ΣΤΩΡ, ορος, ὁ, *CASTOR*, *fiber*, animal ventricosum: ideò ducunt à γαςὴρ, *venter*.

Κάσχεθε, *detinebat*, 3. sing. imperf. indic. act. Æol. Sync. pro κατέσχεθε, verbi κατασχέθω, pro κατέχω, *inhibeo*. Sic et

Κάσχετο, pro κατέσχετο, 3. sing. a. 2. med. verbi κατασχέω, vel κατέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

ΚΑΤΑ', Præpos. cum genitivo, (1) *Adversus*; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Rom. viii. 31. *si Deus est pro nobis, quis contra nos?* (2) *De*; ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τȣ Θεοῦ, 1 Cor. xv. 15. *quoniam de Deo testificati sumus.* (3) *Super*; κατέχειν αὐτȣ κατὰ τῆς κεφαλῆς, Marc. xiv. 3. *effudit super caput ejus.* (4) *Per*; ἐξορκίζω σε κατὰ τȣ Θεȣ, Matt. xxvi. 63. *adjuro te per Deum.* (5) *In*, ἐν· ἡ κατὰ βάθȣς πτωχεία, 2. Cor. viii. 2. *profunda paupertas.* (6) *In*, εἰς· ἐκ εἶχες ἐξȣσίαν κατ' ἐμȣ, Joan. xix. 11. *non haberes potestatem in me.*

Κατὰ, cum accusativo, (1) *Secundum*; κατ' εἰκόνα ἡμῶν, Gen. i. 26. *secundum imaginem nostri.* (2) *In*; κατ' ὄναρ, Matt. i. 20. *in somnio*: κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, Luc. xv. 14. *in illa regione.* (3) *Ad*; ἦλθε κατ' αὐτὸν, Luc. x. 33. *venit ad eum.* (4) *Versus*; κατὰ τὴν Βιθυνίαν πορεύεσθαι, Act. xv. 7. *Bithyniam versus proficisci.* (5) *Juxta*; κατ' Ἄργος, Eurip. Supplic. 366. *circa Argos sita*, Beza ad Act. Apost. xxvii. 4. (6) *Ob*; οἷς, κατ' ὀφθαλμȣς προεγράφη, Gal. iii. 3. *quibus ob oculos priùs fuerat depictus.* (7) *Cum*; κατὰ σεαυτὸν ἔχε, Rom. xiv. 22. *tecum habe.* (8) *Inter*; τȣς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας, Act. xxi. 21. *omnes qui sunt inter gentes.* (9) *Apud*, πάντων τῶν κατὰ Ἰȣδαίȣς ἐθῶν, Act. xxvi. 3. *omnium qui apud Judæos sunt rituum.* (10) *Ex*, vel *propter*; κατὰ πᾶσαν αἰτίαν, Matt. xix. 3. *quâvis ex causâ*; κατὰ χάριν, Rom. iv. 4. *ex gratiâ.* (11) *Usque ad*; ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἕν, Joan. xxi. 25. *quæ si scribantur usque ad unum*; hoc est, *singula.* (12) *Distributivum*; ὑμεῖς καθ' ἕνα, Eph. . 33. *vos singuli.*

Inservit Periphrasi Nominum; οἱ κατὰ πόλιν, Luc. viii. 4. *civitatum incolæ*, κατὰ λόγον, Act. xix. 14. *quatenus equum est*; κατὰ κράτος, ver. 20. *fortitèr*; ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς, *qui nostrâ ætate* vel *memoriâ vixerunt*; ὁ καθ' ἡμᾶς λόγος, *nostrâ doctrinâ, aut sectâ.* Κατὰ per Ellipsin omittitur: καὶ αὐτὸ, τȣτο δὲ σπȣδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, 2 Pet. i. 5. *in hoc omni studio incumbite.* Eurip. in Androm. 906. τὰ αὐτὰ ϗ νοσȣμεν, *hâc ipsâ in re languemus.* Et cum gen. κατὰ πέτρων σπείρειν, *seminare super petras*; κατέχεεν αὐτȣ κατὰ κεφαλῆς, *effudit super caput ejus*, Marc. xiv. 3. ὀμνύειν κατ' ἐξωλείας, *cum devotione capitis sui jurare*, Dem. Mid. 5. 20.

In compositione notat, (1) *oppositum* τῷ ἄνω, *de*, vel *deorsum*, ut καταβαίνω, *deorsum scando, descendo*; (2) *contra*, ut κατακαυχᾶσθαι, *contra gloriari*; (3) *valdè*, cum intendit significationem, ut κατείδωλος, *refertus idolis*; vel (4) retinet significationem *simplicis*, ut καταθνήσκω, *morior*.

Κατάβα, *descende*, per Apoc. pro κατάβηθι, vel κατάβαθι, a. 2. imperat. act. Att. à

Καταβαίνω, *descendo*; imperf. κατέβαινον· f. m. καταβήσομαι· p. καταβέβηκα· a. 2. κατέβην, ης, η· a. 2. imperat. κατάβηθι, et κατάβαθι, 3. sing. -άτω, et per Apoc. κατάβα· a. 2. sub. act. καταβῶ, ῇς, ῇ· a. 2. infin. καταβῆναι· a. 2. part. καταβὰς, άντος· ex κατὰ in compos. *deorsum*, et βαίνω, *eo*.

Καταβάλλω, *dejicio, everto, conjicio, prosterno*, f. ἄλῶ, perf. καταβέβληκα· præs. m. καταβάλλομαι, *fundamentum jacio*; perf. pass. καταβέβλημαι· a. 1. pass. κατεβλήθην· perf. med. καταβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

Καταβαπτίζομαι, *immergor*: f. m. ίσομαι· p. pass. καταβεβάπτισμαι· a. 1. pass. κατηβαπτίσθην. Th. βάπτω, *intingo*.

Καταβἄρέω, *degravo, onero*, f. ήσω, p. καταβεβάρηκα· a. 1. κατεβάρησα· Th. βάρος, τὸ, *pondus*.

Καταβάρῡνω, idem, et ab eod.

Καταβὰς, άντος, et in fœm. g. καταβάσα, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, *descendo*, q. v.

Καταβάσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *descendens*.

Καταβᾰσις, εως, ἡ, *descensus*: ab eod. verbo.

Καταβάτω, *descendat*, 3. sing. a. 2. imperat. act. κατάβαθι· ab eod. Th.

Καταβαυκᾰλάω, *jucundâ cantillatione sopio*, ut solent nutrices; idem quod βαυκαλάω· à βαυκὸς, *jucundus*, vel βαυβάω, *dormio*.

Καταβεβαιόομαι, -ȣμαι, *affirmo, assevero*. Th. βέβαιος, *firmus, stabilis*.

Καταβεβλημένας, acc. plur. perf. part. pass. fœm. g. à καταβάλλω q. v.

Καταβεβρίθᾱσι, *onustæ sunt*, 3. pl. perf. ind. med. verbi καταβρίθω *onero, gravis sum*, f. σω, p. κα.

Καταβῇ, *descenderit*, 3. sing. a. 2. sub. act. à καταβαίνω, quod vide

Καλάβηθι, a. 2. imperat. act. ejusd.

Καταβήσεο, *descende*. Ion. pro καταβήσου, præs. imperat. verbi καταβήσομαι, formatum à fut. 1. m. verbi καταβαίνω, *descendo*. Th. βαίνω, *eo*.

Καταβήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. m. verbi ejusd. et ab eod. Th.

Καταβιβάζομαι, *superor, urgeor, opprimor*; fut. med. σομαι, p. pass. βεβίβασμαι, a. 1. pass. κατεβιβάσθην.

Καταβιβάζω, *facio descendere, deturbo, dejicio, deprimo*, f. ἄσω, a. 1. act. κατεβίβᾰσα· a. 1. pass. κατεβιβάσθην· f. 1. pass. καταβιβασθήσομαι, η, εται· ex κατὰ et βιβάζω.

Καταβιβρώσκω, *comedo*; præs. inf. pass. καταβιβρώσκεσθαι· ex κατὰ et βιβρώσκω, idem q. βράσκω, *comedo*, f. βρώσω.

Καταβίου, *vive*, præs. imperat. à

Καταβιόω, f. ώσω, *vitam transigo finio*. Th. βίος, *vita*.

Καταβιώσας, *vitâ defunctus*, a. 1. part. à præced.

Καταβίωσις, εως, ἡ, *vita, vitæ finis*: ab eod.

Καταβλέπω, *despicio*, q. d. *deorsum aspicio*, f. ψω, p. βέβλεφα.

Καταβληχάομαι, -ῶμαι, *balo*. Th. βληχάομαι, idem.

Καταβοάω, -ῶ, f. ήσω, *vociferor, reclamo, clamore persequor*; καταβοάσθαι, præs. inf. med. *magnis clamoribus invehi in aliquem*. Th. βοάω, *clamo*.

Καταβόησις, εως, ἡ, *clamor, vociferatio*.

Καταβολὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro

Καταβολὴ, ῆς, ἡ, *fundamentum* à καταβάλλω.

Καταβοσκομενάων, *depascentium*, gen. pl. Æol. pro καταβοσκομένων, præs. part. pass. verbi

Καταβόσκω, et καταβόσκομαι, *depasco*. Th. βόσκω, *pasco*.

Καταβρᾰβεύω, *debito præmio privo, imperiosè ago*, fut. εύσω· a. 1. κατεβράβευσα· ex κατὰ et βραβεύω, *præmium do*. Th. βραβεὺς, έως, ὁ, *qui dat præmium certaminis*.

Καταβρᾰχὺ, adv. *paulatim, non longè post*.

Καταβρέχω, *perfundo, irrigo mergo*; Metaph. *laudo*; καταβρέχειν σιγῇ, *rigare silentio*, pro *silentio premere, tegere*. Th. βρέχω, *irrigo*.

Καταβρῑθω, fut. ίσω, *onero, onustus sum, copiâ supero*. Th. βρίθω, *gravis sum*.

Καταβροχὴ, ῆς, ἡ, *irrigatio madefactio*.

Κατάβρωμα, ᾰτος, τὸ, *esca, cibus*.

Καταβρώξας, Dor. pro καταβρώσας, a. 1. part. act. à καταβρώσκω, *devoro*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Καταβρωσις, εως, ἡ, cibatio, derosio: à

Καταβρώσκω, devoro. Th. βρώσκω.

Καταβυθίζω, demergo, f. ίσω, perf. καταβεβύθικα· ex βυθίζω.

Καταβώσομαι, Ion. pro καταβοήσομαι, f. 1. ind. med. καταβοᾶσθαι τινὸς, magnis clamoribus in aliquem invehi. Th. βοάω.

Καταγᾶγω, ῃς, ῃ, a. 2. sub. Att. à κατάγω, deduco, q. v.

Καταγαιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et καταγειος, α, ον, subterraneus. Th. γαῖα, terra.

Καταγγελεὺς, έος, ὁ, annuntiator: à

Καταγγέλλω, annuntio, celebro, fut. ελῶ, perf. κατήγγελκα· a. 1. κατήγγειλα· aor. 2. κατήγγελον· hinc a. 2. pass. κατηγγέλην, ης, η· p. m. κατήγγελα. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Κατᾶγειν, deducere, præs. inf. à κατάγω, q. v.

Καταγελασθήσῃ, irrideberis, 2. sing. f. 1. ind. pass. verbi καταγελάω.

Καταγέλαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ridiculus, adj. verbale: à

Καταγελάω, -ῶ, derideo, cum gen. imperf. ind. act. κατεγέλαον, -ων, αες, -ας, αε, -α· f. άσω, p. καταγεγέλακα· a. 1. κατεγέλασα. Th. γελάω.

Καταγέλως, ωτος, ὁ, irrisio, risio: à præcedente.

Καταγηράσκουσι, 3. pl. præs. ind. à

Καταγηράσκω, senesco, fut. άσω, Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus.

Καταγίζω, consecro, Ion. pro καθαγίζω· ab ἁγίζω, idem. Th ἄγος, εος, τὸ, veneratio.

Καταγῖνέειν, Ion. pro κατάγειν, deducere, reducere.

Καταγινώσκω, decerno adversus aliquem, condemno; f. m. καταγνώσομαι· p. κατέγνωκα· a. 2. κατέγνων, ως, ω· perf. pass. κατέγνωσμαι· perf. part. pass. κατεγνωσμένος, damnandus. Th. γινώσκω, nosco.

Καταγνάπτω, f. ψω, carmino, item lanam carminatam repono, recondo, repono; μελέα μάτηρ γ', ἣ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἐπί σοι κατέγναψε βίου, Eurip. Troad. 1252. γνάπτω verò rariùs in compositione occurrit.

Καταγνοίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi καταγινώσκω, damno, q. v. a. 2. sub. καταγνῶ· a. 2. imperat. κατάγνωθι.

Καταγνύω, frango. Vide κατάγω.

Καταγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. καταγνῶναι, a. 2. inf. verbi καταγινώσκω.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio: ab eod. verbo.

Καταγογγύζω, obmurmuro, f. ύσω, p. καταγεγόγγυκα.

Καταγοητεύω, præstigiis decipio. Th. γόης.

Καταγορασμὸς, ȣ, ὁ, emptio, καταγορασμὸς τοῦ σίτου, coëmptio frumenti, D. S.

Καταγόρευσις, εως, ἡ, expositio: à

Καταγορεύω, fut. εύσω, accuso, vel expono. Th. ἀγορὰ, forum.

Καταγρᾶφω, describo, delineo. Th. γράφω, scribo, f. ψω.

Κατάγω, κατάγνυμι, vel καταγνύω, confrango, fut. κατάξω, legitur etiam Att. κατεάξω· a. 1. Att. κατέαξα· præs. pass. κατάγνυμαι, confringor; a. 2. pass. κατεάγην, ης, η· a. 2. sub. pass. καταγῶ, ῇς, ῇ, et in 3. plur. καταγῶσιν· ex κατὰ, et ἄγω, seu ἄγνυμι, frango.

Κατᾶγω, deduco, restituo, τὸν υἱὸν, Isoc. Panath. filium in regnum restituere. Ἀνάγεσθαι dicuntur nautæ, quando oram solvunt; κατάγεσθαι, quando portum subeunt, Act. xxvii. 2, 3. Κατάγομαι, deducor, diversor, hospitor; f. κατάξω, p. Att. καταγήοχα· Att. a. 2. κατήγᾶγον· Att. a. 2. sub. act. καταγάγω, ῃς, ῃ· a. 2. inf. Att. καταγαγεῖν· a. 2. part. act. καταγαγὼν, ȣσα, ὸν· perf. act. κατῆχα· perf. pass. κατῆγμαι, ῆξαι, ῆκται· a. 1. pass. κατήχθην, ης, η, devectus fui: ex κατὰ, deorsum, et ἄγω, duco.

Καταγωγὴ, ῆς, ἡ, et καταγώγιον, ȣ, τὸ, diversorium: à κατάγομαι, diversor. Th. ἄγω, duco.

Καταγωνίζομαι, debello: f. med. ίσομαι· perf. pass. κατηγώνισμαι· a. 1. med. κατηγωνισάμην, ω, ατο· ex κατὰ et ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, certamen.

Καταδαίομαι, devoro, comedo: à δαίω, epulum præbeo.

Καταδάκνω, mordeo: ex κατὰ et δάκνω, idem; f. m. δήξομαι· a. 2. ἔδακον.

Καταδαμάζω, domo, perdomo, fut. άσω, perf. δεδάμακα· perf. pass. δεδάμασμαι.

Καταδαπᾶνάω, -ῶ, consumo. Th. δαπανάω.

Καταδάπτω, fut. ψω, dilanio, lacero: ex κατὰ et δάπτω, voro, dilanio.

Καταδεέστερος, α, ον, minor, inferior, compar. à

Καταδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cui aliquid deest, non expletus omnibus numeris, imperfectus. Th. δέω, vel δέομαι, egeo.

Καταδεῖ, pro δεῖ, indiget: ab eod. Th.

Καταδείκνυμι, -νύω, ostendo, demonstro.

* Καταδειλιάω, -ῶ, f. άσω, expavesco.

Καταδέξαι, Ion. pro καταδεῖξαι, ostendere, a. 1. infin. verbi καταδείκνυμι. Th. δείκνυμι, ostendo, f. δείξω.

Καταδέομαι, deprecor; fut. m. δεήσομαι· p. ind. pass. δεδέημαι· a. 1. pass. κατεδεήθην. Th. δέομαι.

Καταδεσμεύω, alligo, f. εύσω, p. καταδεδέσμευκα.

Καταδεσμὴ, ῆς, ἡ, fasciculus: ex δέσμη.

Καταδεύῃ, scil. ὁ ὑετὸς, apud Hes. 3. sing. præs. sub. act. à

Καταδεύω, madefacio. Th. δεύω, rigo.

Καταδέχομαι, recipio; item patior.

Καταδέω, deligo, devincio, prohibeo, f. ήσω, a. 1. κατέδησα· p. καταδέδεκα, et -ηκα. Th. δέω, ligo.

Κατάδηλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè manifestus: ex κατὰ, et δῆλος, manifestus.

Καταδημαγωγέω, f. ήσω, blandè et populariter loquor, populum demulceo: ex κατὰ et δημαγωγέω, idem, quod ex δῆμος, populus, et ἄγω, duco.

Καταδημοβορέω, populum devoro, quæ sunt reipublicæ devoro: ex δῆμος, populus, et βορὰ, esca.

Καταδιαιρέω, -ῶ, divido, fut. ήσω, p. καταδιῄρηκα· a. 2. καταδιεῖλον. Th. αἱρέω.

Καταδιαιτάω, contemno. Th. δίαιτα, vivendi mos.

Καταδιοῦν, Ion. pro καταδιδόναι, influere, præs. inf. à

Καταδῐδωμι, f. καταδώσω, distribuo; item influo. Th. δίδωμι, do.

Καταδικάζω, judico contra aliquem, condemno, f. άσω, a. 1. pass. κατεδικάσθην· f. 1. pass. καταδικασθήσομαι, ῃ, εται· ex κατὰ et δικάζω, judico. Th. δίκη, jus.

Καταδῐκη, ης, ἡ, mulcta, condemnatio.

Καταδιώκω, persequor, f. ξω, a. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, idem.

Καταδοκέω, -ῶ, fut. ήσω, arbitror, existimo. Th. δοκέω, video.

Καταδολεσχέω, -ῶ, f. ήσω, nugor deblatero.

Κατᾴδομαι, cantu aures meæ feriuntur et personant: ab ᾄδω, cano Th. ἀείδω, idem.

Καταδουλόω, in servitutem redigo, f. ώσω, p. καταδεδούλωκα· a. 1. m. κατεδȣλωσάμην, ω, ατο· a. 1. sub. m. καταδȣλώσωμαι, ῃ, ηται, et in 3. pl. καταδουλώσωνται· præs. part. pass. καταδȣλȣ́μενος· ex κατὰ et δȣλόω, à δȣ̃λος, servus.

Καταδράω, et διδράσκω, defugio, decurro, f. καταδιδράσω, vel καταδράσω.

Καταδρέπω, idem quod δρέπω, decerpo.

Καταδρομὴ, ῆς, ἡ, incursio, vel incursus, decursus: à κατατρέχω, curro, quod à τρέχω, curro: à 2. ἔδραμον.

Καταδρύπτω, f. ψω, dilano. Th. δρύπτω, lanio.

Καταδῦναι, ingredi, a. 2. inf. act. verbi καταδύνω, vel κατάδυμι, demergo.

Καταδυναςεία, ας, ἡ, oppressio.

Καταδυναςεύω, sub potestatem redigo, tyrannidem in aliquem exerceo, fut. εύσω, perf. καταδεδυνάςευκα· ex κατὰ et δυναςεύω, sum princeps. Th. δύναμαι, possum.

Καταδύνειν, præs. inf. act. verbi καταδύνω, vel -υμι.

Καταδύντα, occidentem, acc. sing. a. 2. part. act. à καταδὺς, ύντος· à κατάδυμι· a. 2. κατέδυν.

Καταδῦνω, vel κατάδῦμι, subeo in penitiorem locum, abdo me, verecundor, demergo, occido, induo. Th. δύνω, subeo.

Καταδὺς, ύντος, a. 2. part. act. à præced.

Καταδύσεο, Ion. pro καταδύσου, præs. imperat. pass. à καταδύσομαι,

submergor, abdo me, quod ex futuro in præsens abiit: ex κατὰ et δύσομαι, Poët. δύσσομαι, mergor. Th. δύνω, subeo.

Καταδύσις, εως, ἡ, q. demersio, latibulum, specus: à

Καταδύω, idem ac καταδύνω, fut. ύσω, a. 2. κατέδυν, υς, υ.

Καταείδω, vel κατᾴδω, occino, cantu obstrepo, incanto. Th. ἀείδω, seu ᾄδω, cano.

Καταειμένος, tectus, densus, Poët. pro καθειμένος, perf. part. pass. verbi καθέννῦμι, seu καθέω· quod ex κατὰ et ἕω, induo; a. 1. εἶσα· perf. pass. εἶμαι.

Καταείνυον, tegebant, 3. pl. imperf. act. ex

Καταεινύω, vel καταείνῦμι, induo, vestio: qu. ex κατὰ et εἰνύω, idem quod ἕω, induo.

Καταείσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατάειμι, pro κάτειμι, descendo, proficiscor. Th. εἶμι, seu ἔω, eo.

Καταθαμβέω, vel καταθαμβέομαι, demiror cum stupore: ex κατὰ et θαμβέω, admiratione attonitus stupeo. Th. θάμβος, εος, τὸ, stupor.

* Καταθάπτω, sepelio, inhumo.

Καταθαρσέω, -ῶ, fut. ήσω, confido. Th. θαρσέω.

Καταθεῖναι, deponere, persolvere, a. 2. inf. act. et

Καταθεῖο, poneres, 2. sing. a. 2. med. opt. à κατατίθημι. Th. τίθημι, pono, f. θήσω· a. 2. ἔθην· a. 2. med. ἐθήμην· a. 2. opt. med. θείμην, θεῖο.

* Καταθεματίζω, fut. ίσω, mihi anathema imprecor, Mat. xxvi. 74. Iren. i. 13.2. Just. M. et Œcumen. ad Act. xxiii. 12. In Matt. apud quosdam codd. malè legitur, καταναθεματίζειν, quæ vox nusquam aliàs occurrit. Beng. in Gnom.

Καταθέσθαι, reponere, a. 2. inf. m. et

Κατάθησο, reconde, Poët. κάτθεο, a. 2. imperat. med. verbi κατατίθημι.

Κατάθηαι, deposueris, Ion. pro κατάθῃ, 2. sing. a. 2. sub. med. à κατατίθημι, a. 2. κατέθην.

Καταθήσειν, f. 1. ind. act. καταθήσῃ, repones, 2. sing. f. 1. med. ejusd. verbi.

Καταθλάω, -ῶ, f. άσω, confringo. Th. θλάω, frango.

Καταθλέω, f. ήσω, athleticis exercitationibus operam do; item vinco: ex κατὰ et ἀθλέω, certo. Th. ἄεθλος, certamen.

Καταθνητὸς, ἡ, ὸν, mortalis; dat. pl. καταθνητοῖς· ex κατὰ et θνητὸς, quod à θνήσκω, morior.

Καταθραύσας, αντος, à. 1. part. act. à

Καταθραύω, effringo. Th. θραύω, frango, f. σω.

* Καταθρηνέω, multis lacrymis deploro, D. S.

Καταθύμιον, ου, τὸ, desiderium, et

Καταθῦμιος, α, ον, gratus, a, um: ex κατὰ et θυμὸς, animus.

Καταθυμοβορέσῃς, animi affectibus devores, 2. sing. a. 1. sub. ex κατὰ et ‡ θυμοβορέω, animum excedo tristitiâ, quod à θυμὸς, animus, et βορὰ, pabulum esca.

Καταθῦσαι, a. 1. inf. act. à

Καταθύω, sacrifico, immolo, occido. Th. θύω, macto, f. θύσω.

Καταθώμεθα, deponamus, 1. plur. a. 2. sub. m. à κατατίθημι. Th. τίθημι, pono; a. 2. ἔθην· a. 2. med. ἐθέμην.

Καταιγίζομαι, tumultuor, sum impetuosus; f. med. ίσομαι. p. κατῄγισμαι.

Καταιγὶς, ἴδος, ἡ, procella: ex κατὰ et αἰγὶς, idem, quod ab ἀΐσσω, ruo.

Καταιδέω, -ῶ, pudore perfundo; καταιδέομαι, -ῦμαι, revereor: ab αἰδέομαι, idem. Th. αἰδὼς, ἡ, pudor.

Καταιθύσσω, Poët. cum splendore eniteo: ab αἰθύσσω, splendeo. Th. αἴθω, uro, fulgeo.

Καταίθω, Poët. comburo. Th. αἴθω, accendo.

Καταινέω, -ῶ, fut. έσω, comprobo, collaudo; annuo: ab αἰνέω, laudo. Th. αἶνος, laus.

Καταιρεθεῖσα, eversa, a. 1. part. pass. et

Καταιρεόμενος, Ion. pro καθαιρεόμενος, præs. part. pass. à

Καταιρέω, Ion. pro καθαιρέω, everto, feliciter conficio. Th. αἱρέω, capio.

Καταίρω, (de navigantibus) appello, applico, deferor, descendo, advenio. Th. αἴρω, tollo, f. ἀρῶ, p. ἦρα.

Καταΐσσω, cum impetu delabor, deferor, irruo: ex κατὰ et ἀΐσσω, ruo.

Καταισχῦναι, a. 1. inf. act. à

Καταισχῦνω, pudefacio, dedecoro, f. καταισχῠνῶ, p. κατῄσχυγκα· a. 1. κατῄσχῦνα· præs. pass. καταισχύνομαι, pudefio, erubesco; imperf. κατῃσχυνόμην, ου, ετο· a. 1. ind. pass. κατῃσχύνθην, ης, η· a. 1. imperat. pass. καταισχύνθητι· a. 1. opt. pass. καταισχυνθείην· a. 1. sub. pass. καταισχυνθῶ, ῇς, ῇ· f. 1. pass. καταισχυνθήσομαι, ῃ, εται· ex κατὰ et αἰσχύνω, pudefacio. Th. αἶσχος, τὸ, turpitudo.

Καταιτιᾷ, 3. sing. præs. à

Καταιτιάω, f. άσω, accuso, criminor. Th. αἰτία, crimen, causa.

ΚΑΤΑΙ͂ΤΥΞ, ῠγος, ἡ, cassis, galea sine cristâ, et depressa, παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι.

Καταιωρέομαι, -ῦμαι, dependeo, vagor huc illuc sublimis, fluctuo. Th. αἰωρέω, f. ήσω, in sublime tollo.

Κατακᾶεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. pass. et

Κατακαήσομαι, ῃ, εται, f. 2. pass. à κατακαίω exuro, q. v.

* Κατακαίνω, occido, perimo.

Κατακαίριος, ου, ὁ ϗ ἡ, lethalis, lethifer: à καιρὸς, occasio.

Κατακαίω, exuro; imperf. κατέκαιον· fut. κατακαύσω· a. 1. κατέκαυσα· a. 1. inf. κατακαῦσαι· a. 2. κατέκᾶον· perf. κατακέκαυκα· a. 1. ind. pass. κατεκαύθην, exustus fui; fut. 1. pass. κατακαυθήσομαι· a. 2. ind. pass. κατεκάην, ης, η· fut. 2. pass. κατακαήσομαι· ex κατὰ et καίω, uro.

Κατακᾰλέω, f. ήσω, et έσω, advoco, accerso, exquiro, invoco, imploro; κατακαλέομαι, -ῦμαι, idem. Th. καλέω, -ῶ, voco.

Κατακάλυμμα, ᾰτος, τὸ, velamen: à

Κατακᾰλύπτω, obtego, f. ψω, p. κατακεκάλῠφα· a. 2. κατεκάλῠβον. Th. καλύπτω, tego.

Κατακάμπτω, deflecto, detorqueo.

Κατακάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, in cor adactis, scil. vulneribus: ad cor tendens, sententiæ animi conveniens: à καρδία, cor.

Κατακαρπὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, dives. Th. καρπός.

Κατάκαυμα, ᾰτος, τὸ, adustio, et

Κατακαύσει, exuret, f. 1. ind. act. verbi κατακαίω, q. v.

Κατακαυχάομαι, -ῶμαι, glorior adversùs, aliquem. Th. καυχάομαι, glorior; f. m. ήσομαι.

Κατάκειμαι, σαι, ται, jaceo, decumbo, accumbo; imperf. κατεκείμην, σο, το· præs. inf. m. κατακεῖσθαι· præs. part. med. κατακείμενος, η, ον· f. κατακείσομαι. Th. κεῖμαι, jaceo.

Κατακείρω, detondeo, Metaph. absumo. Th. κείρω, f. ερῶ, tondeo.

Κατάκεισ', pro κατάκεισο, recumbe, præs. imperat. verbi κατάκειμαι, q. v.

Κατακεκλιμένος, perf. part. pass. verbi κατακλίνομαι, inclinor. Th. κλίνω, inclino, f. νῶ, p. κέκλικα.

Κατακέκριται, condemnatus est, 3. sing. perf. pass. à κατακρίνω, condemno, judico, f. νῶ· a. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, judico.

Κατακενόω, -ῶ, f. ώσω, evacuo, effundo.

Κατακεντέω, f. ήσω, pungo, vulnero.

* Κατακεντρόω, stimulis pungo, perforo, D. S.

Κατακερτομέω, verbis mordacibus insector. Vide in κέρτομα.

Κατακεχύαται, effusi sunt, 3. pl. perf. ind. pass. Ion. pro κατακέχυνται· à καταχύω.

Κατακηέμεν, Iliad. ή, ver. 408. cremare, Ion. pro κατακῆαι, a. 1. inf. act. verbi κατακαίω, cremo: quod à καίω, idem, f. καύσω· a. 1 ἔκαυσα et ἔκηα.

Κατακήομεν, Iliad. ή, ver. 333. comburemus.

Κατακηρόω, cerâ tego: ex κατὰ et κηρόω, à κηρὸς, cera.

Κατακηρώσαντες, a. 1. part. act. verbi præced.

Κατακλάω, frango, f. άσω· a. 1. κατέκλασα, ας, ε. Th. κλάω, frango.

Κατακλεισὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, occlusus, incarceratus: à

Κατακλείω, includo, f. είσω· a. 1. κατέκλεισα, ας, ε, Th. κλείω, claudo.

Κατακληροδοτέω, sorte distribuo à κληροδότης, ου, ὁ, testator: q. ex κλῆρος, sors, et δότης, dator.

Κατακληρονομέω, f. ήσω, hæreditatem adeo, hæres, fio; item hæredem facio, et sorte distribuo: à κληρόνομος, hæres, q. à κλῆρος, sors, et νέμω, distribuo.

Κατακληροῦμαι, *sortitò accipio, sortior*: ex κατὰ, et κληρόω, *sorte lego*. Th. κλῆρος, *sors*.

Κατακλιθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Κατακλῖναι, a. 1. inf. act. à

Κατακλίνω, *facio discumbere, discumbo*; fut. ῐνῶ, p. κατακέκλῐκα, aor. 1. κατέκλῖνα, aor. 1. imperat. κατάκλινον, ίτω, aor. 1. ind. pass. κατεκλίθην, a. 1. sub. pass. κατακλιθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. κατακλιθῆναι· ex κατὰ, et κλίνω, *reclino*.

Κατακλύζω, *inundo, submergo*; f. ύσω, p. κατακέκλῠκα, perf. pass. κατακέκλυσμαι, a. 1. pass. κατεκλύσθην, a. 1. part. pass. καταλυσθεὶς, *submersus*: ex κατὰ, et κλύζω, *lavo*.

Κατακλυσμὸς, ῦ, ὁ, *diluvium*: à præced.

Κατακλώθω, *fila deduco, deduco stamina*; peculiaritèr *fatalia stamina duco*. Th. κλώθω, *neo*.

Κατακνίζω, *concido*; item *carpo, obtrecto*; item *titillo, pruritum excito*: ex κατὰ, et κνίζω, *rado*. Th. κνάω, idem.

Κατακοιμάω, f. ήσω, *sopio*; κατακοιμάομαι, -ῶμαι, *dormio*. Th. κοιμάω, *cubare facio*.

Κατακοιμηθήτω, *cubet*; a. 1. imperat. pass. verbi κατακοιμάω.

Κατακοιμίζω, idem quod κατακοιμάω.

* Κατακοιμιστὴς, ῦ, ὁ, *cubicularius*.

Κατακοιρᾰνέω, -ῶ, *dominor, rego, administro*: ex κατὰ, et κοιρανέω, *impero*. Th. κοίρανος, *princeps*.

Κατάκοιτος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *qui in cubili est, jacet, aut dormit*: ex κατὰ, et κοίτη, *cubile*.

Κατακολυθέω, -ῶ, *subsequor*; cum dat. f. ήσω, a. 1. κατηκολέθησα, a. 1. part. act. κατακολουθήσας, αντος, in f. g. ασα, perf. act. κατηκολέθηκα. Th. ἀκόλυθος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *comes*.

Κατακολέω, *mutilo*. Th. κολέω, id.

* Κατακομίζω, f. ίσω, *defero, comporto*; κατακομίζομαι, *domum redeo*.

Κατακονδυλίζω, f. ίσω, *pugnis percutio*. Th. κόνδυλος.

Κατακοντίζω, *telis confodio*. Th. ἄκων, οντος, ὁ, *jaculum*.

Κατακοπεὶς, εῖσα, ὲν, *concisus, a, um*: à κατακόπτω, *scindo*, a. 2. ἔκοπον, p. m. κέκοπα.

Κατάκοπος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *furiosus, insanus*; item *defessus, labore confectus*: ab eod. Th.

Κατακόπτω, *concido, trucido, percutio*, f. ψω, p. κατακέκοφα. Th. κόπτω.

Κατακόρος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *satur*: et

Κατακόρως, adv. *abundè, crebriùs*. Th. κορέω.

Κατακοσμέω, f. ήσω, *compono, orno, digero in ordinem, colo*: ex κατὰ, et κοσμέω, *orno, ordino*. Th. κόσμος, *ordo, ornatus*.

Κατακέω, *exaudio, ausculto, dicto sum audiens, obtempero*. Th. ἀκέω, *audio*.

Κατακρᾰτέω, f. ήσω, *vinco, supero*. Th. κρατὸς, τὸ, *robur*.

Κατακράτος νικᾶν, *per vim vincere*: legitur etiam disjunctè κατὰ κράτος.

Κατακρευργέω, -ῶ, f. ήσω, *laniorum more concido*: ex κατὰ, κρέας, ατος, τὸ, *caro*, et ἔργον, *opus*.

Κατακρῆθεν, Iliad. π'. v. 548 id. q. κατὰ κρατὸς, *ex capite, prorsùs, funditùs*.

Κατακρημνίζω, *præcipitem deorsum ago, præcipito*; f. ίσω, a. 1. κατεκρήμνισα, a. 1. inf. κατακρημνίσαι, p. act. κατακεκρήμνικα. p. pass. κατακεκρήμνισμαι· ex κατὰ, et κρημνίζω, à κρημνὸς, *præcipitium*.

Κατάκρημνος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *præceps*: à κρημνὸς, *præcipitium*.

Κατακριδεύω, *loquacitate obtundo*, f. σω, p. κα' à κατὰ, et ἀκρὶς, *locusta*.

Κατάκρῐμα, ἄτος, τὸ, *condemnatio*: à

Κατακρῖνω, *judico, fero sententiam contra aliquem, condemno*, f. νῶ, a. 1. κατέκρῖνα, ας, ε, p. act. κατακέκρῐκα, p. pass. κατακέκρῐμαι, σαι, ται, a. 1. pass. κατεκρῐθην, ης, η, a. 1. sub. pass. κατακριθῶ, ῇς, ῇ, et in pl. ῶμεν, ῆτε, ῶσι, f. 1. pass. κατακριθήσομαι, ῃ, εται. Th. κρίνω, *judico, secerno*.

Κατάκρῐσις, εως, ἡ, *condemnatio*: à præced.

Κατακροτέω, -ῶ, *valdè laudo, celebro, applaudo*, f. ήσω, p. κεκρότηκα· ex κατὰ, et κροτέω, à κρότος, *plausus*.

Κατακρύπτω, *occulto, tego*. Th. κρύπτω, *abscondo*, f. ψω, a. 2. ἔκρῠβον.

Κατακρύψαις, Æol. pro κατακρύψας, a. 1. part. act. et

Κατακρύψαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à κατακρύπτω, *occulto*.

Κατακτάμεναι, *interficere*, a. 1. inf. Dor. pro κατακτεῖναι, verbi κατακτείνω.

Κατακτανέεσθαι, Ion. pro κατακτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. à f. 2. m. κατακτανῦμαι, verbi κατακτείνω, *occido*.

Κατακτὰς, άντος, *qui interfecit*, a. 2. part. act. à κατάκτημι, a. 2. κατέκτην.

Κατακτείνω, f. ενῶ, *interficio, occido*: ex κατὰ, et κτείνω, *occido*.

Κατάκτημι, idem quod præced.

Κατακυκλόω, -ῶ, *claudo, circumcingo*, f. ώσω. p. κεκύκλωκα.

Κατακυλίσας, αντος, a. 1. part. act. à

Κατακυλίω, *devolvo*, f. ίσω. Th. κυλίω.

Κατακύπτουσαν, acc. sing. part. præs. act. f. g. à.

Κατακύπτω, *incurvo me, decumbo*. Th. κύπτω, *pronus sum*, f. ψω.

Κατακυριεύω, *dominor*; cum gen. f. εύσω, a. 1. κατεκυρίευσα, a. 1. part. κατακυριεύσας, αντος, à κυριεύω, à κύριος, *dominus*. Th. κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas*.

Καταλαβέσθαι, a. 2. inf. m. καταλάβητε, 2. pl. a. 2. sub. act. καταλαβόμενος, a. 2. part. m. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo*, q. v.

Καταλᾱβέω, pro καταλάμβάνω, infra.

Καταλαβόμενος, a. 2. part. m. καταλαβῦσα, ης, a. 2. part. act. f. g. à καταλαμβάνω, quod vide.

Καταλαζονεύομαι, f. m. εύσομαι, *jactabundè aliquid dico vel facio; arrogantèr et vanè commemoro*: ex κατὰ, et ἀλαζονεύομαι, *me vendito, glorior*. Th. ἄλαζων, *ostentator*.

Καταλᾰλέω, *obloquor, loquacitate obruo, certo, detraho*; cum gen. f. ήσω, p. καταλελάληκα. Th. καλέω, *loquor*.

Καταλαλῐὰ, ᾶς, ἡ, *obtrectatio, obloquutio*: et

Κατάλᾰλος, ῦ, ὁ ἢ ἡ, *obloquutor, maledicus*: ab eod. Th.

Καταλαμβάνω, *deprehendo*, [* *offendo, comprehendo, assequor, comperio, invado, occupo, præsidia impono*; pass. dicitur etiam de iis qui Ἔνθεοι vocantur et à Deo quodam incitantur.] f. m. καταλήψομαι, p. κατείληφα, perf. inf. κατειληφέναι, a. 2. act. κατέλᾰβον, a. 2. part. καταλαβὼν, ῦσα, ὸν, p. pass. κατείλημμαι, perf. part. pass. κατειλημμένος, η, ον, a. 1. pass. κατελήφθην, ης, η, a. 2. m. κατελαβόμην, ῦ, ετο, *assecutus sum*, a. 2. inf. m. καταλαβέσθαι, a. 2. part. m. καταλαβόμενος· ex κατὰ, et λαμβάνω, *capio*.

Καταλαμπτέος, Ion. pro καταληπτέος, *deprehendendus*: à præced.

Καταλάμπω, f. ψω, *illustro, splendere facio*.

Καταλέγω, *deligo, adscribo. existimo, enumero, dico*; [* *accuso*, Deut. xix. 16.] f. ξω, p. καταλέλεχα, præs. pass. καταλέγομαι, *allegor, cubo*. Th. λέγω, *lego, colligo*.

Καταλείβω, *effundo, destillo*; pass. *defluo*; f. m. ψομαι, p. pass. λέλειμμαι. Th. λείβω, *libo*; f. ψω.

Κατάλειμμα, ἄτος, τὸ, *reliquiæ*: à

Καταλείπω, εις, ει, *relinquo*; f. ψω, p. καταλέλειφα, a. 1. κατέλειψα, a. 2. κατέλῐπον, a. 2. part. act. καταλιπὼν, όντος, perf. pass. καταλέλειμμαι, perf. part. pass. καταλελειμμένος, p. m. καταλέλοιπα· ex κατὰ, et λείπω, *linquo*.

Κατάλειψις, εως, ἡ, *reliquiæ*: et

Καταλελειμμένος, perf. part. pass. à præced.

Καταλέλοιπα, p. m. verbi καταλείπω, q. v.

Καταλέξεται, *cubabit*; f. 1. m. 3. sing. à καταλέγομαι.

Καταλεξῶ, Dor. pro καταλέξω, f. 1. verbi καταλέγω.

Καταλεύω, *lapidibus obruo*; a. 1. κατέλευσα· ex κατὰ, λεύω, *lapido*. Th. λᾶας, λάαος, ὁ, *lapis*.

Καταλέω, ex κατὰ, et ἀλέω, *molo*; f. έσω, et ήσω.

Καταλήγω, f. ήξω, *termino, definio*.

Κατάληψις, εως, ἡ, *deprehensio, occupatio*: à καταλαμβάνω.

Καταλιθάζω, *lapido*; cum acc. f. άσω, perf. καταλελίθακα, a. 1. κατελίθασα. Th. λίθος, *lapis*.

Καταλιθοβολέω, -ῶ, f. ήσω, *lapido*, p. λελιθοβόληκα.

Καταλιμπάνειν, Ion. pro καταλείπειν, *delinquere*.

Καταλιπἄρέω, -ῶ, f. ήσω, *impensè rogo, obtestor*: ex κατὰ, et λιπαρέω, *assiduus sum, assiduè rogo, efflagito, oro.* Th. λιπαρὴς, *assiduus.*

Καταλἴπεῖν, a. 2. inf. act. καταλίποιμι, οις, οι, a. 2. opt. καταλιπὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. act. à καταλείπω, *relinquo.*

Καταλιπὼν, vide in καταλιπεῖν.

Καταλλἄγεὶς, έντος, a. 2. part. pass. καταλλάγηθι, ήτω, et in pl. καταλλάγητε, a. 2. imperat. à καταλλάσσω, quod vide.

Καταλλἄγὴ, ῆς, ἡ, *commutatio, reconciliatio*: à

Καταλλἄσσω, *permuto, commuto, reconcilio*, f. ξω, a. 1. κατήλλαξα, a. 1. part. καταλλάξας, αντος· a. 2. ind. pass. κατηλλἄγην, ης, η. Th. ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto.*

Καταλοάω, -ῶ, *trituro, confringo, vulnero*: ex κατὰ et ἀλοάω.

Καταλογἄδην, adv. *prosâ oratione*: à καταλέγω, *sigillatim enarro.* Th. λέγω, *dico.*

Καταλογία, ας, ἡ, *recensio.*

Καταλογίζομαι, f. ίσομαι, *computo, annumero, ascribo*: et

Καταλογισμὸς, ῦ, ὁ, *computatio, numeratio*: à

Κατάλογος, ῦ, ὁ, CATALOGUS, *enumeratio*: à καταλέγω, *enumero.* Th. λέγω.

Κατάλοιπος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *reliquus*: à καταλείπω.

Καταλοφάδια, adv. *supra cervicem, super humeros.* Th. λόφος, *cervix.*

Καταλοχίζω, f. ίσω, *decurio, in decurias vel cohortes distribuo, distribuo in classes.* Th. λόχος, *cohors.*

Κατάλυμα, ἄτος, τὸ, *diversorium*: à καταλύω, *diverto, hospitium capio.* Th. λύω, *solvo.*

Καταλύουσι, 3. pl. præs. ind. à καταλύω, q. v.

Κατάλῦσις, εως, ἡ, *destructio*: à

Καταλῦω, *dissolvo, distruo*; item *diversor*; f. ύσω, a. 1. κατέλῦσα, a. 1. sub. καταλύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. καταλῦσαι, a. 1. ind. pass. κατελύθην, a. 1. sub. pass. καταλυθῶ, f. 1. pass. καταλυθήσομαι. Th. λύω, *solvo.*

Καταμάθετε, *discite*, 2. pl. a. 2. imperat. act. κατάμαθε· à

Καταμανθἄνω, *disco, cognosco, animadverto, considero*, [* Mat. vi. 28. nusquam aliàs in N. T. f. καταμαθήσω, p. καταμεμάθηκα, a. 2. κατέμἄθον, a. 2. imperat. act. κατάμαθε, et in 2. pl. καταμάθετε, a. 2. inf. καταμαθεῖν, part. καταμαθὼν· ex κατὰ, et μανθάνω, *disco.*

Καταμαρπτέω, pro καταμάρπτω, f. ψω, *comprehendo, manu tango.* Th. μάρπτω, *capio*; f. ψω.

Καταμαρτῠρέω, *testor contra aliquem*, f. ήσω, p. καταμεμαρτύρηκα. Th. μάρτυρ, υρος, ὁ ϗ ἡ, *testis.*

Καταμάρψαισα, Dor. pro καταμάρψασα, *corripiens*, a. 1. act. f. g. à καταμάρψας.

Καταμάρψας, αντος, a. 1. part. act. et

Καταμάρψῃ, *opprimat*, 3. sing. a. 1. sub. act. à καταμάρπτω, *comprehendo.* Th. μάρπτω, *capio*, f. ψω.

Καταμάω, *accumulo*, sic ut solent facere οἱ ἀμῶντες, *qui metunt.* [* καταμωμένυς τῆς κεφαλῆς, κόνιν, Jos. Bell. Jud. II. xv. 4. *capita pulvere conspersa.*] Th. ἀμάω, *meto.*

* Καταμεθύω, καταμεθύσκω, vide μεθύσκω, *ebrium reddo.*

Καταμεῖναι, a. 1. inf. act. verbi καταμένω, *commoror.* Th. μένω, *maneo*, a. 1. ἔμεινα.

Καταμελέω, f. ήσω, *negligo, contemno*: ex κατὰ, et μέλει, *curæ est* impersonale.

Καταμελῦσιν, 3. pl. præs. ind. verbi præced.

Καταμέμφομαι, f. m. ψομαι, *increpo, conqueror, accuso, reprehendo.* Th. μέμφομαι, *expostulor*, f. m. μέμψομαι, perf. pass. μέμεμμαι, a. 1. m. ἐμεμψάμην.

Καταμεμφόμεθα, 1. pl. præs. ind. præced.

Καταμένω, *commoror*, f. νῶ, p. καταμεμένηκα, a. 1. κατέμεινα, a. 1. imperat. κατάμεινον. Th. μένω, *maneo.*

Καταμερίζω, f. ίσω, *distribuo, dispartior*: ex κατὰ et μερίζω.

Καταμετρέω, f. ήσω, *metior, demetior.*

Καταμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *perlongus.* Th. μῆκος, τὸ, *longitudo.*

Καταμήνιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *menstruus*: à μὴν.

Καταμιαίνω, *polluo.* Th. μιαίνω, *inquino.*

Καταμιάναις, *polluens*, Æol. pro καταμιάνας, a. 1. part. act. à καταμιαίνω, f. ανῶ, a. 1. κατεμίανα.

Καταμίγνῦμι, *immisco*, f. μίξω, p. μέμῖχα· à μίγνυμι.

Καταμιμνήσκω, *in memoriam revoco*; f. μνήσω, p. μέμνηκα· à μιμνήσκω.

Καταμόνας, adv. *privatim*: ex κατὰ, et μόνος, *unus, solus.*

Καταμονομἄχέω, f. ήσω, *singulari certamine devinco*: ex κατὰ, μόνος, *solus*, et μάχομαι, *pugno.*

Καταμύξατο, *laceravit*, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi καταμύσσω.

Καταμῦσαι, *nictare*, a. 1. inf. act. verbi καταμύω. Th. μύω, *claudo*, f. σω.

Καταμύσσω, vel -ττω, f. ξω, *lacero, perstringo.* Th. ἀμύσσω, f. ξω, p. ἤμῠχα, vide in καταμύξατο.

Καταμῦω, f. 1. μύσω, *nicto.* Th. μύω.

Καταμωκάομαι, -ῶμαι, *derideo*, f. m. ήσομαι. Vide μωκάω.

Καταναγκάζω, εις, ει, *cogo, adigo*, idem quod ἀναγκάζω, f. σω. Th. ἀνάγκη, *necessitas.*

Κατανάθεμα, ἄτος, τὸ, *anathema adversùs quempiam, maledictum*: ex κατὰ et ἀνάθεμα. Th. ἀνατίθημι, *sepono*: undè et

Καταναθεματίζω, *devoveo*; f. ίσω.

Καταναλείχω, *lambendo consumo, ut ignis*; Sap. xvi. 16.

Καταναλίσκω, *consumo*; f. καταναλώσω, a. 1. κατανήλωσα, p. κατανήλωκα· ex κατὰ et ἀναλίσκω, *absumo*: quod ex ἀνὰ, et ἁλίσκω, *capio*, f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, a. 2. ἥλων.

Καταναρκάω, -ῶ, *obtorpeo, torpidum reddo*; f. ήσω, a. 1. κατενάρκησα, cum gen. ex κατὰ, et ναρκάω, *torpore afficio.* Th. νάρκη, *torpor veternus.*

Κατἄνάω, inusit. undè a. 1. κατένασσα, *habitare feci, habitandum dedi*: ex κατὰ, et νάω, quod pro ναίω, *habito.*

Κατανέμω, *distribuo, partior*: item *centurio, decurio, in numeros militares refero.* Th. νέμω, f. μῶ, a. 1. ἔνειμα, p. νενέμηκα.

Κατανεῦσαι, a. 1. inf. act. et

Κατάνευσον, *annue*, a. 1. imperat. act. à

Κατανεύω, *annuo*, a. 1. κατένευσα, p. κατανένευκα. Th. νεύω, *annuo.*

* Καταθίζω, *floribus exorno*, D. S.

Κατανίςημι, *contra aliquem insurgo*: ex κατὰ, ἀνὰ, et ἵςημι, a. 2. κατανέςην.

Κατανοεῖν, præs. inf. κατανοήσας a. 1. part. act. à

Κατανοέω, *animadverto, considero, intelligo*; imperf. κατενόεον, -ῦν, f. ήσω, p. κατανενόηκα, a. 1. κατενόησα, a. 1. imperat. act. κατανόησον, άτω, a. 1. inf. κατανοῆσαι, a. 1. part. act. κατανοήσας, αντος. Ex κατὰ et νοέω, *cogito*, Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens.*

Κάτανος, CATINUS.

Κάταντα, ων, τὰ, *declivia*, Poët pro κατάντη, à κατάντης, εος, ὁ ϗ ἡ, *declivis*, Iliad. ψ'. ver. 116. Est et κάταντα, adv. *sursùm, deorsum*: ex κατὰ, et ἀντὶ, *pro, contrà.*

Καταντάω, *pervenio*; f. ήσω, p. κατήντηκα. Ex κατὰ, et ἀντάω, *obviàm venio.* Th. ἀντὶ, *contrà.*

Κατάντημα, ἄτος, τὸ, *occursus, fastigium ædificii*; item *finis, terminus*: à præced.

Καταντίον, Ion. et καταντίπερας, *è regione.* Th. ἀντὶ, *contrà.*

Κατανῠγῆς, 2. sing. a. 2. sub. pass. κατενύγησαν, 3. plur. a. 2. ind. pass. verbi κατανύσσω.

Κατανύγητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. ejusd.

Κατάνυξις, εως, ἡ, *compunctio, molestia, dolor*: item *sopor, stupor*: à

Κατανύσσω, *compungo*, f. ξω, a. 1. κατένυξα, a. 2. act. κατένῠγον, a. 2. pass. κατενύγην, ης, η, *compunctus fui*, et in 3. pl. κατενύγησαν, a. 2. inf. pass. κατανυγῆναι, perf. pass. κατανένυγμαι, ξαι, κται. Ex κατὰ, et νύσσω, *pungo.*

Κατανυχθέντος, gen. sing. a. 1 part. pass. præced.

Κατανῦω, *conficio, perago.* [* *consequor, obtineo*, φίλης γὰρ προξένη κατήνυσαν. Soph. Electra, 1478. *amicâ enim potiti sunt hospitâ.*] Th. ἀνύω, f. σω.

Καταξαίνω, *lacero, percutio*, f. ξᾰνῶ, p. κατέξαγκα.

Καταξέμεν, Ion. pro κατάξειν, f. 1. inf. act. verbi κατάγω, *deduco reduco.* Th. ἄγω, *duco*; f. ξω.

Καταξίω, *derado, radendo et scalpendo polio.* Th. ξίω, f. ξέσω.

Κατάξηρος, ε, ὁ ϰ ἡ, *peraridus, siccus.* Th. ξηρός.

Καταξιόω, -ῶ, *dignum judico, in honore habeo, rogo, imploro;* f. ώσω, p. κατηξίωκα, a. 1. pass. κατηξιώθην, ης, η, *dignus habitus fui;* a. 1. sub. pass. καταξιωθῶ, a. 1. inf. pass. καταξιωθῆναι, a. 1. part. καταξιωθεὶς, έντος. Ex κατὰ, et ἀξιόω, ab ἄξιος, *dignus.*

Καταξύω, *derado, abrado;* item *incido, et scarifico:* ex κατὰ et ξύω, f. ύσω, quod idem ac ξέω, *rado.*

Καταπαίζω, *illudo,* f. ξω, p. καταπέπαιχα.

Καταπακτὸς, ἡ, ὸν, *compactus:* à πηγνύω, *compingo.*

Καταπάομαι, *conspergo.*

Καταπάσσω, f. ξω, p. χα, *spargo, conspergo.*

Καταπατέω, *conculco,* f. ήσω, p. καταπεπάτηκα, a. 1. κατεπάτησα, a. 1. part. καταπατήσας, αντος, a. 1. ind. pass. κατεπατήθην, ης, η. Th. πατέω, *calco.*

Καταπάτημα, ἄτος, τὸ, *conculcatio:* ab eod.

Καταπάτησις, εως, ἡ idem.

Κατάπαυμα, ἄτος, τὸ, idem quod

Κατάπαυσις, εως, ἡ, *requies:* à καταπαύω.

Καταπαύσωμεν, 1. pl. f. 1. act. à

Καταπαύω, *compesco, requiesco:* f. αύσω, a. 1. κατέπαυσα, a. 2. κατέπαον, p. καταπέπαυκα, p. pass. καταπέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, *cesso.*

Καταπειράζω, f. σω, *tento, conor:* à πειράζω.

Καταπειρητηρία, ας, ἡ, *nauticum instrumentum,* quo nautæ maris altitudinem explorant: à καταπείρω, *tento.* Th. πεῖρα.

Καταπελματόω, -ῶ, *pittaciis consuo, resarcio,* f. ώσω, p. -πεπελμάτωκα. Th. πέλμα, *planta pedis.*

Καταπέλτης, ε, ὁ, *CATAPULTA,* machina bellica; ex κατὰ, et πέλτη, *scutum.* Vel ut alii à πάλλω, *vibro.*

* Καταπέμπω, *mitto literas.*

Καταπενθέω, -ῶ, f. ήσω, *defleo, lugeo.* Th. πένθος.

Καταπεπτηυῖα, *exterrita,* p. part. act. f. g. per Sync. pro καταπεπτηκυῖα, verbi καταπτάω, idem quod καταπτήσσω, *perterrefio.* Th. πτοέω, *exterreo.* Alii volunt per Sync. dici pro καταπεπτηχυῖα, à καταπτήσσω.

Κατάπερ, Ion pro καθάπερ, *quemadmodùm.*

Καταπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. à καταπίπτω, *decido.*

Καταπετάζω, καταπετάννύω, vel καταπετάννυμι, f. άσω, *expando, explico, extendo;* item *obtego, velo.* Th. πετάω, *pando.*

Καταπέτασμα, ἄτος, τὸ, *aulæum, velum quod rei cuipiam obtenditur:* à καταπετάννυμι, *expando;* quod à πετάω seu πετάννυμι, *pando:* f. άσω.

Καταπέτομαι, *pervolo, devolo.* Vide πέτομαι.

Καταπετροκοπέω, *ad petras allisa confringo, lapidibus jaciendis frango,* D. S.

Καταπεφεύγᾶσι, 3. pl. perf. m. verbi καταφεύγω, *perfugio.* Th. φεύγω, *fugio.*

Καταπέφνω, *occido:* ex κατὰ et πέφνω, idem: quod est verbum Poët. Th. φένω, *occido.*

* Καταπεφρονηκότως, *contemptim,* D. S.

Καταπέψῃ, Iliad. ά. ver. 81. 3. sing. a. 1. sub. act. verbi καταπέπτω, idem quod πέπτω, *coquo;* f. πέψω. Hinc καταπέψαι μέγαν ὄλβον, *coquere magnam felicitatem,* id est, *frui magnâ felicitate, ita ut in officio contineamur.*

Καταπήγνυμι, -γνύω, *defigo;* f. πήξω vel πηγνύσω, p. πεπήγνυκα.

Καταπηδάω, -ῶ, *desilio;* ex πηδάω, *salio,* f. ήσω, p. καταπεπήδηκα.

Καταπημήνειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. καταπημήνεια, ας, ε, verbi καταπημαίνω, idem quod πημαίνω, *noceo.* Th. πῆμα, τὸ, *damnum.*

Κατάπικρος, α, ον, *amarus;* ex πικρός.

Καταπίμπρημι, f. ήσω, *incendo, inflammo. comburo;* ex κατὰ et πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo.*

Κατάπινε, *deglutiebat,* 3. sing. imperf. Ion. act. à

Καταπίνω, *deglutio,* f. m. καταπίομαι, pro -πιῦμαι, a. 2. act. κατέπιον, a. 2. sub. act. καταπίω, ῃς, ῃ, perf. act. καταπέπωκα, a. 1. pass. κατεπόθην, ης, η, a. 1. sub. pass. καταποθῶ, a. 1. inf. pass. καταποθῆναι· ex κατὰ, et πίνω, *bibo.*

Καταπίομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd.

Καταπίπτω, *decido;* inf. præs. καταπίπτειν, a. 2. act. κατέπεσον, a. 2. part. καταπεσών. Th. πίπτω, *cado;* f. 2. m. πεσῦμαι, p. act. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Καταπιστεύω, f. εύσω, *committo, trado;* ex πιστεύω.

Καταπλᾶγεὶς, a. 2. part. pass. verbi καταπλήσσω, *percello.* Th. πλήσσω, *percutio,* f. πλήξω, a. 2. ἔπληγον, et ἔπλαγον, p. m. πέπληγα.

Καταπλάσσω, -ττω, *cataplasmate curo, medeor.* f. άσω, a. 1. κατέπλασα, p. καταπέπλᾶκα· ex πλάσσω, *fingo.*

Καταπλέκω, f. ξω, *complico, necto;* καταπλέκειν τὴν ζωὴν, *vitam finire.* Sic καταπλέκειν ῥῆσιν, *concionem habere.* Th. πλέκω, *complico.*

Καταπλέω, *navigo,* f. εύσω, a. 1. κατέπλευσα. Th. πλέω, idem.

Καταπληκτικὸς, ἡ, ὸν, *terribilis, stuporem adferens, admirabilis;* et

Καταπλὴξ, ῆγος, ὁ ϰ ἡ, *perculsus, consternatus, pavidus, attonitus, stolidus:* à καταπλήσσω.

Καταπλῆξαι, a. 1. inf. à

Καταπλήσσω, *percello, obstupefacio;* f. ξω. Th. πλήσσω, q. v.

* Κατάπλοος, ῦς, ῦ, ὁ, *tutus navis reditus:* χρήματα χρωννύειν ἐπὶ πλοίῳ καθ' ἑτερόπλυν ἢ κατάπλυν, *pecuniam mutuam dare sub usuris, eâ conditione ut navis portum destinatum peregrè tangat, vel ut tutò commeat et redeat,* Lex Rhodia, Salm. de usur. c. 9. p. 366. ἐπειδὴ Σικελικὸς κατάπλυς ἐγένετο, Dem. c. Dionys. *cum naves ex Siciliâ redirent onustæ frumento.*

* Καταπλουτομαχέω, ήσω, *opibus vinco, divitiis contra aliquem pugno.*

Καταπλώω, Ion. pro καταπλέω, *navigo.*

Καταπνοὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro καταπνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus.* Th. πνέω, *spiro.*

Καταπόδας, Xen. adv. *è vestigio.*

Καταποθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπίνω, *deglutio.*

Καταπονέω, *labore conficio, fatigo:* f. ήσω. p. καταπεπόνηκα, præs. ind. pass. καταπονέομαι, *opprimor;* ex κατὰ, et πόνος, *labor.* Th. πένομαι, *laboro,* p. m. πέπονα.

Καταποντίζω, *demergo,* f. ίσω, p. καταπεπόντικα, præs. pass. καταποντίζομαι, *demergor;* a. 1. pass. κατεποντίσθην, a. 1. sub. pass. καταποντισθῶ, ῇς, ῇ. Th. πόντος.

Καταποντισμὸς, ῦ, ὁ, *demersio:* à præced.

Καταπορεύομαι, *redeo,* f. εύσομαι, p. pass. -πεπόρευμαι, a. 1. pass. κατεπορεύθην· ex κατὰ, et πορεύομαι, *eo.*

Καταπορνεύω, f. εύσω, *prostituo:* à πορνεύω, *scortor.*

Κατάποσις, εως, ἡ, *devoratio, vorago:* ex καταπίνω.

Καταπότιον, ου, τὸ, *CATAPOTIUM, medicamentum quod deglutiendo sumitur:* à καταπίνω, *deglutio.*

Καταπρᾶΰνω, *mitigo, lenio, demulceo, compesco:* ex κατὰ, et πραΰνω, *mitigo.* Th. πρᾶος, *lenis.*

Καταπρηνὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *pronus.*

Καταπρησθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à καταπρήθω, *comburo, incendo.* Th. πρήθω, f. σω.

* Καταπρίω, ίσω, *serrâ deseco.*

Καταπροδιδόναι, *prodere,* præs inf. verbi.

Καταπροδίδωμι, *prodo.* Th. δίδωμι, *do.*

Καταπροήσεσθαι, f. 1. inf. med. verbi.

Καταπροΐημι, *projicio, elabi sino,* a. 2. inf. m. καταπροέσθαι· ex κατὰ, πρὸ, et ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, id.

* Καταπροΐκομαι, *progredior longiùs:* ex κατὰ, πρὸ, et ἵκομαι.

Καταπροΐξομαι, *impunè relinquo;* f. ίξομαι, a. 1. m. καταπροϊξάμην, ω, ατο· ex κατὰ et προῒξ, ίκος, ἡ, *dos.*

Καταπρονομεύω, *in partem prædæ obduco.*

Καταπτὰς, άντος, a. 2. part. act.

Καταπτῆναι, a. 2. inf. act. verbi καθίπτημι, *devolvo.* Th. ἵπταμαι, *volo.*

Κατάπτεσθαι, Ion. pro καθάπτεσθαι, *perstringere, leviter attingere·* præs. inf. m. verbi καθάπτομαι, *tango, attingo.*

Καταπτέω, -ῶ, *terreo, consterno;* f. πτήσω, p. κατέπτηκα.

Καταπτήξας, Iliad. χ'. ver. 191 *metu perculsus:* à καταπτήσσω.

Καταπτήσομαι, *devolabo*; f. med. verbi καθίπταμαι, Vide καταπτήτην.

Καταπτήσσω, *terreo, perterrefio*; f. ξω, p. χα.

Καταπτήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. Ion. à κατέπτην, verbi καθίπτημι, seu καθίπταμαι, *devolvo*: quod ex κατὰ, et ἵπτημι, seu ἵπταμαι, *volo, -as*; f. m. πτήσομαι, ῃ, εται, a. 2. m. ἐπτάμην.

Καταπτυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sinuosus* et *multus plicas habens*: ex κατὰ, et πτύσσω, *plico*.

Καταπτύω, *despuo, respuo, rejicio*. Th. πτύω.

Κατάπτωμα, ἄτος, τὸ, *ruina, lapsus*: ex καταπίπτω.

Καταπτώσσειν, *timere*, præs. inf. act. καταπτώσσουσι, 3. pl. præs. act. à

Καταπτώσσω, *metu concido, trepido, expavesco*: ex κατὰ, et πτώσσω· à πτοέω, *exterreo*.

Καταπύγων, *obscœnus*: ex κατὰ, et πυγὴ, *nates*.

* Καταπώγων, *barbatus*, D. S.

Κατᾶρα, ας, ἡ, *execratio*: ex κατὰ, et ἀρᾶ, *diræ, præces*.

Καταράκτης, ου, ὁ, *CATARACTA, locus abruptus et præceps in flumine, undè aqua ruit potiùs quàm fluit*; item *vectis, porta*. Est etiam nomen *avis* cujusdam: à καταῤῥάσσω, *impetuosè deturbo*. Th. ῥάσσω, f. ξω, *allido, dejicio*.

Καταράομαι, -ῶμαι, *execror, devoveo*; p. pass. κατήραμαι, p. part. κατηραμένος, a. 1. m. κατηρασάμην, ω, ατο, καταρᾶσθαι, præs. infin. pass. Th. ἀρὰ, *præces, diræ*.

Κατάρασις, εως, ἡ, *execratio*.

Καταράσσω, vel -ττω, vel καταῤῥάσσω, *frango, rumpo, impetuosè deturbo, erumpo, defluo*. Th. ῥάσσω, f. ξω, *allido*.

Κατάρᾶτος, ν, ὁ ϗ ἡ, *maledictus*.

Καταργέω, *inanem* et *inutilem, reddo, aboleo, facio cessare*; f. ήσω, p. κατήργηκα, a. 1. act. κατήργησα, præs. ind. pass. καταργέομαι, *destruor, aboleor*; p. pass. κατήργημαι, a. 1. pass. κατηργήθην, *evanui, liberatus sum*; f. 1. pass. καταργηθήσομαι, ῃ, εται· ex κατὰ, ἀργέω, *cesso*: hoc ab ἀργὸς, per Crasin pro ἀεργὸς, *otiosus*: quod ab α priv. et ἔργον, *opus*. [* Non facilè apud alium Scriptorem invenias præter sacros, inquit Beza, ad Rom. iii. 31. At apud Eurip. in Phœniss. ii. 760. Ἀλλ' εἶμ' ὅπως ἂν μὴ καταργῶμεν χέρα, *sed vado ne otiosam faciamus manum*.]

Καταργῦρόω, -ῶ, f. ώσω, *argento obduco*, vel *tego, pecuniâ corrumpo*: ab ἀργυρόω, *argento obduco*. Th. ἄργυρον, *argentum*.

Καταρέζω, *demulceo, manibus tracto*; f. ξω, pro quo et καῤῥέζω. Th. ῥέζω, *facio*.

Καταρθεὶς, Ion. pro καθαρθεὶς, έντος, *purgatus*: a. 1. part. pass. à καθαίρω, *purgo*.

Καταριθμέω, *annumero*; f. ήσω p. κατηρίθμηκα, p. pass. κατηρίθμημαι, p. part. κατηριθμημένος η ον, *annumeratus*: a. 1. m. κατηριθμησάμην, a. 1. opt. m. καταριθμησαίμην, et in 1. pl. καταριθμησαίμεθα. Th. ἀριθμὸς, *numerus*.

Καταρκέω, idem quod ἀρκέω, *sufficio*.

Καταῤῥαγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi καταῤῥήγνυμι, *cum impetu defero*.

Καταῤῥάκτης, ȣ, ὁ, *cataracta*, vide καταράκτης.

Καταῤῥεμβεύω, *circumago, vagari facio*.

Καταῤῥέον, *defluens*; præs. part. n. g. et

Καταῤῥεῦσαν, *defluens*; a. 1. part. act. n. g. verbi

Καταῤῥέω, f. εύσω, *defluo, decido, collabor*.

Καταῤῥήγνυμι, *confringo, decidere facio, delabor, ruo cum impetu*: ex κατὰ et ῥήγνυμι, idem quod ῥήσσω, *frango*.

Καταῤῥίπτω, *projicio*, f. ψω· a. 1. κατέῤῥιψα· p. κατέῤῥιφα· p. pass. κατέῤῥιμμαι, ψαι. Th. ῥίπτω.

Κατάῤῥοος, ȣ, ὁ, contractè κατάῤῥȣς, *defluxus, distillatio, CATARRHUS*: et

Καταῤῥυέω, -ῶ, *defluo*, f. ῥυήσω, p. κατεῤῥύηκα. Th. ῥέω, *fluo*.

Κατάῤῥυτον, ȣ, τὸ, *locus in quem defluit humor; copia, affluentia*.

Κατάῤῥυτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *irriguus*: à καταῤῥέω, *defluo*. Th. ῥέω, *fluo*. f. ῥεύσω.

Καταῤῥωδέω, *non metuo*: ex κατὰ, et ἀῤῥωδέω, idem, cum α priv. vel pro ὀῤῥωδέω, ut Herodot. tum καταῤῥωδέω, *extimesco, metu consternor, metuo*.

Καταρτάω, *appendo, apto*; ab ἀρτάω, *appendo*.

Καταρτίζω, propriè *luxata membra in locum suum repono*; item *perficio, sarcio, coagmento*, fut. ίσω· a. 1. indic. act. κατήρτισα, ας, ε· a. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, αις, αι· a. 1. inf. καταρτίσαι· perf. pass. κατήρτισμαι· perf. inf. pass. κατηρτίσθαι· perf. part. κατηρτισμένος, η, ον, *coagmentatus*; a. 1. m. κατηρτισάμην, ω, ατο, *aptavi*: ex κατὰ et ἀρτίζω.

Κατάρτισις, εως, ἡ, *instauratio*, et

Καταρτισμὸς, ȣ, ὁ, *coagmentatio*: à καταρτίζω.

Καταρτιςὴρ, ῆρος, ὁ, *compositor, moderator*: ab eod.

Κατάρχȣσα, præs. part. f. g. à

Κατάρχω, *primus facio, imperito*, f. ξω. Th. ἀρχὴ, *principatus, initium*.

Καταρωμενος, *execrans*, præs. part. med. et

Καταρῶνται, *imprecantur*, 3. plur. ind. m. vel pass. à καταράομαι.

Κατασβεννύω, -βέννυμι, *extinguo, compesco*, fut. σβέσω· ex σβέννυμι, idem.

Κατασείω, *decutio, quasso, terreo, manu deorsùm commotâ silentium præcipio, signum do manu*, fut. είσω, perf. κατασέσεικα· a. 1. ind. act. κατέσεισα, ας, ε· a. 1. part. act. κατασείσας, αντος· ex κατὰ, et σείω, *quatio*.

Κατασημαίνω, *annoto, observo*, item *obsigno sigillo*: ex κατὰ, et σημαίνω, fut. ἄνῶ, *significo*. Th σῆμα, τὸ, *signum*.

Κατασῖγάω, -ῶ, *conticesco*, f. ήσω, perf. σεσίγηκα· ex κατὰ et σιγάω, *sileo*.

* Κατασιδηρόω, *ferro obduco*, D. S.

Κατασινάζω, f. άσω, *admodum lædo*: ex κατὰ, et σίνω.

Κατασιωπᾶτε, 2. plur. præs. ind. vel imperat. act. à

Κατασιωπάω, *conticesco*. Th. σιωπάω, *sileo*.

Κατασκαμμένα, τὰ, plur. *ruinæ*. Th. σκάπτω.

Κατασκάπτω, *diruo*, fut. ψω· a. 1. κατέσκαψα· p. κατέσκᾶφα· perf. pass. κατέσκαμμαι· perf. part. pass. κατεσκαμμένος, *dirutus*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Κατασκαφὰς, acc. pl. à

Κατασκᾶφὴ, ῆς, ἡ, *eversio*: à κατασκάπτω.

Κατασκεδάζω, fut. ἄσω, *dispergo, dissipo*: à σκεδάζω, idem.

Κατασκελετεύω, *exsicco*; pr. pass. -τεύομαι, *aridus sum*.

Κατασκελέω, idem. Th. σκέλλω.

Κατασκέπτωμαι, fut. ψομαι, *speculor, provideo*. Th. σκέπτομαι, *video*.

Κατασκευάζω, *præparo, armis instruo, exædifico, probo argumentis, molior, efficio, fabricor, immitto, ut exploratorem*, fut. ἄσω, perf. κατεσκεύακα· a. 1. act. κατεσκεύασα, ας, ε· a. 1. inf. act. κατασκευάσαι, a. 1 part. κατασκευάσας, αντος· perf. pass. κατεσκεύασμαι· perf. part. pass. κατεσκευασμένος· a. 1. ind. pass. κατεσκευάσθην, ης, η· ex κατὰ et σκευάζω. Th. σκεῦος, τὸ, *vas*.

Κατασκευαῖς, dat. plur. à κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *extructio, apparatus*: à præced. verbo.

Κατασκεύασμα, ἄτος, τὸ, *præparatio*: ab eod.

Κατασκευαστικὰ, τὰ, *ad assertionem facientia*, nom. pl. n. g. à

Κατασκευαςῐκὸς, ἡ, ὸν, *affirmandi vim habens, aptus ad confirmandum*: et

Κατασκευὴ, ῆς, ἡ, *extructio, apparatus, descriptio*; gen. plur. κατασκευῶν· à κατασκευάζω, q. vide. Th. σκεῦος, τὸ, *vas*.

Κατασκηνόω, *nidulor, nidum struo, habito*, f. ώσω· a. 1. κατεσκήνωσα.

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, *nidus*: à præced. Th. σκηνὴ, *tabernaculum*.

Κατασκήπτω, f. ψω, *ingruo, impetuosè irruo, invado*. Th. σκήπτω, *ruo*, f. ψω.

Κατασκιάζω, *obumbro*, f. ἄσω, p. κατεσκίακα. Hinc

Κατάσκῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *opacus, obscurus*. Th. σκιὰ, *umbra*.

Κατασκοπέω, -ῶ, et κατασκοπεύω, *exploro*, f. ήσω, p κατεσκόπηκα· a. 1. inf. act. κατασκοπῆσαι· ex κατὰ et σκοπέω.

Κατάσκοπος, ν, ὁ ϗ ἡ, *explorator:* à κατασκοπέω.

* Κατασκορπίζω, *dissipo, disjicio,* D. S.

Κατασκώπτω, *cavillor:* ex κατὰ et σκώπτω.

Κατασμικρῦνω, *imminuo, deprimo,* fut. ῦνῶ, perf. κατεσμίκρυγκα· ex σμικρύνω.

Κατασμέξαι, Iliad. ι. 649. 3.sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. à

Κατασμύχω, *comburo,* f. ξω. Th. σμύχω, *paulatim rem consumo ut ignis latens, et sine flammâ.*

Κατασοφίζω, *sophismatis* et *argutis fallaciis utor adversus aliquem,* fut. ίσω, p. κατασεσόφικα· præs. part. pass. κατασοφιζόμενος· a. 1. med. κατεσοφισάμην, ω, ατο· a. 1. part. med. κατασοφισάμενος· ex κατὰ, et σοφίζω, à σοφὸς, *sapiens.*

Κατασπατᾶλάω, -ῶ, *delicior, delicatè vivo,* f. ἄσω, p. κα.

Κατασπάω, -ῶ, *distraho, divello,* f. ἄσω, p. κατέσπακα· ex κατὰ, et σπάω, *traho.*

Κατασπείρω, *spargo:* ex κατὰ, et σπείρω.

Κατασπεύδω, *accelero, urgeo.* Th. σπεύδω.

Κατάσπευσις, εως, ἡ, *festinatio, acceleratio.*

Κατασπουδάζω, f. ἄσω, *rebus seriis operam do:* à σπουδάζω, *sedulò ago,* ab eod. Th.

Καταςάζω, *distillo, instillo,* Th. ςάζω, f. ξω.

Καταςᾶθεὶς, a. 1. part. pass. et

Καταςαθήσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi καθίςημι, *constituo,* quod vide.

Καταςάντος, gen. sing. à

Καταςὰς, a. 2. part. f. g. καταςᾶσα, neut. g. -ὰν· à καθίςημι, *constituo,* fut. καταςήσω· a. 1. inf. act. καταςῆσαι· a. 2. inf. act. καταςῆναι. Th. ἵςημι, *sto.*

Καταςασιάζω, fut. ἄσω, *seditione opprimo et affligo, seditione circumvenio:* præs. pass. καταςασιάζομαι, *factione vincor, seditionibus premor:* à ςασιάζω, quod à ςάσις, *factio,* quod autem ab ἵςημι, *sto.*

Κατάςασιν, acc. sing. à

Κατάςᾶσις, εως, ἡ, *constitutio:* à καθίςημι.

Καταςεγάζω, idem qu. Th. ςέγω, *tego.*

Καταςεῖλαι, a. 1. inf. act. et

Καταςείλας, *quum repressisset,* a. 1. part: act. à

Καταςέλλω, *reprimo, sedeo, compono, vestio, amicio, orno,* cum acc. f. 1. καταςελῶ· f. 2. κακαςᾶλῶ· a. 1. κατέςειλα· a. 1. part. καταςείλας· p. κατέςαλκα· perf. pass. κατέςαλμαι· perf. part. pass. κατεςαλμένος, *sedatus;* p. m. κατέςολα, *demisi, ornavi.* Th. ςέλλω.

Καταςενάζω, *ingimisco,* f. ἄξω, p. εςένᾶκα· ex κατὰ, et ςενάζω, idem.

Κατάςημα, ᾶτος, τὸ, *habitus, status, constitutio:* à καθίςημι, *constituo,* quod vide.

Καταςῆναι, *evadere, exitum habere, fieri,* a. 2. inf. act. καταςῆσαι, a. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Καταςηρίζω, *confirmo,* fut. ίξω, p. κατεςήριχα· ex κατὰ, et ςηρίζω, *firmo.*

Καταςολὴ, ῆς, ἡ, *vestitus, amictus;* propriè verò *actus* τῦ καταςέλλειν, id est, *demittendi, sedandi, cohibendi; tum modestia in vestitu:* à καταςέλλω, vel καταςέλλομαι, *amicio;* perf. m. κατέςολα.

* Καταςολίζω, εις, ει, *vestio, induo:* ex κατὰ, et ςολίζω, *vestio.*

Καταςορέω, *sterno humi;* item *obfirmo;* a. 1. κατεςόρεσα. Th. ςορέω, *sterno,* f. έσω, et ήσω.

Καταςραγγίζω, *distillare facio, guttatim perfluo,* fut. ίσω, perf. ικα· ex κατὰ et ςραγγίζω.

Καταςρατηλέω, fut. ήσω, *stratagemate supero, bellicâ astutiâ decipio:* ex κατὰ, ςρατὸς, *exercitus,* et ἄγω, *duco.*

Καταςρατοπεδούομαι, vel -δεύω, *castra metor;* a. 1. m. κατεςρατοπεδευσάμην, ω, ατο· ex ςρατοπεδεύω.

Καταςρέφω, *subverto,* f. ψω, perf. κατέςρεφα· a. 1. κατέςρεψα· p. m. κατέςροφα. Th. ςρέφω, *verto.*

Καταςρεψάμενος, a. 1. part. med. et

Καταςρέψασθαι, a. 1. inf. med. à καταςρέφω.

Καταςρέψοντι, Dor. pro καταςρέψουσι, 3. pl. f. 1. ejusd. verbi.

Καταςρηνιάζω, *luscivio,* fut. ἄσω, perf. κατεςρηνίακα· a. 1. sub. act. καταςρηνιάσω, ῃς, ῃ. Th. ςρῆνος, τὸ, *luxus, deliciæ:* indè ςρηνιάω, *luxurior.*

Καταςροφὴ, ῆς, ἡ, *CATASTROPHE, subversio:* à καταςρέφω, quod vide.

Καταςρώννῦμι, *prosterno,* fut. ςρώσω, perf. κατέςρωκα· a. 1. pass. κατεςρώθην, ης, η. Th. ςορέω, *sterno.*

Καταςυγέω, *aversor, odio prosequor;* a. 2. κατέςυγον. Th. ςυγέω, *odi,* f. ξω, q. à ςύγω.

Καταςύφελος, ὁ ϗ ἡ, *valdè durus:* à ςυφελὸς, *durus, asper.* Th. ςύφω, *adstringo,* f. ψω.

Κατασύρω, *pertraho,* f. σῦρῶ, perf. κατασέσυρκα. Th. σύρω, *traho.*

Κατασφαλίζω, *munio, roboro,* fut. ίσω, perf. κατεσφάλικα· p. pass. -εσφάλισμαι, part. -εσφαλισμένος.

Κατασφάξατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Κατασφάττω, *jugulo,* fut. ξω· a. 1. κατέσφαξα· a. 1. imperat. act. κατάσφαξον, άτω. Th. σφάζω, seu σφάττω, *jugulo, macto.*

Κατασφραγίζω, *obsigno,* f. ίσω, p. κατεσφράγικα· perf. pass. κατεσφράγισμαι· perf. part. pass. κατεσφραγισμένος, *obsignatus.* Th. σφραγὶς, ῖδος, ἡ, *sigillum.*

Κατασχεθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. verbi κατέχω, quod vide.

Κατασχεῖν, *occupare, appellere,* a. 2. inf. verbi κατέχω, q. v. Th. ἔχω, *habeo.*

Κατάσχεσις, εως, ἡ, *possessio occupatio:* ab eod.

Κατάσχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. κατάσχω, ῃς, ῃ· et

Κατασχοῖσα, ας, Dor. pro κατασχοῦσα, ης, *qui cohibuit* et *retinuit,* a. 2. part. act. f. g. et

Κατασχόμενος, a. 2. part. m. et

Κατάσχωμην, 1. plur. a. 2. sub. act. et

Κατασχὼν, a. 2. part. act. omnia à κατέχω.

Καταταξεῖς, Dor. pro κατατήξεις, *extabefacies,* 2. sing. fut. 1. act. verbi κατατήκω. Th. τήκω, *liquefacio.*

Κατατάττω, *in ordinem refero, colloco, deligo, comparo, instruo.* Th. τάττω, *ordino,* fut. ξω· aor. 2. ἔταγον.

Κατατείνω, *extendo.* Th. τείνω, *tendo,* f. νῶ.

Κατατέμνω, *concido. seco.* Th. τέμνω, idem.

Κατατέρπω, *gaudio afficio.*

Κατατήκω, fut. ξω, *colliquefacio, emacio, extabefacio.*

Κατατίθεσθαι, κλέος, *gloriam adipisci,* Herodot. à

Κατατίθημι, *depono, repono, constituo, comparo, consequor, suscipio (inimicitias,) ineo (gratiam), tribuo,* fut. θήσω, perf. κατατέθεικα a. 1. κατέθηκα· a. 2. m. κατεθέμην, σο, το· a. 2. inf. m. καταθέσθαι. Th. τίθημι, *pono;* a. 2. ἔθην.

Κατατολμάω, -ῶ *audeo, aggredior,* f. ήσω, p. τετόλμηκα.

Κατατομὴ, ῆς, ἡ, *concisio:* à p.m κατατέτομαι verbi κατατέμνω, *occido.* Th. τέμνω, *seco.*

Κατατοξεύω, *sagittâ trajicio, telo configo,* f. εύσω, p. κατατετόξευκα f. 1. pass. κατατοξευθήσομαι. Th. τόξον, *arcus.*

Κατατρέχω, *incurro, insector;* a. 2. κατέδρᾶμον. Th. τρέχω, *curro,* f. θρέξω, perf. δεδράμηκα· p. med. δέδρομα.

Κατατρῖβω, *tero, attero, consumo.* Th. τρίβω, *tero,* f. ψω, p. φα.

Κατατρίψεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi præced.

Κατατρῦχω, *exhaurio, affligo.* Th. τρύχω, idem quod τρύω, *tero, attero.*

Καταυλέω, f. ήσω, *tibiâ modulor:* κατὰ, et αὐλέω, idem. Th. αὐλὸς, *tibia.*

Καταυτῖκα, pro αὐτίκα, *statim.*

Καταφάγω, *devoro;* f. 2. med. καταφάγομαι, pro καταφαγῦμαι· a.2. act. κατέφᾶγον· a. 2. part. act. καταφαγὼν, όντος. Th. φάγω, *comedo.*

Καταφαίνομαι, ῃ, εται, *videor esse:* καταφᾶνῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. Th. φαίνω, *ostendo.*

Καταφᾶμίζω, et καταφαμίσδω, Dor pro καταφαμίζω, *divulgo, celebro,* fut. ίσω, et ίξω. Vide in φημίζω.

Καταφᾶνῆ, acc. sing. à καταφανὴς *conspicuus,* vel ι subscripto, est 3 sing. a. 2. sub pass. à καταφαίνομαι, q. v.

Καταφανὴς, *έος*, ὁ ἡ ἡ, *conspicuus, apertus*, in nom. pl. *καταφανεῖς*· ex *κατὰ* et *φαίνω*.

Καταφερὴς, *έος*, ὁ ἡ ἡ, *proclivis, declivis*: à

Καταφέρω, fut. 1. *κατοίσω*· a. 1. *κατήνεγκα*, *tuli*; præs. pass. *καταφέρομαι*, *deorsùm feror, mergor*; a. 1. indic. pass. *κατηνέχθην*· a. 1. part. pass. *κατηνεχθεὶς*. Th. *φέρω*, *fero*.

Καταφεύγω, *perfugio, aufugio, perfugium habeo ad aliquem*; f. m. *φεύξομαι*· a. 2. act. *κατέφυγον*, *ες*, *ε*· a. 2. part. act. *καταφυγὼν*, *όντος*. Th. *φεύγω*, *fugio*.

Κατάφευξις, *εως*, ἡ, *perfugium*: à præced.

Καταφθάνω, *prævenio*, f. *φθάσω*, p. *κατέφθακα*· ex *φθάω*.

Καταφθαρήσονται, 3. pl. f. 2. pass. à seq.

Καταφθείρω, *corrumpo, depravo*, f. *καταφθερῶ*· perf. *κατέφθαρκα*· a. 2. *κατέφθἄρον*· perf. pass. *κατέφθαρμαι*· a. 2. pass. *κατεφθάρην*· f. 1. pass. *καταφθαρθήσομαι*, *ῃ*, *εται*, *corrumpar*: *καταφθεῖραι*, a. 1. inf. compos. ex *κατὰ*, et *φθείρω*, *corrumpo*.

Καταφθιμένοισιν, *mortuis*, dat. pl. perf. part. pass. Ion. verbi

Καταφθίω, f. *ῖσω*, *perdo, interficio*: à *φθίω*, *corrumpo*, fut. *ίσω*, perf. *ἔφθικα*· perf. pass. *ἔφθῖμαι*· hinc perf. part. *φθίμενος*, pro *ἐφθιμένος*, vel per Sync. dicitur in præs. part. pass. pro *φθιόμενος*· sic *φθίσθαι*, perf. inf. pass. pro *ἐφθίσθαι*, Ion. vel per Sync. pro *φθίεσθαι*. Th. *φθέω*, *perdo, corrumpo*.

Καταφθορὰ, *ᾶς*, ἡ, *corruptio, destructio*: à *καταφθείρω*, p. m. *κατέφθορα*.

Καταφιλέω, *deosculor*: imperf. *κατεφίλεον*, *-ουν*, *εες*, *-εῖς*· præs. part. *καταφιλέων*, *-ῶν*, *έουσα*, *-ουσα*· f. *καταφιλήσω*· a. 1. ind. act. *κατεφίλησα*, perf. act. *καταπεφίληκα*· quod à *φιλέω*, idem. Th. *φίλος*, *amicus*.

Καταφλέγω, f. *έξω*, p. *εχα*, *comburo*: ex *κατὰ*, et *φλέγω*, *uro*.

Καταφλέξαι, *combussisset*, 3. sing. a. 1. opt. act. et

Κατάφλεξις, *εως*, ἡ, *conflagratio*: à perf. pass. ejusd. Th.

Καταφλογίζω, f. *ίσω*, a. 1. *κατεφλόγισα*, *comburo*: à *φλογίζω*, *uro*. Th. *φλέγω*.

Κατάφοβος, *ου*, ὁ ἡ ἡ, *timidus, formidolosus*. Th. *φόβος*.

Καταφοιτάω, *-ῶ*, f. *ήσω*, *venio, discedo*: ex *κατὰ* et *φοιτάω*.

Καταφοιτέειν, *εῖν*, Ion. pro *καταφοιτᾶν* præs. inf. præced.

Καταφονεύω, *trucido*; idem cum *φονεύω*. Th. *φένω*, *occido*.

Καταφορὰ, *ᾶς*, ἡ, *lapsus, ictus, gravis somnolentia; invectiva*: ex *κατὰ* et *φέρω*.

Καταφορεῖν, Ion. pro *καταφέρειν*, *deferre*, q. v.

Καταφράζεσθε, 2. pl. præs. imperat. pass. à

Καταφράζομαι, *considero*. Th. *φράζω*, *dico*; f. *σω*, p. *πέφρἄκα*, a. 2. *ἔφρἄδον*, p. m. *πέφρᾶδα*.

* Κατάφρακτος, ὁ ἡ ἡ, *cataphractus*.

Καταφράσσω, vel *-ττω*, *munio, tego, operior*; f. *ξω*, p. *πέφρᾰχα*, p. pass. *πέφραγμαι*, *ξαι*, *κται*.

Καταφρονέω, propriè *sentio contra aliquem*; item *despicio, sperno*: [* *insidias struo*, Gen. xxvii. 12. *dolosè affecto*, Herodot. de Pisistrato.] cum gen. præs. imperat. *καταφρόνεε*, *-ει*, et in 3. pl. *είτωσαν*, *-είτωσαν*, f. *ήσω*, a. 1. act. *κατεφρόνησα*, a. 1. sub. *καταφρονήσω*, *ῃς*, *ῃ*, a. 1. inf. *καταφρονῆσαι*, perf. act. *καταπεφρόνηκα*. Th. *φρὴν*, *mens*.

Καταφρόνημα, *ἄτος*, τὸ, *contemtus, despectio*: et

Καταφρόνησις, *εως*, ἡ, idem: et

Καταφρονητὴς, *οῦ*, ὁ, *contemptor*: et

Καταφρονοῦντας, acc. pl. præs. part. act. à *καταφρονέω*, quod vide.

Καταφυγὴ, *ῆς*, ἡ, *refugium*. Th. *φεύγω*, *fugio*.

Καταφυγοῦσαν, acc. sing. f. g. part. a. 2. act. verbi *καταφεύγω*, *perfugio*: quod vide.

Καταφυλλοροέω, vel *καταφυλλοβροέω*, f. *ήσω*, propriè *de arboribus quarum folia humi fluunt*, i. e. *cadunt*, et delapsa marcescunt; ex *κατὰ*, *φύλλον*, *folium*, et *ῥέω*, *fluo*.

Καταφυτεύω, *planto*, f. *εύσω*, p. *πεφύτευκα*.

Καταχαίνω, *hisco, derideo*. Th. *χαίνω*.

Καταχαλάζω, idem quod

Καταχἄλάω, f. *ἄσω*, *demitto, per funem*. Th. *χαλάω*, *laxo*.

Κατάχαλκος, *ου*, ὁ ἡ ἡ, *æratus*: et

Καταχαλκοῦν, *ære* vel *ferro tegere*; præs. inf. verbi

* Καταχαλκόω, *ώσω*, *ære obduco*: ex *κατὰ* et *χαλκὸς*, *æs*.

Κατάχαρμα, *ἄτος*, τὸ, *ludibrium*: à *χάρμα*, *gaudium*. Th. *χαίρω*, *gaudeo*.

Καταχεύετ', pro *καταχεύετο*, 3. sing. imperf. Ion. à

Καταχεύομαι, *effundo*. Th. *χέω*, *fundo*.

Καταχέω, *effundo*; f. *εύσω*, a. 1. act. *κατέχεα*, *ας*, *ε*, ab eod. Th.

Καταχήνῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi *καταχαίνω*, *hisco, derideo*.

Καταχὴς, *έος*, ὁ ἡ ἡ, *resonans*· ex *κατὰ*, et *ἦχος*, *sonus*.

Κατάχθομαι, *rei alicujus molestiâ afficior*: quod ab *ἄχθομαι*, *ægrè fero*. Th. *ἄχθος*, *pondus*.

Καταχθόνιος, *ου*, ὁ ἡ ἡ, *subterraneus, infernus*: à *χθὼν*, *ονὸς*, ἡ, *terra*.

Καταχορδεύω, *rescindo, lanio*. Th. *χορδὴ*, *intestinum, chorda*.

Καταχοῦν, præs. inf. *καταχῶσαι*, a. 1. inf. *humo congestâ tegere*: verbi.

Καταχόω, f. *ώσω*, *terrâ aggestâ obruo*. Th. *χέω*.

Καταχρᾶν, *satis esse alicui*. Vide *ἀποχρᾶν*.

Καταχράομαι, *-ῶμαι*, *abutor; morte afficio*: f. *ήσομαι*, a. 1. m. *κατεχρησάμην*, *ω*, *ατο*, a. 1. inf. m. *καταχρήσασθαι*, *abuti*, cum dat. Th. *χράομαι* seu *χράω*, *commodo*.

Καταχρῆσθαι, *interficere*, præs. inf. med. contract. pro *καταχράεσθαι*. Sic *καταχρήσασθαι*, *interfecisse*; a. 1. inf. m. à *καταχράομαι*, q. v. *καταχρησθῆναι*, a. 1. infin. pass.

Κατάχρησις, *εως*, ἡ, *abusio, abusus*; item *CATACHRESIS*, figura: et

Καταχρηστικὸς, ἡ, ὸν, *abusivus*: et

Καταχρηστικῶς, adv. *abusivè*: à *καταχράομαι*, quod vide.

Κατάχρισις, *εως*, ἡ, *inunctio*: et

Κατάχρισμα, *ἄτος*, τὸ, *unguentum*: et

Κατάχριστος, *ου*, ὁ ἡ ἡ, *inunctus perlitus*: à

Καταχρίω, *inungo, illino*. Th. *χρίω*, *ungo*.

Κατάχρυσος, *ου*, ὁ ἡ ἡ, *inauratus* et

Καταχρυσόω, *-ῶ*, *inauro, auro obduco* vel *tego*: à *χρυσόω*. Th. *χρυσὸς*, *aurum*.

Κατάχυσις, *εως*, ἡ, *effusio, diffusio*

Καταχώννυμι, vel *καταχωννύω*, f. *καταχώσω*, id. quod *καταχόω*, quod vide.

Καταχωρίζω, *divido, dispono*.

Καταχῶσαι. Vide in *καταχοῦν*.

Καταψάω, f. *ήσω*, *tergendo siccandove demulceo*. Th. *ψάω*, *leniter tango*.

Καταψεύδομαι, *ῃ*, *εται*, *mentior* f. m. *σομαι*, p. pass. *κατέψευσμαι* Th. *ψεύδω*, *fallo*.

Καταψευσμὸς, *οῦ*, ὁ, *mendacium*.

Καταψηφίζομαι, f. m. *ίσομαι*, p. pass. *ισμαι*, *damno, censeo, sententiam fero negativam*: ex *κατὰ* et *ψηφίζομαι*. Th. *ψῆφος*, *lapillus*

Καταψύξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. *καταψύξατε*, 2. pl. a. 1. imperat. act. à

Καταψύχω, *refrigero*; f. *ύξω*, p. *κατέψυχα*, a. 1. *κατέψυξα*, a. 1. sub. *καταψύξω*, *ῃς*, *ῃ*. Th. *ψύχω*, *refrigero*.

Κατεαγεὶς, a. 2. part. pass. et

Κατεαγῆναι, perf. ind. m. à *κατάγνυμι*, *frango*. Th. *ἄγνυμι* vel *ἄγω*, idem, f. *ἄξω*, p. m. *ἦγα*, et per solut. *ἔαγα*. Sic a. 1. *ἦξα*, et *ἔαξα*, a. 2. pass. *ἤγην* et *ἐάγην*. Hinc *κατεαγεὶς*, part.

Κατεαγὼς, *υῖα*, *ὸς*, *-ότος*, *fractus*: part. perf. m. ejusd. verbi.

Κατέαξα, *ας*, *ε*, a. 1. ind. et

Κατεάξω, *εις*, *ει*, f. 1. ind. act. Att. solut. pro *κατάξω*, à *κατάγω*, quod vide; vel in *κατεαγῆναι*.

Κατέαται, *sedent*: Ion. pro *κάθηνται*, 3. pl. à *κάθημαι*, *sedeo*.

Κατέβα, Dor. pro *κατέβη*, 3. sing. a. 2. act. verbi *καταβαίνω*, *descendo*, quod vide.

Κατεβάλλευ, Dor. pro *κατεβάλλου*, *conjiciebaris*; 2. sing. imperf. pass. à *βάλλω*, *jacio*, quod vide.

Κατέβην, *ης*, *η*, *descendi*, a. 2. ind. act. verbi *καταβαίνω*, *descendo*; f. m. *βήσομαι*. p. *βέβηκα*, a. 2. imperat. *κατάβηθι*, a. 2. part. act. *καταβὰς*, *άντος*· ex *κατὰ*, *deorsùm*, et *βαίνω*, *eo*.

Κατεβιάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi βιάζω.

Κατεβλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταβάλλω, *dejicio*; f. ἀλῶ, p. βέβληκα, p. m. βέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

Κατεγγυάω, -ῶ, f. ήσω, *vadimonio*, vel *sponsione*, vel *satisdatione obstringo*. [* *Quidvis in manus trado*, τὴν παῖν κατεγγυῶ καὶ τοὺς παῖδας, Dem. c. Apaturium, *pueros tradidi ut venderentur*: malè in edd. *sponsione obstrinxi*. Salm. de m. usur. p. 712.] Th. ἐγγύη, *sponsio*.

Κατεγελῶν, 3. pl. ind. imperf. act. κατεγέλαον, -ῶν, αες, -ας. à καταγελάω, *derideo*, f. ήσω, quod vide.

Κατέγνωσαν, 3. pl. a. 2. act. et

Κατεγνώσθην, ης, η, *damnatus sum*, a. 1. ind. pass. κατεγνῶσθαι, perf. inf pass. à καταγινώσκω, *condemno*. Th. γνώσκω, *cognosco*: f. m. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων, perf. pass. ἔγνωσμαι.

Κατεδάην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi καταδαίω, *divido, disco*.

Κατεδαίσατο, 3. sing. a. 1. m. à καταδαίομαι, quod vide.

Κατέδαρθον, ες, ε, a. 2. act. verbi καταδαρθάνω, *obdormio*. Th. δαρθάνω, *dormio*.

Κατέδειξα, ας, ε, a. 1. ind. act. à καταδείκνυμι, *ostendo*; f. δείξω, p. δέδειχα.

Κατέδευσας, *irrigâsti*, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi καταδεύω. Th. δεύω, *rigo*; f. δεύσω.

Κατεδήδοκα, ας, ε, Att. pro κατέδηκα, perf. act. à κατέδω.

Κατεδηδοκὼς, ότος, perf. part. a. et

Κατεδηδομένος, part. pass. ejusd. Th. ἔδω, *edo*.

Κατεδιώκετο, 3. sing. imperf. pass. à καταδιώκομαι, idem quod διώκω, *persequor*.

Κατεδίωξα, ας, ε, a. 1. verbi καταδιώκω, *persequor*, ab eod. Th.

Κατεδόκεον, imperf. verbi καταδοκέω, *videor*.

Κατεδυλῦτο, 3. sing. imperf. pass. à καταδυλόω, idem quod δυλόω, *in servitutem redigo*. Th. δῦλος, *servus*.

Κατέδραθες, 2. sing. a. 2. act. per Metath. pro κατέδαρθες. Vide καταδαρθον.

Κατέδρᾰμον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi κατατρέχω, *decurro*, quod vide.

Κατέδυ, *occidit*, 3. sing. a. 2. act. κατέδυνεν, 3. sing. imperf. ind. verbi καταδύνω, à δύνω, δῦμι vel δύω, *subeo*; f. δύσω, a. 2. ἔδυν, υς, υ.

Κατέδω, *comedo, consumo*, f. m. ἐδῦμαι, p. act. κατῆκα vel κατέδηκα, et per Epenth. κατεδήδοκα.

Κατεηγὼς, ότος, *fractus*: Ion. pro καταγὼς, perf. part. m. Vide in καταγῆναι.

Κατεθάῤῥησεν, 3. sing. aor. 1. act. verbi καταθαῤῥέω, *fidenti animo sum*; f. ήσω. Th. θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Κατέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi κατατίθημι, *depono*, quod vide.

Καταθοινάω, *absumo, comedo*. Th. θοίνη, *epulum*.

Κατείβω, Æol. et Ion. pro καταλείβω, *effundo*. Th. λείβω, *libo, fundo*; f. ψω.

Κατεῖδε, *vidit*, 3. sing. a. 2. ind. act. à

Κατείδω, *video*: ab εἴδω, f. m. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον.

Κατείδωλος, ου, ὁ ἡ ἡ, *idolis refertus*: ab εἴδωλον, *idolum*, quod ab εἶδος, εος, τὸ, *species*. Th. εἴδω, *video*.

Κατεῖεν, *descendebat*, 3. sing. perf. m. κατεῖα, ας, ε· à κάτειμι, quod ex κατὰ pro κάτω, *deorsùm*, et εἶμι, *eo*; a. 2. ἴον, p. m. εἶα.

Κατεικάζω, idem quod εἰκάζω, *conjecturis assequor*. Th. εἴκω, *similis sum*.

Κατειλέω, idem ferè quod εἰλέω, *involvo*.

Κατειλημμένος, η, ον, *deprehensus*, perf. part. Att. à καταλαμβάνω, *deprehendo*; f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον, p. εἴληφα· indè κατειληφέναι, perf. infin. act.

Κατειλίσσω, Ion. et Æol. pro καθειλίσσω, *involvo*: ab εἰλίσσω, vel -ττω, idem ac εἰλέω.

Κατειλίχᾰτο, Ion. pro καθειλίχατο. Vide in εἰλίχατο.

Κατείλοχε, *recensuit*: Att. pro καταλέλεχε, 3. sing. perf. act. verbi καταλέγω.

Κάτειμι, *descendo, revertor*. Th. εἶμι, *eo*.

Κατεῖναι, *demisisse*: Ion. pro καθεῖναι, a. 2. infin. verbi καθίημι, quod vide.

Κατεῖπαι, *accusare*; a. 1. inf. κατειπεῖν, *denuntiare*: a. 2. infin. verbi κατέπω, *contra aliquem loquor*.

Κατειπῶν, όντος, ὁ, *qui refragatur*. Hesych.

Κατειργάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατεργάζομαι, *operor*; f. m. άσομαι, a. 1. ind. pass. κατειργάσθην, perf. pass. κατείργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Κατειργνῦναι, *coërcere, concludere*, præs. inf. verbi.

Κατείργνῡμι, *concludo*. Th. εἴργω, *arceo*.

Κατείρεικον, *rescindebant*, imperf. verbi.

Κατερείκω, f. ξω, *frango, scindo*. Th. ἐρείκω, *frango*.

Κατείρυσε, *deduxit*, a. 1. ind. et

Κατείρυσθαι, *deduci*: à κατερύω, *deduco*. Th. ἐρύω, *traho*.

* Κατειρωνεύομαι, εύσομαι, *deludo*, cum gen. κατειρωνεύετο τῦ πατρὸς, Jos. B. Jud. ii. 3. vid. et ii. 12. vii. 30, &c.

Κάτεισιν, 3. sing. vel pl. ind. præs. à κατεῖμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*.

Κατκᾰέην, ης, η, *exutus fui*; a. 2. pass. verbi κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*.

Κατέκᾰνε, 3. sing. a. 2. act. verbi κατακαίνω, idem quod καίνω, *perimo, occido*.

Κατέκαυσα, ας, ε, *exussi*; a. 1. ind. act. verbi κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*.

Κατεκείμην, *jacebam*; imperf. ex κατακεῖμαι, *jaceo*.

Κατέκηε, 3. sing. a. 1. act. à κατακαίω, *exuro*. Th. καίω, *uro*; f. καύσω, a. 1. ἔκηα.

Κατέκηλε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατακηλέω, idem quod κηλέω, *permulceo*; f. ήσω.

Κατεκλάξατο, *conclusit*: Dor. pro κατεκλείσατο, a. 1. m. et

Κατεκλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, 2. sing. a. 1. pass. et

Κατεκλασθῆς, Dor. pro κατεκλεισθῆς, *inclusus eras*; 2. sing. a. 1. sub. pass. à κατακλείομαι. Th. κλείω, *claudo*.

Κατεκόπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. et

Κατέκοψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατακόπτω, *amputo, concido*. Th. κόπτω.

Κατεκρῐθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κατακρίνω, *condemno*. Th κρίνω, *judico*.

Κατέκρῑνα, ας, ε, a. 1. act. ejusd. verbi.

Κατεκρῠβην, ης, η, *absconditus est*; a. 2. pass. à κατακρύπτω. Th. κρύπτω, *abscondo*; a. 2. ἔκρυβον.

Κατέκτα, 3. sing. a. 2. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατάκτημι, seu κατακτείνω, *interficio*; à κτῆμι, a. 2. ἔκτην, ης, η, Dor. ἔκταν, ας, α, a. 2. m. ἐκτάμην, part. κτάμενος. Th. κτείνω, *interficio*. Alii ducunt per Apoc. dici pro κατέκτανε, 3. sing. a. 2. ejusd. verbi.

Κατέκτᾰθεν, Iliad. ε. ver. 558. *interfecti sunt*; Ion. seu Bœot. pro κατεκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κατακτείνω. Th. κτείνω, *occido*; f. νῶ, p. ἔκτακα, et Poët. ἔκταγκα, a. 2. ἔκτανον.

Κατέκτανθεν, Bœot. Sync. pro κατεκτάνθησαν, 3. pl. aor. 1. pass. ex κατὰ, et κτείνω, *occido*; a. 1. pass. ἐκτάνθην.

Κατέκτᾰνον, ες, ε, a. 2. ind. act. ejusd.

Κατέλᾰβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταλαμβάνω, *deprehendo*. Th. λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι, p. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Κατελᾰλεις, 3. sing. imperf. act. à καταλαλέω, *obloquor*; imperf. -εον, -ουν, &c. Th. λαλέω, *loquor*.

Κατελαύνω, *depello, comminuo*. Th. ἐλαύνω, f. άσω, *agito*.

Κατελεγχέτω, *redarguat*, 3. sing. imperat. act. à

Κατελέγχω, *redarguo, convinco*. Th. ἐλέγχω, *arguo*; f. ξω.

* Κατελεέω, ήσω, *misereor*.

Κατελεῖν, *demoliri*: Ion. pro καθελεῖν, a. 2. infin. verbi καθαιρέω. Th αἱρέω, *capio*: a. 2. εἶλον.

Κατελείφθην, ης, η, *relictus sum*: a. 1. ind. pass. verbi καταλείπω. Th. λείπω, *linquo*.

Κατέλεκτο, Ion. pro κατελέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi καταλέγομαι. Th. λέγω.

Κατελέλειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi καταλείπω, *relinquo*. Th. λείπω, *linquo*; f. ψω, a. 2. ἔλιπον

Κατελεξάμην, ω, ατο, cubui; a. 1. m. à καταλέγομαι· κατέλεξας, 2. sing. a. 1. act. Th. λέγω, dico.

Κατέλεξε, recensuit; 3. sing. a. 1. act. à καταλέγω, ab eod. Th.

Κατελήφθην, ης, η, a. 1. ind. pass. καταλαμβάνω, deprehendo; q. vide.

Κάτελθε, descende: a. 2. imperat. et

Κατελθέμεν, descendere: a. 2. inf. Ion. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio: f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον, ες, ε.

Κατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. et

Κατελθὼν, a. 2. part. act. ejusd. verbi.

Κατέλιπε, 3. sing. a. 2. act. [*κατελίποσαν pro κατέλιπον, 3. pl. a. 2. Exod. xvi. 24.] verbi καταλείπω, relinquo; f. ψω. Th. λείπω, linquo; a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Κατελίσσω, idem quod κατειλίσσω, quod vide.

Κατελόμενος, Ion. pro καθελόμενος, qui detraxit; a. 2. part. m. verbi καθαιρέω. Th. αἱρέω, capio; a. 2. εἷλον.

Κατελῦσι, Ion. pro καθελῦσι, dat. pl. aor. 2. part. ejusd. verbi.

Κατελπίζω, id. q. ἐλπίζω, spero; q. v.

Κατέλυεν, 3. sing. imperf. κατέλυσε, dissolvit; 3. sing. a. 1. act. verbi καταλύω. Th. λύω, solvo.

Κατελύθησαν, corruerunt: 3. pl. a. 1. pass. ejusd. verbi.

Κατεμάνθἄνον, ες, ε, imperf. act. à καταμανθάνω, disco.

Κατέμαρπτε, cepit; 3. sing. imperf. κατέμαρψε, 3. sing. a. 1. ind. à καταμάρπτω, capio, f. ψω, a. 2. ἔμαρπον.

Κατεμήσατο, excogitavit; 3. sing. a. 1. med. verbi καταμήδομαι, fut. m. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura. Alii exponunt pro accumulabat: et volunt esse a. 1. m. verbi καταμάομαι, accumulo. Th. ἀμάω, fut. ήσω, meto.

Κατεμμἄτέω, manum immitto in guttur, vomitus ciendi causâ; tanquam ab ἐμέω, vomo.

Κατέναντι, κατεναντία, et κατενάντιον, vel κατ' ἐναντίον, adv. cum gen. ex adverso, è regione, coram, in conspectu adversùs: ex κατὰ, ἐν, et ἀντὶ, necnon ab ἐναντίος, pro ἀντίος, oppositus. Th. ἀντὶ, pro.

Κατένασσε, 3. sing. a. 1. ind. act. pro κατένασε· ab inusit. verbo κατανάω, habitandum do. Th. ναίω, habito.

Κατένεικε, detulit; 3. sing. aorist. 1. activ. Poët. et Ion. pro κατήνεγκα, ας, ε, verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατένευσε, annuit; 3. sing. a. 1. ind. act. à κατανεύω. Th. νεύω, innuo; f. νεύσω.

Κατενεχθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi καταφέρω.

Κατενήνεκται, 3. sing. perf. pass. per Att. reduplicationem pro κατήνεκται· ab eodem.

Κατενήνοθεν, constraverat; 3. sing. perf. med. à κατενθέω, quod ab ἐνθέω, per Metath. pro ἐνέθω, perf. med. ἤνοθα, et per redupl. Att. ἐνήνοθα.

Κατενήρατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, f. αρῶ, occido.

Κατενθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, descendere; a. 2. infin. à κατέρχομαι.

Κατεντευκτὴς, ῦ, ὁ, oblocutor, accusator.

Κατενύγην, ης, η, compunctus sum; et in pl.

Κατενύγησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi κατανύσσω, compungo; fut. ξω. Th. νύσσω, pungo; a. 2. ἔνυγον.

Κατενῶπα, vel κατένωπα, per Sync. pro κατενώπια· à

Κατενώπιον, idem quod ἐνώπιον, in conspectu, coram; ex κατὰ, ἐν, et ὦψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Κατεξυσιάζω, cum gen. potestatem exerceo in aliquem; quod ab ἐξυσία, potestas; hoc ab ἔξεςι, licet. Th. εἰμὶ, sum.

Κατεπαγγέλλομαι, promitto: ex κατὰ, ἐπὶ, et ἀγγέλλω, nuntio; f. λῶ, p. ἤγγελκα.

Κατεπαίρομαι, insurgo, extollor, a. 1. m. -επηράμην, p. pass. -επῆρμαι, a. 1. pass. -επήρθην· ex ἐπαίρω. Th. αἴρω.

Κατεπάλμενος, insiliens: ex κατὰ et ἐπάλμενος, Poët. pro ἐφαλλόμενος, quod ab ἐπὶ et ἅλλομαι, salio.

Κατεπατήθην, ης, η, conculcatus sum; a. 1. pass. et

Κατεπάτησεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καταπατέω, conculco; f. ήσω. Th. πατέω, calco.

Κατέπαυσε, diremit, sedavit; 3. sing. a. 1. act. verbi καταπαύω. Th. παύω, cesso, f. σω, a. 2. ἔπαον.

Κατεπείγοντα, τὰ, negotia urgentia: et

Κατεπείγοντος, gen. sing. part. præs. à

Κατεπείγω, f. ξω, urgeo, incito, festino. Th. ἐπείγω, urgeo.

Κατέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταπίπτω, decido. Th. πίπτω, cado; fut. 2. med. πεσῦμαι.

Κατεπέςησαν, 3 pl. a. 2. ind. act. verbi κατεφίςημι, insurgo; ex κατὰ, ἐπὶ, et ἵςημι, sto; fut. ςήσω, a. 2. ἔςην.

Κατέπεφνε, occidit; per Syncop. pro κατεπέφονε, 3. sing. a. 2. ind. act. ex κατὰ et ἐπιφονέω. Alii formant à φῶ, vel φένω, occido, per reduplic. πεφένω, et per Sync. πέφνω, unde a. 2. ἔπεφνον. Vel à φένω est aor. 2. ἔφενον, per Syncop. ἔφνον, et per Anadiplasiasm. ἔπεφνον. Vel est imperf. à πέφνω, id. quod. φένω.

Κατεπήδησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταπηδάω, salio.

Κατέπηξεν, defixit; 3. sing. a. 1. act. verbi καταπήγνυμι, f. ξω, p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι, seu πηγνύω, compingo, struo.

Κατεπιάνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταπιαίνω, id. quod πιαίνω, pinguefacio; f. ἄνῶ. Th. πίων, ονος, pinguis.

Κατεπίθυμος, ε, ὁ ꙃ ἡ, concupiscens: ex κατὰ et ἐπιθυμία.

Κατεπιλαμβάνω, accipio; a. 2. κατεπίλἄβον· ex λαμβάνω, capio

* Κατεπιφεύγω, confugio, D. S.

Κατέπλευσα, ας, ε, et in 3. pl. κατέπλευσαν, a. 1. ind. act. verbi καταπλέω, navigo; f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κατεπλήγη, perculsus est: Iliad γ'. ver. 31.

Κατεπόθην, ης, η, a. 1. ind. pass verbi καταπίνω, deglutio; perf. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, bibo.

Κατεπράϋνα, a. 1. ind. act. verbi καταπραΰνω, demulceo. Th. πρᾶος, mitis.

* Κατέπω, contra aliquem loquor, detego.

Κατεράσαι, defundere; ab ἐράω, depleo. Th. ἔρα, terra.

Κατεργάζομαι, efficio, operor, confero, interficio; f. άσομαι, a. 1. m. κατειργασάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m κατεργάσασθαι, a. 1. part. m. κατεργασάμενος, qui confecit, superavit; a 1. ind. pass. κατειργάσθην, ης, η· ex κατὰ, et ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον opus.

Κατεργασία, ας, η, confectio, opificium, cultura, concoctio: à præced. verbo.

Κατεργασμένος, η, ον, Ion. pro κατειργασμένος, confectus, paratus; perf. part. pass. verbi κατεργάζομαι, quod vide.

Κατέργειν, Ion. pro καθείργειν, coërcere, concludere. Th. εἴργω, vel εἵργω, includo.

Κάτεργον, ε, τὸ, opus effectum: et

Κάτεργος, ε, ὁ ꙃ ἡ, excultus: ab ἔργον, opus.

* Κατερειπόω, ώσω, everto, diruo. D. S.

Κατερείπω, f. ψω, diruo, dejicio

Κατέρεξεν, Iliad. ά. ver. 361. demulcebat; a. 1. ind. act. verbi καταρέζω, fut. ξω. Th. ῥέζω, facio, perf. ἔρρεχα.

Κατερέφω, idem quod. Th. ἐρέφω, tego; f. ψω.

Κατερέω, -ῶ, obloquor, accuso, dico: ab ἐρέω, quod ab εἴρω, necto. dico.

Κατερήτυον, 3. pl. imperf. à

Κατερητύω, detineo. Th. ἐρητύω, inhibeo.

Κατερρύω, pro κατερύω, detraho. Th. ἐρύω, traho, f. ύσω.

Κατερρωγὼς, ότος, raptus: part. perf. med. à καταῤῥήγνυμι, confringo; p. m. κατέρρωγα. Th. ῥήσσω, frango.

Κατέρυκε, 3. sing. imperf. act. Ion. vel præs. imperat. act. ex

Κατερύκω, inhibeo, contineo; f. ξω.

Κατέρχομαι, descendo; f. m. κατελεύσομαι, a. 2. κατῆλθον, ες, ε, a. 2. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, venio.

Κατέσβη, 3. sing. a. 2. act. verbi κατασβέννυμι, extinguo. Th. σβέννυμι, idem; f. σβέσω, a. 2. ἔσβην, tanq. à σβῆμι.

Κατέσειε, 3. sing. imperf. act.

verbi κατασείω, decutio. Th. σείω, moveo.

Κατεσθίω, devoro: imperf. κατήσθιον, ες, ε, hinc κατεσθίοντα, acc. sing. præs. part. Th. ἐσθίω, edo.

Κατεσκαμμένα, ruinæ; perf. part. pass. neut. gen. pl. et

Κατέσκαψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi κατασκάπτω, f. ψω, diruo. Th. σκάπτω, fodio.

Κατεσκεύασι, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Κατεσκευασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi κατασκευάζω, instruo; f. άσω, p. κατεσκεύακα. Th. σκεῦος, εος, τὸ, vas.

Κατεστάθεν, oppositi sunt, pro κατεστάθησαν, Æol. 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καθίστημι, constituo. Th. ἵστημι, sto; f. στήσω, a. 2. ἔστην, a. 1. ind. pass. ἐστάθην.

Κατεστάθησαν, vide in κατέσταθεν.

Κατέστασαν, Ion. pro κατέστησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. vide κατέστην.

Κατεστεὼς, ῶτος, Ion. pro καθεστηκὼς, qui constituit; perf. part. act. verbi καθίστημι, q. v.

Κατεστήκεε, Ion. pro καθειστήκει, instituerat, 3. sing. plusq. perf. act. et

Κατεστηκέναι, Ion. pro καθεστηκέναι, constituisse: perf. inf. et

Κατέστη, ης, η, et in 3. pl. κατέστησαν, a. 2. ind. act. verbi καθίστημι, constituo. Th. ἵστημι.

Κατεστόρεσαν, Iliad. ώ, ver. 798. straverunt; 3. pl. a. 1. act. à καταστορέω.

Κατεστράφατο, Ion. pro κατεστραμμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi καταστρέφω, subigo. Th. στρέφω, verto.

Κατεστρέφετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd. verbi, et ab eod. Th.

Κατέστρεψα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Κατεστρώθησαν, prostrati fuerunt; 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καταστρώννυμι, prosterno; f. ώσω, p. κατέστρωκα, a. 1. pass. κατεστρώθην, ης, η· ex κατὰ, et στρώννυμι, sterno. Th. στορέω.

Κατέστυγε, Iliad. ρ΄. ver. 694. 3. sing. a. 2. act. verbi καταστυγέω, idem quod στυγέω, horresco, odio prosequor; f. ήσω et ξω, tanq. à στύγω.

Κατέσχεθε, tenebat; 3. sing. imperf. ind. act. verbi κατασχέθω, pro κατέχω, q. v. et

Κάτεσχε, 3. sing. a. 2. act. verbi κατέχω, retineo. Th. ἔχω, teneo; f. ἕξω, a. 2. ἔσχον, ες, ε.

* Κατέσχοσαν pro κατέσχον, 3. pl. a. 2. ind. med. se retinuerunt, Nehem. iii. 5.

Κατετάκετο, contabescebat; Dor. pro κατετήκετο, 3. sing. imperf. ind. med. à κατατήκω. Th. τήκω, liquefacio.

Κατετόξευσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi κατατοξεύω, sagittâ trajicio; f. εύσω, p. κατατετόξευκα. Th. τόξον, arcus.

Κατέτριβον, atterebant; 3. pl. imperf. act. verbi κατατρίβω. Th. τρίβω, tero; fut. ψω, p. τέτριφα.

Κατέτριζε, stridebat; 3. sing. imperf. à κατατρίζω. Th. τρίζω, strideo.

Κατέτρωξαν, comederunt; 3. pl. a. 1. act. à τρώγω, comedo; f. med. ξομαι, a. 2. act. ἔτραγον.

Κατετρώσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi κατατιτρώσκω, vulnero. Th. τιτρώσκω, idem, fut. τρώσω.

* Κατευδοκιμέω, f. ήσω, præclarè rem administro, D. S.

Κατευθικτέω, -ῶ, certo ictu vulnus infero.

Κατευθὺ, vel κατ' εὐθὺ, adv. rectà.

Κατευθύνω, dirigo, rego, constituo, mulcto; f. υνῶ, a. 1. κατεύθυνα, a. 1. opt. act. κατευθύναιμι, a. 1. inf. act. κατευθῦναι· ex κατὰ, et εὐθύνω, dirigo, corrigo. Th. εὐθὺς rectus.

Κατευλογέω, -ῶ, prædico, extollo; f. ήσω, p. -ηκα, p. pass. -ημαι. Ex εὐλογέω.

Κατευοδοῖ, prosperè succedat; 3. sing. præs. opt. act. à

Κατευοδόομαι, -οῦμαι, f. ώσομαι, prosperor: ex κατὰ, et εὐοδοῦμαι, quod ab εὖ et ὁδοῦμαι. Th. ὁδὸς, via.

* Κατευπορέω, ήσω, copiâ abundo, D. S.

Κατευτρεπίζω, compono: ex κατὰ et εὐτρεπίζω.

* Κατευτυχέω, ήσω, feliciter expedio, D. S.

Κατεύχομαι, imprecor, precor, opto, glorior, me jacto. Th. εὔχομαι, q. v.

Κατευωχεῖσθαι, epulari; præs. inf. m. à κατευωχέομαι. Th. εὐωχία, convivium.

Κατέφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφάγω, devoro, quod vide.

Κατεφαίνετο, 3. sing. imperf. ind. pass. verbi καταφαίνομαι, videor; a. 2. ind. pass. κατεφάνην, ης, η· ex κατὰ, et φαίνω, ostendo.

Κατεφάμιξεν, Dor. pro κατεφήμιξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi καταφημίζω, q. v.

Κατεφάνην, ης, η, a. 2. ind. pass. Vide κατεφαίνετο.

Κατεφθαρμένοι, perf. part. pass. à καταφθείρω, corrumpo; f. ερῶ, p. κατέφθαρκα, a. 2. κατέφθαρον, perf. pass. κατέφθαρμαι· ex κατὰ et φθείρω. Th. φθέω, corrumpo.

Κατέφθειρα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab eod.

Κατεφίστημι, insurgo; f. κατεπιστήσω, p. κατεφέστηκα, a. 2. act. κατεπέστην, ης, η· ex κατὰ, ἐπὶ, et ἵστημι, sto.

Κατεφόνευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταφονεύω, trucido; f. εύσω, p. καταπεφόνευκα. Th. φένω, occido.

Κατέφυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, perfugio; f. m. εύξομαι, a. 2. part. καταφυγὼν, όντος. Th. φεύγω, fugio.

Κάτεχε, 3. sing. imperf. ind. act. Ion. verbi κατέχω, detineo: hinc κατέχῃ, 3. sing. præs. sub. act. Th. ἔχω, habeo.

Κατέχεεν, 3. sing. a 1. ind. act. κατέχεα, verbi καταχέω, effundo. Th. χέω, fundo; fut. χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

Κατέχευα, ας, ε, a. 1. act. Vide supèr.

Κατέχευσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Κατεχόμενος, præs part. pass. à

Κατέχω, detineo, retineo, teneo, occupo, possideo, sustineo (impetum), contineo, cohibeo, accedo: cum subst. varias accipit significationes, ut fama κατέχειν, dic. quæ pervulgata est; imperf. κατεῖχον, f. καθέξω, p. κατέσχηκα, a. 2. act. κατέσχον, ες, ε, a. 2. sub. κατάσχω, et in 1. pl. κατασχῶμεν, imperf. pass. κατειχόμην, ου, ετο. Th. ἔχω, habeo.

Κατήγαγον, a. 2. ind. act. Att. verbi κατάγω, reduco. Th. ἄγω, duco; f. ξω, a. 2. ἦγον, et Att. ἤγαγον.

Κατηγεμὼν, όνος, ὁ ꙁ ἡ, dux viæ, auctor, præceptor; Ion. pro καθηγεμὼν· à

Κατηγέομαι, Ion. pro καθηγέομαι, viæ dux sum, narro. Th. ἡγέομαι, duco.

Κατηγορεῖν, præs. inf. act. κατηγορεῖτο, 3. sing. imperf. pass. à

Κατηγορέω, -ῶ, recuso, reprehendo; cum gen. item indico, arguo, dico, vel prædico; f. ήσω, perf. κατηγόρηκα, imperf. act. κατηγόρεον, ουν, a. 1. inf. κατηγορῆσαι· ex κατὰ, contrà, et ἀγορέω, seu ἀγορεύω, loquor. Th ἀγορὰ, forum.

Κατηγορηθὲν, a. 1. part. pass. n. g. ab eod. verbo.

Κατηγόρημα, ἄτος, τὸ, accusat. prædicatum: à 1. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

Κατηγορία, ας, ἡ, accusatio, prædicamentum: gen. pl. κατηγοριῶν· ab eod. verbo.

Κατηγορικὸς, οῦ, ὁ ꙁ ἡ, accusatorius; item delator: et

Κατήγορος, ου, ὁ ꙁ ἡ, accusator: à κατηγορέω.

Κατηγορούμενος, præs. part. pass. ejusd.

Κατηγωνίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi καταγωνίζομαι, debello; f. m. ίσομαι, quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Κατῄδεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταιδέω, erubescere facio: ex κατὰ, et αἰδὼς, pudor.

Κατηθαλωμένη, perf. part. pass. f. g. à καταιθαλόω, idem quod αἰθαλόω, uro; fut. ώσω. Th. αἴθω, incendo.

Κατήϊεν, descendit, 3. sing. perf. med. Att. pro κατεῖε· ab εἶμι, eo; p. m. εἶα, ας, ε.

Κατήκει, Ion. pro καθήκει, convenit: et κατῆκον, οντος, Ion. pro καθῆκον, id quod ad nos pertinet: à καθήκω, pertineo.

Κατῄκιζον, imperf. act. verbi καταικίζω, contumeliosè fœdo. Th. αἰκία, indigna verbera, injuria.

Κατήκοος, ου, ὁ ꙁ ἡ, moriger, attentus; explorator; subditus: ex κατὰ, et ἀκέω, audio; p. m. ἤκοα.

Κατήκω, pertineo; Ion. pro καθήκω· ex κατὰ, et ἥκω, venio.

Κατήλᾰσα, subegi, percussi; a. 1. ind. act. verbi κατελαύνω, f. ἄσω. Th. ἐλαύνω, agito.

Κατῆλθον, ες, ε, a. 2. act. verbi κατέρχομαι, descendo. Th. ἔρχομαι, venio; f. m. ἐλεύσομαι.

ΚΑΤΗ΄ΛΙΨ, πος, vel φος, ἡ, tabulatum, trabs scalæ.

Κατηλλᾰγην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi καταλλάσσω, reconcilio; f. ξω, a. 1. κατήλλαξα, a. 1. part. act. καταλλάξας, αντος· ex κατὰ, et ἀλλάσσω, seu -ττω, muto.

Κατηλογέω, contemno, nihili facio; in compos. α in η vertitur, ut in κατηγορέω· ex κατὰ, et ἀλογέω, contemno.

Κατηλοκίζω, f. ἴσω, idem quod ἀλοκίζω, seu αὐλακίζω, sulco. Th. αὖλαξ, ακος, ἡ, sulcus.

Κατηλόκισται, 3. sing. perf. pass. præced. verbi.

Κατηλωκυῖα, Ion. pro καθηλωκυῖα, perf. part. act. f. g. à καθάλωμι, quod ex κατὰ, et ἁλίσκω, capio; f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, a. 2. ἥλων, qu. ab ἅλωμι.

Κατημύχθη, 3. sing. a. 1. pass. verbi καταμύσσω, lacero. Th. μύσσω, f. ξω, emungo.

* Κατηναγκασμένως, adv. coactè, fatali quâdam necessitate, D. S.

Κατηναλωμένα, perf. part. pass. n. g. pl. à καταναλίσκω, absumo: ex κατὰ, et ἀναλίσκω, idem; f. ἀναλώσω, p. ἀνήλωκα et ἠνάλωκα· hinc perf. pass. ἠνάλωμαι, σαι, ται. Th. ἁλίσκω, capio; f. ἁλώσω.

Κατήναρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κατεναίρω, idem quod ἐναίρω, interficio; f. ἐνᾰρῶ, a. 1. ἤναρα.

Κατήνεγκα, ας, ε, detuli; a. 1. ind. act. verbi καταφέρω. Th. φέρω, fero; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, perf. m. Att. ἐνήνοχα.

Κατήνοχα, perf. m. verbi καταφέρω. Vide præced.

Κατήντησα, ας, ε, a. ind. act. à καταντάω, pervenio; f. ήσω· ex κατὰ, et ἀντάω, obviàm venio. Th. ἀντὶ, contrà.

Κατηξιώθησαν, digni sunt habiti; 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi καταξιόω, f. ώσω, p. κατηξίωκα. Th. ἄξιος, dignus.

Κατηόνων, imperf. act. verbi καταιονάω, idem quod. Th. αἰονάω, aspergo, perfundo.

Κατηπιάω, mitigo, placo; f. άσω, vel ήσω. Th. ἤπιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clemens, mitis.

Κατηπιόωντο, 3. pl. imperf. ejusd. verbi Poët. pro κατηπιῶντο.

Κατηρασάμην, ω, ατο, a. 1. m. verbi καταράομαι, quod ab ἀράομαι. Th. ἀρὰ, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Κατερᾶτο, imprecatus est, 3. sing. imperf. ind. med. verbi καταράομαι.

Κατήργησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi καταργέω, inanem reddo, aboleo; f. ήσω, p. κατήργηκα· ab ἀργὸς, idem quod ἀεργὸς, otiosus. Th. ἔργον, opus.

Κατῆρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi καταίρω, appello, advenio. Th. αἴρω, tollo; f. ἀρῶ, p. ἦρκα.

Κατήρεε, Ionicè pro καθήρεε, 3. sing. imperf. ind. verbi καθαιρέω, dejicio, everto. Th. αἱρέω, capio; f. ήσω, perf. ᾕρηκα, aor. 2. εἷλον.

Κατηρέθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi κατερέθω. Th. ἐρέθω, irrito, lacesso.

Κατηρεφέ' pro κατηρεφέα, acc. sing. κατηρεφέεσσι, dat. pl. Ion. à

Κατηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, tectus. Th. ἐρέφω, fut. ψω, tego.

* Κατήρης, suspensus, instructus: ex κατὰ, et ἄρω, apto, vel ἐρέσσω, remigo. Eurip. in Suppl. ver. 110. ed. Markl.

Κατήριπε, diruit, 3. sing. a. 2. verbi κατερείπω. Th. ἐρείπω, everto; f. ψω.

Κατήῤῥαξαν, compulerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi καταῤῥάσσω, impetuosè dejicio; ex κατὰ, et ῥάσσω, seu ἀράσσω, dejicio; f. ξω.

Κατηρτισάμην, ω, ατο, a. 1. m. et

Κατηρτίσθαι, perf. inf. pass. verbi καταρτίζω, luxata membra in suum locum repono, perficio; f. ίσω, perf. pass. κατήρτισμαι. Th. ἄρτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, par; propriè de numero.

Κατηρτισμένος, η, ον, part. perf. pass. et

Κατηρτῖσω, 2. sing. aor. 1. m. verbi καταρτίζω· vide κατηρτίσθαι.

Κατήσθιον, ες, ε, imperf. act. verbi κατεσθίω, comedo. Th. ἔσθω, edo: hinc ἐσθίω, idem; fut. ίσω.

Κατησχύνθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi καταισχύνω, pudefacio; f. υνῶ, p. κατήσχυγκα. Th. αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo.

Κατήσχῦνον, ες, ε, imperf. act. ejusd. verbi.

Κατηφεία, ας, ἡ, et Ion. κατηφείη, vultus demissus seu pudor cum mœrore: à

Κατηφέω, sum vultu demisso præ pudore: à

Κατηφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, subtristis, qui est vultu demisso ex pudore: ἀπὸ τȣ̃ κάτω, τὰ φάη βάλλειν. Th. φάω, luceo.

Κατηφήσας, Iliad. χ'. ver. 293. mæstus, a. 1. part. act. à κατηφέω, sum vultu demisso.

Κατηφόνες, infames, Iliad. ω'. ver. 253. à verbo καταφάω, increpo, taxo.

Κατηχέω, sono, insono, vivâ voce doceo aliquem; item doceo, simpl. doceo prima artis alicujus rudimenta, instituo, doceo prima elementa Christianismi: fut. ήσω, perf. κατήχηκα· perf. pass. κατήχημαι, σαι, ται; cum accusativo: ex κατὰ, et ἦχος, sonus. [* Apud profanos vox rara; occurrit in Plut. de fluminibus.]

Κατηχέων, -ῶν, έοντος, -ȣ̃ντος, qui tradit elementa religionis; κατηχεόμενος, -ȣ́μενος, qui ea discit, CATECHUMENUS, part. præs. superioris verbi.

Κατήχησις, εως, ἡ, CATECHESIS, institutio, quâ prima rudimenta alicujus scientiæ traduntur: à 2. pers. perf. pass. verbi κατηχέω, instituo.

Κατήχθην, ης, η, et in 1. plur. κατήχθημεν, a. 1. ind. pass. verbi κατάγω, deduco, f. ξω, p. κατῆχα· a. 2 ind. act. κατήγᾰγον· a. 2. inf. καταγαγεῖν· perf. pass. κατῆγμαι, ξαι, κται. Th. ἄγω, duco.

Κατηχίζω, idem quod κατηχέω, et ab iisdem, fut. ίσω· perf. pass. κατήχισμαι. Angl. TO CATECHISE.

Κατηχισμὸς, ȣ, ὁ, CATECHISMUS, idem qu. κατήχησις. Angl. CATECHISM.

Κατηχιστὴς, ȣ, ὁ, CATECHISTA, idem quod κατηχέων· à perf. pass. verbi κατηχίζω.

Κατηχȣ́μενος, ȣ, ὁ, qui prima elementa discit.

Κατηωρεῦντο, suspensi erant, 3. pl. imperf. pass. Dor. pro κατηωρȣ̃ντο, verbi καταιωρέομαι, dependeo: ex κατὰ, et αἰωρέω, in sublime tollo, f. ήσω.

Κάτθαν, et κάτθᾰνε, mortuus est, per Sync. Æol. pro κατέθανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi καταθνήσκω. Th. θνήσκω, morior; fut. 2. m. θανȣ̃μαι· perf. act. τέθνηκα· a. 2. ἔθᾰνον.

Κατθέμεν, per Æol. Sync. pro καταθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro καταθεῖναι, verbi κατατίθημι, depono Th. τίθημι, pono, fut. θήσω, perf. τέθεικα· a. 2. ἔθην· a. 2. m. ἐθέμην

Κάτθεο, depone, itidem pro. κατάθεο, Ion. pro καταθέσο, vel κατάθȣ, a. 2. imperat. med. ejusdem verbi.

Κατίᾱσι, descendunt, 3. plur. ind. præs. verbi κάτειμι. Th. εἶμι, eo: at καθιᾶσι, dimittunt, 3. pl. ind. à καθίημι· ab ἵημι, mitto. Th. ἕω.

Κατιδεῖν, a. 2. inf. act. à κατείδω, perspicio. Th. εἴδω, scio; f. m εἴσομαι· a. 2. εἶδον, et ἴδον.

Κατιδόντες, nom. plur. a. 2. part. κατιδὼν, όντος, ab eod. verbo.

Κατιέναι, redire, præs. infin. ex κατὰ, et ἵημι, pro εἶμι, eo.

Κατίζειν, Ion. pro καθίζειν, collocare. Th. ἵζω, sedere facio: hinc κάτισεν, collocavit, a. 1. ind. act Ion.

Κατῑθὺ, rectâ, è regione. Th. ἰθὺς, rectus, qu. ab εὐθὺς, εῖα, ὺ, idem.

Κατιθύνω, dirigo; ex κατὰ et ἰθύνω· ab eod. Th.

Κατικετεύω, Ion. pro καθικετεύω, idem quod ἱκετεύω, supplico. Th. ἱκέτης, supplex.

Κατικμαίνω, humecto, mollio, pro καθικμαίνω· ex κατὰ et ἰκμαίνω, idem.

* Κατιλλώπτω, contortis oculis intueor, Comicus ap. Clem. Alex. Pæd. iii. c. xi.

Κατιόντα, acc. sing. vel pl. neut. g. part. a. 2. act. ab εἶμι, eo; a. 2. ἴον.

Κατιόω, ῶ, rubigine vitio et consumo, f. ώσω, perf. κατίωκα· perf pass. κατίωμαι σαι, ται. Th. ἰὸς, ȣ, ὁ, rubigo.

Κατιππάζεσθαι, Ion. pro καθιππάζεσθαι, perequitare. Th. ἵππος, equus.

Κατιρῶν, Ion. pro καθιερῶν, consecrare: ab ἱερόω, idem. Th. ἱερὸς, sacer.

Κατίστασθαι, Ion. pro καθίστασθαι, constitutus esse. Th. ἵστημι, statuo.

Κατιστέατο, Ion. pro καθίσταντο, 3. plur. imperf. pass. verbi καθίστημι.

Κατίσχειν, Ion. pro κατασχεῖν, appellare. q. v.

Κατισχύουσι, 3. pl. f. 1. act. à

Κατισχύω, invalesco, prævaleo. [* opprimo, Sapient. Sol. x. 11.] imperf. κατίσχυον, ες, ε, fut. ύσω, perf. κατίσχυκα. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Κατιὼν, όντος, descendens, revertens, part. a. 2. act. verbi κάτειμι, descendo, redeo, reverto: ab εἶμι, eo; a. 2. ἴον.

Κατίωται, 3. sing. præt. pass. verbi κατιόω, q. v.

Κάτοδος, ου, ἡ, Ion. pro κάθοδος, reditus. Th. ὁδὸς, ἡ, via.

Κατοικεσία, ίας, ἡ, habitatio: ex

Κατοικέω, habito, commoror, fut. ήσω, p. κατῴκηκα· a. 1. κατῴκησα· a. 1. inf. act. κατοικῆσαι, cum. acc. vel seq. ἐν, ἐπὶ· κατοικησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. ab οἰκέω. Th. οἶκος, domus.

Κατοικῆν, Dor. pro κατοικεῖν, incolere, ejusd. præs. inf.

Κατοίκησις, εως, ἡ, domicilium: à κατοικέω.

Κατοικητήριον, ου, τὸ, idem: et

Κατοικία, ας, ἡ, habitatio: ab eod.

Κατοικίδιος, ία, ιον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, domesticus: ab eod.

Κατοικίζω, f. ίσω, in domo colloco, habitatum mitto, condo, ædifico, incolis frequento: ab οἰκίζω, idem. Th. οἶκος, domus.

Κάτοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, habitator, incola: ab eod.

Κατοικτείρω, idem quod οἰκτείρω, misereor. Th. οἶκτος, misericordia.

Κατοικτίζω, et κατοικτίζομαι, commisereor, conditionem meam amarè defleo: ex κατὰ et οἰκτίζω.

Κατοίκτισις, εως, ἡ, misericordia.

Κατοίομαι, arroganter de me sentio. Th. οἴω.

Κατοίχομαι, morior. Th. οἴχομαι, abeo; f. m. οἰχήσομαι· p. pass. ᾦχημαι.

Κατοιχόμενος, mortuus, ejusdem præs. part. med.

Κατόκνει, præs. imperat. act. à

Κατοκνέω, piget me, timeo, non possum. Th. ὄκνος, pigritia.

Κατόμνυμι, dejuro, jurejurando confirmo. Th. ὄμνυμι, juro.

Κατοπάζω, à tergo premo, persequor, expello. [* vinco, Hes. Op. 324.] ab ὀπάζω, persequor, f. σω.

Κατόπιν, adv. in posterum, à tergo, post. Th. ὀπίσω, retrorsùm.

Κατόπισθεν, et -ισθε, à tergo, post: ab eod. Th.

Κατοπτεύω, aspicio, animadverto: à

Κατόπτης, ου, ὁ, speculator, explorator: ab ὄπτομαι, video.

Κάτοπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, conspicuus: ab eod. Th. sed pertostus, ab ὀπτὸς, assus, cujus Th. ὀπτάω, torreo.

Κατοπτρίζω, imagines seu reflexiones facio in modum speculi, f. ίσω, p. κατώπτρικα· præs. m. κατοπτρίζομαι, intueor tanquam in speculo, cum acc. [* 2 Cor. iii. 18.]

Κατοπτρικὸς, ὴ, ὸν, specularis: κατοπτρικὴ, (scil. τέχνη,) CATOPTRICA, pars optices, quæ reflectiones deprehendit: à

Κάτοπτρον, ου, τὸ, speculum. Th. ὄπτομαι, video.

Κατορθῦσαν, acc. sing. f. g. part. præs. act. κατορθῦν, præs. inf. act. κατορθῦσι, 3. pl. præs. ind. act. à

Κατορθόω, erigo, cum virtute aliquid gero, benè constituo, ordino, v. gr. civitatem, corrigo; f. ώσω, p. κατώρθωκα. Th. ὀρθός.

Κατόρθωμα, ἄτος, τὸ, præclarum aliquid facinus, κατορθώματα, fortia facta, res feliciter gestæ, status rerum (impr. bellicarum) prosper, victoria.

Κατόρθωσις, εως, ἡ, rei felix gestio, prosper successus, recta effectio, correctio: à p. pass. verbi κατορθόω.

Κατορρωδέω, vehementer timeo: ab ὀρρωδέω, metuo.

Κατόρυξις, εως, ἡ, defossio: à

Κατορύττω, perfodio, defodio, terrâ obruo. Th. ὀρύσσω, fodio, f. ξω, p. ὤρυχα, et Att. ὀρώρυχα, a. 2. ὤρυγον.

Κατορωρύχθαι, ejusd. p. inf. pass. Att.

Κατοχεύω, fanaticus sum, numine sum afflatus, f. εύσω, p. ώχευκα.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, detentio, afflatus numinis: à κατέχω.

Κατόχιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, numine afflatus.

Κατόχος, ου, ὁ ϗ ἡ, id. retentus.

Καττίτερος, ου, ὁ, Att. pro κασσίτερος, stannum: à κάσσα, meretrix, argentum enim videtur et non est.

Καττύπτεσθαι, plangere, et præ mœrore corpus percutere, Poët. per Sync. pro κατατύπτεσθαι. Th. τύπτω, verbero, pulso.

Καττῶ, Dor. pro κατὰ τοῦ, contrà, &c.

Κατύπερθε, Ion. pro καθύπερθε, super, supra, quod vide. Hinc κατυπερτέρος, Ion. pro καθυπέρτερος, superior.

Κατυπνῶσαι, obdormivisse, a. 1. inf. verbi κατυπνόω, Ion. pro καθυπνόω. Th. ὕπνος.

ΚΑ'ΤΩ, adv. infrà, deorsùm, infernè: cum articulo per nomen exponitur, ut ἡ κάτω, inferior: compar. κατωτέρω, adv. inferiùs.

Κατωδυνάω, -ῶ, dolore, vel tristitiâ afficio, f. ήσω.

Κατώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, dolore affectus, tristis. Th. ὀδύνη, dolor.

Κάτωθεν, ab imo. Th. κάτω.

Κατωκάρα, adv. in caput.

Κατώκει, 3. sing. imperf. κατῴκησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. κατῴκησαν, 3. pl. imperf. ind. act. verbi κατοικέω, habito, quod vide, et

Κατῴκισθεν, Bœot. Sync. pro κατῳκίσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass verbi κατοικίζω, condo, f. ίσω, p. ῴκικα. Th. οἶκος, domus.

Κατῳκοδομημένοις, dat. pl. item g. perf. part. pass. verbi κατοικοδομέω, [illegible].

Κατωμάδιος, Iliad. ψ. ver. 432. adv [illegible], q. κατὰ τὸν ὦμον· à ὦμος, humerus.

Κατωμόσασθαι, vel κατομόσασθαι, dejerare: à κατόμνυμι, juro.

Κατωμοσία, ας, ἡ, jusjurandum: ab eod.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ου, ὁ, vestis servilis, cui assuebatur limbus è pelle ovilla: à κάτω, et νάκος, ovilla pellis.

Κατωνόντο, 3. pl. imperf. ind med. verbi κατονόω, vitupero, carpo. Th. ὄνομαι, vitupero, &c. q. v.

Κατωπὸς, ὴ, ὸν, demisso vultu.

Κατώρα, aspiciebat, 3. sing. imperf. act. Ion. pro καθώρα, verbi ὁράω, video.

Κατώρυξε, 3. sing. a. 1. act. verbi κατορύσσω, terrâ obruo; f. ξω, p. ώρυχα. Th. ὀρύσσω, fodio.

Κατωρχέοντο, saltabant, 3. pl. imperf. ind. med. verbi ὀρχέομαι, salto.

Κατώτατος, infimus: superl. à

Κατώτερος, inferior; et

Κατωτέρω, adv. inferiùs, compar. à κάτω, quod vide.

Καύαξ, ακος, ὁ, vel καύηξ, ηκος, ὁ, larus. Est et καύηξ.

Καυάξαις, confregeris, 2. sing. a. 1. opt. act. pro κατάξαις, sublato τ, et adjecto υ, Æol. (ut in αὐὴρ pro ἀὴρ) verbi κατάγνυμι, f. άξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, frango. Alii a καυάζω, contero, formant.

Καυθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. verbi καίω, uro, f. καύσω, perf. pass. κέκαυμαι, a. 1. pass. ἐκαύθην, a. 2. pass. ἐκάην, f. 1. pass. καυθήσομαι.

Καυκάλιον, vas quoddam: qu. à καυκίον.

ΚΑΥΚΑ'ΛΙΣ, ίδος, ἡ, CAUCALIS, herba quædam, daucus sylvestris. An ergò quasi δαυκαλὶς;

Καυκίον, ου, τὸ, calix.

Καυκίζεσθαι, saltare indutum καυκίσιν.

ΚΑΥΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, calceamenti genus, aliter βαυκός.

ΚΑΥΛΟ'Σ, ῦ, ὁ, CAULIS, scapus in herbâ: hastæ extremitas, quæ cuspidi immittitur, Iliad. ν'. ver. 162. et ensis pars quæ manubrio inditur: item penis, et ostium uteri muliebris.

Καῦμα, ἄτος, τὸ, æstus, incendium: à καίω, f. καύσω, uro.

Καυματίζω, torrefacio, f. ίσω, a. 1. ἐκαυμάτισα, a. 1. inf. act. καυματίσαι, a. 1. ind. pass. ἐκαυματίσθην, ης η, torrefactus sum. Th. καίω, uro.

Καυνάκη, ης, ἡ, vestis stragula, vel vestimentum ab alterâ parte villosum. Alii leg. καυνάκη, Th. νάκος, pellis cum suo villo.

ΚΑΥ'ΝΟΣ, ῦ, ὁ, sors; κλῆρος· sed

Καυνὸς, *malus*: q. à κενὸς, *vanus*.

Καυρὸς, ȣ, ὁ, *malus*: q. à καυνός.

Καυσία, ας, ἡ, *CAUSIA*, pileus latos margines habens ad prohibendum solis æstum: et

Καῦσις, εως, ἡ, *exustio*. Th. καίω, *uro*, f. καύσω.

Καῦσος, ȣ, ὁ, *æstus*, *febris ardens*: et indè

Καυσόω, -ῶ, *inflammo*; f. ώσω, perf. κεκαύσωκα, præs. pass. καυσόομαι, -οῦμαι. Th. καίω, *uro*.

Καυϛειρὸς, ὰ, ὸν, *ardens*, *fervens*: ab eod. Iliad. δ'. ver 342.

Καύστης, et Dor. καύστας, ȣ, ὁ, *combustor*, ab eodem Th.

Καυστικὸς, ἡ, ὸν, *urendi vim habens*, *CAUSTICUS*, Plin. et

Καυστὸς, ἡ, ὸν, *cremabilis*, *crematus*: ab eod.

Καύσω, *incendam*, f. 1. act. à καίω, *uro*.

Καύσων, ωνος, ὁ, *æstus*: ab eod. et

Καυτὴρ, ῆρος, ὁ, *CAUTER*, instrumentum ad inurendum; *cremator*.

Καυτηριάζω, *cauterio amputo*, *reseco*: f. άσω, p. κεκαυτηρίακα, p. pass. κεκαυτηρίασμαι, perf. part. pass. κεκαυτηριασμένος, *cauterio resectus*: à

Καυτήριον, ȣ, τὸ, *CAUTERIUM*, quod urendi vim habet. Th. καίω, f. καύσω, *uro*.

Καὐτὸς, Synal. pro ϗ αὐτὸς, *et ipse*.

Καύχα, ας, ἡ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, *jactantia*, *gloriatio*. Th. καυχάομαι.

Καυχάεσαι, ᾶσαι, *gloriaris*, pro καυχάῃ, καυχῇ, 2. sing. præs. pass. seq.

ΚΑΥΧΑ'ΟΜΑΙ, ῶμαι, *glorior*, *me jacto*, *exulto*, *jactantèr prædico*: καυχᾶσαι, 2. sing. præs. ad formam ἵϛαμαι, σαι. f. 1. med. καυχήσομαι, a. 1. m. ἐκαυχησάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. καυχήσωμαι, ῃ, ηται.

Καυχᾶσαι, *gloriaris*, 2. sing. præs. med. præced.

Καυχέομαι, Dor. pro καυχάομαι.

Καὐχένα, *cervicem*, acc. sing. pro καὶ αὐχένα ab αὐχὴν, ένος, ὁ, *cervix*.

Καύχημα, ατος, τὸ, *gloriatio*; item *id de quo gloriatur quispiam*: et

Καύχησις, εως, ἡ, *gloriatio*, *ostentatio*: à perf. pass. verbi καυχάομαι:

Κἄφέω, *spiro*, *anhelo*, *exspiro*; f. ήσω: à κάπτω, *flo*; f. ψω, p. κέκαφα, indè καφέω, perf. part. κεκαφηκὼς, et per Crasin κεκαφηὼς, ότος, *spirans*, Iliad. έ. ver. 698. Indè Angl. TO GAPE.

Καφήσιος, ȣ, ὁ, Dor. pro Κηφήσιος, ὁ, *CEPHESIUS*: à Κηφισὸς, τῆς 'Ορχομενȣ̃ ποταμός.

Καφισὸς, ȣ̃, ὁ, Dor. pro Κηφισὸς, ȣ̃, ὁ, *Bœotiæ fluvius*.

Κάφουρα, ας, ἡ, *CAPHURA*: quæ vulgò *camphora*: ab Heb. כפר, idem.

Καχάζω, f. σω, et Dor. ξω, *CACHINNOR*: idem quod καγχάζω, extrite, γ. per Onomatopœiam factum.

Καχαξῶ, Dor. pro καχάξω, *cachinnos edam*; f. 1. ejusd.

Καχεκτέω, *malo corporis habitu laboro*: et

Καχέκτης, ȣ, ὁ, et κάχεκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malè habitus*, *labidus*: et

Καχεξία, ας, ἡ, *mala corporis habitudo*: à κακὸς, *malus*, et ἕξις, *habitus*; cujus Th. ἔχω, *habeo*.

Καχεταιρεία, ας, ἡ, *malum consortium*: ex κακὸς, *malus*, et ἑταιρία, *sodalitas*. Th. ἑταῖρος, *sodalis*.

Καχεταιρείης, ejusd. sing. gen. Ion.

Καχλάζοισα, ας, ἡ, Dor. pro καχλάζȣσα, ης, ἡ, *bulliens*, præs. part. f. g. à

Καχλάζω, *strepito*, *resono*, *tumeo*, *efferveo*, *ebullio*: undè Angl. TO CACKLE: à

ΚΑ'ΧΛΗΞ, ηκος, ὁ, *lapillus*, *calculus*.

ΚΑ'ΧΡΥΣ, seu κάγχρυς, ῦος, ἡ, *hordeum in forno tostum*; item *rorismarini semen*: quasi ex κάω et χροὰ, *ob ustum colorem*. Est et κάχρυς, *quiddam*, quod *pilulæ ferè formâ, in quibusdam nascitur arboribus*, ut robore, nuce, abiete, &c.

Κάψα, ης, ἡ, *capsa*, quod Græci, posteriores à Latinus acceperunt: q. κάμψα, à κάμπτω, quod ex lignis flexis fiat.

Καψάχη, ης, ἡ, idem.

Κάω, (undè a. 1. ἔκηα, et a. 2. pass. ἐκάην, et f. 2. καήσομαι) idem quod καίω, *uro*.

ΚΕ', et sequente vocali κὲν, in carmine idem valet quod in prosâ ἂν potentiale.

Κεάζω, *findo*; f. άσω, hinc κέασσε, 3. sing. a. 1. Ion. et Poët. pro ἐκέασε. Th. κέω, *findo*.

ΚΕΑ'ΝΩΘΟΣ, ȣ, ἡ, *spina quædam*.

ΚΕ'ΑΡ, ᾶτος, τὸ, cor. *animus*: contractè κῆρ, quasi à καίω, quia cor fons caloris.

Κέασσε, Iliad. π'. ver. 347. Ion pro ἐκέασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi κεάζω, *findo*: hinc κεάσσας, a. 1. part. act. gem. σ. Th. κέω, idem.

Κέᾰται, seu κείᾰται, *jacent*: Ion. pro κεῖνται, 3. pl. præs. verbi κεῖμαι.

Κέᾰτο, *jacebant*, *erant*, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. à κεῖμαι, *jaceo*: sic κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*: 3. sing. præs. ind.

Κέβλη, ης, ἡ, *caput*: Maced. pro κεφαλή.

Κεβλήπυρις, *avis quædam*. Arist.

ΚΕΒΡΙΟ'ΝΗΣ, ȣ, ὁ, *avis* nomen. Est et nomen *gigantis*.

Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portûs Corinthiaci, Gr. κέγχρος, *milium*.

ΚΕ'ΓΧΡΟΣ, ȣ, ὁ, *milium*, *serpens*, *quiddam adamantis genus*, *ornamentum vestis*: dat. pl. Ion. κέγχροισι. κεγχρώδης, εως, ὁ ϗ ἡ, *milio similis*: q. à κέρχνος.

Κεδασθέντες, a. 1. part. pass. à κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, *dispergo*.

Κεδάω, pro σκεδάω, quod vide.

ΚΕ'ΔΜΑΤΑ, ων, τὰ, *diuturna et defluxione affecta*.

Κεδνῇ, *castæ*, *prudenti*, dat. sing. à κεδνὸς, ἡ, ὸν, *dignus cujus cura habeatur*. Th. κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Κεδνὸς, ἡ, ὸν, *venerandus*, *prudens*, *probus*, *pudicus*, *temperans*, *inclytus*: superl. κεδνότατος, Il. ι. ver. 582. Th. κῆδος.

Κεδρῖνος, ινη, ινον, *CEDRINUS*: à

ΚΕ'ΔΡΟΣ, ȣ, ἡ, *CEDRUS*: -ιον, ȣ, τὸ, *oleum cedri*: qu. à κέω, *uro*, et ἱδρὼς, *sudor*: quod inter urendum sudet.

Κέδρων, ὁ, nomen torrentis, indecl. Hebr. Lat. *opacus*.

Κέδρωϛις, εως, ἡ, *vitis alba*, quæ *bryonia*.

Κέεται, Ion. pro κεῖται, *jacet*.

Κέηται, 3. sing. præs. sub. κέωμαι, κέῃ, à κέομαι, inus. pro quo κεῖμαι, *jaceo*.

Κείαντες, a. 1. part. act. pro καύσαντες, quidam dici volunt: ut et κειάμενος, pro καυσάμενος, a. 1. part. m. à καίω, *uro*.

Κείᾰται, Ion. pro κεῖνται, 3. pl. ind. præs. κείᾰτο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. verbi κεῖμαι, *jaceo*.

Κεἴη, Dor. pro κὲ εἴη.

Κεῖθεν, Ion. pro ἐκεῖθεν, *illinc*.

Κεῖθι, Iliad. γ'. ver. 402. *illic*, et κεῖσε, *illuc*, adv. Th. ἐκεῖνος.

ΚΕΙ'ΜΑΙ, σαι, ται, *jaceo*, *positus sum*, *sepultus sum*, *pendeo*, *desideo*, *nihil ago*, *dicitur etiam de rebus deo consecratis*. [* pro ὑπόκειμαι, *pignori obligari*, Dem. c. Euergum ap. Salm. de mod. us. p. 501. κεῖται ἔχων, Eurip. Suppl. *est habens*, i. e. *habet*: nam verba gestûs sæpe nihil volunt præter *esse* vel *existere*.] f. m. κείσομαι. imperf. m. ἐκείμην, σο, το, præs. part. κείμενος, η, ον.

Κείμενος, η, ον, præs. part. κείμενα, τὰ, pl. n. g. à præced.

Κειμηλιάρχιον, ȣ, τὸ, *locus in quo res pretiosæ reconduntur*: à

Κειμήλιον, ȣ, τὸ, Iliad. ζ'. ver. 47. *suppellex deposita*, *pretiosa suppellex*. Th. κεῖμαι.

Κείνῃ, Poët. adv. *illo modo*, pro ἐκείνῃ, *illic*.

Κεῖνος, contract. Ion. pro ἐκεῖνος, *ille*, in dat. pl. κείνοισι. Sic κείνῳ pro ἐκείνῳ, dat. sing.

Κεινὸς, Poët. pro κενὸς, *vacuus*.

Κείνῳ, *illi*, pro ἐκείνῳ, dat. sing. à κεῖνος.

Κείνως, Ion. pro ἐκείνως, *illo modo*.

Κειράδας, acc. pl. ex κειρὰς, *tonsus*.

Κειράμεναι, *detonsæ*, nom. pl. f. g. a. 1. part. med. à κείρω, *tondeo*; f. ερῶ, p. κέκαρκα, a. 1. ἔκειρα.

Κειρὰς, άδος, Jerem. xlviii. 36. ed. Cant. ἀνθρώπȣς κειράδας, *viros tonsos*.

Κεῖρε, *tonde*, præs. imperat. act. κείρεν, Dor. pro κείρειν, *tondere*, præs. inf. κείρεται, 3. sing. præs. pass. à κείρω, *tondeo*.

Κειρία, ας, ἡ, *fascia*, *quâ mortuus involvitur*; *fascia sepulchralis*. Est et κηρεία, à κὴρ, *mors*, *fatum*.

ΚΕΙ'ΡΩ, *tondeo*, *abscindo*, *vasto*,

diripio, insatiabili edacitate voro, præs. part. κείρων, *tondens, tonsor;* f. κερῶ, a. 1. ἔκειρα, hinc a. 1. inf. act. κεῖραι, a. 1. m. ἐκειράμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. κεῖραι, άσθω a. 1. inf. m. κείρασθαι, *tondere:* κεκάρθαι, perf. inf. pass.

Κεὶς, Dor. pro καὶ εἰς.

Κεῖσε, *illuc,* adv. pro ἐκεῖσε. Th. ἐκεῖ...

Κεῖσθαι, præs. inf. à κεῖμαι, *jaceo.*

Κεισοῦμαι et κεσεῦμαι, Dor. pro κείσομαι, f. 1. verbi κεῖμαι.

Κεῖτ' et κεῖτο, pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. κεῖται, *jacet* 3. sing. præs. ejusd.

Κειῶ, *jacere,* seu *cubare cupio:* ex κέω, undè κεῖμαι. Iliad. ξ'. ver. 340.

Κεκαδήσομαι, et in 1. pl. κεκαδησόμεθα, Iliad. θ'. ver. 353. f. 2 pass. Ion. et Poët. pro καδήσομαι, pro χαδήσομαι, à χάζω, *concedo, capio, anxiè solicitus sum:* f. σω, a. 2. ἔχἄδον, Poët. κέχἄδον, et Ion. κέκᾶδον, *privavi,* a. 2. part. κεκαδὼν, *privans,* Iliad. λ'. ver. 334. a. 2. m. κεκαδόμην. Alii dici volunt κεκαδήσομαι pro κεκηδήσομαι, *curabo,* paulò post fut. verbi κήδομαι, *curo.* Sunt qui per reduplicat. pro κηδήσομαι positam dicunt, et correptâ primâ syllabâ κεκαδήσομαι, q. à καδέω, verbo facto ex ἔκαδον, a. 2. verbi χάζω.

Κεκαδμένον, *exornatum,* Dor. pro κεκασμένον, part. perf. pass. à κάζω, *orno:* f. σω.

Κέκᾶδον, *privavi,* a. 2. Ion. pro ἔχἄδον et

Κεκάδοντο pro ἐχάδοντο, 3. pl. Ion. a. 2. m. verbi χάζω, *recedo.* Iliad. δ'. ver. 497.

Κεκαθαρισμένος, η, ον, part. perf. pass. à καθαρίζω, *purgo:* et

Κεκαθαρμένος, part. perf. pass. à Th. καθαίρω, *purgo.*

Κεκάθικα, perf. act. verbi καθίζω, *colloco,* quod vide. Th. ἵζω, *sedere facio.*

Κεκάλυμμαι, *tectus sum,* perf. pass. ind. et κεκαλυμμένος, η, ον, ejusd. perf. part. pass. verbi καλύπτω, *operio, tego;* f. ψω, p. κεκάλυφα, a. 2. ἐκάλῠβον.

Κεκάμω, *laboraverim,* Iliad. ά. ver. 168. per redupl. pro κάμω, a. 2. sub. act. verbi κάμνω, f. μῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκᾰμον, Poët. κέκᾰμον.

Κεκάρθαι, perf. inf. pass. à κείρω, *tondeo.*

Κέκαρκα, *totondi,* p. act. κεκάρκει, Ion. pro ἐκεκάρκει, 3. sing. plusq. p. à κείρω, f. ερῶ, p. pass. κέκαρμαι.

Κεκαρωμένων, gen. pl. perf. part. pass. verbi καρόω, *veternum induco:* f. ώσω. Th. κάρος, *sopor profundus.*

Κεκάσθαι, Iliad. ω'. ver. 546. perf. inf. pass. à κάζω, *orno;* f. σω, perf. pass. κέκασμαι, perf. part pass. κεκασμένος.

Κεκασμένος, vide in κεκάσθαι.

Κεκαῦθαι, perf. inf. pass. verbi καίω, *uro:* f. καύσω, p. κέκαυκα, a. 2. ἔκαον.

Κεκαυμένῳ, dat. sing. perf. part. pass. ejusd.

Κεκαφηὼς, ότος, Iliad. έ. ver 698. *qui expiravit,* Ion. pro κεκαφηκὼς, perf. part. act. à καφέω. Th. κάπτω, *spiro:* f. ψω, p. κέκαφα.

Κεκέρακα, *miscui:* perf. act. et

Κεκερασμένος, *mixtus:* part. perf. pass. à κεράννυμι, *misceo.*

Κέκευθα, ας, ε, Iliad. χ'. ver. 118. *texi,* perf. m. Sic κεκεύθει, *occultabat,* 3. sing. plusq. m. Ion. verbi κεύθω, *occulto,* f. σω, perf. κέκευκα. Sunt qui κέκευθε, a. 2. esse velint pro ἔκευθε, Ion. redupl.

Κέκηα, *accendi,* p. m. verbi καίω, *uro,* f. καύσω, a. 2. ἔκαον.

Κεκήρυκται, 3. sing. perf. pass. verbi κηρύσσω, *prædico,* f. ξω, p. κεκήρυχα. Th. κῆρυξ, υκος, ὁ.

Κεκινδυνευμένον πρᾶγμα, *facinus cum periculo,* perf. part. pass. à κινδυνεύω. Th. κίνδυνος, ου, ὁ, *periculum.*

Κεκινέᾰται, *moti sunt,* Ion. pro κεκίνηνται, 3. pl. perf. pass. verbi κινέω, *moveo,* f. ήσω, p. κεκίνηκα.

Κεκλάγξω, Poët. reduplicat. pro κλάγξω, f. 1. verbi κλάζω, *clamo,* a. 2. ἔκλᾰγον, p. m. κέκληγα.

Κέκλαμμαι, *furto sum ablatus,* pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, *furor,* f. ψω, p. φα.

Κεκλασμένων, Varin. affert pro κεκλασμένων, gen. pl. perf. part. pass. verbi κλάω, *frango.*

Κέκλασο, *fracti erant,* Ion. pro ἐκέκλασο, 3. sing. plusq. p. ejusd.

Κεκλειμένος, *clausus,* pro κεκλεισμένος, perf. part. pass. verbi κλείω, *claudo,* f. σω, p. κα, perf. pass. κέκλειμαι et κέκλεισμαι.

Κεκλεμμένον, *furto ablatum,* perf. part. pass. n. g. verbi κλέπτω.

Κέκλεο, Ion. pro κέκλου, præs. imperat. verbi κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *hortor.*

Κεκλήᾰται et κεκλήᾰτο, Ion. pro κέκληνται, et κέκληντο, quorum illud 3. pl. perf. pass. hoc 3. pl. plusq. p. verbi καλέω, *voco,* p. κέκληκα, p. pass. κέκλημαι.

Κέκληγα, *clanxi,* p. m. verbi κλάζω, *clango,* f. γξω, a. 2. ἔκλαγον hinc κεκληγυῖα, perf. part. med. f. g.

Κεκληγόντες, *clamantes.* Sunt qui velint Æol. poni pro κεκληγότες, nom. pl. part. p. m. verbi κλάζω, *clamo.* Alii verò statuunt esse præs. part. act. à

Κεκλήγω, *clamo, clango, fremo,* ex perf. m. κέκληγα, verbi κλάζω, *clamo.* Sed κεκληγὼς, ότος, *vociferans,* part. perf. m. à κέκληγα.

Κέκληκα, *vocavi,* perf. act. κεκληκὼς, perf. part. act. κεκλημαι, perf. pass. et hinc

Κεκλημένος, η, ον, *vocatus,* perf. part. pass. et

Κεκλῆσθαι, *vocari,* perf. inf. pass. à καλέω.

Κεκλήσομαι, paulò post fut. ind. ejusd. verbi.

Κεκλίᾰται, *inclinati sunt,* Ion. pro κέκλινται, 3. pl. perf. pass. verbi κλίνω, *inclino.* Sic κεκλίᾰτο, Ion. pro ἐκέκλιντο, 3. pl. plusq. p. pass. ejusd. verbi. Vel κεκλῄαται, *inclusi sunt,* per Systol. pro κεκλείᾰται, idque Ion. pro κεκλεῖνται, 3. pl. perf. pass. verbi κλείω, *claudo.* Sic et κεκλιμένος, pro κεκλειμένος, perf. part.

Κεκλιμένη, perf. p. pass. f. g. à κλίνω, *inclino,* f. νῶ, p. κέκλικα.

Κέκλομαι, idem quod κέλομαι, *jubeo, hortor, invoco.* Indè κεκλόμενος, præs. part.

Κέκλοφα, *furatus sum,* (undè κεκλοφὼς, part. *furatus*) Att. pro κέκλεφα, perf. act. verbi κλέπτω, *furor,* f. ψω, perf. pass. κέκλεμμαι, p. m. κέκλοπα.

Κέκλῠθι, Dor. vel Poët. pro κλῦθι, *audi,* præs. imperat. act. à κλῦμι, seu κλύω, *audio.* Sunt qui velint perf. imperat. esse pro κέκλυκε.

Κεκλυσμένος, *collutus, oblitus,* perf. pass. part. à κλύζω, *eluo.*

Κέκλῠτε, *audite,* Poët. redupl. pro κλῦτε, 2. pl. præs. imperat. κλῦθι, verbi κλῦμι, seu κλύω, *audio.*

Κέκλωσμαι, *fato destinatus,* perf. pass. verbi κλώθω, *neo,* f. σω.

Κεκμᾱκὼς, Dor. pro κεκμηκὼς, *defessus, defunctus,* perf. part. act. verbi κάμνω, *laboro, ægroto,* f. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκᾰμον.

Κεκμηῶτι, *lasso,* Poët. metri gratiâ pro κεκμηότι, dat. sing. Ion. perf. part. κεκμηκὼς, et sublato κ, Ion. κεκμηὼς, ότος, verbi κάμνω, *laboro.*

Κέκναισμαι, *excitatus sum,* perf. pass. verbi κναίω, idem quod κνάω, *scindo.*

Κεκοίμηται, 3. sing. perf. pass. verbi κοιμάω, *sopio:* f. ήσω, p. κεκοίμηκα.

Κεκολᾶσθαι, perf. inf. pass. verbi κολάζω, *punio,* f. άσω, p. κεκόλακα.

Κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo,* f. ψω, p. κέκοφα, p. m. κέκοπα.

Κέκονα, *occidi,* Poët. pro ἔκτονα, perf. m. sublato primùm τ, et præposito κ, à κτείνω, *occido,* f. κτενῶ, p. m. ἔκτονα, ἔκονα, et κέκονα.

Κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus,* perf. part. pass. à κονιάω, *dealbo,* f. άσω à κονία, *calx.* Th. κόνις, εως, ἡ, *pulvis.*

Κεκονιμένος, *pulverulentus,* Att. pro κεκονισμένος, perf. part. pass. à κονίζω, *pulvere impleo:* ab eod. Th.

Κεκονισμένος, perf. part. pass. à κονίζω, *pulvere impleo.* Th. κόνις, *pulvis.*

Κεκόπῑκα, ας, ε, perf. act. verbi κοπάζω, *quiesco.*

Κεκοπανισμένος, *tusus,* part. perf. pass. Vide κοπανίζω.

Κεκοπίακα, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, *laboro,* f. άσω. Th. κόπος, *labor.*

Κεκοπὼς, perf. part. m. verbi κόπτω, *tundo, scindo*, f. ψω, p. κέκοφα, perf. m. κέκοπα.

Κεκορεσμένος, perf. part. pass. à κορέννυμι, *satio*, f. έσω, et ήσω. Th. κορέω, idem.

Κεκορημένος, *satiatus*, perf. part. pass. à κορέω, *satio*, f. έσω, et ήσω, p. κεκόρηκα.

Κεκορηὼς, Ion. pro κεκορηκὼς, perf. part. act. ejusd.

Κεκορυθμένος, *galeâ armatus*, per Sync. pro κεκορυθημένος, verbi κορυθέω. Th. κόρυς, υθος, ἡ, *galea*. Vel pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, ab eod. Th.

Κεκοτηότα, *iratum*, acc. sing. perf. part. act. Ion. verbi κοτέω, *irascor*, f. ήσω, p. κεκότηκα, hinc p. part. κεκοτηκὼς, ότος, et Ion. κεκοτηὼς. Th. κότος, *simultas, ira vetus*.

Κεκόφθαι, *scissum esse*, perf. inf. pass. à κόπτω, *scindo*, f. ψω, p. pass. κέκομμαι.

Κεκράαντο, *absoluti fuerunt*, Poët. et Ion. pro ἐκέκραντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi κραίνω, *efficio*, f. ανῶ, p. κέκρακα, perf. pass. κέκραμαι.

Κέκρᾱγα, ας, ε, *clamavi*, perf. m. verbi κράζω, f. ξω, *clamo*.

Κεκράγω, *clamo*, f. ξω, a. 1. ἐκέκραξα, quod formant à κέκραγα, p. m. verbi κράζω.

Κέκρᾰκα, *miscui*, per Sync. pro κεκέρᾰκα, perf. act. verbi κεράννυμι, *misceo*, f. κερᾰσω, et per Sync. κράσω, p. pass. κέκραμαι, perf. part. pass. κεκραμένος, a. 1. part. pass. κραθεὶς.

Κεκράξομαι, *mox clamabo*, paulò post fut. verbi κράζω, *clamo*, f. ξω, p. m. κέκραγα.

Κεκράχᾰται, Ion. pro κεκραγμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. ejusd.

Κέκραχθι, *clamato*, 2. sing. perf. imperat. pro κέκραχε, verbi κράζω.

Κέκρηγα, pro κέκραγα, perf. m. verbi κράζω, *clamo*.

Κέκρητο, Ion. pro ἐκέκρατο, 3. sing. plusq. p. verbi κεράω, *misceo*, f. κεράσω, p. κεκέρακα.

Κεκριτότες, *incertè loquentes*, nom. pl. perf. part. m. à κρίζω, *strido*, f. ξω, p. m. κέκριγα, hinc κεκριγυῖαι, p. m. part. pl. num. f. g. et in a. 2. act. ἔκρικον pro ἔκριγον.

Κεκριμένην, *diversam*, acc. sing. perf. part. pass. f. g. à κρίνω, *secerno*, f. νῶ, p. κέκρικα.

Κέκρῐται, *judicatum est*, 3. sing. perf. pass. ejusd.

Κεκροταμένος, Dor. pro κεκροτημένος, p. part. pass. verbi κροτέω, *pulso*, f. ήσω. Th. κρότος, *pulsus*.

Κέκροψ, οπος, ὁ, *impostor*, aut *simia*, per Metath. à κέρκωψ, quod vide.

Κέκρῠφα, p. m. verbi κρύπτω, *occulto*: f. ψω, p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον.

Κεκρυμμένος, η, ον, *occultus*, perf. part. pass. ejusd.

Κεκρύφᾰλος, ε, ὁ, *reticulum*, quo *mulieres crines revinciunt*, aut simile quid: à κρύπτω, cujus perf. κέκρυφα.

Κεκρύφᾰται, *latent*, Ion. pro κεκρυμμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo*.

Κέκρωψ, ωπος, ὁ, *impostor*.

Κέκτημαι, *possedi*, perf. pass. κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. et

Κεκτημένος, perf. part. pass. à κτάομαι, *acquiro*: f. ήσομαι, a. 1. m. ἐκτησάμην.

Κεκτῆσθαι, vide in κέκτημαι.

Κεκύθωσι, Ion. et Poët. reduplic. pro κύθωσι, 3. pl. a. 2. sub. verbi κεύθω, *occulto*, f. σω.

Κελαδεινὸς, ἡ, ὸν, *obstreperus, tumultuosus*. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελαδεννὸς, *canorus, clarus*: Poët. pro præced. Hinc gen. pl. κελαδεννᾶν, Dor. pro κελαδεινῶν.

Κελαδέοντι, *resonant*, Dor. pro κελαδέουσι, 3. pl. præs. act. à

Κελᾰδέω, -ῶ, f. ήσω, *strepo, tumultuor, sono, insono, resono*; item *murmuro*, de aquâ; et pro ὑμνέω, *celebro*. Th. κέλαδος, *strepitus*.

Κελαδῆτις, ήτιδος, ἡ, *quæ celebrat*: à præced.

Κελάδοιο, gen. Ion. pro κελάδε, à

ΚΕ´ΛᾸΔΟΣ, ε, ὁ, *strepitus, tumultus, clamor, sonus musicus*: q. à καλέω, vel κέλω ἄδην.

Κελάδων, οντος, Poët. idem ac κελαδέων, præs. particip. à κελαδέω, *strepo*: quod à præced.

Κελαινεγχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui nigram ac funestam hastam habet*: Ex κελαινὸς, *niger*, (idem quod μέλας,) et ἔγχος, τὸ, *hasta*.

Κελαινεφεῖ, dat. sing. à

Κελαινεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nubes atras reddens*, vel *cogens*: ex κελαινὸς, *niger*, (idem quod μέλας,) et νέφος, τὸ, *nubes*.

Κελαινῇ, *nigræ*, dat. sing. f. g. à

Κελαινὸς, ἡ, ὸν, *niger*: qu. μελαινὸς, ἡ, ὸν. Th. μέλας, *niger*.

Κελαινότης, ητος, ἡ, *nigredo*: à præced.

Κελαίνωψ, ωπος, ὁ, *qui nigrum vultum vel corpus habet*, vel *formidabilem aspectum*. Ex κελαινὸς, *niger*, et ὢψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΚΕΛᾸΠΥ´ΖΩ, *cum strepitu fluo, murmuro, strepito*, f. σω, p. κα, q. à κέλαδος, *strepitus*, et ῥύω, seu ῥέω, *fluo*: hinc

Κελάρυξις, εως, ἡ, *murmur, strepitatio*.

Κελαρύσδεν, Dor. pro κελαρύζειν, *murmurare*, præs. inf. à κελαρύζω.

Κέλεαι, *jubes*, Ion. pro κέλῃ, 2. sing. præs. ind. med. à κέλομαι, *hortor*, f. ήσομαι.

Κελέβη, ης, ἡ, et Dor. κέλεβα, *poculum*.

ΚΕΛΕΟ´Σ, ε, ὁ, *avis pernicissima, galgulus*; quod à κέλλω, *celeritèr curro*.

Κέλεσθε, *jubete*, 2. plur. præs. imperat. m. verbi κέλομαι.

Κέλευ', pro κέλευε, *jube*, 2. sing. præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. Ion. verbi κελεύω, q. v.

Κέλευθα, ων, τὰ, pro κέλευθοι, *viæ*, Poët. per Metaplasm. à

ΚΕ´ΛΕΥΘΟΣ, ε, ἡ, *via*: qu. ab ἐλεύθω.

Κέλευσε, 3. sing. a. 1. act. Ion. à κελεύω.

Κέλευσμα, ᾰτος, τὸ, *CELEUSMA, clamor adhortatorius nautarum, mandatum*: et

Κελευσμοσύνη, ης, ἡ, *mandatum*: à κελεύω, q. v.

Κελευςὴς, ε̃, ὁ, *hortator*, peculiaritèr *qui* κέλευσμα *canit, proreta, proræ præfectus*: ab eod. verbo.

Κελευτιάω, Poët. pro κελευςιάω, idem quod

Κελεύω, *jubeo, hortor*, f. εύσω, p. κεκέλευκα, a. 1. ἐκέλευσα, a. 1. imperat. κέλευσον, άτω, a. 1. part. act. κελεύσας, αντος. Th. κέλω, *hortor*.

ΚΕ`ΛΗΣ, ητος, ὁ, (scil. ἵππος,) *CELES, equus desultorius*: est et *navis minoris, generis quam CELOCEM vocant*: utrumque qu. à κέλλω, *celeritèr moveo*.

Κελήσατο, Ion. pro ἐκελήσατο, 3. sing. a. 1. med. verbi inus. κελέομαι, idem quod κέλω.

Κελήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. ejusd.

Κελητίζω, *equito, celete equo vehor, equum desultorium ago*. Th. κέλης, ητος, ὁ.

ΚΕ´ΛΛΩ, f. λῶ, Æol. σω, *moveo, celeritèr curro, appello, pervenio ad portum*; a. 1. ἔκελσα, Æol. pro ἔκειλα, sic in a. 1. inf. Æol. κέλσαι, pro κεῖλαι.

Κελοίμην, *hortarer*, præs. opt. m. et

Κελόμην, imperf. med. Ion. pro ἐκελόμην, à κέλομαι, *hortor*.

Κέλονθ', pro ἐκέλοντο, 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.

Κέλσαι, *appulisse*, a. 1. infin. act. Æol. verbi κέλλω, q. v.

Κελύφη, τὰ, nom. pl. à

Κέλῡφος, εος, τὸ, *putamen, cortex*. Th. καλύπτω, *tego*.

ΚΕ´ΛΩ, seu κέλομαι, *jubeo, hortor*, fut. med. κελήσομαι, ab inus. κελέομαι.

Κεμὰς, ᾰδος, ὁ, *hinnulus cervi*: qu. ἀπὸ τε̃ κοιμᾶσθαι, *quòd adhuc in speluncâ dormiat*.

ΚΕ´ΝΔῨΛΑ, ης, ἡ, *incurva securis ad naves fabricandas*: qu. à κέειν, *secare*.

Κενεαυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *vana jactans*: ex κενὸς, *vacuus*, et αὐχέω, *glorior*.

Κενεὴν, Poët. pro κενὴν, acc. sing. f. g. à

Κενεὸς, Poët. et Dor. pro κενὸς, *inanis*: κενεὰ πνεῖν, *inania spirare*; id est, *inanem et gloriâ vacuam vitam degere*.

Κενεόφρονι, dat. sing. à

Κενεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *stultus*: ex κενὸς, *inanis*, et φρὴν, *mens*.

Κενεὼν, ῶνος, ὁ, *venter*. Th. κενὸς, *vacuus*.

Κενώτερος, *vanior*, compar. à κενὸς, *vanus*.

Κενοδοξία, ας, ἡ, *vana gloria*: et Κενόδοξος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inanis gloriæ*

cupidus; ex κενὸς, inanis, et δόξα, gloria. Th. δοκέω.

Κενολογέω, -ῶ, garrio, inanitèr loquor, f. ήσω, p. κεκενολόγηκα.

ΚΕΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, vacuus, inanis: εἰς κενὸν, frustrà.

Κενοτάφιον, ȣ, τὸ, CENOTAPHIUM, inane sive honorarium sepulchrum: expon. etiam simulachrum seu imago, 1. Reg. xix. 13. Ex κενὸς, inanis, et τάφος, sepulchrum. Th. θάπτω, sepelio: f. ψω, a. 2. ἔταφον.

Κενότης, ητος, ἡ, inanitas, vanitas: à κενός.

Κενόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Poët. vana cogitans, ὁ κενὰ φρονῶν. Th. φρὴν, mens.

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus: ex κενὸς, vanus, et φωνὴ, vox.

Κενόω, -ῶ, exinanio, evacuo, deprimo, ad humilitatem redigo, inutilem reddo, exhaurio, consumo, f. ώσω, a. 1. ἐκένωσα, perf. pass. κεκένωμαι, a. 1. pass. ἐκενώθην, ης, η, a. 1. sub. pass. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενὸς, inanis.

Κένσαι, stimula, per Sync. pro κέντησαι, a. 1. imperat. m. verbi κεντέω. Sic et κένσαι, stimulare, eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. inf. act. Sunt qui velint pro κεντίσαι, poni, a. 1. imperat. m. à κεντίζω, idem quod κεντέω.

Κένтασε, Dor. et Ion. pro ἐκέντησε, punxit. Th. κεντέω, pungo: f. ήσω.

Κένταυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, CENTAURUS; item signum cœleste: ex κεντέω, et ταῦρος, taurus.

ΚΕΝΤΕ'Ω, pungo, stimulo: f. ήσω, p. κεκέντηκα. Dicitur et κεντόω· q. à κέω, findo, et ἐντὸς, intus.

Κέντορες, stimulatores: à κέντωρ, ορος, ὁ, à præced.

Κεντρηνεκέας, acc. pl. à

Κεντρηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, stimulis agitatus: ex κέντρον, stimulus, (quod à κεντέω, pungo,) et εἴκω, cedo.

Κέντρον, ȣ, τὸ, stimulus, calcar: item CENTRUM. Th. κεντέω, pungo.

Κέντρων, ωνος, ὁ, CENTO, vestis è variis panniculis ac diversis coloribus consarcinata: ab eod. Th.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio, vox origine Lat. à centum ducta.

Κεντῶν, pungens, præs. part. act. à κεντέω.

Κένωμα, ἄτος, τὸ, evacuatio, exinanitio: à κενόω.

Κέονται, jacent, Ion. vel Poët. pro κεῖνται, 3. pl. præs. Sic κέοντο, Ion. pro ἔκειντο, 3. pl. imperf. et κέοιτο, 3. sing. opt. quasi à κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

ΚΕ'ΠΦΟΣ, ȣ, ὁ, avis quædam marina levissima, quæ à quovis vento facilè circumagitur; item homo levis, stolidus.

Κεπφῶσθαι, levitèr efferri et circumagi in modum τȣ κέπφου, undè κεπφωθεὶς, a. 1. part. pass. elatus, agitatus, incitatus.

Κεράατα, τὰ, Ion. pro κέρᾶτα, cornua. Th. κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κεράεσσιν, cornibus, dat. pl. Ion. pro κέρασι, à κέρας.

Κεραία, ας, ἡ, cornu, antenna: item virgula inflexa: tum punctulum suprà literam: κεραῖαι etiam sunt apices eminentes in aliquâ re. Th. κέρας, cornu.

Κεραΐζετον, scindebant, 2. dual. imperf. Ion. à

Κεραΐζω, f. ίσω, cornibus dissipo; item vasto; exscindo, deleo. Th. κέρας, quod vide.

Κέραιρε, misce, præs. imperat. à

Κεραίρω, idem quod κεράννυμι, quod vide.

Κεραΐς, ΐδος, ὁ, vastatrix: peculiaritèr verò vermis cornua infestans: à κεραΐζω.

Κεράμεῖ, dat. sing. à κεραμεὺς, quod vide.

Κεραμεία, ας, ἡ, subintell. τέχνη, ars figuli, figulina. Th. κεραμὸς, quod vide.

Κεραμεῖον, ȣ, τὸ, figuli officina: et

Κεράμειος, εία, ειον, figulinus: et

Κεράμεὺς, έος, et Att. έως, ὁ, figulus. Th. κέραμος.

Κεραμεύω, f. εύσω, fingo, figulinam exerceo: ab eod.

Κεραμήϊος, Ion. pro κεράμειος, figulinus: ab eod.

Κεραμῖκὸς, ἡ, ὸν, fictilis: et

Κεράμιον, ȣ, τὸ, amphora, urceus fictilis: et

Κεράμὶς, ΐδος, ἡ, tegula: à

ΚΕ'ΡᾸΜΟΣ, ȣ, ὁ, terra figularis; testa, tegula; vas fictile vel aliud; crater lapideus: qu. à κέω, uro, et ἔρα, terra.

Κεράμῳ, dat. sing. à præced.

ΚΕΡΑ'ΝΝῨΜΙ, seu κεραννύω et κεράω, misceo: præs. part. κεραννὺς, ύντος, f. άσω, p. κεκέρακα, a. 1. ἐκέρασα, a. 1. imperat. act. κέρασον, άτω, p. pass. κεκέρασμαι, per Sync. κέκραμαι, a. 1. pass. ἐκεράσθεν et ἐκράθην, f. 1. pass. κερασθήσομαι, et κραθήσομαι. Hinc ἄκρᾶτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, purus, impermixtus: εὐκρασία, ας, ἡ, bona temperies. Eust. à κέρας derivat.

Κεραοὶ, cornuti, et æ, nom. pl. à

Κεραὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cornutus: à

ΚΕ'ΡᾸΣ, ἄτος, τὸ, cornu: qu. à κάρα, caput, cujus est ornamentum. Hinc βούκερως, -ω, ϗ -ωτος, ὁ ϗ ἡ, bubulis cornibus præditus.

Κέρασμα, ἄτος, τὸ, mixtura. Th. κεράννυμι, misceo.

ΚΕ'ΡᾸΣΟΣ, ου, ὁ, CERASUS, arbor, à Cerasunte urbe; τὰ κεράσια, fructus cerasi Hinc Angl. CHERRIES.

Κεράστης, ȣ, ὁ, CERASTES, serpentis genus: à cornibus dictum: etiam vermiculus ficos infestans. Th. κέρας, cornu.

* Κερασφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corniger, ex κέρας, cornu, et φέρω, fero.

Κεράσω, miscebo, et per Sync. κράσω, f. 1. act. verbi κεράννυμι, misceo.

Κερατίζω, cornu peto, f. ίσω, p. κεκεράτικα.

Κερατίνη, ης, ἡ, buccina.

Κεράτιον, ȣ, τὸ, siliqua, corniculum: à κέρας, quia est, corniculata. Sic κεράτια, ων, τὰ, siliquæ, seu folliculi fabarum, &c.

Κεράτῖνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corneus, ex cornu factus.

Κερατιȣμεν, Att. pro κερατίσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi κερατίζω, cornu peto: f. ίσω. Th. κέρας, cornu.

Κερατίδης, εος, ὁ ϗ ἡ, cornutus.

Κεράτων, gen. pl. à κέρας, ατος, τὸ, cornu.

* Κεραύνειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fulmineus, à κεραυνὸς, fulmen.

* Κεραύνιος, ȣ, ὁ, fulmine ictus. Hes. et ut legi debet Sap. Salom. xix. 13. τῇ βίᾳ τῶν κεραυνιῶν.

Κεραυνόβλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, fulmine ictus: ex κεραυνὸς, fulmen, et βλητὸς, quod à βάλλω.

ΚΕΡΑΥΝΟ'Σ, ȣ, ὁ, fulmen: q. à κείρειν ϗ αὔειν, quia vastat et urit.

Κεραυνόω, f. ώσω, fulmino.

Κεραυνωθέντος, gen. sing. ejusd. a. 1. part. pass.

* Κεραυνοσκοπία, ίας, ἡ, fulminum consideratio, D. S.

Κεράω, misceo, Poët. vide κεράννυμι.

Κέρβερος, ȣ, ὁ, CERBERUS, canis infernus: q. κρεοβόρος ex κρέας, caro, et βορὸς, vorax.

Κερδαίνω, lucror, quæstum facio, lucrifacio, [*to SAVE a loss, Act. xxvii. 21. i. e. evitare.] præs. part. κερδαίνων, οντος, f. κερδᾶνῶ, et κερδήσομαι, perf. κεκέρδηκα, a. 1. ἐκέρδεσα, a. 1. inf. act. κερδῆσαι, a. 1. ind. pass. ἐκερδήθην, ης, η, f. 1. pass. κερδηθήσομαι. [*Perquam insolenti significatu, Jos. Ant. viii. 8. 1. ἐξ ἧς ὀνειδος ϗ κακοδοξίαν ὁ οἶκος ἡμῶν κερδανεῖ, ex quâ opprobrium et infamia in nostram familiam redundabit.] Th. κέρδος, τὸ, lucrum.

Κερδαλέη, ης, contract. ῆ, ῆς, ἡ, vulpina pellis: à κερδὼ, vulpes. quod vide.

Κερδαλέος, έα, έον, lucrosus, quæstuosus, utilis, astutus. Th. κέρδος, τὸ, lucrum.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, vulpinâ mente præditus: à κερδαλέος, astutus, et φρὴν. Vel à κερδὼ, ȣς, ἡ, vulpes, et λέων, leo, et φρὴν, mens.

Κερδαλεώτερον, quæstuosius, utilius, compar. à κερδαλέος.

Κερδανέομεν, Ion. pro κερδανοῦμεν, quæstum faciemus, 1. pl. f. 1. verbi κερδαίνω, lucror; f. κερδανῶ. Th. κέρδος, τὸ, lucrum.

Κερδῆσαι, a. 1. inf. act. ot

Κερδήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi κερδαίνω, lucror, quod vide.

Κέρδιον, utilius: à

Κερδίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, quæstuosior, utilior; item versutior: et

Κέρδιστος, superlat. utilissimus; item versutissimus: à

ΚΕ'ΡΔΟΣ, εος, τὸ, *lucrum, quæstus, utilitas*: q. κέαρ ἥδει, *cor oblectat*: item *astutia, versutia.*

Κερδοσύνη, ης, ἡ, *astutia, calliditas, dolus*: et

Κερδὼ, οῦς, ἡ, *vulpes*: à κερδὸς, *astutia.*

Κέρα, Ion. pro κέρατα, vel κέραα, *cornua*: et

Κέρως, Ion. pro κέρως, gen. à κέρας, ἄτος, -αος, -ως, τὸ, *cornu.*

Κερθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, a. 1. ἔκειρα.

Κερκὶς, nomen mulieris.

ΚΕΡΚΙ'Σ, ίδος, ἡ, *radius textorius*, vel *tela*; quia ad *pulsandum* idonea: q. à κρέκω.

Κερκοπίθηκος, ὁ, ἡ, *CERCOPITHECUS*, *simia caudata*: πίθηκος κέρκον ἔχων, *caudam habens simia*: à [illegible] tribus sic dicta.

ΚΕ'ΡΚΟΣ, ὁ, ἡ, *cauda*; it. *membrum virile.*

Κερκύραιος, αια, αιον, *CORCYRÆUS.*

Κέρκουρος, ὁ, ἡ, *genus navigii brevioris*; dicti ἀπὸ τῆς Κερκύρας à *Corcyrâ* insulâ: vel pro κέρκουρος, ut potiùs scribitur: q. d. *caudata navis*: ex κέρκος, et οὐρὰ, *cauda.*

Κέρκω, idem quod κρέκω.

Κέρκωψ, ωπος, ὁ, *fera ingentem caudam habens, homo versutus et fraudulentus.* Th. κέρκος, *cauda.*

Κέρμα, ἄτος, τὸ, *segmentum æris, nummulus*: à κείρω, *seco.*

* Κερματιστὴς, οῦ, ὁ, *nummularius, collybista*: à præced.

Κέρνος, ὁ, ὁ, *vas fictile*, multos cotyliscos in se continens, quos festo die fructibus omne genus implebant, et ex religionis avitæ ritibus ad sacra deferebant; quosque ob id *cernophoros* vocabant. Ergo κέρνος dici potuit à κεράννυω, quod varii in eo *miscerentur.*

Κεροίαξ, ἄκος, ὁ, *antennæ extremitas, antennæ cornu*: ex κέρας, *cornu*, et οἴαξ, *temo navis.*

Κεροῦχις, ίδος, ἡ, *cornigera*; ἡ κέρατα ἔχουσα.

Κερόχος, et κεράουχος, ὁ ξ ἡ, *cornua habens, corniger.*

Κερόωντο, *miscebant*. Ion. et Poët. pro ἐκερῶντο, 3. pl. imperf. verbi κεράω, seu κεράννυμι, *misceo*: f. άσω.

Κέρσαι, *totondisse*, a. 1. inf. Æol. à κείρω, *tondeo*: f. κερῶ, et Æol. κέρσω, a. 1. ἔκειρα, et Æol. ἔκερσα, p. κέκαρκα.

Κέρσε, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔκερσε. Vide præced.

Κέρτομα, *convitia*, nom. pl. n. g. à κέρτομος, ὁ, ὁ ξ ἡ, *mordax, cavillatorius*: et

Κερτομέω, f. ήσω, *convitior*: ex κείρω, *tondeo*, vel potiùs κέαρ, *cor*, et τέμνω, *scindo*: p. m. τέτομα.

Κερτομίῃσι, dat. pl. Ion. à

Κερτόμιος, et κερτόμος, ὁ, ὁ ξ ἡ, *cor scindens, mordax, cavillatorius, jocularis*: vide κερτομέω.

Κέρχνος, ὁ, *asperitas* [illegible] *gutturis*, [illegible]

milii sentitur: item apud Ion. *milium*: vide κέγχρος. At

Κερχνὸς, ἡ, ὸν, *durus, asper*: qu. à

ΚΕ'ΡΧΩ, *exaspero*: κέρχομαι, *exasperor*, *et quidem ita ut vocem seu sonum edam raucum.*

Κερῶ, *tondebo*: f. verbi κείρω: unde inf. Poët. κερέειν, pro κερεῖν. Vide κείρω.

Κέσκετο, Ion. et Poët. pro ἔκειτο, 3. sing. imperf. à κεσκόμαι, pro κεῖμαι, *jaceo.*

Κεστὸς, *acu pictus*; κεστὸς ἱμὰς, *cestus Veneris*: à κεντέω, *pungo.*

ΚΕ'ΣΤΡΑ, ας, ἡ, est *genus teli militaris, sudes*: q. à κεντέω, *uro*: item *sudes piscis*. Sunt qui exponunt *malleum.*

Κεστρεὺς, *mugil*: à κέστρα.

ΚΕ'ΣΤΡΟΝ, ὁ, τὸ, herba quædam *betonica.*

Κεστρωτὸν ξύλον, *lignum urendo acuminatum sine ferreâ cuspide.* Th. κέστρα, *teli genus.*

Κευθάνω, idem quod κεύθω, *occulto, tego*: in imperf. ἐκεύθανον.

Κεῦθε, præs. imperat. κεύθει, 3. sing. præs. à κεύθω, *occulto.*

Κεύθεα, acc. pl. κεύθεσι, dat. pl. à κεῦθος, εος, τὸ, *caverna profunda, penetrale*: ab eod.

Κεύθῃς, 2. sing. præs. sub. à κεύθω, *occulto.*

Κεῦθμα, ἄτος, τὸ, *latibulum.*

Κεύθμασι, *latebris*, dat. pl. à præc

Κευθμὸς, οῦ, ὁ, Iliad. ν'. ver. 28. *latebra, latibulum.*

Κευθμὼν, ῶνος, ὁ, *locus qui occultat; latibulum, latibula, penetrale, recessus*: et

Κεῦθος, εος, τὸ, *latebra, latibulum*: à

ΚΕΥ'ΘΩ, *occulto, abscondo*: f. σω, p. κέκευθα: quod à κέω, *jaceo.*

Κεφάλαιον, ου, τὸ, *caput*. [illegible] *Summa* in re arithmeticâ, Theoph. Charact. c. xiv. (2.) *Summa pecuniæ creditæ, sors.* (3.) *Quælibet summa pecuniæ*, πολλὰ κεφάλαια, Act. xxii. 28. Num. v. 7, &c. Novè, inquit Beza. At sic Lysias, Or. xviii. p. 310. ed. Hanov. & Dem. in Energ. p. 617. ed. Wolf. (4.) *Summa libri seu sermonis*, κεφάλαιον ἐπὶ τοῖς λεγομένοις, Heb. viii. 1. Th. κεφαλὴ, *caput.*

Κεφαλαιόω, ῶ, *summatim redigo, summatim repeto* vel *attingo*: item *caput ferio, vulnero*: f. ώσω, p. κεκεφαλαίωκα, a. 1. ἐκεφαλαίωσα.

Κεφαλαιώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *summarius, capitalis.*

Κεφαλαιωδῶς, adv. *summatim.*

Κεφαλαίωμα, ἄτος, τὸ, *summa*: à κεφαλαιόω.

ΚΕΦΑΛΗ', ῆς, ἡ, *caput, homo, princeps, qui primas tenet, in aliquâ re principium*; item *summa et conclusio*: gen. pl. Ion. κεφαλέων, dat. pl. κεφαλῆσι. Hinc Βουκέφαλος, ὁ, ὁ, *equus Alexandri Magni.*

* Κεφαλῆδον, adv. *capitatim.*

Κεφαλικὸς, idem quod [illegible]: à præced.

Κέφαλος, ου, ὁ, *CEPHALUS*, piscis, à capitis magnitudine. Th. κεφαλὴ, *caput.*

Κεφάλῳ, dat. sing. à Κέφαλος, ὁ, ὁ, nom. viri.

Κέχαδα, ας, ε, p. m. verbi χάζω, *recedo*; item *hio, capax sum*: a. 2. ἔχαδον, f. 2. χαδῶ.

Κεχάδοντο, Ion. Diplasiasm. pro ἐχάδοντο, 3. pl. a. 2. m. ejusd.

Κεχανότα, *hiantem, capientem*, acc. sing. perf. part. med. Poët. Pleonasm. à κέχανδα, p. m. pro κεχανδὼς, p. m. part. κεχανδὼς, pro κεχηνὼς, verbi χάζω. q. v.

Κέχαρα, *gavisus sum*, perf. med verbi χαίρω, *gaudeo*, f. χαρῶ, p κεχάρηκα, a. 2. ἔχαρον.

Κεχαραγμένος, ὁ, *insculptus*, perf. part. pass. à χαράσσω, *sculpo*, fut ξω, p. κεχάρακα.

Κεχάρηκα, *gavisus sum*, perf. act. nam. à χαίρω, f. χαρῶ, fit præsens χαρέω, f. ήσω, perf. part. pass. κεχαρημένος, *lætus.*

Κεχαρηότα, *gavisum*, quod à χαρέω, f. ήσω, p. κεχάρηκα: undè fit part. κεχαρηκὼς, et per Crasin Ion κεχαρηὼς, ότος, refertur ad χαίρω.

Κεχαρησέμεν, Ion. Diplasiasm. pro χαρήσειν, fut. 1. inf. act. à χαρέω, pro χαίρω, *gaudeo.*

Κεχάρητο, *lætatus est*, 3. sing. plusq. p. Ion. ab ἐκεχαρήμην, σο, το ab eod.

Κεχαρηὼς, ότος, *gavisus*. Vide κεχαρηότα.

Κεχαρισμένος, ὁ, perf. part. pass. undè κεχαρισμένε, *charissime*, voc. sing. à χαρίζομαι, *gratificor*; f. m. ίσομαι, perf. pass. κεχάρισμαι. Th. χάρις, *gratia.*

Κεχαρισμένως, adv. *gratè, acceptè, jucundè*, vel *ad gratiam*, vel *ad voluptatem*: à præced.

Κεχάρισται, 3. sing. perf. pass Vide κεχαρισμένος.

Κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiâ donatus, gratiâ ornatus*: à χαριτόομαι, *gratiâ afficior, gratiam accipio.* Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*

Κεχαροίατο, *gavisi fuissent*, 3. pl. a. 2. opt. med. Ion. pro χάροιντο. Cum Poëtæ etiam perfecti augmentum aoristis secundis præcipuè tribuunt, et formant Iones 3. pl. a 2. sing. ante το, vel ται, α interserentes, estque à χαίρω, *gaudeo*, f. χαρῶ, a. 2. ἔχαρον, a. 2. m. ἐχαρόμην.

Κεχαρόμην, *gavisus sum*, a. 2. m. Ion. pro ἐχαρόμην. Vide præc.

Κεχείμανται, *fluctuat*, 3. sing. perf. pass. verbi χειμαίνω, *fluctibus agito, jacto*, f. ανῶ, p. κεχείμαγκα, perf. pass. κεχείμαμμαι, ανται, ανται.

Κέχηνα, *hiavi*, 1. sing. ind. perf. med. et hinc

Κεχηνὼς, ότος, part. perf. med. *hians, hiscens, os aperiens*, in nom. plur κεχηνότες, *hiantes*, sive *stulti*, qui frequenter *hiare* solent: à χαίνω, *hisco*. Q. V.

Κέχηνα, perf. m. et

Κεχλαδὼν, όντος, a. 2. part. act. à χλάζω, sibilo, f. σω, a. 2. ἔχλαδον, et Anadiplasiasmo, κέχλαδον.

Κεχλίαγκα, perf. ind. act. verbi χλιαίνω, tepefacio, f. ανῶ.

Κεχλιδὼς, ότος, deliciis abundans, perf. part. m. verbi χλιδάω, luxui deditus sum. Th. χλίω, deliciis frango. Angl. TO CLOY.

Κεχολωμένος, iratus, perf. part. pass. Vide κεχολώσεται.

Κεχολώσεαι, mox succensebis, Ion. pro κεχολώσῃ, 2. sing. paulò post fut. et

Κεχολώσεται, mox succensebit, 3. sing. paulò post fut. verbi χολόω, irascor, f. ώσω, p. κεχόλωκα, perf. pass. κεχόλωμαι, σαι. Th. χολὴ, bilis.

Κεχολῶσθαι, perf. inf. pass. ejusd.

Κέχρηκα, perf. act. utendum dedi: à χράω, do utendum.

Κέχρημαι, p. pass. κεχρημένος, part. ejusd. indigens: à χρήζω, egeo, non à χράω, quæ distinctio multos fefellit, ut notat Salm. de modo usur. p. 191. at

Κέχρημαι, σαι, ται, mutuatus sum, perf. ind. pass. χράομαι.

Κεχρηματισμένος, η, ον, divinitus promissus, p. part. pass. à χρηματίζω, Dei nomine loquor, divinitùs admoneo, f. ίσω, a. 1. ἐχρημάτισα, ας, ε, nominatus fui; a. 1. inf. act. χρηματίσαι, perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. χρηματισθεὶς, έντος. Th. χρῆμα, τὸ, res, negotium, oraculum.

Κεχρημένος, perf. part. pass, ab oraculo prædictus; egens: à χράομαι, -ῶμαι, f. m. χρήσομαι, utor, oraculum consulo. Th. χράω, commodo, oraculum edo.

Κεχρήσεται, 3. sing. paulò post fut. à χρήζω, indigeo, f. σω, perf. pass. κέχρημαι, σαι. Th. χρεία, indigentia.

Κέχρησθε, 2. pl. perf. pass. verbi ejusd.

Κέχρισμαι, perf. pass. à χρίω, ungo, f. ίσω, p. κέχρικα.

Κέχυμαι, 1. sing. et κέχυνται, confunduntur, 3. pl. perf. pass. κέχυντο, Ion. pro ἐκέχυντο, 3. pl. plusq. p. pass. κεχυμένος, effusus, perf. part. pass. à χύνω, vel χύω, fundo. Th. χίω, id.

Κέχυτ', pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. p. pass. vel pro

Κέχυται, 3. sing. perf. pass. Vide κέχυμαι.

Κεχωρήκεσαν, cesserant, Att. pro ἐκεχωρήκεισαν, 3. pl. plusq. p. act. verbi χωρέω, cedo, eo, f. ήσω, perf. κεχώρηκα.

Κεχωρίδαται, sejuncti sunt, Ion. pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. à κεχώρισμαι, verbi χωρίζω, separo. Th. χωρὶς, seorsum.

Κεχωρισμένος, η, ον, separatus, distans, perf. part. pass. ejusd. verbi.

Κεχωσμένος, η, ον, aggestus, defossus, part. perf. pass. verbi χώννυμι.

ΚΕ´Ω, Thema inusit. et per Epenth. κείω, findo, jacio, cupio: undè et κεῖμαι, jaceo; est et κέω, uro. Vide καίω.

Κῆ, Ion. pro πῆ, quò?

Κῆαι, accendisse, a. 1. inf. act. ab a. 1. ἔκηα, verbi καίω, uro, qu. vide.

Κήαντο, 3. pl. a. 1. m. κήας, a. 1. part. act. κηάμενος, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

ΚΗ῀ΟΣ, ου, ὁ, animal è simiarum genere.

Κἠγὼ, ut et κἠγὼν, Dor. pro καὶ ἐγώ.

Κηδὰρ, locus in Arabiâ Desertâ, ubi Kedar Ismaëlis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε, torquebat, 3. sing. imperf. Ion. verbi κήδω, q. v.

Κῆδε, pro κήδεα, κήδη, nom. pl. à κῆδος, cura.

Κήδει, lædit, 3. sing. præs. act. à κήδω, ango; præs. inf. κήδειν. Th. κῆδος, τὸ, cura.

Κηδεία, ας, ἡ, funeratio, sepultura; affinitas: à κηδεύω.

Κήδειος, cujus curam gerimus, carus, amicus: ab eod. Th.

Κηδεμόνας, acc. pl. à

Κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, solicitus: ab eod.

Κηδεὸς, idem quod κήδειος, q. v.

Κήδεσθε, 2. pl. præs. med. à κήδομαι, curam gero, κήδετο, pro ἐκήδετο, 3. sing. imperf. m. ejusd.

Κήδεσι, dat. pl. à κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδεστὴς, et κηδευτὴς, ῦ, ὁ, qui curam alicujus gerit; item gener, socer, frater uxoris: ab eod.

Κηδεύω, f. εύσω, curo, funero, affinitatem contraho, affinis sum: et

Κηδέω, curam gero, [* solicito, Hes. Op. 364.] f. έσω, et ήσω. Th. κῆδος, cura, exequiæ.

Κήδιστος, ου, familiarissimus, superl. ab eod.

Κήδομαι, f. m. κήσομαι, curo, solicitus sum de aliquâ re, satago; item mæreo, molestiâ afficior; item exsequias alicujus curo: à κῆδος.

Κηδομένη, curans, præs. part. m. f. g. verbi præced.

ΚΗ῀ΔΟΣ, εος, τὸ, cura, solicitudo, mæror, luctus, ærumna, damnum, exsequiæ, funus, affinitas, nuptiæ: hinc superl. κήδιστος, ίστη, ιστὸν, charissimus.

Κήδω, mærore afficio, ango, lædo; indè κήδων, præs. part. à præc.

Κἤδωκ', et dedit, pro καὶ ἔδωκε.

Κηδωλὸς, ὴ, ὸν, solicitus, anxius.

Κήδων, affligens, præs. part. à κήδω.

ΚΗΘΙ´ΟΝ, et κηθάριον, ου, τὸ, vasculum in quod suffragia seu sortes conjiciebantur; Ion. pro χύτιον, à χεῖσθαι, seu κεῖσθαι, Herodot. pro χιτὼν, &c. Est ergo à χῶ, capio.

Κἠκ', Dor. pro καὶ ἐκ.

Κἤκα μὴ ἀποθάνω, Dor. pro καὶ εἴκα μὴ ἀποθάνω, et si non moriar.

Κήκιε, Poët. Anadiplosiasmo, pro κέκιε, et hoc pro ἔκιε, verbi κιέω vel κίω, a. 2. ἔκιον, ες, ε. Alii volunt esse imperf. Ion. à κηκίω, salio.

Κηκὶς, ῖδος, ἡ, nidor, in altum velut saliens; item galla, quæ è quercu subitò κηκίει, i. e. prosilit: ab eod. Th.

Κηκίω, f. ίσω, cum impetu erumpo, saltu sursùm feror: à κίω, eo, vado

Κῆλα, nom. pl. à κῆλον, ου, τὸ, telum; Ion. pro κᾶλον, lignum.

Κηλὰς, hyberna dies, nubes, capra, vulpes.

ΚΗΛΑ´ΣΤΡΟΣ, ου, ἡ, arbor, ex iis quæ tardissimè suos fructus perficiunt, ut Juniperus, Ilex, &c.

Κηλάστραι, αἱ, arbores quædam agrestes; item vasa pastoralia.

Κηλεός, et κήλαος, urens, splendens: q. à καίω.

ΚΗΛΕ´Ω, mulceo, decipio; f. ήσω. Sed

Κηλέῳ, dat. sing. à κήλεος.

ΚΗ´ΛΗ, ης, ἡ, tumor in quâcunque parte corporis, tumor scroti, ramex, hernia.

Κηλιδόω, -ῶ, f. ώσω, maculo, conspurco: à

ΚΗΛΙ´Σ, ῖδος, ἡ, macula, nævus, ulcus, probrum, ignominia: quasi ustione facta macula: à καίω, uro.

Κῆλον, ου, τὸ, jaculum è ligno: Ion. pro κᾶλον.

Κηλὸς, ὴ, ὸν, siccus, aridus, tostus: à κέω, uro.

Κηλόω, ῶ, f. ώσω, comburo, decipio, precor; puto Poëticum esse pro κηλέω, ut si Deum mulcere precibus.

Κηλώνιον, ου, τὸ, instrumentum quo aqua è puteis hauritur.

Κἠμαυτὸν, Doricè ponitur pro καὶ ἐμαυτὸν, et meipsum.

Κἠμὲ, Dor. pro καὶ ἐμὲ.

ΚΗΜΟ´Σ, ῦ, ὁ, CAMUS, fræni genus, fiscella è viminibus plexa. Haud male à κάμπτω, qui est flexilis.

Κἠν, Dor. pro καὶ ἐν. [* Sed κ' ἦν, Dor. pro καὶ ἦν, etsi.]

Κῆνσος, ου, ὁ, census, hoc est, æstimatio bonorum; vox origine Lat.

ΚΗ῀Ξ, vel κῆϋξ, avis quædam, larus: quidam κέπφον exponunt.

Κἠξαπίνης, Ion. et Dor. ex καὶ ἐξαπίνης, pro ἐξαίφνης, repentè.

Κἦπε, Dor. pro καὶ εἶπε.

Κἠπεὶ, Dor. pro καὶ ἐπεὶ, et postquam.

Κἤπειτα, Dor. pro καὶ ἔπειτα, et postea.

* Κηπεύματα, ων, τὰ, id. q. κῆποι, horti, fructus hortensis, D. S.

ΚΗ῀ΠΟΣ, ου, ὁ, hortus, pecten, pubes muliebris; est et animal simile simiæ: hinc

Κηπουρέω, -ῶ, f. ήσω, hortum colo: et

Κηπουρικὸς, ὴ, ὸν, ad hortulanum pertinens.

Κηπουρὸς, ῦ, ὁ, hortulanus: ex οὖρος, custos, et κῆπος, hortus.

ΚΗ῀Ρ, ρὸς, ἡ, sors, fatum, mors fatalis: at

Κῆρ, contractè pro κέαρ, ᾶτος, τὸ, COR.

Κῆρα, acc. sing. et

Κῆρας, acc. pl. à κὴρ, sors.

Κηρεία, ας, ἡ, *fascia*, propriè *sepulchralis*, quæ et *κειρία*, et *κιρεία*. Th. *κὴρ*, *mors*.

Κηρεσσιφόρητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *fatis agitatus* vel *adv[illegible]*: à *φορέω*, *agito*, *fero*, et *κὴρ*, *sors*.

Κήρινος, ίνη, ινον, *cereus*: et

Κηρίον, [illegible] τὸ, *favus*: à *κηρὸς*, *cera*.

Κηρ[illegible], gen. pl. à

Κηροτροφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *morti obnoxius*; q. d. *fato nutritus*: à *κὴρ*, *fatum*, et *τρέφω*, *alo*.

Κηρόδετος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *cerâ ligatus et compactus*: ex *κηρὸς*, *cera*, et *δέω*, *ligo*.

Κηροδομέω, *cellas cereas struo*: ex *κηρὸς*, *cera*, et *δομέω*, idem quod Th. *δέμω*, *struo*.

Κηρόθι, *ex corde*, adv. à *κέαρ*, contr. *κῆρ*.

ΚΗΡΟ'Σ, ϐ, ὁ, *CERA*; hinc

Κηρόω, -ῶ, f. ώσω, *cerâ obduco*.

ΚΗΡΥΒΙ'Α, ων, τὰ, *folliculi fabarum*.

Κήρυγμα, ἄτος, τὸ, *præconium*, hoc est, *actio præconis*, et *id quod per præconem pronunciatur*, *edicitur*; in sacris est *doctrina*, *institutio*: à 1. pers. perf. pass. verbi *κηρύσσω*. Th. *κήρυξ*, *præco*.

Κήρυκε, nom. dual. *κηρυκέσσι*, dat. pl. Ion. et

Κηρύκειος, εία, ειον, *ad præconem pertinens*. Th. *κήρυξ*, *præco*.

Κηρυκηΐη, ἡ, Ion. pro *κηρυκεία*, ἡ, *præconis munus*: à præced.

Κήρυνθος, *CERYNTHUS*, nom. propr.

Κῆρυς. Vide Marcl. Eurip. Mul. 398. et

ΚΗ'ΡΥΞ, ῦκος, ὁ, *præco*, nomen ministri sacrorum apud Athenienses, quos Diodorus comparat Ægyptiorum pastophoris; in Lib. Sacris, *doctor religionis Christianæ*: quod à *κράζω*, *clamo*, vel à *γῆρυς*, *vox*: hinc

Κηρύσσω, *prædico*, *publico*, *celebro*, in Lib. Sacris, *doceo*; imperf. *ἐκήρυσσον*, ες, ε, f. ύξω, p. *κεκήρυχα*, a. 1. *ἐκήρυξα*, perf. pass. *κεκήρυγμαι*, ξαι, κται, a. 1. pass. *ἐκηρύχθην*, a. 1. part. pass. *κηρυχθεὶς*, έντος, f. 1. pass. *κηρυχθήσομαι*, ῃ, εται. Th. *κήρυξ*.

Κηρυχθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Κηρυχθῆναι, a. 1. inf. pass. à *κηρύσσω*, q. v.

Κηρῶ, gen. Dor. pro *κηρõ* à *κηρὸς*, ὁ, *cera*.

Κηρωτὸς, ὴ, ὸν, *ceratus*.

Κήτειος, εία, ειον, *cetaceus*: exponitur et *magnus*: q. à

ΚΗ͂ΤΟΣ, εος, τὸ, *CETUS*, *balæna*.

Κητεία, ας, ἡ, *locus ubi tales pisces capiebantur*.

Κητὼ, όος, ὁ, nomen mulieris.

Κητώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *cetaceus*, è *cetorum genere*: à *κῆτος*.

Κητώεις, ώεσσα, ῶεν, idem quod præced. *κητώεσσα*, Lacedæmonis Epith. ob magnitudinem. Hom. Il. β΄. 581.

Κηὖ, Dor. pro *καὶ εὖ*, *et benè*.

Κῆϋκα, acc. sing. à

Κῆϋξ, ϋκος, ὁ, nomen regis.

Κῆφ' ὅτι, Dor. pro *καὶ εἶφ' ὅτι*, et *εἶφ*, pro *εἶπε*, *dixit*.

Κῆφα, Dor. pro *καὶ ἔφη*.

Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Apostoli. Syr. *Petrus*.

ΚΗΦΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *fucus*: ex apum genere, dat. plur. *κηφήνεσσι*, pro *κηφῆσι*.

Κῆφθα, Dor. Ion. et Æol. pro *καὶ ἥφθη*, *accensa est*, 3. sing. a. 1. pass. verbi *ἅπτω*, *accendo*, quod vide.

Κηφισσίδι, dat. sing. à *Κηφισσὶς*, ίδος, ἡ, *Cephisis*, lacus.

Κῆχος, Dor. pro *πῆχος*· à *πῆ*, *quo?*

Κηώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, et

Κηώεις, ώεσσα, ῶεν, *benè olens*, *fragrans*: à *καίω*, *uro*.

ΚΙ'ΒΔΗΛΟΣ, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *cui scoria immixta est*, Metaph. *non sincerus*, *fucatus*: quasi à *κίβδης*, quod vide: superl. *κιβδηλότατος*· *ἀκίβδηλος*, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *purus*, *sincerus*.

Κίβδης, *lutum*, nempè *metallorum scoria*; item *improbus*.

ΚΙ'ΒΙΣΙΣ, ιος, ἡ, *pera*, *sacculus*.

ΚΙΒΩ'ΡΙΟΝ, ϐ, τὸ, *fructus fabæ Ægyptiacæ*, et *genus poculi*, quod ex illo fructu fieri solitum.

ΚΙΒΩΤΟ'Σ, ϐ, ἡ, *arca*, *cista*, *capsa*.

Κιγκλίζευ, 2. sing. imperf. med. Dor. pro *ἐκιγκλίζου*, *movebaris*: à

Κιγκλίζω, *imitor τὸν κίγκλον*, *crebro motu agito*, *muto sæpe*, *de inconstantiâ*, Dor. pro *κινέω*· à *κίγκλος*.

Κιγκλὶς, ῖδος, ἡ, *cancelli*, vel *foramen per quod immittitur clavis*. Th. *κλείω*, *claudo*.

ΚΙ'ΓΚΛΟΣ, ϐ, ὁ, *avis quædam*, quæ et *κίγκαλος*, quia crebrò caudam *κινεῖ*, *movet*.

ΚΙ'ΔΑΡΙΣ, εως, ἡ, *pileus regius*; [propriè *fascia*, quâ tiara cingebatur, undè *tiara* sive *pileus*;] scribitur et *κίταρις*.

ΚΙΔΑ'ΦΗ, ης, ἡ, *vulpes*; aliter *κίδαφος*, et *κίναδος*.

Κίε, Ion. pro *ἔκιε*, imperf. vel a. 2. verbi *κίω*, *eo*, *accurro*, per Metath. pro *ἵκω*.

ΚΙΘΑ'ΡΑ, ας, ἡ, *CITHARA*; [illegible] ἡ, idem, *lyra*: *κιθαρίζω*, *citharâ ludo*; *κιθαριστὴς*, ῦ, ὁ, *citharista*, et hinc Angl. GITTERN et CITTERN.

Κιθάριζεν, 3. sing. imperf. Ion. à

Κιθαρίζω, *citharâ cano*, f. ίσω, a. 1. imperat. *κιθάρισον*. Th. *κιθάρα*, *cithara*.

Κίθαρις. Vide in *κιθάρα*.

Κιθαριστὴς, ῦ, ὁ, *CITHARISTA*, in pl. οἱ *κιθαρισταὶ* et

Κιθαριστὺς, ύος, ἡ, *ars pulsandi citharam*: à *κιθαρίζω*.

Κίθαρος, ου, ὁ, *piscis citharus*, Apollini sacer; à *κιθάρα*, quod vide.

Κιθαρῳδὸς, ϐ, ὁ, *CITHARŒDUS*: quod ex *κιθάρα*, et *ᾠδὸς*, *cantor*. Th. *ἀείδω*, *cano*.

Κιθαρόω, *citharœdum facio*; comic[illegible] vox: à *κιθάρα*.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro *χιτὼν*, ῶνος, q. v.

ΚΙ'ΚΙ, εως, τὸ, *CICI*, plantæ nomen. Lat. *ricinus*.

ΚΙ'ΚΙΝΝΟΣ, ϐ, ὁ, *CINCINNUS*, *cirrus*.

ΚΙΚΚΑΒΑΥ͂, *vox noctuarum*.

Κικκαβᾶ, *κόραξ*, *noctua*, *CICUMA*: à præced.

Κικκὸς, ῦ, ὁ, *gallus*: videtur à sono ita dici, et Angl. CHICK.

Κικλήσκουσ', pro *κικλήσκουσα*, *vocans*, præs. part. f. g. à

Κικλήσκω, Poët. pro *καλέω*, *voco*.

ΚΙ'ΚΥΣ, υος, ἡ, *vires*, *robur*: qu. à *κίω*, *moveo*.

Κιλικία, ας, ἡ, *regio Asiæ Minoris*: à *Cilice*, filio Phœnicis.

Κιλίκιον, ϐ, τὸ, *CILICIUM*, *vestis ex hircis Ciliciæ villosioribus*: à

ΚΙ'ΛΙΞ, ῖκος, ὁ ϗ ἡ, *Ciliciâ oriundus*.

Κίλλα, ης, ἡ, urbs *Æoliæ*, *Troadis*, et *Africæ Propriæ*.

ΚΙΛΛΙΒΑ'ΝΤΕΣ, ων, οἱ, *ligna tribus suffulta cruribus*, *quibus clypei imponebantur ab iis*, *qui quiescere volebant à belli laboribus*; *tripodes*.

ΚΙΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *asinus*, apud Dores.

Κίλυφος, εος, τὸ, *cortex*.

ΚΙΜΒΕ'ΡΙΝΟΝ, ϐ, τὸ, vel ut alii *κιμβαρικὸν*, et *κιμβερικὸν*, *vestimenti pretiosi genus*: an à *Cimbriâ*, vel *Cimmerio*, oppido Asiæ?

ΚΙ'ΜΒΗΞ, seu *κίμβιξ*, κος, ὁ, *animalculum è vesparum* vel *apum genere*; item *parcus*, *sordidus*.

ΚΙΜΩΛΙ'Α, ας, ἡ, *CIMOLIA*, *terra*, ex insulâ Cimole.

ΚΙΝΑ'ΒΡΑ, ας, ἡ, *canum cibus*. item *fœtor quem caprarum alæ reddunt*, et generalitèr *fœtor*.

Κιναβράω, *oleo*, *fœteo*: à præced.

ΚΙ'ΝΑΔΟΣ, εος, τὸ, et ϐ, ὁ, *vulpes*; apud Siculos *homo vafer et versutus*; est et *κίνδαφος*, *vulpes*, et *κιδάφη*, et *κίδαφος*.

Κινάμωμον, ου, τὸ, *cinnamomum*. Vide *κιννάμωμον*.

ΚΙ'ΝΔΑΛΟΣ, ϐ, ὁ, *clavus*, *paxillus*.

Κίνδαξ, ακος, ὁ ϗ ἡ, *agilis*, *mobilis*: à *κινέω*, *moveo*.

Κινδύνευμα, ἄτος, τὸ, *periculum*, *facinus audax*: à perf. pass. seq.

Κινδυνεύω, *in periculum conjicio*, *periclitor capite*, *reus sum*, *parum abest quin*, fut. εύσω, perf. *κεκινδύνευκα*· à

ΚΙ'ΝΔΥΝΟΣ, ου, ὁ, *periculum*: quod à *κινῶ*, et *δέος*, *movet enim metum*, vel *ἀπὸ τῦ κινεῖν τὰς ὀδύνας*, *dolores*, scil. *excitans*.

Κινδυνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *periculosus*.

Κινείσθω, *moveatur*, 3. sing præs. imperat. pass. et

Κινεῦ, Dor. et Æol. pro *κινοῦ*, *move*, præs. imperat. pass. à

ΚΙΝΕ'Ω, *moveo*, f. ήσω, p. *κεκίνηκα*, a. 1. *ἐκίνησα*, a. 1. pass. *ἐκινήθην*, ης, η· hinc

Κινίων, οῦσα, ὄν, *movens*, præs. part. et

Κινηθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass.

Κινηθμὸς, ȣ, ὁ, *motus*, Poët. pro κίνησις· ab eod. Th.

Κίνημα, ἄτος, τὸ, *motus*. Th. κινέω.

Κινήσας, αντος, a. 1. part. act. ejusd.

Κίνησις, εως, ἡ, *motus*: à κινέω.

Κινητὴρ, ῆρος, ὁ, *motor*; κινητὴρ γῆς, *quassator terræ*, Periphrasis Neptuni.

Κινητὴς, ȣ, ὁ, *motor*: à κινέω, unde et

Κινητικὸς, ή, ὸν, *movendi vi præditus*.

Κινητικώτατα, pl. num. neut. g. superl. grad. à κινητικός. Th. κινέω.

ΚΙ'ΝΝΑ, ης, ἡ, *genus graminis in Cilicia*.

ΚΙΝΝΑ'ΒΑΡΙ, εως, τὸ, *CINNABARI*; item *coloris genus*, vulgò κόκκινον, *rubia*.

ΚΙ'ΝΝΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, *exemplar*, *quod plastes sibi proponit*, *proplasma recens editum*.

ΚΙΝΝΑ'ΜΩΜΟΝ, ȣ, τὸ, *CINNAMOMUM*.

Κινȣ̃σης, gen. sing. fœm. g. præs. part. à κινέω.

Κίνυμι, idem quod κινέω, *moveo*, *agito*, in præs. pass. κίνυμαι, *moveor*; undè κίνυντο, in 3. plur. imperf. med. Ion.

ΚΙΝΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *instrumentum musicum Phœnicium et Syrium*, *soni queruli*: hinc

Κινύρομαι, *voce querulâ lamentor*, *lugubri voce queror*: et

Κινυρὸς, ὰ, ὸν, *lamentabilis*, *querulus*, *funestus*.

Κιοίτην, *irent*, 3. dual. opt. à κίω, *vado*.

Κίον', pro κίονα, acc. sing. et

Κίοσιν, *columnis*, dat. plur. à κίων, ονος, ὁ ꞇ ἡ, *columna*.

Κιȣ̃σαι, *euntes*, nom. plur. præs. part. fœm. g. à κίω, *eo*. Sunt qui a. 2. esse velint pro ἰὼν, ἰȣ̃σα· ab εἶμι, *eo*.

ΚΙΡΚΑΙ'Α, ας, ἡ, herbæ nomen.

Κίρκη, ης, ἡ, et Dor. Κίρκα, *CIRCE*, nomen sagæ.

ΚΙ'ΡΚΟΣ, ου, ὁ, *CIRCUS*, *CIRCULUS*, *locus in orbem rediens*; est et *species accipitrum*.

Κίρνα, Ion. pro ἐκίρνα, 3. sing. imperf. à

Κιρνάω, *misceo*, f. ήσω. Th. κεράννυμι, seu κιρνάω, idem.

Κίρνη, pro ἐκίρνη, 3. sing. imperf. à κίρνημι, quanquam nonnulli Doricum esse malint pro ἐκίρνα. verbi præced.

Κίρνων, 1. sing. vel 3. pl. imperf. verbi κιρνάω, q. v.

Κίῤῥαθεν, ἐκ τῆς Κίῤῥας, è *Cirrha*.

Κίῤῥις, *species accipitris et piscis*: à κιῤῥῷ, *colore*.

ΚΙΡ'Ρ'Ο'Σ, *fulvus*, seu *gilvus*: qu. à καίω, *uro*.

ΚΙ'ΡΣΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *varix*, cum vena à multo sanguine dilatatur: q. à κιῤῥῷ, *colore*; dicitur et κιρσός.

ΚΙ'Σ, κιὸς, ὁ *vermis*, *qui in ligno frumentove nascitur*: hinc ἄκιος, *non corrosus à vermibus*; est et

Κὶς, ὁ, nomen viri indecl. Heb. Lat. interpret. *durus*.

ΚΙ'ΣΣΑ, et Att. κίττα, ης, ἡ, *pica*, *avis garrula*, *gulosa*, &c. et sumitur pro *fastidium ciborum et appetitus absurdorum*, et pro *malacia*.

Κισσάω, f. ήσω, *picâ laboro*, *cupio*, *libidinosus sum*: à præced.

Κισσήρης, *hederâ redimitus*.

Κίσσηρις, εως, ἡ, *pumex*, lapis tanquam à verme perrosus. Th. κὶς, *vermis*: hinc

Κισσηρώδης, εος, ὁ ꞇ ἡ, *pumicosus*, *pumici similis*.

Κισσινὸς, ἡ, ὸν, *hederaceus*, *hederâ vinctus*: velut à κισσάω, pro κισσόω.

ΚΙΣΣΟ'Σ, et Att. -τὸς, ȣ̃, ὁ, *hedera*.

Κισσοφορῆς, έος, ὁ ꞇ ἡ, *qui capite gestat hederam*.

Κισσόω, et κιττόω, -ῶ, *hederâ orno*, *hederâ corono*.

Κισσύβιον, ȣ, τὸ, *poculum è ligno hederaceo*: ab eod. Th.

ΚΙ'ΣΤΗ, ης, ἡ, *CISTA*, *capsa ex vimine* propriè.

ΚΙ'ΣΤΟΣ, ȣ, ὁ, vel κίσθος, *fructicis genus*.

ΚΙΤΡΙ'Α, ας, ἡ, *CITRIA arbor*, seu *malus Medica*.

Κίτριον, scil. μῆλον, *pomum citrium*: à præced.

Κιττὸς, *hedera*. Vide κισσὸς at

Κιττὸς, ἡ, ὸν, *bonus*, *a*, *um*, Laconicè.

Κιτῶνα, acc. sing. Dor. pro χιτῶνα, à χιτὼν, q. v.

Κιχάνω, idem quod κιχέω, *invenio*, *assequor*.

Κιχείη, *deprehendat*, 3. sing. præs. opt. à κίχημι, ut τιθείη, à τίθημι, undè et κιχεὶς. Sunt qui velint esse 3. sing. sub. à κιχείω, Poët. pro κιχέω, *deprehendo*, sed tum ι deberet subscribi.

Κιχεῖμεν, εῖτε, εῖεν, in plur. præs. opt. per Sync. Att. pro κιχείημεν, είητε, είησαν, verbi κίχημι, *assequor*.

ΚΙΧΕ'Ω, κιχάνω, et κίχημι, *invenio*, *assequor*, *comprehendo*: q. à χῶ, *capio*, et κίω, *eo*, f. ήσω, perf. ηκα, a. 2. ἔκιχον, a. 2. inf. κιχεῖν· hinc

Κίχῃ, *apprehendat*, 3. sing. a. 2. sub. ejusd.

Κιχέμεναι, a. 2. inf. Dor. pro κιχεῖν, verbi κιχάνω, vel κιχέω, *invenio*, f. ήσω, a. 2. ἔκιχον, a. 2. inf. κιχεῖν, Dor. κιχέμεναι, et Ectasi Poët. κιχήμεναι.

Κιχήμενος, η, ον, præs. part. pass. verbi κίχημι, idem quod κιχέω.

Κιχήσας, *assecutus*, a. 1. part. act. et

Κιχήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi κιχέω, *assequor*.

Κιχήσομαι, *assequar*, *deprehendam*, f. 1. m. à κιχέω.

Κιχήτην, per Sync. et Ion. pro κιχησάτην, 3. dual. a. 1. act. verbi κιχέω.

ΚΙ'ΧΛΗ, ης, ἡ, *turdus*, *avis*, Dor. κίχλα.

Κιχλίζω, *pinguibus κίχλαις seu turdis vescor*: hinc *delicior*, *immoderatè rideo*; affine est καχλάζω.

Κιχράω, et κίχρημι, *commodo*, *utendum do*: à χράω, idem.

Κιχὼν, *assecutus*, *nactus*, a. 2 part. act. à κιχέω, *assequor*, *deprehendo*, a. 2. ἔκιχον.

ΚΙΧΩ'ΡΗ, ης, ἡ, vel

Κιχώριον, ȣ, τὸ, *intubum*, *CICHORIUM*: qu. à κίειν et χωρίον, quòd *per agros serpit*.

ΚΙ'Ω, *vado*, *eo*: qu. ab ἴω, quod ex ἕω seu εἶμι, *eo*.

ΚΙ'ΩΝ, ονος, ὁ ꞇ ἡ, *columna*, *columella*: dict. quod in altum κίει, at

Κιὼν, ȣ̃σα, *vadens*, dicitur præs. part. licèt in ultimâ acuatur: à κίω, vel aor. 2. pro ἰὼν, ab εἶμι, *eo*.

Κλαγγεῦντι, Dor. et Æol. pro κλαγγȣ̃σι, 3. plur. præs. quod à κλαγγέω, -ῶ. Th. κλάζω, *clamo*, f. κλάγξω.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, *CLANGOR*, ab eod. Th.

Κλάγξω, f. 1. ejusd. verbi.

Κλάδα, et Æol. κλάβα, *CLAVA*.

Κλᾷδας, Dor. pro κλεῖδας.

Κλαδὶ, per Metaplasmum pro κλάδῳ, dat. sing. à

ΚΛΑ'ΔΟΣ, ȣ, ὁ, *ramus tener*, *progenies*, Poët. qu. à κλάω, *frango*.

Κλάειν, Att. et Dor. pro κλαίειν, à κλαίω, *ploro*, f. κλαύσω.

Κλάζοντε, dual. num. part. præs. à

ΚΛΑ'ΖΩ, *CLAMO*, *clango*, de anseribus, gruibus, &c. fut. κλάγξω, a. 2. ἔκλαγον, p. m. κέκληγα· hinc κλαγγὴ, ἡ, *clangor*; dicitur et

Κλάζω, pro κλάω, *frango*: et

Κλᾴζω, *claudo*, Dor. pro κληΐζω à κλαῒς, id est, κλεὶς, *clavis*.

Κλαῖ', pro κλαῖε, quod Ion. pro ἔκλαιε, 3. sing. imperf. et

Κλαίεσκε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, *ploro*, f. κλαύσω, p. κέκλαυκα.

Κλαίοισθα, Æol. Paragoge pro κλαίοις, 2. sing. præs. opt. act. ejusd. verbi.

Κλαίοντα, *flentem*, acc. sing. præs. part. act. et

Κλαίȣσι, 3. plur. præs. ind. act. verbi κλαίω.

Κλαῒς, ῗδος, ἡ, Dor. pro κλεὶς, *CLAVIS*, nam hinc Ion. κληῒς· undè κλαΐς.

Κλαῖθρον, ȣ, τὸ, Dor. et Æol. pro κλεῖθρον, ȣ, τὸ, *CLAUSTRUM*. Th. κλείω, *claudo*.

ΚΛΑΙ'Ω, *lachrymor*, *ploro*, *fleo*, *do pœnas*, *vapulo*, *pœnitentiâ facti ducor*; imperf. ἔκλαιον, f. κλαύσω, p. κέκλαυκα, quod à κλάω, *frango*, luctu enim et lacrymis *frangitur animus*. [*Ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, Luc. xix. 41. Jac. v. 1. κλαίειν ἐπὶ τινα, cum acc. Luc. xxiii. 28. Num. xi. 13. Jud. xi. 37, 38. xiv. 7. Josh. vii. 37. ceteri vero rarò posteriori constructione.]

ΚΛΑΜΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *mutilatus*: q. à κλάω.

Κλάνιον, *ου*, *τὸ*, *armilla*

Κλᾷξ, *ακὸς*, *ἡ*, *clavis*, vox Dorica à κλείω.

Κλᾷξω, vel ut alii κλᾳξῶ, fut. 1. Dor. pro κλῄσω, ex κλῄζω, *claudo*, f. κλῄσω, et Dor. κλᾳξῶ, ηϊ verso in ᾳ· hinc. a. 1. ἔκλᾳξα. sic κλᾷξον, Dor. pro κλῇσον, a. 1. imperat.

Κλάοισα, Dor. pro κλαίουσα, præs. part. f. g. verbi κλαίω, *fleo*.

Κλᾰπεὶς, έντος, a. 2. part. pass. verbi κλέπτω, *furor*, f. ψω, a. 2. ἔκλᾰπον.

Κλαρονόμως, acc. plur. Dor. pro κληρονόμους, *hæredes*.

Κλᾶρος, Dor. pro κλῆρος, ου, ὁ, *sors, hæreditas*.

Κλάρωσε, *conciliavit*, Ion. et Dor. pro ἐκλήρωσε, a. 1. verbi κλαρόω, pro κληρόω. Th. κλῆρος, *sors*.

Κλάσας, αντος, a. 1. part. act. et κλάσαι, a. 1. inf. et

Κλασθείσης, gen. sing. a. 1. part. pass. f. g. à κλάω, *frango*, f. άσω, a. 1. pass. ἐκλάσθην.

Κλάσις, εως, ἡ, *fractio*: et

Κλάσμα, ᾰτος, τὸ, *fragmentum, frustum defractum*: à perf. pass. verbi κλάω, *frango*.

Κλασῶ, *claudam*, Dor. pro κλείσω, f. 1. à κλείω, *claudo*.

Κλαύδη, ας, ἡ, nomen insulæ, Græcè *vox fracta*.

Κλαυδία, ης, ἡ, nomen mulieris, Latinè quasi *clauda*.

Κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, *fletus, ploratus*; à κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω.

Κλαυθμυρίζω, f. ίσω, *fleo, vagio*, et *in fletum adduco*: ab eodem Th.

Κλαυθμυρισμὸς, οῦ, ὁ, *ejulatus*: à præced.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, *fletus, locus flentium*. Th. κλαίω, *fleo*, fut. κλαύσω.

Κλαυσεῖται, 3. sing. fut. 1. med. Dor. verbi κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω, Dor. κλαυσῶ, f. 1. m. κλαυσοῦμαι, Dor. pro κλαύσομαι.

Κλαύσετε, 2. plur. f. 1. ind. act. verbi præced.

Κλαυσῶ, f. 1. Dor. pro κλαύσω. Vidè κλαυσεῖται.

ΚΛΑ΄Ω, *frango, mutilo*, fut. 1. κλᾰσω, p. κέκλᾰκα, a. 1. ἔκλᾰσα, a. 1. inf. κλᾶσαι, a. 1. part. κλάσας, αντος· perf. pass. κέκλασμαι, a. 1. pass. ἐκλάσθην, præs. part. pass. κλαόμενος, η, ον.

Κλεάριςε, voc. sing. à

Κλεάριστος, ου, ὁ, nomen proprium.

Κλεεινὸς, pro κλεινὸς, *inclytus, celeber*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλεηδὼν, όνος, ἡ. Vide in κληδών.

Κλεηθήσεται, 3. sing. fut. 1. pass. per Sync. pro καλεθήσεται, à καλέω.

Κλεῖα, *res præclarè gestæ*, nom. plur. κλέεα, et contr. κλεῖα à κλέος, εος, τὸ, *gloria*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλειδόω, *CLAUDO*, *obsero*: à κλεὶς, δὸς, ἡ, *clavis*. Th. κλείω, *claudo*.

Κλείετε, *celebrate*, 2. plur. præs. imperat. act. verbi κλείω, *celebro*.

Κλειθρία, ας, ἡ, *rima*: et

Κλεῖθρον, ου, τὸ, *claustrum, sera*: *CLATHRUM*: à κλείω, *claudo*.

Κλεινὸς, *ἡ*, *ὸν*, *celebris*: à κλείω, *celebro*.

Κλεῖξαι, Dor. pro κλεῖσαι, a. 1. inf. act. à κλείω, *celebro*.

Κλείουσαι, *celebres*, nom. pl. part. præs. fœm. g. à. κλείω, *celebro*.

Κλεὶς, κλειδὸς, ἡ, *CLAVIS*, acc. plur. κλειδὰς, et per Sync. κλεῖς, Th. κλείω, *claudo*.

Κλεῖσαι, a. 1. inf. act. et

Κλεισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. pass. à κλείω.

Κλειςὸς, ή, ὸν, *clausus, qui claudi solet*.

Κλειτὰς, acc. plur. κλειτὴν, acc. sing. fœm. g. à κλειτὸς, *celebris*.

Κλειτορὶς, ΐδος, ἡ, *myrtus*, in natura muliebri: à κλείω, *claudo*.

Κλειτὸς, ἡ, ὸν, *celebris, inclytus*: à

ΚΛΕΙ΄Ω, *claudo*; item *celebro, memoro*, fut. σω, perf. κέκλεικα, a. 1. ἔκλεισα, a. 1. sub. κλείσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. κλεῖσαι, perf. pass. κέκλεισμαι, et κέκλειμαι, perf. part. pass. κεκλεισμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐκλείσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. κλεισθῶ, ῇς, ῇ.

Κλειὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, *Clio*, una musarum: à κλειός.

Κλέμμα, ᾰτος, τὸ, *furtum, stratagema*: à κλέπτω, *furor*, perf. pass. κέκλεμμαι.

Κλεμμὺς, χελώνη, *testudo*: quia se sub testâ veluti κλέπτει, id est, *occultat*.

Κλέοβις, juvenis, *filius Cydippes*; acc. Κλέοβιν.

Κλέομαι, Poët. pro κλείομαι, *celebror*. Th. κλείω, idem.

Κλεόπας, ου, ὁ, *CLEOPAS*, nomen viri, Gr. qu. interpret. *omnis gloria*.

Κλεόπατρα, ας, ἡ, nom. reginæ Ægypt. et plur. mul.

Κλεοπάτρῃ, dat.sing. Ion. à præc.

Κλέος, et κλεῖος, εος, τὸ, *gloria, celebritas; fama, rumor*. Th. κλείω, *celebro*.

Κλέπτες, ου, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ὁ, *fur*.

Κλέπτε, *falle*, præs. imperat. et

Κλέπτειν, *furari*, præs. inf. à κλέπτω, q. v.

Κλέπτης, ου, ὁ, *fur*: ab eodem. Th.

Κλεπτικὴ, ῆς, ἡ, scil. τέχνη, *ars furandi*: à

Κλεπτῖκὸς, ἡ, ὸν, *furax, furtis deditus*: à κλέπτω.

Κλέπτοισα, Dor. pro κλέπτουσα, *celans, occultans*, præs. part. fœm. g. ab eod.

Κλεπτόμενος, præs. part. pass. à κλέπτω.

Κλεπτρία, ας, ἡ, *fur*. Th. κλέπτω.

ΚΛΕ΄ΠΤΩ, *furor*, *CLEPO*, *occulo*, *clàm facio aut dico, fallo, decipio*, f. ψω, p. κέκλεφα, a. 1. ἔκλεψα, a. 1. sub. κλέψω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. κλέψωσι, a. 2. ἔκλᾰπον, perf. pass. κέκλεμμαι, p. med. κέκλοφα: quidam à σελέπτω, κλέπτω. dict. volunt. Hinc Angl. to CLEP, id est, ... [illegible]

Κλῖτας, *τὸ*, *rupes*: quod à κλίνω, quia scil. acclivis.

Κλεύνῖκος, Dor. pro κλεόνικος· ex κλέος, *gloria*, et νίκη, *victoria*.

Κλέψας, *furatus*, a. 1. part. act. et

Κλέψεις, 2. sing. f. 1. κλέψωσι, 3. plur. a. 1. sub. verbi κλέπτω, *furor*, q. v.

Κλεψύδρα, ας, ἡ, *CLEPSYDRA*, instrumentum horologicum; *fons quidam Athenis*: ex κλέπτω, *furor*, et ὕδωρ, *aqua*.

Κλέων, ωνος, ὁ, *CLEON*, dux Atheniensium.

ΚΛΕΩΝΙ΄Α, ας, ἡ, *helenium*, herba.

Κλήδην, *nominatim*, adv. à καλέω, *voco*.

Κληδονίζομαι, *vaticinor, vates consulo*: f. 1. med. ίσομαι· peculiaritèr κληδονίζεσθαι, *de augurio* dicitur, *hariolari*: hinc

Κληδονισμὸς, οῦ, ὁ, *vaticinium*.

Κλῆδος, εος, τὸ, *sepes*: à κλείω.

Κληδὼν, όνος, ἡ, *fama bona, gloria, omen bonum*, Poët. κλεηδὼν· ex κλῄζω. Th. κλείω, *celebro*; at

Κληδὼν, 2 Reg. i. 10. exponitur *armilla*; sed pro τὴν κληδόνα, rectiùs legitur χλιδῶνα.

Κλήειν, præs. inf. Ion. pro κλείειν, *claudere*.

Κλῄζω, pro κλῄζω, *claudo*.

Κληθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. et

Κληθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. pass. et

Κληθῆτε, 2. pl. a. 1. sub. pass. a καλέω, *voco*.

Κλήθρα, ης, ἡ, *alnus*; quod à κλάω, *frango*.

Κλῆθρον, ου, τὸ, *claustrum, sera, repagulum*: à κλείω, *claudo*.

Κλῆθρος, ου, ἡ, *alnus*: q. à κλάω, *frango*.

Κληθῶ, ῇς, ῇ aor. 1. sub. pass. verbi καλέω, *voco*.

Κλῄζω, fut. ίσω, *claudo*: item *celebro*. Th. κλείω, idem.

Κληῒς, ΐδος, ἡ, *clavis*, ut κλεὶς, vel *aliquid clavi simile*, *sedes nautica*, *transtrum*: ab eod. Th.

Κληΐσαι, a. 1. infin. act. verbi κληΐζω, vel

Κληΐω, pro κλείω, *claudo celebro*

ΚΛΗ΄ΜΑ, ᾰτος, τὸ, *palmes, virgo vitea*, quia fragilis: à κλάω, *frango*, et κλῆμα est ὑπόδημα, Hesych. hinc

Κληματὶς, ΐδος, ἡ, et

Κληματίον, τὸ, *viticula, parvum sarmentum*, dim. à præced.

Κληματόομαι, *pampinis et sarmentis opacor et sylvesco*.

Κλήμης, εντος, ὁ, *CLEMENS*, nom. viri.

Κληροδοσία, ας, ἡ, *hæreditatis divisio*: à

Κληροδοτέω, f. ήσω, *sorte divido, hæredem scribo*.

Κληροδότης, ου, ὁ, *testator qui per sortem dat*: à præced.

Κληρονομέω.-ῶ, *hæreditatem adeo hæreditatem jure obtineo, possideo* f. ήσω, p. κεκληρονόμηκα, a. 1. sub act. κληρονομήσω, ῃς, ῃ, a. 1. infin act. κληρονομῆσαι, ex κλῆρος, *sors*, et νέμω, [illegible]

Κληρονομησάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi κληρονομέω, quod vide.

Κληρονομία, ας, ἡ, *hæreditas*: actio κληρονόμου ab eod.

Κληρονόμος, ου, ὁ, *hæres*, qui κλῆρον νέμει, *dividit*.

ΚΛΗ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *sors, patrimonium, sortitio, portio, agri colono data*; [* quia olim hæreditas sorte dividebatur: mox omnia bona quæcunque ratione parta, φθείρων τῶν Συρίων τοὺς κλήρους, Herodot. Melpomene, *Syrorum agros vastans*. Sic et Hes. Op. 341. vid. ibi Græv.] Est et κλῆρος, *vermiculus qui in favo nascitur*, Plin. lib. ii. 11. 16.

Κληρουχία, *hæreditatis aditio*: à

Κληροῦχος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui κλῆρον ἔχει, *qui aliquid sorte sibi attributum tenet*.

Κληρόω, *sorte lego, sorte deligo*: f. ώσω, p. κεκλήρωκα, præs. pass. κληρόομαι, -οῦμαι, *in sortem adsciscor*: a. 1. pass. ἐκληρώθην, *in sortem adscitus sum*. Th. κλῆρος, *sors*.

Κληρώσομαι, *sortiar*: f. 1. m. præced.

Κληρωτὶ, *sortitò, in sortè*, adverb. Th. κλῆρος, *sors*.

Κληρωτὸς, ἡ, ὸν, *sorte lectus*.

Κλῆσις, εως, ἡ, *vocatio, officium*. Th. καλέω, *voco*.

Κλῆσον pro κλήϊσον, a. 1. imperat. act. verbi κληΐζω, *claudo, celebro*. Th. κλείω, idem. At

Κλῆσον, sine ι subscripto per Sync. pro κάλεσον, a. 1. imperat. act. verbi καλέω, *voco*: a. 1. ἐκάλεσα.

Κλητέος, έα, έον, adj. verbal. *vocandus*: à 3. sing. perf. pass. verbi ejusd.

Κλητεύω, *in jus voco testimonii dicendi causâ, sum* κλητήρ ab eod.

Κλητήρ, ῆρος, ὁ, *apparitor, qui in jus vocat*: ab eod.

Κλητικῆς, gen. sing. f. g. à

Κλητικὸς, ἡ, ὸν, *appellativus, a, um*: à καλέω.

Κλητὸς, ἡ, ὸν, *vocatus, a, um*: ab eod. Th.

Κλήτωρ, ορος, ὁ, *vocator, accersitor, præco, nuncius, minister magistratûs jus dicentis, testis*: à καλέω.

ΚΛΙΒΑ'ΔΙΟΝ, ου, τὸ, *herbæ genus*.

ΚΛΙ'ΒΑΝΟΣ, ου, ὁ, *CLIBANUS*; qui et κρίβανος, in quo hordeum coquitur: ex κρίθη, *hordeum*, et βαῦνος, *fornax*.

Κλίμα, ατος, τὸ, *regio, plaga, tractus, CLIMA, declivitas, inclinatio*: à κλίνω.

Κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, *scalæ gradus: annus scansilis*: à

ΚΛΙ'ΜΑΞ, ακος, ἡ, *scala, gradus, CLIMAX*: qu. à κλίνω. Hinc Angl. TO CLIMB.

Κλιματὶς, ίδος, ἡ, *vitis*. Th. κλῆμα.

Κλίνη, ης, ἡ, et Dor. κλίνα, *lectus*: à κλίνω, *reclino*.

Κλινθήτην, Ion. pro ἐκλιθήτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κλίνω q. v.

Κλινίδιον, ου, τὸ, *lectulus*: ab eod. Th.

Κλινικὸς, ἡ, ὸν, *CLINICUS, in lecto decumbens, ægrotus, lecto affixus*: à κλίνη.

Κλίνομεν, 1. pl. præs. ind. act. et

Κλινόμενος, *inclinans*: præs. part. pass. à κλίνω.

Κλινοποιὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *lectorum faber*: à κλίνη, *lectus*.

Κλινοῦμεν, 1. pl. f. 2. ind. act. à κλίνω.

Κλιντὴρ, ῆρος, ὁ, *lectus, lectica, currus clausus*: à

ΚΛΙ'ΝΩ, *inclino, reclino, reflecto, averto*: fut. ινῶ, perf. κέκλἶκα, aor. 1. ἔκλῖνα, perf. pass. κέκλἶμαι, σαι, ται· undè est κλίμα, ατος, τὸ, *regio, cœli inclinatio, tractus*: perf. med. κέκλινα, undè κλίνη, ης, ἡ, *lectus*.

Κλισία, ας, ἡ, locus ubi *discumbitur, discubitus, tabernaculum, tentorium, casa*: et

Κλισίαδες, αἱ, *januæ bifores*. Th. κλίνω.

Κλισίη, ης, ἡ, Ion. pro κλισία, quod vide, et

Κλισίηθεν, *ex tentorio*: adv. de loco: κλισίηνδε, *ad tentorium*: à præced.

Κλίσιον, ου, τὸ, idem quod κλισία, vel *ovile, caula, stabulum*. Th. κλίνω, *reclino*.

Κλίσις, εως, ἡ, *flexio*: acc. κλίσιν ab eod.

Κλισμὸς, οῦ, ὁ, *torus discubitorius, sella recubitoria*, dat. pl. Ion. κλισμοῖσι et

Κλίτος, εος, τὸ, *devexitas*: latus in quod res aliqua κλίνεται. Th. κλίνω, quod vide.

Κλίτυς, υος, ἡ, *vallis, montis declivitas*: à præced. Th.

Κλοιὸς, οῦ, ὁ, *collare, vinculum* quo collum κλείεται. Th. κλείω, *claudo*.

Κλονέοντο, *turbabantur*: 3. pl. imperf. med. Ion. à

Κλονέω, -ῶ, f. ήσω, *commoveo, concutio, turbulentum reddo*: à κλόνος. Undè

Κλόνησις, εως, ἡ, *motus, agitatio*.

Κλόνιον, *spina dorsi, coxendix*, q. à

Κλόνις, εως, ἡ, *venter*.

Κλονιστὴρ, *gladiolus ad femora suspensus*: à præced.

ΚΛΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *tumultus, strepitus, perturbatio*. Hinc Angl. A CLOWN.

* Κλοπεύω, f. εύσω, *furor*.

Κλοπέω, -ῶ, f. ήσω, idem: à

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, *furtum*: à p. m. κέκλοφα, verbi κλέπτω, *furor*.

Κλόπιμος, η, ον, *furtivus, a, um, furto ablatus*: ab eod. Th.

Κλοπίμως, adv. *furtim*: à præced.

Κλοτοπεύω, f. εύσω, *verba do, decipio, latentèr furor* et *subduco tempus, subterfugio, tergiversor*.

Κλοῦβον, *sigillum*. Hinc ποικιλοβίζω.

Κλύβατις, *herba quæ* et ἑλξίνη, Latinis *parietaria* dicitur.

Κλύδων, ωνος, ὁ, *fluctus, unda, æstus*. Th. κλύζω, *abluo*.

Κλυδωνίζομαι, *fluctibus, agitor, fluctuo*: f. m. ίσομαι, a. 1. pass. ἐκλυδωνίσθην, ης, η, ab eod.

Κλύεν, *audivit*; 3. sing. imperf. ind. act. Ion. à κλύω, *audio*.

Κλύζεσκεν, *abluebat*: 3. sing. imperf. ind. act. Ion. pro ἔκλυζε.

Κλυζομένῳ, *inundanti*; dat. sing. part. præs. pass. à

ΚΛΥ'ΖΩ, *abluo, eluo, clystere perluo, purgo, inundo; sonum, ut fluctus, edo*: hinc κατάκλυσις, εως, ἡ, *diluvium, inundatio*.

Κλῦθι, *audi*: præs. imperat. à κλῦμι, vel ut alii volunt, pro κλύε, à κλύω, *audio*.

Κλυμένη, ης, ἡ, *uxor Iapeti*; item *ancilla Helenæ*: à

Κλύμενος, ου, *clarus*.

Κλύοιμι, *audirem*: præs. opt. à κλύω, q. v.

Κλύον, Ion. pro ἔκλυον, *audiverunt*: 3. pl. imperf. ejusd. verbi.

Κλυστὴρ, ῆρος, ὁ, *CLYSTER, id quo alvus eluitur, item ipsum instrumentum quo medicamentum injicitur*. Th. κλύζω, *abluo*.

Κλυτὰ, nom. pl. n. g. à κλυτὸς, *inclytus*. Th. κλύω, *audio*.

Κλυταιμνήστρα, ας, ἡ, *CLYTÆMNESTRA, uxor Agamemnonis*, quem trucidavit.

Κλυτόκαρπος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui fert inclytum fructum*: ex κλυτὸς, *inclytus*, et καρπὸς, *fructus*.

Κλυτόπωλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *inclytus equis*: à κλυτὸς, *inclytus*, et πῶλος, *pullus equinus*.

Κλυτὸς, ἡ, ὸν, vel κλυτὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *vocalis, cujus vox audiri potest, strepitum edens, inclytus, clarus*: κλυτὴ, *alma*: à κλύω, *audio*.

Κλυτοτέχνης, ου, ὁ, *inclytus artifex*: ex κλυτὸς, *inclytus*, et τέχνη, *artificium*.

Κλυτότοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *arcu et jaculis insignis*.

ΚΛΥ'Ω, *audio, morem gero, percipio, sentio*.

ΚΛΩΒΟ'Σ, οῦ, ἡ, *cavea avium*.

ΚΛΩ'ΖΩ, f. ξω, *clamo more graculorum*; item *explodo è theatro, sibilo*. Hinc Angl. TO CLUCK, sive CLOCK, gallinarum vox.

ΚΛΩ'ΘΩ, f. ώσω, *neo, torqueo, glomero*: et *fataliter destino*: undè κεκλωσμένα dicuntur *fato destinata*. Hinc Angl. TO CLOTHE, &c.

Κλωθὼ, όος, ἡ, Parcarum natu min. à κλώθω, quia filum vitæ *net*.

Κλωμακόεις, όεσσα, όεν, *asper, clivosus*: locus in quo sunt κλώμακες à κλώμαξ, ακος, ὁ, *asperitas*, quod à κλίμαξ, quasi κλιμακόεις, *scalâ egens, ascensu difficilis*: vel ut alii à κλάω, *frango*.

ΚΛΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *ramus*, vel *surculus*, qui deputari solet; accus. singul. κλῶνα, accus. plur. κλῶνας. Hinc

Κλωνίον, ου, τὸ, *ramulus*: qu. à κλάω, *frango*.

Κλωπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri contract. ex Κλεόπας, *gloria patris*.

Κλῶπες, *fures*, nom. pl. à κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *fur*. Th. κλέπτω, *furor*.

Κλωπεύω, f. εύσω, *furor*, ab eod.

Κλωποπάτωρ, ορος, ὁ, *ex fure patre natus*: ex κλὼψ, *fur*, et πατὴρ, *pater*.

Κλῶσμα, ἄτος, τὸ, *filum*: à κλώθω, *neo*.

Κλωςὴρ, ῆρος, ὁ, *fusus*: ab eod.

Κλωςὴς, ῦ, ὁ, *qui fila deducit*: ab eod.

Κλὼψ, ωπὸς, ὁ, *fur*: vide κλῶπες.

Κμέλεθρα, τὰ, *trabes*: αἱ δοκοί.

Κμητὸς, ἡ, ὸν, *elaboratus, factus*: à κάμνω, *laboro, facio*.

Κνάω, *scindo*: vide κνάω.

Κνακὸς, Dor. pro κνηκὸς, *flavus, albus*. Th. κνῆκος, ε, ἡ, *species seminis*.

Κνάκων, *caper*: à colore κνακῷ.

Κνᾶμα, ας, ἁ, Dor. pro κνώμη, ης, ἡ, *crus*.

Κνάμπτω, *flecto, robore vinco*; κνάμπτομαι, *malis frangor, succumbo*: à κάμπτω, *flecto*.

Κναμὼς, acc. pl. Dor. pro κνημὲς, *colles*: vide κνημός.

ΚΝΑ´ΠΤΩ, seu γνάπτω, f. ψω, p. φα, *carmino, carpo*, ut fullones, *pecto, polio*: undè Angl. THE NAP OF CLOTH, et TO KNAP.

Κνᾶσαι, Dor. pro κνῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi κνάω, *scindo, rado*.

Κνᾰφεὺς, έος, ὁ, *fullo*: à κνάπτω.

Κνάφος, ε, ὁ, *carduus fullonicus*: ab eod.

Κναφήϊον, ε, τὸ, Ion. pro κνήφειον, *officina fullonica*.

ΚΝΑ´Ω, κναίω, κνέω, item κνῆμι, *scindo, rado, scalpo, pruritum excito*. Hinc Angl. GNAW et GNASH.

Κνεφαῖος, αία, αῖον, *tenebrosus, obscurus*: à

ΚΝΕ´ΦΑΣ, ἄτος, τὸ, *caligo, tenebræ, crepusculum*.

Κνέωρον, herba quædam, quæ et κνῆςρον dicitur, Plin. lib. 13. 21. qu. à κνάω, *rado*: quòd linguam mordet.

Κνῆ, *scalpsit*, Ion. pro ἔκνη, 3. sing. aor. 2. vel imperf. verbi κνῆμι. Th. κνάω, *scindo*.

Κνήθω, *scalpo, frico, titillo, uro, pruritum moveo, irrito, ad iram provoco*: f. κνήσω, p. κέκνηκα, præs. pass. κνήθομαι, *prurio*: [* κνηθόμενοι τὴν ἀκοὴν, 2 Tim. iv. 3. *auribus prurientibus*.] Th. κνάω, *scindo*.

Κνηκίας, ε, ὁ, *lupus*: à κνηκὸς, *flavus*: quia tali colore sunt lupi.

Κνηκὶς, ίδος, ἡ, *parra nubecula*: quia κνηκὴ, vide κνηκός.

ΚΝΗ῀ΚΟΣ, ε, ἡ, *species quædam seminis*, vel *herba croco similis*. Hinc

Κνηκὸς, ἡ, ὸν, *flavus, inclinans in candidum*.

Κνῆμα, ἄτος, τὸ, *ramentum*; item *pruritus*. Th. κνάω, *rado*.

Κνήμαργος, ε, ὁ ϗ ἡ, *cruribus albis præditus*: ex κνήμη, *tibia*, et ἀργὸς, *albus*.

ΚΝΗ´ΜΗ, ης, ἡ, *tibia, crus*. Hinc Angl. KNEE. Ejus prior pars ἀντικνήμιον, posterior γαστροκνήμιον. Et *rotæ radius*.

Κνήμησι, dat. plur. Ion. pro κνήμαις, à κνήμη, *tibia*.

Κνήμια, ας, ἡ, *radius rotæ*. Th. κνήμη.

Κνημῖδας, acc. plur. à κνημὶς, ίδος, ἡ, *ocrea*: ab eod. Th.

Κνημιδοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *ocreis armatus*: ex κνημὶς, ίδος, ἡ, *ocrea*, et φέρω, *fero*.

Κνημὶς, ῖδος, ἡ, *tibiale, ocrea*: et à κνήμη.

Κνημὸς, ἔ, ὁ, *pars montis, quæ à pede ipsius ascendit*: ab eod.

Κνησίρα, ας, ἡ, *pannus rasus, per quem aliquid colatur*, et qu. raditur: à κνάω, *rado*.

Κνησθείην, a. 1. opt. pass. verbi κνήθω, *scalpo, frico*: f. σω, p. κα. Th. κνάω, *scindo*.

Κνηςὴρ, ῆρος, ὁ, *qui radit, occisor*; *radula*: ab eod. Th.

Κνηςήριον et κνῆστρον, *instrumentum quod raditur, radula*: ab eod.

Κνηςὶς, ίδος, ἡ, *lancinula, fistula, acus*: ab eod.

Κνῆςις, εως, ἡ, *culter*: ab eod.

Κνηςὸς, ἡ, ὸν, *rasus, sectus, concisus*: ab eod.

Κνήφη, ης, ἡ, *pruritus*, item *urtica*: quia κνᾷ. Vide κνίδη.

Κνίδειος κόκκος, *granum CNIDIUM*: fructus thymelææ, Theophrast. l. 9. c. 22. Th. κνίδιον, ε, τὸ, idem.

Κνίδη, ης, ἡ, *urtica*: quia κνίζει *cum pruritu*, qu. *mordet*. Th. κνάω.

ΚΝΙ´ΔΙΟΝ, ε, τὸ, *grani species*.

Κνίδος, ε, ἡ, *oppid. Doridis in Caria*: et nomen fluvii.

Κνιζομένα, ας, ἁ, part. præs. pass. f. g. Dor. pro κνιζομένη, ἡ, *puncta, dolore affecta*: à

Κνίζω, *seco, rado, pruritum excito, urticæ in modum pungo* vel *uro, molestus sum, perdo*. Th. κνάω, *rado*.

Κνιπολόγος, avis quæ κνῖπας λέγει, id est, *colligit et edit vermes qui ligna erodunt*. Alii scribunt κνιπολόχος, quòd *iis insidietur*: à λοχεύειν, *insidiari*.

Κνιπὸς, *parcus*: qui de necessariis quoque aliquid κνάει et

Κνιπότης, ητος, ἡ, *pruritus*: à κνάω.

Κνὶς, κνιδὸς, *urtica*: à κνίζω.

Κνισᾶντι, Dor. per Crasin ex κνισάεντι, pro κνισήεντι, à κνισήεις, εντος, *nidore plenus*.

Κνίσδεν, Doricè pro κνίζειν, *pungere*: vide κνίζω.

Κνισμὸς, ȣ, ὁ, *pruritus, prurigo*: à κνίζω, *pruritum excito*. Th. κνάω, idem.

ΚΝΙ῀ΣΣΑ, seu κνίσα, ης, ἡ, *nidor, pinguedinis incensæ fumus*: quia naris κνίζει, i. e. *pruritum excitat*.

Κνίσσαι, *pupugisse*: Poët. pro κνίσαι, a. 1. inf. act. verbi κνίζω, fut. ίσω. Th. κνάω, *scindo*.

Κνισσάω, f. ήσω, *nidore inficio, seu repleo*; item *vaporo, suffio*, de sacrificantibus; *fumo corrumpo*. Th. κνίσσα, *nidor*.

Κνισσήεις, vel κνισήεις, ήεσσα, ῆεν, *nidore plenus, nidorem referens*.

Κνισσοδιώκτης, ε, ὁ, *qui nidorem sectatur, parasitus*: ex κνίσσα, *nidor*, et διώκω, *persequor*.

Κνισσὸς, ȣ, ὁ, *catillo*, qui κνίσσαν sectatur.

Κνὶψ, ιπὸς, ὁ, *culex, vermiculus ex iis qui lignum vorant*, quia illud κνᾷ.

Κνῦς, contractè pro κνόος, ὁ, *gemitus axis in rotâ*: quam scil. κνᾶται.

Κνόφος, idem quod γνόφος et κνέφας, quæ vid.

Κνῦ, *res minima*: q. κενόν τι.

Κνύζα, ης, ἡ, *scabies, prurigo*: à κνύζω, idem qu. κνάω, *scabo, scalpo, rado*.

Κνυζάομαι,-ῶμαι, *gannio*: à κνύω, idem quod Th. κνάω, *rado*.

Κνυζεῦνται, Dor. pro κνυζῶνται, 3. plur. præs. pass. à

Κνυζέω, et κνύζω, *gannio*: f. ήσω, dict. de canibus. Th. κνάω, *scindo*.

Κνύζω, et κνύω, *rado, scalpo*: ab eod. Th.

ΚΝΩ´ΔΑΛΟΝ, ε, τὸ, *bestia, animans*: Pind. Pyth. X.

* Κνώδαξ, ακος, *fibula ferrea capitibus axium affixa*.

Κνώδων, vel κνώδες, οντος, ὁ, *mucro*, seu *acies gladii, dentale in venabulo quod hominem ab apro tutur*. Th. ὀδὲς, *dens*.

Κνώσσω, *profundè dormio, sterto*: qu. à κενὰ et ὄσσε, *quum vacui sunt oculi, nec occupati videndo*: derivatur ex ὄσσομαι pro ὄπτομαι, *video*.

Κνὼψ, *cæcus*: qu. κενὸς ὠπὶ, *vacuus visu*: ponitur per Pleonasm. τȣ κ, pro νὼψ, quod ex νὴ particulâ negativâ, et ὢψ, *oculus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΚΟΑ´ΛΕΜΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *stolidus, amens*.

ΚΟ´ΑΞ, *rana*: à sono κοὰξ, *quæ vox ranæ*.

Κοάω, *audio*: quod ex ἀκόω aut à κοέω, quod vide.

ΚΟ´ΒΑΛΟΣ, ε, ὁ, *vafer, maledicus, loquax, adulator*: qu. à κακόβουλος.

Κοβάλεος, ε, *ridiculus*.

ΚΟ´ΒΥΑΙΣ, εως, ἡ, *radula, quâ caseus raditur*.

ΚΟ´ΓΧΗ, ης, ἡ, *CONCHA*, κόγχος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem. κογχύλιον, ε, τὸ, idem. κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum, purpura*.

Κογχίτης, ε, ὁ, *lapis albus et mollis*, in quo κόγχοι à præced.

Κόγχος, ε, ὁ ϗ ἡ, *concha*, propriè *turbinata*; item quod κόγχῳ simile sit; ut *umbo clypei, cavitas oculi*, &c.

Κογχύλη, ης, ἡ, *ostreum, purpura*: et

Κογχύλιον, ε, τὸ, *CONCHYLIUM, conchylii cruor, qui expetitur ad infecturas*: et *ipsa lana aut vestis eo cruore infecta*. Th. κόγχη.

Κόδαλον, *piscis, mugil*, κοςρεύς.

ΚΟΔΟΜΕΥ´Ω, *hordeum frigo*, seu *torreo*: qu. à κοῶ, *uro*.

Κοδράντης, ε, ὁ, à *quadrante* Latino factum est, *quarta pars assis*

Κοέω, *intelligo, sentio*, pro νοέω· aut. ex κοέω, pro καίω, quod vide.

ΚΟ´ΘΟΡΝΟΣ, ου, ὁ, *COTHURNUS, calceus, utrique pedi et utrique sexui aptus*; inde *homo inconstans*, &c.

Κόθουρις, *vulpes*: et

Κόθουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *caudam abscondens*, et hinc *fucus*, quia aculeum abscondit; inde *iners fur*: ex κεύθω, et οὐρά.

ΚΟΙ˜, κοῖ, *vox porcellorum*.

Κοίῃ, Ion. pro ποίᾳ, scil. ὁδῷ, *quâ viâ, quâ ratione?* Sic et κοῖος, η, ον, Ion. pro ποῖος, *qualis?*

Κοικύλλω, *circumspicio*, ut sit κύκλῳ βλέπειν.

Κοιλάδος, gen. sing. à κοιλὰς, quod vide.

Κοιλαίνω, f. ἀνῶ, *cavo, exentero, detraho*, a. 1. ἐκοίλᾶνα. Th. κοῖλος, *cavus*.

Κοιλὰς, ἄδος, ἡ, *vallis caverna*; item *mare*: ab eod. Th.

Κοίλαις, et κοίλησιν, dat. pl. Ion. pro κοίλαις· à κοῖλος.

Κοίλη, ης, ἡ, *concavum, pars navis*: ab eod. Hinc Angl. A KEEL.

Κοιλήναντα, acc. sing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, *cavo*.

ΚΟΙΛΙ´Α, ας, ἡ, *venter, alvus*: qu. à κοῖλος, *cavus*. Tum et *canalis, per quem aqua ducitur*.

Κοιλιακὸς, ἡ, ὸν, *laborans morbo fluidæ* κοιλίας, *CŒLIACUS*: à præced.

Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *parasitus*, qui κοιλίᾳ servit, ut δαίμονι, cujus *venter Deus* est.

Κοιλιόδεσμος, ου, ὁ, *ventrale*: qu. *vinculum ventris*: quod supra κοιλίαν δεῖται.

Κοιλόπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epithetum loci *qui cavam planitiem habet*: ὁ κοῖλον πέδον ἔχων.

ΚΟΙ˜ΛΟΣ, κοίλη, κοῖλον, *cavus, concavus, depressus*: κοῖλος, ἄργυρος, *argentum vivum*, quia tangenti se aperit et *cavum* exhibet: nisi potiùs sit *argentum excavatum sive cœlatum*: κοῖλον, *vola, cavum pedis*; τὰ κοῖλα, ὧν, *ilia, cava lateris*. Hinc *CŒLUM*, apud. Lat. à concavitate: et hinc Angl. TO COIL UP, *i. e.* ita convolvere, ut in medio relinquatur κοιλότης. Id quod in funibus nauticis et anguibus convolutis videre est.

Κοιλοςαθμέω, *facio* κοιλόςαθμον· *fornico, camero*: f. ήσω, a. 1. ἐκοιλοςάθμησα, ας, ε· à

Κοιλόςαθμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cava habens stabula, laqueatus, contignatus*: ex κοῖλος, *cavus*, et ςαθμὸς, *stabulum*.

Κοιλοςομία, ας, ἡ, *vitium illud quo vox in ore quasi in specu obscuratur, et velut in recessu auditur*. Quint. l. i. c. 9. à

Κοιλόςομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui quasi cavo ore loquitur*: ex κοῖλον, *cavum*, et ςόμα, τὸ, *os*.

Κοιλοσυρία, ας, ἡ, *CŒLOSYRIA*, regio sic dicta, Syriæ pars: rectiùs Κοιλησυρία.

Κοιλότης, ητος, ἡ, *cavum*: à κοῖλος.

Κοιλόω, f. ώσω, *cavo*: à κοῖλος.

Κοίλωμα, ἄτος, τὸ, *cavum, ulcus in corneâ tunicâ oculi, mare*; item *alveus fluminis*: à præced.

Κοιμᾶθ', pro ἐκοιμᾶτο, *dormiebat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

ΚΟΙΜΑ´Ω, -ῶ, f. ήσω, p. ηκα, *sopio, in lecto colloco*: præs. pass. κοιμάομαι, -ῶμαι, *dormio, obdormio, morior*: præs. part. κοιμαόμενος, -ώμενος, perf. pass. κεκοίμημαι, perf. part. pass. κεκοιμημένος, η, ον, *mortuus*; a. 1. pass. ἐκοιμήθην, ης, η, f. 1. pass. κοιμηθήσομαι. Hinc

Κοιμηθεὶς, εῖσα, ὲν, *sopitus*, a. 1. part. pass. et

Κοιμηθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Κοιμηθήτω, a. 1. imperat. pass. verbi κοιμάω.

Κοιμήσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et

Κοιμήσασθε, *cubate*, 2. pl. a. 1. imperat. m. ejusd.

Κοίμησις, εως, ἡ, *somnus, mors*:

Κοιμητήριον, ου, τὸ, *CŒMETERIUM, locus in quo dormitur* vel *sepelitur*: à κοιμάω.

Κοιμίζω, idem quod κοιμάω, q. v.

* Κοινὰ 'Ασίας, *certamina communitèr Asiæ* proconsularis, urbium impensis et communi earum concursu celebrata, modo Smyrnæ, Ephesi, Pergami, &c. habitæ Quæ inter regiones Ioniam, Lydiam, Cariam, Phrygiam, Mysiam, Æoliam, continebatur, iis præsidebat Asiarcha, et victores civicâ coronabantur, ut ex eorum superstitibus nummis patet, Vid. Vaill. de Num. Græcis, p. 337. Spanh. de Præst. Num. Diss. ix. l. iv. p. 610. Ed. fol.

Κοινάομαι, -ῶμαι, Pind. pro κοινόομαι. Th. κοινὸς, *communis*.

Κοινάσαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινήσαντες, ut alii: nom. pl. a. 1. part. act. verbi κοινέω, κοινόω, *communico*: f. ώσω, ab eod. Th.

Κοινῇ, *communitèr*: adv. à κοινός.

Κοινοῖ, dicitur in 3. sing. præs. ind. act. contract. pro κοινόει· et in 3. sing. præs. sub. act. contr. pro κοινόῃ· et in 3. sing. præs. opt. act. contr. pro κοινόοι. Et in 2. sing. præs. ind. et sub. med. et pass. contr. pro κοινόῃ· à κοινόω, quod vide.

Κοινολογέομαι, vel κοινηλογέομαι, *aliquid cum aliquo communico*: ex κοινὸς, et λέγω, *dico*.

Κοινολογία, ας, ἡ, *collocutio, consultatio*: expon. et *conjuratio*; ex iisd.

Κοινολογίζομαι, *colloquor*.

* Κοινόμυια, ας, ἡ, *cœnomya*, Hieron. *omne genus muscarum*. Exod. viii. 21. in LXX. Psal. lxxviii. 45. idem quod παμμυιά apud Aquilam, ex κοινὸς, et μυῖα. Rectiùs tamen forsan ut in Editt. legitur κυνόμυια.

* Κοινὸν 'Ασίας, *commune Asiæ*, sic dictum corpus fœderatum civitatum, quæ supradictam societatem inibant. Vide Reines. Insc. v. 22. Vide Κοινὰ 'Ασίας.

ΚΟΙΝΟ´Σ, ἡ, ὸν, *communis, publicus, vulgaris, sodalitate gaudens; profanus, impurus, immundus*, per Hebr. *facilis, comis*, ut Lat. *communis*; *æquus, justus*, de judice. Hinc τὸ κοινὸν, vel τὰ κοινὰ, *respublica, commune commodum*.

Κοινότης, ητος, ἡ, *communitas, consortium, societas, lenitas, facilitas*: à præced.

Κοινόω, -ῶ, *communico, commune reddo, impertio, confero cum aliquo*; item *polluo, inquino, pro impuro habeo*, f. ώσω, perf. κεκοίνωκα, a. 1. ἐκοίνωσα, a. 1. inf. act. κοινῶσαι, ab eod. Th.

Κοινῷ, dat. sing. à κοινός.

Κοινῶν, ῶνος, ὁ, Poët. pro κοινωνὸς, *socius*, q. v.

Κοινωνέω, -ῶ, *communico, impertio, particeps sum*, f. ήσω, perf. κεκοινώνηκα, a. 1. ἐκοινώνησα. Th. κοινὸς, *communis*.

Κοινωνήσασι, dat. plur. a. 1. part. act. κοινωνήσας, αντος, verbi præced.

Κοινωνία, ας, ἡ, *communio; beneficentia: eleemosyna*. Th. κοινός.

Κοινωνικὸς, ἡ, ὸν, *sociabilis, non difficilis, non fastuosus, qui est facilis convictûs*: à

Κοινωνὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *socius particeps*, in dat. pl. κοινωνοῖς. Th. κοινός.

Κοινωνοῦσιν, 3. pl. præs. ind. verbi κοινωνέω.

Κοινῶς, adv. *communitèr, uno animo*.

Κοινώτερος, comp. grad. à κοινός.

* Κοινωφέλεια, ας, ἡ, *publica utilitas*: ex κοινὸς, et ὠφελέω, *prosum*. D. S.

ΚΟΙ˜Ξ, ῖκος, ὁ, *palmæ arboris quædam species*.

Κοιόλης, *sacerdos*, qui et κοίης.

Κοῖος, *qualis*, Æol. pro ποῖος· et

Κοῖος, ου, ὁ, *CŒUS, filius Cœli et Terræ, pater Latonæ*. Hes. Th. 135, et 405.

Κοιοφόρος, *gravida*, quia κοῖος, id est κύος φέρει.

Κοιρανέοντα, acc. sing. part. præs. verbi κοιρανέω.

Κοιρανέοντι, Dor. pro κοιρανέουσι, *regunt, gubernant*, à

Κοιρανέω, *impero, princeps sum*, f. ήσω, p. κεκοιράνηκα· à

ΚΟΙ´ΡΑΝΟΣ, ου, ὁ, *princeps, dominus*: quod à κῦρος, *auctoritas*, quam dominator habet in subditos: hinc κοιρανέω, *dominor, impero*: est et

Κοίρανος, ου, ὁ, *CŒRANUS*, auriga Merionæ, Hom. Il. 17.

ΚΟΙΣΥ´ΡΑ, *uxor Alcmæonis Atheniensis, nobilis et opulenta, sed luxuriosa*.

Κοιτάζω, et κοιτάω, *in lecto colloco*: et præs. med. κοιτάζομαι, *jaceo. in lecto cubo*: à κοίτη.

Κοιταῖος, αία, αῖον, *qui it cubitum, qui lectum petit*; κοιταῖον γίνεσθαι,

cubare, noctu jacere. Th. κοίτη, lectus.

Κοιτάξατο, Dor. pro ἐκοιτάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, dormio, f. σω, et ξω· hinc a. 1. ἐκοίταξα.

ΚΟΙ'ΤΗ, ης, ἡ, cubile, lectus; κοῖται, ῶν, αἱ, libidines; qu. à κεῖμαι, cubo: hinc

Κοιτίον, ȣ, τὸ, dormitorium, cubiculum.

Κοιτὶς, ίδος, ἡ, parva κοίτη, lectulus, specialitèr capsula in quâ mundus muliebris servatur: à præced.

Κοῖτον, acc. sing. à

Κοῖτος, ȣ, ὁ, cubile; somnus cubili. Th. κοίτη, idem.

Κοιτὼν, ῶνος, ὁ, cubiculum, et

Κοιτωνίτης, ȣ, ὁ, cubicularius: ab eod.

Κόκαλον, ȣ, τὸ, corona pretiosa, κόκαλα, ὀςέα.

Κόκκῖνος η, ον, COCCINUS, cocco tinctus: à

ΚΟ'ΚΚΟΣ, ȣ, ὁ, granum, bacca, COCCUS, color ex cocco factus puniceus, undè etiam pro purpura sumitur.

ΚΟΚΚΥ'ΑΙ, et κοκύαι, ῶν, οἱ ϗ αἱ, avi, majores.

Κοκκύζει, canit, 3. sing. præs. ind. à

Κοκκύζω, COCCUZO; canto ut cuculus vel gallus: à κόκκυξ, q. v.

Κοκκύμηλον, prunum præcox, malum quod coccygis vocant: ex κόκκυξ, q. v. et μῆλον, malum. Th. μηλέα, malus arbor.

ΚΟ'ΚΚΥΞ, ῦγος, ὁ, CUCULUS: à sono, Angl. CUCKOO: piscis quidam, grossus, galea, herba quædam, os in imo sacri ossis.

Κοκκύσδειν, Dor. pro κοκκύζειν.

Κόκυ, celeritèr, Att. undè fortassè Angl. QUICK.

Κόλα, ἡ, venter; Suid. sive quia κόλον, id est, escam capit, sive quia κοίλη.

Κόλαβος, offula, buccea parva: à κόλον, cibus.

Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, lascivè salto: indè genus saltationis petulantis et lascivæ κολαβρισμὸς, est dictus. Sic Job. v. 4. κολαβρισθείησαν, vertitur κατεκλάσθησαν, à Sym. ταπεινωθήτωσαν.

Κόλαβρος, ȣ, ἡ, porcellus, obscœna cantio.

ΚΟΛΑ'ΖΩ, punio, castigo, [* reprimo: ἄρχει τῷ ἅρματος ϗ κολάζει τὰς τῶν ἵππων ὁρμὰς, currum regit, et impetum reprimit equorum.] f. σω, perf. κεκόλᾰκα, præs. pass. κολάζομαι, punior, pœnas do; a. 1. med ἐκολασάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. κολάσωμαι, ῃ, ηται, p. pass. κεκόλασμαι, σαι, ται.

Κόλᾰκας, acc. pl. à κόλαξ, ᾰκος, ὁ, adulator.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, assentatio; à κολακεύω, adulor. Th. κόλαξ.

Κολακεύσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act verbi κολακεύω.

Κολακευτέος, έα, έον, cui blandiendum est, adj. verbale à

Κολακεύω, adulor, assentor, f. εύσω, p. κεκολάκευκα, a. 1. ἐκολάκευσα. Th. κόλαξ.

Κολάκὶς, ΐδος, ἡ assentatrix.

Κολακρέται, vel κολακρέται, et κωλακρέται, civilium pecuniarum quæstores.

ΚΟ'ΛΑΞ, ᾰκος, ὁ, adulator, parasitus: à κόλον, cibus, quem quærit.

ΚΟ'ΛΑΠΤΩ, f. ψω, tundo, tundendo excavo, scalpo, sculpo: quod à κοῖλος, cavus.

ΚΟ'ΛᾸΡΙΣ, εως, ὁ, animal ululæ inimicum.

Κόλᾰσις, εως, ἡ, supplicium, cruciatus, punitio, [* amputatio arborum luxuriantium, obstaculum, 1. Joan. iv. 18. ὁ φόβος κόλασιν ἔχει, timor habet obstaculum, ubi Grot. legi vult κώλυσιν, male. Ὁ δὲ Ἄππιος ἀδημονῶν ἐπὶ τῇ παρ' ἐλπίδος τῆς κολάσεως, Appius insperatò isto obstaculo perturbatus, Hal. Ant. 1. xi. p. 497. Sylburgius contra fidem Codd. legi vult κωλύσεως. Vid. Bos. Exerc. Phil.] à κολάζω, punio.

Κόλασμα, ᾰτος, τὸ, animadversio, cruciatus, pœna: et

Κολασμὸς, ȣ̃, ὁ, pœna, punitio: et

Κολαςήριον, ȣ, τὸ, carcer, locus supplicii, tormentum: à κολάζω, punio.

Κολάσωνται, 3. pl. a. 1. sub. m. verbi κολάζω, punio.

Κολαφίζω, alapam alicui infringo, colaphum infligo, f. ίσω, p. κεκολάφικα· hinc præs. pass. κολαφίζομαι, colaphis cædor: à seq. Th. κολάπτω, tundo.

Κόλᾰφος, ȣ, ὁ, COLAPHUS, alapa. Th. κολάπτω, q. v.

Κολεοῖιν, gen. dual. Poët. pro κολεοῖν, à κολεὸς, ȣ̃, ὁ, vagina.

Κολεοῖο, gen. Ion. à

ΚΟΛΕΟ'Σ, et Ion. κȣλεὸς, ȣ̃, ὁ, vagina, CULEUS: qu. κοιλεὸς, à κοῖλος, cavus.

ΚΟΛΕΡΟ'Σ, -ὰ, -ὸν, glaber: hinc

Κολεραὶ ὄϊες, oves glabræ seu brevem lanam habentes, apud Aristot. Hist. An.

ΚΟΛΕΤΡΑ'Ω, proculco.

Κολία, salatio quædam.

ΚΟΛΙ'ΑΣ, ȣ, ὁ, piscis quidam.

Κολιάω, salto, Hesych.

ΚΟ'ΛΛΑ, et κόλλη, ης, ἡ, gluten; quasi à κλείω, claudo.

Κόλλᾰβος, ȣ, ὁ, epitonium chordarum; verticillus citharæ, lyræ, &c. à κόλλοψ, est et

Κόλλαβος, ȣ, ὁ, panis genus. Th. idem.

Κολλάω, glutino: f. ήσω, p. κεκόλληκα, præs. pass. κολλάομαι, -ῶμαι, agglutinor, adhæreo, cum dat. a. 1. pass. ἐκολλήθην, ης, η. a. 1. part. pass. κολληθεὶς, έντος. Th. κόλλα, gluten.

Κολλέψης, qui κόλλαν ἕψει, glutinum coquit.

Κόλλη, ης, ἡ, gluten. Vide κόλλα.

Κολλήεις, ήεσσα, ῆεν, glutinatus Th. κόλλα, gluten.

Κολλήθητι, adjunge, a. 1. imperat. pass. verbi κολλάω, q. v.

Κόλλησις, εως, ἡ, glutinatio, concinnatura, applicatio cucurbitulæ: Figura Rhetorica: à κόλλα.

Κόλλης ις, panis Ægyptius.

Κολλητὴς, ȣ̃, ὁ, glutinator, et

Κολλητὸς, ὴ, ὸν, conglutinatus, benè compactus: à κολλάω, glutino.

Κόλλιξ, quod et κόλιξ, panis rotundus, pastillus: à κόλον, esca.

Κολλόριον, ȣ, τὸ, collyrium, idem quod κολλύριον.

ΚΟ'ΛΛΟΨ, οπος, ὁ, corium durius in cervicibus et dorsis boum, &c. in pl. κόλλοπες, dicuntur verticilli citharæ, quibus chordæ intenduntur. Hinc Anglicè forsan COLLOPS.

Κολλυβιςὴς, ȣ̃, ὁ, nummularius, trapezita: à

ΚΟΛΛΥ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, COLLYBUS, species numismatis; bos in numismate parvo sculptus, quasi κολλώμενος βȣ̃ς. Sumitur et pro permutatione: hinc vox præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΑ, ας, ἡ, panis parvus, crustum, COLLYRA.

Κολλυρίζω, f. ίσω, opus pistorium facio, placentas paro: à præced.

ΚΟΛΛΥ'ΡΙΟΝ, sive κολλόριον, ȣ, τὸ, COLLYRIUM, genus medicamenti oculorum, quodvis medicamentum oculorum: quod adhibebatur ad resignandas literas, ne fraus sentiretur.

ΚΟΛΛΥΡΙ'ΩΝ, ονος, ὁ, avis nomen.

Κολόβιον, ȣ, τὸ, COLOBIUM, subucula: qu. κολοβὸν, sine manicis.

Κολοβόκερκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, caudâ truncatus: ex κολοβὸς, mutilus, et κέρκος, ȣ, ἡ, cauda.

Κολοβὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, mutilus, truncus. Th. κολούω, amputo. Hinc

Κολοβόω, -ῶ, decurto, mutilo, trunco, contraho; f. ώσω, p. κεκολόβωκα, a. 1. pass. ἐκολοβώθην, ης, η, f. 1. pass. κολοβωθήσομαι, ῃ, εται.

Κολοβωθήσονται, 3. pl. fut. 1. pass. verbi præced.

Κολοιάω, graculorum modo vocem edo: à

ΚΟΛΟΙΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, graculus, monedula.

ΚΟΛΟΚΑΣΙ'Α, ας, ἡ, et

Κολοκάσιον, ȣ, τὸ, fabæ Ægyptiæ radix.

ΚΟΛΟΚΥ'ΝΘΗ, sive κολοκύντη, ης, ἡ, cucurbita.

Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, cucurbita caprina, vel Alexandrina, vel cucumer amarus: à præced.

Κολοκύντη, ης, id. q. κολοκύνθη.

ΚΟ'ΛΟΝ, ȣ, τὸ, cibus, intestinum, pro κῶλον.

Κόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, mutilus, truncatus: à κολέω, amputo.

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, Colossæ, urbs Phrygiæ, in Asiâ min.

* Κολοσσαῖος, αία, αῖον, Collosso magnitudine æqualis. D. S. à

ΚΟΛΟΣΣΟ'Σ, ȣ̃, COLOSSUS, Rhodi statua immensæ magnitudinis.

Κολοσυρτὸς, ȣ, ὁ, *strepitus sarmentorum quum per terram trahuntur, strepitus, turba, tumultus:* ex σύρω, *traho*, et κολὸς, antiq. *strepitus.*

Κόλουροι, οἱ, *COLURI*, sic in sphæricâ doctrinâ vocantur *duo circuli majores quorum alter transit puncta Æquinoctiorum, alter Solstitiorum, mutuò se secantes in polis mundi ad angulos rectos sphæricos*: ita dicti quod semper altera eorum pars sub horizonte lateat: à

Κόλȣρος, ȣ, ὁ ℨ ἡ, *caudâ mutilus, truncus*; qu. κόλος ȣράν.

ΚΟΛΟΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *COLUTEA arbor*; si quis eam *mutilet*, ipsa moritur: ergo à

ΚΟΛΟΥ'Ω, *amputo, decurto, imminuo, debilito*, f. σω, p. κα· hinc κόλος, ȣ, ὁ ℨ ἡ, *mutilus*; κολοβὸς, ȣ, ὁ ℨ ἡ, idem; κολοβόω, *mutilo*; κολόβιον, ȣ, τὸ, *tunica*.

ΚΟΛΟΦΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *fastigium, summa manus, finis*: hinc Κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, *COLOPHONEM, seu ultimam manum imponere*.

ΚΟ'ΛΠΟΣ, ȣ, ὁ, *sinus, gremium*: à κοῖλος, quia *cavus*. Hinc Angl. GULF, de maris sinu.

Κολπόω, -ῶ, f. ώσω, *in sinus contraho, sinum efficio*: à præced.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, *loculus sinuosus, vestis sinuosa*: à præced. verbo.

* Κόλπωσις, εως, ἡ, *sinuatio*: ab eod.

ΚΟΛΥΜΒΑ'Ω, -ῶ, *nato, aquas subeo*, f. ήσω, p. κεκολύμβηκα· qu. κολυμφάω· à κολὸς, *mutilus*, et φάω, *appareo*; nantes enim *mutili apparent*: hinc

Κολυμβήθρα, ας, ἡ, *piscina, locus ubi natare possumus*: à præced.

ΚΟΛΥΤΕ'Α, ας, ἡ, *arbor quædam Idæa*, diversa à κολȣτέω, de quâ suprà.

ΚΟΛΧΙΚΟ'Ν, ȣ, τὸ, *COLCHICUM, herba quædam venenata*, à regione *Colchorum*.

Κολχοὶ, ῶν, οἱ, *Colchi*, Asiæ populi.

Κολωνία, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. *Colonia*.

* Κολωνία, ας, ἡ, *colonia*, Act. xvi. 12. quâ voce et Ptolemæus utitur.

Κολώνη, ης, ἡ, idem quod

ΚΟΛΩΝΟ'Σ, ȣ, ὁ, *tumulus, collis*: qu. κωλȣωνὸς, à κωλύω, quî celerem progressum itinerantium *impedit*.

Κολωὸς, ȣ, ὁ, *strepitus, tumultus*: à κολοιὸς, *graculus*.

ΚΟ'ΜΑΡΟΣ, ȣ, ὁ ℨ ἡ, *arbutus*; est et κόμαρος, vel κόμμαρος, pro κάμαρος, *piscis*.

Κομᾶσαι, Dor. pro κομῆσαι, *comam ferat*, 3. sing. aor. 1. opt. act. à

Κομάω, -ῶ, *comatus sum, comam alo*, f. ήσω, p. κεκόμηκα· hinc κομᾷν ἐπὶ τυραννίδι, *tyrannidem affectare*, Herod. Th. κόμη.

Κομβέω, *sonum edo*, puto crepitu molarium.

ΚΟ'ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, *nodus* in culmis et arundine, in vestitu *ad ornatum marsupium, crumena*: hinc

Κομβόω, -ῶ, f. ώσω, *nodum necto*: à præced.

Κομεῖν, præs. inf. verbi κομέω.

Κομείτην, Ion. pro ἐκομείτην, 3. dual. imperf. act. à

ΚΟΜΕ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *curam gero, nutrio, alo*; κομέεσκε, *curabat*, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκόμεε, ἐκόμει.

ΚΟ'ΜΗ, ης, et Dor. κόμα, ἡ, *COMA, cæsaries culta*; quod à κόπτω, *seco*, ut *cæsaries* dicitur à *cædendo*; vel à κομέω, *curam gero, alo, orno*. [* Κόμη τριχῶν, *coma capilli*, Epicharm. de Monarchis crinitis, et Num. vi. 5. ut debuit legi, non τρέφων κόμην τρίχα, Salm. de Cæsarie, p. 243.] Hinc Angl. A COMB, TO COMB, &c.

Κόμης, *comes, præfectus*: à Lat. *comes*.

Κομήτης, ȣ, ὁ, *comatus, crinitus*; dicitur κομήτης, subst. ἀςὴρ, *stella crinita*, *COMETA*. Th. κόμη, *coma*.

* Κομιδῆ, *admodùm, vehementèr*.

Κομιδὴ, ης, ἡ, *actio τȣ̃ κομίζοντος, cura, diligentia, advectio; receptio*: à κομίζω, q. v.

Κομιεύμεθα, Ion. et Dor. pro κομιέμεθα, 1. plur. fut. 1. med. Att. verbi

Κομίζω, *curo, fero, porto, adporto, adveho, duco, effero sepeliendi causâ*: præs. imp. κόμιζε· f. ίσω, p. κεκόμικα· a. 1. ἐκόμισα· præs. med. κομίζομαι, *accipio, recipio, revertor, proficiscor*; imperf. ind. pass. ἐκομιζόμην, -ου, -ετο, *ferebar, -aris, -atur*; f. 1. m. κομίσομαι, et Att. κομιȣ̃μαι, a. 1. m. ἐκομισάμην, ω, ατο, *obtinui*; a. 1. imperat. κόμισαι. Th. κομέω, *curo*.

Κομίξαι, Dor. pro κομίσαι, *reducere*: a. 1. inf. act. et

Κομίξας, αντος, Dor. pro κομίσας, a. 1. part. act. à κομίζω.

Κομιȣ̃μαι, ῆ, εῖται, f. 1. m. Att. pro κομίσομαι, et κομιῶ, f. 1. act. pro κομίσω, verbi ejusd.

Κόμισαι, κομισάσθω, a. 1. imperat. m. in 3. pl. κομισάσθωσαν· et

Κομίσαντο, 3. pl. Ion. a. 1. m. et

Κομίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi κομίζω.

Κομίσηται, 3. sing. a. 1. sub. m. ejusd.

Κομισθῆναι, a. 1. inf. pass. ab eod.

Κομιῶ, Att. pro κομίσω, f. 1. act. ejusd.

Κόμμα, ατος, τὸ, *segmen, pars minima*, et *orationis fragmentum*; accipitur et pro *moneta*: à κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, *scindo*.

ΚΟ'ΜΜΙ, τὸ, *GUMMI, lacrymæ arborum quarundam siccata*.

ΚΟΜΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *ornatus nimis accuratus et supervacaneus, nitor fucatus, fucus*.

Κομμὸς, ȣ, ὁ, *planctus*: sed κόμμος, *dens molaris*: utrumque à κόπτω.

Κομμόω, -ῶ, f. ώσω, *fuco*, propriè et tropicè. Th. κομμός.

Κομμωτὴς, ȣ, ὁ, *comptor, mango*.

Κομόωντι, *comam habent*: Dor. pro κομῶσι, 3. pl. præs. verbi κομάω.

Κομπάζω, *crepito, glorior, jacto*, et

Κομπασμὸς, ȣ, ὁ, *jactantia*: et

Κομπαςὴς, ȣ, ὁ, *jactator*: à κομπάζω· et

Κομπέω, *crepito, glorior, jacto*: à

ΚΟ'ΜΠΟΣ, ȣ, ὁ, *crepitus*, propriè *apri dentes acuentis, sonitus, jactantia*.

Κόμψευμα, ατος, τὸ, *scitumentum, speciosus sermo*: à

Κομψεύω, seu potius κομψεύομαι, *scitè dico* aut *facio, scitè cavillor*: à

ΚΟΜΨΟ'Σ, ἡ, ὸν, *scitus; elegans; bellus, facetus, loquaculus*: *vafer*: compar. κομψότερος, α, ον, *elegantior*. [* Hinc Lat. COMIS, quæ vox ab origine fuit COMS, Markl. Q. Gram. p. 134. ed. 2.]

Κομψότης, ητος, ἡ, *elegantia*: à præced.

Κοναβέω, -ῶ, f. ήσω, et κοναβίζω, f. ίσω, *resono, sonum edo*. Th. κόναβος, *sonitus*.

Κονάβησε, *edidit fragorem*: a. 1. ind. act. Ion. verbi κοναβέω, *resono*.

ΚΟ'ΝΑΒΟΣ, ȣ, ὁ, *sonitus, strepitus*

Κονδὸς, *curtus, parvus*. Gl. Cyr.

ΚΟ'ΝΔΥ, τὸ, *poculum Persicum*, vel *Asiaticum*.

Κονδύλη, ης, ἡ, *tuber, vibex, ictus*.

Κονδυλίζω, *cædo pugno*, vel *nodo digiti percutio*. Th. κόνδυλος.

Κονδυλισμὸς, ȣ, ὁ, *plaga pugno incussa*: à κεκονδύλισμαι, perf. pass. verbi κονδυλίζω.

ΚΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ȣ, ὁ, *digiti articulus et junctura, pugnus, ictus qui fit pugno*.

Κονδύλω, *cædo*.

ΚΟΝΕ'Ω, *festino, curro; ministro; famulor*.

Κονία, ας, ἡ, *pulvis, arena, cinis, calx*: à κόνις.

Κονιακὸς, ἡ, ὸν, *pulverulentus*: ab eod.

Κονιάω, -ῶ, *debello, pulvere impleo* vel *aspergo*: f. άσω, p. κεκονίακα, p. pass. κεκονίαμαι, p. part. pass. κεκονιαμένος, η, ον, *dealbatus*. Th. κόνις, *pulvis*.

Κονίῃσι, dat. pl. Ion. pro κονίαις· à κονία.

Κονίζω, seu κονίω, f. σω, *pulvere impleo, respergo, fœdo*: ab eod.

ΚΟΝΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *CUNILA* herba, *thymbra*.

Κονίοντες, *pulverem excitantes*: præs. part. act. à κονίω. Th. κόνις.

Κονίπȣς, οδος, ὁ ℨ ἡ, *calceamentum multifidum*: quod totum pedem non tegit, sed à pulvere aspergitur: ex κόνις, et πȣ̃ς.

Κονιορτὸς, ȣ, ὁ, *pulvis excitatus et in aërem elevatus, pulvis, homo squalidus*: ex κόνις, idem, et ὄρω, *excito*.

Κονιορτώδης, εος, ὁ, ℨ ἡ, *pulverulentus*: à præced.

Κονίπος, idem quod κονίπȣς.

ΚΟ'ΝΙΣ, εως, ἡ, *pulvis, cinis*: sed

ἡ Κόνις, ιδος, ἡ, *lens, ovum pediculorum.*

Κονίσσαλος, ου, ὁ, *pulvis motus*: κόνις σαλευομένη· vel ab ἅλλομαι, *salio.*

* Κονίστρα, ας, ἡ, *arena in quâ exercebant athletæ, exercitium in pulvere*, Æl. de Animal. l. vi. c. 14.

Κονίω, *pulvere impleo, pulvere fœdo, pulverem moveo vel excito.* Th. κόνις, *pulvis.* Undè et

Κονιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pulverulentus.*

ΚΟ'ΝΝΑΡΟΣ, ου, ὁ, *arbor apud Alexandrinos*, Athen. l. 14. c. 16.

Κόννις, ὁ, *CONNIS*, nomen viri.

ΚΟ'ΝΝΟΣ, ου, ὁ, *barba*: hinc

Κοννοφερῶν, qui *villosam barbam* φέρει. Sic

Κοννόφρων, *qui barbâ tenus sapiens est, stolidus, vanus.*

ΚΟΝΤΟ'Σ, οῦ, ὁ, *CONTUS, nautica hasta longa et robusta*: qu. à κεντέω, *pungo.* [* Hinc fit diminutivæ formæ κόνταξ, indè Lat. *condex* postea *codex*, propriè idem quod *truncus rami* vel *arboris*; dein translatum ad librum sive volumen instar rami. Salm. ad Vopisci Firmum, c. 3 inter Hist. August. Script. vol. ii.]

Κόνυζα et κνύζα, ης, ἡ, *herbæ quædam coronaria*, Plin. lib. xxi. cap. 9. 10.

Κόνων, ωνος, ὁ, *CONON*, Atheniensis.

Κοπάζω, *desino, quiesco*: f. άσω, p. κεκόπακα· à κόπος, *labor, lassitudo.* Th. κόπτω, *scindo*, &c. f. ψῶ, p. m. κέκοπα.

Κοπανίζω, *tundo*, f. ίσω, p. pass. κεκοπάνισμαι, part. -πανισμένος, *tusus.*

Κόπανον, ου, τὸ, *pistillum*, quo aliquid κόπτομεν, id est, *tundimus* in mortario. Th. κόπτω, *pulso.*

Κοπεῖν, a. 2. inf. act. à κόπτω, *scindo*: f. ψω, a. 2. ἔκοπον, a. 2. part. pass. κοπεὶς, *cæsus*: p. m. κέκοπα.

Κόπεον vel κόπαιον, ου, τὸ, *frustum ab aliquo integro desectum*: et

Κοπετὸς, οῦ, ὁ, *planctus*: à κόπτομαι, *plango*: et

Κοπεὺς, έως, ὁ, *cælum*, quo lapides et similia cælamus: à κόπτω.

Κοπὴ, ῆς, ἡ, *sectio, incisio, cædes, strages*; à p. m. κέκοπα à κόπτω, *cædo.*

Κοπῆναι, a. 2. infin. pass. verbi κόπτω.

Κοπιάω, *laboro, fatigor, molestè fero, fastidio*: f. άσω, p. κεκοπίακα, perf. part. κεκοπιακὼς, ότος, *defatigatus*; à κόπος, *labor*: ab eod. Th.

Κοπὶς, ίδος, ἡ, *gladius*, seu *culter aptus ad cædendum*; item *securis*: ab eod.

Κοπιῶντες, præs. part. act. pl. num. κοπιώντων, in gen. pl. ex κοπιάω.

Κόπος, ου, ὁ, *labor, negotium, molestia, lassitudo.* Th. κόπτω.

Κοπόω, -ῶ, f. ώσω, *lasso, fatigo.*

Κοπρεύω, *stercoro*, Eust. à κόπρος.

Κοπρέω, -ῶ, f. ήσω, *stercoro*: ab eodem.

Κοπρία, ας, ἡ, *stercus.* Th. κόπρος, ἡ, idem.

Κοπρίζω, f. ίσω, *stercoro, stercore saturo.*

Κοπροῖδὸς, ἡ, ὸν, *stercoreus.*

Κόπριος, ια, ιον, *stercoreus, vilis*, undè κόπριος, ἀνήρ, *plebeius homo.*

Κοπρίσις, εως, ἡ, et

Κοπρισμὸς, οῦ, ὁ, *stercoratio.*

Κοπριώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *stercorosus.*

Κοπριὼν, ῶνος, ὁ, *scarabæus quidam*: ita dictus quia stercoreas pilas provolvit: à

ΚΟ'ΠΡΟΣ, ου, ἡ, *stercus, fimus, lutum, cœnum*: hinc

Κοπρόω, εύω, et κοπρίζω, *stercoro.*

Κοπρὼν, ῶνος, ὁ, *sterquilinium.*

Κοπρώνης, ου, ὁ, *sterquilinarius, homo ultimæ sortis*: à κοπριών.

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, *COPTA, placenta*, tundendo facta: et

Κόπτοισα, Dor. pro κόπτουσα, *cædens, tundens*, part. f. g. et

Κοπτομένη, *excitata*: præs. part. pass. f. g. à

ΚΟ'ΠΤΩ, *cædo, scindo, vulnero; pulso, tundo*, imperf. ἔκοπτον, ες, ε· f. κόψω, p. κέκοφα, præs. m. κόπτομαι, *plango, cædor*, &c. a. 1. m. ἐκοψάμην, ω, ατο, p. m. κέκοπα· hinc Angl. A COPSE, id est, *sylva cædua.*

Κόπωσις, εως, ἡ, *lassitudo, defatigatio*: à κοπόω.

Κόρα, ας, Dor. pro κόρη, ης, ἡ, *puella.*

Κοράκεσσι, dat. pl. Ion. pro κόραξι· à κόραξ, ἄκος, ὁ, *corvus.*

Κόρακι, dat. sing. ab eod. hinc

Κορακῖνος, η, ον, *corvinus.*

ΚΟΡΑ'ΛΛΙΟΝ, seu κουράλιον, τὸ, *CORALLIUM* seu *CURALIUM*, lapis marinus rubens.

Κοράμβλη, ης, ἡ, *brassica.*

ΚΟ'ΡΑΞ, ἄκος, ὁ, *CORVUS*: dat. plur. κόραξι, et Ion. κοράκεσσι. Hinc Angl. A CROW, TO CROAK, &c. item *signum cæleste, machina bellica, malleus quo fores pulsantur, rostrum gallinaceum, repagulum.*

Κοράξαι, *efflagitâsse*: a. 1. inf. act. verbi.

Κοράσσω, vel -ττω, *precibus insto*: f. ξω· à κόραξ, *malleus.*

Κοράσιον, ου, τὸ, *puella*: à κόρος, *juvenculus.* [* Matt. ix. 24. vocem non bonæ notæ damnant Phrynichus, et Tho. Magister, et Jul. Pollux, l. ii. p. 83. Τὸ κοράσιον occurrit apud Luc. in Asino, et Diog. Laërt. l. vi. c. 2. τὸ κορασίδιον app. Arrian. Diss. Epist. series.] Th. κορέω, *verso.*

Κορβᾶν, Hebraïcè, *oblatio, donum.* Syriacè κορβανᾶν.

ΚΟ'ΡΔΑΞ, ἄκος, ὁ, *saltatio quædam ridicula*: q. à χορέω, *salio.*

ΚΟΡΔΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *clavæ caput*, quæ crassior pars, *ipsa clava*, et quicquid simile, *tuber*: κόρδυλος, piscis nomen.

Κορὲ, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. Lat. interpret. *Calvus.*

Κορέει, 3. sing. f. 1. pro κορέσει, per Sync. à κορέω.

Κορέννυμι, f. κορέσω, *saturo*: idem quod κορέω, *satio.*

Κορέσασθαι, a. 1. inf. m. à præcedente verbo.

Κορέξειεν, *saturaverit*: 3. sing. a. 1. opt. Æol. ab eod.

Κορεσθεὶς, *satiatus*: a. 1. part. pass. et

Κορεσθῆναι, a. 1. inf. pass. ab a. 1. indic. pass. ἐκορέσθην· à

ΚΟΡΕ'Ω, κορεννύω, κορέννυμι, f. έσω, et ήσω, *satio, saturo.*

Κορέω, f. ήσω, *verro, purgo*, et hinc *orno.*

Κόρη, ης, ἡ, *pupa, pupilla oculi, puella, pulchra mulier.*

Κόρηθρον, ου, τὸ, *scopæ*: à κορέω.

Κορθύεται, *attollitur*: 3. sing. præs. med. verbi κορθύω, *in acervum colligo.*

Κόρθυνεν, *colligit*: 3. pers. sing. imperf. act. Ion. à

Κορθύνω, vel κορθύω, *coacervo, colligo*: à

ΚΟ'ΡΘΥΣ, υος, ἡ, *acervus, agger, tumulus.*

Κορθύω, *accumulo, elevo*, vide κορθύνω.

Κορίαννον, ου, τὸ, *CORIANDRUM.* Idem et κορίανον et κόριον. Th. κόρις, *cimex.*

Κορίζομαι, f. ίσομαι, *blandior, blandè appello* κόρον aut κόρην.

Κορινναῖος, ου, *è clanculario concubitu conceptus*: ex eâ scilicet quæ κόρη seu *virgo* esse putabatur.

Κορίνθιος, ία, ιον, *CORINTHIUS*; à

Κόρινθος, ου, ἡ, *CORINTHUS*: urbs Achaiæ. Habet nomen ab ῥοινί δρωνέμω antiquo. Antea vocabatur ἡ Ἐφύρα, ἀπὸ Ἐφύρης τινὸς ἡρωΐνης. Nonnunquam etiam Ἡλιούπολις, διὰ τὸ ξηρὰ εἶναι.

Κόριον, ου, τὸ, *parva* κόρη, *puellula*; item *sacrificium* pro κόροις, *pueris*: et

Κόριον, ου, τὸ, est *Coriandrum.* Vide κορίαννον.

ΚΟ'ΡΙΣ, εως, ὁ, vel ἡ, *cimex*, herbæ seu fructicis nomen.

Κορμὸς, οῦ, ὁ, *truncus, caudex, stipes*: à κείρω.

Κορνήλιος, ου, ὁ, nomen viri: Latine à *cornu* dictus.

Κορνοπίων, *cognomentum Herculis*: quod à fugatis locustis accepit: à

ΚΟ'ΡΝΩΨ, οπος, ὁ, *locusta.*

Κόροιβος, ου, ὁ, *stultus*: à quodam *Corœbo*, stulto viro.

Κόροιο, *satietatis*: gen. Ion. à κόρος.

Κοροπλάθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui pupas effingit*: ex κόρος, et πλάσσω, *fingo.*

Κόρος, ου, ὁ, [* idem quod κοῦρος, *infans nondum editus*, Callim. Hymn. in Del. ver. 212 et 214. atque ita forsan intelligendus Hom. Il. vi. 59.] *puer, pullus*: *scopæ, satietas*, et *insolentia et petulantia*, quæ à satietate: item *CORUS*, *mensura aridorum.* Th. κορέω, *purgo, curo* et *satio.*

Κόῤῥα, et κόρσα, ας, Dor. pro

Κόρση, et Att. κόῤῥη, ης, ἡ, *crinis*; item *caput, tempus*, pars capitis, *maxilla. gena.* Th. κείρω, *tondeo.*

Κορυβαντιάω, -ῶ, f. άσω, *insanio more Corybantum*: à κορύβας.

Κορυβαντίζω, f. ίσω, *Corybantum sacris initio*: ab eod. Hinc

Κορυβαντισμὸς, ȣ, ὁ, *lustratio*, seu *expiatio, quæ fit à Corybante ære canoro*: *insanus furor.*

ΚΟΡΥ´ΒΑΣ, αντος, ὁ, *CORYBAS, sacerdos Rheæ* seu *Vestæ*; ἀπὸ τοῦ κορύπτοντας βαίνειν ὀρχηστικῶς.

Κορυδαλλὶς, ἴδος, ἡ, *herba, fumaria bulbosa*; *alauda*: et

Κορυδαλὸς, κορυδαλλὸς, ȣ, ὁ, *alauda*: et

Κορυδὸς, ȣ, ὁ, *alauda*, avis *galerita, cassita*: à κόρυς, *galea*: item *galerita.*

ΚΟ´ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *gravedo, humor à capite fluens*; [* *superbia, fastus*, Luc. Dial. Menip. et Æaci] *mucus*; qu. ex κάρα, et ζέω, quia velut è capite ebullit.

Κορυθάϊξ, ικος, ὁ, *qui κόρυθα ἀΐσσει, galeam movet*: *bellator.*

Κορυθαίολος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, *qui habet galeam variegatam*: lege κορυθαιόλος, ex κόρυς, υθος, ἡ, *galea*, et αἰόλος, *varius.*

Κόρυθος, gen. sing. à κόρυς, υθος, ἡ, *galea.* Est et

Κόρυθος, *frustum massæ*: qu. à κορεῖν, *satiare.*

Κόρυκος, ȣ, ὁ, vide in κώρυκος.

ΚΟ´ΡΥΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, et κόρυμβον, ȣ, τὸ, *vertex, cacumen, cincinnus, rostrum, caulis, racemus, ramus, CORYMBUS, bacca*; *rostra.*

ΚΟΡΥ´ΝΗ, ης, ἡ, *clava.*

Κορυνήτης, ȣ, ὁ, *qui clavâ pugnat*; à præcedente.

Κορυνηφόρος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, *satelles clavam gestans*: ex κορύνη, et φέρω, *fero.*

Κορυπτίλος, ȣ, *cornupeta*: à

Κορύπτω, *caput jacto, cornu ferio.* Th. κέρας.

ΚΟ´ΡΥΣ, υθος, ἡ. *galea, cassis*; acc. sing. κόρυθα et κόρυν· est et *galerita*, alaudæ genus.

Κορυσσέμεν, Ion. et Dor. pro κορύσσειν, præs. inf. à

Κορύσσω, *galeâ armo*; *armo, orno, urgeo, augeo.* Th. κόρυς, *galea.*

Κορυςὴς, ȣ, ὁ, *armiger.*

Κορυςὸς, ἡ, ὸν, *auctus*: à κορύσσω, *augeo.*

Κορυφαῖος, αία, αῖον, *verticalis, supremus, præcipuus CORYPHÆUS.*

ΚΟΡΥΦΗ´, ῆς, ἡ, *vertex, summum in quâvis re*: hinc

Κορυφόω, ῶ, f. ώσω, *erigo, atollo, consummo.*

ΚΟ´ΡΧΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, *olus quoddam sylvestre vile*: Scribitur et κόρκορος.

ΚΟΡΩ´ΝΗ, ης, ἡ, *CORNIX*: Angl. A CROW; item *malleus ferreus quo fores pulsantur*, vel *annulus quo fores attrahuntur*: item *summitas in curvamine arcûs*, et generalitèr quævis *summitas, corona.* Hinc

Κορωνιάω, ῶ, *cervicem vel cornua effero, incurvus et lunatus sum.*

Κορωνίζω, *more cornicis stipem colligo.*

Κορωνὶς, ἴδος, ἡ, *navis rostrata*: item *fastigium, summitas et apex in re aliquâ, finis.*

Κορωνόπȣς, οδος, ὁ ἢ ἡ, *herba*: quæ et κοραχόπȣς, à *cornicis pede* sic dicta. Th. πȣ̃ς, *pes.*

Κορωνὸς, ȣ, ὁ ἢ ἡ, *altus, cervicem attollens, elatus.* Th. κορώνη, *summitas.*

Ζόσιοι, αι, α, est μετάληξις, seu *finis numeri post centum usque ad mille*: ut διακόσιοι, αι, α, i. e. δὶς ἕκατον, &c. et videtur κόσιοι, dici, qu. ἑκατόσιοι.

Κοσκινόμαντις, ιος, ὁ ἢ ἡ, *vates qui cribro utitur ad vaticinandum.* Ex κόσκινον, *cribrum*, et μάντις, εως, ὁ, *vates.*

ΚΟ´ΣΚΙΝΟΝ, ȣ, τὸ, *cribrum.*

Κοσκινοποιὸς, ȣ, ὁ ἢ ἡ, *cribrarius.*

ΚΟΣΚΥΛΜΑ´ΤΙΑ, τὰ, *corii minuta præsegmina*, quæ abjiciuntur. An à κῶς, *pellis*, et κολέω, *mutilo?*

Κοσμέω, *orno, ordino, compono, instruo, fungor magistratu*: f. ήσω, p. κεκόσμηκα, a. 1. ἐκόσμησα, ας, ε, et Ion. κόσμησα, ας, ε, a. 1. part. κοσμήσας, αντος, perf. pass. κεκόσμημαι, a. 1. pass. ἐκοσμήθην. Th. κόσμος, *ordo.*

Κόσμηθεν, *ornati sunt*: Bœot. per Sync. pro ἐκοσμήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi præced.

Κόσμημα, ἄτος, τὸ, *ornamentum, insigne*: à κοσμέω.

Κοσμῆν, præs. inf. act. Dor. pro κοσμεῖν, *ornare, instruere*: vide κοσμέω.

Κοσμήσαις, Æol. pro κοσμήσας, αντος, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Κοσμήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. et

Κόσμησε, 3. sing. a. 1. Ion. ejusd. verbi.

Κοσμήτειρα, ας, ἡ, *ornatrix*: à seq.

Κοσμητὴς, ȣ, ὁ, *ornator, moderator, ordinator*: à κοσμέω.

Κοσμητικὸς, ἡ, ὸν, *ornandi peritus*: ab eod.

Κοσμητὸς, ἡ, ὸν, *ornatus, exculptus*: ab eod.

Κοσμήτορε, *principes duo*, nom. dual. à

Κοσμήτωρ, ορος, ὁ, *dux, princeps, qui aciem instruit*: ab eod.

Κοσμικὸς, ἡ, ὸν, *mundanus, a, um*, ab eod.

Κόσμιος, ία, ιον, vel κόσμιος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, *benè compositus, moderatus, modestus*: undè κόσμιον, ȣ, τὸ, *dignitas, æquitas, modestia*, et κόσμιοι, οἱ, *magistratus quidam apud Cretenses.*

Κοσμιότης, ητος, ἡ, *moderatio, modestia, venustas.* Th. κόσμος, *ordo, ornatus.*

Κοσμίως, adv. *compositè, decentèr, ritè*; *modestè*: à κόσμιος, *ornatus.* Th. κόσμος, *ornamentum.*

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, *princeps mundi*, pro Satanâ; item *rex, magistratus.* Ex κόσμος, *mundus*, et κρατέω, *imperium obtineo.*

Κόσμον, *jumentum*, Græcis barbaris.

ΚΟ´ΣΜΟΣ, ȣ, ὁ, *ordo, ornatus, disciplina, decus, laus, magistratus quidam apud Cretenses*; item *tota compages rerum omnium*, ob ordinis pulchritudinem; undè et Latini vocavêre, *mundum*; *homines universi, homines impii*; [* *imperium Romanum*; *terra Judaïca*, licet non uni subjecta, Matt. iv. 8. *populus Judaïcus*, Coloss. ii. 20. Gal. iv. 3.]

Κόσμῳ φέρειν τι, Poët. loquendi genus pro κοσμίως ἢ μετρίως φέρειν τι, *aliquid moderatè ferre.*

Κόσος, *quantus*, pro πόσος, Ionicè.

ΚΟ´ΣΣΥΦΟΣ, et Att. κόττυφος, ȣ, ὁ, *merula.*

Κόςη, ἀκόςη, *hordeum.*

ΚΟ´ΣΤΟΣ, ȣ, ὁ, *COSTUS, planta aromatica*, cujus radix eximio odore.

Κόσυμβος, ȣ, ὁ, *nodus*: qu. à κόμβος. Legitur et κοσύμβη et κοσσύμβη.

Κοσυμβωτὸς, ȣ, *fimbriatus, nodatus.*

Κοτὲ, Ion. pro ποτὲ, *quondam interdum*: κότερα, Ion. pro πότερα.

Κοτέει, 3. sing. præs. à κοτέω, -ῶ, *irascor.* Th. κότος, *ira vetus.*

Κοτέσσεται, *irascetur*, f. 1. m. gem. σ. à

Κοτέω, *irascor, simultates exerceo*; item *invideo*: f. έσω, et ήσω, p. κεκότεκα, et ηκα. Th. κότος, *ira vetus.*

Κοτήεις, ήεσσα, ῆεν, *iratus*: ab eod. Th.

Κοτινηφόρος, ȣ, ὁ ἢ ἡ, *qui fert oleastros*: ex κότινος, et φέρω, *fero.*

ΚΟ´ΤΙΝΟΣ, ȣ, ὁ vel ἡ, *oleaster* et *corona ex oleastro.*

Κοτὶς, ἴδος, ἡ, *occiput, vertex*: *capitis*: à κόττη, *caput*, at κοτὶς, apud Hes. *ira*: à κότος.

ΚΟ´ΤΟΣ, ȣ, ὁ, et κότον, τὸ, *vetus ira, simultas, invidia.*

Κοττάβισις, εος, ἡ, *lusus cottabi, actio ludendi cottabo*: à

ΚΟ´ΤΤΑΒΟΣ, et κόσσαβος, ȣ, ὁ, *genus lusûs convivialis*, reliquiarum sc. vini elegans cum sonitu effusio.

Κοττεῖν, *vehementèr verberare*, pro κόπτειν.

ΚΟ´ΤΤΗ, ης, ἡ, *caput.*

Κοττίζω, *aleâ ludo.* Hinc

Κοττιςὴς, ȣ, ὁ, *aleator*: à

Κόττος, ȣ, ὁ, *alea*, fortè à κοττεῖν, *jacere.* Est et κόττος, *gallus*; item *nomen viri* seu *gigantis.*

ΚΟΤΥ´ΛΗ, ης, ἡ, *cavum, cavitas*; *cavitas coxæ, vola* sive *cavitas manûs* vel *pedis, sinus*, in quo caput femoris volvitur, quævis *cavitas* profundior ossis, in quâ aliud volvitur, *vasculum quoddam concavum, mensura liquidorum, hemina, cotyla, cyathus, mensura uridorum unciarum novem capax.*

Κοτυληδὼν, όνος, ὁ, idem quod κοτύλη· hinc κοτυληδονόφιν, idem, indeclinab.

Κοτυλήρυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in poculum fluens*: ex κοτύλη, *poculum*, et ῥέω, *fluo*.

Κότυλος, ου, ὁ, *poculum capiens quantum* κοτύλη, mensura unciarum quatuor.

Κότυς, υος, ἡ, *COTYS, dæmon, turpitudinis præses*. Hinc *sacra turpia*, κοτύττια.

Κοῦ, Ion. pro ποῦ.

Κούαρτος, ου, ὁ, nomen viri. Lat. *Quartus*. Sic κουαίστωρ, ωρος, ὁ, *quæstor*.

Κουβαρὶς, *asellus, qui sub aquariis vasis stabulatur, cutio*: animalculi genus.

Κοὐκ, pro ϗ οὐκ, *et non*.

Κοὐκέθ' pro ϗ οὐκέτι, *nec jam*.

Κοῦκι, τὸ, *Cuci*, arbor; *fructus seu pomum arboris Cuci*.

Κουλεὸς, *vagina*, Ion. pro κολεός.

Κοῦμι, est verbum Hebræum. Marc. v. 41. *surge*.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, *tonsura*: q. à κείρω, *tondeo*. Hinc

Κουρεὺς, εος, ὁ, *tonsor*: et

Κουρευτρία, ας, ἡ, *tonstrix*: et

Κουρεύω, f. εύσω, *tondeo*.

Κούρη, ης, ἡ, *puella*, Ion. pro κόρη.

Κουρῆτες, ων, οἱ, *CURETES, corybantes*: dat. pl. Ion. κουρήτεσσιν.

Κουρίας, ου, ὁ, *tonsus*. Th. κείρω, *tondeo*.

Κουριδία, ας, ἡ, *quæ virgo viro nupsit*: à κοῦρος, pro κόρος, *juvenculus*.

Κουρίδιος, ου, ὁ, *qui juvenili ætate uxorem duxit*: ab eod.

Κουρίζουσιν, *à teneris educant*, 3. pl. præs. act. à

Κουρίζω, *juvenilem ætatem ago, juvenilia sapio; item à puerili ætate educo*: à κοῦρος.

Κουρικὸς, ἡ, ὸν, *tonsorius, ad tonsorem pertinens*: à κουρά.

Κουρὶξ, adv. *per comam, comâ*, ab eod.

Κούριον, ου, τὸ, *tonstrina*: ab eodem.

ΚΟΥ῀ΡΜΙ, *CURMI*, potionis genus, ut *cerevisia*.

Κοῦρος, Ion. pro κόρος, *juvenculus*: ut et κούρη pro κόρη, *juvencula*.

Κουρότερος, *junior*: à κοῦρος pro κόρος, *juvenculus*.

Κουροτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *juvencularum nutritor*: ex κούρη, pro κόρη, *juvencula*, et τρέφω, *alo*.

Κουστωδία, ας, ἡ, *custodia*: vox origine Latinâ.

Κοῦφα pro κούφως, *leviter*, adv. à κοῦφος, *levis*.

Κουφίζουσαν, acc. sing. f. g. præs. part. act. à

Κουφίζω, *levo, allevo, sublevo, adjuvo, erigo afflictum et consolor, levis sum*: imperf. ἐκούφιζον, f. ίσω, p. κεκούφικα, a. 1. ἐκούφισα· à

ΚΟΥ´ΦΟΣ, η, ον, *levis, exiguus, ventosus, inconstans, vacuus, facilis*.

Κουφότερος, compar. *levior*.

Κουφότης, ητος, ἡ, *levitas*.

Κουφόω, et κουφίζω, *levo, sublevo*.

Κούφως, *leviter*, adv.

ΚΟ´ΦῘΝΟΣ, ου, ὁ, *COPHINUS, corbis, qualus, mensura* apud Bœotos cum liquidorum tum aridorum. Hinc fortè Angl. COFFIN.

ΚΟ´ΧΛΑΞ, ακος, ὁ, *calculus lapillus*.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, *COCHLEARE*: à κόχλος.

Κοχλίας, ου, ὁ, *COCHLEA*, ab eod. Th.

Κόχλος, ου, ὁ, *concha*. Hinc Angl. A COCKLE: à

ΚΟ´ΧΛΑΩ, *gyro, roto, torqueo*.

ΚΟ´ΧΟΣ, ου, ὁ, *humor abundè fluens*.

Κοχύδεσκον, Ion. pro ἐκοχύδεον, imperf. verbi

Κοχυδέω, *magnâ copiâ abundè fluo*: à κοχύω, idem.

Κοχύεσκεν, *stillabat*: 3. sing. imperf. Ion. pro ἐκόχυε, per Parag. τοῦ σκεν· à

Κοχύω, *magnâ cum copiâ defluo*. Th. κόχος, quod vide.

ΚΟΧΩ´ΝΗ, ης, ἡ, et

Κόχωνον, ου, τὸ, *coxendicis commissura cum femore aut podice*; item *femus ipsum*.

Κόψας, αντος, a. 1. part. et

Κόψεν, Ion. pro ἔκοψεν, 3. sing. a. 1. act. à κόπτω, *scindo*: f. ψω.

ΚΟ´ΨΙΜΟΣ, ου, ἡ, *arbor mespilo similis*.

ΚΟ´ΨῘΧΟΣ, seu κόψυχος, ου, ὁ, *avis quædam, merula*; idem quod κόσσυφος.

Κράανον, pro κρᾶνον, vel κρῆνον, a. 1. imperat. verbi κραίνω, *perficio*; f. κρανῶ, a. 1. act. ἔκρανα, Att. ἔκρηνα· hinc a. 1. imperat. κρῆνον et κρήηνον.

Κράατ', pro κράατα, nom. pl. à κράας, ατος, τὸ, *caput*.

ΚΡΑ´ΒΒᾸΤΟΣ, seu κράββατος, ου, ὁ, *GRABATUS, lectus humilis*.

Κράγγη, ης, ἡ, κράγγων, vel κράγων, ονος, ὁ, *piscis è squillarum genere*.

Κρᾰγεὶς, *clamatus*: a. 2. part. pass. κραγῆναι, a. 2 inf. pass. verbi κράζω, *clamo*: f. ξω, a. 2. act. ἔκρᾰγον, a. 2. pass. ἐκράγην.

Κραγέτης, ου, ὁ, *vociferator, clamator*. Th. κράζω, *clamo*: p. m. κέκραγα.

Κραδαίνω, seu κραδάω, *vibro, crispo, quasso*: à

ΚΡΑ´ΔΗ, ης, ἡ, *ramus ficulnus, quodvis folium; ficus sylvestris, machina theatralis*.

Κραδηφορία, ας, ἡ, *gestatio ramorum*, propriè *ficulnorum*: ex κράδη, et φέρω, *fero*.

Κραδία, ας, ἡ, *cor*: pro καρδία, per Metath.

Κραδίη, ης, ἡ, *cor*: Ion. pro præced.

Κράδος, ου, ἡ, *ramus ficulnus, ficus sylvestris*.

ΚΡΑ´ΖΩ, *clamo, CROCITO*: imperf. ἔκραζον, f. 1. κράξω, a. 1. ἔκραξα, et per redupl. ἐκέκραξα, paulò post f. κεκράξομαι, p. m. κέκραγα. Hinc Angl. CRACK et CRASH.

Κραθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi κεράννυμι, *misceo*; f. κεράσω, et per Sync. κράσω, perf. pass. κέκραμαι, a. 1. pass. ἐκράθην.

Κραθῆναι, *vinci*: per Sync. pro κρατηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi κρατέω, f. ήσω, *vinco*. Th. κράτος τὸ, *robur*.

ΚΡΑΙ´ΝΩ, *perficio, effectum reddo; CREO; impero, regno*, f. ανῶ.

* Κραιπαλάω, f. ήσω, *ebrius sum*.

ΚΡΑΙΠᾸ´ΛΗ, ης, ἡ, *crapula, comessatio, obtenebratio mentis*, à potu.

Κραιπαλίζω, f. ίσω, *crapulor*: à præced.

Κραιπνὰ, *velociter*: adv. pro κραιπνῶς· à

ΚΡΑΙΠΝΟ´Σ, ἡ, ὸν, *velox, celer*.

ΚΡΑΙ῀ΡΑ, ας, ἡ, *caput*: q. à κάρα, et aliquandò idem est quod κέραια, *antenna*.

Κράλης, ου, ὁ, *rex*: κράλαινα, ης, ἡ, *regina*.

Κρᾶμα, ᾰτος, τὸ, *mixtura, mixtum*: peculiaritèr *vinum aquâ mixtum*. Th. κεράννυμι, *misceo*.

ΚΡΑ´ΜΒΗ, ης, ἡ, *brassica, caulis, CRAMBE*, gen. pl. κραμβῶν.

Κράμβος, η, ον, *aridus, torridus*; et Subst. *vitium in uvis ex adustione*.

Κραμβοφᾰγος, ου, ὁ ϗ ἡ, nom. ranæ: ex κράμβη, *brassica*, et φάγω, *comedo*.

Κρᾶνα, ας, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, *fons*: hinc κρανιάδες, ων, αἱ, Dor. pro κρηνιάδες, ων, αἱ, *fontium Deæ*, quæ et *Naiades*, et *Nymphæ* vocantur; etiam κρανίδες, dictæ pro κρηνίδες.

Κραναὸς, ὰ, ὸν, *asper, sterilis, montanus*: à κάρηνον, *vertex, caput*.

Κρανέεσθαι, pro κρανεῖσθαι, verbi κραίνω, *perficio*; f. κρανῶ, f. 2. m. κρανοῦμαι, f. 2. inf. m. κρανεῖσθαι, et Dialysi Poët. seu Ion. κρανέεσθαι.

ΚΡΑΝΕΙ´Α, ας, ἡ, *CORNUS, arbor*: à κράνον, quia *capitatum* fructum fert.

Κρανιάδαν, Dor. pro κρανιάδων, gen. pl. à

Κρανιάδες, ων, αἱ, *fontium Deæ*; à κρήνη, *fons*: vide κρᾶνα.

Κράνειον, ου, τὸ, *galea*: à κράνον, quia *capitis* tegumentum.

Κρᾶνιον, ου, τὸ, *CRANIUM, calvaria, caput*, item *poculi genus*. Th. κάρηνον, *caput*.

Κράνον, ου, τὸ, *caput*; et

Κράνος, εος, τὸ, *galea*: ab eodem Th.

Κραντὴρ, ῆρος, ὁ, *effector*: et

Κράντωρ, ορος, ὁ, *rex princeps*. Th. κραίνω.

Κράξας, αντος, a. 1. part. act. à κράζω, *clamo*: f. κράξω, a. 1. ἔκραξα.

Κρὰς, κρατὸς, vel κράας, κράατος, τὸ, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

Κρᾶς, ᾰτος, τὸ, contract. pro κρέας, *caro*.

Κρᾶσις, εως, ἡ, *CRASIS, mix-*

tura, temperamentum. Th. κεράννυμι, *misceo.*

Κράσπεδον, ȣ, τὸ, *fimbria, margo vestis, margo littoris, montis radix, vestis sacerdotis:* qu. à κράσει πέδȣ, quia miscetur velut solo, deorsùm pendens: vel à κρέμαμαι, *pendeo,* et τὸ πέδον, *solum.* Hinc ducamus Angl. TO GRASP. *i. e.* circuire ut *fimbria:* à præced.

ΚΡΑ΄ΣΤΙΣ, εως, ἡ, *gramen, fænum:* idem quod γράςις. Hinc Angl. GRASS.

ΚΡΑ΄ΤΑΙΓΟΣ, ȣ, ὁ, *arboris species.*

Κραταιγὼν, ῶνος, ὁ, idem quod κράταιγος.

Κρᾰταιγύᾰλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *firmus, fortis:* ex κραταιὸς, *fortis,* et γύαλον, *carum, vola.*

Κραταιὸς, ὰ, ὸν, *potens, fortis, robustus.* Th. κράτος, τὸ, *robur.*

Κραταιότης, ητος, ἡ, *vis, robur, fortitudo:* à præced.

Κρᾰταιόω, -ῶ, *corroboro:* f. ώσω, perf. κεκραταίωκα, imperf. pass. ἐκραταιούμην, -ȣ́μην, όȣ, -ȣ̃, όετο, -ȣ̃το, præs. imperat. pass. 2. pl. κραταιȣ̃σθε, *fortes estote:* a. 1. ind. pass. ἐκραταιώθην, inf. ejusdem κραταιωθῆναι. Th. κράτος, *robur.*

Κραταίποδες, ων, οἱ, *qui pedes robustos habent,* nom. pl. à

Κραταίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, Epithet. *tauri,* qui *validos* et *firmos pedes* habet: ex κραταιὸς, *validus,* et πȣ̃ς, *pes.*

Κραταίωμα, ἄτος, τὸ, *robur:* à κραταιόω.

Κρᾰταιῶς, adv. *potentèr, fortitèr.*

Κραταίωσις, εως, ἡ, *corroboratio.*

Κρατέει, *dominatur:* 3. sing. præs. ind. verbi κρατέω.

Κράτεϊ, *imperio:* dat. sing. a. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Κράτει, 2. sing. præs. imperf. sed

Κρατεῖ, 3. sing. præs. ind. verbi κρατέω.

Κρατερᾶων, pro κρατερῶν, gen. pl. Æol. f. g. à

Κρατερὸς, ὰ, ὸν, *fortis, validus, acer.* Th. κράτος, *robur.*

Κρατερόφρον', dat. vel acc. sing. à

Κρατερόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *invictus animo, magnanimus:* ex κρατερὸς, *validus,* et φρὴν, *animus.*

Κρατερώνυξ, ὔχος, ὁ ϗ ἡ, *solidos, firmos* et *robustos ungues habens, solidas ungulas habens.* Ex κρατερὸς, *fortis,* et ὄνυξ, *unguis.*

Κρατερῶς, adv. *validè, fortitèr, strenuè, totis viribus:* à κρατερὸς, *validus.*

Κρατευταὶ, ῶν, αἱ, *verum fulcra:* ab eod.

Κρατευτᾶων, gen. pl. Æol. præced. pro κρατευτῶν.

Κρᾰτέω, ῶ, *imperium obtineo, impero, possideo, potior, vinco, præsto, invalesco, contineo, retineo, memoriâ teneo, apprehendo:* f. ήσω, a. 1. ἐκράτησα, a. 1. imperat. κράτησον, άτω, a. 1. sub. κρατήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. κρατῆσαι, a. 1. part. κρατήσας, αντος, perf. act. κεκράτηκα, perf. inf. act. κεκρατηκέναι, imperf. pass. ἐκρατεόμην, ȣ́μην, 3. pl. έοντο, ȣ̃ντο, perf. pass. κεκράτημαι, et in 3. plur. κεκράτηνται. Th. κράτος, *robur.*

Κρατηθεὶς, a. 1. part. pass. præced.

Κρατὴρ, et Ion. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, *CRATER:* à κεράννυμι, *misceo.*

Κρατῇς, κρατῇ, 2. et 3. sing. præs. sub. verbi κρατέω.

Κρατῆσαι, a. 1. inf. act. κράτησον, a. 1. imperat. &c. Vide in κρατέω.

Κρατησίμᾰχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui victoriam in prœliis obtinet:* ex κρατέω, et μάχομαι, *pugno.*

Κρατησίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, *qui pedibus cursuque pedum vicit:* ὁ τοῖς ποσὶ κρατήσας.

Κρατήσιππος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui vicit equis:* ὁ τοῖς ἵπποις κρατήσας.

Κράτησις, εως, ἡ, *potentia, retentio.* [* Vox Alexandrina, quæ occurrit in Ægyptiis seu Alexandrinis nummis Galbæ et Othonis, ut notat Spanhem. de Usu Num. Diss. III. p. 146. ed. fol. quo interprete significatur VIRTUS: sed Moyleus post Harduinum interpretatur IMPERIUM, ut Chron. Alex. ὁ Κόμμοδος ἐπὶ τῆς αὐτοῦ κρατήσεως παύει τὸν διωγμὸν, *Commodus imperium adeptus, persecutioni finem imponit.* Vid. Moyl. Op. vol. ii. p. 264.] A κρατέω.

Κρατὶ, *capiti,* dat. sing. à κρὰς, κρατὸς, τὸ. Th. κάρηνον, idem.

Κράτιςα, adv. *optimè:* à

Κράτιςος η, ον, *validissimus, a, um, præstantissimus,* superl. grad. Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

ΚΡᾸ́ΤΟΣ, εος, τὸ, *robur, potentia, imperium, victoria; CARPUS,* in quâ manûs robur.

Κρᾶτὸς, *capitis,* gen. sing. à κρὰς, *caput.* Et κρᾶτος, η, ον, *mixtus.*

Κρατȣ̃ντες, nom. pl. præs. part. v. κρατέω. [* Absque articulo Iphig. Taur. 1301. quod rarum. Usitatiùs cum articulo, ut Cic. ad Attic. ii. 25. Τὰς τῶν κρατούντων, ex Phœniss. 406. *qui rerum potiuntur,* non *victores,* prout vertitur. Vid. Markl. ad Eurip. Supplic. Mul. 18. Κρατȣ̃ντες τὴν παράδοσιν τῶν πρεσβυτέρων, Marc. vii. 3. *memoriâ tenentes.* Ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατȣ̃ντο, Luc. xxiv. 16. *oculi eorum cohibiti sunt,* per Hebraismum ut censet Heumannus. Sic tamen Eurip. in Helenâ, 1403. σιγητέον μοι, καὶ σε προσποιούμεθα εὔνȣν, κρατεῖν τε τȣ̃ ςόματος, *tacendum est mihi, et te etiam præsumimus benevolum, os cohibiturum esse.*] Th. κρατέω.

Κρατύνω, *confirmo, munio, impero, stabilio, roboro, induro:* à

Κρατὺς, εῖα, ὺ, *fortis:* à κράτος, *robur.* Hinc

Κρατυσμὸς, ȣ̃, ὁ, *corroboratio.*

Κραυγάζω, *vociferor; vagio;* f. άσω, p. κεκραύγακα· à κραυγὴ, *clamor.* Th. κράζω, *clamo.*

Κραυγάνω, idem.

Κραυγασίδης, ȣ, ὁ, nom. ranæ: à

Κραυγὴ, ῆς, ἡ, *clamor.* Th. κράζω, perf. m. κέκραγα· undè, per Epenth τȣ̃ υ, fit κραυγή.

ΚΡΑΥ΄ΡΟΣ, ρα, ρον, *aridus, siccus;* et subst. *struma, morbus boum.*

Κρέα, nom. vel acc. pl. contract. pro κρέατα· à κρέας.

Κρεάγρα, ας, ἡ, *fuscina, harpago:* ex κρέας, et ἄγρα, *captura.*

Κρεανομέω, -ῶ, *carnes distribuo aliorum carnes disseco, coquo ac voro:* f. ήσω· ex νέμω, et κρέας.

ΚΡΕ΄ΑΣ, ᾰτος, (Ion. κρέαος, et Att. κρέως,) τὸ, *CARO:* in pl. κρέατα, κρέαα κρέα, gen. pl. κρεάτων, et κρεῶν.

Κρείοισα, Dor. pro κρέουσα, *regina,* præs. part. à κρέω, *impero:* Poët. κρείω.

Κρεῖον, ȣ, τὸ, *vas carnarium, adhenum:* à κρέας, *caro.* Est et κρεῖον, acc. sing. à

Κρεῖος, ȣ, nom. viri.

Κρείοντα, *regem, regnatorem,* acc. sing. à κρείων, οντος, ὁ.

Κρείσσονα, nom. pl. n. g. κρείσσονες, nom. pl. m. et f. g. et

Κρείσσοσιν, et κρείττοσιν, *præstantioribus,* dat. pl. à

Κρείσσων, vel -ττων, gen. ονος, ὁ ϗ ἡ, *præstantior, potentior, melior, invictus ab aliquâ re,* et τὸ κρεῖσσον, comparat. ab ἀγαθὸς, *bonus,* [* Κατ' ἐξοχὴν, in pl. *Dii,* ἐδεξιȣ̃ντο ὅντινα τῶν κρειττόνων, *Deorum quempiam exceperunt,* Luc. Epist. Saturnal. et passim Ælian. V. H. iii. 1.] Th. κράτος, εος, τὸ, *robur.*

Κρείω, Poët. pro κρέω, *impero:* hinc

Κρείων, οντος, ὁ, *regnator.* Est et

Κρείων, οντος, ὁ, nom. propr.

Κρειῶν, Poët. pro κρεῶν, gen. pl. à κρέας, ατος, τὸ, *caro.*

ΚΡΕ΄ΚΩ, *pectine seu radio pulso; pulso;* item *strepitum, seu stridulum edo sonum:* f. ξω, p. χα, qu à κρούω, *pulso:* vel à sono factum. κρέκειν ἱςὸν, *texere telam:* hinc Angl. TO CREAK, SCREAK, et A CREEK: ibi quippe aquæ strepitum faciunt.

Κρεμάσασθαι, a. 1. inf. m. à κρέμαμαι. Th. κρεμάω, *suspendo:* a. 1. part. κρεμάσας, αντος.

Κρεμασθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. κρεμασθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. κρεμασθῆναι, a. 1. inf. pass. à κρεμάω.

Κρεμαςὴρ, ῆρος, ὁ, *qui suspendit:* ab eod. Hinc

Κρεμαςήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pensilis.*

Κρεμαςὸς, ἡ, ὸν, idem: à seq.

ΚΡΕΜΑ΄Ω, -ῶ, κρεμαννύω et κρεμάννυμι, *suspendo:* f. ᾰσω, a. 1. ἐκρέμασα, præs. pass. κρέμᾰμαι, σαι, ται, *pendeo, suspendor:* part. ejusd. κρεμάμενος, *pendens:* a. 1. pass. ἐκρεμάσθην, a. 1. sub. pass. κρεμασθῶ, a. 1. part. pass. κρεμασθεὶς

ΚΡΕ΄ΜΒΑΛΟΝ, ȣ, τὸ, *cremabu-*

lum, crepitaculum, quod digitis agitatum strepitum edit.

ΚΡΕ'ΜΥΣ, υος, ὁ, quidam piscis: vide Athen. lib. vii. cap. 15.

Κρὲξ, κὸς, ἡ, *CREX, avis pugnax, rostrum acutum ac serratum habens, nuptiisque in auspicata*, quæ et κρέκας, à κρέκω, *sono*. Est et κρὲξ, *capillus*.

Κρέισσα, ας, ἁ, Dor. pro Κρέουσα, ης, ἡ, Nymphæ nomen proprium: *CREUSA* vel *Regina*.

Κρεουργέω, *lanius sum, carnes lanii more concido*: à κρεουργὸς, *lanius*.

Κρεουργηδὸν, adv. *in parva frusta dissecando*.

Κρεουργία, ας, ἡ, *carnium dissectio, concisio, laniatus, visceratio*: à κρεουργός.

Κρεουργὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *lanius, lanio*: ex κρέας, et ἔργον, *opus*.

Κρέσσονες, *præstantiores*, nom. pl. à

* Κρέσσων, Dor. vel Ion. pro κρείσσων, *præstantior*. Th. κράτος, *robur*.

Κρέω, *impero, regno*; Poët. κρείω.

* Κρεωβροτέω, f. 1. ήσω, *carnibus vescor*, D. S.

Κρέων, οντος, ὁ, *Rex*: à κρέω, *impero*: hinc Κρέσσα, *Regina*.

Κρεωπώλης, ȣ, ὁ, *lanio, macellarius*: et

Κρεωπώλιον, ȣ, τὸ, *macellum, laniena*: ex κρέας, *caro*, et πωλέω, *vendo*.

Κρεωφάγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui carnes edit*: ex κρέας, *caro*, et φάγω, *edo*.

ΚΡΗ'ΓΥΟΣ, υον, *bonus, placidus, jucundus*: q. κηρὶ ἡδὺ, *cordi jucundum*, undè κερήδυος, et per Sync. κρήδυος, et δ in γ mutato κρήγυος.

ΚΡΗ'ΔΕΜΝΟΝ, ȣ, τὸ, *capitis ligamentum, vitta*; item *pinnæ murorum*; item *vasis operculum*: qu. καρήδεμνον· ex κάρα, *caput*, et δέω, *ligo*.

Κρήηνατε, *perficite*, 2. pl. et

Κρήηνον, *perfice*; 2. sing. a. 1. imperat. act. κρῆηναι, a. 1. inf. act. verbi κραίνω, *perficio*, f. κρανῶ, a. 1. ἔκρηνα, à quo a. 1. imperat. κρῆηνον, Poët. Pleonasm. tanq. à κραιαίνω.

Κρηθεΐδας, α, ὁ, Dor. pro Κρηθείδης, ȣ, ὁ, τȣ̃ Κρηθέως παῖς, Αἴσων, *Crethei filius, Æson*.

Κρῆθεν, adv. *à capite*: ex κρὰς, ἄτος, *caput*. Th. κάρηνον, idem.

ΚΡΗ῀ΘΜΟΝ, ȣ, τὸ, *herbæ genus*.

Κρήθων, ὁ, *CRETHON*, nomen propr.

Κρήϊον, ȣ, τὸ, *placenta quæ carnes immistas habet*: à κρέας, vel κρῆς.

Κρημνάω vel κρήμνημι, *præcipito*: κρημνᾶμαι, *pendeo, suspensus sum*: præs. inf. act. κρημνᾶναι· part. præs. act. κρημνὰς, άντος. Th. κρημνὸς, *præcipitium*.

Κρήμνη, *præcipita*, per Apoc. pro κρήμνηθι, præs. imperat. præced. At imperf. ἐκρήμνην, ης, η, ita ut κρήμνη possit esse imperf. Ion.

Κρημνίζω, *præcipito*: à

ΚΡΗΜΝΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *præcipitium, omne excelsum et prominens*, ut *alta ripa*, et Metaph. *labrum ulceris*; quasi κρεμάμενος, id est, *pendens locus*: à κρεμάω, *suspendo*.

Κρημνότης, ȣ, ὁ, *fons*.

Κρημνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *præruptus, arduus*: à κρημνός.

Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi κραίνω.

Κρηνάων, gen. pl. Æol. pro κρηνῶν· à

ΚΡΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *fons, vas aquarium*.

Κρηπιδόω, -ῶ, propriè *crepidas seu calceos induo*; item *fundo*, f. ώσω. Hinc

Κρηπίδωμα, ἄτος, τὸ, propriè *crepidarum indutus*; item *fundamentum*. Th.

ΚΡΗΠΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *CREPIDA, basis, fundamentum*.

Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, *caro*.

Κρὴς, ητὸς, *CRES, Cretensis*, οἱ, Κρῆτες, *Cretenses*: et

Κρῆσσα, ης, ἡ, *Cretensis fœmina*.

ΚΡΗΣΕ'ΡΑ, ας, ἡ, *cribrum* seu *pannus rarus per quem aliquid colatur*.

Κρήσκης, εντος, ὁ, nom. viri. Lat. *Crescens*.

Κρησφύγητον, ȣ, τὸ, *asylum, refugium*; qu. à Κρῆς, *Cretensis*, sc. Minois, et φεύγω.

Κρήτη, ης, *CRETA*, nomen insulæ. Indè Κρῆτες.

Κρητὴρ, Ion. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, *crater*. Th. κεράννυμι, f. άσω, *misceo*.

Κρητίζω, *cretisso, Cretenses imitor*.

Κρὶ, τὸ, *hordeum*: contract. ex κριθὴ, ῆς, ἡ, idem, per Apoc.

Κριαδέω, *RIDEO*, Hesych. qu. κηρὶ ἁδεῖν, *cordi placere*.

Κρίγε, Ion. pro ἔκρῖγε, 3. sing. a. 2. verbi κρίζω, *strideo*.

Κριγμὸς, ȣ̃, ὁ, et κρίγη, ης, ἡ, *stridor*: à

ΚΡΙ'ΖΩ, *strideo, stridorem edo*: f. ξω, p. ῖχα, p. m. κέκρῖγα, à sono factum.

Κρίθεν, Bœot. Syncop. pro ἐκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi κρίνω.

ΚΡΙ'ΘΗ', ῆς, ἡ, *hordeum*.

Κριθῆναι, a. 1. inf. pass. κριθήσομαι, f. 1. ind. pass. à κρίνω.

Κρίθῖνος, ίνη, ινον, *hordeaceus*: à κριθὴ, *hordeum*.

Κριθώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, idem, et ab eod. Th.

Κριθῶν, gen. pl. à κριθή.

Κρίκεν, *resonuit, stridebat*, est 3. sing. vel perf. Ion. pro κέκρικε, vel a. 2. Ion. et Poët. pro ἔκριγε, verbi κρίζω, *strideo*. Si cum sensu conveniret, posset etiam esse 3. sing. perf Ion. verbi κρίνω.

Κρίκος, ȣ, ὁ, idem quod κίρκος, *circulus, annulus*.

Κρῖμα vel κρίμα, ἄτος, τὸ, *judicium, pœna, damnatio, vindicta, decretum*: τὰ κρίματα, *lites*; indè Lat. *CRIMEN*, et Angl. A CRIME, quia ob crimen aliquis judicatur et damnatur. Th. κρίνω, *judico*.

ΚΡΙ'ΜΝΟΝ, ȣ, τὸ, *farina crassior, mica*.

Κρῖναι, a. 1. inf. κρίνας, a. 1. part. act. κρίνω.

Κρινάμενος, *qui delegit*, a. 1. part. m. κρίναιτο, 3. pl. a. 1. m. Ion.

Κρίνε, 3. sing. imperf. Ion. pro ἔκρινε· κρίνετε, 2. pl. imperat. præs. ejusd. verbi.

Κρινέωσι, Poët. pro κρίνωσι, 3. pl. præs. sub. verbi κρίνω.

ΚΡΙ'ΝΟΝ, ȣ, τὸ, *lilium, cucurbita, pauper, genus saltationis*. Dicitur et κρίνος, εος, τὸ, *lilium*. Est et

Κρῖνον, *judicavi*, imperf. vel a. 2. Ion. κρῖνον, a. 1. imperat. act. verbi κρίνω, *judico*.

ΚΡΙ῀ΝΩ, *CERNO, secerno, discerno, seligo, discepto, judico, adjudico, æstimo, sentio, accuso, culpo, condemno, exploro*. [* κρίνεσθαι τιμᾶων, *certare de honoribus*, sub. ἕνεκα, Theogon. 882.] f. κρῖνῶ, a. 1. ἔκρῖνα, [* ἐκρίνοσαν, 3. pl. a. 2. pro ἔκρινον, Exod. xviii. 26.] a. 1. imperat. κρῖνον, άτω, a. 1. inf. act. κρῖναι, a. 1. part. κρίνας, αντος, perf. act. κέκρῖκα, præs. pass. κρίνομαι, *in judicium vocor*; perf pass. κέκρῖμαι a. 1. pass. ἐκρίθην, a. 1. sub. pass. κριθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. pass. κριθήσομαι.

ΚΡΙΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *aries*, q. à κέρας, quia *cornutus*.

Κριοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *arietis vultu præditus*.

Κρισίη, ἡ, nomen mulieris.

* Κρίσῖμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *judicabilis*, dies sic dictus, in quo judicatur de ægro vel de morbo, Salm. de annis clim. p. 7, 8.

Κρίσις, εως, ἡ, *judicatio, sententia, æstimatio alicujus rei, damnatio, accusatio, disceptatio, judicium, eventus belli, morbi* in melius deteriusve: à κρίνω.

Κρίσκραια, ων, τὰ, *regis scrinia*, Ctesias.

Κρίσπος, ȣ, ὁ, nomen viri Lat. origine, *Crispus*.

Κριτήριον, ȣ, τὸ, *vis et instrumentum judicandi; tribunal, controversia, judices ipsi; nota ex quâ judicium facimus*: Angl. CRITERION: à κρίνω, *judico*.

Κρῖτης, ȣ̃, ὁ, *judex*: et

Κριτῖκὸς, ἡ, ὸν, *CRITICUS. solers ad judicandum*; item *qui judicat*: hinc Angl. CRITIC; *decretorius*.

Κρῖτὸς, ἡ, ὸν, *selectus, delectus, eximius*; à 3. sing. perf. pass. verbi κρίνω, *seligo*.

Κρίω, ἡ, nomen mulieris.

Κροαίνω, f. ἄνῶ, p. αγκα, *pulso pedibus, cum strepitu cano*, q. κρȣαίνω. Th. κρέω, *pulso*.

Κρόβυλος, idem quod κρώβυλος.

Κροῖσος, ϐ, ὁ, *CRŒSUS*, Lydorum rex.

Κρόκα, *tramam*, per Syncop. pro κροκίδα, acc. sing. à κροκὶς, ίδος, ἡ. Th. κρόκη, ης, ἡ, *trama*.

ΚΡΟ´ΚΗ, ης, ἡ, *trama, subtegmen, id quod stamini inseritur* τῷ κρέκειν, *pulsando*. Est et κρόκη, *littus*, quod κρέκει vel κρέει, *fluctibus*.

Κροκὶς, ίδος, ἡ, id. q. κρόκη, *trama*.

ΚΡΟΚΟ´ΔΕΙΛΟΣ, ϐ, ὁ, *CROCODILUS*, qui κρόκον δειλιᾷ, *crocum metuit*. Vel quia est animal *timidium*, δειλὸν, et colore κρόκον *imitatur*. Hinc Angl. CROCODILE.

Κροκόεις, όεσσα, όεν, *croceus, a, um*: à κρόκος.

Κροκόπεπλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *croceo peplo velatus*: ex κρόκος, ϐ, ὁ, *crocus*, et πέπλον, ϐ, τὸ, *vestis muliebris*.

ΚΡΟ´ΚΟΣ, ϐ, ὁ, et κρόκον, ϐ, τὸ, *CROCUS* vel *CROCUM*.

Κρόμμυον, et Poët. κρόμυον, ϐ, τὸ, *cepa*: à κάρα, *caput*.

Κρονίδης, ϐ, ὁ, filius τοῦ Κρόνου, seu *Saturni*, *Jupiter*, gen. Ion. Κρονίδεω, voc. ὦ Κρονίδη.

Κρονικὸς, ή, ὸν, *Saturnius*, *præ senio delirus*: et

Κρόνιος, ία, ιον, idem: à Κρόνος.

Κρονίων, ωνος, idem quod Κρονίδης· à

ΚΡΟ´ΝΟΣ, ϐ, ὁ, *Saturnus*, *senex morosus et maleficus*.

Κροσσαὶ, αἱ, *sunt pinnæ murorum et turrium*. Alii pro *scalis* accipiunt. Th. κροσσὸς, *fimbria*.

ΚΡΟΣΣΟ´Σ, ϐ, ὁ, *extrema vestis ora, fimbria, limbus, villus*.

Κροσσωτὸς, ϐ, (sub. χιτὼν) *tunica fimbriata*, seu *villis prætexta*: à præced.

ΚΡΟ´ΣΦΟΣ, ϐ, ὁ, *cuspis ferrea, pilum*: vide γρόσφος.

Κροταλίζω, f. ίσω, *pulso, crepitare facio*: à κρόταλον, quod à κροτέω, *pulso*. Th. κρότος, *pulsus*.

Κρόταλον, ϐ, τὸ, *CROTALUM*, *crepitaculum*, quo et

Κρόταλος, ϐ, ὁ, *homo garrulus*: ab eod.

ΚΡΟ´ΤΑΦΟΣ, ϐ, ὁ, *tempus, pars capitis*, dat. pl. κροτάφοισιν, κροτάφως, acc. pl. Dor.

Κροτέω, *pulso, verbero, plaudo*, f. ήσω, p. ηκα· à seq.

ΚΡΟ´ΤΟΣ, ϐ, ὁ, *pulsus, plausus*: q. à κρέω.

ΚΡΟ´ΤΩΝ, ωνος, ὁ, *ricinus, musca canina*.

ΚΡΟΤΩ´ΝΗ, ης, ἡ, *vitium in oleâ arbore*, tanq. κρότων.

Κροῦμα, ατος, τὸ, *sonitus, ex pulsatione instrumentorum*. Th. κρέω.

Κρουνηδὸν, *instar scatebræ, ad modum fontis salientis*: à κρϐω.

ΚΡΟΥΝΟ´Σ, ϐ, ὁ, *scatebra, saliens fons*.

Κρούπαλα, ων, τὰ, *lignei, calcei*, quasi à κρϐω, et πάλλω, quod *vibrent* quæ illis *pulsantur* calcata. Eadem ac κρούπεζαι, ων, αἱ, et κρουπέζια, ων, τὰ, ex κρϐω et πέζα.

Κρϐσας, a. 1. part. act. à κρϐω, *pulso*.

Κρϐσις, εως, ἡ, *pulsatio*; à 2. pers. perf. pass. seq.

ΚΡΟΥ´Ω, *pulso, ferio, collido*: f. κρϐσω, p. κέκρϐκα, a. 1. ἔκρουσα.

Κρύβδα et κρύβδην, et Dor. κρύβδαν, *clam*, adv. à κρύπτω, *occulto*.

Κρυβεὶς, έντος, *absconditus*, a. 2. part. pass. κρυβῆναι, a. 2. inf. pass. verbi κρύπτω, *abscondo*, f. ψω, a. 2. ἔκρυβον, f. 2. pass. κρυβήσομαι, a. 2. pass. ἐκρύβην.

Κρυερὸς, ρὰ, ρὸν, et Ion. κρυεροῖος, οία, οῖον, *frigidus*. Th. κρύος, εος, τὸ, *frigus*.

Κρυμὸς, ϐ, ὁ, *frigus, glacies, rigor hiemis*. Th. κρύος.

Κρυόεις, όεσσα, όεν, *frigidus*: à

ΚΡΥ´ΟΣ, εος, τὸ, *frigus, gelu*.

Κρυπτάδιος, ία, ιον, apud Poëtas idem quod κρυπτὸς, *occultus*: à κρύπτω, *abscondo*.

* Κρυπτάζω, f. άσω, *cooperio, occulto*, D. S.

Κρυπτάσκω, *cooperio*; à κρύπτω, idem.

Κρύπτε, 3. sing. imperf. Ion. vel 2. sing. præs. imperat. verbi κρύπτω, *abscondo*.

Κρυπτικὸς, ή, ὸν, *CRYPTICUS*, *celandi peritus*: et

Κρυπτὸς, ή, ὸν, *occultus, abditus*. Th. κρύπτω.

Κρύπτϐσ', pro κρύπτϐσι, *occultant*, 3. pl. ind. præs. verbi κρύπτω.

ΚΡΥ´ΠΤΩ, *abscondo; occulto, tego; celo*; [semper cum duplici accusativo. Vid. Markl. Eurip. Supplic. 296.] f. ψω, a. 1. ἔκρυψα· hinc κρύψῃς, 2. sing. a. 1. sub. κρύψας, a. 1. part. act. et p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον, perf. pass. κέκρυμμαι, a. 1. pass. ἐκρύφθην, a. 2. pass. ἐκρύβην, a. 2. inf. pass. κρυβῆναι, a. 2. part. pass. κρυβεὶς. Hinc

Κρυπτῶς, adv. *occultè, clam, abditè*.

Κρυςαλλίζω, *instar crystalli splendeo*: à κρύςαλλος.

Κρυςάλλινος, ίνη, ινον, *CRYSTALLINUS*: à

Κρυςαλλόομαι, ϐμαι, *glacior, gelo*: κρυςαλλωθεὶς, a. 1. pass. *conglaciatus, gelu concretus*.

ΚΡΥ´ΣΤΑΛΛΟΣ, ϐ, ὁ, vel ἡ, *glacies, gelu*; item *CRYSTALLUS*, *lapis pellucidus*.

Κρυφῆ, *latentèr, clàm*; Dor. pro κρυφῆ.

Κρυφαῖος, αία, αῖον, idem quod κρύφιος, -ια, -ιον, *occultus, a, um*: à κρύπτω.

Κρυφῆ, *occultè*, adv. à κρύφιος, *occultus*.

Κρυφηδὸν, idem, et ab eod.

Κρύφιος, ια, ιον, et κρύφιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *occultus*: dat. pl. Ion. κρυφίοισι· κρύφιον, κρυφίως, *occultè*, *clàm*. Th. κρύπτω, *abscondo*: f. ψω.

Κρύφος, ϐ, ὁ, *latebra*: ab eod.

Κρύψαι, *celare*: a. 1. inf. act. κρύψας, αντος, et in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. et

Κρύψε, 3. sing. a. 1. act. Ion. pro ἔκρυψε, κρύψῃς, ἡ, 2. et 3. sing. a. 1. act. sub. verbi κρύπτω, *occulto*.

Κρύψις, εως, ἡ, *occultatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi ejusd.

ΚΡΩ´ΒΥΛΟΣ, ϐ, ὁ, *crinis retortus, cincinni puerorum*. Scribitur et κρόβυλος.

Κρωγμὸς, ϐ, ὁ, *crocitatio*: et

ΚΡΩ´ΖΩ, *crocito, garrio*: κρώζῃ, 3. sing. præs. sub. qu. à κράζω, vel à sono corvi factum.

ΚΡΩ´ΜΑΞ, ακος, ὁ, *acervus lapidum*: alitèr κλῶμαξ.

ΚΡΩ´ΠΙΟΝ, ϐ, τὸ, *falx*.

ΚΡΩΣΣΟ´Σ, ϐ, ὁ, *hydria, urceus*.

Κτὰ, Ion. pro ἔκτα, quod per Apoc. pro ἔκτανε. Alii verò formant ab a. 2. ἔκτην, τροπῇ τϐ η, (ut ἔβα pro ἔβη) verbi κτείνω, *occido*, vel κτῆμι.

Κτάμεν, Ion. et κτάμεναι, Dor. pro κτεῖναι, a. 1. inf. act. à κτείνω, *occido*: vel κτάμεν, Ion. et κτάμεναι, Dor. pro κτάναι, à κτῆμι, idem quod κτείνω.

Κταμένοιο, gen. Ion. à

Κτάμενος, *qui interemit, aut interemptus est*: a. 2. part. m. verbi κτῆμι, idem quod κτείνω, *interficio*; a. 2. ἔκτην, a. 2. m. ἐκτάμην. Alii volunt κτάμενος, dici pro κτεινάμενος· sic ἐκτάμην, pro ἐκτεινάμην, verbi κτείνω.

Κτὰν, *possederunt*, 3. pl. a. 2 ind. act. verbi κτῆμι, *possideo*: a. 2. ἔκτην, et in 3. pl. ἔκτησαν, et per Sync. ἔκταν, et deposito augmento, κτάν. Th. κτάομαι. Posset etiam eodem modo derivari à κτῆμι, pro κτείνω, *occido*: a. 2. ἔκτην.

Κτάνε, Ion. pro ἔκτᾰνε, *interfecisset*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κτείνω, f. κτενῶ, p. ἔκτᾰκα, a. 1. ἔκτεινα, a. 2. ἔκτᾰνον.

Κτανέεσθαι, per Dialysin. pro κτανεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi κτείνω, *interficio*, f. 2. m. κτανϐμαι.

Κτανέοντες, Ion. Dialysi pro κτανϐντες, nom. pl. fut. 2. part. act. ejusd.

Κτανέϐσι, pro κτανϐσι, 3. pl. f. 2. act. ejusd. verbi.

Κτάνθεν, Bœot. Syncop. et simul Ion. pro ἐκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. pass. verbi κτείνω, *interficio*.

Κτάντας, ϐ, ὁ, Dor. pro κτάντης, ϐ, ὁ, *interfector*. Th. κτείνω.

ΚΤΑ´ΟΜΑΙ, -ῶμαι, *acquiro, comparo, possideo*, [* *gigno*, Soph. Œdip. Tyr. 1512.] fut 1. med. κτήσομαι, perf. pass. κέκτημαι, (pro quo et ἔκτημαι) part. κεκτημένος, *possessor, dominus*; et -μένη, *domina*; a. 1. pass. ἐκτήθην, ης, η, a. 1. m. ἐκτησάμην, ω, ατο. Hinc

Κτᾶσθαι, præs. inf. med. verbi præced. at

Κτάσθαι, a. 2. inf. m. verbi κτῆμι, pro κτείνω, *interficio*; a. 2. ἔκτην, a. 2. m. ἐκτάμην.

Κτᾶτο, Ion. pro ἐκτᾶτο, 3. sing imperf. med. verbi κτάομαι, *possideo*: sed.

Κτάτο, Ion. pro ἐκτάτο, 3. sing

a. 2. m. ἐκτάμην, verbi κτῆμι, pro κτείνω, *interficio.*

Κτάω, *cædo, occido*: sic et κτάω, pro κτάομαι, *possideo.*

Κτέανον, ου, τὸ, *possessio, facultates, opes*: idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, et ab eod.

Κτέαρ, ἄτος, τὸ, idem, et ab eod.

Κτεάτεσσι, *possessionibus*: dat. pl. Ion. et Poët. pro κτέασσιν, pro κτέασι, à κτέαρ, ατος, τὸ, idem quod κτῆμα. Th. κτάομαι, *possideo.*

Κτεατίζω, *acquiro, possideo*: fut. ἴσω, Poëticum: à κτέατος, genit. à κτέαρ· ab eod. Th.

Κτεατίσσε, Ion. et Poët. pro ἐκτεάτισε, 3. sing. a. 1. act. ejusd.

Κτεῖναι, a. 1. inf. act. et

Κτείνας, ασα, αν, -αντος, et in acc. m. g. κτείναντα, a. 1. part. act. verbi κτείνω, *occido*: f. κτενῶ, a. 1. ἔκτεινα, p. ἔκτακα, a. 2. ἔκτἄνον.

Κτεῖνε, præs. imperat. act. κτεινέμεναι, Dor. pro κτείνειν, præs. inf. κτείνεσθαι, præs. inf. pass. ejusd.

Κτεινόμενος, *qui occiditur*; præs. part. pass. ejusd. verbi.

ΚΤΕΙ'ΝΩ, *interficio, occidi*; f. κτενῶ, p. ἔκτᾰκα, a. 1. ἔκτεινα, a. 2. ἔκτᾰνον, p. pass. ἔκτᾰμαι, a. 1. pass. ἐκτάνθην, f. 1. pass. κτανθήσομαι, perf. med. ἔκτονα. Legitur et κτένω, κτεννύω, et κτέννυμι.

ΚΤΕΙ'Σ, ενὸς, ὁ, *pecten*: hinc

Κτενίζω, *pecto*; f. ἴσω.

Κτενῶ, f. 1. act. verbi κτείνω.

Κτέρας, ἄτος, τὸ, *res possessa, donum.* Th. κτάομαι, *possideo.*

ΚΤΕ'ΡΕΑ, ων, τὰ, *exsequiæ, inferiæ, justa*: q. à κτάω, occido. Hinc

Κτερεΐζω, et κτερίζω, *exsequias, justa facio.*

Κτερίσειαν, 3. pl. a. 1. opt. Æol. præced.

Κτέρισμα, ἄτος, τὸ, *parentatio, funus, justa*, quicquid in honorem mortui fit: à κτερίζω.

Κτεροῦσι, pro κτερίσουσι, Att. 3. pl. f. 1. ejusdem verbi κτερίζω.

Κτέω, idem quod κτάω.

Κτέωμεν, *possideamus*: Ion. pro κτῶμεν. 1. plur. a. 2. sub. act. verbi κτῆμι, vel κτάω. Alii volunt deduci à κτῆμι pro κτείνω, *occido*, eodem tempore et modo.

Κτηδὼν, όνος, ὁ, propriè *pecten*, deinde *quicquid simile pectini*, ut, *venarum cursus in arboribus, filamenta et fibræ tunicarum in corpore humano.* Th. κτεὶς, *pecten.*

Κτῆμα, ἄτος, τὸ, *possessio, fundus.* Et in pl.

Κτήματα, των, τὰ, *bona, facultates, opes.* Th. κτάομαι, *possideo.*

Κτῆμι, *occido*; inus. cujus fut. κτήσω, perf. ἔκτηκα, a. 2. ἔκτην, a. 2. part. κτὰς. Th. κτέω, vel κτάω, idem.

Κτήνη, κτήνων, nom et gen. pl. à

ΚΤΗ˜ΝΟΣ, εος, τὸ, *jumentum, pecus*; hinc κτηνηδὸν, *pecudum more*, adv.

Κτηνοτρόφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *jumentorum pastor*: ex κτῆνος, et τρέφω, *alo.*

Κτηνώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *jumentarius, belluinus, brutus, stolidus*: ex εἶδος, *species*, et κτῆνος.

Κτήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. κτήσασθαι, a. 1. inf. med. κτήσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. med. sed κτήσησθε, 2. pl. a. 1. sub. med. verbi κτάομαι.

Κτησίας, ου, ὁ, *CTESIAS*, nom. propr.

Κτῆσις, εως, ἡ, *possessio, res quæ possidetur, facultates, opes, fortuna.* [* Κατ' ἴσχυν κτῆσιν, *pro rerum naturâ, prout se res habet*, Soph. Trach. 234.]

Κτήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi κτάομαι.

Κτητὰ, n. g. nom. pl. à κτητὸς, *acquisibilis.*

Κτητὴ, ῆς, ἡ, *famula empta*; à κτητὸς, ab eod. Th.

Κτητικὸς, ἡ, ὸν, *acquirendi peritus; possessivus.* Hinc κτητικὴ, ῆς, scil. τέχνη, *ars questuaria*; et

Κτητὸς, ἡ, ὸν, *acquisibilis, acquisitus, emptus*; et

Κτήτωρ, ορος, ὁ, *possessor*; à 3. pers. perf. pass. verbi κτάομαι.

Κτιδέος, ὁ, per Aphær. pro ἰκτιδέος, *viverræ silvestris pelle confectus*; à κτὶς, ἴδος, ἡ, *mustela.*

ΚΤΙ'ΖΩ, *condo, creo, fabricor*; f. κτίσω, a. 1. ἔκτισα, a. 1. imperat. κτίσον, άτω, a. 1. inf. κτίσαι, a. 1. part. κτίσας, αντος, p. ἔκτικα, perf. pass. ἔκτισμαι, a. 1. pass. ἐκτίσθην, et part. κτισθεὶς, έντος, *conditus.*

ΚΤΙ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *aries, dux ovium*: [* *quivis dux, princeps*; ἱερέα κτίλον Ἀφροδίτης, *principem sacerdotem Veneris*, Pind. Od. ii. ver. 211.] adj. *cicur, mansuetus.*

Κτιλόω, *mansuefacio, demulceo*: à præced.

Κτίμενος, Poët. pro ἐκτισμένος, perf. part. pass. à κτίζω, *condo, creo.*

Κτὶς, idem quod ἰκτὶς, *viverra*; quæ est è mustelis silvestribus.

Κτισάσθαν, Dor. et Ion. pro ἐκτισάσθην, dual. num. a. 1. m. verbi κτίζω, *condo*; f. ίσω.

Κτίσις, εως, ἡ, *creatio, fabrica, regeneratio, res condita, creata, rerum creatarum universitas, totum genus humanum; magistratus*: et

Κτίσμα, ἄτος, τὸ, *creatura, opus, structura*; à perf. pass. verbi κτίζω, *condo.*

Κτίσον, *crea*; a. 1. imperat. ejusd. verbi.

Κτιςὴς, οῦ, ὁ, *creator*; [* *incola*, Eurip. Orest. 1639.] et κτίτης, ου, ὁ, idem, extrito σ, et retracto accentu: quod et

Κτιςὸς, ἡ, ὸν, *creatus, conditus*; et

Κτιςὺς, ύος, ἡ, *ædificatio*; à 3. pers. perf. pass. verbi κτίζω, *creo.*

Κτυπέω, *strepo, strepito*, [* *tundo*, cum gen. accus. κτύπησε κρᾶτα μέλεον πλᾶγα, Eurip. Orest. 1486. *inflixit capiti tristem plagam.*] f. ήσω. Th. τύπτω, *pulso.*

Κτύπημα, ἄτος, τὸ· et

Κτύπος, ου, ὁ, *sonitus, strepitus*: à κτυπέω, cujus Th. τύπτω.

ΚΥ'ΑΘΟΣ, *CYATHUS, cotula*, quod à χύω, *fundo.*

Κυαμευτὴς, οῦ, ὁ, *qui fabis eligit, sortilegus*: et

Κυαμευτὸς, ἡ, ὸν, *fabis vel sorte electus*: à perf. pass. seq.

Κυαμεύω, *fabis eligo, sortior*: à Th. κύαμος.

Κυαμοβόλος, *judex*: à

ΚΥ'ΑΜΟΣ, ου, ὁ, *faba; calculus sors, quæ alicui obtingit.*

Κυαμοτρὼξ, ῶγος, ὁ, *fabarum vorator, qui in suffragiis ferendis quæstui faciendo studet*: ex κύαμος et τρώγω, *edo.*

Κυαναιγὶς, ἴδος, ἡ, Poët. *nigram ac formidabilem ægidem gestans*: ex κυανὸς, *cæruleus*, et αἰγὶς.

Κυανεᾶν, Dor. pro κυανεῶν, scil νήσων, *CYANEÆ insulæ.*

Κυανέῃ, ης, ἡ, *nigra*: dat. pl. Ion. κυανέῃσι· gen. pl. Æol. κυανεᾶων· à

Κυάνεος, έα, et έη, εον, idem (exempto ι) quod

Κυάνειος, εία, ειον, *CYANEUS, cæruleus, niger.* Th. κύανος, seu κυανὸς, *color cæruleus.*

Κυανόθριξ, τρῐχος, ὁ ϗ ἡ, *cæruleos habens pilos*: ex κύανος et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus.*

Κυανόπεζα, de mensâ: ex κυανόπεζος, *nigros pedes habens*: ex κύανος, *niger*, et ποῦς, *pes.*

Κυανόπεπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cæruleo peplo utens*: ex κύανος, *cæruleus*, et πέπλον, *peplum.*

Κυανόπρωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cæruleam habens proram*: ex κύανος et πρῶρα, ας, ἡ, *anterior pars navis.*

ΚΥ'ΑΝΟΣ, ου, et κυανὸς, οῦ, ὁ, *color cæruleus*: hinc

Κυανόφρυς, ύος, ὁ ϗ ἡ, *nigrum habens supercilium*; ex κύανος et ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium.*

Κυανοχαίτης, ου, ὁ, *qui est nigris setis, cujus crines* κύανον *referunt*: ex κύανος et χαίτη, *coma.*

Κυανῶπιν, *nigroculum*, acc. sing. à

Κυανῶπις, ἴδος, ἡ, *cæruleo aspectu*: ex κύανος et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video*; p. m. ὦπα.

ΚΥ'ΑΡ, κύᾰτος, τὸ, *foramen acûs* item *pars auris interna.*

Κύββα, *poculum, CUPPA*, quia κυφόν. Hinc Angl. CUP.

Κύβδα, *inclinato capite*: à κύπτω.

Κυβεία, ας, ἡ, *lusus aleæ*: item *astutia* et *fraus*: à κύβος, *tessera.*

Κυβέλη, ης, ἡ, *CYBELE*, mater Deorum.

Κυβέρνᾱσις, ἡ, Dores legunt pro κυβέρνησις.

Κυβερνᾱτας, Dor. pro κυβερνήτης.

Κυβερνᾱτὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυβερνητὴρ,

ΚΥΒΕΡΝΑ'Ω, -ῶ, -άεις, -ᾷς, -άει, -ᾷ, *GUBERNO*; propriè *navem rego*, f. ήσω, quasi κῦμα ἐρευνῶ *fluctus scrutor*, vel ab Heb. גבר *prævalere, gubernare.* Hinc Angl. TO GOVERN.

Κυβέρνησις, εως, ἡ, *gubernatio.* Th. κυβερνάω

Κυβερνήτειρα, ας, ἡ, *gubernatrix,* et

Κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Κυβερνήτης, ȣ, ὁ, *gubernator.*

Κυβερνητικὸς, ἡ, ὸν, *ad gubernatorem pertinens:* κυβερνητικὴ, (sub. τέχνη,) *gubernandi facultas:* à præced.

Κυβερνισμὸς, ȣ, ὁ, *gubernatio.*

Κυβευτὴς, ȣ, ὁ, *aleator:* et

Κυβευτικὸς, ἡ, ὸν, *aleatorius, peritus aleæ:* à perf. pass. verbi sequentis.

Κυβεύω, f. εύσω, *aleâ seu tesseris ludo, periclitor.* Th. κύβος, *tessera.*

ΚΥ'ΒΗ, ης, ἡ, *caput,* quia κυφὴ, *curva:* à κύπτω.

Κυβήβη, ης, ἡ, *Cybele,* quæ suos ministros facit κυβήβειν, id est, κύπτειν, vel κυβιςᾷν.

Κυβηλίζω, *securi percutio:* à

ΚΥ'ΒΗΛΙΣ, ιδος, ἡ, *securis, bipennis.*

Κυβικὸς, ἡ, ὸν, *CUBICUS:* à κύβος.

Κυβιςάω, f. ήσω, *in caput me conjicio, in caput salto:* à κύβη, *caput.*

Κυβίςημα, ἄτος, τὸ, et κυβίςησις, εως, ἡ, *saltatio in caput:* et

Κυβιςὴρ, ῆρος, ὁ, *saltator, qui se in caput dejicit:* à κυβιςάω.

ΚΥ'ΒΙΤΟΝ, ȣ, τὸ, *CUBITUS, nodus brachii:* à κύπτω, *inclino.*

ΚΥ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, *CUBUS, tessera;* vel *aliquid habens figuram quartam*

ΚΥΓΧΝΙ'Σ, ίδος, ἡ, *crater magnus.* Martinius ex Galeno probat esse *parvum calicem et doliolum medicum.*

ΚΥ'ΓΧΡΑΜΟΣ, ȣ, ὁ, *CYNCHRAMUS, dux coturnicum.*

Κυδάζω, f. άσω, *convitior, maledico:* à κύδος, ὁ, *convitium.*

Κυδαίνω, *celebro, decoro, laudo,* fut. ανῶ. Th. κύδος, εος, τὸ, *gloria, decus.*

Κυδάλιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *gloriosus:* ab eod. Th.

Κύδαρις, *CYDARIS, corona.*

Κυδάω, -ῶ, *glorior, veneror:* à κῦδος, *gloria, decus.*

Κυδήεις, ήεσσα, ῆεν, *gloriosus.*

Κυδηθῆναι, *decoratum esse,* a. 1. inf. pass. ab ἐκυδήθην, a. 1. indic. pass. verbi κυδάω.

Κυδιάνειρος, α, ον, *honestans viros, claros viros continens:* ex κῦδος et ἀνὴρ, *vir.*

Κυδιάω, *glorior, jactito.* Th. κῦδος, *gloria.*

Κύδιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *gloriosus:* ab eod.

Κυδιόων, *exultans,* Poët. pro κυδιῶν, præs. part. à κυδιάω, quod vide.

Κύδιςος, η, ον, *gloriosissimus, a, um:* superl. et

Κυδίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, κυδότερος, ρα, ρον, *gloriosior,* comparat. à κῦδος, *gloria.*

Κυδνὸς, ἡ, ὸν, *inclytus,* [* *vox nihili;* lege κυδρὸς, ubique. Græv. ad Hes. Op. 257.]

Κυδοιδοπάω, -ῶ, *tumultuor;* qu. ex κυδοιμὸς et δουπεῖν.

Κυδοιμέω, *turbas excito:* à

ΚΥΔΟΙΜΟ'Σ, ȣ, ὁ, *turba, tumultus*

ΚΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *gloria, decus.* At

Κύδος, ȣ, ὁ, *convitium, probrum.*

Κυδρὸς, ρὰ, ρὸν, *gloriosus;* [* Hom. Il. σ'. 184. Od. ά. 579. Hes. Op. 257.] à κῦδος, τό.

Κύδων, ωνος, ἡ, *CYDON,* urbs Cretæ.

ΚΥΔΩ'ΝΙΟΣ μηλέα, vel κυδωνία μηλέα, ας, ἡ, *colonea malus;* κυδώνιον, μῆλον, ου, τὸ, *cotoneum* seu *CYDONEUM, malum:* à Κύδων, unde istiusmodi mala.

Κυεῖ, *in utero fert,* 3. sing. præs. verbi κύω.

Κυεὶς, *conceptus,* a. 2. part. pass. ab ἐκύην, a. 2. ind. pass. verbi κύω, f. σω, *in utero gesto.*

Κυέω, f. ήσω, idem quod κύω, q. vide.

Κύημα, ἄτος, τὸ, *quod in utero gestatur, fœtus:* et

Κύησις, εως, ἡ, *graviditas, prægnatio, conceptus:* à perf. pass. verbi κυέω, idem quod κύω, *in utero gesto.*

Κυθήρεια, *CYTHEREA, Venus;* ab insulâ Cytherâ.

Κυθήρα, urbs Cypri.

ΚΥ'ΙΞ, κος, ἡ, *CYIX, bulbosa quædam planta.* Theophrast. lib. vii. 13.

ΚΥ'ΚΑΣ, *Æthiopicæ palmæ genus* Theophrast. lib. ii. 8.

ΚΥΚΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *misceo,* propriè de liquoribus; *perturbo:* hinc

Κυκεία, -ας, ἡ, et κύκημα, -ἄτος, τὸ, *permixtio, confusio:* à præced.

Κυκεῶ, per Apoc. pro κυκεῶνα, acc. sing. à

Κυκεὼν, ῶνος, ὁ, *miscellanea potio.* Th. κυκάω.

Κυκηθήτην, Ion. pro ἐκυκηθήτην, 3. dual. a. 1. ind. pass. verbi κυκάω, *misceo.*

Κύκλα, per Metaplasm. pro κύκλοι, *rotæ:* à κύκλος, quod vide.

Κυκλὰς, ἄδος, ἡ, *CYCLAS,* vestis genus; item adj. *orbiculata.* Th. κύκλος.

Κυκλεύω, idem quod κυκλόω.

Κυκλέω, *verso, roto, agito, in omnes partes pello:* à κύκλος, *circulus.*

Κυκληδὸν, adv. *instar circuli, undequaque:* et

Κυκλικὸς, ἡ, ὸν, et κύκλιος, ία, ιον, idem ac

Κυκλόεις, όεσσα, όεν, *circularis, orbiculatus, rotundus:* et

Κυκλόθεν, adv. *in circuitu:* omnia à

ΚΥ'ΚΛΟΣ, ȣ, ὁ, *circulus, orbis;* item *corona hominum; argumentatio circularis; locus ubi vendebantur homines; ambitus verborum* seu *periodus: mœnia urbis;* κύκλοι προσώπου *malæ* hominis: κύκλοι, *orbes rotarum, rotæ ipsæ;* κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, *circa, undique.*

Κυκλόσε, adv. *circulatim:* à præced.

Κυκλοτερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tornando rotundus factus:* ex κύκλος, *circulus,* et τερέω, *torno.*

Κυκλόω, *cingo, circumdo; in orbem ago,* fut. ώσω, perf. κεκύκλωκα. a. 1. pass. ἐκυκλώθην, ης, η. Th. κύκλος.

Κύκλῳ, pro ἐν κύκλῳ, *circa, in orbem, in circuitu, undique.*

Κυκλωτὸς, ἡ, ὸν, *rotundus:* à κυκλόω.

Κύκλωψ, ωπος, ὁ, et οἱ Κύκλωπες, *CYCLOPES:* ex κύκλος, *orbis, circulus,* et ὢψ. Th. ὄπτομαι, *video.*

ΚΥ'ΚΝΟΣ, ȣ, ὁ, *CYCNUS, olor;* est et nomen propr.

Κυκόωντι, Poët. pro κυκῶντι, *miscenti,* dat. sing. part. præs. à κυκάω, f. ήσω, *misceo.*

ΚΥ'ΛΑ, ων, τὰ, *cava oculorum.*

Κυλίκων, gen. pl. à κύλιξ, ικος, ἡ, *calix.* Th. κυλίω, *volvo.*

Κυλίνδεται, 3. sing. præs. pass. κυλίνδετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à κυλίνδω, idem quod κυλίω, *volvo.*

Κύλινδρος, ου, ὁ, *CYLINDRUS, corpus quodlibet teres:* à

Κυλίνδω, idem ac Th. κυλίω, *volvo.*

Κυλιξ, ἴκος, ἡ, *CALIX:* ab eod. Th.

Κύλισις, εως, ἡ, *volutatio:* et

Κύλισμα, ἄτος, τὸ, *volutabrum:* à perf. pass. verbi κυλίω.

Κυλισμὸς, ȣ, ὁ, *volutatio:* à κυλίω.

Κυλιστὸς, ἡ, ὸν, *volutatus:* ab eod.

Κυλίχναι, αἱ, *caliculi,* seu *parva vasa potoria oris compressioris;* item *cucurbitulæ:* pl. à

Κυλίχνη, ης, ἡ, *poculum, pyxis:* à κύλιξ.

Κυλίχνιον, ου, τὸ, idem: Dim. à præced.

Κύλιχνος, ȣ, ὁ, idem quod κυλίχνη.

ΚΥΛΙ'Ω, *volvo, voluto,* f. ίσω. Hinc κυλίνδω, κυλινδέω, et καλινδέω, idem.

Κυλλοποδίων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *qui distortis pedibus est, loripes;* Vulcani Epith. ex κυλλὸς, *claudus,* et πȣ̃ς.

ΚΥΛΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *claudus; curvus; mancus;* quod à κολὸς, *mutilus.*

Κυλοιδιάω, -ῶ, *sum oculis tumentibus;* ex κῦλον, pro κοῖλον, *cavum oculi,* et οἰδάω, *tumeo.*

Κυλοιδιῶντες, nom. pl. part. præs. à κυλοιδιάω, q. v.

Κύλων, ωνος, *CYLO,* Atheniensis

Κυλώνειον, *CYLONIUM.*

ΚΥ͂ΜΑ, ἄτος, τὸ, *fluctus, unda;* Metaph. magna multitudo malarum rerum, ut *magna lues;* qu. κύημα, à κυκάω. Est et κῦμα, pro κύημα, τὸ, *fœtus uteri:* à κύω, *in utero gesto.*

Κυμαίνοντος, gen. sing. part. præs. act. κυμαίνων, et in f. g. κυμαίνȣσα· à

Κυμαίνω, *fluctuo, æstuo, ferveo, turgeo,* f. ανῶ, p. γκα. Th. κῦμα.

Κύματ', pro κύματα, nom. pl. κύμασι, dat. pl. à κῦμα.

Κυματίη, ης, ἡ, *tempestas.*

Κυματίης, ȣ, Ion. pro κυματίας, ȣ, ὁ, *ciens fluctus, impetuosus:* ad eod. Th.

Κυματίζω, fut. ίσω, *undis agito, fluctuare facio.* Th. κῦμα.

Κυμάτιον, ȣ, τὸ, *parvus fluctus, pars columnæ, cymatium;* Dim. à κῦμα.

Κυματόω, -ῶ, idem ac κυματίζω.

Κυματοπλὴξ, ῆγος, ὁ ϗ ἡ, *undis seu fluctibus pulsatus, jactatus:* ex κῦμα, et πλήσσω, *frango.*

Κυματώγη, ης, ἡ, et legitur, κυματωγὴ, ῆς, *littus;* ad quod undæ feruntur ac franguntur: ex κῦμα, et ἄγω, seu ἄγνυμι, *frango.*

Κυματιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fluctuosus;* ab eod. Th.

Κυματωθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. à κυματόω. Th. κῦμα, ατος, τὸ, *fluctus.*

Κυμάτωσις, εως, ἡ, *fluctuatio, æstuatio:* à κυματόω.

Κυμβαλίζω, fut. ίσω, *cymbalum pulso:* à

Κύμβἄλον, ȣ, τὸ, *CYMBALUM;* à κύμβος.

Κύμβἄχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pronus in caput:* à

Κύμβη, ης, ἡ, *CYMBA;* item *poculi genus,* et *caput:* à κύμβος.

Κυμβίον, ȣ, τὸ, et

Κύμβον, ȣ, τὸ, *acetabulum:* à

ΚΥ´ΜΒΟΣ, ȣ, ὁ, *cavus, recessus;* item *ollæ fundum;* quod à κυφὸς, *curvus.*

Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis Æol.

ΚΥ´ΜΙΝΔΙΣ, -εως, vel ιδος, ἡ, *avis quædam nocturna.*

ΚΥ´ΜῙΝΟΝ, ȣ, τὸ, *CYMINUM,* herba et semen.

Κυμοδόκη, ης, ἡ, una Nereidum.

Κυμοθόη, ης, ἡ, una Nereidum.

Κυμοπόπλεια, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κυμὼ, una Nereidum.

Κυναγέτας, Dor. pro κυνηγέτης, quod vide.

Κυνάγχη, ης, ἡ, qu. κυνὸς ἄγχος, *canum suffocatio; angina.* Hinc

Κυναγχῐκὸς, ἡ, ὸν, *anginâ laborans.* Κυναγχῐκὸν, πάθος, ipsum est κυνάγχη, morbi inflammantis species, de quo vide Steph. in Thes. D. S.

Κυναγὼς, Dor. pro κυνηγὸς, ȣ̃, ὁ, *venator:* ex κύων, *canis,* et ἄγω, *duco.*

Κυνάδες, ων, αἱ, *canum pili;* quasi à κύων, *canis.*

Κυνάμυια. Vide κυνόμυια.

Κυνάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *versipellis, impudens,* qu. canis: ex κύων, *canis,* et ἄνθρωπος.

Κυνάριον, ȣ, τὸ, *catellus;* Dim. à κύων.

Κύνας, acc. pl. κύνες, nom. pl. à præced. Th.

Κυνέη, ης, contr. κυνῆ, ης, ἡ, *pellis canina, galea, pileus:* ab eod. Th.

Κύνειος, εία, ειον, vel κύνειος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *caninus:* ab eod. Th.

Κύνεος, έα, εον, idem, et ab eodem.

Κυνέεν, Ion. et Poët. Epenth. τȣ̃ ε, pro ἐκύνεν, imperf. act. verbi κυνέω, idem quod κύω, *osculor.*

Κύνες, nom. pl. κύνεσσιν, *canibus,* dat. plur. Ion. pro κυσὶν· à κύων, κυνὸς, *canis.*

Κῠνέω, ῶ, f. ήσω, *osculor, blandior, adoro.* Th. κύω.

Κυνηγέσιον, ȣ, τὸ, *canes venatores, et instrumenta venationis:* à κυνηγός.

Κυνηγέτης, ȣ, ὁ, *venator:* à

Κυνηγέω, *venor,* f. ήσω· à

Κυνηγὸς, ȣ̃, ὁ, *venator:* ex κύων, et ἄγω.

Κυνίδιον, ȣ, τὸ, *catellus.* Th. κύων, κυνὸς, ὁ ϗ ἡ, *canis.*

Κυνῐκὸς ἡ, ὸν, *caninus, CYNICUS:* ab eod. Th.

Κυνόδȣς, οντος, ὁ, *dens caninus:* ex κύων, κυνὸς, *canis,* et ὀδȣ̀ς, *dens.*

Κυνοθαρσὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, et κυνοθαρσὺς, εῖα, ὺ, *impudens:* ex κύων, *canis,* et θάρσος, *fiducia.*

Κυνόμυια, ας, ἡ, *musca canina.* [* Exod. viii. 21. Psal. lxxvii. 45. et Philo Vit. Mos. i. p. 401. ed. Mang. qui disertè ducit ex μυίας καὶ κυνός. Hinc de *imprudente* dicitur, Athen. Deipnos. iii. 37. et ut scribi debet, iv. 14.] Alii legunt κυνάμυια.

Κυνοπρόσωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui caninâ facie est:* ex κύων, *canis,* et πρόσωπον, *vultus.*

Κυνόσȣρα, *CYNOSURA:* quod κυνὸς οὐρὰ, *cauda canis,* pro *astro* sumitur.

Κύντερος, ου, *impudentior;* superl. κύντατος. Th. κύων, *canis.*

Κυνῶπα, voc. sing. à

Κυνώπης, ȣ, ὁ, *habens canis vultum;* item *impudens:* quod ex κύων, *canis,* et ὢψ, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Κυνῶπις, ῐδος, ἡ, *inverecunda:* à κυνώπης.

Κύος, εος, τὸ, *fœtus.* Th. κύω, *in utero gesto.*

Κυούμενα, nom. plur. n. g. part. præs. pass. à κυέω, idem quod κύω, q. v.

Κυοφορέω, fut. ήσω, *in utero fero, prægnans sum:* à κύος, *fœtus,* et φορέω, idem quod φέρω, *fero.*

Κυοφορία, ας, ἡ, *fœtûs in utero gestatio:* ab iisd.

Κυπαρίσσῐνος, vel κυπαρίττινος, ίνη, ινον, *cupressinus, è cupresso factus:* à

ΚΥΠΑ´ΡΙΣΣΟΣ, κυπάριττος, ȣ, ἡ, *CUPRESSUS,* arbor.

ΚΥ´ΠΑΡΟΣ, ου, ὁ, *vas magnum concavum et capax.*

ΚΥΠΑ`Σ, άδος, et κυπασσὶς, έως, ἡ, *pallium et lecti stragulum.* [* *Vestis* ποδήρης, quam delicatiores tum viri tum fœminæ gestabant, Anthol. Reiskii, p. 22. V. Toup. ii. p. 121.]

ΚΥ´ΠΕΙΡΟΣ, ȣ, ἡ, *Cyperus,* herba è juncorum genere.

ΚΥ´ΠΕΛΛΟΝ, ȣ, τὸ, *poculi genus:* deflexum à κύφελλον, quia *cavum.*

Κυπριάρχης, ȣ, ὁ, *CYPRI præfectus.*

Κύπριδα, acc. sing. à Κύπρις, *Venus.*

Κυπρίζω, *germino, venustè floreo.* Th. Κύπρος.

Κύπρῐνον, ȣ, τὸ, *unguentum Cyprinum,* et

Κυπρῖνος, *CYPRINUS,* et

Κύπριος, ȣ, *CYPRIUS:* ab eod.

Κύπρις, ῐδος, ἡ, *Venus;* accus. Κύπριδα, et Κύπριν. Th. Κύπρος, *Cyprus.*

Κυπρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *germinatio:* à κυπρίζω.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, Epith. *Veneris,* quæ *nata* dicitur in insulâ *Cypro.* Dicitur et

Κυπρογενὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, idem: ex Κύπρος, et γείνομαι, *nascor.*

ΚΥ´ΠΡΟΣ, *CYPRUS,* arbor et insula.

Κυπτάζω, fut άσω, *pronus specto, immoror, cunctor, tempus tero:* à κύπτω.

Κυπτὸς, ἡ, ὸν, *inclinatus; supplex.* Th.

ΚΥ´ΠΤΩ, *pronus sum, incurvo me ad videndum,* f. ψω, a. 1. ἔκυψα, a. 1. part. κύψας ασα, αν.

Κυράνα, ας, Dor. pro Κυρήνη, ης, ἡ, *CYRENE.* Vide Pindar. Pythior. Od. 9. ver. 298, &c.

Κυρβαῖος, -αία, -αῖον, *sublimis, -e:* à κύρβις, q. v.

ΚΥΡΒΑ῀ΣΙ´Α, ας, ἡ, *crista gallinacei; tiara, apex:* ex κάρα, et βαίνω.

ΚΥ´ΡΒΙΣ, εως, ἡ, *tabula triangula, cui leges inscribebantur.*

Κῦρε, Ion. pro ἔκυρε, imperf. verbi κύρω, *incido, nancisor.*

Κυρεία, ας, ἡ, (per Sync. pro κυριεία,) *dominatio.* Th. κῦρος.

Κυρέω, f. ήσω, *incido, assequor, evenio, sum.* Th. κύρω, idem.

Κύρη, ἡ, *Ceres;* sic dicta, quia κυρία τȣ̃ ζῆν, *domina vitæ.*

ΚΥΡΗΒΑ´Ω, *cornibus pugno,* fut. άσω· qu. à κέρας, *cornu.*

ΚΥΡΗ´ΒΙΑ, -ων, τὰ, *acera et glumæ hordei.* Vide κηρύβια.

Κύρημα, et per Sync. κύρμα, ᾰτος, τὸ, *id in quod aliquis incidit, præda.* Th. κύρω, *incido.*

Κυρήνη, ἡ, *CYRENE,* urbs Africæ.

Κυρήνιος, ȣ, ὁ, *Quirinus,* nomen Martis, Romuli, &c.

Κυρῆσαι, a. 1. inf. et

Κυρήσας, -ασα, -αν, a. 1. part. pass. à κυρέω, idem quod κύρω, *incido.*

Κυρθεὶς, *adeptus,* a. 1. part. pass. verbi κύρω· a. 1. indic. pass. ἐκύρθην.

Κυρία, ας, ἡ, *domina:* à κύριος.

Κυριακὸς, ἡ, ὸν, *dominicus, a, um.* Th. κῦρος, τὸ, *auctoritas.*

Κυριεύω, *dominor, potior, in potestatem redigo,* cum gen. κυριεύω σȣ̃, *dominor tibi;* σὲ, *dominum te facio;* fut. εύσω, perf. κεκυρίευκα· à κύριος, *dominus.* Th. κῦρος.

Κυρίζω, vel κυρίσσω, *cornibus peto:* qu. à κέρας, *cornu.*

Κύριος, ȣ, ὁ, *dominus, herus;* adj. κύριος, -ία, -ιον, *qui auctoritate valet, præstans, præcipuus,* item *proprius.* Th. κῦρος, *auctoritas.*

Κυριότης, ητος, ἡ, *dominatio*: à κῦρος.

Κυρίσσω. Vide κυρίζω.

Κυρκανᾷν, **miscere**: qu. à κυκᾷν, ρ interjecto.

Κύρμα, ἄτος, τὸ, per Sync. pro κύρημα, *id in quod aliquis incidit, præda*: à κυρέω, vel κύρω, quod vide.

Κύρν', pro κύρνε, vocat. à

Κύρνος, ε, ὁ, *CYRNUS*, nom. propr.

ΚΥ˜ΡΟΣ, εος, τὸ, *auctoritas, edictum, cardo rei*. Est et

Κῦρος, ου, ὁ, *CYRUS*, Persarum rex. Cyrus *Major*, cujus institutio vocatur Κυροπαιδεία: Cyrus *Minor*, cujus expeditionis historia inscribitur Ἀνάβασις.

Κυρῶν, **præs. inf. act. et**

Κυρῶσα, **præs. part. f. g. à**

Κυρόω, -ῶ, ***sanctio, auctoritatem do, ratum facio***, f. ώσω, p. κεκύρωκα· perf. pass. κεκύρωμαι. Th- κῦρος, εος, τὸ, *auctoritas*.

Κύρσαι, ***incidere***, **a. 1. inf. et**

Κύρσας, a. 1. part. act. à κύρω, *incido*, f. Æol. κύρσω.

Κύρσω, *adipiscar*. V. in præced.

ΚΥΡΤΟ`Σ, ἡ, ὀν, Æol. κυρσός. *CURVUS, gibbosus, convexus*: at

Κύρτος, ε, ὁ, *sagena, nassa*; dicitur et κύρτη, et κύρτις, quia *cava* seu *gibbosa*. Th. præced.

Κυρτόω, -ῶ, *curvo, incurvum reddo*. Th. κυρτός,

Κύρτωμα, ἄτος, τὸ, quod *est incurvatum, gibbus*; item *tumor omnis præter naturam*. Th κυρτὸς, *curvus*.

ΚΥ΄ΡΩ, ***incido, consequor, impingo, sum***, **f. 1. Æol.** κύρσω· κυρέω, **idem quod** κύρω.

Κύσας, **αντος**, ***osculatus***, **a. 1. part. act. à** κύω, ***osculor***.

Κύσε, seu κύσεν, Ion. pro ἔκυσεν, 3. sing. a. 1. act. κῦσον, a. 1. imperat. act. ejusd. verbi inf. κύσαι. Undè Angl. TO KISS.

ΚΥ΄ΣΘΟΣ, et κύσου, ε, ὁ, et κυσὸς, ὁ, ὁ, *nates, podex*; item pro *muliebri pudendo*.

Κυσί, dat. pl. à κύων, *canis*, q. v.

Κυσαμένη, a. 1. part. med. f. g. pro κυσαμένη, *quæ concepit*, verbi κύω, q. v.

Κύσσε, Ion. et Poët. pro ἔκυσε, 3. sing. a. 1. ejusd. verbi.

ΚΥ΄ΣΤΙΣ, εως, ἡ, *vesica*; accus. κύστιν.

ΚΥ΄ΤΙΝΟΙ, ων, οἱ, *flores mali Punici*.

ΚΥ΄ΤΙΣΟΣ, ε, ὁ, *CYTISUS*, nomen herbæ.

ΚΥ΄ΤΟΣ, εος, τὸ, *cavum, sinus*; ubi aliquid κεῖται, *corpus*.

Κύτραν, Dor. pro χύτρην, accus. sing. à χύτρα, *olla*; idem quod χύτρος, q. v.

Κύτταρος, **ε**, **ὁ**, ***loculamentum apum et vesparum***: à κύτος, *cavum*.

Κύφελλα, -ων, τὰ, ***nubes***, **et** ***omnia cava***: **q. à** κυφὸς, ***incurvus***.

ΚΥ˜ΦΙ, ***suffimenti genus***.

Κυφὸς, ἡ, ὀν, *incurvus, gibbosus*: q. à κύπτω, *flecto*.

Κύφος, εος, τὸ, *curvatio, tumor gibbus*. Th. κύπτω.

Κύφων, -ωνος, ὁ, *locus testudinatus, baculus incurvus, stiva*; item *instrumentum quo vinciebantur nocentes* aut *torquebantur*; *catasta, numella*: à κυφὸς, *curvus*. Th. κύπτω, *pronus sum*.

Κύψαντες, nom. plur. a. 1. part. act. à κύπτω, f. ψω, *incurvo me*; κύψαι, a. 1. inf.

ΚΥΨΕ΄ΛΗ, ης, ἡ, *alveare apum*: hinc κυψελὶς, ίδος, ἡ, *alveus*. Est et κυψέλη, *auris foramen, ejusque sordes*.

Κυψελλίζων, nomen propr.

Κύψελος, ε, ὁ, *CYPSELUS*, hirundinum species, sic dicta ἀπὸ τῶν κυψελίδων, *ab alveolis*, quos è luto sibi construit. Item nomen propr. Eëtionis filii, ἀπὸ τῆς κυψέλης, in quâ latens ex periculo mortis evaserat.

ΚΥ˘Ω, f. κύσω, et κυέω, f. ήσω, *tumeo, comprehendo*; undè *in utero gesto, sum prægnans, concipio*; *osculor*.

ΚΥ΄ΩΝ, κυνὸς, ὁ vel ἡ, *CANIS*; acc. κύνα· dat. pl. κυσί.

Κώας, et κῶας, τὸ, *pellis ovina*. Vide κώς.

ΚΩΒΙΟ`Σ, ε, ὁ, *GOBIUS*, seu *GOBIO*, piscis. Et Angl. GUDGEON.

ΚΩ΄ΔΕΙΑ, et κωδία, ας, ἡ, *caput papaveris, globulus*; κώδη, *fructus papaveris*.

Κώδιον, ε, τὸ, *CORIUM, ovium vellus*, contr. pro κωΐδιον. Th. κώς, τὸ, *pellis ovina villosa*.

ΚΩ΄ΔΩΝ, -ωνος, ὁ, *tintinnabulum, nola, tuba*; Metaph. *homo garrulus*.

Κώεα, nom. plur. à κώς, έος, τὸ, *pellis agnina, stragulum*.

ΚΩ΄ΘΩΝ, -ωνος, ὁ, *poculum quoddam*; *compotatio largior*.

Κωθωνίζω, f. ίσω, *largiùs poto, compoto*: à præced.

Κωθωνιστήριον, ε, τὸ, verbale τῶ κωθωνίζεσθαι, quod extat. 3. Esdr. iv. 63. *locus compotationibus destinatus*, D. S.

ΚΩΚΑ΄ΛΙΑ, -ων, τὰ, *animalia quædam testis tecta*. Antiq. κοχχάλια.

Κώκαλος, ε, ὁ, Rex Sicanorum.

ΚΩΚΥ΄Ω, **f.** ύσω, ***fleo, ploro***: hinc κώκυμα, ἄτος, τὸ, et κωκυτὸς, ε, ὁ, *fletus, ululatus*.

ΚΩΛΑΚΡΕ΄ΤΑΙ, οἱ, qui τὰ κῶλα, *quæ ex sacrificiis, superarant, sacerdotibus distribuebant*; *quæstores*.

Κωλεά, ᾶς, ἡ, *fœni fasciculus*; item *perna*.

Κώλεος, idem quod κῶλον, quod vide.

Κώληψ, ητος, ἡ, *talus, sura*. Th. κῶλον.

Κωλικὸς, ἡ, ὀν, *COLICUS*, *ad coli dolorem pertinens*: à

ΚΩ˜ΛΟΝ, ε, τὸ, *membrum perio*di pars; *intestinum crassum*, ***COLON***, **seu** ***COLUM***.

Κωλυέτω, ***castiget***, **3. sing. imperat. act. à** κωλύω, **q. v.**

Κώλυμα, ἄτος, τὸ, et κωλύμη, ης, ἡ, *impedimentum prohibitio*; et

Κώλυσις, ἡ, idem; et

Κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui impedit*: à

ΚΩΛΥ΄Ω, *prohibeo, impedio*; *veto, inhibeo*, fut. ύσω, perf. κεκώλυκα· a. 1. inf. act. κωλῦσαι· a. 1. pass. ἐκωλύθην.

ΚΩΛΩ΄ΤΗΣ, ε, ὁ, *stellio*.

ΚΩ˜ΜΑ, ἄτος, τὸ, *somnus profundus, veternus*.

Κώμαζον, imperf. Ion. pro ἐκώμαζον, et

Κωμάζοντα, acc. sing. part. præs. à

Κωμάζω, *COMESSOR, hymnis celebro*; item *salto, choreas ago*; κωμάζειν, εἴς, τινα, *hymnum in alicujus laudem canere*. Th. κῶμος, *comessatio*.

ΚΩΜΑΚΟ`Ν, **ε, τὸ**, ***fructus quidam aromaticus***.

Κώμαξ, **ἄκος**, **ὁ**, ***petulans nugator***: à κῶμος.

Κωμάξατε, Dor. pro κωμάσατε, *hymno celebrate*, a. 1. imperat. act. à κωμάζω, q. v.

Κωμάρχης, ε, ὁ, *pagi* vel *vici præfectus*: ex κώμη et ἄρχω.

Κωμάσδειν, Dor. pro κωμάζειν, *comessari*, inf. verbi κωμάζω.

Κωμασία, ας, ἡ, à κῶμος, ***comessatio***.

ΚΩ΄ΜΗ, ης, ἡ, *pagus, vicus*. Hinc

Κωμηδὸν, *vicatim*.

Κωμήτης, ε, ὁ, *paganus*; κωμῆται, *vicini*.

Κωμόπολις, εως, ἡ, *oppidulum*: ex κώμη, et πόλις, *urbs*. [* Mar. 1. 38. nusquam alibi reperta.]

ΚΩ˜ΜΟΣ, ου, ὁ, *COMESSATIO, lascivum convivium, lascivia*; qu. *luxuria soporifera*: à κῶμα, *somnus*; item *Genius, comessationum præses*; [* *cœtus Baccho ministrantium, cœtus virorum qualiscunque*: sed in isto sensu rarò. Eurip. Hippol. 44. et Ion. 1126.] κώμε δεσπότης, appellatur is, *in cujus laudem hymnus est ab aliquo scriptus*.

ΚΩ΄ΜΥΣ, ῦθος, ἡ, *laurus quæ ante fores statuitur*: *fasciculus fœni*.

Κώμῳ, dat. sing. à κῶμος.

Κωμῳδία *COMŒDIA*, Satira: à κωμῳδός.

* Κωμῳδιογρᾰφος, ε, ὁ, *Comœdiarum scriptor*: ex κωμῳδία, et γράφω, *scribo*, D. S.

Κωμῳδὸς, οῦ, ὁ, *COMŒDUS*, qui διὰ τὰς κώμας, ᾄδει, *per vicos canit*: ex κώμη, *pagus*, et ἀείδω, *cano*.

Κώνειον, ε, τὸ, *cicuta*.

ΚΩ˜ΝΟΣ, ε, ὁ, *CONUS, turbo, nux pini piceæque, involucrum quorundam fructuum, apex galeæ*.

Κωνωπεῖον, ε, τὸ, *CONOPEUM, velamen ad culices arcendos, velum tentorii militaris*. Th. κώνωψ, *culex*, vel κῶνος, ob similitudinem figuræ Angl. A CANOPY.

Κώνωπες, nom. pl. à

ΚΩ'ΝΩΨ, -ωπος, ὁ, vel ἡ, *culex*.

Κῶος, εος, τὸ, *vellus, stragulum è pelle villosâ*: q. à κέω, *jaceo*. Vide κώς.

Κωπέες, οἱ, *remiges*, nom. pl. à

Κωπεὺς, έως, ὁ, *remex*: à

ΚΩ'ΠΗ, ης, ἡ, *remus, manubrium*: qu. à κόπτω, quia *tundit* aquam. Hinc

Κωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *scalmus, cui alligantur remi.*

Κωπίον, ου, τὸ, *parvus remus*: Dim. à κώπη.

Κώρα, ας, ἁ, Dor. pro κώρη, ης, ἡ, sive κόρη, *puella, oculi pupilla.*

Κῶρον, Dor. pro κόρον, q. v.

Κωροσῦνα, as, Dor. pro κυροσύνη, ης, ἡ, *pueritia*: à κόρος.

Κωρύκιον, ου, τὸ, *crumena, sacculus, folliculus*: Dim. à

ΚΩ'ΡῨΚΟΣ, ου, ὁ, *pera, saccus coriaceus.*

ΚΩ̃Σ, κωδὸς, τὸ, *ovium pellis villosa, stragulum.*

Κῶς, ῶ, ἡ, *COS*, nomen insulæ.

Κῶς, *quomodo*, Ion. pro πῶς.

Κωσὰμ, ὁ, nomen viri. Hebr. interpr. Lat. *divinans.*

Κώταλις, hodie κοτάλι, *tudicula, cochleare majus.* An à κοτύλη, quia *cava*?

ΚΩΤΙ'ΛΛΩ, fut. ίλῶ, perf. ιλκα, *fabulor, garrio, blandis et fallacibus verbis decipio*: hinc κωτίλλοντα, acc. sing. part. præs. κωτίλλουσα, præs. part. f. g.

Κωτῖλος, -ίλη, ιλον, *loquax, garrulus, blandus, fallax, astutus*: à κωτίλλω.

Κωφεύω, (pro κουφεύω,(*allevo; item quiesco.*

ΚΩΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, *hebes, obtusus*, propriè; atque hinc, *sensu aliquo captus*, impr. *auditu; surdus; tacitus, stolidus, iners, invalidus, irritus, obscurus* de oratione: [* κωφὸν βέλος, *telum obtusum*: κωφὸν κῦμα, *fluctus qui non exauditur.*] hinc

Κωφόω, -άω, et έω, *exsurdo, surdum reddo, surdesco.*

Κῴχεθ', pro ᾗ ᾤχετο, *et abiit*, 3. sing. imperf. ab οἴχομαι, *abeo.*

Κωχεύω, *attollo, sustineo*, Hesych.

Λ.

Λ UNDECIMA litera Græcorum, in numeris *triginta* designat; et cum lineolâ infrà positâ, (λ,) *triginta millia.*

Λα, *particula*, augens significationem vocum cum quibus componitur.

ΛΑ̃ΑΣ, λᾶαος, ὁ, *LAPIS, saxum*; qu. ex λα et ἄζω, *sicco*: λᾶς, λᾶος, idem quod λᾶας.

Λάβα, Dor. pro Λάβου, gen. à Λάβας, pro Λάβης, viri nomen.

Λάβε, Ion. pro ἔλαβε, 3. sing. a. 2. ind. act. At

Λαβὲ, *cape*, et in pl. λάβετε, est a. 2. imperat. act. verbi λαμβάνω, *capio*: f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον, a. 2. inf. λαβεῖν, perf. λέληφα, Att. εἴληφα, a. 2. inf. m. λαβέσθαι.

Λαβὲν, Dor. pro λαβεῖν, vide in præced.

Λάβη, ης, ἡ, *prehensio, ansa, manubrium, occasio, prætextus*. Th. λαμβάνω, *capio.*

Λαβῆν, Dor. pro λαβεῖν, a. 2. inf. act. vide in λαβέ.

Λάβῃς, 2. sing. et λάβῃσι, Ion. Paragoge pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. à λαμβάνω, *capio*; a. 2. ἔλαβον.

Λάβιμος, *fovea*, Hesych.

Λαβὶς, ίδος, ἡ, *ansa, manubrium, forceps, fibula*: à λαβή.

Λάβοιμεν, *ceperimus*, 1. pl. a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, verbi λαμβάνω, a. 2. ἔλαβον.

Λαβοῖσα, Dor. pro λαβοῦσα, a. 2. part. f. g. ab eod. verbo.

Λαβόμην, Ion. pro ἐλαβόμην, ου, ετο, a. 2. m. λαβόμενος, a. 2. part. m. à λαμβάνω, *capio*: a. 2. ἔλαβον.

Λάβον, Dor. pro λαβὲ, a. 2. imperat. act. et

Λαβοῦσα, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λάβρα, *lupus* piscis: à λάβρος, quod vide.

Λαβραγόρης, ου, ὁ, *procaciter loquax*: ex λάβρος, *vorax*, et ἀγορέω, *loquor*. Th. ἀγορὰ, *forum.*

Λαβρεύομαι, *præceps sum in loquendo*: à

ΛΑ'ΒΡΟΣ, ρα, ρον, *valdè vorax, avidus*: q. ex λα vel λία, et βόρος, *vorax*. Hinc

Λαβρότης, ητος, ἡ, *voracitas.*

Λαβρώνιον, ου, τὸ, *poculum quoddam latum*: q. à λάβρος.

ΛΑΒΥ'ΡΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *LABYRINTHUS, locus multis viarum ambagibus inflexus.*

Λαβυρινθώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *labyrintheus, tortuosus, flexuosus*: à præced.

ΛΑ'ΓᾸΝΟΝ, ου, τὸ, *LAGANUM, placentæ genus.*

Λαγᾰρὸς, ά, ὸν, *laxus, non distentus, non plenus*; in quo sc. est λαγὼν seu κενότης· hinc λαγαροὶ, *homines graciles, non ventricosi.*

Λαγγεύω, *fugio*; περιφεύγω.

Λαγγέω, *pigror* ex fatigatione. Hinc Latinè *LANGUEO*, Angl. TO LAG or TIRE.

Λαγέτας, Dor. pro

Λαγέτης, ου, ὁ, *dux, ductor populi*: q. λαοῦ ἡγέτης.

ΛΑ'ΓΗΝΟΣ, ου, ἡ, *LAGENA, poculi genus*: *sextarius*, genus mensuræ. Scribitur et λάγυνος.

Λαγῐδης, εως, ὁ, *fœtus leporinus, cuniculus*: à λαγωός.

Λαγνεία, ας, Ion. ης, ἡ, *salacitas*. Th. λάγνης, *libidinosus.*

ΛΑ'ΓΝΗΣ, sive λάγνος, ου, ὁ, *homo libidinosus, lascivus*: superl. λαγνέστατος· quasi λάγυνος, *valdè mulierosus*; ex λα, et γύνη· vel à λέγω, *cubo.*

Λαγόνεσσιν, *ilibus*, d. t. pl. Ion. à λαγὼν, όνος, *ilia.*

Λάγος, ου, ὁ, *LAGUS*, Macedo, nom. propr.

Λαγὸς, οῦ, ὁ, Ion. pro λαγῶς· à λαγωὸς, οῦ, ὁ, *lepus*, Atticè, λαγὼς, ῶ. Ex λα et οὖς, *auris.*

ΛΑΓΧᾸ'ΝΩ, *sortior, sorte accipio, consequor, tribuo actionem, litem intendo*; cum gen. et acc. f. m. λήξομαι, p. εἴληχα, pro λέληχα, part. εἰληχὼς et λεληχὼς, a. 2. ἔλαχον, a. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ, a. 2. part. λαχὼν, όντος, p. m. λέλογχα, a. 1. med. inf. λήξασθαι, p. pass. εἴληγμαι, part. εἰληγμένος.

Λαγῶ, *leporem*, acc. sing. à λαγώς.

ΛᾸΓΩ'Ν, όνος, ἡ, *ilia, lateris cavitas laxior et exossis*. Hinc λαγαρὸς, *laxus.*

ΛᾸΓΩΟ'Σ, οῦ, Att. λαγὼς, ῶ, Ion. λαγὸς, οῦ, ὁ, *lepus*: ex λα et οὖς, *auris*; alii ex λα et γοάω, *multùm gemere.*

Λαγῷος, ῴα, ῷον, *leporinus*: à præced.

Λαγὼς, ῶ, ὁ, *lepus*, vide λαγωός.

Λάδων, ωνος, ὁ, *pater Daphnes*: acc. Λάδωνα. Est et nom. fluvii.

Λαέρτης, ου, ὁ, *LAERTES*, pater Ulyssis.

Λαερτιάδης, ου, ὁ, *LAERTIADES*, nomen patronym. filius vel nepos Laërtis.

Λᾶες, ων, οἱ, *lapides*: à λᾶς, λᾶος, idem quod λᾶας, ὁ, *lapis.*

Λάζαρος, ου, ὁ, per Aphær. pro Ἐλεάζαρ.

Λάζεο, Ion. et λαζεῦ, Dor. pro λάζου, præs. imperat. pass. λάζετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi λάζομαι, *capio.*

Λαζεῦ, Dor. pro λάζου, vide λάζεο.

Λαζοίατο, Ion. pro λάζοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. ejusd.

ΛΑ'ΖΟΜΑΙ, *capio, prehendo*: q. à λαβὴ, ut λαβάζομαι. Dicitur et λάζυμαι.

Λαζὼν, abjecto α, pro ἀλαζὼν, *mendax, vanus, superbus.*

Λαήμεναι, Dor. pro λάειν. Hesych. exponit φθέγγεσθαι. Sic λάε, Ion. pro ἔλαε, verbi λάω, quod tamen et alias habet significationes.

Λάθα, ας, Dor. pro λήθη, ης, ἡ, *oblivio.*

Λάθαργος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *clàm malus et mordens, clandestinus*: ex præced. et ἀργός.

Λάθε, 2. sing. a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. λάθεσθε, 2. pl. a. 2. imp. verbi λανθάνω, *obliviscor*, seu λήθω, f. m. λήσομαι, a. 2. ἔλᾰθον, a. 2. inf. λαθεῖν, perf. pass. λέλησμαι, p. m. λέληθα.

Λαθέμεν, Ion. et Dor. pro λαθεῖν, a. 2. inf. act. verbi λανθάνω.

Λάθετο, 3. sing. aor. 2. m. Ion. ejusd.

Λαθήβης, ου, ὁ, *immemor juventæ, senex*: ex λήθω, cujus a. 2. ἔλαθον, et ἥβη, *juventus.*

Λάθητε, 2. pl. a. 2. sub. act. verbi λήθω seu λανθάνω, *obliviscor*, a. 2. ἔλαθον.

Λαθῐκηδὴς, εος, ὁ ᾗ ἡ, *curas oblivione tegens*: ex λήθω, et κῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Λαθιφθόγγοιο, gen. Ion. à

Λαθίφθογγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vocis oblivionem inducens*: ex λήθω, *lateo*, et φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

Λαθόμεθα, *obliviscimur*, Dor. pro λησόμεθα, 1. pl. præs. à λάθομαι, Dor. pro λήθομαι, quod à λήθω, *lateo*.

Λᾶθος, εος, Dor. pro λῆθος, εος, τὸ, idem quod λήθη, *oblivio*.

Λάθρα, adv. *clàm, latentèr*: et

Λαθραῖος, αία, αῖον, *clandestinus*: à præced. et

Λαθραίως, *clàm*, adv. à præced. Th. λήθω, Dor. λάθω, *lateo*.

Λάθρη, Ion. pro λάθρα, *clàm*, quod vide.

Λαθριδίοισιν, dat. pl. Ion. à

Λαθρίδιος, ία, ιον, *occultus*. Th. λήθω, *lateo*.

Λάθριος, ία, ιον, *occultus*: ab eod.

Λαθυρὶς, *herba è genere tithymallorum*, Plin. 27. 11.

ΛΑΘΥ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *cicerula*, genus leguminis.

Λαθὼν, *qui latuit*, a. 2. part. act. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo, obliviscor*, f. m. λήσομαι, a. 2. ἔλαθον.

Λαιὰ, ᾶς, ἡ, *LÆVA*: à λαιὸς, quod vide.

Λάϊγξ, ϊγγος, ἡ, *lapillus, calculus*: à λᾶας, *lapis*.

ΛΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *sinister, impudens, procax*.

Λαικάζω, f. ἄσω, *decipio, scortor*: ex λα et κάζω, *orno*.

Λαιλαπέω, -ῶ, f. ήσω, et λαιλαπίζω, *per procellam aufero*: ex

ΛΑΙ'ΛΑΨ, ἄπος, ἡ, *LÆLAPS, turbo, ventus procellosus*, ex λαὶ, vel λα, et λάπτω, *lambendo bibo*.

Λαίμαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gulosus, vorax, insatiabilis*: ex λαὶ, et μάργος.

Λαιμάσσω, ἀμέτρως, ἐσθίω, Suidas: à λαιμὸς.

ΛΑΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *guttur, gula, jugulus*.

Λαιμοτομέω, -ῶ, f. ήσω, *jugulo, jugulum incido seu seco*: à λαιμὸς, *jugulus*, et τέμνω, *scindo*.

Λαιμόσχατον, ου, τὸ, præmium ob λαιμῶ σχέσιν, *merces athletici homicidii*.

Λαΐνεος, έα, εον, et λάϊνος, ΐνη, ινον, *lapideus*. Th. λᾶς, *lapis*.

Λαῖον, ου, τὸ, *seges*, quâ frui possumus, à λαύω, sic *fruges*, à *fruendo*. Vide λεῖον, et λήϊον.

ΛΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *LÆVUS, sinister*.

Λαιοτομέω, -ῶ, *segetem seco, meto*: ex λαῖον, ου, τὸ, *seges*, et τέμνω, *seco*.

Λαῖπος, *salax, impudicus*. An ex λαὶ, et πέος, *penis*?

Λαισήϊον, ου, τὸ, *breve scutum, parmula*: à λάσιος, *hirsutus*, quia ex crudo corio: vel à λαιὸς, *sinister*, quia in sinistrâ gestabatur.

ΛΑΙ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *turpitudo*.

Λαιςὸν, *onerosum, molestum*: an à λα, et οἰςὸν, quòd in eo ferendo valdè laborandum?

Λαῖτμα, ἄτος, τὸ, *trajectus, latitudo, æquor*, Poëticum ex λα, et ἰέναι, *quòd in amplum eat seu extenuatur*.

ΛΑΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *vestis, velum*. Dicitur et λαίφη, q. λεῖον ὕφος.

Λαιψηροκέλευθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *velox, rapidus*: ex λαιψηρὸς, et κέλευθος, ου, ἡ, *via*.

Λαιψηρὸς ρὰ, ρὸν, *valdè mobilis, admodùm velox*: ex λα, et αἰψηρὸς, *celer, rapidus, velox*. Th. αἶψα, *statim*.

ΛΑ'ΚΑΘΗ, ης, ἡ, *LACATHA, arbor campestris*.

Λάκαινα, *LACÆNA*, nomen mulieris Lacedæmoniensis.

ΛΑ'ΚΑΦΘΟΝ, ου, τὸ, *species quædam aromatis*.

Λάκε, *crepitabat*, 3. sing. a. 2. act. Ion. pro ἔλακε, verbi ληκέω, *crepitum cieo*, a. 2. ἔλακον, p. m. λέλακα.

Λακεδαίμων, ονος, ὁ, *LACEDÆMON*, urbs Peloponnesi. Hinc

Λακεδαιμόνιοι, ων, οἱ, *LACEDÆMONII*.

ΛΑΚΕ'ΡΥΖΑ, ης, ἡ, *loquax, garrula, maledica*: hinc

Λακερύζομαι, *garrio, convitior*: q. ex λα, et κράζω, *clamo*.

Λακέω, apud Tragicos, pro ληκέω, Eurip. Orest. 162. ἄδυ ϗ ποτ' ἀρ' ἔλακεν. Vide in ληκέω, *LOQUOR*.

Λακίζω, *discindo, lacero*: à

Λακὶς, ἴδος, ἡ, *fissura*, propriè cum crepitu facta: à ληκέω, *crepo*.

ΛΑ'ΚΚΟΣ, ου, ὁ, *fossa, fovea, cisterna, puteus, LACUS*.

Λακτίζοισα, Dor. pro λακτίζουσα, præs. part. f. g. à

Λακτίζω, *calcitro*, f. ίσω, p. λελάκτικα, præs. pass. λακτίζομαι, *calcibus petor*. Th. λὰξ, adv. *calce*. Hinc

Λακτιςὴς, οῦ, ὁ, *calcitro*.

ΛΑ'ΚΩΝ, *LACO, incola Lacedæmonis*, seu *agri Spartani*.

Λακωνίζω, f. ίσω, *Lacedæmonios imitor, brevis sum in loquendo*, ut quondam Lacones.

Λακωνικὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, *regio Peloponnesi*: à

Λακωνικὸς, ὴ, ὸν, *LACONICUS*: à Λάκων.

Λακωνικῶς, adv. *LACONICE, breviter*: à præced.

Λακωνισμὸς, οῦ, ὁ, *LACONISMUS, breviloquentia*: à λακωνίζω.

Λάλα, *LALA*, undè *lallare* dicuntur infantes, quos nutrix carmine sopit.

Λαλαγεῦντες, *canentes*, Dor. pro λαλαγοῦντες. Sic λαλαγεῦντι pro λαλαγοῦσι, *garriunt*, 3. pl. præs. à

Λαλαγέω, *resono, vociferor, canto, tumultuor verbis*: à λάλαξ, αγος. Th. λαλέω. Hinc

Λαλαγὴ, ῆς, ἡ, *clamor, garritus*.

Λαλάζω, *vociferor*: à λαλέω.

Λάλαξ, ἄγος, *clamor, sonitus*. Th. λαλέω.

Λαλέοντι, Dor. pro λαλοῦσι, *loquuntur*: à λαλέω.

Λαλεῦμες, Dor. pro λαλοῦμεν, 1. pl. ab eod.

Λαλεῦντι, Dor. pro λαλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ab eod.

ΛΑ'ΛΕ'Ω, ῶ, *sonum edo, loquor, garrio*, f. ήσω, p. λελάληκα, a. 1. ἐλάλησα, a. 1. sub. act. λαλήσω, perf. pass. λελάλημαι, *dictus fui*, aor. 1. pass. ἐλαλήθην, f. 1. pass λαληθήσομαι.

Λάλημα, ἄτος, τὸ, *sermo, loquacitas*: à 1. pers. perf. pass. præced.

Λάλησον, a. 1. imperat. act. verbi λαλέω, q. v.

Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, *loquela, sermo, rumor, fama, sermo de re aliquâ, colloquium*. Th. λαλέω.

Λαλίςατος, *loquacissimus*, sup. et

Λαλίςερος, compar. *loquacior*: à λάλος.

Λάλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *loquax, verbosus, argutus*: à λαλέω.

Λάμα, adv. interrogandi. Hebr. vertitur Græcè ἱνατὶ; Lat. *quare?*

ΛΑΜΒΑ'ΝΩ, *accipio, capio, consequor, capesso, emo, prendo, convinco, concipio*, de fœm. *accipio aliquid in bonam malamve partem*, cum πρὸς, vel εἰς in med. sæpè ac tivè dicitur, et cum gen. pro *apprehendere, pervenire ad locum, nancisci*: et pass. *capior, corripior, prehendor*: f. m. λήψομαι, perf. λέληφα, Att. εἴληφα, cujus inf. εἰληφέναι, et part. perf. λεληφὼς, υῖα, ὸς, et Att. εἰληφὼς, a. 2. ind. ἔλαβον, aor. 2. imperat. λάβε, et Att. λαβὲ, et in 2. pl. λάβετε, a. 2. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, a. 2. sub. λάβω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. λαβεῖν, a. 2. part. λαβὼν, όντος, perf. pass. Att. εἴλημμαι, ψαι, πται, et part. εἰλημμένος, apud Poët. λελημμένος, a. 1. pass. ἐλήφθην, ης, η, inf. ληφθῆναι, et part. ληφθεὶς. Ἐλαμβάνωσαν, pro ἐλάμβανον, *acceperunt*, 3. pl. imperf. Ezech. xxii. 12. ἐλάβοσαν, pro ἔλαβον, 3. pl. a. 2. Deut. i. 25. Λαμβάνειν μεταμέλειαν, *pœnitere*, Eurip. Iphig. in Taur. 366. αἰδῶ, *vereri*, Soph. Aj. 348. κακὸν, *pati*; τὶ ὀβολῶ, *emere*. Λαλβάνεσθαι νόσῳ, *corripi morbo*.

Λάμεχ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. Lat. interpr. *pauper*.

ΛΑ'ΜΙΑ, seu λαμία, ας, ἡ, *piscis quidam galeorum maximus*: dictus à λαιμῶ, id est, *gulæ amplitudine*; *LAMIA*, bestia quædam; *monstrum*; *Lamiæ, sagæ, incantrices*: significat et *dæmonium alios vorare existimatum*.

Λάμα, *lamella*: ex Lat. *lamina*.

Λαμνιὰς, ἄδος, Dor. pro Λημνιὰς, ἡ, *Lemniaca*. Λαμνόθεν, Dor. pro Λημνόθεν, ex *Lemno*.

Λαμπαδηφορία, ας, et Ion. ίη, ίης ἡ, *lampadum gestatio*: ex λαμπὰς, *fax*, (quod à λάμπω, *luceo*) et φέρω, *fero*.

Λαμπάδιον, ου, τὸ, *facula, instrumentum seu vinculum quo in vulnere curando utuntur*; *tænia, fascia, lacinia quæque*; dimin. à

Λαμπὰς, ἄδος, ἡ, *LAMPAS, fax*: à λάμπω, *luceo*. Angl. A LAMP

Λάμπεν, *collucebat*, imperf. Ion

act. λάμπετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi λάμπω, *luceo.*

Λαμπετάω, -ῶ, idem quod Th. λάμπω, *luceo.*

Λαμπετόωντα, *fulgentia*, pro λαμπετῶντα, Poët. acc. sing. præs. part. Sic λαμπετόωντι, Poët. pro λαμπετῶντι, dat. sing. part. verbi præced.

Λαμπήνη, ης, ἡ, *vehiculi genus regium* et περιφανὲς, qu. à λάμπω, *splendeo.*

Λαμπηνικὸς, *ad currum aut lecticam pertinens.*

Λαμπομένοισι, dat. pl. Ion. part. præs. pass. à λάμπω, *luceo.*

Λαμπριάδα, gen. Dor. à Λαμπριάδην, ου, ὁ, nom. propr.

Λαμπρὸς, ά, ὸν, *splendidus, clarus,* de *magno vento* dicitur, *benignus, perspicuus:* compar. λαμπρότερος, superl. λαμπρότατος. Th. λάμπω.

Λαμπρότης, ητος, ἡ, *splendor:* ab eod.

Λαμπρῦνω, f. ῦνῶ, *clarum reddo:* à λαμπρός.

Λαμπρῶς, *splendidè, clarè,* adv. ab eod.

Λαμπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fax fulgens:* à 3. pers. perf. pass. verbi

ΛΑ'ΜΠΩ, *luceo, splendeo, niteo, mico;* item *splendeo, splendesco,* Metaph. q. à λίαν φῶ, fut. λάμψω, p. φα, a. 1. ἔλαμψα, a. 1. imperat. λάμψον, άτω, a. 1. inf. λάμψαι.

Λαμυρία, ας, ἡ, *facundia, lepos; loquacitas, impudentia; limpiditas:* à

ΛΑΜΥΡΟ'Σ, vel λάμυρος, *disertus, facetus, scurrilis.*

Λαμφθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. Ion. pro ληφθείην. Sic λαμφθῆναι, pro ληφθῆναι, a. 1. inf. pass. λαμφθεὶς pro ληφθεὶς, a. 1. part. pass. Ion. à λαμβάνω, *capio,* f. m. λήψομαι.

Λάμψαι, a. 1. inf. act. λαμψάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi λάμπω, *luceo.*

Λάμψακον, *LAMPSACUM,* urbs Asiæ Min.

Λάμψις, εως, ἡ, *splendor:* à 2. sing. perf. pass. verbi λάμπω, *luceo.*

Λάμψομαι, η, εται, Ion. et Dor. λαμψῦμαι, pro λήψομαι, f. 1. m. à λαμβάνω, *capio.*

Λανθάνεμος, ὥρα, *anni tempestas tranquilla, quâ latet siletque ventus.* Ex seq. et ἄνεμος, *ventus.*

Λανθάνω, *LATEO, delitesco, ignotus sum:* [* cum participio junctum redditur *imprudentèr inscius;* participium autem convertendum in suum verbum ejusdem temporis et modi, cujus est λανθάνω· ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους, Heb. xiii. 22. *inscii quidam angelos hospitio exceperunt,* et Arist. Nub. 137.] λανθάνομαι, *obliviscor:* sumit tempora à λήθω, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον, perfecto activ. caret: sed format pass. λέλησμαι, a. 1. pass. ἐλήσθην et ἐλήθην, p. m. λέληθα, videas. Th. λήθω.

Λανὸς, ῶ, ὁ, Doricè pro ληνὸς, ῦ, ὁ, *torcular.*

ΛΑ'Ξ, adv. *calce,* seu *calcibus.* Hinc Lat. *CALX.*

Λάξασθαι, Dor. pro λήξασθαι, a. 1. inf. m. ab inusit. λήχω pro quo λαγχάνω, *sortior,* a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα.

Λαξευτήριον, ου, τὸ, *ascia, cælum.*

Λαξευτὴς, *lapicida:* et

Λαξευτὸς, ἡ, ὸν, *in saxo incisus:* à

Λαξεύω, *lapides polio:* ex λᾶς λᾶος, *lapis,* et ξέω, *polio, sculpo.*

* Λαξίωσις, εως, ἡ, *lapides poliendi ars,* D. S.

Λάξις, ιος, ἡ, *sors, portio,* pro λῆξις, vel à λάχεσις, per Sync. λῆξις, vide in λαγχάνω, *sortior.*

Λαοδίκεια, ας, ἡ, *LAODICEA,* nomen urbis Gr. interpr. Lat. *jus populi.* Hinc

Λαοδικεὺς, έος, ὁ, *Laodicensis:* à præced.

Λαοδίκη, ης, ἡ, *Laodice,* nomen mulieris.

Λαοὶ, nom. pl. à λαὸς, q. v.

Λαοκατάρατος, *maledictus à populo, invisus populo.*

Λαομέδεια, nom. propr. mulieris.

Λαομεδοντιάδης, ου, ὁ, *filius Laomedontis.*

Λαομέδων, οντος, ὁ, *LAOMEDON,* nomen propr.

ΛΑΟ'Σ, ῦ, ὁ, Att. λεὼς, ῶ, ὁ, *populus, turba.*

Λαοσεβὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *à populo cultus:* ex λαὸς, *populus,* et σέβομαι, *colo.*

Λαοσσόος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *populum servans, populorum defensor* vel *servator:* ex λαὸς, *populus,* et σόω, *servo.* Item, *qui populum agitat,* seu *concitat:* ex λαὸς, et σείω, *moveo.*

Λαοτρόφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui populum alit:* et

Λαότροφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *à populo nutritus:* ex λαὸς, et τρέφω, *alo:* f. ψω, p. m. τέτροφα.

Λαοφθόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *populum corrumpens:* ex λαὸς, *populus,* et φθείρω, *corrumpo,* p. m. ἔφθορα.

Λαοφόνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *populum occidens:* ex λαὸς, et φόνω, *occido.*

ΛΑΠΑ'ΖΩ, et λαπάσσω, sive -άττω, f. ξω, *evacuo, mollio, perdo:* hinc

Λάπαθος, ου, ἡ, et λάπαθον, ου, τὸ, *fossa, terræ sulcus:* item *LAPATHUM* herba: à præced.

Λαπάρα, ἡ, et λάπαρον, ου, τὸ, *pars infra costas,* quia λαπαρὰ, i. e. *caret costis; abdomen, ilia:* à

Λαπαρὸς, ρὰ, ρὸν, *vacuus, inanis.* Th. λαπάζω, *evacuo.*

ΛΑ'ΠΗ, ης, ἡ, *pituita:* quæ λαπάζεται, è corpore.

Λαπῆναι, a. 2. inf. pass. à λάπτω, f. ψω, *lambendo bibo.*

ΛΑΠΙ'ΖΩ, f. ίσω, *insolentiùs me effero, jacto me:* q. ex λα et ἔπος.

Λαπιθάων, gen. pl. Dor. pro Λαπιθῶν· à

Λαπίθης, ου, ὁ, *LAPITHA:* qui cum Centauris congressus est.

Λάπισμα, ατος, τὸ, *jactantia:* à 1. pers. perf. pass. verbi λαπίζω.

Λαπιστὴς, ῦ, ὁ, *temerarius, mendax, voluptuosus: jactator, nugax* à λαπίζω.

ΛΑ'ΠΤΩ, f. ψω, p. φα, *lambendo bibo, more canum bibo, exinanio, consumo:* undè per Apocopen fit Angl. TO LAP.

Λάρδος, *lardus,* Gl. Cyr.

ΛΑΡΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *saginatus, pinguis.*

ΛΑΡΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, *corbis è vimine plexus.*

Λαυιακόγυιος, ου, ὁ, quid significet, et ut Pani tribuatur, vide notas in Theocr.

ΛΑ'ΡΝΑΞ, ἄκος, ἡ, *capsa, loculus,* in qua λαρινὰ seu *pinguia* reponuntur.

ΛΑ'ΡΟΣ, ου, ὁ, *LARUS,* avis vorax, qu. à λάω, *appeto.* Sed

Λαρὸς, ρὰ, ρὸν, *hilaris, jucundus, gratus,* compar. λαρώτερος, superl. λαρώτατος· παρὰ τὸ, ἱλαρόν.

Λαρυγγίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, *vocem dilatio, clamito:* à

ΛΑ'ΡΥΓΞ, γος, ὁ, *guttur, gula.*

Λαρύζω, *clamo:* à λάρυγξ.

Λᾶς, λᾶος, ὁ, *lapis,* contractè à λάας.

Λασαία, ας, ἡ, nomen urbis Gr. Lat. interpr. *hirsuta, herbida.*

Λασάμενος, Dor. pro λησάμενος, α, ον, *oblitus, a, um,* a. 1. part. m. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo,* f. λήσω.

ΛΑ'ΣΑΝΟΝ, ου, τὸ, *LASANUM, vasculum, olla;* item *cloaca, sella familiaris.*

Λάσδεο, *accipe,* Dor. pro λάζου, præs. imperat. λάσδομαι, Dor. pro λάζομαι, *capio,* quod vide.

Λασεύμεθ', Dor. pro λησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi λανθάνω, f. 1. m. λήσομαι, et Dor. λασοῦμαι, et λασεῦμαι, ῆ, εῖται.

Λασθῆμεν, a. 1. inf. pass. Dor. pro λασθῆναι, verbi λήθω, et Dor. λάθω, *lateo;* p. pass. λέλησμαι, Dor. λέλασμαι, a. 1. pass. ἐλάσθην.

ΛΑ'ΣΘΗ, ης, ἡ, *sanna, contumelia.*

Λασιόκωφος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui surdus ex hirsutiâ,* κωφὸς διὰ τὸ λάσιον.

ΛΑ'ΣΙΟΣ, ου, ὁ ᾗ ἡ, *hirsutus, hispidus, pilosus, setosus, villosus; herbidus.*

ΛΑ'ΣΚΩ, *loquor;* q. à λαλέω.

Λάσταυρος, ου, ὁ, *hirsutus in parte virili:* cujus ταῦρος et λάσιος.

Λασῶ, Dor. pro λήσω, f. 1. à λήθω, *lateo.*

ΛΑ'ΤΑΞ, άγος, ἡ, *humor excidens è poculo,* et *strepitus ille.* Est et *nomen animalis quadrupedis.*

Λατῖνος, ὁ, *LATINUS,* nomen viri.

Λατοίδας, α, ὁ, Dor. Λητοΐδης, ου, ὁ, *LATOIDES, Apollo, Latonæ filius:* à Λητώ.

Λατομέω, *saxa cædo, exscindo, excido,* cum acc. f. ήσω, a. 1. ἐλατόμησα, perf. λελατόμηκα, perf. pass λελατόμημαι, perf. part. pass. λελατομημένος, η, ον, à λατόμος.

* Λατόμημα, *lapis excisus:* à præced. D. S.

Λατομητὸς, ἡ, ὸν, *incisus in lapides, excisus, excavatus è lapide:* ab eod.

Λατόμος, ου, ὁ ξ ἡ, *lapicida*: ex λᾶς. λᾶος, ὁ, *lapis*, et τέμνω, *scindo*.

ΛΑ'ΤΟΣ, ου, ὁ, LATUS, nomen *piscis delicati*.

Λατρεία, ας, ἡ, *servitus, cultus*: item *cultus religiosus*. Et pro δούλη, *serva*: à λατρεύω. Th. λάτρις.

Λατρευτὴς, οῦ, ὁ, *cultor*; à 3. pers. perf. pass. seq.

Λατρεύω, *servio, famulor, religiosè colo, sacrifico*, cum dat. f. σω, p. λελάτρευκα, a. 1. ἐλάτρευσα, à λάτρις: alii à λα, partic. intens. et τρέω, *tremo*.

Λάτριν, acc. sing. λάτρισι, dat. pl. à λάτρις, ιος, *servus*.

Λάτριος, α, ον, *famularis*. Th.

ΛΑ'ΤΡΙΣ, ιος, ὁ ξ ἡ, *servus, famula*; quos uxor secum afferebat, cum in viri sui potestatem se dedit. Vox à λαὸς, *populus, plebs inferior*. Hinc nata distinctio inter *duliam*, cultum ministerialem; et *latriam*, cultum divinum.

Λάτρον, ου, τὸ, *merces*, quæ servienti datur à λάτρος.

Λάτυμνον, ου, τὸ, nomen montis.

ΛΑΥΚΑ'ΝΙ'Α, vel λευκανία, ας, ἡ, *guttur, gula*: q. à λαύω, *fruor*.

Λαῦρα, ας, ἡ, *platea lata, vicus*: q. λαῦρα, ὁδὸς· à

ΛΑΥ'ΡΟΣ, ρα, ρον, LARGUS, *latus, multus, copiosus*: q. ex λα, et εὐρὺς, *latus*.

Λαύρως, adv. *latè, abundè*: à præced.

Λαύω, *fruor*: undè usitatum ἀπολαύω· vid. λάω, *volo*.

Λάφυρα, τὰ, *spolia quæ vivis detrahuntur*. Th. λαφύσσω.

Λαφυρέω, -ῶ, f. ήσω, *spolio*.

ΛΑΦΥ'ΣΣΩ, vel λαφύττω, f. ξω, *avidè deglutio, helluor, evacuo*: qu. à λάπτω.

ΛΑΧΑΙ'ΝΩ, *fodio*; f. ἀνῶ, p. αγκα.

Λαχανεία, ας, ἡ, *olerum collectio*: à

Λαχανεύομαι, f. m. εύσομαι, *olera produco*: à

Λάχανον, ου, τὸ, *olus*: à λαχαίνω.

Λάχεια, ας, ἡ, *fossu facilis*: item nomen insulæ: à λαχαίνω, *fodio*.

Λαχεῖν, *sortiri*, a. 2. inf. act. λάχε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, *sortior*; f. λήξω, p. λέληχα, et Att. εἴληχα, a. 2. ἔλαχον, p. m. λέλογχα. Λαχεῖν ἀΐδαν, *mori*, Pindar.

Λάχεσις, εως, ἡ, LACHESIS: una Parcarum: à λαγχάνω, *sortior*.

Λάχη, ης, ἡ, idem quod λάχος, εος, τὸ, *sor*: ex eod.

Λαχήνας, a. 1. part. act à λαχαίνω, *fodio*: f. ἀνῶ, a. 1. ἐλάχανα, et Att. ἐλάχηνα.

ΛΑ'ΧΜΟΣ, ου, ὁ, *pilorum densitas*.

Λαχμὸς, οῦ, ὁ, *micatio, sors*: à λαγχάνω, *sortior, mico digitis*.

Λαχνάεις, εντος, Dor. pro λαχνήεις, *villosus, hispidus*: à

ΛΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *lanugo*: ex λα et χνοῦς· hinc

Λαχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *pilosus*: à præced.

Λαχοίην, ης, η, *sortiar*, Att. pro λάχοιμι, οις, οι, a. 2. opt. act. à λαγχάνω, *sortior*.

Λάχος, εος, τὸ, *sors*: à λαγχάνω, *sortior*: a. 2. ἔλαχον.

Λαχοῦσα, *sortita*, a. 2. part. act. f. g. à

Λαχὼν, οῦσα, όν, *sortitus, sortis particeps*: a. 2. part. verbi λαγχάνω, *sortior*, quod vide; a. 2. ἔλαχον.

Λαψάνη, ης, ἡ, LAPSANA, sylvestris brassicæ genus: à λάπτω.

Λαψεῦμαι, seu λαψοῦμαι, ῆ, εῖται, Dor. pro λήψομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi λαμβάνω, *cupio*: f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Λαψῇ, *sumes*, Dor. pro λήψῃ, 2. sing. f. 1. m. vide λαψεῦμαι.

Λαψοῦμαι, vide in λαψεῦμαι.

ΛΑ'Ω, *video, volo, fruor*, [* λῶ, Doricè, Markl. Eurip. Suppl. 221.] Hinc λαύω, Epenth. τοῦ υ, unde usitatum ἀπολαύω, idem; quod vide.

Λαώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *popularis*: à λαὸς, *populus*.

Λέα, ας, ἡ, *lapis, quem textor stamini inter texendum appendit*: à λᾶς, contractè pro λᾶας, ὁ, *lapis*.

Λέαινα, ας, ἡ, LEÆNA: à λέων, *leo*.

Λεαίνω, idem quod λειαίνω, *lævigo*; item *comminuo*: f. ανῶ, a. 1. ἐλέανα. Th. λεῖος, *lævis, non asper*.

Λεάναι, aor. 1. inf. act. præced. verbi.

Λέανδρος, ου, ὁ, LEANDER, nomen proprium.

Λεββαῖος, ου, ὁ, nom. Apostoli. Hebr. interpr. Lat. *cordatus*.

ΛΕΒΗΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, *exuviæ, pellis deposita*: qu. à λέπω, *exuo*.

ΛΕ'ΒΗΣ, ητος, ὁ, LEBES, *pelvis*: qu. à λείβω, *fundo, libo*.

Λεβωνὰ, nom. oppidi, Jud. xxi. 19.

Λέγειν, præs. inf. à λέγω, *dico*.

Λεγεὼν, ῶνος, ὁ, *legio*: à Latinis sumpta vox.

ΛΕ'ΓΝΟΝ, ου, τὸ, seu λέγνη, ης, ἡ, *fimbria, quæ assuitur extremæ vestis oræ*.

Λεγόμεθεν, *dicimur*, Æol. pro λεγόμεθα, 1. pl. præs. pass. verbi λέγω, *dico*.

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, *dicimus*, 1. pl. præs. et

Λέγοντι, *dicunt*, Dor. pro λέγουσι, 3. pl. ejusd. à

ΛΕ'ΓΩ, LEGO, *colligo: numero: dico, loquor; cubare facio, jaceo, dormio*: f. λέξω, p. λέλεχα, a. 1. ἔλεξα, a. 2. ἔλεγον, perf. pass. λέλεγμαι, p. m. λέλογα. Λέγειν τὴν ἐμὴν χάριν, Eurip. Orest. 1547. *dicere in meam gratiam*, sub. εἰς. Ἔλεγε δὲ τὸν Ἰούδαν, Joan. vi. 17. *loquebatur de Judâ*. Sic Theocr. Idyl. xv.

Λεηλασία, ας, ἡ, *prædatio*; actio ejus qui ληλατεῖ, id est, *prædam agit*, qu. λείαν ἐλαύνει· item, *præda*.

Ληλατέω, ῶ, f. ήσω, *prædam ago, depopulor, prædor*: ex λεία et ἐλαύνω.

ΛΕΙ'Α, ας, ἡ, *præda*: sed λεία, *lævis*. Vide in λεῖος.

Λειαγόρη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris: *suaviloqua*: ex λεῖος, *lævis*, et ἀγοράομαι, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Λειαίνω, LINO, *lævigo, polio*, f. ανῶ, a. 1. ἐλείηνα. Th. λεῖος, *lævis*.

Λείβεται, *stillat*, 3. sing. præs. pass. ab

ΛΕΙ'ΒΩ, LIBO, *fundo*, f. ψω, p. λέλειφα. Dicitur et εἴβω, Ion. et Æol.

Λειεῦμαι, Dor. pro λειοῦμαι, præs. pass. verbi λειόω, *lævigo*.

Λείηναν, *explanârunt*, pro ἐλείηναν, 3. pl. Att. et Ion. a. 1. act. verbi λειαίνω.

Λεῖκνον, vel λίκνον, ου, τὸ, *ventilabrum*: hinc λεικνίζω, *vanno*.

Λεῖμμα, ἄτος, τὸ, *reservatio, reliquiæ*, idem quod λείψανον, ου, τὸ. Th. λείπω, *linquo*.

ΛΕΙΜΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *pratum*: hinc

Λειμώνιος, ία, ιον, *pratensis*: et

Λειμωνόθε, *ex prato*: à λειμών.

Λειογένειος, ου, ὁ ξ ἡ, *læves malas habens*: ex λεῖος, *lævis*, et γένειον, *mentum*.

Λειόγλωσσος, *lævis linguâ, sub dolè blandiens*: ex λεῖος, *lævis*, et γλῶσσα, *lingua*.

Λεῖον, ου, τὸ, *lævor*; item *pulvis*: à

ΛΕΙ'ΟΣ, εία, εῖον, LÆVIS, *non asper*; item *planus, lubricus; lenis, perfectus*: hinc

Λειότης, ητος, ἡ, *levitas, lævor*.

Λειόω, f. ώσω, *lævigo*. Th. λεῖος.

Λείουσι, *leonibus*, pro λέουσιν, per Ectasin Poët. dat. pl. à λέων, -οντος, ὁ, *leo*.

Λεῖπε, præs. imperat. verbi λείπω, vel Ion. pro ἔλειπε, 3. sing. imperf. ejusd.

Λείπετο, Ion. pro ἐλείπετο, 3. sing. imperf. pass. ejusd.

* Λειποθυμία, ας, ἡ, *animi deliquium repentè superveniens*.

Λείπομαι, ῃ, εται, præs. ind. pass λειπόμενος, part. ejusd. à λείπω.

Λειποστρατία, ας, ἡ, vel -ιον, ου, τὸ *militiæ desertio*: à seq.

Λειποστράτιος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui militiam deserit*: ex λείπω, et στρατὸς *exercitus*.

Λειποψυχέω, *animâ linquor*, f. ήσω· ex λείπω, et ψυχὴ, ἡ, *anima*.

Λειποψυχοῦντα, acc. sing. part. præs. præced. verbi.

ΛΕΙ'ΠΩ, LINQUO, *relinquo; desum, deficio*, f. ψω, p. λέλειφα, a. 1. ἔλειψα, a. 2. ἔλιπον, perf. pass. λέλειμμαι, perf. med. λέλοιπα. Hinc Angl. TO LEAVE. [* Cum genitivo significat *minùs quam*; ut, ἔτη βραχὺ λείποντα τῶν μυρίων καὶ ὀκτακισχιλίων, Diod. Sic. 1. i. *anni paulo minùs quam xviii. millia*. Defectus si exprimitur, ponitur in dativo; ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυοῖν λείποντα τῶν τριακοσίων καὶ τριάκοντα, Diod. Sic. 1. i. p. 4. *duobus minùs quam cccxxx annis*; οὐκ ἐλείποντο τῶν πολεμίων αἱ ἐπὶ θύραις εἰσὶ τῆς Πίσης, Philostr. 1. viii. c. 15. *tamen non seciùs adventabant quàm civitates quæ propinquæ sunt Pisæ*.]

Λείπωσα, Dor. pro λείπουσα, præs. part. fœm. g. à λείπω, *linquo*.

Λείρῐνος, ίνη, ινον, necnon λίρινος, ίνη, ινον, idem quod sequens.

Λειριόεις, όεσσα, όεν, liliaceus; *floridus, suavis, tener.* Th. λείριον, *lilium.*

Λειριόεσσῃ, dat. sing. fœm. g. à λειριόεις.

ΛΕΙ´ΡΙΟΝ, ϐ, τὸ, *LILIUM*, pro quo et λίριον.

Λειρὸς, ρὰ, ρὸν, *gracilis, pallidus:* q. à λεῖος, *minutus.*

Λεϊςὸς, ἡ, ὸν, *prædabilis:* à λεία, ας, ἡ, *præda.*

Λειτὸς, ἡ, ὸν, *publicus, a, um:* à λαὸς, Att. λεὼς, *populus:* Ion. resolut. λήϊτος.

Λειτϐργέω, -ῶ, *ministro, munus publicum obeo;* tropicè *reip. quocunque modo prosum,* f. ήσω, p. λελειτϐργηκα, a. 1. ἐλειτϐργησα, a. 1. infin. act. λειτϐργῆσαι· à λειτϐργός.

Λειτϐργία, ας, ἡ, *servitus, ministerium publicum, LITURGIA:* et hinc Angl. LITURGY: et

Λειτϐργῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad ministerium pertinens:* à

Λειτϐργὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *qui munus publicum obit, minister publicus:* ex λειτὸς, *publicus,* et ἔργον, *opus.*

ΛΕΙΧΗ´Ν, -ῆνος, ὁ, *LICHEN, summæ cutis asperitas: callus* in equorum genibus; *herbæ species; lichenas sanans.* Angl. LIVERWORT.

Λειχηνιάω, -ῶ, *lichene,* seu *impetigine laboro.*

Λειχήνωρ, nomen muris: ex λείχω et ἀνήρ.

Λειχομύλη, ης, ἡ, nomen propr. muris: ex λείχω, *lambo,* et μύλη, *mola frumentaria.*

Λειχοπίναξ, nomen muris: à λείχω, *lambo,* et πίναξ, *tabula.*

ΛΕΙ´ΧΩ, *lambo, LINGO,* f. ξω, p. χα.

Λεῖψαν, Ion. pro ἔλειψαν, 3. pl. a. 1. act. verbi λείπω, *linquo,* f. ψω.

Λείψαν᾽, pro λείψανα, τὰ, *reliquiæ,* nom. pl. à

Λείψᾰνον, ϐ, τὸ, *reliquiæ.* Th. λείπω, *linquo.*

Λείψω, f. 1. act. ejusd.

Λείων, Poët. pro λέων, -οντος, ὁ, *leo.*

Λείωσις, -εως, ἡ, *levigatio:* à 2. pers. perf. pass. verbi λειόω. Th. λεῖος, *lævis.*

ΛΕΚᾸ´ΝΗ, -ης, ἡ, *pelvis, catinus, patina.*

Λεκάνιον, ϐ, τὸ, *parva pelvis:* dim. à præced.

Λεκανὶς, -ίδος, ἡ, idem et ab eod.

ΛΕ´ΚῙΘΟΣ, ϐ, ὁ, *vitellus, ovi luteum:* at fœm. g. *pisum.*

Λεκὸς, ϐ, ὁ, vel λέκος, εος, τὸ, *scutella:* indè λεκὶς, et dim. λεκίσκος.

Λεκτέον, *legendum,* adj. verbale: à λέγω, *lego.*

Λεκτῐκὸς, ἡ, ὸν, *eloquens:* undè

Λεκτικώτατος, superl.

Λέκτο, Poët. pro λέλεκτο, Ion. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi λέγω.

Λεκτὸς, ἡ, ὸν, *dicendus, dictus, selectus:* à 3. pers. perf. pass. ejusd.

Λέκτρον, ϐ, τὸ, *LECTUS.* Th. λέγω, *cubare facio.*

Λέκυθος, idem ac λέκιθος.

Λελαβέσθαι, Poët. pro λαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λαμβάνω, *capio;* f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Λελάβησι, Ion. Anadiplasiasmo et Paragoge τϐ σι, pro λάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Λελαβόμην, Poët. pro ἐλαβόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλᾱθα, Dor. pro λέληθα, perf. m. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo,* f. λήσω, a. 2. ἔλαθον.

Λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2. inf. m. et

Λελάθῃ, pro λάθῃ, 3. sing. a. 2. sub. m. et

Λέλᾰθον, pro ἔλαθον, a. 2. ind. act. et

Λελαθόμην, Anadiplas. Ion. pro ἐλαθόμην, a. 2. m. ejusd.

Λέλακα, ας, ε, *strepo,* perf. med. sed præsentis significationem habet: hinc λελακυῖα, perf. part. m. fœm. g. verbi ληκέω, vel λακέω, *resono, crepo;* a. 2. ἔλακον.

Λελακυῖα. Vide in λέλακα. Alii formant ab λαλέω, *vociferor:* perf. part. λελαληκὼς, υῖα, et per Sync. λελακὼς, λελακυῖα.

Λελάληκα, ας, ε, perf. indic. act. verbi λαλέω, *loquor.*

Λελάμπρυνται, *resplenduit,* 3. sing. perf. ind. pass. verbi λαμπρύνω, f. υνῶ, p. λελάμπρυγκα, p. pass. λελάμπρυμμαι· ab λαμπρὸς, *splendidus.* Th. λάμπω, *luceo.*

Λελάσμεθα, Dor. pro λελήσμεθα, 1. pl. perf. pass. sic

Λελᾱσμένος, Dor. pro λελησμένος, perf. part. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω, *lateo.*

Λέλαςαι, *oblitus est,* Dor. pro λέληςαι, 3. sing. perf. pass. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Λελάχοιμι, pro λάχοιμι, a. 2. opt. et

Λελάχωσι, *sortiti fuerint,* Ion. Anadiplas. pro λάχωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi λαγχάνω, *sortior,* a. 2. ἔλαχον.

Λελειμμένος, perf. part. pass. verbi λείπω.

Λέλειπται, *relictus est,* 3. sing. perf. pass. λέλειμμαι, ψαι, πται· à λείπω, *linquo,* fut. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Λελειχότες, *lambentes,* perf. part. act. verbi λείχω, *lingo,* f. ξω, p. λέλειχα.

Λελέχθαι, perf. inf. pass. à λέγω, *dico.*

Λέληθα, ας, ε, *latui,* perf. med. verbi λανθάνω, seu λήθω.

Λεληθότως, adv. *furtim, latenter:* ab eod.

Λέληκα, *locutus sum,* perf. act. verbi λαλέω, f. ήσω, p. λελάληκα, et per Sync. λέληκα.

Λεληκὼς, υῖα, ὸς, ejusd. perf. part.

Λέλημμαι, *captus sum,* perf. pass. verbi λαμβάνω, *capio.*

Λελημμένος, ejusd. perf. part.

Λελῆσθαι, *oblitum esse,* perf. infin. pass. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo;* perf. pass. λέλησμαι· sed

Λελῆσθαι, cum ι subscripto, est à verbo ληΐζομαι, seu λῄζομαι, *prædor.* Th. λεία, *præda.*

Λέλησμαι, perf. ind. pass. λελησμένος, perf. part. pass. verbi λήθω, seu λανθάνω.

Λέληφα, *cepi,* perf. ind. act. verbi λαμβάνω, *capio.*

Λελιημένος, *charus, promptus,* perf. part. pass. verbi λιλίω, -ῶ, *volo,* perf. λελίληκα, perf. pass. λελίλημαι, et Euphoniæ gratiâ λελίημαι.

Λέλογα, p. m. verbi λέγω, *dico.*

Λελογίσμεθα, 1. plur. perf. pass. verbi λογίζομαι.

Λελογισμένως, *prudenter,* adv. ab eod.

Λέλογχα, ας, ε, *sortitus sum,* p. m. et

Λελογχὼς, p. part. med. verbi λαγχάνω, *sortior.*

Λέλοιπα, ας, ε, *reliqui,* p. m. et

Λελοιπὼς, υῖα, ὸς, p. med. part. verbi λείπω, *linquo.*

Λελουμένος, *lotus,* perf. part. pass. verbi λϐω, *lavo,* fut. λϐσω, perf. λέλϐκα.

Λέλοχα, vel εἴλοχα, perf. indic. act. Att. pro λέλεχα· hinc

Λελοχυῖα, *enixa,* part. fœm. g. ejusdem perf. Alii perf. part. m. verbi λέχω, vel λέχομαι, esse volunt.

Λέλῠκα, ας, ε, *solvi,* perf. indic. act. verbi λύω.

Λελύμασμαι, perf. pass. Att. pro λελύμαμμαι· et hinc

Λελυμασμένος, *labefactus,* p. part. pass. Att. verbi λυμαίνω, fut. ανῶ, perf. λελύμαγκα. Th. λύμη, *lues, noxa.*

Λελυμένος, η, ον, *solutus,* p. part. pass. et

Λέλῠται, 3. sing. perf. pass. λέλυντο, 3. plur. plusq. p. pass. Ion. verbi λύω, *solvo,* fut. σω, perf. λέλυκα, p. pass. λέλυμαι, p. inf. pass. λελύσθαι.

ΛΕ´ΜΒΟΣ, ϐ, ὁ, *LEMBUS, parvum navigium.*

Λέμμα, ᾰτος, τὸ, *cortex,* Th. λέπω.

Λέμφος, ϐ, ὁ, *mucus concretus:* sed

Λεμφὸς, adj. *mucosus, stultus.*

Λέντιον, ϐ, τὸ, *linteum,* vox Lat. Gr. ὀθόνιον, ϐ, τὸ.

Λέξατο, *recensuit, numeravit,* Ion. pro ἐλέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi λέγω.

Λέξεο, *cubato,* Ion. pro λέξϐ, præs. imperat. pass. verbi λέξομαι, quod formatur à fut. verbi λέγω f. ξω.

Λεξίδιον, ϐ, τὸ, *dictio parva, brevis:* dim. à λέξις. Th. λέγω.

Λεξῐκὸν, ϐ, τὸ, (sub. βιβλίον,) *LEXICON, dictionarium:* ab eod. nom. et Th.

Λέξις, εως, ἡ, *dictio, elocutio, oratio, sermo, stilus, verbum;* acc. λέξιν. Th. λέγω, *dico.*

Λεξϐντι, *dicunt,* Dor. pro λέξϐσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd

Λέοντα, acc. sing. à λέων, οντος, ὁ, *leo*; in pl. λέοντες· dat. pl. λέουσι.

Λεοντέη, et contr. λεοντῆ, ῆς, ἡ, *pellis leonis*: à λέων.

Λεόντειος, εία, ειον, vel -ος, ου, ὁ ϗ ἡ, *leoninus*: ab eod.

Λεοντηδὸν, adv. *leonum more*.

Λέπαδνον, ου, τὸ, *lorum latum jumentarium, capistrum*; in plur. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπαργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *albus*, Eustath. q. ex λεπὶς, et ἀργὸς, *albus*.

Λέπας, τὸ, *rupes, promontorium*. Th. λέπω.

Λέπας, -ἄδος, ἡ, *LEPAS, concha petræ adhærens*: à præced.

Λεπαστὴ, ῆς, ἡ, *LEPISTA*, genus *calicis instar conchæ*: à præced.

Λεπίδιον, ου, τὸ, parva λέπις.

Λεπίζω, f. ίσω, *decortico*: à λέπος, *cortex*. Th. λέπω.

Λεπὶς, ῖδος, ἡ, *squama, cortex*: et

Λέπισμα, ἄτος, τὸ, idem; et *decorticatio*: et

Λέπος, εος, τὸ, *cortex, squama*. Th. λέπω, *decortico*.

Λέπρα, ας, ἡ, *LEPRA, vitiligo*; asperitas cutis profundior cum pruritu eam in squamas resolvens. Th. λεπρὸς, *scaber*.

Λεπρὰς, -άδος, ἡ, *aspera*; petræ Epith. et

Λεπρὰς, acc. pl. f. g. ab λεπρὸς, *scaber*.

Λεπράω, -ῶ, fut. ήσω, *scaber*, seu *leprosus fio*: ab eod.

Λεπρὸν, ου, τὸ, *lepra*.

Λεπρόομαι, -οῦμαι, *leprosus sum*.

ΛΕΠΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *scaber*; item *leprosus*.

Λεπτάλέος, έα, έον, idem quod λεπτὸς, *tenuis, subtilis*.

Λεπτῇ, dat. sing. f. g. à λεπτός.

Λεπτολογία, ας, ἡ, *tenuis et inanis sermo*: ex λεπτὸς, *tenuis*, et λόγος.

Λεπτὸν, ου, τὸ, *minutum quoddam nummi genus*, neut. g. à

ΛΕΠΤΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tenuis, subtilis, gracilis, rarus, acutus, ingeniosus*.

Λεπτότης, ητος, ἡ, *tenuitas*: à λεπτός.

Λεπτύνω, f. υνῶ, *attenuo, extenuo*: à λεπτός.

Λεπύριον, *parvus cortex, squamula*: dim. à seq.

Λεπύρὸν, ου, τὸ, *cortex, putamen ovi, testa*. Th. λέπω.

Λεπυρὸς, ὰ, ὸν, *corticosus, squamâ tectus*.

ΛΕ'ΠΩ, f. ψω, *decortico, exuo*.

Λερία, *LERIA*, insula: cujus incolæ Λέριοι, ii malè audiebant ob malitiam.

Λερναίη, ης, ἡ, nomen *hydræ*: à Λέρνη, *palus*, in quâ versata fuerat.

ΛΕ'ΡΝΗ, ης, ἡ, *LERNA, palus in Argolide*, in quam sordes omnis generis confluebant. Hinc Λέρνη κακῶν, *Lerna malorum*.

Λεσβίδας, acc. pl. à Λεσβὶς, ίδος, ἡ, *Lesbis*.

Λεσβίζω, et Λεσβιάζω, *Lesbios imitor*, obscœnis moribus, et

Λεσβὶς, -ίδος, ἡ, *Lesbia fœmina*: et

Λεσβόθεν, adv. *è Lesbo*: à

ΛΕ'ΣΒΟΣ, *LESBUS*, insula maris Ægei.

Λεσχάζοντες, garrientes, nom. pl. præs. part. verbi.

Λεσχάζω, f. άσω, *garrio*: à seq.

ΛΕ'ΣΧΗ, ης, ἡ, *sermocinatio, crebra confabulatio*: hinc

Λεσχηνεύω, fut. εύσω, *sermocinor, confabulor*.

Λευγαλέῃς, dat. pl. Ion. f. g. pro λευγαλέαις· et

Λευγαλέοισιν, dat. pl. Ion. masc. g. pro λευγαλέοις· à

Λευγάλέος, έα, έον, *perniciosus, gravis, tristis; invalidus; tenuis*; quasi λοιγαλέος, à Th. λοιγὸς, *pernicies*.

Λευΐ, et Λευΐς, ὁ, *Levi*, nomen viri, gen. τοῦ Λευΐ, acc. Λευΐν. Heb. Lat. interpr. *additus*.

Λευΐτης, ου, ὁ, *Levita*: et

Λευϊτικὸς, ὴ, ὸν, *Leviticus*: à Λευΐ.

Λευκ', pro λευκὴ, *alba*: à λευκός.

Λευκαίνω, *dealbo*, fut. ἄνῶ, a. 1. Att. ἐλεύκηνα· a. 1. inf. λευκᾶναι· a. 1. indic. pass. ἐλευκάνθην. Th. λευκὸς, *albus*.

Λευκᾶναι, a. 1. inf. act. et

Λευκάνας, a. 1. part. à λευκαίνω, *dealbo*.

Λευκανθεὶς, a. 1. part. pass. à λευκαίνω.

Λευκανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *florem album habens*: ex λευκὸς, et ἄνθος, *flos*.

Λευκανθίζω, *albico, candidus sum*. Th. λευκὸς, *albus*.

Λεύκη, ης, ἡ, *populus alba*; item *vitiligo alba*: ab eod. Th.

Λεύκιππος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui candidos equos habet*; q. λεύχιππος· ex λευκὸς, *albus*, et ἵππος, *equus*.

Λευκίτης, ου, ὁ, *candidus*, apud Theocr. *hircus* dicitur λευκίτας, Dor. à *colore*: à λευκός.

Λευκίτη, *creta*, ejusd. Th.

Λευκόγειος, ου, vel Att. λευκόγεως, ω, ὁ ϗ ἡ, *cretosus, cujus terra alba est*: ex λευκὸς, *albus*, et γῆ, *terra*.

Λευκοθέα, *LEUCOTHEA, Albunea mater, Matuta*: q. λευκὴ θεὰ, lux enim est alba.

Λευκόϊον, *caltha, viola*: q. λευκὸν ἴον, *viola alba*. Angl. SNOW-DROP.

Λευκοῖσιν, dat. pl. Ion. à λευκὸς, *albus*.

Λευκόλινον, ου, τὸ, *album linum*: ex λευκὸς, et λίνον, *linum*.

Λευκομέτωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *candidus, habens frontem albam*: ex λευκὸς, et μέτωπον, *frons*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Λευκοπάρηος, ου, ὁ ϗ ἡ, *candidas habens genas*: ex λευκὸς, *albus*, et παρειὰ, Æol. παρῇὰ, ᾶς, ἡ, *gena*.

Λευκόπωλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui albis equis utitur et vehitur*: ex λευκὸς, *albus*, et πῶλος, *pullus equinus*.

ΛΕΥΚΟ'Σ, ὴ, ὸν, *albus, candidus, serenus, purus, integer*.

Λευκότης, -ητος, ἡ, *albor*: à præced.

Λευκότερος, έρα, ον, *candidior*, compar: à λευκὸς, *albus*.

Λευκόφρυς ἀγορὴ, *cana fora facies*: ex λευκὸς, et ὀφρὺς, *supercilium*.

Λευκοχίτων, -ωνος, ὁ ϗ ἡ, *candidam tunicam gerens*: ex λευκὸς, et χιτὼν, *tunica*.

Λευκόχροος, contr. λευκόχρους, ὁ ϗ ἡ, *albicans, albo colore*: ex λευκὸς, et χρόα, *color*.

Λευκόχρως, -ωτος, ὁ ϗ ἡ, *candidam habens cutem*: ex λευκὸς, et χρῶς, χρωτὸς, ὁ, *cutis*. Th. χρόα, *color*.

Λευκόω, idem quod λευκαίνω.

Λεῦκτρα, pl. tantùm, *LEUCTRA*, urbs Bœotiæ.

Λευκώλενος, ου, ὁ ϗ ἡ, *candidos habens lacertos*: ex λευκὸς, et ὠλένη, *ulna*.

Λεύκωμα, ἄτος, τὸ, *tabula albo colore inducta album*. Th. λευκός.

Λευρὸς, ρὰ, ρὸν, *levis, æquus, planus*, de loco: à λεῖος.

Λεύσσετε, *videtis*, 2. pl. præs. ind. act. à

ΛΕΥ'ΣΣΩ, *video, aspicio*.

Λευστὴρ, -ῆρος, ὁ, *lapidator, dignus qui lapidibus obruatur*: [*λευστῆρα δήμου μόρον, Æsch. i. 78. *mors ex lapidatione illata*.] à λεύω, *lapido*, q. v.

Λευχειμονέω, -ῶ, fut ήσω, *albis induor*: à

Λευχείμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *candidatus*; qui λευκὸν, εἷμα gestat.

Λεύω, fut. εύσω, *lapido*: à λᾶς, *lapis*.

Λεχέεσσιν, dat. pl. Ion. à λέχος, εος, τὸ, *lectus*, q. v.

Λεχεποίης, ου, ὁ, *ferens herbas lectis idoneas*: ex πόα, Ion. ποίη, *herba*, et λέχος, εος, τὸ, *lectus*. Th. λέγω, *cubo*.

Λεχθὲν, *dictum*, a. 1. part. pass. neut. g. à λέγω, *dico*, fut. ξω, a. 1. pass. ἐλέχθην.

Λέχος, εος, τὸ, *lectus, cubile; nuptiæ, uxor*, Poët. Th. λέγω, vel λέγομαι, *cubo, cubare facio*.

ΛΕ'ΧΡΙΟΣ, ία, ιον, *obliquus*.

Λεχὼ, όος, contr. οῦς, ἡ, *puerpera*: à λέχος, εος, τὸ, *lectus*; quo decumbit. Th. λέγω, *cubare facio*.

Λέχω, vel λέχομαι, *pario*. Vide præced.

Λεωδάμας, -αντος, ὁ, *LEODAMAS*, nomen Philosophi.

Λεῷμι, *vellum*, præs. opt. act. contr. pro λεάοιμι· à λεάω, pro λάω.

ΛΕ'ΩΝ, -οντος, ου, *LEO*; λέαινα, ης, ἡ, *LEÆNA*: q. à λάω, quia *visu valet*.

Λεωπέτρα, vel λειοπέτρα, et λειοπετρία, ας, ἡ, *lævis*, seu *plana petra*

Λεωργὸς, οῦ, ὁ, *hominum fabricator; audax, temerarius*: ex λεὼς, et ἔργον.

Λεωσφέτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quem sua civitatis jure donant, civemque faciunt*: ex λαὸς, Att. λεὼς, ὁ, *populus*, et σφέτερος, *suus*, à σφεῖς.

Λεωφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, ὁδὸς, *via publica*: ex λεὼς, pro λαὸς, *populus*, et φέρω, *fero*.

Λῇ, *velit*, Dor. pro θέλῃ, 3. sing.

præs. sub. θέλω, ῃς, ῃ, Dores dicunt λῶ, λῇς, λῇ. Alii malunt à λάω deducere: in sub. λάω, λάῃς, λάῃ, per Crasin λῶ, λᾷς, λᾷ, et Dor. λῶ, λῇς, λῇ, *velim, -is, -it.*

Λήβω, inusit. pro quo λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι.

Λῆγ', pro λῆγε, *quiesce*, præs. imperat. et

Ληγέμεναι, Dor. pro λήγειν, præs. inf. verbi λήγω, *cesso.*

Λήγοιμεν, 1. pl. præs. opt. à

ΛΗ'ΓΩ, εις, ει, *cesso, desino, quiesco.*

ΛΗ'ΔΟΝ, ȣ, τὸ, *frutex*, cisti species.

ΛΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, *vestis ex panno raro ac detrito.*

Ληθαῖος, αία, αῖον, et λήθαιος, αία, αιον, *LETHÆUS oblivionem inducens*, adj. à λήθη, *oblivio.* Th. λήθω, *lateo.*

Λήθαργος, ȣ, ὁ, *LETHARGUS, veternus morbus, marcor*; sed ὁ ϗ ἡ, *obliviosus*: ex λήθη, *oblivio*, et ἀργὸς, *ignavus.* Th. ἐργάζομαι, *operor.*

Λήθεαι, *oblivisceris*, Ion. pro λήθῃ, 2. sing. præs. med. verbi λήθω.

Λήθει, *latet*, 3. sing. præs. act. ejusdem verbi.

Λήθετ', et λήθετο, *oblitus est*, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ἐλήθετο, ejusd. verbi.

Λήθη, ης, ἡ, *oblivio*: hinc Lat. *LETHUM.* Th. λήθω, *lateo.*

Λήθȣσα, præs. part. f. g. à

ΛΗ'ΘΩ, Dor. λάθω, *LATEO*, f. λήσω, a. 2. ἔλᾰθον, p. m. λέληθα. [* Med. λήθομαι, *lateo meipsum, obliviscor.*]

Ληΐδ', pro ληΐδα, accus. sing. à ληΐς, ΐδος, ἡ, *pecus.* Th. λεία, *præda.*

Ληΐζετ', pro λείζετο, 3. sing. imperf. med. Ion. verbi ληΐζω.

Ληΐζω, *prædor, eripio, sortior, nanciscor*, f. ΐσω, p. pass. λεληΐσμαι. Th. λεία.

Ληΐη, ης, ἡ, Ion. Dialysi pro λεία, *præda.*

ΛΗΐΟΝ, ȣ, τὸ, *seges*: in plur. τὰ λήϊα.

Ληΐς, -ΐδος, ἡ, *prædâ, magna pecoris copia*: à λεία.

Ληΐσσατο, Poët. et Ion. pro ἐληΐσατο, 3. sing. a. 1. m. et

Ληΐσσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ληΐζω, *nanciscor*, f. ίσω.

Ληϊςὸς, ἡ, ὸν, *prædando captus*: à ληΐζω. Th. λεία, ας, ἡ, *præda.*

Ληΐςωρ, -ορος, ὁ, *prædator, prædo furtivus, prædatorius*: ab eodem verbo et Th.

Ληΐτις, *prædatrix*, Epith. Minervæ. Significat etiam *captivam mulierem*: à præced. Th.

Λήϊτος, *publicus*, Ion. Dialysi pro λεῖτος· hinc λήϊτον, ȣ, τὸ, *curia.*

ΛΗΚΕ'Ω, vel Dor. λᾱκέω, *sono, crepo, LACERO, LOQUOR*, fut. ήσω, a. 1. ἐλάκησα, a. 2. ἔλᾰκον, ες, ε, p. med. λέλᾱκα, et λέληκα, hinc λακὶς, ίδος, ἡ, *fissura* seu *scissura cum crepitu*; λακίζω, *lacero.*

ΛΗ'ΚΥΘΟΣ, ȣ, ἡ, *LECYTHUS, ampulla olearia.*

Λήλαντος, ȣ, ὁ, nomen propr.

ΛΗ͂ΜΑ, -ᾰτος, τὸ, *propositum animi, virilis fortisque animus, dignitas, lucrum.*

Λημᾰλέος, έα, έον, *gramiosus lippus.* Th. λήμη, *gramia.*

Λημάω, -ῶ, *lippio, gramiosos oculos habeo*: à

ΛΗ'ΜΗ, ης, ἡ, *gramia, lippientes oculi, sordes oculorum*; cùm lacryma è pituitâ concrescit; idem quod γλήμη.

Λῆμμα, -ᾰτος, τὸ, *res quæ accipitur*; item *munus quo aliquis corrumpitur, lucrum, reditus, sumptio, assumptio, argumentum.* Th. λαμβάνω, *sumo.*

Λήμνιος, ια, ιον, *Lemnius*: à Λῆμνος.

ΛΗΜΝΙ'ΣΚΟΣ, ȣ, ὁ, *LEMNISCUS, fasciola è coronis dependens.*

Λῆμνος, ȣ, ἡ, *LEMNUS*, insula Vulcano sacra.

Ληναὶ, -ῶν, αἱ, *Bacchæ, mulieres bacchantes.* Alii scribunt Λῆναι, quas dicunt esse, *Nymphas torcularium præsides.* Vide ληνός.

Ληναῖος, ȣ, *LENÆUS*, cognomen *Bacchi*: ab eod. Th.

Ληναιῶνα, acc. sing. à

Ληναιὼν, -ῶνος, ὁ, *Januarius*; quo Ethnici vina libabant Baccho. Th. ληνὸς, *lacus torcularii preli, torcular.*

ΛΗΝΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *lacus preli torcularii*, ubi uvæ prelo exprimuntur, *lacus seu concavus locus in prato*; qu. à λεαίνω, *comminuo*; sed

Λῆνος, εος, τὸ, *lana*, quia λεῖον, i. e. *molle.*

Λῆξαν, Ion. pro ἔληξαν, 3. pl. a. 1. act. λῆξαι. a. 1. inf. λήξασθαι, a. 1. inf. m. et

Λήξεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi λήγω, *cesso*, f. ξω.

Λῆξις, εως, ἡ, *cessatio.* Th. λήγω.

Λῆξις, εως, ἡ, *sortitio, sors, conditio, hæreditas*: à λήχω pro quo λαγχάνω, *sortior.*

Ληρέω, *nugor*; quod à λα et ῥέω.

ΛΗ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, vel λῆροι, -ων, οἱ, *nugæ, ineptiæ, tricæ*: hinc

Ληρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *nugax.*

Λῇς, Dor. pro ἐθέλῃς, *velis.* Vide in λῇ.

Λήσεις, 2. sing. f. 1. act. et

Λήσεσθε, 2. plur. fut. 1. m. verbi λήθω, seu λανθάνω, *lateo*, f. λήσω, a. 2. ἔλαθον.

Λησιπαίγμων, -ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui ludi oblivionem inducit*, Epith. *Bacchi*: ex λήθω, *lateo*, et παῖγμα, Sunt qui legunt λυσιπαίγμων· ex λύω, *solvo*, et τὸ παῖγμα, *ludus.*

Λησμοσύνη, ης, ἡ, *oblivio*: et

Λήσομαι, *obliviscar*, f. 1. m. et

Λήσομεν, 1. pl. f. 1. act. à λήθω, seu λανθάνω, *lateo*, f. λήσω.

Ληστεύω, fut. εύσω, *latrocinor*: à λῃςής.

Λῃςήριον, ȣ, τὸ, *agmen latronum, latrocinium*: à præced.

Λῃςὴς, ȣ͂, ὁ, pro ληϊςὴς, *latro.* Th. λεία, ας, ἡ, *præda.*

Λῃςικὸς, ἡ, ὸν, et

Λῃςρικὸς, ἡ, ὸν, *prædatorius, è prædâ vivens.*

Λῃςρὶς, ίδος, ἡ, *prædatrix.*

Λήςρων, *latrina*; ubi scil. latent λῃςαί.

Λησῶ, Dor. pro λήσω, fut. 1. act à λάω, -ῶ, *volo*, vel à λήθω, *lateo.*

Λητοΐδης, ȣ, ὁ, *Latonæ filius*: à

ΛΗΤΩ', όος, -ȣ͂ς, ἡ, *LATONA* mater Apollinis, acc. Λητόα, -ῶ.

Ληφθεὶς, εῖσα, ὲν, *captus*, a. 1 part. pass. et

Ληφθῆναι, a. 1. inf. pass. à λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι, a. 2 ἔλᾰβον, a. 1. ind. pass. ἐλήφθην, a 2. inf. m. λαβέσθαι.

Ληφθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. ab eod. verbo.

Λήχω, inusit pro quo jam λαγχάνω, *sortior.*

Λῆψις, εως, ἡ, *acceptum, acceptio* à λαμβάνω.

Λήψομαι, ῃ, εται, et in 1. plur. ληψόμεθα, fut. 1. med. verbi λαμβάνω, f. 1. med. inf. λήψεσθαι.

Λία, pro λεία, *præda*, Gl. Cyr.

ΛΙΑ'ΖΩ, *agito, jacto, turbo, propero*; λιάζομαι, *separo me, secedo, abeo, eo, demitto me, claudo*, fut. σω, perf. κα q. à λίαν.

ΛΙ'ΑΝ, et λῖαν, adv. *valdè, admodùm.*

Λιαρὸς, ᾱ, ὸν, *tepidus*, pro χλιαρός.

ΛΙ'ΒᾸΝΟΣ, ȣ, ὁ, *LIBANUS*, nomen montis in Syriâ: *thus.*

Λιβανωτὸς, ȣ͂, ὁ, et λιβανωτὸν, ȣ͂, τὸ, *thus, thuribulum*: à præced.

Λῐβὰς, ᾰδος, ἡ, *gutta.* Th. λείβω, *fundo.*

Λιβερτῖνος, ȣ, ὁ, *Libertinus*, nomen sectæ.

Λιβόνοτος, ȣ, ὁ, *LIBONOTUS*, ventus qui spirat inter Africum et Austrum: ex λὶψ, -βὸς, ὁ, *libs*, et νότος, *notus.*

Λιβυᾰθεν, adv. ἀπὸ τῆς Λιβύης, Dor. pro Λιβυήθεν.

Λιβύη, ης, ἡ, *LIBYA.*

Λίβυρνον, ȣ, τὸ, *Liburnum*, species *navigioli*: à *Liburnis*, Illyridis populo.

Λίβυς, υος, ὁ ἀνὴρ, *vir è Lybiâ, Afer, Pœnus.*

Λίβυσσα, *LIBYSSA.*

Λῐγᾰ, *stridulè, argutè*, pro λιγέα, Hesych.

Λιγαίνω, *oblecto*, propriè arguto sono, *vocis acutum edo sonum.* Th. λίγυς.

ΛΙ'ΓΓΩ, *strideo, stridorem edo*, f. ξω.

Λίγδα, cos, *pulvis*: quod à λεῖος, *glaber.*

ΛΙ'ΓΔΗΝ, *strictìm, levitèr.*

ΛΙ'ΓΔΟΣ, ȣ, ὁ, *pila, mortarium*; item *fornacula, in quâ conflantur metalla.*

Λιγέα, acc. pl. neut. g. à λιγὺς, εῖα, ὺ.

Λιγεᾶν, Dor. pro λιγειῶν, gen. pl. et

Λιγείῃ, *canoræ*, dat. sing. fœm. g. à λιγὺς, *stridulus.*

Λιγέως, *stridulè*, adv. ab eod.

ΛΙΓΝΥ'Σ, ύος, ἡ, *fuligo, fumus, flamma.*

ΑΙΓΝΩΤΟ'Σ, ὃ, ὁ, *pingui similis.*

Αἴγξε, *sonuit*, pro ἔλιγξε, 3. sing. a. 1. act. verbi λίγγω, *strideo*, fut. ξω.

Λιγυρ', pro λιγυρῇ, *suavi*, dat. sing. f. g. et

Λιγυρῇσι, dat. pl. fœm. g. Ion. à λιγυρός.

Λιγύριον, et λίγυρον, ου, τὸ, *lapis ligurius* aut *lyncurius.*

Λιγυρὸς, ὰ, ὸν, idem quod λιγὺς, *stridulus.*

ΛΙ'ΓΥΣ, υος, ὁ ξ ἡ. *Ligur, qui è Liguria* : sed

Λιγὺς, εῖα, ὺ, *stridulus, sonorus, canorus, suavis.* Th. λίγγω, *strideo.*

Λιγυστικὸς, ἡ, ὸν, *Ligusticus* : à Λίγυς, *Ligur.*

Λιγυφθόγγοισι, *sonora voce præditis*, dat. pl. Ion. à

Λιγύφθογγος, ου, ὁ ξ ἡ, *stridulam vel suavem vocem habens, argutus* : ex λιγὺς, *stridulus*, (quod ex λίγγω, *strideo*,) et φθόγγη, *sonus.* Th. φθέγγομαι, *loquor* ; p. m. ἔφθογγα.

Λιγύφωνος, ου, ὁ ξ ἡ, *argutus* : ex λιγὺς et φωνὴ, *vox.*

Λίην, Ion. pro λίαν, *valdè*, adv.

Λιθάζω, cum acc. *lapido*, f. άσω, a. 1. ἐλίθασα, a. 1. sub. λιθάσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. λιθάσαι, perf. act. λελίθακα, perf. pass. λελίθασμαι, a. 1. pass. ἐλιθάσθην. Th. λίθος, *lapis.*

Λίθαξ, ἄκος, ὁ ξ ἡ, *lapillus, petra aspera* ; item. adj. *lapidosus.*

Λιθὰς, ἄδος, ἡ, *lapillus, lapis.* Th. λίθος.

Λιθάσας, αντος, a. 1. part. act. et

Λιθασθῶσιν, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi λιθάζω.

Λιθάσωσιν, 3. plur. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Λιθεία, vel λιθία, *copia lapidum, massa auri* : et

Λιθεία, *luxus, luxuries, ubertas* ; q. ex λίαν et θὶς, *acervus.*

Λίθινος, η, ον, *lapideus, a, um.* Th. λίθος, *lapis.*

Λιθοβολέω, *lapido*, cum acc. imperf. ἐλιθοβόλεον, -ουν· f. ήσω, a. 1. ἐλιθοβόλησα, a. 1. inf. λιθοβολῆσαι, a. 1. part. act. λιθοβολήσας, perf. act. λελιθοβόληκα, f. 1. pass. λιθοβοληθήσομαι· à λιθοβόλος.

* Λιθοβολία, ας, ἡ, *lapidum jactus*, D. S.

Λιθοβόλος, ου, ὁ ξ ἡ, *lapidibus jaculans* : ex λίθος, et βάλλω, *jacio.*

Λιθόλευ-ος, ου, ὁ ξ ἡ, *lapidibus obrutus* : à

Λιθολεύω, *lapido.* Th. λᾶας, *lapis.*

Λιθοξόος, ου, ὁ, *lapicida, statuarius, qui lapides polit* : ex λίθος, et ξέω, *rado, polio.*

Λίθος, ου, ὁ ξ ἡ, *lapis, saxum* ; dat. pl. Ion. λίθοισι.

Λιθόστρωτος, ου, ὁ ξ ἡ, *lapidibus stratus* : ex λίθος, *lapis*, et στρωτὸς, *stratus* : quod à στρώννυμι. Th. στορέω, *sterno.*

Λιθοτομίαι, αἱ, *lapicidinæ* : ex λίθος, et τέμνω, *seco* ; p. m. τέτομα.

Λιθουργίζω, f. ίσω, *lapidem scindo, incido.*

Λιθόω, -ῶ, f. ώσω, *in lapidem verto* : à λίθος.

Λιθώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *lapidosus.*

Λιθωμότης, ου, ὁ, *qui ad lapidem jurat* : ex λίθος et ὄμνυμι, seu ὀμόω, *juro.*

Λίθωσις, εως, ἡ, *mutatio in naturam saxeam* : à λιθόω, *in lapidem verto.* Th. λίθος.

Λικερτίζω, *sulto immodestè* : ex λίαν, et σκιρτῶ.

ΛΙΚΙ'ΓΞ, *minima et exilissima avis vox.*

Λικμάω, *ventilo, dissipo* ; f. ήσω, p. λελίκμηκα. Th. λικμὸς, *ventilabrum.*

Λικμήσει, 3. sing. f. 1. verbi præced.

Λικμητὴρ, ῆρος, ὁ, et λικμητὴς, ου, ὁ, *ventilator* : ab eod.

ΛΙΚΜΟ'Σ, ου, ὁ, *ventilabrum, vannus.*

Λικμώντων, gen. pl. præs. part. act. verbi λικμάω.

Λίκνον, ου, τὸ, idem quod λικμὸς, *vannus* : qu. λεῖον κανοῦν, *plana corbis* ; vel à λίαν κινεῖν, *quia valdè agitatur.*

Λικριφὶς, adv. *obliquè* : à λέχριος, *obliquus.*

Λικροὶ, οἱ, *rami cervinorum cornuum* : qu. ex λὶξ, et κέρας.

Λίκτης, ου, ὁ, *qui lingit* : qu. λείκτης, à λείχω, *lingo.*

ΛΙ'ΛΑΙ'ΟΜΑΙ, Poët. *cupio, appeto, desidero* ; λιλαίημι, Ion. pro λιλαίῃ.

Λιλέω, -ῶ, *volo*, f. ήσω, perf. ηκα.

Λιμαγχέω, -ῶ, et λιμαγχονάω, -ῶ, *fame neco, ango et affligo fame* : ex λιμὸς, *fames*, et ἀγχονάω. Th. ἄγχω, *strangulo.*

Λιμαίνω, f. ἀνῶ, *fame laboro.* Th. λιμὸς, *fames.*

ΛΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *portus* ; acc. λιμένα· hinc λιμενάρχης, ου, ὁ, *portitor, qui portui præest.*

Λιμηρὸς, ρὰ, ρὸν, *famelicus.* Th. λιμὸς, *fames.*

Λιμνὰς, ἄδος, ἡ, et λιμνῆτις, ιδος, ἡ, *lacustris, palustris.* Th. λίμνη, *palus.*

Λιμνᾶτις, Dor. pro λιμνῆτις, vide præced.

ΛΙ'ΜΝΗ, ης, ἡ, *stagnum, palus* ; *mare.* At Λίμναι, *locus Atticæ.*

Λιμνήσιος, ου, ὁ, nomen ranæ ; à λίμνη, *lacus.*

Λιμνοδωριεῖς, *qui fame adacti aliquò demigrant* : ut *Dorienses è Peloponneso, qui Rhodum et Cnidum incoluerunt* : à λιμὸς, et Δωριεύς.

Λιμνόχἄρις, nomen ranæ : ex λίμνη, et χαίρω, *gaudeo.*

Λιμοκτονέω, -ῶ, *fame neco* : ex κτείνω, *occido*, et seq.

ΛΙΜΟ'Σ, οῦ, ὁ, *fames* : *homo sordidus* : hinc βούλιμος, ου, ὁ, et βουλιμία, ας, ἡ, *ingens fames.*

Λιμπάνω, *linquo* : à λείπω, idem.

Λιμφεύω, f. εύσω, *decipio* : à

ΛΙΜΦΟ'Σ, οῦ, ὁ, *sycophanta.*

Λιμώττω, f. ώξω, p. ωχα, *esurio.* Th. λιμὸς

Λιμώττων, -οντος, præs. part. præced.

Λίνεος, -ους, λινέη, -ῆ, λίνεον, ουν *LINEUS.*

Λινοθώρηξ, ηκος, ὁ ξ ἡ, *thoracem habens lineum* : ex λίνον, et θώρηξ· Ion. pro θώραξ.

Λινοκαλάμη, *lini stipula*, λίνου καλάμη, Jos. ii. 6.

ΛΙ'ΝΟΝ, ου, τὸ, *LINUM, filum lineum, chorda, rete, linea piscatoria, linteum velum* : hinc Angl. LINE et LINEN.

Λῖνος, ου, ὁ, *LINUS*, nomen viri.

Λὶξ, *obliquus* ; Hesych. à λέγω.

Λίπα, indeclinabile, *pingue.* Th. λίπος, *adeps.*

Λίπ', pro λίπε, 3. sing. a. 2. ind. Ion. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo* ; a. 2. ἔλιπον.

Λιπαίνω, f. ἀνῶ, *pinguefacio* ; a. 1. ἐλίπηνα· et apud LXX. ἐλίπανα, ας, ε. Th. λίπος, *pinguedo.*

Λιπαράμπυξ, ῦκος, ὁ, ξ ἡ, *qui splendidis vittis est ornatus* : qu. à λιπαρῷ ἄμπυκι κεκοσμημένος.

Λιπαρὰς, acc. pl. f. g. à λιπαρὸς, ὰ, ὸν.

Λιπἄρέω, f. ήσω, *assiduus sum, præsto, persevero* ; item *assiduè et instantèr rogo* : à λιπαρής.

Λιπἄρέως, et contract. -ῶς, *assiduè, jugitèr* : ab eod.

Λιπαρῇ, Ion. pro λιπαρᾷ, λιπαρῇσι, dat. pl. f. g. Ion. à λιπαρός.

ΛΙΠἌΡΗ'Σ, έος, ὁ ξ ἡ, *assiduus, sedulus.*

Λιπαρία, ας, ἡ, *assiduitas*, à præced. qu. à λίαν παρεῖναι, *valdè adesse.*

Λιπἄρία, ας, ἡ, *pinguedo* : à λιπαρός.

Λιπαροκρήδεμνος, ου, ὁ ξ ἡ, *pulchram habens vittam* : ex λιπαρὸς, *splendidus*, et κρήδεμνον, *vitta.*

Λιπἄρὸς, ὰ, ὸν, *pinguis, obesus, nitidus, pulcher, beatus.* Th. λίπος, τὸ, *pinguedo.*

Λιπαρόχροος, -ους, οον, -ουν, ὁ ξ ἡ, *nitido corpore præditus* ; λιπαρόχρων, acc. Dor. à λιπαρόχρως pro λιπαρόχρους, quod ex λιπαρὸς, *pinguis*, et χρόος, *corpus.* Th. χρόα, *color.*

Λίπασμα, ἄτος, τὸ, *pinguefactio, saginatio* : à λιπαίνω.

Λιπάω, *pinguis sum.* Th. λίπος.

Λίπε pro ἔλιπε, 3. sing. a. 2. ind. act. vel 2. sing. a. 2. imperat. verbi λείπω, *linquo* ; f. λείψω, a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Λιπέειν, Dialysi Poët. pro λιπεῖν, a. 2. inf. act. ejusd. verbi.

Λιπερνὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *qui ex agro in urbem fugit* ; ὁ λιπὼν τὰ ἔρνη.

Λιπεσήνωρ, ορος, ἡ, *maritum deserens* : ex λείπω, et ἀνήρ. Stesichorus, τὰς νεογάμους παῖδας, τὰς λιπούσας τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας, id est, *puellas recèns nuptas, quæ suos maritos deseruerant*, λιπεσήνορας vocat.

Λιπέσθαι, a. 2. inf. m. verbi λείπω, *linquo* ; f. ψω, a. 2. ἔλιπον.

Λίποι, 3. sing. a. 2. opt. act. λι

τοίμην, a. 2. opt. m. *λιποῖσα*, Dor. pro *λιποῦσα*, a. 2. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λίποιεν, 3. pl. a. 2. opt. act. *λιποιμι*, ejusd. verbi.

Λίπον, pro *ἔλιπον*, a. 2. act. Ion. ab eod. verbo.

Λιποναύτας, Dor. pro *λιποναύτης*, *ν*, *ὁ*, *navis desertor*: ex *λείπω*, *linquo*, et *ναῦς*, *navis*.

ΛΙ'ΠΟΣ, *εος*, *τὸ*, *pinguedo*, *adeps*.

Λιποφεγγέα, acc. sing. à

Λιποφεγγὴς, *έος*, *ὁ* ꝁ *ἡ*, *linquens lucem*: ex *λείπω*, et *φέγγος*, *τὸ*, *lumen*.

Λιπόων, Poët. pro *λιπῶν*, præs. part. verbi *λιπάω*, *pinguis*, *sum*. Th. *λίπος*, *εος*, *τὸ*, *pinguedo*.

Λιπὼν, *οῦσα*, *ὸν*, a. 2. part. act. verbi *λείπω*, f. *ψω*, a. 2. *ἔλιπον*.

ΛΙ'ΠΤΩ, *cupio*, *desidero*. Th. *λάω*, *volo*.

ΛΙ'ΡΟΣ, seu *λιρὸς*, *ȣ*, *ὁ* ꝁ *ἡ*, *impudens*, *audax*: qu. à *λίαν ὁρᾷν*, *valdè videre*.

ΛΙ'Σ, *λιτὸς*, *ὁ*, *tenue et subtile linteum*. Est etiam

Λῖς, *leo*: Poët. cujus acc. *λῖν*. Th. *λέων*, *leo*. Est et

Λὶς, per Apoc. pro *λισσὴ*, *lævis*.

Λῖσαι, *precare*: a. 1. imperat m. verbi *λίσσομαι*, *supplico*; f. m. *λίσομαι*.

ΛΙ'ΣΠΗ, *ης*, *ἡ*, *animalculum quoddam gracile*: qu. à *λὶς*, pro *λισσή*.

Λίσπος, *ȣ*, *ὁ*, et *ἡ λίσπη*, *ης*, *attritus usu*, *gracilis*. Th. *λίσπη*.

Λίσσεσθαι, præs. inf. m. et

Λισσέσκεσθαι, præs. inf. m. et

Λισσέσκετο, *supplicabat*, 3. sing. imperf. m. Ion. pro *ἐλίσσετο*, verbi *λίσσομαι*.

Λίσσομ', pro *λίσσομαι*, *precor*; præs. ind. m. vel f. 1. m. Poët. pro *λίσομαι*.

ΛΙ'ΣΣΟΜΑΙ, *supplico*, *precor*, *oro*; part. m. *λισσόμενος*. Dicitur etiam *λίτομαι*.

ΛΙΣΣΟ'Σ, *ἡ*, *ὸν*, *lævis*, *glaber*: qu. à *λίαν ἴσος*.

* *Λιςραίνω*, *complano*, *fodio*, à *λίστρον*.

* *Λιςρεύω*, f. *εύσω*, idem, Odyss. ω. 231.

ΛΙ'ΣΤΡΟΝ, *ȣ*, *τὸ*, *scaphula seu ventilabrum ferreum ad complanandum solum*.

Λιτὰ, acc. sing. à *λὶς*, *λιτὸς*, *ὁ*, *tenue linteum*.

Λιτάζομαι, *supplico*, *supplex oro*. Hes. à *λιτή*

Λῖταὶ, *αἱ*, *preces*, *Deæ præsides supplicationum*. Th. *λίσσομαι*, *precor*.

Λῖταίνω, *supplico*, Eurip. ab eod.

Λιταῖσι, *frugalibus*; dat pl. f. g. à *λιτὸς*, *vilis*, *tenuis*.

Λιτανεία, *ας*, *ἡ*, *supplicatio*, *supplices preces*; *preces*: à *λίτομαι*, pro *λίσσομαι*, *precor*. Hinc Angl. LITANY.

Λιτάνευε, 3. sing. imperf. Ion. et

Λιτάνευσε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Λιτᾰνεύω, f. *εύσω*, idem quod *λίσσομαι*, *precor*, *oro*.

Λιτᾶων, *precum*; gen. pl. Æol. pro *λιτῶν*· à

Λῖτὴ, *ῆς*, *ἡ*, *preces*. Hinc *λιταὶ*· à *λίτομαι*.

Λιτοίμην, 1. sing. præs. opt. med. à

Λίτομαι, idem quod *λίσσομαι*, *oro*.

ΛΙΤΟ'Σ, *ἡ*, *ὸν*, *simplex*, *nudus*, *vilis*, *tenuis*, *incultus*: et

Λῖτὸς, *ἡ*, *ὸν*, *supplex*: qu. à *λίσσομαι*, *supplico*.

ΛΙ'ΤΡΑ, *ας*, *ἡ*, *LIBRA*, *mensuræ et ponderis nomen*. [* Numismatis Siculi genus, exigui pretii, æstimatum vulgò obolo Æginetico, decima pars *Δικαλίτρυ*, sive Denarii. Vid. Salm. de m. usur. c. vi. p. 245.]

* *Λιτρισμὸς*, apud Epiphan. *pondus centenarium mercatorium*.

Λίτρον, pro *νίτρον*, Att.

ΛΙΧΑΝΟ'Σ, *ȣ*, *ὁ*, *index*, *digitus*. hinc *λιχὰς*, mensura interstitii inter pollicem et indicem distentos.

Λίχμαζον, imperf. Ion. à

Λιχμάζω, *lingo*, *lambo*. Th. *λείχω*, idem; f. *ξω*.

Λιχμάομαι, -*ῶμαι*, *lingo*: ab eod. Th.

Λιχνεία, *ας*, *ἡ*, *liguritio*. Th. *λείχω*.

Λὶψ, *λῖβὸς*, *ἡ*, *petra*, undè aqua stillat: à *λείβω*, *stillo*. Est et *venti* nomen, masc. gen. *LIBS*.

Λίω, *promptus sum*, *cupio*.

ΛΟΒΟ'Σ, *ȣ*, *ὁ*, *ima auris pars*; *extrema pars hepatis*; *siliqua*, *leguminum integumentum*, quo plura simul involvuntur.

Λογὰς, *ἄδος*, *ὁ* ꝁ *ἡ*, *electus*; *οἱ λογάδες*, *delecti*: à *λέγω*, *eligo*. Est et *album in oculo*.

Λογεῖον, *ȣ*, *τὸ*, *oraculum*: à *λόγος*.

Λογία, *ας*, *ἡ*, *collectio*, *collecta*: [* 1 Cor. xvi. 1. 2. nova vox.] à *λέγω*, *colligo*: p. m. *λέλογα*.

Λογίζεσθαι, præs. inf. med. à

Λογίζομαι, *colligo*, *statuo*, *cogito*; imperf. m. *ἐλογιζόμην*, fut. m. *ἴσομαι*, p. pass. *λελόγισμαι*, a. 1. pass. *ἐλογίσθην*, f. 1. pass. *λογισθήσομαι*. Th. *λέγω*, *dico*.

Λογῐκὸς, *ἡ*, *ὸν*, *rationalis*, *verbalis*, *eloquens*, *doctus*. Hinc *τὸ λογικὸν*, *ȣ*, *ratio*, et *ἡ λογικὴ*, sc. *τέχνη*, *logica*: ab eod. Th.

Λόγῐμος, *ίμη*, *ιμον*, vel *λόγιμος*, *ȣ*, *ὁ* ꝁ *ἡ*, idem quod *λογικός*.

Λόγιοι, *scriptores historici*: et

Λόγιον, *ȣ*, *τὸ*, *oraculum*, *responsum divinum*, *τὰ λογία*, *eloquia*: à

Λόγῐος, *ία*, *ιον*, *disertus*, *facundus*, *eloquens*, et *orationis solutæ scriptor*, item *vates*: à *λόγος*.

Λόγισαι, a. 1. imperat. m. verbi *λογίζομαι*.

Λογισμὸς, *ȣ*, *ὁ*, *ratiocinatio*, *cogitatio*, *ipsa ratio et mens*, *Syllogismus*: ab eod. verbo et Th.

Λογογρᾰφέω, f. *ήσω*, *scribo orationes forenses*, *scribo historiam*: et *λόγος*, et *γράφω*.

Λογογρᾰ́φος, *ȣ*, *ὁ* ꝁ *ἡ*, *qui orationes conscribit*, *orator*; item *rabula*:

Λόγοισι, dat. pl. Ion. à *λόγος*, *verbum*.

Λογομᾰχέω, *verbis pugno*; f. *ήσω*, p. *λελογομάχηκα*· ex *λόγος*, *verbum* (quod à *λέγω*), et *μάχομαι*, *pugno*.

Λογομᾰχία, *ας*, *ἡ*, *verborum pugna*: à

Λογομαχος, *ȣ*, *ὁ* ꝁ *ἡ*, *qui verbis pugnat*: ex iisd.

Λογοποιέω, f. *ήσω*, *fabulas fingo*, seu *scribo*, *perhibeo*, *dissero*: à

Λογοποιὸς, *ȣ*, *ὁ* ꝁ *ἡ*, *fabularum et historiarum conditor*: ex *λόγος*, et *ποιέω*, *facio*.

Λόγος, *ȣ*, *ὁ*, *verbum*, *sermo*, *oratio*, *rumor*; *opinio*; *cogitatio*; *fabula*; *verbum essentiale Dei*, sive *Christus*: *λόγοι*, *studia artium liberalium*. [* *Species*, *λόγον ἔχοντα σοφίας*, Col. ii. 23. *habentia speciem sapientiæ*: *causa*, *ἐκ τίνι λόγῳ*, Act. *quam ob causam*: quod non satis Græcum esse asserit Heumannus. At sic Eurip. Androm. 548. *ἐκ τινὸς λογοῦ νοσεῖ δόμος*, *quam ob causam laborat domus*. Idem in Iphig. in Taur. 1358. *ἐκ τίνι λόγῳ πορθμεύετε*; *quam ob causam mare trajecistis?*] *Κατὰ λόγον*, *quantum æquum est*: à p. m. *λέλογα*, verbi *λέγω*, *dico*.

Λόγχαισι, dat. pl. Ion. à

Λόγχη, *ης*, *ἡ*, *sors*, *LANCEA*: à *λαγχάνω*, *sortior*, et *assequor*; aor. 2. *ἔλαχον*, p. m. *λέλογχα*.

Λογχόω, *cuspide munio*: qu. à *λόγχη*.

Λογχωτὸς, *ἡ*, *ὸν*, *mucronatus*: à præced.

Λόγω, Dor. pro. *λόγȣ*, gen. sing.

Λοεσσάμενος, *η*, *ον*, *lotus*; a. 1. part. m. Poët. pro *λυσάμενος*, qu. à *λοέω*, pro *λούω*, Dialysi *ȣ* in *εο*. Hinc *λόεσσαν*, a. 1. ind. act. Ion. abjecto augmento, et Poët. gem. *σ*, a. 1. inf. act. *λοέσσαι*· et sic porrò,

Λόετρον, pro *λοῦτρον*, *ȣ*, *τὸ*, *lavacrum*; *balneum*: à *λούω*, *lavo*.

Λοετροχόος, -*ȣς*, *όȣ*, -*ȣ*, *ὁ* ꝁ *ἡ*, *aptus ad lavacrum*: ex præced. et *χέω*, *fundo*.

Λοέω. Poët. pro *λύω*, *lavo*.

Λοιβῇ, *libationi*, dat. sing. à

Λοιβὴ, *ῆς*, *ἡ*, *libatio*. Th. *λείβω*, *libo*, *stillo*.

Λοιγήεις, *εσσα*, *εν*, idem quod *λοίγιος*, et ab eod.

Λοίγια, nom. pl. n. g. à

Λοίγιος, *ία*, *ιον*, *exitialis*, *perniciosus*: quod à

ΛΟΙΓΟ'Σ, *ȣ*, *ὁ*, *pernicies*, *exitium*.

Λοιδορέω, -*ῶ*, *convitior*, *maledico*, f. *ήσω*, p. *λελοιδόρηκα*, præs. inf. pass. *λοιδορεῖσθαι*, aor. 1. part. pass. *λοιδορηθεὶς*, præs. part. pass. *λοιδορούμενος*. Th. *λοίδορος*, *convitiator*.

Λοιδόρημα, -*ᾰτος*, *τὸ*, *probrum*, *convitium*: à præced.

Λοιδόρησις, *εως*, *ἡ*, idem.

Λοιδορία, *ας*, *ἡ*, *convitium*: à

ΛΟΙ'ΔΟΡΟΣ, ϐ, ὁ, *convitator, maledicus.*

Λοιμοῖο, gen. Ion. à

ΛΟΙΜΟ'Σ, ϐ, ὁ, *pestis, contagium*: per Metath. de re aut homine pestilente et exitiali dicitur.

Λοιμώττω, *peste laboro, peste infestor*: à præced.

Λοιπὸς, ἡ, ὸν, *reliquus, a, um*, τὸ λοιπὸν, *quod superest*; λοιπὸν, *alioquin*; τϐ λοιπϐ, *de cætero*. Th. λείπω, *linquo*; p. m. λέλοιπα.

ΛΟΙ'ΣΘΙΟΣ, ία, ιον, et λοῖσθος, η, ον, *ultimus, postremus*; quasi à λείπω, *relinquo*. Hinc λοισθήϊα, *præmia quæ ultimo dantur*; τὰ λοίσθια, *postremò, tandem.*

Λοισθοτάτην, *postremam*, acc. sing. f. g. superl. à λοῖσθος, *postremus.*

Λοκροὶ, *LOCRI*, nom. nationis.

Λοξὰ, *obliquè*: adv. à λοξός.

Λοξίης, Ion. pro Λοξίας, ϐ, ὁ, *APOLLO*: ab eod. Th.

Λοξοϐᾶται, *obliquè ingredientes*: nom. pl. à

Λοξοϐάτης, ϐ, ὁ, *obliquè incedens*: ex λοξὸς, *obliquus*, et βαίνω, *eo.*

ΛΟΞΟ'Σ, ἡ, ὸν, *obliquus, ambiguus, dubius.*

Λοξότης, ητος, ἡ, *obliquitas*: à præced.

Λοπὰς, ἄδος, ἡ, *patella, patina*; qu. à λέπω.

Λόπιμος, η, ον, qui potest λέπεσθαι, id est, *decorticari.*

Λοπὸς, ϐ, ὁ, *cortex*: à λέπω, *decortico.*

ΛΟΡΔΟ'Σ, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *curvus, cernuus, incurvus in anteriora.* Hinc

Λορδόω, -ῶ, *incurvo*; undè λόρδωσις, εως, ἡ, *incurvatio, inclinatio in anteriora*; cùm scil. quis, vitiatâ dorsi spinâ, capite semper prono est et cernuo.

Λυδοτρόφος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *lanista*: qu. λῦδον τρέφων, *ludum alens.*

Λυκᾶς, ᾶ, *LUCAS*, nom. viri, et

Λύκιος, ϐ, ὁ, *Lucius*, nomen Prophetæ, à *luce* sic dictum.

Λῦμαι, Att. Sync. pro λϐομαι, *lavor*; imperf. ἐλϐμην pro ἐλϐόμην, præs. pass. λϐσθαι pro λϐεσθαι. Th. λϐω.

Λϐνὸς, ἡ, ὸν, *splendidus, a, um*, Hesych.

Λϐσεν, pro ἔλϐσεν, 3. sing. a. 1. act. Ion. verbi λϐω, *lavo*, f. σω.

ΛΟΥ'ΣΣΟΝ, *LUSSUM, album quiddam in abiete nascens.*

Λϐσῶ, *lavabo*: Dor. pro λϐσω, fut. 1. à λϐω.

Λϐτὴρ, -ῆρος, ὁ, *pelvis, vas ad lavandum*: ab eod. Th.

Λϐτρὸν, ϐ, τὸ, *balneum, lavacrum.* Sed

Λύτρον, ϐ, τὸ, *aqua sordida, quâ nos lavimus*: à præced. Th. λϐω, *lavo.*

Λϐτρῷ, dat. sing. à λϐτρὸν, *balneum.*

Λϐτρὼν, ῶνος, ὁ, *balneum*: à

ΛΟΥ'Ω, *LAVO*; f. σω, p. λέλϐκα, a. 1. ἔλϐσα, a. 1. part. act. λϐσας, perf. part. pass. λελϐμένος, η, ον, a. 1. m. ἐλϐσάμην, ω, ατο.

Λοφιὰ, ᾶς, ἡ, *cervix, dorsum, juba, seta, summitas, cacumen.* Th. λόφος, idem.

Λοφνία, ας, ἡ, et λοφνὶς, ίδος, ἡ, *fax*; tanq. sit *fax ex arboreo cacumine*: ab

ΛΟ'ΦΟΣ, ϐ, ὁ, *cervix in jumentis, collum*; item *crista galeæ*; item λόφοι, *colles, tumuli*; *quicquid editum*: hinc Angl. LOFT.

Λόφυρα, ων, τὰ, *animalia quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ*: ex λόφος, et ϐρὰ, *cauda.*

Λόφυρος, *cristâ insignis, superbus.* Th. λόφος.

Λοχαγωγὸς, ϐ, ὁ, *ductor* λόχϐ, i. e. *turmæ.* Th. ἄγω, *duco.*

Λοχάω, -ῶ, f. ήσω, *insidior, insidias pono*; à λόχος, ὁ, *insidiæ.*

Λοχεοῖο, gen. Ion. à

Λοχεὸς, ϐ, ὁ, idem quod λόχος, *insidiæ.*

Λοχεύω, *parturio*; λοχεύομαι, *partu edor.* Th. λοχὸς, ἡ, *gravida.*

Λοχηγετέω, -ῶ, pro λοχαγέω, -ῶ, f. ήσω, *cohortem duco*: ex λόχος, *cohors*, et ἄγω, *duco.*

Λοχήσομαι, f. 1. m. verbi λοχάω.

Λοχίζω, f. ἴσω, *in cohortes dispono*; *insidias pono*: à λόχος.

Λοχῖτης, ου, ὁ, *manipularis.*

Λόχμη, ης, ἡ, *locus virgultis plenus*; indè *insidiis aptus*: à

ΛΟ'ΧΟΣ, ϐ, ὁ, *cohors, agmen*; item *insidiæ*; qu. à λέγομαι, *cubo, insideo*: hinc λοχάω, et λοχίζω, *insidior.*

Λοχὸς, ϐ, ἡ, *puerpera, gravida*: à λέγω.

Λύα, Dor. vel λύη, ης, ἡ, *seditio, pugna, LUES*: à λύω, *solvo.*

Λυγαῖος, -αία, -αῖον, *tenebrosus, obscurus*: à λύγη.

Λυγγάνω, *singultio*: à λύζω.

Λυγγῆος, gen. Ion. ab Λυγγεὺς, έος, ὁ, nomen gentis.

Λύγδινος, -ίνη, ινον, *lævis, politus, candidusque, marmoris Parii instar*: à

ΛΥ'ΓΔΟΣ, ϐ, ἡ, lapidis genus, candoris eximii: *Parium marmor.*

ΛΥ'ΓΗ, ης, ἡ, *obscuritas, tenebræ.*

Λυγίζω, f. ἴσω, Dor. ξω, *flecto, torqueo, vieo*, in med. *in omnes partes me flecto, elabi conor.* Th. λύγος.

Λυγκεὺς, έως, ὁ, *LYNCEUS.* Hic fertur acutissimâ oculorum acie præditus fuisse: à

ΛΥ'ΓΞ, λυγκὸς, ὁ ᾗ ἡ, *LYNX, acutissimi visûs.* Sed

Λὺγξ, λυγγὸς, ἡ, *singultus*: λυγμὸς, ϐ, ὁ, idem: à λύζω.

ΛΥ'ΓΟΣ, ϐ, ἡ, *vitex, virga, bacillus.* Hinc λυγέω, et λυγίζω, *flecto.* Sed

Λυγὸς, ϐ, ὁ, *prelum quoddam*: quia λυγίζεσθαι, seu *torqueri* potest.

Λυγρὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro λυγρὰ, *tristis, odiosa*: à

ΛΥΓΡΟ'Σ, -ρὰ, -ρὸν, *gravis, difficilis, funestus.*

Λυγρῶς, adv. *graviter*: à præced.

Λύδδα, ης, ἡ, nomen urbis in Judæâ.

Λυδία, ας, ἡ, *Lydia*, regio Asiæ Min. *Mæonia.* Item nomen mulieris è Lydiâ regione. Λυδία μίτρα, *præclarus hymnus*, quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.

Λυδοπάθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *qui Lydorum more deliciis et voluptatibus indulget.*

Λῦδὸς, ϐ, ὁ, *LYDUS*, pl. Λυδοί.

Λύειν, *solvere*, præs. inf. à λύω.

ΛΥ'ΖΩ, *singultio*: f. ξω, hinc λυγμὸς, *singultus*, et λὺγξ, γγὸς, ἡ, idem.

Λύθεν, *soluta sunt*; Bœot. Sync. et Ion. pro ἐλύθησαν, 3. pl. a. 1. pass verbi λύω, *solvo*; f. λύσω, a. 1. pass. ἐλύθην.

Λύθη, Ion. pro ἐλύθη, 3. sing. a. 1. pass. Vide λύθεν.

ΛΥ'ΘΡΟΝ, ϐ, τὸ, *cruor, sanguis pulvere mixtus.*

Λυθρόω, f. ώσω, p. ωκα, *cruento sanguine cum pulvere permisto fœdo*: à præced.

Λυθρώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *saniosus.*

ΛΥΚΆ'ΒΑΣ, αντος, ὁ, *annus*: ex λύκϐ, id est, *solis*, et βάσει, id est, *progressu.*

Λυκαίϐ Διὸς βωμὸς, *LYCÆI Jovis ara.*

Λυκαονία, ας, ἡ, nom regionis in Asiâ. Lat. interpret. *lupina.*

Λυκαυγὸς, έος, τὸ, *crepusculum matutinum.* Th. αὐγὴ, *splendor.*

Λυκάων, ονος, ὁ, *LYCAON*, nom. propr.

Λύκειος, -εία, ειον, vel λύκειος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *lupinus.* Est et Epith. Apollinis; à λύκος.

Λύκη, ης, ἡ, *Lux*, quia *lux* λεύκη, id est, *alba.*

Λυκιδεῖς, οἱ, *luporum catuli.* Th. λύκος, *lupus.*

Λυκιεργὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *in Lyciâ factus*: ex Λυκία, et ἔργον.

Λυκίηθεν, adv. *è Lyciâ*: à Λυκία, *Lycia.*

Λύκιοι, *LYCII*, acc. pl. Λυκίϐς· ab eod. Th.

Λυκομήδης, εος, ὁ, *LYCOMEDES*, nomen viri.

ΛΥ'ΚΟΣ, ϐ, ὁ, *LUPUS*: est et λύκος, acc. pl. Dor. etiam λύκος, *Sol*, à λύκη, *lux.*

Λυκϐργος, ϐ, ὁ, *LYCURGUS*, nomen viri.

Λυκόφρων, ονος, ὁ, *qui est lupini animi*: ex λύκος, *lupus*, et φρὴν, *animus.*

Λυκόφως, τὸ, *crepusculum*: à λύκη.

Λύκτος, ϐ, ἡ, nomen urbis in Cretâ.

ΛΥ'ΜΑ, -ᾶτος, τὸ, *purgamentum sordes.*

Λυμαίνω, *purgo*: à λῦμα· item *perniciem affero, vasto, corrumpo* f. ἀνῶ, a. 1. ἐλύμηνα, præs. pass. λυμαίνομαι, f. pass. λυμανθῆμαι, a. 1. m. ἐλυμηνάμην, -ω, -ατο, cum acc. Th. λύμη, ης, ἡ, *exitium.*

ΛΥ͂ΜΗ, ης, ἡ, *lues, noxa, exitium.*

Λύμην, λῦο, λῦτο, *redimerer*: Poët. pro λελυμένος εἴην, plusq. p. opt. pass. à λύω. Alii volunt esse a. 2. opt. m. à λῦμι.

Λυμηνάμενος, a. 1. part. m. verbi λυμαίνω, *purgo, vasto.*

Λῦντο, Ion. et Poët. pro ἐλέλυντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi λύω, *solvo.*

Λῦομαι, *solvor*, præs. pass. à λύω.

Λῦπέω, *tristem reddo, dolore afficio*, f. ήσω, p. λελύπηκα, a. 1. ἐλύπησα, præs. pass. λυπέομαι, *tristor*: a. 1. pass. ἐλυπήθην, ης, η, a. 1. sub. pass. λυπηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. λυπηθῆναι, a. 1. part. pass. λυπηθεὶς, έντος. Th. λύπη, *dolor.*

ΛΥ΄ΠΗ, ης, ἡ, *dolor, ægritudo.*

Λυπῆν, Dor. pro λυπεῖν.

Λυπηρὸς, -ρὰ, -ρὸν, *molestus, tristis*: compar. λυπηρότερος, et superl. λυπηρότατος· et inde

Λυπηρῶς, adv. *molestè*: à λύπη.

Λύπῃς, *molestus sis*, 2. sing. præs. sub. act. verbi λυπέω, q. v. f. λυπήσω.

Λυπῦ, *luge*, præs. imperat. pass.

λυπεμένοις, dat. pl. præs. part. pass. verbi λυπέω. Th. λύπη, *dolor.*

Λυπρὸς, ὰ, ὸν, idem ac λυπηρὸς, (ex quo per Sync. fit) *molestus, a, um.* Est et *gracilis, jejunus, tenuis*, opp. *copioso et sufficienti*: ab eod. Th.

ΛΥ΄ΡΑ, ας, et Ion. ης, ἡ, *LYRA*, indè

Λυρίζω, f. ίσω, *lyrâ sono* et *ludo.*

Λυρικὸς, ὴ, ὸν, *LYRICUS*: à λύρα.

Λυριστὴς, ῦ, ὁ, *qui lyrâ canit*: à λυρίζω.

Λυροκτύπης, ῦ, ὁ, *Lyricus qui lyram pulsat*; λυροκτύπος, ὁ ϗ ἡ, usitatiùs. Est ex λύρα, *lyra*, et τύπτω, *pulso.*

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λύσασ', pro λύσασα, a. 1. part. act. f. g. λύσαν, pro ἔλυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. λύσαιτε, 2. pl. a. 1. opt. act. λύσατο, 3. sing. aor. 1. m. Ion. verbi λύω, *solvo*: undè fortè Angl. TO LOOSE.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, *qui solvit, liberavit*: a. 1. part. act. m. g. ab eod. Th.

Λυσανίας, ου, ὁ, *qui solvit dolores*: ex λύω, et ἀνία, ας, ἡ, *mæror.* Est et nomen Præfecti Romani.

Λῦσε, pro ἔλυσε, 3. sing. aor. 1. ind. act. Ion. λύσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi λύω.

Λύσει, dat. sing. à λύσις.

Λυσιάνασσα, ἡ, nomen mulieris.

Λυσίας, ου, ὁ, *LYSIAS*, nom. viri, Gr. interpret. Lat. *dissolvens*: à λύω.

Λυσίζωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui* vel *quæ solvit zonam*: ex λύω, *solvo*, et ζώνη, *zona.*

Λυσίκακος, ου, ὁ ϗ ἡ, *solutor malorum*: ex λύω, *solvo*, et κακὸν, *malum.*

Λυσιμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *solvens membra*, est somni Epith. Hinc

Λυσιμέλεια, palus in Ciliciâ: ex λύω, *solvo*, et μέλος, εος, τὸ, *membrum.*

Λύσιν, *solutionem*: acc. sing. à λύσις, εως, ἡ.

Λύσιος, ία, ιον, vel ου, ὁ ϗ ἡ, *solvendi vim habens*; Epith. Bacchi qui solvit curas: à λύω.

* Λυσιπαίγμων, ονος, ὁ, *jocos tribuens*, [Epith. Bacchi, apud Anacreontem.] Vox corrupta est, et contra analogiam, ex quâ est, *finiens ludos*: ex λύω, et παῖγμα.

Λυσίπονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *solvens labores.* Λυσίπονοι θεράποντες, *famuli, qui labores dominorum absolvunt, hisque dominos liberant*: ex λύω, et πόνος, *labor*; quod à πένομαι, *laboro*; p. m. πέπονα.

Λύσις, εως, ἡ, *solutio, dissolutio*; acc. λύσιν. Th. λύω, *solvo.*

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, *utilitas.*

Λυσιτελέω, f. ήσω, *utilis sum, prosum*; cum dat. hinc λυσιτελεῖ, *expedit*: à seq.

Λυσιτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utilis, frugifer*; in compar. λυσιτελέστερος, superlat. λυσιτελέστατος· ex λύω, *solvo*, et τέλος. *vectigal.*

* Λυσιτελῶς, adv. *utilitèr.*

Λῦσον, άτω, aor. 1. imperat. act. λύσονται, 3. pl. fut. 1. m. λυσόμενος, fut. 1. part. med. verbi λύω.

ΛΥ͂ΣΣΑ, sive λύττα, ης, ἡ, *rabies*, propriè canum: qu. à λύω. Hinc

Λυσσάω, seu -ττάω, *furo*; λυσσόω, Poët. *in rabiem ago*: à λύσσα.

Λυσσῆν, Dor. pro λυσσᾶν, præs. inf. act. verbi λυσσάω, *furo*: ab eod. Th.

Λυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *rabidus, rabiosus*: à præced. Th.

Λυσσόων, Poët. vel Ion. pro λυσσῶν, præs. part. act. verbi λυσσάω.

Λυσσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *rabidus, rabiosus.* Th. λύσσα.

Λυσσωθείης, *rabiosus fias*; 2. sing. a. 1. opt. pass. verbi λυσσόω, q. v. in λυσσάω.

Λυσσῶσι, 3. pl. præs. ind. vel sub. act. verbi λυσσάω, *furo.* Th. λύσσα.

Λύστρα, ας, ἡ, *LYSTRA*, nomen urbis.

Λύστρα, ων, τὰ, idem. Hinc

Λύστρος, α, ον, *Lystrensis.*

Λυτήριον, ου, τὸ, *remedium, quod aliquo malo nos liberat*: n. g. à

Λυτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *solvendi* seu *liberandi vim habens, expiatorius*: à λύω, *solvo.*

Λῦτο, Ion. et Poët. pro ἐλέλυτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Λυτὸν, *justitiam*: quum λύεται dictio juris.

Λύτρον, ου, τὸ, *redemptionis* seu *solutionis pretium.* Angl. RANSOM. Th. λύω.

Λυτρόω, *redimo*; f. ώσω, p. λελύτρωκα, p. pass. λελύτρωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐλυτρώθην, ης, η, a. 1. m. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο, et a. 1. sub. m. λυτρώσωμαι, ῃ, ηται· ab eod. Th.

Λυτρώδης, vide λυθρώδης, *saniosus.*

Λύτρωσις, εως, ἡ, *redemptio*: et

Λυτρωτὴς, ῦ, ὁ, *redemptor*: à perf. pass. verbi λυτρόω.

Λυττάω, vide λυσσάω.

Λυχνεῖον, ου, τὸ, et λύχνιον, necnon

Λυχνία, ας, ἡ, *candelabrum*: ab λύχνος.

Λυχνίδιον, ου, τὸ, *lucernula*: ab λυχνὶς, ίδος, ἡ, idem: ab eod. Th.

Λυχνοκαΐα, ας, ἡ, *dies festus* apud Ægyptios, quo *lampades accendebantur*: ex λύχνος, et καίω, *uro.*

ΛΥ΄ΧΝΟΣ, ου, ὁ, *LYCHNUS, lucerna*: q. à λύειν νύχος, *solvere, noctem.* Hinc Angl. A LINK.

ΛΥ΄Ω, *SOLVO*, [* *dimitto*, pass. *dimittor.* Med. *redimo*, ὁ δύναται λυθῆναι ἡ γραφὴ, Joan. *non potest irrita reddi Scriptura.* Heumannus ait nusquam alibi hoc sensu reperiri; at sic Eurip. Iphig. in Aulide, 1268. θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς, *si oracula Deæ falsa deprehendi effecero*; λύειν νόμον, *abrogare legem*; ἐντολὴν, Mat. v. 9. *violare legem*; at non apud exteros, λύειν, pro ἐπιλύειν, Jos. Ant. viii. 6. *explicare difficultatem.* αἴνιγμα, *ænigma*, χρησμὸν, *oraculum.* Plut. Symp.] imperf. ἔλυον, ες, ε, f. λύσω, p. λέλυκα, a. 1. ἔλυσα, a. 1. sub. λύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. λῦσαι, imperf. pass. ἐλυόμην, ου, ετο, p. pass. λέλυμαι, a. 1. pass. ἐλύθην, ης, η, f. 1. pass. λυθήσομαι.

ΛΩ͂, λῇς, λῇ, vel λῆς, λῆ, *volo, vis, vult*, Dor. pro ἐθέλω· hinc λωΐων, *melior, quem magis volumus*, λώϊστος· et λῷστος, *optimus.*

Λωβάομαι, *injuriam infero*; *contumeliâ afficio, mutilo*; f. m. λωβήσομαι· inde λωβάσησθε, Dor. pro λωβήσησθε, 2. pl. a. 1. sub. m. ἐλωβήθην, a. 1. pass. Th. λώβη, *injuria.*

Λωβεύω, f. εύσω, idem, et ab eod. Th.

ΛΩ΄ΒΗ, ης, ἡ, *injuria, contumelia, dedecus, jactura, mutilatio.*

Λωβηθεὶς, *læsus*, a. 1. part. pass. verbi λωβάομαι, q. v.

Λωβήσαιο, 2. sing. a. 1. opt. med. λώβησον, a. 1. imperat. act. verbi λωβάω, vel λωβάομαι, *injuriam affero.* Th. λώβη.

Λωβητὴς, ῦ, ὁ, et λωβητὴρ, ῆρος, et λωβητὼρ, όρος, ὁ, *contumeliosus*, et

Λωβητὸς, ὴ, ὸν, *injuriâ* seu *contumeliâ affectus*; *mancus, mutilatus*: à 3. pers. perf. pass. ejusd. verbi, et ab eod. Th.

Λωΐς, ΐδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Gr. Lat. interp. *melior.*

Λώϊστος, et contractè λῷστος, *optimus.* Vide in λωΐων.

Λωΐτερος, idem ac λωΐων, et ab eod. Th.

Λωΐων, contr. λῴων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *melior, quem magis volumus* comp. et superl. λώϊστος, vel λῷστος, pos. ἀγαθὸς, *bonus.* Th. λῶ, *volo.*

Λωλὸς, *stultus*, Græcis *barbarus.*

ΛΩ͂ΜΑ, ατος, τὸ, *fimbria, instita.*

Λῶντι, Dor. pro λῶσι, 3. pl. præs. ind. verbi λάω, idem quod θέλω, *volo*; præs. part. f. g. λῶσα.

Λῴονα, acc. pl. à λῴων, contractè pro λωΐονα.

ΛΩ͂ΟΣ, vel λῷος, ȣ, ὁ, *Lous*, mensis apud Macedonas, cujus primo die solstitium æstivum incidit.

Λωποδυτέω, fut. ήσω, *vestimenta furor, spolio, veste exuo*: quod ex λῶπος, et δύω, *induo*.

Λωποδύτης, ȣ, ὁ, *fur vestium, grassator*: à præced.

Λῶπος, εος, τὸ, et λώπη, ης, ἡ, et λωπὰς, άδος, ἡ, *vestimentum tenue*: à λοπὸς, *cortex*, quod per Ectasin factum vult Eustath. Th. λέπω, *decortico*.

Λῷςα, *optima*, superl. neut. g. plur. num. Vide in λωΐων.

Λὼτ, ὁ, nomen viri indecl. Heb. Lat. interpr. *absconditus*.

Λωτεῦντα, πεδία, *campi loto abundantes*, Iliad. μ΄. 283. Dor. pro λωτόεντα, Att. λωτȣ͂ντα· à λωτόεις, όεσσα, όεν, *loto abundans*. Th. λωτὸς, *lotus*.

Λωτίζω, *lotum carpo, decerpo*: à

ΛΩΤΟ͂Σ, ȣ͂, ὁ, *LOTUS*, arbor, cujus fructus adeò dulcis, ut externi, eo degustato, patriæ suæ obliviscantur; undè proverb. λωτὸν φαγεῖν, de iis dicitur *qui regionem externam præponunt suæ*. Est etiam herbæ genus, *trifolium*.

Λώφαρ, λώφημα, ἄτος, τὸ, *laxamentum*: à

ΛΩΦΑ΄Ω, -ῶ, *respiro, interquiesco, cesso*; item transitivè *sedeo*, f. ήσω· qu. à λόφος, *collum*, propriè de jumentis; è quorum collo jugum deponitur.

Λώφησις, εως, ἡ, *quies, respiratio*: à perf. pass. verbi λωφάω.

Λῷων, ονος, ὁ ϗ ἡ, contractè pro λωΐων, *melior*, q. vide.

M.

M EST duodecima litera, μῦ dicta. In numeris *quadraginta* et cum lineolâ subjectâ, (μ.) *quadraginta millia* denotat.

ΜΑ͂, *jurandi* adv. ferè negare solet; nonnunquam affirmat: undè ναὶ et ȣ̓, adv. jungitur.

Μαὰθ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. Lat. interp. *vacillans*.

Μάγᾰδις, ἡ, et μάγᾰδος, ȣ, ὁ, *instrumentum musicum quoddam*: à

ΜΑΓΑ͂Σ, ᾶδος, ἡ, *tabulatum citharæ* vel *testudinis chordas sustinens*; hinc μαγάζω, *fides pulso*.

Μαγγανεία, ας, ἡ, *veneficium, præstigiæ*: à

Μαγγᾰνεύω, f. εύσω, *præstigiis utor*: à

ΜΑ΄ΓΓᾸΝΟΝ, ȣ, τὸ, *machinamentum, pessulus, seræ vectis; venenum*, quo quis mortem machinatur; Ph. μάγγανον πολεμικὸν, *ballista*; μάγγανα πολεμικὰ, *tormenta*.

Μαγδᾰλὰ, nomen loci Hebr. Lat. interp. *turris*.

Μαγδαληνὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris Syr. Lat. interp. *magnifica*.

Μαγδαληνὸς, ἡ, ὸν, è *Magdalâ*, *Magdalensis*.

Μαγεία, ας, ἡ, *MAGIA, ars magica; incantatrix*: à μαγεύω.

Μαγειρεῖον, ȣ, τὸ, *culina*: à μάγειρος.

Μαγειρεύω, *coquo, artem coquinariam exerceo*, f. εύσω.

Μαγείρισσα, ης, ἡ, *coqua*.

ΜΑ΄ΓΕΙΡΟΣ, ȣ, ὁ, *coquus*, qui cibos μάσσει. [* *lanius*. Vide Davis et Markl. ad Max. Tyr. xxv. 2.]

Μαγεύω, *artem magicam exerceo, sum magnus*, f. εύσω, p. μεμάγευκα. Th. μάγος.

Μαγῐκὸς, ἡ, ὸν, *MAGICUS, veneficus*: ab eod. Th.

Μᾰγὶς, ῐδος, ἡ, *vas subigendæ farinæ, lanx*: à μάσσω, *subigo*.

ΜΑ΄ΓΝΗΣ, ητος, ὁ, *MAGNES*. Est et *Magnes, Magnesiæ habitator*, quæ est urbs Asiæ ad Mæandrum. Hinc

Μαγνησία, ας, ἡ, *Magnesia*.

Μάγνητας, acc. plur. à Μάγνης.

ΜᾸ΄ΓΟΣ, ου, ὁ, *Magus, sapiens, præstigiator*, vocabulum Persicum.

ΜΑΓΥ΄ΔᾸΡΙΣ, εως, ἡ, *radix laserpitii*.

Μαγὼγ, ὁ, nomen propr. Hebr. Lat. interpr. *munimentum*.

Μαδᾰρόω, -ῶ, *glabrum* et *calvum facio*, f. ώσω, p. ωκα.

Μαδάω, -ῶ, *depilem reddo, glaber sum*, f. ήσω.

Μαδιὰν, ἡ, nomen regionis indecl. Hebr. Lat. interpr. *judicium*.

Μαδίζω, *glabrum reddo, vello*, f. ίσω.

Μαδμαρίτις, *ad desertum*, Jos. xviii. 12. Alii legunt Μαβδαρίτις.

ΜΑΔΟ͂Σ, ἡ, ὸν, *levis, glaber*; μαδᾰρὸς, ρὰ, ρὸν, idem: hinc μαδάω, et μαδίζω, *depilem reddo*.

Μαελὲθ, *instrumentum pneumaticum*, Psal. iii. 1.

ΜΑ΄ΖΑ, vel μᾶζα, ης, ἡ, *MAZA, libum*: [* *polenta farinâ conspersa, et subacta aquâ vel oleo*, Hes. Op. 590.] quod à μάσσω, *subigo*: hinc Lat. *massa*.

ΜΑΖΟ͂Σ, ȣ͂, ὁ, *mamma, nutrix*.

Μαζουρὼθ, *signa cœlestia*, Job. xxxviii. 32.

Μάθε, έτω, 2. sing. a. 2. imperat. act. μαθεῖν, a. 2. infin. verbi μανθάνω, *disco*; f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Μαθεῦμαι, f. 2. m. Dor. pro μαθῆμαι, verbi μανθάνω.

Μάθημα, ἄτος, τὸ, *disciplina, documentum*: τὰ μαθήματα, *doctrinæ, mathematicorum theoremata*. Th. μανθάνω.

Μαθηματῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad disciplinas pertinens seu aptus; MATHEMATICUS*: ab eodem Th.

Μαθήσεαι, *disces*, Ion. pro μαθήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi μανθάνω, f. 1. m. μαθήσομαι.

Μάθησις, εως, ἡ, *ipsa discendi actio, cognitio, disciplina*: à perf. pass. verbi μανθάνω, *disco*.

Μαθητεύω, *doceo*, cum acc. *sum discipulus*, f. εύσω, p. μεμαθήτευκα a. 1. part. pass. μαθητευθεὶς, έντος· à

Μαθητὴς, ȣ͂, ὁ, *discipulus*. Th. μανθάνω, *disco*.

Μαθητιάω, -ῶ, *discipulus esse, discere cupio*: à præced.

Μαθοῖσα, Dor. pro μαθοῦσα, *quæ didicit*, a. 2. part. act. verbi μανθάνω, a. 2. ἔμαθον.

Μαθουσάλα, ὁ, nomen filii Enochi indecl. Hebr. Lat. interpr. *mortem pellens*.

Μάθυια, ας, ἡ, *maxilla*: Hesych. μάθυιας, legendum censet pro ματαίως, Psal. iii. sub. finem.

Μαθὼν, όντος, et in nom. plur. μάθοντες, a. 2. part. act. verbi μανθάνω, *disco*; a. 2. ἔμαθον· τί μαθὼν, pro simplici τὶ, ut notat Casaub. ad Athen. xiii. 9.

ΜΑΙ΄Α, ας, ἡ, *obstetrix, nutrix, avia*: hinc μαιεύω, *obstetricem ago*; μαιόομαι, idem.

ΜΑΙΑ΄ΝΔΡΟΣ, ȣ, ὁ, *MÆANDER*, vel *MÆANDRUS*, *Phrygiæ fluvius sinuosus*: *flexus*.

Μαίη, Ion. pro μαῖα, quod vide. Est et *soror Atlantis*.

Μαιμάζω, *palpito, salio, fluctuor*, f. άσω· à μάω.

Μαιμάσσω, *pinso, abstergo*, fut. ξω, p. χα· à μάσσω.

Μαιμάω, *vehementèr cupio*, f. ήσω, pro quo Poët. μαιώω. Th. μάω, idem.

Μαίμησε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. ejusd. verbi.

Μαιμώωσα, *prompta*, præs. part. act. f. g. verbi μαιμώω, Poët. pro μαιμάω.

Μαϊνὰν, nomen viri indecl. Hebr. Lat. interpr. *præparatus*.

Μαινὰς, ἄδος, ἡ, *furiosa, insana*, vel *quæ facit alios insanire*. Th. μαίνομαι.

Μαινόλης, qu. ὁ, μαινόμενος, ὅλος, *qui totus insanit ac furit*.

ΜΑΙ΄ΝΟΜΑΙ, *insanio, furo*; f. m. μᾰνοῦμαι, præs. part. med. μαινόμενος, ȣ· perf. med. μέμηνα· hinc μανία, ας, ἡ, *furor*; ἱππομᾰνὲς, έος, τὸ, *equina cupido coïtûs*.

Μαίομαι, *cupio, quæro*; præs. part. μαιόμενος, *inquirens*: à μάω, idem.

Μαῖρα, *Canicula, sidus*; *æstus intensissimus*: à

Μαίρω, *luceo*: undè μαρμαίρω.

ΜΑ΄ΚΑΡ, ἄρος, ὁ, ϗ ἡ, τὸ, et μάκαιρα, ἡ, Poët. *beatus, felix*; in nom. pl. μάκαρες, οἱ καὶ αἱ· dat. pl. μάκαρσι, et Ion. μακάρεσσι.

Μακαρίζω, *beatum prædico*, fut. ίσω, et Att. μακαριῶ, perf. μεμακάρικα, perf. pass. μεμακάρισμαι· undè μακαρισμὸς, *beatitudo*. Th. μάκαρ.

Μακάρῐος, α, ον, *beatus, a, um*: hinc μακαρία, ας, ἡ, *locus beatorum post mortem*; comp. μακαριώτερος. Th. μάκαρ, *beatus*.

Μακαριότης, ητος, ἡ, *beatitudo*: à præced.

Μακαρισμὸς, οῦ, ὁ, *beatitudo*: à μακαρίζω.

Μακαριςὸς, ἡ, ὸν, *beatus:* à perf. pass. verbi μακαρίζω. Th. μάκαρ.

Μακαρίτης, ȣ, ὁ, et ἡ μακαρῖτις, *felix*, de vitâ functis, qu. beatis: ab eod.

Μακαριῶ, Att. pro μακαρίσω, f. 1. act. verbi μακαρίζω, *beatum prædico.* Th. μάκαρ, *beatus.*

Μακαρτάτη, ης, ἡ, *felicissima*, f. g. à

Μακάρτατος, *beatissimus*, superl. à μάκαρ, *felix*; comp. μακαριώτερος, et μακάρτερος.

Μακεδονία, ας, ἡ, nomen regionis, *Macedonia.*

Μακεδονἰκὸς, ἡ, ὸν, *MACEDONICUS:* à

Μακεδὼν, όνος, ὁ, *MACEDO*; in plur. Μακεδόνες· q. ex μᾶκος, Dor. pro μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*, et ἕδος, εος, -ȣς, τὸ, *sedes*, quòd regio illa fuerit oblonga.

Μακέλη, ης, ἡ, *ligo*, Poët. et Ion. pro μάκελα, seu μάκελλα.

Μάκελλα, ης, ἡ, *ligo:* ex μία, et κέλλω, *moveo.*

Μάκελλον, ȣ, τὸ, *macellum*; vox Lat. Græcè κρεωπώλιον, ου, τό.

ΜΑ´ΚΕΡ, *cortex, qui ex Indiâ advehitur.*

ΜΑΚΚΟΑ˜Ν, *desipere, fatuè et stultè se gerere.*

Μᾶκος, Dor. pro μῆκος· adverbialitèr positum, pro *in longitudinem, longè, procul.*

Μακραγορία, Dor. pro μακρηγορία, ας, ἡ, *prolixitas orationis:* ex μακρὸς, *longus*, (quod à μῆκος, *longitudo*,) et ἀγορὰ, *forum, concio.*

Μακρὰν, adv. *longè, procul:* à μακρὸς. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo.*

* Μακρηγορέω, -ῶ, f. ήσω, *multis verbis uti:* ex μακρός, *longus*, et ἀγορέω, *dico.*

Μακρὴν, acc. Ion. pro μακρὰν· μακρῆσι, dat. pl. Ion. pro μακραῖς· à μακρός.

Μακρόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longævus, vivax:* ex μακρὸς, *longus*, et βίος, *vita.*

Μακροβιότης, ητος, ἡ, *vivacitas, longævitas, vita longa.*

* Μακροβίωσις, εως, ἡ, *vitæ longævitas*, Baruc. iii. 14.

Μακροημέρευσις, εως, ἡ, *diei prolongatio:* ex ἡμερεύομαι, *diem duco.*

Μακρόθεν, adv. *eminùs, procul:* à μακρὸς, cujus Th. μῆκος, ἀπὸ μακρόθεν, *è longinquo*, Apoc. xvii. 17. et apud LXX. Psal. xxxvii. 12. vel xxxviii. 11. Ita vix reperiatur apud profanos antiquiores, præterquam Constantini Porphyrogen, Tacticis, p. 3. 4. 6. bis. 16. 17.

Μακροθυμέω, -ῶ, *iram differo, patientèr fero*, f. ήσω, p. μεμακροθύμηκα· a. 1. ἐμακροθύμησα, a. 1. imperat. act. μακροθύμησον, et

Μακροθυμία, ας, ἡ, *lenitas:* à

Μακρόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longanimis, lenis, patiens:* ex μακρὸς, *longus*, et θυμὸς, *animus.*

Μακροθύμως, adv. *patientèr, longanimitèr:* à præced.

Μακρολογέω, f. ήσω, *prolixè loquor:* hinc μακρολογῶμεν, 1. plur. præs. sub. et

Μακρολογία, ας, ἡ, *sermonis prolixitas:* à

Μακρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *prolixus in sermonibus:* ex μακρὸς, et λέγω, *dico.*

Μακροπτόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *è longinquo pugnans.*

Μακρὸς, ὰ, ὸν, *longus, a, um*; sed μακρὸν, et μακρῷ, dat. et μακρὰ, neut. g. pl. num. sæpè sumuntur adverbialitèr pro *longè, multo*; comp. μακρότερος, α, ον. [* Οὐ διὰ μακροῦ, *brevi, citò*, subint. χρόνȣ, Polyæn. i. 17.] Th. μῆκος, Dor. μᾶκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μακρονίζω, maximè *inveterasco, in longum tempus differo.*

Μακρότης, ητος, ἡ, *longitudo.*

Μακροχρόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *longævus:* ex μακρὸς, *longus*, et χρόνος, *tempus.*

Μακρῦμα, ἄτος, τὸ, *elongatio:* à

Μακρῦνω, f. ὑνῶ, p. κα, *longè summoveo, in longum differo, extendo, porrigo:* à μακρὸς, *longus.*

Μακρῷ, *longè.* Vide in μακρός.

Μακρῶς, adv. *longè, prolixè:* à μακρός.

Μακῦνω, Dor. pro μηκύνω, *produco:* à μῆκος.

Μακὼν, *in longum protensus, vociferatus*, a. 2. part. act. à μηκάω, vel μηκέω. Th. μῆκος, Dor. μᾶκος, εος, τὸ, *longitudo.*

Μάκων, -ωνος, Dor. pro μήκων, ἡ, *papaver.*

ΜᾸ´ΛᾸ, adv. *valdè, multùm, admodùm*; compar. μᾶλλον· superl. μάλιςα.

Μάλαγμα, ἄτος. Vide in μαλάσσω.

Μαλᾰκαίπȣς, οδος, ὁ ϗ ἡ, *molles et teneros pedes habens.* Metri causâ pro μαλακόπȣς· ex μαλακὸς, *mollis*, et πȣ̈ς, *pes.*

Μαλᾰκῇ, dat. sing. μαλακῇσι, dat. pl. Ion. f. g. à μαλακὸς, ἡ, ὸν, *mollis.*

Μαλακία, ας, ἡ, *mollities, languor corporis.* Sumitur et pro κίττα, ης, ἡ, *pica*, stomachi ignavia: à μαλακός.

Μαλακίζω, f. ἴσω, *mollio*, et med. *langueo, ægroto:* ab eod.

Μαλακισθῆναι, a. 1. inf. pass. præced.

Μαλᾰκὸς, ἡ, ον, *MOLLIS, effeminatus, languidus, remissus, tranquillus*, comp. μαλακώτερος, α, ον. Th. μαλάσσω, *mollio.*

Μαλακότης, ητος, ἡ, *mollities:* ab eod.

Μαλακόχειρ, ρος, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui mollem habet, vel admovet, manum:* ex μαλακὸς, *mollis*, et χεὶρ, ἡ, *manus.*

Μαλακῦνω, *emollio, molle facio*; f, ὑνῶ.

Μαλακῶ, gen. Dor. pro μαλακοῦ.

Μαλᾰκῶς, adv. *mollitèr, lenitèr, placidè, languidè, effeminatè, remissè.*

Μάλᾰπερ, adv. *quantumlibet.* Th. μάλα, *valdè.*

ΜΑΛΑ´ΣΣΩ, seu μαλάττω, *mollio, placo, lenio*; f. άξω, p. χα, perf. pass. μεμάλαγμαι. Hinc μάλαγμα, ἄτος, τὸ, *quod ad molliendum adhibetur*, μαλακὸς, *mollis*, μαλακία, *mollities.*

Μαλάχη, ης, ἡ, *MALVA.* Th. μαλάσσω.

Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri Hebr Lat. interpr. *laudans Deum.*

Μαλερὸς, ρὰ, ρὸν, *ustivus, consumens*; ignis Epith. Th. μαλὸς, *tener:* idem quod ἀμαλός.

ΜΑ´ΛΗ, ης, ἡ, *ala, axilla:* vide μασχάλη.

Μάλθα, ης, ἡ, *cera emollita.* Th μαλάσσω.

Μαλθᾰκὸς, ἡ, ὸν, *mollis, lentus effeminatus:* è μαλθάσσω, idem quod μαλάσσω.

Μαλθακόφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui mollem et suavem habet vocem:* ex μαλθακὸς et φωνὴ, *vox.*

Μαλθάσσω, f. ξω, idem quod μαλάσσω.

Μάλιμνον, ȣ, τὸ, proprium loci nomen videtur: vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portus legendum censet Στομάλιμνον· ex ςόμα et λίμνη.

ΜΑ´ΛΙΣ, ἴδος, ἡ, et μαλιὴ, ῆς, ἡ, *morbus jumentorum.*

Μαλὶς, ἴδος, Dor. pro μηλὶς, ἴδος, ἡ, quod et μαλία, ας, *MALUS, arbor.* Est et

Μαλὶς, ἴδος, ἡ, Nymphæ nomen.

Μάλιστα, *maximè*; adv. superl. grad. à μάλα, *valdè*; comp. μᾶλλον. Ἐν τοῖς μάλιστα, *cum primis, maximè.* νόμος ἐν τοῖς μάλιςα φυλαττόμενος, Ælian. V. H. ii. 38. *apud Romanos hæc lex maximè valebat.* μάλιστα τρία, τάλεντα, Dem. i. c. Aphobum *tria talenta et quod excurrit.* τὸ δὲ ὕψος, ἡμίσυ μάλιςα ἐτελέσθη, ὃ διενοεῖτο, Thuc. l. i. *eâ altitudine* [maris] *quæ duplò major esset quàm ille in animo habuerat.* ὅμοια τὰ μάλιστα, Herodot. passim, pro ἐν τοῖς μάλιςα. ἀνὴρ δόκιμος ὅμοια τὰ μάλιστα, *vir quàm maximè probatus*, l. vii. 118. et 141.

Μαλκέω, -ῶ, et μαλκείω, Ion. et Poët. *frigore contrahor:* à

ΜΑ´ΛΚΗ, ης, ἡ, *manuum pedumve contractio et torpor ex frigore.*

Μαλλοῖς, *velleribus*, dat. pl. à μαλλὸς, *vellus.*

Μᾶλλον, *magis*, comp. à μάλα, *valdè*; superl. μάλιςα· μᾶλλον ϗ μᾶλλον, Phil. i. 9. Eurip. Iphig. in Taur. 1406.

ΜΑΛΛΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, *vellus, lana pro missa.*

Μαλλωτὸς, ἡ, ὸν, *villosus:* à præced.

Μᾶλον, -ω, Dor. pro μῆλον ȣ, τὸ *ovis:* et

Μᾶλον, Dor. pro μῆλον, ου, τὸ *MALUM, pomum.*

Μαλοπάρηος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *teneras ac molliculas genas habens:* ex μαλὸς, ȣ̃, *tener*, et παρειὰ, *gena.* Vel derives ex μᾶλον, pro μῆλον, τὸ, *pomum*, et παρειὰ, *gena*, quod de rotunditate et de colore pomorum intelligendum.

ΜΑΛΟ'Σ, ἡ, ὀν, *tener*, q. ἀμαλὸς, et pro μαλλωτὸς, *villosus*.

Μαλοφοοίω. Dor. pro μηλοφορέω, *poma fero*: ex μῆλον, *malum*, ut φέρω, *fero*.

Μάλχυς, ου, ὁ, nom. propr. Hebr. Lat. interpr. *regius*.

ΜΑΜΗΡΑ', seu μαμιρὰ, ᾶς, ἡ, aut μαμιρὰς, *medicamenti genus*.

Μαμία, ας, ἡ, *mater et avia*: à

ΜΑ'ΜΜΑ, et μάμμη, ης, ἡ, et μαμμαία, ας, ἡ, *voces puerulorum ad matrem*; *avia*.

Μαμμάκουθος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *stultus*: q. à μάμμη, *avia*, et κεύθω, *occulto*.

ΜΑΜΜΑ'Ν, vox est pueruli, significans *panem*: hinc μαμμάω, *panem peto*.

Μαμμῶνα, *Mammona*, τὸ, indecl. vox Syr. *substantiæ*, *divitiæ*, Lat.

Μὰν, Dor. pro μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis*: et

Μὰν, pro μάννα, *manna*: et

Μὰν, Dor. pro μὴν, *tamen*, *certè*; ut ἀλλα μαν, &c.

Μαναὴν, ὁ, nom. viri indecl. Syr.

Μανασσῆς, filius primogenitus Josephi. Hebr. Lat. interpr. *faciens oblivisci*.

ΜΑΝΔΑ'ΚΗ, ης, ἡ, *corium*, *pellis*.

ΜΑΝΔᾸΛΩΤΟ'Ν, οῦ, τὸ, *osculi genus immodestum*.

ΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *stabulum*, *caula*.

ΜΑΝΔΡΑΓΟ'ΡΑΣ, ου, ὁ, *planta*, *cui inest vis somnifica*.

Μανδύας, ου, ὁ, aut μανδύη, ης, ἡ, *vestimenti militaris genus apud Persas*.

Μανεῖσα, *furore percita*, a. 2. part. pass. f. g. verbi μαίνομαι, *insanio*; f. m. μανοῦμαι, a. 2. pass. ἐμάνην. Hinc μανείς.

ΜΑΝΘᾸ'ΝΩ, *disco*, *intelligo*, *animadverto*, *cognosco*, *doceo*; f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμᾰθον, a. 2. imperat. μάθε, έτω, et 2. pl. μάθετε, a. 2. part. act. μαθὼν, όντος, Att. τὶ μαθὼν; *quare?* perf. ind. act. μεμάθηκα, perf. pass. μεμάθημαι, indè μάθημα, *disciplina*; μαθητὴς, *discipulus*: μάθησις, *cognitio*, *discendi actio*.

Μᾰνία, ας, et Ion. μανίη, ης, ἡ, *furor*. Th. μαίνομαι, *insanio*.

Μανιάκης, ου, ὁ, *torques*, Gl. Cyr. μανίαξ, *circulus*, Dan. v. 7. 29. qu. à μήνη, *LUNA*, Dor. μάνα.

Μᾶνις, ῖδος, Dor. pro μῆνις, ιδος, ἡ, *ira permanens et diuturna*.

ΜΑ'ΝΝΑ, τὸ, *manna*, indecl. vox Hebr. qu. d. *cibus paratus*.

ΜΑ'ΝΝΟΣ, seu μάνος, ου, ὁ, *ornamentum colli vel manuum*.

ΜΑΝΟ'Σ, ἡ, ὀν, *rarus*, *laxus*, *fungosus*, *mollis*.

Μανότης, ητος, ἡ, *raritas*, *laxitas*: à præced.

Μανοῦμαι, f. 1. med. verbi μαίνομαι, *insanio*.

Μαντεία, ας, ἡ, *divinatio*, *vaticinium*: à μαντεύομαι.

Μαντεῖον, ου, τὸ, *vaticinium*; *locus ubi editur oraculum*: à

Μαντεῖος, εία, εῖον, *ad vaticinationem pertinens*, *fatidicus*: à Th. μάντις, *vates*.

Μάντεσιν, *vatibus*, dat. pl. à μάντις, εως, ὁ.

Μαντεύομαι, *vaticinor*, *auguror*; *conjicio*; *oraculum consulo*; præs. inf. m. μαντεύεσθαι, fut. med. μαντεύσομαι, a. 1. m. ἐμαντευσάμην, ω, ατο. Th. μάντις, *vates*.

Μαντήϊον, ου, τὸ, Ion. pro μαντεῖον, τὸ, *oraculum*. Sic μαντήϊος, pro μαντεῖος. Th. μάντις.

Μαντῐκὴ, ῆς, ἡ, (sub. τέχνη) *ars divinandi*: ab eod. Th.

ΜΑ'ΝΤΙΣ, εως, ὁ, *vates*, *hariolus*, q. à μαίνομαι. [* vel fortè à μανεύειν, i. e. μηνύειν, *interpretari*, Is. Vos.]

Μαντιχώρας, ου, ὁ, *mantichora*, bestia horrenda; de quâ vide Aristot. Histor. Anim. lib. 2. cap. 1.: Ælianum lib. 4. cap. 20.: Plin. lib. 3. cap. 21. et 30. Apud Ctesiam in Indicis scriptum μαρτιχώρας, ut et apud Philostr. in vitâ Apollonii; apud Pausaniam verò in Bœoticis μαρτιώρας, sine χ.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, *vaticinium*. Th. μάντις.

Μάνυε, Ion. et Dor. pro ἐμήνυε, 3. sing. imperf. sic μανύει, Dor. pro μηνύει, 3. sing. præs. verbi μηνύω, *indico*.

Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. ejusdem verbi.

Μανῦτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, οῦ, ὁ, *index*, *qui rem aliquam indicat*. Th. μηνύω, *indico*.

Μαπέειν, *apprehendere*, per Syncop. τοῦ ρ, pro μαρπέειν, et hoc Poët. et Ion. pro μάρπειν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *capio*.

Μὰ 'ποθάνω, pro μὴ ἀποθάνω· præstaret scribere μ' ἀποθάνω.

ΜΑ'ΡΑΓΔΟΣ, ου, ὁ, *gemma*, quæ et σμάραγδος appellatur.

ΜΑ'ΡΑΓΝΑ, ης, ἡ, *flagellum scutica*.

ΜΑ'ΡΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *MARATHRUM*, *fœniculum*.

Μαρᾰθὼν, -ῶνος, nomen propr. Μαραθὼν λιπαρὰ, *MARATHON*, *opulenta*.

ΜΑΡΑΙ'ΝΩ, f. ᾰνῶ, *marcescere facio*, *flaccidum reddo*; p. αγκα· μαραίνομαι, *marcesco*, perf. pass. μεμάραμμαι, -νσαι, -νται, Att. μεμάρασμαι, a. 1. pass. ἐμαράνθην, f. 1. pass. μαρανθήσομαι.

Μαρὰν ἀθὰ, hæc sunt Syriaca. Suidas vertit, ὁ Κύριος ἐλεύσεται, *Dominus (noster) veniet*, scil. ad judicium.

Μαρανθῆναι, *labefactum esse*, a. 1. inf. pass. μαρανθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. pass. verbi μαραίνω.

Μάρανσις, εως, ἡ, *marcor*, *tabes*: et

Μαρασμὸς, οῦ, ὁ, idem: à μαραίνω. Angl. MURRAIN.

Μαργαίνω, f. ᾰνῶ, *insanio*. Th. μάργος, *insanus*.

Μαργαρίτης, ου, ὁ, *MARGARITA*, *unio*: à

ΜΑ'ΡΓᾸΡΟΝ, ου, τὸ, *unio*; pl. τὰ μάργαρα, *margaritæ*.

Μαργέλλη, *coralium*, species anagallidis, *lapis corallium*.

ΜΑ'ΡΓΟΣ, η, ον, vel μάργος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *insanus*, *stolidus*, *vecors*: q. ab ἀργὸς, *otiosus*.

Μαργοσύνη, ης, ἡ, *insanus petulantia*, *procacitas*: à præced.

ΜΑ'ΡΗ, ης, ἡ, vel pl. μάραι, antiquâ voce *manus*: quibus dividimus et componimus: q. à μείρω· hinc δυσμαρὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *difficilis*: εὐμαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *facilis*.

Μάρθα, ης, ἡ, nomen mulieris. Hebr. Lat. interpr. *magistra*.

Μαρία, ας, ἡ, *MARIA*, B. Virginis, et aliarum mulierum nomen: et

Μαριὰμ, ἡ, nomen indecl. Heb. Lat. interpr. *amara*.

Μαριανδυνοὶ, *mancipia*, à gente subactâ.

ΜΑΡῙ'ΛΑ, seu μαρῖλη, ης, ἡ, *pulvis carbonum*, *favilla*: qu. à μαραίνω.

ΜᾸΡΙΣ, εως, ὁ, *MARIS*, *mensura quædam cotylarum sex capax*.

Μάρκος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

ΜΑΡΜΑΙ'ΡΩ, f. ᾰρῶ, *rutilo*, *splendeo*, *vibranti splendore corusco*: à μαίρω.

Μαρμάρειος, εία, ειον, necnon μαρμάρεος, έα, Ion. έη, εον, *MARMOREUS*; *et marmoris more candens*; item

Μαρμᾰρῖνος, ίνη, ινον, et μαρμαρόεις, όεσσα, όεν, idem: à μάρμαρος.

Μάρμαρον, ου, τὸ, vide seq.

Μάρμᾰρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *albus*, *candidus*; et substantivè pro μάρμαρος λίθος, *MARMOR*: à μαρμαίρω.

Μαρμαρῠγὴ, ῆς, ἡ, *splendor*: ejusd. Th.

ΜΑ'ΡΝᾸΜΑΙ, *pugno*, *prælio*, *decerno*, de eventu belli.

Μαρναμένοιῒν, *depugnantium*, Ion. pro μαρναμένοιν, gen. dual. part. præs. μαρναμένων, gen. pl. verbi μάρναμαι.

Μάρνανθ', Ion. pro ἐμάρναντο, 3. pl. imperf. med. μάρνασθαι, præs. inf. ejusd.

Μαρνώμεσθ', seu μαρνώμεσθα, Ion. pro μαρνώμεθα, 1. pl. præs. sub. med. verbi μάρναμαι, *pugno*.

Μάρον, *MARUM*, herba: ab Hebr. מר *amarus*.

Μαρπέειν, Ion. resol. pro μάρπειν, a. 2. inf. act. verbi μάρπτω, *prehendo*.

Μαρπίσση, ης, ἡ, nomen mulieris.

ΜΑ'ΡΠΤΩ, *capio*, *prehendo*, *assequor*, *attingo scopum*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔμαρπον, p. med. μέμαρπα· μάρπτειν σθένος, *vires assumere*.

ΜΑ'ΡΣΙΠΟΣ, μάρσιππος, et μάρσυπος, ου, ὁ, item μαρσίπιον, μαρσιπεῖον, et μαρσύπιον, ου, τὸ, *MARSUPIUM*, *crumena*.

ΜΑ'ΡΤΥΡ, ῠρος, ὁ καὶ ἡ, *testis*, *MARTYR*.

Μαρτῠρέω, -ῶ, *testor*, *prohibeo*, *significo*, *declaro*, *laudo*, *probo*, imperf. ἐμαρτύρεον, -ουν, f. ήσω, p. μεμαρτύρηκα, perf. pass. μεμαρτύρημαι. Th. μάρτυρ, υρος, *testis*.

Μαρτῠρία, υ, ας, ἡ, *testimonium*. ejusd. Th.

Μαρτυρίῃσι, dat. pl. Ion. pro μαρτυρίαις· à μαρτυρία, et Ion. μαρτυρίη, ης, ἡ, *testimonium*. Th. μάρτυρ, *testis*.

Μαρτύριον, ου, τὸ, *testimonium*, *MARTYRIUM*. Th. μάρτυρ.

Μαρτῦρομαι, *testor*, *obtestor*: ejusd. Th.

Μάρτῦρος, ου, ὁ, idem quod Th. μάρτυρ, *testis*.

Μάρτυς, ῦρος, ὁ vel ἡ, idem quod præced. (ex quo per Sync. fit) acc. μάρτυν, dat. pl. μάρτυσι.

Μαρύεται, Dor. pro μηρύεται, 3. sing. præs. pass. verbi μηρύω.

Μαρυκᾶται, *ruminat*, Dor. pro μηρυκᾶται, 3. sing. à μηρυκάομαι. Vide μηρύκω.

Μάρψαις, *corripiens*, a. 1. part. act. pro μάρψας, verbi μάρπτω.

Μάρψῃς, *corripueris*; 2. sing. a. 1. sub. act. verbi μάρπτω.

ΜΑΣΑ΄ΟΜΑΙ, seu μασσάομαι -ῶμαι, *mando*, *manduco*; imperf. ἐμασσαόμην, -ώμην, et in 3. pl. -άοντο, -ῶντο.

Μάσδα, ας, ἡ, Dor. pro μάζα, ἡ, *placenta*.

Μασδὸς, -ῶ, Dor. pro μαζὸς, οῦ, ὁ, *mamma*, *sinus*.

ΜΑ΄ΣΘΛΗ, ης, ἡ, et μάσθλης, ητος, ὁ, *lorum emollitum*, *pellis*; *homo mollis et in improbitate exercitatus*.

Μασθὸς, ῦ, ὁ, *mamma*, *papilla*: vide μαστός.

ΜΑ΄ΣΠΕΤΑ, -ων, τὰ, *prima sylphii folia*.

Μασσαγήτις, *Massagetis*, nomen propr.

ΜΑ΄ΣΣΩ, vel μάττω, f. ξω, p. χα, *pinso*, *subigo*, *abstergo*; item *tango*, *quæro*, in quâ signif. format. fut. in σω.

Μάσσων, -ονος, ὁ ϗ ἡ, idem quod μακρότερος, *longior*, *major*: (et μᾶσσον, *plus*, Hesych.) q. à μακρὸς, *longus*, compar. μακρότερος, μακίων et μάσσων, superl. μακρότατος et μάκιστος, hinc μήκιστος. Th. μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Μάςακ', pro μάςακα, *escam*, acc. sing. à

Μάςαξ, ἄκος, ἡ, *mandibula*, *os*: *esca*, *cibus*. Th. μασάομαι, *mando*.

Μαςεύτης, *inquisitor*: à

ΜΑΣΤΕΥ΄Ω, f. εύσω, *quæro*, *indago*, *vestigo*, *desidero*, *cupio*: à μάω.

Μαςὴρ, ῆρος, et μάστωρ, ορος, ὁ, idem quod μαστευτής.

Μαςιγεῖν, Ion. pro μαςιγῦν, præs. inf. verbi μαςιγόω.

Μαςῖγεὺς, έως, ὁ, *flagellator*: à μάςιξ.

Μαςῖγίας, ου, ὁ, *MASTIGIA*, *flagrio*. Th. μάςιξ.

Μαστιγέσθω, *flagellator*, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Μαςῖγόω, *flagello*, f. ώσω, p. μεμαςίγωκα, a. 1. ἐμαςίγωσα. Th. μάςιξ, ιγος, ἡ.

Μαςιέτην, *flagellaverunt*, 3. dual. imperf. vel a. 2. act. Ion. verbi μαςίω, Poët. pro μαςιγόω, *flagello*; hinc μαστιόων, per Sync. pro μαςιγόων. Th. μάςιξ, *flagellum*.

Μαςίζω, *flagello*; f. ξω, p. μεμάςιχα· hinc μαςίζοντες, nom. pl. part. præs. à

ΜΑ΄ΣΤΙΞ, ῖγος, ἡ, *flagrum*, *flagellum*, *scutica*; et per Metaph. *pœna divina*, item *morbus*: hinc μαςιγίας, ὁ, *flagrio*; μαστιγόω, *flagello*: et μαςιγεὺς, ὁ, *flagellator*. Ὁμηρομάςιξ, sic dictus fuit Zoilus, quòd *Homeri* carmina *reprehenderet*.

Μάςιξεν, *flagellavit*: 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi μαςίζω, f. ξω.

Μαςίσδειν, Dor. pro μαςίζειν.

Μαςίσδοιεν, Dor. pro μαςίζοιεν, 3. pl. præs. opt. ejusd. verbi.

ΜΑΣΤΙ΄ΧΗ, ης, ἡ, *MASTICHE*, lentiscina resina.

Μαςιχόωντι, *mandenti*, Poët. pro μαςιχῶντι, dat. sing. part. præs. verbi μαςιχάω, -ῶ. [Vox μονήρης, ap. Hesiod. in Scuto, 387.]

Μαςὸς, et μασθὸς, ῦ, ὁ, *uber*, *mamma*. Eo in fœtus μάει et μάσσει. Th. μαζὸς, ῦ, ὁ, *mamma*.

Μαςρωπεῖα, ας, ἡ, *lenocinium*: à

Μαςρωπεύω, seu -οπεύω, f. εύσω, *lenocinor*, *prostituo*: à

ΜΑΣΤΡΩΠΗ΄Σ, ῦ, ὁ, seu μαςρωπὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *leno*, *lena*.

ΜΑΣΧΑ΄ΛΗ, ης, ἡ, *ala*, *axilla*.

Μασχᾰλὶς, ἴδος, ἡ, idem

Ματαία, *vana*, à μάταιος.

Ματαιοβυλία, ας, ἡ, *inane consilium*: ex μάταιος, *vanus*, et βυλὴ, *consilium*.

Ματαιολογία, ας, ἡ, *vaniloquentia*: à

Ματαιολόγος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *vaniloquus*: ex μάταιος, *vanus*, (quod à μάτην, *frustrà*,) et λέγω, *dico*; p. m. λέλογα.

Μᾱταιος, αία, αιον, et μάταιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui frustrà fit*, *vanus*, *inanis*, *ineptus*, *mendax*. Th. μάτην.

Ματαιοτάτη, ἡ, *vanissima*, superl. à μάταιος, *vanus*, compar. ματαιότερος, superl. ματαιότατος.

Ματαιότης,ητος,ἡ,*vanitas*: ab eod.

Ματαιόω, *vanum*, *irritum reddo*; f. ώσω, p. μεματαίωκα, præs. pass. ματαιόομαι, -ῦμαι, *ineptè et stultè ago*, *vanus fio*: a. 1. pass. ἐματαιώθην· ab eod. Th. μάτην, *frustrà*.

Μᾶταν, Dor. pro μάτην, *frustrà*.

Μᾰτάω, *torpesco*, *vanè tempus contero*; f. ματήσω. Th. μάτην.

Ματεύω, f. εύσω, *quæro*, *indago*; per Ellipsin pro μαςεύω, idem.

ΜΑ΄ΤΗΝ, adv. *frustrà*, *incassùm*, *temerè*, *nequicquam*.

Μᾱτηρ, έρος, Dor. pro μήτηρ.

Ματῆς, Æol. et Dor. pro ματεῖς, 2. sing. præs. verbi ματέω, undè Poët. inserto υ, ματεύω, et inserto σ, μαςεύω, *quæro*, *investigo*.

Ματήσετον, 3. dual. f. 1. verbi ματάω.

Ματθαῖος, ῦ, ὁ, nomen Apostoli Hebr. quod interpret. Lat. *à Deo datus*.

Ματθὰν, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. Lat. interpr. *donum*.

Ματθίας, ῦ, ὁ, nomen Apostoli Hebr. quod interpret. Lat. *donum Dei*.

Ματία, ας, ἡ, *vanitas*. Th. μάτην.

Μάτος, *inquisitio*. Th. μάω, *quæro*.

Ματραδελφεὸς, ῦ, ὁ, Poët. et Dor. pro μητράδελφος, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, *matris frater*, *avunculus*.

Ματροδόχος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Dor. pro μητροδόχος, *pro semine quod mater à viro in matricem recipit*. Vel *qui matrem suam recipit ac juvat*: ex μήτηρ, et δέχομαι, *accipio*.

Ματρομάτωρ, ορος, Dor. pro μητρομήτωρ, ἡ, μητρὸς, μήτηρ, *mater matris*, *avia*.

Ματρόπολις, εος, Dor. pro μητρόπολις, ἡ, *Metropolis*, i. e. *mater urbs*. Th. πόλις, *urbs*.

Ματροπόλος, ῦ, ά, Dor. pro μητροπόλος, *quæ cum matribus versatur*, ἡ, σὺν ταῖς μητράσι πολῦσα.

ΜΑΤΡΥ΄ΛΛΗ, ης, ἡ, *lena*, quæ se *matrem*, fingit; à μήτηρ. Hinc ματρυλλεῖον, *lupanar*, et Angl. per Aphær. A TRULL.

Μάτρωες, ων, οἱ, Dor. pro μήτρωες, *matris fratres*, *avunculi*; item *majores*: nom. pl. à

Μάτρως, ωος, ὁ, Dor. pro μήτρως *maternus avunculus*, *maternus avus*.

Μάττᾰβος, ῦ, *stultus*, *fatuus*: ex μάτην, et βοᾶν, *inaniter clamare*.

Ματταθᾶ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *donum Dei*.

Ματταθίας, ῦ, ὁ, idem.

Ματτύα, ας, vel -η, ης, ἡ, *deliciæ ciborum*, *lautitiæ omnis generis*, quæ in eduliis adhiberi solent; à μάττω, pro μάσσω.

Μάττω, *pinso*, *subigo*: id. q. μάσσω, q. v.

ΜΑΥΛΙ΄ΑΣ, ῦ, ὁ, *gladius*.

Μαυλίζω, *mercede prostituo*: à seq.

Μαυλὶς, ἴδος, ἡ, *culter*; q. à μαυλίας, item *quæ mercede aliquid facit*.

Μαυρῦσι, *obscurant*, 3. pl. præs. ind. act. per Aphæres. pro ἀμαυρῦσι. Sic μαυρῦσθαι, præs. inf. ab ἀμαυρόω, *obscuro*. Th. ἀμαυρὸς, *obscurus*.

Μάχαι, pl. num. à μάχη, ης, ἡ, *pugna*. Th. μάχομαι.

Μᾰχαιρα, ας, ἡ, *MACHÆRA*, *gladius*, *sica*, *culter*: et

Μαχαιρίδιον, ῦ, τὸ, *gladiolus*: et

Μαχαιρὶς, ἡ, *novacula*, *culter tonsorius*. Th. μάχομαι, *pugno*; f. 1. ήσομαι, vel έσομαι.

Μαχᾰνὰ, ᾶς, Dor. pro μηχᾰνὴ, ἡ *MACHINA*, *molimen*; *res*, *opus*; *facultas*, *vires*.

Μαχᾱτὰς ᾶ, ὁ, Dor. pro μαχητὴς, ῦ, *pugnax*, *bellicosus*. Th. μάχομαι.

Μαχειόμενος, ῦ, præs. part. med. verbi

Μαχείομαι, Poët. Epenth. pro μαχέομαι, id. q. μάχομαι, *pugno*.

Μαχέοιτο, præs. opt. med. in 3

pl. μαχίοιντο, verbi μαχίομαι, Poët. pro μάχομαι, pugno.

* Μαχίομαι τινὶ, pugno alicui, i. e. adversùs aliquem, Aristoph. in Ranis, 313.

Μαχεσαίμην, a. 1. opt. m. et

Μαχέσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μάχομαι seu μαχέομαι, f. 1. med. μαχέσομαι, et -ήσομαι.

Μαχέσθην, præs. inf. med. μαχέσθην, 3. dual. imperf. med. Ion. μαχεσθε, 2. pl. præs. imperat. med. verbi μάχομαι, pugno.

Μαχέσομαι, et -ήσομαι, f. 1. m. ejusdem.

Μαχέσσασθαι, pugnare: a. 1. inf. m. gem. σ. Sic μαχεσσαμένω, nom. dual. a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Μάχη, ης, ἡ, pugna; item lis, rixa, jurgium: in pl. μάχαι. Th. μάχομαι, pugno: indè fortè Angl. MATCH.

Μαχήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pugnax: ab eod. Th.

Μαχήσομαι, fut. 1. m. verbi μάχομαι.

Μαχησόμενος, fut. 1. part. m. verbi μάχομαι, pugno; f. m. μαχήσομαι vel -έσομαι, tanquam ex μαχίομαι.

Μαχητὴς, ȣ, ὁ, pugnator, bellator. Th. μάχομαι.

Μαχητικὸς, ὴ, ὸν, pugnax, ad pugnam aptus, fortis: et

Μαχητὸς, ὴ, ὸν, expugnabilis: et

Μάχιμος, ίμη, ιμον, vel μάχιμος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem quod μαχητικός· ab eod. Th.

ΜΑ´ΧΛΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, libidinosus.

Μαχλοσύνη, ης, ἡ, lascivia: à præced.

Μαχλότаται, nom. pl. f. g. superl. à μάχλος.

Μάχοιτο, 3. sing. præs. opt. med. à

ΜΑ´ΧΟΜΑΙ, pugno, rixor, litigo: f. 1. med. μαχήσομαι, et -έσομαι, f. 2. m. μαχȣ̃μαι, imperf. med. ἐμαχόμην, ȣ, ετο, perf. pass. μεμάχημαι, a. 1. m. ἐμαχησάμην, ω, ατο.

Μαχόμην, pro ἐμαχόμην, imperf. med. Ion. μαχόμεσθα, Poët. pro μαχόμεθα, 1. pl. præs. ind. med. verbi præced.

Μᾶχος, εος, τὸ, Dor. pro μῆχος, et hoc pro μηχανὴ, machina.

Μαχȣ̃μαι, f. 2. m. verbi μάχομαι.

ΜΑ´Ψ, frustrà, incassùm.

Μαψαῦραι, -ῶν, αἱ, leves venti, auræ leves: ex μὰψ, et αὖρα, aura. Hes. Theogon. 872.

Μαψίδιος, ία, ιον, inanis, vanus: et hinc

Μαψιδίως, adv. incassùm, vanè, temerè. Th. μάψ.

Μαψιλάκας, seu μαψυλάκας, Dor. pro μαψυλάκης, ȣ, ὁ, garrulus, qui nugas effutit, qui frustà garrit: ex μὰψ, et λακέω, Dor. pro ληκέω, sono, crepo.

ΜΑ´Ω,-ῶ, vehementèr cupio, quæro: perf. μέμαα, pro μέμακα, in part. ejusdem temporis, μεμαὼς, pro μεμακὼς· μεμαυῖα, pro μεμακυῖα, in fœm.

Μὲ, acc. sing. ab ἐγὼ, ego.

Μέγα, vel n. g. à μέγας, magnus: vel Ion. adv. valdè, vehementèr, magnoperè, multùm, pro μεγάλως.

Μεγαθαρσὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, magnâ fiduciâ præditus, magnanimus: ex μέγας, et θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Μεγάθεες, Ion. pro μεγάλοι magni.

Μέγαθος, Ion. pro μέγεθος.

Μεγάθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnanimus: ex μέγας, et θυμὸς, animus.

Μεγαίρα, ας, ἡ, MEGÆRA, una ex Furiis: à

ΜΕΓΑΙ´ΡΩ, invideo; item curo, respecto.

Μεγακήτης, εος, ὁ ϗ ἡ, magnus instar ceti, acc. sing. μεγακήτεα· ex μέγας, et κῆτος, τὸ, cetus vel cete.

Μεγάλα, adverbialitèr, abundè, valdè: vel magna, nom. pl. n. g. à μέγας, μεγάλη, μέγα.

Μεγάλαν, Dor. pro μεγάλων· ab eod.

Μεγαλανορία, ας, Dor. pro μεγαληνορία, superbia: et

Μεγαλάνωρ, ορος, ὁ, Dor. pro μεγαλήνωρ, magnâ fortitudine præditus arrogans: ex μέγας, magnus, et ἀνὴρ, vir.

Μεγαλαυχέω, -ῶ, magnificè me effero, jactito: à

Μεγαλαυχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vel μεγάλαυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui valdè gloriatur: ostentator: ex μέγα, in pl. μέγαλα, et αὐχέω, glorior.

Μεγαλεῖα, τὰ, magnifica, gloriar, laudes: nom. pl. neut. gen. à

Μεγαλεῖος, εία, εῖον, magnificus: à μέγας.

Μεγαλειότης, ητος, ἡ, majestas, magnifica Dei virtus: à præced.

Μεγαλείωμα, ἄτος, τὸ, magnificentia: ab eod. Th.

* Μεγαλεπίβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magna molitur, ut Hercules: ex μέγας, et ἐπιβολὴ, impetus, D. S.

* Μεγαληγορέω, -ῶ, f. ήσω, magnificis verbis extollo: et

Μεγαληγορία, ας, ἡ, Ion. μεγαληγορίη, ης, ἡ, magniloquentia: à seq.

Μεγαλήγορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, grandiloquus, jactabundus: ex μέγας, et ἀγορέω.

Μεγαλήτορα, acc. sing. à

Μεγαλήτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus, superbus: ex μέγας, et ἦτορ, cor, animus.

Μεγαλίζεο, pro -ȣ, præs. imperat. pass. Ion. verbi

Μεγαλίζω, f. ίσω, magnificè effero. Th. μέγας, magnus.

Μεγαλόδοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnam habens vel efferens gloriam: ex μέγας, et δόξα, gloria.

Μεγαλοδωρέα, ας, ἡ, magnifica donatio, largitio: à seq.

Μεγαλόδωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui magna donat, munificus: ex μέγας, et δῶρον.

Μεγαλόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnanimus: ex μέγας, et θυμὸς, animus.

Μεγάλοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, valdè miser, infelix: ex μέγας, et οἶτος, ærumna.

Μεγαλοκευθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui magna penetralia seu latibula habet: ex μέγας, et κεῦθος, τὸ, latibulum.

Μεγαλόμισθος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnâ conductus mercede: ex μέγας, et μισθὸς, merces.

Μεγαλόμματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnos oculos habens: ex μέγας, et ὄμμα, oculus.

Μεγαλόνοια, ας, ἡ, mentis præstantia, magnitudo animi, superbia: ex μέγας, et νόος, νȣ̃ς, animus.

Μεγαλόνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, celebris, magni nominis: ex μέγας, et ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, nomen.

Μεγαλοποιέω, -ῶ, magnifico, magni facio; f. ήσω, p. μεμεγαλοποίηκα.

Μεγαλοπόλιες Συράκȣσαι, grandes urbes Syracusæ: ex μέγας, et πόλις, urbs.

Μεγαλοπρεπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, magnificus: hinc

Μεγαλοπρέπεια, magnificentia: ex μέγας, et πρέπω, convenio.

Μεγαλοπρεπῶς, adv. magnificè.

Μεγαλοπτέρυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnis alis præditus: ex μέγας, et πτέρυξ.

Μεγαλορρήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, magniloquus: ex μέγας, et ῥέω, loquor.

Μεγαλορρημονέω,-ῶ, f. ήσω, p. ηκα, magna loquor, jacto.

Μεγαλόσαρκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, corpulentus, carnosus: ex μέγας, et σάρξ.

Μεγάλȣς, acc. pl. m. g. à μέγας, magnus.

Μεγαλοφρόνως, adv. fortitèr, magnanimitèr: et

Μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, animi magnitudo: à seq.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, magnanimus: ex μέγας, et φρὴν, mens.

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas: à seq.

Μεγαλόψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, magnanimus: ex μέγας, et ψυχὴ, anima.

Μεγαλυνθήτω, vide in seq.

Μεγαλύνω, prædico, verbis extollo, magnifico: imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε, f. μεγαλυνῶ, a. 1. ἐμεγάλυνα, p. μεμεγάλυγκα, p. pass. μεμεγάλυμμαι, a. 1. pass. ἐμεγαλύνθην, et imperat. μεγαλύνθητι, ήτω, f. 1. pass. μεγαλυνθήσομαι. Th. μέγας.

Μεγάλως, magnoperè: adv. et

Μεγαλωςὶ, Ion. pro μεγάλως, valdè: ab eod. Th.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, majestas: ab eod.

Μεγάνωρ, ορος, ὁ, superbus: ex μέγας, et ἀνὴρ, vir.

Μεγάρεσσιν, pro Μεγάροισιν, dat. pl. à

Μέγἄρα, ων, τὰ, Megara, urbs Attica, ubi τὰ Διόκλεια, celebrabantur, et ubi mos erat, victorum nomina in lapides incidere. Vide Theocr. Id. 12. 27. seq. ubi τὰ Διόκλεια enarrantur.

Μέγἄρα, ας, ἡ, filia Creontis, regis Thebarum, conjux Herculis, qui ex eâ suscepit liberos tres. De hac Megarâ loquitur Pindarus, l. 4. 109. Eurip. in Herc. Fur. toto.

Μεγἄρεὺς, pl. Μεγαρεῖς, Megarenses.

Μεγάροισιν, domibus: dat. pl. à

Μέγἄρον, ου, τὸ, domus, domicilium, ædificium magnum.

ΜΕ΄ΓΑΣ, μεγάλη, μέγα, MAGNUS, grandis, vehemens; gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα, in compar. μείζων, et μάσσων, major; in superl. μέγιστος, maximus. [*Natu grandiusculus, Odyss. ii. 313. μέγας πνέων, vehementèr spirans, Eurip. fab. Rhesi, 322.]

Μεγασθενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui magnam potentiam habet, præpotens: ex μέγας, et σθένος, τὸ, robur, potentia.

Μεγαφρονέω seu μεγαλοφρονέω, magnificè de me sentio: ex μέγας, et φρὴν, mens.

Μέγεθος, εος, ους, τὸ, magnitudo, magnitudo animi, vehementia majestas, dignitas. Th. μέγας.

Μεγέρα, ας, ἡ, Æol. pro Μεγάρα, Megara, Creontis filia.

Μεγήρᾰτος, ου, ὁ καὶ ἡ, perquàm amabilis: ex μέγα, valdè, et ἐράω, amo. Sunt qui legunt μεγήριτος,

Μέγης, ητος, ὁ, Meges, filius Phylei. Mater ejus ἡ Κτιμένη, soror Ulyssis. Princeps Dulichius, fortissimus.

Μεγιστᾶνες, ων, οἱ, proceres: dat. pl. μεγιστᾶσι· à μέγιστος.

Μεγιστόπολις, εως, ὁ καὶ ἡ, quæ reddit urbes maximas.

Μέγιστος, η, ον, maximus, a, um: superl. ex μέγας.

Μεδέουσα, præs. part. f. g. verbi μεδέω, à μέδω, impero.

Μεδέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi μέδω, curam gero, impero.

Μεδέω, rego, curo: à μέδω.

Μεδήσομαι, curabo; f. 1. m. verbi præced.

ΜΕ΄ΔΙΜΝΟΣ, ου, ὁ, MEDIMNUS, mensuræ genus.

Μεδοίᾰτο, Ion. pro

Μέδοιντο, curarent: 3. pl. præs. opt. m. verbi μέδω, curo, impero.

Μέδοισα, ας, Dor. pro Μέδουσα.

Μέδοντες, principes; pl. part. præs. act. à μέδω, impero.

Μέδουσα, ης, ἡ, MEDUSA, Gorgonum una, mortalis: ab eod. Th.

ΜΕ΄ΔΩ, impero, curam gero: μεδέω, idem.

Μέδων, -οντος, ὁ, Oïlei filius ex pellice, hinc νόθος Ὀϊλείδης dictus. Dux Methonensium, loco Philoctetæ ægri. Occisus est ab Æneâ.

Μέζεα, ων, τὰ, genitalia: à μέσον, quia in medio corpore.

Μεζόνως, prolixiùs, majorem in modum: à

Μέζων, Ion. pro μείζων, major.

Μεθ', sequente, aspiratâ et μέτ' sequente leni, pro μετὰ, trans, cum, post.

Μεθαιρέω, -ῶ, accipio: ex μετὰ, et αἱρέω.

Μεθαρμόζω, vel μεθαρμόττω, f. σω, conmuto, apto, accommodo, transfero; item emendo: ex μετὰ, et ἁρμόζω, vel -ττω, apto. Th. ἄρω, apto.

Μεθῆκεν, Ion. pro μεθῆκεν, 3. sing. a. 1. verbi μεθίημι, dimitto.

Μεθεῖλε, 3. sing. a. 2. act. verbi μεθαιρέω.

Μεθειμένος, perf. part. pass. verbi μεθίημι, dimitto: perf. pass. μεθεῖμαι. Th. ἵημι seu ἕω, mitto.

Μεθεῖναι, a. 2. inf. act. et

Μεθεὶς, a. 2. part. act. verbi μεθίημι.

Μεθεῖτε, per Sync. pro μεθείητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Μεθείω, Ion. vel Poët. pro μεθῶ, a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Μεθελεῖν, a. 2. inf. act. verbi μεθαιρέω, quod ex μετὰ, et αἱρέω, capio: a. 2. εἷλον.

Μεθέμεν, a. 2. inf. act. Ion. pro μεθεῖναι, Dor. μεθέμεναι, verbi μεθίημι.

Μεθέξομαι, partem capiam: f. 1. m. verbi μετέχω, particeps sum: f. μεθέξω. Th. ἔχω, habeo.

Μέθεπε, investigabat: 3. sing. imperf. Ion. pro μέθειπε· à

Μεθέπω, sequi facio, advenio, investigo: ex μετὰ, et ἕπω, seu ἕπομαι, sequor.

Μεθερμηνεύω, interpretor; f. εύσω, p. μεθηρμήνευκα· ex μετὰ, et ἑρμηνεύω.

Μέθες, et in 2. pl. μέθετε, a. 2. imperat. act verbi μεθίημι.

Μεθεστᾶναι, per Sync. pro μεθεστακέναι, perf. inf. act. verbi μεθίστημι, amoveo: ex μετὰ et ἵστημι, sto.

Μεθέστηκα, perf. ind. act. et

Μεθεστηκὼς, per Crasin μεθεστὼς, perf. part. act. ab eodem verbo et Th.

Μέθη, ης, ἡ, vinolentia. Th. μέθυ, τὸ, vinum.

Μεθῆκα, dimisi: a. 1. ind. act. verbi μεθίημι, f. μεθήσω.

Μεθημερινὸς, ὴ, ὸν, diurnus: ex μετὰ, et ἡμέρα, dies.

Μεθημοσύνη, ης, ἡ, remissio, negligentia: à

Μεθήμων, -ονος, ὁ καὶ ἡ, remissus, negligens: à μεθίημι.

Μεθηρινᾶν, gen. pl. Dor. pro μεθηρινῶν· à μεθηρινὸς pro μεθημερινός.

Μεθῇς, 2. sing. a. 2. sub. act. μεθήσω, εις, ει, dimittam, f. 1. ind. act. verbi μεθίημι.

Μεθήσεμεν, Ion. pro μεθήσειν, f. 1. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίει, pro μεθίη, 3. sing. imperf. (q. à μεθιέω,) verbi μεθίημι.

Μεθιέμεναι, Dor. pro μεθιέναι, perf. inf. act. ejusd. verbi.

Μεθίεν, Bœot. Sync. pro μεθίησαν, 3. pl. imperf. μεθίην· à

Μεθίημι, dimitto, depono, negligo, permitto, remitto, condono: f. μεθήσω· ex μετὰ, et ἵημι seu ἕω, mitto: p. εἷκα, a. 2. ἧν.

Μεθιστάνω, transfero, loco moveo, traduco: f. μεταστήσω, p. μεθέστηκα, a. 1. μετέστησα, a. 1. pass. μετεστάθην, ης, η, a. 1. sub. pass. μετασταθῶ· ab ἱστάνω, idem quod ἵστημι, sto.

Μεθίστημι, statuo aliud pro alio, muto, transfero, submoveo, expello, migrare cogo, in exilium mitto; μεθίσταμαι, muto me, degenero, migro, decedo, morior, dedo me: f. μεταστήσω, p. μεθέστηκα, a. 1. μετέστησα, a. 2. μετέστην, a. 1. ind. pass. μετεστάθην· ex μετὰ, et ἵστημι, sto.

Μεθοδεία, ας, ἡ, fraudulenta circumventio, insidiæ: à

Μεθοδεύω, machinor, circumvenio: f. εύσω, p. μεθώδευκα. Hinc μεθοδεύοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. deriv. à

Μέθοδος, ου, ἡ, METHODUS, via, compendium, ratio et via docendi et discendi, ratio tractandi de re aliquâ: ex μετὰ, et ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Μεθομίλεον, -ουν, conversabar: imperf. act. Ion. à

Μεθομιλέω, f. ήσω, conversor, commercium habeo, cum: ex μετὰ, et ὅμιλος, turba.

Μεθόριος, ου, ὁ καὶ ἡ, conterminus, qui duas res, velut terminus, dirimit: μεθόριον, ου, τὸ, confinium: et in pl. μεθόρια, ων, τὰ, confinia: ex μετὰ, et ὅρος, terminus.

ΜΕ΄ΘΥ, τὸ, vinum, hinc μέθη, ης, ἡ, ebrietas: μεθύω, ebrius sum: μεθύσκω, ebrium reddo, inebrio.

Μεθυδότας, α, Dor. pro μεθυδότης, ου, ὁ, vini dator: Bacchi Epithet. Ex μέθυ, τὸ, vinum, et δίδωμι, do.

Μεθυπαῖος, dictus est Bacchus à nomine μέθυ, vel à Methymnâ insulâ in Lesbo, apud Plut. et Athen.

Μεθύουσι, 3. pl. præs. ind. vel dat. pl. part. præs. verbi μεθύω, ebrius sum. Th. μέθυ vinum.

Μεθυσθεὶς, a. 1. part. pass. à

Μέθυσις, εως, ἡ, inebriatio: à seq.

Μεθύσκω, vel μεθύω, ebrium reddo: f. ύσω, a. 1. ἐμέθυσα, præs. pass. μεθύσκομαι, inebrior: a. 1. pass. ἐμεθύσθην, a. 1. sub. pass. μεθυσθῶ, ῇς, ῇ, f. 1. pass. μεθυσθήσομαι. Th. μέθυ, τὸ, vinum.

Μέθυσος, ου, ὁ καὶ ἡ, ebrius. [*Attici dicunt, ἡ μέθυσος, vel ἡ μεθύση. Barbari verò de viro etiam utuntur μέθυσις. Vide Græv. not. in Luc. Solæc. c. xvii.]

Μεθύω, ebrius sum: à μέθυ.

ΜΕΙΔΑ΄Ω seu μειδέω, rideo, subrideo: ήσω, a. 1. ἐμείδησα, p. μεμείδηκα· hinc μειδάω, seu μειδιέω, Poët. idem.

Μείδημα, ἄτος, τὸ, et in pl. μειδήματα, risus. Th. μειδάω.

Μείδησα, ας, ε, et in 3. pl. μείδησαν, a. 1. ind. act. Ion. et

Μειδήσας, in f. g. μειδήσασα, a. 1 part. act. verbi μειδάω, rideo.

Μειδιάω, ῶ, f. άσω, seu μειδιόω, Poët. rideo, subrideo. Th. μειδάω.

Μεῖζον, n. g. à μείζων, major.

Μειζότερος, έρα, ον, idem quod μείζων, 3 Ep. Joh. 4.

Μείζω, nom. vel acc. pl. n. g μείζονα, eliso ν, μείζοα, et contractè μείζω.

Μείζων, -ονος, ὁ καὶ ἡ, et τὸ μεῖζον, MAJOR, et majus: comparat. à positivo μέγας, magnus.

Μειλανίων, ωνος, ὁ, nomen proprium.

Μείλιγμα, ἄτος, τὸ, *lenimentum, placamentum.* Th. μειλίσσω, *verbis demulceo.*

Μείλῖνος, η, ον, *fraxineus,* Poët. pro μέλινος· à μελία, *fraxinus.*

Μειλισσέμεν, præs. inf. Ion. pro μειλίσσειν, et

Μειλίσσεο, præs. imperat. pass. Ion. pro μειλίσσου· à

ΜΕΙΛΙ΄ΣΣΩ, f. ξω, *verbis factove demulceo seu delinio, concilio mihi, placo:* qu. ex μέλι, *mel.*

Μειλιχίοισιν, dat. pl. Ion. à

Μειλίχῐος, ου, ὁ ꭗ ἡ, idem quod μείλῐχος, ου, ὁ ꭗ ἡ, *blandus, mellifluus, suavis, jucundus,* à verbo præced.

Μεῖναι, a. 1. inf. act. et

Μείνας, -αντος, in. pl. μείναντες, a. 1. part. act. verbi μένω, *maneo:* f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα.

Μείνατε, 2. pl. a. 2. imperat. act. et

Μεινάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. à μένω, *maneo;* f. νῶ, a. 1. ἔμεινα.

Μείνῃς, ῃ, *maneas, -eat:* 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Μείονα, acc. à μείων, -ονος, ὁ ꭗ ἡ, *minor:* et τὸ μεῖον, comparat. irregularis à μικρὸς, *parvus.*

Μειονεκτέω, -ῶ, f. ήσω, *minùs habeo, deteriore sum conditione, inferior sum:* qu. ex μείων, et ἔχω, *habeo.*

Μειονεξία, -ας, ἡ, *diminutio, deterior conditio, contemptus, injuria.*

Μείους, pro μείονες, aut μείονας, pl. à μείων, *minor.*

Μειοῦσθαι, *minùs fieri,* inf. pass. seq.

Μειόω, -ῶ, *minuo:* f. ώσω, p. κα, perf. pass. μεμείωμαι. Th. μείων.

Μειράκιον, ου, τὸ, *adolescens:* à

ΜΕΙ΄ΡΑΞ, ἄκος, ὁ ꭗ ἡ, *puella, juvencula:* in masc. *exoletus,* nisi ubi de *molli* et *effeminato* sermo est.

Μείρεο, *sortire, accipe:* præs. imperat. med. Ion. pro μείρου verbi μείρω.

Μείρεται, 3. sing. præs. med. verbi μείρω· dicitur et

Μείρεται, *desideratur:* per Aphær. pro ἱμείρεται, 3. sing. præs. med. verbi ἱμείρω, *desidero.*

Μειρόμεναι, pl. num. fœm. gen. part. præs. pass. à

ΜΕΙ΄ΡΩ, vel potiùs μείρομαι, *divido, partior sortior;* perf. pass. μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι, perf. med. ἔμμορα.

Μεὶς, μεινὸς, ὁ, *mensis:* Æol. pro μὴν, idem.

ΜΕΙ΄ΩΝ, -ονος, ὁ ꭗ ἡ, *MINOR,* comparat. irregularis à μικρὸς, *parvus.* Hinc Angl. MEAN.

Μείωσις, εως, ἡ, *imminutio, extenuatio:* ab eod. Th.

Μελάγγαιος, μελάγγειος, et μελάγγεως, ὁ ꭗ ἡ, *cujus solum nigrum est:* ex μέλας, *niger,* et γαῖα seu γῆ, *terra.*

Μελαγχαίτην, acc. sing. à

Μελαγχαίτης, ου, ὁ ꭗ ἡ, *nigram cæsariem habens:* ex μέλας, μέλαινα, *niger, -gra,* et χαίτη, *juba, cæsaries.*

Μελαγχολία, ας, ἡ, *MELANCHOLIA, furor,* seu *desipientia ex atræ bilis abundantiâ:* ex μέλας, *niger,* et χολὴ, *bilis.*

Μελάγχροος, -ους, -όυ, -ου, ὁ ꭗ ἡ, *qui nigri coloris est:* ex μέλας, et χρόα, *color.*

ΜΕ΄ΛΑΘΡΟΝ, ου, τὸ, *domus,* Poët. et *medium tecti lignum.*

Μέλαινα, ης, ἡ, *nigra;* gen. pl. Æol. μελαινάων, dat. pl. μελαίνῃσι, Ion. à μέλας.

Μελαίνετο, 3. sing. imperf. med. Ion. verbi seq.

Μελαίνω, f. ᾰνῶ, *nigrum reddo;* μελαίνομαι, *nigresco.* Th. μέλας, *niger.*

Μέλαν, τὸ, n. g. à μέλας, *niger,* et sumitur pro *atramento.*

Μέλαμπος, -οδος, ὁ, Poët. pro

Μελάμπους, -οδος, ὁ, nom. propr. viri.

* Μελαμφαής, έος, ὁ ꭗ ἡ, *atri et fœdi aspectûs,* D. S.

Μελάμφυλλος, ου, ὁ ꭗ ἡ, *qui nigra folia habet:* ex μέλας, et φύλλον, *folium.*

Μελάνδετον, ου, τὸ, *vaginâ inclusum nigrâ:* ex μέλας, et δέω, *ligo.*

Μελάνθησαν, *nigrescebant:* 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. verbi μελαίνω, f. ανῶ.

Μελάνθιον, ου, τὸ, *papaver nigrum:* ex μέλας, *niger,* et ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Μελᾰνόχρως, -ωτος, vel μελανόχρως, -ῶτος, ὁ ꭗ ἡ, *nigrum habens corpus,* vel potiùs *fusco colore præditus; niger:* ex μέλας, et χρὼς, ὁ, *corpus.* Th. χρόα, *color.*

Μελανότης, -ητος, ἡ, *nigredo:* et

Μελᾰνόω, -ῶ, *infusco:* à μέλας.

Μελαντειχὴς, έος, ὁ ꭗ ἡ, *qui nigrum murum habet:* ex μέλας, et τεῖχος, τὸ, *murus.*

Μελάνυδρος, ου, ὁ ꭗ ἡ, *profundus:* ex μέλας, et ὕδωρ, τὸ, *aqua.*

ΜΕ΄ΛΑΣ, ᾰνος, ὁ, *niger, ater;* Metaph. *MALUS;* in f. g. μέλαινα, n. g. μέλαν.

Μελδόμενος, *tabescens;* præs. part. pass. à

ΜΕ΄ΛΔΩ, *liquefacio, macero, elixo, coquo:* undè Angl. TO MELT.

Μελεᾶ, ὁ, nomen viri indecl. interpret. Lat. *plenus.*

ΜΕΛΕΑΓΡΙ΄ΔΕΣ, *MELEAGRIDES, gallinarum Africanarum genus.*

Μελέαγρος, ου, ὁ, *MELEAGER,* nomen propr. viri.

ΜΕΛΕΔΑΙ΄ΝΩ, -εις, -ει, *curo, desidero.* Undè

Μελέδημα, -ᾰτος, τὸ, *cura;* et

Μελεδὼν, -όνος, ὁ, *curator, rex, præfectus;* et

Μελεδώνη, ης, ἡ, *cura, meditatio, solicitudo.*

Μελέεσσιν, et μέλεσσιν, *membris:* dat. pl. Ion. Poët. à μέλος, εος, τὸ, *membrum.*

ΜΕ΄ΛΕΘΡΟΝ, ου, τὸ, *pedica funis:* quo ligantur artus.

ΜΕ΄ΛΕΙ, (imperson.) *curæ est;* imperf. ἔμελε. Att. ἤμελε, præs. imperat. μελέτω, f. μελήσει, perf. act. μεμέληκε, perf. m. μέμηλε.

Μελεϊστὶ, *membratim;* adv. à μέλος, τὸ, *membrum.*

ΜΕ΄ΛΕΟΣ, -έα, -εον, *inanis, stultus, nihil efficiens, infelix.*

Μέλεται, idem est quod μέλει· à μέλομαι, *curo.* Th. μέλει, *curæ est.*

Μελετᾷς, 2. sing. præs. ind. à

Μελετάω, *curo, meditor, exerceo me, declamo:* præs. imperat. μελέτας, -α, p. μεμελέτηκα, a. 1. ἐμελέτησα· à

Μελέτη, ης, ἡ, *meditatio, cura:* à μέλει.

Μελέτημα, ἄτος, τὸ, *exercitatio, opus elaboratum curâ:* à μελετάω.

Μελετῐκὸς, ἡ, ὸν, *meditationis studiosus.*

Μελέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi μέλει, *curæ est*

Μελετῶσαι, *curantes,* nom. pl. fœm. præs. part. à μελετάω

Μέλημα, ἄτος, τὸ, *cura,* sol. ... à Th. μέλει.

Μελήσει, *curæ erit;* f. 1. impers. ab eod.

Μελήσεται, f. 1. m. μελήσουσι, *curæ, erunt,* 3. pl. f. 1. act. ejusd.

Μελησίμβροτος, ου, ὁ ꭗ ἡ, *qui curæ est mortalibus:* à. f. μελήσει, verbi μέλει, *curæ est,* et βροτὸς, *mortalis,* quod vide.

Μέληται, *curæ est,* Poët. pro μέλει, vel est 3. sing. sub. med. verbi μέλομαι.

ΜΕ΄ΛΙ, ῐτος, τὸ, *MEL.* De naturâ et usu mellis vide Plin. lib. 22. cap. 24.

ΜΕΛΙ΄Α, ας, ἡ, *fraxinus; hasta fraxinea:* hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores conversis.

Μελιαδὴς, έος, ὁ ꭗ ἡ, Dor. pro μελιηδής.

Μελιᾶν, Dor. pro μελιῶν, gen. pl. à μελία, ας, ἡ, *fraxinus.*

Μελίγᾱρυς, υος, ὁ ꭗ ἡ, Poët. et Dor. *qui mellis instar vocem fundit;* ex μέλι, *mel,* et γῆρυς, -υος, ἡ, *vox;* Dor. γᾶρυς. Hinc μελιγάρυες ὕμνοι, *suaviloqui hymni.*

Μελίγδουπος, ου, ὁ ꭗ ἡ, *suavitèr sonans:* ex μέλι, *mel,* et δοῦπος, *strepitus.*

Μελίγηρυς, ῡος, ὁ ꭗ ἡ, *suaviloquus;* vide μελίγαρυς.

Μελιδὼν, όνος, ἡ, Poët. pro μελεδὼν, q. v.

Μελιζέμεν, Ion. et Dor. pro μελίζειν, *modulari,* præs. inf. seq.

Μελίζω, *modulor,* f. ῐσω, p. μεμέλικα. Th. μέλος, τὸ, *carmen.*

Μελιηδέα, *dulcem,* acc. sing. et

Μελιηδεῖ, dat. sing. à

Μελιηδὴς, έος, ὁ ꭗ ἡ, *dulcis instar mellis:* ex μέλι, *mel,* et ἡδὺς, *suavis.*

Μελίκηρον, ου, τὸ, *favus:* ex μέλι, *mel,* et κηρὸς, *cera.*

Μελῑκομπος, ου, ὁ ꭗ ἡ, *qui mellis instar suavem vocem habet,* vel *qui voce mellis instar dulci gloriatur:* ex μέλι, τὸ, *mel,* et κόμπος, *crepitus, jactantia.*

Μελῐκὸς, οῦ, *qui cantilenas, scribit,* Epith. Poët. præsertim Lyrici Th. μέλος, τὸ, *carmen.*

Μελικτᾶς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Μελικτὴς, ȣ̃, ὁ, *suavis cantor*. Th. μέλος, τὸ, *carmen*.

Μελίνη, ης, ἡ, *panicum* : à μέλι, *mel*.

Μελίπνοος, -ους, ου, ὁ ϗ ἡ, *suavitèr spirans* : ex μέλι, *mel*, et πνέω, *spiro*.

Μελίσδεις, 2. sing. præs. ind. Dor. pro μελίζεις· μελίσδεο, 2. sing. imperf. Dor. et Ion. pro ἐμελίζου· μελίσδεται, *modulatur*, pro μελίζεται, à μελίζω, *modulor*.

Μέλισμα, ἄτος, τὸ, *cantus* : à μελίζω.

ΜΕ΄ΛΙΣΣᾸ, seu μέλιττα, ης, ἡ, *apis*, gen. plur. μελισσᾶων, Æol. μελισσᾶν, Dor. pro μελισσῶν.

Μελισσαῖος, epith. Jovis. A μέλισσα.

Μελισσεὺς, έως, ὁ, *apiarius*.

Μελίσσιος, α, ον, *ab apibus factus*.

Μελιστὴς, ȣ̃, ὁ, Poët. *cantor*, vel *Lyricus Poëta* : à μελίζω, *modulor*.

Μελἶτη, ης, ἡ, nomen insulæ, et mulieris. Lat. interpret. *melliflua*.

Μελἶτόεις, όεσσα, όεν, *melleus, mellitus* ; *serenus, placidus* : à μέλι.

Μέλιτος, gen. sing. à μέλι, μὸ, *mel*.

Μελιτουργεῖον, ου, τὸ, *alveare* : ex ἔργον, et μέλι, *mel*.

Μελιτουργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *mellarius* : ex iisd.

Μελιτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *mellis instar dulcis, melleus* : à μέλι.

Μελίτωμα, ἄτος, τὸ, *dulciarum*. Th. μέλι.

Μελίφθογγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *suaves sonos edens, dulcia verba fundens* : ex μέλι, *mel*, et φθόγγος, *sonus*. Th. φθέγγομαι, *loquor*.

Μελίφρονα, *dulcem*, acc. sing. à

Μελίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui melleâ dulcedine animum perfundit* : ex μέλι, *mel*, et φρὴν, *animus*.

Μελίχλωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *flavus instar mellis* : ex μέλι, et χλωρὸς, *viridis, in pallorem vergens*.

Μελιχρὸς, ὰ, ὸν, *mellis instar flavus* : ex μέλι, *mel*, et χρόα, *color*.

Μέλκα, ης, ἡ, *lac* : q. ab ἀμέλγω, *mulgeo*. Hinc fortassè Angl. MILK.

Μέλλησα, a. 1. indic. Ion. pro ἐμέλλησα, à μελλέω, pro quo μέλλω.

* Μέλλησις, εως, ἡ, *mora*.

Μελλήσω, f. 1. act. verbi μέλλω.

Μελλόγᾶμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui vel quæ brevi nuptias contrahet* : ex μέλλω, et γαμέω, *uxorem duco*.

Μέλλοντα. Vide in μέλλω.

ΜΕ΄ΛΛΩ, *futurus sum, cunctor* ; imperf. ἔμελλον, f. μελλήσω, vel -σομαι, præs. part. μέλλων, ȣσα, ον· τὰ μέλλοντα, *futura*. [* Post μέλλω sæpe subintelligendum verbum quod præcesserat ; ὧν τοὺς μὲν ἀνῄρηκε, τοὺς δὲ ἐμέλλησεν, Julian. Orat. i. *quorum nonnullos occidit, nonnullos interfecturus erat* ; σεαυτὸν ἐφόνευσας, ἐμέλλησας δὲ καὶ ἡμᾶς, scil. φονεύειν, Luc. Dial. Ajacis et Agamemn. ubi frustrà emendat Græv.]

Μέλομαι, *curo*. Th. μέλει.

Μελόντων, *curæ sint*, Att. pro μελέτωσαν, 3. pl. præs. imperat. verbi μέλει, *curæ est*.

ΜΕ΄ΛΟΣ, εος, τὸ, *membrum* ; item *MELOS, carmen modulatum*.

Μέλȣσι, *curæ sunt*, 3. pl. præs. ind. verbi μέλει.

Μέλπηθοον, ου, τὸ, *ludibrium* : à μέλπω, *ludo, tripudio*.

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen musæ ; hinc Μελπομενᾶν, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. pl. à μέλπομαι, *cano*.

Μέλποντι, dat. sing. part. præs. à μέλπω, *canto*. Sed et

Μέλποντι, Dor. pro μέλπȣσι, *canunt*, 3. pl. præs. ind. act. verbi

ΜΕ΄ΛΠΩ, *canto, cantu celebro* ; μέλπομαι, *canto, ludo, tripudio*, fut. ψω, perf. φα, p. med. μέμολπα.

Μελύδριον, ȣ, τὸ, dimin. à μέλος, *carmen*.

Μέλχι, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. q. interpr. Lat. *rex meus*.

Μελχισεδὲκ, ὁ, nomen proprium, indecl. Hebr. q. interpr. Lat. *Rex justitiæ*.

Μελῳδέω, -ῶ, fut. ήσω, *modulor, cano* : à μελῳδός.

Μελῳδία, ας, ἡ, *MELODIA, harmonia, modulatio*. Angl. MELODY : à seq.

Μελῳδὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *modulator* : ex μέλος et ᾠδή.

Μέμαα, perf. act. Ion. et per Sync. pro μέμηκα. Sic μέμαμεν, pro μεμήκαμεν, 1. plur. perf. act. et in 3. plur. μεμάᾶσι, verbi μάω, *cupio*.

Μεμάθηκα, *didici*, perf. act. verbi μανθάνω, *disco*, fut. μαθήσω, a. 2. ἔμᾰθον.

Μεμακυῖα, Dor. pro μεμηκυῖα, part. perf. med. f. g. à μηκάομαι. Vide μέμηκα.

Μεμᾶλὼς, Dor. pro μεμηλώς. Sic μέμαλε, Dor. pro μέμηλε.

Μέμαμεν, *cupimus*, 1. plur. perf. act. per Sync. pro μεμήκαμεν, verbi μάω, *cupio*.

Μεμάνημαι, perf. pass. à μανέομαι, *insanio* ; f. m. ήσομαι. Th. μαίνομαι, idem.

Μεμάποιεν, *corripuissent*, 3. pl. a. 2. opt. act. Poët. redupl. pro μάποιεν, et hoc pro μάρποιεν, verbi μάρπτω.

Μέμαρμαι, et Att. εἵμαρμαι, perf. pass. verbi μείρω, *divido*.

Μέμαρπον, Ion. pro ἔμαρπον, a. 2. act. et

Μεμαρπὼς, υῖα, ὸς, p. med. part. verbi μάρπτω, *corripio*.

Μέμασαν, per Sync. et Ion. pro ἐμεμήκεισαν, 3. plur. plusq. p. act. verbi μάω, *cupio*. Vide μέμαα.

Μεμαυῖ', pro μεμαυῖα, ας, ἡ, et in n. g. μεμαὼς, ότος, et ῶτος, perf. part. act. Ion. pro μεμηκὼς, υῖα, verbi μάω. Vide μέμαα.

Μεμαὼς, ότος, contr. ῶτος, et in dual. μεμαῶτε. Vide in præced.

Μέματον, per Sync. pro μεμήκατον, dual. perf. act. μέμηκα, verbi μάω.

Μέμβλεται, pro μεμέληται, et

Μέμβλετο, pro μεμέλητο, per Sync. et Pleonasm. τȣ̃ β, aut ex μέμβλομαι, idem quod μέλομαι, *curo*.

Μέμβλωκα, ας, ε, per Sync. et Euph. pro μεμόληκα, *veni, cucurri*, perf. act. à μολόω, vel pro μεμέλωκα, *curavi*, à μελόω, idem quod μέλω, *curam gero*.

Μεμβρᾶνα, ης, ἡ, *membrana* : ex Lat.

Μεμβρὰς, ἄδος, ἡ, *apuæ species quædam* : Angl. A SPRAT.

Μεμέληκε, *curæ fuit*, 3. sing. perf. act. à μέλει, *curæ est* ; qu. à μελέω, inus.

Μεμένηκα, *mansi*, perf. act. et

Μεμενήκεισαν, 3. pl. plusq. p. Ion. verbi μένω, *maneo*, fut. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

Μεμερισμένως, adv. *partitè, divisè*. A μεμερισμένος, quod est à μερίζω, *divido*.

Μεμεςωμένοι, *pleni sunt*, perf. part. pass. verbi μεςόω, *impleo*. Th. μεςὸς, *plenus*.

Μεμετίμενος, ȣ, Ion. pro μεθειμένος, *dimissus*, à μετίεμαι, Ion. pro μεθίεμαι, *dimittor*, à μεθίημι, *dimitto*.

Μεμετρέᾶται, *mensi sunt*, 3. plur. perf. pass. Ion. pro μεμέτρηνται, verbi μετρέω, f. ήσω, p. μεμέτρηκα. Th. μέτρον, *mensura*.

Μέμηκα, ας, ε, perf. m. verbi μηκάομαι, *balo*, perf. part. m. μεμηκὼς, et μεμακώς.

Μέμηλε, vel μέμηλεν, *curæ fuit*, perf. act. per Sync. pro μεμέληκε. Alii volunt esse perf. m. μεμηλὼς, ότος, acc. μεμηλότα, pro μεμεληκὼς, part. ejusdem temporis : à μέλει, *curæ est*.

Μεμήλῃ, *curæ fuerit*, 3. sing. perf. sub. act. ab eod.

Μεμηλὼς, ότος, per Sync. pro μεμεληκώς. Vide μέμηλε.

Μέμηνα, ας, ε, perf. m. verbi μαίνομαι, *insanio*.

Μεμηχανημένος, η, ον, perf. part. pass. verbi μηχανάω, *molior, struo*, f. ήσω. Th. μηχανὴ, *artificium*.

Μεμίασμαι, *conspurcatus sum*, perf. pass. verbi μιαίνω, *conspurco, fœdo*, f. ανῶ, perf. part. pass. μεμιασμένος.

Μέμιγμαι, *mixtus sum*, perf. ind. pass. et

Μεμιγμένος, ȣ, perf. part. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*, f. μίξω, p. χα.

Μεμιμημένος, *effictus sum*, perf. part. pass. verbi μιμέομαι, *imitor*, f. m. ήσομαι, p. pass. μεμίμημαι.

Μεμίξεται, 3. sing. paulò post f. verbi μίγνυμι, *misceo*, f. ξω, p. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Μεμίσθωμαι, perf. ind. pass. verbi μισθόω, *mercede loco*, hinc μεμισθωμένος, perf. part. pass. Th. μισθὸς, *merces*.

Μεμισημένος, *invisus, exosus* ; perf. part. pass. à μισέω, *odi*, f. ήσω.

Μεμίχθαι, perf. ind. pass. à μίγνυμι, *misceo*, f. ξω, p. χα.

Μέμνᾶμαι, Dor. pro μέμνημαι, perf. pass. à μνάομαι, *recordor*, f. m. μνήσομαι, perf. pass. μέμνημαι.

Μεμναμένος, *memor*, Dor. pro μεμνημένος, part. præced. perf. pass. μεμναμένω, gen. Dor.

Μέμνανται, *meminerunt*, Dor. pro μέμνηνται, 3. pl. perf. pass. Vide μέμναμαι.

Μέμνᾶσαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. sing. perf. pass. ejusd.

Μεμνέῳτο, *memor esset*, pro μεμνέοιτο, per Ectasin: hoc autem per Dialysin pro μεμνοῖτο, quod pro μεμνῇτο, 3. sing. perf. opt. pass. pro quo etiam legitur μεμνῷτο, et Dor. μεμναίατο, verbi μνάομαι, *recordor*, f. m. μνήσομαι, p. pass. μέμνημαι· hinc perf. opt. μεμνήμην, μεμνῇο, μεμνῇτο.

Μέμνῃ, *meministi*, 2. sing. perf. pass. Att. pro μέμνησαι, et Ion. μέμνηαι et μέμνεαι, à μνάομαι, *recordor*, f. m. μνήσομαι, p. pass. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήσθην.

Μέμνηκα, *mansi*, per Sync. pro μεμένηκα, perf. act. verbi μένω, *maneo*, f. μενῶ.

Μέμνημαι, σαι, ται, perf. pass. hinc μέμνησο, perf. imperat. pass. μεμνημένος, perf. part. pass. verbi μνάομαι.

Μεμνῇο, ῇτο, *memor, esses, esset*: 2. et 3. sing. p. opt. pass. μεμνήμην, verbi ejusd.

Μέμνησο, *recordare*, perf. imperat. pass. verbi μνάομαι, perf. inf. pass. μεμνῆσθαι.

Μεμνηςευμένῃ, perf. part. pass. f. g. dat. cas. à μνηςεύω.

Μέμνονα, acc. sing. à Μέμνων, nomen viri. Est et μέμνων, *almus*, q. à μίμνω, *maneo*.

Μέμνονες, *aves quædam, circa Memnonis sepulchrum quotannis in Troade videri solitæ*.

Μέμνω, Ion. pro μέμνησο, q. v.

Μέμνων, vide in Μέμνονα.

Μεμνῷτο, Att. pro μεμνῇτο, *memor esset*, perf. opt. pass. vide μεμνῇο.

Μεμοίρωται, 3. sing. perf. pass. verbi μοιράομαι, *sortitò partem capio*: hinc perf. part. pass. μεμοιρωμένος· à μοῖρα, *portio*. Th. μείρω, *divido*.

Μέμον', pro μέμονα, *mansi*, p. m. verbi μένω, *maneo*, f. μενῶ, p. μεμένηκα, a. 1. ἔμεινα.

Μέμορα, *partitus sum*, p. m. verbi μείρω, *divido*, f. ρῶ.

Μέμορμαι, σαι, ται, Æol. pro μέμαρμαι, σαι, ται, *sortitus sum*, perf. ind. pass. verbi μείρω, *partior*, f. ρῶ.

Μεμπτὸς, ἡ, ὸν, *incusandus, reprehendendus*; pl. μεμπτοί. Th. μέμφομαι, *accuso*, f. m. ψομαι, p. pass. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Μεμυθολογήκᾶσιν, 3. pl. perf. act. verbi μυθολογέω, *fabulor*, f. ήσω· ex μῦθος, *fabula*, et λέγω, *dico*.

Μέμυκα, ας, ε, *mugii*, p. m. verbi μυκάω, -ῶ, *mugio*; a. 2. ἔμυκον.

Μέμφεαι, *accusas*, 2. sing. Ion. pro μέμφῃ, verbi seq.

ΜΕ´ΜΦΟΜΑΙ, *conqueror, expostulo, incuso, vitupero*, cum dat. f. m. μέμψομαι, perf. pass. μέμεμμαι, ψαι, πται, a. 1. m. ἐμεμψάμην, ω, ατο.

Μεμφωλὴ, ῆ, ἡ, *questus, querela*: à præced.

Μεμψάμενος, η, ον, a. 1. part. m. et

Μέμψῃ, 2. sing. a. 1. sub. m. verbi μέμφομαι.

Μεμψιμοιρέω, -ῶ, f. -ήσω, *conqueror de sorte meâ, conqueror*: à seq.

Μεμψίμοιρος, ὁ, ὁ ϗ ἡ, *qui de sorte suâ queritur, querulus*. Ex

Μέμψις, εως, ἡ, *querelea*, et μοῖρα, *sors*.

Μεμῶς, per Sync. pro μεμηκῶς, et Ion. μεμαῶς, perf. part. act. verbi μάω, *promptus sum*.

ΜΕ´Ν, conj. cum δὲ sequente facit orationem *adversativam, distributivam*, vel *copulativam*: sine δὲ, ponitur pro δὴ, *sanè, profectò quidem*.

Μένανδρος, ȣ, ὁ, *MENANDER*, nomen Poëtæ.

Μένγαρ, *enim*. Ex μὲν, *quidem*, et γὰρ, *enim*.

ΜΕ´ΝΔΗΣ, *hircus*, seu *caper*, Ægyptiorum linguâ. Et *capripes Pan*.

Μενεαινέμεν, Ion. pro μενεαίνειν, præs. inf. à

Μενεαίνω, *cupio, animi quodam impetu incitor, iratus sum*: f. ᾰνῶ, a. 1. ἐμενέηνα. Th. μένος, τὸ, *animus*.

Μενεδήϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *audax, bellicosus*: qu. μένων ἐν τῇ δηΐδι, *in pugnâ, perseverans*. Vel ex μένος, εος, τὸ, *animus*, et δῆϊς, *pugna*.

Μενέηνα, et in 1. pl. μενεήναμεν, a. 1. ind. act. Ion. verbi μενεαίνω.

Μένει, 3. sing. ind. præs. μένειν, præs. inf. μένῃ, 3. sing. præs. sub. verbi μένω, *maneo*: f. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

Μενέλας, α, Dor. pro Μενέλᾶος, ȣ, ὁ, *Menelaus*.

Μενέμεν, Ion. pro μένειν, præs. inf. verbi μένω.

Μένεος, gen. sing. à μένος, τὸ, *animus ira*.

Μενεπτόλεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in pugnâ firmus stat, nec cedit loco*.

Μενεπτόλεμος, ȣ, ὁ, nobilis Græcus, ποδάρκης, Il. ν´. v. 639. ubi quidem et ποδάρκης posset esse nomen proprium, et alterum illud appellativum; sed præstat tamen, ut posuimus. Fuit filius Ἰφίκλου, τοῦ Φυλακίδᾶο, DAMM. Ex μένος, εος, τὸ, *animus*, et πόλεμος, *bellum*.

Μενέσθην, acc. sing. à

Μενέσθης, ȣ, ὁ, nom. propr.

Μενεσθῶ, όος, ἡ, nom. mulieris.

Μενεχάρμαι, *pugnaces*, nom. pl. à

Μενεχάρμης, ȣ, ὁ, et μενέχαρμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *promptus in bello*. Ex μένος, εος, τὸ, *animus*, et χαίρω, *gaudeo*: f. αρῶ, perf. pass. κέχαρμαι, undè χάρμα, *gaudium*.

Μενέω, Ion. Dialysi pro μενῶ, f. verbi μένω, *maneo*.

Μενίππη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Μενοεικέα, acc. sing. à

Μενοεικὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *animo gratus*: ex μένος, εος, τὸ, *animus*, et εἴκω, *cedo*.

Μενοινάω, -ῶ, άεις, -ᾷς, άει, -ᾷ, *impetu quodam animi concitatus cupio*, f. ήσω, μενοίνα, præs. imperat. act. Dicitur et μενοινέω, -ῶ, f. ήσω et -όω, -ῶ, f. ώσω· à

Μενοινὴ, ῆς, ἡ, *impetus animi, alacritas*. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.

Μενοιτιάδης, ȣ, ὁ, *MENŒTIADES*; nom. patronym. à

Μενοίτιος, ȣ, ὁ, nom. propr.

Μένοντε, nom. dual. part. præs à μένω, *maneo*: part. præs. μένων, -οντος.

Μένοντι, Dor. pro μένȣσι, 3. pl. præs. ind. act. vel dat. sing. part. præs. verbi μένω.

ΜΕ´ΝΟΣ, εος, τὸ, *animus, ardor animi, ira*; item *vis, robur*: periphrasi servit, ut μένος πυρὸς, *ignis*.

Μενȣ̃ν, *imò, verò*, [* *celerùm, certè quidem*:] ex μὲν, *quidem* et ȣ̃ν, *igitur*.

Μενȣ̃νγε, *imò, verò*: ex iisd. et γε.

Μένȣσα, præs. part. f. g. à μένω, *maneo*: in 3. pl. præs. ind. μένȣσι.

Μέντοι, *certè quidem, tamen*.

ΜΕ´ΝΩ, *MANEO, permaneo, expecto*, [* *superstes sum*; ἐὰν αὐτὸν μένειν ἕως ἔρχομαι, Joan. xxi. 22. D. Heinsius Syriacismum voci inesse censet. At Sophoc. in Triclin. εἰ με χρὴ μένειν, πάντων ἀρίςȣ φωτὸς ἐςερημένην, *si me oporteat superstitem esse, omnium præstantissimo viro orbatam*, et Xenoph. Cyrop. l. viii.] imperf. ἔμενον, ες, ε, f. μενῶ, p. μεμένηκα, plusq. p. ἐμεμενήκειν, et in 3. pl. Ion. μεμενήκεισαν, a. 1. ἔμεινα, ας, ε, a. 1. imperat. μεῖνον, άτω, a. 1. sub. μείνω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. μεῖναι, a. 1. part. μείνας, ασα, αν, p. m. μέμονα.

Μεράρχης, ȣ, ὁ, *qui parti imperat*: μέρȣς ἄρχει· *præfectus*, seu *dux* μεραρχίας.

Μεραρχία, ας, ἡ, *agmen militum constans ex bis mille et quadraginta octo viris*, Æl.

ΜΕ´ΡΔΩ, f. σω, *privo, noceo*; item *intueor, video*.

Μερίδα, acc. sing. à μερίς.

Μεριδάρπαξ, ᾰγος, ὁ ϗ ἡ, nomen muris: ex μερὶς, ίδος, ἡ, *pars, ferculum*, et ἅρπαξ, *rapax*.

Μεριδάρχης, ȣ, ὁ, *qui particeps est principatûs*: ex μερὶς, ίδος, ἡ, *pars*, et ἀρχὴ, *imperium*.

Μεριδαρχία, ας, ἡ, *societas principatûs, præfectura, provincia*: à præced.

Μερίζεν, Dor. pro μερίζειν at μέριζεν, 3. sing. imperf. Ion. pro ἐμέριζεν· à

Μερίζω, *partior, divido*, f. ίσω, p. μεμέρικα, a. 1. ἐμέρισα, præs. pass. μερίζομαι, *dissideo, dissentio*, perf. pass. μεμέρισμαι, a. 1. pass. ἐμερίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. μερισθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. m. ἐμερισάμην, ω, ατο. Th. μείρω, *divido*.

Μερῐκὸς, ἡ, ὸν, *particularis*, quod *ex parte est, partialis*: à μέρος.

Μερῐκῶς, adv. *particulatim, particulariter, partitè*. A μερικός.

ΜΕΡΙ´ΜΝΑ, ης, ἡ, *cura, solicitudo*: gen. pl. Æol. μεριμνᾶων.

Μεριμνάω, *curo, solicitè cogito*,

solicitus sum: f. ήσω, p. μεμερίμνηκα, a. 1. ἐμερίμνησα, ας, ε, a. 1. sub. μεριμνήσω, ῃς, ῃ, à præced.

Μεριμνήσητε, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi μεριμνάω.

Μερὶς, ἴδος, ἡ, *pars, particula, ferculum*. Th. μείρω, *divido*.

Μερίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μερίζω, *divido*.

Μερισμὸς, ῦ, ὁ, *divisio, distributio, portio, pars, Figura rhetorica*: à μερίζω, f. ίσω, perf. pass. μεμέρισμαι.

Μεριςὴς, ῦ, ὁ, *partitor*: ab eod. verbo.

ΜΕΡΜΑΙ'ΡΩ, μερμίρω et μερμηρίζω, *anxiè cogito, curo*.

Μέρμερα, *quæ solicitum reddunt*, acc. pl. à

Μέρμερος, *curiosus, difficilis et arduus, anxius percontator*. Th. μερμαίρω, *curo*.

Μέρμηρα, ας, ἡ, *solicitudo, cura solicita* et *anxia*; item *somnus levis*, qui occupat hominem sub Auroram: Schol. Aristoph.

Μερμηρᾶων, gen. pl. Æol. pro μερμήρων, à μέρμηρα, ας, ἡ, *cura*. Th. μερμαίρω.

Μερμηρίζω, f. ξω, *anxiè cogito*: ab eod.

Μερμήριξεν, *cogitavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi præced.

ΜΕ'ΡΜΙΣ, ἴδος, ἡ, *funis, funiculum, filum*.

Μερόπεσσιν, dat. pl. Ion. pro μέροψι, à μέροψ, οπος, *divisam vocem habens*: gen. pl. μερόπων· ex μέρος, *pars*, et ὄψ, *vox*: Hominum Epith. *homines*.

Μερόπων, vide in præced.

Μέρος, εος, τὸ, *pars, adjumentum*, [* pro κατὰ μέρος, *partim*, Eurip. Iphig. in Taur. 1299. Suppl. Mul. 1077. ubi vide Markl. ἐν μέρει, *vicissim*, BY TURNS. Gronov. ad Arrian. l. iii. 26. Οὐκῦν ἐν μέρει, ἑκάτερος εἰπάτω, Luc. Dial. Mort. *ergo vicissim uterque dicat*. Hemsterhusius. ἀπὸ μέρυς, *ex parte*.] ἐκ μέρυς, 1 Cor. xii. 27. *singulatim, aliquatenus*; ἀπὸ μέρυς, *partim*, 2. Cor. ii. 5. τὸ σὸν μέρος, *quantum in te est*. Th. μείρω, *divido*.

Μέροψ, οπος, ὁ, *homo*: à μείρω, *divido*, et ὄψ, *vox* quia vocem habet in diversos articulatos et significantes sonos *divisam*.

Μεσάβον, ῦ, τὸ, *lorum quo boves alligantur temoni*: dat. sing μεσάβῳ· ex μέσος, *medius*, et βῦς, *bos*.

* Μεσάζω, f. άσω, *sum in medio*.

Μεσαιπόλιος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *semicanus, qui medium canæ ætatis attigit*: ex μέσος, *medius*, et πολιὸς, *canus*.

Μεσαίτατος, η, ον, *maximè medius*, superl. pro inusitato μεσώτατος. Th. μέσος.

Μεσαμβρινὸς, Dor. pro μησημβρινὸς, q. vide.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μησημέριος, et hoc pro μεσημβρινὸς, *meridianus*.

Μεσάραιον, ῦ, τὸ, *mesenterium*: à μέση, *media*, et ἀραιὰ, *venter*.

Μέσατος, η, ον, Poët. et per Sync. pro μεσώτατος, superl. à μέσος, *medius*.

Μέσαυλος, ῦ, ὁ, vel μέσαυλον, ῦ, τὸ, *locus in medio stabulo* vel *caulâ, locus in mediâ casâ*: *janua media inter duas aulas*: ex μέσος, et αὐλὴ, *aula, stabulum*.

Μεσεγγυάομαι, -ῶμαι, *apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor*, vel *contendo*: item pass. *apud sequestrem deponor*: ex μέσος, et ἐγγύη, *sponsio*.

Μεσηγὺς, et μεσηγὺ, adv. *in medio, inter, interea, medio spatio* vel *tempore*: à μέσος, *medius*.

Μεσήεις, ήεσσα, ῆεν, *mediocris*: ab eod Th.

Μεσημβρία, ας, ἡ, *meridies*; q. medius dies: ex μέση, et ἡμέρα. item ἀκμὴ, ut *ætatis gloriæ*.

Μεσημβρινὸς, ὴ, ὸν, *meridianus*: à præced.

Μεσιτεύω, *sum mediator, intervenio, sequestro*: f. εύσω, p. μεμεσίτευκα· à

Μεσίτης, ῦ, ὁ, *mediator, internuntius*. Th. μέσος, *medius*.

Μεσόγαια, ας, ἡ, *loca mediterranea*: ex μέσος, et γαῖα, *terra*.

Μεσόγειος, α, ον, *mediterraneus, a, um*: Μεσόγειον, *Mare mediterraneum*; 2 Mac. viii. 55. mendosè legitur μεσόδειον· ex iisdem cum præcedente.

Μεσόδμη, ης, ἡ, *trabs per mediam domum trajecta*: accipitur etiam pro *foramine in mediâ navi, cui malus inseritur*, aut potiùs *trabs tranversa pertusa, per quam demittitur, et à quâ retinetur*: ex μέσος, et δόμος, *domus*, quod à δέμω, *struo*.

Μεσόμφᾰλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *umbilicum in medio habens, in medio umbilico situs*: ex μέσος, *medius*, et ὀμφαλὸς, *umbilicus*.

Μεσονύκτιον, ῦ, τὸ, *media nox*: q. d. μέση νύξ.

Μεσοπορέω, -ῶ, f. ήσω, *medium iter teneo*: ex μέσος, *medius*, et πόρος, *transitus*.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, *MESOPOTAMIA*, nomen regionis. Gr. *inter amnes*. Spatium inter duo flumina apud Strab.

ΜΕ'ΣΟΣ, η, ον, *MEDIUS, præsens*: τὰ ἐν μέσῳ, *intermedia, præsentia, impedimenta*: compar. μεσαίτερος, superl. μεσαίτατος.

Μεσότης, ητος, ἡ, *medietās, medium interjectum, modus, qualitas*.

Μεσότοιχον, ῦ, τὸ, *intergerinus paries*: ex μέσος, *medius*, et τοῖχος, *paries*.

Μεσουρᾰνέω, -ῶ, f. ήσω, *sum in medio cælo*: ex μέσος, et ὐρανὸς, *cælum*.

Μεσυράνημα, ᾰτος, τὸ, *medium cæli*.

Μεσῦσης, gen. sing. præs. part. f. g. à

Μεσόω, -ῶ, f. ώσω, *sum in medio*: præs. part. μεσόων, -ῶν, όωσα, -ῦσα, όον, -ῦν. Th. μέσος.

ΜΕΣΠΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *MESPILUS, arbor*.

Μέσπῖλον, ῦ, τὸ, *MESPILUM, fructus mespili*: Angl. MEDLAR.

Μεσσάνιος, ω, ὁ, Dor. pro Μεσσήνιος, ῦ, ὁ, *Messenius*.

Μέσσατος, pro μέσατος, Poët. idem quod μέσος, *medius*.

Μεσσηγὺς, vel μεσσηγὺ, *inter* Th. μέσος.

Μεσσίας, ῦ, ὁ, *Messias*: vox Hebr. qu. interpret. Lat. *unctus*. Gr. Χριςὸς. Angl. CHRIST.

Μέσσοισιν, dat. pl. Ion. et Poët. à Μέσσος, Poët. pro μέσος, ῦ, *medius*: dat. μέσσῳ, pro μέσῳ.

ΜΕΣΤΟ'Σ, ὴ, ὸν, *plenus, refertus*, cum gen.

Μεςόω, -ῶ, *repleo, refercio*: f. ώσω, p. μεμέςωκα, præs. pass. μεςόομαι, -ῦμαι, *plenus sum impleor*· p. pass. μεμέςωμαι, perf. part. pass μεμεςωμένος. Th. μεςὸς, *plenus*.

ΜΕ'ΣΦΑ, *dum, donec, neque ad*.

Μέσως, adv. *mediocritèr: intra modum*. Th. μέσος, *medius*.

Μετ', pro μετὰ, quod vide.

ΜΕΤΑ', præpositio, cum gen *unà, una cum, cum*: cum dat. *cum, in, per*: cum accus. *post, trans, in, inter, ad, adversùs, propter*. In compositione *cum, post, trans, inter*, in quâ tamen nonnunquam etiam *abundat*, sed sæpius *mutationem* infert. Periphrasi servit, ut οἱ μετ' αὐτῦ, *socii ejus*, οἱ μεθ' ὑμᾶς, *posteri*. At

Μέτα, retracto accentu, est μέτεστι, *simul est*.

Μεταβαίνω, *transeo, migro, digredior*: fut. med. μεταβήσομαι, perf. μεταβέβηκα, a. 2. μετέβην, ης, η, a. 2. imperat. μετάβηθι, a. 2. sub. μεταβῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. μεταβὰς· ex μετὰ, et βαίνω, *eo*.

Μεταβᾰλεῖν, a. 2. inf. act. à

Μεταβάλλω, *muto inverto, migro, transeo; concoquo, corrumpo; perdo, amitto*; in med. *muto, transfero, transeo, perfuga sum; degenero; pœnitet me; vendo*, et *permuto*, f. μεταβᾰλῶ, p. μεταβέβληκα, a. 2. μετέβᾰλον, p. m. μεταβέβολα.

Μεταβὰς, a. 2. part. act. verbi μεταβαίνω.

Μεταβᾶσαι, Dor. pro μεταβῆσαι, a. 1. inf. act. verbi μεταβαίνω.

Μεταβεβήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi μεταβαίνω.

Μεταβῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. et Μετάβηθι, a. 2. imperat. act. verbi μεταβαίνω.

Μεταβήσεται, 3. sing. f. 1. m. ejusd.

Μεταβλᾰβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *damnosus*: à βλάπτω, *noceo*: f. ψω.

Μεταβολεὺς, έως, ὁ, *qui merces mercibus vel pecuniâ commutat, propola, interpres*: à μεταβάλλω.

Μεταβολὴ, ῆς, ἡ, *mutatio*: Figura quædam per quam res diversæ conjunguntur: ut vult Quintilianus, lib. 9. cap. 3. ubi et exemplum vide: à μεταβάλλω, *muto*: p. m. μεταβέβολα. Th. βάλλω, *jacio*.

Μεταβληθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi μεταβάλλω.

Μεταβολία, ας, ἡ, *trajectio, permutatio* : et

Μετάβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mutabilis*; ὁ, *negotiator, propola* : ab eod.

Μεταβȣλεύομαι, *consilium* vel *sententiam muto* : ex μετὰ, et βȣλεύω, *consulto*. Th. βȣλή.

Μετάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *internuntius, nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

Μεταγειτνιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis secundus Atheniensium*, in quo Apollini μεταγειτνιῶνι sacrificabant : γειτνία est *vicinitas*.

Μεταγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *posterior* : à

Μεταγίνομαι *posterior sum* : ex μετὰ, et γίνομαι.

Μεταγινώσκω, *pœnitet me* : et *sententiam muto* : ex μετὰ, et γινώσκω, *cognosco* : f. m. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων.

Μετάγνωσις, εως, ἡ, *pœnitentia* : à præced.

Μεταγρᾰφω, *muto scriptum* : *describo, transcribo* : ex μετὰ, et γράφω, *scribo*, f. ψω, p. φα.

Μετᾰγω, *transfero, circumago* : f. μετάξω, præs. pass. μετάγομαι, ῃ, εται. Th. ἄγω, *duco*.

Μεταδήμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in populo versatur, præsens in populo*. Th. δῆμος, *populus*.

Μεταδίδωμι, *impertio* : f. μηταδώσω, p. μεταδέδωκα, a. 2. μετέδων, ως, ω, a. 2. imperat. μετάδος, ότω, a. 2. sub. act. μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. μεταδȣ̃ναι, a. 2. part. μεταδὸς, όντος, præs. inf. μεταδιδόναι, præs. part. act. μεταδιδȣ̀ς, όντος. Th. δίδωμι, *do*.

Μεταδοίην, ης, η, a. 2. opt. act. præced. verbi.

Μεταδοκεῖν, *sententiam mutare*. Th. δοκέω, *censeo*.

Μεταδȣ̃ν' pro μεταδȣ̃ναι, *participem facere*: a. 1. ind. act. verbi μεταδίδωμι.

Μετάδȣπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intercidens*, i. e. inter alios medios cadens, *intermedius, incertus* : ex μετὰ, et δȣ̃πος, *sonus*.

Μεταδρομᾰδην, *cursim*, adv. et

Μεταδρομὴ, ῆς, ἡ, *discursio, transcursus* : à μετατρέχω, *transcurro*. Th. τρέχω, *curro*; f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. verbi μεταδίδωμι.

Μεταείσεσθαι, Poët. pro μετείσεσθαι, f. 1. inf. m. verbi μέτειμι, *intersum*.

Μεταθεῖν, *currere post*, inf. à μεταθέω.

Μεταθεῖναι, a. 2. inf. act. μεταθεὶς, a. 2. part. verbi μετατίθημι, *transfero*.

Μετάθεσις, εως, ἡ, *mutatio, translatio, amotio*, *METATHESIS*, seu *transpositio*, Figura Gram. cum literæ transponuntur: ab eod.

Μεταθέω, -ῶ, *transcurro, cursu insequor*.

Μεταΐξας, aor. 1. part. act. à μεταΐσσω.

Μεταίρω, *solvo, navi proficiscor* : f. μετᾰρῶ, a. 1. act. μέτηρα, ας, ε' ex μετὰ, et αἴρω, *tollo*.

Μεταΐσσω, fut. ξω, *irruo* : ex μετὰ, et ἀΐσσω, *ruo*.

Μεταιτέω, -ῶ, fut. ήσω, *partem rei peto, stipem peto, mendico* : ex μετὰ, et αἰτέω, *peto*.

Μεταίτιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem causæ, culpæve particeps*, vel *actor* : ex μετὰ, et αἰτία, *causa*.

Μεταίχμιον, ȣ, τὸ, *campus*, seu *spatium inter duas acies*. Th. αἰχμὴ, *cuspis, bellum*.

Μετακαλέομαι, -ȣ̃μαι, *accerso* : cum acc. f. 1. m. καλέσομαι, ῃ, εται, a. 1. m. μετεκαλεσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. μετακάλεσαι, *accerse*: ex μετὰ, et καλέω, *voco*.

Μετακιάθω, *abeo indè ad, transeo* : imperf. μετεκίαθον, ες, ε, ex μετὰ, et κίω, *eo*.

Μετακῑνέω, *dimoveo* : f. ήσω, p. μετακεκίνηκα, a. 1. μετεκίνησα' ex μετὰ, et κινέω, *moveo*.

Μετακῑνησις, εως, ἡ, *dimotio, transpositio*.

Μετακρινάομαι, -ῶμαι, *mixtione temperor*.

Μετακλαίω, *lacrymis et fletu prosequor*: f. 1. inf. m. μετακλαύσεσθαι. Th. κλαίω, *fleo*, f. κλαύσω.

Μετακλαύσεσθαι, vide in præced.

Μετακομίζω, f. ίσω, *trajicio, transfero* : ex μετὰ, et κομίζω.

Μετακυλινδέω, -ῶ, f. ήσω, *de loco in loco volvo* : ex μετὰ, et κυλινδέω. Th. κυλίω, *volvo*.

Μεταλᾰβεῖν, a. 2. inf. act. μεταλάβῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. seq.

Μεταλαμβᾰνω, *cupio, percipio, particeps sum, commuto*, med. imperf. μετελάμβανον, ες, ε, f. 1. m. μεταλήψομαι, *interpretor verbum*, a. 2. μετέλᾰβον, ες, ε' ex μετὰ, et λαμβάνω, *capio*.

Μεταλήγω, fut. ξω, *desino, desisto, cesso* : ex μετὰ, et λήγω, *cesso*.

Μεταλήξαντι, *cessanti*, dat. sing. a. 1. part. act. verbi præced.

Μεταληπτὸς, ὴ, ὸν, *cujus aliquis potest fieri particeps, qui potest exponi*. A μεταλαμβάνω.

Μετάληψις, εως, ἡ, *participatio, commutatio, sumptio*; item *METALEPSIS*, Figura : à μεταλαμβάνω.

Μετάλλα, *perscrutare*, præs. imperat. act. verbi μεταλλάω.

Μεταλλᾰγὴ, ῆς, ἡ, et

Μετάλλαξις, εως, ἡ, *mutatio, immutatio* : à μεταλλάττω.

Μεταλλάσοντας, Dor. pro μεταλλήσοντας, acc. pl. fut. 1. part. act. verbi μεταλλάω.

Μεταλλᾱτὸς, Dor. pro μεταλλητὸς, *qui indagari potest* : à μεταλλάω.

Μεταλλάττω, *transmuto, inverso ordine quid facio* : f. ξω, p. μετήλλᾰχα, a. 1. μετήλλαξα, ας, ε' ex μετὰ, et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto*; f. ξω.

Μεταλλάω, -ῶ, *scrutor, diligentèr inquiro* : f. ήσω, μετάλλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. Th. μέταλλον.

Μεταλλευτῐκὸς, ὴ, ὸν, *metallicus*. Hinc μεταλλευτικὴ, scil. τέχνη, *ars metallica* : ab eod.

Μεταλλεύω, f. εύσω, *metalla eruo* : et per Metaph. *scrutor* : item *cuniculos ago*, in obsidone : ab eod.

Μεταλλῐκὸς, ὴ, ον, *METALLICUS*: à

ΜΕ'ΤΑΛΛΟΝ, ȣ, τὸ, *METALLUM*; *fodina*; item μέταλλα, *cuniculi ad evertendas urbes* : ex μετὰ, et ἄλλα, *quia aliud post aliud eruitur*.

Μετάλμενος, *transiliens*, per Sync. pro μεθαλλόμενος, præs. part. m. ex μετὰ, et ἅλλομαι, *salio*.

Μεταμάζιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *medius inter mamillas* : μεταμάζιον, n. g. *pectus* : ex μετὰ, *inter*, et μαζὸς, ȣ̃, ὁ, *mamilla*.

Μεταμαίεσθαι. Vide simplex μαίομαι, *quæro, vestigo*.

Μεταμανθᾰνω, *addisco*, vel *relicto priore aliud disco*; præs. part. μεταμανθάνων, οντος' ex μετὰ, et μανθάνω, *disco* : f. μαθήσω, p. μεμάθηκα, a. 2. ἔμαθον.

Μεταμέλει, *pœnitet*, impers. à μέλει, *curæ est*.

Μεταμέλεια, ας, ἡ, *pœnitentia, mutatio consilii* : à præced.

Μεταμεληθεὶς, εῖσα, ὲν, *pœnitentiâ ductus*, a. 1. part. pass. μεταμελῆσαι, a. 1. inf. act. à μεταμέλομαι.

Μεταμελίη, Ion. pro μεταμέλεια, *pœnitentia*.

Μεταμέλομαι, et -έομαι, -ȣ̃μαι, *pœnitentiâ ducor, pœnitet me*; imperf. m. μετεμελόμην, et -εόμην, -ούμην, perf. pass. μεταμεμέλημαι, a. 1. pass. μετεμελήθην, a. 1. part. pass. μεταμεληθεὶς, f. 1. pass. μεταμεληθήσομαι, ῃ, εται, *pœnitebit me* : ex μετὰ, *post*, et μέλομαι, *curo*. Th. μέλει, *curæ est*.

Μετάμελος, ȣ, ὁ, *pœnitens*; item *pœnitentia*.

Μεταμορφόω, *transformo* : f. ώσω, p. μεταμεμόρφωκα, a. 1. pass. μετεμορφώθην, ης, η. Ex μετὰ, *trans*, et μορφὴ, *forma*.

Μεταμόρφωσις, εως, ἡ, *METAMORPHOSIS, transformatio* : à 2. pers. p. pass. præced.

Μεταμφιέννῡμι, f. med. μεταμφιέσομαι, *vestem muto* : ex μετὰ, et ἀμφιέννυμι.

Μεταμώλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Att. pro

Μεταμώνῐος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vanus, irritus* : q. ab ἄνεμος, *ventus* : vel à μετὰ, μὴ, et ὀνῶ, *juvo*.

Μεταναιέτης, ȣ, ὁ, *colonus*; idem quod μετανάστης' ex μετὰ, et ναιέτης.

Μεταναςεύω, f. εύσω, *migro, migrare facio* : à

Μετανάςης, ȣ, ὁ, quod et μετανάςιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pulsus patriâ, exul, peregrinus* : ex μετὰ, et νάω, seu ναίω, *habito*.

Μετανείσσομαι, *mutato loco vado, transeo* : ex μετὰ, et νείσσομαι seu νίσσομαι, idem quod νέομαι, *eo, redeo*.

Μετανέομαι, *adeo, accedo* : ex μετὰ, et νέομαι, seu νέω, *eo, redeo*.

Μετανεύμενος, Dor. pro μετανεόμενος, *accedens* : præs. part. m. verbi præced.

Μετανίσσεαι, Ion. pro μετανίσσῃ,

adis, persequeris: 2. sing. præs. ind. med. à

Μετανίσσομαι, idem quod μετανείσσομαι.

Μετανίστημι, sedibus pello, migrare facio: ex μετὰ, ἀνὰ, et ἵστημι.

Μετανοέω, post factum sapio, resipisco; sententiam et mentem muto; f. ήσω, p. μετανενόηκα, a. 1. μετενόησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. μετανόησον, άτω, a. 1. sub. μετανοήσω, ης, η, et in 3. pl. μετανοήσωσι· ex μετὰ, et νοέω, cogito. Th. νόος, νοῦς, ὁ, mens.

Μετάνοια, ας, ἡ, resipiscentia, pœnitentia: à præced.

Μετανοῦντας, acc. pl. part. act. verbi μετανοέω.

ΜΕ'ΤΑΞΑ, ας, ἡ, sericum. Voc. barbarum.

Μεταξὺ, adv. inter, in medio; interim, interea; interpret. interdum, postea, sed ea sig. dubia est: cum ὁ, ἡ, τὸ, medius, intermedius, a, um: à μετά.

Μεταξυλογέω, -ῶ, f. ήσω, inter dicendum multa interpono: ex μεταξὺ, et λέγω.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interlocutio; à præced.

Μεταπείθω, traduco in aliam sententiam: μεταπείθομαι, in diversam sententiam traducor: ex μετὰ, et πείθω, persuadeo: f. med. πείσομαι, a. 2. ἔπιθον, p. pass. πέπεισμαι, p. m. πέποιθα.

Μεταπέμπομαι, accerso: cum. acc. f. m. ψομαι, a. 1. m. μετεπεμψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. μετάπεμψαι, a. 1. sub. m. μεταπέμψωμαι, η, ηται, a. 1. inf. m. μεταπέμψασθαι, a. 1. ind. pass. μετεπέμφθην, a. 1. part. pass. μεταπεμφθεὶς, accersitus: ex μετὰ, et πέμπω, mitto.

Μετάπεμπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, accersitus: à μεταπέμπομαι.

Μεταπηδάω, -ῶ, f. ήσω, transilio: ex μετὰ, et πηδάω, salio.

Μεταπίπτω, recido; dilabor; transeo: ex μετὰ, et πίπτω, f. m. πεσοῦμαι, cado.

Μεταπλασμὸς, οῦ, ὁ, transformatio, METAPLASMUS, Figura gram. à 1. pers. perf. pass. seq.

Μεταπλάσσω, transformo: præs. part. μεταπλάσσων, οντος· ex μετὰ, et πλάσσω, seu -ττω, fingo: f. ξω, p. χα.

Μεταπρέπει, eminet: 3. sing. præs. à

Μεταπρέπω, decorus sum inter, præ aliis excello; μετέπρεπον, imperf. ex μετὰ, et πρέπω, decorus sum.

Μεταρρυθμίζω, f. ίσω, apto, corrigo, commuto, immuto: ex μετὰ, et ῥυθμίζω.

Μετάρσιος, ου, ὁ καὶ ἡ, sublimis, altus; superbus: à μέταρσις, q. vide.

Μεταρσιόω, in altum tollo: à præced.

Μέταρσις, εως, ἡ, translatio, mutatio, elevatio: à μεταίρω.

Μετασκευάζω, transmuto, f. άσω, p. μετεσκεύακα· ex μετὰ, et σκευάζω.

* Μετασκευὴ, ῆς, ἡ, transformatio; orationis ornatus. Dionys. de structurâ orat. § ix. à præced.

* Μετασκηνόω, tabernacula aliò transfero, D. S. ex μετὰ, et σκηνόω.

Μετάστασις, εως, ἡ, transmutatio, migratio, exilium, mors. Fig. Rhetorica: à μεθίστημι.

Μεταστένω, f. νῶ, ingemisco: ex μετὰ, et στένω, gemo.

Μεταστῆναι, a. 2. inf. act μεταστῆσαι, a. 1. inf. act. μεταστήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μεθίστημι, amoveo: f. μεταστήσω.

Μεταστοναχίζετο, ingemiscebat, 3. sing. imperf. Ion. à

Μεταστοναχίζω, idem quod μεταστένω, ingemisco: ex μετὰ, et στοναχίζω.

Μεταστραφεὶς, conversus, a. 2. part. pass. verbi

Μεταστρέφω, retorqueo, converto, inverto, perverto, muto: f. ψω, p. μετέστροφα, a. 1. μετέστρεψα, a. 2. μετέστραφον, a. 2. pass. μετεστράφην, ης, η, a. 2. imperat. pass. μεταστράφηθι, ήτω, f. 2. pass. μεταστραφήσομαι. Ex μετὰ, et στρέφω, verto. Undè

Μεταστροφὴ, ῆς, ἡ, conversio, mutatio.

Μετασχεῖν, a. 2. inf. act. verbi μετέχω, particeps sum; f. μεθέξω, a. 2. μετέσχον.

Μετασχηματίζω, transfiguro; f. ίσω, a. 1. μετεσχημάτισα, p. μετεσχημάτικα. Ex μετὰ, et σχηματίζω, effingo, quod à σχῆμα, ατος, τὸ, figura.

Μετασχηματισμὸς, οῦ, ὁ, transfiguratio: à præced.

Μετατίθημι, transpono, transfero: præs part. μετατιθεὶς, έντος, f. 1. μεταθήσω, p. μετατέθεικα, a. 1. μετέθηκα, a. 1. pass. μετετέθην, ης, η, translatus fui. Th. τίθημι.

Μετατρέπῃ, -εται, commovetur, 2. et 3. sing. præs. pass. à

Μετατρέπω, converto: μετατρέπομαι, convertor, curam habeo: ex μετὰ, et τρέπω, verto.

Μετατροπαλίζω, converto: ex μετὰ, et τροπαλίζω, verto.

Μετατροπία, ας, ἡ, mutatio: vide μετάτροπος.

Μετάτροπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui potest converti, mutabilis: hinc μετάτροπα ἔργα τελῶσι, res in integrum restituunt: à μετατρέπω, converto.

Μεταυδάω, f. ήσω, interloquor, alloquor: ex μετὰ, et αὐδάω, loquor.

Μεταύριον, adv. perendiè: ex μετὰ, et αὔριον, cras.

Μεταυτίκα, idem quod αὐτίκα, statim; post: ex μετὰ, et αὐτίκα.

Μεταῦτις, Ion. pro μετὰ ταῦτα, posteà.

Μεταφερόμενος, transpositus, præs. part. m. vel pass. à

Μεταφέρω, εις, ει, transfero, traduco: f. μετοίσω, a. 1. μετήνεγκα· ex μετὰ, et φέρω, fero.

Μετάφημι, interloquor, inter alios loquor. Ex μετὰ, et φημὶ, loquor.

Μεταφορὰ, ᾶς, ἡ, translatio, METAPHORA, Tropus Rhetor. à præced.

Μεταφορικὸς, ἡ, ὸν, METAPHORICUS, translatitius: à præced.

Μεταφορικῶς, adv. METAPHORICE: à præced.

Μεταφράζω, f. άσω, transfero, interpretor: μεταφράζομαι, post delibero: ex μετὰ, et φράζω, dico.

Μετάφρασις, εως, ἡ, METAPHRASIS, translatio, interpretatio: à 2. pers. perf. pass. præced.

Μεταφρασδόμεσθα, Dor. pro μεταφρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, interpres: à 3. sing. p. pass. verbi μεταφράζω.

Μεταφραστικὸς, ἡ, ον, qui habet metaphrasin: à præced.

Μετάφρενον, ου, τὸ, tergum, interstitium quod est inter lumbos et scapulas. Ex μετὰ, post, et φρένες, præcordia.

Μεταφυτεύω, f. εύσω, transplanto: ex μετὰ, et φυτεύω.

Μεταφωνέω, interloquor, compello: ex μετὰ, et φωνέω, loquor.

Μεταχειρίζω, et μεταχειρίζομαι, f. med. -ίσομαι, p. pass. -ισμαι, administro, gero, rego: ex μετὰ, et χειρίζω, tracto. Th. χεὶρ, manus.

Μεταχρονίαι, in cœlo degentes, nom. pl. f. g. à

Μεταχρόνιος, -ία, -ιον, sublimis, in cœlo degens; apud Script. Eccles. immortalia cogitans: ex μετὰ, trans, et χρόνος, tempus.

Μετέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi μεταβάλλω, muto: f. μεταβαλῶ, p. μεταβέβληκα.

Μετέβην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi μεταβαίνω, digredior.

Μετέειπε, Poët. pro μετεῖπε, interlocutus est, 3. sing. a. 1. vel. 2. act. verbi μετέπω. Ex μετὰ, inter, et ἔπω, dico: a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Μετέῃσι, Ion. et Poët. pro μετῇσι, interfuerit, Poët. Paragog. pro μετῇ, 3. sing. præs. sub. verbi μέτειμι.

Μετέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μετατίθημι, transpono.

Μετείην, ης, η, interessem, præs. vel imperf. opt. verbi μέτειμι. Th. εἰμὶ, sum.

Μετείληφα, accepi, perf. verbi μεταλαμβάνω.

Μετεῖμι, eo post; persequor; sector; transeo; redeo: ex μετὰ, et εἶμι, eo.

Μέτειμι, intersum: ex μετὰ, et εἰμὶ, sum.

Μετεῖναι, interesse, præs. inf. μέτεστι, adest, 3. sing. verbi præced.

Μετεὶς, Ion. pro μεθεὶς, a. 2. part. à μεθίημι.

Μετεῖχες, adeptus es, 2. sing. imperf. act. verbi μετέχω.

Μετεκίαθεν, adibat, 3. sing. imperf. verbi μετακιάθω. Ex μετὰ, et κίω, vado.

Μετελάμβανεν, 3. sing. imperf. act. verbi μεταλαμβάνω, particeps

sum; f. m. λήψομαι, a. 2. -ελάβον. Th. λαμβάνω, *capio*.

Μέτελθε, *persequere*, a. 2. imperat. act. μετελθὼν, a. 2. part. verbi μετέρχομαι, *accedo*. Th. ἔρχομαι, *venio*, f. med. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετεμελήθητε, 2. pl. a. 1. ind. pass. μετεμελήθην, verbi μεταμέλομαι, seu -έομαι, *pœnitet me*, imperf. med. μετεμελόμην· quod ex μετὰ, et μέλομαι, *curo*.

Μετέμμεναι, Ion. et Dor. pro μετεῖναι, præs. inf. à. μέτειμι, *intersum*.

Μετεμόρφωσε, 3. sing. aor. 1. act. verbi μεταμορφόω, *transformo*: f. ώσω.

Μετεμψῡχόω, f. ώσω, *animam ex uno corpore in aliud traduco*: ex μετὰ, ἐν, et ψυχόω, *animo*. Th. ψυχή.

Μετεμψύχωσις, εως, ἡ, *animæ ex uno corpore in aliud transmigratio*: à præced.

Μετενήνοχα, ας, ε, perf. m. verbi μεταφέρω, *traduco*.

Μετεξέτεροι, αι, α, *nonnulli*: ex μετὰ, ἐξ, et ἕτερος, *alter*.

Μετεὸν, Ion. pro μετὸν, -όντος, τὸ, præs. part. n. g. verbi μέτειμι.

Μετέπειτ' et μετέπειτα, *posteà*. adv. ex μετὰ, ἐπὶ, et εἶτα, *deindè*.

Μετέρχεο, præs. imperat. med. Ion. pro μετέρχȣ· à

Μετέρχομαι, *adeo*; *transeo*; *insequor, quæro, investigo*; *obsecro, alloquor*; *ulciscor*; *consector*: ex μετὰ, et ἔρχομαι, *venio*, f. med. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Μετεστεώσης, *conversæ*, Ion. pro μεθεστώσης, gen. sing. p. part. act. f. g. à μεθίστημι.

Μέτεστι, *adest*; μέτεστί μοι τοῦτου, *particeps hujus sum*: 3. sing. à μέτειμι.

Μετέσχηκα, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, f. μεθέξω, a. 2. μετέσχον, ες, ε.

Μετετέθην, ης, η, et in 3. pl. μετετέθησαν, a. 1. ind. pass. verbi μετατίθημι, *transfero*. Th. τίθημι, *pono*: f. θήσω, p. τέθεικα, a. 2. ἔθην.

Μετετίθει, 3. sing. imperf. quod à τιθέω, pro μετετίθη, verbi μετατίθημι, *transfero*.

Μετέφην, ης, η, a. 2. vel imperf. verbi μετάφημι, *interloquor*: ex μετὰ, et φημὶ, *dico*.

Μετεφώνεεν, *allocutus est*, 3. sing. imperf. act. verbi μεταφωνέω.

Μέτεχε, præs. imperat. μετέχειν, præs. inf. à

Μετέχω, *particeps sum*, cum genitivo, f. μεθέξω, p. μετέσχηκα, a. 2. μετέσχον, ες, ε· ex μετὰ, et ἔχω, *habeo*.

Μετέωρα, ων, τὰ, *METEORA*, *quæ in aëre fiunt*: à μετέωρος.

Μετεωρίζω, f. ίσω, *in sublime tollo, attollo, in spem erigo, animum addo*. [* Μετεωρίζομαι, *animi tumore efferor*, Luc. xii. 29. nusquam alibi in sacris literis.] Th. μετέωρος, *sublimis*.

Μετεωρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *elevatio in altum, animorum elatio*: à. 1. sing. p. pass. præced.

ΜΕΤΕ'ΩΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sublimis, excelsus, pendulus, vagus, fluctuans in alto mari*: quod ex μετὰ, et ἀείρω, *tollo*; q. d. εἰς ἀέρα ἀείρω, *in aërem tollo*.

Μετήϊσαν, Ion. pro μετεῖσαν, *prosecuti sunt*, 3. plur. a. 1. act. ex μετεῖμι, *eo*; a. 1. εἶσα, Att. ᾖσα, Ion. ἤϊσα.

Μετῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. verbi μετέρχομαι.

Μετήλλαξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μεταλλάττω, *transmuto*.

Μετήλῠθεν, *adivit*, 3. sing. a. 2. verbi μετέρχομαι, *adeo*; fut. med. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poët. pro μεταίωρος, idem quod μετέωρος.

Μετῆρεν, 3. sing. a. 1. act. verbi μεταίρω, *solvo, navi proficiscor*, fut. ἀρῶ· ex μετὰ, et αἴρω, *tollo*.

Μετήσεσθαι, Ion. pro μεθήσεσθαι, f. 1. inf. m. à μεθίημι, *dimitto*.

Μετηύδα, 3. sing. imperf. verbi μεταυδάω.

Μετίειν, Ion. pro μεθίειν, et hoc pro μεθιέναι, *remittere, emittere, relinquere*, præs. inf. à μεθίημι.

Μετιέναι, Ion. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ut et

Μετίεσθαι, pro μεθίεσθαι, præs. inf. med. à

Μετίημι, pro μεθίημι, *dimitto, permitto*; *emitto*: ex μετὰ, et ἵημι, *mitto*.

Μέτῐθι, præs. imperat. à μετεῖμι, *persequor, transeo*: quod ex μετὰ, et εἶμι, *eo*, præs. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μετίσχειν, pro μετέχειν.

Μετοικεσία, ας, ἡ, *deportatio, transmigratio*: vox Biblica, Jud. xviii. 30. 1 Par. v. 22. Mat. i. 17. à seq.

Μετοικέω, -ῶ, f. ήσω, *migro, transmigro, incola sum et inquilinus*: ex μετὰ, et οἰκέω, *habito*.

Μετοίκησις, εως, ἡ, *migratio, incolatus*: à p. pass. præced.

Μετοικία, ας, ἡ, *colonia*: à μέτοικος.

Μετοικίζω, *transfero incolas*, fut. ίσω, et Att. μετοικιῶ, a. 1. ind. μετῴκισα, p. μετῴκικα· ex μετὰ et οἰκίζω, *coloniam in aliquem locum mitto*.

Μέτοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *inquilinus, advena*; item μέτοικοι, *qui pœnæ causâ in aliam civitatem deportantur*: ex μετὰ, et οἶκος.

Μετοκλάζω, *flexis genibus succumbo*: ex μετὰ, et ὀκλάζω, *in genua procumbo*.

Μετονομάζω, *nomen alicujus muto*; μετονομάζομαι, *mutato nomine priori, alio nomine nominor*: ex μετὰ, et ὀνομάζω, ab ὄνομα, *nomen*.

Μέτοπις, ῐδος, ἡ, idem quod ὄπις, *ultio*.

Μετόπισθε, et -σθεν, *posteà, ponè, pòst*, adv. ex μετὰ, et ὀπίσω, *retrorsùm*.

Μετοπωρῖνὸν, adv. *in autumno*: à seq.

Μετοπωρῖνὸς, ἡ, ὸν, *autumnalis*: à seq.

Μετόπωρον, ȣ, τὸ, *ultima pars autumni*: ex μετὰ et ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*.

Μετουσία, *communicatio, consortium*: à μέτειμι.

Μετοχετεύω, *derivo, per canales deduco*: ex μετὰ et ὀχετεύω.

Μετοχὴ, ῆς, ἡ, *communio, consortium*; *et participium*, apud Grammat. à μέτοχος, *particeps*.

Μετοχλίζω, f. ίσω, *vecte trans moveo, transmoveo, transfero*: ex μετὰ et ὀχλίζω.

Μέτοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *socius, consors*: à μετέχω, *particeps sum*.

Μέτρα, τὰ, nom. pl. à μέτρον.

Μετρεῖ, 3. sing. præs. ind. act.

Μετρεῖσθαι, præs. inf. pass. à

Μετρέω, -ῶ, *METIOR, emetior*, μετρέομαι, -ȣ̃μαι, *dimensum accipio*; f. ήσω, p. μεμέτρηκα. a. 1. ἐμέτρησα, a. 1. imperat. act. μέτρησον, -άτω· perf. pass. μεμέτρημαι, a. 1. pass. ἐμετρήθην, ης, η, fut. 1. pass. μετρηθήσομαι. Th. μέτρον, *mensura*.

Μέτρημα, ᾰτος, τὸ, *dimensum*, et

Μέτρησις, εως, ἡ, *mensio*, et

Μετρητὴς, ȣ̃, ὁ, *mensor*; item *amphora Attica*, continens tres urnas: à perf. pass. verbi μετρέω.

Μετριάζω, fut. ᾰσω, *sum* μέτριος. Th. μέτρον.

Μετρῐκὸς, ἡ, ὸν, *pertinens ad mensuram, METRICUS*: ab eod. Th.

Μετριοπάθεια, ας, ἡ, *mediocritas perturbationum* s. *adfectuum, moderatio*: à μετριοπαθής.

Μετριοπᾰθέω, -ῶ, idem quod συμπαθέω, *condoleo*, vel *condoleo quantum satis est*, f. ήσω, p. μεμετριοπάθηκα· à

Μετριοπᾰθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *modum tenens in affectibus, moderatus*: ex μέτριος et πάθος, εος, τὸ, *affectus*.

Μέτρῐος, ία, ιον, vel μέτριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mediocris, moderatus, non nimius æquus, justus*: μετριότερος reperitur *minor*. Th. μέτρον.

Μετριότης, ητος, ἡ, *moderatio, modestia, mediocritas*: à præced.

Μετριοφρονέω, *modestè sentio*: ex μέτριος, *moderatus*, et φρονέω, *sentio*. Th. φρὴν, *mens*.

Μετρῐ́ως, *modicè, ita ut satis sit*. à μέτριος.

ΜΕ'ΤΡΟΝ, ȣ, τὸ, *mensura, modus, METRUM*; inservit periphrasi, ut μέτρον θαλάσσης, *mare*. Hinc. Angl. METRE.

Μετωνομάζετο, 3. sing. imperf. pass. verbi μετονομάζω.

Μετωνῠμία, ας, ἡ, *nominis permutatio*; *METONYMIA*, Trophus Rhetor. ex μετὰ et ὄνομα.

Μετωνῠμῐκὸς, ἡ, ὸν, *ad Metonymiam pertinens*: à præced.

Μετωνυμῐκῶς, adv. *METONYMICE*: à præced.

Μετωπηδὸν, adv. *adversâ fronte*: à seq.

Μέτωπον, seu μετώπιον, ȣ, τὸ, *frons, pars faciei quæ post seu supra oculos, prora navis, frons*

aciei militaris: μετώπω, gen. sing. Dor. ex μετὰ, et ὤψ, oculus.

Μετωποσκόπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frontis inspector*, indèque futura augurans, *METOPOSCOPUS*: ex μέτωπον et σκοπὸς, qu. à σκέπτομαι, *video*; p. m. ἔσκοπα.

Μετῴχετο, *cursu petebat*, 3. sing. imperf. μετῳχόμην, ου, ετο· ex μετὰ, et οἴχομαι, *abeo*; f. m. οἰχήσομαι.

Μεῦ, pro μοῦ, *mei*, gen. Dor. ab ἐγώ.

ΜΕ'ΧΡΙ, seu μέχρις, sequente vocali, adv. cum gen. *usque ad*, de termino ad quem: *quoad*, *per*, de tempore per quod. Hinc μέχρις ἂν, *quamdiu*; μέχρις, οὗ, *quatenus*; μέχρις οὗ ἂν, *quoad*; μέχρι τίνος, *quosque?* μέχρι τινὸς, *aliquatenus*; μέχρι τοῦδε, *hactenus*; μέχρι πόλλου, *diu*; μέχρι ζωῆς, *quoad vitam*; μέχρι παντὸς, *in perpetuum*. Aliquando sine casu *donec*.

ΜΗ', *ne, non, nisi, numquid?* οὐ μὴ, *nequaquam*; εἰ μὴ, *nisi*: [* ὅπως, μὴ πέσῃς, cum aor. 1. subjunct. Soph. Aj. 1108. cum fut. indic. ὅπως τοῦτο μὴ πεισόμεθα, Dem. c. Leptin. p. 28. Hæc contra Dawes, p. 222. 223. ὅπως παλῶς λήψεται, Isocr. ad Evag. p. 81. ed. Battie, ubi male Wolfius corrigit λήψηται. Μὴ pro οὐ in rectâ enunciatione rarius ponitur, ut Arist. de Avibus: μὴ 'γὼ νόημα κομψότερον ἤκουσα. Interrogat: μὴ ἀδικία παρὰ τῷ Θεῷ; Rom. ix. 14, *num injustitia est apud Deum?* ὅσον μὴ, *tantum non*: ὅτι μὴ, *præterquam*: μὴ οὐ, μὴ οὐκ, *ne non*: μὴ γὰρ, μὴ γὰρ δὴ, μὴ δῆτα, *absit enim*: εἰ δὲ μήγε, *cæteroquin*, *sin minus*.]

Μήγε, *alioquin*: ex μὴ, *non*, et γὲ, *quidem*.

Μηδάμῆ, et Dor. μηδάμᾶ, *nusquam*, et indè μηδαμήγε, idem: item

Μηδαμόθεν, adv. *nullâ ex parte*: et

Μηδαμόθι et μηδαμόσε, *nusquam*, *nullum in locum*: à seq.

Μηδᾶμὸς, ἡ, ὸν, *ne unus quidem*, *nullus*: ex μὴ, *non*, δὲ, et ἀμὸς, *aliquis*.

Μηδάμοῦ, adv. *nusquam*.

Μηδαμῶς, adv. *nullo modo, neutiquam*: à μηδαμός.

Μηδὲ, *neque, nec, ne quidem*, conjunct. Ex μὴ, *non*, et δέ.

Μήδεα, *consilia*; *genitalia*; *urina*: à μῆδος, εος, τό.

Μηδεία, ας, ἡ, *MEDEA*, nomen proprium mulieris.

Μήδειοι, ων, οἱ, pro Μῆδοι, *MEDI*.

Μήδειος, ου, ὁ, *MEDEUS*, filius Jasonis et Medeæ.

Μηδεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*, *nemo*: μηδεμία, ας, ἡ, *nulla*: μηδὲν, ενὸς, τὸ, *nullum nihil*: qu. μηδὲ εἷς, ex μὴ, δὲ, et εἷς, *unus*.

Μηδεμία, ας, et Ion. -ης, ἡ, *nulla*. Vide in μεδείς.

Μηδὲν, n. g. à. μηδεὶς, q. v. μηδὲν ἀλλὰ, *duntaxat*: μηδὲν ἧττον, *nihilo minus*: μηδὲν μᾶλλον, *nihilo magis*: μηδέν ὅτι, *nihil nisi*.

Μήδεο. Ion. pro μήδου, præs. imperat. m. verbi μήδομαι, *curam gero*.

Μηδέποτ', et μηδέποτε, adv. *nunquam*: ex μηδὲ, *neque*, et ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε, *quandò*.

Μηδέπω, *necdum, nondum*: ex μὴ, *non*, et πω, enclitic. *aliquatenus*. Th. ὅς, *qui*.

Μηδέτερος, ρα, ρον, *neuter, a, um*, q. μηδὲ ἕτερος· ex μὴ, δὲ, et ἕτερος, *alter*.

Μήδετο, pro ἐμήδετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi μήδομαι, *curo*; f. m. μήσομαι. Th. μῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Μηδόλως, μηδὲ ὅλως, *nequaquam*. Th. ὅλος.

Μήδομαι, *curam gero, delibero, meditor, consulo, molior*: f. m. μήσομαι, a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, cum dat. Poët. *provideo, prospicio*: à

ΜΗ͂ΔΟΣ, εος, τὸ, *cura*, *consilium*: in plur. μηδέα, *consilia*; *pudenda*.

Μῆδος, ου, ὁ, *MEDUS*, nomen gentile. Hebr. qu. Lat. interpret. *dimensio*.

Μηδοτιοῦν, adv. *nihil quidquam*, *nullo pacto*: ex μηδὲ, ὅτε, n. g. à ὅςτις, et οὖν.

Μήθ', pro μήτε, *neque*. Th. μή.

Μηθεὶς, ενὸς, ὁ, *nullus*, et μηθὲν, ενὸς, τὸ, *nihil quidquam*: ex μήτε et εἷς, *unus*.

Μηκάζω, *balo*: à

ΜΗΚΑ'ΟΜΑΙ, idem; propriè est caprarum: à sono.

Μηκὰς, ἄδος, ἡ, *capra*: à præced.

Μηκέτι, *non ampliùs*; *ne posthac*: ex μὴ, *non*, et ἔτι, *adhuc*.

Μήκιστα, *longissimè*, *tandem*: à

Μήκιστος, ου, ὁ ϗ ἡ, *longissimus*, *procerissimus*: superl. à μῆκος.

ΜΗ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, *longitudo*, *prolixitas*, *proceritas*, *statura*, *spatium*. Et μῆκος, Ion. pro μῆχος, *remedium*. Hinc

Μηκύνω, *prolongo*; *produco*; f. υνῶ, a. 1. ἐμήκυνα, præs. pass. μηκύνομαι, *prolongor*, *succresco*: à præced.

ΜΗ'ΚΩΝ, ωνος, ἡ, *papaver*.

Μῆλα, *oves*, *mala*; item *genæ*; etiam *mammæ puellarum*: nom. pl. à μῆλον, ου, τό.

Μηλάνθη, ης, ἡ, *scarabæorum genus* ex floribus mali arboris nasci solitum. Ex μηλέα, et ἄνθος, *flos*.

ΜΗΛΕ'Α, ας, ἡ, *malus* arbor.

ΜΗ'ΛΗ, ης, ἡ, *specillum*, instrumentum chirurgicum.

Μηλόω, *specillum, demitto, specilli demissione tento, demergo, insero, vel tetandi vel tingendi causa*: à μήλη.

Μήλιος, ου, ὁ, *MELIUS*: qui est ex insulâ quæ Μῆλος dicitur, quod vide: et Ion. pro προβάτειος, *ovillus*.

Μελόβοσις, ἡ, nomen mulieris, q. d. *ovium cust*[illegible].

Μηλοβ[illegible]ῶ, f. ήσω, *oves pasco*: à seq.

Μηλοβοτὴρ, ῆρος, ὁ, et μηλοβότης, ου, ὁ, *ovium pastor*, *opilio*: ex μῆλον, *ovis*, et βόσκω, *pasco*.

Μηλόβοτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ab ovibus depastus*; *incultus*, *hostibusque vastatus*, *et pectoribus pascendis relictus*: ex iisdem.

Μηλόδοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui oves recipit*: ex μῆλον, *pecus*, et δέχομαι, *capio*.

Μῆλον, ου, τὸ, Dor. μᾶλον, *MALUM*, *pomum*; item *ovis*, *pecus*. [* *opes facultates*, quæ apud veteres erant oves, Hes. Op. 162.] Th. μηλέα, ας, ἡ, *malus*, arbor.

ΜΗ͂ΛΟΣ, ου, ἡ, *MELUS*, *insula*, *una ex Cycladibus*.

Μηλωτὴ, ῆς, ἡ, δορὰ, scil. *ovina pellis*: à μῆλον, *ovis*.

Μηλωτρὶς, *auriscalpium*: Gl. Cyr.

Μήλωψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *pomacei coloris*; ex μῆλον, *pomum*, et ὤψ.

ΜΗ͂Ν, *autem*, *tamen*, *quidem*; aliis particulis jungitur.

ΜΗ͂Ν, μηνὸς, ὁ, *mensis*: à μήνη, *Luna*, quæ mensem describit cursu suo.

Μήνατο, Ion. pro ἐμήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi μαίνομαι, *insanio*; f. m. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.

ΜΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *Luna*: Dor. μάνα. Hinc fortè Angl. MOON, MONTH, &c.

Μήνι', pro μήνιε, *irascere*; præs. imperat. act. verbi μηνίω. Th. μῆνις, ιος, ἡ, *ira*.

ΜΗ'ΝΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *membrana*, *maximè quæ cerebrum ambit*, dicta *pia mater*.

Μηνιθμὸς, οῦ, ἡ, *ira divina*, *ira*. Th. μῆνις, idem.

Μήνῖμα, ἄτος, τὸ, idem. à

ΜΗ͂ΝΙΣ, ιος, ἡ, *ira permanens*: acc. sing. μῆνιν, q. à μένω, *maneo*.

Μηνίσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à μηνίω, *irascor*. Th. μῆνις.

Μηνίσκος, ου, ὁ, *lunula*, ornamentum. Dim. à μήνη, *luna*.

Μηνίω, et μηνῖω, *irascor*, *iram exerceo*; f. ίσω, p. κα. Th. μῆνις.

Μηνοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *lunæ similis*, *lunatus*: ex μήνη, *luna*, et εἶδος, *species*.

Μηνυσις, εως, ἡ, *indicatio*: et

Μηνυτὴς, οῦ, ὁ, *index*: à

ΜΗΝΥ'Ω, *indico*, *significo*, *nuntio*, *certiorem facio*, *declaro*; f. ύσω, p. μεμήνυκα, a. 1. ἐμήνυσα, a. 1. sub. act. μηνύσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. μηνύσας, ασα, αν, a. 1. pass. ἐμηνύθην, ης, η, a. 1. part. pass. μηνυθεὶς, εῖσα, έν.

Μη'πιβάλῃς, pro μὴ ἐπιβάλῃς, *ne injicias*.

Μη'πιτάμῃς, pro μὴ ἐπιτάμῃς, *ne incidas*; 2. sing. a. 2. sub. act. à τέμνω, *seco*.

Μηπότε, *ne quando*, *si fortè*, *fortassè*: ex μὴ *ne* et ποτὲ, *aliquando*. Th. ὅτε.

Μήπω, *nondum*: μήπως, *ne quo modo*, *ne fortè*, [* *non*, ἀλλὰ μήπω τοῦτο, Dem. c. Mid. 17. *sed pone non ita fuisse*, scil. Midiam, statum reverâ ignorâsse, qui locus

fellit Holfium. Vid. Markl.] ex μὴ, ne πῶς, aliquo modo?

Μηρὰ, nom. pl. à μηρός.

Μηρί', pro μηρία, nom. pl. à μηρίον, femur. Th. μηρὸς, idem.

ΜΗ'ΡΙΝΘΟΣ, ου ἡ, funiculus, filum: qu. à μηρύω, glomero.

Μηρίον, ου τὸ, idem quod. Th. μηρός.

Μηριόνης, ε, ὁ, MERIONES, nom. propr.

ΜΗΡΟ'Σ, ε, ὁ, femur, femen: in pl. μηροὶ, et τὰ μηρά.

Μηρυκισμὸς, ε, ὁ, ruminatio: à

Μηρύκω, μηρυκάζω, et μηρυκάομαι, rumino: qu. à μηρύω, quia ruminare est revolvere cibum.

Μήρυμα, ἄτος, τὸ, glomeramen, filum glomeratum. Th. μηρύω.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi

ΜΗΡΥ'Ω, revolvo, glomero, et filum deduco, f. ύσω, p. κα.

Μήσαο, Ion. pro ἐμήσω, 2. sing. a. 1. m. ἐμησάμην, ω, ατο, et Ion. μησάμην, μήσω, μήσατο, verbi μήδομαι, curam gero.

Μήσεαι, Ion. pro μήσῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi ejusdem.

Μῆςι, Dor. pro μὴ ἐςί.

Μῆςο, Ion. pro μέμηςο, seu ἐμέμηςο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μήδομαι, curo.

Μήςωρ, ωρος, ὁ, consultor, consiliarius; peritus. Th. μῆδος, εος, τὸ, cura. Hinc Angl. MASTER.

Μήςωρε, ejusd. nom. dual.

Μήτ', et μήτε, neque: conjunct. ex μὴ, non, et τὲ, que.

ΜΗ'ΤΗΡ, et Dor. μάτηρ, MATER; item matrix: et apud Scrip. Eccles. baptisterium: gen. -έρος, et per Sync. -τρὸς, acc. μητέρα tantùm. dat. pl. μητρᾶσι, voc. sing. ὦ μῆτερ.

Μήτι, nequid, num. [* Nedum, multo minùs, non modò, multo magis, pro ratione augmenti. ἀλλ' ὅδε καθ' ἑαυτὸν ςρατιώτης, ὅτος ὀδενὸς, ἐς' ἄξιος, μήτιγε τῶν ἄλλων, ἡγεμὼν, Demosth. si per se miles quidem non habendus est, multo minùs dignus qui aliis imperet. Ἐγὼ δὲ ϗ ἐν τοῖς θεάτροις ὁρῶ τὸς ἀγωνιςὰς ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένες, μήτι δὴ ὑπό γε τῶν φίλων, Plato Dionysio, video luctatores in palæstrâ à pueris excitatos, non modò [vel multo magis] ab amicis. In μήτι, transponuntur particulæ: τὸς τῶν δεόντων τὶ μὴ ποιῦντες, quæ conveniunt neutiquam faciunt, Isocr. ad Nicoclem, p. 75. μήτιγεν, non solum. Æl. V. H. xii. 2. μήτιγε, quanto magis, nedum, multo magis, 1 Cor. vi. 3.] Ex μὴ, non, et τὶ, aliquid.

Μητιάασθε, pro ματιᾶσθε, 2. pl. imperat. pass. à seq.

Μητιάω, consulto, delibero, molior, rem quampiam machinor: verb. Poët. Th. μῆτις, ἡ, consilium.

Μητίετα, voc. sing. à

Μητιέτης, ε, ὁ, consiliarius, prudens, consultor: à μητιάω.

Μητίζομαι et μητίομαι, consilia agito, machinor, concito, ab eod. Th.

Μῆτιν, acc. sing. à μῆτις, consilium.

Μητιόεις, όεσσα, όεν, consilio abundans. Th. μῆτις.

Μητιόωσι, Poët. pro μητιῶσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi μητιάω.

ΜΗ'ΤΙΣ, ἴδος, ἡ, consilium, intelligentia, prudentia, sapientia, vafrum consilium.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus, vulva. Th. μήτηρ, mater.

Μητραλοίας, ε, ὁ, Att. μητραλῴας, ε, ὁ, matris percussor, matricida: ex μήτηρ, mater, et ἀλοιάω, -ῶ, percutio.

Μητρόθεν, adv. à matre. Th. μήτηρ.

Μητροκτονέω, -ῶ, f. ήσω, matrem occido: et

Μητροκτονία, ας, ἡ, matris cædes: à

Μητροκτόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, matricida: ex μήτηρ, ex κτείνω, occido: p. m. ἔκτονα.

Μητροπάτωρ, ορος, ὁ, matris pater, avus maternus: ex μήτηρ, et πατήρ.

Μητρόπολις, εως, ἡ, METROPOLIS: q. d. μήτηρ τῶν πόλεων, mater urbium: quia sic se habet ad coloniam ex eâ deductam, ut mater ad filiam.

Μητροπολίτης, ε, ὁ, qui ex matrice urbe est, et METROPOLITANUS: à præced.

Μητρόῤῥιπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, à matre abjectus, de Paride dicitur: ex μήτηρ, et ῥίπτω, projicio.

Μητρυιὰ, ᾶς, et Ion. μητρυιῆς, ἡ, noverca, altera patria, hoc est, ubi quis vivit, et tamen non ibi natus est. Th. μήτηρ.

Μητρῷος, ῴα, ῷον, maternus: ab eod.

Μήτρως, -ωος, ὁ, avunculus maternus: ab eod.

Μηχανάαται, Poët. pro μηχανᾶται, machinatur: 3. sing. ind. pass. à μηχανάω.

* Μηχανοῤῥάφος, ε, ὁ, dolorum consutor. Eurip. ex μηχάνη, et ῥάπτω, suo.

Μηχᾰνάω, ῶ, f. ήσω, usitatiùs μηχανάομαι, -ῶμαι, f. m. ήσομαι, machinor, molior, struo, agito: à μηχανή.

Μηχᾰνεύω, f. εύσω, excogito, machinor: f. 1. m. εύσομαι, p. pass. μεμηχάνευμαι. Th. μηχανή.

ΜΗΧΑ'ΝΗ', ῆς ἡ, MACHINA: artificium, solertia, molitio, consilium; [* dubium: μηχανὴ, ὀδεμία ἐςὶ τὸ μὴ κεῖνον ἐπιβουλεύειν ἐμοὶ, nullæ dubitatio quin in nobis insidietur, Herod. Clio, c. 209.] πάσῃ μαχανῇ quovis modo; ὀδεμία μηχανὴ dicitur de re impossibili.

Μηχάνημα, ἄτος, τὸ, machina, machinamentum, dolus, ars, stratagema: à μηχανάω.

Μηχανικὸς, ἡ, ὸν, fabricandi machinas peritus, MECHANICUS: à μηχανή.

Μηχανικῶς, adv. ad mechanici morem: à præced.

Μηχανώμενος, præs. part. pass. verbi μηχανάομαι, machinor: ab eod. Th.

Μῆχαρ, ἄτος, τὸ, artificium, commentum, conamen, adjumentum, remedium: à

Μῆχος, εος, τὸ, consilium, commentum, dolus, fraus: à μηχανή.

Μήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Dor. et Æol. pro μείων, minor: quod vide.

Μήων, ωος, ὁ, nom. propr. viri.

Μία, ᾶς, ἡ, una: dat. μιᾷ, et Ion. μιῇ, à masc. εἷς, unus.

ΜΙΑΙ'ΝΩ, inquino, polluo, conspurco, inficio, conscelero: f. ἀνῶ, a. 1. ἐμίηνα, p. μεμίαγκα, p. pass. μεμίαμμαι, et Att. μεμίασμαι, p. part. pass. μεμιασμένος, a. 1. pass. ἐμιάνθην, ης, η, a. 1. sub. pass. μιανθῶ, ῇς, ῇ.

Μιαιφονέω, cæde me polluo: f. ήσω. à

Μιαιφόνος, ε, ὁ ϗ ἡ, homicida: qui cæde se polluit; in voc. ὦ μιαίφονε· ex μιαίνω, polluo, et φόνος, cædes. Th. φένω, occido, p. m. πέφονα.

Μιάνθην, Poët. pro ἐμίανθεν, Bœot. pro ἐμιάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Vel per Sync. pro μιανθήτην, 3. dual. a. 1. pass. verbi μιαίνω, polluo: hinc a. 1. sub pass. μιανθῶ, et in 3. pl. μιανθῶσι.

Μίανσις, εως, ἡ, pollutio: à μιαίνω.

Μιᾰνῶ, f. 1. act. ejusd. verbi.

Μιᾰρὸς, ρὰ, ρὸν, pollutus, scelestus, dirus, flagitiosus, obscœnus: ab eod. Th.

Μίασμα, ἄτος, τὸ, inquinamentum, contagium, piaculum, stuprum: et

Μιασμὸς, ε, ὁ, idem: et

Μιάςωρ, ορος, ὁ, contaminator, cæde vel alio scelere contaminatus: à p. pass. verbi μιαίνω.

Μίγας, ἄδος, ὁ ϗ ἡ, mistus, promiscuus: à μίγνυμι.

Μίγδα, adv. mistim, promiscuè: à præced.

Μίγδην, idem, et ab eod.

Μιγείην, ης, η, a. 2. opt. pass. et μιγεὶς, έντος, in fœm. gen. μιγεῖσα, a. 2. part. pass. ab ἐμίγην, a. 2. pass. verbi μίγνυμι, misceo: f. μίξω.

Μίγεν, Bœot. Sync. pro ἐμίγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ejusd.

Μιγέωσι, per Ectasin Ion. pro μιγῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. et

Μίγη, pro ἐμίγη, 3. sing. a. 2. pass. Ion. et

Μιγήμεναι, Att. et Dor. pro μιγῆναι, a. 2. inf. pass. et

Μιγήσομαι, f. 2. pass. et

Μῖγμα, ἄτος, τὸ, mistura, farrago: à 1. pers. perf. pass. omnia à

ΜΙ'ΓΝΥΜΙ, seu μιγνύω, misceo. permisceo: pass. propè accedo, consuesco, de concubitu: f. ξω, p. μέμιχα, a. 1. ἔμιξα. perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται, p. part. μεμιγμένος, η, ον, a. 2. pass. ἐμίγην, a. 2. inf. pass. μιγῆναι, Dor. μιγήμεναι, a. 1. pass. ἐμίχθην, paulò post. f. μεμίξομαι.

Μιγνῦναι, præs. inf. act. à præced.

Μίδας, *bestiola, quæ fabas peredit*; q. à μίω, *edo*: est et *jactus tesserarii*. Fuit et rex Phrygiæ ditiss. istius nominis.

Μιζρακῶθ, *crater*, Jer. lii. 19. μασμαρῶθ, legend. ex nonnullis editionibus.

Μιθριδάτης, ȣ, ὁ, *MITHRIDATES*, Ponti et Bithyniæ rex: à quo excogitatum est, nomenque traxit ἀντίδοτον, quod dicitur MITHRIDATE.

Μικκὸς, ὰ, ὸν, Dor. pro μικρὸς, ὰ, ὸν, *parvus*.

Μικκύλος, *parvulus*: à μικκός.

Μικρῆς, gen. Ion. f. g. à μικρός.

Μικροθυμέω, ῶ, f. ήσω, *animo sum pusillo*: à μικρόθυμος.

Μικροθυμία, ας, ἡ, *pusillanimitas*: ab eod.

Μικρόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pusillanimus*: ex μικρὸς, et θυμὸς, *animus*.

Μικρολογία, ίας, ἡ, *oratio tenuis omnique sententiarum dignitate destituta; cura, quæ impenditur rebus parvis ac vilibus, tanquam magnis; sordes, avaritia*: à seq.

Μικρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui rerum exiguarum ac vilium rationem habet; sordidus, præparcus*: ex μικρὸς, et λόγος, *verbum, ratio*.

ΜΙΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, et Att. σμικρὸς, *parvus, qui parvi pretii est, paucus*: compar. μικρότερος, superlat. μικρότατος· vel irreg. ἐλάσσων, ἐλάχιςος· μετὰ μικρὸν, *paulò post*: μικρὸν, *parùm*: μικρῦ, *ferè*: μικρῦ δεῖν, *paulò minus, penè*.

Μικρότης vel σμικρότης, ητος, ἡ, *parvitas*: à præced.

Μικρόψυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pusillanimis*. Ex μικρὸς, et ψυχή.

Μικρῶς, adv. *parùm*: à μικρός.

Μίκτο, Ion. vel Poët. pro ἐμέμικτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi μίγνυμι, *misceo*.

Μικτὸς, ὴ, ὸν, *mistus*: ab eod. verbo.

Μίλητον, ȣ, τὸ, et -ος, ἡ, nomen urbis: interpr. Lat. *coccinea*: à μίλτος, *minium*.

ΜΙ'ΛΗΔΟΣ, ȣ, ὁ, *instrumentum quoddam artis plasticæ*.

Μίλιον, ȣ, τὸ, *milliare*; spatium mille passuum: vox Lat. Matt. v. 42.

Μιλτηλιφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *minio illitus*, vel *tectus, miniatus*: ex μίλτος, ȣ, ὁ, *minium*, et ἀλείφω, *ungo*.

Μιλτοπάρηος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *rubras habens genas*, vel *proras*: ex μίλτος, *minium*, et παρηὰ pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, *gena*. Poët. *prora navis*.

ΜΙ'ΛΤΟΣ, ȣ, ἡ, *minium; rubrica, rubigo segetum*.

Μιλτόω, -ῶ, f. ώσω, *minio infico*: à præced.

ΜΙ'ΛΦΑΙ, ῶν, αἱ, et μίλφωσις, *defluvium pilorum palpebræ*.

Μίλω, Dor. per Apocopen pro Μίλωνι, *Miloni*.

ΜΙΜΑΙ'ΚΥΛΟΝ, ȣ, τὸ, *fructus arbuti, fragum*.

Μίμαντα, acc. sing. à

Μίμας, αντος, ὁ, nomen viri.

ΜΙ'ΜΑΡΚΙΣ, εως, ἡ, vel μίμαρκυς, υος, ἡ, *farciminis genus*.

ΜΙΜΕ'ΟΜΑΙ, -ȣ̃μαι, *imitor*; cum acc. præs. inf. pass. μιμεῖσθαι, f. med. μιμήσομαι, p. pass. μεμίμημαι, σαι, ται.

Μίμημα, ἄτος, τὸ, *imitamentum*: à μιμέομαι.

Μιμήσαιντο, *imitentur*: 3. pl. a. 1. opt. m. μιμήσασθαι, a. 1. inf. m. verbi μιμέομαι.

Μίμησις, εος, ἡ, *imitatio*: et

Μιμητὴς, ȣ̃, ὁ, *imitator*: à perf. pass. μινέομαι.

Μιμητικὸς, ὴ, ὸν, *imitandi peritus*: à præced.

Μιμητὸς, ὴ, ὸν, *imitabilis*: à p. pass. verbi μιμέομαι.

Μιμνάζω, *permaneo, præstolor, exspecto*; à μένω.

Μιμνάσκετο, Dor. et Ion. pro ἐμιμνήσκετο, *recordabatur*; 3. sing. imperf. pass. verbi μιμνήσκω, quod vide.

Μίμνει, *manet*; 3. sing. præs. ind. μίμνω, Poët. pro μένω, *maneo*.

Μιμνήσκω, *facio recordari, maneo*: præs. imperat. μίμνησκε· mutuatur sua tempora à Th. μνάομαι, f. μνήσω, p. μέμνηκα, præs. med. μιμνήσκομαι, *recordor, memini*; perf. pass. μέμνημαι, *memini*; a. 1. pass. ἐμνήσθην, et in 1. pl. ἐμνήσθημεν, a. 1. m. ἐμνησάμην, ω, ατο.

Μίμνον, *manebant*: 3. pl. imperf. act. Ion. μίμνοντι, Dor. pro μίμνȣσι, 3. pl. præs. verbi μίμνω, idem quod μένω, *maneo*: præs. part. μίμνων.

Μιμνόντεσσι, dat. pl. Poët. et Ion. pro μίμνȣσι· præs. part. μίμνων, -οντος· à

Μίμνω, *maneo, permaneo, exspecto, sustineo*: à μένω.

Μῖμος, ȣ, ὁ, *MIMUS, imitator, histrio*. Th. μιμέομαι, *imitor*, Angl. MIMIC.

Μιμὼ, όος, contract. ȣ̃ς, ἡ, *simia*: quia μιμεῖται actiones hominum.

ΜΙ'Ν, *ipsum, ipsam*: alicubi et *ipsos, ipsas*; quasi ab ἵ, inusit. cujus acc. ἵν, ν Ionicè præpos. νὶν facit; μ autem Dor. μίν.

ΜΙ'ΝΘΑ, seu μίνθη, ης, ἡ, *MENTHA*, herba.

Μίνθος, ȣ, ὁ, *stercus*.

Μινυᾶν, gen. Dor. pro Μινυῶν· à Μινύα, nom. propr. *urbis Thessaliæ*. Et *Minyæ* Argonautæ dicuntur.

Μινύεια, ας, ἡ, eadem quæ et Μινύα· vide præced.

Μινύθει, *minuit*; 3. sing. ind. præs. et

Μινύθῃ, 3. sing. sub. præs. à

Μινύθω, *minuo, marcesco*. Th. μινυὸς, *parvus*: Angl. TO MINCE.

Μίνυνθα, adv. *paululùm*: et hinc

Μινυνθάδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *brevi tempore durans*: à

ΜΙΝΥΟ'Σ, ὰ, ὸν, Eustath. Att. dici vult pro μικρὸς, *parvus, exilis*.

Μινύριζε, præs. imperat. act. à

Μινυρίζω, *exili voce lamentor*: à μινυρὸς, idem quod Th. μινυὸς, *parvus*.

Μινύρομαι, *querulà voce loquor* vel *cantillo*: ab eod.

Μινυώριος, ȣ, ὁ, καὶ ἡ, *qui brevis est temporis, fluxus*: ex μινυὸς, et ὥρα, *tempus*.

Μίνως, ωος, ὁ, *MINOS*, nomen viri.

Μίξις, εως, ἡ, *mistio, temperatura, concubitus*. Th. μίγνυμι, *misceo*.

* Μιξοβάρβαρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *semibarbarus*.

Μιξοπάρθενος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *naturam habens virginis et animalis*: à μίγνυμι, *misceo*, et παρθένος, ἡ, *virgo*.

Μίξω, *miscebo*: f. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, q. v.

Μισάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *osor hominum, inhumanus*: ex μισέω, *odi*, et ἄνθρωπος, *homo*.

* Μισαργυρία, ας, ἡ, *odium atque contemptus pecuniæ*.

Μισγάγκεια, ας, ἡ, *locus in convalle, in quo fit mistio aquarum ex montibus confluentium*: ex μίσγω, se μίγνυμι, et ἄγκος, εος, τὸ, *vallis*.

Μίσγεαι, Ion. pro μίσγῃ, 3. sing. præs. sub. pass. verbi μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*.

Μίσγειν, præs. inf. à μίσγω, *tempero*.

Μίσγετο, *miscebatur*: 3. sing imperf. pass. Ion. verbi ejusdem.

Μίσγοισαι, Dor. pro μίσγουσαι, *miscentes*: præs. part. pl. f. g. à μίσγω, idem quod μίγνυμι, *misceo*.

Μισγόμενος, η, ον, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Μίσγω, *miscero, tempero*: f. ξω, p. μέμιχα, tanquam à μίγω· μίσγομαι, *coëo, concumbo, congredior*.

Μίσει, 3. sing. præs. act. Sed

Μισεῖ, præs. imperat. act. à

Μισέω, -ῶ, *odi, minùs amo*: imperf. ἐμίσεον, -ȣν, f. ήσω, p. μεμίσηκα, a. 1. act. ἐμίσησα, a. 1. sub. μισήσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. μισήσωσι, præs. pass. μισέομαι, *odio habeor*: perf. pass. μεμίσημαι, perf. part. μεμισημένος, η, ον, *exosus, a, um*. Th. μῖσος, εος, τὸ, *odium*.

Μισηθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. præced.

Μισήσῃ, *oderit*; 3. sing. a. 1. sub. act. ejusdem.

Μισητὴς, ȣ̃, ὁ, *osor*: ab eod.

Μισητὸς, ὴ, ὸν, *odiosus, invisus*: à μισέω.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, *mercedis persolutio, præmii retributio, pœna*: et

Μισθαποδότης, ȣ, ὁ, *qui mercedem persolvit, præmiorum largitor*: ex μισθὸς, *merces*, et ἀποδίδωμι, *reddo*. Th. δίδωμι, *do*.

Μισθαρνέω, -ῶ, *quæstum facio*: ex μισθὸς, et ἄρνομαι, *capio*.

Μίσθιος, -ία, -ιον, vel μίσθιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mercenarius*. Th. μισθός.

Μισθοδότας, α, ὁ, Dor. pro μισθοδότης, ȣ, ὁ, quod vide.

Μισθοδοτέω, -ῶ, f. ήσω, *do mercedem*: à

Μισθοδότης, ε, ὁ, *mercedis dator:* ex μισθὸς, et δίδωμι, *do.*

ΜΙΣΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, *merces, præmium, laborum, salarium, stipendium militum:* [* *pœna,* Callim. Vicissim, ποίνη pro μισθὸς, Salm. de usur. c. ii. p. 22.]

Μισθοφόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui mercede aliquid facit, miles:* ex μισθὸς, et φέρω, *fero.*

Μισθόω, -ῶ, f. ώσω, *mercede loco.* Med. μισθόομαι, -ῦμαι, *mercede conduco.* Pass. *mercede conducor.* Th. μισθὸς, *merces.*

Μίσθωμα, ἄτος, τὸ, *merces, sumptus, quæstus:* à μισθόω.

Μισθωτὸς, ἡ, ὸν, *mercede conductus, mercenarius:* ab eod.

Μίσκελλος, ε, ὁ, sc. οἶνος, *vile* et *nigrum vinum:* et

Μίσκελος, *sordidus, præparcus, qui frustra etiam rejecta colligit:* à

ΜΙ'ΣΚΟΙ, ων, οἱ, *frusta et rejectamenta cœnarum, quæ everri solent; pomorum putamina.*

Μισολογέω, *bonas literas odi, imperitus sum.*

Μισολογία, ας, ἡ, *odium literarum:* à seq.

Μισολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, *bonarum literarum osor:* per conseq. *indoctus, imperitus:* ex μῖσος, τὸ, *odium,* et λόγος, in pl. λόγοι, *studia literarum.*

Μισοξενία, ας, ἡ, *inhospitalitas:* à

Μισόξενος, ε, ὁ ϗ ἡ, *inhospitalis:* ex μῖσος, et ξένος.

Μισοποιέω, -ῶ, *inimica* seu *hostilia facio: quæ alius odit facio:* ex μῖσος, et ποιέω.

Μισοποιὸς, ῦ, ὁ, *inimicus, infestus, hostilia faciens:* ex iisdem.

Μισοπονηρέω, -ῶ, *malos odi et detestor,* f. ήσω· et

Μισοπονηρία, ας, ἡ, *odium in sceleratos:* à

Μισοπόνηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *malorum osor:* ex μῖσος, et πονηρός.

ΜΙ'ΣΟΣ, εος, -ες, τὸ, *odium.*

Μίσυλλον, ες, ε, imperf. Ion. à

ΜΙΣΤΥ'ΛΛΩ, *in parvas partes seco.*

ΜΙ'ΣΥ, *succus in metallis concretus.*

ΜΙ'ΣΧΟΣ, ε, ὁ, *pediculus, cui fructus et folia plantæ appenduntur:* qu. ab ἴσχω, *teneo.*

ΜΙ'ΤΟΣ, ε, ὁ, *licium, filum quod stamini implicatur.*

ΜΙ'ΤΡΑ, ας, ἡ, *MITRA, cingulum, balteus:* acc. Ion. μίτρην.

Μιτροχίτων, -ωνος, ὁ ϗ ἡ, *mitra tunicam cingens:* ex μίτρα, et χίτων, *tunica.*

ΜΙ'ΤΥΛΟΣ, et μύτιλος, -λη, -λον, *MUTILUS, cornibus carens.*

Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen insulæ. Gr. μίτυλος, interpr. Lat. *mutilus.*

ΜΙ'ΤΥΣ, ῦος, ἡ, *purgamentum ceræ:* vox rei apiariæ.

Μιχαὴλ, nomen proprium angeli, indecl. item viri.

Μιχθεὶς, a. 1. part. pass. à μίγνυμι, *misceo:* qu. vide.

ΜΝΑ῀, ᾶς, ἡ, *MINA, libra:* varii ponderis apud diversos.

Μνᾷ, *spondes:* Poët. Pleonasm. τῦ α, pro μνᾷ, 2. sing. pr. ind. m. verbi μνάομαι, *memoro, recordor.*

Μναμήϊον, ε, τὸ, Dor. pro μνημεῖον, quod vide.

Μναμονεύθημεν, Dor. pro ἐμνημονεύθημεν, 1. pl. a. 1. ind. pass. verbi μνημονεύω, *memini.* Th. μνάομαι.

Μναμοσῦνα, ας, Dor. pro μνημοσύνη, ης, ἡ, quod vide.

Μνάομαι, -ῶμαι, *memoro, mentionem facio, recordor, memor sum;* item *curo, operam do;* et *nuptias ambio;* f. 1. med. μνήσομαι, a. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ατο, perf. pass. μέμνημαι, a. 1. pass. ἐμνήσθην, ης, η. Hinc μιμνήσκομαι, *recordor:* ἀναμιμνήσκομαι, idem: à μνάω.

Μνάσειεν, *in memoriam reduceret:* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. et Dor. pro μνήσειεν, et hoc pro μνήσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi μιμνήσκω seu μνάομαι, *recordor.*

Μνάσῃς, *memores:* 2. sing. a. 1. sub. Dor. pro μνήσῃς· à μιμνήσκω, f. μνήσω.

Μνᾶσθαι, præs. inf. med. contract. pro μναέσθαι· à μνάομαι.

Μνάστειρα, ας, Dor. pro μνήστειρα, ἡ, *pronuba:* à μνηςὴρ, *monitor.* Th. μνάομαι.

Μναςέω, Dor. pro μνηστέω, quod pro μνηςεύω, quod vide.

Μναστήσας, -ασα, -αν, a. 1. part. Dor. pro μνηςήσας· à μναςέω.

Μνᾶστις, -ιος, Dor. pro μνῆστις, quod pro μνήμη, *memoria.*

Μνάσων, -ωνος, ὁ, nomen viri.

ΜΝΑ'Ω, *aliquid menti suggero: aliquid menti revoco;* vide μνάομαι.

Μνέεσθαι, Ion. pro μνάεσθαι, *commemorare:* μνεώμενος, *ambiens:* præs. part. m. Ion. ab eod. verbo.

Μνεία, ας, ἡ, *mentio, memoria:* à μνάω.

Μνῆμα, ἄτος, τὸ, *monumentum, sepulchrum:* à perf. pass. ejusd. verbi.

Μνημεῖον, ε, τὸ, id. qu. μνῆμα· à

Μνήμη, ης, ἡ, *memoria, mentio:* à perf. pass. μνάω.

Μνημονεύω, *memoriâ teneo, memini, memoro:* f. εύσω· μνημονεύομαι, *memoror, celebror:* et

Μνημονικὸς, ἡ, ὸν, *memoriâ valens;* it. *ad memoriam pertinens, memorabilis:* à μνήμων.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, *memoria.* Est et nom. deæ, Matris Musarum: et

Μνημόσυνον, ε, τὸ, *quod nobis alicujus rei memoriam renovat, monumentum, memoria:* à seq.

Μνήμων, -ονος, ὁ ϗ ἡ, *memor;* item *bonâ memoriâ præditus:* à μνάω.

Μνησαίατο, Ion. pro μνήσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. et

Μνήσασα, *recordata:* a. 1. part. act. f. g. et

Μνησάσκετο, Ion. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. 1. m. à μνάω.

Μνήσεαι, *memineris:* Ion. pro μνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusdem.

Μνησθεὶς, a. 1. part. pass. ab ἐμνήσθην, verbi ejusdem.

Μνησθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass' μνήσθητι, et in 2. pl. μνήσθητε, a. 1 imperat. pass. μνησθῆναι, a. 1. inf. μνησθήσομαι, f. 1. pass. verbi ejusd.

Μνησικακέω, -ῶ, *mali* vel *injuriarum acceptarum memor sum:* et

Μνησικακία, ας, ἡ, *injuriarum memoria:* à

Μνησίκακος, ε, ὁ ϗ ἡ, *injuriæ acceptæ memor:* ex μνῆσις, et κακὸς, *malus.*

Μνήσομαι, *memor ero:* f. 1. m. et

Μνησόμεθ' pro μνησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi μνάομαι.

Μνηςεύω, *nuptias ambio, sum procus, concilio, comparo:* f. εύσω, μεμνήςευκα, præs. pass. μνηςεύομαι, *despondeor,* quod est mulieris, cum dat. perf. pass. μεμνήςευμαι, perf. pass. part. f. g. μεμνηςευμένη, ης, ἡ, *desponsata,* a. 1. pass. ἐμνηςεύθην, a. 1. part. pass. μνηςευθεὶς, εῖσα, ὲν· à μνηςὸς, *sponsus.*

Μνηςέω, -ῶ, f. ήσω, id. ac præced.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, *sponsa, nupta:* à μνηςός.

Μνηςὴρ, -ῆρος, ὁ, *procus, candidatus, qui aliquid obit:* à μνάομαι.

Μνῆςις, -ιος, et -εος, ἡ, *memoria, recordatio, mentio:* ab eod.

Μνηςὸς, ἡ, ὸν, *desponsatus:* ab eod.

Μνηςὺς, ύος, ἡ, *conciliatio* seu *petitio uxoris:* ab eod. Unde

Μνήςωρ, ορος, ὁ, *peritus; qui nuptiarum arrhabonem dedit.*

* Μνιαρὸς, -ρὰ, -ρὸν, *muscosus.* μνιαροῖο τάπητος, *tapetis musci instar mollis,* Epig. ab Suid. à

ΜΝΙ'ΟΝ, ε, τὸ, *muscus, alga.*

Μνίω vel μίω, *edo.*

ΜΝΟΥ'Σ, μνοῦ, ὁ, *prima lanugo, pilus tener:* à μνίον, quia est ut *muscus.*

Μνώεο, Ion. pro μνώου, præs. imperat. pass. à

Μνώομαι, Poët. pro μνῶμαι, *recordor, mulieris nuptias ambio.*

Μνώοντο, 3. pl. imperf. verbi præced. Ion. et Poët. pro ἐμνῶντο.

ΜΟΓΓΟ'Σ, ῦ, *qui obtusâ est voce.*

Μογερὸς, -ρὰ, -ρὸν, *laboriosus, ærumnosus.*

Μογεῦμες, Dor. pro μογῦμεν, *laboramus;* 1. pl. præs. à

Μογέω, -ῶ, *ærumnas patior, laboro, labore fessus sum, doleo;* f. ήσω. Th. μόγος, *labor.*

Μογήσας, -αντος, a. 1. part. act. præced. verbi.

Μογιλαλία, ας, ἡ, *hæsitantia in verbis, difficultas loquendi:* à

Μογιλάλος, ε, ὁ ϗ ἡ, *difficultèr loquens, hæsitans, cui est lingua impedita:* ex μόγις, *ægrè,* et λαλέω, *loquor.*

Μόγις, adv. *vix, ægrè:* à

ΜΟ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *labor, ærumna.* Poët.

Μογοστόκος, ε, ὁ ϗ ἡ, *partûs laborem suscipiens, circa partum laborans:* Epith. Lucinæ, circa τόκυς μογῦσα, *ut quæ parturientibus adsit:* ex μόγος, et τίκτω, *pario.*

ΜΟ'ΔΙΟΣ, ε, ὁ, *MODIUS:* men-

sura aridorum. Migravit vox à Græciâ in Latium.

ΜΟ'ΘΑΞ, ἄκος, ὁ, *verna.*

ΜΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *labor*; item *bellum, pugna, tumultus, terror.*

Μόθων, -ωνος, ὁ, *verna*; *vilis*; *nugator, garrulus*; *superbus*: à μόθαξ.

Μοθωνἴκὸς, ἡ, ὸν, *insolens, superbus*: à præced.

Μοὶ, *mihi*: dat. sing. ab ἐγὼ, *ego.*

Μοιμνάω, et μοιμύλλω, *contraho labia*: à μύω.

Μοῖρα, ας, ἡ, *pars, portio*; *gradus*, seu *pars circuli in cœlo*; certa militum portio, velut *decuria, cohors, manipulus*; *sors, conditio*: *officium, munus*; *honor*; *pretium*; *oraculum, aut alius monitus divinus*; *fatum, secundum æquè ac adversum*; *fatum, lethum*: Μοῖραι, *Parcæ.* Th. μείρω, *divido, sortior*: p. m. μέμορα.

Μοιράω, fut. ήσω, *distribuo, partior*: à præced.

Μοιρηγενὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, *felici fato natus*: ex μοῖρα, *fatum secundum*, et γίνομαι, *nascor.*

Μοιρίδιος, -ία, -ιον, Poët. *fatalis*: à μοῖρα.

Μοῖσα, ας, Dor. pro Μῦσα, ης, ἡ, *Musa.*

Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro Μυσῶν.

Μοισαῖος, -αία, -αῖον, Poët. et Dor. pro Μυσαῖος, à *Musis factus et paratus.*

Μοιχάγρια, -ων, τὰ, *quæ is persolvit qui in adulterio comprehensus est*, vel *quæ in comprehensione mæchorum persolvuntur*: ex μοιχὸς, et ἄγρα, *captura.*

Μοιχἄλὶς, ἴδος, ἡ, *adultera, adulterium.* Th. μοιχὸς.

Μοιχάομαι, -ῶμαι, *sum adulter, adulterium committo*: [* μοιχᾶται ἐπ' αὐτὴν, Mar. x. 11. *adulterium committit in illam*, ut JCti Latini loquuntur.] f. med. ήσομαι, p. pass. μεμοίχημαι, ab eod. Th.

Μοιχὰς, ἄδος, ἡ, *adultera*: à μοιχός.

Μοιχεία, ας, ἡ, *adulterium*: à μοιχεύω.

Μοιχευθεὶς εῖσα, ὲν, *adulteratus*; a. 1. part. pass. à seq.

Μοιχεύω, *stupro, vitior, adulter, sum, mæchor*; f. εύσω, p. μεμοίχευκα, a. 1. ἐμοίχευσα· à μοιχός.

Μοιχίδιος, -ία, -ιον, *ex adulterio procreatus, adulterinus*: et

Μοιχἴκὸς, ἡ, ὸν, *adulterinus, in adulterium pronus*: à

ΜΟΙΧΟ'Σ, οῦ, ὁ, *MŒCHUS, adulter*: q. à μὴ, et εἴκω.

ΜΟΛΓΟ'Σ, οῦ, ὁ, Æol. βολγὸς, *BULGA, saccus coriaceus, culeus*; item *depeculator.* Est etiam id. ac *tempus mulgendi.*

ΜΟΛΕ'Ω, seu μόλω, *venio, vado, curro*: hinc μολὼν, a. 2. part. act.

Μολίβδαινα seu μολύβδαινα, ης, ἡ, *pila*, seu *massa plumbea.*

Μολιβδέος, έα, έον, contract. μολιβδῦς, ῆ, ῦν, et μολίβδινος seu μολύβδινος, -ίνη, -ινον, *plumbeus*: à

ΜΟ'ΛΙΒΔΟΣ seu μόλυβδος, ου, ὁ, *plumbum*, q. à μολεῖν εἰς βάθος.

Μόλιβος seu μόλιβος, ου, ὁ, idem quod μόλιβδος, Hom. Il. λ', 237.

Μόλις, adv. *vix*: idem quod μόγις. Th. μόλος, *labor.*

ΜΟΛΟΒΡΟ'Σ, -ρῦ, -ρὸν, *vorax, gulosus*: qu. μολὼν ἐπὶ βοράν.

ΜΟΛΟ'ΘΟΥΡΟΣ, herbæ nomen.

Μολοῖσα, *profecta*: Dor. pro μολῦσα, a. 2. part. f. g. à μολέω, quod vide.

ΜΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *labor, pugna, fremitus.*

ΜΟΛΟ'ΣΣΟΣ, ου, ὁ, *MOLOSSUS*: pes metricus, tribus syllabis longis constans: *incola Molossidis*, regionis Epiri.

Μολὸχ, ὁ, nomen idoli, indecl. Hebr. interpr. Lat. *regnans.*

Μολπὴ, ῆς, ἡ, *cantilena*; dat. sing. μολπῇ· à μέλπω, *cano*; p. m. μέμολπα.

Μολύβδαινα, et μόλυβδος, vide in μολίβδαινα.

ΜΟΛΥ'ΝΩ, *inquino, contamino, polluo*, dicitur et de coloribus, *inficio, tingo*: f. ὔνω, a. 1. ἐμόλυνα, p. μεμόλυγκα, p. pass. μεμόλυμμαι, et Att. μεμόλυσμαι, a. 1. pass. ἐμολύνθην, ης, η.

Μολυσμὸς, ῦ, ὁ, et μόλυνσις, ἡ, *contaminatio*: à μολύνω.

Μόλω, *venio*, à μολέω.

Μολὼν, a. 2. part. act. præced.

Μομφᾶ, ᾶς, Dor. pro

Μομφὴ, ῆς, ἡ, *querela, reprehensio*: à p. m. μέμομφα, verbi μέμφομαι, *incuso.*

Μοναμπῦκία, ας, ἡ, Poët. *ars desultoris*, seu *agitatio, equorum quæ fit uno fræno*: ex μόνος, *solus*, et ἄμπυξ, υκος.

Μοναρχέω, *monarchiam obtineo, regno*: et

Μονάρχης, ου, ὁ, *monarcha, rex*: à μόναρχος.

Μοναρχία, ας, ἡ, *MONARCHIA, unius dominatus*: à μοναρχέω.

Μοναρχἴκὸς, ἡ, ὸν, *ad monarcham* seu *monarchiam pertinens, monarchiæ favens*: à præced.

Μόναρχος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *qui solus imperat*: ex μόνος, *solus*, et ἀρχὴ, *imperium.*

Μόνας, ἄδος, ἡ, *unitas*: à μόνος.

Μοναστήριον, ου, τὸ, *monasterium*: Angl. A MONASTERY.

Μονᾰχὸς, ἡ, ὸν, *solitarius, unicus*: *MONACHUS*: Angl. contractè MONK. Th. μόνος, *solus.*

Μονὴ, ῆς, ἡ, et Dor. μόνα, *mansio, habitatio.* Th. μένω. Sed

Μόνη, ης, ἡ, *sola*; à μόνος.

Μόνἴμος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *stabilis*: à μένω, *maneo*: p. m. μέμονα.

Μονιὸς, ῦ, ὁ, *solitarius, solitudines captans*: et sumitur pro *porco agresti.* Th. μόνος, *solus.*

Μονοβάμων, ονος, Dor. pro μονοβήμων, ὁ ꝁ ἡ, *qui singularem habet incessum*: ex μόνος, et βαίνω, *eo.*

Μονογενὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, *unigenitus*: ex μόνος, *solus*, et γένος, *progenies.* Th. γείνομαι, vel γίνομαι, *nascor.*

Μονόδροπον φυτὸν, *planta unicum habens truncum*: ex μόνος, et δρέπω, *decerpo.*

Μονοειδὴς, -έος, ὁ ꝁ ἡ, *uniformis, uniusmodi*: ex μόνος, et εἶδος, εος, τὸ, *forma.* Th. εἴδω, *video.*

Μονόζωνος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *unam zonam habens, excellens bello, turmarius.*

Μονοήμερος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *qui unius est diei*: ex μόνος, et ἡμέρα, *dies.*

Μονοκέρως, ωτος, ὁ ꝁ ἡ, *unicornis, animal unis cornu.*

Μονοκρηπὶς, ἴδος, ὁ ꝁ ἡ, *qui unicam crepidam* seu *calceum habet*: ὁ μόνην κρηπῖδα ἔχων· ex μόνος, et κρηπὶς, ἡ, *basis, pes*, &c.

Μονομᾰχέω, fut. ήσω, *singulari certamine pugno*: à μονομάχος.

Μονομᾰχία, ας, ἡ, *singulare certamen, duellum, gladiatoris cum gladiatore congressus*: à μονομαχέω.

Μονομᾰχος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *singulari certamine pugnans, gladiator*: ex μόνος, et μάχη.

Μόνον, adv. [* ante verbum, *attamen*:] *solùm, solummodo*: à

ΜΟ'ΝΟΣ, η, ον, *solus, unus, desertus, separatus, cœlebs, viduus.*

Μονότροπος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *unius modi, solitarius, cœlebs, austerus, contumax*: ex μόνος, et τρόπος.

Μονόφθαλμος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *luscus, altero oculo captus*: ex μόνος, et ὀφθαλμὸς, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

* Μονοχἴτων, ωνος, ὁ ꝁ ἡ, *unam tunicam habens*, D. S. ex μόνος, et χιτών.

Μονόψᾶφος, Dor. pro μονόψηφος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *qui solus suum suffragium cum aliorum suffragiis consentiens non habet.* Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus, suffragium.*

Μονόω, *solum relinquo, destituo, ad unum redigo*: f. ώσω, p. μεμόνωκα, perf. part. pass. f. g. μεμονωμένη, *sola relicta*, a. 1. pass. ἐμονώθην. Th. μόνος.

Μονωθεὶς, εῖσα, ὲν, *solus, relictus*: a. 1. part. pass. et

Μονωθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi μονόω.

Μονῶνυξ, sive μώνυξ, ὔχος, ὁ ꝁ ἡ, *solidas habens ungulas*: ex μόνος, *solus*, et ὄνυξ, *unguis, ungula.*

Μονώτατος, η, ον, *maximè solus*: superlat. à μόνος, *solus.*

ΜΟΡΕ'Α, ας, ἡ, *MORUS, arbor.*

Μορέω, f. ήσω, Poët. *interficio*: à μόρος, *mors*, q. v.

Μόρἴμος, idem quod μόρσιμος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *fatalis*, q. v.

Μόριον, ου, τὸ, *particula, portiuncula*; item *membrum genitale* seu *pars quæpiam corporis*; dim. à μόρος, *portio.*

Μορμολύκειον, vel -εῖον, ου, τὸ, *larva.* Th. μορμὼ, ῦς, ἡ, *mulier horrenda.*

Μορμολύττομαι, *terreo*: à μορμώ.

Μορμὸς, *terrificus, terror inanis*, Hes.

Μορμύροντα, *fervescentem*; acc. sing. part. præs. à

ΜΟΡΜΥ'ΡΩ, *MURMURO, inundo*: qu. à μύρω, *fluo.*

ΜΟΡΜΩ', οῦς, ἡ, *strix, mulier horrendâ facie, larva.* Est etiam

Μορμῶ, adv. pro φεῦ.

Μόρξαι, a. 1. inf. act. et

Μόρξω, *abstergam:* f. 1. act. verbi μοργνύω seu μόργνυμι, pro ὀμόργνυμι, *abstergo.*

Μορόεις, όεσσα, όεν, *fatalis, exitiosus:* à μόρος.

Μόρον, ου, τὸ, *morum,* fructus quidam.

Μόρος, ου, ὁ, *portio, fatum, MORS.* Th. μείρω, *divido, sortior;* p. m. εἵμαρται. Μόρον διδόναι τινὶ, *necem alicui inferre.*

ΜΟΡΟΧΘΟΣ, ου, ὁ, *lapis quidam Ægyptius, ad vestes dealbandas.*

Μόρσιμος, ου, ὁ ϰ ἡ, *fatalis:* legitur et μόριμος· à μόρος, *fatum.* Th. μείρω, *sortior.*

ΜΟΡΥ΄ΣΣΩ, *inquino, fœdo;* f. ξω, p. χα.

Μορφὰ, ᾶς, Dor. pro μορφὴ· et

Μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, *formosus.*

ΜΟΡΦΗ', ῆς, ἡ, et Dor. μορφὰ, ᾶς, *FORMA, species, statura corporis.*

Μορφνοῖο, gen. Ion. à

Μορφνὸς, ἡ, ὸν, idem quod ὀρφνὸς, *obscurus, tenebrosus, flavus, fulvus.* Th. ὄρφνη, *tenebræ, obscuritas.*

Μορφόω, -ῶ, *FORMO:* fut. ώσω, perf. μεμόρφωκα, perf. pass. μεμόρφωμαι, a. 1. pass. ἐμορφώθην, a. 1. sub. pass. μορφωθῶ, ῇς, ῇ. Th. μορφή.

Μόρφωμα, ατος, τὸ, *forma, species, somnium, spectrum.*

Μόρφωσις, εως, ἡ, *formatio, figuratio, species:* à perf. pass. verbi μορφόω.

ΜΟ΄ΣΣΥΝ, υνος, ὁ, *turris, propugnaculum.*

Μοσχάριον, ου, τὸ, *vitulus:* et

Μόσχειος, ου, ὁ ϰ ἡ, *vitulinus:* à μόσχος.

Μόσχευμα, ατος, τὸ, *surculus, qui ex arbore demptus plantatur, tenella planta;* à p. pass. seq.

Μοσχεύω, f. εύσω, *surculis ex arbore demptis planto:* à μόσχος.

Μοσχίον, ου, τὸ, diminut. à μόσχος, *vitulus.*

Μοσχοποιέω, -ῶ, *vitulum facio, conflo:* f. ήσω, p. μεμοσχοποίηκα, a. 1. ἐμοσχοποίησα· ex μόσχος, et ποιέω, *facio.*

ΜΟ΄ΣΧΟΣ, ου, ὁ ϰ ἡ, *vitulus;* item *ramus novellus;* item *MOSCHUS,* vel *MUSCUS, odoramenti genus.* Angl. MUSK. μόσχω, Dor. pro μόσχου, et μόσχως, Dor. pro μόσχους. Est et

Μόσχος, ου, ὁ, *MOSCHUS,* nom. propr.

ΜΟΤΟ`Σ, οῦ, ὁ, *linteum quod vulneribus inditur.*

Μοτόω, *immitto linamentum in vulnera:* à præced.

Μότωσις, εως, ἡ, *linamentorum in vulnera impositio:* à perf. pass. præced.

Μουνὰξ, adv. *seorsùm, singulatim, solùm:* à μοῦνος, pro μόνος, *solus.*

Μούναρχος pro μόναρχος, *qui solus imperat.*

Μουναρχία, et Ion. -η, pro μοναρχία, *monarchia.*

Μουνογενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *unicus, unigenitus:* pro μονογενής.

Μουνόκωλον οἴκημα, *domus unius contignationis:* ex μοῦνος, et κῶλον, *membrum.*

Μουνόλιθος, ου, ὁ ϰ ἡ, *ex unico saxo factus,* vel *ex lapide solùm constans:* ex μοῦνος, et λίθος, *lapis.*

Μουνομαχέω, *singulari prœlio dimico:* idem ac μονομαχέω.

Μοῦνος, Poët. pro μόνος, *solus:* nom. pl. μοῦνοι.

Μουνοφυὴς, έος, -οῦς, ὁ ϰ ἡ, *qui unius est naturæ, simplex:* ex μοῦνος, quod vide, et φύω, *nascor.*

Μουνόω, -ῶ, f. ώσω, pro μονόω.

ΜΟΥΝΥΧΙ΄Α, ας, ἡ, *MUNYCHIA; portus Atheniensium:* à Monychiâ, quod Dianæ cognomen.

Μουνυχιὼν, ῶνος, ὁ, *mensis primus vernus Atheniensibus;* quia in eo sacra fiebant Dianæ: à præced.

ΜΟΥ῀ΣΑ, -ης, ἡ, *MUSA:* μουσάων, gen. pl. Æol. et μουσᾶν, Dor. pro μουσῶν. Hinc

Μουσεῖον, ου, τὸ, *MUSÆUM, locus Musis et studiis destinatus:* à præced.

Μουσίζω, *cantu contendo:* ab eod.

Μουσικὴ, ῆς, ἡ, *MUSICA,* sc. τέχνη, *ars:* à

Μουσικὸς, ἡ, ὸν, *MUSICUS.* Th. μοῦσα.

Μουσικῶς, adv. *musicè, eleganter:* à præced.

Μουσίσδειν, Poët. et Dor. pro μουσίζειν, *canere.*

Μουσογενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *Musâ genitus.*

Μουσοπόλος, ου, ὁ ϰ ἡ, *Musarum famulus, poëta; Musis conveniens.*

Μουστὶν, Attici dicunt pro μοῦ ἐστιν.

Μοχθεῦντας, Dor. pro μοχθοῦντας, acc. pl. part. præs. à

Μοχθέω, -ῶ, *laboro:* f. ήσω, præs. inf. μοχθεῖν. Th. μόχθος, *labor.*

Μοχθηρὰ, pl. num. n. g. à μοχθηρός.

Μοχθηρία, ας, ἡ, *malitia, improbitas:* à μοχθηρός.

Μοχθηρόομαι, -οῦμαι, *laboro:* ab eod.

Μοχθηρὸς, ὰ, ὸν, *laboriosus, calamitosus, malus, improbus:* à μόχθος.

Μοχθήσαντι, dat. sing. a. 1. part. act. verbi μοχθέω, *laboro.*

Μοχθίζοντι, *laborant:* Dor. pro μοχθίζουσι, 3. pl. præs. ind. à

Μοχθίζω, idem quod μοχθέω, *laboro:* à

ΜΟ΄ΧΘΟΣ, ου, ὁ, *labor, molestia.*

Μοχλέω, μοχλεύω, et -όω, *vecte pello,* vel *moveo:* à

Μοχλὸς, οῦ, ὁ, *vectis;* idem quod ὀχλεύς. Th. ὀχλεύω, *moveo.*

Μόψος, ου, ὁ, nomen propr. viri.

ΜΥ῀, *flebilis vocula.*

Μύαξ, ακος, *mytilus.* Th. μῦς, μυός.

Μύας, acc. pl. à μῦς, μυὸς, ὁ, *mus.*

Μυγαλέη, vel μυγαλῆ, vel μυογάλη, ἡ, *mus araneus:* qui ἐκ μυὸς ϰ γαλῆς γίνεται. Th. γαλέη, vel γαλῆ, *felis,* item *mustela.*

Μυγμὸς, οῦ, ὁ, *sonus qui labris occlusis è naribus emittitur.* Th. μύζω.

ΜΥΔΑ΄ΖΟΜΑΙ, *aversor, abhorreo;* qu. claudendo oculos: à μύω.

Μυδαίνω, f. ανῶ, *humecto.*

Μυδαλέος, έα, έον, *madidus, nimio madore vitiatus:* à

ΜΥΔΑ΄Ω, *MADEO, nimio madore et uligine vitior, putresco;* f. ήσω, p. κα. Hinc per Apocopen fit Angl. MUD.

Μύδησις, εως, ἡ, *putrefactio ex nimio humore:* à præced.

Μύδος, *MUTUS:* à μύω, *labra claudo.* Sed

Μύδος, ου, ὁ, *virus, virosus humor.*

Μυδόωσαν, Poët. pro μυδῶσαν, acc. sing. part. præs. f. g. verbi μυδάω, q. v.

ΜΥΔΡΙ΄ΑΣΙΣ, εως, ἡ, *oculi vitium;* ducamus à μυδᾶν.

ΜΥ΄ΔΡΟΣ, ου, ὁ, *ferrum ignitum.*

ΜΥΔΩ`Ν, ῶνος, ὁ, *caro fungosa in ulcere fistuloso:* à μυδᾶν, *putrescere.* Sed

Μύδων, ωνος, ὁ, *MYDON,* nom. propr. acc. Μύδωνα.

Μυελόεις, όεσσα, όεν *medullosus.* à

ΜΥΕΛΟ`Σ, οῦ, ὁ, *MEDULLA.*

Μυελόω, -ῶ, f. ώσω, *medullâ impleo.*

Μύες, nom. pl. à μῦς, -ὸς, ὁ, *mus;* voc. ὦ μῦ, gen. pl. μυῶν, dat. pl. μύεσσιν.

ΜΥΕ΄Ω, *instituo in sacris, initio, doceo quæ ad sacra pertinent;* f. ήσω, p. κα.

Μυζάω et μυζέω, *sugo, exprimo;* à μύζω.

ΜΥ΄ΖΩ, f. ύσω, propriè, *premo, compressum teneo, MUSSO, clausis labris sonum è naribus emitto;* item *sugo.*

Μύθεαι, Ion. pro μύθη, 2. sing. præs. sub. med. verbi μύθομαι, pro μυθέομαι, *dico.* Th. μῦθος, *verbum.*

Μυθεῖσθε, 2. pl. μυθεῖται, 3. sing. præs. med. μυθεῖσθαι, præs. inf. à

Μυθέομαι, *dico, loquor, narro, confabulor.* Th. μῦθος, *sermo.*

Μυθεύω, f. εύσω, *fabulosè narro, fingo:* ab eod. Th.

Μυθησαίμην, *dixero,* a. 1. opt. m. et

Μυθήσασθαι, a. 1. inf. m. et

Μυθήσατο, 3. sing. a. 1. med. Ion. ab ἐμυθησάμην, ω, ατο, verbi μυθέομαι, *loquor.*

Μυθίζοισα, Dor. pro μυθίζουσα, *dicens:* præs. part. f. g. à

Μυθίζω, *dico;* item *mussito.* Th. μῦθος, *verbum.*

Μυθικὸς, ἡ, ὸν, *fabulosus, a, um;* ab eod. Th.

Μυθογράφος, ου, ὁ ϰ ἡ, *fabulæ scriptor:* ex μύθος, et γράφω, *scribo.*

Μυθολογεύω, f. εύσω, *fabulor, loquor:* et

Μυθολογέω, f. ήσω, *fabulas narro, fabulosè narro, fabulosè celebro.*

Ex μῦθος, fabula, et λέγω, quod à λέγω, dico.

Μυθολογία, ας, ἡ, fabularum narratio, fabulosa, narratio: à præced. Hinc Angl. MYTHOLOGY.

Μυθοποιὸς, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, fabulæ conditor: ex μῦθος, fabula, et ποιέω, facio.

ΜΥ͂ΘΟΣ, ῦ, ὁ, verbum, oratio, sermo; fabulæ: quasi à μυέω. Hinc Angl. MOUTH.

Μυθωδέςατος, superl. à

Μυθώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, fabulosus. Th. μῦθος.

ΜΥΙ͂Α, ας, ἡ, MUSCA; qu. à μύζω, murmuro; gen pl. μυιάων, Dor. pro μυιῶν.

ΜΥΚΑ΄Ω, MUGIO, boo; f. άσω, et ήσω, a. 2. ἔμυκον, et Ion. μύκον à sono boum factum, qui est μῦ.

Μύκε pro ἔμυκε, Ion. 3. sing. a. 2. præced.

Μύκημα, ἄτος, τὸ, mugitus: à μυκάω, mugio.

Μυκήνηθεν, adv. ex Mycenis.

Μυκηθμὸς, mugitus: à μυκάω.

Μύκηρος, vel μύκηρος, ῦ, ὁ, amygdala.

ΜΥ΄ΚΗΣ, ητος, vel ῦ, ὁ, fungus: item summa gladii pars; quæ est in ipso manubrio.

Μύκησις, ἡ, mugitus: à μυκάω.

Μυκητᾶν, mugientium: gen. pl. Dor. pro μυκητῶν à

Μυκητὴς, ῦ, ὁ, mugiens: à μυκάω.

ΜΥ΄ΚΛΑΙ, ων, αἱ, seu μύκλοι, οἱ, lineæ nigræ, quæ in asinorum collis et pedibus sunt.

Μύκον, Ion. pro ἔμυκον, crepuerunt, 3. pl. a. 2. act. verbi μυκάω.

ΜΥΚΤΗ͂Ρ, ῆρος, ὁ, naris, nasus, proboscis; q. à μύσσω, emungo.

Μυκτηρισμὸς, ῦ, ὁ, subsannatio, irrisio: à μυκτηρίζω.

Μυκτηριςὴς, ῦ, ὁ, subsannator, irrisor: ab eod.

Μυκτηρίζω, naso suspendo, irrideo, contemno; f. ίσω, p. μεμυκτήκα, a. 1. ἐμυκτήρισα. Th. μυκτὴρ, ε.

... αξ, ἄκος, ὁ, lapis molaris. Th. μύλη.

ΜΥ΄ΛΗ, ης, ἡ, MOLA. Hinc Angl. MILL.

Μυλιάω, dentes concutio præ frigore, strido dentibus: à præced.

Μυλῖκὸς, ἡ, ὸν, molaris, -e. Th. μύλη, mola.

Μυλιόωντες, Poët. pro μυλιῶντες, nom. pl. præs. part. act. verbi μυλιάω, q. v.

Μυλλὰς, ἄδος, ἡ, meretrix; qu. à μύλλω, permolo.

ΜΥΛΛΟ΄Σ, ῦ, curvus, tortuosus; qu. à κυλλός. Est verò

Μύλλος, ῦ, ὁ, MULLUS, piscis qui et τρίγλα.

Μύλλω, ore aliquid significo et velut innuo; et Poët. pro molo et subagito sumitur. Th. μύλη.

Μυλοειδὴς, ἑος, ὁ ᾗ ἡ, similis lapidi molari: ex μύλος vel μύλη, mola, et εἶδος, τὸ, species. Th. εἴδω, video.

Μύλος, ῦ, ὁ, idem quod μύλη, mola: in pl. μύλοι, dentes molares.

Μύλων, ωνος, et μυλὼν, ῶνος, ὁ, pistrinum. Th. μύλη.

Μῦμα, ἄτος, τὸ, edulium ex carnibus et sanguine.

Μῦν, murem, acc. sing. à μῦς, μυὸς, ὁ, mus.

Μυνδὸς, ἡ, ὸν, mutus; ὁ, μὴ αὐδῶν, Etym. malim. à μύω.

Μύνη, ης, ἡ, προφᾰσις, excusatio, prætextus, mora: à

ΜΥ΄ΝΟΜΑΙ, prætexto, prætendo.

ΜΥ΄ΞΑ, ης, ἡ, MUCUS, MUCOR; quia μύσσεται e naribus.

Μυξωτὴρ, ῆρος, ὁ, nasus.

Μυοκτόνος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, murium occisor: ex μῦς, mus, et κτείνω, interficio.

Μύρα, ων, τὰ, oppidi nomen, Gr. Lat. interpr. fundens; à μύρω, stillo fundo.

Μῦραινα, ης, ἡ, MURÆNA, piscis. Th. μύρος, q. v.

Μύρετο, lugebat; 3. sing. imperf. Ion. verbi μύρομαι, lugeo. Th. μύρω.

Μυρεψῖκὸς, ἡ, ὸν, unguentarius, ad unguentarios pertinens: à

Μυρεψὸς, ῦ, ὁ, unguentorum coctor: ex μύρον, et ἕψω, coquo.

Μυρί pro μυρία, nom. vel acc. pl. n. g. a. μυρίος, innumerus, infinitus.

Μυριάδες, nom. pl. à

Μυριὰς, ἄδος, ἡ, decem millium numerus: à μύριοι.

Μυριάκις, sæpiùs. Th. μυρίος.

Μυρίζω, ungo; f. ίσω, p. μεμύρικα, a. 1. ἐμύρισα, a. 1. inf. μυρίσαι. Th. μύρον.

ΜΥ͂ΡΙ΄ΚΗ, ης, ἡ, MYRICA, arbor.

Μυρίκῖνος, ίνη, ινον, MYRICINUS: à præced.

Μυριοπλᾰσιος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, infinitè multiplicatus.

ΜΥ͂ΡΙ͂΄ΟΣ, ία, ίον, infinitus, innumerus, summus, extremus, maximus; pl. μυρίοι, ίαι, ία, infiniti, innumeri, ut Lat. sexcenti, sexcenta. At μύριοι, ιαι, ια, decies mille, vel decem millia. Undè et composita cum μυρίος vel μύριοι, reddenda sunt vel per infinitus sive innumerus, vel per decies mille, prout quis illa vel ex hoc, vel ex illo composita existimat; nihilque prohibet, quo minus Synecdochicè etiam τὸ μύριοι, per multos vel plurimos reddatur.

Μυρίοτης, ητος, ἡ, infinitus numerus. Th. μυρίος.

Μυρισμὸς, ῦ, ὁ, aspersio unguentorum, unguentorum illitus: à μυρίζω.

Μύρμαξ, Dor. Æol. βύρμαξ, pro

Μύρμηξ, ηκος, ὁ, idem cum μύρμος.

Μυρμιδόνεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à

Μυρμῖδὼν, όνος, ὁ, undè plur. Μυρμιδόνες, MYRMIDONES, nom. propr. militum Achill. gen. pl. Μυρμιδόνων.

ΜΥ͂ΡΜΟΣ, ῦ, ὁ, et μύρμηξ, ηκος, ὁ, formica; μυρμηδὼν, όνος, ὁ, formicarum contubernium.

Μύρον, Ion. pro ἔμυρον, 3. pl. imperf. verbi μύρω, fluo, stillo.

ΜΥ΄ΡΟΝ, ῦ, τὸ, unguentum; q. à μύρω, fluo.

ΜΥ΄ΡΟΣ, ῦ, ὁ, piscis similis murænæ.

Μύῤῥα, ας, ἡ, MYRRHA. Th. μύρον, unguentum.

Μυρσίνη, ης, idem quod.

ΜΥ΄ΡΤΟΣ, ῦ, ἡ, MYRTUS.

ΜΥ΄ΡΩ, fluo, stillo, fundo; μύρομαι, fleo, ploro.

ΜΥ͂Σ, μυὸς, ὁ, MUS, sorex, musculus, torus, mytilus.

Μῦσαν, clausurunt; Ion. pro ἔμυσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi μύω, claudo.

* Μυσώρχης, ῦ, ὁ, detestabilis præfectus; 2. Maccab. v. 24. Ex μῦσος, et ἀρχή.

Μυσαρὸς, ρὰ, ρὸν, scelestus, detestandus: et

Μυσάττομαι, abominor, aversor; f. m. ξομαι, p. pass. μεμύσαγμαι· à μῦσος.

Μυσία, ας, ἡ, nomen regionis, Gr. à

ΜΥ͂ΣΟΣ, εος, τὸ, scelus.

Μυσὸς, ῦ, ὁ, detestandus, abominandus.

ΜΥ΄ΣΣΩ, vel -ττω, Att. MUNGO, emungo.

Μύςαξ, ακος, ἡ, superius labrum, et in eo nati pili; Angl. MUSTACHES: à μύω.

Μυςήριον, ῦ, τὸ, MYSTERIUM, res arcana: à

Μύςης, ῦ, ὁ, sacris initiatus, MYSTA. Th. μύω, instituto in sacris.

Μυςῖκὸς, ἡ, ὸν, mysticus, cui subest mysterium.

ΜΥΣΤΙ΄ΛΗ, ης, ἡ, buccea panis excavata, quâ pulmentum aut jus hauritur; cochlear.

Μυςίλλω, in parva seco: qu. εἰς μεῖον ςέλλω, vide μιςύλλω.

Μύςρον, ῦ, τὸ, cochlear: à μυςίλη

ΜΥ΄ΤΙΣ, ίδος, ἡ, nasus, propriè de magnis piscibus.

Μυττὸς, ῦ, quod et μύτης, mutus: q. à μύω, quia os ei clausum.

Μύττω, idem quod μύσσω.

Μυττωτὸν, ῦ, τὸ, edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum.

Μυχᾰτος, ον, Poët. idem quod μύχιος, abstrusus. Th. μυχὸς, penetrale.

Μυχθίζω, suspiro, ingemisco, irrideo: à μύζω.

Μύχῖος, ία, ιον, intimus, abstrusus: à

ΜΥ͂ΧΟ΄Σ, ῦ, ὁ, penetrale, locus intimus, recessus, sinus maris, adytum.

ΜΥ΄Ω, propriè, premo, comprimendo claudo, teneo, occludo; hinc conniveo, oculos claudo, labia comprimo; f. σω, a. 1. ἔμυσα.

Μυὼν, ῶνος, ὁ, musculus; item pars quæ præcipuè habet musculos. Th. μῦς, mus.

Μυωπάζω, f. άσω, *nihil procul cerno* : à

Μύωψ, ωπος, ὁ ϗ ἡ, *connivens* : q. d. μύων ὦπας, *claudens oculos, lusciosus.*

Μωκάομαι, et -ῶμαι, *irrideo, illudo.* Th. μῶκος.

Μωκάω, -ῶ, f. ήσω. et μωκίζω, f. ίσω, idem : à

ΜΩ͂ΚΟΣ, ȣ, ὁ, *fatuus irrisor* : q. à μῶ, *quæro*, quòd in aliena semper inquirat. Hinc Angl. MOCK.

Μωλέω, ῶ, *pugno* : à

ΜΩ͂ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *bellum, pugna, tumultus ; ædificium in fluctibus exstructum, portus manu factus.*

ΜΩ͂ΛΥ, υος, τὸ, *MOLY*, herbæ nomen.

ΜΩ͂ΛΥΖΑ, ης, ἡ, *caput allii, genus alii.*

ΜΩ͂ΛΥΣ, υος, seu μώλυξ, υκος, *indoctus, ignavus, tardus, remissus, hebes.*

Μωλύω, seu μωλύνω, *hebeto* : à μῶλυς.

ΜΩ΄ΛΩΨ, ωπος, ὁ, *vibex*, verberum in cute vestigium.

Μωμάσατο, Dor. et Ion. pro ἐμωμήσατο, 3. sing. a. 1. m. seq.

Μωμέομαι, vel μωμάομαι, *vitupero, reprehendo, derideo* : f. m. ήσομαι, a. 1. m. ἐμωμησάμην, a. 1. inf. m. μωμήσασθαι, a. 1. pass. ἐμωμήθην, a. 1. sub. pass. μωμηθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. sub. m. μωμήσωμαι, ῃ, ηται. Th. μῶμος, *dedecus.*

Μωμεύμενος, præs. part. pass. Dor. pro μωμέμενος. Sic μωμεῦνται, Dor. pro μωμοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi μωμέομαι, q. v.

Μωμεύω, f. εύσω, *carpo, reprehendo* : idem cum μωμέομαι, et ab eod. Th.

Μώμημα, ἄτος, τὸ, *dictum, quo aliquem reprehendimus seu irridemus ; reprehensio, irrisio* : à 1. sing. perf. pass. verbi μωμέομαι.

Μωμήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. μωμήσασθαι, a. 1. inf. m. μωμήσωμαι, ῃ, ηται, a. 1. sub. m. ejusd. verbi.

Μωμητὴς, ȣ, ὁ, *vituperator, reprehensor, irrisor* : et

Μωμητὸς, ἡ, ὸν, *vituperabilis* : à 3. pers. perf. pass. ejusd.

ΜΩ͂ΜΟΣ, ȣ, ὁ, *dedecus, probrum, macula, labes, infamia.* Item *MOMUS*, deus quidam, reliquorum deorum irrisor : et hinc *irrisor, vituperator.*

ΜΩ͂Ν, *num, nunquid, an, utrum* : et sequente μὴ vel ȣ, *nonne, annon.*

Μῶνος, α, ον, Dor. pro μόνος, η, ον, *solus.*

Μώνυξ, υχος, per Sync. pro μονώνυξ, *solidas ungulas habens* : ex μόνος, *solus*, et ὄνυξ, υχος, ὁ, *ungula.*

Μώνυχας, ejusd. acc. pl.

Μωραίνω, *infatuo, stultè ago* ; f. μωρανῶ, a. 1. act. ἐμώρανα, Att. ἐμώρηνα, p. μεμώραγκα, præs. pass. μωραίνομαι, *infatuor, stultus fio* ; p. pass. μεμώραμμαι, a. 1. pass. ἐμωράνθην, ης, η, et in sub. μωρανθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. pass. μωρανθεὶς· à μωρός.

Μωρανθεὶς, a. 1. part. pass. μωρανθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi præced.

* Μωρὲ, Matt. v. 22. *contumax* : vox Syriaca.

Μωρία, ας, ἡ, *stultitia.* Th. μωρὸς, *stultus.*

Μωρολογία, ας, ἡ, *stultiloquium* : à

Μωρολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *stultiloquus* : ex μωρὸς, et λόγος, quod à λέγω, *dico.*

Μωρὸν, τὸ, substantivè, *stultitia* : à

ΜΩΡΟ΄Σ, ὰ, ὸν, vel μῶρος, Att. *stultus, fatuus* : q. μὴ ὁρῶν, *nihil videns.*

Μωρῶς, adv. *stultè* : à μωρός.

Μῶσα, ας, Dor. pro Μȣ̃σα, ης, ἡ, *Musa.*

Μωσῆς, ȣ̃, et Μωσεὺς, έως, ὁ, dat. Μωσῇ et Μωσεῖ, acc. Μωσῆν, *Moses*, nomen Hebræorum Legislatoris.

Μῶσθαι, per Sync. pro μώσασθαι, dicitur esse Laconicum pro ζητεῖν· à μάω, *quæro.*

Μῶυ, τὸ ὕδωρ, *aqua*, Hesych.

Μωϋσῆς, ȣ̃, et Μωϋσεὺς, έος, ὁ, idem quod Μωσῆς.

N.

N, LITERA decima tertia apud Græcos ; in numeris est *quinquaginta*, et cum lineolâ infrà positâ (ν,) *quinquaginta millia.*

Νaασὼν, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*

Ναβὶν, ὁ, *cubiculum, thalamus* : indecl.

ΝΑ΄ΒΛΑ, ων, τὰ, *NABILA*, instrumenta musica.

Ναβλὴ, ῆς, ἡ, *navis.*

Ναγγαὶ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *illustrans.*

Νᾶες, Dor. et Ion. pro νῆες, nom. à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis.*

Ναέτης, seu ναιέτης, ȣ, ὁ, *incola.* Th. ναίω, *habito.*

Ναζαραῖος, αία, αῖον, et Ναζαρηνὸς, ἡ, ὸν, *NAZARENUS* : item Ναζωραῖος, ȣ, Act. xxvi. 9.

Ναζαρὲθ, vel Ναζαρὲτ, ἡ, nomen urbis indecl. Heb. quod interpret. Lat. *surculus.*

Ναζωραῖος, αία, αῖον, *NAZARÆUS.*

Ναθὰν, ὁ, nom. Prophetæ indecl. Hebr. quod interpr. Lat. *dedit.*

Ναθαναὴλ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *Deus dedit.*

ΝΑΙ͂, adv. *NÆ, profectò, imò, etiam* : ναὶ μὰ τὸν, &c. *certè per*, &c.

Ναῖε, pro ἔναιε, Ion. 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito.*

Ναίει, *incolit*, 3. sing. ind. præs. verbi ναίω, q. v.

Ναίεσκε, *habitabat*, Poët. vel Ion. Epenth. τȣ̃ εσκ, pro ἔναιε, 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, *habito.*

Ναιετάεσκον, ες, ε, per Epenth. Ion. pro ἐναιέταον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem quod ναίω, *habito.*

Ναιετάωσα, præs. part. f. g. ejusd. verbi. Sic ναιετάωσ' pro ναιετάωσι, 3. pl. ind. præs. act.

Ναιετάω, idem quòd ναίω, *habito, incolo.*

Ναιετάωσι, Poët. vel Ion. pro ναιετῶσι, 3. pl. præs. ind. vel, ut alii, Dor. pro ναιετάȣσι, ejusd verbi.

Ναΐν, ἡ, nomen urbis, indecl. Syr. Lat. interpr. *amœni* sc. *agri.*

Ναίοισα, Dor. pro ναίȣσα, *habitans*, præs. part. f. g. à ναίω, vel οισι, Dor. et Æol. pro ναίȣσι, *habitant*, 3. pl. præs.

Ναῖον, Ion. pro ἔναιον, *habitabant*, 3. pl. imperf. act. verbi ναίω.

ΝΑΙ͂ΡΟΝ, ȣ, τὸ, *odoramentum quoddam*, quod immiscent unguentis.

ΝΑΙ΄Ω, *habito, incolo* : ναιετάω, -ῶ, idem.

Νάκη, ης, ἡ, idem cum

ΝΑ΄ΚΟΣ, εος, τὸ, *pellis cum suo villo, vellus* : qu. à νάσσω, quia est aliquid ναςὸν, id est, *densè compactum.*

Νᾶμα, ἄτος, τὸ, *flumentum, latex* : dat. pl. νάμασι· à νάω, *fluo.*

Νᾶν, Dor. pro ναῦν, *navem.*

ΝΑ΄ΝΝΗ, ης, ἡ, *patris matrisve soror.* Angl. NAUNT pro AUNT.

ΝΑΝΟ΄Σ, ȣ̃, ὁ, *NANUS, pumilio* : hinc

Νανώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pumilionis formam habens* : à præced.

Ναοὶ, nom. pl. à ναὸς, ȣ̃, ὁ, *templum.*

ΝΑΟ΄Σ, ȣ̃, ὁ, et Att. νεὼς, ὁ, propriè *domicilium ; templum* : q. à ναίω, *habito* : hinc πρόναος, ȣ, ὁ, *templi vestibulum.*

Ναοὺμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. q. interpret. Lat. *verbum majestatis.*

ΝΑ΄ΠΟΣ, εος, τὸ, seu νάπη, ης, ἡ, *saltus, clivus montis, locus cavernosus, vallis nemorosa* : q. ex νῆ et φάος, quòd *locus tenebricosus sit.* Vel à νάω, *fluo.*

ΝΑ΄ΠΥ, υος, τὸ, *sinapi.*

ΝΑ΄ΡΔΟΣ, ȣ, ἡ, *NARDUS*, frutex.

Ναρθήκιον, ȣ, τὸ, *NARTHECIUM, liber medicamentarius, vas medicamentarium* : à νάρθηξ.

Ναρθηκοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ferulam ferens* : ex φέρω, et seq.

ΝΑ΄ΡΘΗΞ, ηκος, ὁ, *arbor quædam, ferula.*

ΝΑ΄ΡΚΑΦΘΟΝ, ȣ, τὸ, *odoramenti genus*, q. ex νάρδος, et καίω.

Ναρκάω, et -έω, f. ήσω, *torpeo, obtorpesco* : à

ΝΑ΄ΡΚΗ, ης, ἡ, *torpedo, piscis genus* : item *torpor, veternus.*

Νάρκημα, ἄτος, τὸ, et

Νάρκησις, εως, ἡ, *torpor* : à p pass. verbi ναρκάω, quod videas.

Νάρκισσος, ȣ, ὁ, nomen viri. Gr. *NARCISSUS* : et in f. g. pro *flore* sumitur : à νάρκη, i. e. *torpore*, quem suo odore affert.

Ναρκόω, f. ώσω, *torpore afficio.* Th. νάρκη, *torpor.*

Ναρκώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *torpidus*: ab eod.

Νάρκωσις, εως, ἡ, *torpefactio*: et

Ναρκωτικὸς, ή, όν, *torpefaciendi vim habens*: à p. pass. verbi ναρκόω, q. v.

ΝΑ'ΡΤΑΛΟΣ, ου, ὁ, *vasis genus*.

ΝΑ'ΡΤΗ, ης, ἡ, *NARTA, planta odorata*: an à νάρδῳ;

Νάσατο, Ion. et νάσσατο, Poët. 3. sing. a. 1. m. pro ἐνάσατο, verbi νάω, *habito*, a. 1. infin. m. νάσασθαι. Th. ναίω, idem.

Νάσθην, ης, η, Ion. pro ἐνάσθην, &c. a. 1. ind. pass. verbi νάω, pro ναίω, *habito*.

Νασιώτας, α, ὁ, Dor. pro νησιώτης, ου, ὁ, *insulanus, insulæ incola*. Th. νῆσος, ου, ἡ, *insula*.

Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, *insula*.

Νάσσα, Ion. et Poët. pro ἔνασα, a. 1. ind. act. verbi νάω, pro ναίω, *habito*.

Νάσσατο, vide in νάσατο.

ΝΑ'ΣΣΩ, f. νάσω, et νάξω, *premo, comprimo, farcio*: νενασμένος, *refertus, plenus*.

Ναστὸς, ή, όν, *confertus, densus: firmus*, ut turris: à præced.

Ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν, ἄγω, *navem frango, naufragium facio*: f. ήσω, p. νεναυάγηκα, a. 1. ἐναυάγησα.

Ναυαγήσασι, dat. pl. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, verbi ναυαγέω.

Ναυαγία, ας, ἡ, *naufragium*: et

Ναυάγιον, ου, τὸ, idem et *fragmentum navis, tabulæ ex naufragio*: à

Ναυαγὸς, οῦ, ὁ, *naufragus*: ex ναῦς, *navis*, et ἄγω, *frango*.

Ναυαρχέω, -ῶ, f. ήσω, *classi præsum*: à ναύαρχος.

Ναυαρχία, ας, ἡ, *præfectura classis*: ab eod.

Ναύαρχος, ου, ὁ, *NAVARCHUS*: ex ναῦς, et ἀρχή.

Ναυάτης, ου, ὁ, *NAVITA*, corruptè legitur pro

Ναυβάτης, ου, ὁ, *qui navem scandit, nauta*: ex ναῦς, et βαίνω, *scando*.

Ναυηγεῖν, Ion. pro ναυαγεῖν, et

Ναυηγίη, Ion. pro ναυαγία, *naufragium, calamitas*: et

Ναυήγιον, Ion. pro ναυάγιον, et

Ναυηγὸς, Ion. pro ναυαγὸς, *naufragus*.

* Ναυκληρία, ας, ἡ, *navicularia, sive navis locatio ad merces vehendas*. Vide Salm. de usur. c. 17. p. 516. *navium gubernatio, nautica vita*. à seq.

Ναύκληρος, ου, ὁ, *NAUCLERUS, navis dominus*: ex ναῦς, *navis*, et κλῆρος, *sors, hæreditas*.

Ναύκραροι, ων, οἱ, *magistratus quidam Athenienses, Reipub. principes magistratus*.

Ναυκράτης, εος, ὁ καὶ ἡ, *qui*, scil. *classe pollens, maris imperium obtinet, qui classis præsidio locum aliquem tenet, vel occupat*: ex ναῦς, et κρατέω.

Ναυκράτωρ, ορος, ὁ, *qui navibus præest, gubernator*: ex iisdem.

Ναύλη, idem quod ναῦλα.

Ναῦλον, ου, τὸ, *NAULUM, merces quæ pro navigatione persolvitur*. Th. ναῦς.

Ναυλοχέω, f. ήσω, *in portu maneo*: à

Ναύλοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *naves continens*: subst. *statio navium, portus*: ex ναῦς, *navis*, et λέχος, *lectus*; vel λόχος, *insidiæ*.

Ναυμαχέω, *navale prælium committo*: à ναυμάχος.

Ναυμαχία, ας, ἡ, *navale prælium*: ab eod.

Ναυμάχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navali prælio aptus*: ex ναῦς, et μάχομαι, *pugno*.

Ναυμᾶχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navale prælium committens*: ex iisdem

Ναῦν, *navem*, acc. sing. et Poët. νηῦν, νῆα, vel νέα, à ναῦς, *navis*.

Ναύπακτος, ου, ὁ, *NAUPACTUS*, urbis nomen.

Ναυπηγεύμενος, Dor. pro ναυπηγούμενος, præs. part. pass. à

Ναυπηγέω, f. ήσω, *naves fabricor*: à ναυπηγός.

Ναυπηγήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fabricandis navibus aptus*: ab eod.

Ναυπηγία, ας, ἡ, *navium fabricatio*: à ναυπηγός.

Ναυπηγικὸς, ή, όν, *ad navium fabricationem pertinens*: à præced.

Ναυπήγιον, ου, τὸ, *locus ubi naves compinguntur*: ab eod.

Ναυπηγὸς, οῦ, ὁ, *navium fabricator*: ex ναῦς, *navis*, et πηγνύω seu πήγνυμι, *compingo*, p. m. πέπηγα.

ΝΑΥ͂Σ, ναὸς, ἡ, *NAVIS*, Ion. νηῦς, νηὸς, dat. νηΐ, q. à νάω, *fluo*.

Ναυσίθοος, ου, ὁ, nom. viri, q. *qui navi currit*: ex ναῦς, et θέω, *curro*.

Ναυσίνοος, ου, ὁ, nomen viri, q. *cujus animus est in navibus*: ex ναῦς, *navis*, et νόος, *mens*.

Ναυσίπορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *navibus pervius, navigabilis*: ex ναῦς, et πόρος,

Ναυσίστονος ὕβρις, *ignominia quæ propter cladem acceptam classi gemitum et luctum adfert*: ex ναῦς, *navis*, et στόνος, *gemitus*.

Ναυσιφόρητος, ου, ὁ ϗ ἡ, Pind. *qui navibus vehitur*: ex ναῦς, et φέρω, *fero*.

Ναύσταθμος, ου, τὸ, necnon

Ναύσταθμον, ου, ὁ, *navium statio, navale; navales copiæ*: ex ναῦς, *navis*, et σταθμὸς, *statio*, quod ab ἵστημι, *statuo*.

Ναυστολέω, -ῶ, f. ήσω, *navem mitto, duco, rego, guberno, navi veho, permeo, proficiscor*: ex ναῦς, et στέλλω, *mitto*.

Ναύτης, ου, ὁ, *NAUTA*; pro quo Poëtæ, præsertim Tragici, ναυβάτης, ου, ὁ, *NAVITA*. Th. ναῦς, ἡ, *navis*.

Ναυτία, et Ion. ναυσία, ας, ἡ, *NAUSEA*: ναυτίασις et ναυσίασις, εως, ἡ, idem. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιάω, et ναυσιάω, et -όω, *NAUSEO*, metaph. *respuo, quasi nauseans*: à ναυτία.

Ναυτικὸς, ή, όν, *NAUTICUS: rei nauticæ peritus*: τὸ ναυτικὸν, *res nautica, copiæ navales, classis*: à ναῦς, *navis*.

Ναυτιλία, ας, et Ion. ης, ἡ, *navigatio*: et

Ναυτίλλομαι, *navigo*, à seq.

Ναυτίλος, ου, ὁ, idem quod ναυτικὸς, οῦ, ὁ, *nauticus* vel *nauta*; item *NAUTILUS* piscis. Th. ναῦς, *navis*.

Ναυτιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *nauseam faciens, fastidiosus*. Th. ναῦς.

ΝΑ'ΦΘΑ, ης, ἡ, *NAPHTHA, oleum Medeæ, bitumen*.

Νάω, *habitare facio*: a. 1. ἔνασα, et Poët. ἔνασσα, *habitare feci, collocavi*: a. 1. pass. ἐνάσθην, a. 1. m. ἐνασσάμην, *habitavi*.

Νάω, *fluo; mano, scaturio*.

Ναῶν μάχη, ἡ, Poët. pro ναυμαχία, ἡ, *navalis pugna*.

Νὲ, in compositione negat. *NE* brevis Lat.

Νέα, et νῆα, Ion. et Poët. pro ναῦν, acc. sing. à ναῦς, ναὸς, ἡ, *navis*. Est etiam

Νέα, f. g. à νέος, quod vide.

Νεάζει, *juvenis est*, 3. sing. ind. præs. à

Νεάζω, fut. άσω, *juvenesco*. Th. νέος, *novus, juvenis*.

Νεὰν, ᾶνος, ὁ· item

Νεανίας, ου, ὁ, *adolescens, audax, validus*. Th. νέος, *novus, juvenis*.

Νεανικὸς, ή, όν, *juvenilis; strenuus; audax; vehemens*: comp. νεανικώτερος, superl. -ώτατος· à præced.

Νεανικῶς, adv. *juveniliter; strenuè*: à præced.

Νεανισκεύω, *juvenesco*: à νεανίσκος.

Νεανὶς, seu νεᾶνις, ἴδος, ἡ, *juvencula*: et

Νεανίσκος, ου, ὁ, *juvenis, adolescentulus*: à νεάν.

Νεάπολις, εως, ἡ, nom. urbis, Gr. quod interpr. Lat. *nova urbs*.

Νεαρὸς, ρὰ, ρὸν, *novus, recens, juvenis, juvenilis*. Th. νέος, *novus*.

Νέας, *naves*, pro νῆας, accusativ. pl. Ion. à ναῦς.

Νέασις, εως, ἡ, *novatio, renovatio*: à νεάω.

Νεᾶται, *habitantur, structa sunt*, detracto augmento pro νενέαται, Ion. pro νένηται, 3. pl. perf. pass. verbi νέω, *struo*: vel à νέω, Ion. pro νάω, vel ναίω, *habito*.

Νέατος, Ion. Sync. pro νεώτατος, *novissimus*. Th. νέος, *novus*.

Νεατὸς, ή, όν, *novatus, novalis*, subst. *tempus renovandi agrum*: à seq.

Νεάω, -ῶ, *novo*, in primis *agrum*: à νέος.

Νέβαλ, *uter, amphora*. Vox Hebræa, retenta à LXX. 1 Sam. i. 24.

Νεβρὶς, ἴδος, ἡ, *NEBRIS, hinnuli* aut *cervi pellis*: et indè

Νέβρισσα, serpentis genus à maculis sic dictum: à sequente Th.

ΝΕΒΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *hinnulus, pullus cervi*: νεβρῶ, Dor. pro νεβροῦ, et νεβρῶς, pro νεβρούς.

Νεβρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, Bacchi Epithet.

Νεέλασσα, *exultat, læta est*: vox Hebr. Job. xxix. 13.

Νεεμὰν, nomen viri, indecl. Syriac. q. interpret. Lat. *amœnus*.

Νέεσθαι, *redire*, præs. inf. à νέομαι, vel νέω, *eo*, *redeo*.

Νέηαι, Ion. pro νέῃ, *eas*, 2. sing. præs. sub. m. verbi νέομαι vel νέω, *eo*, *redeo*.

Νεήκεσσι, dat. pl. Poët. à

Νεηκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *recentèr acutus*: ex νέος, *novus*, et ἀκὴ, *cuspis*.

Νεήλυς, υδος, ὁ ϗ ἡ, *qui nuper advenit*: ex νέος, *novus*, et ἐλεύθω, pro quo in præs. ἔρχομαι, *venio*: fut med. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον.

Νεηνίας, Ion. pro νεανίας, *juvenis*, et

Νεῆνις, Ion. pro νεᾶνις, ἴδος, ἡ, *juvencula*.

Νεῖ, *net*; 3. sing. ind. præs. verbi νέω, *neo*: f. ήσω.

Νειαίρη, ης, Ion. pro νειαίρα, ας, ἡ, *pars ima ventris*.

Νειαρὸς vel νεαρὸς, *novus*, *ultimus*. Th. νέος, idem.

Νείατος, *infimus*, *ultimus*: per Syncopen pro νειότατος, superl. à νεῖος pro νέος, *novus*, *recens*.

Νείκεα, ut et νείκε', acc. pl. à νεῖκος, εος, τὸ, *rixa*.

Νεικεῖ, *contendit*: 3. sing. præs. ind. à νεικέω. Th. νεῖκος.

Νεικείεσκεν, Ion. Epenth. τȣ̃ εσκ, Paragogeque τȣ̃ ν, pro ἐνείκεις, 3. sing. imperf. act. verbi νεικείω, Poët. pro νεικέω, *rixor*: ab eod. Th.

Νεικείῃ, et Ion. Paragoge τȣ̃ σι, νεικείῃσι, *vincat*, *probris affecerit*: 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Νεικεςὴρ, ῆρος, ὁ, *objurgator*, *conciliator*: à 3. pers. perf. pass. verbi.

Νεικέω, et Poët. νεικείω, *rixor*, *objurgo*: f. ήσω, et έσω. Th. νεῖκος.

Νείκησεν, et νείκεσεν, Ion. pro ἐνείκησε, ἐνείκεσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi præced.

ΝΕΙ῀ΚΟΣ, εος, τὸ, *rixa*, *jurgium*, *contentio*; *bellum*: q. à νὲ, et εἴκειν,

Νειλομέτρον, ȣ, τὸ, Strabo. Vide Νειλοσκοπεῖον.

Νεῖλος, ου, ὁ, *NILUS*, Ægypti fluvius.

Νειλοσκοπεῖον, ου, τὸ, *Nili specula*, *eum in finem prope Memphim extructa*, *ut incrementa et decrementa ejus ii observentur*, *incolisque maturè significentur*, D. S. Ex Νεῖλος, et σκοπέω.

Νεῖμας, αντος, *qui tribuit*: a. 1. part. act. νείματο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi νέμω, *tribuo*: a. 1. ἔνειμα.

Νεῖμε, vel νεῖμεν, *tribuit*: 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔνειμε, ejusd. verbi.

Νειόθεν, per Sync. pro νειατόθεν, adv. *ex imo*: et

Νειόθι, adv. per Sync. pro νειατόθι, *in imo fundo*: à νεῖος· et

Νεῖον, ȣ, τὸ, Ion. pro νέον, ȣ, τὸ, *novale*; item adv. pro *nuper*: et

Νεῖος, et νειὸς, ȣ̃, ὁ, Ion. pro νέος, (sub. ἀγρὸς) et νεὸς, *ager renovatus*, *novalis*, *novale*: à

Νεῖος, idem ac νέος, *recens*, *novellus*: superl. νειότατος, *novissimus*, *infimus*.

Νείσσεαι, Ion. pro νείσσῃ, 2. sing. præs. sub. med. νείσσω, Ion. pro νείσσε, præs. imperat. med. à

Νείσσομαι, *proficiscor*: à νέω, *eo*.

Νείσσονται, 3. pl. præs. ind. med. præced. verbi.

Νεῖται, *redit*: 3. sing. præs. med. verbi νέομαι· à νέω, *eo*, *redeo*.

Νείφω, *ningo*, perf. med. νένοφα· à νίφω.

Νειχθεὶς, a. 1. part. pass. à νείσομαι, *redeo*.

Νεκάδεσσιν, *mortuis*, dat. pl. Ion. à

Νεκὰς, ἄδος, ἡ, *cadaverum acervus*: νεκάδες, *mortui*. Th. νεκρὸς, *mortuus*.

Νεκρικὸς, ἡ, ὸν, *funebris*: ab eod.

Νεκρομαντεία, ας, ἡ, *NECROMANTIA*, *vaticinatio*: est quidem magiæ seu divinationis genus, quod exercent ii, qui de rebus futuris vel verè vel simulatè mortuos consulunt: ex νεκρὸς, *mortuus*, et μάντις, *vates*.

Νεκρομαντεῖον, ȣ, τὸ, *vaticinium quæ fit evocatis mortuis*: ex iisd.

ΝΕΚΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mortuus*, *cadaver ipsum*.

Νεκρόω, *occido*, *interimo*: f. ώσω, p. νενέκρωκα, a. 1. ἐνέκρωσα, a. 1. imperat. act. νέκρωσον, άτω, p. pass. νενέκρωμαι, perf. part. pass. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρὸς, *mortuus*.

Νεκρωθεὶς, έντος, *neci datus*: a. 1. part. pass. ab ἐνεκρώθην, a. 1. pass. verbi præced.

Νέκρωσις, εως, ἡ, *occisio*; à 2. pers. perf. pass. verbi ejusd.

ΝΕ'ΚΤΑΡ, ἄρος, τὸ, *NECTAR*, *potus Deorum*.

Νεκτάρεος, ρέα, Ion. ρέη, ρεον, *NECTAREUS*, *nectaris suavitatem referens*: à præced.

ΝΕΚΥ'ΔΑΛΟΣ, *insectum quoddam*.

Νέκυες, *defuncti*, *manes*; νεκύεσσι, dat. pl. Ion. νεκύων, gen. pl. à νέκυς, υος, idem cum νεκρὸς, *mortuus*

Νεκυμαντεία, ας, ἡ, id. ac νεκρομαντεία· et

Νεκυομαντεῖον, ȣ, τὸ, et Ion.

Νεκυομαντήϊον, ȣ, τὸ, idem quod νεκρομαντεῖον· item *oraculum*, *in quo mortui de re aliquâ consulantur*: ex νέκυς, et μάντις, *vates*.

Νεκυοσσόος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mortuos suscitans*: ex νέκυς, et σεύω vel σόω.

Νέκυς, ὕος, ὁ, *defunctus*, *cadaver*: gen. pl. νεκύων. Th. νεκρὸς.

Νεμεαῖος, αία, αῖον, *NEMEÆUS*: à Νεμεία.

Νεμεὰς, ἄδος, ἡ, Poët. pro Νεμεαία, *NEMEÆA*.

Νέμει, *tribuit*: 3. sing. præs. νέμειν, præs. inf. à νέμω, q. v.

Νεμεία, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμείη, ης, ἡ, Ion. pro Νεμεία, ἡ, nomen regionis: à νέμος, εος, τὸ, *nemus*. Th. νέμω, *pasco*.

Νέμειον ἄγαλμα, *Nemæum ornamentum*.

Νεμεσάσαι, Dor. pro νεμεσῆσαι, 3. sing. aor. 1. opt. act. à

ΝΕΜΕΣΑ'Ω, -ῶ, *indignor*, *irascor*: *invideo*; *indignationem formido*, *timeo*; *irritum facio hostis consilium*, *seu spem*: f. ήσω, p. νενεμέσηκα, a. 1. ind. pass. ἐνεμεσήθην,

Νεμεσητικὸς, ἡ, ὸν, *ad indignationem propensus*: et

Νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, *reprehensibilis*, Poët. νεμεσσητὸς· à νεμεσάω, *irascor*.

Νέμεσθαι, præs. inf. pass. à νέμω, *pasco*.

Νεμεσίζῃ, 2. sing. præs. subjunct. pass. à

Νεμεσίζω vel -ομαι, *reprehendo*, *indignor*, *revereor*. Th. νεμεσάω.

Νέμεσις, εως, ἡ, *indignatio*; *reprehensio*; *cum quâdam invidiâ indignatio*; *indignatio ob sceleratum facinus*; *ultio Divina*, *vindicta*; item *NEMESIS*, nomen Deæ insolentiam hominum reprimentis. Th. præced.

Νεμεσσᾷ, Poët. pro νεμεσᾷ, *indignè fert*: 3. sing. præs. ind. verb. νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσσᾱτὸς, Dor. pro νεμεσσητὸς, quod vide.

Νεμέσσηθεν, pro νεμεσσήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Sic νεμεσσήθην. Ion. pro ἐνεμεσσήθην, a. 1. pass. verbi νεμεσάω, *indignor*.

Νεμεσσητὸς, ἡ, ὸν, Poët. pro νεμεσητὸς, ἡ, ὸν, *reprehendendus*, *a*, *um*: ab eod.

Νεμηθεὶς, *tributus*: a. 1. part. pass. verbi νέμω, *tribuo*: f. νεμῶ, perf. pass. νενέμημαι, a. 1. pass. ἐνεμήθην.

Νέμονται, *fruuntur*: 3. pl. præs. ind. pass. νέμομαι, verbi νέμω.

Νέμος, εος, τὸ, *NEMUS*, *locus arboribus densus*: à

ΝΕ'ΜΩ, *tribuo*, *distribuo*: νέμομαι, *tribuor*, *dividor*, interdum *divido*, *partior*: νέμω, et frequentiùs νέμομαι, *possideo*, *habeo*, *colo*: νέμω, *pasco*; νέμομαι, *pascor*; νέμω, *administro*, *guberno*: dicitur ut Lat. *tribuo*, pro *concedo*, *largior*: f. νεμῶ, p. νενέμηκα, a. 1. ἔνειμα, p. m. νένομα.

Νέανται, Dor. pro νένησται, perf. ind. pass. verbi νάω, *scaturio*.

Νενέᾱται, Ion. pro νένηνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi νέω vel νάω.

Νενέμηκα, *distribui*; perf. act. verbi νέμω, quod vide.

Νένηκα, *nevi*: perf. act. verbi νήθω, *neo*: f. νήσω, perf. pass. νένημαι, et νένησμαι, p. part. pass. νενημένος, et νενησμένος. Th. νέω, *neo*.

ΝΕΝΙ'ΗΛΟΣ, *cæcus*, *attonitus*, *vecors*.

Νενίκανται, Dor. pro νενίκηνται 3. pl. perf. pass. verbi νικάω, *vinco*.

Νενίκημαι, perf. pass. et νενικημένος, perf. part. pass. ejusd. verbi.

ΝΕ'ΝΝΟΣ, ȣ, ὁ, *patruus*, *avunculus*.

Νεννὸς, ἡ, ὸν, *stolidus*; quasi ex νὲ, et νόος, *mens*.

Νενόμισμαι, perf. ind. pass. et

Νενομισμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi νομίζω, *puto moribus instituo*. Th. νόμος, *lex*.

Νενοσσευμένα, legendum νενεοσσευμένα, perf. part. pass. à νεοσσεύω, *nidifico*. Th. νεοσσὸς, *pullus*.

Νένοται, per Sync. pro νενόηται,

excogitatum est: 3. sing. perf. pass. verbi *νοέω, cogito*.

Νένοφα, perf. m. verbi inus. νέφω, pro quo νείφω.

Νενώμεθα, per Synæresin Ion. pro νενοήμεθα, et νένωται, pro νενόηται, 1. pl. et 3. sing. perf. pass. verbi *νοέω, cogito*.

Νεαρδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper irrigatus*: ex νέος, *novus*, et ἄρδω, *irrigo*: f. σω.

Νεόγᾰμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui recèns uxorem duxit*, vel *recèns nupta*: ex νέος, et γαμέω, *uxorem duco*.

Νεογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper natus*: ex νέος, et γίνομαι, *nascor*.

Νεογιλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *infans modò natus*: à præced.

Νεογιλὸς, ἡ, ὸν, idem, et ab eod.

Νεόγραπτος, ὁ ϗ ἡ, *nuper pictus*: ex νέος, et γράφω, *scribo*.

Νεόγυιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui juvenilia membra habet, juvenis*: ex νέος, *juvenis*, et γυῖον, ȣ, τὸ, *membrum*.

Νεόδμᾱτος, ω, ὁ, Dor. pro

Νεόδμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recèns extructus*; item *nuper domitus, recèns nupta*, i. e. νεοδάματος· ex νέος, *novus*, et δέμω, *struo*; vel δαμάω, *domo*.

Νεόδρεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recèns decerptus*: ex νέος, et δρέπω, *decerpo*: f. ψω.

Νεοθᾱλὴς, et νεοθηλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper virens et pullulans*; item *recens*: ex νέος, et θάλλω, *floreo*.

Νεοίη, ης, ἡ, *juvenilis ætas*: à νέος, *juvenis*.

Νέοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recèns conditus et habitatus*; item *qui recèns alicubi ædes, habere cœpit; in novâ urbe domum habens*: ex νέος, et οἶκος, *domus*.

Νεοκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *recentem dolorem habens*; dat. sing. νεοκηδεῖ· ex νέος, *novus*, et κῆδος, εος, τὸ, *cura*.

Νεόκλωστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recèns contextus*: ex νέος, et κλώθω, *neo*.

Νεόκτιϛος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recèns conditus*: ex νέος, et κτίζω, *condo, creo*.

Νεόκτονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *recèns interfectus*; ex νέος, *novus*, et κτείνω, *interficio*: perf. med. ἔκτονα.

Νεολαία, ας, ἡ, *juvenum cœtus, juventus*. Th. νέος, *juvenis*.

Νέομαι, *neo, nato, vado*. Th. νέω, idem.

Νεομηνία, et contractè νȣμηνία, ας, ἡ, *nova luna*, vel *novus mensis*, aut *prima dies mensis, Calendæ*: ex νέος, *novus*, et μήνη, *luna*, vel μὴν, *mensis*.

Νέον, *nuper*, adv. νεωϛὶ, Att. idem. Th. νέος, *novus*.

Νεόπηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nuper compactus*: ex νέος, et πήγνυμι, *compingo*.

Νεόπλῠτος et νεοπλύντος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recèns lotus*: ex νέος, *novus*, et πλύνω, *lavo*.

ΝΕ´ΟΣ, νέα, νέον, *NOVUS, novellus, recens, juvenis*; qu. à νῦν, *nunc*; comp. νεώτερος, α, ον, *junior*; pl. num. αἱ, νεώτεραι, *juvenculæ, minores natu*.

Νεοσίγαλος, ȣ, ὁ, *propter novitatem et excellentiam admirandus*; adeò ut eum audienti silentium præ admiratione pariat. Homerus talem σιγαλόεντα appellaret. Ex νέος, et σιγάω, *sileo*.

Νεόσμηκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nuper tersus* vel *politus*: ex νέος, et σμάω vel σμήχω, *abstergo, purgo*.

Νεοσσεύω, et Att. νεοττεύω, *nidulor, nidifico*. Th. νεοσσὸς, ȣ, ὁ, *pullus*.

Νεοσσία, ας, et νεοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus avium*: à νεοσσός.

Νεοσσίον, ȣ, τὸ, *parvus pullus*; dimin. à

ΝΕΟΣΣΟ´Σ, et Att. νεοττὸς, ȣ, ὁ, *pullus, avicula, vitellus; nidus*.

Νεοσσῶς, Dor. pro νεοσσός.

Νεότας, ᾱτος, Dor. leg. pro νεότης, q. v.

Νεοτευχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nuper factus*: ex νέος, et τεύχω, *fabrico*.

Νεότης, ητος, ἡ, *juventus*. Th. νέος, *juvenis*.

Νεοτήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *juvenilis*: ab eod. Th.

Νεότμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recèns sectus*: ex νέος, et τέμνω, *seco*; perf. pass. τέτμημαι.

Νεοτρῐβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *recèns tritus*: ex νέος, et τρίβω, *tero*.

Νεοττία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσία.

Νεοττίον, ȣ, τὸ, idem quod νεοσσίον, q. v.

Νεοττοποιέομαι, -ȣ̃μαι, *pullos gigno*; f. med. ήσομαι. Hinc a. 1. part. med. νεοττοποιησάμενος· ex νεοσσὸς, seu -ττὸς, ὁ, *pullus*, et ποιέω, *facio*.

Νεοττὸς, ȣ̃, ὁ, Att. pro νεοσσὸς, *pullus*.

Νεουρέω, *secundo vento utor*: ex ναῦς, et ȣ̃ρος, *ventus secundus*.

Νεούτατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *recèns vulneratus*: ex νέος, et ȣτάω, f. ήσω, *vulnero*.

Νεόφῠτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *nuper consitus* seu *plantatus*; apud Script. Eccl. νεόφυτος de eo dicitur, *qui nuper ad fidem Christianam accessit*: ex νέος, et φύω.

Νεοχμέω, -ῶ, *res novas molior*: à seq.

Νεοχμὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *novus, qui integris est viribus*: à νέος.

* Νεόχριϛος, οἶκος, *domus nuper incrustata, nuper calce arenâque perpolita*: ex νέος, et χρίω, *ungo*, D. S.

Νεόω, -ῶ, fut. ώσω, *novo, innovo*: à νέος.

ΝΕ´ΠΟΔΕΣ, ων, οἱ, *filii, progenies, NEPOTES*. Est et

Νέποδες, ων, οἱ, *carentes pedibus, euntes ut pisces, pisces*: ex νὲ, et πȣ̃ς, *pes*.

Νέρθε, et νέρθεν, per Aphær. pro ἔνερθεν, *infra*, adv. et hinc

Νέρτερος, -έρα, -ερον, *inferior*; pro ἐνέρτερος.

Νέϛορα, acc. sing. à Νέϛωρ.

Νεϛορίδης, ȣ, ὁ, *NESTORIDES*: patronym. à

Νέϛωρ, -ορος, ὁ, *NESTOR*, nom. propr.

Νεῦμα, ᾰτος, τὸ, *nutus*: à νεύω, *innuo*.

Νεῦμαι, Dor. pro νέομαι, -ȣ̃μαι, vel Ion. pro fut. m. νεύσομαι.

Νεύμεθα, Dor. pro νεόμεθα, quod per Enallagen pro fut. νευσόμεθα, *redibimus*: à νέω, *redeo*.

Νεύοιεν, *nutabant vergent*; 3. pl. opt. præs. à νεύω, *innuo*; præs. part. νεύων, ȣσα, ον.

Νευρὰ, ᾶς, ἡ, et Ion. ῆς, *nervus, arcus*. Th. νεῦρον, ȣ, τὸ, *nervus*.

Νευρειὴ, ῆς, ἡ, Poët. pro præced.

Νευρῆς, gen. Ion. ab eodem.

Νευρὶς, ῐδος, ἡ, idem cum νεῦρον, *nervus*.

Νευροκοπέω, -ῶ, *enervo, nervis præcido*: ex νεῦρον, et κόπτω, *scindo*.

ΝΕΥ῀ΡΟΝ, ȣ, τὸ, *NERVUS in corpore animalium; chorda in arcu*; νεῦρα, *nervi; vires; fide*, instr. musicum.

Νευρόσπᾰστος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui nervorum artificialium tractu movetur*: ex νεῦρον, *nervus*, et σπάω, *traho*.

Νεῦσ᾽, et νεῦσε, Ion. pro ἔνευσε, *annuit*: 3. sing. aor. 1. act. verbi νεύω, *innuo*; f. σω, p. νένευκα, aor. 1. part. νεύσας, αντος.

Νεῦσις, εως, ἡ, *nutus*; à 2. perf. perf. pass. verbi præced.

Νευϛάζω, fut. άσω, *nuto, caput concutio*: ab eodem. Th.

Νευϛῐκὸς, ἡ, ὸν, idem quod seq.

Νευϛὸς, ἡ, ὸν, *natans*. Th. νέω, f. νεύσω, *nato*.

ΝΕΥ´Ω, *NUO, innuo, annuo; promitto; vergo*; f. σω, p. κα.

Νέφεα, nom. pl. νεφέεσσι, dat. pl. Ion. à νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Νεφέλη, ης, ἡ, et Dor. νεφέλα, *NEBULA, nubes*: ab eod. Th.

Νεφεληγερέτᾱο, gen. Æol. à

Νεφεληγερέτης, ȣ, ὁ, *nubes excitans*, vel *cogens*; Jovis Epithet. voc. ὦ νεφεληγερέτα· ex νέφος, et ἐγείρω, *excito*, vel ἀγείρω, *colligo*.

Νεφέλιον, ȣ, τὸ, *nubecula*; dimin. à νεφέλη. Th. νέφος.

Νεφέλῃσιν, dat. pl. Ion. à νεφέλη, *nubes*.

Νεφθαλεὶμ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *lucta*.

ΝΕ´ΦΟΣ, εος, τὸ, *NUBES, nebula*; per Metaph. *magna multitudo*.

Νεφρῖτις, ῐδος, ἡ, *morbus seu affectus renum*: à sequente.

ΝΕΦΡΟ´Σ, ȣ̃, ἡ, *ren; recta et sensa animi* in Sacris.

ΝΕ´Ω, *eo, redeo*; usitatum νέομαι, f. m. νεῦμαι, *redibo*; inf. med. νεῖσθαι, *redire*.

ΝΕ´Ω, f. νεύσω, *nato*.

ΝΕ´Ω, νεῖς, νεῖ, *neo, filum duco*, seu *torqueo*; inf. νεῖν, *nere*; f. νήσω.

ΝΕ´Ω, *glomero, acervo, cumulo*. Ab hujus f. νήσω, habemus a. 1. ἔνησα, 3. pl. ἔνησαν, *cumulârunt*, inf. νῆσαι, *cumulare*, perf. part. pass. νενημένος, *cumulatus*.

Νεωκόρος, ου, ὁ, *æditus*: ex νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, *templum*, et κορέω, *scopis purgo*.

Νεώμεθ' pro νεώμεθα, *redeamus*; 1. pl. sub. pass. νέομαι, seu νέω, *redeo*.

Νεωμένη, præs. part. pass. f. g. à νεάω, *renovo*. Th. νέος, *novus*.

Νέωςς, adv. *nuper*; ab eod. Th.

Νεὼς, ὼ, ὁ, Att. pro ναὸς, ῦ, ὁ, *templum*; hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν.

Νεώσοικοι, οἱ, *navalia*, q. d. *navium ædes*: ex ναῦς, *navis*, gen. Ion. νηὸς, Att. νεὼς, et οἶκος, ου, *domus*.

Νεωςὶ, adv. *nuper*. Th. νέος, *novus*.

Νεωτερίζεσθαι, præs. inf. pass. à Νεωτερίζω, *res novas molior*: *immuto*; *novam rationem ineo*; *juniorum mores sequor*. Th. νέος.

Νεωτερικὸς, ἡ, ὸν, *juvenilis*: à seq.

Νεώτερος, ου, *junior*, *minor natu*; superl. νεώτατος· à νέος.

ΝΗ', *per*; adv. affirmandi et jurandi, cum acc. νὴ Δία, *per Jovem*: in compos. *privat*; interdum *intendit*.

Νῆ', pro νῆα, acc. Poët. pro ναῦν, *navem*; à nom. ναῦς, Ion. νηῦς, νηὸς, dat. pl. νήεσσι.

Νήαιθος, ου, ὁ, *NEÆTHUS*: nom. fluvii.

ΝΗΓΑ'ΤΕΟΣ, ου, ὁ ϰ ἡ, *novus*, *nuper factus*.

Νήγρετος, ου, ὁ, *ex quo quis excitari nequit*: ex νὴ, et ἐγείρω, *excito*.

Νηδύϊα, τὰ, *intestina*: à νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*.

Νήδυμος, ου, ὁ, *suavis*: per Pleonasm. τῦ ν, pro ἥδυμος. Th. ἡδὺς, *suavis*.

Νηδύόφιν, Poët. adv. *ex utero*. Th. νηδὺς, ύος, ἡ, *venter*.

ΝΗΔΥ'Σ, ύος, ἡ, *venter*, *uterus*.

Νήεσσ', pro νήεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. à ναῦς, et Ion. νηῦς, *navis*.

Νηέω, -ῶ, f. ήσω, *glomero*, *acervo*, *cumulo*.

Νηήσας, a. 1. part. act. νηήσασθαι, a. 1. inf. med. νηησάσθω, a. 1. imperat. med. verbi νηέω.

Νήθω, *neo*, *filum è colu duco*; f. νήσω, p. νένηκα, perf. pass. νένησμαι. Th. νέω, *neo*.

Νηΐ, dat. sing. à ναῦς, Ion. νηῦς, *navis*.

Νήϊα, τὰ, *navalia*: à

Νήϊος, ία, ιον, vel νήϊος, ου, ὁ ϰ ἡ, *navalis*: à νηῦς.

Νῆϊς, ἴδος, ὁ ϰ ἡ, *inscius*, *rudis*, *timidus*: ex νὴ, priv. et εἴδω, *scio*.

* Νηΐς, *Nais*, *una Nympharum Naidum*; Κυλλήνην, Ναΐδα νύμφην, Dion. Hal. Ant. i. 13. Vid. Drakenb. ad Sil. Ital. V. 21.

Νήκεςον, *insanabiliter*: adv. ex νὴ, negandi particulâ, et ἀκέομαι, *sano*.

Νηκυςέω, -ῶ, f. ήσω, *non audio*: ex νὴ, et ἀκύω, *audio*.

Νηκτὸς, ἡ, ὸν, *natans*: à νέω, *nato*.

Νηλεγὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *sævus*: q. ex νὴ et ἀλέγω, *curo*.

Νηλεὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, et τὸ, νηλεὲς, *crudelis*, *sævus*, *immisericors*. Dicitur et νηλειὴς, et νηλὴς, έος· dat. sing. νηλεῖ, ex νὴ, priv. et ἔλεος.

Νηλέϊ, dat. sing. à νηλὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *immitis*; vel per Sync. pro νηλεέϊ, dat. à νηλεὴς, quod vide.

Νηλειὴς, idem quod νηλεὴς, quod vide.

Νηλεόποινος, ου, ὁ ϰ ἡ, *crudeli supplicio puniens*: ex νηλεὴς, *immitis*, et ποινὴ, ῆς, ἡ, *pœna*.

Νηλεςὸς, ῦ, ὁ ϰ ἡ, pro νήλευςος, *invisibilis*: ex νὴ, et λεύσσω, *video*.

Νηλήϊος, possessivum à Νηλεύς. Vide Πηληΐδης.

Νηλὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, pro νηλεὴς, quod vide.

Νήλιπος, ου, ὁ ϰ ἡ, *discalceatus*: ex νὴ, et ἤλιψ, *calceus*.

Νηλιτὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *peccati expers*: ex νὴ, et ἀλιτέω, *pecco*.

Νῆμα, ἄτος, τὸ, *filum*: à νέω, *neo*.

Νημερτέως, adv. *verè*: à

Νημερτὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *verus*: ex νὴ, et ἁμαρτάνω, *pecco*; f. ήσω, a. 2. ἤμαρτον. Est et

Νημερτὴς, nom. propr. mulieris.

Νηνεμέω, *nullis ventis agitor* seu *vexor*, *tranquillo cœlo fruor*: et

Νηνεμία, ας, ἡ, *tranquillitas ventorum*: à

Νήνεμος, ου, ὁ ϰ ἡ, *venti vacuus*, *serenus*, *tranquillus*: ex νὴ, et ἄνεμος, *ventus*.

Νήξει, dat. sing. νήξεις, acc. pl. à Νῆξις, εως, ἡ, *natatio*: à νήχω, *nato*.

Νήξομαι, *navigabo*: f. 1. m. verbi νήχω.

Νηοῖς, *templis*: Ion. pro ναοῖς· à ναὸς, ῦ, ὁ, *templum*. Sic νηὸν, pro ναόν.

Νηοπόλος, ου, ὁ, *æditus*, *qui circa templum versatur*: ex νηὸς, et πολέω, *versor*.

Νηὸς, *navis*: gen. Ion. pro ναὸς· à ναῦς, ἡ, dat. pl. νηυσὶ et

Νηὸς, Ion. pro ναὸς, ὁ, *templum*.

Νηπεδανὸς, ἡ, ὸν, *firmus*: ex νὴ, et ἠπεδανὸς, *debilis infirmus*: q. ἀπεδανὸς· ex α priv. et πέδον, ου, τὸ, *solum terra*.

Νηπενθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *impexus*.

* Νηπευθὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *non sciscitandus*, Orpheus apud Macrob. Saturn. i. 18. ex νὴ, et πεύθομαι, *sciscitor*.

Νηπιάα, ας, ἡ, *infantia*, *stultitia*: et

Νηπιάζω, *pueriliter ago*, *infans sum*: f. άσω, p. νενηπίακα, a. 1. ἐνηπίασα. Th. νήπιος, *infans*.

Νηπιαία, ας, ἡ, *pueritia*.

Νηπιαχεύω, *pueriliter me gero*, *instar vagientis doleo*: ex νήπιος, et ἀχεύω, *doleo*. Th. ἄχος, εος, τὸ, *dolor*.

Νηπίαχος, ου, ὁ, idem quod νήπιος, *infans*.

Νήπιε, voc. sing. à νήπιος.

Νηπιέη, ης, ἡ, *infantia*: vid. Hom. Il. ι. etiam Il. ο.

Νήπιον, ου, το, *infans*, *infantia*: à

ΝΗ'ΠΙΟΣ, ου, ὁ, *infans*; per Metaph. *imprudens*, *stultus*: ex νὴ, priv. et ἔπος, *verbum*.

Νηπιότης, ητος, ἡ, *infantia*: à præced.

Νήπλεκτος, ου, ὁ ϰ ἡ, *incomptus*, *inornatus*: ex νὴ, et πλεκτὸς, *nexus*.

Νήποινος, ου, ὁ ϰ ἡ, *impunitus*: ex νὴ, et ποινὴ, *pœna*.

Νηπύτιος, ία, ιον, *stultus*, *infans*. Th. νήπιος, idem.

Νηρεὺς, έος, et ῆος, ὁ, nomen viri. Gr. νηρὸς, *humidus*.

Νηρὶ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. interp. Lat. *lucerna*.

Νήριθμος, ου, ὁ ϰ ἡ, *innumerabilis*: ex νὴ, et ἀριθμὸς, ου, ὁ, *numerus*.

ΝΗ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *fruticis species*, circa amnes nascens; q. à νηρὸς, *humidus*.

Νηρίτης, ου, ὁ, *NERITA*, *concha quædam natatilis*: à νέω, *no*. Vid. ἀνηρίτης.

Νήριτος, vel νήριςος, ου, ὁ ϰ ἡ, *de quo non est contentio*: quod ex νὴ, et ἐρίζω, *contendo*. Th. ἔρις, ἴδος, ἡ, *lis*.

ΝΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus*, *cavus*. Est et

Νηρὸς, pro νεορὸς, *recens*: à νέος, *novus*.

Νῆσαι, *cumulare*; a. 1. inf. act. νήσαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi νέω, *glomero*.

Νησαίη, ης, ἡ, nomen mulieris: à νῆσος, *insula*.

Νησίον, ου, τὸ, *parva insula*: ab eod.

ΝΗ͂ΣΟΣ, ου, ἡ, *insula*: q. à νέω, *no*.

* Νησοφύλἄκες, *insulæ custodes*: ex νῆσος, et φύλαξ, *custos*, D. S.

ΝΗ͂ΣΣΑ, seu νῆττα, ας, ἡ, *ANAS*: q. à νέω, quia *natare* amat.

Νηςεία, ας, ἡ, *jejunium*, *inedia*: à seq.

Νηςεύω, *jejuno*: f. εύσω, p. νενήστευκα, aor. 1. ἐνήστευσα, a. 1. part. νηστεύσας, ασα, αν. Th. νῆςις.

ΝΗ͂ΣΤΙΣ, εως, ὁ ϰ ἡ, *jejunus*: qu. ex νὴ, priv. et ἐσθίω, *edo*.

Νησὼ, όος, ἡ, nomen mulieris.

Νήτην, adv. *frustrà*, *inutiliter*.

Νῆτος, *ultimus*; contractè à νέατος, ου, *novissimus*. Th. νέος, *novus*.

Νητρεκὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *verus*, *certus*: ex νὴ, *valdè*, et ἀτρεκὴς, *verus*.

Νηῦν, acc. sing. Ion. pro ναῦν, *navem*, à ναῦς, ἡ, *navis*.

Νηυσὶ, dat. pl. Ion. ab eod.

Νήϋτμος, ου, ὁ ϰ ἡ, *halitûs et spiritûs expers*: ex νὴ, priv. et ἀϋτμή.

Νηφαίνω, *sobrius sum*. Th. νήφω.

Νηφάλαιος, et νηφάλαιος, ου, ὁ ϰ ἡ, *sobrius*, *vigilans*. Th. νήφω.

Νηφαλιότης, ητος, ἡ, *sobrietas*: à præced.

Νήφυσι, dat. pl. part. præs. act. vel 3. pl. præs. ind. à

ΝΗ'ΦΩ, *sobrius sum*, *vigilo*; f. ψω, p. νένηφα, a. 1. ἔνηψα, a. 1. imperat. νῆψον, άτω, et in 2. pl. νήψατε· q. ex νὴ, et πίω, *non bibo*.

Νήχετο, *natabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi νήχω.

Νῆχον, *natabat*, 3. pl. imperf.

act. Ion. verbi νήχω, *nato*, νηχόμενος, præs. part. m.

Νήχυτος, ου, ὁ ἡ, *latè fluens, effusus*: ex νὴ intendente, et χύω, seu χέω, *fundo*.

Νήχω, f. νήξω, usitatiùs νήχομαι, *no, nato*: à νέω.

Νήω, *accumulo*. Th. νέω, idem.

Νηῶς, Dor. et Ion. νηοὺς, pro ναοὺς, acc. pl. à ναὸς, *templum*.

Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ. Lat. *niger*.

ΝΙΓΛΑΡΟΣ, *musici modulaminis genus*.

Νίζω, Tarentinorum linguâ pro νίπτω, *lavo*: propriè de manibus.

Νικᾶ, 3. sing. præs. Sed

Νίκα, *vince*, præs. imperat. act. à νικάω, *vinco*.

Νικᾶν, præs. inf. ab eod.

Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Diaconi, Gr. interp. Lat. *vir victoriæ*.

Νικαξῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro νικάσω, et hoc pro νικήσω, *vincam*, f. 1. à νικάω, *vinco*.

Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, aor. 1. inf. act. et

Νικάσας, Æol. pro νικήσας, a. 1. part. act. *qui vicit, victor*. Sic et

Νικάσας, Dor. pro νικήσας, αντος, a. 1. part. à νικάω, *vinco*.

Νικασεῖν, f. 1. inf. Dor. pro νικήσειν, verbi ejusd.

Νικάτω, *vincat*, 3. sing. præs. imperat. act. ejusdem.

Νικαφορία, ας, Dor. pro νικηφορία, ας, ἡ, *victoriæ adeptio*. Sic

Νικαφόρος, Dor. pro νικηφόρος, ου, ὁ ἡ, *qui victoriam reportat*. Ex νίκη, et φέρω, *fero*.

ΝΙΚΑ'Ω, -ῶ, *VINCO, supero, antecello*: q. ex νὴ, et εἴκω, *cedo*; f. ήσω, p. νενίκηκα, a. 1. ἐνίκησα, a. 1. sub. νικήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. νικῆσαι.

Νίκη, ης, ἡ, *victoria*: à præced.

Νικῆ, Dor. pro νικᾷ, *vincit*; 3. sing. præs. act. verbi νικάω.

Νικηθεὶς, εῖσα, ὲν, *victus*; a. 1. part. pass. ejusd.

Νίκημα, ἄτος, τὸ, *victoria*: νικάω.

Νίκημι, pro νικάω, *vinco*.

Νικήσας, νικήσασα, *superans*, a. 1. part. act. m. et f. g. à νικάω.

Νικητὴρ, ῆρος, ὁ, *victor*: ab eod.

Νικητήριον, ου, τὸ, *victoriæ præmium, palma*: à

Νικητήριος, ία, ιον, *ad victoriam pertinens*: à

Νικητὴς, οῦ, ὁ, *victor*: à νικάω.

Νικητικὸς, ὴ, ὸν, *vincendi peritus; cui sæpè contingit vincere; qui magni est ad victoriam momenti*: à præced.

Νικηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui victoriam reportat*: ex νίκη, et φέρω, *fero*.

Νικόδημος, ου, ὁ, nom. viri Gr. *populi domitor*.

Νικοκλῆς, εος, ὁ, nom. propr.

Νικολαΐτης, ου, ὁ, *NICOLAITA*, assecla Nicolai; à

Νικόλαος, ου, ὁ, vel Att. Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri, Gr. *populi victor*.

Νικοποιέω, -ῶ, *victoriam facio*: ex νίκη, et ποιέω.

Νικοποιὸς, οῦ, ὁ ἡ, *victoriam faciens*: ex iisdem.

Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis, Gr. *civitas victrix*: ex νίκη, et πόλις.

Νῖκος, εος, τὸ, *victoria*: *finis*, LXX. εἰς νῖκος, *in perpetuum*. Th. νικάω, *vinco*.

Νικῷεν, Att. contract. pro νικάοιεν, 3. pl. præs. opt. à νικάω, *vinco*.

Νὶν, *ipsum, am, um*: vide μίν.

Νινευὶ, ἡ, *Nineve*, nom. urbis, indecl. Hebr. *amœna habitatio*.

Νινευΐτης, ου, ὁ, et in pl. Νινευῖται, οἱ, *Ninevitæ*: à præced.

Νιόβη, ης, ἡ, *NIOBE*, nom. mul.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis, malluvium*: à νίπτω, *lavo*.

Νίπτρον, ου, τὸ, *aqua manibus aut pedibus lavandis*: à

ΝΙ'ΠΤΩ, act. *lavo, abluo*; propriè *de manibus*, f. ψω, p. νένιφα, a. 1. ἔνιψα, a. 1. sub. νίψω, ῃς, ῃ, præs. m. νίπτομαι, *abluo*, f. 1. m. νίψομαι, a. 1. m. ἐνιψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. νίψαι, άσθω, a. 1. sub. m. νίψωμαι, ῃ, ηται, a. 1. inf. med. νίψασθαι, a. 1. part. m. νιψάμενος, *qui se lavit, lotus*.

Νίσσομαι, vel νείσσομαι *eo, vado, redeo*. Th. νέω, *eo*.

Νισσομένης, gen. sing. part. præs. m. f. g. à præced.

Νίσσοντ', pro νίσσοντο, *revertebantur*, 3. pl. imperf. Ion. verbi νίσσομαι, quod vide.

ΝΙ'ΤΡΟΝ, ου, τὸ, *NITRUM*, sali simile.

Νίφα, per Apocopen pro νιφάδα, acc. sing. et

Νιφάδεσσι, dat. pl. Ion. pro νιφάσι, à

Νιφὰς, ἄδος, ἡ, *nix confertim et cum vehementi impetu decidens*; Metaph. *multitudo*. Ab obsoleto νὶψ, νίφος, undè Lat. *nix*, et νίφω, *ningo*, Græv. ad Hes. Op. 535.

Νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem quod præced.

Νιφόεις, όεσσα, όεν, *nivosus*: à

ΝΙ'ΦΩ, et νείφω, *NINGO, madefacio*; νίφομαι, *nive conspergor*.

Νίψαι, a. 1. imperat. m. à νίπτω, *lavo*; f. ψω.

Νιψάμενος, *lotus*, a. 1. part. m. ejusd. verbi.

Νιψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi νίπτω, *lavo*.

Νοέῃ, νοῇ, *sapit*, 3. sing. præs. sub. à νοέω, *cogito*. Th. νόος.

Νόει, *cogita*, præs. imperat. act. à νοέω.

Νόεις, præs. part. pro νοεὶς, Æolicè retracto accentu, à νόημι, pro νοέω, *cogito*.

Νοέοντι, Dor. pro νοέουσι, *cogitant*; vide νοέω.

Νοέυσ', pro νοέουσι, 3. pl. præs. ind. act. à νοέω, *cogito*.

Νοεούσῃ, dat. sing. part. præs. f. g. à νοέω, *cogito*, præs. part. νοέων, ῶν, νοέουσα, -οῦσα.

Νοερὸς, ρὰ, ρὸν, *intelligens, rationis capax*

Νοεῦντες, Dor. pro νοοῦντες, *cogitantes*, nom. pl. præs. part. act. à

Νοέω, *intelligo, cogito; scio; sapio; video, cerno*; præs. imperat. νόει, νόει· νοείτω, νοείτω, f. νοήσω, p. νενόηκα, a. 1. ἐνόησα, a. 1. sub. νοήσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. νοῆσαι, p. pass. νενόημαι. Th. νόος, νοῦς, ὁ, *mens*.

Νοηθὲν, έντος, τὸ, a. 1. part. pass. n. g. à præced.

Νόημα, ἄτος, τὸ, *intellectus; cogitatio; consilium, inventum, machinatio; mens, ingenium*: à νοέω.

Νοήμων, ονος, ὁ ἡ, *mentis compos, prudens*; item nom. propr.

Νοήσας, αντος, a. 1. part. act. νοῆσαι, a. 1. inf. à νοέω.

Νόησε, Ion. pro ἐνόησε, 3. sing. a. 1. ind. act. et

Νοήσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. à νοέω, f. ήσω.

Νόησις, εως, ἡ, *ipsa actio cogitandi; cogitatio; intelligentia*: à νοέω.

Νοητικὸς, ὴ, ὸν, *intelligendi facultate, seu vi, præditus*: à seq.

Νοητὸς, ὴ, ὸν, *intelligibilis; qui mente percipitur, nec sub sensum cadit*: à νοέω.

Νοητῶς, adv. *prudentèr*: à præced.

Νοθεία, ας, ἡ, qu. dic. *spuritas, degeneratio*: à

Νοθεύω, *adultero, corrumpo, alieno, decipio*: à

ΝΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *NOTHUS, non legitimus*.

Νομαδικὸς, ὴ, ὸν, *pascuis vivens, pastoralis*. Th. νέμω, *pasco*.

Νόμαιον, ου, τὸ, Ion. pro νόμος, *mos, ritus, institutum*.

Νομαῖος, αία, αῖον, *in pascuis degens; veniens ab armento*: à νομή.

Νομάρχης, ου, ὁ, *provinciæ præfectus*: ex νομὸς, *præfectura*, et ἀρχή.

Νομάδες, *Nomades, populi Scythiæ et Lybiæ, Numidæ*.

Νομὰς, ἄδος, ὁ ἡ, *in pascuis degens*: à νομή.

Νομέες, εῖς, οἱ, pro *navium costis*, Herodot.

Νομέομαι, -οῦμαι, *dilanio*.

Νομεὺς, έος, ὁ, *pastor; dator; tributor*. Th. νέμω, p. m. νένομα, *pasco, tribuo*.

Νομεύω, f. εύσω, *pasco*. Th. νέμω.

Νομέω, *passideo, acquiro*: ab eod.

Νομὴ, ῆς, ἡ, *distributio; possessio; pabulum, pastus*: à νέμω.

Νομίζω, *lege sancio*; item *existimo; habeo in usu; justa facio*, imperf. ἐνόμιζον, ες, ε, f. ίσω, perf. νενόμικα, a. 1. ἐνόμισα, a. 1. sub. νομίσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. act. νομίσας· νομίζομαι, *soleo*: à νόμος.

Νομικὸς, ὴ, ὸν, *ad leges pertinens; jurisperitus, jurisconsultus*: et

Νόμιμον, ου, τὸ, *consuetum jus*: à

Νόμιμος, ίμη, ιμον, vel ου, ὁ ἡ, *legitimus, ad leges pertinens; æquus; peritus*, de Historicis et Philosophis: à νόμος, *lex*.

Νομίμως, adv. *legitimè*: à præced.

Νομιῦμεν, 1. pl. fut. 1. ind. act. Att. vide νομιῶ.

Νομίσαι, a. 1. inf. act. et

Νομίσας, αντος, a. 1. part. et

Νομίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi νομίζω, *existimo*, quod vide.

Νόμισμα, ἄτος, τὸ, *NUMISMA*, *nummus legitimus*, cujus *pretium* νενόμισται, hoc est, *lege sancitus est; mos receptus, consuetudo*. Νόμισμα ἐν τοῖς μέτροις, *recepta ad usitatam mensuram*, τὸ νομιζόμενον μέτρον. Salm. de usur. c. xv. p. 437. Sub imperatoribus Byzantinis, *solidus aureus*; si de nummo argenteo dicitur, addunt ἀργυροῦν. Gul. Clarke de Nummis, p. 180. A νομίζω. Th. νόμος, *lex*.

Νομιστέος, *existimandus*, verb. à νομίζω, *puto*.

Νομίζω, f. Att. pro νομόζω, verbi νομίζω.

Νομογραφέω, -ῶ, *leges scribo*: à νομογράφος.

Νομογραφία, ας, ἡ, *legum scriptio*: ab eod.

Νομογράφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *legum scriptor, legislator*: ex νόμος, et γράφω.

Νομοδιδάσκαλος, ου, ὁ, *legis doctor, professor juris*: ex νόμος, et διδάσκαλος.

Νομοθεσία, ας, ἡ, *legis consitutio; legislatio, sanctio*: ex νόμος, et θέσις, *positio*.

Νομοθετέω, *legem fero, sancio, promulgo*, f. ήσω, p. νενομοθέτηκα, a. 1. ἐνομοθέτησα, perf. pass. νενομοθέτημαι *sancitus fui*; plusq. p. ind. pass. ἐνενομοθετήμην, σο, το· à seq.

Νομοθέτης, ου, ὁ, *legislator*: ex νόμος, et τίθημι, *pono*.

Νομοθετήσεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi νομοθετέω, *leges sancio*, quod vide.

ΝΟ΄ΜΟΣ, ου, ὁ, *lex*, quia suum cuique νέμει· *consuetudo, mos, institutum*: *cantilena*: at

Νομὸς, οῦ, ὁ, idem quod νομὴ, *pabulum*: *sedes, quam quis incolit; regio, præfectura, provincia*.

Νομοφύλαξ, ἄκος, ὁ καὶ ἡ, *legum custos*; in pl. νομοφύλακες, *legum custodes*, seu *præsides*: ex νόμος, *lex*, et φύλαξ, *custos*.

ΝΟ΄ΟΣ, νοῦς, ὁ, *mens, cogitatio; prudentia*: gen. νόου, νοῦ, dat. νόῳ, νῷ, acc. νόον, νοῦν, voc. νόε, νοῦ.

Νοσέοντι, *laborant, ægrotant*, Dor. pro νοσοῦσι, 3. pl. à νοσέω.

Νοσερὸς, ρὰ, ρὸν, *morbidus, morbosus*. Th. νοσός.

Νοσέω, *ægroto, insanio*: præs. inf. νοσεῖν, f. ήσω, p. νενόσηκα, a. 1. part. νοσήσας, ασα, αν· à νόσος.

Νοσηλεία, ας, ἡ, *cura ægri*: et

Νοσηλεία, ων, τὰ, *officia et remedia quæ ægroto præstantur*: à seq.

Νοσηλεύω, f. εύσω, *ægrotantem curo*: à νόσος, *morbus*.

Νόσημα, ἄτος, τὸ, *ægritudo*: à νοσέω.

Νοσηματικὸς, ἡ, ὸν, *valetudinarius, morbosus*: à præced.

Νοσοκομεῖον, ου, τὸ, *locus in quo ægroti curantur*: à seq.

Νοσοκομέω, ῶ, *ægrotos curo*: à

Νοσοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui vel quæ ægrotos curat*: ex νόσος, et κομέω.

ΝΟ΄ΣΟΣ, ου, ἡ, *morbus, vitium, pestis*: qu. νὴ, et σόος, *sanus*.

Νοσσάδας ὄρνις, pro νεοσσάδας ὄρνιθας. Vide νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσεύω, f. εύσω, *nidulor*.

Νοσσιὰ, ᾶς, ἡ, *nidus*. Th. νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσίον, ου, τὸ, *pullus*: à νεοσσὸς, *pullus*.

Νοσσοποιέω, -ῶ, f. ήσω, *nidum struo*: ex νοσσὸς, et ποιέω.

Νοσσὸς, pro νεοσσὸς, *pullus*.

ΝΟΣΤΕ΄Ω, ῶ, f. ήσω, *redeo, eo, proficiscor*.

Νοστήσω, *redibo*, f. 1. à νοστέω, *redeo*, hinc νοστήσας, a. 1. part. act.

Νόστιμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *rediturus*, vel *qui redire potest; suavis, dulcis*. Νοστιμότερον, ὕδωρ, *aqua dulcior*, Jos. B. J. νόστιμον ἦμαρ, *dies reditûs*. Th. νοστέω, *redeo*.

Νόστος, ου, ὁ, *reditus*: item *dulcedo*. Νόστος πάλιν, *retrorsùm reditus*, Eurip. Supplic. 1209. ab eod. Th.

ΝΟ΄ΣΦΙ, *seorsùm, sine*: νόσφι θεῶν, *exceptis Diis*.

Νοσφίζομαι, *subduco; depeculor; prævaricor*: f. m. ίσομαι, a. 1. m. ἐνοσφισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. νοσφίσασθαι· à

Νοσφίζω, *separo, segrego*: à νόσφι.

Νοσφισθεὶς, εῖσα, ὲν, *separatus*, a. 1. part. pass. præcedentis.

Νοσῶν, *ægrotans*, præs. part. act. à νοσέω.

Νοτερὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus*: à νοτίς.

Νοτία, ας, ἡ, idem quod νοτὶς, ίδος.

Νοτίζω, *humecto*, item *humore madeo*: à νοτὶς, *humor*.

Νότιος, *humidus*: à νοτὶς, *humiditas*; item *australis, austrinus*: à νότος, *auster*.

ΝΟΤΙ΄Σ, ίδος, ἡ, *humor, humiditas*.

Νότοιο, gen. Ion. à

ΝΟ΄ΤΟΣ, ου, ὁ, *NOTUS, auster*.

Νουνεχικὸς, ἡ, ὸν, *prudens mentis plenus*: vox jocularis: ex νοῦς, *mens*, et βύζω seu βύω, *impleo*.

Νουθεσία, ας, ἡ, *admonitio*: ex νοῦς, *mens*, et θέσις, *positio*.

Νουθετέω, *admoneo, castigo*; f. ήσω, p. νενουθέτηκα, a. 1. ἐνουθέτησα, a. 1. inf. act. νουθετῆσαι· ex νοῦς, et τίθημι.

Νουθέτημα, ἄτος, τὸ, *admonitio, commonitio*: à præced.

Νουθετικὸς, ἡ, ὸν, *admonitionem pertinens*: à νουθετέω.

Νουμηνία, ας, ἡ, *nova luna*; vid. νεομηνία. Ex νέος, *novus*, et μήνη *luna*.

Νοῦμμος, ου, ὁ, *nummus*: à νόμος.

Νουνεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *cordatus, intelligens*: ex νοῦς, et ἔχω.

Νουνεχῶς, adv. *cordatè, sapientèr*; νουνεχόντως, idem: à præced.

Νοῦς, vide νόος.

Νοῦσος, Poët. pro νόσος, ου, ἡ, *morbus, pestis*.

Νὺ, expletiva particula, Poët.

Νυγεὶς, a. 2. part. pass. verbi νύσσω, *pungo*; f. ξω, a. 1. ἔνυξα, a. 2. pass. ἐνύγην.

Νυγμὴ, ῆς, ἡ, et

Νυγμὸς, οῦ, ὁ, *punctus; stimulus*.

Νύκτ', pro νύκτα, *noctem*, acc. sing. à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.

Νυκτερινὸς, ἡ, ὸν, *nocturnus*: à νύξ.

Νυκτερὶς, ίδος, ἡ, *vespertilio*: ab eod.

Νύκτερος, ου, ὁ, καὶ ἡ, *nocturnus*: à νὺξ, νυκτὸς, ἡ, *nox*.

Νυκτικόραξ, ἄκος, ὁ, *nycticorax, corvus nocturnus*.

Νυκτιλαμπὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui noctu lucet*: ex νὺξ, *nox*, et λάμπω, *luceo*.

Νυκτίνομος et νυκτινόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui noctu pascitur*: ex νὺξ, et νόμος à νέμω, *pasco*.

Νυκτιπλάνὴς, έος, *noctu errans*.

Νυκτομάχία, ας, ἡ, *prælium nocturnum*: ex νὺξ, et μάχομαι, *pugno*.

Νύκτωρ, adv. *noctu*. Th. νύξ.

Νυμφαγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *dux sponsæ*: ex νύμφη, *sponsa*, et ἄγω, *duco*.

Νυμφαῖος, αία, αῖον, *ad nymphas pertinens*.

Νυμφᾶς, ᾶ, ὁ, nom. viri Gr. interpr. Lat. *sponsus*.

Νυμφεῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, *nuptialis, ad sponsam pertinens*. Th. νύμφη.

Νύμφευσις, εως, ἡ, *elocatio puellæ*; à seq.

Νυμφεύω, f. εύσω, *nuptum*, seu *nuptui do*: à seq.

ΝΥ΄ΜΦΗ, ης, ἡ, *sponsa, nova nupta, NYMPHA*: gen. pl. νυμφέων, Ion. pro νυμφῶν.

Νυμφίδιος, ία, ιον, Poët. *ad sponsam pertinens; nuptialis*: à præced.

Νυμφικὸς, ἡ, ὸν, idem, et ab eod.

Νύμφιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sponsalis; qui nuptui datur*: ab eod.

Νυμφίος, ου, ὁ, *sponsus, maritus*: ab eod.

Νυμφοκόμοιο, gen. Ion. à

Νυμφοκόμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sponsam ornans*: ex νύμφη, *sponsa*, et κομέω, *orno, curam gero*.

Νυμφόληπτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *lymphatus, nympharum spiritu correptus, fanaticus*: qu. qui speciem nymphæ in fonte viderit: ex νύμφη, et λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι.

Νυμφοστόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *sponsam ornans*: ex νύμφη, *sponsa*, et στέλλω, *orno*.

Νυμφὼν, ῶνος, ὁ, *thalamus, cubile sponsi*. Th. νύμφη.

ΝΥ͂Ν, vel Att. νυνὶ, *NUNC*: ὁ, ἡ, τὸ, νῦν, sc. ὢν, οὖσα, ὂν, *præsens*: ἄχρι τοῦ νῦν, sc. καιροῦ, *ad hoc usque tempus*: ἀπὸ τοῦ νῦν, sc. χρόνου, *ab hoc tempore, post hoc tempus*: at

Νὺν, *igitur*, enclit. idem quod νύ.

ΝΥ΄Ξ, νυκτὸς, ἡ, *NOX*: acc. νύκτα. Et Metaph. pro *tempore ignorantiæ*. Aliquandò pro *morte*, ap. Hom. at

Νύξ', pro νύξε, Ion. pro ἔνυξε, 3.

sing. a. 1. act. verbi νύσσω, *pungo, vulnero*, f. ξω, p. νένυχα, a. 1. inf. νύξαι, part. νύξας.

Νύξω, *pungam*, f. 1. act. ejusd.

ΝΥΟ'Σ, ȣ̃, ἡ, *NURUS, sponsa*: à νέος, qu. *nova filia*.

Νύσσος, *claudus*, χωλὸς, Syracus.

Νύσσα, ης, ἡ, *meta*, ad quam νύσσοντες, equi.

Νύσσοντες, nom. pl. præs. part. act. à

ΝΥ'ΣΣΩ, seu -ττω, *pungo, fodico, punctim cædo, vulnero*: f. ξω, p. νένυχα, a. 1. ἔνυξα, perf. pass. νένυγμαι.

Νύςαγμα, ἄτος, τὸ· et

Νυςαγμὸς, ȣ̃, ὁ, *dormitatio*: à

ΝΥΣΤΑ'ΖΩ, *dormito, præ somno, capite nuto*: f. ξω, p. νενύςἄχα, a. 1. ἐνύςαξα. Dicitur νυςάζω, pro νευστάζω, et νευστάω· à νεύω, *nuo*.

Νύττω, vide in νύσσω, *pungo*.

Νὔχα, adv. *noctu*. Th. νύξ.

Νὔχεία, ας, ἡ, Nymphæ nomen.

Νυχθήμερον, *spatium* 24 *horarum, ex die et nocte*: ex νὺξ, *nox*, et ἡμέρα, *dies*; κτ mutantur in χθ, ob sequentem aspirationem.

Νὔχιος, ία, ιον, et νύχυτος, Callim. *nocturnus, a, um*. Th. νύξ.

Νύχος, εος, τὸ, *nox, tenebræ*. Th. νύξ.

ΝΩ'ΓᾸΛΑ, ων, τὰ, *edulia, suavia et delicata*: qu. νέον γάλα.

Νωδὸς, ἡ, ὸν, *edentulus*: ex νὴ, et ὀδὸς, *dens*.

Νωδυνία, ας, ἡ, *vacuitas doloris*: à

Νώδυνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *expers doloris*: ex νὴ, et ὀδύνη, *dolor*.

Νῶε, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. Lat. interpr. *requiescere*.

Νῶθ' pro νῶτα, ob seq. aspirat. nom. pl. à νῶτος, ȣ, ὁ, *dorsum*; in pl. τὰ νῶτα.

Νωθεία, ας, ἡ, et Ion. νωθείη, *tarditas, segnities*: à

ΝΩΘΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *tardus, piger; stupidus*: q. ex νὼ, part. priv. et θέω, *curro*.

Νώθητι, Synæresi Ion. pro νοήθητι, a. 1. imperat. pass. à νοέω, *cogito*.

Νωθροκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *excors, stupidus*: ex νωθρὸς, et καρδία, *cor*.

Νωθρὸς, ρὰ, ρὸν, *tardus, piger*. Th. νωθής.

Νωθρότης, ητος, ἡ, *pigritia, tarditas, segnities*: à præced.

Νωθρῶς, adv. *tardè, segnitèr, lentè*.

Νῶϊ, νῷ, *NOS*: et νῶϊν, νῷν, nom. et dat. dual. ab ἐγὼ, *ego*.

Νῶκαρ, ρος, τὸ, *torpor*: adj. *admodùm piger*: ex νὼ pro νὴ, et σκαίρω, *salio*.

Νωλεμέως, *indesinentèr*, adv. à

ΝΩΛΕΜΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, et τὸ νωλεμὲς, *indesinens assiduus*: qu. ex νὴ λείπω, p. pass. λέλειμμαι.

Νωλεμῶς, adv. *indesinentèr*.

Νωμᾶν, præs. inf. act. à νωμάω, Hinc

Νωμάσας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. et

Νωμάσουσιν, Dor. pro νωμήσουσιν, 3. pl. f. 1. act. verbi ejusd

Νωμάω, *distribuo, moveo, vibro; observo, considero*. Th. νέμω, *divido, pasco*.

Νώμησαν, *distribuerunt*, 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. et

Νωμήσας, *vibrans*, a. 1. part. act. à νωμάω, quod vide.

Νωμῶ, Dor. pro νέμω.

Νώνυμος et νώνυμμος, Poët. pro ἀνώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *obscurus, ignobilis, nomine carens*: ex νὴ, et ὄνυμα, Æol. pro ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Νώροψ, οπος, ὁ ϗ ἡ, *splendidus*: quod *obscuret visum*: ex νὼ pro νὴ, et ὄψις, εος, *visus*: hoc ab ὄπτομαι, *video*.

Νῶσαι, Synæresi Ion. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act. et

Νώσατο, *excogitavit*, pro νοήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. Sic νώσασθαι, pro νοήσασθαι, a. 1. inf. m. et sic in aliis: à νοέω, *cogito*.

Νῶτ' pro νῶτα, nom. pl. à νῶτος, ȣ, ὁ, *dorsum*.

Νωτάκμονες, nom. pl. à

Νωτάκμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *incudem gerens in tergo*: ex νῶτος, *tergum*, et ἄκμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *incus*.

Νωτοκοπέω, -ῶ, *terga ferio, cervicem amputo*: ex seq. et κόπτω.

ΝΩ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, *dorsum, tergum; superficies*, ut νῶτα θαλλάσσης, in pl. τὰ νῶτα, dat. pl. νώτοισι, gen. pl. νώτων.

* Νωτοφορέω, *onera dorso fero*: dicitur de camelis. Ex præced. et φορέω, D. S.

Νωτοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *humeris seu tergo gerens*: ex νῶτος, et φέρω, *porto*.

Νωχελεύομαι, *piger et tardus cùm in opere*: à

Νωχελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tardus, segnis; invalidus; inutilis*: ex νὴ, et κέλλω, *moveo, curro*.

Νωχελία, ας, ἡ, *segnities, socordia, tarditas*: à præced.

Ξ.

Ξ DECIMA quarta litera apud Græcos; in numeris *sexaginta*, et cum lineolâ infrà additâ (ξ,) *sexaginta millia* denotat. ξ pro σ, Dor. in fut. et a. 1.

ΞΑΙ'ΝΩ, *carmino; carpo; cædo, percutio*; f. ξᾰνῶ, p. ἔξαγκα.

Ξάνθη, ης, ἡ, nom. mul.

Ξανθῇσιν, dat. pl. Ion. f. g. pro ξανθαῖς, à ξανθὸς, *flavus*.

Ξανθίζω, f. ίσω, *flavum reddo, seu fulvum*: item *flaveo, flavus sum*. Th. ξανθὸς, *flavus*.

Ξανθόθριξ, ῐχος, ὁ, ϗ ἡ, *flavos pilos habens*: ex ξανθὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Ξανθοκομᾶν, gen. pl. Dor. à

Ξανθοκόμης, ȣ, ὁ, *flavam comam habens*.

Ξανθοκόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, idem: ex ξανθὸς, et κόμη, *coma*.

ΞΑΝΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, *flavus, fulvus, rubeus, ruber*. Est et

Ξάνθος, ȣ, ὁ, nom. propr. fluvii.

Ξανθόχροος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui flavam cutem habet*: ex ξανθὸς, et χρόος, contr. χροῦς, *cutis*.

Ξανθῶ, gen Dor. pro ξανθȣ̃, à ξανθός.

Ξανῶ, f. 1. act. verbi ξαίνω, quod vide.

Ξεινήϊα, *hospitalia*: nom. pl. à

Ξεινήϊον, vel ξείνιον, Poët. pro ξένιον, ȣ, τὸ, *munus quod datur hospiti*. Th. ξένος, *hospes*.

Ξεινίζω, *hospitem excipio*: à ξεῖνος. Poët. pro ξένος, *hospes*.

Ξεινῖκὸς, ἡ, ὸν, *peregrinus*; Ion. pro ξενικὸς, ab eod. Th.

Ξείνιος, pro ξένιος, ία, ιον, *hospitalis, ad hospites pertinens*: ab eod. Th.

Ξεινοδόκος, et ξεινοδόχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *hospitium præbens*: at

Ξεινόδοχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui hospitium præbetur*: ex ξεῖνος pro ξένος, *hospes*, et δέχομαι, *accipio*.

Ξεινοκτονέω, Ion. pro ξενοκτονέω, *peregrinos interficio, hospitem, vel hospites occido*: ex ξένος, et κτείνω *interficio*.

Ξεῖνος, η, ον, Ion. pro ξένος, *hospes*.

Ξενᾱγέτης, ȣ, ὁ, *qui est hospitum dux et acceptor*: à seq.

Ξεναγέω, f. ήσω, *duco hospites ad ea quæ visenda sunt; hospitio excipio; peregrinos moribus patriis instituo: milites mercenarios alo*, et *eloco*: ex ξένος, et ἄγω, *duco*.

Ξεναγωγέω, -ῶ, idem quod præced. et ex iisdem.

Ξεναπᾶτας, α, ὁ, Dor. pro

Ξεναπάτης, ȣ, ὁ, *hospitum deceptor*: ex ξένος, et ἀπατάω, *decipio*.

Ξεναρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *hospitibus æquus*. Sic vocatur ἡ δίκη, ἡ τοῖς ξένοις ἀρκȣ̃σα καὶ βοηθȣ̃σα, καὶ πᾶσαν ὕβριν ἀπ' αὐτῶν ἀπωθȣ̃σα, id est, *justitia, quæ peregrinis et hospitibus opem fert*, &c.

Ξενία, ας, et Ion. ης, ἡ, *hospitium*. Th. ξένος, *hospes*.

Ξενίζω, *hospitio accipio; peregrina sapio, et loquor*; item *novitate quasi peregrinâ turbo*; hinc part. præs. pl. neut. τὰ ξενίζοντα, *peregrina à vulgi sententiâ abhorrentia*: f. ίσω, p. ἐξένικα, a. 1. ἐξένισα, præs. pass. ξενίζομαι, ῃ, εται, *diversor*; item *re peregrinâ percellor*; a. 1. pass. ἐξενίσθην, a. 1. sub. pass. ξενισθῶ· à præced. Th.

Ξενῐκὸς, ἡ, ὸν, *peregrinus, externus*; it. *hospitalis*: ab eod. Th.

Ξένιον, ȣ, τὸ, *munus quod hospiti datur, XENIUM: quodlibet munus*.

Ξένιος, ία, ιον, *hospitalis, hospitio accipiens*.

Ξενισθεὶς *hospitio exceptus*; a. 1 part. pass. et

Ξενισθῶμεν, 1. pl. a. 1. sub. pass. à ξενίζω.

Ξενισμὸς, ȣ̃, ὁ, *hospitium susceptio; mutatio, seu perturbatio ob rerum novitatem*: à ξενίζω.

Ξενιτεία, ας, ἡ, *peregrinatio, hospitium*: à

Ξενιτεύω, f. εύσω, *peregrè dego*,

peregrinor; præs. med. ξενιτεύομαι, idem: exponitur et *in alieno solo mercede milito.* Th. ξένος, *hospes.*

Ξενοδοχέω, -ῶ, *hospitalis sum; hospitio alios accipio*: ex ξένος, et δέχομαι, *recipio*; p. med. δέδοχα.

Ξενολογέω, -ῶ, *externos milites cogo, seu conscribo*; f. ήσω, p. ἐξενολόγηκα· à

Ξενολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui milites externos colligit*; item *XENOLOGUS*; nom. propr. ex ξένος, et λέγω.

ΞΕ΄ΝΟΣ, et Poët. ξεῖνος, ου, *hospes peregrinus.*

Ξενοτροφέω, -ῶ, f. ήσω, *peregrinos et hospites alo*: ex ξένος, et τρέφω, *nutrio.*

Ξενόομαι, et ξενοῦμαι, *hospitio sive hospitii necessitudine jungor*: à ξενόω.

Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, *XENOPHON.*

Ξενόω, -ῶ, f. ώσω, idem ac ξενίζω, quod vide.

Ξένως, adv. *peregrinè, peregrinorum more*: à ξένος, *hospes, peregrinus.*

Ξέρξης, *XERXES*; Persicum est nomen: Gr. Ἀρήϊος, *Martius.*

Ξεσθεὶς, *rasus*; a. 1. part. pass. à ξέω, *rado*, quod vide.

Ξέσις, εως, ἡ, *rasura, sculptura*: à ξέω.

Ξέστης, ου, ὁ, *sextarius*, nomen mensuræ: gen. pl. ξεστῶν· ex Latinà voce *sextus.*

Ξεστὸς, ἡ, ὸν, *rasus, scalptus, dolando politus*: à ξέω.

* Ξεστουργία, ας, ἡ, *sculptura*, D.S.

ΞΕ΄Ω, *rado, polio, scalpo, dolo*; f. έσω, p. pass. ἔξεσμαι, a. 1. pass. ἐξέσθην.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, *terra continens*; item *terra*: à ξηρὸς, *aridus.*

Ξηραίνω, *arefacio, sicco*; f. ἀνῶ, p. ἐξήραγκα, a. 1. ἐξήρανα, perf. pass. ἐξήραμμαι, perf. part. pass. ἐξηραμμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐξηράνθην, ης, η, f. 1. pass. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, *aridus*:

Ξηρανθεὶς, *siccatus*; a. 1. part. pass. et

Ξηρανθῶ, a. 1. sub. pass. à ξηραίνω, quod vide.

Ξηρασία, ας, ἡ, *ariditas, siccitas* à

Ξήρανσις, εως, ἡ, idem: à ξηραίνω.

ΞΗΡΟ΄Σ, ρὰ, ρὸν, *aridus, siccus inanis, vacuus*, scil. *cibo, potu*; *pallidus, exanimis.*

Ξηρότης, ητος, ἡ, *ariditas, siccitas*: à præced.

ΞΙ΄ΡΙΣ, seu ξύρις, *herba quædam.*

* Ξιφηρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ensem tenens*: ex ξίφος, et ἄρω, seu αἴρω.

* Ξιφηφορέω, *gladium gero*: ex ξίφος, et φορέω.

* Ξιφηφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *gladium gestans*: ex ξίφος, et φέρω.

Ξιφίας, ου, ὁ, piscis nomen; Angl. THE SWORD-FISH: à ξίφος, *gladius.*

Ξιφίδιον, ου, τὸ, *gladiolus, pugio*; dimin. à ξίφος.

Ξιφιστὴρ, ῆρος, ὁ, *balteus*; item *vagina*: à

ΞΙ΄ΦΟΣ, εος, τὸ, *ensis, gladius*; dat. τῷ ξίφει· hinc Angl. KNIFE.

Ξουθὸς, ἡ, ὸν, *flavus, albus, rufus, celer, suavis*: à ξανθός.

Ξυγκάτθανε, Poët. Sync. pro συγκατέθανε, 3. sing. a. 2. ind. act. ex σὺν, κατὰ, et θνήσκω, *morior*; a. 2. ἔθανον, ες, ε.

Ξυήλη, ης, ἡ, *dolabra, radula*: à ξέω.

Ξύλα, ων, τὰ, *ligna*: pl. à ξύλον.

Ξυλάριον, ου, τὸ, *surculus, parvum lignum.*

* Ξυλεία, ας, ἡ, *lignatio*: à

Ξυλεύομαι, *lignor, ligna conveho*: à

Ξυλεὺς, έως, ὁ, *lignator*: à ξύλον.

Ξύλἴνος, ίνη, ινον, *ligneus, a, um*: ab eod.

* Ξυλίφιον, ου, τὸ, *parvum lignum, tabella*, D. S.

Ξυλλαμβάνω, *corripio*; item *opem fero*; pro συλλαμβάνω.

Ξυλοκόπος, ου, ὁ, *lignarius*, et *lignator*: ex κόπτω, *scindo*, et

ΞΥ΄ΛΟΝ, ου, τὸ, *lignum*; *fustis, arbor*: de variis rebus è ligno factis dicitur, ut *de mensâ, furcâ, cruce, materiâ ligneâ ædificantium*: q. à ξύω, *rado* quia secari et radi potest.

Ξυλουργέω, *faber lignarius sum*: ex ξύλον, et ἔργον, *opus.*

Ξυλουργἴκὸς, ἡ, ὸν, *ad fabrum lignarium pertinens*: à præced.

Ξυλοφανὴς, ὲς, *lignum habens nudum*: τὸ ξυλοφανὲς, *est locus ædificii, ubi lignea materia non est tecta calce*: ex ξύλον, et φαίνομαι, D. S.

Ξυλοφορέω, -ῶ, f. ήσω, *ligna fero*: ex ξύλον, et φορέω.

Ξυλοφορία, ας, ἡ, *portatio ligni*: à seq.

Ξυλόφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui ligna fert, calo*: ex ξύλον, *lignum*, et φέρω, *porto.*

Ξυλοχίζομαι, et Dor. ίσδομαι, idem ferè quod ξυλεύομαι, *ligna seco et findo*, vel *colligo*, &c. à

Ξύλοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ligna habens*; subst. *locus arboribus consitus, sylva*: ex ξύλον, *lignum, materia*, et ἔχω, *habeo.*

Ξυμβαίη, *contingat*; Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω. Th. βαίνω, *eo.*

Ξυμβάλλειν, *obviàm ire*: præs. inf. Att. pro συμβάλλειν.

Ξύμβλητο, Ion. et Att. pro συνεβέβλητο, *occurrebat*: 3. sing. plusq. perf. pass. verbi συμβάλλω, *conjicio, committo.*

Ξύμπαντας, *universos*: acc. plur. masc. gen. Att. et

Ξύμπᾶσα, f. g. Att. à σύμπας.

Ξὺν, Att. et Ion. pro σὺν, *cum*: præposit. regens dat.

Ξύναγον, *coëgerunt*: 3. pl. a. 2. vel imperf. Ion. et Att. à

Ξυνάγω, *congrego, committo, ineo*: Att. pro συνάγω· ξυνά οντες, nom. pl. part. præs.

Ξυναείδε, præs. imperat. act. Att. à συναείδω.

Ξυνᾶν παναγυρίων, Dor. pro ξυνῶν πανηγυρίων.

Ξυνάων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Poët. q. d. ξυνῶν, όντος, *qui cum aliquo est versatur, socius alicujus, particeps.*

Ξυνδεδέατο, Ion. et Att. pro συνδέδεντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi συνδέω, *colligo.*

Ξυνδῆσαι, *colligare*: a. 1. inf Att. ejusdem verbi.

Ξυνεείκοσι, *simul viginti*: ex ξὺν pro σὺν, Att. et ἐείκοσι, Poët. per Pleonasm. pro εἴκοσι, *viginti.*

Ξυνέηκα, ας, ε, Ion. dissolutione et Att. pro συνῆκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συνίημι, *committo, intelligo.*

Ξύνεργε, *contrahebat*: 3. sing. imperf. Ion. et Att. pro συνεῖργε, verbi συνείργω ex σὺν, et εἴργω, *includo*: f. ξω.

Ξύνες, *intellige*: a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι· ξύνετο, 3. sing. a. 2. m. Att.

Ξυνετὰ, acc. pl. n. g. à

Ξυνετὸς, *intelligibilis*; Att. pro συνετός.

Ξυνεῦνα, ης, ἡ, σὺν τινὶ εὐνωμένη, *quæ cum aliquo dormit*, ἡ, συνευνέτις, ιδος, ἡ ἄκοιτις, ἄλοχος, *ejusdem cubilis et lecti consors, uxor.*

Ξυνήϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, *communis*: et

Ξυνήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *particeps*: à ξυνὸς, *communis.*

Ξυνίᾶσι, 3. pl. præs ind. à ξύνειμι, Att. *convenio, congredior*: ex σὺν, et εἶμι, *eo.*

Ξύνιον pro ξυνίεν, quod pro ξυνίεσαν, pro συνίησαν, 3. pl. imperf. Att. verbi συνιέω, vel συνίημι, *intelligo.*

Ξυνιόντων, gen. pl. a. 2. part. act. à ξυνίημι, vel ξυνεῖμι, *congredior*: ex σὺν et ἵημι, vel εἶμι, *eo.*

Ξυννενοφυῖαν, acc. sing. perf. part. act. f. g. Att. al. med. f. g. pro συννενεφυῖαν· à συννεφέω.

Ξυνοίσεις, pro συνοίσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi συμφέρω, *simul fero, confero*: ex σὺν, et φέρω, *fero*, f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ξυνομήλικι, *æquali*: dat. sing. à

Ξυνομήλιξ, ἴκος, ὁ καὶ ἡ, Att. pro συνομῆλιξ.

ΞΥΝΟ΄Σ, ἡ, ὸν, *communis.*

* Ξυνοτάφιον, pro συνοτάφιον, ου, τὸ, *commune sepulchrum*, ut legi debet pro ξενοτάφιον· ap. Suid. voce Πολυάνδριον. TOUP.

Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, *coarctatio, in augustiam contractio*: à συνέχω, *constringo.*

Ξῠνόω, -ῶ, *conjungo, consocio*: à ξυνός.

Ξυνῶν, præs. part. act. pro συνῶν, όντος· à σύνειμι, *sum cum alio.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Ξυνωρὶς, Att. pro συνωρὶς, ίδος, ἡ, *biga*; [* *par, gemini*, ξυνωρὶς τέκνων, *par filiorum*, Soph. Œd. Col. 433.] à συνείρω, *connecto.*

Ξυομένη, ης, ἡ, præs. part. pass. f. g. à ξύω, idem quod ξέω, *rado, scalpo.*

Ξῠράω, seu -έω, *rado, tondeo ad cutem*: præs. pass. ξυράομαι, -ῶμαι,

tondeor: præs. inf. m. ξυρᾶσθαι, perf. pass. ἐξύρημαι· undè perf. part. ἐξυρημένος, η, ον, *tonsus, a, um:* a. 1. m. ἐξυρησάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. ξυρήσωμαι, ῃ, ηται, et in 3. pl. ξυρήσωνται· à ξυρὸς, *novacula*, qu. à ξύω, *rado.*

Ξύρησις, εως, ἡ, *rasura, tonsura:* à 3. sing. p. pass. præced. abjecto ε, et αι in -ις mutato.

Ξύρομαι, *rador*, vel *me rado:* propriè *novaculâ:* à

Ξυρὸν, ȣ, τὸ, idem quod

Ξυρὸς, ȣ, ὁ, *novacula:* à ξύω.

Ξυρὸς, ὰ, ὸν, *acutus, a, um.* Substantivè pro *novacula:* à Th. præced.

Ξυσθεὶς, *rasus:* a. 1. part. pass. verbi ξύω, *rado novaculâ.*

Ξυςὸς, ἡ, ὸν, *rasus, politus:* ξυςὰ, τὰ, *hastilia radendo polita*, est et

Ξυςὸς, ȣ, ὁ, seu ξυςὸν, ȣ, τὸ, *locus ubi athletæ exercentur:* à ξύω, quia *rasus et planus.*

Ξύςρα, vel

Ξυςρὸν, *pala ferrea ad radendum:* qu. à

Ξύω, idem quod ξέω, *rado, scalpo, radendo polio:* f. ύσω, p. ἔξυκα, p. pass. ἔξυσμαι.

O.

O, DECIMA quinta apud Græcos litera, in numeris est *septuaginta*, et cum lineolâ infernè appositâ (ο,) *septuaginta millia.* Veteres autem ȣ pro ο dicebant. Doricè vertitur in ε, Æolicè in υ, ut Ἀπέλλων pro Ἀπόλλων, ὄνυμα pro ὄνομα.

Ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*, Articulus præpositivus. Notat (α) *certum quid* et *notum, cujusque jam facta mentio:* (β) cum *Genit.* positus, omissum παῖς, υἱὸς, μήτηρ, aut simile quidpiam innuit; ut Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππȣ, *Alexander Philippi*, scil. *filius:* (γ) cum *Adverbio* pro *Adjectivo* ponitur; ut ὁ σήμερον, subin. ὢν, *hodiernus:* (δ) cum *Participio* idem est quod *qui* relativus cum *Verbo;* ut ὁ λέγων, pro ὃς λέγει, *qui legit:* (ε) cum μὲν et δὲ adhibetur in *divisionibus;* ut ὁ μὲν γελᾷ, ὁ δὲ κλαίει, HIC *quidem ridet*, ILLE *vero plorat:* (ϛ) pro ὃς, *qui*, usurpatur: (ζ) cum *Præpositionibus* periphrasi inservit; ut οἱ περὶ Κῦρον, *Cyrus cum sociis:* (η) in genere neutro cum *Infinitivo, Gerund.* vel *Sup.* apud Lat. refert; ut καιρὸς τȣ̃ μάχεσθαι, *tempus pugnandi*, ἔξειμι πρὸς τὸ μάχεσθαι, *exeo pugnatum:* (θ) τȣ̃ ponitur interdum pro τίνος, *cujus?* τȣ autem, sine accentu, pro τινὸς, *alicujus:* (ι) τῇ exponitur *huc, illuc, illac, eâ ratione, eâ parte, ex loco, ubi.*

Ὄα, ας, ἡ, *pellis ovilla:* ab οἶς, *ovis.* Est et

Ὄα, ας, ἡ, *sorbus:* q. ab ἐάω,

linquo, quòd ob insuavitatem *relinquitur.*

ΟΑΡ, ἄρος, ἡ, *uxor:* in pl. ὄαρες, et contract. ὦρες, gen. pl. ὀάρων, dat. pl. ὤρεσσι, Poët. pro ὦρσι. Dictum ὄαρ, q. ὁμόαρ, ab ὁμȣ̃ ἄρειν, *simul congruere*, quòd *conveniat* viro. Hinc

Ὀαρίζω, *colloquor familiariter, sicut cum conjuge.*

Ὀαρισμὸς, ȣ̃, ὁ, *confabulatio, colloquium:* à præced.

Ὀαριςὴς, ȣ̃, ὁ, *confabulator, familiaris:* ab eod.

Ὀαριςὺς, ύος, ἡ, *confabulatio, commercium:* ab eod.

Ὄαρος, ȣ, ὁ, *confabulatio.* Th. ὄαρ.

Ὀβελίζω, *obelo noto.* Th. ὀβολός.

Ὀβελίσκος, ȣ, ὁ, *OBELISCUS, lapis pyramidis formâ, veruculum.* Th. ὀβελός.

Ὀβελοῖσιν, dat. pl. Ion. ab

ΟΒΕΛΟ'Σ, ȣ̃, ἡ, *veru;* item *nota, certis scriptorum locis apponi solita:* q. βέλος, *telum.*

ΟΒΟΛΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *OBOLUS, sexta pars drachmæ.* Hinc τριώβολον ȣ, τὸ, *tres oboli.*

* Ὀβολοςατέω, -ῶ, *fæneror:* ex ὀβολὸς, et ἵςημι.

* Ὀβολοςάτης, ȣ, ὁ, *fænerator:* à præced. et

* Ὀβολοςατικὴ, ῆς, ἡ, *ars fœnoratoria*, quia nummus non signatus appendi solebat.

Ὄβρια et ὀβρίκαλα, *leonum, luporum, &c. catuli:* fort. quia ὄβριμα ex ὀβρίμοις nata, i. e. *fortibus.*

Ὀβριμοεργὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *fortium facinorum patrator, ardua patrans:* ex ὄβριμος, *robustus, potens*, et ἔργον, *opus.*

Ὀβριμόθυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *forti animo præditus:* ex ὄβριμος, *fortis*, et θυμὸς, *animus.*

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, *forti patre nata:* ex ὄβριμος, *fortis*, et πατὴρ, *pater.*

Ὄβριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *fortis, potens.* Th. βριάω, *robustum reddo.*

ΟΒΡΥΖΟΝ χρυσίον, ȣ, τὸ, *aurum OBRYZUM, purum.*

Ὀγδοὰς, ἄδος, ἡ, *numerus octonarius.* Th. ὀκτὼ, *octo.*

Ὀγδόατος, άτη, ατον, Poët. pro

Ὄγδοος, όη, οον, *OCTAVUS.* Th. ὀκτὼ, *octo.* Undè

Ὀγδοήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *octoginta:* et

Ὀγδοηκοςὸς, ἡ, ὸν, *octogesimus:* et

Ὀγδώκοντα, Ion. pro ὀγδοήκοντα, *OCTOGINTA*, οἱ, αἱ, τὰ, indecl. omnia ab ὄγδοος.

Ὄγε, ἥγε, τόγε, *hic, hæc, hoc*

ΟΓΚΑ'ΟΜΑΙ, *rudo;* propriè de asinis: ὀγκωμένȣ, gen. sing. præs. part. m. Hinc

Ὀγκηθμὸς, ȣ̃, ὁ, *ruditus.*

Ὀγκηρὸς, ρὰ, ρὸν, *tumidus:* ab ὄγκος.

* Ὄγκησις, εως, ἡ, id. quod ὀγκηθμὸς, Ælian. de Animal. v. 51.

Ὀγκίον, et ὄγκαιον, ȣ, τὸ, *vas in quo aliqua ponuntur:* ab

ΟΓΚΟΣ, ȣ, ὁ, *tumor, fastus:*

item *gravitas, pondus, moles, eminentia.* Hinc

Ὀγκόω, *tumidum reddo:* f. ώσω, p. ὤγκωκα.

* Ὀγμεύω, f. εύσω, *sulcum duco*, et per Metaph. *ordine procedo.* ὤγμευον αὐτῷ, *ante ipsum ordine procedebant*, Xenoph. Cyrop. Soph. Philoct. ab

ΟΓΜΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *sulcus; via.*

Ὀγχήςιος, ία, ιον, nomen adject. à Substantivo Ὀγχηςὸς, ȣ̃, ὁ, *Onchesti urbis incola.* Apud Pindar. Isthm. Od. 1. 439. 3. vitiosè legitur Ὀρχηςίας pro Ὀγχηςίαις.

ΟΓΧΝΗ vel ὄχνη, *pyrus*, et *pyrum.*

Ὅδ' pro ὅδε, *hic*, q. v.

Ὄδαγμος, ȣ, ὁ, *morsus tenax:* ab ὀδαξῶ.

Ὀδαῖος, αία, αῖον, *venalis;* item *ad iter conficiendum idoneus.* Th. ὁδὸς, *via.*

Ὀδὰξ, adv. *mordicùs.* Th. ὀδὼς, *dens.*

* Ὀδαξᾶσθαι, et

* Ὀδαξεῖσθαι, vid. ὀδαξέω.

* Ὀδαξέω, -ῶ, et ὀδαξάω, -ῶ, *doleo ex morsu dentium.*

* Ὀδάω, seu ὀδέω, *viatico instruo:* ab ὁδός.

Ὅδε, ἥδε, τόδε, *hic, hæc, hoc:* ex ὁ, et δέ.

Ὀδελὸς, Dor. pro ὀβελός.

Ὁδεύω, *iter facio, eo:* præs. part ὁδεύων, οντος, fut. εύσω, p. ὥδευκα. Th. ὁδὸς, *via.*

Ὁδήγει, *in viam duc;* præs. imperat. act. ab

Ὁδηγέω, *sum dux itineris; duco, dirigo:* f. ήσω, p. ὡδήγηκα· ab ὁδηγός.

* Ὁδηγητὴρ, ῆρος, idem quod ὁδηγὸς, Inscript. Jovis Urii.

Ὁδηγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *dux viæ:* ex ὁδὸς, *via*, et ἄγω, *duco.*

Ὀδίος, ȣ, ὁ, nomen propr. viri.

Ὁδίτας, α, ὁ, Dor. pro

Ὁδίτης, ȣ, ὁ, *viator.* Th. ὁδός.

Ὀδμὴ, ῆς, ἡ, *odor.* Th. ὄζω, *oleo.*

Ὁδοιπορέω, -ῶ, *iter facio, viam emetior:* ab ὁδοιπόρος.

Ὁδοιπορία, ας, ἡ, *iter:* ab eod.

* Ὁδοιπορικὸν, ȣ̃, τὸ, *itinerarium (vestimentum).*

Ὁδοιπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *viator:* ex ὁδὸς, et πείρω.

Ὀδόντα, *dentem:* acc. sing. ab ὀδὼς, όντος, ὁ, *dens.*

Ὁδοποιέω, f. ήσω, *viam facio*, seu *munio; viam* seu *aditum patefacio:* item *ad methodum redigo:* ex ὁδὸς, et ποιέω.

Ὁδοποιὸς, ȣ̃, ὁ, *qui facit viam:* ex iisd.

ΟΔΟ'Σ, ȣ̃, ἡ, *via; auxilium; insidiæ.*

Ὁδȣ̃ν, *viam ostendere, ducere;* præs. inf. verbi ὁδόω. Th. ὁδός.

ΟΔΟΥ'Σ, όντος, ὁ, *DENS*, accus. sing. ὀδόντα, dat. pl. ὀδȣ̃σι.

Ὁδοφύλαξ, ἄκος, ὁ ϗ ἡ, vel ὁδοφύλακος, ȣ, ὁ, ϗ ἡ, *viarum custos:* ex ὁδὸς, et φύλαξ, *custos.*

Ὀδυνάομαι, -ῶμαι, *crucior.* Th. ὀδύνη.

Ὀδυνᾶρὸς, pro ὀδυνηρός.
Ὀδυνᾶσαι, *cruciaris:* contractum pro ὀδυνάεσαι, ad formam verborum in μι. Regularitèr diceretur ὀδυνᾶ, 2. pers. sing. ind. pass. verbi ὀδυνάομαι, *crucior.* Th. ὀδύνη, *dolor.*
Ὀδυνάων, gen. pl. Æol. pro ὀδυνῶν· ab
ΟΔΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *dolor:* gen. pl. Æol. ὀδυνάων, dat.pl. Ion. ὀδύνῃσιν.
Ὀδυνηρὸς, ρὰ, ρὸν, *dolorem afferens:* à præced.
Ὀδυνήφατος, ε, ὁ ϗ ἡ, *dolorem mitigans:* in pl. n. g. τὰ ὀδυνήφατα· ex ὀδύνη, et φάω, *occido.*
Ὀδύρεο, *luge:* Ion. pro ὀδύρου, præs. imperat. ab ὀδύρομαι.
Ὀδυρμὸς, ῦ, ὁ, *ejulatus, lamentatio:* et
Ὄδυρμα, ἄτος, τὸ, *luctus, lamentum:* Angl. A DIRGE: et
Ὀδυρμὸς, ῦ, ὁ, *ejulatus, lamentatio:* ab
ΟΔΥ'ΡΟΜΑΙ, *lamentor, ploro:* ὀδύρωνται, 3. pl. præs. sub. ὀδυρόμενος, præs. part. med. ὀδυρῦμαι, f. med. ὤδυρμαι, p. pass.
Ὀδυσῆϊ, dat. sing. Ion. ab Ὀδυσσεὺς, έως, ὁ, *Ulysses.*
Ὀδυσσάμενος, *iratus:* a. 1. part. med. et
Ὀδύσσατο, *iratus fuit:* 3. sing. a. 1. m. verbi ὀδύσσω, *irascor.*
Ὀδυσσεία, ας, ἡ, *ODYSSEA:* ab
Ὀδυσσεὺς, έος, ὁ, et Æol. Ὑδύσσης, *ULYSSES,* acc. sing. Ὀδυσσέα, vel -ῆα.
ΟΔΥ'ΣΣΩ, f. ὀδύσω, *irascor, succenseo:* qu. ad ὀδύνη, *dolor.*
Ὄδωδα, Att. pro ὦδα, *olui:* perf. m. verbi ὄζω, *oleo:* f. ὀζήσω, p. m. inf. ὀδωδέναι, perf. part. m. ὀδωδώς.
Ὀδώδη, *oluerat:* Att. et Ion. pro ὠδώδει, 3. sing. plusq. p. m. verbi ejusd.
Ὀδώδυσται, Att. redupl. pro ὤδυσται, 3. sing. perf. pass. verbi ὀδύσσω, *irascor:* f. ύσω.
Ὄεσσι, Ion. et Æol. pro ὄϊσι, ab ὄϊς, contractè, οἶς, *ovis:* gen. οἰὸς, vel ὄϊος.
Ὄζειν, *olere:* præs. inf. ab ὄζω.
Ὄζη, ης, ἡ, *fætor pedis.*
Ὀζήσω, *olebo;* f. 1. verbi ὄζω.
Ὀζίας, ε, ὁ, nomen viri Hebr. quod interpret. Lat. *robur à Domino.*
ΟΖΟΣ, ε, ὁ, *nodus arboris, ramus.* Metaph. *homo bellicosus.*
ΟΖΩ, *OLEO:* f. ὀζήσω, et -έσω, p. ὤζηκα, p. m. ὦδα, et Att. ὄδωδα· hinc
Ὀζώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *olidus, fœtidus; ramosus, nodosus:* ab ὄζω, vel ὄζος.
Ὅθ' pro ὅτε, *quando, quum.*
Ὅθεν, *unde: ex quâ causâ:* pro ὅπε, *ubi,* adv. ab ὅς, *qui.*
* Ὅθ' ἕνεκα, *eo quod,* Eurip. Alcest. 306. Soph. Elect. 86.
Ὄθετ' pro ὄθετο, *curabat:* 3. sing. imperf. Ion. verbi ὄθομαι, ab
ΟΘΗ, ης, ἡ, *cura, ratio:* q. cura consueta: ab ἔθω, *consuevi.*
Ὅθι, *ubi;* adv. ab ὅς.

Ὀθνεῖος, εία, εῖον, *alienigena, peregrinus:* quasi per Metath. pro νοθεῖος, à νόθος.
Ὄθομαι, *curo, moveor.* Th. ὄθη, *cura.*
ΟΘΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *linteum;* item *velum nauticum.*
Ὀθόνιον, ε, τὸ, *linteolum;* dimin. à præcedente.
Ὀθόννα, ης, ἡ, *herba quædam, et succus oculis conveniens.*
Ὄθριξ, ὅτριχος, ὁ ϗ ἡ, per Sync. pro ὁμοιόθριξ, *qui est ejusdem capilli:* ex ὁμὸς, *similis,* et θρίξ.
Ὀθρὺς, ύος, ἡ, nomen montis.
Ὄθω, *moveo:* vide ὠθέω.
ΟΙ', *hei, heu,* lamentandi vocula; hinc οἰμώζω, f. ξω, *ploro, ejulo.*
Οἱ, *hi;* artic. præposit. Vide ὁ.
Οἱ, particula expletiva, ornatui inserviens, Xen. Cyrop. p. 26.
Οἳ, *qui:* vide in ὅς.
Οἷ, adv. *quo, ubi:* ab eod. Th.
Οἷ, pronomen, dat. cas. Vide ὗ, *sui* · οἷ pro ἑαυτῷ.
Οἷ' pro οἷα, *qualia:* ab οἷος, *qualis:* et οἷα, adv. *ceu, tanquam:* ab eod.
Οἰακίζω, f. ίσω, *guberno, rego,* propriè *navem:* ab
ΟΙ'ΑΞ, ακος, ὁ, *gubernaculum, clavus navis:* q. ab οἴω, *fero.*
Οἶγε, *aperi:* præs. imperat. act. ab οἴγω, q. v.
Οἰγήσομαι, *aperiar:* fut. 2. pass. ab
ΟΙ'ΓΩ, seu οἰγνύω et οἴγνυμι, *aperio:* f. οἴξω, p. ᾦχα et ἔῳχα, p. m. ἔῳγα.
Οἶδ' pro οἶδα vel οἶδε, vide seq.
Οἶδα, ας, ε, *novi:* et in pl. οἴδαμεν, -δατε, -δασι, p. m. verbi εἴδω, *scio.*
Οἰδαίνω, seu οἰδάνω et οἰδαίω, *tumefacio:* præs. pass. οἰδάνομαι, ῃ, εται, *tumefio.* Th. οἰδέω.
Οἶδασθα, *nôsti:* Æol. Paragoge τῦ θα, pro οἶδας, 2. sing. p. m. verbi εἴδω, vel εἴδημι, *scio.*
ΟΙ'ΔΕ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *tumeo, turgeo:* perf. ᾤδηκα; perf. part. ᾠδηκὼς, *tumidus, inflatus.*
Οἴδημα, ἄτος, τὸ, *tumor:* et
Οἴδησις, εως, ἡ, *tumor, inflatio:* à præced.
Οἰδιπόδας, α, ὁ, Dor. pro
Οἰδιπόδης, ε, ὁ, *ŒDIPUS, Thebarum rex:* Dicimus et Οἰδίπους, οδος, ὁ, et Οἴδιπος, ου, ὁ, idem.
Οἰδίσκω, *tumefacio, intumesco:* ab οἰδέω.
Οἶδμα, ἄτος, τὸ, per Sync. pro οἴδημα, ἄτος, τὸ, *tumor.* Th. οἰδέω. *tumeo.*
Οἴεαι, Ion. pro οἴῃ, *putas:* 2. sing. præs. m. verbi οἴομαι, *puto:* f. med. οἰήσομαι, p. pass. ᾤημαι. Th. οἴω, seu ὀΐω, *puto.*
Οἴει, *putas:* Att. pro οἴῃ, 2. sing. præs. ind. med. et
Οἴεσθαι, præs. inf. med. verbi ejusd.
Ὀΐεσσι, dat. pl. Ion. ab οἶς, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis.*
Οἰέτης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ejusdem ætatis:*

pro ὁμοιέτης, ex ὅμοιος, *similis,* et ἔτος, *annus.*
Ὀϊζυρὸς, ε, ὁ ϗ ἡ, *miser, calamitosus,* ab ὀϊζύς.
Ὀϊζυρῇ, dat. sing. Ion. f. g. ab
Ὀϊζυρὸς, ὰ, ὸν, *calamitosus:* ab
ΟΙ'ΖΥ'Σ, ύος, ἡ, *ærumna, miseria:* acc. sing. ὀϊζὺν, q. ab οἶ, *hei.*
Ὀϊζύω, f. ύσω, *ærumnas et miserias perpetior:* à præced.
Οἴῃ, *soli;* dat. sing. fœm. gen. ab οἶος, *solus.*
Οἰηθῆναι, *putâsse:* a. 1. inf. pass, ab οἴω seu οἴομαι, *puto:* f. med. οἰήσομαι, perf. pass. ᾤημαι, a. 1. pass. ᾠήθην.
Οἰήϊον, ε, τὸ, *gubernaculum, clavus navis;* pro οἰήκιον, οἰάκιον, dim. ab οἴαξ, idem.
Οἴηκες, vide οἴηξ.
Οἰηκίζειν, Ion. pro οἰακίζειν, *regere, gubernaculum regere:* ab
Οἴηξ, Ion. pro οἴαξ, ακος, ὁ, *gubernaculum;* οἴηκες, etiam dicuntur *annuli, per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.*
Οἴησις, εως, ἡ, *opinio:* ab οἴομαι.
Οἰήσομαι, *putabo:* f. 1. m. verbi οἴομαι seu οἶμαι. Th. οἴω, *puto.*
Ὀΐιδα, acc. sing. ab ὄϊς, ιδος, ἡ, vel οἰΐς, οἰΐδος, *ovicula.* Th. ὄϊς, *ovis.*
Οἶκα, perf. m. verbi εἴκω, *cedo, similis sum:* sed frequentiùs pro eo usurpatur ἔοικα.
Οἴκαδ' pro οἴκαδε, et Dor. οἴκαδες *domum:* adv. ad locum: ab οἶκος ε, ὁ, *domus.*
Οἴκᾶσι, et Atticè ἐοίκᾶσι, *videntur:* 3. pl. perf. m. Sic οἴκατε, Att ἐοίκατε, verbi εἴκω, *similis sum.*
Οἶκε, et Att. ἔοικε, *videbatur,* 3. sing. perf. m. ejusd. verbi.
Οἰκεῖν, *vivere;* præs. inf. act. verbi οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος.
Οἰκεῖος, εία, εῖον, *domesticus, a, um;* item *proprius:* οἱ οἰκεῖοι, *domestici:* in superl. οἰκειότατος, *familiarissimus:* ab eod. Th.
Οἰκειότης, ητος, ἡ, *domesticus usus et consuetudo; familiaritas, amicitia;* item *propinquitas, cognatio* à præced.
Οἰκειοφώνως, *suâ voce:* ex οἰκεῖος *proprius,* et φωνὴ, *vox.*
Οἰκειόω, *familiarem reddo; concilio; mihi vindico:* ab οἰκεῖος.
Οἰκείτωσαν, 3. pl. præs. imperat. act. verbi οἰκέω, *habito.*
Οἰκείων, *habitans:* Poët. pro οἰκέων, præs. part. act. verbi ejusd.
Οἰκείως, adv. *domesticè, propriè;* ab οἰκεῖος.
Οἴκεντι, *habitant:* Æol. pro οἰκεῖσι, 3. pl. præs. verbi οἴκημι, ab οἰκέω, *habito.*
Οἰκέοισι, Dor. et Æol. pro οἰκεῦσι, *habitant:* 3. pl. præs. ind. act. ab eod. verbo.
Οἰκέοιτο, Ion. pro οἰκεῖτο, 3. sing. præs. opt. pass. ejusd. verbi.
Οἰκέτης, ε, ὁ, *domesticus;* item *servus:* gen. pl. οἰκετῶν, in nom pl. οἰκέται, et
Οἰκέτις, ίδος, ἡ, *domestica.* Th. οἶκος, *domus.*

Οἰκεῦντες, *habitantes:* Dor. pro οἰκοῦντες, præs. part. verbi οἰκέω.

Οἰκεὺς, έος, ὁ, *domesticus servus:* acc. pl. Ion. οἰκῆας. Th. οἶκος, *domus.*

Οἰκέω, ῶ, *habito;* [* *administro,* absolutè. ἀσφαλῶς οἰκεῖν, *securè regere,* Dem. in Aristoc. p. 228. ed. Taylor. Eurip. Sup. 1231.] f. ήσω, perf. ᾤκηκα, a. 1. ᾤκησα, præs. pass. οἰκέομαι, -ῦμαι, *incolor:* præs. part. pass. οἰκεόμενος, -ύμενος· in f. g. οἰκεομένη, -ϐμένη, sc. γῆ, *terra quæ incolitur:* subst. *orbis terrarum; Rom. imperium; terra Judæa.* Th. οἶκος.

Οἰκῆας, acc. pl. ab οἰκεὺς, q. vide.

Οἰκήϊα, τὰ, *res domesticæ:* ab οἰκήϊος.

Οἰκήϊος, Ion. pro οἰκεῖος, *domesticus.* Th. οἶκος.

Οἰκηϊοῦσθαι, Ion. pro οἰκειοῦσθαι, *suum facere:* ab οἰκειόω, q. v.

Οἴκημα, ατος, τὸ, *habitatio: carcer; quicquid structum:* ab οἰκέω.

Οἰκημένος, Ion. pro ᾠκημένος, ου, perf. part. pass. et

Οἰκῆσαι, *habitâsse:* a. 1. inf. act. οἴκησον, a. 1. imperat. verbi οἰκέω, f. ήσω, a. 1. ᾤκησα· et

Οἴκησις, εως, ἡ, *sedes, habitatio:* ab οἰκέω, *habito:* quod et

Οἰκητήριον, ου, τὸ, *domicilium:* et

Οἰκητὸς, ἡ, ὸν, *habitabilis:* et

Οἰκήτωρ, ορος, ὁ, *habitator:* omnia ab οἰκέω.

Οἰκία, ας, ἡ, *domus:* ab οἶκος.

Οἰκιακὸς, ἡ, ὸν, *domesticus, a, um:* à præced. Th.

Οἰκίδιον, ου, τὸ, *ædicula:* ab eod.

Οἰκίζω, f. ίσω, *ædifico; in ædibus colloco; coloniam in locum mitto:* ab οἶκος.

Οἰκίον, ου, τὸ, *domicilium,* dim. ab οἶκος.

Οἰκίσαι, a. 1. inf. act. verbi οἰκίζω.

Οἰκίσκος, ου, ὁ, *parva domus, cellula, ovium cavea.*

Οἰκισταὶ, nom. pl. ab οἰκιστὴς, *ædificator, coloniæ conductor.*

Οἰκιστὴρ, ῆρος, ὁ, Poët. idem ac

Οἰκιστὴς, οῦ, ὁ, *ædificator, conditor; coloniæ conductor:* ab οἰκίζω.

Οἰκογενεῖς, nom. vel acc. pl. ab

Οἰκογενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *domi natus; vernaculus:* ex οἶκος, *domus,* et γίνομαι, *nascor.*

Οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, *hera, materfamilias:* ex οἶκος, et δέσποινα.

Οἰκοδεσποτέω, *domum administro:* f. ήσω, p. ᾠκοδεσπότηκα· ab

Οἰκοδεσπότης, ου, ὁ, *herus, paterfamilias:* ex οἶκος, et δεσπότης, *herus, dominus.*

Οἰκοδομέω, -ῶ, *ædifico; doceo, emendo:* f. ήσω, p. ᾠκοδόμηκα, a. 1. ᾠκοδόμησα, perf. pass. ᾠκοδόμημαι, plusq. p. pass. ᾠκοδομήμην, σο, το, a. 1. pass. ᾠκοδομήθην, ης, η, f. 1. pass. οἰκοδομηθήσομαι· ab οἰκοδόμος.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, *ædificium, structura;* item *emendatio:* ab eod.

Οἰκοδόμημα, ατος, τὸ, idem: ab οἰκοδομέω.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, *ædificatio; incrementum in cognitione Dei:* à seq.

Οἰκοδόμος, ου, ὁ, *ædificator:* ex οἶκος, et δέμω.

Οἴκοθεν, οἴκαδε, *de domo, in domum:* et

Οἴκοθι, *domi:* οἴκοι, idem. Th. οἶκος.

Οἴκοισιν, dat. pl. Ion. ab οἶκος, ου, ὁ, *domus.*

Οἴκονδε, *domum,* adv. ab οἶκος.

Οἰκονομέω, *sum dispensator, rem familiarem administro; rego; guberno:* f. ήσω, p. ᾠκονόμηκα· ab οἰκονόμος.

Οἰκονομητικὸς, ἡ, ὸν, *ad privatam administrationem pertinens, œconomiæ peritus:* à præced.

Οἰκονομητικώτερος, τέρα, τερὸν, Xen. p. 28. 40. *ad privatam administrationem magis idoneus:* comparat. ab οἰκονομητικός.

Οἰκονομία, ας, ἡ, *dispensatio rei familiaris; administratio.* Hinc Angl. ECONOMY: ab

Οἰκονόμος, ου, ὁ, *dispensator rei familiaris; administrator:* ex οἶκος, et νέμω, *tribuo, rego.*

ΟἾΚΟΣ, ου, ὁ, *domus, familia; bona* seu *facultates.*

Οἰκόσιτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui suo cibo vescitur, et ex suis facultatibus vivit:* ex οἶκος, *domus,* et σῖτος, *frumentum.*

Οἰκοτρίβης, ου, ὁ, *verna, servus vernaculus, diu domi nostræ versatus, aut ex parentibus servis natus:* ex οἶκος, et τρίβω, *tero.*

Οἰκουμένη, ης, ἡ, scil. γῆ, *terra habitabilis.* Vide οἰκέω.

Οἰκουρέω, f. ήσω, *domum custodio, domi me contineo;* item *domi latito,* vel *desideo:* ex οἶκος, *domus,* et οὖρος, *custos.*

Οἰκουριῶν, gen. pl. pro οἰκουρίων· ab

Οἰκούριος, ία, ιον, ὁ τοῦ οἴκου οὖρος καὶ φύλαξ, *domûs custos; domesticus.*

Οἰκουρὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *domi manens, domûs custos:* q. d. οὖρος τοῦ οἴκου.

Οἰκοφθορέω, -ῶ, f. ήσω, *rem familiarem perdo:* ex οἶκος, et φθείρω, *corrumpo.*

Οἰκοφυλακέω, *domum custodio:* ex οἶκος, et φυλάσσω, *custodio.*

Οἰκτείρας, αντος, a. 1. part. act. ab οἰκτείρω, *miseror,* q. v.

Οἰκτείρημα, ατος, τὸ, *miseratio, commiseratio:* à 1. sing. perf. pass. ejusd. abject. augment. et

Οἰκτειρήσω, f. 1. ind. act. ab

Οἰκτείρω, *miseror, commiseror:* f. οἰκτερῶ, et οἰκτειρήσω, a. 1. ᾤκτειρα, a. 1. imperat. act. οἴκτειρον, *miserere.* Th. οἶκτος, *misericordia.*

Οἰκτίζω, et οἰκτίζομαι, *miserationem excito, lamentor.*

Οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, *commiseratio:* ab οἰκτείρω, *miseror, commiseror.*

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *misericors:* ab eod.

Οἰκτιρμῶν, gen. pl. ab οἰκτιρμὸς, οῦ, ὁ, *commiseratio.*

Οἴκτιστος, ίστη, ιστον, superl. *valdè miserabilis, miserrimus.* Vide οἰκτρός.

Οἰκτιῶ, f. 1. Att. pro οἰκτίσω verbi οἰκτίζω, *miseror.*

ΟἾΚΤΟΣ, ου, ὁ, *misericordia, commiseratio.*

Οἰκτότερος, Ion. pro οἰκτρότερος, *miserabilior,* compar. ab

Οἰκτρὸς, ρὰ, ρὸν, *miserabilis:* in superl.

Οἰκτρότατος et οἴκτιστος. Th. οἶκτος, *misericordia.*

Οἰκῶ, præs. ind. contractè pro οἰκέω, *habito.* Th. οἶκος, *domus.*

Οἰκὼς, ότος, et Att. ἐοικὼς, *similis;* perf. part. m. ab εἴκω.

Οἰκωφελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui domum et rem domesticam juvat:* ex οἶκος, *domus,* et ὠφελέω, *juvo.*

Οἰκωφελία, ας, ἡ, Ion. οἰκωφελίη, *frugalitas, toti familiæ utilitatem afferens:* à præced.

Οἶμα, ατος, τὸ, *impetus:* per Sync. pro οἴμημα· ab οἰμάω, *impetu feror.* Th. οἴμη, *via.*

Οἶμαι, *puto,* contract. ex οἴομαι, f. m. οἰήσομαι, p. ᾠημαι.

Οἰμάω, f. ήσω, *impetum do, irruo,* propriè *rectâ viâ.* Th. οἴμη, *via.*

Οἰμεῖν, Ion. *venire.*

ΟἼΜΗ, ης, ἡ, *via, semita; cantus, vox:* q. ab οἴω, *fero:* quia via *fert* euntes.

Οἴμοι, et ὤμοι, *heu mihi,* adv. dolentis.

Οἶμος, ου, ὁ vel ἡ, *semita; virga; versus; circulus, tibia* vel *radius rotæ.* Th. οἴμη.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus:* ab

Οἰμώζω, *ploro, ejulo;* f. ξω. Th. οἴ, *hei, heu,* adv. ægrè ferentium.

Οἰμώξας, *plorans,* a. 1. part. act. à præced.

Οἰμωχθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab eod. verbo.

Οἶν, *ovem,* acc. sing. ab οἶς, ἡ, *ovis.*

Οἰνάνθη, ης, ἡ, *vitis florens; uva germinans: œnanthe herba; avis quædam:* ex οἶνος, et ἄνθος, *flos.*

Οἰνάρεον, ου, τὸ, idem ac οἴναρον, pro quo et οἰναρὶς, -ίδος, ἡ, *vitis, pampinus.* Th. οἶνος.

Οἰνάρεος, -έα, -εον, *pampineus:* ab eod.

Οἰνείδαο, gen. Ion. pro Οἰνείδου ab

Οἰνείδης, ου, ὁ, nomen patronymic. ab

Οἰνεὺς, έος, ὁ, *Œneus,* princeps Calydonius.

Οἰνῆων, gen. pl. Ion. pro οἰνῶν· ab Οἴνη, ης, ἡ, *vitis.* Th. οἶνος, *vinum.*

Οἰνηρὸς, -ρὰ, -ρὸν, *vinosus, vinarius:* ab eod.

Οἰνήρυσις, εος, ἡ, *vasculum quo vinum hauritur:* ex οἶνος, et ἀρύω, *haurio.*

Οἰνιεῖδαι, ων, οἱ, *Œnidæ:* id est, οἱ τοῦ Οἰνέως, παῖδες. Ab Οἰνεὺς, fit Οἰνείδης, et inserto ι, Οἰνιείδης, ου, ὁ.

Οἰνίζω, *vinum emo,* vel *vinosum saporem refero:* ab οἶνος, *vinum.*

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *vino gravis,* in vocat. sing. οἰνοβαρὲς· ex οἶνος, *vinum,* et βαρὺς, *gravis.*

Οἰνοδόκος, ου, ὁ καὶ ἡ, *vinum capi-*

ens: Ion. pro οἰνοδόχος, παρὰ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.

Οἰνοδότας, α, ὁ, Dor. pro

Οἰνοδότης, ου, ὁ, *vini dator.* Bacchi Epithet. ex οἶνος, *vinum*, et δίδωμι, *do.*

Οἰνόμαος, ου, ὁ, nom. propr. viri.

Οἴνοπα, acc. sing. οἴνοπι, dat. sing. ab οἶνοψ, quod vide.

Οἰνοπέδοιο, gen. Ion. ab

Οἰνόπεδος, ου, ὁ ἢ ἡ, *vini ferax:* ex οἶνος, et πέδον, *solum, terra.*

Οἰνοπίδης, ου, ὁ, nom. propr.

Οἰνοπληθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *vino plenus; vini ferax:* ex οἶνος, et πλήθω, *impleo.*

* Οἰνοποιέω, *vinum facio:* ab οἰνοποιός.

* Οἰνοποιΐα, ας, ἡ, *vini confectio:* ab eod

* Οἰνοποιὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, *qui vinum conficit:* ex οἶνος, et ποιέω.

* Οἰνοποσία, ας, ἡ, *vini potio:* ex οἶνος, et πόσις.

Οἰνοποτάζω, idem quod

Οἰνοποτέω, *vinum bibo:* ex οἶνος, *vinum*, et πίνω, *bibo.*

Οἰνοπότης, ου, ὁ, *vini potor:* ex οἶνος, et πότης.

ΟἿΝΟΣ, ου, ὁ, *VINUM:* q. ab ὀνῶ, *juro.*

Οἰνοφλυγέω, -ῶ, *vinosus sum, vino me ingurgito, inebrior:* ab οἰνόφλυξ.

Οἰνοφλυγία, ας, ἡ, *vinolentia, compotatio:* à seq.

Οἰνόφλυξ, υγος, ὁ ἢ ἡ, *vinosus:* qu. οἴνῳ φλύζει, *vino fervet.*

Οἰνοφόρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *vinum ferens, vel vino ferendo aptus:* ex οἶνος, et φέρω.

Οἰνοχοεύω, f. εύσω, seu οἰνοχοέω, -ῶ, f. ήσω, *infundo vinum, potum, ministro, sum pincerna:* et

Οἰνοχόη, ης, ἡ, *vas, ex quo vinum in pocula infunditur:* ab οἰνοχόος.

Οἰνοχόος, ου, ὁ, *pincerna, pocillator:* ex οἶνος, *vinum*, et χέω, *fundo.*

Οἰνοχοῶν, όντος, ὁ, *pocillator, pincerna.*

Οἶνοψ, -οπος, ὁ ἢ ἡ, *niger, vinei coloris:* dat. pl. οἴνοψι· ex οἶνος, *vinum*, et ὄψις, *visus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Οἰνόω, -ῶ *ebrio, inebrio:* ab οἶνος.

Οἰνώνη, ης, ἡ· ἡ νῆσος Αἴγινα πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.

Οἴξασα, a. 1. part. act. f. g. verbi οἴγω, *aperio*, f. ξω.

Οἰόθεν, adv. *seorsùm*, οἴοθεν οἶος, *cum solo solus.* Th οἶος, *solus.*

Οἴομαι vel οἶμαι, *opinor, existimo:* præs. imperat. med. οἴου, οἰέσθω, f. med. οἰήσομαι, p. pass. ᾤημαι, a. 1. pass. ᾠήθην, q. ab οἰέομαι. Th. οἴω, *puto.*

Οἶον, adv. *solùm;* vide in οἶος.

Οἷον, adv. *sicut, fermè:* ab οἷος.

Οἰονόμος, ου, ὁ ἢ ἡ, Poët. ὁ οἶος καὶ μόνος νεμόμενος, *qui solus pascitur.* Vel ὁ τὰς ὄϊας, νέμων, τετέστιν ὁ ποιμὴν, id est, *qui oves pascit.*

Οἷόν τε, cum infinitivo idem quod δυνατὸν, *possibile:* ab οἷος, quod vide.

Οἰοπόλος, ου, ὁ ἢ ἡ, Poët. ὁ οἶος, ἢ μόνος πολῶν, εἴτε πολούμενος ἐν τινὶ τόπῳ, *qui solus vagatur, et in aliquo loco versatur:* item *qui circa oves versatur;* ab ὄϊς, *ovis.* Th. πολέω, *verso.*

ΟἿΟΣ, ου, *solus*, in f. g. οἴη, neut. οἶον, *solum*, quod et adverbialitèr sumitur.

ΟἿΟΣ, οἵα, οἷον, *qualis, quantus;* item *pronus, paratus, promptus, strenuus:* item pro ὅμοιος, *similis;* et pro δυνατὸς, *potens, possibilis.*

Οἰὸς, vel ὄϊος, gen. sing. ab οἶς vel ὄϊς, ἡ, *ovis.*

Οἰοχίτων, ωνος, ὁ ἢ ἡ, *indutus unicâ tunicâ*, vel *qui tunicam ex ovis lanâ gestat:* ex οἶος, *solus*, vel οἶς, οἰὸς, ἡ, et χιτὼν, *tunica.*

Οἰόω, *desolo, vasto; solum facio.* Th. οἶος, *solus.*

ΟἿΣ, οἰὸς, vel ὄϊς, ὄϊος, vel οἶϊς, οἶϊδος, ἡ, *OVIS;* vel ὁ, *aries.*

Ὀΐς, ιδος, ἡ, *ovicula:* à præced.

Ὀΐσατο, et ὀΐσσατο, *putavit:* 3. sing. a. 1. m. Poët. pro ᾠήσατο, factâ Syncope et rejecto augmento, vebi οἴομαι, vel οἶμαι, *puto*, f. med οἰήσομαι, a. 1. m. ᾠησάμην, ω, ατο.

Οἶσε, *ferto*, præs. imperat. verbi οἴσω, factum ex f. verbi οἴω, pro quo in præs. φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Οἴσεσθαι, f. 1. inf. m ab inus. οἴω· vide φέρω, *fero.*

* Οἰσπάτη, ης, ἡ, *sordes ovium*, ut legend. ap. Dion. Cassium, c. xlvi. p. 337.

Οἰσέμες, *feremus*, Dor. et Æol. pro οἴσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Οἰσῆ, Dor. pro οἴσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσομαι.

Οἶσθα, *nôsti*, per Sync. pro οἴδασθα, 2. sing. perf. m. Æol. pro οἶδας, verbi εἴδω, *scio*, p. m. οἶδα, ας, ε.

Ὀϊσθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ὀΐομαι, a. 1. pass. ὀΐσθην.

Οἰσία, ας, ἡ, *salix;* q. ab ἔω, *eo*, quia it celeritèr crescendo.

Οἴσομαι, et Dor. οἰσεῦμαι, f. 1. m. verbi φέρω, *fero*, f. οἴσω. [* undè οἰσθήσομαι· ἡ ψῆφος οἰσθήσεται, *feretur.* In comp. ἐξοισθήσεται, *efferetur*, Eurip. Supplic. 561.] a. 1. ἤνεγκα.

Οἰσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. Vide οἴσομαι.

Οἶσον, ου, τὸ, *funis*, q. ab οἴω, quæ sit ad *ferendum* aliquid.

Οἴσουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi φέρω.

Ὀϊσσάμενος, *ratus:* a. 1. part. m. et

Ὀΐσσατο, 3. sing. a. 1. m. gem. σ, Poët. verbi ὀΐομαι, *puto*, f. ὀΐσομαι, per Dialysin format. ab οἴομαι.

Οἰστέον, *ferendum:* verbale à φέρω, *fero*, f. οἴσω.

Ὀϊστεύω, *sagittâ peto:* ab

Ὀϊστὸς, οῦ, ὁ, *sagitta:* in pl. ὀϊστοὶ, οἱ· ab οἴω, *fero*, f. οἴσω.

Οἰστράω, et -έω, -ῶ, f. ήσω, *æstro agito:* ab οἶστρος.

Οἰστρηθεὶς, *furens, æstro incitatus:* a. 1. part. pass. à verbo οἰστρέω, f. ήσω, *æstro agito.*

Οἴστρημα, ατος, τὸ, *stimulus:* ab eod.

Οἰστρήεις, ήεσσα, ῆεν, *furiosus, æstro percitus:* ab

ΟἾΣΤΡΟΣ, ου, ὁ, *ŒSTRUS, tabanus; stimulus; furor, insania; cupiditas vehemens.*

ΟἸΣΥ͂Α, ας, ἡ, *salix.* Vide οἰσία. Hinc Angl. OSIER.

Οἰσύπος, ου, ὁ, *sordes ovium:* q. ex οἶς, *ovis*, et σήπω, *putrefacio.*

Οἴσω, *feram*, f. 1. act. verbi φέρω, *fero*, a. 1. ἤνεγκα.

Οἰσῶ, *feram*, Dor. pro præced.

Οἰσῶν, Dor. pro οἴσων, *allaturus alteri;* οἰσόμενος, *sibi relaturus:* f. 1. part. verbi φέρω.

Οἵτ' pro οἵτε, *qui*, nom. pl. ab ὃς, et τε.

Οἴτη, ης, ἡ, *ŒTA, mons Thessaliæ.*

Οἵτινες, *quicunque*, nom. pl. ab ὅστις, genit. οὗτινος, et in f. g. ἥτις, neut. ὅ, τι.

ΟἾΤΟΣ, ου, ὁ, *ærumna, calamitas:* q. ab οἴ.

Οἰτόσυρος, Scythicè vocatur *Apollo.*

ΟἸΦΕ͂Ω, seu -άω, *coëo.*

Οἰφὶ, *Ephi mensura.*

Οἰχέοντι, Dor. pro οἰχεῦσι, -οῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi οἰχέω, *veho, fero:* pro usitat. ὀχέω.

Οἴχεσθαι, *abire:* præs. inf. m. ab οἴχομαι.

Οἴχηνται, Ion. pro ᾤχηνται, 3. pl. p. pass. et

Οἰχήσομαι, *abibo*, f. 1. m. verbi οἴχομαι.

Οἰχθεὶς, *apertus*, a. 1. part. pass verbi οἴγω, *aperio*, f. ξω, a. 1. pass. ᾤχθην.

Οἴχνεσκον, Ion. inserto σκ pro ᾤχνεον, imperf. verbi οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo.* Alii ab οἰχνέσκω, pro οἰχνέω, derivari malunt.

Οἰχνεῦσι, Dor. pro οἰχνοῦσι, 3. pl. præs. ind. ab

Οἰχνέω, idem quod οἴχομαι, *abeo.*

Οἰχοίατο, Ion. pro οἴχοιντο, 3. pl. præs. opt. med. ab

ΟἼΧΟΜΑΙ, -ῃ, -εται, *abeo, discedo, proficiscor; pereo, dissipor:* f. med. οἰχήσομαι, p. pass. ᾤχημαι, a. 1. pass. ᾠχήθην, præs. part. med. οἰχόμενος.

Οἴχωκα, detracto augmento pro ᾤχωκα, Attic. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἴχομαι, *abeo.*

Οἰχώκεε, *ivit*, Ion. Dialysi et Att. pro ᾠχώκει, 3. sing. plusq. p. act. et

Οἰχωκὼς, υῖα, ὸς, perf. part. Attic. verbi οἴχομαι, *abeo:* vide οἴχωκα.

ΟἾΩ, seu ὀΐω, *puto, existimo:* f. οἴσω. Sic οἴομαι, et οἶμαι, *puto.*

* Οἴω, *fero alteri;* οἴομαι, med. *affero mihi.* Il. ν', 168.

Ὀΐων, *ovium*, gen. pl. ab ὄϊς, ὄϊος, ἡ, *ovis.*

Οἰωνίζομαι, *augurer*, f. med ἴσομαι, a. 1. med. ᾠωνισάμην. Th. οἰωνὸς, *avis.*

Οἰωνισαίμην, a. 1. opt. med. verbi οἰωνίζομαι.
Οἰώνισμα, ἄτος, τὸ, augurium: et
Οἰωνισμὸς, ȣ̃, ὁ, auspicium: et
Οἰωνιςὴς, ȣ̃, ὁ, augur: ab οἰωνίζω.
Οἰωνοπόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vates per cantum avium: ex οἰωνὸς, avis, et πολέω, versor.
ΟἸΩΝΟ`Σ, ȣ̃, ὁ, avis volucris; propriè vultur, vel avis carnivora; item augurium, omen.
Οἴως, adv. qualitèr, quemadmodùm, quomodò. Th. οἷος, qualis.
Ὄκα, Dor. pro ὅτε, quando.
Ὀκείλαντες, appellantes, nom. pl. a. 1. part. act. ab
Ὀκέλλω, appello, accedo, f. ελῶ, a. 1. ὤκειλα. Th. κέλλω, idem.
Ὄκκα, Dor. pro ὅτε, quando, et
Ὄκκα, pro ὁπότε, Dor.
Ὄκκος, OCULUS, Dor. ab ὄπτομαι.
ὈΚΛΑ'ΖΩ, in genua succumbo; labasco, deficio; q. à κλάω, genua frango.
Ὀκνᾰλέως, adv. pigrè: ab ὄκνος, pigritia.
Ὀκνείω, idem quod ὀκνέω.
Ὀκνέω, piger et segnis sum, cunctor, non audeo, timeo, tergiversor: fut. ήσω, p. ὤκνηκα, a. 1. ὤκνησα, a. 1. inf. ὀκνῆσαι. Th. ὄκνος.
Ὀκνηρία, ας, ἡ, pigritia: à seq.
Ὀκνηρὸς, -ρᾶ, -ρὸν, segnis, piger, timidus, cujus aliquem piget: ab
ὌΚΝΟΣ, ȣ, ὁ, pigritia, metus, ignavia: q. ab ȣ̓ κινεῖν, non movere.
Ὀκνοῦσιν, 3. plur. præs. indic. et
Ὀκνῶσιν, 3. pl. præs. sub. verbi ὀκνέω, quod vide.
Ὀκοῖα, Dor. pro ὁποῖα, qualia: vide ὁποῖος.
Ὄκριας, summa cacumina: acc. plur. à nom. ὄκρις, quod vide.
ὈΚΡΙ'ΒΑΣ, -αντος, ὁ, pulpitum, scala: q. ex ἄκρον, et βάω.
Ὀκρῖόεις, -όεσσα, -όεν, longas prominentias habens: ab
Ὄκρις, ιὸς, ἡ, idem quod ἄκρις, summum montis cacumen. Th. ἄκρος, summus.
Ὀκρῠόεις, -όεσσα, -όεν, horrendus, dirus: pro κρυόεις, Poët. idem quod κρυερὸς, frigidus, horrendus. Th. κρύος, εος, τὸ, frigus.
Ὀκρυοέσσης, gen. sing. f. g. ab adject. præced.
Ὀκτάβλωμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui octo est buccellarum: ex ὀκτὼ, octo, et βλωμὸς, buccella.
Ὀκταήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, octo dies natus; qui fit octavo die: ex ὀκτὼ, et ἡμέρα, dies.
Ὀκτᾰ́κις, octies: adv. ab ὀκτὼ, octo.
Ὀκτακισχίλιοι, -λιαι, -λια, octo millia: ex ὀκτάκις, et χίλιοι.
Ὀκτάκνημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, octo radios habens, proprium rotæ: ex ὀκτὼ, et κνήμη, radius rotæ.
Ὀκτακόσιοι, -σιαι, -σια, octingenti: ex ὀκτὼ, et κόσιοι.
*Ὀκταμηνιαῖος, -αία, αῖον, octavum mensem agens: ex ὀκτὼ, et μὴν

Ὀκτάπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, qui octo cubitorum est: ex ὀκτὼ, et πῆχυς, cubitus.
Ὀκταπόδην, acc. sing. ab
Ὀκταπόδης, ȣ, ὁ, octipes: ex ὀκτὼ, octo, et πȣ̃ς, pes.
Ὀκτᾰ́πȣς, -οδος, ὁ ϗ ἡ, octo pedes habens: ex iisd.
ὈΚΤΩ`, OCTO, οἱ, αἱ, τὰ, indecl.
Ὀκτωκαιδέκα, οἱ, αἱ, τὰ, octodecim: ex ὀκτὼ, ϗ, et δέκα.
Ὀκτωκαιδέκᾰτος, -άτη, -ατον, decimus octavus: à præced.
Ὄκχ' ἃ, Dor. pro ὅτε ἡ, quum, &c. ὄκχ' pro ὄκκα, quod vide.
Ὄκχος, ου, ἡ, Poët. metri gratiâ pro ὄχος, vehiculum, currus.
Ὄκως, ut, postquam, pro ὅπως, Dor.
Ὀλβιοδαίμων, -ονος, ὁ ϗ ἡ, felix: ex ὄλβιος, felix, dives, et δαίμων.
Ὄλβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, beatus, dives, locuples: ab
ὌΛΒΟΣ, ȣ, ὁ, felicitas, opes.
Ὀλέεσκον, pro ὄλεσκον, Pleonasmo τȣ̃ε, imperf. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλέκω, perdo. Th. ὄλλυμι, idem.
Ὀλέθριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exitialis, perniciosus, lethalis: ab ὄλεθρος.
Ὀλεθρῐ́ως, perniciosè: à præced.
Ὄλεθρος, ȣ, ὁ, pernicies interitus, pestis, mors. Th. ὄλλυμι, perdo.
Ὀλεῖται, peribit: 3. sing. f. 2. m. verbi ὄλλυμι, f. 2. m. ὀλοῦμαι, ὀλῆ, ὀλεῖται.
Ὄλεκον, peribam, imp. act. Ion. et
Ὀλέκοντας, acc. pl. part. præs. act. et
Ὀλέκοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. ab
Ὀλέκω, idem quod ὄλλυμι, perdo.
Ὀλέσειε, perdat, 3. sing. a. 1. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, perdo, f. ὀλέσω.
Ὀλεσήνορας, acc. pl. ab
Ὀλεσήνωρ, -ορος, ὁ ϗ ἡ, viros perdens: ex ὄλλυμι, perdo, et ἀνὴρ, vir.
Ὀλέσῃς, perdas, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.
Ὀλέσθαι, a. 1. inf. m. verbi ejusd.
Ὄλεσσα, ας, ε, perdidi, a. 1. ind. act. Ion. et Poët. pro ὤλεσα· et
Ὀλέσσαι, a. 1. inf. Poët. et
Ὀλέσσας, αντος, qui destruxit: a. 1. part. act. Poët. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω.
Ὀλέσσῃ, perdat, Poët. pro ὀλέσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. ejusd.
Ὀλέσσω, f. 1. ind. act. vel a. 1. sub. Poët. ab ὄλλυμι.
Ὀλέτειρα, ας, ἡ, perditrix: et
Ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, interfector: ab ὄλλυμι, perdo.
Ὄληαι, pereas, Ion. pro ὄλῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi ὄλλυμι, f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην, p. m. ὦλα, et Atticè ὄλωλα.
Ὀλίγα, pl. n. g. et
Ὀλίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, paucus.
Ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ, paucitas, raritasque hominum, hominum infrequentia: ab

Ὀλιγάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, paucos homines habens, non frequens hominibus: ex ὀλίγος, paucus, et ἄνθρωπος.
Ὀλιγαρχέω, -ῶ, undè ὀλιγαρχȣ̃ντες, pauci dominatum obtinentes· ὀλιγαρχεῖσθαι, dominatu paucorum regi: ὀλιγαρχέμενος, μένη, μενον, paucorum dominatui subditus. Ex ὀλίγος, paucus, et ἀρχὴ, imperium.
Ὀλιγαρχία, ας, ἡ, OLIGARCHIA, paucorum potentia; gen. pl. ὀλιγαρχιῶν· ex ὀλίγος, paucus, et ἀρχὴ, imperium.
Ὀλιγαρχέμενος, μένη, μενον, vide ὀλιγαρχέω.
Ὀλιγαχόθεν, adv. ex paucis locis: ex ὀλίγος, et ὅθεν.
Ὀλιγηπελέω, idem quod ὀλιγοπελέω, q. v.
Ὀλιγηπελίη, ης, ἡ, virium defectus, imbecillitas, Poët. pro ὀλιγοπελία· ex ὀλίγος, parvus, et πέλω, sum.
Ὀλίγιςος, η, ον, paucissimus, superl. ab ὀλίγος, paucus.
Ὀλιγόβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, parumpèr vivens, minùs durabilis: ex ὀλίγος, et βίος.
Ὀλιγόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui parùm est fœcundus: ex ὀλίγος, paucus, et γόνος, soboles. Th. γείνομαι, nascor, p. m. γέγονα.
Ὀλιγοδρᾰνέω, langueo: ab
Ὀλιγοδρᾰνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, faciendi facultate destitutus, infirmus, imbecillis. Ex ὀλίγος, et δραίνω, facio.
Ὀλίγον, adv. parum, propemodùm. Th. ὀλίγος.
Ὀλιγοπελέω et ὀλιγηπελέω, parva res sum; infirmus sum et ferè mortuus: ex ὀλίγος, et πέλω, sum.
Ὀλιγόπιςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, exiguâ fide præditus: ex ὀλίγος, et πίςις, fides Th. πείθω, persuadeo.
Ὀλιγοποιέω, -ῶ, ad paucitatem redigo: ex ποιέω, et
ὈΛΙ'ΓΟΣ, ίγη, ίγον, paucus, parvus: Hinc οἱ ὀλίγοι, ων, optimates, pauci illi penes quos imperium est: ὀλίγον, paulùm, parùm, modicum: ὀλίγον χρόνον, paulisper: ὀλίγȣ δεῖν, penè, fermè; δι' ὀλίγȣ, ἐξ ὀλίγȣ, brevi temporis spatio, subitò, ex propinquo: δι' ὀλίγων paucis scil. verbis: κατ' ὀλίγον, παρ' ὀλίγον, sensim, paulatim: ἐν ὀλίγῳ, levitèr.
Ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas, parvitas. Th. ὀλίγος.
Ὀλίγου, adverbialitèr, ferè, propemodum: ab eod. Th.
Ὀλιγοχρόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, brevis temporis, exiguo temporis spatio durans: ex ὀλίγος, et χρόνος, tempus.
Ὀλιγοψῡχέω, -ῶ, f. ήσω, pusillanimis sum: ab ὀλιγόψυχος.
Ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas: à seq.
Ὀλιγόψῡχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, pusillanimis: ex ὀλίγος, exiguus, et ψυχὴ, anima.
Ὀλιγωρέω, parvi pendo, negligo; cum gen. præs. inf. ὀλιγωρεῖν· ab
Ὀλίγωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, negligens: ab ὀλίγη ὥρα, id est, parva cura.

'Ολιγώρως, adv. *negligentèr, contemptim*: à præced.

'Ολίζων, ονος, ὁ καὶ ἡ, **minor**: ab ὀλίγος.

"ΟΛΙΣΒΟΣ, ου, ὁ, *penis coriaceus*.

'Ολισθάνει, *delebitur*, 3. sing. præs. ind. act. ab

'Ολισθαίνω vel -άνω, *labor, prolabor, cado*. Th. ὄλισθος, *lapsus*.

'Ολισθέω, -ῶ, f. ήσω, *cado, labor*. Hinc ὀλισθεῖν, præs. inf. act. vel ut quidam volunt, a. 2. inf. ab ὤλισθον, et Ion. ὄλισθον, ες, ε, a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, *lapsus, casus*.

'Ολίσθημα, ἄτος, τὸ, *casus, lapsus*: à præced.

'Ολισθηρᾶς, gen. sing. f. g. ab

'Ολισθηρὸς, ὰ, ὸν, *proclivis, lubricus*: ab eod. Th.

'Ολισθήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, q. v.

"ΟΛΙΣΘΟΣ, ου, ὁ, *lapsus in lubrico, casus*.

'Ολκὰς, ἄδος, ἡ, *navis oneraria*: hinc Angl. A HULK: ab

'Ολκὴ, ῆς, ἡ, *tractus; inclinatio; pondus*; item *drachma*. Th. ἕλκω. *traho*.

"Ολκιον, ου, τὸ, *pelvis, vas æneum*.

'Ολκοὶ, οἱ, *instrumenta, quibus naves in terram ex mari subducuntur, et ex terrâ in mare deducuntur*: ab ἕλκω, *traho*.

'Ολκὸς, οῦ, ὁ, *tractus, SULCUS; fluctus*, omninoque *aqua maris: aquæductus; moles, pondus; syrma serpentium, vestium*, &c. *totum corpus*: ab eod. Th.

"Ολληαι, Ion. pro ὄλλῃ, 2. sing. præs. sub. pass. Sic ὄληαι, Ion. pro ὄλῃ, a. 2. sub. m. ab ὄλλυμι, q. v.

'Ολλυμένοιο, *pereuntis*: gen. sing. Ion. part. præs. pass. ab

"ΟΛΛΥΜΙ, seu ὀλλύω, *perdo; perimo*: f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, f. 2. ὀλῶ, p. m. ὤλα, et Att. ὄλωλα, a. 2. m. ὠλόμην, a. 2. inf. m. ὀλέσθαι.

'Ολμειὸς, οῦ, ὁ, *fluvius in Helicone Bœotiæ*: ab *Holmeio* Sisyphi filio sic dictus.

"ΟΛΜΟΣ, ου, ὁ, *mortarium; tripus; truncus corporis*; Metaph. *stupidus*.

'Ολογραφέω, f. ήσω, *integrum scribo*: ex ὅλος, et γράφω, *scribo*.

'Ολοὴ, ῆς, ἡ, *perniciosa*; dat. pl. Ion. ὀλοῇσι, ab ὀλοὸς, ὰ, όν.

'ΟΛΟΘΟΥ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *species marinorum piscium*.

'Ολόθρευσις, εως, ἡ, *exterminatio*; et

'Ολοθρευτὴς, οῦ, ὁ, *exterminator*: ab

'Ολοθρεύω pro ὀλεθρεύω, ab ὄλεθρος, quod vide: f. εύσω, *exilium affero, vasto, perdo*: p. ὠλόθρευκα, perf. pass. ὠλόθρευμαι, σαι, ται. Th. ὄλλυμι *perdo*.

'Ολοίατο, *pereant*: Ion. pro ὄλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*; f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην, a. 2 opt. m. ὀλοίμην, οιο, οιτο, p. m. ὄλα, et Att. ὄλωλα.

'Ολοίτροχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omni ex parte rotundus*: ex ὅλος, et τροχὸς, *rota*. Th. τρέχω, *curro*.

'Ολοκαρπόω, -ῶ, *totum adoleo*: ex ὅλος, et καρπόω. Hinc

'Ολοκάρπωμα, ἄτος, τὸ, *sacrificium, holocaustum*: à præced.

'Ολοκάρπωσις, εως, ἡ, *holocaustum*: ab eod.

'Ολόκαυστον, ου, τὸ, *holocaustum*, genus sacrificii ubi tota victima cremabatur: ex ὅλος, et καυστὸν, à καίω. Hinc

'Ολόκαυστος, pro ὁλόκαυστος, *totus combustus*, seu sacrificii genus quo tota victima cremabantur: et

'Ολοκαυτόω pro ὁλοκαυστόω, -ῶ, *totum comburo, cremo*; f. ώσω, p. ὠλοκαύτωκα, perf. pass. ὠλοκαύτωμαι· undè

'Ολοκαύτωμα, ἄτος, τὸ, *victima seu hostia quæ tota cumburebatur, holocaustum*: à præced.

'Ολοκαύτωσις, εως, ἡ, *sacrificium, in quo victima tota crematur*; ab eod.

'Ολοκληρία, ας, ἡ, *integritas omnium partium alicujus rei*: ab

'Ολόκληρος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè *hæres ex asse, qui omnia possidet, quæ sortitò ei obtigerunt*: item *integer, totus*: ex ὅλος, *totus*, et κλῆρος, *sors sortitio*.

'ΟΛΟΚΩΝΙ'ΤΙΣ, ἴδος, ἡ, *olus quoddam sylvestre*.

'Ολολυγὴ, ῆς, ἡ, *ejulatus*: et

'Ολολυγμὸς, οῦ, ὁ, idem: ab

'ΟΛΟΛΥ'ΖΩ, *ULULO, ejulo, ploro*: f. ξω, a. 1. ὠλόλυξα, a. 1. imperat. ὀλόλυξον, -άτω, perf. ὠλόλυχα, p. pass. ὠλόλυγμαι.

'Ολομελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui membris est integris*: ex ὅλος, et μέλος.

"Ολοντο, *perierunt*: 3. pl. a. 2. m. Ion. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, a. 2. m. ὠλόμην.

'Ολοοίτροχος, Poët. pro ὁλοίτροχος, *omni ex parte rotundus*: ex ὅλος, et τροχὸς, *rota*. Aut ὀλοοίτροχος, *perniciosus currenti*: ex ὀλοὸς, et τρόχος, *cursus*. Th. τρέχω, *curro*.

'Ολοὸς, ἡ, ὸν, *perniciosus, a, um*: ab ὄλλυμι.

'Ολοόφρονα, *perniciosum*: acc. sing. ab

'Ολοόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cui mens est perniciosa, perniciosus*: ex ὀλοὸς, et φρὴν, *mens*.

'Ολοπόρφυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *totus purpureus*: ex ὅλος, *totus*, et πορφύρα, *purpura*.

'ΟΛΟ'ΠΤΩ, f. ψω, *vello, decortico*: q. à λέπω, idem. Hinc fort. Angl. TO LOP.

'Ολόῤῥιζος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cum totâ radice*: ex ὅλος, et ῥίζα, *radix*.

"ΟΛΟΣ, ὅλη, ὅλον, *totus, solidus, universus*: Angl. THE WHOLE.

"Ολος, ου, ὁ, idem quod θόλος, *atramentum sepiæ*.

* 'Ολοσίδηρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui totus è ferro est*, D. S.

'Ολοσφύρατος, ου, ὁ καὶ ἡ, *malleo, ductus*, seu *fabricatus, solidus*: ex ὅλος, et σφύρα

'Ολοσχερὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *integer, perfectus; summus*: q. ὅλῃ, χειρὶ, *totâ manu* factus: ex ὅλος, et χεὶρ, ἡ, *manus*.

'Ολοσχερῶς, adv. *omninò, planè, integrè*: à præced.

"ΟΛΟΣΧΟΙ, *pediculi pomorum*.

'Ολοτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *prorsus finitus, perfectus*: ex ὅλος, *totus*, et τέλος, τὸ, *finis*.

'Ολοῦμαι, f. 2. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*, q. v.

'Ολοφλυγδὼν, όνος, ἡ, *pustula*: ex ὅλος, et φλύζω, *ferveo*.

'Ολοφυδνὸς, ἡ, ὸν, *luctuosus, lugubris*: ab ὀλοφύζω, pro

'ΟΛΟΦΥ'ΡΟΜΑΙ, *lamentor, ejulo, deploro*; præs. part. med. ὀλοφυρόμενος, μένη, μενον. Hinc

'Ολοφυρμὸς, οῦ, ὁ, et

'Ολόφυρσις, εως, ἡ, *lamentatio, ejulatus, luctus*.

'Ολοφώϊος, ου, ὁ ϗ ἡ, *exitialis; versutus*: ex ὄλλυμι, et φὼς, *homo*.

"ΟΛΠΗ, ης, ἡ, et Dor. ὄλπα, *lecythus, ampulla olearia, vas*: q. ab ἐλαίου ὀπῷ, *olei succo*.

'Ολπὶς, ἴδος, ἡ, idem.

'Ολυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen propr. viri. Gr. *cœlestis*.

'Ολυμπία, ας, ἡ, *OLYMPIA*; nomen urbis, juxta quam celebrabantur.

'Ολύμπια, ων, τὰ, *Olympiaca certamina*, in honorem Jovis Olympii: ab "Ολυμπος.

'Ολυμπιάδες, αἱ, *Musæ, tanquam Olympias domos inhabitantes*. 'Ολυμπιάδας ἐλαίας, *Olympiacas oleas*.

'Ολυμπιὰς, ἄδος, ἡ, *OLYMPIAS, quadriennium, quatuor annorum spatium*, vel *Olympici certaminis victoria*: in plur. 'Ολυμπιάδες· ab "Ολυμπος.

'Ολυμπῖκὸς, ἡ, ὸν, *OLYMPICUS*. Th. "Ολυμπος.

'Ολυμπιονίκας, α, ὁ, Dor. pro

'Ολυμπιονίκης, ου, ὁ, *victor in Olympicis ludis*: et

'Ολυμπιόνικος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem: ex 'Ολύμπια, et νικάω, *vinco*.

"ΟΛΥΜΠΟΣ, ου, ὁ, *OLYMPUS, Thessaliæ* vel *Macedoniæ mons altissimus*; item *cælum*; q. ab ὅλος, et λάμπω, *luceo*.

"ΟΛΥΝΘΟΣ, ου, ὁ, *grossus, ficus immatura*; item *Macedoniæ oppidum*.

"ΟΛΥΡΑ, ας, ἡ, *species frumenti, affinis zeæ*.

'Ολυρίτης, ου, ὁ, *panis ex olyrâ*.

'Ολώϊος, ία, ιον, *perniciosus, exitialis, noxius*. Th. ὄλλυμι.

"Ολωλα, ας, ε, *perdidi*: Att. pro ὦλα, p. m. Hinc

'Ολώλῃ, 3. sing. sub. p. m. verbi ὄλλυμι, *perdo*: f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην.

"Ολως, adv. *omninò, in summâ*; item *sanè*. Th. ὅλος.

'Ομὰ, *similia*; nom. pl. n. g. ab ὁμὸς, *similis*.

'Ομάγυρις, ιος, Dor. pro ὁμήγυρις *congregatio, concilium*: q. v.

Ὁμαδεύω, *in unum cogo*; et

Ὁμαδέω, f. ήσω, *tumultuor*: ab

Ὅμαδος, ου, ὁ, *multitudo, tumultus*: ab ὁμάς.

Ὁμαίμιος seu ὅμαιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, et

Ὁμαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui est ejusdem sanguinis, consanguineus*: ex ὁμὸς, et αἷμα, τὸ, *sanguis*.

Ὁμαιχμία, ας, ἡ, *belli societas*: ex ὁμὸς, et αἰχμὴ, *cuspis*.

Ὁμαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, id. ac ὁμαλὸς, quod vide.

Ὁμαλίζω, f. ίσω, *planum reddo, ad æqualitatem redigo, adæquo*; ὁμαλίζομαι, *ad æqualitatem redigor*: ab

ὉΜἈΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *planus*: item *SIMILIS, æqualis, æquabilis* ἀνώμαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *asper, inæqualis*, ἀνωμαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὁμάρτει, *sequere*; præs. imperat. act. ab

Ὁμαρτέω, *sequor, eo unà cum*: f. ήσω· ab

ὉΜΑΡΤΗ͂, Poët. idem quod ὁμοῦ, *simul, unà*: qu. ex ὁμοῦ, et ἄρω.

Ὁμαρτήσας, αντος, *secutus*: a. 1. part. act. ab ὁμαρτέω, *sequor*: quod vide.

Ὁμὰς, ἄδος, ἡ, *universitas, multitudo. omnes simul*: ab ὁμοῦ.

Ὀμβρέω, *pluo*: vide in ὄμβρος.

Ὄμβρημα, ἄτος, τὸ, *imber*: à præced.

Ὀμβρηνὸς, ἡ, ὸν, seu

Ὀμβρηρὸς, ρὰ, ρὸν, *pluviosus*: ab eod. Th. ὄμβρος.

Ὀμβρήσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ab ὀμβρέω, *pluo*. Th. ὄμβρος, *imber*.

Ὀμβριμόπατρος, ου, ὁ ϗ ἡ, item in f. g. ὀμβριμοπάτρη, *forti patre genitus*: ex ὄμβριμος, pro ὄβριμος, *fortis, robustus*, et πατὴρ, *pater*.

Ὄμβρῐμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *robustus*: ab ὄβριμος, idem.

Ὄμβριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pluvius, pluvialis*: ab

ὌΜΒΡΟΣ, ου, ὁ, *IMBER, pluvia*: qu. ab ὁμοῦ ῥεῖν, *simul fluere*. Hinc ὀμβρέω, *pluo*; a. 1. part. ὀμβρήσας, αντος.

Ὀμεῖται, *jurabit*; 3. sing. f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro*; f. ὀμόσω, p. ὤμοκα, f. 2. m. ὀμοῦμαι, ῇ, εῖται.

Ὁμευνέτης, ου, ὁ, *maritus*: et

Ὁμευνέτις, ῐδος, ἡ, *uxor*: et

Ὁμευνὸς, et ὁμευναῖος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conjux, eodem cubili utens*: ex ὁμὸς, et εὐνή.

Ὁμηγερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *simul congregatus*: in nom. pl. ὁμηγερέες· ex ὁμοῦ, *simul*, et ἀγείρω, *congrego*.

Ὁμηγυρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Poët. et Æol. pro præced.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, *cœtus, multitudo, hominum congregatorum*: ex ὁμοῦ, *simul*, et ἄγυρις, εως, ἡ, *cœtus*.

Ὁμηλικία, ας, et Ion. ης, ἡ, *ætatis æqualitas*: à seq.

Ὁμῆλιξ, ῐκος, ὁ ϗ ἡ, *qui ejusdem ætatis est*: ex ὁμὸς, *similis*, et ἡλικία, *statura*.

Ὁμήρευμα, ἄτος, τὸ, *pignus, obses*; ab ὁμηρεύω.

Ὁμηρεῦσαι, Dor. pro ὁμηρεῦσαι, nom. pl. præs. part. f. g. ab

Ὁμηρεύω, *sum obses*: ab ὅμηρος.

Ὁμηρέω, -ῶ, f. ήσω, *in unum convenio, occurro; comitor*: ab eod.

Ὁμηρίδαι, ων, οἱ, *HOMERIDÆ, Homeri imitatores*, vel *poëmatum Homericorum recitatores et actores*.

Ὅμηρον, ου, τὸ, *pignus quod est obsidis vice*, Polyb. 3. et

ὍΜΗΡΟΣ, ὁ, *obses*: qu. ab ὁμοῦ εἴρειν, *simul nectere*, Thuc. 8. 31.

Ὅμηρος, ου, ὁ, *HOMERUS*, nomen Poëtæ Græci celeberrimi.

Ὁμίλεε, præs. imperat. act. ab

Ὁμῑλέω, -ῶ, *in cœtu aliquorum versor; in colloquium venio, colloquor, sermocinor; consuesco; alicui rei valdè deditus sum, ut studiis*, &c. ὁμιλεῖν τισὶ τύχαις, *in aliquos casus incidere, variam fortunam experiri*: cum dat. imperf. ὡμίλεον, -ουν, 3. sing. opt. præs. ὁμιλέοι, f. ήσω, p. ὡμίληκα, a. 1. ὡμίλησα, a. 1. part. act. ὁμιλήσας, αντος, præs. part. act. ὁμιλῶν· ab ὅμιλος, *turba, cœtus*.

Ὁμιληδὸν, adv. *turmatim*: ab eod. Th.

Ὁμιλητῐκὸς, ἡ, ὸν, *qui dextrè versatur cum hominibus, elegans, humanus, comis*: ab ὁμιλέω.

Ὁμῑλία, ας, ἡ, *commercium, conversatio, colloquium*. Hinc Angl. HOMILY: ab ὁμιλέω.

ὉΜΙ͂ΛΟΣ, ου, ὁ, *cœtus, turba: turma; plebs; tumultus*: qu. ab ὁμοῦ εἰλεῖσθαι, *quòd unà cogatur*.

ὈΜῙΧΕ'Ω, *meio, mingo*: qu. ὁμοῦ χέω, *simul fundo*.

ὈΜΙ'ΧΛΗ, et Ion. ὀμίχλη, ης, ἡ, *nebula, caligo*, Arist. et Hom.

Ὄμμα, ἄτος, τὸ, *visum; oculus; aspectus, facies*: nom. pl. ὄμματα, dat. pl. ὄμμᾰσι· ab ὄπτομαι, *video*: f. med. ὄψομαι, perf. pass. ὦμμαι.

Ὄμματ' pro ὄμμᾰτα· vide præced.

* Ὀμμᾰτόω, *oculatum et vigilem reddo*: ab ὄμμα.

Ὄμνυ, *jura*: præs. imperat. act. pro ὄμνυθι, et

Ὀμνύεις, 2. sing. præs. ind. ab

ὈΜΝΥ͂ΜΙ seu ὀμνύω, *juro*: f. ὀμόσω, perf. ὤμοκα, et Att. ὀμώμοκα, a. 1. ὤμοσα, a. 1. sub. ὀμόσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. ὀμόσας, αντος.

Ὁμογάστριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *frater qui, vel soror quæ, ex eodem ventre prodiit, uterinus*: ex ὁμοῦ, *simul*, (Th. ὁμὸς) et γαστὴρ, *uterus*.

Ὁμογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui ejusdem generis est, propinquus*.

Ὁμόγλωσσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur*: ex ὁμὸς, et γλῶσσα, *lingua*.

Ὁμογνωμονέω, -ῶ, f. ήσω, *ejusdem sum sententiæ*: ex ὁμὸς, et γνώμη, *sententia*, Xen. et Aris.

Ὁμογνωμόνως, adv. *æquè, uno animo*; -μων, *idem sentiens*.

Ὁμόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὁμογενὴς, *consanguineus, cognatus, germanus*: ex ὁμὸς, *similis*, et γίνομαι, *nascor*.

Ὁμόδᾰμος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

Ὁμόδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, q. d. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δήμου ὢν, *qui est ex eodem populo*: ex ὁμὸς, et δῆμος, *populus*.

Ὁμοδίαιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eodem victu, seu vitæ genere utitur*: item *convictor, contubernalis, sodalis*: ex ὁμὸς, et δίαιτα, *vivendi mos, victus*.

Ὁμοδρομέω, -ῶ, *simul curro, concurro*: ex ὁμοῦ, *simul*, et δρόμος.

* Ὁμοεθνέω, *ejusdem gentis sum*, D. S.

Ὁμοεθνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui est ejusdem generis, seu nationis*: ex ὁμὸς, *similis*, et ἔθνος, *gens*.

Ὁμοθάλᾰμος, ου, ὁ ϗ ἡ, ὁμοῦ ϗ ἐν τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, *qui simul et in eodem thalamo habitat*.

Ὁμόθεν, *simul*: ab ὁμοῦ, idem. Th. ὁμὸς, *similis*.

Ὁμόθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui eidem solio insidet, et ejusdem particeps est*: ex ὁμὸς, et θρόνος, *thronus*, quod vide.

Ὁμοθυμᾰδὸν, adv. *uno animo*: ab

Ὁμόθῡμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *unanimis concors*: ex ὁμὸς, et θυμὸς, *animus*.

Ὅμοια, pl. num. n. g. ὁμοίας, gen sing. f. g. ab ὅμοιος, *similis*.

Ὁμοιάζω, *similis sum*: f. ἄσω, p. ὡμοίᾰκα· ab ὅμοιος, idem quod ὁμός.

Ὁμοίην, acc. sing. Ion. f. g. pro ὁμοίαν· ab ὅμοιος.

Ὁμοῖος, Poët. pro ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, idem.

* Ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ, *adfectuum similitudo*, D. S. ab

Ὁμοιοπᾰθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *iisdem affectibus obnoxius*: ex ὅμοιος, et πάθος, τὸ, *affectus*.

Ὅμοιος, οία, οιον, *similis, par æqualis*: [* *tantundem est, nil refert*, σὺ δ' αἰνεῖν, εἴτε με ψέγειν θέλεις, ὅμοιον, *tu verò sive me laudare seu vituperare velis, tantundem est*, Æsch. Agam. 143. Vid. Markl. ad Eurip. Sup. 1060.] Th. ὁμὸς, idem.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, *similitudo*: à præced. Plat. Aristot.

Ὁμοιούσιος, *similis essentiæ*: ex ὅμοιος, *similis*, et οὐσία, *essentia*.

Ὁμοιόω, -ῶ, *assimilo, comparo*: f. ώσω, p. ὡμοίωκα, a. 1. ὡμοίωσα, a. 1. sub. ὁμοιώσω, ῃς, ῃ, et in 1. pl. ὁμοιώσωμεν, p. pass. ὡμοίωμαι, a. 1. pass. ὡμοιώθην, a. 1. sub. pass. ὁμοιωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. ὁμοιωθῆναι, a. 1. part. ὁμοιωθεὶς, έντος· ab ὅμοιος, *similis*.

Ὁμοιωθήμεναι, Dor. pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ὁμοιωθεὶς, a. 1. part. pass. et ὁμοιωθησόμεθα, 1. pl. f. 1. pass. ab ὁμοιόω, *assimilo*.

Ὁμοίωμα, ἄτος, τὸ, *similitudo, simulacrum*: à 1. sing. p. pass. verbi ὁμοιόω.

Ὁμοίως, adv. *similitèr, perindè*. ab ὅμοιος.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, *ipsa assimilatio, similitudo*: à 2. sing. p. pass. verbi ὁμοιόω.

'Ομόκλᾱρος, ᴕ, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ὁμόκληρος, *qui ejusdem sortis cum aliquo est, particeps, consors*: ex ὁμῶ, et κλῆρος.

'Ομοκλάω, seu -έω, *hortor vociferando, increpo*: ab ὁμοκλή.

'Ομοκλὴ, ῆς, ἡ, *hortamentum, increpatio et comminatio*: ex ὁμῦ, *simul*, et κέλλομαι, idem quod κέλομαι, seu κέλω, *hortor*.

'Ομοκλητὴρ, ῆρος, ὁ, *increpator, objurgator*: à 3. sing. perf. pass. verbi ὁμοκλάω.

'Ομοκλήσας, αντος, *minans*: a. 1. part. act. ab eod. verbo.

'Ομοκλῖνὴς, έος, et ὁμόκλινος, ᴕ, ὁ ϗ ἡ, *qui est in eodem lecto*, vel *toro*; item *simul accumbens mensæ*: ex ὁμὸς, et κλίνη.

'Ομολογέω, -ῶ, *consentio, assentior*: *confiteor, profiteor*; *spondeo*; *præs fio*; *conditiones accipio*; v. gr. *pacis*: *affirmo, testor*: *similis sum, respondeo*: *laudo*: [* *gratias ago*: in Hebraismis censet Vorstius, Philot. S. P. c. 5. p. 137.] f. ήσω, perf. ὡμολόγηκα, a. 1. ὡμολόγησα· ab ὁμολόγος.

'Ομολογηθέντα, acc. sing. aor. 1. part. pass. et

'Ομολογήσας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω, quod vide.

* 'Ομολόγησις, *confessio, concessio*, D. S. à verbo præced.

'Ομολογητέον, *confitendum est*: nomen verbale ab eod.

'Ομολογία, ας, ἡ, *confessio, consensus*; *assensus*; item *convenientia*; *pactum, pactio, compositio*: ab

'Ομολόγος, ᴕ, ὁ ϗ ἡ, *iisdem verbis utens*; *consentiens*; τὸ ὁμολόγον, *pactum*: ex ὁμὸς, *similis*, et λόγος, *verbum*. Th. λέγω, *dico*: perf. med. λέλογα.

'Ομολογουμένως, adv. *ex confesso, sine controversiâ*, à præs. part. pass. ὁμολογεόμενος, -ύμενος, verbi ὁμολογέω· quod vide.

'Ομολόγως, adv. *congruentèr*; item *apertè, sine ullâ dubitatione*: ab ὁμολόγος, quod vide.

'Ομομήτριος, ᴕ, ὁ ϗ ἡ, *qui est ex eâdem matre natus*: ex ὁμὸς, et μήτηρ, *mater*.

'Ομὸν, *eundem, similem*: acc. sing. ab ὁμός.

'Ομονοέω, -ῶ, f. ήσω, p. ὡμονόηκα, *consentio*: ex ὁμὸς, *similis*, et νόος, *mens*.

'Ομόνοια, ας, ἡ, *concordia, consensus*: à præced.

'Ομοούσιος, seu ὁμούσιος, *ejusdem essentiæ, consubstantialis*: ex ὁμὸς, et οὐσία, *essentia*: ab ὢν, ᴕ̃σα, ὂν, verbi εἰμὶ, *sum*.

'Ομοπάτριος, ᴕ, ὁ, *eodem patre genitus*, vel *eundem patrem habens*: ex ὁμὸς, et πατήρ.

'Ομόργνυ, *abstersit*, 3. sing. imperf. act. Ion. ab

'ΟΜΟ'ΡΓΝῩΜΙ et μόργνυμι, *abstergo, imprimo, inuro*: f. ὀμόρξω, a. 1. ind. act. ὤμορξα, a. 1. ind. med. ὠμορξάμην, perf. ὤμορχα.

'Ομορέω, -ῶ, f. ήσω, *confinis sum*: ab ὅμορος.

'Ομόρξω, *tergam*; f. 1. act. verbi ὀμόργνυμι.

"Ομορος, ᴕ, ὁ ϗ ἡ, *finitimus, confinis*; *adfinis, amicus*: gen. pl. ὁμόρων· ex ὁμὸς, et ὅρος, *terminus*.

'ΟΜΟ'Σ, ἡ, ὀν, *similis, par*; *idem*.

'Ομόσαι, *jurare*: a. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*; f. ὀμόσω, p. ὤμοκα, ὄμοσον, a. 1. imperat. act.

'Ομόσε, adv. *eundem in locum, eôdem*: ab ὁμὸς, *idem*. At

"Ομοσε, 3. sing. a. 1. Ion. ab ὀμόω, *unio*; f. ὀμόσω.

* 'Ομοσεχωρήσας πράγματι, *efferens se periculo*.

'Ομόσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ὄμνυμι.

'Ομοσιτέω, *simul edo*: à seq.

'Ομόσῑτος, ᴕ, ὁ ϗ ἡ, *qui cum aliquo edit*: ex ὁμὸς, et σῖτος, *frumentum*.

'Ομοσκηνία, ίας, ἡ, *contubernium*; item *tentorium*: et

'Ομοσκηνόω, -ῶ, *in eodem sum tabernaculo*: ex ὁμὸς, et σκήνη, ης, ἡ, *tabernaculum*.

'Ομόσπορος, ᴕ, ὁ ϗ ἡ, *qui est ex eodem semine et genere*: ex ὁμὸς, et σπείρω, *semino*.

'Ομόσσῃ, *juraverit*: 3. sing. a. 1. sub. act. Poët. gem. σ, ut et ὀμόσσας, pro ὀμόσας, a. 1. part. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω.

'Ομόσσον, *jurato*, a. 1. imperat. act. gem. σ, ejusd. verbi.

'Ομοςῐχάω, seu -έω, *simul procedo, unà eo*; *comitor*: ex ὁμὸς, et ςείχω, *eo*.

'Ομόςοιχος, ᴕ, ὁ ϗ ἡ, *in eodem versu* seu *ordine locatus*; *comes*: ex ὁμὸς, et ςοῖχος, *ordo, versus*. Th. ςείχω, *eo, vado*.

'Ομόσω, *jurabo*: f. 1. ind. act. verbi ὀμόω, seu ὄμνυμι, a. 1. ὤμοσα.

* 'Ομοτέλευτον, pro ὁμοιοτέλευτον, *quod similem habet finem*, D. S.

'Ομότεχνος, ᴕ, ὁ ϗ ἡ, *qui eandem artem exercet*: ex ὁμὸς, et τέχνη, *ars*.

'Ομότῑμος, ᴕ, ὁ ϗ ἡ, *qui in pari habetur honore*: ex ὁμὸς, et τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

'Ομοτράπεζος, ᴕ, ὁ ϗ ἡ, *eâdem utens mensâ*: ex ὁμὸς, et τράπεζα, *mensa*.

'Ομότροπος, ᴕ, ὁ ϗ ἡ, *similis*, tam de *ingenio*, quam *moribus*; item *consentaneus*: ex ὁμὸς, et τρόπος, *mores, ingenium*. Th. τρέπω, *verto*.

'Ομῦ, *unà, simul, paritèr*; *in eundem locum*; *in eodem loco*; *propè*; *ferè, circiter*: ab ὁμός.

'Ομῦμαι, *jurabo*: f. 2. m. verbi ὄμνυμι, *juro*: f. ὀμόσω.

'Ομυρέω, *finitimus sum*: ab ὅμυρος, Ion. pro ὅμορος, *finitimus*, quod vide.

'Ομόφοιτος, ᴕ, ὁ ϗ ἡ, *comes, qui cum aliquo it*: ex ὁμῦ, et φοιτάω, *eo*.

'Ομόφρονα et ὁμόφρονας, acc. sing. et pl. ab ὁμόφρων, quod vide.

'Ομοφρονέω, *consentio, concors sum*: ab

'Ομόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *unanimis, idem sentiens, concors*: ex ὁμὸς, et φρὴν, *mens, animus*.

'Ομόφῡλος, ᴕ, ὁ ϗ ἡ, Xen. *ejusdem speciei, ejusdem generis, ex eâdem tribu*: ex ὁμὸς, et φυλὴ, *tribus*.

'Ομοφωνέω, *eâdem voce* vel *linguâ utor*: ex ὁμὸς, et φυλὴ, *tribus*.

'Ομόφωνος, ᴕ, ὁ ϗ ἡ, *qui eâdem linguâ utitur*; *cujus eadem vox est* seu *idem sonus*; *consonus, consentiens*: ex ὁμὸς, et φωνὴ, *vox*.

'Ομοχροίη, Ion. pro ὁμοχροία, *coloris similitudo*: ex ὁμὸς, et χρόα, *color*.

'Ομόψηφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cujus idem suffragium est*; *eandem fovens sententiam*; *idem jus suffragii ferendi habens*: ex ὁμὸς, et ψῆφος, *calculus*.

'Ομόω, *in unum redigo, coïre facio*: ab ὁμὸς, *similis, par*: sed

'Ομόω, idem quod ὄμνυμι, *juro*.

"Ομφᾰκες, *uvæ acerbæ*, nom. pl. ab ὄμφαξ, quod vide.

'Ομφακίας, ᴕ, ὁ, *acerbus, acerbitate suâ uvas immaturas referens*, seu *ex uvis immaturis confectus*: ab ὄμφαξ.

'Ομφακίζω, *sum acerbus*, f. ίσω, p. ὠμφάκικα· ab eod.

'Ομφάκιον, ᴕ, τὸ, *omphacium, succus uvæ acerbæ*, Dios. 5. 7.

'Ομφᾰλόεις, όεσσα, όεν, *umbilicatus, a, um*. Epith. *scuti*: ab

'ΟΜΦᾸΛΟ'Σ, ᴕ̃, ὁ, *UMBILICUS, umbo*; *media pars agminis*. q. ab ἀμφιελίσσω, *circumvolvo*.

"ΟΜΦΑΞ, ἄκος, ἡ, *uva acerba, necdum matura*, [* vel *quivis fructus immaturus*,] quia ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν, *crudus ad vescendum*.

'ΟΜΦΗ', ῆς, ἡ, *vox divina, responsum à Deo datum*.

'Ομωθῆναι, *similem factum esse* vel *unitum*: a. 1. inf. pass. ab ὁμόω. Alii volunt per Sync. dici pro ὁμοιωθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ὁμοιόω, *similem facio*: quod ab ὅμοιος, idem quod ὁμὸς, *similis*.

'Ομώμοκα, Att. pro ὤμοκα, *juravi*: perf. act. verbi ὄμνυμι, *juro*.

'Ομώνῠμος, ᴕ, ὁ ϗ ἡ, *idem nomen habens, cognominis*: ex ὁμῶς, et ὄνομα, *nomen*.

"Ομως, *tamen*: conjunct. discret. ὅμως μὲν τὸ, *veruntamen*: sed

'Ομῶς, *similitèr, æquè, paritèr, simul, unà*: Poët. pro ὁμοῦ, vel ὁμοίως. Th. ὁμὸς, *similis*.

"Ον, ὄντε, *quem*: acc. sing. ab ὃς, *qui*.

"Ον, præs. part. neut. g. ab ὢν, ᴕ̃σα, ὂν, ab εἰμὶ, *sum*.

"Οναγρος, ου, ὁ καὶ, ἡ, ὄνος ἄγριος, *ONAGER*. Th. ἀγρὸς, *ager*.

'Οναίμην, αιο, αιτο, *adjutus fuerim*; per Sync. pro ὀνησαίμην, a. 1. opt. m. verbi ὄνημι, *juvo, prosum* f. ὀνήσω, a. 1. med. ὠνησάμην.

"Ονᾰμαι, *fruor*; item *vitupero*. Vide ὄνημι.

'Ονάμενος, ᴕ, *qui fructum percepit*; per Sync. pro ὀνησάμενος, a. 1. part. m. verbi ὄνημι, *juvo*. Alii volunt esse præs. part. ab ὄναμαι, præced.

'ΟΝΑΡ, τὸ, *somnium:* indecl. κατ' ὄναρ, *in somnio:* [* Matt. i. 20. Attici omittunt præpositionem, uti notat Phrynichus.

'Ονάριον, ου, τὸ, *asellus*, dimin. ab ὄνος, *asinus*.

'Ονᾶσεῖ, *juvabit*, Dor. seu Æol. pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀνησῶ· deinde ὀνασῶ, verbi ὄνημι, *prosum*.

"Ονασθαι, *frui;* præs. inf. ab ὄναμαι, quod vide: vel a. 1. inf. m. per Sync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, *juvo*.

"Ονᾶσις, ιος, ἡ, Dor. pro ὄνησις, *usus, utilitas:* ab eod.

'Ονάσσῃς, Dor. pro ὀνήσσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. ab ὄνημι.

'Ονείαθ', quod pro ὀνείᾰτα, τὰ, *cibaria, commoda:* ab

"Ονειαρ, ᾰτος, τὸ, *utilitas, emolumentum:* ab ὄνημι.

'Ονείδεα, et contractè ὀνείδη, nom. pl. ab ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*.

'Ονείδειος, vel ὀνείδιος, ία, ιον, *probrosus, contumeliosus:* ab ὄνειδος.

'Ονειδίζω, *exprobo, vitupero, reprehendo, accuso*, imperf. ὠνείδιζον, f. 1. ἴσω, p. ὠνείδικα, a. 1. ὠνείδισα, a. 1. sub. ὀνειδίσω, ῃς, ῃ, præs. pass. ὀνειδίζομαι, *conviliis laceror;* perf. pass. ὠνείδισμαι· ab ὄνειδος.

'Ονειδίσας, αντος, a. 1. part. act. At

'Ονείδισας, 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. ὀνείδισον, a. 1. imperat. act. ab ὀνειδίζω, quod vide.

'Ονειδίσεις, 2. sing. f. 1. act. ejusd. verbi.

'Ονείδισμα, ᾰτος, τὸ, *contumelia, probrum:* et

'Ονειδισμὸς, οῦ, ὁ, *convicium:* ab ὀνειδίζω, *exprobro*. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, *probrum*.

'Ονειδίσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. et

'Ονειδιῶ, f. 1. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω, *exprobro:* f. ίσω· ab

"ΟΝΕΙΔΟΣ, εος, τὸ, *probrum, dedecus;* item *gloria, laus, decus*.

"Ονειος, εία, ειον, *utilis:* ab ὄνημι.

'Ονείρᾰτα, -ων, τὰ, in prosâ pro ὄνειρα, ab ὄνειρον, idem quod ὄναρ, *somnium*.

'Ονείρειος, εία, ειον, ut ὀνειρείαι πύλαι, *somni* vel *insomniorum portæ:* ab ὄνειρος, quod vide.

'Ονειροκρίτας, α, ὁ, Dor. pro

'Ονειροκρίτης, ου, ὁ, *somniorum interpres:* ex ὄνειρος, *somnium*, et κρίνω, *judico*.

'Ονειροπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *somniorum interpres:* ex ὄνειρος, *somnium*, et πολέω, *versor*.

"Ονειρος, ου, ὁ, *somnium*. Th. ὄναρ.

'Ονείρῳ, dat. sing. ὀνείρων, gen. pl. præced.

'Ονηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi

"Ονημαι, idem quod ὄναμαι.

'Ονημένος, ου, præs. part. pass. ab ὄνημαι, quod ab

"ΟΝΗΜΙ, et ὀνίνημι, *juvo, prosum, utilitatem affero;* item *vitupero:* eodem modo usurpatur formâ med. f. ὀνήσω, (ab ὀνέω,) a. 1. ὤνησα, p. ὤνηκα· præs. pass. ὄνημαι, ὄνᾰμαι, et ὀνίνᾰμαι, *juvor, fructum et utilitatem percipio; fruor;* item *vitupero:* fut. 1. med. ὀνήσομαι, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο, a. 1. m. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, et contract. ὀναίμην.

"Ονησα, Ion. pro ὤνησα, a. 1. ind. act. et

'Ονῆσαι, *fruere*, a. 1. imperat. m. verbi ὄνημι.

'Ονήσεαι, *juvaberis*, Ion. pro ὀνήσῃ, 2. sing. f. 1. m. ὀνήσομαι, verbi ejusdem.

'Ονήσει, *erit emolumento*, 3. sing. f. 1. act. ὄνημι.

'Ονήσῖμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utilis;* item, prop. nom. ab ὄνημι.

"Ονησις, εως, ἡ, *fructus, utilitas*. Th. ὄνημι, *juvo*.

'Ονησιφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utilitatem afferens;* item nomen propr. *ferens opem, opitulator*.

"Ονησο, præs. imp. pass. ab ὄνημαι, *fruor*.

'Ονητὸς, ἡ, ὸν, *utilis: vituperabilis:* ab ὄνημι, *juvo, vitupero*.

'Ονήτωρ, ορος, ὁ, *utilis;* item *ONETOR:* nom. propr.

'Ονθηλεύω, et ὀνθυλεύω, *stercore bovino inquino; fimo jumentorum aspergo agrum;* et indè *cibos condio exquisitè*, quia ut *fimo agri fæcundiores, sic cibi condimentis delicatiores* fiunt: ab

"ΟΝΘΟΣ, ου, ὁ, *stercus*, seu *fimus jumentorum*.

'Ονῖκὸς, ἡ, ὸν, *asinarius, a, um:* ab ὄνος, *asinus*.

'Ονίνησιν, *juvat:* 3. sing. præs. ind. verbi ὀνίνημι, idem quod ὄνημι, f. ὀνήσω.

"Ονοιτο, 3. sing. præs. opt. verbi ὄνομαι, quod vide; ut alii volunt a. 2. opt. m. verbi ὄνομαι, *vitupero, carpo*. Th. ὄνημι, *vitupero*.

'Ονοκένταυρος, ου, ὁ, *Onocentaurus*.

"Ονομ', pro ὄνομα, quod vide.

"ΟΝΟΜΑ, Poët. οὔνομα, Æol. ὄνυμα, ᾰτος, τὸ, *NOMEN; fama, celebritas; prætextus;* κατ' ὄνομα, *nominatim*, adv.

'Ονόμαζε, *nominabat*, Ion. pro ὠνόμαζε, 3. sing. imperf. act. ab

'Ονομάζω, *nomino, appello; celebro, decanto:* 3. sing. præs. opt. ὀνομάζοι, præs. inf. ὀνομάζειν, f. άσω, p. ὠνόμακα, præs. pass. ὀνομάζομαι, *nominor*, p. pass. ὠνόμασμαι, a. 1. pass. ὠνομάσθην, ης, η, præs. part. pass. ὀνομαζόμενος. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

"Ονομαι, *reprehendo, carpo, vitupero;* f. m. ὀνόσομαι, a. 1. m. ὠνοσάμην· ab ὀνόω, idem.

'Ονομαίνω, *nomino, nomine voco, nominatim recenseo;* f. ᾰνῶ, a. 1. ὠνόμηνα, a. 1. sub. act. ὀνομήνω. Th. ὄνομα, *nomen*.

'Ονομάκριτος, ου, ὁ, nomen propr.

'Ονόμασθεν, Æol. et Bœot. pro ὠνομάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. ab ὀνομάζω, quod vide.

'Ονόμᾰσι, dat. pl. ab ὄνομα, quod vide.

'Ονομᾰσία, ίας, ἡ, *nominatio, appellatio:* ab ὀνομάζω.

'Ονομαςὶ, adv. *nominatim*.

'Ονομαςῐκὸς, ἡ, ὸν, *nominativus:* et

'Ονομαςὸς, ἡ, ὸν, *celebris, clarus:* in pl. ὀνομαςοί· ab ὀνομάζω.

'Ονόμηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Ion. et

'Ονομήνω, a. 1. sub. act. verbi ὀνομαίνω, quod vide.

"ΟΝΟΣ, ου, ὁ, vel ἡ, *asinus, -a:* q. ab ὄνημι, *juvo;* item bestiola multipes, dicta *multipedo porcellio;* item *superior molæ lapis; axis; fusus*.

'Ονόσσεται, *vituperabit*, 3. sing. f. 1. med. gem. σ verbi ὀνόω, idem quod ὄνημι, *vitupero*.

'Ονοςὸς, ἡ, ὸν, *vituperandus;* in pl. n. g. ὀνοςὰ, ab ὄνομαι, *vitupero*.

'Ονοτάζω, *carpo, incuso:* ab ὀνόω, idem quod ὄνημι *vitupero*.

'Ονοτὸς, ἡ, ὸν, Poët. *vituperabilis*, ab eod.

'Ονοφορβὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui asinos pascit ac nutrit:* ex ὄνος, et φέρβω, *pasco:* p. m. πέφορβα.

'Ονόω, f. όσω, usitatiùs ὄνομαι, idem quod ὄνημι, *vitupero*.

"Οντα, *existentem*, acc. sing. part. præs. m. g. ὤν, ὄντος· ab εἰμὶ, *sum*.

"Οντῖνα, *quemcunque*, acc. sing. ab ὅςις.

* "Οντων, 3. pl. imperf. Atticè pro ἦσαν, ab εἰμὶ· δικαςαὶ τὸ ὄντων, Plat. ix. de leg. pro quo Ionicè dicitur, ἐόντων, Herodot. p. 364, 67.

"Οντως, *verè*, adv. ab ὤν, ὄντος, præs. part. verbi εἰμὶ, *sum*.

"Ονῠμα, ᾰτος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, *nomen*.

'Ονύμαξα, ας, ε, Æol. et Poët. pro ὠνόμασα, a. 1. ind. act. verbi ὀνομάζω, *nomino*, quod vide.

'Ονυμάξομαι, f. 1. m. Æol. vide præced.

"ΟΝΥΞ, ῠχος, ὁ, *UNGUIS; uncus; ONYX*, gemma: in dat. pl. ὄνυξι. Hinc

"Ονῠχες, *ungues*, nom. pl. et

'Ονύχεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄνυξ, -υχος, ὁ, *unguis*.

'Ονυχίζω, *ungues facio; divido ungulam penitùs; ungues reseco; ad unguem exigo:* f. ἴσω, p. ὠνύχικα· ab ὄνυξ, *unguis*.

'Ονύχιον, ου, τὸ, *unguiculus;* item pro *lapide onychite*. Th. ὄνυξ.

'Ονυχισμὸς, οῦ, ὁ, *unguium resectio: diligens et acerba rei examinatio:* ab ὀνυχίζω.

"ΟΝΩΝΙΣ, ῐδος, ἡ, *herbæ genus*.

'Οξάλμη, ης, ἡ, *muria acida*, ὀξεῖα ἅλμη.

'Οξεῖα, ας, ἡ, *acuta*, nom. f. g. ab ὀξὺς. At

'Οξεία, exponitur per *acutè*, in pl. g. pro ὀξέα, metri gratiâ, quod pro ὀξέως, ab eod.

'Οξέϊ, dat. sing. ab ὀξὺς, έος, ὁ, *acutus*.

'Οξειᾶν, gen. pl. f. g. Dor. pro ὀξειῶν· et

'Οξείῃσι, dat. pl. Ion. pro ὀξείαις, ab ὀξεῖα, f. g. ab ὀξὺς, *acutus*.

'Οξέως, adv. *acutè; celeritèr; velocitèr* ab eod

Ὄξος, εος, τὸ, *acetum*: et pro *viro iracundo*. Th. ὀξὺς, *acutus*.

Ὀξὺ, substantivè *acumen, mucro, acies*; item *celeritas*: adv. etiam *acutè; celeritèr*. Th. ὀξύς.

* Ὀξυβελικὸς, adjectivum nominis ὀξυβελὴς, *acutum habens*, vel *emittens celeritèr, jaculum*: ab ὀξὺς, et βέλος, D. S.

Ὀξυβελὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *acutum cuspidem habens; qui celeritèr jaculum emittit*: ex ὀξὺς, *acutus*, et βέλος, τὸ, *telum*.

Ὀξύγαρον, ου, τὸ, *garum aceto conditum*: ex ὀξὺς, et γάρον.

Ὀξύγγιον, ου, τὸ, *axungia, arvina*, Græc. à Lat.

Ὀξυγράφος, ου, ὁ ξ ἡ, *celeritèr scribens*: ex ὀξὺς, et γράφω, *scribo*.

Ὀξυηκοΐα, ας, ἡ, *auditûs acumen*: ex ὀξὺς, *acutus*, et ἀκοὴ, *auditus*. Th. ἀκούω, *audio*.

Ὀξύθυμος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui acerbo est animo, iracundus*. Hinc ὀξυθυμία, *animi acerbitas; sordes*: ex ὀξὺς, et θυμὸς, *animus*.

Ὀξυκίνητος, ου, ὁ ξ ἡ, *ad motum subitus et præceps, qui subitò vel celeritèr movetur*; item ὀργίλος, *qui subitò irâ commovetur*: ex ὀξὺς, et κινέω, *moveo*.

Ὀξυντὴρ, ῆρος, ὁ, *scalprum*: ab

Ὀξύνω, *acuo*, item *acidum, reddo*: f. ὀνῶ, p. ὤξυγκα, a. 1. ὤξυνα. Th. ὀξύς.

Ὀξυόεις, όεσσα, όεν, *acutus; spinosus*. Th. ὀξύς.

Ὀξυρεπὴς, έος, ὁ ξ ἡ, vel ὀξυῤῥεπὴς, et

Ὀξύῤῥοπος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui celeritèr repit ac movetur: celer, velox*: ex ὀξὺς, *velox*, et ῥέπω, *repo, vergo*.

ΟΞΥ'Σ, εῖα, ὺ, *acutus; acidus; velox; expeditus ad aliquid aggrediendum*.

Ὀξύσχοινος, ου, ὁ ξ ἡ, *acutus juncus*: ex ὀξὺς, *acutus*, et σχοῖνος, ου, ὁ ξ ἡ, *juncus*.

Ὀξύτερος, ου, et in f. g. Ion. ὀξυτέρη, *acutior*, comparat. ab ὀξὺς, *acutus*.

Ὀξύτης, ητος, ἡ, *acumen, acies: acrimonia*; item *celeritas*. Th. ὀξύς.

Ὀξύτομος, ου, ὁ ξ ἡ, *acutè secans; acutus*: ex ὀξὺς, et τέμνω, *seco*: p. m. τέτομα.

Ὅυ, Poët. pro οὗ, *cujus*: ab ὃς, *quis*.

Ὄπ', pro ὄπα, *vocem, sonum*: acc. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Ὅπα, Dor. pro ὅπη, vel ὅπως, *ubi*, quod vide.

Ὀπαδέω, pro quo Hom. ὀπηδέω, *sequor; adsum, procedo, opitulor*: et

Ὀπαδὸς, οῦ, ὁ ξ ἡ, *assecla, comes*: quod et ὀπηδὸς· ab ὀπάζω.

Ὀπαζόμενος, ου, præs. part. pass. ab

ΟΠΑ'ΖΩ, f. άσω, *persequor, sequi jubeo, comitem do; præbeo*; ὀπάζομαι, med. *comitem accipio; à persequente premor*.

Ὀπαῖον, ου, τὸ, *foramen ollæ*; item *foramen per quod fumus è furno aut camino exit*. Th. ὀπὴ, *foramen*.

Ὀπανίκα, Dor. pro ὀπηνίκα, q. v.

Ὄπασσα, ας, ε, Ion. pro ὤπασα, a. 1. ind. act. et

Ὀπάσαι, a. 1. inf. act. et

Ὀπάσαις, Æol. pro ὀπάσας, a. 1. part. ab ὀπάζω.

Ὀπάσσαις, *præbeas*, a. 1. opt. act. gem. σ, sic ὀπάσσει, 3. sing. f. 1. act. ὀπάσσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. verbi ὀπάζω.

Ὄπατρος, ου, ὁ ξ ἡ, per Syncop. pro ὁμόπατρος, *eodem patre genitus*: ex ὁμὸς, *idem* et πατήρ.

Ὀπάων, ονος, ὁ ξ ἡ, *minister, comes*. Th. ὀπάζω, *sequi jubeo*. Alii ὀπάων legunt, q. ab ἕπω, *sequor*.

Ὅπερ, *quod*: ex ὃ, et πέρ.

Ὀπέων, -ωνος, ὁ, Ion. pro ὀπάων, quod vide.

ΟΠΗ', ῆς, ἡ, *foramen*, per quod videri potest: q. ab ὄπτομαι, *video*.

ΟΠΗ, *ubi; quo; quà, quâ viâ; quâ ratione, quomodò*: q. ab ὃς, *qui*.

Ὀπηδέω, *comitor, comes sum, assector*. Th. ὀπάζω, *comitem do*.

Ὀπηνίκα, *quando*: ex ὅπυ, et ἡνίκα, *quum, quando*.

Ὀπήτιον, ου, τὸ, *fabula*. Th. ὀπή.

Ὀπὶ, voci, dat. sing. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*.

Ὀπιδνὸς, ὴ, ὸν, *reverendus, cavendus*. Th. ὄπις.

Ὀπίζετο, *curabit*: 3. sing. imperf. Ion. ab

Ὀπίζομαι, *curo, revereor*: item *caveo; rependo, ulciscor*. Hinc

Ὀπιζόμενος, præs. part. med. Th. ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio, cura*.

Ὄπιθεν, *retrò, pòst, à tergo*, Ion. et Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, *retrorsùm*.

Ὄπιν, acc. sing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, *ultio*.

Ὄπιον, ου, τὸ, OPIUM, *succus lacteus qui papaveris scapo inciso emanat*. Th. ὀπὸς, *succus*.

Ὀπιπτεύοντ', pro ὀπιπτεύοντα, *spectantem*, acc. sing. part. præs. ab

Ὀπιπτεύω, *inspicio, circumspicio*, per reduplic. ab inusitat. ὀπτεύω. Th. ὄπτομαι, *video*.

ΟΠΙΣ, ἴδος, ἡ, *ultio, vindicta divina; cura, respectus*: q. ab ἕπομαι, *sequor*.

Ὀπισαμβῶ, *itio retrograda*: ab ὀπίσω ἀμβαίνειν, id est, ἀναβαίνειν.

Ὄπισθεν, *ponè, à tergo*: adv. Th. ὀπίσω, *retrò*.

Ὀπίσθιος, ία, ιον, *posterior, à tergo sequens*.

Ὀπισθίως, adv. *pòst, retrorsùm*.

Ὀπισθόδετος, ου, ὁ ξ ἡ, *à tergo revinctus*: ex ὄπισθεν, et δέω, *ligo*.

Ὀπισθόμβροτον αὔχημα δόξης, *retrò mortales sequens gloriatio laudis*. Post mortem nihil remanet præter famam, quæ circumfertur apud posteros.

Ὀπισθονόμοι βόες, *boves præpostere pascentes*: ex ὄπισθεν, et νέμω, *pasco*.

Ὀπισθότονος, ου, ὁ ξ ἡ, *in aversum tendens, aut tentus*: subst. *vinculum quo manus post tergum religantur*: ex ὄπισθεν, et τείνω.

Ὀπισθοφανῶς, *retrorsùm*, adv. ex ὄπισθεν, et φαίνω.

Ὀπίσσω, Poët. pro ὀπίσω, *retrò*.

Ὀπίστερος, *posterior*: ὀπίστατος, *postremus*: ab

ΟΠΙ'ΣΩ, *retrorsùm, retrò, pòst*; adv. cum gen. item sine casu τὰ ὀπίσω, scil. ὄντα, *quæ retrò sunt*.

Ὅπλα, τὰ, *instrumenta*: ab ὅπλον, ου, τὸ, *arma*.

Ὁπλέα, acc. sing. ab Ὁπλεὺς, έος, ὁ, nomen propr. viri.

Ὅπλεσθαι, præs. inf. ab ὅπλομαι *armor*. Th. ὅπλον, *arma*.

Ὁπλέω, vide ὁπλίζω, quod idem est.

Ὁπλέων, Ion. pro ὁπλῶν, gen. pl. ab

Ὁπλὴ, ῆς, ἡ, *ungula*. Th. ὅπλον.

Ὁπλίζω, *armo*: f. ίσω, p. ὥπλικα, præs. pass. ὁπλίζομαι, *armor*; item activè *instruo, paro*; præs. inf. ὁπλίζεσθαι, a. 1. m. ὡπλισάμην, ω, ατο, a. 1. imperativ. m. ὅπλισαι, άσθω, et in 2. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον.

Ὅπλισμα, ατος, τὸ, *armatura*: et

Ὁπλισμὸς, οῦ, ὁ, id. ab ὁπλίζω.

Ὁπλισόμεθα, *armabimur*, 1. pl. f. 1. m. Poët. à præced.

Ὁπλιστὴς, οῦ, ὁ, *armator*: à 3. sing. perf. pass. verbi ὁπλίζω.

Ὁπλιτεύω, f. εύσω, *sum miles gravis armaturæ; armatis præsum*: ab

Ὁπλίτης, ου, ὁ, *armatus, miles armaturæ gravis*: ab ὅπλον.

Ὁπλιτικὸς, ὴ, ὸν, *ad milites gravis armaturæ pertinens*: τὸ ὁπλιτικὸν, *gravis armaturæ milites*: à præced.

Ὁπλοδοτέω, -ῶ, *arma distribuo*: ex ὅπλον, et δίδωμι.

Ὁπλοθήκη, ης, ἡ, *armamentarium*: ex ὅπλον, *arma*, et θήκη, *loculus*.

Ὁπλολογέω, -ῶ, *arma lego, colligo*.

Ὁπλομαχέω, f. ήσω, *armis decerto* vel *pugno*: et

Ὁπλομαχία, ας, ἡ, *pugna* seu *certamen quo armis decertatur*: ab

Ὁπλομάχος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui armis pugnat*: ex ὅπλον, et μάχομαι, *pugno*.

ΟΠΛΟΝ, ου, τὸ, *telum; scutum; instrumentum*: τὰ ὅπλα, *arma; instrumenta quævis*.

Ὁπλοτεράων, *juvenum*. gen. plur. f. g. Æol. pro ὁπλοτέρων.

Ὁπλότερος, έρα, ερον, *junior, unus è posteris*: ὁπλότατος, *minimus natu*. Dicitur de iis qui arma ferre possunt. Th. ὅπλον, *arma*.

Ὁπλοφορέω, *arma gesto*; item *armatus stipo alicujus latus*; in pass. ὁπλοφορέομαι, *ab armatis stipor*: à

Ὁπλοφόρος, ου, ὁ ξ ἡ, *qui arma gestat, armiger*: ex ὅπλον, et φέρω.

Ὁποδαπὸς, οῦ, *cujas, ex quâ regione*: ex ὅπυ, *ubi*, et δάπεδον, *solum*.

Ὁπόθεν, et Poët. ὁππόθεν, *unde*: à πόθεν, idem. Th. ὃς, *qui*

῞Οποι, *ubi, quò:* vide ποι.

Ὁποῖος, οἵα, οἷον, *qualis, -e:* idem quod οἷος, citra interrogationem.

ὈΠΟ'Σ, ῦ, ὁ, *succus, humor; coagulum:* qu. ab ὀπῇ, undè fluit. Est autem ὀπὸς, *succus sponte manans:* χυλὸς, *expressus succus.*

Ὁπόσην, acc. sing. f. g. ὁπόσα, plur. n. g. ab ὁπόσος.

Ὁποσονῦν, adverb. *aliquantulum, quantumcunque:* ex ὁπόσος, et οὖν.

Ὁπόσος, et Poët. ὁππόσος, όση, όσον, *quantus:* à πόσος, et hoc ab ὅσος, *quantus.*

Ὁπόταν, adv. *quum, ubi:* conj. *quandoquidem:* pro ὁπότε, et ἄν.

Ὁπότε, et Poët. ὁππότε, *aliquando, olim, donec:* à ποτέ.

Ὁπότερος, έρα, ερον, *uter, utervis, alteruter:* à πότερος, *uter.*

῞Οπυ, *ubi,* indefinitè, idem quod πυ, *ubi, quo, quum.*

῞Οππα, Dor. pro ὅπη, et hoc pro ὁπόθεν, *unde.* Th. ὅτε, *quando.*

῞Οππη, Poët. pro ὅπη ἢ ὅπυ, *quò.* Vide præced.

Ὁππόκα, Dor. pro ὁππότε, *quando,* q. v.

Ὁππόσε, adv. *quocunque.*

Ὁππότ', pro ὁππότε, vide ὁπότε.

Ὁπποτέρην, *utram,* acc. sing. f. g. Ion. et

Ὁπποτέροισι, dat. pl. Ion. et Poët. ab

Ὁππότερος, *uter:* Poët. pro ὁπότερος.

Ὀπτάζομαι, *videor:* à seq.

Ὀπτάζω, *video:* ab ὄπτομαι.

Ὀπτᾰλέος, έα, έον, *assus, tostus:* ab ὀπτάω, *asso.*

Ὀπτανόμενος, *visus, versans in conspectu,* part. præs. pass. ab

Ὀπτάνω, *video:* ex ὄπτομαι, idem.

Ὀπτασία, ας, ἡ, *apparitio, visio:* ab ὀπτάζω.

ὈΠΤΑ'Ω, *torreo: asso;* f. ήσω, p. ὤπτηκα, p. pass. ὤπτημαι.

Ὀπτεύμενος, Dor. pro ὀπτεόμενος, q. ab ὀπτέομαι, pro ὀπτάομαι, præs. part. m. ab ὀπτάω, *torreo.*

Ὀπτῇ, Dor. pro ὀπτᾷ 3. sing. præs. ind. act. ab ὀπτάω, *torreo.*

Ὀπτηθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. ab ὀπτάω, *torreo.*

Ὀπτὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator, explorator.* Th. ὄπτομαι.

῞Οπτησις, εως, ἡ, *ipsa torrendi actio:* ab ὀπτάω.

Ὀπτήσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. verbi ὀπτάω, q. v.

Ὀπτῐκὸς, ἡ, ὸν, *visorius.* Th. ὄπτομαι. Hinc ἡ ὀπτῐκὴ, scil. τέχνη, *Optica,* Angl. OPTICKS.

Ὀπτίλος, υ, ὁ, *oculus:* ab

῎ΟΠΤΟΜΑΙ, *video:* f. med. ὄψομαι, p. pass. ὦμμαι, ψαι, πται, a. 1. pass. ὤφθην, ης, η, f. 1. pass. ὀφθήσομαι, a. 1. m. ὠψάμην, a. 1. sub. m. ὄψωμαι.

Ὀπτὸς, ἡ, ὸν, *assus, a, um; tostus.* Th. ὀπτάω, *asso.*

Ὀπτῶ, Dor. pro ὀπτῦ, gen. sing. ab ὀπτός.

ὈΠΥΙ'Ω, *ineo, coëo; uxorem habeo, nubo;* imperfect. ὤπυιον, ες, ε, præs. pass. ὀπυίομαι, *in matrimonio habeor.*

῞Οπωπα, *vidi,* p. m. Att. pro ὦπα. Hinc ὀπώπειν, εις, ει, plusq. p. m. ab ὄπτομαι, *video.*

Ὀπώπεε, Ion. pro ὀπώπει, 3. sing. plusq. p. m. Vide præced.

Ὀπώπεσαν, Ion. pro ὀπώπεισαν, 3. pl. plusq. p. m. ὀπώπειν. Vide in ὄπωπα.

Ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, *conspectus, aspectus, visus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὀπωπητὴρ, ῆρος, ὁ, *speculator:* à præced. q. v.

ὈΠΩ'ΡΑ, ας, ἡ, *autumnus; fructus arborei; poma; ætas maturior.*

Ὀπωριεῖ, Att. pro ὀπωρίσει, 3. sing. f. 1. ab ὀπωρίζω.

Ὀπωριεῦντες, Dor. seu Æol. pro ὀπωριοῦντες, quod Atticum est pro ὀπωρίσοντες, nom. pl. f. 1. part. act. ejusd. verbi.

Ὀπωρίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, *fructus autumnales seu poma decerpo et colligo; pomis vescor seu fructibus autumnalibus.* Th. ὀπώρα, *fructus autumnales; autumnus.*

Ὀπωρῐνὸς, ἡ, ὸν, *autumnalis:* ab ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus.*

῞Οπως, *ut, quomodo:* conjunct. ex themate πῶς, adv. *quomodo?*

* ῞Οπως, ἂν, *ut, adeò ut,* Matt. vi. 5. Luc. ii. 35. ὅπως ἀλλὰ, *non solùm, non sed, tantum abest ut.*

Ὁπωσῦν, *quomodocunque:* à præced.

Ὁρᾷ, *videt,* 3. sing. præs. ab ὁράω. Sed

῞Ορα, præs. imperat. act. ὁρᾶν, præs. infin. ὁρᾶσθαι, præs. infin. pass. ab eod.

῞Ορᾱμα, ᾰτος, τὸ, *visio, visus:* quæ fieri solet κατ' ὄναρ: *spectaculum:* ab ὁράω, *video.*

῎Οραμνος, *frons, RAMUS:* qu. contractè pro ὀρόδαμος. Th. ῥάμνος, υ, ἡ, *spinosus frutex.*

Ὁρᾶν ἀλκὰν, Dor. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ἤγυν βλέπειν ἀνδρείαν, *spectare fortitudinem.* Pro quo in prosâ diceretur πρόσωπον ἀνδρεῖον ἔχειν, *bellicum robur adspectu præ se ferre, oculis vultuque Martem spirare.*

Ὀρᾰνὸς, ῶ, ὁ, Æol. pro ὀρανὸς, ῦ, ὁ, *cœlum.*

Ὁρᾶται, *spectat,* 3. sing. præs. m. et

Ὁρᾶτο, 3. sing. imperf. m. Ion. pro ὡρᾶτο, verbi ὁράω, *video.*

Ὁρᾱτὴς, ῦ, ὁ, *spectator:* et

Ὁρατῐκὸς, ἡ, ὸν, *videndi potentiâ præditus:* et

Ὁρᾱτὸς, ἡ, ὸν, *visibilis, -e:* ab

ὉΡΑ'Ω, *video, cerno; intelligo,* præs. imperat. ὅραε, ὅρα, imperf. Att. ἑώραον, ἑώρων, f. ᾱσω, p. ὥρᾱκα, et Att. ἑώρᾱκα, perf. inf. ἑωρακέναι, plusq. p. ind. act. ἑωράκειν, εις, ει, perf. pass. ἑώραμαι, σαι, ται.

Ὀργὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro ὀργὴ, quod vide.

Ὀργάζω, vide in ὀργάω.

Ὀργᾰνη, ης, ἡ, *Minerva,* quæ et Ἐργάνη, ab ἔργον, *opus,* quia *textrix.*

Ὀργανῐκὸς, ἡ, ὸν, *instrumentalis* ab

*ΟΡΓᾸΝΟΝ, υ, τὸ, *instrumentum,* vel *opus, ORGANUM;* qu. ἔργανον, ab ἔργον, *opus,* seu ab ἔοργα, p. m. verbi ῥέζω, *facio.* Hinc Angl. ORGAN.

ὈΡΓΑ'Σ, ἄδος, ἡ, *terra pinguis; locus* vel *lucus Deo sacer.*

ὈΡΓΑ'Ω, *appeto impatientèr:* f. ήσω, qu. ab ὀργὴ, *impetus.* Hinc ὀργάζω, *instigo, incito;* item *subigo, mollio.*

ὈΡΓΗ', ῆς, ἡ, *ira; animi inclinatio, studium; impetus et ardor vehementior;* qu. ab ὄρω, *incito,* et ἄγω, *impello,* quia est *impulsus* quidam animi: vel ab ὀρέγω.

Ὀργὴ, etiam Ionibus significat *picem.*

῎ΟΡΓΙΑ, -ων, τὰ, *sacra Liberti,* et *cujusvis Dei, ORGIA,* qu. ab ὀργὴ, *impetus.*

Ὀργιάζω, *orgia celebro:* à præced.

Ὀργίζομαι, pass. ab

Ὀργίζω, *ad iram incito, lacesso, facio irasci:* f. ίσω, p. ὤργικα, præs. pass. ὀργίζομαι, *irascor,* cum dat. præs. inf. ὀργίζεσθαι, a. 1. pass. ὠργίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. ὀργισθεὶς, έντος, f. 1. pass. ὀργισθήσομαι. Th. ὀργὴ, *ira.*

Ὀργιζώμεθα, 1. pl. præs. sub. pass. à præced.

Ὀργῐλος, ίλη, ιλον, *iracundus,* ab ὀργή.

Ὀργιλότης, ητος, ἡ, *iracundia:* à præced.

Ὀργισθῇς, *iratus fueris:* 2. sing. a. 1. sub. pass. ab ὀργίζομαι, *irascor:* p. pass. ὤργισμαι, ab eod. Th.

Ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ, *mensura sex pedum, passus, ulna.* Est etiam *extensorum pedum* mensura: qu. ex ὀρέγω, perf. med. ὤροga, *extendo,* et γυῖον, *pes.*

Ὀρέγεσθαι præs. inf. pass. ὀρεγόμενος, præs. part. pass. ab ὀρέγω, *extendo.*

῎Ορεγμα, ᾰτος, τὸ, *quod porrigitur aut extenditur;* item *passus:* ab eod.

Ὀρεγνὺς, ύντος, *porrigens:* præs. part. act. ab ὀρέγνυμι, *porrigo.*

ὈΡΕ'ΓΩ, seu ὀρέγνῡμι, vel *pedes* vel *manus extendo; porrigo, extendo;* f. ξω, p. ὤρεχα, a. 1. ὤρεξα, præs. m. ὀρέγομαι, *appeto,* cum gen. f. 1. m. ὀρέξομαι, a. 1. pass. ὠρέχθην, ης, η, a. 1. m. ὠρεξάμην, ω, ατο. Hinc Angl. TO REACH, STRETCH.

Ὀρειᾶν, Dor. pro ὀρείων, gen. pl. ab ὄρειος, *montanus:* ab ὄρος, εος, τὸ, *mons.*

Ὀρειβᾰτέω, *montes scando,* vel *pererro:* ab

Ὀρειβᾰτης, υ, ὁ, *montes scandens:* ex ὄρος, εος, τὸ, *mons,* et βαίνω, *eo.*

ὈΡΕΙ'ΓᾸΝΟΝ, seu ὀρίγανον, υ, τὸ, *ORIGANUM,* herbæ nomen, quod ex ὄρος, *mons,* et γάνος, *gaudium.*

Ὀρεινὸς, ἡ, ὸν, *montanus, mon*

tosus: hinc ὀρεινὴ, ῆς, ἡ, sc. χώρα, *montana regio.* Th. ὄρος, εος, τὸ, *mons.*

Ὄρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel ὄρειος, εία, ειον, idem quod ὀρεινὸς, et ab eod.

Ὀρεῖται, 3. sing. f. 2. m. ὀροῦμαι, ab ὄρω, *excito:* f. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

Ὀρείτης, ου, et ὀρείτωρ, *monticola.*

Ὀρειχάλκοιο, gen. Ion. ab

Ὀρείχαλκος, ου, ὁ, *ORICHALCUM, æs montanum:* interdum adjectivè significat, ὁ ϗ ἡ, *confectus ex orichalco;* qu. ex ὄρειος, et χαλκος, *æs.*

Ὀρεκτὸς, ἡ, ὸν, *porrectus in longum; appetitur seu appeti solet:* ab ὀρέγω.

Ὀρέξαι, *porrigere:* a.1.inf.act.et

Ὀρέξασθαι, a. 1. inf. m. ὀρεξάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. et

Ὀρέξη, 3. sing. a. 1. sub. act. omnia ab ὀρέγω, *porrigo.*

Ὄρεξις, εως, ἡ, *libido, appetentia, appetitus, OREXIS.* Th. ὀρέγομαι, seu ὀρέγω, quod vide.

Ὀρέοντο, *ruebant,* Ion. et Poët. Pleonasm. τοῦ ε, pro ὤροντο, 3. pl imperf. pass. verbi ὄρω, *excito.*

Ὀρεοπολέω, -ῶ, *in montibus versor* vel *erro:* ex ὄρος, εος, τὸ, *mons,* et πολέω, *verso.*

Ὄρεος, gen. sing. ab ὄρους.

Ὀρεσκώοισι, *montanis:* dat. pl. Poët. ab

Ὀρεσκῷος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in montibus degens:* ex ὄρος, et κέω, seu κεῖμαι, *jaceo.*

Ὄρεσσι, *montibus:* dat. pl. Poët. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons.*

Ὀρεσσίνομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in montibus pascens, monticola:* ex ὄρος, εος, τὸ, *mons,* et νέμω, *pasco:* p. m. νένομα.

Ὀρέστης, ου, ὁ, *ORESTES:* acc. sing. Ὀρέστην· etiam idem q. ὀρείτης.

Ὀρεστιὰς, ἄδος, ἡ, *montana, monticola.* Th. ὄρος, *mons.*

Ὀρεὺς, Ion. οὐρεὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mulus, mula:* ab ὄρος, *mons,* quod ad opera montana sit idoneus. Sed

Ὄρευς, Dor. pro ὄρους, gen. sing. ab ὄρος, *mons.*

* Ὀρεχθέω, ῶ, f. ήσω, *cupio, commoveor,* Aristoph. Nub. *ad littus allido,* Theocr. xi, 43. *extendor,* Il. ψ΄. 23.

Ὀρέω, Ion. pro ὁράω, *video:* sic ὁρέει pro ὁρᾷ, 3. sing. ind. præs.

Ὅρη, Dor. pro ὅρα, *vide* · præs. imperat. ab ὁράω.

Ὄρηαι, *movearis:* Ion. pro ὄρῃ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi ὄρομαι, in sub. ὄρωμαι, ῃ. Th. ὄρω, *excito.*

Ὁρῇς, Dor. pro ὁρᾷς, sic ὁρῆτε, pro ὁρᾶτε, 2. pers. sing. et pl. præs. ind. act. verbi ὁράω, *video.*

Ὄρηται, *orta fuerit:* 3. sing. sub. pass. vel ut alii a. 2. sub. m. verbi ὄρομαι. Th. ὄρω, *excito.*

Ὁρῆτε, *videtis:* Dor. pro ὁρᾶτε, 2. pl. præs. ind. verbi ὁράω, *video.*

Ὄρθαι, *motum esse:* per Systolen Ion. pro ὦρθαι, perf. inf. pass. verbi ὄρω, *excito:* f. ὀρῶ, p. pass. ὤρμαι, σαι, ται. At

Ὀρθαὶ, nom. pl. f. g. ab ὀρθὸς, ἡ, ὸν, *rectus, a, um.*

Ὀρθεῦν, Dor. seu Æol. pro ὀρθοῦν, præs. inf. act. verbi ὀρθόω, *erigo.* Th. ὀρθὸς, *rectus.*

Ὀρθιᾶν, Dor. pro ὀρθίων, gen. pl. ab

Ὄρθιος, ία, ιον, vel ὄρθιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *rectà in altum tendens, arduus:* hinc ὄρθιον φωνεῖν, *altum clamare.* Th. ὀρθός.

Ὀρθόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui rectum consilium suppeditat:* ex ὀρθὸς, et βουλὴ, *consilium.*

Ὀρθογραφέω, -ῶ, *rectè scribo:* et

Ὀρθογραφία, ας, ἡ, *ORTHOGRAPHIA, recta scriptura,* seu *rectè scribendi scientia:* ex ὀρθὸς, et γράφω, *scribo.*

Ὀρθογώνιος, *rectangulus:* ex ὀρθὸς, et γωνία.

Ὀρθοδίκης, ου, ὁ, *recta judicia dans, veridicus:* ex ὀρθὸς, et δίκη, *jus.*

Ὀρθόθριξ, ὁ ϗ ἡ, gen. ὀρθότριχος, *qui erectos habet crines:* ex ὀρθὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus.*

Ὀρθοκραιρᾶων, gen. pl. fœm. gen. Dor. ab

Ὀρθόκραιρος, αιρα, αιρον, *caput erectum habens, cornua erecta habens:* ex ὀρθὸς, *rectus,* et κραῖρα, ας, ἡ, *caput, antenna, cornu.*

Ὀρθολογέω, -ῶ, *rectè loquor et propriè:* ex ὀρθὸς, et λέγω.

Ὀρθόμαντις, εως, ὁ ϗ ἡ, *qui vera vaticinatur, veridicus vates:* ex ὀρθὸς, et μάντις, *vates.*

Ὀρθοπολέω, -ῶ, *recto pede incedo, non claudico:* ab ὀρθόπους.

Ὀρθόπολις, εος, ὁ ϗ ἡ, *erigens urbes,* vel *erectas incolumes conservans:* Epithet. boni Principis, *quia suâ sapientiâ servat civitates:* ex ὀρθὸς, et πόλις, *civitas.*

Ὀρθόπους, -οδος, ὁ ϗ ἡ, *recto pede progrediens:* ex ὀρθὸς, et ποῦς, *pes.*

ὈΡΘΟ`Σ, ἡ, ὸν, *rectus, erectus, porrectus; sincerus, æquus.*

Ὄρθος, ου, ὁ, nom. propr. v. Hes. Theog. 310.

Ὀρθοτομέω, -ῶ, *rectè seco, divido, distribuo:* f. ήσω, p. ὠρθοτόμηκα· ab

Ὀρθοτόμος ου, ὁ ϗ ἡ, *rectè secans:* ex ὀρθὸς, et τέμνω, *seco.*

Ὀρθοτριχέω, -ῶ, *crines erectos habeo:* et

Ὀρθοτριχία, ας, ἡ, *affectio quâ quis erectos habet crines:* ex ὀρθὸς, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus.*

Ὀρθοῦν ὕμνον, *erigere hymnum:* pro carmen in alicujus laudem componere, quod altâ voce canatur.

Ὀρθόω, f. ώσω, *erigo, dirigo; rectum facio:* ὀρθόομαι, -οῦμαι, *erigor: dirigo; benè rem gero, prospero successu utor.* Th. ὀρθός.

Ὀρθρεύω, *manè surgo:* ab ὄρθρος, *diluculum;* ὀρθρευοίσα. Dor. pro ὀρθρευούσῃ, *manè vigilanti;* dat. sing. part. præs. f. g.

Ὀρθρίζω, *diluculo, venio, vigilo:* imperf. ὤρθριζον, f. ίσω, p. ὤρθρικα, a. 1. ὤρθρισα, a. 1. imperat. ὄρθρισον, *surge manè.* Th. ὄρθρος.

Ὀρθρινὸς, ἡ, ὸν, *matutinus, a, um.* Th. ὄρθρος.

Ὄρθριος, ία, ιον, *matutinus summo mane veniens:* ab eod.

Ὀρθρίσαντες, a. 1. part. verbi ὀρθρίζω, quod vide.

Ὀρθριῶ, *vigilabo:* Att. pro ὀρθρίσω, f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, *manè garriens; de hirundine:* ex ὄρθρος, *tempus matutinum,* et γοάω, f. ήσω, *gemo.*

ὌΡΘΡΟΣ, ου, ὁ, *tempus matutinum, diluculum:* ὄρθρον, *ante lucem.*

Ὀρθωθῇ, *feliciter succedat;* 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ὀρθόω.

Ὀρθῶς, adv. *rectè, ut par est et decet.* Th. ὀρθὸς, *rectus.*

Ὀρθώσας, -αντος, a. 1. part. act. verbi ὀρθόω, *erigo.* Th. præced.

Ὀρθωτὴρ, -ῆρος, ὁ, Poët. *erector:* qui jacentem erigit; ab ὀρθόω, *erigo,* ejusd. Th.

Ὀριγνάομαι, -ῶμαι, idem quod ὀρέγομαι, *desidero;* item *pugno, decerto.* Th. ὀρέγω, *porrigo.*

Ὁρίζω, *termino, definio; constituo, instituo, censeo, cerno;* præs. pass. ὁρίζομαι, p. pass. ὥρισμαι, perf. part. pass. ὡρισμένος, η, ον, *definitus, decretus;* a. 1. pass. ὡρίσθην, a. 1. part. pass. ὁρισθεὶς, -έντος, *statutus.* Th. ὅρος, *terminus.* Hinc

Ὁρίζων, οντος, ὁ, HORIZON, *circulus cœli visum terminans.*

Ὀρίκτιτος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro ὀρείκτιτος, *in monte constructus;* sive ὁ ἐν ὄρεσι τεθράμμενος, *in montibus enutritus:* ex ὄρος, εος, τὸ, *mons,* et κτίζω, *condo.*

Ὀριμᾶλίδες, -ων, αἱ, *montana poma:* ex ὄρος, et μᾶλα, Dor. pro μῆλα, *poma.* Th. μηλέα, *malus.*

Ὀρίναις, *moveres;* 2. sing. a. 1. opt. act. et

Ὀρίνετον, *commovent;* dual. præs. ind. act. ab

Ὀρίνω, *excito, commoveo;* f. νῶ, præs. inf. ὀρίνειν. Th. ὄρω, *excito;* f. ὀρῶ, et ὄρσω, Æol.

Ὅριον, ου, τὸ, *finis, terminus;* in pl. τὰ ὅρια, -ων, *fines.* Th. ὅρος, *terminus.*

Ὅριος, ου, *terminalis:* ab eod. Th.

Ὁρίσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. inf. act. verbi ὁρίζω, quod vide.

Ὅρισμα, ατος, τὸ, *terminus, limes;* ὁρίσματα, *instituta:* et

Ὁρισμὸς, οῦ, ὁ, *finitio, definitio:* et

Ὁριστὴς, οῦ, ὁ, *finitor; constitutor juris et arbiter conditionum:* ab ὁρίζω, *termino definio.* Th. ὅρος.

Ὀριχάομαι, *appeto:* ab ὀρέγομαι.

Ὁριῶ, *definiam:* Att. pro ὁρίσω, f. 1. verbi ὁρίζω, quod vide.

Ὁρίων, gen. pl. ab ὅριον, *finis,* quod vide.

'Ορκάνη, ης, ἡ, idem quod ἑρκάνη, *septum*: ab εἴργω, *includo*.

"Ορκη, ης, ἡ, *vas olearium*: ab eod

'Ορκίζω, *jurejurando obstringo, adjuro*; f. ἴσω, p. ὥρκικα, a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, *juramentum*.

"Ορκιον, ου, τὸ, *fœdus juramento sancitum*: ab ὅρκος.

'Ορκισμὸς, ȣ, ὁ, *juramentum*: ab ὁρκίζω.

"ΟΡΚΟΣ, ου, ὁ, *jusjurandum*; [* *Deus inferorum perjurii vindex*, Hes. Op. 804. Theogon. 231. *sepulcrum*, Menand. ap. Varronem, Græv. ad Hes. Op. 804.] ab εἴργω, *coërceo*.

'Ορκόω, f. ώσω, p. ωκα, *ad jusjurandum adigo, jusjurandum exigo*. Th. ὅρκος.

'Ορκομοσία, ας, ἡ, *jusjurandum*; qu. ὅρκȣ ὄμοσις, *juramenti juratio*: ex ὅρκος, et ὄμνυμι, *juro*.

'Ορκωμότης, ου, ὁ, *jurejurando adstrictus*: vide præced.

'Ορκωτὴς, ȣ, ὁ, *qui jurejurando alium adstringit*; ὁρκωταὶ, dicebantur *legati qui ad exigendum jusjurandum missi sunt*: ab ὁρκόω.

'ΟΡΜΑΘΟ'Σ, ȣ, ὁ, *ordo, series, catena; latibulum*: ab ἁρμόζω, *apto*.

'Ορμαίνω, *impetu feror, ruo, prorumpo; in animo verso, cogito*. f. ανῶ, p. ὥρμαγκα. Th. ὁρμὴ, *impetus*.

'Ορμᾶν ποτὶ πελώριον κλέος Θεȣ̃ σὺν παλάμῃ, *evehere ad ingens decus, Dei cum auxilio*. Pindari loquendi genus.

'Ορμάομαι, idem ferè quod ὁρμάω, et significat *proficiscor*.

"Ορμαςαι, *adaptatum est*; 3. sing. p. pass. per Metath. pro ἄρμοσται, Ion. pro ἥρμοςαι, verbi ἁρμόζω, f. σω, *quadro, convenio, apto*: perf. ἥρμοκα, p. pass. ἥρμοσμαι, -σαι, -ςαι. Th. ἄρω, *apto*.

'Ορμάω, -ῶ, *incito, concito; ruo, irruo, impetu feror, prorumpo*; f. ήσω, p. ὥρμηκα, a. 1. ὥρμησα, p. pass. ὥρμημαι. Th. ὁρμή.

'Ορμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὁρμάω, q. v.

'Ορμενίδāο, gen. Æol. pro -ου ab

'Ορμενίδης, ου, ὁ, nomen viri.

"Ορμενος, per Sync. pro ὀρόμενος, *qui citato impetu fertur, concitatus*; præs. part. pass. verbi ὄρω, *excito*.

"Ορμενος, ȣ, ὁ, *asparagus silvestris*.

'Ορμέω, -ῶ, *stationem habeo*; item *appello*, scil. *navem ad terram*. Th. ὅρμος.

'Ορμεώμενος, *ruens*, Ion. pro ὁρμώμενος, præs. part. pass. ab ὁρμάω.

'ΟΡΜΗ', ῆς, ἡ, *impetus, appetitus animi*: qu. ab ὄρομαι, *cum impetu feror*.

'Ορμηθεὶς -έντος, a. 1. part. pass. ὁρμηθήτην, dual. a. 1. ind. pass. Ion. verbi ὁρμάω.

'Ορμηθῆναι, a. 1. inf. pass. præc. verbi.

"Ορμημα, ατος, τὸ, *impetus*: ab ὁρμάω.

'Ορμήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ὁρμάω, *impetu feror*: f. ήσω, a. 1. ὥρμησα.

'Ορμητήριον, ου, τὸ, *incitamentum, suscitabulum*; item *locus è quo prodimus ad bellum inferendum et quem pro perfugio habemus; sedes belli*: ab ὁρμάω.

'ΟΡΜΙΑ', ᾶς, ἡ, *tenuis funiculus; linum, hamus, arundo piscatoria*.

'Ορμίζω, *naves in stationem subduco*: ab ὅρμος, *statio navium; monile*.

"ΟΡΜΙ̃ΝΟΝ, ου, τὸ, *herba porro similis*.

"Ορμισις, εως, ἡ, *quies in portu*. Vide in ὁρμίζω.

'Ορμίσκος, ου, ὁ, *parvum monile*: ab

"ΟΡΜΟΣ, ου, ὁ, *monile, colli ornamentum*; item *statio navium*: qu. ab εἴρω, *necto*, vel ab ἕρμα, *stabilimentum*.

"Ορνεον, -ου, τὸ, *volucris, avicula*, dimin. ab ὄρνις, -ιθος, ὁ vel ἡ.

* 'Ορνιθάριον, ου, τὸ, *avicula*.

"Ορνιθας, acc. pl. ab ὄρνις, -ιθος, ὁ, vel ἡ, *avis*; acc. sing. ὄρνιθα.

'Ορνίθιον, ου, τὸ, *avicula*.

'Ορνιθοθήρα, ας, ἡ, *aucupium, venatio avium*: ex ὄρνις, et θήρα, *venatio*. Th. θὴρ, *fera*.

'Ορνιθοσκοπέω, -ῶ, *ex avibus auguror*; f. ήσω, p. ὠρνιθοσκόπηκα· ex ὄρνις, et σκοπέω.

"Ορνιξ, -χος, ὁ vel ἡ, Dor. pro

"ΟΡΝΙΣ, ῖθος, ὁ vel ἡ, *avis, ales, gallina*; item *augurium*.

"Ορνισι, dat. pl. à superiori.

"Ορνιχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. sing. ab ὄρνιξ, q. v.

'Ορνιχολόχος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, Poët. et Dor. pro ὀρνιθολόχος, *qui avibus insidias struit*; ὁ ταῖς ὄρνισι λόχον ἵζων· ex ὄρις, et λόχος, *insidiæ*.

"Ορνῦμαι, *excitor, surgo*: ab ὀρνύω vel ὄρνυμι, id. quod ὄρω, *excito*.

'Ορνύμεν, et ὀρνύμεναι, *movere*: Dor. pro ὀρνῦναι, præs. inf. act. et

'Ορνυμένοιο, pro -ȣ, gen. Ion. part. præs. pass. et

"Ορνυσθε, *concitamini*: 2. pl. præs. imperat. pass. ὄρνυσο, verbi

'Ορνύω, et ὄρνυμι, *moveo, incito, impello*: idem quod ὄρω.

"ΟΡΟΒΟΣ, ȣ, ὁ, *ERVUM, leguminis genus*: qu. ab ἐρέπτω, *edo*.

'Ορογυῖα, *quæ porrexit*: perf. part. med. f. g. verbi ὀρέγω, *porrigo*: perf. med. ὤρογα, perf. part. med. ὠρογὼς, υῖα, et per Systol. Ion. ὀρογυῖα.

'Οροδαμνὶς, -ίδος, idem quod ὀρόδαμνος, *surculus*.

'Οροδαμνιάδες, *nymphæ, et apes*: quia ἐν ὄρει δέμνιον habent; aut ab ὀρόδαμνος.

'ΟΡΟ'ΔΑΜΝΟΣ, ȣ, ὁ, *surculus, ramusculus*.

'Οροθέσια, ας, ἡ, *terminus positus*; q. d. θέσις τȣ̃ ὅρȣ, *positio termini*. Ab ὅρος, et τίθημι, *pono*.

'Οροθύνω, idem quod ὄρω, *excito*.

'Ορομαλίδες, Dor. pro ὄρεια μῆλα.

'ΟΡΟ'ΝΤΙΟΝ, ȣ, τὸ, herbæ nomen. An quod amet ὄρη, *montes*?

"ΟΡΟΣ, εος, τὸ, *mons*: ab ὄρω, *excito, erigo*: est enim *erecta* in tumorem terra. At

"ΟΡΟΣ, ȣ, ὁ, *terminus, limes, meta, titulus*: ab ὁρῶ, *video*. Termini enim signari solent, ut sint ὁρατοί.

'Ορὸς, ȣ̃, ὁ, *serum lactis*.

'Οροσάγγαι, Persarum linguâ vocantur *homines de rege benè meriti*.

"Ορουσαν, *irruerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. pro ὥρυσαν. Sed ὀροῦσα, *præcipitans*, pro ὀρούσασα, a. 1. part. act. f. g. ab

'Ορούω, *IRRUO, gradu concitato feror*: f. ύσω, p. ὥρȣκα. Th. ὄρω, *concito*.

"Οροφὴ, ῆς, ἡ, *fastigium, culmen, lacunar, contignatio, tectum*. Hinc Angl. ROOF; ab ἐρέφω.

"Οροφος, ου, ὁ, *tectum*. Th. ἐρέφω, *tego*, f. ψω.

'Οροφόω, -ῶ, *concamero, tego*: f. ώσω, p. ωκα.

'Ορόφωμα, ατος, τὸ, *tectum*: à præced.

'Ορόων, Poët. pro ὁρῶν. et in pl. ὁρόωντες pro ὁρῶντες, præs. part. act. verbi ὁράω, *video*: f. άσω, p. ὥρακα, et Att. ἑώρακα.

'Ορόωντι, Dor. pro ὁρόωσι seu ὁρῶσι, *vident*: 3. pl. præs. ind act. ejusd. verbi.

'Ορόῳτε, *videretis*: Poët. pro ὁρῷτε, 2. pl. præs. opt. act. præced. verbi.

"Ορπετον, ου, τὸ, idem ac ὄρνιον, *avis*.

"Ορπηκα, *stimulum*: acc. sing. ab

"ΟΡΠΗΞ, -ηκος, Dor. ὄρπαξ, ὁ, *stolo, ramus, surculus ex radice arboris enatus*: *jaculum è ramo tereti et recto*: qu. ab ἕρπω, quia ex arbore *proserpit*.

"Ορρ' οἱ, Poët. pro ὅ ῥα αὐτῷ.

'Ορῥοπύγιον, vel ὀροπύγιον, vel ὑροπύγιον, ȣ, τὸ, *ultima pars spinæ*: ex ὄῤῥος, quod vide, et πυγὴ, *nates*.

'Ο'Ρ'ΡΟ'Σ, ȣ̃, *serum lactis*. Dicitur et ὀρὸς, ȣ̃, ὁ, qu. ab ἐῤῥοέω, seu ῥέω, *fluo*. Sed

"Ο'Ρ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *linea quæ scrotum medium intersecat*: et *sacri ossis extremum*: scribitur et ὄρος.

'Οῤῥωδέω, *timeo, metuo*: sumpta Metaph. ab animalibus, quæ in metu caudam subter femora contrahunt. Th. ὄῤῥος, q. v. Scribitur et ὀρώδέω.

'Οῤῥωδία, ας, ἡ, *timor, metus*: vid. in præced.

"Ορσαι, Æol. pro ὄραι, a. 1. inf. act. verbi ὄρω, *concito*.

"Ορσεο, *surge*; Ion. pro ὄρσȣ præs. imperat. m. verbi ὄρσομαι, quod Poëtæ finxerunt à f. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, *excito*.

"Ορσῃς, *provoces*; 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

'Ορσίκτυπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, Poët. *horrisonus*, vel *qui strepitum excitat*, ὁ ὄρων κτύπον· ex ὄρω, et κτύπος, *sonitus*. Th. τύπτω.

Ὀρσίλοχος, ου, ὁ, *ORSILOCHUS*: Idomenei filius.

Ὀρσινεφὴς, ἑος, ὁ ϗ ἡ, *excitator nubium*: Jovis Epithet. ex ὄρω, *excito*; f. Æol. ὄρσω, et νέφος, *nubes.*

Ὀρσίπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quatiens solum*: ex ὄρω, et πέδον, *solum.*

Ὄρσο, per Sync. pro ὄρσεο, et hoc Ion. pro ὄρσου, præs. imperat. pass. verbi ὄρσω, quod à fut. 1. formatum verbi ὄρω, *excito.*

Ὀρσοθύρα, ας, ἡ, et Ion. ὀρσοθύρη, *magna et alta janua*: ex ὄρω, f. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, et θύρα, *janua.*

Ὀρσοτρίαινα, nom. Æol. pro Dor. Ὀρσοτριαίνας, gen. Ὀρσοτριαίνα, pro comm. Ὀρσοτριαίνης, ου, ὁ, *agitator tridentis*, Epithet. Neptuni. Ex ὄρω, et τρίαινα, ης, ἡ, *tridens.*

Ὄρσω, *concitabo*; fut. Æol. verbi ὄρω, fut. ὀρῶ.

Ὄρσω, ὄρσομαι, *surgo, propero*; verbum formatum à præced. futuro verbi ὄρω.

Ὀρτάζω, Ion. pro ἑορτάζω, *diem festum celebro.* Th. ἑορτή.

Ὀρταλίζω, *incipio alas quatere et volatum tentare*: ab

ὈΡΤΑ'ΛΙΣ, ἴδος, ἡ, *pullastra, gallina*: qu. ab ὄρω, *in altum erigo.* Hinc

Ὀρτάλιχος, ου, ὁ. *avis pullus.*

Ὀρτὴ, ῆς, ἡ, Ion. pro ἑορτὴ, *dies festus.*

Ὀρτυγία, ας, ἡ, olim insula maris Ægæi, postea facta continens.

Ὀρτυγομήτρα, ας, ἡ, *coturnicum matrix, coturnicum maxima, seu dux*: ex μήτρα, et

ὌΡΤΥΞ, ὔγος, ὁ, *COTURNIX*: qu. ab ὄρω, quod facilè ad pugnam concitetur.

Ὄρυγμα, ἄτος, τὸ, *fossa, fovea*: ab ὀρύσσω.

ὌΡΥΖΑ, ης, ἡ, *ORYZA*, Angl. RICE.

Ὀρυκτὸς, ἡ, ὸν, *fossus, fossilis.* ab ὀρύσσω, *fodio.*

ὈΡΥΜΑΓΔΟ'Σ, οῦ, ὁ, *strepitus, fragor, tumultus.*

Ὄρυξ, *capra quædam sylvestris*: ab ὀρύσσω, *fodio*, quia pedibus prioribus terram *effodit.*

Ὄρυξις, εως, ἡ, *fossio, fossura*: ab ὀρύσσω, *fodio*, q v.

ὈΡΥ'ΣΣΩ, seu ὀρύττω, *fodio*: fut. ξω, perf. ὤρυχα, a. 1. ὤρυξα, a. 2. ὤρυγον, perf. pass. ὤρυγμαι, ξαι. Hinc

Ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, *fossio, fossura*; et

Ὀρυκτὴρ, ῆρος, ὁ, *fossor.*

Ὀρφανία, ας, *orbitas liberorum*: et

Ὀρφανίζω, *orbo, privo*; cum gen. ὀρφανίζεσθαι, *parentibus orbari, orbum esse.* Th. ὀρφανός.

Ὀρφανικὸς, ἡ, ὸν, *pupillaris*: ab

ὈΡΦΑΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *ORPHANUS, pupillus; orbus parentibus; desertus, privatus*: qu. ab ὀρφνὸς, *obscurus*: negligitur enim et veluti in tenebris versatur. Hinc Angl. ORPHAN.

Ὀρφεὺς, -έως, ὁ, *ORPHEUS.* Quis fuerit Orpheus docet Pindar. Pythior. Od. iv. 253.

Ὀρφναία, seu -αίη, substantivè pro ὀρφνη, f. g. à seq.

Ὀρφναῖος, -αία, -αῖον, item ὀρφνινος, -ίνη, -ινον, et ὀρφνὸς, ἡ, ὸν, *tenebrosus, a, um, obscurus, ater*: à seq. Th.

ὌΡΦΝΗ, ης, ἡ, et Dor. ὄρφνα, *tenebræ, obscuritas; nox*: qu. ab

ὈΡΦΟ'Σ, ῦ, ὁ, *lucis expers; orbus aliis quoque rebus.* Est et

Ὀρφὸς, vel Att. ὀρφῶς, ἡ, *ORPHUS*, piscis.

Ὄρχαμος, *princeps*; pro ἀρχὸς, idem quod ἄρχαμος. Th. ἀρχὴ, *principatus.*

Ὄρχατος, ου, idem quod ὄρχος, ου, ὁ, *ordo*: hortus.

ὈΡΧΕ'ΟΜΑΙ, *salto, tripudio*; f. m. -ήσομαι, a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. ὀρχησάμενος, η, ον, qu. ab ἔρχομαι, *incedo.*

Ὀρχεῦνται, *tripudiant*; Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. pl. præs. ind. med. verbi præced.

Ὀρχηδὸν vel ὀρχειδὸν, *viritim*; adv. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχις, εως, ὁ, *testiculus.*

Ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, *saltatio*; gen. Ion. ὀρχηθμοῖο, et

Ὄρχησις, εως, ἡ, idem: ab ὀρχέομαι, *salto, tripudio.*

Ὀρχήσομαι, f. 1. m. verbi ὀρχέομαι.

Ὀρχηστὴρ, -ῆρος, ὁ, *saltator*; et

Ὀρχηστὴς, ῦ, ὁ, idem: ab ὀρχέομαι.

Ὀρχηστικὸς, ἡ, ὸν, *saltatorius*: ab ὀρχηστής.

Ὀρχήστρα, ας, ἡ, *ORCHESTRA, locus in theatro ubi chorus saltabat, vel senatorum erant subsellia*: et

Ὀρχηστὺς, -ύος, ἡ, *saltandi ars*: ab ὀρχέομαι, *salto.*

ὌΡΧΙΣ, εως, ὁ, *testis, testiculus*; item nomen herbæ, et piscis: q. ab οἴγομαι, *appeto.*

Ὀρχόμενος, ου, ὁ, nomen viri; tiam urbs Bœotiæ.

Ὄρχος, ου, ὁ, *plantarum series, vitium ordo, antes; hortus.* Hinc ὄρχως, acc. pl. Dor. ex quo componi videtur unà cum YARD Angl. ORCHARD.

ὈΡΩ, *excito, concito*, et in pass. *excitor; surgo; cum impetu ruo*: f. ὀρῶ, et ὄρσω, p. ὦρκα, p. m. Att. ὄρωρα.

Ὁρῶ, contract. ex ὁράω, *video.*

Ὁρῴατο, Ion. pro ὁρῷντο, 3. pl. opt. m. ab ὁράομαι, *video.*

Ὁρῴην, ῴης, ῴη, *videam*; præs. opt. Att. pro ὁράοιμι, -ῷμι, verbi ὁράω, quod vide.

Ὁρῶμαι, contractè ab ὁράομαι sic in pl. ὁρώμεθα, præs. ind. pass. ὁρῶντες, pl. part. præs. act.

Ὁρῶμεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ὁράω, *video.*

Ὀρῶν, gen. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons.* Sed.

Ὁρῶν, præs. part. ab ὁράω.

Ὄρωρα, Att. pro ὦρα, p. m. verbi ὄρω, *excito*; plus. p. m. ὀρώρειν, et ὠρώρειν, εις, ει.

Ὀρωρέχατο, 3. pl. plusq. p. pass. Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, ab ὀρέγω, *porrigo, extendo*: f. ξω, p. ὤρεχα, et Att. ὀρώρεχα.

Ὀρώρῃ, *moveatur*: 3. sing. perf. sub. m. vide ὄρωρα.

Ὀρώρηκα, perf. act. Att. redupl pro ὤρηκα, verbi ὀρέω, -ῶ, f. ήσω, unde p. pass. ὀρώρημαι.

Ὄρωρον, *extuli*: Att. pro ὦρον, a. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω.

Ὀρώρυχα, *fodi*: Att. pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, *fodio*: f. ξω.

Ὁρῶσαι, *videntes*, præs. part. f. g. pl. n. contract. verbi ὁράω, *video.*

Ὅς, ἥ, ὅ, *qui, quæ, quod*: Artic. postpos. variis partic. jungitur, ut ὅσγε, ὅσπερ, ὅστε, ὅσκε, interdum usurpatur pro τίς, *quis?* et pro τὶς, *aliquis*: item pro οὗτος, vel ἐκεῖνος, *hic* vel *ille.*

Ὅσα, *quanta*: nom. pl. n. g. ab ὅσος, *quantus*; adverbialitèr *quantùm.*

Ὁσάκις, et ὁσάκι, *quoties*: adv. citra interrog. Th. ὅσος.

Ὁσαπλάσιος, ία, ιον, et ὁσαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *quotuplex*, (indefin.) ab eod. Th.

Ὁσαχοῦ, adv. *ubicunque*: à præced. Th.

Ὅσγε, ἥγε, ὅγε, *qui quidem, quæ quidem*, &c. ab ὅς, *qui*, et γε.

Ὄσδοντι, *olent*: Dor. pro ὄζουσι, 3. pl. præs. ind. verbi ὄσδω, pro ὄζω, *oleo, spiro odorem.*

Ὁσημέραι, *quotidiè*: pro ὅσαι, ἡμέραι.

Ὅσια, ων, τὰ, *justa, parentalia*; item *beneficentiæ*: et

Ὁσία, ας, Ion. ὁσίη, ης, ἡ, *fas, expiato, justa funebria*: et

Ὁσίην, acc. sing. Ion. f. g. ab

ὍΣΙΟΣ, ία, ιον, *sanctus, justus, pius*: τὸ ὅσιον, ου, *quicquid legibus divinis et humanis, sed maximè illis, convenit*: hinc

Ὁσιότης, ητος, ἡ, *sanctitas, pietas*: et

Ὁσιόω, -ῶ, f. ώσω, *sanctum reddo*; item *pio, expio*: ab ὅσιος, *sanctus.*

Ὁσίως, adv. *sanctè*: ab eod. Th.

Ὅσκεν, *quicunque*: Poët. pro ὃς ἄν.

Ὀσμὴ, ῆς, ἡ, *odor*: ab ὄζω, Dor. ὄσδω, *oleo.*

Ὅσον, adverbialitèr, *quantùm, quatenùs*: [* ὅσον μὴ, *tantum non*, ὅσον οὐδέπω, et ὅσον οὐκ ἤδη, *parum est.* οὐδ' ὅσον, et μηδ' ὅσον, *ne minimum quidem*; μικρὸν ὅσον ὅσον, *brevi tempore*, Heb. x. 36. Esa. xxvi. 20.]

Ὅσονπερ, idem ac ὅσοντε, *circitèr, fermè*; quod et

Ὁσονῶν, Ion. pro ὁσονοῦν, *tantum non ferè, fermè*: ab

ὍΣΟΣ, η, ον, et Poët. ὅσσος, *quantus, a, um*, citrà interrog. in pl. ὅσοι. ὅσαι, ὅσα, *quicunque*, &c. ἐφ' ὅσον, *quamdiu*; καθ' ὅσον, *quatenùs.*

Ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ *qui, quæ, quod.* Th. ὅς.

ὌΣΠΡΙΟΝ, ου, τὸ, *legumen.* quod à σπείρω, *semino.*

Ὄσσ' oculos: dual. num. pro ὄσσες vel ὄσσεε, ab ὄσσος, εος, τὸ, oculus: aut ab ὄσσος, ου; v. ὄσσε. Th. ὄπτομαι.

Ὅσσ' pro ὅσσα, quæcunque: ab ὅσος, et Poët. ὅσσος, quantus.

ὌΣΣΑ, ης, ἡ, vox, fama, rumor, omen: qu. ab ὄψ, vox.

Ὅσσα, Poët. pro ὁσάκις, quoties. Th. ὅσος.

Ὅσσαι, Poët. pro ὅσαι, quotquot: pl. num. f. g. ab ὅσος, et Poët. ὅσσος, quantus.

Ὁσσάτιον, pro ὅσον, quantum.

Ὄσσε, τὼ, oculos, dual. num. pro ὄσσες, per Apocopen τοῦ ς, vel per Metaplasm. pro ὄσσω, ab ὄσσος, ου, ὁ, oculus: alii ab ὄσσος, εος, v. ὄσσ'. Th. ὄσσομαι, pro ὄπτομαι.

Ὄσσετο, prævidebat, 3. sing. imperf. Ion. verbi ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι, f. med. ὄψομαι, p. pass. ὦμμαι.

Ὄσση, ης, ἡ, OSSA, mons. Thessaliæ.

Ὁσσοῖχον, Dor. pro ὅσον, quantum.

Ὅσσοι, Poët. pro ὅσοι, quicunque: ab ὅσος.

Ὄσσομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι· hinc ὀσσόμενος, præs. part. med. Est et ὄσσομαι, prædico, auguror, vaticinor: ab ὄσσα, omen.

Ὅσσω, et ὅσσοντα pro ὅσον, quantum.

Ὄσσος, ου, ὁ, et ὄσσος, εος, τὸ, oculus: ab ὄσσομαι, Æol. pro ὄπτομαι, video.

Ὀστᾶ, pl. ab ὀστὸν, οῦ, τὸ, testa. Sed ὀστᾶ, contractè pro ὀστέα, ossa, pl. num. ab ὀστέον, -οῦν, os.

Ὀστακὸς, cancer marinus, idem quod ἀστακὸς, quod vide.

Ὀστάριον, ου, τὸ, ossiculum.

Ὀστέα, -ᾶ, ῶν, τὰ, OSSA, pl. num. ab ὀστέον, os, ossis.

Ὀστέϊνος, ΐνη, ϊνον, et ὄστινος, ου, item ὀστώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, osseus.

Ὀστεογένης, εος, ὁ ϗ ἡ, ossa procreans.

ὈΣΤΕ'ΟΝ, -οῦν, gen. -έου, -οῦ, τὸ, os, ossis; costa.

Ὅστις, ἥτις, ὅτι, gen. οὗτινος, ἧστινος, &c. quis, quisnam, quicunque; [* Matt. xxv. 1. pro ὃς, Joan. viii. 53. Act. xiii. 43. et passim.] ex ὃς, qui, et τις.

ὈΣΤΛΙΓΞ, γος, ἡ, scintilla; item cirrus, cincinnus.

* Ὀστολογία, ας, ἡ, ossium investigatio vel collectio: ex ὀστοῦν, et λέγω.

Ὀστὸν, οῦ, τὸ, testa.

Ὀστοῦν, οῦ, τὸ, os, ossis.

Ὀστοφυεῖς, nom. vel acc. pl. cont. ab

Ὀστοφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, osseus naturâ: ex ὀστέον, -οῦν, τὸ, os, et φύσις, natura. Th. φύω, nascor.

Ὀστρακίζω, testulis in urnam conjectis damno, relego: ab ὄστρακον.

Ὀστράκινος, ίνη, ινον, testaceus, a, um: ab ὄστρακον, ου, τὸ, testa.

Ὀστρακισμὸς, οῦ, ὁ, OSTRACISMUS, relegatio per testulas in urnam missas: ab eod. Th.

Ὀστρακόδερμος, ου, ὁ, tectus testâ, cui testa loco cutis seu pellis est: ex ὄστρακον, ου, τὸ, testa, et δέρμα, ατος, τὸ, pellis, quod à δέρω, excorio. Th. δέρας.

ὈΣΤΡᾸΚΟΝ, ου, τὸ, testa, etiam ea, quæ de pisce dicitur: testula in suffragiis ferendis adhiberi solita.

ὈΣΤΡΕΟΝ seu ὄστρειον, ου, τὸ, OSTREUM; et OSTRUM, color ostrinus: qu. ab ὀστέον, os.

ὈΣΤΡΥΣ, υος, vel ὀστρύα, ας, ἡ, OSTRYS vel OSTRYA, arbor.

ὈΣΦΡΑΙ'ΝΟΜΑΙ, f. med. ἀνοῦμαι, odoror, olfacio.

Ὀσφράομαι, idem, f. m. ὀσφρήσομαι, perf. pass. ὤσφρημαι, σαι, ται.

Ὀσφασία, ας, ἡ, odor: et

Ὄσφρησις, εως, ἡ, odoratus; à præced. ὀσφραίνομαι.

Ὀσφρόμενος, qui odoratur, per Sync. pro ὀσφραινόμενος, præs. part. med. ab ὀσφραίνομαι, quod vide

ὈΣΦΥ'Σ, ύος, ἡ, lumbus, ilia: acc. ὀσφύν. Alii ὀσφῦος, ὀσφῦν.

Ὄσχος, ου, et ὄσχεος, ου, ὁ, et ὄσχεον, ου, τὸ, item ὀσχέα, ας, ἡ, necnon ὄσχη, ης, ἡ, ramus, novellus, palmes: et pro scroto sumitur. Th. μόσχος, vitulus, ramulus.

Ὅτ' aut ὅθ' pro ὅτε, quando.

Ὅταν seu ὅτ' ἂν, quum, [* ὅταν αὐτὸν ἐθεώρει, Marc. iii. 11. cum indicativo vix alibi repertum.] item quamdiù; ὅταν θᾶττον, cùm primùm: ex ὅτε, et ἄν.

ὍΤΕ, quando, quum; quandoque; quoniam. Poët. ὅττε, Dor. ὅκκα.

Ὅτεο, Ion. et Dor. pro ὅτευ pro οὗτινος, quod vide.

Ὅτεῳ τρόπῳ, Ion. pro ᾧτινι τρόπῳ, quo modo.

Ὁτεῴδη, Ion. pro ᾡτινιδὴ, cuicunque. Sed ὅτεων pro ὧν τίνων, quorum.

ὍΤΙ, et Poët. ὅττι, conj. quòd, quia, eo quòd, propterea quòd; quàm cum superlat. ut ὅτι πλεῖστοι, quàm plurimi.

Ὅ, τι, quod; ὅ, τι ἂν, quodquod, quidquid: ab ὅστις.

Ὁτιοῦν, quidlibet, quidvis, quodvis: ex ὅ, τι, et οὖν.

Ὀτλέω, f. ήσω, et ὀτλεύω, f. εύσω, ærumnas fero; sustineo: à seq. ὄτλος. Indè nonnulli Angl. TOIL ortum ducunt.

Ὄτλος, ου, ὁ, ærumna; à τλάω, per Pleonasm. τοῦ ο, quod à ταλάω, suffero: ex quo per Syncop. fit τλάω.

Ὀτοβέω, et ὀττοβέω, -ῶ, fut. ήσω, strepito: ab

ὌΤΟΒΟΣ, et ὄττοβος, ου, ὁ, strepitus, tumultus, sonitus; qu. ab ὄθω, moveo, et βοὴ, clamor.

Ὅτου, Att. pro οὗτινος, gen. sing. ab ὅστις, qui: quod ex ὃς, et τις.

Ὀτρᾰλέως, celeritèr, accuratè: adv. Th. ὀτρύνω, f. υνῶ, incito.

Ὀτρηρὸς, ρὰ, ρὸν, celer, citatus, impiger, diligens: in nom. dual. ὀτρηρὼ· ab ὀτρύνω, incito, hortor.

Ὄτρῐχες, pro ὁμότρῐχες, ejusdem pili: ab ὄθριξ pro ὁμόθριξ.

Ὀτρύνομεν, 1. pl. præs. ind. act. verbi ὀτρύνω, incito.

Ὀτρυντὺς, ύος, ἡ, hortatio, instigatio. Th.

ὈΤΡΥ'ΝΩ, incito, instigo, ad hortor; fut. υνῶ, et Ion. ὀτρυνέω, in pass. ὀτρύνομαι, incitor.

Ὅττα, vide ὅσσα.

Ὅττι, quia, quoniam, Poët. pro ὅτι.

Ὅττικεν, Poët. pro ὅ, τι et κὲν, quicunque.

Ὄττοβος, vide in ὄτοβος.

Ὀττοτοῖ, hei! heu! ah! hinc

Ὀττοτύζω, dico ὀττοτοῖ, fleo.

Ὅτῳ, Att. pro ᾧτινι, cui; ab ὅστις, quicunque.

ΟΥ', adv. seq. conson. οὐκ, seq. vocali tenui, et οὐχ seq. vocal. aspirat. Att. οὐχὶ, non. Duplex negatio apud Græcos fortiùs negat. et vertitur nequaquam. οὐχ ὅτι, οὐχ ὅπως, non solùm.

Οὗ, adv. ubi, quò? ἔστιν οὗ, est alicubi.

Οὗ, sui, gen. ab ὅς, οὗ, HE, Anglicè. [* οὗ, οἷ, ἕ, sui, sibi, se; aliquando, sed rariùs illi, illum.]

Οὗ, misisti, pro ἕσο vel ἕο, contract. οὗ, 2. sing. a. 2. ind. m. vel a. 2. imperat. m. ab ἵημι, mitto; f. ἥσω, a. 2. ἧν.

Οὐὰ, vah! interject. irridentis. Marc. xv. 29.

Οὐαὶ, VÆ! interject. dolentis. imprecantis, comminantis, cum dat. ἡ οὐαὶ, miseria.

ΟΥ'ΑΣ, ἄτος, τὸ, auris: dat. pl. οὔασιν.

Οὔᾰτα, aures; vasorum ansæ: nom. pl. ab οὖας, οὔατος, τὸ, auris.

Οὐγγία vel οὐγκία, UNCIA, pars una assis: vox Latina.

Οὐδαῖος, αία, αῖον, humilis, terrestris: ab οὖδας, solum.

Οὐδᾰμῆ, et Dor. οὐδᾰμᾶ, nusquam, nullatenùs: adv. ab οὐδαμός.

Οὐδαμινὸς, ἡ, ὸν, qui nullius est pretii, contemptibilis: ab

Οὐδᾰμὸς, ἡ, ὸν, nullus: quod ex οὐδὲ, neque, et ἀμὸς, unus, aliquis; q. d. οὐδ' ἀμὸς, ne unus quidem.

Οὐδᾰμῶς, nequaquam, adv. à præced.

Οὖδας, ἄτος, τὸ, pavimentum, humus, terra, idem quod οὖδος, εος, τὸ, solum.

Οὐδὲ, neque, conjunct. ex οὐ, non, et δὲ, verò.

Οὐδεὶς, ενὸς, ὁ, nullus; οὐδεμία, ας, ἡ, nulla; οὐδὲν, ενὸς, τὸ, nullum: ex οὐδὲ, neque, et εἷς, unus.

Οὐδέκοτε, Ion. pro οὐδέποτε.

Οὐδεμιᾷ, dat. sing. f. g. ab οὐδεμία. Vide in οὐδείς.

Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, nullum, nihil; οὐδὲν ἧττον, nihilominus; οὐδὲν μᾶλλον, nihilo magis. Vide οὐδείς.

Οὐδενόσωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, nullâ curâ dignus, contemnendus: ex οὐδεὶς, et ὥρα, cura. Vel qui ne momento quidem durat: ex eod. et ὥρα, tempus.

Οὐδέποτ' pro οὐδέποτε, nunquam, adv. ex οὐδὲ neque, et ποτὲ aliquando.

Οὐδέπω, *nondum, nunquam*, adv.

Οὐδέτερος, έρα, ερον, *neuter*: ex οὐδὲ, et ἕτερος, *alter*.

Οὐδετέρωθεν, adv. *neutrâ ex parte*: et

Οὐδετέρως, *neutro modo*: quod ab οὐδέτερος, pro οὐδὲ ἕτερος, *neuter, neque alter*.

Οὐδετέρωσε, *neutram in partem*: à præced.

Οὐδέτι, *neque ullum*: ex ȣ̓, *non*, et τὶ, *quid*.

ΟΥ'ΔΟΣ, εος, τὸ, *solum, pavimentum, humus, terra*: q. ab ὁδὸς, ἡ, *via*. Sed

Οὐδὸς, ȣ̃, ὁ, *limen*. Est et

Οὐδὸς, ȣ̃, ἡ, Ion. pro ὁδὸς, *iter*.

Οὐδοτιȣ̃ν, adv. *nihil quidquam, nequaquam*: ex ȣ̓δεὶς, *nullus*, et ȣ̃ν, *igitur*.

ΟΥ'ΘΑΡ, ἄτος, τὸ, *UBER, mamma; abundantia, ubertas*: hinc Angl. UDDER.

Οὐθεὶς, ȣ̓θεμία, ȣ̓θὲν, *nullus, a, um*: ex οὔτε, et εἷς, *unus*.

Οὔθην, *non quidem*. Th. ȣ̓, *non*.

Οὐκ, *non*, sequente tenui. Vide ȣ̓.

Οὐκέτι, *non ampliùs*: ex ȣ̓κ, *non*, et ἔτι, *adhuc*.

Οὐκὶ, Poët. pro ȣ̓χὶ, hoc autem pro ȣ̓κ.

Οὔκȣν, adv. *non certè*. Sed

Οὐκȣ̃ν, *nonne igitur? atqui; profecto; itaque, igitur*: ex ȣ̓κ, et ȣ̃ν, *ergo*.

Οὔκω, Ion. pro οὔπω, *nondum*.

Οὔκων, Ion. pro ȣ̓κ vel οὔκȣν, *non igitur*.

Οὔκως, Ion. pro οὔπως, *nullo modo*.

Οὐλαὶ, ῶν, αἱ, *hordeum*: [* unde Islandicum OL, GEOL, et YULE, *convivium ex cerevisiâ et molis salsis*. Gul. Bowyer, Præf. ad Conject. in Nov. Test. p. xliv. Ed. 1772.]

Οὐλᾶμὸς, ȣ̃, ὁ, *confertum agmen, cohors*: q. ab ȣ̃λος, *integer*; vel ex ὁμȣ̃ et εἰλεῖσθαι, *simul cogi*.

Οὐλαφὸς, *mortuus*: ex ȣ̃λον, seu ὀλοὸν, et ἀφὴ, q. dic. *quem res mortifera tetigit*.

Οὐλὴ, ῆς, ἡ, *cicatrix*. Th. ȣ̃λος, *integer*.

Οὐλίας, α, ὁ, Dor. pro Οὐλίας, ȣ, ὁ, nomen viri proprium.

Οὔλιος, ία, ιον, οὔλιμος, ίμη, ιμον, et ȣ̓λοὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, idem quod ὀλοὸς, *perniciosus*. Th. ὄλλυμι *perdo*.

Οὐλοδέτης, ȣ, ὁ, *merges, fasciculus hordei collecti*: ex ȣ̃λος, et δέω, *ligo*: vel ab ȣ̓λαὶ, *hordea*. Hinc

Οὐλόδετον, ȣ, τὸ, *funis*, quo ȣ̃λος δεῖται, id est, *fasciculus colligatur*.

Οὐλόθριξ, τρίχος, ὁ ϗ ἡ, *qui crispos habet capillos*: ex ȣ̃λος, *crispus*, et θρὶξ, *capillus*.

Οὐλοθυτέω, *immolo*, q. ȣ̓λὰς, θύω.

Οὐλοκάρηνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *crispo capite*: ex ȣ̃λος, *contortus*, (q. ab εἴλω, *contorqueo*) et κάρηνον, *caput*.

Οὐλομένη, ης, *perniciosa*, Poët. pro ὀλομένη, a. 2. part. m. f. g. et

Οὐλομένοιο, gen. Ion. m. g. ejusd. part. verbi ὄλλυμι, *perdo*; f. ὀλέσω, p. m. ὦλα, Att. ὄλωλα, a. 2. m. ὠλόμην· hinc a. 2. part. m. ὀλόμενος, η, ον.

Οὖλον, ȣ, τὸ, *gingiva*: ab ȣ̃λος, *tener*.

Οὐλόπȣς, *integer pedibus*: ab ȣ̃λος, *integer*, et πȣ̀ς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

ΟΥ'ΛΟΣ, η, ον, *integer, sanus, perfectus: mollis, tener: crispus*: item substant. ὁ, *manipulorum collectorum fascis*. Tum etiam ȣ̃λος, pro ὀλοὸς, *perniciosus*. Ab ȣ̃λος, *tener*, est ȣ̃λον, *gingiva*: ἴȣλος, *prima languo ex puberum genis efflorescens*: ȣ̃λος, per Epenth. Ion. τȣ̃ ν, pro ὅλος, undè Angl. WHOLE, pro *integro* et *sano* manâsse videatur.

Οὐλοχύτας, acc. pl. ab

Οὐλοχύτης, ȣ, ὁ, *mola, canistrum, à quo olim molæ adfundebantur*: [* Il. ά, 449.] ex ȣ̃λος, et χέω, seu χεύω, *fundo*.

Οὐλύμπιος, ȣ, Poët. pro Ὀλύμπιος, *OLYMPIUS*; *cœlestis*: à seq.

Οὔλυμπος, ȣ, et gen. Ion. Οὐλύμποιο, ὁ, Poët. pro Ὄλυμπος, *OLYMPUS*, q. ὁλόλαμπος, *totus lucens*.

Οὐλυμπόνδε, *ad Olympum*, qu. εἰς Οὔλυμπον.

Οὔλω, *VALEO, sum sanus*. Th. ȣ̃λος, *integer*. Indè Angl. TO AVAIL.

* Οὔμενȣν, *nihil equidem, veruntamen*.

* Οὐ μὴν ἀλλὰ, *verùm*, Isoc. Panath.

Οὑμὸς, per Synæresin pro ὁ ἐμὸς, *meus*. Sic τȣ̓μὸν pro τὸ ἐμόν.

ΟΥ'Ν, conj. *igitur, itaque, ergo*.

Οὕνεκα et ȣ̃νεκ', ȣ̃ ἕνεκα, *cujus reigratiâ, propter, quoniam*. Sic τȣ̃νεκα, pro τȣ̃ ἕνεκα.

Οὔνεσθε, Poët. pro ὄνεσθε, 2. plur. ind. pass. verbi ὄνομαι, idem quod ὀνόω, *vitupero*. Th. ὄνημι, idem.

Οὔνομα, ἄτος, τὸ, Poët. pro ὄνομα, *nomen*: et

Οὐνομάζω pro ὀνομάζω, itidem.

Οὐνομαίνειν, Ion. pro ὀνομαίνειν, *nominare*.

Οὐνομάκλυτος, ȣ, Poët. τῷ, ὀνόματι κλυτὸς, *nomine clarus, inclytus*.

Οὐνομάρχης, ȣ, ὁ, *provinciæ præfectus*; Ion. pro ὁ νομάρχης· ex νόμος (à νέμω, *rego*,) et ἀρχὴ, *imperium*.

Οὐνομαςὸς, *celebris*, Ion. pro ὀνομαςὸς, q. v.

Οὔξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

Οὗπερ, gen. sing. ab ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ, *qui, quæ, quod*.

Οὔποτε, *nunquam*; ex ȣ̓, et πότε, et hoc ab ὅτε, *quando*.

Οὔπω, *nondum*: ex ȣ̓, et πω, (enclit.) *quodammodo*; hoc ab ὅς.

ΟΥ'ΡΑ', ᾶς, ἡ, *cauda; extremum agmen; puppis*: q. ab ὅρος, *terminus*.

Οὐραγία, ας, ἡ, *extremum agmen*: ab

Οὐρᾶγὸς, ȣ̃, ὁ, *extremi agminis dux*: ex ȣ̓ρὰ, et ἄγω, *duco*.

Οὐραῖος, αία, αῖον, *caudatus; ad caudam pertinens; postremus*: ab ȣ̓ρά.

Οὐράνη, ης, ἡ, *meatus per quem urina defertur è renibus in vesicam*, idem quod ȣ̓ρητήρ. Item *matula*: ab ȣ̃ρον, *urina*.

Οὐρανία, ας, ἡ, et Ion. Οὐρανίη, ης, ἡ, *URANIA*, una ex Musis: ab ȣ̓ρανός.

Οὐρανίδας, α, ὁ, Dor. pro Οὐρανίδης, ȣ, ὁ, ὁ τȣ̃ Οὐρανȣ̃ παῖς, *Cœli filius*.

Οὐρανίδης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cœlestis, cœlicola*; in nom. pl. ȣ̓ρανίδαι. Th. ȣ̓ρανὸς, *cœlum*.

Οὐράνιος, ία, ιον, vel ȣ̓ράνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cœlestis, sublimis, magnus*: ab eod.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, *cœlicola, cœlestis*; in nom. pl. ȣ̓ρανίωνες, gen. pl. ȣ̓ρανιώνων. Th. ȣ̓ρανὸς, ȣ̃, ὁ, *cœlum*.

Οὐρανόεις, όεσσα, όεν, *cœlestis*.

Οὐρανόθεν, adv. *è cœlo, cœlitùs*: et

Οὐρανόθι, adv. *in cœlo*. Th. ȣ̓ρανὸς, *cœlum*.

Οὐρανομήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *cœlum altitudine tangens, altissimus*: ex ȣ̓ρανὸς, *cœlum*, et μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

ΟΥ'ΡᾸΝΟ'Σ, ȣ̃, et Dor. ὠρᾶνὸς, ȣ̃, ὁ, *cœlum, aër usque ad nubes; palatum*: qu. ab ὅρος, *terminus*, vel ὁράω, *video*.

Οὐρανόσε, *in cœlum*, adv. à præced. Th.

Οὐρανοσκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cœli contemplator*; item piscis sic dictus ab oculo in capite, quem, dum natat, sursum tollit. Ex ȣ̓ρανὸς, et σκοπὸς, quod à p. m. verbi σκέπτομαι.

Οὐρᾶνῶ, gen. Dor. et Æol. pro ȣ̓ρανȣ̃, ab ȣ̓ρανὸς, *cœlum*.

Οὐρὰς, acc. pl. ab ȣ̓ρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Οὐρβᾶνὸς, ȣ̃, ὁ, *Urbanus*, nomen propr. viri Lat.

Οὔρεα, Ion. pro ὄρεα, vide οὔρεος.

Οὐρεῖν, præs. inf. ab ȣ̓ρέω, *urinam reddo*. Th. ȣ̃ρον, *urina*.

Οὔρεος, Poët. pro ὄρεος, *montis*, gen. sing. Sic οὔρεα pro ὄρεα, nom. pl. οὔρεσι, dat. pl. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

Οὐρεὺς, έος, ὁ, Ion. pro ὀρεὺς, *mulus*: q. ab ὄρος, εος, τὸ, *mons*. Est et

Οὐρεὺς, *custos*, ab ȣ̃ρος.

Οὐρέω, f. ήσω, *urinam reddo, meio*. Th. ȣ̃ρον, *urina*.

Οὐρῇ, Ion. pro ȣ̓ρᾷ, dat. sing. ab ȣ̓ρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Οὐρῆας, *mulos*, acc. pl. Ion. ab ȣ̓ρεὺς, έος, et Ion. ῆος, ὁ, *mulus*.

Οὐρήθρα, ας, ἡ, *fistula, seu meatus per quem urina ex vesicâ defluit*. Th. ȣ̃ρον.

Οὔρημα, ἄτος, τὸ, *urina*: à 1. pers. perf. pass. verbi ȣ̓ρέω, *meio*.

Οὐρὴν, acc. sing. Ion. pro ȣ̓ρὰν, ab ȣ̓ρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Οὐρήσῃς, *meias*, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ȣ̓ρέω, *meio*, f. ήσω. Th. ȣ̃ρον, *urina*.

Οὔρησις, εως, ἡ, *mingendi actus; urina*: et

Οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ, *URETER*,

meatus urinarius: id. qu. ὀράνη, quod vide. Hinc Angl. URETER: et

Οὐρητικὸς, ἡ, ὸν, *urinarius*, *urinam ciens*; *meiendi facultatem habens*: omnia à perf. pass. verbi ὀρέω, *meio*.

Οὐρίας, ȣ, ὁ, nomen viri Hebr. *lux Domini*.

Οὐρίζω, Ion. pro ὁρίζω, *conterminus sum*, *finio*. Sic ὔρισμα, Ion. pro ὅρισμα.

Οὐρία, f. g. ab οὔριος.

Οὔριος, ία, ιον, vel οὔριος, ȣ, ὁ ℨ ἡ, *secundus*, *prosper*: ab ὄρος.

Οὔριος, ȣ, ὁ, nomen propr. viri.

ΟΥ'ΡΟΝ, ου, τὸ, *URINA*, quia ὀρέει ex vesicâ.

ΟΥ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *ventus secundus*: *prosper successus*; item *custos*, *inspector*: q. ab ὄρω, *incito*, vel ὁράω, *video*.

Οὖρος, Ion. pro ὅρος, *finis*, *terminus*.

Οὖρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, *mons*.

Οὐρὸς, ȣ̃, ὁ, *alveus* seu *fossa per quam deducitur navis in mare*: à præced. Est et

Οὐρὸς, ȣ̃, ὁ, *serum lactis* et *sanguinis*: ab ὀῤῥός.

Οὖς, ὠτος, τὸ, *auris*, in pl. τὰ ὦτα, *aures*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.

Οὓς, *quos*, acc. pl. ab ὃς, ἣ, ὃ. At ȣ̔̃ς est et *suos*, ab ὃς, ἣ, ὄν.

Οὖσαν, acc. sing. ab ȣ̃σα, ης, præs. part. f. g. ab εἰμὶ, *sum*.

Οὐσία, ας, ἡ, *essentia*, *natura*, *substantia*; *facultates*: ab ὢν, ȣ̃σα, ὂν, *ens*, præs. part. ab εἰμὶ, *sum*.

Οὐσιωδῶς, adv. *substantialitèr*, *essentialitèr*: à præced.

Οὔτ᾽ ἄρ᾽ pro ȣ̃τι ἄρα, *neque*.

Οὔτασ᾽, *vulneravit*, per Apoc. pro ȣ̃τασε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ȣ̓τάζω, *vulnero*, f. άσω. Alii volunt esse 3. sing. imperf. act. verbi ȣ̓τάω, imperf. ȣ̃ταον, ων, αες, -ας, αε, -α.

Οὐτάζω, f. ἄσω, idem cum Th. ȣ̓τάω, *vulnero*.

Οὐτάμεν, Ion. pro ȣ̓τάναι, Dor. ȣ̓τάμεναι, præs. inf. act. verbi ȣ̃τημι, idem quod ȣ̓τάω, *vulnero*.

Οὐτάμενος, *vulneratus*, præs. part. pass. ab ȣ̃ταμαι, quod ab οὔτημι pro ȣ̓τάω, vel per Sync. pro ȣ̓τασάμενος, a. 1. part. m. ab ȣ̓τάζω, idem cum ȣ̓τάω.

Οὔτασ᾽ pro οὔτασε, *vulneravit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ȣ̓τάζω. Th. ȣ̓τάω, *vulnero*.

ΟΥ'ΤΑ'Ω, *vulnero*, *vulnus infligo*: f. ήσω, p. ηκα. Hinc ȣ̓τάζω, ȣ̓τάσκω, et οὔτημι, idem.

Οὔτε et οὔτ᾽, ut et οὐθ᾽, *neque*: ex ȣ̓, et τε, *que*. [* οὔτε τὶ, *non omninò*, Il. ά. 115.]

Οὔτερος, Ion. pro ὁ ἕτερος, *alter*.

Οὔτησις, εως, ἡ, *vulneratio*: à 2. pers. perf. pass. verbi ȣ̓τάω.

Οὔτιγε, *minimè*, *nedum*.

Οὐτιδᾶνὸς, ȣ̃, *vilis*, *homo nullius pretii*: q. ab οὔτινος, gen. ab οὔτις, per Pleonasm. δα, vel ab οὔτις, *nullus*, et δάνος, εος, τὸ, *munus*.

Οὔτιν᾽ pro οὔτινα, acc. sing. ab οὔτις, *nullus*; gen. οὔτινος· ex ȣ̓, *non*, et τὶς, *aliquis*.

Οὕτινος, gen. sing. ab ὅςτις, *quicunque*. Pro οὕτινος, Attici dicunt ὅτȣ, Ion. ὅτεο, Dor. ὅτευ. Pro ᾧτινι, Attici ὅτῳ, Ion. ὅτεῳ. Pro ὧντινων, Attici ὅτων, Ion. ὅτεων. Pro οἷςτισι, Attici ὅτοις, Ion. ὅτεοις, et ὁτέοισι. Ex ὃς et τὶς, *quis*.

Οὔτιπω, *nullo modo*, *nondum*: ex οὔτι, et πω.

Οὔτις, *nullus*, gen. οὔτινος, acc. οὔτινα· ex ȣ̓, *non*, et τὶς, *aliquis*.

Οὗτος, αὕτη, τȣ̃το, *hic*, *hæc*, *hoc*, gen. τȣ́τȣ, ταύτης, nom. pl. ȣ̃τοι, αὗται, ταῦτα, gen. τȣ́των· qu. ex ὁ et αὐτὸς. Sic ȣ̃τος, in voc. casu pro *heus tu*. [* τȣ̃το μὲν,—τȣ̃το δὲ, Heb. x. 33. *partim vero*,—*partim autem*. τȣ̃το μὲν πόλεις ἐπολιόρκει, τȣ̃το δὲ πᾶσαν τὴν χώραν κατέτρεχε, Diod. Sic. Ecl. i. l. 36. *partim urbes obsidione cingebat*; *partim totam regionem vastabat*. Et ταῦτα, *et quod magis est*, formula quæ auget conditionem. Jamblich. v. p. 13. pro καίπερ, *tametsi*, *quanquam*. Μένωνα δὲ ȣ̓κ, ἐζήτει, καὶ ταῦτα, παρὰ, Ἀριαίȣ ὢν, Xenoph. Anab. ii. p. 147. 8vo. ed. Hutch. *Menonem non quærebat*, *quanquam ab Ariæo missus*.]

Οὕτω, et οὕτως, seq. vocali, Att. οὑτωσὶ, adv. *ita*, *sic*, *perinde*; *negligentèr*, *ut erat*; *tum demum*: à præced.

Οὐχ, ante asperam; οὐκ, ante lenem; ȣ̓, ante consonantem, *non*.

Οὐχὶ, *nonne?* adv. interrogandi: item Atticè, *non*, adv. negandi. Th. ȣ̓.

Ὀφειλέτης, ȣ, ὁ, *debitor*, acc. pl. ὀφειλέτας· ab ὀφείλω, *debeo*.

Ὀφειλὴ, ης, ἡ, et

Ὀφείλημα, ἄτος, τὸ, *debitum*: ab

ΟΦΕΙ'ΛΩ, *debeo*, *mulctor*, *oportet me*; *fœnero*: οὔτ᾽ ὠφέλησα, ȣ̃τ᾽ ὠφέλησέ με ȣ̓δεὶς, Jer. xv. 10. *non fœneravi*, *non fœneravit me quisquam*. imperf. ὤφειλον, f. ὀφειλήσω, p. ὠφείληκα, a. 2. ὤφελον, ὄφειλον, et ὄφελον, *debebam*: item *utinam*, scil. subintellig. εἴθε, *O si debuerim*: præs. pass. ὀφείλομαι, præs. part. pass. ὀφειλόμενος, μένη, μενον, *debitus*, *a*, *um*, perf. pass. ὠφείλημαι.

Ὄφελες, vide in ὄφελον, *utinam*.

Ὄφελλεν, Poët. pro ὄφελεν, quod Ion. pro ὤφελεν, 3. sing. a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo*.

ΟΦΕ'ΛΛΩ, εις, ει, *audeo*, *adjuvo*, (usurpatur et pro ὀφείλω, *debeo*,) f. ὀφελῶ, p. ὤφελκα, a. 2. ὤφελον.

Ὀφέλλωσιν, *augeant*: 3. pl. præs. sub. verbi ὀφέλλω, *augeo*.

Ὄφελον, ες, ε, a. 2. verbi ὀφείλω, *debeo*. Et usurpatur ut adverb. optandi *utinam*, in primâ, secundâ, et tertiâ personâ. Vide ὀφείλω.

Ὄφελος, εος, τὸ, *utilitas*, *usus*: ab ὀφέλλω, *juvo*.

Ὄφεως, gen. Ion. vel Att. ab ὄφις, ιος, ὁ, *anguis*.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, *oculorum morbus*: ab ὀφθαλμός.

* Ὀφθαλμιωμένȣς ἄνθραξι, *inoculatos carbunculis*, Suid. voce ὠφθαλμισμένȣς.

Ὀφθαλμιάω, *oculorum morbo laboro*: ab ὀφθαλμία, quod vide.

Ὀφθαλμοδȣλεία, ας, ἡ, *obsequium* (*vel servitus*) *ad oculos heri præsentis exhibitum*: ab

Ὀφθαλμόδȣλος, ȣ, ὁ ℨ ἡ, *servus qui inspectante hero se gnavum præstat*: ex ὀφθαλμὸς, *oculus*, et δȣ̃λος, *servus*.

Ὀφθαλμὸς, ȣ̃, ὁ, *oculus*, per Metaph. *vir illustris*, vel *qui res futuras suâ prudentiâ prævidere potest*: dat. pl. Ion. ὀφθαλμοῖσιν· ὀφθαλμῶς, Dor. pro ὀφθαλμός. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὀφθαλμοφανῶς, adv. *ad oculum*, *liquidè*.

Ὀφθεὶς, ἐντος, *visus*, a. 1. part. pass. ὀφθῆναι, a. 1. inf. pass. ὀφθήσῃ, 2. sing. f. 1. pass. verbi ὄπτομαι, *video*.

Ὀφθῆναι, ὀφθήσῃ, vide in præced.

Ὄφιν, acc. sing. ab ὄφις.

Ὀφιόδηκτος, ȣ, ὁ ℨ ἡ, *à serpente morsus*: ex ὄφις, et δηκτὸς, quod à 3. sing. perf. ind. pass. verbi δάκνω.

Ὀφιομάχης, ȣ, ὁ, *qui cum anguibus dimicat*, *lacerta*, *locustæ species*: ex μάχομαι, *pugno*, et ὄφις, *serpens*.

Ὄφιος, gen. sing. ab ὄφις, ἡ, *serpens*: acc. ὄφιν.

Ὀφὶρ, indecl. *Ophir*, nomen regionis.

ΌΦΙΣ, ιος, et εως, ὁ, *serpens*, *coluber*, sideris nomen, *ornamentum brachii*.

Ὀφιώδης, εος, ὁ ℨ ἡ, *anguinus*, *anguibus abundans*: à præced.

Ὀφλεῖν, a. 2. inf. act. per Syncop. pro ὀφελεῖν, verbi ὀφείλω, *debeo*, et per Syncop. ὄφλω, f. ὀφειλήσω, et per Syncop. ὀφλήσω, p. ὠφείληκα, et per Syncop. ὤφληκα, a. 2. ὦφλον.

Ὄφλημα, ἄτος, τὸ, *mulcta imposita*, *debitum*.

Ὄφλησις, εως, ἡ, *debitum*, *quod publico ærario debetur*.

Ὀφλήσω, per Syncop. pro ὀφειλήσω, f. 1. act. vide ὀφλεῖν.

Ὄφλω, f. ήσω, idem quod ὀφείλω, (ex quo per Syncop. fit) *debeo*, *mulctor*, *damnor*: *crimini obnoxius sum*.

ΟΦΡΑ, *ut*, *quò*, *donec*, *quamdiu*, *interea dum*: ei respondet τόφρα.

Ὀφρύη, id. quod ὀφρύς.

Ὀφρυόεις, εντος, et in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, *exculsus*, *superciliosus*: à seq. Th.

ΌΦΡΥ'Σ, ȣ́ος, ἡ, *supercilium*; *fastus*; *tumulus*, dat. pl. ὀφρύσι. [* ὄφρυν συνάγειν, *contrahere supercilia*.]

Ὄχ᾽ pro ὄχα, *valdè*, *præ cæteris*, *longè*, ponitur pro superl. ab ἔχω, *habeo*, usitatius est ἔξοχον et ἔξοχα, ab ἐξέχω, *emineo*.

'Οχάνη, ης, ἡ, et

"Οχανον, ου, τὸ, *ansa clypei*, quâ ille tenetur: ab ἔχω, *teneo*.

'Οχεία, ας, ἡ, *coitus; admissio*: ab ὀχεύω.

"Οχεσκον, Ion. pro ὤχεον, imperf. act. verbi ὀχέω, *veho, porto*, f. ήσω.

"Οχεσφιν, *curribus*, dat. pl. Ion. pro ὄχεσιν· dicitur et ὀχέεσσι, dat. pl. Ion. ab ὄχος, εος, τὸ, *currus*.

'Οχετηγὸς, ου, ὁ ꝁ ἡ, *rivos ducens*: ex ὀχετὸς, et ἄγω.

'Οχετεύω, f. εύσω, *rivos duco; quatio; loco moveo*: ab

'ΟΧΕΤΟ'Σ, ου, ὁ, *canalis, aquæ ductus, rivus*: item *cloaca*: q. ab ὀχέω, *veho*: ὀχετὸς ἄτας, *canalis calamitatis* pro *perpetuâ calamitate*.

'Οχεὺς, έος, ὁ, *retinaculum; vectis*: in. pl. ὀχῆες· ab ἔχω, *teneo*.

'ΟΧΕΥ'Ω, *admissarium admitto; coëo*: f. εύσω, p. ὤχευκα.

'Οχέω, f. ήσω, *veho, porto, sustineo, suffero*: ὀχέομαι, -οῦμαι, *vehor, equito*; item *equitor, currui subdor*: ab ὄχος, *currus*.

'Οχὴ, ῆς, ἡ, *cibus*: ab ἔχω.

"Οχημα, ἄτος, τὸ, *vehiculum*: à 1. pers. perf. pass. verbi ὀχέω, *veho*.

'Οχήσιος, ου, ὁ, *OCHESIUS*, nomen propr.

'Οχθάομαι, *ingemo*, Hesych.

"Οχθας, acc. pl. ab ὄχθη, ης, ἡ, *ripa*; dat. pl. ὄχθαις, et Ion. ὄχθησιν, et ὄχθαισι, Poët.

'ΟΧΘΕ'Ω, fut. ήσω, *indignor, graviter fero*.

"ΟΧΘΗ, ης, ἡ, *ripa*; intra quam aqua ἔχεται seu ὀχεῖται.

'Οχθήσας, αντος, a. 1. part. act. ab ὀχθέω, *graviter fero*.

"Οχθησιν, dat. pl. Ion. et cum ν, pro ὄχθαις· ab ὄχθη.

"Οχθοιβος, ου, ὁ, *limbus, fimbria*; Suidæ est ὄχθοβος, ου· ab

"Οχθος, ου, ἡ, *ripa; locus editus; labra ulcerum prætumida*: ab ὄχθη.

'Οχλαγωγέω, -ῶ, *turbam seu plebem duco*, f. ήσω, perf. ὠχλαγώγηκα· ex ὄχλος, et ἄγω.

'Οχλεῦνται, *turbantur*; Dor. pro ὀχλοῦνται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ὀχλέω, *turbo*. Th. ὄχλος, *turba*.

'Οχλεὺς, έος, ὁ, *vectis, cardo, vinculum*: ab

'ΟΧΛΕΥ'Ω, *moveo*; f. εύσω.

'Οχλέω, *turbo, commoveo; molestiâ afficio*; fut. ήσω, p. ὤχληκα, præs. pass. ὀχλέομαι, -οῦμαι, *vexor*. Th. ὄχλος.

'Οχληρία, ας, ἡ, *molestia, turbulentia*: ab

'Οχληρὸς, ὰ, ὸν, *turbulentus, molestus*: et

"Οχλησις, εως, ἡ, *molestia, perturbatio*: ab ὀχλέω.

'Οχλικὸς, ὴ, ὸν, *popularis, turbulentus*: ab eod.

'Οχλοποιέω, -ῶ, *cogo turbam*; f. ήσω, p ὠχλοποίηκα, a. 1. ὠχλοποίησα· ex ὄχλος, et ποιέω, *facio*.

"ΟΧΛΟΣ, ου, ὁ, *turba, motus, multitudo, populus, plebs; molestia*. [* Æol. Fόλχος, literis trajectis et Digammate præposito, aliàs φολγὸς, VULGUS; Cretenses, πόλχος, Anglicè FOLK: ut notant Salm. de linguâ Hellen. p. 66. et Chishull. Antiq. Asiat. p. 127.]

"Οχμα, ἄτος, τὸ, *retinaculum*: ab ἔχω, *retineo*. Hinc

'Οχμάζω, *inhibeo*; f. άσω· à præced.

"Οχμος, *series, ordo*; ubi una res ἔχεται ἄλλης, id est, *adhæret alii*.

'Οχοῖσα, ας, Poët. et Dor. pro ὀχοῦσα, ης, ἡ, *vehens, ferens*; præs. part. f. g. ab ὀχέω, *veho, sustineo*.

"ΟΧΟΣ, ου, ὁ, et εος, τὸ, *currus, vehiculum*; item *fluxus aquæ*: ab ἔχω, *contineo*, v. ἄγω, *impello*.

'Οχυρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod ἐχυρὸς, *munitus, firmus*.

'Οχυρόω, f. ώσω, *munio, firmum reddo, fulcio*: ab ὀχυρὸς, *munitus*.

'Οχύρωμα, ἄτος, τὸ, *munitio, castellum, arx, præsidium*: à. 1. pers. p. pass. verbi præced.

'Οχυρωμάτιον, ου, τὸ, *parvum munimentum*: Dim. à præced.

'Οχύρωσις, εως, ἡ, *munitio, præsidium*: ab ὀχυρόω.

"ΟΨ, ὀπὸς, ἡ, *vox, cantus*: qu. ab ἔπω, *loquor*: item *oculus*, per Apoc. pro ὤψ, ab ὄπτομαι, *video*.

'Οψαμάτης, ου, ὁ, *qui serò metit*: ex ὀψὲ, *serò*, et ἀμάω, *meto*.

'Οψάομαι, *obsonium comedo, vescor cum pane*: ab ὄψον, q. v.

'Οψάριον, ου, τὸ, *pisciculus*. Th. ὄψον, ου, τὸ, *quicquid cum pane comeditur*; per Synecdoch. generis, *piscis*.

'Οψαρότης, ου, ὁ, *qui serò arat*: ex ὀψὲ, *serò*, et ἀρόω, *aro*.

'ΟΨΕ', adv. *serò; vesperi, post*: [*Matt. xxviii. 1. ὀψὲ τῶν Τρωικῶν, *post bellum Trojanorum*, Philostrat.] ab ὀπίσω, *post*: compositione ε in ι mutatur.

"Οψεαι, *videbis*; Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*, f. m. ὄψομαι, perf. pass. ὦμμαι, a. 1. pass. ὤφθην.

"Οψει, *vidbeis*; Att. pro ὄψῃ, 2. sing. fut. 1. med. ejusdem verbi. Est et

"Οψει, dat. sing. ab ὄψις, εως, ἡ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

'Οψείω, *videre cupio, desidero*: ab eod. Th.

"Οψεσθε, 2. pl. f. 1. med. verbi ejusd.

"Οψηαι, *videbis*, Ion. pro ὄψῃ, 2. sing. f. 1. med. verbi ὄπτομαι, *video*, f. m. ὄψομαι, perf. pass. ὦμμαι, a. 1. pass. ὤφθην.

'Οψία, ας, ἡ, *vespera, serum diei*. Th. ὀψέ.

'Οψίγονος, ου, *serò natus*; ὀψίγονοι, *posteri*: ex ὀψὲ, et γείνομαι, *nascor*: p. m. γέγονα.

'Οψίζω, f. ίσω, *serè aliquid facio*. vel *sub vesperam facio*. Th. ὀψέ.

'Οψιμαθῆ, acc. sing. ab

'Οψιμαθὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, *serò doctus*: ex ὀψὲ, et μανθάνω, *disco*.

"Οψιμος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *serotinus, serus*. Th. ὀψέ.

'Οψίνοος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *qui serò sapit*; ex ὀψὲ, et νόος, *mens*.

"Οψις, εως, ἡ, *vultus, facies, species, visus*: à 2. sing. perf. pass. ὦψαι, verbi ὄπτομαι, *video*.

'Οψίσῃ, 3. sing. aor. 1. sub. act. verbi ὀψίζω. Th. ὀψέ.

'Οψιτέλεστος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *serò perficiendus, imperfectus*: ex ὀψὲ, et τελέω, *perficio*.

"Οψομαι, ῃ, εται, fut. 1. m. verbi ὄπτομαι, *video*, quod vide.

"ΟΨΟΝ, ου τὸ, *obsonium, quicquid cum pane comedimus, piscis*. Alii dicunt ab ἕψω, *coquo*, ut sit *coctum quid cum pane*. Alii ab ὀπτάω, *asso*. Alii ab ὀψὲ, *serò*, quòd non mane sed vesperi ea alimenta sumerent.

* 'Οψοποιὸς, οῦ, ὁ ꝁ ἡ, *obsonium apparans*; ex ὄψον et ποιέω.

'Οψοφάγος, ου, *gulosus, edax*: ex ὄψον, et φάγω, *comedo*.

'Οψώνης, ου, ὁ, *obsonator*: ex ὄψον, ου, τὸ, *quicquid cum pane comeditur*, et ὠνέομαι, -οῦμαι, *emo*.

'Οψώνιον, ου, τὸ, *OBSONIUM, stipendium*: ab ὀψώνης.

Π.

Π, DECIMA sexta Græcorum litera, *octoginta*, et cum lineolâ infernè appositâ (ͅπ,) *octoginta millia*, denotat.

Πα, nullo accentu notata, Enclitica est.

Πᾶ, Dor. pro πῇ, *quâ? quem in locum?*

Παγὰν, Dor. pro πηγὴν, acc. sing. sed παγᾶν, gen. pl. Dor. pro πηγῶν· à πηγὴ, ῆς, ἡ, *fons*; παγαῖσι, Dor. dat. pl.

Παγᾰσαίω, gen. sing. Dor. pro Πηγασαίου, Epith. Appollinis: à

Πάγᾰσος, Dor. pro Πήγασος, ου, ὁ, *PEGASUS*, alatus Persei equus. Th. πηγὴ, *fons*.

Παγγλωσσία, ας, ἡ, *nimia loquacitas*: ex πᾶς, *omnis*, et γλῶσσα, *lingua*.

Παγεὶς, έντος, *concretus*; aor. 2. part. pass. παγείην, aor. 2. opt. pass. à πήγνυμι seu πηγνύω, *compingo, concrescere facio*; f. ξω, p. πέπηχα, aor. 2. pass. ἐπάγην, fut. 2. pass. παγήσομαι, perf. m. πέπηγα.

Πάγεν, Ion. pro ἔπαγε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, *compingo*.

Παγετὸς, οῦ, ὁ, *glacies*, compacta aqua. Th. πηγνύω, *compingo*.

Πάγη, *defixum est*; Ion. pro ἐπάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. hinc παγῆναι, a. 2. inf. pass. verbi præced.

Πάγη, ης, ἡ, *laqueus, decipulum*: ab eod. Th.

Παγιδεύω, *illaqueo, irretio*; f. εύσω, p. πεπαγίδευκα· à παγὶς, q. v.

Πάγιος, ια, ιον, *fixus, firmus, stabilis*: à πηγνύω, *compingo*.

Παγὶς, ίδος, ἡ, *laqueus in terram depactus, decipulum*; acc. sing παγίδα· ab eod.

Πάγκακος, υ, ὁ ἡ, omninò malus, infaustissimus: ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e, et κακὸς, malus.

Πάγκαλος, υ, ὁ ἡ, perpulcher, honestissimus: ex πᾶς, et καλὸς, bonus, pulcher.

Παγκάλως, adv. perpulchrè, honestissimè: à præced.

Πάγκαρπος, υ, ὁ ἡ, qui fructuum omne genus fert: ex πᾶς, et καρπὸς, fructus.

Πάγκοινος, υ, ὁ ἡ, omnibus communis: ex πᾶς, et κοινὸς, communis.

Παγκρατὴς, έος, ὁ ἡ, omnipotens: ut παγκρατὲς πῦρ, ignis omnia vincens et absumens: ex πᾶς, et κρατέω, vinco. Th. κρατὸς, τὸ, robur.

Παγκράτιον, υ, τὸ, athletici certaminis genus, ad quod πᾶν κράτος adhibendum erat: pugilatus et lucta.

Πάγος, υ, ὁ, tumulus, collis; glacies; sal. Th. πηγνύω.

Παγχάλκεος, υ, ὁ ἡ, totus æreus, ex solido ære: ex πᾶς, et χαλκὸς, æs.

Παγχρύσιος, υ, ὁ ἡ, totus aureus: ex πᾶς, et χρυσὸς, aurum.

Πάγχυ, penitùs; adv. Poët. pro πάνυ· à πᾶς, omnis.

Παδῆτε, saltatis; Dor. pro πηδᾶτε, 2. pl. præs. verbi πηδάω, salio.

Πάθα, ας, Dor. pro πάθη, ης. ἡ, casus, clades: à πάθος, τὸ, passio. Th. πάσχω, patior.

Παθαίνομαι, afficior vehementèr, et concitor; item afficior morbis animi: à πάθος, q. v.

Πάθε, aor. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. 2. ind. Ion. pro ἔπαθε· et

Παθέειν, Ion. resolut. pro παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω, patior; f. med. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον, p. m. πέπονθα.

Πάθει, dat. sing. à πάθος, εος, τὸ, affectus, passio.

Παθεῖν, a. 2. inf. act. verbi πάσχω· vide παθέειν.

Πάθεσιν, dat. pl. à πάθος, εος, τὸ, affectus.

Πάθη, ης, ἡ, calamitas, clades, casus, cædes, morbus: à πάσχω.

Πάθη, passiones, nom. pl. à πάθος, εος.

Πάθῃ, 2. sing. a. 2. sub. med. vel 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi πάσχω, patior; a. 2. ἔπαθον.

Πάθημα, ατος, τὸ, quod quis passus est, seu patitur, afflictio, vitiosus affectus; in pl. τὰ παθήματα, passiones: et

Παθητικὸς, ἡ, ὸν, passivus, passioni obnoxius; animi affectus commovens: à πάθος. Th. πάσχω, patior. Angl. PATHETIC.

Παθητὸς, ἡ, ὸν, passibilis, qui pati potest: ab eod. Th.

Πάθοιτε, 2. pl. a. 2. opt. et

Πάθον, passus sum; Ion. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. et

Παθόντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, patior. [* Τὶ παθόντες, Attica loquendi formula, quare, idem quod τί simplex, ut notat Casaub. ad Athen. xiii. c. 6. Bos Anim. c. xxv.]

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio affectuum: ex πάθος, εος, τὸ, affectus, q. v. et ποιέω, facio.

Πάθος, εος, -ους, τὸ, affectus, passio, morbus, clades; dat. pl. πάθεσι· à πάσχω, patior; aor. 2. ἔπαθον.

Παθοῦσα, a. 2. part. act. f. g. à

Παθὼν, όντος, aor. 2. part. act. à πάσχω.

Παῖ, voc. sing. à παῖς, puer.

ΠΑΙΑ´Ν, ᾶνος, ὁ, PÆAN, hymnus in laudem Apollinis, vel cujuslibet Dei; pes metricus; Apollo ipse, sic dictus à παύω, quia mala sedat; vel à παίω, ferio. Hinc

Παιανιεὺς δῆμος, Pæaniensis populus.

Παιανίζω, fut. ίσω, pæanem seu pæanas cano: à παιάν.

Παιάνων, gen. pl. à παιὰν, q. v.

Παιγμοσύνη, ης, ἡ, lusus, oblectatio. Th. παίζω, ludo.

Παιγνιήμων, ονος, ὁ ἡ, vir qui jocis delectatur, jocosus: et

Παίγνιον, υ, τὸ, et παιγνίη, ης, ἡ, Ionicè gen. pl. παιγνιέων, ludus, res ludicra: à παίζω, ludo.

Παῖδ' pro παῖδα, acc. sing. à παῖς, παιδὸς, παιδὶ, puer.

Παιδαγωγεῖον, υ, τὸ, schola, ludus literarius: et

Παιδαγωγέω, f. ήσω, instituo pueros, vel tanquam puerum; moderor, rego: à

Παιδαγωγὸς, ῦ, ὁ, PÆDAGOGUS, puerorum custos et informator: ex παῖς, et ἀγωγὸς, dux, Angl. PEDAGOGUE.

Παιδάριον, υ, τὸ, puerulus: dim. à παῖς, puer.

Παιδαριώδης, εος, ὁ ἡ, puerilis, puerum decens: à præced.

Παιδεία, ας, ἡ, institutio, doctrina, eruditio, disciplina, vitæ ratio: à παιδεύω, erudio.

Παίδειος, ὕμνος, hymnus pueris conveniens, vel qui inter pueros canitur: ab eod.

Παιδεραστὴς, ῦ, ὁ, amator puerorum: ex παῖς, et ἐράω.

Παιδέρως, ωτος, ὁ, ἄκανθος, acanthus sativus; q. παίδων ἔρως.

Παιδεύετε, 2. pl. præs. ind. act. verbi παιδεύω, q. v.

Παίδευμα, ατος, τὸ, quod docetur, disciplina: et

Παίδευσις, εως, ἡ, institutio, disciplina, ipsa actio docendi: et

Παιδευτὴς, ῦ, ὁ, eruditor, præceptor, magister, castigator: à

Παιδεύω, erudio, doceo; admoneo, reprehendo, castigo; imperf. ἐπαίδευον, f. εύσω, perf. πεπαίδευκα, a. 1. ἐπαίδευσα, p. pass. πεπαίδευμαι, hinc p. part. πεπαιδευμένος, institutus, aor. 1. pass. ἐπαιδεύθην, ης, η, a. 1. sub. pass. παιδευθῶ, ῇς, ῇ. Th. παῖς.

Παιδιὰ, ας, ἡ, lusus; item jocus. Dicitur de rebus quas contemnimus. Th. παίζω, ludo. At

Παιδία, ας, ἡ, pueritia, puerilis ætas. Th. παῖς.

Παιδικὸς, ἡ, ὸν, puerilis: à παιδία.

Παιδιόθεν, adv. ab incunabulis, ab ineunte ætate, vel à pueritiâ: ab eod. Th.

Παιδίον, υ, τὸ, infans, puerulus, dim. à παιδία.

Παιδίσκη, ης, ἡ, puella, ancilla· [* Matt. xxvi. 69. Damnat Phrynichus ut non satis Atticum. At ita Lysias Orat. I. et Orat. II. c. Agorat.] à

Παιδίσκος, υ, ὁ, puellus: dim. à παῖς.

* Παιδογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio: à

Παιδογόνος, υ, ὁ ἡ, liberorum procreator: ex παῖς, et γίνομαι, gignor.

Παιδόθεν, adv. ἀπὸ τῦ vel ἐκ παιδὸς, à puero, à pueritiâ. Th. παῖς.

Παιδοποιέω, liberos procreo; hinc παιδοποιητέον, verbale: ex παῖς, et ποιέω, facio.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio: ex iisd. Th.

Παιδοποιὸς, ῦ, ὁ ἡ, liberos procreans: vide παιδοποιέω.

Παιδὸς, gen. sing. à παῖς, puer; dat. pl. παισί.

Παιδοτριβέω, pueros exerceo, vel instituo: à

Παιδοτρίβης, υ, ὁ, qui pueros exercet, ludimagister: ex παῖς, et τρίβω, tero.

Παιδῶν, Dor. pro παίδων, gen. pl. παῖς, παιδός.

Παίζω, contr. pro παιδίζω, more puerorum lusito, ludo; joco, salto; [* Odyss. ψ´. 147. Hes. Scut. Herc. 277.] f. ξω, et σω, p. πέπαιχα, a. 1. ἔπαιξα.

Παιήονα, hymnum; acc. sing. à

Παιήων, ονος, ὁ, idem cum παιὼν, ῶνος, ὁ, q. v.

Παίονες, οἱ, Macedones.

ΠΑΙΠΑ´ΛΑ, ων, τὰ, loca prærupta et salebrosa; à παιπάλη, i. e. pulvis in rupibus.

Παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuissima; pulvis: q. à παιπάλλω, concutio. Th. πάλη, ης, ἡ, idem.

Παιπάλημα, ατος, τὸ, idem: à seq.

Παιπάλλω, fut. αλῶ, quatio; id. quod σείω, q. v.

Παιπαλόεις, εντος, ὁ, in f. g. παιπαλόεσσα, præruptus, salebrosus, asper: à παίπαλα, τὰ, q. v. expon. et pulverulentus: à παιπάλη, pulvis, flos farinæ.

Παιπαλοέσσης, dat. pl. Ion. f. g. pro παιπαλοέσσαις, à præced.

ΠΑΙ´Σ, παιδὸς, ὁ καὶ ἡ, puer, vel puella; servus; filius: et sensu inhonesto, Aristoph. Plut. 154. et puro, Eurip. Supplic. 1088. Παίδων ἐραστὴς, pro τέκνων, cupiens liberos, et pro insciente, Bentleius, in Phal. p. 420. Pro παῖς, Cret. et Lacon. legunt πόϊρ, undè PUER

Παίσας, αντος, a. 1. part. act. παίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi παίω, percutio: f. παίσω, p. πέπαικα.

Παίσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, ludo; fut. ξω, et σω, a. 1. ἔπαισα. Th. παῖς, puer.

Παῖσδα, Dor. pro παῖδα, accus. sing. ejusd. Th.

Παίσδῃ, Dor. pro παίζῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi

Παίσδω, pro παίζω, *ludo*.

Παίσης, vide in παίσας.

Παῖσος, ῦ, ἡ, dat. Παισῷ, nomen proprium regionis.

Παιφάσσω, *oculos circumfero; impetum facio; declaro, illustro;* qu. à παίω φάη, *quatio* seu *vibro oculos*.

Παιχθεὶς, ἕντος, *illusus*, a. 1. part. pass. παίζω, *ludo;* fut. ξω, p. pass πέπαιγμαι, a. 1. pass. ἐπαίχθην.

ΠΑΙ´Ω, f. αίσω, occurrit et παιήσω, p. αικα, *percutio, ferio, pulso; item raptim comedo.* Hinc Angl. TO PAY, id est, *ferire*.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, *Deus medicinæ*, i. e. *Apollo; medicus; hymnus*. Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, *hymnus*.

Πακτὶς, ίδος, Dor. pro πηκτὶς, ἡ, *pecten;* musicum instrumentum: à πήγνυμι.

Πακτὸς, Dor. pro πηκτὸς, *compactus:* ab eod. Th.

Πακτόω, -ῶ, f. ώσω, *compingo; obsero, claudo:* à πακτός.

ΠΑΛΑΑ´ΘΗ, ης, ἡ, *massa ficorum aut caricarum.*

ΠΑ´ΛΑΙ, adv. *olim, quondam, pridem.*

Παλαιγενὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, *senex, annosus, vetulus, olim genitus;* gen. pl. παλαιγενέων· ex παλαὶ, et γείνομαι, *nascor*.

Παλαίγονος, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, idem ac παλαιγενὴς, in pl. παλαιγόνοι, *majores*. At παλαιγόνος, *qui olim genuit*. Παλαιγόνος ergo accipe pro eo, *qui aliquem olim genuit et procreavit;* παλαίγονος verò pro eo, *qui olim est genitus, et qui est antiquus:* ex πάλαι, et γείνομαι, *nascor*.

Παλαίει, *luctatur;* 3. sing. præs. ind. act. à παλαίω, *luctor*. Sic παλαίειν φόνῳ, *cum cæde luctari*. Th. πάλη, *lucta*.

Παλαιμονεῖν, Poët. pro παλαίειν, *luctari, certare:* vide præced.

Παλαίμον, *PALÆMON, Portumnus*, nom. propr.

Παλαιμώλωψ, *veterator, verbero*.

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, *antiquus, vetus, priscus:* in compar.

Παλαιότερος, έρα, ερον, *antiquior*. Th. πάλαι, *olim*, adv.

Παλαιότης, ητος, ἡ, *vetustas antiquitas:* à παλαιὸς, *antiquus*.

Παλαιόω, -ῶ, *antiquo, oboleo;* f. ώσω, p. πεπαλαίωκα, præs. pass. παλαιόομαι, -οῦμαι, *veterasco;* fut. 1. pass. παλαιωθήσομαι, ῃ, εται, ab eod. Th.

Πάλαισμα, ἄτος, τὸ, *lucta; callidum consilium, artificium.* Th. πάλη, *lucta*.

Παλαισμάτεσσι, Ion. pro παλαίσμασι, dat. pl. à præced.

Παλαισμοσύνη, ης, ἡ, idem quod πάλη, *lucta*.

ΠΑΛΑΙΣΤΗ´, ῆς, ἡ, *palmus, mensura quatuor digitorum.*

Παλαιςὴς, ῦ, ὁ, *luctator:* à παλαίω.

Παλαιςιαῖος, αία, αῖον, *unius palmi longitudinem*, vel *crassitiem habens:* à παλαιςή.

Παλαίςρα, ας, ἡ, *PALÆSTRA, lucta, luctæ locus:* à παλαίω.

Παλαίτερος, Ion. et Att. pro παλαιότερος, ῦ, *antiquior;* vide παλαιός. [* Nusquam παλαιότερος, Toup. in Suid. 1. p. 106.]

Παλαίφατον, Poët. pro παλαιφάτως, *secundùm priscam famam:* à seq.

Παλαίφᾰτος, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, *olim celebratus, priscus, antiquus;* nomen proprium *PALÆPHATUS*, Peripateticus. Ex πάλαι, *olim*, et φάτος, à φάω, seu φημὶ, *dico*.

Παλαίω, f. αίσω, *luctor:* à πάλη, *lucta*.

Παλαίωμα, ἄτος, τὸ, et

Παλαίωσις, εως, ἡ, *vetustas:* à παλαιόω.

Παλάμαις, *manibus*, dat. pl. παλαμάων, gen. pl. Æol. pro παλαμῶν· à παλάμη.

Παλαμάομαι, -ῶμαι, f. m. ήσομαι, *manu tracto; struo, molior:* à

ΠΑΛᾸ´ΜΗ, ης, ἡ, Dor. et παλάμα, *manus, PALMA; ars;* quia palmâ *exercetur;* q. à πάλλω, *vibro, agito*, παλάμῃσι, dat. pl. Ion. pro παλάμαις.

Παλαμήδης, ου, ὁ, *PALAMEDES*, filius Nauplii.

Παλαξέμεν, Ion. seu Æol. pro παλάξειν, f. 1. inf. et

Παλάσσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Παλάσσω, *sortior;* item *inquino, fœdo, contamino; contundo:* f. ξω, perf. πεπάλᾰχα, a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro, quatio*.

ΠΑΛΕΥ´Ω, *allicio, fallo, pertraho in retia;* f. σω.

ΠᾸ´ΛΗ, ης, ἡ, *lucta*, quæ fit τῷ πάλλειν· item *POLLEN*.

Παλήσειε, 3. sing. a. 1. opt. Æol. à verbo inusit. si non planè mendoso, παλέω, *luctor*.

Πάλι, pro πάλιν, adv. *rursùs*.

Παλία, *secundus nuptiarum dies, repotia:* qu. à πάλιν ἰέναι, quòd tunc *redeunt* ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, quasi *secundus ortus, instauratio, reditus ad vitam, regeneratio:* ex πάλιν, et γένεσις, *generatio*.

Παλίγγλωσσος, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, *diversâ linguâ utens*, παρίγγλωσσος πόλις, *urbs quæ linguâ contrariâ utitur:* ex πάλιν, *rursùs, è diverso, è contrario*, et γλῶσσα, *lingua*.

Παλίγκοτος, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, *qui vicissim alicui irascitur, iracundus:* ex πάλιν, *iterum*, et κότος, *ira vetus*.

Παλιγκότως, adv. *animo vicissim irato, iracundè:* à præced.

Παλιλλογέω, *idem iterùm dico:* à seq.

Παλίλλογος, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, *rursùs numeratus*, vel *collectus:* ex πάλιν, et λέγω.

Παλίμβᾱμος, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, Dor. pro παλίμβημος, *retrogradus, reciprocus.* ὁδὸς παλίμβαμος, ἡ, πάλιν βαίνουσα, ꝁ πορευομένη. Est et *itus reditusque manuum et textorii instrumenti, quo mulieres in texendis telis utuntur:* ex πάλιν, et βαίνω, *eo*.

Παλιμπετὲς, adv. *retrò:* à seq.

Παλιμπετὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, *relapsus:* ex πάλιν, et πίπτω, *cado*.

Παλιμπήγος, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, *iterùm compactus:* ex πάλιν, et πήγνυμι.

Παλιμπλαγχθεὶς, έντος, *errans:* a. 1. part. pass. à

Παλιμπλάζομαι, *aberro, vagis erroribus retrò agor:* ex πάλιν, et πλάζω, *errare facio, seduco*, f. γξω.

ΠᾸ´ΛΙΝ, adv. *iterùm, rursùs, denuò; vice versâ, è contrario; retrò*, seu *retrorsùm*. [* πάλιν αὖθις, *rursùs*, passim.]

Παλινάγρετος, ου, ὁ ꝁ ἡ, *rursùs congregatus, rursùs congregans:* ex πάλιν, et ἀγείρω, *congrego*.

* Παλινδικία, ας, ἡ, *defendendi iterùm potestas*.

Παλινδρομεῖν, *recurrere:* ex πάλιν, *rursùs*, et τρέχω, *curro;* f. θρέξω, perf. med. δέδρομα.

Παλίνορσος, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, *retrogradus, resiliens:* ex πάλιν, *rursùs*, et ὄρω, *excito;* fut. ὀρῶ, et Æol. ὄρσω.

Παλίντῖτος, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, *qui rependitur, retributus:* ex πάλιν, et τίω, *punio*.

Παλίντονος, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, *reflexus:* ex πάλιν, et τείνω, *tendo*.

Παλινῳδέω, -ῶ, *recanto, retexo orationem, muto sententiam:* et

Παλινῳδία, ας, ἡ, *retractatio, recantatio, PALINODIA:* ex πάλιν, et ᾠδὴ, *cantus*.

Πάλιον, ου, τὸ, Dor. pro Πήλιον, *Thessaliæ mons*.

Παλιρρόθιος, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, *refluentes* seu *reciprocantes habens fluctus; resiliens*. Κῦμα παλιρρόθιον, *unda refluа:* ex πάλιν, *rursùs, vicissim*, et ῥόθος, *undarum strepitus*.

Παλίουρος, *PALIURUS*, frutex spinosus.

* Παλισσυτέω, *retrogardus feror*.

Παλίωξις, legitur pro παλιδίωξις, εως, ἡ, *insecutio:* ex πάλιν, *rursùs*, et διώκω, *persequor*.

Πάλλα, *PILA*, idem quod σφαῖρα. Hinc fort. Angl. A BALL.

Παλλάδ', pro Παλλάδα, acc. sing. à Παλλὰς, άδος, ἡ, *Pallas, Minerva*.

Παλλάδιον, ου, τὸ, *simulachrum Palladis*.

Παλλάθη, idem quod παλάθη.

Παλλᾰκεύομαι, *sum concubina pellicem habeo:* à

Παλλᾰκὴ, ῆς, ἡ, *PELLEX, puella, concubina*. Th. πάλλαξ, quod vide.

Παλλακίοισι, dat. pl. Ion. à

Παλλάκιον, ῦ, τὸ, *adolescentulus:* Dim. à πάλλαξ.

Παλλᾰκὶς, ίδος, ὁ, idem quod παλλακή.

ΠΑ´ΛΛΑΞ, ἄκος, ὁ, *juvenis, adolescens;* q. jam idoneus ad τὸ πάλλειν, hastam. Hinc παλλακὴ, ῆς, ἡ, vel παλλάκις, ίδος, ἡ, *puella, pellex, concubina*.

Παλλὰς, ἄδος, ἡ, *PALLAS*, sapientiæ Dea, quæ et *Minerva* dicitur: à πάλλω, quòd scil. hastam *vibret* ut bellicosa.

Πάλλε, *jactabat*; Ion. pro ἔπαλλε, 3. sing. imperf. act. et

Πάλλετ', pro ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πάλλω, *vibro*.

Παλλήνη, ης, ἡ, *PALLENE*, nomen propr.

Παλλομένων, gen. pl. part. præs. pass. à πάλλομαι, *sortior, moveo sortes*: quod à

ΠΑ'ΛΛΩ, *vibro, agito, quatio, PELLO; PALPITO, sortior*: f. ἀλῶ, p. αλκα, perf. pass. πέπαλμαι, σαι, ται. Hinc. fort. Angl. TO PELT.

Πάλμα, ἄτος, τὸ, *vibratio, agitatio*: à præced.

Παλμώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *palpitationibus obnoxius*: à præced.

Πᾰλος, ȣ, ὁ, *concussio; sors*: à πάλλω, *sortior*.

Παλτὸν, ȣ̃, τὸ, *telum*, quod πάλλεται.

Πάλτο, *impactus fuerat*: 3. sing. plusq. perf. pass. ἐπεπάλμην, σο, το, et Ion. sublato utroque augmento πάλτο, verbi πάλλω, *agito*: f. αλῶ, p. αλκα, perf. pass. πέπαλμαι.

Παλυντὴ, et Æol. πολυντὴ, ῆς, ἡ, *POLENTA*: à

Παλῡνω, *aspergo, albefacio*: propriè de *farinâ*: à πάλη, *tenuissima farina*.

Παμβασῑλεὺς, έος, ὁ, *omnium rex*: ex πᾶς, *omnis*, et βασιλεὺς, *rex*.

Παμβίας, ȣ, ὁ, Poët. *qui vim adversùs omnia habet, adversùs omnia violentus*. Ex πᾶς, *omnis*, et βία, *vis*.

Παμβότᾰνον τȣ̃ ἀγρȣ̃, expon. *herba agri*: ex πᾶς, et βοτάνη, *herba*. Th. βόω, *pasco*.

Πάμμα, ἄτος, τὸ, *possessio*: à πάω, *possideo*.

Παμμεγέθης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *omninò magnus*; in pl. n. g. παμμεγέθη· ex πᾶς, *omnis*, et μέγεθος, εος, τὸ, *magnitudo*. Th. μέγας, μεγάλη, μέγα, *magnus*.

Παμμῑγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *mixtus, ex omnibus compositus*: ex πᾶς, et μίγνυμι, *misceo*.

* Παμμυῖα, ας, ἡ, *omne genus muscarum*: ex πᾶς, et μυῖα, Aquilæ versio, Exod. viii. 21. Ps. lxxviii. 47.

Πάμπαν, adv. *prorsùs*: q. d. πάντως. Th. πᾶς, *omnis*, gen. παντός.

Παμπειθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *qui omnia persuadet*. Ex πᾶς, *omnis*, et πείθω, *persuadeo*.

Παμπήδην, *funditùs, omninò, prorsùs, ut nihil fiat reliqui*: Poët. adv. et

Παμπησία, ας, ἡ, *universa possessio*. Ex πᾶς, *omnis*, et πάω, seu πάομαι, *possideo*: perf. πέπαμαι.

Πάμπλειςος, (numerus) *quàm plurimus*.

Παμπληθεὶ, adv. quod fit *à toto populo*: è seq.

Παμπληθὲς, vel πάμπληθες, *totâ multitudine*: ex πᾶς, *omnis*, et πλῆθος, τὸ, *multitudo*.

Παμπληθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *permultus, confertus, quàm plurimus*: ex πᾶς, et πλῆθος.

Παμποίκῐλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *variè pictus*: ex πᾶς, *omnis*, et ποικίλος, *varius*.

Πάμπολλα, pl. n. g. et

Πάμπολλοι, pl. m. g. παμπόλλων, gen. pl. à

Πάμπολυς, gen. παμπόλλου, *omninò multus, permultus*: ex πᾶς, *omnis*, et πολὺς, *multus*.

Παμπόρφῠρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, Poët. παντελῶς πορφύρεος, *omninò purpureus*: ex πᾶς, *omnis*, et πορφύρα, *purpura*.

Πάμπρωτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *omnium primus*: ex πᾶς, *omnis*, et πρῶτος, *primus*.

Παμφαίνῃσι, *totus splendeat*, 3. sing. præs. sub. act. Ion. à

Παμφαίνω, id. quod seq.

Παμφᾰνάω, *undecunque appareo, totus luceo*; hinc παμφανόωντα, pro παμφανῶντα, pl. n. g. præs. part. act. ut et παφανόωσαν, pro παμφανῶσαν, acc. sing. part. præs. f. g. Ex πᾶς, *omnis*, et φαίνω, *appareo*; f. ανῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφανον.

Παμφανόωντα, et παμφανόωσαν, vide in præced.

Παμφάρμᾰκος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, πάντων φαρμάκων ἔμπειρος, *omnium venenorum peritus*. Ex πᾶς, et φάρμακον, *venenum*.

Παμφόρος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *omnia rapiens ac trahens*: ex πᾶς, *omnis*, et φέρω, *fero*.

Παμφῡλία, ας, ἡ, nomen regionis, Gr. *societas omnium gentium et nationum*: à seq.

Πάμφῡλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *omnis generis gentes habens*: ex πᾶς, et φῦλον, *gens, natio*.

ΠΑ'Ν, Πᾶνὸς, ὁ, *PAN*, *pastorum Deus*: q. à πάω, *pasco*. At

Πᾶν, *omne*; n. g. à πᾶς, πᾶσα, q. v. et τὸ πᾶν, *vulgus*.

Πανάγριος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *ferox*: ex πάνυ, *omninò*: quod à πᾶς, *omnis*, et ἄγριος, *ferus*. Th. ἀγρὸς, *rus*.

Πάναγρον, ȣ, τὸ, *rete*, quod *omnia capiat*: ex πᾶς, *omnis*, et ἄγρα, *præda*.

Πανάγῠρις, εος, Dor. pro πανήγυρις, q. v.

Πανάθλιος, ȣ, *omninò miser, miserrimus*: ex πᾶς, *omnis*, et ἄθλιος, *miser*. Th. ἄεθλος, *certamen*.

Πάναιθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *totus lucidus, splendidus*: ex πᾶς, *omnis*, et αἴθω, *luceo, uro*.

Παναίολος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *omninò varius*: ex πᾶς, et αἰόλος, *varius*.

Πανᾰ́κεια, ας, ἡ, *omnium morborum curatio*; item *PANACEA*, nomen filiæ Æsculapii; *herba quædam*, sic dicta qu. *omnia sanans*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἀκέομαι, *sano*.

Πανᾰ́κης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *omnia sanans, omnibus morbis medens*: ex iisdem.

Πανάπᾰλος, *totus tener*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et ἁπαλὸς, *tener*.

Πανατήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *prorsùs innoxius*: ex πᾶς, et ἀπήμων, *illæsus*. Th. πῆμα, τὸ, *damnum*.

Πανάποτμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *miserrimus*: ex πᾶς, *omnis*, et ἄποτμος, *miser*; quod ex α, et πότμος, *sors, fatum*.

Πανάριςος, ȣ, *longè præstantissimus*: ex πᾶς, et ἄριςος, *optimus*, superl. ab ἀγαθὸς, *bonus*. Th. Ἄρης, *Mars*.

Παναφῆλιξ, ῖκος, ὁ ᾗ ἡ, *qui caret æqualibus et sociis*: ex πᾶν, et ἀφῆλιξ.

Παναώριος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *omninò intempestivus; qui immaturâ morte moriturus est*: ex πᾶς, et ἀώριος, idem quod ἄωρος, *intempestivus, præcox*; quod ex α priv. et ὥρα, *tempus*.

Πανδαισία, ας, ἡ, *lautum convivium*: ex πᾶς, et δαὶς, ἡ, *epulum*. Th. δαίω, *epulum præbeo*.

Πανδαμᾰ́τωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, *omnia domans*: ex πᾶς, et δαμάω, *domo*.

Πάνδᾰρος, ȣ, ὁ, *PANDARUS*, Lycaonis filius.

Πάνδεινος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *omninò seu omnibus modis gravis, gravissimus*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et δεινὸς, *gravis*.

ΠΑΝΔΕΛΕ'ΤΕΙΟΣ, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *improbus, veteratorius*: à Pandeleto deceptore quodam.

Πανδημεὶ, adv. *cum omni populi totius frequentiâ*: à πάνδημος.

Πανδήμιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *popularis, publicus*: ex πᾶς, *omnis*, et δῆμος, *populus, plebs*.

Πάνδημος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *ad universum populum pertinens, publicus*: ex iisd.

Πάνδια, ων, τὰ, *Jovialia*, festum Atheniensium in honorem Jovis: ex πᾶς, et Διός.

Πανδοκεύω, *cauponor*: q. d. *omnes excipio*: à πανδοκεὺς, Ion. pro πανδοχεὺς, *caupo*: et

Πάνδοκος, seu πανδόκος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, Poët. ὁ πάντας δεχόμενος, *omnes excipiens*: ex πᾶς, et δέχομαι, *capio*.

ΠΑΝΔΟΥ'ΡΑ, ας, ἡ, seu πανδοῦρὶς, ῖδος, ἡ, *PANDURA*, musicum instrumentum. Hinc Angl. A BANDORE.

Πανδοχεῖον, ȣ, τὸ, *diversorium, publicum hospitium*: ex πᾶς, *omnis*, et δέχομαι, *excipio*: perf. m. δέδοχα· (quod tamen inusitat.) undè δοχεῖον, *receptaculum*.

Πανδοχεὺς, έος, ὁ, *publicus hospes*: ex iisd.

Πανδώρα, ας, ἡ, mulier ex luto facta, et *omni dono* donata; videtur etiam Epitheton telluris: *quæ omnis generis fruges profert*: ex πᾶν, et δῶρον.

Πανέλληνες, ων, οἱ, Dor. Πανέλλανες, *omnes Græci*: ex πᾶς, et Ἕλλην, ηνος, ὁ, *Græcus*.

Πανελλήνεσσι, *omnibus ad unum Græcis*, dat. pl. Ion. præced.

Πανεπίσκοπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *omnia oculis suis lustrans*: ex πᾶς, et ἐπισκόπος.

Πανέςιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *cum totâ domo seu familiâ*: ex πᾶς, et ἑςία, *focus*.

Πάνετες, Poët. adv. idem ac τὸ πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, *per totum annum.*

Πανευδαίμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *omni ex parte beatus, felicissimus*: ex πᾶς, n. g. πᾶν, et εὐδαίμων, *felix.* Th. δαίμων, *Deus.*

Πάνεφθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omni ex parte coctus.* [* Πάνεφθος, κασσίτερος, *plumbum bene purgatum,* Herodot.] Ex πᾶς, et ἕψω, *coquo, elixo.*

Πανηγυρίω, -ῶ, *exulto, celebro.*

Πανηγυρίζω, f. ίσω, *festam* πανήγυριν, *agito, festum ludosve panegyricos celebro, ferior; panegyricâ oratione laudo, in celebri cœtu prædico*: à πανήγυρις

Πανηγυρικὸς, ἡ, ὸν, *PANEGYRICUS, celebris, festus*; et indè

Πανηγυρικῶς, adv. *panegyricè, pompose, splendidè*: à

Πανήγυρις, εως, ἡ, *conventus universalis; solemnitas; cœtus*: ex πᾶς, et ἄγυρις, *cœtus.*

Πανηγυρισμὸς, ȣ, ὁ, *festi panegyrici celebratio; panegyrica pompa*: à πανηγυρίζω.

Πανῆμαρ, *totâ die.* Vide seq.

Πανημέριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *per totam diem, toto die*: ex πᾶς, et ἡμέρα, *dies.*

Πανημερὸν, seu πανήμερον, idem quod πανῆμαρ, et ex iisdem.

Πανθὴρ, ῆρος, ὁ, *panthera.*

Πανιάσεται, Dor. pro πηνίζεται, *conglomerabit,* 3. sing. fut. 1. m. verbi πηνίζω. Th. πῆνος, seu πήνη, *tela.*

Πανιώνιον, τὸ, *locus erat, in quem omnes Iones communitèr de rebus communibus consultaturi conveniebant, PANIONIUM.* Fanum erat à 12 Ioniæ civitat. exstructum et denominatum: ex πᾶς, et Ἴων, nomen propr. viri, à quo Ἴωνες dicti.

Παννυχίζω, f. ίσω, *pernocto, pervigilo, lucubro*: à παννυχίς.

Παννύχιος, ία, ιον, et πάννυχος, ου, ὁ ϗ ἡ, *per totam noctem; pernox*: et

Παννυχὶς, ίδος, ἡ, *festum quod per totam noctem celebratur; vigiliæ*: ex πᾶς, *omnis*, et νὺξ, *nox.*

Πανοικὶ, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, *cum totâ domo.* Scribitur et πανοικεί.

Πανοικία, ας, ἡ, *tota familia, tota domus.*

* Πανοίκιος, adjectivum à πανοικία, *cum omni familiâ, omne familiâ comitatus.*

Πανόλβιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex omni parte beatus*: ex πᾶς, *omnis*, et ὄλβιος, *beatus.* Th. ὄλβος, *beatitudo.*

Πανόλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *prorsùs exitialis*: ex πᾶς, et ὄλεθρος.

Πανομφαῖος, ου, ὁ, *PANOMPHÆUS*, Epithet. Jovis: ex πᾶς, *omnis*, et ὀμφὴ, *divina vox, responsum à Deo datum*: vel sic dictus, quod *omni voce* et linguâ colatur.

Πανόπη, ης, ἡ, una Nereidum; etiam Phocidis urbs; q. d. *pro omnibus loquens.*

Πανοπλία, ας, ἡ, *armatura totum corpus tegens*: à seq.

Πάνοπλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omni ex parte armatus*: ex πᾶν, *omne*, et ὅπλα, *arma.*

Πανὸς, *PANIS*, Messapiis: qu. à πάω, *pasco.* Est et

Πανὸς, ȣ, ὁ, *lucerna*, pro φανὸς, et φαίνω· et

Πᾶνος, *FAUNUS*, pro Πὰν, Æol.

Πανούργευμα, ατος, τὸ, *calliditas*: à

Πανουργεύομαι, f. med. εύσομαι, *dolosus sum, callidè ago*: et

Πανουργέω, -ῶ, *callidè ago*: à πανοῦργος.

Πανούργημα, ατος, τὸ, *vafrum factum*: à præced.

Πανουργία, ας, ἡ, *calliditas*: à

Πανοῦργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *callidus, vafer, astutus*: q. d. παντόεργος, per Sync. τοῦ τ, πανόεργος, et factâ Crasi πανοῦργος· ex πᾶν, *omne*, et ἔργον, *opus.*

Πανούργως, adv. *versutè, dolosè, callidè*: à præced.

Πανόψιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui omnium oculis cernitur*: ex πᾶς, et ὄψις, *aspectus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Πανσέληνος, ου, ἡ, sub. σελήνη· q. d. *plenilunis luna, cum est in plenilunio*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et σελήνη, *luna.*

Πανσπερμία, ας, ἡ, *omnifaria seminum mixtio, semina omnis generis permixta*: ex πᾶς, in n. g. πᾶν, et σπέρμα, *semen.*

Πανστρατί, adv. *toto exercitu, omnibus copiis*: et

Πανστρατιᾷ, Ion. et πανστρατιῇ, idem: ex πᾶς, *omnis*, et στρατὸς, *exercitus.*

Πανσυδεὶ, et πανσυδὶ, adv. item πανσυδίῃ, quasi à πανσυδία, *omni impetu, festinantissimè*, vel *cum toto exercitu*: πᾶν, et σύδην, *celeritèr.*

Πάντ', pro πάντα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. à πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*: gen. παντός.

Παντᾷ, Dor. pro παντῇ, *in omnes partes, ubique.* Th. πᾶς, *omnis.*

Παντάκῃ, Ion. pro πανταχῇ, adv. *ubique, quoquoversus.* Th. πᾶς.

* Παντάπασι, adv. *omninò, planè*: à πᾶς.

Παντάπασιν, dat. pl. à πάνταπας, *universus.* Th. πᾶς, *omnis.*

Πανταχῇ, adv. *ubique.*

Πανταχόθεν, adv. *undique, ex omnibus partibus*: et

Πανταχόσε, adv. *quoquoversus*: et

Πανταχοῦ, *ubique, ubivis terrarum*, adv. Th. πᾶς, *omnis.*

Παντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ad finem perductus; plenus, universus*: εἰς τὸ παντελὲς, *in perpetuum, prorsùs*: q. d. πᾶν τέλος ἔχων, *omnem adeptus finem.*

Παντελῶς, et παντελέως, Ion. *omninò, prorsùs*; adv. à præced.

Πάντεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro πᾶσι, à πᾶς, *omnis*, gen. παντός.

Πάντη, adv. *prorsùs, semper*: à πᾶς, *omnis.* At

Παντῇ, *ubique*: ab eâd.

Παντοδαπῆ, ἡ, *omnis generis*, nom. sing. fœm. gen. et

Παντοδαποῖσι, *omnigenis*, dat. pl. m. g. à

Παντοδαπὸς, ἡ, ὸν, *quod est ex omni solo, omnigenus*: ex πᾶς, et δάπεδον, *solum.*

Παντοδαπῶς, adv. *omnifariàm*: à præced.

Παντοδύναμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omnipotens*: ex πᾶς, et δύναμαι.

Πάντοθεν, *ubique, undiquaque*, adv. à πᾶς, *omnis.*

Παντοίην, acc. sing. f. g. Ion. à

Παντοῖος, οία, οῖον, *omnigenus, varius.* Th. πᾶς, *omnis.*

* Παντοίως, adv. *omnibus modis*: à præced.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *omnipotens*: ex πᾶς, *omnis*, et κράτος, τὸ, *robur, potentia.*

Παντορέκτης, ȣ, ὁ, Poët. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, *omnium appetens, qui res omnes concupiscit*: ex πᾶς, *omnis*, et ὀρέγω, *porrigo.*

Παντὸς, παντὶ, gen. et dat. à πᾶς, *omnis.*

Πάντοσ' pro πάντοσε, *undique*, adv. et

Πάντοτε, adv *semper.* [* Luc. xviii. 1. Nusquam apud LXX. rarissimè apud Profanos occurrit. Occurrit tamen apud Achil. Tat. l. 1. Dion. Hal. Ant. xi. Diog. Laërt. l. iv. c. 3. 84. Jos. Bel. Jud. l. vii. c. 2.] Th. πᾶς, *omnis.*

Παντοτρόφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *omnium nutritor*: ex πᾶς, et τρέφω.

Παντῶν, Dor. pro πάντων, gen. pl. à πᾶς, *omnis.*

Πάντως, adv. *omninò*: et

Πάνυ, adv. *omninò, prorsùs, valdè*; ὁ πάνυ, *celebris ille, illustris ille*: à πᾶς.

Πάνυσσα, *nutrix*, Hesych. puto à πάω, *pasco.*

Πανώδυνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omninò dolorem adferens*: ex πᾶν, et ὀδύνη, *dolor.*

Πανωλέθρια, ας, ἡ, *externecio, exitium, quo res aliqua prorsùs perit*: à

Πανώλεθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *planè perditus, prorsùs exitialis et perniciosus*: ex πᾶν, et ὄλεθρος, *exitium.*

Πανωλέθρως, adv. *omninò, prorsùs*; q. dicas, *penitùs cum pernicie*: à præced.

Πανώλης, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui prorsùs periit, omninò perniciosus*: ex πᾶν, et ὄλλυμι, *perdo.*

Πανωπήεις, ὁ, πανωπήεσσα, ἡ, *omnibus conspicuus*: ex πᾶν, et ὤψ, *oculus.*

Πάνωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *omni tempore crescens*: ex πᾶν, et ὥρα, *tempus.*

Πὰξ, *mirantis et interpellantis*, adv.

Πᾶξαι, Dor. pro πῆξαι, a. 1. inf. Sic πάξαιμι, pro πήξαιμι, a. 1. opt. act. πᾶξε, Dor. et Ion. pro ἔπηξε, 3. sing. a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πήξας, a. 1. part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi πήγνυμι, *figo*: f. ξω.

Πάξαιθ', Dor. pro πήξαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. Vide præced.

Πάομαι, seu πάω, *possideo; gusto; vescor.*

Παὸς, ȣ, ὁ, *affinis, acquisitus affinitate*: à πάομαι, *acquiro.*

Παπαὶ, *PAPÆ! atat!* an à πόποι;

Παπαῖος, Scythicè *Jupiter* appellatur.

Πάποχ' ὅλως, pro πάποκα ὅλως, Dor. pro πήποτε ὅλως, *unquam omninò.*

Παππάζȣσιν, *patrem appellant*, 3. pl. præs. ind. à

Παππάζω, *adblandior patri vocando pappam.* Th. πάππας, ȣ, ὁ, *pater.*

ΠΑ΄ΠΠΑΞ, *vox imitans crepitantem alvum.*

ΠΑ΄ΠΠΑΣ, ȣ, ὁ, *PAPPA, pater*; vox liberorum.

Πάππος, ȣ, ὁ, *avus*; item *flos lanuginosus*: à præced.

Παπποφόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *avi interfector*: ex πάππος, *avus*, quod vide, et φόνος, *cædes.* Th. φένω, *occido.*

Παππῷος, ῴα, ῷον, *avitus*: à πάππος, *avus.* Th. πάππας, *pater.*

Παπταίνοισα, Dor. pro παπταίνȣσα, præs. part. f. g. à

ΠΑΠΤΑΙ΄ΝΩ, *circumspicio, oculis lustro*: f. ἀνῶ, a. 1. ἐπάπτηνα, a. 1. part. act. παπτήνας.

ΠΑ΄ΠΥ΄ΡΟΣ, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *PAPYRUS, charta*, res et vox Ægyptiaca.

Παρ', vel πὰρ, per Apoc. Poët. pro παρὰ, alicubi pro πάρεςι, *adest.*

ΠΑΡΑ`, præposit. cum gen. *à, ab*: cum dat. *apud, juxta, penes*: cum acc. *præter, contra, supra, juxta.* In compositione valet *trans, præter, apud.* Sæpéque depravationem significat, et peccatum seu errorem, et vertitur *perperàm, vitiosè, malè.* [* Οἱ παρὰ αὐτοῦ, Marc. iii. 21. *sui ipsius propinqui*, Polyb. v. 85.

Πάρα, pro πάρεςι vel πάρεισιν, *adest*, vel *adsunt*: à πάρειμι. Th. εἰμὶ, *sum.*

Παραβαίνω, *transgredior, transcendo, prætereo; prævaricor*: Metaph. *violo leges*, aut *jusjurandum*, præs. part. act. παραβαίνων, ȣσα, f. m. παραβήσομαι, p. παραβέβηκα, a. 2. παρέβην, perf. pass. παραβέβημαι, σαι, ται. Ex παρὰ, et βαίνω, *eo.*

Παραβἄλεῖ, 3. sing. f. 1. act. verbi παραβάλλω, quod vide.

Παραβαλλόμενος, præs. part. pass. à

Παραβάλλω, *objicio, projicio, trado; appello navem; trajicio; accedo; assimilo, confero, comparo; flecto, detorqueo*, ut oculos; *depono apud aliquem*, f. παραβἄλῶ, p. παραβέβληκα, a. 2. παρέβἄλον, a. sub. παραβάλω, ῃς, ῃ, p. m. παραβέβολα. Ex παρὰ, et βάλλω, *jacio.*

Παραβαλόμενος, ȣ, a. 2. part. m. à præcedente.

Παράβἄσις, εως, ἡ, *transgressio*: à παραβαίνω, q. v.

Παραβάσκω, *pugno ex curru*, pro παραβάτης εἰμί. Ex παρὰ, et βάσκω, idem quod βαίνω, *eo.*

Παραβάτης, ȣ, ὁ, *transgressor, violator legis*; item *qui è curru pugnat*: pro quo legitur et παραιβάτης. A παραβαίνω, quod vide.

Παραβῇς, *transilias*, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusd.

Παραβιάζομαι, *adigo, cogo*: f. med. ἄσομαι, a. 1. m. παρεβιασάμην, ω, ατο. Ex παρὰ, et βιάζω, *vim affero.* Th. βία, *vis.*

Παραβιβάζω, f. ἄσω, *abire facio; aufero.*

Παραβλάπτω, f. ψω, *lædo, noceo.*

Παραβλέπω, *limis oculis intueor*, straborum more: item *negligentèr aspicio*: ex παρὰ, et βλέπω, *video.*

Παραβλήδην, adv. *per comparationem; simulatè; dolosè; situ parallelo*: à παραβάλλω, *comparo*, quod vide.

Παράβλημα, ἄτος, τὸ, *quod comedendum objicitur, pabulum*: ab eod. verbo.

Παραβλὼψ, ῶπος, ὁ ϗ ἡ, *strabus*: in pl. παραβλῶπες· à παραβλέπω, *oculis obliquis aspicio.* Th. βλέπω, *video.*

Παραβολεύομαι, a. 1. inf. med. παραβολεύσασθαι, *periculo se exponere, pericula adire*: à παράβολος.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, *PARABOLA; obscura sententia, typus, exemplar, adagium; similitudo.* Hinc Angl. PARABLE.

Παράβολος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui temerè cuivis periculo caput objicit, præceps, incautus*: à παρβάλλω, quod vide.

Παραβȣλεύομαι, *perperàm consulo*: a. 1. part. m. παραβουλευσάμενος, *non habitâ ratione*: ex παρὰ, et βȣλεύω, *delibero.* Th. βȣλὴ, *consilium.*

Παραβώμιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui apud aram est, qui à latere aræ est*: ex παρὰ, et βωμὸς, *ara.*

Παραγἄγεῖν, *producere*, a. 2. inf. Att. et

Παραγαγέσα, Att. a. 2. part. f. g. à

Παραγἄγὼν, όντος, a. 2. part. Att. verbi παράγω, quod vide.

Παραγγελία, ας, ἡ, *mandatum; ambitus; denunciatio, interdictio*: à

Παραγγέλλω, *præcipio, denuncio, nuncio; invito; veto, interdico*: imperf. παρήγγελλον, f. παραγγελῶ, p. παρήγγελκα, a. 1. ind. act. παρήγγειλα, a. 1. part. παραγγείλας, αντος· ex παρὰ, et ἀγγέλλω, *nuntio.*

Παράγγελμα, ἄτος, τὸ, *præceptum*: à præced.

Παράγγελσις, εος, ἡ, *præceptum, mandatum, præceptio*: ab eod.

Παραγέγονα, ας, ε, p. m. verbi παραγίνομαι, quod vide.

Παράγει, 3. sing. præs. ind. verbi παράγω, quod vide.

Παραγενόμενος, ȣ, a. 2. part. m. et

Παραγένωμαι, ῃ, ηται, a. 2. sub. m. verbi παραγίνομαι, q. v.

Παραγεύω, *gustum præbeo, obitèr gustare facio*: ex παρὰ, et γεύω, *gustum præbeo.*

Παραγήρᾶμα, ἄτος, τὸ, *silicernium, delirium*: à seq.

Παραγηράω, *deliro præ senectute*; ex παρὰ, et γῆρας, ατος, τὸ, *senectus.*

Παραγίνομαι, ῃ, εται, *advenio, pergo, adsum*: imperf. m. παρεγινόμην, ȣ, ετο, f. 2. pass. παραγενήσομαι, a. 2. m. παρεγενόμην, ȣ, ετο, a. 2. m. sub. παραγίνωμαι, ῃ, ηται, a. 2. part. m. παραγενόμενος, η, ον· ex παρὰ, et γίνομαι, *sum, fio.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Παραγινώσκω, *præter jus et æquum statuo, perperàm judico*: ex παρὰ, et γινώσκω, *cognosco.*

Παραγκιστρόω, *hamum addo*: παρηγκιςρωμένος, *hamatus*: ab ἄγκιςρον.

Παράγοισα, ας, Dor. pro παράγȣσα, ης, præs. part. f. g. à παράγω, quod vide.

Παραγορεῖτο, Dor. pro παρηγορεῖτο, *consolabatur*, 3. sing. imperf. pass. verbi παρηγορέω, q. v.

* Παραγρᾶφὴ, ῆς, ἡ, *exceptio litis*, Isocr. c. Callimach. *adscriptio in margine; præscriptio*: à

Παραγράφω, f. ψω, *adscribo, juxta scribo; perperàm scribo; circumscribo*, scil. ut tollatur è libro, &c. undè *tollo de lectione; exceptione actionis non rectè institutæ submoveo*; hinc *induco; abrogo; tollo libero, præscribo*: ex παρὰ, et γράφω, *scribo.*

Παραγυμνόω, -ῶ, f. ώσω, *denudo, patefacio*: ex παρὰ, et γυμνόω.

Παρᾶγω, *produco, profero, in medium adduco; proveho, traduco; deduco*; item *disserendo fallo, à proposito subdolâ oratione abduco, perverto; transeo*: nautæ dicuntur παράγειν, cùm *non rectà sed per ambages navigant, cedentes ventis; produco in concionem*: f. παράξω, p. παρῆχα, a. 2. act. παρῆγον, ες, ε, et Att. παρήγᾰγον· cujus part. παραγαγὼν, ȣσα· ex παρὰ, et ἄγω, *duco.*

Παραγωνίζω, *desino in angulum*: ex παρὰ, et γωνία, *angulus.*

Παραδαρθάνω, *juxta dormio*: ex παρὰ, et δαρθάνω, *dormio*: a. 2. ἔδαρθον, pro quo ἔδραθον, undè fut. 2. δραθῶ, per Metathes. lit. qu. à δραθέω.

Παραδεδώκαμεν, 1. pl. perf. ind. act. et

Παραδεδῶμαι, perf. sub. pass. à παραδίδωμι, *trado*, quod vide.

Παράδειγμα, ἄτος, τὸ, *exemplar, documentum*: in dat. pl. παραδείγμασι· à παραδείκνυμι.

Παραδειγματίζω, *publicæ ignominiæ expono; in triumpho duco*: f. ἴσω, p. παραδεδειγμάτικα· à præced.

Παραδείκνῦμι, *manifesto, ostendo; attribuo; efficio*: ex παρὰ, et δείκνυμι, *ostendo*, f. ξω, p. χα.

ΠΑΡΑ΄ΔΕΙΣΟΣ, ȣ, ὁ, *hortus, viridarium; PARADISUS: locus beatorum*: à פרדס *pomarium, hortus irriguus.* Angl. PARADISE.

Παραδέχομαι, *excipio, recipio*, [* *comprobo*, Justin. M. Apol. I. *t.*] f. med. παραδέξομαι, p. pass. παραδέδεγμαι· ex παρὰ, et δέχομαι, *capio.*

Παραδιατρῖβὴ, ῆς, ἡ, *præposterum*

studium, exercitatio et litigium, in quibus tempus præposterè teritur; inanis disputatio: ex παρὰ, perperàm, et διατριβὴ, opera, quæ alicui rei impenditur: à διατρίβω, versor. Th. τρίβω, tero.

Παραδίδοσθαι, præs. inf. pass. et

Παραδιδοὺς, όντος, præs. part. act. à

Παραδίδωμι, trado; dedo, alicui in potestatem prodo; relinquo liberis, posteris; dicuntur de accusatore: imperf. παρεδίδων, tanq. à παραδιδόω, f. παραδώσω, f. 1. part. act. παραδώσων. a. 1. ind. act. παρέδωκα, a. 2. παρέδων, ως, ω, a. 2. sub. act. παραδῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. παραδοῦναι, a. 2. part. παραδοὺς, όντος, perf. act. παραδέδωκα, a. 1. pass. παρεδόθην, ης, η, f. 1. pass. παραδοθήσομαι.

Παραδόντα, acc. sing. a. 2. part. act. παραδοὺς, όντος, verbi præced.

Παραδοξάζω, fut. άσω, honore privo, infamo; item contr. sensu, valdè honoro, illustro, mirabile reddo; falsam opinionem concipio, seu teneo.

Παραδοξολογέω, παράδοξα loquor.

Παράδοξος, ου, ὁ ἡ, quod est παρὰ δόξαν, præter, seu contra omnem opinionem, inopinatus; item admirabilis, incredibilis: ex παρὰ et δόξα.

Παράδοσις, εως, ἡ, deditio, traditio, doctrina quæ ore traditur; quod è majoribus institutum, traditum est: à παραδίδωμι.

Παραδοῦναι, a. 2. inf. act. et

Παραδοὺς, όντος, a. 2. part. act. verbi παραδίδωμι.

Παραδράω, administro: ex παρὰ, et δράω, famulor.

Παραδύω, et παραδύομαι, irrepo, obrepo: ex παρὰ, et δύω, subeo.

Παραδῷ, ῷς, ῷ, a. 2. sub. act. et

Παραδώσω, f. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι quod vide.

Παραείδω, cano prope vel apud aliquem: ex παρὰ, et ἀείδω, cano.

Παραζάω, -ῶ, vivo secus quàm decet: ὅστις πένης ὢν ζῇ, παρὰ ζῆν βούλεται, Menand. Reliq. 293. quicunque in egestate vivit, vitâ abuti ad res malas vult.

Παραζεύγνυμι, adjungo, adnecto: ex παρὰ, et ζεύγνυμι.

Παραζηλόω, -ῶ, ad æmulationem, provoco: f. ώσω, p. παρεζήλωκα· ex παρὰ, et ζηλόω.

Παραζήλωσις, εως, ἡ, æmulatio: à præced.

Παραζώνη, ης, ἡ, balteus: ex παρὰ, et ζώνη, cingulum.

Παραθαλάσσιος, ου, ὁ ἡ, maritimus, et ἡ παραθαλάσσια· ex παρὰ, et θάλασσα, vel -ττα, mare.

Παραθαῤῥύνω, et παραθαρσύνω, fiduciam addo, confirmo: ex παρὰ, et θαῤῥύνω, vel θαρσύνω, animum addo. Th. θάρσος, τὸ, fiducia.

Παραθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi παρατίθημι, appono. Th. τίθημι, pono.

Παράθεμα, ατος, τὸ, depositorium, repositorium: à παρατίθημι, appono.

Παραθέμενος, μένη, μενον, a. 2. part. m. à παρατίθημι.

Παραθερμαίνω, calefacio, f. ανῶ, p. παρατεθέρμαγκα.

Παραθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi παρατίθημι, appono. Th. τίθημι.

Παράθεσις, εως, ἡ, appositio, conjunctio; depositio; commendatio; compositio, collatio; apparatus thesauri, copia rerum, auxilium; citatio locorum è scriptoribus; præceptio: et

Παραθέτης, ου, ὁ, structor, qui dapes apponit: à παρατίθημι.

Παραθέω, juxta curro, cominùs sequor; item prætercurro; ex παρὰ, et θέω, curro.

Παραθεωρέω, -ῶ, juxta specio, comparo, despicio: fut. ήσω, perf. παρατεθεώρηκα, imperf. pass. παρεθεωρεόμην, -ούμην· ex παρὰ, et θεωρέω, specto.

Παραθήγω, f. ξω, acuo, exacuo, instigo: ex παρὰ, et θήγω, instigo.

Παραθήκη, ης, ἡ, depositum, additamentum: à παρατίθημι, appono.

Παραθήσει, 3. sing. f. 1. act. et

Παραθήσομαι, f. 1. m. et

Παραθησόμενος, ου, f. 1. m. part. à παρατίθημι, appono, quod vide.

Παραθλίβω, premo, opprimo, f. ψω, p. τέθλιφα.

* Παραθρασύνω, adhortor, fiduciam et alacritatem addo: vide παραθαῤῥύνω.

Παραθύρα, ας, ἡ, posticum, qu. falsa θύρα, janua; ita ut παρὰ notet perversionem.

Παραὶ, per Ectasin Poët. pro παρὰ, quod vide.

Παραιβασία, ας, ἡ, delictum, transgressio: idem quod παράβασις· à παραβαίνω, transgredior. Th. βαίνω, eo.

Παραιβάτης, ου, ὁ, pro παραβάτης, transgressor legis. Tum qui è curru pugnat; in pl. παραιβάται· ab eod.

Παραιβάτις, ιδος, ἡ, currulis pugnatrix: item mulier mercede conducta: ab eod.

Παραιθύσσω, incendo, excito, moveo; prorumpo: ex παρὰ, et αἰθύσσω, moveo, quasso. Th. αἴθω, uro.

Παραίνεσις, εως, ἡ, adhortatio, admonitio; consolatio: et

Παραινετικὸς, ή, ὸν, monitorius, adhortatorius, suasorius: à

Παραινέω, -ῶ, admoneo: imperf. παρῄνεον, ουν, εες, εις, f. έσω, p. παρῄνεκα, a. 1. παρῄνεσα· ex παρὰ, et αἰνέω, laudo. Th. αἶνος, laus.

Παραινοῦντος, gen. sing. παραινοῦντας, acc. pl. part. præs. verbi præced.

Παραιρεῖσθαι, præs. inf. pass. à

Παραιρέω, -ῶ, adimo, aufero, diruo: ex παρὰ, et αἱρέω, capio: fut. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Παραισθάνομαι, in sensu fallor, non sum satis compos exacti sensûs; item percipio: ex παρὰ, perperàm, et αἰσθάνομαι, sentio.

Παραίσιος, ου, ὁ ἡ, dirus, a, um, infaustus: παρὰ, et αἴσιος.

Παραΐσσω, prætereo, proripio me raptim: ex παρὰ, et ἀίσσω, ruo: f. ξω, p. ᾖχα.

Παραιτεῖσθαι, præs. inf. m. à

Παραιτέομαι, -οῦμαι, deprecor, evito, recuso, excuso; item precor, rogo: f. med. ήσομαι, a. 1. m. παρῃτησάμην, ω, ατο, a. 1 part. m. παραιτησάμενος, perf. pass. παρῄτημαι, undè part. παρῃτημένος· ex παρὰ, et αἰτέομαι, seu αἰτέω, peto.

Παραίτησις, εως, ἡ, deprecatio, veniæ petitio, venia, excusatio: à præced.

Παραιτητέον, fugiendum: verbale ab eod.

Παραίτιος, ου, ὁ ἡ, qui ex parte in causâ est: ex παρὰ, et αἴτιος.

Παραιτούμεθα, 1. pl. præs. ind. m. verbi παραιτέομαι, quod vide.

Παραιφάμενος, παραιφαμένη, admonens, appellans: a. 2. part. med. per Epenth. Poët. à παράφημι, hortor. Th. φημὶ seu φάω, dico.

Παραίφασις, εως, ἡ, admonitio, consilium, adhortatio, consolatio: ab eod. verbo et Th.

Παραιφρονέω, -ῶ, exanimatus sum, vel metu, vel vulneris dolore: idem quod παραφρονέω.

Παραιωρεύμενος, Ion. pro παραιωρούμενος, ου, juxta pendens: præs. part. med. à

Παραιωροῦμαι, juxta pendeo: ex παρὰ, et αἰωρέω, sursùm, tollo.

Παρακαθεύδω, dormio apud, accubo.

Παρακαθίζω, sedeo, assideo: præs. part. παρακαθίζων, ουσα, ον, fut. ίσω, p. παρακεκάθικα· ex παρὰ, et καθίζω, sedere facio: q. ex κατὰ, et ἵζω, idem, f. ἵσω.

Παρακαθίστημι, juxta colloco; altrinsecus colloco: ex παρὰ, et καθίστημι, quod ex κατὰ, et ἵστημι, colloco.

Παρακαίριος, seu παράκαιρος, ου, ὁ ἡ, intempestivus: ex παρὰ, et καιρὸς, opportunitas temporis, occasio.

Παρακαίρως, adv. impestivè: à præced.

Παρακαλέω, -ῶ, advoco, evoco; rogo, precor; hortor, consolor; [*παρακαλεῖς εἰς φόβον, Eurip. Orest. 1621. incutis mihi terrorem.] imperf. παρεκάλεον, ουν, εες, εις, εε, ει· f. έσω, p. παρακέκληκα, a. 1. ind. act. παρεκάλεσα, præs. pass παρακαλέομαι, οῦμαι, consolatione erigor, fruor, a. 1. pass. παρεκλήθην, a. 1. inf. pass. παρακληθῆναι, f. 1. pass. παρακληθήσομαι, ῃ, εται· ex παρὰ, et καλέω, voco.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, quod obtenditur alicui rei ad eam tegendam; velum, aulæum; item Metaph. obtentus, prætextus: à

Παρακαλύπτω, velo, occulto; fut. ψω, p. παρακεκάλυφα, p. pass. παρακεκάλυμμαι, ψαι, πται· ex παρὰ, et καλύπτω, idem.

Παρακαταβαίνω, descendo, v. gr. in acie ex equo, de navi: ex παρὰ, et καταβαίνω.

Παρακαταθήκη, ης, ἡ, depositum: à παρακατατίθημι.

Παρακαταλέγομαι, cubo apud, ad latus alicujus accubo: ex παρὰ, κατὰ, et λέγομαι, cubo.

Παρακατατίθημι, depono apud, fidei alicujus committo, custodiendum trado; depono tanquam apud sequestrem: ex παρὰ, κατὰ, et τίθημι, pono.

Παρακατατιθώμεθα, committamus: 1. pl. præs. sub. pass. verbi præced.

Παρακατέλεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι, quod vide.

* Παρακατέχω, retineo, complector: coërceo, moror: ex παρὰ, et κατέχω.

Παράκειμαι, σαι, ται, adjaceo: f. med. είσομαι· ex παρὰ, et κεῖμαι, jaceo.

Παρακέκλημαι, σαι ται, p. pass. verbi παρακαλέω, hortor, q. v.

Παρακεκριμένος, p. part. pass. verbi παρακρίνω, comparo; item perperàm judico: ex παρὰ, et κρίνω, judico.

Παρακεκρόᾶται, insaniverunt: 3. pl. p. pass. Ion. pro παρακεκρυσμένοι εἰσὶ, verbi παρακρέω.

Παρακέλευσις, εως, ἡ, adhortatio: acc. sing. παρακέλευσιν· à

Παρακελεύω, adhortor: f. εύσω,

Παρακελεύομαι, idem: ex παρὰ, et κελεύω, jubeo, hortor. Th. κέλω, idem.

Παρακεχειμακότι, dat. sing. p. part. act. verbi παραχειμάζω, idem quod χειμάζω, hiberno; f. άσω. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, hiems.

Παρακεώμεθα, 1. pl. præs. sub. verbi παρακέομαι, adjaceo, accubo: ex παρὰ, et κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Παρακλαίοντι, dat. sing. part. præs. à

Παρακλαίω, sine causâ fleo, frustrà fleo: ex παρὰ, et κλαίω, ploro.

Παρακλείω, includo: item excludo, f. είσω, p. κέκλεικα· ex παρὰ, et κλείω, claudo.

Παρακλήειν, excludere, Ion. pro παρακλείειν, præs. infin.

Παρακληθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. à παρακαλέω.

Παράκλησις, εως, ἡ, consolatio, exhortatio: à παρακαλέω, q. v.

Παρακλητῖκὸς, ἡ, ὸν, consolatorius, adhortatorius: et

Παράκλητος, ȣ, ὁ ⁊ ἡ, accersitus, ut faveat in judicio aut consilium det in re dubiâ; advocatus; item consolator; sic vocatur Christus et Spiritus Sanctus: et

Παρακλήτωρ, ορος, ὁ, exhortator, deprecator, consolator: ab eod.

Παρακλῶν, præs. part. act. verbi παρακλάω, confringo: ex παρὰ, et κλάω, frango.

Παρακμάζω, senesco, florere desino; f. ᾱσω, p. παρήκμακα· ex παρὰ, et ἀκμάζω, floreo.

Παρακοὴ, ῆς, ἡ, contemptus, inobedientia: à παρακέω, quod vide.

Παρακοίτης, ȣ, ὁ, maritus: et

Παράκοιτις, ῖδος, ἡ, uxor: ex παρὰ, juxta, et κοίτη, cubile lectus.

Παρακολȣθέω, -ῶ, έεις, -εῖς, sequor, comitor; cum dat. fut. ήσω, perf. παρηκολȣθηκα, ας, ε, sectatus sum, perscrutatus sum: ex παρὰ, et ἀκολȣθέω, sequor. Th. ἀκόλȣθος, pedissequus, comes.

Παρακολȣθηκότι, assecuto, dat. p. part. præced. detracto aug.

Παρακομίζω, prætervehο, transveho; importo; deduco, comitor; seduco; f. ῖσω, p. παρακεκόμικα· ex παρὰ, et κομίζω, fero.

Παρακονάω, -ῶ, f. ήσω, acuo; incito; permulceo: ex παρὰ, et ἀκονάω, idem. Th. ἀκόνη, cos.

Παρακȣ́σας, άντος, a. 1. part. act. à

Παρακȣ́ω, perperàm audio; oscitantèr seu negligentèr audio, qu. non audierim; item dicto audiens non sum; et clàm audio; f. ȣ́σω, p. πηρήκȣκα, a. 1. παρήκȣσα, a. 1. sub. act. παρακȣ́σω, ῃς, ῃ, p. m. παρήκοα· ex παρὰ, et ἀκȣ́ω, audio.

Παρακρῖνω, comparo, judicium fero de re aliquâ; perperàm judico: ex παρὰ, et κρίνω.

Παρακρέω, repello, rejicio, repudio; decipio; παρακρέομαι, defraudo; item erro, deliro; f. -έσω, p. -κέκρȣκα· ex παρὰ, et κρέω.

Παρακτάομαι, -ῶμαι, insuper acquiro, possideo; in propinquo prædia habeo: ex παρὰ, et κτάομαι, possideo.

Παρακύπτω, incurvo me ut videam accuratè, diligentèr inspicio; levitèr aliquid attingo, tracto; f. ψω, p. παρακέκῡφα, a. 1. παρέκυψα, a. 1. inf. act. παρακύψαι, a. 1. part. act. παρακύψας, αντος· ex παρὰ, et κύπτω, pronus sum, inclino me.

Παρακύψας, αντος, a. 1. part. à παρακύπτω, quod vide.

Παράλᾰβε, a. 2. imperat. act. παραλαβεῖν, a. 2. inf. act. verbi παραλαμβάνω, assumo, q. v.

Παραλᾰβὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi

Παραλαμβᾰνω, accipio, assumo, [* jure hæreditario possideo, Plat. Pol. B. I.] adduco; f. m. παραλήψομαι, p. παρείληφα, a. 2. παρέλᾰβον, ες, ε, accepi; a. 2. part. act. παραλαβὼν, όντος, a. 1. ind. pass. παρελήφθην, f. 1. pass. παραληφθήσομαι· ex παρὰ, et λαμβάνω, capio.

* Παραλανθᾰνω, lateo.

Παραλέγεσθαι, præs. inf. m. verbi

Παραλέγομαι, cubo ad latus alicujus; lego littus; imperf. m. παρελεγόμην, ȣ, ετο· ex παρὰ, et λέγω, lego, colligo.

Παραλείπω, prætermitto, omitto, silentio prætereo; cum acc. Hinc τὰ παραλειπόμενα, prætermissa: ex παρὰ et λείπω, linquo; f. ψω, p. λέλειφα, a. 2. ἔλῖπον, p. m. λέλοιπα.

Παραλελειμμένος, μένη, μενον, p. part. pass. παραλέλειπται, 3. sing. perf. ind. pass. παραλελεῖφθαι, p. inf. pass. verbi sup.

Παραλία, ίας, ἡ, regio maritima: à

Παράλιος, ȣ, ὁ ⁊ ἡ, marinus, mari adjacens: ex παρὰ, apud, et ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Παραλῖπεῖν, a. 2. inf. act. παραλίπῃ, 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi παραλείπω, q. v.

Παραλλᾰγὴ, ῆς, ἡ, mutatio, transmutatio: et

Παραλλὰξ, vicissim, alternatim: et

Παράλλαξις, εως, ἡ, differentia, mutatio, alternatio: à

Παραλλάττω, f. ξω, transmuto, differo; prætereo; declino; fugio; aberro; vinco, supero, p. med. παρήλλᾰγα· ex παρὰ, et ἀλλάττω, muto.

Παράλληλα, inter se ex adverso posito; n. g. pl. nom. à

Παράλληλος, ȣ, ὁ ⁊ ἡ, mutuum, æque distans: ex παρὰ et ἀλλήλων, invicem. Th. ἄλλος, alius.

Παραλογίζομαι, argumentando subdolâ supputatione fallo; fut. med. ῖσομαι, aor. 1. med. παρελογισάμην ω, ατω, perf. pass. παραλελόγισμαι ex παρὰ, perperàm, et λογίζομαι Th. λέγω, dico; p. m. λέλογα.

Παραλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, falsa ratiocinatio: et

Παραλογιστὴς, ȣ̃, ὁ, fallax ratiocinator, deceptor: à perf. pass. verbi παραλογίζομαι.

Παραλογιστῖκὸς, ἡ, ὸν, fallacibus rationibus decipiendi peritus, captiosus: à præced.

Παράλογος, ȣ, ὁ ⁊ ἡ, inopinatus, inexpectatus, absurdus: ex παρὰ et λόγος. Th. λέγω, p. m. λέλογα.

Πάρᾰλοι, οἱ, qui maritimam incolunt oram: à

Πάρᾰλος, ȣ, ὁ ⁊ ἡ, marinus, maritimus: ex παρὰ, et ἅλς, mare.

Παράλῠσις, εως, ἡ, resolutio; laxatio; PARALYSIS, seu resolutio nervorum: et

Παραλυτῖκὸς, ἡ, ὸν, PARALYTICUS: à p. pass. v. παραλύω. Hinc Angl. PARALYTIC.

Παράλῠτος, ȣ, ὁ ⁊ ἡ, fractus, debilis, imbellis: à seq.

Παραλῡω, resolvo; dissuo; debilito; libero; f. ῡσω, p. παραλέλῠκα, p. pass. παραλέλῠμαι· undè p. part. pass. παραλελυμένος, η, ον, propriè resolutus; item laborans paralysi: ex παρὰ et λύω.

Παραμείβηται, prætereat; 3. sing. præs. sub. pass. à

Παραμείβω, permuto; prætereo, transeo, præterfluo, prætervehο: ex παρὰ et ἀμείβω, f. ψω, commuto.

Παραμείψεται, transierit: 3. sing. f. 1. m. præced. verbi.

Παραμελέω, negligo, contemno: ex παρὰ et ἀμελέω, curam non habeo: quod ex α pr. et μέλει, curæ est.

Παραμέμνημαι, vide in μέμνημαι.

Παραμένω, permaneo; [* παραμένειν ἀγωνιζομένων, adsidere dimicantibus, ita ut præsto sint suis laborantibus succurrere, Herodot. l. 1. § 33.] fut. -μενῶ, perf. -μεμένηκα, a. 1. παρέμεινα· ex παρὰ et μένω, maneo.

Παράμερος, ȣ, ὁ, Dor. pro παρήμερος, quotidianus; ut τὰ παράμερα πράγματα, res quæ singulis diebus geruntur: ex παρὰ et ἡμέρα, dies.

Παραμεύομαι, Poët. *prætereo, supero*: ex παρὰ et ἀμεύω, *vado, vinco*.

Παραμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *oblongus*.

Παραμίκρον, *propemodùm, ferè*: ex παρὰ et μικρός.

Παραμυθέομαι, ϑμαι, *consolor, hortor; verbis*, vel *quâcunque remulceo et sedo, medeor; compenso, sarcio*; f. med. ήσομαι, a. 1. m. παρεμυθησάμην, ω, ατο, a. 1. sub. m. παραμυθήσωμαι, ῃ, ηται, et in 3. pl. παραμυθήσωνται· ex παρὰ et μυθέομαι, *dico*. Th. μῦθος, *verbum*

Παραμυθησαίμην, *consolatus fuero*; a. 1. opt. m. παραμυθήσασθαι, aor. 1. inf. med. à παραμυθέομαι, *consolor*.

Παραμυθητικὸς, ὴ, ὸν, *consolationem adferens*: à παραμυθέομαι, quod vide.

Παραμυθία, ας, ἡ, *consolatio, exhortatio*: ab eod.

Παραμύθιον, ȣ, τὸ, *consolatio, solamen*: ab eod.

Παραμυθȣμένος, dat.pl.part.præs. pass. παραμυθȣ͂νται, 3. pl. præs. ind. m. verbi παραμυθέομαι, quod vide.

Παρανακλῖνω, *reclinare facio ad, inclino*: ex παρὰ et ἀνακλίνω.

Παραναλίσκω, *obitèr impendo, perperàm consumo*; item *consumo* simplicitèr: f. -αλώσω, p. -ήλωκα. Th. ἁλίσκω.

Παρανομέω, ῶ, *contra leges*, seu *contra jus et æquum facio; legem legibus contrariam fero*; f. ήσω, p. παρανενόμηκα· ex παρὰ et νόμος, *lex*.

Παρανομία, ας, ἡ, *transgressio*: à

Παράνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *contra leges faciens; violator legis*: ex παρὰ *contra*, et νόμος, *lex*.

Παρανόμως, adv. *contra leges, præter jus et æquum*: à præced.

Παρανοχλέω, *obtubo, molestiam adhibeo*.

Παράνυμφος, ȣ, ὁ, *pronobus*.

Παραξιφὶς, ἴδος, ἡ, *pugio, sica*.

Παραπειράω, -ω, vel -άομαι, *periculum alicujus rei lenitèr facio, exploro aliquid*. Th. πεῖρα, *conatus, experientia*.

Παραπέμπω, f. ψω, *prætermitto; transmitto; deduco; comitor; importo; sperno*: ex παρὰ et πέμπω, *mitto*.

Παραπεπήχᾱσι, 3. pl. perf. ind. act. verbi παραπήγνυμι.

Παραπεσόντας, acc. pl. aor. 2. part. act. verbi παραπίπτω, *prolabor*, quod vide.

Παραπῆγμα, ἄτος, τὸ, propriè, *tabula affixa columnæ*, &c. ut *legum; tabula, in quâ descripta erat cœli ratio, et siderum orientium, occidentiumque, tempestatumque significatio*, &c. *tabula cujuscunque disciplinæ præcepta brevia continens*: à seq.

Παραπήγνῡμι, *configo, præcipio*; f. ξω· ex παρὰ et πήγνυμι, *figo*.

Παραπικραίνω, *exacerbo*; fut. ἄνῶ, a. 1. παρεπίκρᾱνα· ex παρὰ et πικραίνω, *amarum reddo, exacerbo*. Th. πικρὸς, *amarus*.

Παραπικρασμὸς, ϑ, ὁ, *exacerbatio*: à 1. sing. perf. pass. sup. verbi.

Παραπίπτω, *prolabor; incido; accido; pecco*; fut. 1. παραπλώσω, perf. παραπέπτωκα, a. 2. παρέπεσον, a. 2. part. παραπεσὼν, όντος, *prolapsus*: ex παρὰ, et πίπτω, *cado*.

Παραπλάζω, *seduco*: hinc a. 1. part. act. παραπλάγξας, in 3. sing. opt. præs. pass. παραπλάζοιτο· ex παρὰ et πλάζω, *errare facio*; f. πλάγξω.

Παραπλέοντες, et in acc. pl. παραπλέοντας, præs. part. act. verbi

Παραπλέω, *prælernavigo*; f. πλεύσω, a. 1. παρέπλευσα, a. 1. inf. act. παραπλεῦσαι· ex παρὰ et πλέω, *navigo*; f. πλεύσω.

Παράπληκτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vecors, stupidus, insanus*.

Παραπληξία, ας, ἡ, *insania*.

Παραπλήσιον, adverbialitèr, *proximè, tantundem*: à seq.

Παραπλήσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *proximè ad aliquem accedens, affinis, similis*; in pl. n. g. παραπλήσια, *similia*: ex παρὰ et πλήσιος, *propinquus*. Th. πέλας, *propè*.

Παραπλησίως, adv. *similitèr*: à præced.

Παραποιέω, *falsa assimulo, adultero*: ex παρὰ et ποιέω.

Παραπομπὴ, ῆς, ἡ, *importatio, advectio, pompa*.

Παραπορεύομαι, *transeo, prætereo, ad latus incedo*; imperf. m. παρεπορευόμην, ȣ, ετο, f. m. εύσομαι· ex παρὰ et πορεύομαι, *eo, proficiscor*. Th. πείρω, *transeo*; p. m. πέπορα.

* Παραπόρφῡρος, *purpuratus*. D. S.

Παραπρεσβεία, ας, ἡ, *malè gesta legatio*: à seq.

Παραπρεσβεύω, et -εύσομαι, *legationem malâ fide gero*: ex παρὰ *perperàm*, et πρεσβεία· quod à πρεσβεύω.

Παραπροσποίησις, εως, ἡ, *dissimulatio*: à 2. pers. perf. pass. verbi

Παραπροσποιȣ͂μαι, *dissimulo, cohibeo*: ex παρὰ, πρὸς, et ποιέω, *facio*.

Παράπτωμα, ἄτος, τὸ, *lapsus, offensio, delictum*: à παραπίπτω, *offendo*, quod vide.

Παραπύλιον, ȣ, τὸ, *portella*; q. portula juxta portam: à πύλη, *porta*.

* Παραραθῡμεῖν τῆς φυλακῆς, *excubias negligentèr agere*, D. S.

Παρᾶρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui non est mentis compos; inutilis*: ex παρὰ, quæ et vim privationis habet, et ἄρω, *apto*.

Παραῤῥέοντος, gen. sing. præs. part. act. à

Παραῤῥέω, *præterfluo*: ex παρὰ, et ῥέω, *fluo*; fut. ῥεύσω, p. ἔῤῥευκα.

Παραῤῥητὸς, ὴ, ὸν, *qui verbis flecti potest, adhortatorius*: ex παρὰ, et ῥέω, *dico*; fut. ῥήσω, perf. ἔῤῥηκα.

Παραῤῥύω vel παραῤῥέω, *præterfluo, prætereo*; a. 2. act. παρέῤῥυον, et hinc a. 2. pass. παρεῤῥύην, ης, η, a. 2. sub. pass. παραῤῥυῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. παραῤῥυῶμεν· et παρὰ et ῥύω. Th. ῥέω, *fluo*.

Παραρτάω, ῶ, f. ήσω, *suspendo è cingulo*, vel *succingo ut ensem*: ex παρὰ et ἀρτάω, *suspendo*, vel ἀρτίομαι, *paro*.

Παράρτημα, ἄτος, τὸ, *quicquid è cingulo suspensum gestatur, quicquid ab alio dependet, appendix quælibet*: à præced.

Παράρῡμα, ατος, τὸ, *funis*.

ΠΑΡΑΣΑ'ΓΓΑΣ seu παρασάγγης, ȣ, ὁ, *PARASANGA, apud Persas mensura est viarum, triginti stadia continens*.

Παρασείω, f. είσω, *qualio, manus expando ac moveo, ut cursus adjuvem*.

Παρασημαίνω, fut. ἄνῶ, *falsum signum imprimo, obsigno, adnoto, adscribo*: ex παρὰ et σημαίνω.

Παράσημον, ȣ, τὸ, *nota, insigne*: à seq.

Παράσημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *insignitèr notatus*: ex παρὰ, et σῆμα, ατος, τὸ *signum*.

Παράσῑτος, ȣ, ὁ, *PARASITUS*. Th. σῖτος, *frumentum*. Angl. A PARASITE.

Παρασιωπάω, fut. ήσω, *reticeo*: ex παρὰ et σιωπάω, *sileo*.

Παρασιώπησις, εως, ἡ, *reticentia* à 2. pers. perf. pass. verbi præced

Παρασκευάζω, *præparo, apparo, compono*; f. ἄσω, perf. παρεσκεύακα, p.pass. παρεσκεύασμαι, *paratus sum*; f. 1. m. παρασκευάσομαι· ex παρὰ et σκευάζω, *paro*. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

* Παρασκευᾰσις pro παρασκευὴ *apparatus*, D. S. à præced.

Παρασκευὴ, ῆς, ἡ, *præparatio PARASCEUE*: ab eod. Th.

Παρασπονδέω, *fœdus frango*; fut. ήσω, perf. παρεσπόνδηκα· ex παρὰ, *contra*, et σπονδαὶ, *fœdera*. Th σπένδω, *libo*; fut. σπείσω, p. pass. ἔσπεισμαι, a. 1. pass. ἐσπείσθην, perf med. ἔσπονδα.

Παρασπονδηθεῖσιν, dat. pl. aor. 1. part. pass. παρασπονδȣ͂ντες, nom. pl. part. præs. act. verbi præced.

Παραςᾰδὸν, *adstando à latere*; verbale à παρίςημι, *sisto prope*; quod ex παρὰ, et ἵςημι, *sto*.

Παραςαθμίζω, *perpendo, præpondero*: quod ex παρὰ, et ςαθμὸς, ȣ͂, ὁ, *statera, libra*. Th. ἵςημι, *appendo, sto*.

Παραςὰς, ἄδος, ἡ, *postis, porticus*: et

Παράςᾰσις, εως, ἡ, *repræsentatio; animi præsentia; exilium et fuga*, extorris; *sententia, opinio, sensus aut indicium mentis de re aliquâ perceptioni oblatâ*: à παρίςημι, quod ex παρὰ et ἵςημι, *statuo*.

Παραςᾰτέω, f. ήσω, *adsisto, adsum, auxlior*: à

Παραςάτης, ȣ, ὁ, *qui à latere stat, auxiliarius; opitulator, socius*: ex iisd.

* Παράςημα, ἄτος, τὸ, *animi præsentia, præstantia; auxilium, subsidium; documentum*; à παρίςημι.

Παραςῆναι, *adesse, opem ferre, se dedere*; a. 2. inf. à παρίςημι.

Παραςῆσαι, a. 1. inf. act. et

Παραςησάμενος, a. 1. part. m. et

Παραςήσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi παρίςημι, *adsto*; quod vide.

Παραςήσασθαι, *adstare, opitulari, adstipulari*; a. 1. inf. m. à παρίςημι, quod vide.

Παραςῆτε, 2. pl. a. 2. sub. act. παραςῶ, ῇς, ῇ, ejusdem verbi.

Παραςρέφω, *distorqueo, depravo*; παραςρέφειν ἱμάτιον, *vestem ex parte invertere*; ἐκςρέφειν, *eam quasi de integro reficere*: f. ψω. Ex παρὰ, et ςρέφω, *verto*, f. ψω, p. φα, a. 2. ἔςρᾰφον.

Παρασυμβάλλω, *assimilo, comparo*.

Παρασύνθετον, (sc. ὄνομα) ȣ, τὸ, *verbum ductum à composito*; item, *compositum quod à Verbo ducitur*: ex παρὰ, σὺν et τίθημι.

Παρασύρω, f. υρῶ, *præposterè traho; distorqueo; perverto; corrumpo*: ex παρὰ, et σύρω, *traho*.

Παρασφαλίζω, *munio, confirmo*; f. ἴσω, p. παρεσφάλικα.

Παρασφάλλω, *errare facio, diverto*: ex παρὰ, et σφάλλω, *everto, supplanto*; f. ἄλῶ, p. ἔσφαλκα.

Παρασφραγίζω, *præsigno; adulterino signo noto*: ex παρὰ, et σφραγὶς, ἶδος, ἡ, *signum*.

Παρασχεῖν, *effecisse, præstitisse, exhibuisse, præbuisse*; a. 2. inf. à παρέχω, παρεῖχον, imperf. act. ex παρὰ, et ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Παράσχοις, *præbueris*, 2. sing. a. 2. opt. act. παράσχȣ, *exhibe*, a. 2. imperat. m. ab eod. verbo.

Παράσχȣ, vide in παράσχοις.

Παρασχὼν, όντος, *qui præbuit*, vel *præstitit*, part. a. 2. verbi παρέχω, quod vide.

Παράταξις, εως, ἡ, *instructio aciei; prælium; contentio*: à παρατάσσω, *aciem instruo*.

Παράτᾰσις, εως, ἡ, *extensio, productio*: à παρατείνω, *extendo*. Th. τείνω, *tendo*, f. τενῶ, p. τέτακα, a. 1. ἔτεινα.

Παρατατῐκὸς, ἡ, ὸν, *extendendi vim habens*: παρατατικὸς, sc. χρόνος, *imperfectum tempus*, quod adhuc παρατείνεται, *protenditur* in futurum. Th. τείνω, *tendo*.

Παρατατῐκῶς, adv. *extensivè; laxè; solutè*: à præced.

Παρατάττω vel -άσσω, *in acie colloco, aciem instruo*: ex παρὰ, et τάσσω vel -ττω, *ordino*.

Παρατείνω, *protendo, extendo; prorogo; detineo; conficio, eneco*: f. ενῶ, p. παρατέτᾰκα, a. 1. παρέτεινα. Th. τείνω, *tendo*.

Παρατηρέω, -ῶ, *observo*, imperf. παρετήρεον, -ȣν, f. ήσω, p. παρατετήρηκα, a. 1. παρετήρησα, a. 1. part. act. παρατηρήσας, αντος, et in f. g. παρατηρήσα, præs. m. παρατηρέομαι, idem. Ex παρὰ, et τηρέω, *servo*.

Παρατηρήσασα, a. 1. part. f. g. vide in παρατηρέω.

Παρατήρησις, εως, ἡ, *observatio*: ab eodem verbo.

* Παρατηρητὴς, ȣ̃, ὁ, *observator*: ab eod.

Παρατίθημι, *appono; præbeo; confero, comparo; propono; commendo*; f. παραθήσω, a. 1. παρέθηκα, a. 2. act. παρέθην, ης, η, a. 2. sub. παραθῶ, ῇς, ῇ, a. 2. inf. παραθεῖναι, perf. παρατέθεικα, præs. pass. παρατίθεμαι, *apponor*; item in mediâ formâ, *appono (cibum;) depono aliquid apud aliquem; commendo; adhibeo in auxilium; cito aliûs testimonium; periculis affero me; recondo in futuros usus meos*: f. 1. m. παραθήσομαι, a. 2. m. παρεθέμην, σο, το· ex παρὰ, et τίθημι, *pono*.

Παρατίλλω, *depilo, vulsellâ pilos extraho*.

Παρατίλτρια, ας, ἡ, *ancilla, quæ vulsellis glabrat*: à præced.

Παρατράγῳδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *tragicus*: ex παρὰ, et τράγῳδος, quod idem significat.

Παρατρέπω, *diverto, deflecto*: ex παρὰ, et τρέπω, f. ψω, *verto*.

Παρατρέχω, *à latere curro; prætercurro; prætereo, præterlabor*. Ex παρὰ, et τρέχω, *curro*, a. 2. ἔδρᾰμον.

Παρατρῖβω, *tero, attero*; παρατρίβομαι, *infensus sum alicui, rixor*: ex παρὰ, et τρίβω, *tero*, f. ψω, p. τέτριφα, perf. pass. τέτριμμαι.

Παρατροπὴ, ῆς, ἡ, *deflexio*: et

Παράτροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *deflexus, aversus: alienus à recto; avertendi vim habens*: à παρατρέπω, *diverto*.

Παρατρωπάω, *diverto, deflecto*: ex παρὰ, et τρωπάω, quod à τρέπω, *verto*.

Παρατρωπῶσ', pro παρατρωπῶσι, *convertant*, 3. pl. præs. ind. vel sub. superioris verbi.

Παρατυγχάνω, *obvius fio; adsum, intervenio*: f. med. παρατεύξομαι, a. 2. παρέτυχον, a. 2. part. act. παρατυχὼν, όντος· ex παρὰ, et τυγχάνω, *sum*.

Παρατυχὸν, n. g. part. a. 2. act. præced. verbi.

Παρατυχόντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. à παρατυγχάνω, *obvius fio*, quod vide.

Πάραυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malè, sonans ad tibiam*: ex παρὰ, *malè*, et αὐλὸς, *tibia*.

Παραυτῖκα, adv. *confestim, in præsentia*: ex παρὰ, et αὐτίκα, *statim*.

Παραφέρω, *profero; huc illuc fero, abripio, supero*: f. παροίσω, a. 2. παρήνεγκον, a. 2. imperat. act. παρένεγκε, a. 2. inf. παρενεγκεῖν· [* σημαίνει ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε τῆς θυσίας, Dem. c. Midiam, 1. 12. *oraculum significat sacrum non tempore esse factum*.] ex παρὰ, et φέρω, *fero*.

Παράφημι, *persuadeo, hortor*: ex παρὰ, et φημὶ seu φάω, *dico*.

Παραφθαίησι, *superet, prævertat*, 3. sing. aor. 2. opt. act. per Paragogen σι, pro παραφθαίῃ, à

Παραφθάνω, παραφθάω, et παράφθημι, *præcurro, prævenio*; f. φθάσω, a. 2. ἔφθην, q. à φθῆμι. Th. φθάνω, *prævenio*.

* Παραφθέγγομαι, *sono*.

Παραφορὰ, ᾶς, ἡ, *translatio; fraus, error*,

Παραφορέω, -ῶ, f. ήσω, *affero, colligo*: à παραφέρω.

Παραφράζω, *loquor juxta*, i. e. *loquor juxta ea, quæ alius dicit, et velut orationis ejus vestigiis insisto*: quod ex παρὰ, et φράζω, *dico*, f. σω, p. πέφρᾰκα, a. 2 ἔφρᾰδον, p. m πέφραδα.

Παράφρᾰσις, εως, ἡ, *PARAPHRASIS, circumlocutio, interpretatio, quâ aliquis eodem sermone utens aliud latiùs eloquitur*. Angl. A PARAPHRASE: à verbo præced.

Παραφράςης, οῦ, ὁ, *PARAPHRASTES: interpres*: ab eod.

Παραφραςῐκὸς, ἡ, ὸν, *expositorius*: à præced.

* Παραφράττω, *obsepio*: ex παρὰ, et φράττω.

Παραφρονέω, -ῶ, *demens sum, deficio*: f. ήσω, p. παραπεφρόνηκα. Ex παρὰ, *contra*, et φρονέω.

Παραφρονία, ας, ἡ, *dementia*: à

Παράφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amens*; q. d. παρὰ τὴν φρένα, *contra mentem*.

Παραφῦας, ἄδος, ἡ, *propago, stirps*: nom. pl. παραφυάδες· à παράφυμι. Th. φύω.

Παραφυλακτέον, *cavendum*: verbale à

Παραφυλάττω, idem quod Th. φυλάσσω, *custodio, observo*: f. ξω, p. χα.

* Παραχαὶ, *tumultus, turbæ*, D.S.

Παραχειμάζω, *hiberno*; f. ἄσω, p. παρακεχείμακα, a. 1. παρεχείμασα, a. 1. inf. act. παραχειμάσαι. Th. χεῖμα, ατος, τὸ, *hiems*.

Παραχειμασία, ας, ἡ, *hibernatio, hiematio*: à παραχειμάζω, q. vide.

Παραχορδιεῖς, Att. pro παραχορδίσεις, 2. sing. f. 1. act. à

Παραχορδίζω, *à chordâ, aberro, pecco, discrepo*. Th. χορδὴ, ῆς, ἡ, *chorda, fides*.

Παραχρῆμα, adv. *extemporè, illico*, q. d. *in ipsâ re*: ex παρὰ, et χρῆμα, ατος, τὸ, *res*.

Παραχράομαι, -ῶμαι, f. m. ήσομαι, *abutor, contemno*: cum dat. gen. et acc. παρὰ, et χράω, vel χράομαι, *utor*.

Παραχύτης, ȣ, ὁ, *perfusor*. Hic est servus in balneis, qui aquâ aut oleo lavantes perfundit: à χέω, *fundo*.

Παραχωρέω, f. ήσω, *cedo, concedo*: ex παρὰ, et χωρέω, *eo*.

* Παραχώρησις, ἡ, *cessio*: à præced.

Παραψυχάομαι, -ῶμαι, *consolor*. Th. ψυχὴ, *anima*.

ΠΑΡΔΑΚΟ'Σ, ἡ, ὸν, *humidus, uvidus*: q. ab ἄρδω, *irrigo*, aut potiùs ex παρὰ, et δεύω.

Παρδάλέη, ης, ἡ, scil. δερὰ, *pantherina pellis*: à

Παρδάλειος, quod et παρδάλεος, *ἐα*, *εον*, *pantherinus*: à πάρδαλις, *pardalis* seu *panthera*. Th. πάρδος, *pardus*, fera.

Πάρδαλις, vide in πάρδος.

ΠΑ'ΡΔΟΣ, ου, ὁ, *PARDUS*, fera. Sed πάρδαλις, εως, ἡ, *PARDALIS*, fœmina πανθὴρ, *PANTHERA*.

Παρέασι, *adsunt*, Ion. pro πάρεισι, 3. plur. præs. ind. verbi πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Παρεβάλομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi παραβάλλω, *confero*, *adjicio*. Th. βάλλω, *jacio*, f. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Παρέβασκον, ες, ε, imperf. verbi παραβάσκω, *transgredior*: ex παρὰ, et βάσκω, Poët. pro βαίνω, *eo*.

Παρέβην, *transgressus sum*, a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, *transgredior*, f. med. βήσομαι. Th. βαίνω, *eo*; a. 2. ἔβην.

Παρεβιάσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi παραβιάζομαι, *vi adigo*, f. med. άσομαι. Ex παρὰ, et βιάζω, *vim adfero*. Th. βία, *vis*.

Παρέγγραπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, et παρέγγραφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *falsò inscriptus* vel *adscriptus*, *adscriptitius*: à seq.

Παρεγγράφω, f. ψω, *falsò inscribo*, vel *adscribo*: ex παρὰ, et ἐγγράφω, quod ex ἐν, et γράφω.

Παρεγγυάω, -ῶ, f. ήσω, *per manus trado*; *adhortor*; *jubeo*: *nuntio*: ex παρὰ, et ἐγγυάω, *in manus trado*. Th. ἐγγύη, *sponsio*.

* **Παρεγκλίνω**, *aliquâ ex parte inclino*.

Παρεδόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

Παρέδοσαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*, q. v.

Παρέδραμον, ες, ε, a. 2. act. à παρατρέχω, *prætereo*, quod vide.

Παρεδρεύω, εις, ει, *assideo*, *assiduus sum in aliquâ re*: à πάρεδρος.

Πάρεδρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *assessor*: ex παρὰ, et ἕδρα, *sedes*. Th. ἕζομαι, *sedeo*; f. 2. med. ἑδοῦμαι.

Παρέδωκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παραδίδωμι, *trado*; a. 2. παρέδων. Th. δίδωμι, *do*; f. δώσω.

Παρέζεσθαι, *sedere*, præs. inf. m. et

Παρεζέο, *asside*, Ion. pro παρέζου, præs. imperat. m. et

Παρέζετο, 3. sing. imperf. m. à seq.

Παρέζομαι, *assideo*: ex παρὰ, et ἕζομαι, *sedeo*; f. 2. med. ἑδοῦμαι.

Παρεζόμενος, præs. part. med. ejusd. verbi.

Παρεθέμην, σο, το, et in 3. pl. παρέθεντο, a. 2. ind. m. verbi παρατίθημι, *appono*; quod vide.

Παρεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. à παρέθην seu παρείθην, a. 1. pass. verbi παρίημι. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto*.

Παρεθεωροῦντο, *despiciebantur*, 3. pl. imperf. m. à παραθεωρέομαι, -οῦμαι, *despicio*; quod ex παρὰ, et θεωρέω, *specto*. Th. θεωρὸς, *spectator*.

Παρέθην, vel a. 2. ind. act. à παρατίθημι, *appono*; vel a. 1. pass. à παρίημι. Vide in παρεθείς.

Παρέθρισαν, per Sync. pro παρεθέρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παραθερίζω, *demeto*, *amputo*: ex παρὰ, et θερίζω.

Πάρει, *adsis*, præs. imperat. Est et πάρει, 2. sing. præs. et 3. sing. imperf. verbi πάρειμι, *prodeo*.

ΠΑΡΕΙΆ, et Æol. παρηΐα, ᾶς, ἡ, *gena*, *maxilla*; gen. pl. παρειῶν.

Παρείατο, *assidebant*, Ion. pro παρεῖντο, 3. pl. plusq. p. ex perf. παρεῖμαι. Th. ἕω, *sedeo*, *induo*; perf. pass. εἶμαι.

Παρείδω, *negligo*; qu. *videndo prætereo*.

Παρείθην, ης, η, *dimissus sum*; a. 1. ind. pass. à παρίημι, quod vide in παρεθείς.

Παρεῖκα, *demisi*, perf. act. verbi παρίημι. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto*.

Παρείκω, *cedo*, *concedo*: ab εἴκω, *cedo*.

Παρεῖλον, ες, ε, a. 2. act. et

Παρείλετο, 3. sing. a. 2. m. verbi παραιρέω, *diruo*, *adimo*. Th. αἱρέω, *capio*: f. ήσω, a. 2. εἷλον, p. ᾕρηκα.

Παρειλήφατε, 2. pl. perf. act. verbi παραλαμβάνω, idem quod λαμβάνω, *accipio*: f. med. λήψομαι, perf. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Παρειληφὼς, ότος, part. perf. act. ejusdem verbi.

Παρεῖμαι, perf. pass. à παρίημι, f. med. παρήσομαι. Th. ἵημι, *mitto*.

Παρειμένος, η, ον, *remissus*, *dimissus*; perf. part. pass. Hinc παρειμένας, acc. pl. f. g. ejusd. temporis, verbi παρίημι, quod vide.

Πάρειμι, *adsum*, πάρει, πάρεστι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι, præs. inf. παρεῖναι, part. παρὼν, όντος, *præsens*: imperf. παρῆν, *aderam*; f. med. παρέσομαι, η, εται, et πάρεσαι. Ex παρὰ, et εἰμὶ, *sum*.

Παρεῖμι, *advenio*, *prodeo*, *progredior*; in 2. et 3. sing. πάρεις, πάρεισι· ex παρὰ, et εἶμι, *vado*, *eo*.

Παρεῖναι, præs. inf. à πάρειμι, *adsum*; quod vide.

Παρείπῃ, *persuadeat*, *seducat*; 3. sing. a. 2. vel a. 1. sub. act. à παρέπω, *maneo*, *seduco*. Th. ἔπω, *dico*; quod videas.

Παρεὶς, έντος, a. 2. part. act. verbi παρίημι, *omitto*; quod vide.

* Παρεὶς, a. 2. part. à παρίημι, *projicio*, ἀπὸ λύπης παρεὶς ἑαυτὸν, Dion. Hal. Ant. i. § 87. *præ mœrore humi se projiciens*.

Παρεισάγω, *introduco*; f. άξω, p. παρεισῆχα, perf. pass. παρεισῆγμαι, ξαι, κται. Ex παρὰ, εἰς, et ἄγω, *duco*.

Παρεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, *introductio*: à παρεισάγω, quod vide.

Παρεῖσαι, 2. sing. perf. ind. pass. verbi παρίημι, quod vide.

Παρείσκατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *clam se insinuans*, *adventitius*: à παρεισάγω, quod vide.

Παρεισδύω, *subrepo*: f. ύσω, a. 1. παρεισέδυσα. Ex παρὰ, εἰς, et δύνω, vel δύω, *subeo*: f. δύσω.

Παρεισενέγκαντες, *conferentes*: a. 1. part. à παρεισφέρω, quod vide.

Παρεισέρχομαι, *irrepo*, *prætereo*, *introëo*: f. med. παρεισελεύσομαι, a. 2. παρεισῆλθον, ες ε. Ex παρὰ, εἰς, et ἔρχομαι, *venio*.

Παρείσθω, 3. sing. perf. imperat. pass. πάρεισο, σθω, verbi παρίημι, *omitto*: quod vide.

Πάρεισι, 3. sing. à πάρειμι, *advenio*; quod ab εἶμι, *eo*: et 3. plur. à πάρειμι, *adsum*; quod ab εἰμὶ, *sum*.

* Παρεισπίπτω, *irrumpo*: ex παρὰ, et εἰσπίπτω, *ingruo*.

Παρεισπορεύομαι, *clanculùm ingredior*.

Παρεισφέρω, *confero*: f. παρεισοίσω, a. 1. ind. act. παρεισήνεγκα, a. 1. part. act. παρεισενέγκας, αντος· ex παρὰ, εἰς, et φέρω, *fero*: f. οἴσω.

*Παρεισφθείρομαι, *perniciosè obrepo*, Jos. B. J. iv. c. 8. vid. Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329. Bos. Animadv. c. xxiii. Th. φθείρω, *corrumpo*.

Παρεῖχε, 3. sing. imperf. act. verbi παρέχω, *exhibeo*. Th. ἔχω, *habeo*: imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον, f. ἕξω, et σχήσω.

Παρὲκ, vel παρὲξ, *extrà*, *foris*: ex παρὰ, et ἐκ vel ἐξ· regit. gen. vel acc.

Παρεκάθηντο, 3. pl. imperf. med. verbi παρακάθημαι, *assideo*: ex παρὰ, et κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Παρεκάλεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, *hortor*, *consolor*: f. έσω, p. κέκληκα. Th. καλέω, *voco*.

Παρεκάλυν, contractè pro παρεκάλεον, imperf. verbi ejusd.

Παρεκβαίνουσι, 3. plur. præs. ind. à

Παρεκβαίνω, *digredior*, *transgredior*; undè et *violo*: ex παρὰ, ἐκ vel ἐξ, et βαίνω, *eo*: f. med. βήσομαι, p. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

Παρέκβασις, εως, ἡ, *digressio*, *transgressio*: dat. plur. παρεκβάσεσι· à præced.

Παρεκελεύετο, *admonebat*, 3. sing. imperf. m. Ex παρὰ, et κελεύω, *jubeo*. Th. κέλω, idem.

Παρεκλείπω, *deficio*. Th. λείπω.

Παρεκλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi παρακαλέω, *rogo*, *hortor*; *consolor*. Th. καλέω, *voco*: f. έσω, p. κέκληκα, perf. pass. κέκλημαι, a. 1. pass. ἐκλήθην.

Παρεκρίθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi παρακρίνω, *discerno*.

Παρεκρούσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi παρακρούω, *decipio*.

Παρεκτείνω, *extendo*, *produco*: f. κτενῶ, p. τέτᾰκα, a. 1. παρεξέτεινα. ex παρὰ, ἐκ, et τείνω.

Παρεκτέον, *exhibendum*, *præbendum*, verbale: à παρέχω.

Παρεκτῐκὸς, ή, ὸν, *suppeditans*, adj. verbale: à παρέχω, *præbeo*· quod ex παρὰ, et ἔχω, *habeo*.

Παρέκτοπος, *devius*: ex παρὰ, ἐκ, et τόπος, *locus*.

Παρεκτὸς, *extra*, *extrinsecus*, *præter*, *præterquam*: cum genit. ex παρὰ, et ἐκτὸς, *extra*. Th. ἐκ, vel ἐξ.

Παρέκυψα, ας, ε, a. 1. ind. act verbi παρακύπτω, *incurvo me*. Th.

κύπτω, *pronus sum, inclino me:* f. **ψω**, p. *κέκυφα*.

* Παρεκχύω, *effundo, stagno*, D. S.

Παρέλᾰβον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi *παραλαμβάνω*, *assumo*. Th. **λαμβάνω**, *capio:* f. med. λήψομαι, p. Att. *εἴληφα*.

Παρελαύνω, *aveho, prætervehor*. Ex *παρὰ*, et *ἐλαύνω*, *agito:* f. *ἐλᾰσω*, p. *ἤλᾰκα*.

Παρελεγχέω, -ῶ, *arguo, probo. argumentor:* f. *ήσω*, p. -*ηλέγχηκα*· ex *παρὰ*, et *ἐλέγχω*, *arguo, convinco*.

Παρελέξατο, *concubuit*, 3. sing. a. 1. m. à *παραλέγομαι*, *cubo*.

Παρελεύσεαι, *præteribis*, Ion. resolut. pro *παρελεύσῃ*, 2. sing. f. 1. m. verbi *παρέρχομαι*. Th. *ἔρχομαι*, *venio*: f. m. *ἐλεύσομαι*.

Παρεληλυθέναι, infin. perf. m. et

Παρεληλῡθὼς, *όντος*, et in n. g. *παρεληλυθὸς*, perf. part. med. Att. Hinc *παρεληλυθότα*, accus. sing. m. g. ejusd. temporis, verbi *παρέρχομαι*, *prætereo*.

Παρελθεῖν, a. 2. infin. act. et

Παρελθέτω, a. 2. imperat. ejusd. verbi.

Παρελθόντας, acc. pl. m. g. a. 2. part. act. *παρελθῦσαν*, accus. sing. f. g. ejusdem. temp. à

Παρελθὼν, *όντος*, part. a. 2. à *παρέρχομαι*, *transeo*. Th. *ἔρχομαι*, *venio:* f. m. *ἐλεύσομαι*, a. 2. *ἤλῠθον*, et per Sync. *ἦλθον*.

Παρέλθωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Παρέλκοντα, acc. sing. part. præs. à *παρέλκω*, *attraho*. Th. *ἕλκω*, *traho;* f. *ξω*.

Παρέλκῠσις, *εως*, *ἡ*, *protractio:* et

Παρελκυςὴς, *ῦ*, *ὁ*, *procrastinator:* et in f. g. *παρελκύςρια*· à

Παρελκύω, fut. *ύσω*, idem quod

Παρέλκω, *protraho, prorogo, differo, remoror;* et freq. *abundo: supervacaneus sum vaco:* ex *παρὰ*, et *ἕλκω*, f. *ξω*, *traho*.

Παρελογίσω, 3. sing. a. 1. m. verbi *παραλογίζομαι*, quod vide.

Παρεμβάλλω, *immitto, clàm immisceo; ordine* vel *in acie colloco: castra loco:* fut. *βᾰλῶ*, perf. *παρεμβέβληκα*, a. 2. *παρενέβᾰλον*, p. m. *παρεμβέβολα*. Ex *παρὰ*, *ἐν*, et *βάλλω*, *jacio:* p. *βέβληκα*, a, 2. *ἔβαλον*.

Παρεμβάλλωμεν, 1. pl. præs. sub. verbi præced.

Παρεμβεβληκυῖαν, acc. sing. f. g. perf. part. act. ejusdem verbi.

Παρέμβλησις, *εως*, *ἡ*, et

Παρεμβολὴ, *ῆς*, *ἡ*, *interjectio; castra;* item *exercitus:* à *παρεμβάλλω*, quod vide

Παρεμπίπτω, *intercido, interlabor:* f. 1. m. *παρεμπεσῦμαι*. Th. *πίπτω*.

Παρενέβᾰλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi *παρεμβαλλω*, quod vide.

Παρένεγκε, a. 2. imperat. et

Παρενεγκεῖν, a. 2. infin. à *παραφέρω*, *transfero*. Th. *φέρω*, f. *οἴσω*, a. 2. *ἤνεγκον*.

Παρενθεῖν, Dor. pro *παρελθεῖν*, a. 2 infin. ex ...*ενθὴς*, Dor. pro *παρελθὴς*, *prætereas*, a. 2. sub. act. à *παρέρχομαι*.

Παρένθεσις, *εως*, *ἡ*, *insertio; PARENTHESIS:* et

Παρενθήκη, *ης*, *ἡ*, *interjectio; additamentum:* à *παρεντίθημι*, ex *παρὰ*, *ἐν*, et *τίθημι*, *pono*.

Παρενοχλέω, *turbo, obstrepo:* cum dat. f. *ήσω*, p. *παρενώχληκα*. Ex *παρὰ*, *ἐν*, et *ὀχλέω*, *tubo*. Th. *ὄχλος*, *turba*.

Παρεντίθημι, *intersero, interpono:* ex *παρὰ*, *ἐν*, et *τίθημι*.

Παρὲξ vel *παρὲκ*, *extra, foris; præter:* ex *παρὰ*, et *ἐξ*, vel *ἐκ*.

* Παρέξει, Luc. vii. 4. ut censent Beza, Passor, Castel. Vulg. Lat. Markl. Quæst. Gram. fut. 1. med. Attic. pro *παρέξῃ*, *præstabis*.

Παρέξειν, f. 1. infin. act. à *παρέχω*, *præbeo:* f. *ξω*.

Παρεξελαύνω, fut. *ελᾰσω*, *ultra progredior; prætereo; in aciem progredior, in hostem impetum facio:* ex *παρὰ*, *ἐκ* vel *ἐξ*, et *ἐλαύνω*.

Παρεξεληλάκεε, Ion. Att. *παρεξεληλάκει*, pro *παρεξηλάκει*, 3. sing. plusq. p. act. verbi præced.

Παρεξῄιε, 3. sing. perf. m. Ion. verbi *παρέξειμι*, *prætereo*. Th. *εἶμι*, *eo*.

Παρεξῆκε, *supersedit:* 3. sing. perf. vel a. 1. verbi *παρεξίημι*· quod ex *παρὰ*, *ἐξ*, et *ἵημι*, *mitto*.

Παρεξίεναι, *præterire;* præs. infin. verbi *παρέξειμι*, *eo*.

Παρεξίςημι, *de statu suo dimoveo: degenero, corrumpo, immuto:* f. *παρεκςήσω*, a. 2. *παρεξέςην*, p. *εξέςηκα*.

Παρέξομεν, *dabimus*, 1. pl. f. 1. act. verbi *παρέχω*.

Παρεοῖσα, Dor. pro *παρεοῦσα*, Ion. pro *παρῦσα*, *præsens*, præs. part. f. g. à *πάρειμι*.

Παρεόντα, acc. sing. part. præs. à *παρεὼν*, *όντος*, Ion. pro *παρὼν*, verbi *πάρειμι*, *adsum*. Th. *εἰμὶ*, *sum*.

Παρεῦσι, *præsentibus*, dat. pl. part. præs. pro *παρῦσι*, Ion. à *παρεών*. Vide *παρεόντα*.

Παρέπεισεν, *persuasit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *παραπείθω*, idem quod *πείθω*, *persuadeo:* f. *σω*, p. *κα*, a. 2. *ἔπιθον*.

* Παρεπιβοηθέω, *auxilium fero, opitulor*, D. S. ex *παρὰ*, *ἐπὶ*, et *βοηθέω*.

Παρεπιδείκνῡμι, *ostendo, demonstro:* f. *ξω*, p. *παρεπιδέδειχα*· ex *παρὰ*, *ἐπὶ*, et *δείκνυμι*, idem.

Παρεπίδημος, *ϋ*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *advena, hospes:* ex *παρὰ*, et *ἐπίδημος*, *ϋ*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *versans in populo:* quod ex *ἐπὶ*, et *δῆμος*, *populus*.

Παρεπίκρᾱνα, a. 1. ind. act. verbi *παραπικραίνω*, *exacerbo:* f. *ᾰνω*. Ex *παρὰ*, et *πικραίνω*, idem quod *πικρόω*, *exacerbo, amarum reddo*. Th. *πικρὸς*, *amarus*.

* Παρεπινοέω, *novа excogito:* ex *παρὰ*, *ἐπὶ*, et *νοέω*, D. S.

Παρέπλαξαν, Dor. pro *παρέπληξαν*, *in errorem impulerunt*, 3. pl. a. 1. act. verbi *παραπλήττω*, f. *ξω*. Vide *πλήττω*, *percutio*.

* Παρέπτομαι, *consequor, assequor:* ex *παρὰ*, et *ἕπομαι*.

Παρέπτην, *ης*, *η*, a. 2. act. verbi *παρίπτημι*, *prætervolo:* ex *παρὰ*, et *ἵπταμαι*, *volo:* f. m. *πτήσομαι*, a. 2 m. *ἐπτᾰμην*.

* Παρεργάτης, *λόγων*, qui præter *ἔργον* (*ministerium* suum) etiam oratoriam et facundiam *ἐν παρέργῳ exercet*, Eurip. Suppl. 426. et Markl. ibid.

Παρεργὸν, *ϋ*, *τὸ*, *accessio, appendix; perfunctoriè functum:* à seq.

Πάρεργος, *ϋ*, *ὁ* ϗ *ἡ*, *qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens:* ex *παρὰ*, et *ἔργον*, *ϋ*, *τὸ*, *opus*.

Παρερεθίζομαι, *malè irritor, ad invidiam accendor:* à

Παρερεθίζω, *irrito, lacesso:* ex *παρὰ*, et *ἐρεθίζω*.

Παρέρπειν, *dolosè subire*. Th. *ἕρπω*, *serpo*.

Παρέῤῥευκα, *ας*, *ε*, perf. ind. act. à seq.

Παρεῤῥέω, *præterfluo:* ex *παρὰ*, et *ῥέω*, *fluo:* f. *ῥεύσω*, p. *ἔῤῥευκα*.

Παρέρχομαι, *prætereo, prodeo; progredior:* f. m. *παρελεύσομαι*, a. 2. *παρῆλθον*, a. 2. imperat. *πάρελθε*, a. 2. sub. *παρέλθω*, *ῃς*, *ῃ*, et in 3. pl. *παρέλθωσι*, a. 2. infin. act. *παρελθεῖν*, a. 2. part. *παρελθὼν*, *όντος*, *adveniens:* perf. m. *παρελήλῠθα*. Hinc *παρεληλῠθὼς χρόνος*, *tempus præterlapsum*.

Πάρες, *remitte, dimitte, permitte* · a. 2. imperat. à *παρίημι*. Th. *ἵημι*, *mitto*.

Παρεσημειωσάμεθα, 1. pl. a. 1. m. verbi *παρασημειόομαι*, *annoto:* ex *παρὰ*, et *σημειόω*, *noto:* f. *ώσω*. Th. *σῆμα*, *ατος*, *τὸ*, *signum, nota*.

Πάρεσις, *εως*, *ἡ*, *remissio:* à *παρίημι*, *prætermitto:* ex *παρὰ*, et *ἵημι*, seu *ἕω*, *mitto*.

Παρεσιώπα, 3. sing. imperf. act. verbi *παρασιωπάω*. Th. *σιωπάω*, *sileo*.

Παρεσκευάδᾰτο, Ion. pro *παρεσκευασμένοι ἦσαν*, 3. pl. plusq. p. pass. et

Παρεσκευάζοντο, 3. pl. imperf. pass. à *παρασκευάζω*, *præparo:* f. *άσω*, a. 1. *παρεσκεύασα*, *ας*, *ε*.

Παρεσκευάσθην, *ης*, *η*, a. 1. ind. pass. ab eod. verbo.

Παρέσπαρται, 3. sing. perf. pass. à *παρασπείρω*, *semino juxta*. Th. *σπείρω*, *sero, semino:* f. *ρῶ*, a. 1. *ἔσπειρα*, p. *ἔσπαρκα*, p. m. *ἔσπορα*.

Παρέσσῃ, *aderis*, Poët. pro *παρέσῃ*, 2. sing. f. 1. m. Sic *παρέσσεται* pro *παρέσεται*, verbi *πάρειμι*. Ex *παρὰ*, et *εἰμὶ*, *sum*. f. m. *ἔσομαι*, *ῃ*, *εται*, et per Sync. *ἔςαι*.

Παρέςαι, *aderit*, 3. sing. f. m. ejusd. verbi.

Παρεςάμεν, *adesse, adstare*, Ion. pro *παρεςᾶναι*, præs. infin. act. à *παρέςημι* pro *παρίςημι*. Ex *παρὰ*, et *ἕςημι* seu *ἵςημι*, f. *ςήσω*, a. 2. *ἔςην*.

Παρέςαν, *adstiterunt*, Poët. Sync. pro *παρέςησαν*, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi *παρίςημι*, *adsto*. Th. *ἵςημι*, *sto*.

Παρέςην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίςημι, sisto, quod vide.

Παρεςήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd.

Πάρεςιν, adest; et cum infin. licet, 3. sing. à πάρειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Παρεςὼς, ῶτος, adstans, qui præstò est, part. perf. act. contractè pro παρεςηκὼς, -ότος, verbi παρίςημι, quod vide.

Παρεςῶτες, adstantes, ejusd. nom. pl.

Παρέσχε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, obtineo.

Παρέσχεθεν, apposuit, 3. sing. imperf. act. à παρασχέθω, idem quod παρέχω, præbeo. Th. ἔχω, habeo: imperf. εἶχον.

Παρετάξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi παρατάσσω, aciem instruo. Th. τάσσω, ordino.

Παρέτεινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρατείνω, produco: f. ενῶ, p. παρατέτακα. Th. τείνω, tendo.

Παρέτρᾶπε, deflexit, 3. sing. a. 2. ind. act. à παρατρέπω, diverto: f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτρᾶπον, p. med. τέτροπα. Th. τρέπω, verto.

Παρέτρεσσαν, trepidârunt: 3. pl. a. 1. Poët. gem. σ, verbi παρατρέω. Th. τρέω, tremo, fut. τρέσω.

Παρευρίσκω, reperio, excogito: ex παρὰ, et εὑρίσκω, invenio.

Παρεύσας, Dor. pro παρούσης, gen. sing. præs. part. f. g. à πάρειμι, adsum.

Παρεχάλκευσε, 3. sing. a. 1. act. verbi παραχαλκεύω, sum faber ferrarius, cudo: quod à χαλκεύω, ærariam artem exerceo. Th. χαλκὸς, æs.

Παρεχέμεν, Ion. pro παρέχειν, præs. inf. verbi παρέχω, exhibeo, quod vide.

Παρέχοντι, Dor. pro παρέχυσι, permittunt, præbent: 3. pl. præs. verbi ejusd.

Παρέχυ, præbe: præs. imperat. pass. à verbo sequenti.

Παρέχω, exhibeo, præbeo: imperf. παρεῖχον, f. παρέξω, p. παρέσχηκα, a. 2, παρέσχον, a. 2. part. act. παρασχὼν, όντος, præs. m. παρέχομαι, præbeo: imperf. m. παρειχόμην, υ, ετο· ex παρὰ, et ἔχω, habeo.

Παρεὼν, præsens: Poët. vel Ion. pro παρὼν, præs. part. à πάρειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Παρῇ, 3. sing. præs. sub. ab eodem verbo et Th.

Παρήγγειλε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλλω, præcipio: fut. ελῶ, perf. παρήγγελκα, a. 1. παρήγγειλα, ας, ε, a. 2. παρήγγελον, ες, ε, p. m. παρήγγελα· ex παρὰ, et ἀγγέλλω, nuntio.

Παρηγορείσκε, conciliabat, 3. sing. imperf. Ion. pro παρηγόρει· à

Παρηγορέω, consolor; hortor; lenio; præs. part. παρηγορέων· παρηγορῶμεν, 1. pl. præs. ind. παρηγορέᾶτο, Ion. pro παρηγόρητο, 3. sing. plusq. p. pass. Ex παρὰ, et ἀγορέω, f. ήσω, idem cum ἀγορεύω, verba facio pro concione. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηγορία, ας, ἡ, solatium: et

Παρήγορος, υ, ὁ ϗ ἡ, consolator, consolatorius: à παρηγορέω.

Παρηέρθη, suspensum est: 3. sing. a. 1. ind. pass. à παραείρομαι· ex παρὰ, et ἀείρω, attollo: f. ἀερῶ, p. ἤερκα, a. 1. pass. ἠέρθην, a. 1. sub. pass. ἀερθῶ.

Παρῆϊξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi παραΐσσω, prætereo. Th. ἀΐσσω, ruo; fut. ξω.

Παρήϊον, υ, τὸ, gena: à παρειὰ, ᾶς, ἡ, idem: et

Παρήϊον, υ, τὸ, ornamentum equorum, maxillis apponi solitum: à

Παρήϊος, υ, ὁ ϗ ἡ, ad genam pertinens: à præcedente Th.

Παρῆκα, a. 1. ind. act. verbi παρίημι, omitto, quod vide.

Παρηκολέθηκα, ας, ε, sectatus sum; perf. ind. act. verbi παρακολυθέω, f. ήσω, sequor. Th. ἀκόλυθος, pedissequus.

Παρήκω, f. ήξω, p. ἧχα, pertineo, pertranseo, pervenio. Th. ἥκω, venio.

Παρῆλθον, a. 2. verbi παρέρχομαι, quod vide: et

Παρήλθοσαν, Bœot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi παρέρχομαι, prætereo: quod vide.

Παρήλιος, υ, ὁ, sol geminatus, gemini soles. Th. ἥλιος, sol.

* Παρηλλαγμένως, insolentèr, inusitato more, D. S. alitèr, cum dat.

Πάρημαι, assideo: ex παρὰ, et ἧμαι, sedeo.

Παρημελήκεε, Ion. pro παρημελήκει, neglexit: 3. sing. plusq. perf. act. verbi παραμελέω, q. v.

Παρῆμεν, Dor. pro παρεῖναι, adesse; præs. inf. à πάρειμι, adsum.

Παρήμενος, assidens; præs. part. m. vide πάρημαι.

Παρήνει, 3. sing. imperf. act. verbi παραινέω, admoneo: f. ήσω, et έσω, p. ᾔνεκα. Th. αἶνος, υ, ὁ, laus.

Παρηορία, ας, ἡ, lorum exterius: παρηορίαι, habenæ: à

Παρήορος, υ, ὁ ϗ ἡ, extensus; ad jugum devinctus: ex παρὰ, et εἴρω, ligo, vel ἀείρω, attollo. Item stolidus: ex παρὰ, malè, et ἄρω, congruo.

Παρήπᾶφες, a. 2. ind. act. à παραπάφω, decipio: ex παρὰ, et ἀπάφω, Poët. idem quod ἀπᾶτάω.

Παρῃρημένα, nom. pl. perf. part. pass. neut. g. verbi παραιρέω, adimo, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Παρήρτητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ἀρτάω, suspendo; vel ἀρτέομαι, apparo.

Παρῆσαν, 3. pl. imperf. verbi πάρειμι, adsum. Th. εἰμί.

Παρήσθευ, sensisti, Dor. pro παρήσθυ, 2. sing. a. 2. m. ex παρὰ, et αἰσθάνομαι, sentio; f. m. αἰσθήσομαι, a. 2. m. ᾐσθόμην, ου, ετο.

Παρήσονται, 3. pl. fut. 1. m. verbi παρίημι, omitto. Alii legunt παρέσονται, aderunt: à πάρειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Παρήσωσι, si codex mendo caret, est 3. pl. a. 1. sub. verbi παρίημι, permitto ut intrent: f. παρήσω. Fortè legendum παρήσυσι, 3. pl. fut. ejusd.

Παρῃτημένος, excusatus: p. part. pass. à παραιτέομαι, ῦμαι, excuso: quod à Th. αἰτέω, peto.

Παρθέμενος, apponens: Poët. seu Ion. Sync. pro παραθέμενος, a. 2. part. m. verbi παρατίθημι, appono; f. παραθήσω, a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, pono.

Παρθενεία, ας, ἡ, virginitas: à παρθενεύω.

Παρθενεῖα, ων, τὰ, status virginitatis: à

Παρθένειος, υ, ὁ ϗ ἡ, virgineus: à παρθένος.

Παρθενεύω, παρθενεύομαι, in virginitate dego, virginitatem custodio: ab eod.

Παρθενεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro παρθενὼν, conclave virginum: et

Παρθένια, ων, τὰ, signa virginitatis: et

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas: à παρθένος, υ, ἡ, virgo.

Παρθενικάων, gen. pl. Æol. pro παρθενικῶν, dat. pl. f. g. Ion. παρθενικῇσιν· à

Παρθενικὸς, ἡ, ὸν, virgineus, a, um. Th. παρθένος, υ, ἡ, virgo.

Παρθενιὼν, ῶνος, vel παρθενεὼν, Ion. pro παρθενὼν, ῶνος, ἡ, conclave virginum: ab eod. Th.

Παρθενοπίπης, υ, ὁ, virginum nimis avidus inspectator, aut observator: ex παρθένος, ου, ἡ, virgo, et ὀπιπεύω, quod ab inusit. ὀπτεύω, inspicio, observo. Th. ὄπτομαι, video.

ΠΑΡΘΕ'ΝΟΣ, υ, ἡ, virgo: interdum adject. ὁ ϗ ἡ.

Παρθενὼν, ῶνος, ὁ, vide παρθενιών.

Πάρθος, ου, ὁ, Parthus: nomen gentile.

Παριαύων, juxtà dormiens; præs. part. à παριαύω. Th. ἰαύω, commoror, diversor.

Παριέναι, transire, introire, permittere, exporrigere: præs. inf. ex παρὰ, et ἴημι, eo: vel ἵημι, mitto.

Παρίεσαν, præteribant; 3. pl. imperf. à παρίημι, quod ab ἴημι, pro εἶμι, eo: imperf. ἴην, ης, η.

Παρίζω, f. ἴσω, juxtà colloco, assidere facio, assideo: ex παρὰ, et ἵζω, sedere facio.

Παρίημι, omitto, prætermitto; admitto, permitto; dimitto, remitto, laxo; languidum reddo: fut. παρήσω, p. παρεῖκα, præs. pass. παρίεμαι, remissus fio: [* et med. obsecro, Plat. Apol. Socr. τῦτο ὑμῶν δέομαι ϗ παρίεμαι, hoc oro et obtestor, et Id. i. de Rep.] perf. pass. παρεῖμαι, σαι, ται, p. part. παρειμένος, η, ον, remissus; ex παρὰ, et ἵημι, seu ἕω, mitto.

Πάρῖνος, id. quod

ΠΑ'ΡΙΟΣ, ία, ιον, PARIUS, lapis: à Paro insulà.

* Παριππεύω, præterequito, D. S.

Πάρις Σιμιχίδας, PARIS, Simichi filius.

Παρισόω, adæquo, æquiparo: ex

παρὰ, et ἰσόω, *æquo*. Th. ἴσος, *par, æqualis.*

Παριστάνω, seu παρίστημι, *sisto*: f. παραστήσω. Th. ἵστημι, *sto.*

Παριστὰς, άντος, præs. part. act. et

Παρίστασο, præs. imperat. pass. et

Παρίστατο, 3. sing. imperf. pass. à

Παρίστημι, *sisto: in medium produco, exhibeo; demonstro, doceo; confero res inter se; concito, admoneo*: fut. παραστήσω, p. παρέστηκα, perf. part. act. παρεστηκὼς, ότος, et contractè παρεστὼς, ῶτος, *adstans*; plusq. perf. ind. act. παρειστήκειν, a. 1. act. παρέστησα, *stiti*; a. 1. imperat. act. παράστησον, et in 2. pl. παραστήσατε, *sistite*; a. 1. inf. act. παραστῆσαι, *probare*; a. 1. παρέστην, ης, η, *adstiti*; f. 1. m. παραστήσομαι, *sistar*: ex παρὰ, et ἵστημι, *sto.*

Παρίσχειν, præs. inf. pro παρέχειν· et

Παρίσχομεν, 1. pl. præs. ind. à παρίσχω, *præbeo*: idem quod παρέχω, q. ex παρὰ, et ἔχω, *habeo.*

Παριὼν, όντος, et in acc. pl. παριόντας, a. 2. part. verbi πάρειμι, *prætereo, pervenio*: ex παρὰ, et εἶμι, *eo*; a. 2. ἴον, ες, ε, a. 2. part. ἰών.

Παρκατέλεκτο, *accubabat*, 3. sing. plusq. perf. pass. per Sync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρακαταλέγομαι· qu. ex παρὰ, κατὰ, et λέγομαι, seu λέγω, *cubare facio.*

Παρκείμενος, per Sync. Poët. pro παρακείμενος, *adjacens, vicinus*: vide παράκειμαι.

Παρκλίνουσι, *deflectunt*, per Sync. pro παρακλίνουσι, 3. pl. præs. ind. verbi παρακλῖνω. Th. κλίνω, *reclino*: f. νῶ, p. κα.

Παρκύπτοισα, *procumbens*: Dor. et Poët. pro παρακύπτουσα, præs. part. f. g. à παρακύπτω. Th. κύπτω, *incurvo me.*

Παρμέμβλωκε, Æol. per Sync. pro παραμέμβλωκε, *curavit, advenit, adstitit*: 3. sing. perf. act. ex παρὰ, et μέμβλωκε, factum ex μεμόληκε, 3. sing. perf. per Sync. τοῦ ο, et Euphoniæ gratiâ inserto β, et η verso in ω. Th. μολέω, *venio, advenio*: f. ήσω, p. μεμόληκα, ας, ε.

Παρμενᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Dicaoni, apud Paul.

Παρμονώτερος, ου, Poët. Sync. pro παραμονιμώτερος, *durabilior*, et *constantior*: quod à positivo παραμόνιμος deductum: hoc à παραμένω, *persevero, constans sum*. Th. μένω, *maneo.*

Παρνήσσοιο, gen. Ion. et Poët. à Πάρνησσος, ου, ὁ, nomen montis in Delphis.

ΠΑ'ΡΝΟΠΕΣ, ων, οἱ, *genus locustarum.*

Παροδεύω, fut. εύσω, *prætereo, prætergredior*: à

Πάροδος, ου, ἡ, *aditus, ingressus, transitus*: ὡς ἐν παρόδῳ, *velut in transitu*: proverb. ex παρὰ, et ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via.*

Πάροιθε, et πάροιθεν, *ante, antea, coram*: cum gen. Th. πάρος, Poët. *ante.*

Παροικεσία, ας, ἡ, *incolatus*: à

Παροικέω, -ῶ, *habito, incola sum, peregrè adveni aliquem in locum habitandi causâ*; f. ήσω, p. παρῴκηκα, a. 1. παρῴκησα, a. 1. inf. act. παροικῆσαι· ex παρὰ, et οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus.*

Παροικία, ας, ἡ, *commoratio, habitatio temporaria in aliquo loco*: à præced.

Παροικίζω, *habitationis causâ migro*; f. ίσω, p. ῴκικα· à seq.

Πάροικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *accola, advena*: ex παρὰ, et οἶκος.

Παροιμία, ας, ἡ, *proverbium*: ex παρὰ, et οἴμη, seu οἶμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *via.*

Παροιμιάζω, *proverbio utor*; fut. άσω, p. -ῳμίακα· à præced.

Παροιμιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *proverbialis*: ab eod.

Παροινέω, *ebrius ago dicove quæ dedecent; pecco per vinolentiam*: à πάροινος.

Παροινία, ας, ἡ, *abusus vini, petulantia quæ abusum vini comitatur*: ab eod.

Πάροινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vinosus, ebrius, petulans è temulentiâ*: ex παρὰ, et οἶνος, *vinum.*

Παροινούμενος, ου, præs. part. pass. à παροινέω.

Παροισθέντι, dat. sing. a. 1. part. pass. verbi παραφέρω, *transfero*; fut. 1. παροίσω. Th. οἴω, inus. *fero.*

Παροιστρέω, *insanio, erro*, f. ήσω, a. 1. παρῴστρησα, p. -ῴστρηκα. Th. οἶστρος, *stimulus.*

Παροίτερος, έρα, ερον, *prior*, ratione *temporis* vel *loci*: à πάρος, *ante.*

Παροίχομαι, *prætereo*: imperf. m. παρῳχόμην, ου, ετο, f. m. παροιχήσομαι, p. pass. παρῴχημαι, *præterivi*; p. part. pass. παρῳχημένος, η, ον, *præteritus*: ex παρὰ, *præter*, et οἴχομαι, *eo, abeo*: f. m. οἰχήσομαι.

Παροιχομένοισι, *præteritis*; dat. pl. part. præs. et

Παροιχώκεε, Ion. et Poët. pro παρῳχώκει, *præterierat*: 3. s. plusq. perf. act. verbi παροίχομαι, quod vide.

Παρολισθαίνω, *prolabor, lubricè aberro*: ex παρὰ, et ὀλισθαίνω, *labor*. Th. ὄλισθος, *lapsus.*

Παρομαρτέω, *comitor, assequor*: ex παρὰ, et ὁμαρτέω, *unà eo cum, sequor*. Th. ὁμαρτῆ, adv. *simul.*

Παρομαρτεῦντα, acc. sing. part. præs. à præced.

Παρομοιάζω, *similis sum, assimilo*; f. άσω, p. παρωμοίακα· à

Παρόμοιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *similis*: ex παρὰ, et ὅμοιος, *similis*. Th. ὁμὸς, *idem.*

Παροξῦναι, a. 1. inf. act. et

Παροξυνθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. à

Παροξύνω, εις, ει, *acuo; ad iram concito, exacerbo*; f. υνῶ, a. 1. παρώξυνα, p. παρώξυγκα, imperf. pass. παρωξυνόμην, ου, ετο, p. pass. παρώξυμμαι, et Att. παρώξυσμαι· ex παρὰ, et ὀξύνω, *acuo*. Th. ὀξὺς, *acutus.*

Παροξυσμὸς, οῦ, ὁ, *exacerbatio, incitamentum*: à præced.

* Παροπτάω, *asso, torreo*, D. S.

Παρόρασις, εως, ἡ, *aspectus obliquus; contemptus*: à verbo

Παροράω, *limis oculis aspicio, transversim intueor*; item *videre me dissimulo; negligo, contemno; perperàm video*: ex παρὰ, *perperàm*, et ὁράω, *video*; perf. act. Att. ἑώρακα.

Παροργίζω, *ad iram provoco*; f. ίσω, et Att. ιῶ, p. παρώργικα, p. pass. παρώργισμαι· ex παρὰ, et ὀργίζω, *ad iram incito.*

Παρόργισμα, ατος, τὸ· et

Παροργισμὸς, οῦ, ὁ, *concitatio ad iram, iracundia*: à παροργίζω, quod vide.

* Παρορμάω, *vehementèr adhortor.*

ΠΑ'ΡΟΣ, *ante priusquam, antequam*; adv. cum gen. Hinc πάροιθε et προπάροιθε, idem.

Παροτρύνω, *acerbo, incito, stimulo*; f. υνῶ, p. παρώτρυγκα, a. 1. παρώτρυνα· ex παρὰ, et ὀτρύνω, *instigo, incito.*

Παρούσης, gen. sing. à παροῦσα, præs. part. f. g. à πάρειμι, *adsum*: q. ex παρὰ, et εἰμὶ, *sum*; præs part. ὤν, οὖσα, ὄν.

Παροῦσι vel παροῦσιν, *præsentibus*; dat. pl. præs. part. παρὼν, όντος, ejusd. verbi.

Παρουσία, ας, ἡ, *adventus, præsentia*: à πάρειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum.*

Παροχετεύω, *per alios canales deduco, mutati canalibus derivo*: ex παρὰ, et ὀχετεύω, *derivo*. Th. ὀχετὸς, *canalis.*

Πάροχος, ου, ὁ, *præbitor*: à παρέχω· vel *qui à latere alicujus vehitur*, seu *in curru alteri assidet*: ex παρὰ, et ὄχος.

Παροψὶς, ίδος, ἡ, PAROPSIS, *patina* in quâ *opsonia ponuntur*: ex παρὰ, et ὄψον, *opsonium.*

Παρπεπιθεῖν, et παρπεπιθὼν per Sync. pro παραπεπιθεῖν et παραπεπιθὼν, quæ Anadiplasiasmo Ion. dicuntur pro παραπιθεῖν, et παραπιθὼν, a. 2. inf. et part. verbi παραπείθω, *persuadeo, arte pellicio, fallo*. Th. πείθω, *persuadeo*; f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Παρπόδιος, ία, ον, vel ίου, ὁ ϗ ἡ, *ante pedes existens*; ex παρὰ, et ποῦς, *pes.*

Παῤῥησία, ας, ἡ, *libertas, loquendi fiducia*: hinc παῤῥησίᾳ, *apertè, palàm*: ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, *celeber esse, et in omnium ore versari*: q. d. πανρησία, vel πᾶσα ῥῆσις. Th. ῥέω, *dico.*

Παῤῥησιάζομαι, *liberè loquor, palàm et liberè ago*: imperf. m. ἐπαῤῥησιαζόμην, ου, ετο. f. m. άσομαι, f. inf. m. παῤῥησιάζεσθαι, a. 1. m. ἐπαῤῥησιασάμην, ω, ατο· à præced.

* Παῤῥησιαστὴς, οῦ, ὁ, *qui liberè loquitur.*

Παρτιθεῖ, *opponit*: Sync. Æol. pro παρατιθεῖ, 2. sing. præs. qu. à παρατιθέω pro παρατίθημι, *appono*. Th. -θημι.

Παρτιθέτω, Æol. Sync. pro παρατιθέτω, 3. sing. præs. imperat. verbi ejusd.

Παρυφαίνω, *altexo*: ex παρὰ, et ὑφαίνω, *texo*. Th. ὑφάω, idem.

Παρυφάω, *altexo*: ex παρὰ, et ὑφάω, *texo*.

Παρυφὴ, ῆς, ἡ, *præclava prætexta*: à præcedente.

Παρφάμεν, Æol. Sync. pro παραφάμεν, quod Ion. pro παραφάναι, a. 2. inf. act. et

Παρφάμενος, pro παραφάμενος, a. 2. part. m. παρφαμένα, Dor. pro παρφαμένη· et

Παρφᾶσθαι, a. inf. m. à παράφημι *suadeo*, *hortor*: ex παρὰ, et φημὶ, *dico*; a. 2. act. ἔφην, a. 2. m. ἐφάμην.

Πάρφᾰσις, εως, ἡ, Sync. pro παραίφασις, *oratio quâ quis decipitur*, *impostura*, *fraus*: ab eod verbo.

Πάρφυκτον, ȣ, τὸ, Poët. Sync. pro παράφευκτον, *quod vitari potest*: ex παρὰ, et φεύγω, *fugio*.

* Παρῳδέω, -ῶ, f. ήσω, *canticum ad alterius imitationem compono*: ex παρὰ, et ᾠδὴ, ab ἀείδω.

Παρωθέω, *expello*, *ejicio*, *domo expello*; item *rejicior*, *aspernor*, *negligo*; *procrastino*: ex παρὰ, et ὠθέω, *pello*.

* Παρωκεανῖτις, ἴδος, ἡ, *ora Oceani*.

Παρῴκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παροικέω, *commoror*; fut. ήσω, perf. παρῴκηκα· ex παρὰ, et οἰκέω, *habito*. Th. οἶκος, *domus*.

Παρῴκισμαι, p. ind. pass. verbi παροικίζω, *juxtà habitare facio*: f. ίσω· ex παρὰ, et οἰκίζω, *condo*, *loco*: ab eod. Th.

Παρῳκοδόμηνται, 3. pl. perf. ind. pass. verbi παροικοδομέω, *ædifico juxtà*: ex παρὰ, et οἰκοδομέω, *ædifico*: fut. ήσω, perf. ᾠκοδόμηκα· ex οἶκος, *domus*, et δέμω, *struo*: med. δέδομα.

Παρώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *denominativus*, *ab alio denominationem habens*: ex παρὰ, et ὄνυμα, pro ὄνομα.

Πάρωος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *præditus colore inter cinereum et rufum medio*: qu. à πυῤῥὸς, *rufus*. Th. πῦρ, *ignis*.

Παρῶπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi παρόπτομαι, *negligo*. Th. ὄπτομαι, *video*: f. m. ὄψομαι, p. pass. ὦμμαι.

Παρωτὶς, ἴδος, ἡ, *tumor glandularum sub auribus*: quia παρὰ, ὠσί.

Παρώτρῡναν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi παροτρῡνω, *exstimulo*; f. ῠνῶ, p. παρώτρυγκα· ex παρὰ, et ὀτρύνω, *instigo*.

Παρῴχηκε, *præteriit*: p. ind. a. et

Παρῳχηκὼς, ότος, *præteritus*: part. perf. act. et

Παρῳχημένος, η, ον, p. part. pass. verbi παροίχομαι, *prætereo*; f. 1. m. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, *eo*; p. act. ᾤχηκα.

ΠΑ͂Σ, πᾶσα, πᾶν, gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, *omnis*; *quivis*; *totus*: dicitur de maximâ parte, *plerique*, *reliqui omnes*; in N. T. *summus*, *maximus*, ut πᾶσα χαρὰ, *summum gaudium*: [* *merus*, *nil nisi*, τὸ πᾶν λίθος, ὁ *puella tota saxea*, Theocr. Idyl. xv. 20. Sophocl. Philoct. 681.] in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, gen. pl. f. gen. Ion. πασέων, pro πασῶν, dat. pl. πᾶσιν, et Ion. πάντεσσιν, et in f. g. Ion. πάσῃσιν, pro πάσαις. Est et

Πᾶς, *pater*; vocula infantum: q. à πάω, *pasco*.

Πασᾶν, Dor. pro πασῶν, *omnium*: gen. pl. f. g. à πᾶς, πᾶσα.

Πάσασθαι, *gustâsse*; a. 1. inf. m. à πάω, vel πάομαι, *edo*, *gusto*: hinc πασσάμενος, a. 1. part. m. Poët.

Πᾱσιθέη, ης, ἡ, seu Ἀγλαΐα, *una Gratiarum*: Paus. 9. 35. Etiam *una Nereïdum*: Hesiod.

Πασιθόη, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. *quæ ad omnes currit*.

Πάσσακα, acc. sing. à πάσσαξ.

Πασσαλίσκος, ȣ, ὁ, *paxillus*. Dim. à seq.

ΠΑ΄ΣΣᾸΛΟΣ, et Att. πάτταλος, ȣ, ὁ, *PESSULUS*, *clavus ligneus*, *PAXILLUS*; à Dor. πάσσω, pro πήσσω, *figo*, *infigo*.

Πασσάμενος, ȣ, *adeptus*: a. 1. part. m. gem. σ, à πάομαι, *possideo*; perf. pass. πέπᾰμαι. Th. πάω.

Πάσσαξ, κος, ὁ, *paxillus*; idem quod πασσαλίσκος.

Πασσε, Ion. pro ἔπασσε, *conspergebat*: 3 sing. imperf. act. verbi πάσσω· est et præs. imperat.

Πασσῠδίη, idem quod πανσυδίη, *omni impetu*, *catervatim*: adv. invenitur et πασσῠδεῖ, *omnibus copiis*, *funditùs*: ex πᾶς, *omnis*, et σύομαι, inus. idem quod Th. σείω, *quatio*.

ΠΑ΄ΣΣΩ, vel -ττω, *inspergo*, *conspergo*; *superinjicio*: item *variego*; f. άσω, p. ακα. Dicitur et

Πάσσω, pro πήσσω, Dor. *infigo*.

Παστᾰς, ᾰδος, ἡ, *thalamus*: à πάσσω, *variego*, quia *variegatus*, et artificiosè factus: exponitur etiam *porticus*, *atrium*, *locus convivii*, qu. à πάομαι, *edo*.

Παστὸς, ἡ, ὸν, *conspersus*; item subst. *thalamus*: Psal. xix. 5. à πάσσω, *conspergo*.

Παστοφόριον, ȣ, τὸ, *locus ubi est thalamus*: ex παστὸς, et φέρω.

Πάσχα, τὸ, indecl. *pascha*; vox origine Hebr. Lat. *transitus*.

Πασχέμεν, Ion. pro πάσχειν. præs. inf. à

ΠΑ΄ΣΧΩ, εις, ει, *PATIOR*, *afficior*: Att. *facio*; [* vel addito εὖ, vel absque εὖ, ὅσα, παθόντες ἐξ αὐτȣ͂, Jos. Ant. iii. 13. *quantis bonis ab ipso adscitis*; et sic fortè intelligendus Gal. iii. 4.] f. m. πείσομαι, a. 2. ἔπᾰθον, a. 2. inf. παθεῖν, a. 2. part. παθὼν, p. act. πεπάθηκα, p. m. πέπονθα, hinc πάθημα, ατος, τὸ, *casus*, *afflictio*, πάθος, εος, τὸ, *animi perturbatio*, *affectus concitatus*; ἀντιπάθεια, ας, ἡ, *repugnantia*, *contraria affectio*; συμπάθεια, ας, ἡ, *convenientia affectuum*; item *commiseratio*.

Πάτα, Scythicè, quod Græcè κτείνειν, *interficere*.

Παταγέω, -ῶ, f. ήσω, *strepo*, *strepito*, *fragorem edo*: à

Πάτᾰγος, ȣ, ὁ, *stridor*, *fragor*: à πατάσσω, quod vide.

Πάταικοι, *simulacra Deorum in puppibus navium Phœnicum*.

Πατᾰνη, ης, ἡ, *PATINA*, *patella*: à πετάω, *pando*, *aperio*.

Πατάξαι, a. 1. inf. act. et

Πατάξας, αντος, *percutiens*; aor. 1. part. act. et

Πατάξεις, 2. sing. fut. 1. act. verbi πατάσσω, *percutio*; πατάξῃ, 3 sing. a. 1. sub. act.

Πάτᾰρα, ων, τὰ, *nomen urbis Lyciæ in Asiâ*: à *Pataro* conditore sic nominata.

ΠΑΤΑ΄ΣΣΩ, *cum strepitu palpito*; *percutio*: f. ξω, p. πεπάταχα, a. 1. ἐπάταξα· hinc πάτᾰγος, *fragor*, *strepitus*.

Πατέεσθαι, idem quod πάσασθαι, *gustâsse*, Herodot. à πάομαι, *gusto*.

Πατέοντι, Dor. pro πατέȣσι, *calcant*, 3. pl. præs. ind. à πατέω.

Πάτερ, vocat. sing. sed

Πατέρ', pro πατέρα, acc. sing. à πατὴρ, quod vide.

ΠᾸΤΕ΄Ω, *calco*, *conculco*, *protero*: f. ήσω, p. πεπάτηκα, a. 1. pass. ἐπατήθην.

ΠᾸΤΗ΄Ρ, έρος, et per Syncop. πατρὸς, ὁ, *PATER*, *genitor*, *auctor*, qu. à πάω.

Πατήσας, αντος, a. 1. part. act. et

Πατησεῖς, Dor. pro πατήσεις, 2. sing. fut. 1. à πατέω, *calco*.

Πάτμος, ȣ, ἡ, nomen insulæ in Ægeo mari: hodiè *Palmosa*.

Πᾰτος, ȣ, ὁ, *calcata* seu *trita*, *via*, *callis*. Angl. A PATH: à πατέω, *calco*.

Πάτρα, ας, et Ion. πάτρη, ης, ἡ, *familia*, idem quod πατρὶς, *patria*. Th. πατὴρ, *pater*.

Πατραδελφεὸς, ȣ͂, ὁ, Poët. pro

Πατραδελφὸς, ȣ͂, ὁ, *patris frater*, *patruus*: ὁ τȣ͂ πατρὸς ἀδέλφος.

Πάτρᾰθε, *ex familiâ*: ἐκ τῆς πάτρας. Vide πάτρα.

Πατραλοίας, ȣ, ὁ, vel

Πατραλῴας, ȣ, ὁ, *patris percussor*, *parricida*: ex πατὴρ, et ἀλοάω, seu ἀλοιάω, -ῶ, *trituro*, *multis ictibus contundo*, *verbero*.

Πατρᾰσι, dat. pl. à πατήρ.

Πατριὰ, ᾶς, ἡ, *familia*, *tribus*, *progenies*, *gentis origo*. Th. πατήρ.

Πατριάρχης, ȣ, ὁ, *PATRIARCHA*: q. τῆς πατριᾶς ἄρχων, *familiæ princeps*. Hinc Angl. PATRIARCH.

Πατρῐκὸς, ὴ, ὸν, *paternus*, *a*, *um*: et

Πάτριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *PATRIUS*, *hæreditarius*, *à patre* vel *patribus traditus*. Th. πατὴρ, *pater*.

Πατρὶς, ἴδος, ἡ, *PATRIA*: in acc. πατρίδα· [* Poëticè usurpatur pro πόλις, sive *urbs patria*, Pind. Od. v 112. et alibi.] ab eod. Th.

Πατριώτης, ȣ, ὁ, *qui ejusdem est*

patriæ, *conterraneus*, *popularis.* Hinc Angl. PATRIOT: et

Πατριῶτις, in f. gen. idem à πατρὶς, *patria.*

Πατροβϐας, ȣ, ὁ, nomen viri.

Πατροκασίγνητος, ȣ, ὁ, *patruus:* ex πατὴρ, et κασίγνητος, *frater:* quod ex κάσις, idem, et γείνομαι, *nascor.*

Πατροκλῆς, -ῆς, gen. έος, έος, ȣς, dat. έεϊ, έϊ, εῖ, accus. έα, έη, ῆ, voc. εες, εις. Dicitur et

Πάτροκλος, ȣ, ὁ, *PATROCLUS:* ex πατὴρ, et κλέος, εος, τὸ, *gloria:* quod à κλείω, *celebro.*

Πατροκτόνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *parricida, patris interfector:* ex πατὴρ, et κτείνω, *neco.*

Πατροπαράδοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à parentibus traditus:* ex πατὴρ, *pater*, παρὰ, et δίδωμι, *do.*

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, id est ὁ πατρὸς πατὴρ, *pater patris, paternus avus.*

Πατροτύπτης, ȣ, ὁ, *qui patrem verberat:* ex πατὴρ, et τύπτω, *verbero.*

Πατρȣ͂χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *patris bona possidens;* ut πατρȣ͂χος παρθένος, *virgo pupilla, ad quam solam patris hæreditas pertinet:* ex πατὴρ, et ἔχω, *habeo.*

Πατροφονεὺς, έος, ὁ, *parricida:* item, *qui alterius patrem occidit:* ex πατὴρ, et φονεὺς, *homicida.* Th. φένω, *interficio.*

Πατρῴα, ας, ἡ, *paterna.* Th. πατρῷος.

* Πατρῴζω, *paternis vestigiis insisto.*

Πατρώϊος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, seu

Πατρῷος, ῴα, ῷον, *patrius, a, um.* Th. πατὴρ, *pater.*

Πάττᾰλος, ȣ, ὁ, vide in πάσσαλος.

Πάττω, Atticè pro πάσσω, *infigo.*

Παῦε, *cessa, desiste:* præs. imperat. act. et

Παύθη, *remisit:* 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. pro ἐπαύθη, verbi παύω, *cesso:* quod vide.

Παῦλος, ȣ, ὁ, nomen propr. Apostoli Gentilium, et interpret. Lat. *pusillus.*

Παυρίδιος, ȣ, *pauxillus, pauculus:* et

Παῦρον, adv. *PARUM:* et

Παυρόνπερ, *PARUMPER:* à

Παῦρος, ȣ, Poët. *paucus, non multus PARVUS:* in compar. παυρότερος. Th. παύω, *cesso.*

Παῦσαι, a. 1. inf. act. et

Παυσάμενος, a. 1. part. m. παύσασθαι, a. 1. inf. m. παύσασθε, 2. pl. a. 1. imperat. m. et

Παύσᾶσαι, a. 1. part. act. f. g. pl. à παύω, *cesso;* f. σω.

Παύσειεν, *sedaret;* 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.

Παῦσις, εως, ἡ, *cessatio, quies:* à παύω.

Παυσωλὴ, ῆς, ἡ, *cessatio:* et

Παυσώμεσθα, Poët. pro παυσώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. à

ΠΑΥ'Ω, *cessare facio, finio; coërceo, sedo; cesso:* Angl. TO PAUSE, fut. σω, p. πέπαυκα, a. 1. ἔπαυσα, a. 1 imperat. παῦσον, άτω, a. 2. ἔπαον, a. 2. pass. ἐπάην, præs. med. παύομαι, *cesso, desisto, quiesco,* imperf. m. ἐπαυόμην, ȣ, ετο, et in 3. pl. ἐπαύοντο, a. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο, p. pass. πέπαυμαι.

Παφλάγων, όνος, ὁ, *Paphlagon:* nom. propr. gent. Παφλαγόνων, gen. pl.

Πάφλαζεν, *fervebat:* 3. pers. sing. imperf. Ion. et

Παφλάζοιτο, 3. sing. opt. à

Παφλάζω, *ferveo, æstuo:* à Th. φλύζω, *ferveo.*

Πάφος, ȣ, ἡ, *urbs insulæ Cypri,* vocata à *Papho* conditore.

Παχεῖα, ας, ἡ, *densa:* nom. sing. f. g. et

Παχείῃ, dat. sing. f. g. Ion. à παχὺς, *crassus.*

Παχθῆ, Dor. pro πηχθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. à πήγνυμι, *compingo,* quod vide.

ΠΑ'ΧΝΗ, ης, ἡ, *pruina, ros glaciatus.*

Παχνήεις, ήεσσα, ῆεν, *pruinosus.* Th. πάχνη.

Πάχνος, et πάχος, εος, τὸ, *crassities, pinguedo.*

Παχνόω, *congelo, gelu constringo,* expon. et *contristo,*

Παχύδερμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *crassam pellem seu cutem habens;* item *fatuus, rudis:* ex παχὺς, *crassus,* et δέρμα, *cutis.* Th. δέρας, ατος, τὸ, *pellis.*

Παχυνθεὶς, έντος, *pinguefactus;* a. 1. part. pass. à

Παχῦνω, *crassum reddo, pinguefacio:* f. ὑνῶ, p. πεπάχυγκα, p. pass. πεπάχυμμαι, a. 1. pass. ἐπαχύνθην, *pinguefactus sum:* à

ΠΑΧΥ'Σ, έος, ὁ, *crassus, spissus, densus; PINGUIS; stupidus, hebes, tardus, rudis, vilis,* de veste et supellectili; *dives, gravis, robustus:* in f. g. παχεῖα, ας, ἡ, et in n. g. παχὺ; quasi à πήσσω, *compingo.*

Παχύτης, ητος, ἡ, *crassities:* à præced.

ΠΑ'Ω, vel πάομαι, *gustare facio, vescor, PASCO:* item *possideo, acquiro:* f. m. ἄσομαι, p. pass. πέπᾶμαι.

Πέδα, præpos. Æol. pro μετὰ, *post;* acc. regit: qu. à πȣ͂ς.

Πεδάα, Ion. Pleonasmo pro πεδᾷ, 3. sing. præs. ind. act. et

Πεδάαν pro πεδᾷν, inf. act. Ion. verbi πεδάω, *irretio, compedibus adstringo.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδάασκον, *impediebant:* Ion. pro ἐπέδαον, -ων, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Πεδάγρετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *reprehensus: ex fugâ,* à persequentibus: qu. ex πέδα, q. d. pro μετὰ, et ἀγρέω, *venor,* vel ἀγείρω, *congrego.*

Πεδαίρω, *è solo in sublime tollo:* à πέδα, Æol. pro μετὰ, et αἴρω, *tollo.*

Πεδαμείβειν, Æol. pro μεταμείβειν ex πέδα, pro μετὰ, et ἀμείβειν, *mutare.*

Πεδανὸς, ἡ, ὸν, *firmus; humilis.* Th. πέδον, *solum, terra.*

Πεδάρσιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poet. pro μετάρσιος, *sublimis,* quod vide: sc. Æol. πέδα, pro μετά.

Πέδας, acc. pl. à πέδη, ης, ἡ, *pedica.*

Πεδᾶσαι, Dor. pro πεδῆσαι, a. 1. inf. act et

Πέδᾶσον, Dor. pro πέδησον, a. 1. imperat. act à πεδάω, *impedio, pedicis vincio.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδάφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *mentem victam habens, mente captus, stultus:* ex πέδη, *pedica,* et φρὴν, *mens.*

Πεδάω, *pedicis vincio, illigo, irretio.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδέρχομαι, Æol. pro μετέρχομαι· ex πέδα, Æol. pro μετὰ, et ἔρχομαι, *accedo.*

Πεδέω, -ῶ, *pedicis vincio;* f. ήσω, p. πεπέδηκα· à

ΠΕ'ΔΗ, ης, ἡ, *pedica, compes.* quasi à πȣ͂ς, *pes.*

Πέδησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi πεδάω vel πεδέω.

ΠΕ'ΔΙΛΟΝ, ȣ, τὸ, *calceus, talare:* qu. ex πȣ͂ς, et εἰλέω, quia circa *pedem volvitur.*

Πεδινὸς, ἡ, ὸν, *campestris, planus.* Th. πέδον, *solum, terra.*

Πεδίον, ȣ, τὸ, *campus, planities;* gen. Ion. πεδίοιο. Th. præced. Sed

Πέδιον, ȣ, τὸ, *parvum vinculum.* Th. πέδη, *pedica.*

Πεδόθεν, adv. *ex fundo, è terrâ:* à

ΠΕ'ΔΟΝ, ȣ, τὸ, *solum, terra, humus:* qu. à πȣ͂ς, quia *pede* calcatur.

ΠΕ'ΖΑ, ης, ἡ, *malleolus seu planta pedis; fimbria;* aliarum rerum *extremitas,* ut *ripa, littus,* &c.

Πεζεύω, *pedibus iter facio;* f. εύσω. p. πεπέζευκα. Th. πέζα.

Πεζῇ, *pedibus;* πεζῇ, sc. ὁδῷ, *pedestri itinere:* ab eod. Th.

Πεζϊκὸν, ȣ͂, τὸ, *peditatus, exercitus terrestris:* à

Πεζϊκὸς, ἡ, ὸν, *pedestris;* πεζικὴ δύνᾶμις, *peditatus, pedestris exercitus.* Th. πέζα, *planta pedis.*

Πεζοβόα, ȣ, ὁ, *qui pedestrem pugnam committit; pedes* Poët. ex πεζὸς, *pedestris* et βοὴ, *clamor, bellum.*

Πεζομάχας, α, ὁ, Dor. pro πεζομάχης, ȣ, ὁ, et πεζομάχος, ȣ, ὁ, ϗ ἡ, *qui pedestre prælium committit:* ex πέζα, *planta pedis,* et μάχομαι, *pugno.*

Πεζομᾰχέω, *pedestre prælium committo:* à præced.

Πεζομαχία, ας, ἡ, *pedestre prælium:* ab eod.

Πεζὸς, ȣ͂, ὁ, *pedes;* item adjectivè, *pedestris,* vel *pedibus iter faciens.* Th. πέζα, *planta pedis.*

Πεῖ, Dor. pro πȣ͂, *ubi.*

Πεῖθ' pro ἔπειθε, *persuasit,* 3. sing. imperf. act. Ion. verbi πείθω, *persuadeo.*

Πειθαρχέω, *principi obedio, obtempero, pareo;* f. ήσω, p. πεπειθάρχηκα, a. 1. ἐπειθάρχησα, q. d. πείθομαι ἄρχοντι.

Πειθαρχία, ας, ἡ, *obtemperatio magistratui:* à præced.

Πειθέμεν, *persuadere,* Ion. et Dor

pro πεῖθειν, præs. inf. act. verbi πείθω, quod vide.

Πείθεο, obtempera, Ion. pro πείθυ, præs. imperat. m. et pass. et

Πείθεσθαι, præs. inf. pass. πείθηται, 3. sing. præs. sub. m. et pass. à πείθω, persuadeo.

Πειθέω, -ῶ, Poët. et Att. pro quo et πιθέω, pro πείθω, q. v.

* Πειθήνιος, ὁ ἡ ἡ, obsequens: ex πείθομαι et ἡνία.

Πείθομαι, pareo, morem gero; præs. m. et pass.

Πειθόμενος, ϋ, præs. part. pass. à πείθω.

Πείθοιτο, 3. pl. imperf. pass. Ion. à πείθω, persuadeo.

Πειθὸς, ἡ, ὸν, pro πιθανὸς, persuasorius. [* Πειθοῖς λόγοις, 1 Cor. ii. 4. quæ vox nusquam aliàs occurrit adjectivè sumpta.] Th. πείθω, persuadeo.

Πείθυ, præs. imperat. m. et pass. à πείθω.

Πειθῦς, persuasionis, gen. sing. à

Πειθὼ, όος, -ῦς, ἡ, suada, suadela; oratio ad persuadendum composita; persuasio; obedientia: à

ΠΕΙ΄ΘΩ, primitiva significatio verbi (secundum Ern. qui ad probandam sententiam, πεῖσα et πεῖσμα, adducit) est vincio, astringo ad aliquid, et sic fune religatum, quò volo, duco: hinc persuadeo, oratione flecto, impello ad rem aliquam faciendam; placo aliquem, impr. concilio mihi; undè et pro corrumpo dicitur, cum scil. aliquis aliquem sibi etiam malis artibus conciliare conetur; imperf. ἔπειθον, f. πείσω, a. 1. ἔπεισα, a. 2. ἔπιθον, perf. ἔπεικα, præs. m. πείθομαι, assentior; item cum dat. obedio, pareo, credo, imperf. m. ἐπειθόμην, ϋ, ετο, perf. pass. πέπεισμαι, perf. part. pass. πεπεισμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐπείσθην, ης, η, f. 1. pass. πεισθήσομαι, p. m. πέποιθα, p. inf. m. πεποιθέναι, perf. part. m. πεποιθὼς, ότος, fretus, plusq. p. m. ἐπεποίθειν, εις, ει.

Πειθώμεθα, pareamus, 1. pl. præs. sub. m. à πείθω.

ΠΕΙ΄ΚΩ, vel πέκω, PECTO, carmino, carpo; f. ξω, p. πέπεχα, a. 1. pass. ἐπέχθην, p. m. πέποκα.

ΠΕΙ΄ΝΑ, et Ion. πείνη, ης, ἡ, fames, esuritio, q. à πένομαι, pauper sum. Hinc Angl. TO PINE.

Πεινᾰλέος, έα, έον, famelicus, qui esurit. Th. πεῖνα.

Πεινᾶντι, esurienti, Dor. pro πεινῶντι, dat. sing. part. præs. et

Πεινᾶσαι, a. 1. inf. act. à

Πεινάω, -ῶ, f. ήσω, esurio, fame premor; appeto, desidero: à πεῖνα.

Πεινέω, -ῶ, f. ήσω, id. et ab eod.

Πεινῆν, Dor. pro πεινᾶν, inf. à πεινάω, esurio, et πεινήμεναι, Dor. et Æol. pro πεινῆν, vel ut alii volunt pro πεινῆσαι, q. à πείνημι, idem quod πεινάω, q. v.

ΠΕΙ΄ΡΑ, ας, ἡ, conatus, inceptum, tentatio, experientia, dolus: q. à πείρω, transeo.

ΠΕΙΡΑ΄, ᾶς, ἡ, cupis, vel acies gladii.

Πειράζω, tento, exploro, f. ἄσω, p. πεπείρακα, a. 1. ἐπείρασα, a. 1. inf. πειρᾶσαι, præs. pass. πειράζομαι, tentor, ad peccandum solicitor, perf. pass. πεπείρασμαι, a. 1. pass. ἐπειράσθην, a. 1. sub. pass. πειρασθῶ, a. 1. inf. pass. πειρασθῆναι, tentari. Th. πεῖρα.

Πειραθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. et

Πειραθῶ, in 3. pl. πειραθῶσιν, a. 1. sub. pass. verbi πειράω, quod vide.

Πειραίνω, finio, necto: à περαίνω.

Πεῖραρ, seu πεῖρας, ἄτος, τὸ, finis. Th. πέρας, ατος, τὸ, idem.

Πείρας, αντος, a. 1. part. act. à πείρω, transadigo, transfigo; f. περῶ, a. 1. ἔπειρα.

Πειράσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. et

Πειρᾶσαι, a. 1. inf. act. et

Πείρασαι, a. 1. imperat. m. verbi πειράζω, tento. Th. πεῖρα.

Πειρασθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi.

Πείρᾶσις, εως, ἡ, tentatio, solicitatio: et

Πειρασμὸς, ϋ, ὁ, tentatio: à πειράζω, quod vide.

Πειραςὴς, ϋ, ὁ, tentator: ab eod.

Πειραςικὸς, ἡ, ὸν, tentandi peritus; item qui inani conatu utitur: à πειράζω.

Πείρατ' pro πείρᾰτα, nom. plur. à πεῖρας, ἄτος, pro πέρας, ᾰτος, τὸ, terminus, finis.

Πειρατέον, tentandum, nomen verbale à πειράω, conor. Th. πεῖρα.

Πειρατεύω, f. εύσω, piraticam exerceo; naves in mari capio, vasto, prædo; Gen. xlix. expon. apprehendo: à πειρατὴς, quod vide.

Πειρατήριον, ϋ, τὸ, sedes piratarum, locus piratis infestus: à

Πειρᾱτὴς, ϋ, ὁ, prædo marinus, PIRATA; Angl. A PIRATE: dat. pl. πειραταῖς à πειράω.

Πειράτω, tentet, 3 sing. præs. imperat. act. à

Πειράω, -ῶ, conor, nitor, periculum facio; item tento; f. ἄσω, vel ήσω, p. πεπείρακα, imperf. m. ἐπειραόμεν, -ώμην, -άϋ, -ῶ, -άετο, -ᾶτο, 3. pl. -άοντο, -ῶντο. Th. πεῖρα, experientia, conatus.

Πειρηθῆναι, periculum fecisse, a. 1. inf. pass. et

Πείρησαι, experire, a. 1. imperat. m. verbi πειράω, quod vide.

Πειρητίζω, experior, periculum facio: à πειράω, idem. Th. πεῖρα.

Πειρίθοος, ϋ, ὁ, Rex Lapitharum.

ΠΕΙ΄ΡΙΝΣ, ινθος, ἡ, crates, vel alveus ex viminibus in curru.

ΠΕΙ΄ΡΩ, transadigo, transfodio, infigo, adfigo; item transeo: f. ερῶ, p. κα, a. 1. ἔπειρα, a. 2. ἔπᾰρον, perf. pass. πέπαρμαι, a. 1. pass. ἐπάρθην, p. m. πέπορα.

Πειρῶ, tenta, præs. imperat. pass. πειράω, -ῶ, et

Πειρῴᾰτο, Ion. pro πειρῷντο, 3. pl. opt. pass. à πειράω, conor. Th. πεῖρα, conatus.

Πειρώμεθα, experimur, 1. plur. præs. ind. m. et

Πειρώμενος, præs. part. m. vel pass. verbi πειράω, conor, periculum facio.

Πεῖσα, ης, ἡ, funis anchoralis: à πείθω.

Πεῖσαι, pro πῖσαι, irrigare, a. 1. inf. act. à πίω potum do, inus.

Πείσαις, Æol. pro πείσας, αντος et

Πείσαισα, Æol. pro πείσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. à πείθω.

Πείσας, αντος, persuadens, a. 1. part. act. à πείθω, persuadeo; f. σω.

Πεισαχάλῖνος, ϋ, ὁ ἡ ἡ, frænis obediens; πεισαχάλινα ἅρματα, currus habenis obedientes; τὰ τοῖς χαλινοῖς πειθόμενα. Virg. Fertur equis auriga, neque audit currus habenas. Ex πείθω, et χαλῖνὸς, ϋ, ὁ, frænum.

Πείσεαι, obedies, Ion. pro πείσῃ, 2. sing. f. 1. m. et

Πείσεις, 2. sing. f. 1. act. et

Πεισέμεν, persuasurum esse, Ion. pro πείσειν, f. 1. inf. act. à πείθω, f. σω, persuadeo.

Πείσεσθαι, f. 1. inf. m. et

Πείσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. f. 1. m. à πείθω, persuadeo; f. σω.

Πεισθέντες, nom. plur. a. 1. part. pass. à πεισθεὶς, έντος, έντι ab eod. verbo.

Πεισθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Πεισθήσομαι, f. 1. ind. pass. à πείθω, quod vide.

Πεῖσμα, ἄτος, τὸ, fiducia adgrediendi aliquid, persuasio; funis nauticus, quo navis religatur, ut pareat gubernatori; retinaculum: à πείθω.

Πεισμονὴ, ῆς, ἡ, persuasio: [* Gal. v. 8. et Eustath. ad Od. x. 16. alibi.] ab eod. Th.

Πείσομαι, patiar, vel parebo; f. 1. m. à πάσχω, patior, vel πείθω, pareo.

Πεῖσος, vel πίσος, εος, τὸ, locus humectus, hortus, pratum: q. qui possit πίσαι, i. e. potum præbere: à πιπίσκω, potum præbeo.

Πειςὴρ, ῆρος, ὁ, obediens, suasor: à πείθω.

Πέκω, idem quod πείκω, quod vide.

Πελάγεσσιν, dat. pl. Ion. à πέλαγος.

Πελαγίζω, inundo, restagno: à

ΠΕ΄ΛᾸΓΟΣ, εος, τὸ, PELAGUS, mare, in nom. plur. πελᾶγη, q. πλοῖα ἄγων, naves ducens.

Πελάγων, Pelagon, nomen viri.

Πελάζω, appropinquo, accedo; item appropinquare facio, admoveo, pertingo; f. ἄσω, p. κα, præs. inf. πελάζειν. Πελάζειν κράτει, admovere victoriæ. dare victoriam. Sic κράτει πέλασσον, victoriam mihi largire, a. 1. imperat. act. Poët. Th. πέλας, propè.

ΠΕ΄ΛᾸΝΟΣ, ϋ, ὁ, libum è polline farinæ: q. à πάλη, farina tenuis, vel παλύνω, misceo.

ΠΕΛΑΡΓΟ΄Σ, ϋ, ὁ, ciconia: q. ex πελὸς, et ἀργὸς, quia nigris et albis pennis.

ΠΕ'ΛΑΣ, adv. *propè*, q. à *πέλω*, *appropinquare facio*; comp. *πλησίον*, superlat. *πελαστάτω*. Hinc ὁ *πέλας*, *vicinus, propinquus, alius*.

Πέλασαν, *applicârunt*, Ion. pro *ἐπέλασαν*, 3. pl. a. 1. act. et

Πελάσας, *αντος*, *accedens*, a. 1. part. act. *πέλασαι*, a. 1. inf. à *πελάζω*, *admoveo*, f. *σω*, p. *πεπέλακα*. Th. *πέλας*, *propè*.

* Πελασγοὶ, Iones dicti sunt *Pelasgi Ægialenses*, Πελασγοὶ Αἰγιαλέες, antequam Danaus et Xuthis in Peloponnesum transierunt, Herodot. vii. 94. sic dicti ab Ægialeo rege.

Πελασθεὶς, *έντος*, *accedens*, a. 1. part. pass. et

Πελάσθη, *infixa est*, Ion. pro *ἐπελάσθη*, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab eod. verbo et Th.

Πελάσσαις, Æol. pro *πελάσας*, a. 1. part. act. Poët. gem. *σ*, verbi *πελάζω*, quod vide.

Πελάτης, *ȣ*, ὁ, *qui appropinquat*; item *incola, cliens*: [* *vicinus, mercenarius*, qui *θῆς* Atticis, *πένεστης* Thessalis, *πελάτης* reliquis Græcis, Salm. de m. usur. p. 871.] à *πελάω*.

Πελάτις, *ἴδος*, ἡ, *cliens, famula*: à præced.

Πελάω, idem quod *πελάζω*, quod vide.

Πέλεθος, vide in *σπέλεθος*.

Πέλεθρον, pro *πλέθρον*, *ȣ*, τὸ, *jugerum*.

Πέλει, *est, contigit*. [*Ab inusit. *πέλω*, *sum*. In Stobæo vox Poëtica habetur, sed sæpe eâ utuntur Tragici in Iambis, Markl. in Eurip. Suppl. 178.]

Πέλεια, *ας*, ἡ, et

Πελειὰς, *ἄδος*, ἡ, *columbarum quædam species, columba*: à *πελὸς*, *niger, fuscus*, quia nigro erant colore.

Πελειάσιν, *columbis*, dat. pl. à *πελειάς*.

Πελεκὰν, *PELICANUS*, Gl. V. *πελεκάνος*, *marina avis, fulica*. Dicitur *πελεκὰν*, *ᾶνος*, et *-άντος*, et *πελεκᾶς*· à *πελεκάω*, *seco*, quòd rostrum habeat magnum et latum, *dolando* aptum. Th. *πέλεκυς*, *securis*.

Πελεκάω, *-ῶ*, f. *ήσω*, *seco*, *securi incido*: à *πέλεκυς*.

Πελέκημα, *ἄτος*, τὸ, *fomes*, id quod *inter dolandum excidit, scobs, ramentum*, quod pro fomite esse potest: à præcedente.

Πελεκίζω, *securi ferio*; f. *ίσω*, p. *πεπελέκικα*, perf. pass. *πεπελέκισμαι*, perf. part. pass. *πεπελεκισμένος*, *η*, *ον*, *securi percussus*. Th. *πέλεκυς*, *securis*.

Πελεκῖνος, *ȣ*, ὁ, *securidaca*, herba, cujus semen est ut *πέλεκυς*, *securis*.

Πελέκκησεν, Ion. et Poët. pro *ἐπελέκησε*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *πελεκάω*, *seco*, quod vide.

Πέλεκκον, *ȣ*, τὸ, *manubrium* seu *capulus bipennis, bipennis ipsa*: à

ΠΕ'ΛΕΚΥΣ, *εως*, ὁ, *securis bipennis*; in acc. *πέλεκυν*.

Πελεμίζετ', Ion. pro *ἐπελεμίζετο*, *contremuit, quassatus fuit*; 3. sing. imperf. pass. à

ΠΕΛΕΜΙ'ΖΩ, *moveo, commoveo, quasso*; f. *ξω*, p. *πεπελέμιχα*, perf. pass. *πεπελέμιγμαι*, a. 1. pass. *ἐπελεμίχθην*, *ης*, *η*.

Πελεμίχθη, 3. sing. a. 1. ind. pass. Ion. præced.

Πέλεν, Ion. pro *ἔπελεν*, *exstabat*, 3. sing. imperf. et

Πέλεσκε, Ion. pro *ἔπελε*, 3. sing. imperf. verbi Poët. *πέλω*, *sum*.

Πέλευ, Dor. pro *πέλȣ*, præs. imperat. verbi *πέλομαι*, idem quod *πέλω*, *sum*.

Πελιδνὸς, ἡ, *ὸν*, *nigrorem plumbeum habens, sanguine suffusus, lividus*: à Th. *πελὸς*, *niger*.

Πελιδνόω, *-ῶ*, *lividum reddo, sugillo*: à præced.

Πέλιος, *ία*, *ιον*, *niger, lividus*: à *πελός*.

Πέλοντο, *erant*, 3. pl. imperf. Ion. verbi *πέλομαι*, *sum*: à *πέλω*, idem.

ΠΕ'ΛΛΑ, Ion. *πέλλη*, *ης*, ἡ, *mulctra*, *πελλὶς*, *ίδος*, ἡ, idem; q. à *πλέος*, *plenus*, quòd sæpè lacte *impleri* soleat. Indè Angl. A PAIL, i. e. mulctrale. Item *vas potarium*.

Πέλλη, *ης*, ἡ, *PELLA*, urbs Macedoniæ: unde Alexander Magnus *Pellæus* dictus.

Πέλλος, *η*, *ον*, sive *πελλὸς*, ἡ, *ὸν*, idem quod *πελὸς*, *niger*.

ΠΕ'ΛΜΑ, *ἄτος*, τὸ, *planta pedis*; item *solea*, q. à *πελὸς*, quia *nigra*; aut à *πηλὸς*, *lutum*, quod eâ calcamus.

Πέλομαι, *sum*; id quod *πέλω*.

Πελόμεσθα, Dor. pro *πελόμεθα*, 1. pl. præs. ind. m. præced. verbi.

Πελοπηϊάδαι, Ion. Dor. et Poët. pro Πελοπίδαι, οἱ, nom. pl. à

Πελοπίδης, *ȣ*, ὁ, *Pelopis filius*: à Πέλοψ, *οπος*, nom. propr.

Πελοποννησιᾰκὸς, ἡ, *ὸν*, *Peloponnesiacus*: et

Πελοποννησιαςὶ, adv. *Peloponnesiacè*: à

Πελοπόννησος, *ȣ*, ἡ, *Peloponnesus*, regio Græciæ, infra mare Ionium et Ægæum: ex Πέλοψ et *νῆσος*.

Πέλοπος, gen. sing. à Πέλοψ, *οπος*, ὁ, *Pelops, filius Tantali, regis Phrygiæ*.

ΠΕΛΟ'Σ, ἡ, *ὸν*, *colorem nigricantem et subfuscum habens*; item *niger, fuscus*.

Πελταςὴς, *οῦ*, ὁ, *PELTASTA*, *peltatus, cetratus*: et

Πελταςϊκὸς, ἡ, *ὸν*, *ad peltastam pertinens*; item *qui peltâ se tueri in pugnâ novit*: à

ΠΕ'ΛΤΗ, *ης*, ἡ, *PELTA*, *scutum brevius*; q. *παλτὸν*, quòd *vibrari* possit.

Πέλυξ, *-υκος*, ὁ, vel *πέλυς*, *εως*, ἡ, *securis*; *PELVIS*, propriè *lignea*; facta *τῷ πελεκᾷν*.

ΠΕ'ΛΩ, et *πέλομαι*, *sum*; *venio*; *verto*; *admoveo, appropinquare facio*.

ΠΕ'ΛΩΡ, *ωρος*, τὸ, *monstrum*.

Πελώρη, *vasta*, f. g. Ion. à *πέλωρος*.

Πελώριος, *ου*, ὁ ξ ἡ, *monstrosus*; item *admirandus, suspiciendus, mirus*; et *immanis, ingens*. Th. *πέλωρ*.

Πέλωρος, *-ώρα*, *-ωρον*, *monstrosus, portentosus*; item *ingens, immanis*: ab eod.

Πέμμα, *ἄτος*, τὸ, *coctum aliquid*, peculiaritèr *genus quoddam placentæ*: à *πέπτω*, *coquo*.

Πεμπάδαρχος, *quincurio*; idem quod *πεντάδαρχος*.

Πεμπάζω seu *πεμπάζομαι*, f. *ἄσω*, et m. *-άσομαι*, perf. *πεπέμπακα*, *per digitos numero*, præsertim *quinos*; *numero*; *cogito*: à

Πεμπὰς, *-ἄδος*, ἡ, idem quod *πεντὰς*, *-άδος*, *numerus quinarius*, *quinque*: à

Πέμπε, Æol. pro *πέντε*, *quinque*. Est et

Πέμπε, pro *ἔπεμπε*, Ion. 3. sing. imperf. verbi *πέμπω*, *mitto*.

Πέμπελος, *ȣ*, ὁ ξ ἡ, *senex*: q. jam *mittendus* in sepulchrum: à *πέμπω*.

Πέμποισα, *ας*, ἁ, Dor. pro *πέμπουσα*, *ης*, ἡ, *mittens*, præs. part. f. g. à *πέμπω*, *mitto*, f. *ψω*.

Πέμπον, Ion. pro *ἔπεμπον*, *ες*, *ε*, imperf. Ion. ejusd. verbi.

Πεμπταῖος, *-αία*, *-αῖον*, *quintanus*, *quinque dies natus*, *quod quinto die fit, venit, redit*, &c. à *πέμπτος*, *quintus*. Th. *πέντε*, *quinque*.

Πεμπτάμερος, *ȣ*, ὁ ξ ἡ, Ion. et Dor. pro *πεμφθήμερος*, vel *πενθήμερος*, *quinque dies durans*, seu *à quinque diebus*: ex *πέμπτος*, *ȣ*, *quintus*, et *ἡμέρα*, *dies*.

Πέμπτης, *η*, gen. et dat. sing. f. g. à

Πέμπτος, *η*, *ον*, *quintus, a, um*, dat. plural. *πέμπτοισι*· à *πέμπε*, Æol. pro *πέντε*, *quinque*.

Πεμπτὸς, ἡ, *ὸν*, *missus, a, um*: à

ΠΕ'ΜΠΩ, *mitto, dimitto, emitto, immitto, procul amando*; *veho, trajicio*; *mitto legatos*; [* *πέμπειν μαντεῖα σεμνὰ*, Eurip. in Phœniss. 293. *mittere ad oraculum venerandum*.] f. *ψω*, p. *πέπεμφα*, a. 1. *ἔπεμψα*, a. 1. imperat. act. *πέμψον*, *-άτω*, a. 1. sub. *πέμψω*, *ῃς*, *ῃ*, a. 1. infin. *πέμψαι*, a. 1. part. *πέμψας*, *αντος*, præs. part. *πέμπομαι*, *mittor*, a. 1. pass. *ἐπέμφθην*, f. 1. pass. *πεμφθήσομαι*, p. med. *πέπομπα*. [* *πέμπομαι*, med. *curo aliquem deducendum*. Eurip. Hecub. 372. Orest. 107. 111.]

Πεμπώβολον, *ȣ*, τὸ, *veru cum quinque cuspidibus*: ex *πέμπε*, Æol. pro *πέντε*, *quinque*, et *ὀβολὸς*, *veru*.

ΠΕ'ΜΦΙΞ, *-ιγος*, ἡ, *flatus*; item *gutta, nubes, bulla*; qu. à *πέμπω*, ut sit quod *emittitur* è re aliquâ.

ΠΕΜΦΗΔΩ'Ν, *όνος*, ἡ, *insectum è vesparum genere*.

Πέμψαν, Ion. pro *ἔπεμψαν*, 3. plur. a. 1. ind. act. et

Πέμψας, *αντος*, a. 1. part. act. verbi *πέμπω*, *mitto*; f. *ψω*.

Πέμψει, 3. sing. et

Πέμψουσι, 3. pl. f. 1. act. ejusd. verbi.

Πεμψῶ, Dor. pro **πέμψω**, fut. 1. verbi πέμπω, quod vide.

Πέμψωμεν, *mittamus*, 1. plur. a. 1. sub. act. ejusd. verbi.

Πένεσθαι, præs. infin. m. à πένομαι, *laboro*, *ago*, quod vide.

Πενέστης, ε, ὁ, *servus*, *famulus* : à πένομαι, *laboro*. [* idem qui θὴς Atticorum.]

Πένηαι, Ion. pro πένῃ, 2. sing. sub. m. verbi πένομαι, *laboro*, *pauper sum*.

Πένης, ητος, ὁ ꝁ ἡ, *qui labore victum quærit*, *pauper*, *egens*; dat. plur. πένησι· à πένομαι, *laboro*, *egeo*.

Πένθει, *luge*, præs. imperat. à πενθέω, *lugeo* : Sed

Πένθεϊ, dat. sing. à πένθος, εος, τὸ, *luctus*,

ΠΕΝΘΕΡΟ'Σ, οῦ, ὁ, *socer*, *uxoris pater* : πενθερὰ, ᾶς, ἡ, *socrus*, *uxoris mater* : ut ἑκυρὸς, et -ρὰ, *socer*, et *socrus* mariti pater et mater.

Πενθέω, -ῶ, *lugeo* : f. ήσω, p. πεπένθηκα, a. 1. ἐπένθησα, a. 1. infin. πενθῆσαι. Th. πένθος, εος, τὸ, *luctus*.

Πενθήμεναι, Dor. pro πενθῆναι, præs. infin. à πένθημι, pro πενθέω. Alii pro πενθεῖν, præs. inf. verbi πενθέω, *lugeo*. Th. πένθος.

Πένθῖμος, ε, ὁ ꝁ ἡ, et πένθιμος, -ίμη, -ιμον, *lugubris* : à

ΠΕ'ΝΘΟΣ, εος, τὸ, *luctus*, *mœror*; item *funus* : q. πόνθος, à p. m. πέπονθα, verbi πάσχω, *patior*. Hinc πενθέω, *lugeo*.

Πενΐα, ας, ἡ, at Ion. -η, ης, *paupertas* : à πένης, *pauper*. Th. πένομαι, *laboro*, *inops sum*.

Πενιχρᾰλέος, -έα, -έον, *pauper*, *pauperculus*, *inops* : à

Πενιχρὸς, ὰ, ὸν, *pauper*, *pauperculus*, *inops* : à

ΠΕ'ΝΟΜΑΙ, *facio*, *efficio*, *ago*, *paro*, *curo*, *struo*; *pauper sum*; πενόμενος, præs. part. m. πέπονα, p. m.

Πένοντο, Ion. pro ἐπένοντο, 3. pl. imperf. m. verbi præced.

Πεντάδαρχος, ε, ὁ, *qui quinque viris præest* : ex πέντε, *quinque*, et ἀρχὴ, *principium*.

Πεντάεθλον, ε, τὸ, *quinquertium* : et

Πεντάεθλος, ε, ὁ, *quinquertio* : ex πέντε, *quinque* et ἄεθλος, *certamen*.

Πενταετηρῐκὸς, ὴ, ὸν, *quinquennalis*; *lustralis* : à

Πενταετηρὶς, ίδος, *quinquennium*, *lustrum*. Sed Att. πενταετηρὶς ponitur pro adjectivo, πενταετηρικὴ· à

Πενταέτηρος, ε, ὁ ꝁ ἡ, *quinquennis*, *quinquennalis* : à

Πενταέτης sive πενταετὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, idem : ex πέντε, *quinque*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Πένταθλον, ου, τὸ *quinquertium*, *quinque certamina* : et

Πένταθλος, ου, ὁ, *quinquertio*, *qui quinque certaminibus victor evasit* : ex πέντε, *quinque*, et ἆθλος, *certamen*. Th. ἄεθλος, idem.

Πεντάκι,, *quinquies*, adv. à πέντε.

Πεντακισχίλιοι, -αι, -α, *quinquies mille* : ex præced. et χίλιοι.

Πεντακόσιοι, -αι, -α, *quingenti*, *æ*, *a* : ex πέντε, *quinque*, et κόσιοι.

Πεντάπηχυς, υος, ὁ καὶ ἡ, *qui est quinque cubitorum* : ex πέντε, et πῆχυς.

Πενταπλᾰσιος, -ία, -ιον, Ion. πενταπλήσιος, *quinquies major*. Th. πέντε, *quinque*.

Πενταπλασίως, adv. *quintupliciter*, *quinque modis* : à præced.

Πενταπλόος, ῦς, ὁ ꝁ ἡ, et πενταπλόος, -ῦς, πλόη, -ῆ, πλόον, -ῦν, *quintuplex* : à πέντε.

Πέντᾰχα, et πεντᾰχῆ, *quinquefariàm*, *quinque modis* : à

ΠΕ'ΝΤΕ, οἱ αἱ, τὰ, *quinque*.

Πεντεκαίδεκα, *quindecim*.

Πεντεκαιδέκᾰτος, -άτη, -ατον, *decimus quintus* : ex πέντε, et δέκατος, *decimus*.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quinquaginta* : à πέντε, *quinque*.

Πεντηκονταετὴς, έος, ὁ, *quinquaginta annos habens* : ex πεντήκοντα, *quinquaginta*, et ἔτος, εος, τὸ, *annus*.

Πεντηκονταετία, ας, ἡ, *quinquaginta anni* : à præced.

* Πεντηκοντάλιτρον, ου, τὸ, *quinquaginta libræ*; *nummus Siculus*, ita à pondere dictus, quia scil. quinquaginta libras valebat. D. S.

Πεντηκόνταρχος, ε, ὁ, *qui quinquaginta militibus præest*.

Πεντηκόντερος, ἡ, *navis*, *quæ quinquaginta remis agitur* : πεντηκόντορος, ἡ, idem.

Πεντηκοντόγυος, ε, ὁ ꝁ ἡ, *qui quinquaginta jugerum est* : ex πεντήκοντα, quod vide, et γύα, seu γυία, *arvum*, *juger*.

Πεντηκοντακάρηνος, ε, ὁ ꝁ ἡ, *qui habet quinquaginta capita* : ex πεντήκοντα, quod vide, et κάρηνον, ε, τὸ, *caput*.

Πεντηκοςὸς, ἡ, ὸν, *quinquagesimus*, *a*, *um*. Hinc Πεντηκοςὴ, scil. ἡμέρα, *dies quinquagesimus*, à resurrectione Domini. Angl. PENTECOST. Th. πέντε.

Πεντόζοιο, gen. Ion. à

Πέντοζος, ε, ὁ ꝁ ἡ, *qui in quinos ramos dispergitur.* Sic vocatur etiam *manus* : ex πέντε, et ὄζος, *ramus*. Digiti sunt velut *quinque ramusculi*.

Πέξαιτ' pro πέξαιτο, *tondeatur* : 3. sing. a. 1. opt. med. verbi πέκω, seu πείκω, *pecto*, f. ξω.

Πεξῶ, Dor. pro πέξω, f. 1. verbi ejusd.

ΠΕ'ΟΣ, εος, τὸ, *penis*.

Πεπάγᾱσι, Dor. pro πεπήγασι, 3. plural. perf. m. verbi πήγνυμι, *compingo*; f. ξω, a. 2. ἔπᾰγον, p. m. πέπηγα.

Πεπαθυῖα, *passa*; per Sync. pro πεπαθηκυῖα, p. part. act. f. g. verbi παθέω, f. ήσω, pro πάσχω, *patior*; a. 2. ἔπαθον.

Πεπαίδευνται, 3. pl. p. pass. et

Πεπαίδευται, 3. sing. Vide παιδεύω.

Πεπαίνω, *excoquo*, *et ad maturitatem perduco*; *maturo*; *mitigo*, *lenio* : à πέπτω.

Πεπαισμένος, p. part. pass. à παίζω, *ludo*, *illudo*; vel à παίω, *percutio*; fut. αίσω, p. pass. πέπαισμαι. Sunt qui à πεπαίνω, derivari dicunt.

Πεπαίτερος, -έρα, -ερον, *maturior*, *mitior*; compar. Est πέπων, *maturus*, quod vide.

Πεπαλαγμένος, *pollutus*; perf. part. pass. à παλάσσω, *inquino*, *fœdo*; f. ξω, p. πεπάλαχα, a. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, *vibro* : f. αλῶ. Alii à πηλὸς, *lutum*.

Πεπάλακτο, 3. sing. plusq. perf. pass. Ion. ab eod.

Πεπάλαχθε, 2. pl. perf. imperat. pass. à παλάσσω, *sortior* : quod à πάλος, *sors*; item *agitatio*. Th. πάλλω, *agito*.

Πεπᾰλὼν, *qui vibravit*; Ion. redupl. pro παλὼν, a. 2. part. act. verbi πάλλω, *vibro*; f. αλῶ, a. 2. ἔπαλον.

Πέπᾰμαι, perf. verbi πάομαι, fut. m. άσομαι, *possideo*.

Πεπᾶναι, a. 2. infin. act. verbi πεπαίνω, *coquo*; a, 1. part. pass. πεπανθεὶς, -εῖσα, -ὲν, *coctus*; nom. pl. πεπανθέντες.

Πεπᾰρεῖν, per Anadiplas. pro παρεῖν, a. 2. infin. verbi πείρω, *transeo*; f. ερῶ, a. 2. ἔπαρον. Portus legendum credit πεπορεῖν, a. 2. infin. pro πορεῖν, verbi πορῶ, vel πορέω, *do*, *præbeo*.

Πεπάρθαι, perf. infin. pass. à

Πέπαρμαι, perf. ind. pass. et

Πεπαρμένος, η, ον, *trajectus*, *confixus*; p. part. pass. verbi πείρω, *transadigo*; f. περῶ, p. πέπαρκα, p. m. πέπορα.

Πεπαρῴνηκα, perf. act. Att. pro παρῴνηκα· et

Πεπαρῳνημένος, p. part. pass. Att. pro παρῳνημένος, verbi παροινέω, *pecco per vinolentiam*. Th. οἶνος, *vinum*.

Πέπαςαι, *acquisivit*; Poët. pro

Πέπᾰται, 3. sing. p. pass. verbi πάομαι, *possideo*; f. m. άσομαι, p. pass, πέπαμαι.

Πέπαυμαι, -σαι, -ται, p. ind. pass. et

Πεπαυμένοις, dat. pl. perf. part. pass. et

Πέπαυσο, 2. sing. perf. imperat. pass. verbi παύω, *cesso*; fut. παύσω, p. πέπαυκα, a. 2. ἔπαον.

Πεπείθᾶται, *persuasi sunt*; Ion. pro πεπεισμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo*; fut. σω, a. 2. ἔπιθον, perf. pass. πέπεισμαι.

Πεπείθοντο, *paruerunt*; Ion. redupl. pro ἐπείθοντο, 3. pl. imperf. pass. ejusd. verbi.

Πεπείρᾱμαι, *expertus sum*; Dor. pro πεπείρημαι, p. ind. ἐπειράσθην, a. 1. pass. à πειράω, *tento*; f. άσω, et ήσω. Th. πεῖρα, *conatus experientia*.

Πέπειρος, ε, ὁ ꝁ ἡ, *maturus*, *mitis* : à Th. πέπτω.

Πεπείσθω, *persuasum habeat*: 3. sing. perf. imperat. pass. et

Πέπεισμαι, perf. ind. pass. verbi πείθω, *persuadeo*; f. σω.

Πεπελεκισμένος, ϐ, *decollatus, securi percussus*; p. part. pass. verbi πελεκίζω, *securi ferio*. Th. πέλεκυς, *securis*.

Πεπεραγκέναι, p. infin. act. verbi περαίνω, f. ανῶ, p. πεπέραγκα, idem quod περατόω, *finio*. Th. πέρας, τὸ, *finis*.

Πεπερημένος, ϐ, *advectus et venditus*: à περάω, *vendo*; f. άσω, et ήσω, p. πεπέρηκα, p. pass. πεπέρημαι.

ΠΕ'ΠΕΡΙ, ιος, vel εως, τὸ, *PIPER*, Angl. PEPPER: à πέπαρος, quòd calore suo coctionem juvet.

Πέπηγα, ας, ε, p. m. et

Πεπηγὼς, ότος, p. part. m. verbi πήγνυμι, seu πήγω, *compingo*.

Πεπηδηκέναι, perf. infin. act. verbi πηδάω, *salto*.

Πεπιεσμένος, η, ον, *pressus*; perf. part. pass. verbi πιέζω, *premo*; f. σω, p. κα, p. pass. πεπίεσμαι.

Πεπιθεῖν, *inducere*; Ion. redupl. pro πιθεῖν, a. 2. infin. verbi πείθω, *persuadeo*; f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθημένος, η, ον, p. part. pass. et

Πεπιθήσω, *persuadebo*; Ion. redupl. pro πιθήσω, f. 1. verbi πιθέω, pro πείθω, *persuadeo*: a. 2. ἔπιθον, undè πιθέω.

Πέπιθμεν, per Sync. pro πεπίθομεν, Ion. redupl. pro ἐπίθομεν, 1. pl. a. 2. act. verbi πείθω.

Πεπίθοιμεν, et in 3 pl. πεπίθοιεν, Ion. redupl. pro πίθοιμεν, et πίθοιεν, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Πέπιθον, Ion. redupl. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. et

Πεπιθὼν, a. 2. part. act. Ion. pro πιθὼν, όντος, verbi πείθω, *persuadeo*; a. 2. ἔπιθον.

Πεπιςεύκαμεν, 1. pl. p. ind. act. verbi πιςεύω, *credo*; f. εύσω· à πίστις, εως, ἡ, *fides*.

Πεπιςεύκεισαν, *crediderant*; 3. pl. plusq. p. Att. pro ἐπεπιστεύκεισαν, ab eod. verbo.

Πεπιςευμένην, acc. sing. f. g. part. p. pass. verbi πιστεύω· vide in πεπιςεύκαμεν.

Πεπλανημένως, adv. *vagabundè*: à πλανάομαι, *erro*. Th. πλάνη, *error*.

Πέπλαςαι, 3. sing. perf. pass. πεπλᾶσθαι, perf. inf. pass. πεπλασμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πλάσσω, *fingo*; f. σω, p. κα.

Πεπλάτυνται, 3. sing. perf. pass. verbi πλατύνω, *dilato*; f. υνῶ, p. πεπλάτυγκα. Th. πλατὺς, έος, *latus, amplus*.

Πέπληγα, *percussi*; p. m. verbi πλήσσω, f ξω, a. 2. ἔπληγον.

Πεπληγέμεν, et πεπληγεμέναι, Ion. et Dor. pro πεπλήγειν, verbi πεπλήγω, *percutio*; quod à p. med. πέπληγα, verbi πλήσσω, in præsens abiit: undè et imperf. πέπληγον, Ion. pro ἐπέπληγον, nisi malis esse a. 2. act. verbi πλήσσω, a. 2. πέπληγον, Anadiplas. Ion. pro ἔπληγον.

Πέπληγον, *percussi*; vide in præced.

Πεπλήθυνται, 3. sing. perf. pass. verbi πληθύνω, quod vide.

Πεπληθὼς, -υῖα, -ὸς, *plenus, a, um*; perf. part. m. verbi πλήθω, *impleo*; f. πλήσω, p. m. πέπληθα.

Πέπληντο, 3. sing. plusq. p. pass. Ion. verbi ἐμπίπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*: f. πλήσω, p. pass. πέπλημαι.

Πεπληροφορημένων, *eorum quæ impleta sunt*; gen. pl. perf. part. pass. à πληροφορέω.

Πεπλήρωμαι, et in 3. pl. πεπλήρωνται, p. ind. pass. verbi πληρόω, *impleo*; f. ώσω, p. πεπλήρωκα. Th. πλέος, *plenus*.

Πεπλησιακὼς, -ότος, p. part. act. verbi πλησιάζω, *appropinquo, sector, accedo familiaritèr ad aliquem*; f. άσω, p. κα· à πλησίον, *propè*. Th. πέλας, idem.

ΠΕ'ΠΛΟΣ, ϐ, et Ion. πέπλοιο, ὁ, et πέπλον, ϐ, τὸ, *PEPLUS, -UM*, vestis muliebris.

Πεπλέσθαι, Poët. p. infin. pass. verbi inus. πλύω, *lavo*; f. ύσω, p. pass. πέπλυμαι. Th. πλύνω, idem.

Πέπλως, vide in ἐπέπλων, ως, ω, et

Πέπλως, acc. pl. Dor. pro πέπλϐς. Th. πέπλος.

Πεπνυμένος, η, ον, *prudens, sapiens*; perf. part. pass. et in dual. πεπνυμένω, à perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνῦμι, seu πνύω, f, σω, *spiro*; in pass. πνῦμαι, *sapio*. Th. πνέω, *spiro*.

Πέπνυσο, *sapito*; p. imperat. pass. verbi πνῦμαι, *sapio*: à πνῦμι, vel πνύω, id. quod præced. Th. πνέω, *spiro*.

Πεποίηκα, ας, ε, et in 3. pl. πεποιήκαντι, Dor. pro πεποιήκασι, p. ind. act. et

Πεποίημαι, et in 3. pl. πεποίηνται, p. ind. pass. πεποιῆσθαι, p. inf. pass. et

Πεποιημένος, η, ον, p. part. pass. verbi ποιέω, ήσω, *facio*.

Πέποιθ' pro πέποιθε, *confidit*; 3. sing. p. m. πέποιθα, ας, ε, hinc πεποίθῃς, 2. sing. p. m. sub. et

Πεποιθέναι, p. inf. m. πεποιθὼς, ότος, in pl. πεποιθότες, p. part. m. verbi πείθω, *persuadeo*; f. σω, a. 2. ἔπιθον, πεποίθει, 3. sing. plusq. p. m. Ion.

Πεποίθησις, εως, ἡ, *persuasio, fiducia*: à p. m. πέποιθα, verbi ejusd.

Πεποίθομεν, 1. pl. præs. ind. verbi πεποίθω, qu. Siculo more factum à p. m. πέποιθα, verbi πείθω.

Πεποιθότως, adv. *confidentèr, cum fiduciâ*: à

Πεποιθὼς, ότος, *fretus, confisus*; vide in πεποιθέναι.

Πεποικιλμένος, η, ον, *variegatus, a, um*; perf. part. pass. verbi ποικίλλω, f. λῶ, *variego*. Th. ποικίλος, *varii coloris*.

Πέπομφα, *misi*; p. ind. med. verbi πέμπω, *mitto*; f. ψω.

Πέπον, *mollis, ignave*; voc. à nom. πέπων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *mitis, maturus*.

Πέπονα, p. m. à πένομαι, *laboro*.

Πεποναμένος, Dor. pro πεπονημένος, ϐ, *elaboratus*: quod vide.

Πέπονες, όνων, οἱ ϗ αἱ, *pepones*, nom. pl. à πέπων.

Πεπονημένος, η, ον, *elaboratus*; p. part. pass. verbi πονέω, *excolo, instruo*.

Πεπονηρευμένος, p. part. pass. verbi πονηρεύω, *improbus sum, improbè ago*: à πονηρὸς, *malus*.

Πέπονθα, *passus sum*: p. m. ind. et

Πεπονθὼς, υῖα, ὸς, p. m. part. verbi πάσχω, *patior*; f. m. πείσομαι, a. 2 ἔπαθον.

Πέπορδα, *pepedi*; p. med. verbi πέρδω, *pedo*.

Πεπορεῖν, Ion. Anadiplas. pro πορεῖν, a. 2. inf. act. verbi πόρω, fut. ρῶ, Poët. idem, quod πορίζω, *præbeo*. Th. πείρω, *transadigo*; p. m. πέπορα.

Πεπόρευσο, præs. imperat. pass. verbi πορεύομαι, *eo*.

Πεπόσθαι, p. infin. pass. à πίνω, *bibo*; f. πώσω, p. πέπωκα, p. pass. πέπομαι, a. 1. pass. ἐπόθην, a. 1. part. ποθείς.

Πεπόσθε, *laborâstis*; per Sync. pro πεπόνησθε, 2. pl. p. ind. pass. verbi πονέω, *laboro*; f. ήσω, p. πεπόνηκα, p. pass. πεπόνημαι. Sunt qui velint per Sync. dici pro πεπόνθατε, Pleonasm. inserto σ, p. m. verbi πάσχω, *patior*; fut. m. πείσομαι.

Πεποτήαται, *volârunt*; Ion. pro

Πεπότηνται, 3. pl. p. pass. verbi ποτάομαι, *volo*; f. m. ήσομαι, p. πεπότημαι. Th. πέτομαι vel πετάομαι, idem.

Πεπότητο, *volabit*; 3. sing. plusq p. pass. Ion. ab eod.

Πεπραγμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πράσσω, vide πέπραχα.

Πέπρακα, *terminavi*; per Sync pro πεπέρακα, p. ind. act. verbi περάω, *transeo*; f. άσω, et ήσω. Alii à πράσσω, formant, quod vide. Est et

Πέπρακα, perf. verbi πιπράσκω, *vendo*; fut. πράσω.

Πεπρᾶσθαι, p. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo*; f. πράσω, f. 1. pass πραθήσομαι, a. 1. pass. ἐπράθην, ης η. Th. περάω, *vendo*.

Πέπραχα, perf. ind. act. verbi πράσσω, *facio*, fut. ξω, perf. inf. act. πεπραχέναι, perf. ind. pass. πέπραγμαι, a. 1. pass. ἐπράχθην.

Πεπραχθέναι, vide in præced.

Πεπρῆσθαι, Ion. pro πεπρᾶσθαι, quod vide.

Πεπρησμένος, η, ον, *incensus*; perf. part. pass. verbi πρήθω, *incendo*; perf. pass. πέπρησμαι.

Πέπρωμαι, *fato destinatus sum*; per Sync. pro πεπεράτωμαι, p. ind. pass. et

Πεπρωμένος, η, ον, p. part. pass. verbi περατόω, per Sync. περόω, et πρόω, *destino*. Th. πέρας, ατος, τὸ, *terminus, finis*.

Πέπρωται, per Sync. pro πεπεράτωται, 3. sing. p. pass. et

Πέπρωτο, per Sync. pro πεπερά-

ωτο, 3. sing. plusq. p. Ion. Vide πέπρωμαι.

Πέπταμαι, per Sync. pro πεπέτασμαι, sic in 3. pl. πέπτανται, expansa sunt; pro πεπέτανται, p. pass. verbi πετάζω, vel πετάω, expando.

Πεπτεῶτα, lapsum; acc. sing. p. part. act. à πεπτεὼς, quod Pleonasm. τὸ ε, pro πεπτὼς, et hoc per Sync. pro πεπτωκὼς, gen. -ῶτος, vel -ότος, p. part. act. à πίπτω, cado; f. πτώσω, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πεπτηὼς, ῶτος, p. part. act. verbi πτήσσω, metu consterno, attonitum reddo; f. ξω, p. πέπτηχα, et sublato χ, Ion. πέπτηα. Hinc part. πεπτηὼς, et in acc. πεπτηῶτα· quod tamen per Ectasin dici pro πεπτεῶτα, quidam credunt, quod vide.

ΠΕ'ΠΤΩ, coquo, maturo, pinso; f. ψω, p. πέπεφα, Æol. πέσσω, Att. πέττω.

Πέπτωκα, cecidi; p. act. et

Πεπτωκὼς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, cado; fut. πτώσω, a. 2. ἔπεσον, f. 2. m. πεσῦμαι.

Πεπτῶτα, per Sync. pro πεπτωκότα, acc. sing. perf. part. act. verbi ejusd. Vide πεπτεῶτα.

Πεπύθοιτο, audiat, intelligat; 3. sing. a. 2. opt. m. pro πύθοιτο, Poët. et

Πεπύθωνται, Ion. Anadiplas. pro πύθωνται, 3. pl. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, interrogo; fut. m. πεύσομαι, perf. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πεπυκασμένος, η, ον, perf. p. pass. verbi πυκάζω, denso. [* πεπυκασμένος νόον, animo sapiens, eâdem ratione quâ Latinis callidus, cujus animus rerum usu occalluit, Græv. in Hes. Op. 793.] Th. πύκα, adv. densè.

Πεπυρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi πυρόω, inflammo; f. ώσω, p. πεπύρωκα. Th. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πεπύσθην, Ion. pro ἐπεπύσθην, 3. dual. plusq. perf. pass. verbi πυνθάνομαι. Vide πεπύθωνται.

Πέπυσμαι, interrogavi; perf. pass. et

Πέπυστο, Ion. pro ἐπέπυστο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Πέπωκα, bibi; p. act. verbi πίνω, bibo; f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ ϗ ἡ, coctus à sole, maturus, de fructibus dicitur; item PEPO; et mollis, ignavus: à πέπτω, coquo.

ΠΕ'Ρ, particula expletiva, quæ aliis orationis partibus annecti solet; et plerumque significat quanquam, tametsi; interdum respondet particulæ cunque. Sæpè etiam vacat. Æolibus πὲρ est περί.

ΠΕ'ΡΑ, ultrà, ultra modum, ultra quam, suprà, præter.

Περάαν, penetrare; Ion. pro περᾶν, præs. inf. verbi περάω.

Περαίη, ης, ἡ, Ion. pro περαία, scil. γῆ vel χώρα, terra quæ est ultra aliquem locum, ultra mare; oriens et occidens; à περαῖος.

Περαίνω, fut. ανῶ, p. αγκα, finio, perficio, efficio; item ex concessis aliquid efficio, i. e. infero, vel concludo syllogisticè; prædico. Th. πέρας, finis.

Περαῖος, αία, αῖον, ulterior, in ulteriore parte situs: à πέρα.

Περαιόω, ῶ, f. ώσω, in ulteriorem partem transveho, transeo, trajicio; finio, perficio: à præced.

Περαίτερος, έρα, έρον, ulterior: à πέρα.

Περαιτέρω et περαίτερον, ulteriùs, ampliùs: à præced.

Πέραν, adv. trans; cum gen. item cis, secus: idem quod πέρα, ultra. Sed

Περᾶν, præs. inf. à περάω, transeo.

ΠΕ'ΡΑΣ, ᾰτος, τὸ, et πεῖρας, τὸ, finis, terminus; item adv. denique.

Περάσαις, Æol. pro

Περάσας, αντος, a. 1. part. act. verbi περάω, transeo.

Πέρᾱσις, εος, ἡ, et

Περασμὸς, ῦ, ὁ, transitus: à περάω.

Πέρᾰτα, τὰ, fines; nom. vel acc. pl. à πέρας, ατος, τὸ, finis, [* ἐκ περάτων τῆς γῆς, Matt. xii. 42. pro è regione longè remotâ. Vorstius, c. xxiii. hîc Hebraismum quærit. Sic tamen Themistius, xiii. Jos. l. vi. c. 1. l. iv. 6. Philo, Legat. ad Caium.]

Περάτη, ης, ἡ, finis; expon. etiam extremitas horizontis orientem versus. Th. πέρας.

Περᾰτὸς, ἡ, ὸν, per quem transitus patet: à περάω.

Περᾰτόω, finio, termino; f. ώσω, p. κα, præs. pass. περατῦμαι, finior, terminor; p. ind. πεπεράτωμαι, per Sync. πέπρωμαι, fato destinatus sum: cujus part. πεπρωμένος, η, ον, fatalis, fato destinatus: à præced.

ΠΕΡΑ'Ω, transeo, supero, transporto, vendo; f. άσω, et ήσω.

Περγαμία, ας, ἡ, Poët. pro

Πέργᾰμος, ῦ, ἡ, urbs Asiæ insignis; Troja, ita dicta, quod editâ in rupe sit sita. Pergama enim omnia loca editiora olim appellabantur.

Περγασίδης, ῦ, ὁ, Pergasides, nom. patronym.

Πέργη, ης, ἡ, Perga: nomen metropoleos Pamphyliæ Hebr. Lat. interpr. velum.

ΠΕ'ΡΔΙΞ, ῖκος, ὁ ϗ ἡ, PERDIX, avis; Metaph. astutus, libidinosus: quod à περιέδω, circumedo.

ΠΕ'ΡΔΩ, PEDO, crepitum ventris edo; fut. σω, p. κα, a. 2. ἔπαρδον, p. med. πέπορδα.

Πέρην, Ion. pro πέραν, ultra: idem quod πέρα.

Περῆσαι, a. 1. inf. act. et

Περήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi περάω, f. ήσω vel άσω, transeo.

Περητὸς, Ion. pro περατὸς, ῦ, qui transire potest: ab eod. verbo.

Πέρθαι, Ion. pro πεπέρθαι, p. inf. pass. à

ΠΕ'ΡΘΩ, privo, vasto, perimo; PERDO, trucido; f. σω, p. κα, a. 2. ἔπραθον, p. med. πέπορθα.

ΠΕΡΪ, præpos, cum gen. de, pro, propter, præ, ultra. Cum dat. circum circa. Cum acc. circa, circum, circiter, erga. Inservit sæpe Periphrasi (α) personæ, ut οἱ περὶ Σωκράτην, Socratici: οἱ περὶ Κῦρον, Cyrus cum suis: (β) rei, ut τὰ περὶ τὴν ἐπιθυμίαν, cupiditas: (γ) Genitivi, ἡ περὶ αὐτὸν ἀρετὴ, virtus ejus. Intendit, ut περίλυπος, pertristis: interdum nihil vel paululum significationi addit.

Περὶ δείμᾰτι φεύγειν, Poët. pro ἀπὸ φόβυ φεύγειν, præ metu fugere.

Πέρι pro περίεστι, sicut ἔνι pro ἔνεστι. Vide περιεῖναι.

Περιᾰγω, circumeo, circumago, circumduco: in 3. pl. sub. περιάγωσιν, imperf. act. περιῆγον, fut. περιάξω, a. 2. περιήγᾰγον, Att. pro περιῆγον· ex περὶ, circum, et ἄγω, duco.

Περιαγωγὴ, ῆς, ἡ, circumactus, circumductio, conversio: à præced.

Περιαιρέω, -ῶ, aufero, amputo, circumcido: f. ήσω, p. περιῄρηκα, a. 2. περιεῖλον, ες, ε, a. 2. inf. περιελεῖν, præs. pass. περιαιρέομαι, -ῦμαι, tollor: imperf. περιῃρεόμην, -ύμην, -έυ, -ῦ, -έετο, -εῖτο. Th. αἱρέω, capio.

Περιαιρῦσα, præs. part. f. g. verbi præcedentis.

Περίαλλος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, aliis præstans, eximius: περίαλλα vel περιάλλως, eximiè, supra modum: ex περὶ, suprà, et ἄλλος, alius.

Περιάπτω, f. άψω, adnecto, appendo, pro amuleto appendo; item comparo, acquiro; impono, injungo: ex περὶ, et ἅπτω, necto.

Περιάργῠρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, argento obductus, argenteus: ex περὶ, et ἄργυρος, argentum. Hinc

Περιαργῠρόω, -ῶ, argento obduco; f. ώσω, p. -ηργύρωκα.

Περιαστράπτω circumfulgeo, splendore circumdo; f. ψω, p. περιήστραφα, a. 1. περιήστραψα· ex περὶ, circum, et ἀστράπτω, fulguro.

Περιαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, splendens, pellucidus. Th. αὐγὴ, splendor.

Περίαυγος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, undequaque splendidus: ab eod. Th.

Περιαυτολογέω, -ῶ, de me ipso loquor jactabundus, ostento me: ex περὶ, αὐτὸς, et λέγω, dico; p. m. λέλογα.

Περιαυτολογία, ας, ἡ, sui ipsius prædicatio, ostentatio: à præced.

Περιαύω, pernocto. Th. ἰαύω, commoror; f. σω.

Περιαύων, dormiens; præs. part. act. à præcedente.

Περίαχε, insonuit; 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιηχέω, Dor. περιαχέω, circumsono; f. ήσω. Th. ἦχος, sonus.

Περιβαίνω, circumeo; item circumeundo protego, defendo; f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. inf. act βῆναι· ex περὶ, et βαίνω, eo.

Περιβάλεσθαι, a. 2. inf. m. à

Περιβάλλω, cirdumdo, cingo, amicio; ambio, amplector; afficio; f. βαλῶ, a. 2. -έβᾰλον, amicui; perf. βέβληκα, præs. pass. περιβάλλομαι, vestior; perf. pass. βέβλημαι, perf.

part. pass. βεβλημένος, η, ον, amictus, a, um; fut. 2. med. βαλῦμαι, a. 2. m. ἐβαλόμην, ȣ, ετο, vestitus fui; a. 2. imperat. m. βαλῦ, ἔσθω, p.m. βέβολα· ex περὶ, circum, et βάλλω, jacio.

Περίβαρα, genus calceamenti. Suid. περίβαλλα· an à περιβάλλω, quòd pedi circumjiciatur?

Περιβῆναι, protegere; a. 2. infin. act. verbi περιβαίνω, quod vide.

Περιβιόω, supervivo, superstes sum; f. ώσω, p. -βεβίωκα.

Περίβλεπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, conspicuus, spectabilis, illustris, admirabilis: à περιβλέπω.

* Περιβλέπτως, ἀγωνίζεσθαι, ita pugnare, ut omnibus sit spectaculo, id est, egregiè pugnare, D. S.

Περιβλέπω, circumspicio; item affecto, admiror; f. ψω, p. -βέβλεφα, præs. m. περιβλέπομαι, idem: Imperf. m. -εβλεπόμην, ȣ, ετο, a. 1. m. ἐβλεψάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. βλεψάμενος, η, ον· ex περὶ, et Th. βλέπω, video.

Περίβλημα, ἄτος, τὸ, pallium: à περιβάλλω.

Περιβόητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, clarus, celebris: à βοάω, clamo.

Περιβόλαιον, ȣ, τὸ, amictus, velamen: et

Περιβολὴ, ῆς, ἡ, vestitus, amplexus, ambitus, periodus orationis: à p. m. περιβέβολα, verbi περιβάλλω, circumdo, amicio.

Περιβραχιόνιον, ȣ, τὸ, armilla: ex περὶ, et βραχίων, ονος.

Περιβώμιον, ȣ, τὸ, simulachrum, statua: ex περὶ, et βωμὸς, ara.

Περίβωτος, celebris, famosus: pro περιβόητος, q. v.

Περιγίγνομαι, vel περιγίνομαι, supersum; supero, vinco, salvus evado; contingo; potior, adipiscor: præs. part. m. vel pass. περιγιγνόμενος, ȣ, superstes: a. 2. m. περιεγενόμην, a. 2. part. m. -γενόμενος, a. 2. infin. -γενέσθαι: ex περὶ, et γίγνομαι, sum, fio, nascor.

Περιγλαγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, lacte plenus, lacte abundans: ex περὶ, et γλάγος. Poët. pro γάλα, -ακτος, τὸ, lac.

Περιγληνάομαι, -ῶμαι, oculorum pupillis lustro, circumspicio. Th. γλήνη, pupilla oculi.

Περιγληνώμενος, circumspiciens: à præced.

Περίγλωσσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. ὁ περισσὸς τὴν γλῶσσαν, qui linguâ est eximius, disertus, eloquens.

Περιγογγύζω, f. ύσω, obmurmuro: ex περὶ, et γογγύζω, murmuro.

Περιγογγύζωσι, murmurent; 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Περίγρα, ας, ἡ, circinus, quo rotarum περιγυρὶς, id est circumferentia perficitur.

Περιγράφω, f. ψω, circumscribo; definio; finio, seu claudo, ut librum, orationem; leviter, non exactè describo; deleo, aufero è numero; coërceo: ex περὶ, et γράφω.

Περιδδείσασα, verita; Ectasi Poët. pro περιδείσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi περιδείδω.

Περιδεὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, meticulosus: ex περὶ, et δέος, εος, τὸ, metus.

Περιδείδια, p. m. à

Περιδείδω, undiquaque metuo, pertimesco: ex περὶ, et δείδω, timeo: f. είσω, a. 1. ἔδεισα, a. 1. part. δείσας, δείσασα, p. m. δέδια.

Περιδέξια, τὰ, dextralia, armillæ: à

Περιδέξιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, ambidexter: ex περὶ, et δεξιὸς, dexter. Th. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextra.

Περιδειπνέω, -ῶ, f. ήσω, epulum funebre celebro: à

Περίδειπνον, ȣ, τὸ, epulum funebre, parentalia: ex περὶ, et δεῖπνον, convivium.

Περιδέραιον, ȣ, τὸ, collare, armilla; frequentiùs verò pro ornatu collari seu monili: à

Περιδέραιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, collaris: ex περὶ, circum, et δέραιον, collare. Th. δέρη, cervix, collum.

Περιδέω, circumligo: fut. ήσω, p. περιδέδεκα, præs. pass. περιδέομαι, p. pass. -δέδεμαι. plusq. p. pass. -εδεδέμην, σο, το; ex περὶ, circum, et δέω, ligo.

Περιδιπλόω, -ῶ, q. dic. circumduplico; involvo, i. e. obtego.

Περιδραμόντες, nom. pl. a. 2. part. act. à περιτρέχω, circumcurro, percurro: f. θρέξω, a. 2. -έδραμον, ες, ε, a. 2. part. act. περιδραμὼν, όντος, p. ind. act. περιδεδράμηκα· ex περὶ, et τρέχω, curro.

Περιδρομὴ, ῆς, ἡ, circuitus, ambitus: à

Περίδρομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, circumcurrens; rotundus, velox: à περιτρέχω.

Περιδύνω, circumvestio. Apud Hom. περίδυσε exponitur spoliavit; pro ἀπέδυσε. Th. δύνω vel δύω, subeo, induco.

Περιδώσομαι, f. 1. m. verbi περιδίδομαι, depono, seu deposito pignore certo; paciscor: ex περὶ, et δίδωμι, do.

Περιεβάλετε, 2. pl. a. 2. ind. act. et

Περιεβάλετο, 3. sing. a. 2. m. verbi περιβάλλω, amicio, q. v.

Περιεγένετο, 3. sing. a. 2. m. verbi περιγίνομαι.

Περιέδραμον, ες, ε, vide in περιδραμόντες.

Περιεζωσμένος, η, ον, præcinctus, perf. part. pass. verbi περιζώννυμι, præcingo, q. v.

Περιέθηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi περιτίθημι, circumpono: f. -θήσω, a. 2. περιέθην. Th. τίθημι, pono.

Περιείδω, circumspicio, speculor; probè novi; negligo, sino. Th. εἴδω.

Περιειλέω, circumplico, circumvolvo: ex περὶ, et εἰλέω.

Περιειληθεὶς, έντος, involutus, indutus; a. 1. part. pass. à præced.

Περιείλησις, εως, ἡ, circumvolutio: ab eod.

Περιειλήφασι, 3. pl. perf. act. tt. verbi περιλαμβάνω, complector: quod ex περὶ, et λαμβάνω, capio: f. m. λήψομαι, perf. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Περιειλίξαντες, circumvolentes; nom. pl. a. 1. part. act. ex περὶ, et εἰλίσσω vel -ττω, volvo. Th. εἰλέω, idem.

Περίειμι, superior sum, supero, antecello. [* τὺς γονεῖς ἔχοντες περιόντας, Zosim. l. ii. qui ambos parentes habent eminentiores. Malè Leuncl. superstites.] item supersum, abundo, resto: ex περὶ, et εἰμὶ, sum.

Περιεῖναι, præs. infin. à præced

Περιείχετο, 3. sing. imperf. pass à περιέχω, q. v.

Περιέκρυβον, ες, ε, a. 2. ind. act verbi περικρύπτω, occulto; f. ψω, perf. περικέκρυφα. Th. κρύπτω, abscondo.

Περίελαι, a. 1. imperat. m. verbi περιαιρέω, aufero: qu. vide; f. 1. ελῶ, ex inus. Th. περιέλω, unde a. 1. -ειλα.

Περιέλασις, εως, ἡ, circumactio Th. ἐλαύνω, agito; f. -άσω.

Περιέλειχε, 3. sing. imperf. act verbi περιλείχω, circumlingo. Th λείχω, lambo.

Περιελθὼν, όντος, a. 2. part. act verbi περιέρχομαι, circumeo. Th. ἔρχομαι, venio; f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Περιέλοι, 3. sing. a. 2. opt. act. περιελεῖν, a. 2. infin. act. et

Περιελόντες, nom. pl. a 2. part act. περιελὼν, όντος, in f. g. περιελοῦσα, verbi περιαιρέω. Th. αἱρέω, capio; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Περιέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιπίπτω, incido, cum dat. f. περιπτώσω, p. περιπέπτωκα· ex περὶ, et πίπτω, cado, a. 2. ἔπεσον.

Περιέπλεκε, 3. sing. imperf. act. verbi περιπλέκω, f. ξω, circumplector; item sensum animi verbis obumbro vel contego: ex περὶ, et πλέκω, necto.

Περιέπω, περιέπομαι, observantiâ prosequor, curo; colo, ambio; tracto: ab ἕπω, tracto, sequor.

Περιεργάζομαι, curiosè agor, inanitèr satago, et laboro; f. m. ἄσομαι, a. 1. m. περιεργασάμην, ω, ατο. Ex περὶ, et ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, opus.

Περιεργία, ας, ἡ, curiositas, nimis accurata diligentia: à

Περίεργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, curiosus: item nimis exquisitus, supervacaneus. Th. ἔργον, opus.

Περιέρχομαι, circumeo, lustro, oberro, obambulo; circumvenio i. e. decipio; venio; ulciscor punio: f. m. περιελεύσομαι, a. 2 περιῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Περιέσπακα, ας, ε, distrexi, p. ind act. et

Περιεσπᾶτο, 3. sing. imperf. pass verbi περισπάω, -ῶ, distraho, q. vide

Περίεσπε, 3. sing. a. 2. Ion. verbi περισπάω, avello, distraho, a. 2. περίεσπον. Th. σπάω, traho. Alii à περιέπω, obeo, prosequor, deductum volunt: quod ex περὶ, et ἔπω, sequor: a. 2. ἔσπον, ες, ε, Poët.

Περιέσσασθαι, a. 1. infin. m. gem

σ, verbi περιέννυμι, *circuminduo*. Th. ἕω, *induo*, f. ἕσω, a. 1. εἷσα, a. 1. m. ἑσσάμην, Ion. et Poët. pro εἱσάμην.

Περιεςαλμένος, η, ον, *obvolutus, circumcirca indutus*; part. p. pass. verbi περιςέλλω. Th. ςέλλω, *orno*, f. λῶ, p. ἔςαλκα, perf. pass. ἔςαλμαι.

Περιέςη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi περιΐςημι, *circumsto*. Th. ἵςημι, *sto*; f. ςήσω, p. ἕςακα, a. 2. ἔςην.

Περιέςησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. περιέςη, ης, η, vel, ut alii volunt, a. 1. verbi περιΐςημι, q. vide.

Περιέςιν, 3. sing. præs. ind. verbi περίειμι, *superior sum, abundo*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιέςραψεν pro περιήςραψεν, *circumfulsit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi περιαςράπτω. Th. ἀςράπτω, *fulguro*.

Περιεςῶτα, acc. sing. perf. part. act. περιεςῶς, ῶτος, contractè pro περιεςηκὼς, verbi περιΐςημι, *circumsto*, q. v.

Περιέσχᾰτος, άτη, ατον, *extremus*. Th. ἔσχατος, idem.

Περιέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέχω.

Περιέτεμον, ες, ε, vel περιέτᾰμον, a. 2. ind. act. verbi περιτέμνω, *circumcido*, f. περιτεμῶ, p. περιτέτμηκα, perf. m. περιτέτομα. Th. τέμνω, *seco*.

Περιετέτμητο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ejusd.

Περιέτῠχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιτυγχάνω, *adipiscor*. Th. τυγχάνω, *sum*, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.

Περιέφθησαν, Ion. pro περιείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi περιέπω, *prosequor*. Th. ἕπω, *sequor*.

Περιέχω, et in med. περιέχομαι, *comprehendo, occupo; contineo; circumdo, cingo, obsideo*, undè *premo, affligo; superior, major sum; consertis manibus retineo*: hinc, *complector, foveo, amo, curo, defendo*: a. 2. περιέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo*.

Περιεώρα, 3. sing. imperf. act. verbi περιοράω, *circumspicio*. Th. ὁράω, *video*, imperf. Att. ἑώραον· et perf. ἑώρακα.

Περίζωμα, ἄτος, τὸ, *fascia, cingulum, ventrale, lumbare*.

Περιζώννῡμι, *præcingo*, f. περιζώσω, p. περιέζωκα, a. 1. περιέζωσα, perf. pass. περιέζωσμαι, perf. part. pass. περιεζωσμένος, *præcinctus*; a. 1. m. περιεζωσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. περίζωσαι, άσθω, a. 1. part. m. περιζωσάμενος. Ex περὶ, et ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo*, f. ζώσω.

Περίζωσαι, *præcingere*, a. 1. imperat. m. verbi præced.

Περιζώςρα, ας, ἡ, *fascia, cingulum*: à περιζώννυμι, q. v.

Περιηγέομαι, -ῦμαι, *circumduco; enarro*: ex περὶ, *circum*, et ἡγέομαι, *duco*, f. m. ἡσομαι.

Περιηγηματῐκὸς, ἡ, ὸν, *circumductus*, adject. verbale, à præced.

* Περιηγὴς, *in orbem jacens*: Κυκλάδας περιηγέας, Callim. Hymn. in Del. 198. *Cyclades in orbem jacentes*, ut legi debet.

Περιήγησις, εως, ἡ, *circumductio*; item *expositio* vel *commemoratio rei alicujus quæ fit sigillatim et quasi per singula ducendo*: à περιηγέομαι.

Περιήγον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi περιάγω, *circumduco*. Th. ἄγω, *duco*, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 2. ἤγον, et Att. ἤγᾰγον.

Περιήειν, εις, ει, plusq. p. m. verbi περίειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*, p. m. εἶα, plusq. p. ἤειν, in pl. ἤεισαν, et Att. ᾔεσαν: vel est imperf. ind. Att. ejusdem verbi. Nam, ut ab ἕω, fit εἶμι, ita, per eandem analogiam, ab antiquiore ἐέω, fiet εἴειμι; et in imperfecto, ut ab εἶμι fit εἶν, ita ab εἴειμι fiet εἴειν; et cum Att. augmento ᾔειν. Vid. Moor. Elem. Ling. Græc. 114. 115.

Περιήκω, de illis dicitur, *qui ob virtutes suas ad summum laudis gradum pervenerunt*. Th. ἥκω, *venio*.

Περιῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi περιέρχομαι, *circumeo*. Th. ἔρχομαι, *venio*, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Syncopen, ἦλθον.

Περιηλυτεύω, *circumeo*; hinc 2. pl. præs. imperat. m. περιηλυτεύεσθε, *circuite*: ex περὶ, et ἐλεύθω, pro ἔρχομαι, *venio*.

Περιημεκτέω, *iniquo animo fero*. Th. ἠμεκτέω, idem.

Περιῆν, 3. sing. imperf. verbi περίειμι, *adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Περιήνεικα, *circumtuli*, Ion. pro περιήνεγκα, a. 1. ind. act. verbi περιφέρω, q. v.

Περιηργυρωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi περιαργυρόω, *argento obduco*: ex περὶ, et ἀργυρόω.

Περιῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi περιαιρέομαι, *aufero*. Th. αἱρέω, *capio*, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Περιήςραφα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιαςράπτω, *circumfulgeo*. Th. ἀςράπτω, *fulguro*, f. ψω, p. ἤςραφα.

Περιθάλπω, *circumfoveo*: ex περὶ, et θάλπω, *foveo, calefacio*, f. ψω.

Περιθεὶς, έντος, a. 2. part. act. verbi περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*; f. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ἔθην.

Περίθεμα, ἄτος, τὸ, *quod circumponitur, tectorium*: à περιτίθημι.

Περίθεσις, εως, ἡ, *circumpositio*: à περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*.

* Περιθέω, *in orbem curro*: ex περὶ, et θέω, *curro*.

Περιθρηνέομαι, -ῦμαι, *lamentis circumsono*: ex περὶ, et θρηνέω, *lugeo*. Th. θρῆνος, ου, ὁ, *luctus*.

Περιθριγκόω, -ῶ, *circummunio loricâ aut septo*: ex περὶ, et θριγκόω, *loricâ aut septo munio, aut vallo*. Th. θριγκὸς, *pinna murorum*.

Περίθῡμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *irâ valdè accensus*. Th. θυμὸς, *ira*.

Περιϊδέμεναι, et per Syncop. περιΐδμεναι, (Dor. et Att. pro περιϊδεῖν, a. 2. inf. verbi περιείδω) *circumspicere; scire probè*; item *contemnere, negligere*.

Περιΐδῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi περιείδω.

Περιϊέναι, *circumire, devenire*, præs. inf. et

Περιϊοῦσα, a. 2. part. f. g. verbi περίειμι, *accedo*. Th. εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον, a. 2. part. ἰὼν, ἰοῦσα.

Περιϊςάμενος, μένη, μενον, præs. part. pass. à

Περιΐςημι, *circumsisto, circumpono, circumdo, cingo; redigo; muto in contrarium*: f. περιςήσω, p. περιέςηκα, a. 1. περιέςησα, perf. part. act. περιεςηκὼς, ότος, et contractè περιεςῶς, -ῶτος, *circumstans*, præs. pass. περιΐςαμαι, *cohibeo*, [* med. *fugio, vito*, 2 Tim. ii. 16. Tit. iii. 9. Lucian. in fine Hermotimi. Græv. not. in Luc. Solœc. § xxv. Gat. ad Antonin. l. iii. 4. 92.] περιΐςασο, *obsiste, cohibe, fuge*, præs. imperat. pass. cum acc. ex περὶ, et ἵςημι, *sto*, f. ςήσω, a. 2. ἔςην, a. 2. inf. act. ςῆναι, part. ςάς.

Περικαθαίρω, f. ἄρῶ, *circumquaque purgo, perpurgo*; exponitur etiam *circumcido*: ex περὶ, et καθαίρω, *purgo*.

Περικαθαριεῖ, 3. sing. f. 1. à

Περικαθαρίζω, f. ίσω, et Att. -ιῶ, *circumcirca purifico*: ex περὶ, et καθαρίζω, *purifico*. Th. καθαίρω, *purgo*.

Περικάθαρμα, ἄτος, τὸ, *purgamentum, sordes undique collectæ*: à περικαθαίρω, quod vide.

Περικάθημα, ἄτος, τὸ, *obsessio*: à

Περικάθημαι, *obsideo*: ex περὶ, et κάθημαι.

Περικαθίζω, *hostilitèr circumsideo, obsideo*: ex περὶ, et καθίζω *colloco, sedeo*. Th. ἵζω, idem, f. ἵσω

Περικαλλέα, acc. sing. à

Περικαλλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perpulcher*, in nom. pl. περικαλλέος. Ex περὶ, et καλὸς, *pulcher*.

Περικᾰλύπτω, *obvolvo, circumtego*, f. ψω, a. 1. περιεκάλυψα, p. περικεκάλῠφα, perf. pass. περικεκάλυμμαι, perf. part. pass. περικεκαλυμμένος, η, ον, *circumtectus, a, um*: ex περὶ, et καλύπτω, *abscondo*.

Περικαρφισμὸς, ῦ, ὁ, q. d. *festucatio, quum gallina ovo edito se festucâ aliquâ purificat; purificatio*: ex περὶ, et κάρφος, εος, τὸ, *festuca, palea*. Th. κάρφω, *sicco*.

Περικατάληπτος, υ, ὁ ϗ ἡ, *comprehensus, occupatus*. Th. λαμβάνω, *capio, prehendo*.

Περικαταῤῥήγνῡμι, *dilacero*: ex περὶ, et καταῤῥήγνυμι. Th. ῥήσσω.

Περικατεῤῥήξατο, 3. sing. a. 1. m. præced.

Περικάτησθαι, Ion. pro περικάθησθαι, præs. infin. m. Sic περικατημένῳ, Ion. pro περικαθημένῳ, dat. sing. part. præs. m. verbi περικάθημαι, *sedeo circùm, obsideo*.

Περίκειμαι, *circumjaceo, circum-*

ponor, circumdor; cinctus sum amictu, malis, &c. περίκειται, 3. sing. m. superest, restat; imperf. m. περικείμην, σο, τὸ. Th. κεῖμαι, jaceo, f. m. εἴσομαι.

Περικεντέω, -ῶ, f. ήσω, pungo, stimulo: ex περὶ, et κεντέω.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, qu. περὶ τὴν κεφαλὴν κειμένη.

Περικήδεο, Ion. pro περικήδου, præs. imperat. pass. à

Περικήδομαι, idem quod κήδομαι, curam gero. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Περίκηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, valdè aridus, ambustus; item circumquaque fissus: ex περὶ, et κήλεος, calidus. Th. καίω, uro.

* Περίκηπος, hortus vicinus. D. S.

Περικλασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. περικλασθεὶς à

Περικλάω, undique frango. Th. κλάω, frango.

Περικλειόμενος, ου, circumclusus, præs. part. pass. à

Περικλείω, circumcludo. Th. κλείω, claudo.

Περικλῄειν, Ion. pro περικλείειν, infin. præced.

Περικλῆς, έος, ὁ, PERICLES, nomen proprium.

Περικλύζω, f. ύσω, circumluo, undique alluo: ex περὶ, et κλύζω.

Περικλῦτὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, valdè inclytus, celebris: ex περὶ, et κλυτός. Th. κλύω, audio.

Περικνημὶς, ῖδος, ἡ, ocrea, tibialia: ex περὶ, et κνήμη, tibia.

Περικνίδιος, ον, asper, multis et parvis aculeis, ut folia urticæ, thymi, &c. à

Περικνίζω, f. ίσω, scalpo, pungo, rado: ex περὶ, et κνίζω, idem quod Th. κνάω, rado.

Περικομπέω, -ῶ, f. ήσω, increpo, circumstrepo: ex περὶ, et κομπέω, strepo.

Περικοπὴ, ῆς, ἡ, circumcisio, circumcisura; item quævis mutilatio; et lineamentum, seu corporis descriptio; apparatus, ornatus; facultates, opes: à

Περικόπτω, circumcido; item Metaph. accido, i. e. vires alicujus et potentiam imminuo: ex περὶ, circum, et κόπτω, f. ψω, seco.

Περικοσμέω, -ῶ, f. ήσω, exorno.

Περικρᾶτὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, compos, cum gen. item superior. Ex περὶ, et κρατέω, teneo. Th. κράτος, εος, τὸ, robur.

Περικρύπτω, occulto; f. ψω, p. περικέκρυφα, a. 2. περιέκρυβον, ες, ε. Th. κρύπτω, abscondo.

Περικτίονες, vide in περικτύονες.

Περικτῖτης, ε, ὁ, circumvicinus, finitimus, in plur. περικτῖται. Ex περὶ, et κτίζω, ædifico, struo.

Περικτῖων, ίονος, ὁ, finitimus habitator, vide in seq.

Περικτύονες, ων, οἱ, pro περικτίονες, à περικτίων, ίονος, qui circum aliquem locum ædificia exstruit: ex περὶ, circum, et κτίζω, ædifico.

Περικυκλόω, -ῶ, circumdo, cingo; f. ώσω, perf. περικεκύκλωκα, a. 1. περιεκύκλωσα. Th. κύκλος, circulus.

Περικύκλῳ, adv. circùm, circumcirca.

Περικωνέω, circumcirca illino, propriè pice: ex περὶ, et κῶνος, conus; turbo; nux pini picæque

Περιλαμβάνω, complector, comprehendo; item patior; item cogor: ex περὶ, et λαμβάνω, capio; f. m. λήψομαι.

Περιλάμπω, circumfulgeo, undique illustro; f. ψω, a. 1. περιέλαμψα, a. 1. part. act. περιλάμψας, αντος. Th. λάμπω, luceo.

Περιλείπω, relinquo, reliquum facio; f. ψω, perf. περιλέλειφα, præs. pass. περιλείπομαι, reliquus sum, supersum; perf. part. pass. περιλελειμμένος, η, ον, relictus, residuus, a, um. Ex περὶ, et λείπω, linquo; a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Περιλείχω, circumlambo, circumcirca lingo: ex περὶ, circum, et λείχω, lingo: f. ξω.

Περιλεπίζω, f. ίσω, id. quod

Περιλέπω, f. ψω, delibro, decortico. Th. λέπω, decortico.

Περιλεσχήνευτος, ε, ὁ ϗ ἡ, celebris: ex περὶ, et λεσχηνεύω, sermocinor. Th. λέσχη, sermocinatio.

Περίληµμα, ἄτος, τὸ, captio, res capta: à περιλαμβάνω.

Περιληπτὸς, ἡ, ὸν, qui comprehendi potest; qui percipi potest: à περιλαμβάνω, comprehendo. Th. λαμβάνω, capio.

Περιλιχμάζω et περιλιχμάω vel -άομαι, idem quod περιλείχω, quod vide.

Περίλοιπος, ε, ὁ ϗ ἡ, relictus, residuus.

Περιλούω, f. ούσω, abluo.

Περίλῦπος, ε, ὁ ϗ ἡ, valdè tristis. Th. λύπη, dolor.

Περιμαίνομαι, valdè furo: ex περὶ, et μαίνομαι, furo, insanio; f. m. μανῦμαι.

Περιμένῃς, 2. sing. præs. sub. à

Περιμένω, præstolor, exspecto, moror; cum acc. f. περιμενῶ, perf. περιμεμένηκα, a. 1. περιέμεινα, ας, ε. Th. μένω, maneo.

* Περίμεστος, ον, valdè plenus, refertus: Plut. in Cæs. 7. 709. D.

Περίμετρον, ε, τὸ, ambitus, circumferentia: à

Περίμετρος, ε, ὁ ϗ ἡ, orbicularis, rotundus: ἡ περίμετρος, sc. γραμμὴ, linea, quâ in orbem ductâ aliquid metimur, PERIMETER. Th. μέτρον, mensura.

Περιμήδεα, acc. sing. à

Περιμήδης, εος, ὁ, nomen viri.

Περιμήκεες, nom. pl. à

Περιμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, prælongus: ex περὶ, intens. et μῆκος, εος, τὸ, longitudo.

Περιναιετάωσι, circum habitant; 3. pl. præs. sub. verbi περιναιετάω, accolo: ex περὶ, et ναιετάω, idem quod Th. ναίω, habito.

* Περιναύτιος, ἀπὸ τῦ περὶ, et ναυτία, nauseabundus, nauseâ plenus.

Περίνεος vel περίναιον, ε, τὸ, PERINÆUM, pars inter πρωκτὸν ϗ αἰδοῖον, puto, quòd humore soleat qu. περινεῖν, id est, circumnatare.

Περίνεως, ω, ὁ, superfluus in navi vector: ex περὶ, suprà, et νέως, navis.

Περινίσσομαι, circumeo: ex περὶ, et νίσσομαι, idem quod Th. νέω, eo, redeo.

Περινισσομενάων, gen. plur. Æol. part. præs. m. à præced.

Περινοέω, -ῶ, maximè cognosco; mente complector et concipio, excogito: f. ήσω, p. -νενόηκα.

Περινοστέω, ῶ, f. ήσω, circumeo, peragro, lustro: ex περὶ, et νοστέω.

Περινοστήσας, περινοστήσασα, a. 1. part. act. m. et f. g. à præced.

Περὶξ, circumcirca. Th. περὶ, circum.

Περιξέω, et περιξύω, f. ύσω, circumquaque rado, vel polio.

Περιοδεύω, circumeo, lustro, periodum facio, f. εύσω, p. -ώδευκα· à

Περίοδος, ε, ἡ, circuitus, ambitus, PERIODUS: ex περὶ, et ὁδὸς, ἡ, via.

Περιοικέω, -ῶ, accola sum: f. ήσω, perf. περιῴκηκα. Ex περὶ, et οἰκέω, habito. Th. οἶκος, domus.

Περιοικὶς, ῖδος, ἡ, circa urbem sita, vicina: à περίοικος.

Περιοικοδομέω, -ῶ, in orbem struo, domi includo, f. ήσω, p. -ῳκοδόμηκα.

Περίοικος, ε, ὁ ϗ ἡ, accola qui circa nos habitat, qui nobis est vicinus: ex περὶ, et οἶκος.

Περιοπτέος, έα, έον, despiciendus, negligendus, adj. verbale: à

Περιόπτομαι, circumspicio; item contemno. Th. ὄπτομαι, video.

* Περίοπτος, ε, ὁ ϗ ἡ, conspicuus, negligens: à περιόπτομαι.

Περιορᾷν, præs. inf. act. à

Περιοράω, circumspicio; negligo. Th. ὁράω, video.

* Περιόρθριον, ε, τὸ, diluculum: à

* Περιόρθρον, ε, τὸ, idem: περὶ, et ὄθρος.

Περιορίζω, f. ίσω, suis finibus limitibusque circumscribo; item extermino: ex περὶ, et ὁρίζω, termino. Th. ὅρος, terminus.

Περιορισμὸς, ε, ὁ, circumscriptio quæ fit limitibus: item ipsi limites agrorum; et exilium: à præced.

Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, præstantia: à περίειμι, abundo. Th. εἰμὶ, sum: part. ὢν, ὖσα.

Περιουσιάζω, f. άσω, suppetunt mihi opes et copiæ: à præced.

Περιουσιασμὸς, ε, ὁ, possessio opum; peculium: qu. actus τοῦ περιουσιάζοντος· à præced.

Περιούσιος, ε, ὁ ϗ ἡ, peculiaris, abundans, eximius: à περιὼν, ὖσα, verbi περίειμι, excello. Th. εἰμὶ, sum.

Περιοχὴ, ῆς, ἡ, argumentum, complexio: à περιέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Περιπαρῆναι, a. 2. inf. pass. περιπαρεὶς, έντος, trajectus, a. 2. part. pass. verbi περιπείρω, circumcirca transfigo: ex περὶ, circum, et πείρω, transfigo: f. ερῶ, aor. 1. ἔπειρα, a. 2. pass. ἐπάρην

Περιπατέω, *obambulo, deambulo*; Metaph. *vitam dego, vivo*; f. ήσω, p. περιπεπάτηκα. Ex περὶ, *circum*, et πατέω, *calco*.

Περιπατητικὸς, ἡ, ὸν, *ambulator*; hinc Περιπατητικὸς, ὁ, *PERIPATETICUS*, qui profitetur sectam Aristotelis: Hinc Angl. PERIPATETIC: à præced.

Περιπατοίην, Att. pro περιπατοῖμι, præs. opt. act. à περιπατέω.

Περίπατος, ου, ὁ, *ambulatio, deambulatio, locus in quo ambulamus*; it. *disputatio Philosophica quæ fit inter deambulandum*, seu *disputatio ambulatoria*; item *locus in quo Philosophi ambulantes disputabant*, peculiaritèr *schola*, seu *secta* Aristotelis: à περιπατέω, q. v.

Περιπέζιος, ία, ιον, *terræ propinquus*: Hinc ἡ περιπεζία, ας, *humilitas*: ex περὶ, et πέζα.

Περιπείρω, *transfigo*: f. περιπερῶ, a. 1. περιέπειρα, ας, ε· in pass. περιπείρομαι, η, εται, *transfigor*: ex περὶ, et πείρω, *transfigo*.

Περιπέπταμαι, vide πέπταμαι.

Περιπεπτωκέναι, p. inf. act. verbi περιπίπτω, *incido, cado super*: ex περὶ, et πίπτω, *cado*, f. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Περιπεσὼν, όντος, a. 2. part. act. περιπεσεῖν, a. 2. infin. περιπέσητε, 2. plur. a. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Περιπετὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *qui incidit*. Res verò περιπετεῖς dicuntur, *quæ in contrarium statum sunt lapsæ*: ex περὶ, et πέτω, inus. pro quo fit πίπτω, *cado*.

Περιπεφλευσμένων, gen. pl. perf. part. pass. à περιφλεύω, pro περιφλέω, *amburo*, quod à φλύω, *ferveo*. Th. φλέω, *nugor*, &c.

Περιπίπτω, *incido*, cum dat. f. περιπτώσω, p. περιπέπτωκα, a. 2. περιέπεσον, a. 2. inf. περιπεσεῖν· ex περὶ, et πίπτω, *cado*.

Περίπλικτος, ὀ, ὁ ᾗ ἡ, *implicitus, connexus*; verbale à

Περιπλέκω, *circumligo, complector*; item *involvo orationem verbis, et sensum obumbro*: ex περὶ, et πλέκω, f. ξω, *necto*. Hinc Angl. verbum PERPLEX.

Περιπλόμενος, per Syncopen pro περιπελόμενος, *circumvolutus*: in gen. pl. περιπλομένων· hinc περιπλόμενος ἐνιαυτὸς, *vertens annus*: à περιπέλω, *circumverto*. Th. πέλω, *sum*, et *verto*.

Περίπλοος, -ους, -όν, -ῦ, ὁ, *circumvectio, circum aliquem locum navigatio*; item adject. *qui circum navigari potest*: ex περὶ, *circum*, et πλέω, *navigo*; undè πλόος, ὀς, ὁ, *navigatio*.

Περιπνιγὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *suffocatus*; ex περὶ, et πνίγω.

Περιποιέω, *tueor, servo*; *gigno, effero*; in med. *acquiro, comparo*; *vindico mihi*: f. ήσω, p. περιπεποίηκα, præs. m. περιποιέομαι, -οῦμαι, a. 1. m. περιποιησάμην, ω, ατο, hinc περιποιησώμεθα, 1. pl. a. 1. sub. m. ex περὶ, et ποιέω, *facio*.

Περιποίησις, εως, ἡ, *tutatio, acquisitio, vindicatio*: à præced.

Περιπολέω, *in orbem ago* seu *versor, obeo, circumeo*: ex περὶ, *circum*, et πολέω, *versor*.

Περιπόλιον, ου, τὸ, *civitatis vicinæ*.

Περιπόρφυρον, ου, τὸ, *prætexta, vestis purpurea*.

Περιπρὸ, *ultrà*, qu. *circum et antè*: ex περὶ, et πρό.

* Περιπταίω, *incido*, cum dat. ὀλέθρῳ, Tryph. 333. Vid. not. Merric.

Περίπτερος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *undique pinnatus*, vel *tectus*: ex περὶ, et πτερόν.

Περιπτύξασα, *complexa*: aor. 1. part. f. g. à

Περιπτύσσω, *complector*: f. ξω. Ex περὶ, *circum*, et πτύσσω, *plico*.

Περίπτωμα, ἄτος, τὸ, *casus, prolapsus*: à περιπίπτω.

Περίπυσος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *celebris, famâ notus*: ex περὶ, et πυνθάνομαι, *audio, cognosco*, f. m. πεύσομαι, perf. pass. πέπυσμαι.

Περιῤῥαίνω, *circum aspergo*: f. ῥανῶ, p. περιέῤῥαγκα· ex περὶ, et ῥαίνω, *aspergo*.

Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, *aspergillum, instrumentum ad adspergendum*; *vas aquarium*: à περιῤῥαίνω, *circum aspergo*: ex περὶ, et ῥαίνω, *aspergo*.

Περιῤῥαντίζω, idem quod περιῤῥαίνω, q. v. f. ίσω, p. περιεῤῥάντικα.

Περιῤῥάπτω, idem quod ῥάπτω, *suo*; f. ψω, p. ἔῤῥαφα.

Περιῤῥέω, *circumfluo, alluo*: ex περὶ, *circum*, et ῥέω, f. ῥεύσω, *fluo*.

Περιῤῥήγνυμι, *dirumpo*; περιῤῥήξω, perf. περιέῤῥηχα, a. 1. περιέῤῥηξα, a. 1. part. act. περιεῤῥήξας, αντος. Ex περὶ, et ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*.

Περίῤῥοος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *circumfluus*: et

Περίῤῥυτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *circumfluus*: à περιῤῥέω, q. v.

Περισιαλόω, -ῶ, *variego*; *includo*; f. ώσω, p. περισεσιάλωκα.

*Περισίδηρος, ον, *ferro obductus*.

Περισκελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *perdurus, pertinax, præfractus, asper, molestus*: ex περὶ, et σκέλλω, *exsicco*.

Περισκελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *crura ambiens*: ex περὶ, et σκέλος, *crus*. Hinc

Περισκελὶς, ίδος, ἡ, *feminale, caliga, bracca*.

Περισκεπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *circumtectus*: ex περὶ et σκέπω.

Περίσκεπτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *excelsus, altus*: à περισκέπτομαι, *circumspicio*. Th. σκέπτομαι, *video*; f. m. ψομαι.

Περισκυλακίζω, *lustro* per σκύλᾶκα. Veteres se lustrare et expiare solebant, *catulo* circa corpus ducto: quam lustrationem vocabant περισκυλάκισμον· à σκύλαξ, ἄκος, ὁ ᾗ ἡ, *canis, catulus*. Th. ὑλάω, *latro*.

Περισκυτίζω, *cutem detraho, excorio*: fut. ίσω, p. -εσκύτικα.

Περισπασμὸς, ῦ, ὁ, *distractio, circumactio*; *contentio, bellum*; *circumflexio*: Vox Gram. à

Περισπάω, ῶ, *detraho, distraho*; f. ἄσω, p. περιέσπᾶκα, imperf. pass. περιεσπαόμην, -ώμην, -άυ, -ῶ, -άετο, -ᾶτο.

Th. σπάω, *traho*, f. άσω, p. ἔσπακα.

Περισπέρχω, et Att. vel Ion. περισπερχέω, *studiosè propero, graviter fero*, vel *infensus sum*. Th. σπέρχω, *urgeo*.

Περισπόριον, ου, τὸ, *suburbium*.

Περισπούδαστος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *studiosè expetitus*: ex περὶ, et σπουδάζω, *sedulò ago, enitor*. Th. σπεύδω, *festino*.

Περισπωμένη, ης, (sc. προσῳδία) *circumflexus* accentus, part. præs. m. f. g. à περισπάω, -ῶ, quod vide suprà.

Περισσὰ, *eximia*, nom. pl. n. g. vel pro περισσῶς, à περισσὸς, quod vide.

Περισσεία, ας, ἡ, *abundantia*: à περισσεύω.

Περίσσευμα, ἄτος, τὸ, *abundantia, reliquiæ*: à

Περισσεύω, vel περιττεύω, *abundo, supersum*; *excello*: f. εύσω, a. 1. ἐπερίσσευσα, *feci exuberare*. [* 2 Cor. ix. 8. 12. Eph. i. 8. 1. Thess. iii. 12.] περισσεύσαιμι, a. 1. opt. act. περισσεῦον, οντος, τὸ, *quod superest, reliquiæ*, præs. part. n. g. Sic τὸ περισσεῦσαν, αντος, a. 1. part. act. n. g. à περισσὸς, *eximius*. Th. περὶ, *suprà*.

Περισσολόγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *multo sermone utens*.

Περισσὸν, ῦ, τὸ, *præstantia, excellentia, copia*.

Περισσὸς, et Att. περιττὸς, ἡ, ὸν, *excellens*; item *nimius, redundans*, q. d. περὶ ἄλλον ὢν, *aliis præstans*: ἐκ περισσῦ, *multò magìs*: εἴκοσι περιττὰ, *viginti et ampliùs*. Th. περὶ, *supra*.

Περισσότερος, ου, *præstantior*, compar. à περισσός.

Περισσοτέρως, adv. *vehementiùs, magìs*, à præced.

Περισσῶς, adv. *copiosè, eximiè, valdè abundè*: à περισσός.

Περιςάδὸν, adv. *circumstando, circumcirca*: à περιΐςημι.

Περιςαίην, ης, η, a. 2. opt. act. verbi περιΐςημι, *circumsto*: et

Περιςάντας, acc. pl. à

Περιςὰς, άντος, *circumstans*: part. aor. 2. ejusd. verbi, quod ex περὶ, et ἵςημι, *sto*: f. ςήσω, a. 2. ἔςην.

Περίςασις, εως, ἡ, *statio*; *circumstantia*; *circumstantium corona*; *necessitas*; *vicissitudo*; *occasio*; *apparatus, instrumentum*; *magna rerum agendarum turba circumstans et urgens*: à περιΐςημι.

Περίςατος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *coronâ circumstantium cinctus*; item Subst. ὁ, *locus altus*: ab eod.

Περιςείωσι, *circumstent*: Poët. pro περιςέωσι, et hoc Ion. pro περιςῶσι, 3. plur. a. 2. sub. act. verbi περιΐςημι, *circumsto*. Th. ἵςημι, *sto* f. ςήσω, a. 2. ἔςην, a. 2. opt. ςαίην.

Περιςέλλω, f. ελῶ, p. αλκα, *protego*; *diligentèr observo*; *orno*: περιςέλλειν ἀοιδὰν, *carmen concinnare et componere*. Th. ςέλλω, *orno*.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ`, ᾶς, ἡ, *columba*: q. à περίσσως ἐρᾶν. Sæpiùs enim parit anno: ideo Veneri sacrabantcam. Vel à περισσῶς τρέειν, est enim *pavere valdè*.

Περιςερεὼν, ῶνος, ὁ, columbarium; item herba die dicta: à super.

Περιςερίδιον, ε, τὸ, dimin. pullus columbinus.

Περιςεροειδὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, columbinæ speciei.

Περιςεφἄνόω, coronâ cingo: vide ςεφανόω.

Περιςέφεται, coronatur: 3. sing. præs. ind. pass. à

Περιςέφω, f. ψω, coronâ cingo. Th. ςέφω, corono.

Περιςήθιον, ου, τὸ, pectorale: ex περὶ, et ςῆθος, pectus.

Περιςοιχίζω, fut. ἴσω, indagine claudo: ex περὶ et ςοῖχος.

Περιςόμιον, ε, τὸ, lingulæ locus in guttere, pinguedo: ora seu limbus; item puteal. Th. ςόμα, os.

Περιςοναχίζω, idem quod περιςένω, circumcirca gemo. Th. ςεινὸς, ᾶ, ὁ, angustus.

Περιςράπτω, pro περιαςράπτω, circumfulgeo. Th. ἀςράπτω, fulguro.

Περιςρέφοντα, acc. sing. præs. part. act. verbi

Περιςρέφω, circumago in orbem verto. Th. ςρέφω, verto: fut. ψω.

Περιςροφὴ, ῆς, ἡ, conversio, rotatio: à præced.

Περίςρωμα, ἄτος, τὸ, tapes, aulæum; qu. circumstratum: à

Περιςρώννῦμι, prosterno: f. ςρώσω, p. περιέςρωκα.

Περιςρωφᾶσθαι, Ion. pro περιςρέφεσθαι.

Περιςύλιον, ε, τὸ, et περίςυλον, et

Περίςῦλος, ε, ὁ ꝁ ἡ, locus columnis cinctus. Th. ςύλος, columna.

Περισῦρω, circumcirca traho, distraho, divello; vexo, diripio, probris lædo. Th. σύρω, f. ρῶ, traho.

Περισφῦριον, ε, τὸ, fimbria, talaria, fascia circa talos: ex περὶ, et σφῦρα, malleus.

Περίσχεο, auxiliare: Ion. pro περίσχε, a. 2. imp. m. ex περὶ, et ἔχω, habeo: f. ἕξω, et σχήσω, a. 2. ἔσχον, a. 2. m. ἐσχόμην.

Περισχίζω, circumcido; dirimo: ex περὶ, et σχίζω, findo.

Περιταμνέμεν, incidere: Ion. pro περιτάμνειν, præs. inf. act. à

Περιτάμνω, Ion. pro περιτέμνω, circumcido. Th. τέμνω, seco: f. τεμῶ, p. τέτμηκα, a. 2. ἔτἄμον, p. m. τέτομα· hinc perf. infin. med. περιτετομέναι.

Περιτέθεικα, ας, ε, perf. ind. act. verbi περιτίθημι, attribuo. Th. τίθημι, pono: fut. θήσω, a. 2. ἔθην.

Περιτειχίζω, circumvallo, muro includo: f. ἴσω. Th. τεῖχος, murus.

Περιτείχἴσις, εως, ἡ, item

Περιτείχισμα, ἄτος, τὸ, et

Περιτειχισμὸς, ε, ὁ, circumvallatio: à περιτειχίζω, murum struo. Th. τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Περιτέλλομαι, Poët. pro ἀνατέλλω, orior, exorior: med. à

Περιτέλλω, f. ελῶ, circumvolvo. perficio: ex περὶ, et τέλλω.

Περιτεμεῖν, a. 2. infin. act. à

Περιτέμνω, circumcido, amputo: f. τεμῶ, p. περιτέτμηκα, a. 2. περιέτεμον et -ἔτᾰμον, a. 2. inf. act. περιτεμεῖν, p. pass. περιτέτμημαι, p. part. pass. περιτετμημένος, a. 1. pass. περιετμήθην, p. m. περιτέτομα· ex περὶ, et τέμνω, seco.

Περιτέτμηνται, 3. pl. p. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτίθημι, circumpono, appono, ut personam; addo, ut formam, vestem, &c. 3. pl. περιτιθέᾶσιν, Ion. pro περιτιθεῖσι, f. περιθήσω, p. περιτέθεικα, a. 1. περιέθηκα, a. 2. περιέθην, ης, η, a. 2. part. act. περιθεὶς, έντος. Th. τίθημι, pono.

Περιτμηθηναι, a. 1. infin. pass. et

Περιτμηθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. ind. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περίτμητος, circumcisus, undè ἀπερίτμητος, ε, ὁ ꝁ ἡ, incircumcisus: à 3. pers. perf. pass. verbi περιτέμνω, quod vide.

Περιτομὴ, ῆς, ἡ, circumcisio: à p. m. verbi ejusd.

Περιτραπείσης, gen. sing. f. g. aor. 2. part. pass. verbi

Περιτρέπω, circumago, converto, redigo, impello: f. ψω, p. περιτέτροφα, a. 1. περιέτρεψα, a. 2. περιέτρᾰπον· ex περὶ, et τρέπω, verto, f. ψω, p. m. τέτροπα.

Περιτρέφω, conglacio, Od. 14, 477.

Περιτρέχω, circumcurro, percurro: f. περιθρέξω, a. 2. περιέδρᾰμον, ες, ε, aor. 2. part. act. περιδρᾰμὼν, όντος, p. περιδεδράμηκα· quasi à δραμέω. Th. τρέχω, curro.

Περιτρέω, circumtremo, Il. 11, 675. Th. τρέω, trepido; f. τρέσω.

Περιτροπέων, revertens: Ion. pro περιτροπάων· à περιτροπάω, circumeo. Th. τρέπω, verto.

Περιτροπὴ, ῆς, ἡ, vicissitudo, quâ aliquid per vices et in orbem fit: ab eod. Th.

* Περιττεύω, vide in περισσεύω.

Περιττὸς, ᾶ, &c. vide in περισσὸς.

Περιτυγχἄνω, incido, fortè reperio. Th. τυγχάνω, sum, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτῠχον.

Περιτῠχὼν, όντος, et in f. g. περιτυχοῦσα, a. 2. part. act. verbi præced.

Περιφαίνομαι, undique conspicuus sum. Th. φαίνω, in lucem profero, ostendo: fut. ἄνῶ, p. πέφαγκα, a. 2. ἔφᾰνον.

Περιφάνεια, ας, ἡ, prospectus, evidentia, splendor: ab eod. Th.

Περιφᾰνῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. à περιφαίνομαι, quod vide.

Περιφᾰνὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, conspicuus, splendidus. Th. φαίνω.

Περιφᾰνῶς, adv. apertè, evidentèr, clarè, splendidè: à περιφανής.

Περίφαντα, acc. sing. à Περίφας, αντος, ὁ, PERIPHAS, nom. proprium.

Περιφέρεια, ας, ἡ, circumferentia, rotunditas, convexitas: et περιφέρεια θαλάσσης, margo: à

Περιφερὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, rotundus, teres: à

Περιφέρω, circumfero; in comitatu meo fero; redigo in vel ad; perturbo: in errorem induco: f. περιοίσω, a. 2. περιήνεγκον· præs. pass. περιφέρομαι, circumferor, vagor: præs. part. pass. περιφερόμενος. Th. φέρω, fero.

Περιφεύγω, f. ξω, effugio: ex περὶ, et φεύγω, fugio.

Περιφθὰς, a. 2. part. act. à περίφθημι, pro quo usurpatur περιφθᾰνω. Th. φθάνω, prævenio, anteverto: fut. φθάσω, aor. 2. ἔφθην, tanquam à φθῆμι.

Περιφορὰ, ᾶς, ἡ, circumlatio, circumactio; ferculorum missus; conturbatio, error, vagatio: à περιφέρω, quod vide.

Περιφορητὸς, ἡ, ὸν, vagus clarus, sapiens: à περιφέρω, quod vide.

Περίφραγμα, ἄτος, τὸ, septum, quo quid circumdatur; sepes, murus, vallum, &c. à περιφράσσω.

Περιφρᾰδέως, adv. accuratè, peritè: à

Περιφρᾰδὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, sciens, peritus: à

Περιφράζω, circumloquor, considero. Th. φράζω, dico: fut. σω, a. 2. ἔφρᾰδον, p. med. πέφρᾰδα.

Περίφρακτος, ε, ὁ ꝁ ἡ, circummunitus.

Περίφρᾰσις, εως, ἡ, circumlocutio, PERIPHRASIS, Figura Gr. Th. φράζω, dico.

Περιφράσσω, -ττω, circumsepio, circumvallo, f. άξω, p. πέφρᾰχα, perf. pass. πέφραγμαι· à φράσσω.

Περιφρονέω, despicio; accuratè cogito: f. ήσω, p. περιπεφρόνηκα· quod à περίφρων, ονος, ὁ ꝁ ἡ, valdè prudens; superbus, contemptor: ex περὶ, et φρὴν, mens.

Περίφρονος, gen. sing. à

Περίφρων, ονος, vide in περιφρονέω.

Περιφῦομαι, adnascor, adhæreo: f. m. ύσομαι, p. pass. περιπέφυμαι.

Περιχαίρω, summoperè lætor. Th. χαίρω, lætor: f. χᾰρῶ et χαιρήσω, a. 2. ἔχᾰρον, perf. pass. κέχαρμαι.

Περιχαλκόω, -ῶ, f. ώσω, ære obduco.

Περιχᾰρακόω, -ῶ, vallo circummunio: f. ώσω, p. περικεχαράκωκα. Th. χάραξ, sulcus.

Περιχᾰρὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, supra modum lætus: à περιχαίρω.

Περίχωρος, ε, ὁ ꝁ ἡ, circumjacens regio: ex περὶ, et χώρα, ας, ἡ, regio. Th. χῶρος, ε, ὁ, locus.

Περιψάω, circumquaque abstergo, defrico: ex περὶ, et ψάω, tergo: f. ψήσω, p. ἔψηκα.

Περίψημα, ἄτος, τὸ, sordes: à 1. pers. perf. pass. præced. verbi.

* Περίψησις τε μύλε, molæ contritio, Suid.

Περιψῖλόω, circumcirca nudo, spolio: ex περὶ, et ψιλόω, nudo. Th. ψιλὸς, ᾶ, nudus

Περιωθέω, -ῶ, indignè trudo, pulso, aut vexo. Th. ὠθέω, f. ὠθήσω, et ὤσω, trudo.

Περιωπὴ, ῆς, ἡ, specula; ipsa circumspiciendi actio: ex περὶ, et ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Περιώσιον, adv. magnoperè, supra modum, supra cætera: à

Περιώσιος, ε, ὁ ꝁ ἡ, admodùm

sanctus; eximius; numerosus: ex περὶ, et ὅσιος, *sanctus*. Vel quasi περιαύσιος, *qui facilè exaudiri potest:* quod à περιαύω, *admodùm clamo.*

Περκάζω, *nigresco, vario*, f. άσω, p. πεπέρκακα. Th. πέρκος.

ΠΕ'ΡΚΟΣ, seu περκνὸς, ἡ, ὸν, *niger, nigris maculis variegatus.*

Περμησσὸς, ȣ̃, et Ion. οῖο, ὁ, *fluvius Bœotiæ ex Helicone*, Phœbo et Musis sacer.

Πέρνα, ης, ἡ, *PERNA:* πτέρνα, ης, ἡ, *calx;* ex quo per ejectionem τȣ̃ τ fit πέρνα.

Πέρνας, præs. part. act. à πέρνημι, *vendo.*

Περνάσκω, περνάω, πέρνημι, *vendo:* à περάω, idem.

Περόνᾱμα, ᾱτος, τὸ, Dor. pro περόνημα, *opus:* sed propriè *opus acu factum:* à περονάω.

Περονατρὶς, ῖδος, ἡ, *peplum, vestis quæ fibulâ succingebatur.* Th. περόνη

Περονάω, fut. ήσω, *fibulâ subnecto, fibulo:* à seq.

ΠΕΡΟ'ΝΗ, ης, ἡ, *fibula, sura, acicula;* item *monile:* q. à πείρω, *transadigo, figo.*

Περπερεύομαι, *perperàm ago, temerè ago, præceps sum; jacto;* f. m. εύσομαι. Th. πέρπερος.

Περπερία, ας, ἡ, *temeritas:* à

ΠΕ'ΡΠΕΡΟΣ, ȣ, *PERPERUS, levis, vanus, temerarius:* qu. περφόρος, ἀπὸ τοῦ περιφέρεσθαι, *circumferri.*

Περῤῥεθήκατο, metri gratiâ, pro περιεθήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi περιτίθημι, *circumpono*. Th. τίθημι, *pono*, f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Περῤῥέχειν, pro περιέχειν· hinc verbale περίοχος, et per Sync. Poët. πέῤῥοχος.

Πέῤῥοχος, ȣ, ὁ, *excellens, eminens:* vide præced.

Πέρσαι, a. 1. infin. act. verbi πέρθω, *vasto:* f. σω. Est et Πέρσαι, nom. plur. à Πέρσης, ου, ὁ, *PERSA.*

Περσεὺς, έος, vel έως, ὁ, *PERSEUS*, nomen viri.

Περσεφόνεια, ας, ἡ, seu Περσεφόνη, ης, ἡ, *PROSERPINA*, filia *Jovis* et *Cereris:* à πέρθω, *vasto*, et φόνος.

Περσήϊος, ου, Poët. pro Περσεῖος, *PERSEIUS, ex Perseo natus:* quod à Περσεὺς, έος, ὁ, *Perseus.*

Περσηῒς, ΐδος, ἡ, nomen mulieris.

ΠΕ'ΡΣΗΣ, ȣ, ὁ, *PERSA:* nom. pl. οἱ Πέρσαι. Fuit et *frater Hesiodi* ita appellatus.

Περσὶς, ΐδος, ἡ, nomen fœminæ: Heb. q. d. *ungula.*

ΠΕ'ΡΥΣΙ, *anno præterito: ante hoc tempus:* quod à περάω, *transeo.*

Περυσῖνὸς, ἡ, ὸν, *qui est anni superioris:* à præced.

Περῶ, f. verbi πείρω, *transfigo:* p. πέπαρκα, a. 1. ἔπειρα, a. 2. ἔπᾰρον, p. m. πέπορα· hinc πόρος, ȣ, ὁ, *meatus.*

Περῶν, *transiens:* præs. part. act. à περάω, *transeo:* f. άσω et ήσω.

Πέσε, seu πέσεν, *cecidit:* Ion. pro ἔπεσε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πίπτω, *cado*· f. m. πεσȣ̃μαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον, hinc a. 2. inf. πεσεῖν, a. 2. part. act. πεσὼν, ȣ̃σα, ὸν, et in accus. m. g. πεσόντα.

Πεσέεσθαι, *casurum:* diphthongi dissolut. pro πεσεῖσθαι, f. 2. inf. m. verbi πίπτω, *cado:* vide πέσε.

Πεσεῖν, a. 2. inf. act. et

Πεσεῖται, 3. sing. f. 2. m. πεσεῖσθαι, f. 2. infin. m. ejusd. verbi.

Πεσέμεν, Ion. pro πεσεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusd.

Πεσέτωσαν, *decidant:* 3. pl. a. 2. imperat. act. verbi πίπτω, *cado;* a. 2. ἔπεσον, a. 2. imperat. act. πέσε, έτω.

Πεσεῦμαι, *cadam:* Dor. pro πεσȣ̃μαι, f. 2. m. verbi ejusd.

Πέσῃσι, Ion. Paragoge pro πέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi præced.

Πέσκος, εος, τὸ, idem quod πόκος, *pellis tondenda, vellus:* à πείκω, *tondeo.*

Πέσον, Ion. pro ἔπεσον, a. 2. ind. act. πεσόντα, acc. sing. πεσόντες, nom. pl. part. a. 2. verbi πίπτω, *cado.*

Πέσος, εος, τὸ, *cadaver:* à πίπτω.

Πεσȣ̃μαι, f. 2. m. in 3. pl. πεσȣ̃νται, verbi ejusd.

Πεσσέμεν, Ion. pro πέσσειν, præs. inf. act. à πέσσω, Æol. pro πέπτω, *coquo, digero.*

ΠΕΣΣΟ'Σ, seu πεπτὸς, ȣ̃, ὁ, *calculus*, vel *scrupus lusorius; ipse ludus.* Est et

Πεσσὸς, *medicamentum molli lanâ compositum, quod fœminis subjicitur inter naturalia;* Angl. A PESSARY: an à πέσσω, *mollio?* an à πέσκος, *pellis lanata?*

Πέσσω, Æol. pro πέπτω, *coquo:* hinc præs. part. πέσσων, *demulcens.*

Πεσὼν, όντος, *qui cecidit:* a. 2. part. act. verbi πίπτω, *cado:* f. m. πεσȣ̃μαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πετάζω, *extendo, explico:* idem quod πετάω.

Πέταλ' pro πέταλα, *folia:* nom. pl. à πέταλον, quod vide.

*Πεταλισμὸς, ȣ̃, ὁ, *ostracismus per folia:* à πέταλον. Th. πετάω.

Πέτᾰλοι, *vituli:* qui cornua habent instar πετάλων, id est, *foliorum* seu *ramorum.*

Πέτᾰλον, et Ion. πέτηλον, ȣ, τὸ, *folium:* item *lamina, bractea:* dat. pl. Ion. πετάλοισι. Th. πετάω, *extendo.*

Πέτᾰμαι, *volo*, vide πέτομαι.

Πετάννῡμι, id. quod πετάω, *pando.*

Πετανὸς, ᾱ̃, ὸν, Poët. et Dor. pro πετεινὸς, *volatilis, volucris.* Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετάομαι, id. q. πέτομαι, q. v.

Πέτασαν, et gem. σ, πέτασσαν, Ion. pro ἐπέτασαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi πετάω vel -άζω, f. άσω, *expando.*

Πετασθήσομαι, ῃ, εται, f. 1. pass. à πετάομαι, idem quod πέτομαι, *volo;* ubi videas.

Πέτᾰσος, ȣ, ὁ, *PETASUS, pileus, latior galerus:* à πετάω, *expando.*

Πετᾰ́σω, *extendam*, f. 1. ind. act. verbi πετάννῡμι, vel πετάω, *explico.*

Πετασῶν, *PETASO, coxa cum costis:* à πετάω, *extendo.*

ΠΕ'ΤΑΥΡΟΝ, ȣ, τὸ, *pertica, in quâ gallinæ dormiunt, gallinarium; genus laquei; profunditas:* παρὰ τὸ ἐν αὔραις πετάσθαι.

Πέταχνον, vel πέδαχνον, ȣ, τὸ, *poculum amplum in modum folio expressum:* à

ΠΕΤΑ'Ω, (unde πετάζω, πεταννύω, et πετάννῡμι) *pando, explico, aperio:* f. άσω.

Πετεεινοῖς, *volucribus:* per Epenth. Poët. pro πετεινοῖς, dat. pl. à πετεινὸς, ȣ̃, ὁ, *volucris:* et

Πετεηνὸς, etiam dicitur pro πετεινὸς, *volatilis:* nam Poëtæ sæpissimè ει in εε mutant, quorum unum in η vertunt. Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Πετεινὸν, ȣ̃, τὸ, *volatile, avis:* πετεινὰ, τὰ, *volucres:* ab eod.

Πετεινὸς, ἡ, ὸν, *volucer:* ab eod. Th.

Πετέσθην, *volabant:* Ion. pro ἐπετέσθην, 2. dual. imperf. m. verbi πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτευ, Dor. pro πέτȣ, præs. imperat. m. ab eod.

Πέτευρον, ȣ, τὸ, *trabs, lignum: scandula; locus ubi gallinæ, aut aliæ aves, dormire solent.* Dictum quasi πέτευδον, παρὰ τὸ τὰ πετεινὰ ἐν αὐτῷ εὕδειν, quòd *volucres in eo dormiant.* Pro eodem dicitur et πέταυρον.

Πετεὼν, ῶνος, ἡ, vicus Thebanus

Πετεὼς, -ῶ, Att. ῶο, ὁ, nom. propr.

Πέτηλα, Ion. pro πέταλα, nom. pl. à πέταλον, quod vide.

Πέτηται, 3. sing. præs. sub. m. verbi

ΠΕ'ΤΟΜΑΙ, -ᾰ́μαι, et πετάομαι, *volo -as:* q. à πετάω· volatus enim fit expansis alis: præs. part. med. πεταόμενος, -ώμενος, a. 1. pass. ἐπετάσθην, ης, η, *volavi.*

Πετόντεσσιν, Ion. et Poët. pro πέτȣσιν, dat. pl præs. part. act. vel, ut alii, aor. 2. verbi πέτω, pro πίπτω, *cado.*

Πετȣ̃ν, præs. inf. act. idem valet ac ἐπιπίπτειν, ἐπιτυγχάνειν, *incidere in aliquid, nancisci:* à verbo.

Πετόω, f. ώσω, *incido in aliquid, nanciscor:* à πέτω, inus. pro quo πίπτω, *cado.*

Πέτρα, ας, ἡ, *PETRA, saxum grande, rupes.* [* *antrum in rupe.* Il. β'. et passim. Vid. Græv. ad Hesiod. Op. 589.] Th. πέτρος, ȣ, ὁ, *lapis, saxum.*

Πετράεσσα, ας, ᾱ, Dor. pro πετρήεσσα, ης, ἡ, *saxosa:* vide πετρήεις.

Πετραῖος, αία, αῖον, *saxatilis, inter petras seu saxa versans; in petrosis et saxosis locis nascens.* Th. πέτρος, *lapis.* Item

Πετραῖος Ποσειδῶν. Cur et apud quos Neptunus *PETRÆUS* vocaretur et coleretur, consule Græca Scholia in Pindar. Pythior. Od. iv. 248. 12.

Πετρᾱ́κης, εος, ὁ, gemma quædam: à πέτρα.

Πέτρῃ, ης, ἡ, Ion. pro πέτρα, dat. pl. Ion. πέτρῃσι.

Πετρῆεις, εντος, *saxosus, petrosus, lapidosus:* f. g. πετρήεσσα, et in n. g. πετρῆεν. Th. πέτρος.

Πετρηέσσῃ, dat. sing. f. g. præced.

* Πετροβᾰτέω, ῶ, fut. ήσω, *petras scando:* ex βαίνω, et

ΠΕ´ΤΡΟΣ, ȣ, ὁ, *lapis, saxum;* undè *PETRUS,* nomen Apostoli: hinc etiam

Πετροφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *saxis adhærens:* ex πέτρος, et φύω.

Πετρόω, -ῶ, ώσω, *in lapidem verto;* item *lapido.*

Πετρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *petrosus, lapidosus:* à πέτρος, *lapis.*

Πεττὸς, *calculus:* vide in πεσσός.

Πετώμενος, ου, contract. à πετaόμενος, verbi πετάομαι, seu πέτομαι, *volo, -as.*

Πέτω, *cado:* inus. pro quo πίπτω, idem, qu. à πέδον, *solum:* est enim *ad solum moveor.*

Πεύθετο, 3. sing. imperf. Ion. verbi πεύθομαι, quod vide.

Πευθοίᾱτο, *audirent:* Ion. pro πεύθοιντο, 3. pl. opt. præs. m. à

Πεύθομαι, idem ac πυνθάνομαι, *audio, intelligo·* f. m. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πευκάλῐμος, ίμη, ιμον, *amarus; prudens, cautus.* Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea,* vel *larix* arbor. Vel qu. à πύκα, nam. et πυκνὸς est συνετός.

Πευκεδᾰνὸς, ἡ, ὸν, *amarus.* Th. πεύκη, ης, ἡ, *picea;* cujus lachryma amara.

Πευκείδας, acc. sing. à Πευκείδης, ȣ, ὁ, nomen gentile.

ΠΕΥ´ΚΗ, ης, ἡ, *pinus, picea, larix, quicquid ex ligno tali fit,* ut *tæda, fax,* &c. *lignum ex Ophir allatum,* sic Joseph.

Πεύκῐνος, ίνη, ινον, *pineus:* à præced.

Πευσεῖσθε, *audietis:* Dor. pro πεύσεσθε, 2. pl. f. 1. m. verbi πεύθομαι, seu πυνθάνομαι, *audio.*

Πευσόμενος, part. f. m. verbi ejusd.

Πέφᾰμαι, *interii:* p. pass. pro πέφημαι· à φάω, *occido.* Alii volunt esse præs. pass. verbi πέφημι, idem quod φάω. Hinc 3. sing. perf. πέφαται, et in 3. pl. πέφανται, infin. πέφασθαι, paulo post f. πεφήσομαι.

Πέφαμμαι, *apparui:* et in 3. sing. πέφανται, p. pass. verbi φαίνω, *appareo:* f. φᾰνῶ, p. πέφαγκα.

Πεφραγμένος, *obstructus;* per Metathesin pro πεφραγμένος, perf. part. pass. verbi φράγνυμι, idem quod φράσσω, *sepio:* f. ξω, p. χα.

Πέφασμαι, *apparui:* perf. pass. Att. pro πέφαμμαι, quod vide.

Πεφειδήσεαι, *parces:* Ion. pro πεφειδήσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φείδομαι, *parco, remitto pœnam:* f. m. φείσομαι et φειδήσομαι, p. pass. πεφείδημαι.

Πεφείσεται, 3. sing. paulo post f. verbi ejusdem.

Πεφεισμένος, perf. part. pass. ab eod. verbo.

Πεφευγέναι, p. infin. m. à φεύγω, *fugio:* f. ξω, a. 2. ἔφῠγον, p. m. πέφυγα.

Πεφευγοίην, Att. Metaplasm. pro πεφεύγοιμι, perf. opt. m. verbi ejusd.

Πέφηνα, *visus sum;* p. m. verbi φαίνω, *ostendo:* f. ανῶ, p. πέφαγκα.

Πεφήσεαι, Ion. pro πεφήσῃ, 2. sing. paulo post f. verbi φάω, *occido:* f. φήσω, paulo post f. πεφήσομαι.

Πεφήσεται, *apparebit:* 3. sing. paulo post f. verbi φάω, quod est idem cum φαίνω, *appareo.*

Πεφιδέσθαι, Ion. per Anadiplasiasm. pro φιδέσθαι, a. 2. infin. m. verbi φείδομαι, *parco.*

Πεφιδήσεται, *parcet:* 3. sing. paulo post f. verbi φιδέω, f. ήσω, perf. pass. πεφίδημαι, σαι. Vel est f. med. verbi πεφιδέω, factum ex p. med. πέφῑδα, quod à præced. verbo.

Πεφίδοιτο, *parcat:* Ion. Anadiplas. pro φίδοιτο, 3. sing. a. 2. opt. m. verbi φείδω, vel φείδομαι, *parco:* a. 2. ἔφῐδον, et Ion. Anadiplas. πέφῐδον.

Πεφιλαμένος, Dor. pro πεφιλημένος, η, ον, *amatus;* perf. part. pass. verbi φιλέω, quod vide.

Πεφίμωσο, ώσθω, *obmutesce;* perf. imperat. pass. verbi φιμόω, *os occludo, ad silentium adigo;* f. ώσω, p. πεφίμωκα. Th. φιμὸς, ȣ, vel φίμος, ȣ, ὁ, *camus, fiscella.*

Πέφνε, *interemit,* 3. sing. imperf. vel a. 2. Ion. à

Πέφνω, *occido, interficio:* à φένω.

Πεφοβήᾱτο, *territi erant;* Ectasi Poët. pro πεφοβέᾱτο, quod Ion. dicitur pro ἐπεφόβηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi φοβέω, *terreo;* f. ήσω. p. πεφόβηκα, plusq. p. pass. ἐπεφοβήμην, σο, το. Th. φέβομαι, *timeo;* p. m. πέφοβα.

Πεφόρητο, *ferebatur:* 3. sing. plusq. p. pass. Ion. verbi φορέω, *fero;* f. ήσω, p. πεφόρηκα. Th. φέρω, *fero;* f. οἴσω.

Πεφορτισμένος, η, ον, *oneratus sum;* p. part. pass. verbi φορτίζω, *onero;* f. ίσω, p. πεφόρτικα· ab eod. Th.

Πέφρᾰδα, p. m. verbi φράζω, *loquor:* f. σω, p. πέφρᾰκα, a. 2. ἔφρᾰδον, perf. pass. πέφρασμαι.

Πεφράδᾰται, *locuti sunt;* Ion. pro πεφρασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi φράζω, *loquor.*

Πεφράδᾰτο, itidem Ion. pro πεφρασμένοι ἦσαν, 3. plur. plusq. perf. pass. ejusd. verbi.

Πέφρᾰδε, Ion. Anadiplasiasmo pro ἔφρᾰδε, 3. sing. a. 2. act. Hinc

Πεφραδέμεν, a. 2. infin. act. pro πεφρᾰδεῖν, per Anadiplasm. pro φραδεῖν· à φράζω.

Πεφραδέτην, 3. dual. a. 2. ind. act. pro ἐφραδέτην· ab eod.

Πέφραδμαι, Dor. pro πέφρασμαι, p. pass. verbi φράζω, *loquor;* f. σω, p. πέφρακα.

Πεφρηδὼ, όος, ἡ, nomen mulieris: à πέφραδα, p. m. verbi præced.

Πέφρῑκα, *horrui;* perf. act. Ion. pro -χα, vel perf. med. verbi φρίσσω, vel -ττω, f. ξω, p. χα. Hinc

Πέφρικαν, Chalcidicè dici volunt pro πεφρίκᾱσι, 3. pl. perf. act. Th φρὶξ, ικὸς, ἡ, *fluctuum fremitus.*

Πεφρίκων, οντος, præs. part. à πεφρίκω, *horreo.* Quod præs. à perf. formatum, ut et alia multa verba. Vide πέφρικα.

* Πεφροντισμένως, *prudentèr, diligentèr, accuratè:* à φροντίζω, D. S.

Πέφῠα, *natus sum;* p. m. verb φύω, *nascor;* a. 2. ἔφυον vel ἔφυν vel perf. act. dicitur pro πέφῡκα, Poët.

Πεφύασι, pro πεφύκᾱσι, 3. pl. perf. act. ejusd. verbi.

Πεφυγμένος, *qui fugit;* perf. part pass. à φεύγω.

Πεφύγω, *fugio,* præs. à p. m πέφῠγα, factum more Syracusano Alioquin est p. med. sub. verbi φεύγω.

Πέφυζα, Ion. pro πέφυκα, p. m. et πεφυζὼς, itidem pro πεφυγὼς· πεφυζότες, *fugitivi,* pro πεφυγότες, p. part. m. verbi φεύγω, *fugio.* Alii tamen malunt per Sync. dici pro πεφυζηκότες, ut et πέφυζα, pro πεφύζηκα, verbi φυζέω, -ῶ, f. ήσω, à φύζα factum.

Πέφῡκα, ας, ε, *extiti, naturâ comparatus sum:* et in 3. pl. πεφύκασι, perf. act. verbi φύω, *sum, nascor:* f. φύσω.

Πεφύκει, *natus erat:* 3. sing plusq. p. act. Ion. ab eod. verbo.

Πεφῡκεν, 3. sing. p. act. πεφυκέναι, p. infin. act. ejusd. verbi.

Πεφῡκὼς, *innatus:* p. part. act. verbi ejusd.

Πεφυλαγμένος, *observatus;* p. part. pass. verbi φυλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *custodio, servo:* pro πεφύλαχα.

Πεφύλαξο, χθω, perf. imperat. pass. ejusd. verbi.

Πεφωρακὼς, ότος, p. part. act verbi φωράω, *in furto deprehendo:* f. άσω. Th. φὼρ, φωρὸς, ὁ, *fur.*

Πεφώρημαι, perf. pass. et

Πεφωρημένος, p. part. pass. à φωράω, *in furto deprehendo:* fut. άσω p. πεφώρακα, et Ion. πεφώρηκα.

Πεφωτισμένος, p. part. pass. à φωτίζω, *illumino:* f. ίσω, p. πεφώτικα· à φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen.* Th. φάω, *luceo.*

Πέψις, εως, ἡ, *coctio:* à πέπτω.

Πη, sine accentu, encliticum est pro πως· εἴ πη, *sicubi,* δή πη, *utique igitur:* at

Πῆ, extra interrog. *aliquatenùs, quodammodo:* πῆ; interrog. *quâ ratione? quonam modo?* ab inusit pron. interrog. πὸς, πὴ, πό.

Πηγάζω, fut. άσω, *scaturio.* Th. πηγὴ, *fons.*

Πηγαὶ, pl. num. ejusd. Th.

Πηγαῖος, αία, αῖον, *fontanus:* ab eod. Th.

Πηγανίζω, fut. ίσω, *rutam imitor* vel *refero:* à

Πήγᾰνον, ȣ, τὸ, *ruta* herba, quia σπέρμα πηγνύει suo calore et siccitate. Ideò castitatis herba. Th.

πηγνύω, compingo, concrescere facio.

Πηγὰς, ἄδος, ἡ, *glacies*; quia concreta aqua; acc. pl. πηγάδας. Th. πηγνύω.

Πήγασος, ου, ὁ, *PEGASUS*, equus Persei alatus. Th. πηγή.

Πηγεσίμαλλος, ου, ὁ ϰ ἡ, *villosus*; vel *habens vellus densum*, vel *nigrum*, vel *album*: à πηγὸς, *compactus, albus, niger*, et μαλλὸς, *vellus*.

ΠΗΓΗ', ῆς, ἡ, *fons*, *scatebra*: quia πηδᾷ ἐκ γῆς.

Πῆγμα, ἄτος, τὸ, *aliquid compactum*, *PEGMA*: à

ΠΗΓΝΥ'Ω, πήγνυμι, et πήσσω, seu -ττω, *compingo*, *cogo*, *concrescere facio*, *figo*, f. ξω. Hinc

Πηγὸς, ἡ, ὸν, *benè compactus*, *immobilis*; *niger*; *albus*, seu *niveus*, *qualis est glaciei color*.

Πηγριόω, -ῶ, *silvestre reddo*, *exaspero*, f. ώσω, p. πεπηγρίωκα.

Πηγυλὶς, ίδος, ἡ, *glacialis*, *glacies*: ex p. m. πέπηγε, *compactum est*. Th. πηγνύω.

Πήδαιος, ου, ὁ, *PEDÆUS*: nom. propr.

Πηδάλιον, ου, τὸ, *gubernaculum*, *clavus navis*. Th. πηδὸν, οῦ, τὸ, *remus*; vel πῆδος, ου, ὁ, *ligni species*.

Πήδασος, ου, ὁ ϰ ἡ, *uliginosus*, *et fonticulis scatens*, undè aqua πηδᾷ: item *PEDASUS*, nom. propr. regionis; est et *equus Achillis* sic dictus.

ΠΗΔΑ'Ω, *salio*, *salto*, *scaturio*: f. ήσω, p. πεπήδηκα.

Πήδημα, ἄτος, τὸ, *saltus*: à præc.

Πηδήσας, αντος, a. 1. part. act. et

Πηδήσωσι, 3. pl. a. 1. sub. verbi πηδάω, *salto*.

ΠΗ'ΔΟΣ, ου, ὁ, vel πηδὸν, οῦ, τὸ, *ligni species*; πηδὸν vertitur etiam *palmula remi ex eo ligno*; item *remus*, præsertim ex eo ligno.

Πηδυλὶς, ίδος, ἡ, *petra* è quâ aquæ saliunt. Hesych.

Πηδύω, f. ύσω, *aquis scateo*, *aquas salire facio*.

Πήθω, inus. *patior*. Th. πάσχω.

Πηκτὶς, ίδος, ἡ, exponitur (α) *gelu factitium*; à πήγω, *compingo*: (β) *culter ad scindendas carnes*; q. à πέκω, *vello*, *carpo*: (γ) *instrumentum musicum*, *magadis*, quia πηκτὸν è lignis.

Πηκτίδες, αἱ, *fides*, *-ium*; vel aliud musicum instrumentum.

Πηκτὸς, ἡ, ὸν, *compactus concretus*, *congelatus*. Th. πηγνύω, *compingo*.

Πηλακίζω, f. ίσω, propriè *luto conspergo*; *probo afficio*: à πηλὸς, οῦ, ὁ, *lutum*.

Πηλακισμὸς, οῦ, ὁ, *contumeliosa injuria*: à præced.

Πηλαμὶς, ίδος, ἡ, *PELAMIS*, genus piscis; quia ἐν πηλῷ μύει. Th. πηλὸς, *lutum*.

Πήλας, *qui vibravit*, a. 1. part. act. et

Πῆλε, *vibravit*, Ion. pro ἔπηλε, a. 1. ind. verbi πάλλω, *vibro*; f. παλῶ, a. 1. inf. πῆλαι.

Πηλεῖ, dat. sing. à Πηλεὺς, έος, ὁ, *PELEUS*, nomen viri.

Πηλείων, ονος, ὁ, *Pelida*, nomen propr. Est et ranæ nomen, à luto sic dicta.

Πηληϊάδεω, gen. Ion. per dissolut. ηϊ, pro ει, et εω pro ου, et insert. α, pro Πηλείδου, à Πηλείδης.

Πηληϊάδης, ου, Ion. εω, pro Πηλείδης, et per Crasin Πηλείδης, patronymicum à Πηλεὺς, έος, Ion. ῆος, ὁ, *Peleus*.

ΠΗ'ΛΗΞ, ηκος, ὁ, *galea*, *crassis*: q. à πάλλεσθαι, id est κινεῖσθαι, quòd *vibrari* soleat.

Πηλίκος, η, ον, *quantus*, *a*, *um*? Th. ἡλίκος, *quantus*, citra interrogationem. Idem fit in ὅσος, πόσος, οἷος, ποῖος, *qualis*? ὅτε, πότε, *quando*? ὗ, πῦ, *ubi*? ὅθεν, πόθεν, *undè*? ὡς, πῶς, *quomodo*? &c.

Πελικότης, ητος, ἡ, *quantitas*: à præced.

Πήλινος, ίνη, ινον, *luteus*, *è luto factus*: à πηλός.

Πήλιον, ου, τὸ, *PELION*, mons Thraciæ.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, nomen ranæ: ex πηλὸς, *lutum*, et βαίνω, *eo*.

Πῆλον, *vibravi*, a. 2. ind. act. Ion. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, *vibro*.

ΠΗΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *lutum*, *cœnum*; item *mortuarium*. Est et

Πηλὸς, *vinum*, Ion. propriè *fæculentum*, vel *vinum rubrum*, quod turbidum videtur.

Πηλούσιος, ου, ὁ, nomen ranæ: à πηλὸς, *lutum*.

ΠΗ~ΜΑ, ἄτος, τὸ, *damnum*, *exitium*, *clades*. Hinc ἀπήμων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *illæsus*: et

Πημαίνω, *noceo*, *lædo*, *pecco*; f. ανῶ, a. 1. ἐπήμᾶνα, Att. ἐπήμηνα, a. 1. pass. ἐπημάνθην, a. 1. inf. pass. πημανθῆναι. Th. πῆμα.

Πημανθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi πημαίνω, quod vide.

Πημήνεια, ας, ε, a. 1. opt. Æol. pro πημήναιμι, verbi ejusd.

Πημονὴ, ῆς, ἡ, *convicium*.

Πῆμος, Dor. pro πηνίκα, *quando*? ab ἦμος, *quando*?

Πήνα, pro ἀπήνη, *rheda*.

Πηνειὸς, οῦ, ὁ, nomen viri, vel fluvius *PENEUS*.

Πηνελόπη, ης, ἡ, *PENELOPE*, uxor Ulyssis.

Πήνη, ης, ἡ, *tela*: vide in πῆνος.

Πηνήκη, vel πηνίκη, *fucus*: à φενάκη.

Πηνίκα, *quando*? ab ἡνίκα, idem.

* Πηνικαῖστα, idem ac πηνικεῖτα *quando igitur*. Sic enim legend. ap. Aristoph. Av. 1513. Toup. in Suid. Par. iii. p. 52.

Πήνιον, ου, τὸ, *radius*, vel *fusus*, *cui filum involvitur*, *stamen*, seu *filum quod è colo deducitur*, *tela ipsa*; item *insectum ex erucarum genere*. Th. πῆνος, *tela*.

ΠΗ~ΝΟΣ, ου, ὁ, et πήνη, ης, ἡ, *tela*, *textum*: q. à πένομαι, *operor*.

Πηξάμενος, *qui compegit*, a. 1. part. m. verbi πηγνύω, vel πήσσω, f. πήξω, a. 1. ἔπηξα, a. 1. part. act. πήξας, a. 1. inf. m. πήξασθαι.

Πῆξεν, *infixit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔπηξεν, verbi ejusd.

Πῆξις, εως, ἡ, *coagmentatio*, *congelatio*: à πηγνύω, *compingo*.

Πήξω, *figam*, f. 1. act. verbi πηγνύω, vel -υμι, *compingo*.

Πηὸς, οῦ, Ion. pro παὸς, οῦ, *affinis*, *cognatus*; in pl. πηοί. Th. πάω. vel πάομαι, *possideo*.

ΠΗ'ΡΑ, ας, vel πήρη, ης, ἡ, Ion. *PERA*, *saccus*: q. à φέρω, *fero*. Malim à πάω, *pasco*, ut sit escaria pera.

Πηρίδιον, ου, τὸ, *perula*, dim. præc.

Πηρὶν, ῖνος, *testiculus*: quia δοχεῖον est, ceu πήρα.

ΠΗΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *mutilus*, *mancus*, *mutus*, *cæcus*.

Πηρόω, f. ώσω, *mutilo*: à præc.

Πήρωσις, εως, ἡ, *mutilatio*: à perf. pass. præced. verbi.

Πησόμενος, η, ον, *passurus*: à πήθω, f. πήσω, *patior*: a. 2. ἔπᾶθον, pro quo magis usitat. πάσχω.

Πήσσω, vel -ττω, idem quod πηγνύω, *cono*, *coagulo*, *gelo*.

Πητύα, ας, ἡ, *coagulum*: à præced.

Πήχεε, *lacerti*, nom. dual. à πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus*.

Πῆχθεν, Bœot. Sync. et Ion. pro ἐπήχθησαν, *fixi sunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi πηγνύω, vel -υμι, f. πήξω, p. πέπηχα, perf. pass. πέπηγμαι, a. 1. pass. ἐπήχθην.

Πηχυαῖος, αία, αῖον, et πηχύϊος, α, ον, *cubitalis*, *qui unius cubiti est*: à

ΠΗ~ΧΥΣ, εως, ὁ, *cubitus*, *ulna*, *mensura à cubito usque ad summum medii digiti*; *norma* fabrilis; *testudinis manubria*, *quæ transtillo conjunguntur*; *pars arcûs media*; gen. pl. πηχέων, -ῶν.

Πιάζω, *capio*, *prehendo*; f. άσω, p. πεπίακα, a. 1. ἐπίασα, et in 2. pl. ἐπιάσατε, a. 2. sub. πιάσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. act. πιάσαι, a. 1. part. πιάσας αντος, a. 1. ind. pass. ἐπιάσθην, ης, η, *captus fui*; fut. 1. pass. πιασθήσομαι, *capiar*.

Πιαίνω, *pinguefacio*; f. ἀνῶ, a. 1. ἐπίᾶνα, a. 1. sub. πιάνω, ῃς, ῃ. Hinc πιαίνειν, πλοῦτον, pro τὸν πλοῦτον αὔξειν, *opes suas augere*. Th. πίων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *pinguis*.

Πιανάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. πίανον, άτω, præced. verbi πιαίνω, *pinguefacio*.

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, q. v.

Πῖαρ, ἄρος, τὸ, *pinguedo*. Th. πίων, ονος, ὁ ϰ ἡ, *pinguis*.

Πιάσαι, a. 1. inf. act. et

Πιάσας, αντος, part. a. 1. act. et

Πιάσωσιν, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πιάζω, quod vide.

Πιγκέρνης, *pocillator*, Gl. Cyr.

* Πιδάκιον, ου, τὸ, *fons*: à πίδαξ, idem, Suidas. Vid. Toup. in voce.

Πιδακόεις, όεσσα, όεν, *aquis salientibus scatens*: à seq.

ΠΙ'ΔΑΞ, ἄκος, ὁ vel ἡ, *fons*, *scatebra*, *aqua saliens*: à

Πιδάω, id. qu. πηδάω, *salio*.

Πιδηέσσης, *scatebris abundantis*, gen. sing. à πιδήεσσα, ης, f. g. à

Πιδήεις, ήεσσα, ῆεν, *aquis salientibus scatens*; per Sync. à πιδακόεις. Th. πίδαξ, ακος, ὁ, *fons*.

Πίε, *bibe*, a. 2. imperat. ut et πῖθι· à πίνω, *bibo*, f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον. Hinc πίεν, pro ἔπιεν, 3. sing. Ion.

Πιέειν, *bibere*, Ion. Dialysi pro πιεῖν, a. 2. inf. verbi ejusd.

Πιέζευν, *premebant*, Ion. seu Dor. pro ἐπιέζευν, 3. pl. imperf. act. verbi πιεζέω, idem quod πιέζω, *premo*.

ΠΙΕ´ΖΩ, *prehendo, premo*; item *crucio*; *urgeo, quid*, v. gr. *in demonstrado*, &c. fut. έσω, p. πεπίεκα, perf. pass. πεπίεσμαι. Dicitur et πιάζω, pro πιέζω.

Πιεῖν, a. 2. inf. act. verbi πίνω, *bibo*; f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πίειρος, ȣ, ὁ, et ἡ πίειρα, *pinguis*, *opulentus*. Th. πίων, idem.

Πιερία, ας, et Ion. Πιερίη, ης, ἡ, *PIERIA*, regio Macedoniæ: quæ credita fuit Musarum sedes: hinc

Πιερίηθεν, *ex Pieriâ*, adv. è loco: et

Πιερὶς, ίδος, ἡ, et in pl. Πιερίδες, *PIERIDES*, Musæ à Πιερία.

Πιέσαι, pro πίῃ, *bibes*, Luc. xvii. 8. 2. sing. f. 1. m. à πίνω, quod adi.

Πίετε, 2. pl. a. 2. imperat. πίε, *bibe*, verbi πίνω, quod vide.

Πίῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Πίῃσθα, Æol. Paragoge pro πίῃς, 2. sing. a. 2. sub. act. verbi πίνω, *bibo*; f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πιθάκνη, ης ἡ, *doliolum*, et *poculum* instar dolii. Th. πίθος, ȣ, ὁ, *dolium*.

Πιθανολογέω, -ῶ, f. ήσω, *dico ad persuadendum idonea*: ex πιθανὸς, *persuasorius*, (q. à πείθω, *persuadeo*,) et λόγος, *sermo*. Th. λέγω, *dico*.

Πιθανολογία, ας, ἡ, *oratio ad persuadendum apta*: à præced.

Πιθᾰνὸς, ἡ, ὸν, *persuasorius*; *probabilis, verisimilis*; *gratus, acceptus, elegans*, impr. *de oratore, qui placet, popularis*, item *de eo qui specie probabili utitur*; *speciosus*; *aptus ad aliquid*; *qui naturam et formam rei ipsius aptè imitatur et exprimit*; in compar. πιθανώτερος, superl. πιθανώτατος· et hinc

Πιθανότης, ητος, ἡ, *probabilitas*, *persuasio*. Th. πείθω, *persuadeo*; f. σω, a. 2. ἔπῐθον.

Πίθεσθ' pro πίθεσθε, *persuadeamini*, 2. pl. a. 2. imperat. m. πίθου, verbi πείθω, fut. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθων, *obediant*, 3. dual. a. 2. imperat. m. ejusd. verbi.

Πῐθέω, f. ήσω, *confido, obsequor*. Th. πείθω.

* Πιθεὼν, ῶνος, ὁ, *cella vinaria*, D. S. à πίθος.

Πίθηαι, *persuasus sis*, Ion. pro πίθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. à πείθω.

Πίθηκος, ȣ, ὁ, idem quod πίθηξ, ηκος, ὁ.

Πιθηκοφᾰγέω, *simiis vescor*: ex πίθηξ, *simia*, et φάγω, *edo*.

ΠΙ´ΘΗΞ, ηκος, ὁ, et πίθηκος, ȣ, ὁ, *simia*; item *pumilio*.

Πιθήσας, *fretus*, a. 1. part. act. verbi πιθέω. Th. πείθω, *persuadeo*; f. σω, a. 2. ἔπιθον.

Πίθηται, *paruerit*, 3. sing. a. 2. sub. m. πίθωμαι, ῃ, ηται, verbi ejusdem.

Πῖθι, *bibe*, pro πίε, ex quo fit per adjectionem syllabæ θι, undè πίεθι, et per Crasin πῖθι, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, *bibo*; fut. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Πιθοίατο, *credat*, Ion. pro πιθοίντο, 3. pl. a. 2. opt. m. πιθοίμην, οιο, οιτο. Th. πείθω, *persuadeo*.

Πίθοιο, Ion. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ȣ. ὁ, *dolium*.

Πιθόμην, *obedivi*, a. 2. ind. m. Ion. pro ἐπιθόμεν, verbi πείθω.

Πίθον, Ion. pro ἔπιθον, a. 2. ind. act. verbi πείθω, *persuadeo*.

ΠΙ´ΘΟΣ, ȣ, ὁ, *dolium*: q. ubi τοῦ πιεῖν θέσις. Hinc πιθεὼν, *torcular*, *cella vinaria*.

Πίθω, Dor. pro πίθου, gen. sing. à πίθος, ȣ, ὁ, *dolium*.

Πίθων, ωνος, ὁ, Poët. idem ac πίθηξ, *simia*.

Πιθὼν, part. a. 2. à πείθω, a. 2. ἔπιθον.

ΠΙΚΕ´ΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, *butyrum*.

Πικράζω, *amarore afficio*: à πικρός.

Πικραίνομαι, *exacerbo, sum amarulentus*; a. 1. pass. ἐπικράνθην, ης, η· à

Πικραίνω, *amarum reddo, exacerbo*; f. ᾰνῶ, a. 1. ἐπίκρᾱνα, a. 1. inf. πικράναι. Th. πικρὸς, *amarus*.

Πικρὰν, acc. sing. f. g. à πικρὸς, *amarus*.

Πικρασμὸς, οῦ, ὁ, *amaritudo, simultas, odium*; à πικραίνω.

Πικρία, ας, ἡ, *amaritudo, acritudo*. Th. πικρός.

ΠΙΚΡΟ´Σ, ὰ, ὸν, *amarus, acerbus*; *tristis, severus*.

Πικρότης, ητος, ἡ, *amaror, amaritudo*: à præced.

Πικρόω, -ῶ, f. ώσω, *amarum reddo, exacerbo*. Th. πικρός.

Πικρῶς, adv. *amarè, acerbè*; *pressè*; *inimicè*: à πικρός.

Πιλᾶτος, ȣ, ὁ, nomen præsidis Romani; interpret. Lat. *telo armatus*. Angl. PILATE.

Πιλέω, -ῶ, et πιλόω, -ῶ, *lanam cogo*; *cogo, coarcto, constipo*. Th. πῖλος. Hinc Angl. TO PILE.

Πίλημα, ᾰτος, τὸ, *lana coacta*; *quævis res constipata in modum lanæ coactæ*: à præced.

Πιλνᾷ, 3. sing. præs. ind. act. verbi πιλνάω, id. quod πελάω, *appropinquo*.

Πίλνᾰμαι, pass. à πίλνημι, *appropinquo*, idem quod πιλνάω.

Πίλνατο, Ion. pro ἐπίλνατο, 3. sing. imperf. pass. à πίλναμαι, quod vide.

Πιλνάω, -ῶ, idem quod πελάω, seu πελάζω, *admoveo, appropinquo*. Th. πέλας, *propè*.

Πίλνημι, idem.

ΠΙ´ΛΟΣ, ȣ, ὁ, [* *fasciæ pedum ex lanâ confectæ*. Hes. Op. 542. PILEUS seu *pileum indumentum* capitis: *tegumentum ex lanâ coactum*, sub quibus hyeme habitabant Scythæ. Justin. Herodot. iv. 23.] *PILA*, *strues*: Ang. A PILE.

Πιλόω, -ῶ, f. ώσω, et πιλέω, *lanam cogo*; *coarcto, constipo*: à præced.

ΠΙΜΕΛΗ´, ῆς, ἡ, *pinguedo, adeps*

Πιμελὴς, έως, ὁ ϗ ἡ, *pinguis, obesus*: à præced.

Πιμπλάνεται, *impletur*, 3. sing. pr pass. verbi πιμπλάνω, perf. pass. πέπλημαι, a. 1. pass. ἐπλήθην.

Πίμπλαντ', *plena erant*, Ion. pro ἐπίμπλαντο, 3. pl. imperf. pass. verbi πιμπλάνω, f. πλήσω.

Πιμπλάω, πιμπλάνω, et πίμπλημι, f. πλήσω, *impleo*: à πλήθω. Th. πλέος.

Πιμπλεῦσαι, *replentes*, Æol. pro πιμπλᾶσαι, nom. pl. part. præs. f. g. verbi πίμπλημι, f. πλήσω, idem cum πλήθω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Πίμπλη, *imple*, Att. pro πίμπλᾰθι, præs. imperat. à

Πίμπλημι, idem quod πλήθω, *impleo*. Vide πιμπλάω.

Πιμπρὰς, ᾶσα, ὰν, præs. part. act. à πίμπρημι, idem quod πρήθω, *incendo*.

Πιμπράω, πίμπρημι, et πιπράω, πίπρημι, *incendo*: *uro, inflo*: f. πρήσω, p. πέπρηκα, a. 1. ἔπρησα, præs. pass. πίμπρᾰμαι, *incendor*; *intumesco, rumpo*: præs. infin. pass. πίμπρασθαι. Th. πρήθω.

Πιμπρήσω, *incendam*, fut. 1. à πίμπρημι, quod vide.

Πίν', pro πίνε, præs. imperat. à πίνω, *bibo*.

Πινᾰκίδιον, ȣ, τὸ, *tabella*. Th. πίναξ.

Πινάκιον, ȣ, τὸ, *tabella*: et

Πινᾰκὶς, ἡ, idem: à seq.

ΠΙ´ΝΑΞ, ᾰκος, ἡ, *tabula, asser*, *libellus, index*. Est et πίναξ, *discus, quadra*.

Πίνεθ' pro πίνεται, ob seq. aspirat. 3. sing. præs. pass. verbi πίνω, *bibo*: præs. imperat. act. πίνε, *bibe*.

Πινέμεν, Ion. et πινέμεναι, Dor. pro πίνειν, præs. infin. verbi πίνω, *bibo*: f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Πίνετο, *bibebatur*, Ion. pro ἐπίνετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusd.

ΠΙ´ΝΝΑ, ης, ἡ, *PINNA*, genus conchæ. Scribitur et πῖνα. Hinc

Πίννινος, η, ον, *marinus*, propriè ad πίνναν pertinens.

Πῖνον, ȣ, τὸ, *vinum hordeaceum*. à πίνω.

Πίνοντ' pro πίνοντα, *bibentem*, acc. sing. part. præs. verbi πίνω.

ΠΙ´ΝΟΣ, ȣ, ὁ, *sordes*. Sed

Πίνος, ȣ, ἡ, *pinus*: qu. à πίων *pinguis*, quia abundat resinâ.

Πίνȣσ' pro πίνȣσι, *bibunt*, 3. pl præs. ind. act. verbi πίνω, f. πώσω

Πινύσκω, seu πινύσσω, *moneo, sa*

pere facio : à πνῦμαι, sapio ; quod à πνέω, spiro.

Πινυτὴ, ῆς, ἡ, sapientia, prudentia: à πινυτὸς, prudens.

Πινυτὸς, ἡ, ὸν, sapiens, prudens : à πινύω, vel πινύσσω, moneo, et ad sanam mentem reduco : quod à πνῦμι, sapio.

Πινυτοτὴς, ῆτος, ἡ, sapientia, prudentia : à præced.

Πινυτῶς, adv. prudenter : ab eod.

ΠΙ΄ΝΩ, bibo ; imperf. ἔπινον; f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον, a. 2. imperat. πίε, et πῖθι, a. 2. sub. πίω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. πιεῖν, a. 2. part. πιὼν, ῦσα, ὸν, f. 2. m. πίομαι, εσαι, pro πιέμαι, ῃ, εῖται.

Πίνωσιν, 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Πίωσις, εως, ἡ, potio. Th. πίνω.

Πίομαι, bibam, f. 1. vel 2. m. pro πιέμαι. Sunt qui velint esse præs. m. à πίω, f. πίσω, pro πίνω, bibo.

Πίονος, gen. sing. à πίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pinguis ; acc. πίονα, pinguem: hinc compar. πιότερος, superl. πιότατος.

Πῖος, εος, τὸ, pinguedo. Th. πίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, pinguis.

Πιότερος, et πιότατος, compar. et superl. à πίων, pinguis.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo. Th. πίων.

Πιοῦσα, a. 2. part. act. f. g. verbi πίνω, bibo : f. πώσω, a. 2. ἔπιον, a. 2. part. πιὼν, οῦσα, όν.

Πιπίσκω, potum præbeo : à πίω, pro πίνω, bibo.

Πίπλημι, et πίμπλημι, impleo, idem quod πλήθω. Th. πλέος, plenus.

Πίπος, ου, ὁ, PIPUS, avis marina ; quod à πίω, quod frequentiùs bibat.

Πιπίζω, f. ίσω, pipio, avium pullos voce imitor : à

Πίππος, ου, ὁ, pullus avis, pipio : à πίπος.

Πιπράσκω, vendo, venundo ; imperf. ἐπίπρασκον, ες, ε, f. πράσω, (qu. à πράω, pro περάω) p. πέπρᾶκα, perf. pass. πέπρᾶμαι, perf. part. πεπραμένος, venditus : a. 1. pass. ἐπράθην, a. 1. inf. pass. πραθῆναι, a. 1. part. πραθεὶς, εῖσα, ὲν, f. 1. pass. πραθήσομαι, vendar. Th. περάω, vendo.

Πίπρημι, f. πρήσω, vide πίμπρημι.

Πίπτε, cadebat, imperf. Ion. verbi πίπτω.

Πίπτουσαι, incidentes, pl. num. f. g. part. præs. seq. verbi.

ΠΙ΄ΠΤΩ, cado, ruo ; incido : f. πτώσω, et Dor. πεσῶ, f. m. πεσοῦμαι, Dor. pro πέσομαι, p. act. πέπτωκα, a. 1. ἔπεσα, a. 2. ἔπεσον, a. 2. imperat. act. πέσε, έτω, et in 2. pl. πέσετε, a. 2. sub. πέσω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. πεσεῖν, a. 2. part. πεσὼν, οῦσα, όν.

Πίπτωσι, 3. pl. præs. sub. à πίπτω.

Πίσαγας, α, ὁ, nomen Persicum quod leprosum significat.

Πίσαι, a. 1. inf. act. verbi πιπίσκω, f. πίσω, quod à πίω, pro πίνω, bibo.

Πισιδία, ας, ἡ, PISIDIA, nom. regionis. Incolæ οἱ Πισίδαι.

Πίσον, ου, τὸ, PISUM : à πτίσσω, tundo.

Πίσος, et πεῖσος, εος, τὸ, locus humectus, hortus, pratum : qu. à πιάδε, irrigare, quod vide.

ΠΙ΄ΣΣΑ seu πίττα, ης, ἡ, PIX : Angl. PITCH : qu. à πῖος, quia pinguis ; aut à πίτυς, pinus.

Πισσόω seu πιττόω, -ῶ, pice oblino : à præced.

Πιστὰ, pignora, beneficentiæ, nom. pl. n. g. à πιστὸς, ἡ, ὸν, fidus, a, um : quod à πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo.

ΠΙΣΤΑ΄ΚΙΑ, ων, τὰ, PISTACIA, nuculæ pineis nucibus similes.

Πίστεις, nom. pl. à πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστευθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. à seq.

Πιστεύω, credo ; fido ; committo : fut. εύσω, p. πεπίστευκα, plusq. p. Att. πεπιστεύκειν, pro ἐπεπιστεύκειν, part. p. act. πεπιστευκὼς, υῖα, ὸς, a. 1. ind. act. ἐπίστευσα, a. 1. imperat. πίστευσον, άτω, et in 2. pl. πιστεύσατε, a. 1. sub. πιστεύσω, ῃς, ῃ, a. 1. inf. πιστεῦσαι, a. 1. part. πιστεύσας, ασα, αν, præs. pass. πιστεύομαι, credor, perf. pass. πεπίστευμαι, a. 1. pass. ἐπιστεύθην, ης, η· à πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, fidelis, probabilis : à πίστις, fides. Est et

Πιστικὸς, ἡ, ὸν, potabilis : à πιπίσκω.

Πιστικὸς pro ὀπιστικὸς, per Aphær. τοῦ ο, ab Ὦπις, ιατος, ἡ, nomen urbis prope Babylonem, undè optima nardus.

Πίστις, εως, ἡ, fides, vario sensu ut Latina vox : assensio ; fiducia in fide alicujus ; id quod fidem facit, argumentum ; testimonium ; promissio; opinio insignis de aliquo: à πείθω.

Πιστὸν, τὸ, pignus, τὰ πιστὰ, pignora, fœdus ; adv. fideliter : à

Πιστὸς, ἡ, ὸν, fidelis ; fidus ; fide dignus. Est et

Πιστὸς, οῦ, ὁ, Christianus, credens in Christum ; οἱ πιστοὶ, credentes : à πείθω. Et

Πιστὸς, ἡ, ὸν, potui aptus, potabilis : à πίω, poto. Th. πίνω, bibo.

Πιστότερος, compar. et πιστότατος, superl. à πιστὸς, fidelis.

Πιστοῦται, 3. sing. præs. pass. verbi

Πιστόω, fidem facio, et exigo, confirmo, stabilio ; f. ώσω, p. πεπίστωκα, p. pass. πεπίστωμαι, a. 1. pass. ἐπιστώθην à πιστὸς, fidelis. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστωθεὶς, έντος, cui fides habita est : a. 1. part. pass. πιστώθητον, dual. num. πιστώθητι, a. 1. imperat. pass. verbi πιστόω, fidem facio.

Πιστῶς, adv. fideliter : à πιστός.

ΠΙ΄ΣΥΓΓΟΣ, ου, ὁ, sutor, cerdo. Referunt ad πίσσα, ὑγρὰ, quia picem humidam tractat.

Πίσυνος, fretus, fidens. Th. πείθω, persuadeo : f. σω, p. κα, a. 2. ἔπιθον.

Πίσυρες, et πίσσυρες, Æol. pro τέσσαρες, quatuor.

Πίσω, potabo ; f. 1. m. verbi πίω. Vide πίσαι.

ΠΙ΄ΤᾸΝΑ, ης, ἡ, turma, cohors ; tribus quædam ; ab urbe Æolidis Πιτάνη indè

Πιτανήτης, λόχος, cohors Pitaneles.

Πίτνα, cadebat : imperf. Ion. pro ἐπίτνα, verbi πιτνάω vel à πίτνημι, mutato η in α, ut ἔβα pro ἔβη· hinc πιτνὰς, præs. part. Th. πίπτω, cado.

Πίτναν, 3. pl. imperf. act. pro ἐπίτνασαν à πίτνημι.

Πιτνάω, seu πίτνημι, expando, extendo ; concutio, projicio : à πίπτω.

Πιτνέω, vel πίτνημι, cado, laboro. Th. πίπτω.

Πιττάκιον, ου, τὸ, tabula, pugillare : PITTACIUM. Th. πίττα, vel πίσσα, pix.

Πιττακὸς Μιτυληναῖος, ὁ, PITTACUS MITYLENÆUS : unus è septem Græciæ sapientibus.

Πιττόω, vide in πισσόω.

Πιτύϊνος, ΐνη, ϊνον, pineus : à πίτυς.

ΠΙ΄ΤῨΛΟΣ, ου, ὁ, strepitus aquæ remo percussæ, remigium.

Πιτυώεις, εσσα, εν, pinis abundans : à πίτυς.

ΠΙ΄ΤῨΡΟΝ, ου, τὸ, furfur : quasi à πέτω. Est enim id quod πέτει, id est, excidit, à frumento cum molitur.

ΠΙ΄ΤΥΣ, υος, ἡ, PINUS, picea : quasi à πῖος, quia pingui abundat.

Πιτυώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, piceis abundans, piceus : à πίτυς.

Πιφάσκεαι, Ion. pro πιφάσκῃ, loqueris : 2. sing. præs. sub. m. à

Πιφάσκομαι, et πιφάσκω, dico, commemoro, jactito. Th. φάω, vel φημὶ, dico.

Πιφαύσκεο, Ion. pro πιφαύσκου, præs. imperat. pass. à

Πιφαύσκω, inserto υ, pro πιφάσκω, qu. per redupl. pro φάσκω, idem quod φημὶ, dico, loquor. Th. φάω, idem. Est etiam πιφαύσκω, in lucem profero : à φάω, idem.

Πίω, inusit. pro πίνω, BIBO. Est et a. 2. sub. act. à πίνω, f. πώσω, a. 2. ἔπιον.

Πίωμεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. verbi ejusdem.

ΠΙ΄ΩΝ, ονος, ὁ ϗ ἡ, pinguis, obesus, opimus.

Πιὼν, qui bibit : a. 2. part. act. verbi πίνω, bibo : f. πώσω, a. 2. ἔπιον

Πλαγὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro πληγὴ, ῆς, ἡ, PLAGA, quod vide.

Πλαγγὼν, όνος, ὁ, icuncula cerea, quasillus : à πλάσσω, fingo. Sunt qui πλαγγὼν exponunt vagus, voluntque esse a. 2. part. verbi πλάζω, f. 2. πλαγῶ, a. 2. ἔπλᾰγον, et Pleonasmo τοῦ γ, ἔπλαγγον, undè a. 2. part. πλαγγὼν, όντος, ὁ. Verùm contra morem participiorum flectitur per όνος, ut apud Hesych. πλαγγόνες κεκρύφαλοι, reticula muliebria.

Πλαγιάζω, *obliquo, decipio, obliquè nuntio*: f. άσω, p. πεπλαγίακα· à πλάγιος.

Πλαγιάριος, ου, ὁ, *plagiarius, fragana*, Gloss. Cyr.

Πλαγίαυλος, ου, ὁ, *obliqua tibia*: ex πλάγιος, *obliquus*, et αὐλὸς, ου, ὁ, *tibia*.

Πλάγιον, adv. *obliquè*: à

ΠΛΑ'ΓΙΟΣ, ου, ὁ ἢ ἡ, et πλάγιος, *la*, ιον, *obliquus, transversus; ambiguus; timidus; dolosus*: q. à πλάζομαι, *erro*.

* Πλαγιοφύλαξ, ἄκος, ὁ, *qui obliqua*, seu *latera aciei, custodit*: ex præced. et φύλαξ.

* Πλαγίως, adv. *obliquè; obscurè; dolosè*: à πλάγιος.

Πλαγχθέντες, *errantes*; nom. pl. a. 1. part. pass. ab a. 1. ind. pass. ἐπλάχθην, Euphoniæ gratiâ interposito γ, ἐπλάγχθην, ης, η, *erravi*: verbi πλάζω, *errare facio*; f. πλάγξω.

Πλάγχθην, ης, η, Ion. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. pass. Vide πλαγχθέντες.

Πλαδαρὸς, ὰ, ὸν, *præhumidus, uvidus, flaccidus*: et

Πλαδάω, ῶ, et -όω, ῶ, *humore nimio abundo*: à

ΠΛΑ'ΔΟΝ, ου, τὸ, et πλάδος, ου, ὁ, *humor superfluus*.

Πλάζομαι, *vagabundus jactor, erro*; præs. part. m. πλαζόμενος· à

ΠΛΑ'ΖΩ, *errare facio; amoveo; disturbo*; fut. πλάγξω, a. 1. ἔπλαγξα, p. χα, a. 1. pass. ἐπλάγχθην, ης, η. Ponitur et πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo, accedo*.

Πλάθαι, ῶν, αἱ, *statuæ*: à πλάσσω, *fingo*.

Πλάθανον, seu πλαθανὸν, ου, τὸ, *orbis super quo panes formantur*: ab eod.

Πλάθω, pro πελάθω, f. άσω, *appropinquo, admoveo*: à πελάω. Th. πέλας, *propè*.

Πλαίσιον, ου, τὸ, *lateris forma*, vel *forma in quâ lateres formantur*: à πλάσσω, *formo*.

Πλάκα, acc. sing. à πλὰξ, ἡ, *tabula lata*, &c. quod vide.

Πλακεὶς, *involutus*: a. 2. part. pass. à πλέκω, *plecto, necto*; f. ξω, a. 2. pass. ἐπλάκην, a. 2. inf. pass. πλακῆναι.

Πλακερὸς, ὰ, ὸν, *latus; textilis*; à πλὰξ, seu πλέκω.

Πλακία, ας, ἡ, *error*: à πλάζω.

Πλακόεις, όεσσα, όεν, *latus* et *tenuis*: à πλάξ.

Πλακοῦς, οῦντος, ὁ, *PLACENTA*; contract. à πλακόεις, εντος, ὁ, *panis latus* et *tenuis crustæ speciem referens*.

Πλᾶκτρον, ου, τὸ, Dor. pro πλῆκτρον, *plectrum, instrumentum quo citharæ fides pulsantur*: à πλήσσω, *percutio*.

Πλακῶ, aor. 2. sub. pass. verbi πλέκω, *plecto*: quod vide.

Πλὰν, Dor. pro πλὴν, *nisi, præterquam quod*; item *præter, seorsùm*.

Πλανάω, *errare facio, fallo, seduco*; f. ήσω, p. πεπλάνηκα, a. 1. ἐπλάνησα, præs. pass. πλανάομαι, *seducor, erro*; perf. pass. πεπλάνημαι, perf. part. πεπλανημένος, η, ον, *seductus, a, um*; a. 1. pass. ἐπλανήθην, ης, η, *seductus fui*: à

ΠΛΑ'ΝΗ, ης, ἡ, *error, vagatio*; πλάναι, *ambages*.

Πλάνης, ητος, ὁ, *erro, vagabundus*: à præced.

Πλανήσας, αντος, *decipiens*; a. 1. part. act. à πλανάω, q. vide.

Πλανήτης, ου, ὁ, *erro, -onis, erraticus*: et subaudito ἀστὴρ, *stella erratica, PLANETA*; Angl. A PLANET: à πλανάω, *errare facio*.

Πλανητικὸς, ἡ, ὸν, *erraticus, vagabundus*: à præced.

Πλανῆτις, ἴδος, ἡ, *vagabunda, erratica*: ab eod.

Πλάνος, ου, ὁ, *seductor, impostor*; item *error*. Sed

Πλᾶνος, η, ον, *fallax, fraudulentus, BLANDUS*. Th. πλάνη, *error*.

Πλὰξ, ἀκὸς, ἡ, *tabula lata; æquor; planities; crusta*. Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*: seu à πλάσσω, Ern.

Πλᾶξεν, Dor. et Ion. pro ἔπληξεν, *percussit*; 3. sing. a. 1. verbi πλήττω vel πλήσσω, *percutio*; f. ξω.

Πλάξιππος, ω, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro πλήξιππος, *equorum agitator*: παρὰ τὸ πλήττειν τοὺς ἵππους.

Πλάσαντι, dat. sing. à

Πλάσας, αντος, a. 1. part. act. à πλάσσω, *fingo*: f. σω.

* Πλάσις, εως, ἡ, *fictio*: à πλάσσω, *fingo*.

Πλάσμα, ἄτος, τὸ, *figmentum*: ab eodem. Th.

Πλασματίας, ου, ὁ, *fictus, fictitius*; item *fictor, fabulator*: à præced.

Πλάσσε, *finxit*: Ion. et Poët. pro ἔπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

ΠΛΑ'ΣΣΩ, et Att. -ττω, *fingo; comminiscor, simulo*: f. πλάσω, p. πέπλακα, p. pass. πέπλασμαι. Hinc

Πλάστης, ου, ὁ, *formator, fictor*.

Πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, *lanx è jugo suspensa, cui pondus imponitur*; tum *tabula, in quâ cottabus ludebatur*. Th. πλατὺς, έος, ὁ, *latus*. Est et

Πλάστιγξ, Dor. pro πλῆστιγξ, ιγγος, ἡ, *ferula, flagellum*: à πλήσσω, *percutio*.

Πλαστικὴ, sub. τέχνη, *fingendi*, seu *fictorum ars, PLASTICE*: à

Πλαστικὸς, ἡ, ὸν, *ad fingendi artem aptus*; item *fingendi arte valens*. Th. πλάσσω, *fingo*.

Πλαστὸς, ἡ, ὸν, *fictus, a, um*: ab eod.

Πλαταγέω, -ῶ, f. ήσω, *crepito, crepitaculo sonitum edo, manu pulsum edo*: à

Πλαταγὴ, ῆς, ἡ, *crepitaculum; fremitus maris*; item *homo garrulus*: à πλατάσσω.

Πλατάγημα, ἄτος, τὸ, *strepitus, sonus*: à πλαταγέω.

Πλαταγίζω, idem quod πλαταγέω.

Πλαταιαὶ, ῶν, αἱ, *PLATÆÆ*: hinc

Πλαταιεὺς, έως, ὁ, *Platæensis*; dat. plur. Πλαταιεῦσι.

Πλατάνιστος, ου, ἡ, idem quod

Πλατάνος, ου, ἡ, *PLATANUS* arbor, quia latè diffusa ramis. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλατάσσω, *ex ictu et collisione sonum edo*. Th. πλατὺς.

Πλατί', pro πλατία, acc. sing. m. et nom. vel acc. pl. n. g. πλατέων, gen. plur. ab eodem. Th.

Πλατεῖα, ας, ἡ, subaud. ὁδὸς, *PLATEA*: ab eod.

Πλάτη, ης, ἡ, *palmula*, extrema et latior pars remi, vel ipse *remus*, ipsa *navigatio*: ἐρίῳ πλάτῃ κατηγόμην, Soph. Philoct. 358. *Sigeum cursu secundo appuli*. Th. πλατύς.

Πλατίον, Dor. leg. pro πλησίον, *propè*.

Πλάτος, εος, τὸ, *latitudo*. Th. πλατύς.

Πλάττω, *fingo*, Att. pro πλάσσω, idem.

Πλατυάσδοισαι, Dor. pro πλατυάζουσαι, *ore diducto pronuntiantes*: nom. pl. part. præs. fœm. gen. à πλατυάζω. Alii πλατειάσδοισαι legunt, à πλατειάσδω, Dor. pro πλατειάζω, *ore in latum diducto loquor*. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλάτυγξ, sive potiùs πλάτιγξ, γγος, ἡ, *summa et lata pars remi*, *quâ percutitur aqua*. Th. præced.

Πλατύκερως, ωτος, ὁ ἢ ἡ, *qui latis cornibus est*: nomen propr. animalis, quod cervorum generi annumeratur. Gall. *Chamois*. Ex πλατὺς, et κέρας, τὸ, *cornu*.

Πλατυνθήσομαι, f. 1. pass. à

Πλατύνω, *dilato, amplum et spatiosum reddo*: fut. υνῶ, p. πεπλάτυγκα, a. 1. ἐπλάτυνα, p. pass. πεπλάτυμμαι, aor. 1. pass. ἐπλατύνθην, a. 1. imperat. pass. πλατυνθήτι, ήτω. Th. πλατὺς, *latus*.

Πλατύνωτος, ου, ὁ ἢ ἡ, *latum dorsum habens*: quod ex πλατὺς, *latus*, et νῶτος, ου, ὁ, *tergum*.

ΠΛΑΤΥ'Σ, έος, ὁ, *LATUS, amplus*: in f. g. πλατεῖα, ας, ἡ· in n. g. πλατύ. Hinc Angl. PLATE, PLAT, PLATTER.

Πλατυσμὸς, οῦ, ὁ, *latitudo; ostentatio, jactantia*: à πλατύνω.

Πλατύψυχος, ου, ὁ ἢ ἡ, *lato animo, insatiabilis, avarus*.

Πλάτων, ωνος, ὁ, *PLATO*, magister Aristotelis.

Πλάω, per Sync. pro πελάω, *appropinquo*.

Πλέας, per Sync. pro πλέονας, acc. pl. et sic πλέες, pro πλέονες, nom. pl. compar. à πολὺς, *multus*: compar. πλέων et πλείων, superlat. πλεῖστος.

Πλέγμα, ἄτος, τὸ, *omne id quod nexum* seu *contextum est; opus vitile, calathus, canistrum; textura*: πλέγματα, *crates*; item *cincinni*. Th. πλέκω, *necto*.

Πλεθριαῖος, αία, αῖον, *plethrum* seu *jugerum æquans*: à

ΠΛΕ'ΘΡΟΝ, ου, τὸ. [* *plethrum*, teste Suidâ, *spatium centum pedum; jugerum*, 240 pedum. Vid. Hutch. in Xen. Cyri Inst. l. vii.] apud Poët. πέλεθρον.

Πλεῖ, *naviga*: pro πλέε, præs. imperat. act. vel 3. sing. præs. ind. à πλέω, *navigo*: fut. πλεύσω.

Πλειὰς, ἄδος, ἡ, *Pleias*, sidus est quod Latini *Vergilias* vocant. Proclus Πλειάδα nominari scribit stellas in tergore Tauri sitas, numero sex: Plin. verò in caudâ Tauri eas collocat, et septem esse scribit. Quidam τὰς Πλειάδας, vocarunt etiam Πελειάδας. A Poëtis eædem Πλειάδες dicuntur Πλῳιάδες, Ionicè resolutâ diphthongo.

Πλείειν, Ion. sèu Poët. Epenthesi pro πλέειν, præs. inf. verbi πλέω, *navigo*: fut. πλεύσω.

Πλεῖθι, per Pleonasmum syllabæ θι, pro πλεῖ, vel πλέε, præs. imperat. act. ejusd. verbi.

Πλείη, Ion. pro πλεία, ας, ἡ, *plena*: à masculino πλέος, *plenus*: Poët. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præs. infin. à πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Πλεῖον, vel πλέον, *plus*: compar. n. g. gen. sing. πλείονος; gen. pl. πλειόνων· acc. sing. m. et f. nom. vel acc. pl. n. g. πλείονα, πλείοα, πλείω, *plura*. Th. πολὺς, *multus*: comp. πλείων et πλέων, sup. πλεῖστος.

Πλεῖος, Poët. pro πλέος, *plenus*.

Πλεῖς, *plures*, nom. pl. m. g. pro πλείονες, compar. à πολύς.

Πλεῖστα, adv. Vide πλεῖστον.

Πλείστη, *plurima*: nom. sing. f. g. et πλείσταις, dat. pl. f. g. à πλεῖστος.

Πλειστηριάζω, *pluris liceor, quàm cœteri*: à πλεῖστος, superl. à πολὺς, *multus*.

Πλειστηριασμὸς, ὁ, ὁ, *licitatio ejus qui pluris licitatur quam cœteri*: à præced.

Πλειστόμβροτος ἑορτὴ, *celebritas, ad quam plurimi mortales conveniunt*: πρὸς ἣν πλεῖστοι βροτοὶ συνέρχονται.

Πλεῖστον et πλεῖστα, adv. *plurimùm, maximè, longissimè*: τὸ πλεῖστον, *maximâ ex parte, ad summum, ad plurimum*: à

Πλεῖστος, είστη, εῖστον, *plurimus, a, um*: superl. à πολὺς, *multus*. comp. πλείων et πλέων.

Πλείω, acc. sing. m. g. vel nom. pl. n. g. Att. et Ion. pro πλείονα· alicubi adverbii more usurpari videtur. [* Παραγενομένων δικάστων πλείω τῶν τετταράκοντα, Diod. Sic. i. 92.] Adverbialitèr pro πλέον. Ῥώμη ἄνευ φρονήσεως πλείω τοὺς ἔχοντας ἔβλαψε, Isocr. Parænes. *Robur sine prudentiâ ipsis possidentibus magis*, vel *plerumque, nocuit*.

Πλείων, ονος, ὁ ἡ ἡ, *major, amplior*: n. g. πλεῖον, *plus*, compar. à πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um*.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, *annus*: sic dictus quasi à πλέος, Poët. πλεῖος, quòd eo *compleantur tempora*.

Πλεκόω, *implicor, coëo*: à πλέκω.

Πλεκτάνη, ης, ἡ, *plexus*; *cirrus*; *rete, laqueus*; *undosus flammarum vertex*.

Πλεκτοῖσιν, *plicatis*: dat. pl. Ion. à Πλεκτὸς, ἡ, ὸν, *PLEXUS*: à ΠΛΕ΄ΚΩ, *PLICO, PLECTO*; *necto, texo*; Metaph. *struo*, f. ξω, p. πέπλεχα, p. pass. πέπλεγμαι, a. 1. pass. ἐπλέχθην, p. m. πέπλοκα.

Πλέννα, seu βλέννα, *mucus*.

Πλέξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πλέκω.

Πλέξῃς, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Πλέον, ονος, τὸ, Poët. pro πλεῖον, *PLUS*: [* Πλέον ποιεῖν et πλέον εἶναι, *proficere*: Τί δὴ ποιεῖς πλέον; οὐδέν. *Quid autum proficis* (lacrymando)? *Nihil*, Menan. CCLXXIV.] et

Πλέονα, pro πλείονα, vide πλεῖον.

Πλεονάζω, *copiosor aut major sum, quàm necesse est; plus habeo, abundo*; item *facio abundare, augeo*: fut. άσω, a. 1. ἐπλεόνασα. Th. πολύς.

Πλεονάκις, adverb. *sæpiùs*: à πλέον.

Πλεονάσαι, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. 1. infin. à πλεονάζω.

Πλεόνασμα, ἄτος, τὸ, *redundantia; abundantia, copia*: à πλεονάζω.

Πλεονασμὸς, ȣ̃, ὁ, *abundantia, cumulatio*; Figura sermonis, latior rei explicatio: à πλεονάζω.

Πλεονεκτέω, -ῶ, *quæstui*, vel *plus habeo; superior sum; plus appeto, quàm par, aut satis est*: f. ήσω, a. 1. ἐπλεονέκτησα, perf. πεπλεονέκτηκα, aor. 1. pass. ἐπλεονεκτήθην, aor. 1. sub. pass. πλεονεκτηθῶ, ῇς, ῇ, et in 1. pl. πλεονεκτηθῶμεν, *superemur*: ex πλέον, pro πλεῖον, *plus*, et ἔχω, *habeo*. [* Qui ex alicujus injuriâ, aut ad alicujus injuriam πλέον ἔχει, tum πλεονεκτεῖν ἐκείνου dicitur; at si simplicitèr sine cujusquam damno superior sum illo, tum πλεονεκτεῖν ἐκείνου dicor. Qui aliquem circumvenit, ut ei sua auferat, πλεονεκτεῖν ἐκεῖνον, non ἐκείνου· ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ἀπὸ τοῦ Σατανᾶ, *ut non circumveniamur à diabolo*, non verò, *ne expugnemur violentèr à Satanâ*, Salm. de Trapezit fœnore, p. 168. et seq.]

Πλεονέκτημα, ἄτος, τὸ, *melior conditio, partes superiores, major potentia, gloria*, &c. *victoria; id quo circumvenitur aliquis*: à præced.

Πλεονέκτης, ȣ, ὁ, *avarus, fraudator*: ab eod.

Πλεονεξία, ας, ἡ, *avaritia*; omnique *inexhausta cujuscunque rei aviditas*, v. gr. *voluptatis, laudis*, &c. Ex πλέον, et ἔχω, f. ἕξω, *habeo*.

Πλέονες, *plures*: nom. pl. et

Πλεόνεσσ' pro πλεόνεσσι, *pluribus*: dat. pl. Ion. à πλέων, Poët. pro πλείων, *major*: compar. m. gen. à πολὺς, *multus*, superlat. πλεῖστος, *plurimus*.

ΠΛΕ΄ΟΣ, έα, έον, *PLENUS*: Poët. πλεῖος, et Att. πλέως.

Πλεούσας, *navigantes*: acc. pl. part. præs. act. f. g. verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Πλέτο, Ion. pro ἔπλετο, quod per Syncopen pro ἐπέλετο, 3. sing. imperf. m. verbi πέλομαι, *sum*.

Πλεῦν, Dor. pro πλέον, *plus*: et

Πλεῦνα pro πλέονα, acc. sing. m. g. et

Πλεῦνας, pro πλέονας, acc. pl. m. et

Πλεῦνες, οἱ, pro πλέονες, *plures*: et

Πλεύνων, pro πλεόνων, et

Πλεύνως, pro πλεόνως, *plus, admodùm, valdè, præter modum*: hæc omnia à πλέων pro πλείων, quod vide.

ΠΛΕΥΡΑ΄, ᾶς, ἡ, *membrana succingens costas*: *latus, costa*.

Πλευρῖτις, ἴδος, ἡ, *morbus lateris*, *PLEURITIS*: Angl. PLEURISY, à præced.

Πλευρόθεν, adv. *à latere*: ab eod.

Πλευρὸν, τὸ, idem quod πλευρά.

Πλεύσεαι, Ion. pro

Πλευσῦμαι, ῇ, εἶται, Dor. pro πλεύσομαι, f. 1. m. verbi

ΠΛΕ΄Ω, *navigo*: fut. πλεύσω, p. πέπλευκα.

Πλέω, *plura*: per Sync. et Crasin pro πλέονα, ονα, nom. vel acc. pl. n. g. Poët. pro πλείονα, compar. à πολὺς, *multus*: compar. πλείων, et Poët. πλέων, in neut. gen. πλέον, ονος, τό.

Πλέῳ, *pleno*: dat. sing. à πλέος, *plenus*: est et

Πλέῳ, Att. pro πλέοι, nom. pl. m. à πλέως.

Πλέων, Poët. pro πλείων, q. v.

Πλέως, Att. pro πλέος, *plenus*.

Πληγεὶς, έντος, *percussus*: et in fœm. g. πληγεῖσα, a. 2. part. pass. à πλήσσω. vel -ττω, *percutio*: fut. ξω, a. 2. ἔπληγον, et ἔπλαγον.

Πληγὴ, ῆς, ἡ, et Dor. πλαγά, *PLAGA, ictus, vulnus*: à p. m. πέπληγα, verbi πλήσσω, *percutio*.

Πληγῆναι, *percussum esse*: a. 2. inf. pass. verbi ejusd.

Πληγῶν, gen. pl. à πληγή.

Πλήθει, dat. sing. à πλῆθος, εος, τό.

Πλῆθεν, *impleti erant*: Bœot. per Sync. pro ἐπλήθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ἐπλήθην, ης, η, à verbo πίμπλημι, *impleo*: f. πλήσω, ab inusit. πλάω.

Πλήθοντι, dat. sing. part. præs. act. à πλήθω.

Πλήθοντος ὄχλȣ ἐν ἀγορᾷ, *cùm frequens esset turba in foro*. Quod aliàs dicitur πληθούσης ἀγορᾶς.

Πλῆθος, εος, τὸ, *multitudo, numerus, copia, abundantia; populus, plebs, vulgus, frequentia, plenitudo*, interdum *magnitudo*: à πλήθω.

Πληθυνθείην, ης, η, a. 1. opt. pass. et

Πληθυνθῆναι, a. 1. inf. pass. à

Πληθύνω, *multiplico, cresco*: fut. υνῶ, p. πεπλήθυγκα, præs. pass. πληθύνομαι, *cresco*: perf. pass. πεπλήθυμμαι, νσαι, νται, a. 1. ἐπληθύνθην· à πληθύς. Th. πλέος, *plenus*.

Πληθὺς, ύος, ἡ, *multitudo*: accus. πληθὺν· idem quod πλῆθος, εος, τὸ, ab eodem Th.

Πληθύω, *plenus sum, abundo, frequens sum*: præs. pass. πληθύομαι, idem: à præced.

Πλήθω, *impleo, inundo*: f. πλήσω, a. 1. ἔπλησα, p. act. πέπληκα, a. 1. pass. ἐπλήσθην, ης, η, *impletus fui*; a. 1. sub. pass. πλησθῶ, ῇς, ῇ, a. 1.

part. pass. πλησθεὶς, εῖσα, ὲν· à πλέος. (A πλάω, vel πλῆμι. Ern.)

Πληθώρα, ας, ἡ, et Ion. πληθώρη, omnium humorum æquabilis redundantia. Galen. Apud Herodotum de impletione fori usurpatur: à præced.

Πλήθωσι, 3. pers. pl. præs. sub. act. verbi πλήθω.

Πληϊάδες, Poët. pro Πλειάδες, vergiliæ: à Πλειὰς, ἄδος.

Πλήκτης, ου, ὁ, percussor; item pugnax: à perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, percutio.

Πληκτίζομαι, pugno usque ad plagas, digladior; ad miserationem induco, scil. plangendo: à præc.

Πληκτικὸς, ἡ, ὸν, qui percutiendi, vel pungendi vim habet: ab eod.

Πλῆκτρον, ου, τὸ, PLECTRUM, scutica, flagellum quo fides pulsantur; item calcar galli gallinacei: à πλήσσω.

Πλήμη, ης, ἡ, vel πλήμμη, æstus maris accedens: à πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πλῆμι, appropinquo; impleo: à πλάω, per Sync. pro πελάω, idem. Th. πέλας, propè.

Πλημμέλεια, ας, ἡ, vitiositas, improbitas, peccatum, erratum: et

Πλημμελέω, -ῶ, incompositè, immoderatè me gero, sive improbè delinquo.

Πλημμέλημα, ἄτος, τὸ, peccatum, delictum, item quod pro peccato penditur: à præced.

Πλημμελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, inconcinnus, immoderatus, vitiosus: ex πλὴν, et μέλος, qu. sine modulatione; aut à πλέον μέλος, cum membrum abundat.

Πλημμέλησις, εως, ἡ, delictum.

Πλημμύρα, ας, ἡ, maris æstuantis accessus, inundatio: à πλήμη, vel πλήμμη, æstus maris, et μύρω, fluo: cui opponitur ἄμπωτις, εως, ἡ, maris æstuantis recessus: pro ἄμπωσις, ab ἀνάπωσις, quod ab ἀναπίνω, resorbeo.

Πλημμυρὶς, ίδος, ἡ, idem quod præced.

ΠΛΗ'ΜΝΗ, ης, ἡ, modiolus rotæ; πλῆμναι, sunt fistulæ quibus axis inseritur.

Πλημνόδετον, ου, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolo colligantur: ex πλήμνη, et δέω, ligo.

Πλημοχόη, ης, ἡ, vas fictile, ad turbinis figuram accedens: ex πλήθω, impleo, et χέω, fundo.

ΠΛΗ'Ν, adv. præterquam, præter, cum gen. sed, sed tantùm, tamen, quinetiam, cæterùm, itaque, tantùm, maximè. [*πλὴν τῶν ἀποστόλων, Act. viii. 1. præter apostolos.]

Πλῆντο, implebantur; 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πλῆξ', Ion. pro ἔπληξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi πλήσσω, percutio; f. ξω.

Πλήξας, αντος, et in nominat. dual πλήξαντε, a. 1. part. act. ejusd. verbi.

Πληξαύρη, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr. quæ multiloquio aërem verberat.

Πλῆξεν, deterruit, Ion. pro ἔπληξεν, 3. sing. a. 1. act. verbi πλήσσω.

Πλήξιππος, ου, ὁ, ϗ ἡ, equorum domitor, et stimulator: ex πλήσσω, f. ξω, percutio, et ἵππος, equus.

Πλῆξις, εως, ἡ, percussio, consternatio: à πλήσσω.

Πλήρη, acc. sing. à

Πλήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, et πλῆρες, τὸ, plenus, cum gen. perfectus seu integer. Th. πλέος.

Πληροῖ, 3. sing. præs. ind. et opt. act. verbi πληρόω, impleo.

Πληροῦσθε, 2. pl. imperat. pass. à

Πληρόομαι, οῦμαι, impleor: vide πληρόω.

Πληροφορέω, -ῶ, justum pondus, justam mensuram do; certiorem facio; satisfacio, dando, argumentis, testimoniis; planè probo: f. ήσω, p. πεπληροφόρηκα, a. 1. ἐπληροφόρησα, a. 1. imperat. πληροφόρησον; præs. med. πληροφορέομαι, -οῦμαι, justum pondus, &c. accipio: certior fio; persuasum habeo, certò scio, p. pass. πεπληροφόρημαι, p. part. pass. πεπληροφορημένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐπληροφορήθην, ης, η, a. 1. part. pass. πληροφορηθεὶς· ex πλήρης, plenus, et φορέω, seu φέρω, fero.

Πληροφορία, ας, ἡ, plena assensio, plena persuasio, certa fides: à præced.

Πληρόω, ῶ, impleo, repleo, instruo; prægnantem reddo; suppleo; item absolvo, finio; satio, propriè et tropicè; solvo quod debeo: f. ώσω, p. πεπλήρωκα, a. 1. ἐπλήρωσα, a. 1. opt. act. πληρώσαιμι, αις, αι, a. 1. sub. act. πληρώσω, ῃς, ῃ, p. pass. πεπλήρωμαι, aor. 1. pass. ἐπληρώθην, ης, η, a. 1. sub. pass. πληρωθῶ, ῇς, ῇ, p. part. pass. πεπληρωμένος, impletus, consummatus: à πλήρης, idem quod Th. πλέος, plenus.

Πληρωθῶσι, 3. plur. aor. 1. sub. pass. ejusd. verbi.

Πλήρωμα, ἄτος, τὸ, supplementum, plenitudo, impletio: [* πληρώματα, classiarii, remiges et milites navales, Ælian.] à præced. verbo.

Πληρώσας, αντος, aor. 1. part. act. ejusdem verbi.

Πλήρωσις, εως, ἡ, repletio cujuslibet rei, et quâcunque in parte; plenitudo; perfectio et absolutio; solutio ejus quod debeas: à præced. πληρόω.

Πλησάμενος, cum implevisset: a. 1. part. m. et

Πλήσας, αντος, in pl. πλήσαντες, a. 1. part. act. verbi πλήθω, impleo, f. σω, a. 1. ἔπλησα.

Πλησθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ejusd. verbi et Th.

Πλησίαζε, præs. imperat. act. à

Πλησιάζω, f. άσω, appropinquo, familiaritèr ad aliquem accedo, aliquo familiaritèr utor; sector; rem habeo cum aliquâ: οἱ πλησιάζοντες, discipuli alicujus, Isocr. A πλησίον.

Πλησιαίτερος, propinquior, propior: à πλησίος, q. v.

Πλησιαιτέρω, Ion. adv. ἐγγύτερον, propiùs: à præced.

Πλησιέστερος, idem quod πλησιαίτερος.

Πλησίον, adv. propè; sed ὁ πλησίον, propinquus: quod et absque articulo, Luc. x. 29. 36. Vix usquam alibi, ut notat. Markl. Eurip. Suppl. ver. 110.

Πλησίος, ία, ίον, propinquus, proximus, vicinus. Th. πέλας, propè.

Πλησιόχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, alicujus agro vicinus: ex πλησίος, et χῶρος, ager, locus.

Πλησίστιος, ου, ὁ ϗ ἡ, velum implens; item qui prospero cursu navigat, vento implente velum: ex πλήθω, et ἱστίον, ου, τὸ, velum. Th. ἵστημι, statuo.

Πλήσμιος, ία, ιον, implens, replens; de cibo dicitur: etiam delicatus, fastidiosus; τὸ πλήσμιον, fastidium, satietas: à πλήθω, f. σω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, satietas; intemperantia in cibo; plenitudo: acc. pl. πλησμονὰς, ab eod. Th.

ΠΛΗ'ΣΣΩ, seu -ττω, percutio, frango, percello, terreo: f. ξω, p. πέπληχα, a. 1. ἔπληξα, a. 1. part. πλήξας, αντος, a. 2. ἔπληγον, quod ad ictum corporis pertinet; et ἔπλαγον, quod ad consternationem animi: sic et in a. 2. pass. ἐπλήγην et ἐπλάγην, perf. pass. πέπληγμαι, ξαι, κται.

Πλῆτο, implebatur, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi πλῆμι, idem quod πλήθω, impleo, f. ήσω. Sunt qui velint esse plusq. p. pass. et Poët. seu Ion. poni pro ἐπέπλητο. Th. πλέος, plenus.

Πλήττει, 3. sing. præs. ind. act. et

Πλήττετε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. à πλήττω, idem quod πλήσσω.

Πλήων, ονος, ὁ ϗ ἡ, Dor. et Æol. pro πλείων.

Πλινθεία, ας, ἡ, laterum, fictio; lateritium opus; item agmen militare sic dispositum, ut ex omnibus lateribus quadrati formam repræsentet: à πλινθεύω. Th. πλίνθος.

Πλινθεύσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. act. à

Πλινθεύω, f. εύσω, lateres fingo; item ex lateribus ædifico: à πλίνθος. Hinc

Πλίνθινος, ίνη, ινον, lateritius: et

Πλινθίον, ου, τὸ, laterculus, dimin. à

ΠΛΙ'ΝΘΟΣ, ου, ἡ, later, imbrex.

Πλινθουργία, ας, ἡ, confectio laterum.

Πλὶξ, gradus, gressus, passus; item spatium inter pollicem et medium digitum: à

ΠΛΙ'ΣΣΩ, seu -σσομαι, tolutìm, incedo, gressus glomero, gradior.

Πλιχὰς, ἄδος, ἡ, pars corporis inter inguina et femur, cutis quæ pudendis subest: à præced.

Πλοιάριον, ου, τὸ, navicula, cymba: dim. à πλοῖον.

Πλωΐζω, et πλωΐζομαι, *navigo, navi proficiscor*: à πλόος.

Πλοῖον, ȣ, τὸ, *navis*, impr. *oneraria*: à perf. m. inus. πέπλοα, verbi πλέω, *navigo*, f. πλεύσω.

Πλοκαμὶς, ίδος, ἡ, *crines plexi, cincinni, coma*: et

Πλόκαμοι, ῶν, οἱ, *cincinni*, vel *cirri, crines plexi et intorti*; *complicatio, connectio*: à πλοκή.

Πλεκτὸς, ὴ, ὸν, *textilis*. Th. πλέκω, *plecto*.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, *nexus, implicatio, contextus, compositio*: item *dolus*: et

Πλόκιον, ȣ, τὸ, *cirrus, coma plexilis*; *genus quoddam monilis colla-ris*: à

Πλόκιος, ία, ιον, *nexilis, textilis*; item *perplexus, intricatus*: à seq.

Πλόκος, ȣ, ὁ, Poët. *cirrus, flexus capillus, coma plexilis*: à πλέκω, *necto*.

Πλόος, ȣ̃ς, ὁ, gen. όȣ, -ȣ̃, *navigatio, cursus navis*. Item πλȣ̃ς, πλοῦς, πλοΐ. Th. πλέω, *navigo*, f. πλεύσω, a. 2. ἔπλεον, p. m. πέπλοα.

Πλȣ̃, gen. contract. à πλόος, πλȣ̃ς.

Πλȣμάκιον, ου, τὸ, *plumacium*, Gloss. Est *cervical*, à *pluma*.

Πλȣσιάζω, idem quod πλȣτίζω.

Πλȣ́σιος, ία, ιον, *dives, locuples*: πλȣσία πόλις, *urbs opulenta*; in comparat. πλȣσιώτερος, έρα, ερον. Th. πλȣ̃τος, *divitiæ*, quod vide.

Πλȣ̃τε, voc. sing. à Πλȣ̃τος, ȣ, ὁ, *Plutus*, Deus divitiarum præses.

Πλȣτεῖν, præs. inf. act. à πλȣτέω, quod vide.

Πλȣτεῦντα, Dor. pro πλȣτȣ̃ντα, acc. sing. præs. part. act. à

Πλȣτέω, -ῶ, *dives sum, divitias possideo*: f. ήσω, p. πεπλȣ́τηκα, a. 1. ἐπλȣ́τησα. Th. πλȣ̃τος.

Πλȣτίζω, *dito, locupleto, divitem reddo*, f. ίσω, p. πεπλȣ́τικα, a. 1. ἐπλȣ́τισα, a. 1. pass. ἐπλȣτίσθην· ab eod. Th.

Πλȣτοδότειρα, ας, ἡ, *divitiarum datrix*: ex πλȣ̃τος, et δότειρα, *datrix*: et

Πλȣτοδοτὴρ, ῆρος, ὁ, *divitiarum dator*: ex πλȣ̃τος, *divitiæ*, et δοτὴρ, *dator*. Th. δίδωμι.

Πλȣ́τοιο, gen. Ion. pro πλȣ́τȣ, à ΠΛΟΥ΄ΤΟΣ, ȣ, ὁ, *divitiæ, opulentia, copia*: item *PLUTUS*, Deus divitiarum.

Πλȣτȣ̃ντι, dat. sing. præs. part. act. et

Πλȣτȣ̃σι, dat. pl. part. præs. vel 3. plur. ind. præs. verbi πλȣτέω, *dives sum*, q. v.

Πλȣτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, q. d. *opulenta*. Th. πλȣ̃τος.

Πλȣ́των, ωνος, ὁ, *PLUTO*; Deus thesaurorum sub terrâ latentium in metallis: qui item dicitur Πλȣτεὺς apud Mosch. Th. πλȣ̃τος, *divitiæ*.

Πλοχμὸς, ȣ, ὁ, *crinis plexus, et intortus*, per Syncop. pro πλόκαμος, *crines plexi*. Th. πλέκω, *necto*.

Πλυνθεὶς, εῖσα, ὲν, *lotus*, a. 1. part. pass. verbi πλύνω, *lavo*; perf. pass. πέπλυμμαι.

Πλύνεσκε, *lavabat*, Ion. pro ἔπλυνε, 3. sing. imperf. act. verbi πλύνω, *lavo*.

Πλυνὸς, ȣ̃, ὁ, *labrum, ubi lavatur*: πλυνὸν ποιεῖν τινὰ, *omnibus conviciis proscindere aliquem*. Th. πλύνω, *lavo*.

Πλυντὴς, ȣ̃, ὁ, *qui vestimenta lavat, fullo*: à

ΠΛΥ΄ΝΩ, *lavo*, propriè *vestimenta*; ut λύω, *corpus*; νίπτω, *manus et pedes*. Significat et *maledictis proscindo, objurgo*; f. πλυνῶ, a. 1. ἔπλυνα, a. 1. imperat. πλῦνον, άτω, p. πέπλυγκα. Quidni hinc Angl. TO PLUNGE? Gall. *plonger*?

Πλῶε, *navigabat*: 2. sing. imperf. act. Ion. Sic πλώεσκε, 3. sing. imperf. Ion. et

Πλώειν, præs. inf. act. verbi πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*.

Πλωεύσας pro πλωύσας, acc. pl. f. g. part. præs. Ion. pro πλεύσας· à πλώω pro πλέω, *navigo*.

Πλωΐζεσκε, 3. sing. imperf. Ion. vel Poët. pro ἐπλώϊζε· à

Πλωΐζω, *navigo*. Th. πλέω, idem.

Πλῶμι seu πλώω, Poët. pro πλέω, *navigo*: f. πλεύσω.

Πλώȣσα, *natans*, præs. part. f. g. à πλώω. Vide præced.

Πλωτὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod πλώτωρ, ορος, ὁ, *natator, navigator*: à πλώω, Poët. idem quod πλέω, *navigo*.

Πλωτικὸς, ὴ, ὸν, *navigationi* vel *natationi aptus*; *qui nauticæ rei dat operam*; item *mercator*: et

Πλωτὸς, ὴ, ὸν, *navigabilis, natatilis, natans in aquis*: à πλῶμι.

Πλώτωρ, ορος, ὁ, vide in πλωτήρ.

Πλώω, vide in πλῶμι.

Πνείοντες, *anhelantes*, nom. pl. part. præs. act. à

Πνείω, Poët. pro πνέω, *spiro*, fut. πνεύσω.

Πνέοισα, ας, ἁ, Dor. pro

Πνέȣσα, ης, ἡ, *spirans*, præs. part. f. g. à πνέω, *spiro*.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, *spiritus, ventus, aura, flatus*; *vita, anima, animus*; *nota aspirationis*. In Script. S. *Spiritus Sanctus*: *angelus*, et *bonus* et *malus*; *spiritus propheticus*; *sanctitas animi, et studium pietatis*; *religio Christiana*; *omnia effecta virtutis divinæ*, et *miracula*, &c. *mens humana*; *sensus animi*: à πνέω, *spiro*. Hinc

Πνευματικὸς, ὴ, ὸν, *spiritualis*; *ventosus*; *inflatus*; *inflans*. In Script. S. *divinus, sanctus, purus, vi et efficaciâ præditus*; item *quod Script. S. continet, quod cum eâ convenit*. Hinc Angl. PNEUMATIC.

Πνευματικῶς, adv. *spiritualiter*, &c. à præced.

Πνευματοφορέομαι, -ȣ̃μαι, *spiritu portor, ducor*: p. pass. πεπνευματοφόρημαι· à

Πνευματοφόρος, ȣ, ὁ, *spiritu ductus, efflatus*.

Πνεύμων, ονος, ὁ, Att. πλεύμων, *PULMO, caro mollissima et laxissima, respirationis et vocis instrumentum*. Nulla enim in toto corpore caro rarior, laxior, molliorque est, et quæ spongiæ similior sit, spumamque sanguinis magis referat. A πνέω.

Πνεῦσαι, a. 1. inf. act. verbi πνέω, *spiro*; f. πνεύσω, a. 1. ἔπνευσα, a. 1. part. πνεύσας.

Πνεύσειεν, *spiraret*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. ejusd. verbi.

ΠΝΕ΄Ω, *flo, spiro, anhelo*; *odorem spiro*: f. πνεύσω, p. πέπνευκα, perf. pass. πέπνευμαι.

Πνιγεὶς, εῖσα, ὲν, *suffocatus*: a. 2. part. pass. et

Πνιγήσομαι, *suffocabor*: f. 2. pass. à πνίγω.

Πνιγμὸς, ȣ̃, ὁ, *suffocatio*: et

Πνῖγος, εος, τὸ, idem: à

ΠΝΙ΄ΓΩ, *suffoco, ango, neco*; *coquo vel asso in aheno contecto, ne quid vaporis exeat*: f. ξω, imperf. ἔπνιγον, perf. πέπνιχα, a. 1. ἔπνιξα, a. 2. ἔπνῖγον, imperf. pass. ἐπνιγόμην, ȣ, ετο, perf. pass. πέπνιγμαι, ξαι, κται, a. 2. ind. pass. ἐπνίγην, f. 2. pass. πνιγήσομαι.

* Πνιγώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *æstu suffocans, æstu molestus, fervens*; *suffocans*.

Πνικτὸς, ὴ, ὸν, *suffocatus, a, um*: à Th. πνίγω.

Πνίξαντες, *suffocantes*, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πνίγω.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, *flatus, spiritus, aura*: à πνέω, *spiro*: p. m. πέπνοα.

Πνοιὰς, *flatus*: acc. plur. à

Πνοιὴ, ῆς, ἡ, per Epenthes. τȣ̃ ι, Dor. pro πνοή.

Πνῦμι, et πνῦμαι, *spiro, vivo*; *sapio, intelligo*: perf. πέπνυμαι. Th. πνέω, *spiro*: f. πνεύσω.

Πνὺξ, υκὸς, ὁ, *locus Athenis, ubi concio habebatur*.

Πνῦτο, *spirabat*; *intelligebat*: 3. sing. imperf. Ion. verbi πνῦμαι.

ΠΟ΄Α, ας, ἡ, Ion. ποίη, *herba, pabulum*: q. à πάω vel πάομαι, *gusto edo*.

Πόδα, acc. sing. πόδας, acc. pl. à πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ποδαβρὸς, οῦ, ὁ, *pedibus mollibus præditus*: ex πȣ̃ς, *pes*, et ἁβρὸς, *mollis*.

Ποδάγρα, ας, ἡ, *pedicula, tendicula*; item *articularis morbus*, *PODAGRA*, q. d. πόδες ἀγρȣ̃νται, *pedes capiuntur*. Ex πȣ̃ς, ποδὸς, ὁ, *pes*, et ἄγρα, ας, ἡ, *captura*.

Ποδαγρικὸς, ὴ, ὸν, vel ποδαγρὸς, *PODAGER, qui podagrâ tentatur*, *PODAGRICUS*: τὰ ποδαγρικὰ, subintel. πάθη, *podagrici dolores*: à præced.

Ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ, *pelvis*: ex πȣ̃ς, *pes*, et νίπτω, *lavo*.

Ποδάνιπτρον, ȣ, τὸ, vel ποδόνιπτρον, *aqua, quâ pedes abluuntur*: ex iisd. Th.

Ποδαπὸς, ὴ, ὸν, *cujas? ex quâ regione?* q. ποίȣ δαπέδȣ;

Πόδαργε, voc. sing. à

Πόδαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *albos* vel *celeres pedes habens*: ex πȣ̃ς, *pes*, et ἀργὸς, ȣ̃, *albus, celer*.

Ποδαρκεῖν, Poët. τοῖς ποσὶν ἀρκεῖν, *pedibus valere, pedum volocitate præditum esse.* Vide ποδάρκης.

Ποδάρκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pedibus celer*: ex πῦς, *pes*, et ἀρκέω, *sufficio, par sum.*

Ποδεκμάγιον, ου, τὸ, *pedale*: in quo πόδες, ἐκμάσσονται, *pedes absterguntur.* Th. μάσσω, *abstergo.*

Πόδες, nom. pl. et

Πόδεσσιν, dat. pl. Ion. pro ποσὶ, à πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδεὼν, ῶνος, ὁ, *in utribus vocatur pediculus, è pellibus dependens*: et accipitur pro *rei alicujus figurâ in angustum desinente, idque ad humani pedis similitudinem*: necnon *calceamenti rustici genus.* Th. πῦς, *pes.*

Ποδηνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *usque ad pedes dependens*: ex πῦς, *pes*, et ἠνεκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *porrectus in longitudinem*; item *perpetuus.*

Ποδήνεμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *pedibus velox, ventipes*: ex πῦς, *pes*, et ἄνεμος, *ventus.*

Ποδήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, (scil. ἐσθὴς) *vestis talaris, sive ad pedes usque dependens*: ex πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*, et ἄρω, *apto.*

Ποδίζω, vide in ποδιῶ.

Ποδίσκος, ου, ὁ, μικρὸς πῦς, *pediculus, parvus pes.*

Ποδιστῆρες, expon. *lebetes, cacabi.* Th. πῦς.

Ποδιῶ, *compede vinciam*: Att. pro ποδίσω, f. 1. ind. act. verbi ποδίζω, *metior pede*; item *pede ligo, pedicis obligo*; f. ίσω. Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδοῖιν, Ion. pro

Ποδοῖν, gen. et dat. dual. à πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Ποδόκοιλον, ου, τὸ, *vola pedis*, ποδὸς κοῖλον.

Ποδόρτιον, ου, τὸ, *vestis ad pedes demissa.* Ex πῦς, et ἄρω, vel ὀρίζω, vel ὄρω.

Ποδὸς, gen. sing. ποδῶν, gen. plur. à πῦς, *pes.*

Ποδοστράβη, ης, ἡ, *instrumentum tortorium*, quo torquetur aliquis manibus ligatis et pedibus. Item *instrumentum medicum, quo luxati artus reponuntur*; et *tendicula, quâ cervi capiuntur.* Ex πῦς, et στρέφω.

Ποδόψελον, *pediculum*, Gl. Cyr. puto ποδῶν ψέλλιον, *pedicula.*

Ποδόψοφοι, sunt qui *pede strepitum excitant*, ποδὶ ψοφῦσι.

Ποδώκεα, acc. sing. à

Ποδώκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *pedibus celer*: ex πῦς, ποδὸς, *pes*, et ὠκὺς, *celer.*

Πόδωμα, *pulpitum*, tanquam res *pedata*, pedibus fulta: quod à πῦς, ποδός.

Πόει, Att. pro ποίεε, præs. imperat. act. à

Ποέω, Att. pro ποιέω, *facio.*

Ποθ', sequente aspirat, pro ποτὲ, *aliquandò.*

Ποθέεσκε, *desiderabat*, Ion. pro ἐπόθεε, ει, 3. sing. imperf. verbi ποθέω, *desidero.* Th. πόθος, *desiderium.*

Ποθεινὸς, ἡ, ὸν, *desiderabilis.* Th. πόθος, *desiderium.*

Πόθεν, *unde?* interrogativum ab ὅθεν, *undè*, indefinit. Th. ὅς, *qui.*

Ποθέοισαι, Dor. pro ποθῦσαι, *desiderantes*; nom. pl. part. præs. f. g. et

Ποθέοντε, *desiderantes*, nominativ. dual. præs. part. à ποθέω, *desidero*; præs. part. ποθέων, έουσα. Th. πόθος, *desiderium.* ποθέοντι, Dor. pro ποθέουσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd. verbi.

Ποθέρπω, Dor. pro προσέρπω, *serpendo accedo*: ex πρὸς, et ἕρπω, *serpo.*

Πόθεσαν, Ion. pro ἐπόθεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ποθέω, *desidero.*

Ποθέσπερα, *vesper*, Dor. pro προσέσπερα. Th. ἕσπερος, *vesper.*

Ποθεῦντες, *amantes*, Dor. pro ποθῦντες, nom pl. part. præs. et

Ποθεῦντι, Dor. pro ποθεῦσι, 3. pl. præs. ind.

Ποθέω, *desidero, excepto, amo*; f. ήσω, et έσω, a. 1. ἐπόθεσα. Th. πόθος, ου, ὁ, *desiderium.*

Ποθὴ, ῆς, ἡ, *desiderium*: ab eod. Th.

Ποθήμεναι, per Ectasin pro ποθέμεναι, *desiderare*: Dor. seu Ion. pro ποθεῖν, præs. inf. à ποθέω.

Πόθι, *ubi? qui?* sed

Ποθὶ, *alicubi, aliquandò*: ab ὅθι, *ubi*, indefin. Th. ὅς, *qui.*

Ποθυρεῦσα, Dor. pro προσορῶσα, *aspiciens*: præs. part. f. g. et

Ποθορῇ, Dor. pro προσορᾷ, *aspicit*: 3. sing. præs. ind. verbi ποθοράω, Dor. pro προσοράω, *aspicio*: ex ποτὶ pro πρὸς, et ὁράω, *video.*

Ποθόρημι, Dor. pro προσόρημι, Poët. pro προσορῶ, *adspicio.*

Ποθορῇσθα, Dor. et Æol. pro προσορᾷς, *aspicis*: 2. sing. præs. ind. act. verbi ποθοράω, quod vide in ποθορῇ.

Ποθορῶσα, ας, ἁ, Dor. pro προσορῶσα, ης, ἡ, *aspiciens*; præs. part. f. g. ejusd. verbi.

ΠΟ'ΘΟΣ, ου, ὁ, *desiderium*: q. à πόθω, *desidero*, inusit. alii à p. m. πέποιθα, verbi πείθω, *persuadeo.*

Ποθῦμεν, *desideramus*: 1. pl. præs. ind. verbi q. v.

Ποῖ, *quò? quorsùm? ubi? quousque? quamdiu?* ab indefinit. οἷ, *quò.*

Ποὶ, *aliquò; alicubi; quodammodò*: ab eod.

Ποία, ας, ἡ, *qualis*: in mas. gen. ποῖος.

Ποιάεις άεσσα, άεν, *herbosus, a, um*: Dor. pro ποιήεις.

Ποιεῖ, *facit*; 3. sing. præs. ind. sed

Ποίει, 2. sing. imperat. præs. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεῦ, *fac*, Dor. pro ποιῦ, præs. imperat. pass. ποιεῦντι, *facienti*; Dor. pro ποιῦντι, dat. sing. part. præs. act. ποιεῦντα, Dor. pro ποιῦντα, acc. sing part. præs. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεύμην, Dor. et Ion. pro ἐποιούμην, 1. sing. imperf. pass. sic ποιεῦμεν, Dor. et Ion. pro ἐποιῦμεν, 1 pl. imperf. act. verbi ποιέω, *facio.*

Ποιεῦντι, vide in ποιεῦ.

ΠΟΙΕ'Ω, *facio, efficio, fabricor, carmina compono*: f. ήσω, p. πεποίηκα, perf. part. πεποιηκὼς, a. 1. ἐποίησα, a. 1. part. ποιήσας, præs. pass. ποιέομαι, ῦμαι, *fio*; *statuo*, ut *pœnam*; *simulo*; perf. pass. πεποίημαι, a. 1. pass. ἐποιήθην, a. 1. m. ἐποιησάμην, ω, ατο. Ποιεῖν τὸν νόμον, *servare legem*; θυσίας, *sacrificare*; ἑορτὴν, *diem festum celebrare*; πρός τι, *valere ad aliquid*; λέγοντα, *inducere loquentem*; cum ἐπὶ, *colloco, pono*, &c. Ποιεῖν ἐκκλησίαν, *cogere*; χρόνον, *commorari*: ἀργυρίον τινὶ, *acquirere*; τινὰ κακῶς, *affligere*; ἔξω, *emittere.* Ποιεῖσθαι νόμον, *legem sancire*: λόγον, *dicere*; ἀρχὴν, *incipere*; παῖδα, *adoptare*; περὶ πολλῦ, *magni facere*; περὶ πλείονος, *pluris facere*; περὶ ὀλίγυ, *contemnere*; ἐφ' vel ὑφ' ἑαυτὸν, *redigere*; ἐν θύματι, *admirari*, &c.

Ποίη, ης, Ion. pro πόα, ας, ἡ, *herba.*

Ποιήεις, ήεσσα, ῆεν, *herbosus*: à præced.

Ποιηθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi ποιέω, *facio.*

Ποίημα, ατος, τὸ, *opus*; *POEMA*, opus Poëtæ; ποιήματα, ων, *res conditæ*, à 1. sing. perf. pass. verbi ποιέω, *facio*, *versus facio.*

Ποιήμενος, Ion. pro πεποιημένος, η, ον, *factus*; perf. part. pass. à ποιέω, *facio.*

Ποιήσατο, 3. sing. a. 1. med. Ion. et

Ποίησε, *fecit*; Ion. pro ἐποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. à ποιέω, *facio.*

Ποιῇσι, Ion. Paragoge pro ποιῇ, 3. sing. præs. sub. act. ejusd. verbi.

Ποίησις, εως, ἡ, *factura, instructio, modus rei agendæ*; item *POESIS*: Angl. POESY: à 2. sing. perf. pass. verbi ποιέω, *facio*; *carmina compono.*

Ποιήσομ', *faciam*, pro ποιήσομαι, f. 1. m. à ποιέω.

Ποιησῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro ποιήσω, εις, ει, fut. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ποιητέον, *faciendum*, nom verbale: à ποιέω.

Ποιητὴς, ῦ, ὁ, *POETA*; item *effector, conditor, factor*: dat. pl. ποιηταῖς fit à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητικὴ, scil. τέχνη, *ars faciendi carmina*, *POETICA*: à

Ποιητικὸς, ἡ, ὸν, *faciendi vim habens*; *POETICUS*; Angl. POETIC: in pl. n. g. ποιητικὰ, à 3. sing. perf. pass. verbi ποιέω.

Ποιητὸς, ἡ, ὸν, *factus*; *factitius*; *adscititius*; adject. verbale à ποιέω.

Ποιήτρια, ας, ἡ, *POETRIA*: Angl. POETRY: ab eod. verbo.

Ποιηφαγέω, -ῶ, *herbas comedo*: ex ποίη seu πόα, *herba*, et φάγω, *edo.*

Ποικιλάνιος, ε, Dor. pro

Ποικιλήνιος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui variegatas habenas habet*; ὁ ποικίλας ἡνίας ἔχων.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas : à ποικίλος, varius.

Ποικίλλω, variego, variè distinguo; vafrè fingo : f. λῶ, præs. infin. ποικίλλειν, præs. part. ποικίλλων. Th. ποικίλος, varius.

Ποίκιλμα, ἄτος, τὸ, ornatus versicolor : à præced.

Ποικιλόβουλος, ου, ὁ ϗ ἡ, versutus, qui animo suo agitat varia consilia : ex ποικίλος, varius, et βουλὴ, consilium.

Ποικιλόγαρυς, υος, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro

Ποικιλόγηρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, variam vocem sonumque habens; ὁ ποικίλον γῆρυν ϗ φωνὴν ἔχων.

Ποικιλόδειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, varium habens collum; versicolor; expon. et canorus, varians vocem : ex ποικίλος, varius, et δειρὴ, idem quod δέρη, ης, ἡ, collum, et per Metonym. causæ, vox.

Ποικιλομήτης, ου, ὁ, et

Ποικιλόμητις, ιος, ὁ ϗ ἡ, varia et multiplicia habens consilia; versipellis : ex ποικίλος, varius, et μῆτις, consilium.

Ποικιλόνωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, qui tergum variis maculis distinctum habet : ex ποικίλος, varius, et νῶτος, dorsum.

ΠΟΙΚΙ'ΛΟΣ, η, ον, varius, maculosus. Item qui varias artes callet, versutus.

Ποικιλοφόρμιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, Epith. carminis quod vario citharæ sono canitur : ex ποικίλος, varius, et φόρμιγξ, γγος, ἡ, cithara.

Ποικιλτὴς, οῦ, ὁ, qui variat, qui versicolore ornatu vestimenta elaborat : à ποικίλλω.

Ποικίλως, variè multis modis : à ποικίλος.

Ποιμαίνονθ', pro ποιμαίνοντα, acc. sing. part. præs. act. et

Ποιμαίνοντι, Dor. pro ποιμαίνουσι, pascunt; 3. pl. præs. ind. à

Ποιμαίνω, pasco; rego; curo; doceo; f. ἀνῶ, a. 1. ἐποίμανα, a. 1. imperat. ποίμανον, άτω, et in 2. pl. ποιμάνατε. Th. ποιμὴν, ένος, ὁ, pastor.

Ποιμὰν, pastor, Dor. pro ποιμήν.

Ποιμάνατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi ποιμαίνω, pasco.

Ποιμαντέον, pascendum, verbale à ποιμαίνω.

Ποιμαντικὸς, ἡ, ὸν, pastorius : à ποιμαίνω.

Ποιμανῶ, pascam; f. 1. verbi ποιμαίνω.

Ποιμένι, dat. sing. à ποιμήν.

Ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, pastoralis : à

ΠΟΙΜΗ'Ν, ένος, ὁ, pastor; propriè ovium pastor, opilio, οἰῶν ἐπιμελητὴς, ideoque et ab οἶς derivatum putant, dictumque quasi οἰμήν. Parabolicè autem Christus ποιμὴν in Evang. vocatur, sicut πρόβατα singuli fideles. Necnon Christi ministri et vicarii eodem nomine appellantur; rector, ductor. Hinc

Ποίμνη, ης, ἡ, grex; Dor. ποίμνα. et

Ποιμνήϊος, ία, ϊον, ad ovium gregem pertinens.

Ποίμνιον, ου, τὸ, grex; dimin. à ποίμνη.

Ποινάω, -ῶ, PUNIO, pœnas exigo : à

ΠΟΙΝΗ', ῆς, ἡ, Dor. ποινὰ, PŒNA, ultio injuriæ seu peccati; prætium quo injuria pensatur; Furia; pretium. δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος, Il. έ. 266. Ab Antiq. ποῖνος fit Lat. FOENUS, Salm. de usur. p. 22.

Ποιοίην, ης, η, Att. vel Æol. pro

Ποιοῖμι, οῖς, οῖ, præs. opt. act. verbi ποιέω, facio.

Ποιολογεῦσα, Dor. pro ποιολογοῦσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. à

Ποιολογέω, -ῶ, spicas lego : ex ποίη, herba, pro πόα, Ion. et λέγω, colligo.

Ποῖος, οία, οῖον, qualis, -e. [*Semper interrogativum, ὁποῖος, nunquam.] Th. οἷος, qualis, citra interrog.

Ποιότητα, qualitatem, acc. sing. à

Ποιότης, ητος qualitas : à ποῖος.

Ποιοῦ, præs. imperat. pass. verbi ποιέω, facio.

Ποιοῦμες, Dor. pro ποιοῦμεν, 1. pl. præs. act. ejusdem verbi.

Ποιούντων, faciant, Att. pro ποιείτωσαν. Nam imperativi tertiam pluralem Attici faciunt similem genitivo pl. part. ejusd. temporis. Th. ποιέω, facio.

Ποιπνυὸς, οῦ, ὁ, sedulus minister, famulus : à

Ποιπνύω, seu ποιπνεύω, aliquid sedulò ago, satago, expeto, ministro : ἀπὸ τοῦ ποιεῖν et πνεύειν, seu πνέειν, spirare : nam qui satagit, et properantèr opus facit, anhelat.

Ποιρὶν, ῖνος, ὁ, scrotum, mentula, Etym. à σπείρω. Vide πηρίν.

Ποίτινος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. remunerator, qui gratiam refert; per Syncop. ἐκ τοῦ ποινήτινος. Ex ποινὴ et τίνω.

Ποιῴην, Att. pro ποιοῖμι, præs. opt. act. verbi ποιέω, facio.

Πόκα, Dor. pro ποτὲ, quandò.

Ποκὰς, άδος, ἡ, lanigera.

Ποκίζω, vide in seq.

Ποκίξατο, Dor. et Ion. pro ἐποκίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ποκίζω, vello, tondeo; f. ίσω, à

Πόκος, ου, ὁ, vellus. Th. πείκω, vel πέκω, tondeo.

Πόκως, Dor. pro πόκους, acc. pl. à πόκος.

Πολέας, Poët. pro πολλοὺς, acc. pl. m. g. à πολὺς, multus : sed.

Πόλεας, urbes, acc. pl. à πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολέες, Ion. seu Poët. pro πολλοί et

Πολέεσσ', pro πολέεσσι, dat. pl. Poët. et Ion. pro πολλοῖς à πολὺς, multus.

Πόλει, dat. sing. à πόλις, εως, ἡ, urbs

Πολεῖν, præs. infin. act. à πολέω, verto.

Πολέμαρχος, ου, ὁ, dux belli : ex πόλεμος, bellum, et ἀρχὸς, dux. Th. ἀρχὴ, principium, item principatus.

Πολεμέω, -ῶ, bello, prælior; f. ήσω, p. πεπολέμηκα, a. 1. ἐπολέμησα, a. 1. inf. act. πολεμῆσαι. Th. πόλεμος, bellum.

Πολεμήϊος, Ion. Diulysi pro πολέμειος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicus : ab eod.

Πολεμήσει, præliabitur; 3. sing. f. 1. act. verbi πολεμέω.

Πολεμία, ας, ἡ, (sc. χώρα) solum hostile seu hosticum : à πολέμιος.

Πολεμιζέμεν, et πολεμιζέμεναι, pugnare : præs. inf. Ion. et Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω.

Πολέμιζον, Ion. pro ἐπολέμιζον, 1 sing. vel 3. pl. imperf. act. à

Πολεμίζω, pugno, belligero; f. ίσω, perf. πεπολέμικα. Th. πόλεμος, bellum.

Πολεμικὸς, ἡ, ὸν, bellicus, militaris, bellicosus. Hinc ἡ πολεμικὴ, ῆς, sc. ἐπιστήμη, ars militaris; et τὸ πολεμικὸν, οῦ, classicum bellum; et Angl. POLEMIC. Th. πόλεμος.

Πολεμικῶς, adv. bellicosè : à præced.

Πολέμιος, ία, ιον, hostis, inimicus, infestus; item militaris : à πόλεμος.

Πολεμιστήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, bellicosus : à

Πολεμιστὴς, οῦ, ὁ, bellicosus, bellator; acc. sing. πολεμιστῆν' à πολεμίζω.

Πολεμοδόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. bellum excipiens; ὁ πόλεμον δεχόμενος.

Πολεμοῖσι, dat. pl. Ion. à πόλεμος, bellum.

Πολεμόκλονος, ου, ὁ ϗ ἡ, tumultuosus : ex πόλεμος, et κλόνος, tumultus.

ΠΟ'ΛΕΜΟΣ, ου, et Ion. οιο, ὁ, bellum, item peculiaritèr pugna, utroque enim modo accipiatur apud Homerum.

Πολεμοτροφέω, -ῶ, belligero, bellum nutrio seu foveo : ex præced. et τρέφω.

Πολεμόω, -ῶ, ad bellum excito : à πόλεμος.

Πολέος, gen. sing. Poët. pro πολλοῦ, sic in gen. pl. πολέων pro πολλῶν à πολὺς, multus.

Πολέσκετο, Ion. pro ἐπολέετο, -εῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi πολέω, verto. Nisi ex πολέσκω derivari malis, idem quod πολέω.

Πόλευς, gen. sing. Dor. pro πόλιος à πόλις, ἡ, urbs.

Πολεύω, fut. εύσω, versor; nutrio, ministro, contineo : à

ΠΟΛΕ'Ω, verto, verso; versor; aro; pasco; f. ήσω, p. πεπόληκα undè fortè Angl. TO PLOW. Πολεῖν Hesychius exponit νέμειν, βόσκειν.

Πόλεως, et Poët. πόληος, gen. sing. à πόλις, ἡ, urbs.

Πολήων, gen. pl. Ion. pro πόλεων, urbium : ab eod.

Πολιανομέω, -ῶ, f. ήσω, præfectus urbis sum : à

Πολιανόμος, ου, ὁ, ædilis, præfectus urbis : ex πόλις, et νέμω, rego.

Πολιάοχος, ου, ὁ ϗ ἡ, et per Crasin πολιοῦχος, urbium conservator, vel præses; παρὰ τὸ τὰς πόλεις ἔχειν ϗ φυλάσσειν.

Πολίαρχος, ου, ὁ, patriæ princeps, τῆς πόλεως ἀρχὸς, εἴτε ἄρχων ϗ ἡγέμων.

Πολιὰς, ἄδος, ἡ, *urbana*; Palladis Epithet. quæ urbis præses tutatrixque credebatur. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιᾶτᾶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. à πολιήτης.

Πολίζω, *urbem condo, urbem statuo*: f. ίσω, perf. πεπόλικα, a. 1. ἐπόλισα. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιῆς, gen. sing. f. g. à πολιὸς, ὰ, ὸν, *canus, a, um.*

Πολιήταις, dat. pl. πολιητῶν, gen. pl. à

Πολιήτης, ȣ, ὁ, Poët. pro πολίτης, *civis*: à πόλις.

Πολιοκρόταφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cana habens tempora*: ex πολιὸς, et κρόταφος, *tempus.*

Πολιορκέω, *urbem obsideo, et cingo obsidione, machinis et tormentis urbem oppugno*: πολιορκητὸς, *vastat*; *bello peto*, de regione: *vexo, affligo*; præs. part. pass. πολιορκούμενος ex πόλις, et ἕρκος, εος, τὸ, *septum.* Th. εἴργω, fut. ξω, *includo.*

Πολιορκητὴς, ȣ, ὁ, *urbium obsessor*: it. nom. propr. viri: à præced.

Πολιορκία, ας, ἡ, *obsessio, obsidio*: ab eod.

ΠΟΛΙΟ΄Σ, ιὰ, ιὸν, *canus, albus.*

Πολιȣ͂χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, vide πολιάοχος.

ΠΟ΄ΛΙΣ, εως, ἡ, *urbs, civitas.* Interdum pro ipsâ urbe muris cinctâ, vicisque et ædificiorum serie distinctâ, interdum pro ipsis civibus.

Πόλισμα, ἄτος, τὸ, *urbs*: à πολίζω.

Πολισμάτιον, ȣ, τὸ, *oppidulum*, dimin. à præced.

Πολίσσαμεν, Ion. et Poët. pro ἐπολίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω.

Πολιτάρχης, ȣ, ὁ, *gubernator civium, urbis præfectus*: ex πολίτης, et ἀρχὴ, *principatus.*

Πολιτεία, ας, ἡ, et Ion. πολιτηΐη, *civitas, respubl. jus civitatis; reipublicæ status et administratio; vitæ institutum et ratio*: Angl. POLITY: à πολιτεύω. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιτεύεσθαι, præs. inf. pass. à πολιτεύω.

Πολίτευμα, ἄτος, τὸ, *vita civilis*: item idem quod πολιτεία· in pl. τὰ πολιτεύματα· et

Πολιτευτὴς, ȣ, ὁ, *magistratus*: à

Πολιτεύω, *rempubl. administro*; f. εύσω, p. πεπολίτευκα, præs. m. πολιτεύομαι, idem; item *me gero*; p. pass. πεπολίτευμαι, *servivi*; cum dat. à

Πολίτης, ȣ, ὁ, *civis*; in nom. pl. πολῖται, in gen. pl. πολιτῶν. Th. πόλις, *urbs.*

Πολιτικὸς, ἡ, ὸν, *POLITICUS, civilis; qui in administratione reip. versatur; comis, urbanus, elegans; popularis, ad sensum populi accommodatus.* Hinc ἡ πολιτικὴ, ῆς, sc. τέχνη, *ratio, seu ars benè instruendæ vel administrandæ reip.* et Angl. POLITIC.

Πολιτικώτερος, έρα, ερον, et superl. πολιτικώτατος, ȣ, à præcedente πολιτικός.

Πολῖτις, ἴδος, ἡ, *civis fœmina*: à πολίτης.

* Πολιτογρᾰφία, ας, ἡ, *novus civium census*: ex πόλις, et γράφω, *scribo*, D. S.

Πολίχνη, ης, ἡ, *oppidulum.* Th. πόλις.

Πολλὰ, nom. vel acc. pl. n. g. vel adv. pro πολὺ, *multùm*; aliquandò pro πολλάκις, *sæpè.* Th. πολὺς, *multus.*

Πολλάκι, Poët. pro

Πολλάκις, adv. *sæpè, sæpenumerò, frequentèr*: et

Πολλαπλάσιος, ȣ, et

Πολλαπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *multiplex*: item *multò copiosior*: ab eod. Th.

Πολλαχῆ, adv. *multis in locis, passim, sæpè*: ab eod. Th.

Πολλαχȣ͂, adv. *multis in locis*: ab eod.

Πολλαχῶς, adv. *multifariam*: ab eod.

Πολλὴ, ῆς, ἡ, *multa*; f. g. ejusd. Th.

Πολληπλήσιος, Ion. pro πολλαπλάσιος.

Πολλὸν, Poët. pro πολὺ, *multùm, longè*: à

* ΠΟΛΛΟ΄Σ, ȣ, Poët. pro πολὺς, *multus, fortis, vehemens, magnus.*

Πολλοστημόριον, ȣ, τὸ, *pars multesima; minima pars*: à

Πολλοστημόριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multesimus, unum ex multis partibus habens*; item *minimus*: ex πολλοστὸς, et μόριον, *particula.* Th. μείρω, *divido.*

Πολλοστὸς, ἡ, ὸν, *multesimus, unus è multis.* Th. πολὺς, *multus.*

Πολλȣ͂, πολλῷ, gen. et dat. sing. πολλοῖς, dat. pl. ejusd. Th.

Πόλος, ȣ, ὁ, *terra aratro versa; POLUS, vertex seu cardo mundi, cœlum.* Angl. POLE: à πολέω, *verto.*

ΠΟ΄ΛΤΟΣ, ȣ, ὁ, *PULS, pulmentum.* Angl. PULSE.

Πολὺ, *multùm*; n. g. adverbial. sumitur, et vertitur *valdè*; ἐπὶ πολὺ, *diu.* Sic in pl. τὰ πολλὰ, *multùm, valdè*: à πολύς.

Πολυάϊκος, gen. sing. à πολυάϊξ.

Πολύαιν' pro πολύαινε, voc. à

Πολύαινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm laudatus, laudatissimus*: ex πολὺς, et αἶνος, *laus.* Est et nom. propr.

Πολυάϊξ, κος, ὁ ϗ ἡ, *impetuosus*: ex πολὺς, et ἀΐσσω, *ruo, cum impetu feror.*

Πολυάνδριον, ȣ, τὸ, *cœmeterium*, quòd *multos viros* capiat: ex πολὺς, et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, ὁ, *vir.*

Πολυάνθεμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. idem quod

Πολυανθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multos habens flores, floribus abundans*: ex πολὺς, et ἄνθος, εος, τὸ, *flos.*

Πολυάνθρωπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *frequens hominibus*: ex πολὺ, et ἄνθρωπος.

Πολυάρητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multis votis exoptatus*: ex πολὺ, et ἀρητὸς, *precibus expetitus.* Th. ἀρὰ, *preces.*

* Πολυάριθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *infinitus, innumerabilis*, D. S.

Πολυαρκέστατος, *copiosissimus, longè sufficientissimus*: superl. à

Πολυαρκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ad multa sufficiens*, vel *multùm sufficiens*; item *diu durans*: ex πολὺς, et ἀρκέω, *sufficio.*

Πολύαρς, ρνος, ὁ ϗ ἡ, *multos agnos habens*, et per conseq. *dives*: ex πολὺς, et ἄρς, ἀρνὸς, ὁ vel ἡ, *agnus* vel *agna.*

Πολύαρχος, ȣ, ὁ, *multorum princeps*, ὁ πολλῶν ἀρχός. Alii leg. πολιάοχος, quod vide.

Πολυβενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè profundus*: ex πολὺ, et βένθος, εος, τὸ, quod à βάθος, εος, τὸ, *profunditas.*

Πολύβοτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Epith. telluris, *quæ multos pascit*: ex πολὺς, et βόσκω, *pasco.* Th. βόω, idem.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, et Poët. πουλυβότειρα, *multorum altrix, quæ multos pascit*: ex πολὺς, et βόω, *pasco.*

Πολύβοτρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *multas habens uvas*: ex πολὺς, et βότρυς, *uva.*

Πολύβουλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè prudens*: ex πολὺς, et βουλὴ, *consilium.*

Πολυβȣ͂ται, nom. pl. à

Πολυβούτης, ȣ, ὁ, *multos boves habens*: ex πολὺς et βȣ͂ς, *bos.*

Πολυβώτω, Dor. pro πολυβούτου, à præced.

Πολυγᾱθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

Πολυγηθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multum lætitiæ afferens*: ex πολὺ, et γηθέω, *lætor.*

Πολύγναμπτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui variis modis flectitur, qui multos habet flexus*: ex πολὺς, et γναμπτὸς, *inflexus*: quod à γνάμπτω pro κάμπτω, *flecto.*

Πολύγνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè notus, celeberrimus*: ex πολὺ, et γνωτὸς, *cognitus.* Th. γινώσκω, *cognosco.*

Πολύγομφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multos clavos habens*: ex πολὺς, et γόμφος, *cuneus, clavus.*

Πολύγονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *abundans fœtu, fœcundus*: ex πολὺ, et γονὸς, *proles.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Πολυδαίδαλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multo artificio elaboratus*: ex πολὺς, et Δαίδαλος, *Dædalus*, ingeniosus ille artifex.

Πολύδακρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *multùm lacrymans, lacrymosus*; acc. sing. πολύδακρυν· ex πολὺς, et δάκρυ, υος, τὸ, *lacryma.*

* Πολυδαπάνως, *sumptuosissimè, multis impensis*, D. S.

Πολυδειρὰς, ἄδος, ὁ ϗ ἡ, *cacuminosus*: ex πολὺς, et δειρὰς, άδος, ἡ, *jugum montis.* Th. δέρη, et δειρὴ, *cervix, jugum montis.*

Πολυδένδρεος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui multas arbores habet*: ex πολὺς, et δένδρον, *arbor.*

Πολυδερκὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multa cernens*: ex πολὺς, et δέρκω, *video.*

Πολυδεύκης, *POLLUX, frater Castoris*, alter τῶν Διοσκȣ́ρων, ἄριστος πύκτης. Nimirùm hi διόσκουροι ἢ διόσκοροι, alter ex divino Jovis semine, alter, Castor, ex mortali semine Tyndarei, prognati erant. Sed fraterno singulari amore Pol-

lux suam immortalitatem sic cum fratre divisit, ut ambo unum diem essent mortui, alterum viverent ambo unà.

Πολυδίψιος, ε, ὁ ϗ ἡ, multùm siticulosus; expon. et multùm desideratus: ex πολὺς, et δίψα, sitis.

Πολυδώρη, ης, ἡ, filia Pelei, soror Achillis. Ex fluvio Spercheo peperit filium.

Πολύδωρος, ε, ὁ ϗ ἡ, multa donans; et qui ingentem dotem attulit. ex πολὺ, et δῶρον, donum. Est et

Πολύδωρος, ε, ὁ, nomen propr.

Πολυειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multiplex; diversas habens species: ex πολὺ, et εἶδος, εος, τὸ, species.

Πολύειδος, ε, ὁ, nom. propr.

Πολυέλεος, ε, ὁ ϗ ἡ, valdè misericors.

* Πολυέραστος, άστη, αστον, valdè amabilis.

Πολυεργὸς, vel πολύεργος, ε, ὁ ϗ ἡ, multi operis homo, operosus: ex πολὺ, et ἔργον, opus.

Πολυετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, annosus: ex πολὺ, et ἔτος, annus.

Πολύευκτος, multis votis expetitus: ex πολὺ, et εὔχομαι, opto.

Πολύζυγος, ε, ὁ ϗ ἡ, habens multa transtra: ex πολὺς, et ζυγὸς, jugum; in pl. ζυγὰ, transtra. Th. ζευγνύω, jungo.

Πολυήμερος, ε, ὁ ϗ ἡ, multos dies habens: ex πολὺ, et ἡμέρα, dies.

Πολυήρᾰτος, ε, ὁ ϗ ἡ, peroptabilis: ex πολὺ, et ἐράω, -ῶ, amo; f. άσω.

Πολυηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multisonus; acc. sing. πολυηχέα· ex πολὺς, et ἦχος, sonus.

Πολυθρύλλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, multùm celebratus. Th. θρύλλος, susurrus.

Πολύθῠτος, ε, ὁ ϗ ἡ, Epith. quod et convivio tribuitur et epulo, multis victimis mactatis instructo: ex πολὺς, et θύω, macto.

Πολυίδριν, multa scientem; acc. sing. à

Πολύιδρις, εως, ὁ καὶ ἡ, multa sciens: ex πολὺ, et ἴδρις, εως, ὁ ϗ ἡ, sciens. Th. ἴσημι, scio.

Πολυΐστωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, multiplici doctrinâ præditus.

Πολυκαγκὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, multùm aridus: ex πολὺ, et κάγχανος. Th. καγχαίνω, arefacio.

* Πολυκάλαμος, ε, ὁ καὶ ἡ, multicalamus.

Πολυκάρᾱνος, Dor. pro πολυκάρηνος, ου, ὁ, multiceps, qui multa capita habet: ex πολὺ, et κάρηνον, ε, τὸ, caput.

Πολύκαρπος, ε, ὁ ϗ ἡ, fructuosus: et

Πολυκαρπότατος, ου, fructibus abundantissimus: ex πολὺς, et καρπὸς, fructus.

Πολυκερδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, quæstuosus; astutus. Th. κέρδος, lucrum.

Πολύκεστος, ε, multùm acu pictus et ornatus: ex πολὺ, et κέςος, acu pictus. Th. κεντέω, pungo.

Πολυκήτης, εος, ὁ ϗ ἡ, magnis piscibus abundans: ex πολὺ, et κῆτος, εος, τὸ, cete, balæna

Πολυκλαύτοιο, gen. Ion. à

Πολύκλαυτος, seu πολύκλαυςος, ε, ὁ και ἡ, multùm defletus: ex πολὺ, et κλαίω, fleo; fut. κλαύσω.

Πολύκλειςος, ε, ὁ ϗ ἡ, benè clausus: ex πολὺ, et κλείω, claudo.

Πολυκλήϊδα, acc. sing. à

Πολυκλήϊς, ῆϊδος, ι, ὁ ϗ ἡ, multis transtris instructus; multâ compage junctus: ex πολὺ, et κλὴϊς, sedes nautica: vel à κλῃῒς pro κλεὶς, ἐδὸς, clavis.

Πολύκλητος, ε, ὁ ϗ ἡ, è multis locis convocatus, multis vocatus: ex πολὺ, et καλέω, voco.

Πολύκλυςος, ε, ὁ ϗ ἡ, multùm ablutus; undis agitatus: ex πολὺ, et κλύζω, abluo: f σω.

Πολύκμητος, ε, multùm elaboratus: ex πολὺ, et κάματος, labor. Th. κάμνω, laboro.

Πολύκνημος, ε, ὁ ϗ ἡ, multos habens colles, saltuosus: ex πολὺ, et κνημὸς, pars montis, &c. Th. κνήμη, tibia.

Πολυκοιρανία, ας, ἡ, et Ion. ίη, ης, ἡ, multorum imperium: à

Πολυκοίρᾱνος, ε, multorum dominus et rex: ex πολὺς, et κοίρανος, ε, ὁ, rex, princeps.

Πολυκτέᾰνος, ε, ὁ ϗ ἡ, multarum possessionum dominus: in gen. pl. πολυκτεάνων· ex πολὺ, et κτέανον, ε, τὸ, Poëtis idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, res, possessio, et

Πολυκτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dives: ex πολὺ, et κτάομαι, possideo: fut. med. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

Πολυκώκῡτος, ε, ὁ ϗ ἡ, luctuosus: ex πολὺ, multùm, et κωκυτὸς, fletus. Th. κωκύω, fleo.

Πολύλᾱος, ε, ὁ ϗ ἡ, garrulus, multiloquus, loquax: ex πολὺ, et λαλέω, -ῶ, loquor.

Πολυλήϊος, ε, ὁ ϗ ἡ, habens multas segetes; locuples: ex πολὺ, et λήϊον, ε, τὸ, campus, seges.

Πολυλογία, ας, ἡ, multiloquium, loquacitas: à

Πολυλόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, multiloquus: ex πολὺς, et λόγος, sermo. Th. λέγω, dico: p. med. λέλογα.

* Πολυμᾰθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, qui multa didicit, multiscius, eruditus: ex πολὺ, et μανθάνω, disco; fut. med. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Πολυμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multis partibus constans, multifarius: ex πολὺ, et μέρος, εος, τὸ, pars: Th. μείρω, divido.

Πολυμερῶς, adv. multifariàm; variè: à præced.

Πολύμηλος, ε, ὁ ϗ ἡ, multas oves habens: promifer: ex πολὺ, et μῆλον.

Πολυμῆτις, ιος, ὁ ϗ ἡ, valdè prudens vel sapiens: ex πολὺ, et μῆτις, ιος, ἡ, consilium.

Πολυμήχαν', pro πολυμήχανε, voc. à

Πολυμήχᾰνος, ε, ὁ ϗ ἡ, multis artibus ac dolis instructus, industrius, astutus: ex πολὺ, et μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium.

Πολυμόρφος, ε, ὁ ϗ ἡ, multiformis, qui multarum formarum est: ex πολὺ, et μορφὴ.

Πολύμοχθος, ε, ὁ ϗ ἡ, laboriosus, ærumnosus: πολυμόχθω, gen. Dor. pro -ε· ex πολὺ, et μόχθος, ε, ὁ, labor.

Πολυνεφέλας, α, ὁ, Dor. pro πολυνεφέλης, ε, ὁ, qui multas habet nubes: ὁ πολλὰς ἔχων νεφέλας

Πολυξεινος, vel -ειος, ε, ὁ ϗ ἡ, multorum hospes: ex πολὺς, et ξεῖνος, Poët. pro ξένος, hospes.

Πολυξένα, ας, ἁ, Dor. pro πολυξένη, ης, ἡ, pro quo dicitur aliàs πολύξενος, quæ multos habet hospites: ex πολὺς, multus, et ξένος, hospes.

Πολυοδία, ας, ἡ, multa itinera: ex πολὺς, et ὁδὸς, via.

Πολύολβος, ε, ὁ καὶ, ἡ, perbeatus. πολὺς, et ὄλβος, beatitudo.

Πολύορκος, ε, ὁ, ϗ ἡ, multùm jurans. Th. ὅρκος, juramentum.

Πολυοχλία, ας, ἡ, multitudo turbulenta, multa turba: ex πολὺ, et ὄχλος, turba.

Πολυπαίδης, ε, ὁ, POLYPÆDA, nomen proprium.

Πολυπάμμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, dives: ex πολὺ, et πάμμα, ατος, τὸ, possessio. Th. πάω, possideo.

Πολυπειρία, ας, ἡ, multa experientia: à

Πολύπειρος, ε, ὁ ϗ ἡ, multus expertus: ex πολὺ, et πεῖρα, experientia.

Πολυπενθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, luctuosus: ex πολὺ, et πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πολυπήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui multa mala et damna dat, qui multas clades infert, ὁ πολλὰ, πήματα φέρων. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πολυπῖδαξ, ᾰκος, fontibus scatens: ex πολὺς, multus, et πίδαξ, ακος, ὁ, vel ἡ, fons, scatebra.

Πολύπλαγκτος, υ, ὁ ϗ ἡ, multivagus: gen. pl. πολυπλάγκτων· ex πολὺ, et πλάζω, fut. πλάγξω, errare facio.

Πολυπλανέων, gen. pl. à πολυπλανὴς, multivagus.

Πολυπλᾰνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, multivagus, plenus erroris: ex πολὺ, et πλανάω.

Πολυπλάνητος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui multùm vagatur: et

Πολυπλασιάζω, multiplico, f. άσω, p. πεπολυπλασίακα· à

Πολυπλάσιος, ου, ὁ καὶ, ἡ, idem quod.

Πολυπλασίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, multiplex.

Πολύπλεθρος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui multorum jugerum est: ex πολὺς, et πλέθρον, jugerum.

Πολυπληθέω, -ῶ, multus numero sum, cresco numero: à

Πολυπληθὴς, έος ὁ καὶ ἡ, multus numero: ex πολὺ, et πλῆθος, multitudo.

Πολυπλήθεια, et πολυπληθία, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia; item copia: à præced.

Πολυπληθύνω, summoperè multiplico: ex πολὺ, et πληθύνω, multiplico.

Πολυπλήθω, f. πλήσω, largitèr impleo.

Πολυπλοκία, ας, ἡ, *versutia* : à

Πολύπλοκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *implicitus*; *in quo multæ sunt* πλοκαὶ, seu *nexus*; *vafer*; ex πολὺ, et πλέκω, *necto.*

Πολυποίκιλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *multiformis* : ex πολὺς, et ποικίλος, *varius.*

Πολύπους, οδος, *multipes*; item *POLYPUS* piscis, à multitudine pedum dictus : ex πολὺς, et πȣ̃ς, ποδὸς, *pes*

Πολυπραγμονέω, *mullis negotiis, iisque nihil ad me pertinentibus, me implico curiosè perscrutor*; habet et significationem *appetendæ rei alienæ*, impr. *imperii*: præs. inf. πολυπραγμονεῖν· à πολυπράγμων.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, *curiositas, solicitudo inanis*; tribuitur *privatis res publicas curantibus*; *accurata rei tractatio, cognitio*; *studia literarum*, impr. *historiæ* : à

Πολυπράγμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *negotiosus, curiosus*; *variarum doctrinarum studiosus* : ex πολὺ, et πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res* : quod à πράσσω, seu πράττω, *facio* : f. ξω, p. pass. πέπραγμαι.

Πολυπρόβατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pecoris abundans* : ex πολὺ, et πρόβατον, ȣ, τὸ, *pecus.*

* Πολυπρόσωπος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *multiformis* πολυπρόσωπος γενεὰ, Jos. B. J. i. 17. *numerosa progenies.*

Πολύπτυχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multiplicitèr duplicatus* : ex πολὺ, et πτύσσω, *duplico* : f. ξω.

* Πολυπτωλις, εως, ἡ, *multarum urbium potens*, Call. Hymn. in Delum, 166.

Πολύπτωτον, ȣ, τὸ, *POLYPTOTON*, Figura Rhetorica : à

Πολύπτωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multos habens casus* : ex πολὺς, et πτωτὸς, quod à πτόω, inus. idem ac Th. πίπτω, *cado.*

Πολυῤῥήμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *multiloquus, loquax* : ex πολὺ, et ῥῆμα.

Πολυῤῥῆνες, nom. pl. à

Πολύῤῥην, ηνος, ὁ καὶ ἡ, *multos agnos habens, dives* : ex πολὺ, et ἄρς, ἀρνὸς, ὁ vel ἡ, *agnus, agna.*

ΠΟΛΥ'Σ, πολλὴ, πολὺ, *multus, frequens*; *amplus*; *præstans, vehemens.* Hinc ἡ πολλὴ τῆς γῆς, Att. pro πολλὴ γῆ· τί μοι πολὺ; *quid mihi prodest?* In pl. οἱ πολλοὶ, *plerique, bona pars, multitudo, plebs.* In Scrip. S. interdum pro πάντες, interdum de *perpaucis* reperitur : gen. πολλȣ̃, ῆς, ȣ̃, acc. πολὺν, πολλὴν, πολὺ, hinc in comparat. πλείων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *amplior, copiosior* : superlat. πλεῖςος, ȣ, *plurimus.*

Πολύσκαρθμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multùm agilis in saltu* : ex πολὺ, *multùm*, et σκαίρω, *salio.*

Πολυσπερέες, *dispersæ*, nom. pl. à

Πολυσπερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *multùm sparsus.* Th. σπείρω, *dissemino.*

Πολύσπλαγχνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *intimâ misericordiâ abundans* : ex πολὺ, et σπλάγχνον, *viscus.*

Πολυσπέρχων, ὁ, *POLYSPERCHON*, nomen proprium.

Πολυςάφυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *uvis abundans* : ex πολὺ, et ςαφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva.* Th. σταφὶς, ίδος, ἡ, *uva passa.*

Πολύςονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *multùm gemens*; item *luctuosus* : ex πολὺ, et ςένω, *gemo.*

Πολυςροφάλιγξ, γγος, ὁ ϗ ἡ, *vorticosus, multùm volutatus*: ex πολὺ, et ςροφάλιγξ, ιγγος, ἡ, *conversio, vortex.* Th. ςρέφω, *verto.*

Πολυσύνδετον, figura apud Grammat. (ἀσυνδέτῳ contraria) quæ fit per conjunctionum multiplicationem: ex πολὺς, et σύνδετος, *colligatus* : quod ex σὺν, et δέω, *ligo.*

Πολυτεκνία, ας, ἡ, *fœcunditas pullorum*, vel *liberorum* : ex πολὺ, et τέκνον, *fœtus, proles.* Th. τίκτω, *pario* : f. τέξω, a. 2. ἔτεκον, p. m. τέτοκα.

Πολυτέλεια, ας, ἡ, *magnificentia* : πολυτελειῶν, gen. pl. à

Πολυτελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sumptuosus*; *pretiosus*; *exquisitus* : ex πολὺ, *multùm*, et τέλος, εος, τὸ, *impensa, sumptus.*

Πολυτελῶς, adv. *sumptuosè, magnificè, abundè* : à præced.

Πολυτίμητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multo honore dignus*; *pretiosus* : et

Πολύτιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè pretiosus*; *multo honore dignus* : ex πολὺ, et τιμὴ, ῆς, ἡ, *pretium, honor.* Th. τίω, *æstimo, honoro.*

Πολύτλας, αντος, ὁ ϗ ἡ, *multa passus*; *nobilis* : ex πολὺ, et τλάω, seu ταλάω, *tolero.*

Πολυτλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *multùm patiens*; *multùm miser* : ex iisd. Th.

Πολυτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *partu fœcundus.* Th. τίκτω, *pario* : p. m. τέτοκα.

Πολυτρήρων, ωνος, ὁ ϗ ἡ, *columbis abundans* : ex πολὺ, et τρήρων, ωνος, ἡ, *columba.* Th. τρέω, *tremo.*

Πολυτροπίη, ας, ἡ, pro quo

Πολυτροπίη, ης, ἡ, Ion. *varietas*; *versutia* : à

Πολύτροπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *varius, cujus sunt multi modi*; *versutus* : ex πολὺς, et τρόπος, *modus.* Th. τρέπω, *verto*, f. ψω, p. m. τέτροπα.

Πολυτρόπως, adv. *multis modis* : à præced.

Πολυύμνητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *valdè celebratus.* Ex πολὺς, *multus*, et ὕμνος, ȣ, ὁ, *hymnus, carmen.*

Πολυϋμνία, ας, ἡ, *POLYHYMNIA, POLYMNIA*, nomen Musæ : ex πολὺς, et ὕμνος, *hymnus, cantus.*

Πολυφάρμακος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multorum venenorum peritus.* Ex πολὺ, et φάρμακον.

Πολύφημος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *celebris* : ex πολὺ, *multùm*, et φημὶ, seu φάω, *dico* : et

Πολύφημος, ȣ, ὁ, nomen proprium.

Πολύφθυρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui multos perdit, et auctor est multorum interituum* : ὁ πολλȣ̀ς φθείρων.

Πολύφιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multos habens amicos.* Th. φίλος.

Πολύφιλτρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *valdè amans* : ex πολὺς, et φίλτρον, ȣ, τὸ, *amoris illecebra.* Th. φίλος, *amicus.*

Πολυφλοίσβοιο, gen. Ion. pro πολυφλοίσβȣ, à

Πολύφλοισβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multo strepitu resonans, magnum strepitum faciens* : ex πολὺς, et φλοῖσβος, *fremitus undarum.*

Πολύφοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *profusus, vagus* : ex πολὺ, et φοιτάω, *venio, ventito.*

Πολυφόρβη, ης, *multos pascens* f. g. à

Πολύφορβος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et πολυφόρβος, η, ον, *multos nutriens* : ex πολὺς, et φέρβω, *pasco* : f. ψω, p. m. πέφορβα.

Πολύφορτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui multas habet sarcinas*; *onustus* : ex πολὺς, et φόρτος, ȣ, ὁ, *onus.*

Πολυφραδέεσσι, *astutis*, dat. pl. à

Πολυφραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *valdè consultus.* Th. φράζω, *dico* : a. 2. ἔφραδον.

Πολυφρόντις, ιδος, ὁ καὶ ἡ, *multis curis plenus* : ex πολὺ, et φροντὶς, ίδος, ἡ, *cura.*

Πολυφροσύνη, ης, ἡ, *multiplex peritia, prudentia* : in dat. pl. πολυφροσύναις. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, *mens.*

Πολύφωνος, ȣ, nomen ranæ, à multo clamore sic dictæ.

Πολύχαλκος, *multum habens æris*; *dives æris*; *firmus, validus.* Ex πολὺ, et χαλκὸς, ȣ̃, ὁ, *æs.*

Πολυχορδία, ας, ἡ, *in fidibus chordarum multitudo* : à

Πολύχορδος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multas habens chordas* : ex πολὺς, et χορδὴ, ἡ, *chorda, fides.*

Πολυχρόνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *diuturnus, antiquus* : ex πολὺς, et χρόνος, *tempus.*

Πολυχρονιώτερος, έρα, ερον, *diuturnior, -us* : comparat. et πολυχρονιώτατος, superlat. à præced.

Πολύχρυσος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *affluens auro* : ex πολὺ, et χρυσὸς, *aurum.*

Πολυψηφὶς, ῖδος, ὁ ϗ ἡ, *multis calculis seu lapillis abundans* : ex πολὺ, et ψῆφος, ȣ, ἡ, *lapillus.*

Πολυώδυνος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *qui multos dolores affert* : ex πολὺ, et ὀδύνη, *dolor.*

Πολυώνυμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *multa habens nomina, celebris.* Ex πολὺ, et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen.*

Πολυωρέω, -ῶ, f. ήσω, *magnam curam gero*; *honoro*; *lautè et accuratè accipio* : ex πολὺ, *multum*, et ὠρέω, *curo*, quod ab ὥρα, *cura.*

Πόμα, ατος, τὸ, *potus.* Th. πίνω, *bibo.*

Πομπαῖος, οὖρος, *ventus secundus, qui naves deducit, quò nautæ pervenire cupiunt.* Th. πέμπω, *mitto*

Πομπεία, ας, ἡ, *pompa*; à πομπεύω.

Πομπευέμεν, Dor. pro πομπεύειν *in pompâ duci*; quod à πομπὴ, *pompa.* Th πέμπω, *mitto.*

Πομπεὺς, *dux*, in pl. πομπῆες, *pomparum ductores* : et

Πομπεύω, f. εύσω, *transmitto, transveho*; *cum pompâ incedo, pompam duco*; *superbio, contumeliâ afficio*; à seq.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, *missio*; *POMPA*;

impulsus ac afflatus divinus; solenne spectaculum in modum triumphi. Th. πέμπω, *mitto.*

Πομπικὸς, ἡ, ὸν, *pompis conveniens; ad pompas pertinens; magnificus; ad ostentandum ingenium,* &c. *aptus,* et *factus;* à præced.

Πομπὸς, ȣ, ὁ, *comes, dux viæ;* à πέμπω.

Πομφόλυξ, γος, ἡ, *bulla; favilla æris:* à πομφὸς, quod videas.

Πομφολύσσω, f. ξω, *bullarum instar eo, mano.* Hinc πομφολύξειν, 3. pl. a. 1. act. Ion. Vide πομφός.

Πομφὸς, ȣ, ὁ, *eminentia cutis tumida, et simul humore abundans,* qu. emissum aliquid, à πέμπω, aut à πέμφιξ, *flatus:* hinc et πομφόλυξ, *bulla.*

Ποναθῇ, Dor. pro πονηθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi πονέω, *laboro.*

Πονεῖν, præs. inf. act. à πονέω, *laboro; vexo, fatigo;* f. ήσω.

Πονεῖτο, *laborabat:* Ion. pro ἐπονεῖτο, 3. sing. imperf. m. verbi πονέω.

Πονέοντο, Ion. pro ἐπονέοντο, *laborabant,* 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.

Πονεύμενος, Dor. pro πονούμενος, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Πονεῦμες, *laboramus,* Dor. pro πονοῦμεν, 1. pl. à πονέω, quod vide.

Πονεῦντας, Dor. pro πονοῦντας, acc. pl. part. præs. act. à seq.

Πονέω, -ῶ, *laboro; facio; tolero, fatigo, lassesco; ægroto, doleo;* [* *dolere facio,* εἰ τὸ κέντρον Πονεῖ τὸ τῆς μελίττης, Anacr. XL. 14. *Apis si acumen tantum facit dolorem;*] f. ήσω, cùm ad *animum* refertur; et έσω, cùm ad *corpus,* ut volunt nonnulli: à πόνος, quod à Th. πένομαι, *facio,* p. m. πέπονα.

Πονηρεύομαι, ῃ, εται, præs. ind. m. πονηρεύωμαι, præs. sub. m. à

Πονηρεύω, *improbè ago;* f. εύσω, à πονηρὸς, *improbus,* quod à πόνος, *labor.*

Πονηρία, ας, ἡ, *misera et laboriosa vitæ conditio: nequitia, malitia, vitium.*

Πονηρὸς, ρὰ, ρὸν, *de industriâ malus, malignus, improbus, scelestus, vitiosus, malus,* i. e. malè se habens; πονηρὸς, ὁ, *diabolus,* κατ' ἐξοχὴν· in compar. πονηρότερος, έρα, ερον, superl. πονηρότατος· à πονέω, *laboro,* quod à πόνος. Th. πένομαι, *efficio;* p. m. πέπονα.

Πόνηρος, ρα, ρον, *laboriosus, miser, infelix:* ab eod.

Πονηρότατος, superl. à πονηρὸς, ȣ, *malignus, scelestus.*

Πονηρῶς, adv. *improbè, scelestè:* à πονηρὸς, et

Πονήρως, adv. *miserè:* à πόνηρος, quod videas.

Πονήσαις, Æol. pro πονήσας, a. 1. part. act. verbi πονέω, *laboro.*

Πονησάμενος, *laborans;* a. 1. part. m. et

Πονήσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, *laboro;* f. ήσω.

Πονητέον, *laborandum est,* verbale: et

Πονητικὸς, ἡ, ὸν, *laboriosus;* ab eod. verbo.

Πόνοιο, gen. Ion. pro πόνου, à seq.

Πόνος, ȣ, ὁ, *labor; dolor, molestia.* [* *injustitia, iniquitas,* LXX. Ps. x. 7, 14. cxxxix. 24. iv. 10, &c. gen. pl. πόνων, à p. m. πέπονα, verbi πένομαι, *laboro.*

Πονταπορεύω, *mare trajicio;* f. εύσω, p. πεποντaπόρευκα.

Ποντιᾶν, Dor. gen. pl. f. g. à πόντιος, ία, ιον, *marinus:* ut ποντιᾶν, Νηρηΐδων. Th. πόντος.

Ποντιὰς, άδος, ἡ, Poët. pro ποντία, *marina.* Th. πόντος, *mare.*

Ποντικὸς, ἡ, ὸν, *marinus;* item *PONTICUS,* incola Ponti: ab eod.

Πόντιος, ία, ιον, *marinus;* item prænomen præsidis Romani, qui Πιλᾶτος, dictus: ab eod.

Ποντόθεν, *ex mari;* adv. è loco: à πόντος.

Ποντομέδων, οντος, ὁ, Epithet. Neptuni, *qui maris est rex,* seu *dominator.* Ex πόντος, *mare,* et μέδω, *impero.*

Ποντοπορεύω, *per pontum gradior, mare pervado,* seu *pererro;* et

Ποντοπορέω, idem: à ποντοπόρος, quod vide.

Ποντοπόροιο, gen. Ion. à

Ποντοπόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *mare* seu *pontum trajiciens;* ex πόντος, *mare,* et πόρος, *iter.* Th. πείρω, *transeo,* p. m. πέπορα.

ΠΟ'ΝΤΟΣ, ȣ, ὁ, *PONTUS, mare.* Est et

Πόντος, nomen regionis Asiæ minoris.

Πόπανον, ȣ, τὸ, *POPANUM, placenta lata, tenuis et rotunda:* à πέπτω, *coquo.* Gl.Cyr. πόπανα, *liba.*

Πόπλιος, ȣ, ὁ, Lat. *Publicus.*

ΠΟ'ΠΟΙ, *proh Dii!* Dryopum enim linguâ, *Dii* dicebantur πόποι, quasi πάντα ὀπτεύοντες. Est et vox *admirantis,* vel *indignantis.*

ΠΟΠΠΥ'ΖΩ, f. ύσω, *sibilo; blandè attrecto;* à sono.

Ποππυλιάσδειν, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν, *sibilare.*

Ποππύσδειν, Dor. pro ποππύζειν.

Πόππυσμα, ατος, τὸ, *sibilus; palpum, adulatio, blanditiæ;* et

Ποππυσμὸς, ȣ, ὁ, idem: à ποππύζω.

Πόρδαλις, idem quod πάρδαλις, εως, ἡ, *pardalis:* à πάρδος, ὁ, *pardus.*

Πόρε, *præbuit,* 3. sing. a. 2. act. Ion. pro ἔπορε, et

Πόρε, *da,* a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poët. pro πορίζω, *suppedito:* et πόρεν pro ἔπορεν, et πόροι, 3. sing. aor. 2. opt. act. ejusd. verbi: πόρειν θανάτῳ, *dare morti:* Th. πείρω, *transadigo;* f. περῶ, p. m. πέπορα.

Πορεία, ας, ἡ, *profectio, iter, gressus, agmen;* à πορεύω, *trajicio.* Th. πείρω, *transeo;* p. m. πέπορα.

Πορεῖον, ȣ, τὸ, *cujus ope iter facimus; quod legatis datur pro libertate commeandi:* ab eod.

Πορευθῆναι, a. 1 inf. pass. et

Πορευθῶ, aor. 1. sub. seq. verbi πορεύομαι.

Πορεύομαι, *eo, proficiscor.* [* de iis dicitur qui *equo* vel *curru* vehuntur, Act. viii. 36. 39. αὐτὸς ἐλώθει πορεύεσθαι, *equo vehi,* Xen. Cyrop. p. 7. *navigationi* opponitur. Exp. Cyri, v. p. 273.] item in sacrâ paginâ *versor:* imperf. m. ἐπορευόμην, ȣ, ετο, præs. inf. m. πορεύεσθαι, fut. m πορεύσομαι, perf. pass. πεπόρευμαι, a. 1. pass. ἐπορεύθην, ης, η, *abivi,* a. 1. imperat. pass. πορεύθητι, a. 1. subj. πορευθῶ· med. à πορεύω, quod à πόρος, *transitus.*

Πορεύσῃ, *ibis,* 2. sing. fut. 1. med. verbi præced.

Πόρευσις, εως, ἡ, *iter, via:* et

Πορευτὸς, ἡ, ὸν, *qui transiri potest permeabilis* à

Πορεύω, *trajicio, traduco, ire jubeo; facio ire, mitto:* f. εύσω, p. πεπόρευκα· à πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo,* p. m. πέπορα.

Πορέω, seu πόρω, *do, præbeo,* Poët. pro πορίζω, *aditum facio, comparo;* item *do.* Th. πείρω.

Πορθέω, *vasto, depopulor:* imperf. ἐπόρθεον, -ȣν, f. ήσω, p. πεπόρθηκα, a. 1. ἐπόρθησα, aor. 1. part. act. πορθήσας, αντος. Th. πέρθω, *diruo, depopulor:* f. σω, aor. 2. ἔπαρθον, p. m. πέπορθα.

Πορθήσειν, fut. 1. inf. act. verbi πορθέω, quod vide.

Πόρθησις, εως, ἡ, *vastatio, depopulatio:* à 2. pers. sing. perf. pass. verbi πορθέω, quod vide.

Πορθμεῖον, ȣ, τὸ, *fretum,* et *navis quâ fretum trajicitur:* à πορθμός.

Πορθμεὺς, έως, ὁ, *portitor, qui aliquem lintre per fretum transportat:* et

Πορθμεύω, f. εύσω, *transfreto, trajicio fretum; moveo, fero:* à πορθμὸς, quod vide.

Πορθμήϊον, Ion. pro πορθμεῖον.

Πορθμὸς, ȣ, ὁ, *fretum, trajectus:* à πείρω, *transeo.*

Πορθουμένη, ης, ἡ, *devastata* præs. part. pass. f. g. verbi πορθέω, quod vide.

Πορίζεσθαι, præs. infin. pass. à seq.

Πορίζω, *transitum patefacio; invenio; paro, suppedito:* f. ίσω, p. πεπόρικα, perf. pass. πεπόρισμαι· à πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo,* p. m. πέπορα.

Πόριμα, *pervia,* nom. pl. n. g. à

Πόριμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pervius; transiens; abundans, quæstuosus;* à πόρος, *transitus.* Th. πείρω.

ΠΟ'ΡΙΣ, ιος, ὁ ϗ ἡ, *vitulus,* vide πόρτις.

Πόρισμα, ατος, τὸ, *quæstus; corollarium, theorema à demonstratis obitur resultans;* item

Πορισμὸς, ȣ, ὁ, *suppeditatio, reditus:* et

Ποριστὴς, ȣ, ὁ, *suppeditator, quæstor:* omnia à perf. pass. verbi πορίζω, quod vide.

ΠΟ΄ΡΚΗΣ, ε, ὁ, *annulus, seu fibula, cujus complexu hastæ ferum cum ligno coërcetur.*

Πόρκιος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. piscator.

ΠΟ΄ΡΚΟΣ, ε, ὁ, *rete piscatorium; circulus quivis.*

Πορνεία, ας, ἡ, *scortatio*: [* *adulterium*, Matt. xix. 9. *incestus*, 1 Cor. v. 1.] à seq.

Πορνεύω, *scortor*, f. εύσω, a. 1. ἐπόρνευσα, p. πεπόρνευκα· à seq.

Πόρνη, ης, ἡ, *meretrix*, quæ corpus suum περνᾷ, id est, *vendit*, ac *prostituit*, quod à περνάω seu πέρνημι, *vendo*, p. m. πέπορνα. Th. περάω, idem.

Πορνικὸς, ἡ, ὸν, *meretricius*: à πόρνη.

Πορνοκόπος, ε, ὁ, *lenocinator, fornicarius.*

Πόρνος, ε, ὁ, *scortator*. [* propriè *virile scortum*, publicè se prostituens, *fornicarius*, 1 Cor. v. 9. 10.] Vide πόρνη.

Πόρος, ε, ὁ, *transitus, meatus, via; ora maritima, ubi sc. est trajectus; vectigal, quæstus; via et ratio aliquid efficiendi*: undè πορίζω, *acquiro*. Th. πείρω, *transadigo*; perf. m. πέπορα. Hinc fortè Angl. A PORE.

Πόρπαξ, κος, ὁ, idem ac ejus Th. πόρπη.

Πορπάω, vel -έω, *fibulis astringo*; à

ΠΟ΄ΡΠΗ, ης, ἡ, *fibula, annulus clypei.*

Πόῤῥω, adv. PORRO, *procul, longè, antè, in anteriorem partem*. Th. πρὸ, *antè*. Est autem idem πρόσω, πόρσω, et his opponitur ὀπίσω πρόσω καὶ ὀπίσω, *antè et retrò*. Hinc comparat. ποῤῥώτερος, superl. ποῤῥώτατος.

Ποῤῥώθεν, adv. *eminùs, procul*: à πόῤῥω, quod vide.

Ποῤῥώτατος, superl. *longissimè distans, maximè procùl dissitus*: et

Ποῤῥωτάτω, adv. superl. *longissimè*: et

Ποῤῥώτερον, adv. *longiùs*: et

Ποῤῥώτερος, *longiùs dissitus, magis procùl remotus*: et

Ποῤῥωτέρω, adv. compar. *longiùs*: à πόῤῥω, quod vide.

Πορσαίνω vel πορσύνω, *præbeo; paro; curo; molior*, &c. à πόρω, f. πόρσω, Poët. idem quod πορίζω, *præbeo*. Th. πείρω, p. m. πέπορα.

Πόρσιον, Poët. adv. pro ποῤῥώτερον, *longiùs, remotiùs*. Quod à πρόσω, adv. *longè*, &c. et per Metath. litt. πόρσω, hinc comparat. πόρσιον, et superl. πόρσιστα, *longissimè*. Th. πρὸ, *antè*.

Πόρσιστα, vide in præced.

Πορσυνέυσα, Ion. pro πορσυνοῦσα, fut. part. f. g. verbi πορσύνω.

Πορσύνω, *præbeo; paro; ago, administro; colo, in pretio habeo, honoro; delector*: à πόρω.

Πόρσω, *longè*, compar. πόρσιον. *longiùs*. Vide πόῤῥω.

Πόρταξ, ακος, ὁ ἢ ἡ, idem quod seq ejus. Th.

ΠΟ΄ΡΤΙΣ, ιος, ὁ ἢ ἡ, *vitulus, juvencus, aut vitula, juvenca*: idem ac πόρις.

ΠΟΡΦῨ΄ΡΑ, ως, ἡ, PURPURA, *genus conchæ nobilis; item pannus purpuræ liquore tinctus, vestis purpurea.*

Πορφύρεος, έα, εον, contract. πορφυρᾶς, ᾶ, ἄν, PURPUREUS, *splendidus, venustus; niger; versicolor*. Th. πορφύρα.

* Πορφυρὶς βασίλειος, *purpura imperatoria.*

Πορφυρίων, ωνος, ὁ, *Porphyrio*, nomen avis aquaticæ, sic dictæ à colore rostri et pedum.

Πορφυρόεις, εσσα, εν, idem ac πορφύρεος.

Πορφυρόπωλις, εως, ἡ, *quæ purpuram vendit*: ex πορφύρα, et πωλέω, *vendo*.

Πορφύρω, f. ύρῶ, *purpureo colore perfundo, rubeo*. Et *mare fluctuans* πορφύρειν dicitur. Hinc et animus dicitur πορφύρειν, cum *æstuat*, sed leniter. Th. πορφύρα.

Πόρω, f. πόρσω, *suppedito, præbeo, do*. Poët. idem quod πορίζω. Th. πείρω.

Ποσ᾽ pro ποσὶ, *pedibus*, sic et ποσσ᾽ pro ποσσὶ, Poët. dat. pl. à πῦς, *pes*.

Ποσάκις, *quoties*: adv. interrogandi, quod à πόσος, *quantus?* Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog.

Ποσαπλάσιος, ία, ιον, et ποσαπλασίων, ὁ ἢ ἡ, *quotuplex?* et

Ποσαπλῶς, adv. *quot modis*: à πόσος.

Ποσαχῶς, adv. *quotnam modis*: ab eod.

Πόσε, *quò? quem in locum?* à πόσος.

Πόσει, dat. sing. à πόσις, εως, ὁ, *maritus.*

Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, *Neptunus*. Hinc

Ποσειδάνιος, ία, ιον, Dor. pro Ποσειδώνιος, *Neptunius, a, um*: et

Ποσειδάων, άωνος, et -άονος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ὁ, accus. Ποσειδάωνα· in vocat. Ποσείδαον.

ΠΟΣΕΙΔΩ͂Ν, gen. ῶνος, et Ion. Ποσειδέων, ὁ, *Neptunus, Deus maris.*

Ποσειδώνιον, ε, τὸ, *Neptuni templum*: à Ποσειδῶν, *Neptunus.*

Πόσεως, gen. sing. à πόσις, ἡ, *potus*; idem quod πόμα. Th. πίνω, *bibo.*

ΠΟ΄ΣΘΗ, ης, ἡ, *pellis, quâ glans virilis tegitur*, qu. πρόσθη, à προτίθεσθαι. [* Hinc Lat. PRÆPUTIUM, quasi προπόσθιον, extrito σ.]

Πόσις, εως, ἡ, *potus*, idem quod πόμα, ατος, τό. Th. πίνω, *bibo.*

Πόσις, ιος, vel εως, ὁ, *maritus.*

Πόσος, η, ον, *quantus, a, um? quotus?* πόσε, *quanti?* πόσοι, *quot?* Th. ὅσος, *quantus*, citra interrog.

Ποσὸς, ἡ, ὸν, *aliquantus; quidam*: τὸ ποσὸν, *quantitas*: et

Ποσότης, ητος, ἡ, *quantitas*: ab eod. Th.

Ποσσίκροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *Terræ* Epithet. quòd *pedibus pulsatur*: ex πῦς, *pes*, et κρότος, *pulsus.*

Ποσσὶν, *pedibus*; dat. plur. Poët. pro ποσὶν à ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Πόσσω, Dor. pro πόσσον, *quanti pretii?* à πόσος, et gem. σ, πόσσος.

Ποστὸς, ἡ, ὸν, *quotus? quantus?* qu. πόσατος. A πόσος. Th. ὅσος, *quantus.*

Ποσῶς, *aliquantulùm*: à præced.

Ποτ᾽ et ποθ᾽ pro ποτὲ, *aliquando* [* εἴσι ποτὲ, λόγοις ἔπεισαν, Xen. Mem. Socr. l. 1. *quibus tandem argumentis persuaserint*, Ernesti.]

Πόταγε, *admove*, Dores dicunt pro πρόσαγε, *age*; præs. imperat act. à Dorico verbo ποτάγω, pro προσάγω. Th. ἄγω, *duco.*

Ποτάγχυμεν, *appropinquamus*, Dor. pro προσάγχυμεν, 1. pl. præs. indic. verbi ποσάγχυμι, ex πρὸς, pro quo Dores ποτὶ dicunt, et ἄγχυμι. Th. ἄγχι, adv. *propè, juxta.*

Ποταείδω, *accino*, Dor. pro προσαείδω, f. m. ποταείσομαι.

Ποταίνιος, ία, ιον, *recens, novus, peregrinus; primus, antiquus*: à Dor. ποτὲ, *ad, propè*. Th. πρός.

Ποταινὸς, ἡ, ὸν, idem: ab eod.

Ποταμείβεσθαι, Dor. pro προσαμείβεσθαι, *respondere.*

Ποταμέλξομαι, η, εται, Dor. pro προσαμέλξομαι, f. 1. med. verbi ἀμέλγω, *mulgeo.*

Ποτάμειος, εία, ειον; et

Ποτάμιος, ία, ιον, *fluvialis*. Th. ποταμός.

Ποταμοῖο, gen. Ion. pro ποταμῦ· à

ΠΟΤᾹΜΟ΄Σ, ε, ὁ, *fluvius*, q. à πότος, quia potulentam aquam continet, non salsam, ut mare.

Ποταμοφόρητος, ε, ὁ καὶ ἡ, *qui vel quæ à flumine aufertur sive rapitur*: ex ποταμὸς, *fluvius*, et φορητὸς, *qui gestari potest*; quod à φορέω, idem quod φέρω, f. οἴσω, [* Apoc. xii. 15. nusquam alibi, nisi apud Hesychium.]

* Ποταμόχωστος, ε, ὁ καὶ ἡ, *limo arenâve à fluvio devectâ opertus.*

Ποτᾱνὸς, *volucer, qui volat, volatilis*, Dor. pro ποτηνὸς, ῦ, à ποτάομαι, *volo*: quod vide.

Ποτάομαι, *volo*; f. m. ποτήσομαι, p. pass. πεπότημαι· hinc 3. pl. Ion. πεποτήαται, pro πεπότηνται. Th. πέτομαι, *volo, -as.*

Ποτᾰπὸς, ἡ, ὸν, *qualis, e?* à Th. δάπεδον, ε, τὸ, *solum, pavimentum*: hinc enim ποδαπὸς, *cujus?* undè ποταπὸς, mutato δ in τ.

Ποταυγάζειν, Dor. pro προσαυγάζειν, τουτέστι προσορᾷν, *aspicere, intueri*: ex Dor. præpos. ποτὶ pro πρὸς, et αὐγάζομαι, *video*. Th. αὐγὴ, ἡ, *splendor, lux.*

Ποταύλει, *accinebat*, Dor. pro προσηύλει, 3. sing. imperf. act. verbi αὐλέω, *tibiâ cano*. Th. αὐλὸς, ῦ, *tibia.*

Ποταῷος, Dor. pro προσηῷος, *orientalis*. Th. ἠώς.

Πότε, *quando?* adv. interrogandi; ἕως πότε, *quousque?* Sed

Ποτὲ, *aliquando*, est dictio enclitica, quæ particulis δὴ, μὴ, μηδὲ, ὐδὲ &c. annectitur, ut ὐδέποτε,

μηδέποτε, *nunquam.* Th. ὅτε, *quando*, citra interrog.

Ποτίδραμε, Dor. pro προσέδραμε, 3. sing. a. 2. à τρέχω, *curro.*

Ποτεκλεπτόμην, Doricè pro προσεκλεπτόμην, imperf. pass. verbi προσκλέπτομαι, *furtim ad aliquem ducor.* Th. κλέπτω, *furor.*

Ποτεμάξατο, Dor. pro προσεμάξατο, a. 1. m. à προσμάττομαι.

Ποτέομαι, f. m. ποτήσομαι, idem quod πέτομαι, *volo, -as.*

Ποτέοντο, *volabant*, 3. pl. imperf. m. Ion. præced. verbi.

Ποτερισδειν, Dor. pro προσερίζειν, *cum aliquo certare.* Ex ποτὶ pro πρὸς, et ἔρις, ιδος, ἡ, *lis.*

Ποτέροισι, dat. pl. à πότερος, quod vide.

Πότερον et ποτέρα, adv. *utrùm, an:* à

ΠΟ'ΤΕΡΟΣ, ποτέρα, πότερον, *uter, utra, utrum*, et interrogativè, ut πόσος.

Ποτέρχευ, Dor. et Æol. pro προσέρχου, *accede*, præs. imperat. m. ab ἔρχομαι, *venio.*

Ποτεφύετο, *adhærebat*, Dor. pro προσεφύετο, 3. sing. imperf. m. verbi ποτιφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, *nascor.*

Πότεχ' et πότεχε, *adhibe*, Dor. pro πρόσεχε, præs. imperat. act. à προσέχω, quod vide.

Πότημα, ατος, τὸ, *potus.*

Ποτῆμεν, Dor. pro προσεῖναι, præs. infin. verbi πρόσειμι.

Ποτηνὸς, ἡ, ὸν, *volucris, alatus:* à ποτάομαι.

Ποτὴρ, ῆρος, ὁ, *poculum:* à 3. pers. perf. pass. verbi πίνω, *bibo.*

* Ποτηρίδιον, ꙋ, τὸ, *pocillum:* à

Ποτήριον, ꙋ, τὸ, *poculum, calix:* à ποτὴρ.

* Ποτηροθήκη, ης, ἡ, *calicularium, abacus.*

* Ποτηροπλύτης, ου, ὁ, *cratera:* ex ποτήριον, et πλύνω, *lavo.*

Πότης, ꙋ, ὁ, *potor, bibax:* et

Ποτὴς, ῆτος, ἡ, *potus, potio:* à πίνω.

* Ποτητὸς, ἡ, ὸν, *volucris:* à ποτάομαι.

Ποτὶ et ποτὶν, Dor. pro πρὸς, *ad.*

* Ποτιάττω, *alligo.*

Ποτιβλέπεν, Dor. pro προσβλέπειν, *aspicere*, præs. infin. Th. βλέπω.

Ποτιδαία, ας, ἡ, *POTIDÆA*, urbs Macedoniæ.

Ποτιδέγμεναι, Dor. pro προσδεχόμεναι, nom. pl. præs. part. pass. vel potiùs pro προσδεδεγμέναι, nom. pl. perf. part. pass. fœm. gen. verbi προσδέχομαι, *expecto:* ex πρὸς, *ad*, et δέχομαι, *capio:* f. m. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι· et

Ποτιδέγμενος, Dor. pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος.

Ποτιδεῖν, Dor. pro προσιδεῖν, *adspexisse:* a. 2. infin. ab εἴδω.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. sing. præs. ind. verbi προσδέρκομαι, *aspicio.* Th. δέρκω, *video.*

Ποτιδεύομαι, *indigeo:* Dor. pro προσδέομαι.

Ποτίδοι, Dor. pro προσίδοι, 3. sing. a. 2. opt. ab εἴδω, *video.*

Ποτιδόρπιος, ꙋ, ὁ ϗ ἡ, *ad cœnam utilis:* Dor. pro προσδόρπιος. Th. δόρπον, *cœna.*

Ποτίδω, Dor. pro προσίδω, a. 2. sub. act. verbi προσείδω. Th. εἴδω, *video.*

Ποτίζω, *do potum; duco aquatum; rigo:* imperf. act. ἐπότιζον, ες, ε, f. ίσω, et Att. -ιῶ, p. πεπότικα, a. 1. ἐπότισα, a. 1. sub. act. ποτίσω, ῃς, ῃ, a. 2. ind. act. ἐπότιδον, præs. pass. ποτίζομαι, a. 1. ind. pass. ἐποτίσθην, ης, η, ποτιζομένη, *irrigua.* Th. πίνω, *bibo.*

Ποτίθει, Dor. per Sync. pro ποτιτίθει, pro Attico προςίθει, *appone:* et hoc pro προςίθετι, præs. imperat. à προςίθημι.

Ποτικάρδιος, Dor. pro προσκάρδιος, *qui est in corde.* Th. καρδία.

Ποτικεκλιμένος, Dor. pro προσκεκλιμένος, ου, ὁ, *inclinatus:* quod ex πρὸς, et κλίνω, *inclino.*

Ποτικὸς, ἡ, ὸν, *bibax:* à πότος.

Ποτίκρανον, ω, τὸ, Dor. *pulvinar:* ex ποτὶ pro πρὸς, et κάρηνον, *caput.*

Ποτιλέγειν, Dor. pro προσλέγειν, *alloqui:* hinc

Ποτιλέξατο pro προσελέξατο, 3. pers. sing. a. 1. m.

Ποτιμάξατο, Dor. et Ion. pro προσεμάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσμάττω, *attingo:* ex πρὸς, et μάσσω, *tango:* f. ξω.

Πότιμος, ꙋ, ὁ ϗ ἡ, *potabilis.* Th. πίνω, *bibo.*

Ποτιμυθεῖσθαι, *alloqui:* Dor. pro προσμυθεῖσθαι. Th. μῦθος, *verbum.*

Ποτινίσσομαι, ῃ, εται, *accedo, advehor:* Dor. pro προσνίσσομαι, *advenio:* præs. ind. ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, et νίσσομαι, *eo, venio.* Th. νέω, *eo.*

Ποτίολοι, ων, οἱ, nomen urbis Campaniæ: Lat. *puteus*, hod. *Puteoli.*

Ποτιόσσεται, *aspicit:* 3. sing. præs. Dor. pro προσόσσεται, quod ab ὄσσομαι, *video:* Æol. pro ὄπτομαι, perf. pass. ὦμμαι, p. m. ὦπα, Att. ὄπωπα.

Ποτιῤῥιπτεῖν, Dor. et Att. pro προσρίπτειν, *projicere.* Th. ῥίπτω, idem.

Πότις, ιδος, ἡ, *potrix:* à πότης.

Ποτίσδειν, Dor. pro ποτίζειν, *potum præbere:* à ποτίζω.

Ποτίσῃ, *bibendum dederit:* 3. sing. a. 1. sub. act. et in 1. pl. ποτίσωμεν; πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, quod vide.

Πότισις, εως, ἡ, *adaquatio.*

Ποτισμὸς, ꙋ̃, ὁ, *potio:* à ποτίζω.

Ποτιστάζω, Dor. pro προστάζω, *adstillo, instillo:* ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, *ad*, et στάζω, *stillo:* f. ξω.

Ποτιςήριον, ου, τὸ, *canalis:* à 3. pers. perf. pass. verbi ποτίζω, quod vide.

Ποτίςρα, ας, ἡ, *ubi animalia aquantur.*

Ποτίφορος, ꙋ, ὁ, Dor. pro πρόσφορος, *accommodatus, conveniens, aptus.*

Ποτιῶ, fut. 1. Att. et in 1. pl ποτιοῦμεν, verbi ποτίζω, quod vide.

ΠΟ'ΤΜΟΣ, ου, ὁ, *sors, fatum; mors:* quod à πέτω, *cado*, πότμω, Doricè genit. pro πότμου.

Πόντα, ας, Dor. pro πότνια, quod vide. Sic πότνος pro πότνιος.

Πότνι,' pro

Πότνια, ας, ἡ, et contractè πότνα, *veneranda:* à πότνιος, quod vide.

Ποτνιάνακτος, ꙋ, ὁ ϗ ἡ, *dominaliter venerandus:* ex πότνιος, et ἄναξ, *rex.*

ΠΟ'ΤΝΙΟΣ, ία, ιον, *venerandus, honorandus:* qu. à πέτω, *cado;* quod coram iis, quibus veneratio debetur, soleat procidere.

Ποτοῖο, gen. Ion. à

Ποτὸν, οῦ, τὸ, *potio, potus* quod *bibitur:* quod et

Πότος, ꙋ, ὁ, *potatio, compotatio; POTUS:* à

Ποτὸς, ἡ, ὸν, *potulentus:* à πίνω, *bibo.*

Ποτόσδον, præs. part. n. g. à ποτόσδω, quod vide.

Ποτόσδω, Dor. pro προσόζω, idem quod simplex ὄζω, *oleo:* f. ὀζήσω, et -έσω, p. ὤζηκα, p. m. ὦδα et ὄδωδα, Att.

Ποτꙋ̃, gen. sing. à ποτὸν, quod vide.

Ποτὰν, vel ποτ' τὰν, pro ποτὶ τὰν, Dor. pro πρὸς τὴν. Sic ποττὸν, Dor. pro ποτὶ τὸν, et hoc pro πρὸς τὸν.

Ποττῶ, Dor. pro ποτὶ τῶ, vel ποτ' τῶ, et hoc pro πρὸς, τꙋ̃.

Πꙋ̃, adv. *ubi? quo in loco:* ποῦ 'στὶ; *ubi est?* ab ꙋ̃. Th. ὃς, *qui.*

* Πꙋ, adv. *alicubi, uspiam, usquam, ferè, circiter:* ἑκατονταέτης πꙋ ὑπάρχων, Rom. iv. 19. *nonaginta ferè novem annis:* ἐτεσί πꙋ εἴκοσι, *viginti circiter annis*, Plut. in Numa.

Πουγγὰ, πουγγίον, *sacculus.*

Πουγγία, τὰ, *vincula ex sericis filis contexta, quæ ad superstitionem usurpantur.*

Πꙋδης, εντος, ὁ, nomen viri, quod interpret. Lat. *pudens.*

Πꙋλυβότειρα, ας, ἡ, *multorum alumna*, Epith. terræ: ex πꙋλὺς, Poët. pro πολὺς, et βόσκω, *pasco.* Th. βόω, idem.

Πꙋλὺς, Poët. pro πολὺς, *multus:* quod vid. acc. πολύν.

ΠΟΥ῀Σ, ποδὸς, ὁ, *PES; mensura; radix seu ima pars montis: pes metricus: funis nauticus*, πόδες, *pedes, quibus extremi anguli veli versus puppim adducuntur; clavus, temo.* Ἀνὰ, πόδα, *retrò;* ἐκ ποδὸς, *è vestigio;* ἐν ποσὶ, *præsentia, obvia, valgaria;* ἐπὶ πόδα, *cessim pede referendo;* κατὰ πόδα, id. quod ἐκ ποδὸς, item *cursu;* περὶ πόδα, *aptè*

Ποχ' ἁ, Dor pro ποτὲ ἡ.

Πόω, inusit. *bibo.*

Πράγμα, ατος, τὸ, *negotium, res, administratio reip.* οἱ ἐν πράγματι, *magistratus, principes reipubl.* it. *ipse status reipubl. conditio hominis:* à πέπραγμαι, p. pass. verbi πράσσω, vel -ττω, *facio:* f. ξω.

Πραγματεία, ας, ἡ, *studium; intentio animi; tractatus; negotiatio, mercatura*: à seq.

Πραγματεύομαι, ῃ, εται, *negotior, studeo, laboro, quæro*: f. m. εύσομαι, a. 1. m. ἐπραγματευσάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. πραγμάτευσαι, άσθω, et in plur. πραγματεύσασθε· à πρᾶγμα. Th. πράσσω, *facio*.

Πραγματικὸς, ἡ, ὸν, *strenuus, solers in rebus tractandis*. Hinc Angl. PRAGMATIC: ab eod.

Πραέσι, dat. plur. à πραῦς, έος, idem quod πρᾶος, *lenis, mitis, mansuetus*.

Πραθέειν, Ion. pro πραθεῖν, *vastare*: a. 2. inf. act. verbi πέρθω, *vasto*, f. πέρσω, f. 2. παρθῶ, et per Metath. πραθῶ· hinc a. 2. ἔπραθον.

Πραθεὶς, εῖσα, ὲν, *venditus*: a. 1. part. pass. et

Πραθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi πιπράσκω, *vendo*: fut. πράσω. Ex πράω, per Sync. pro περάω.

Πράθον, ες, ε, Ion. pro ἔπραθον, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, *vasto*: fut. σω, aor. 2. ἔπαρθον, et per Metath. ἔπραθον, p. med. πέπορθα.

Πραιτώριον, ου, τὸ, *prætorium*: [* *castrense; ubi tendebat prætoria cohors; ædes habitationi præsidium in provinciis destinata*, Mar. xv. 16. Regum aulæ à provincialibus imperio Romano subjectis, Act xxiii, 35. Villa voluptati Cæsaris destinata, prætorium Palatinum, seu Cæsareum, Suet. Tib. 39. coll. cum Tacit. Annal. iv. 59. *Cohors prætoria in urbe*, Phil. i. 13. Perizon.] à nomine Latino *prætor*, sic dictus quasi *præitor*, à præeundo.

Πρακτέον, *faciendum*, verbale à πράσσω, *facio*.

Πρακτὴρ, ῆρος, ὁ, et Ion. πρηκτὴρ, *actor; mercator; coactor tributorum*: ab eod.

Πρακτικὸς, ἡ, ὸν, *aptus ad agendum; efficax, strenuus, expeditus de milite; qui consequitur, quod petit*: ab eod.

Πράκτωρ, ορος, ὁ, *perpetrator; exactor*: ab eod.

Πραμνεῖος, seu πράμνιος, οἶνος, *vini genus*: sic dictum à Pramniâ rupe vel vite.

Πρὰν, Dor. pro πρόην, *nuper*; quod vide.

Πρανὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, idem quod Th. πρηνὴς, *pronus*.

Πρανιχθεὶς, a. 1. part. pass. verbi πρανίζω, Dor. pro πρηνίζω, *præcipito*: quod à præced. Th.

Πρᾶξαι, a. 1. inf. act. verbi πράσσω, quod vide.

Πράξαντας, acc. plur. a. 1. part. act. πράξας, αντος, et in n. g. πρᾶξαν· ab eod.

Πρᾶξις, εως, ἡ, *factum, actio; successus rerum*; pl. *res gestæ, historia*: acc. sing. πρᾶξιν, nom. plur. πράξεις, dat. pl. πράξεσσι· ab eod.

Πράξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi πράσσω

Πρᾷον, adv. *leniter, mansuetè*; it. *lene, mansuetum*: n. g. à

ΠΡΑ῀ΟΣ, et πρᾷος, ου, *lenis, mitis, mansuetus*: comparat. πραότερος, *mitior*, superl. πραότατος, *mitissimus*.

Πραότης, ητος, ἡ, *lenitas*, et *mansuetudo*: à præced.

ΠΡΑΠΙ΄ΔΕΣ, ων, αἱ, *præcordia*: dat. pl. πραπίδεσι.

ΠΡΑΣΙΑ`, ᾶς, ἡ, *areola in horto*. Fortè primò sic dicta est, areola porrorum: quasi à πράσον.

Πράσινος, ου, ὁ καὶ ἡ, *porraceus, viridus*: à πράσον, ου, τὸ, *porrum*.

Πρᾶσις, εως, ἡ, *venditio*: à πιπράσκω, *vendo*. Th. περάω, id.

ΠΡΑ΄ΣΟΝ, ου, τὸ, *porrum*: Angl. LEEK.

Πρασσαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ: à πράσον, *porrum*, in quo versatur.

Πράσσομες, Dor. pro πράσσομεν, 1. plur. præs. et

Πράσσοντι, Dor. pro πράσσουσι, *exigunt*: 3. pl. præs. ind. act. verbi πράσσω.

Πρασσοφάγος, ου, ὁ καὶ ἡ, nomen ranæ: ex πράσον, *porrum*, et φάγω, *comedo*.

ΠΡΑ΄ΣΣΩ, et -ττω, *facio, ago: administro, tracto, curo; vitam ago*, &c. *patior*, ut contrà πάσχω, *facio; exigo; operam do, prodo; per clandestinas consultationes aliquid facio*: πράττομαι, *paciscor, stipulor, exigo*: f. ξω, p. χα, perf. pass. πέπραγμαι· πράττειν κλέος, *gloriam sibi parare*.

Πράσσω, *vendo*: quod et πιπράσκω· à περάω, *transeo*, seu *circumeo*, vendendi aut emendi causâ. Hinc πράτης, *venditor*.

Πράσω, *vendam*: f. 1. verbi πιπράσκω.

Πρατὴρ, ῆρος, ὁ, *venditor*: et

Πράτης, ου, ὁ, idem.

Πρατήριον, ου, τὸ, *locus in quo venalia exponuntur*: à πρατήρ.

Πράτιστος, ω, ὁ, Dor. pro πρώτιστος, *primus*: superl. à πρῶτος.

Πρᾶτος, α, ον, Dor. pro πρῶτος, *primus*. Th. πρὸ. Sed

Πρατὸς, ἡ, ον, *vendendus, vendibilis*.

Πράττω, *facio*: vide πράσσω.

Πραΰθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *mitis, leni animo*: ex πραῢς, et θυμὸς, *animus*.

Πραΰμητις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *qui mite consilium habet, mitis*: ex πραῢς, idem quod πρᾶος, *lenis*, et μῆτις, ιδος, ἡ, *consilium*.

Πραΰνω, *mitigo, lenio*, f. υνῶ, p. πεπράϋγκα· à

Πραῢς, εῖα, ῢ, idem quod Th. πρᾶος, *mitis*: gen. πραέος.

Πραΰτης, ητος, ἡ, *lenitas*: à præced.

Πράω, inusit. *vendo*; vide πιπράσκω. Th. περάω, *vendo*.

Πράως, *leniter*; adv. à πρᾶος, *lenis*.

ΠΡΕ΄ΜΝΟΝ, ου, τὸ, *stipes, stirps*: αὐτόπρεμνος, *radicatus per se, nativus*: πρεμνίζω, *unà cum radice evello*.

Πρέπει, *decet*; cum dat. imperf.

ἔπρεπε, part. præs. n. g. τὸ πρέπον, *decorum*.

Πρεπέμεν, Ion. pro πρέπειν, præs. infin. à πρέπω, vel πρέπει, *decet*.

Πρέποι, 3. sing. opt. præs. πρέπουσι, 3. pl. præs. ind. πρέποντος, gen. sing. part. præs. à πρέπω.

Πρέπον, τὸ, *quod decet et convenit, decorum*, et Att. adv. *decenter*; part. præs. n. g. a πρέπω.

Πρεπόντως, adv. *convenienter, ut decet*: à præced.

ΠΡΕ΄ΠΩ, *decorus sum, conspicuus sum; excello*.

Πρέσβα, *antiqua, veneranda* per Sync. pro πρέσβεια, f. g. à πρέσβυς, *senex*; et in n. g. πρέσβυ.

Πρεσβεία, ας, ἡ, *legatio; postulatio honos augustior*; à πρεσβεύω.

Πρεσβεῖον, ου, τὸ, vide in πρεσβήϊον.

Πρέσβεις, nom. et acc. pl. contract. à πρέσβυς, εως.

Πρεσβεὺς, έως, ὁ, idem ac Th. πρέσβυς, quod vide.

Πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ, *legatus, orator*; à πρεσβεύω.

Πρεσβευτικὸς, ἡ, ὸν, *ad legatum vel legationem pertinens*; à præced.

Πρεσβεύω, *legatione fungor: item senior sum; in honore ut senex sum: honore afficio ut grandævum*; f. εύσω, p. πεπρέσβευκα, a. 1. ἐπρέσβευσα; à πρέσβυς, *senex, legatus*.

Πρεσβῆες, *seniores*; nom. pl. Ion. à πρεσβεὺς, έως, ὁ, idem quod πρέσβυς.

Πρεσβήϊον, Ion. pro πρεσβεῖον, ου, τὸ, *honorarium; quod meretur is, qui maximus est natu*; vel in genere, *quo aliquis honoratur, veluti major natu*. Th. πρέσβυς, υος, vel Att. -εως, ὁ, *legatus, senex*.

Πρεσβηῒς, ῒδος, ἡ, *antiqua*; acc. sing. πρεσβεΐδα. Th. πρέσβυς.

Πρέσβις, εως, ὁ, *legatus*; à πρέσβυς, *senex*.

Πρέσβιςος, et πρεσβύτατος, superl. à πρέσβυς, *senex*.

Πρεσβυγενείη, Ion. pro πρεσβυγένεια, *primogenitura*; à

Πρεσβυγενὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *maximus natu*; ex πρέσβυς, et γείνομαι, *nascor*.

Πρέσβυν, acc. sing. m. g. à

ΠΡΕ΄ΣΒΥΣ, εια, υ, gen. υος, et Att. εως, &c. *senex*; item *legatus*; Æol. dicitur πρεσγὺς, *PRISCUS*; quasi, quia πέρας βὶς, *terminium vitæ*, attigit.

Πρεσβύτατος, άτη, ατον, *maximus natu, antiquissimus*: superl. à πρέσβυς, *senex*; comp. πρεσβύτερος,

Πρεσβυτέρα, ας, ἡ, *natu grandior*; f. g. à πρεσβύτερος.

Πρεσβυτέριον, ου, τὸ, *Senatus Judaicus: presbyterium; senatus ecclesiasticus*: à

Πρεσβύτερος, έρα, ερον, *natu grandior*, *PRESBYTER*. Hinc Angl. PRESBYTER: *senior; antiquior*: οἱ πρεσβύτεροι, *seniores*, specialiter, *qui Ecclesiæ præsunt*; item *legati*: compar. à πρέσβυς.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, *senex*: à Th. πρέσβυς, idem.

Πρεσβυτικὸς, ἡ, ὸν, *senilis; antiquus*: à præced.

Πρεσβῦτιν, acc. sing. à

Πρεσβῦτις, ιδος, ἡ, *anus*; acc. sing. πρεσβύτιδα, et -ῦτιν. Th. πρέσβυς, *senex*.

Πρευμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *placidus*; à πρᾶος, et εὐμενὴς, *benevolus*.

Πρέψας, αντος, *qui convenit*; a. 1. part. act. verbi πρέπω, f. ψω, *decorus sum*.

Πρῆγμ' pro πρῆγμα, Ion. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, *res, negotium, pretium*, πρήγματα ἔχειν, *molestias habere*, dat. plur. πρήγμασι. Th. πράσσω, *facio*, f. ξω.

Πρηγορεὼν, pro προηγορεὼν, *gula, guttur*.

Πρηθῆναι, Ion. pro πραθῆναι, *venditum fuisse*: vide πραθείς.

ΠΡΗ'ΘΩ, *incendo, inflammo, inflo*; f. σω, p. πέπρηκα.

Πρηκτῆρα, acc. sing. à πρηκτὴρ, ῆρος, ὁ, Ion. pro πρακτὴρ, *actor*. Th. πράσσω, *facio*.

Πρημαίνω, *furenti impetu spero*; ex πρήθω, *spiro*, et μαίνομαι, *furo*.

Πρηνηδὸν, adv. *deorsùm*; à

ΠΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *PRONUS, præceps*.

Πρῆξαι, *egisse*; a. 1. inf. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*; f. ξω.

Πρήξεις, *facies*; 2. sing. f. 1. ind. act. πρήξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi πρήσσω, Ion. pro πράσσω.

Πρήξεις, nom. pl. à πρῆξις, Ion. pro πρᾶξις, εως, ἡ, *utilitas, res*: acc. sing. πρῆξιν.

Πρῆσαι, *incendisse*: a. 1. inf. act. verbi πρήθω, *incendo*, f. σω.

Πρῆσε, *incendit*: Ion. pro ἔπρησε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Πρῆσις, *venditio*: Ion. pro πρᾶσις, quod vide. Est et

Πρῆσις, εως, ἡ, *inflatio*; apud Hippocr. à πρήθω.

Πρῆσσε, præs. imperat. act. Ion. à πρήσσω, pro πράσσω, *facio*: f. ξω.

Πρήσσω, Ion. pro πράσσω, *facio*: fut. ξω. Est et

Πρήσσω, *transeo*; Odyss. 6. 47. à περάω.

Πρηστὴρ, ῆρος, ὁ, in gen. plur. πρηστήρων, et acc. πρηστῆρας. *qui incedit et inflammat; serpens quidam, ab ardore dictus; turbo igneus à nubibus prorumpens; exterior pars gutturis faucibus subjecta*: à πέπρησαι, 3. sing. perf. ind. pass. verbi πρήθω, f. σω, *incendo*.

Πρήσω, f. 1. act. ejusd. verbi.

Πρήτην, *agnus*, vel *hædus, agniculus*.

Πρητήριον, ου, τὸ, Ion. pro πρατήριον, *mercatus*: à πρῆσις, *venditio*.

Πρηΰνει, *mitigat*: Ion. pro πραΰνει, 3. sing. præs. ind. verbi πραΰνω. Th. πραῢς, vel πρᾶος, *lenis, mitis*.

ΠΡΗΩ'Ν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis*. Dicimus et πρὼν et πρώων· ex πρὸ, et εἰμί.

Πρίαιτο, 3. sing. præs. opt. pass. à πρίαμαι, *emo*.

ΠΡΙ'ΑΜΑΙ, *emo, redimo*; seu *opus faciendum conduco*: qu. à περάω. Hinc

Πριάμενος, præs. part. m. πρίασθαι, præs. inf. ejusd.

Πριαμίδης, ου, ὁ, *PRIAMIDES*: à

Πρίαμος, ου, ὁ, *PRIAMUS*: nomen proprium.

ΠΡΙ'ΑΠΟΣ, ου, ὁ, et Ion. Πρίηπος, *PRIAPUS, hortorum custos, idolum hortorum*; item *membrum virile*.

Πρίατο, Ion. pro ἐπρίατο, 3. sing. imperf. med. à πρίαμαι, quod vide.

Πρίζω, idem quod πρίω, *serrâ seco*: quod vide.

ΠΡΙ'Ν, *priusquam*: et pro πρὸ, cum gen. *ante*, adv. regit inf. et ind. ut πρὶν φωνῆσαι, pro πρὸ τοῦ φωνῆσαι, *antequam cecinerit*. Eleganter postponitur ἢ, ut πρὶν ἢ κατοικεῖν, *antequam habitaret*. Cum aliis etiam articulis, ἂν, δὲ, γὲ, μὴ, jungitur. Interdum præponitur articulus, ut ὁ πρὶν, *pristinus, anteactus*.

Πρινὴ, *priusquam*: pro quo sæpius πρὶν ἤ.

Πρίνινον, *iligneum*: n. g. à

Πρίνινος, ίνη, ινον, *iligenus; robustus*: à

ΠΡΙ'ΝΟΣ, ου, ἡ, *ilex*, arbor.

Πρίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi πρίω, vel πρίζω, *serrâ seco*: f. σω, p. πέπρικα, p. pass. πέπρισμαι.

Πρισθεὶς, εῖσα, ὲν, *sectus*: a. 1. part. pass. ab ἐπρίσθην, a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Πρίσκας, ὁ, nomen viri origine Latinum, q. d. *Priscus*.

Πρίσκιλλα, ης, ἡ, nomen mulieris Latinum, q. d. *Prisca*.

Πριστηροειδὴς, -έος, ὁ ϗ ἡ, *habens formam serræ similem*: ex πριστὴρ, et εἶδος.

Πριστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod seq. item *serra*.

Πρίστης, ου, ὁ, *qui serrâ aliquid secat et findit*; item *PRISTIS piscis*; et *genus poculi* et *navigii*: et

Πριστὸς, ἡ, ὸν, *serrâ dissectus*: à 3. sing. perf. pass. verbi

ΠΡΙ'Ω, seu πρίζω, *serro, serrâ seco; stringo; frendeo; emo*: f. σω, p. πέπρικα, perf. pass. πέπρισμαι, σαι, σται, a. 1. pass. ἐπρίσθην. Est et

Πρίω, Att. et Ion. pro ἐπρίασο, 2. sing. imperf. vel est πρίω, *eme*, pro πρίασο, præs. imperat. ut ἵστω, pro ἵστασο, verbi πρίημι, *emo*.

Πρίων, ονος, ὁ, *serra*; à πρίω, *serro*.

ΠΡΟ', *ante, coram, PRO, præ, propter*: gen. regit. In compositis *præ*, modo *tempus* notans, modo *ordinem*; item *pro, ante, ex, ad*, et *augmentum*: interdum pro παρὰ ponitur.

Προάγη, 3. sing. præs. sub. act. à προάγω, quod vide.

Προάγγελα, *prænuntia*: nom. pl. n. g. à προάγγελος, ὁ, ἡ, *prænuntius*; ex πρὸ, et ἄγγελος, *nuntius*. Th. ἀγγέλλω, *nuntio*.

* Προαγόρευσις, εως, ἡ, *prædictio, denunciatio, qualis illa quæ arcebat finibus Atticæ homicidii reos*. Salm. de mod. usur. p. 771. à

Προαγορεύω, f. εύσω, *prædico, prænuntio; præcipio, denuntio; testor*: ex πρὸ, et ἀγορεύω, *concionor*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προάγω, *præeo, præcedo, præcello; deduco, impello, educo; adeo, vado; perduco; ad honores proveho*: f. άξω, a. 2. part. προαγαγὼν, όντος· ex πρὸ, et ἄγω, *duco*.

Προαγωγεύσῃς, *prostituas*: 3. sing. a. 1. sub. act. verbi

Προαγωγεύω, propriè *produco; prostituo*: à προαγωγὸς, *perductor*.

Προαγωγὴ, ῆς, ἡ, *promotio, institutio*: à προάγω.

Προαγωγὸς, οῦ, ὁ, *productor; leno, prostitutor*: ab eod.

* Προαγωνίζομαι, *ante alium pugno, pugno*.

Προαδικέω, ῶ, *injuriâ lacesso*: f. ήσω, p. προηδίκηκα.

Προαδικέομαι, -οῦμαι, *lacessor*: p. part. pass. προηδικημένος, *lacessitus*.

Προαιδεῖσθαι τινὰ, *alicui reverentiam ante alios debere*; ab αἰδέομαι, *revereor*. Th. αἰδὼς, *pudor*.

Προαιρέομαι, -οῦμαι, *præfero, constituo, consulto*: f. med. ήσομαι, a. 2. m. προειλόμην, ου, ετο, perf. pass. προῄρημαι, σαι, ται. Th. αἱρέω, *eligo*: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Προαίρεσις, εως, ἡ, *propositum, institutum, voluntas, consilium; benevolentia; factio, partes in rep.* ἐκ προαιρέσεος, *consultò*; et

Προαιρετικὸς, ἡ, ὸν, *qui certo animi proposito ad rem aliquam fertur*: in neut. *quod eligitur, liberum, arbitrarium*: à seq.

Προαιρετὸς, ἡ, ὸν, *arbitrarius*: à perf. pass. verbi προαιρέομαι.

Προαιρουμένοις, dat. pl. part. præs. pass. ejusdem verbi.

Προαιτιάομαι, -ῶμαι, *antè criminor*; fut. med. άσομαι, a. 1. med. προῃτιασάμην, ω, ατο, *antè evici et demonstravi*: ab αἰτιάομαι, verbum forense, id. est, *causor*. Th. αἰτία, ας, ἡ, *causa*.

Προακηκουῖα, perf. part. m. f. g. à

Προακούω, *prior audio, antè audio*: f. ούσω, p. προήκουκα, a. 1. προήκουσα, p. m. προήκοα, et Att. προακήκοα· hinc perf. part. m. προακηκοὼς, υῖα. Th. ἀκούω, *audio*.

Προαλὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *promptus, declivis*: à προάλλομαι, *prosilio*. Th. ἄλλομαι, *salio*.

Προαμαρτάνω, *antè pecco*, f. προαμαρτήσω, p. προημάρτηκα, perf. part. act. προημαρτηκὼς, υῖα, ὸς. Th. ἁμαρτάνω, *pecco*, fut. ήσω, a. 2. ἥμαρτον.

* Προαναλίσκω, *consumo*.

Προαναμέλπω, *præcino, ante decanto*: f. ψω, p. προαναμέμελφα. Th. μέλπω, *cano*.

* Προανασείω, *priùs concutio*, D. S.

Προανατάττω, *prætexto.* Th. τάττω.

Προανατέλλω, *priùs orior.* Th. τέλλω, *orior.*

Προάξω, f. 1. ind. act. verbi προάγω, quod vide.

Προαπαγγέλλω, *prænuntio, palàm nuntio.* Ex πρὸ, ἀπὸ, et ἀγγέλλω.

Προαπελθεῖν, a. 2. infin. act. verbi

Προαπέρχομαι, *prior abeo, seu discedo:* ex πρὸ, ἀπὸ, et ἔρχομαι, *venio,* fut. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Sync. ἦλθον, aor. 2. infin. ἐλθεῖν.

Προαπῆλθον, a. 2. act. præced.

Προαποδείκνυμι, *priùs demonstro:* ex πρὸ, ἀπὸ, et δείκνυμι, *ostendo:* f. ξω, p. δέδειχα, perf. pass. δέδειγμαι, aor. 1. pass. ἐδείχθην, a. 1. part. pass. δειχθεὶς, εῖσα, έν.

Προαποδειχθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

* Προαπόλλυμι, *priùs perdo.*

* Προασπίζω, *clypeo objecto protego, propugno.*

Προαςήϊον, ου, τὸ, vel ut alii leg. προάςειον, *suburbium:* ex πρὸ, et ἄστυ, εος, τὸ, *urbs.*

Προαύλιον, et πρόαυλον, ου, τὸ, *aulæ vestibulum:* πρὸ τῆς αὐλῆς, *ante aulam.* Th. αὐλὴ *aula,* et

Προαύλιον, ου, τὸ, *præludium tibiarum cantu.* Th. αὐλὸς, *tibia.*

Πρόβα, *progredere:* a. 2. imperat. à προβαίνω· ex πρὸ, et βαίνω, a. 2. ἔβην, a. 2. imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, et βάθι.

Προβάδην, adv. *in progrediendo:* à προβαίνω, *progredior.*

Πρόβαινε, *progredere:* præs. imperat. act. à

Προβαίνω, *progredior; præcedo, præsum; antegredior,* seu *antecello; succedo feliciter:* f. m. προβήσομαι, p. προβέβηκα, p. part. act. προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. προέβην, ης, η, a. 2. part. προβὰς, άντος. Th. βαίνω, *eo;* f. m. βήσομαι.

Προβάλλω, *projicio; emitto, profero, propello; propono, promitto;* προβάλλομαι, *produco,* v. gr. *testes; projicio clypeum,* vel *scutum defendendi causâ,* unde, *munio me aliquâ re; defendo; prætendo; publici criminis accuso; aversor; honores peto,* unde in pass. *creor, designor; commemoro; supero; interrogo:* f. προβαλῶ, p. προβέβληκα, aor. 2. προέβαλον, a. 2. sub. act. προβάλω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. προβάλωσι, præs. part. pass. προβαλλόμενος, p. m. προβέβολα. Th. βάλλω, *mitto, jacio.*

Προβάλοιτο, *proponat:* 3. sing. a. 2. opt. m. verbi super.

Προβάλοντο, Ion. pro προεβάλοντο, *projecerunt:* 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

Προβάλωσι, 3. pl. aor. 2. sub. act. ejusd. verbi.

Προβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi προβαίνω, quod vide.

Πρόβασις, εως, ἡ, *progressio,* actio τοῦ προβαίνοντος· tum *ipsa res quæ* προβαίνει, *ut pecus, proventus ex pecudibus:* à προβαίνω, quod vide.

Προβατικὸς, ή, ὸν, *ad oves seu pecudes pertinens;* à seq.

ΠΡΟ'ΒΑΤΟΝ, ου, τὸ, *ovis, decus;* in plur. πρόβατα, dat. pl. προβάτοις; à προβαίνω, quia προβαίνειν, *procedere* solet pascendo.

Προβέβηκε, *ante stat;* 3. sing. ind. perf. act. et hinc

Προβεβηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi προβαίνω, *anteëo, supero,* quod vide.

Προβεβλημένος, η, ον, p. part. pass. verbi προβάλλω. quod vide.

Προβέβουλα, *prætuli malui:* perf. med. verbi προβούλομαι, inus. à βούλομαι, *volo:* f. m. βουλήσομαι.

Προβήσεται, *progredietur;* 3. sing. f. 1. m. verbi προβαίνω, q. v.

Προβιβάζω, *produco;* item *priùs edoceo, admoneo, persuadeo; proveho, adjuvo, proficio;* fut. άσω, aor. 1. προεβίβασα, aor. 1. ind. pass. προεβιβάσθην, aor. 1. part. pass. προβιβασθεὶς, εῖσα, ὲν. Th. βαίνω, *eo.*

* Προβιόομαι, -ῶμαι, *antè vivo.*

Προβλέπομαι, *provideo;* f. 1. m. ψομαι, a. 1. m. προεβλεψάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. προβλεψάμενος, ου à

Προβλέπω, *provideo, prospicio.* Th. βλέπω, *video;* f. ψω, p. φα.

Προβλεψάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi προβλέπομαι, q. v.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, *propositio, PROBLEMA,* undè Angl. PROBLEM; *propugnaculum; quicquid prominet, eminet:* à προβάλλω, *propono,* f. λῶ, perf. pass. προβέβλημαι.

Προβλὴς, ῆτος, ὁ καὶ ἡ, *projectus, prominens;* dat. sing. προβλῆτι ab eod. verbo.

Πρόβλετος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem: ab eodem.

Προβοηθεῖν, *priùs opem ferre:* à βοηθέω, *auxilior.*

Προβόλαιον, ου, τὸ, seu πρόβολος, ου, ὁ, *propugnaculum,* vel *scopulus eminens qui æstum maris frangit:* à

Προβόλαιος, α, ον, vel ου, ὁ καὶ ἡ, *objectus, exporrectus:* à προβάλλω.

Προβολὴ, ῆς, ἡ, *objectus, actio quæ intenditur; propugnaculum, tutela; prætextus; pergula; emissio jaculi:* impr. et propriè προβολὴ, dicitur *projectio scuti, defendendi sui causâ;* unde milites dicuntur esse ἐν προβολῇ, cùm *scutis protentis magno gradu vim hostium excipiunt:* ab eod.

Πρόβολος, vide προβόλαιον.

Πρόβοσκος, ου, ὁ, qu. d. *vicarius pastoris:* à βόσκω, *pasco,* q. v.

Προβούλευμα, ατος, τὸ, *senatus consultum:* à p. pass. verbi

Προβουλεύω, f. εύσω, *consulo, prospicio, provideo; deliberatione populum prævenio,* q. dic. *prædelibero:* ex πρὸ, et βουλεύω, *consulto.* Th. βουλὴ, *consilium.*

Πρόβουλος, ου, ὁ, *senator, princeps:* ab eod. Th.

Προγεγεννημένος, η, ον, p. part. pass. verbi προγεννάω, *ante genero:* à γεννάω, f. ήσω, *genero.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Προγεγονότων, gen. pl. à

Προγεγονὼς, υῖα, ὸς, p. part. med. verbi προγίνομαι, *antecedo,* qu. vide.

Προγένειος, ου, *qui barbam habet promissam:* à γένειον, ου, τὸ, *mentum, barba,* quod vide.

Προγενέςερος, έρα, ερον, *major natu, antiquior:* comp. à προγενὴς, quod à προγίγνομαι, *sum ante, præcedo.* Th. γείνομαι, *nascor.*

Προγενομένων, gen. pl. a. 2. part. m. verbi προγίνομαι, quod vide.

Προγένοντ', pro προγένοντο, *precedebant;* Ion. pro προεγένοντο, 3. pl. a. 2. m. verbi

Προγίνομαι, *antecedo, sum antè;* f. m. προγενήσομαι, p. pass. προγεγένημαι, a. 2. m. προεγενόμην, a. 2. part. m. προγενόμενος, p. m. προγέγονα. Th. γείνομαι, *nascor,* quod vide.

Προγινώσκω, *præscio; antè decerno:* f. m. προγνώσομαι, p. προέγνωκα, a. 2. προέγνων, ως, ω, perf. pass. προέγνωσμαι, p. part. pass. προεγνωσμένος. Th. γινώσκω, *cognosco;* fut. m. γνώσομαι.

Πρόγνωσις, εως, ἡ, *præscientia; decretum:* à præced.

Προγνώςης, ου, ὁ, *futurorum præscius, vates:* à 3. sing. p pass. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προγνωςικὸς, ή, ὸν, *præscius:* τὸ προγνωςικὸν, οῦ, *PROGNOSTICUM, rei futuræ signum;* undè Angl. PROGNOSTIC: à præced.

Προγονικὸς, ή, ὸν, *avitus, primitivus:* et seq.

Πρόγονοι, ων, οἱ, *majores;* οἱ πρὸ ἡμῶν, γενόμενοι· οἱ ἔκγονοι, *posteri:* à

Πρόγονος, ου, ὁ, *antè genitus, progenitor, auctor;* item adject. *avitus.* Est et πρόγονος, *privignus,* quod sit loco filii, ubi πρὸ usurpatur pro ἀντὶ. Ex πρὸ, et γόνος, ου, ὁ, *generatio,* à p. m. γέγονα. Th. γείνομαι, *nascor.*

Πρόγραμμα, ατος, τὸ, *PROGRAMMA, scriptum publicè propositum; edictum:* à p. pass. verbi

Προγράφω, *antè scribo, proscribo; præscribo: publicè scriptum propono: scribo:* fut. ψω, p. προγέγραφα, a. 1. προέγραψα, a. 2. pass. προεγράφην, ης, η, p. pass. προγέγραμμαι, perf. part. pass. προγεγραμμένος, η, ον, *priùs descriptus, prædecretus.* Th. γράφω, *scribo, decerno.*

Προγύμνασμα, ατος, τὸ, *præparatio, præexercitatio:* dat. pl. προγυμνάσμασι à γυμνάζω, *exerceo.* Th. γυμνὸς, *nudus.*

Προδαῆναι, vide in

Προδέδαε, 3. sing. p.m. verbi προδαέω, *prænosco:* ex πρὸ, et δαέω, *disco:* f. m. δαήσομαι, a. 2. ἐδάην, indè δαῆναι, et δαήμεναι, p. m. δέδαα, pro δέδηα, *novi.*

Προδεδομένος, η, ον, perf. part pass. et

Προδεδωκέναι, p. inf. act. et

Προδεδωκὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi προδίδωμι, *prior do,* quod vide.

Προδείελος, *ante vesperam.* Th. δείλη, *promeridianum tempus.*

Προδέκτωρ, ορος, ὁ, *protector, patronus.* Th. δέχομαι, *capio.*

Προδηλέομαι, *antè lædo, auctor sum cladis.*

Πρόδηλος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod δῆλος, *manifestus, perspicuus:* πρὸ, augmentum significans.

Προδήλως, adv. *perspicuè:* à præced.

* Προδιαβάλλω, *antè criminor.*

Προδιδοὺς, οῦσα, ὸν, præs. part. act. et

Προδιδοῦσιν, *produnt,* 3. plur. præs. ind. à

Προδίδωμι, *do prior; prodo, desero, deficio; dedo,* ut urbem; f. δώσω, p. προδέδωκα, a. 1. προέδωκα, aor. 2. προέδων, ως, ω. Th. δίδωμι, *do.*

Προδικαςὴς, οῦ, ὁ, *qui vel ante, vel loco alterius judicat.* Th. δίκη, ης ἡ, *jus.*

Προδοκάζω, fut. άσω, *expecto, observo:* et hinc

Προδοκὴ, ῆς, ἡ, *locus insidiis aptus, insidiæ.* Th. δοκάζω, *observo.*

Πρόδομος, ου, ὁ, *vestibulum, anterior domûs pars:* ex πρὸ, et δόμος, *domus.* Th. δέμω, *struo.*

Προδοσία, ας, ἡ, *proditio:* à προδίδωμι, *prodo.* Th. δίδωμι, *do.*

Προδότης, ου, ὁ, *proditor;* dat. προδότῃ, acc. pl. προδότας, ab eod. verbo et Th.

Προδοῦναι, a. 2. infin. act. à προδίδωμι, quod vide.

Προδραμέω, -ῶ, *procurro, præcurro;* f. ήσω, προδεδράμηκα.

Πρόδρομος, ου, ὁ καὶ ἡ, *præcursor, anteambulo; excursor, præcox.* subst. *processio:* ex πρὸ, et τρέχω, *curro;* f. θρέξω, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Προδυντὸς, ἡλίου, *ante Solis occasum.* Sed credo legendum πρὸ δύντος, gen. sing. aor. 2. part. à δύνω, *subeo;* a. 2. ἔδυν.

* Προέγκειμαι, *antepositus sum alicubi.*

Προέγνω, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Προεγνωσμένος, η, ον, *prædecretus;* perf. part. pass. verbi προγινώσκω, quod vide.

Προεγράφην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi προγράφω, *antescribo,* qu. vide.

Προέγραψα, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Προέδραμον, a. 2. ind. act. verbi προτρέχω, *præcurro.* Th. τρέχω, *curro;* f. θρέξω, p. δεδράμηκα, p. m. δέδρομα.

Προεδρία, ας, ἡ, et

Προεδρίη, ης, ἡ, Ion. *prior vel principalis sedes:* à seq.

Πρόεδρος, ου, ὁ, *qui sedet in primâ sede, præses, præsul, antistes:* apud Athen. *qui præest senatui quingentorum,* seu *concionibus populi:* ex πρὸ et ἕδρα.

Προείηκε, *præmisit,* 3. sing. a. 1. Att. pro προῆκε, verbi προΐημι, *præmitto.* Th. ἵημι, *mitto;* fut. ἥσω, p. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἦν.

Προειδέναι, *præscivisse,* perf. inf. act. per Sync. pro προειδηκέναι, verbi εἰδέω, *scio;* f. ήσω. Th. εἴδω, *scio, video.*

Προείδω, *prospicio, provideo, præscio;* f. m. εἴσομαι, a. 2. προεῖδον, ες, ε, a. 2. part. προϊδὼν, οῦσα, όν. Th. εἴδω, *scio.*

Προειλόμην, ου, ετο, aor. 2. ind. m. verbi προαιρέομαι, *præopto.* Th. αἱρέω, *capio;* f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, a. 2. inf. act. ἑλεῖν.

Πρόειμι, *procedo, proficiscor.* Th. εἶμι, *eo.*

Προεῖπα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Προειπεῖν, a. 2. infin. et

Προεῖπον, ες, ε, et in 1. pl. προείπομεν, a. 2. ind. act. verbi προέπω, *prædico,* quod vide.

Προείρηκα, ας, ε, *prædixi,* perf. act. Sic in perf. pass. προείρημαι, σαι, ται, perf. part. pass. προειρημένος, η, ον, *prædictus, a, um,* verbi προῤῥέω, fut. ήσω, p. προέῤῥηκα, et Att. προείρηκα. Th. ῥέω, *dico.*

Προειρημένος, η, ον, perf. part. pass. à προῤῥέω, -ῶ, *prædico.* Vide præced.

Πρόεισιν, 3. pl. præs. verbi πρόειμι, *progredior.* Th. εἶμι, *eo.*

Προεισπέμψας, a. 1. part. act. à

Προεισπέμπω, *præmitto.* Th. πέμπω.

Προεῖχον, ες, ε, imperf. verbi προέχω, *prætendo, prætexo, promineo, præsto.* Th. ἔχω, *habeo;* f. ἕξω, et σχήσω, imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον.

Προεκβάλλω, *priùs emitto, antè ejicio:* ex πρὸ, ἐκ, et βάλλω, *jacio.*

Προεκμανθάνω, *antè edisco:* ex πρὸ, ἐκ, et μανθάνω, *disco;* fut. m. μαθήσομαι, aor. 2. ἔμαθον.

Προεκπέμπω, *priùs emitto.*

Προέκρινα, a. 1. ind. verbi προκρίνω, *antè excerno.* Th. κρίνω, *secerno, judico;* f. νῶ, p. κέκρικα.

Προεκφέρω, *antè profero;* f. προεξοίσω. Th. φέρω, *fero.*

Προέλαβον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, quod vide.

Προελήλατο, *processisset,* 3. sing. plusq. p. pass. Ion. et Att. à προελαύνω, f. άσω, p. προήλακα, et Att. προελήλακα, et in perf. pass. προελήλαμαι. Th. ἐλαύνω, *agito.*

Προελεύσομαι, f. 1. et

Προελήλυθεν, 3. sing. p. m. ind. Att. et

Προελθεῖν, a. 2. infin. et

Προέλθῃ, 3. sing. a. 2. sub. verbi προέρχομαι, *prævenio.* Th. ἔρχομαι, *venio;* f. m. ἐλεύσομαι, aor. 2. ἤλυθον, et per Syncop. ἦλθον, p. m. ἤλυθα, et Atticè ἐλήλυθα.

Προελθὼν, οῦσα, ὸν, *prodiens, progressus,* part. aor. 2. præced. verbi.

Προελοίμεθα, 1. pl. a. 2. opt. m. verbi προαιρέομαι, *præfero, constituo.* Th. αἱρέω, *capio,* f. ήσω, a. 2. εἷλον, a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, *prior spero, antè spero;* fut. ίσω, p. προήλπικα· ex πρὸ, et ἐλπίζω, *spero.* Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, *spes.*

Προεμαντεύευ, 2. sing. imperf. ind. med. Ion. et Att. verbi προμαντεύομαι, *antè vaticinor,* quod à μαντεύομαι, *vaticinor.* Th. μάντις, εως, ὁ, *vates.*

Προίμεν, *promisisse,* Ion. seu Dor. pro προεῖναι, aor. 2. infin. act. verbi προΐημι. Th. ἵημι, *mitto,* a. 2. ἦν.

* Προεμπίπτω, *antè incido, antè occurro,* seu *obvius fio.*

Προενάρχομαι, *antè incipio;* f. m. ξομαι, a. 1. m. προενηρξάμην, ω, ατο· ex πρὸ, ἐν, et ἄρχομαι, *incipio.* Th. ἀρχὴ, *initium.*

Προενεγκεῖν, a. 2. infin. act. verbi προφέρω, *propono, exhibeo.* Th. φέρω, *fero,* f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον, perf. pass. ἤνεγμαι, a. 1. pass. ἠνέχθην, a. 1. part. pass. ἐνεχθείς.

Προενεγκὼν, part. aor. 2. ejusd. verbi.

Προενέχομαι, *jam antè implicatus teneor:* ex πρὸ, et ἐνέχομαι. Th. ἔχω, *habeo.*

Προεξαΐσσω, *proruo:* ex πρὸ, ἐξ, et ἀΐσσω, *ruo.*

Προεξέδρα, ας, ἡ, *sedes prominens.* Th. ἕδρα, *sella.*

Προεξανίςαμαι, *ante alios surgo* item *citiùs justo exsurgo,* v. gr. *ex insidiis:* ex πρὸ, et ἵστημι, *sto.*

*Προεορτάζω, *priùs festum celebro*

Προεπαγγέλλομαι, *antè promitto,* aor. 1. m. προεπηγγειλάμην, ω, ατο' ex πρὸ, ἐπὶ, et ἀγγέλλω, *nuntio.*

* Προέπω, *antè dico.*

Προερέω, ῶ, *prædico* vel *prænuntio:* ab ἐρέω, idem ac Th. εἴρω, f. ἐρῶ, *dico.*

Προερύσσε, *deduxit,* Ion. et Poët. gem. σ, pro προείρυσε, 3. sing. a. 1. act. verbi προερύω, *traho.* Th. ἐρύω, *traho.*

Προερύσσω, *deduxero,* aor. 1. sub. act. Poët. gem. σ, ab eod verbo et Th.

Προέρχομαι, *prævenio, progredior, præeo, præcurro,* cum gen. imperf. m. προηρχόμην, ου, ετο, fut. med. προελεύσομαι, *præcedam,* a. 2, προῆλθον, ες, ε, a. 2. sub. προέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. part. προελθὼν, οῦσα, όν. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Πρόες, έτω, *præmitte,* a. 2. imperat. act. verbi προΐημι, *præmitto.* Th. ἵημι, *mitto;* f. ἥσω, p. εἷκα, a. 1. ἧκα, a. 2. ἦν, et in 3. pl. ἵσαν.

Πρόεσαν, *præmiserunt,* 3. pl. a 2. ind. act. verbi προΐημι. Vide πρόες.

Προεσάξαντο, Ion. pro προεσήξαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi προεσάγω, *priùs importo.* Th. ἄγω, f. ξω, *duco.*

* Προέσθαι, a. 2. inf. med. à προΐεμαι, *projicio,* frequentèr ap. Demosth.

Προεςάναι, *præesse,* præs. infin à προέςημι pro προΐςημι.

Προεςέατε, *præestis,* per Syncop. Ion. pro προεστήκατε, 2. plur. perf. act. Vide προεςῶτες.

Προεςὼς, ῶτος, *præses,* part. perf. per Sync. pro προεςηκώς· et

Προεςῶτες, *præfecti,* ejusd. nom. pl. perf. part. Att. pro προεςηκότες,

verbi προΐστημι, præsum. Th. ἵστημι, statuo, sisto, f. στήσω, p. ἕστηκα, a. 2. ἔστην.

Προέσχον, ες, ε, a. 2. verbi προέχω, antecello. Th. ἔχω, habeo.

Προετοιμάζω, antè præparo; fut. άσω, a. 1. προητοίμασα· ab ἑτοιμάζω, paro. Th. ἕτοιμος, promptus, paratus.

Προευαγγελίζομαι, doctrinam Christianam propono; antè promitto; rem lætam pronuncio; a. 1. med. προευηγγελισάμην, ω, ατο· ex πρὸ, εὖ, et ἀγγέλλω, nuntio.

Προεφήτευον, ες, ε, imperf. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφητεύω, vaticinor; prophetas expono, quod à προφήτης. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Προέφθασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προφθάνω, prævenio; fut. προφθάσω, p. προέφθακα. Th. φθάω, prævenio; a. 2. ἔφθην.

Προέχω, εις, ει, et in 3. pl. προέχουσι, antè me teneo seu habeo, prætendo, præcello, præsto: f. προέξω. Th. ἔχω, habeo: f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Προεχώρησαν, pervenerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, procedo. Th. χωρέω, eo, accedo, f. ήσω.

Προήγαγον, a. 2. ind. act. verbi προάγω, præcedo, produco, f. ξω, a. 2. προῆγον. Th. ἄγω, duco.

Προῆγεν, 3. sing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω, q. v.

Προηγέομαι, -οῦμαι, præeo, præcipuus sum; cum accus. in 3. sing. m. προηγεῖται, f. m. προηγήσομαι, p. pass. προήγημαι. Th. ἡγέομαι, duco.

ΠΡΟΗΓΟΡΕΩ`Ν, ῶνος, ὁ, gula, vesica eminentior in avibus, qui esca προαγείρεται, id est, præcolligitur.

Προήγορος, ου, ὁ, qui primus causam dicit, patronus: à προαγορεύω, prædico, quod ab ἀγορεύω, concionor. Th. ἀγορὰ, forum.

Προηγούμενος, μένη, μενον, antecedens: part. præs. m. verbi προηγέομαι· προηγουμένη (sc. αἰτία) causa interna, ut προκαταρκτικὴ, externa dicitur: undè

Προηγουμένως, adv. ex antecedente; præcipuè; ex professo.

Προηδυνθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi

Προηδύνω, delecto antè: quod ex πρὸ, et ἡδύνω, lætitiâ afficio. Th. ἡδὺς, έος, suavis.

Προῄειν, εις, ει, progrediebar, plusq. p. m. vel imperf. Att. à πρόειμι. Th. εἶμι, eo; perf. m. εἶα, plusq. p. m. ᾔειν.

Προῆκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. et Προήκατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προΐημι, præmitto.

Προήκω, procedo, progredior, antecello: προήκων, part. provectus. Th. ἥκω, fut. ξω, venio.

Προῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio: f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, ες, ε, et per Sync. ἦλθον, ες, ε, p. m. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προηλπικότας, acc. pl. m. g. perf. part. act. verbi προελπίζω, prior spero; f. ίσω, p. προήλπικα, quod ab ἐλπίζω, spero. Th. ἐλπὶς, spes.

Προῆμαρ, pro πρὸ ἡμέρας, ante diem.

Προημαρτηκόσι, dat. pl. perf. part. act. verbi προαμαρτάνω. Th. ἁμαρτάνω, f. ήσω, pecco.

Πρόην, processi, a. 2. ind. verbi προΐημι. Th. ἵημι seu ἕω, mitto.

Προήνεγκα, ας, ε, excellui, a. 1. ind. act. verbi προφέρω, excello. Th. φέρω, fero; fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Προῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προαιρέομαι, præfero, constituo. Th. αἱρέω, capio, eligo, f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Προηρόσιος, ία, ιον, arationem præcedens. Undè προηροσία Δημήτηρ, Ceres ante arationem invocata: ex πρὸ, et ἀρόω, aro.

Προήρχετο, 3. sing. imperf. m. verbi προέρχομαι, prævenio, cum gen. imperf. m. προηρχόμην, ου, ετο. Th. ἔρχομαι, venio.

Προησκήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προασκέω, antè exerceo. Th. ἀσκέω, exerceo; f. ήσω.

Προήσομαι, ῃ, εται, profundam, f. 1. m. verbi προΐημι, projicio. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto: f. ήσω.

Προῃτιασάμεθα, aor. 1. ind. m. verbi προαιτιάομαι, antè criminor; f. m. άσομαι. Th. αἰτία, ας, ἡ, causa.

Προήχθην, ης, η, adductus sum, processi, a. 1. pass. verbi προάγω. Th. ἄγω, duco.

Προθέλυμνα, funditùs, radicitùs, adv. à

Προθέλυμνος, ου, ὁ καὶ ἡ, è radice erutus, qui radicitùs extirpatur. Ex πρὸ, et θέλυμνον, τὸ, fundamentum.

Προθέντα, acc. sing. m. g. a. 2. part. act. verbi προτίθημι, propono. Th. τίθημι, pono, f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. part. θεὶς, εῖσα, έν.

Προθέουσι, permittunt, 3. pl. ind. præs. verbi προθέω.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propositum, propositio: à προτίθημι. Th. τίθημι.

Προθεσμία, ας, ἡ, scil. ὥρα, tempus præstitutum: ab adject. seq.

Προθέσμιος, ία, ιον, præstitutus, antè constitutus: à προτίθημι, antè constituo.

Προθέω, propono, permitto, concedo: vide τίθημι. Sed

Προθέω, procurro, accurro: à θέω.

Προθήκη, ης, ἡ, propositio, res proposita: ab eod. verbo.

Προθορὼν, prosiliens, a. 2. part. act. verbi προθορέω. Th. θόρω, seu θορέω, salio, insilio.

Προθυμέομαι, -οῦμαι, alacri sum animo, promptus sum; studeo, magno studio enitor: à πρόθυμος.

Προθυμηθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. à præced.

Προθυμία, ας, ἡ, alacritas animi promptitudo: à seq.

Πρόθυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, animum alacrem habens, promptus. Th. θυμός.

Προθύμως, adv. promptè, alacri animo, impigrè, enixè: à præced.

Πρόθυρον, ου, τὸ, idem quod προθύραιον, vestibulum quod est ante januam. Th. θύρα, ας, ἡ, janua, ostium.

Προϊάπτω, præmitto, procùl mitto: f. ψω, a. 1. προΐαψα, ας, ε, a. 1. infin. προϊάψαι. Th. ἰάπτω, mitto, f. ψω· undè

Προΐαψε, 3. sing. aor. 1. verbi προϊάπτω.

Προϊδεῖν, a. 2. inf. act. et

Προϊδέσθαι, aor. 2. infin. m. verbi προείδω, prævideo. Th. εἴδω, video: f. m. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον.

Προϊδὼν, οῦσα, όν, a. 2. part. act verbi προείδω.

Προΐει, contract. ex προΐεε, 3. sing. imperf. act. inus. verbi προϊέω, idem quod προΐημι, præmitto.

Προϊέμεν, Ion. et προϊέμεναι, Dor. pro προϊέναι, præs. inf. act. verbi προΐημι, præmitto, negligo. Th. ἵημι, seu ἕω, mitto.

Προϊέμενος, emittens; præs. part. pass. προΐεται, 3. sing. præs. ind med. verbi ejusd.

Προϊέναι, projicere, dejicere; permittere, sinere; præs. inf. à προΐημι.

Προΐζεσθαι, antè alios sedere: ex πρὸ et ἵζομαι. Th. ἵζω, sedere facio.

Προΐηλε, permisit, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προϊάλλω. Th. ἰάλλω, mitto, fut. ἰαλῶ.

Προΐημι, dimitto, immitto; projicio, abjicio; negligo, prætereo, prætermitto; [* concedo arbitrio alicujus: τήνδε Θεῷ πρόες, Il. ά. 127 hanc Deo permitte, i. e. Dei arbitrio trade.] et interdum ut Th. ἵημι, mitto.

Προΐητι, Dor. pro προΐησι, 3. sing. præs. ind. à προΐημι. Th. ἵημι, mitto.

Προῖκα, adv. gratis, sine mercede. Th. προὶξ, donum.

Προΐκτης, ου, ὁ, mendicus: ex πρὸ et ἱκέτης, vel quia προῖκα, gratis, petit.

ΠΡΟΙ`Ξ, et προὶξ, κὸς, ἡ donum: dos; gratia: acc. προῖκας, sed adverbialitèr etiam usurpatur pro gratis, sine mercede, [* προικὸς δίκη, actio quâ dos repetitur, Dem. c. Neæram.] qu. à πρὸ, et ἵκω, venio, quia est donum quo quis alium prævenit ultrò. Aut à πρόεσις, largitio quod à προΐεμαι, effundo, largitèr.

Προΐξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi προϊκνέομαι, advenio, quod ex πρὸ, et ἱκνέομαι, venio, f. ἵξομαι.

Προϊππεύω, equito antè: ex πρὸ et ἱππεύω, equito. Th. ἵππος, equus.

* Προΐσσομαι, stipem peto, manum scil. extendendo. Archilochus ap. Suidam, voc. Καταπροΐξεται. Th. ἵκομαι, venio.

Προΐστημι, f. προστήσω, antepono, propono; προΐσταμαι, σαι, ται, propono; prætendo, prætexo; proficio;

præstituo; operam do alicui rei: At in a. 2. et perf. act. et in pass. est antisto, excello, item præsum; defendo, tueor; prosto; magistratum gero. Th. ἵστημι, sto.

Προΐσχω et προΐσχομαι, protendo, porrigo, prætendo. Th. ἴσχω, vel ἔχω, habeo.

Προϊὼν, όντος, in f. g. προϊοῦσα, aor. 2. part. verbi πρόειμι, procedo. Th. εἶμι, eo, a. 2. ἴον.

Προΐωξις, εως, ἡ, persecutio, per Sync. pro προδίωξις, à προδιώκω, Th. διώκω, prosequor; f. ξω, p. χα.

ΠΡΟΚΑ, adv. subitò, statim: at puto, more προκὸς, i. e. hinnuli, qui velox.

Προκαθεστηκυῖας, gen. sing. f. g. perf. part. act. à προκαθίστημι, antè constituo.

Προκαθηγοῦμαι, ducem me præbeo, ducatum præsto, f. m. ήσομαι, p. pass. προκαθήγημαι. Th. ἡγέομαι, οῦμαι, dux sum.

Προκάθημαι, præsideo, antè sedeo; imperf. med. προεκαθήμην· ex πρὸ, et κάθημαι, sedeo.

* Προκαθίζω, præsideo, consideo.

Προκαθίστημι, antè constituo; ex πρὸ, κατὰ, et ἵστημι, statuo: f. στήσω, p. ἕστηκα, seu ἔστακα· a. 2. ἔστην.

Προκαλέομαι, evoco, provoco, lacesso; in jus voco; item hortor. Th. καλέω, voco.

Προκαλίζετο, 3. sing. imperf. m. Ion. à

Προκαλίζομαι, provoco, lacesso. Th. καλέω, voco.

Προκαμὼν, όντος, a. 2. part. act. à προκάμνω, laboro. Th. κάμνω, laboro: fut. καμῶ, p. κέκμηκα, a. 2. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ου, ὁ καὶ ἡ, præceps. Th. κάρηνον, caput.

Προκαταγγέλλω, prænuncio, antè denuncio: f. ελῶ, p. προκατήγγελκα· a. 1. προκατήγγειλα· perf. part. pass. προκατηγγελμένος. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀγγέλλω, nuntio.

Προκαταλαβεῖν, a. 2. infin. act. à

Προκαταλαμβάνω, præoccupo, anticipo, anteverto: ex πρὸ, κατὰ, et λαμβάνω, capio; f. m. λήψομαι, p. λέληφα, et Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον, perf. pass. εἴλημμαι.

Προκαταλύω, antè dissolvo, antè everto, antè finio; ex πρὸ, κατὰ, et λύω, solvo.

Προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν, principalis, primarius: ex πρὸ, κατὰ, et ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχὴ, initium.

Προκαταρτίζω, priùs absolvo; f. ίσω, a. 1. προκατήρτισα, a. 1. sub. act. προκαταρτίσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. προκαταρτίσωσι. Ex πρὸ, κατὰ, et ἀρτίζω, perficio. Th. ἄρτιος, perfectus.

Προκατασκευάζω, præparo: ex πρὸ, et κατασκευάζω, struo, paro.

Προκατειλημμένη, ης, ἡ, perf. part. pass. f. g. verbi προκαταλαμβάνω, quod vide.

* Προκατέρχομαι, prior descendo; præcedo, priùs eo seu venio.

Προκατήγγειλα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

Προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκαταγγέλλω, q. v.

Προκατήμενος, Ion. pro προκαθήμενος, antè sedens, præs. part. med. verbi προκάθημαι, quod à κάθημαι, sedeo: quod vide.

Προκατίζειν, Ion. pro προκαθίζειν.

Προκατοψόμεναι νῆες, naves quæ exploraturæ præmittuntur, f. 1. part. m. pl. num. f. g. Th. ὄπτομαι, video.

Πρόκειμαι, σαι, ται, proponor; exponor; projicior: Hinc part. præs. προκείμενος, η, ον, propositus: f. m. προκείσομαι, præs. inf. m. προκεῖσθαι. Ex πρὸ, et κεῖμαι jaceo. [* πρόκειται, dicitur vel de versione quæ originali adjacet: idem quod παράκειται, Hesych. vel de libro qui omnibus oculis exponitur, Is. Voss. Variar. Observation. lib. p. 364.]

Προκεκηρυγμένον, prænuntiatum, perf. part. pass. à προκηρύσσω, quod vide.

Προκενόω, -ῶ, f. ώσω, antè exhaurio.

Προκεχειροτονημένοις, priùs designatis, dat. pl. perf. part. pass. à προχειροτονέω, quod ex πρὸ, et χειροτονέω, decerno, creo, elatis manibus: ex χεὶρ, et τείνω, tendo.

Προκηρύσσω, vel Att. ύττω, antè prædico, f. a. 1. προεκήρυξα, perf. προκεκήρυχα, perf. pass. προκεκήρυγμαι· ex πρὸ, et κηρύσσω, prædico. Th. κήρυξ, præco.

Προκινδυνεύω, f. εύω, periclitor pro; propugno periclitando; ex πρὸ, et κινδυνεύω, periclitor. Th. κίνδυνος, periculum.

Προκλῆς, έεος, ὁ, PROCLES, nom. propr.

Προκληθεὶς, εῖσα, ὲν, aor. 1. part. pass. à προκαλέομαι.

Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio: item conditio lata: ab eod. verbo

Προκλυτὸς, ου, ὁ καὶ ἡ, præauditus, præcognitus, dudum notus, antiquus. Th. κλύω, audio.

Προκοπὴ, ῆς, ἡ, processus, progressus; profectus, incrementum; proventus: à seq.

Προκόπτω, proficio, incrementum capio, procedo: imperf. προέκοπτον, f. ψω, perf. act. προκέκοφα, perf. m. προκέκοπα· undè προκοπὴ, ῆς, ἡ, profectus. Th. κόπτω, scindo.

Πρόκριμαι, ατος, τὸ, propriè prælatio, quâ alii alium ante ponimus: à

Προκρίνω, εις, ει, antefero, antepono; præs. inf. προκρίνειν. Ex πρὸ, antè, et κρίνω, judico.

* Πρόκρισις, εως, ἡ, prælatio; præjudicatio.

Πρόκροσσαι, νῆες, dicuntur naves aliæ post alias, seu super alias in continuâ serie: à κροσσὸς, οῦ, ὁ, fimbria; vel κροσσαὶ, scalæ. Vide Eustath. et Suidam.

Προκυρόω, -ῶ, antè sancio: f. ώσω, perf. προκεκύρωκα, perf. part. pass. προκεκυρωμένος, η, ον, priùs sancitus: ex πρὸ, et κυρόω, ratum habeo, auctoritatem do. Th. κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Προκύων, PROCYON, sive Antecanis: sidus quod ante majorem canem oritur: ex πρὸ, et κύων, canis.

* Προκωμίζω, profero.

Προκώμιον, ου, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ πρὸ τοῦ κώμου γραφόμενον, quod ante κῶμον, hymnumque scribitur aut canitur, hymni proœmium.

Πρόκωπος, ου, ὁ καὶ ἡ, remex, qui est ad remum. Th. κώπη, remus.

* Προλαλέω, garrio, Epigr. Stratonicis ap. D'Orville ad Chariton, p. 348.

Προλαμβάνω, occupo, anteverto: f. προλήψομαι, p. προείληφα, a. 2. προέλαβον, ες, ε, præoccupavi. Th. λαμβάνω, capio.

Προλέγω, antè dico, prædico; item antè deligo: imperf. προέλεγον. Th. λέγω, dico: f. ξω, p. χα.

Προλείπω, relinquo. Vide in προλελοιπότες.

Προλελεγμένος, η, ον, antè delectus: perf. part. pass. verbi προλέγω, quod vide.

Προλελοιπότες, relicti, nom. pl. part. p. m. verbi προλείπω, relinquo; f. ψω, a. 2. προέλιπον, a. 2. m. προελιπόμην, p. m. προλέλοιπα, Th. λείπω, linquo.

Προλεσχηνεύω. Vide λεσχηνεύω.

Προλήνιον, ου, τὸ, antetorcular; ex πρὸ, et ληνὸς, torcular.

Πρόληψις, εως, ἡ, anticipatio; occupatio; anticipata opinio; suspicio, præsumptio: à προλαμβάνω, q. v.

Προλιπόνθ', et προλιπόντ', pro προλιπόντα, acc. sing. vel pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. act. verbi προλείπω, relinquo: quod vide in προλελοιπότες.

Προλιπὼν, relinquens; in f. gen. προλιποῦσα, a. 2. part. act. verbi ejusd.

Πρόλοχος, ου, ὁ, nomen viri, quasi d. primus insidiator.

Προμάθεια, ας, ἁ, Dor. pro προμήθεια, quod vide.

Προμαθεῖν, prædidicisse, a. 2. inf. act. verbi προμανθάνω, quod vide.

Προμαθεὺς, έως, ὁ, Dor. pro Προμηθεὺς, quod vide.

Πρόμαλος, ου, ἡ, plantæ species, vitex; myrica. Th. μαλὸς, idem quod ἁμαλὸς, tener.

Προμανθάνω, antè disco: ex πρὸ, et μανθάνω, disco; f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Προμαρτύρομαι, antè testor, prænuntio; f. m. οῦμαι, aor. 1. m. προεμαρτυράμην, ω, ατο· à μαρτύρομαι, testor. Th. μάρτυρ, testis.

Προμαχέω, -ῶ, propugno, f. ήσω, p. προμεμάχηκα.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, Ion. pro προμαχὼν, q. v.

Προμαχίζω, in primâ acie pugno: f. ίσω. Th. μάχομαι, pugno: f. μαχήσομαι.

Προμάχοις, et Ion. προμάχοισι, propugnatoribus, dat. pl. à πρόμαχος,

Προμάχομαι, *in primâ acie pugno, propugno.*

Πρόμαχος, ου, ὁ & ἡ, *qui pugnat in primâ acie, antesignanus, propugnator* contract. πρόμος. Th. μάχομαι, *pugno.*

Προμάχων, gen. pl. præced. et

Προμαχὼν, ῶνος, ὁ, *propugnaculum.* Th. μάχομαι, *pugno.*

Προμελετάω, *antè meditor:* f. ήσω, perf. προμεμελέτηκα, a. 1. προμελέτησα· ex πρὸ, et μελετάω, *curo, meditor.* Th. μέλει, *curæ est.*

Προμεριμνάω, -ῶ, *priùs sum solicitus;* f. ήσω. p. προμεμερίμνηκα· ex πρὸ, et μεριμνάω, *anxiè cogito.* Th. μέριμνα, ης, ἡ, *cura.*

Προμετωπίδιον, ου, τὸ, *frontale:* ex πρὸ, et μέτωπον, *frons.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Προμήθεια, ας, ἡ, vel προμηθία, *providentia, prudentia, cura, respectus:* à προμηθὴς, quod vide.

Προμηθείη, et -ίη, Ion. pro præced.

Προμηθέομαι, *provideo, curam alicujus gero, rationem habeo:* à προμηθής.

Προμηθεὺς, έως, ὁ, *PROMETHEUS*, nomen viri: quod à

Προμηθὴς, έος, ὁ & ἡ, *providus, circumspectus:* ex πρὸ, *antè*, et μῆδος, εος, τὸ, *cura.*

Προμηνύω, *antè significo, indico:* f. ύσω, p. προμεμήνυκα· ex πρὸ et μηνύω.

Προμιγῆναι, *misceri*, a. 2. inf. pass. verbi

Προμίγνυμι, *priùs misceo.* Th. μίγνυμι, *misceo:* f. ξω. p. χα, a. 1. pass. ἐμίχθην, aor. 2. pass. ἐμίγην.

Προμολέω, *progredior:* ex πρὸ, et μολέω, seu μόλω, *venio, eo.*

Προμολὴ, ῆς, ἡ, *vestibulum:* quia προμολοῦμεν, id est, *prodimus* per illud.

Πρόμος, ου, ὁ & ἡ, *antesignanus*, contract. ex πρόμαχος. Th. μάχομαι, *pugno.* Nisi ex πρὸ, et μάω, ut sit *qui antè ruit* in hostem.

Προναυμαχέω, *ante aliquem prælio navali dimico;* ex πρὸ, et ναυμαχέω, *navale prælium ineo:* ex ναῦς, et μάχομαι, *pugno.*

Πρόναον, ου, τὸ, et Ion. προνήϊον, *templi vestibulum.* Th. ναὸς, *templum.*

Προνέμω, seu προσνέμω, *tribuo; progredior*, propriè *pascendo.* Th. νέμω, idem.

Προνοέω, -ῶ, et έομαι, -οῦμαι, *antè mente percipio; provideo; procuro:* f. ήσω, perf. προνενόηκα, præs. inf. act. προνοεῖν, præs. inf. pass. προνοεῖσθαι· à νοέω, *cogito.* Th. νόος, νοῦς, *mens.*

Προνοὴ, ῆς, ἡ, nomen mulieris.

Προνοήσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à προνοέω, quod vide.

Προνοητικὸς, ὴ, ὸν, *providendi solertiam habens, providus:* ab eod.

Πρόνοια, ας, ἡ, et Ion. προνοίη, *cura, prudentia:* ab eod.

Προνομεύω, f. εύσω, *pabulatum egredior; prædationibus infesto, captivum abduco:* præs. pass. προνομεύομαι, *captivus abducor ab iis qui pabulatum egressi sunt:* à

Προνομὴ, ῆς, ἡ, *pabulatio;* item *direptio;* et *præda ipsa:* à νομὴ, *pastus.* Th. νέμω, *distribuo, pasco.*

Προνοοῦσι, 3. pl. præs. ind. προνοοῦντος, gen. sing. part. præs. verbi προνοέω, quod vide.

Προνουμηνία, ας, ἡ, *dies præcedens neomeniam.*

Προνὺξ, Poët. adv. idem valet ac πρὸ νυκτὸς, *ante noctem.*

ΠΡΟ´Ξ, προκὸς, ὁ vel ἡ, *hinnulus, dama.*

Προξενέω, -ῶ, *sum hospes publicus, hospitio excipio nomine civitatis; sum interpres et conciliator versurarum, aliorumque contractuum:* à πρόξενος.

Προξενητὴς, οῦ, ὁ, *proxeneta, pararius, conciliator:* à præced. verbo.

Πρόξενος, ου, ὁ & ἡ, *hospes publicus civitatis; privatus quâcum civitas aliqua publicè hospitium fecit; qui aliquid civitatis nomine procurat, seu procuravit alicui; conciliator,* v. gr. *nuptiarum; socius*, Lys. Th. ξένος, *hospes.*

Προοδηγὸς, οῦ, ὁ & ἡ, *dux viæ:* ex πρὸ, et ὁδηγὸς, idem, quod vide.

Προοδοποιέω, *viam præstruo, viam patefacio, præparo;* item *auctor et adjutor sum exemplum præbeo:* ex πρὸ, ὁδὸς, οῦ, ἡ, *via*, et ποιέω.

Πρόοδος, ου, ἡ, *progressus, incrementum.*

Προοιμιάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi προοιμιάζομαι, *exordior;* f. m. άσομαι, præs. part. m. προοιμιαζόμενος, μένη, μενον· à

Προοίμιον, ου, τὸ, *exordium, PROŒMIUM.* Th. οἴμη, *via, semita.*

Προοπτέον, *prospiciendum:* et

Πρόοπτος, ου, ὁ & ἡ, *prævisus, manifestus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Προοράω, -ῶ, *ante me video, prospicio:* imperf. m. προωραόμην, -ώμην, p. act. προεώρακα, p. part. act. προεωρακὼς, υῖα, ὸς, *qui anteà vidit.* Th. ὁράω, *video.*

Προορίζω, *priùs definio:* f. ίσω, p. προώρικα, a. 1. προώρισα *prædestinavi, decrevi,* a. 1. part. act. προορίσας, ασα, αν, *qui prædestinavit:* ex πρὸ, et ὁρίζω, *definio.* Th. ὅρος, *terminus.*

Πρόου, *projice:* a. 2. imperat. m. πρόεσο, πρόεο, πρόου, verbi προΐημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Προοφειλόμενος, μένη, μενον, *antè debitus*, præs. part. pass. à

Προοφείλω, *prior debeo:* item *debeo.* Th. ὀφείλω, *debeo.*

Πρόπαν, n. g. et πρόπας, m. gen. *universum, -us.* Th. πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis, -e.*

Πρόπαππος, ου ὁ, *proavus; atavus.*

Πρόπαρ, per Apoc. pro

Προπάροιθε, *antè, e regione:* à πάροιθε, idem quod Th. πάρος, *antè*, adv.

Προπάσχω, *antè partior*, aor. 2. προέπαθον, a. 2. part. act. προπαθὼν, οῦσα, όν. Th. πάσχω, *patior:* f. m. πείσομαι, p. m. πέπονθα, a. 2. m. ἐπαθόμην.

Προπάτωρ ορος, ὁ, *secundus auctor*, *qui vice patris* seu *auctoris* est: propriè *avus, progenitor, generis auctor:* ex πρὸ, et πατὴρ, *pater.*

Πρόπειρα, ας, ἡ, *periculum;* *quod de re aliquâ fit, antequam aliquid eggrediamur:* ex πρὸ, *antè*, et Th. πεῖρα, *conatus.*

Προπέμπω, *mitto antè;* item *deduco, prosequor, comitor:* f. ψω, a. 1. προέπεμψα, a. 1. imperat. act. πρόπεμψον, έτω, a. 1. sub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, *prosequar:* a. 1. pass. προεπέμφθην, ης, η, a. 1. inf. pass. προπεμφθῆναι, a. 1. part. pass. προπεμφθεὶς, εῖσα, ὲν· ex πρὸ, et Th. πέμπω, *mitto.*

Προπεπευσμένος, vel προπεπυσμένος, η, ον, *qui ante aliquid intellexit:* p. part. pass. verbi προπυνθάνομαι, quod à πυνθάνομαι, *audio:* f. m. πεύσομαι.

Προπεπωκὼς, υῖα, ὸς, *qui propinavit:* p. part. act. verbi προπίνω, quod vide.

Προπεσόντα, acc. sing. a. 2. part. act. à προπίπτω, *procido.* Th. πίπτω, *cado:* f. med. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Προπέτεια, ας, ἡ, *petulantia, præcipitantia, temeritas, protervia:* item *proclivitas, propensio:* à προπετὴς, quod vide.

Προπετῆ, acc. sing. à

Προπετὴς, έος, ὁ & ἡ, *præceps, pronus; petulans, protervus, procax,* προπετὲς, *præcipitantèr*, adverbialitèr. Ex πρὸ, et πέτω, pro quo in usu est πίπτω, *cado.*

Προπετῶς, adv. *præcipitantèr, temerè:* à præced.

Προπεφραδμένα, [**per præcones indicata, prædicata.* Hes. Op. 655.] Dor. pro προπεφρασμένα, nom. vel acc. pl. n. gen. perf. part. pass. verbi προφράζομαι, *prædicor, prænuntior.* Th. φράζω *dico:* f. σω, a. 2. ἔφραδον, p. pass. πέφρασμαι, p. m. πέφραδα.

* Προπηδάω, *exilio, prosilio.*

Προπηλακίζω, vide in seq.

Προπηλακισθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi προπηλακίζω, propriè *luto*, seu *fuligine inquino; probro et ignominiâ afficio; stupro per vim et licentiam:* ex πρὸ, et πηλακίζω, *contumeliâ afficio;* propriè per aspersionem *luti:* à Th. πηλὸς, *lutum.*

Προπίνω, *PROPINO;* item *poculo prevoco;* per Metaph. *in gratiam alicujus alium prodo, concedo, largior:* ex πρὸ, et πίνω, *bibo:* f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Προπίπτοντες, *incidentes:* nom. pl. præs. part. à

Προπίπτω, *procido:* f. πτώσω, p. πέπτωκα· à πίπτω.

Προποδίζω, *procedo, progredior:* à ποδίζω, *gradior:* f. ίσω. Th. ποῦς, ποδὸς, ὁ, *pes.*

Προποιέω, *antè vel priùs facio:* ex πρὸ et ποιέω.

Πρόπολος, ου, ὁ & ἡ, *qui circa dominum suum versatur, minister, servus.* Th. πολέω.

* **Προπομπεύω**, f. *εύσω*, *procedo*, *in solemni pompâ præeo*, vel *præfero*.

Προπομπὴ, ῆς, ἡ, *præmissio*, *deductio*: et

Προπομπὸς, ὁ, ὁ ξ ἡ, *anteambulo*, *prævius*, *deductor*: à προπέμπω, quod vide.

Προπορεύομαι, *præcedo*, *præeo*: f. m. εύσομαι, p. pass. προπεπόρευμαι· ex πρὸ, et πορεύομαι.

Προπράττω, *antè facio*: ex πρὸ et πράττω.

Προπρεὼν, ῶνος, ὁ, *promptus*, *benevolus*; qu. πρόθυμος. Videtur compos. ex πρὸ, et πρηὼν, ὁ, *cacumen montis*: et per Systol. πρεὼν, idemque valet ac

Προπρηνὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *præceps*, *pronus*, *proclivis*; *paratus*, *propensus*. Th. πρηνὴς, idem.

Προπροκυλίνδομαι, majoris emphaseos gratiâ pro προκυλίνδομαι, *provolvor ad pedes alicujus more supplicis*: à κυλίνδω, idem quod Th. κυλίω, *volvo*.

Προπτύω, *antè exspuo*: ex πρὸ, et πτύω, *exspuo*.

Πρόπτωσις, εως, ἡ, *procidentia*, *prolapsio*: à προπίπτω.

Προπύλαιον, et **πρόπυλον**, ου, τὸ, *vestibulum*. Th. πύλη, *porta*.

Προπώλης, ου, ὁ, *PROPOLA*: *venditor primarius*. Th. πωλέω, *vendo*.

Προῤῥεῖ, *profluit*: 3. sing. præs. ind. et

Προῤῥέοντι, *profluenti*: dat. sing. præs. part. à

Προῤῥέω, vel προῤῥέω, *profluo*: ex πρὸ, et ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω, p. ἔῤῥευκα· at

Προῤῥέω, *prædico*: f. ήσω, p. προῤῥηκα, et Att. προείρηκα. Th. ῥέω, *dico*. Hesych.

Πρόῤῥησις, εως, ἡ, *vaticinium*. [* *oraculi septum*. Luc. de Sacrif. p. 368.] dat. pl. προῤῥήσεσι· à præced.

Πρόῤῥιζος, ου, ὁ ξ ἡ, vel πρόῤῥιζος, *unà cum radice*, *radicitùs*. Th. ῥίζα, ης, ἡ, *radix*.

ΠΡΟ'Σ, præp. cum gen. *à*, *ab*, *ex*, *erga*, *cum*: cum dat. *ad*, *apud*, *usque*: cum acc. *in*, *apud*, *inter*, *ad*, *contra*, *propter*, *juxta*, *circiter*: [* *de*, πρὸς ἀγγέλους λέγει, Heb. i. 7. λέγειν τοὺς Θεοὺς πρὸς αὐτόν. Ælian. V. H. xii. 64. *Deos declarare de ipso* (Alexandro, scil.); ubi vid. Perizon. Absolutè, πρὸς est προσέτι, *præterea*, πρὸς δὲ, *ad hæc verò*.

Προσάββατον, ου, τὸ, *dies qui sabbatum antecedit*.

Προσάγαγε, aor. 2. imperat. act. et

Προσαγάγω, ης, η, a. 2. sub. act. verbi προσάγω, *adduco*, quod vide.

Προσαγγέλλω, *annuntio*, f. αγγελῶ, p. προσήγγελκα. Th. ἀγγέλλω, idem.

Προσαγορευτικὸς, ἡ, ὸν, *salutatorius*: à

Προσαγορεύω, *compello*, *saluto*, *cognomino*· f. εύσω, p. προσηγόρευκα, præs. pass. προσαγορεύομαι, η, εται, *cognominor*: a. 1. ind. pass. προσηγορεύθην, ης, η· ab ἀγορεύω, *verba facio pro concione*. Th. ἀγορὰ, *forum*.

Προσάγω, *adduco*; item *accedo*, *appropinquo*. In med. *ad me adduco*, *allicio*, *concilio*; *in potestatem redigo*; *cogo*, vel *manere in partibus*, vel *redire ad partes*; *accedo*; *sumo*, v. gr. *cibum*: f. ξω, p. προσῆχα, a. 2. προσήγαγον, a. 2. sub. προσαγάγω, ης, η, a. 2. part. προσαγαγών. Th. ἄγω, *duco*.

Προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, *aditus*, *accessus*; *deductio*: à præced.

Προσαιτέω, -ῶ, *mendico*: f. ήσω, p. προσῄτηκα. Th. αἰτέω, *peto*.

Προσαίτης, ου, ὁ, *mendicus*. Vide præced.

Προσακτέον, *adducendum*: verbale à προσάγω.

Προσαλείφω, *allino*, *illino*: ex πρὸς, et ἀλείφω, *ungo*.

Προσαμύνει, *tutatur*: 3. sing. præs. ind. act. verbi

Προσαμύνω, *insupèr auxilior*. Th. ἀμύνω, *auxilior*, f. υνῶ, p. ἤμυγκα, a. 1. ἤμυνα.

Προσαναβαίνω, *ascendo*: a. 2. προσανέβη, ης, η, a. 2. imperat. προσανάβηθι, et Atticè προσανάβαθι, per Apoc. προσανάβα. Ex πρὸς, ἀνὰ, et βαίνω, *eo*, *vado*, f. m. βήσομαι, p. βέβηκα.

Προσανάβασις, εως, ἡ, *ascensio*.

* **Προσαναιρέω**, *contrucido*; *tollo*; *insuper suspicio*.

Προσαναλέγομαι, *prætereà commemoro*.

Προσαναλίσκω, *impendo*: f. προσαναλώσω, perf. προσανήλωκα, aor. 1. act. προσανήλωσα, a. 1. part. act. προσαναλώσας, ασα, αν· ex πρὸς, et ἀναλίσκω, *consumo*. Th. ἁλίσκω, *capio*: f. ἁλώσω, p. ἧλωκα, et Att. ἑάλωκα, a. 2. ἧλων.

Προσαναπαύομαι, *acquiesco*, *requiesco*; f. m. παύσομαι, p. pass. πέπαυσμαι.

* **Προσαναπίμπλημι**, *repleo*, *refercio*.

Προσαναπληρόω, -ῶ, *suppleo*: fut. ώσω, a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα· ex πρὸς, ἀνὰ, et πληρόω, *impleo*. Th. πλέος, *plenus*.

Προσανατίθεμαι, *confero*, præs. ind. med. προσανεθέμην, σο, το, a. 2. ind. m. ex πρὸς, ἀνὰ, et τίθημι, *pono*.

Προσανατρέπω, *prætereà subverto*.

Προσαναφέρω, *offero*; *refero*.

Προσανέρπω, *adrepo*, *irrepo*, *perrepo*: ex πρὸς, ἀνὰ, et ἕρπω, *serpo*.

Προσανεσπάσθησαν, *convulsi fuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi προσανασπάω· ex πρὸς, ἀνὰ, et σπάω, *traho*: f. άσω, perf. pass. ἔσπασμαι.

Προσανὴς, έος, ὁ ξ ἡ, Dor. pro προσηνὴς, qu. vide; dat. προσανεῖ.

Προσανοίγω, *adaperio*: ex πρὸς, et ἀνοίγω.

Προσανοικοδομέω, ῶ, *in adversum ædifico*: ex πρὸς, ἀνὰ, et οἰκοδομέω.

Προσάντης, εος, ὁ ξ ἡ, *acclivis*; κατάντης, *declivis*: ab ἄντα, *coram*. Th. ἀντὶ, *pro*.

Προσάπαξ, *semel*, *duntaxat*. Th. ἅπαξ, *semel*, *omninò*.

Προσαπειλέομαι, -οῦμαι, *addo minas*: f. m. ήσομαι, a. 1. m. προσηπειλησάμην, ω, ατο, *addidi minas*, aor. 1. part. m. προσαπειλησάμενος. Th. ἀπειλέω, *minor*, *minitor*.

Προσαπέκτεινα, *interfeci*, a. 1. verbi προσαποκτείνω.

Προσαποθνήσκω, *prætereà morior*, *etiam morior*. Th. θνήσκω.

Προσαποκτείνω, *occido*, *interficio*: ex πρὸς, ἀπὸ, et κτείνω, idem.

Προσαπολέσαντες, nom. pl. f. 2. part. verbi

Προσαπόλλυμι, *prætereà* vel *simul perdo*, vel *perdo*: ex πρὸς, ἀπὸ, et ὄλλυμι, *perdo*, f. ὀλέσω, qu. ab ὀλέω, p. ὤλεκα, et Att. ὀλώλεκα, f. 2. ὀλῶ, inde f. 2. part. act. ὀλῶν, οῦσα, οῦν.

Προσαποστέλλω, *prætereà ablego*.

Προσάπτω, *alligo*, *appendo*, *affigo*, *attribuo*. Th. ἅπτω, *necto*, f. ψω

* **Προσαράττω**, *impingo*.

Προσαρήρεται, *adjungit*, *aptat*: 3. sing. præs. ind. m. à

Προσαρήρομαι, *adjungo*, *apto*. A præterito medio formatur præsens, significans idem quod primitivum. Sic ab ἄρω, *apto*, *congruo*; f. ἀρῶ, p. m. ἦρα, et Att. ἄρηρα, undè præsens ἀρήρομαι.

Προσαρηρότα, nom. pl. n. g. vel acc. sing. m. g. p. part. à προσάρω, *apto*. Th. ἄρω, *apto*; fut. ρῶ, p. m. ἦρα, et Att. redupl. ἄρηρα, unde p. m. part. ἀρηρὼς, ότος.

Προσαρμόζω, *adapto*, *accommodo*: ab ἁρμόζω, *congruo*. Th. ἄρω, *apto*.

Προσαρτάω, *appendo*. Th. ἀρτάω, fut. ήσω, idem.

Προσάρω, *adapto*: vide in προσαρηρότα.

Προσαυδάω, -ῶ, *alloquor*, *compello*: ex πρὸς, et αὐδάω, *loquor*. Th. αὐδὴ, *vox*.

Προσαφοδεύω, *alvi profluvium rejicio*.

Προσβαίνω, *ascendo*, *conscendo*; item *accedo*. Th. βαίνω, *eo*, fut. m. βήσομαι, perf. βέβηκα, a. 2. ἔβην.

Προσβαλλόντων, gen. pl. præs. part. act. à

Προσβάλλω, *adjicio*. Th. βάλλω, *jacio*, *mitto*, quod vide.

Προσβὰς, *adiens*: a. 2. part. act. verbi προσβαίνω, quod vide.

Πρόσβασις, εως, ἡ, *accessus*: à προσβαίνω.

Προσβιβάζω, *promoveo*, *impello*: f. άσω, p. βεβίβακα· ex πρὸς, et βιβάζω.

Προσβλέπω, *obtueor*, *intueor*: ex πρὸς, et βλέπω, fut. ψω, idem.

Προσβολὴ, ῆς, ἡ, *adjectus*; *impetus*, *concursus in prælio*, *oppugnatio*, v. gr. *urbis*; *appulsus navium ad terram*; *aditus*, cum ad locum aliquem acceditur: à προσβάλλω, *adjicio*: p. m. βέβολα.

Προσβόλωσις, εως, ἡ, *impetus*, *vis*.

Προσγελάω, *arrideo*: ex πρὸς, et γελάω, *rideo*.

Προσγίνομαι, vel **προσγίγομαι**, *accedo ad aliquem*; *adnascor*: ex πρὸς, et γίνομαι, *sum*: f. m. γενή-

ῦομαι, a. 2. ἐγενόμην. Th. γείνομαι, nascor.

Προσδαπἄνάω, -ῶ, insuper insumo: f. ήσω, a. 1. προσεδαπάνησα, a. 1. sub. act. προσδαπανήσω, ῃς, ῃ· ex πρὸς, et δαπανάω, consumo.

Πρόσδεγμα, ἄτος, τὸ, susceptio: à προσδέχομαι

Προσδεὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, qui insuper eget, indigus: à προσδέομαι.

Προσδεῖ, insuper opus est: ex πρὸς, et δεῖ, opus est.

Προσδείκνυμι, insuper ostendo: f. δείξω, p. δέδειχα· ex πρὸς, et δείκνυμι.

Προσδέκομαι, Ion. pro προσδέχομαι, quod vide.

Προσδεκτὸς, ἡ, ὸν, acceptus, gratus: à προσδέχομαι.

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi προσδέχομαι, quod vide.

Προσδέομαι, egeo, cum gen. δεῖσθαι, præs. inf. m. δεόμενος, præs. m. vide προσδεῖ.

Προσδέχομαι, admitto; expecto; excipio, sustineo impetum: præs. imperat. m. προσδέχου, f. m. ξομαι, p. pass. προσδέδεγμαι, a. 1. m. προσεδεξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. πρόσδεξαι, άσθω, et in pl. προσδέξασθε, a. 1. med. part. προσδεξάμενος· ex πρὸς, et Th. δέχομαι, capio.

Προσδίδωμι, addo, impertio: f. ώσω, a. 1. έδωκα· ex πρὸς, et δίδωμι, do.

Προσδοκάω, -ῶ, expecto: imp. προσεδόκαον, -ων, fut. ήσω, a. 1. προσεδόκησα· ex πρὸς, et δοκάω, idem quod Th. δοκάζω, observo, expecto.

Προσδοκέω, Ion. pro præced.

Προσδοκία, ας, ἡ, expectatio: et

Προσδόκῐμος, ὁ ꝁ ἡ, qui expectatur: à προσδοκάω, quod vide.

Προσδοκώμενος, ε, præs. part. pass. ab eod.

Προσδοσία, ας, ἡ, proditio: à προσδίδομαι, prodo. Th. δίδωμι, do.

Προσδρᾰμέω, accurro, f. ήσω, a. 1. ἐδράμησα, p. προσδεδράμηκα.

Προσδρᾰμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi προστρέχω, accurro: ex πρὸς, et Th. τρέχω, curro: fut. θρέξω, perf. δεδράμηκα, a. 2. ἔδρᾰμον, p. m. δέδρομα.

Προσεάω, -ῶ, permitto: f. άσω, aor. 1. προσείασα. Th. ἐάω, sino, permitto: f. ἐάσω, p. εἴακα.

Προσεβήσᾰτο, recessit: 3. sing. a. 1. m. verbi προσβαίνω, qu. vide.

Προσεγγελῶσιν, 3. pl. præs. act. verbi προσεγγελάω, arrideo: quod ex πρὸς, ἐν, et γελάω, fut. άσω, rideo.

Προσεγγίζω, appropinquo: fut. ίσω, p. προσήγγικα, aor. 1. προσήγγισα, aor. 1. inf. act. προσεγγίσαι· ex πρὸς, et ἐγγίζω, appropinquo. Th. ἐγγὺς, prope. Hinc

Προσεγγισμὸς, ε, ὁ, appropinquatio.

Προσεδεχόμεθα, 1. pl. imperf. med. verbi προσδέχομαι.

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, quod vide.

Προσεδόκων, imperf. act. προσεδόκαον, -ων, verbi ejusd.

Προσέδρᾰμον, ες, ε, a. 2. ind. verbi προστρέχω, quod vide.

Προσεδρεύω, assideo, curo; obsideo; εδσω· à

Πρόσεδρος, ε, ὁ ꝁ ἡ, assessor, assiduus in aliquâ re: ab ἕδρα, ας, ἡ, sella. Th. ἕζομαι, sedeo.

Προσέειπε, alloquebatur: Att. vel Poët. Pleonasmo pro προσεῖπε, 3. sing. a. 1. vel 2. vel etiam imperf. verbi προσέπω. Th. ἔπω, dico, quod vide.

Προσέθηκα, ας, ε, admovi, a. 1. ind. act. προσεθέμην, σο, το, a. 2. ind. m. à προστίθημι, appono.

Προσεθίζω, assuefacio: ex πρὸς, et ἐθίζω, idem.

Προσέθυ, 2. sing. a. 2. ind. m. à προστίθημι, appono. Th. τίθημι, pono: f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην, ἔθεσο, Ion. ἔθεο, et per Crasin Att. ἔθυ.

Προσείδω, video, aspicio; f. 1. m. προσείσομαι· vide εἴδω, idem.

Προσεικάζω, assimilo, comparo: ex πρὸς, et εἰκάζω, f. σω, idem. Th. εἴκω, similis sum.

Προσείκελος, ε, ὁ ꝁ ἡ, assimilis: ex πρὸς, et εἴκελος, similis, Poët. ab eod. Th.

Προσείκω, assimilis sum, videor: ex πρὸς, et εἴκω.

Προσειλήφει, 3. sing. plusq. p. act. Att. verbi προσλαμβάνω, assumo. Th. λαμβάνω, capio: f. λήψομαι, p. λέληφα, et Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Προσεῖλε, 2. sing. a. 2. m. verbi προσαιρέομαι, -ῦμαι, allego. Th. αἱρέω, capio; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον, a. 2. m. εἱλόμην, ε, ετο.

Πρόσειμι, accedo: ab εἶμι, eo; item insum, adsum: ab εἰμὶ, sum. Th. ἔω.

Προσεῖναι, adesse, juvare: præs. inf. à πρόσειμι, vide præced.

Προσειπεῖν, alloqui, affari: a. 2. inf. act. verbi προσέπω. Th. ἔπω, dico; a. 1. εἶπα, a. 2. εἶπον.

Πρόσεισι, 3. sing. præs. ind. à πρόσειμι, adeo. Th. εἶμι, eo.

Προσεῖχον, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, animum adverto, caveo: f. προσέξω. Th. ἔχω, habeo; a. 2. ἔσχον.

Προσεκέᾰτο, Ion. pro προσέκειντο, 3. pl. imperf. m. et

Προσέκειτο, instabat; 3. sing. imperf. m. verbi πρόσκειμαι. Th. κεῖμαι, jaceo.

Προσεκκαίω, accendo, insuper exuro; fut. καύσω, a. 1. -εξέκαυσα, p. εκκέκαυκα. Vide ἐκκαίω.

Προσεκολλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσκολλάω, agglutino: f. ήσω, p. προσκεκόλληκα. Th. κόλλα, ης, ἡ, gluten.

Προσέκοψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. à προσκόπτω, offendo, impingo; f. ψω, p. προσκέκοφα, a. 1. sub. προσκόψω, ῃς, ῃ, p. pass. προσκέκομμαι. Th. κόπτω, scindo.

Προσεκτήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προσκτάομαι, acquiro. Th. κτάομαι, possideo; f. m. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

Προσεκύλῖσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσκυλίω, advolvo. Th. κυλίω, volvo; fut. ίσω, p. κεκύλικα.

Προσεκύνει, 3. sing. imperf. act. verbi προσκυνέω, osculor; adoro; f. ήσω, p. προσκεκύνηκα, a. 1. προσεκύνησα· ex πρὸς, et κυνέω, id. quod κύω, osculor.

Προσέκυρσε, appulit; 3. sing. a. 1. ind. act. Æol. verbi προσκύρω, appropinquo. Th. κύρω, incido; f. Æol. κύρσω.

Προσεκχέω, effundo, insuper effundo; f. εύσω, a. 1. -εξέχευσα, p -εκκέχευκα· ex πρὸς, ἐκ, et Th. χέω, fundo.

Προσελαύνω, advehor: ex πρὸς, et Th. ἐλαύνω, agito; f. ἐλάσω.

* Προσελεῖν, contumeliâ afficere, προσελῦμεν, injuriâ afficimus.

Προσέλεκτο, 3. sing. plusq. p pass. Poët. pro προσελέλεκτο, verbi προσλέγω. Th. λέγω, dico; f. ξω, p. χα.

Προσελέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd.

Προσελεύσεται, 3. sing. f. 1. m. et

Προσελήλυθα, 1. sing. p. m. et

Προσελθὼν, a. 2. part. act. verbi προσέρχομαι, accedo. Th. ἔρχομαι, venio; f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον per Sync. ἦλθον, p. m. ἤλυθα, et Att. ἐλήλυθα.

Προσελκόμενος, μένη, μενον, attrahens; præs. part. m. verbi προσέλκω, attraho, illicio, scil. in fraudem: ex πρὸς, et Th. ἕλκω, traho f. ξω.

Προσεμβαίνω, ingredior; insulto: ex πρὸς, ἐν, et βαίνω, eo, vado; f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Προσεμβρῑμάομαι, -ῶμαι, prætereà infremo in aliquem: ex πρὸς, ἐν, et βριμάομαι.

Προσέμενον, imperf. act. verbi προσμένω, permaneo. Th. μένω maneo; fut. μενῶ, a. 1. ἔμεινα.

Προσέμιξε, admiscuit: 2. sing aor. 1. ind. act. verbi προσμιγνύω quod vide.

Προσεμπικραίνομαι, insuper acerbor in aliquâ re: ex πρὸς, ἐν, et πικραίνω, exacerbo. Th. πικρὸς, amarus.

Προσεμπρήθω, insuper incendo, prætereà, accendo: ex πρὸς, ἐν, et πρήθω.

Προσεμφερὴς, έος, ὁ ꝁ ἡ, id. quod ἐμφερὴς, similis. Th. φέρω, fero.

Προσένᾱχε, Dor. pro προσένηχε, 3. sing. imperf. à προσνήχω, adnato, f. ξω· ex πρὸς, et νήχω, idem quod Th. νέω, nato.

Προσενεγκάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. προσένεγκον, ατω· προσενέγκας, a. 1. part. act. et

Προσενεχθέντος, gen. sing. a. 1. part. pass. à προσφέρω, offero, offero. Th. φέρω, fero; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα, a. 2. ἤνεγκον.

Προσενήνοχα, ας, ε, p. m. Att. verbi προσφέρω· vide præced.

Προσενθυμεῖται, 3. sing. præs. ind. pass. à

Προσενθυμέω, intelligo: f. ήσω, p. προσεντεθύμηκα· ex πρὸς, ἐν, et θυμὸς, animus.

Προσεντείνω, *magis intendo; magis cædo*: ex πρὸς, ἐν, et τείνω, *tendo*, quod vide.

Προσεξαποστέλλω, *prætereà demitto, exire jubeo*: ex πρὸς, ἐξ, ἀπὸ, et στέλλω, *mitto*.

Προσεξηγέομαι, *prætereà narro*: ex πρὸς, ἐξ, et Th. ἡγέομαι.

Προσέοικα, *assimilis sum, videor*, p. m. à προσείκω.

Προσεοικότα, acc. sing. à

Προσεοικὼς, υῖα, ὸς, *assimilis, decens*: p. part. med. verbi προσείκω.

Προσέπαιξε, Att. pro προσέπαιξε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπαίζω, *jocor*. Th. παίζω, *ludo, jocor*: f. ξω, et σω.

Προσέπεσον, a. 2. ind. act. verbi προσπίπτω, *accido ad pedes*: f. προσπτώσω, p. προσπέπτωκα, a. 2. προσέπεσον, ες, ε, a. 2. part. act. προσπεσὼν, ὂσα, όν. Th. πίπτω, *cado*; f. 2. m. πεσῦμαι.

Προσεπιδείξαιμι, a. 1. opt. act. verbi προσεπιδείκνυμι, *insuper ostendo*: ex πρὸς, ἐπὶ, et δείκνυμι, seu δεικνύω, *ostendo*, fut. ξω, perf. δέδειχα.

Προσεπιμετρέω, *ultra justum subindè admetior, ad cumulum addo, largior*: ex πρὸς, ἐπὶ, et μετρέω, *metior*. Th. μέτρον, *mensura*.

Προσεπιτιμάω, *insuper increpo, increpo*: ex πρὸς, ἐπὶ, et τιμάω.

Προσεπιφύομαι, *insuper adnascor*: ex πρὸς, ἐπὶ, et φύομαι. Vide ἐπίφυμι.

Προσεπλάκη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi προσπλέκω, *annecto*. Th. πλέκω, *necto*: f. ξω, a. 2. ἔπλακον.

Προσεποιεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi προσποιέομαι, *fingo, simulo*. Th. ποιέω, *facio*.

Προσέπταισεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προσπταίω.

Προσέπτυκτο, 3. sing. plusq. p. pass. à προσπτύσσομαι, *applicor, circumplicor*; item *amicè saluto*: f. m. ξομαι, p. pass. προσέπτυγμαι, ξαι, κται, *circumvolutus*, vel *adplicitus fui*: ex πρὸς, et πτύσσω, *plico*.

* Προσέπω, *saluto*. Th. ἔπω, *dico*.

Προσεργάζομαι, *aliquid operis addo, prætereà efficio, lucrifacio*: f. m. ἄσομαι, a. 1. m. προσειργασάμην, ω, ατο· ex πρὸς, et ἐργάζομαι, *operor*: p. pass. εἴργασμαι. Th. ἔργον, *opus*.

Προσερεῖ, 3. sing. præs. ind. verbi προσερέω, *alloquor*: quod ab ἐρέω, *dico*. Th. εἴρω, idem.

Προσερείδω, f. είσω, *affigo, alligo; obsideo*: med. *adnitor, confido; studiosè rem consector*. Th. ἐρείδω, *figo, firmo*.

Προσερεύγω, *cum ructu adsto*; de mari, *fluctus aspergo*: ex πρὸς, et Th. ἐρεύγω, *ructo*: f. ξω, a. 2. ἤρυγον.

Προσέρχομαι, *adeo, accedo*: *propinquitate conjunctus sum cum aliquo*, imperf. m. προσηρχόμην, ου, ετο, f. m. προσελεύσομαι, a. 2. προσῆλθον, ες, ε, aor. 2. imperat. πρόσελθε, aor. 2. part. act. προσελθὼν, ὂσα, ὸν, p. m. προσελήλυθα. Ex πρὸς, et Th. ἔρχομαι, *venio*.

Προσεῖθε, 2. pl. a. 2. ind. vel imperat. m. verbi προσίημι, *admitto*: qu. ab ἵημι, *mitto*, f. ἥσω, a. 1. ἧκα, a. 2. ἧν, a. 2. m. ἕμην. Th. ἕω, *mitto*.

Πρόσεστι, *adest, additur, accedit*; 3. sing. præs. verbi πρόσειμι· ab εἰμὶ, *sum*.

Προσέσχηκα, ας, ε, p. ind. act. verbi προσέχω, *adhibeo*; quod vide.

Προσεταιρίζεσθαι ἑαυτῷ τινὰ, *aliquem sibi socium adjungere*: præs. infin. m. à

Προσεταιρίζομαι, *sodalem adscisco*: ex πρὸς, et ἑταιρίζω, fut. ίσω. Th. ἑταῖρος, *sodalis*.

Προσέταξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προστάσσω, vel -ττω, *mando, præcipio, ordino*; f. ξω, p. προστέταχα, perf. pass. προστέταγμαι, p. part. pass. προστεταγμένος, η, ον. Th. τάσσω, *ordino*.

Προσετίθην, ης, η, imperf. ind. verbi προστίθημι, *appono*, quod vide.

Προσέτι, adv. *adhùc, insupèr, prætereà*. Th. ἔτι, idem.

Προσετίθει, 3. sing. imperf. act. à προστιθέω, pro προστίθημι, *appono*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσετίθετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προστίθημι, quod vide.

Προσεύξομαι, f. 1. m. verbi προσεύχομαι, quod vide.

Προσευχὴ, ῆς, ἡ, *precatio, petitio*; item *locus precationis*, extra urbem: *Synagoga*, intra.

Προσεύχομαι, *precor*; imperf. m. Att. προσηυχόμην, ου, ετο, fut. m. προσεύξομαι, a. 1. m. προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. πρόσευξαι, άσθω, a. 1. sub. m. προσεύξωμαι, ῃ, ηται, a. 1. infin. m. προσεύξασθαι. Ex πρὸς, et Th. εὔχομαι, *precor*.

Προσέφερεν, 3. sing. imperf. act. verbi προσφέρω, *affero*. Th. φέρω, *fero*: f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Προσέφην, ης, η, imperf. vel a. 2. ind. act. verbi πρόσφημι, *alloquor*. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.

Προσεφώνεον, *alloquebantur*, 3. pl. imperf. act. à προσφωνέω. Th. φωνὴ, *vox*.

Προσεχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *attentus*; item *contiguus, cohærens, proximus, vicinus*: à προσέχω, quod vide.

Προσέχοντος, gen. sing. præs. part. act. verbi προσέχω, quod vide.

Προσεχόντως, adv. *attentè*: à

Προσέχω, *adhibeo*; scil. τὸν νῦν, *animum adverto, caveo*; item *ausculto*; *obtempero*; *applico, appellor*; *permaneo, adhæreo*; imperf. προσεῖχον, ες, ε, præs. infin. προσέχειν, f. προσέξω, p. προσέσχηκα, a. 1. sub. act. προσέξω, ης, η. [* μὴ, οἴνῳ πολλῷ προσέχοντας, 1 Tim. iii. 8. *non nimis vino deditos*, quæ significatio rarior.] Ex πρὸς, et Th. ἔχω, *habeo*.

Προσεῶντος, gen. part. præs. verbi προσεάω, *permitto*. Th. ἐάω, *sino*; fut. άσω, p. εἴακα, a. 1. εἴασα.

Προσέωξα, ας, ε, a. 1. ind. act Att. verbi προσοίγω. Th. οἴγω, *aperio*.

Προσῇ, 3. sing. sub. verbi πρόσειμι

Προσήγγισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσεγγίζω, quod vide.

Προσῆγε, *accersivit*, 3. sing. a. 2 ind. act. verbi προσάγω, *adduco* quod vide.

Προσηγόρευκα, ας, ε, perf. ind act. et προσηγόρευσα, a. 1. ind. act. προσηγορεύθην, a. 1. ind. pass. verbi προσαγορεύω, *cognomino*, quod vide.

Προσηγορία, ας, ἡ, *allocutio, appellatio*: ab eod. verbo.

Προσήϊκται, *similis est*, 3. sing. perf. pass. Ion. dialysi pro προσεῖκται, verbi προσείκω, *similis sum*; in perf. pass. προσεῖγμαι, ξαι, κται, et solutâ diphthongo, mutatoque augmenti gratiâ ε in η, προσήϊγμαι, ήϊξαι, ήϊκται. Th. εἴκω, *similis sum*, p. m. ἔοικα.

Προσήκατο, *admisit*, 3. sing. a. 1. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto*.

Προσήκει, *pertinet, decet*, 3. sing. præs. vel impersonale: à

Προσήκω, *pertineo, convenio, cognatus*, seu *conjunctus sum*, f. ήξω, p. m. προσῆκα. Th. ἥκω, *venio*.

Προσήκων, οντος, et τὸ προσῆκον, *pertinens*; κατὰ τὸ προσῆκον, *ut decet*; τὰ προσήκοντα, pl. n. g. à præced.

Προσῆλθον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi προσέρχομαι, *accedo*, quod vide.

Προσήλιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *soli expositus, apricus*: ex πρὸς, et ἥλιος.

* Πρόσηλος, ὁ ϗ ἡ, idem: et ex iisd. Them.

Προσηλόω, -ῶ, *clavis affigo*: f. ώσω, p. προσήλωκα· a. 1. προσήλωσα· ex πρὸς, et ἡλόω, *clavis, affigo*. Th. ἧλος, *clavus*.

Προσηλύτευσις, εως, ἡ, *habitatio in gente cui insitus sis*: à

Προσηλυτεύω, *in gente cui insitus sum, habito, sum advena*: à

Προσήλυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *advena*; *PROSELYTUS*, Angl. PROSELYTE: [* sic dictus adventitius ad religionem Judaicam, quique distinguitur à Judæo nato; nam proselyti, quasi dicantur *accessorii*] à προσέρχομαι, *accedo*, p. m. προσελήλυθα.

Προσημαίνω, *antè significo*: vide σημαίνω.

Προσῆν, imperf. act. verbi πρόσειμι, *adsum*: ab εἰμὶ, *sum*.

Προσηνδραποδίσθαι, perf. infin. pass. verbi προσανδραποδίζομαι, *insuper in servitutem redigo*: vide ἀνδραποδιεῦνται.

Προσήνεγκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσφέρω, *affero*, quod vide.

Προσήνεπε, vide simplex ἤνεπον, *dixi*.

Προσηνέχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi προσφέρω, *affero*. Th. φέρω, *fero*, f. οἴσω, perf. pass. ἤνεγμαι.

Προσηνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *benignus*: ex πρὸς, et ἠὺς, *bonus*. Th. ἐὺς, idem.

Προσηρτημένος, η, ον, *appensus*, perf. part. pass. verbi προσαρτάομαι. Th. ἀρτάω, *appendo*.

Προσηύδα, *alloquebatur*, 3. sing. imperf. act. verbi προσαυδάω, f. ήσω, ab αὐδάω, *loquor*, imperf. ηὔδαον, -ων, αες, -ας, αε, -α. Th. αὐδὴ, *vox*.

Προσηυξάμην, ω, ατο, a. 1. m. Att. verbi προσεύχομαι, *precor*, quod vide.

Προσῆχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προσάγω, *adduco*. Th. ἄγω, f. ξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα.

Πρόσθε, *ante*: à πρὸ· πρόσθε βαλὼν, *superans*.

Προσθεῖναι, a. 2. infin. act. et

Προσθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 2. part. act. et

Προσθείσης, gen. sing. f. g. a. 2. part. act. verbi προςίθημι, *addo*, quod vide.

Πρόσθεμα, ἄτος, τὸ, *additamentum*, *id quod apponitur*; *penis*; *clunis*: ab eod.

Προσθέμενος, a. 2. part. m. verbi ejusd.

Πρόσθεν, *anteà*, et Poët. πρόσθε. Th. πρὸ, *ante*.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, *appositio*, *additio*, *additamentum*, *augmentum*: à προςίθημι, quod vide.

Προσθετὸς, ἡ, ὸν, et πρόσθετος, ε, ὁ ϗ ἡ, *appositilius*, *adscititius*; *addictus et deditus suâ sponte in servitutem*; ab eod. verbo.

Προσθήκη, ης, ἡ, *additamentum*: à προςίθημι, *addo*. Th. τίθημι, *pono*.

Προσθήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi ejusd.

Προσθλίβω, *opprimo*, *altero*: f. ψω, p. -έθλιφα· ex πρὸς, et Th. θλίβω.

Προσιέναι, præs. inf. act. à

Προσίημι, *aggredior*; *admitto*: ex πρὸς, et ἵημι, *eo*, seu ἵημι, *mitto*. Th. ἔω, *eo*, seu ἕω, *mitto*.

Προσίησαν, per Ectasin Poët. pro προσίεσαν, 3. pl. imperf. verbi προσίημι, *accedo*: qu. ab ἵημι, *eo*. Th. ἔω.

Προσιόντι, dat. sing. à προσιὼν, ῦσα, ὸν, a. 2. part. verbi προσεῖμι, *accedo*, a. 2. πρόσιον, ες, ε, *adivi*: ab εἶμι, *eo*, a. 2. ἴον. Th. ἔω, *eo*.

Προσίςἄμαι, *adsum*, *adsto*, *obvenio*, *proximus sum*; *obsisto*, *adversor*; *offendo*: à

Προσίςημι, *sisto*, *appono*; item *appendo*, *pondero*: ex πρὸς, et Th. ἵςημι, *sisto*; f. ςήσω.

Προσίσχω, *adhibeo*, *adverto*; *appello aliquò*; *attendo*: ex πρὸς, et Th. ἴσχω, vel ἔχω, *habeo*.

Προσιὼν, όντος, *accedens*: vide προσιόντι.

Προσκαθήκω, *pertineo*, *advenio*; f. ήξω, a. 1. -εκάθηξα, p. -εκάθηχα· ex πρὸς, κατὰ, et ἥκω, *venio*.

Πρόσκαιρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *temporarius*; q. d. *ad tempus durans*. Th. καιρὸς, *opportunitas*.

* Προσκαιρῶς, *ad tempus*: à præced.

Προσκαίω, *aduro*, f. καύσω, p. κέκαυκα. Th. καίω.

Προσκαλεσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi προσκαλέομαι, -ῦμαι, *advoco*; f. m. έσομαι, a. 1. m. προσεκαλεσάμην, a. 1. imperat. m. προσκάλεσαι, άσθω, a. 1. sub. m. προσκαλέσωμαι, η, ηται, perf. pass. προσκέκλημαι. Hæc à

Προσκαλέω, ῶ, *advoco*, *accerso*, *advoco in auxilium*; item *in jus voco*. Th. καλέω, *voco*, f. έσω, p. κέκληκα.

Προσκαρτερέω, -ῶ, cum dat. *semper sum præstò*, *perduro*; f. ήσω, a. 1. προσεκαρτέρησα. à καρτερέω, *tolero*: hoc à καρτὸς, idem quod κράτος, εος, τὸ, *robur*.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, *perseverantia*: à præcedente.

Προσκαταλείπω, *dimitto*, *cesso*; f. λείψω, p. λέλειφα. Th. λείπω, *linquo*.

Πρόσκαυμα, ἄτος, τὸ, *adustio*: à προσκαίω.

Προσκέεται, Ion. pro πρόσκειται· à

Πρόσκειμαι, *adjaceo*; *addor*, *adsto*; *addictus sum alicui*, *faveo*; *insto*, *urgeo*; *incumbo*; præs. part. m. προσκείμενος, η, ον· ex πρὸς, et Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Προσκελησάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. à

Προσκέλομαι, *adhortor*. Th. κέλω, seu κέλομαι, *jubeo*, *hortor*; f. m. κελήσομαι.

Προσκεφάλαιον, ε, τὸ, *cervical*, *pulvinar* ex πρὸς, et κεφάλαιον, *caput*. Th. κεφαλὴ, idem.

Προσκεφάλὴ, ῆς, ἡ, idem.

Προσκηδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *gerens*: *qui est affinis alicui*: ex πρὸς, et κῆδος, εος, τὸ, *affinitas*; *cura*.

Προσκήνιον, ε, τὸ, *PROSCENIUM*, *vestibulum et aulæum scenæ*: ex πρὸ, et σκήνη.

* Προσκηρύττω, *edico*: ex πρὸς, et κηρύττω.

Προσκληρόω, -ῶ, *sorte allego*, seu *sorte lectum adjungo*; *adjungo*, *consocio*; f. ώσω, p. προσκεκλήρωκα. Th. κλῆρος, *sors*.

* Πρόσκλησις, *citatio*, in jus *vocatio*: à προσκαλέω, *in jus voco*.

Πρόσκλῖσις, εως, ἡ, *inclinatio in alteram partem*, *favor*, *benevolentia*. Metaph. à librâ. Ex πρὸς, et κλίσις.

Προσκολλάω, ῶ, *agglutino*; f. ήσω, p. προσκεκόλληκα, a. 1. pass. προσεκολλήθην, ης, η, f. 1. pass. προσκολληθήσομαι, *adhærebo*: ex πρὸς· et κολλάω, *glutino*. Th. κόλλη, *gluten*.

Προσκομίζω, *apporto*, *affero*, *adveho*: ex πρὸς, et κομίζω, *porto*; ίσω.

Πρόσκομμα, ἄτος, τὸ, *obstaculum in viâ*, *offendiculum*; *vulnus*, *tuber in pedibus ex offensione*; *damnum*: à προσκόπτω, *offendo*, quod vide.

Προσκοπέω, -ῶ, *provideo*, *prospicio*.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, *offensio*: à p. m. verbi προσκόπτω.

Προσκόπησις, εως, ἡ, *contemplatio*, *prospectio*: à verbo προσκοπέω.

Προσκόπτω, *offendo*, *impingo* cum dat. vel seq. πρὸς, cum acc. f. ψω, p. προσκέκοφα, a. 1. προσέκοψα, a. 1. sub. προσκόψω, ῃς, ῃ, perf. pass. προσκέκομμαι, p. m. προσκέκοπα· ex πρὸς, et Th. κόπτω, *scindo*, *ferio*.

Προσκρεσάσης, gen. sing. f. g. a προσκρέω.

Πρόσκρυσις, εως, ἡ, *offensio*, *offensa*: à seq.

Προσκρύω, *impingo*, *offendo*: [* *infensus sum alicui*, Dem. c Mid. § 13.] ex πρὸς, et Th. κρύω *pulso*, f. σω, a. 1. ἔκρυσα.

Προσκτάομαι, *acquiro*, *adjungo*: ex πρὸς, et κτάομαι, *possideo*: f. m. κτήσομαι, p. pass. κέκτημαι.

* Πρόσκτητος, ε, ὁ ϗ ἡ, *acquisitus*, D. S.

Προσκυλίσας, ασα, αν, a. 1. part. act. à

Προσκυλῖω, *advolvo*, fut. ίσω, p. προσκεκύλικα, a. 1. προσεκύλισα· ex πρὸς, et Th. κυλίω, *volvo*.

Προσκυνέω, propriè *osculor*: *adoro*, *veneror*: cum acc. et sæpè dat. f. ήσω, a. 1. προσεκύνησα, p. προσκεκύνηκα. Ex πρὸς, et κυνέω, idem quod Th. κύω, *osculor*.

Προσκύνημα, ἄτος, τὸ, et

Προσκύνησις, εως, ἡ, *adoratio*, *osculatio*: et

Προσκυνητὴς, ῦ, ὁ, *adorator*: à præced.

Προσκύπτω, *inclino me ad aliquid*: ex πρὸς, et Th. κύπτω, fut. ψω, *inclino me*.

Πρόσκωπος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui est ad remum*, *remex*: ex πρὸς, et Th. κώπη, *remus*.

Προσλαβόμενος, μένη, μενον, a. 2. part. m. et

Προσλαβὼν, ῦσα, ὸν, *addens*, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, quod vide.

Προσλᾰλέω, *alloquor*, cum dat. f. ήσω, p. προσλελάληκα, a. 1. προσελάλησα, a. 1. infin. act. προσλαλῆσαι· ex πρὸς, et λαλέω, *loquor*.

Προσλαμβάνω, *accipio præterea*, *assumo*, *ascisco*, *adjungo mihi*: cum. acc. f. m. προσλήψομαι, a. 2. προσέλαβον, a. 2. infin. act. προσλαβεῖν, a. 2. m. προσελαβόμην, ε, ετο, a. 2. imperat. m. προσλαβῦ, έσθω, *recipe*: a. 2. part. m. προσλαβόμενος. Th. λαμβάνω, *capio*.

Προσλέγω, *insuper dico*: f. ξω, præs. med. προσλέγομαι, *alloquor*, *animo verso*, *cogito*, Hes. Op. Th. λέγω, *dico*.

Πρόσληψις, εως, ἡ, *assumptio*: à προσλαμβάνω.

Προσλογίζομαι, *adnumero*, *computo*, *recenseo*: f. m. ίσομαι, p. pass. λελόγισμαι, σαι, ςαι· ex πρὸς, et λογίζω.

Προσλογιςέος, έα, έον, *adnumerandus*: à præced.

Προσμεῖναι, a. 1. infin. et

Προσμείνας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Προσμενέτω, *expectet*, 3. sing. imperat. præs. act. à

Προσμένω, *permaneo, sustineo, persevero : expecto* : cum dat. f. προσμενῶ, a. 1. ind. act. προσέμεινα· ex πρὸς, et Th. μένω, *maneo.*

Προσμιγνύω. vel προσμίγνυμι, *admisceo in : appello: adeo quem: confligo* : a. 1. infin. προσμῖξαι, *appellere aliquò*, προσμιγνύναι τινά νίκῃ, *aliquem victoriæ compotem efficere* : præs. infin. act. ex πρὸς, et Th. μίγνυμι.

Προσνέμω, *tribuo, attribuo* : προσνέμω ἐμαυτὸν, *permitto me, adjungo me*, cum dat. præs. pass. προσνέμομαι, *tribuor, attribuor* : item *adscribor.* Th. νέμω, *tribuo* : f. νεμῶ, p. νενέμηκα.

Προσόδοι, *supplicationes ad Deorum templa* : h. pl. à

Πρόσοδος, ου, ἡ, *accessus, aditus : proventus : fructus ex re quâvis, præmium; coitus* ; ex πρὸς, et Th. ὁδὸς, ἡ, *via.*

Προσοδύρομαι, *lamentor ob aliquid* : cum dat. ex πρὸς, et ὀδύρομαι, *lugeo.*

Προσόζω, *oleo* : Theocrit. προσόσδω. Th. ὄζω, idem.

Προσοίγω, *adaperio*, fut. οἴξω, p. προσέῳχα, Atticè.

Προσοίσειν, fut. 1. infin. act. verbi προσφέρω, *adfero.* Th. φέρω, *fero* ; f. οἴσω, aor. 1. ἤνεγκα.

Προσοίσησθε, 2. pl. aor. 1. sub. m. verbi ejusd.

Προσοίχομαι, *accedo, adeo.* Th. οἴχομαι, *abeo* : f. m. οἰχήσομαι.

Προσοκέλλω, *appello, applico* ; it. *impingo*, cum dat. ab ὀκέλλω, idem quod κέλλω, *appello.*

Προσομαρτέω, *comitor* : ex πρὸς, et ὁμαρτέω, f. ήσω, *sequor.* Th. ὁμαρτῆ, idem quod ὁμῦ, *simul.*

Προσομαρτῇ, *comitetur*, 3. sing. præs. sub. act. verbi præced.

Προσομίλει, *conversare*: præs. imperat. act. à

Προσομῑλέω, f. ήσω, *conversor.* Th. ὅμιλος, *turba.*

Προσομολογέω, *insupèr fateor*, vel *spondeo; fateor* : ab ὁμολογέω, *consentio, spondeo.* Th. λέγω, *dico.*

Προσόμουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vicinus, confinis* : ex πρὸς, ὁμὸς, et οὖρος, Ion. pro ὅρος, *terminus.*

Προσὸν, όντος, τὸ, *quod superest* ; præs. part. n. g. verbi πρόσειμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum.*

Προσονομάζω, *cognomino*, f. ἄσω, p. ωνόμακα· ex πρὸς, et ὀνομάζω, *nomino.*

Προσορμίζομαι, *appello*, vel *pervenio in portum*: f. m. ίσομαι, p. pass. προσώρμισμαι, a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η· ex πρὸς, et ὁρμίζω, *navem in stationem subduco.* Th. ὅρμος, *statio navium.*

Πρόσου, pro πρόσεσο, *admitte*, a. 2. imperat. m. verbi προσίημι. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto* ; f. ἥσω, a. 2. ἧν, a. 2. imperat. m. ἕσο, ἕο, et οὗ.

Προσουδίζω. *humo allido.* Th. οὖδος, εος, τὸ, *solum.*

Πρόσουρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vicinus* : ab οὖρος, Ion. pro ὅρος, *terminus.*

Προσοῦσαν, acc. sing. part. præs. f. g. à πρόσειμι, *adsum.* Th. εἰμὶ, *sum* ; præs. part. ὢν, οὖσα, ὄν.

Προσοφείλω, *insuper debeo*; f. ήσω, p. προσωφείληκα. Th. ὀφείλω, *debeo* ; f. ήσω.

Προσοχὴ, ῆς, ἡ, *attentio, consideratio ; prudentia.*

Προσοχθέω, idem quod seq.

Προσοχθίζω, *infensus sum* ; cum dat. f. ίσω, p. προσώχθικα, a. 1 προσώχθισα, ας, ε· ex πρὸς, et ὀχθίζω, idem cum Th. ὀχθέω, *indignor.*

Προσόχθισμα, ἄτος, τὸ, et

Προσοχθισμὸς, οῦ, ὁ, *offendiculum, offensio* : à præced. verbo.

Προσοχυρόω, -ῶ, *insuper* vel *amplius munio.*

Πρόσοψις, εως, ἡ, *facies ; vultus* ; item *color, species* : ex πρὸς, et ὄψις, *vultus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Προσπαίζω, ut προσπαίζω, σοὶ, *jocor tecum.* Th. παίζω, *jocor, ludo*, f. ξω, et σω.

ΠΡΟ'ΣΠΑΙΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *recens, subitus.*

Προσπαρακᾰλέω, -ῶ, *adhortor*, f. έσω, p. κέκληκα. Th. καλέω, *voco.*

Προσπασσᾰλεύω, *paxillis affigo.* Th. πάσσαλος, *paxillus, clavus ligeneus.*

Προσπάσσω, *inspergo, adspergo*, f. άσω, p. προσπέπακα. Th. πάσσω vel -ττω.

Πρόσπεινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui valdè esurit, famelicus* : à πεῖνα, ης, ἡ, *fames.*

* Προσπελάζω, *appropinquo, succedo, appello.*

Προσπέμπω, *insupèr, mitto* : f. ψω, p. προσπέπεμφα, p. pass. προσπέπεμμαι.

Προσπεριβάλλομαι, *circumdo, circumplector* ; item *ultra modum amplector* : ex πρὸς, περὶ, et βάλλω, *jacio.*

Προσπεροινάω, *fibulâ adnecto*, Xen. Cyrop. ex πρὸς et περονάω.

Προσπεσοῦσαν, acc. sing. f. g. à

Προσπεσὼν, οῦσα, ὸν, *qui irruit, adortus* ; a. 2. part. à προσπίπτω, quod vide.

Προσπήγνῡμι, *affigo* ; fut. ήξω, p. προσπέπηχα, a. 1. προσέπηξα, a. 1. part. act. προσπήξας· ex πρὸς, et Th. πηγνύω seu πήγνυμι, *compingo*; f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi præced.

Προσπιλνᾶμαι, *appellor, admoveor* · à πιλνάω, vel πίλνημι, *admoveo.* Th. πέλας, *propè*, adv.

Προσπίπτουσι, 3. pl. ind. præs. à

Προσπίπτω, *accido* : *accido ad pedes*, unde *supplex fio*, item *adulor : adorior ; occurro ; incido*, cum dat. imperf. προσέπιπτον, ες, ε, f. προσπτώσω, p. προσπέπτωκα, a. 2. προσέπεσον, ες, ε, a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, όν. Th. πίπτω, *cado.*

Προσπλάζω, per Sync. pro προσπελάζω, id. quod simplex πλάζω, per Sync. pro πελάζω, *appropinquo, accedo.* Th. πέλας.

Προσπλωτὸς, ἡ, ὸν, *navigablis*, e. à πλῶμι, idem ac πλέω, *navigo.*

Προσποιέομαι, -οῦμαι, *vindico mihi ; acquiro, in potestatem redigo ; simulo* : imperf. m. προσεποιεόμην, -ούμην, ἔυ, -οῦ, ἔετο, -εῖτο· med. à

Προσποιέω, ῶ, idem : item *addo, adjungo* : ex πρὸς, et Th. ποιέω.

Προσποιῇ, 2. sing. præs. ind. vel sub. m. vel pass. verbi præced.

Προσποίησις, εως, ἡ, *vindicatio; acquisitio; simulatio* : à verbo præced.

Προσποίητος, ου, ὁ ϗ ἡ, et προσποιητὸς, ἡ, ὸν, *simulatus* : ab eod.

Πρόσπολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *famulus, -a.* Th. πολέω, *verso.*

Προσπορεύομαι, *proficiscor ad, accedo, advenio* : cum dat. f. m. εύσομαι, p. pass. προσπεπόρευμαι· ex πρὸς, et πορεύομαι, *eo, proficiscor* ; hoc à πόρος, *transitus.* Th. πείρω, *transeo* : f. ρῶ, p. κα, p. m. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω, idem quod Th. πταίω, *offendo.*

Προσπτῆσαι, aor. 1. inf. act. verbi προσίπτημι, *advolo*, quod ab ἵπτημι, *volo, -as* ; f. πτήσω, a. 2. ἔπτην, a. 2. m. ἐπτάμην, et ἐπτόμην.

Προσπτύσσω, f. ξω, *applico*; item *complector* : in med. προσπτύσσομαι, *applicor, circumplicor* ; item *amicè saluto, blandè compello, amicè excipio et amplector.* Th. πτύσσω, *plico.*

Προσπῠρόω, -ῶ, *magis accendo* : ex πρὸς, et πυρόω.

Προσραίνω, *adspergo, inspergo, adjicio*, f. ρᾰνῶ, aor. 1. ἔῤῥᾶνα, p. προσέῤῥαγκα· ex πρὸς, et ῥαίνω.

Προσρέω, f. εύσω, *affluo.* Th. ῥέω, *fluo.* Est et

Προσρέω, f. ήσω, *alloquor.* Th. ῥέω, *dico, loquor.*

Προσρήγνῡμι, *allido, illido*, f. ήξω, p. προσέῤῥηχα, a. 1. προσέῤῥηξα, ας, ε· ex πρὸς, et Th. ῥήσσω seu ῥήγνυμι, *frango.*

Πρόσσω, adv. *ante se, in anteriorem partem.* Poët. gem. σ, pro πρόσω. Th. πρὸ, *ante.*

Πρόςαγμα, ἄτος, τὸ, *præceptum, mandatum* : à προςάσσω, q. v.

Προςάξαι, a. 1. infin. act. et

Προςάξῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. a. 1. sub. m. verbi προςάσσω, quod vide.

Πρόςαξις, εως, ἡ, *ordinatio, mandatum* : ab eod. verbo.

Προςάξομεν, 1. pl. f. 1. ind. act verbi προςάσσω, quod vide.

Προςαράττω, *prætereà turbo.* Th. ταράσσω, vel -ττω.

Προςὰς, ἄδος, ἡ, *porticus, postes ostii, antes* : et

Προςασία, ας, ἡ, *præfecturæ dignitas* ; item *cura, tutela, patrocinium, auxilium* ; et *cultus externus comitatus* ; à προΐστημι.

Προςάσσω, vel -ττω, *mando, præcipio*; f. ξω, p. προςέτᾰχα, a.1. προςέταξα, ας, ε, perf. pass. προς έταγμαι, perf. part. pass. προςεταγμένος, η, ον, in pl. n. g. τὰ προςεταγμένα, *quæ præcepta sunt.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino.*

Προςατεία, ας, ἡ, *præfectura, procuratio* ; item *patrocinium, defensio* : à

Προςατεύω, f. εύσω, vel

Προςατέω, f. ήσω, *præsum, præsideo*: item *patrocinor, defendo*: à

Προςάτης, ου, ὁ, *patronus, dux, quicunque est in aliquo genere primus*: in acc. sing. προςάτην, à προΐςημι, *præpono, præficio.*

Προςάτις, ιδος, ἡ, *patrona, hospita*: sic vocatur *Phœbe*, Rom. xvi 2. quæ Christianos hospitio excipere solita fuit: à præced

Προςατῦντι, dat. sing. part. præs. à προςατέω, *præsum*, quod vide.

Προςάττω, vide προςάσσω.

Προςεθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. et

Προςεθήσομαι, ῃ, εται, *apponar*, fut. 1. ind. pass. verbi προςίθημι, quod vide.

Προςεταγμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi προςάσσω, *mando*, quod vide.

Προςήκω, f. ξω, *linquefactum affundo*: hinc Metaph. *adhæreo, insideo.* Th. τήκω, *liquefacio.*

Προςῆναι, a. 2. infin. act. à προΐςημι, *præpono, præficio.* Th. ἵςημι, *statuo*; f. ςήσω, aor. 2. ἔςην.

Προςιθεὶς, εῖσα, ὲν, præs. part. act. προςιθέναι, præs. infin. act. et

Προςίθεμεν, 1. pl. præs. ind. act. et

Προςιθέμενος, μένη, μενον, præs. part. pass. à

Προςίθημι, *appono, addo, adjicio; adjungo; adaugeo; addico: propono* imperf. act. προσετίθην, et in 3. sing. προσετίθη, et προσετίθει, tanquam à προστιθέω, f. προστιθήσω, p. προςέθεικα, a. 1. προσέθηκα, a. 2. προσέθην, ης, η, a. 2. imperat. act. πρόσθες, a. 2. inf. προσθεῖναι, a. 2. part. act. προσθεὶς, εῖσα, ὲν, Προςίθεμαι, *addor, adjungo me, assentior, faveo*: imperf. med. προσετιθέμην, ου, το, a. 1. ind. pass. προσετίθην, ης, η, f. 1. pass. προςεθήσομαι, ῃ, εται, a. 2. m. προσεθέμην, σο, το· ex πρὸς, et Th. τίθημι, *pono.*

Προςιμάω, -ῶ, f. ήσω, *mulcto.* Undè

Προςίμημα, ἄτος, τὸ, et

Πρόςιμον, ου, τὸ, *mulcta, pœna.*

Προςρᾶπῶν, ῦσα, ὸν, *qui evertit aliquid, et in suam protestatem redegit*, a. 2. part. act. à

Προςρέπω, *oro, obsecro, ad genua provolutus precor*; expon. et *everto.* Th. τρέπω, *verto*, a. 2. ἔτραπον, p. m. τέτροπα.

Προςρέχω, *accurro; gratiam capto alicujus*: in 3. pl. προςρέχουσιν, f. θρέξω, perf. προσδεδράμηκα, a. 2. προσέδραμον, ες, ε, a. 2. part. act. προσδραμὼν, ῦσα, ὸν, p. med. προσδέδρομα. Th. τρέχω, *curro.*

Προςρίβω, *attero, affrico, infrico*: præs. pass. προςρίβομαι, *mihi affricatur* vel *infricatur*; item *affrico, incutio, infligo, impingo*; item *cupidiùs adjungo me alteri.* Th. τρίβω, *tero*, f. ψω.

Προςυγχάνοντες, nom. pl. præs. part. à

Προςυγχάνω, *occurro, offero me; consequor aliquid; alicui rei deditus sum.* ex πρὸς, et τυγχάνω.

Προσυπεδείξαμεν, 1. pl. aor. 1. ind. act. à

Προσυποδείκνυμι, *ostendo*: ex πρὸς, ὑπὸ, et δείκνυμι, *monstro.*

Προσυπομιμνήσκω, *præterea in memoriam revoco; admoneo*: ex πρὸς, ὑπὸ, et μιμνήσκω.

Προσυψόω, -ῶ, *attollor, insuper extollo*, f. υψώσω· ex πρὸς, et ὑψόω.

Προσφάγιον, ου, τὸ, (idem quod τὸ ὄψον) *quicquid cum pane comeditur*: ex πρὸς, et φάγω, *edo.*

Πρόσφατος, ου, ὁ ϗ ἡ, propriè *recens dictus*, vel *occisus*, et in genere *recens*: πρόσφατον, adv. pro νεωςὶ, *modò, nuper.* Th. φάω, *loquor*, vel *occido*; p. pass. πέφαμαι, σαι, ται.

Προσφάτως, adv. *nupèr*, à præced.

Προσφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *similis*: à

Προσφέρω, *affero, offero, apporto adhibeo.* Προσφέρομαι, *afferor*, &c. *irruo*: in med. *sumo*, v. gr. *cibum*; *tracto aliquem; manus consero; adjungo me alicui, assentior*: præs. imperat. act. πρόσφερε, έτω, imperf. προσέφερον, f. προσοίσω, a. 1. προσήνεγκα, a. 2. προσήνεγκον, a. 1. pass. προσηνέχθην, ης, η, p. med. προσενήνοχα, ας, ε, Att. pro προσήνοχα· ex πρὸς, et Th. φέρω, *fero.*

Προσφεύγω, *fugio ad, confugio, transfugio.* Th. φεύγω, *fugio*, f. m. φεύξομαι, a. 2. ἔφυγον.

Προσφθείρω et προσφθείρομαι, *adrepo*: à φθεὶρ, *serpens*, Taylor ad Lycurg. § ii. p. 329.

Προσφίλης, έος, ὁ ϗ ἡ, *amabilis, gratus, amicus*: ex πρὸς, et Th. φίλος, *amicus.*

Προσφιλῶς, adv. *amicè, benevolè*: à præced.

Προσφορὰ, ᾶς, ἡ, *oblatio, sumptio cibi, cibus ipse; exprobratio, crimen*: et

Πρόσφορος, ου, ὁ ϗ ἡ, pro participio προσφερόμενος, *allatus, advectus*; item *accommodatus, aptus, conveniens*: à προσφέρω.

Προσφυῆ, acc. sing. à

Προσφυὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ingenitus, innatus; naturâ accommodatus; adhærens*: à προσφύω.

Προσφυλάκὴ, ῆς, ἡ, *cautio, excubiæ, munitio.*

Πρόσφυξ, γος, ὁ ϗ ἡ, *qui confugit ad aliquem cujus patrocinium expetit; cliens; perfuga.* Th. φεύγω.

Προσφὺς, ῦσα, *adhærens*, aor. 2. part. act. verbi πρόσφυμι, quod à

Προσφύω, *agnasci, facio*, f. σω, p. προσπέφυκα, *agnatus sum*; item *annexus sum, adhæreo.* Th φύω, *nascor*, aor. 2. ἔφυν, aor. 2. part. φὺς, ab inusit. φῦμι.

Προσφωνέω, -ῶ, *acclamo, alloquor*; f. ήσω, p. προσπεφώνηκα, aor. 1. ind. act. προσεφώνησα· ex πρὸς, et φωνέω, *vocem, emitto.* Th. φωνὴ, *vox.*

Προσχέθομαι, *prætendo*, idem quod προέχομαι. Th. ἔχω, *habeo.*

Πρόσχειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad manum situs*: ex πρὸς, *ad*, et χεὶρ, χειρὸς, *manus.*

Προσχέω, *affundo, perfundo.* Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Πρόσχημα, ἄτος, τὸ, *prætextus, color, species; dignitas, decus; status rei*: ex πρὸς, et σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus, forma.* Th. ἔχω.

Πρόσχης, 2. sing. a. 2. sub. act. προσχεῖν, a. 2. infin. act. προσχέσθαι, a. 2. infin. m. προσχὼν, a. 2. part. act. verbi προέχω, *obtendo, objicio.* Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Προσχόντες, nom. pl. à προσχὼν, όντος, quod vide in præced.

Προσχόω, προσχωννύω, et προσχώννυμι, *aggero*, seu *terrâ aggestâ munio.*

Πρόσχυσις, εως, ἡ, *affusio*: à

Προσχύω, *auffundo*, f. ύσω, p. προσκέχυκα, perf. pass. προσκέχυμαι, σαι, ται· ex πρὸς, et χύω idem quod χέω, *fundo.*

Πρόσχωμα, ἄτος, τὸ, *agger; terra et limus à fluvio aggestus*: à προσχόω

Προσχωρέω, *concedo*, sive *me confero; vicinus sum*; item *dedo me, venio in fidem*; et *attribuo.* Th. χωρέω, f. ήσω, *accedo.*

Πρόσχωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vicinus, finitimus.* Th. χῶρος, *locus.*

Προσψαύω, *attingo*, cum dat. f. αύσω, p. προσέψαυκα· ex πρὸς, et ψαύω, id. qu. ψάω, *contingo.*

Πρόσω, adv. *in anteriorem partem; ultrà, longè, procùl.* Th πρὸ, *ante.*

Προσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fœtidus*: ab ὄζω, *oleo*, f. ὀζήσω, p. m. ὦδα. Sed

Προσώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *inflatus*: ab οἰδέω, *tumeo.*

Προσῳδία, ας, ἡ, *accentus, PROSODIA*: hinc Angl. PROSODY: ex πρὸς, et ᾠδὴ, *cantus.* Th. ἀείδω, *cano.*

Προσωθέω, *impello*: fut. ήσω, perf. ὤθηκα, aor. 1. ὤθησα· ab ὠθέω, *pello.*

Προσώπασι, per Metaplasm. pro προσώποις, dat. pl. à πρόσωπον, τὸ, *vultus*, quod vide.

* Προσωπεῖον, ου, τὸ, *larva, persona; prætextus*: à πρόσωπον.

Προσωποληπτέω, -ῶ, *faciem respicio, personæ rationem habeo*: f. ήσω· et

Προσωπολήπτης, ου, ὁ, *qui accipit faciem*, id est, movetur rebus externis, *qui respectum habet personarum*: ex πρόσωπον, et λαμβάνω, *capio*, f. λήψομαι.

Προσωποληψία, ας, ἡ, *faciei acceptio, personæ respectus.* Vide προσωποληπτέω.

Πρόσωπον, ου, τὸ, *facies*, q. d. quod est circa oculos; item *persona.* Hinc βλέπειν εἰς πρόσωπον, λαμβάνειν πρόσωπον, *respicere faciem*; πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, 1 Cor. xiii. 12. *à facie ad faciem*, hoc est, *coram*; ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων, 2 Cor. i. 11. *à multis personis*, i. e. *hominibus*; πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ, Act. xiii. 24. *ante faciem ingressûs ejus*, i. e. *ante ingressum ejus.* Et imitur pro *ædificii fronte.* Ex πρὸς, et ὤψ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Προσωποποιΐα, ας, ἡ, *fictio perso-*

—πœία, *PROSOPOPŒIA*, Figura: ex πρόσωπον, *persona, facies*, quod vide, et ποιέω, *facio*.

Προσωρμίσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi προσορμίζομαι, *appello in portum*; f. m. ίσομαι, p. pass. προσώρμισμαι, a. 1. pass. προσωρμίσθην, ης, η· ex πρὸς, et ὁρμίζω, *navem in stationem subduco*. Th. ὅρμος, *statio navium*.

Προσωτάτω, adverbialitèr, *longissimè*, superl. et

Προσώτατος, άτη, ατον, *longissimè progressus*; superl. à πρόσω, *ante se*. Th. πρὸ, *ante*.

Προσωτάτω, adv. *longissimè*, vide præced.

Προσώτερος, έρα, ερον, *qui longiùs antè est*; com. à πρόσω, *ante se, longè*. Th. πρὸ, *ante*.

Προσωτέρω, adv. *longiùs antè, ulteriùs*: à præced.

Προσώχθισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προσώχθιζω, *infensus sum*; f. ίσω, p. προσώχθικα. Th. ὀχθέω, *indignor*.

Προταμοίμην, a. 2. opt. m. verbi προτέμνω, *præscindo*. Th. τέμνω, *seco, scindo*, f. 2. ταμῶ, a. 2. ἔταμον, p. m. τέτομα.

Προταμὼν, *præcidens*, a. 2. part. act. ejusd.

Πρότασις, εως, ἡ, *propositio, initium dramatis*: à προτείνω, *prætendo, prœpono*. Th. τείνω, *tendo*.

Προτάσσω, vel -ττω, *præstituo*: fut. ξω, p. προτέταχα, p. pass. προτέταγμαι, p. part. pass. προτεταγμένος, η, ον· ex πρὸ, et Th. τάσσω, *ordino*; f. ξω.

Προτεθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi προτίθημι, *propono*: προτέθηκα pro προτέθεικα, p. act. Th. τίθημι, *pono*.

Προτείνω, *protendo, distendo, propono*: [* τοῖς, ἱμᾶσι, Act. xxii. 25. *astringo loris*, idem quod προβάλλω.] fut. νῶ, a. 1. προέτεινα, a. 1. part. προτείνας, ασα, αν, p. προτέτἄκα. Th. τείνω, *tendo*.

Προτειχίζω, *muro præmunio*; f. ίσω, p. pass. προτετείχισμαι.

Προτείχισμα, ἄτος, τὸ, *antemurale, propugnaculum, præmunitio*: à perf. pass. verbi præced.

Προτελευτάω, f. ήσω, *priùs morior*.

Προτέμνω, *proscindo*; *ut sulco agrum reseco*: ex πρὸ, et τέμνω.

Προτέρα, (sc. ἡμέρα) *pridiè*: à πρότερος.

Προτεραῖος, αία, αῖον, *prior*.

Προτερεῖ, 3. sing. præs. ind. à

Προτερέω, *loco, tempore, dignitate, prior sum*: à πρότερος.

Προτέρημα, ἄτος, τὸ, *priores partes; privilegium, prærogativa; victoria*: à præced.

Προτέροισιν, dat. pl. Ion. à πρότερος.

Πρότερον, adv. *priùs, potiùs*: à

Πρότερος, έρα, ερον, *prior, superior*: dat. plur. Ion. προτέροισι. Th. πρὸ, *ante*.

Προτέρω, -ως, et -ωσε, adv. *antè, ulteriùs*: à præced.

Πρότι, idem quod πρὸς, Dor.

Προτιάπτω, Dor. pro προσάπτω, *alligo, appello, affigo*; item *attribuo*: ex πρὸς, et ἅπτω, *necto*.

Προτιβάλλεαι, Doricè et Ion. pro προσβάλλη, 2. sing. præs. sub. pass. verbi προσβάλλω, *aggredior, coërceo*: quod ex πρὸς, et βάλλω, *jacio*; f. ἀλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον, p. m. βέβολα.

Προτιδέγμενος, Dor. et Æol. pro προσδεδεγμένος, p. part. pass. verbi προσδέχομαι, *admitto, expecto*. Th. δέχομαι, *capio*: f. m. ξομαι. Vide et simplex δέγμενος.

Προτιείδειν, Doricè pro προσείδειν, *aspicere*; præs. inf. act. à προσείδω.

Προτιειλεῖν, præs. inf. Dor. verbi προτιειλέω pro προσειλέω. Th. εἰλέω, *verso*.

Προτιελεῖν, eodem modo pro προσελεῖν, a. 2. inf. verbi προσαιρέω. Th. αἱρέω, *capio*; f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Προτίθημι, *propono; objicio; suadeo; indico*; in med *statuo; constituo, decreto* vel *edicto*; *cibum appono; spectandum propono; prætextu utor*; item *destino*; f. προθήσω, p. προτέθεικα, a. 2. m. προεθέμην, σο, το. Th. τίθημι, *pono*.

Προτιμάσσω, Dor. pro προσμάσσω, *attingo*. Th. μάσσω, vel -ττω, *pinso, subigo; tango*: f. ξω.

Προτιμάω, -ῶ, f. ήσω, *pluris facio, præfero; curo*. Th. τίω, *honoro*.

Προτιμῶν, præs. part. act. verbi præced.

Προτίομαι, *antè honoror*: à προτίω, *antè honoro*: qu. à τίω.

Προτιόσσομαι, *aspicio, præsagio*; Dor. pro προσόσσομαι, quod Æol. esse ferunt pro προσόπτομαι. Th. ὄπτομαι, *video*: f. m. ψομαι. Alii volunt derivari ab ὄσσομαι, *auguror*. Th. ὄσσα, ης, ἡ, *vox, omen*.

Πρότμησις, εως, ἡ, *ipsa actio præscindendi; id quod præscinditur*: undè et *umbilicus*; quoniam ab ipso statim partu umbilicus infantibus præscindi solet: à προτέμνω.

Προτολμάω, -ῶ, f. ήσω, *priùs audeo*: ex πρὸ, et τολμάω.

Προτομὴ, ῆς, ἡ, *effigies animalis*, ut canis, &c. *species, persona, imago; effigies solida hominem usque ad umbilicum exhibens*: à προτέμνω.

Προτόνοισι, dat. pl. à

Πρότονος, ου, ὁ, vel -ον, τὸ, *funis ille qui deducitur à malo ad proram*. Th. τείνω, *tendo*; p. m. τέτονα· undè τόνος, *tensio*.

Προτοῦ, *priùs, antè*; q. d. πρὸ τοῦ τοῦ χρόνου.

Προτρέποντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. à προτρέπω.

Προτρεπτικὸς, ή, ὸν, *adhortatorius*: à

Προτρέπω, *antè verto; subsistentem et cunctantem urgeo; adhortor*: f. ψω, p. τέτρεφα, a. 1. m. ἐτρεψάμην, ω, ατο· ex πρὸ, et τρέπω, *verto*.

Προτρέχω, *præcurro*; f. m. θρέξομαι, f. 2. m. δραμοῦμαι, aor. 2. ἔδρᾰμον, p. act. δεδράμηκα, p. m. δέδρομα. Th. τρέχω, *curro*: f. θρέξω.

Προτροπάδην φοβεῖσθαι dicuntur, *qui cum maximâ celeritate fugiunt, hostibus terga vertentes*: à προτρέπω, q. v.

Προτροπὴ, ῆς, ἡ, *exhortatio*: à προτρέπω, *adhortor*. Th. τρέπω, *verto, verso*, p. m. τέτροπα.

Προτυχὸν, όντος, τὸ, pro παρατυχὸν, *quicquid se nobis fortuitò offert*, vel *obvium est*. Th. τυγχάνω.

Προὔβαλεν, Atticâ Synæresi pro προέβαλεν, 3. sing. a. 2. act. verbi προβάλλω. Th. βάλλω, *jacio*; f. βαλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Προὔβη, itidem pro προέβη, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi προβαίνω, *progredior*. Th. βαίνω, *eo*; f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Προὔγραφε, Att. Synær. pro προέγραφε, 3. sing. imperf. act. verbi προγράφω, *antè scribo*. Th. γράφω, *scribo*; f. ψω.

Προὐδιδάξατο, pro προεδιδάξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi προδιδάσκω, *priùs doceo*. Th. διδάσκω, *doceo*; f. ξω.

Προὔδωκας, itidem pro προέδωκας, 2. sing. a. 1. ind. act. à προδίδωμι, *prodo*. Th. δίδωμι, *do*.

Προὔθετο, itidem pro προέθετο, 3. sing. a. 2. m. verbi προτίθημι. Vide in

Προὔθηκεν, itidem pro προέθηκεν, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi προτίθημι, *propono*. Th. τίθημι, *pono*; f. θήσω, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην.

Προὔκειτο, *propositus erat*; Att. pro προέκειτο, 3. sing. imperf. m. à πρόκειμαι· ex πρὸ, et κεῖμαι, *jaceo*; f. m. κείσομαι.

Προὐκεχωρήκεισαν, Att. pro προεκεχωρήκεισαν, 3. pl. plusq. p. verbi προχωρέω, *abeo*.

Προὐκινδύνευεν, itidem pro προεκινδύνευεν, 3. sing. imperf. verbi προκινδυνεύω, *periculis me objicio pro aliquo*. Th. κίνδυνος, *periculum*.

ΠΡΟΥ'ΝΗ, ης, ἡ, *PRUNUS*, arbor.

Προὔνικος, ου, ὁ, *mercenarius; homo turbulentus*: ex πρὸ, et ἐνείκω, *fero*; vel à νεῖκος, *rixa*.

Προὐξένησεν, Att. pro προεξένησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, *sum hospes publicus*, &c. Th. ξένος, *peregrinus, hospes*.

Προὔπαρξις, εως, ἡ, *præexistentia*: à

Προὐπάρχω, *antè existo*; item *liberalitate prævenio*; item *prior incipio*; imperf. act. προὐπῆρχον, ες, ε, f. ξω, p. προὐπῆρχα· ex πρὸ, et ὑπάρχω, *sum, existo*: quod ex ὑπὸ, et ἄρχω, *incipio*. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Προὐπειλήφασιν, 3. plur. perf. ind. Att. ex πρὸ, ἐπὶ, et λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι, p. Att. εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Προὔπεμψαν, Att. Synæres. pro προέπεμψαν, 3. plur. a. 1. ind. act verbi προπέμπω, *mitto antè, deduco*. Th. πέμπω, *mitto*.

Προϋπηργμένα, τὰ, *beneficia in quempiam priùs collata*; n. g. p. part. pass. et

Προϋπῆρκται, 3. sing. perf. ind. pass. et

Προϋπῆρχον, ες, ε, imperf. act. verbi προϋπάρχω, q. v.

Προὔπτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *ante oculos positus; manifestus*: ex πρὸ, et ὄπτομαι, *video*.

Προὐργιαίτερον, *melius, utilius, antiquius*: à προὔργου, pro πρὸ ἔργου, *quod operæ pretium est*. Th. ἔργον, ϐ, τὸ, *opus est*.

Προὔργου, vide præced.

Προὐτίθει, Att. pro προετίθει, 3. sing. imperf. act. verbi προτιθέω, *propono*, pro προτίθημι, imperf. ἐτίθην, ης, η. Th. τίθημι, *pono*.

Προὐτρέπετο, Att. Synæres. pro προετρέπετο, 3. sing. imperf. pass. verbi προτρέπω, *impello, adhortor*. Th. τρέπω, *verto*.

Προὔτυψαν, Att. itidem pro προέτυψαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προτύπτω. Th. τύπτω, *verbero*, f. ψω.

Προὔφειλες, Att. pro προὐφειλες, *debebas*: Ion. pro προώφειλες, 2. sing. imperf. à προοφείλω, *debeo*: f. ήσω.

Προϋποστῆναι, idem ac

Προϋφίστημι, *antecedo, prior sum*: f. προϋποστήσω· ex πρὸ, ὑπὸ, et ἵστημι.

Προὔχειν, itidem pro προέχειν, præs. infin. verbi προέχω, *emineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προὔχοντο, similitèr pro προείχοντο· à

Προὔχω, contractè pro προέχω, *præcello*. Th. ἔχω, *habeo*.

Προφαγεῖν, *præcomedere*: ex πρὸ, et φαγεῖν, *edere*.

Προφαίνω, *præluceo, præmonstro, ostento*. Th. φαίνω, *appareo*: f. ανῶ, a. 1. ἔφηνα.

Προφανῇ, 3. pers. sing. a. 2. sub. pass. præced.

Προφανὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *perspicuus*: ἐκ τῦ προφανοῦς, *manifestè*: à προφαίνω.

Προφανία, ας, ἡ, *conspicuitas*: à προφανὴς, *perspicuus*.

Πρόφαντον, ϐ, τὸ, *oraculum*: à

Πρόφαντος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, idem quod προφανὴς, *manifestus, præmonstratus, prædictus*: à προφαίνω, *ostendo*.

Προφανῶς, adv. *opertè, perspicuè*: à προφανής.

Προφασίζομαι, *fingo causas, causæ loco affero, prætendo, excuso*: f. m. ίσομαι· à

Προφασίζω, *causas fingo, capio occasionem*: à

Πρόφασις, εως, ἡ, *prætextus, occasio*: à πρόφημι.

Προφασιστικὸς, ἡ, ὸν, *ad excusandum excogitatus, dictus*, &c. à præced.

Προφάτας, α, Dor. pro προφήτης, ϐ, ὁ, *propheta*.

Πρόφερε, præs. imperat. προφέρει, *promovet*, 3. sing. præs. ind. act. verbi προφέρω, q. v.

Προφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui est provectâ ætate; præstans*: in com
par. προφερέστερος, in superl. προφερέστατος· à προφέρω, *præsto*.

Προφέρησι, *adferat*: 3. pers. sing. præs. sub. act. pro προφέρῃ, per Paragogen τῦ σι, quod à

Προφέρω, *PROFERO*, *promo, exhibeo, propono, objicio, exprobro, enuncio, præsto, antëeo, promoveo, mando, impero*, Herodot. p. 269. 3 11. 527. Ex πρὸ, et Th. φέρω, *fero*, fut. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Πρόφημι, *prædico, -cis*: a. 2. προέφην· ex πρὸ, et φημὶ, *dico*.

Προφητεία, ας, ἡ, *prædictio futurorum, vaticinium; manus prophetæ*: à

Προφητεύω, *futura prædico, vaticinor*; in N. T. *interpretor vaticinia et alia S. dicta*; imperf. προεφήτευον, ες, ε, f. εύσω, a. 1. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. imperat. act. προφήτευσον, ατω· à

Προφήτης, ϐ, ὁ, *PROPHETA*: Angl. A PROPHET: in N. T. etiam de *Poëta; doctor divinitùs missus et afflatus*: ex πρὸ, *ante*, et Th. φημὶ vel φάω, *dico*.

Προφητικὸς, ἡ, ὸν, *PROPHETICUS*: Angl. PROPHETIC: à præced.

Προφῆτις, ῖδος, ἡ, *quæ futura prædicit*: ab eod.

Προφθάνω, *prævenio*: f. προφθάσω, perf. προέφθακα, a. 1. προέφθασα, *prævenio*. Th. φθάνω, *prævenio*; fut. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

Προφορὰ, ᾶς, ἡ, *prolatio; vox; verbum; exprobratio*: à προφέρω, *profero*, q. v.

Προφορικὸς, ἡ, ὸν, *enunciativus*: à præced.

Προφράζω, *prædico*. Th. φράζω, *dico*.

Πρόφρασσα, ης, ἡ, *propensa, benevolens*: à πρόφρων, *propensus*. Th. φρὴν, ένος, ἡ, *mens*.

Προφρόνως, *animo prompto, lubenter*: ab eod.

Πρόφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *prudens; propensus, promptus*.

Προφυγεῖν, aor. 2. inf. act. verbi προφεύγω, *effugio*: Th. φεύγω, *fugio*: fut. φεύξω, a. 2. ἔφυγον, p. m. πέφυγα.

Προφύγοις, 2. sing. a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Προφύλαξ, ἄκος, ἡ, *qui antè excubat, præsidiarius*: à

Προφυλάσσω, vel -ττω, *ante aliquem locum excubias ago, custodio, præservo*; f. ξω p. προπεφύλαχα· ex πρὸ, et φυλάττω, *custodio*.

Προχέειν, *infundere*: præs. inf. act. à προχέω, *infundo*. Th. χέω, *fundo*; f. χεύσω, a. 1 ἔχευσα, et ἔχεα.

Προχειρίζομαι, propriè *manum admoveo operi antequam fiat, sumo, ad aliquid faciendum, destino; instituo, paro, inchoo: promo; omnibus notum facio*: in pass. *deligor*; f. m. ίσομαι, a. 1. m. προεχειρισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. προχειρίσασθαι· ex πρὸ, et χειρίζω, *manu tracto*.

Πρόχειρος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, *qui est in promptu, expeditus*.

Προχειροτονέω, *priùs designo, præ cæteris designo*; fut. ήσω, p. προκεχειροτόνηκα, perf. pass. προκεχειροτόνημαι, perf. part. pass. προκεχειροτονημένος, η, ον, *priùs designatus, a, um*: ex πρὸ, et χειροτονέω, *manum protendo*: hoc ex χεὶρ, *manus*, et τείνω, *tendo*; f. τενῶ, p. τέτακα, p. m. τέτονα.

Προχείρως, adv. *promptè*: à πρόχειρος.

Προχέοντι, Dor. pro προχέουσι, *profundunt*; 3. pl. præs. ind. act. Th. χέω, *fundo*; f. χεύσω.

Πρόχευσις, εως, ἡ, *profusio*. Th. χέω, *fundo*.

Προχέω, f. εύσω, *profundo, effundo*

Πρόχνυ, *in genua; funditùs* adv. ex πρὸ, et Th. γόνυ, γόνατος, τὸ, *genu*.

Προχοὴ, ῆς, ἡ, *fluxus aquæ, diluvium, inundatio, gurges; ostium, quo fluvius in mare effunditur*: à προχέω, fut. χεύσω, *fundo*.

Πρόχοος, ϐ, ἡ, *aqualis, vas quo aqua manibus datur*: ab eod.

Προχωρέω, f. ήσω, *procedo, succedo*; sæpè etiam impersonalitèr usurpatur. Th. χωρέω. Hinc

Προχώρημα, ἄτος, τὸ, *stercus*.

Προῶμαι, vel προῶμαι, *deseram, remittam*; et in 1. pl. προώμεθα, a 2. sub. m. verbi προΐημι. Th. ἵημι seu ἕω, *mitto*.

Προώρισα, ας, ε, *prædestinavi, decrevi*; a. 1. ind. act. verbi προορίζω, *priùs definio*; f. ίσω, p. προώρικα, perf. pass. προώρισμαι, a. 1. pass. προωρίσθην.

Προωρώμην, imperf. m. verbi προοράω, -ῶ, *prospicio*; imperf. m. προωραόμην, -ώμην. Th. ὁράω, *video*

ΠΡΥΛΕ´ΕΣ, ων, οἱ, *propugnatores, pedites*: *multitudo in unum congregata*.

Πρύλις, εως, ἡ, *saltatio armata quam pedites saltant*. Th. πρυλέες

Πρύμνα, Ion. -η, ης, ἡ, *puppis posterior pars navis*. Th. πρυμνὸς, *extremus*.

Πρυμνήσι᾽ pro πρυμνήσια, *retinacula*, nom. pl. n. g. à

Πρυμνήσιον, ϐ, τὸ, *funis, quo navis religatur ad terram*: à

Πρυμνήσιος, ία, ιον, ad πρύμναν *pertinens*: à πρύμνα, ης, ἡ, *puppis* Th. πρυμνὸς, *extremus*.

ΠΡΥΜΝΟ´Σ, ἡ, ὸν, *extremus, ultimus*: qu. à πέρας, *finis extremitas*. Estque quod ad πέρας μένει.

Πρυμνὼ, όος, ἡ, nom. mulier. qu. *ultima*.

* Πρυμνώρεια, ας, ἡ, *extrema pars montis*: ex πρυμνὸς, *extremus*, et ὄρος, εος, τὸ, *mons*.

Πρυτανεῖα, τὰ, *pecunia quam actor et reus disceptaturi reponebant*: à

Πρυτανεῖον, ϐ, τὸ, *locus Athenis in quo Prytanes judicia exercebant, et in quo alebantur publicè benè de republ. meriti*; item *ampla et magnifica domus*: à

Πρυτανεύω, *senator sum, aut aliud quod denotat* πρύτανις· *rego, moderor, administro:* à

ΠΡΥ΄ΤΑΝΙΣ, εως, ὁ, *Athenis senator ex numero* 500, *quorum decima pars decimâ anni parte rebus præerat; præfectus, administrator; princeps in aliqua re, custos:* in nom. pl. πρυτάνεις, acc. sing. πρύτανιν· et est nom. propr. qu. πυρόταμις, ut sit propriè *frumentorum præfectus;* vel à πρῶτος.

Πρώαι, Dor. pro πρώην, q. v.

Πρώην, adv. *paulò antè, nuper, quondam:* à πρωΐ, *manè.*

Πρωθήβης, ου, ὁ, et πρώθηβος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui primos pubertatis annos agit; puber:* ex πρῶτος, et ἥβη, *puber*

Πρωθύςερος, ου, *præposterus,* et πρωθύςερον, figura quæ ὑςερόπρωτον, sive ὕςερον πρότερον appellatur.

ΠΡΩΙ΄, *manè,* adv. temporis, cui opponitur ὀψὲ, *vesperi.* ἅμα πρωΐ, *summo diluculo; tempestivè; ante tempus.*

Πρωΐα, ας, ἡ, subaudi ὥρα, *matutinum tempus.* Th. πρωΐ, *manè.*

Πρωΐζα, vel πρωΐζὰ, *non ita dudum; præmaturè:* adv. à πρωΐ.

Πρωΐζον, vel πρωΐζὸν, idem; *nudius tertius.*

Πρωΐθεν, adv. *de mane:* ab eod.

Πρώϊμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *matutinus, a, um.* Th. πρωΐ.

Πρωϊνὸς, ἡ, ὸν, *matutinus, a, um:* ab eod.

Πρώϊος, ΐα, ϊον, *matutinus, a, um.* Th. πρωΐ.

ΠΡΩΚΤΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *podex, nates.*

Πρὼν, ωνὸς, et πρώων, ονος, ὁ, pro πρηὼν, ῶνος, ὁ, *cacumen montis.*

Πρώονες, οἱ, *montium vertices:* à πρώων. Vide præced.

Πρὼξ, κὸς, ὁ, *gutta,* propriè *roris.* Th. πρωΐ.

ΠΡΩ΄ΡΑ, ας, ἡ, *PRORA, frons navis:* qu. ex πρὸ, et ῥέω, *fluo;* vel, ut alii volunt, ab ὁράω, *video.*

Πρώρᾱθεν, adv. *è prorâ.* Th. πρώρα, *prora.*

Πρωρατεύω, *proreta sum:* à

Πρωράτης, ου, ὁ, et πρωρεὺς, έως, ὁ, *PRORETA.* Th. πρώρα

Πρῶτα, adv. *primùm.* Τὰ πρῶτα pro οἱ πρῶτοι. Ἐφεσίων τὰ πρῶτα γεγονότες, Heliodor. l. i. p. 24. εὐγενείας τὰ πρῶτα ὄντες. Idem. viii. 350. πρῶτος, *primus.* Th. πρό.

* Πρῶται, vulgò Græcis dictæ, quæ Romanis metropoles, seu gentis capita. Sic ΕΦΕCΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC in nummo Gallieni et al. Spanh.

Πρωταγωνιςὴς, οῦ, ὁ, *qui primas partes agit.*

Πρώταρχος, ου, ὁ, *militiæ princeps:* ex πρῶτος, et ἀρχή.

Πρωτεῖον, ου, τὸ, *principatus, primatus.* Τὰ πρωτεῖα, i. e. πρῶτα, *primæ partes:* à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρωτεσίλας, α, ὁ, Dor. pro Πρωτεσίλαος, ου, ὁ, *PROTESILAUS.*

Πρωτεὺς, έως, ὁ, *PROTEUS, deus marinus.*

Πρωτεύω, *primas teneo, sum primus:* f. εύσω, p. πεπρώτευκα· à πρῶτος, *primus.*

Πρώτη, ης, ἡ, *prima,* f. g. à πρῶτος, q. v.

Πρωτηρότῃ, dat. sing. à

Πρωτηρότης, ου, ὁ, *qui primus arat:* ex πρῶτος, *primus,* et ἀρόω, *aro;* f. όσω.

Πρῶτις· pro πρώτιςα, quod et πρώτιςον, *primùm, in primis,* adv. superl. à πρῶτον. Sic

Πρώτιςος, ίςη, ιςον, superl. à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρωτοβαθρέω, -ῶ, *in primis subsellis, aut in subsellis primum colloco:* fut. ήσω, a. 1. ἐπρωτοβάθρησα, p. πεπρωτοβάθρηκα, imperf. ἐπρωτοβάθρεον, -ουν· ex πρῶτος, et βάθρον.

Πρωτοβολέω, -ῶ, *primus emitto;* f. ήσω, a. 1. ἐπρωτοβόλησα, p. πεπρωτοβόληκα.

Πρωτογένης, εος, ους, ὁ, *PROTOGENES,* nom. propr. Sed

Πρωτογενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *primigenis.*

Πρωτογεννήμα, ᾰτος, τὸ, *quod primum enatum est:* ex πρῶτος, et γέννημα.

Πρωτόγονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *primogenitus.* Sed

Πρωτογόνος, *primùm pariens:* ex πρῶτος, *primus,* et γείνομαι, *nascor,* p. m. γέγονα.

Πρωτογόνων, gen. pl. à πρωτογόνος, vide præced.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, *primus consessus,* q. d. ἡ πρώτη καθέδρα, qu. ab ἕδρα, *sella.* Th. ἕζομαι, *sedeo.*

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, *primus accubitus*· ex πρώτη, et κλισία, ας, *locus in quo accumbitur.* Th. κλίνω, *reclino.*

Πρωτοκουρία, ας, ἡ, *prima tonsura,* quâ sacrorum ordinum Candidati primò initiantur, et vocantur *Clerici* more Romano.

Πρωτολογία, ας, ἡ, *primus sermo, primæ partes dicendi:* ex πρῶτος, et λόγος, *sermo.*

Πρωτομέδεικα, ας, ἡ, nomen mulieris, *quæ prior curat.*

Πρῶτον, τὸ, πρῶτον, adv. *primùm.* Th. πρὸ, *ante.*

Πρωτοπαγεῖς, nom. pl. à

Πρωτοπαγὴς, έος, οῦς, ὁ ϗ ἡ, *recens compactus:* ex πρῶτος, et πήγνυμι, *compingo,* f. ξω.

Πρωτόπειρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui rei alicujus primus periculum fecit.*

Πρωτοπλάςης, ου, ὁ, *primus fictor;* et

Πρωτόπλαςος, ου, ὁ, *qui primus formatus est,* ut Adam: ex πρῶτος, et πλάσσω, seu -ττω, *fingo.*

Πρῶτος, πρώτη, πρῶτον, *primus;* item pro comp. *prior, superior; primus,* i. e. *primum locum obtinens:* πρῶτοι, *primates:* τὴν πρώτην, *primùm:* contractè ex πρόατος pro πρότατος, superl. à πρὸ, *ante.*

Πρωτοςασία, ας, ἡ, *principatus:* ex πρῶτος, et ςάσις, *statio.*

Πρωτοςάτης, ου, ὁ, *qui primus stat in acie:* item *princeps, dux:* ex πρῶτος, *primus,* et ἵςημι, *sto.*

Πρωτοτοκεύω, *primogenitum edo, primogenituræ jura tribuo:* f. εύσω, p. πεπρωτοτόκευκα· à πρωτότοκος

Πρωτοτοκέω, -ῶ, *primùm pario* f. ήσω, p. πεπρωτοτόκηκα· ab eodem.

Πρωτοτόκια, ων, τὰ, *jura primogeniti.*

Πρωτοτόκος, ου, ἡ, *primipara.* Sed

Πρωτότοκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *primogenitus:* q. d. πρῶτον τέκος, *prima proles:* à τίκτω, *pario;* f. m. τέξομαι, p. m. τέτοκα, *peperi.*

Πρωτὼ, όος, ἡ, nomen mulieris, ἡ πρωτεύουσα.

Πρώτως, adv. *primò, primariè:* à πρῶτος. Th. πρὸ, *ante.*

Πταίην, *volem;* a. 2. opt. act. verbi πτῆμι, *volo, -as;* a. 2. ἔπτην. Th. ἵπταμαι, idem.

Πταίοισα, *offendens;* Dor. pro πταίουσα, præs. part. f. g. à πταίω.

ΠΤΑΙ΄ΡΩ et πτάρω, *sternuto:* a. 2. ἔπτᾰρον. Est *aliquid cadere facio, sterno:* ut possit esse à πτόω.

Πταίσειν, f. 1. inf. act. πταίσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi πταίω, *impingo.*

Πταῖσμα, ᾰτος, τὸ, *offensio, lapsus:* à p. pass. seq.

ΠΤΑΙ΄Ω, *impingo, offendo, titubo, labor; pecco, erro; cladem accipio;* (q. à πέτω, *cado.*) f. πταίσω, a. 1. ἔπταισα, a. 1. sub. act. πταίσω, ῃς, ῃ.

Πτάμενος, μένη, μενον, *volans;* præs. part. med. verbi πτῆμι, et in pass. πτάμαι. Alii malunt esse a. 2. part. m. verbi ἵπταμαι, *volo;* f. m. πτήσομαι, a. 2. m. ἐπτάμην.

Πταρμὸς, οῦ, ὁ, *sternutamentum:* à πταίρω, *sternuto.*

Πτάτο, *volabat:* Ion. pro ἔπτατο, 3. sing. imperf. med. verbi πτάμαι, vel a. 2. m. ut dict. in πτάμενος.

Πτὲ, particula Poët. à ποτέ.

ΠΤΕΛΕ΄Α, ας, ἡ, *ulmus;* qu. πεταλέα, à πέταλον, *folium.* Est ab imo ramosa et foliosa.

Πτερὰ, nom. vel acc. pl. à πτερὸν, οῦ, τὸ, *alta,* πτερὰ νίκας, *alæ victoriæ,* id est, *victoria, quam quis celeritèr adipiscitur*

Πτέρις, ιδος, ἡ, *filix,* Angl. FERN, or BRAKES: à πτερὸν, *ala,* quia folia habet incisa et explicata.

ΠΤΕ΄ΡΝΑ, ης, ἡ, *calx; cujusvis rei extremitas.* Hinc

Πτερνίζω, f. ίσω, *calce peto, calcitro, ferio, supplanto:* à præced.

Πτερνὶς, ίδος, ἡ, *calx pedis;* item *fundum et basis pelvis:* à πτέρνα, *calx.*

Πτερνισμὸς, οῦ, ὁ, *calcitratio; dolus:* à πτερνίζω.

Πτερνογλύφος, ου, ὁ, nomen muris: ex πτέρνα, et γλύφω, *scalpo.* Th. γλάφω, *cavo.*

Πτερνοτρώκτου, gen. sing. à πτερνοτρώκτης, ου, ὁ, nomen muris: ex πτέρνα, et τρώγω, *rodo, comedo.*

Πτερνοφάγος, ου, ὁ, nomen muris: ex πτέρνα, et φάγω, *comedo;* a. 2. ἔφαγον.

Πτερόεις, όεσσα, όεν, *alatus, celer:*

acc. sing. πτερόεντα, velocem. Aliquando sagittis tribuitur; aliquando etiam verbis, quòd emissa ex ore revocari nequeant: à

ΠΤΕΡΟ'Ν, ȣ̃, τὸ, ala; item penna, pinna; qu. per Sync. pro πετερὸν· à πέταμαι, volo.

Πτεροφύω, alas gigno.

Πτερόω, -ῶ, f. ώσω, alatum facio, alas addo: à πτερὸν, ȣ̃, τὸ, ala.

Πτερύγεσσι, dat. pl. Ion. pro πτέρυξι, à πτέρυξ, υγος, ἡ, ala; dat. sing. πτέρυγι.

Πτερύγιον, ȣ, τὸ, alula, pinna, in piscibus; et pinna ædificii; summa auricula; extremitas: dim. à πτέρυξ, υγος, ala.

Πτέρυξ, ῦγος, ἡ, ala; item pinna sive penna: à πτερόν.

Πτερύσσομαι, alarum plausu latera ferio; ut galli gallinacei ante cantum; item gestio; f. m. ύξομαι· à πτέρυξ.

Πτερωτὸς, ἡ, ὸν, alatus, pennatus: à πτερόω.

Πτέσθαι, volâsse; pro πτάσθαι, a. 2. inf. m. à πτέω, pro quo ἵπταμαι, volo, -as: f. m. πτήσομαι, a. 2. act. ἔπτην, a. 2. med. ἐπτάμην, a. 2. inf. m. πτάσθαι.

Πτῆμα, ἄτος, τὸ, volatus.

Πτῆμι, (pro πτάω,) volo, f. πτήσω, a. 2. ἔπτην, p. πέπτηκα.

Πτηνὰ, ῶν, τὰ, aves.

Πτῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵπταμαι, volo, -as, quod vide.

Πτηνὸν, ȣ̃, τὸ, volatile, avis: à

Πτηνὸς, ἡ, ὸν, volucris: à πτῆμι.

Πτῆξαι, consternare: aor. 1. inf. act. à

Πτήσσω, metu contrahor, expavesco; fugio; me abscondo; item activè perterrefacio. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτήσω, volabo, f. 1. act. verbi πτῆμι sev ἵπτημι, volo, -as.

Πτῖλον, ȣ, τὸ, penna mollis, pinna, lanugo: à seq.

ΠΤΙ'ΛΟΣ, ȣ, ὁ, cui ex ciliis pili periêre; calvus.

ΠΤΙ'ΣΣΩ, seu -ττω, f. ίσω, PISO, PINSO; tundo; decortico; convenit cum πατάσσω, percutio.

ΠΤΟΕ'Ω, terrefacio, terreo; item obstupefacio; amore vel aliquâ cupiditate vehementi incendo: f. ήσω, p. ἐπτόηκα, a. 1. pass. ἐπτοήθην, a 1. sub. pass. πτοηθῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. πτοηθῆτε, a. 1. part. pass. πτοηθεὶς, εῖσα, ὲν, consternatus, attonitus.

Πτοηθῆτε, 2. plur. a. 1. sub. pass. verbi præcedentis.

Πτοημένος, attonitus, admirans, Ion. pro ἐπτοημένος, perf. part. pass. ejusd.

Πτόησις, εως, ἡ, consternatio: ab eod.

Πτοίμην, οῖο, οῖτο, volem, -es, -et, pro πταίμην, αῖο, αῖτο, a. 2. opt. m. verbi ἵπταμαι, volo; f. m. πτήσομαι, a. 2. ἔπτην.

Πτοιῦμαι, consternor, paveo. præs. pass. à πτοιέω, Poët. pro πτοέω, exterreo.

Πτολεμᾶτις, ἴδης, ἡ, nomen urbis Gr. bellatrix.

Πτολεμίζειν, Poët. pro πολεμίζειν, præs. inf. à πολεμίζω, bello, belligero. Th. πόλεμος, bellum.

Πτόλεμος, ȣ, ὁ, Poët. pro πόλεμος, bellum.

Πτολίεθρον, ȣ, τὸ, oppidulum, dimin. à πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, urbs.

Πτολίεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à πτόλις, εως, ἡ, urbs, Poët. pro πόλις, idem.

Πτολιπόρθιος, et πτολίπορθος, ȣ, ὁ, urbium eversor: ex πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, urbs, et πέρθω, vasto; p. m. πέπορθα.

Πτόλις, εως, ἡ, Poët. pro πόλις, urbs.

Πτόρθος, ȣ, ὁ, ramus. Th. ὀρθὸς, rectus.

Πτύγμ', pro πτύγμα, ἄτος, τὸ, plicatura, sinus: à 1. pers. perf. pass. verbi πτύσσω, plico.

ΠΤΥ'ΓΞ, γὸς, ὁ, avis genus. Eadem censetur quæ ὕβρίς.

Πτύελον, ȣ, τὸ, saliva: à πτύω, spuo.

Πτυκτὸς, ἡ, ὸν, plicatus, complicatus: à πτύσσω, complico.

Πτὺξ, ὔχὸς, ἡ, plica; ruga et sinus vestis; lamina pugillarium: pl. januæ, valvæ; sinus clivi, valles montium. Th. πτύσσω.

Πτύξας, a. 1. part. act. à πτύσσω, complico; f. ξω.

Πτύξις, εως, ἡ, plica, plicatura: ab eod.

Πτύον, ȣ, τὸ, ventilabrum, quo sordes à frumentis veluti πτύονται, seu ἐκβάλλονται. Th. πτύω, expuo.

Πτυόφι, ventilabro: Poët. à πτύον, ventilabrum, quod vide.

Πτύρω, terreo; f. πτὔρῶ, p. ἔπτυρκα, præs. pass. πτύρομαι, trepido. Th. πτοέω, terreo.

Πτύσμα, ἄτος, τὸ, sputum: à πτύω, spuo.

ΠΤΥ'ΣΣΩ, complico, plico; in rugas et sinus contraho; f. ξω, p. πέπτῦχα, a. 1. ἔπτυξα.

Πτύχες, nom. pl. à πτὺξ, πτυχὸς, ἡ, plica, quod vide.

Πτὔχὴ, ῆς, ἡ, plica; pl. vestes, impr. duplices: it. sinus montium; valvæ: ab eod.

Πτυχθεὶς, εῖσα, ὲν, plicatus, a. 1. part. pass. verbi πτύσσω, plico; f. ξω, a. 1. pass. ἐπτύχθην.

ΠΤΫ'Ω, f. ῡσω, SPUO, expuo; contemno.

Πτωκάζεμεν, Ion. seu Dor. pro πτωκάζειν, præs. inf. act. verbi

Πτωκάζω, idem cum πτώσσω, trepido: à πτώξ.

Πτῶμα, ἄτος, τὸ, casus, lapsus; clades: delictum: cadaver: à πίπτω, cado: f. πτώσω.

Πτὼξ, κὸς, ὁ ϗ ἡ, timidus: item substantivè pro lepore: à πτώσσω, trepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina, plaga: à πίπτω, cado: f. πτώσω, quasi à πτόω, f. 2. m. πεσȣ̃μαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Πτώσσῃς, 2. sing. præs. sub. à πτώσσω, præs. inf. πτώσσειν.

Πτώσσοντι, Dor. pro πτώσσουσι, trepidunt, formidant, 3. plur. præs act. à

Πτώσσω, trepido, trepidè oberro mendicans; fut. ξω. Th. πτοέω, terrefacio.

Πτώσω, f. 1. act. verbi πίπτω, cado, q. à πτόω.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia: à

Πτωχεύω, pauper sum, mendico: f. ύσω, p. πεπτώχευκα, a. 1. ἐπτώχευσα· et

Πτωχίζω, pauperem facio, depaupero, f. ίσω, p. πεπτώχικα· à

Πτωχὸς, ἡ, ὸν, propriè timidus: mendicus, pauper: à πτώσσω, trepido.

Πυανέψια, ας, ἡ, festum quoddam Athenis: ex seq. et ἕψω.

Πύᾰνον, ȣ, τὸ, faba; aliter πύαμος, et πύαμον.

ΠΥ'ΑΡ, coagulum, fortè quia est crassum ut πύον.

Πυγαῖα, τὰ, dicuntur clunes. Th. πυγὴ, ῆς, ἡ, nates, clunes.

ΠΥΓΗ', ῆς, ἡ, et πὺξ, πυγὸς, ἡ, nates, clunes, qu. à πύκα, quia densa ibi caro.

Πυγίζειν, ad execrandam Venerem quidam referunt: alii, ut sit ferire nates alicujus. Hinc

Πύγισμα, ἄτος, τὸ, vel pro præposterâ Venere; vel pro plagis quas quis natibus alicujus infligit. Th. πυγὴ, clunes.

Πυγμαῖος, ȣ, ὁ, PYGMÆUS: Angl. PYGMY: à πυγμὴ, mensura spatium continens quod est à cubito ad digitos clausos.

Πύγμᾰτος, ἔσχατος, Hesych. pro πύματος.

Πυγμᾰχέω, -ῶ, pugilatu decerto; et

Πυγμαχία, ας, ἡ, pugilatus, pugilum certamen: à

Πυγμάχος, ȣ, ὁ, pugil, luctator: ex πυγμὴ, pugnus, et μάχομαι, pugno.

Πυγμὴ, ῆ, ἡ, pugnus. manus in pugnum contracta; pugilatus: πατάσσειν πυγμῇ, pugno percutere; πυγμῇ, adverbialitèr, crebò; enixè. Sumitur et pro mensura à cubito ad pugnum: undè dicti sunt Pygmæi, Πυγμαῖοι, q. d. cubitales. Th. πὺξ, adv. pugno.

Πυγοςόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui vel quæ nates vestibus ornat: ex πυγὴ, nates, et ςέλλω, orno, p. m. ἔςολα.

Πυγὼν, όνος, ἡ, mensura à cubito ad extremam partem manûs, digitis inflexis. Th. πὺξ, adv. pugno.

Πυδαρίζω, salio, resilio, calcitro: qu. à πηδάω, salio.

ΠΥ'ΕΛΟΣ, ȣ, ὁ, vel ἡ, solium balnearum, seu sella; alveus: qu. ex πῦς, et λούω, lavo. Dicitur et πύαλος.

Πῦθᾶγόρας, ὁ, PYTHAGORAS, philosophus. Hinc

Πυθαγόρειυς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, PYTHAGOREUS; et

Πυθαγορῖκὸς, ἡ, ὸν, PYTHAGORICUS; et

Πυθαγοριστὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro Πυθαγοριστὴς, ου, ὁ, *Pythagoricus.*

Πυθεδὼν, όνος, ἡ, *putredo*: à πύθω.

Πυθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi πυνθάνομαι, *interrogo, quæro,* f. m. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, perf. pass. πέπυσμαι.

Πύθεται, 3. sing. præs. ind. m. verbi πύθομαι, *putresco.* Th. πύθω, f. πύσω, *putrefacio.*

Πύθευ, Dor. pro πύθου, a. 2. imperat. med. verbi πυνθάνομαι. Vide πυθέσθαι.

Πύθῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi πύθω, *putrefacio.* Est et 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι.

Πύθηαι, Ion. pro πύθῃ, 2. sing. a. 2. sub. m. verbi πυνθάνομαι, *audio, intelligo, quæro;* f. m. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην.

Πύθια, ων, *PYTHIA, -orum,* i. e. *Pythii ludi,* vel *tempus ipsum* τῶν Πυθίων· à Πύθιος.

Πυθιὰς, ἄδος, ἡ, Poët. idem; et *sacerdos Pythia.*

Πυθικὸς, ἡ, ὸν, *PYTHICUS*: à Πύθιος.

Πυθιονῖκας, α, ὁ, Dor. pro

Πυθιονίκης, ου, ὁ, *in ludis Pythiis victor*: ὁ ἐν τοῖς Πυθίοις νικήσας· et

Πυθιόνῖκος, ου, ὁ, idem. Hinc Πυθιόνικον ὕμνων θησαυρὸν vocat. Pind. *thesaurum hymnorum de victoriâ Pythicâ,* i. e. copiam amplam carminum in laudem victoris Pythici: à

Πύθιος, ία, ιον, *PYTHIUS;* cognomen Apollinis, à serpente Pythone ei impositum, quem jaculis suis interemisse fertur.

ΠΥΘΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *fundus, ima pars; propago, palmes, vimen, ramus*: dat. sing. πυθμένι, acc. πυθμένα.

Πυθόθεν, *ex Pythone.*

Πυθοῖ, *in Pytho,* dat. sing. à Πυθὼ, όος, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖδε, *Pythum versus.* Hìc δὲ postponitur dativo; postponi quoque solet accusativo, ut οἰκόνδε, &c.

Πυθοίατο, *rogavissent,* Ion. pro πύθοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi πυνθάνομαι, *quæro; audio;* f. m. πεύσομαι, a. 2. m. ἐπυθόμην, a. 2. opt. m. πυθοίμην, et in 1. pl. πυθοίμεθα.

Πυθόμενος, a. 2. part. med. verbi πυνθάνομαι, *quæro.*

Πύθοντο, *audiverunt,* Ion. pro ἐπύθοντο, 3. pl. a. 2. ind. m. verbi ejusd.

ΠΥ'ΘΩ, *putrefacio;* f. πύσω, qu. in πύον, *pus,* redigo: hinc πύθομαι, *putresco*: at

Πυθὼ, όος, ἡ, *PYTHO,* urbs Phocidis.

Πυθῶν, ῶνος, ἡ, idem: at

Πύθων, ωνος, ὁ, *PYTHO, draco,* vel *serpens quem Apollo interemit, unde et Pythius cognominatus fuit*: à πύθω, *putrefacio,* quia ex *terræ putredine* ortus credebatur.

Πυθωνόθεν, ἐκ τῆς Πυθῶνος, *ex Pythone.*

ΠΥ'ΚΑ, *densè, spissè; accuratè, prudentèr*: qu. à πήγω, *compingo, cogo.*

Πυκάζω, *denso, stipo; tego, orno;* f. άσω. Th. πύκα, *densè.*

Πυκάσαι, a. 1. inf. act. verbi πυκάζω.

Πυκάσδεν, Dor. pro πυκάζειν, *ornare.* Sic πυκάσδῃ, Dor. pro πυκάζῃ, *ornaris.*

Πυκῖνὸς, ἡ, ὸν, idem quod πυκινὸς, *creber, densus, spissus: prudens, elegans*: à Th. πύκα, *densè,* adv.

Πυκνὰ, *crebrò: prudentèr;* et

Πυκνὸν, adverbialitèr, idem, à seq.

Πυκνὸς, ἡ, ὸν, per Sync. pro πυκινὸς.

Πυκνότης, τητος, ἡ, *densitas, crebritas; prudentia*: à præced.

Πυκνῶς, adv. *densè, crebrò*: in compar. πυκνότερον· ab eod.

Πύκτας, α, ὁ, Dor. pro πύκτης, quod vide.

Πυκτεύω, *pugil sum, pugilem ago,* f. εύσω, p. πεπύκτευκα· à

Πύκτης, ου, ὁ, *pugil, qui pugno certat.* Th. πὺξ, adv. *pugno.*

Πυκτὸς, ἡ, ὸν, *plicatus;* pro πτυκτὸς· à πτύσσω.

Πυλαγόραι, et Πυλαγόροι, ων, οἱ, dicebantur isti *legati,* qui à singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, et de republicâ acturi, mittebantur. Ex πύλη, *porta,* in pl. πύλαι, quod vide, et ἀγορὰ, *forum, cœtus.* Vide πυλαία, apud Suidam et alios.

Πύλαι, αἱ, nom. pl. *portæ;* item Πύλαι, sive Πύλαι Κιλίκιαι, vel Θερμόπυλαι, *PYLÆ*: locus in Tauri montis parte, sic dict. quòd ibi *portæ,* et fauces essent è Ciliciâ Syriam petentibus: gen. pl. Æol. Πυλάων, pro Πυλῶν· à πύλη, ης, ἡ, *porta.*

Πυλαίη, Ion. pro πυλαία, ας, ἡ, *Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, sive Thermopylas haberi solebat.* Vide præced.

Πυλάρτης, ου, ὁ, *habens portas validas vel benè compactas*: ex πύλη, *porta,* et ἄρω, *apto.*

Πυλαωρὸς, vide πυλουρός.

Πυλέων, gen. pl. Ion pro πυλῶν· à

ΠΥ'ΛΗ, ης, ἡ, vel πυλὶς, ῖδος, ἡ, *porta;* qu. πόλη, à πόλις, quam claudit; vel à πολέω.

Πύλῃσ' pro πύλῃσι, dat. pl. Ion. à præced.

Πύλιγγες, *pili qui in sede corporis nascuntur,* ubi πύλη περιττωμάτων.

Πυλίων, gen. pl. à Πύλῖος, ου, ὁ, *PYLIUS,* nom. propr. à

Πῦλος, ου, ἡ, *PYLUS,* nomen oppidi in Peloponneso. Est et

Πύλος, ου, ὁ, idem quod πύλα, *porta.*

Πυλουρὸς, πυλωρὸς, et πυλαωρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *custos, urbis portarum custodiæ præfectus*: ex πύλη, *porta,* et ὄρος, *custos,* vel ὤρα, *cura.*

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, *atrium, vestibulum;* item *ipsa porta, janua.* Th. πύλη, *porta.*

Πυλωρὸς, ου, ὁ ϗ ἡ, *janitor; pars stomachi.* Vide πυλουρός.

Πυμάτῃ, *ultimæ;* dat. sing. f. g. à

Πύμᾰτος, άτη, ατον, Poët. *extremus, ultimus*: à πυθμὴ, ένος, ὁ, *fundus.*

ΠΥ'ΝΔΑΞ, ᾰκος, ὁ, *fundus, manubrium gladii.*

ΠΥΝΘΑ'ΝΟΜΑΙ, seu πεύθομαι, *audio, intelligo, cognosco; percontor, quæro,* præs. part. m. πυνθανόμενος, ου, f. m. πεύσομαι, perf. pass. πέπυσμαι, a. 2. m. ἐπῠθόμην, ου, ετο, a. 2. inf. m. πυθέσθαι, a. 2. part. m. πυθόμενος.

ΠΥ`Ξ, adv. *pugno* vel *pugnis.* Est et

Πὺξ, *assiduè, frequentèr,* qu. contractè à πύκα.

Πύξῖνος, ίνη, ινον, *buxeus*: et

Πυξίον, ου, τὸ, *tabella scriptoria,* quæ olim è *buxo* fuit; item *parva pyxis,* dim. à

Πυξὶς, ῖδος, ἡ, *PYXIS, vasculum è buxo,* aut etiam *è quâvis materiâ*: à

ΠΥ'ΞΟΣ, ου, ἡ, *BUXUS;* Angl. BOX.

Πύον, ου, τὸ, *pus, sanguis corruptus.* Th. πύθω, *putrefacio.*

Πῦος, ου, ὁ, et πυὸς, οῦ, ὁ, *colostrum.* Sed

Πύος, εος, τὸ, *PUS,* ab eod.

ΠΥ'ΠΠΑΞ, *vox poppysmatis.*

ΠΥ͂Ρ, πυρὸς, τὸ, *ignis; febris*· qu. à πράω, inusit. *uro,* vel πρήθω, *incendo.*

Πυρᾶ, ᾶς, ἡ, *rogus, PYRA*: à præced.

Πυράγρα, ας, ἡ, *forceps,* quo πῦρ ἀγρεύομεν· ab ἀγρεύω, *capto.* Th. ἄγρα, *captura.*

Πυραίθουσα, præs. part. f. g. à

Πυραίθω, *ignem facio*: ex πῦρ, et αἴθω, *uro.*

Πυράκκῐος, ία, ιον, *rufus,* idem quod πυῤῥάκης, quod vide: ex πῦρ, *ignis,* et ἄγω.

Πυρακτέω, et όω, *in igne verso, candefacio*: ex πῦρ et ἄγω.

Πυράμη, ης, ἡ, *falx,* quâ πυρὸς demetitur: ex πυρὸς, *triticum,* et ἄμη, *falx.*

Πυρᾰμὶς, ῖδος, ἡ, *PYRAMIS, figura in conum, velut flamma ignis, attenuata*: Angl. A PYRAMID. Th. πῦρ, *ignis.*

Πύραυνον, ου, τὸ, *igniarium,* vas quo prunæ ardentes in mensam inferuntur: ex πῦρ, et αὔω, *accendo.*

Πυργηδὸν, *in modum turris*: à πύργος.

Πυργόβᾶρις, εως, ἡ, *turris munita, propugnaculum*: ex πυργὸς, et βάρις, *domus turrita.*

ΠΥ'ΡΓΟΣ, ου, ὁ, *turris, arx, mœnia quæ ferè turribus extructa*: et inde *urbs munita,* seu *cum arce; propugnaculum; acies quadrata, phalanx; fritillus.* Ern.

Πυργόω, *turris instar erigo, turri instruo et munio*: à præced.

Πυρεία, ας, ἡ, *fornax, caminus.*

Πυρεῖον, ου, τὸ, *igniarium, thuri-*

bulum: quia in id πῦρ imponitur. Ion. πυρήϊον.

Πυρέσσω, vel -ττω, *febricito, fecri laboro*: præs. part. πυρέσσων, f. ξω, p. πεπύρεχα, a. 1. ἐπύρεξα· à

Πυρετὸς, ȣ, ὁ, *febris, igneus calor.* Th. πῦρ, *ignis.*

ΠΥΡΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *nucleus.*

Πυρηφόρος, pro πυροφόρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *ferens triticum*: ex πυρὸς, et φέρω, *fero.*

Πυρία, ας, ἡ, *sudatio sicca,* quia πυρὶ elicitur: tum *ipsum vas in quo πυρία peragitur, caldarium*: et

Πυριατήριον, ȣ, τὸ, *locus in quo sudantes foventur, hypocaustum.* Th. πῦρ, *ignis.*

Πυρίεφθος, et πύρεφθος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *igni coctus*: ex πῦρ, et ἕψω, *coquo.*

Πύρῖνὸς, ἡ, ὸν, *ingenus, a, um.* Th. πῦρ, *ignis.* At

Πύρῖνος, ȣ, *triticeus, a, um.* Th. πυρός.

* Πύριον, ȣ, τὸ, *fax, tæda,* Æl. de Anim. xii. c. 43.

Πυριπνείοντας, *ignitas*: acc. pl. part. præs. act. à

Πυριπνείω, metri gratiâ pro πυριπνέω, *ignem spiro*: ex πῦρ, et πνέω, *fluo.*

Πυριπνεύϛοισι, dat. pl. à

Πυρίπνευϛος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *ardens*: ex iisd.

Πυρισφάρᾶγος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *qui ignis instar cum quodam strepitu lacerat et absumit*: ex πῦρ, *ignis,* et σφάραγος, *sonus.*

Πυρίτης, ȣ, ὁ, *lapis ignem emittens, silex.*

* Πυριτρεφὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *igni nutritus*: ex πῦρ et τρέφω.

* Πυριφεγγὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *igni fulgens*: ex πῦρ et φέγγος.

* Πυριφλεγέθης, εος, ὁ ϰ ἡ, *igneo ardore afflictus*; ex πῦρ et φλέγέθω.

Πυριφλεγέθων,οντος,ὁ, *ignea ardens; fluvius infernalis, igne ardens*: ex iisd.

Πυρκαϊὰ, ᾶς, ἡ, *rogus*: ex πῦρ, et καίω, *incendo.*

Πυρναῖος, αία, αῖον, *maturus, edulis*: à

Πύρνος, η, ον, per Sync. pro πύρινος, *triticeus*; item subst. *fragmentum panis*: ab eod.

* Πυροειδὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *igni similis.*

Πυρόεις, όεσσα, όεν, *igneus, ignitus*: à πῦρ.

Πυρόπνους, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *ignem, spirans*: ex πῦρ et πνέω.

Πυροῖο, gen. Ion. pro πυρȣ͂, à

ΠΥΡΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *triticum, fragmentum*: qu. σπυρὸς, pro σπορὸς· à σπείρω, *semino*: p. m. ἔσπορα.

Πυροφλεγὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *igne ardens,* vel *ustus*; ex πῦρ, et φλέγω, *uro.*

Πῦροφόρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *ignem ferens*: pro quo et πυρφόρος· ex πῦρ et φέρω· et

Πῦροφόρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *triticum ferens*: ex πυρὸς, *triticum,* et φέρω.

Πυρόω, -ῶ, *accendo, cremo*: fut. ώσω, p. πεπύρωκα, præs. pass. πυρόομαι, ȣ͂μαι, *uror*; præs. inf. pass. πυρόεσθαι, ȣ͂σθαι, perf. pass. πεπύρωμαι, præs. part pass. πεπυρωμένος, η, ον, *ignitus, a, um*; item *igni exploratus.* Th. πῦρ, *ignis.*

Πυρπάλαμον, βέλος, *fulmen*: à Pindaro dicitur quòd Jovis *manu tractetur*: à

Πυρπάλᾰμος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *ignem protrudens*: ex πῦρ, et Th. παλάμη, *manus.*

Πυρπολέειν, et -έεσθαι, *circa ignem versari; incendere, flammis vastare*: ex πῦρ, et πολέω.

Πυῤῥάζω, *rubeo*: f. άσω, p, πεπύῤῥακα· à πυῤῥὸς, *rufus.*

Πυῤῥάκης, ȣ, ὁ, *rufus*: idem quod πυῤῥός.

Πυῤῥίχη, sub. ὄρχησις, *PYRRHICHA, saltatio in armis*: à Πυῤῥὸς, *Pyrrhus,* hujus saltationis auctor.

Πυῤῥιχίζω, *Pyrrhicham salto,* seu *armatus salto.*

Πυῤῥίχιος, ȣ, ὁ, *Pyrrhichius.* Πυῤῥίχιος, δρόμος, *Pyrrhichus motus*: πȣ͂ς, *Pyrrhichius pes, duabus. syllabis brevibus constans*: à πυῤῥίχη.

Πυῤῥιχιϛὴς, ȣ͂, ὁ, *Pyrrhichæ saltator*: à πυῤῥιχίζω.

Πύῤῥῖχος, Dor. idem quod πυῤῥὸς, *rufus.*

Πυῤῥόομαι, -ȣ͂μαι, *rufesco*: ex

Πυῤῥὸς, ὰ, ὸν, *rufus, a, um*; colorem τȣ͂ πυρὸς *habens.* Sed

Πύῤῥος, ȣ, ὁ, *PYRRHUS,* fuit rex Epirotarum.

Πυῤῥότρῐχος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *rufis capillis præditus*: ex πυῤῥὸς, *rufus* (Th. πῦρ, *ignis*), et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *pilus.*

Πύῤῥω, gen. Dor. pro Πύῤῥȣ, à Πύῤῥος, *Pyrrhus.*

Πυρσεύω, *face accensâ signum do*: f. εύσω, p. πεπύρσευκα· à seq.

Πυρσὸς, ȣ͂, ὁ, *fax.* Th. πῦρ, *ignis.*

Πυρφόρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *qui ignem fert, sacrificulus*: ex πῦρ et φέρω.

Πυρώδης, εος, ὁ, ϰ ἡ, *igneus, ignitus*: à πῦρ.

Πυρωθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi πυρόω, *incendo,* q. vide.

Πύρωσις, εως, ἡ, *coctio ad ignem; usus igniarius; probatio per ignem; incendium; uredo*: ab eod.

Πυρώτης, ȣ, ὁ, *qui igne excoquit et purgat*: ab eod.

Πύσει, 3. sing. f. 1. act. verbi πύθω, *putrefacio*: f. πύσω, a. 1. pass. ἐπύσθην.

Πυθεὶς, εῖσα, ὲν, *putrefactus*: a. 1. part. pass. ejusd. verbi.

Πύσμα, ᾰτος, τὸ, *quæstio, sciscitatio*: et

Πυσματῐκὸς, ἡ, ὸν, *interrogativus, rationalis*: à πύθομαι, seu πυνθάνομαι, *quæro, interrogo*: f. m. πεύσομαι.

Πύσω, *putrefaciam*: f. 1. act. à verbo πύθω.

ΠΥΤΙ'ΝΗ, ης, ἡ, *lagena vini vimine obducta; vas vinarium,* seu πίθος quidam.

Πῶ, *quomodo?* Dor. pro πȣ͂ *ubi?* et

Πω, enclit. *quodammodò, alicunde.* Th. ὃς, *qui.*

Πῶ, *bibe*; præs. imperat. verbi πῶμι; in imperat. πόθι, et per Ec tasin πῶθι· hinc per Apoc. πῶ. Th. πίνω, *bibo.*

ΠΩ'ΓΩΝ, ωνος, ὁ, *barba.*

Πωγωνίας, ȣ, ὁ, *barbatus*: à præced.

Πωγωνοτροφέω, -ῶ, *barbam nutrio,* seu *alo*: ex πώγων, et τρέφω, *alo.*

Πώεα, acc. pl. à πῶϋ, εος, τὸ, *grex,* quod vide.

Πώλεαι, Ion. pro πωλῇ 2. sing. præs. sub. pass. et

Πωλέεσκε, Ion. pro ἐπώλεε, 3. sing. imperf. act. verbi πωλέω, *vendo.*

Πωλέσκετο, *versabatur,* 3. sing. imperf. med. Ion. pro ἐπολεῖτο, o verso in ω; quod à πολέω, *versor, dego*; nam πωλέω cum ω, est *vendo.* Vel est imperf. med. verbi πωλέσκομαι, idem quod πωλέω, Poët. pro πολέω, *versor.*

Πωλεύμην, Ion. et Dor. pro ἐπωλȣ́μην, imperf. pass. à

ΠΩΛΕ'Ω, *vendo*; imperf. ἐπώλεον, -ȣν, fut. ήσω, perf. πεπώληκα.

Πωλῆσαι, a. 1. inf. act. et

Πωλήσας, ασα, αν, a. 1. part.act.

πώλησον, άτω, a. 1. imperat. act.et

Πωλήσεαι, Ion. pro πωλήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi πωλέομαι, *vendor.* Th. πωλέω, *vendo.*

Πωλῐκὸς, ἡ, ὸν, *pullinus*: à

ΠΩ῀ΛΟΣ, ȣ, ὁ, καὶ,ἡ, *PULLUS,* plerumque *equinus.*

Πώλυψ, ῦπος, *polypus*: ex πολὺς et πȣ͂ς.

Πῶμ', pro

ΠΩ῀ΜΑ, ᾰτος, τὸ, *operculum*: at

Πῶμα, ᾰτος, τὸ, *potus, poculum*· à πίνω, seu πόω, *bibo.*

Πώμᾰλα, *haudquaquam*: ex πω, et μάλα.

Πωμενῐκος, ὰ, ὸν, Dor. pro ποιμενικὸς, ἡ, ὸν, *pastoralis.* Th. ποιμὴν, *pastor.*

Πώποτε, pro πότε, *unquam,* adv ab ὅτε, *quando.*

ΠΩ῀ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *luctus; callus; tophus,* seu *PORUS*: At

ΠΩΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *cæcus.*

Πωρόω, *facio occallescere, callum induco; sensum adimo*; f. ώσω, p. πεπώρωκα, *obduravi*; præs. pass. πωρόομαι, ȣ͂μαι, *occallesco*; p. pass. πεπώρωμαι, a. 1. pass. ἐπωρώθην, ης, η, *ex callo obdurui, occallui.* Th. πῶρος, *callus.*

Πώρωσις, εως, ἡ, *obduratio*: à præced.

ΠΩ῀Σ, adv. *quo modo? quo pacto? qui? quâ ratione? quàm?* Hinc πῶς, ποτε; *quonam tandem modo? cur nam?* πῶς, δὴ τȣ͂το; *qui fieri istud potest?* πῶς γὰρ, ap. Dem. *nullo, modo, qui potest fieri?* πῶς γὰρ οὐ; *quidni?*

Πῶς, extra interrog. enclitic. *quodammodò, aliquo modo*: cum particulis, εἰ, μὴ, ut εἴπως, *si fortè* μήπως, *ne fortè.*

Πώσω, *bibam*; f. 1. act. verbi πίνω, *bibo*; a. 2. ἔπιον, p. πέπωκα· à πόω.

Πωτάομαι, Poët. pro πετάομαι, *volo*, -*as*, *volito*; quod à πέτομαι, idem.

Πωτήσῃ, 2. sing. f. 1. m. vel a. 1. sub. m. verbi præced.

Πωτῶ, Dor. pro πέτω.

Πῶϋ, εος, τὸ, *grex*; in nom. pl. πώεα. Th. πάω, vel πάομαι, *possideo*.

ΠΩΥ'ΓΞ, γος, ἡ, *mergus*, *fulica*. Scribitur et πῶϋξ.

P.

P LITERA decima septima, apud Græcos, in numerorum notis *centum*, et cum lineolâ infernè additâ (ρ,), *centum millia* designat. Attici communitèr ρσ, efferunt per duplex ρ· e. gr. pro ἔρσην legunt ἄῤῥην, &c.

'Ρ', pro ῥα, quod vide.

'Ρα, (enclitica partic. sicut ἄρ, ex quâ facta est per Metathesin) *certè*, *utique*, *omnino*. Sed ῥᾶ, *quidem*.

'Ρᾶ, vel potiùs ῥᾷ, pro ῥᾴδιον, *facilè*.

'ΡΑ˜, τὸ, apud Medicos usit. *genus radicis*, *RHA*: Angl. RHUBARB.

'Ραὰβ vel 'Ραχὰβ, nomen hospitæ, indecl. Hebr. *latitudo*.

'Ραβάττω, *sursùm ac deorsùm curro*: an ex ῥὰ et βαίνω?

'Ραββὶ, vox Syriaca, ex Hebræo רב *multus*; item *magister*; sic dictus à *multiplici* eruditione quâ præditus esse debet: ῥαββωνὶ et ῥαββουνὶ, eodem sensu dicuntur.

'Ραβδίζω, *virgis cædo*; f. ίσω, p. ἐῤῥάβδικα, a. 1. ἐῤῥάβδισα, perf. pass. ἐῤῥάβδισμαι, a. 1. pass. ἐῤῥαβδίσθην, ης, η· à

'ΡΑ'ΒΔΟΣ, ϐ, ἡ, *virga*, *bacillus*, *sceptrum*, *hastile*, *fasces*; *vena metallica*; hinc Lat. *RUDIS*, *RADIUS*. et Angl. A ROD.

'Ραβδονχέω, ῶ, *virgas gesto seu fasces*; *anteëo gestans fasces*; exp. *anteëo*: et

'Ραβδονχία, ας, ἡ, *munus gestandi fasces*: à

'Ραβδοῦχος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, *qui virgas gestat*, *aut fasces*; *lictor*, *viator*: παρὰ τὸ, ἔχειν ῥάβδον, quòd gestaret *bacillum*; iis magistratus utebatur, vocandi et nuntiandi causâ.

'Ραβδοφόρος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *lictor*, *viator*: ex ῥάβδος, *virga*, *fasces*, et φέρω, *fero*.

'Ράγα, ης, ἡ, *vigor*, *vis*, *impetus*: q. à ῥαΐα.

'Ραγὰς, ἄδος, ἡ, *ruptura*: à ῥηγνύω, *rumpo*. Th. ῥήσσω, idem.

'Ραγαῦ, nom. viri, indecl. Hebr. *proximus*.

'Ραγδαῖος, αία, αῖον, *impetuosus*, *vi perrumpens*: à

'Ράγδην, adv. *abruptè*: à ῥήσσω.

'Ραγεὶς, εῖσα, ὲν, *ruptus*: a. 2. part. pass. verbi ῥήσσω vel ῥηγνύω, *frango*; f. ξω, a. 1. ἔῤῥαγον, a. 2. pass. ἐῤῥάγην, fut. 2. pass. ῥαγήσομαι.

'Ραγήσεσθαι, *rupturum esse*: f. 2. inf. pass. ejusd.

'Ραγίζω, *uvæ grana*, vel *uvas colligo*. Th. ῥὰξ, ῥαγὸς, ἡ, *acinus*.

'Ραδᾶλος, ἡ, ὸν, *tener*, *mollis*, *delicatus*: à ῥᾴδιος, *facilis*.

'Ραδάμανθυς, ϋος, ὁ, *RHADAMANTHUS*, judex inferorum: in acc. Dor. 'Ραδάμανθα, pro -υν.

'Ράδαμνος, ϐ, ὁ, *germen*, *ramus tener*.

'Ραδίαι, *calcei quidam*, quòd ῥᾳδίως induebantur; *sandalia*.

'Ραδινάκην, οἱ Πέρσαι καλέουσι τὸν ἔλαιον.

'Ραδινῇς, *agilibus*; dat. pl. Ion. f. g. pro ῥαδιναῖς· à

'Ραδινὸς, ἡ, ὸν, *gracilis*, *tenuis*; *agilis*, *mobilis*: qu. ἀπὸ τϐ ῥᾷον δινεῖσθαι, à δινέομαι, *versor*, *circumagor*. Th. δίνη, *vortex*.

'ΡΑ'ΔΙΞ, ῖκος, ἡ, *ramus*. Hinc Lat. *RADIX*.

'Ρᾼ'ΔΙΟΣ, ία, ιον, et ῥᾴδιος, ὁ ϗ ἡ, *facilis*; in comparat. et superl. ῥαΐον, ῥαῖςος, vel, subscripto ι, ῥᾴων, ῥᾷςος· ῥηΐδιος, apud Poëtas idem quod ῥᾴδιος. Hinc Angl. READY.

'Ραδιουργέω, -ῶ, *facilè ad scelus perpetrandum prorumpo*; *malâ fide ago*, *negligenter ago*; f. ήσω, p. ἐῤῥαδιούργηκα· à ῥαδιϐργός.

'Ραδιούργημα, ἄτος, τὸ, *veteratorium facinus*; *otium*, *mollities*, *incuria*; *fallacia*: à præced.

'Ραδιϐργία, ας, ἡ, *scelus*, *maleficentia*: à

'Ραδιϐργὸς, -ϐ, ὁ καὶ ἡ, *maleficus*, *falsarius*, *cui non est religio turpe quid patrare*: ex ῥᾴδιος, et ἔργον, *opus*.

'Ραδίως, adv. *facilè*: à ῥᾴδιος.

'Ράζω, idem quod ῥαίνω, *adspergo*. Est et

'Ράζω, *latro*; puto *fractâ voce*: qu. à ῥήσσω, *frango*.

'ΡΑ'ΘΑΓΟΣ, ϐ, ὁ καὶ ἡ, *strepitus*, propriè *ex aquâ concussâ*, *sonitus*, *tumultus*: q. ex ῥόθος, et ἄγω.

'ΡΑ'ΘΑΜΙΓΞ, γος, ὁ, Poët. *gutta*: in pl. ῥαθάμιγγες, qu. à ῥαίνω.

'Ραθυμέω, -ῶ, *remisso sum animo*, *deses sum*; item *quiesco*, *otio et quieti me trado*; et

'Ραθυμία, ας, ἡ, *remissio animi*, *desidia*, *negligentia*: à

'Ράθυμος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, *remissus*, *piger*, *negligens*; cujus θυμὸς τὸ ῥᾷστον consectatur; *piger* enim *difficilia fugit*.

'Ραθυμϐντες, *segniter agentes*: nom. pl. part. præs. à ῥαθυμέω.

'Ραθύμως, adv. *segniter*: ῥάθυμος, quod vide.

'Ραΐα, ας, ἡ, *sanitas*: à ῥόω, *roboro*.

'ΡΑΙΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *incurvus*, *intortus*: qu. ex ῥαίειν βάσιν, *corrumpere gressum*.

'Ραικάνη, ης, ἡ, *flagellum*: à ῥαίω, *disperdo*.

'ΡΑΙ'ΝΩ, *perfundo*, *aspergo*; f. ἀνῶ, p. ἔῤῥιγκα. 'Ραίνειν τινὰ ὕμνῳ, Poët. *conspergere aliquem hymno*, pro *laudare*. Sic et ῥαίνειν εὐλογίαις τινὰ, *laudibus ornare*. Hinc Angl. TO RAIN.

'Ραῖςη, idem ac ῥᾷςα, *facillima*, quod vide.

'Ραιστὴρ, ῆρος, ὁ, *malleus*: à ῥαίω, *destruo*.

'Ραΐτερον, Poët. pro ῥᾷον, *facilius*: comp. à ῥᾴδιος, *facilis*.

'ΡΑΙ'Ω, *profligo*, *corrumpo*, *destruo*, *disperdo*: fut. σω, p. κα. Hinc Angl. TO RASE.

'ΡΑΚΑ', vox convitii, Syr. sed Lat. *vanus*, *cerebro vacuus*, *stultus*.

'Ρακὶς, ῖδος, ἡ, *surculus*, *ramus*, quia facilè ῥήγνυται.

'Ρακόεις, εσσα, εν, *pannosus*, *a*, *um*: à

'Ράκος, εος, τὸ, *lacera vestis*, *panniculus*, *linteolum*; item *ruga oris senilis*. Hinc Angl. RAG. Th. ῥήσσω, *frango*, f. ξω.

'Ράκτος, ϐ, ὁ, *vallis*, *petra*; *præcipitium*; *collis*: ab eod. Th. Sic *rupes*, à *ruptura*.

'Ρακώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *fractus*, *attritus*.

'Ραμᾶ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. *celsa*.

'Ράμμα, ἄτος, τὸ, *sutura*, à ῥάπτω, *suo*: f. ψω, perfect. ἔῤῥαφα. perf. pass. ἔῤῥαμμαι.

'ΡΑ'ΜΝΟΣ, ϐ, ἡ, *spina alba*: spinosus frutex.

'Ραμνουσία, ας, ἡ, *RHAMNUSIA*, *Nemesis*: à Rhamnunte, vico Atticæ, ubi sepulchrum habuit.

'ΡΑ'ΜΦΟΣ, εος, τὸ, *rostrum*, propriè *avium*.

'Ραιθεὶς, εῖσα, ὲν, *rigatus*: a. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, *perfundo*, q. vide.

'Ραιθὸς, ϐ, *aspersus*: et

'Ρᾰνὶς, ῖδος, ἡ, *stilla*, *gutta*: Angl. RAIN: à ῥαίνω.

'Ραντίζω, *aspergo*: f. ίσω, et Att. ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, p. ἐῤῥάντικα, a. 1. ἐῤῥάντισα, p. pass. ἐῤῥάντισμαι, p. part. pass. ἐῤῥαντισμένος, *conspersus*: à ῥαντὸς, *aspersus*.

'Ραντισμὸς, ϐ, ὁ, *aspersio*: à præced.

'Ραντὸς, ἡ, ὸν, *aspersus*: à Th. ῥαίνω, *perfundo*.

'ΡΑ`Ξ, ῥᾶγὸς, ἡ, *acinus*: q. à ῥήσσω.

'Ρᾷον, adv. *faciliùs*: à ῥᾴων, compar. à ῥᾴδιος.

'Ραπάταυλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, et ῥαπαταύλης, vel ῥαπταύλης, ϐ, ὁ, *calamum vel tibiam compingens aut inflans*: ex ῥάπτω, *suo*, et αὐλὸς, *tibia*.

'Ραπίζω, *virgâ cædo*, seu *percutio baculo cædo*, aut etiam *fuste*; *alapam impingo*; *palmis cædo*. Hinc Angl TO RAP: f. ίσω, p. ἐῤῥάπικα, a. 1. ἐῤῥάπισα, perf. pass. ἐῤῥάπισμαι· à

'ΡΑΠΙ`Σ, ῖδος, ἡ, *virga*: idem quod ῥάβδος.

'Ραπίσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω.

'Ράπισμα, ἄτος, τὸ, *alapa*, et *ictus qui virgâ infligitur*: ab eod.

Ῥαπιςὸς, ἡ, ὸν, *alapa percussus*: ab eod.

Ῥάπτης, ȣ, ὁ, *sutor, consutor*: et

Ῥαπτὸς, ἡ, ὸν, *sutus, consutus*: à

ῬΑ'ΠΤΩ, *suo, consuo, sarcino; machinor*: f. ψω, p. ἔῤῥᾰφα.

Ῥάπυς, et ῥάφυς, ὕος, ἡ, *RAPA*, Angl. RAPE, inter radices.

Ῥαριὰς, ἄδος, ἡ, *Ceres*; quia alimoniâ *roborat* mortales: à ῥώω.

Ῥάριον, τὸ, *infans*, cui solus *venter* adhuc curatur: à

ῬΑ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *venter; robustus*: à ῥώω.

Ῥάσατε, 2. pl. a. 1. imperat. act. verbi ῥάζω, pro ῥαίνω, *aspergo*, quod vide.

Ῥασίμ, *Rhasim*: vox Hebræa quæ interpretatur Lat. *cursores, satellites*.

ῬΑ'ΣΣΩ, *allido, dejicio*; idem quod ἀράσσω, f. ξω, p. χα.

Ῥᾷςα, adv. *facillimè*: vel nom. plur. neut. g. et superl. gr. à ῥᾴδιος, *facilis*; compar. n. g. ῥᾷον.

Ῥαςώνη, ης, ἡ, *facilitas; res secundæ; desidia*: à ῥᾷςος, *facillimus*. Th. ῥᾴδιος.

Ῥάςωρ, *poculum, crater*: à ῥάω, *irrigo*.

ῬΑ'ΦΑΝΟΣ. ȣ, ὁ, *radix*, seu *radicula, RAPHANUS*: dicitur et ῥαφανὶς, ἴδος, ἡ, et ῥαφάνη, ης, ἡ, qu. à ῥάπυς seu ῥάφυς.

Ῥαφὴ, ῆς, ἡ, *sutura*. Th. ῥάπτω. *suo*, f. ψω, p. φα.

Ῥαφιδεὺς, *sutor*: et

Ῥαφιδευτὴς, ȣ, ὁ, idem: et

Ῥαφιδευτὸς, ἡ, ὸν, *sutus, consutus*; item *acu pictus*: à

Ῥαφὶς, ἴδος, ἡ, *acus, subula*: à ῥάπτω, *suo, consuo*; f. ψω, p. ἔῤῥᾰφα.

Ῥαχαὶ, *flagella in vitibus*, quia fragilia: à ῥήσσω, *frango*.

Ῥαχὴλ, ἡ, nomen mulieris, indecl. Hebr. *ovis*, qu. quæ instar oviculæ tenellæ.

Ῥαχθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi ῥάσσω, *allido, dejicio*, f. ξω.

Ῥαχία, ας, ἡ, *rupes in mare procurrens* Angl. A CRAG, quia ibi fluctus ῥήσσονται· *crepido littoris petrosa. littus petrosum; restagnatio maris in oceani littore; strepitus*.

Ῥαχίζω, *disseco per spinam dorsi, disseco*: à

Ῥᾰχις, εως, ἡ, *spina dorsi, lumbus; dorsum montis*; acc. ῥάχιν· à ῥήσσω, *frango*; quasi *rupta* multis vertebris.

* Ῥαχίτης, quod et ῥαχιςὴς, ȣ, ὁ, *dissector; jactator*: à ῥαχίζω.

Ῥαψῳδέω, -ῶ, *versus contexo, carminibus decanto, rhapsodias recito*: et

Ῥαψῳδία, ας, ἡ, *contexura carminum*, præsertim *heroicorum*. Angl. RHAPSODY: à

Ῥαψῳδὸς, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *carminum contexor*, et quasi *consutor; rhapsodiarum recitator*: ex ῥάπτω, *texo*, et ᾠδὴ, *canticum*. Th. ἀείδω, *cano*.

Ῥᾴων, *facilior*; compar. à ῥᾴδιος, *facilis*.

Ῥέα, *facilè*: qu. ῥίδα, à ῥέζω, ut *facilè* à *facio*.

Ῥεβέκκα, ἡ nomen mulieris, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *saginata, crassa*.

ῬΕ'ΓΧΩ, vel ῥέγκω, *sterto*: f. ξω.

ῬΕ'ΔΗ, ης, ἡ, *RHEDA*, [*quam vocem apud neminem qui Græcè ante Joannem scripserit reperias.]

Ῥέδω, *facio*: à ῥέζω, idem.

Ῥέε. et ῥέεν, *fluebat*: 3. sing. imperf. Ion. pro ἔῤῥεεν, verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ῥέεθρα, *fluenta*: nom. pl. à

Ῥέεθρον, ȣ, τὸ, *fluentum*: à præced. verb. Dicitur et ῥεῖθρον.

Ῥέει, ῥεῖ, 3. sing. præs. ind. ejusd. Th.

Ῥέξεσκε, *sacrificabat*: Ion. pro ἔῤῥεζε, 3. sing. imperf. act. et

Ῥέζοντα, *facientem*: acc. sing. præs. part. act. f. g. à

ῬΕ'ΖΩ, *facio; sacrifico*; in 3. pl. ῥέζουσι, fut. ῥέξω, et ἔρξω, p. χα· hinc pass. ῥέζομαι, *fio*: p. m. ἔοργα, et per Metath. ἔοργα Dicitur et ἔρδω pro ῥέζω.

Ῥέη, ης, ἡ, *Rhea*, nom. propr. acc. Ῥέην.

Ῥεθομαλίδαι, *qui delicatâ sunt cute*: quibus ῥέθη, μαλά.

ῬΕ'ΘΟΣ, εος, τὸ, *membrum, quævis corporis pars, facies*.

Ῥεῖα, Poët. pro ῥέα, *facilè*; q. v.

Ῥεία, ας, ἡ, *Rhea*, nom. mulier. Vid. Ῥέη.

Ῥείῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi ῥείω, Poët. pro ῥέω, *fluo*.

Ῥεῖθρον, ȣ, τὸ, *alveus, flumen, fluentum*: à ῥέω.

Ῥεκτὴρ, ῆρος, ὁ, *efficax in agendo, strenus*: à ῥέζω, *facio*; fut. ξω.

Ῥεμβάζω, f. άσω, *vagor mente*, seu *animo sum districto*: à ῥέμβω.

Ῥεμβασμὸς, ȣ, ὁ, *circumagitatio, inconstantia*: à præced.

Ῥεμβεύω, *circumdo, fluctuo, vagor*: f. εύσω, p. ἐῤῥέμβευκα.

ῬΕ'ΜΒΩ, *in gyrum circumago; circumago; vagor*.

Ῥεμβώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *vagus; animo districto*.

Ῥεμφὰν, ὁ, nomen idoli, indecl. qu. interpret. Lat. *Saturnus*. Gr. Κρόνος.

Ῥέξ' pro ῥέξε, quod Ion. pro ἔῤῥεξε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ῥέζω, f. ξω.

Ῥέξαι, a. 1. inf. act. et

Ῥέξας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Ῥέξειε, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, *facio*; f. ξω.

Ῥέξω, f. 1. verbi ejusd.

Ῥέον, pro ἔῤῥεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ῥέω, *fluo*: f. εύσω, præs. part. ῥέων.

Ῥέοντε, *fluentes*, dual. num. præs. part. act. et

Ῥέοντι, Dor. pro ῥέουσι, 3. pl. præs. ind. verbi ῥέω. Vide ῥέον.

Ῥεόμενοι, *fluentes*: nom. pl. præs. part. m. ejusd. verbi.

ῬΕ'ΠΩ, f. ψω, *vergo, propendo*: Metaphor. *inclino, propensus sum; benevolus sum*.

Ῥέριφα, pro ἔῤῥιφα, perf. act. ῥεριμμαι, *projectus sum*, pro ἔῤῥιμμαι, perf. pass. verbi ῥίπτω, *projicio*, f. ψω.

Ῥεῦμα, ατος, τὸ, *fluentum, fluctus*: expon. et *fluvius, fluvii impetus*: apud Medic. *fluxio, fluxus*. Angl. RHEUM; in dat. pl. ῥεύμασιν· à Th. ῥέω, *fluo*.

Ῥεύσεται, *fluet*; 3. sing. f. 1. m. verbi ῥέω, *fluo*: f. ῥεύσω.

Ῥεύσῃς, *diffluas*; 2. sing. aor. 1. sub. act. ejusd.

Ῥεύσω, *fluam*, in 3. pl. ῥεύσουσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, *fluo*.

Ῥεχθὲν, ῥεχθέντος, τὸ, aor. 1. part. pass. n. g. verbi ῥέζω, *facio*; f. ξω, a. 1. ind. pass. ἐῤῥέχθην, a. 1. part. pass. ῥεχθεὶς, εῖσα, έν.

ῬΕ'Ω, *fluo, mano; decido*, de fructibus, &c. Metaph. *evanesco, intereo, solvor, labor, defluo*: [* *manare facio*. Eurip. Hecub. 528.] f. ῥεύσω, a. 1. ἔῤῥευκα, perf. pass ἔῤῥευμαι. Est et

Ῥέω, *dico*: ab ἐρέω· nisi à ῥέω, *fluo*; quod sermo sit veluti *fluentum* è pulmonibus per os. f. ῥήσω, p. εἴρηκα, et Att. εἴρηκα, perf. part. act. εἰρηκὼς, υῖα, ὸς, plusq. p. ind. act. εἰρήκειν, εις, ει, perf. pass. εἴρημαι σαι, ται, perf. part. pass. εἰρημένος η, ον· κατὰ τὸ εἰρημένον, *secundùm quod dictum erat*; a. 1. ind. pass. ἐῤῥέθην, ης, η, scribitur et ἐῤῥήθην, sed rariùs; a. 1. part. pass. ῥηθεὶς, εῖσα, ὲν, nunquam ῥεθεὶς, f. 1. ind. pass. ῥηθήσομαι, *dicar*.

Ῥηγῆναι, pro ῥαγῆναι, *ruptum esse*; a. 2. inf. pass. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*; f. ξω, a. 2. ind. pass. ἐῤῥάγην.

Ῥήγιον, ȣ, τὸ, nomen urbis, terræ motu ab Italiâ avulsæ. Gr. *ruptura*.

Ῥῆγμα, ατος, τὸ, *ruptio, rima*: à ῥήγνυμι.

Ῥηγμὶν, ῖνος, *scissura; littus*, quia ibi unda ῥήσσεται. Th. ῥήσσω, f. ξω, *frango*.

Ῥήγνυνται, *refringuntur*; 3. pl. ind. pass. à

Ῥηγνύω, ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango, rumpo, scindo*: f. ῥήξω, a. 1. ἔῤῥηξα, a. 1. imperat. act. ῥῆξον, άτω, a. 1. sub. act. ῥήξω. ῃς, ῃ, et in 3. pl. ῥήξωσιν, a. 2. ind. act, ἔῤῥάγον, p. m. ἔῤῥηγα, præs. pass. ῥήγνυμαι. σαι, ται, et in 3. pl. ῥήγνυνται, perf. pass. ἔῤῥηγμαι, ξαι, κται. Vid. ῥώσσω.

Ῥῆγος, εος, τὸ, *culcita, stragulum*: à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*.

Ῥηθεὶς, εῖσα, ὲν, *dictus, a, um*: a. 1. part. pass. verbi ῥέω, *dico*, q. v.

Ῥηθέον, *dicendum*, verbale à ῥέω, *dico*.

Ῥηϊδία, ας, ἡ, *facilis*: f. g. et

Ῥηϊδίη, pro ῥηϊδία, *facilis*: f. g. à ῥηΐδιος, q. v.

Ῥηΐδιος, ία, ιον, Poët. pro ῥᾴδιος, *facilis*.

Ῥηϊδίως, *facilè*: à præced.

Ῥήϊςος, ȣ, *facillimus*, vid. in seq.

Ῥηΐτερος, ȣ, *facilior*, ῥήϊςος, *facil-*

simus, compar. et superl. à ῥηΐδιος, q. v.

Ῥῆμα, ἄτος, τὸ *verbum carmen, mandatum, sermo res, factum.* Th. ῥέω, *dico.*

Ῥήμασι, dat. pl. à præced.

ῬΗ῀ΜΟΣ, ε, ὁ, *instrumentum, quo panes in furnum immittuntur, pala.*

Ῥὴν, ῥηνὸς, ὁ, *ovis*: ab ἄρς, ἀρνὸς, *agnus.*

Ῥῆξαι, a. 1. inf. act. et

Ῥήξας, αντος, in f. g. ῥήξασα, a. 1. part. act. et

Ῥηξάτω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi ῥήσσω, seu ῥήγνυμι, *frango*, f. ξω, p. ἔῤῥηχα, aor. 1. ἔῤῥηξα.

Ῥῆξε, *rupit*, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. pro ἔῤῥηξε, ejusd.

Ῥηξήνορα, acc. sing. à ῥηξήνωρ, q. vide.

Ῥηξηνορία, ας, ἡ, et Ion. ῥηξηνορίη, *fortitudo in perrumpendis hostium copiis*: à

Ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, *qui viros frangere potest; strenuus, bellicosus*; ex ῥήσσω, *frango*, f. ξω, et ἀνὴρ, *vir.*

Ῥήξω, *rumpam*, f. 1. ind. act. et

Ῥήξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi ῥήσσω, f. ξω, a. 1. ἔῤῥηξα, a. 1. part. ῥήξας, ασα, αν.

ῬΗΠΑΙ῀, ῶν, αἱ, *sublicæ, tigilla ad substructiones apta.*

Ῥησὰ, ὁ, nomen viri, indecl. Syr. quod interpret. Lat. *aspersus.*

Ῥήσαντο, *dixerunt*; Ion. pro ἐῤῥήσαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ῥέω, *dico*; f. ῥήσω, p. ἔῤῥηκα, Att. εἴρηκα.

Ῥησείδιον, ε, τὸ, idem ac

Ῥησίδιον, ε, τὸ, βραχὺς λόγος, *breve dictum*: à

Ῥῆσις, εως, ἡ, *dictum, sententia, oratio, dictio; locus certus in libro*: à ῥέω, *dico.*

Ῥῆσος, ε, nomen fluvii.

ῬΗ´ΣΣΩ, ῥηγνύω, seu ῥήγνυμι, *frango, rumpo; erumpo; vehementèr ferio; proclamo*: f. ξω, p. ἔῤῥηχα, a. 1. ἔῤῥηξα, a. 2. ἔῤῥαγον.

Ῥητῆρ', pro ῥητῆρα, acc. sing. à

Ῥητὴρ, ῆρος, ὁ, *RHETOR, orator*: à ῥέω, *dico.*

Ῥητίνη, ης, ἡ, *resina*: à ῥέω.

Ῥητοὶ, *clari*: ἄῤῥητοι, *ignobiles*: à ῥέω, *dico.*

Ῥητορεία, ας, ἡ, *actio dicendi; amplificatio oratoria*: à seq.

Ῥητορεύω, *rhetoricam exerceo; orationem habeo; oratorum modo extollo, augeo; garrio*: f. εύσω à ῥήτωρ.

Ῥητορικὸς, ἡ, ὸν, *ad rhetorem seu artem oratoriam pertinens; eloquens.* Hinc ἡ ῥητορικὴ, ῆς, (scil. τέχνη, *ars*) *RHETORICA*: ab eod.

Ῥητόρσι, dat. pl. ejusd. Th.

Ῥητὸς, ἡ, ὸν, *dictus, certus, ratus; celebris*: à ῥέω, *dico.*

Ῥήτρα, ας, ἡ, *dicendi potestas, accepta à senatu*, &c. *oratio ipsa oratoris*; item *pactum, pactio; decretum, lex*, propriè Lycurgi: ab eod. Th.

Ῥήτωρ, ορος, ὁ, *RHETOR, orator*: à ῥέω, *dico.*

Ῥητῶς, adv. *certis verbis, expressè, planè*: à ῥητός.

Ῥῆχος, ε, ὁ, *sepes, vallum.* Th. ῥήσσω, *frango.*

Ῥιγεδανὸς, ἡ, ὸν, *horribilis quem omnes exhorrent.* Th. ῥῖγος, εος, τὸ, *rigor.*

Ῥιγέω, *RIGEO, FRIGEO, horreo, obstupesco*: [* ad animum refertur, ut ῥιγόω, *frigeo*, ad corpus. Eustath. ad Il. γ'.] ab eod.

Ῥιγηλὸς, ἡ, ὸν, *horrendus, horrificus*: ab eod.

Ῥιγήσειν, f. 1. inf. act. verbi ῥιγέω, q. v.

Ῥίγιον, vide in

Ῥίγιστα, *maximè horrenda*: superl. n. g. pl. compar. ῥίγιον, *magis horrendum, acerbius, deterius, durius*: à

ῬΙ῀ΓΟΣ, εος, τὸ, *RIGOR, FRIGUS vehemens.*

Ῥιγόω, ῶ, *rigeo, frigeo*: à præc.

ῬΙ´ΖΑ, ης, ἡ, *radix, surculus.*

Ῥίζῃσι, Ion. pro ῥίζαις, dat. pl. à præced.

Ῥιζόω, -ῶ, *radico, radicibus munio; stabilio*; f. ώσω, perf. ἐῤῥίζωκα, aor. 1. ἐῤῥίζωσα, præs. pass. ῥιζόομαι, ῦμαι, p. pass. ἐῤῥίζωμαι, σαι, ται, p. part. pass. ἐῤῥιζωμένος, η, ον. Hinc

Ῥίζωμα, ἄτος, τὸ, *radix.*

Ῥικάω, *decipio*; quod fit inanitate propositâ pro veritate.

Ῥικνόομαι, *distrahor, et omnibus modis distorqueor; indecentèr me flecto*: à seq.

ῬΙΚΝΟ`Σ, ἡ, ὸν, *rugosus, curvus; tenuis, macilentus.*

Ῥικνώσεαι, Ion. pro

Ῥικνώσῃ, 2. sing. fut. 1. m. verbi ῥικνόομαι.

Ῥίμφα, adv. *celeritèr, facilè.* Th. ῥίπτω, *projicio.*

Ῥιμφάρματος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui celeritèr curru fertur*: ex ῥίμφα, *celeritèr*, q. v. et ἅρμα, ατος, τὸ, *currus.*

ῬΙ῀Ν, et ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, *nasus*; in pl. *nares*: qu. à ῥεῖν, quia per eum *fluit* humor è capite. Hinc fortè Angl. TO GRIN.

Ῥινάω, *decipio*, propriè *nares*, ut cum canes falluntur *olfactu.* [* *limo*, τὴν ἕξιν ῥινᾷ. Ælian. H. An. im. vi. 3. *habitum corporis extenuat.*] à præced.

Ῥινέω, *limâ polio*: à

ῬΙ´ΝΗ, ης, ἡ, *lima.* Est et ῥίνη, *squatina* piscis: squatinæ enim cutis pro *limâ* esse potest.

* Ῥίνημα, ἄτος, τὸ, *ramentum*: à ῥινέω.

Ῥινοπύλη, ης, ἡ, *portula, posticum*: q. ex ῥινάω, et πύλη, *ostiolum.*

ῬΙΝΟ`Σ, ε, ὁ vel ἡ, *pellis, cutis; scutum.*

Ῥινοτόρος, ε, ὁ ϗ ἡ, *scuta perforans*; item *aciem dirumpens.* Est Martis Epithet. et ῥινὸς, ε, ὁ vel ἡ, *pellis*, et per Synecd. *clypeus*, et τερέω, *perforo, terebro.*

Ῥίνων, *narium*: gen. pl. à ῥὶν ῥινὸς, ἡ, *nasus.*

ῬΙ´ΟΝ, ε, τὸ, *montis cacumen, promontorium.*

Ῥιπὴ, ῆς, ἡ, *impetus ejus quod projicitur; impetus venti; ictus*, vel *jactus teli missi, sicut fulminis; incitamentum.* Th. ῥίπτω, *projicio.*

Ῥιπίζω, *flabello, ventilo*: à

Ῥιπὶς, ἴδος, ἡ, *flabellum*: à ῥίπτω.

Ῥιπιςὸς, ἡ, ὸν, *qui ventilari potest, aut qui ventilatur; perflabilis et vento expositus*: à ῥιπίζω.

Ῥῖπος, εος, τὸ, et ε, ὁ, *crates*; id. quod ῥίψ.

Ῥιπτάζω, *jacto, projicio, præcipitem do*; f. άσω. Th. ῥίπτω, *projicio.*

Ῥίπτει, 3. sing. præs. verbi ῥίπτω. At

Ῥιπτεῖ, 3. sing. præs. verbi ῥιπτέω.

Ῥιπτοῦμαι, Atticè pro ῥίπτομαι, vel à præced.

ῬΙ´ΠΤΩ, fut. ψω, et ῥιπτέω, fut. ήσω, *jacio, dejicio, projicio, præcipito.*

ῬΙ´ΣΚΟΣ, ε, ὁ, *RISCUS, cista pelle contecta.*

Ῥιφθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. verbi ῥίπτω, *projicio*; f. ψω, p. ἔῤῥιφα, a. 2. ἔῤῥιφον, a. 1. pass. ἐῤῥίφθην.

ῬΙ῀Ψ, ῥιπὸς, ὁ *vimen flexile, ramus salignus; crates viminea*: ἐπὶ ῥιπὸς πλεῖν, *magno se periculo committere.*

Ῥῖψαι, a. 1. inf. act. et

Ῥίψαις, Æol. pro

Ῥίψας, aor. 1. part. act. à ῥίπτω, *projicio*, f. ψω.

Ῥῖψε, Ion. pro ἔῤῥιψε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

Ῥιψοκίνδυνος, ε, ὁ ϗ ἡ, *qui se in pericula præcipitat*, seu *ad audendum projectus*: ex ῥίπτω, *præcipito*, et κίνδυνος, *periculum.*

Ῥιψοκινδύνως, adv. *more eorum qui se in pericula præcipitant, projectâ quâdam audaciâ, audactèr*: à præced.

Ῥίψω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. verbi ῥίπτω.

ῬΟΑ῀, vel ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, *malus Punica*, vel *malum Punicum.*

Ῥοαῖσι, dat. pl. et

Ῥοὰς, acc. pl. à ῥοὴ, ῆς, ἡ, *fluentum.* Th. ῥέω, *fluo.*

Ῥοβοὰμ, ὁ, nomen filii Salomonis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *angustus.*

Ῥόγχος, ε, ὁ, *ronchus.* Th. ῥέγχω.

Ῥόδα, *rosæ*; nom. pl. à ῥόδον, q. v.

Ῥόδαμνος, *germen.* Vide ῥάδαμνος.

ῬΟΔΑ´ΝΗ, ης, ἡ, *trama, subtemen.*

ῬΟΔΑ῀ΝΟ`Σ, ἡ, ὸν, *valde rapidus*: subst. *RHODANUS*, fluvius in Galliâ; sic dictus ob velocitatem notûs. Quum *roseus* notat, est à ῥόδον.

Ῥοδαρὸς, ὰ, ὸν, *roseus; bonum colorem habens.* Th. ῥόδον, *rosa.*

Ῥόδη, ης, ἡ, nomen puellæ, Gr. *rosa.*

Ῥόδιος, ου, ὁ, nomen fluvii: à ῥόδον, *rosa.*

Ῥοδοδάκτυλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *habens roseos digitos* : ex ῥόδον, et δάκτυλος, *digitus.*

Ῥοδοδάφνη, ης, ἡ, arborescens stirps, quam Apuleius *rosam lauream* appellat.

Ῥοδοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *roseus* : ex ῥόδον, *rosa*, et εἶδος, εος, τὸ *forma.* Th. εἴδω, *video.*

Ῥοδόεις, όεσσα, όεν, *rosaceus.* Th. ῥόδον, *rosa.*

Ῥοδόμᾶλον, Dor. pro

Ῥοδόμηλον, ου, τὸ, *rosea gena* ; item *confectio ex rosis et malis cotoneis* : ex ῥόδον, et μῆλον, *malum*, in pl. *genæ.*

ῬΟ΄ΔΟΝ, ου, τὸ, *rosa.* Angl. A ROSE.

Ῥοδόπᾶχυς, Dor. pro

Ῥοδόπηχυς, εος, ὁ καὶ ἡ, *qui*, vel *quæ habet roseos cubitos* : ex ῥόδον, *rosa*, et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.*

Ῥόδος, ου, ἡ, *RHODUS*, nomen Nymphæ, et Insulæ; olim dicta videtur Ῥόθος, ου, ἡ, ab *undarum strepitu.*

Ῥοδόχρους, ου, ὁ καὶ ἡ, *rosei coloris:* ex ῥόδον, τὸ, *rosa*, et χρόα, ἡ, *color.*

Ῥοδόχρως, ωτος, ὁ καὶ ἡ, idem, et ex iisd.

Ῥόζω, *latro; sterto* ; potiùs ῥοιζῶ· à ῥοῖζος, *stridor.*

Ῥοὴ, ῆς, ἡ, *fluentum, fluctus* : à ῥέω, *fluo.*

Ῥόθιον, ου, τὸ, *impetus undarum*, à

ῬΟ΄ΘΟΣ, ου, ὁ *undarum strepitus* ; *tumultus, impetus* : [*aspera semita*, τῆς, δίκης, ῥόθος, Hes. Op. 219. *justitiæ aspera semita*, ut interp. Schol.]

Ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, vide ῥοά.

Ῥοίζασχ' pro ῥοίζασκε, *stridebat;* ob seq. aspirat. 3. sing. imperf. act. verbi ῥοιζέω, *strideo* ; imperf. ἐῤῥοίζεον, et Poët. ἐῤῥοίζεσκον, et pro ε, α.

Ῥοιζέω, ῶ, *stridorem edo, strido* : *latro; sibilo* : à ῥοῖζος.

Ῥοιζηδὸν, adv. *cum stridore* : à

ῬΟΙ῀ΖΟΣ, ου, ὁ, *stridor, impetus:* à ῥέω, quia propriè aquæ *fluentis.*

Ῥοίη, ης, ἡ, Ion. pro ῥοιὰ, *malum granatum.*

Ῥοικὸς, ἡ, ὸν, *incurvus* : à ῥικνὸς· item, *qui fluctione laborat; fluidus, fluentus* : à ῥέω.

Ῥοίσκος, qu. parva ῥοὰ, figura referens *malum Punicum.*

Ῥομάςρα, ας, ἡ, *hasta.*

Ῥόμβος, ου, ὁ, *RHOMBUS* ; *turbo, -inis* ; *impetus* ; à ῥόμβω, *circumago.*

Ῥόμυξ, ῦκος, ὁ, *vermis ligna corrodens.*

Ῥομφαία, ας, ἡ, *ROMPHÆA*, *gladius* ; *framea* : à ῥέμβω, *in gyrum circumago.*

Ῥομφεῖς, ῶν, οἱ, *lora*, quibus consuuntur calcei : an quia ῥέμβονται ?

Ῥόον, acc. sing. à

Ῥόος, ου, ὁ, *fluxus* : à p. m. ἔῤῥοα, verbi ῥέω, *fluo*, f. ῥεύσω.

Ῥόπαλα, id. ac ῥομφαία, q. v.

Ῥόπαλον, ου, τὸ, *clava; sceptrum; virga, baculus* : à ῥέπω, *flecto.*

* Ῥοπαλωτὸς, ἡ, ὸν, *in clavæ speciem formatus* ; Epith. poculi. Dion. C. à præced.

Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, *libramentum, inclinatio lancis, momentum:* à ῥέπω.

Ῥουβὴν, ὁ, nom. viri, idecl. *filius visionis.*

Ῥοὺθ, ἡ, nomen piæ mulieris, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *tremor.*

Ῥούσιος, color, qualis est rubricæ Sinopicæ. *Russus* Lat. est; aut à ῥοά, cujus granum rubet.

Ῥουφὸς, οῦ, ὁ, nomen viri, Lat. *Rufus.*

ῬΟΦΕ΄Ω, et -άω, *sorbeo, haurio:* f. ήσω, p. ἐῤῥόφηκα.

Ῥοχθέω, *sonum edo* : f. ήσω.

Ῥόχθος, ου, ὁ, *fluctuum strepitus, fluctus:* quasi ex seq. et ὄχθος, *ripa.*

Ῥόω, *moveo, ruo* : à ῥέω.

Ῥύαξ, ᾶκος, ἡ, *rivus, fluctus* : à ῥύω, *fluo.*

Ῥ΄ΥΓΧΟΣ, εος, τὸ, *rostrum, rictus.*

Ῥυδὴν, vel ῥυδὸν, adv. *fusè, affatim, abundè* ; *impetuosè* : à ῥύω, idem quod ῥέω, *fluo.*

Ῥυεὶς, *qui fluit* : a. 2. part. pass. verbi ejusd.

Ῥύεο, *libera*, Ionicè pro ῥύου, est præs. imperat. et

Ῥύεται, 3. sing. præs. ind. verbi ῥύομαι.

Ῥυέω, -ῶ, *fluo* : fut. ήσω, p. ἐῤῥύηκα.

Ῥύζην, adv. *fluentèr, affluentèr.*

Ῥύηθι, a. 2. imperat. pass. à verbo præced.

Ῥυήσομαι, η, εται, *fluam* : fut. 2. pass. ejusd.

Ῥυθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ῥύομαι, *libero.*

Ῥυθμίζω, *concinno, ad numeros aptos redigo* ; *temporo, moderor* : f. ίσω, p. ἐῤῥύθμικα· à

ῬΥΘΜΟ΄Σ, οῦ, ὁ, *RYTHMUS.* Angl. RIME seu RHYTHM ; *concinnitas; quicquid certo modo et ratione fit.*

Ῥῦμα, ἄτος, τὸ, *fluentum* : pro ῥεῦμα. Th. ῥέω. Est et

Ῥῦμα, ἄτος, τὸ, *tractus* ; *tutamen munimentum, defensio:* à ῥύω, *traho.*

Ῥῦμαι, *liberavi* : Ionicè dempto augmento pro ἔῤῥῦμαι, p. ind. pass. verbi ῥύομαι, *libero.*

Ῥύματα, nom. plur. à ῥῦμα, quod vide.

Ῥύμβος, *rotula* ; *turbo, impetus, vertigo* : à ῥέμβω, *circumago.*

Ῥύμη, ης, ἡ, *impetus* ; *vicus, tractus in urbe* : à ῥύω, *traho.*

Ῥυμνὸς, 2 Macc. xi. 5. ἐν ῥυμνῷ χορίῳ, al. et rect. ἐρυμνῷ, i. e. *forti, munito* : vet. interp. *angusto* : qu. ad ῥύμην, *plateam.* retulerit.

Ῥυμὸς, οῦ, ὁ, *temo currûs, lignum inter equos, quo currus* ῥύεται, i. e. *trahitur.* Th. ῥύω, *traho.*

Ῥύομαι, *libero, eripio* : fut. m. ῥύσομαι, in 1. pl. ῥυσόμεθα. Th. ῥύω.

Ῥύονται, *tuentur:* 3. pl. ind. præs. m. verbi præced.

Ῥύοντο, *servabant*, Ion. pro ἐῤῥύοντο, 3. pl. imperf. m. ejusd. verbi.

Ῥυππαπαῖ, *nautica acclamatio.*

Ῥυπαρευθήτω, 3. sing. a. 1. imperat. pass. à

Ῥυπαρεύω, *sum sordidus* : f. εύσω. Th. ῥύπος, *sordes.*

Ῥυπαρία, ας, ἡ, *sordes, illuvies* : et

Ῥυπἄρὸς, ὰ, ὸν, *sordidus, squalidus* ; *avarus* : à

ῬΥ΄ΠΟΣ, ου, ὁ, *sordes* : et per Metaph. *avaritia.*

Ῥυπόω, -ῶ, *sordeo:* præs. part, ῥυπόων, -ῶν, f. ώσω, p. ἐῤῥύπωκα, a. 1. ἐῤῥύπωσα, a. 1. imperat. act. ῥύπωσον, άτω. Th. ῥύπος.

Ῥύπτω, *sordes eluo, purgo.* Th. ῥύπος.

Ῥυσὰ, ἡ, γῆρας, *senectus* : quum quis sit *rugosus* ob *senectam* : à ῥυσὸς, vel ῥυσσὸς, *rugosus* ; cùm cutis veluti in sulcos ῥύεται, id est, *trahitur.* *Ruga* enim est cutis in plicas contractio. Th. ῥύω, *traho.*

Ῥυσαὶ, nom. plur. à ῥυσὰ, quod vide.

Ῥῦσαι, -άσθω, a. 1. imperat. m. et

Ῥύσαιτο, 3. sing. aor. 1. opt. m. et

Ῥύσασθαι, a. 1. inf. m. verbi ῥύομαι, *libero* : f. m. ῥύσομαι, a. 1. m. ἐῤῥυσάμην, ω, ατο.

Ῥυσάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. verbi ejusd.

Ῥῦσθαι, Ion. pro ἔῤῥυσθαι, perf. inf. pass. verbi ῥύομαι, *libero.* Vel, ut alii volunt ῥῦσθαι, per Sync. vel Synæresin dici pro ῥύεσθαι, præs. infin. med. verbi ῥύομαι.

Ῥύσθω, *liberer*, et in 1. pl. ῥυσθῶμεν, a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Ῥυσίδιφρος, ου, ὁ ϰ ἡ, Epithet. aurigæ, *qui trahit, ac trahendo, currum regit* : ex ῥύω, *traho*, et δίφρος *currus.*

Ῥύσῐμον, ου, τὸ, *ruta* ; quod à venenis ῥύεται, *liberet.* Vide ῥυτή.

Ῥύσιον, ου, τὸ, *quod pro ῥύσει, liberatione, datur* ; item *pignus, spolium.* [**sacrificum* ut quidam exponunt, Il. δ΄, 673. ap. Masson. Hist. Crit. tom. 1. p. 212.] Th. ῥύω, *traho.*

Ῥύσις, εως, ἡ, *liberatio, redemptio.* Th. ῥύω, vel ῥύομαι, *libero.* Est et

Ῥύσις, εως, ἡ. *fluxio, fluxus:* à ῥύω, pro Th. ῥέω, *fluo* : f. ῥεύσω.

Ῥύσκω, seu ῥύσκομαι, *custodio, tueor* : et idem quod ῥύω.

Ῥυσμὸς, οῦ, ὁ, Poët. *rerum aliquarum series, tractus.* Th. ῥύω, *traho.*

Ῥυσὸς, vel ῥυσσὸς, ἡ, ὸν, *rugosus:* à Th. ῥύω, *traho.*

Ῥυσσότης, ητος, ἡ, *rugositas* : à præced.

Ῥυςάζω, fut. ξω. *trahendo rapto, traho.* Th. ῥύω, *traho.*

Ῥύςης, ου, ὁ, *liberator* : à ῥύω, *libero.*

Ῥυτὰ, τὰ, *fræna* : à ῥύω, *traho.*

Ῥυταίνω, *convitior, detraho* : ab eod.

*Ῥυτὴ, ῆς, ἡ, *RUTA*: Angl. RUE: scrib. et ῥύτη· à ῥύω, *conservo*; quia valetudinem contra venena, &c. *conservat*.

Ῥυτίνη, ἡ, *resina*. Gen. xxxvii. 25.

Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, *custos*, [**habena*: σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος, *effusis habenis currere*. Œdip. Col. 893. al. 955.] à ῥύομαι, *custodio*. Est et *tractor*, à ῥύω, *traho*.

Ῥυτιδόω, f. ώσω, *corrugo*, *in rugas contraho*: præs. part. ῥυτιδόομαι, *in rugas contrahor*: à

Ῥυτὶς, ῖδος, ἡ, *RUGA*: à ῥύω, *traho*. Vide ῥυσά.

Ῥύτο, Ion. seu Poët. pro ἔῤῥυτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ῥύομαι, *libero*, *tueor*, vel ῥύω, *traho*.

Ῥυτὸν, ῦ, τὸ, *poculi genus*, è quo potus tenuissimè fluit, et velut *trahendo* bibitur. Est et ῥυτὸν, *habena*, quia eâ equus ῥύεται, *trahitur*.

Ῥυτὸς, ή, ὸν, *tractus*. Th. ῥύω, *traho*.

Ῥυφὸς, ἡ, ὸν, *incurvus*: Æol. à ῥέπω, *inclino*, *curvo*.

ῬΥ'Ω, vel potiùs ῥύομαι, *traho*; *libero*, *tueor*: ut ἐρύω. Est et

Ῥόω, *fluo*: à ῥέω, idem.

Ῥωβικώτερος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *qui vix literam ῥῶ pronunciare potest*.

Ῥωγαλέος, έα, έον, *fissus*, *fractus*: et

Ῥωγὴ, ῆς, ἡ, *fissura*: à ῥὼξ. Th. ῥήσσω, *frango*.

Ῥωγμὴ, ῆς, ἡ, *rima*: ab eod.

ῬΩ'ΘΩΝ, ωνος, ὁ, *naris*, frequentius plur. ῥώθωνες, *nares*: quasi à ῥὶς, vel ῥέω, *fluo*.

Ῥωμαῖος, αία, αῖον, *Romanus*, *a*, *um*: à Ῥώμη, *Roma*.

Ῥωμαλέος έα, έον, *fortis*, *robustus*: à ῥώμη.

Ῥωμαλέως, adv. *fortitèr*: à præced.

Ῥώμη, ης, ἡ, *robur*, *vires*: à ῥωννύω. Est et

Ῥώμη, ης, ἡ, *ROMA*, Gr. robur.

Ῥώννυσι, 3. sing. præs. ind. à

ῬΩΝΝΥ'Ω, seu ῥώννυμι, *confirmo*, *roboro*; f. ῥώσω, qu. à ῥόω, p. ἔῤῥωκα, aor. 1. ἔῤῥωσα, præs. pass. ῥώννυμαι, σαι, ται, *corroboror*; *valesco*: perf. pass. ἔῤῥωμαι, σαι, ται, *valeo*: perf. part. pass. ἐῤῥωμένος, *corroboratus*; *qui animo est forti*; *robustus*, *validus*; plusq. p. ἐῤῥώμην, σω, το, *valebam*: perf. imperat. pass. ἔῤῥωσο, -ώσθω, *vale*; et in 2. pl. ἔῤῥωσθε, *valete*.

Ῥὼξ, ωγὸς, ἡ, vel ὁ, *RUPES*; *fissura*; *scala*; *acinus*, *bacca*: pro ῥὰξ· à ῥήσσω, *frango*, f. ξω. Hinc Angl. A ROCK.

Ῥῶοντ', pro ἐῤῥώοντο, 3. plur. imperf. m. vel pass. Ion. ac inusit. ῥώομαι, *agitor*, *cum impetu feror*: à ῥόω, *roboro*.

Ῥωπήιον, ῦ, τὸ, *locus virgultis plenus*: à ῥὼψ, *virgultum*. Th. ῥέπω, *vergeo*, *propendo*.

* Ῥῶπος, ῦ, ὁ, et ῥῶπον, ου, τὸ, *merx parvi momenti*; *sarcina omnifaria*: à ῥὼψ.

Ῥωποπώλης, εος, ὁ, *venditor rerum minutarum*: qu. dicas, ῥῶπον, πωλῶν, *viles et minutas merces vendens*.

Ῥωρὸς, ρὰ, ρὸν, *vehemens*: à ῥόω, seu ῥώννυμι, *roboro*.

Ῥὼς, *caput*, *vertex*, 2 Sam. xvi. 16.

Ῥωσθεὶς, vide in ῥώσω.

Ῥώσω, *roborabo*: fut. 1. act. verbi ῥωννύω, a. 1. pass. ἐῤῥώσθην, a. 1. part. pass. ῥωσθεὶς, εῖσα, έν.

Ῥωτάζω, *literam ρ sæpè itero*.

Ῥωχμὸς, ῦ, ὁ, *scissura*, *rima*, *hiatus*: à ῥωγὴ, *fissura*: quod à ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango*.

ῬΩ'ΧΩ, *dentibus fremo*: qu. eos inter se ῥήσσων.

Ῥὼψ, ωπὸς, ὁ, *merx non magni momenti*; *virgultum*: à ῥέπω, *vergeo*, *propendeo*.

ῬΩ'Ω, *ROBORO*; sed pro eo usurpatur ῥωννύω, vel ῥώννυμι, *roboro*, q. v. ῥώομαι, *agitor*: et med. *ruo*, *irruo*, *festino*.

Σ.

Σ DECIMA octava Græcorum litera, in numeris denotat *ducenta*, et cum lineolâ infrà appositâ (σ,), *ducenta millia*. Multarum vocum initio impunè σ adest, etiam abest; ut σμικρὸς, μικρὸς, &c. Attici interdum pro eo habent ξ, item τ· et Dor. et Æol. in δ mutant.

Σὰ, *tua*; à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus*. Th. σύ. Sed

Σᾶ, *salva* contract. ex σάα, qu. à σάος, idem quod σόος, *salvus*.

Σαβάζειν, *bacchari*; *motu indecoro persulto*: à σαβοῖ.

Σαβάζιος, ῦ, ὁ, *Bacchus*: à σαβάζειν.

ΣΑ'ΒΑΝΟΝ, ῦ, τὸ, *pannus asperior siccandis corporibus aptus*.

Σαβαχθανὶ, Syr. Gr. ἐγκατέλιπές με, *descruisti me*.

Σαβαὼθ, et Σαββαὼθ, *exercitus*. Est vox Hebr. ἄκλιτος, in plur. num. fem. gen.

Σαββατίζω, *septimo die requiesco*, *Sabbatum servo*; f. ίσω, et Att. ιῶ, a. 1. ἐσαββάτισα· à σάββατον.

Σαββατισμὸς, ῦ, ὁ, *SABBATISMUS*, *quies*: à præced.

Σάββατον, ῦ, τὸ, plur. σάββατα, ων, σάββασι, qu. à σάββας, ατος, τὸ, propriè *cessatio à laboribus*, *requies*, *SABBATUM*. Synecd. *hebdomas*, *septimana*: à radice שבת, *cessavit*, *quievit ab opere*.

ΣΑΒΟΙ', *vox Bacchantium*. Est et

Σαβοὶ, ῶν, οἱ, *Baccho initiati*; *Bacchi sacerdotes*; *loca Baccho consecrata*: à præced.

ΣΑ'ΓΑΡΙΣ, εως, ἡ, *securis Amazonum*; *gladius Persicus*; *securis*.

Σαγγάριος, ῦ, ὁ, nomen viri.

Σάγη, ης, ἡ, *tegmen*, *stratum*; *vestis militaris*, vel *quivis habitus externus*: à σάττω.

Σαγηνεύω, *capio*, *diripio*: à

Σαγήνη, ης, ἡ, *SAGENA*, *verriculum*, genus retis piscatorii: qu. à σάττω, *onero*.

Σάγμα, ἄτος, τὸ, *onus jumenti sarcinarii*. Th. σάττω, *onero*.

Σάγος, εος, τὸ, vel ῦ, ὁ, *SAGUM*. Vox Lat.

Σαδδυκαῖος, ῦ, ὁ, *SADDUCÆUS*: sic dictus, à sectæ illius auctore, *Zadoko*.

Σαδὼκ, nomen viri indecl. Heb. *justus*.

ΣΑΘΡΙ'ΡΙΟΝ, ου, τὸ, *animal quadrupes*, *ex mari victum quærens*.

ΣΑ'ΘΗ, ης, ἡ, *pudendum virile*.

Σαθρὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod σαπρὸς, *flaccidus*, *marcidus*, *putris*; item *debilis*, *futilis*: à σήπω, *putrefacio*.

Σαθρόω, f. ώσω, *debilito*, *marcidum* seu *flaccidum reddo*: à præc.

Σαῒν, acc. sing. à Σαῒς, ῖος, ἡ, *Sais*, urbs Ægypti.

Σαίνει, *adulatur*; 3. sing. præs. ind. à σαίνω.

Σαίνουρος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *caudâ blandiens*: ex σαίνω, et οὐρὰ, ᾶς, ἡ, *cauda*.

Σαίνω, idem quod σείω, propriè *moveo*, *quatio*; *blandior*, propriè de canibus, qui caudam movent blandientes; f. σανῶ, a. 1. ἔσηνα, præs. pass. σαίνομαι, *commoveor*.

ΣΑΙ'ΡΩ, *scopis purgo*, *verro*; *ore sum hianti*; f. σαρῶ, p. σέσαρκα, p. pass. σέσαρμαι.

Σακέσπαλος, ῦ, ὁ ᾗ ἡ, *scuti vibrator*: ex σάκος, εος, τὸ, *scutum*, (qu. à σάττω, *onero*,) et πάλλω, *vibro*.

Σακεσφόρος, *scutifer*: ex σάκος et φέρω.

Σακῖταν, *stabularium*; acc. sing. à σακίτας, α, ὁ, Dor. pro σηκίτης, ῦ, ὁ. Th. σηκὸς, ῦ, ὁ, *stabulum*.

Σακκελίζω, f. ίσω, idem quod

Σακκεύω, vel

Σακκέω, vel

Σακκίζω, f. ίσω, *per saccum transmitto*, *colo*: à

Σάκκος, ῦ, ὁ, *SACCUS*, *cilicium*; *colum*: ab Hebr. שׂק, quod à nobis Angl. A SACK etiam appellatur.

Σάκος, εος, τὸ, *scutum*, *clypeus*; σάκευς, Dor. pro σάκυς, et σάκεος. Dores enim mutant gen. ῦ in ευ. Th. σάττω, *onero*, f. ξω. Sed

Σακὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro σηκὸς, q. v.

ΣΑ'ΚΧΑΡ, ἄρος, vel σάκχἄρον, ῦ, τὸ, *SACCHARUM*.

Σακῶν, gen. pl. à Σακαὶ, *Sacæ*; Scythiæ populi.

Σαλὰ, ὁ, nom. viri indecl. Hebr. *jaculum*.

Σαλαθιὴλ, ὁ, nomen viri indecl. Hebr. *petivi à Deo*.

Σαλαΐζω, *lamentor*: à σαλάω.

ΣΑΛΑ'ΚΩΝ, ωνος, ὁ, *pauper qui opulentiam simulat*, *jactabundus*: qu. à σαλεύω, *jacto*.

ΣΑΛΑΜΑ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, *animal lacerti figurâ*.

Σαλάμβη, foramen per quod σέλας βαίνει, Hesych.

Σαλᾶμὶς, ῖνος, ἡ, nomen insulæ ἁλὸς ἀμὶς, *matula sali*.

Σαλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *moveo, concutio*, ut modium; *impleo largiter*, ut diffluat: à σαλεύω.

Σαλάω, -ῶ, idem.

Σαλεὶμ, τὸ, nomen loci indecl. Hebr. quod interpr. Lat. *pupillus*.

Σἄλεύω, *agito, fluctuo*; propriè de mari, ventorum vi agitato; per Synecd. *concutio, commoveo, concito*; dicitur et neutralitèr, ut *bello, periculo jactari*; f. εύσω, p. σεσάλευκα, a. 1. ἐσάλευσα, a. 1. inf. act. σαλεῦσαι, præs. part. pass. σαλευόμενος, *qui agitatur*; τὰ σαλευόμενα, *res instabiles*; p. pass. σεσάλευμαι, perf. part. pass. σεσαλευμένος, *agitatus*; a. 1. pass. ἐσαλεύθην, ης, η, *concussus fui*; a. 1. inf pass. σαλευθῆναι, fut. 1. ind. pass. σαλευθήσομαι, ῃ, εται. Th. σάλος, ȣ, ὁ, *salum*.

Σαλὴμ, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. quod interpr. Lat. *pax*.

Σαλμὼν, ὁ, nomen atavi Davidis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *pacificus*.

Σαλμώνη, ης, ἡ, nomen muileris, Heb. quod interpret. Lat. *perfecta, pacifica*.

ΣἈΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *SALUM, maris profundus locus*; item *jactatio ejus qui navigat, fluctuatio*. Metaph. *cura, dubitatio*, &c. quasi ab ἅλς, ἁλὸς, ἡ, *mare*.

ΣΑ'ΛΠΗ, ης, ἡ, *SALPA*, piscis: qu. ex σέλας, *splendor*, et φάω, *appareo*.

Σαλπίγγω, f. ξω, *tubâ cano, buccino, resono*: à σάλπιγξ.

Σαλπιγκτὴς, ȣ̃, ὁ, *tubicen, buccinator*: à præced.

ΣΑ'ΛΠΙΓΞ, ιγγος, ἡ, *tuba buccina*; acc. pl. σαλπίγγας.

Σαλπίζω, *tubâ cano, buccino*, f. ἴσω, et Att. ιῶ, a. 1. ἐσάλπισα, a. 1. sub. act. σαλπίσω, ῃς, ῃ, a. 1. part. σαλπίσας. Th. σάλπιγξ.

Σαλπίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σαλπίζω. Th. σάλπιγξ.

Σαλπιςὴς, οῦ, ὁ, *tubicen*: à σαλπίζω.

Σᾶμα, ἄτος, τὸ, Dor. pro σῆμα, *signum, monumentum*, q. vide: etiam pro σῶμα, *corpus*.

Σαμαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. sing. præs. pass. verbi σημαίνω, *significo*. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σαμάρεια, ας, ἡ, nomen urbis, montis, et regionis. Hebr. à viro *Shemer*. Lat. *fæx*. Hinc

Σαμαρείτης, ȣ, ὁ, *Samaritanus*: et Σαμαρεῖτις, ἴδος, ἡ, *Samaritana*, ex urbe aut regione Samariæ oriunda.

Σάμβἄλον, ȣ, τὸ, idem quod σάνδαλον· indè ἀσάμβαλος, *qui sandalis caret*.

ΣΑΜΒΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *SAMBUCA*, instrumentum musicum; item *machina bellica*.

Σάμερον, Dor pro σήμερον, *hodiè*, Att. τήμερον. Vide σήμερον.

Σάμη, ης, ἡ, insula sic dicta.

Σαμοθρᾴκη, ης, ἡ, nomen insulæ, sic dictæ à *Samiis*, tractum illum occupantibus.

Σάμος, ȣ, ὁ, urbis et insulæ nomen

Σαμȣὴλ, ὁ, nomen Prophetæ, indecl. Hebr. quod interpr. Lat. *exauditus à Deo*.

Σαμφόρας, qui σὰν φέρει, id est, literam sigma, ut equus cui impressum erat Σ.

ΣΑΜΨΥ'ΧΟΝ, ȣ, τὸ, *SAMPSUCHUS*. Angl. MAJORAM, vel *amaracus*.

Σαμψὼν, ὁ, nomen viri, indecl. Heb. *Sol*.

Σὰν, nom. lit. σ, ex Phœnicio *shin*, factum.

ΣΑΝΔΑ'ΛΙΟΝ, ου. τὸ, *SANDALIUM, calceamentum muliebre*; dicitur et σάνδαλον.

ΣΑΝΔΑΡΑ'ΧΗ, ης, ἡ, *succus concretus, SANDARACHA*.

ΣΑ'ΝΥΞ, υκος, ἡ, *cerussa usta et rufa, SANDYX*.

Σανἶδες, αἱ, *tabulæ, in quibus leges, et similia inscribebantur*; item *valvæ*: et

Σανίδιον, ȣ, τὸ, *tabella*: et

Σανιδωτὸς, ἡ, ὸν, *asseribus tectus*: à

ΣἈΝΙ'Σ, ἴδος, ἡ, *tabula, asser*, qu. τανὸς, à τείνω, *extendo*.

Σάννας, vel σάννος, ȣ, ὁ, *fatuus*.

Σάνταλον, ȣ, τὸ, *SANTALUM*, arbor.

Σάοι, *servet*, 3. sing. præs opt. act. verbi σάω, Poët. pro σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.

Σάος, *SANUS*, idem quod σόος, *salvus*; et contractè σῶς, compar. σαώτερος.

Σαȣ̃λ, ὁ, nomen regis, item Apostoli, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *petitus*. Flectitur etiam Græcè Σαῦλος, ȣ, ὁ, Act. viii. 3.

Σαόφροσιν, *prudentibus*, dat. pl. à σαόφροσιν, quod vide.

Σαόφρων, et σώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *cui mens est sana*; item *prudens*: ex σάος, seu σόος, *sanus, salvus*, et φρὴν, *mens*.

Σάπαξ, *linea*, quia σήπει vestes. Th. σήπω, *putrefacio*.

Σαπείσης, *putrefactæ*, gen. sing. f. g. a. 2. part. pass. verbi σήπω, *putrefacio*, f. ψω, a. 2. ἔσαπον.

Σαπεὶς, εῖσα, ὲν, *putrefactus*, a. 2. part. pass. præc. verbi.

ΣΑΠΕ'ΡΔΗΣ, ȣ, ὁ, *SAPERDA*, piscis; accipitur etiam pro *homine sapienti et astuto*. Varro *Saperdam* pro *sapiente* ponit; sed Lipsius *scurram* exponit.

Σαπρία, ας, ἡ, *caries, putredo*: et

Σαπρίζω, *putresco*, fut. ἴσω, p. σεσάπρικα· à

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, *putris, rancidus*; *fœdus, obscœnus*; *nugax*: à σήπω, *putrefacio*.

Σάπφειρα, ας, ἡ, nomen mulieris. Gr. *Sapphirus*, gemma.

ΣΑ'ΠΦΕΙΡΟΣ, ȣ, ἡ, *SAPPHIRUS*, gemma.

Σαπφἶκὸς, ἡ, ὸν, *SAPPHICUS*: à

Σαπφὼ, όος, ἡ, *poëtria lyrica*.

Σαπφὼθ, *pelvis, limen*. Jer. lii. 19. legend. puto ἀπφώθ.

Σαπὼν, οῦσα, ὸν, *qui putrefecit*, a. 2. part. act. verbi σήπω, *putrefacio*; a. 2. ἔσαπον. Sed

Σάπων, ωνος, ὁ, *SAPO*.

Σαράβαρα, *SARABARA, bracca*.

ΣΑ'ΡΑΒΟΣ, αἰδοῖον γυναικεῖον, *generatio, familia*.

ΣΑΡΓἌ'ΝΗ, ης, ἡ, *sporta, cista; vinculum*: q. à סרג, *implicavit*: idem quod σπυρὶς, ἴδος, ἡ.

ΣΑ'ΡΓΟΣ, *SARGUS, piscis è mugilum genere*.

Σάρδεις, αἱ, *Sardes*, urbs Lydiæ princeps; pl. num. tantùm. Syr. *clypei*.

Σάρδἶνος, ȣ, ὁ, et σάρδιος, ȣ, ὁ, subaudi λίθος, *SARDIUS*, nomen *gemmæ*, sic dictæ à Sardiniâ insulâ, ubi laudatiss. nascitur. Rabbini *rubinum*. F. J. *pyrcpum* vocat.

Σάρδιον, ȣ, τὸ, et

Σάρδιος, ȣ, ὁ, idem ac σάρδινος.

Σαρδόνυξ, ὔχος, ὁ, *SARDONYX*, nomen gemmæ, compos. ex σάρδιος, ȣ, ὁ, *sardius*, et ὄνυξ, υχος, ὁ, *unguis*: quòd colore suo unguem humanum imitetur.

ΣΑΡΔΩ̃, et Σαρδὼν, όνος, ἡ, *Sardinia*, insula.

Σαρεῖ, *verret*, 3. sing. f. 1. act. verbi σαίρω, *verro, scopis purgo*; f. ἀρῶ. Sed σαροῖ, est 3. sing. præs. optat. act. verbi σαρέω, idem quod σαίρω, *verro*.

Σάρεπτα, nom. urbis Hebr. *officina aurifabri*. Vel est pl. n. g. indecl. vel sing. f. ἡ.

ΣΑ'ΡΙΣΣΑ, ης, ἡ, *SARISSA, Macedonica hasta*.

Σαρκάζω, *carnes detraho*; item *diducto rictu irrideo*: à σάρξ.

Σαρκασμὸς, ȣ̃, ὁ, *SARCASMUS irrisio amarulenta*: hinc Angl SARCASM: à p. pass. præced.

Σαρκίζειν, seu σαρκάζειν, inf. à σαρκάζω, quod vide, *carnes carpere ac vellere*; *irrideo*. Th. σὰρξ, *caro*.

Σαρκἶκὸς, ἡ, ὸν, *carnalis, carneus corporeus*. In S. S. *imperfectus, debilis, corruptus, pravus, impius*: ab eod.

Σάρκἶνος, ίνη, ινον, *carneus, qui est crasso corpore*: ab eod. Th.

Σαρκοφάγος, ον, ὁ ϗ ἡ, *carnivorus*; item subst. *sepulchrum*: indè

Σαρκοφαγία, ας, ἡ, *carnium esus*: ex σὰρξ et φάγω.

Σαρκόω, f. ώσω, *carneum reddo, incarno*: indè

Σάρκωσις, εως, ἡ, *carnis generatio*: à præced. Th. σάρξ, *caro*.

Σάρμα, ἄτος, τὸ, *hiatus*; *sordes purgando collectæ*.

ΣΑ'ΡΞ, κὸς, ἡ, *caro, pulpa*; [* In S. S. *homo*; ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, Joan. i. 14. Mat. xxiv. 22. Joan. xvii. 2. Rom. iii. 20. 1 Pet. i. 24.] ejus *imperfectio, imbecillitas, corruptio*, &c. item *lex Mosis*.

Σαρȣ̃χι, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *palmes*.

Σαρπηδὼν, *SARPEDON*, nom. propr. viri.

Σάρος, ῦ, ὁ, *scopæ; res*, vel *homo nullius pretii*: à σαίρω.

ΣΑ'ΡΙΟΣ, ν, ὁ, *area, domus lignea.*

Σάρρω, *verro*; fut. ώσω, p. part. pass. σεσαρωμένος· à σαρός.

Σάῤῥα, ας, ἡ, nomen mulieris, uxoris Abrahami. Heb. *princeps.*

Σάρωθρον, ν, τὸ, *scopæ*: à σαρόω.

Σάρων, ωνος, ὁ, nomen regionis, Hebr. *lorica*. Est et

Σάρων, *natura muliebris*; item *rete venatorium*, et *deus nauticus.*

Σαρωνὶς, ἴδος, ἡ, *quercus cava*: quia σέσηρε.

Σὰς, *tuas*: accusat. plur. f. g. à σὸς, σὴ, σὸν, *tuus, a, um*. Th. σὺ, *tu.*

Σατᾶν, ὁ, nomen principis malorum angelorum, indecl. Hebr. *adversarius.*

Σατᾶνᾶς, ᾶ, ὁ, idem; 2 Cor. xi. 14.

Σατίνη, ης, ἡ, et σάτῖνον, ου, τὸ, *plaustrum, vehiculum*: à σάττω, *onero.*

Σάτον, ου, τὸ, *frumenti mensura, tertia pars ephæ*, et respondet *sesquimodio*: et *sesquimodius* continet 6 cabos, *cabus* verò 24 ova. Vox Syr.

Σατραπεία, ας, et Ion. -ίη, -ίης, ἡ, *Satrapiæ principatus*: à

ΣΑΤΡΑ'ΠΗΣ, ν, ὁ, *SATRAPA, provinciæ præses*, vox Persica.

ΣΑ'ΤΤΩ, *onero, onus impono, refercio, constipo, subigo*; f. ξω, p. σέσαχα. p. pass. σέσαγμαι.

* Σατυρικὸν, *Satyricum*, scil. subintelligitur δρᾶμα, Æl. ii. 8.

Σατυρικὸς, ἡ, ὸν, *SATYRICUS; dicax, mordax*: et

Σατύριον, ν, τὸ, *herba ad Venerem incitans*: à

ΣΑ'ΤΥΡΟΣ, ου, ὁ, *SATYRUS*: q. à σάθη. [* Σατυροὶ, *fabula Satyrica*. Athen. x. p. 420. Λυκόφρων γράψας Σατυρὺς, Μενέδημον, *scripsit fabulam, cui titulus est Menedemum.*]

Σαυκὸς, ἡ, ὸν, *siccus, aridus.*

Σαυλῶς, adverbialitèr, *tardè*: à

ΣΑΥΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *delicatus, mollis; fluxus, levis, tardus, quietus*. Est et

Σαῦλος, ν, ὁ, id. quod Σαοὺλ, nomen propr. Apostoli.

Σαυνιάζω, *saunio percutio*: à seq.

* Σαυνίον, ν, τὸ, *SAUNIUM, hasta*: à σαίνω, *quatio.*

Σαυνὸς, ἁπαλὸς, *mollis, tener*; fortasse pro σαυλός.

ΣΑΥ'ΡΑ, vel σαύρα, ας, ἡ, *lacerta.*

Σαυρίδιον, ν, τὸ, *nasturtium.*

Σαῦρος, ν, ὁ, *lacertus*. Est et nom. piscis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ἡ, *cuspis in imâ hastâ transversa*; seu *ferramentum convexum, mucronatum, cui extrema hastæ pars inserta, efficit ut erigatur, et solo infigatur*: quasi σαυρωτὴρ, à σαυρόω, *palum depango.*

ΣΑΥΣΑΡΙΣΜΟ'Σ, ῦ, ὁ, *linguæ hæsitatio.*

Σαυσαρὸς, ῦ, ὁ, *SUSURRUS*: Vox fictitia.

Σαυτῆς, per Crasin pro σεαυτῆς· sic σαυτῦ pro σεαυτῦ, et σαυτὸν pro σεαυτὸν, *te ipsum*: ex σὺ, et αὐτὸς, *ipse.*

Σάφα, adv. *perspicuè, certò, verè*: à σαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *manifestus.*

Σαφάνὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro σαφηνὴς, *perspicuus, clarus, certus.*

Σαφὲς, Poët. n. g. loco adv. σαφῶς, *apertè, perspicuè.*

Σαφέστατος, superl. et

Σαφέστερος, έρα, ον, comp. à σαφὴς, *manifestus.*

Σαφέω, vide σαφηνίζω.

Σαφέως, et σαφηνέως, Ion. pro σαφῶς, *apertè, palam*, quod vide.

Σαφῆ, acc. sing. à σαφὴς, quod vide.

Σαφήνεια, ας, ἡ, *perspicuitas*: ab eod.

Σαφηνίζω, f. ίσω, et Att. ιῶ, *explano, exprimo, declaro*. Th. σαφὴς, *manifestus.*

Σαφηνιῶ, Att. pro σαφηνίσω, f. 1. verbi præced.

Σαφηνῶς, idem quod σαφῶς, q. vide.

ΣΑΦΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *manifestus, apertus, perspicuus, certus.*

Σαφῶς, adv. *manifestè, perspicuè*; à præced.

Σαχθεὶς, εῖσα, ὲν, *constipatus*; a. 1. part. pass. à σάττω, *onero*; f. ξω, a. 1. pass. ἐσάχθην.

Σαῶ, όος, -ῦς, ἡ, nomen mulier, *salva.*

Σάω, *servavit, servabat*; pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. rejecto augmento et Apocope Poët. σαόω. Sumitur et pro σάωσον, *serva*; a. 1. imperat. act. per. eand. Apoc. Alii volunt esse 3. sing. imperf. pro ἐσάωζε, vel præs. imperat. pro σάωζε, verbi σαώζω. Sunt qui σάω, Doricè dici docent pro σάε, verbi

Σάω, vel σάομαι, *servo*, propriè (secund. Ern.) *eripiendo è periculo vi alterius*: à σάος, Poët. pro σόος, *salvus.*

Σαώζω, Poët. pro σώζω, *servo*: ab eod. Th.

Σάωσε, *servavit*; Ion. pro ἐσάωσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poët. pro σώζω, *servo*: ab eod. Th.

Σαώσει, *servabit*; 3. sing. f. 1. ejusd. verbi et Th.

Σαωσέμεν, *servaturum esse*; Ion. pro σαώσειν, f. 1. infin. verbi σαώζω, vide σάωσε.

Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejusd.

Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. verbi ejusd.

Σαώτερος, *magis salvus*: comp. à σάος, idem quod σόος, *salvus.*

Σβεννυμενάων, Æol. pro σβεννυμένων, gen. pl. part. præs. pass. verbi

ΣΒΕ'ΝΝΥΜΙ, sive σβεννύω, *extinguo, restinguo; comprimo*; præs. imperat. σβέννυθι, ύτω, et in 2. pl. σβέννυτε, f. σβέσω, ab inus. σβέω, a. 1. ἔσβεσα, a. 1. inf. act. σβέσαι, p. ἔσβεκα, et -ηκα, præs. pass. σβέννυμαι. σαι ται. et in 3. pl. σβέννυνται, perf. pass. ἔσβεσμαι, a. 1. pass. ἐσβέσθην, et in infin. σβεσθῆναι, f. 1. pass. σβεσθήσομαι, ῃ, εται, f. 2. pass. σβήσομαι.

Σβέσα, ας, ε, Ion. pro ἔσβεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi super.

Σβέσις, εως, ἡ, *extinctio*: à 2. pers p. pass. ejusd.

Σβέσσαι, gem. σ, Poët. pro σβέσαι, a. 1. inf. act. verbi σβέννυμι.

Σβεστικὸς, ἡ, ὸν, *habens vim extinguendi*: à σβέννυμι.

Σβέσω, ε ς, ει, *extinguam*; f. 1. act. ejusd.

Σὲ, *te*; acc. sing. à σὺ, *tu*. σὲ φρένας, Att. pro σῦ φρένας, vel potiùs pro κατὰ φρένας, per Synecd.

Σεαυτῦ ῆς, ῦ, et contractè σαυτῦ, ῆς, ῦ, *tui ipsius*, caret nom. compositum ex σέο pro σῦ, *tui*, et αὐτῦ.

Σεβάζομαι, idem quod σέβομαι, *colo, veneror*; item *vereor*, f. m. άσομαι, p. pass. σεσέβασμαι, σαι, ςαι, a. 1. pass. ἐσεβάσθην. Th. σέβω, *colo.*

Σέβας, τὸ, indecl. *reverentia, veneratio, pudor; res sacra*: ab eod. Th.

Σεβάσθησαν, Ion. pro ἐσεβάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. à σεβάζομαι, quod vide.

Σέβασμα, ἄτος, τὸ, *veneratio, signum dei*; σεβάσματα, ων, τὰ, *sacra*: ab eod.

Σεβασμὸς, ῦ, ὁ, *veneratio; cultus; religio*: ab eod.

Σεβάσμιος, ν, ὁ ϗ ἡ, vel σεβάσμιος, ία, ιον, idem quod σεβαςὸς· ab eod.

Σεβάσσατο, Ion. et Poët. gem. σ, pro ἐσεβάσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi σεβάζομαι.

Σεβαςὸς, ἡ, ὸν, *venerandus, colendus, adorandus*: *Augustus*, q. d. *veneratione dignus*, cognomen Rom. Imperatorum. Σεβαςὴ, ῆς, ἡ, *Augusta*, Cæsaris uxor: à p. pass. verbi σεβάζομαι, idem ac Th. σέβω, *colo.*

Σέβε, *cole*; præs. imperat. act. à σέβω.

ΣΕΒΕ'ΝΙΟΝ, ν, τὸ, *palmæ involucrum.*

Σεβίζω, Poët. idem quod σεβάζομαι, *colo, veneror.*

Σέβομαι, *colo, veneror*, cum acc. item pass. *color*: est et *pudet me, revereor*; præs. imperat. m. σέβυ, præs. infin. m. σέβεσθαι, part. præs. m. σεβόμενος, μένη, μενον. Th. σέβω, *colo.*

Σέβοντι, Dor. pro σέβυσι, 3. pl. præs. act. à

ΣΕ'ΒΩ, *veneror, adoro, colo.*

Σέθεν, per Sync. pro σέοθεν. Poët. Dor. seu Ion. pro σῦ, gen. sing. à σὺ, *tu.*

Σεῖο, et σέο, Ion. pro σῦ, gen. sing à σὺ, *tu.*

Σειόμενος, ν, præs. part. pass. à σείω, *moveo, ruo*, f. σω, p. σέσεικα.

Σείοντες, nom. plur. præs. part. act. ejusd.

Σεῖος, Laconicè pro θεῖος, *divinus*. Th. θεὸς, *Deus.*

Σεὶρ, ρὸς, ὁ, *Sol*: à σείρω, *desicco*

ΣΕΙΡΑ', ᾶς, ἡ, *catena, funis, linea*, SERA *et obex*, σειραὶ, quoque *bulborum et olerum fasciculi*: ab εἴρω, *necto*.

Σειρὴν, ῆνος, ἡ, SIREN, monstri marini genus; item *insectum api haud dissimile*. [* *Scarabæus*, genus crabronum vivens in eremo, Arist. et LXX. Vid. Voss. de Sibyllis, p. 262.] Alii ab εἴρω, *necto*: alii à σύρω, *traho*. Alii autem à σειρὰ, quòd audientes Sirenum voce capti, ab eâ tanquam fune penderent, et veluti alligati traherentur.

Σειριάω, f. άσω, *fulguro; inflammatione capitis laboro*: à σείρω, *desicco*.

Σείριον, ου, τὸ, *astrum*: et

Σείριος, ου, ὁ, SIRIUS, nomen stellæ, quæ etiam *Canicula* dicitur: à σαίρω, *hio*; vel, ut alli, à præced. Th.

Σειρομάστης, ου, ὁ, *hasta*, 2 Reg. xi. 10.

Σειρόω, -ῶ, *evacuo, inanio*, f. ώσω, p. σεσείρωκα.

ΣΕΙ'ΡΩ, *desicco*: hinc σεὶρ, *sol*.

* Σεισάχθεια, *onerum allevatio*, Diog. Laërt. in Solone: ex σείω et ἄχθος.

Σεισαμένας, Dor. pro σεισαμένης, a. 1. part. m. f. g. à σείω.

Σεισθεὶς, *commotus*; a. 1. part. pass. verbi σείω, *moveo*; f. σείσω, a. 1. pass. ἐσείσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐσείσθησαν.

Σεῖσμα, ἄτος, τὸ, *concussio*: et

Σεισμὸς, οῦ, ὁ, *agitatio, concussio: terræ motus*: à 1. pers. pass. p. verbi

ΣΕΙ'Ω, *quatio, moveo, vibro, agito; calumnior, criminor*; item *vexo*; fut. σείσω, p. σέσεικα, a. 1. ἔσεισα, p. pass. σέσεισμαι.

Σεκοῦνδος, ου, ὁ, nomen viri, Lat. *Secundus*.

Σέλᾳ, *jubari*, dat. sing. à σέλας, ατος, τὸ dat. σέλατι, ejecto τ, σέλαϊ, contract. σέλᾳ.

Σελᾶγέω, f. ήσω, *splendeo, fulgeo*: qu. σέλας ἄγω. Th. σέλας

Σέλᾶγος, ου, ὁ, nomen proprium.

Σελαναία, ας, Doricè, et σελαναίη, ης, ἡ, Ion. *luna*.

Σελᾶναν, Dor. pro σελήνην, acc. sing. à σελήνη, *luna*.

ΣΕ'ΛΑΣ, ἄτος, τὸ, *fulgor, lumen, jubar, fulgar*: qu. ex σείω, et ἕλη, *splendor*.

ΣΕ'ΛᾸΧΟΣ, εος, τὸ, *genus piscium cartilaginosum*: an à σέλας, cutis scil. splendore?

Σελεύκεια, ας, ἡ, nomen urbis, à *Seleuco Nicanore* sic dictæ.

ΣΕΛΕΥΚΙ'Σ, ἴδος, ἡ, *poculi, navis*, et *vestis quoddam genus*.

Σεληναῖος, αία, αῖον, *lunaris*. Hinc subst. in f. g. σεληναία, *luna*: à

Σελήνη, ης, ἡ, *luna*; q. d. σέλας νέον, *lumen novum*. Sic dictum quòd subinde novas accipiat phases: à σέλας.

Σεληνιάζομαι, σεληνιᾶκὸς εἰμὶ *lunaticus sum; conflictor morbo per certa lunæ intervalla redeunte*, f. m. ἄσομαι, a. 1. m. ἐσεληνιασάμην, ω, ατο, præs. part. m. σεληνιαζόμενος, μένη, μενον, *lunaticus, a, um*: à præced.

Σεληνιᾶκὸς, ἡ, ὸν, *lunaticus, lunaris; morbo comitiali laborans*: à σελήνη.

ΣΕ'ΛΙΝΟΝ, ου, τὸ, *apium*, herba. Angl. PARSLY.

ΣΕΛΙ'Σ, ἴδος, ἡ, *spatium inter lineas, pagina*.

Σέλλα, *sella*. Vox. Lat.

Σελλάστρωσις, *sellisternium*; Gl. Cyr. σελλῶν, στρῶσις.

ΣΕΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, SELLUS, *pauper qui dives haberi volebat*: hinc *jactator*.

Σέλμα, *spatium inter tabulata navis, transtrum*: à σελίς.

Σεμεὶ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *attonitus*.

Σεμέλη, ης, ἡ, SEMELE, mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt ex σέλας, et μέλειν, quòd Jovi voluit jungi cum fulgure et tonitru.

Σεμιάμιθος, *exiguus lacertus*, apud Italos *tarantula*: veteribus *Chalcidica lacerta* dicta.

ΣΕΜΙ'ΔᾸΛΙΣ, εως, ἡ, SIMILA, *similago, flos farinæ triticeæ*.

Σεμίρᾶμις, ἡ, *Semiramis*. Nini uxor.

Σεμνολογέω, -ῶ, f. ήσω, *speciosè et graviter loquor, glorior, jactito*: à

Σεμνολόγος, *qui graviter* de re *quâpiam disserit, ostentator*: ex σεμνὸς, et λόγος, quod à λέγω, *dico*, p. m. λέλογα.

ΣΕΜΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *venerandus, castus; augustus, honestus, gravis*: qu. à σέβω, *veneror*. Hinc

Σεμνότερος, *præstantior*, compar.

Σεμνότης, ητος, ἡ, *gravitas; majestas; reverentia, honestas; pudicitia*: à σεμνός.

Σεμνόω, *illustro, exorno, magnificè prædico*: à σεμνός.

Σεμνύνομαι, *gravitatem præ me fero, jactito me*: à

Σεμνύνω, fut. ὕνῶ, *venerandum et augustum reddo, orno, extollo*: à σεμνός.

Σεμνῶς, adv. *honestè, decenter, graviter*: ab eod.

Σένα, *sena*: planta inter purgantes maximè excellens.

Σέο, Ion. pro σοῦ, gen. sing. à σὺ, *tu*.

Σεοὶ, Dor. pro θεοῖ, *Dii*.

Σεπτὸς, ἡ, ὸν, *venerabilis*: à σέβω, *colo*.

ΣΕΡΑΠΙΑ'Σ, ἄδος, ἡ, herbæ nom.

Σεραφεὶμ, οἱ *Seraphim*, angelorum nomen indecl. à שרף, *urere, comburere*.

Σέργιος, ου, ὁ, *Sergius*, nomen civis Romani.

ΣΕ'ΡΙΣ, εως, ἡ, *cichorii genus*: Angl. ENDIVE.

ΣΕΡΙ'ΦΙΟΝ, vel σέριφον, ου, τὸ, *absinthium marinum*.

ΣΕ'ΡΙΦΟΣ, γραῦς, ἡ, *anus, quæ in virginitate consenuit*.

ΣΕ'ΡΦΟΣ, ου, ὁ, insecti genus, *culex*.

Σέσαγμαι, p. pass. verbi σάττω, *onero*; f. ξω, p. σέσᾶχα, p. pass. infin. σεσάχθαι, p. part. σεσαγμένος.

Σεσαρυῖα, *ridens, dentes siridens*. f. g. à σεσαρὼς, p. part. m. verbi σαίρω, *sum ore hiante* seu *diducto*, proùt illi faciunt qui cachinnantur, undè pro *ridente* accipitur, f. ἀρῶ, perf. σέσορκα, p. m. σέσηρα et σέσαρα.

Σεσεῖσθαι. perf. infin. pass. verbi σείω, *quatio, moveo*.

ΣΕ'ΣΕΛΙ, εως, τὸ, et σέσελις, ἡ, herbæ nomen.

Σέσηπα, *putrefactus sum*; p. m. verbi σήπω, *putrefacio*: f. ψω.

Σέσηρα, *sum ore aperto*: p. m. à σαίρω.

Σεσηρὼς, υῖα, ὸς, ejusd. part.

Σέσθεν et σέθεν, Poët. pro σοῦ, gen. sing. vel acc. sing. à σὺ, *tu*.

Σεσιγαμένος, Dor. pro σεσιγημένος, perf. part. pass. à σιγάω, *sileo*; f. ήσω.

Σεσιωπαμένος, α, ον, *tacitus, qui silentio premitur*: Dor. pro σεσιωπημένος, p. part. pass. verbi σιωπάω, *sileo*.

Σεσοφισμένος, η, ον, *peritus*: p. part. pass. verbi σοφίζω, *reddo sapientem*; f. ίσω, p. σεσόφικα. Th. σοφὸς *sapiens*.

Σεσοφισμένως, adv. *scitè, callidè*: à præced.

Σεῦ, Dor. pro σοῦ, gen. à σὺ, *tu*.

Σεῦα, *fugavi*: a. 1. Ion. pro ἔσευα, verbi σεύω, *cieo, agito*. Th. σείω, *quatio*.

Σεύᾶτο, Ion. pro ἐσεύατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd. [* σευάμενος, *ruens*, Il. χ'. 22.]

Σεύθω, *concitetur*; per Sync pro σευάσθω, 3. sing. a. 1. imperat. m. σεῦαι, άσθω, verbi. ejusd.

Σευτλαῖος, ου, ὁ, nomen ranæ: à

Σεῦτλον, vel τεῦτλον, *beta* in quâ versatur.

Σεύω, f. εύσω, *agito, concito, persequor, fugo*: σεύομαι, *concitor, prorumpo, ruo*. Th. σείω, *quatio*.

Σεφθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi σέβω, *veneror, colo*.

Σέψασθαι, a. 1. infin. m. ejusd.

Σεωῦτοῦ, Ion. pro σεαυτοῦ, *tui ipsius*.

Σὴθ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. *repositus*.

Σήθω, *excutio, cribro*: à σείω, *moveo*.

Σηκάζω, f. άσω, *stabulo, includo*. Th. σηκὸς, *stabulum*.

Σήκασθεν, Bœot. Sync. pro ἐσηκάσθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. præced. verbi.

Σηκὶς, ἴδος, ἡ, *ancilla*: à

ΣΗΚΟ'Σ, οῦ, ὁ, propriè *septum*: undè *stabulum; templum, fanum; loculi avium; domus cujusque; sacra alea*, ap. Ath. Est. etiam *pondus* vel *statera*: undè

Σηκόω, -ῶ, *pondero*: à præced. Th.

Σήκωμα, ἄτος, τὸ, *libramentum*; item *libratio jaculi, ut momentum accipiat* : à σηκόω. Th. σηκός.

Σὴμ, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. ὀνομαςός.

Σῆμ', pro σῆμα, quod vide.

ΣΗ͂ΜΑ, ἄτος, τὸ, *signum, nota*; *vexillum, insigne* nobilitatis; *portentum, augurium*; *monumentum, sepulchrum* : σημεῖον, ȣ, τὸ, idem. Hinc

Σημαία, ας, ἡ, *vexillum. cohors*; *simulacrum*; *insigne* familiæ.

Σήμαιν' pro σήμαινε, præs. imperat. à σημαίνω, quod vide.

Σημαίνοισα, Dor. pro σημαίνȣσα, *significans* : præs. part. f. g. ejusd. verbi.

Σημαίνω, *signo, signum do, significo, præcipio, nuncio; portendo; impero, præsum*; f. ἄνῶ, a. 1. ἐσήμᾶνα et ἐσήμηνα, a. 1. infin. act. σημᾶναι, p. σεσήμαγκα, præs. pass. σημαίνομαι, perf. pass. σεσήμαμμαι, et Att. σεσήμασμαι, p. part. pass. σεσημασμένος, η, ον· à Th. σῆμα, *signum*.

Σημᾶναι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Σημανέω, Ion. pro σημανῶ, f. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Σημαντέον, *significandum* : verbale à σημαίνω.

Σημαντῐκὸς, ἡ, ὸν, *significandi vim habens* : ab eod.

Σημάντωρ, ορος, ὁ, *qui aliquid significat : præfectus, dux, qui signum dat classicum canendo* : ab eod.

Σημασία, ας, ἡ, *significatio, significatio* : à σῆμα.

Σήματα, *literæ* : n. pl. à σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σημεῖον, ȣ, τὸ, *nota*; *punctum* apud Mathem. *signum quodlibet militare, vexillum*; *miraculum*; *argumentum* : ab eod.

Σημειόομαι, οῦμαι, *noto, signo*; præs. imperat. m. σημειόȣ, -ȣ͂, οέσθω, -έσθω, et in. 2. pl. όεσθε, -ȣ͂σθε, f. m. ώσομαι, perf. pass. σεσημείωμαι· à

Σημειόω, -ῶ, *noto, signo* : à σημεῖον. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σημείωσις, εως, ἡ, *notatio, designatio, observatio* : à 2. pers. perf. pass. præced.

Σημερῐνὸς, *hodiernus* : à

Σήμερον, et Att. τήμερον, *hodiè* : adv. qu. dicatur τῇδε ἡμέρα, *hoc die*. ἡ σήμερον, scil. ἡμέρα, *hodiernus dies*.

Σημήϊον, pro σημεῖον, ȣ, τὸ, *signum*, quod vide.

Σημήνῃ, *significaverit*; 3. sing. a. 1. sub. act. verbi σημαίνω, *significo* : f. ανῶ, a. 1. ἐσήμανα et ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, *signum*.

Σημικίνθιον, et σιμικίνθιον, ȣ, τὸ, (sunt Lat. origine,) *semicinctium*, quod et *succinctorium* aut *subligaculum* dicitur. Græcè περίζωμα, ατος, τό.

Σὴν, *tuam*, acc. sing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν. Th. σὺ, *tu*.

Σηπεδὼν, όνος, ἡ, *marcedo, putredo, caries* : à σήπω, *putrefacio*.

Σηπία, ας, ἡ, *SEPIA*, nomen piscis atrum liquorem emittentis; accipitur et pro *atramento*. Athen. lib. 7. Th. σήπω, *putrefacio*.

Σηπτικὸν, ȣ͂, τὸ, *unguentum putrefaciens* : à

Σηπτῐκὸς, ἡ, ὸν, *putrefaciens* : quod et

Σηπτὸς, ἡ, ὸν, idem; it. *putridus*: à sequente.

ΣΗ͂ΠΩ, *putrefacio*; f. ψω, p. act. σέσηφα, p. m. σέσηπα, et Dor. σέσαπα· σήπομαι, *putrefio, putresco*; *marceo* : a. 2. pass. ἐπάπην, ης, η.

Σήραγξ, γγος, ἡ, *rima et fissura terræ, antrum, caverna, specus* : à σεσηρέναι, verbi σαίρω.

ΣΗ͂ΡΕΣ, ων, οἱ, *SERES*, populus : sing. est σὴρ, ρὸς, ὁ, quod est etiam *bombyx, vermiculus qui nel sericum*. Seres quippe arbores habent undè sericum conficiunt.

Σηρῐκὸς, ἡ, ὸν, *SERICUS, a, um* : à σὴρ, ρὸς, ὁ, *bombyx*.

Σὴς, τὸς, ὁ, *tinea* : à σήπω, *putrefacio* : nascitur enim ex putredine.

Σῆς et σῆσι, Ion. pro σαῖς, dat. pl. Vid. σὴν.

ΣΗΣΑ͂ΜΗ, ης, ἡ, seu σήσᾶμον, ȣ, τὸ, *SESAMA*, vel *SESAMUM*, frumenti Indici genus.

Σηστιὰς, ἄδος, ἡ, *Sesta puella* : à

Σηςὸς, ȣ͂, nomen insulæ.

ΣΗ͂ΤΕΣ, adv. *hoc anno* : Att. τῆτες, quasi τῷ ἔτει τούτῳ. [* Sed, inquit Dup. in Theophr. Charact. c. iii. p. 249. exemplum desidero ubi σῆτες hoc sensus legatur.] Hinc

Σητῖνὸς, ἡ, ὸν, *hornus*.

Σητίβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à tineis consumptus* : ex σὴς, *tinea*, et βρωτὸς, *voratus*. Th. βρώσκω, *comedo*.

Σητόκοπος, *a tineis cæsus*, seu *pertusus* : quod ex σὴς, τὸς, ὁ, *tinea*, et κόπτω, *scindo*; p.m. κέκοπα.

Σὴψ, πὸς, ὁ ϗ ἡ, serpentis nomen, à putrefaciendo sic dicti. Th. σήπω.

Σῆψις, εως, ἡ, *putrefactio, putredo* : ab eod.

Σθεινὼ, όος, ἡ, nom. mulieris, *robusta* : qu. à σθένος, *robur*.

Σθενᾰρὸς, ρὰ, ρὸν, *robustus, validus* : à σθένος.

Σθενελᾱΐδες, *Sthenelaides* : à

Σθένελος, ȣ, ὁ, nom. propr. viri.

Σθένος, εος, τὸ, *robur, vis, potentia* : à Th. σθένω.

Σθενόω, -ῶ, *roboro, confirmo* : f. ώσω, p. ἐσθένωκα, a. 1. ἐσθένωσα, a. 1. opt. act. σθενώσαιμι, αις, αι· à præced.

ΣΘΕ΄ΝΩ, *valeo, possum*.

Σιαγόνιον, ȣ, τὸ, *pars maxillæ* : à

ΣΙΑ͂ΓΩ΄Ν, ῶνος, ὁ, vel ἡ, *mala, maxilla*.

Σιαίνομαι, *tædio afficior*, Gloss. Syr.

ΣΙ΄ᾸΛΟΝ, ȣ. τὸ, seu σίᾰλος, ȣ, ὁ, *SALIVA*. Dicitur et σίελον, quasi à σείω, quia in ore movetur.

Σίαλος, ȣ, ὁ, est etiam *porcus saginatus*; gen. Ion. σιαλοιο· qu. ex σιτεύω, et ἅλις, quia admodùm pastus.

ΣΙ΄ΒΥΛΛΑ, ης, ἡ, *SIBYLLA*, *vaticinatrix*, q. d. σιȣ͂ βȣλὴ, σιὸς pro Θεὸς, Æol. vel Dor.

Σιβύνη, ης, ἡ, *venabulum*, propriè quo sues figuntur. Dicitur et συβήνη· à σῦς, *sus*.

Σιγᾷ, adv. *tacitè*, ut σιγῇ· vide σιγή. At

Σίγα, *tace*, præs. imperat. à σιγάω.

Σιγᾰλέος, έα, έον, *tacitus* : σιγάω, *sileo*.

Σιγᾰλόεις, όεσσα, όεν, *qui pulchritudine suâ admirationem et silentium inducit, splendidus, elegans*, in acc. sing. σιγαλόεντα. Th. σιγάω, *sileo*.

Σιγᾱλὸς, ᾶ, ὸν, Dor. pro. σιγηλός.

Σιγᾶν, *tacere*, præs. infin. act. à σιγάω, quod vide.

ΣΙΓΑ΄Ω, -ῶ, *taceo, sileo*, f. ήσω, p. σεσίγηκα.

* Σιγεὺς, έος, *Sigensis*. Dion. Hal. i. p. 58. ed. Sylb.

Σιγὴ, ῆς, ἡ, *silentium, taciturnitas* : σιγῇ, dat. *tacitè, clam*, adverbialitèr sumiter. Th. σιγάω, *sileo*.

Σιγηθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi σιγάω, *sileo*, a. 1. pass. ἐσιγήθην.

Σιγηλὸς, ἡ,ὸν, *tacitus, taciturnus*. Th. σιγάω, *taceo*.

Σιγῆν, Dor. pro σιγᾶν, *silere*, præs. infin. ejusd. verbi.

ΣΙ΄ΓΛΑΙ, ων, αἱ, *inaures*. Sed

Σιγλαὶ, ῶν, αἱ, *cifræ, notæ compendiariæ in scribendo*; quòd per eas aliquid σιγῶμεν.

Σιγνοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *manipularius, signifer*. Ex σίγνον, *signum*, quod Lat. et φέρω, *fero*.

Σιγῦνης, ȣ, ὁ, *jaculum è ferro* : ut σιβύνην, Oppian. I.

Σιγῶντι, Dor. pro σιγῶσι, *silent*, 3. pl. præs. à σιγάω.

Σιδάρεος, Dor. pro σιδήρεος.

Σιδαρόδετος, ȣ, ὁ, Dor. pro σιδηρόδετος.

Σίδᾱρος, Dor. pro σίδηρος, *ferrum*.

Σιδαροχάρμας, α, ὁ, Dor. *qui ferro*, vel *ferreis armis gaudet, bellicosus*, ὁ, σιδήρῳ χαίρων, σιδηροχαρμᾶν, Dor. gen. pl. Ex σίδηρος, *ferrum*, et χαίρω, *gaudeo*.

ΣΙ΄ΔΗ, ης, ἡ, *malus Punica*, et *fructus*; à Sidâ Bœotiæ oppido.

Σιδηρέος, -ȣ͂ς, έη, -ῆ, (et Dor. έα, -ᾶ) έον, -ȣ͂ν, *ferreus, a, um*. Th. σίδηρος, *ferrum*.

* Σιδηρῐκὸς, ἡ, ὸν, idem.

Σιδηρεύω, f. εύσω, *ferrum tracto* et

Σιδήριον, ȣ, τὸ, *ferrum, ferramentum* : à σίδηρος.

Σιδηρῖτας, et σιδαρῖτας, α, ὁ, Dor. pro

Σιδηρῖτης, ȣ, ὁ, *ferrarius*; it. *magnes* : et

Σιδηρῖτις, ῐδος, ἡ, *fabrilis*; γῆ, *terra, ubi ferrum effoditur*; λίθος *magnes*; item herba sic dicta

Σιδηρόδετος, *ferro ligatus*: ex σίδηρος, *ferrum*, et δέω, *ligo*.

ΣΙ'ΔΗΡΟΣ, ȣ, ὁ, *ferrum*; *ex ferro conjectum*, ut *ensis*, *telum*, *thorax ferreus*.

Σιδηρόω, -ῶ, *ferro obduco*, *præfigo*, *ferro munio*. Th. σίδηρος, *ferrum*.

Σιδὼν, ῶνος, ἡ, nomen urbis Phœniciæ *SIDON*; Hebr. *venatio*. Hinc

Σιδώνιος, *SIDONIUS*.

Σίελον, ȣ, τὸ, et σίελος, ȣ, ὁ, *saliva*: vide σίαλος.

ΣΙ'ΖΩ. f. σίσω, vel σίξω, *strido*, *sibilo*; dicitur de ferro candente, quum in aquâ restinguitur, à sono.

Σικᾶνοὶ, ῶν, οἱ, *SICANI*, gens.

Σικάριος, ȣ, ὁ, *sicarius*, vox originc Lat. à *sica*, qu. *seca*, à secando, Gr. δόλων, ονος, ὁ, *pugio*.

Σικελία, ας, ἡ, *Sicilia*, regio.

Σικελὸς, ὴ, ὸν, *Siculus*, *a*, *um*; in pl. Σικελοί.

Σίκερα, τὸ, *SICERA*, indecl. et sumitur pro quolibet potu inebriante, præter vinum; ut *cerevisia*, &c.

Σίκιμα, ων, τὰ, *Sichem*, urbs et regio urbis circumvicina.

ΣΙ'ΚΙΝΝΙΣ, *saltatio quædam militaris*: ex σείω et κινέω. Exercent eam σειόμενοι καὶ κινούμενοι.

Σίκλος, *SICLUS*, *didrachmum*.

Σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*, κολοκύνθη· qui similis est τῷ σίκυϊ. Th. σίκυος, *cucumis*.

Σικυήρᾶτον, ȣ, τὸ, *cucumerarium*, Aliter σικυήλατον, quod ibi σικύαι ἐλαύνονται. Vel σικυήρατον, quod σίκυας κρατεῖ.

ΣΙ'ΚΥΟΣ, ȣ, vel σικυὸς, ȣ̃, ὁ, et veteres Græci σικυὸς, *CUCUMIS*. Hinc σικύα, ας, ἡ, *cucurbita*.

Σικυωνόθε, adv. pro ἐκ τῆς Σικυῶνος, *ex urbe Sicyone*.

Σικχαίνω, *fastidio*; f. ᾰνῶ, p. σεσίκχαγκα· præs. med. σικχαίνομαι, *tædet me*: et

Σικχασία, ας, ἡ, *tædium*: à

ΣΙΚΧΟ`Σ, ὴ, ὸν, *injucundus*, *molestus*, *derisor*; *imbecillus*, *fastidiosus*. Hinc Angl. SICK.

Σίλας, ȣ, ὁ, nom. viri, Lat. *taciturnus*.

ΣΙ'ΛΙΓΝΙΣ, εως, ἡ, *siligo*. Gr. à Lat.

Σιλλικύπριον, ȣ, τὸ, *planta quædam*.

Σίλλοι, ων, οἱ *dicacitates*, *convicia*: qu. à σείειν ἴλλους, *movere oculos*, Hesych. σελλὸς, χλευασμὸς, μῶμος, κακολογία, Est et σιλλὸς, ἀναφάλαντος, id est, *recalvaster*.

Σίλλυβον, ἀκάνθιόν τι ἁδρὸν καὶ ἐδώδιμον, Diosc. l. iv. *Est spina lata*, *foliis chamæleontis*. Est et

Σίλλυβον, τῶν, βιβλίων τὸ δέρμα· qu. à συλλαμβάνειν, quia pellis, in quâ liber compingitur, aut involvitur, comprehendit illum.

Σιλουᾶνὸς, ȣ̃, ὁ, *Silvanus*, nomen viri, Lat.

Σίλȣρος, ȣ, ὁ, *SILURUS*, piscis; quia σείει τὴν, ȣράν.

ΣΙ'ΛΦΗ, ης, ἡ, *blatta*.

ΣΙ'ΛΦΙΟΝ, ȣ, τὸ, *laserpitium*, frutex.

Σιλωὰμ, ὁ, nom. piscinæ, indecl. Hebr. *missus*.

Σίμαι, *citharæ partes summæ*, et in quibus quædam ponuntur continenda. Sed

Σιμαὶ sunt *apes*: qu. à σιμός.

ΣΙ'ΜΒΛΟΝ, ȣ, τὸ, vel σίμβλος, ȣ, ὁ, et σιμβλη, ης, ἡ, *alveare*: qu. σιμόβολον, nempè ubi σιμαὶ βάλλȣσι μέλι.

Σιμεὼν, vel Συμεὼν, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. *exauditus*.

Σιμὴ, ῆς, ἡ, et in nom. pl. σιμαὶ, οἱ, *apes*.

Σιμικίνθιον, vide σημικίνθιον.

Σιμόεις, εντος, *SIMOIS*, nomen fluv. et viri.

ΣΙ̃ΜΟ`Σ, ὴ, ὸν, *SIMUS*, *qui depressis est naribus*. Est et σιμὸς, *arduus*, *acclivis*. Hinc τὰ σιμὰ, ῶν, *loca ardua et acclivia*.

Σιμότης, ητος, ἡ, *simitas*: à præced.

Σιμȣ̃ντα, pro Σιμόεντα, acc. sing. à Σιμόεις, εντος, ὁ, nomen viri vel fluv.

Σίμων, ωνος, ὁ, nom. propr.

Σιμωνίδης, ȣ, ὁ, *Simonides*.

Σινᾶ, τὸ, nom. mentis indecl. Hebr. *rubus*, *spina*.

Σιναμωρέω, *noceo*, *vasto*; *subigo fœminam*, Aristoph. Nub. à

Σινάμωρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *cui quasi in fatis est nocere aliis*, *ad alios lædendos natus*: ex σίνω, et μόρος, *fatum*.

Σινᾶπέω, *vultum adduco*, ut qui sinapi edunt.

Σίνᾶπι, vide in σίνηπι, *sinapi*.

Σινᾶρὸς, ρὰ, ρὸν, *noxius*, *læsus*: à σίνω.

ΣΙΝΔΩ`Ν, όνος, ἡ, *SINDON*, *amictus ex lino*, *linteum tenue*.

Σίνεται, 3. sing. præs. ind. verbi σίνομαι, *lædo*, *noceo*.

ΣΙ'ΝΗΠΙ, et σίνᾶπι, εως, τὸ, *SINAPI*.

Σινιάζω, *ventilo*, *vanno*, *cribro*, *concutio*. [* vox rara apud auctores Græcos: Is. Cas.] f. ᾰσω, p. σεσινίακα, a. 1. ἐσινίασα, a. 1. inf. act. σινιάσαι.

ΣΙ'ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, *cribrum*: à σίνω.

Σινώπη, ης, ἡ, *urbs quædam Ponti*.

Σῖνος, εος, τὸ, *noxa*, *damnum*, *clades*: à σινω, *noceo*.

Σίντης, ȣ, ὁ, *noxius*.

ΣΙ'ΝΩ, et σίνομαι, propriè *movendo agito*, deinde *noceo*, *lædo*.

Σινωπίζειν, *lascivire more scorti*: à *Sinope*, impudicâ muliere.

ΣΙ'ΟΝ, ȣ, τὸ, *SIUM*, seu *laver*, herba aquatica.

Σιὸς, *Deus*, Dor. quia omina σείει, vel à Θεός.

ΣΙ'ΠΑΛΟΣ, *deformis*, *impurus*.

Σιπταχόρα, nom. Indicum fluv i.

ΣΙΠΥΗ`, ῆς, ἡ, *arca*, propriè *panarium*. Suidæ quasi σιτοβύη, quia in eam σιτία ἐμβάλλονται. Respicit, opinor, ad σῖτος, et βύω, *impleo*.

Σιρὰ, vide σειρὰ, et in Lat. Etymol. *sira*.

ΣΙ'ΡΑΙΟΝ, ȣ, τὸ, *defrutum*, *sapa*.

Σιρὸς, vel σειρὸς, ȣ̃, ὁ, *SIRUS*, *fovea in usum granarii cavata*; qu. σωρός.

Σισᾶμὶς, ῖδος, ἡ, *sesamum*, species frugum. Vide σησάμη.

ΣΙ'ΣΑΡΟΝ, ȣ, τὸ, *SISER*. olus.

ΣΙΣΟ'Η, ης, ἡ, Suid. [*cincinnus in vertice intonsus relictus*.] *tonsuræ genus*.

ΣΙ'ΣΥΒΟΣ *fimbria*.

ΣΙΣΥ'ΜΒΡΙΟΝ, ȣ, τὸ, *serpyllum sylvestre*, *SISYMBRIUM*.

ΣΙΣΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *sagum pelliceum*, *vestis è pellibus caprinis*, *penula*.

Σίσȣς βαίτη, *pellis capræ*, *vile vestimentum*: à σίσυρα.

Σίσυφος, ȣ, ὁ, *SISYPHUS*, nom. propr.

ΣΙ'ΣΩΝ, vel σίσων, ωνος, ὁ, *semen exiguum*, *apio simile*.

Σιτάθην, Dor. et Ion. pro ἐσιτάθην, *comedi*; a. 1. pass. à σιτέω. Th. σῖτος, *frumentum*.

Σιτανίας, ȣ, ὁ, species σίτȣ.

Σιτέομαι, οῦμαι, *comedo*, *vescor*. med. à σιτέω.

Σιτευτὸς, ὴ, ὸν, *saginatus*, *a*, *um*: à

Σιτεύω, *frugibus sagino*, f. εύσω, p. σεσίτευκα. Th. σῖτος, *frumentum*.

Σιτέω, -ῶ, *alo*, *nutrio*, *pasco*, *sagino*: à σῖτος.

Σιτηγὸς, ὁ ϗ ἡ, *frumentarius*: ex σῖτος et ἄγω.

Σιτηρέσιον, ȣ, τὸ, *annonæ demensum*, *frumentum quod militibus pro stipendio in singulos menses datur*; *frumentatio*, *frumentum*, *stipendium*, *commeatus*, *annona*: ex σῖτος, *frumentum*, et αἱρέω, *aufero*.

Σιτίζω, *nutrio*, *pinguefacio*; f. ἴσω, p. σεσίτικα, p. pass. σεσίτισμαι, σαι, ςαι. Th. σῖτος.

Σιτίον, ȣ, τὸ, *cibus*: à Th. σῖτος.

Σίτισις, εως, ἡ, id. quod

Σιτισμὸς, ȣ̃, ὁ, *ipsa actio præbendi cibum*: à 1. pers. perf. pass. verbi σιτίζω, *nutrio*.

Σιτιςὸς, ὴ, ὸν, *saginatus*, *altilis*: à σιτίζω.

Σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ, *horreum*: ex σῖτος, et βάλλω, *jacio*.

Σιτοβολῶνας, *horrea*, acc. pl. præced.

Σιτοδεία, ας, Ion. σιτοδηΐη, ης, ἡ, *annonæ caritas*: ex σῖτος, et δέομαι, *indigeo*.

Σιτοδοσία, ας, ἡ, *frumenti datio*: ex σῖτος, et δίδωμι.

Σιτομετρέω, -ῶ, *frumentum melior*, f. ήσω, p. σεσιτομέτρηκα· ex σῖτος, et μετρέω, *melior*.

* Σιτομετρία, ας, ἡ, *frumenti dimensio*, D. S. p.89. A. ed. Rhodom

Σιτομέτριον, ȣ, τὸ, vel σιτόμετρον, *cibarium dimensum*, q. d. μέτρον τȣ̃ σίτȣ, *mensura cibi*.

Σῖτον, ȣ, τὸ, *panis ex frumento*. Th. σῖτος.

Σιτοποιεῖσθαι, infin. m. verbi

Σιτοποιέω, *panem conficio*, *ad panificium utor*; *alo*, *cibum subministro*: et σιτοποιέομαι, *in panificio occupatus sum*; *frumentum mihi comparo*, *frumentatum eo*; *vescor*, *pro cibo utor*: ex σῖτος et ποιέω.

Σιτοποιὸς, ȣ̃, ὁ, *pistor*: ex σῖτος, et ποιέω, *facio*.

Σιτοπώλης, ȣ, ὁ, *frumenti venditor*: ex σῖτος, et πωλέω, *vendo*.

ΣΙ'ΤΟΣ, ȣ, ὁ, *frumentum, panis, annona, commeatus; cœna* seu *actus edendi*. [* Δίκη σίτȣ, actio de alimentis, scil. ut si dotem vir non redderet, cùm uxorem dimitteret, alimenta præstaret.]

Σιτοφάγος, ȣ, ὁ, nomen muris: ex σῖτος, et φάγω, *comedo*.

Σιτοφόρος, ȣ, ὁ ϰ ἡ, *qui frumentum portat*: ex σῖτος, et φέρω.

ΣΙ'ΤΤΑ, *vox pastorum, ut festinet grex*.

Σιττύβη, ης, ἡ, *vestis pellicea*.

ΣΙΤΤΥ'ΒΟΣ, ȣ, ὁ, *genus vasis*: an quod in eo σῖτος ponitur?

Σιτώνης, qui σῖτον ὠνεῖται, *frumenti emptor*: ex σῖτος et ὠνέομαι.

Σιφλὸς, ἡ, ὸν, *deformis, debilis*, per Sync. ex σιπαλὸς, π in φ mutatio: hinc

Σιφλόω, f. ώσω, *deformem reddo, ignominiam affero, debilito*: à præcedente.

ΣΙΦΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *vacuus*.

ΣΙ'ΦΩΝ, ωνος, ὁ, *SIPHON, tubus, canalis*.

Σιὼν, τὸ, nomen montis, indecl. Hebr. *ariditas*.

Σιώπα, præs. imperat. à σιωπάω.

ΣΙΩΠΑ'Ω, *sileo, taceo, silentio prætereo*; imperf. ἐσιώπαον, -ων, αες, -ας, αε, -α, præs. imperat. act. σιώπαε, -α, f. ήσω, p. σεσιώπηκα, a. 1. ἐσιώπησα, a. 1. sub. act. σιωπήσω, ῃς, ῃ· hinc

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, *silentium, taciturnitas*: σιωπῆ, dat. adverbialitèr usurpatur, *silentio, tacitè*: à σιωπάω.

Σιώπησις, εως, ἡ, *silentium*: à 2. pers. perf. pass. verbi σιωπάω.

ΣΚΑ'ΖΩ, *claudico*, f. άσω, p. ἔσκακα.

Σκαιὰς πύλας, *Scævas portas*, quod in sinistrâ parte urbis; acc pl. Vide σκαιός.

Σκαιῆ, dat. sing. Ion. à

Σκαιὸς, ὰ, ὸν, *sinister, SCÆVUS; vanus, stupidus, durus, rusticus, inhumanus, pravus*: à Th. σκάζω, *claudico*.

Σκαιοσύνη, ης, ἡ, et

Σκαιότης, ητος, ἡ, *ineptum et stupidum ingenium, rusticitas*: à σκαιός.

ΣΚΑΙ'ΡΩ, *salio, tripudio*, f. ἀρῶ.

Σκαιῶς, adv. *sinistrè*: à σκαιός.

Σκαλαβώτης, ȣ, ὁ, *stellio*. Vide ἀσκάλαβος.

Σκαλεύω, f. εύσω, *fodio*: à Th. σκάλλω, *fodio*.

Σκαληνὸς, ἡ, ὸν, *obliquus et inæqualis; inæqualia crura habens; impar*, de numero: à σκάζω.

Σκαλίζω, f. ίσω, idem quod σκαλεύω, et ab eod.

Σκαλὶς, ίδος, ἡ, et σκαλιςήριον, ȣ, τὸ, *instrumentum τȣ̃ σκάλλειν, sarculum*.

ΣΚΑ'ΛΛΩ, *fodio, sarrio, findo; scrutor*, LXX. Hinc σκαλεύω, et σκαλίζω, idem.

Σκαλμὸς, ȣ̃, ὁ, *SCALMUS, paxillus, ad quem alligatur remus, ordo remigium*. Accipitur etiam pro *navi*. A σκάλλω.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, *talpa*: ab eod.

Σκαμάνδριος, ȣ, à seq.

Σκάμανδρος, ȣ, ὁ, *SCAMANDER*, fluv.

Σκαμβὸς, ȣ̃, *qui obliquus in latus procedit; incurvus, distortus*: à σκάζω.

ΣΚΑΜΜΩ'ΝΙΑ, ας, ἡ, vel -ον, ȣ, τὸ, *SCAMMONIUM*, herba.

Σκανὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro σκηνὴ, ῆς, ἡ, *taberna, tentorium*.

Σκανδαλίζω, *offendere* vel *impingere facio; sum scandalo, scandalum præbeo*: [* Vox non extra Biblia occurrens.] f. ίσω, a. 1. ἐσκανδάλισα, a. 1. sub. σκανδαλίσω, ῃς, ῃ, et in 1. pl. -ωμεν, perf. act. ἐσκανδάλικα, a. 1. ind. pass. ἐσκανδαλίσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. σκανδαλισθῶ, ῆς, ῆ, et in 2. pl. σκανδαλισθῆτε, f. 1. pass. σκανδαλισθήσομαι, ῃ, εται· à

Σκάνδᾰλον, ȣ, τὸ, *SCANDALUM, offendiculum* in via positum. Th. σκάζω, *claudico*.

ΣΚΑ'ΝΔΙΞ, ῖκος, ὁ, *genus oleris silvestris*.

Σκανθαρίζω, vel potiùs, σκινθαρίζω, *medio digito nasum ferio*: σκαρίζω, pro eodem apud Hesych.

Σκάνθης, κράββατον, *grabbatum*. Vide ἀσκάντης.

Σκάνος, αἰτία, κώλυμα, Hesych. *culpa, impedimentum*: tanquam aliquid σκαιῶς factum.

Σκαπάνη, et Dor. -α, ἡ, *fossio; ligo*: à σκάπτω, *fodio*.

Σκαπέδρα, *ludi genus*, Poll. l. ix. c. 7.

Σκάπετος, ȣ, ὁ, *fossa*. Th. σκάπτω, *fodio*.

Σκαπτὴρ, ῆρος, ὁ, *fossor*: à σκάπτω.

Σκαπτησύλη, ης, ἡ, urbs Thraciæ.

Σκάπτοιτο, 3. sing. opt. pass. verbi σκάπτω.

Σκᾶπτρον, ȣ, τὸ, Dor. pro comm. σκῆπτρον, ȣ, τὸ, *sceptrum*. Th. σκήπτω, *innitor*.

ΣΚΑ'ΠΤΩ, *fodio, excavo*, f. ψω, a. 1. ἔσκαψα, a. 1. sub. act. σκάψω, ῃς, ῃ, perf. ἔσκᾰφα.

Σκαρδαμύσσω, σκαρδαμύττω, *oculis salientibus crebrò conniveo*: ex σκαίρω, *salio*, et μύω, *conniveo*.

Σκαρθμὸς, ȣ̃, ὁ, *saltus*: à σκαίρω, *salio*.

Σκαρίζω, *salio, palpito, bullio*: à σκαίρω

Σκαρὶς, ίδος, ἡ, idem ac σκάρος, q. v.

Σκαριφεύω, *leviter delineo; SCARIFICO*. Angl. TO SCARIFY: à

ΣΚΑ'ΡΙΦΟΣ, ȣ, ὁ, *stylus, penicillus*; item *stipula, festuca*: qu. à κάρφος, *festuca*.

Σκάρος, ȣ, ὁ, *SCARUS*, piscis. Th. σκαίρω, *salio*.

Σκαῦρος, *SCAURUS*, quia difficultèr σκαίρει, i. e. *salit; qui talos tumentes ac porrectos habet*.

Σκαφεῖσα, a. 2. part. pass. f. g. verbi σκάπτω, *fodio*.

Σκάφη, ης, ἡ, *SCAPHA, vas oblongum*; et *species navium*, Act. xxvii. 31. Angl. A SKIFF: à σκάπτω, quia *excavatum* lignum. Sed

Σκαφή, ῆς, ἡ, *fossa*. Th. σκάπτω.

Σκαφθῆναι, *effossum esse*; a. 1. inf. pass. verbi σκάπτω, *fodio*, f. ψω, a. 1. pass. ἐσκάφθην, a. 2. pass. ἐσκάφην.

Σκαφίον, ȣ, τὸ, *scaphula; vas, impr. in quod aqua distillat; ligo* quo σκάπτεται· *genus tonsuræ; ventilabrum; caput*, Aristoph. à σκάφη

Σκαφὶς, ίδος, ἡ, *scaphula; alveus, mulctra; vas melli servando destinatum*. Th. σκάπτω.

Σκᾰφος, εος, τὸ, *fossa, fossio*. Th. idem.

Σκεδᾷ, *dissipabis*, Bœot. pro σκεδάσῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi σκεδάω, seu -άζω, f. 1. m. σκεδάσομαι, σκεδάσῃ, et sublato σ, σκεδάῃ, undè per Crasin σεδᾷ.

Σκεδάζω, vide in σκεδάω, *dissipo*.

Σκεδάσεις, 2. sing. f. 1. act. à

ΣΚΕΔΑ'Ω, -άζω, et σκεδάννυμι, *dissipo, dispergo*; f. ἄσω, p. ἐσκέδακα. Hinc fortè Angl. TO SCATTER.

ΣΚΕΙΘΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *exactus, exquisitus*.

ΣΚΕΙ'ΡΩΝ, ονος, ὁ, *Caurus*, ventus è Scironiis saxis spirans, à *Scirone* latrone habitatis.

Σκελετὸν, τὸ, scil. σῶμα, *cadaver aridum*. Angl. A SKELETON: à

Σκελετὸς, ἡ, ὸν, *exsiccatus, aridus*: à Th. σκέλλω, *exsicco*.

Σκελέω, id. quod σκέλλω, q. vide.

Σκέλη, nom. pl. à σκέλος, εος, τὸ, *crus*.

Σκελιαγὲς, *cruris fractio*: ex σκέλος, et ἄγω, *frango*.

Σκελίζω, *debilito, subverto, vario*; f. ίσω, p. ἐσκέλικα· à σκέλος, *crus*.

Σκελὶς, ίδος, ἡ, *perna*: ab eod. Th.

Σκελλὸς, ἡ, ὸν, *aridus*; item *distortus*: à

ΣΚΕ'ΛΛΩ, *exsicco, arefacio, attenuo*: hinc σκελετὸς, *exsiccatus*; item *defunctus*.

ΣΚΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *crus, pes*.

Σκέπα, *tecta*; acc. pl. per Apoc. pro σκεπάσματα. Vide σκέπασμα.

Σκεπάζω, *tego, operio, protego, obnubo, velo*; f. άσω. Th. σκέπω.

ΣΚΕ'ΠΑΡΝΟΝ, ȣ, τὸ, *ascia, dolabra*.

Σκεπάσας, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω.

Σκέπᾰσις, εως, ἡ, *protectio, operimentum*: et

Σκέπασμα, ᾰτος, τὸ, *tegumentum, velamen*: ab eod.

Σκεπαςὴς, ȣ̃, ὁ, *qui tegit, protector*: et

Σκεπαςὸς, ἡ, ὸν, *tectus*: et

Σκέπαςρον, ȣ, τὸ, *tegumen*: à σκεπάζω.

Σκεπάω, idem cum σκεπάζω, quod vide.

Σκέπη, ης, ἡ, *tegmen, prætextus*: à σκέπω, *tego*.

Σκεπηνὸς, ἡ, ὸν, *munitus, textus*: à σκέπω.

Σκέπτεο, Ion. pro σκέπτε, præs. imper. m. verbi σκέπτομαι, *considero*; f. m. σκέψομαι.

Σκεπτέον, *considerandum*; adject. verbale: à σκέπτομαι.

ΣΚΕ'ΠΤΟΜΑΙ, *circumspicio; inviso, viso; speculor; delibero*; præs. part. m. σκεπτόμενος, f. m. ψομαι, p. pass. ἔσκεμμαι, ψαι, πται, p. m. ἔσκοπα.

ΣΚΕ'ΠΩ, *tego, velo, operio.*

Σκερβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conviciator*: qu. ex κέαρ, et βάλλω, ut sit *cor petens verbis.*

Σκευαγωγέω, -ῶ, *vasa et utensilia castrensia bajulo, sarcinas et impedimenta veho*: à

Σκευαγωγὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *vasa* seu *instrumenta vehens, qui vasa castrensia bajulat; lixa, calo*: ex σκεῦος, et ἄγω.

Σκευάζω, f. ἄσω, *instruo, paro, orno, molior, struo*: à σκεῦος.

Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nomen pontificis, Hebr. *æquator.*

Σκευασία, ας, ἡ, *apparatus, compositio, conditura*: et

Σκεύασμα, ἄτος, τὸ, *id quod confectum* seu *compositum est*: et

Σκευαστὸς, ἡ, ὸν, *paratus, factus, confectus, factitius*: à σκευάζω.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, *apparatus, omnia gestaminum genera, supellex, arma, ornatus*: à

ΣΚΕΥ͂ΟΣ, εος, τὸ, *vas, vasis; utensile, instrumentum*: [* *velum*, rariùs, Act. xxvii. 17.] σκεύη, *vasa, sarcinæ, impedimenta.*

Σκευοφορέω, -ῶ, *vasa et instrumenta fero*, seu *bajulo*: à

Σκευοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui sarcinas fert, lixa, calo*: ex σκεῦος et φέρω.

Σκευοφύλαξ, ἄκος, ὁ ϗ ἡ, *armarii* seu *vasorum custos*: ex σκεῦος, et φύλαξ, *custos.*

Σκευωρέω, sive σκευωρέομαι, *vasa et utensilia custodio; struo, molior, capto, insidior; satago, perscrutor*: à

Σκευωρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *vasorum custos*: ex σκεῦος, et ὤρα.

Σκέψασθαι, a. 1. infin. m. σκεψάμενος, f. 1. part. m. verbi σκέπτομαι.

Σκέψις, εως, ἡ, *contemplatio, inspectio; consideratio et cogitatio*, qualis est Scepticorum; *tractatio; deliberatio, consilium; meditatio*: à σκέπτομαι.

Σκήλῃ, *arefecerit*; 3. sing. a. 1. sub. verbi σκέλλω, *arefacio*; vel σκάλλω, *fodio, findo*; f. σκᾰλῶ, a. 1. ἔσκαλα, et ἔσκηλα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλεια, ας, ε, a. 1. sub. act. σκήλω, ῃς, ῃ, *arefecerim*, a. 1. inf. σκῆλαι.

Σκηνάω, -ῶ, *tentorium figo, habito*: à σκηνή.

Σκηνέω, idem quod præced. et ab eod.

Σκηνητὴς, ȣ̃, ὁ, *in tentoriis habitans*: à præced.

ΣΚΗΝΗ', ῆς, ἡ, *SCENA*, Angl. A SCENE; *tabernaculum, tentorium; compotatio; actio scenica.*

Σκηνἶκὸς, ȣ̃, ὁ, *SCENICUS*: à σκηνή.

Σκηνίπτω, idem quod σκορπίζω, q. σκῆνος ἴπτειν, id est, *corpus lædere*: σκῆνος, *corpus* est, in quo σκηνεῖ anima.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, *tentoriorum fixio*: sic vocatur *festum apud Hebræos à figendis tentoriis dictum*; quod ab ipsis agebatur in memoriam pristinæ vitæ, quam in tabernaculis egerant. Zech. xiv. 16. Joan. vii. 2. Dicitur et σκηνοπήγια, τὰ. Ex σκηνὴ, *tentorium*, et πήγνυμι, *figo, compinga.*

* Σκηνοποιέω, *tabernacula conficio*: ex σκηνὴ, et ποιέω.

Σκηνοποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *tabernaculorum confector*: ex eod.

Σκῆνος, εος, τὸ, *tabernaculum, tentorium*; *corpus* in S. S. à Th. σκηνή.

Σκηνόω, *tentorium figo, habito, commoror*; f. ώσω, εις, ει, p. ἐσκήνωκα, a. 1. ἐσκήνωσα, *habitavi*: ab eodem.

Σκήνωμα, ἄτος, τὸ, *tabernaculum*; Metaph. pro *corpore humano*, 2 Pet i. 13. 14. à 1. pers. perf. pass. σκηνόω, q. v.

Σκηπάνιον, ȣ, τὸ, et Ion. σκηπήνιον, et Dor. σκαπάνιον, *scipio, sceptrum*: à σκήπτω, *innitor.*

Σκῆπτομαι, *fulcio me, fulcior; fingo, simulo*: med à Th. σκήπτω.

Σκηπτὸς, ȣ̃, ὁ, *fulmen; procella.* Th. σκήπτω.

Σκηπτῦχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sceptrifer*: ex σκῆπτρον, et ἔχω, *teneo, habeo.*

Σκῆπτρον, ȣ, τὸ, *SCEPTRUM*: Angl. A SCEPTRE: propriè *scipio, baculus*: super quo quis σκήπτεται à

ΣΚΗ'ΠΤΩ, propriè *immitto cum impetu; innitor, incumbo; cado, ruo.*

Σκήπων, ωνος, ὁ, *scipio*: à præced.

Σκηρίπτω, *fulcio*: ab eod.

Σκῆψις, εως, ἡ, *speciosa causa, prætextus; impetus*: à Th. σκήπτω.

ΣΚΙΑ', ᾶς, ἡ, *umbra*; item *socius, conviva*: dict. qu. κία, à κίω, quia nos *comitatur.*

Σκιαγραφέω, *adumbro*: ex σκιὰ, et γράφω, *scribo.*

Σκιαγραφία, ας, ἡ, *delineatio, adumbratio*: à præced.

Σκιάδιον, ȣ, τὸ, *umbella, umbraculum.*

Σκιάζω, *obumbro, umbrâ tego*; f. ἄσω, p. ἐσκίακα· à σκιά.

Σκιαμαχέω, -ῶ, *pugno cum umbrâ*, per conseq. *inaniter laboro*: ex σκιὰ, et μάχομαι, *pugno.*

Σκιαμαχία, ας, ἡ, *dimicatio cum umbrâ*, sive *non repugnante adversario*: à præced.

Σκιαρᾶν παγᾶν, Dor. pro σκιαρῶν πηγῶν, *umbrosorum fontium*: vide seq.

Σκιᾰρὸς, et σκιερὸς, ρὰ, ρὸν, *umbrosus, opacus*: à Th. σκιά.

Σκιὰς, ἄδος, ἡ, *umbraculum fornicatum, tabernaculum, tentorium.*

Σκιατροφέω, *in umbrâ nutrio, in umbrâ vitam dego*: ex σκιὰ, et τρέφω, *alo.*

Σκιάω, f. άσω, *obumbro, umbrâ opacâ obtego*: à Th. σκιὰ, *umbra.*

ΣΚΙ'ΓΓΟΣ, vel σκίγκος, ȣ, ἡ, *crocodilus terrestris, SCINCUS.*

Σκιδαμένη, *dispersa*; præs. pass. part. f. g. à

Σκίδνημι, et σκιδνῶ, *dispergo, dissipo*; in med. σκίδνἄμαι, item *dissentio*, sed de pluribus, 3. pl. imperf. pass. ἐσκίδναντο. Th. σκεδάω, *dissipo.*

Σκιερὸς, *umbrosus*, vide in σκιαρός.

Σκιῇ, dat. Ion. à σκιὰ, ᾶς, ἡ, *umbra.*

Σκιητροφεῖν, Ion. pro σκιατροφεῖν.

ΣΚΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, *SQUILLA*, herba bulbum insignem habens: Angl. SQUILL.

ΣΚΙΜΑΛΙ'ΖΩ, *digitum infamem ostendo, contemtûs et ignominiæ causâ*; propriè (ut putetur) *digito pertento an gallina ovum conceperit*

Σκιμβὸς, ἡ, ὸν, *claudus*; qui σκίμπτει in fulcro: vel à σκαμβός.

* Σκιμπόδιον, ȣ, τὸ, *lectulus discubitorius.*

* Σκίμπυς, οδος, ὁ, idem: ex σκίμπτω et πȣ̃ς.

Σκίμπτω, et σκήμπτω, *nitor, incumbo; ingruo, irruo; ferio; vicinus sum.* Th. σκήπτω, *innitor.*

Σκίμφθη, Ion. pro ἐσκίμφθη, *fixa est*, 3. sing. a. 1. ind. pass. verbi præced.

Σκίναξ, ἄκος, ὁ ϗ ἡ, τὸ, *agiiis ad subsiliendum*: qu. à κινεῖν.

Σκίναρ, ἄρος, τὸ, *fœtus*: qu. à σκιρτάω

Σκινδαλμὸς, ȣ̃, ὁ, *assula, scindula, festuca*; in pl. *subtiles nugæ*: vide σχινδαλμός.

ΣΚΙΝΔΑΨΟ'Σ, ȣ̃, ὁ, *planta quædam hederæ similis*; item *musicum instrumentum.*

ΣΚΙΝΘΟ'Σ, ἡ, ὸν, *naufragus*; subst. ὁ, *urinator.*

Σκιόεις, όεσσα, όεν, *umbrosus*; in acc. σκιόεντα. Th. σκιὰ, *umbra.*

Σκίȣρος, *SCIURUS*, animalculum caudâ sibi umbrum faciens; Angl. A SQUIRREL: ex σιὰ, *umbra*, et ȣ̓ρὰ, *cauda.*

Σκιογρᾰφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *umbræ pictor.*

Σκιόωντο, Ion. et Poët. pro ἐσκιῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi σκιάω, *obumbro*, f. άσω. Th. σκιά.

Σκιπναῖος, αία, αῖον, *tardus, lentus, qui baculo innitens incedit.* Th. σκήπτω, *innitor.*

Σκίρον, ȣ, τὸ, *umbraculum*: à σκιά. Sed σκίρα, τὰ, *festum quoddam Athenis*; undè σκιροφοριών.

ΣΚΙ'ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *marmoris fragmentum; cæmentum; gypsus*: puto à σκέω, pro ξέω, *scalpo*; et hinc

Σκίῤῥος, ȣ, ὁ, *SCIRRHUS, tumor quidam durus*; ut in hepate, liene, quia similis σκίρῳ· vide præced.

Σκιρτασῆτε, *saltetis*: an legendum σκιρτάσητε, 2. pl. a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε; à

Σκιρτάω, *salio, saltu lascivio*; f. ήσω, p. ἐσκίρτηκα, a. 1. imperat. σκίρτησον, άτω et in 2. pl. σκιρτήσωτε. Th. σκαίρω, *salio.*

Σκιρτῆσαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Σκιρτοποιέω, -ῶ, exultare facio: ex Σκιρτόω, -ῶ, idem, et ποιέω.

Σκιρτῶσιν, 3. pl. præs. ind. act. verbi σκιρτάω.

ΣΚΙ'ΤΑΛΟΙ, ων, οἱ, homines, viles et improbi: à Scitone quodam ob improbitatem celebrato.

Σκιώδης, εος, ὁ ξ ἡ, umbrosus, opacus, obscurus. Th. σκιὰ, umbra.

Σκλίω, et σκλῆμι, durus sum ex nimiâ ariditate: per Syncop. pro σκελίω. Th. σκέλλω, exsicco.

Σκλῆναι, a. 2. inf. verbi σκλῆμι, (quod à σκλίω, q. v.) p. ἔσκληκα, a. 2. ἔσκλην. Th. σκέλλω, arefacio.

Σκληραγωγέω, -ῶ, durè tracto, minimè indulgentèr educo: ex σκληρὸς, q. v. et ἄγω, duco.

Σκληρία, ας, ἡ, durities, rigor: à σκληρός.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, duritia cordis; quasi dicas σκληρὰ καρδία, durum cor, Matth. xix. 8.

Σκληροκάρδιος, υ, ὁ καὶ ἡ, qui duro est corde.

Σκληροπρόσωπος, υ, ὁ ξ ἡ, qui durâ est facie, impudens: ex πρόσωπον, facies, et

Σκληρὸς, ἡ, ὸν, durus, a, um. Th. σκέλλω, exsicco.

Σκληρότης, ητος, ἡ, durities: à præced.

Σκληροτράχηλος, υ, ὁ ξ ἡ, duræ cervicis homo, pertinax; est Metaph. ab equo indomito: ex σκληρὸς, durus, q. v. et τράχηλος, υ, ὁ, collum.

Σκληρύνω, induro, f. υνῶ, a. 1. ἐσκλήρυνα, a. 1. sub. act. σκληρύνω, ῃς, ῃ, imperf. pass. ἐσκληρυνόμην, υ, ετο, a. 1. ind. pass. ἐσκληρύνθην, ης, η, a. 1. sub. pass. σκληρυνθῶ, ῇς, ῇ· à σκληρός. Th. σκέλλω, arefacio.

Σκληρῶ, Dor. pro σκληρῦ, gen. à σκληρὸς, q. v.

Σκληρῶς, adv. duritèr: à σκληρός.

Σκνιπὸς, ἡ, ὸν, parcus, a, um: qu. à σκνὶψ, culex, quia μικρόβορος, parvi cibi, est.

Σκνιφὸς, ἡ, ὸν, hebes visu. Att. est σκότος, nempè κνέφας.

Σκνὶψ, idem quod κνίψ

Σκνιὸς, ὰ. ὸν, densus, umbrosus.

Σκολιάζω, obliquo, ago perversè, et tortuosè: à σκολιός.

Σκολιῆσι, dat. pl. Ion. f. g. pro σκολιαῖς, quod à

ΣΚΟΛΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, tortuosus, a, um, obliquus, et per Metaph, pravus, versutus.

Σκολιότης, ητος, ἡ, tortuositas, obliquitas; inæqualitas; pravitas.

Σκολιόω, tortuosum reddo, perverto: à σκολιός.

Σκολιῶς, adv. tortuosè, obliquè.

Σκόλλυς, ὁ, villus; quia σκολιὸς, intortus.

ΣΚΟΛΟ'ΠΑΞ, ᾶκος, ὁ, gallinago avis; vel piscis quidam, a rostro extenso, instar σκόλοπος.

Σκόλοπας, palos, acc. pl. à σκόλοψ, οπος, ὁ.

ΣΚΟΛΟΠΕ'ΝΔΡΑ, ας, ἡ, SCOLOPENDRA, animal ex genere multipedum.

Σκόλος, spinæ species; quia σκόλλει, id est, offendit.

ΣΚΟ'ΛΟΨ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus; crux; veru; spina.

Σκόλυθρος, υ, humilis, parcus: an à σκελλὸς, aridus? quia parci se aridos gerunt.

ΣΚΟ'ΛΥΜΟΣ, υ, ὁ, SCOLYMUS, cardui species: qu. à σκόλος, aut à

ΣΚΟΛΥ'ΠΤΩ, lacero, evello.

Σκόλυφρος, tetricus: qu. σκολιὸν φέρων.

ΣΚΟ'ΜΒΡΟΣ, υ, ὁ, SCOMBRUS, piscis marinus.

Σκοπαῖος, vel potiùs σκωπαῖος, υ, ὁ, nanus.

Σκοπάρχης, υ, ὁ, speculatorum præfectus.

Σκοπεῖ, 3. sing. præs. ind. et

Σκόπει, præs. imperat. et

Σκοπεῖν, præs. inf. verbi σκοπέω, q. v.

Σκόπελον, υ, τὸ, scopulus, statua, signum.

Σκόπελος, υ, ὁ, SCOPULUS, locus altus; undè σκοπεῖν licet. Th. σκέπτομαι, circumspicio.

Σκοπεύω, f. εύσω, speculor, contemplor: à

Σκοπέω, -ῶ, speculor, exploro, quæro; observo; considero; præs. imperat. σκόπεε, -ει, et in 2. pl. σκοπέετε, -εῖτε, præs. part. σκοπέων, -ῶν, f. ήσω, p. ἐσκόπηκα· à σκοπός.

Σκοπῇ, 3. sing. præs. sub. act. verbi præced.

Σκοπὴ, ῆς, ἡ, specula, speculatio: et

Σκοπιὰ, ας, ἡ, idem, et ab eodem verbo.

Σκοπιαζέμεν, Ion. seu Dor. pro σκοπιάζειν, præs. inf. act. à

Σκοπιάζω, speculor: à σκοπιὰ, q. v.

Σκοπιῆς, ῇ, gen. et dat. Ion. à σκοπιά.

Σκοπὸς, ῦ, ὁ ξ ἡ, speculator, inspector; præfectus; præses: qui σκοπεῖ, seu σκέπτεται. Est et

Σκοπὸς, ῦ, ὁ, SCOPUS, finis; id quod acturus σκοπεῖ. Angl. SCOPE. Th. σκέπτομαι, q. v.

Σκοπῦντα, acc. sing. m. g. et

Σκοπῦντες, nom. pl. præs. part. verbi σκοπέω, q. v.

Σκορακίζω, ad corvos abire jubeo; maledictis persequor, contumeliosè repello. Ab ἐς κόρακας, ad corvos. Th. κόραξ. Undè

Σκορακισμὸς, ῦ, ὁ, contumelia.

ΣΚΟΡΔΙΝΑ'ΟΜΑΙ, pandiculor; quod est extendere membra cum oscitatione, ut faciunt qui à somno surgunt. An à κόρος, et δινεῖσθαι; accedit enim ille motus ex satietate et fastidio.

Σκόρδιον, SCORDIUM; herba quæ allii odorem exhalat, in malignis morbis efficax: à σκόροδον.

Σκορδίζω, alliis pasco: à

ΣΚΟ'ΡΟΔΟΝ, υ, τὸ, allium: qu. σκῶρ ὄζειν, quòd fœdè oleat. Hinc

Σκοροδῶν, ῶνος, ὁ, plantarium allii.

Σκορπίδιον, υ, τὸ, parvus scorpio; machina bellica.

ΣΚΟΡΠΙ'ΖΩ, dissipo, spargo; f. ίσω, p. ἐσκόρπικα, a. 1. pass. ἐσκορπίσθην, a. 1. sub. pass. σκορπισθῶ, ῇς, ῇ· qu. à σκαίρω.

ΣΚΟ'ΡΠΙΟΣ, υ, ὁ, SCORPIUS, serpens; Angl. A SCORPION: παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, à spargendo veneno.

Σκορπίσθητε, 2. pl. aor. 1. sub. pass. verbi σκορπίζω, dispergo.

Σκοτάζω, obscurro, f. άσω, p. ἐσκότακα· et

Σκοτεινὸς, ἡ, ὸν, tenebrosus, a, um: nom. pl. n. g. σκοτεινά. Th. σκότος, εος, τὸ, caligo.

Σκοτίζω, tenebras obduco, obscuro, fut. ίσω, perf. ἐσκότικα, perf. pass. ἐσκότισμαι, perf. part. pass. ἐσκοτισμένος, η, ον, aor. 1. pass. ἐσκοτίσθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. σκοτίσθητι, ήτω, et in 3. pl. σκοτισθήτωσαν, a. 1. sub. pass. σκοτισθῶ, ῇς, ῇ, fut. 1. pass. σκοτισθήσομαι. Th. σκότος, tenebræ.

Σκότιος, ία, ιον, tenebrosus, tenebricosus; item obscuris natalibus ortus, spurius: ab eod. Th.

Σκοτοδινιάσαι, a. 1. inf. act. à

Σκοτοδινιάω, tenebricosâ vertigine laboro: ex σκότος, et δίνη, vortex.

Σκοτόεις, όεσσα, όεν, tenebrosus, tenebricosus. Th. σκότος, tenebræ.

Σκοτομήνη, ης, ἡ, tenebrosa vel illunis nox: et

Σκοτομηνία, ας, ἡ, idem: et

Σκοτομήνιος, υ, ὁ ξ ἡ, illunis. Epith. noctis: ex σκότος, et μήνη, luna.

ΣΚΟ'ΤΟΣ, υ, ὁ, vel εος, τὸ, tenebræ, caligo: quasi à σκιὰ, umbra.

Σκοτόω, obscuro, tenebras induco: fut. ώσω, p. ἐσκότωκα, præs. pass. σκοτόομαι, -ῦμαι, tenebrosus fio, vertigine occupor; p. pass. ἐσκότωμαι, p. part. pass. ἐσκοτωμένος, η, ον· à præced.

Σκότωμα, ἄτος, τὸ, vertigo: à σκοτόω.

Σκυτάριον, cetra, Gl. Cyr. ex Lat. qu. parvum scutum.

Σκυβαλίζω, rejicio, vilipendo, f. ίσω, p. ἐσκυβάλικα, præs. pass. σκυβαλίζομαι, contemnor; a. 1. m. ἐσκυβαλισάμην· à σκύβαλον.

Σκυβάλισμα, ἄτος, τὸ, res, quæ rejicitur: à præced.

ΣΚΥ'ΒΑΛΟΝ, υ, τὸ, stercus, fimus, quisquiliæ: qu. τοῖς κυσὶ βαλλόμενον.

Σκυδμαίνω, irascor, tristi vultu sum: à σκύζω, ad iram concito.

Σκυζάω, catulio: de canibus appetenibus catellos: ab eod.

Σκυζομένω, irato; dat. sing. præs. part. pass. verbi seq.

Σκύζω, placidè admurmuro, ut canis; item irrito; præs. pass. σκύζομαι, placidè admurmuro; item ad iram provocor, irascor. Th. κύων, canis.

Σκύθα, voc. sing. et

Σκύθαι, nom. pl. à

ΣΚΥ'ΘΗΣ, υ, ὁ, SCYTHA, qui est è Schythiâ. Accipitur et pro fero, i. e. sævo, crudeli. Hinc

Σκυθικὸς, ἡ, ὸν, *Scythicus.*

Σκυθὶς, ίδος, ἡ, *mulier è Scythiâ.*

Σκυθιςὶ, adv. *Scythicè* : à Σκύθης.

Σκυθοπολῖται, ων, οἱ, *civis urbis Scythopolis.*

Σκυθρὸς, ρὰ, ρὸν, *vultum præferens iratum et tetricum.* Th. σκυδμαίνω, *irascor.*

Σκυθρωπάζω, fut. άσω, *vultu tetrico sum, contristor, mæstus sum* : à

Σκυθρωπὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, vel ἡ, ὸν, *qui est vultu tetrico, mæsto, torvo* : ex σκυθρὸς, et ὤψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus.*

Σκύλακας, acc. pl. et σκυλάκεσσιν, dat. pl. Ion. à σκύλαξ, quod vide.

Σκυλάκιον, ȣ, τὸ, *catellus,* dimin. à

Σκύλαξ, ἄκος, ὁ ϗ ἡ, *catulus,* propriè *canis.* Th. ὑλάω, *latro.*

Σκυλάω, -ῶ, *spolio* : legitur pro συλάω, q. v.

Σκυλεία, ας, ἡ, *prædatio* : à σκυλεύω,

Σκυλεύσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. à σκυλεύω.

Σκύλευσις, εως, ἡ, *prædatio* : et

Σκυλευτὴς, ȣ̃, ὁ, *spoliator, prædo* : à

Σκυλεύω, idem cum συλεύω, vel συλάω, -ῶ, *spolio,* f. εύσω. Th. σύλη, ης, ἡ, *spolium.*

Σκυλῆναι, a. 2. inf. pass. et

Σκυλλȣ̃, præs. imperat. pass. à

ΣΚΥ´ΛΛΩ, *fatigo, vexo, jacto* ; fut. ὑλῶ, præs. pass. σκύλλομαι, *vexor, jactor.*

Σκυλμάνεις, 2. sing. f. 1. act verbi σκυλμαίνω, *irascor* ; f. ανῶ, idem quod σκυδμαίνω.

Σκῦλον, ȣ, τὸ, *præda, SPOLIUM* : Angl. SPOIL. Est idem quod σῦλον, ȣ, τὸ. Th. σύλη, idem.

Σκύμνος, ȣ, ὁ, *catulus leonis* ; item *catulus* in genere. Th. κύων, *canis.*

Σκύμνως, accus. pl. Dor. pro σκύμνȣς, à præced.

ΣΚΥ´ΝΙΟΝ, ȣ, τὸ, *summa palpebra, cilium.*

Σκῦρον, *SCYRUM,* nomen urbis

Σκυρόω, -ῶ, *in lapidem verto.*

Σκυρωτὴ ὁδὸς, *aspera, petricosa* : vide apud Pind. Pyth. 5. 124. in Gr. Scholiis.

Σκυτάλη, ης, ἡ, Dor. α, et Poët. σκύταλον, ȣ, τὸ, *scutica* ; *fustis* ; *clava* ; apud Lacedæmon, *genus secretæ epistolæ.* Σκυτάλαι vocantur etiam *vectes,* seu *phalangæ.* Th. σκύτος, *corium.*

Σκυτᾶλὶς, ἴδος, ἡ, idem.

Σκυτεὺς, έος, ὁ, *cerdo, qui artem sutoriam exercet,* accus. plur. σκυτέας· à Th. præced.

Σκυτεύω, f. εύσω, *artem coriariam, seu sutoriam exerceo* ; *cerdo sum* : ab eod. Th.

Σκύτῖνος, ίνη, ινον, *è corio factus* : à seq.

ΣΚΥ´ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium, pellis, CUTIS, SCUTICA* : qu. à ξύω, quod olim scribebant σκύω.

Σκυτοτόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui coria in suum usum scindit ad lora, calceos,* &c. *sutor* : σκύτος, et τέμνω, *scindo, seco* ; p. med. τέτομα.

ΣΚΥ´ΦΟΣ, ȣ, ὁ, et εος, τὸ, *SCYPHUS,* quia κυφὸν, aut. à σκάπτω, quia *excavatam.*

Σκωληκόβρωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *à vermibus exesus* seu *erosus* : ex σκώληξ, et βρωτὸς, quod à βρώσκω, *comedo.*

Σκωληκοτοκέω, ῶ, f. ήσω, *vermes genero* seu *procreo.* Hinc

Σκωληκοτόκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *vermes generans.* Th. τίκτω, *pario.*

ΣΚΩ´ΛΗΞ, ηκος, ὁ, *vermis.*

ΣΚΩ´ΛΟΝ, ȣ, τὸ, *offendiculum.* An à σκάζω, quia *claudicare* facit? Vide seq.

ΣΚΩ´ΛΟΣ, ου, ὁ, *spinæ genus* ; *palus præacutus et præustus.*

Σκωλύπτω, pro σκολύπτω, Poët. *lacero.*

Σκῶμμα, ἄτος, τὸ, *cavillum, sales, dicterium.* Th. σκώπτω, q. v.

Σκώπτης, ȣ, ὁ, *cavillator, derisor, scurra, scommata jactitans* : à

ΣΚΩ´ΠΤΩ, *cavillor, contumelioso gestu subsanno* : qu. σκαιῶς ἔπω, vel ὄπτομαι. Angl. TO SCOFF : fut. σκώψω, perf. ἔσκωφα, perf. pass. ἔσκωμμαι.

ΣΚΩ`Ρ, gen. σκατὸς, τὸ, *stercus, oletum.* Hinc

Σκωρία, ας, ἡ, *SCORIA, fæx,* seu *sordes metalli, stercus.*

Σκῶψ, σκωπὸς, ὁ, *ulula, bubo* : ex σκιὰ et ὤψ.

Σμᾶνος, εος, τὸ, Dor. pro σμῆνος, quod vide.

Σμαράγδῖνος, ίνη, ινον, *smaragdinus, a, um* : et

Σμαραγδίτης, ȣ, ὁ, *lapis smaragdinus* : à

Σμάραγδος, ȣ, ὁ, *SMARAGDUS, gemma,* id. quod μάραγδος.

ΣΜΑΡἌΓΕ´Ω, *resono, strepo,* f. ήσω. Hinc

Σμαραγίζω, f. ίσω, *resono.*

Σμαράγνα, quæ et μαράγνα, *flagellum.*

Σμαράσσω, quod et μαράσσω, *splendeo* : à μαίρω, *luceo.*

ΣΜΑΡΙ`Σ, ίδος, ἡ, *piscis quidam pusillus, mæna candida* : qu. à μαίρω, *splendeo.*

ΣΜΑ´Ω, et σμίω, *abstergo, detergo, purgo.*

Σμερδαλέα, et -έον, adv. *truculentèr* : à

Σμερδαλέος, έα, έον, *terribilis visu* : idem cum σμερδνὸς, quod à σμέρδνω, *intueor.* Th. μέρδω, *intueor.*

Σμερδνὸς, ἡ, ὸν, *terribilis.* Vide in præced.

Σμῆγμα, ἄτος, τὸ, *SMEGMA,* quo in abstergendo aliquid utimur : à σμήχω, idem quod Th. σμάω, *abstergo.*

Σμήνεσι et σμήνεσσι, dat. plur. Ion. et Poët. à

ΣΜΗ´ΝΟΣ, εος, τὸ *examen apum* ; *alveare* ; *sermonis suavitas.*

Σμῆξις, εως, ἡ, *abstersio* : à

Σμήχω, id. quod σμάω, *abstergo.*

Σμικρὸς, ὰ, ὸν, *parvus, a, um* : Att. pro μικρός.

Σμικρῦνω, (pro μικρύνω) *imminuo,* fut. ὑνῶ, p. ἐσμίκρυγκα· à præced.

ΣΜΙ´ΛΑΞ, ἄκος, ἡ, *taxus* ; *frutex hortensis* ; *herba quædam.*

Σμιλεύω, *scalpello reseco* : à

ΣΜΙ´ΛΗ, ης, ἡ, *scalprum.*

Σμίλιον, ȣ, τὸ, *scalpellum* : Dim. à præced.

Σμίνθα, *mus domesticus* : quia vasa escaria σμᾷ.

Σμινθεῦ, voc. sing. à

Σμινθεὺς, *Apollo,* sic dictus, *quia cùm Smintham urbem mures infestarent, ista animalia infesta confecit* ; *cujus memores beneficii, templum et simulacrum Apollini Smintheo posuerunt, et figuram muris ad statuæ pedes expressam* : à σμίνθα.

Σμυγεὶς, εῖσα, ὲν, *exustus* ; a. 2. part. pass. verbi σμύχω, fut. ξω, perf. ἔσμυχα, a. 2. pass. ἐσμύγην.

Σμυγερὸς, ρὰ, ρὸν, *ærumnosus* : qui σμύχεται, *alteritur* malis. Th. σμύχω.

Σμῦξαι, *incendere* ; a. 1. inf. act. ejusd. verbi.

ΣΜΥ´ΡΙΣ, et σμίρις, *SMYRIS, lapis quo annularii gemmas ad expoliendas utuntur.*

Σμύρνα, ης, ἡ, *myrrha.* Est et nomen urbis, sic dicta à *Smyrnâ* Amazone.

Σμυρνίζω, *myrrhâ imbuo* ; f. ίσω, p. ἐσμύρνικα, perf. pass. ἐσμύρνισμαι, perf. part. pass. ἐσμυρνισμένος, *myrrhâ imbutus* : à præced.

ΣΜΥ̃´ΧΩ, propriè *de igne latente sine flammâ et paulatim rem consumente, attero, consumo, inflammo* ; f. ξω. Hinc fortè Angl. TO SMOKE.

ΣΜΩ´ΔΙΞ, ἶκος, et σμώδιγξ, γγος, ἡ, *vibex, livor ex percussione.*

ΣΜΩ´ΧΩ, *mando, -ere,* et *convitior* ; Ion. et *percutio* : à σμάω.

Σοβαρὸν, Poët. pro σοβαρῶς.

Σοβᾶρὸς, ρὰ, ρὸν, *severus, tetricus, concitatus, petulans* : à σοβέω.

Σοβᾶρῶς, adv. *concitatè, magno impetu* ; *insolentèr, superbè* : à σοβαρός.

Σόβας, ἄδος, ἡ, *insolens,* ut meretrix : à

ΣΟΒΕ´Ω, *abigo, expello, ago* ; *insolentèr incedo* : f. ήσω, p. σεσόβηκα. [* Σοβέονται πάρεξ Τιβερήνιδα γαῖαν, Apoll. Rhod. *acti sunt præter Tiberinida terram.*]

Σόβη, ης, ἡ, *muscarium.*

ΣΟ´ΓΧΟΣ, ȣ, ὁ, *cucurbita, lactuca leporina.*

Σόδομα, ων, τὰ, nomen urbis ; Hebr. qu. interpret. Lat. *secretum.*

Σόεις, σοῖς, σόει, σοῖ, 2. et 3. sing. præs. ind. act. verbi σόω, Poët. pro σώζω, *servo.* Th. σόος, *salvus.*

Σόη, σοῖ, 3. sing. præs. sub. verbi ejusd.

Σοί, *tibi* : dat. sing. à σὺ, *tu.*

Σοῖο, gen. Ion. pro σοῦ, vel à σὺ, *tu,* vel σὸς, *tuus.*

Σοῖσι, dat. pl. Ion. pro σοῖς, *tuis* : à σὸς, *tuus.* Th. σὺ, *tu.*

Σολοικίζω, f. ίσω, *refero Solœcos in loquendo, non loquor ut probatus*

loquendi mos fert: à Σόλοικοι, quod vide.

Σολοικισμὸς, οῦ, ὁ. SOLŒCISMUS; Angl. A SOLECISM: quicquid non rectè, sed perperàm fit: à praeced.

Σόλοικοι, οἱ, qui Solis (Cilicia urbe) habitârunt; peculiaritèr sic appellati sunt ii, qui, cùm Attici essent, Solis tamen habitantes, aliquantùm ob elegantiâ et venustate sermonis Attici discesserant, et lin guam ex Atticâ et Solicâ mixtam loquebantur: generalitèr barbari omnes, i. e. barbarè et vitiosè loquentes. Th. οἶκος, domus.

Σολομῶν, ῶντος, ὁ, nom. regis, Hebr. qu. interpret. Lat. pacificus.

ΣΟ'ΛΟΣ, ου, ὁ, massa ferri solidi, quævis massa; discus.

ΣΟΜΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, inanis, fungosus, spongiosus.

Σόοις, serves; 2. sing. præs. opt. act. verbi σόω.

Σόομαι, σθμαι, med. à σόω.

ΣΟ'ΟΣ, salvus, incolumis, perfectus; salutaris. Sed

Σόος, σοῦς, est motus corporum, quæ sursum feruntur, Aristot. l. iv. de Cœlo, cap. ult. à σείω.

Σορβισμὸς, οῦ, ὁ, solœcismus in Græco sermone. An à Lat. sordes?

ΣΟΡΟ'Σ οῦ, ἡ, loculus, sepulchrum, capulum, arca funebris.

Σὸς, σὴ, σὸν, tuus, a, um: à σὺ, tu.

Σῦ, gen. sing. à σὺ, tu. Est et Σοῦ, contract. ex σόου, præs. imperat. pass. à σόομαι, vel σόω, servo. Est et vox abigentis aves, curre: à σόω, in fugam conjicio.

Σουβλίον, subula, Gl. Cyr.

Σοῦβος, animal terrestre marinis infestum, Oppian. lib. ii. Cyneg.

Σουδάριον, ου, τὸ, sudarium: nomen origine Lat. à sudor qu. à Gr. ὕδω.

Σουσάννα, ης, ἡ, Susanna: nomen fœm. Heb. interpret. Lat lilium.

Σοῦσθω, et σοῦσθε, vadat; ruito, ite: 3. sing. et 2. pl. præs. impe rat. pass. verbi σόω, vado, irruo.

ΣΟΥ'ΣΟΝ, ου, τὸ, lilium: linguâ Phœnicum.

Σαυτοῦ, pro σεαυτοῦ, sui ipsius: ex σὺ, et αὐτὸς, ipse.

Σοφία, ας, et Ion. ης, ἡ, sapientia. Th. σοφὸς, sapiens.

Σοφιζομένῳ, dat. sing. part. præs. pass. à

Σοφίζω, sapientem reddo, doceo sapientiam; fut. ίσω, p. σεσόφικα, a. 1. ἐσόφισα, a. 1. inf. act. σοφίσαι, præs. pass. σοφίζομαι, ῃ, εται, doceor sapientiam, percipio sapientiam: doceor, i. e. intelligo; item argutè aliquid comminiscor vel confecio: artem in aliquâ re expromo; dolosè et fraudulentèr dico; cavillor; in malam partem vafrè comminiscor: perf. pass. σεσόφισμαι, perf. part. pass. σεσοφισμένος. Th. σοφὸς, sapiens.

Σόφισμα, ἄτος, τὸ, inventum quodcunque, etiam in bonam partem; sed maximè inventum callidum; consilium, aut facinus astutum; commentum: à σοφίζω. Hinc Angl. SOPHISM.

Σοφιστεύω, f. εύσω, philosophor.

Σοφιστὴς, οῦ, ὁ, SOPHISTA, doctus et peritus artifex, impr. in dicendo; undè Orator; doctus et sapiens; qui tantùm ostentationis causâ philosophatur, vel dicit; deceptor, qui verbis dolosis circumvenit: Angl. A SOPHIST. gen. pl. σοφιστῶν, acc. pl. σοφιστὰς· à σοφίζω.

Σοφοκλεῖ, dat. sing. à

Σοφοκλῆς, έος, ὁ, SOPHOCLES: nomen proprium.

ΣΟΦΟ'Σ, ἡ, ὸν, sapiens. cui est σόον φάος, scil. mentis; peritus alicujus rei vel artis; prudens, callidus, eruditus. Hinc

Σοφόω,-ῶ, sapientem reddo; item illumino: f. ώσω, p. σεσόφωκα· et

Σοφῶς, sapientèr: adv.

Σοφωτέρῳ, sapientiori; dat. sing. à σοφώτερος, compar. à σοφὸς, ὸ, sapiens: in superlat. σοφώτατος.

Σόω, ap. Poët. pro σώζω, σώω, vel σαόω, servo, in 3. pl. sub. σόωσι, f. ώσω· à σόος, salvus. Sed

Σόω, moveo, incito; in fugam conjicio: σόομαι, in fugam vertor, fugio, incitatio cursu feror, curru, ruo, irruo: à σόος, vel σείω.

Σπαδίζω, detraho; fut. ίσω, Dor. ίξω. Th. σπάω, traho.

Σπάδων, ωνος, et όντος, ὁ, SPADO, cui nervus, quo genitale membrum erigitur, avulsus est. Th. σπάω, traho, evello.

* Σπαδωνίζω, ίσω, castro. Dionys. Hal.

Σπαθαλάω, quod à σπαθάω, prodigo, quod vide.

Σπαθάρισκος, Gen. cap. xxviii. 14. δίσιστρον Scholiastes exponit. Puto qu. textum σπάθη.

Σπαθάω, licium inculco, τῇ σπάθῃ, vel simp. texo: expon. et prodigè licia telæ addo. Hinc per Metaph. profusè consumo, prodigo, luxurior: à

ΣΠΑ'ΘΗ, ης, ἡ, rudis seu rudicula SPATHA, gladius, instrumentum textorium, palma.

Σπαθῶσι, dissipant; 3. pl. præs. ind act. verbi σπαθάω, quod vide.

ΣΠΑΙ'ΡΩ, palpito, vibro, tremo. Idem et ἀσπαίρω. Est et σπαίρω, ἐκπνέω, SPIRO, nempe expiro animam, ut faciunt palpitantia animalia, cum morte luctantia.

Σπάλαξ, ἄκος, ὁ, TALPA, quæ et ἀσπάλαξ. Th. σπάω, traho.

Σπαλεὶς, Æol. pro σταλεὶς, a. 2. part. pass. à στέλλω, mitto; f. 2. σταλῶ.

Σπαλύσσομαι, laceror, turbor: qu. à σπαράσσω, turbo.

Σπανία, ας, ἡ, idem quod σπανιότης, ητος, ἡ, raritas, penuria: à σπανὸς, rarus.

Σπανία, ας, ἡ, Hispania.

Σπανίζω, penuriâ laboro; f. ίσω, p. ἐσπάνικα, p. pass. ἐσπάνισμαι, a. 1. pass. ἐσπανίσθην· à σπανός.

Σπάνιος, ία, ιον, rarus: à

Σπάνις, εως, ἡ, raritas, penuria Th. σπανὸς, rarus.

Σπανισθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi σπανίζω.

* Σπανίως, rarò; adv. à σπάνιος.

ΣΠἌΝΟ'Σ, rarus, infrequens: à πένω, laboro.

ΣΠΑ'Ξ, σπακὸς, ὁ καὶ ἡ, canis. Vox. Pers.

Σπάραγμα, ἄτος, τὸ, frustum rei dilaceratæ: et

Σπαραγμὸς, οῦ, ὁ, laceratio: à

ΣΠΑΡΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, lacero lanio, vellico; (qu. ex σπάω, traho, et ἀράσσω, seco) f. ξω, p χα, a. 1. ἐσπάραξα, a. 1. part. σπαράξας, άσα, αν, perf. pass. ἐσπάραγμαι.

Σπαργανίζω, fasciis involvo; fut. ίσω, p. ἐσπαργάνικα· à σπάργανον, quod vide.

Σπαργανίσασα, a. 1. part act. f. g. verbi σπαργανίζω.

ΣΠΑ'ΡΓἌΝΟΝ, ου, τὸ, fascia, quâ infans involvitur, pannus oblongus.

Σπαργἄνόω, fasciis involvo, f. ώσω, p. ἐσπαργάνωκα, a. 1. ἐσπαργάνωσα, perf. pass. ἐσπαργάνωμαι, perf. part. pass. ἐσπαργανωμένος, fasciis involutus. Th. σπάργανον.

ΣΠΑΡΓΑ'Ω, tumeo, distentus sum; ut quum ubera lactis plena sunt. Hinc

Σπάργη, libido; propriè appetitus exonerandi mamillas lacte distentas.

Σπαρέδρα, ας, ἡ, Sparedra, Amoci Sacorum regis uxor.

Σπαρεὶς, satus, a. 2. part. pass. verbi σπείρω, semino, sero, f. 2. σπαρῶ, p. ἔσπάρκα, a. 2. pass. ἐσπάρην.

Σπαρίζω, palpito: à σπαίρω.

Σπαρνὸς, ἡ, ὸν, infrequens, rarus, paucus: à σπανός.

Σπάρος, ἰχθὺς, cammarus, SPARUS, Gl. Cyr.

Σπάρτη, ης, ἡ, SPARTA, Laconiæ urbs primaria.

Σπαρτίον, vel σπάρτιον, ου, τὸ, funiculus spartens, funiculus: à

Σπάρτον, ου, τὸ, SPARTUM, vitile, funis, sparteus. Etiam ὁ σπάρτος· à σπάω, quia flecti et trahi potest; vel potiùs à σπείρω.

Σπαρτοπόλιος, ου, ὁ καὶ ἡ, incanus, semicanus, cui sparsi sunt per tempora cani: ex, σπαρτὸς semminatus, et πολιὸς, canus.

Σπαρτὸς, ἡ, ὸν, seminatus, sparsus; satu editus.

Σπαρτῶν, γένος Satorum genus. Thebani sic dicti, quòd ex draconis dentibus à Cadmo satis nati credantur. Th. σπείρω, semino.

Σπασάμενος, a. 1. part. m. à σπάω, traho.

Σπάσεν, traxit, Ion. pro ἔσπασεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σπάσμα, ἄτος, τὸ, acies nuda gladii: in corpore humano, quod convulsum est, distensio, convul-

mo, *SPASMA*. Σπάσμα, θαλάσσης, *maris æstus*. Th. σπάω, *traho*.

Σπασμὸς, ῦ, ὁ, *SPASMUS*, idem quod præced.

ΣΠΑ΄ΤΑΓΓΟΣ, ῦ, ὁ, *SPATANGUS*, *echinorum* species.

Σπατᾶλάω, -ῶ, *lascivio*; præs. part. σπαταλάων, -ῶν, άουσα, -ῶσα, άον, -ῶν, f. ήσω, perf. ἐσπατάληκα, a. 1. ἐσπατάλησα· à

Σπατᾶλη, ης, ἡ, *luxus*, *deliciæ*: à σταθάω, *prodigo*. Th. σπάθη.

Σπάτειος, εία, ειον, *coriaceus*: et

Σπατῖλη, ης, ἡ, *stercus humanum humidum*. Alii expon. *coriorum resegmina*: à

ΣΠΑ΄ΤΟΣ, εος, τὸ, *corium*, *pellis*, Bœot. à σπάω, quia *contrahi* potest vel quia detrahitur. Hinc

Σπατόω, *opus ex corio facio*.

ΣΠΑ΄Ω, *traho*, *extraho*, *vello*, *sugo*, *bibo*; fut. σπάσω, perf. ἔσπακα· præs. m. σπάομαι, *stringo*; a. 1. m. ἐσπασάμην, ω, ατο, a. 1. part. m. σπασάμενος.

Σπεῖο, *sequere*, per Ectasin Poët. pro σπέο, quod Ion. pro σπῦ, præs. imperat. m. verbi σπόμαι, Poët. pro ἕπομαι, *sequor*. Th. ἕπω, *sequor*.

Σπεῖος, Poët. pro σπέος, εος, τὸ, *specus*.

ΣΠΕΙ΄ΡΑ, ας, ἡ, *SPIRA*, *funis*; item *cohors*, *legio*. Hinc Angl. SPIRE.

Σπεῖρον, ῦ, τὸ, *fascia*, *vestis lacera*: σπεῖρα, *panni*, *velum navis*; *funis nauticus in orbem convolutus*: à σπεῖρα.

ΣΠΕΙ΄ΡΩ, *SERO*, *semino*, *SPARGO*; f. 1. σπερῶ, f. 2. σπᾶρῶ, perf. ἔσπαρκα, a. 1. ἔσπειρα, a. 1. inf. act σπεῖραι, a. 1. part. act. σπείρας, ασα, αν, a. 2. ind. act. ἔσπᾶρον, ες, ε, præs. pass. σπείρομαι, perf. pass. ἔσπαρμαι, σαι, ται, perf. part. pass. ἐσπαρμένος, η, ον, a. 2. ind. pass. ἐσπάρην, ης, η, a. 2. sub. pass. σπαρῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. pass. σπαρεὶς, p. m. ἔσπορα.

Σπεῖσαι, a. 1. inf. act. σπείσας, αντος, a. 1. part. act. σπείσασθαι, a. 1. inf. m. σπεισάμενος, a. 1. part. m. verbi σπένδω, *libo*; f. σπείσω.

Σπείσαντ', *libaverunt*; Ion. pro ἐσπείσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Σπείσασκε, Poët. pro ἔσπεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi σπένδω, *libo*; f. σπείσω.

Σπείσω, *libabo*. Vide præced.

Σπειὼ, όος, ἡ, *SPEO*, nom. mulier. q. d. *specu latitans*.

Σπέκλον, *speculum*, Gl. Cyr. ex Lat.

Σπεκλοποιὸς, *specularius*.

Σπεκῦλᾶτωρ, ωρος, ὁ, *speculator*, vox Lat. Alii tamen *spiculatorem*, dictum volunt; sed eâ ratione per ι scribi debet, à *spiculo* quod gestabat δορυφόρος, seu δεξιολάβος, *satelles*.

ΣΠΕ΄ΛΕΘΟΣ, et πέλεθος, ῦ, ὁ, *stercus*, *excrementum*.

Σπένδεσκε, *libabat*, Ion. pro ἔσπενδε, 3. sing. imp. act. v. σπένδω.

Σπενδόμενος, præs. part. pass. à

ΣΠΕ΄ΝΔΩ, *guttatim defundo*, *libo*; σπένδω, et pr. m. σπένδομαι, *mutuò libo*; quod fieri solebat in fœderibus ineundis: hinc *fœdus ineo*, *ico*, *paciscor*: pr. pass. σπένδομαι, *mactor*, *immolor*, *sacrificor*: f. σπείσω, a. 1. ἔσπεισα, p. m. ἔσπονδα, Hinc Angl. TO SPEND.

ΣΠΕΟ΄Σ, ίος, τὸ, *SPECUS*, *spelunca*, Poët. σπεῖος, Ion. σπῆος, dat. pl. σπέσι, Poët. et Ion. σπήεσσι.

Σπέρᾶδος, εος, τὸ, *semen*: à σπείρω, *semino*.

Σπέρμα, ᾶτος, τὸ, *semen*, *SPERMA*: in S. S. *genus*, *posteri*, *filius*: in plur. σπέρματα, dat. pl. σπέρμασι. Th. σπείρω, *semino*.

Σπερμαίνω, id. q. σπείρω, *semino*.

Σπερματίζω, *semento*, *semen sero*.

Σπερματῖκὸς, ἡ, ὸν, *seminalis*, *genitalis*: à σπέρμα. Hinc Angl. SPERMATIC.

Σπερματώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *seminalis*.

Σπερμολόγος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui semina colligit*, ut aves; *garrulus*, *nugator*, *blaterator*: ex σπέρμα, ατος, τὸ, *semen*, et λέγω.

Σπερχθεὶς, εῖσα, ὲν, *irritatus*; a. 1. part. pass. verbi σπέρχω, *urgeo*, a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερχνὸς, ἡ, ὸν, *celer*, *festinus*; *cum impetu ruens*; *asiduus*: à seq.

ΣΠΕ΄ΡΧΩ, *vehementèr cupio*; *urgeo*, *propello*; *festino*: σπέρχομαι, *fugor*, *irâ concitor*, *irascor*: a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερῶ, f. 1. act. verbi σπείρω, *semino*, quod vide.

Σπὲς, *dic*, pro σπὲ, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι· à σπέω, vel σπῶ, *dico*: f. σπήσω, a. 2. ἔσπον. Quod σπέω, ponitur pro ἔσπω, Poët. pro ἔπω, *dico*. Vel pro ἕσπω, pro. ἕπο, vel ἕομαι, *sequor*.

Σπέσθαι, *sequi*, præs. inf. m. verbi Bœotici σπόμαι pro ἕπομαι.

Σπέτε, 2. pl. a. 2. imperat. σπὲς, quod vide.

Σπεύδει, *festinat*, 3. sing. præs. ind. verbi σπεύδω, *festino*.

Σπεύδοι, 3. sing. præs. opt. act. ejusd. verbi.

Σπεύδοντ' pro σπεύδοντα, acc. sing. et

Σπεύδοντες, nom. pl. part. præs. et

Σπεύδοντι, Dor. pro σπεύδῦσι, *properant*, 3. pl. præs. à

ΣΠΕΥ΄ΔΩ, *studeo*, *valdè cupio*; *festino*: σπεύδειν βίον ἀθάνατον, *immortalem vitam affectare*: præs. imperat. σπεῦδε, έτω, imperf. ἔσπευδον, f. σπεύσω, a. 1. ἔσπευσα, a. 1. imperat, σπεῦσον, άτω, a. 1. part. act. σπεύσας, p. m. ἔσπυδα. Hinc Angl. SPEED.

Σπεύδωμες, *properemus*: Dor. pro σπεύδωμεν, 1. pl. præs. sub. et

Σπεύσας, a. 1. part. act. verbi σπεύδω, f. σω, *festino*.

Σπεῦσον, aor. 1. imperat. ejusd. verbi.

Σπῆϊ, alii legunt σπεῖϊ, dat sing. à σπεῖος, pro σπέος, εος, τὸ, *antrum*, Ion. σπῆος.

Σπήλαιον, ῦ, τὸ, *spelunca*, *SPELÆUM*, Th. σπέος, εος, τὸ, *specus*, *antrum*.

Σπήλυγξ, υγγος, ὁ, *SPELUNCA*: ab eod. Th.

Σπήλωνες, *lapides prægrandes in itineribus projecti pontis loco*: à σπιλὰς, *saxum*.

Σπιδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *amplus*, *spissus*: à σπίζω, *extendo*.

Σπιδὸνὸς, ἡ, ὸν, *densus*, *SPISSUS*: ab eod. Th.

Σπίζα, ης, ἡ, *avis*, *sono similis est passeri*: à σπίζω, *pipio*.

ΣΠΙ΄ΖΩ, *extendo*, *expando*, qu. à σπάω, *traho*; etiam *pipio*, *sonus quarundam avium*.

Σπιθαμαῖος, αία, αῖον, vide σπιθαμώδης, quod idem significat.

ΣΠΙΘΑ΄ΜΗ΄, ῆς, ἡ, *SPITHAMA*, *spatium inter pollicem et minimum digitum expansos*; *palmus major*, *dodrans*: dicta vox παρὰ τὸ θαμὰ σπίζεσθαι τῦς δακτύλυς, à *digitis extensis*.

Σπιθαμιαῖος, αία, αῖον, idem ac

Σπιθαμώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *spithamæ seu dodrantis longitudinem æquans*, *dodrantalis*.

Σπιλάδεσσιν, *procellis*, dat. pl, Ion. à

Σπιλὰς, ᾶδος, ἡ *rupes*, *scopulus maris*. Est et σπιλὰς, *procella*: à

ΣΠΙ΄ΛΟΣ, ῦ, ὁ, *macula*, *labes vitiligo*; item *saxum*: undè

Σπιλόω, *maculo*; f. ώσω, p. ἐσπίλωκα· et

Σπίλωμα, ᾶτος, τὸ, *macula*, *labes*.

ΣΠΙ΄ΝΔΑΣΙΣ, ιος, ἡ, *avis peregrina*, *avis incendiaria*, Plin. an à σπινθὴρ, *scintilla*?

Σπινθαρίδες, *scintillæ*. Th. σπινθὴρ.

ΣΠΙΝΘΗ΄Ρ, ῆρος, ὁ *scintilla*.

Σπινθράκες, ων, οἱ, *flammæ*.

Σπίνος, *fringilla*, avis: à σπίζειν

Σπλαγχνίζω, *sacrificor*; σπλαγχνίζομαι, *misericordiâ* (ex ipso corde profectâ) *moveor*; a. 1. pass. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. σπλαγχνισθεὶς, έντος· à σπλάγχνον.

Σπλαγχνισμὸς, ῦ, ὁ, *sacrificium*; *misericordia*, *commiseratio*: à præced.

ΣΠΛΑ΄ΓΧΝΟΝ, ῦ, τὸ *viscus*: τὰ σπλάγχνα, *viscera*, *cor*, *jecur*, *pulmones*; *affectus maternus*, *commiseratio*. Σπλάγχνον, frequentèr de corde dicitur, ut liquet etiam in compositis: ἄσπλαγχνος, *non habens cor*, et εὔσπλαγχνος, *animosus*, *misericors*. Eustath. ducit à Dor. σπλὰν, pro σπλὴν, *splen*, unum ex visceribus.

Σπλαγχνοφάγος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *vicera edens*: ex σπλάγχνον et φάγω.

Σπληδὸς, ῦ, ὁ, *cinis*: à σποδὸς, ῦ, ὁ, idem.

ΣΠΛΗ΄Ν, σπληνὸς, ὁ, *SPLEN*, *lien*. Angl. THE SPLEEN.

Σπογγία, ας, ἡ, *SPONGIA*: Angl. A SPONGE: à

ΣΠΟ΄ΓΓΟΣ, ῦ, ὁ, *spongia*: qu. σπᾷ ὑγρά. Hinc

Σπογγωδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *spongiosus*.

Σποδεύνας, α, ὁ, Dor. pro σποδεύ-

νος, υ, ὁ, qui in cinere jacet ac dormit. Ex σποδὸς, et εὐνὴ, ἡ, cubile.

Σποδέω, ferventi cinere obruo; percutio; purgo: item subagito. Th. σποδὸς, ϑ, ὁ, cinis.

Σποδία, ας, ἡ, cinis: à

Σποδίζω, f. ίσω, sub cinere coquo; comburo velut in cinere; in cinereum colorem vergo, coëo. Th. σποδὸς.

Σποδοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, cinereus: ex σποδὸς, ϑ, ἡ, cinis: et εἶδος, species.

ΣΠΟΔΟ'Σ, ϑ, ἡ, cinis: qu. σβεδὸς, à σβέω, quia extinctis et consumptis lignis remanet.

Σποδόω, -ῶ, cinere obruo, in cinerem redigo; f. ώσω, p. ἐσπόδωκα· à præced.

ΣΠΟΛΑ'Σ, ἄδος, ἡ, vestis coriacea.

Σπολὴ, stola. Hesychius pro ϛολὴ, Dor.

Σπόλια, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus evelluntur: à σπάω, traho, evello.

Σπόμενος pro ἑπόμενος, sic σπομένα, Dor. pro ἑπομένη, ης, ἡ. Vide in σπεῖο.

Σπονδὰς, acc. pl. à σπονδὴ, quod vide.

Σπονδεῖον, ϑ, τὸ, calix, crater, vas ad libandum vinum: à

Σπονδὴ, ῆς, ἡ, libatio, libamen: σπονδῆσι, dat. pl. Ion. pro σπονδαῖς. Peculiaritèr σπονδαὶ dicuntur libationes quæ in sanciendis fœderibus adhibentur; et sæpè etiam ipsa fœdera: à σπένδω, libo; f. σπείσω, p. m. ἔσπονδα.

Σπονδόφορος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, qui libationes fert, sacerdos. Ex σπονδὴ, libatio, et φέρω, fero, p. med. πέφορα.

ΣΠΟ'ΝΔΥΛΟΣ, ϑ, ὁ, SPONDYLUS, vertebra spinæ dorsi.

Σπορὰ, ᾶς, ἡ, semen, satio; genus, proles, fœtus, semen genitale: à p. m. ἔσπορα, verbi σπείρω, semino.

Σποράς, ἄδος, ὁ ϗ ἡ, sparsus, dispersus: et

Σπορεὺς, έος, ὁ, sator, seminator: ab eod.

Σπόριμος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, qui seminari potest: σπόριμα, ων, τὰ, sata: ab eod. Th.

Σπόρος, ϑ, ὁ, satio, semen: ab eod.

Σπόρω, gen. Dor. pro σπόρϑ.

Σπῦ, pro quo et σπεῖο, Ion. et Poët. præs. imperat. m. verbi σπόμαι, Poët. pro ἕπομαι, sequor. Vide in σπεῖο. Et

Σπῦ, Scythicè oculum significat.

Σπϑδάζω, festino, propero; studeo, operam do, affecto; seriò agò, loquor. Cum præp. περὶ, significat studium pertinens ad utilitatem nostram, cum πρὸς ad alienam. Σπϑδάζομαι, color, æstimor, diligor: f. άσω, perf. ἐσπϑδακα· à σπϑδὴ.

Σπϑδαῖος, αία, αῖον, diligens, probus, honestus, serius: comp. σπϑδαιότερος, et Att. σπϑδαιέϛερος, majori studio utens: à σπϑδὴ, studium.

Σπϑδαιότατοι, nom. plur. superlat. grad. à σπϑδαῖος, quod vide.

Σπϑδαιοτέρως, et σπϑδαιότερον, diligentiùs, adv. compar. grad. à σπϑδαῖος, studiosus.

Σπϑδαίως, adv. studiosè, diligentèr, seriò: à σπϑδαῖος, quod vide.

Σπϑδὴ, ῆς, ἡ, et Dor. σπϑδὰ, propriè festinatio, deinde per Metaph. animi intentio, sedulitas, ardor, STUDIUM, instantia, industria, studium partium, factio. Th. σπεύδω, festino; p. m. ἔσπϑδα.

Σπϑδῇ, dat. præced. adverbialitèr, festinantèr; studiosè, summâ diligentiâ, enixè, magno labore; ægrè, vix, seriò.

ΣΠΥΡΑΘΙ'Α, ας, ἡ, et σπύραθος, ϑ, ὁ, vel ἡ· tum σπυρὰς, άδος, ἡ, caprarum stercus.

ΣΠΥΡΙ'Σ, ίδος, ἡ, SPORTA, corbis, fiscella, seu vas vimineum aut junceum.

Σταγετὸς, ϑ, ὁ, stilla: à ϛάζω.

Στάγιον, ϑ, τὸ, nota senarii ϛ'.

Σταγὼν, όνος, ἡ, stilla, gutta: à ϛάζω.

Σταδιοδρομέω, cursu contendo; f. ήσω· à

Σταδιοδρόμος, qui in stadio cursu certat: quod ex ϛάδιος, seu -ον, stadium, (quod ab ἵϛημι, sto) et δρόμος, cursus.

Στάδιον, STADIUM, curriculum. Æol. σπάδιον, SPATIUM: à ϛάδιος.

Στάδιος, ϑ, ὁ, idem. Et

Στάδιος, ία, ιον, stabilis, firmus; benè compactus; longus et rectus: ab ἵϛαμαι, sto.

Στάζοντα, stillantem, acc. sing. præs. part. à ϛάζω, stillo.

ΣΤΑ'ΖΩ, stillo; f. ξω.

Σταθεὶς, έντος, status, positus; a. 1. part. pass. verbi ἵϛημι, sto; f. ϛήσω, aor. 1. pass. ἐϛάθην.

Στάθεν, Bœot. Sync. pro ἐστάθησαν, steterunt, 3. pl. a. 1. pass. verbi ἵϛημι, sto.

Σταθερὸς, ὰ, ὸν, stabilis, firmus, constans: de die est meridianus: à ϛάω, seu ἵϛημι, sto.

Σταθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass.

Σταθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Σταθήσομαι, ῃ, εται, fut. 1. pass. verbi ἵϛημι.

Σταθι, Dor. pro ϛῆθι, a. 2. imperat. act. ejusd. verbi.

Στάθμα, ας, ἁ, Dor. pro ϛάθμη, ης, ἡ, meta, quod vide.

Σταθμάω, et usitatiùs σταθμάομαι, -ῶμαι, ad amussim exigo, pondero, æstimo; conjecturam facio, pensito, expendo: à ϛάθμη, amussis.

Σταθμευμενος, Dor. pro ϛαθμέμενος, conjiciens: à ϛαθμέομαι, pro ϛαθμάομαι.

Στάθμη, ης, ἡ, amussis, regula ad quam aliquid exæquatur; meta; perpendiculum: ab ἵϛημι.

Σταθμίζω, f. ίσω, pondero, appendo, libro, pensito, trutino: à præced.

Στάθμιον, ϑ, τὸ, statera, libra, pondus: à

Σταθμὸς, ϑ, ὁ, stabulum; statio; postis; statera, libra, pondus: dicitur et de magnis locorum intervallis: dat. sing. σταθμῷ, dat. pl. Ion. σταθμοῖσι· ab eod. Th.

Στᾶθος, εος, τὸ, Dor. pro ϛῆθος, εος, τὸ, pectus.

Σταῖμεν, ϛαῖτε, ϛαῖεν, Att. Sync. pro ϛαίημεν, ητε, ησαν, pl. a. 2. opt. act. verbi ἵϛημι.

ΣΤΑΙ'Σ, et ϛαὶς, αιτὸς, τὸ, farina triticea aquâ subacta; adeps.

Στακτὴ, ῆς, ἡ, gutta, lixivia, aloë: à

Στακτὸς, ἡ, ὸν, stillatitius. Th. ϛάζω, fut. ξω, stillo.

Στάλα, ας, ἁ, Dor. pro ϛήλη, ης, ἡ, columna.

Σταλαγμὸς, ϑ, ὁ, distillatio.

Σταλάζω, fut. ξω, STILLO. Th. ϛάζω, idem.

Σταλάω, idem ac præced.

Σταλῆναι, missum esse, a. 2. inf. pass. verbi ϛέλλω, mitto; a. 2. pass. ἐϛάλην.

Στάλιξ, κος, varrus, paxillus, qui facit imposita ϛάειν.

Στάμεν, Poët. pro ϛῆναι, a. 2. inf. act. verbi ἵϛημι.

Σταμὶν, ῖνος, ἡ, lignum in navi erectum: à στάω, seu ἵϛημι, quia stat.

ΣΤΑ'ΜΝΟΣ, ϑ, ὁ vel ἡ, urna, hydria, amphora: ut puto à ϛάω, quòd erecta stet.

Στὰν, Ion. pro ἔσταν, hoc verò Bœot. Sync. pro ἔϛησαν, steterunt, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ἵϛημι, sto, f. ϛήσω, a. 2. ἔϛην.

Στάξευμες, Dor. et Æol. pro στάξομεν, stillabimus, 1. pl. f. 1. et

Σταξοῖσι, Æol. et Dor. pro στάξϑσι, 3. pers. pl. f. 1. verbi ϛάζω, stillo; f. ξω.

Σταότα, Ion. pro ἑϛαότα, n. g. pl. num. perf. part. act. ab. ἵστημι, sto, perf. part. ἑϛακὼς, ότος, et Ion. Crasi ἑϛαὼς, ότος, et per Aphæresin ϛαότος, &c.

Στὰς, qui stetit, a. 2. part. act. Sed ϛασ' pro ϛᾶσα, a. 2. part. f. g. ab ἵϛημι, sto.

Στάσῃ, consistas, 2. sing. a. 1. sub. m. Dor. pro ϛήσῃ· ab ἵϛημι, sto.

Στασιάζω, f. άσω, seditionem excito, dissideo, contendo, insurgo. Vide in ϛάσις.

Στασιασμὸς, ϑ, ὁ, seditio, seditionis concitatio; à præced.

Στάσιμος, ϑ, ὁ ϗ ἡ, stativus, stabilis, constans, firmus, quietus: Gl. Cyr. [* ἀργύριον ϛάσιμον εἶναι, Leg. Solon. ap. Lysiam, pecuniam fœnori dari licere.] à seq.

Στάσις, εως, ἡ, status, statio, ipse standi actus, quies; factio, seditio; ventus vehementior; agger: ab ἵϛημι.

Στασιώδης, εος, et ϛασιώτης, ϑ, ὁ, seditiosus. Th. ἵϛημι, sto, erigo; cùm multitudo se erigit adversus præstites.

Στάσκον, Ion. et Poët pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ἵϛημι, sto.

Στάσομαι, Dor. pro στήσομαι, fut. 1. med. verbi ejusd.

Στάσω, Dor. pro ϛήσω, f. 1. ejusd.

Στατὴρ, ῆρος, ὁ, STATER; nummus quatuor drachmas valens, Mat. xxvii. 27. Sub Atheniensi-

um republicâ nummus aureus unciæ ponderis: sub Byzantinis imperatoribus nummus sexta pars unciæ. *Debitor qui pecuniam mutuatur*: πολλοὶ ϛατῆρες, ἀποδοτῆρες δ' οὐδ' εἷς, Epicharmus: *multi sunt qui pecunias fœnore accipiunt, ne unus quidem qui reddat.*

Στατὸς, ἡ, ὸν, *stans, qui stat; stabilis, firmus, constans*: ab ἵϛημι.

ΣΤΑΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *valius, palus ligneus, crux.*

Σταυρόω, -ῶ, *palum seu vallum figo, palo seu cruci adfigo*: per Metaph. *impetum carnis, ne in me regnet, frango; virtute* scil. *Spiritûs S. precibus*, &c. f. ώσω, p. ἐϛαύρωκα, a. 1. ἐϛαύρωσα, a. 1. imperat. act. ϛαύρωσον, άτω, et in 1. pl. ϛαυρώσατε, a. 1. sub. act. ϛαυρώσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. ϛαυρώσωσι, a. 1. inf. act. ϛαυρῶσαι, a. 1. part. act. ϛαυρώσας, ασα, αν, perf. pass. ἐϛαύρωμαι, σαι, ται, *sum contemptui et horrori*; p. part. pass. ἐϛαυρωμένος, η, ον, *crucifixus*; a. 1. pass. ἐϛαυρώθην, ης, η, aor. 1. imperat. pass. ϛαυρώθητι, ήτω, a. 1. sub. pass. ϛαυρωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. ϛαυρωθῆναι. Th. ϛαυρὸς, *crux.*

Σταυρώσιμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *ad crucifixionem pertinens*: à seq.

Σταύρωσις, εως, ἡ, *crucifixio*: à 2. pers. sing. perf. pass. verbi ϛαυρόω.

ΣΤΑΦΙ'Σ, ίδος, ἡ, *uva passa.* Hinc ϛαφυλὴ, ῆς, ἡ, *uva*: qu. à ϛάζω, qui stillat liquorem: hinc et ϛαφυλὴ ἀνθρώπϐ, *columella, uva*, sed ϛαφύλη, ης, est *perpendiculum; funiculus rubricâ illitus, quo fabri utuntur ad lineam rectam in ligno exprimendam.*

Σταφῦλὴ, et ϛαφύλη, vide in ϛαφὶς· ϛαφυλῆσι, dat. pl. Ion. à ϛαφυλὴ *uva.*

Σταχάνη, ης, ἡ, *trutina*, Dor. ab ἵϛημι, *pondero.*

ΣΤΑ'ΧΥΣ, ὕος, ὁ, *spica*; in nom. pl. ϛάχυες, qu. à ϛὶξ, *ordo*; quia certos habet ordines granorum; item *stella*, quæ *spica* virginis dicitur; et *herba*, marrubio similis. Est et

Στάχυς, υος, ὁ, nomen viri.

Στάω, ϛῶ, *STO, maneo*: ab hoc inusitat. et ἵϛημι, *statuo.*

ΣΤΕ'ΑΡ, ἄτος, τὸ, *sebum* seu *sevum*; item *farina aquâ subacta.*

Στεατόομαι, -ῦμαι, *pinguesco, pinguefio*; f. 1. m. ώσομαι· à præced.

Στεγάζω, *tego, sustineo, fulcio*; f. άσω, p. ἐϛέγακα· à ϛέγω.

Στεγανὸς, et per Sync. ϛεγνὸς ἡ, ὸν, *tectus, opertus; qui secreta in pectore retinet; densus, firmus*: à ϛέγω, *tego, sustineo.*

Στεγαϛρίδες, *ad aliquid tegendum aptæ.* Th. ϛέγω, *tego.*

Στέγη, ης, ἡ, *tectum, ædificium, contignatio*: undè Angl. STAGE. Th. ϛέγω.

Στέγος, vel τέγος, εος, τὸ, idem, ab eod. Th. …

ΣΤΕ'ΓΩ, *TEGO, operio*; item *tolero, sustineo, impedio*, [* *contineo*; ὃκ ἂν δυναίμην, μὴ ϛέγοντα πιμπλάναι, Eurip. ap. Plut. de Garrul. p. 504. *Implere te nequeo continentem nihil*;] f. ξω, p. ἔϛεχα, p. m. ἔϛεγα.

ΣΤΕΙ'ΒΩ, *STIPO, calco*; qu. ex ϛάω, et βάω, quod enim calcat, *stat*, et *it*, quodammodo; quia stando movet pedes.

Στεῖλαντο, *collegerunt*, Ion. pro ἐϛείλαντο, 3. pl. a. 1. ind. m. verbi ϛέλλω, *mitto, contraho*, quod vide.

Στειλειὰ, ᾶς, ἡ, *foramen securis, in quod* ϛέλλεται, id est, *immittitur* lignum: et

Στειλεὸν, et Poët. ϛειλειὸν, ῦ, τὸ, et ϛειλεὸς, vel ϛελεὸς, ῦ, ὁ, *securis manubrium*: quod ϛειλειᾷ immittitur.

Στεινομένη, Ion. pro ϛενομένη, præs. part. pass. f. g. verbi ϛένω, *gemo.* Th. ϛενὸς, *angustus, arctus*: Ion. ϛεινὸς, item.

Στείνοντο, Ion. pro ἐϛείνοντο, 3. pl. imperf. à ϛείνω.

Στεινὸς, Ion. idem quod ϛενὸς. *angustus*: sed.

Στεῖνος, εος, τὸ, *via angusta; anxietas.* Th. ϛενός.

Στεινόω, Ion. pro ϛενόω· et

Στείνω, Ion. pro ϛένω. Th. ϛενός.

Στεινωπὸς, Ion. pro ϛενωπὸς, hoc autem Poët. pro ϛενοπὸς, *arcta*, seu *angusta via*: ex ϛεινὸς, *angustus*, et ὀπὴ, *foramen.*

Στείομεν, *steterimus*, Ion. pro ϛῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ω in εο resoluto, ϛέωμεν, et Ectasi Poët. ϛείομεν, verbi ἵϛημι, *sto*; f. ϛήσω, a. 2. ἔϛην, a. 2. sub. ϛῶ.

Στεῖρα, ας, et Ion. ϛείρη, ης, ἡ, *carina navis*, quasi ϛεῤῥὰ, *firma*: à ϛεῤῥὸς, *solidus*, pro ϛερεὸς, idem; *quòd carina sit solidissima asserum, quippe in quam, tanquam fundamentum quoddam, ædificantur cæteræ partes navis.* Est etiam

Στεῖρα, ας, ἡ, *sterilis*: à

Στεῖρος, ϐ, ὁ, *vir sterilis*; ϛεῖρα, ας, ἡ, *sterilis fœmina*; tamen et ϛεῖρος, de fœminâ. Th. ϛερέω, *privo.*

Στειρόω, -ῶ, *sterilem reddo*: med. *sterilis sum*; f. ώσω, p. ἐϛείρωκα.

Στεῖχον, Ion. pro ἔϛειχον, *incedebant*, 3. pl. imperf. act. verbi ϛείχω, *eo, vado.*

ΣΤΕΙ'ΧΩ, *vado, ordine incedo.* [* ϛείχειν πέδον, χθόνα, &c. *superambulo*, ap. Poët. Græc. frequentèr, v. Salm. de m. usur. p. 518.] f. ξω, p. ἔϛειχα, a. 2. ἔϛιχον.

Στελγὶς, ῖδος, ἡ, et

Στέλεγγις, ἡ, *strigilis*; item *coronamenti genus, lamina*: à ϛέλλειν γυῖα, *ornare membra.* Vide ϛλεγγίς.

Στελεὸν, et -ὸς, vide in ϛειλεόν.

ΣΤΕ'ΛΕΧΟΣ, εος, τὸ, *truncus, caudex*: qu. ex radice ϛέλλεται.

ΣΤΕΛΙ'Σ ίδος, ἡ, *viscum, quod arbori innascitur*

Στέλλεν, *ornare*, Dor. pro ϛέλλειν, præs. inf. act. v. ϛέλλω.

ΣΤΕ'ΛΛΩ, *mitto; instruo, apparo, orno, amicio; contraho, reprimo, inhibeo, sisto*: in voce med. ϛέλλομαι, *mitto meipsum*; i. e. *eo, proficiscor, venio, expeditionem suscipio, contendo; timeo, caveo; lateo, fallo, minuo verbis*; f. ϛελῶ, f. 2. ϛάλῶ, p. ἔϛαλκα, a. 1. ἔϛειλα, p. m. ἔϛολα.

Στελμονίαι, *fasciæ quibus canum latera præmuniuntur*: à ϛέλλω, *instruo.*

Στελῶ, *mittam*, f. 1. verbi ϛέλλω, *mitto.*

ΣΤΕ'ΜΒΩ, *contumeliâ*, seu *injuriâ afficio.* Est et

Στέμβω, *assiduè moveo*: vide ϛέμφω.

Στέμμα, ατος, τὸ, *sertum, corona; vitta; lana; STEMMA* nobilitatis: à 1. sing. perf. pass. verbi ϛέφω, *corono*; f. ψω, p. ἔϛεφα, perf. pass. ἔϛεμμαι, Angl. A STEM.

Στέμφυλα, τὰ, *vinacea, fraces.* Sunt folliculi ϛαφυλῆς.

Στέμφω, f. ψω, *moveo*: undè ἀϛεμβὴς, et ἀϛεμφὴς *immotus.* Martin. refert. ad ϛείβω, *calco.*

Στέναγμα, ατος, τὸ, et

Στεναγμὸς, ῦ, ὁ, *suspirium, gemitus*: à ϛενάζω, *ingemisco.* Th. ϛενὸς, *angustus.*

Στενάζω, *gemo, ingemisco, suspiro*; præs. imperat. act. ϛέναζε, έτω, et in 2. pl. ϛενάζετε, f. άξω, a. 1. ἐϛέναξα, *ingemui*: à ϛένω, *gemo.* Th. ϛενὸς, *angustus*, gemitus enim fit angusto corde.

Στενακτὸς, ἡ, ὸν, *gemebundus, lamentabilis*: à præced.

Στενάχιζε, *ingemiscebat*; 3. sing. imperf. Ion. à

Στεναχίζω, f. ίσω, *gemo*: Poët à

Στενάχω, f. ξω, Poët. et ϛεναχέω, idem ac ϛενάζω, et ab eod.

Στενόεις, όεσσα, όεν, *gemebundus.* Th. ϛενὸς, *arctus.*

Στενόεντα, præced. acc. sing. m. g. vel pl. n. g.

Στενολεσχέω, *de rebus frivolis et subtilibus garrio*: ex ϛενὸς, *anxius*, et λέσχη, *sermocinatio.*

ΣΤΕΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *angustus, arctus.*

Στενόσημον, ϐ, τὸ, *angusticlavium*: ex ϛενὸς, *angustus*, et σῆμα, ατος, τὸ, *signum*; ita πλατύσημον, *laticlavium.*

Στενότης, ητος, ἡ, *angustia*: à ϛενός.

Στενοχωρέω, -ῶ, *areto, angusto*; f. ήσω, p. ἐϛενοχώρηκα, præs. pass. ϛενοχωρέομαι, -ῦμαι, *coarctor*: ex ϛενὸς, et χωρέω.

Στενοχωρία, ας, ἡ, *angustus locus; angor; inopia pecuniæ*: ex ϛενὸς, et χῶρος.

Στενόω, f. ώσω, *angusto, coarcto; in angustias redigo.* Th. ϛενὸς, *angustus.*

Στέντωρ, ορος, ὁ, *STENTOR*, præco, qui tantùm vociferabatur quantùm alii quinquaginta: dat. sing. Στέντορι.

Στένω, f. ενῶ, *gemo, suspiro; deploro, lugeo*: ex angusto corde. Th. ςενὸς, *angustus*.

Στενωπὸς, Poët. pro ςενωπὸς, *angustus, in quo visus contrahitur, arcta seu angusta via*: ex ςενὸς, *angustus*, et ὀπὴ, *foramen*.

Στενῶς, adv. *contractè, angustè*: à ςενός.

Στένωσις, εως, ἡ, *angustia, coarctatio*: à ςενόω.

Στέωμεν, *stetissemus*, Ion. pro ςῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵςημι, *sto*.

Στέργοισα, Dor. pro. ςέργουσα, præs. part. f. g. à ςέργω, *diligo*.

ΣΤΕ´ΡΓΩ, *naturali charitate complector; item acquiesco, sum contentus; oro, desidero*; f. ξω, p. ἔςοργα, p. m. ἔςοργα.

Στέργωσιν, 3. pl. præs. sub. verbi præced.

Στερεθεῖσαι, nom. pl. f. g. a. 1. part. pass. à ςερέω, pro ςερηθεῖσαι.

Στερεοκάρδιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *firmus et constans animo, duro corde*: ex καρδία, cor, et

ΣΤΕΡΕΟ`Σ, εὰ, εὸν, *solidus, rigidus, durus, firmus; sterilis ob duritiem*: (qu. à ςάω,) *firmitèr stans*. Hinc

Στερεόω, -ῶ, *confirmo, solidum reddo, corroboro*; f. ώσω, p. ἐςερέωκα, imperf. pass. ἐςερεόμην, -ȣ́μην, et in 3. pl. ἐςερέοντο, -ȣ̃ντο, p. pass. ἐςερέωμαι, a. 1. pass. ἐςερεώθην, ης, η. Th. ςερεός.

Στερέσαι, pro ςερῆσαι, a. 1. inf. act. verbi ςερέω, *privo*.

Στερεῖται, *privatur*, 3. sing. præs. pass. à ςέρομαι, idem ac ςερέομαι, -ȣ̃μαι.

ΣΤΕΡΕ´Ω, *privo, orbo*; f. ήσω, perf. ηκα, a. 1. pass. ἐςερήθην.

Στερέωμα, ἄτος, τὸ, *firmamentum, robur*. à ςερεόω, *solido*. Th. ςερεὸς *solidus*.

Στερεῶς, adv. *solidè, firmitèr, constantèr*: à ςερεὸς, quod vide.

Στερεώσις, εως, ἡ, *firmatio, solidatio*: à 2. sing. perf. pass. verbi ςερεόω.

Στερήσας, a. 1. part. act. ςερέω, *privo*.

Στέρησις, εως, ἡ, *privatio, fraus, orbitas*: apud Philos. quum *quid de re aliquâ negatur*: [* *commissio* vel *amissio mercimonii*. Aristot. Œcon. l. ii. v. Salm. de m. usur. p. 616.] et

Στερητικὸς, ἡ, ὸν, *privativus*: à perf. pass. verbi ςερέω, *privo*.

Στερηθῆμεν, *privatum esse*, per Sync. pro ςερηθῆμεν, seu ςερηθήμεναι, Ion. et Dor. pro ςερηθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ςερέω, *privo*; f. ήσω, a. 1. pass. ἐςερήθην.

Στερίσκονται, *privantur*; 3. pl. pr. ind. pass. à

Στερίσκω, idem quod ςερέω, *privo*.

Στέρῖφος, εος, τὸ, *pectus*, quia ςεῤῥὸν, *solidum*. Et ςέριφος, -η, -ον, *sterilis; firmus*: vide ςερεὸς, *solidus*.

ΣΤΕ´ΡΝΟΝ, ȣ, τὸ, *pectus*, quia ςερεὸν, ossibus firmitèr munitum.

* Στερνȣ̃χος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *pectore suo continens, cavus*. Epith. terræ. Ex præced. et ἔχω.

Στέρξαι, *amavisse*, a. 1. inf. act. verbi ςέργω, *naturali charitate complector*; f. ξω, a. 1. ind. pass. ἐςέρχθην.

Στέρομαι, Att. idem ac ςερέομαι, -ȣ̃μαι, *privo*.

Στεροπὴ, ῆς, ἡ, *fulgor, splendor, fulgur*: per Aphæresin pro ἀςεροπὴ, Poët. pro. ἀςραπὴ, ab ἀςράπτω, *fulguro*, ψω.

Στεροπὴς, nomen proprium Cyclopis.

Στεροπηγερέτα, voc. sing. à

Στεροπηγερέτης, ȣ, ὁ, *qui fulgur suscitat*; Jovis epithet. Ex ςεροπὴ, et ἐγείρω, *excito*.

Στέροψ, πος, ἡ, idem quod ςεροπή.

Στεῤῥὸς, ὰ, ὸν, idem ac ςερεὸς, *solidus*: et

Στεῤῥότης, ητος, ἡ, idem quod ςερεότης.

Στέρφος, εος, τὸ, *pellis*: à ςέφω, *tego*, per Pleonasm. τȣ̃ ρ. Dicitur etiam ἔρφος, et Dor. ςρέφος, qu. à τρέφω.

Στερχθεὶς, εῖσα, ὲν, *dilectus*, a. 1. part. pass. verbi ςέργω, f. ξω, Vide in ςέρξαι.

Στεύομαι, *promitto, firmo, præ me fero*.

Στεῦτ', pro ἐςεύετο, vide in

Στεῦται, *firmatur*, per Sync. pro ςεύεται, 3. sing. præs. m. verbi ςεύομαι· sic ςεῦτ', pro ςεῦτο, *firmabatur*, Ion. et per Sync. pro ἐςεύετο, 3. sing. imperf. m. ejusd.

Στεφᾰνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen. viri, Gr. *certum*.

Στεφᾰνὴ, ῆς, ἡ, *cujusque rei fastigium, aut circuitus; corona; orbis; cribri ambitus; montis culmen; galeæ species; ungula*. Th. ςέφω, *corono*.

Στεφανηφορέω, -ῶ, *coronam fero*; f. ήσω, p. ἐςεφανηφόρηκα· à

Στεφανηφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *coronam gestans*; ςεφανηφόρος, ἄγων, *certamen, in quo victori corona datur ferenda*. [* Στεφανηφόρος, ȣ, ὁ, fuit is qui eligebatur quolibet anno à sacerdotibus, ut curam haberet sacrorum, quæ ad Deos spectabant; tanquam summi pontifices in aliis urbibus. Apud Athenæum, Stephanephorus Tarsi tunicam purpuream indutus, albo distinctam, coronam lauream ferebat, quam Plato de Legg. semper gerere ait, cum alii sacerdotes non nisi inter sacra illam portarent. *Vaill. de Num. Græc.* p. 318.] Ex ςεφανὴ, quod à ςέφω, *corono*, et φέρω, *fero*.

Στεφανίζω, f. ξω, *corono*: à ςέφανος, quod à ςέφω.

Στέφᾰνος, ȣ, ὁ, *corona*; Metaph. *decus honos*; ςεφάνως, Dor. pro ςεφάνȣς. Th. ςέφω.

Στεφανȣ̃νται, 3. pl. præs. ind. pass. verbi ςεφανόω, quod vide.

Στεφανοφορία, ας, ἡ, *coronæ gestatio*: à

Στεφανοφόρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *coronatus, coronam gestans*. Ex ςέφανος, *corona*, et φέρω, *fero*.

Στεφανόω, -ῶ, *corono*; item *honoro, orno, decoro*; f. ώσω, p. ἐςεφάνωκα, præs. pass. ςεφανόομαι, -ȣ̃μαι, όῃ, -οῖ, όεται, -ȣ̃ται, p. pass. ἐςεφάνωμαι, σαι, ται, perf. part. pass. ἐςεφανωμένος, *coronatus*: à ςέφανος.

Στεφάνωμα, ἄτος, τὸ, *corona*, et Metaph. pro *ornamento*: à 1. pers. sing. p. pass. præced.

Στέφον, *coronârunt*, Ion. pro ἔςεφον, 3. pl. imperf. verbi ςέφω.

Στέφος, εος, τὸ, *corona* seu *corolla*: à seq.

ΣΤΕ´ΦΩ, *corono, redimio, orno; cingo, circumdo, tego; impleo*, de poculis; f. ψω, p. φα, perf. pass, ἔςεμμαι.

Στέψας, αντος, *qui coronavit* aor. 1. part. act. verbi præced.

Στέωμεν, Ion. pro ςῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵςημι, *sto*; a. 2. ἔςην.

Στῆ, *stetit*, Ion. pro ἔςη, 3. sing. aor. 2. ind. act. et

Στῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ἵςημι, *sto*; f. ςήσω, a. 2. ἔςην.

Στήῃ, vel ςήῃ, et ςῆῃ, Poët. pro ςείῃ, et hoc pro ςέῃ, quod Ion. pro ςῇ, 3. sing. a. 2. sub. Vel ςήῃ, Pleonasmo τȣ̃ η, pro ςῆ, 3. sing. Ion. a. 2. ἔςην· ab eod. verbo.

Στήθεσσιν, dat. pl. Ion. pro ςήθεσι, à ςῆθος, εος, τὸ, *pectus*.

Στήθεσφιν, dat. plur. ejusd.

Στῆθι, *sta*, a. 2. imperat. act. verbi ἵςημι, *sto*, f. ςήσω, a. 2. ἔςην.

Στηθοδεσμὶς, ῖδος, ἡ, *fascia pectoralis*; et

Στηθόδεσμον, ȣ, τὸ, *pectorale*: ex δέω, *ligo*, et

ΣΤΗ῀ΘΟΣ, εος, τὸ, *pectus*; τὰ ςήθη, *aggeres arenæ, vel saxa in mari latentia*.

Στήκετε, 2. pl. præs. à

Στήκω, (ab ἔςηκα), *firmitèr sto*, legitur verò in præsenti solo: dicitur autem ςήκω pro ἑςήκω, per Aphæresin; f. ξω, *persto, constantèr sto*. Formatur à præt. ἔςηκα, verbi ἵςημι.

ΣΤΗ´ΛΗ, ης, ἡ, *lapis è terrâ extans, munitionis vel signi gratiâ*, sæpe pro *cippo*, vel *columnâ*, qu. ab ἵςημι, *statuo*.

Στηλίδιον, ȣ, τὸ, et

Στηλὶς, ῖδος, ἡ, *parvus cippus*, seu *columella*; acc. pl. ςηλῖδας. Th. ςήλη.

Στηλίτης, ȣ, ὁ, *in cippum inscriptus: ob crimina notatus; columnaris*: ab eod. Th.

Στηλογραφία, ας, ἡ, *tituli inscriptio*: ex γράφω, *scribo*, et ςήλη, *titulus*.

Στηλόω, f. ώσω, *erigo ut cippum, et stabilio ut cippum, statuo*. Th. ςήλη, *cippus*.

Στήλωμα, ἄτος, τὸ, *columna, cippus*.

Στῆμα, ἄτος, τὸ, *stamen*, impr. in *herbis*: ab ἵςημι.

Στήμονα, acc. sing. à

Στήμων, ονος, ὁ, *stamen*, dat. ςήμονι. Th. ἵςημι, *sto*.

Στῆναι, *posuisse*, a. 2. inf. act. ab eod. Th.

ΣΤΗΝΙΓΑ, ας, ἡ, *festum erat Athenis, quo se mutuò dicteriis perstringebant.*

ΣΤΗ'ΝΙΟΝ, ου, τὸ, *pectus*: à ςῆναι, *firmum stare.*

Στηνιόω, undè ςηνιῶσαι, *conviciis incessere*: à ςηνία.

Στήριγμα, ἄτος, τὸ, *fulcrum, stabilimentum*; item *temo*, vel *furca currûs*; et

Στηριγμὸς, οῦ, ὁ, *ipsa actio stabiliendi, firmitas*: à 1. pers. p. pass. seq.

ΣΤΗΡΙ'ΖΩ, *firmitèr figo, statuo, confirmo, stabilio, figo, sto, constituo*; f. ξω, a. 1. ἐςήριξα, a. 1. imperat. act. ςήριξον, άτω, a. 1. opt. ςηρίξαιμι, αις, αι, p. ἐςήριχα, p. pass. ἐςήριγμαι, ξαι, κται, perf. part. pass. ἐςηριγμένος, η, ον, *stabilitus*, a. 1. pass. ἐςηρίχθην, aor. 1. infin. pass. ςηριχθῆναι, *confirmari.*

Στήριξε, *firmitèr fixit*; Ion. pro ἐςήριξε, 3. sing. a. 1. act. verbi præced.

Στῆς, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἵςημι, *sto*.

Στῆσαι, *statuisse*, a. 1. infin. act. et

Στήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi ἵςημι, f. ςήσω.

Στήσαντ' pro ςήσαντο, *erexerunt*, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro ἐςήσαντο verbi ejusd.

Στήσας, et in f. g. ςήσασα, a. 1. part. act. et

Στήσει, 3. sing. fut. 1. ind. act. et

Στήσομεν, *constituemus*, 1. pl. f. 1. act. verbi ἵςημι, quod vide.

Στῆτε, ςήτωσαν, 2. et 3. pl. a. 2. imperat. act. ςῆθι, ςήτω, verbi ejusd.

ΣΤΗ'ΤΗ, vel ςῆτα, ης, ἡ, *fœmina, mulier*, qu. à ςῆθη, *mamma.*

Στήτην, Ion. pro ἐςήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵςημι.

Στήωσιν, *steterint*, 3. pl. a. 2. sub. act. Poët. pro ςῶσιν, verbi ἵςημι, a. 2. sub. ςῶ, et Pleonasmo ςέω, deinde Ectasi ςείω, et Att. η pro ει, ςήω, et in 3. pl. ςήωσι.

ΣΤΙ'Α, ας, et ςεία, ας, ἡ, et ςίον, ου, τὸ, *lapillus, calculus.*

Στιβἄρὸς, ρὰ, ρὸν, *densus, crassus, firmus; ponderosus*, dat. pl. Ion. στιβαροῖσι à στείβω, *calco, denso.*

Στιβἄρῶς, adv. *densè, firmitèr*: à præced. et

Στῖβὰς, ἄδος, ἡ, *stratum calcatum, torus ex herbis aut foliis humi stratis.* Στοιβὰς, idem, et ab eod. Th.

Στῖβεύω, *vestigo, indago*; Gl. Cyr. propriè est *calco*: à ςείβω.

Στίβη, ης, ἡ, *pruina*: à ςείβω, *condenso*. Hinc

Στιβήεις, ήεσσα, ῆεν, *pruinosus.*

Στῖβος, ου, ὁ, *iter tritum, trames*: ab eod. Th.

Στίγμα, ἄτος, τὸ, STIGMA, *signum alicui inustum, aut impressum*; pl. τὰ ςίγματα, etiam *maculæ*; et hinc

Στιγματίας, ου, ὁ, *stigmate notatus*; et

Στιγματίζω, f. ίσω, *notis signo.*

Στιγμὴ, ῆς, ἡ, *punctum*: στιγμὴ χρόνου, *punctum temporis, momentum*: à 1. pers. p. pass. verbi

ΣΤΙ'ΖΩ, *pungo, notis distinguo, stigmata inuro*; Metaph. *incesso, infamo*, f. ξω, p. ἔςιχα, perf. pass. ἔςιγμαι· hinc

Στικτὸς, ἡ, ὸν, *signatus, punctus, punctis signatus* vel *distinctus*: a 3. sing. p. pass. præced.

Στίλβη, ης, ἡ, *nitor, splendor*; et

Στιλβὸς, ἡ, ὸν, *fulgidus, lucidus*: et indè

Στιλβόω, -ῶ, f. ώσω, *splendidum reddo*: à

ΣΤΙ'ΛΒΩ, *splendeo, luceo, corusco, illustro*, f. ςίλψω, p. ἔςιλφα.

Στίλβωσις, εως, ἡ, *nitor, splendor*; à ςιλβόω.

ΣΤΙ'ΛΗ, ης, ἡ, *nummulus minimi pretii, minimum quid*, qu. *punctum.*

Στιλπνὸς, ἡ, ὸν, *lucens*: à ςίλβω, *splendeo.*

ΣΤΙ'ΜΜΙ, *stibium.*

* Στίμμισμα, ἄτος, τὸ, *pigmentum.*

Στὶξ, ςῖχὸς, ἡ, *ordo; versus; agmen*: in pl. αἱ ςίχες, acc. pl. ςίχας. Th. στείχω, *ordine eo, vado.*

* Στίξις, εως, ἡ, *compunctio.*

* Στίον, ου, τὸ, *lapillus.*

Στιππύϊνος, *è stuppâ confectus*: à

Στίππυον, ου, τὸ, *stuppa*, id. quod ςυππεῖον.

Στίφος, εος, τὸ, *turma, globus militum*: à ςείβω, *denso.*

Στιφράω, *denso, solido*: à

Στιφρὸς, ρὰ, ρὸν, *densus, firmus, rigidus, aridus, contractus*, qu. *calcatus*, à ςείβω, *condenso.*

* Στιχαοιδὸς, οῦ, ὁ, *poëta*: ex στὶξ, et ἀοιδός.

* Στιχάριον, ου, τὸ, *tunica, vestis episcoporum undulata.*

Στίχας, acc. pl. à ςὶξ, ςιχὸς, ἡ, *ordo, turma*. Th. ςείχω, *ordine eo*: sed

Στιχὰς, ἄδος, ἡ, herbæ nomen: ab eod.

Στῖχάω, et -άομαι, *ordine eo, vado*. Th. ςείχω, *eo, vado*; a. 2. ἔςιχον.

Στίχε, *discede*, a. 2. imperat. act. à ςείχω.

* Στιχηρὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *per versus scriptus*: et

* Στιχηρὸς, ρὰ, ρὸν, idem: à ςίχος, *ordo; versus.*

Στιχθεὶς, εῖσα, ὲν, *notatus*, a. 1. part. pass. verbi ςίζω, *pungo*, f. ξω, a. 1. pass. ἐςίχθην.

Στίχος, ου, ὁ, *versus, ordo*, idem quod ςὶξ. Th. ςείχω, *eo, vado.*

* Στιώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, *durus, asper*: à ςία.

Στλεγγίζω, f. ίσω, *destringo, strigili rado*: à seq.

ΣΤΛΕΓΓΙ'Σ, ίδος, ἡ, *strigil*, idem quod ςελεγγὶς, et ςελγίς. *Balnearis strigilis* erat *incurvo* cum manubrio. Tum ab ejus similitudine ςλεγγὶς, *pellis deaurata, capiti aptari solita, fasciola quædam*; ταινίδιον, *lamina, quâ pro coronâ utebantur.*

ΣΤΟΑ', ᾶς, ἡ, *porticus*; ςοαὶ, *loca, in quibus frumenta reponuntur.*

Στόβος, *convicium*: à ςέμβω, *contumeliâ afficio.*

Στοιβάζω, *stipo, compono, struo*: à ςοιβή.

Στοιβάσιμος, ου, ὁ ϰ ἡ, *stipabilis.*

Στοιβάςης, ου, ὁ, *stipator*: à 3. sing. perf. pass. verbi ςοιβάζω.

Στοιβὰς, ἄδος, ἡ, *frons, -dis*, idem quod βαΐον, ου, τό.

Στοιβὴ, ῆς, ἡ, *stipatio; compositio; acervus; res exigua quæ ad explendum aliquid adhibetur; herba quædam*: à ςείβω, *calco*, f. ψω, p. ἔςειφα, p. m. ἔςοιβα.

Στοιχεῖον, ου, τὸ, [* (α) *Elementum*, ex quo aliquid componitur, aut in quod resolvitur; definiente Zenone apud Laërtum, l. vii. § 136. (β) Στοιχεῖα, *literæ ex quibus sermo componitur.* Vid. Dionys. de collocat. verborum, et Prisician. de accentibus, p. 832. (γ) *Prima disciplinarum rudimenta*, Gal. iv. 3. Heb. v. 12. vi. 1. (δ) *De partibus mundi, astris*, &c. dicitur. Στοιχεῖα *imagines signorum Zodiaci* lapidulis annulisque insculptæ ad averruncanda quæ nocitura essent, ut docet Salmas. de Annis climactericis. Vid. Jos. Mede de ςοιχεῖα Apost. Petri. (ε) *Umbra Solarii* ex quâ signum capiebatur temporis ad cœnam eundi, testante Jul. Polluce Onomast. l. vi. c. 8. (ϛ) *Signa Zodiaci*, ut occurrit apud Epiphanium et Eusebium, notante Menagio ad Laërtii Menedemum, l. vi. § 102.] à ςοῖχος, *ordo*. Th. ςείχω, *ordine eo*, f. ξω, p. ἔςειχα, p. m. ἔςιχα, et ἔςοιχα.

Στοιχειόω, *rudimenta artis trado*: à præced.

Στοιχείωσις, εως, ἡ, *elementorum traditio*: à præced.

Στοιχέω, -ῶ, *incedo, ordine procedo; in versus rectos porrigor*; fut. ήσω, p. ἐςοίχηκα· à ςοῖχος.

Στοιχηδὸν, adv. *ordinè, ordinatim*: ab eod. Th.

* Στοίχημα, ἄτος, τὸ, *conventio, pactum, conventum.* Artemid. Oneir. c. xxxii.

Στοῖχος, ου, ὁ, *ordo, versus.* Th. ςείχω.

Στολὴ, ῆς, ἡ, STOLA, *vestis, amictus, ornatus.* Th. ςέλλω, *orno, amicio.*

Στολιςτὴς, οῦ, ὁ, *vestiarius, vestiarii præses*, 2 Reg. x.

Στολίζω, f. ίσω, *vestio, apparo*: à ςολὴ, quod vide.

Στολίσας, aor. 1. part. act. ςόλισον, *orna*, a. 1. imperat. act. Poet. verbi ςολίζω.

Στολισμὸς, ȣ, ὁ, *vestitus, ornamentum*: à ςολίζω.

Στολιςὴς, ȣ, ὁ, *vestiarius*: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ejusd.

Στόλος, ȣ, ὁ, *militaris expeditio, classis, copiæ quæ aliquò mittuntur; profectio, iter; amictus, apparatus*: à ςέλλω, *mitto*.

ΣΤΟ'ΜΑ, ἄτος, τὸ, *os, oris; sermo; acies gladii*: στόμα πρὸς ςόμα λαλῆσαι, *loqui cum præsentibus*.

Στόμαργος, ȣ, ὁ, *rabula*. Gl. Cyr.

Στομάτεσσιν, dat. pl. Ion. et Poët. à ςόμα, ατος, τὸ, *os, oris*.

ΣΤΟ'ΜᾸΧΟΣ, ȣ, ὁ, *STOMACHUS, ventriculus*: à στόμα. Hinc Angl. STOMACH.

Στόμβος, *qui ore dilatato sonum edit convicium faciens*: à ςέμβω.

Στόμος, *garrulitas, convicium*: à ςόμα.

Στομόω, (ςόμα ἔχειν, ποιῶ,) *ore afficio, os facio, ferrum acuo et induro; disertum reddo*: item *os claudo; frontes in exercitu instruo*. Th. ςόμα, *os, oris*.

Στόμωμα, ἄτος, τὸ, *chalybs*; item *vis, robur*; et

Στόμωσις, εως, ἡ, *actio indurandi ferrum*; item *acies, acumen, robur*: à perf. pass. verbi ςομόω.

Στομφάζω, f. ἄσω, *utor grandibus verbis*: à ςόμβος.

Στοναχεῦντι, Dor. et Æol. pro στοναχῦσι, 3. pl. ind. præs. vel Dor. pro ςοναχȣ͂ντι, dat. sing. part. præs. à

Στονᾰχέω, f. ήσω, *gemo, cum gemitu requiro*: à

Στονᾰχὴ, ῆς, ἡ, *gemitus, suspirium*: à ςένω, *gemo*. Th. ςενὸς, *angustus*.

Στοναχίζετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Στοναχίζω, seu -ομαι, f. m. σομαι, idem quod στένω, *gemo, ingemisco*: à στοναχή. Th. στενὸς, *angustus*.

Στονόεις, έντος, ὁ, et in f. g. ςονόεσσα, ης, ἡ, *gemebundus, -a*: à ςόνος, *gemitus*. Th. ςενὸς, *arctus*.

Στόνυξ, pro ὄνυξ, *unguis*, Oppian.

Στοργὴ, actus τȣ͂ ςέργοντος, *amor ingenitus; affectus naturalis*, quo Parentes et Liberi se mutuò prosequuntur. Th. ςέργω, *amo*.

Στορέννυμι. Vid. in ςορέω, *sterno*.

Στορέσαι, *sternere*; a. 1. inf. act. ςόρεσαν, Ion. pro ἐςόρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ςορέσας, ςορέσασα, a. 1 part. act. verbi ςορέω, *sterno*, f. έσω.

Στορεσεῦντι, Dor. et Æol. pro ςορέσȣσι, *sternent*; 3. pl. f. 1. act. à

ΣΤΟΡΕ'Ω, f. έσω, et hinc ςορεννύω, seu ςορέννυμι, et ςρωννύω, seu ςρώννυμι, *STERNO*.

ΣΤΟ'ΡΘΥΓΞ, γγος, ἡ, *cuspis hastæ*.

ΣΤΟΧΑ'ΖΟΜΑΙ, *collineo, ad scopum tendo, conjecturam facio; satisfacio alicui*, seu *facio quæ aliquis velle videtur; studeo alicui rei vel personæ*; et hinc, *miseror, pareo, consulo*: f. m. άσομαι, p. pass. ἐςόχασμαι.

Στοχασάμενος, a. 1. part. m. verbi præced.

Στοχισμὸς, ȣ, ὁ, *collineatio ad scopum, conjectura*: et

Στοχαςὴς, ȣ, ὁ, *conjector, qui rectè ad scopum tendit*: à p. pass. verbi ςοχάζομαι.

Στοχαςἴκὸς, ἡ, ὸν, *conjecturalis; ad scopum tendens*: à præced.

Στοχαςἴκῶς, *conjectando*: adv. à ςοχαςικός.

Στράβαλος, *qui est tereti corpore; tortuosus*: qu. à

Στραβὸς, ἡ, ὸν, *qui est oculis distortis, luscus*: à στρεβλὸς, *tortus*. Th. στρέφω, *verto, distorqueo*.

Στραγγᾰλη, ης, ἡ, *laqueus; strangulatio*: et

Στραγγᾰλιὰ, ᾶς, ἡ, idem quod

Στραγγᾰλὶς, ίδος, ἡ, *tortuosus laqueus; dolosum consilium*. Th. ςραγγὸς, *tortus*.

Στραγγαλιώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *tortuosus*: à ςραγγαλιά.

Στραγγᾰλόω,-ῶ, f. ώσω, *STRANGULO, torqueo, stringo*. Angl. TO STRANGLE.

Στραγγεύομαι, *cunctor, tempus tero*; m. à

Στραγγεύω, *torqueo, STRINGO*: à ςραγγὸς; item *guttatim exprimo*. Metaph. *premo*: à ςρὰγξ, ἡ, *gutta, stilla*.

Στραγγίας, *species tritici*: an à rotunditate guttæ?

Στραγγίζω, *guttatim exprimo, colo, torqueo*: à

ΣΤΡΑΓΓΟ'Σ, ἡ, ὸν, *tortuosus, obliquus; impudens*: qu. à ςρέφω, *verto*.

Στραγγȣρία, ας, ἡ, *urinæ stillicidium*. Angl. STRANGURY: ex ςρὰγξ, γγὸς, ἡ, *gutta*, et ȣ͂ρον, ȣ, τὸ, *urina*.

ΣΤΡΑ'ΓΞ, γὸς, ἡ, *gutta, stilla*: quasi à ςάζω, *stillo*; f. ςάξω, unde Epenth. τȣ͂ γ et ρ fit ςράγξ.

Στράπτω, pro ἀςράπτω, *splendeo; fulguro*.

Στρᾰτάομαι, *exercitum colloco, castra pono*: hinc ςρατόωντο, Ion. et Poët. pro ἐστρατῶντο, 3. pl. imperf. m. Th. στρατὸς, *exercitus*.

Στρατάρχης, ȣ, ὁ, idem quod στρατηγὸς, *dux*: ex στρατὸς, et ἀρχή.

Στράταρχος, ȣ, ὁ, Poët. idem ac ςρατάρχης, *exercitûs dux, imperator*: ex iisdem.

Στρατεία, ας, ἡ, *militia, expeditio; stipendium; copiæ et agmen*: [*ἐποιȣ͂ντο τὴν ςρατείαν. Isocr. Archid. *expeditionem susceperunt*.] à ςρατεύω.

Στράτευμα, ἄτος, τὸ, *exercitus*: à ςρατεύω. Th. idem.

Στρατεύω, *milito; exercitum in expeditionem educo, bello invado*: f. εύσω, p. ἐςράτευκα, a. 1. ἐςράτευσα, præs. m. ςρατεύομαι, idem. Th. ςρατός.

Στρατηγέω, *præsum exercitui; stratagemate vinco*: ex ςρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco*.

Στρατήγημα, ἄτος, τὸ, *STRATAGEMA, gestum militare, consilium militare*. Angl. STRATAGEM: à ςρατηγέω.

Στρατηγία, ας, ἡ, *imperium rei militaris, peritia ducendi exercitum*: à ςρατηγός.

Στρατηγἴκὸς, ἡ, ὸν, *rei militaris peritus*: οἱ ςρατηγικοὶ, *milites prætoriani*. Δωρεὰν ὑπίσχετο τοῖς αὐλικοῖς ϗ ςρατηγικοῖς προσαγορευομένοις, Plut. in Galba. *Donativum promisit militibus aulicis, qui Prætorii appellantur*. Vid. plura apud Perizonium de Prætorio, p. 124, 125, &c. ab eod.

* Στρατήγιον, ȣ, τὸ, *prætorium; cohors prætoria*, in urbe sub Augusto, Dio. l. liii. vix alibi repertum, nisi apud Suidam. Vid. Perizon de Prætorio, p. 224, &c. 624, 628.

* Στρατηγὶς, ἴδος, ἡ, *imperatoria, prætoria*, App. B. Civ. l. v. p. 672. ςρατηγίδα, σπεῖραν, *cohortem prætoriam* dicit idem App. l. iv. p. 656.

Στρατηγὸς, ȣ͂, ὁ, *præfectus militiæ, dux, prætor*: [* ςρατηγὸς ἐπὶ τῶν ὅπλων, *præfectus armorum* Marm. Oxon. xxv. ςρατηγοὶ τȣ͂ ἱεροῦ, Luc. xxii. 52. &c. ὕπατος ςρατηγὸς, conjunctim, *duumviri in provinciis*, sic dicti, Reines. Inscr. cl. I. lxx. p. 430.] ex ςρατὸς, *exercitus*, et ἄγω, *duco*.

Στρατηΐη, Ion. pro στρατεία, ἡ, *militaris expeditio*.

Στρατηλασία, ας, ἡ, *eductio exercitûs, expeditio*: ex Th. ςρατὸς, et ἐλασία.

Στρατηλᾰτέω, idem quod στρατηγέω, quod vide.

Στρατιὰ, ᾶς, ἡ, idem ac Th. ςρατὸς, *exercitus*.

Στρατιώτης, ȣ, ὁ, et Dor. ςρατιώτας, *miles*.

Στρατιωτἴκὸς, ἡ, ὸν, *militaris; militiæ peritus*; τὰ στρατιωτικὰ, *res militares*: à præced.

Στρατιωτἴκῶς, adv. *militariter*: à præced.

Στρατοκήρυξ, κος, ὁ, *belli præco*: qu. d. στρατοῦ κήρυξ, *exercitûs præco*.

Στρατολογέω, -ῶ, *delectum ago*; et

Στρατολογία, ας, ἡ, *delectus exercitûs*: à

Στρατολόγος, *qui exercitum colligit*: ex ςρατὸς, et λέγω.

Στρατοπεδάρχης, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui castris præest, exercituum præfectus, imperator belli*; qu. d. ἄρχων τȣ͂ ςρατοπέδȣ, *princeps castrorum*: ex ἀρχὴ, *imperium*, et στρατόπεδον, q. v.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, *castrametatio, castra ipsa, dispositio exercitûs*: à seq.

Στρατοπεδεύω, f. εύσω, p. ἐςρατοπέδευκα, *castra metor*: à

Στρατόπεδον, ȣ, τὸ, [* *prætoria*, Herodot. iv. 4.] propriè *castra*, hoc est, *locus*, ubi imperator cum suo exercitu commoratur; tum per Metonym. *exercitus*: ex ςρατὸς, et πέδον, *solum, campus*.

ΣΤΡᾸΤΟ'Σ, ȣ͂, ὁ, *exercitus, copiæ militares, sive terrestres, sive navales*.

Στρατόωντο, Ion. et Poët. pro

Ἐςρατῶντο, 3. pl. imperf. m. verbi ςρατάομαι, quod vide.

Στραφῆναι, a. 2. inf. pass. verbi στρέφω, *verto*, f. ψω, a. 2. ἔςραφον.

Στραφθεὶς, ἔντος, et ςρεφθεὶς, *conversus*, a. 1. part. pass. à ςρέφω, *verto*.

Στρέβλευμα, ἄτος, τὸ, *tormentum; clavus navis*.

Στρέβλη, ης, ἡ, *tormentum, prælum*.

Στρεβλοκάρδιος, *cordis perversi homo*: ex καρδία, *cor*, et

Στρεβλὸς, ἡ, ὸν, *tortuosus; callidus, perversus*. Th. ςρέφω, *verto*

Στρεβλόω, -ῶ, *detorqueo, perverto*, f. ώσω, p. ἐςρέβλωκα· à præced.

Στρέμμα, ἄτος, τὸ, *tortum; luxatum; opus pistorium*, à perf. pass. verbi ςρέφω.

Στρεπτοῖο, gen. Ion. à ςρεπτὸς, ῦ, ὁ, *torques*: et

Στρεπτὸν, ῦ, τὸ, *torques*: à

Στρεπτὸς, ἡ, ὸν, *flexibilis, versatilis; tortus*. Est et

Στρεπτὸς, ῦ, ὁ, substant. *torques*; à ςρέφω, *verto*.

Στρεπτοφόρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *torquatus*: ex φέρω, et ςρεπτὸς, *torques*.

Στρεύγω, *dolore afficio, tardo, cesso*; ςρεύγομαι, *paulatim deficio, tabesco*: qu. ςραγγεύομαι. Th. ςρὰγξ, γος, ἡ, *gutta*.

Στρεφεδινέω, *in gyrum verto*: ex ςρέφω, et δινέω, *circumago*. Th. δίνη, ης, ἡ, *vortex*.

Στρεφθὲν, ἔντος, a. 1. part. pass. n. g. et

Σρεφθέντε, nom. dual. στρεφθέντι, dat. sing. à ςρεφθεὶς, a. 1. part. pass. verbi ςρέφω, *verto* f. ψω, a. 1. pass. ἐςρέφθην.

ΣΤΡΕ'ΦΩ, *verto, flecto; torqueo; verso, cogito; revertor*; f. ςρέψω, p. ἔςρεφα, a. 1. imperat. act. ςρέψον, άτω, a. 2. ἔςρἄφον, præs. m. στρέφομαι, *convertor, converto me, mutor; contorqueor; contorquendo luxor; versor, occupatus sum*. perf pass. ἐςράμμαι, a. 1. pass. ἐςρέφθην, a. 2. pass. ἐςρᾶφην, ης, η, a. 2. sub. pass. ςραφῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. pass. ςραφεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass στρεφθεὶς, εῖσα, ὲν, p. m. ἔςροφα.

Στρηνὲς, adv. *asperè, horribilitèr*. à ςρηνὴς, *asper*.

ΣΤΡΗΝΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *asper; indomitus moribus*.

Στρηνιάω, *luxuriosè vivo, lascivio*: f. άσω, p. ἐςρηνίακα. Th. ςρῆνος, εος, τὸ, *luxus*.

ΣΤΡΗ῀ΝΟΣ, εος, τὸ, *luxus, deliciæ; asperitas morum, fastus*; quasi à ςρηνὴς, *asper*.

ΣΤΡΙ'ΒΟΣ, *exilis et tenuis vox avis*: à ςρίζω pro τρίζω, *strideo*.

Στριγμὸς, ῦ, ὁ, *stridor quidam*; à ςρίζω pro τρίζω.

Στρικτὸς, *strigosus*. Gloss. Cyr.

Στρὶξ, *columnarum canaliculus*, *STRIX*.

Στριφνὸς, ἡ, ὸν, *strigosus*: à ςρέφω, *stringo*.

Στροβεὺς, *instrumentum quoddam fullonicum*.

Στροβέω, f. ήσω, *circumago, torqueo, perturbo*. Th. στρέφω, *verto*.

Στρόβιλος, *vortex, procella, turbo, trochus; genus saltationis flexuosum; pinus*; item *cochlea et murex marinus*.

Στρόβος, ῦ, ὁ, *vortex, vertigo, gyrus*: à ςροβέω.

ΣΤΡΟΓΓΥ'ΛΟΣ, η, ον, *rotundus, globosus; teres instar cylindri*: qu. ex στραγγὸς, *tortuosus*, et γογγύλος, id. quod. ςρογγύλος.

Στρογγυλόω, -ῶ, *rotundo*, f. ώσω, p. ἐςρογγύλωκα.

Στρογγύλωσις, εως, ἡ, *rotundatio*, item *acies exercitûs*.

Στρομβιχίδης, *Strombichides*, nom. propr.

Στρόμβος, ῦ, ὁ, *turbo*, idem quod ςρόβιλος· à ςροβέω, *torqueo*. Th. ςρέφω, *verto*.

Στρυθίζω, f. ίσω, *strideo*.

Στρυθίον, ῦ, τὸ, *passerculus*, diminut. à ςρυθὸς, quod vide.

ΣΤΡΟΥΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, *passer, parva avis, STRUTHIO; herba quædam*.

Στροῦς, *passer*. Hesych. contractum ex ςρυθός.

Στροφάλιγξ, ἡ, *conversio, vertigo, gyrus, rotula, orbis; caseus*: à

Στροφαλίζω, idem quod στρέφω, *verto, verso*.

Στροφάω, -ῶ, *verso*: Ion. hinc ςροφώμεναι, *versantes*: à ςρέφω, *verto*.

Στροφεὺς, έως, ὁ, *cardo ostii*: ab eod.

Στροφὴ, ῆς, ἡ, *versio, flexus, STROPHA; callida tergiversatio*; undè Angl. STRIFE: à p. m. ἔςροφα, verbi ςρέφω.

Στρόφιγξ, γγος, ὁ, *vertebra, cardo; versura, flexio, versio*: ab eod.

Στροφίοιο, gen. Ion. à Στρόφιος, ῦ, ὁ, nomen propr.

Στροφὶς, ίδος, ἡ, *conversio, volumen*: à ςροφή.

Στρόφος, ῦ, ὁ, *aliquid tortum et torquens; funis, facia*. Est et *tormen* morbus. Hinc Angl. A ROPE. Th. ςρέφω, *verto*.

Στροφωτὸς, ἡ, ὸν, *versatilis*.

Στρύμαργος, *furiosè libidinosus*. Refer ad ςρὺς, quia ὀχευτικός.

Στρύμονα, acc. sing. à

Στρυμὼν, όνος, ὁ, nomen fluvii Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνὸς, ἡ, ὸν, *acerbus*: idem quod ςυφνὸς, undè et factum aiunt interposito ρ. Alii referunt ad ςρέφω, *constringo*.

ΣΤΡΥΧΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, *solanum* herba.

Στρῶμα, ἄτος, τὸ, *stratum, stragulum*: ςρώματα, *liber varii et mixti argumenti*: à ςρώννυμι, *sterno*, quod ab inus. ςρόω.

Στρωματεὺς, έως, ὁ, *pulvinar, vestis aliqua sutilis*. Th. ςορέω, *sterno*.

Στρωμὴ, ῆς, ἡ, idem: à

Στρώννυμι, vel στρωννύω, *sterno*: imperf. ἐςρώννυον, f. στρώσω, a. 1. ἔστρωσα, a. 1. imperat. act. ςρῶσον, άτω, p. ἔςρωκα, p. pass. ἔςρωμαι, σαι, ται, p. part. pass. ἐςρωμένος, η, ον, *stratus*: hinc Angl. TO STROW. Th. ςορέω, idem.

Στρῶσις, εως, ἡ, *stratio, stratura*; item *lecti structura*: à 2. pers. sing p. pass. præced. verbi.

Στρῶσον, *sterne*: a. 1. imperat. act. et

Στρώσω, *sternam*; f. 1. act. verbi ςρώννυμι.

Στρωτὴρ, ῆρος, ὁ, *strator; trabs parva, asser, crates*.

Στρωτὸς, ἡ, ὸν, *stratus*; à 3. sing. p. pass. verbi ςρώννυμι.

Στρωφᾶσθαι, præs. inf. pass. à

Στρωφάω, -ῶ, idem quod ςροφάω, *versor, circumago*: f. 1. m. στρωφήσομαι· à στροφὴ, *versio, flexus*. Th. ςρέφω.

Στρωφώμενος, præs. part. pass. verbi ςρωφάω, quod vide.

Στρώω, inusit. à ςορέω, *sterno*.

Στυγέει, *odit*; 3. sing. ind. præs. ςυγέῃ, *timeat*; 3. sing. præs. sub. verbi στυγέω, *odio persequor*, q. v.

Στυγερὴ, Ion. pro ςυγερὰ, ᾶς, ἡ, *horribilis, odiosa*: dat. pl. ςυγεραῖς à

Στυγερὸς, ρὰ, ρὸν, *terribilis, tristis, gravis*. Th. ςυγέω.

Στυγερώπης, εος, ὁ ϗ ἡ, *invisus*; ex ςυγερὸς, *horribilis*, et ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Στυγερῶς, adv. *horribilitèr*: à ςυγερός.

ΣΤΥΓΕ'Ω, *odio persequor, reformido*; fut. ήσω, et στύξω, ab inusit. ςύγω, a. 1. ἔςυξα, a. 2. ἔςὔγον.

Στύγημα, ἄτος, τὸ, *odium*: et

Στυγητὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, a, um* à perf. pass. verbi ςυγέω.

Στυγνάζω, *tristis sum, contristor*: f. άσω, a. 1. ἐςύγνασα, a. 1. part. act. ςυγνάσας· à συγνὸς, quod vide.

Στυγνάσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi super.

Στυγνὸς, ἡ, ὸν, *odiosus, invisus, tristis*: à

Στῦγος, εος, τὸ, *odium*. Th. στυγέω, *odio persequor*.

ΣΤΥ'ΛΟΣ, ῦ, ὁ, *columna*; item *graphium, STYLUS*: Angl. STYLE

Στὺξ, ὔγὸς, ἡ, *STYX*, nomen fluvii infernalis; à ςυγέω, *exhorresco*.

Στύξαιμι, *odissem*; a. 1. opt. act. verbi ςυγέω.

Στυπεῖον, ῦ, τὸ, et στυππεῖον, et στυππίον, *linum, stupa*: à

ΣΤΥ'ΠΗ, et ςύππη, ης, ἡ, *STUPA*. Est et

Στύπη, *stipes, truncus*; quasi à στύφω, quia eâ utimur ad stipandum.

Στύπϊνος, η, ον, *stupis confectus*: à ςύπη.

Στύπος, εος, τὸ, idem quod præced.

Στύππη. Vide. ςύπη.

Στυπτηρία, ας, ἡ, *alumen*: quia valdè ςύφει, id est, *adstringit*.

Στυπτϊκὸς, ἡ, ὸν, *adstringendi vim habens*. Hinc Angl. STYPTIC. Th. ςύφω.

Στυρακίνη, *populea*. Gen. xxx.

ΣΤΥ'ΡΑΞ, ἄκος, ἡ, *STYRAX*, arbor. In mas. g. ὁ, *lignum jaculi, hastile*; item *jaculum ipsum*.

Στυφελίζω, *asperè tracto, everto, quatio*: f. ξω.

Στυφελίξαι, *quatere*; a. 1. inf. act. verbi ϛυφελίζω. Th. ϛύφω, *adstringo*.

Στυφελὸς, ἡ, ὸν, *durus, asper*; et

Στυφνὸς, *adstringendi vim habens*. Th. ϛύφω.

Στυφρὸς, ρὰ, ρὸν, *durus, rigidus*: qu. ab eod. Th.

ΣΤΥ'ΦΩ, *adstringo*, de iis quæ gustantur; *spisso*; f. ψω. Hinc

Στύψις, εως, ἡ, *adstrictio; spissatio*.

ΣΤΥ'Ω, f. ύσω, *adstringo, durum reddo, denso; tristitiâ afficio*: In med. *lentigine laboro*.

Στωϊκὸς, ἡ, ὸν, *STOICUS, a, um*. Angl. STOIC; ἀπὸ τῆς στοᾶς, *à porticu* sic dicti, ubi disputabant.

Στωμυλέω, -ῶ, *loquax sum, garrio*. Th. ϛόμα.

Στωμυλία, ας, ἡ, *loquacitas, nugæ*: à ϛωμύλος.

Στωμύλλω, idem ac ϛωμυλέω.

Στώμυλμα, ἄτος, τὸ, *loquacitas, nugæ*: à præced.

Στωμῦλος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *garrulus, lepidus, dicax*. Th. ϛόμα.

ΣΥ', et Dor. τὺ, *TU*, in gen. σοῦ, &c. hinc σὸς, ἡ, ὸν, *tuus*.

Σύαγρος, ϐ, ὁ, *aper*: σῦς ἄγριος.

ΣΥ'ΒᾸΡΙΣ, ἴδος, et ιος, ἡ, *SYBARIS, urbs magnæ Græciæ*, et ut alii volunt, *Italiæ*; item *luxus*.

Συβαρίτης, ϐ, ὁ, *SYBARITA, qui est è Sybari*: et

Συβαριτικὸς, ἡ, ὸν, *SYBARITICUS, mollis*. Th. Σύβαρις.

Συβαρῖτις, ιτἴδος, ἡ, *mulier Sybaritica*.

Συβήνη, vel συβίνη, ης, ἡ, *theca ex corio*, propriè *suillo*; etiam *venabulum*: à σῦς.

Συβόσιον, ου, τὸ, *grex suum pascentium*: ex σῦς, et βόσις, ἡ, *pastus*. Th. βόω, *pasco*.

Συβώτης, ϐ, ὁ, *subulcus*; qui σύας βόσει, *pascit*.

Συγγεγραφότες, ων, οἱ, nom. pl. à

Συγγεγρᾰφὼς, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi συγγράφω, *conscribo*. Th. γράφω, *scribo*; f. ψω, p. γέγραφα.

Συγγελάω, -ῶ, *unà rideo*.

Συγγένεια, ας, ἡ, *cognatio, generis et sanguinis communio*: à συγγενής.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. med. verbi συγγίνομαι, *simul sum, conversor*.

Συγγενέσιν, *cognatis*: dat. pl. à

Συγγενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *consanguineus*: ex σὺν, et γένος, εος, τὸ, *genus*. Th. γείνομαι, *nascor, sum*; a. 2. m. ἐγενόμην.

Συγγενώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. à συγγίγνομαι.

Συγγηράσκω, εις, ει, *consenesco*: ex σὺν, et γηράσκω, f. ἄσω, *senesco*. Th. γῆρας, ατος, τὸ, *senectus*.

Συγγίνεσθαι, præs. inf. m. à

Συγγίνομαι, *simul sum, conversor; convenio, coëo: adsum, auxilior; simul gignor*: ex σὺν, et γίγνομαι.

Συγγινώσκω, *cognosco, mihi conscius sum; agnosco; consentio; ignosco*: ex σὺν, et Th. γινώσκω, *cognosco*; f. m. γνώσομαι, p. ἔγνωκα, a. 2. ἔγνων, ως, ω, a. 2. imperat. γνῶθι.

Συγγνώμη, ης, ἡ, *ignoscentia, venia, permissio*: ex σὺν, et γνώμη.

Συγγνωμονικὸς, ἡ, ὸν, *proclivis ad ignoscendum, indulgens; veniâ dignus*: à

Συγγνώμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *facilis in dandâ veniâ, mitis; consentiens*: à συγγνώμη.

Συγγνωσθῆναι, *veniam consequi*; a. 1. inf. pass. verbi συγγινώσκω, *ignosco*; f. m. συγγνώσομαι, a. 2. συνέγνων.

Συγγνωϛὸς, ἡ, ὸν, *ignoscendus, cui danda venia esset*.

Σύγγονος, ου, ὁ καὶ ἡ, *cognatus*: Poët. idem quod συγγενὴς, qu. vide.

Σύγγραμμα, ἄτος, τὸ, *scriptum, liber, opus*; dat. pl. συγγράμμασι· à συγγράφω.

Συγγρᾰφεὺς, έος, ὁ, *scriptor, auctor*: ab eod.

Συγγρᾰφὴ, ῆς, ἡ, *scriptio, historia scriptum; SYNGRAPHA*: ab eod.

Συγγρᾰφω, *conscribo, scriptis mando; stipulor*; f. ψω, a. 1. inf. act. συγγράψαι· ex σὺν, et γράφω, *scribo*.

Συγγυμνασία, ας, ἡ, *exercitatio communis*: ex σὺν, *cum*, et γυμνασία, *exercitatio*.

Συγκαθαιρέω, -ῶ, *unà everto, tollenti onus auxilior, juvo*: ex σὺν, et καθαιρέω, quod ex κατὰ, et αἱρέω, *capio*.

* Συγκαθείργω, *unà cum alio concludo*: ex σὺν, et καθείργω.

* Συγκαθέλκω, et συγκαθελκύω, *deorsùm traho*: ex σὺν, et καθέλκω.

* Συγκαθεύδησις, εως, ἡ, *concubitus*: à

* Συγκαθεύδω, *simul dormio, concumbo*: ex σὺν, et καθεύδω.

* Συγκαθεψέω, -ῶ, *simul decoquo*.

Συγκάθημαι, *consideo*: ex σὺν, et κάθημαι, *sedeo*. Th. ἧμαι, idem.

Συγκαθίζω, *unà colloco*; item *unà sedeo*; a. 1. ind. act. συνεκάθῖσα, a. 1. part. act. συγκαθίσας· ex σὺν, et καθίζω, *sedere facio*. Th. ἵζω, idem.

Συγκαθυφαίνω, *unà intexo*.

Συγκαίω, *aduro, comburo*, f. καύσω, p. συγκέκαυκα· ex σὺν, et Th. καίω, *uro*.

Συγκακοπᾰθέω, -ῶ, *sum particeps afflictionum, unà patior*; fut. ήσω, perf. συγκεκακοπάθηκα· ex σὺν, et κακοπαθέω, *malis afflictor*: quod ex κακὸς, *malus*, et πάσχω, *patior*; a. 2. ἔπᾰθον, p. m. πέπονθα.

Συγκακουχέω, -ῶ, *unà malis vexo*, f. ήσω, p. συγκεκακούχηκα, præs. pass. συγκακουχέομαι, -ῦμαι, *unà malè vexor, conflictor*: ex σὺν, et κακουχέω, *malè tracto*: hoc ex κακὸς, et ἔχω, *habeo*; f. ἕξω, a. 2. ἔσχον.

Συγκᾰλέω, -ῶ, seu -έομαι, -οῦμαι, *convoco*; f. έσω, perf. act. συγκέκληκα, a. 1. συνεκάλεσα, a. 1. med. συνεκαλεσάμην, ω, ατο· ex σὺν, et Th. καλέω, *voco*.

Συγκάλυμμα, ἄτος, τὸ, *operimentum, tegumen, operculum*: à p. pass. verbi seq.

Συγκᾰλύπτω, *cooperio, occulto, obruo*; f. ψω. p. συγκεκάλῠφα, p. pass. συγκεκάλυμμαι, a. 1. pass. συνεκαλύφθην, a. 2. pass. συνεκαλύβην, perf. part. pass. συγκεκαλυμμένος, η, ον, *opertus, tectus*: ex σὺν, et Th. καλύπτω, *occulto, tego*; f. ψω, a. 2. ἐκάλυβον.

Συγκαλύψειεν, 3. sing. a. 1. opt Æol. verbi συγκαλύπτω, q. v.

Συγκάμπτω, *incurvo*; fut. ψω, p. συγκέκαμφα, a. 1. συνέκαμψα, a. 1. imperat. act. σύγκαμψον, άτω, *incurva*: ex σὺν, et κάμπτω, *flecto* f. ψω.

Συγκαταβαίνω, *unà descendo; descendo, ad alterius captum me accommodo*, seu *conditionem probo*; a. 2. ind. act. συγκατέβην, ης, η, a. 2. part. act. συγκαταβὰς· ex σὺν, κατὰ, et -βαίνω, *eo*; f. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Συγκαταβάντες, nom. pl. a. 2. part. act. verbi præced.

Συγκαταγηράω, -ῶ, *unà consenesco*: ex σὺν, κατὰ, et γηράω.

Συγκατᾰγω, *unà reduco, in reducendo adjuvo*: ex σὺν, κατὰ, et ἄγω, *duco*.

Συγκαταζεύγνῡμι, *conjungo*. Th. ζεύγνυμι.

Συγκαταθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συγκατατίθημι, *unà depono*.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, *consensio, comprobatio, suffragium*: ab eod. verbo.

Συγκατακαλύπτω, *unà tego*: à καλύπτω.

Συγκατακληρονομέω, ῶ, *simul possideo*: à κληρονομέω.

Συγκαταμίγνυμι, *commisceo*: ex σὺν, κατὰ, et μίγνυμι.

* Συγκατασήπω, *putrefacio*: à σήπω.

*Συγκατασκάπτης, ου, ὁ, *vastator*: à

* Συγκατασκάπτω, *diruo, perdo*; à σκάπτω.

Συγκατασκευάζω, f. άσω, *unà instruo et adorno*: ex σὺν, κατὰ, et σκευάζω, *instruo, paro*. Th. σκεῦος, εος, τὸ, *vas*.

Συγκατασκευᾰσας, ασα, αν, a. 1. part. act. præced. verbi.

Συγκατασκηνόω, *in eodem tabernaculo versor*; f. ώσω· ex σὺν, κατὰ, et σκηνόω.

Συγκατασπάω, *convello*; f. άσω· ex σὺν, κατὰ, et σπάω.

Συγκαταϛρεψαμένων, gen. pl. a 1. part. m. verbi

Συγκαταϛρέφω, *simul everto*: ex σὺν, κατὰ, et ϛρέφω.

Συγκατατάττω, *unà cum aliis colloco*.

Συγκατατίθημι, *unà depono*, συγκατατίθεμαι, *assentior, consentio, comprobo*, [* subaudi ψῆφον,

ut apud Lat. post concedo. Bos de Ellipsi, voce ψῆφος.] p. pass. συγκατατίθειμαι, p. part. pass. συγκατατεθειμένος, assensus fuerat: ex σὺν, κατὰ, et τίθημι, pono.

Συγκαταφαγόντα, acc. sing. a. 2. part. act. à

Συγκαταφάγω, unà comedo: ex σὺν, κατὰ, et φάγω, edo: a. 2. ἔφάγον, a. 2. inf. φαγεῖν.

*Συγκαταφλέγω, comburo.

Συγκαταψηφίζω, unà damno; item unà eligo; f. ἴσω, p. συγκατεψήφϊκα, præs. pass. συγκαταψηφίζομαι, communibus calculis allegor; a. 1. pass. συγκατεψηφίσθην, ης, η, communibus calculis allectus fui: ex σὺν, κατὰ, et ψηφίζω, calculis computo; item decerno, statuo. Th. ψῆφος, ȣ, ἡ, calculus.

Συγκατέλθωμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi συγκατέρχομαι, infrà accedo: ex σὺν, et κατέρχομαι, decendo; hoc ex κατὰ, et ἔρχομαι, venio; f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Συγκατεργάζομαι, unà conficio, aliquem in aliquâ re conficiendâ adjuvo: ab ἐργάζομαι. Th. ἔργον.

Συγκατορύξαι, a. 1. inf. act. à

Συγκατορύσσω, vel -ττω, confodio unà: ex σὺν, κατὰ et ὀρύσσω, vel -ττω, fodio; f. ξω, p. χα.

Σύγκειμαι, simul positus sum, compositus sum: dicitur de rebus confictis, de quibus inter aliquos convenit: undè

Συγκείμενον, ου, τὸ, pactum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Σύγκειται, certum est, constat. Vide præced.

Συγκεκομμένος, p. part. pass. verbi συγκόπτω, quod vide.

Συγκεντέω, compungo, conficio: à κεντέω.

Συγκεράννῡμι, tempero, commisceo: f. συγκεράσω, a. 1. συνεκέρασα, ας, ε, p. συγκεκέρακα, p. pass. per Sync. συγκέκραμμαι, perf. part. pass. συγκεκραμμένος, η, ον, temperatus, unà permistus: ex σὺν, et κεραννυμι, misceo: f. κεράσω.

Συγκερατίζω, -τίζομαι, cornibus confligo cum aliquo.

Συγκεφᾰλαιόω, summatim recenseo: et -όομαι, -ȣ̃μαι, in summam colligo, vel colligor, consummo: ex σὺν, et κεφαλαιόω. Th. κεφαλὴ, caput.

Συγκεχυμένος, η, ον, confusus, a, um, p. part. pass. verbi συγχύνω, vel -ύω, f. ύω, confundo, quod vide.

Συγκεχωρήσθω, 3. sing. plusq. p. imperat. pass. verbi συγχωρέω, concedo, indulgeo: quod. à χωρέω, εο, accedo; capio; f. ήσω, p. κεχώρηκα.

Συγκεχωσμένα, humo congestâ tecta; p. part. pass. à συγχόω, quod vide.

Συγκῑνέω, -ῶ, commoveo; f. ήσω, p. συγκεκίνηκα, a. 1. συνεκίνεσα, ας, ε. Th. κινέω, moveo. Hinc

Συγκίνησις, εως, ἡ, commotio.

Σύγκλασις, εως, ἡ, confractio: et

Συγκλασμὸς, ȣ̃, ὁ, idem: à verbo

Συγκλάω, confringo, f. άσω.

Σύγκλεισις, εως, ἡ, et

Σύγκλεισμα, ἄτος, τὸ, et

Συγκλεισμὸς, ȣ̃, ὁ, conclusio: à

Συγκλείω, concludo; f. είσω, p. συγκέκλεικα, a. 1. συνέκλεισα, p. pass. συγκέκλεισμαι, σαι, ςαι, p. part. pass. συγκεκλεισμένος, η, ον. Th. κλείω, claudo; f. σω.

Συγκληρονομέω, -ῶ, cohæres sum; f. ήσω, p. συγκεκληρονόμηκα· à

Συγκληρονόμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cohæres: ex σὺν, et κληρονόμος, hæres: hoc ex κλῆρος, ȣ, ὁ, sors, et νέμω, tribuo, possideo; f. νεμῶ, a. 1. ἔνεμα, p. νενέμηκα, p. m. νένομα.

Σύγκλητος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, convocatus; indictus: subst. ἡ, scil. βȣλὴ, senatus, impr. Romanus: à συγκαλέω.

Συγκλύζω, inundo, f. ύσω, p. υκα· à κλύζω.

Σύγκλυς, υδος, collectitius, convena: à præced.

Συγκοιμάομαι, -ῶμαι, unà dormio, unà cubo; concumbo, coëo; f. m. ήσομαι· ex σὺν, et κοιμάω. Hinc

Συγκοίμημα, ἄτος, τὸ, concubitus; item conjux.

Συγκοινωνέω, unà cum particeps, unà communico, commercium habeo; cum dat. nom. pl. part. præs. συγκοινωνȣ̃ντες, f. ήσω, p. συγκεκοινώνηκα, a. 1. συνεκοινώνησα, a. 1. part. act. συγκοινωνήσας, ασα, αν· ex σὺν, et κοινωνέω, particeps sum: hoc à κοινωνὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, consors, particeps. Th. κοινὸς, communis.

Συγκοινωνὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, particeps, consors: ex σὺν, et κοινωνός.

Σύγκοιτις, ιδος, ἡ, concubina: à

Σύγκοιτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, qui cum aliquo in eodem cubili cubat et dormit: ex σὺν, cum, et κοίτη, cubile.

Συγκολλάω, -ῶ, conglutino, f. ήσω, p. συγκεκόλληκα. Th. κολλάω.

Συγκολυμβήσει, 3. sing. f. 1. act. verbi συγκολυμβάω, simul nato. Th. κολυμβάω, nato; f. ήσω.

*Συγκομῑδὴ, (historiæ) collectio: à

Συγκομίζω, unà affero; f. ἴσω, p. συγκεκόμικα, a. 1. συνεκόμισα· ex σὺν, et κομίζω, fero. Th. κομέω, curo.

Συγκοπὴ, ῆς, ἡ, præceps lapsus omnium facultatum seu virium in corpore humano item SYNCOPE, fig. Gram. à

Συγκόπτω, f. ψω, concido; contundo; contraho: ex σὺν, et κόπτω, scindo.

Συγκοσμέω, -ῶ, simul orno, f. ήσω, f. 1. inf. συγκοσμήσειν· ex σὺν, et κοσμέω.

Σύγκρᾱσες, εως, ἡ, commixtio. Th. κεράννυμι.

Σύγκρῖμα, ἄτος, τὸ, coagmentum, concretum; interpretatio LXX, edictum: à συγκρίνω.

Συγκρῖναι, a. 1. inf. act. et

Συγκρίνας, ασα, αν, a. 1. part. act. à

Συγκρῖνω, commisceo, coagmento; comparo; contendo, concerto; interpretor, LXX. f. νῶ, a. 1. συνέκρινα, a. 1. inf. act. συγκρῖναι. Th. κρίνω, judico.

Σύγκρῐσις, εως, ἡ, concretio, congregatio; comparatio: [* ritus κατὰ τὴν σύγκρισιν αὐτῶν Num. xxix. ritè, juxta ritum.] à præced.

Συγκροτέω, complodo, collido; compono, apparo, colligo, incito: ex σὺν, et κροτέω, pulso. Th. κρότος, pulsus.

Συγκρȣσμὸς, ȣ̃, ὁ, collisio: à

Συγκρȣ́ω, collido, committo; vi aut arte efficio ut aliquis confiteatur ea quæ celebat. Th. κρȣ́ω, pulso.

Συγκρύπτω idem ferè quòd κρύπτω, celo, abscondo; f. ψω, p. κέκρυφα, a. 2. ἔκρυβον.

Συγκρύψαι, a. 1. inf. act. verbi præced.

Συγκτίζω, simul condo, concreo; coloniam deduco, f. ἴσω, p. συνέκτικα· à κτίζω.

Συγκτίςης, ȣ, ὁ, ejusdem coloniæ deducendæ socius: a præced.

Συγκύπτω, deorsùm aspicio, simul inclinor; consentio; f. ψω, p. συγκέκῡφα, a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, pronus sum, demitto oculos, incurvo me deorsùm.

Συγκῠρέω, invenio, contingo, occurro alicui.

Συγκυρία, ας, ἡ, casus: [*κατὰ συγκυρίαν, fortè, fortunâ.] à

Συγκῦρω, concido, accido, evenio· ex σὺν, et κύρω, incido; f. κύρσω, a. 1. ἔκυρσα, vel à συγκυρέω.

Σύγκύφω, contraho.

Συγκωμάζατε, Dor. pro συγκωμάσατε, choream unà instituite, 2. pl. a. 1. imperat. verbi

Συγκωμάζω, (q. ex σὺν, et κωμάζω) unà commissor, f. άσω. Th. κῶμος, hymnus, commissatio.

Συγχαίρω, unà gaudeo; cum dat. imperf. συνέχαιρον, ες, ε, a. 2. pass. συνεχᾰρην, ης, η, gratulatus sum, a. 2. imperat. pass. συγχάρηθι, ήτω, et in pl. συγχάρητε. Th. χαίρω, gaudeo; f. αρῶ, p. κέχαρκα.

Συγχαρεῖται, 3. sing. f. 2. m. et

Συγχάρητε, 2. pl. a. 2. imperat. pass. verbi συγχαίρω, gratulor.

Σύγχει, turba, præs. imperat. act. à

Συγχέω, confundo, consterno; item concito turbam, udi omnis generis homines promiscuò confluunt: f. συγχεύσω, a. 1. συνέχεα, a. 2. συνέχεον, ες, ε. Th. χέω, et χείω, fundo: f. χέσω, χεῖσω, et χεύσω, a 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα.

* Συγχορεύω, f. εύσω, unà salto, Anacr. v. 11.

Συγχόω, humo congestâ tego, f. ώσω, à χόω, aggerem duco. Th. χέω.

Συγχρᾰ́ομαι, -ῶμαι, commercium habeo cum aliquo; cum dat. [*cum præp. commodato accipio: συγχρησάμενος παρὰ Λόκρων τριήρεῖς, Polyb. l. 20. à Locris tiremes commodato accipientes.] f. m. ήσομαι, p. pass. συγκέχρημαι. Th. χράω, commodo.

Συγχρονίζω, æqualis ætate sum; item commoror; f. ἴσω, p. συγκεχρόνῐκα; ex σὺν, et χρονίζω. Th. χρόνος, tempus.

Συγχύνω, et συγχύω, confundo; f. ύσω, p. συγκέχυκα, a. 2. vel im-

perf. συνέχυνον, ες, ε, *disputando pudefeci, superavi*: p. pass. συγκέχυμαι, σαι, ται, *conturbatus fui*; p. part. pass. συγκεχυμένος, η, ον, *confusus, a, um*: a. 1. pass. συνεχύθην, ης, η. Ex σὺν, et χύω, vel χύνω, *fundo*. Th. χέω, idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ, *confusio*: à præced.

Συγχύω, vide συγχύνω.

* Συγχωνεύω, *conflo*.

* Συγχώννῦμι, vel συγχωννύω, *aggere communio*; *terrâ aggestâ obruo*.

Σύγχωρα, ας, ἡ, *ejusdem regionis*: ex σὺν, et χῶρα, *locus*. Th. χῶρος, idem.

Συγχωρέω, *concedo, assentior; indulgeo; condo, ignosco; do veniam*: f. ήσω, præs. part. pass. συγχωρέμενος. Ex σὺν, et χωρέω, *eo, accedo*.

Συγχωρητέον, *concedendum est*, adj. verbale à præced.

Συγχῶσαι, a. 1. infin. verbi συγχόω.

Σύδην, adv. *celeritèr, impetuosè*: à σύω, *concito*. Th. σείω, *agito*.

Σύες, *sues*, nom. pl. à σῦς, σύος, ὁ, ϗ ἡ, *sus*, pro quo usitatiùs ὗς, ὑὸς, ὁ ϗ ἡ.

Σύετο, *concitatus est*, 3. sing. imperf. vel a. 2. m. Ion. pro ἐσύετο, verbi σύομαι, vel σεύομαι, *concito*. Th. σείω, *agito*.

Συζάω, -ῶ, *unà vivo*: præs. inf. συζῆν, pro συζᾷν, Dor. f. συζήσω, p. συνέζηκα· ex σὺν, et ζάω, *vivo*.

Συζευγνύω, vel συζεύγνῦμι, *conjungo*: f. συζεύξω, a. 1. συνέζευξα, perf. συνέζευχα, p. pass. συνέζευγμαι, p. part. pass. συνεζευγμένος, η, ον, ex σὺν, et ζευγνύω, *jungo*.

Συζῆν, Dor. pro συζᾷν, à συζάω.

Συζητέω, -ῶ, *mutuò quæro, disceptio, disputo*; imperf. συνεζήτεον, -ουν, εες, -εις, εε, ει, f. ήσω, p. συνεζήτηκα, a. 1. συνέζησα· ex σὺν, et ζητέω.

Συζήτησις, εως, ἡ, *disputatio, disceptatio*: et

Συζητητὴς, ȣ̃, ὁ, *disputator, philosophus, doctus*: à συζητέω.

Συζυγία, ας, ἡ, *conjunctio, copulatio; conjugium*; in Gramm. *conjugatio*: à

Σύζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *conjunctus, copulatus; conjux*: à ζυγὸς, *jugum*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Συζῶν, ῶντος, præs. part. act. à συζάω, *unà vivo*, q. v.

Συζωννύω, *unà cingo*.

Συζωοποιέω, *unà vitam reddo, unà ad vitam revoco*: f. ήσω, p. συνεζωοποίηκα, a. 1. συνεζωοποίησα· ex σὺν, et ζωὸς, *vivus*, (quod à ζώω, Poët. pro ζάω, *vivo*,) et ποιέω, *facio*.

Συηνὸς, ἡ, ὸν, *qui porcinis est moribus, stupidus, insulsus*: hinc συηνία, *porcini mores*. Th. σῦς, *sus*.

Συθεὶς, *concitatus*, a. 1. part. pass. verbi σεύω, vel σύω, *concito*: perf. pass. σέσυμαι, et ἔσσυμαι, per Metathes. a. 1. pass. ἐσύθην. Th. σείω, *agito*.

Σύθεν, *impetum fecerunt*, 3. pl. a. 1. ind. pass. Ion. et Bœot. pro ἐσύθησαν, verbi ejusd.

Σῦθι, per Sync. pro σύθητι, *festina*, a. 1. imperat. pass. verbi σύω, vide συθεὶς. Vel est præsens, vel a. 2. imperat. act. verbi σῦμι, pro σύω, *concito*. Th. σείω.

Συκαλλὶς, ίδος, ἡ, *ficedula*; quia *ficu* pinguescit. Th. συκέη.

Συκάμῖνος, ȣ, ὁ, *SYCAMINUS, sycomorus*, nomen arboris Pro fructu est συκάμινον, ȣ, τὸ, volunt dici quòd fructum ferat σύκων ἀμείνονα, *qui ficubus meliùs sapit*.

ΣΥΚΕ'Η, -ῆ, έης, -ῆς, ἡ, *ficus*, arbor; σῦκον, ȣ, τὸ, *ficus*, fructus.

Σύκῐνος, ίνη, ινον, *ficulnus; imbecillus, fragilis, inutilis*, ut lignum ficulnum: à præced.

Συκομορέα, ας, ἡ, *ficus Ægyptia*, arbor *sycomorus*: ex σῦκον, *ficus*, et μορέα, ως, ἡ, *morus*.

Συκόμορος, *SYCOMORUS*; Angl. SYCAMORE: ex iisd.

Σῦκον, ȣ, τὸ, *ficus*. Vide συκέη.

Συκοφαντέω, -ῶ, propriè, *indico, illos, qui ficus Athenis aliò exportabant absque vectigali expenso*; per Synec. speciei, *calumnior*; f. ήσω, p. σεσυκοφάντηκα, a. 1. ἐσυκοφάντησα· à

Συκοφάντης, ȣ, ὁ, *SYCOPHANTA, delator*; Angl. A SYCOPHANT: propriè, *qui indicat si quis ficus vetitas exportet*: ex σῦκον, ȣ, τὸ, *ficus*, et φαίνω, *in lucem profero, judico*.

Συκοφαντία, *calumnia, calumniosa delatio*: et

Συκοφαντῐκὸς, ὴ, ὸν, *ad Sycophantam pertinens, calumniosus*: à præced.

Σύκχοι, *calceamenta Phrygia*.

Συκὼν, ῶνος, ὁ, *ficetum*.

Συλαγωγέω, -ῶ, *prædas ago et abduco, deprædor*: ex σύλη, *præda*, et ἄγω, *duco*.

Συλᾱθεὶς, έντος, Dor. pro συληθεὶς, quod vide.

Συλάσκε, *vi spoliabat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἐσύλα· à

Σῡλάω, vel -έω, *spolio, adimo, eripio*: f. ήσω, p. σεσύληκα, a. 1. ἐσύλησα. Th. σύλη, *præda*.

Συλεύμενος, ω, Dor. pro συλεόμενος, ȣ, *prædans*: præs. part. m. verbi συλέω. Th. σύλη, *præda*.

Συλεύω, *spolio, deprædor*: à

ΣΥ'ΛΗ, ης, ἡ, *præda, spolium; prædatio, direptio*.

Συληθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. et

Συλήσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. verbi συλάω, *deprædor*.

Συλλᾰβεῖν, a. 2. inf. act. et

Συλλαβέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συλλαμβάνω, *compræhendo*, q. v.

Συλλᾰβὴ, ῆς, ἡ, *SYLLABA*, qu. quæ literas *comprehendit*; Angl. SYLLABLE: à συλλαμβάνω, *comprehendo*, a. 2. συνέλαβον.

Συλλαβȣ̃σα, a. 2. part. act. f. g. verbi συλλαμβάνω.

Συλλᾰλέω, -ῶ, *colloquor*; cum dat. f. ήσω, p. συλλελάληκα, a. 1. ind. act. συνελάλησα, a. 1. part. συλλαλήσας, ασα, αν· ex σὺν, et λαλέω, *loquor*.

Συλλαμβᾰνω, *complector, prehendo; intelligo*: item *conscius sum; concipio*, de fœminâ; *adjuvo*; f. m. συλλήψομαι, p. Att. συνείληφα, perf. part. act. συνειληφὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. συνέλᾰβον, præs. m. συλλαμβάνομαι, *conjicio; opitulor, auxilior*, cum dat. a. 1. pass. συνελήφθην, a. 2. m. συνελᾰβόμην, ȣ, ετο. Th. λαμβάνω, *capio*.

Συλλέγω, *colligo*; f. συλλέξω, p. συλλέλεχα, a. 1. συνέλεξα, a. 1. imperat. act. σύλλεξον, άτω, a. 1. sub συλλέξω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. συλλέξωσι, præs. pass. συλλέγομαι, *colligor*, [* *convenio*.] ex σὺν, et Th. λέγω, *lego*; f. ξω.

Συλλέξατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. præced.

Συλλήβδην, *comprehensim, summatim*: adv. à συλλαμβάνω.

Συλληφθεὶς, a. 1. part. pass. συλλήφθητι, aor. 1. imperat. pass. συλληφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi συλλαμβάνω.

Συλλήψῃ, *concipies*, 2. sing. f. 1. m. ejusd.

Σύλληψις, εως, ἡ, *comprehensio; auxilium; conceptio; Syllepsis*, fig. Gram. ab eod.

Συλλογίζω, *delectum habeo*; συλλογίζομαι, *ratiocinor; ratiocinando colligo; computo*; f. 1. m. ίσομαι, et Att ιῶμαι, a. 1. m. συνελογισάμην, ω, ατο, perf. pass. συλλελόγισμαι· ex σὺν, et λογίζομαι, quod à λόγος, *ratio*. Th. λέγω, *dico*; f. ξω, p. m. λέλογα.

Συλλογισμὸς, ȣ̃, ὁ, *computatio; collectio quæ ratiocinando fit, SYLLOGISMUS*: Angl. SYLLOGISM: à præced.

Σύλλογος, ȣ, ὁ, *concio, conventio, cætus, concilium, collegium*: à συλλέγω, quod vide.

Συλλοιδορέω, -ῶ, *unà convicior*, f. ήσω, p. συλλελοιδόρηκα· ex σὺν, et λοιδορέω.

Συλλοχάω, -ῶ, *copias congrego*.

Συλλοχῖτος, ȣ, ὁ, *ejusdem cohortis socius*. Th. λόχος, *cohors*.

Συλλῡπέομαι, ȣ̃μαι, *condoleo, condolesco*: ex σὺν, et λυπέω, *dolore afficio, contristo*. Th. λύπη, *dolor*.

Συλλύω, *lites dirimo, consentio, reconcilio*, f. ύσω, aor. 1. pass. συνελύθην· ex σὺν, et λύω.

Συλώμενος, præs. part. pass. verbi συλέω, idem quod συλάω.

Συλῶν, præs. part. act. verbi συλάω, vel -έω, *spolio*: præs. part. pass. συλώμενος.

Συμβαίη, *eveniat*, 3. sing. aor. 2. opt. act. à

Συμβαίνω, εις, ει, *evenio, contingo; transigo; paciscor, fœdus ineo: consentio*: imperf. act. συνέβαινον, fut. m. συμβήσομαι, p. συμβέβηκα, perf. part. act. συμβεβηκὼς, υῖα, ὸς, a. 2. ind. act. συνέβην, ης, η, a. 2. sub. συμβῶ, ῇς, ῃ, a. 2. part.

act. συμβὰς, ᾶσα, ὰν· ex σὺν, et Th. βαίνω, eo.

Συμβᾰλεῖν, aor. 2. inf. act. verbi συμβάλλω.

Συμβαλλεόμενος, conjiciens, Ion. et Att. pro συμβαλλόμενος, præs. part. med. Sic συμβαλεόμενος, pro συμβαλόμενος, a. 2. part. m. ejusd. verbi.

Συμβάλλετον, 2. dual. imperf. act. Ion. pro συνεβλάλλετον· à

Συμβάλλω, *confero, congero: comparo, colligo conjecturâ; congredior cum aliquo; paciscor; pecuniam mutuam do; contexo*, ut mendacia. Συμβάλλυμαι, *conjecturâ assequor; rationem ineo, supputo; confero aliquid de meo*: undè, *largior; adjuvo, prosum in aliquâ re comparandâ*, &c. f. συμβᾰλῶ, a. 2. συνέβᾰλον, a. 2. inf. act. συμβαλεῖν, *confligere*; perf. συμβέβληκα, a. 2. m. συνεβαλόμην, ου, ετο, p. m. συμβέβολα· ex σὺν, et Th. βάλλω, *jacio*.

Συμβάμεν, Dor. pro συμβῆναι, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω, quod vide.

Συμβάντα, acc. sing. m. g. à

Συμβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi συμβαίνω.

Συμβασιλεύω, *unà regno*; f. εύσω, p. συμβεβασίλευκα, a. 1. συνεβασίλευσα, ης, η. Ex σὺν, et βασιλεύω, *regno*. Th. βασιλεὺς, *rex*.

Σύμβᾰσις, εως, ἡ, *conventio, compositio, fœdus, pactum*: à συμβαίνω, quod vide.

Συμβαςάζω, f. άσω, *confero, comparo*: ex σὺν, et βαςάζω.

Συμβεβάναι, Ion. pro συμβεβηκέναι, p. infin. act. et

Συμβέβηκα, ας, ε, perf. ind. act. et

Συμβῆ, 3. sing. a. 2. sub. act. et

Συμβήσομαι, f. 1. m. verbi συμβαίνω, *evenio*, quod vide.

Συμβιβάζω, *concilio; coagmento; accommodo; doceo, instruo, collatis scripturæ locis probo*: f. άσω, εις, ει, a. 1. ind. act. συνεβίβασα, a. 1. ind. pass. συνεβιβάσθην, ης, η, a. 1. part. pass. συμβιβασθεὶς, εῖσα, ὲν, *compactus*: ex σὺν, et βιβάζω, *facio ascendere*. Th. βαίνω, *scando, eo*.

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. pass. verbi præced.

Συμβιβῶ, *instruam*, contract. pro -αῶ, Att. pro συμβιβάσω, fut. 1. verbi συμβιβάζω, quod vide.

Συμβιόω, f. ώσω, *convivo*: ex σὺν, et βιόω, *vivo*. Th. βίος, *vita*.

Συμβίωσις, εως, ἡ, *convictus*: et

Συμβιωτὴς, ου, ὁ, *convictor, contubernalis*: à præced.

Σύμβλημα, ᾰτος, τὸ, *commissura*: à συμβάλλω.

Σύμβλησις, εως, ἡ, *commissio, compago*: ab eod.

Συμβλητὸς, ὴ, ὸν, *conferendus, comparabilis*; verbale ab eod.

Συμβοηθὸς, ου, ὁ, *qui ad suppetias ferendas unà cum aliis convenit, auxiliaris*: ex σὺν, et βοηθὸς, idem.

* Συμβολαιεύω, idem quod συμβάλλω, *contraho*.

Συμβόλαιον, ου, τὸ, *pactum, conventum; syngrapha; æs alienum; pecunia credita; negotium quodcunque pecuniarum; necessitudo*, ap. Lys. et

Συμβολὴ, ῆς, ἡ, *conjectura, congressus, conflictus, commissura*: à συμβάλλω, quod vide.

Συμβολῐκὸς, ὴ, ὸν, *conjecturalis; ænigmaticus*: à συμβάλλω, *jacio*.

Συμβολῐκῶς, adv *conjecturalitèr*: à præced.

Συμβολοκοπέω, -ῶ, *symbolas do in convivia, frequento commissationes*: ex σύμβολον, et κόπος, *labor*.

Σύμβολον, ου, τὸ, *signum, tessera militaris, SYMBOLUM, pactum*: à συμβάλλω.

Συμβουλευτὴς, ου, ὁ, *senator, consiliarius*: à συμβουλεύω. Hinc

Συμβουλευτῐκὸς, ὴ, ὸν, idem: *suasorius*.

Συμβουλεύω, *consulo, consulto, suadeo, consilium do*; f. εύσω, p. συμβεβούλευκα, a. 1. συνεβούλευσα, ας, ε, a. 1. part. act. συμβουλεύσας, a. 1. m. συνεβουλευσάμην, ω, ατο. Ex σὺν, et βουλεύω, *consulto*. Th. βουλὴ, *consilium*.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, *consilium, consultatio, suasio*: et

Συμβουλία, ας, et Ion. ης, ἡ, idem: et

Συμβούλῐον, ου, τὸ, *consilium*. Th. βουλὴ, *consilium*.

Σύμβουλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est è consilio, consiliarius*. * Σύμβουλος δήμου *rhetor qui populo, quid faciendum, sit, suadet*. Fragm. Menandri ut notat Bos. Anim. c. iii. quod malè intellexit Bentl. p. 34.]

Συμβραβεύω, *unà operor, adjuvo*.

Συμβράζομαι, *unà trudor, pellor*.

Συμμαθητὴς, ου, ὁ, *condiscipulus*: à

Συμμανθάνω, *unà disco*. Th. μανθάνω, *disco*, f. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.

Συμμαρτῠρέω, -ῶ, *unà testimonium reddo, unà testor*, f. ήσω, p. συμμεμαρτύρηκα, aor. 1. συνεμαρτύρησα· ex σὺν, et μαρτυρέω, *testor*. Th. μάρτυρ, *testis*.

Συμμᾰχέω, ῶ, *in bello sum socius, sum socius pugnæ; sto à partibus alicujus, defendo, tueor* ex σὺν, et μάχομαι, *pugno*.

Συμμαχία, ας, et Ion. ης, ἡ, *societas in bello, auxilium*: à præced.

Συμμαχίδα, acc. sing, à συμμαχίς.

Συμμαχῐκὸς, ὴ, ὸν, *socialis auxiliaris*: à σύμμαχος.

Συμμᾰχὶς, ίδος, ἡ, *socia*; à σύμμαχος.

Συμμάχομαι, *simul pugno*: à

Σύμμᾰχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *commilito, socius pugnæ*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Συμμένω, *consisto, permaneo, duro*. Th. μένω, *maneo*.

Συμμερίζομαι, *unà partem capio, participor*: cum dat. Ex σὺν, et μερίζω, *partior, distribuo*; f. ίσω, p. pass. μεμέρισμαι. Th. μείρω, *divido*.

Συμμετασχηματίζω, *transfiguro*. Hinc præs. part. m. συμμετασχηματιζόμενος· ex σὺν, et μετασχηματίζω, *transformo*. Hoc ex μετὰ, *trans*, et σχῆμα, ατος, τὸ, *habitus*. Th. ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω, p. pass. ἔσχημαι.

Συμμετεῖχον, ες, ε, imperf. act. à

Συμμετέχω, *unà particeps sum*: ex σὺν, et μετέχω, *particeps sum*; f. μεθέξω. Hoc ex μετὰ, et ἔχω, *habeo*, imperf. εἶχον, a. 2. ἔσχον.

Συμμέτοχος, ου, ὁ καὶ ἡ, *consors, unà particeps*: à præced.

Συμμετρία, *apta compositio membrorum, modus, seu proportio: moderatio*: Angl. SYMMETRY: à

Σύμμετρος, ου, ὁ καὶ ἡ, quasi dic. *commensus, qui est ejusdem vel paris mensuræ; qui justæ magnitudinis est; modicus; accommodatus, aptus*: ex σὺν, et μέτρον.

Συμμέτρως, adv. *moderatè, modicè, satis, congruentèr*: à præced.

Συμμηχανᾶσθαι, præs. infin. med. verbi.

Συμμηχᾰνάομαι, -ῶμαι, *simul excogito, comminiscor*: ex σὺν, et μηχανάομαι.

Συμμιγδὴν, *promiscuè, unà cum*: à

Συμμίγνυμι, *commisceo, permisceo; consero manus*. Th. μίγνυμι, *misceo*; f. μίξω, p. μέμιχα, a. 2. ἔμιγον.

Σύμμικτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *permixtus, promiscuus*: à præced.

Συμμιμητὴς, ου, ὁ, *ejusdem rei imitator*. Ex σὺν, et μιμητὴς, *imitator*. Th. μιμέομαι, -οῦμαι, *imitor*: f. m. ήσομαι.

Συμμίξῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. συμμῖξαι, a. 1. infin. act. verbi συμμίγνυμι, *commisceo*; f. ξω. Th. μίγνυμι, *misceo*.

Σύμμιξις, εως, ἡ, *commixtio, consortium*: ab eod.

Σύμμισγε, præs. imperat. act. à

Συμμίσγω, idem cum συμμίγνυμι.

Συμμισοπονηρέω, -ῶ, *unà improbitatem odi*: ex σὺν, et μισοπονηρέω.

Συμμιχθῇς, *commiscearis*, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi συμμίγνυμι, quod vide.

Σύμμορφος, ου, ὁ καὶ ἡ, *conformis*; σύμμορφα, nom. pl. n. g. Et σὺν, et μορφὴ, *forma*.

Συμμορφόω, -ῶ, *conformem facio*, f. ώσω, p. συμμεμόρφωκα, præs. pass. συμμορφόομαι, -οῦμαι, *conformis fio*: à præced.

Συμπάθεια, ας, ἡ, *consensus in affectibus, convenientia et conjunctio naturæ, SYMPATHIA*, Angl. SYMPATHY: et

Συμπᾰθέω, -ῶ, *condoleo, unà patior; assentior eidem opinioni, placito*: f. ήσω, a. 1. συνεπάθησα, a. 1. imperat. act. συμπάθησον, άτω, a. 1. inf. act. συμπαθῆσαι.

Συμπᾰθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui simul cum alio afficitur et angitur ejus malo*: ex σὺν, et πάθος, quod à πάσχω, *patior*; f. m. πείσομαι, a. 2. ἔπαθον.

Συμπαίκτωρ, ορος, ὁ, *collusor*: à συμπαίζω.

Συμπαίζειν, *colludere*, inf. à

Συμπαίζω, *simul ludo*; f. ξω, p. συμπέπαιχα. Th. παίζω.

Συμπαισδειν, Dor. pro συμπαίζειν, *colludere*. Th. παίζω, *ludo*.

* Συμπανηγυρίζω, *unà festum celebro*.

Συμπάντων. Vide σύμπας.

Συμπαραγίνομαι, *unà accedo*, *unà adsum*; etiam *reo in judicio*: fut. m. συμπαραγενήσομαι, a. 2. m. συμπαραγενόμην, ϩ, ετο· ex σὺν, παρὰ, et γίνομαι, *sum*.

Συμπαράγω, *simul prætereo*, *unà transeo*: fut. άξω, p. συμπαρήχα.

Συμπαρακαλέομαι, -ῦμαι, *communem consolationem percipio*: a. 1. ind. pass. συμπαρεκλήθην, ης, η, a. 1. inf. pass. συμπαρακληθῆναι, *mutuâ erigi consolatione*: ex σὺν, παρὰ, et καλέω, *voco*.

Συμπαρακληθῆναι, vide in præced.

Συμπαραλαμβάνω, *unà accipio*, *simul assumo*: f. m. συμπαραλήψομαι, a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε, a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν, a. 2. part. συμπαραλαβὼν, ῦσα, ὸν· ex σὺν, παρὰ, et λαμβάνω, *capio*; p. pass. εἴλημμαι, a. 1. pass. ἐλήφθην.

Συμπαραληφθῆς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Συμπαραμένω, *unà permaneo*; f. νῶ, p. συμπαραμεμένηκα, a. 1. ind. συμπαρέμεινα· ex σὺν, παρὰ, et μένω, *maneo*; f. νῶ, a. 1. ἔμεινα.

Συμπάρειμι, *unà adsum*, quod ex σὺν, παρὰ, et εἰμὶ, *sum*, præs. part. ὢν, Poët. ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρείποντο, 3. pl. imperf. m. à

Συμπαρέπομαι, *unà consequor*. Th. ἕπομαι, *sequor*.

Συμπαρεόντες, *qui cum iis sunt*, nom. pl. præs. part. Poët. pro συμπαρόντες, à συμπάρει, *unà adsum*.

Συμπαρίστασι, Dor. pro

Συμπαρίστησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Συμπαρίστημι, *adsto*, *adjuvo*: ex σὺν, παρὰ, et ἵστημι, *sto*, *statuo*.

Συμπαρομαρτέω, -ῶ, *comitor*, *adsequor*: ab ὁμαρτέω. Th. ὁμαρτῆ, *simul*.

Σύμπας, ᾶσα, αν, *universus*, *totus*, *simul omnis*: gen. plur. m. et n. g. συμπάντων· ex σὺν, et πᾶς, πᾶσα, πᾶν, *omnis*, *-e*.

Συμπάσχω, *simul patior*: a. 2. συνέπαθον, p. m. συμπέπονθα· ex σὺν, et πάσχω, *patior*: fut. m. πείσομαι.

Συμπατέω, -ῶ, *conculco*, *utroque pede calco*; fut. ήσω· ex σὺν, et πατέω, *calco*.

Συμπείθω, *unà persuadeo*, *persuadeo*. Th. πείθω, f. σω, *persuadeo*.

Σύμπειρος, ϩ, ὁ ϰ ἡ, *qui idem cum aliquo experitur*. Ex σὺν, et πεῖρα.

Συμπέμπω, *unà mitto*: f. ψω, a. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, *mitto*.

Συμπεραίνω, *concludo*, *termino*; f. -περᾶνῶ, perf. συμπεπέραγκα· ex σὺν, et περαίνω.

Συμπεριαιρετέον, *undique tollendum*: verbale à

Συμπεριαιρέω, *undique tollo*: ex σὺν, περὶ, et αἱρέω, *capio*; f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Συμπεριλαμβάνω, *simul comprehendo*, *circumdo*, velut veste: f. m. συμπεριλήψομαι, a. 2. συμπεριέλαβον, a. 2. part. act. συμπεριλαβὼν, ῦσα, ὸν, *complexus*: ex σὺν, περὶ, et λαμβάνω, *capio*; p. λέληφα, et Att. εἴληφα.

Συμπεριφέρω, *unà circumfero*: et συμπεριφέρομαι, *unà circumfero meipsum*; *comitor*; *unà versor*; *familiariter utor*; *obsequor*, *unà ploro*, *gaudeo*, &c. *tracto*, seu *versor in aliquâ re*: ex σὺν, περὶ et φέρω.

Συμπήγνυμι, συμπηγνύω, vel συμπήσσω, *compingo*, *coagmento*, *coalescere facio*. Th. πηγνύω, *compingo*; f. ξω.

* Σύμπηξις, *compactio (lignorum)*

Συμπίνω, *bibo cum aliquo*, cum dat. f. συμπώσω, p. συμπέπωκα, a. 2. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, *bibo*.

Συμπίπτοντα, accus. sing. part. præs. à

Συμπίπτω, *incido*, *incurro*, *contingo*, &c. Th. πίπτω, *cado*, f. 2. m. πεσοῦμαι, p. πέπτωκα, a. 2. ἔπεσον.

Συμπλακήσομαι, η, εται, vide in συμπλέκω.

Συμπλάσας, ασα, αν, a. 1. part. act. et

Συμπλάσασθαι, a. 1. inf. m. verbi συμπλάσσω.

Σύμπλασσε, *conformavit*: Ion. et Poët. pro συνέπλασε, 3. sing. a. 1. ind. act. à

Συμπλάσσω, *fingo*, *accommodo*: f. συμπλάσω· ex σὺν, et πλάσσω, vel -ττω, *fingo*; f. πλάσω.

Συμπλαταγέω, *manibus complosis strepitum edo*: à πλαταγὴ, *crepitaculum*: quod à πλατάσσω, *ex ictu sonitum excito*.

Συμπλεκὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *connexus*: à

Συμπλέκω, *connecto*, *consero manus*; f. ξω, a. 2. συνέπλἄκον, f. 2. ind. pass. συμπλακήσομαι, a. 2. inf. pass. συμπλακῆναι, a. 2. part. pass. συμπλακεὶς, εῖσα, ὲν· ex σὺν, et πλέκω, *necto*; fut. ξω.

Συμπλήγδην, adv. *collisim*: à συμπλήττω.

Συμπληθύω, *impleo*: à πληθύω, vel -ύνω, quod vide.

Συμπληρῦνται, 3. plur. præs. ind. pass. à

Συμπληρόω, -ῶ, *compleo*, *expleo*; f. ώσω, p. συμπεπλήρωκα, præs pass. συμπληρόομαι, -ῦμαι, imperf. pass. συνεπληρούμην, -ύμην, όυ, -ῦ, όετο, -ῦτο, et in 3. pl. -όοντο, -ῦντο, præs. inf. pass. συμπληρῦσθαι· ex σὺν, et πληρόω, *impleo*, quod à πλήρης, εος, ὁ ϰ ἡ, *plenus*. Th. πλέος, idem.

Συμπλήρωσις, εως, ἡ, *ipsa actio complendi*; *perfectio*: ab eod.

Συμπλήττω, vel -σσω, f. ξω, *collido*, *concutio*. Th. πλήσσω, vel -ττω, *percutio*.

Συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, *connexio*, *amplexus*; *manuum consertio in prælio*; *figura oratoria*: à συμπλέκω.

Σύμπλοος, et -ϩς, ὁ ϰ ἡ, *navigationis socius*. Th. πλέω, *navigo*.

Συμπνέω, -ῶ, *conspiro*: *consentio*. Th. πνέω, f. πνεύσω, *flo*, *spiro*.

Συμπνίγω, *suffoco*, *strangulo*, *coarcto*; imperf. act. συνέπνιγον, f. ίξω, p. συμπέπνιχα, a. 1. συνέπνιξα· ex σὺν, et πνίγω, *suffoco*.

*Σύμπνοια, ας, ἡ, *consensus*.

Συμποδίζω, fut. ίσω, a. 1. συνεπόδισα, ας, ε, *pedes obligo*, *impedio*, *cohibeo*, *coërceo*: ex σὺν, et ποδίζω, *pedes ligo*. Th. πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Συμποδίσας, *quum ligâsset*: a. 1. part. act. præced.

Συμποθὲν, *absorptum*, a. 1. part. pass. n. g. verbi συμπίνω, *unà bibo*: a. 1. pass. συνεπόθην. Th. πίνω, *bibo*.

Συμποιέω, -ῶ, *unà facio*; *adjuvo auxilior*; *societatem cum aliquo jungo*: in med. est etiam cogo, veluti *exercitum*: f. ήσω· ex σὺν, et ποιέω, *facio*.

Συμπολεμέω, -ῶ, *simul bellum gero*; fut. ήσω, p. συμπεπολέμηκα· ex σὺν, et πολεμέω.

* Συμπολιτεία, ας, ἡ, *jus unà remp. administrandi*: *communia reip. jura et instituta*: à

Συμπολιτεύω, et -εύομαι, *unà remp. administro*, *in eâdem republ. cum aliis versor*: ex σὺν, et πολιτεύω, *rempub. administro*: hoc à πολίτης, ϩ, ὁ, *civis*. Th. πόλις, *urbs*.

Συμπολῖτης, ϩ, ὁ, *concivis*.

*Συμπονέω, *unà laboro*: à πονέω.

*Συμπονηρεύομαι, *simul cum alio malè ago*.

Συμπορεύομαι, *unà proficiscor*: cum dat. item *convenio*: imperf. m. συνεπορευόμην, ϩ, ετο, f. m. συμπορεύσομαι, a. 1. ind. pass. συνεπορεύθην, ης, η, συμπορευθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. ex σὺν, et πορεύομαι, *eo*, *proficiscor*. Th. πείρω, *transeo*; p. m. πέπορα, indè πόρος, *transitus*, &c.

Συμποσία, ας, ἡ, Poët. idem quod

Συμπόσιον, ϩ, τὸ, *convivium*, *compotatio*; *distinctio ordinum eorum qui accubarent*: ex σὺν, et πίνω, *bibo*; f. πώσω, p. πέπωκα, a. 2. ἔπιον.

Συμπότης, ϩ, ὁ, *compotator*, *conviva*: ex iis.

Συμποτῖκὸς, ἡ, ὸν, *compotatorius*, *convivialis*: à præced.

Συμπράσσω, vel -ττω, *socius sum et adjutor*; *adjuvo*, *opitulor*: ex σὺν, et πράσσω, vel -ττω, *facio*, f ξω.

Συμπρεσβύτερος, ϩ, ὁ, *unà presbyter*. Ex. σὺν, et πρέσβυς, υος, et Att. εως, ὁ, *senex*, comparat. πρεσβύτερος, *senior*.

Συμπρήκτωρ, ορος, ὁ, Ion. *adjutor*: à συμπράσσω, quod vide.

* Συμπρόειμι, *simul procedo*.

Συμπροπέμπω, *unà deduco*. Ex σὺν, πρὸ, et πέμπω, *mitto*.

Συμπροπέμψαι, aor. 1. inf. act. verbi præced.

Συμπρόσειμι, *simul adsum*, *adhæreo*; fut. m. συμπροσέσομαι, imperf. συμπροσῆν. Vide εἰμί.

Σύμπτωμα, ᾶτος, τὸ, *casus*, *quod accidit*; Hinc Angl. SYMPTOM: à συμπέπτωκα, p. pass. verbi συμπίπτω.

Συμφάγω, comedo, f. 2. m. συμφάγομαι, pro -φαγθμαι, a. 2. συνέφάγον. Th. φάγω, edo.

Συμφέρει, conducit, 3. sing. ind. præs. verbi συμφέρω, q. v.

Συμφέρον, τὸ, commodum, utilitas: et

Συμφερτὸς, ἡ, ὸν, collatus, congestus; solidus: à

Συμφέρω, εις, ει, simul fero, conveho; συμφέρειν, convenire, conferre, prodesse; συμφέρομαι, unà moveor; convenio, congruo, alicui consentio, acquiesco in re aliquá; congredior cum aliquo; coëo; pugno, manus confero; evenio, accido: f. συνοίσω, a. 1. συνήνεγκα, a. 1. part act. συνένεγκας, ασα, αν· ex σὺν, et φέρω, fero. f. οἴσω.

Συμφεύγω, unà fugio; fut. 1. m. -φεύξομαι, a. 2. act. συνέφῠγον. Th. φεύγω.

Σύμφημι, propriè unà loquor, et per Metonym. consentio, cum dat. a. 2. συνέφην, ης, η. Th. φημὶ, seu φάω, dico.

Συμφλέγω, comburo, f. ξω, p. m. -πέφλογα· à φλέγω, uro.

Συμφλογίζω, simul inflammo; f. ἴσω, p. -πεφλόγισα· à φλογίζω, inflammo.

Συμφοιτητὴς, ȣ, ὁ, condiscipulus.

Συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio, congestio; item casus, eventus. Plerumque fortuna adversa, calamitas. Vide συμφορή.

Συμφοραίνω, calamitatem alicujus deploro: à præced.

Συμφοράω, -ῶ, condoleo: à συμφορά.

Συμφορέω, Ion. pro συμφέρω, comporto. Hinc συμφορήσαντες, a. 1. part. act. pl. n. m.

Συμφορὴ, Ion. pro συμφορὰ, ᾶς, ἡ, collatio; calamitas, casus: et τὰ συμφορὰ, idem: à συμφέρω.

Σύμφορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, utilis, aptus: item comes: ab eod.

Συμφόρως, adv. commodè, utilitèr; à præced.

Συμφράδμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, qui unà consilia agitat, consiliarius; item unanimis: à

Συμφράζομαι, simul delibero; fut. m. ἄσομαι, et Poët. συμφράσσομαι. Th. φράζω, dico, f. σω, a. 2. ἔφρᾰδον, p. m. πέφραδα.

Συμφράσσασθαι, a. 1. inf. m. Poët. et

Συμφράσσατο, contulerat, 3. sing. a. 1. m. Ion. et Poët. pro συνεφράσατο, verbi συμφράζομαι.

Συμφράσσω, vel

Συμφράττω, concludo, consepio, munio; f. ξω, p. -πέφρᾱχα· ex σὺν, et φράσσω, sepio.

Συμφρονέω, eâdem sum mente, consentio, assentior, communi consilio delibero; item intelligo, concipio: ex σὺν, et φρονέω, fut. ήσω, sapio. Th. φρὴν, mens.

Συμφρῠγω, torrefacio, unà frigo; f. ξω.

Συμφυεῖσαι, nom. pl. f. g. aor. 2. part. pass. verbi συμφύομαι, qu. vide.

Συμφῠλέτης, ȣ, ὁ, contribulis, qui est ex eâdem tribu: ex συν, et φυλέτης, tribulis. Th. φυλὴ, tribus.

Συμφῠομαι, unà enascor; coalesco, cohæresco: a. 2. pass. συνεφυεὶς, εῖσα, ὲν, med. à συμφύω.

Συμφυρμὸς, ȣ̃, ὁ, mixtura: à p. pass. verbi

Συμφῠρω, commisceo, f. φῠρῶ, p. -πέφυρκα, perf. pass. -πέφυρμαι.

Σύμφῠτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unà plantatus, simul genitus, innatus; arboribus consitus, opacus; sociabilis; similis; consentaneus: à

Συμφῠω, f. ῠσω, unà planto, coalescere facio; coagmento: vide suprà συμφῠομαι. Th. φύω, nascor.

Συμφωνέω, qu. ex diversis vocibus unum efficio concentum; concino. Per Metath. consentio, communi consensu paciscor: f. ήσω, p. συμπεφώνηκα, a. 1. συνεφώνησα, ας, ε, pactus; a. 1. pass. συνεφωνήθην, ης, η· συνεφώνηθη ὑμῖν, convenit inter vos. Ex σὺν, et φωνέω, vocem emitto. Th. φωνή.

Συμφωνηθεὶς, a. 1. part. pass. præced.

Συμφώνησις, εως, ἡ, concordia: à συμφωνέω.

Συμφωνία, ας, ἡ, convenientia vocum inter se, consonantia, concentus; consensus; conventum: et

* Σύμφωνον, ȣ, τὸ, pactum, conventum: et

Σύμφωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, consonus; per Metaph. concors, consentiens, conveniens: ex σὺν, et φωνὴ, vox.

Συμψάω, -ῶ, contero, vestigia alicujus ita conturbo, ut non ampliùs appareant: a. 1. part. συμψήσας. Th. ψάω, comminuo.

Συμψηφίζω, computo: f. ίσω, a. 1. συνεψήφισα, ας, ε, perf. συνεψήφικα· ex σὺν, et ψηφίζω, calculis computo. Th. ψῆφος, ȣ, ἡ, calculus.

* Σύμψηφος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, cujus idem est suffragium, consentiens.

Σύμψῡχος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, unanimis: ex σὺν, et ψυχὴ, anima.

ΣΥ῾Ν, CUM, præpos. regens dat. σὺν Χριϛῷ εἶναι, cum Christo esse: [* cum acc. contra morem Græcorum LXX. Eccles.] In compos. unà, pariter, eodem tempore.

Σῦν, suem, acc. à σῦς, συὸς, sus.

Συναγᾱγεῖν, a. 2. inf. act. et

Συναγάγετε, 2. pl. a. 2. imperat. act. et

Συνάγαγον, pro συνήγαγον, a. 2. ind. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάγγελος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, legationis socius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Συναγείρω, colligo me. Th. ἀγείρω, colligo.

Συνάγερθεν, Bœot. pro συνηγέρθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi præced.

Συναγορεύσας, αντος, a. 1. part. act. à

Συναγορεύω, colloquor, adstipulor, eandem causam defendo; tueor, patrocinor: f. εύσα· ex σὺν, et ἀγορεύω, idem quod ἀγοράομαι, concionor, dico. Th. ἀγορὰ, forum.

Συναγρόμενος, præs. part. m. verbi συνάγρομαι, congrego: quod ex σὺν, et ἄγρομαι, per Sync. pro ἀγείρομαι. Th. ἀγείρω, congrego.

* Συναγυρμὸς, ȣ̃, ὁ, collectio: εἰς συνάγυρμον φρονήσεως, Plat. in Polit. ii. tom. p. 272. ad colligendam prudentiam: ab ἀγύρω, congrego, undè et

Συνάγυρτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, simul collectus.

Συνᾱγω, εις, ει, colligo, congrego, [* de uno dicitur, Matt. ξένος ἤμην, ϗ συνηγάγετε με· et LXX. apud Jud. ὐκ ἔϛιν ἀνὴρ συνάγων με εἰς τὴν οἰκίαν, et 2. Sam. Grotius inter Hebraismos refert, necdum suppetit quicquam quo illum confutem. Kypke.] f. συνάξω, a. 2. συνῆγον, et Att. συνήγᾰγον, in 2. pl. συνηγάγετε, hospitio excepistis, a. 2. imperat. συνάγαγε, collige, in 2. pl. συναγάγετε, a. 2. sub. act. συναγάγω, ῃς, ῃ, a. 2. part. act. συναγάγων, ουσα, ον, p. ind. act. συνῆχα, p. pass. συνῆγμαι, ξαι, κται, p. part. pass. συνηγμένος, η, ον, congregatus; a. 1. ind. pass. συνήχθην, ης, η, a. 1. part. pass. συναχθεὶς, f. 2. ind. pass. συναχθήσομαι, p. m. συνήγᾰγα· ex σὺν, et ἄγω, duco.

Συναγωγὴ, ῆς, ἡ, SYNAGOGA, conventus, collectio, schola. Hinc Angl. SYNAGOGUE: à præced.

Συναγωνίζομαι, unà certo, f. m. ἴσομαι, p. pass. συνηγώνισμαι, a. 1. m. συνηγωνισάμην, ω, ατο, a. 1. inf. m. συναγωνίσασθαι· ex σὺν, et ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, certamen.

Συναγωνιϛὴς, ȣ̃, ὁ, qui unà certat; in acc. pl. συναγωνιϛάς. Ex σὺν, et ἀγωνιϛὴς, ȣ̃, ὁ, certator, athleta, quod ab ἀγωνίζομαι, certo.

Συνᾴδοσι, 3. pl. præs. à

Συνᾴδω, consono; consentio. Th. ἀείδω, et contr. ᾄδω, cano, f. ᾄσω, p. ᾖκα.

Συναθλέω, -ῶ, unà certo, f. ήσω, p. συνήθληκα, a. 1. συνήθλησα, ας, ε, ab ἀθλέω, pro ἀεθλέω, certo. Th. ἄεθλος, certamen.

Συναθροίζω, congrego, congero, conglobo, glomero: f. οίσω, p. συνήθροικα, a. 1. συνήθροισα, a. 1. part. act. συναθροίσας, perf. pass. συνήθροισμαι, p. part. pass. συνηθροισμένος, η, ον, congregatus: ex σὺν, et ἀθροίζω, colligo. Th. ἀθρόος, confertus, in unum collectus.

Συναΐγδην, adv. simul, uno impetu. Th. ἀΐσσω, cum impetu ruo.

Συναΐκτην, impetum paritèr faciebant, Ion. pro συνηΐκτην, 3. dual. plusq. p. pass. verbi συναΐσσω.

Συναίμοις, dat. pl. à

Σύναιμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, consanguineus; ex σὺν, et αἷμα, ατος, τὸ, sanguis.

Συναίρεται, 3. sing. præs. pass. verbi συναίρω, quod vide.

Συναιρέω, simul profligo; item simul complector, contraho in

unum: ex σὺν, et αἱρέω, capio, f. ἥσω, p. ηκα, quod vide.

Συναίρω, simul tollo, confero, opitulor: fut. συνᾰρῶ, p. συνῆρκα, a. 1. συνῆρα, a. 1. inf. act. συνᾶραι. Th. αἴρω, tollo.

Συναΐσσω, simul irruo; f. ξω, f. 1. m. συναΐξομαι, p. pass. συνῆϊγμαι, plusq. p. συνηΐγμην, ξο, κτο. Th. ἀΐσσω, ruo, cum impetu feror; f. ξω.

Συναιχμάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, captivitatis socius: ex σὺν, et αἰχμάλωτος, ου, ὁ ϗ ἡ, captivus.

Συνακολουθέω, -ῶ, unà sequor, f. ήσω, p. συνηκολούθηκα, a. 1. συνηκολούθησα. Th. ἀκόλουθος, ου, ὁ ϗ ἡ, comes.

Συναλγέω, unà doleo, f. ήσω, p. συνήλγηκα. Th. ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Συναλίζω, congrego, f. σω, p. συνήλικα, præs. part. m. συναλιζόμενος, conveniens, veniens in cœtum, à. 1. part. pass. συναλισθεὶς, ab ἁλίζω, congrego. Th. ἅλις, satis, adv.

* Συναλίσκω, unà consumo.

Συνάλλαγμα, ᾰτος, τὸ, commercium, contractus, impr. de pecuniâ: à p. pass. verbi

Συναλλάττω, paciscor cum aliquo; item congredior cum aliquo; concilio: ab ἀλλάττω, muto, f. ξω, p. χα.

Συνάμ' pro συνάμα, adv. simul cum, unà: ab ἅμα, simul.

Συνάμορος, vel συνάμμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, vastator, maleficus. Vide συναμωρέω.

Συναμφότερον, pro ἀμφότερον, utrumque. Th. ἄμφω, ambo vel ambæ.

Συναμωρέω, lædo, vasto. Alii malunt σιναμωρέω legere; quod à σινάμωρος, ου, ὁ ϗ ἡ, cui in fatis est nocere alii; qui ad id natus est ut alios lædat. Scribitur et σινάμορος, ex σίνω, lædo, et μόρος, fatum. Th. μείρω, divido.

Συναναβαίνω, unà ascendo, f. m. βήσομαι, a. 2. συνανέβην, ης, η, a. 2. part. act. συναναβὰς, in f. g. συναναβᾶσα, ης, ἡ, et in pl. συναναβᾶσαι, quæ simul ascenderant: ex σὺν, ἀνὰ, et βαίνω, eo.

Συναναβᾶσι, dat. pl. m. et n. g. a. 2. part. act. συναναβᾶσα, ης, ἡ, a. 2. part. f. g. à præced.

Συναναιρέω, simul tollo: ex σὺν, ἀνὰ, et αἱρέω, capio: f. ήσω, a. 2. εἷλον.

Συνανάκειμαι, simul accumbo, imperf. m. συνανεκείμην, σο, το, et in 3. pl. συνανέκειντο, præs. part. m. συνανακείμενος, η, ον· ex σὺν, ἀνὰ, et κεῖμαι, jaceo: f. m. κείσομαι.

Συναναμίγνυμι, simul commisceo, f. συναναμίξω, aor. 1. συνανέμιξα, præs. inf. pass. συναναμίγνυσθαι· ex σὺν, ἀνὰ, et μίγνυμι, misceo f. μίξω, p. μέμιχα. Hinc

Συνανάμιξις, εως, ἡ, commixtio; commercium.

Συναναπαύομαι, simul quiesco, unà refocillor; f. m. αύσομαι· ex σὺν, ἀνὰ, et παύω, cesso; a. 2. ἔπαυον.

Συναναπλέκω, implico, f. πλέξω, p. πέπλεχα· ex σὺν, ἀνὰ, et πλέκω, necto.

Συναναστρέφω, unà revertor; συναναστρέφομαι, converso cum aliquo: ex σὺν, ἀνὰ, et στρέφω, verto, f. ψω, Hinc

Συναναστροφὴ, ῆς, ἡ, reversio, conversatio.

Συναναφέρω, simul eveho, f. συνανοίσω, a. 1. συνανήνεγκα· ex σὺν, ἀνὰ, et φέρω.

* Συναναφορὰ, ᾶς, ἡ, relatio vel respectus ad aliquid, ἐπὶ τὰ θεῖα, ad res divinas. Antonin. iii. § 13. à præced.

Συνανεστρᾰ́φην, a. 2. ind. pass. verbi συναναστρέφω.

Συναντάω, -ῶ, occurro: cum dat. f. ήσω, f. 1. part. act. συναντήσων, οντος, a. 1. ind. act. συνήντησα, a. 1. part. συναντήσας· ex σὺν, et ἀντάω, obvius fio. Th. ἀντί.

Συνάντημα, ᾰτος, τὸ, occursus, eventus, exitus; à præced.

Συνάντησις, εως, ἡ, occursus: ab eod.

Συναντιλαμβάνω, vicissim juvo, opem fero; cum dat. a. 2. m. συναντελᾰβόμην, ου, ετο, a. 2. sub. m. συναντιλάβωμαι, ῃ, ηται· ex σὺν, ἀντὶ, et λαμβάνω, capio; f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Συνάντομαι, occurro, obviàm eo: Poët. pro συναντάω, quod vide.

Συναντώντων, gen. pl. part. præs. præced.

Συναντῶσιν, occurrant; 3. pl. præs. sub. verbi ejusd.

Συνάξει, 3. sing. f. 1. act. verbi συνάγω, quod vide.

Συνάορος, ου, ὁ ϗ ἡ, conjunctus, socius, comes. Th. ἀείρω, erigo, f. 2. ἀερῶ, p. m. ἤορα, et Ion. ἄορα.

Συναπᾰ́γω, simul abripio; f. ξω, p. συναπῆχα, præs. part. m. συναπαγόμενος, ου, obsecundans, obtemperans: a. 1. ind. pass. συναπήχθην, ης, η, simul abreptus fui, a. 1. part. pass. συναπαχθεὶς, έντος, simul abreptus: ex σὺν, ἀπὸ, et ἄγω, duco.

Συνᾰ́πας, ᾶσα, αν, simul omnis: ex σὺν, et ἅπας, universus. Th. πᾶς, omnis.

Συναπέκρυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συναποκρύπτω.

* Συναπέρχομαι, unà cum aliquo abeo.

Συναπιστέατο, Ion. pro συναφίσταντο, 3. pl. imperf. m. vel pass. verbi συναφίστημι, vide ἀφίστημι. Alii legend. consent συναπισταίατο.

Συναποδράω, -ῶ, unà aufugio.

Συναποθνήσκω, simul morior: cum dat. a. 2. ind. act. συναπέθᾰνον, ες, ε, a. 2. inf. συναποθανεῖν· ex σὺν, ἀπὸ, et θνήσκω, morior: f. 2. m. θανοῦμαι, p. act. τέθνηκα.

Συναποκρύπτω, occulto: ex σὺν, ἀπὸ, et κρύπτω, abscondo; f. ψω, a. 2. ἔκρῠβον.

Συναπολέσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. et

Συναπόλῃ, simul pereas; 2. sing. a. 2. sub. med. à

Συναπόλλυμι, unà perdo, συναπόλλυμαι, unà pereo; a. 2. m. συναπωλόμην, ου, ετο· ex σὺν, ἀπὸ, et ὄλλυμι, perdo; f. ὀλέσω, a. 2. m. ὠλόμην, p. m. ὦλα, et Att. ὄλωλα.

Συναποστέλλω, simul mitto, ablego; f. συναποστελῶ, p. συναπέσταλκα, a. 1. συναπέστειλα· ex σὺν, ἀπὸ, et στέλλω, mitto.

Συνάπτω, adnecto, copulo, conjungo, ferrumino, continuo; attingo, advenio, adsum: f. ψω, p. συνῆφα· συνάπτει ὥρα, tempus instat et urget. Th. ἅπτω, necto; f. ψω, p. ἧφα.

Συνᾶραι, a. 1. inf. act. verbi συναίρω, confero. Th. αἴρω, tollo; f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα.

Συνάρασθαι, a. 1. inf. m. ejusd.

Συναρήρακται, Att. redupl. pro συνήρακται, 3. sing. p. pass. à

Συναράσσω, collido, confligo. Th. ἀράσσω, pulso.

Συναριθμέω, -ῶ, connumero, computo: f. ήσω, p. -ηρίθμηκα· ex σὺν, et ἀριθμέω, numero.

* Συναρκέομαι, cum dat. sufficio, patientèr aliquem fero, Theoph. Charact. c. iii. ex σὺν, et ἀρκέομαι, contentus sum.

Συναρμόζω, coapto, concinno; congruo, convenio, quadro: f. σω. Ex σὺν, et ἁρμόζω, apto. Th. ἄρω, idem.

Συναρμολογέω, -ῶ, congruentèr coagmento, aptè concinno; fut. ήσω, p. συνηρμολόγηκα, part. præs. pass. συναρμολογεόμενος, -ούμενος, -εομένη, -ουμένη, congruentèr coagmentatus, -a: ex σὺν, et ἁρμολογέω, -ῶ, aptè concinno, compingo, et hoc ab ἁρμὸς, (pro ἁρμὸς, οῦ, ὁ, compages, ab ἄρω, apto, f. ἀρῶ, p. ἦρκα, p. pass. ἦρμαι,) et λέγω, dico.

Συνάρμοξεν, Dor. et Ion. pro συνήρμοξεν, a. 1. ind. act. verbi συναρμόζω.

Συναρμοσθῆναι, aor. 1. inf. pass. ejusd.

Συναρπᾰγὴ, ῆς, ἡ, abreptio, correptio, rapina: à

Συναρπάζω, simul abripio, diripio; f. ἄσω, p. συνήρπακα, plusq. p. συνηρπάκειν, εις, ει, a. 1. ind. act. συνήρπασα, a. 1. part. συναρπάσας, a. 1. ind. pass. συνηρπάσθην, ης, η, a. 1. part. pass. συναρπασθεὶς, εῖσα, ὲν, abreptus. Th. ἁρπάζω, rapio; f. σω, et Dor. ξω.

Συναρπάσας, αντος, vide in præced.

Συνασπίζω, confertis clypeis pugno, testudine factâ pugno: ab ἀσπίζω, clypeo protego. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.

Συνασπισμὸς, οῦ, ὁ, mutua defensio, cum milites mutua scuta et hastas obtendunt capiti: à præced.

Συναυλίζομαι, unà commoror, conversor, f. m. ίσομαι, p. pass. συνηύλισμαι. Th. αὐλὴ, stabulum.

Συναυξάνω, simul augeo, facio crescere; f. συναυξήσω, p. συνηύξη-

ω, *præs.* m. *συναυξάνομαι*, *simul cresco*; *præs.* infin. m. *συναυξάνεσθαι*· ex *σὺν*, et *αὐξάνω*, *augeo*; f. *ήσω*. Th. *ἀέξω*, idem.

Συναυξηθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. præced.

* Συνάφεια, ας, ἡ, *conjunctio*.

Συναχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi *συνάγω*, *congrego*; f. *άξω*, p. *συνῆχα*. Th. *ἄγω*, *duco*.

Συναχθήσομαι, η, εται, f. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

Συνάχθομαι, *condolesco*; in 3. pl *συνάχθονται*· ab *ἄχθομαι*, *gravor*, *ægrè fero*. Th. *ἄχθος*, εος, τὸ, *pondus*, *onus*.

Σύναψις, εως, ἡ, *conjunctio*: à *συνάπτω*.

Συνάψομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi *συνάπτω*, *connecto*. Th. *ἅπτω*, *necto*; f. *ψω*.

Συνδάκνω, *commordeo*, *compungo*. Vide *δάκνω*, *mordeo*.

Συνδειπνέω, *cum alio cœno*: à *δειπνέω*, *cœno*. Th. *δεῖπνον*, *cœna*.

Συνδείπνησον, άτω, a. 1. imperat. m. verbi præced.

Σύνδεσμος, ȣ, ὁ, *nexus*, *vinculum*: à *συνδέω*, quod vide.

Συνδεόμενος, Ion. pro *συνδεόμενος*, *-ούμενος*, *qui vinctus est cum aliquo*: à

Συνδέω, *simul vincio*, *colligo*, *connecto*, *consocio*, *concilio*: f. *ήσω*, p. *συνδέδεκα*, p. pass. *συνδέδεμαι*, p. part. pass. *συνδεδεμένος*, *simul vinctus*: ex *σὺν*, et *δέω*, *ligo*.

Συνδιακινδυνεύω, *cum aliquo periculum subeo*: ex *σὺν*, *διὰ*, et *κινδυνεύω*, *periclitor*. Th. *κίνδυνος*, *periculum*.

Συνδιατρίβω, *commoror apud* vel *cum*, *consuetudinem habeo cum*; *versor in*, *operam et studiam pono*: imperf. *συνδιέτριβον*, ες, ε· ex *σὺν*, *διὰ*, et *τρίβω*, *tero*: f. *ψω*, p. *τέτριφα*, p. pass. *τέτριμμαι*.

Συνδιαφέρω, *cum alio perfero aut sustineo*, *aliquem in re aliquâ tolerandâ adjuvo*.

Συνδιαχειρίζω, f. ίσω, *contrucido*. Vide in *διαχειρίζω*.

Συνδιέτριβον, ες, ε, imperf. vel a. 2. act. verbi *συνδιατρίβω*.

Συνδιῃτᾶτο, 3. sing. imperf. m. verbi *συνδιαιτάομαι*, *-ῶμαι*, *cohabito*, *contubernalis sum*; à *διαιτάομαι*, *vitam dego*. Th. *δίαιτα*, ης, ἡ, *vivendi mos*.

Σύνδικος, ȣ, ὁ ꝁ ἡ, *testis*, *comes*, *adjutor*: propriè *σύνδικοι* vocantur *plures patroni*, *qui simul unam eandemque causam in judiciis defendunt*. Th. *δίκη*, *jus*.

Συνδιώκω, *unà persequor*.

Συνδοκεῖν, dicitur *de quo inter multos convenit*, *quod communitèr placet*. Th. *δοκέω*, *censeo*.

Συνδοκιμάζω, *simul exploro seu probo*: à *δοκιμάζω*, *probo*, *exploro*.

Συνδοκιμάσοντας, acc. pl. f. 1. part. act. verbi præced.

Συνδοξάζω, *simul glorifico*: f. *άσω*, p. *συνδεδόξακα*, a. 1. ind. pass. *συνεδοξάσθην*, ης, η, a. 1. sub. pass. *συνδοξασθῶ*, ῇς, ῇ, et in 1. pl. *συνδοξασθῶμεν*· à *δοξάζω*, et hoc à *δόξα*, ης, ἡ, *opinio*. Th. *δοκέω*, *videor*.

Σύνδȣλος, ȣ, ὁ ꝁ ἡ, *conservus*, -α. Th. *δȣ̃λος*, *servus*.

Συνδραμέω, -ῶ, *concurro*, f. *ήσω*, p. m. *δέδρομα*.

Συνδραμόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi *συντρέχω*, *concurro*. Th. *τρέχω*, *curro*: f. *θρέξω*, *δεδράμηκα*, a. 2. *ἔδραμον*, p. m. *δέδρομα*.

Συνδρομάδες, ων, *concurrentes*: Epithet. insularum, quæ et *Συμπληγάδες* appellantur. Vide præced.

Συνδρομή, ῆς, ἡ, *concursus*: à *συντρέχω*· vide in *συνδραμόντων*.

Σύνδρομος, ȣ, ὁ ꝁ ἡ, Poët. *concurrens*; *consentiens*, *currûs socius*.

Συνδυάζω, *copulo*, *communico*, *conjungo*; f. *άσω*, p. *-ὲδύακα*.

Σύνδυο, οἱ, αἱ, τὰ, Poët. *duo simul conjuncti*, *bini*; ex *σὺν*, et *δύω*, *duo*.

Συνέβαλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi *συμβάλλω*.

Συνέβη, et Dor. *συνέβα*, 3. sing. a. 2. ind act. verbi *συμβαίνω*, *evenio*. Th. *βαίνω*, *eo*; f. m. *βήσομαι*. a. 2. *ἔβην*.

Συνεβόσκετο, 3. sing. imperf. pass. verbi *συμβόσκω*, *unà pasco*; quod à *βόσκω*, *pasco*. Th. *βόω*, *pasco*: f. *όσω*, et *ώσω*.

Συνεβȣ́λευον, ες, ε, imperf. verbi *συμβȣλεύω*, *consulto*, *hortor*: quod à *βȣλεύω*, idem. Th. *βȣλή*, *consilium*.

Συνεβȣλεύσατο, et *συνεβȣλεύσαντο*, 3. sing. et pl. a. 1. m. verbi ejusd.

Συνέγειρον, a. 1. imperat. act. à

Συνεγείρω, *simul excito*. Th. *ἐγείρω*, *excito*; f. *-ερῶ*, a. 1. *ἤγειρα*, a. 1. pass. *ἠγέρθην*, ης, η.

Συνεδρευόντων, gen. pl. part. præs. act. à

Συνεδρεύω, *consideo*; f. *εύσω*· ab *ἕδρα*, *sedes*. Th. *ἕζομαι*, *sedeo*; f. 2. m. *ἑδȣ̃μαι*.

Συνεδρία, ας, ἡ, *assessio*: à præced.

Συνέδριον, ȣ, τὸ, *consessus*, sc. *judicum*: à

Σύνεδρος, ȣ, ὁ, *consessor*, *assessor*, *consiliarius*: ex *σὺν*, et *ἕδρα*.

Συνείργω, Poët. pro *συνέργω*, quod pro *συνείργω*, *simul includo*, *colligo*, *constringo*. Th. *εἴργω*, *includo*.

Συνεζευγμένος, η, ον, *conjunctus*, *a*, *um*, perf. part. pass. verbi *συζευγνύω*, vel *-νῦμι*, *conjungo*: quod ex *σὺν* et *ζευγνύω*, seu *-υμι*, *jungo*; f. *ζεύξω*.

Συνεζευγμένως, *conjunctim*; adv. à præced.

Συνέζευξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *συζευγνύω*, *conjungo*, quod vide.

Συνεζήτει, 2. sing. imperf. act. verbi *συζητέω*, *discepto*, quod vide.

Συνεζωοποίησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi *συζωοποιέω*, quod vide.

Συνέηκα, ας, ε, Ion. pro *συνῆκα*, a. 1. ind. act. verbi *συνίημι*, f. *συνήσω*· ex *σὺν*, et *ἵημι*, seu *ἕω*, *mitto*.

Συνεθέμεθα, 1. pl. a. 2. ind. m. verbi *συντίθημι*, *constituo*; f. *συνθήσω*, p. *συντέθεικα*, a. 2. m. *συνεθέμην*, ου, το. Th. *τίθημι*, *pono*.

Συνέθεντο, *componebant*; 3. pl. a. 2. ind. m. ejusd. verbi.

Συνέθευ, Dor. pro *συνέθεσο*, *-θεο*, vel *-θȣ*, 2. sing. a. 2. ind. m. verbi *συντίθημι*, a. 2. m. *συνεθέμην*. Th. *τίθημι*, *pono*.

Συνεθίζω, f. *ίσω*, *consuefacio*: quod ab *ἐθίζω*, idem. Th. *ἔθος*, τὸ, *mos*, *consuetudo*.

Συνεθισθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi *συνεθίζω*.

Συνειδέω, f. *ήσω*, *sum conscius*: ab *εἰδέω*, *scio*. Th. *εἴδω*, idem.

Συνείδησις, εως, ἡ, *conscientia*, *intelligentia*; in pl. *συνειδήσεις*· à præced.

Συνεῖδον, 1. sing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi *συνείδω*.

Συνειδυῖα, ας, ἡ, f. g. et in m. g. *συνειδὼς*, ότος, ὁ, *conscius*, et in n. g. *συνειδὸς*, ότος, τὸ, *conscientia*: contractè pro *συνειδηκὼς*, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi *συνειδέω*, q. v.

Συνείδω, *scio*. *perspicio*; a. 2. inf. *συνιδεῖν*, a. 2. part. *συνιδὼν*, όντος, p. m. *σύνοιδα*, *conscius mihi sum*. Th. *εἴδω*, *scio*; *video*: f. m. *εἴσομαι*.

Συνειδὼς, ότος, vide in *συνειδυῖα*.

Συνειλεγμένος, η, ον, Att. pro *συλλελεγμένος*, p. part. pass. verbi *συλλέγω*, *colligo*.

Συνειλέω, *convolvo*, *cogo*, *impello*, *includo*: vide *εἰλέω*.

Συνείληφα, perf. ind. act. Att. undè *συνειληφὼς*, υῖα, ὸς, p. part. act. verbi *συλλαμβάνω*, *comprehendo*, q. v.

Συνειληφυῖα, et *συνειληφὼς*, vide in *συνείληφα*.

Συνείληχα, ας, ε, Att. pro *συλλέληχα*, ας, ε, p. ind. act. verbi *συλλαγχάνω*, *simul*, *sortior*. Th. *λαγχάνω*, *sortior*: a. 2. *ἔλαχον*, tanquam à *λήχω*, inusitat. p. m. *λέλογχα*.

Συνειλοχέναι, *collegisse*: p. infin. Att. et

Συνειλοχὼς, υῖα, ὸς, p. part. Att. verbi *συλλέγω*, *colligo*. Th. *λέγω*, *lego*; f. *ξω*, p. *λέλεχα*, et Att. *εἴλοχα*.

Σύνειμι, *sum cum alio*, *consuetudinem habeo*; *sermocinor*, *in conventu discepto*; cum dat. imperf. *συνῆν*, f. m. *-έσομαι*, præs. infin. *συνεῖναι*, præs. part. *συνὼν*, *conversans*; *οἱ συνόντες τῷ Σωκράτει*, *Socratis familiares*, *discipuli*: ex *σὺν*, et *εἰμὶ*, *sum*.

Συνειπεῖν, *alicui assentire*, *alicui patrocinari*. Th. *ἔπω*, *dico*.

Συνείπετο, 3. sing. imperf. m. verbi *συνέπομαι*, *comitor*. Th. *ἕπω*, *sequor*.

Συνείρω, *connecto*, *perpetuâ oratione declamo*, item *cohæreo*. Th. *εἴρω*, *necto*.

Συνεὶς, *conscius*: a. 2. part. act. verbi *συνίημι*, quod vide.

Συνεισελθεῖν, a. 2. inf. act. à Συνεισέρχομαι, *simul ingredior*.

cum dat. a. 2. ind. συνεισῆλθον, ες, ε· ex σὺν, εἰς, et ἔρχομαι venio; f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Συνεισέφρησε, Att. Sync. pro συνεισεφόρησε, 3. sing. a. 1. ind. act verbi συνεισφορέω, *simul induco:* quod à φορέω, *gesto.* Th. φέρω, Alii volunt ab εἰσφέρω, derivari, *intus admitto.*

Συνεισῆλθε, 3. sing. a. 2. ind. act. Vide in συνεισέρχομαι.

Συνεῖχε, *continebat;* 3. sing. imperf. act. verbi συνέχω, *contineo.* Th. ἔχω, *habeo;* imperf. εἶχον, f. σχήσω.

Συνείχετο, *angebatur;* 3. sing. imperf. pass. συνέχω, *constringo.* Vide præced.

Συνεκάθῖσα, *ας, ε,* a. 1. ind. act. verbi συγκαθίζω, *unà colloco et sedes,* q. v.

Συνεκαίετο, *coardebat:* 3. sing. imperf. pass. verbi συγκαίω, quod ex σὺν, et καίω, *uro;* f. καύσω, a. 3. ἔκαον, a. 2. pass. ἐκάην.

* Συνεκβοάω, *unà cum aliis proclamo.*

Συνέκδημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *socius peregrinationis:* ab ἔκδημος, *absens à popularibus suis.* Th. δῆμος, *populus.*

Συνεκέκρατο, per Sync. pro συνεκεκέρατο, 3. sing. plusq. perf. pass. et

Συνεκέρασα, *ας, ε,* a. 1. ind. act. verbi συγκεράννῦμι, *tempero;* f. συγκεράσω, p. συγκεκέρακα. Th. κεράννυμι, *misceo.*

Συνεκίνησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συγκῑνέω, -ῶ, *commoveo,* f. ήσω· ex σὺν, et κινέω, *moveo.*

Συνεκκεντέω, -ῶ, *unà confodio occido:* ex σὺν, et ἐκκεντέω, *effodio.*

Συνέκλεισε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκλείω, *concludo,* q. v.

Συνέκλεκτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unà electus:* ex σὺν, et ἐκλέγω, *eligo.* Th. λέγω, *lego,* f. ξω

Συνεκπολεμέω, -ῶ, *unà debello, simul vinco;* f. σήω. Vide πολεμέω.

Συνεκπράσσω, *simul exigo;* in med. *unà ulciscor:* ex σὺν, ἐκ, et πράσσω.

Συνεκρότησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συγκροτέω, *complodo.*

Συνεκτάττω, *simul instruo:* à verbo τάττω, seu -σσω, *ordino.*

Συνεκτῐκὸς, ή, ὸν, *cohibendi* seu *continendi vim habens; continens et in suo statu conservans; compactus:* à συνέχω.

Συνεκτρέφω, *unà enutrio, simul alo;* f. ψω, à verbo, τρέφω, *nutrio.*

*Συνεκτρέχω, *unà excurro, evenio, adjuvo.* Th. τρέχω.

Συνεκτρῖβω, f. ψω, *contero.* Th. τρίβω.

Συνέκτροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *simul nutriens:* à συνεκτρέφω.

Συνέλᾰβεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo,* quod vide.

Συνελᾰβόμην, ου, ετο, a. 2. m. ab eod.

Συνελᾰλον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi συλλᾰλέω, -ῶ, *colloquor,* quod vide.

Συνελαύνω, *compello, -is:* f. συνελᾰσω, a. 1. συνήλασα, *compuli.* Th. ἐλαύνω, *agito.*

Συνέλεξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συλλέγω.

Συνέλευσις, εως, ἡ, *conventus:* à συνέρχομαι, *convenio.*

Συνεληλυθότας, acc. pl. p. part. m. verbi συνέρχομαι, *convenio,* quod vide.

Συνελήφθην, ης, η, *conceptus fui:* et in 3 pl. συνελήφθησαν, a. 1. ind. pass. verbi συλλαμβάνω, *comprehendo,* quod vide.

Συνελθεῖν, a. 2. inf. act. et

Συνελθόντων, gen. pl. a. 2. part. act. verbi συνέρχομαι, q. v.

Συνελκύω, *contraho:* ex σὺν, et ἑλκύω, f. ύσω, *traho.* Th. ἕλκω, idem.

Συνελογίσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi συλλογίζω, q. v.

Συνελόντι, dat. sing. a. 2. part. act. verbi συναιρέω, *simul everto, contraho in unum.* Th. αἱρέω, *capio;* f. ήσω, p. ῄρηκα, a. 2. εἷλον, a. 2. part. ἑλὼν, όντος.

Συνεμάχησας, 2. sing. a. 1. ind. act. verbi συμμᾰχέω, *pugnæ sum socius, sto à partibus alicujus;* f. ήσω. Th. μάχομαι, *pugno.*

Συνέμεν, a. 1. inf. act. Dor. et Æol. pro συνεῖναι, verbi συνίημι, *percipio, intelligo,* q. v.

Συνενείκειεν, Ion. et Æol. 3. pl. a. 1. opt. act. verbi συμφέρω, *confero.* Vide ἐνείκειε.

Συνείκεται, *confertur:* 3. sing. præs. ind. pass. ab συνενείκω, Poët. pro συμφέρω.

* Συνενήνοχα, ας, ε, p. m. ejusd. ὁδὲ τοῦτο συνενήνοχεν, αὐτῷ, Dem. de Rhod. lib. *nihil hoc ei profuit.*

Συνεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *unà diripio.*

Συνεξαμαρτάνω, εις, ει, *unà erro* vel *delinquo:* in 3. pl. συνεξαμαρτάνουσι· ex σὺν, et ἁμαρτάνω, *pecco;* f. ἁμαρτήσω, a. 2. ἥμαρτον.

Συνεξεπρήξαντο, 3. pl. a. 1. m. Ion. pro συνεξεπράξαντο, à συνεπράσσω.

Συνεξέρχομαι, *convenio, unà exeo:* f. 1. m. -ελεύσομαι, p. m. -ελήλυθα. Th. ἔρχομαι.

Συνεξετάζονται, 3. pl. ind. pass. à Συνεξετάζω, *exquiro:* ex σὺν, ἐξ, et ἐτάζω, *examino;* f. σω.

Συνεξετάττον, imperf. verbi συνεκτάττω, *simul ordino.*

Συνεξοκέλλω, *pertraho:* ex σὺν, et ὀκέλλω, *appello;* f. λῶ. Th. κέλλω, f. λῶ. Æol. σω, idem.

Συνεξομοιοῦμαι, *assimilor:* ex σὺν, ἐξ, et ὁμοιόω, *assimilo:* et hoc ab ὅμοιος, *similis.* Th. ὁμὸς, idem.

Συνεξομοιοῦσθαι, præs. infin. pass. verbi præced.

Συνεξορμάω, *unà irrumpo:* ex σὺν, ἐξ, et ὁρμάω, *irruo.* Th. ὁρμὴ, *impetus.*

Συνεξώκειλεν, *pertraxit; devenit:* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεξοκέλλω.

*** Συνεορτάζω,** *unà festum celebro.*

Συνεοχμὸς, Att. pro συνοχμὸς, idem quod συνοχὴ, ῆς, ἡ, *junctura, commissura:* à συνέχω, *contineo.* Th. ἔχω, *habeo.*

Συνεπαθήσατε, 2. pl. a. 1. ind. act. verbi συμπᾰθέω, *condoleo,* q. v.

Συνέπαινος, ου, ὁ ϗ ἡ, *consentiens, comprobans:* ex σὺν, ἐπὶ, et αἶνος, *laus.*

Συνεπακολουθέω, -ῶ, f. ήσω, *unà subsequor, simul sector:* ex σὺν, ἐπὶ, et ἀκολουθέω, *sequor.*

Συνέπαξα, Dor. pro συνέπηξα, q. v. in συνέπηξεν.

Συνεπάψασθαι, Ion. pro συνεφάψασθαι, *simul attingere et aggredi:* a. 1. inf. m. verbi συνεφάπτομαι· ex σὺν, ἐπὶ, et ἅπτομαι, *tango.*

Συνεπελαφρῦνω, *simul allevo:* ex σὺν, ἐπὶ, et ἐλαφρύνω, *allevo.* Th. ἐλαφὸς, *levis, celer.*

Συνέπεμψα, a. 1. ind. act. verbi συμπέμπω, *unà mitto.* Th. πέμπω, *mitto;* f. ψω, p. πέπεμφα.

Συνεπέστην, ης, η, a. 2. ind. act. verbi συνεφίστημι, *unà præficio:* ex σὺν, ἐπὶ, et ἵστημι, *sto;* f. στήσω.

Συνέπηξεν, *condensavit:* 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συμπήγνυμι, *compingo.* Th. πηγνύω, seu πήγνυμι, idem; f. ξω, p. χα, p. m. πέπηγα.

Συνεπιθέσθαι, a. 2. inf. m. verbi συνεπιτίθημι.

Συνεπιμέλομαι, *unà curo.* Th. μέλει, *curæ est.*

Συνεπιμαρτῠρέω, -ῶ, *testimonium insuper præbeo, adstipulor;* f. ήσω, p. συνεπιμεμαρτύρηκα, ex σὺν, ἐπὶ, et μαρτυρέω, *testor.* Th. μάρτυρ, υρος, ὁ, vel ἡ, *testis.*

Συνεπίομεν, 1. pl. a. 2. ind. act. verbi συμπίνω, *bibo cum aliquo:* cum dat. fut. συμπώσω, p. συμπέπωκα, a. 2. ind. act. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, *bibo.*

Συνεπιπονέω, *unà laboro:* ex σὺν, ἐπὶ, et πονέω, *laboro.*

Συνεπισκέπτομαι, *unà inspicio, unà considero:* f. 1. m. ψομαι· à σκέπτομαι, *considero.*

Συνεπισπᾶσθαι, præs. inf. verbi

Συνεπισπάω, -ῶ, *simul attraho.* Th. σπάω.

Συνεπισπόμενος, *simul sequens.* Vide in σπεῖο, *sequere.*

Συνεπίσταμαι, *conscius sum mihi simul scio.* Th. ἵστημι.

Συνεπισχύω, *adjuvo, auxilior, suppetias fero;* f. ύσω, p. συνεπίσχῦκα.

Συνεπιτῐθημι, *simul impono, imputo:* συνεπιτίθεμαι, *simul adorior et invado, insurgo, aggredior; sum; utor, abutor,* ut tempore, &c. ex σὺν, ἐπὶ, et τίθημι.

Συνέπνῑγον, imperf. act. verbi συμπνῑγω, *suffoco;* f. ξω, p. συμπέπνιχα, a. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

Συνέπνιξαν, 3. pl. a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Συνεποδῖσα, ας, ε, a. 1. act. à συμποδίζω.

Συνέπομαι, *consequor, comitor*

cum dat. imperf. m. συνειπόμην, ου, ετο· ex σὺν, et ἕπω, *sequor.*

Συνεπτώκει, *inciderat;* Ion. legitur pro συνεπεπτώκει, 3. sing. plusq. perf. act. verbi συμπίπτω, *incido.* Th. πίπτω, *cado,* quod vide.

* Συνερανίζω, f. ίσω, *colligo, in fasciculum congero; contribuo, opitulor ad aliquid efficiendum,* Isoc. ad Philippum: ex σὺν, et ἐρανός.

* Συνεράω,-ῶ, *simul amo,* Mosch. ult. ex σὺν, et ἐράω. Item *confero aliquid, contribuo:* ἐρανοὶ δὲ εἰσὶν ἀπὸ τοῦ συνερᾷν καὶ συμφέρειν ἕκαστον, Athen. l. viii.

Συνεργέω, -ῶ, *unà operor, adjuvo;* imperf. συνήργεον, -ουν, εες, -εις, εε, -ει, f. ήσω, p. συνήργηκα· à συνεργός.

Συνεργήσεις, 2. sing. f. 1. act. verbi præced.

Συνεργὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *adjutor, administer, collega:* ex σὺν, et ἔργον.

Συνερείδω, *defigo, impingo, fortitèr comprimo;* in med. *incumbo, impressionem facio;* f. είσω· ab ἐρείδω, *figo.*

Συνέριθος, ου, ὁ καὶ ἡ, *socius laboris;* propriè *qui* vel *quæ lanificium simul exercet:* ex σὺν, et ἔριθος.

Συνέρχομαι, *convenio, unà venio, in unum idemque consilium venio; matrimonium ineo;* pro συμβαίνειν, *accidere;* imperf. m. συνηρχόμην, ου, ετο, fut. m. συνελεύσομαι, aor. 2. συνῆλθον, ες, ε, aor. 2. inf. act. συνελθεῖν, aor. 2. part. συνελθὼν, οῦσα, όν, p. m. συνελήλυθα, ας, ε, p. part. med. συνεληλυθὼς, υῖα, ὸς, plusq. p. ind. med. συνεληλύθειν, εις, ει. Th. ἔρχομαι, *venio.*

Σύνες, *intellige;* et in 2.pl. σύνετε, a. 2. imperat. act. verbi συνίημι, *intelligo.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Συνέσει, dat. sing. à σύνεσις, *intelligentia;* acc. σύνεσιν· à συνίημι, *intelligo,* quod vide.

Συνεσθίω, *vescor cum aliquo;* imperf. συνήσθιον, ες, ε· ab ἐσθίω, f. ίσω, idem quod ἔσθω, *edo, comedo.*

Σύνεσις, εως, ἡ, *intellectus, prudentia, sapientia, conscientia; coitio:* à συνίημι.

Συνεσκυθρωπάσαμεν, 1. pl. aor. 1. verbi συσκυθρωπάζω, *simul contristor;* f. άσω.

Συνεσπάραξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. à συσπαράσσω, vel -ττω, *discerpo;* f. ξω, p. συνεσπάραχα. Th. σπαράσσω, *lacero.*

Συνεστάλμενος, *contractus;* p.part. pass. à συστέλλω, *contraho,* q. v.

Συνέστασαν, *constituti erant;* Poët. pro συνέστησαν, 3. pl. a. 2. act. verbi συνίστημι, q. v.

Συνεσταυρώθην, ης, η, *simul cruci fixus sum;* a. 1. ind. pass. et

Συνεσταυρωμένος, η, ον, p.part.pass. verbi συσταυρόω, f. ώσω, p. συνεσταύρωκα. Th. σταυρὸς, οῦ, ὁ, *crux,* seu *palus erectus.*

Συνέστειλαν, *composuerunt ad sepulturam,* 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συστέλλω, f. συστελῶ, a. 1. συνέστειλα.

Συνεστῶσα μάχη, *prælium quod adhuc committitur;* perf. part.act. fœm. gen. per Epenth. τοῦ ε pro συνστῶσα, quod per Crasin dicitur pro συνεστακῶσα, verbi συνίστημι.

Συνέστη, 3. sing. a. 2. ind. act. et

Συνέστηκε, 3. sing. p. ind. act. et

Συνεστήκεε, Ion. pro συνεστήκει, *perstitit, duravit;* 3. sing. plusq. perf. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνεστηκυῖαι, *firmæ;* nom. pl. p. part. f. g. verbi ejusd.

Συνεστήσατε, 2. pl. a. 1. ind.act. verbi συνίστημι, *constituo;* fut. συστήσω, p. συνέστακα, p. part. συνεστακὼς, υῖα, ὸς, et per Crasin, συνεστὼς, υῖα, ός. Th. ἵστημι, *statuo.*

* Συνεστιάω, vel συνεστιάομαι, *convivio seu epulo excipio.*

Συνεστίη, ης, ἡ, *convivium.* Th. ἑστία, *focus.*

Συνεστῶτας, acc. pl. p. part. act. verbi συνίστημι, quod vide.

Συνέσχον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέχω, *constringo.* Th. ἔχω, *habeo;* f. ἕξω, et σχήσω, aor.2. ἔσχον.

Συνεταιρὶς, ίδος, ἡ, *socia, amica; concubina.*

Συνεταῖρος, ου, ὁ, *sodalis, adjutor.*

Συνέταξα, ας, ε, *præcepi;* aor. 1. ind. act. verbi συντάσσω, *constituo;* f. ξω. Th. τάσσω, -ττω, *ordino;* p. τέταχα.

Συνετάφημεν, 1. pl.a. 2. ind. pass. verbi συνθάπτω, *unà sepelio.* Th. θάπτω, *sepelio;* f. ψω, p. τέθαφα· a. 2 ἔταφον.

Σύνετε, *intelligite;* 2. pl. a. 2. imperat. à συνίημι, *intelligo.*

Συνετέθειντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi συντίθημι, *constituo,* q. v.

Συνετέλησα, ας, ε, *finivi;* a. 1. ind. act. à συντελέω, quod vide.

Συνετήρει, 3. sing. imperf. act. verbi συντηρέω, *observo,* quod vide.

Συνετίζω, *intelligentem reddo:* à συνετὸς, et hoc à συνίημι, *intelligo:* quod ab ἵημι, *mitto.* Th. ἕω, idem.

Συνετιῶ, f. 1. Att. pro ίσω, præc. verbi.

Σύνετο, *intellexit;* 3. sing. aor. 2. ind. m. verbi συνίημι. Th. ἵημι, *mitto;* f. ἥσω, a. 2. med. ἕμην, ἕσο, ἕτο.

Συνετὸς, ή, όν, *qui intelligi potest; intelligens, sciens; prudens, solers; compactus, coagmentatus:* à συνίημι, *intelligo.*

Συνετρίβη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi συντρίβω, *contero.* Th. τρίβω, *tero;* f. ψω, p. φα, a. 2. ἔτριβον.

Συνετῶς, adv. *intelligentèr:* à συνετός.

Συνεύαδον, *complacuerunt;* 3. pl. imperf. vel aor. 2. Pleonasmo Æol. pro ἕαδον, et hoc pro ἧδον, quod et detracto augmento dicitur ἅδον, ες, ε· ab ἅδω, *placeo.* Vel ut alii volunt, ab ἁνδάνω, p. m. ἧδα, et ἕαδα.

Συνευδοκέω, *consentio, comprobo;* f. ήσω, perf. συνευδόκηκα· ex σὺν, εὖ, et δοκέω, *videor.*

Συνευνάζω, *cum aliquo sopio;* συνευνάζεσθαι verò *concumbere, cubare cum aliquo:* ab εὐνάζω, *sopio.* Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, *cubile.*

Συνευνάσθην, Bœot. pro συνευνάσθησαν, 3. pl. aor. 1. ind. pass. verbi præced.

Σύνευνος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. *qui* vel *quæ eodem cubili utitur; maritus,* vel *uxor:* ex σὺν, et εὐνὴ, ῆς, ἡ, *lectus.*

Συνευπορέω, -ῶ, *unà comparo, operam suppedito:* ex σὺν, εὖ, et πείρω, *transadigo.*

* Συνευφραίνω, *collætor.*

Συνευωχέω, -ῶ, f. ήσω, *unà convivio excipio;* et συνευωχέομαι,-οῦμαι, *unà epulor;* cum dat. ex σὺν, et εὐωχέω, *convivio excipio.* Th. εὐωχία, ας, ἡ, *convivium, epulum:* qu. ex εὖ, et ἔχειν, *benè habere, lætus esse.*

Συνεφίστημι, *unà præficio; attendo animum;* aor. 2. ind. act. συνεπέστην, p. part. act. συνεφεστὼς, ῶσα, ὸς, *unà præfectus,* præs. m. συνεφίσταμαι, *unà præsum, unà insurgo:* ex σὺν, ἐπὶ, et ἵστημι, *sto, statuo;* f. στήσω.

Συνεφώνησας, 2. sing. aor. 1. ind. act. verbi συμφωνέω, *consentio;* f. ήσω, p. συμπεφώνηκα. Th. φωνὴ, *vox.*

Συνέχεον, εες, εε, imperf. vel aor. 2. verbi συγχέω, *confundo, concito;* f. συγχεύσω, a. 1. συνέχεα. Th. χέω, *fundo.*

* Συνέχεια, ας, ἡ, *continuitas, perpetuitas, assiduitas, crebritas:* à συνεχής.

Συνεχέως, Ion. pro συνεχῶς, *assiduè, frequentèr;* adv. à

Συνεχὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *continuus, conjunctus, creber, freqaens, assiduus:* et

Συνέχουσα, ης, ἡ, præs. part. act. f. g. à

Συνέχω, *unà teneo, cohibeo, contineo, comprimo, coarcto, coërceo; conservo, tueor; comprehendo, calleo; mecum retineo;* f. συνέξω, p. συνέσχηκα, a. 2. συνέσχον, ες, ε, præs. pass. συνέχομαι, imperf. pass. συνειχόμην, ου, ετο. Th. ἔχω, *habeo.*

Συνεχῶς, adv. *continentèr, crebrò, frequentèr, assiduè:* à συνεχής.

Συνεψήφισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συμψηφίζω, *computo;* f. ίσω, p. συνεψήφικα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *calculus.*

Συνηγάγετε, 2. pl. a. 2. ind. act. verbi συνάγω, *congrego;* f. ξω, a. 2. συνῆγον, et Att. συνήγαγον, ες, ε. Th. ἄγω.

Συνῆγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Συνήγειρε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi συνεγείρω, *unà excito;* f. συνεγερῶ, a. 1. pass. συνηγέρθην, ης, η. Th. ἐγείρω, *excito;* a.1. ἤγειρα, ας, ε.

Συνηγέρθητε, 2. pl. a. 1.ind.pass. verbi ejusd.

Συνηγμένος, η, ον, *congregatus;* perf. part. pass. verbi συνάγω, quod vide.

Συνηγόρει, 3. sing. imperf. act. à Συνηγορέω, *patrocinor; assentior, adstipulor:* ab ἀγορέω, seu ἀγορεύω, *loquor, dico.* Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum.*

Συνηγορία, ας, ἡ, *patrocinium*: à
Συνήγορος, ε, ὁ ϗ ἡ, *advocatus, patronus*: ab eod. Th.
Συνηγορῶμεν, 1. pl. imperf. act. verbi συναγορέω.
Συνηδέᾰται, *cognovit*, 3. sing. p. pass. verbi συνειδέω, f. ήσω, p. pass. συνείδημαι, σαι, ται, et 3. sing. Att. συνήδηται, et Ion. dissolut. συνηδέαται. Th. εἰδέω, vel εἴδω, *scio*.
Συνήδει, *conscius erat*; 3. sing. plusq. p. ind. Att. verbi εἴδω, vel εἰδέω, *scio*; f. ήσω, p. ηκα, plusq. p. εἰδήκειν, et per Sync. εἴδειν, Att. ᾔδειν, εις, ει.
Συνήδομαι, f. m. ήσομαι, *pari voluptate et gaudio afficior, gratulor*: ab ἥδομαι, idem. Th. ἡδὺς, *suavis*.
Συνήθεας, acc. pl. à συνήθης.
Συνήθεια, ας, ἡ, *consuetudo, familiaritas*: et
Συνήθη, nom. pl. n. g. à
Συνήθης, εος, ὁ, ϗ ἡ, *consuetus, familiaris*: ex σὺν, et ἦθος, εος, τὸ, *consuetudo*.
Συνήθλησαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi συναθλέω, -ῶ, *unà certo*; f. ήσω, p. συνήθληκα.
Συνήθυς, gen. sing. à συνήθης, εος, -υς, ὁ, ϗ ἡ, *consuetus*. Th. ἦθος, εος, τὸ, *mos*.
Συνηθροισμένος, η, ον, p. part. pass. verbi συναθροίζω, *congrego*, quod vide.
Συνήθων, gen. plur. à συνήθης, εος. Th. ἦθος.
Συνήθως, *pro more*; adv. ab eod.
Συνῆκα, ας, ε, *intellexi*; et in 3. plur. συνῆκαν, aor. 1. ind. act. verbi συνίημι, *intelligo*, quod vide.
Συνήλᾰσα, ας, ε, *compuli*; a. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, *compello, -is*. Th. ἐλαύνω, *agito*; f. ἐλάσω, p. ἤλακα.
Συνῆλθον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi συνέρχομαι, *convenio*, qu. vide.
Συνηλικιώτης, ε, ὁ, *coætaneus, æqualis*: ex σὺν, et ἡλικιώτης, ε, ὁ, idem quod ἧλιξ, ῖκος, ὁ ϗ ἡ, *coætaneus*. Th. ἡλικία, ας, ἡ, *statura*.
Συνήλῐκος, ε, ὁ ϗ ἡ, idem. Dan. i. 10.
Συνηλοίησε, 3. sing. a. 1. act. verbi συναλοιάω, -ῶ, *contundo*; f. ήσω. Th. ἀλοάω, *comminuo*; dicitur et ἀλοιάω.
Συνημοσύνη, ης, ἡ, *societas aut fœderis sanctio, pactum*: à seq.
Συνήμων, *socius*: à σύνειμι.
Συνηνείχθην, ης, η, a. 1. ind. pass. à συμφέρω, *conduco*. Th. φέρω, *fero*; f. οἴσω.
Συνήντησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi συναντάω, *occurro*; f. ήσω ab ἀντάω, *obvius fio*; p. ἤντηκα. Th. ἀντὶ, *pro, contra*.
Συνήργει, 3. sing. imperf. act. verbi συνεργέω, -ῶ, *unà operor*; imperf. συνήργεον, -ευν, εες, -εις, εε, -ει, f. ήσω. Th. ἔργον, *opus*.
Συνηρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *tectus umbrâ, umbrosus, consitus, refertus, densus*. Th. ἐρέφω, *tego*.
Συνήρχετο, 3. sing. imperf. med. verbi συνέρχομαι, *convenio*; imperf. med. συνηρχόμην, ε, ετο, f. m. συνελεύσομαι, a. 2. συνῆλθον. Th. ἔρχομαι, *venio*.
Συνήσθῐον, imperf. act. verbi συνεσθίω, *versor cum aliquo*; f. ίσω. Th. ἔσθω, *edo*.
Συνῆτε, *intelligatis*; 2. pl. aor. 2. sub. act. verbi συνίημι, *intelligo*, quod vide.
Συνήφθην, a. 1. ind. pass. Vide in συνῆψα.
Συνήχθην, ης, η, et in 3. pl. συνήχθησαν, aor. 1. ind. pass. verbi συνάγω, *congrego*. Th. ἄγω, *duco*; f. ἄξω, p. pass. ἦγμαι, aor. 1. pass. ἤχθην, fut. 1. pass. ἀχθήσομαι.
Συνῆψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi συνάπτω, *conjungo*; f. ψω, a. 1. pass. συνήφθην. Th. ἅπτω, *necto*.
Συνθάπτω, *unà sepelio*; f. ψω, p. συντέθᾰφα, a. 2. -έτᾰφον, a. 2. ind. pass. -ετᾰφην, ης, η, *consepultus fui*; aor. 2. part. pass. -ταφεὶς, εῖσα, ὲν. Th. θάπτω, *sepelio*.
Συνθέλω, *simul volo, consentio*: ex σὺν, et θέλω, f. ήσω, *volo*.
Σύνθεμα, ᾰτος, τὸ, *signum, quod ex composito datur, tessera; pactum, fœdus*: à συντίθημαι.
Συνθέμενος, *conjungens, ruminans, perpendens*: a. 2. part. m. verbi συντίθημι, *conjungo*. Th. τίθημι, *pono*; f. θήσω, a. 2. ἔθην, a. 2. m. ἐθέμην, σο, το, aor. 2. imperat. m. θέσο, (θέο, θȣ) θέσθω.
Σύνθεο, et σύνθȣ, *compone, animadverte*; a. 2. imperat. m. ab eod. verbo.
Συνθεσία, ας, ἡ, *compositio, pactum*; gen. pl. Æol. συνθεσιάων· à συντίθημι. Th. τίθημι, *pono*.
Σύνθεσις, εως, ἡ, *composito, commissura cujuslibet rei*; *SYNTHESIS* figura Gram. acc. sing. σύνθεσιν, ab eod.
Σύνθετο, Ion. pro συνέθετο, 3. sing. aor. 2. ind. m. verbi συντίθημι.
Σύνθετος, ε, ὁ ϗ ἡ, et συνθετὸς, ἡ, ὸν, *compositus, coagmentatus*: et
Συνθέτως, à præced. *compositè*: à συντίθημι.
* Συνθέω, *concurro, unà curro*: ex σὺν et θέω.
Συνθῆκαι, nom. pl. à
Συνθήκη, ης, ἡ, *compositio, acervus; pactum, fœdus, consensus*; acc. pl. συνθήκας· à συντίθημι, *compono*. Th. τίθημι, *pono*.
Σύνθημα, ᾰτος, τὸ, *compositum, constitutum, signum*: ab eod.
*Συνθηρευτὴς, ε, ὁ, *venationis socius*: ex σὺν, et θηρευτὴς, *venator*.
Συνθήσει, *componet*; 3. sing. fut. 1. ind. act. verbi συντίθημι.
Συνθλάσαι, aor. 1. inf. act. verbi συνθλάω, quod vide.
Συνθλασθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. verbi sequentis.
Συνθλάω, *confringo; contundo, collido*; f. άσω, aor. 1. -θλασα, p. -τέθλακα, p. pass. -τέθλασμαι, a. 1. ind. pass. -εθλάσθην, fut. 1. pass. -θλασθήσομαι, η, εται· à Th. θλάω, *frango*.
Συνθλίβω, *comprimo*: f. ψω, imperf. -έθλῐβον, ες, ε, perf. -τέθλιφα Th. θλίβω, *premo*: f. ψω.
Συνθνήσκουσι, 3. pl. præs. ind. act. à
Συνθνήσκω, *commorior*. Th. θνήσκω, *morior*; fut. 2. m. θανῦμαι, perf. τέθνηκα, a. 2. ἔθᾰνον.
Συνθρύπτω, propriè *deliciis frango, effæmino, enervo, affligo*; item *comminuo, confringo*: fut. ψω, a. 1. ἔθρυψα, p. -τέτρυφα. Th. θρύπτω, f. ψω, *frango*.
Συνῐδεῖν, *perspicere, considerare*; a. 2. infin. act. verbi συνείδω, p. m. σύνοιδα, *conscius mihi sum*. Th. εἴδω, *video*; f. m. εἴσομαι, a. 2. εἶδον et ἴδον.
Συνιεῖν, præs. infin. pro συνιέναι· à συνιέω, pro συνίημι, *intelligo*: a. 2. σύνην. Th. ἕω, *mitto*.
Συνιεὶς, εῖσα, ὲν, *intelligens*: præs. part. act. verbi συνίημι.
Συνίεμαι, *paciscor, convenio*; præs. med. et
Συνιέμεν, Ion. pro συνιέναι, præs. infin. act. et
Συνίετε, *intelligite*: 2. plur. imperat. præs. act. verbi συνίημι quod vide.
Συνίζω, v. -άνω, *consido, devergo, declino, ut caput in pectus*: ex σὺν, et ἵζω, *sedere facio*.
Συνίημι, propriè *committo*: item *intelligo; gusto, edo* vel *bibo*: 3. plur. συνιῦσι, pro -εῖσι. Sic Rom. iii. 11. συνιῶν, pro συνιεὶς, έντος, præs. part. ad formam ποιῶν, à συνιέω· præs. imperat. act. συνίεθι, έτω, et in 2. plur. συνίετε, *intelligite*: præs. sub. συνιῶ, ῇς, ῇ, et in 3. plur. ῶσι, præs. inf. συνιέναι, f. συνήσω, εις, ει, et in 3. pl. συνήσουσι, perf. συνεῖκα, a. 1. συνῆκα, a. 2. σύνην, ης, η, a. 2. imperat. σύνες, συνέτω, et in 2. pers. pl. συνέτε, a. 2. sub. συνῶ, ῇς, ῇ, et in 2. pl. συνῆτε· ex σὺν, et ἵημι vel ἕω, *mitto*.
Συνίμεν, Ion. Æol. et Dor. pro συνιέναι, præs. infin. act. et
Συνιόντες, nom. plur. aor. 2. part. verbi σύνειμι, *simul eo*: ab εἶμι, *eo*, a. 2 ἴον, a. 2. part. ἰὼν, -όντος. Th. ἕω, *eo*.
Συνίεν, pro συνίεσαν, *intelligebant*: 3. pl. imperf. act. quod à συνιέω, pro συνίημι, q. v.
Συνιῦσι, *intelligunt*: 3. plur. ind. præs. ab eod.
Συνίσαν, *concurrerunt, unà iverunt*: 3. pl. imperf. act. verbi σύνειμι, *unà eo*: quod ab εἶμι, *eo*; imperf. εἶν, εἶς, εἶ, in dual. ἶτον, &c. Th. ἕω, *eo*.
Συνίσᾱσι, *sciunt*: 3. pl. ind. præs. verbi ἴσημι, *scio*.
Συνιςάμενος, μένη, μενον, præs part. m. συνίςασθαι, præs. infin. med. verbi συνίστημι, *constituo* quod vide.
Συνίςᾰται, 3. pers. sing. præs. m. verbi συνίςημι.
Συνιςάντος, gen. part. præs. act. verb ejusd.
Συνιςάνω, vel συνιςάω, *commendo*; idem quod συνίστημι, 2 Cor iii. 1.

Συνίςημι, *constituo, compono, creo, molior; firmo, stabilio; commendo; demonstro, doceo: contraho:* [* Πασιῶνα αὐτῷ συνέςησα, Isocr. Trap. p. 468. *Pasionem sponsorem ei dedi.* Τὴν παρασκευὴν αὐτῶν συνισταμένην ᾐσθάνετο, Xen. Cyrop. p. 46. 8vo. Hutch. *Cum apparatum adversus se conflatum videret.*] f. συςήσω, p. συνέςᾶκα, seu συνέςηκα, p. part. act. συνεςακὼς, et per Crasin συνεςὼς, *consistens*: et per Epenth. συνεςεὼς, aor. 1. ind. act. συνέςησα, præs. inf. m. συνίςασθαι. Th. ἵςημι.

Συνιςῶν, et in nom. pl. συνιςῶντες, præs. part. act. à συνιςάω, *commendo*, idem quod συνίςημι, quod vide.

Συνίςωρ, ορος, ὁ, *cognitor, testis*: ex σὺν, et ἵςωρ, *sciens*.

Συνισχυριεῖν, f. 1. infin. verbi

Συνισχυρίζω, *corroboro*, f. ίσω, et ιῶ. (nam polysyllaba in ίζω, habent fut. in ίσω, vel ιῶ) ex σὺν, et ἰσχυρίζω.

Συνιῶν (pro συνιεὶς) præs. part. act. verbi συνιέω, idem quod συνίημι, *intelligo, committo*. Sed

Συνιὼν, όντος, (pro συνεὶς) aor. 2. part. act. ejusd. verbi.

Συνιῶσι, 3. plur. sub. præs. act. ab eod. verbo.

Συνκωμάξατε, Dor. pro συγκωμάσατε, *choream unà instituite*: 2. plur. aor. 1. imperat. act. verbi συγκωμάζω· ex σὺν, et κωμάζω, *commissor*. Th. κῶμος, ου, ὁ, *hymnus, commissatio*.

Συνναίεσκε, Ion. pro συνέναιε, 3. sing. imperf. act. verbi

Συνναίω, *cohabito*. Th. ναίω, *habito*: f. σω.

Συννενέᾶται, *in acervum congesti sunt*: Ion. pro συννένηνται, 3. pl. p. pass. verbi συννέω.

Συννέφεια, ας, ἡ, *congregatio nubium*: et

Συννεφέω, *nubes cogo*: à

Συννεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nubilus, nube obductus, obscurus*. Th. νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Συννεχὲς, adv. *assiduè, continenter*: à συνεχής.

Συννέω, vel συννήω, *in unum acervum congero*: ex σὺν, et νέω, *glomero*.

Συννῆσαι, *coacervare*, aor. 1. infin. act. à præced.

Συννοέω, f. ήσω, *cogito, intelligo*: ex σὺν, et νοέω, *mente agito*. Th. νόος, νῦς, ὁ, *mens*.

Σύννοια, ας, ἡ, *cogitatio diligens et seria, consideratio; intelligentia; undè et tristitia oris*: à σύννυς

Συννοίη, ης, ἡ, Ion. pro præced.

Σύννομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui cum aliquo pascitur; unà educatus, unà habitans; ejusdem ordinis homo; conjunctus, cognatus*: ex σὺν, et νομὴ, *pabulum*. Th. νέμω, *pasco*: p. m. νένομα.

Σύννυς, ὁ ϗ ἡ, *cogitabundus, meditabundus*: ex σὺν, et νόος, *mens*.

*Συννυμφοκόμος, ου, ὁ, *qui cum aliquo sponsam comitatur et curat*, Eurip. Iphig. in Aul.

Σύννυμφος, ου, ἡ, *connupta; fratria; connurus*: ex σὺν, et νύμφη.

Συνοδεύω, *iter facio cum aliquo*: f. εύσω, p. συνώδευκα· ex σὺν, et ὁδεύω, ab ὁδὸς, ου, ἡ, *via*.

Συνοδία, ας, ἡ, *comitatus, iter commune*: ex iisd.

Συνόδιον, ου, τὸ, *conjunctio, seu coitus lunæ cum sole*: ex iisd.

Συνοιπόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *comes in itinere*: ex σὺν, ὁδὸς, et πόρος, *transitus*. Th. πείρω, *transeo*: p. m. πέπορα.

Σύνοδος, ου, ἡ, *congressus, concio, conventus*, seu *SYNODUS*; item *conjunctio, coitus*; etiam *proventus, reditus*: ex σὺν, et ὁδὸς, *via*.

Συνοδύνάομαι, -ῶμαι, *condoleo*.

Σύνοιδα, *conscius mihi sum*, p. m. συνοιδέναι, p. infin. m. à συνείδω. Th. εἴδω, *scio*.

Συνοικέω, *unà versor, unà habito, matrimonium contraho*: f. ήσω, p. συνῴκηκα. Th. οἶκος.

Συνοίκησις, εως, ἡ, *cohabitatio, contubernium, consortium, connubium*: et

Συνοικητὴρ, ῆρος, ὁ, *qui cum aliquo habitat, contubernalis*: à συνοικέω.

Συνοικία, ας, ἡ, propriè *plures domus eodem loco conjunctæ*; est et *una domus*, sed *in quâ plures habitant*, undè vertitur et *contubernium*: à σύνοικος.

Συνοικίζω, f. ίσω, *unà habitare facio; connubio jungo; nuptum do; marito; coloniam deduco*: ex σὺν, et οἰκίζω.

Συνοικιςὴς, οῦ, ὁ, *qui cum aliquo ædificat, socius alicujus in condendo ædificio, urbe*, &c. ex σὺν, et οἰκιςὴς, ου, ὁ, *ædificator*. Th. οἶκος, ου, ὁ, *domus*.

Συνοικοδομέω, -ῶ, *unà ædifico*, f. ήσω, p. συνῳκοδόμηκα, præs. pass. συνοικοδομέομαι, -οῦμαι, *unà ædificor*: ex σὺν, οἶκος, et δέμω, *struo*.

Σύνοικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *simul habitans, consors, contubernalis*: ex σὺν et Th. οἶκος, *domus*.

Συνοισόμεθα, *congrediemur*; 1. pl. f. 1. m. verbi συμφέρω. Th. φέρω, *fero*, f. m. οἴσομαι, a. 1. ἤνεγκα.

Συνολκὴ, ῆς, ἡ, *contractio*: ab ὁλκὴ, *tractio*.

Σύνολον, adv. *omninò, in universum*: à

Σύνολος, ου, ὁ ϗ ἡ, *integer, universus*. Th. ὅλος.

Συνολοφύρομαι, *unà lamentor*. Th. ὀλοφύρομαι, *lamentor, ejulo*: f. m. -οῦμαι.

Συνόλως, adv. *prorsùs, omninò*: à σύνολος.

Συνομᾶλιξ, ικος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro συνομήλιξ, *ætate par, æqualis*. Vide ὁμῆλιξ.

Συνομιλέω, -ῶ, *versor cum aliquo, unà colloquor*: cum dat. f. ήσω, p. συνωμίληκα. Th. ὅμιλος, *cœtus, turba*.

Συνόμνυμι, *conjuro, conspiro*. Vide ὄμνυμι, *juro*.

Συνομολογέομαι, -οῦμαι, *assentior*: et

Συνομολογέω, -ῶ, *assentior, consentio, comprobo; confiteor; paciscor*: ex σὺν, ὁμὸς, et λόγος. Th. λέγω, *dico*.

Συνομορέω, -ῶ, *confinis sum*: f. ήσω, p. συνωμόρηκα· ex σὺν, et ὅμορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *conterminus*: ex ὁμοῦ, *unà*, adv. et ὅρος, *terminus*.

Συνομοσία, ας, ἡ, *conjuratio*: à συνόμνυμι, *conjuro*.

Συνοπαδὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *comes*: ex σὺν, et ὀπάζω, *persequor, comitem do*: f. άσω.

Συνοράω, -ῶ, *perspicio, intelligo*: f. άσω, p. συνώρακα, et -εώρακα. Th. ὁράω, *video*.

Συνόλωσις, εως, ἡ, *cicatricis contractio*: ab οὐλὴ, *cicatrix*.

Συνουσία, ας, ἡ, *consuetudo, conversatio, concubitus*: à σύνειμι, *unà sum, conversor*. Th. εἰμὶ, seu ἔω, *sum*.

Συνουσιάζω, *coëo*: f. άσω. Hinc

Συνουσιασμὸς, οῦ, ὁ, *coitus, congressus*.

Σύνοφρυς, υος, ὁ ϗ ἡ, *juncta supercilia habens; tristis, trux, arrogans*. Th. ὀφρὺς, ύος, ἡ, *supercilium*.

Συνοχὴ, ῆς, ἡ, *continuatio; compressio, coarctatio; angustia et anxietas; conflictus in prælio*: [* *ambitus*, quo aliquid undique circumdatur, Jos. Ant. viii. 3. 2.] à συνέχω, *constringo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Συνοχωκότε, *coarctati, in angustum coëuntes*: nom. dual. perf. part. act. Atticè pro συνοχηκότε: Atticorum enim est η vertere in ω, et Ion. rejicitur augmentum, à verbo συνοχέω, fut. ήσω, p. συνώχηκα quod à συνοχὴ, *coarctatio, angustia*, hoc à συνέχω. Th. ἔχω, *habeo*.

Σύνοψις, εως, ἡ, *conspectus, compendium*, seu *SYNOPSIS*; *æstimatio*: ex σὺν, et ὄψις, ab ὄπτομαι, *video*.

Συνταγὴ, ῆς, ἡ, *ordinatio, præceptum*: et

Σύνταγμα, ατος, τὸ, *res ordinata*, seu *ordinatio, agmen, exercitus, volumen*, seu *SYNTAGMA*; à συντάσσω, vel -ττω, q. v.

Συντάμνω, Ion. pro συντέμνω, *concido; breve facio*. Th. τέμνω, *seco*.

Συντανύσαις, Æol. pro συντανύσας, a. 1. part. act. verbi

Συντανύω, id. quod συντείνω, *tendo, vergo*. Th. τείνω, idem.

Σύνταξις, εως, ἡ, *constructio*, seu *SYNTAXIS*, hinc Angl. SYNTAX, apud Gram. item *ordo, classis; series; volumen; stipendium; quicquid certo modo præscriptum, imperatum est*: à συντάσσω.

Συνταράσσω, *conturbo*, fut. άξω, p. συντετάραχα· ex σὺν, et ταράσσω, *turbo*.

Συντάσσω, vel -ττω, *unà cum aliis ordino, colloco, constituo*: [*præs. pass. συντάσσομαι, vel συντάττομαι, *accingor, paratus sum*; οὐ συντέταγμαι, Dem. *non sum paratus, instructus*. Luc. in Asin. Vid. Grævii not. in Luc. Solœc. xxiv.] f. ξω,

a. 1. συνέταξα, ας, ε, *præcepi*, p. συντέταχα, perf. pass. συντέταγμαι, ξαι, κται. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*, f. ξω.

Συνταττόμενος, præs. part. m. vel pass. à συντάττω. Vide συντάσσω.

Συνταχύνω, *propero, accelero*. Th. ταχύς.

Συντεθρὰμμενος, *simul educatus*, p. part. pass. à συντρέφω.

Συντείνω, *contendo, incito, pergo, studiosè laboro, festino*. Th. τείνω.

Συντελέθειν, præs. infin. Poët. pro συντελεῖν, *conficere, efficere, parare*. Vide τελέθω.

Συντέλεια, ας, ἡ, *collatio, pensio, tributum: consummatio, finis; impietas, improbitas*, LXX. à συντελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ. Th. τέλος.

Συντέλεσμα, ατος, τὸ, *consummatio, perfectio*: à p. pass. verbi

Συντελέω, -ῶ, *finio, conficio, consummo, perficio, perago; contribuo*; item *sacra facio cum aliis*: fut. έσω, a. 1. συνετέλεσα, ας, ε, p. συντετέλεκα, præs. inf. pass. συντελέεσθαι, -εῖσθαι, *consummari*, p. pass. συντετέλεσμαι, a. 1. ind. pass. συνετελέσθην, ης, η, a. 1. part. συντελεσθεὶς, εῖσα, ὲν, *exactus, ad finem perductus*: ex σὺν, et τελέω.

Συντελὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *utilis, qui tributum confert*. Th. τέλος.

Συντελοῦντα, acc. sing. part. præs. act. verbi συντελέω, quod vide.

Συντέμνω, *concido, præcido, diminuo*: f. εμῶ, p. συντέτμηκα, p. pass. συντέτμημαι, p. part. pass. συντετμημένος, η, ον, *concisus, a, um*, p. m. συντέτομα. Th. τέμνω, *seco*.

Συντέτακται, 3. sing. perf. ind. pass. verbi συντάσσω, *constituo*. Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino*.

Συντετριμμένος, η, ον, *contritus, a, um*, perf. part. pass. verbi συντρίβω, *contero*, q. v.

Συντηρέω, *conservo, observo, revereor*, imperf. συνετήρεον, -ουν, εες, -εις, εε, -ει, f. ήσω, p. συντετήρηκα, præs. pass. συντηρέομαι, -οῦμαι, *conservor*. Th. τηρέω, *servo*.

Συντήρησις, εως, ἡ, *conservatio, observatio*, et SYNTERESIS *conscientiæ*: à 2. sing. p. pass. verbi præced.

Συντηρητικὸς, ή, ὸν, *conservandi vim habens*.

* Συντήριος, ίου, ὁ, idem.

Συντιθέναι, præs. inf. act. συντίθενται, 3. pers. pl. præs. indic. m. vel pass. verbi

Συντίθημι, *compono, concinno, constituo*: f. συνθήσω, p. συντέθεικα, a. 2. συνέθην, præs. med. συντίθεμαι, *paciscor, consentio*, perf. pass. συντέθειμαι, plusq. p. pass. συνετεθείμην, σο, το, a. 2. m. συνεθέμην, σο, το, *pactus sum*. Th. τίθημαι, *pono*.

Συντιμάω, f. ήσω, *magni æstimo*; συντιμῶμαι, *æstimo*: ex σὺν, et τιμάω. Th. τίω, *honoro*.

Συντίμησις, εως, ἡ, *æstimatio, indicatio pretii, pretium*: à præc.

Συντομία, ας, ἡ, *brevitas*: à συντέμνω, *concido*. Th. τέμνω, *seco*: perf. m. τέτομα.

Σύντομος, ου, ὁ ϗ ἡ, *concisus*: ab eod. Th.

Συντόμως, *concisè, breviter*: adv. et

Συντομώτατα, *brevissimè*; superl. à σύντομος.

Σύντονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contentus, concitatus*: à συντείνω, *contendo*. Th. τείνω, *tendo*: fut. ενῶ, p. τέτακα, p. m. τέτονα.

Συντόνως, adv. *vehementèr*: à præc.

Σύντρεις, οἱ, αἱ, *tres simul, terni*. Th. τρεῖς, *tres*.

Συντρέφω, *simul educo, alo*: fut. -θρέψω, p. pass. -τέθραμμαι· ex σὺν, et τρέφω, q. v.

Συντρέχω, *concurro, convenio, advenio; consentio; adjuvo*: fut. m. συνθρέξομαι, a. 2. συνέδραμον, p. med. συνδέδρομα. Th. τρέχω, *curro*.

Συντριβὴ, ῆς, ἡ, *contritio*: à

Συντρίβω, *contero, comminuo, altero, crucio; labore, dolore, et tristitiâ veluti contero*; præs. part. συντρίβων, ουσα, ὸν, f. ψω, p. συντέτριφα, a. 1. συνέτριψα, a. 1. part. act. συντρίψας, ασα, αν, a. 2. ind. act. συνέτριβον, præs. pass. συντρίβομαι, *contero*, p. pass. συντέτριμμαι, p. infin. pass. συντετρῖφθαι, p. part. pass. συντετριμμένος, η, ον, a. 2. ind. pass. συνετρίβην, ης, η, fut. 2. pass. συντριβήσομαι, ῃ, εται. Ex σὺν, et Th. τρίβω, *tero*. Hinc

Σύντριμμα, ατος, τὸ, *contritio*: et

Συντριμμὸς, οῦ, ὁ, idem: à 1. sing. p. pass. verbi præced.

Συντρίψαι, a. 1. infin. ejusd.

Σύντριψις, εως, ἡ, *contritio*: ab eod.

Σύντροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *unà educatus*: à συντρέφω, *simul educo*. Th. τρέφω, *nutrio, alo*; f. ψω, p. m. τέτροφα.

Συντροχάζω, *concurro, simul curro*: ex σὺν, et τροχάζω, *curro*. Th. τρέχω, idem.

Συντυγχάνω, *concurro, convenio; incido in aliquem; colloquor, commercium et consuetudinem habeo; contingo*: cum dat. a. 2. συνέτυχον, ες, ε, a. 2. infin. συντυχεῖν. Th. τυγχάνω, *sum*, f. m. τεύξομαι.

Συντύχη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *affabilis*.

Συντυχία, ας, ἡ, *occursus, colloquium; casus*: à συντυγχάνω.

Συντυχίην, præcedentis acc. sing. Ion.

Συνυμνέω, -ῶ, *unà cano, unà celebro*: ex σὺν, et ὑμνέω, *celebro*.

Συνυπακέεσθαι, præs. infin. m. vel pass. à

Συνυπακέω, *unà subausculto*: ex σὺν, ὑπὸ, et ἀκέω, *audio*; f. σω, p. ήκεκα.

Συνυποκρίνομαι, *unà simulo*: a. 1. ind. pass. συνυπεκρίθην, ης, η· ex σὺν, ὑπὸ, et κρίνω, *secerno*.

Συνυπουργέω, -ῶ, *unà operam confero*, f. ήσω, p. συνυπούργηκα· ex σὺν, et ὑπουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *adjutor*: quod ex ὑπὸ, et ἔργον, *opus*.

Συνυφαίνω, vide ὑφάω, *texo*.

Συνυφὴ, ῆς, ἡ, *tela*: ex σὺν, et ὑφὴ, *textura*.

Συνυψόω, -ῶ, *simul extollo*, f. ώσω, p. -ύψωκα· ab ὑψόω, *extollo*.

Συνωδίνω, *unà instar puerperæ doloribus afficior*. Ex σὺν, et ὠδίνω, *parturio*. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, *dolor*.

Συνῳδὸς, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *non absonus, consentaneus*: ex σὺν, et ᾠδὸς, ab ἀείδω, *cano*.

* Συνωθέω, *simul detrudo, cogo, coarcto, compello*.

Συνῳκηκυῖα, perf. part. act. f. g. verbi συνοικέω, *unà versor*. Th. οἶκος.

Συνώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. verbi συνίεμαι, *paciscor, convenio*.

Συνωμοσία, ας, ἡ, *conjuratio*: et

Συνωμότης, ου, ὁ, *conjuratus, confœderatus*: à συνόμνυμι, *conjuro*, f. συνομόσω. p. Att. συνομώμοκα. Th. ὄμνυμι, *juro*.

Συνωνέομαι, *coëmo*: vide ὠνέομαι.

Συνωνυμία, ας, ἡ, *nominis cum alio in significatione communio*: à

Συνώνυμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *nomen commune habens; idem significans*; ex σὺν, et ὄνομα, ατος, τὸ, *nomen*.

Συνωρὶς, ίδος, ἡ, *par equorum aut mulorum currum trahentium, bigæ*; item *par quodcunque*: qu. συναείρω, *connecto*.

Συνωφελέω, ήσω, *unà adjuvo*.

Συνώχαδον, *confertim, continentèr*: adv. à συνέχω, *contineo*. Th. ἔχω, *habeo*.

Συὸς, *suis*, gen. sing. à σῦς, Dor. pro ὗς, *sus*.

ΣΥ'ΡΑΙ, ῶν, αἱ, *parvæ vilesque lacernæ*. Vide σισύρα.

Συράκοσσαι, ων, αἱ, Dor. et Poët. pro

Συρακοῦσαι, ῶν, αἱ, et Συράκουσαι, SYRACUSÆ, nom. urbis. Gr. *trahentes invitum*.

ΣΥ'ΡΒΗ, ης, ἡ, *tumultus*; Att. τύρβη, ης, ἡ, idem. Hinc τυρβάζω, *turbas seu tumultum excito*: qu. à σύω, *moveo, turbo*.

Σύργαστρος, *operarius*, expon. et *subulcus*: ex σῦς, et ἐργάζομαι, Item *serpens*, in Theocr. ex σύρω, et γαστὴρ, *qui ventrem trahit*.

Συρέντες, *tracti*, nom. pl. aor. 2. part. pass. à σύρω, *traho*, f. ρῶ, a, 2. pass. ἐσύρην.

Συρία, ας, ἡ, *pinguis tunica*; item herbæ nomen.

Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, factum ex *Assyria*, per Aphær. ab *Assur*, hoc est *progressus*, qui fuit filius Semi.

Συρίγγων, gen. pl. à σύριγξ, ιγγος, ἡ, *tibia*.

Συριγμὸς, ῦ, ὁ, *sibilus, stridor*: à 1. sing. perf. pass verbi συρίσσω.

Σῦριγξ, γγος, ἡ, *fistula*; *quicquid fistulosum est*, ut *in rotâ cavum cui axis inseritur, colli et pedis venæ grandiores; caverna*; sed impr. σύριγγες, *sunt cuniculi in opere militari; viæ tectæ*. Th. συρίσσω, *sibilo*.

Συρίζω, *fistulâ cano, sibilo*, f. ίσω, p. σεσύρικα, perf. pass. σεσύρισμαι· à συρίσσω.

Συρηγενὴς, έος, ὁ, ξ ἡ, *genere Syrius.*

Συρικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro συρικτὴς, ȣ, ὁ, *fistulator.*

Συρίξας, αντος, a. 1. part. act. verbi συρίσσω, f. ξω, *sibilo, fistulo.*

Συρίσδειν, Dor. pro συρίζειν, *fistulâ ludere*, verbi συρίζω, id.q. Th. συρίσσω, *sibilo.*

Συρισμὸς, ȣ, ὁ, *sibilus :* à συρίζω.

ΣΥΡΙ'ΣΣΩ, vel -ττω, f. ξω, *sibilo, fistulâ cano ;* hinc σύριγξ, γγος, ἡ, *fistula.*

Συριςὶ, adv. *Syriacè, linguâ Syriacâ.*

Σύρμα, ἄτος, τὸ, *SYRMA*, *quod trahitur*, et *vestis caudata mulierum; tractus, impetus,* ut *venti, imbris,* &c. à σύρω.

Συρμαΐζειν, *purgare potione ex aquâ et zeâ.*

Συρμὸς, ȣ, ὁ, *tractus :* à σύρω.

Σύροισα, *trahens*, Dor. pro σύρυσα, præs. part. f. g. à σύρω, *traho.*

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, *SYROPHŒNISSA*, *ex Syriâ Phœnicibus* conterminâ *oriunda mulier.*

Συῤῥάπτω, *consuo :* ex σὺν, et ῥάπτω, *suo ;* f. ψω, p, ἔῤῥαφα.

Συῤῥάσσω, f. ξω, p. συνέῤῥᾶχα, a. 1 συνέῤῥαξα, idem quod

Συῤῥάττω, f. ξω, *confligo.* Th. ῥάσσω, vel -ττω, *allido.*

Συῤῥέμβομαι, *unà vagor :* ex σὺν, et ῥέμβω, *in gyrum ago.*

Συῤῥέυσι, 3. pl. præs. ind. à

Συῤῥέω, *confluo :* ex σὺν, et ῥέω, *fluo ;* f. ῥεύσω.

Συῤῥήγνυω, vel συῤῥηγνῦω, *confringo ; bellum concito ; confligo.* Th. ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, *frango ;* f. ξω.

Σύρτης, ȣ, ὁ, *tractor :* à σύρω.

Σύρτις, εως, ἡ, *SYRTIS*, in pl. αἱ Σύρτεες, sunt duo sinus in Mediterraneo periculosissimi : à σύρω, *traho*, quòd naves attractas mergant.

Σύρφαξ, ἄκος, ὁ ξ ἡ, *incompositus* item *vilis multitudo* undecunque *tracta :* à σύρω, *traho.*

Συρφετὸς, ȣ, ὁ, *sordes*, qu. contractæ, *vilis plebecula*, seu *fax plebis :* à

ΣΥ'ΡΩ, *traho*, per pavimentum : f. σύρῶ, p σέσυρκα, p.pass. σέσυρμαι.

ΣΥ῀Σ, συὸς, ὁ ξ ἡ, *SUS, porcus, aper :* dat. pl. συσὶ· Th. ὗς, idem.

Συσκέπτομαι, f. ψομαι, *consulto cum alio :* ex σὺν et σκέπτομαι, *video, delibero.*

Συσκευάζω, f. ἄσω, *in fasciculum colligo, compilo, appareo, subdolè struo :* ex σὺν, et σκευάζω. Th. σκεῦος, *vas.*

* **Συσκευὴ**, ῆς, ἡ, *froudulenta molitio, consilium.*

Συσκηνέω, -ῶ, *contubernalis sum, in eodem sum tabernaculo :* ex σὺν, et σκηνέω

Συσκηνοῖεν, 3. pl. præs. opt. à præced.

Σύσκηνος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *contubernalis :* à σκῆνος, εος, τὸ, idem quod σκηνή.

Συσκηνόω, -ῶ, *contubernalis sum :* ex σὺν, et σκηνάω.

Συσκιάζω, *obumbro, occulto ;* fut. ἄσω. Th. σκιά, ᾶς, ἡ, *umbra.*

Συσκιάσαι, aor. 1. infin. act. præced.

Σύσκιος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *umbrosus, opacus :* ex σὺν, et σκιά.

Συσκοτάζω, *obnubilo*, -άζει, *advesperascit :* ex σὺν, et σκοτάζω. Th. σκότος.

Συσκυθρωπάζω, *pariter tristi vultu sum, simul contristor, condoleo :* f. ἄσω· ex σὺν, et σκύθρωπος, *mœstus, vultu tetrico :* quod ex σκυθρὸς, *tetricus*, et ὦψ, *vultus.*

Συσπαράσσω, vel -ττω, *discerpo, lacero ;* f. ξω, p.συνεσπάραχα, a. 1. συνεσπάραξα. Th. σπαράσσω, *lacero.*

Συσπεύδω, *studiosè impensè alicui faveo.* Th. σπεύδω, *festino.*

Συσσεισμὸς, ȣ,ὁ,*concussio ;* à perf. pass. verbi

Συσσείω, *concutio*, f. -είσω, p. συσσέσεικα, p. pass. συσσέσεισμαι. Th. σείω.

Σύσσημον, ȣ, τὸ, *commune signum* à

Σύσσημος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *unà significans :* ex σὺν, et σῆμα, ατος, τὸ, *signum.*

Συσσίτοισιν, *sodalibus*, dat. plur. Ion. à

Σύσσιτος, ȣ, ὁ, *sodalis :* ex σὺν, et σῖτος, ȣ, ὁ, *frumentum.*

Συσσύρω, *unà violentèr traho :* à σύρω.

Σύσσωμος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *ejusdem corporis particeps :* ex σὺν, et σῶμα, *corpus.*

Συςᾶδες, ων, αἱ, ut συςάδες ἄμπελοι, *vites ordine plantatæ :* à συνίςημι.

* **Συςᾶδὴν**, adv. *comminùs :* et

* **Συςᾶδὸν**, idem : ab eod.

Συςᾶθεὶς, aor. 1. part. pass. verbi συνίςημι, quod vide.

Συςᾶσαν, acc. sing. fœm. g. a. 2. part. verbi συνίςημι, a. 2. συνέςην,et part.συςὰς,-άντος,-ᾶσα,-ης,αν.

Συςάσεις, nom. pl. à σύςασις.

Συςασιάζω, f. ἄσω, *seditionis socius sum :* à σύςασις.

Συςασιαςὴς, ȣ,ὁ, *socius seditionis :* à 3. sing. perf. pass. præced.

Σύςᾶσις, εως, ἡ, *constitutio : compositio, coagmentum, crassitudo, concretio, substantia ; natura rei ; origo rei, ortus, initium,* Polyb. *confirmatio per argumenta ; conciliatio animorum ad concordiam ; amicitia, et concordia ipsa ; coitio, conjuratio ; cœtus ; commendatio :* à συνίστημι, *constituo.* Th. ἵςημι. *statuo.*

Συςασιώτης, ȣ, ὁ, *qui ejusdem est factionis.*

Συςατικὸς, ἡ, ὸν, *commendatitius, a, um :* à συνίςημι, *commendo.*

Συςαυρόω, -ῶ, *unà crucifigo :* f. ώσω, p. συνεςαύρωκα, perf. pass. συνεςαύρωμαι, aor. 1. ind. pass. συνεςαυρώθην,ης, η, a. 1. part pass. συςαυρωθεὶς, εῖσα, έν. Th. ςαυρὸς, *crux, seu palus erectus.*

Συςεγάζω, f. ἄσω, *unà contego :* ex σὺν, et ςεγάζω, à ςέγω, *tego*, p. m. ἔςεγα.

Συςέλλω, propriè *contraho, compono ;* item *consterno, compono, ad sepulturam, vestibus sepulchralibus obvolvo ; corripio ;* f. συςελῶ, f. 2. συςᾰλῶ, p. συνέςαλκα, a. 1. ind. act. συνέςειλα, præs. infin. pass. συςέλλεσθαι, perf. part. pass. συνεςαλμένος, η, ον, *contractus, a, um* ex σὺν, et ςέλλω, *mitto, contraho.*

Συςενάζω, *unà suspiro,congemisco ;* f. ξω· ex σὺν, et ςενάζω, idem quod ςένω, *gemo.* Th. ςενὸς, *angustus.*

Σύςημα, ἄτος, τὸ, *compages, collectio, SYSTEMA*, Angl. SYSTEM ; *acervus, conventus, turma, multido ; opus quodlibet arte compositum :* à συνίςημι.

Συςῆναι, a. 2. infin. act συςήσομεν, 1. pl. f. 1. act. verbi συνίςημι, *constituo, in unum congrego.* Th. ἵςημι, *sto.*

Συςοιχέω, -ῶ, *ejusdem ordinis sum, in eâdem serie seu eodem versu sum collocatus, conjunctus ; respondeo, congruo, similis sum ;* fut. ήσω, p. συνεςοίχηκα· ex σὺν, et ςοιχέω, *ordine procedo :* hoc à ςοῖχος, ȣ, ὁ, *ordo.*

Συςοιχία, ας, ἡ, *ordo, rerum convenientia :* et

Σύςοιχος, ȣ, ὁ ξ ἡ, *ejusdem ordinis :* σύςοιχα dicuntur, *quæ inter se sunt affinia :* à ςοῖχος.

Συςολὴ, ῆς, ἡ, *contractio :* item *SYSTOLE*, figura Gram. à συςέλλω, *contraho.* Th. ςέλλω, idem, fut. λῶ, p. ἔςαλκα, p. m. ἔςολα.

Συςρατιώτης, ȣ, ὁ, *commilito :* ex σὺν, et ςρατιώτης, ȣ, ὁ, *miles.* Th. ςρατὸς, *exercitus.*

Σύςρεμμα, ἄτος, τὸ, *tumultus ;* item *collectio ;* à

Συςρέφω, *convolvo in fascem, contorqueo, colligo, conglobo, cogo ;* f. ψω, a. 1. συνέςρεψα, a. 1. part. act. συςρέψας, ασα, αν, perf. m. συνέςροφα· ex σὺν, et ςρέφω, *verto, torqueo.*

Συςροφὴ, ῆς, ἡ, *conversio et involutio in orbem ; tumultuosa et seditiosa concio, concursus :* à perf. m. συνέςροφα,verbi συςρέφω q. v.

Συςῶ, ῆς, ῆ, *constituerim*, aor. 2. sub. act. verbi συνίςημι, *constituo* a. 2. συνέςην.

Συσφίγγω, *constringo, cogo et contraho ;* f. ξω, a. 1. συνέσφιγξα· à σφίγγω, *stringo.* Hinc

Σύσφιγξις,εως,ἡ,*coactio,constrictio*

Συσχεθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. et

Συσχεθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass verbi συνέχω, *contineo ;* f. συσχήσω, perf. pass. συνέσχημαι, a. 1. pass. συνεσχέθην· ex σὺν, et ἔχω, *habeo.*

Συσχηματίζω, *configuro, conformo ;* f. ἴσω, p. συνεσχημάτικα, præs. pass. συσχηματίζομαι, *configuror*, cum dat. ex σὺν, et σχηματίζω. à σχῆμα, ἄτος, τὸ, *figura.* Th. ἔχω, *habeo.*

Σὖτο, *concitatus est, ruit*: 3. sing. plusq. p. pass. Ion. pro ἐσέσυτο, vel ἐσέσυντο, verbi σεύω, vel σύω, *concito*; vel est 3. sing. a. 2. m. ἐσυόμην, ου, ετο, et per Sync. et Ion. σύτο, ejusd. verbi.

ΣΥ´ΦΑΡ, *exuvium anguis et cicadæ; pellicula rugosa; senectus.*

Συφορβὸς, ῦ, ὁ, *subulcus*, pro συοφορβὸ,· ex σῦς, et φορβὴ, *pabulum.* Th. φέρβω.

Συφὸς, vel συφεὸς, ῦ, et συφεὼν, ῶνος, *hara, suile*, ubi *sues.*

Συχὰρ, ἡ, nomen urbis indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *mercenaria.*

Συχὲμ, ἡ, nomen urbis indecl. Hebr. quod interpret. Lat. *humerus.*

Συχνὰ, et συχνὸν, abverbialitèr *assiduè*: à

Συχνὸς, ἡ, ὸν, *frequens, creber, multus, spissus, confertus*: à συνεχής.

Συχνῶς, *crebrò, assiduè*: à præced.

Σύω, *quatio, concutio, moveo*: σύομαι, *moveor, incitor*: à σεύω.

Συῶν, *aprorum*, gen. pl. à σῦς, συὸς, ὁ ϗ ἡ.

Σφ', pro σφὲ, nom. et acc. dual. ab ὃς, ἥ, οἱ, Angl. *HE.*

Σφάγᾰνον, ου, τὸ, *ensis*: à σφάζω, *jugulo.*

Σφᾰγεὶς, εῖσα, ὲν, *trucidatus*, a. 2. part. pass. verbi σφάζω, seu σφάττω, *jugulo*; f. ξω, a. 2. ind. pass. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, *occiscor, jugulator*; idem *gladius.* Th. σφάζω.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, *mactatio, epulum, jugulatio, jugulum* ab eod. Th.

Σφαγιάζομαι, *hostias macto*: à

Σφάγιον, ου, τὸ, *victima, hostia*; item *locus aut vas quo victimarum sanguis excipitur*: à σφαγή.

ΣΦΑΔΑ´ΖΩ, f. σω, *pedes jacto; palpito* de morientibus; *difficultèr morior*; item *indignor, graviter irascor*, propriè *cum plosione pedum.*

Σφαδασμὸς, ῦ, ὁ, *pedum jactatio, palpitatio, ira vehementior*: à præced.

ΣΦΑ´ΖΩ, seu σφάττω, *jugulo, macto*: fut. άξω, p. χα, a. 2. ἐσφάγον.

ΣΦΑΙ´ΡΑ, ας, ἡ, *SPHÆRA, globus, pila*: q. σ. σπεῖρα.

Σφαιρηδὸν, *in modum pilæ, instar globi*: et

Σφαιρίζω, f. ίσω, *pilâ ludo*: et

Σφαιρικὸς, ἡ, ὸν, *ad sphæram pertinens, globosus*: et

Σφαιρίον, et -ίδιον, ου, τὸ, *globulus, pilula*: à σφαῖρα.

Σφαίρισις, εως, ἡ, *ludus pilæ*: à σφαιρίζω.

Σφαιριςήριον, ου, τὸ, *SPHÆRISTERIUM, locus in quo pilâ luditur*: ab eod.

Σφαιροειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *globosus*: ex σφαῖρα, *sphærâ*, et εἶδος, εος, τὸ, *forma, species.* Th. εἴδω, *video.*

Σφαιρόω, *in globi* vel *pilæ modum rotundum facio, pilam gladii* vel *hastæ cuspidi præfigo*: à Th. σφαῖρα.

Σφαιρωτὴρ, ῆρος, ἡ, *lorum, corrigia calceamenti*: à præced.

Σφακελίζω, f. ίσω, *sphacelo laboro*, f. ίσω, p. ἐσφακέλικα· à

ΣΦΑ´ΚΕΛΟΣ, ου, ὁ, *gangræna, mortificatio partis alicujus inflammatæ*; puto à σφάζειν, quia necata ferè et mortua est pars illa affecta. Est et

Σφάκελος, *medius digitus.*

ΣΦΑ´ΚΟΣ, ου, ὁ, *salvia* herba.

Σφακτηρία, ας, ἡ, *sphacteria.*

Σφαλερὸς, ρὰ, ρὸν, *titubans, lubricus, instabilis; periculosus, noxius*: à σφάλλω.

Σφαλῆναι, *lapsum esse*, a. 2. inf. pass. verbi σφάλλω.

Σφάλλοντι, Dor. pro σφάλλουσι, 3. pl. præs. act. à

ΣΦΑ´ΛΛΩ, *supplanto, everto, FALLO, circumvenio*; f. ἀλῶ, p. ἔσφαλκα, a. 2. ἔσφᾰλον.

Σφάλμα, ἄτος, τὸ, *lapsus, error, delictum, infortunium*, Th. σφάλλω.

Σφὰξ, Dor. pro σφὴξ, ὁ, *vespa.*

Σφάξαι, *trucidâsse*; a. 1. inf. act. et

Σφάξας, ασα, αν, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, *jugulo*, f. ξω.

Σφάξωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. ejusd.

Σφαραγεῦντο, Dor. et Ion. pro ἐσφαραγοῦντο, 3. pl. imperf. pass. à

Σφαρᾰγέω, ῶ, f. ήσω, *gutture sonum edo.* Th. σφάραγος.

Σφαραγίζω, f. ίσω, *cum strepitu excito*: à

ΣΦΑ´ΡᾸΓΟΣ, et σφάραγγος, ου, ὁ, *sonus qui guttere emittitur*; item *guttur.*

Σφᾶς, acc. pl. ab ὃς, Angl. *HE.*

Σφάττω, seu σφάζω, quod vide.

Σφὲ et σφωὲ, nom. dual. ab ὃς, Angl. *HE*; item *seipsum*, vel *seipsam*, acc. s. Poët. pro ἓ· item *se*, vel *ipsos, ipsas, ipsa*, acc. pl. Æol. pro σφᾶς.

Σφέας, *illos*, Ion. pro σφᾶς, quod vide; et σφέα pro αὐτὰ *ipsa.*

ΣΦΕΔᾸΝΟ´Σ ἡ, ὸν, *vehemens, intensus, acer, durus, festinus*: q. à σπεύδω, *festino.*

Σφεῖς, nom. pl. ab ὃς. Angl. *HE*, et pro αὐτοὶ, *ipsi.*

Σφείων, Ion. et Poët. pro σφῶν, gen. pl. ab eod.

Σφέλας, ἄτος, τὸ, *scabellum, lignum cavum.* Th. σφάλλω.

Σφέλμα, ἄτος, τὸ, *flos lentisci*, vel *ilicis.*

Σφενδάμνινος, ίνη, ινον, *acernus*; item *durus, firmus*: à

ΣΦΕ´ΝΔΑΜΝΟΣ, ου, ἡ, *acer* arbor.

Σφενδονάω, et -έω, *fundam torqueo*: à

ΣΦΕΝΔΟ´ΝΗ, ης, ἡ, *FUNDA*; qua lapides violentèr jaci queunt. Est et *ornamentum muliebre*: q. à σφεδανός.

Σφενδονίζω, f. ίσω, id. quod σφενδονάω. Th. σφενδόνη.

Σφενδονίτης, et σφενδονήτης, ου, ὁ, *funditor*: ab eod. Th.

Σφέτερ', pro σφέτερα, nom. pl. n. g. σφετερῶων, gen. pl. Æol. pro σφετερῶν· et

Σφετέρην, acc. sing. Ion. f. g. à σφέτερος, ρα, ρον, *suus, a, um*, dat. pl. σφετεροῖσι.

Σφετερίζω, *meum facio, usurpo*: à σφέτερος.

Σφετερισμὸς, ῦ, ὁ, *ursurpatio*: à præced. q. à

Σφέτερος, α, ον, *suus, a, um*; *proprius*; it. pro ὑμέτερος, *vester*: à σφεῖς, pl. ab ὃς, Angl. *HE.*

Σφέων, Ion. pro σφῶν, *ipsorum.*

Σφηκόω, -ῶ, f. ώσω, *in angustum ex lato contraho; cuneo, cingo; fulcio, firmo*; ἐσφηκῶντο, Dor. et Æol. pro ἐσφηκοῦντο, 3. pl. imperf. pass. Th. σφὴξ, ὁ, *vespa.*

Σφῆλα, pro ἔσφηλα, *fefelli*; a. 1. ind. et

Σφῆλαι, a. 1. inf. act. et

Σφήλας, a. 1. part. act. verbi σφάλλω, f. λῶ, a. 1. ἔσφηλα.

Σφηλὸς, *facilè mobilis, obliquus, densus*: à σφάλλω, *supplanto.*

ΣΦΗ`Ν, ηνὸς, ὁ, *cuneus.*

Σφηνόω, -ῶ, *cuneo findo; obstruo cuneo*, vel *obturo et obfirmo velut adacto cuneo, condenso, stipo*; f. ώσω, p. ἐσφήνωκα, à σφὴν, *cuneus.*

ΣΦΗ`Ξ, ηκὸς, ὁ, *vespa, crabro.*

ΣΦΗ´ΤΤΙΟΣ, ου, *acer.*

Σφὶ, et σφὶν, pro σφίσι, et pro αὐτοῖς, *ipsis.* Nam Poëtæ pro σφίσι, dat. pl. utuntur dual. σφὶν, per Apoc. σφὶ, et per Aphæresin, φὶν.

Σφίγγ', pro σφίγγα, acc. sing. à σφίγξ.

Σφιγγία, ας, ἡ, *parsimonia*: à verbo

ΣΦΙ´ΓΓΩ, *stringo, constringo*, f. ξω. Hinc σφιγγία, ας, ἡ, *parsimonia.* Angl. TO PINCH.

Σφὶγξ, γγος, ἡ, *SPHINX*; nomen *vatis cujusdam alatæ, virgineâ facie, reliquo corpore leoni similis, ænigma hominibus proponens, nesciosque illud solvere dilanians*; item *qui ænigmatice loquitur*: à præced.

Σφίγξαι, *constrinxisse*; a. 1. inf. act. verbi σφίγγω, f. γξω, a. 1. ἔσφιγξα.

Σφὶν, *ipsis*; dual. vel dat. pl. pro σφίσι· ab ὃς.

Σφόδρα, *valdè, vehementèr*, adv. à

ΣΦΟΔΡΟ´Σ, ρὰ, ρὸν, *vehemens, acer, alacer, validus.*

Σφοδρῶς, *vehementèr*, adv. à præced.

Σφονδύλη, ης, seu σπονδύλη, ης, ἡ, *radix silphio similis*: item *insectum quoddam de blattarum genere.* Th. σφόνδυλος.

Σφόνδυλος, ου, ὁ, *verticillus nentium fæminarum; vertebra, spina dorsi.*

Σφὸς, ῦ, Dor. pro σφέτερος, *suus.*

Σφῦ, gen. sing. à præced.

Σφραγίζω, *signo, sigillo*; in S.S. *confirmo, conserve*; item *occulto*;

f. ἴσω, p. ἐσφράγικα, a. 1. ἐσφράγισα, a. 1. imperat. act. σφράγισον, ίσάτω, a. 1. sub. act. σφραγίσω, ῃς, ῃ, perf. pass. ἐσφράγισμαι, a. 1. ind. pass. ἐσφραγίσθην, ης, η, a. 1. m. ἐσφραγισάμην, ω, ατο. Th. seq.

ΣΦΡΑΓΙ'Σ, ῖδος, ἡ, *figura ex alio expressa, sigillum, signum.* Hinc σφραγίζω, *signo, obsigno*; f. ίσω.

Σφραγίσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. et

Σφραγίσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi σφραγίζω, *obsigno*, quod vide.

Σφράγισμα, ἄτος, τὸ, *signum, sigillum*: à 1. sing. perf. pass. verbi σφραγίζω. Th. σφραγίς.

Σφρηγὶς, Ion. pro σφραγὶς, q. v.

ΣΦΡΙΓΑ'Ω, -ῶ, f. ήσω, *turgeo, sum vegetus et corpore benè habito; lascivio; insolesco, efferor de animo.*

Σφυγμὸς, ȣ̃, ὁ, *pulsus, motus cordis et arteriarum, dilatatione et contractione factus*: à seq.

ΣΦΥ'ΖΩ, f. ύξω, *salio, pulso, mico, palpito; desiderio æstuo.*

Σφύξις, εως, ἡ, *pulsus, micatio arteriarum; cordis palpitatio*: à præced.

ΣΦΥ'ΡΑ, ας, ἡ, *malleus.*

Σφυροκοπία, ας, ἡ, *ars fabrilis*: à

Σφυροκόπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *malleator*: à σφύρα, *malleus*, et κόπος, *labor.* Th κόπτω, *seco*: fut. ψω, p. m. κέκοπα.

Σφυρὸν, ȣ̃, τὸ, *malleolus pedis; extremitas ima*, ut montis; *pes ipsa*: à σφῦρα.

Σφυρωτὴρ (ὑποδήματος), *corrigia calceamenti.* Th. σφῦρα.

Σφύσδειν, Dor. pro σφύζειν, q. v.

Σφῶ, nom. et acc. dual. à σύ.

Σφωὲ, pro σφὲ, nom. et acc. dual. ab ὅς.

Σφῶϊ, nom. et acc. dual. σφῶϊν, gen. et dat. dual. à σὺ, *tu.* Sed σφωῖν, gen. dual. ab ὅς.

Σφωίτερος, *suus*; aliquandò *tuus et vester*: à σφῶϊ.

ΣΧΑΔΩ'Ν, όνος, ὁ, *animal pennis et pedibus carens; cella, vel soboles apum*; σχαδόνες, οἱ, *favi.*

Σχάζω, f. άσω, *sacrifico; demitto, deduco; relinquo; inhibeo, cohibeo*: à σχάω.

ΣΧΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *varus, paxillus, furcula attollendis retibus*: id. quod γάλιξ.

Σχάσαις, Æol. pro σχάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi σχάζω, f. άσω, a. 1. ἔσχασα. Th. σχάω, idem.

Σχασθείην, a. 1. opt. pass. verbi σχάω, vel σχάζω, fut. άσω, a. 1. pass. ἐσχάσθην.

ΣΧΑ'Ω, -ῶ, fut. άσω, *sacrifico, scalpo; laxo, demitto; deduco, transfero.*

Σχὲ, *habe*; a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, *habeo*, a. 2. ἔσχον.

Σχέδη, ης, ἡ, SCHEDA, *tabula in quâ scribimus*, propriè *ex tempore*: à σχεδὸν, *propè illicò.* Hinc Angl. A SHEET.

Σχέδην, *cum lenitudine quâdam decorâ, modestè, compositè*; q. *relento gressu*: ab ἔχω, *retineo*, vel à σχεδόν.

Σχεδία, ας, ἡ, (sc. ναῦς, *navis*) *ratis, navis subitò facta*: à σχεδόν.

Σχεδιάζω, fut. άσω, *extempore*, vel *tumultuariè facio, inconsideratè ago*; item *extemporè dico*: à σχέδιος, quod vide.

Σχεδίασμα, ἄτος, τὸ, *opus extemporè factum*: à præc. verbo.

Σχεδὶην, adv. *cominùs*: à σχέδιος.

Σχέδιον, ȣ, τὸ, *assula.* Th. σχίζω.

Σχέδιος, ία, ιον, vel ὁ ϗ ἡ, *qui propè est; subitò factus.* Th. σχεδόν.

Σχεδόθεν, adv. *propè*: à σχεδόν.

ΣΧΕΔΟ'Ν, adv. *propè, propemodum, ferè, fermè, penè; cominùs.*

Σχέθε, *habe*, præs. imperat. vel est 3. sing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, *habeo*: à σχέω. Th. ἔχω, idem.

Σχεθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω et σχήσω, a. 1. pass. ἐσχέθην.

Σχεθέμεν, Ion. Dor. et pro σχέθειν, *habere*, præs. inf. verbi σχέθω, pro ἔχω.

Σχέθω, *habeo, teneo, inhibeo, reprimo, detineo*: à σχέω, pro ἔχω.

Σχελὶς, ίδος, ἡ, *segmentum carnis.*

Σχέμεν, Ion. seu Dor. pro σχεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἔχω, *habeo.*

Σχέο, Ion. pro σχȣ̃, *tene*, a. 2. imperat. m. verbi ἔχω, *habeo*, a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχερῷ, Poët. adv. pro ἐφεξῆς, *deinceps, ordinè, propè, juxtà.* Formant à σχέδιος, quod vide. Hinc in dat. σχεδίῳ, et per Sync. σχέδῳ, et κατὰ τρόπην τȣ̃ δ εἰς ρ, et accentu mutato, factum σχερῷ.

Σχὲς, *habeto, mane*; per Pleonasm, τȣ̃ σ, pro σχὲ, a. 2. imperat. act. ab ἔχω, *habeo.*

Σχέσις, εως, ἡ, *habitudo* seu *constitutio corporis*; dicitur etiam de *cultu externo*: à σχέω.

Σχετλιάζω, f. άσω, *conqueror*: à

ΣΧΕ'ΤΛΙΟΣ, ία, ιον, *infelix, miserabilis*; item *durus, sævus, intractabilis; acer, audax, laborum patiens; scelestus, nefarius; importunus*: quasi ex σχέω, et τάλας, *qui miseriam habet.*

Σχέτο, *tenebatur*; Ion. pro ἔσχετο, 3. sing. a. 2. m. verbi ἔχω.

Σχέω, fut. ήσω, p. ἔσχηκα, *habeo, teneo*, inusit. Hinc σχέσις, *habitudo*: et

Σχῆμα, ἄτος, τὸ, *habitus, gestus, figura, cultus*, SCHEMA: item *decus, dignitas*; etiam *prætextus*: à præced. Hinc

Σχηματίζω, *formo, figuro*; in med. *simulo.*

Σχηματισμὸς, ȣ̃, ὁ, *figuratio, figura, cultus corporis*: item *orationis, et gestûs compositio in certum modum; prætextus*: à præced. perf. pass.

Σχήσειν, fut. 1. inf. act σχήσεσθαι, fut. 1. inf. m. verbi σχέω, inusit. pro quo ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω.

Σχίδαξ, ακος, ὁ, *fragmentum, assula*: et

Σχίδος, *assula*: à σχίζω, *findo.*

Σχίζα, et σχίζη, *fissura*: et

Σχίζῃς, dat. pl. Ion. à σχίζη, ης, ἡ, *scissura.* Th. σχίζω, *findo.*

ΣΧΙ'ΖΩ, *findo*, SCINDO, *disseco*; fut. ίσω, p. ἔσχικα, perf. pass. ἔσχισμαι.

Σχινδαλμὸς, ȣ̃, ὁ, *assula, frustum* τῷ σχίζειν, *ablatum.*

Σχῖνος, ȣ, ἡ, *lentiscus, arbor.* Th. σχίζω, *findo.*

Σχίσας, αντος, a. 1. part. act. à σχίζω, *findo.*

Σχισθῆναι, *scissum esse*; a. 1 inf. pass. verbi σχίζω, *scindo*, f. ίσω, a. 1. pass ἐσχίσθην.

Σχίσμα, ἄτος, τὸ, *fissura, dissidium*, SCHISMA: à σχίζω.

Σχισμὴ, ῆς, ἡ, *scissura fissura*: ab eod.

Σχίσσας, gem. σ, pro σχίσας, a. 1. part. act à σχίζω, *findo.*

Σχιςὸς, ἡ, ὸν, *fissus fissilis*; p. 3. sing. perf. pass. verbi σχίζω.

Σχοίατο, *continerent*; Ion. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω, a. 2. ἔσχον.

Σχοίην, *haberem*: Att. pro σχοῖμι, a. 2. opt. act. verbi ejusd.

Σχοινίζω, *fune metior, circumscribo*, et *finio*: à Th. σχοῖνος.

Σχοινίον, ȣ, τὸ, *funiculus è junco plexus*: à

ΣΧΟΙ'ΝΟΣ, ȣ, ὁ, et aliquandò ἡ, *juncus, funis è junco*: est idoneus ad τὸ σχεῖν, id est, *retinendum, ligandum.* Etiam

Σχοῖνος, ȣ, ὁ vel ἡ, *mensura 60 stadiorum.* Est vox Ægyptiaca; nempe *duplex parasanga.*

Σχοινοτενὴς, έος, ὁ, ϗ ἡ, *funibus extensus, longus*: ex σχοῖνος, et τείνω, *tendo.*

Σχοῖντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω, a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχολάζοι, *otiosus esset*: 3. sing. præs. opt. verbi

Σχολάζω, *otior, vaco*, cum dat. f. άσω, p. ἐσχόλακα, perf. pass. ἐσχόλασμαι, σαι, ςαι. Th. σχολή, *otium.*

* Σχολαῖος, αία, αῖον, *lentus, segnis, tardus*: ab eod.

* Σχολαιότης, ητος, ἡ, *tarditas*: à præced.

Σχολαίτερα, seu -ον, adv. *tardiùs, segniùs*: ab eod.

Σχολαίως, adv. *per otium, tardè*: ab eod.

* Σχολαρχέω, -ῶ, *scholæ præsum*: ex σχολὴ, et ἄρχω.

Σχολαςὴς, ȣ̃, ὁ, et σχολαςικὸς, ȣ̃, ὁ, *otiosus*: à σχολάζω.

ΣΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *otium, vocatio, lucubratio*; SCHOLA. Hinc Angl. A SCHOOL.

Σχολῇ, dat. sing. præced. adverbialitèr sumpt. *otiosè, lentè, tardè, vix: ægrè; haudquaquam; nullatenùs; multò minùs.*

Σχόλιον, ου, τὸ, *glossa : brevis explicatio* : à præced.

Σχόμενος, *qui tenuit* : a. 2. part. m. verbi ἔχω, *habeo*, a. 2. m. ἐσχόμην.

Σχὲ, *habe*, a. 2. imperat. m. verbi ejusd.

Σχῶ, a. 2. sub. act. alii volunt esse fut. 2. ind. act. ejusd. verbi.

Σῶαν, acc. sing. f. g. à σῶος, idem quod σῶς. Th. σόος, ου, *salvus*.

Σωγένης, εος, ὁ, nomen propr. *Sogenes*.

Σώεσκε, Ion. pro ἔσωε, *servabat*: 3. sing. imperf. act. verbi σώω, id. quod σώζω, *servo*. Th. σόος, *salvus*.

Σώζει, 3. sing. præs. ind. act. σώζοι, *servet*, 3. sing. opt. præs. verbi σώζω, q. v.

Σωζόμενος, μένη, μενον, præs. part. pass. ejusd. verbi.

Σώζω, *salvo, servo, sospito*; item *è periculo munio, in futurum præsto tutum* : f. ώσω, p. σέσωκα, a. 1. ἔσωσα, a. 1. imperat. act. σῶσον, *salvum fac*; a. 1. sub. σώσω, ῃς, ῃ, perf. pass. σέσωμαι, aor. 1. pass. ἐσώθην· [*σωθεὶς, εἰς Σόλους, τῆς Κιλικίας, Isoc. Evag. p. 32. Batt. *in Solos Ciliciæ urbem incolumis receptus*. Et in activo cum εἰς juncta occurrit, ut σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτῦ, 2 Tim. iv. 18. *incolumen producet in regnum suum*. Σώσαι τις Ἑλλάδ', Eurip. Iphig. in Tauris, 1068. *salvam te producet in Græciam*. Εἰς πατρίδα σῶσαι, Soph. Philoct. 381. *incolumen in patriam producere*.] Th. σόος, *salvus*.

Σωθεὶς, εῖσα, ὲν, *salvus, servatus*, a. 1. part. pass. verbi præced.

Σωθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Σωθησόμεθα, 1. pl. et

Σωθήσονται, 3. pl. f. 1. ind. pass. ejusdem verbi.

Σωκέω, *possum valeo* : à σῶκος.

Σωκλείδας, α, ὁ, Dor. pro Σωκλείδης, ου, ὁ, Patronym.

Σῶκος, *servator*, Epith. Mercurii : à σώζω, in perf. σέσωκα.

Σωκράτης, εος, -ους, ὁ, SOCRATES : voc. ὦ Σώκρατες.

Σωκρατικὸς, ή, ὸν, SOCRATICUS : à præced.

ΣΩΛΗ'Ν, ῆνος, ὁ, *canalis, tubus*.

Σῶμ', pro

ΣΩ̃ΜΑ, ἄτος, τὸ, *corpus*, [* *corpus vivum, pecus*, λέων, ἐπὶ σώματι κύρσας, Hom. Il. γ'. 23. Hesiod. Scut. 420. *ut leo, qui magnum in corpus inciderit : quæris persona*, σώματα, ἀδίκα, Eurip. Suppl. 223. *personæ sontes*.] dat. σώματι, n. pl. σώματα, *corpora, servi*.

Σωμασκέω, -ῶ, *corpus exerceo*, Xenoph. à præced.

Σωματικὸς, ή, ὸν, *corporeus, a, um* : ab eod.

Σωματικῶς, adv. *corporealitèr* : à præced.

Σωμάτιον, ου, τὸ, *corpusculum; hominus defuncti cadaver; codex, liber* : à σῶμα

Σωματοποιέω, -ῶ, *corpoream figuram tribuo, in unum corpus redigo, corpulentum reddo; reficio*, etiam *de animo; augeo, validiorem reddo*; f. ήσω, p. σεσωματοποίηκα. Th. σῶμα.

Σωματοφύλαξ, ἄκος, ὁ, *custos corporis, satelles*.

Σῶος, ου, ὁ ϗ ἡ, vel σῶος, ώα, ῶον, *salvus, sospes*; à σόος.

Σώπατρος, ου, ὁ, nom. viri, Gr. *salvus pater*.

Σώρακος, *vasis genus, qualus* : à σωρὸς, quia in id quædam σωρεύονται, *acervantur*.

Σωρεύσασα, a. 1. part. act. f. g. à

Σωρεύω, *cumulo, acervo*; f. εύσω, p. σεσώρευκα, p. pass. σεσώρευμαι, p. part. pass. σεσωρευμένος, η, ον, *cumulatus, a, um*. Th. σωρός.

Σωρηδὸν, *acervatim, cumulatim* : adv. à

ΣΩΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *acervus, cumulus*.

Σῶς, *salvus, incolumis, integer* : à σάος, idem quod σόος, et contractè σῶς, ὁ ϗ ἡ.

Σῶσαι, *servare* : a. 1. inf. act. et

Σώσασα, a. 1. part. act. f. g. et

Σώσασθαι, a. 1. inf. m. verbi σώζω, q. v.

Σώσει, 2. sing. f. 1. ind. act. verbi ejusd.

Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri, Gr. quod interpret. Lat. *cui vires sunt integræ*.

Σῶσι, per Crasin pro σώζουσι, vel σώωσι, à σώζω, vel σώω. Th. σόος, *salvus*.

Σωσίπατρος, ου, ὁ, nom. viri, Gr. *conservatio patris*.

Σῶσον, άτω, a. 1. imperat. act. σώσων, fut. 1. part. act. verbi σώζω, q. v.

Σῶτρον, ου, τὸ, *merces*; quæ datur Medico ob sanationem; [* *donarium* Deo alicui oblatum ob valetudinem recuperatam.] item, *quod datur ei qui fugitivum retraxit*; item *quod datur pro libertate*; à σώζω, *servo*.

Σώτειρα, ας, ἡ, *servatrix, liberatrix* : et

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, *servator, salvator*; à σάω vel σώζω.

Σωτηρία, ας, ἡ, *conservatio, salus* : et

Σωτήριον, ου, τὸ, idem : *expiatio*; LXX. à

Σωτήριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *salutaris, prosper, saluber, sospitalis* : à σωτήρ.

Σῶτρον, ου, τὸ, *lignum orbiculare rotæ*; quod radios se σώζει.

Σώφρον', pro σώφρονα, acc. sing. à σώφρων, q. v.

Σωφρονέω, -ῶ, *sanâ mente sum præditus, prudens sum; modestus sum; castus sum et pudicus*; f. ήσω, p. σεσωφρόνηκα, a. 1. ἐσωφρόνησα, a. 1. imperat. σωφρόνησον, άτω à σώφρων, q. v.

Σωφρόνη, ης, ἡ, SOPHRONE, nomen propr.

Σωφρονίζω, *ad sanam mentem reduco, facio ut quis sapiat; castigo, reprimo, emendo, temporo, moderor*; f. ίσω, perf. σεσωφρόνικα, perf. pass. σεσωφρόνισμαι, à σώφρων

Σωφρόνισκος, ου, ὁ, SOPHRONISCUS.

Σωφρονισμὸς, ῦ, ὁ, *castigatio, emendatio* : à σωφρονίζω.

Σωφρόνως, adv. *temperantèr* : à σώφρων.

Σώφροσι, *temperantibus*; dat. pl. à σώφρων.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, *temperantia, pudicitia, modestia*; item *mentis sanitas* : à seq.

Σώφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *cui mens est salva; prudens, sapiens; modestus, temperans, sobrius, honestus, probus, castus* : ex σῶς, *sanus*, et φρὴν, *mens*.

ΣΩ'ΧΩ, *tero, lævigo*.

Σώω, *incito, moveo* : à σεύω.

Σώω, f. ώσω, idem quod σώζω, *servo, sospito* : à σῶος.

T.

T EST decima nona litera, apud Græcos, et in numeris *trecentorum*, et cum lineolâ subjectâ (τ,) *trecentorum millium* est signum. Attica eâ pro σ utuntur, Ion. pro ϑ, Dor. pro κ.

Τὰ, *hæc* : τάδε, τάδ', τάγε, cum Enclitic. nom. pl. n. g. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic hæc, hoc*. Et τῦ, Dor. pro τι. Tum τᾶ, Dor. pro τῇ· τᾶδε pro τῇδε.

Ταβιθὰ, ἡ nom. mulier. Syr. *caprα, dama*.

Ταβιτὶ, Scythicè *Vesta* nominatur.

ΤΑ'ΓΓΗ, ης, ἡ, *rancor*; cùm vigor naturalis perit, et res τήκεται, *mollescit*. Hinc

Ταγγίζω, fut. ίσω, p. τετάγγικα, *rancidus fio* : et

Ταγγὸς, ή, ὸν, *rancidus*. Est etiam Angl. TANG.

Ταγεὶς, *constitutus*; a. 2. part. pass. à τάσσω, *ordino*; f. ξω, a. 2. pass. ἐτάγην.

Τἀγκίςρῳ, Att. et Dor. pro τῷ ἀγκίςρῳ.

Τάγμα, ἄτος, τὸ, *ordo; facio : agmen*; [* *legio*, δέκα, τάγματα, ἐξ ἀνδρῶν, τετρακισχιλίων ἕκαςον, Dion. Halic. l. vi. *decem legiones è mille viris singulæ* : ςρατιὰν ἔχοντι ἀξιόλογον τριῶν τῶν ταγμάτων, Strab. l. iii. *qui exercitum habet non contemnendum trium circiter legionum*; malè ibi Casaub. *cohortium*. (2) *cohors*, vid. Jos. B. J. iii. 6. 2. et Schel. 4to. in Hyginum, p. 90.] à τάσσω.

Τᾶγος, ῦ, ὁ, *dux, imperator, præfectus belli* : ab eod.

Τάζω, *extendo, corripio, apprehendo* : ab inusit. τάω, *capio*, a. 2. ἔταγον, undè a. 2. part. ταγὼν, et Poët. τεταγών. Th. τείνω, *tendo*; f. ενῶ, p. τέτακα, a. 1. pass. ἐτάθην.

Ταθεὶς, *extensus*; a. 1. part. pass. verbi τείνω.

Ταθῶσι, *intendantur*; 3. pl. a. 1. sub. pass. verbi præced.

Ταὶ, Ion. pro *αἱ*, et Dor. pro *αἱ*
Ταῖσι, pro *ταῖς*.

Ταίναρος, ου, ὁ, Stephanus *περὶ πόλεων*, docet, et *urbem*, et *promontorium*, et *portum* ita vocari.

Ταινία, ας, ἡ, *TÆNIA*; *fascia, vitta, corona*; item *agger arenæ, sub aquis latens, pulvinus, dorsum*; *genus vermium longiorum*. Th. *τείνω, tendo*.

Τάκεαι, Dor. pro *τήκεαι*, et hoc Ion. pro *τήκῃ*, 2. sing. præs. pass. verbi *τήκω, liquefacio*, f. *ξω*.

Τακεὶς, εῖσα, ἐν, *liquefactus*; a. 2. part. pass. verbi *τήκω, liquefacio*, f. *ξω*, aor. 2. *ἔτᾰκον*.

Τακερὸς, ρὰ, ρὸν, *liquefactus, humidus; mollis, tener, delicatus*: à *τήκω*.

Τακήσομαι, f. 2. pass. verbi ejusd.

Τακτὰ, *demensa*: à *τακτὸς*, q. v.

Τακτῐκὸς, ἡ, ὸν, *peritius ordinandi milites et aciem instruendi*: *τὰ τακτικὰ, quæ ad rem militarem pertinent, scientia militaris*. Th. *τάσσω, ordino*.

Τακτὸς, ἡ, ὸν, *ordinatus; certus; statutus*: ab eod.

Ταλαεργὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, *qui patientèr opus facit, laboriosus*: gen. pl. *ταλαεργῶν*· ex *τάλας*, et *ἔργον*, ου, τὸ, *opus*.

Τάλαθος, ου, ὁ, *Talathus*, nomen propr.

Τάλαινα, ης, ἡ, *misera*. Th. *ταλάω*.

Ταλαϊονίδας, α, ὁ, Dor. pro

Ταλαϊονίδης, ου, ὁ, Ταλαῦ παῖς, i. e. *Adrastus, Talaï filius*.

Ταλαιπωρέω, f. ήσω, *miser sum*; et transitivè, *in ærumnas cio*; *ταλαιπωρήσας*, αντος, a. 1. part. act. *ταλαιπωρέμενος*, præs. part. pass. Vide *ταλαίπωρος*.

Ταλαιπωρία, ας, ἡ, *miseria, molestia*: à

Ταλαίπωρος, ου, *miser, ærumnosus*: ex *ταλάω*, et *πῶρος*, ου, ὁ, *luctus*. Hinc

Ταλαιπώρως, adv. *miserè, difficultèr*.

Ταλακάρδιος, ου, ὁ ἢ ἡ, *cujus cor adversa tolerare novit, magnanimus*: ex *ταλάω, suffero*, et *καρδία*, ας, ἡ, *cor*.

Τάλαν, *miser*; voc. sing. à *τάλας*, q. v.

Ταλανταῖος, et -ιαῖος, αία, αῖον, *talentum suo pondere æquans*: et

Ταλαντεύω, *libro, pondero*; Metaph. *suspensum teneo*; præs. pass. *ταλαντεύομαι, ponderor*; item *vergo, inclino*: à

ΤΆΛΑΝΤΟΝ, ου, τὸ *TALENTUM*; Angl. A TALENT, qu. à *ταλάω, fero*; statera enim *fert* seu *sustinet* pondus. Origine *lanx*, Hom. Il. Θ', 69. dein *pondus*, præcipuè quod in pensitatione lancibus ponderabatur. *Nummularium Talentum*, ex minâ XII. unciarum, erat LX, seu *quinquies duodecim minæ*: *Commerciale Talentum*, ex minâ XVI unciarum, erat LXXX seu *quinquies sedecim minæ*: *Talentum magnum seu Alexandrinum*, ex minâ XX unciarum, erat c seu *quinquies viginti minæ*: quod patet ex Plaut. Mostell. Act. iii. Scen. i. ver. 102. 114. et Priscian. Grammat. Vet. vol. I. 134. *Clarke*, Num. Rom. Saxon. et Anglic. Connexion. p. 395. *Ægyptium* idem quod *Commerciale*, idem, p. 483. *Euboïcum* idem quod *Atticum*, seu *Nummularium*; p. 395. *Sex millia drachmæ*.

Ταλαπείριος, ου, ὁ ἢ ἡ, *ærumnas expertus*: ex *τάλας*, et *πεῖρα, experitia*.

Ταλαπενθὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *luctum ferens, fortitèr mœrorem ferens*: ex *ταλάω, perpetior*, et *πένθος*, εος, τὸ, *luctus*.

Τάλᾰρος, ου, ὁ, *qualus, in quo lana et fusi reponunter*; *calathus*; *vas, in quo lac reponitur*; item *vas quo utuntur in lacte premendo, et caseo formando*. Th. *ταλάω, suffero*.

Τᾰλᾱς, ᾰνος, ὁ, *miser*; f. g. *τάλαινα*, n. g. *τάλαν*, voc. ὦ *τάλαν*. Th. *ταλάω*.

Ταλάσια, *lanificium*; fortè quo *τάλας* se sustinet. Nam

Ταλάσιον, *lana*; id circa quod *ταλασία*, occupatur.

Ταλασίφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *ærumnosus, cujus pectus omnia tolerat*: ex *ταλάω, suffero*, et *φρὴν, mens*.

Ταλαύρῑνος, ου, *patiens laborum, audax, fortis*: *ταλαύρινον*, adv. *audactèr*: à

ΤΑΛΆΩ, *TOLERO, suffero, perpetior, sustineo, audeo*.

Ταλθύβιος, ου, ὁ, nom. propr.

Ταλιθὰ, ἡ, nomen Syriacum indeclinabile, quod interpret. Lat. *puella*.

ΤΆΙΣ, ιδος, ἡ, *virgo nobilis*: qu. à *ταλᾶν ἄνδρα, viri potens*.

Τᾆλλα, pro *τὰ ἄλλα*, pl. n. g. ab *ἄλλος, alius*, adv. sump. est *alioqui, cæterùm*.

Τᾀμὰ, pro *τὰ ἐμὰ, mea*; nom. pl. n. g. ab *ἐμὸς, meus*.

Ταμάλιςα, Ion. *maximè*; adv. idem quod *μάλιςα*.

Τᾱμᾰτα, Poët. Att. et Dor. pro *τὰ ἥματα, dies*.

Τάμε, *scidit*; Ion. pro *ἔταμε*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *τέμνω*, et Dor. *τάμνω, scindo*; f. *μῶ*, a. 2. *ἔτᾰμον*, p. *τέτμηκα*, p. m. *τέτομα*.

Ταμέει, Ion. pro *ταμεῖ*, 3. sing. f. 2. act. et

Ταμέειν, pro

Ταμεῖν, a. 2. inf. act. verbi *τέμνω, seco*, quod vide.

Ταμεῖον, ου, τὸ, *cella, promptuarium*: pro *ταμιεῖον*. Th. *ταμίας*, ου, ὁ, *promus condus*.

Ταμέσθαι, a. 2. inf. m. verbi *τέμνω, scindo*.

Ταμεσίχρως, οος, ὁ ἢ ἡ, *incidens corpus*: *τέμνων τὸν χρόα*· ex *τέμνω*, et *χρόος*, ὁ, et contractè *χρὼς, χροὸς, χροΐ*, &c. *cutis cum carne subjectâ*. Th. *χρόα*, ας, ἡ, *color*.

Ταμία, vel *ταμίεια*. Vide *ταμίη*.

ΤΑΜΊΑΣ, ου, ὁ, *promus condus, dispensator, quæstor, qui, ærario præest, arbiter*: qu. à *τέμνω, scindo*.

Ταμιεῖον, ου, τὸ. Vide in *ταμεῖον*.

Ταμιεύομαι, *repono, recondo*, præsertim mea; *promo*; *recondo in futurum*; *vires non uno impetu effundo, sed parcè, ut sufficiant universo labori*; undè et *moderatè impero, moderatè utor viribus*; *constituo, definio*: med. à

Ταμιεύω, *sum promus condus, quæstoris munus obeo*; *repono*; scil. *in publicum*: undè et *publico, proscribo*; f. *εύσω*, p. pass. *τεταμίευσμαι*. Th. *ταμίας*, ου, ὁ, *promus condus*.

Ταμίη, ης, ἡ, *proma, dispensatrix*: à *ταμίας*.

Ταμίης, ου, ὁ, Ion. pro *ταμίας*, quod vide.

Τάμῐσος, *coagulum*, *πιτύα*, apud Hesych. vel *pellis hirco recens detracta*: à *τέμνω*, q. v.

Τάμνε, *dividebat*: Ion. pro *ἔταμνε*, 3. sing. imperf. à

Τάμνω, Dor. et Ion. pro *τέμνω*, quod vide.

Ταμῶ, *incidam*; f. 2. ind. act. à *τέμνω*, a. 2. *ἔτᾰμον*, a. 2. part. *ταμών*.

Τὰν, Dor. pro *τὴν* vel *ἣν*· sed *τᾶν* pro *τῶν* vel pro *ὧν, quarum*.

Τανάγρα, *vas æreum, in quo condiebant carnes*, Hesych. Est et urbis nomen.

Τανακὴς, εος, ὁ ἢ ἡ, *protensam habens aciem, protensus, longus*: ex *τανύω, extendo*, et *ἀκὴ, acies*.

Τἀναντία, pro *τὰ ἐναντία*· ab *ἐναντίος, contrarius, adversus*. Th. *ἀντὶ, contra*.

* Ταναόδειρος, ου, ὁ ἢ ἡ, *extentum collum habens*, Aristoph. Av. 255. ex *ταναὸς*, et *δείρη, collum*.

Τᾰνᾰὸς, οῦ, ὁ ἢ ἡ, et *ταναὸς*, ἡ, ὸν, *protentus, extentus*: à *τανύω*. Th. *τείνω, tendo*.

Τανηλεγὴς, έος, ὁ ἢ ἡ, *longum somnum afferens, faciens τὶ ταναὸν λέγεσθαι, in longum cubare*: ex *ταναὸς, longus*, et *λέγω, cubare facio*.

Τανίκα, Dor. pro *τηνίκα, tunc*: quod ab *ἡνίκα, quum*.

Τάντᾰλος, ου, ὁ, *TANTALUS*: rex in parte Phrygiæ; uxor ejus ἡ Εὐρυάνασσα, liberi verò Pelops et Niobe. Fuit genere Λύδος, nunquam verò rex Corinthi. Apud inferos punitus, ut stans mediâ in aquâ sitiret, et poma ante os habens esuriret. Hom. Euripides autem scribit puniri eum sic, ut pendens in aëre, saxum super caput imminens habeat, quod semper casurum timeret. Sed Homeri fictio longè ingeniosior; et hinc Ταντάλυ δένδρα, ἐπὶ τῶν ἀκερδῶν, proverbialitèr pounntur. Et verbum *ταντaλόομαι*, f. -λωθήσομαι, i. e. *πάσχω τὸ τῦ Ταντάλυ*, utramque fictionem respicit. Hinc Anglicè TO TANTALIZE.

Τανύγλωσσος, ου, ὁ ἢ ἡ, *linguam extensam habens*: ex *τανύω*, et *γλῶσσα, lingua*.

Τανυγλώχιν, ῖνος, ὁ ᾗ ἡ, *extensas habens cuspides*: ex τανύω, et γλωχὶν, ῖνος, ἡ, *cuspis*.

Τανυέθειρα, ας, ἡ, Poët. Epith. mulieris *passos habentis crines*: ex τανύω pro τείνω, *extendo*, et ἔθειρα, ἡ, *coma*.

Τανυήκης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *longam habens aciem*; ex τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, et ἀκὴ, *cuspis*: scrib. et τανανήκης.

Τανύθριξ, -τρῐχος, ὁ ᾗ ἡ, *qui laxo capillo est*: ex τανύω, pro τείνω, et θρὶξ, τριχὸς, ἡ, *capillus*.

Τανῦν, *nunc*: adv. aliàs τὰ νῦν.

Τανύοντο, *extendebantur*: 3. pl. imperf. pass. verbi τανύω, idem quod τείνω.

Τανύπεπλος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *longum habens peplum*: ex τανύω, idem quod τείνω, *extendo*, et πέπλος, *vestis muliebris*.

* Τανύπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, *pedes habens extensos*, dicitur de ovibus; *celer*. Hom. Od. ί 464. ex τανύω, et πὺς, *pes*.

Τανύπτερος, Poët. per Sync. idem quod τανυσίπτερος.

Τανυπτερύγεσσι, *velocibus*; dat. pl. Ion. et Poët. à

Τανυπτέρυξ, ῦγος, ὁ ᾗ ἡ, idem quod τανύπτερος, *cui alæ sunt extentæ*: ex τανύω, pro τείνω, et πτέρυξ, υγος, ἡ, idem quod πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala*.

Τανύῤῥιζος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *expandens radices*: Epithet. arboris; ex τανύω, pro τείνω, et ῥίζα, ης, ἡ, *radix*.

Τανυσθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi τανύω, *extendo*: f. ύσω, a. 1. pass. ἐτανύσθην. Th. τείνω.

Τανυσίπτερος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *cui alæ extentæ sunt, extentis alis volans, velox*: ex τανύω, pro τείνω, et πτερὸν, ῦ, τὸ, *ala*.

Τάνυσσαν, 3. pl. τάνυσσε, 3. sing. Ion. a. 1. ind. act. verbi τανύω.

Τανυστὺς, ῦος, ἡ, *extensio*: ab eod. verbo.

Τανύσφυρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *malleolus pedum extendens inter eundum, latis passibus progrediens, pulchros et teneros talos habens; formosus*, Hes. in Scuto, ver. 35. Ex τανύω, pro τείνω, et σφυρὸν, *malleolus pedis*. Th. σφῦρα, *malleus*.

Τανύτρῐχα, *hirsutum*: acc. sing. à τανύθριξ.

Τανύω, *tendo, extendo*: vide τείνω.

Ταξιόω, *ordino, in acie colloco*: à seq.

Τάξις, εως, ἡ, *ordo, series*; item *vices, officium; exercitus; legio, cohors, cuneus, acies*; τάξεις, classis; *constitutio, ordinatio; tributa, vectigalia; modestia*, in ore: [* *similitudo*, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδὲκ, Heb. v. 6. *juxta similitudinem Melchisedec*, ut ipse Paulus, Heb. vii. 15. πέλαγος λιμνης ἔχει τάξιν, Diod. Sic. p. 223. A. ed. Rothom.] Th. τάσσω, *ordino*.

ΤΑΠΕΙΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *humilis, -e*; *non multùm à terrâ surgens*.

Ταπεινότης, ητος, ἡ, *humilitas*: à præced.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, *humilitas, modestia, animi demissio*: à

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *cujus animus est humilis*: ex ταπεινὸς, et φρὴν, *mens*.

Ταπεινόω, -ῶ, *humilem reddo*; *demitto* seu *submitto, deprimo*. In S. S. *affligo, calamitatibus premo*: f. ώσω, p. τεταπείνωκα, a. 1. ἐταπείνωσα, præs. pass. ταπεινόομαι, -ῦμαι, p. pass. τεταπείνωμαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐταπεινώθην, f. 1. ind. pass. ταπεινωθήσομαι, ῃ, εται. Th. ταπεινός.

Ταπεινῶς, adv. *humilitèr*: à ταπεινός.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, *animi demissio, humilitas, abjecta sors, inopia*: à ταπεινόω.

ΤΑ'ΠΗΣ, ητος, ὁ, *TAPES*; dat. pl. τάπησιν, Angl. TAPESTRY.

Ταπρῶτ' pro ταπρῶτα, *ut primum*. Th. πρό.

Ταραγμὸς, ῦ, ὁ, *turbatio, tumultus, consternatio, terror*: à ταράσσω.

Τάραξις, εως, ἡ, *perturbatio*. Ab eod.

ΤΑΡΑ'ΣΣΩ, vel ταράττω, *turbo*; *commoveo*: f. ξω, p. τετάρᾱχα, a. 1. ἐτάραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἐτάραξαν, præs. imperat. pass. ταράσσυ, -έσθω, perf. pass. τετάραγμαι, ξαι, κται, p. part. pass. τεταραγμένος, η, ον, *turbatus*, a. 1. ind. pass. ἐταράχθην.

Ταράττεσθαι, præs. inf. pass. verbi præced.

Ταρᾰχὴ, ῆς, ἡ, *turbatio, turba*: ab eod.

Τάρᾰχος, ου, ὁ, *tumultus*: ab eod. Th.

Ταραχώδης, εος, ὁ ᾗ ἡ, *turbulentus*: ab eod.

Ταρβέω, *timeo, tremo, vereor, honoro*; f. ήσω. Th. τάρβος, εος, τὸ, *terror, metus*.

Ταρβήσαντε, nom. dual. a. 1. part. act. verbi præced.

ΤΑ'ΡΒΟΣ, εος, τὸ, *terror, timor, metus*.

Ταργαίνω, *turbo*: puto à ταράσσω.

Ταργάνη, ης, ἡ, *nexus, colligatio, pedica*; ubi unum cum alio ταργαίνεται.

Ταρῑχεύω, *sale, arenâ, fumo condio, induro, et arefacio*: f. εύσω· à

ΤΑ'ΡῙΧΟΣ, ου, ὁ, vel εος, τὸ, *salsamentum piscium*; *caro sale condita*.

Ταρμύσσω, *terreo*: qu. ταρβύσσω· à τάρβος.

ΤΑΡΟ`Σ, ρὰ, ρὸν, *velox*.

Τάρπημεν. Ion. pro ἐτάρπημεν, 1. pl. a. 2. ind. pass. et

Τάρπησαν, *oblectati sunt*; Ion. pro ἐτάρπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τέρπω, *delecto*: f. ψω, a. 2. ἔταρπον.

ΤΑ'ΡΡΟΘΟΣ, ου, ὁ, *auxiliator*.

Ταρσὸς, vel ταῤῥὸς, ῦ, ὁ, *crates*; in quâ aliquid τέρσεται, id est, *siccatur*; vel *aliquid* ταρσῷ *simile*; ut *ala avium, cum pennis ei insertis, palmula remi palmula, manûs vel pedis*. Est et

Ταρσὸς, ῦ, ἡ, nomen proprium urbis Ciliciæ, S. Pauli patriæ, ut nonnulli vocem scribunt. Syr. quod interpret. Lat. *marmoris exploratio*.

ΤΑ'ΡΤᾸΡΟΣ, ου, ὁ, et in pl. τὰ τάρταρα, *inferi*, *TARTARUS*; *locus tenebricosus, carcer*: qu. à ταράσσω, *turbo, terreo*.

Ταρτᾰρόω, ῶ, *in Tartarum*, item *in carcerem detrudo*, [* semel occurrit, 2 Pet. ii. 4. ἀλλὰ σειραῖς ζόφυ ταρταρώσας, *sed catenis caliginis vinctos in Tartarum detrusit*. Mede Diss. iv. p. 24. f. ώσω, p. τεταρτάρωκα, a. 1. ἐταρτάρωσα, a. 1. part. ταρταρώσας. Th. τάρταρος.

Ταρφέα, *vehementer*: adverbial. à ταρφὴς, q. v.

Ταρφέες, nom. pl. à ταρφὴς, seu ταρφὺς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, creber* Th. τάρφος.

Ταρφειὸς, ὰ, ὸν, et ταρφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, frequens*: ab eod. Th.

Τάρφεσιν, dat. pl. ab eod.

Τάρφη, ης, ἡ, urbs Locrorum, sic dicta ob *sylvæ densitatem*.

Ταρφὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *densus*. Th. τάρφος.

Ταρφθήμεναι, Dor. pro τερφθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τέρπω, f. ψω, *delecto*.

ΤΑ'ΡΦΟΣ, εος, τὸ, *densitas*, peculiaritèr *sylvæ*. Hinc

Ταρφὺς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *densus, creber, frequens*.

Τάρφω, *sicco*: qu. à τείρω, idem.

ΤΑ'ΡΧΕΑ, ων, τὰ, et ταρφαὶ, ῶν, αἱ, *inferiæ, justa, parentalia*.

Ταρχεύω, ταρχέω, et -ύω, *exsequias facio*: à præced.

Τὰς, Dor. pro τῆς. Sic τᾶσδε, pro τῆσδε, ᾗ ταύτης· et τᾶς, pro ἧς.

ΤΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *ordino, colloco*; *constituo, destino*; *mando, impero*, ut tributa; f. ξω, p. τέτᾰχα, a. 1. ἔταξα, ας, ε, *statui*, præs. m. τάσσομαι, *certis pensionibus solvo*; p. pass. τέταγμαι, ξαι, κται, p. part. pass. τεταγμένος, η, ον, *ordinatus, status*: a. 1. m. ἐταξάμεν, ω, ατο, *constitui*: a. 1. part. m. ταξάμενος.

Τάττωμεν, 1. pl. præs. sub. act. verbi τάττω, vel -σσω.

Ταώμενος, Dor. pro τητώμενος, *privatus re aliquâ*: præs. part. pass. verbi τητάω, *privo*.

Ταϋγέτη, ης, ἡ, *Filia Atlantis*, in cervam mutata à Dianâ, ut Jovis effugeret amores.

Ταΰγετον, ου, τὸ, Ionicè Τηΰγετον, *mons Laconicæ* valdè celsus et arduus, pertinens usque ad Arcadiæ montes.

Ταῦθ', sequente aspiratione pro ταῦτα, *hæc*, nom. pl. n. g. ab ὗτος, αὕτη, τῦτο, *hic, hæc, hoc*.

Ταῦλιον, ου, τὸ, Att. et Dor. pro τὸ αὔλιον, *stabulum*. Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, *aula*.

Ταύρειος, εία, ειον, et ταύρεος, έα, εον, *taurinus*. Th. ταῦρος, *taurus*.

Ταυρηδὸν, adv. *in modum tauri, torvè*: ab eod.

* Ταυροκαθαψία, ας, ἡ, *taurorum quædam venatio*, à Thessalis primùm instituta; tandem imperante Julio Cæsare in Circo Romano, et deinde etiam per alias civitates in spectaculum dabatur. Vid. Plin. N. H. l. viii. c. 45. et Marm. Oxon. xxxvi.

Ταυροπάτωρ, ορος, ὁ ᾗ ἡ, *ex tauro procreatus*: ex ταῦρος, et πατὴρ, *pater*.

ΤΑΥ͂ΡΟΣ, ου, ὁ, *TAURUS*; *signum cœleste*: *Taurus*, mons vatissimus Asiæ; item *penis*; dat. pl. ταύροις, acc. pl. ταύρους, Don. ταύρως.

Ταυροφόνος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *tauricida*: ex ταῦρος, et φένω, *occido*; p. m. πέφονα.

Ταῦτ', pro ταῦτα, *hæc*; nom. vel acc. pl. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο. Att. Ion. et Dor. pro διὰ ταῦτα, *ob hæc*. Accipitur et ταῦτα adverbial. pro *quod magis est, imprimis, præsertim*: ταὐτᾷ, Dor. Æol. et Poët. pro τῇ αὐτῇ.

Ταὐτὰ, *eadem*; pro τὰ αὐτά.

Ταύταν, Dor. pro ταύτην, *hanc, istam*; acc. sing. f. g. ab οὗτος, αὕτη, τοῦτο, *hic, hæc, hoc*.

Ταύτῃ, dat. sing. ab eod. adverbial. *cätenùs, eâ ratione, eo modo*; *eâ ex parte*; *eâ de causâ*; *hàc*.

Ταυτολογία, ας, ἡ, *vitium sermonis, quandò res eadem pluribus et planè res idem significantibus redditur verbis*; *ejusdem repetitio*; Angl. TAUTOLOGY: à seq.

Ταυτολόγος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *idem dicens*; ταὐτὸ λέγων.

Ταυτόμᾰτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pro αὐτόμᾰτος, *sponte, ultrò, aliquid faciens*; ταυτόματον, *quod sit casu*.

Τάφε, Ion. pro ἔταφε, *obstupuit*: 3. sing. a. 2. ind. act. et

Ταφεὶς, *sepultus*; a. 2. part. pass. verbi θάπτω, *sepelio*; item *stupeo*; f. ψω, a. 2. ind. pass. ἐτάφην.

Τᾰφὴ, ῆς, ἡ, *sepultura*: ab eod.

Τάφιοι, ων, οἱ, populi quidam sic dicti.

Τᾰφος, ου, ὁ, *collis, tumulus*; *monumentum*; *sepultura, funus*; *epulum funebre, sepulchrum*. Th. θάπτω, *sepelio*.

Τάφος, ου, ἡ, *insula*, eadem quæ ἡ Κεφαλληνία. Incolæ vocabantur οἱ Τηλεβόαι.

Τάφρος, ου, ὁ, *fossa, fovea, sepulchrum*. Th. θάπτω. Est et

Τάφρος, *vallum*: à præced. Th.

Ταφὼν, a. 2. part act. Et notandum duplicem habere significationem: nonnunquam enim declarat idem quod θάψας, *qui sepelivit*; tum est à θάπτω, *sepelio*; nonnunquam, idem quod θαμβήσας, et tum est à θήπω, *obstupeo*; a. 2. ἔταφον, p. m. τέθηπα.

Τάχ', pro τάχα, adv. *brevi, citò, velocitèr, forsitan, utiquè*. Th. ταχὺς, ἑος, *celer*.

Ταχέες, nom. pl. à ταχύς.

Τάχει, dat. sing. à τάχος, εος, τὸ, *celeritas*.

Ταχεῖα, ας, ἡ, f. g. à ταχὺς, ἑος, *celer*.

Ταχέων, gen. pl. ab eod.

Ταχέως, adv. *celeritèr*: ab eod. Th.

Ταχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi -ύσσω, *constituo*; f. ξω.

Ταχῖνὰ, Poët. pro ταχινῶς, et hoc pro ταχέως, *celeritèr*: à

Ταχῖνὸς, ἡ, ὸν, *pernix, celer*. Th. ταχὺς, idem.

Τάχιον, adv. *citiùs, velociùs*: à ταχίων, compar. à ταχύς.

Τάχιστα, *citissimè*: τὴν ταχίστην, sc. ἡμέραν, seu ὥραν, *quamprimùm*. Th. ταχύς.

Τᾰχος, εος, τὸ, *celeritas*: à ταχύς.

Τᾰχὺ, *celeritèr*, adv. Th. ταχύς.

Ταχυάλωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui citò capi potest*: ex ταχὺς, et ἁλίσκω, *capio*.

Ταχυδρόμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui velocitèr currit*: ex ταχὺς, *celer*, et τρέχω, *curro*: f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδρᾰμον, p. m. δέδρομα· indè δρόμος, *cursus*.

Ταχυνεῖ, 3. sing. f. 1. act. à

Ταχῦνω, f. υνῶ, *accelero, propero*. Th. ταχύς.

Ταχυπειθὴς, ἑος, ὁ ᾗ ἡ, *facilè parens*; *credulus*: ex ταχὺς, et πείθω, *persuadeo*.

Ταχύποτμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pro ὁ τῷ ταχεῖ πότμῳ ὑποτεταγμένος, *qui citæ morti est obnoxius*: ex ταχὺς, *celer*, et πότμος, *mors*.

Ταχύπωλος, *celeres equos habens*; *rei equestris peritus*: ex ταχὺς, *celer*, et πῶλος, ου, ὁ, *pullus equinus*.

ΤᾸΧΥ͂Σ, εῖα, ὺ, *celer, citus, velox, præceps*: comparat. ταχύτερος, *celerior*; pro quo usitatiùs ταχίων item θάσσων, et -ττων· superl. ταχύτατος, seu τάχιστος.

Τᾰχυτὰς, ᾶτος, ἁ, Dor. pro

Ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, *celeritas, velocitas*; aliàs ταχύτης, ητος. Th. ταχύς.

Ταχυτῆτ', pro ταχυτῆτα, acc. sing. præced.

Τάω, τῶ, *capio*. Indè format Eustath. τάζω.

Τάων, Æol. pro τῶν, gen. pl. f. g. ab ἡ, *hæc*.

ΤᾸΩ͂Σ, ῶ, ταῶς, ῶ, et ταὼν, ῶνος, ὁ, *PAVO*.

ΤΕ`, conjunctio copulativa *et, atque*. Semper postponi solet: εἶπέ τε, *dixitque*. Et

Τὲ, Dor. pro σὲ, *se*.

ΤΕ΄ΓΓΩ, *TINGO*, *humecto, mollio*, f. ξω· τέγγειν ψεύδεϊ λόγον, *tingere mendacio orationem*, pro *mendacia dicere*. Hinc Angl. TO TINGE.

Τέγεα, ας, ἡ, *urbs Arcadiæ*, in felici solo posita. Alia Τέγεα fuit in Cretâ.

Τέγεος, pro τέγειος, *sub tecto, sublimis, altus*: à τέγος.

Τεγκτὸς, ἡ, ὸν, *tinctus, malefactus*; *qui tingi et humectari potest*; *qui frangi oratione, et molliri potest*. Th. τέγγω.

Τέγος, εος, τὸ, *tectum, domus*, pro στέγος, τὸ, idem: Poët. pro λόφος, vel ὄρος, *collis, mons*. Th. στέγω, *tego*.

Τεὴν, *tuam*: Poët. et Dor. pro σὴν, acc. sing. f. g. à σὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*. Th. σὺ, *tu*.

Τεθαλότα, Dor. pro τεθηλότα, perf. part. m. acc. sing. à θάλλω, *floreo*. Vide τεθαλυῖα.

Τεθαλυῖα, *abundans*, perf. part. m. f. g. verbi θάλλω, *floreo*: f. αλῶ, p. m. τέθηλα, et τέθαλα, p. part. m. τεθαλὼς, υῖα, ὸς.

Τεθάῤῥηκα, *ausus sum*, perf. ind. act. verbi θαῤῥέω, *fiduciam habeo*: à θάῤῥος, εος, τὸ, id. quod θάρσος, εος, τὸ, *fiducia*.

Τεθαρσήκασι, 3. pl. perf. act. verbi θαρσέω, *fiduciam habeo*. Th. θάρσος.

Τεθάφᾰται, Ion. pro τεθαμμέναι εἰσὶ, *sepultæ sunt*: 3. pl. perf. pass. verbi θάπτω, *sepelio*.

Τεθέᾱμαι, perf. pass. verbi θεάομαι, *specto*; f. m. άσομαι.

Τεθεῖεν, Att. Sync. pro τεθείησαν, 3. pl. a. 1. opt. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 1 pass. ἐτέθην.

Τέθεικα, perf. act. et

Τέθειμαι, perf. pass. verbi τίθημι *pono*.

Τεθεμελίωτο, *fundata fuerat*, 3. sing. plusq. p. pass. Att. et Ion. verbi θεμελιόω, *fundamentum jacio*; f. ώσω, p. τεθεμελίωκα· à θεμέλιον, ου, τὸ, *fundamentum*. Th. θέμηλον, ου, τὸ, idem.

Τέθηλα, ας, ε, *florui*, p. m. et

Τεθήλει, 3. sing. plusq. p. m. Ion. verbi θάλλω, *floreo*.

Τεθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τίθημι, *pono*: f. θήσω, a. 1. pass. ἐτέθην

Τέθηπα, p. m. verbi θάπτω, *sepelio, stupeo*: a. 2. ἔταφον, perf inf med. τεθηπέναι, perf. part. m. τεθηπὼς, υῖα, ὸς.

Τεθήσατο, Ionico Pleonasm. pro ἐθήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi θάομαι.

Τεθλασμένος, p. part. pass. à θλάω, *frango*: f. άσω.

Τεθλιμμένος, η, ον, *pressus, a, um*: perf. part. pass. verbi θλίβω, *premo, affligo*: f. ψω, p. τέθλιφα.

Τέθμιος, α, ον, *legitimus, solemnis*: à

ΤΕΘΜΟ`Σ, οῦ, ὁ, *lex, mos*: quasi à τίθημι.

Τέθναα, perf. m. qu. à θνάω, verbi θνήσκω, *morior*.

Τέθνᾰθι, præs. imperat. τεθναίην, præs. opt. τεθνᾰναι, præs. infin. τεθνὰς, præs. part. à τέθνημι, *morior*: hoc à θνάω, seu θνήσκω, *morior*. fut. 2. med. θανοῦμαι, p. act. τέθνηκα, aor. 2. ἔθανον.

Τεθναίην, *moriar*, præs. opt. à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*. Sunt qui Anadiplasiasmo Ion. poni volunt pro θναίην, a. 2. opt. act. verbi τέθνημι.

Τεθναῖμεν, αῖτε, αῖεν, per Sync. pro τεθναίημεν, αίητε, αίησαν, plur. num. præced.

Τεθνάκαμεν, Dor. pro τεθνήκαμεν, 1. pl. perf. act. verbi θνήσκω, *morior*; p. τέθνηκα.

Τεθνᾱκὼς, *ότος*, *mortuus*: Dor. pro τεθνηκὼς, p. part. act. verbi θνήσκω, *morior*; p. act. τέθνηκα.

Τεθνάμεν, Ion. et τεθνάμεναι, Dor. pro

Τεθνάναι, præs. inf à τέθνημι, pro θνήσκω, *morior*. Sed

Τεθνᾶναι, contractè pro τεθναέναι, p. inf m. et

Τεθνᾶσι, *mortui sunt*, pro τεθνάασι, 3. pl. perf. m. verbi θνήσκω, *morior*; p. m. τέθναα.

Τεθνάτω, *interficiatur*, 3. sing. imperat. præs. τέθναθι, verbi τέθναμαι pro θνήσκω.

Τέθνεικα, Bœot. pro τέθνηκα, perf. ind. act. verbi θνήσκω.

Τεθνειὼς, -ῶτος, per Syncop. pro τεθνεικὼς, ότος, perf. part. act. Bœot. verbi θνήσκω, *morior*: f. 2. m. θανῦμαι, perf. act. τέθνηκα, et Bœot. τέθνεικα, aor. 2. ἔθανον, p. m. τέθναα.

Τεθνεὼς, -ῶτος, et Poët. τεθνηκὸς, pro τεθνηκὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, *morior*: p. act. τέθνηκα.

Τέθνηκας, ας, ε, et in 3. pl. τεθνήκασι, perf. act. et

Τεθνηκέτω, 3. sing. perf. imperat. act. à θνήσκω.

Τεθνήξω, f. 1. verbi τεθνήκω, Syracusano more fact. à perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω.

Τεθνηὼς, Poët. pro τεθνεὼς, q. v.

Τεθνὼς, per Sync. pro τεθναὼς, p. part. m. verbi θνήσκω, *morior*: p. m. τέθναα.

Τεθόλωται, *turbatus est*, 3. sing. perf. pass. à θολόω, *turbo*, *inquino*. Th. θόλος, ῦ, ὁ, *sordes turbidæ*.

Τεθορεῖν, Ion. Anadiplas. pro θορεῖν, præs. vel aor. 2. inf. act. verbi θόρω, vel θορέω, *salio*.

Τεθραμμένην, acc. sing. p. part. pass. f. g. verbi τρέφω, *alo*: f. ψω, a. 2. ἔτραφον, p. pass. τέθραμμαι.

Τεθρᾶσθαι, Doricè pro τετρῆσθαι, perf. infin. pass. verbi τετράω, seu τίτρημι, *perforo*: f. τρήσω, p. pass. τέτρημαι.

Τεθραυσμένος, *confractus*, *vulneratus*: perf. part. pass. à θραύω, *frango*.

Τεθριπποβάτης, ὁ, *qui quadrigis vehitur*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, et βαίνω, *ascendo*.

Τέθριππος, ῦ, ὁ ξ ἡ, *quatuor equos habens*; τέθριππον, scil. ἅρμα, *currus quadrijugus*, *quadriga*: ex τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternio* (quod à τέσσαρες,) et ἵππος, *equus*.

Τεθριπποτροφέω, -ῶ, *equos quadrijuges alo*: à

Τεθριπποτρόφος, ῦ, ὁ ξ ἡ, *qui equos quadrijuges alit*: ex τέθριππον, τὸ, *quadriga*, et τρέφω, *alo*: p. m. τέτροφα.

Τεθυμένος, η, ον, perf. part. pass verbi θύω, *sacrifico*, *immolo*, f. σω, p. τέθυκα.

Τεθυμῶσθαι, *iratum esse*, perf. inf. pass. verbi θυμόω, *ad iram provoco*; ώσω, p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, *animus*, *ira*.

Τεθυωμένος, η, ον, perf. part. pass. verbi θυόω, *odorem jucundum reddo*. Th. θύω, *macto*.

Τεὶν, et τὶν, Ion. Poët. et Dor. pro σοὶ, *tibi*, dat. sing. à σὺ, *tu*.

Τείνας, αντος, a. 1. part. act. à

ΤΕΊΝΩ, *TENDO*, *extendo*, *distendo*, *intendo*, *contendo*; *pertineo*, *specto*; f. τενῶ, p. τέτᾰκα, a. 1. ἔτεινα, p. m. τέτονα.

Τείρεα, ων, τὰ, *astra*: à τείρω.

Τειρεσίας, ῦ, ὁ, *TIRESIAS*, vates Thebanus præstantissimus.

Τείρετο, Ion. pro ἐτείρετο, *affligebatur*, 2. sing. imperf. verbi τείρομαι, *vexor*. Th. τείρω.

Τειρέω, -ῶ, *domo*, *contero*; f. ήσω, p. τετείρηκα.

Τειρήσω, εις, ει, f. 1. à τειρέω, idem quod τείρω, *affligo*, *vexo*, *domo*.

Τειρομένοισιν, *vexatis*, dat. pl. part. præs. pass. verbi τείρω.

Τείροντι Dor. pro τείρουσι, 3. plur. præs. ind. à

ΤΕΊΡΩ, *vexo*, *affligo*, *subigo*, *absumo*, *TERO*: f. τερῶ, a. 2. ἔταρον.

Τειχεσιπλήτης, ῦ, ὁ, *mœnium quassator*: ex τεῖχος, et πλήσσω, *percutio*.

Τειχέω, pro τειχίζω, *muris cingo*. Th. τεῖχος.

Τειχέων, gen. pl. à τεῖχος.

Τειχήρης, εος, ὁ ξ ἡ, *mœnibus conclusus*: ex τεῖχος, et ἄρω, *apto*.

Τειχίζω, *murum struo*; *muro cingo*, *munio*: f. ίσω, p. τετείχικα, a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

Τειχιόεις, όεσσα, όεν, *muris cinctus*: à τεῖχος, εος, τὸ, *murus*.

* Τειχίον, ου, τὸ, *murus parvus*; *munimentum*; *domus*, Hom. Dim. ab eod.

Τειχίσαι, a. 1. inf. act. et

Τειχισθῆναι, a. 1. infin. pass. verbi τειχίζω.

Τειχιστὴς, ῦ, ὁ, *qui muros struit*: à 3. sing. p. pass. ejusd. verbi.

Τειχομᾰχέω, *muros oppugno*: hinc

Τειχομαχία, et Ion. -ίη, *murorum oppugnatio*: ex τεῖχος, et μάχομαι, *pugno*.

ΤΕΙ͂ΧΟΣ, εος, τὸ, *murus*, *locus quivis munitus*, *urbs*, *castellum*, *præsidium*: τείχη, *mœnia*: τεῖχος ξύλινον, *lignorum strues*, *rogus*.

Τειχοφύλαξ, ᾶκος, ὁ ξ ἡ, *murorum custos*: ex τεῖχος, et φύλαξ, ὁ ξ ἡ, *custos*. Th. φυλάσσω.

Τέκ' pro τέκε, Ion. pro ἔτεκε, 3. sing. a. 2. ind. act. Est et τέκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, *pario*: fut. τέξω, p. m. τέτοκα.

Τεκέσθαι, aor. 2. infin. med. verbi ejusd.

Τέκεσσι, dat. pl. Ion. pro τέκεσι à τέκος, εος, τὸ, *fœtus*. Th. τίκτω, *pario*.

Τέκετ', pro τέκετο, Ion. pro ἐτέκετο, *peperit*, 3. sing. a. 2. m. verbi τίκτω, *pario*, f. τέξω, et m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

Τεκμαίρομαι, η, εται, *conjicio*, *argumentor*: item *destino*, *ad finem perduco*: a. 1. m. ἐτεκμηράμην à τεκμαίρω.

Τεκμαίρω, *certis signis ostendo et probo*: à

ΤΕ΄ΚΜΑΡ, ᾰτος, τὸ, *finis*, *exitus rei*: item *signum*.

Τεκμήριον, ῦ, τὸ, *certum signum*: à τέκμαρ.

Τέκμωρ, τὸ, idem quod τέκμαρ' item *finis seu scopus*, *quem quis in actionibus suis proponit*; *testimonium*, *signum*.

Τέκνα, τὰ, *liberi*, *nati*: nom. pl. à τέκνον.

Τεκνίον, ῦ, τὸ, dim. *filiolus*, *filiola*.

Τεκνογονέω, *liberos pario*: f. ήσω, p. τετεκνογόνηκα, aor. 1. ἐτεκνογόνησα.

Τεκνογονία, ας, ἡ, *liberorum procreatio*: à

Τεκνόγονος, ῦ, ὁ ξ ἡ, *liberos pariens*: ex τέκνον, et γείνομαι, *nascor*: p. m. γέγονα.

Τέκνον, ῦ, τὸ, *fœtus*, *proles*, *filius*, *filia*: τέκνα, -ων, τὰ, *liberi*: à τίκτω, *pario*.

Τεκνοποιέω, *liberos procreo*; *filium adopto*: à τεκνοποιός.

Τεκνοποιηθήσομαι, fut. 1. ind. pass. verbi præced.

Τεκνοποιὸς, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *liberos procreans*: ex τέκνον, ῦ, τὸ, *filius*, et ποιέω, *facio*.

Τεκνοτροφέω, -ῶ, *liberos educo*: f. ήσω, p. τετεκνοτρόφηκα, a. 1. ἐτεκνοτρόφησα. Ex τέκνον, ῦ, τὸ, *filius*, et τροφέω, *nutrio*, quod à τρέφω, *alo*.

Τεκνοτρόφος, ῦ, ὁ ξ ἡ, *qui vel quæ liberos alit*: et

Τεκνότροφος, ῦ, ὁ ξ ἡ, *qui vel quæ à liberis alitur*.

Τεκνόφι, adv. *per filium*, *operâ filii*: διὰ τῦ τέκνυ, Simonid.

Τεκνοφόνος, ῦ, ὁ ξ ἡ, *liberos interficiens*.

Τεκνόω, *liberos procreo*, *genero* it. *liberos habeo*, *peperi*: præs pass. τεκνόομαι, *gignor*, *nascor*: à τέκνον, *proles*. Th. τίκτω, *procreo*, *pario*.

Τέκνωσις, εως, ἡ, *liberorum procreatio*: à præced.

Τέκον, ες, ε, Ion. pro ἔτεκον, à 2. ind. act. verbi τίκτω, *pario*; f. m. τέξομαι, a. 2. part. τεκὼν, όντος, gen pl. τεκόντων.

Τέκος, εος, τὸ, *fœtus*, *proles*: à τίκτω, *pario*.

Τεκῦσα, *pariens*; a. 2. part. act. f. g. à τεκὼν, όντος.

Τεκταίνω, *fabricor*, *struo*; *artem fabrilem exerceo*: f. ᾰνῶ' à τέκτων, ονος, ὁ, *faber*. Th. τεύχω, *fabricor*.

Τεκτήνατο, Ion. et Att. pro ἐτεκτήνατο, 3. sing. a. 1. m. verbi τεκταίνω, *fabricor*.

Τεκτονικὸς, ἡ, ὸν, *fabrilis*: à τέκτων.

Τέκτων, ονος, ὁ, *faber*; qu. τεύκτων' à τεύχω, *fabricor*: f. ξω, perf. τέτευχα, p. pass. τέτευγμαι, ξαι, κται (ubi ε abjici solet.)

Τεκὼν, ῦσα, ὸν, aor. 2. part. act. verbi τίκτω, *pario*: f. m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον.

Τελᾰμὼν, -ῶνος ὁ, *Æaci filius*, frater Pelei, pater Ajacis majoris et Teucri.

Τελἄμὼν, -ῶνος, ὁ, *fascia, lorum clypei* aut *ensis*: à ταλάω, *suffero, sustineo.*

Τελαμωνίαι, *baltea coriacea quibus armantur canes adversùs feras*: à præced.

Τελαμώνιος Αἴας, *Ajax Telamonius*, nomen. propr. Hinc Τελαμωνιάδης, ου, ὁ.

Τελέσθαι, præs. infin. pass. verbi τελέω, *ad finem perduco.* Th. τέλος, εος, τὸ, *finis.*

Τελέῃς, *perficias*, 2. sing. præs. sub. act. verbi ejusd.

Τελέθοντι, *sunt*, Dor. pro

Τελέθουσι, 3. pl. præs. verbi τελέθω.

Τελέθω, εις, ει, *sum, fio, orior*: Poët. τελέθομαι, idem: in 3. plur. τελέθονται, τελέθωσι, 3. pl. præs. sub. act. Th. τέλλω, *sum, fio.*

Τέλει, dat. sing. à τέλος, εος, τὸ, *finis.*

Τελεία, *perfecta*: f. g. à τέλειος.

Τελείετο, *perficiebatur*, 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio.* Th. τέλος.

Τέλειος, ου, ὁ ᾗ ἡ, et τέλειος, εία, ειον, *perfectus, integer; eximius*, de victimis; *solidus, concinnatus, finitus*: in comparat. τελειότερος, έρα, ερον. Th. τέλος, *finis.*

Τελειότης, ητος, ἡ, *perfectio, integritas, consummatio*: à præced.

Τελειόω, -ῶ, *perficio, finio, conficio, consummo, termino; sacro, initio*: fut. ώσω, p. τετελείωκα, a. 1. ἐτελείωσα, a. 1. sub. τελειώσω, aor. 1. infin. τελειῶσαι, præs. pass. τελειόομαι, -οῦμαι, *perficior*, p. pass. τετελείωμαι, σαι, ται, *perfectus sum*, p. part. pass. τετελειωμένος, η, ον, a. 1. pass. ἐτελειώθην, ης, η, a. 1. sub. pass. τελειωθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τελειωθῶσι· ab eod.

Τελείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. verbi τελέω.

Τελεῖται, 3. sing. præs. pass. verbi ejusd.

Τελείω, Poët. pro τελέω, *perficio.* Th. τέλος, εος, τὸ, *finis.*

Τελειωθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi τελειόω.

Τελείως, *perfectè, absolutè; integrè, plenè; priùs, omninò*: adv. à τέλειος, *perfectus.* Th. τέλος.

Τελείωσις, εως, ἡ, *perfectio, consummatio*: et

Τελειωτὴς, οῦ, ὁ, *consummator*: à p. pass. verbi τελειόω.

Τελέοις, 2. sing. præs. opt. act. verbi τελέω, *finio.* Th. τέλος.

Τέλεος, idem quod τέλειος, *perfectus*: et

Τελεόω, idem quod τελειόω, *perficio.* Th. τέλος.

Τελέσαι, a. 1. inf. act. et

Τελέσαιμι, a. 1. opt. act. τελέσας, a. 1. part. act. verbi τελέω.

Τελέσαις, Æol. pro τελέσας, αντος, quod vide in præced.

Τέλεσαν, Ion. pro ἐτέλεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi τελέω, *perficio.* Th. τέλος.

Τελέσεια, ας, ε, aor. 1. opt. Æol. ejusd.

Τέλεσεν, Ion. pro ἐτέλεσεν, 3. sing. a. 1. act. et

Τελέσωσι, 3. pl. a. 1. sub. act. verbi τελέω.

Τελεσθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ejusd.

Τελεσθήσεται, 3. sing. f. 1. pass. verbi τελέω, *perficio.* Th. τέλος.

Τελεσιάδας, α, ὁ, Dor. pro

Τελεσιάδης, ου, ὁ, *Telesiadas, Thebanus*: Pind. Isth. 4, 77. ἔρνει Τελεσιάδα, *germini Telesidæ*, vide Scholia in locum.

Τελέσιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *finem imponens, perfectus, ultimus.* Th. τέλος.

Τελεσιουργέω, *perficio*; item *initio*: à

Τελεσιουργὸς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, *perfector*, qui τελέσιον, ἔργον producit. Th. τέλος.

Τέλεσμα, ἄτος, τὸ, *vectigal.* Th. τέλος, *tributum.*

Τέλεσον, άτω, *perfice*, a. 1. imperat. act. verbi τελέω, *perficio*; ab eod. Th.

Τέλεσσα, Ion. et Poët. gem. σ, pro ἐτέλεσα, a. 1. ind. act. verbi τελέω.

Τελέσσῃ, gem. σ, Poët. pro τελέσῃ, *perfecerit*, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Τελεσσιγάμοισιν, pro τελεσιγάμοις, *perficientibus nuptias*: dat. pl. à

Τελεσσίγἄμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, pro τελεσίγαμος, *qui* vel *quæ perficit nuptias*: ex τελέω, *perficio*, et γάμος, ου, ὁ, *nuptiæ.*

Τελέσσω, *perficiam*, Poët. pro τελέσω, f. 1. ind. vel a. 1. sub. act. verbi τελέω, q. v.

Τελεσφορέω, *ad finem perduco, perficio*: à

Τελεσφόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *ad finem perducens; qui perfectum fructum fert, fructifer, utilis*: *ad finem perductus, perfectus, completus*: [* *mulier*, quæ tributum pro corpore exigit, *meretrix*, Deut. At Is. Vos. de LXX. c. 17. interpretatur *initia ferens*, mulier quæ sacris gentium operatur. Idololatria enim et scortatio passim in S. S. junguntur; τελεσφόρος, δίκη, ap. Soph. *justitia summa.* Jensius, Ferc. Literar. p. 45.] ex τέλος, *finis*, et φέρω, *fero.*

Τελετὴ, ῆς, ἡ, *finis, exitus*; item *initiatio, expiatio, sacerdotium, ceremoniæ.* Th. τέλος.

Τελεῦντι, et τελεῦσι, Dor. pro τελοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω. Th. τέλος.

Τελευτὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro τελευτὴ, ῆς, ἡ, q. v.

Τελευταῖος, αία, αῖον, *finalis, ultimus, postremus, novissimus, extremus*: à τελευτή.

Τελευτᾶν, pro τελευτάειν, præs. infin. verbi τελευτάω.

Τελευτᾶσει, *perficiet*; 3. sing. f. 1. act. Dor. pro τελευτήσει, et

Τελεύτᾶσεν, *finivit*; Dor. et Ion. pro ἐτελεύτησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. à seq.

Τελευτάω, *finio, ad finem perduco morior*: f. ήσω, a. 1. ἐτελεύτησα, a. 1. part. act. τελευτήσας, αντος, perf. ind. act. τετελεύτηκα, præs. τελευτάομαι· à

Τελευτὴ, ῆς, ἡ, *finis, exitus; mors, decessus, obitus.* Th. τέλος, *finis.*

Τελευτῆσαι, a. 1. infin. act. τελευτήσασι, dat. pl. a. 1. part. act. verbi τελευτάω.

Τελέω, -ῶ, *ad finem perduco, finio, perficio, effectum reddo, absolvo; vendo, solvo*: est et *attribuor; initio sacris*: neut. *tendo, pertineo aliquò*: f. έσω, p. τετέλεκα, a. 1. ἐτέλεσα, a. 1. sub. act. τελέσω, ῃς, ῃ, perf. pass. τετέλεσμαι, a. 1. pass. ἐτελέσθην, ης, η, f. 1. pass. τελεσθήσομαι, ῃ, εται, a. 1. sub. pass. τελεσθῶ, ῇς, ῇ. Th. τέλος, *finis.*

Τελέως, *plenè, planè, perfectè*, à τέλος.

Τελέωσις, εως, ἡ, idem quod τελείωσις, *perfectio, consummatio.* Th. τέλος.

Τελήεις, ήεσσα, ῆεν, *perfectus, eximius*: ab eod. Th.

Τελήεσσας, *perfectas*: acc. pl. f. g. à τελήεις.

Τελίσκομαι, *compleor, perficior, initior*; Hesych. Th. τέλος.

ΤΕΛΛΙ'ΝΗ, ης, ὁ, nomen piscis, quem Athenæus esse putat illum qui à Latinis *mytulus* seu *mutulus* vocabatur.

Τελλὶς, *totum*: Hesych. nempè τέλειον ex partibus, quæ illud τελοῦσι.

Τέλλομαι, Poët. pro ὑπάρχω, *sum, existo*: à

ΤΕ'ΛΛΩ, inusit. *facio, fio, orior.* Hinc ἀνατέλλω, *oriri facio*; ἐντέλλω, *injungo.*

ΤΕ'ΛΜΑ, ἄτος, τὸ, *lacuna, locus cœnosus seu palustris.*

Τελμὶς, ῖνος, ὁ, *lutum*: à præced.

ΤΕ'ΛΟΣ, εος, τὸ, *finis, exitus, vectigal; impensa; dignitas, qualis magistratuum, qui* οἱ ἐν τέλει *dicuntur; legio, turma, cohors: maturitas virginis*, undè et *nuptiæ; mysteria; formulæ*: τέλος, εἰς τέλος, πρὸς τέλος, ἐπὶ τέλει, *denique, ad extremum*: διὰ τέλους *in perpetuum*: τέλος δὲ, *ad finem, ad mortem usque.* Ion. scribentibus sæpè est χρῆμα, *res.* Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὅμως ἀγαθῶν τε κάκων τε, Hes. Op. *penes hos enim potestas est simul bonorumque malorumque.* Ἐννεακαίδεκα ὁπλιτῶν τέλη, Appian. de B. C. *undeviginti militum legiones*, scribens de numero legionum in pugnâ Philippicâ.

Τελοῦσι, *perficiunt*: 3. pl. præs. ind. act. verbi τελέω.

Τέλσον, ου, τὸ, *finis, extremitas*: à τέλος.

Τελχῖν, ῖνος, ὁ, *fascinator*: qui homines in rebus non bonis θέλγει, *demulcet.*

Τελῶν, *perficiens*: præs. part. verbi τελέω.

Τελωνέω, -ῶ, *portorium exigo, vectigalia conduco*: à

Τελώνης, ου, ὁ, *tributorum emptor*, vulgò *publicanus*; rectiùs *portitor*: propriè qui portoriis exigendis præficiebatur ab ipsis *publicanis*, melioris conditionis hominibus. Illi in odia hominum incurrebant, ut notat Cic. de Offic. l. 1. et Salm. de Fœn. Trap. 243. Ex *τέλος*, εος, τὸ, *vectigal*, et *ὠνέομαι*, -οῦμαι, *emo*, quod vide.

Τελώνιον, ου, τὸ, *TELONIUM*: locus ubi Publicani sedebant et vectigal exigebant: à præced.

Τεμάχος, εως, τὸ, *frustrum sectione alicundè ablatum*, impr. *piscis*; *pisces*, *salsamenta*: à *τέμνω*, *seco*.

Τέμενος, εος, τὸ, *portio agri à cæteris resecti*: *ager sacer*, *nemus sacrum*, *fanum*. Th. *τέμνω*, *seco*.

Τέμνοισαι, *secantes*: Dor. pro.

Τέμνουσαι, nom. pl. f. g. præs. part. à

ΤΕ΄ΜΝΩ, *seco*, *scindo*: f. *τεμῶ*, p. *τέτμηκα*, a. 2. *ἔτᾰμον*, p. m. *τέτομα*.

Τέμπεα, -η, τὰ, *TEMPE*, locus amœnissimus in Thessaliâ.

Τεμῶ, f. 1. ind. act. verbi *τέμνω*.

Τένᾰγος, εος, τὸ, *locus humidus*, *maris illuvies*, *limus*: à *τέγγω*, *humecto*.

Τένδει, *arrodit*: 3. sing. præs. à

ΤΕ΄ΝΔΩ, seu *τένθω*, *comedo*, *rodo*.

Τένεδος, gen. Ion. *Τενέδοιο*, nom. propr. insulæ Æoiicæ, Apollini sacræ. Dicta olim *Λεύκοφρυς*. Dicta est et ἡ *Τρίοδος*, quia media sita est inter Ægeum et Hellespontum.

Τένθης, ου, ὁ, *vorator*, *liguritor*: à *τένδω*.

Τενθρηδὼν, et *τενθρήνη*, ης, ἡ, *insectum aculeatum*, ut vespa. Th. *τένδω*.

Τένοντα, acc. sing. à seq.

Τένων, οντος, ὁ, *tendo*, *finis musculi*; quia pars nervosa, cujus actio præcipuè in *τάσει*, id est, *tensione* consistit: est et *cervix*: à *τείνω*. Hinc Angl. TENDON.

Τενοντόω, -ῶ, *cervices abscindo*: à præced.

Τέξεσθαι, f. 1. inf. m. verbi *τίκτω*, *pario*: f. 1. m. *τέξομαι*, η, εται, a. 2. *ἔτεκον*, p. m. *τέτοκα*.

Τέο, Ion. pro *τοῦ*, id est, *τίνος*, Poët.

Τέοισ' et *τέοισι*, dat. pl. à

Τεὸς, ὰ, ὸν, *tuus*, *a*, *um*, Dor. pro *σὸς*, ἡ, όν. Th. *σύ*, *tu*.

Τέραμνος, ου, ὁ, *arca*; *lectum*, *tentorium*: adj. *τέραμνος*, η, ον, *mollis*: et

Τεράμων, ονος, ὁ ξ ἡ, *mollis*, *tener*: à *τέρην*, idem.

ΤΕ΄ΡΑΣ, ᾰτος, τὸ, *signum*, *portentum*, *prodigium*.

Τερασκόπος, Poët. Sync. pro *τερατοσκόπος*.

Τερατεύομαι, fut. *εύσομαι*, et

Τερατεύω, *monstra loquor*. Th. *τέρας*.

Τερατοσκόπος, ου, ὁ ξ ἡ, *prodigiorum inspector et observator*, *vates*: ex *τέρας*, τὸ, *portentum*, et *σκόπος*, quod à *σκέπτομαι*, *inspicio*, *video*, p. m. *ἔσκοπα*.

Τερατοποιὸς, οῦ, ὁ ξ ἡ, *faciens prodigia*. Th. *τέρας*.

Τερατώδης, εος, ὁ ξ ἡ, *portentosus*. Th. *τέρας*.

ΤΕΡΕ΄ΒΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, *TEREBINTHUS* arbor.

Τέρεινα, et Ion. *τερείνη*, ης, ἡ, *tenera*: à masc. ὁ *τέρην*, ενος.

Τερέμινθος, et *τέρμινθος*, ου, ἡ, idem quod *τερέβινθος*.

Τέρενα, acc. sing. à *τέρην*.

Τερετίζω, *cantum edo*, *sono*; *lasciviè cano*, *garrio*: à *τεττίζω*. Th. *τέττιξ*, *cicada*.

Τερέτριον, ου, τὸ, *terebella*. Dim. à

Τέρετρον, ου, τὸ, *terebra*: à seq.

ΤΕΡΕ΄Ω, f. ήσω, *terebro*, *torno*; *vulnero*: qu. à *τείρω*, *tero*.

Τερηδὼν, όνος, ὁ, *TEREDO*: à *τερέω*.

Τέρην, ενος, f. g. *τέρεινα*, n. *τέρεν*, *TENER*, *mollis*: Angl. TENDER: à *τείρω*, *tero*, quia facilè *teritur*.

Τερθρεία, ας, ἡ, *præstigiæ*, *incantatio*: à *τερθρεύω*.

Τερθρεὺς, έως, ὁ, *præstigiator*: à *τέρας*.

Τερθρεύω, vel -*εύομαι*, *præstigiis illudo*: à præced.

Τέρθρον, ου, τὸ *artemo*, funis quo utrinque velum trahitur ad antennæ summum jugum. Etymol. qu. *τέρεθρον*, quia per *foramen* ducitur. Th. *τερέω*, *terebo*.

Τέρμ' pro *τέρμα*, quod vide.

ΤΕ΄ΡΜΑ, ᾰτος, τὸ, *terminus*, *meta*, *finis*: adv. *tandem*, *ad extremum*. Hinc *τέρμις*, et *τέρμων*, idem; et Angl. TERM.

Τέρμινθος, idem quod *τερέβινθος*.

Τερμιόεις, όεσσα, όεν, *ad pedes usque demissus*, *talaris*. Th. *τέρμα*, ατος, τὸ, *terminus*.

Τέρμις, et *τέρμων*, idem quod *τέρμα*, quod vide.

Τέρπει, *delectat*: 3. sing. præs. act. *τέρπεται*, 3. sing. præs. pass. verbi *τέρπω*.

Τέρπεο, Ion. pro *τέρπου*, præs. imperat. pass. ejusd. verbi.

Τερπέσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. et

Τέρπετ', Ion. pro *ἐτέρπετο*, 3. sing. imperf. pass. verbi præced.

Τερπικέραυνος, ου, *fulmine gaudens*: ex *τέρπομαι*, *delector*, et *κεραυνὸς*, οῦ, ὁ, *fulmen*.

Τερπνὸς, ἡ, ὸν, *delectationem et voluptatem afferens*, *jucundus*, *venus*: *τερπνὸν*, οῦ, τὸ, *jucunditas*, *delectatio*, *voluptas*: à *τέρπω*, *delecto*.

Τερπνότατος, ου, *jucundissimus*: superl. à præced.

Τερπνότης, ητος, ἡ, *jucunditas*: ab eod.

Τερπνῶς, adv. *jucundè* à *τερπνός*.

Τερποίμην, præs. opt. pass. et

Τερπόμενος, præs. part. pass. et

Τέρποντο, *delectabantur*: Ion. pro *ἐτέρποντο*, 3. pl. imperf. pass. et

Τέρπυ, *έσθω*, præs. imperat. med. omnia à

ΤΕ΄ΡΠΩ, *delecto*, *exhilaro*: *τέρπομαι*, *delector*, *gaudeo*: *τερπώμεθα*- 1. pl. præs. sub. pass. f. 1. ind. act. *τέρψω*, p. φα. Hinc

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem quod *τέρψις*, *delectatio*.

Τερσαίνω, idem quod *τέρσω*.

Τέρσει, 3. sing. f. 1. Æol. verbi *τείρω*, f. *τερῶ*, et Æol. *τέρσω*.

Τέρσετο, est 3. sing. imperf. pass. Ion. verbi *τέρσω*, quod vide. At *τέρσετον* est dual. fut. 1. Æol. verbi *τείρω*, *tero*.

Τέρσηνε, *siccabat*: 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi *τερσαίνω*, idem quod.

ΤΕ΄ΡΣΩ, *arefacio*, *sicco*, *uro*; et ab Æolico *τέῤῥω* fit Lat. TORREO.

Τέρτιος, ου, ὁ, nom. viri, Lat. *Tertius*.

Τέρτυλλος, ου, ὁ, nomen Oratoris, seu *rabulæ forensis*: à præced.

Τέρυς, υος, *invalidus*, *imbecillus*; item *vorax*; quasi *tritus*; et

Τερύσκω, *affligo*: à *τείρω*, *vexo*, *tero*.

Τερφθῇ, *delectetur*: 3. sing. a. 1. sub. pass. et

Τέρψας, *oblectans*: a. 1. part. act. verbi *τέρπω*.

Τερψίμβροτος, ου, ὁ καὶ ἡ, *delectans homines*. Epith. solis. ex *τέρψις*, et *βροτὸς*, *mortalis*.

Τέρψις, εως, ἡ, *delectatio*; in pl. *τέρψεις*· à p. pass. verbi *τέρπω*, *delecto*.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, nomen *Musæ*, tripudiis se oblectantis: ex *τέρψις*, et *χορὸς*, *chorus*, *tripudium*.

Τέσσᾰρα, ων, τὰ, *quatuor*: à *τέσσαρες*.

Τεσσαράκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *quadraginta*. Th. idem.

Τεσσαρακονταετὴς, έος, ὁ ξ ἡ, *qui quadraginta annorum est*, *quadragenarius*: ex *τεσσαράκοντα*, et *ἔτος*, εος, τὸ, *annus*.

Τεσσαρακοστὸς, ἡ, ὸν, *quadragesimus*: à

ΤΕ΄ΣΣᾸΡΕΣ, et Att. *τέττᾰρες*, ων, οἱ καὶ αἱ, et τὰ *τέσσαρα*, *quatuor*, dat. *τέσσαρσι*, acc. *τέσσαρας*, et -α.

**Τεσσαρεσκαίδεκα*, οἱ, αἱ, τὰ, *quatuordecim*: ex præced. *καὶ*, et *δέκα*.

**Τεσσαρεσκαιδέκᾰτος*, άτη, ατον, *decimus quartus*: a præced.

Τέσσερες, Ion. pro *τέσσαρες*.

Τεταγμένος, η, ον, *ordinatus*: perf. part. pass. verbi *τάσσω*, *ordino*: f. ξω, p. χα.

Τεταγμένως, *ordinatè*, *stato tempore*: adv. à præced.

Τετᾰγὼν, όντος, *qui tetendit*: Ion. redupl. pro *ταγὼν*, a. 2. part. act. verbi *τάζω*, *prehendo*, *capio*, *tendo*. Th. *τείνω*, *tendo*.

Τέτακα, *extendi*: p. act. à *τείνω*, *tendo*, f. *ενῶ*, a. 1. pass. *ἐτάθην*,

Τέτακται, 3. sing. p. ind. pass. verbi *τάσσω*, *ordino*, f. ξω, p. χα.

Τέταλμαι, p. ind. pass. verbi *τέλλω*, *orior*, f. *τελῶ*, p. *τέταλκα*, a. 1. *ἔτειλα*.

Τετᾰνὸς, ἡ, ὸν, *tentus*, *extentus*,

exporrectus; glaber, lævis: à Th. *τείνω, lendo.*

Τέτᾰνος, ου, ὁ, *distentio*: ab eod

Τέτανται, *exporrecti sunt*: 3. pl. p. pass. ejusd. verbi.

Τεταπεινωμένος, η, ον, p. part. pass. à ταπεινόω, q. v.

Τετάραγμαι, ξαι, κται, p. pass. verbi ταράσσω, *turbo, commoveo*, f. ξω, p. χα.

Τεταραγμένως, *perturbatè: inordinatè*; adv. à part. p. præced.

Τεταρπόμενος, Ion. redupl. pro ταρπόμενος, a. 2. part. m. verbi τέρπω, *delecto.*

Τεταρπώμεθα, Ion. et Poët. redupl. pro ταρπώμεθα, 1. pl. a. 2. sub. m. ejusd. verbi.

Τεταρταῖος, αία, αῖον, *quatriduanus, a, um*: à τέταρτος, -άρτη, -αρτον, *quartus, a, um.* Th, τέσσαρες, *quatuor.*

Τετάρτῃ, dat. sing. f. g. à.

Τέταρτος, άρτη, αρτον, et. Poët. τέτρατος, *quartus*: à Th. præced.

Τέταται, 3. sing. p. pass. et

Τέτατο, Ion. pro ἐτέτατο, 2. sing. plusq. p. pass. verbi τείνω, *extendo*, f. ενῶ, p. τέτᾰκα, perf. pass τέτᾰμαι, σαι, ται.

Τετάχᾰται, *ordinati sunt*; Ion. pro τεταγμένοι εἰς, 3. pl. p. pass. verbi τάσσω, f. ξω, p. χα, p. pass. τέταγμαι, ξαι, κται.

Τετειχισμένος, η, ον, p. part. pass. verbi τειχίζω, *murum ædifico*, f. ίσω. Th. τεῖχος, εος, τὸ, *murus.*

Τέτελα, *perfeci*; p. m. verbi τελέω, f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, *finis.*

Τετέλεκα, p. act. τετέλεσαι, 3. sing. p. pass. τετέλεσμαι, verbi τελέω, *perficio.* Th. τέλος.

Τετελεσμένον, acc. sing. p. part. pass. verbi ejusd.

Τετευγμένος, pro τετυγμένος, *consecutus*: p. part. pass. verbi τυγχάνω, *assequor*, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτῠχον, p. pass. τέτυγμαι.

Τετεύχᾰται, *fabricati sunt*; Ion. pro τετεύγμενοι εἰσὶ, 3. pl. p. pass. et

Τετεύχᾰτο, pro τετευγμένοι, ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. Ion. verbi τεύχω, f. ξω, *fabricor.*

Τέτευχα, ας, ε, p. ind. act. à τυγχάνω, f. m. τεύξομαι, *adipiscor.*

Τέτηκα, p. m. indè τετηκὼς, υῖα, ὸς, p. part. m. verbi τήκω, *liquefacio.*

Τετιημένε, *afflicte*: voc. sing à

Τετιημένος, ου, p. part. pass. verbi τιέω, *crucio, dolore afficio*: f. ήσω, p. τετίηκα. Hinc p. part. act. τετιηὼς, per Crasin pro τετιηκώς. Th. τίω. *punio.*

Τετίησθον, 2. dual. p. pass. τετίημαι, ab eod. verbo.

Τετιηὼς, ότος, per Crasin pro τετιηκὼς, ότος, *mærens, tristatus, cruciatus*, p. part. ab eod.

Τετιμένος, η, ον, per Sync. pro τετιμημένος, perf. part. pass. verbi τιμάω. Alii volunt esse p. part. pass. verbi τίω, f. τίσω, p. pass. τέτιμαι.

Τετίμηκε, *honore affecit*: 3. sing. perf. ind. act. verbi τιμάω.

Τετιμημένος, *æstimatus*: p. part. pass. ejusd. verbi.

Τετιμῆσθαι, *honoratum esse*; perf. inf. pass. ejusd. verbi.

Τετιμῆσθαι, *honoratum esse*; perf. inf. pass. ejusd. verbi.

Τετίμηται, *honoratus est*: 3. sing. p. pass. ejusd. verbi.

Τέτλα, per Apoc. pro τέτλαθι, vel præs. imperat. act. verbi τέτλημι, *tolero*; vel τέτλαθι, per redupl. Ion. dicitur pro τλᾶθι, a. 2. imperat. act. verbi τλῆμι, *patior.* a. 2. ἔτλην, a. 2. imperat. τλῆθι, et Dor. τλᾶθι. Th. ταλάω, seu τλάω, *perfero.*

Τέτλαα, p. m. ejusdem verbi. Sunt qui velint esse perf. ind. act. et per Syncop. dici pro τέτληκα.

Τέτλαθ', pro τέτλαθι, *sustineas* Vide τέτλα.

Τετλαίην, ης, η, præs. opt. act. verbi τέτλημι. Th. ταλάω, *perfero.*

Τετλάμεν, Ion. et τετλάμεναι, Dor. pro τετλάναι, præs. inf. verbi τέτλημι, ab eod. Th.

Τέτληκε, *sustinuit*; 3. sing. perf. act. verbi τλάω, *sustineo*, f. ήσω. Th. ταλάω, idem.

Τετληὼς, ότος, *passus*: per Sync. pro τετληκὼς, p. part. act. ejusd. verbi et Th.

Τέτμῃ, 3. sing. præs. sub. act. verbi τέτμω, *invenio.*

Τέτμηκα, *incidi*; perf. act. verbi τέμνω, *seco*, fut. μῶ, p. pass. τέτμημαι, p. part. pass. τετμημένος.

Τετμημένος, η, ον, *incisus*; p. part. pass ab eodem verbo.

Τέτοκα, ας, ε, *peperi*; p. m. verbi τίκτω, *pario*, f. m. τέξομαι, a. 2. ἔτεκον, p. part. m. τετοκὼς, υῖα, ός.

Τετοκυίης, *enixæ*; gen. sing. f. g. à τετοκὼς, p. part. m. à τέτοκα.

Τετολμηκέναι, p. inf. act. verbi τολμάω, *audeo*, f. ήσω, p. τετόλμηκα

Τέτομα, *incidi*; p. m. verbi τέμνω, *seco*, f. τεμῶ, p. τέτμηκα.

Τέτορ', pro τέτορε, dual. à τέτορες, *quatuor*, Ion. et Poët. pro τέσσαρες. Sic τέτορα, τὰ, Dor. pro τέσσαρα.

Τέτρα, in compositione contractè est pro τέτταρα, vel potiùs τετράκις· id est, *quatèr.* Th. τέσσαρες, *quatuor.*

Τετράγυος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est quatuor jugerum seu laterum quatuor.*

Τετραγωνοπρόσωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quadratâ facie præditus*: ex τετράγωνος, et πρόσωπον, ου, τὸ, *facies.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Τετράγωνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quadrangularis, quadratus*: ex τετρὰς, άδος, ἡ, *numerus, quaternarius*, et γωνία. ας, ἡ, *angulus.*

Τετράδ', acc. pro τετράδα, à τετράς.

Τετράδιον, ου, τὸ, *quaternio*; dim. à τετρὰς, άδος, ἡ, idem.

Τετράδραχμον, τὸ, *species nummi.*

Τετράενες, Dor. pro τετραενές.

Τετραενὴς, ὁ ϗ ἡ, et τὸ τετραενὲς, έος, *quadrimus, quatuor annos habens*: quasi ὁ τέτταρας ἔνος, τὸ τέτταρας ἐνιαυτοὺς ἔχων.

Τετραετής, έος, ὁ ϗ ἡ, idem. Th. ἔτος, *annus.*

Τετραετία, ας, ἡ, *quadriennium*: à præced.

Τετραθέλυμνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quatuor habens fundamenta, quadruplex*: ex τέτρα, et θέλυμνον, ου, τὸ, *fundamentum.* Th. θέμηλον, idem.

Τετραίνω, pro τιτραίνω, undè a. 1. τέτρηνα. Th. τιτράω, *perforo.*

Τετράκις, *quatèr*: à τέσσαρες, *quatuor.*

Τετρακισμύριοι, αι, α, *quadraginta millia*: ex τετράκις, et μύριοι, *decies mille.* Th. μύριος.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, *quatèr mille*: ex τετράκις, (quod à τέσσαρες), *quatèr*, et χίλιοι, *mille.*

Τετράκνᾱμος, ου, ὁ, Dor. pro τετράκνημος, ὁ, *quatuor habens radios.* Epith. *rotæ.* Ex τέσσαρες, *quatuor*, et κνήμη, ἡ, *tibia.*

Τετρακόσιοι, αι, α *quadringenti, æ, a*: ex τέτρα, vel τετράκις, *quatèr*, et κόσιοι.

Τετρακοσιοστὸς, ἡ, ὸν, *quadringentesimus*: à præced.

Τετρακτὺς, ύος, ἡ. idem quod τετρὰς, άδος, ἡ, *quaternio.* Th. τέσσαρες, *quatuor.*

Τετραμερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *quadripartitus*: ex τετράκις, et μέρος.

Τετράμηνον, ου, τὸ, *quadrimestre spatium*: à

Τετράμηνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quadrimestris*: quod ex τέτρα, et μὴν, μηνὸς, *mensis.*

Τέτραμμαι, ψαι, πται, perf. pass. à τρέπω, *verto*, f. ψω, p. φα, p. m. τέτροπα.

Τετραμμένος, η, ον, p. part. pass. verbi ejusd.

Τετραορία, ας, ἡ, *certamen quadrigarium*: à

Τετράορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quadrijugus, in quo quatuor equi juncti sunt*: ex τέτορα, Dor. pro Att. τέτταρα, et per Sync. τέτρα, *quatuor*, et ἀείρω, *conjungo*, p. m. ἤορα, et Ion. ἄορα, ας, ε.

Τετράπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quadratus*: ex τέτρα, et πέδον.

* Τετραπλασιάζω, *quadruplico*: à

Τετραπλάσιος, ία, ιον, *quadruplus.* Th. τέσσαρες.

Τετραπλασίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *quadruplo major*: à præced.

Τετραπλῆ, *quadrupliciter*: adv. à

Τετραπλόος, -οῦς, όη, -ῆ, όον, -οῦν, *quadruplex.* Th. τέσσαρες, *quatuor.*

Τετραπλῶς, adv. *quadrupliciter.*

Τετραπόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epith. *soli quatèr aratro versi*: ex τετρὰς, quod à τέσσαρες, *quatuor*, et πολέω, *verso.*

Τετράπους, ὁ ϗ ἡ, *quadrupes*: in gen. τετράποδος, dat. τετράποδι, acc. τετράποδα, et τὸ τετράπουν in pl. οἱ ϗ αἱ τετράποδες, et τὰ τετράποδα, gen. τετραπόδων, dat. τετράποσι· ex τέτρα, et πούς, *pes.*

Τετράπτερος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quaternas gerens pinnas*: ex τέτρα, et πτερόν.

Τετραπτερυλλὶς, ίδος, ἡ, *locusta*: quòd τέσσαρα πτερὰ habeat.

Τετράῤῥυμον, vel τετράῤῥυμον ἅρμα, currus: ex quatuor ῥυμοῖς, id est, temonibus, seu jugis: is ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, -ῶ, sum tetrarcha; f. ήσω, p. τετράρχηκα· à

Τετράρχης, ου, ὁ, TETRARCHA, qui quatuor λόχοις præest; qui tetradis regionis pleno jure regit: ex τέτρα, et ἀρχὴ, imperium.

* Τετραρχία, ας, ἡ, tetrarchæ munus, ita tamen ut sæpè remanserit nomen, re ipsâ in aliam formam mutatâ.

Τετρὰς, ἄδος, ἡ, quaternarius numerus, quaternio; dat. sing. τετράδι, acc. τετράδα· à τέτταρα.

Τέτρασι, Poët. metri gratiâ, pro τέτταρσι, quatuor: Att. pro τέσσαρσι. Vide τεσσαρες.

Τετράστιχος, ου, ὁ ꝫ ἡ, quaternis versibus constans: ex τέτρα, et στίχος, versus.

Τέτρατος, per Metath. pro τέταρτος, quartus. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετράτρυφος, ου, ὁ ꝫ ἡ, qui in quatuor partes finditur: ex τέτρα, et θρύπτω, frango, f. ψω.

Τετραφάληρος, ου, ὁ ꝫ ἡ, τέσσαρας φαλοὺς ἔχουσα, habens quatuor conos, vel clavos eminentes, seu phaleras: ex τέτρα, et φαλὸς, οῦ, ὁ, conus galeæ splendidus; vel φάληρα, τὰ, pro φάλαρα, phaleræ.

Τετράφαται, versi sunt: Ion. pro τετραμμένοι, εἰσὶ, 3. pl. perf. pass. verbi τρέπω, verto: f ψω, p. τέτροφα, perf. pass. τέτραμμαι, ψαι, πται, p. m. τέτροπα.

Τετράφατο, Ion. pro τετραμμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. perf. pass. verbi ejusd.

Τέτραχα, -χῆ, -χῶς, et

Τετραχθὰ, quadrifariàm. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετράψομαι, paulò post fut. verbi τρέπω.

Τέτρηχα, turbatus sum: perf. m. et

Τετρήχειν, turbatus eram: plusq p. m. Ion. per Sync. perf. m. τέτραγα, et Ion. mutatione α in η, τέτρηγα, et in plusq. p. m. ἐτετρήχειν, verbi ταράσσω, turbo: f. ξω, p. τετάραχα.

Τέτρηνα, ας, ε, Ion. pro ἐτέτρηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi τετραίνω, idem quod τιτραίνω, seu τιτράω, perforo, f. ήσω.

Τέτρηται, per Sync. pro τετέρηται, 3. sing. perf. pass. verbi τερέω, perforo. Th. τερέω, terebro, f. έσω.

Τέτρηχα, ας, ε, perf. ind. act. et

Τετρήχει, pro ἐτετρήχει, 3. sing plusq. p. Ion. verbi Poët. τρήχω, pro τραχύνω, asper, et salebrosus sum. Hinc perf. part. τετρηχὼς, υῖα, ός. Th. τραχὺς, -έος, asper, Ion. τρηχύς.

Τετρηχυῖα, perf. part. act. f. g. verbi τρήχω, pro τραχύνω. Vide in τέτρηχα. Sunt qui velint per Sync. dici pro τεταραχυῖα, et α in η converso, verbi ταράσσω, turbo: f. ξω, p. τετάραχα, et per Sync. τέτραχα.

Τετρίγει, 3. sing. plusq. p. med. Ion. pro ἐτετρίγει, verbi τρίζω, strido: f. σω, p. m. τέτριγα.

Τετριγὼς, υῖα, ὸς, p. part. m. præced.

Τετριγῶτας, Poët. pro τετριγότας, acc. pl. præced.

Τέτροφα, perf. med. verbi τρέφω, alo; f. θρέψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἔτραφον. At τέτροφα, verti, Att. dicitur pro τέτρεφα. verbi τρέπω, verto; f. ψω, p. m. τέτροπα.

Τέτρυμαι, perf. pass. et

Τετρυμένος, attritus, defatigatus; p. part. pass. à τρύω, tero.

Τέτρωκα, vulneravi; perf. act. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω. Hinc perf. pass. τέτρωμαι, perf. part. pass. τετρωμένος, η, ον.

Τέτρωμαι, τετρωμένος. Vide in τέτρωκα.

ΤΕ'ΤΤΑ, adv. vox quâ, benevolentiæ aut honoris causâ, seniorem junior compellat: qu. à τίω, honoro.

Τέττἄρες, Att. pro τέσσαρες, q. v.

Τεττίζω, strido ut cicada: à

ΤΕ'ΤΤΙΞ, ῖγος, ὁ, cicada; in pl. τέττιγες.

Τέτυγμαι, perf. ind. pass. et

Τετυγμένος, η, ον, fabricatus; perf. part. pass. verbi τεύχω, fabricor: fut. ξω, a. 2. ἔτυχον.

Τετύκοντο, paravêrunt; 3. pl. a. 2. m. verbi τεύχω, fabricor: fut. ξω, a. 2. ind. act. ἔτυχον, a. 2. m. ἐτυχόμην, et Ion. ἐτυκόμην, et Poët. Anadiplasiasmo τετυκόμην, ου, ετο· Vel est pro ἐτύκοντο, 3. pl. aor. 2. med. à τύκω.

Τέτυκται, fabricatus est; 3. sing. perf. pass. τέτυκτο, Ion. pro ἐτέτυκτο, 3. sing. plusq. p. verbi τεύχω, fabricor: perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τετύφωται, 3. sing. perf. pass. verbi τυφόω, fumo infesto; item insolentem reddo; fut. ώσω, p. τετύφωκα· à τῦφος, fumus. Th, τύφω.

Τετύχηκα, nactus sum; perf. act. verbi τυγχάνω, nanciscor: fut. m. τεύξομαι, et act. τυχήσω, tanq. à τυχέω, a. 2. ἔτυχον.

Τετύχησι, Ion. et Poët. reduplic. pro τύχῃ, 3. sing. aor 2. sub. act. verbi τυγχάνω, sum, nanciscor: f. med. τεύξομαι, a 2. ἔτυχον.

Τετύχθαι, perf. ind. pass. verbi τεύχω, fabricor: fut. ξω, perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τεῦ, Dor. pro τοῦ, et hoc pro σοῦ, tui. Th. σὺ, tu. Sed τευ sine accentu pro τινός.

Τεῦγμα, ἄτος, τὸ, structura, opus. Th. τεύχω, paro.

Τευθὴν, ῆνος, ὁ, exploratur: à τάω, quæro; vel pro πευθήν.

ΤΕΥ'ΘΟΣ, ου, ὁ, piscis ex sepiarum genere; loligo major existimatur esse: τευθὶς, ίδος, ἡ, loligo minor.

Τευκτὴρ, ῆρος, ὁ, fabricator: à τεύχω, fabricor.

Τεῦκρος, ου, ὁ, fabricator. Est et nom. propr. à quo Trojani dicti sunt Teucri. Th. τεύχω, fabricor.

Τευμάομαι, struo, fabricor: à τεύχω, idem.

Τεῦξ', Ion. pro ἔτευξε, fecit; 3. sing. aor. 1. ind. act. et

Τεῦξαν, pro ἔτευξαν, 3. pl. aor. 1. ind. act. verbi τεύχω, fabricor: f. m. τεύξομαι, f. inf. med. τεύξεσθαι.

Τεύξεαι, Ion. pro τεύξῃ, 2. sing. f. 1. m. verbi ejusd.

Τεύξεσθαι, inf. f. m. et

Τεύξομαι, fut. 1. m. verbi τεύχω, fabricor, et τυγχάνω, assequor.

Τευξόμενος, η, ον, consecuturus: part. præced.

ΤΕΥΤΑ'ΖΩ, f. άσω, satago, sedulò rem curo, milito.

ΤΕΥ'ΤΛΟΝ, ου, τὸ, beta; Att. pro σεῦτλον, oleris genus.

Τεῦχε, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel præs. imperf. act. verbi τεύχω, fabricor: fut. ξω, a. 2. ἔτυχον.

Τεύχε', pro τεύχεα, ων, τὰ, arma: dat. pl. τεύχεσι· à τεῦχος, vas, instrumentum.

Τεύχοισα, Doricè pro τεύχουσα, præs. part. f. g. à τεύχω, fabricor.

Τεύχοντο, 3. pl. imperf. pass. Ion. verbi τεύχω, fabricor.

Τεῦχος, εος, τὸ, vas: alveus; liber; instrumentum: et τὰ τεύχεα, instrumenta bellica, arma. Th. τεύχω.

Τεύχου, para; præs. imperat. med. à

ΤΕΥ'ΧΩ, fabricor, struo, paro; (qu. à τέκω, pario) fut. ξω, p. τέτευχα, aor. 2. ἔτυχον, perf. pass. τέτευγμαι, pro quo τέτυγμαι, ξαι, κται, a. 1. pass. ἐτεύχθην, et ἐτύχθην.

ΤΕ'ΦΡΑ, ας, ἡ, et Ion. τέφρη, cinis. Hinc

Τεφρὸς, -ρὰ, -ρὸν, cinereus: et

Τεφρόω, -ῶ, in cinerem redigo: f. ώσω, p. τετέφρωκα, a. 1. ἐτέφρωσα, a. 1. part. act. τεφρώσας, ασα, αν. Th. τέφρα.

Τεφρώδης, εος, ὁ ꝫ ἡ, idem quod τεφρός. Th. τέφρα.

Τεχθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. τεχθῆναι, natum esse, a. 1. inf. pass. verbi τίκτω, pario, f. m. τέξομαι, a. 1. pass. ἐτέχθην.

Τεχθήσομαι, natus ero: f. 1. ind. pass. verbi τίκτω, pario.

Τεχνάζομαι, fabricor, astutè ædifico, machinor; f. m. άσομαι, med. à

Τεχνάζω, f. άσω, arte paro et conficio; machinor et fabrico, solertèr invenio; dolis utor. Th. τέχνη.

Τέχνασμα, ἄτος, τὸ, dolus, machinamentum: à τεχνάζω, arte conficio. Th. τέχνη, dolus.

Τεχνάω, f. ήσω, arte paro et conficio, artificiosè, fabricor solertèr invenio; callidè ago: à seq. Th.

ΤΕ'ΧΝΗ, ης, ἡ, ars dolus, fallacia, TECHNA.

Τεχνηεὶς, ήεσσα, ῆεν, artificiosus: à præced.

Τεχνηέντως, adv. artificiosè: à præced.

Τέχνημα, ἄτος, τὸ opus arte confectum, artificiosum inventum: à

1. pers. perf. pass. verbi τεχνάω. Th. τέχνη.

Τεχνήμων, ονος ὁ ϗ ἡ, *artificiosus* à præced.

Τεχνἰκὸς, ἡ, ὸν, *ad artem pertinens*; item *artificiosus*; *ingeniosâ præditus solertiâ*. Th. τέχνη.

Τεχνἰκῶς, adv. *artificiosè, solertèr*; à præced.

Τεχνικώτερον, *artificiosus*; comp. n. g. à τεχνικὸς, *artificiosus*. Th. τέχνη, *ars*.

Τεχνίτης, ȣ, ὁ, *artifex*: ab eod. Th.

Τέχνἶτις, ἴδος, ἡ, *magistra*: ab eod. Th.

Τεχνολογέω, *de arte dissero*; *arte loquor, artificiosè disputo*: et

Τεχνολογία, ας, ἡ, *oratio de artibus*: item *oratio ex arte facta*: à

Τεχνολόγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui in arte loquitur*; item *qui artificiosè loquitur*: ex τέχνη, et λόγος.

Τέῳ, dat. Ion. pro τινὶ, *cui*: sed

Τεῷ, dat. sing. à τεὸς, *tuus*: et

Τεὼ, nom. dual. à τεὸς, ἡ, ὸν, *tuus, a, um*: et

Τέως, Ion. pro τινῶν, *aliquorum*.

Τέως, *tamdiu, antea, interea*: ab ἕως, *donec*.

Τῇ, dat. f. g. adverbial. sump. *hâc, eâ parte*. Th. ὁ, ἡ, τό.

Τῆ, Dor. pro τάε, *carpe*; præs. imperat. verbi τάω. Vel pro τῆθι, per Apoc. à τῆμι, *capio*.

ΤΗ΄ΒΕΝΝΑ, ης, ἡ, et τήβενος, ȣ, ἡ, *toga, vestis Romana*: à quodam *Tebenno* Arcade, inventore.

Τηγανίζω, *frigo, in sartagine coquo*: f. ἴσω, p. τετηγάνικα· à

Τήγᾰνον, ȣ, τὸ, *sartago*: qu. τήκανον· à τήκω, *liquo*.

Τῇδε, *huc*; *isthic*: τῇδε, κᾀκεῖσε, *huc, illuc*, adv. ab ὁ, ἡ, τὸ, *hic, hæc, hoc*.

Τήθη, vel τηθὴ, *nutrix*. Est et τιθὴ, idem. Th. τιτθὸς, *mamma*.

Τῆθος, εος, τὸ, *ostreum quoddam*; à τηθὺς, quia *terreum*.

Τηθὺς, ύος, ἡ, *terra*: qu. à τήθη, *nutrix*, quia terra omnia nutrit. Est et

Τηθὺς, ύος, ἡ, nom. propr. *uxoris Oceani*; physicè, *terra*, quæ ab humido accipit facultatem nutriendi fœtus, tanquam κοινὴ τροφὸς, plantarum et animalium: nam est nomen ab ἡ τήθη, *nutrix*.

Τηκεδόνι, dat. sing. à

Τηκεδὼν, idem quod τῆξις, εως, ἡ, *tabes, tabefactio*. Th. τήκω, *liquefacio*, f. ξω.

Τήκεται, *liquescit*, 3. sing. præs. m. verbi τήκω.

Τηκτῖτος, ἡ, ὸν, *liquefaciendi habens vim*: et

Τηκτὸς, ἡ, ὸν, *liquefactus, liquabilis*: à perf. pass. seq.

ΤΗ΄ΚΩ, *liquefacio, liquo, macero, consumo, mollio*; ξω, p. τέτηχα, præs. pass. τήκομαι, *marceo, marcesco, liquor tabesco, macresco*; a. 2. pass. ἐτάκην, ης, η, fut. 2. pass. τακήσομαι.

Τηλαυγέω -ῶ, *longè, splendorem spargo, eminùs splendeo*: à τηλαυγής.

Τηλαυγὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *longè splendorem spargens, lucidus, præfulgens*: ex τῆλε, vel τηλȣ̃, *procul*, et αὐγὴ, ῆς, ἡ, *splendor*.

Τηλαύγησις, εως, ἡ, *splendor longè dispersus*: à τηλαυγέω.

Τηλαυγῶς, adv. *splendorem latè spargendo*; *clare*: à τηλαυγής.

ΤΗ΄ΛΕ, adv. *procul, longè*; τηλȣ̃, et τηλόθι, idem.

Τηλεβοαὶ, ῶν, οἱ. Taphii. Pind. Nem. 19. 27.

Τηλεβόλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eminùs*, vel *è remoto loco jaculans*; ex τῆλε, *procul*, et βάλλω, *jacio*, p. m. βέβολα. Sed.

Τηλέβολος, *qui è remoto loco feritur*. Vide præced.

Τηλεθάοντες, *florentes*: nom. pl. præs. part. à τηλεθάω. Th. θάλλω, *floreo*, p. m. τέθηλα, et per Metath. τήλεθα· undè

Τηλεθάω, *germino, vireo, pullulo, floreo*.

Τηλεκλειτοῖο, gen. Ion. à

Τηλεκλειτὸς, ȣ̃, *inclytus*. Est et nomen viri: ex τῆλε, *procul*, et κλείω, *celebro*.

Τηλεκλητὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *à longinquo evocatus*: ex τῆλε, *procul*, et καλέω, *voco*, perf. pass. κέκλημαι, σαι, ται.

Τηλεκλῦτὸς, ȣ̃, *clarus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit*: ex τῆλε *procul*, et κλύω, *audio*.

Τηλέμᾰχος, ȣ, ὁ, nom. propr. *Ulyssis ex Penelope filii*. Eo vix nato, pater proficiscitur ad bellum in longinquâ terrâ gerendum: inde nomen filio datum; quasi à τῆλε μάχης. Erat supra annum vigesimum, quum rediret pater; et paucos dies ante istum reditum orditur *Odyssea*.

Τηλέσκοπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *eminùs apparens*: ex τῆλε, *procul*, et σπέπτομαι, *video*, fut. m. ψομαι, ἔσκοπα. Sed

Τηλεσκόπος, *longè aspiciens*. Vide præced.

ΤΗΛΕ΄ΦΙΟΝ, ȣ, τὸ, *portulaca agrestis*.

Τήλεφος, ȣ, ὁ, nomen propr. viri.

ΤΗΛΙ΄Α, ας, ἡ, et σηλία, *vas situlæ figurâ*: *arca, qualis est frumentaria*: *ambitus cribri*: *tabula in quâ tesseris luditur*.

Τηλικαῦτα, pl. n. g à τηλικȣ̃τος, quod vide.

Τηλῖκος, ȣ, *tantus, tantæ ætatis*: ab ἡλίκος, *quantus*: de magnitudine corporis.

Τηλικȣ̃τος, τηλικαύτη, τηλικȣ̃το, et frequentùs τηλικȣ̃τον, *tantus, a, um*, et de *magnitudine*, et de *ætate*. Ex τηλίκος, *tantus*, (quod ab ἡλίκος, *quantus*) et ȣ̃τος, αὕτη, -τȣ̃το, *hic, hæc, hoc*.

Τήλινος, ίνη, ινον, *ex fæno græco factus*: à

ΤΗ΄ΛΙΣ, εως, et ιδος, ἡ, *fænum græcum*.

Τηλόθεν, *eminùs, longè* et

Τηλόθι, adv. regens gen. id. quod Th. τῆλε, *procul*.

Τηλȣ̃, adv. idem cum Th. τῆλε, *procul*.

Τηλȣρὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *cujus termini procul sunt, longinquus, longè semotus*: ex τῆλε, et ὅρος, *terminus*.

Τηλῠγέτης, ȣ, ὁ, per Sync. pro τηλιγενέτης, propriè *procul absente patre genitus, in senectute genitus, natu minimus, carus parentibus*: ex τῆλε, *procul* et γίνομαι, *nascor*.

Τηλύγετος, ἐτη, ετον, item quod præced.

Τημελέω, -ῶ, f. ήσω, *curam habeo*, à

Τημελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *diligens*: ex τάω, et μέλει.

Τήμερον, et -ρα, Att. pro σήμερον, adv. *hodiè*: ab ἡμέρα, *dies*.

Τῆμος, et τημόσδε, *tum*, Poëticum, respondet ἦμος, *quum*, à quo derivatur.

Τημȣ̃τος, pro τῆμος.

Τὴν, *hanc*, τήνδε, τήνγε, acc. sing ab ἡ, *hæc*.

Τῆνα, *ista*, Dor. à τῆνος, *a, o*, pro ἐκεῖνος.

Τηνάλλως, *obitèr, levitèr, gratis, nullo periculo*: *inanitèr, frustrà, temerè, alioqui, aliàs*: adv. qu. τῆνο ἄλλως, *hoc, frustrà*.

Τήνεϐλα, ἡ, et -ος, ὁ, *lyræ harmonia et pulsatiuncula, quæ in victoriâ edebatur*. An à τὰ νάϐλα?

Τηνεὶ, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi, illuc*.

ΤΗ΄ΝΕΛΛΑ, ης, ἡ, et τήνελλος, ȣ, ὁ, *lyræ harmonia*.

Τηνεσμὸς, ȣ̃, *TENESMUS*· item τενεσμὸς, à τείνω, *tendo*.

Τηνῖκα, *tunc*, adv. et

Τηνικᾶδε, et τηνικαῦτα, pro eodem. [* τηνικαῦτα, *tam serâ nocte*, Lys. p. 14. Plat. Apoph. Lac. p. 21. *tum demum*, Lys. p. 79.] Th. ἡνίκα, *quum*: extra interrog.

Τηνόθι, Dor. pro ἐκεῖ, *illic, ibi*.

Τῆνος, τήνα, τῆνο, *ille*, Dor. pro ἐκεῖνος.

Τήνω, Dor. pro ἐκείνȣ, *illius*: gen. sing. Dor. à τῆνος, *hic*: hinc τηνόθε, adv. pro ἐκεῖθεν, *illinc, ex eo loco*.

Τῆπερ, Ion. et Poët. pro ὥσπερ, *ut, veluti*: est et *ubi*.

Τήρει, *servato*: præs. imperat. act. et

Τηρεῖσθαι, *servari*: præs. infin. pass. à τηρέω.

Τηρέοντι, Dor. pro τηρέȣσι, *custodiunt*: 3. pl. præs. ind. seq. verbi.

ΤΗΡΕ΄Ω, -ῶ, έεις, -εῖς, έει, -εῖ, *servo, asservo, tueor, custodio, observo*: *insidior, insidiosè observo*: *expecto*: imperf. ἐτήρεον, -ȣν, f. ήσω, p. τετήρηκα, a. 1. ἐτήρησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. τήρησον. άτω, et in 2. pl. τηρήσατε, *servate*, a. 1. sub. act. τηρήσω, ῃς, ῃ, a. 1. infin. τηρῆσαι, aor. 1. part. act. τηρήσας, αντος, præs. pass. τηρέομαι, *asservor*, imperf. pass. ἐτηρεόμην, -ȣ́μην, -έυ, -ȣ̃,

...έστω, -είτω, perf. pass. τετήρημαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ἐτηρήθην, ης, η.

Τηρήσητε, 2. pl. a. 1. sub. act. verbi τηρέω.

Τήρησις, εως, ἡ, *observatio*; item *custodia, carcer*: à 2. sing. p. pass. τηρέω, *servo*.

Τῇσι, Ion. pro ταῖς, *his*, dat. pl. f. g. ab ἡ, *hæc*.

Τητᾷ, *quæras, careas*, 2. sing. præs. med. verbi seq.

ΤΗΤΑ´Ω, *privo*. Est et τητάω, *quæro, tento*, f. ήσω, qu. à τάω, *quæro*. [*τητάομαι, *careo, destituor*, Hes. Opt. 403.]

Τῆτες, Att. idem quod σῆτες, τῷ ἔτει, *hoc anno*.

Τήτη, ης, ἡ, *privatio, penuria*. Th. τητάω, *privo*.

ΤΗΥ´ΣΙΟΣ, ια, ιον, *inanis*.

Τηϋσίως, *temerè, frustrà*: à præced.

Τί, *cur? quid?* Poët. τίη, à τίς, *quis*: interrog. ger. τίνος· τὶ, indefinitè *aliquid*: τινὸς, gen.

ΤΙΑ´ΡΑ, ας, et Ion. -η, ἡ, *capitis gestamen apud Persas*, TIARA. An à τίω, quòd honoratorum esset gestamen?

Τιβεριὰς, άδος, ἡ, nomen urbis; à Tiberio Cæsare sic denominata.

Τιβέριος, ου, ὁ, *nomen Cæsaris*, quo nomine et appellabantur qui ad Tiberim nascebantur.

ΤΙΒΗ´Ν, ῆνος, ὁ, *tripus*; qu. quia τρεῖς βάσεις habet.

ΤΙ´ΓΡΙΣ, ιδος, et ιος, ἡ, *TIGRIS*, fera.

Τίγω, Xenoph. idem quod θίγω, *tango*.

Τίει, *honorat*, 3. sing. præs. à τίω.

Τίεν, *honorabat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἔτιεν, verbi ejusd.

Τίεσκεν, *honorabat*, Poët. et Ion. pro ἔτιε, 3. sing. imperf. act. à τίω, *honoro*, f. τίσω.

Τίεται, 3. sing. præs. ind. pass. verbi τίομαι, *honoror*. Th. τίω.

Τιέω, *punio*; idem quod τίω.

*Τίη, διατί, Hesych. Hom. Il. φ'. 310. Γλαῦκε; τίη, δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα.

Τίη, Poët. pro τί, *quid*.

ΤΙΘΑΙΒΑ´ΣΣΩ, vel τιθαιβώσσω, *mel conficio*.

Τιθασσεύω, f. εύσω, *cicuro, mansuefacio*: à

ΤΙΘΑΣΣΟ´Σ, et τιθασὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *cicur, mansuetus, salivus*.

Τίθεαι, Ion. pro τίθεσαι, 2. sing. præs. ind. pass. verbi τίθημι, *pono*, f. θήσω.

Τιθέασι, Ion. pro τιθεῖσι, 3. pl. præs. ind. act. et ...

Τιθέαται, Ion. pro τίθενται, 3. pl. præs. pass. verbi ejusd.

Τιθέῃσι, Ion. pro τιθῇς, 2. sing. præs. sub. act. verbi τίθημι, *pono*, præs. sub. τιθῶ, ῇς, ῇ. Ion. τιθέω, έῃς, &c. et σι, additum per Paragogen.

Τίθει, *ponebat*, Ion. pro ἐτίθει, 3. sing. imperf. act. qu. à τιθέω, verbi τίθημι, *pono*. Sed τίθει, *pone*, præs. imperat. act. pro τίθετι, verbi ejusd. At

Τιθεῖ, 3. sing. præs. ind. à τιθέω, et

Τιθεῖμεν, τιθεῖτε, τιθεῖεν, per Sync. pro τιθείημεν, ητε, ησαν, pl. præs. opt. act. verbi τίθημι, *pono*, præs. opt. act. τιθείην, ης, η.

Τιθέμεν, Ion. pro τιθέμεναι, Dor. pro τιθέναι, præs. inf. act. et

Τίθεμμι, Æol. pro τίθημι.

Τίθεν, *posuerunt*, Poët. et Dor. pro ἐτίθησαν, 3. pl. imperf. act. verbi ejusd.

Τιθέναι, præs. inf. act. à τίθημι, Pindar. τιθέναι τινὰ ἐν φοναῖς, *ponere aliquem in cædibus*, pro *interficere*.

Τιθεύω, *nutrio*: à τιθή,

Τιθέω, ῶ, *pono*: usitatiùs. τίθημι.

Τιθή, ῆς, ἡ, *nutrix*: à τιτθὸς, *mamma*.

Τιθήμεναι, Poët. Ectasi pro τιθέμεναι, Dor. pro τίθεναι, præs. inf. act. et

Τιθήμενος, Poët Ectasi pro τιθέμενος, præs. part. pass. verbi

ΤΙ´ΘΗΜΙ, *pono, colloco*. Dicitur iisdem ferè modis, quibus Latini *pono* et *colloco* dicunt, ut *duco*, v. gr. *in laude*; *propono*, v. gr. *præmium*; *refero*, v. gr. *in numerum*; *propono disputandum*, vel *explicandum oratione*; *suppono*, de *hypothesi*; *concedo aliquid esse*. Ac præterea, *effero, alicui præbeo, præsto*; *reddo aliquem*, v. gr. *felicem, miserum*; *tribuo, attribuo*; *pignori oppono*: præs. imperat. τίθετι, έτω, præs. inf. τιθέναι, præs. part. τιθεὶς, έντος, imperf. ἐτίθην, ης, η, et ἐτίθεον, tanq. à τιθέω, fut. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ἔθηκα, a. 2. ἔθην, ης, η, a. 2. sub. act. θῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. θεὶς, έντος, perf. pass. τέθειμαι, plusq. perf. ἐτεθείμην, σο, το, a. 1. pass. ἐτέθην, ης, η, a. 1. sub. pass. τεθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. τεθῆναι, a. 1. m. ἐθηκάμην, ω, ατο, a. 2. ind. med. ἐθέμην, ἔθεσο, et ἔθου, ἔθετο, a. 2. imperat. m. θέσο, et θοῦ, θέσθω, et in 2. pl. θέσθε, a. 2. part. m. θέμενος, η, ον, [*θεῖναι ὑποθήκην, act *pignus dare*; θέσθαι, ὑποθήκην, med. *pignus accipere*, ὅπλα θέσθαι, *armis inducias dare*, Decanus Cestriensis; vers. Angl. Xen. de rebus Græcis. Νόμον τιθέναι, dicitur legislator; θεῖναι, populus, cui fertur et qui accipit, Salm. de modo usur. p. 502. c. 12. Kuster. de verbis med.]

Τιθηνέω, *nutrio, curo, colo, more nutricis tracto; permulceo, foveo; fingo, formo*: f. m. ήσομαι, p. pass. τετιθήνημαι· à

Τιθήνη, ης, ἡ, τιθήνα, Dor. *nutrix*; et τιθηνὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *nutritor, educator*: à τιθή, idem. Th. τιτθὸς, *mamma*.

Τίθητι, Dor. pro τίθησι, 3. sing. præs. verbi τίθημι.

Τιθωνὸς, οῦ, ὁ, *filius Laomedontis ab Aurorâ adamatus*; dat. sing. Τιθωνῷ.

Τίκτε, Ion. pro ἔτικτε, 3. sing. imperf. act. et

Τίκτῃς, 2. sing. præs. sub. à

ΤΙ´ΚΤΩ, *pario, gigno, creo*; fut. τέξω, et m. τέξομαι, ῃ, εται, a. 2. ἔτεκον, ες, ε, a. 2. sub. τέκω, ῃς, ῃ, a. 2. inf. act. τεκεῖν, a. 1. ind. pass. ἐτέχθην, ης, η, aor. 1. part. pass. τεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *natus, creatus, genitus, progenitus, editus*; f. 1. pass. τεχθήσομαι, ῃ, εται, p. med. τέτοκα, ας, ε, perf. part. m. τετοκὼς, ότος, ὁ, et f. g. τετοκυῖα, υίας, ἡ.

Τιλαὶ, ῶν, αἱ, *parvæ quisquiliæ seu corpuscula*, quæ infusis per fenestram radiis solis, aëri videntur innatare: præsertim verò *quisquiliæ* è panno vulso evolantes. At τιλὰ Hesych. sunt πτερὰ, *pennæ seu pinnæ, alæ*. Sed τῖλαι, a. 1. inf. act. et

Τίλλον, imperf. Ion. pro ἔτιλλον· et

Τίλλοισα, *vellens*: Dor. pro τίλλουσα, præs. part. f. g. omnia à

ΤΙ´ΛΛΩ, *VELLO, vellico, evello, discerpo*; imperf. ἔτιλλον, ες, ε, f. λῶ, p. τέτιλκα, a. 1. ἔτιλα, p. pass. τέτιλμαι, p. part. pass. τετιλμένος.

ΤΙ´ΛΟΣ, ου, ὁ, *stercus, merda*.

Τιμᾷ, *honorat*, 3. sing. præs. ind. act. verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω, idem. Sed

Τίμα, vel est 3. sing. imperf. act. Ion. vel est præs. imperat act.

Τιμάγορας, ου, ὁ, nom. propr.

Τιμάεις, εσσα, εν, Dor. pro τιμήεις, *honoratus*. Vide τιμῆντα.

Τιμαῖς, dat. pl. à τιμή, ῆς, ἡ, *honor*. Th. τίω, *honoro*.

Τιμαίῳ, dat. sing. à Τιμαῖος, ου, ὁ, *Timæus*; nomen. propr. Syr. Lat interpr. *contaminatus*.

Τιμαλφέω f. ήσω, *ob ingeniosa inventa honoro*: à

Τιμαλφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui honorem sibi invenit*; *qui habetur in pretio*; *pretiosus*; *qui facilè emptorem reperit*: ex τιμάω, *honoro*, et ἀλφέω, *invenio, excogito*.

Τιμᾶν, Dor. pro τιμήν.

Τιμᾶντα, Dor. pro τιμῆντα.

Τιμάορος, ου, ὁ, *laudum alicujus celebrator*: item *punitor, ultor*: ex τιμὴ, et ἀείρω, p. med. ἤορα, et Ion. ἄορα.

Τίμαρχος, ὁ, *TIMARCHUS*, nomen. propr.

Τιμάσας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, *honoro*, quod vide.

Τιμασεῦντι, *honorabunt*: Dor. et Æol. pro τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. act. à

Τιμάω, *honoro, decoro, magni facio, æstimo*: item *punio, mulcto*: f. ήσω, p. τετίμηκα, p pass. τετίμημαι, σαι, ται, a. 1. med. ἐτιμησάμην, ω, ατο· à τιμή, *honor*.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor, cultus, veneratio, decus, dignitas*; *pretium, quo res aliqua æstimatur*; *pæna*,

ultio, mulcta, census: [* *statua*, Reines. Inscript. v. 43. tempor. Adriani vel Antonini Pii: *præmium*, 1 Tim. v. 17. Sic Polyb. τίνος καὶ πηλίκης τιμῆς δεῖ ἀξιῶσθαι Μακέδονας; *quonam et quanto præmio afficiendi sunt Macedones?*] dat. pl. τιμαῖς· à τίω, *honoro*, f. τίσω, p. τέτικα, p. pass. τέτιμαι.

Τιμήεις, ήεσσα, ῆεν, *honoratus*. Th. τίω.

Τίμημα, ἄτος, τὸ, *pretium, æstimatio, mulcta, census:* à 1. sing. perf. pass. verbi τιμάω.

Τιμῆντα, per Crasin pro τιμήεντα, accus. sing. m. g. à τιμήεις, quod vide.

Τιμήορος, ν, ὁ, vide τιμάορος.

Τίμησας, *honorâsti:* 2. sing. a. 1. ind. act. Ion. et

Τιμήσατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. verbi τιμάω, *honoro*.

Τιμήσῃς, ῃ, 2. et 3. sing. a. 1. sub. act. et

Τιμήσουσι, 3. pl. f. 1. ind. act. ejusdem.

Τίμησις, εως, ἡ, *honoratio, litis æstimatio, mulcta, pœna, census:* à 2. sing. perf. pass. ejusdem.

Τιμητέος, έα, έον, *honorandus;* adj. verbal. ab eod.

Τιμητὴς, ῦ, ὁ, *æstimator litis; censor:* à 3. sing. p. pass. ejusd.

Τιμητικὸς, ἡ, ὸν, *propensus ad honorandum:* item *censorius:* à præced.

Τίμιος, ία, ιον, *honorabilis; pretiosus, carus:* comp. τιμιώτερος, superl. τιμιώτατος, άτη, ατον· à τιμή.

Τιμιότης, ητος, ἡ. quasi dic. *honorabilitas; nobilitas; excellentia, pretium; opulentia:* à præced.

Τιμιώτατος, άτη, ατον, superl. à τίμιος, quod à τιμή. Th. τίω.

Τιμογρἄφέω, -ῶ, *censeo, æstimo:* ex τιμή, et γράφω.

Τιμοδημίδαι, ων, οἱ, *Timodemidæ*. —ὅσσα δ' ἀμφ' ἀέθλοις, Τιμοδημίδαι ἐξοχώτατοι προλέγονται. *Quoties verò in certaminibus Timodemidæ præstantissimi recensentur!* Pind. Ne. 2. 26.

Τιμόθεος, ν, ὁ, nomen proprium viri Gr. quod interpret. Lat. *colens Deum*.

Τιμῶμαι, *color:* præs. pass. contr. à τιμάομαι, verbi τιμάω, *honoro*. Th. τίω.

Τίμων, ωνος, ὁ, nom. viri. Gr. interp. Lat. *honorans*. At

Τιμῶν, -ῶντος, *honorans:* part. præs. à τιμάω.

Τιμωρέω, -ῶ, *auxilior, defendo:* At τιμωροῦμαι, cum accus. *punio, ulciscor;* f. ήσω, p. τετιμώρηκα, a. 1. pass. ἐτιμωρήθην, ης, η, aor. 1. sub. pass. τιμωρηθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. τιμωρηθῶσι, *puniantur:* à τιμωρός.

Τιμωρηθῶσι, 3. pl. a. 1. sub. pass. à præced.

Τιμώρημα, ἄτος, τὸ, *ultio, vindicta*.

Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. m. verb. ejusd.

Τιμώρησις, εως, ἡ, *vindicta:* et

Τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ. et

Τιμωρητὴς, ῦ, ὁ, *vindex:* omnia à p. pass. verbi τιμωρέω, q. v.

Τιμωρία, ας, ἡ, *pœna, supplicium, ulto: auxilium:* à τιμωρὸς, *ultor:* ab eod. verbo.

Τιμωρὸς, ῦ, ὁ ꝁ ἡ, *ultor, punitor:* item *adjutor, auxiliator, defensor:* ex τιμὴ, et ὁράω.

Τιμωοῦν, præs. part. act. n. g. à τιμωρέω.

Τὶν, Dor. pro σοὶ, *tibi:* à σὺ, *tu*.

Τίν',pro τίνα,acc.sing.à τίς, *quis?*

Τίναγμα, ἄτος, τὸ, *concussio, vibratio:* à

ΤΙΝΑ'ΣΣΩ, *quatio, concutio, vibro;* f. ξω, p. χα.

Τίνεσθαι, Ion. pro τίννυσθαι, *ulcisci*. Vide τιννύω.

Τίνεσκε, Ion. pro ἔτινε, 3. sing. imperf. act. verbi τίνω, *luo*. Th. τίω, idem.

ΤΙΝΘΑΛΕ'ΟΣ, έα, έον, *calidus, tepidus*.

Τιννύω, τίνω, et τίννυμι, med. τίννυμαι, *luo, solvo, pendo; punio, pœnas exigo, ulciscor*. Th. τίω, *punio*.

Τίνω, *luo, persolvo*. Th. τίω.

Τίον, *honorârunt:* 3. pl. a. 2. ind. act. pro ἔτιον. Sed τῖον, 3. pl. imperf. Ion. Th. præced.

Τίποτε, *cur?* et per Sync. τίπτε' ex τί, ex τί, et πότε, *quando?* Th. ὅτε, idem.

Τίπτ', pro τίπτε, Poët. pro τίποτε.

Τίρυνθ', pro Τιρύνθῳ, dat sing. à Τίρυνθος, nomen oppidi.

ΤΙ'Σ, τίνος, ὁ καὶ ἡ, et in n. g. τί, *QUIS? quid?* Sed τὶς, τινὸς, indefinitum *aliquis, quidam*. Cum numeralibus *circiter, fermè*.

Τίσαι, a. 1. inf. act. et

Τισαίατο, Ion. pro τίσαιντο, plur. aor. 1. opt. m. τίσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi τίομαι, *ulciscor, punio:* et

Τισαίμεθα, *ulti fuerimus*, 1. pl. a. 1. opt. m. et

Τίσασθαι, a. 1. inf. m. et

Τίσε, 3. sing. a. 1. Ion. pro ἔτισε· et

Τίσειαν, *luissent:* 3. pl. a. 1. opt. act. Æol. τίσεια, ας, ε· et

Τίσεις, 2. sing. f. 2. ind. act. omnia à τίω, *luo, solvo*.

Τίσιν, *ultionem:* acc. sing. à

Τίσις, εως, ἡ, *ultio, pœna; persolutio, remuneratio:* à Th. præced.

Τισιφόνη, ης, ἡ, nom. propr. unius Furiarum, qu. *cædis ultrix:* ex præced. à τίω, et φόνος, quod à φένω, *occido*.

Τῖσον, άτω, a. 1. imperat. act. et

Τίσουσιν, 3. pl. f. 1. act. et

Τισῶσ' pro τίσωσι, *honorent:* 3. pl. aor. 1. sub. act. verbi τίω.

Τίταινεν, 3. sing. imperf. Ion. et

Τιταίνοντας, acc. pl. part. præs. act. verbi

Τιταίνω, *punio, ulciscor:* quod à τίω, idem. Sed

Τιταίνω, *tendo, intendo:* à τείνω, idem.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, *Titan:* dat. plur. Τιτᾶσι.

Τιτάνη, *regina:* puto quia τιτή, *honorata*. Th. τίω.

Τιτανοκτόνος, ν, ὁ, *qui Titanes sustulit:* à Τιτῆνες, seu Τιτᾶνες, *Titanes*, (Th. τιταίνω, *ulciscor*) et κτείνω, *occido*.

ΤΙ'ΤΑΝΟΣ, ν, ἡ, *calx, gypsus*.

Τιτῆνες, *Titanes:* posteri Saturni: dat. plur. Τιτῆσι, et Poët. seu Ion. Τιτήνεσσι· à τιταίνω, *ulciscor*. Th. τίω, *punio*.

Τίτθη, ης, et τιτθὴ, ῆς, ἡ, *mamma, nutrix; avia materna:* à τιτθὸς, *mamma*.

Τιτθίον, ν, τὸ, *mamila:* Dim. à τιτθός.

Τιτθὶς, ἴδος, ἡ, *nutrix; avia matertera:* à τιτθὴ, *mamma*.

ΤΙΤΘΟ'Σ, ῦ, ὁ, *mamma, mamilla*. Angl. A TEAT.

ΤΙΤΙ'ΖΩ, *pipio*, imp. more pullorum.

Τίτλος, ν, ὁ, *titulus:* per Sync. ex Lat. Sed Græcè est ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, *inscriptio*.

Τίτος, ν, ὁ, nomen propr. viri Gr. quod interpr. Lat. *honoratus*.

ΤΙΤΡΑ'Ω, τίτρημι, et τιτραίνω, f. τρήσω, (qu. à τράω,) *perforo, terebro;* p. pass. τέτρημαι.

ΤΙΤΡΩ'ΣΚΩ, fut. τρώσω, *vulnero, lædo*.

Τιτυὸς, ῦ, ὁ, *TITYUS*, gigas per novem jugera sparsus, cujusque jecur semper renascens à vulture exeditur.

Τιτύσκετο, 3. sing. imperf. med. Ion. à

ΤΙΤΥ'ΣΚΟΜΑΙ, *collimo, seu collineo, dirigo ad scopum; paro, struo*.

ΤΙ'ΦΗ, ης, ἡ, *frumenti genus*.

Τίφθ', pro τίπτε, *cur*, Poët. pro τίποτε.

Τίφιος, ία, ιον, *palustris:* à

ΤΙ'ΦΟΣ, εος, τὸ, *palus, locus palustris*.

ΤΙ'Ω, *honoro, magni æstimo, carum habeo; vindico, ulciscor; solvo, luo;* f. ίσω, p. τέτικα, p. pass. τέτιμαι.

Τλᾶθι, *tolera:* Doricè pro τλῆθι, præs. imperat. act. à τλῆμι, *tolero*, quod à τλάω, pro ταλάω, idem.

Τλάθῡμος, ν, ὁ ꝁ ἡ, *ærumnarum patiens:* ex ταλάω, seu τλάω, *tolero*, et θυμὸς, *animus*.

Τλαίην, *tolerarem*, præs. vel a. 2. opt. verbi τλῆμι.

Τλάμων, ονος, ὁ ꝁ ἡ, Doricè pro τλήμων.

Τλὰς, άντος, part. præs. vel a. 2 verbi τλῆμι.

Τλάω, per Syncop. pro ταλάω, *perfero, patior; sustineo*, i. e. *audeo*.

Τλῇ, *toleret*, 3. sing. aor. 2. sub. act. Sed

Τλῆ, sine iotâ subscripto, Ionicè pro ἔτλη, 3. sing. aor. 2. ind. act. et

Τλῆμεν, *pertulimus;* Ion. pro ἔτλημεν, 1. pl. a. 2. ind. act. à

Τλῆμι, *perfero, patior;* f. τλήσω, p. τέτληκω, a. 2. ἔτλην, à τλάω.

Τλήμονες, *miseri;* nom. pl. in acc. sing. τλήμονα· à

Τλήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *patiens, ærumnosus, miser; audax, fortis*: à Th. præced.

Τλῆναι, *passum esse*: aor. 2. inf. verbi τλῆμι.

Τληπόλεμος, ου, ὁ, *TLEPOLEMUS, filius Herculis*, ex Ἀςυόχη. princeps Rhodiorum. Alius Tlepolemus erat filius Δαμάςορος, nobilis Lycius.

Τλῆσις, εως, ἡ, *patientia; audacia*. Th. τλάω.

Τλήσω, *tolerabo*; f. 1. ind. act. à τλῆμι, seu τλάω, *perforo*.

Τλητὸς, ὴ, ὸν, *tolerabilis; tolerans*: ab eod.

Τμάγεν, *secti sunt*: Ion. et Bœot. per Syncop. pro ἐτμάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τμήσσω, idem cum τμάω, *seco, scindo*; fut. τμήξω, aor. 2. ἔτμαγον. Potest esse 3. sing. a. 2. ind. act. Ion.

Τμάω, *seco*: undè τμήσσω.

Τμηγεὶς, seu τμαγεὶς, *scissus*: a. 2. part. pass. verbi τμήσσω· à Th. præced.

Τμήδην, adv. *incidendo, secando*: à τμάω, inusit. pro τέμνω, *seco*.

Τμῶλος, ου, ὁ, *TMOLUS, mons altus et fertilis Lydiæ*. Ex hoc monte profluit ὁ ὑμνόμενος χρυσοῤῥόας Πακτωλός.

Τμηθεὶς, *sectus*: aor. 1. part. pass. verbi ejusd. p. pass. τέτμημαι, a. 1. pass. ἐτμήθην.

Τμήσω, *secabo*: fut. 1. act. verbi inusit. τμάω, pro τέμνω, *seco*.

Τὸ, *hoc*; aliquandò *quapropter*: et tunc subauditur κατὰ vel διὰ, ut διὰ τὸ, *ob id*; τόγ', τόδ', pro τόγε, τόδε. [* τὸ articulum quibusdam adverbiis præponitur, subaudito κατὰ, ut τὸ μεταξὺ, pro κατὰ τὸ μεταξὺ, τὄμπαλιν, τȣντεῦθεν, τονῦν, τοπαράπαν.]

Τοαοχαῖον, *olim*, pro πάλαι.

Τόγε ἐμὸν, pro *quantum in me*.

Τοδεύτερον, *iterùm, secundùm*.

Τοπαράπαν, adv. *omninò, penitùs*.

Τόθι, *ibi, illo in loco; ubi*: ab ὅθι.

ΤΟΙ, particula est quæ adverbiis vel conjunctionibus adnectitur, ut καί τοι, *quamvis, atqui*; ȣ̓ τοι, *nequaquam*. Aliquando præponitur, ut in τοιγαρȣ̃ν, *proindè, igitur*: à τὸς, inusit. pro ὅς.

Τοὶ, *tibi*, Dor. pro σοὶ, à σὺ, *tu*, vel Dor. pro οἱ.

Τοιαῦτ' pro τοιαῦτα, *talia*: et

Τοιαύτην, *talem*, acc. sing. f. g. à τοιȣ̃τος.

Τοιγὰρ, *equidem, itaque*, τοιγαρȣ̃ν, idem. Ex τοὶ, γὰρ, *enim*, et ȣ̓̃ν, *ergo*.

Τοίη, ης, ἡ, *talio*, Ion. à τοῖος.

Τοίνυν, *igitur*, [* Hebr. xiii. 13. sententiam inchoat, quod nusquam alibi legisse memini. Camerar.] ex τοὶ, et νῦν, *nunc*.

Τοῖο, Ion. pro τȣ̃, ab ὁ, *hic*, artic. præpos.

Τοῖον, *sic, ita*, adv. à

Τοῖος, οία, οῖον, *talis, hujusmodi*. Th. οἷος, *qualis*.

Τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε, *talis, ejusmodi*. Ex τοῖος, et δε, syllabicâ adject.

Τοιȣ̃τος, τοιαύτη, τοιȣ̃το, *talis, hujusmodi*. Ex τοῖος, et ȣ̃τος, *hic*.

Τοῖς, *ipsis*, dat. pl. sic et τοῖσι et τοῖσιν, Ion. ab ὁ, vel τὸ, *hic, hoc*.

Τοῖσδε, et τοίσδεσσι, Ion. et Poët. dat. pl. ab ὅδε, *hic*.

ΤΟΙ῀ΧΟΣ, ȣ, ὁ, *paries, murus*: etiam *latus navis*. Hinc

Τοιχόω, *murum struo*.

Τοίω, *tales*, dual. num. à τοῖος, *talis*.

Τοίως, adv. *sic, ita*, q. d. *tali modo*: ab eod.

Τόκα, Dor. pro τότε, *tunc*: ab ὄκα, Dor. pro ὅτε.

Τοκὰς, άδος, ἡ, Poët. idem quod ἡ τετοκυῖα, *quæ peperit*. Non solùm autem mulieribus, sed et pecudibus tribuitur: à Th. τίκτω, *pario*.

Τοκέεσσι, Ion. et Poët. pro τοκεῦσι, dat. pl. à

Τοκεὺς, έος, ὁ, *parens*, gen. Ion. -ῆος, acc. pl. Ion. τοκῆας. Th. τίκτω, *pario*, p. m. τέτοκα.

Τοκῆϊ, dat. Ion. pro τοκεῖ, acc. τοκῆα, Ion. gen. pl. τοκήων· à præced.

Τόκος, ȣ, ὁ, *partus, ipse pariendi actus; usura, fœnus*: à τίκτω, *pario*: f. m. τέξομαι, p. m. τέτοκα. [* *Pecunia quæ pro usurâ solvebatur*: ϗ τȣ̀ς τόκȣς, ἀπὸ τȣ̃ ἐμπολήματος εἰς, τὴν γνάθον ἐκλέγειν, Theoph. Char. c. vi. *obolos ex usurâ provenientes in buccam condere*.—Τόκος ἐπιδέκατος, usura quæ decimam partem sortis singulis annis reddit. Latinè dixeris *dextantes usuræ*, quod minimum erat apud Atticos fœnus.—Τόκος ἐπίτριτος, usura quæ tertiam partem sortis annuatim reddit, Latinè, *tertianæ usuræ*, vel *ternæ centesimæ*, quod fœnus maximum apud Atticos. In hâc locutione, *sortis* pars, quæcunque fit, intelligitur *annuatim* solvenda, q. d. Anglicè, *the tenth penny*. At τόκος ἐπὶ δραχμῇ est cum drachma per mensem solvitur pro minâ. —Τόκος ἐπὶ τρίσι δραχμαῖς, usura quæ tres drachmas reddit pro minâ singulis mensibus. In his locutionibus Mina semper subintelligitur, q. d. Anglicè *one per cent. monthly*, sive XII *per cent. yearly*. Et *three per cent. monthly*, sive XXXVI *per cent. yearly*. Ἐπὶ ἐννέα, ὀβολοῖς usura quæ dat XVIII drachmas in annum, h. e. IX obolos in singulis mensibus pro minâ. Vide Salm. de usuris, c. xix. p. 581. et de Fœn. Trap. XLIII.

Τόκος ἑκατοςὴ, scil. δραχμὴ, vel ἑκατοστῆς τόκος, cum ἑκατοςὴ δραχμὴ *ex minâ*, (quæ centum drachmis valebat) hoc est, ut centesima drachma singulis mensibus præstaretur: *usuræ centesimæ*: XII *per cent*.

——ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς ϗ ἡμιοβολίῳ, Atticis; ἐνδέκας τόκος, Siculis; δίμοιρος τετάρτος, ἑκατοςῆς, Græcis recentioribus; *deunces*; XI *per cent*.

——ἐπὶ πέντε ὀβολοῖς, Att. δέκαντες τόκοι, Siculis; δίμοιρος ἕκτη ἑκατοςῆς Græcis; *dextantes usuræ*; X *per cent*.

——ἐπὶ τέσσαρσιν ὀβολοῖς ϗ ἡμιοβολίῳ, vel ἐπὶ πέμπτῳ ἡμιοβολίῳ, Att. ἐννίαντες, Siculis; δίμοιρος δωδεκάτη ἑκατοςῆς, Græcis; *dodrantes*; IX *per cent*.

——ἐπὶ τέσσαρσιν, ὀβολοῖς, Atticis; ὄκτας τόκος, Siculis; δίμοιρος vel διμοιραῖος, Græcis; *besses usuræ*; VIII *per cent*.

——ἐπὶ τρισὶν ὀβολοῖς ϗ ἡμιοβολίῳ, vel ἐπὶ τετάρτῳ ἡμιοβολίῳ, Atticis; ἔπταντες τόκοι, Siculis; ἥμισυ δωδέκατον ἑκατοςῆς, Græcis; *septunces usuræ*; VII *per cent*.

——ἐπὶ τρίσιν ὀβολοῖς, Atticis; ἡμίλιτροι, Siculis; ἡμιεκατοστιαῖοι τόκοι, Græcis; *semisses usuræ*; VI *per cent*.

Τόκος ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς ϗ τετραχάλκῳ, Atticis; πεντέγκιοι et πέντεντες, Siculis; τρίτη δωδεκάτη ἑκατοστῆς, Græcis; *quincunces usuræ*, V *per cent*.

——ἐπὶ δυσὶν ὀβολοῖς, Atticis; τετραντίας τόκος, Siculis; τρίτη ἑκατοςῆς, Græcis; *trientes usuræ*; IV *per cent*.

——ἐπὶ ὀβολῷ ϗ ἡμιοβολίῳ, vel ἐπὶ τρισὶν, ἡμιοβολοῖς, Atticis; τριαντίας, Siculis; τετάρτη ἑκατοστῆς, Græcis; *quadrantes usuræ*; III *per cent*.

——ἐπὶ ὀβολῷ, Atticis; διξαντίας τόκος, Siculis; ἕκτη ἑκατοςῆς, Græcis; *sextantes*; II *per cent*.

——ἐπὶ ἡμιοβολίῳ, Atticis; ὀγκιαῖος τόκος, Siculis; δωδεκάτη ἑκατοςῆς, Græcis; *unciæ usuræ*; I *per cent*.

Vide plura apud Salmas. de modo usuræ, c. VI. VII. &c.]

ΤΟ΄ΛΜΑ, ης, ἡ, *audacia, fiducia*. Sed τόλμα, *fortis sis*, præs. imperat. act. à τολμάω.

Τολμᾷ, 3. sing. præs. ind. τολμᾷν, præs. inf. act. verbi τολμάω.

Τολμαεὶς, άεσσα, ᾶεν, Dor. pro τολμήεις, *audax*.

Τολμασεῖς, Dor. pro τολμήσεις, 2. sing. f. 1. à

Τολμάω, -ῶ, *audeo, patior, sustineo*; imperf. ἐτόλμαον, -ων, -αες, -ας, f. ήσω, p. τετόλμηκα, a. 1. ἐτόλμησα, a. 1. inf. act. τολμῆσαι, a. 1. part. act. τολμήσας, -αντος. Th. τόλμα.

Τολμήεις, ήεσσα, ῆεν, *audax, intrepidus, tolerans*. Th. τόλμα, *audacia*.

* Τόλμημα, ἄτος, τὸ, *facinus*: à τολμάω.

Τολμηρὸς, ὰ, ὸν, *audax*: comparat. τολμηρότερος, *audacior*. Th. τόλμα.

Τολμηρῶς, adv. *audactèr, temerè*: à præced.

Τολμῇς, Dor. pro τολμᾷς, 2. præs. à τολμάω.

Τολμητὴς, ȣ̃, ὁ, *homo audax*: à 3. sing. p. pass. verbi τολμάω.

Τολμῷεν, *ausint*, 3. pl. præs. opt. act. τολμάοιεν, contract. ῷεν, verbi τολμάω.

Τολμῶσι, *audent*, 3. pl. præs. act verbi ejusdem.

Τολῦπεύω, *glomero, contexo; machinor, struo; conficio, ad finem perduco; ærumnas, patior*: à

ΤΟΛΥ'ΠΗ, ης, ἡ, *lana carpta et pexa.*

Τομὴ, ῆς, ἡ, Dor. τομὰ, *sectio, amputatio; segmen*: à τέμνω, *seco*, f. μῶ, p. τέτμηκα, p. m. τέτομα.

* Τομίας, ου, ὁ, *castratus*

Τόμον, ου, τὸ, id. qu. τόμος, q. vide.

Τομὸς, ἡ, ὸν, *acutus, penetrans, scindens*: compar. τομώτερος, sed

Τόμος, ου, ὁ, *frustum sectione ablatum; TOMUS*: Angl. A TOME. Th. τέμνω, *seco*.

Τόμυρις, ἡ, nom. Scytharum reginæ.

Τομώτερον, compar. n. g. à τομὸς, quod vide.

Τὸν, pro ὃν, vel ἐκεῖνον, *quem*, acc. sing. ab ὅς.

ΤΟΝΘΟΡΥ'ΖΩ, et τονθορίζω, *murmuro, musso, submissè loquor; tremo*; f. ίσω, p. ικα.

Τονθρύζω, idem ac τονθορύζω, q. v. Hinc

Τονθρυςὴς, ȣ̃, ὁ, *murmurator.*

Τόνος, ου, ὁ, *TONUS, accentus, intentio*: quod à τείνω, *tendo*, p. m. τέτονα. Hinc Angl. TONE.

Τόξ', pro τόξα, nom. pl. à τόξον, ου, τὸ, *arcus.*

Τόξευμα, -ἄτος, τὸ, *sagitta*: et

Τοξευτὴς, ȣ̃, ὁ, *sagittarius*: à τοξεύω, *jaculor.*

Τοξεύω, *jaculor* Th. τόξον, *arcus.*

Τοξικώτατοι, *peritissimi sagittarii*: sup. à

Τοξῐκὸς, ἡ, ὸν, *sagittarius, ad sagittas aptus*: τὸ τοξικὸν, *sagittarii: venenum*, scil. ἔγχριμα, *quod sagittis illinebatur.* Th.

ΤΟ'ΞΟΝ, ου, τὸ, *arcus: pharetra cum telis; ars ipsa sagittaria*: qu. à τάζω, *tendo.* Hinc

Τοξότας, α, ὁ, Dor. pro

Τοξότης, ου, ὁ, *sagittarius.* Th. τόξον, *arcus.*

Τοξότις, *sagittaria.* Epithet. Dianæ.

Τοξόφορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui arcum gestat*; τοξόφοροι Κρῆτες, *sagittarii Cretenses*: ex τόξον, ου, τὸ, *arcus*, et φέρω, *fero.*

Τοπάζιον, ου, τὸ, *TOPAZIUS*, Angl. TOPAZ, nomen gemmæ. Fortà à τοπάζω, *quæro, investigo.*

Τοπάζω, *statuo, colloco*, quasi in loco: à τόπος. Expon. et *conjicio, suspicior*; item *quæro, investigo.*

Τοπᾰλαι, idem quod πάλαι, *olim.*

Τοπαλαιὸν, *antiquitùs.*

Τοπαράπαν, *omninò, prorsùs.*

Τοπαραυτίκα, *statim, in præsentiâ.*

Τοπᾶρος, et τὸ παρόσπερ, idem quod πάρος, Poët. pro πρὸ, *ante.*

Τοπάρχης, ου, *præfectus, loci præfectus, loci præses*: ex τόπος, *locus*, et ἀρχὴ, *principatus.*

Τοπαρχία, ας, ἡ, *regio præfecturæ*, vel *regionis præfectura*: à præced.

ΤΟ'ΠΟΣ, ου, ὁ, *locus, tractus, regio; argumentum; vulva; facultas, occasio.*

Τόπρὶν, adv. *priùs, olim.*

Τοπρῶτον, *primùm*: à πρῶτος, *primus.* Th. πρὸ, *ante.*

ΤΟΡΔΥ'ΛΙΟΝ, seu τόρδυλον, ου, τὸ, *seseli Creticum*, herbæ nomen valdè diureticæ.

Τόρευμα, -ἄτος, τὸ *opus cælatum*: et

Τορευτὸς, ἡ, ὸν, *cælo elaboratus*: à

Τορεύω, f. εύσω, *cælo, sculpo.* Vide de voce Salmas. in Plinianis Exerc. Th. τερέω.

Τορέω, *perfero, penetro; perspicuè declaro* et *denuncio*: τερέω, idem.

ΤΟ'ΡΜΟΣ, ου, ὁ, vel τόρμη, ης, ἡ, *modiolus rotæ, in quem axis inseritur; vestigium rotæ; meta, carceres et repagula; fibula, uncus, clavus.*

* Τορνεύω, f. εύσω, *torno, rotundo.*

Τόρνος, ου, ὁ, *TORNUS*, instrumentum quo aliquid excavatur, idem quod τόρος, à τερέω, *terebro.*

Τορνόω, *TORNO, cælo, rotundum facio, circulo, circumscribo.* Hinc Angl. TO TURN: à præc.

Τόρος, ου, ὁ, *funis*, et idem quod τόρος· sed

Τορὸς, ἡ, ὸν, *penetrans, acutus; perspicuus, clarus*: à τορέω, *perforo.* Th. τερέω, idem.

Τορῦνη, ης, ἡ, *id quo aliquid inter coquendum agitatur et teritur*: à τείρω, idem.

Τὸς, inusit. pro ὁ, undè τȣ̃, *hujus*, pl. Poët. τοὶ, pro αἱ, Vel τὸς, Dor. pro τȣ́ς.

Τοσαύτη, ης, ἡ, *tanta*, f. g. à τοσȣ̃τος.

Τόσος, et Poët. τόσσος, η, ον, *tantus*: τόσον πόσον, *tantum, quantum.* Th. ὅσος, *quantus.*

Τοσȣ̃τος, τοσαύτη, τοσȣ̃το *tantus, a, um*: in pl. τοσȣ̃τοι, *tot.* Ex τόσος, *tantus*, et ȣ̃τος, *hic.* [* Ἐν τοσȣ́τῳ, *interea*: ἐκέλευσέ, με ἐν τοσȣ́τῳ, φυλάττειν τὸ πέλαγος, Luc Dial. Panopes et Galen. et passim, *me interea tranquillum servare pelagus.*]

Τόσσα, pro τόσα, *tanta*, nom. pl. n. g. à τόσσος, pro τόσος, quod vide.

Τοσσῆνον, Dor. pro τόσον, *tantum.*

Τότε, *tunc, tum, deinde*: τότε δὴ, *tum demum.*

Τοτὲ, *aliquandò*: ab ὅτε.

Τοτρίτον, adv. *tertiùm*

Τȣ̃, et τȣ̃δε, *hujus*, gen. sing. ab ὁ, et τὸ, *hic hoc.*

Τȣ̃θ, seq. aspirat. pro τȣ̃το, *hoc.*

Τȣ̃λασσον, *deterius*, pro τὸ, ἔλασσον, comparat. n. g. à μικρὸς, *parvus*, comparat. ἐλάσσων, superl. ἐλάχιςος.

Τȣ̃μὸν, pro τὸ, ἐμὸν, *meum*, acc. sing. ab ἐμὸς, *meus.* Th. ἐγὼ, *ego.*

Τȣ̃μπροσθεν, Att. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. *antè, anterior pars*, idem quod πρόσθεν. Th. πρὸ, *ante.*

Τȣ̃ναντίον, pro τὸ ἐναντίον, *contrà, è contrario.* Th. ἀντὶ, *pro contra.*

Τȣ̃νεκ', seu τȣ̃νεκα *quocircà*, pro τȣ̃ ἕνεκα, *cujus gratiâ.*

Τȣ̃νομα, pro τὸ ὄνομα, *nomen*, Subaudi κατά.

Τȣ̀ς, *hos*, acc. pl. ab ὁ, *hic.*

Τȣ̃τ', pro τȣ̃το, *hoc* quod vide.

Τȣτάκι, et τȣτάκις, *tunc*, adv. à τȣ̃το.

Τȣ̃τερον, pro τὸ ἕτερον, Att θάτερον, *alterum.*

Τȣτέςι, *hoc est*, legitur et τȣ̃τ' ἐςὶ· ex τȣ̃το, et ἐςί.

Τȣτέων, Ion. pro τέτων, *horum*, gen. pl. ab ȣ̃τος, *hic.*

Τȣτὶ, Dor. adv. ab Att. τȣτοί, *hic*, et hoc pro τȣ̃το.

Τȣ̃το, *hoc*, vide in ȣ̃τος.

Τȣτόθε, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc*, adv.

Τȣτονὶ, Att. pro τȣ̃τον, *hunc*, ab ȣ̃τος.

Τȣ́τῳ, Dor. pro ἐν τȣ́τῳ, τῷ τόπῳ, *in hoc loco.* Sed

Τȣ́τω, Dor. pro τȣ́τȣ.

Τȣτῶθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, *hinc.*

Τόφρα, *tunc, tamdiu, ut* ab ὄφρα *ut.*

Τράγανον, *callosum*, Gl. Cyr.

Τραγάω, et τραγίζω, *hircum refero; libidine incipio tentari*; undè et *pubesco; luxurio, ut seges, arbor*: à τράγος.

Τραγεία, ας, ἡ, scil. δορὰ, *hircina pellis*: à τράγειος.

Τραγεῖν, *comedisse*, a. 2. inf. act. verbi τρώγω, *comedo rodo*, aor. 2. ἔτραγον.

Τράγειος, et τράγεος, *hircinus*: à τράγος.

Τρᾰγέλᾰφος, ου, ὁ, *hirco-cervus*, animal hirco et cervo simile: ex τράγος, et ἔλαφος, *cervus.*

Τρᾰγημα, ἄτος, τὸ, *TRAGEMA*, id quod in secundâ mensâ apponitur: idem quod τρωγάλιον· à τρώγω, *comedo*, aor. 2. ἔτρᾰγον.

Τραγῐκὸς, ἡ, ὸν, *pertinens ad tragœdiam, TRAGICUS.*

ΤΡΑ'ΓΟΣ, ου, ὁ, *hircus, caper*: à τραγεῖν, quia arbores *rodit.* Vel à τραχὺς, quòd *hirsutâ* pelle.

Τραγῳδέω, f. ήσω, *tragœdiam decanto; tragicè exaggero; exclamo; deploro*: *res supra modum augeo*: et

Τραγῳδία, ας, ἡ, *TRAGŒDIA*; Angl. TRAGEDY: à

Τραγῳδὸς, ȣ̃, ὁ ᾗ ἡ, *TRAGŒDUS*; Angl. A TRAGEDIAN: ex τράγος, et ᾠδὴ, *cantus*: utpote, qui *cantando caprum* meretur.

Τράμη, vel τρᾶμις, *linea quæ medium scrotum dividit.*

Τράμπις, *navicula, quâ trajicitur.*

Τρᾶνέω, et -όω, f. ήσω, et ώσω, *manifestum reddo*: à

Τρᾶνὸς, ἡ, ὸν, et τρᾶνὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *manifestis, apertus*, q. d. *perforatus.*

Τράπε, 3. sing. aor. 2. Ion pro ἔτραπε, verbi τρέπω, *verto.*

ΤΡΑ'ΠΕΖΑ, ης, ἡ, *mensa cibaria; cibi in mensâ positi; mensa argentaria; fiscus*: quod *ver*

Aphæresin pro τετράπεζα. Ex τέτρα, et πέζα, ης, ἡ, pes.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, *mensarius, numularius, collybista*: in pl. οἱ τραπεζῖται, à præced.

Τραπεζόκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui satiatur mensis appositis*: ex τράπεζα, et κορέω, *satio*.

Τραπεζόφορον, *caliculare*, ubi calices reponuntur.

Τράπειν, Ion. pro τρέπειν, *vertere*.

Τραπείομεν, *vertamus*, Ion. et Poët. pro τραπῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. ω resolut. in εω, deinde ο pro ω, per Systolen, et ι inserto metri gratiâ, verbi τρέπω, *verto*, a. 2. ἔτραπον.

Τραπελὸς, ἡ, ὸν, *mutabilis, -e*: à τρέπω, *muto*.

Τράπεν, Ion. pro ἔτραπεν, 3. sing. a. 2. ind. act. Vel dici etiam potest Ion. et Bœot. Sync. pro ἐτράπησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi τρέπω, *verto*, fut. ψω, aor. 2. ἔτραπον, p. m. τέτροπα.

Τραπέντα, acc. sing. part. aor. 2. pass. verbi τρέπω, *verto*, aor. 2. ἔτραπον.

Τράπεσδα, ας, ἁ, Dor. pro τράπεζα, ης, ἡ, *mensa*.

Τραπέσθαι, aor. 2. inf. med. verbi τρέπω.

Τραπέω, *uvas calco in lacu*: à τρέπω, *verto, calcando* enim *vertuntur*.

Τράπηξ, ηκος, ὁ, *hasta*, quia potest τρέπεσθαι, *vibrari*.

Τράπτωμαι, aor. 2. sub. m. verbi τρέπω, *verto*: vide τράπεν.

Τρασία, ας, ἡ, *locus ubi siccantur ficus*: à τέρσω, *sicco*.

Τραυλίζω, *balbutio, balbus sum*: à seq.

ΤΡΑΥΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *balbus, blæsus, TRAULUS.*

Τραῦμα, τὸ, -ᾶτος, *vulnus, clades, stages*: à τραύω, pro quo usitatum est τιτρώσκω, *vulnero*, f. τρώσω, p. pass. τέτρωμαι.

Τραυματίας, ου, ὁ, *vulneratus, saucius*: à præced.

Τραυματίζω, *vulnero*; fut. ἴσω, p. τετραυμάτικα, p. pass. τετραυμάτισμαι, p. part. pass. τετραυματισμένος, η, ον· à τραῦμα, *vulnus*.

Τραίξανα, (qu. τρώξανα) *reliquiæ pabuli quæ de præsepi cadunt*: qu. à τρώγειν, *edere*.

Τράφ' pro τράφε, Ion. pro ἔτραφε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τρέφω, *alo*, f. θρέψω.

Τράφειν, Ion. et Dor. pro τρέφειν, *educare*; vel *educâsse*, pro a. 2. inf. τραφεῖν· à τρέφω, *alo*.

Τραφεὶς, *nutritus, educatus*, a. 2. part. pass. verbi τρέφω, *alo*, a. 2. ἔτραφον.

Τραφέμεν, Ion. pro τραφεῖν, a. 2. inf. act. ejusd.

Τράφεν, Ion. et Bœot. Sync. pro ἐτράφησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. Sed et

Τράφεν est aor. 2. inf. Dor. et Æol. pro τραφεῖν, verbi τρέφω, *alo*.

Τραφερὸς, -ρὰ, -ρὸν, *aridus, siccus; alens, alendi vim habens*: τραφερὰ, *terra arida, continens*. Th. τρέφω, *alo*.

Τράφη, *nutrius est*: 3. sing. a. 2. pass. Ion. verbi τρέφω, *alo* a. 2. pass. ἐτράφην.

Τράφηξ, *pars navis, ubi scalmi ponuntur*.

Τραφήσομαι, f. 2. ind. pass. τραφήσεσθαι, f. 2. infin. pass. verbi τρέφω, *alo*.

Τραφνέντες, Ion. pro τρεφθέντες, a. 1. part. pass. à τρέπω, *verto*.

Τράφοισα, ας, ἡ, Dor. et Æol. pro

Τραφῦσα, ης, ἡ, *quæ aluit*, a. 2. part. act. f. verbi τρέφω.

Τραχεῖα, ας, ἡ, f. g. à τραχύς.

Τραχέως, *asperè*: compar. τραχύτερον, *asperiùs*, superl. τραχύτατα, *asperrimè*. Th. τραχύς.

Τραχηλιάω, -ῶ, *cervicem attollo*: f. άσω, p. τετραχηλίακα.

Τραχηλίζω, *cervicem resupino: obtorqueo collum: nudo, præbeo conspiciendum: converto, seu convertere facio, cervicem et vultum*: item *patefacio*: f. ἴσω, p. τετραχήλικα, p. pass. τετραχήλισμαι.

ΤΡΑ'ΧΗΛΟΣ, ου, ὁ, *collum, cervix*: in pl. τὰ τράχηλα.

Τραχύνω, *aspero, exaspero*: et

ΤΡΑΧΥ'Σ, εῖα, ὺ, *asper, scaber, hirsutus: acer, ferox.*

Τραχύτης, ητος ἡ, *apseritas*: à præced.

Τραχωνῖτις, ιδος, ἡ, nomen regionis Græc. Latinè *salebrosa*.

Τράω, inusit. undè τιτράω, *perforo*.

Τρεέτην, *timebant*: 3. dual. imperf. act. Ion. pro ἐτρεέτην, verbi τρέω, *timeo*, f. τρέσω.

Τρεῖν, præs. inf. à τρέω, *tremo*. Sunt qui velint τρέω, Dor. dici pro τρέμω.

ΤΡΕΙ~Σ, οἱ, αἱ, et τὰ τρία, *TRES, TRIA*, Angl. THREE; gen. τριῶν, dat. pl. τρισί.

Τρεῖς Ταβέρναι, ῶν, αἱ, nom. hospitii. Lat. *Tres Tabernæ*, Act. xxviii. 15.

Τρέμω, *TREMO, horreo, præ metu trepido*, f. μῶ, p. m. τέτρομα. Th. τρέω, idem.

Τρέον, Ion. pro ἔτρεον, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi τρέω, *tremo*.

Τρέπον, -οντος n. g. part. præs. à

ΤΡΕ'ΠΩ, *verto, converto; in fugam converto; muto; verso, considero*; f. ψω, p. τέτρεφα, a. 2. ἔτρᾰπον, p. pass, τέτραμμαι, p. m. τέτροπα.

Τρέσσαν, *territi sunt*, Ion. et Poët. pro ἔτρεσαν, 3. pl. a. 1. ind. act. sic

Τρέσσε, pro ἔτρεσσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. et Poët. verbi τρέω, *tremo*.

Τρέςης, ου, ὁ, *timidus*: à τρέω.

Τρέφοιν, *alerem*, per Sync. pro τρεφοίην, præs. opt. Att. pro τρέφοιμι, verbi

ΤΡΕ'ΦΩ, *nutrio*; item *compingo*; f. θρέψω, p. τέτροφα, a. 1. ἔθρεψα, p. pass. τέθραμμαι, -ψαι, -πται, p. part pass. τεθραμμένος, *educatus* p. m. τέτροπα. Hinc θρέψις, εως, ἡ, *nutritio*, θρεπτὴρ, ῆρος, ὁ, *nutritor*.

ΤΡΕ'ΧΩ, *curro, festino, prospero*, f. 2. m. δραμοῦμαι, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα, qu. à δρέμω.

Τρέψαις, Æol. pro τρέψας, αντος, a. 1. part. act. m. g. à τρέπω, *verto*; f. ψω.

Τρέψειε, *vertat*, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ejusd.

ΤΡΕ'Ω, *tremo, trepido*, f. τρέσω, p. τέτρεκα.

Τρέω, *foro*: à τερέω, *perforo*.

Τρῆμα, ἄτος, τὸ, *foramen*: tanq. à τρέω.

Τρηματίζω, *aleâ ludo*, qu. à τρῆμα.

Τρήρων, -ωνος, ἡ, *columba*, dat. pl. τρήρωσιν, à τρέω, quia timida.

Τρητοῖο, gen. Ion. à

Τρητὸς, ἡ, ὸν, *perforatus, foramina habens*: à τρέω, *perforo*, f. τρήσω.

Τρηχαλέος, έα, έον, *asper*: à τρηχύς.

Τρηχῖνος, gen. sing. à τρηχὶν, -ῖνος, ἡ, nomen mulieris.

Τρῆχος, ου, ὁ, *TRECHUS*, nomen viri.

Τρηχὺς, εῖα, ὺ, *asper*, Ion. pro τραχὺς, έος· hinc

Τρηχὼ, όος, -οῦς, ἡ, *locus asper*: sed

Τρήχω, Poët. pro τραχύνω, *asper sum*. Th. τραχὺς, *asper*.

Τρία, *tria*, pl. n. g. vide τρεῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, *tridens, fuscina*: à τρία, quia *tres* habet cuspides.

Τριᾶκὰς, ἄδος, ἡ, *dies trigesima mensis: numerus trigesimus.*

Τριάκις, adv. *ter*. Th. τρεῖς.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, *TRIGINTA*. Th. τρεῖς.

Τριακοντάζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *quæ habet triginta transtra*; navis Epithet. ex τριάκοντα, et ζυγὰ, *transtra*. Th. ζευγνύω, *jungo*.

Τριακόσιοι, -αι, -α, *trecenti, æ, a*. Th. τρεῖς.

Τριακοςὸς, ἡ, ὸν, *trigesimus*: à τριάκοντα.

Τριὰς, ἄδος, ἡ, *numerus ternarius, ternio, trias*; tres Personæ sanctæ Trinitatis. Apud Theologos autem Græcos ἡ ἁγία Τριὰς, quam Latini vocant sanctam Trinitatem, dicitur ἡ τρισυπόστατος θεία, seu ἡ τρισυπόςατος φύσις, ὁ τρισυπόστατος Θεὸς· à τρεῖς.

Τριάσσω, *vinco, supero*; f. ξω, ab Athletis sumpt. quorum victoria in *triplici* certamine sita erat: à τριάς. Th. τρεῖς, *tres*.

Τριαχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi τριάσσω.

Τριβακὸς, *homo diuturno usu velut tritus*: à τρίβω, *tero*.

Τριβεὺς, *tritor, pistillum*, quo τρίβεται.

Τριβὴ, ῆς, ἡ, *tritura usus, exercitatio; occupatio; mora*. Th. τρίβω.

Τρίβολος, ου, ὁ, *TRIBULUS*, herba sic dicta quia habet τρεῖς βολὰς, *tres cuspides*. Etiam *tribulum* quo paleæ teruntur.

Τριβόμενος, præs. part. pass. à τρίβω, *tero.*

Τρίβος, ϐ, ἡ, *via trita, semita;* quicquid *stantes, cubantes,* &c. *terimus,* ut *planta pedis,* &c. à p. m. τέτριβα, verbi τρίβω, *tero.*

Τρίβϐ, præs. imperat. pass. et

Τρίβϐσι, 3. sing. præs. ind. act. à

ΤΡΙ´ΒΩ, *tero, frico, trituro; quotidianis laboribus exerceo;* f. ψω, p. τέτριφα, perf. pass. τέτριμμαι, p. m. τέτριβα.

Τρίβωμες, *teramus,* Dor. pro τρίβωμεν, 1. pl. præs. sub. act. à τρίβω.

Τρίβων, -ωνος, ὁ, *pallium tritum; homo usu rerum tritus:* à τρίβω, *tero.*

Τρίγᾰμος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, tam de viro, quàm de fœminâ dicitur, *ter uxorem ducens,* vel *ter nupta:* ex τρὶς, et γάμος.

Τριγκὸς, idem quod θριγκὸς, quod vide.

Τρίγλα, *TRIGLA piscis;* qu. τρίγνα· quia τρὶς, γεννᾷ, id est, *ter anno parit.*

Τρίγληνος, ϐ, ὁ καὶ ἡ, *tres habens pupillas,* vel *habens in modum trium pupillarum:* ex τρεῖς, *tres,* et γλήνη, *pupilla.*

Τριγλώχιν, ῖνος, ὁ ᾗ ἡ, *tricuspis,* in dat. τριγλώχινι, ex τρεῖς, *tres,* et γλωχὶς, vel γλωχὶν, -ῖνος, ἡ, *cuspis, acies.*

* Τριγονέω, -ῶ, *tertiò genero vel pario:* et

* Τριγονία, ας, ἡ, *tertium genus, ut nepos:* à

* Τρίγονος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *tertiò generans vel pariens:* ex τρὶς, et γονή.

Τριγχὸς, *maceria,* vide θριγκός.

Τρίγωνος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *triangulus:* ex τρὶς, et γωνία, *angulus.*

Τριετὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *trimus, triennis.* Ex τρία, et ἔτεα, -η, τὰ, *anni.* Th. ἔτος.

Τριετία, ας, ἡ, *triennium:* à præced.

Τριετίζω, f. ίσω, *triennis sum:* præs. part. τριετίζων, *trimus:* ab eod.

ΤΡΙ´ΖΩ, et τρύζω, *STRIDO, murmuro.*

Τριηκὰς, ἄδος, ἡ, *tricesima pars:* Poët. pro τριακὰς, acc. sing. τριηκάδα. Th. τρεῖς.

Τριήκοντα, *triginta,* Poët. vel Ion. pro τριάκοντα.

Τριηκονταέτιδες σπονδαὶ, *triginta annorum fœdus.*

Τριηκόντερος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *navis quæ triginta remis agitur:* ex τριήκοντα, et ἐρέσσω, *remigo.*

Τριηκοσίας, *trecentas,* acc. pl. f. g. Ion. à τριακόσιοι, *trecenti.* Th. τρεῖς, *tres.*

Τριημερία, ας, ἡ, *triduum, spatium trium dierum.*

Τριηρὴς, έος, ἡ, *triremis, navis bellica.* Th. ἐρέσσω, *remigo.*

Τριηρίτης, ϐ, ὁ, *qui triremi vehitur:* à præced.

Τρικάνη, ης, ἡ, *tribula,* quâ scil. *teritur* frumentum, qu. à τείρω, *tero.*

Τρικάρηνος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *triceps:* qu. τρία κάρηνα, *tria capita* habens. Ex τρεῖς, et κάρηνον.

Τρικλῖνον, ϐ, τὸ, *triclinium, conclave tribus lectis instructum.*

Τρίλιστος, et τρίλλιστος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *multùm cupitus; propriè tèr petitus votis, sæpè optatus.* Ex τρὶς, *ter,* quod vide, et λίσσομαι, *precor.*

Τριμερίζω, f. ίσω, *in tres partes divido.*

Τρίμηνον, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *trimestre spatium:* à

Τρίμηνος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *trium mensium, trimestris.* Ex τρεῖς, *tres,* et μὴν, μηνὸς, ὁ, *mensis.*

Τριξάλλας, *gryllus.* Vide τρώξαλλις

Τριξὸς, *triplex,* pro τρισσὸς, à τρὶς, quod à τρεῖς, *tres.*

Τριόδοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίοδος, ϐ, ἡ, *trivium:* dat. sing. τριόδῳ. Ex τρεῖς, *tres,* et ὁδὸς, *via.*

Τριοδὲς, όντος, ὁ, *tridens.* Ex τρεῖς, *tres,* et ὀδὲς, ὁ, *dens.*

Τρίοπος, seu Τριόπιον, regio Cnidiæ.

Τρίπηχυς, εος, ὁ ᾗ ἡ, *qui trium cubitorum est, tricubitalis.* Ex τρεῖς, et πῆχυς, εως, ὁ, *cubitus.*

Τριπλάσιος, ία, ιον, *triplò major.* Hinc

Τριπλασίως, adv. *tripliciter.*

Τρίπλεθρος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *qui trium jugerum est:* ex τρὶς, et πλέθρον.

Τριπλῆ, adv. *tripliciter:* à

Τριπλόος, όη, όον, contr. τριπλϐς, ῆ, ϐν, *TRIPLUS:* à τρεῖς.

Τρίποδ᾽, pro τρίποδα, acc. sing. à τρίπϐς.

Τριπόδης, ϐ, ὁ, *tripedalis:* ex τρεῖς, *tres,* et πϐς, ποδὸς, *pes.*

Τριποδοφορέω, τρίποδας φορέω, vel φέρω, *tripodas fero.*

Τριπόθᾱτος, ω, ὁ ᾗ ἁ, Dor. pro

Τριπόθητος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *ter optatus, desideratissimus:* ex τρὶς, *ter,* et ποθητὸς, à ποθέω. Th. πόθος, *desiderium.*

Τρίπολις, εος, ὁ ᾗ ἡ, τρεῖς πόλεις ἔχων, Epithet. loci *tres urbes habentis.*

Τριπόλῳ, dat. sing. à

Τρίπολος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *ter aratus:* ex τρὶς, *ter,* et πολέω, *verto, aro.*

Τρίπορθος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *qui ter captus ac direptus fuit:* ex τρὶς, *ter,* et πέρθω, *vasto.*

Τρίπος, ϐ, ὁ, Æol. pro

Τρίπϐς, οδος, ἡ, *tripes; tripus, id omne quod tres habet pedes.*

Τρίπτυχος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *triplex:* ex τρὶς, et πτυχὴ, *plicatura.* Th. πτύσσω, *plico.*

Τρὶς, *ter;* sæpè notat *multitudinem,* ut τρισάθλιος, i. e. ὁ κατὰ πολὺ ἄθλιος, *miser;* ὁ τρισεξώλης, est ὁ πάνυ ἐξώλης, *omninò perditus,* ὁ τρίδϐλος, est ὁ ἐκπρογόνων δϐλος. τρὶς τόσα δῶρα, *innumera dona.* Th. τρεῖς, *tres.*

Τρισαλιτήριος, ϐ, ὁ, *scelestissimus peccator:* ex præced. et ἀλίτης, *peccator.* Th. ἀλιτέω, *pecco.*

Τρισεινάδα, acc. sing. à

Τρισεινὰς, ἄδος, ἡ, *tertius nonus dies mensis:* hoc est, vigesimus septimus. Ex τρὶς, et ἐννέα, *novem,* undè ἐννὰς, et εἰνὰς, ἄδος, ἡ, *nonus dies.*

Τρισκαίδεκα, *tredecim.* Ex τρεῖς, *tres,* ᾗ, et δέκα, *decem.*

Τρισκαιδεκάπηχυς, εος, ὁ ᾗ ἡ, *qui est tredecim cubitorum:* ex præced. et πῆχυς, εως, ἡ, *cubitus.*

Τρισκαιδέκᾰτος, άτη, ατον, *decimus tertius:* à τρισκαίδεκα.

Τρισκελὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *tria habens crura:* ex τρὶς, et σκέλος.

Τρισκοπάνιςος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *ter pistus:* ex τρὶς, *ter,* quod à τρεῖς, et κόπανον, ϐ, τὸ, *pistillum.* Th. κόπτω, *scindo.*

Τρισμύριοι, *triginta millia:* ex τρὶς, et μύριοι.

Τρισολυμπιονίκης, ϐ, ὁ, τρὶς, ὀλύμπια νικήσας, *qui ter Olympicis ludis victor fuit.*

Τρισπίθᾰμος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *tres spithamas longus:* ex τρὶς, *ter,* et σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, *spithama.*

Τρισσεύω, f. εύσω, *tertius sum.*

Τρισσὸς, vel τριττὸς, ἡ, ὸν, *trilex; ternus, trinus; tres:* à τρεῖς.

Τρισσόω, *triplico, in tres partes divido, tertium facio:* à præced.

Τρισσῶς, adv. *tripliciter, trifariàm:* item *tertiâ vice:* ab eod.

Τριςάτης, ϐ, ὁ, *qui tertias partes tenet, tribunus.*

Τρίστεγον, ϐ, τὸ, q. d. τρίτη στέγη, *tertia contignatio:* et

Τρίςεγος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *tres contignationes habens:* ex τρὶς, *ter,* et ςέγη, ης, ἡ, *tectum.* Th. ςέγω, *tego.*

Τριστοιχεὶ, adv. *triplici serie:* ex τρὶς, et ςείχω, *ordine eo.*

Τρισχίλιοι, αι, α, *ter mille:* ex τρὶς, et χίλιοι, *mille.*

Τρίσωμος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *tricorpor:* ex τρὶς, et σῶμα.

Τριταῖος, αία, αῖον, *tertius, triduanus:* τριταῖος ἄνεμος, *ventus post triduum oriens.* Th. τρεῖς, *tres.*

Τριτάτοισιν, dat. pl. Ion. à

Τρίτᾰτος, άτη, ατον, *tertius:* à τρίτος, *tertius.* Th. τρεῖς, *tres.*

Τριτημόριον, τὸ, *tertia pars rei, triens:* ex τρίτος, et μόρος, à μείρω.

Τριτημορὶς, ίδος, idem, et ex iisd.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minervæ Epith. à τριτὼ, όος, ἡ, Bœot. *caput,* et γείνομαι, *nascor.* Poëtæ enim fingunt illam è Jovis *capite* esse *genitam.* Vel ex τρίτος, *tertius,* quòd nata est *tertiâ* mensis die.

Τριτογενὴς, έος, ὁ, *Tritogenius.*

Τριτομὴ, ex τρεῖς, et τέμνω, *seco.* Gen. xvii. 12.

Τρίτος, η, ον, *tertius, a, um:* pro quo et τρίτᾰτος. Inde τὸ τρίτον, scil. μέρος, *tertia pars:* τοτρίτον, vel τὸ τρίτον, adv. *tertiò:* ἐκ τοίτϐ, *tertiâ vice:* ἐς τρίτην, *perindiè.* Th. τρεῖς, *tres.* Hinc etiam.

Τριτόω, f. ώσω, *in tres partes divido.*

Τρίτων, *TRITON,* nom. propr.

Τριτωνὶς λίμνη, Consule Græca Schol. Pind. Pyth. Od. iv. 35.

Τριφάσιος, ία, ιον, *triplex, trifarius qui tribus modis dicitur:* ex τρὶς, et φάσις.

Τριφίλᾱτος, Dor. pro

Τριφίλητος, ου, ὁ καὶ ἡ, *maximè amabilis*. Th. φίλος.

Τριφῶσα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. interpr. Lat. *valdè lucens*.

Τρίχα, et Dor. τριχθὰ, *trifariàm*: adv. à τρεῖς.

Τρίχες, *pili*; nom. plur. à θρὶξ, τριχὸς, ὁ.

Τριχθὰ, adv. *tripliciter*; Poët. pro τρίχα.

Τριχίας, Κάτω, τριχίας, *nullos in vertice capillos gerens sed in circuitu*, qualis induebatur vetulus in Comœdiis servus. Salm. de Cæsarie, p. 238.

Τρίχινος, -ίνη -ινον, *cilicinus, a, um; confectus ex crinibus seu pilis*. Th. θρίξ.

Τριχιῶν, ῶντος, ὁ, *hirsutus*.

Τριχόω, *pilosum reddo, capillo*: à θρίξ.

Τρίχωμα, ατος, τὸ, *coma, capillamentum*: à pass. præced.

Τρίψας, -αντος, a. 1. part. act. verbi τρίβω, *tero*; f. ψω.

Τρίψις, εως, ἡ, *tritura, frictio*: à τρίβω.

Τριώβολον, ου, τὸ, *tres obili*. Th. ὀβολός.

Τριώροφον, ου, τὸ, *tertium tabulatum*. Vide διώροφον, ab ἐρέφω, *tego*.

Τροία, ας, et Ion. ης, ἡ, *TROJA*: in acc. Ion. Τροίην. Th. Τρὼς, Τρωὸς, ὁ, *Trojanus*.

Τρομεοίατο, Ion. pro

Τρομέοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi τρομέω.

Τρομέοντι, Dor. pro τρομέουσι, ουσι, *metuunt*; 3. pl. præs. ind. à

Τρομέω, *tremo; horreo, timeo aliquem*: à τρόμος, *tremor*. Th. τρέω, *tremo*.

Τρόμος, ου, ὁ, *tremor*; Æol. τρόμορ, undè Angl. TREMOR: à τρέμω.

Τρόπα, *lusus, quum pueri talos aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt*. Pollux, l. vii. 7. quasi à τρύπα, *foramen*.

Τρόπαιον, seu τροπαῖον, ου, τὸ, *TROPHÆUM*, monumentum post τροπὴν hostium. Angl. A TROPHY. Th. τρέπω, *verto*.

Τροπάω, -ῶ, *verto, converto*: à τροπή.

Τροπέω, -ῶ, *verto, in fugam verto*: ab eod.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, *conversio, versio, mutatio, conversio in fugam*: à τρέπω.

Τρόπηξ, *manubrium remi*, quod inter remigandum τρέπεται.

* Τροπίας, ου, ὁ, ut οἶνος μὴ τροπίας, Aristoph. *vinum non evanidum, vinum firmissimum*, Toup. in Suid. P. III. p. 228.

Τροπικοὶ, κύκλοι, οἱ, *Tropici circuli*, quos quando Sol attingit, convertit cursum suum: à

Τροπικὸς, ἡ, ὸν, *tropicus, figuratus*: à τροπή.

Τροπικῶς, *figuratè*: adv. à præced.

Τρόπις, ιδος, vel ιος, ἡ, *carina*. Fit ex lignis *versis*: ab eod. Th.

Τρόπος, ου, ὁ, *modus; mos, ritus, consuetudo; studium, institutum, mores, ingenium, animus; TROPHUS*: à τρέπω. Sed

Τροπὸς, οῦ, ὁ, *lorum contortum, quo remus scalmo alligatur; rudens*: à præced. Th.

Τροποφορέω, -ῶ, *mores alicujus tolero, morem gero, indulgentèr tracto*; f. ήσω, p. τετροποφόρηκα, a. 1. ἐτροποφόρησα· ex τρόπος, ου, ὁ, *mos*, et φέρω, *fero*.

Τροπόω, -ῶ, f. ώσω, *fugam verto*.

Τροφεῖον, ου, τὸ, *præmium nutritionis*: à

Τροφεὺς, έος, ὁ, *altor, nutritor*: et

Τροφὴ, ῆς, ἡ, *alimonium, alimonia, nutritio*: à Th. τρέφω, *alo*.

Τρόφιες, οἱ, *qui jam sunt adulti*. Vide τρόφις.

Τρόφιμος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. qu. interpret. Lat. *alumnus*.

Τρόφις, ιος, ὁ καὶ ἡ, *benè nutritus, crassus, pinguis*: et

Τροφόεις, idem: à τροφὴ, *alimentum*. Th. τρέφω, *alo*.

Τροφὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, *altor*, et *altrix, nutrix*: ab eodem Th.

Τροφοφορέω, legitur 2. Macc. vii. 27. τροφοφορήσασα σε, *educavi te*: ex τροφὴ, et φορέω. Sed Martinus legendum censet τροποφορήσασα, *lenitèr tuli tuos mores*: à τροποφορέω.

Τροχαλία, *roto quæ circumagitur aquam educendam*, *TROCHLEA*: à

Τροχαλὸς, ἡ, ὸν, *velox, citus, currens; rotundus, circularis*. Th. τρέχω.

Τροχάω, *curo, festino, rotor*. Th. τρέχω.

Τροχιὰ, ᾶς, ἡ, *orbita*: ab eod.

Τροχιλία, *torquilla*: Gloss. Cyr. avis est. Lege τροχιλέα, *tortula*, id est, *trochlea*: à

Τρόχιλος, *TROCHILUS, regulus*, aviculæ nomen: à τρέχω, *curro*.

Τρόχμαλα, τὰ, *aspera loca; septa* et *lapilli*, quorum usus est ad macerias, ad cingendum agros: ab eod. Th.

Τροχοειδεῖ, dat. sing. à

Τροχοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *rotæ speciem habens, rotundus*: et τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota*, (quod à τρέχω, *curro*) et εἶδος, εος, τὸ, *forma, similitudo*. Th. εἴδω, *video*.

Τροχὸς, οῦ, ὁ, *rota*. Sed

Τρόχος, ου, ὁ, *cursus* Th. τρέχω.

Τροχόωσαι, Poët. pro τροχῶσαι, nom. plur. præs. part. act. f. g. à τροχάω, quod vide.

ΤΡΥ'ΒΛΙΟΝ, seu -ίον, ου, τὸ, *catinus, paropsis, patina*.

Τρυγάω, -ῶ, *fruges colligo*; item *vindemio, uvas decerpo; fruor, percipio*: f. ήσω, p. τετρύγηκα, a. 1. ἐτρύγησα, a. 1. imperat. act. τρύγησον, άτω. Th. τρύγη, ης, ἡ, *triticum*.

Τρυγέω, *sicco, arefacio*: ab eod.

ΤΡΥ'ΓΗ, ης, ἡ, *triticum, frumentum, fructus; messis*; item *ariditas* in Nicandro, quia tempus vindemiarum est tempus aridum.

Τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, gen. pl. τρυγητήρων, *vindemiator*: et

Τρυγητὸς, οῦ, ὁ, idem: et

Τρύγητος, ου, ὁ, *frugum collectio, vindemia*: à p. pass. verbi τρυγάω.

Τρυγία, ας, ἡ, *fæx*: à τρύξ.

Τρυγίας, ου, ὁ, scil. οἶνος, *vinum fæculentum, vini reliquiæ cum suâ fæce*: à præced.

Τρυγόῳεν, Poët. pro τρυγάοιεν, 3. pl. præs. opt. act. verbi τρυγάω, quod vide.

Τρυγὼν, -όνος, ἡ, *turtur*: à τρύζω, *murmuro*, idem quod τρίζω.

* Τρυγώνιον, ου, τὸ, *palumbula*, in Epig. ap. Suid. in voce.

Τρυζόντων, gen. pl. præs. part act. à

Τρύζω, idem quod τρίζω, *murmuro*: vox per Onomatop. sed propriè *turturis*. Hinc *turtur* dicitur τρυγών.

Τρῦμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, *foramen; veterator, longo rerum usu veluti tritus*: à τρύω, pro τράω, *foro*.

Τρυμαλία, ας, ἡ, idem quod τρῦμα.

Τρὺξ, γὸς, ἡ, *fæx vini, vinum recens, mustum*. Expon. etiam *de granis recèns à Sole duratis: scoria ferri*. Th. τρύγη.

ΤΡΥ'ΠΑ, ης, ἡ, *foramen, terebra*.

Τρύπανον, ου, τὸ, *terebra*; à præced.

Τρυπάω, *terebro, perfora*: ab eod.

Τρύπημα, ατος, τὸ, *foramen*: à τρυπάω.

Τρυσσὸς, ἡ, ὸν, *afflictus, æger*. Th. τρύω, *vexo*.

Τρυτάνη, ης, ἡ, *TRUTINA*: à τρύω, pro τράω.

Τρύφαινα, ης, ἡ, nom. mul. Gr. interpr. Lat. *delicatula*.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, *galea tres conos habens*: dat. sing. Ion. τρυφαλείῃ. Ex τρεῖς, et φαλὸς, οῦ, ὁ, *conus galeæ*.

Τρυφαλὶς, ίδος, ἡ, *caseus, lacteus, ex lacte concretus*.

Τρυφάω, *in deliciis*, vel *delicatè vivo; insolens sum et arrogans*; fut. ήσω, p. τετρύφηκα, a. 1. ἐτρύφησα, nom. sing. part. præs. f. g. τρυφῶσα, à τρυφή.

Τρυφερὸν, pro τρυφερῶς, *delicatè*: à

Τρυφερὸς, ὰ, ὸν, *delicatus, mollis*: undè

Τρυφερώτερος, *delicatior*; comparat.

Τρυφὴ, ῆς, ἡ, *luxus, deliciæ*: à τέθρυφα, p. verbi θρύπτω, *frango*.

Τρύφημα, ατος, τὸ, *deliciæ*: à τρυφάω.

Τρύφος, εος, τὸ, *fragmentum*: à θρύπτω.

Τρυφῶσα, ης, ἡ, nomen mulieris, Gr interpr. Lat. *delicatè vivens*: à τρυφάω.

Τρύχμαλα, τὰ, *aspera loca*: à τραχὺς, *asper*. Vide τρόχμαλα.

Τρύχνος, idem quod στρύχνος, *mollis*.

Τρύχονται, *affliguntur*; 3. pl. præs. ind. pass. verbi τρύχω.

Τρῦχος, εος, τὸ, *pannus tritus.* Th. τρύω.

Τρύχουσι, 3. pl. præs. act. à

* Τρυχόω,-ῶ, *attero, absumo, conficio*; item *affligo*: à τρύω, *tero.*

*Τρῦχω,f.ξω,*afflictio*: ab eodem.

ΤΡΥ´Ω, *tero, attero*; *vexo, defatigo, exhaurio, domo, conficio, affligo, eneco.* Hinc τρύσκω, τρύχω, et τρυχόω, idem.

Τρωάνδε, Poët. et Dor. pro Τροίηνδε, *ad Trojam.*

Τρωὰς, άδος, ἡ, nomen urbis. Gr. interpr. Lat. *penetratrix.*

Τρώγαλα, *bellaria*; pro

Τρωγάλια, *bellaria.* Th. τρώγω, *rodo.*

Τρώγλη, ης, ἡ, *foramen, caverna.* propriè *rosione factâ*; acc. pl. τρώγλας, ab eod.

Τρωγλοδύνοντα, acc. sing. part. præs. à

Τρωγλοδύνω, *lateram subeo*: ex τρώγλη, et δύνω, *subeo.*

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, nomen muris: à præced.

Τρωγοίσας, Dor. pro τρωγούσας, *rodentes*, acc. pl. f. g. præs. part. à τρώγω, *rodo*

Τρώγοντι, pro τρώγουσι, Dor. 3. pl. præs. ejusd. verbi.

Τρωγύλλιον, ου, τὸ, nomen urbis. Gr. interpr. Lat. *cella penuaria.*

ΤΡΩ´ΓΩ, *RODO, comedo*; f. m. ξομαι, p. τέτρωχα, a. 2. ἔτραγον.

Τρώεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro Τρωσὶν, à Τρὼς, *Trojanus.*

Τρωθῇ, *vulneretur*; 3. sing. a. 1. sub. pass. τρωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω, p. τέτρωκα, a. 1. pass. ἐτρώθην.

Τρωΐα, ας, ἡ, Poët. pro Τροία, ας, ἡ, *Troja*; et

Τρωΐαθεν, Poët. adv. pro Τροίαθεν, et Ion. Τροιῆθεν, *ex urbe Trojâ.*

Τρωΐπερ, *Troï*, dat. sing. à Τρὼς, nom. propr.

Τρώκτης, ου, ὁ, *comestor, vorator*; expon. *astutus, deceptor.* Th. τρώγω, *comedo.*

Τρώμα, ας, ἁ, Dor. pro τρώμη, ης, ἡ, *foramen*: à τορέω, *perforo.* Th. τερέω, idem.

Τρῶμα, ἄτος, τὸ, *vulnus, plaga*; *damnum*: Ion. pro τραῦμα. Th. τιτρώσκω, *vulnero.*

Τρωματίζω, *saucio, vulnero*: à præced.

Τρῶξ, γὸς, ἡ, *vermiculus, qui legumina rodit*: et

Τρώξαλλις, *grillus*: à τρώγω.

Τρωξάρταο, gen. Æol. à

Τρωξάρτης, ου, ὁ, *panivorus*, nom. muris, ἀπὸ τοῦ τρῶξαι ἄρτον, *panem vorando.*

Τρώξιμος,ου, ὁ ϗ ἡ,*edulis,maturus*: à τρώγω, *comedo.*

Τρωπάω, *verto*: à τρέπω, idem.

Τρῶσεν, *vulneravit*; 3. sing. a. 1. ind. act. Ion. verbi τιτρώσκω, f. τρώσω.

Τρῶῦμα, ἄτος, Ion. pro τραῦμα, *vulnus.*

Τρωχάω, Poët. pro τροχάω, idem quod τρέχω, *curro.*

Τρώων, et Τρωῶν, Dor. gen. pl. à Τρῶς, Τρωὸς, *Trojanus*; dat. pl. Τρωσίν.

Τὺ, Dor. pro σὺ, *TU*; τύγα, Dor. pro σύγε, *tu.*

ΤΥΓΧΑ´ΝΩ, -εις, -ει, *sum*; *accidit ut sim, contingo, evenio*; *assequor*; propriè *scopum attingo, adipiscor*; *impetro*; cum gen. et cum acc. f. m. τεύξομαι, (à τεύχω, *paro*,) a. 2. ἔτυχον, ες, ε, a. 2. opt. act. τύχοιμι, οις, οι, a. 2. sub. τύχω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. τύχωσι, a. 2. part. act. τυχὼν, οῦσα, ὸν, *vulgaris, -e*; p. ind. act. τέτυχα, ας, ε, et τετύχηκα, qu. à τυχέω.

* Τύδαι, pro ἐνταῦθα, Hesych.

Τυδείδαο, et Τυδειδέω, gen. Ion. à

Τυδείδης, ου, ὁ, *TYDIDES*, nom. patronym. *Tydei filius, Diomedes* scil.

* Τυῖδ', per Æol. pro ὧδε, *hîc.* Sappho.

Τυκάνη, ης, ἡ, *tribula*: à τύκω, *paro.*

Τυκίζω, *scalpo, polio*: à

Τύκος, et τύχος, ου, ὁ, *instrumentum lapicidæ, quo lapides scalpuntur*: à τεύχω, *fabricor.*

Τυκτὰ, Persicè nomen *canæ.*

Τυκτὸς, ἡ, ὸν, *factus*: à τεύχω.

Τύκω, et τύχω, *paro*: ab eodem.

Τύλη, ης, ἡ, *callus*: *culcita*; *gibbus cameli*: à τύλος, idem.

Τύλιμος, *crumena pellicea*, quia ibi aliquid τυλίττεται.

Τυλίττω, vel -σσω, *in modum culcitæ involvo*; *perscrutor*: à τύλη, *lodix, calcita.*

ΤΥ´ΛΟΣ, ου,ὁ, *callus*, seu *callum*: *tuber, gibbus, torus in pectore*; item *clavus ligneus*; etiam *pudendum.*

Τυλόω, f. ώσω, *collosum reddo*; p. pass. τετύλωμαι· à præced.

Τυμβὰς, άδος, ἡ, *venefica, quæ circa τύμβους versatur, et mortuus mutilat*: à

ΤΥ´ΜΒΟΣ, ου, et Dor. τύμβω, ὁ, *bustum,sepulchrum,tumulus.* Hinc Angl. A TOMB.

Τυμβοχοέω, *tumulum struo, sepelio*: ex τύμβος, et χοέω, seu χέω, *terrâ aggestâ exstruo.*

Τυμβοχόη, *tumulus*: à præced.

Τύμμα, ἄτος, τὸ, Poët. *ictus, vulnus, plaga*: à τύπτω, *verbero.*

Τυμπανίζω, *tympanum pulso*, seu *tundo*; *fustibus cædo*: item *fustibus ad necem cædo*; *quovis violento supplicio afficio*; f. ίσω, p. τετυμπάνικα, p. pass. τετυμπάνισμαι, a. 1. pass. ἐτυμπανίσθην, ης, η· à τύμπανον.

Τυμπανίστρια,ας, ἡ,*tympanistria*: à

Τύμπανον, ου, τὸ, pro τύπανον, *TYMPANUM*, *instrumentum quo pulsato sonus cietur*: item *fustis.* Th. τύπτω, *verbero.*

Τύνη, *tu*; Dor. pro τὺ, et hoc pro σὺ, *tu.* Sic ἐγώνη, pro ἐγώ.

ΤΥ´ΝΟΣ, vel τύννος, ου, *parvus.*

Τυννοῦτος, et Att. τυννοῦτοσι, *parvulus, tantillus*: à præced.

Τυντλάζω, f. άσω, *lutum caleo* *luto aspergo, blatero* à

ΤΥ´ΝΤΛΟΣ, ου, ὁ, *lutum, nugæ.*

Τύπανον, ου, τὸ, idem ac τύμπανον.

Τυπεὶς, *percussus*; a. 2. part. pass. à τύπτω, *verbero.*

Τυπὴ, ῆς, ἡ, *percussio, ictus*; dat. pl. Ion. τυπῇσι· ab a. 2. verbi ejusd.

Τυπικὸς, ἡ, ὸν, *TYPICUS, figuratus*: et indè

Τυπικῶς, *typicè*: à

Τύπος, ου, ὁ, *nota, figura quælibet, formula, norma, exemplar*; *simulacrum*, seu *effigies, signum percussione factum*; *TYPUS*: à τύπτω, *percutio.*

Τυπόω, -ῶ, f. ώσω, *informo, figuro, signum imprimo*: à præced.

Τυπτήσεις, *verberabis*; Att. pro τύψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi τύπτω, f. ψω, tanq. à τυπτέω.

Τύπτομες, Dor. pro τύπτομεν, 1. pl. præs. ind. act. Sic τυπτόμεσθα, pro τυπτόμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. et

Τυπτόντων, *breverent*; Att. pro τυπτέτωσαν· nam gen. pl. part. præs. act. usurpant Attici pro 3. pl. imperat. præs.

ΤΥ´ΠΤΩ, *verbero, pulso, tundo*; imperf. ἔτυπτον, f. ψω, p. τέτυφα, a. 1. ἔτυψα, a. 2. ἔτυπον, præs. pass. τύπτομαι, *cædor, vapulo*; p. m. τέτυπα, ας, ε.

Τυπωθέντες, nom. pl. a. 1. part. pass. verbi τυπόω, f. ώσω.

Τύπωμα, ἄτος, τὸ, idem ac τύπος, à τυπόω. [*ὁρῶ μορφῆς τύπωμα, Eurip. Orest. *video simulacrum formæ ipsius.*] Th. τυπόω.

Τυραννευόντων, gen. pl. part. præs. à

Τυραννεύω, *regno*; *impero*: f. εύσω. Th. τύραννος, *rex.*

Τυραννέω, idem quod præced.

Τυραννία, ας, ἡ, *TYRANNIS*, *dominatio*: à τύραννος.

Τυραννικὸς, ἡν, ὸν, *TYRANNICUS*; *dominandi peritus*: à τύραννος.

Τυραννικῶς, *tyrannicè*; adv. à præced.

Τυραννικώτατος, superl. à τυραννικός.

Τυραννὶς, ίδος, ἡ, *TYRANNIS*, *imperium*; Angl. TYRANNY: à τύραννος.

Τυραννοκτόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, *tyrannicida*: ex τύραννος, et κτείνω, *occido*; p. m. ἔκτονα.

ΤΥ´ΡΑΝΝΟΣ, ου, ὁ ϗ ἡ, *TYRANNUS*, *rex*, qui imperium in suos vel vi vel consiliis et pecuniâ adeptus esset; *regina, princeps*: Angl. A TYRANT. Est et nomen viri et avis; item adj. pro τυραννικός.

Τυρβάζομαι, *turbor, sollicitus sum*; med. à

Τυρβάζω, *turbas excito, tumultuor*; fut. άσω, perf. τετύρβακα· à τύρβη, ης, ἡ, Att. pro τύρβη, *tumultus, turba.*

Τύρβη, ης, ἡ, *TURBA*; Att. dicitur pro σύρβη.

Τυρία, ας, ἡ, pro *Europa*.

Τυρογλύφος, ου, ὁ, nomen muris: ex τυρὸς, caseus, et γλύφω, cavo, excavo.
Τυρόεις, όεσσα, όεν, caseo similis, seu è caseo factus: à
ΤΥΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, caseus: qu. à τείρω, sicco.
Τύρος, ου, ἡ, nomen urbis, Syr. Lat. interpr. rupes.
ΤΥ'ΡΣΙΣ, εως, ἡ, TURRIS, propugnaculum: ab Heb. צור.
Τυρχὴ, ῆς, ἡ, FURCA: quæ et ὄρχη.
Τυρῶ, Dor. pro τυροῦ, casei; gen. à τυρός.
Τυρώδης, εος, ὁ ϰ ἡ, caseo similis.
Τύσσω, supplico; Hesych. puto pro πτύσσω, ut fit plicare manus, seu genua.
Τυτθὸς, ἡ, ὸν, vel τυτθὸς, ῦ, ὁ ϰ ἡ, parvus, τυτθὸν, adv. paululùm, τυτθὸν ἔσσον, valdè parum.
Τυφάονα, acc. sing. à
Τυφάων, ονος, ὁ, nomen propr. viri hinc Τυφαόνιον, nomen propr. loci.
Τύφη, idem quod τίφη.
Τυφθεῖμεν, εῖτε, εῖεν, verberati essemus; per Sync. pro τυφθείημεν, είητε, είησαν, pl. a. 1. opt. pass. verbi τύπτω.
ΤΥΦΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, cæcus; obscurus; Epith. parietis, in quo nulla fenestra; surdus.
Τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas: à præced.
Τυφλῦται, 3. sing. præs. pass. à τυφλόω.
Τυφλοφόρος, cæcum ferens. Th. φέρω.
Τυφλόω, excæco; f. ώσω, p. τετύφλωκα, ας, ε, a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε et
Τυφλώττω, cæcus sum, cæcutio: à τυφλὸς, cæcus.
Τύφος, seu τῦφος, ου, ὁ, fumus; res inanis fumo similis; fumosa arrogantia, fastus, stupor attonitus. Th. τύφω.
Τυφόω, fumo infesto; item effero, insolentem reddo; f. ώσω, p. τετύφωκα, præs. pass. τυφόομαι, -ῦμαι, inflor, turgeo: p. pass. τετύφωμαι, σαι, ται, perf. part. τετυφωμένος, η, ον, inflatus, insanus, stultus; a. 1. ind. pass. ἐτυφώθην, ης, η, a. 1. part. pass. τυφωθεὶς, έντος, tumefactus: à τύφος, fumus, fastus: à
ΤΥ'ΦΩ, propriè incendo paulatim, ut gliscat ignis sine flammâ; calefacio; undè τύφομαι, glisco; amoris aut alius cupiditatis latente igni macerer; incendo simpliciter, et pass. ardeo, uror; f. θύψω, p. τέθυφα, a. 1. ἔθυψα.
Τυφωέος, gen. sing. et Τυφωεῖ, dat. à Τυφωεὺς, nomen gigantis: et
Τυφῶν, ῶνος, TYPHON, nomen gigantis, qui et Typhoëus dicitur: item turbo, procella à τύφω.
Τυφωνικὸς, ἡ, ὸν, turbulentus, a, um: à τυφών.
Τυφῶς, ῶ, ὁ, pro Τυφῶν, ῶνος, Typhoëus conticeps

Τύχα, ας, ἁ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, fortuna, gratia, favor.
Τύχαις, dat. plur. à τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, sum, contingo; f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.
Τύχε, Ion. pro ἔτυχε, 3. sing. a. 2. verbi præced.
Τυχέειν, Poët. pro τυχεῖν, aor. 2. inf. act. ejusdem verbi.
Τυχεῖν, a. 2. inf. act. ab eod.
Τύχη, ης, ἡ, fortuna; eventus; in pl. calamitates, fortuna adversa; acc. plur. τύχας. Est et Τυχὴ, ῆς, ἡ, nomen propr. mulieris: à τυγχάνω, contingo.
Τυχηρὸς, ὰ, ὸν, fortuitus, a, um: à τύχη.
Τυχηρῶν, gen. pl. à τυχηρός.
Τύχῃς, assecutis eris; 2. sing. a. 2. sub. act. verbi τυγχάνω.
Τυχήσω, f. 1. qu. à τυχέω, idem quod τυγχάνω, assequor: hinc τυχήσας, αντος, a. 1. part. act.
Τυχθεὶς, έντος, aor. 1. part. pass. verbi τεύχω, fabricor; p. pass. τέτυγμαι, aor. 1. pass. ἐτύχθην.
Τυχικὸς, ῦ, ὁ, nomen viri. Gr. quod interpret. Lat. fortunatus: à τύχη, fortuna.
Τύχοιμι, a. 2. opt. verbi τυγχάνω, f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτυχον.
Τυχοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro τυχῦσα, adepta: a. 2. part. act. f. g. à τυγχάνω, q. v.
Τυχὸν, forsitàn, fortuitò: adv. à τυχῶν, a. 2. part. et
Τυχόντι, dat. sing. a 2. part. act. verbi τυγχάνω, a. 2. ἔτυχον.
Τυχὼν, ῦσα, ὸν, consecutus: item obvius, vulgaris: aor. 2. part. verbi ejusd.
Τύχωσι, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi præced.
Τύψαις, Æol. pro τύψας, aor. 1. part. act· verbi τύπτω.
Τυψάντων, verberent; Att. pro τυψάτωσαν, 3. pl. a. 1. imperat. act. verbi ejusd.
Τυψέλη, sordes in auribus: Hesych. Sed aliter est κυψέλη.
Τύψεν, percussit: Ion. pro ἔτυψεν, 3. sing. a. 1. ind. et
Τύψον, άτω, aor. 1. imperat. act. et
Τυψόντι, Dor. pro τύψουσι, 3. pl. f. 1. act. à τύπτω.
Τῶ, [sine ἰῶτα subj.] Dor. pro τῦ. Sed
Τὼ, dualis est num. et
Τῷ, huic; dat. sing. ab ὁ, et pro ᾧ, cui: τῷ τρόπῳ, quomodo? Exponitur etiam, quare, idcirco; pro διὰ τῦτο. [* Τῷ ϰ θαυμάζεσκον ἀκέοντες τότε μῦθον, quocirca mirabuntur qui illum tunc sermonem audiebant. Theocr. Idyll.]
Τώγ', seu τώγε, hi; dual. num. ab ὁ, hic.
Τὤγαλμα, ἄτος, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, simulacrum.
Τὠγκιστρα, Dor. pro τὰ ἄγκιστρα, hami.
ΤΩΘΑ'ΖΩ, dicteriis incesso, irrideo, mordeo; f. άσω.
Τωθάσδοισαι, Dor. pro τωθάζουσαι, conviciis insectantes; part. præs. pl. num. f. g. à τωθάζω.
Τωθασμὸς, ῦ, ὁ, irrisio: et
Τωθαστὴς, ῦ, ὁ, irrisor; à p. pass verbi præced.
Τὤλγεος, Dor. pro τῶ, i. e. τοῦ ἄλγεος· ab ἄλγος, εος, τὸ, dolor.
Τὠμπέχονον, Dor. pro τὸ ἀμπέχονον, idem quod ἀμπεχόνη, ἡ, vestitus: ab ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, circumdo. Th. ἔχω, habeo.
Τῶ' μῶ, Dor. pro τῦ ἐμῦ, mei.
•Τῶν, τῶνγε, et τῶνδε, gen. plur. ab ὁ, ἡ, τὸ.
Τὤντρῳ, Dor. vel Att. pro τῷ ἄντρῳ, antro.
Τὤρνεον, Dor. vel Att. pro τὸ ὄρνεον, avis. Th. ὄρνις.
Τῶ 'πὸ τῦτον, pro τὸ ἀπὸ, τῦτον, posteà.
Τὠργείν, Dor. vel Att. pro τοῦ Ἀργείν, Argivi viri.
Τὤροτρον, Dor. vel Att. pro τὸ ἄροτρον, aratrum.
Τὠρχαῖον, Dor. vel Att. pro τὸ ἀρχαῖον, antiquitùs, olim.
Τὼς, sic, pro οὕτως, per Aphæres. vel Dor. pro ὡς. Th. ὗτος, hic, et τὼς, Dor. pro τός.
Τὠςέα, Dor. vel Att. pro τὰ ὀςέα ossa.
Τὠῦτ' ἐπὶ χρέος, Dor. et Poët dictum pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χρέος, ad idem ministerium.
Τὠῦτίν, τὠῦτέῳ, et τὠῦτὸ pro τῦ αὐτῦ, τῷ αὐτῷ, et τὸ αὐτό.
Τὠῦτῦ, Dor. pro τῦ αὐτῦ.

Υ.

Υ LITERA, vigesima apud Græcos, in numeris est quadringenta et cum lineolâ infrà adjectâ (υ,) quadringenta millia. Æolibus ponitur pro ο, ut ὄνυμα, pro ὄνομα, υ in ι, Dor. et Æol. mutatum, ut in Μοῖσα, pro Μῦσα, &c.
Ὗ, olfacientis sonus; adv. à spiritu naribus attracto fictum, quum quis odoratu aliquid se probare ostendit.
Ὑάδες, αἱ, HYADES, suculæ; stellæ septem in cornibus Tauri, quæ, quum oriuntur aut occidunt, pluvias excitant: ab ὕω, pluo.
Ὕαινα, ης, ἡ, bellua: nomen quadrupedis, dict. à setis sullis in dorso; item sucula, et HYÆNA piscis: ab ὗς, sus.
Ὑακίζω, f. ἴσω, pluo. Th. ὕω, idem.
Ὑακίνθια, festus in honorem Hyacinthi pueri: et
Ὑακίνθινος, ίνη, ινον, HYACINTHINUS, a, um:
ὙΑ'ΚΙΝΘΟΣ, ου, ὁ, HYACINTHUS puer; flos, et gemma; item lana aut fila hyacinthino colore imbuta; etiam nomen viri.
Ὑάλινος, ίνη, ινον, vitreus, a, um: ab.
ὝΑΛΟΣ, seu ὕελος, ου, ἡ, vitrum, crystallus.

Ὑαλουργεῖον, ου, τὸ, *vitrarium*: à Ὑαλουργὸς, ου, ὁ, *vitrarius*: ex ὕαλος, *vitrum*, et ἔργον, *opus*.
Ὑὰς, ἄδος, ἡ, *HYAS*. Vide ὑάδες.
Ὑβάλλειν, *subvertere*; Dor. seu Æol. Syncop. pro ὑποβάλλειν, præs. inf. act.
ὙΒΟ'Σ, ἡ, ὸν, *curvus, inflexus*.
Ὑβούλοιο, Doricè pro Εὐβούλοιο, *Eubuli*.
Ὑβρίζω, *contumeliâ afficio, injurius sum, insolesco*; item *stupro*: f. ίσω, et Att. ιῶ, p. ὕβρικα, a. 1. ὕβρισα, a. 1. inf. act. ὑβρίσαι, p. pass. ὕβρισμαι, σαι, ςαι, aor. 1. pass. ὑβρίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. ὑβρισθεὶς, έντος, *contumeliâ affectus*; f. 1. pass. ὑβρισθήσομαι, ῃ, εται. Th. ὕβρις.
ὝΒΡΙΣ, εως, et εος, ἡ, *injuria*; *contumelia*; *superbia*: *stuprum vel adulterium per vim illatum*; *noxa è re quâvis*, v. gr. *nimiâ pluviâ*, acc. ὕβριν.
Ὑβρίσαι, a. 1. inf. act. ὕβρισαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑβρίζω, *contumeliâ afficio*. Th. ὕβρις.
Ὑβρίσδειν, Dor. pro ὑβρίζειν.
Ὑβρισθέντας, acc. pl. a. 1. part. pass. verbi ὑβρίζω.
Ὑβρισθήσεται, 3. sing. fut. 1. ind. pass. ab eod.
Ὕβρισμα, ἄτος, τὸ, idem quod ὕβρις.
* Ὑβρισμένος, η, ον, *amibitiosè ornatus*: ἐν ςολῇ ὐδὲν τὶ ὑβρισμένῃ, Xen. Cyrop. i. 22. *stolam habens haud valdè pretiosam*. Eurip. Phœniss. 1119. vid. Bos. Obs. Miscell. c. 4. et Hutchinson in Cyri Exp. l. i. p. 117. 8vo.
Ὑβριςὴρ, ῆρος, ὁ, et
Ὑβριςὴς, οῦ, ὁ, *contumeliosus, injuriosus*; *stuprator*: à perf. pass. verbi ὑβρίζω.
Ὑβριςικὸς, ή, ὸν, *pronus ad faciendam injuriam*: à præced.
Ὑβριςικῶς, adv. *injuriosè, contumeliosè*: ab eod.
Ὑβρίςρια, ας, ἡ, *contumeliosa, superba*: à ὑβριςήρ.
Ὕβρωμα, ἄτος, τὸ, *curvamen*: et Ὕβρωσις, idem; tanquam ab ὑβόω, *curvo*.
Ὑγιάζω, *sano, curo*: fut. άσω, p. ὑγίακα. Th. ὑγιής.
Ὑγιαίνῃς, 2. sing. præs. sub. ab Ὑγιαίνω, *sanus sum*; f. ἀνῶ. Th. ὑγιὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sanus*.
Ὑγιέα, acc. sing. ab ὑγιής.
Ὑγίεια, ας, ἡ, *sanitas*: ab eod.
Ὑγιείης, gen. sing. Ion. à præced.
Ὑγιεινὸς, ή, ὸν, *sanus*; *saluber*. Th. ὑγιὴς, idem.
Ὑγιεινότατος, superl. à præc.
Ὑγιηρὸς, ρὰ, ρὸν, *sanus, incolumis integer*: à seq.
ὙΓΙΗ'Σ, έος, ὁ ϗ ἡ, *sanus, incolumis, integer*: item *rectus, utilis*; *bonus, faustus*; *ratus*.
Ὑγρὰ, seu Ion. ὑγρὴ, f. g. ab ὑγρὸς, interdum sumiter subst. pro ὑγρὸς κέλευθος, *humida via, mare, pelagus*. Th. ὑγρός.

Ὑγραίνω, f. ἀνῶ, *humecto, irrigo*: ab
ὙΓΡΟ'Σ, ὰ, ὸν, *humidus, in aquis degens*; *liquidus, viridis*; *mollis, lubricus*. Tropicè dicitur de eo, *qui obsequitur omnium studiis*: impr. *de petulanti mobilitate oculorum in fœminis libidinosis*; *tener*, de *pulchritudine*: *flexibilis* de *arcu*: *facilis, leniter fluens* de *oratione*: ab ὕω, *pluo*.
Ὑγρότης, ητος, ἡ, *humiditas, humor*: *flexibilitas*: *teneritas*: de *moribus, humanitas, facilitas*: *prodigalitas, luxuria*: à præced.
Ὕδατι, dat. et ὕδατος, gen. sing. ὕδασι, dat. pl. ab inusit. ὕδας, pro quo ὕδωρ, *aqua*.
Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, *vesicula, stilla*: Gl. Cyr. ab eod.
Ὑδάτοεις, όεσσα, όεν, *aquosus*: ab eod.
Ὕδει, *aquæ, limo*: dat. sing. ab ὕδος, εος, τὸ, *aqua*.
Ὕδερος, , ὁ, *hydrops*: ab ὕδωρ.
Ὑδέω, idem ac ὕδω, *cano*.
Ὑδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui peritè canit*; *sapiens, prudens*: ab ὕδω, *cano*.
Ὑδνέω, *nutrio*.
Ὕδνον, ου, τὸ, *tumor terræ, tuber*; ὕδνα, *tubera*: ab ὕω.
Ὕδος, εος, τὸ, *aqua*: ab ὕω.
Ὕδρα, ας, ἡ, *HYDRA, aquatilis serpens*: ut et ὕδρος, *hydrus*. Th. ὕδωρ, ατος, τό.
Ὑδραγωγὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *aquæ ductor, aquæductus*: ὑδραγωγεῖον, ου, τὸ, *aquæductio, aquagium*: ex ὕδωρ, et ἀγωγός.
Ὑδραίνω, fut. ἀνῶ, *lavo, humecto, irrigo, effundo*. Th. ὕδωρ, *aqua*.
Ὑδραλέτης, *mola aquari*; quia ὕδατι ἀλεῖ· ab ἀλέω, *molo*.
Ὑδράλμη, *aqua salsa*: ex ὕδωρ, et ἅλμη.
Ὑδραύλης, ου, ὁ, *organarius*: et Ὕδραυλις, εως, ἡ, sive ὑδραυλικὸν, (scil. ὄργανον) *HYDRAULA*, cui simile *organum*, scil. musicum quo αὐλῦσι per ὕδωρ.
Ὑδρεία, ας, ἡ, *aquatio, irrigatio*: ab ὑδρεύω.
Ὑδρεῖον, ου, τὸ, Ion. -ήϊον, *vas hauriendæ aquæ HYDRIA*; it. *aquatio*
Ὑδρεύω, *rigo, aquam poto, fero, haurio*: ὑδρεύομαι, *aquor, aquam haurio, irrigor*; f. m. εύσομαι, ab ὕδωρ.
Ὕδρην, Ion. pro ὕδραν, acc. sing. ab ὕδρα, ας, ἡ.
Ὑδρία, ας, ἡ, *HYDRIA, cadus, urna, aquatio*. Th. ὕδωρ.
Ὑδρίσκη, ης, ἡ, idem.
Ὑδρομεδέση, nomen ranæ: ex ὕδωρ, et μέδω, *impero*.
Ὑδροποτέω, -ῶ, *aquam bibo, sum abstemius*; f. ήσω, p. -πότηκα· ab
Ὑδροπότης, ου, ὁ, *aquæ potor*: ex ὕδωρ, et πότης, à πίνω, *bibo*.
Ὕδρος, ου, ὁ, *HYDRUS, serpens aquaticus*. Vide ὕδρα.
Ὑδροφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui aquam portat*: ex ὕδωρ, et φέρω, *fero*.
Ὑδρόχαρις, nomen ranæ: ex ὕδωρ, et χαίρω, *gaudeo*.

Ὑδρόχοος, *aquarius*; qui ὕδωρ χέει.
Ὑδρωπικὸς, ή, ὸν, *HYDROPICUS, a, um, qui laborat aquâ intercute*: ab
Ὕδρωψ, ωπος, ἡ, *HYDROPS, aqua intercus*: ex ὕδωρ, et ὤψ, *facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.
ὙΔΩ, *celebro, cano, dico*: qu. ab ᾄδω.
ὝΔΩΡ, ἄτος, τὸ, *aqua*. Poët. est ὕδας, et ὕδος.
Ὑὲ, vox minitantis, *hui*.
Ὕει, *pluit*; 3. sing. præs. verbi ὕω, f. ὕσω.
Ὕειος, εία, ειον, *suillus*: ab ὗς, *sus*.
Ὕελος, *vitrum*; pro ὕαλος.
Ὕεσθαι, *pluviis irrigari*: ab ὕω, *pluo*.
Ὑετίζω, *pluo*, f. ίσω, p. ὑέτικα ab ὑετός
Ὑέτιος, ία, ιον, *pluviosus*: ab
Ὑετὸς, οῦ, ὁ, *pluvia*: ab ὕω. Hinc forsan Angl. WET.
Ὑετώτατος, άτη, ατον, *maximè pluvius*; superl. à præced.
Ὑηνεία, vel ὑηνία, ας, ἡ, *hara, mores suilli*; *insulsitas*: ab ὗς, *sus*.
Ὕης, ου, ὁ ϗ ἡ, *pluvius*; Jovis et Bacchi Epithet. ab ὕω.
Ὑθλέω, -ῶ, f. ήσω, *nugor*: ab
ὝΘΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *naugæ, loquacitas*.
Ὑίασι, dat. pl. pro υἱοῖ, ab υἷις, *filius*.
Υἷε, *filii*; nom. dual. ab υἷις.
Υἱέα, acc. sing. et υἱέας, acc. pl. et Υἱέες, nom. pl. ab
Υἱεὺς, gen. έως, ὁ, *filius*. Th. υἱὸς, idem.
Υἷι, dat. sing. contract. ab
Υἷις, υἷιος, et contractè υἷς, υἷος, ὁ, *filius*.
Υἱοθεσία, ας, ἡ, *adoptio*; q. d. θέσις υἱοῦ, quum pro filio recipitur qui naturâ filius non est.
Υἷος, gen. contract. ab υἷις.
ΥἹΟ'Σ, οῦ, ὁ, *filius*: de brutis animalibus dicitur perindè ac hominibus; ut υἱὸς μονοκερώτων, Psal. xxxviii. 6. aliquando pro aliquo ex seriis nepotibus ponitur; ut apud S. Matt. υἱὸς Δαβὶδ, Ἀβραάμ.
Υἱότης, ητος, ἡ, *filiatio*. Th. υἱός.
Υἱόω, *adopto*; f. ώσω, a. 1. υἵωσα, a. 1. m. υἱωσάμην, ω, ατο, à præced. Th.
Υἱωνὸς, οῦ, ὁ, *nepos, filius filii*: ab eod.
Υἱώσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi υἱόω.
ὙΚΗΣ, vel ὕκκης, ου, ὁ, et ὕκκη, ης, ἡ, *piscis quidam*.
Ὕλα, ας, ὰ, Dor. pro ὕλη, *sylva*.
Ὕλαγμα, ἄτος, τὸ, et
Ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, *latratus*: ab ὑλάω, *latro*.
Ὑλαῖος, αία, αῖον, *sylvestris*; *luxurians frondibus et sylvescens*; *materialis*: ab ὕλα, *sylva*.
Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, idem quod ὑλαγμός.
Ὑλακτέω, -ῶ, f. ήσω, idem quod
ὙΛΑ'Ω, *latro*; f. άσω.
ὝΛΗ, ης, ἡ, *materia quæcunque, unde aliquid fit*; *SYLVA, ligna*; *alimenta, fæces cibi decocti*. Hinc
Ὑλήεις, ήεσσα, ῆεν, *sylvosus, arboribus opacus*. Th. ὕλη.

Ὑληκοῖται, nom. pl. ab

Ὑληκοίτης, ου, ὁ, *qui in sylvâ dormit:* ex ὕλη, et κοίτη, *lectus.*

Ὑλητόμος, ου, ὁ, *sylvicida, lignator:* ex ὕλη, et τέμνω, *seco;* p. m. τέτομα.

Ὑλίαι, ων, αἱ, *præsegmina coriorum, res feculentæ:* ab ὕλη, *fæx.*

Ὑλλὶς σταθμὴ, *Dorica libra.* Vide Scholiast. Pindar. Pythior. p. 195.

Ὑλοτομέω, -ῶ, f. ήσω, *ligna in sylvis cædo:* ab

Ὑλοτόμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ad succidendas arbores aptus; lignorum cæsor, lignator:* ex ὕλη, et τέμνω, *seco.*

Ὑλοφάγοιο, gen. Ion. ab

Ὑλοφάγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sylvas depascitur:* ex ὕλη, et φάγω, *edo.*

Ὑλώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *sylvosus.* Th. ὕλη.

Ὑμέας, Ion. pro ὑμᾶς, *vos.*

Ὑμὲς, nom. pl. Dor. pro

Ὑμεῖς, *vos;* quod συμεῖς, à σὺ, *tu.*

Ὑμέναιος, ου, ὁ, *HYMENÆUS, nuptiarum præses, genius; nuptiale carmen; nuptiæ:* est et nom. Hæretici cujusdam. Th ὑμήν.

Ὑμεναιόω, *uxorem duco: hymenæum cano:* à præced.

Ὑμέτερος, έρα, ερον, *vester, a, um,* ab ὑμεῖς, *vos.* Th. σὺ, *tu.*

ΥΜΗ'Ν, ένος, ὁ, *membrana, pellicula, claustrum virginale, HYMEN, carmen nuptiale.* Ponitur et ὑμὴν pro ὑμετέραν, acc. sing. f. g. à σὺ, *tu.*

Ὕμμας, Æol. pro ὑμᾶς, acc. pl. et

Ὕμμε et ὕμμες, Æol. pro ὑμεῖς, nom. pl. et

Ὕμμι et ὕμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. pl. à σύ.

Ὑμνᾶσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, *celebrare:* a. 1. infin. act. et

Ὑμνείοισαι, *cantantes:* nom. pl. part. præs. f. g. Poët. pro ὑμνέουσαι· et

Ὑμνέομες, Dor. pro ὑμνέομεν, *hymno celebramus;* 1. pl. præs. et

Ὑμνεῦσαι, Dor. pro ὑμνοῦσαι, nom. pl. part. præs. f. g. et

Ὑμνεῦντι, Dor. pro ὑμνοῦσι, 3. pl. præs. ind. ab

Ὑμνέω, *carmine celebro; celebro, laudo, etiam solutâ oratione; carmine perstringo et diffamo; accuso; deploro;* imperf. ὕμνεον, -ουν, f. ήσω, p. ηκα, a. 1. ησα, a. 1. part. act. ὑμνήσας, αντος· ab ὕμνος, *carmen.* Th. ὕδω, *celebro.*

Ὑμνέοντες, nom. pl. a. 1. part. act. à præced.

Ὕμνησις, εως, ἡ, *hymni cantus, laudatio:* à 2. sing. perf. pass. verbi ὑμνέω, *carmine celebro.*

Ὑμνητὴρ, ῆρος, ὁ, et

Ὑμνήτης, ου, ὁ, *laudator:* propriè carminibus: et

Ὑμνητὸς, ή, ὸν, *celebratus, celebris:* à 3. sing. perf. pass. verbi ὑμνέω, *celebro.*

Ὑμνολογία, ας, ἡ, *hymnorum decantatio.*

Ὕμνος, ου, ὁ, *HYMNUS, carmen in honorem Dei scriptum.* Th. ὕδω, *celebro.*

Ὕμνουν, imperf. act. et

Ὑμνοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὑμνέω, quod vide.

Ὕμνῳ, *carmini;* dat. sing. ab ὕμνος.

Ὑμνῳδέω, -ῶ, *hymnos canto: oraculum edo;* à seq.

Ὑμνῳδὸς, οῦ, ὁ, *hymnorum cantor:* ex ὕμνος, et ᾠδός.

Ὑν, et εἶν, et ἶν, pro Hebræo *HIN, mensuræ genus.*

ΥΝΙΣ, et ὕννις, εως, ἡ, *vomer;* qu. ab ὗς, *sus;* quia ut hæc rostro, ita et ille fodit terram.

ΥΝΝΟΣ, ου, ὁ, *equuleus, mannus.*

Ὑὸς, gen. sing. ab ὗς, *sus.* Th. σῦς, συὸς, ὁ ϗ ἡ, idem.

Ὑοσκύαμος, ου, ὁ, *HYOSCYAMUS, herba quædam;* ὑὸς κύαμος, qu. *faba suilla:* Angl. HENBANE.

Ὑοφορβὸς, qui ὗας φόρβει, *subulcus:* ὑοφόρβειον, *porcinarium, hara:* ex ὗς, et φέρβω.

*Ὑπαγανακτέω, *subindignor.*

Ὑπαγγελέουσα, Ion. pro ὑπαγγελοῦσα, f. 2. part. act. fœm. gen. ab

Ὑπαγγέλλω, *clàm nuntio:* ex ὑπὸ, et ἀγγέλλω, f. ελῶ, a. 1. ἤγγειλα.

Ὑπάγεται, 3. sing. præs. pass. verbi ὑπάγω.

Ὑπαγκώνιον, ου, τὸ, *cervical;* quod sub ἀγκῶνα ponimus.

Ὑπαγορευτέον, *vicissim dicendum;* adj. verbale; ab ὑπαγορεύω.

Ὑπαγορεύω, *verba subjicio, respondeo; post factum addo verba: interpretor, expono;* f. εύσω, p. ὑπηγόρευκα· ex ὑπὸ, et ἀγορεύω, ab ἀγορὰ, ᾶς, *forum.*

Ὑπάγω, *subduco; subjicio, jugo, subdo,* maximè in med. Est et *defero, in judicium adduco: accuso: abeo, progredior.* In med. est præterea *subjicio mihi: illicio in fraudem:* item *subjicio vel suggero alicui aliquid:* [* *morior, mortem obeo,* Matt. xxvi. 24. Marc. xiv. 21. at nusquam hoc significatum apud exteros. Contrà ὑπάγω φρένα τέρψας, *vitam dego.* Theog. 917.] præs. imperat. ὕπαγε, *vade:* imperf. ὑπῆγον, ες, f. ὑπάξω, p. ὑπῆχα, a. 2. ὑπήγαγον, ες, ε· ex ὑπὸ, et ἄγω, *duco.*

Ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ, *subductio, submissio:* à præced.

Ὑπαὶ, Poët. pro ὑπὸ, à, *præ, sub,* &c.

ΥΠΑΙΘΑ, *coram, rectà:* ex ὑπαὶ, et ἰθύ.

Ὕπαιθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subdialis, qui est sub dio:* ex ὑπὸ, et αἰθρία.

Ὑπαιρέομαι, Ion. pro ὑφαιρέομαι.

Ὑπαΐσσω, f. ξω, *clàm prosilio, subrepo:* a. 1. part. ὑπαΐξας, αντος· ex ὑπὸ, et ἀΐσσω, f. ξω, *ruo.*

Ὑπαίτιον, ου, τὸ, *culpa, noxa:* ab

Ὑπαίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obnoxius crimini:* ex ὑπὸ, et αἰτία, ας, ἡ, *causa.*

Ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, *obedientia:* à p. m. ὑπήκοα, et Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω. Th. ἀκούω, *audio.*

Ὑπάκουσον, *audi:* Dor. pro ὑπάκουσον, a. 1. imperat. act. et

Ὑπακούσω, Dor. pro ὑπακούσω, a. 1. sub. ab

Ὑπακούω, *obedio, ausculto, respondeo, subaudio: cedo, admitto:* [* *audio pulsantem ostium et scissitando cognosco quis sit,* Act. xii. 13. vid. exempla apud Camerar. Raph. Xenoph. et Gesner.] imperf. ὑπήκουον, f. ούσω, p. ὑπήκουκα, a. 1. ὑπήκουσα, a. 1. inf. ὑπακοῦσαι. Ex ὑπὸ, et ἀκούω, *audio.*

Ὑπαλεύασθαι, a. 1. inf. m. ab ὑπαλεύομαι.

Ὑπαλεύεο, Ion. pro -ου, præs. imperat. m. verbi

Ὑπαλεύομαι, *fugio, elabor:* ex ὑπὸ, et ἀλεύω, Poët. pro ἀλέω, *vito.*

Ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ, *immutatio,* et *HYPALLAGE* figura: ab

Ὑπαλλάττω, *muto, immuto, commuto: unum loco alterius pono,* seu *exhibeo:* ex ὑπὸ, et ἀλλάσσω, vel -ττω, *muto.*

Ὑπαλύξαι, *effugere:* a. 1. infin. act. verbi ὑπαλύσκω.

Ὑπάλυξις, εως, ἡ, *effugium:* ab eod.

Ὑπαλύσκω, f. ξω, *subterfugio, effugio, evito:* ex ὑπὸ, et ἀλύσκω.

* Ὑπαναχωρέω, *clàm retrò abeo.*

Ὕπανδρος, ου, ὁ vel ἡ, *viro subjectus* seu *obnoxius:* q. d. ὁ vel ἡ, ὑπὸ τὸν ἄνδρα, *qui vel quæ est in potestate viri.*

Ὑπανίσταμαι, *adsurgo honoris causâ alicui, exsurgo:* ex ὑπὸ, ἀνὰ, et ἵστημι, *sisto.*

Ὑπανίστασο, *surge;* præs. imperat. m. præced.

Ὑπαντάω, -ῶ, *occurro,* f. ήσω, p. ὑπήντηκα, a. 1. ὑπήντησα· ex ὑπὸ, et ἀντάω, *occurro.* Th. ἀντί.

Ὑπάντησις, εως, ἡ, et ὑπαντὴ, ῆς, ἡ *occursus:* à præced.

Ὑπαντιάξαισα, Æol. pro ὑπαντιάσασα, a. 1. part. act. f. g. verbi ὑπαντιάω.

Ὑπαντιάσαι τὸν εὐεργέτην, *benefactori occurrere,* i. e. *viro de nobis benè merito gratiam referre:* ab

Ὑπαντιάω, et -άζω, f. άσω, *obviàm prodeo, incurro, incido:* ex ὑπὸ, et ἀντιάω, seu ἀντάω, *in occursum eo.* Th. ἀντί.

Ὕπαντρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in antris est* vel *degit:* ex ὑπὸ, et ἄντρον.

Ὑπάπτειν, Ion. pro ὑφάπτειν, *succendere.*

ΥΠΑΡ, τὸ, indecl. *visio vera:* ei ὄναρ oppponitur.

Ὑπαργμένα, τὰ, Ion. pro ὑπηργμένα, *quæ jam facta sunt:* ab ὑπάρχω.

Ὑπάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *in quo argentum est mixtum:* ὑπάργυρος φωνὴ, *vox pecuniâ venalis.* Hoc de illis dicitur, *qui linguam et vocem pretio venalem habent:* ab ἄργυρος.

Ὕπαρνος, et ὑπάῤῥηνος, ου, ἡ, *ovis sub se vel in se agnum habens:* ex ὑπὸ, et ἄρς, ἀρνός.

Ὑπάρξαι, a. 1. inf. act. verbi ὑπάρχω, *sum:* ab ἄρχω. Th ἀρχή.

Ὕπαρξις, εως, ἡ, *substantia, res; facultates*: ab eod.

Ὑπαρπάζειν, Ion. pro ὑφαρπάζειν, *surripere*.

Ὑπᾶρχεν, Dor. pro ὑπῆρχεν, *erat*, 3. sing. imperf. act. ab ὑπάρχω, *sum*.

Ὑπαρχή, ῆς, ἡ, *initium, ortus; beneficium ultrò datum*. Th. ἀρχή.

Ὑπάρχοντα, τὰ, *facultates, quæ quis habet*. Vide ὑπάρχω.

Ὕπαρχος, ου, ὁ, *qui sub alio imperium obtinet; dux*: idem quod ἔπαρχος· item, nomen Indicum fluvii: ex ὑπὸ, et ἄρχος.

Ὑπαρχούσης, gen. singul. præs. p. f. g et

Ὑπάρχουσι, 3. pl. præs. ind. act. ab

Ὑπάρχω, εις, ει, *initium do, primus facio aut dico, sum, existo, suppeto, adsum*; sum ὕπαρχος, [* οὐ ἀρνούμενος, ἀλλ' ὑπάρχων, ἠδίκεις αὐτοὺς, Isoc. p. 443. *ne cultor, sed auctor, eos injuriis affecisti*; ᾗ ὑπάρξει, ὑμῖν ἡ, ἐμὴ πόλις, Xen. de Cyri Exped. l. v. p. 394. ed. Hutch. 8vo. *à parte vestrâ stabit mea civitas, præstò erit vobis*.] in 3. pl. ὑπάρχουσι· τὰ ὑπάρχοντα, *bona fortunæ, quæ quis habet*; f. ὑπάρξω, p. ὑπῆρχα, a. 1. ind. act. ὑπῆρξα· ex ὑπὸ, et ἄρχει. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium, imperium*, &c.

Ὑπασπίδια, adv. ab

Ὑπασπίδιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *clypeo tectus*; ex ὑπὸ, et ἀσπὶς, ίδος, ἡ, *clypeus*.

Ὑπασπίζω, *sub clypeo latentèr incedo, pugno*: Metaph. *sub alicujus patrocinio et tutelâ sum*. Et *armiger alicujus sum*: ex ὑπὸ, et ἀσπὶς, *clypeus*.

* Ὑπᾰτεία, ας, ἡ, *consulatus*: à seq.

Ὑπᾰτεύω, fut. εύσω, *consulatum gero*: ab ὕπατος.

* Ὑπάτῐκος, η, ον, *consularis*: ab eod.

Ὕπᾰτος, άτη, ατον, *summus, a, um*: contractè ex ὑπέρτατος. Est et ὕπατος, *consul*, quia penes illos erat summa potestas. Aliquando *honoratus, imus*, et *profundus*. Th. ὑπέρ.

Ὑπέᾱσι, *subsunt*, Ion. pro ὕπεισι, 3. pl. præs. ind. verbi ὕπειμι, qu. ex ὑπὸ, et εἰμί, *sum*.

Ὑπέασι, *cultro*: sed vocabulum hoc de mendo suspectum.

Ὑπέβᾰλον, ες, ε, a. 2. ind. verbi ὑποβάλλω, *subjicio, suborno*. Th. βάλλω, *jacio*, f. αλῶ.

Ὑπεβλέποντο. 3. pl. imperf. m. verbi ὑποβλέπομαι, *torvè intueor*. Th. βλέπω, *video*, f. ψω.

Ὑπέγγῠος, ου, ὁ ᾗ ἡ, *qui sponsioni est obnoxius*: vide in ἔγγυος, *sponsor*.

Ὑπέδδεισαν, *timuerunt*; 3. pl. a. 1. ind. act. Poët. gem. δ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, *timeo*: f. σω.

Ὑπεδείδισαν, *timuerunt*; per Sync. pro ὑπεδεδιέισαν, 3. pl. plusq. p. m. verbi ὑποδείδω· quod ex ὑπὸ, et δείδω, *timeo*: f. δείσω, p. m. Poët. δέδια, plusq. p. ἐδεδιέιν.

Ὑπέδειξα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, *præmonstro*: f. ξω, p. ὑποδέδειχα. Th. δείκνυμι, *ostendo*.

Ὑπέδεκτο, *excepit*; Dor. vel Poët. Sync. pro ὑπεδέδεκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι, *capio*: fut. m. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι, ξαι, κται.

Ὑπεδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. m. verbi ὑποδέχομαι, *suscipio*: perf. pass. ὑποδέδεγμαι. Th. δέχομαι, *capio*.

Ὑπεθήκατο, *instruxit*; 3. sing. a. 1. med. verbi ὑποτίθημι, *suppono*. Th. τίθημι, *pono*; fut. θήσω, a. 1 ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Ὑπείκω, *obedio, succumbo, cedo*: Poët. dicitur ὑποείκω, f. ὑπείξω, Ex ὑπὸ, et εἴκω, *cedo*.

Ὕπειμι, *subsum, adsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ὑπεῖναι, *remittere*; Ion. pro ὑφεῖναι, a. 2. inf. vide ὑφίημι, et ὑπεῖναι, *adesse*; præs. infin. à præced.

Ὑπείξομαι, f. 1. m. verbi ὑπείκω, q. v.

Ὑπείρεχον, per Metath. pro ὑπέρειχον, 3. pl. imperf. et

Ὑπειρέχοι, *teneat*; 3. sing. præs. opt. ab ὑπερέχω, *excello*: quod ex ὑπὲρ, *suprà*, et ἔχω, *habeo, teneo*.

Ὑπείροχος, ου, ὁ ᾗ ἡ, Ion. et Poët. pro ὑπέροχος, *eximus, excellens, excellentior*: ab eod.

Ὑπείσαντες, nom. pl. a. 1. part. act. ab ὑπείω, Ion. pro ὑφίημι, *submitto*.

Ὑπεκθέωνται, Ion. pro ὑπεκθῶνται, 3, pl. a. 2. sub. m. verbi ὑπεκτίθημι, *subduco*. Th. τίθημι, *pono*.

Ὑπέκκειμαι, *clàm aliquo exportatus sum*. Th. κεῖμαι, *jaceo*.

Ὑπεκκομίζω, *clàm exporto*: hinc ὑπεξεκομίσαντο, 3. pl. a. 1. m. ex ὑπὸ, ἐκ, et κομίζω, *fero*.

Ὑπεκπέμπω, *clàm emitto, submitto*. Th. πέμπω, *mitto*.

Ὑπεκπροθεῖ, *longè præcurrit*; 3. sing. præs. ind. ab

Ὑπεκπροθέω, f. ήσω, *præcurro*: ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et θέω, *curro*.

Ὑπεκπροφεύγω, *clàm profugio*: ex ὑπὸ, ἐκ, πρὸ, et φεύγω, *fugio*; a. 2. ἔφυγον.

Ὑπεκπροφύγῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. præced.

Ὑπεκτίθημι, *clàm expono; aliquò transportandum curo*. Th. τίθημι.

Ὑπεκφέρω, *clàm effero*. Ex ὑπὸ, ἐκ, et φέρω, *fero*; f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

Ὑπεκφεύγοντι, Dor. pro ὑπεκφεύγουσι, *clàm fugiunt*; 3. pl. præs. ind. act. verbi

Ὑπεκφεύγω, *clàm fugio, subterfugio*: ex ὑπὸ, ἐκ, et φεύγω, *fugio*.

Ὑπέκφυγε, *effugisset*; Ion. pro ὑπεξέφυγε, 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi præced.

Ὑπεκχωρέω, -ῶ, *ex aliquo loco me subduco*: ex ὑπὸ, ἐκ, et χωρέω, *eo*.

Ὑπέλᾰβον, ες, ε, *suscepi*; aor. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, *suscipio*. Th. λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι, a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελείφθην, *relictus sum*: aor. 1. ind. pass. verbi ὑπολείπω, *relinquo*: f. ψω. Th. λείπω, *linquo*: a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Ὑπελήφθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi ὑπολαμβάω. Th. λαμβάνω, *capio*; f. m. λήψομαι, p. λέληφα. Att εἴληφα, a. 2. ἔλαβον.

Ὑπελύσαο, *solvisti*; Ion. pro ὑπελύσω, 2. sing. aor. 1. m. verbi ὑπολύω. Th. λύω, *solvo*: f. σω, a. 1. m. ἐλυσάμην, ω, ατο.

Ὑπέμειναν, *expectabant*, vel *sustinuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, *sustineo*: a. 1. ὑπέμεινα, ας, ε. Th. μένω, *maneo*: f. νῶ, p. μεμένηκα.

Ὑπέμενεν, 3. sing. imperf. act. ejusd.

Ὑπεμνήμυκε, *deflexit*; *tristatus est*: 3. sing. perf. act. pro ὑπήμυκε, verbi ὑπημύω· quod ex ὑπὸ, et ἡμύω, *inclino*: f. ύσω, p. ἤμυκα, et Att. redupl. ἐμήμυκα, mutato η in ε, Epenth. Poët. τοῦ ν, ἐμνήμυκα.

Ὑπεμνήσθη, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco*.

Ὑπεναντίος, α, ον, [*contrarius, nusquam *subcontrarius* ut contendit J. Albert, ad Colos. ii. 14.] *adversarius; obvius, obviàm factus*. Ex ὑπὸ, et ἐναντίος, *adversus*. Th. ἀντὶ, *pro*. Hinc

Ὑπεναντίως, *variè, è contrario*: adv. à præced.

Ὑπένερθε, Poët. *sub, subtùs*: ex ὑπὸ, et ἔνερθε, *infrà*.

Ὑπενόουν, imperf. act. verbi ὑπονοέω, -ῶ, *suspicor*: f. ήσω. p. ὑπονενόηκα.

Ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, *subtracio*: ab

Ὑπεξαιρέω, -ῶ, f. ήσω, *clàm aufero; subtraho*: ex ὑπὸ, ἐξ, et αἱρέω, *capio*.

Ὑπεξαίρω, *eximo, submoveo, clàm de medio tollo*: f. ἀρῶ, p. ὑπεξῆρκα· ex ὑπὸ, et αἴρω, *tollo*.

Ὑπεξαλύσκω, *effugio, subterfugio*: f. ξω· ex ὑπὸ, ἐξ, et ἀλύσκω, f. ξω, *evito*: a. 1. ἤλυξα. Th. ἀλέω, idem.

Ὑπεξανᾰδὺς, *emersus*: præs. vel a. 2. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, et δύω, vel δῦμι, *subeo*.

Ὑπέξειμι, *procurro in aliquem; impetum facio; excedo*, [*in alicujus aspectum aggredior*, Diod. Sic. p. 616. D. ed. Rhodoman. ὑπεξίοντες, *produentes*: a. 2. part. Herod. l. i. c. 176. *subterfugientes*, l. iv. c. 120.] ex ὑπὸ, et ἔξειμι, *exceo*. Th. εἶμι, *eo*.

Ὑπεξειρύω, *subtraho*: ex ὑπὸ, ἐξ, et εἰρύω, Poët. pro ἐρύω, *traho*.

Ὑπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. verbi ὑπεξέρχομαι, *clàm egredior*.

Ὑπεξέρχεσθαι, *clàm exire*: ab

Ὑπεξέρχομαι, *clàm egredior, me subduco; ulciscor, punio*: ex ὑπὸ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*: f. m. ἐλεύσομαι, a. 2, ἦλθον.

Ὑπεξέσχε, *effugit*, pro quo com

mum. ὑπεξέφυγε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέχω.

Ὑπεξέχω, clàm me subduco. Th. ἔχω.

Ὑπεξέφερον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεκφέρω.

Ὑπεξῆισαν, se subduxerunt. Vide ἦισαν.

Ὑπεξήλυξε, evitavit: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπεξαλύσκω.

Ὑπεξούσιος, ε, ἡ, filius familiâs, propriè qui est ὑπ' ἐξουσίᾳ, sub potestate, scil. patris, nondum emancipatus.

Ὑπεπλεύσαμεν, 1. pl. aor. 1. ind act. verbi ὑποπλέω, subnavigo, sublego. Th. πλέω, navigo: f. πλεύσω, a. 1. ἔπλευσα.

ὙΠΕ'Ρ, Poët. ὑπεὶρ, cum gen. SUPER, supra, pro, propter, per, de; cum acc. ultra, trans, suprà, præter, vel contra. In compositione notat supra, super, pro, præ, trans, præter, et intensionem. [* Pro, in commodum vel defensivè, ut Rom. viii. 31. εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν τίς καθ' ἡμῶν· vel votivè προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν, ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, Matt. v. 44, et orate pro persequentibus et calumniantibus vos. (2) Juxta, Ὁ Θεὸς—ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν—ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας, Phil. ii. 13. juxta beneplacitum. (3) Vice, loco, συμφέρει ἵνα εἷς ἀποθάνῃ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, Joan. xi. 50. loco totius populi; ἵνα ὑπὲρ σοῦ διακονῇ μοι, Philem. 13. (4) De, τὰ δὲ ἔθνη ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεὸν, Rom. xv. 9. de misericordiâ Deum glorificent. (5) Quod attinet ad, ὑπὲρ τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου, 2 Thess. ii. 1. quod attinet ad adventum Domini, ut Lat. super. (6) Pro διά, per, ὑπὲρ, ἧς ἔθνηκε, Soph. Trachin. ver. 721. per quam moriebatur. (7) Per, in formulâ adjurandi. λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων, Hom. Il. χ'. precor per animam et genua; καὶ μὲν ὑπὲρ πατρὸς λίσσεο, Il. ω, per patrem supplica. Vid. plura L. Bos. Miscel. cxxxii. (8) Propter, ὑπὲρ πάθεων, Eurip. Hippol. 159. ob mala; ἐριδὸς ὑπὲρ, Androm. 90. ob discordiam: usitatiùs ὑπὸ, vide Markland. ad Eurip. Suppl. 1125.]

Ὑπέρα, ας, ἡ, funis, quo antennarum cornua tenduntur et laxantur: ab ὑπέρ.

Ὑπέραγαν, adv. valdè, maximè.

Ὑπεραγαπάω, -ῶ, f. ήσω, deamo. Th. ἀγαπάω, diligo.

Ὑπεραγόντως, valdè: adv. ab

Ὑπεράγω, f. ξω, excello. Th. ἄγω, duco.

Ὑπεραεῖ, per Dialys. pro ὑπεραεῖ, dat. sing. ab

Ὑπεραής, έος, ὁ καὶ ἡ, desuper flans; ex ὑπὲρ, et ἄω, flo, spiro.

Ὑπεραινετὸς, ἡ, ὸν, maximè laudabilis: ex ὑπὲρ, et αἰνετὸς, laudabilis.

Ὑπεραίρω, extollo, supra modum me effero: item antecello: fut. ὑπεραρῶ, p. ὑπερῆρκα, a. 1. ὑπερῆρα, præs. pass. ὑπεραίρομαι, supra modum efferor, vel effero meipsum: a. 1. pass. ὑπερῄρθην, a. 1. inf. pass. ὑπεραρθῆναι.

Ὑπεραίσχρος, ε, ὁ καὶ ἡ, supra modum turpis. Th. αἰσχρὸς, turpis.

Ὑπέρακμος, ε, ὁ καὶ ἡ, florem ætatis excedens: ex ὑπὲρ, super, et ἀκμὴ, cuspis; item flos ætatis.

Ὑπεράκριος, ε, ὁ καὶ ἡ, qui loca montana incolit. Th. ἄκρος, summus.

Ὑπεράλλομαι, transilio: ex ὑπὲρ, et ἄλλομαι, salio.

Ὑπέραλλος, ε, ὁ καὶ ἡ, eximius, præstans: ex ὑπὲρ, et ἄλλος, alius.

Ὑπεράλμενον, transilientem, per Sync. pro ὑπεραλλόμενον, acc. sing. part. præs. m. verbi ὑπεράλλομαι, salio.

Ὑπεράνω, et ὑπεράνωθεν, adv. cum gen. longè, suprà. Ex ὑπὲρ, et ἄνω, sursùm.

Ὑπεραπολογεῖσθαι τινὸς, pro ὑπὲρ τινὸς ἀπολογεῖσθαι, pro aliquo causam agere.

Ὑπεραρθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi ὑπεραίρω.

Ὑπεραῤῥωδέω, supra modum metuo: ex ὑπὲρ, et ἀῤῥωδέω, metuo. apud Herod.

Ὑπερασπίζω, clypeo protego, propugno. Ex ὑπὲρ, et ἀσπίζω, clypeo defendo. Th. ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.

Ὑπερασπισμὸς, ε, ὁ, defensio, propugnatio: et

Ὑπερασπιστὴρ, ῆρος, ὁ, idem quod

Ὑπερασπιστὴς, ε, ὁ, propugnator, protector: à perf. pass. verbi ὑπερασπίζω.

Ὑπερασπιῶ, f. 1. Att. verbi ὑπερασπίζω.

Ὑπεραυξάνω, vehementèr augeo: f. ὑπεραυξήσω, a. 1. ὑπερηύξησα· ex ὑπὲρ, et αὐξάνω.

Ὑπεράφανος, -ω, ὁ καὶ ἡ, Dor. pro ὑπερήφανος, ε, superbus.

Ὑπεραχθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, supra modum gravatus et onustus: et

Ὑπεράχθομαι, iniquissimo animo fero, valdè doleo. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ὑπερβαίνω, supergredior, transgredior; transcendo: excedo, supero, antecello; opprimo, vinco; prætereo, omitto, non dico: f. m. ὑπερβήσομαι, p. ὑπερβέβηκα, a. 2. ὑπερέβην, ης, η· ex ὑπὲρ, et βαίνω, eo.

Ὑπερβάλλῃ, prætererit: 3. sing. præs. sub. act. verbi ὑπερβάλλω.

Ὑπερβαλλόντως, adv. suprà quam, valdè: ab

Ὑπερβάλλω, projicio ultrà; trajicio: excello, supero: excedo, redundo: contra liceor: f. ἀλῶ, p. ηκα, p. m. ὑπερβέβολα. Th. βάλλω, jacio: fut. αλῶ, p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Ὑπερβασία, ας, et Ion. -ης, ἡ, transgressio, contemptus: ab ὑπέρβασις.

Ὑπέρβασις, εως, ἡ, transgressio, transitus, præstantia: violatio legis, &c. ab ὑπερβαίνω, transgredior. Th. βαίνω, eo, fut. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ὑπερβατὸν, ε, τὸ, HYPERBATON, figura, i. e. trajectus verborum ordo: et

Ὑπερβατὸς, ἡ, ὸν, excellens, præstantissimus: ab ὑπερβαίνω, transgredior: q. v.

Ὑπερβήῃ, Att. pro ὑπερβῇ, transgressus fuerit: 3. sing. aor. 2. sub. act. verbi ὑπερβαίνω. Th. βαίνω, f. βήσομαι, a. 2. ἔβην, a. 2. sub. βῶ, ῇς, ῇ, opt. βαίην, ης, η.

Ὑπερβῆναι, superare, aor. 2. inf. act. et

Ὑπερβῇς, transeas, 2. sing. aor. 1. sub. act. verbi ejusd.

Ὑπέρβιος, ε, ὁ καὶ ἡ, violentus, omnem vim excedens, SUPERBUS: ex ὑπὲρ, suprà, et βία, ας, ἡ, vis, robur. Hinc

Ὑπέρβιον, adv. suprà vires: et

Ὑπερβίως, adv. idem.

Ὑπερβολάδην, adv. supra modum: ab

Ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ, exsuperatio, excessus; excellentia; HYPERBOLE, figura; dilatio: ὑπερβολαὶ, saltus, loca montana: ab ὑπερβάλλω.

Ὑπερβολία, ας, ἡ, excessus: ab eodem.

Ὑπερβολικὸς, ἡ, ὸν, excedens, nimius, superans fidem.

Ὑπερβόρεοι, ων, οἱ, populi, qui ultra Aquilonem habitant. Th. Βορέας, Boreas.

Ὑπέρδασυν, acc. sing. ab

Ὑπέρδασυς, -δασεῖα, -δασυ, valdè hirsutus: à δασὺς, hirsutus.

Ὑπερδέα, per Sync. pro ὑπερδεέα, acc. sing. ab

Ὑπερδεὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, qui metu superatur aut frangitur: ex ὑπὲρ, et δέος, εος, τὸ, metus. Th. δείδω, timeo.

Ὑπερδείδω, supra modum timeo. Th. δείδω, timeo.

Ὑπερδικέω, f. ήσω, causam ago pro: ex ὑπὲρ, et δίκη, jus.

Ὑπέρδικον Νέμεσιν φυγεῖν, Nemesin ultricem evitare. Vid. Scholia Pindar. Pythior. Od. x. ab

Ὑπέρδικος, supra modum justus. Th. δίκη, jus.

Ὑπερεδράμομεν, 1. pl. aor. 2. ind. act. verbi ὑπερτρέχω, prætercurro. Th. τρέχω, curro, fut. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον, p. m. δέδρομα.

Ὑπερδυνάμόω, prævaleo: f. ώσω, a. 1. ὑπερεδυνάμωσα, prævalui: ex ὑπὲρ, et δύναμαι, possum, a. 1. pass. ἐδυνάσθην.

Ὑπερεθέμην, σο, το, a. 2. m. verbi ὑπερτίθημι, supra pono. Th. τίθημι, pono, f. θήσω, a. 2. ἔθην.

Ὑπερείδω, conniventiâ dissimulo; f. m. -είσομαι, a. 2. ὑπερεῖδον, a. 2. part. act. ὑπεριδὼν, ὂσα, ὂν· ex ὑπὲρ, et εἴδω, video, aor. 2. εἶδον, et ἴδον· item confirmo, suffulcio: ex ὑπὸ, sub, et ἐρείδω, fulcio.

Ὑπερεῖσαι, a. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, suffulcio, fulcimine suppono: ex ὑπὸ, sub, et ἐρείδω, fulcio.

Ὑπερέκεινα, adv. ultra, trans: ab ἐκεῖνος.

Ὑπερεκτείνω, *extendo me ultra quam fas est*: f. ὑπερεκτενῶ, a. 1. ὑπερεξέτεινα· ex ὑπὲρ, ἐκ, et τείνω, *tendo.*

Ὑπερεκτίνω, *solvo pro*: et hinc

Ὑπερέκτισις, εως, ἡ, *depensio, depensus*: ex ὑπὲρ, ἐκ, et τίνω, seu τίω, *solvo*,

Ὑπερεκχέω, *super effundo*: ex ὑπὲρ, ἐκ, et χέω, *fundo*, f. χεύσω, imperf. ὑπερεξέχεον.

Ὑπερεκχύνω, *nimiùm effundo*: f. ὑπερεκχύσω, p. ὑπερεκκέχυκα· sed ὑπερεκχύνομαι, *superfluo*: ex ὑπὲρ, ἐκ, et χύνω, f. χεύσω. Th. χέω, *fundo*, f. χεύσω.

Ὑπερελθὼν, *qui superavit, qui vicit*: a. 2. part. act. ab ὑπερέρχομαι.

Ὑπερέντυγχάνω, *interpello, intercedo*: ex ὑπὲρ, et ἐντυγχάνω, q. v.

Ὑπερέξει, 3. sing. f. 1. ab ὑπερέχω, q. v.

Ὑπερεξελευσόμεθα, 1. pl. f. 1. m. ab

Ὑπερεξέρχομαι, *digredior*: ex ὑπὲρ, ἐξ, et ἔρχομαι, *venio*, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἤλυθον, et per Syncop. ἦλθον.

Ὑπερεπαίρω, *admodum effero*; a. 1. ind. pass. ὑπερεπήρθην, ης, η· ex ὑπὲρ, ἐπὶ, et αἴρω, *tollo*.

Ὑπερεπιθυμέω, *admodum desidero*: ex ὑπὲρ, et ἐπιθυμέω, *desidero*, quod vide.

Ὑπερεπλεόνασα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπερπλεονάζω, *superabundo*, f. άσω· ex ὑπὲρ, et πλεονάζω, *plus habeo*, quod à πλέων, seu πλείων, *amplior*, compar. à πολὺς, *multus*.

Ὑπερέρχομαι, *supervenio; supero, tragicio*: ex ὑπὲρ, et ἔρχομαι, *venio*, f. m. ἐλεύσομαι, a. 2. ἦλθον.

Ὑπερέσχε, *protexit*, 3. sing. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, *emineo, præsto*.

* Ὑπερευφραίνω, *mirum in modum lætitiâ afficio*.

Ὑπερεφάνης, vide ὑπερήφανος.

Ὑπερέφθιτο, πατρὸς, pro ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔφθιτο· id est, ἐφονεύθη ϗ ἔθανεν, *qui pro patre periit, ac cæsus est*, Vide ἔφθιτο.

Ὑπερέχω, *teneo super aut suprà; supereminco, præstantior sum, supero*: τὸ ὑπέρεχον, *eminens*, præs. part. et in n. g. pl. τὰ ὑπερέχοντα, *sublimia*; f. ὑπερέξω, a. 2. ὑπερέσχον· ex ὑπὲρ, et ἔχω, *habeo*, f. ἕξω, et σχήσω, p. ἔσχηκα, a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπερήδομαι, *supra modum delector*. Th. ἡδὺς, έος, ὁ ϗ ἡ, *suavis, lætus*.

Ὑπερημερία, ας, ἡ, *dilatio ultra præscriptum diem; fœnus pro debito ad diem non soluto*: ab

Ὑπερήμερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *præteriens diem promissum*, vel *condictum*; [* *qui intra diem non persolvit debitum*. At (2) cum gen. ad alios transfertur, ut ὑπερήμερος, τῶν γάμων, *quæ florem ætatis excessit*, Luc. Phil. in Ep. μηδὲ σεαυτὸν νόμιζε ὑπερήμερον τῆς τȣ́των ἀκροάσεως, *ne putes te ætatem excessisse quâ audiendi sunt poëtæ*. At ὑπερήμερον εἰσπράττειν, τινὰ, apud Dem. et passim, *tardu nomina acerbè compellare, et moræ pretium exigere*, Dup. in Theophr. Char. p. 361.] ex ὑπὲρ, et ἡμέρα, *dies*.

Ὑπερημίσεες, *excedentes numero dimidium*. Th. ἥμισυς, εος, *dimidius*.

Ὑπερηνορέω, *ultra virum possum, superbio*: ab

Ὑπερήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *superbus, supra modum virilis, fortis*: ex ὑπὲρ, et ἀνήρ.

Ὑπερῆρα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑπεραίρω, *extollo, excedo, supero*: quod ex ὑπὲρ, et αἴρω, *tollo*, f. ἀρῶ, a. 1. ἦρα.

Ὑπερήφᾰνα τέκνα, *superba proles*. Vide ὑπερήφανος.

Ὑπερηφᾰνέω, ῶ, *superbio; effero; fastidio*, vel *superbè contemno*: et

Ὑπερηφανία, ας, ἡ, *superbia, fastus*: ab

Ὑπερήφᾰνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *superbus, qui supra alios vult videri*: ex ὑπὲρ, *super*, et φαίνω, *appareo, ostendo*.

Ὑπερηφάνως, adv. *arrogantèr, superbè*: à præced.

Ὕπερθε, seu ὕπερθεν, *desuper, suprà*; ὕπερθε βάλλειν, Poët. pro ὑψȣ̃ν, *extollere, in altum evehere*. Th. ὑπὲρ, *super*.

Ὑπερθεματίζω, *licitor, liceor, pretium augeo*; tanq. ab ὑπέρθεμα, *pretium superadditum*. Th. τίθημι.

Ὑπερθεματισμὸς, *licitatio, adjectio*: et

Ὑπερθεματιστὴς, *licitator*: ab ὑπερθεματίζω.

Ὑπέρθεσις, εως, ἡ, *dilatio, mora, procrastino*: ab ὑπερτίθημι, *differo*. Th. τίθημι, *pono*.

Ὑπερθορέονται, 3. pl. præs. m. verbi seq.

Ὑπερθορέω, *transilio*. Th. θόρω, vel θορέω, *salio*.

Ὑπέρθορον, a. 2. ind. act. verbi præced.

Ὑπέρθῡμος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *magnanimus*: ex ὑπὲρ, et θυμὸς, ȣ̃, ὁ, *animus*.

Ὑερθύριον, *superliminare*: et

Ὑπέρθῡρον, idem: ex ὑπὲρ, et θύρα, *janua*.

Ὑπερίδης, ȣ, ὁ, *HYPERIDES*, filius Glaucippi, orator Atheniensis, discipulus Platonis et Socratis.

Ὑπεριδὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑπερείδω, *conniventiâ dissimulo*, q. v.

ΥΠΕ'ΡΙΚΟΝ, ȣ, vel -ὸν, ȣ̃, τὸ, *HYPERICUM*, herba.

Ὑπεριονίδαο, gen. Æol. pro -ȣ· ab

Ὑπεριονίδης, ȣ, ὁ, nom. Patron. Solis, ab Ὑπερίων.

Ὑπερίονος, gen. sing. ab

Ὑπερίων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *supergrediens*. Epith. Solis, qu. ὑπὲρ ἰὼν, *super iens*; item filius Cœli et Terræ, pater Auroræ, Solis, et Lunæ.

Ὑπερισχύω, *vigeo, prævaleo*; f. ύσω, p. κα· ab ἰσχύω, *possum*.

Ὑπέρκειμαι, *superjacio, præcedo, immineo*.

Ὑπερκεράννῡμι, *superinfundo*, f. κεράσω, p. -κεκέρακα ex ὑπὲρ, et κεράννυμι, *misceo*.

Ὑπερκαταφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, Luc. Necyom. *pudibundus, supra modum tristis*: ex ὑπὲρ, κατὰ, et φάω, *luceo*.

Ὑπερκεράω, *cornu circumvenio, alterum cornu hostis supero*: ex ὑπὲρ, et κέρας, *cornu*.

Ὑπερκορέσαις, *exsaturaveris*, 2. sing. a. 1. opt. act. verbi seq.

Ὑπερκορέω, *exsaturo*, f. έσω· ex ὑπὲρ, et κορέω, *satio*.

Ὑπερκρατέω, -ῶ, *superior sum*: ex ὑπὲρ, et κρατέω, *teneo*.

Ὑπερκρεμάω, et ὑπερκρεμαννύω, *super* vel *suprà suspendo*. Th. κρεμάω, seu κρεμάννυμι, *suspendo*. f. κρεμάσω.

Ὑπερκύδαντα, acc. sing. ab

Ὑπερκύδας, αντος, ὁ, *gloriâ supereminens*: ex ὑπὲρ, et κῦδος, εος, τὸ, *gloria*.

* Ὑπερκύπτω, f. ψω, *caput profero ad prospiciendum; exsupero*.

Ὑπερμάκης, εος, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro ὑπερμήκης.

Ὑπερμᾰχέω, f. ήσω, *propugno*. Th. μάχομαι, *pugno*.

Ὑπερμεγάθης, Ion. pro

Ὑπερμεγέθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *supra modum magnus*. Ex ὑπὲρ, et μέγεθος, quod à μέγας, *magnus*.

Ὑπερμενέος, gen. sing. ab

Ὑπερμενὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *præpotens*. dat. sing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, εος, τὸ, *animus*.

Ὑπερμήκης, εος, ὁ ϗ ἡ, *præcelsus, prælongus, ingens*: à μῆκος, εος, τὸ, *longitudo*.

Ὑπέρμορον, et ὑπέρμορα, *præter fatum, contra quod in fatis erat*: à μοῖρα, vel μόρος, *fatum*. Th. μείρω, *divido*.

* Ὑπερνεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *nubes excedens*.

Ὑπερνῑκάω, -ῶ, *victor sum, longè supero*; fut. ήσω, p. ὑπερνενίκηκα. Th. νικάω, *vinco*.

Ὑπερνότιοι, ων, οἱ, *populi qui supra Austrum habitant*. Th. νότȣς, ȣ, ὁ, *Notus, Auster*.

Ὑπέρογκος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *prætumidus, superbus*: ex ὑπὲρ, *super*, id est *nimis*, et ὄγκος, ȣ, ὁ, *tumor, fastus*.

Ὑπεροικέω, *supra habito*. Vide οἰκέω.

Ὑπέροικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui insuperiori parte domûs domicilium seu sedes habet*: ex ὑπὲρ, et οἶκος.

Ὑπεροπλία, ας, ἡ, *superbia*, dat pl. Ion. ὑπεροπλίῃσι· ab

Ὑπερόπλος, ȣ, ὁ, ϗ ἡ, *robustissimus, insolens, audax, cujus robur arma superat*: ex ὑπὲρ, *super*, et ὅπλον, ȣ, τὸ, *arma*.

Ὑπερόπτης, ȣ, ὁ, *superbus*: et

Ὑπεροπτῐκὸς, ἡ, ὸν, *qui contemnere et superbè despicere solet; superbus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

Ὑπεροπτῐκῶς, *more eorum qui superbè contemnunt*: à præced.

Ὑπερόρᾱσις, εως, ἡ, *despectio, contemptus*: ab

Ὑπεροράω, *contemno, negligo*

f. άσω, p. ὑπερώρᾱκα· ex ὑπὲρ, et Th. ὁράω, video.

Ὑπερορῶντας, acc. pl. part. præs. act. verbi præced.

ὙΠΕΡΟΣ, ου, ὁ, pistillum. Veteres mortario usi fuerunt pro molis.

Ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, excellentia: ab ὑπερέχω, quod vide.

Ὑπερόχως, Dor. pro ὑπερόχους, ingentes, immanes, acc. pl. ab ὑπέροχος.

Ὑπερουχώτατα, ας, ἁ, Dor. pro ὑπεροχωτάτη, ης ἡ, excellentissima: ab eod.

Ὑπεροψία, ας, ἡ, despectus, contemptus; item superbia Th. ὄπτομαι, video.

Ὑπέροψις, εως, ἡ, idem.

Ὑπερπαδᾶτε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, transilitis, 2. pl. præs. ind. verbi ὑπερπηδάω.

Ὑπερπηδάω, -ῶ, transilio: ex ὑπὲρ, et πηδάω, salto.

Ὑπερπερισσεύω, superabundo; f. εύσω, a. 1. ὑπερεπερίσσευσα, præs. pass. ὑπερπερισσεύομαι, vehementèr exundo: cum dat. ex ὑπὲρ, et περισσὸς, eximius, præstans. Th. περί.

Ὑπερπερισσῶς, adv. suprà modum: ex iisd.

Ὑπερπίμπλημι, supèr impleo: ex ὑπὲρ, super, et πίμπλημι, idem quod πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Ὑπερπίπτω, prœterlabor. Th. πίπτω, cado.

Ὑπερπλεονάζω, superabundo, exubero; fut. άσω, a. 1. ὑπερεπλεόνασα· ex ὑπὲρ, et πλεονάζω, plus habeo: hoc à πλέων, seu πλείων, amplior. Th. πολὺς, multus.

Ὑπερπλημμυρέω, -ῶ, -έεις, -εῖς, exundo: ex ὑπὲρ, et πλημμύρα, idem quod πλήμη, æstus maris accedens. Th. πλέος, plenus.

Ὑπερπόντιος, ου, ὁ καὶ ἡ, Poët. transmarinus, a: ex ὑπὲρ, et πόντος, ου, ὁ, mare.

Ὑπεῤῥάγη, 3. sing. a. 2. ind. pass. verbi ὑποῤῥήγνῡμι, subtùs rumpo; quod ex ὑπὸ, et ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango, f. ῥήξω, a. 2. ἔῤῥαγον, a. 2. pass. ἐῤῥάγην.

Ὑπερσυντελικὸς, ὴ, ὸν, plus quàm perfectus: ex ὑπὲρ, et συντελέω, perficio. Th. τέλος.

Ὑπερτάζω, superficie tenus sulcum duco: ab ὑπέρτατος, superl. ab ὑπὲρ, super; comp. ὑπέρτερος.

Ὑπέρτατα, superba, nom. pl. n. g. ab

Ὑπέρτᾰτος, άτη, ατον, superlat. summus, altissimus: item maximus: in comp. ὑπέρτερος, superior. Th. ὑπὲρ, super.

Ὑπερτερίης, gen. sing. Ion. ab ὑπερτερία, ας, ἡ, storea superior: ab eod. Th.

Ὑπέρτερος, ερα, ερον, superior, compar. ab ὑπὲρ, super, in superlat. ὑπέρτατος, supremus.

Ὑπερτιθέμεν, et ὑπερτιθέμεναι, Ion. et Dor. pro ὑπερτιθέναι, superponere, præs. inf. verbi

Ὑπερτίθημι, superpono, vel superimpono; ad alium judicem rejicio; supero: ὑπερτίθεμαι, differo, procrastino: ex ὑπὲρ, et τίθημι.

*Ὑπερτρέχω, supercurro. Th. τρέχω.

Ὑπερυμνητὸς, ἡ, ὸν, vel ὑπερύμνητος, ου, ὁ, καὶ ἡ, superlaudabilis, admodùm laudabilis.

Ὑπερυψόω, -ῶ, in summam efferro sublimitatem, f. ώσω, p. ὑπερύψωκα, a. 1. ὑπερύψωσα· ex ὑπὲρ, super, et ὑψόω, in altum tollo. Th. ὕψος, εος, τὸ, altitudo.

Ὑπερφέρω, f. ὑπεροίσω, excello, supero. Th. φέρω.

Ὑπερφερὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, prœcellens: ab eod.

Ὑπερφίᾰλος, ου, ὁ ϗ ἡ, fœdifragus, qui transgreditur jusjurandum quod per phialas factum est: ex ὑπὲρ, supra, et φιάλη, phiala, vas ex quo libamina fundebantur. Exponitur etiam vinosus, superbus.

Ὑπερφιᾰλως, adv. fœdifragè, superbè, arrogantèr: à præced.

Ὑπερφρονέω, -ῶ, supra modum de me sentio, insolesco; item suprà sapio: à φρονέω, sapio. Th. φρὴν, mens.

Ὑπερφυᾶ, et -ῆ, acc. sing. ab

Ὑπερφῠὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, naturæ modum excedens, valdè admirandus, insignis: ex ὑπὲρ, et φυὴ, ῆς, ἡ, natura. Th. φύω, gigno.

*Ὑπερφῠῶς, adv. mirificè: à præced.

Ὑπερφωνέω, -ῶ, f. ήσω, valdè clamo: ex ὑπὲρ et φωνέω.

Ὑπερχᾰρὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, valdè gaudens: ex ὑπὲρ et χαίρω.

Ὑπερχέω, effundo, supereffundo; f. χεύσω, præs. pass. ὑπερχέομαι, exubero, supereffundor: à χέω, fundo.

Ὑπέρχομαι, subeo: [* cum accus. circumvenio, deludo, Aristoph. in Equit. cum dat. in mentem venit, οὐδὲν ὑπέρχεταί μοι τοῦτο, Isocr. Panath. p. 203.] obsequiosè colo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ὑπερχύω, diffundo, superfundo; fut. -χύσω, p. κέχυκα· à χύω.

Ὑπερῴα, ας, ἡ, Ion. ὑπερῴη, palatum, quod summum in ore locum possidet. Th. ῷον, ου, τὸ, superior pars domûs.

Ὑπερωέω, retrocedo: ex ὑπὸ, et ἐρωέω, eo, fluo, recedo.

Ὑπερώησαν, retrocesserunt, 3. pl. a. 1. ind. act. à præced.

Ὑπερώϊος, idem quod ὑπερῷος, quod vide.

Ὑπερῷον, ῴου, τὸ, summa ædium pars; cœnaculum; palatum: à seq.

Ὑπερῷος, ου, ὁ ϗ ἡ, in superiori ædium parte existens. [* contractè ab ὑπερώϊος, ut πατρῷος, à πατρώϊος, Bos.]

Ὑπερώτατος, άτη, ατον, supremus, superlat. ab ὑπὲρ, super, compar. ὑπερώτερος, superior.

Ὑπεσσεῖται, Dor. pro ὑπέσεται, suberit, 3. sing. f. 1. m. verbi ὕπειμι, ab εἰμὶ, sum.

Ὑπέςαν, Dor. pro ὑπέςην, suscepi, vel Bœot. Sync. pro ὑπέςησαν, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi ὑφίςημι, suppono, subjicio. Th. ἵςημι, statuo, f. ςήσω, a. 2. ἔςην.

Ὑπεςειλάμην, a. 1. ind. m. verbi ὑποςέλλω, subduco. Th. ςέλλω.

Ὑπέςη, pollicetur; et in 1. pl. ὑπέςημεν, a. 2. verbi ὑφίςημι. Th. ἵςημι, sto.

Ὕπεςι, subest; 3. sing. præs. ind. verbi ὕπειμι, subsum. Th. εἰμὶ, sum.

Ὑπέςρεφε, avertebat: 3. sing. imperf. act. verbi ὑποςρέφω. Th. ςρέφω, verto, fut. ψω, aor. 1. ἔςρεψα, a. 2. ἔςρᾰφον.

Ὑπέςρεψεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Ὑπέσχε, sustinuit: 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ὑπέχω, sustineo. Th. ἔχω, habeo: f. ἕξω, a. 2. ἔσχον, ες, ε.

Ὑπέσχετο, promisit; 3. sing. a. 2. m. verbi ὑπισχνέομαι, -οῦμαι, promitto; fut. m. ὑποσχήσομαι, p. pass. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑπεσχόμην.

Ὑπέσχημαι, pollicitus sum; perf. pass. verbi ὑπισχνέομαι, vide mox suprà.

Ὑπετάγησαν, 3. pl. a. 2. ind. pass. verbi ὑποτάσσω, subjicio, quod vide.

Ὑπέταξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusd.

Ὑπεύθῡνος, ου, ὁ ϗ ἡ, obnoxius reddendæ rationi; reus, nocens: qui scil. ὑπ' εὐθύνῃ, ut regatur ab alio, cui rationem reddere cogatur: ex ὑπὸ, et εὐθύνη, inquisitio in eos à quibus magistratus gesti rationem deposcit. Th. εὐθὺς, rectus.

Ὑπευνηθεῖσ', congressa: pro ὑπευνηθεῖσα, a. 1. part. pass. f. g. ab ὑπευνάω, quod ab εὐνάω, sopio; f. ήσω. Th. εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Ὑπέφθην, aor. 2. verbi ὑποφθάνω, prævenio. Th. φθάνω, idem. f. φθάσω, a. 2. ἔφθην, à φθῆμι, aor. 2. part. m. φθάμενος.

Ὑπέχω, suppono, submitto; sustineo; subeo: cum acc. f. ὑφέξω, aor. 2. ind. ὑπέσχον, ες, ε, præs. part. ὑπέχων, ουσα, ον. Th. ἔχω, habeo.

Ὑπήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, obediens: ab ὑπακούω, obedio. Th. ἀκούω, audio; f. σω, p. ἤκουκα, p. m. ἤκοα, et Att. ἀκήκοα.

Ὑπήκουον, imperf. act. verbi ὑπακούω, obedio, f. σω, a. 1. ὑπήκουσα, ας, ε, et in 2. pl. ὑπηκούσατε, ab eod. verbo.

Ὑπηκούσατε, 2. pl. ὑπήκουσε, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὑπήνεικαν, subduxerunt: Poët. pro ὑπήνεγκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὑποφέρω, subduco. Th. φέρω, fero, a. 1. ἤνεικα, pro ἤνεγκα.

Ὑπηνέμιος, ου, qui est sub vento positus. Th. ἄνεμος, ventus. Poët. ἤνεμος.

ὙΠΗ'ΝΗ, ης, ἡ, barba, pili circa labia.

Ὑπηνήτης, ου, ὁ, juvenis, pubescens: à præced.

Ὑπήντησα, ας, ε, et in 3. pl. ὑπήν

τησαν, a. 1. ind. act. verbi ὑπαντάω, *occuro*, fut. ήσω, p. ὑπήντηκα, quod vide.

Ὑπηντίασε, *obviàm processit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὑπαντιάω.

Ὑπηργμένος, η, ον, *qui fuit*; perf. part. pass. verbi ὑπάρχω, *sum*; f. ξω, p. pass. ὑπῆργμαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, *initium*.

Ὑπηρεσία, ας, ἡ, *ministerium*: ab ἐρεσία, seu εἰρεσία, *remigatio*. Th. ἐρέσσω, vel -ττω, *remigo*; f. ἐρέσω, p. ἤρεκα, p. pass. ἤρεμαι, σαι, ται.

Ὑπηρετεῖτο, 3. sing. imperf. pass. ab

Ὑπηρετέω, -ῶ, *servio, ministro*: cum dat. f. ήσω, p. ὑπηρέτηκα, a. 1. ὑπηρέτησα· ab ὑπηρέτης.

Ὑπηρέτημα, et ὑπηρέτησις, *ministerium*: à præced.

Ὑπηρέτης, ου, ὁ, propriè *remex*; sed per Synec. speciei, *quilibet minister, famulus*: ex ὑπὸ, et ἐρέτης, ου, ὁ, *remex*. Th. ἐρέσσω, vel -ττω.

Ὑπηρετησάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ὑπηρετέω, quod vide.

Ὑπηρετικὸς, ἡ, ὸν, *servilis, ministerialis*.

Ὑπῆρμαι, perf. pass. verbi ὑπαίρω, *attolo*: quod ex ὑπὸ, et αἴρω, *tollo*; f. ἀρῶ, p. ἦρκα, a. 1. ἦρα, a. 1. pass. ἤρθην.

Ὑπῆρξα, *exstiti*: aor. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, *sum*; fut. ξω, p. ὑπῆρχα. Th. ἀρχὴ, *initium*.

Ὑπῆρχα, ας, ε, *exstiti*: perf. ind. act. et

Ὑπῆρχον, ες, ε, imperf. verbi ὑπάρχω. Vide in ὑπῆρξα.

Ὑπῆσαν, *prominebant*: 3. pl. imperf. verbi ὕπειμι, *subsum*. Th. εἰμὶ, *sum*.

Ὑπήσειν, Ion. pro ὑφήσειν, fut. 1. ind. ab ὑφίημι, *submitto*. Th. ἵημι, *mitto*; f. ἥσω.

Ὑπίεσθαι, Ion. pro ὑφίεσθαι, *remittere*; ab eod. Th.

Ὑπίλλω, *claudo*: ab ἴλλω, *claudo, stringo, oculis conniveo*. Th. ἴλλος, ὁ, *oculus*.

Ὑπίστασθαι, Ion. pro ὑφίστασθαι, *subsidere, subesse*. Th. ἵστημι, *sto*.

Ὑπισχνέομαι, -οῦμαι, *polliceor, promitto*; fut. m. ὑποσχήσομαι, p. pass. ὑπέσχημαι, a. 1. ὑπεσχήθην, a. 2. m. ὑπεσχόμην· ab ὑπίσχομαι.

Ὑπίσχομαι, *polliceor, promitto*; ex ὑπὸ, et ἴσχω.

Ὑπνάλεος, έα, εον, *somno gravatus*; *somnolentus*. Th. ὕπνος.

Ὑπνάω, *dormio, somnum capio*: ab ὕπνος.

*Ὑπνομάχεω, -ῶ, *cum somno pugno*. Xen. Cyropæd. II. ex ὕπνος, et μάχομαι.

ὙΠΝΟΣ, ου, ὁ, *SOMNUS*: quasi ab ὑποπνέειν, *leniter spirare*.

Ὑπνοῦντα, acc. sing. præs. part. act. verbi ὑπνόω, *sopio*: à præced.

Ὑπνόω, *dormio*; item *somnum affero, somnum concilio*: ab eod. Th.

Ὕπνω, Dor. pro ὕπνου, *somni*, gen. sing. ab ὕπνος.

Ὑπνώοντας, Ion. et Poët. pro ὑπνῶντας, acc. pl. part. præs. verbi ὑπνόω, *dormio*: ab eod. Th.

ὙΠΟ', (Poët. ὑπαὶ) præp. cum gen. junctum verbis passivis et neutris, *à, ab, ex, præ, per*. Cum dat. *SUB, in, cum, ad, auspicio, ductu, comite*. Cum acc. *sub*, de loco et tempore; *ad*, de loco. Ὑπὸ τὶ, *quodammodo, aliquantenus*. In compositis sæpè significat πρὸ, *ante præ*; *minuit* item *significatum*.

Ὑποβαίνω, *subeo*; *inferior sum*; *progredior*. Th. βαίνω, *eo*; fut. m. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Ὑποβάλλω, *subjicio, suppono*; *suggero, moneo*; *objicio*; *spurium pro genuino, falsum pro vero, vendito*: f. ἄλῶ, p. ὑποβέβληκα, a. 2. ὑπέβαλον. Th. βάλλω.

Ὑποβὰς, ᾶσα, ὰν, a. 2. part. act. verbi ὑποβαίνω.

*Ὑποβασὶς, έος, *decrementum*: item *basis*: ab eod.

Ὑποβλέπω, *dejectis oculis aspicio*; *limis intueor*; *suspicor*; *contemno*. Th. βλέπω, *video*, f. ψω.

Ὑποβλήδην, adv. *subjiciendo*, vel *interpellato sermone, excipiendo verba dicentis nondum finitâ oratione*: ab ὑποβάλλω.

Ὑπόβλητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subornatus*, Jos. Bell. Jud. v. 10. 4. ab eod.

Ὑποβολὴ, ῆς, ἡ, *subjectio, culcitra, cujusque generis*; *subjectio rei falsæ pro verâ*; *admonitio*; *sermonis interpellatio*; *alternatio*, ἐξ ὑποβολῆς, *per vices*; *insidiæ occultæ*; Figura rhetorica, quâ, *quæ pro adversario dici possunt, breviter proposita, breviter confutantur*: ab eod.

Ὑποβρυχέα, acc. sing. ab

Ὑποβρύχης, έος, ὁ ϗ ἡ, *aquis submersus*: à βρέχω, *madefacio*.

Ὑπόγαιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subterraneus*. Th. γαῖα.

*Ὑπογάμιος, ία, ιον, *sub nuptiis jam insecuturis*: ἀδίκημα ὑπογάμιον. Philo de certis legg. ad Decal. pertinent. p. 787. *injustitia sponsæ ante nuptias ab alio vitiatæ*.

Ὑπογάστριον, *subventrale*. Th. γαστὴρ, *venter*.

Ὑπογραμμὸς, οῦ, ὁ, *exemplar*: ab ὑπογράφω, *scribo*; fut. ψω, p. pass. γέγραμμαι.

*Ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, *descriptio*: ab

Ὑπογράφω, *subscribo*; *describo breviter*; *delineo*: *dictata alicujus excipio*; *præscribo, doceo scribere*; *probo me*; *tacitè indico*: f. ψω, p. pass. ὑπογέγραμμαι· ex ὑπὸ, et γράφω.

Ὑπόγυιον, et ὑπόγυον, adv. *nuper, ex tempore*: ἐξ ὑπογυίου, *subitò*: ὑπογυίως, *nuper*. Th. γυῖον, ου, τὸ, *membrum*: pl. γυῖα, *pedes*.

Ὑπόγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, et ὑπόγυος, *qui jam quasi in manibus est, instans*; item *recens*. Vide præced.

Ὑπόδδεισας, a. 1. part. act. gem. δ, verbi ὑποδείδω.

Ὑποδέδεκται, 3. sing. p. pass. verbi ὑποδέχομαι, *excipio*.

Ὑποδεδεμένους, acc. pl. p. pass. verbi ὑποδέω, *subligo*.

Ὑποδεὴς, *timidus, humilis*: ὑποδεέστερος, *inferior*: ex ὑπὸ, et δέος, εος, τὸ, *metus*. Th. δείδω, *timeo*.

Ὑπόδειγμα, ατος, τὸ, *exemplum, exemplar*: ὑποδείκνυμι, *indico*.

Ὑποδείδω, *subvereor, aliquantulùm metuo*; item simp. *metuo*. Th. δείδω, f. σω, *timeo*.

Ὑποδείκνυ, per Apoc. pro ὑποδείκνυσι, 3. sing. præs. ind. act. Sunt qui velint esse præs. imperat. ab

Ὑποδείκνυμι, *præmonstro, indico*: fut. δείξω, a. 1. ὑπέδειξα, p. χα, perf. pass. -δέδειγμαι, ξαι, κται. Th. δείκνυμι, seu δεικνύω, *ostendo*, f. ξω.

Ὑποδειμαίνω. Vide δειμαίνω, *timeo*. Th. δείδω, idem.

Ὑποδεῖξαι, a. 1. inf. act. ὑποδείξῃ, 3. sing. a. 1. sub. et

Ὑποδείξας, αντος, a. 1. part. act. verbi ὑποδείκνυμι.

Ὑποδείξω, fut. 1. ind. act. ejusd. verbi.

Ὑποδέκεσθαι, Ion. pro ὑποδέχεσθαι, *suscipere*. Vide ὑποδέχομαι.

Ὑποδέξαι, Ion. pro ὑποδεῖξαι, q.v. Sic ὑποδέξω, pro -είξω.

Ὑποδεξία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *apparatus quo quis excipitur*; *commoditas excipiendi*: ab ὑποδέχομαι, *excipio*. Th. δέχομαι, *capio*; f. m. ξομαι.

Ὑποδεξίη, ης, ἡ, *susceptio*, Ion pro præced.

Ὑποδέξιος, ία, ιον, *susceptor, capax, opportunus*: ab

Ὑποδέχομαι, *excipio*; *probo*; *promitto*: fut. m. δέξομαι, p. pass. δέδεγμαι, a. 1. m. ὑπεδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, *capio*.

Ὑποδέω, *subligo, sub pedibus talaria ligo, calceo*: fut. ήσω, p. δέδεκα, et -ηκα, præs. pass. ὑποδέομαι, *calceor*, vel *calceo me*: p. pass. -δέδεμαι, perf. part. -δεδεμένος, η, ον, a. 1. m. ὑπεδησάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. m. ὑπόδησαι· ex ὑπὸ, et δέω, *ligo*.

Ὑπόδημα, ατος, τὸ, *calceamentum, solea*: à præced. verbo.

Ὑπόδησαι, a. 1. imperat. m. verbi ὑποδέω, *subligo*.

*Ὑποδιαφθείρω, *corrumpo*.

Ὑποδιδάσκω, *subdoceo*, f. -δάξω, p. ὑποδεδίδαχα. Th. διδάσκω, *doceo*.

Ὑπόδικος, ου, ὁ ϗ ἡ, *obnoxius, -a*: cum dat. qu. d. ὁ ὑπὸ δίκῃ, scil. ὢν, *qui subest pœnæ*.

Ὑποδμηθεῖσα, *subjugata*: aor. 1 part. pass. f. g. verbi ὑποδμάομαι f. m. ήσομαι, p. pass. δέδμημαι, a. 1 pass. ὑπεδμήθην· ex ὑπὸ, et δαμάω, *domo*, per Syncop. δμάω.

Ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, *exceptio, receptaculum*; *convivium*; *favor in causâ alicujus, approbatio, fides, quæ*, v. gr. *historico tribuitur*: ab ὑποδέχομαι. Th. δέχομαι. *capio*.

Ὑπόδρα, adv. *torvè*, quasi ὑπόρα, ab ὑφοράω, *torvè aspicio*, per Epenth. τοῦ δ. Th. ὁράω, vel ut alii volunt δέρκω, *video*.

Ὑποδραμὼν, όντος, a. 2. part. act. verbi ὑποτρέχω. Th. τρέχω, *curro*; f. θρέξω, a. 2. ἔδραμον.

'Υποδράω, *famulor, inservior.* Th. δράω, -ῶ, *facio.*

'Υποδρήσειν, fut. 1. infin. act. à præced.

'Υποδρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *famulus, minister:* à δρηστὴρ, idem, Ion. pro δραστήρ.

'Υπόδροσος, ου, ὁ, ϗ ἡ, *subroscidus.* Th. δρόσος, *ros.*

'Υποδρώωσι, *inserviunt:* Poët. pro ὑποδρῶσι, 3. pl. præs. ind. verbi ὑποδράω.

'Υποδύσαι, *suscipere,* a. 1. inf. act. verbi ὑποδύω, *subeo.*

'Υποδύτης, ου, ὁ, *subucula, vestis interior:* ab

'Υποδύω, *subeo; clàm ingredior; suscipio.* Th. δύω, *subeo.*

'Υποείκω, Poët. pro ὑπείκω, *assimulo, morem gero, cedo.* Th. εἴκω, *cedo.*

'Υποεργὸς, Poët. pro ὑπουργὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, *adjutor, minister.* Th. ἔργον, ου, τὸ, *opus.*

'Υποζάκορος, ου, ὁ ϗ ἡ, *æditui famulus:* ex ὑπὸ, et ζα, intensiva partic. et κορέω, *verro, purgo.*

'Υποζεύγνυμι, vel -ύω, *subjugo, subjicio.* Th. ζεύγνυμι, *jungo,* fut, ξω.

'Υποζύγιον, τὸ, *jumentum subjuge, asina subjugis:* à seq.

'Υποζύγιος, et ὑπόζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subjugis:* ex ὑπὸ, ζυγὸς, *jugum.*

'Υποζώννυμι, *succingo:* præs. part. ὑποζωννὺς, ύντος, in f. g. ῦσα, in neut. ῦν, ύντος, f. ζώσω, p. ἔζωκα· ex ὑπὸ, et ζωννύω, vel ζώννυμι, *cingo.*

'Υπόθεμα, ατος, τὸ, *quod supponitur, fundamentum:* ab ὑποτίθημι.

'Υποθερμαίνω, *subcalefacio,* et ὑποθερμαίνομαι, *incalesco:* à θερμαίνω, id. q. Th. θέρω, *calefacio.*

'Υπόθεσθαι, a. 2. inf. m. à verbo ὑποτίθημι, *suppono.* Th. τίθημι, *pono,* a. 2. m. ἐθέμεν, σο, το.

'Υπόθεσις, εως, ἡ, *fundamentum, basis alicui rei subjecta; suppositio; quæstio proposita; legis casus; argumentum, de quo agitur; conditio, sors; institutum, consilium; causa,* v. gr. δέους, *timoris; præceptum; opinio:* ab eod.

'Υπόθευ, *suggere: da consilium:* a. 2. imperat. m. Dor. pro ὑπόθεσο, Ion. -εο, Att. -ου verbi ὑποτίθημι.

'Υποθεύσομαι, f. 1. m. verbi

'Υποθέω, *cursu subeo.* Vide θέω, *curro.*

'Υποθῆκαι, αἱ, *præcepta, admonitiones:* ab

'Υποθήκη, ης, ἡ, *suppositio; argumentum;* [* *pignus,* quod tam de *rebus immobilibus* quam *mobilibus* dicitur. Salm. de modo usur. p. 595.] ab ὑποτίθημι, *suppono.* Th. τίθημι.

'Υποθημοσύνη, ης, ἡ, *præceptum, admonitio:* ab eod.

'Υποθήσομαι, *præcepta dabo;* fut. 1. m. à ὑποτίθημι.

'Υποθραύω, *leviter saucio.* Vide θραύω, *ferio.*

'Υποθυμάδες, ων, αἱ, Alcæus. Scribitur et ὑποθυμιάδες. Vide ὑποθυμίδες.

'Υποθυμιάομαι, -ῶμαι, præs. pass. et ὑποθυμιώμενος, η, ον, *suffitus,* præs. part. pass. ab

'Υποθυμιάω, *suffio, odores incendo:* ex ὑπὸ, et θυμιάω, *suffio.*

'Υποθυμίδες, vel ὑποθυμιάδες, *coronæ de cervice pensiles:* à præc.

'Υποθωπεύω, *adulor, sublandior:* ex ὑπὸ, et θωπεύω, idem quod θώπτω, *assentior.*

'Υποιστέον, *ferre oportet, subeundum:* verbale ab ὑποφέρω, *suffero.* Th. φέρω, *fero:* f. οἴσω, a. 1. ἤνεγκα.

* 'Υποκαθίημι, *demitto, insidior.*

* 'Υποκαθίστημι, *substituo.*

'Υποκαίω, *succendo.* Th. καίω, *uro,* fut. καύσω.

'Υποκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui est sub corde.* Th. καρδία, *cor.*

'Υποκάτω, *sub:* præp. ex ὑπὸ, et κάτω, *deorsum.*

'Υποκάτωθεν, adv. *infernè.*

'Υπόκειμαι, σαι, ται, *subjaceo, subjectus sum, constituor:* præs. part. ὑποκείμενος, μένη, μενον, *subjectus, substratus:* f. 1. m. ὑποκείσομαι, η, εται. Th. κεῖμαι, *jaceo.*

'Υποκεντῶ, *suppungo pungo.* Th. κεντέω, *pungo.*

'Υποκινέω, *commoveo.* Th. κινέω, *moveo.*

'Υποκλέπτουσα, *abscondens:* præs. part. f. g. ab

'Υποκλέπτω, *suffuror:* item *occulo, prætexo, fallo, dissimulo.* Th. κλέπτω, *furor:* f. ψω, a. 2. ἔκλαπον, p. m. κέκλοπα.

'Υποκλινθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi ὑποκλίνω, *inclino.* Th. κλίνω, *reclino:* f. νῶ, p. κέκλικα.

'Υποκλινόμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

'Υποκλοπέω, -ῶ, idem quod ὑποκλέπτω, quod vide.

'Υποκλύζω, *subluo, proluo: inundo.* Th. κλύζω, *abluo.*

'Υπόκλυσις, εως, ἡ, *subluvies,* id est, *sordes quæ subtùs ex fundo luuntur:* à præced.

'Υποκοίλιον, ου, τὸ, *sumen subventrale:* qu. ὑπὸ κοιλίαν. Th. κοιλία, ας, ἡ, *venter.*

'Υποκόλπιος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui est in sinu.* Th. κόλπος, *sinus.*

'Υποκορίζομαι, *subblandiens diminutâ voce appello, blandis verbis compello: honestiori,* item *turpiori,* et *invidioso nomine appello:* ex ὑπὸ, et κορίζομαι.

'Υποκρέκειν, Poët. pro συμφωνεῖν, *succinere, congruere, convenire: sono similis esse:* ex ὑπὸ, et κρέκω, *pectine* seu *radio pulso.*

'Υποκρητηρίδιον, ου, τὸ, *basis crateris:* à κρήτηρ.

'Υποκρίνομαι, *simulo, fingo; respondeo; interpretor, explico,* seu *judicium fero;* f. m. κρινοῦμαι, perf. pass. κέκριμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ὑπεκρίθην, ης, η, a. 1. med. ὑπεκριψάμην, ω, ατο. Th. κρίνω, *judico.*

'Υπόκρισις, εως, ἡ, *simulatio;* Angl. HYPOCRISY; *histrionis gestus, personam alienam referens; pronuntiatio* seu *actio oratoris; responsio:* ab ὑποκρίνομαι, quod vide.

'Υποκριτὴς, οῦ, ὁ, *simulator;* Angl. HYPOCRITE; *histrio; interpres.* In voc. ὦ ὑποκριτά· ab ὑποκρίνομαι *simulo.*

'Υποκρέω, f. σω, *citharâ respondeo; obturbo, interpello, obloquor; asperè alloquor.* Th. κρέω.

'Υποκρύπτω, *occultè condo, clanculum repono;* item *dissimulo, celo, subticeo.* Th. κρύπτω, *abscondo,* f. ψω.

'Υπόκρυφα, Poët. pro ὑποκρύφως, ϗ λαθραίως, *clàm, occultè:* à præced.

'Υπόκυκλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *subtùs rotundus, aliquantùm rotundus.* Th. κύκλος, *circulus.*

* 'Υποκυμαίνω, *fluctuo;* λόγος ὑποκυμαίνων, *oratio turgida.*

'Υποκύομαι, f. ύσομαι, *gravida fio:* ex ὑπὸ et κύω.

'Υποκύπτω, *succumbo, submitto me alicui.* Th. κύπτω.

'Υποκυσσαμένη, ης, ἡ, *prægnans, gravida facta;* a. 1. part. m. (gem. σ, metri gratiâ) verbi ὑποκύομαι.

'Υπολάβῃς, 2. sing. a. 2. sub. et

'Υπολαβὼν, όντος, in f. g. ὑπολαβοῦσα, a. 2. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, quod. vide.

'Υπολαῒς, seu ὑπολωῒς, ίδος, ἡ, *curruca,* avis qu. ὑπὸ τοῦ λᾶας, id est, *sub lapidibus,* vermiculos inquirens.

'Υπολαμβάνω, *suscipio; excipio,* scil. *insidiis,* &c. undè et *surripio, respondeo, excipio impetum hostis irruentis,* &c. item *cohibeo, reprimo, suspicor, puto;* f. m. λήψομαι, p. ὑπείληφα, a. 2. ὑπέλαβον, ες, ε, *suscepi,* a. 2. part. ὑπολαβὼν, όντος, *excipiens,* seu *respondens.* Th. λαμβάνω, *capio.*

'Υπολαμπὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *sublucidus:* ab

'Υπολάμπω, *subluceo.* Th λάμπω, *luceo;* f. ψω.

'Υπόλειμμα, ατος, τὸ, *residuum, reliquiæ:* à p. pass. verbi

'Υπολείπω, *relinquo, reliquum facio; deficio.* In med. *non solvo totum quod debeo;* f. ψω, perf. ὑπολέλειφα, perf. pass. ὑπολέλειμμαι, a. 1. pass. ὑπελείφθην, *relictus sum;* p. med. ὑπολέλοιπα, a. 2. m. ὑπελιπόμην. Th. λείπω, *linquo.*

'Υπολειφθῆναι, a. 1. inf. pass. ὑπολειφθεὶς, έντος, a. 1. part. pass. verbi præced.

'Υπολέλειπτο, pro ὑπελέλειπτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὑπολείπω, *relinquo,* quod vide.

'Υπολευκαίνω, *album redde,* ὑπολευκαίνομαι, *albesco;* in 3. pl. m. ὑπολευκαίνονται· à λευκαίνω, *dealbo.* Th. λευκὸς, *albus.*

'Υπολήνιον, ου, τὸ, *vas, quod τῷ ληνῷ,* i. e. *torculari subjacet,* et in quod mustum expressum defluit; item *lacus in torculari:* ex ὑπὸ, *sub,* et ληνὸς, οῦ, ὁ, *lacus torcularii preli.*

'Υπόληψις, εως, ἡ, *susceptio, re-*

sponsio, suspicio; opinio: ab ὑπολαμβάνω, quod vide.

Ὑπολίζων, compar. *aliquantò minor:* ab ὀλίζων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *parvus, minor.* Th. ὀλίγος.

Ὑπολιμπάνω, *relinquo;* idem cum ὑπολείπω.

Ὑπολογίζομαι, f. m. ἴσομαι, *reputo; excuso, obsolvo;* item *imputo;* in *rationbius* est *deductionem facio;* dicitur de *personis quarum ratio habetur:* à λογίζω.

Ὑπόλοιπον, n. g. ab

Ὑπόλοιπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *reliquus, restans:* ab ὑπολείπω, quod vide.

Ὑπόλυσις, εως, ἡ, *solutio.*

Ὑπολύω, *subtèr solvo,* de calceis dict. item *solvo, libero.* Th. λύω. *solvo;* f. σω.

ΥΠΟΛΑΩΙ˜Σ, et ὑπολαῒς, *curruca,* avis. Vide ὑπολαΐς.

Ὑπομαζοὶ, ῶν, οἱ, *loca quæ sunt sub mammis:* à μαζὸς, ȣ, ὁ, *mamma.*

Ὑπόμαξον, a. 1. imperat. verbi ὑπομάσσω, vel -ττω, *subigo, agito;* f. ξω, p. χα. Th. μάσσω, idem.

Ὑπόμαργος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *subinsanus.* Th. μάργος, *insanus.*

Ὑπομάσχαλον, ȣ, τὸ, *lateralium,* Gloss. puto *laterale tegumentum* ὑπὸ μασχάλῃ.

Ὑπόμαυρος, *obscurus, sublucidus:* à μαυρὸς, per Aphær. pro ἀμαυρὸς, ȣ, *obscurus, qui non benè videtur.*

Ὑπομείνας, αντος, a. 1. part. act. et

Ὑπομεμνηκότα, acc. sing. p. part. act. ab ὑπομένω.

Ὑπομένω, *sustineo, tolero, exspecto, perfero,* cum acc. sine casu, *persevero,* f. μενῶ, p. μεμένηκα, p. part. act. μεμενηκὼς, ότος, a. 1. ind. act. ὑπέμεινα, *remansi;* item cum acc. *sustinui,* p. m. ὑπομέμονα. Th. μένω, *maneo.*

Ὑπομιμνάσκω, Dor. pro

Ὑπομιμνήσκω, *in memoriam revoco;* præs. imperat. μίμνησκε, έτω, *suggere,* 2. sing. præs. sub. μιμνήσκῃς, f. μνήσω, a. 1. ὑπέμνησα, ας, ε. a. 1. inf. act. μνῆσαι, perf. ind. act. μέμνηκα, perf. pass. μέμνημαι, σαι, ται, a. 1. ind. pass. ὑπεμνήσθην· ex ὑπὸ, et μιμνήσκω, idem quod Th. μνάομαι, *recordor, commemoro;* f. m. μνήσομαι.

Ὑπόμνημα, ἄτος, τὸ, *admonitio, monumentum:* à præced.

Ὑπομνηματίζω, *monumentis mando; commentor; peto, rogo;* f. ἴσω, p. -τικα, p. pass. -μάτισμαι. undè

Ὑπομνηματισμὸς, ȣ, ὁ, *decretum, commentum, commentarium.*

Ὑπομνηματογράφος, ȣ, ὁ, *commentariorum scriptor.*

Ὑπομνῆσαι, *in mentem revocare:* a. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, quod vide.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, *recordatio, commonefactio:* ab eod. verbo.

Ὑπομνήσω, f. 1. ind. act. ab eod. verbo.

Ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, *patientia, tolerantia, exspectatio:* ab ὑπομένω quod vide.

Ὑπόμυξις, τὸ μέσον τῶν μυκτήρων, *cartilago,* Gl. quia ὑπὸ μύξῃ.

* Ὑπονέμομαι, *depascor; defraudo, decipio:* ὥσπερ αἱ πονηραὶ μάντιες αἴθ' ὑπονέμονται γυναῖκας μωράς. Epicharmus Siculus apud Poll. ix. 82. à νέμω.

Ὑπονοέω, -ῶ, *suspicor, opinor,* imperf. act. ὑπενόεον, -ȣν, p. νενόηκα· ex ὑπὸ, et νοέω, *intelligo.* Th. νόος, -ȣς, ὁ, *mens, animus.*

Ὑπονόημα, ἄτος, τὸ, *conceptus, suspicio.*

Ὑπονοθεύω, *adultero, decipio.*

Ὑπόνοια, ας, ἡ, *suspicio.* Th. νόος.

Ὑπόνομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, propriè *occultè depascens, cuniculosus:* subst. *clouca, cuniculus:* ex ὑπὸ, et νέμω, *depasco.*

Ὑπονύσσω, *pungo, vexo,* f. ξω, p. ὑπονένυχα.

Ὑποπεπτηῶτες, p. part. act. nom. pl. verbi ὑποπτήσσω, quod à πτήσσω, *expavesco;* f. ξω, p. πέπτηχα, p. part. act. πεπτηχὼς, et per Crasin Ion. πεπτηὼς, ότος, et in pl. οἱ πεπτηότες, et Ecstasi Poëticâ πεπτηῶτες. Th. πτοέω, *terrefacio.*

Ὑπόπετρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *saxosus.* Th. πέτρα.

Ὑποπιέζω, *supprimo:* à πιέζω, *digitis premo, premo.*

* Ὑποπίνω, *subbibo,* i. e. *pluscu-lum* vel *largiùs bibo.*

Ὑποπίπτω, *decido, me submitto.* Th. πίπτω, *cado:* f. 2. m. πεσȣ̃μαι, p. act. πέπτωκα, a. 2. act. ἔπεσον.

Ὑπόπλἄκος, et ὑποπλάκιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *planitiei subjacens,* id est, *planus, campestris:* à πλὰξ, ακὸς, ἡ, *tabula, planities.* Th. πλατὺς, *latus.*

Ὑποπλέω, *subnavigo, sublego:* f. εύσω, a. 1. ὑπέπλευσα. Th. πλέω, *navigo:* f. εύσω.

Ὑποπνεύσαντος, gen. sing. a. 1. part. act. ab

Ὑποπνέω, *aliquantùm spiro, adspiro:* fut. εύσω, perf. ὑποπέπνευκα, a. 1. ὑπέπνευσα. Th. πνέω, *spiro.*

Ὑποπόδιον, ȣ, τὸ, *scabellum:* q. d. ὑπὸ τοῖς ποσὶ, *sub pedibus.* Th. πȣ̃ς, *pes.*

Ὑποποιέω, qu. dic. *sub me esse facio, acquiro, concilio:* à ποιέω, *facio.*

Ὑπόπορτις, εος, ἡ, *vacca vitulum habens: quæ liberos habet:* à πόρτις, εος, ἡ, *vitula.*

Ὑποπρήθω, *succendo.* Th. πρήθω, *incendo.*

Ὑπόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *alatus.* Th. πτέρον, *ala.*

Ὑποπτεύῃσι, Dor. pro ὑποπτεύει, *suspicatur,* 3. sing. præs. et

Ὑποπτεύοντες, nom. pl. part. præs. ab.

Ὑποπτεύω, *suspicor: observo:* ex ὑπὸ, et inusitat. ὀπτεύω, *inspicio.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὑποπτήσσω, f. ξω, *præ timore me submitto: formido:* à πτήσσω.

Ὑποπτὸς, *suspectus:* ab eod.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, *casus; humiliatio:* ab ὑποπίπτω.

Ὑποῤῥάπτω, *consuo, compono,* f. ψω, p. ὑπέῤῥἄφα.

Ὑπόῤῥῖνον, ȣ, τὸ, *barba quæ sub naribus nascitur:* Lat. *mustax.* Th. ῥὶν, ἡ, *nasus.*

* Ὑπόρχημα, ἄτος, τὸ, *cantilena, quæ saltantibus accinitur.* Hymni Apollinares sic dicti. Spanh. de Nummis, vol. ii. p. 523.

Ὑποσεισθεὶς, ἐντος, a. 1. part. pass. ab

Ὑποσείω, *succutio, concutio.* Th. σείω, *quatio, moveo.*

Ὑποσεύμενος, ȣ, *irruens:* præs pass. ab.

Ὑποσεύω, *irruo:* à σεύω, *agito* Th. σείω, idem.

Ὑποσημαίνω, *subsignifico, indico: præsignifico:* f. ἄνῶ, p. σεσήμαγκα.

* Ὑποσημειόω, ῶ, fut. ώσω, *notis excipio:* ex ὑπὸ, et σημειόω, *insignio.*

* Ὑποσημείωσις, εως, ἡ, *præcepta per notas ex ore docentis excerpta:* à p. pass. verbi præced.

Ὑποσκάπτω, *suffodio,* f. ψω, p. ὑπόσκἄφα.

Ὑποσκεδάζω, *dissipo.*

Ὑποσκελίζω, *supplanto; decipio:* f. ἴσω. Hinc

Ὑποσκέλισμα, ἄτος, τὸ, *ruina, lapsus.*

Ὑποσκελισμὸς, ȣ, ὁ, *supplantatio.*

Ὑποσπάω, *divello, subtraho,* f. ἄσω· à σπάω, *traho.*

Ὑποςαίην, ης, η, *permitterem:* a. 2. opt. act. et

Ὑποςὰς, άντος, a. 2. part. act. verbi ὑφίςημι, *subjicio, substituo.* Th. ἵςημι, *sto:* f. ςήσω, a. 2. ἔςην.

Ὑποςάσαντες, *supponentes:* Dor. pro ὑποςήσαντες, nom. pl. a. 1. part. ab. eod.

Ὑπόςἄσις, εως, ἡ, *subsistentia, res naturâ et reverâ subsistens, persona,* hoc est, ὑφιςάμενον νοερὸν, *res per se subsistens, intelligens: subjecta materia de quâ disseritur, hypothesis, principia:* item *propositio,* impr. ap. Diod. *opinio, certa persursio: fiducia, præsentia animi: sedimentum, fæces; insidiæ: statio militum:* ab ὑφίςαμαι, *subsisto:* ab eod. Th.

Ὑποςέλλω, *contraho, me recipio, seu præ metu subduco.* In med. *desero signa, seu partes reformido, refugio: aliquâ ex parte dissimulo,* imperf. ὑπέςελλον, ες, ε, fut. ςελῶ, perf. ὑπέςαλκα, a. 1. ὑπέςειλα, a. 1 ὑπεςειλάμην, ˙ω, ατο, a. 1. sub. m. ὑποςείλωμαι, ῃ, ηται, p. m. ὑπέςολα. Th. ςέλλω, *mitto.*

Ὑπόςημα, ἄτος, τὸ, *fulcrum:* et

Ὑποςῆναι, a. 2. infin. act. et

Ὑποςήσομαι, ῃ, εται, f. 1. m. verbi ὑφίςημι. Th. ἵςημι, *statuo* f. ςήσω.

Ὑποςήριγμα, ἄτος, τὸ, *fulcrum:* ab

Ὑποςηρίζω, *suffulcio,* f. ἴσω· ex ὑπὸ, et ςηρίζω, *statuo.*

Ὑποςήτω, *subjiciatur:* 3. sing.

a. 2. imperat. act. verbi ὑφίςημι.

'Υποςολὴ, ῆς, ἡ, *contractio animi, timiditas: fuga, desertio: dissimulatio, remissio in agendo*: ab ὑποςέλλω, quod vide.

'Υποςοναχίζω, *subingemisco*: à ςοναχίζω, idem quod *στένω, ingemisco*: qu. à Th. *ςενὸς, angustus.*

'Υποςράτηγος, ϐ, ὁ, *dux secundarum partium.*

'Υποςρέφω, *converto, reduco*: in med. *pedem refero, revertor, recido*: præs. imperat. ὑπόςρεφε, -έτω, imperf. ὑπέςρεφον, ες, ε, fut. ψω, a. 1. ὑπέςρεψα, ας, ε, a. 1. infin. act. ὑποςρέψαι, a. 1. part. act. ὑποςρέψας, ασα, αν. Th. *ςρέφω, verto.*

'Υποςροφὴ, ῆς, ἡ, *reditus, conversio*: ab ὑποςρέφω, quod vide.

'Υποςρωννύω, vel -ῦμι, *substerno*: imperf. ὑπεςρώννυον, ες, ε, ώσω, p. ὑπέςρωκα, a. 1. ὑπέςρωσα, part. præs. pass. ὑποςρωννύμενος, μένη, μενον, *substratus*: ex ὑπὸ, et ςρωννύω, idem quod Th. *ςορέω, sterno*: f. ἐσω.

'Υποςρώσας, αντος, a. 1. part. act verbi præced.

'Υποσχάζω, άσω, *subverto*: ex ὑπὸ, et σχάζω.

'Υποσχέθω, idem quod ὑπέχω, *porrigo, subtùs teneo*, &c. Th. ἔχω, *habeo.*

'Υπόσχεο, *promitte*: Ion. pro ὑπόσχϐ, a. 2. imperat. act. verbi ὑπισχνέομαι, *promitto*; f. m. ὑποσχήσομαι, p. pass. ὑπέσχημαι, a. 2. m. ὑπεσχόμην, quod ab ὑπίσχομαι, idem: hoc ab ὑπέχω, *suppono, sustineo.* Th. ἔχω, *habeo.*

'Υπόσχεσις, εως, ἡ, *promissio; significatio verbi*: ab ὑπίσχομαι.

'Υποσχήσομαι, f. 1. m. verbi ὑπισχνέομαι.

'Υποσχόμενος, *pollicitus*: a. 2. part. med. verbi ejusd.

'Υποσχὼν, *submittens*; a. 2. part. act. verbi ὑπέχω, quod vide. Th. ἔχω, *habeo*: a. 2. ἔσχον.

'Υποτάγὴ, ῆς, ἡ, *subjectio*: ab ὑποτάσσω, quod vide: sed

'Υποτάγῆ, 3. sing. a. 2. sub. pass. et

'Υποτάγηθι, a. 2. imperat. pass. et

'Υποταγήσομαι, fut. 2. pass. ab ὑποτάσσω, quod vide.

'Υποτάμειν, Ion. pro ὑποτέμνειν, *succidere.* Th. τέμνω.

'Υποταρτάριοι, *sub Tartarum detrusi.* Th. Τάρταρος, ϐ, ὁ, *Tartarus.*

'Υποτάσσω, vel -ττω, *certo ordine subjicio; subjungo, subigo, in potestatem redigo*; f. ξω, p. τέτᾰχα, a. 1. ὑπέταξα, a. 1. inf. act. τάξαι, a. 1. part. act. τάξας, αντος, præs. pass. -τάσσομαι, vel -ττομαι, *certo loco et ordine subjicior; pareo*; perf. pass. -τέταγμαι, ξαι, κται, *subjectus sum*; a. 2. ind. pass. ὑπετάγην, ης, η, a. 2. imperat. pass. τάγηθι, ήτω, et in 2. pl. τάγητε. *parete*, a. 2. sub. pass. ταγῶ, ῇς, ῇ, a. 2. part. pass. ταγεὶς, έντος, *subjectus*: f. 2. pass. ταγήσομαι, ῃ, εται, *subjiciar*; p. m. τέταγα, undè ὑποταγὴ, *subjectio.* Th. τάσσω, vel -ττω, *ordino.*

'Υποτείνω, f. ενῶ, *subtendo; suggero.* In med. *disputando interrogo, propono.* Th. τείνω.

'Υποτελέω, *persolvo tributum.* Th. τέλος, *vectigal.*

'Υποτέμνω, *succido, subtùs seco, præcido.* Th. τέμνω, *seco*: f. μῶ, a. 2. ἔτᾰμον, perf. τέτμηκα.

'Υποτίθημι, *suppono, subjicio; suppono*, i. e. *veluti principium pono; suppedito; pignori oppono; subjicio alterius potestati; propono, veluti spem.* In med. *moneo, edoceo; pono, censeo, decerno, propositum mihi habeo; hypothecam do; fingo*: f. θήσω, p. τέθεικα, a. 1. ὑπέθηκα, ας, ε, et in 3. pl. ὑπέθηκαν, præs. m. ὑποτίθεμαι, -σαι, -ται, [*pignori accipio.* Salm. de m. usur. p. 499.] præs. part. m. vel pass. τιθέμενος, -μένη, -μενον, a. 2. part. m. θέμενος. Th. τίθημι, *pono.*

'Υποτιμάω, *supra modum honoro; item litem mihi æstimo contra actorem*: ex ὑπὸ, et τιμάω, *honoro.* Th. τίω, idem.

'Υποτίτθιος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *qui adhuc à mamillâ pendet et lactat*: à τίτθος.

'Υποτοπέω, Ion. pro ὑποπτεύω, *suspicior.*

'Υποτρέχω, *infrà cursu deferor; cursu comprehendo; cursu suffugio, insinuo me*: f. θρέξω, a. 2. ὑπέδρᾰμον, ες, ε. Th. τρέχω, *curro.*

'Υποτρέω, *perterrefacio.* Th. τρέω, *tremo.*

'Υποτρομέω, *tremore succutior*: à τρομέω, *tremo.*

'Υπότροπος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *rediens, redux.* Th. τρέπω, *verto*; f. ψω, p. m. τέτροπα.

'Υποτρόχαλα, *rotundè*: à

'Υποτροχάω, idem quod ὑποτρέχω.

'Υποτυγχᾰνω, *appositè respondeo.* Th. τυγχάνω, *sum*; f. m. τεύξομαι, a. 2. ἔτῠχον.

'Υποτῠπόω, *delineo: repræsento*: ex ὑπὸ, et τυπόω, *figuro*, quod à τύπος, ϐ, ὁ, *figura.* Th. τύπτω, *verbero*; f. ψω, p. φα, p. m. τέτυπα.

'Υποτύπτω, *suffringo; eximo fundo.* Th. τύπτω.

'Υποτύπωσις, εως, ἡ, *rei alicujus informatio; exemplar*; Fig. Rhetorica, *quâ species rei audientibus vel legentibus accuratè exprimitur*: ab ὑποτυπόω.

'Υποτῠχῦσα, *quæ scitè respondit*: aor. 2. part. act. fem. g. ab ὑποτυγχάνω.

"Υπϐλος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *subdolus*, quasi *sub cicatrice latens*: ex ὑπὸ, et ϐλὴ, *cicatrix.*

'Υπϐράνιος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *qui sub cœlo est*; item *cœlestis.* Th. ϐρανὸς, ϐ, ὁ, *cœlum.*

'Υπϐργέω, -ῶ, *operam navo, adjuvo, inservio*: ab ὑπϐργός.

"Υπέργημα, ατος, τὸ, *ministerium*: à præced.

'Υπϐργὸς, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *adjutor, minister*: cujus ὑπ' ἄλλϐ ἔργον.

'Υποφαίνεσθαι, præs. infin. pass ab

'Υποφαίνομαι, *declaro, subostendo.* Th. φαίνω, *ostendo*; f. φανῶ, p. πέφαγκα.

'Υποφᾶτις, ιος, ἡ, Poët. et Dor. pro ὑποφῆτις, *subvates, vatis alicujus ministra; interpres, antistita*: vide in ὑποφήτης.

'Υπόφᾰσις, εως, ἡ, *cùm aliquid leviter apparet.* Th. φάω, *luceo.*

'Υποφέρω, *suffero, sustineo; aufero: subduco; submitto; exprobro.* In pass. *recedo, incedo; labor, ruo in deterius; non firmitèr sto: auferor; eximor, absum*: f -οίσω, a. 1. ὑπήνεγκα, a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, *fero.*

'Υποφήτης, ϐ, ὁ, *propheta*, vel *prophetæ minister: interpres, antistes oraculi*: à φημὶ, seu φάω, *dico.*

'Υποφθάμενος, *præveniens*: a. 2. part. m. verbi

'Υποφθᾶνω, *prævenio.* Th. φθάνω idem f. φθάσω, a. 2. ἔφθην.

'Υποφθὰς, aor. 2. part. act. verbi præced.

* 'Υποφοίνιον, ϐ, τὸ, *cædis præmium.* Aristid. vol. II. p. 436. et apud Suidam. à φόνος.

'Υπόφορος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *tributarius*: ab ὑποφέρω.

* 'Υποχαίρω, *supra modum gaudeo.*

'Υποχείριος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *in potestatem redactus*: ex ὑπὸ, et χεὶρ, ἡ, *manus.*

'Υπόχευμα, ατος, τὸ, *liquor, humor*: idem ac χυμός. Th. χέω, *fundo.*

* "Υποχος, *subjectus*; πάντα τοῖς Θεοῖς ὕποχα, *omnia Diis subjecta sunt.* Xenoph. de Cyri Exped. l. ii. p. 153. Hutch. 8vo. ex ὑπὸ, et ἔχω.

'Υπόχρεως, -ω, ὁ ᾗ ἡ, *debitor.* Th. χρέος.

'Υποχρίεσθαι, inf. pass. verbi

'Υποχρῖω, *lino, pingo*: à χρίω, idem.

'Υποχυτὴρ, ῆρος, ὁ, *vas quo lychno oleum adfundant*: à χύω, *fundo.*

'Υποχωρέω, *secedo, clàm me subduco*, fut. ήσω, p. κεχώρηκα, a. 1. ὑπεχώρησα, ας, ε. Th. χωρέω, *eo, accedo.*

'Υπόψαμμος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *aliquid arenæ habens mistum, arenosus.* Epith. *terræ.* Th. ψάμμος, *arena.*

'Υποψία, ας, ἡ, *suspicio; opinio*: gen. pl. -ψιῶν· à seq.

'Υπόψιος, ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *suspectus*: ex ὑπὸ, et ὄψις.

'Υπτιάζω, *resupino*: à

"ΥΠΤΙΟΣ, -ία, -ιον, *supinus, resupinus*: qu. ab ὑπό.

'Υπωλένιος, -ία, -ον, vel ϐ, ὁ ᾗ ἡ, *qui sub ulnis gestari solet.* Th. ὠλένη, ἡ, *ulna.*

'Υπώπια, scil. καθ', ab ὑπώπιον, *aspectus*: quasi d. *suboculare, pars quæ subjacet oculis*; item *sugillatio sub oculo orta ex ictu*: [* per

Metaph. *infamia.* Auli filius ita se gerit, ut ejus consulatus non consulatus sit, sed Magni nostri ὑπώπιον, Cic. ad Att. i. 20.] ab ὤψ, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὑπωπιάζω, *plagis contundo, domo, validis, ictibus subjicio reluctantem*; f. άσω. p. ὑπωπίακα· ab

Ὑπώπιον, ου, τὸ, vide ὑπώπια.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, *ima montis pars, pes montis*: ex ὑπὸ, et ὄρος, εος, τὸ, *mons*, Dor. ὦρος.

Ὑπωρόφιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui sub tecto,* seu *camerâ est, domesticus*: ex ὑπὸ, et ὀροφὴ, *contignatio.* Th. ἐρέφω, *tego, tecum impono.*

Ὗραξ, *SOREX; mus: à suillo* rostro ab ὗς, *sus, porcus.* Th. σῦς, idem.

Ὕριον, *favus; examinis opus*: ab

ΥΡΟΝ, ου, τὸ, *examen.*

Ὑῤῥὶς, *sporta*: ab εἴρω, quia aliquid à viminibus *nexum* seu *plexum*

Ὑῤῥισὸς, οῦ, ὁ, *vas viminium*: à præced.

Ὑρτὴρ, *ollæ operculum*: quia ollæ ἐνείρεται, *inseritur*: ab εἴρω, *insero.*

ΥΡΧΗ, ης, ἡ, *instrumentum, in quo nautæ onera bajulant; vas fictile*: Sed

Ὑρχὴ, ῆς, ἡ, *porca* seu *porcus fœmina.*

Ὗς, ὑὸς, ὁ ϗ ἡ, *sus, porcus, -a.* Th. σῦς, idem.

ΥΣΓΙΝΟΝ, ου, τὸ, *planta species.*

Ὕσδος, pro ὄζος, *ramus,* Sapph.

Ὕσδω, pro ὄσδω, id est, ὄζω, *oleo,* Æol. Sapph. carminibus.

Ὑσθῆναι, *pluviâ madefactum esse*: a. 1. inf. pass. ab ὕω, *pluo,* f. ὕσω, a. 1. pass.

Ὕσιον, ου, τὸ, *vimen*: quod ab ὕω, *pluo.*

Ὑσιοπλόκος, *victor*: à præced.

Ὕσκα, *lignum quo quid accenditur*: qu. fomes ignis.

ΥΣΜΙΝΗ, ης, ἡ, *pugna*: ab ὑπομένω, *sustineo.* Th. μένω, *mane.*

Ὑσμῖνι, pro ὑσμίνῃ, per Metaplasm. dat. sing. præced.

Ὕσπλαγξ, Dor. pro

Ὕσπληγξ, *scutica, quâ ὗες,* et alia animalia πλήσσονται· *sonus scuticæ vibratæ*: nominatim *id, quo cursoribus in stadio signum cursûs datur.* Tum *carceres,* unde dimissi incipiunt: item *laquei genus, quo aves capiuntur.*

Ὕσσακος, ὕσακος, vel ὗσαξ, *paxillus corneus.* Hesych. an ab

ΥΣΣΟΣ, οῦ, ὁ, *verutum, pilum.* [* *Romanorum legionum jaculum.*]

ΥΣΣΩΠΟΣ, ου, ἡ, *HYSSOPUS*, Angl. HYSSOP: dicitur et ὕσσωπον, ου, τὸ. Th. ὄπτομαι, *video.*

Ὕστατα, *postrema*; nom. pl. n. g. ab ὕστατος.

Ὑστάτιον, adv. *tandem, postremò*: ab

Ὑστάτιος, -ία, -ιον, idem quod

Ὕστατος, -άτη, -τον, *postremus, ultimus, novissimus, imus,* superl. ab ὕστερος, *posterior.*

Ὑστέρα, ας, ἡ, *vulva, uterus.*

Ὑστεραῖος, -αία, -αῖον, *postriduanus*: τῇ ὑστεραίᾳ, *postridiè.*

Ὑστερέω, -ῶ, *sum posterior; desum*: in 3. pl. ὑστεροῦσι, f. 1. ήσω, p. ὑστέρηκα, a. 1. ὑστέρησα, *defeci, inferior fui*; aor. 1. part. f. g. ὑστερήσασα, ης, ἡ, præs. pass. ὑστερέομαι, -οῦμαι, *deficior, destituor*: perf. pass. ὑστέρημαι, -σαι, -ται, a. 1. pass. ὑστερήθην. [* παιδὸς, ὑστερήσομαι, Eurip. Iph. in Aul. 1203. *privabor filiâ meâ.* At vero Attici dicunt στερήσομαι, ἀποστερήσομαι, quod ferè hic restituendum. Ὑστερεῖσθαι, τῆς δόξης, *defici gloriâ,* Rom. iii. 23. propriè dicitur de iis qui in cursûs certamine, deficientibus viribus, relinquuntur à tergo. Markland. ad locum Euripidis.] Th. ὕστερος, *posterior.*

Ὑστέρημα, ἄτος, τὸ, *penuria, defectus, inopia*; in pl. ὑστερήματα, -ων, τὰ, *reliquiæ*: à præced.

Ὑστέρησις, εως, ἡ, *inopia, egestas*: ab eod.

Ὑστερίζω, f. ίσω, idem cum ὑστερέω, *sum posterior*: item *tardo, cunctor, destituor, deficior, superor, vincor*: ab ὕστερος.

Ὕστερον, *post, postea, posteriori loco, seriùs, tardiùs, deinceps, posthac*: à seq.

ΥΣΤΕΡΟΣ, -έρα, -ερον, *posterior, serior; sequens, secundus; inferior posthabendus, proximè futurus* vel *venturus.*

Ὕστριξ, ἴχος, ἡ, *HYSTRIX, suis pilos, aut porcinas setas habens, erinacei genus*; est et *flagrum ex corio adhuc setis suis munito*; ex ὗς, et θρὶξ.

Ὕτνον, *tuber*: vide suprà ὕδνον.

Ὑφ', pro ὑπὸ, *sub,* &c.

Ὑφάγεο, Dor. pro ὑφηγοῦ, *clàm duc,* præs. imperat. m. ab ὑφηγέομαι. Th. ἡγέομαι, *duco.*

Ὑφαίνω, *texo; struo; solertèr excogito,* impr. *dolos*: imperf. ὕφαινον, ες, ε, f. ανῶ, perf. act. ὕφαγκα, perf. pass. ὕφαμμαι, et Att. ὕφασμαι. Th. ὑφάω.

* Ὑφαιρέω, *subtraho, aufero.* Th. αἱρέω, *capio,* f. ήσω, p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Ὑφαιρούμενος, præs. part. pass. verbi ὑφαιρέω.

Ὕφαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *sub mari latens, qui est intra mare.* Metaph. *subdolus*; ὕφαλις, sc. πέτρα, *petra,* vel *saxum latens,* nempè ὑφ' ἅλι, *sub mari.*

Ὑφάντης, ου, ὁ, *textor*: et

Ὑφαντὸς, ἡ, ὸν, *textus, a, um*: ab ὑφαίνω, *texo.* Th. ὑφάω, idem.

Ὑφάπτω, *accendo, succendo*; f. ψω, p. ὑφῆφα. Th. ἅπτω, *accendo.*

* Ὑφαρπάζω, *surripio*: ab ἁρπάζω.

Ὕφασμα, ἄτος, -ὸ, *textura, tela; opus injustum, rapina*: ab ὑφαίνω, *texo.*

ΥΦΑΩ, et -όω, *texo.*

ΥΦΕΑΡ, -έαρος, τὸ, *viscus,* ex abiete; quia potest salvâ arbore ὑφαιρεῖσθαι, *tolli.*

Ὑφεῖμαι, perf. pass. verbi ὑφίημι, *remitto.*

Ὑφειμένος, η, ον, perf. part. pass. ejusd. Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Ὑφεὶς, -εῖσα, -ὲν, a. 2. part. act ab ὑφίημι.

Ὑφελοίατο, Ion. pro ὑφέλοιντο, 3. pl. a. 2. opt. m. verbi ὑφαιρέω *aufero.* Th. αἱρέω, *capio,* f. ήσω p. ᾕρηκα, a. 2. εἷλον.

Ὑφελοῖσα, ας, ἁ, Dor. pro ὑφελοῦσα, ης, ἡ, *quæ substraxit* ac *evulsit,* a. 2. part. act. f. g. verbi præced.

Ὑφελόμενος, a. 2. part. m. ejusd.

Ὑφὲν, *simul,* ὑφ' ἕν, Gloss.

Ὑφέντες, *demittentes*: nom. pl. a. 2. part. ὑφεὶς, ab ὑφίημι, *demitto.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto.*

Ὑφέξει, 3. sing. f. 1. act. verbi ὑπέχω, *sustineo,* f. ὑφέξω, a. 2. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, *habeo.*

Ὕφεσθε, 2. pl. a. 2. m. verbi ὑφίημι, *demitto.* Th. ἵημι, seu ἕω, *mitto,* a. 2. m. ἕμην.

Ὑφὴ, ῆς, ἡ, *textura.* Th. ὑφάω.

Ὑφηγέομαι, -οῦμαι, *præeo, incipio*; item *hortor, suadeo; dicto; doceo; clàm duco.* Th. ἡγέομαι, *duco,* f. med. -ήσομαι, p. pass. ἥγημαι.

Ὑφῆκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὑφίημι.

Ὕφηνα, *texui,* a. 1. ind. act. et

Ὑφῆναι, a. 1. inf. act. et

Ὑφηνάμην, -ω, -ατο, a. 1. m. verbi ὑφαίνω, idem quod ὑφάω, *texo.*

Ὑφηνίοχος, ου, ὁ, *administer aurigæ, auriga*: ex ὑπὸ, et ἡνίοχος, ου, ὁ, *auriga*: quod ex ἡνία, ας, ἡ, *habena,* et ἔχω, *habeo.*

Ὑφῃρεῖτο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὑφαιρέω, *aufero,* f. ήσω, p. ὑφῄρηκα, a. 2. ὑφεῖλον. Th. αἱρέω, *capio.*

Ὑφήσσων, *aliquantò minor et junior*: ex ὑπὸ, et ἥττων vel ἥσσων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *minor.*

Ὑφήφασται, *subtextus est,* 3. sing. perf. pass. Att. redupl. verbi ὑφάω, *texo,* perf. act. ὕφακα, perf. pass. ὕφασμαι, et Att. redupl. ὑφήφασμαι, substituto η pro υ.

Ὑφίημι, f. ήσω, *submitto, demitto*: ὑφίμι, at ὑφίεμαι, *concedo, cedo*: ex ὑπὸ, et ἵημι *mitto.*

Ὑφίητι, Dor. pro ὑφίησι, 3. sing. præs. ind. verbi præced.

Ὑφίστημι, *suppono, substituo recipio*: *polliceor*: in aor. 2. et perf. neutralitèr dicitur *subeo, succedo, sustineo*: ὑφίσταμαι, *supponor, sufficior, excipio impetum, tolero*: est etiam in med. *subsideo, demergor, occultè sto, digredior, puto, polliceor, recipio*: ex ὑπὸ, et ἵστημι, *sto.*

Ὑφοράω, -ῶ, et ὑφοράομαι, -ῶμαι, *suspicor pectum habeo*: ex ὑπὸ, et ὁράω, *video.*

Ὑφορβὸς, οῦ, ὁ, idem quod συφορβὸς, *subulcus, qui sues pascit*: ex ὗς, et φέρβω, *pasco.*

Ὕφος, εος, τὸ, *tela, textura.* Th. ὑφάω.

Ὑφόωσιν, *texunt,* 3. pl. præs. ind. Poët. Pleonasmo pro φῶσιν, verbi ὑφάω, *texo.*

Ὑφάφαςαι, vide ὑφάφαςαι.

Ὑψαγόρας, ὁ, *altiloquus*, Poët. pro ὑψηγόρας.

Ὑψαυχεῖ, *inflat*, 3. sing. præs. ind. ab ὑψαυχέω.

Ὑψαυχενέω, -ῶ, f. ήσω, *cervicem effero: cervice erectâ incedo: superbus sum*: ab ὑψαύχην.

Ὑψαυχέω, idem: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, et αὐχέω, *glorior*.

Ὑψαύχην, -ενος, ὁ ϗ ἡ, *elatam cervicem habens: superbus, arrogans*: ex ὕψος, et αὐχήν.

Ὑψερεφὴς, et ὑψηρεφὴς, et ὑψιρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *altum tectum habens: altus*: ex ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*, ex ἐρέφω, *tego*.

Ὑψηγόρας, ου, ὁ, *altiloquus, grandiloquus* ex ὕψος, τὸ, *sublimitas*, et ἀγορὰ, ἡ, *oratio*.

Ὑψηλῆσι, *altis*: dat. pl. Ion. f. g. pro ὑψηλαῖς· ὑψηλός.

Ὑψηλοκάρδιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *arrogans*: q. d. ὑψηλῆς καρδίας, ὢν, *qui est altâ corde*.

Ὑψηλὸς, ή, ὸν, *altus, a, um: sublimis, -e*: hinc

Ὑψηλότερος, έρα, ερον, compar. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*

Ὑψηλοφρονέω, -ῶ, *animo efferor*; præs. imperat. ὑψηλοφρόνεε, -ει, είτω, είτω, fut. ήσω, p. ὑψηλοφρόνηκα· ab

Ὑψηλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui est mente elatâ*: ex ὑψηλὸς, *altus*, et φρὴν, ἡ, *mens*.

Ὑψηλῶς, *sublimè*: adv. ab ὑψηλὸς, q. v.

Ὑψήνωρ, ορος, *HYPSENIOR*: nomen propr.

Ὑψηρεφὴς, vide in ὑψερεφής.

Ὑψηχὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *altè sonans*; in plur. ὑψηχέες· ex ὕψι, et ἦχος, ου, ὁ, *sonus*.

Ὕψι, *altè*; adv. ab ὕψος, *altitudo*.

Ὑψίβατος, ου, ὁ ϗ ἡ, *altigradus, excelsus*: ex ὕψι, et βαίνω, *eo*.

Ὑψιβόας, nomen ranæ, ab *altâ* voce sic dictæ.

Ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ, *altitonans*: ex ὕψι, *altè*, (Th. ὕψος, *altitudo*,) et βρέμω, *resono*.

Ὑψίγυιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *alta membra habens; altus*: ex ὕψι, et γυῖον, τὸ, *membrum*.

Ὑψιδὴ, Poët. adv. pro ὑψοῦ, et ὑψόθι, *in alto, in sublimi*. Th. ὕψος, *altitudo*.

Ὑψίζυγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *altijugus; summus trutinator rerum humanarum; altus*: ex ὕψι, et ζυγὸς, *jugum*. Th. ζεύγνυμι, seu ζευγνύω, *jungo*.

Ὑψίθρονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui in alto solio sedet*: ex ὕψι, et θρόνος, ὁ, *solium*.

Ὑψίκομος, *altè comatus*: Epith. quercûs: ex ὕψι, *altè*, (quod ab ὕψος,) et κόμη, ης, ἡ, *coma*.

Ὑψίλοφος, ου, ὁ ϗ ἡ, Epith. *loci sublimis*; q. d. *qui cristam*, vel *verticem aut cacumen in alto habet*. Th. λόφος, *crista*, &c.

Ὑψιμέδοντος, gen. sing. ab

Ὑψιμέδων, οντος, *in alto regnans*: ex ὕψι, et μέδω, *impero*.

Ὑψινεφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *qui est in altis nubibus*. Epith. Jovis: ex ὕψι, et νέφος, εος, τὸ, *nubes*.

Ὑψίπεδος, ου, ὁ ϗ ἡ, *altum solum habens*: ex ὕψι, et πέδος, τὸ, *solum*.

Ὑψιπετᾶν, Dor. pro ὑψιπετῶν, *altivolantium*; gen. pl. ab ὑψιπέτης, *altivolans*.

Ὑψιπέτηλος, ου, ὁ ϗ ἡ, *folia in cacumine gerens, altus, excelsus*: ex ὕψι, et πέτηλον, *folium*, quod à πετάω, *pando*.

Ὑψιπέτης, ου, ὁ, *altivolans*: ex ὕψι, et πέτομαι, *volo, -as*. Est et

Ὑψιπετὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *ex alto lapsus*: ex ὕψι, et πίπτω, *cado*.

Ὑψίπους, οδος, ὁ ϗ ἡ, *altus*: ex ὕψι et πῦς, ποδὸς, ὁ, *pes*.

Ὑψιρεφὲς, n. g. ab

Ὑψιρεφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, vide in ὑψερεφής.

Ὕψιςος, ίςη, ιςον, *altissimus*: de Deo dicitur: ab ὕψι, adv. *in alto*, comp. ὑψίων, et ὑψίςερος, έρα, ερον, superl. ὕψιςος. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψιτένοντας, acc. pl. ab

Ὑψιτένων, *qui altâ cervice est*: ex ὕψι, *altè*, (Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*,) et τείνω, *tendo*.

Ὑψίφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *qui altum et elatum animum habet, superbus*: ex ὕψι, *altè*, et φρὴν, ἡ, *mens*.

Ὑψιχαίτης, ου, ὁ ϗ ἡ, *altè comatus*: ex ὕψι, *altè*, et χαίτη, ἡ, *coma*.

Ὑψόθεν, adv. *ex alto, desuper*: ab ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψόθι, adv. *in alto; in sublimi; supèr, suprà; altè, in altum*: ab eod.

Ὑψόροφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *altum tectum habens*: ex ὕψος, εος, τὸ, et ὄροφος, ου, ὁ, *tectum*. Th. ἐρέφω, *tego*.

ὝΨΟΣ, εος, τὸ, *altitudo, sublimitas; cacumen*: ἐξ ὕψυς, *ex alto*.

Ὑψόσε, adv. *in altum*: à præced.

Ὑψοῦ, adv. *altè, in altum*: et

Ὑψόω, *exalto, in altum tollo, extollo*; f. ώσω, p. ὕψωκα, a. 1. ὕψωσα, a. 1. sub. ὑψώσω, ῃς, ῃ, perf. pass. ὕψωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ὑψώθην, ης, η, et in 2. plur. ὑψώθητε, a. 1. sub. pass. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. ὑψωθῆναι, a. 1. part. pass. ὑψωθεὶς, εῖσα, ὲν, f. 1. ind. pass. ὑψωθήσομαι, ῃ, εται, ab eod. Th. ὕψος, εος, τὸ, *altitudo*.

Ὑψώθην, vide in præced.

Ὕψωμα, ἄτος, τὸ, *exaltatio, elevatio; altitudo, sublimitas; res alta, seu illustris*; dat. pl. ὑψώμασι· ab ὑψόω, q. v.

Ὑψώσας, ασα, αν, a. 1. part. act. verbi ὑψόω, *elevo, exalto*. Th. ὕψος.

Ὕψωσις, εως, ἡ, *elevatio, exaltatio*: ab ὑψόω.

ὝΩ, *pluo; irrigo, pluviâ perfundo*; præs. part. ὕων, f. ὕσω, p. ὗκα· qu. à χύω, *fundo*.

Ὑώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *suillus, immundus, stupidus*: ab ὗς, *sus*. Th. σῦς.

Ὑωδία, ας, ἡ, *porcina insulsitas* vel *stupiditas, porcini mores*: à præced.

Φ.

Φ VIGESIMA prima, litera apud Græcos, in numeris *quingenta*, et cum lineolâ apposita (,φ) *quingenta millia* significat. Æol. pro ϑ utuntur ut φῆρες, pro ϑῆρες.

Φᾶ, *dixit*, Dor. pro φῆ, et hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, *dico*.

Φάανθεν, *visi sunt*, Poët. Pleonasm. pro φάνθεν, quod Ion. et Bœot. Sync. pro ἐφάνθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi φαίνω, *appareo, videor*; f. ανῶ, p. πέφαγκα, p. pass. πέφασμαι, a. 1. pass. ἐφάνθην, a. 2. pass. ἐφάνην.

Φαγέειν, Ion. pro φαγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φάγω, *comedo*.

Φάγαινα, et φαγέδαινα, ης, ἡ, *immodicus cibi appetitus*.

Φαγεῖν, a. 2. inf. act. verbi φάγω.

Φάγεσαι, pro φάγῃ, 2. sing. præs. m. φάγομαι, quod etiam pro f. 2. sumitur, verbi φάγω, q. v.

Φάγομαι, pro φαγῦμαι, f. 2. m. verbi ejusd.

Φάγος, ου, ὁ *edax, vorax*: à φάγω Sed

Φᾱγὸς, Dor. pro φηγὸς, ῦ, ἡ, *FAGUS*, arbor.

ΦΆΓΩ, seu φήγω, *edo, comedo*; f. 2. m. φάγομαι, σαι, ται, *edam*, pro φαγῦμαι, ῇ, εῖται, a. 2. act. ἔφαγον, ες, ε, a. 2. imperat. act. φάγε, έτω, a. 2. opt. φάγοιμι, οις, οι, a. 2. sub. φάγω, ῃς, ῃ, a. 2. infin. φαγεῖν, a. 2. part. φαγὼν, όντος.

Φάγωντι, Dor. pro

Φάγωσι, *vorent*, 3. pl. a. 2. sub. act. verbi φάγω, *edo*, a. 2. ἔφαγον.

Φάε, *lucebat*, Ion. pro ἔφαε, 3. sing. imperf. act. verbi φάω, *luceo*.

Φαέθων, οντος, *lucidus*. Solis Epithet. *stella Jovis*: à φάω, *splendeo*.

Φαείνει, *lucet*, 3. sing. præs. verbi φαείνω, idem quod. Th. φάω, *luceo*.

Φαεινόμενος, præs. part. m. verbi ejusd. et Th.

Φαεινὸς, ἡ, ὸν, *splendidus*; dat. sing. φαεινῷ. Th. φάω, *splendeo*.

Φαείνω, idem quod φάω, *luceo, fulgeo*.

Φαεννὰ νᾶσος, Dor. pro φαεννὴ νῆσος, *lucida insula*. Nam φαεννὸς, ῦ, Poët. et Argivâ dialecto, pro φαεινὸς, q. v. Hinc in compar. φαεννότερος, superl. φαεννότατος, *splendidior, splendidissimus*.

Φαεννὸς, ἡ, ὸν, *lucidus*: vide præc.

Φαεσίμβροτος, ὁ ϗ ἡ, *lucem hominibus afferens*: ex φάω, *luceo*, et βροτὸς, *mortalis*.

Φαεσφορία, ας, ἡ, *lux*: à

Φαεσφόρος, ου, ὁ, *Lucifer, lucem afferens*: ex φάος, εος, τὸ, *lumen*, (Th. φάω, *luceo*,) et φέρω, *fero*, p. m. πέφορα.

Φαζάλη, ης, ἡ, *morbus quidam qui mare Rubrum navigantibus accidit*.

Φάζω, *loquor*: à φάω· undè φημὶ, *dico*. Est et

Φάζω, *interficio*, ut σφάζω, etiam à φάω, idem.

Φάθι, *dic*, præs. imperat. à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φαίᾱκες, οἱ, *Phæaces*, populi.

Φαίαξιν, dat. pl. à præced.

Φαίδιμ', pro φαίδιμε, voc. sing. à φαίδῐμος.

Φαιδιμόεις, όεσσα, όεν, idem quod

Φαίδῐμος, ῡ, ὁ ϗ ἡ, *illustris*: à Th.

ΦΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *nitidus, splendidus; hilaris, alacer, faustus*; qu. à φάω, *luceo*.

Φαῖδρος, ου, ὁ, *PHÆDRUS*, fabularum scriptor; discipulus quoque Platonis.

Φαιδρότης, ητος, ἡ, *hilaritas, nitor vultûs; nitor*: et

Φαιδρόω, et φαιδρῦνω, *exhilaro; nitidum reddo*: à φαιδρός.

Φαιδρύνεσθαι, præs. inf. pass. à

Φαιδρῡνω, *hilaro; nitidum reddo*. Th. φαιδρὸς, *alacer*.

Φαίδων, ονος, ὁ, *PHÆDON*, nomen viri.

Φαίην, ης, præs. vel a. 2. opt. act. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην. Th. φάω, idem.

Φαίκανον, ου, τὸ, πήγανον, *ruta*.

* ΦΑΙ'ΚΑΣ, et ΦΑΙΚΑ'ΣΙΟΝ, ου, τὸ, *calceamenti genus*, quia φαικὸν, id est, *leve*.

Φαίκλη, vel φέκλη, ης, ἡ, *fæx, vini cocta*: à Lat. *fæcula*.

Φαικὸς, *splendidus; levis*: à φάω, *luceo*.

Φαιλόνης, vide φενόλης.

Φαῖμεν, φαῖτε, φαῖεν, pl. a. 2. opt. act. per Sync. Att. pro φαίημεν, ητε, ησαν, verbi φημὶ, *dico*, a. 2. ἔφην. Th. φάω.

Φαινᾰρέτης, ου, ὁ, *PHÆNARETES*, nomen propr.

Φαίνεθ', Ion. pro ἐφαίνετο, *apparebat*, 3. sing. imperf. m. verbi φαίνω, *appareo*, f. ανῶ, p. πέφαγκα.

Φαινέμεν, Ion. pro φαίνειν, præs. inf. à φαίνω, q. v.

Φαινέσκετο, Ion. pro ἐφαίνετο, 3. sing. imperf. m. verbi ejusd. nisi à φαινέσκομαι, derivari malis.

Φαίνεται, *apparet*, 3. sing. præs. m. et in 3. pl. φαίνονται, verbi φαίνομαι, seu φαίνω, *appareo*.

Φαίνετο, *apparebat*, 3. sing. imperf. m. Ion. verbi ejusd.

Φαίνοισα, *ostendens*, Dor. pro φαίνουσα, præs. part. f. g. à φαίνω.

Φαίνοιτ', pro φαίνοιτο, *appareat*, 3. sing. præs. opt. med. verbi ejusd.

Φαινόλης, ου, ὁ, *PENULA*: quia φαίνεται ὅλος. Alii deducunt Græcam vocem à Lat. Vide in φενόλης.

Φαινομένην, *apparentem*; accus. sing. f. g. præs. part. m. verbi φαίνω.

Φαινομένηφι, per Paragog. τοῦ φι, pro φαινομένῃ, dat. sing. f. g. præs. part. m. verbi ejusd.

Φαίνοπος, gen. sing. à Φαίνωψ.

ΦΑΙ'ΝΩ, *in lucem edo, ostendo*: [* *defero ad magistratum*, Isoc. c. Callim. p. 494. ed. Battie.] item *luceo, splendeo*; fut. φᾰνῶ, p. πέφαγκα, a 1. ἔφηνα, a. 2. ἔφᾰνον, ες, ε, præs m. φαίνομαι, *appareo, videor, luceo; deferor, accusor*; f. m. φανοῦμαι, perf. pass. πέφαμμαι, et Att. πέφασμαι, a. 2. ind. pass. φανῶ, ῇς, ῇ, fut. 2. pass. φανήσομαι, ῃ, εται.

Φαίνωψ, οπος, ὁ, *PHÆNOPS*, nomen propr.

ΦΑΙΟ'Σ, ὰ, ὸν, *fuscus, subniger*. Hinc Lat. *FŒDUS, a, um*,

Φαῖσος, ου, ὁ, nomen propr.

ΦΑ'ΚΕΛΛΟΣ, φάκελος, vel σφάκελλος, ου, ὁ, *fasciculus, FASCIS*.

ΦᾸΚΗ͂, vel φακὴ, ῆς, ἡ, *lens, lenticula*.

Φᾰκὸς, οῦ, ὁ, *lens cruda*: à φακῆ. Est et *vas, quo mortuorum cineres conduntur; nigra quædam oculi macula*.

Φάλα, vel φαλὰ, *ornamentum galeæ*: quia aliquid φαλὸν, *splendidum*. Angl. A FALAL.

Φάλαγγες, nom. pl. et in acc. pl. φάλαγγας· à

ΦᾸ'ΛΑΓΞ, αγγος, ἡ, *PHALANX*, genus aciei apud, Macedonas; *acies quævis; arenea quædam; φάλαγγες*, sunt item *ligna, quibus naves fulciuntur*.

ΦᾸ'ΛΑΙΝΑ, ης, ἡ, *cicindela*, quæ noctu lucernis advolat. Est et φάλαινα, *BALÆNA*.

ΦΑΛΑΚΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *calvus*, quia φαλὸν, id est, λευκὸν κάρα, habet, vel φαλὸν ἄκρον.

Φαλακρόω, *calvum facio*: à præc.

Φαλάκρωμα, ᾰτος, τὸ, *calvitium*: à præced.

Φαλανθὸς, *canus*: qu. à φαλὸς, *albus*.

Φᾰλᾰρα, τὰ, *PHALERÆ*: à φαλὸς, quia splendent.

Φάλᾰρις, ῐδος, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Od. I. p. 200. ver. 4. in voce Καυτήρ.

Φάλαρος, Poët. pro φαληρὸς, q. v.

Φαλὲκ, ὁ, nomen viri, indeclin. Hebr. *rivus*.

Φαληριάω, *albesco spumâ*: à φαληρὸς, *albus*. Th. φαλός.

Φᾰληρὸς, ρὰ, ρὸν *albus, spumens*: item subst. *ferrum galeæ*; et nomen propr. viri. Th. φαλός.

Φαλίπτω, *desipio*, qu. à φαλὸς, *canus*. Senectus extrema μωρά.

Φαλίσσομαι, *spumo*. Th. φαλός.

ΦΑΛΛΟ'Σ, οῦ, ὁ, *penis ligneus vel coriaceus*.

ΦᾸΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *splendidus; albus*: qu. à φάος, εος, τὸ, *lux*. Sed

ΦᾸ'ΛΟΣ, ου, ὁ, *conus, apex galeæ*.

Φαλῦνω, *splendidum reddo*: à φαλός.

Φαλύσσομαι, Hesych. καταῤῥήσσω, περιέρχομαι.

Φᾶμα, ας, ἁ, Dor. pro φήμη, ης, ἡ, *fama*.

Φαμὲν, *dicimus*, 1. pl. præs. ind. à φημὶ, *dico*. Th. φάω, idem.

Φάμενος, a. 2. part. m. verbi φημὶ, *dico*, a. 2. m. ἐφᾰμην. Th. φάω.

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, *dico*.

Φὰν, *dicebant*, Bœot. Sync. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. pl. imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, *dico*.

Φάναι, *dicere*, præs. inf. à φημί. Sed

Φᾶναι, *apparuisse*, a. 1. inf. act. verbi φαίνω, *appareo*, f. ανῶ.

Φανείην, ης, η, *apparuerim*, a. 2. opt. pass. et

Φανεὶς, ἑντος, in f. g. φανεῖσα, ης, ἡ, a. 2. part. pass. verbi φαίνω, *appareo*, f. ανῶ, p. πέφαγκα, perf. pass. πέφαμμαι, a. 2. pass. ἐφάνην, p. m. πέφηνα.

Φάνεν, *apparuerunt*, Æol. vel Bœot. pro ἐφάνησαν, 3. pl. a. 2. pass. verbi ejusd.

Φανερόμῑσος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui apertè odit*.

Φᾰνερὸς, ρὰ, ρὸν, *clarus, evidens, apertus, manifestus, illustris*. Th. φαίνω, *appareo*.

Φανεροφῖλος, ου, ὁ ϗ ὁ, *apertè amicus*.

Φᾰνερόω, *manifesto, declaro, clarum efficio, illustro, propalo*; f. ώσω, p. πεφανέρωκα, a. 1. imperat. φανέρωσον, άτω, præs. pass. φανερόομαι, οῦμαι, perf. pass. πεφανέρωμαι, σαι, ται, a. 1. pass. ἐφανερώθην· à φανερὸς, q. v

Φανερῶς, adv. à *manifestè*: à φανερός.

Φανέρωσις, εως, ἡ, *manifestatio*: à verbo φανερόω.

Φανερώτερα, *clariora*, nom. pl. n. g. compar. grad. à φανερὸς, q. vide.

Φάνεσκε, Ion. pro ἔφανε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi φαίνω.

Φάνη, Ion. pro ἐφάνη, *apparuit*, 3. sing. a. 2. ind. pass. Sed

Φανῇ, 3. sing. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, *appareo*.

Φανήῃ, *videatur*, Pleonasmo τοῦ η, pro φανῇ.

Φανήμεναι, *apparere*, Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. pass. verbi φαίνω, q. v.

Φανῆναι, vide in φανέμεναι.

Φανῇς, 2. sing. a. 2. sub. pass verbi φαίνω, q. v.

Φανήσεται, 3. sing. f. 2. pass. verbi ejusd.

Φανήτω, 3. sing. a. 2. imperat. pass. et

Φανθεὶς, a. 1. part. pass. à φαίνω, *appareo*, a. 1. pass. ἐφάνθην.

Φανοπεὺς, έως, ὁ, pro Πανοπεὺς, quod ab urbe Πανόπη, deductum.

Φᾱνὸς, οῦ, ὁ, *laterna, lucerna, fax*; item *sol*, et *luna*. Th. φαίνω, *luceo*, a. 2. ἔφᾰνον.

Φαντάζω, *apparere facio, ostendo*: φαντάζομαι, in med. *imaginem seu speciem in mente concipio*: *conspiciendum me præbeo*; in pass. *cernor; accusor, deferor*: f. άσω, p. πεφάντακα, præs. part. pass. n. g. φανταζόμενον, *visum, quod apparet*; perf. ind. pass. πεφάντασμαι, σαι. Th. φαίνω, *ostendo*.

Φαντασία, ας, ἡ, (1) *visum, visio, PHANTASIA, quod ad speciem modò fit*: dicitur etiam in bonam partem *de splendore, dignitate*; [* (2) *perceptio, cognitio, ostentatio, species*: οὕτως εἰς φαντασίαν ἐρχόμεθα, ὅτι. Arrian. Epict. l. iii

..... ita ad notitiam pervenimus quòd, &c. (3) διὸ φαντασίαν ἀγρίων ποιεῖ, quare speciem animalium ferorum præbent, Polyb. l. v. p. 911.] à φαντάζω.

Φαντασιοκοπέω, ῶ, f. ήσω, imaginationibus indulgeo, iisque inaniter me vexo: ex præced. et κόπος.

Φάντασμα, ἄτος, τὸ, visum, spectrum; ostentum, prodigium: à perf. pass. verbi φαντάζω.

Φαντὶ, Dor. pro φασὶ, dicunt: 3. pl. præs. ind. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φανῶσι, 3. pl. a. 2. sub. pass. verbi φαίνω, appareo, q. v.

Φάο, Ion. et Poët. pro ἔφασο, 2. sing. a. 2. m. verbi φημὶ, dico, a. 2. ἔφην, a. 2. m. ἐφάμην.

Φάος, εος, τὸ, lumen, lux, dies, solis ortus, diluculum; oculus, φάη, oculi; vita, salus; victoria, gaudium: à φάω, luceo.

ΦΆΡΑΓΞ, γγος, ἡ, barathrum, præcipitium, hiatus, vallis; quia in eâ φαίνεται, ῥῆγμα, apparet ruptura.

Φαραὼ, nomen regis, indecl. Hebr. quod interpret. Lat. vindex.

Φαρέεσσι, dat. pl. Ion. est Poët. et Φαρεῖ, dat. sing. à φᾶρος, εος, τὸ, q. v.

Φαρὲς, ὁ, nomen viri, indecl. Hebr. ruptura.

ΦΑΡΕ΄ΤΡΑ, ας, ἡ, PHARETRA: ex φέρω, et τρώω, quia fert vulnifica tela.

Φαρετρεὼν, ῶνος, ὁ, Poët. pro φαρέτρα, q. v.

Φαρὴ, ης, et Φαρὶς, ιος, ἡ, urbs Laconiæ.

ΦᾸΡῘΚΟ΄Ν, ου, τὸ, genus veneni.

Φαρισαῖος, ου, ὁ, Pharisæus, hoc est, interpretans. Hebr. Erant enim scripturæ interpres.

ΦΑΡΚΙ΄Σ, ἴδος, ἡ, ruga.

Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium; ipsa medicandi actio; ipsa medicamenta: Th. φαρμακόν.

Φαρμᾰκεὺς, έος, ὁ, veneficus, magus: et

Φαρμᾰκεύω, veneficio aut veneno utor, veneficio afficio, præstigiis utor: item conficio medicamenta, condio, tingo: et

Φαρμᾰκὶς, ἴδος, ἡ, venefica; et

Φαρμακόεις, όεσσα, όεν, medicamentarius; venenatus: omnia à

ΦΑ΄ΡΜᾸΚΟΝ, ου, τὸ, medicamentum, venenum, PHARMACUM: qu. φέρων ἄκος, vel ἄχος, remedium, vel dolorem adferens.

Φαρμακοπώλης, ου, ὁ, pharmacopola, medicamentorum venditor: ex præced. et πωλέω.

Φαρμᾰκὸς, ῦ, ὁ, veneficus, magus: et

Φαρμᾰκόω, f. ήσω, Poët. pharmaca seu medicamenta misceo: à φάρμακον.

Φαρμάσσω, et -ττω, veneno afficio; tingo, immergo ferrum in aquam frigidam: ab eod. Th.

ΦΑ˜ΡΟΣ, vel ΦᾸ΄ΡΟΣ, εος, τὸ, palla, pallium, vestis exterior, velum capitis: qu. à φέρω.

Φάρος, ου, ὁ, vel ἡ, turris maxima prope Alexandriam, navigantibus nocturno tempore lucem præbens; quævis turris ejusmodi. Insula olim Ægyptiaca, sed Strabonis ævo juncta continenti.

Φαρόω, seu ἀφαρόω, aro, Hesych. φάρος, ἄροσις; φαρῦν, ἀροτριᾶν.

Φάρσος, εος, τὸ, velum, involucrum; tractus, regio; pars, [* fragmentum, frustum rei alicujus; φάρσος βότρυος, pars quædam racemi. Phaneas in Epigr. ap. Reiskium. (2) Pinna sive penna; quicquid in modum alæ formatur. (3) Securis, ut Lat. bipennis de securi dicitur utrinque pinnosa. Toup. in Suid. voce.] Pluto à φᾶρος. Hinc

Φαρσοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, signifer, vexillarius: ex φάρσος, τὸ, q. vid. et φέρω.

ΦᾸ΄ΡΥΓΞ, υγγος, ὁ vel ἡ, guttur; fauces.

Φὰς, dicens: a. 2. part. act. à φημὶ, idem quod. φάω, dico.

Φάσγᾰνον, ου, τὸ, culter, ensis; qu. σφάγανον· à σφάζω, interficio.

Φᾶσε, dixit; Dor. et Ion. pro ἔφησε, 3. sing. a. 1. act. à φημὶ, dico.

Φασεῖς, dices; Dor. pro φήσεις, 2. sing. f. 1. verbi ejusd.

Φάσθαι, dixisse; aor. 2. inf. med. ab eod. verbo.

Φάσηλος, à Lat. phaselus, actuarium, à Phaselide Pamphyliæ oppido, ubi hoc navigii genus primò inventum fuisse traditur.

Φασὶ, inquiunt; 3. pl. præs. ind. Sed

Φᾶσι, dicentibus: dat. pl. a. 2. part. act. φὰς, άντος, verbi φημὶ, dico. Th. φάω.

Φασιᾱνὸς, ῦ, ὁ, PHASIANUS, avis; Angl. A PHEASANT: à Φάσις, fluvius Colchidis.

Φασὶν, aiunt; 3. pl. præs. ind. à φημὶ, dico. Sed

Φάσιν, acc. sing. à

Φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum, sententia, apophthegma, simplex affirmatio, propositio; rumor, fama: à φάω, dico. Est et φάσις, apparitio; Sic Luna habet multas phases seu apparitiones, modò falcata, modò gibbosa, &c. à φαίνω, appareo. Est et

Φάσις, εος, ἡ, fluvius Colchidis.

Φάσκε, dictitabat; 3. sing. imperf. Ion verbi φάσκω, pro φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φάσκονται, 3. pl. præs. pass. à

Φάσκω, dico, dictito. Vide in φάσκε.

Φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, dicam: f. 1. m. à φημὶ, dico.

Φάσσα, vel Att. -ττα, ης, ἡ, avis, columbini generis, palumbes.

Φασσαφόνος, ου, ὁ ϗ ἡ, occisor columbarum: ex φάσσα, columba, et φένω, occido, p. m. πέφονα.

Φασῶ, εῖς, εῖ, Dor. pro φήσω, εις, ει, f. 1. act. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φᾰτειὸς, ᾶ, ὸν, dicendus, nominandus: à

Φᾰτὴς, ῦ, ὁ, loquax; mendax: à φάω.

Φατὶ, Dor. pro φησὶ, quod vide.

Φατίζω, dico; rumorem spargo: à

Φάτις, ιος, ἡ, dictum sententia, oraculum, fama; gloria: à φάω, luceo, item dico.

ΦΑ΄ΤΝΗ, ης, ἡ, præsepe, stabulum: à φάγω, vel πάω, ibi enim pascitur jumentum; undè fortè Angl. FAT: est et laquear.

Φατνόω, -ῶ, ad præsepis modum fabricor; f. ώσω, p. pass. πεφάτνωμαι. Hinc

Φάτνωμα, ἄτος, τὸ, lacunar, foramen navis, per quod missilia, in adnavigantes emittuntur.

Φάτο, dixit; Ion. pro ἔφᾰτο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ dico, a. 2. ἔφην.

Φᾰτὸς, ἡ, ὸν, dicendus; celebris; cæsus: à φάω.

Φαύζω, frigo. Hesych.

Φαυλίζω, pro vili habeo, flocci facio; f. ίσω, p. pass. πεφαύλισμαι. Th. φαῦλος.

Φαύλισμα, ἄτος, τὸ, idem ac

Φαυλισμὸς, ῦ, ὁ, subsannatio, irrisio, contemptus: à perf. pass. verbi præced.

Φαυλιστρία, ας, ἡ, subsannatrix, contemptrix: ab eod. verbo.

ΦΑΥ˜ΛΟΣ, η, ον, Dor. φαῦρος, et Att. φλαῦρος, ρα, ρον, pravus, malus; VILIS, levis; in bonam partem facilis, simplex, mediocris, tenuis, opp. difficili, arguto, sumptuoso, &c. Hinc

Φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas, improbitas: à præced.

Φαυλοτάτης, gen. sing. f. g. superl. gr. à φαῦλος, compar. φαυλότερος, superl. φαυλότατος, pravissimus.

Φαύλως, adv. pravè; à præced. Th.

Φαῦρος, Dor. pro φαῦλος, q. v.

Φαυσίβροτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Solis Epith. παρὰ τὸ φαῦσιν, τυτέςι φῶς, τοῖς βροτοῖς φέρειν, quòd lucem mortalibus ferat Vel παρὰ τὸ φαύειν, ἤγυν φάειν ϗ λάμπειν τοῖς βροτοῖς, quod lucet mortalibus. Idem quod φαεσίμβροτος ab Homero vocatur.

Φαύσιγγες, vel φαύςιγγες, maculæ in tibiis ex igne contractæ: quia à φαύσει, ignis.

Φαῦσις, εως, ἡ, lux, splendor, ipsa lucendi actio; signum per ignes: à φάω, luceo.

Φαύω, luceo: à φάω, idem.

Φὰψ, φαβὸς, ἡ, avis è columbino genere: à φέβομαι, quia timida.

ΦΑ΄Ω, Poët. luceo, splendeo; item dico; item interficio.

Φέβεσθαι, fugere; præs. infin. m. à

ΦΕ΄ΒΟΜΑΙ, timeo, metuo; item fugio; p. m. πέφοβα.

Φεβώμεθα, fugiamus: 1. pl. præs. sub. med. verbi φέβομαι.

ΦΕ΄ΓΓΟΣ, εος, τὸ, splendor, lux, lumem: à φάω.

Φέγγω, f. ξω, splendorem præbeo illumino: à præced.

Φείδεο, parcas; præs. imperat. m. Ion. pro φείδου, verbi.
ΦΕΙ'ΔΟΜΑΙ, *parco, ignosco; parcè utor, abstineo,* cum gen. præs. inf. m. φείδεσθαι, f. m. φείσομαι, ῃ, εται, a. 1. m. ἐφεισάμην, ω, ατο, *peperci,* a. 1. sub. m. φείσωμαι, ῃ, ηται, præs. part. m. φειδόμενος.
Φειδομένως, *parcè;* adv. à præs. part. m. verbi præced.
Φειδὼ, όος, ἡ, *parsimonia:* à Th. φείδομαι.
Φειδωλὴ, ῆς, ἡ, idem: à seq.
Φειδωλὸς, ὴ, ὸν, et ȣ, ὁ ϗ ἡ, *parcus:* ab eod.
Φείσεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ejusd
Φεισμονὴ, ῆς, ἡ, *parsimonia; misericordia:* ab eod.
Φεισὼν, *Phison,* ita fluvius *Ganges* nominatur Hebr. ut aliqui volunt.
Φελγύνω, *nugor, desipio;* Puto à φαῦλον. Hesych.
ΦΕΛΛΕΥ'Σ, έως, ὁ, *locus petrosus Athenis; locus salebrosus* vel *lapidosus quivis.*
ΦΕΛΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, *cortex, suber.*
Φενακίζω, f. ίσω, *decipio, fallo;* à
ΦΕ'ΝΑΞ, ἄκος, ὁ, *impostor; derisor.*
Φενόλης, ȣ, ὁ, *penula:* [* *Librorum theca,* ut testatur Etymologicon magnum è Suidâ. Vid. Hieron. Quæst. ii. ad Damasum.] vox origine Lat.
ΦΕ'ΝΩ, *occido, interficio;* p. m. πέφονα.
Φεραὶ, ῶν, αἱ, urbs Thessaliæ.
Φεραῖος, adj. à præced.
Φερβέμεν, *pascere;* præs. infin. Ion. pro φέρβειν· et
Φέρβεσθαι, *alere, nutrire;* Att. pass. pro act. φέρβειν· et
ΦΕ'ΡΒΩ, *pasco; alo;* fut. ψω, p. φα, p. m. πέφορβα, qu. ex φέρω, et βίος.
Φέρε, *fer:* præs. imperat. act. à φέρω.
Φερέγγυος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *sponsor, fide dignus:* ex φέρω, et ἐγγύη, ἡ, *sponsio.*
Φέρεις, ει, 2. et 3. sing. præs. ind. verbi φέρω, *fero.*
Φέρεκλος, ȣ, ὁ, nomen proprium.
Φερεκύδης, ȣ, ὁ, præceptor Pythagoræ.
Φερέμεν, Ion. pro φέρειν, præs. infin. verbi præced.
Φερέοικος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *domiporta,* Epith. cochleæ: ex φέρω, et οἶκος, *domus.*
Φερέπονος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *laborum tolerans, ærumnas sustinens:* ex φέρω, et πόνος, ȣ, ὁ, *labor.* Th. πένομαι, *laboro:* p. m. πέπονα.
Φερέσβιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *almus:* ex φέρω, et βίος, ȣ, ὁ, *vita.*
Φερέσκον, imperf. act. Ion. pro ἔφερον, verbi φέρω, *fero.*
Φερεσσακέας, acc. pl. à
Φερεσσάκης, έος, ὁ ϗ ἡ, *scutifer, scutum ferens:* ex φέρω, et σάκος, εος, τὸ, *scutum.* Th. σάττω, *onero.*
Φέρετ', Ion. pro ἐφέρετο, 3. sing. imperf. pass. et
Φέρεται, 3. sing. præs. pass. verbi φέρω, quod vide.
Φέρετρον, ȣ, τὸ, *FERETRUM, capulum:* à φέρω.
Φέρῃ, *ferat,* 3. pers. sing. præs. sub. act. verbi præced.
Φέριςος, *optimus, validissimus,* superl. à φέρω, *fero.*
Φερνὴ, ῆς, ἡ, *dos quam uxor affert; verna:* à φέρω.
Φερνίζω, *doto,* f. ίσω, a. 1. ἐφέρνισα· à præced.
Φέροιεν, *gererent;* 3. pl. præs. opt. act. et
Φέροισα, ας, ἁ, Dor. pro φέρȣσα, *ferens:* præs. part. f. g. et
Φερόμεθεν, Æol. pro φερόμεθα, 1. plur. præs. ind. pass. et
Φερόμεσθα, Poët. pro φερόμεθα, 1. plur. præs. pass. et
Φέροντε, nom. dual. φέροντας, acc. pl. præs. part. act. et
Φέροντι, *ferunt;* Dor. pro φέρȣσι, 3. plur. pass. omnia à φέρω.
Φέρȣσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. ejusd. verbi. Est et nomen Nymphæ.
Φέρȣσιν, 3. pl. præs. ind. verbi φέρω.
Φερσεφόνα, ας, ἡ, *Proserpina:* Dor. et Æol. pro Περσεφόνη. Eadem et Περσεφόνεια dicitur, et Περσεφάσσα.
Φέρτατος, άτη, ατον, et φέρτιςος, *validissimus, robustissimus; præstantissimus:* superlat. à φέρω.
Φέρτε, per Sync. pro φέρετε, *ferte;* 2. plur. imperat. act. verbi φέρω.
Φέρτερος, έρα, ερον, propriè *qui plus portare potest; validior; robustior, potentior; præstantior, melior, utilior:* compar. à φέρω, *fero,* φέρτατος, superl. ἀγαθὸς, pos.
Φέρτιςος, vide in φέρτατος.
ΦΕ'ΡΩ, *FERO, porto; valeo, prosum ad aliquid; obtineo, consequor; persolvo, profero; aufero, confero;* item cum præpos. εἰς, vel ἐς, ἐπὶ, et πρὸς, *pertineo, tendo, perducor.* Tempora sumit ab antiquioribus οἴω, ἐνέγκω, ἐνείκω, et ἐνέχω· scil. ab Οἴω, f. οἴσω· ab Ἐνέγκω, a. 1. ἤνεγκα, pro ἤνεγξα, a. 2. ἤνεγκον· ab Ἐνείκω, a. 1. ἤνεικα, pro ἤνειξα, a. 2. ἤνεικον, a. 1. med. ἠνεικάμην, pro ἠνειξάμην, p. ἤνειχα, p. pass. ἤνειγμαι, a. 1. pass. ἠνείχθην· et ab Ἐνέχω, a. 2. ἤνεχον, Att ἐνήνεχον, p. ἤνεχα, Att. ἐνήνεχα, f. 1. pass. ἐνεχθήσομαι, p. pass. ἤνεγμαι, Att. ἐνήνεγμαι, a. 1. pass. ἠνέχθην, p. med. ἤνοχα, Att. ἐνήνοχα, imperf. ἔφερον, ες, ε, aor. 1. imperat. act. ἔνεγκον, άτω, a. 1. inf. act. ἐνέγκαι, a. 2. part. ἐνεγκὼν, ȣσα, ὸν, a. 1. inf. med. ἐνέγκασθαι. Hinc forsan Angl. TO BEAR.
Φέρων, ȣσα, ον, *ferens:* præs. part. verbi præced.
ΦΕΥ῀, *HEU, eheu, papæ:* qu. à φέβω, *turreo.* Est interjectio *rejicientis, lamentantis,* et *admirantis.*
Φεῦγον, Ion. pro ἔφευγον, imperf. ind. act. verbi φεύγω, *fugio,* quod vide.
Φεύγοντι, Dor. pro φεύγȣσι, *fugiunt:* 3. pl. præs. et
Φευγόντων, Att. pro φευγέτωσαν 3. plur. præs. imperat. act. et
Φεύγȣσαι, nom. pl. et φευγȣ́σης, gen. sing. præs. part. act. f. g. et
Φεύγȣσι, 3. pl. præs. ind. omnia à
ΦΕΥ'ΓΩ, *FUGIO; evado; declino; exsulo, verto solum; fugo, in fugam do; desero aliquem; reus sum, accusor:* fortè à φέβω, quasi φέγω) fut. ξω, fut. 1. med. φεύξομαι, a. 2. ind. act. ἔφῠγον, p. m. πέφευγα, pro πέφυγα, ας, ε. [* φεύγειν ἀσεβείας, ὑπὸ Μελίτȣ, Plat. Apol. Socr. § 24. *impietatis à Melito accusari.* φεύγω ἀπὸ τῆς κρίσεως, Matt. xxiii. 33. *absolvor,* vel *elabor ex judicio.*]
Φευκτέος, έα, έον, *fugiendus:* adj. verbale à præced.
Φευκτῶν, gen. plur. à
Φευκτὸς, ὴ, ὸν, *vitabilis; vitandus:* ab eodem.
Φεύξομαι, f. 1. m. et
Φευξῇ, *fugies:* 2. sing. fut. med. Dor. verbi φεύγω.
Φεύξῐμος, ὁ ϗ ἡ, *à quo fugiendum est; qui effugi potest; ad quem confugitur:* à
Φεῦξις, εως, ἡ, *fuga:* à φεύγω.
ΦΕ'ΨᾸΛΟΣ, ȣ, ὁ, *scintilla:* quasi φάος ψόλȣ, id est, *lux flammæ.*
Φεψαλόω, *comburo:* à præced.
Φῆ, *dixit:* Ion. pro ἔφη, 3. sing imperf. vel a. 2. ind. act. Sed
Φῇ, est 3. sing. aor. 2. sub. act verbi φημὶ, quod à φάω, *dico.*
Φηγεὺς, *Phegeus,* nomen viri.
Φήγῐνος, ίνη, ινον, *fagenius:* adj. à
ΦΗΓΟ'Σ, ȣ, ἡ, Dor. φαγὸς, *FAGUS:* ἀπὸ τȣ φαγεῖν· quod glandes fuerint veterum cibus.
Φήγω, inusit. *edo:* undè 2. aor. ἔφᾰγον.
Φῄῃ, *dicat:* per Pleonasm. τȣ ῃ, pro φῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi φημὶ, *dico.* Th. φάω idem.
Φηλέω, et -όω, *decipio, fallo.* Th. φῆλος.
Φήληξ, ηκος, ὁ, *impostor:* à φῆλος.
Φηλήτῃσι, *furibus:* (alii legunt φιλήτῃσι) dat. pl. Ion. à
Φηλήτης, ȣ, ὁ, *impostor:* à φηλέω.
Φῆλιξ, ὁ, nomen viri Lat. *Felix.*
ΦΗ῀ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *impostor, fallax.*
Φῆμαι, *rumores:* nom. pl. à
Φήμη, ης, ἡ, et Dor. φάμα, ας, ἡ, *FAMA, rumor, celebritas opinio, et existimatio concepta de aliquo;* Angl. FAME: item *omen, prædictio,* Isocr. Evang. 79. ed. Batt. Xenoph. Memorab. Socr. i. § 3.
Φημὶ, *dico;* f. φήσω, a. 2. ἔφην, Th. φάω.
Φημίζω, *divulgo, dico:* f. ίσω et ίξω· à
Φῆμις, ἡ, idem quod φήμη, *fama,* quod vide.
Φῆν, φῆς, φῆ, Ion. pro ἔφην, ης, η, imperf. vel aor. 2. verbi φημὶ, *dico.*
Φῆναι, aor. 2. infin. ejusd. verbi Sed

Φῆναι, Att. pro φᾶναι, a. 2. infin. verbi *φαίνω, appareo.*

ΦΗ'ΝΗ, ης, ἡ, *aquila*, quæ *major ossifraga* dicitur.

Φὴρ, ηρὸς, ὁ, *FERA*: Æol. seu Ion. pro θὴρ.

ΦΗ'ΡΕΑ, ων, τὰ, *nervorum tumores et tensiones.*

Φηρὴ, ῆς, ἡ, *PHERE*: nomen proprium regionis.

Φῆρος, *antiquorum Deorum cibus.* Hesych.

Φηρσὶν, dat. pl. à φὴρ, *fera*, q. v.

Φῆς, *inquis*: 2. sing. præs. ind. Sed

Φῆς, Ion. pro ἔφης, 2. sing imperf. vel a. 2. Att. et

Φῇς, 2. sing. a. 2. sub. et

Φήσει *dixerit*: Æol. pro φῆσαι, 3. sing. a. 1. opt. et

Φήσεις, *dices*: 2. sing. f. 1. ind. act. verbi φημὶ, *dico.*

Φῆσθα, *dicebas*: Ion. et Æol. Paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. præc. verbi.

Φησὶ, *dicit*: 3. sing. præs. ind. Sed

Φῆσι, Ion. Paragoge pro φῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi ejusd.

Φῆστος, ȣ, ὁ, nomen viri Lat. *Festus.*

Φήσω, *dicam*: fut. 1. à φάω, vel φημὶ, *dico.*

ΦΗ'ΤΡΗ, ης, ἡ, *tribus.*

Φθαίην, *anticipaverim*: a. 2. opt. verbi φθῆμι seu φθάνω, *prævenio*; f. φθάσω, a. 2. ἔφθην, a. 2. m. ἐφθάμην.

Φθάμενος, aor. 2. part. m. ejusd. verbi.

Φθὰν, Bœot. pro φθῆσαν, Ion. pro ἔφθησαν, 3. pl. a. 2. ind. verbi φθῆμι seu φθάνω.

Φθάναι, vel præs. infin. à φθῆμι, vel pro φθῆναι, aor. 2. infin. à

ΦΘΑ'ΝΩ, *prævenio, occupo, prior aliquid facio; assequor, attingo*; undè ȣ φθάνω, *non possum*; f. φθάσω, p. ἔφθακα, a. 1. ἔφθασα, a. 1. sub. φθάσω, ῃς, ῃ, a. 2. ἔφθην· à φθῆμι, a. 2. m. ἐφθάμην, hinc aor. 2. part. m. φθάμενος· [* ȣ φθάνω —— ϗ, *simulac, statim.* Οὐ φθάνει ἐξαγόμενος ὁ ἵππος, ϗ εὐθὺς ὅμοιος, ἐςὶ τοῖς ἀκαθάρτοις, Xenoph. de re equestri, *simulac educitur equus, statim similis sit immundis.* Vid. Markland. ad Eurip. Suppl. 1219.] Servit *celeritati ex rimendæ.* Οὐκ ἂν φθάνοις, *est, necesse est, non potes non*: interdum tamen *mox, statim.*

Φθαρεὶς, έντος, *corruptus*; aor. 2. part. pass. verbi φθείρω, *corrumpo*; f. φθερῶ, p. ἔφθαρκα, a. 2. ἔφθαρον, a. 2. pass. ἐφθάρην.

Φθάρθι, per Syncop. pro φθάρθητι, a. 1. imperat. pass. verbi φθείρω, *corrumpo*; f. ερῶ, p. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται, aor. 1. pass. ἐφθάρθην.

Φθάρμα, ᾶτος, τὸ, *corruptio*: à φθείρω.

Φθαρτὸς, ἡ, ὂν, *corruptibilis, -e*: à 3. sing. perf. pass. ejusd. verbi.

Φθὰς, *qui præoccupavit*: aor. 2. part. act. verbi φθῆμι, seu φθάνω, quod vide.

Φθάσας, αντος, et in acc. φθάσαντα, a. 1. part. act. ejusd.

Φθάσω, f. 1. ind. act. et

Φθάσωμεν, 1. pl. a. 1. sub. verbi φθάνω, quod vide.

Φθέγγετ', Ion. pro ἐφθέγγετο, 3. sing. imperf. m. et

Φθέγγοιθ', Ion. pro φθέγγοιτο, 3. sing. opt. m. à

ΦΘΕ'ΓΓΟΜΑΙ, *sonum edo*; item *loquor, clamo*; f. m. φθέγξομαι, perf. pass. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα.

Φθέγγονθ', *sonabant*: Ion. pro ἐφθέγγοντο, 3. pl. imperf. verbi φθέγγομαι, quod vide.

Φθέγμα, ᾶτος, τὸ, *vox, sermo, sonus*: à φθέγγομαι.

Φθεγξαμένω, dat. sing. a. 1. part. m. verbi ejusd.

Φθεγξεῖται, *dicet*: Dor. pro Φθέγξεται, 3. sing. f. 1. m. verbi ejusd.

Φθεγξῇ, *loqueris*: Dor. pro φθέγξῃ, 2. sing. ejusd. temporis et verbi.

Φθείμην, εῖο, εῖτο, præs. opt. med. vel pass. vel a. 2. opt. med. verbi φθῆμι.

Φθείομεν, *anticipemus*: 1. plur. a. 2. sub. act. à φθῆμι, seu φθάνει, *prævenio*; a. 2. ἔφθην, a. 2. sub. φθῶ, ῇς, ῇ, et Ion. φθέω, έῃς, έῃ, Poët. φθείω, ῃς, ῃ, 1. pl. φθείωμεν, et Poët. Systole φθείομεν.

Φθεὶρ, ρὸς, ὁ, *pediculus*: *fructus piceæ, nomen piscis*: à φθείσω, *corrumpo.*

Φθείρῃ, *corrumpat*: 3. sing. præs. sub. act. à φθείρω.

Φθειρίασις, εως, ἡ, *pedicularis morbus*: à

Φθειριάω, f. άσω, *pediculis scateo*: à φθείρ.

Φθειρίζω, et φθειρίζομαι, *pediculos venor*; vel *pediculis mordeor*: ab eod.

Φθείρȣσι, 3. pl. præs. ind. φθείρωσι, 3. plur. præs. sub. verbi φθείρω.

Φθειροφᾰγέω, *pediculis vescor*: ex φθεὶρ, et φάγω.

Φθείρω, *corrumpo, vitio; stupro, vexo, vasto; interficio, interimo*; f. -ερῶ, εῖς, εῖ, p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθειρα, ας, ε, a. 2. ἔφθᾰρον, ες, ε· φθείρομαι, εο, vel *venio cum pernicie; pereo*, a. 2. ind. pass. ἐφθᾰρην, ης, η, a. 2. sub. pass. φθαρῶ, ῇς, ῇ, p. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται, p. m. ἔφθορα. Th. φθέω.

Φθεῖται, 3. sing. præs. pass. verbi φθέω, quod vide.

Φθερεῖ, 3. pers. sing. f. 1. act. verbi φθείρω, quod vide.

Φθέῤῥω, Æol. pro φθείρω, quod vide; undè f. φθέρσω.

Φθέρσει, *vastabit*, 3. sing. f. 1. act. Æol. verbi præcedentis.

ΦΘΕ'Ω, *corrumpo, labefacto, vitio, perdo*; fut. φθήσω.

Φθέωμεν, Ion. pro φθῶμεν, quod vide in φθείομεν.

Φθῆ, Ion. pro ἔφθη, *præoccupavit*; 3. sing. aor. 2. ind. act. verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio*; f. άσω, a. 2. ἔφθην. Sed

Φθῇ, est 3. sing. a. 2. sub. ejusd.

Φθήῃ, ut Eustath. vult, pro φθαίη, 3. sing. a. 2. opt. Alii dici volunt pro φθῇ, per Pleonasm. τȣ̃, η. Estque a. 2. sub. verbi φθῆμι, seu φθάνω, *prævenio.*

Φθῆσε, *præoccupavit*; Ion. pro ἔφθησε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi φθῆμι, seu φθάω, f. ήσω. Th. φθάνω.

Φθῆσι, Ion. Paragoge pro φθῇ, 3. sing. a. 2. sub. ab eod.

Φθήσομαι, et in 3. pl. φθήσονται, f. 1. m. ab eod.

Φθία, ας, et Ion. -ίη, ης, ἡ, *PHTHIA*, oppidum Thessaliæ, Achillis patria.

Φθιμένοισι, *mortuis*; dat. pl. à

Φθίμενος, ȣ, *corruptus, perditus, interfectus*; vel pro ἐφθιμένος, p. part. pass. Ion. detracto augmento, et mutato accentu; vel per Syncop. pro φθιόμενος, præs. part. pass. à φθίομαι, *corrumpor*; p. pass. ἔφθιμαι.

Φθινόκαρπος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, Poët. *qui fructum non ampliùs fert*: ex φθίνω, (quod à φθέω,) et καρπὸς, ȣ̃, ὁ, *fructus.*

Φθινοπωρινὸς, ἡ, ὸν, *brumalis; marcidus*: et

Φθινοπωρὶς, *autumnalis; fructibus exitialis*: ex φθίνω, *labefacto, deficio*, et ὀπώρα, ας, ἡ, *autumnus*; item *fructus autumnalis.*

Φθινόπωρον, *autumnus*: [* qui incepit juxta Cæsaris rationes xi. die Augusti, Plin. N. H. xviii. 28; juxta Hesychium, xv. vel xxii. Augusti. Vid. Masson. vit. Plin. jun. ad ann. DCCCCXXXII.] ex iisd.

Φθινύθεσκε, *consumebat*; 3. sing. imperf. act. Ion. et per Epenthesin τȣ̃ εσκ, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. Alii volunt esse imperf. verbi φθινυθέσκω· à φθίνω, idem cum. Th. φθέω, *corrumpo.*

Φθινύθω, *perdo, profligo*; item *corrumpo, consumo, contabesco*: à

Φθίνω, seu φθίω, idem quod φθέω, quod vide: φθίνοντος μηνὸς, expon. *mense desinente.*

* Φθινώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui jam phthisi correptus est.*

Φθισήνορα, acc. sing. à

Φθισήνωρ, ορος, ὁ ϗ ἡ, *homines perdens.* Epithet. belli: ex φθίω, seu φθέω, *corrumpo*, et ἀνὴρ, *vir.*

Φθίσθαι, *periisse*: per Sync. pro φθίεσθαι, præs. infin. m. à φθίω vel potiùs, abjecto augmento pro ἐφθίσθαι, præs. infin. pass. verbi φθίομαι. Th. φθέω.

Φθίσθω, per Syncop. pro φθιέσθω, 3. sing. imperat. præs. med. verbi φθίομαι.

Φθισίμβροτος, et φθισίμβροτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *hominum interemptor; perniciosus*: ex φθίω, *corrumpo*, et βροτὸς, *mortalis.*

Φθίσις, εως, ἡ, *corruptio, consumptio; PHTHISIS*, seu *tabes*, præsertim pulmonum, necnon occu lorum: à 2. pers. p. pass. verbi φθίω.

Φθίσω, *labefaciam*, f. 1. ind. act. à

Φθίω, f. ίσω, *corrumpo, labefacto, perdo, interimo; consumor, deficio, tabesco*: φθίομαι, *corrumpor, perdo, pereo, morior*: à φθέω, quod vide.

Φθόγγος, ου, ὁ, *sonus, vox*: quod à φθέγγομαι, *loquor*, f. m. γξομαι, p. pass. ἔφθεγμαι, p. m. ἔφθογγα. Hinc Angl. A TONGUE. lingua quippe soni vocisque est instrumentum.

Φθόη, ης, ἡ, seu φθίσις, *diminutio corporis et macies; corruptio*. Th. φθίω, *corrumpo*.

ΦΘΟΐΣ, et per contract. φθοῖς, ιδος, ιος, quoddam *placentæ genus*.

Φθονερὸς, ρὰ, ρὸν, *invidus*: à φθόνος, *invidia*.

Φθονέω, -ῶ, *invideo*; item *denego* cum dat. f. ήσω, p. ἐφθόνηκα, a. 1. ἐφθόνησα. Th. φθόνος, *invidia*.

Φθονήσας, ασα, αν, in gen. αντος, άσης, &c. a. 1. part. act. verbi præced.

ΦΘΟ΄ΝΟΣ, ου, ὁ, *invidia; reprehensio*; οὐδεὶς φθόνος, *libentèr*.

Φθονοῦμεν, 1. pl. præs. ind. act. et

Φθονοῦντας, acc. pl. præs. part. et

Φθονοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi φθονέω, quod vide.

Φθορὰ, ᾶς, ἡ, *corrumptio; lues; vitium*: et

Φθόρος, ου, ὁ, *pernicies*; item adjectivè, ου, ὁ ϗ ἡ, *perniciosus*; à φθείρω, *corrumpo*; f. ερῶ, p. m. ἔφθορα. Th. φθέω, idem.

Φι, et φιν, particula Paragog. Poët.

ΦΙΆΛΗ, ης, ἡ, *PHIALA, poculum*.

Φιαλίσκη, ης, ἡ, et

Φιαλὶς, ίδος, ἡ, *parva phiala*: à φιάλη.

Φιαρὸς, ρὰ, ρὸν, *lucidus, magis splendens*: qu. à φάος· et *pinguis*, qu. à πίος.

ΦΙΒΑΛΕΉ, ης, ἡ, *carica, ficus arida, myrtus*.

Φίβλα, *fibula*. A Lat.

Φιδάκνη, ης, ἡ, pro πιθάκνη, *doliolum*: à πίθος.

Φιδέομαι, Poët. pro φείδομαι, *parco*.

Φίκιος, ου, ὁ, montis nomen. Ex ἶφι, *fortitèr*, et κίω, *incedo*, quia ardui montes summis viribus superandi sunt.

Φίλ', pro φίλε, voc sing. à φίλος, *amicus*: et

Φίλ', pro φίλα, nom. pl. n. gen. ejusd.

Φίλα φρονέων, τινὶ, *amicus alicui*.

Φιλάγαθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *amans bonorum*: ex φίλος, *amicus*, et ἀγαθὸς, *bonus*.

Φιλάγλαος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. *amicus splendoris*: ex φίλος, *amicus*, et ἀγλαὸς, *splendidus*.

Φιλαδέλφεια, ας, ἡ, nomen urbis. Gr. *amor fraternus*.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, *fraterna charitas*: et

Φιλάδελφος, ου, ὁ ϗ ἡ, *fratris* seu *fratrum amans*: ex φίλος, *amicus*, et ἀδελφὸς, οῦ, ὁ, *frater*.

Φιλᾶθεὶς, *amatus*, Dor. pro φιληθεὶς, a. 1. part. pass. verbi φιλέω.

Φιλαίτατος, Ion. et Dor. pro φιλώτατος, superl. à φίλος, *amicus*.

Φιλαίτιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *contentiosus*: ex φίλος, *amicus*, et αἰτία.

Φίλᾶμα, ἄτος, τὸ, Dor. pro φίλημα, τὸ, *osculum*.

Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *peccandi avidus*: q. d. φιλῶν, ἁμάρτημα, *amans peccatum*: ex φίλος, et ἁμαρτάνω, *pecco*.

Φιλανδρία, ας, ἡ, *amor mariti*: et

Φίλανδρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *amans viri*: ἡ, *amans mariti*, Epith. probæ uxoris: ex φίλος, et ἀνὴρ, ἀνδρὸς, *vir, maritus*.

Φιλανθρωπέω, -ῶ, *humanus sum*, f. ήσω, p. πεφιλανθρώπηκα· et

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, *humanitas*: à

Φιλάνθρωπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *humanus*: ex φίλος, *amicus*, et ἄνθρωπος. Undè

Φιλανθρώπως, adv. *humanitèr*.

Φιλαργυρέω, -ῶ, *avarus sum*, f. ήσω, p. πεφιλαργύρηκα· et

Φιλαργυρία, ας, ἡ, *avaritia*: à

Φιλάργυρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *avarus*: ex φίλος, *amicus*, et ἄργυρος, *argentum*.

Φιλᾶσαι, Dor. pro φιλῆσαι, *osculari*, a. 1. inf. act. verbi φιλέω.

Φίλᾶσε, Dor. et Ion. pro ἐφίλησε, 3. sing. a. 1. ind. ejusd.

Φιλᾶσει, Dor. pro φιλήσει, 3. pers. f. 1. et

Φιλᾶσεις, 2. pers. f. 1. Dor. pro φιλώσεις· et

Φίλᾶσον, Dor. pro φίλησον, aor. 1. imperat. act. et

Φιλᾶσω, Dor. pro φιλήσω, fut. 1. verbi φιλέω, *oma*. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλᾶτο, *amabat*, 3. sing. imperf. pass. Ion. pro ἐφίλατο, verbi φίλημι. Nisi mavis Syncopen esse pro φιλήσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi φιλέω, *amo*, fut. ήσω. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλαυτία, ας, ἡ, *amor sui ipsius*: à

Φίλαυτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui nimis sibi placet, amans sui ipsius*: ex φίλος, et αὐτὸς, *ipse*.

Φίλε, *dilige*, pro φίλεε, præs. imperat. act. verbi φιλέω, *amo*, f. ήσω. Th. φίλος.

Φιλέειν, præs. inf. verbi ejusd.

Φιλέεσκε, *diligebat*, 3. sing. imperf. act. Ion. pro ἐφίλεε, ει, verbi ejusd.

Φιλεῖ, *solet, amat*, 3. sing. præs. ind. ejusd. verbi.

Φιλέωσιν, Dor. et Æol. pro φιλέουσιν, *solent*, 3. pl. præs. verbi ejusd.

Φίλεον, *diligebam*, imperf. Ion. pro ἐφίλεον· à φιλέω.

Φιλέοντι, *amant*, Dor. pro φιλέουσι, 3. pl. præs. ind. ejusd.

* **Φιλέορτος**, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui amat festa* seu *dies festos*: ex φίλος, et ἑορτή.

Φιλεπιτιμητὴς, *amicorum objurgator*, vel *amator reprehensionum*: ex φίλος, *amicus*, et ἐπιτιμάω, *reprehendo, objurgo*: hoc à τιμὴ, *honor*. Th. τίω, *honoro, punio*.

Φιλεργέω, *sedulus sum*: et

Φιλεργία, ας, ἡ, *sedulitas*: à

Φίλεργος, ου, ὁ ϗ ἡ, *operis amans, sedulus*: ex φίλος, et ἔργον, *opus*.

Φιλέρημος, ου, ὁ ϗ ἡ, *desertum diligens*: ex φίλος, et ἔρημος, ου, ἡ, *desertum*.

Φιλέριθος, ου, ὁ ϗ ἡ, *lanificii amicus*: ex φίλος, et ἔριθος, ου, ἡ, *lanifica*, quod vide.

Φιλεῦνται, Dor. pro φιλοῦνται, 3. pl. præs. pass. et

Φιλεῦντες. Dor. pro φιλοῦντες, nom. pl. præs. part. act. verbi φιλέω, *amo*.

Φιλεῦντι, Dor. pro φιλοῦντι, *amant*.

Φιλεῦσα, Dor. pro φιλοῦσα, *osculans*, præs. part. act. f. g. à φιλέω.

Φιλεῦσι, *amant*, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. ejusd.

Φιλεχθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *odiosus*, et *amans inimiciliarum*: ex φίλος, et ἔχθος, εος, τὸ, *odium*.

Φίλεχθρος, ου, ὁ ϗ ἡ, idem, et ex iisd.

Φιλεχθρέω, -θρῶ, *inimicitias exerceo, inimico sum animo*; f. ήσω, p. πεφιλέχθρηκα.

Φιλέω, -ῶ, *amo, diligo; osculor; soleo*; imperf. ἐφίλεον, -ουν, f. ήσω, perf. πεφίληκα, aor. 1. ἐφίλησα, a. 1. sub. φιλήσω, a. 1. inf. act. φιλῆσαι, perf. pass. πεφίλημαι, p. m. πέφιλα. Th. φίλος, *amicus*.

Φίλη, ης, ἡ, *amica*; f. g. à φίλος, *amicus*.

Φιλήδονος, ου, ὁ ϗ ἡ, *voluptatibus deditus*: ex φίλος, *amicus*, et ἡδονὴ, ῆς, ἡ, *voluptas*.

Φιληκοΐα, ας, ἡ, *audiendi cupiditas*: à

Φιλήκοος, ου, ὁ ϗ ἡ, *audiendi cupidus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀκούω, *audio*; p. m. ἤκοα.

Φίλημα, ἄτος, τὸ, *osculum*, ἀσπασμὸς· à φιλέω, *osculor*.

Φιλήμεναι, a. 2. inf. Ion. seu Dor. pro φιλῆναι· ab inusit. φίλημι. Sunt qui per Ecstasin dici volunt pro φιλέμεναι, Doricè itidem pro φιλεῖν, præs. inf. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.

Φιλήμων, ονος, ὁ, nomen viri Gr. *deosculans*.

Φιλήνωρ, ορος, *perblandus*: ex φίλος, *amicus*, et ἀνὴρ, *vir*.

Φίλησ', Dor. pro ἐφίλησε, *amavit*, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi φιλέω, *amo*.

Φιλῆσαι, *amare*, aor. 1. inf. act. et

Φιλήσῃς, 2. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusd.

Φιλησίμολπος, ου, ὁ ϗ ἡ, Poët. ὁ φιλῶν τὴν μολπὴν, *qui amat cautionem; amans hymnarum*: ex φίλος, et μέλπω, *canto*; p. m. μέμολπα. Hinc μολπὴ, *cantus*.

Φίλησις, εως, ἡ, *amor, dilectio*: à φιλέω. Th. φίλος.

Φιλήτης, ου, ὁ, *fur*; quod πιλητὴς, quòd *pilo* seu capitis tegumento fures se velarent, Græv. ad Hes. Op. 572. Alii, *qui amicitiam simulans, furatur*, Cleric. Sed

Φιλητὴς, ȣ, ὁ, *amator*: à φιλέω.
Φιλητὸς, ἡ, ὸν, *amabilis*; item proprium nomen viri. Gr. *dilectus*: à φιλέω. Th. φίλος.
Φιλία, ας, ἡ, *amicitia, amor*: à φίλος.
Φιλιάζω, *amicitiam ineo, amicitiâ jungor*, fut. άσω, p. πεφιλίακα· à præced.
* Φιλικὸς, ἡ, ὸν, *amicitiæ conveniens*.
Φίλιος, ία, ιον, et φίλιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *amicus, carus, fœderatus, dilectus*: etiam Jovis Epith. *amicitiæ præses*. Th. φίλος, idem.
Φιλιππήσιος, *Philippensis*: à Φίλιππη, urbs: et
Φιλιππικὸς, ἡ, ὸν, idem.
Φίλιππος, ȣ, ὁ, *Philippus*, nomen viri; vel *qui delectatur equis, bellicosus*, ὁ φίλος τῶν ἵππων· at
Φίλιπποι, *PHILIPPI*, urbs Macedoniæ, à Philippo condita.
ΦΙΛΙ΄Σ, ίδος, ἡ, *canna*.
Φίλιστος, ȣ, ὁ, *Philistus*; dat. sing. Φιλίστῳ· item pro φίλτατος, *charissimus*: et
Φιλίων, pro φίλτερος, *charior, amicior*; à φίλος.
Φιλλύρα, ας, ἡ, propr. nomen matris Chironis.
Φιλλυρέα, ας, ἡ, *arbor quædam ligustro similis*: q. à φύλλοις.
Φιλλυρίδας, α, ὁ, Dor. pro Φιλλυρίδης, ȣ, ὁ, Patronymic. ὁ τῆς Φιλλύρας παῖς, Χείρων.
Φιλλυροίδης, nomen Patronymic. Vide præced.
Φιλοβολήτης, ȣ, ὁ, *qui super amicum se conjicit officii gratiâ*; ut qui sui corporis injectu febricitantis horrorem cohibet: ex φίλος, et βολέω. Th. βάλλω, *jacio*.
Φιλογέωργος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *studiosus agriculturæ*.
Φιλογύναιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *mulierosus, uxorius, uxori deditus*: ex φίλος, *amicus*, et γυνὴ, *mulier*.
Φιλοδέσποτος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *domini amans*, seu *domini amator*: ex φίλος, et δεσπότης, *dominus*. Th. δεσπόζω, *dominor*.
Φιλόδημος, *amans populi*. Th. δῆμος.
Φιλόδοξος, *gloriæ cupidus, ambitiosus*; item *qui opinionem sectatur*: ex φίλος, et δόξα, *opinio, gloria*. Th. δοκέω.
* Φιλόδουπος, ὁ καὶ ἡ, *multùm sonans*: ex φίλος, et δουπέω, *sono*. Suidas voce φάνος, citat ex epigrammate quod apud Reiskium extat. Anth. p. 58. quæ vox restituenda est Orpheo, Hymn. 64. pro ἐυλόδουπε. Toup. in voce Suid.
Φιλόζωος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *vitæ cupidus*: vel *animantium studiosus*: ex φίλος, et ζωὴ, vel ζῶον, *animal*. Th. ζάω, seu ζώω, *vivo*.
Φιλόθεος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *Dei amans*. Th. Θεός.
Φιλοθηρία, ας, ἡ, *venandi studium*. Th. θὴρ, *fera*.
Φιλοθρηνὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, idem ac
Φιλόθρηνος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *amans luctûs*: ex φίλος, et θρῆνος, *luctus*.
Φιλοῖ, *amet*, 3. sing. præs. opt. act. verbi φιλέω, *amo*. Th. φίλος, *amicus*.
Φιλοίφας, α, ὁ, Dor. pro φιλοίφης, ȣ, ὁ, *homo libidinosus*: ex φίλος, et οἰφέω, *coëo*.
Φιλόκαλλος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *pulchritudinis amans*: *honestatis studiosus*; *elegans*: ex φίλος, et κάλος, *pulcher*.
Φιλοκάλως, adv. *cultè, ornatè*: à præced.
Φιλοκέρδεια, ας, ἡ, *amor lucri avaritia*: et
Φιλοκερδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, *lucri cupidus, avarus*: ex φίλος, et κέρδος, εος, τὸ, *lucrum*.
Φιλοκέρτομος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *conviciorum amans*: ex φίλος, et κέρτομος, quod ex κέαρ, *cor*, (vel κείρω. *tondeo*,) et τομὴ, ῆς, ἡ, *sectio*. Th. τέμνω, *seco*; p. m. τέτομα.
Φιλόκοσμος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *ornatûs seu cultûs amans*; *qui amat mundum*.
Φιλοκτέανος, *avarus, possessionum cupidus*; in comp. φιλοκτεανώτερος, superl. φιλοκτεανώτατος, *avarissimus*: ex φίλος, *amicus*, et κτέανον, Poët. idem quod κτῆμα, ατος, τὸ, *possessio*. Th. κτάομαι, *acquiro*.
Φιλολογέω, -ῶ, fut. ήσω, *libentèr dissero*; *philosophor et dissero cum philosophis*: et
Φιλολογία, ας, ἡ, *studium disserendi, studium* seu *amor literarum*: à
Φιλόλογος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui disserere amat*; *qui libentèr audit alios loquentes*; *literarum studiosus*: ex φίλος, et λόγος, quod à λέγω, *dico*.
Φιλομαθέω, -ῶ, *discere cupio*, fut. ήσω, p. πεφιλομάθηκα· à
Φιλομαθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *discendi cupidus*: ex φίλος, *amicus*, et μανθάνω, *disco*; fut. m. μαθήσομαι, a. 2. ἔμαθον.
Φίλομαι, undè φίλαι, ἐφίλατο, [φι semper longa; at quæ à φιλέω, semper brevis. Clarke in Il. έ. 61. 117. et κ'. 280.] *amo*; item *amor*.
Φιλομμειδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, pro φιλομειδὴς, Poët. μ metri gratiâ geminato, *amans risûs*. Veneris Epith. ex φίλος, et μειδάω, *rideo*.
Φιλομμηδὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, pro φιλομηδὴς, *coitum appetens*: est Veneris Epith. apud Hesiod. Ex φίλος, et μήδεα, τὰ, *genitalia, pudenda*.
Φιλόμολπος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *qui cantum amat*: ex φίλος, *amicus*, et μολπὴ, *cantus*, quod à μέλπω, *canto*, p. m. μέμολπα.
Φιλόμυσος, vide in φιλόμωσος.
Φιλόμυθος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *fabularum amans*: ex φίλος, et μῦθος, *fabula*.
Φιλόμωσος, ω, ὁ, Dor. pro φιλόμυσος, *Musarum* vel *musicæ studiosus*: ex φίλος, et Μῶσα.
Φιλονεικέω, f. ήσω, *rixor*; *contendo, enitor*; *æmulor*: et
Φιλονεικία, ας, ἡ, *contentio*; *rixarum amor*; *æmulatio*: à
Φιλόνεικος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *contentiosus*; *multùm in aliquâ re laborans*: ex φίλος, et νεῖκος, εος, τὸ, *jurgium, contentio*.
Φιλονεικόντων, gen. pl. part. præs. verbi φιλονεικέω.
Φιλονείκως, adv. *contentiosè*; *certatim*: à φιλόνεικος.
Φιλοξενία, ας, ἡ, *hospitalitas*: à
Φιλόξενος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *hospitalis*: ex φίλος, et ξένος, ȣ, ὁ, *hospes*.
Φιλοπαίγμων, ονος, ὁ ᾗ ἡ, *amator ludorum* vel *jocorum*; *facetus, festivus*: ex φίλος, et παῖγμα, quod à παίζω, *ludo*. Th. παῖς, *puer*.
Φιλοπαρθένιος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *amator virginum*; item *virginitatis studiosa*: ex φίλος, et παρθένος, ȣ, ἡ, *virgo*.
Φιλοποίμνιος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *amans gregis*: ex φίλος, et ποίμνιον, τὸ, *grex*. Th. ποιμὴν, ὁ, *pastor*.
Φιλόπολις, εως, ὁ ᾗ ἡ, *amans civitatis*: ex φίλος, et πόλις, ἡ, *urbs*.
Φιλοπολίτης, ȣ, ὁ, *amans patriæ, studiosus civium*.
Φιλοπονέω, -ῶ, f. ήσω, *laborem diligo*; *cum labore efficio*; *elaboro*: et
Φιλοπονία, ας, ἡ, *laborum amor, industria*: à
Φιλόπονος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *laboris amans, industrius*; comparat. φιλοπονώτερος· ex φίλος, et πόνος, ȣ, ὁ, *labor*, quod à πένομαι, *laboro*, p. m. πέπονα.
Φιλοπονȣ̃σιν, 3. pl. præs. ind. verbi φιλοπονέω, *laborem diligo*.
Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, *affabilitas*: à
Φιλοπροσήγορος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *salutandi studiosus*: ex φίλος, et προσηγορέω. *compello, saluto*: quod ex πρὸς, et ἀγορέω, seu -εύω, *verba facio*. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, *forum*.
Φιλοπρωτεία, ας, ἡ, *amor principatûs*: à
Φιλοπρωτεύω, *primatum amo*, vel *ambio, cupio esse primus*: à
Φιλόπρωτος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ, *cupiens esse primus*: ex φίλος, *amicus*, et πρῶτος, *primus*. Th. πρό.
ΦΙ΄ΛΟΣ, ȣ, ὁ, *amicus*. Hinc, transpositis prioribus literis, Belg. *Lief*, et Angl. LOVE. Sed
Φῖλος, η, ον, *carus, amicus, gratus*.
Φιλοσκώμμων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *dicteriis mordacibus gaudens*: ex φίλος, et σκῶμμα.
Φιλοσοφέω, -ῶ, f. ήσω, *sapientiam amo*; *philosophiæ studeo*; *PHILOSOPHOR*; universè *aliquid exquiro, curo, video*, Lys. a. 1. part. act. φιλοσοφήσας, ασα, αν· et
Φιλοσοφία, ας, ἡ, *PHILOSOPHIA*; *eloquentia*, Isoc. *vita ascetica et monastica*, ap. Scrip. Eccl. Angl. PHILOSOPHY: et
Φιλοσοφικὸς, ἡ, ὸν, *PHILOSOPHICUS*: à
Φιλόσοφος, ȣ, ὁ ᾗ ἡ. *PHILOSOPHUS, studio sapientiæ deditus*: q. φίλος σοφίας. Th. σοφὸς, *sapiens*. Angl. PHILOSOPHER.
Φιλοσοφȣ̃ντας, acc. pl. part. præs. act. verbi φιλοσοφέω

Φιλοςοργία, ας, ἡ, *propensio in amorem parentum et liberorum.*

Φιλόςοργος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *ad amandum propensus* · ex φίλος, *amicus*, et στοργὴ, *amor inter parentes et liberos reciprocus* : quod à p. m. ἔςοργα, verbi στέργω, *amore naturali complector, diligo, acquiesco* ; f. ξω, p. ἔςερχα.

Φιλοςόργως, adv. *benevolè, indulgentèr* : à præced.

* Φιλοσώφρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *moderatus.*

Φιλότας, ᾶτος, ἁ, Dor. pro φιλότης, ητος, ἡ, *amor.*

* Φιλοτεκνία, ας, ἡ, *amor liberorum* : à

Φιλότεκνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *amans liberorum* : ex φίλος, et τέκνον, *proles.* Th. τίκτω, *pario.*

Φιλότης, ητος, ἡ, *amicitia, amor* : à φίλος, ὁ, *amicus.*

* Φιλοτησία, ας, ἡ, *propinatio* benevolentiæ *ergô* : à

Φιλοτήσιος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *ad amicitiam pertinens.* Th. φίλος.

Φιλότησις, εος, ἡ, *amicitia* : ab eodem.

Φιλοτιμεῖσθαι, præs. inf. med. à seq.

Φιλοτιμέομαι, -ϐμαι, f. m. ήσομαι, *ambio honorem; ambitiosiùs et magno studio conor et enitor; lor, cum aliquo æmulatione ductus contendo; efferor, mihi placeo : largior populariter*; simpl. *largior; gaudeo re aliquâ*; est etiam *odio persequor* vel *ulcisci cupio* : et

Φιλοτιμία, ας, ἡ, *ambitio; æmulatio; contentio; liberalitas* : à

Φιλότιμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *honoris cupidus, ambitiosus; contentiosus; liberalis* : ex φίλος, et τιμὴ, ῆς, ἡ, *honor.* Th. τίω, *honoro.*

* Φιλοτίμως, adv. *studio honoris; enixè, certatim* : à præced.

* Φιλότμητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *incisione gaudens.* Epithet. diei quâ circumcisio fit apud Judæos : ex φίλος, et τέμνω.

Φιλοτροφέω, ῶ, f. ήσω, *lubentèr alo, studiosus sum alendi.* Ex φίλος, et τροφέω.

Φίλϐ, gen. sing. à φίλος, *amicus.*

Φιλοφρονέω, -ῶ, *comis*, seu *benevolus sum, gratum me præbeo*, f. ήσω, p. πεφιλοφρόνηκα.

Φιλοφρόνως, adv. *comitèr, peramicè* : à φιλόφρον.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, *amicitia, comitas, benevolentia* : à

Φιλόφρων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *comis, benevolus* : ex φίλος, et φρήν.

* Φιλοχρηματία, ας, ἡ, *avaritia* : à

Φιλοχρήμᾰτος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *pecuniæ cupidus, avarus.* ex φίλος, et χρῆμα, τὸ, *pecunia.*

Φιλοχρημοσύνη, ης, ἡ, *avaritia, opulentia* : ex iisd.

Φιλοψῡχία, ας, et Ion. -η, ης, ἡ, *vitæ disiderium* : à seq.

Φιλόψῡχος, ϐ, ὁ, *animarum amans* : ex φίλος, et ψυχὴ, *anima. vita.*

Φίλτατος, *amicissimus*, superl. à φίλος, *amicus*; comparat. φίλτερος, superl. φίλτατος, per Sync. pro φιλώτερος, φιλώτατος.

Φίλτερος, vide præced.

Φίλτρον, ϐ, τὸ, *PHILTRUM*, *amoris illecebra*; item *amatorium poculum.* Th. φίλος, *amicus.*

ΦΙΛΥ'ΚΗ, ης, ἡ, *PHILYCA*, arbor semper virens.

Φίλυπνος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *amans somni* : ex φίλος, et ὕπνος, *somnus.*

ΦΙ'ΛΥ͂ΡΑ, ας, ἡ, *tilia*; Anglicè THE LIME.

Φιλώνδα, Dor. pro Φιλώνδϐ, *Philondæ.*

ΦΙ͂ΜΟΣ`, ϐ, ὁ, et φῖμον, ϐ, τὸ, *fiscella; camus, capistrum; instrumentum piscatorium; pyrgus in ludo aleatorio.*

Φῑμόω, -ῶ, *os capistro obturo, occludo; os obligo*; et per Metaph. *ad silentium adigo*; f. ώσω, p. πεφίμωκα, a. 1. ἐφίμωσα, perf. pass. πεφίμωμαι, *obmutui*; perf. imperat. pass. πεφίμωσο, -ώσθω, *obmutesce* : a. 1. pass. ind. ἐφιμώθην, ης, η, *prorsùs obmutui*, qu. *capistro injecto*; a. 1. imperat. pass. φιμώθητι. Th. φιμὸς, *capistrum.*

Φιμωθεὶς, a. 1. part. pass. verbi φιμόω.

Φὶν, pro σφὶν, *sibi*, dat. dual. ab ὅς. Anglicè HE.

ΦΙ'ΝΤΙΣ, ὁ, *auriga; animus*, humani corporis *auriga et rector.* Vox Dorica.

Φὶξ, κὸς, Bœot. pro σφίγξ.

Φιτρὸς, ϐ, ὁ, *stipes, truncus, caulis*; qu. φιτυρὸς· nam φίτυ est τὸ φυτόν.

Φιτύω, *sero, genero* : φυτεύω.

ΦΛΑ'ΖΩ, *stultè et inarticulatè loquo*; item *ferveo.*

Φλᾶν, Att. pro θλᾶν, *frangere, percutere.*

Φλανύσσω, *garrio, ineptio, deliro* : à φλέω, *nugor.*

Φλάσαν, Ion. pro ἔφλασαν, a. 1. ind. act. verbi φλάω, Att. pro θλάω, -ῶ, *frango, comminuo, tundo.*

Φλασῶ, f. 1. Dor. pro φλάω.

Φλαῦρος, ρα, ρον, idem quod φαῦλος, *vilis; malus* : à φλύαρος, per Metaph.

Φλαύρως, *malè*, adv. à præced.

ΦΛΑ'Ω, -ῶ, f. άσω, *frango; contundo; mollio; avidè comedo*; Att. pro θλάω.

Φλεβοτομέω, *sanguinem mitto. venam seco* : et

Φλεβοτομία, ας, ἡ, *venæ sectio* : à

Φλεβοτόμος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *venam incidens.* Hinc τὸ φλεβοτόμον, ϐ, *instrumentum, quo vena inciditur.* Ex φλὲψ, βὸς, ἡ, *vena*, et τομὴ, *sectio* : quod à τέμνω, *seco*, p. m. τέτομα.

Φλεγεθοίατο, Ion. pro φλεγέθοιντο, 3. plur. præs. opt. pass. et

Φλεγέθοντος, *ardentis*, m. g. gen. pro sing. præs. part. à

Φλεγέθω, idem quod φλέγω, *uro* : quod ex φλέγω, *incendo*, et θέω, *curro.*

Φλεγεὶς, ἑντος, *combustus*, a. 2. part. pass. verbi φλέγω, *uro*, f. ξω, a. 2. pass. ἐφλέγην.

Φλέγμα, ᾰτος, τὸ, *inflammatio*; item *PHLEGMA* seu *pituita* : Angl. PHLEGM. Th. φλέγω, *uro.*

Φλεγμαίνω, *ardeo; intumesco; superbio* : f. ᾰνῶ, a. 1. ἐφλέγμηνα à φλέγμα. Th. φλέγω.

Φλεγμῆναι, *intumuisse*, a. 1. inf act. præced verbi.

Φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, *inflammatio* : ab eod.

Φλεγοίᾰτο, *comburantur*, Ion. pro φλέγοιντο, 3. pl. præs. opt. pass. verbi φλέγω, *uro.*

Φλέγοντι, Dor. pro φλέγϐσι, 3. pl. præs. ind. à φλέγω.

Φλέγρα ας, ἡ, *urbs Macedoniæ.*

Φλεγυᾶο, gen. Æol. à

Φλεγύας, ϐ, ὁ, *aquila*, ἀπὸ τϐ φλέγειν.

ΦΛΕ'ΓΩ, *uro, incendo; illustro, illumino*; *FULGEO*; *FLAGRO*, *ardeo*; f. φλέξω, p. πέφλεχα, perf. pass. πέφλεγμαι.

Φλέγων, οντος, ὁ, nomen viri. Gr. Lat. interpr. *urens.*

Φλεδονεία, ας, ἡ, *nugacitas, ineptiæ* : à φλεδονεύω.

Φλεδονεύω, et φλεδονεω, *nugor, garrio* : à

Φλέδων, ονος, *nugator, nugax* : à φλέω.

Φλέξας, αντος, *qui combussit*, a. 1. part. act. verbi φλέγω, *uro*, f. ξω, a. 1. pass. ἐφλέχθην.

Φλεχθεὶς, εῖσα, ὲν, *combustus*; a. 1. part. pass. et

Φλεχθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi φλέγω, fut. ξω, *uro.*

ΦΛΕ`Ψ, φλεβὸς, ἡ, *vena animalis*, item *aquarum* et *similium.*

ΦΛΕ'Ω, *nugor; plenus sum, abundo.*

Φληνᾰφέω, -ῶ, *nugor* : à

Φλήνᾰφος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *nugator*; subst. ϐ, ὁ, *nugæ.*

Φληνύω, *nugor* : à φλέω, idem.

ΦΛΙΑ`, ᾶς, ἡ, *portæ pagmentum, vestibulum, limen* : φλιαὶ, *valvarum postes.*

Φλίβω, Æol. pro θλίβω, *premo, affligo.*

ΦΛΙΔΑ'Ω, -ῶ, *putresco, putrefio, rumpor, lanior; rugas contraho.*

Φλόγεος, έα, εον, *flammeus; splendidus* : à φλὸξ, γὸς, ἡ. *flamma.* Th. φλέγω, *uro.*

Φλογερὴν, *flammeam*, acc. sing. f. g. à

Φλογερὸς, ρὰ, ρὸν, idem quod φλόγεος, et ab eod.

Φλογίζω, *inflammo*, præs. part. φλογίζων, ϐσα, ον, *inflammans*, f. ίσω, p. πεφλόγικα, a. 1. ἐφλόγισα, præs. pass. φλογίζομαι, part. pass. φλογιζόμενος. *inflammatus*, aor. 1. ind. pass. ἐφλογίσθην, ης, η, à φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma.* Th. φλέγω, *uro.*

Φλόγῐνος, ίνη, ινον, et

Φλογόεις, όεσσα, όεν, *flammeus*. ab. eod.

Φλογὸς, gen. sing. à φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma.* Th. φλέγω, *uro.*

Φλοίζω, *decortico* : à

ΦΛΟΙΟ`Σ, ϐ, ὁ, *cortex.*

Φλοίσβοιο, gen. Ion. à

ΦΛΟΙ͂ΣΒΟΣ, ου, ὁ, *sonitus, quem aqua edit, præsertim, cum fluctus excitantur; murmur; tumultus.*

Φλοίω, *decortico*; undè Angl. TO FLAY. Th. φλοιός.

ΦΛΟ'ΜΟΣ, ου, ὁ, *verbascum*, herba.

Φλὸξ, γὸς, ἡ, *flamma*: à φλέγω, *uro*, f. ξω.

Φλοὸς, -ῦς, gen. -όυ, ὁ, *teges, storea*; et *cortex*: à φλυιός.

Φλυᾱρέω, *nugor, garrio*; f. ήσω, p. πεφλυάρηκα, a. 1. ἐφλυάρησα· à φλυάρος, *nugator, nugax*. Th. φλέω, *nugor*.

Φλυαρία, ας, ἡ, *nugæ, garrrulitas*: et

Φλύᾱρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *vanus et futilis: garrulus, nugax*: à φλύω, vel φλέω, *nugor*.

Φλυδαρὸς, ρὰ, ρὸν, *humidus*.

Φλυδάω, *humesco; flaccesco*: à φλύω, *tumesco*. Th. φλέω.

Φλύζω, idem quod φλύω.

Φλυηρέω, Ion. pro φλυαρέω.

Φλύκταινα, ης, ἡ, *pustula ex fervore*: ex

Φλυκτὶς, ίδος, ἡ, idem: à φλύζω, *ferveo*.

Φλύος, *nugæ*. Th. φλέω, *nugor*.

Φλύω, f. ύσω, *nugor, ferveo, bullio, fervendo, strideo; evomo*: à φλέω.

Φοβάθῃς, Dor. pro φοβηθῇς, *metuas*, 2. sing. a. 1. sub. pass. à φοβέομαι.

Φοβέεσκον, Poët. pro ἐφόβυν, 3. pl. imperf. act. verbi φοβέω.

Φοβεῖσθαι, præs. inf. pass. à φοβέω.

Φοβέομαι, -ῦμαι, *timeo*. Th. φέβομαι, idem.

Φοβερίζω, *terreo*, f. ίσω, p. pass. πεφοβέρισμαι· à φοβερός.

Φοβερισμὸς, ῦ, ὁ, *terror*: à præced.

Φοβερὸς, ὰ, ὸν, *formidabilis, -e: horrendus, a, um*; in comp. φοβερώτερος, in superlat. φοβερώτατος· à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*, p. m. πέφολα.

Φοβερῶς, adv. *horrendè*: à præced.

Φοβεύμενος, Dor. pro φοβύμενος, præs. part. pass. verbi.

Φοβέω, -ῶ, *timorem injicio, terreo*; fut. ήσω, p. πεφόβηκα, præs. pass. φοβέομαι, -ῦμαι, *metuo*, cum acc. præs. imperat. pass. φοβέυ, -ῦ, εέσθω, -είσθω, -έεσθε, -εῖσθε, imperf. m. ἐφοβεόμην, -ύμην, -έυ, -ῦ, -έετο, -εῖτο, a. 1. pass. ἐφοβήθην, ης, η, *timui*; et in 3. pl. ἐφοβήθησαν, a. 1. imperat. pass. φοβήθητι, ήτω, et in 2. pl. φοβήθητε, a. 1. sub. pass. φοβηθῶ, ῇς, ῇ, *metuam*; et in 2. pl. φοβηθῆτε, a. 1. part. pass. φοβηθεὶς, εῖσα, ὲν, *metuens*; f. 1. pass. φοβηθήσομαι· à φόβος, *timor*. Th. φέβομαι, *timeo*, p. m. πέφοβα.

Φόβη, ης, ἡ, *coma, juba*, de equo et *leone*; à φοβέω, quia *terrifico*. Sed

Φοβῇ, 3. sing. præs. sub. act. verbi φοβέω.

Φυβηθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. et

Φοβηθῆναι, a. 1. inf. pass. et

Φοβήθητε, 2. pl. a. 1. imperat. pass. et

Φοβηθῶ, ῇς, ῇ, a. 2. sub pass. verbi φοβέω, *terrefacio*: à φόβος. Th. φέβομαι.

Φόβητρον, ου, τὸ, *terriculamentum*: à φοβέω, quod à

Φόβος, ου, ὁ, *timor, metus; fuga*; à p. med. πέφοβα, verbi, φέβομαι, *timeo*.

Φοβῦ, præs. imperat. pass. à φοβέω. Sed

Φόβυ, gen. sing. à φόβος, *timor*.

Φοβῦμαι, φοβύμενος, præs. ind. et part. pass. à φοβέω.

Φοιβάζω, f. άσω, *vaticinor*: ac

Φοιβάω, -ῶ, f. ήσω, *purgo, lustro; splendidum reddo*. Th. φοῖβος, *purus*.

Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. *Luna*.

Φοιβόλαπτος, ὁ ϗ ἡ, Ion. pro

Φοιβόληπτος, ου, ὁ ϗ ἡ, *Phœbi numine afflatus*: ex φοῖβος, *Phœbus*, et λαμβάνω, *capio*.

ΦΟΙ͂ΒΟΣ, ου, ὁ, *PHŒBUS, Apollo, Sol*: qu. φάος, βίυ. Sed.

Φοῖβος, η, ον, *purus, splendidus: vaticinus*.

Φοινήεις, ήεσσα, ῆεν, idem quod φοινικόεις, *purpureus*. Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, *palma* arbor, *color ruber*.

Φοινῑκάνθεμος, ον, *purpureos flores habens*: ex φοῖνιξ, et ἄνθος, εος, τὸ, *flos*.

Φοινίκεος, έα, εον, *phœniceus, puniceus*. Th. φοῖνιξ.

Φοινῖκὸς, έος, τὸ, *purpureum*.

Φοινίκη, ης, ἡ, *PHŒNICE*, vel *PHŒNICIA*, nomen regionis, quæ et *Syria* dicitur. Gr. Lat. interpr. *palma*.

Φοινίκιος, ία, ιον, *purpureus, a, um*. Th. φοῖνιξ.

Φοινῑκὶς, ίδος, ἡ, *puniceus* vel *purpureus amictus, puniceus pannus*: à Th. præced. undè et

Φοινικόεις, όεσσα, όεν, *puniceus, purpureus*.

Φοινῑκρόκος, ου, ὁ ϗ ἡ, ὁ φοινικὴν κρόκην ἔχων, *puniceam traman habens*; à κρόκη, *trama, filum, subtegmen*.

Φοινῑκόλοφος, ὁ ϗ ἡ, *rubram cristam habens*; Epith. galli gallinacei: ex φοινικὸς, et κόφος, ὁ, *crista galeæ*.

Φοινικοπάρειος, ου, ὁ ϗ ἡ, *phœniceas habens malas seu genas*, i. e. *phœnicei coloris*. Ex φοῖνιξ, et παρειὰ, *gena*.

Φοινῑκόπεζα, *quæ purpureos*, i. e. *pulchros, pedes habet*: ex seq. et πέζα, ης, ἡ, *malleolus pedis*.

Φοινῑκὸς, ή, ὸν, *puniceus, ruber; Punicus*: à φοῖνιξ.

Φοινικοςερόπας, α, ὁ, Dor. pro φοινικοςερόπης, ου, ὁ, Epithet. Jovis, *rubra seu rutila fulmina jaculantis*: ex φοῖνιξ, et ςεροπὴ, ἡ, *fulgur*. Th. ἀςράπτω, *fulguro*.

Φοινικόςολος, ου, ὁ, *Phœnicum more instructus aut armatus*: ex φοῖνιξ, et ςολὴ, ἡ, *stola, vestis oblonga*. Th. ςέλλω, *orno*, p. med. ἔςολα.

Φοινῑκὼν, ῶνος, ὁ, *palmetum*: à

ΦΟΙ͂ΝΙΞ, ικος, ὁ, *palma* arbor, et *palmula* fructus; *PHŒNIX*, nomen avis, et viri, et portûs: *Punicus; instrumentum quoddam musicum à Phœnicibus inventum, purpura, puniceus color*: et adject. ὁ ϗ ἡ, *ruber, rufus*.

Φοίνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *cruentus*; à φόνος, *cædes*.

Φοίνισσα, ης, ἡ, *PHŒNISSA*: et

Φοίνισσα, ἐμπολὰ, *Phœnicia mercatura*; φοίνισσα φλὸξ, *rutila flamma*: à φοῖνιξ.

Φοινίσσετο, 3. sing. imperf. pass. Ion. à

Φοινίσσω, f. ξω, *rubefacio; cruento*. Th. φοῖνιξ, ικος, ὁ, *color ruber*.

Φοινίχθυν, a. 1. ind. pass. Ion. à φοινίσσω, *rubefacio, cruento*: ab eod. Th.

Φοίτα, *ibat*: 3. sing. imperf. act. pro ἐφοίτα· à φοιτάω, q. v.

Φοιτὰς, ἄδος, ἡ, *insana, furiosa; meretrix*: Epithet. viæ, *trita*: et

ΦΟΙΤΑ'Ω, -ῶ, *ito, ventito, frequento*, [* more *discentium*, non *docentium*, quæ res decepit Valesium ap. Eusebium: vid. Pearsonii opp. posth. p. 35.] *redeo*, de *fructibus, vectigalibus; insanio*; f. ήσω, p. πεφοίτηκα.

Φοιτέω, Ion. pro præced.

Φοιτῇ, Dor. pro φοιτᾷ, *it*; 3. sing. præs. ind. verbi φοικάω.

Φοιτῆς, ῦ, ὁ, *præco*. Th. φοιτάω.

Φοιτῇς, Dor. pro φοιτᾷς, 3. præs. et

Φοίτησις, εως, ἡ, *itatio, ventitatio, frequentatio*: à 2. sing. p. pass. verbi φοιτάω.

Φοιτητὴς, ῦ, ὁ, *qui ventitat; qui ad præceptorem ventitat, discipulus*: à 3. sing. p. pass. ejusd.

Φοιτῶν, præs. part. act. et

Φοιτίζω, *eo, venio, accedo*: à φοιτάω.

Φοιτῶσι, 3. pl. præs. ind. act. vel sub. verbi φοιτάω.

ΦΟΛΙ͂Σ, ίδος, ἡ, *squama*, ut piscis aut serpentis.

Φολκὸς, ῦ, ὁ, *strabus, qui oculos distortos habet*: quasi φάολκος· ex φάος, et ἕλκω, *traho*.

Φονεὺς, έος, ὁ, *homicida*: à φόνος.

Φονεύω, *occido*: f. εύσω, et in 1. pl. φονεύσομεν, p. πεφόνευκα, a. 1. ἐφόνευσα· à φόνος, *cædes*. Th. φένω, *occido*.

Φονέως, gen. sing. Att. à φονεύς.

Φονῑκὸς, ή, ὸν, *ad cædem pertinens; truculentus; mortifer*: et

Φόνιος, ου, ὁ καὶ ἡ, et φόνιος, ία, ιον, *sanguinarius, truculentus, lethalis*: à φόνος.

Φονοκτονέω, -ῶ, f. ήσω, *interficio*: et

Φονοκτονία, ας, ἡ, *cædes*: à

Φονοκτόνος, ου, ὁ καὶ ἡ, *occisor*: ex φόνος, et κτείνω, *occido*; p. m. ἔκτονα.

Φόνος, ου, ὁ, *cædes, homicidium; sanguis, qui in cæde effunditur*: à p. m. πέφονα, verbi φένομαι, vel φένω, *occido*.

ΦΟ´ΞΙΝΟΣ, ϐ, ὁ, nomen piscis.

ΦΟΞΟ`Σ, ἡ, ὸν, *cujus caput est acutum et velut turbinatum; qui est vultu distorto:* qu. ex φάος, et ὀξύς.

Φορὰ, ᾶς, ἡ, *latio: motus vehementior*, ut *in jactu, lapsu; impetus; pensio, tributum; proventus;* et *bajulationis* seu *vecturæ merces, portorium;* quo in sensu et nos Angl. FARE: à φέρω, *porto;* f. οἴσω, aor. 1. ἤνεγκα, p. m. inusit. πέφορα.

* Φοράδην, adv. *portando, gestando:* à præced.

* Φορὰς, ἄδος, ἡ, idem quod φορϐὰς, Hesych. et Suid.

Φορϐαιὰ, ᾶς, ἡ, *capistrum.* Th. φέρϐω.

Φορϐαῖος, αία, αῖον, *pascuus:* à φορϐή.

Φορϐὰς, ἄδος, ἡ, *equa, gregalis, non domestica.* Est autem φορϐὰς, ἄδος, ὁ ϗ ἡ, *alumnus*, φορϐὴν, *suppeditans:* ut φορϐὰς γῆ, *alma terra; quæ alit;* et passivè φορϐὰς, *qui alitur in grege cum aliis:* cui opponitur τροφίας, *qui domi* τρέφεται· φορϐὰς γυνὴ, *quæ se* φέρϐει *prostitutione corporis.* Th. φέρϐω, *pasco.*

Φορϐειὰ, ᾶς, ἡ, *esca*, φορϐή. Et usurpatur pro *capistro:* à præced.

Φορϐειὰ, ῆς, ἡ, *pabulum, esca;* à φέρϐω, *alo:* qu. φέρω βίον.

Φορεῖον, ϐ, τὸ, *feretrum, lectica:* à φορεύς.

Φορείτω, 3. sing. præs. imperat. act. verbi φορέω, *fero, porto.* Th. φέρω, idem.

Φορέοισι, Dor. pro φορέϐσι, *gestant;* 3. pl. præs. ind. à φορέω, quod à φέρω.

Φορέοντα, acc. sing. præs. part. verbi φορέω.

Φορεύμενος, Dor. pro φορϐμενος, præs. part. pass. verbi ejusd.

Φορεῦντος, *florentis;* Dor. pro φορῦντος, gen. sing. præs. part. act. à φορέω.

Φορεὺς, έος, ὁ, *bajulus:* à

Φορέω, -ῶ, *fero, gesto;* f. έσω, et ήσω, perf. πεφόρηκα, et -εκα, a. 1. ἐφόρεσα· à φορὸς, *ferens:* quod à perfect. med. πέφορα, verbi φέρω, *fero.*

Φόρημα, ἄτος, τὸ, *quod gestatur*, Ph. *gestamen, indumentum:* à φορέω.

Φορῆναι, *tulisse;* a. 1. inf. act. verbi φοραίνω, *fero;* fut. ανῶ, a. 1. ἐφόρηνα· ab eod. Th.

Φόριον, ϐ, τὸ, *merces.*

Φόρκυν, ῦνος, ὁ, *portus:* quia naves in eum φέρονται. Est et φόρκυν, υνος, ὁ, et φόρκῦος, nom. monstri marini; dat. φόρκυϊ, pro φόρκυνι, in acc. φόρκυν.

* Φορμία, *sportula, corbula.*

* Φορμία τῶν φυργάνων, Diog. Laërt. in Speusippo, *fascia lignorum in usum foci.*

Φόρμιγγ' pro φόρμιγγι, dat. sing. à

ΦΟ´ΡΜΙΓΞ, γγος, ἡ, *cithara, testudo.*

Φορμίζω, f. ἴσω, *citharam pulso:* à præced.

Φορμικτὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro

Φορμικτὴς, ϐ, ὁ, *citharœdus:* (φορμιγκτὴς etiam dicitur) à φορμίζω.

ΦΟΡΜΟ`Σ, ϐ, ὁ, *sporta, corbis, calathus:* quo aliquid φέρεται.

Φοροῖσαι, *ferentes;* Dor. pro φορϐσαι, nom. pl. part. act. f. g. contract. à φορέω.

Φορολογέω, -ῶ, f. ήσω, *tributum exigo* seu *colligo:* à φορολόγος, q. v.

Φορολόγητος, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *tributarius:* à 3. sing. perf. pass. præced.

Φορολογία, ας, ἡ, *exactio tributi:* à

Φορολόγος, ϐ, ὁ, *tributi collector* seu *exactor:* ex φόρος, et λέγω, *colligo;* p. m. λέλογα.

Φόρον, ϐ, τὸ, et φόρος, ὁ, *forum:* citeriores Græci à Romanis receperunt. Φόρον Ἀππίϐ, nomen oppidi in Latio, *Forum Appii.*

Φόρος, ϐ, ὁ, *tributum:* quod φέρεται. Sed

Φορὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *ferens; cum impetu ferens, vehemens; ferax; fœcunda*, de muliere. Th. φέρω.

Φοροῦντα, acc. sing. præs. part. act. verbi φορέω.

Φορτηγὸς, ϐ, ὁ ϗ ἡ, *onera ferens:* ex φόρτος, ϐ, *onus*, et ἄγω, *duco.*

Φορτί' pro φορτία, *onera;* nom. pl. à φορτίον, ϐ, τὸ, idem quod φόρτος, ϐ, ὁ, *onus.*

Φορτίζω, *onero;* cum acc. f. ἴσω, p. πεφόρτικα, perf. pass. πεφόρτισμαι, perf. part. πεφορτισμένος, η, ον, *oneratus, onustus.* Th. φόρτος, ϐ, ὁ, *onus.*

Φορτικὸς, ἡ, ὸν, *onerarius, a, um;* item Metaph. *molestus; fastuosus; insulsus:* et

Φορτίον, ϐ, τὸ, *onus, sarcina;* τὰ φορτία, *merces:* à

ΦΟ´ΡΤΟΣ, ϐ, ὁ, *onus; res molesta et odiosa;* qu. φέρτος· à φέρω.

Φορτουνᾶτος, ϐ, ὁ, nom. viri, Lat. *Fortunatus.*

Φορύνω. Vide in φορύω.

Φόρυς, *podex:* à φορύω, *inquino.*

Φορυτὸς, ϐ, ὁ, *quisquiliæ, congeries:* à

ΦΟΡΥ´Ω, φορύνω, et -ύσσω, *pinso, misceo, fœdo:* qu. à φύρω.

Φόως, τὸ, idem quod φῶς, Metaph. pro *salute, auxilio et victoriâ:* à φάος, εος, τὸ, *lux, salus.* Th. φάω, *luceo.*

Φραγέλλιον, ϐ, τὸ, *flagellum:* à Lat. et est diminut. à *flagrum*, quod est scutica, quâ servi cædebantur: sic dicta, quòd pars corporis eâ percussa quasi *flagret*, hoc est *ardeat.*

Φραγελλόω, -ῶ, *flagello;* f. ώσω, p. πεφραγέλλωκα, a. 1. ἐφραγέλλωσα· a. 1. part. act. φραγελλώσας, άντος· à φραγέλλιον.

Φραγῇ, *obstruatur;* 3. sing. a. 2. sub. pass. et

Φραγήσομαι, ῃ, εται, f. 2. ind. pass. verbi φράσσω.

Φράγμα, ἄτος, τὸ, *septum, vallum, munimentum:* et

Φραγμὸς, ϐ, ὁ, *septum:* à 1. sing. p. pass. verbi ejusd.

Φραδάω, *indico, declaro:* à φράδη, *cognitio.* Th. φράζω, *memoro, dico*, a. 2. ἔφραδον, p. m. πέφραδα.

Φράδεν, *dixit;* Ion. pro ἔφραδεν, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi ejusd.

Φράδη, ης, ἡ, *cognitio, prudentia:* φράδαι, αἱ, *mentes*, apud Pindar. et hinc

Φραδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *consultus, prudens:* à φράζω, *dico.*

Φραδμοσύνῃσιν, dat. pl. Ion. pro φραδμοσύναις· à

Φραδμοσύνη, ης, ἡ, *consilium, prudentia, peritia:* à seq.

Φράδμων, seu φράσμων, ονος, ὁ ϗ ἡ, *prudens, solers, consultus, peritus:* et

Φράζεαι, Ion. pro φράζῃ, *deliberas;* 2. sing. præs. med. vel pass. et

Φράζεο, Ion. pro φράζϐ, præs. imperat. pass. et

Φράζεσθαι, præs. inf. pass. φραζέσθω, 3. sing. imperat. pass. et

Φράζεσκε, Ion. pro ἔφραζε, 3. sing. imperf. act. et

Φράζετο, Ion. pro ἐφράζετο, 3. sing. imperf. pass. et

Φράζευ, Dor. pro φράζϐ, *cogitato;* præs. imperat. m. omnia à

ΦΡΑ´ΖΩ, *dico, memoro, indico;* φράζομαι, *in animo verso, delibero, statuo; animadvertendo caveo, vito; intelligo, cognosco:* fut. άσω, p. πέφρακα, aor. 1. ἔφρασα, a. 1. imperat. act. φράσον, άτω, *edissere;* a. 2. ἔφραδον, et Ion. Anadiplas. πέφραδον, perf. pass. πέφρασμαι, σαι, σαι, p. med. πέφραδα.

Φρακτὸς, ἡ, ὸν, *septus, munitus:* à φράσσω.

Φραξάμενος, μένη, μενον, *munitus.* a. 1. part. m. verbi præced.

Φρασαίατο, *dicantur;* Ion. pro φράσαιντο, 3. pl. a. 1. opt. m. verbi φράζω, *dico;* fut. φράσω, a. 1. m. ἐφρασάμην.

Φράσασαν, acc. sing. a. 1. part. act. f. g. verbi ejusd.

Φράσδειν, *dicere;* Dor. pro φράζειν, præs. inf. ab eod.

Φρασὶ, Dor. pro φρεσὶ, *mentibus.* dat. pl. à φρὴν, *mens.*

Φράσις, εως, ἡ, *PHRASIS; locutio, dictio, genus loquendi:* à φράζω.

Φραζόμεσθα, Poët. pro φραζόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi φράζω.

Φράσον, άτω, a. 1. imperat. act. verbi ejusd.

Φρασσόμεθα, gem. σ, pro φρασόμεθα, 1. pl. f. 1. m. à φράζω.

ΦΡΑ´ΣΣΩ, sive -ττω, *sepio, munio;* item *obturo, occludo;* f. φράξω, p. πέφραχα, a. 1. ἔφραξα, ας, ε, et in 3. pl. ἔφραξαν, a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε, p. pass. πέφραγμαι, ξαι, κται, a. 2. pass. ἐφράγην, ης, η, *obstructus fui;* a. 2. sub. pass. φραγῶ, ῇς, ῇ, f. 2. pass. φραγήσομαι, ῃ, εται,

Φραστέον, *dicendum;* adject. verbale; et

Φρασώμεθ', *cogitemus;* 1. pl. a. 1. sub. pass. à φράζω, *dico.*

Φρᾱτὴρ, ερος, ὁ, *ejusdem curiæ vel*

tribûs sodalis: Att. vel Dor. pro φράτωρ, undè *FRATER*. Et

Φράτορες, ων, οἱ, *contribules*: à φράτωρ, quod à

ΦΡΑ'ΤΡΙΑ, seu φρατρία, ας, ἡ, *curia, societas, tribus.*

Φράτριος, ου, ὁ ϗ ἡ, *curialis, ad curiam pertinens*: et

Φράτωρ, ορος, ὁ, *ejusdem curiæ vel tribûs consors.* Th. φράτρια.

Φραῖγμα, ἄτος, τὸ, *fastus*: à φρυάττομαι, *fremo, insolesco.*

Φραχθεὶς, *septus*; a. 1. part. pass. à φράσσω, f. ξω, a. 1. pass. ἐφράχθην.

ΦΡΕ'ΑΡ, ᾶτος, et Poët. φρεῖαρ. ᾶτος, τὸ, *puteus.*

Φρεατιαῖος, αία, αῖον, *putealis*: à præced.

Φρεῖν, *ferre*; per Sync. pro φέρειν, præs. inf. à φέρω.

Φρεναπατάω, *decipio*; f. ήσω, p. πεφρεναπάτηκα· qu. φρένα, ἀπατάω, *mentem decipio.*

Φρεναπάτης, ου, ὁ, *mentium deceptor*: ex iisd.

Φρένας, acc. pl. à φρὴν, *mens*: φρένες, αἱ, *intelligentiæ*, nom. pl.

Φρενήρης, εος, ὁ ϗ ἡ, *mentis compos, cordatus*: ex φρὴν, et ἄρω, *apto.*

Φρενῖτις, ἴδος, ἡ, *mentis delirium, inflammatio membranarum cerebri, febrem acutam et mentis perturbationem inducens*: à φρήν.

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mente captus, desipiens*: ex φρὴν, *mens*, et βλάπτω, *lædo.*

Φρενόω, f. ώσω, *ad mentem sanam reduco, castigo; desipio; fallo, seduco.* Th. φρὴν, *mens.*

Φρένων καρπὸς, pro ipsâ *prudentiâ* Poët. sumitur.

Φρὲς, *fer*; a. 2. imperat. act. à φρῆμι. Nisi φρὲες, pro φρὲ, quod per Sync. pro φέρε, præs. imperat. verbi φέρω, *fero.*

Φρεσὶ, et φρεσὶν, dat. pl. à φρήν.

ΦΡΕ'Ω, *emitto*; f. φρέσω, quod à φρέω· vel ex πρὸ, et ἕω, *mitto*: factâ Crasi, et π in φ mutato.

Φρῆγμα, Ion. pro φράγμα, ἄτος, τὸ, *septum.* Th. φράσσω.

ΦΡΗ'Ν, ένος, ἡ, *mens, sapientia*, φρένες, *præcordia, prudentia.*

* Φρητία, ἡ, *puteal, os putei*, Hesych. quasi φρηατία· à Th. φρέαρ, ατος.

Φρήτρη, ης, ἡ, à φρατρία, ας, ἡ, *curia, sodalitas, tribus.*

Φρήτωρ, Ion. pro φράτωρ, *contribulis.*

Φρικαλέας, acc. pl. f. g. à

Φρικαλέος, έα, έον, idem quod φρικώδης, *horribilis.* Th. φρὶξ, ικὸς, *fremitus maris.*

Φρικασμὸς, οῦ, ὁ, *horror.*

Φρίκη, ης, ἡ, *horror, torpor: metus*: à φρίξ.

Φρικτὸς, ἡ, ὸν, *tremendus*; à perf. pass. verbi φρίσσω, *horresco.*

Φρικτῶς, adv. *horrendùm, horridè.*

Φρικώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *horribilis, horrendus*: à φρίκη.

Φριμάσσεο, Ion. pro φριμάσσου, præs. imperat. pass. à

ΦΡΙΜΑ'ΣΣΟΜΑΙ, f. m. ξομαι, *flatum naribus emitto, fremo*; idem φρυάττομαι, undè derevari possint.

Φριμήσσεται, Dor. pro φριμάσσεται. Vide præced.

ΦΡΙ'Ξ, ικὸς, ἡ, *maris horror, maris motus incipiens, veluti cùm mare exiguâ stringitur aurâ et in eo breves humilesque exsurgunt undæ, ut pili in homine exhorrescente, maris vel fluctuum fremitus.*

Φρίξος, ου, ὁ, qui ille fuerit, vide Pind. Pythior. Od. iv. 261. 3. et Gr. Scholia.

Φρίσσον, Ion. pro ἔφρισσον, imperf. act. verbi φρίσσω, *horresco.*

Φρίσσουσ', pro φρίσσουσι, 3. pers. pl. præs. ind. verbi

Φρίσσω, vel -ττω, *horreo, horresco*; item *cum horrore reformido, fremitum edo*; cum acc. fut. φρίξω, p. πέφριχα, a. 1. ἔφριξα, p. pass. πέφριγμαι, ξαι, κται. Th. φρίξ.

Φροιμιάζω, seu -ομαι, *exordio utor*: à φροίμιον, Att. pro προοίμιον, *exordium.* Th. οἴμη, ης, ἡ, *via, semita.*

Φροιμιάσαι, a. 1. infin. Att. à præced.

Φρονέῃ, 3. sing. præs. sub. act.

Φρονέω, (qu. φρενέω) *intelligo, compos mentis sum; cogito, sentio, judico; delibero*; dicitur de conditione et *habitu animi*, qui ex adjunctis intelligitur, ut εὖ, vel κακῶς φρονεῖν, *benevolus* vel *malevolus sum*; præs. imperat. φρόνεε, -ει, et in 2. pl ἔετε, -εῖτε, imperf. ἐφρόνεον, -ουν, f. ήσω, p. πεφρόνηκα, præs. pass. φρονέομαι, -οῦμαι, præs. imperat. pass. φρονέου, -οῦ, εέσθω, -είσθω. Th. φρὴν, *mens.*

Φρόνημα, ἄτος, τὸ, *cogitatio; animus*; item *desiderium, voluntas*; item *fastus; animi impetus*: à 1. sing. p. pass. verbi φρονέω.

Φρόνησις, εως, ἡ, *prudentia, intelligentia*: ab eod. verbo.

Φρόνιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *prudens, sapiens; cordatus*: in comparat. φρονιμώτερος, *prudentior*; in superlat. φρονιμώτατος· à φρόνις.

Φρονίμως, adv. *prudentèr*: à præced.

Φρόνις, εως, ἡ, *ingenium; astutia; contemptus*: à φρήν.

Φρονοῦντες, nom. pl. præs. part. act. verbi φρονέω.

Φροντίδος, gen. sing. à φροντίς.

Φροντιεῖ, vide in φροντίζω.

Φροντίζετε, 2. pl. præs. ind. vel imperat. act. à

Φροντίζω, *curo; cogito; studeo*: f. ίσω, et Att. -ιῶ, ιεῖς, ιεῖ, p. πεφρόντικα, a. 1. ἐφρόντισα, a. 1. sub. act. φροντίσω, ῃς, ῃ, et in 3. pl. φροντίσωσι, a. 2. ind. act. ἐφρόντιδον· à

ΦΡΟΝΤΙ'Σ, ἴδος, ἡ, *cogitatio; cura, solicitudo.*

Φροντιστέον, *curandum est*: à φροντίζω.

Φροντιστήριον, ου, τὸ, *schola, locus in quo cogitationes nostras explicamus*: ab eod.

Φροντιστὴς, οῦ, ὁ, *curator; commentator; studiosus*: à p pass. verbi φροντίζω. Th. φροντίς.

Φροῦδος, ούδη, οῦδον, *evanidus, irritus; qui abiit, disparuit*: à πρὸ ὁδοῦ.

Φρουρὰ, ᾶς, ἡ, *custodia, præsidium; milites ipsi præsidiarii et custodes; satellites; ipsi locus custodiæ; carcer*: à φρουρός.

Φρούραρχος, ου, ὁ, *qui præsidiariis militibus præest*: ex præced. et ἀρχὸς, *princeps.*

Φρούρει, *custodi*; præs. imperat. act. à

Φρουρέω, -ῶ, *præsidio teneo, custodio*: cum acc. imperf. ἐφρούρεον, -ουν, -εες, -εις, -εε -ει, f. ήσω, p. πεφρούρηκα, præs. pass. φρουρέομαι, -οῦμαι, *præsidio teneor, custodior*: à φρουρὸς, q. v.

Φρούρημα, ἄτος, τὸ, *custodia*: à φρουρέω.

Φρούριον, ου, τὸ, idem quod φρουρὰ, *præsidium*: à

Φρουρὸς, οῦ, ὁ, *custos, miles præsidiarius*: ex πρὸ, et οὖρος, *custos*, factâ Crasi, et π in φ mutato.

Φρουρῶμες, *excubias agamus*, Dor. pro φρουρῶμεν, 1. pl. præs. sub. act. à φρουρέω.

Φρύαγμα, ἄτος, τὸ, et

Φρυαγμὸς, οῦ, ὁ, *fremitus*; et Metaph. *insolentia*: à 1. sing. p. pass. verbi φρυάττομαι.

ΦΡΥΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *fremo*, propriè de *equo feroci* et *hinnienti*, fut. ξω, p. πεφρύαχα, a. 1. ἐφρύαξα· usitatiùs est in med.

Φρυάττομαι, *fremo; insolesco; vanâ spe efferor.*

Φρύγανον, ου, τὸ, *cremium, virgultum aridum*: in pl. τὰ φρύγανα. Th. φρύγω, *sicco.*

Φρυγία, ας, ἡ, et Ion. ης, *PHRYGIA*, regio in minori Asiâ. Gr. interpr. Lat. *torrida.*

Φρυγίον, ου, τὸ, *frictorium*; id est, instrumentum frigendi. Th. φρύγω. Sed

Φρύγιον, *cantilena incitans ad arma*: à Phygibus.

Φρύγιος, -ία, -ιον, *aridus*; propriè *frigendo*, τῷ φρύγειν. Est et

Φρύγιος, *PHRYGIUS*, gentile.

Φρυγμὸς, οῦ, ὁ, *torrefactio, frictio*: à

ΦΡΥ'ΓΩ, φρύσσω, vel -ττω, f. ύξω, *torreo, torrefacio, FRIGO.*

Φρυκτὸς, ἡ, ὸν, *torridus, tostus, torrefactus.* Substantivè varia notat, ut *faba fricta; calculus judiciarius: fax quâ hostium adventus significatur; sors* μαντικὴ, &c. Th. φρύγω.

Φρυκτωρὸς, οῦ, ὁ ϗ ἡ, observans faces hostilis adventûs prænuncias, ut et ipse tales suspendat. Ex φρυκτὸς, *fax*, et ὠρέω, *custodio, curo.*

Φρυκτώριον, ου, τὸ, *fax quâ hostium adventus prænunciatur.*

ΦΡΥ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *rubeta, rana venenosa.*

Φρὺξ, γὸς, ὁ, *Phrygiæ incola.*

Φρυξεῖ, *torrebit*; Dor. pro φρύξει, 3. sing. f. 1. à φρύγω.

Φρύσσω, vel -ττω, idem quod φρύγω.

Φρῶ, per Sync. pro φέρω, *fero*.

Φῦ, *coaluit*, Ion. pro ἔφυ, 3. sing. aor. 2. verbi φῦμι, inus. aor. 2. ἔφυν, a. 2. inf. φῦναι, a. 2. part. φύς. Th. φύω, *gigno*.

Φῦα, ᾶς, ἡ, Poët. pro φυὴ, ῆς, *natura*, seu *naturæ solertia*. Th. φύω.

Φυγαδεία, ας, ἡ, *fuga, exilium* : à φυγαδεύομαι.

Φυγαδεῖον, ου, τὸ, *refugium* : ab eod.

Φῠγᾰδεύομαι, *in exilium pellor* : à φυγάς,

Φυγαδευτήριον, ου, τὸ, *refugium, effugium* : à præced.

Φῠγὰς, ἄδος, ὁ καὶ ἡ, *profugus, exul*. Th. φεύγω, *fugio*, a. 2. ἔφυγον.

Φῠγεῖν, a. 2. inf. act. ejusd.

Φύγελλος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. interpr. Lat. *hominum oculos fugiens*.

Φύγεν, pro ἔφυγεν, Ion. 3. pers. sing. a. 2. ind. et

Φῠγὴ, ῆς, ἡ, *FUGA*. Th. φεύγω, *fugio*. Sed

Φύγῃ, est 3. pers. sing. a. 2. sub. act. ut et φύγῃσιν, pro φυγῇ, per Paragog. τοῦ σιν, et in 2. pl. φύγητε, verbi φεύγω, *fugio*, a. 2. ἔφυγον.

Φυγοδῐκέω, *detrecto certamen et judicium, tergiversor* : qu. φεύγω δίκην.

Φύγοις, οι, 2. et 3. sing. a. 2. opt. act. et in 1. pl. φύγοιμεν, verbi φεύγω, *fugio*, a. 2. ἔφυγον.

Φυγόξενος, ου, ὁ καὶ ἡ, φεύγειν τοὺς ξένους, *hospites fugiens* : vel pro ἄξενος, *qui fugat hospites ; inhospitalis, inhumanus erga hospites* : ex φεύγω, et ξένος, *hospes*.

Φυγοπτόλεμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui bellum fugit* : ex φεύγω, et πτόλεμος, Poët. pro πόλεμος, *bellum*.

Φυὲν, a. 2. part. n. g. à φυεὶς, εῖσα, ὲν, verbi φύω.

Φύεται, 3. sing. præs. pass. φύεσθαι, præs. infin. m. verbi φύομαι, seu φύω, *sum, gigno*.

Φύζα, ης, ἡ, *fuga cum timore* ; Ion. pro φυγή. Th. φεύγω, *fugio*.

Φυζακῖνὸς, ἡ, ὸν, *fugax* : à præced.

Φυὴ, ῆς, ἡ, *natura, indoles ; statura, stirps* ; acc. φυήν. Th. φύω, *nascor*. At

Φυῇ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. à φύω, *nascor* ; f. φύσω, aor. 2. ἔφυον.

Φυκιόεις, -όεσσα, -όεν, *algosus*. Th. φῦκος, εος, τὸ, *fucus, alga*.

Φῦκὶς, ίδος, ἡ, *fuca, piscis*, cujus mas. vocatur φύκης. Gl. v. φυκὶς, ἰχθὺς, *saxatilis, piscis* ; φυκίδες, *saxatiles*, Ph. Ex φῦκος, vel φυκίον, quoniam loca amat algosa.

ΦΥ͂ΚΟΣ, εος, τὸ, *FUCUS, alga, herba marina undè lana inficitur, et vultus tingitur*.

Φυκτὸς, ἡ, ὸν, *vitabilis, vitandus* : à φεύγω, *fugio*.

Φῦλ', pro φῦλα, nom. pl. à φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, *tribus*, &c.

Φῦλαγμα, ἄτος, τὸ, *quod custoditur aut servatur ; custodia ; præceptum ; mandatum* : à φυλάσσω, *custodi*.

Φυλᾰδὸν, adv. *per tribus, tributim*. Th. φυλὴ, *tribus*.

Φυλᾰκὰ, ᾶς, ἁ, Dor. pro φυλακή.

Φύλᾰκες, nom. pl. à φύλαξ, ἄκος, ὁ καὶ ἡ, *custos* : in dat. pl. Ion φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, *custodio*.

Φῠλᾰκὴ, ῆς, ἡ, *custodia, tutela, vigilia, excubiæ ; præsidium ; quarta pars noctis*, quoniam in *quatuor partes* erat divisa, in quibus *vigiliarum munus ad alios, vicibus permutatis*, veniebat ; *stipatores ; satellites* ; φυλακαὶ, *stationarii milites ; locus ubi positi sunt custodes ; carcer ; cautio alicujus incommodi* : [*Judæi primò habuere *tres vigilias*, suâ libertate usi ; sed à Pompeii temporibus, *quatuor*.] ab eod. Sed

Φυλάκη, nom. propr. loci.

Φυλακίζω, *in carcerem conjicio*, vel *petraho* ; f. ίσω, p. πεφυλάκικα· et

Φυλακῖτης, *carcerarius* : à φυλακή.

Φύλᾰκος, ὁ, Ion. pro φύλαξ, *custos*.

Φυλακτέον, *custodiendum* ; verbale à φυλάσσω.

Φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ, *custos, vigil* ; in plur. φυλακτῆρες· à φυλάσσω, *custodio*.

Φυλακτήρια, -ων, τὰ, *PHYLACTERIA, conservatoria*, quibus memoria legis *conservabatur*. Angl. PHYLACTERIES : à φυλακτήριον.

Φυλακτηρία, ας, ἡ, *custodia, præsidium, excubiæ* : et

Φυλακτήριον, ου, τὸ, *statio excubitorum* seu *vigilum*; item *præsidium, munimentum, arx* : à φυλακτήρ.

Φυλακτῐκὸς, ἡ, ὸν, *custodiendi* seu *servandi*, et *observandi*, item *conservandi peritus, cavendi peritus, qui sibi cavere novit, cautus*, vel *qui se tueri potest, vim habens amoliendi*. A φυλάσσω.

Φύλαξ, ἄκος, ὁ καὶ ἡ, *custos, servator* ; item *excubitor, vigil*. Th. φυλάσσω, *custodio*.

Φυλάξαι, a. 1. inf. act. At

Φύλαξαι, a. 1. imperat. m. verbi φυλάσσω.

Φυλάξατε, 2. pl. aor. 1. imperat. act. ejusd. verbi.

Φυλάσσαι, Ion. pro φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi φυλάσσω, *custodio*, f. ξω.

Φυλασσέμεναι, Att. et Dor. pro φυλάσσειν, præs. inf. ejusd.

Φυλάσσοισι, *custodiunt*, Æol. pro φυλάσσουσι, 3. pl. præs. ind. à

ΦΥΛΑ'ΣΣΩ, vel -ττω, *custodio, conservo, tueor* ; φυλάσσομαι, et φυλάττομαι, *custodior ; excubo ; observo ; caveo, vito ; insidias pono* : f. φυλάξω, p. πεφύλᾰχα, a. 1. ἐφύλαξα, aor. 1. imperat. act φύλαξον, άτω, et in 2. pl. φυλάξατε, aor. 1. m. ἐφυλαξάμην, ω, ατο, *observavi* ; p. pass. πεφύλαγμαι, ξαι, κται.

Φυλαττόμενος, præs. part. pass. à φυλάττω, seu -σσω.

Φυλάττων, ουσα, ον, *custos* ; præs. part. act ejusd.

Φυλέτης, ου, ὁ, *tribulis, qui est ex eâdem tribu*. Th. φυλή.

ΦΥΛΗ', ῆς, ἡ, *tribus, classis*.

Φύλλα, τὰ, *folia* ; hinc φύλλ' ἀοιδᾶν, *folia poëtarum* : à φύλλον.

Φυλλὰς, ἄδος, ἡ, *foliorum acervus*. Th. φύλλον.

Φύλλῐνος, ίνη, ινον, *foliaceus, ex foliis factus*.

* **Φυλλοβολέω**, *folia mihi decidunt ; folia spargo* : et

Φυλλοβολία, ας, ἡ, *foliorum amissio ; foliorum sparsio* : à

Φυλλοβόλος, ου, ὁ καὶ ἡ, *folia amittens ; folia spargens* : ex φύλλον, et βάλλω.

ΦΥ'ΛΛΟΝ, ου, τὸ, *FOLIUM, frons, -dis* ; qu. à φύω, *nascor*.

Φυλλοστρὼς, ῶτος, *foliis constratus* : ex φύλλον, τὸ, *folium*, et στρώννυμι, *sterno*. Th. στορέω, idem.

Φυλλοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *folia ferens* : ex φύλλον, ου, τὸ, *folium*, et φέρω, *fero*.

Φῦλον, ου, τὸ, idem quod φυλὴ, ἡ, *tribus*, &c.

Φύλοπις, ῐδος, ἡ, *pugna ; clamor bellicus* ; ex φῦλον, seu φυλὴ, ἡ, *natio, gens*, et ὄψ, ὀπὸς, ἡ, *vox*, qu. *clamor nationum* : vel qu. à τῶν φύλων ὄπις, id est, *ultio*, quòd bellis *puniat* Deus homines.

Φῦμα, ἄτος, τὸ, *vomica, tumor præter naturam*. Th. φύω, *nascor*.

Φῦναι, *nasci* : a. 2. infin. act. verbi φῦμι, vel φύω, *nascor* : f. ύσω, a. 2. ἔφυν, a. 2. part. φύς.

Φῦντο, *nascebantur* : Ion. pro ἔφυντο, 3. pl. imperf. pass. verbi φῦμι. Th. φύω, *nascor*.

Φύξηλις, ῐδος, ὁ καὶ ἡ, *profugus, exul, fugax, timidus* : ex φεύγω, et ἅλις, *satis*, adv. vel ἀπὸ τοῦ φεύγειν ἴλας.

Φυομένῳ, *nascenti* : dativ. sing. præs. particip. pass. verbi φύω, *nascor*.

Φύοντι, Dor. pro φύουσι, *nascuntur* : 3. pl. præs. ind. à φύω, *nascor*.

Φύρᾱμα, ἄτος, τὸ, *massa luti, farina aquâ subacta* : à φυράω. Th. φύρω, *misceo*.

Φύρασις, εως, ἡ, *maceratio, commixtio* : ab eod.

Φύρασον, a. 1. imperat. act. à

Φῦράω, *misceo, macero, subigo* ; f. άσω, p. πεφύρακα, perf. pass. πεφύραμαι. Th. φύρω.

Φύρδην, adv. *mixtim, permixtim* ; item *confusè, inordinatè*. Th. φύρω.

Φύρειν, præs. inf. act. à φύρω.

Φύρμα, ἄτος, τὸ, *sordes*. Th. φύρω.

Φυρμὸς, οῦ, ὁ, *inquinatio, inquinamentum* : à

ΦΥ'ΡΩ, *misceo ; inquino ; perfundo, rigo, pinso* ; f. φυρῶ, et Æol. φύρσω, p. πέφυρκα, perf. pass. πέφυρμαι.

Φὺς, φύντος, a. 2. part. act. verbi φῦμι, vel φύω, *nascor*, a. 2. ἔφυν.

Φῦσα, vel φύσσα, ης, ἡ, *follis ; flatus et spiritus crassior in corpore*. Th. φυσάω.

Φυσαθεὶς, εῖσα, ὲν, Dor. pro φυσηθεὶς, *inflatus*, a. 1. part. pass. à φυσάω, *inflo*.

Φῦσαι, a. 1. infin. act. verbi φύω, gigno: f. ύσω, a. 2. ἔφυν.

Φυσαλὶς, ίδος, ἡ, *bulla in aquâ nascens*; item *tibia* vel *fistula*: φυσάω, *inflo*.

Φύσαλος, ε, ὁ, *bufo*. Th. φυσάω.

Φύσας, αντος, in f. g. φύσασα, ης, ἡ, aor. 1. part. act. verbi φύω. *nascor*. Alii per Sync. pro φυσήσας, dici volunt à φυσάω, *inflo*.

ΦΥΣΑ´Ω, et φυσσάω, *sufflo, inflo*; *spiro*; *efflo*: f. ήσω.

Φύσει, *producet*: 3. sing. f. 1. à φύω, *gigno*. Potest esse etiam dat. sing. a φύσις, εως, ἡ, *natura*: à φύω.

Φύσημα, ἄτος, τὸ, *flatus, inflatio*: à φυσάω.

Φυσητὴρ, ῆρος, ὁ, *flabellum*; item *follis*. Th. φυσάω.

Φυσίγνάθος, ε, ὁ ἡ, nomen propr. ranæ, qu. *buccas inflans*: ex φυσάω, *inflo*, et γνάθος, ε, ἡ, *maxilla*.

Φύσιγξ, -γγος, ἡ, *vesicula*, seu *pustula in manibus*, vel *pedibus*. Th. φυσάω, *inflo*.

Φυσίζοος, ε, ὁ ἡ, *ad victum generans necessaria*. Epithet. terræ. Ex φύω, *nascor*, et ζάω, *vivo*: vel qu. φύσσα ζῶα, *gignens animalia*.

Φυσικὸς, ἡ, ὸν, *naturalis*: *PHYSICUS*: et hinc

Φυσικῶς, adv. *naturaliter*: à φύσις, *natura*. Th. φύω, *nascor*.

Φυσιόω, -ῶ, *anhelo*; item *inflo*; f. ώσω, p. πεφυσίωκα, præs. pass. φυσιόομαι, -ῦμαι, *inflor, turgeo*; perf. pass. πεφυσίωμαι, perf. part. pass. πεφυσιωμένος, η, ον, *inflatus, a, um*. Th. φυσάω, *inflo*.

Φύσις, εως, ἡ, *natura*; *ingenium, indoles*; *sexus*; *pudenda*; *statu-* [* *mos gentium receptus*: 1 Cor. xi. 14.] φύσει, *valdè*: item interdum *verè, necessariò*. Th. φύω, *nascor*.

Φυσίωσις, εος, ἡ, *tumor, inflatio animi*: à φυσιόω, -ῶ, *inflo*. Th. φυσάω, idem.

Φύσκη, ης, ἡ, *VESICA*, quia inflata: à φυσάω, *inflo*.

Φύσκος, ε, ὁ, *botulus*: ab eod.

Φυσσᾶν, præs. infin. à

Φυσσάω, pro φυσάω, *inflo*.

Φυσσέω, Ion. pro φυσσάω.

Φυσσητὴρ, ῆρος, ὁ, *instrumentum inflatorum, flabellum*: à φυσσάω.

Φυτᾶλιὰ, ᾶς, ἡ, *locus arboribus consitus*: *hortus, vinea*: à φυτὸν, ε, τὸ *planta*. Th. φύω, *gigno*.

Φυτάομαι, *planto*: *gigno, procreo*: ab eod.

Φυτεία, ας, ἡ, *plantatio*, et idem quod φυτὸν, ε, τὸ, *planta*: à φυτεύω.

Φύτευθεν, Bœot. pro ἐφυτεύθησαν, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φυτεύω.

Φυτεύθητι, aor. 1. imperat. pass. ejusd.

Φύτευμα, ἄτος, τὸ, *planta*: *semen*: à φυτεύω.

Φυτεύσατο, 3. sing. a. 1. m. Ion. et

Φυτεύσῃ, *plantaret*: 3. sing. aor. 1. sub. act. à φυτεύω.

Φύτευσις, εως, ἡ, *plantatio*: à seq.

Φυτεύω, *planto, novello, semino*: Metaph. *molior, struo, machinor*: φυτεύειν τινὶ θάνατον, *mortem alicui machinari*; imperf. ἐφύτευον, ες, ε, f. εύσω, p. πεφύτευκα, p. p. πεφύτευμαι, σαι, ται, p. part. pass. πεφυτευμένος, η, ον, a. 1. ind. pass. ἐφυτεύθην, ης, η, a. 1. imperat. pass. φυτεύθητι, ήτω, *planteris tu*: à φυτόν.

Φυτὸν, οῦ, τὸ, *planta, stirps*: à φύω, *gigno*.

Φυτοσκάφος, ε, ὁ καὶ ἡ, *agricola, hortulanus, fossor*: ex φυτὸν. *planta*, et σκάπτω, *fodio*.

Φυτεργὸς, ε, ὁ ἡ, *qui opus circa plantas facit*. Ex φυτὸν, et ἔργον, *opus*

ΦΥ´Ω, f. φύσω, p. πέφυκα, *gigno*, propriè de terrâ; *produco, edo, pario*: it. maximè in a. 2. *nascor, orior*; *hæreo, adhæresco*: habet p. act. πέφυκα insignes et elegantes usus, *ita sum natus, insitum habeo à naturâ, comparatus sum à naturâ*; *soleo, aptus sum et egregiè natus ad, habilis sum, propensus sum*; *consentaneus sum*; ὥτως πέφυκε, *sic sua natura habet*; ᾗ πέφυκε, *quà fert natura*: hinc adv. πεφυκότως, *ut naturâ comparatum est, ut fert natura, pro suo ingenio, aptè, consentaneè*, a. 2. ἔφυον, ες, ε, et ἔφυν, υς, υ, tanq. à φῦμι, undè a. 2. part. φὺς, φύντος, p. med. πέφυα, p. pass. πέφυμαι, in 2. sing. πέφυσαι (undè φύσις, εως, ἡ, *natura*), et in 3. sing. πέφυται (unde φυτὸν, ε, τὸ, *planta*), a. 2. pass. ἐφύην, ης, η, a. 2. part. pass. φυεὶς, εῖσα, ὲν. [* ὁ τῶν δ' ἔφυς, Eurip. Suppl. 202; ubi vide Markland. *tu non ex eodem numero es*, i. e. οὐκ ἔφυς ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶνδε.]

Φωγνύω, vel -ῦμι, *torreo, uro*: à

Φώγω, idem quod φώζω, q. v.

Φώζω, *uro in foco, torreo*: à φῶς, *lux*. Th. φάω, *luceo*.

Φώϊξ, vel φωῖξ, *avis inimica harpæ*: ὀφθαλμοβόρος, Arist. Hist. ix. 8. quia ἀΐσσει εἰς φῶτα, id est, ὀφθαλμός.

ΦΩ´ΚΑΙΝΑ, ης, ἡ, *PHOCÆNA, balæna*: à

Φώκη, ης, ἡ, *vitulus marinus, PHOCA*: à præced.

Φωκῆες, οἱ, Phocenses, μέγα ἔθνος, etiam Demosthenis orationibus clarum: cujus terra ἡ Φωκὶς, ίδος· nomen est ἀπὸ Φώκε, υἱῦ Αἰακῦ ἢ Ψαμάθης μιᾶς τῶν Νηρηΐδων. Genitivum multi malunt scribere Φωκείων quam Φωκήων.

Φῶκος, ε, ὁ, nomen viri.

Φωκυλίδεω, gen. Ion. pro -δε· à Φωκυλίδης, ε, ὁ, *PHOCYLIDES*, nomen viri proprium.

Φωλάδες ἄρκτοι, *ursi in lustris degentes*. Th. φωλεός

ΦΩΛΕΟ´Σ, ε, ὁ, et φωλεὰ, ᾶς, ἡ, *lustrum, latibulum, antrum*.

Φωλεύω, idem quod

Φωλέω, *in specu lateo*. Th. φωλεὸς, *lustrum*.

Φωλεώδης, εος, ὁ ἡ, *latebrosus*; *in modum antri factus*: ab eod.

Φῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. verbi φημὶ, seu φάω, *dico*.

Φωνάεις, άεσσα, ᾶεν, Dor. pro φωνήεις, *vocalis, sonorus*: à φωνὴ, ἡ, *vox, sonus*.

Φωνᾶντα, per Crasin pro φωνάεντα, Doricè pro φωνήεντα, acc. sing. à φωνήεις. Vide φωνάεις.

Φωνᾶσαι, Dor. pro φωνῆσαι, aor. 1. inf. act. à φωνέω, *voco*.

Φωνεῦντα, Dor. pro φωνῦντα, n. g. pl. part. præs. et

Φωνεῦντες, *loquentes*, Dor. pro φωνῦντες, nom. pl. part. præs. act. à

Φωνέω, -ῶ, *vocem mitto, sonum edo*; *dico, loquor, nomino*: imperf. ἐφώνεον, -ευν, f. ήσω, p. πεφώνηκα, a. 1. ἐφώνησα, ας, ε, a. 1. imperat. act. φώνησον, άτω, a. 1. part. ἐφωνήθην, ης, η, a. 1. inf. pass. φωνηθῆναι. Th. seq.

ΦΩΝΗ´, ῆς, ἡ, *vox, sonus*; *vocabulum, dictum*; *lingua*; [* *rumor, fama*; *nomen*. Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ, Il. γ', 161. *Priamus Helenam vocavit nomine*.]

Φωνήσας, αντος, aor. 1. part. act. At

Φωνήσασ', pro φωνώσασα, ης, ἡ, a. 1. part. f. g. verbi φωνέω.

Φώνησεν, *dixit*, Ion. pro ἐφώνησεν, 3. sing. a. 1. ind. act. ejusd.

ΦΩ´Ρ, φωρὸς, ὁ, *FUR*: item φὼρ, vel φῶρος, ε, ὁ, *speculator, explorator*. Hinc

Φωρὰ, ᾶς, ἡ, *furtum*.

Φωρᾶν, præs. inf. à

Φωράω, *furor*; *in furto deprehendo*: item *quæro, pervestigo*. Th. φὼρ, *fur*.

Φωριαμὸς, ε, ὁ, *scrinium, arcula*: quæ contra φῶρας, id est, *fures, servat*.

Φώριος, ε, ὁ ἡ, *furtivus*: à φώρ.

Φωρῶν, gen. pl. à φὼρ, *fur*.

Φὼς, φωδὸς, ἡ, *ustio*: à φώζω.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*, [* *ignis*] *lux*; *focus*. Contract. ex φάος, εος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*. Sed

Φὼς, φῶτος, ὁ, *vir*: ab eod. Th. vel à φάω, *loquor*.

Φώσκω, *illucesco*: à φῶς, τὸ, *lux*. Th. φάω, *luceo*.

Φωστὴρ, ῆρος, ὁ, *lumen, luminare*: à φώσκω, idem quod φάω, *luceo*.

Φωσφόρος, ε, ὁ ἡ, *lucem afferens, lucifer*: ex φῶς, φωτὸς, τὸ, *lumen*, et φέρω, *fero*.

Φώσων, ωνος, ὁ, *velum*: à φυσάω.

Φῶτα, acc. sing. à φώς.

Φωτεινὸς, ἡ, ὸν, *lucidus*: à φῶς, ωτὸς, τὸ, *lumen*, contract. pro φάος, τὸ, idem. Th. φάω, *luceo*.

Φωτίζω, *lumino, illumino, illustro*: Metaph. *mentis oculos illumino*: *doceo*; *in lucem profero, patefacio*: f. ίσω, et Att. -ιῶ, p. πεφώτικα, a. 1. ἐφώτισα, aor. 1. inf. φωτίσαι, a. 1. part. act. φωτίσας, αντος, perf. pass. πεφώτισμαι, σαι, σαι, a. 1. pass. ἐφωτίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. φωτισθεὶς, έντος· à φῶς, *lux*. Th. φάω, *luceo*.

Φωτισμὸς, ε, ὁ, *splendor, fulgor, lumen*: à p. pass. præced.

Φωχθεὶς, *tostus*, aor. 1. part. pass. verbi *φώγνυμι*, seu *φωγνύω*, a. 1. pass. *ἐφώχθην*.
Φῶϛ, *lux*: à *φάος*.

X.

X EST litera vigesima secunda apud Græcos; hâc notâ Atheniensis adulterinos nummos notabant; unde *χιάζω* est, *ut spurium rejicio*. In numeris *sexcenta*, et cum lineolâ inferiùs affixâ (χ,), *sexcenta millia*, denotat. Tum *χ'*, ob seq. aspirat. vocalem, pro *κ'* vel *ξ*, ut *χ' ά*, vel *χά*, pro *ξ ά*· sæpe pro *κε*, vel *κεν*, quæ sunt dictiunculæ potentiales.
Χαβὸς, *curvus*. Hesych. Sed
Χάβος, subst. *frænum*.
Χάδε, vel *χάδεν*, Ion. pro *ἔχαδε*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *χάζω*, *recedo*; *privo*; *capio*: a. 2. *ἔχαδον*, p. m. *κέχανδα*, pro *κέχαδα*.
Χαδέειν, Ion. pro *χαδεῖν*, *CEDERE*: a. 2. inf. verbi ejusd.
Χάεος, gen. sing. à *χάος*, *εος*, *τὸ*, *CHAOS*, *rudis indigestaque materia*; *tenebræ*, *hiatus*. Th. *χαίνω*, *hisco*.
Χάζεο, et *χάζευ*, Ion. et Dor. pro *χάζȣ*, præs.imperat. pass. à
ΧΑ´ΖΩ, *cedo*, *recedo*; *privo*; *capio*, *capax sum*, *contineo*: fut. *άσω*, a. 2. *ἔχᾰδον*, p. m. *κέχανδα*, pro *κέχαδα*.
ΧΑΙ´ΝΩ, *hisco*, *dehisco*; *hiante ore*, i. e. intentè, *aliquid specto*, *exspecto*; *cupidè appeto*; *cupidè excipio*; *admiror valdè*: f. *ᾰνῶ*, a. 2. *ἔχᾰνον*, a. 1. *ἔχηνα*, a. 2. inf. *χάναι*, p. *κέχακα*, perf. pass. *κέχασμαι*, q. à *χάω*, inusit.
ΧΑΙ˜ΟΝ, *ου*, *τὸ*, *pedum*, *baculum pastorale*.
Χαιὸς, vel *χάϊος*, *probus bonus*. Vide *χάος*.
Χαῖρ', pro *χαῖρε*, *χαίρετε*, 2. sing. et 2.pl. præs. imperat. act. à *χαίρω*.
Χαιροκᾰκος, *ὁ* *ξ* *ἡ*, *qui gaudet malis alienis*.
Χαῖρεν, Ion. pro *ἔχαιρεν*, 3. sing. imperf. act. à *χαίρω*, *gaudeo*.
Χαιρετίζω, *cum gaudio et salutatione blandâ suscipio*.
Χαίρετον, dual. præs. imperativ. act. verbi *χαίρω*.
Χαιρέφυλλον, *ου*, *τὸ*, *oleris genus*. Th. *φύλλον*.
Χαίρην, Doricè pro *χαίρειν*, præs. inf. et
Χαίρῃς, 2. sing. præs. sub. act. et
Χαιρηδὼν, *όνος*, *ἡ*, *gaudium*, *lætitia*: à *χαίρω*.
Χαιρήσειν, inf. f. 1. verbi *χαίρω*.
Χαίροισα, Dor. pro *χαίρȣσα*, *gaudens*, &c. præs. part. f. g. à
ΧΑΙ´ΡΩ, *εις*, *ει*, *lætor*, *gaudeo*, *delector*; imperf. *ἔχαιρον*, *ες*, *ε*, præs. imperat. *χαῖρε*, *salve*, *ave*; fut. *χᾰρῶ*, perf. *κέχαρκα*, a. 2. *ἔχᾰρον*, perf. pass. *κέχαρμαι*, a. 2. pass. *ἐχᾰρην*, *ης*, *η*, *gavisus fui*, a. 2. sub. pass. *χαρῶ*, *ῇς*, *ῇ*, ...r. 2. inf. pass. *χαρῆναι*, fut. 2. pass. *χαρήσομαι*, *lætabor*; p. med. *κέχαρα*. Hinc *χαρὰ*, *ᾶς*, *ἡ*, *gaudium*: *χαίρειν χαρὰν*, *gaudere gaudium*.
Χαιτάεις, Dor. pro *χαιτήεις*, *qui comam habet*: à
ΧΑΙ´ΤΗ, *ης*, *ἡ*, *juba*, *coma*, *cæsaries*, *SETA*.
Χαιτήεις, *ήεσσα*, *ῆεν*, *jubatus*, *comatus*: à præced.
Χαλὰ, *ᾶς*, *ά*, Dor. pro *χηλή*.
ΧΑ´ΛΑΖΑ, *ης*, *ἡ*, *grando*.
Χαλαζήεις, *ήεσσα*, *ῆεν*, *grandinosus*: à præced.
Χαλαζόω, *ῶ*, *grandino*: ab eod.
Χαλαίνοντες, *laxantes*; nominat. plur. præs. part. à
Χαλαίνω, idem quod *χαλάω*, *laxo*: f. *άσω*.
Χάλανδρον, *ȣ*, *τὸ*, *grabatum*, Hesych.
Χαλάξαις, Dor. et Æol. pro
Χαλάσας, *αντος*, aor. 1. part. act. verbi *χαλάω*.
Χαλᾶσι, Dor. et Æol. pro *χαλῶσι*, 3. plur. præs. ind. à *χαλάω*.
Χαλασμὸς, *ȣ̃*, *ὁ*, *laxatio*. Th. *χαλάω*.
Χαλαϛὸν, *ȣ̃*, *τὸ*, *catenula*, *catena*: à *χαλάω*.
ΧΑΛΑ´Ω, vel *χαλάζω*, *LAXO*, *demitto*; *flacceo*, *langueo*; fut. *άσω*, a. 1. *ἐχάλασα*, *ας*, *ε*, a. 1. imperat. *χάλασον*, *άτω*, p. act. *κεχάλακα*, p. pass. *κεχάλασμαι*, *σαι*, *ϛαι*, aor. 1. ind. pass. *ἐχαλάσθην*, *demissus fui*.
ΧΑΛΒΑ´ΝΗ, *ης*, *ἡ*, *GALBANUM*, *succus ferulæ arboris*.
Χαλδαῖος, *ȣ*, *ὁ*, *Chaldæus*, nomen gentile.
Χαλεπαίνω, *difficilis sum succenseo*: item *injuriâ lacesso*: præs. imperat. act. *χαλέπαινε*· *χαλεπαίνοι*, 3. sing. opt. præs. act. à *χαλεπός*. Th. *χαλέπτω*, *lædo*, f. *ψω*.
Χαλεπῇ, dat. sing. f. g. à
Χᾰλεπὸς, *ή*, *ὸν*, *sævus*, *acerbus*, *durus*, *gravis*, *difficilis*: gen. Ion. *χαλεποῖο*, dat. pl. Ion. *χαλεποῖσι*. Th. *χαλέπτω*, *lædo*.
Χαλεπότης, *ητος*, *ἡ*, *difficultas*: *asperitas*; *severitas* sensu bono, Thucyd. à præced.
ΧΑΛΕ´ΠΤΩ, *damno afficio*; *everto*, *labefacio*: f. *ψω*, p. *κεχάλεφα*, p. m. *κεχάλεπα*.
Χαλεπῶς, *modestè*, *graviter*, *ægrè*; *vix*, *difficultèr*; *malè*, *difficili cum fortunâ*; *iratè*, *asperè*; adv. à *χαλεπὸς*, *difficilis*.
Χαλεπώτερος, *έρα*, *ερον*, *difficilior*, et in superl. *χαλεπώτατος*, *άτη*, *ατον*, *difficillimus*: ab eodem.
Χάλικες, *lapides minuti*: à *χάλιξ*.
Χαλίκρᾱτος, *ȣ*, *ὁ* *ξ* *ἡ*, *merus*, *purus*: ex *χάλις*, et *κεράω*, *misceo*.
Χαλιμάζω, *more Bacchæ in libidinem ruo*: à seq.
Χαλιμὰς, *ᾶδος*, *ἡ*, *Baccha*, quod *soluta in furorem*: à *χαλάω*, *laxo*.
Χάλιμος, *ȣ*, *veneficus*: an quia animas *χαλᾷ* *ξ* *ἐκλύει*;
Χαλῑναγωγέω, *ῶ*, *fræno duco*: cum acc. f. *ήσω*, p. *κεχαλιναγώγηκα*, a. 1. *ἐχαλιναγώγησα*, a. 1. inf. act. *χαλιναγωγῆσαι*, *fræno moderari*. Ex *χαλινὸς*, *frænum*, et *ἀγωγὸς*, *οῦ*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, *dux viæ*. Th. *ἄγω*.
ΧΑΛῙΝΟ´Σ, *ȣ̃*, *ὁ*, *frænum*, *habena*: qu. à *χαλᾶν*. Hinc *πεισιχάλινος*, *frænis obediens*.
Χαλίνȣ, *fræna*; præs. imperat. act. contractè pro *χαλίνοε*, à
Χαλῑνόω, *-ῶ*, f. *ώσω*, *fræno*. Th. *χαλινός*.
ΧᾸ´ΛΙΞ, *ικος*, *ὁ*, *lapillus*, *SILEX*, *CALX*: vide etiam seq.
ΧΑ´ΛΙΣ, seu *χάλιξ*, *ικος*, *ὁ*, *Bacchus*, *vinum merum*: quod à *χαλᾷ*, *laxat*, velut in lætitiam.
Χαλίφρων, *ονος*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, *cui mens laxata et emota est*: à *χαλαᾶσθαι φρένα*, vel cui *χάλις φρένα* turbavit.
Χαλκάρμᾰτος, *ȣ*, *ὁ* *ξ* *ἡ*, Poët. et Ion. pro *χαλχάρματος*, *qui æreo curru vehitur*: ex *χαλκὸς*, *æs*, et *ἅρμα*, *ἅτος*, *τὸ*, *currus*.
Χάλκασπις, *ἴδος*, *ὁ* *ξ* *ἡ*, *qui æreum clypeum gestat*: ex *χαλκὸς*, *æs*, et *ἅρμα*, *ἅτος*, *τὸ*, *currus*.
Χάλκε', pro *χάλκεα*, nom. pl. n. g. à *χάλκεος*, *-ȣ̃ς*.
Χαλκεῖον, *ȣ*, *τὸ*, *officina fabri ærarii* vel *ferrarii*; item *ahenum*; *tabula ærea*. Th. *χαλκὸς*, *æs*.
* *Χάλκειος*, *εία*, *ειον*, *æreus*: ab eod.
Χαλκείων, gen. pl. à *χάλκεος*.
Χαλκέλᾰτος, *ȣ*, *ὁ* *καὶ* *ἡ*, *ex ære ducto factus*; idem quod *χαλκώλατος*, quod vide.
Χαλκέντερος, *ȣ*, *ὁ* *ξ* *ἡ*, *intestina habens ærea*. Ita cognominatus fuit Didymus Grammaticus *διὰ τὴν περὶ τὰ βιβλία ἐπιμονὴν*, Suid. Ex *χαλκὸς*, *æs*, et *ἔντερον*, *intestinum*. Th. *ἐντός*.
Χαλκεντὴς, *έος*, *ὁ* *ξ* *ἡ*, Poët. *qui æreis armis utitur*: ex *χαλκὸς*, *æs*, et *ἔντεα*, *τὰ*, *arma*.
Χαλκεόγομφος, *ȣ*, *ὁ* *ξ* *ἡ*, *æreis*, vel *ferreis clavis compactus*: ex *χαλκὸς*, et *γόμφος*, *ȣ*, *ὁ*, *clavus*.
Χαλκεοθώρηξ, *ηκος*, *ὁ* *ξ* *ἡ*, *qui æreo thorace utitur*, *æreo thorace indutus* vel *armatus*: ex *χάλκεος*, quod vide, et *θώραξ*, *thorax*.
Χαλκεοκάρδιος, *ȣ*, *ὁ* *ξ* *ἡ*, *qui æreum pectus habet*; *fortis et invictus*: ex *χάλκεος*, et *καρδία*, *ἡ*, *cor*.
Χαλκεομίτρας, *ȣ*, *ὁ*, Poët. *ὁ χαλκῆν μίτραν*, *φέρων*, *qui æream mitram gestat*.
Χάλκεος, *-ȣ̃ς*, *-έη*, *-ῆ*, *-εον*, *-ȣ̃ν*, et *χάλκεος*, *ȣ*, *ὁ* *ξ* *ἡ*, *æreus*, *a*, *um*. Th. *χαλκός*.
Χαλκεόφωνος, *ȣ*, *ὁ* *ξ* *ἡ*, *æream vocem habens*: dat. sing. *χαλκεοφώνῳ*· ex *χάλκεος*, et *φωνὴ*, *vox*.
Χαλκεὺς, *έος*, *ὁ*, *faber ærarius*: item *quilibet artifex è metallo opera elaborans*, impr. *faber ferrarius*, *qui seras*, *claustra fabricat*. Th. *χαλκὸς*, *æs*.
Χαλκεύω, f. *εύσω*, *ærariam artem tracto*; *ex ære fabricor*: à *χαλκεύς*.
Χαλκέῳ, dat. sing. à *χάλκεος*, *-ȣ̃ς*, *æneus*.
Χαλκέως, adv. *ex ære*: ab eod.

Χαλκηδὼν, όνος, ὁ, nomen gemmæ; *Chalcedonius.*

Χαλκήϊον, ου, τὸ, Ion. pro χαλκεῖον, *vas ahenum*: et pro *fabri ferrarii officina.* Th. χαλκός.

Χαλκήλατος, ex *ære ductus*: ex χαλκὸς, et ἐλαύνω, seu ἐλάω, *duco, ductile opus facio.*

Χαλκήρης, εος, ὁ, καὶ ἡ, *æreus*, ex *ære factus* et *aptatus*: ex χαλκὸς, et ἄρω, *apto.*

Χαλκίδα, acc sing. à χαλκὶς, ίδος, ἡ, nomen urbis.

Χαλκίον, ου, τὸ, *vas æreum*, quo coquus utitur. Th. χαλκός.

Χαλκοαρᾶν, gen. plur. Dor. pro χαλκοαρῶν· à

Χαλκοαρὴς, ῦ, ὁ, idem quod

Χαλκοάρης, εος, ὁ ϰ ἡ, *qui æreis* aut *ferreis armis est sublatus*, ac *interfectus.* Vel activè *qui ferro interfecit hostes.* Ex χαλκὸς, *æs*, et αἴρω, *tollo, cædo*, &c. Vel certè si eum vocant, qui τὸν χαλκὸν ἁρμόρτα εἶχεν, id est, *æs adaptatum haberet* corpori. Ex χαλκὸς, et ἄρω, *apto.*

Χαλκοβάρης, έος, ὁ καὶ ἡ, *ære gravis*; item *firmus, solidus*: ex χαλκὸς, et βάρος, εος, τὸ, *pondus.*

Χαλκοβάτης, έος, ὁ ϰ ἡ, et τὸ χαλκοβᾶτὲς, *qui æri* vel *æreis fundamentis insistit, firmus, solidus, solidam habens basin*: ex χαλκὸς, et βάσις, *fundamentum.* Th. βαίνω, *eo.*

Χαλκόγενυς, υος, ὁ ϰ ἡ, *qui æreas* vel *ferreas genas* vel *maxillas habet*: ex χαλκὸς, *æs*, et γένυς, υος, ἡ, *mentum.*

Χαλκοδάμας, αντος, ὁ καὶ ἡ, *æris domitor*: ex χαλκὸς, et δαμάω, *domo.*

Χαλκοῖο, gen. Ion. à χαλκὸς, ῦ, ὁ, *æs.*

Χαλκοκέραυνος, *ære fulminans.*

Χαλκοκνήμιδες, *æreis induti ocreis*; per Synec. *æreis armis induti*: ex χαλκὸς, et κνημὶς, ίδος, ἡ, *tibiale, ocrea.* Th. κνήμη, *tibia.*

Χαλκοκορυςῆ, dat. sing. à

Χαλκοκορυςὴς, οῦ, ὁ, *ærea galeâ munitus*: ex χαλκὸς, et κόρυς, υθος, ἡ, *galea.*

Χαλκόκροτος, ῦ, ὁ καὶ, ἡ, *ære circumstrepens*; *æratus*: ex χαλκὸς, et κρότος, *pulsus.*

Χαλκολίβανον, ῦ, τὸ, *CHALCOLIBANUM*; *orichalcum*: ex χαλκὸς, et λίβανος.

Χαλκοπάραος, Æol. et Dor. pro

Χαλκοπάρηος, hoc Att. factum ex χαλκοπάρειος, ὁ ϰ ἡ, *qui æreas genas habet*: ex χαλκὸς, et παρειὰ, ἡ, *gena.*

Χαλκόπεδος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, *ære pavimentum habens*: Epith. cœli χαλκῦν πέδον ἔχων.

Χαλκοπλάςης, ῦ, ὁ, *faber ærarius.*

Χαλκόπυς, πόδος, ὁ καὶ ἡ, *æripes*: ex χαλκὸς, et πῦς, *pes.*

Χαλκόπυλος, ῦ, ὁ καὶ ἡ, *æreas* vel *ferreas portas habens.* Th. πύλη, *porta.*

ΧΑΛΚΟ'Σ, ῦ, ὁ, *æs*; *arma ærea*, *vel ferrea*; *moneta.*

Χαλκότοξος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, *qui æreum arcum habet*: ex χαλκὸς, et τόξον, *arcus.*

Χαλκότορος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, *qui æs perferat et penetrat*: ex χαλκὸς, et τορέω, *perforo.*

Χαλκότυπος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, *ære impressus*; *ferro inflictus*: ex χαλκὸς, et τύπτω, *verbero*: p. m. τέτυπα.

Χαλκῦσθαι, *æreis armis armari*: præs. inf. pass. à χαλκόω. Th. χαλκός.

Χαλκοχάρμης, ῦ, ὁ, *qui æreis armis delectatur*: ex χαλκὸς, et χάρμη, ἡ, vel χάρμα, τὸ, *gaudium.* Th. χαίρω, *gaudeo.*

Χαλκοχιτόνων, gen. pl. à

Χαλκοχίτων, ονος, ὁ καὶ ἡ, *loricâ æreâ armatus*· ex χαλκὸς, et χιτὼν, *tunica.*

Χαλκόω, *ex ære facio*; *ære obduco et munio*: à χαλκός.

Χαλκῷ, *æri*: dat. sing. à χαλκός.

Χαμᾶδι, et χαμάζε, *humi*: adv. à ΧᾹΜΑΙ', *HUMI, in terrâ*; *in terram*, adv.

Χαμαιάκτη, *humilis* ἀκτὴ, id est, *sambucus, ebulus.*

Χαμαίβατον, ῦ, τὸ, *fragum*: et

Χαμαίβατος, ου, ὁ vel ἡ, *humilis rubus*: ex χαμαὶ, et βάτος, *rubus.*

Χαμαιγενὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, ὁ χαμαὶ, ϰ ἐν τῇ γῇ γενομένος, *terrigena, quique humi et in terrâ est natus.*

Χαμαιδάφνη, ης, ἡ, *laureola*, herba: ex χαμαὶ, et δάφνη, *laurus.*

Χαμαιδιδάσκαλος, ῦ, ὁ, *ludimagister*: inferioris sc. ludi.

Χαμαιδικαςὴς, ῦ, ὁ, *pedaneus judex*: pedibus, non curru, in forum iens.

Χαμαιδρὺς, ύος, ἡ, *CHAMÆDRYS*, herba.

Χαμαιεύνης, ῦ, ὁ, *qui humi cubat*: ex χαμαὶ, *humi*, et εὐνὴ, *cubile.*

Χαμαίζηλον, ῦ, τὸ, *viburnum, genista*: à

Χαμαίζηλος, ῦ, ὁ ϰ ἡ, et χαμαίζηλος, ήλη, ηλον, *humi repens, abjectus, humilis*: qu: τὰ χαμαὶ ζηλῶν, *humilia cum æmulatione consectans.*

Χαμαιλεύκη, qu. *humilis populus*: λεύκη enim *populus alba.*

Χαμαιλέων, έοντος, ὁ, *leo pumilus, animal quod subinde colorem mutat, CHAMÆLEON*, Angl. A CHAMELEON: Metaph. *versipellis, qui vertit pellis suæ colorem ob pavorem*: nullum enim animal pavidius eo dicitur. Est et

Χαμαιλέων βοτάνη, *carduus*: sic dictus ob foliorum varietatem, à chamæleonte animali: ex χαμαὶ, et λέων, οντος, ὁ, *leo.*

Χαμαίμηλον, *CHAMÆMELUM*, Angl. CHAMOMILE: ex χαμαὶ, *humi*, et μῆλον, *malum*: ab odore mali Mariani dicta herba, Plin. lib. 22. 21.

Χαμαιπετοῖσαν, Dor. pro χαμαιπετῦσαν, *humi cadentem*: acc. sing. part. præs. act. à

Χαμαιπετέω, *humi irritus cado*: ex χαμαὶ, et πετέω, quod à πίπτω, *cado.* Hinc

Χαμαιπετὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *humi cadens*: vel *in terram decidens.*

Χαμαίπιτυς, υος, ἡ, *CHAMÆPITYS*, herba ita dicta, quia odore *pinum* refert. Th. πίτυς, ἡ, *pinus.*

Χαμαιριφὴς, έος, ὁ ϰ ἡ, *in terram stratus*: à ῥίπτω.

Χαμαιτύπη, ης, ἡ, *prostibulum, scortum vile*: quod se sinit χαμαὶ τύπτεσθαι.

Χαμελαία, ας, ἡ, contractè pro χαμαιελαία, *humilis olea.*

Χαμεύνα, Dor. pro

Χαμεύνη, ης, ἡ, per Sync pro χαμαιεύνη, *humi jacens cubile*: et

Χαμευνὶς, ίδος, ἡ, *humilis lectus*· ex χαμαὶ, et εὐνὴ, *cubile.*

Χαμηλὸς, ἡ, ὸν, *humilis, vilis*: Poët. χαμηλαὶ, *ungulæ*: à χαμαὶ, *humi.*

Χαμόθεν, adv. *ex humo, è terrâ.* Th. χαμαὶ, *humi.*

Χαμῦλκος, ῦ, ὁ, *traha*; *machina quâ navis è mari in siccum trahitur*: ex χαμαὶ, et ἕλκω, *traho.*

ΧΑ'ΜΟΣ, ῦ, ὁ *frænum*: Puto à κημὸς, aut à χάβος.

Χαναὰν, ὁ, nom. viri et regionis indecl. Hebr. quod interp. Lat. *depressus, humiliatus.* Hinc

Χαναναῖος, αία, αῖον, *Chananæus.*

Χανδάνω, *capio, capax sum*: à χάζω, *capio.*

Χανδὸν, adv. *ore hiante*: à χαίνω, *hisco.*

Χανεῖν, a. 2. inf. act. verbi χαίνω, *hisco*; f. ανῶ, a. 2. ἔχανον, a. 2. part. χανών.

Χανῦμαι, f. 1. m. et

Χανέμενος, f. 1. part. m. et

Χανῶ, *hiabo*; f. 1. act. verbi χαίνω, *hisco.*

Χάος, εος, τὸ, propriè *hiatus vastus*; *CHAOS, rudis et indigesta moles, materia ex quâ factus est orbis terrarum*; *terebræ.* Angl. CHAOS.

Χαὸς, οῦ, *bonus, illustris*: Dor. à χάω, *capio*: quia bonum est acceptabile.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, *gaudium*: à p. med. κέχαρα, verbi χαίρω, *gaudeo.*

Χάραγμα, ατος, τὸ, *nota, impressum vestigium et veluti sulcus, sculptura, character*; *nummas*; à χαράσσω, q. v.

Χαράδρα, ας, ἡ, et Ion. -ης, *terræ fissura ex terræ motu facta*; *sulcus, quem torrens rapido suo impetu efficit et excavat*; *torrens, qui impetuosè è monte aut præcipiti loco decurrens terram excavat*; *fossa, vallis, canalis*: ab eod. Hinc

Χαραδριὸς, ῦ, ὁ, avis genus sic dictæ, ὅτι περὶ τὰς χαράδρας οἰκήσεις ποιεῖται.

Χαράδρην, acc. sing. Ion. à χαράδρα.

Χαρακοβολία, ας, ἡ, *castra, vallum.*

Χαρακόω, -ῶ, *circumvallo, fossâ munio, obsideo.*

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, *CHARACTER, nota impressa* vel *insculpta* aut *inscripta, signaculum, nota*; *figura, lineamentum, titulus*; vul

tus, habitus oris; insigne, et quicquid est ejusmodi, ut inde res agnosci et ab aliis discerni possit, velut *sexus, forma rei,* &c. Angl. CHARACTER. Th. χαράσσω.

Χαρακτηρίζω, *insignio, charactere et notâ distinguo:* Angl. TO CHARACTERISE: à præced.

Χαράκωσις, εως, ἡ, *munitio, obsessio:* à χαρακόω, *obsideo.*

Χἄραξ, ακος, ὁ, *sulcus terræ; aratro aut fossoris instrumento excavata fossa; vallum* seu *agger, quo castra muniri solent:* item χάραξ, ἡ, *vallus, sudes, pertica, adminiculum vitis.* Th. χαράσσω.

Χαρασσέμεναι, Dor. pro χαράσσειν, præs. inf. act. et

Χαράσσοισα, ας, ἁ, Dor. pro

Χαράσσουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. à

ΧΑΡΑ´ΣΣΩ, seu -ττω, *scalpo, imprimo,* impr. *nummos cudo;* cum accus. *formo, fingo;* etiam Metaph. ut *animum; scarifico, incido; sulco,* ut *ceram, terram, mare,* unde pro *scribo, aro, navigo,* dicitur; f. ξω, p. κεχ´ραχα, p. pass. κεχάραγμαι, ξαι, κται.

Χαρείην. Vide in χαρείς.

Χαρεὶς, εῖσα, ὲν, *gavisus,* a. 2. part. pass. verbi χαίρω, *gaudeo:* f. χαρῶ, a. 2. pass. ἐχἄρην, a. 2. opt. pass. χαρείην, fut. 2. ind. pass. χαρήσομαι.

Χάρη, Ion. pro ἐχάρη, *lætatus est:* 3. sing. a. 2. ind. pass. et

Χαρῆναι, a. 2. inf. pass. et

Χαρήσομαι, fut. 2. pass. verbi χαίρω.

Χἄρίεις, ιεσσα, ιεν, *gratiosus; elegans:* valdè *doctus:* acc. plur. χαρίεντας. Th. χάρις, ιτὸς, ἡ, *gratia.* Hinc. Lat. *CHARUS.*

Χαρίεντ', pro χαρίεντα, acc. ejusd.

Χαριεντίζομαι, *jocor, facetè aliquid dico:* à χαρίεις.

Χαριεντισμὸς, ȣ̃, ὁ, *venustas sermonis:* à præced.

Χαριέντως, adv. *gratiosè:* à χαρίεις.

Χαρίεςατος, *jucundissimus, venustissimus:* superl. à χαρίεις, q. v.

Χαρίζομαι, *gratificor; morigero; indulgeo; munero, dono; corporis copiam facio,* de *fœminâ,* præs. part. m. χαριζόμενος, μένη, μενον, fut. m. χαρἴσομαι, p. pass. κεχάρισμαι, a. 1. pass. ἐχαρίσθην, ης, η, a. 1. inf. pass. χαρισθῆναι, aor. 1. part. pass. χαρισθεὶς, έντος, *donatus, gratìs datus:* f. 1. pass. χαρισθήσομαι, ῃ, εται, a. 1. m. ἐχαρισάμην, ω, ατο, [*gratìs dedi, gratuitò remisi.* Th. χάρις, ιτος, ἡ, *gratia.*

Χαρικλοῖς, gen. Æol. et Dor pro Χαρικλȣ̃ς· à

Χαρικλὼ, όος, -ȣ̃ς, ἡ, *CHARICLO,* nomen propr. nymphæ.

Χαρίξῃ, 2. sing. aor. 1. sub. med. Dor. pro χαρίσῃ, à χαρίζομαι, quod vide.

ΧἌΡΙΣ, ἴτος, ἡ, *gratia, venustas; gratus animus; benevolentia, amicitia; beneficentia, præmium:* in acc. χάριν. Χάριτες, *grates, gratiæ.* Χάριτες θεαὶ, *Gratiæ deæ.* [χάριν εἶναι τινὶ, *prodesse alicui, benè de aliquo mereri,* Ephes. iv. 29. ἐπιτελεῖν χάριν, *perficere gratiam,* 2 Cor. viii. 6. χάριν διδόναι ὀργῇ, *iræ gratificari,* Soph. Œd. Colon. 902. ἔχειν χάριν πρὸς τινὰ, *gratiosum esse apud aliquem,* Act. ii. 47. ἔχωμεν χάριν, δι' ἧς λατρεύωμεν τῷ Θεῷ, *immeriti beneficii loco habeamus,* vel *gratiam, unde Deo serviamus,* &c. Heb. xii. 28. οἱ μὲν παῖδες χάριν ὑδεμίαν ἔχȣσιν, *filii enim nullam gratiam habent.* Plut. de amore prolis, p. 497. Bos de Exerc. Phil. p. 264. χάριν, sub. κατὰ, adverbialitèr usurpatur, et ponitur pro ἕνεκα· ὁ νόμος τῶν παραβάσεων, χάριν προσετέθη, *lex propter transgressiones instituta est,* Gal. iii. 19. τὴν χάριν ϗ τὴν κοινωνίαν, 2 Cor. viii. 4. *donum, collecta,* τὴν χάριν τȣ̃ Θεȣ̃, ibid. 1. *beneficentiam ingentem:* σημαινόντων τὴν παλαιὰν τοῦ ζώου χάριν, Diod. Sic. p. 55. *beneficium hujus bestiæ* [canis] *significare volentibus:* et Eclog. iii. 31. 67. D. iii. 1. 34. χάρις, *eleemosyna,* 1 Cor. xvi. 3.]

Χαρίσασθαι, a. 1. inf. m. verbi χαρίζομαι, *gratificor:* f. m. ίσομαι· à præced.

Χαρισθῆναι, aor. 1. inf. pass. verbi ejusd.

Χάρισμα, ἄτος, τὸ, *donum gratuitum, quod quis alicui gratificatur:* à χαρίζομαι.

Χαριςήριον, ου, τὸ, *gratia, gratiarum actio, munificentia.*

* Χαριςήριος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ad gratiarum actionem pertinens.*

Χἄρῖτες, tres sorores, *Gratiæ* dictæ: in gen. pl. Χαρίτων. Th. χάρις.

Χαρῖτόω, *gratiâ afficio facio ut aliquis sit acceptus:* f. ώσω, p. κεχαρίτωκα, perf. pass. κεχαρίτωμαι, perf. part. p. κεχαριτωμένος, η, ον, *gratiam consecutus.* Th. χάρις.

Χάρμα, ἄτος, τὸ, *gaudium lætitia; id quod gaudium et lætitiam affert:* Angl. A CHARM: et

Χάρμη, ης, ἡ, *gaudium, lætitia: animus ad pugnandum promptus, pugna.* Th. χαίρω, *gaudeo.*

Χαρμονὴ, ῆς, ἡ, *gaudium, lætitia:* et

Χαρμοσύνη, ης, ἡ, idem: ab eod. Th.

Χαροποῖο, gen. Ion. à χαροπὸς, quod vide.

Χαροποιὸς, ȣ̃, ὁ ϗ ἡ, *gaudium efficiens:* ex χαρὰ, *gaudium,* et ποιέω, *facio.*

Χαροπὸς, ȣ̃, ὁ καὶ ἡ, vel χαρωπὸς, *lætus, vultu sereno; cæsius:* ex χαίρω, et ὢψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus.* Th. ὄπτομαι, *video.*

Χαροῦσιν, 3. pl. fut. 1. à χαίρω, *gaudeo.*

Χαῤῥὰν, ἡ, nomen urbis, indecl. Hebr. Lat. interpr. *æstus.*

ΧΑ´ΡΤΗΣ, ȣ, ὁ, *CHARTA, scapus:* sic dicta, quia literis χαράσσεται, *inscribitur.* Hinc Anglicè CHART et CARD.

Χαρτίον, ȣ, τὸ, *volumen, chartula:* à præced.

Χαρτοπώλης, *chartarius:* qui chartas πωλεῖ.

Χαρτοφύλαξ, ἄκος, ὁ, *chartularius:* φύλαξ chartarum.

ΧΑ´ΡΥΒΔΙΣ, εως, ἡ, *CHARYBDIS, vortex maris, vorago.*

ΧΑ´ΡΩΝ, οντος, ὁ, *CHARON, orci portitor, mors.* Hinc

Χαρώνειος, *ad Charontem pertinens.*

Χάσκω, *HISCO,* idem quod χαίνω.

Χάσμα, ἄτος, τὸ, *hiatus, CHASMA.* Th. χαίνω, *hisco:* f. ανῶ, a. 1. ἔχηνα, a. 2. ἔχανον, p. κέχακα, p. pass. κέχασμαι.

Χασμάω, undè χασμάομαι, *hio; oscito:* à præced.

Χασμεύμενος, Ion. et Dor. pro χασμώμενος, *inhians:* præs. part. med. à χασμέομαι, idem quod χασμάομαι.

Χάσμη, ης, ἡ, *oscitatio;* actus hiantis oris: à χαίνω, *hio.*

Χασσάμενος, *retrocedens:* aor. 1. part. m. gem. σ, Poët. verbi χάζω, *recedo.*

Χασσώμεσθα, Poët. pro χασώμεθα, *cedamus:* 1. pl. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Χατέοισι, *indigentibus:* dat. plur. part. præs. act. à χατέω.

Χατεύω, idem quod

ΧἈΤΕ´Ω, *CAREO, egeo, indigeo, cupio:* qu. à χάω, *capio,* vel *hio.*

Χατίζω, f. ίσω, idem. Hinc

Χατὶς, ίδος, ἡ, *indigentia* seu *usus; cupiditas.*

Χαυλιόδȣς, et χαυλιόδων, οντος, ὁ, *dentes exsertos habens:* ex χαλάω, *laxo, emitto,* et ὀδȣ̀ς, όντος, *dens.*

ΧΑΥ˜ΝΟΣ, η, ον, *laxus, fungosus, mollis; inflatus, superbus: futilis, levis, negligens:* quasi à χαίνω, *hio.*

Χαυὼν, *placenta:* Jer. vii. 23. pro quo φαυών.

* Χαύνως, adv. *laxè:* à χαῦνος.

Χαυὼν, -ῶνος, idem quod χαυνών. Th. χαῦνος.

Χάω, *HIO, apertus sum: vacuus sum; capio.*

Χέαι, *fudisse:* a. 1. inf. act. verbi χέω, *fundo;* fut. χεύσω, a. 1. ἔχεα, a. 1. imperat. χέον, a. 1. part. χέας.

Χεβρόδαψος, *edulium quoddam Syrorum.*

ΧΕΔΡΟΠΑ`, ῶν, τὰ, *legumina,* qu. χειρόδροπα, quia χειρὶ δρέπονται.

Χέει, *fundit;* 3. sing. præs. ind. à χέω seu χείω, *fundo;* f. χέσω, χείσω, et χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα, a. 1. pass. ἐχύθην.

ΧΕ´ΖΩ, *caco, ventris onus depono;* f. έσω, à χέω, est enim *excrementa effundo.*

Χειὰ, ᾶς, ἡ, *serpentum latibulum:* à χέω.

Χείλεσι, et Poët. χείλεσσι, dat.

pl. à χεῖλος, εος, τὸ, labrum, labium.

Χείλευς, Dor. leg. pro χείλους, labri: genit. sing. à

ΧΕΙ῀ΛΟΣ, εος, τὸ, labrum, labium. Est et sermo; et per Metaph. littus, seu ora maris.

ΧΕΙ῀ΜΑ, ἅτος, τὸ, hiems, tempestas: qu. à χέω, seu χεύω, quod multas fundat pluvias et vivos. Hinc

Χειμάζω, f. άσω, hiemo, hiberno; item tempestate vexo; vexo velut procella: à præced.

Χειμαίνω, hiemo, sævio, de tempestate, fluctuare facio: ab eod.

Χείμαρος, clavus ligneus sub carinâ.

Χειμάῤῥος, ου, ὁ, et χειμάῤῥοος, -ους, ὁ, torrens: ex χεῖμα, hiems, et ῥόος, -ους, -όυ, -ου, ὁ, fluxus. Th. ῥέω, fluo.

Χειμάῤῥῳ, dat. sing. à præcedente, quod videas.

Χειμὰς, ἄδος, ἡ, sub. ὥρα, tempus hibernum, HIEMS. Th. χεῖμα.

Χειμασία, ας, ἡ, hiematio, hibernatio; item tempestus: à χειμαίζω, quod vide.

Χείμεθλον, pernio, morbus ex frigore, cum χεῖμα, θλᾷ calces; dicitur et χίμετλον, ου, τὸ, et χεμέτλη, ης, ἡ.

Χειμερίζω, hiemen traduco. Th. χεῖμα, hiems.

Χειμέριος, ου, ὁ καὶ ἡ, et χειμέριος, ία, ιον, et χειμερινὸς, ἡ, ὸν, hiemalis, hibernus, tempestuosus: à præced. Th.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ hiems; tempestas; idem quod χεῖμα.

Χείουσιν, 3. pl. præs. ind. verbi χείω, pro χέω, fundo. Vide χέει.

ΧΕΙ῀Ρ, ρὸς, ἡ, manus, palma; in Elephantis, proboscis; scriptura; copiæ: qu. à χῶ, capio: est enim capiendi instrumentum; χεῖρ' pro χεῖρα, acc. sing. Ἐν χερσὶν ἀπέκτεινε, in prælio interfecit; ἐν χερσὶν, εἶναι, pugnare: ἰέναι, ἐς χεῖρας, in prælium ire; χειρῶν νόμῳ, in acie; ἐκ χειρὸς, vi, in prælio; διὰ χειρὸς, vel χειρῶν, manu, manibus tenere; sed sæpiùs studiosè tractare, administrare.

Χειραγωγέω, -ῶ, manu duco; f. ήσω, p. κεχειραγώγηκα· à

Χειραγωγὸς, οῦ, ὁ καὶ ἡ, qui vel quæ manu ducit: ex χεὶρ, et ἀγωγὸς, dux viæ. Th. ἄγω, duco.

Χειραπτάζω, manibus tracto: ex χεὶρ, et ἅπτω, necto.

* Χειραψία, ας, ἡ, manufigio, exercitum quoddam in Palæstrâ, Plut. Galen.

Χείρεσι, et χείρεσσι, dat. pl. Ion. et Poët. pro χερσὶ· à χείρ.

Χειριδωτοὶ, (χιτῶνες tunicæ) manicatæ: ab eod. Th.

Χειρίστην, acc. sing. f. g. superl. grad. à κακὸς, malus, compar. χείρων et χερείων, superl. χείριστος, pessimus.

Χειροβαλίστρα, falarica; quasi χειρὸς βαλλίστρα.

Χειρόγραφον, ου, τὸ, CHIROGRAPHUM, syngrapha, q. d. χειρὶ γεγραμμένον, manu propriâ scriptum. Th. γράφω, scribo.

Χειρόδεσμος, ου, ὁ, copula: qu. χειρῶν, δεσμός· à δέω, ligo.

Χειροδίκαι, nom. pl. à

Χειροδίκης, ου, ὁ, cui jus est in manibus: ex χεὶρ, manus, et δίκη, ης, ἡ, jus.

Χειροδρόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui χειρὶ δρέπει, manu decerpit.

Χειροήθης, εος, ὁ καὶ ἡ, mansuetus, cicur: ex χεὶρ, et ἦθος, τὸ, indoles.

Χειροκοπείσθω, 3. sing. præs. imperat. pass. à

Χειροκοπέω, manum abscindo: ex χεὶρ, et κόπτω, scindo, amputo; f. ψω, p. m. κέκοπα.

Χειρόμακτρον, ου, τὸ, mantile, mappa: quo scil. χεῖρας, μάσσομεν.

Χειρόμυλον, ου, τὸ, mola manualis: qu. χειρῶν μύλη.

Χεῖρον, τὸ, pejus; in pl. χείρονα· à χείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pejor; compar. à κακὸς, malus. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χειρονομέω, -ῶ, manibus jesticulor. Hinc

Χειρονομία, acutus gesticulandi manibus.

Χειρόομαι, -οῦμαι, manuum viribus supero vel manibus superatum capio, subigo, domo; tracto: à χειρόω.

Χειροπεδαὶ, ῶν, αἱ, manicæ.

Χειροπληθὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, manum implens: ex χεὶρ, manus, et πλήθω, impleo, quod à Th. πλέος, plenus.

Χειροποίητος, ου, ὁ καὶ ἡ, manu factus: ex χεὶρ, et ποιέω, facio.

Χειρὸς, gen. sing. à χεὶρ, manus: dat. χειρὶ, dat. pl. χερσί.

Χειροσκόπος, ου, ὁ καὶ ἡ, qui manum inspicit: sc. ut indè divinet, qui χεῖρα σκέπτεται.

Χειροτένοντες, nom. pl. à

Χειροτένων, οντος, ὁ καὶ ἡ, qui manibus est nervosis: ex χεὶρ, manus, et τένων, tendo, -inis. Th. τείνω, tendo.

Χειρότερος, έρα, ερον, comparativ. à Th. κακὸς, malus.

Χειροτέχνης, ου, ὁ, opifex: ex χεὶρ, et τέχνη, ἡ, ars.

Χειροτονέω, manum protendo et attollo, per suffragio creo, protensâ manu eligo, ut in suffragiis solebant, fut. ήσω, p. κεχειροτόνηκα, a. 1. ἐχειροτόνησα, a. 1. ind. pass. ἐχειροτονήθην, ης, η· ex χεὶρ, et τείνω, tendo.

Χειροτονία, ας, ἡ, suffragium: plebiscitum; creatio magistratûs: à præced.

Χειροῦν, in suam potestatam redigere: à χειρόω. Th. χείρ.

Χειρουργέω, -ῶ, manibus operor, operor; item medicam manum admoveo: à

Χειρουργὸς, quasi χειροεργὸς, οῦ, ὁ, qui χειρὶ ἔργον facit; qui manu medicinam facit, CHIRURGUS.

Χειρόω, -ῶ, f. ώσω, manum viribus supero, domo. Th. χείρ.

Χείρω, deteriora: nom. vel acc pl. n. g. pro χείρονα, -οα, ω· à

Χείρων, ονος, ὁ καὶ ἡ, pejor, deterior; inops, pauper: comp. à κακὸς, malus; in superl. χείριστος· quidam dicunt à χεὶρ, et alii à χρεία, indigentia, ut sit, qui indigentior. Est et

Χείρων, ονος, ὁ, CHIRON, magnus inventor in arte medicâ maximè circa sananda vulnera et ulcerâ. Magister Æsculapii, et Achillis et Jasonis. Fuit et bonus miles, hastæque peritus

Χειρώνακτες, οἱ, nom. pl. à

Χειρώναξ, κτος, ὁ, opifex, qui propriis manibus victum sibi quærit: ex χειροάναξ, contractum: q. d. ὁ τῶν χειρῶν ἄναξ, qui dominus est suarum manuum. Hinc

Χειρωναξία, ας, ἡ, opificium.

Χειρώσασθαι, aor. 1. inf. m. verbi χειρόω, manuum viribus supero, domo: fut. ώσω. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χείσεται, capax erit: 3. sing. f. 1. med. verbi χείω, Poët. pro χέω, capio.

Χελεία, idem quod χειὰ, caverna, latibulum serpentum

ΧΕΛΙΔΩ῀Ν, όνος, ἡ, hirundo; piscis polypo similis; cavum in ungulâ equorum.

Χέλυδρος, ου, ὁ, testudo marina; item venenatus serpens, qui CHELYDRUS à Virgilio dicitur: ex χέλυς, testudo, et ὕδωρ, τὸ, aqua.

ΧΕ´ΛΥΣ, υος, ἡ, testudo, animal quod testam gerit; item CHELYS, instrumentum musicum ab animalis similitudine sic dictum; pectus; machinamentum. Hinc χελώνη, ης, ἡ, idem.

Χελύσσομαι, expectoro, erecto, tussio: à χέλυς, pro pectore.

Χιλώνη, ης, ἡ, vide in χέλυς.

Χελώνιον, ου, τὸ, tegumentum testudinis.

Χελωνὶς, ίδος, ἡ, limen januæ tabernaculi.

Χέουσα, fundens: præs. part. act. f. g. à χέω, f. χεύσω, a. 1. pass. ἐχύθην.

* Χεράδος, εος, τό. Ἄλις χεράδος περιχεύας μύριον, sabulo affatim circumfuso, Il. φ' 391. ubi nequit jungi cum ἅλις in genitivo, cum nunquam id adverbium apud Hom. casu ita usurpatur. Obstat etiam μύριον.

Χερὰς, ἄδος, ἡ, acervus parvorum lapidum; colluvies mista cœnâ et lapidibus: à χερμὰς, άδος ἡ, lapis qui manum implere potest. Th. χείρ.

Χερείονα, pejora; nom. pl. n. g. à χερείων· vide seq.

Χερειότερος, et χερείων, Poët. pro χείρων, pejor, inferior, quasi ὁ ταῖς χερσὶν ἥττων, qui manuum robore superatur; compar. à κακὸς, malus, superl. χείριστος, à præced. Th.

Χερείων, vide præced.

Χέρεσσι, dat. pl. Poët. pro χείρεσσι, Ion. pro χερσί. Th. χείρ.

Χέρηα, acc. sing. et

Χέρηες, οἱ, nom. pl. et

Χέρηϊ, dat. sing. à

Χέρευς, εος, Poët. ηος, quasi *manu captus, debilior, deterior, minor.* Th. χείρ.

Χειμαρρῶν, gen. pl. Dor. à

Χερμάρας, ε, ὁ, *qui aliquid manu aptat et compingit*, χειρὶ ἄρει.

Χερμάδιον, ε, τὸ, *lapis*: ex χείρ, et μάσσω, *tango*: vel à χερμάς.

Χερμὰς, ἄδος, ἡ, *lapis qui manum implere potest.* Th. χείρ.

Χέρνα, ἡ, *paupertas*: ut quum quis χειρὶ victum quærit; vel ex χείρ, et νέω, *neo.*

Χερνὴς, ῆτος, ὁ ξ ἡ, et

Χερνήτης, ε, ὁ, *manu victum quærens, inops, pauper*; et

Χερνῆτις, ἴδος, ἡ, *mulier victum quærens nendo manibus*: ex iisd.

Χέρνιβον, ε, τὸ, *malluvium, pelvis*: à χερνίπτω, *manus lavo.*

Χερνίπτω, et -ομαι, *manus lavo*: ex χείρ, et νίπτω, *lavo.*

Χέρνιψ, ἴβος, ἡ, *aqua* vel *vas lavandis manibus; manuum ablutio, purgatio*: à χερνίψω, f. verbi sup.

Χερνίψαντο, lavarunt manus: 3. pl. a. 1. m. Ion. verbi ejusd.

Χεροῖν, dat. dual. Poët. gen. χερὸς, à χείρ.

Χεροκενῶς, adv. *vacuis manibus, sine munere, gratis.*

Χέῤῥες, αἱ, et χέῤῥας, τὰς, Dor. pro χεῖρες, et χεῖρας, *manus.*

Χεῤῥόνησος, vel Χερσόνησος, ε, ἡ, *peninsula*: ex seq. et νῆσος.

ΧΕ´Ρ'Ρ'ΟΣ, seu χέρσος, ε, ὁ ξ ἡ, *desertus, incultus, asper*; vel subst. *solum desertum;* χέρσος γῆ, *terræ quæ non aratur; terra, solum continens.*

Χερσαῖος, αία, αῖον, *terrestris; neglectus*: à præced.

Χερσεύω, f. εύσω, *in terram continentem vertor: incultus sum negligor*: ab eod.

Χερσὶ, dat. pl. à χείρ.

Χερσόθεν, Poët. adv. pro ἐκ τῆς χέρσε, *ex humo, ex terrâ.* Vide χέῤῥος.

Χερσονησοειδὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *quæ Chersonesi*, id est, *peninsulæ, speciem habet.*

Χέρσος, vide in χέῤῥος.

Χερσόω, -ῶ, *desertum, incultumque facio, desolo*: à præced.

Χερύδριον, ε, τὸ, dimin. à χείρ.

Χερῶ, ἐν χερῶ, vel ἐν χερσῶ, *in propinquo*: à χείρ.

Χεσείω, *cacaturio*: à χέζω.

Χευάντων, *fundunt*, Att. pro χευάτωσαν, 3. pl. aor. 1. imperat. act. à χεῦον, άτω, verbi χέω, *fundo*, f. χεύσω, aor. 1. ἔχευσα, et ἔχεα.

Χεῦμα, ἄτος, τὸ, *quod fusum, effusum, aut diffusum fluit; unda, fluxus, flumen: vas fusile: discus*: ab eod.

Χεύσωσιν, 3. pl. aor. 1. sub. act. à

ΧΕ´Ω, χείω, et χεύω, propriè, *HIO*, undè *capax sum, capio: fundo, effundo, diffundo; liquefacio, liquo*: f. χέσω, χείσω, et χεύσω, a. 1. ἔχευσα, ἔχευα, et ἔχεα, p. κέχυκα, p. pass. κέχυμαι.

Χηλευτὸς, ἡ, ὸν, *nexilis, plexilis: nexus, plexus, sutus*: à

Χηλεύω, f. εύσω, *suo, plecto, necto*: à

ΧΗΛΗ´, ῆς, ἡ, *forfex*, seu *forceps cancrorum*: item *ungula bisulca: specillum bifurcum summâ parte incisum*: in sagittâ γλυφὶς, *moles præcurrens in mare ad arcendum impetum aquæ*; item *pilæ*, ejusdem usûs.

Χηλὸς, ε, ὁ, *arca*: à χέω, *capio.*

Χήμη, ης, ἡ, *hiatus*: ex χαίνω, *hio.* Est et *mensura liquidorum, pendens drachmas tres vel duas.*

Χήμωσις, εως, ἡ, *affectus albi in oculo, quum istud suprà nigrum eminet.* Th. χαίνω, *hisco.*

ΧΗ´Ν, χηνὸς, ὁ ξ ἡ, *anser*: in pl. χῆνες· quasi à χάω, vel χαίνω, *hio, hisco.*

Χηνοπλούμαρια, *accubita, ex plumis anserum*: ex χὴν, *anser*, et Lat. *pluma.*

Χήρα, ας, ἡ, *vidua*: vide χῆρος.

Χηράζω, f. άσω, *viduo*: à præced.

ΧΗΡΑΜΟ´Σ, ε̃, ὁ, *caverna, latibulum.*

Χηρεία, ας, ἡ, *viduitas*: à χηρεύω.

Χηρεύσις, εως, *viduitas*: à

Χηρεύω, f. εύσω, *viduus, vidua sum, viduam vitam dego, destituor;* item *viduum reddo*: à

ΧΗ´ΡΟΣ, χήρα, χῆρον, *viduus,-a, -um, desertus, orbus aliquâ re*: quod à χωρὶς, quia seperatus à compare.

Χηρόω, -ῶ, f. ώσω, *viduo, viduum reddo*: à præced. Th.

Χήρωσε, *desolavit*, Ion. pro ἐχήρωσε, 3. sing. aor. 1. act. verbi χηρόω, *viduo*; f. ώσω. Th. χῆρος, *viduus, desertus.*

Χηρωσταὶ, οἱ, *viduarum tutores; qui propinquitate juncti generi et familiæ sunt, hæredibus qui succedunt ubi nulli legitimi et propinqui hæredes sunt*: ab eod. Th.

Χήτει, dat. sing. à χῆτος, τὸ, q. v.

Χητίζω, *indigeo, deficio*: à

Χῆτος, εος, τὸ, *penuria, privatio.* Th. χατέω, *indigeo.*

Χθαμαλὸς, Pleonasm. τ8̃ θ, pro χαμαλὸς, *humilis, depressus, non multùm à terra assurgens*: à χαμαὶ, *humi.*

ΧΘΕ´Σ, adv. *heri*: ὁ χθὲς, scil. ὤν, *hesternus.*

Χθεσινὸς, ἡ, ὸν, *hesternus*: à præced.

Χθιζὰ, pro χθὲς, *heri.*

Χθιζὸς, ἡ, ὸν, *hesternus.* Th. χθές.

Χθόα, *corpus*, Hesych. An à χθὼν, *terra*?

Χθονὶ, dat. sing. à χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*

Χθόνιος, ία, ιον, et χθόνιος, ε, ὁ ξ ἡ, *terrestris; subterraneus, mortuus, ad mortuos pertinens; infaustus; sordidus, improbus.* Th. χθὼν, ονὸς, ἡ, *terra.*

Χθονὸς, *terræ*: gen. à

ΧΘΩ´Ν, χθονὸς, ἡ, *terræ, humus.*

Χιὰ, idem quod χειὰ, *latebra.*

Χιάζω, *noto figurâ literæ* Χ; quæ quia Latinis *decem* significat, χιάζειν, vertitur *decussare.* Est autem Χ nota *vitii* in *scripturâ.*

ΧΙ´ΔΡΟΝ, ε, τὸ, χίδρα, dicuntur *novella tritici grana*: q. à χεῖν ὕδωρ, quòd indè cibus fiat, additâ aquâ.

Χίλιαι, -α, *mille*: in pl. f. g. et n. Hinc χιλιὰς, vide in χίλιοι.

Χιλιάρχαι, nom. pl. à χιλιάρχης.

* Χιλιαρχέω, *mille viris præsum: tribuni officio fungor*: à χιλίαρχος.

Χιλιάρχης, ε, ὁ, idem quod χιλίαρχος.

Χιλιαρχία, ας, ἡ, *imperium in mille viros; tribunatus militum*: à

Χιλίαρχος, et -χης, ε, ὁ, *qui mille præest; militum tribunus*: ex χίλιοι, *mille*, et ἀρχὸς, *dux.* Th. ἀρχὴ, *imperium.*

Χιλιὰς, ἄδος, ἡ, *numerus mille continens*: à seq.

ΧΙ´ΛΙΟΙ, αι, α, *mille*, Æol. χείλιοι. Hinc

Χιλιοστὸς, ἡ, ὸν, *millesimus.*

Χιλιοπλασίως, adv. qu. *millepliciter.*

Χιλιοστὺν, acc. à

Χιλιοστὺς, ὑος, ἡ, *millesima pars: mille milites.*

ΧΙΛΟ´Σ, ε̃, ὁ, *pabulum*, scribitur et χειλός.

Χιλόω, -ῶ, *pasco*: à præced.

Χίμαιρα, ας, ἡ, et Ion. -ης, ἡ, *capra hieme nata; CHIMÆRA, monstrosa quædam bestia*: à seq.

Χίμαρος, ε, ὁ, *hircus aut hædus hieme natus.* Th. χεῖμα, *hiems.*

Χίμαῤῥος, idem quod χίμαρος.

Χιμάρως, Dor. pro χιμάρες, accus. pl. præced.

Χίμετλον, idem quod χείμετλον.

Χιόνεος, έα, εον, *nivalis, niveus: candidus in modum nivis.* Th. χιὼν, όνος, ἡ, *nix.*

Χιονίζω, f. ίσω, *nive conspergo; niveo colore imbuo.* Th. χιὼν, ἡ, *nix.*

Χιονόβας, αντος, *per nives gradiens*: ex χιὼν, et βαίνω.

Χιονόω, -ῶ, *nivibus obruo; dealbo*: f. ώσω· à χιών.

Χῖος, ε, ἡ, nomen insulæ.

ΧΙΤΩ´Ν, -ῶνος, ὁ, et Ion. κιθὼν, *TUNICA exterior et interior, lorica.* Hinc

Χιτωνίσκος, ε, ὁ, *tunicula.*

ΧΙΩ´Ν, όνος, ἡ, *nix.*

ΧΛΑΙ´ΝΑ, ης, ἡ, *LÆNA* vestis, *quæ tunicæ interiori superinduebatur*, ad frigus arcendum: ideo à χλιαίνω, *calefacio.*

Χλαμυδηφόρος, pro χλαμυδοφόρος, ε, ὁ ξ ἡ, *qui chlamyden fert*: ex χλαμὺς, et φέρω, *fero.*

Χλαμύδιον, ε, τὸ, *chlamys parva*: Dim. à

ΧΛΑ´ΜΥ´Σ, ύδος, ἡ, *CHLAMYS*, ejusdem originis cum χλαῖνα.

Χλευάζω, *cavillor, irrideo*: f. άσω, p. κεχλεύακα, p. pass. κεχλεύασμαι, σαι, ται· à χλεύη.

Χλεύασμα, ἄτος, τὸ, et

Χλευασμὸς, ῦ, ὁ, *illusio*: et

Χλευαςὴς, ῦ, ὁ, *illusor, irrisor*: à verbo præced.

ΧΛΕΥ'Η, ης, ἡ, *risus, derisio, ludibrium.*

ΧΛΙΑΙ'ΝΩ, *tepefacio, calefacio*: f. ἀνῶ, p. κεχλίαγκα, a. 1. pass. ἐχλιάνθην.

Χλιαρὸς, ὰ, ὸν, *tepidus, placidus*: *suavis*: χλιαρὸν, Poëticè pro χλιαρῶς, *suavitèr*: à Th. χλιαίνω.

Χλιδαὶ, nom pl. à χλιδὴ, ῆς, ἡ.

Χλιδανόσφυρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui delicatas pedum plantas habet; qui tenellos pedes habet*: ex χλιδανὸς, *delicatus* (quod à χλίω, *deliciis frango*), et σφυρὸν, ῦ, τὸ, *malleolus pedis.*

Χλιδάω, *delicior, delicias facio; delicatus sum*: sic χλιδῶσα μολπὰ, *deliciosa modulatio*, seu *suavis cantus.*

Χλιδὴ, ῆς, ἡ, *deliciæ, luxus; mollities*, Th. χλίω.

Χλῖδος, εος, τὸ, idem.

Χλιδὼν, όνος, ἡ, *armilla, monille*: et

Χλιδῶνες, *armillæ*: quia delicati eis utuntur: à χλιδάω.

Χλιήνας, αντος, a. 1. part. act. verbi χλιαίνω.

ΧΛΙ'Ω, *deliciis frango*, seu *luxu effemino.*

ΧΛΟ'Α, ας, ἡ, *herba virens, gramen.* Hinc

Χλοερὸς, et χλωρὸς, ὰ, ὸν, *herbaceus, viridis.*

Χλοερῷ, dat. sing. à χλοερὸς, *viridis.* Th. χλόα.

Χλοεύνης, et contractè χλούνης, ῦ, ὁ, *qui in virenti gramine cubat; agrestis.* Angl. A CLOWN. Ex χλόα, *herba*, et εὐνὴ, ἡ, *cubile.*

Χλόη, ης, ἡ, idem quod χλόα· item propr. nomen mulieris.

Χλοηφόρος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *germinans*: *viriditatem ferens*: ex χλόη, *herba*, et φέρω, *fero.*

Χλῦναι, *agrestes*, nom. pl. à

Χλύνης, per Crasin pro χλοεύνης.

Χλωρίζω, *viridis sum, vireo*: Metaph. *vigeo*; item *palleo*: à

Χλωρὸς, ὰ, ὸν, per Crasin pro χλοερὸς, *viridis, herbidus, recens; mollis; pallidus; pallidum faciens.* Th. χλόα, *viride gramen.*

* Χλωρότης, ητος, ἡ, *viriditas*; item *pallor*: à præced.

ΧΝΑΥ'Ω, *carpo, vellico; voro, deglutio.* Angl. TO GNAW; f. χναύσω, qu. à χνάω, *carpo.*

Χνοάω, *lanuginem habeo, pubesco*: à

Χνόος, ῦ, ὁ, contractè χνοῦς, οῦ, ὁ, *rasio*; item *lanugo, pubes*: à χναύω.

Χοάνη, *infundibulum*; à χέω, *fundo.*

Χοάνοιο, gen. Ion. à

Χοάνος, ῦ, ὁ, *fornax fusoria, vas ex argillâ ad fundenda metalla; catinus*: à χέω, *fundo.*

Χοεὺς, et χόος, ῦς, ὁ, *congius*, mensura liquidorum capiens libras ix. Dor. χῶς· à χέω, *capio.*

Χοὴ, ῆς, ἡ, *libamen*, χοαὶ, αἱ, *inferiæ*: à χέω, *libo.*

Χοθανὼθ, *tunica.* Nehem.

Χοϊκὸς, ἡ, ὸν, *pulvereus; terreus, terrenus*: à χόος, χῦς, -όυ, -ῦ, ὁ, *pulvis*: à χέω, *fundo.*

Χοινικὶς, *modiolus*, rotæ medium seu fistula cui infixi sunt radii: à χοῖνιξ.

ΧΟΙ'ΝΙΞ, ἶκος, ἡ, *mensura duos continens sextarios.*

Χοιρὰς, ἄδος, ἡ, *porca*; item *saxum in mari aliquantùm eminens*, ut porco nanti simile videatur. Th. χοῖρος.

Χοίρεος, έα, εον, *porcinus, -a, -um.* Th. χοῖρος. Est et

Χοίρειος, εία, ειον, idem, et ab eod. Th.

Χοιρίνη, ης, ἡ, *concha quædam marina, quâ Athenienses in suffragiis ferendis utebantur.* Th. χοῖρος.

Χοιραγρύλλιος, ῦ, ὁ, *cuniculus*: à γρύλλος.

Χοιροκομεῖον, ῦ, τὸ, locus ubi *porci κομέονται, curantur* et aluntur.

ΧΟΙ'ΡΟΣ, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *porcus, sus.* It. *pudendum muliebre*, apud Aristoph. in Acharn. Est et nomen Nilotici piscis, apud Athen. Fœminino etiam genere usurpatum reperitur.

Χοιροσφαγεῖον, ῦ, τὸ, *confectorium*, ubi porci conficiuntur seu mactantur: ex χοῖρος, et σφάζω, *macto.*

Χολὰ, Dor. pro χολὴ, ἡ, *bilis.*

Χολὰς, ἄδος, ἡ, *intestinum*, quia χολὴν capit, vel quasi κοιλάς.

Χολάω, *indignor, irascor*: cum dat. f. άσω, p. κεχόλακα. Th. χολή.

Χολέρα, ας, ἡ, *CHOLERA*, morbus. Angl. CHOLER; item *tubus per quem aqua è tecto defluit*: à χολή.

Χολερικὸς, ἡ, ὸν, *CHOLERICUS, iracundus*: à

ΧΟΛΗ', ῆς, ἡ, *bilis, fel; ira, nausea.*

Χόλιξ, idem quod χολάς.

Χόλοιο, gen. Ion. pro χόλου· à χόλος.

Χολόομαι, -ῦμαι, *irascor*, f. m. -ώσομαι, p. pass. κεχόλωμαι. Th. χολή.

Χόλος, ῦ, ὁ, idem quod χολὴ, *bilis.*

Χολέμενος, *iratus*, præs. part. med. à χολόομαι.

Χολωθεὶς, *iratus*, a. 1. part. pass. et

Χολωθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. verbi χολόομαι, *irascor.* Th. χολὴ, *bilis, ira.*

Χολωσάμενος, μένη, μενον, *iratus, a, um*, a. 1. part. m. pro quo Poëtæ dicunt χωσάμενος, ejusd. verbi.

Χολωσέμεν, et χολωσέμεναι, *succensurum esse*: Ion. et Dor. pro χολώσειν, f. 1. infin. act. verbi

Χολόω, *irascor*; f. ώσω. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, *bilis; ira.*

Χολῷτο, 3. sing. perf. opt. pass. Ion. pro κεχολῷτο, *irascatur*, ejusd. verbi et Th.

Χονδρίτυ, gen. sing. à χονδρίτης, ῦ, ὁ, *panis ex hordeo.* Th. χόνδρος.

ΧΟ'ΝΔΡΟΣ, ῦ, ὁ, *granum; grumus concretus*, ut *salis, thuris; cartilago; alica.*

Χόος, χοῦς, -οῦ, ὁ, *humus; pulvis; terra aggesta; agger*: à χέω, *fundo.* Est et

Χόος, χῦς, -ῦ, ὁ, *congius*: et

Χόος, χῦς, ἡ, *vas aquarium, quo aqua manibus datur.*

Χοραζὶν, ἡ, nomen urbis, indecl. Syr. *promulgatrix*, Lat.

Χόδραψος, vel χοδραψὸς ῦ, ὁ, *tumor tenuis in intestinis*; et *chorda in instrumento musico* aut *arcu*: quia, fit ex intestinis: ex χορδὴ, et ἅπτω.

ΧΟΡΔΗ', ῆς, ἡ, *intestinum*; item *CHORDA*, χορδαὶ, *fides*: dat. pl. Ion. χορδῇσι. Hinc Angl. CHORD, et CORD.

Χορεία, ας, ἡ, *CHOREA*: à χορεύω.

Χορεῖος, εία, εῖον, *quo chorus utitur*: à præced.

Χορεῖος, sive χόριος, ῦ, ὁ, pes quidam nominatus fuit, quòd eo pedis genere conscripti versus chorus seu choreis apti essent Undè et τροχαῖυ, nomen invenit, quòd ἐν τοῖς χοροῖς agiliùs moventur, in modum τῶν τρεχόντων.

Χορευτὴς, ῦ, ὁ, *saltator*: à

Χορεύω, *choros duco, salto, saltando celebro, saltare facio.* Eurip. Herc. Fur. 686. Th. χορὸς, *chorus.*

Χορηγέω, *sum dux chori*; item *suppedito, sumptum præbeo*, cum acc. in pass. de iis dicitur *qui in aliquo genere abundant, qui aliquâ facultate præditi sunt, ut ingenio*; f. ήσω, p. κεχορήγηκα, a. 1. ἐχορήγησα, ας, ε, a. 1. infin. act. χορηγῆσαι· et

Χορηγία, ας, ἡ, *manus, choragi; præbitio, præbitus.*

Χορηγὸς, ῦ, ὁ, *CHORAGUS, dux chori*; item is qui ornamenta sacris choreis necessaria suis præbet sumptibus, seu qui choros celebrandos certâ mercede suscipit. Generalitèr χορηγοὶ vocati fuere qui sumptus aliquot præberent, quivis suppeditatores seu subministratores. Dicitur et χοραγὸς pro χορηγὸς· ex χορὸς, et ἄγω, vel ἡγέομαι, *duco.*

Χορηγῦντες, nom. pl. part. præs. act. verbi χορηγέω.

Χορία, et χορεία, -ων, τὰ *edulia è lacte et melle*; *exta*: à

Χόριον, χορεῖον, ῦ, τὸ, *secundinæ*, quia fœtum χωρεῖ, id est *capit.*

Χόριος, idem quod χορεῖος.

Χοροιτυπία, ἡ, *chorea, ipsa actio plaudendi pedibus inter saltandum*: à

Χοροιτύπος, ῦ, ὁ ϗ ἡ, *qui in choro pulsat terram pedibus*: ex χορὸς, ῦ, ὁ, *chorus*, et τύπτω, *pulso.*

ΧΟΡΟ'Σ, ῦ, ὁ, *CHORUS, cœtus canentium et saltantium: chorea, tri-*

pudium. Peculiaritèr verò χορὸς, in tragœdiis, comœdiis, ac satyris, dicebatur multitudo vel virorum vel mulierum, quæ saltabat et canebat inter actus; quinetiam nonnulla interloquebatur, histrionis personam agens.

Χορτάζω, *herbis,* seu *gramine pasco, fæno saturo:* item *pasco, saturo;* f. άσω, p. κεχόρτακα, a. 1. ἐχόρτασα, ας, ε, a. 1. inf. act. χορτάσαι, præs. pass. χορτάζομαι, *saturor;* p. pass. κεχόρτασμαι, a. 1. ind. pass. ἐχορτάσθην, ης, η, et in 3. pl. ἐχορτάσθησαν, a. 1. sub. pass. χορτασθῶ, ῇς, ῇ, et in 3. pl. χορτασθῶσι, a. 1. inf. pass. χορτασθῆναι, f. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι, ῃ, εται, et in 2. pl. χορτασθήσεσθε. Th. χόρτος, *gramen, fœnum.*

Χορτάσαι, a. 1. infin. act. verbi χορτάζω.

Χορτασθῆναι, a. 1. infin. pass. ejusd.

Χορτασία, ας, ἡ, *cibus:* et

Χόρτασμα, ατος, τὸ, *cibus:* à χορτάζω.

ΧΟ'ΡΤΟΣ, ου, ὁ, *fœnum, gramen, herba,* simplicit. *cibus;* item *septum quo cincta est cohors.*

Χορτώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *gramini similis; graminosus, fœnarius:* à præced.

Χουζᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. *videns,* Lat.

Χοῦς. Vide χόος.

Χοῦσι, *fundunt,* pro χέουσι, à χέω.

Χραίνω, *coloro, imbuo; ungo, illino; inquino, vitio:* à χράω, *coloro.*

Χραῖσμ', Ion. pro ἔχραισμε, 3. sing. a. 2. ind. act. à

Χραισμέω, *adjuvo, opitulor, prosum:* qu. χρησιμέω· à χρήσιμος, *utilis,* quod à χράομαι, *utor.*

Χραίσμη, ης, ἡ, *auxilium:* à præced.

Χραίσμησε, *auxiliatus est,* Ion. 3. sing a. 1. ind. act. verbi χραισμέω.

Χρᾶν, *oraculum reddere, vaticinari, commodare:* infin. à χράω, -ῶ, *commodo.*

Χρανθεὶς, *pollutus,* a. 1. part. pass. verbi χραίνω, *ungo, coloro,* f. ανῶ, a. 1. pass. ἐχράνθην.

Χράομαι, -ῶμαι, *commodato accipio; utor; tracto aliquem:* cum dat. præs. imperat. med. χράου, -ῶ, *utere:* imperf. med. ἐχραόμην, -ώμην, -άου, -ῶ, -άετο, -ᾶτο, et in 3. pl. ἐχράοντο, -ῶντο, f. m. χρήσομαι, p. pass. κέχρησμαι, *usus sum:* med. à Th. χράω, *commodo,* &c.

Χρᾶσθαι, Ion. pro χρῆσθαι. Sic

Χρᾶται, Ion. pro χρῆται, *utitur:* à χράομαι.

Χραύσῃ, *sauciaret,* 3. sing. a. 1. sub. act. à

Χραύω, *leviter saucio;* f. αύσω. Th. χράω, *coloro, tingo.*

ΧΡΑ'Ω, *commodo, do utendum:* qu. è manu in manum: f. χρήσω, p. κέχρηκα, a. 1. ἔχρησα, a. 1. imperat. act. χρῆσον. Est et χράω, *oracula edo:* item *coloro, tingo, polluo; furiosè invado, cum impetu aggredior.*

Χρέα, *debita,* per Sync. pro χρέεα, à χρέος, εος, τὸ, *debitum,* pl. τὰ χρέεα.

Χρέεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι, χρέεται, Ion. pro χρῆται· χρέονται, pro χρῶνται, χρέουσα, pro χράουσα, et Att χρῶσα.

ΧΡΕΙ'Α, ας, ἡ, *usus, utilitas, commodum; sententia gravis; indigentia, necessitas, negotium:* à χρὴ· hinc χρείαν ἔχω, *egeo.*

Χρεῖος, ου, ὁ, *egenus:* à χρεία, *indigentia:* est et

Χρεῖος, Poët. pro χρέος, τὸ, *debitum.*

Χρειὼ, Ion. idem quod χρεία, *indigentia.*

Χρειώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *utilis:* à χρεία, ας, ἡ, *usus.*

Χρειῶν, gen. pl. à χρεία, ας, ἡ.

ΧΡΕΜΕΤΙ'ΖΩ, *hinnio;* etiam χρεμίζω dicitur; f. ίσω, p. ικα.

Χρεμετισμὸς, οῦ, ὁ, *hinnitus:* à præced.

Χρέμισαν, *hinnivere,* 3. pl. a. 1. ind. act. Ion. verbi χρέμιζω, per Syncop. pro χρεμετίζω.

Χρέμμα, ατος, τὸ, *screatus, sputum:* à

ΧΡΕ'ΜΠΤΟΜΑΙ, *screo, exscreo.*

Χρεμὺς, ύος, et χρέμψ, χρεμβὸς, et χρόμις, ιος, ὁ, *nomina piscium.*

ΧΡΕ'ΟΣ, χρέεος, *debitum, mutuum, æs alienum; munus* seu *officium, negotium, res, causa; indigentia, opus; necessitas; utilitas; oraculum portentum; id quod accidit, casus;* item *fatum, mors,* qu. dic. *debitum naturæ,* seu *fatale.*

Χρεὼ, όος, *necessitas,* vel *necessarium negotium:* cum gen. vel inf. *opus.* Sed

Χρέω, Ion. χράω, item

Χρέω, Ion. pro χρῶ· ex χράου, *utere,* præs. imperat. m. verbi χράομαι.

Χρεωκόπος, seu χρεοκόπος, qui χρέως, seu χρέος κόπτει, *debitum rescindit, fraudans,* scil. *creditores decoctâ pecuniâ:* quod est χρεωκοπεῖν. Ergo hîc κόπτειν, *rescindere,* est *nolle exsolvere,* et *foro cedere.*

Χρεωλυτέω, *debitum solvo:* tanq. à χρεωλύτης, qui χρέος λύει.

Χρεώμενος, Ion. pro χρώμενος, præs. part. m. verbi χράομαι, -ῶμαι, f. m. χρήσομαι. Th. χράω.

Χρέων, ω, τὸ, idem quod χρέος, *debitum, mors, fatum:* χρέων ἐστὶ, *necesse est, fas est, decet, operæ pretium est.*

Χρέωνται, Ion. pro χρῶνται, à χράομαι.

Χρέως, ω, τὸ, Att. pro χρέος, *debitum, æs alienum.*

Χρεωστέω, *sum debitor,* χρεωστᾶσθαι, *deberi:* à

Χρεώστης, ου, ὁ, *debitor:* à χρεώς, *debitum.*

Χρεωφειλέτης, ου, ὁ, *debitor:* ex χρέως, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, *debitum,* et ὀφείλω, *debeo.*

Χρὴ, vel χρῆ, (illud per Apocopen τοῦ σι, à χρῆσι, 3. sing. verbi χρῆμι· hoc, ut apud M[illegible]. Elem. Ling. Græc. contrahendo χρεάει 3. sing antiquioris χρεάω) *oportet;* item *convenit par est:* impersonale, cum acc. imperf. ἐχρῆν, f. χρήσει, præs. infin. χρῆναι, et χρῆν.

Χρῄζοντι, *volunt,* Dor. pro χρῄζουσι· à

Χρῄζω, *indigeo,* cum gen. item *volo; rogo:* [* Eurip. Phœniss 670. fut. χρήσω, p. pass. κέχρημαι, p. part. pass. κεχρημένος, Hesych. Opera et Dies, p. 318.] χρῄζοις, 2. sing. præs. opt. χρῄζοντι, dat. sing. præs. part. Th. χρεία, ας, ἡ, *indigentia.*

Χρηΐζειν, præs. infin. à

Χρηΐζω, idem quod χρῄζω.

Χρηΐσκεσθαι, Ion. pro χρῆσθαι *uti,* infin. m. à χράομαι.

Χρῆμ', pro seq.

Χρῆμα, ατος, τὸ, *res, quâ quis potest* χρῆσθαι· *pecunia, opes; merx; oraculum; opus, factum:* [* τί χρῆμα δρᾶσαι, Eurip. Orest. 1621. *quam rem fecisse? Portio magna alicujus rei,* ὦ Ζεῦ ——, τὸ χρῆμα τῶν νυκτῶν, ὅσον ἀπέραντον. Aristoph. in Nub. Act. 1. 2. *quanta pars noctis nondum peragitur;* σφενδονητῶν παμπολὺ, τί χρῆμα, Xen. Cyrop. l. ii. init. *vis magna funditorum;* τὶ τὸ χρῆμα χρόνου, ut legi debet, apud Theocr. Idyl. xxi. 35.] At in pl. τὰ χρήματα, *pecuniæ, opes, commoda, emolumenta:* [* *instrumenta domestica, quævis utensilia, vasa,* Hes. Op. 407. vid. ibid. Grævium.] Th. χράω.

Χρῆμαθ', seq. aspirat. et χρήματ', pro χρήματα, nom. pl. à χρῆμα, ατος, τό.

Χρηματίζω, *rebus explicandis constituendisque vaco; actui rerum operam do, ut jus reddo, decerno; fero ad populum, ago cum populo, refero ad senatum, consilium agito, consulto, voluntatem meam verbis declaro; commercium exerceo; ago cum aliquo aliquid, negotium gero; nomen mihi sumo, apello me, nuncupo; rem, pecuniam facio; oraculum reddo, respondeo;* pass. *oraculum accipio, moneor divinitùs.* In med. *pecuniam accipio, aliis eripio, mihi comparo, quæstum facio:* f. ίσω, perf. pass. κεχρημάτισμαι, σαι, σται, *divinitùs fui ammonitus, fui edoctus,* perf. part. pass. κεχρηματισμένος, η, ον, *divinitùs promissus:* a. 1. pass. ἐχρηματίσθην, ης, η, a. 1. part. pass. χρηματισθεὶς, εῖσα, ὲν, *divinitùs admonitus:* à χρῆμα.

Χρηματίσαι, a. 1. infin. act. et

Χρηματισθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi χρηματίζω.

Χρημάτισις, εως, ἡ, *quæstus; jurisdictio:* à χρηματίζω.

Χρηματισμὸς, οῦ, ὁ, *divinum responsum; jurisdictio quæ sc. fit decretis edendis; responsio ad interrogata, ut regis,* vel *senatûs ad legatos; pecuniæ comparatio; prænomen, appellatio, nomen:* ab eod. verbo.

Χρηματιστήριον, ου, τὸ, *locus, in quo ars quæstuaria exercetur; locus, ubi jus redditur*, vel *legatis respondetur*: à

Χρηματιστὴς, ου, ὁ, *qui pecunias colligit; negotiator*: à χρηματίζω.

Χρήμη, ης, ἡ, *indigentia, penuria; petitio; utilitas*: à χράομαι.

Χρῆμι, inusit. *opus sum, debeo*.

Χρημοσύνη, ης, ἡ, *divitiæ*: à χρῆμα, ατος, τὸ, *res*.

Χρῆν, Ion. pro ἐχρῆν, imperf. vel cum ι subscript. præs. inf. verbi impers. χρὴ, *oportet*, q. v.

Χρῆναι, *oportere*, præs. inf. verbi ejusdem.

Χρῆς, Hesych. exponit. θέλεις, *vis*, pro χρήζεις· vel Dor. contractione ex χράεις, 2. sing. præs. verbi χράω, *commodo*.

Χρῆσαιτ', pro χρήσαιτο, 3. sing. a. 1. opt. m. verbi χράομαι. Vide χρήσασθαι.

Χρήσας, a. 1. part. à χράω, *commodo*.

Χρήσασθαι, *usum esse*, a. 1. inf. m. verbi χράομαι, *utor*, a. 1. m. ἐχρησάμην, a. 1. part. m. χρησάμενος. Th. χράω.

Χρῆσδειν, Dor. pro χρήζειν, vel χρηΐζειν.

Χρήσει, dat. sing. à χρῆσις, εως, ἡ, *usus*. Th. χράω, vel χράομαι, *utor*.

Χρήσηται, 3. sing. a. 1. sub. m. verbi ejusd.

Χρῆσθα, Dor. pro χρῆ, *oportet*.

Χρῆσθαι, Dor. pro χρᾶσθαι, præs. inf. m. verbi χράομαι, *utor*.

Χρησθεὶς, εῖσα, ὲν, a. 1. part. pass. verbi χράω, a. 1. pass. ἐχρήσθην, a. 1. inf. pass. χρησθῆναι.

Χρήσθων, *utantur*, 3. dual. Att. pro χρήσθωσαν, 3. pl. præs. imperat. med. verbi χράομαι, -ῶμαι, *utor*.

Χρησιμεύω, *utilis sum*, f. εύσω, p. κεχρησίμευκα· à

Χρήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, χρήσιμος, ίμη, ιμον, *utilis, commodus, frugalis*: in compar. χρησιμώτερος, superl. χρησιμώτατος· à

Χρῆσις, ιος, ἡ, *usus*, [* *commodato rei quæ gratis alicui datur utendo*, Arist. l. v. ad Nicom. Salm. de usur. c. vi. p. 166.] *locus scriptoris, quem confirmandæ, vel illustrandæ alicujus rei causâ apponimus*: et Poët. pro χρησμὸς, ου, ὁ, *oraculum*. Th. χράω, *commoda oracula edo*.

Χρησμολογέω, -ῶ, *vaticinor, oraculum* vel *oracula edo*; f. ήσω, p. κεχρησμολόγηκα· et

Χρησμολογία, ας, ἡ, *vaticinatio; sortilegium*: à

Χρησμολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui oracula edit; vates*: ex χρησμὸς, et λέγω.

Χρησμὸς, ου, ὁ, *oraculum*; et χρησμοὶ, *sortes*. Th. χράω, *oracula edo*.

Χρησμοσύνη, ἡ, *oraculum, vaticinium; inopia, egestas*.

Χρησμοφόρος, ου, ὁ ϗ ἡ, *qui oracula perfert, interpres oraculorum*.

Χρησμοφύλαξ, ἄκος, ὁ, *qui oracula seu responsa servat*.

Χρησμῳδέω, *oracula edo, vaticinor*: ex χρησμὸς, quod vide et ᾠδὴ, ἡ, *cantus*.

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. m. verbi χράομαι, *utor*; fut. m. χρήσομαι.

Χρηστέον, *utendum*, verbale à χράομαι.

Χρηστεύομαι, *benignus sum*; f. 1. m. εύσομαι, perf. pass. κεχρήστευμαι· à χρηστός.

Χρηστὴρ, ῆρος, ὁ, *qui dat oracula*: à χράω.

Χρηστηριάζομαι, f. m. άσομαι, *oraculum consulo*: à

Χρηστήριον, ου, τὸ, *locus, in quo eduntur oracula; ipsum oraculum editum; victima, quæ à consulentibus oraculum sacrificatur*; item *cædes*: undè pl. χρηστήρια, *corpora occisa*. Th. χράω.

Χρήστης, ου, ὁ, *qui commodavit, creditor; qui commodato accepit, debitor; qui oracula edit, vates*. Th. χράω. Χρήστης καὶ δανειστὴς, *debitor et creditor*, seu *fenerator*.

Χρηστικὸς, ἡ, ὸν, *qui novit commodè uti rebus; utilis*.

Χρηστοήθεια, ας, ἡ, *honestas, probitas morum*: à

Χρηστοήθης, εος, ὁ ϗ ἡ, *qui probis est moribus*: ex χρηστὸς, et ἦθος.

Χρηστόκαρπος, ου, ὁ ϗ ἡ, *bonus fructus habens*.

Χρηστολογία, ας, ἡ, *blandiloquentia*: à

Χρηστολόγος, ου, ὁ ϗ ἡ, *blandiloquus*: qu. d. λέγων τὰ χρηστά. Vide χρηστός.

Χρηστομαθέω, *utilia disco, doceo*: à

Χρηστομαθὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *qui bona, utilia didicit*: ex χρηστὸς, et μανθάνω.

Χρηστὸν, ου, τὸ, *utilitas, benignitas*: à

Χρηστὸς, ἡ, ὸν, *utilis, commodus; bonus, benignus; mitis, clemens*, Th. χράω.

Χρηστότης, ητος, ἡ, *utilitas, bonitas, benignitas; comitas; innocentia*: et

Χρηστῶς, adv. *rectè, utilitèr, frugalitèr; suavitèr, benignè*: à χρηστός.

Χρῆται, Dor. pro χρᾶται, 3. sing. præs. ind. m. verbi χράομαι, *utor*.

Χρῖμα, ἄτος, τὸ, *unguentum*. Th. χρίω, *ungo*.

ΧΡΙ'ΜΠΤΩ, *allido, admoveo, appropinquo, accedo; fulcio me, innitor*: f. ψω.

Χρισαμένη, *uncta*, f. g. a. 1. part. m. verbi χρίω.

Χρῖσις, εως, ἡ, *unctio*: à χρίω.

Χρίσμα, ἄτος, τὸ, *unctio: unguentum*: à perf. pass. verbi χρίω, *ungo*. Angl. CHRISM.

Χριστιανίζω, f. ίσω, *sum Christianus: Christianis faveo*: à Χριστιανός.

Χριστιανισμὸς, ου, ὁ, *professio, studium Religionis Christianæ*: à præced.

Χριστιανὸς, ἡ, ὸν, *CHRISTIANUS, -a, um*. Angl. CHRISTIAN: à

Χριστὸς, ἡ, ὸν, *unctus, inunctus*. At subst. ΧΡΙΣΤΟ'Σ, ου, ὁ, *CHRISTUS, UNCTUS*, Angl. CHRIST. Peculiari nomine dictus fuit filius Dei et Servator noster, eodemque sensu Hebræis *MESSIAS*, quoniam ipse verè erat *sacerdos, propheta*, et *rex*. Ea enim tria hominum genera sola *sacro oleo inungi* solebant: à χρίω, *ungo*, p. pass. κέχριμαι, σαι, σται.

ΧΡΙ'Ω, *ungo, lino*; f. ίσω, a. 1. ἔχρισα, ας, ε, perf. κέχρικα, perf. pass. κέχρισμαι, σαι, σται.

ΧΡΟ'Α, ας, ἡ, *color; superficies*; et *corpus*, vel *cutis hominis*. Est et χρόα, acc. à χροῦς, χροὸς, χροΐ, ὁ, *cutis*. Qu. à χράω, *coloro*.

Χροΐ, dat. sing. à χροῦς, -οὸς, ὁ, *cutis*.

Χροιὰ, ᾶς, ἡ, inserto ι, pro χρόα, ας, ἡ, *color*.

Χροΐζομαι, *coloror*; med. *unà cubo*: à

Χροΐζω, f. ίσω, *coloro, colore imbuo*. Th. χρόα.

Χροιὴν, acc. sing. Ion. à χροιά.

Χρομάδος, ου, ὁ, *stridor dentium, dentium et maxillarum collisio*: ex χρόα, et ὅμαδος.

Χρόμιος, ου, ὁ, *CHROMIUS*, nom. propr.

Χρονέω, -ῶ, *vivo, mentis compos sum*. Th. χρόνος, *tempus*.

Χρονίζω, *longo tempore duro, inveterasco: tardo, moror*: f. ίσω, et Att. χρονιῶ, εῖς, εῖ, a. 1. ἐχρόνισα, ας, ε, p. κεχρόνικα, ας, ε, *cunctatus sum*. Th. χρόνος.

Χρονικὸς, ἡ, ὸν, *ad tempus* seu *tempora pertinens*: τὰ χρονικὰ, -ῶν, *annales*. Th. χρόνος.

Χρονικῶς, *pro tempore*: adv. à præced.

Χρόνιος, ία, ιον, vel χρόνιος, ου, ὁ ϗ ἡ, *diuturnus; tempestivus; qui diu moratur, diutinus, serus, lentus*: à χρόνος.

Χρονιότης, ητος, ἡ, *diuturnitas*: à præced.

Χρονισμὸς, ου, ὁ, idem; *mora, cunctatio*: à χρονίζω.

Χρονιστὸς, ἡ, ὸν, *qui cunctatur, serus*: ab eod.

Χρονογραφία, ας, ἡ, *descirptio temporum*: à

Χρονογράφος, ου, ὁ, *annalium scriptor*: à γράφω.

Χρονολογία, ας, ἡ, *doctrina temporum*. Angl. CHRONOLOGY: à

Χρονολόγος, ου, ὁ, *qui temporum rationes exponit*. Angl. A CHRONOLOGIST: ex χρόνος, et λόγος, quod à λέγω.

ΧΡΟ'ΝΟΣ, ου, ὁ, *tempus, ætas, ævum; annus; diuturnitas*: διὰ χρόνου, *aliquantò post*; ἀνὰ χρόνον, et ἐπὶ χρόνον, *aliquandiu*; χρόνῳ, adverbial. *paulatim, tandem*.

Χρονοτριβέω, -ῶ, *tempus tero*; f. ήσω, p. κεχρονοτρίβηκα· ex χρόνος, *tempus*, et τρίβω, *tero*: f. ψω.

Χροὸς, gen. à χροῦς. Sed

Χρόος, -οῦς, οῦ, ὁ, *cutis; corpus hominis*, vel *cutis cum carne subjectâ*: à χρόω.

Χροῦς, gen. χροὸς, dat. χροΐ, acc. χρόα, ὁ, *cutis, superficies corporis*: à χρόος, idem.

Χρόω, χρωννύω, sive *χρώννυμι*, f. *χρώσω, coloro, tingo; contamino, polluo*: à *χρόα*.

Χρυσαλάκατος, ȣ, ὁ ϗ ἁ, Dor. pro *χρυσηλάκατος*, ȣ, ὁ ϗ ἡ, q. v.

Χρυσαλλὶς, ίδος, ἡ, *blatta*: à colore auri, quod *χρυσός*.

Χρύσαμμος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *auream habens arenam*: subst. *baluca*: ex *χρυσὸς*, et *ἄμμος, arena*.

Χρυσάμπυκας, acc. pl. à

Χρυσάμπυξ, ῦκος, ὁ ϗ ἡ, *aureâ fasciâ ligatos crines habens*: ex *χρυσὸς*, ȣ, ὁ, et *ἄμπυξ*.

Χρυσάνθεμον, *CHRYSANTHEMUM*: est herba.

Χρυσάορος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, et *χρυσάωρ, ορος*, ὁ ϗ ἡ, *ensem aureum habens*: ex *χρυσὸς*, et *ἄορ, ἄορος*, τὸ, *ensis*.

Χρυσάρματος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui aureo curru vehitur*: ex *χρυσὸς*, et *ἅρμα, currus*.

Χρύσασπις, ίδος, ὁ ϗ ἡ, Poët. *aureum clypeum ferens*.

Χρυσάωρ, idem quod *χρυσάορος*. Est et nomen proprium viri.

Χρυσάργυρον, *tributi genus*, quod pro suis ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρυσὲ, voc. sing. à *χρυσὸς*, ȣ, ὁ, *aurum*.

Χρύσει', pro *χρύσεια*, nom. pl. n. g. vel nom. sing. f. g. à

Χρύσειος, -εία, -ειον, *aureus*. Th. *χρυσός*.

Χρυσελεφαντήλεκτρος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ex auro, ebore, et electro factus*: ex *χρυσὸς, ἐλέφας*, et *ἤλεκτρος*.

Χρυσένδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *auro illigatus*, vel *inclusus*: ex *χρυσὸς*, et *ἐνδέω*.

Χρυσεοκόμης, ȣ, *aureas habens comas*: à *κόμη*.

Χρυσεόκυκλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aureum habens circulum*. Epith. *Solis*.

Χρυσεόνωτος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *auratum tergum habens*, i. e. *auro tectus*, ut *clypeus*.

Χρύσεος, -έα, -εον, *aureus*: *auro ornatus; pulcher*: subst. *nummus aureus, æquans duas drachmas auri*: à *χρυσός*.

Χρυσεοςέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aureâ redimitus coronâ*.

Χρυσεότευκτος, ὁ ϗ ἡ, τὸ, -ον, *ex auro factus*: à *τεύχω*.

Χρυσέω, *aurei*, gen. sing. Dor. pro *χρυσέȣ*.

Χρυσῇ, *aureæ*, dat. sing. contract. pro *χρυσέῃ*. Sed

Χρῦση, ης, ἡ, *Chrysa*, urbs in Phrygiâ minore: ibi Apollo in primis cultus est. Damm.

Χρύσης, ȣ, ὁ, *Princeps urbis Chrysæ, simulque sacerdos Apollinis*, qui et novum templum huic numini exstruxerat. Quum urbs Chrysa à Græcis capta fuerat (nam bellum Trojanum pervasit omnem Phrygiam metropolis postremùm et diutissimè est obsessa) abducta fuerat eo tempore formosa principis et sacerdotis ejus filia, et honoris causâ Agamemnoni data. Pater suppliciter redempturus filiam, contumeliosè rejectus erat ab Agamemnone: hinc Apollo pestilentiam immisit exercitui: hinc deinde occasio iræ Achillis. Damm.

Χρυσηΐς, ίδος, ἡ, in acc. *Χρυσηΐδα*, patronym. à *Χρύσης, Chryses*, sacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *auream habens colum*, vel *aureas habens sagittas*: ex *χρυσὸς*, et *ἠλακάτη, colus; sagitta*.

Χρυσήλατος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *ex auro ductus malleo, ex auro ductili confectus*: ex *χρυσὸς*, et *ἐλαύνω*.

Χρυσήνιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aureas habens habenas*: ex *χρυσὸς*, et *ἡνία, habena*.

Χρυσίζω, f. ίσω, *auro similis sum*.

Χρύσινος, ίνη, ινον, idem quod *χρύσεος*· item *solidus*, aureus nummus: à *χρυσός*.

Χρυσίον, ȣ, τὸ, *aurum, aureus nummus*: ab eod. Th.

Χρυσοβαφὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *auro tinctus*: à *βάπτω*.

Χρυσοβέλεμνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aureis instructus jaculis*: à *βέλεμνον*.

Χρυσοδακτύλιος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aureum gestans annulum*: ex *χρυσὸς*, et *δακτύλιος, annulus*. Th. *δάκτυλος, digitus*.

Χρυσόδετος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *auro ligatus*: et *χρυσοδέτα*, Dor. pro -η, f. g. ex *χρυσὸς*, et *δέω, ligo*.

Χρυσοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *auri speciem referens, fulvus*.

Χρυσόζυγος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aureum habens jugum*.

Χρυσόζωνος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aureâ zonâ cinctus*.

Χρυσόθεμις, ἡ, *CHRYSOTHEMIS*, nomen proprium mulieris.

Χρυσόθριξ, -τριχος, ὁ, *auricomus*.

Χρυσόθρονος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *aureum thronum habens*: ex *χρυσὸς*, et *θρόνος*.

Χρυσόκερως, ωτος, ὁ ϗ ἡ, *aurea* vel *deaurata habens cornua*: ex *χρυσὸς*, et *κέρας*, τὸ, *cornu*.

Χρυσοκόλλα, ης, ἡ, *auri glutinum*; edulium ex lini semine et melle paratum. Ex *χρυσὸς*, et *κόλλα, gluten*.

Χρυσοκόμης, ȣ, ὁ, *aureo crine conspicuus*, Dor. *χρυσοκόμας*, α, ὁ, dicitur et *χρυσόκομος*, ȣ, ὁ ϗ ἡ· ex *χρυσὸς* et *κόμη*.

Χρυσόλιθος, ου, ὁ, *CHRYSOLITHUS*: aurei coloris gemma. Angl. CHRYSOLITE: ex *χρυσὸς*, et *λίθος, lapis*.

Χρυσόμαλλος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *aureum vellus habens*: ex *χρυσὸς*, et *μαλλὸς*, ȣ, ὁ, *vellum*.

Χρυσόξυλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *flavum lignum habens*: à *ξύλον*.

Χρυσόπαςος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *auro aspersus, auro intertextus, auro distinctus*: ex *χρυσὸς*, et *πάσσω, inspergo*.

Χρυσοπέδιλος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aureis calceamentis gaudens*: ex *χρυσὸς*, et *πέδιλον*, ȣ, τὸ, *calceus*.

Χρυσοποιὸς, ȣ, ὁ, *aurifex*: à *ποιέω*.

Χρυσόπους, πόδος, ὁ ϗ ἡ, *aureos habens pedes; aureis fulcris innitens*.

Χρυσόπρασος, ου, ὁ, *CHRYSOPRASUS*, gemma viridis: ex *χρυσὸς*, et *πράσον*, ȣ, τὸ, *porrum*.

Χρυσόπτερος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aureas alas* vel *pinnas habens*. Est et *gemmæ* nomen: ex *χρυσὸς*, et *πτερὸν*, ȣ, τὸ, *ala*.

Χρυσόῤῥαπις, et *χρυσόραπις*, ιδος, ὁ ϗ ἡ, *auream habens virgam* vel *aureos calceos*. Epith. Mercurii. Ex *χρυσὸς*, et *ῥαπὶς, virga*.

Χρυσοῤῥόας, ȣ, ὁ, *auri fluus*: à *ῥοή*.

ΧΡΥ͂ΣΟ'Σ, ȣ, ὁ, *aurum; moneta aurea*.

Χρυσοςέφανος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aureâ redimitus coronâ*: ex *χρυσὸς*, et *ςέφανος, corona*. Th. *ςέφω, corono*.

Χρυσόςομος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aureum os habens*, seu *aurea verba ore fundens*. It. nom. propr.

Χρυσοτέκτων, ονος, ὁ, *aurifaber*.

Χρυσότοξος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *qui aureum arcum habet* et *gestat*; ὁ *χρυσοῦν τόξον ἔχων*.

Χρυσουργὸς, οῦ, ὁ, *aurifex*: (contractè pro *χρυσοεργὸς*,) ex *χρυσὸς*, et *ἔργον, opus*.

Χρυσοῦς, ῆ, οῦν, vide *χρύσεος*.

Χρυσοϋφὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *ex auro tectus*: ex *χρυσὸς*, et *ὑφή*.

Χρυσοφορέω, *aurum gesto*; f. ήσω, p. *κεχρυσοφόρηκα*.

Χρυσοφόρος, ȣ, ὁ καὶ ἡ, *qui aurum gestat*.

Χρυσοφύλαξ, ἄκος, ὁ ϗ ἡ, *auri custos*: ex *χρυσὸς*, et *φύλαξ, custos*. Th. *φυλάσσω, custodio*.

Χρυσοχαίτας, α, ὁ, Dor. pro

Χρυσοχαίτης, ȣ, ὁ, *auricomus*: ex *χρυσὸς*, et *χαίτη*, ης, ἡ, *coma*.

Χρυσοχάλινος, ȣ, ὁ ϗ ἡ, *aureo fræno ornatus*: ex *χρυσὸς, aurum*, et *χάλινος, frænum*.

Χρυσοχόος, ȣ, ὁ, *aurifex*: q. d. *auri fusor*: à *χέω, fundo*, p. m. *κέχοα*.

Χρυσόω, -ῶ, f. ώσω, *auro obduco, deauro*: à *χρυσός*.

Χρύσωμα, ἄτος, τὸ, *vas aureum*: à præced.

Χρύσωσις, εως, ἡ, *auratura*: et

Χρυσωτὴς, ȣ, ὁ, *aurator*: et

Χρυσωτὸς, ἡ, ὸν, *inauratus*: ab eod.

Χρυσῶ, gen. Dor. et Æol. pro *χρυσȣ̃*· à *χρυσός*.

Χρῷ, contractè pro *χρόῳ*, dat. sing. à *χρόος*, ȣ, ὁ, *cutis*. Th. *χρόα, color, cutis*.

Χρώζω, f. ώσω, *coloro; polluo; tango, tango cutem*: à *χρόα, color*.

Χρῶμα, ἄτος, τὸ, *color; fucus; musicæ* etiam *harmoniæ* tribuitur: à præced.

Χρωματικὸς, ἡ, ὸν, *ad colores pertinens*; de *harmoniâ musicâ*, qu. dic. *colorata*, i. e. *suavior, mollior*. à præced.

Χρώμενος, μένη, μενον, præs. part. m. à *χράομαι, utor*.

Χρωννύω vel *χρώννυμι, coloro*. Th. *χρόα*, ας, ἡ, *color*.

* Χρωννύω, idem quod *χράω mutuum do*: Passivè, *mutuum*

dor: Med. *mutuum accipio*. Theoph. c. x. et *lege Rhodiâ*. Salm. de Modo Usurar. c. viii. p. 306. Hinc et ἐπιχρωννύω.

Χρῶνται, 3. pl. præs. ind. m. verbi χράομαι.

Χρὼς, ωτὸς, ὁ, *cutis*; *cutis cum subjectâ carne*; *corpus*: idem quod χρῦς, χροὸς, χροΐ.

Χρώσις, εως, ἡ, *tinctura*: et

Χρωστὴρ, ῆρος, ὁ, *colorator*: à χρώζω.

Χρώσω, *colorabo*; f. 1. ind. act. verbi χρώννυμι, seu χρόω, *coloro*; f. ώσω, a. 1. inf. act. χρῶσαι, a. 1. inf. pass. χρωσθῆναι.

* Χρυσωνέω, -ῶ, f. ήσω, *numisma aureum argento permuto*, Isocr. Trapez. p. 470.

Χρῷτο, *utatur*; 3. sing. præs. opt. pass. verbi χράομαι, *utor*. Th. χράω, *commodo*.

Χυδαῖος, αία, αῖον, *fusus*; *copiosus*; *vulgaris*, *vilis*: à

Χύδην, *fusè*, *copiosè*, *passim*: à χύω, *fundo*.

Χυλίζω, f. ίσω, *succum exprimo*; *in succum resolvo*: à

ΧΥ̃ΛΟ'Σ, ȣ, ὁ, *succus*: qu. à χύω, *fundo*. Hinc

Χυλόω, *in* χυλὸν *redigo*; *succum exprimo*.

Χύμα, vel χῦμα, ἄτος, τὸ, *id quod effusum est*, seu *effusum fluit*; *libamen*, *quod paterâ funditur super defuncti sepulchro*; *effusio*; *confusio*; *multitudo*: à χύω.

Χυμίζω, *sapidum reddo*, *coquo*, *condio*, *sapio*: à χυμός.

Χυμικὸς, ἡ, ὸν, *ad succos pertinens*: ab eod.

Χῦμὸς, ȣ, ὁ, *succus*, *humor*; *sapor*.

Χύνω, *FUNDO*; à χύω, *fundo*.

Χύσις, εως, ἡ, *effusio*; *liquefactio*: et

Χυτὴρ, ῆρος, ὁ, *fusorium*: et

Χύτης, ȣ, ὁ, *fusor*: à χύω.

Χυτλάζω, f. άσω, *perfundo* χύτλῳ, et simpl. *perfundo*, *lavo*: à seq.

Χύτλον, ȣ, τὸ, *oleum aquâ permixtum*, *ad perfundenda lavantium corpora*; item *species divinationis quæ fiebat aquâ et oleo*: à χύω.

Χυτλόω, *oleo perfundo*: à præced. quod vide.

Χύτο, *fusus erat*; Ion. pro ἐκέχυτο, 3. sing. plusq. p. pass. Sic χύντο, pro ἐκέχυντο, 3. pl. ejusd. temporis: à χύω, *fundo*; f. ύσω, p. pass. κέχυμαι.

Χυτὸς, ἡ, ὸν, *fusus*, *fusilis*; item *fossilis*; *aggestâ terrâ structus*: à χόω, idem quod Th. χέω, *fundo*, *terrâ aggestâ exstruo*.

Χύτρα, ας, ἡ, *olla*. Th. χύτρος. idem.

Χυτραῖος, αία, αῖον, et χύτρεος, ȣ, *fictilis*, *testaceus*. Th. χύτρος.

Χυτρόγαυλος, *magna olla*.

Χυτροπόδων, gen. pl. à

Χυτρόπȣς, ποδος, ὁ, *olla pedes habens*: [* Hes. Op. 748.] ex χύτρος, *olla*, et πȣ̃ς, *pes*.

ΧΥ'ΤΡΟΣ, ȣ, ὁ, *olla*: à χύω.

Χύω, *fundo*; f. χύσω, p. κέχυκα, p. pass. κέχυμαι, plusq. p. pass. ἐκεχύμην, σο, το. Th. χέω, idem.

Χῶ, *capio*; pro ἔχω vel χάω, undè et χανδάνω, idem. Sed

Χ' ὦ, pro ϗ ὁ, et

Χ' ὥδωνις, Dor. pro ϗ ὁ Ἄδωνις.

Χώεο, Ion. pro χώου, *irascere*; præs. imperat. med. verbi χώομαι.

Χ' ὠ 'κ, pro ϗ ὁ ἐκ.

Χωλαίνω, f. ἀνῶ, *claudico*, *claudus sum*: à χωλός.

Χωλεία, ας, ἡ, *claudicatio*: à seq.

Χωλεύω, *claudico*: f. εύσω· à

ΧΩΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *CLAUDUS*, *mutilus*; *imperfectus*, *vilis*.

Χωλότης, ητος, ἡ, *claudicatio*: et

Χωλόω, *claudum reddo*.

Χώλωμα, ἄτος, τὸ, *claudicatio*, et *quævis membri depravatio* aut *distortio*: à præced.

Χώλωσις, εως, ἡ, *claudicatio*: ab eod.

Χῶμα, ἄτος, τὸ, *agger*, *tumulus*, *moles*: à χόω, quod vide.

Χωματίζομαι, *in cumulo*, seu *aggere positus sum*, vel *aggere munitus sum*.

Χ' ὠ 'μὸς, Dor. pro ϗ ὁ ἐμός.

Χῶν, *fundens*; pro χέων, præs. part. à χέω.

Χώνευμα, ἄτος, τὸ, *res conflata*; et

Χώνευσις, εως, ἡ, *conflatio*: et

Χωνευτὴς, ȣ̃, ὁ, *conflator*: et

Χωνευτὸς, ἡ, ὸν, *conflatilis*: à

Χωνεύω, *conflo*, *in fornace fusoriâ fabrico*; f. εύσω, p. κεχώνευκα, p. pass. -νευμαι· à

Χώνη, ης, ἡ, *vas argillaceum in quo metalla funduntur et liquefiunt*; *infundibulum*; *gula*. Th. χέω, *fundo*.

Χωννύω, *aggerem educo*; *humo aggestâ exstruo tumulum*, *sepelio*; f. χώσω· à χόω.

Χῶνος, contract. à χόανος, quod vide: undè χωννεύω, *in* χῶνον *conjicio*.

Χωόμενος, μένη, μενον, *succensens*; gen. Ion. χωομένοιο, præs. part. med. à χώομαι, idem quod χολόομαι, -ȣ̃μαι, *irascor*.

Χ' ὠπόσαι, *et quot*; Dor. pro ϗ ὁπόσαι.

Χώρα, ας, ἡ, Ion. χώρη, ης, ἡ, *locus*, *sedes*, *spatium*, *loculamentum*; *solum*, *ager*, *arvum*, *terra*, *regio*, *provincia*, impr. *Attica*; *dignitas*, *honos*, *ordo*; κατὰ χώραν, *in statione*, *in loco quem teneas*, *rectè atque ordine*. Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι, est *suo loco et ordine*, *sine ullâ perturbatione consistere*: à χῶρος.

Χωρεῖ, 3. sing. à

ΧΩΡΕ'Ω, -ῶ, *eo*, *vado*, *tendo*; *evado*; *succedo*, *evenio*, *exitum habeo*; *cedo*, *locum do*, *recedo*; *capio*, *capax sum*; *comprehendo*, *percipio*; f. ήσω, p. κεχώρηκα, a. 1. ἐχώρησα, a. 1. imperat. act. χώρησον, άτω, et in 2. pl. χωρήσατε, *recipite vos*; a. 1. inf. act. χωρῆσαι, *recipere*.

Χωρὴβ, ὁ, nomen montis, indecl. Heb. quod interp. Lat. *desolatio*, *vastitas*.

Χώρημα, ἄτος, τὸ, *capacitas*, *receptaculum*; *alveus*: à χωρέω.

Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. et

Χωρήσας, αντος, a. 1. part. verbi χωρέω, quod vide.

Χώρησις, εως, ἡ, *ipsa capiendi actio*; *capacitas*: à χωρέω.

Χωρήτης, ȣ, ὁ, *rusticus*: à χώρα.

Χωρητικὸς, ἡ, ὸν, *capax*: à

Χωρητὸς, ἡ, ὸν, *qui capi*, *percipi*, *aut intelligi potest*: à χωρέω.

Χωριάζω, f. άσω, *rusticor*: à χωρίον.

Χωριαμὸς, ȣ̃, ὁ, *arca*, *cista*: quia χωρεῖ, *capit* aliquid.

Χωρίζω, *separo*, *sejungo*, *segrego*, *secerno*; f. ίσω, p. κεχώρικα, a. 1. ἐχώρισα, ας, ε, a. 1. inf. χωρίσαι, præs. imperat. pass. χωρίζȣ, έσθω, p. pass. κεχώρισμαι, p. part. pass. κεχωρισμένος, a. 1. ind. pass. ἐχωρίσθην, ης, η, a. 1. sub. pass. χωρισθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. inf. pass. χωρισθῆναι, a. 1. part. χωρισθεὶς, εῖσα, ὲν. Th. χωρὶς, *sine*.

Χωρικὸς, ἡ, ὸν, *rusticus*, *agrestis*: à χώρα.

Χωρίον, ȣ, τὸ, *membrana extima*, *quæ fœtum involvit et capit*: quod fœtûs velut *domicilium* fit, in quo sensu scribitur etiam χόριον· significat item *locus*, *regio*: *locus munitus*, *castellum*; item *ager*, *prædium*, *villa*; *locus*, de auctore; *domus*, Ern. A χῶρος, *locus*, *ager*.

ΧΩΡΙ'Σ, *seorsùm*; *separatim*; *absque*, *sine*; *præter*, *citra*.

Χωρίσαι, a. 1. inf. act. et

Χωρισθῇ, 3. sing. a. 1. sub. pass verbi χωρίζω, *separo*, q. vide.

Χωρισμὸς, ȣ, ὁ, *separatio*, *sejunctio*, *divisio*: ab eod.

Χωριςὴς, ȣ̃, ὁ, *separator*: et

Χωριςὸς, ἡ, ὸν, *separabilis*; *separatus*: ab eod.

Χωρίτης, ȣ, ὁ, *rusticus*.

Χωριτικὸς, ἡ, ὸν, *rusticus*, *agrestis*: à præced.

Χωρῖτις, ιδος, ἡ, *rustica*: à χωρίτης.

Χωρογρᾰφέω, -ῶ, *locos alicujus regionis describo*, *singula loca commemorans*.

Χωρομετρέω, -ῶ, *regiones dimetior*.

Χωρονομέω, -ῶ, *regionem aliquam aut agrum divido*.

Χωρονομικὸς, ἡ, ὸν, *ad agri divisionem pertinens*: νόμος χωρονομικὸς, *lex agraria*.

ΧΩ͂ΡΟΣ, ȣ, ὁ, *locus*, *sedes*, *spatium*, *regio*; item *ager*, *prædium* Est et

Χῶρος, ȣ, ὁ, nomen venti, Act. xxvii. 12.

Χωρυτὸς, ȣ̃, ὁ, idem quod γωρυτὸς, *pharetra*.

Χ' ὠς, Dor. pro ϗ ὡς.

Χῶσαι, *aggessisse*: a. 1. inf. act. χώσας, αντος, a. 1. part. act. et

Χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώννυμι, *aggerem duco*; f. χώσω.

Χώσατο, *iratus fuit*; 3. sing. a. 1. ind. m. Ion. et χωσάμενος, a. 1. part. m. verbi χώομαι.

Χωσθεὶς, εῖσα, ὲν *aggestus* a. 1. part. pass. à χώννυμι.

Χῶσις, εως, ἡ, *aggeris ductio; agger, obex.*

Χῶσμα, τὸ, pro χῶμα.

Χωςὸς, ἡ, ὸν, *humo egestâ eductus* vel *extructus:* à χόω.

Χωςρὶς, ίδος, ἡ, *ad cuniculos agendos,* seu *aggeres faciendos pertinens.* Epith *testudinis* seu *vineæ.*

Χώσω, *aggerabo;* fut. act. à χώννυμι. Th. χέω.

Χ' ὤταν, Dor. pro ϗ ὅταν, *et quando.*

Χ' ὤ, τι, Dor. pro ϗ ὅ,τι, *et quod.*

Χώω, *ad iram concito; contristo, molestiâ afficio;* χώομαι, *irascor;* à χολόω, λ extruso, et οο in ω contractis: vel à χόω. Ern.

Ψ.

Ψ APUD Græcos est litera vigesima tertia; valet πσ, βσ, φσ. In numeris ψ valet *septingenta,* et cum lineolâ appositâ (ψ,) *septingenta millia.*

Ψάγδας, *unguenti genus:* à ψακάζω.

Ψαδαρὸς, ρὰ, ρὸν, *putris; friabilis; infirmus.*

Ψαθάλλω, *contrecto turpitèr:* à ψάω.

Ψαθαρὸς, ρὰ, ρὸν, id. quod ψαδαρός.

Ψαθυρόομαι, *friabilis fio;* item *aresco, inaresco:* à seq.

ΨΑΘΥΡΟ'Σ, ρα, ρὸν, Att. ψαδυρὸς, *friabilis, fragilis.*

ΨΑΙΔΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *rarus; raros capillos habens.*

Ψαικάζω, *roro, stillo; aspergo, madefacio.* Th. ψακάς.

Ψαικὰς, idem quod ψακάς.

Ψαίρω, *rado, frico, tergo, levitèr attingo; propero, festino; concutio:* qu. à ψάω, *tango.*

Ψαίω, *tenue facio, contero.* Hinc ψαιςὸς, ἡ, ὸν, *attenuatus, subactus.* Th. ψάω, *comminuo.*

Ψακάζω, f. άσω, *roro, madefacio:* à

ΨΑΚΑ'Σ, ἄδος, ἡ, *ros, stilla, gutta.*

Ψαλακτὸς, ἡ, ὸν, *tactui parens, sub tactum cadens:* à

Ψαλάσσω, vel -ττω, f. ξω, *tango.* Th ψάω.

Ψαλδαῖος, ου, ὁ, nomen gentile; *Psaldæus,* pro *Chaldæus,* à Cheseo filio Nachoris.

Ψαλιδόςομος, ὁ ϗ ἡ, *habens forficem in ore:* ex ψαλὶς, et ςόμα, ατος, τὸ, *os.*

Ψαλίζω, *recido, reseco:* fut. ίσω, vel ίξω. Th. ψαλίς.

ΨΑ'ΛΙΟΝ, ψαλίον, et ψέλλιον, ου, τὸ, *frænum:* ψάλια, seu ψέλλια, ων, τὰ, *torques, monilia, collaria.* Th. ψάω.

ΨΑΛΙ'Σ, ίδος, ἡ, *forfex; fornix.*

ΨΑ'ΛΛΩ, *tango, leni motu percutio; fidibus cano, PSALLO, nablizo:* f. ἀλῶ, p. pass. ἔψαλμαι, p. m. ἔψηλα.

Ψαλμικὸς, ἡ, ὸν, *ad psalmos pertinens:* à

Ψαλμὸς, οῦ, ὁ, *fidium cantus seu pulsus; PSALMUS:* Angl. A PSALM: à ψάλλω.

Ψαλμῳδέω, -ῶ, *psalmos cano.*

Ψαλμῳδία, ας, ἡ, *psalmorum cantatio:* Angl. PSALMODY.

Ψαλμοχαρὴς, έος, ὁ καὶ ἡ, *psalmis gaudens, qui delectatur fidium pulsu et carminibus, quæ fidibus canuntur.* Epithet. Apollinis. Ex ψαλμὸς, et χαίρω, *gaudeo.*

Ψαλμωδὸς, ᾶ, ὁ, *qui psalmos canit:* ex ψαλμὸς, et ᾠδός.

Ψαλτὴρ, ῆρος, ὁ, *qui psallere novit; cithara; liber psalmorum Davidis:* à ψάλλω.

Ψαλτήριον, ου, τὸ, *PSALTERIUM; instrumentum quo psallitur:* à præced.

Ψάλτης, ου, ὁ, *qui psallere novit, PSALTES:* et

Ψάλτρια, ας, ἡ, *PSALTRIA:* à ψάλλω.

Ψαλτῳδέω, -ῶ, *cano simul voce et psallo:* à

Ψαλτῳδὸς, ᾶ, ὁ, *cantor, qui voce simul canit et psallit:* ex ψάλτης, et ᾠδός.

Ψαλυχιαδᾶν, Dor. pro ψαλυχιαδῶν, gen. pl. à

Ψαλυχιάδαι, οἱ, Pind. Isthm. Od. vi. l. 92.

Ψαμάθεια, ας, ἡ, Nymphæ cujusdam Nereïdos nomen. Pind. Nem. Od. v. 370. 8.

Ψαμάθη, ης, ἡ, nom. mulieris; et

Ψαμαθία, ἡ, *littus maris:* à

Ψάμαθος, et Poët. ψάμμαθος, ᾶ, ὁ, *arena, sabulum: littus:* gen. Ion. ψαμάθοιο' à

ΨΑ'ΜΜΟΣ, ᾶ, ἡ, *arena, sabulum.*

Ψαμμώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *arenosus, sabulosus:* à præced.

Ψαμμωτὸς, ἡ, ὸν, *arenatus:* à ψάμμος.

Ψὰρ, ρὸς, et Ion. ψὴρ, *sturnus, avis:* dicitur et ψάρος, ᾶ, ὁ, à ψαίρω, *accelero.*

Ψαρὸς, ρὰ, ρὸν, *celer, agilis, mobilis; varius, cinerei coloris:* ab eod.

Ψαρῶ, *attingam:* f. verbi ψαίρω, quod vide.

Ψαύε, *attinge:* præs. imperat. act. à ψαύω, idem quod ψάω, *tango.*

Ψαυκροπόδης, ου, ὁ, *qui tam celer est in movendis pedibus ut terram non videatur attingere:* ex seq. et πᾶς.

Ψαυκρὸς, ρὰ, ρὸν, *agilis, celer, levis; qui vix pedem in terram ponit:* qu. à ψαύω, *lenitèr tango.* Th. ψάω.

Ψαυσθεὶς, *palpatus:* aor. 1. part. pass. à ψαύω.

Ψαῦσις, εως, ἡ, *tactus, contactus:* ab eod.

Ψαυςὸς, ἡ, ὸν, *qui tactus est.*

Ψαύω, *tango, contrecto; tango ita ut capessam, vel accedam, adsequor, pervenio:* f. σω, p. ἔψαυκα, a. 1. pass. ἐψαύσθην. Th. ψάω, q.v.

ΨΑΦΑΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *aridus, squalidus, infirmus; tenebrosus.* Scribitur et

Ψαφερὸς, ρὰ, ρὸν, idem.

Ψᾶφος, ω, ἁ, Dor. pro ψῆφος, ου, ἡ, *calculus, suffragium.*

ΨΑ'Ω, ψῶ, fut. ψήσω, p. ἔψηκα, *tergo, radendo detergo, radendo complano: in tenues partes comminuo, extenuo; propinquo, accedo, attingo, contingo: mulceo, foveo, calefacio.*

Ψὲ, Dor. pro σφὶ, σφᾶς, acc. dual pl. ab ὅ, *HE,* Anglicè.

Ψέγιος, ία, ιον, Poët. idem ac ψόγιος, et ψογερὸς, ὰ, ὸν, *vituperabilis.* Th. ψέγω.

Ψέγμα, ἄτος, τὸ, *vituperium:* à

ΨΕ'ΓΩ, *reprehendo, vitupero:* (qu. à ψάω, *tango,*) f. ψέξω, p. ἔψεχα, p. pass. ἔψεγμαι, ξαι, κται.

Ψέγωνται, 3. pl. præs. sub. pass. præced.

ΨΕΔΝΟ'Σ, ἡ, ὸν, *raros habens pilos, glaber.*

Ψεκάζω, *guttas demitto, stillo, rigo:* à

Ψεκὰς, ἄδος, ἡ, *ros; gutta,* à ψέω, *comminuo,* quia *minuta* aqua.

Ψεκτέον, verbale: à ψέγω, *vitupero.*

Ψέκτης, ου, ὁ, *vituperator, reprehensor:* et

Ψεκτὸς, ἡ, ὸν, *vituperatus, reprehensus:* ab eodem verbo.

Ψέλιον, ᾶ, τὸ, *armilla.* Est ut ψάλιον, quoddam.

Ψελιοφόρος, ᾶ, ὁ ϗ ἡ, vel ψελλιοφόρος, *qui fert armillas:* ex ψέλιον, et φέρω, *fero.*

Ψελλίζω, f. ίσω, *balbutio; nugor.* Th. ψελλός.

Ψέλλιον, ᾶ, τό. Vide ψάλιον.

Ψέλλισμα, ἄτος, τό· et

Ψελλισμὸς, ᾶ, ὁ, *balbuties, linguæ titubatio,* vel *hæsitatio:* à ψελλίζω, quod à

ΨΕΛΛΟ'Σ, ἡ, ὸν, *balbus, blæsus; obscurus, qui vix intelligi potest.* Hinc

Ψελλότης, ητος, ἡ, *balbuties.*

Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, f. ξω, q. v.

Ψέξομεν, 1. plur. f. 1. act. ejusd. verbi.

Ψευδάγγελος, ᾶ, ὁ ϗ ἡ, *falsus nuncius, falsa nuncians:* ex ψεύδω, et ἄγγελος.

Ψευδάδελφος, ᾶ, ὁ, *falsus frater:* ex ψεύδω, et ἀδελφὸς, *frater.*

Ψευδαπόςολος, ᾶ, ὁ, *falsus apostolus:* ex ψεύδω, *fallo,* et ἀπόςολος, *apostolus:* quod à Th. ςέλλω, *mitto.*

Ψεύδεα, *mendacia:* acc. plur. à ψεῦδος, εος, τὸ, q. v.

Ψευδέας, -εῖς, acc. pl. à ψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mendax.* Th. ψεύδω, *fallo.*

Ψεύδει, dat. sing. à ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium:* ab eod. Th.

Ψεύδεσθαι, præs. inf. pass. verbi ψεύδω, *fallo.*

Ψευδηγορέω, -ῶ, *mentior:* ex ψεύδω, et ἀγορεύω.

Ψευδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *mendax.* Th. ψεύδω.

Ψευδογραφέω, -ῶ, *falsè et mendosè describo, perperàm describo:* ex ψεύδω, *fallo,* et γράφω, *describo.*

Ψευδοδιδάσκαλος, ε, ὁ, *falsus doc-*

lor: ex ψεύδω, *fallo*, et διδάσκαλος, *magister*. Th. διδάσκω, *doceo*.

Ψευδόδοξος, ου, ὁ καὶ ἡ, *falsa opinans*: ex ψεύδω, et δόξα.

Ψευδόθυρον, τὸ, qu. *falsa porta*, *posticum*; ex ψεύδω, et θύρα, ας, ἡ, *janua*.

Ψευδολογία, ας, ἡ, *mendacium*: à

Ψευδολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *falsiloquus*: ex ψεύδω, et λέγω, *dico*; p. m. λέλογα.

Ψεύδομαι, f. m. ψεύσομαι, *mentior*; *frustror*: vide ψεύδω.

Ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ καὶ ἡ, *falsus testis*: ex ψεύδω, et μάρτυρ, *testis*. Hinc

Ψευδομαρτυρέω, *falsa testor*: fut. ήσω, perf. ἐψευδομαρτύρηκα· et

Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, *falsum testimonium*.

Ψευδόμενος, præs. part. pass. verbi ψεύδω, *fallo*.

Ψευδοπάρθενος, ου, ἡ, *falsa virgo*, *quæ virginitatem mentitur*: ex ψεύδω, et παρθένος, ἡ, *virgo*.

Ψευδοπροφήτης, ου, ὁ, *falsus propheta*: ex ψεύδω, *fallo*, et προφήτης, ου, ὁ, *propheta*: quod à πρόφημι, *prædico*. Th. φημὶ, seu φάω, *dico*.

Ψευδορκέω, ῶ, f. ήσω, *falsum juro*.

Ψευδορκία, ας, ἡ, *falsum juramentum*.

Ψευδόρκιον, ου, τὸ, idem: à

Ψευδόρκιος, *perjurus*: à

Ψεύδορκος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem: ex ψεύδω, et ὅρκος, *jusjurandum*.

Ψεῦδος, εος, τὸ, *mendacium*. Th. ψεύδω.

Ψευδοσέλῖνον, *apiastrum*: ex ψεύδω, et σέλινον, ου, τὸ, *apium*.

Ψευδοφίλιππος, ου, ὁ, *falsus Philippus*.

Ψευδόχριστος, ου, ὁ, *falsus Christus*: ex ψεύδω, et Χριστὸς, *Christus*. Th. χρίω, *ungo*.

ΨΕΥ΄ΔΩ, *decipio*, *fallo*: f. ψεύσω, p. ἔψευκα, præs. pass. ψεύδομαι, *mentior*: item *frustror*: præs. imperat. pass. ψεύδου, έσθω, et in 2. pl. ψεύδεσθε, f. 1. m. ψεύσομαι, p. pass. ἔψευσμαι, σαι, σται, a. 1. med. ἐψευσάμην, ω, ατο, a. 1. infin. m. ψεύσασθαι, *mentiri*.

Ψευδώνυμος, ου, ὁ καὶ ἡ, *falsò nominatus*, *nomen habens rei non respondens*: ex ψεύδω, et ὄνομα, τὸ, *nomen*.

Ψευδῶς, adv. *falsò*: à ψευδής.

Ψεύσαντο, *mentiti sunt*: Ion. pro ἐψεύσαντο, 3. pl. a. 1. m. verbi ψεύδω, *fallo*: a. 1. infin. med. ψεύσασθαι.

Ψευσθεὶς, *falsus*: a. 1. part. pass. ejusd.

Ψεῦσις, εως, ἡ, idem quod seq.

Ψεῦσμα, ατος, τὸ, *mendacium*: à perf. pass. verbi ejusd.

Ψεύστας, α, ὁ, Dor. pro ψεύστης, ου, quod vide.

Ψευστέω, *mendacium dico*; *propositum scopum non assequor*: à

Ψεύστης, ου, ὁ, *mendax*: à 3. sing. p. pass. Th. ψεύδω.

Ψεφαρὸς, ρὰ, ρὸν, *non clarus*, *obscurus*: à

Ψέφας, et ψεφὰς, *tenebræ*: et

Ψεφηνὸς, ὴ, ὸν, *obscurus*: à

ΨΕ΄ΦΟΣ, εος, τὸ, *tenebræ*, *obscuritas*: qu. ex ψέω, *minuo*, et φάος, τὸ, *lux*.

Ψεχθεὶς, *vituperatus*: a. 1. part. pass. verbi ψέγω, *vitupero*: f. ξω, a. 1. pass. ἐψέχθην.

Ψέω, *minuo*: Eustath. à ψάω.

Ψῆγμα, ατος, τὸ, *quod radendo*, *destringendo*, *et detergendo detractum*; *ramentum*; *parva particula*: à ψήχω.

Ψηκτὸς, ὴ, ὸν, *rasus*: à ψήχω.

Ψήκτρα, ας, ἡ, *strigilis*, *instrumentum quo radimus*: à ψήχω.

Ψῆλαι, *cecinisse*: a. 1. inf. act. et

Ψήλας, *qui cecinit*: aor. 1. part. act. verbi ψάλλω, *cano*: f. λῶ, a. 1. ἔψηλα.

Ψηλαφάω, -ῶ, fut. ήσω, *contrecto*, *palpo*; *persecutor*: cum acc. part. præs. pass. ψηλαφώμενος, μενη, μενον, *contrectatur*, *contrectabilis*: ex ψήλω, quod à p. m. ἔψηλα, verbi ψάλλω, *tango*, et ἀφὴ, *tactus*.

Ψηλαφήσεια, ας, ε, a. 1. opt. act. Æol. verbi ψηλαφάω, *contrecto*: f. ήσω. Undè

Ψηλάφησις, εως, ἡ, *palpatio*: et

Ψηλαφητὸς, ὴ, ὸν, *palpabilis*.

ΨΗ΄Ν, ψηνὸς, ὁ, *vermiculis in caprificis nascens*. Fructus palmæ masculæ. An quia ψάει, *radit* vel *urit*?

Ψηνίζω, *rado*: *caprifico*; *ineo*: à præced.

Ψηνὸς, ὴ, ὸν, idem quod ψεδνὸς. à ψάω, *rado*.

Ψῆξις, εως, ἡ, *rasura*, *detersio*: à ψήχω.

Ψὴρ, ηρὸς, ὁ, Ion. pro ψὰρ, *sturnus*, avis: à ψαίρω.

ΨΗ΄ΣΣΑ, vel -ττα, *piscis è genere latorum*; *anas*; *maledietum*, de lurcone.

Ψηφαρὸς, idem ac ψεφαρὸς, quod vide.

Ψηφάω -ῶ, *cogito*, *curo*, *computo*: à ψῆφος.

Ψηφηφορέω, ῶ, *suffragio meo creo*.

Ψηφηφορία, ας, ἡ, *suffragii latio*: à

Ψηφηφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, idem quod seq.

Ψηφιδοφόρος, ου, ὁ, pro ψηφοφόρος, *qui suffragium fert*: ex ψῆφος, ου, ἡ, et φέρω.

Ψηφίζω, *calculis computo*: *supputo*: *decerno*, *statuo*: f. ίσω, p. ἐψήφικα, a. 1. ἐψήφισα. Th. ψῆφος, ου, ἡ, *lapillus*.

Ψηφὶς, ῖδος, ἡ, *calculus*: *gemma*: à ψῆφος.

Ψηφισάτω, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, quod vide.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, *plebiscitum*, *decretum*: à 1. sing. p. pass. verbi ψηφίζω. Th. ψῆφος.

Ψηφισματοπώλης, ου, ὁ, *decretorum venditor*. Vox Comica.

Ψηφισματώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, *ad decretum pertinens*: *decreti naturam* aut *vim habens*.

Ψηφιστὴς, οῦ, ὁ, *calculator*: à ψηφίζω.

Ψηφολογέω, -ῶ, *artem circulatoriam exerceo*: *tessello*: f. ήσω· à

Ψηφολόγος, ου, ὁ καὶ ἡ, *circulator*, *calcularius*: ex ψῆφος, et λόγος, *supputatio*.

ΨΗ΄ΦΟΣ, ου, ἡ, *lapillus*, *calculus*: *gemma*: *calculus quo luditur*: *calculus*, *quo in computando utimur*: *calculus*, *quo suffragium fertur in comitiis*: undè *suffragium ipsum*, seu *sententia*, *et decretum quod calculis fertur*: *potestas sententiæ aut suffragii de aliquo ferendi*: *auctoritas*, *voluntas*: *promissum auxilium*, ut ψῆφος Θεοῦ, apud Joseph.

Ψηφοφορέω, -ῶ, *suffragium fero*: *suffragio meo creo*.

* Ψηφοφορία, ας, ἡ, *suffragii latio*: *decretum*: à

Ψηφοφόρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *qui suffragium fert calculo*: à φέρω.

Ψήχω, *rado*, *frico*, *fricando detergo*: *attero*; *demulceo*. Th. ψάω, idem.

Ψιάδας, *guttas*: acc. pl. à ψιὰς, -άδος, ἡ, *roris gutta*.

Ψιάζω, *roro*, *minutatim stillo*: à ψιάς.

ΨΙ΄ΑΘΟΣ, ου, ὁ vel ἡ, *storea*, *teges*: est maxime è junco.

Ψιαίνω, *reprehendo*: à ψάω.

ΨΙΑ΄Σ, άδος, ἡ, *roris gutta*, *stilla minuta*; *ros*.

Ψίζω, *lachrymo*: *cibo minutis cibis*: à ψίω.

ΨΙΘΙ΄Α, ας, ἡ, *vitis species*.

Ψιθυρίζω, fut. ίσω, p. ἐψιθύρικα, p. pass. ἐψιθύρισμαι, σαι, σται, *susurro*; *obtrecto*, *obloquor*: à ψίθυρος, *susurrus*.

Ψιθυρίσδειν, vel ψιθυρίσδεν, Doricè pro ψιθυρίζειν.

Ψιθύρισμα, ατος, τὸ, *susurrus*: et

Ψιθυρισμὸς, οῦ, ὁ, *susurrus*: *occulta criminatio*: et

Ψιθυριστὴς, οῦ, ὁ, *susurro*, *-onis*; *occultus delator*: à perf. pass. verbi ψιθυρίζω, *susurro*.

Ψίθυρος, ου, ὁ καὶ ἡ, *tenuiorem sonum edens*: à

ΨΙ΄ΘΥΡΟΣ, ου, ὁ, *susurrus*: qu à ψίω.

Ψιλῆται, οἱ, *velites*: à ψιλός.

Ψιλᾱγὸς, οῦ, ὁ, *dux levis armaturæ militum*: ex ψιλὸς, et ἀγὸς, *dux*.

Ψιλῑκὸς, ὴ, ὸν, *levitèr armatus*: ab eod.

Ψιλίζω, *nudo*; *diminuo*: ab eod.

Ψιλισμὸς, οῦ, ὁ, *diminutio*; *spiritûs asperi mutatio in lenem*, seu *pronunciatio per spiritum lenem*: à p. pass. præced.

Ψιλοκόρσης, ου, ὁ, *qui glabro capite est*: ex ψιλὸς, et κόρση.

ΨῙΛΟ΄Σ, ὴ, ὸν, *tenuis*, *exilis*; *nudus*, *glaber*; *merus*, ut *pura aqua*; *lenis*, de *spiritu*; ψιλοὶ, *milites levis armaturæ*.

Ψιλότης, ητος, ἡ, *tenuitas*, *nuditas*: à præced.

Ψῑλόω, -ῶ, f. ώσω, *attenuo*, *nudo*, *privo*; *depilo*; *spiritu leni profero*, vel *noto*: ab eod.

Ψίλωθρον, ε, τὸ, medicamentum, quo utuntur in depilando corpore.
ΨΙ'ΜΜΥΘΟΣ, vel ψίμυθος, ε, ὁ, cerussa.
Ψὶν, ipsis, idem quod σφὶν.
ΨΙ'ΝΟΜΑΙ, acinos defluere sino, de vite; fleo: qu. à ψίω.
ΨΙ'Ξ, -χὸς, ἡ, mica, minutum frustulum: qu. à ψίω, minuo.
ΨΙΤΤΑ'ΚΗ, ης, ἡ, et ψίττακος, ε, ὁ, PSITTACA, vel PSITTACUS.
Ψιχάρπαξ, ἄγος, ὁ, nomen propr. muris: ex ψὶξ, χὸς, ἡ, mica, et ἅρπαξ, raptor.
Ψιχίον, ε, τὸ, parva mica. Th ψὶξ, ἡ, mica.
ΨΙ'Ω, minutim frango, contero. tenuo.
Ψόα, ας, ἡ, lumbus: in pl. ψόαι, qu. à ψάω, rado, frico.
Ψογερὸς, -ρὰ, -ρὸν, Poët. convitiator, vituperator; vituperabilis: et
Ψογέω, -ῶ, criminor, vitupero: f. ήσω, p. ἐψόγηκα· à
Ψόγος, ε, ὁ, vituperatio, reprehensio: à ψέγω, vitupero.
Ψοθάλλω, strepo: à
ΨΟΘΟ'Σ, ε, ὁ, tumultus: at
Ψοθὸς, ἡ, ὸν, niger.
ΨΟ'ΘΟΣ, ε, ὁ, immundities.
Ψολόεις, -όεσσα, -όεν, ardens; fumosus. Th. ψόλος, ε, ὁ, fuligo.
ΨΟ'ΛΟΣ, ε, ὁ, fumus; item flamma; fuligo.
Ψοφέω, f. ήσω, strepitum edo, sono: et
Ψοφητικὸς, ἡ, ὸν, strepitum edens, streperus; qui strepitum et sonum edere potest. A ψοφέω.
ΨΟ'ΦΟΣ, ε, ὁ, strepitus, sonus: quicquid inanem sonum habet, ut vanum promissum.
Ψύα, ας, ἡ, id. quod ψόα, lumbus.
Ψυγεὶς, -έντος, refrigeratus: a. 2. part. pass. et
Ψυγῆναι, refrigerari: aor. 2. inf. pass. et
Ψυγήσομαι, refrigescam: fut. 2. pass. verbi ψύχω, refrigero: f. ξω, quod vide.
Ψύγμα, ἄτος, τὸ, frigus; refrigeratio; flabellum: et
Ψυγμὸς, ε, ὁ, refrigeratio; perfrictio, siccatio: à 1. sing. p. pass. verbi ψύχω, refrigero.
ΨΥ'ΔΡΑΚΕΣ, ων, αἱ, et ψυδράκια, ων, τὰ, pustulæ: qu. à ψάω, uro.
Ψυδρὸς, ψευδὴς, fallax, falsus, [* Hesych. ψυδρὸν, ψευδές. Hæc vox ap. Theognid. reponenda pro ψεδνὸς, ψ'. 122. Ruhnken. Ep. Crit. p. ii. 65.] à ψεύδω, fallo.
Ψυθίζω, murmuro, susurro, minutâ voce: à
Ψύθος, id. qu. ψεῦδος, mendacium, susurratio, ex quo ψεῦδος, mendacium, ex quo fit more Dor.
Ψυκτὴρ, ῆρος, ὁ, refrigerator; vas magnum, cupa; item locus frigidus, nemorosus: à ψύχω.
ΨΥ'ΛΛΟΣ, ε, ὁ, et ψύλλα, ης, ἡ, pulex. Hinc ψύλλιον, ε, τὸ, herba pulicaris.
ΨΥ'ΛΩΝ, -ωνος, ὁ, piscis in littoribus pariens.

Ψύξας, qui exsiccavit: a. 1. part. act. verbi ψύχω, spiro: f. ξω, a. 1. ἔψυξα.
Ψύξις, εως, ἡ, refrigeratio: ab eod. verbo.
Ψυχᾷ, dat. Doricè pro ψυχῇ, à ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.
Ψυχαγωγέω, -ῶ, f. ήσω, animos duco, seu educo; animum allicio, seu oblecto: et
Ψυχαγωγία, ας, ἡ, delectatio animi, solatium; item eductio animæ ab inferis: à
Ψυχαγωγὸς, ε, animarum deductor; qui animas ex inferis evocat ad ipsas placandas, seu petens responsa; qui animum trahit et flectit: item in mal. part. deceptor: ex ψυχὴ, anima, et ἀγωγὸς, dux. Th. ἄγω, duco.
Ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, animus, spiritus; vita; ratio, ingenium, indoles; strenuitas, ferocia; cupiditas animi, etiam honesta; homo, pars pro toto: juxta Stoicos, anima tum sensitiva, tum rationalis. Ab ἔψυχα, p. act. verbi ψύχω, spiro. Est et
Ψυχὴ, ῆς, vel ψύχη, ης, ἡ, papilio, quia symbolum fuit animæ.
Ψυχήιος, ε, ὁ, animâ præditus, vivus: à ψυχή.
Ψυχθεὶς, εῖσα, ὲν, refrigeratus: aor. 1. part. pass. à ψύχω, refrigero.
Ψυχίζομαι, algeo: à ψύχος.
Ψυχικὸς, ἡ, ὸν, ad animum vel animam pertinens; vitalis; animosus; animalis, -e. Hinc ψυχικὰ ἀγαθὰ, bona animi: à ψυχὴ, anima.
Ψυχοειδὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, animæ similis; τὸ ψυχοειδὲς, anima, animæ natura: ab εἶδος.
Ψυχομᾰχέω, -ῶ, f. ήσω, ad extremum usque spiritum depugno, strenuè et fortissimè dimico: à μάχομαι.
Ψυχοῤῥαγέω, -ῶ, f. ήσω, abrumpitur mihi anima, singultio: ex ψυχὴ, et ῥήγνυμι, frango.
Ψύχος, εος, -ες, τὸ, frigus: à ψύχω, refrigero.
Ψυχόω, animo, animam induo. Th. ψυχή.
Ψυχρολόγος, ε, ὁ ϗ ἡ, qui frigidâ oratione utitur: à λόγος, et
Ψυχρὸς, -ρὰ, -ρὸν, frigidus, gelidus; ineptus, ridiculus et jejunus in verbis; levis, nil valens; tenuis, miser, ut βίος ψυχρὸς, &c.
Ψυχρότης, -ητος, ἡ, frigiditas: segnities; absurditas: à ψυχρός.
ΨΥ'ΧΩ, refrigero; arefacio, sicco: flo, spiro: f. ξω, p. ἔψυχα, a. 2. ἐψύγον, præs. pass. ψύχομαι, refrigesco: perf. pass. ἔψυγμαι, a. 2. ind. pass. ἐψύγην, ης, η, fut. 2. pass. ψυγήσομαι, η, -εται.
Ψυχῶν, gen. pl. à ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, vita.
ΨΩ'Α, ας, ἡ, fœtor.
Ψῶζα, morbi species: à præced.
ΨΩ'ΘΙΟΝ, ε, τὸ, frustulum, mica: à ψάω, minuo.
Ψώκτης, quadratarius; est marmorarius, qui circa quadrata occupatur: qu. à ψώχω, pro λεπτύνω.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, denudata glans mentula: à
ΨΩΛΟ'Σ, ε, ὁ, verpus, apella, recutitus: titio.
Ψωμίζω, bucceâ in os insertâ pasco; item alo, cibo frustulatim distribuo: f. ίσω, p. ἐψώμικα, a. 1. ἐψώμισα, a. 1. sub. ψωμίσω. Th. ψωμὸς, frustum.
Ψωμίον, ε, τὸ, offula, offella, frustulum: dim. à ψωμὸς, ε, ὁ, buccea.
Ψωμίσω, fut. 1. à ψωμίζω, quod vide.
ΨΩΜΟ'Σ, ε, ὁ, frustum, buccella: qu. à ψάω, minuo: hinc ψωμίον, ε, τὸ, frustulum, et ψωμίζω, pasco, nutrio.
ΨΩ'ΡΑ, ας, ἡ, scabies, asperitas cutis: ψώρα ἀγρία, fera scabies: qu. à ψαίρω, frico, quia fricari solet.
Ψωραγριάω, ferâ scabie laboro. Vide ψώρα.
Ψωραγριῶν, -ῶντος, ὁ, ferâ scabie laborans, Levit. xxii. præs. part. contr. præced.
Ψωρᾰλέος, ε, scabiosus: et
Ψωρὸς, -ρὰ, -ρὸν, et
Ψωρώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, scabiosus. Th. ψώρα, scabies.
Ψωχὸς, ε, ὁ, terra arenosa: à
ΨΩ'ΧΩ, f. ξω, in frusta comminuo, attenuo.
Ψώω, idem quod ψάω. Ψῶσαι, mulcere; Hesych. mutare.

Ω.

Ω, VIGESIMA quarta et ultima apud Græcos litera. Hinc Metaph. in N. T. saltem, pro fine, ultimo, seu extremo accipitur, et est id. quod τὸ ἔσχατον, prout ex adverso α et principium et primum notat. Conflatum est ex duobus ο μικροῖς, id est, parvis, uti ejus forma (ω) ostendit: undè ω μέγα, id est, magnum, vocatur. In numeris est octingenta, et cum lineolâ infrà adjectâ (ͺω), octingenta millia. Tum ω Dor. et Æol. in gen. sing. secundæ declinat. pro ε, ponitur; ut λόγω, pro λόγε. Et in α mutatur in tertiâ declinatione; ut Ποσειδᾶν, pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω mutatur in α, in participiis quæ ω habent, sic κοινάσων, pro κοινώσων.
Ὦ, adv. vocantis et exclamantis. Sed
Ὦ, sim, præs. sub. ab εἰμὶ, sum.
Ὢ, adv. admirantis et dolentis.
Ὧ, cui, dat. sing. ab ὅς. Sed
Ὧ, ῇς, miserim, a. 2. sub. verbi ἵημι, seu ἕω, mitto, a. 2. ἧν.
Ὦα, vel ὤα, et ᾤα, pellis ovina: ab ὄα, vel οἴα, ἡ. Sed
Ὦα, dicitur etiam fimbria vestimenti. At
Ὠὰ, ὠῶν, pl. ab ὠὸν, ε, τὸ, ovum.
Ὠάζω, f. άσω, audio: ab ὦας.
Ὠαριώνειος, -εία, -ειον, ad Orionem pertinens: ab
Ὠαρίων, per Epenth. τε α, pro Ὠρίων.

ˀΩας, τὸ, auris, Dor. pro οὖας, οὔατος, τὸ, idem.

ˀΩβάζω, populum in tribus distribuo: ab ὠβή.

ˀΩβάτης, ου, ὁ, tribulis: à præced.

ˀΩβεα, ova, Argiv. pro ὠὰ, inserto β, tanq. digamma.

ˀΩΒΗ΄, ῆς, ἡ, tribus, pars populi. Vox Laconica.

ˀΩβὴδ, ὁ, nom. viri, indecl. Hebr. Lat. interpr. serviens.

ˀΩγα, aperui, p. m. et Att. ἔῳγα, verbi οἴγω, aperio.

ˀΩ 'γᾰθὲ, Dor. pro ὦ ἀγαθὲ, ô bone vir.

ˀΩγὴν, Oceanus, Hesych. qu. ab ἄγεσθαι, quòd sit in perpetuo motu.

ˀΩγμὸς, οῦ, ὁ, exclamatio adjuvantis aliquem: à p. pass. verbi ὤζω.

ˀΩγνυντο, aperiebantur, 3. pl. imperf. pass. verbi οἴγνυμαι, idem quod οἴγω, aperio, cf. ξω.

ˀΩγον, aperiebam, imperf. act. verbi οἴγω, aperio.

ˀΩΓΥ΄ΓΙΟΣ, ου, Poët. OGYGIUS; antiquus, vetustus: ab Ogyge antiquiss. rege Thebanorum.

ˀΩγυρις, ἡ, palus, lacus: qu. ab ἀγείρω, quia est aquarum congregatio.

ˀΩ, 'γὼ, Dor. pro ὃ ἐγὼ, quod ego.

ˀΩδα, p. m. verbi ὄζω, oleo; f. ὀζήσω. Sed cum ι subscripto, est ab οἰδέω, -ῶ, tumeo: p. ᾤδηκα, p. m. ᾠδα.

ˀΩδάριον, ου, τὸ, cantilena: ab ᾠδή.

ˀΩδε, adv. sic, hoc modo: et pro τῶδε, hic, et huc: ab ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc.

ˀΩδεῖον, ου, τὸ, locus ubi cantabatur, ubi Poëtæ recitabant sua carmina: ab ᾠδή.

ˀΩδὴ, ῆς, ἡ, ODE, cantus, carmen; per Crasin ab ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, idem à p. m. ἤοιδα, verbi ἀείδω, cano.

ˀΩδήγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ὁδηγέω, duco.

ˀΩδηκα, intumui: perf. act. verbi οἰδέω, perf. pass. ᾤδημαι.

ˀΩδήκαντι, tumuerunt, Dor. pro ᾠδήκασι, 3. pl. perf. act. verbi οἰδέω, tumeo.

ˀΩδημένος, inflatus, perf. part. pass. verbi ejusd.

ˀΩδὶ, pro ὧδε, sic, ita.

ˀΩδικὸς, ή, ὸν, canorus; musices peritus: ab ᾠδή.

ˀΩδὶν, sive ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis; ipse partus; vehementissimus dolor; funis, vinculum. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

ˀΩδινηρῶς, summo dolore in parturiendo: à præced.

ˀΩδινολύων, -οντος, partûs dolorem solvens sive levans: ex ὠδὶν, λύω.

ˀΩδίνω, parturio, dolore crucior parturientis instar; vehementèr cupio, vel in re aliquâ laboro: f. ὠδινῶ, et -ήσω, aor. 1. ὠδίνησα, aor. 2. act. ὤδῖνον, ες, ε· p. ὠδίνηκα· ab ὠδὶν, ῖνος, dolor parturientis. Th. ὀδύνη, dolor.

ˀΩδοιπόρουν, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, iter facio: f. ήσω. Quod ex ὁδὸς, ἡ, via, et πείρω, transeo, p. m. πέπορα.

ˀΩδὸς, οῦ, ὁ, cantor, per Crasin ab ἀοιδός. Th. ἀείδω, cano, p. m. ἤοιδα.

ˀΩδοποιὸς, οῦ, ὁ, qui odas, sive carmina, conficit: ex ᾠδὴ, et ποιέω.

ˀΩδουν, tumebam, imperf. act. verbi οἰδέω.

ˀΩδύρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ὀδύρομαι, lamentor: fut. m. ὀδυροῦμαι.

ˀΩδύσατο, et Poët. ὠδύσσατο, iratus est, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀδύζομαι, f. m. ὀδύσομαι, a. 1. m. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, irascor.

ˀΩδυσία, ας, ἡ, indignatio: ab ὀδύσσω, irascor.

ˀΩδώδειν, plusq. p. m. ex p. med. Att. ὄδωδα, assumpto augmento, verbi ὄζω, oleo: p. m. ὦδα.

ˀΩὲ, OHE, adv. dolentis: ab ὦ, idem.

ˀΩετο, existimabat, 3. sing. imperf. m. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, puto, imperf. m. ᾠόμην, ου, fut. m. οἰήσομαι, p. pass. ᾤημαι, a. 1. ᾠήθην. Th. οἴω.

ˀΩζεσαν, oluerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, seu ὀζέω, oleo, f. ὀζήσω, et ὀζέσω, a. 1. ὤζησα, et ὤζεσα, p. m. ὦδα.

ˀΩζω, exclamo, dico ô: ab ὦ, adv. vocantis.

ˀΩὴ, adv. exclamandi: ab ὦ.

ˀΩήθην, ης, η, putavi, aor. 1. ind. pass. verbi οἴομαι, et οἶμαι, puto, existimo. Th. οἴω, idem.

ˀΩθεῦνθ' pro ὠθεῦνται, tradunt, Dor. pro ὠθοῦνται· ab

ˀΩΘΕ΄Ω, et ὤθω, trudo, pello, impello, propello violento motu, à me dimoveo; in med. est irruo, invado: f. ὠθήσω, et ὤσω, a. 1. ὤθησα, et ὦσα, p. ὦκα, perf. pass. ὤθημαι, et ὦσμαι, aor. 1. pass. ὤθην, a. 1. part. pass. ὠθεὶς, f. 1. m. ὠθήσομαι, et ὤσομαι, a. 1. med. ὠθησάμην, et ὠσάμην. Temporibus quæ augmentum recipiunt sæpè ε præfigitur: ut ἔωσα, pro ὦσα.

ˀΩθησις, εως, ἡ, trusio, expulsio, propulsio: à 2. sing. p. pass. verbi præced.

ˀΩθήσω, pellam: fut. 1. act. ab ὠθέω, quod vide.

ˀΩθίζομαι, in confertâ turbâ premor; contendo, rixor; irruo, irrumpo in locum periculosum: med. ab

ˀΩθίζω, trudo, pello; vexo, concutio, malè tracto.

ˀΩθισμὸς, οῦ, ὁ, nixus, quo aliquid amoliri, pellere, vel dejicere conamur; propulsio, impulsio; conflictus, prælium; à 1. sing. p. pass. verbi ὠθίζω. Th. ὠθέω, vel ὤθω, pello.

ˀΩΐγνυντο, patebant; 3. pl. imperf. med. Poët. seu Ion. resolutione pro ᾤγνυντο, verbi οἴγνυμι, pro οἴγω, aperio.

ˀΩΐετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ὀΐομαι pro οἴομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἴω, idem: hinc a. 1. ὠΐσθην, vel potiùs ὠΐσθην.

ˀΩΐξε, aperuit; 3. sing. a. 1. Ion. dissolutione pro ᾦξε, verbi οἴγω, aperio.

ˀΩΐον, idem quod ᾠὸν, vel dim. ab ᾠὸν, οῦ, τὸ, ovum.

ˀΩΐσατο, 3. sing. a. 1. m. Poët. verbi ὀΐομαι.

ˀΩΐχετο, Poët. pro ᾤχετο, 3. sing. imperf. m. ab οἴχομαι, abeo.

ˀΩ 'κ, Dor. pro ὁ ἐκ.

ˀΩκα, adv. celeritèr: per Sync. pro ὠκέα· sequente aspirat. ὦχ', Th. ὠκὺς, έος, celer.

ˀΩκέα, acc. sing. ab ὠκὺς, έος, celer. Dicitur et ὠκέα, metri gratiâ, pro ὠκεῖα, f. g. ab ὠκὺς· item nom. pl. n. g. et adverbialitèr pro ὠκέως.

ˀΩκεανίνη, Oceanis, Oceani filia, nomen puerperæ. ˀΩκεανῖναι, filiæ Oceani.

ˀΩΚΕΑ΄ΝΟ΄Σ, οῦ, ὁ, et gen. Ion. ὠκεανοῖο, OCEANUS, mare ambiens orbem terrarum; adjectivè etiam apud Hom. usurpatur.

ˀΩκέες, veloces, nom. pl. m. g. ab ὠκὺς, έος, celer.

ˀΩκεῖα, ας, ἡ, velox; f. g. ab ὠκὺς, εῖα, in acc. ὠκεῖαν, in dat. pl. Ion. ὠκείῃς, pro ὠκείαις.

ˀΩκέως, citò, celeritèr: adv. ab ὠκὺς, velox.

ˀΩκηθεν, Bœot. Sync. pro ᾠκήθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi οἰκέω, habito; fut. ήσω, p. ᾤκηκα. Th. οἶκος, domus.

ˀΩκησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi οἰκέω.

ˀΩκινάκης, Ion. pro ἀκινάκης.

ˀΩκίσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi οἰκίζω, habito; f. ίσω, p. ᾤκικα. Th. οἶκος, domus.

ˀΩκιστα, adverbialitèr, celerrimè: ab

ˀΩκιστος, ίστη, ιστον, velocissimus: superl. et

ˀΩκίων, ονος, ὁ ϗ ἡ, velocior; comparat. ab ὠκὺς, velox.

ˀΩκλᾰσεν, defecit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀκλάζω, in genua procumbo, labesco.

ˀΩκοδομήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. et

ˀΩκοδόμησα, ας, ε, et in 3. pl. ᾠκοδόμησαν, a. 1. ind. act. verbi οἰκοδομέω, ædifico; doceo; f. ήσω, p. ᾠκοδόμηκα, quod ex οἶκος, domus, et δέμω, struo; p. m. δέδομα.

ˀΩκτειρε, miseratus est, a. 1. ind. act. verbi οἰκτείρω, misereor. Th. οἰκτὸς, misericordia.

ˀΩκτίσατο, 3. sing. a. 1. m. verbi οἰκτίζω, misereor; f. ίσω, p. ᾤκτικα. Th. οἶκτος, misericordia.

ˀΩκύαλος, ου, ὁ ϗ ἡ, velocitèr per mare currens: ex ὠκὺς velox, et ἅλς, mare.

ˀΩκυβόας, ου, ὁ, citatus in clamore: ὠκυβόαι, celeres in pugnâ: ex ὠκὺς, et βοή.

ˀΩκυβόλος, ου, ὁ ϗ ἡ, celeritèr feriens, pernix: ex ὠκὺς, et βάλλω.

ˀΩκυδίνᾱτος, ου, ὁ ϗ ἡ, Dor. pro

ˀΩκυδίνητος, ου, ὁ ϗ ἡ, velocitèr se movens, velox: ex ὠκὺς, celer, et δινητὸς, volubilis: quod à δινέω, verso. Th. δίνη, vortex.

'Ωκύδρομος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui velocitèr currit : ex ὠκὺς, et δρόμος.

'Ωκυεπὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, celeritèr loquens : ex ὠκὺς, et ἔπος.

'Ωκύθοος, ου, ὁ ᾗ ἡ, cursu celer : à θοός,

'Ωκυλόχειος, α, ον, celeritèr pariens, seu celerem, facilem, partum efficiens : ex ὠκὺς, et λόχος.

'Ωκυμόλος ὁ ᾗ ἡ, qui citò graditur : à μολέω.

'Ωκύμορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui subito fato abripitur; brevis ævi; item subitam mortem afferens : ex ὠκὺς, velox, et μοῖρα, ας, ἡ, fatum.

'Ωκυμορώτατος, superl. ab ὠκύμορος.

'Ωκῦνω, accelero, festino: ab ὠκύς,

'Ωκυπέτη, ἡ, nomen mulieris : et

'Ωκυπέτης, ου, ὁ ᾗ ἡ, celeritèr volans: ex ὠκὺς, velox, et πέτομαι, volo, -as.

'Ωκύπλοος, ου, ὁ ᾗ ἡ, celeritèr navigans.

'Ωκύποδες, -ων, οἱ, velocipedes; ab ὠκύπους.

'Ωκυποδέω, celeritèr curro, celer sum pedibus : ab

'Ωκυπόδης, ου, ὁ, pedibus celer : ab ὠκύπους.

'Ωκύποινος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui citò punit ulciscitur : ex ὠκὺς, et ποινή.

'Ωκύπορος, ου, ὁ ᾗ ἡ, velox, dat. pl. Ion. ὠκυπόροισι· ex ὠκὺς, celer, et πείρω, transeo, p. m. πέπορα.

'Ωκύπους, οδος, ὁ ᾗ ἡ, pedibus celer: ex ὠκὺς, celer, et πῦς, ποδὸς, ὁ, pes.

'Ωκύπτερος, ου, ὁ ᾗ ἡ, celeres habens alas : ex ὠκὺς, et πτερόν.

'Ωκυρόη, ης, ἡ, nom. mulieris : ab

'Ωκύροος, ου, ὁ ᾗ ἡ, celeritèr fluens : ex ὠκὺς, velox, et ῥέω, fluo.

'Ωκύῤῥοος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem quod præced. et ex iisd.

'ΩΚΥ'Σ, έος, ὁ, et in f. g. ὠκεῖα, in n. gen. ὠκὺ, velox, celer; in comp. ὠκύτερος, et ὠκίων, superl. ὠκύτατος.

'Ωκύτας, ᾶτος, ἁ, Dor. pro

'Ωκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas. Th. ὠκὺς, celer.

'Ωκύτερος, celerior, et in superl. ὠκύτατος· ab ὠκύς.

'Ωκυτόκιος, ου, ὁ ᾗ ἡ, ad partûs celeritatem conferens : ut ὠκυτόκιον φάρμακον· ab ὠκυτόκος.

'Ωκύτοκον, ου, τὸ, partus celer, facile puerperium : ab

'Ωκυτόκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, citò pariens : partum accelerans : ex ὠκὺς, velox, et τόκος, partus. Th. τίκτω, pario; p. m. τέτοκα.

"Ωλα, perii, perf. m. verbi ὄλλυμι, perdo : f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, perf. m. ὦλα, et Att. ὄλωλα.

"Ωλαξ, Dor. pro αὖλαξ, ακος, ἡ, sulcus.

'Ω "λαφος, Dor. pro ὁ ἔλαφος.

'ΩΛΕ'ΝΗ, ης, ἡ, cubitus, brachium, ULNA, diciter et ὠλὴν, ένος.

'Ωλεσίθυμος, ου, ὁ ᾗ ἡ, animo perniciem afferens : ex ὄλλυμι, et θυμός.

'Ωλεσίκαρπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, fructum perdens: ex ὄλλυμι, et καρπός.

'Ωλεσίοικος, ου, ὁ ᾗ ἡ, domûs seu domuum perditor, familiæ pestis : ex ὄλλυμι, et οἶκος.

"Ωλετο, periit; 3. sing. a. 2. m. verbi ὄλλυμι, perdo; f. ὀλέσω, p. ὤλεκα, p. med. ὦλα, a. 2. m. ὠλόμην, ου, ετο.

"Ω 'λεύθερε, Dor. pro. ὦ ἐλεύθερε, ὁ ingenue.

'Ωλὴν, ένος, ἡ, idem quod ὠλένη.

'Ω 'λλος, pro ὁ ἄλλος, alius.

'Ωλλὸς, οῦ, ὁ, curvatura brachii.

"Ωλξ, κὸς, acc. ὦλκα, ἡ, sulcus.

'Ωλοκαύτωσεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοκαυτόω, totum comburo, quod in quibusdam sacrificiis fieri solebat : f. ώσω, p. ὠλοκαύτωκα· quod ex ὅλος, totus, et καίω, comburo; f. καύσω.

'Ωλοφύρετο, 3. sing. imperf. m. verbi ὀλοφύρομαι lamentor; f. m. ὀλοφυρῦμαι.

'Ωμάρτευν, Ion. et Dor. pro ὡμάρτουν, imperf. act. verbi ὁμαρτέω, sequor.

'Ωμάρτησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, sequor; f. ήσω. Th. ὁμαρτῆ, simul, idem quod ὁμῦ.

'Ωμαχθὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, humeris gravis, humeros suo pondere premens: ex ὦμος, et ἄχθος.

"Ωμεν, simus, 1. pl. præs. sub. verbi εἰμὶ, sum, in sub. ὦ, ᾖς, ᾖ.

"Ωμες, simus, Dor. pro ὦμεν, 1. pl. sub. ab εἰμὶ, sum.

'Ωμήλυσις, ἡ, farina hordeacea : ὠμὴ λύσις, etiam separatim dicitur.

"Ωμην, putabam, imperf. m. verbi οἶμαι, vel οἴομαι, puto. Th. οἴω, idem.

'Ωμηςὴς, οῦ, ὁ ᾗ ἡ, qui cruda edit, crudelis : ex ὠμὸς, crudus, et ἔδω, vel ἐσθίω, edo.

'Ωμία, ας, ἡ, extensura, vel ala, vel humerulus.

'Ωμιαῖος, αία, αῖον, qui est in humeris : ab

'Ωμίας, ου, ὁ, qui est humeris repandis et amplis.

'Ωμίλει, 3. sing. imperf. act. verbi ὁμιλέω, colloquor, cum dat. f. ήσω, p. ὡμίληκα. Th. ὅμιλος, ου, ὁ, turba.

'Ωμίλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusd. verbi.

'ΩΜΙ'ΛΛΑ, ης, ἡ, ludus nucum.

'Ωμίλουν, 1. sing. vel 3. pl. imperf. act. verbi ὁμιλέω. Vide ὡμίλει.

"Ωμιον, ου, τὸ, humerulus.

'Ωμοβοέη, ης, ἡ, cruda pellis bovis.

'Ωμοβόειος, εία, ειον, et

'Ωμοβόεος, έα, Ion. έη, εον, idem quod.

'Ωμοβόϊνος, ΐνη, ϊνον, ex crudâ bovis pelle factus : ex ὠμὸς, crudus, et βῦς, bos.

'Ωμοβόρος, ου, ὁ ᾗ ἡ, crudivorax : ex ὠμὸς, crudus, et βορὰ, ᾶς, ἡ, esca.

'Ωμοβοςορειβάτης, ου, ὁ, super crudè vorata ambulans.

'Ωμοβρὼς, -ῶτος, ὁ, crudivorus : ex ὠμὸς, et βρώσκω.

'Ωμόβρωτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui crudas comeditur : ex iisd.

'Ωμοβύρσινος, ίνη, ινον, è crudo corio bovino factus : ab

'Ωμοβύρσος, ου, ὁ ᾗ ἡ, idem : ex ὠμὸς, et βύρσα.

'Ωμογέρων, cui viridis et cruda est senectus; cui, licet seni, caput non est canum : ex ὠμὸς, crudus, et γέρων, οντος, ὁ, senex.

'Ωμοδάκης, έος, ὁ ᾗ ἡ, valdè mordens, acerbus : ex ὠμὸς, et δάκνω.

'Ωμόδροπος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui nondum maturus decerpitur; undè de virgine, quæ ante nuptias vel ætatem nuptialem per vim stupratur : ex ὠμὸς, et δρέπω.

'Ωμοθετέω, cruda pono, fut. ήσω, ex ὠμὸς, crudus, et τίθημι, pono.

'Ωμοθέτησαν cruda posuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. præced. verbi.

'Ωμόθυμος, ὁ ᾗ ἡ, crudelis : à θυμός.

"Ωμοι, heu, interjectio, pro οἴμοι, hei mihi, vox dolentis.

"Ωμοις, et ὤμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ου, ὁ, humerus.

'Ωμοιώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὁμοιόω, assimilo, quod vide f. ώσω.

"Ωμοκα, et Att. ὀμώμοκα, juravi, perf. act. verbi ὄμνυμι, juro; f. όσω.

'Ωμοκρατὴς, έος, ὁ ᾗ ἡ, qui validis robustisque humeris est, fortis : ex ὦμος, et κράτος.

'Ωμόλινον, ου, τὸ, crudarium, Gloss. id est, ὠμὸν, λίνον, linum crudum nondum curatum.

'Ωμολόγησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ὡμολόγηται, 3. sing. perf. pass. verbi ὁμολογέω, confiteor; fut. ήσω, p. ὡμολόγηκα, quod ex ὁμὸς, similis, et λέγω, dico, p. m. λέλογα.

'Ωμοπλάται, -ῶν, αἱ, scapulæ, et partes humeri posteriores : ex ὠμὸς, et πλάτη.

"Ωμορξα, ας, ε, abstersi; impressi, inussi, a. 1. ind. act. ὠμορξάμην, ω, ατο, idem; a. 1. ind. m. ὤμορχα, ας, ε, idem; p. ind. act. ab ὀμόργνυμι.

"ΩΜΟΣ, ου, ὁ, humerus: qu. ab οἴω, fero; humeris enim ferimus onera.

'ΩΜΟ'Σ, ἡ, ὸν, crudus; immitis, sævus.

"Ωμοσα, ας, ε, juravi a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, seu ὀμόω, juro : fut. όσω, p. ὤμοκα.

'Ωμοσπάρακτος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui crudus adhuc discerpitur et laniatur : ex ὠμὸς, et σπαράσσω.

'Ωμότης, ητος, ἡ, cruditas, sævitia : ab ὠμός.

'Ωμοτοκέω, -ῶ, fœtum immaturum pario, abortum facio : ab

'Ωμοτόκος, ου, ὁ ᾗ ἡ, crudum partum edens; cum magno dolore pariens : ex ὠμὸς, crudus, et τόκος, partus. Th. τίκτω, pario, p. m. τέτοκα.

'Ωμοτομέω, -ῶ, f. ήσω, crudum et immaturum seco : ab

'Ωμότομος, ου, ὁ ᾗ ἡ, qui crudus seu immaturus, sectus vel cæsus fuit. Th. τέμνω.

'Ωμοτύραννος, ου, ὁ, crudelis tyrannus.

'Ωμόφᾰγος, ε, ὁ ἢ ἡ, *crudivorus*: dat. pl. Ion. ὠμοφάγοισι. Ex ὠμὸς, *crudus*, et φάγω, *comedo*.

'Ωμόφρων, ονος, ὁ ἢ ἡ, *crudelis*: à φρήν.

*Ωμωξα, ας, ε, *ploravi*, a. 1. ind. act. verbi οἰμώζω, *ploro*; f. ξω. Th. οἶ, *hei*.

*Ων, ὖσα, ὂν, et Æol. εἶς, εἶσα, ἐν, τὸ, ὂν, *ENS*, præs. part. ab εἰμὶ, *sum*.

*Ων, gen. pl. ab ὅς, *qui*. Sed

*Ων, pro ὖν, *ergo*, Dor.

'Ωνάθην, Dor. pro ὠνήθην, a. 1. pass. ab ὄνημι, *juvo, prosum*.

'Ωνάμην, σο, το, *lucrifeci* vel *despexi*, per Sync. pro ὠνησάμην, a. 1. m. verbi ὄνημι, *prosum*; *vitupero*; f. ὀνήσω, a. 1. ὤνησα. Alii volunt esse imperf. m. verbi ὄνημαι, seu ὄναμαι, pass. ab ὄνημι.

*Ω *ναξ, Poët. pro ὦ ἄνα, vel ὦ ἄναξ, ὁ *rex*. Sic ὦ *νασσα, pro ὦ ἄνασσα, ἡ *regina*.

*Ωνᾱσα, Dor. pro ὤνησα, a. 1. ab ὄνημι, *juvo, prosum*.

'Ωνείδιζον, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, *exprobro, convitior*; fut. ίσω, p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, έος, τὸ, *probrum*.

'Ωνείδισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejusd.

'Ωνειροπόλεν, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, *in somniorum interpretatione versor*, quod ex ὄνειρος, ε, ὁ, idem quod ὄναρ, τὸ, *somnium*, et πολέω, *versor*.

*Ωνεκα, Dor. adv. pro ὅνεκα.

*Ω 'νεμος, Dor. pro ὁ ἄνεμος, *ventus*.

'ΩΝΕ'ΟΜΑΙ, -ῦμαι, *emo, mercor*; fut. med. ὠνήσομαι, perf. pass. ὤνημαι, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο.

'Ωνῇ, 2. sing. præs. ind. vel sub. med. præcedentis verbi.

'Ωνὴ, ῆς, ἡ, *emptio*; idem ac ὤνησις, ab ὠνέω, *emo*.

*Ωνημα, ᾰτος, τὸ, *res empta*: ab ὠνέομαι.

'Ω 'νὴρ, Ion. et Dor. pro ὁ ἀνήρ.

*Ωνησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et

'Ωνήσατο, 3. sing. a. 1. m. vel verbi ὄνημι, *juvo*; f. ὀνήσω, vel verbi ὠνέομαι.

'Ωνησις, εως, ἡ, *emptio*; item *redemptio*: à 2. sing. p. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.

'Ωνήσω, 2. sing. a. 1. m. vel verbi ὄνημι, *juvo*; f. ὀνήσω, a. 1. m. ὠνησάμην, ω, ατο, vel verbi ὠνέομαι.

'Ωνητέος, έα, έον, *emendus*: verbale ab ὠνέομαι.

'Ωνητὴς, ῦ, ὁ, *emptor*: à 3. sing. p. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.

'Ωνητιάω, -ῶ, *emere cupio*: ab ὠνητός.

*Ωνητο, *lucrifecerat*: vel est 3. sing. imperf. pass. verbi ὄνημαι, ab ὄνημι, *juvo, prosum*: vel est 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὠνέομαι, *emo*.

'Ωνητὸς, ἡ, ὂν, *emptus*; item *venalis*: à 3. pers. sing. perf. pass. verbi ὠνέομαι, *emo, mercor*.

*Ω *νθρωπε, Ion. et Dor. pro ὦ ἄνθρωπε, sic ῳ 'νθρωποι, pro οἱ ἄνθρωποι, &c.

*Ωνιος, ε, ὁ ἢ ἡ, et ὤνιος, ία, ιον, *venalis*: ab ὠνέομαι, *emo*.

*Ωνομα, ατορ, τὸ, Dor. pro ὄνομα, *nomen*.

'Ωνομάδᾰται, *nominati sunt*: Ion. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. pl. perf. ind. pass. verbi ὀνομάζω, *nomino*; f. άσω, p. ὠνόμακα, p. pass. ὠνόμασμαι, σαι, ςαι.

'Ωνόμαζον, imperf. act. et

'Ωνόμᾰσα, ας, ε, *nominavi*: a. 1. ind. act. et

'Ωνομάσθην, ης, η, *nominatus sum*: aor. 1. ind. pass. ejusd. verbi.

*Ωνος, ε, ὁ, *pretium, quod emptor persolvit venditori pro re, quam emit*; *emptio*; *merx ipsa*.

'Ωνοχόει, *propinabat*: 3. sing. imperf. act. verbi οἰνοχοέω, *vinum infundo*, (imperf. ῳνοχόεον, -εν,) quod ex οἶνος, ου, ὁ, *vinum*, et χέω, *fundo*.

*Ω 'ξ, Dor. pro ὁ ἐξ.

*Ωξα, *aperui*; a. 1. ind. act. verbi οἴγω.

'Ωόμην, imperf. m. verbi οἴομαι, *puto*; f. m. οἰήσομαι, p. pass. ᾤημαι.

*Ωοντο, 3. pl. imperf. med. verbi ejusdem.

*ΩΟΝ, ε, τὸ, *superior domus pars*. Sed

'ΩΟ'Ν, οῦ, τὸ, *OVUM*, idque *avium, piscium, serpentum* et similium.

'ΩΟ'Π, ὢπ, ὢπ, *acclamationes nauticæ*. Angl. HO UP.

'Ωοτοκέω, -ῶ, *ovum pario*; et

'Ωοτοκία, ας, ἡ, *ovi partio*, seu *generationi*: ab

'Ωοτόκος, ου, ἡ, *ovipara*: ex ὠὸν, et τόκος, à p. m. verbi τίκτω.

'Ωοτοκῦσιν, *ova pariunt*; 3. pl. ind. act. verbi ὠοτοκέω, q. v.

*Ωπα, acc. sing. ab ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

*Ωπασε, et ὤπασσε, *dedit*: 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὀπάζω, *præbeo*: item *insequor*; f. άσω.

'Ωπέομαι, *video*; sæpè apud Oppian. hinc ὠπήσασθαι, a. 1. infin. m. ab ὤψ, *vultus*. Th. ὄπτομαι, *video*.

*Ωπερ, Dor. pro ὅπερ, *ubi*.

*Ωπια, ων, τὰ, ὀφρύδια, *supercilia*; quia super ὦπας, Hesych.

*Ω 'πιμελητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμελητὰ, ὁ *curator*.

'Ωπλὴ, ῆς, ἡ, *ictus qui fit manu*; manus enim est naturale ὅπλον, Hesych.

'Ωπλισμένα, *armata*; neut. pl. p. part. pass. verbi ὁπλίζω, *armo*.

'Ω 'πόλλων, Dor. pro ὁ 'Απόλλων.

'Ω 'πόλοι, Dor. pro οἱ αἰπόλοι.

*Ωπται, 3. sing. p. pass. verbi ὄπτομαι, *video*: f. m. ὄψομαι, p. pass. ὦμμαι.

*Ωπτησα, ας, ε, et in 3. pl. ὤπτησαν, *assarunt*: a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, *torreo, asso*, f. ήσω.

*ΩΡΑ, ας, ἡ, *tempus*; item *HORA*; *pulchritudo, venustas*; *Decus pulchritudinis*: ὥρα κεκραμένος, *qui temperatam pulchritudine formam habet*; *formosus*. Est et

*Ωρα, *respiciebat*: 3. sing. imperf. act. ὥραον, -ων, αες, -ας, αε, -α, verbi ὁράω, *video*.

*ΩΡΑ, ας, ἡ, *cura*.

'Ωραΐζω, f. ίσω, *decoro, venusto*, *venustate concilio, orno*; ferè in deteriorem partem de *nimio cultu*: item *maturum facio*: ab ὡραῖος.

'Ωραῖος, αία, αῖον, *tempestivus*; *qui est formâ pulchrâ*; *festivus*; *æstivus*. Th. ὥρα.

'Ωραιότατος, superl. à præced.

'Ωραιότης, ητος, ἡ, *tempestivitas*, *maturitas*; item *pulchritudo*: ab ὡραῖος.

'Ωραίεσι, Æol. pro ὡραΐζεσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὡραΐζω.

'Ωραϊσμὸς, ῦ, ὁ, *ornatus exquisitior ad venustatem formæ ostentandam*; *ornamentum*; *pulchritudo*: ab ὡραΐζω.

'Ωρανὸς, Dor. pro ἐρανὸς· ὠρανῶ, gen. Æol. et Dor. pro ἐρανῦ.

*Ω 'ρατος, Dor. pro ὁ *Αρατος, *Aratus*.

'Ω 'ργεῖος, Dor. pro ὁ 'Αργεῖος.

'Ωργίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀργίζομαι, *irascor*: hoc ab ὀργίζω, *facio irasci*; f. ίσω, p. ὤργικα. Th. ὀργὴ, *ira*.

'Ωρείθυια, ας, ἡ, *ORITHYIA*, regina Amazonum.

'Ωρέξατο, 3. sing. a. 1. m. verbi ὀρέγω, f. ξω, p. ὤρεχα, aor. 1. pass. ὠρέχθην.

*Ωρεον, *videbam*; imperf. act. ab ὁρέω, Ion. pro ὁράω, *video*.

*Ωρες, αἱ, pro ὄαρες, (vid. seq.) *uxores*. Sed ὧρες, οἱ, *turres*; item *curatores*.

*Ωρεσσι, *uxoribus*; dat. plur. Ion. pro ὧρσι· ab ὄαρ, ὄαρος, ἡ, *uxor*; in pl. ὄαρες et contractè ὧρες.

'Ωρέω, ῶ, f. ήσω, *curo*: ab ὤρα, *cura*; item *custodio*; ab ὖρος, *custos*.

*Ωρη, ης, Ion. pro ὥρα, ας, ἡ, *hora, tempus*; dat. ὥρῃ, Ion.

*Ωρθριζε, 3. sing. imperf. act. et

*Ωρθρῖσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, *diluculo venio*; imperf. ὤρθριζον, f. ίσω, p. ὤρθρικα. Th. ὄρθρος, ε, ὁ, *diluculum*.

'Ωρθώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀρθόω, *erigo*. Th. ὀρθός.

'Ωριγνᾶτο, 3. sing. imperf. pass. et

'Ωριγνῶντο, *certabant, porrigebantur*: 3. pl. imperf. pass. ab ὀριγνάομαι, -ῶμαι. Th. ὀρέγω, *porrigo*; f. ξω, p. χα.

'Ωρῖκὸς, ἡ, ὂν, *tempestivus*; *florens ætate*. Th. ὥρα, *tempus*.

*Ωρῖμος, ίμη, ιμον, vel ε, ὁ καὶ ἡ, *maturus*. Th. idem.

*Ωρῖνε, *concitavit*; a. 1. ind. act. ὠρίνετο, *commovebatur*; 3. sing. imperf. pass. verbi ὀρίνω. Th. ὄρω, *excito*.

*Ωριος, ε, ὁ ἢ ἡ, vel ὥριος, ία, ιον, *tempestivus*; *maturus*; *venustus*; *certo tempore factus*: ὡρίαι τελεταὶ, *solemnitates, quæ quotannis certo statoque tempore celebrantur*. Th. ὥρα, *tempus*.

Ὡρίσατο, 3. sing. a. 1. m. et
Ὡρισμένος, η, ον, p. part. pass. verbi ὁρίζω, *definio*; f. ίσω, a. 1. ὥρισα, ας, ε, perf. ὥρικα. Th. ὅρος, ου, ὁ, *terminus*.
Ὥ'ριφος, Dor. pro ὁ ἔριφος, *hædus*.
ὨΡΙ'ΩΝ, ωνος, ὁ, *ORION*; pulcherrimus sui ævi, simulque maximè procerus et robustus staturâ. Amatus dicitur ab Aurora, i. e. fuit pulcherrimus; occisus à Diana, i. e. subitâ morte est extinctus: post mortem relatus est inter sidera, i. e. astronomi sidus ingens ex ejus nomine appellarunt, quia sine dubio ipse fuit astronomus peritus, et quia venandi studiosus fuit, hinc et canem suum ei addiderunt. At
Ὡρίων, nomen avis.
Ὥρκισα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ὁρκίζω, *juro*; quod vide.
Ὡρμάθη, Dor. pro ὡρμήθη, *cum impetu fecit*; 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμὴ, *impetus*.
Ὥρμαινε, *agitaret*, 3. sing. imperf. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo*; f. ανῶ, p. ὥρμαγκα· ab eod. Th.
Ὡρμᾶτο, *motus est*: 3. sing. imperf. pass. verbi ὁρμάω, *impetu feror*; f. ήσω· à præced. Th.
Ὡρμέατο, Ion. pro ὥρμηντο, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὁρμέω, vel ὁρμάω· ab eod. Th.
Ὥρμενος, per Sync. pro ὡρμημένος, *concitatus*: p. part. pass. ab ὁρμάω· et
Ὥρμηνε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὁρμαίνω, *ruo*.
Ὥρμησα, ας, ε, et in 3. pl. et ὥρμησαν, a. 1. ind. act. et
Ὡρμῶντο, 3. pl. imperf. pass. verbi ὁρμάω, *cum impetu feror*. Th. ὁρμὴ, *impetus*.
Ὥ'ρνες, Dor. pro οἱ ἄρνες, *agni*.
Ὥρνυτο, *ruebat*: 3. sing. imperf. m. verbi ὄρνυμαι, *excito*. Th. ὄρω, *excito*.
Ὡρογρᾶφος, ου, ὁ, *annalium scriptor, qui describit quid quoque anno evenerit*: ex ὥρα, et γράφω.
Ὡρολόγιον, ου, τὸ, *HOROLOGIUM*: ex ὥρα, et λόγος, à λέγω.
Ὥρορα, per Metaph. pro ὄρωρα, p. m. Att. pro ὧρα, verbi ὄρω, *excito*.
Ὧρος, ου, ὁ, *annus*; *tempus*; *nox*: ab ὥρα.
Ὧρος, εος, τὸ, Dor. pro ὄρος, εος, τὸ, Ion. pro ὄρος, *mons*.
Ὡροσκόπος, ου, ὁ, *qui horas observat; qui natalem alicujus horam considerat, atque indè futura prædicit*: ex ὥρα, et σκοπός.
Ὦρσα, ας, ε, *concitavi*: a. 1. ind. act. verbi ὄρω, *excito*; f. ὀρῶ, Æol. ὄρσω.
Ὦρτ', pro ὦρτο, *concitatus erat*: 3. sing. plusq. p. pass. ὥρμην, σο, το, verbi ὄρω, *concito*; f. ρῶ, p. ὦρκα.
Ὤρυγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, vel -ττω, *fodio*; f. ξω.
Ὠρυγμὸς, οῦ, ὁ, idem quod
Ὠρυθμὸς, οῦ, ὁ, *ululatus*, *mugitus*. Th. ὠρύω, *ululo*.
Ὤρυξα, ας, ε, a. 1 ind. act. verbi ὀρύσσω.
Ὠρυόμενος, præs. part. m. ab ὠρύω, *rugio*.
Ὠρύχαται, et Att. ὀρωρύχαται, Ion. pro ὠρυγμένοι εἰσὶ, 3. pl. p. pass. verbi ὀρύσσω, *fodio*; f. ξω, p. ὤρυχα.
ὨΡΥ'Ω, et ὠρύομαι, *ululo*, *rugio*; propriè de canibus dicitur, lupis et leonibus, propter famem ingemiscentibus, aut alio ex dolore ejulatui similem vocem edentibus. Metaphoricè de homine dicitur crumpente in ejulatus similes canum luporumque ululatibus et leonum rugitibus. Hesych. f. ύσω, p. ὤρυκα, a. 1. ὤρυσα. Hinc ὦρυες, *aἱ feræ* dicuntur.
Ὠρύωμα, ατος, τὸ, *rugitus*: à præced.
Ὠ'ρχαῖος, Dor. pro ὁ ἀρχαῖος, *ille antiquus*.
Ὠρχεῖσθε, 2. pl. imperf. m. et
Ὠρχεῦντο, Ion. seu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. m. verbi ὀρχέομαι, -οῦμαι, *salto*, f. m. ήσομαι.
Ὠρχήσασθε, 2. pl. a. 1. m. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ejusd.
Ὤρχμενος, per Sync. pro ὁ ἀρχόμενος, *incipiens*: ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, *initium*.
Ὠρώρειν, *excitatus eram*: plusq. p. med. verbi ὄρω, *excito*: f. ὀρῶ, p. m. ὦρα, et Att. ὄρωρα.
Ὠρωρέχατο, *porrecti erant*: Ion. pro ὀρωρεγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. verbi ὀρέγω, *porrigo*: f. ξω, p. ὦρεχα, et Att. ὀρώρεχα, in pass. ὤρεγμαι, Att. ὀρώρεγμαι, in plusq. p. pass. ὠρωρέγμην, ξο, κτο.
Ὠρωρέχειν, *porrexeram me*: plusq. p. act. Att. verbi ejusd. et eodem modo formatum.
Ὠρώρυκτο, Ion. et Att. pro ὥρυκτο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὀρύσσω, f. ξω, *fodio*.
Ὠρωρύχειν, *foderam*: plusq. p. Att. ejusd. verbi.
Ὡς, particula varios habens usus: ab ὅς, est enim ὃν τρόπον, *quemadmodum*: valet *ut*, *sicut*, *tanquam*, *perinde ac si*: in compar. *ut*, *quemadmodum*; item *circiter*, *ferè*; *postquam*; *adeo ut*; *utinam*; *quàm*, *quantùm*; *quandoquidem*, *quarè*, *idcirco*, *atqui*; *alioqui*; Att. pro πρὸς, *ad* cum acc. ὡς ἐπεῖν, *ut ita dicam*: abundat, ut ὡς ἀληθῶς, *verè*, *reverâ*. ὡσεὶ, *velut*. ὥσπερ, *sicut*. ὥστε, *adeò ut*. ὦσκε, *ut*, *utinam*. καθὼς, *velut*, *sicut*. ἕως, *donec*, *usque dum*. τέως, *tamdiu*.
Ὥς, *sic*, *ita*: ab ὁ vel ὅς, pro αὐτὸς, est enim αὐτὸν τρόπον, ὡσαύτως.
Ὦς, ὠτὸς, τὸ, Dor. pro οὖς, *auris*.
Ὦσα, ας, ε, *impuli*; a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, *pello*; f. ὠθήσω, et ὥσω, a. 1. infin. ὦσαι, p. pass. ὦσμαι, Att. ἔωσμαι.
Ὦσαι, a. 1. inf. act. ὤσαιτ', pro ὤσαιτο, *repelleret*: 3. sing. a. 1. m. verbi ejusd. Sed ὦσαι, pro οἶσαι, a. 1. inf. ab οἴω, *fero*
Ὠσάμενος, μένη, μενον, a. 1. part. m. verbi ὠθέω, vel ὤθω, f. ὤσω, a. 1. ὦσα.
Ὦσαν, *repulerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. ejusd. verbi.
Ὡσανεὶ, *quasi*: pro ὡσεὶ. Th. ὡς.
Ὡσαννὰ, Hebr. *serva nunc quæso felicem successum tribue*: ὡσαννὰ τῷ υἱῷ, pro σῶσον νῦν τὸν υἱὸν, more Hebræo.
Ὤσασκε, *impulit*: Ion. pro ὦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.
Ὡσαύτως, *eodem modo*; adv. ex ὡς, *sicut*, et αὐτὸς, *ipse*.
Ὤσδεν, Dor. pro ὦζεν, *redolebat*; 3. sing. imperf. ab ὄζω, *oleo*.
Ὦσε, *pepulit*; 3. sing. a. 1. ὦσα.
Ὡσεὶ, *perinde*, *tanquam*, *circiter*, *fermè*: ex ὡς, *sicut*, et εἰ, *tanquam*.
Ὡσηὲ, ὁ, nomen Prophetæ, in decl. Hebr. quod interpret. Lat. *servavit*.
Ὠσθεὶς, εῖσα, ὲν, *pulsus*, a. 1 part. pass. et
Ὠσθῆναι, a. 1. infin. pass. ab ὠθέω, *pello*; f. ὤσω.
Ὦσι, *sint*; 3. pl. præs. sub. verbi εἰμὶ, *sum*.
Ὦσι, *miserint*; 3. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵημι, *mitto*; f. ἥσω, a. 2. ἦν.
Ὠσὶ, *auribus*: dat. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατος, τὸ, idem.
Ὦσμαι, et Att. ἔωσμαι, p. pass. verbi ὠθέω, f. ὤσω, p. ὦκα, p. part. pass. ὠσμένος, a. 1. pass. ὤσθην, a. 1. part. pass. ὠσθείς.
Ὠσμένος, *pulsus*; perf. part. pass. ab eod. verbo.
Ὥσπερ, *sicut*; adv. ex ὡς, et πέρ.
Ὡσπερὰν, adv. *fermè*, *tanquam*; ex præced. et ἄν.
Ὡσπερανεὶ, adv. *tanquam si*, *perindè ac si*: ex præced. et εἰ.
Ὡσπερεὶ, adv. *veluti*, *quasi*: ex ὥσπερ, et εἰ.
Ὥστε, *ut*, *ita*, *adeo ut*, *utque*; *quamobrem*, *itaque*; *utpote*, *quippe*, *quòd*: ex ὡς, et τε.
Ὠστης, ου, ὁ, *impulsor*, *qui trudit*, ab ὤθω, vid. ὠθέω.
Ὠστιεῖ, Att. pro ὠστιῇ, 2. sing. fut. 1. med. verbi seq.
Ὠστίζω, *trudo*; f. ίσω, et Att. ὠστιῶ. Th. ὠθέω, idem.
Ὠ'στοργος, Dor. pro ὁ ἄστοργος *crudelis*.
Ὤσφραντο, 3. sing. plusq. p. pass. verbi ὀσφραίνομαι, *olfacio*; f. m. ὀσφρανοῦμαι, p. pass. ὤσφραμμαι.
Ὦσχος, ου, ὁ, et ὤσχη, ης, ἡ, *ramus novellus*: ab ὄσχος.
Ὠσχοφόρια, ων, τὰ, et ία, ας, ἡ, *gestatio ramorum*; festum Atheniensium: ex præced. et φέρω.
Ὤσω, *pellam*; f. 1. act. verbi ὠθέω, *pello*; f. ὤσω, tanq. ab ὤθω.
Ὦτα, *aures*; nom. et acc. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, ατὸς, τὸ, idem.
Ὠτάγρα, ας, ἡ, *instrumentum quo aures torquentur*, *auricularius forceps*: ex οὖς, et ἄγρα,

'Ωτακουστέω, f. ήσω, *auribus capio quæ dicuntur*: ab
'Ωτακουστὴς, οῦ, ὁ, *delator, auricularius explorator*. Gl. *qui* ὠτὶ ἀκέει. Delatores enim principum ὦτα et ὠτάρια dicuntur, quia sunt eis pro auribus.
'Ωταλγέω, -ῶ, *doleo auribus*: ex οὖς, et ἀλγέω.
'Ω'ταν, ὦ *amice, heus bone vir*; pro ὦ ἐτὰν, voc. Dor pro ἔτα, ab ἔτης, ου, ὁ, *socius, amicus*.
'Ωτάριον, ου, τὸ, *auricula, auris Veneris; ostreum quoddam Æolibus*; ab *auriculæ* similitudine: dim. ab οὖς, *auris*. Th. οὖας, idem.
'Ωτᾶρὸς, ρὰ, ρὸν, *auriculosus, auritus*: ab eod.
'Ωτε, Poët. pro ὥστε, *ceu, velut, ut*.
'Ωτεγχύτης, ου, ὁ, *auricularis clyster*; instrumentum quo in ὦτα ἐγχύεται. Th. χέω, *fundo*.
'Ωτειλη, ῆς, ἡ, *vulnus*: ab οὐτάω, *vulnero*.
'Ωτερος, vel ὤ 'τερος, Dor. pro ὁ ἕτερος, *alter*.
'Ωτικὸς, ή, ὸν, *auricularis*; ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖας, idem.
'Ωτίον, τὸ, *auricula*; item *auris*; dim. ab eod.
'Ωτὶς, ίδος, ἡ, *avis tarda*; Gl. quia aurita: ab eod.
'Ωτὸς, gen. sing. ab οὖς, *auris*.
'Ωτος, ου, sive ὠτὸς, οῦ, ὁ, *OTUS*, avi nycticoraci similis; ab auribus plumeis sic dicta; item Meta. h. *homo fatuus*. Est etiam.
'Ωτος, ου, ὁ, *OTUS*, nomen propr.
'Ωτότμητος, ου, ὁ ϗ ἡ, *auribus mutilatus*: ex οὖς, et τέμνω.
'Ωτοχλέω, ῶ, *aures obturbo loquendo*: ex οὖς, et ὄχλος, *turba*.
'Ωτρῦνον, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi ὀτρύνω, *incito*; fut. υνῶ, p. ὤτρυγκα, a. 1. ὤτρυνα, ας, ε.
'Ωτώεις, ώεσσα, ῶεν, *auritus; ansatus, ansas habens*: et
'Ωτων, gen. pl. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, *auris*. Th. οὖς, idem.
'Ωὑτὸς, Ion. pro ὁ αὐτός.
'Ωφὰζ, nom propr. loci auro optimo abundantis, Jer. x. 9.
'Ωφειλον, imperf. et a. 2. ὤφελον, *debui*: ab ὀφείλω, f. ήσω, p. ὠφείληκα.
'Ωφειν, plusq. p. act. verbi ὄπτω, *video*: f. ψω, p. ὦφα.
'Ωφείρ, nom. propr. loci, vel regionis auriferæ.
'Ωφέλεια, ας, ἡ, (et Poët. ὠφελίη, et ὠφελία) *utilitas; auxilium*; tanq. ab ὠφελὴς, έος, ὁ ϗ ἡ, *utilis*. Th. ὠφελέω.
'Ωφελεῖτε, 2. plur. ind. vel imperat. præs. verbi
'ΩΦΕΛΕ'Ω, -ῶ, *juvo, prosum: benè de aliquo mereor*: cum acc. sæpiùs absolutè: f. ὠφελήσω, a. 1. ὠφέλησα, p. ὠφέληκα, præs. pass. ὠφελέομαι, -οῦμαι, *juvor, prodest mihi*; a. 1. pass. ὠφελήθην, ης, η, *percepi commodum*: a. 1. sub. pass. ὠφεληθῶ, ῇς, ῇ, a. 1. part. pass. ὠφεληθεὶς, εῖσα, ὲν, *adjutus, a, um*.
'Ωφεληθῇς, 2. sing. a. 1. sub. pass. à præced.
'Ωφέλημα, ατος, τὸ, *adjumentum, emolumentum*: a. 1. sing. p. pass. ejusd. verbi.
'Ωφέλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. et
'Ωφελήσεια, ας, ε, a. 1. Æol. opt. verbi ὠφελέω.
'Ωφελήσιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utilis quo juvari possumus*: ab ὠφέλησις.
'Ωφέλησις, εως, ἡ, *utilitas, emolumentum*: ab ὠφελέω.
'Ωφελητέος, έα, έον, *juvandus*: ab ὠφελέω.
'Ωφέλιμος, ου, ὁ ϗ ἡ, *utilitatem, adjumentum sive emolumentum adferens*: ὠφέλιμον, *commodum profuturum*; ab eod.
'Ωφελίμως, adv. *utilitèr, commodè, cum commodo et emolumento*: ab ὠφέλιμος.
'Ωφελον, ες, ε, *debui*; a. 2. ind. act. verbi ὀφείλω, *debeo*: usurpatur ad votum experimendum, vel solum, vel cum εἴθε, αἴθε aut ὡς. Sic εἴθ' ὤφελον ὀλέσθαι, *utinam periissem!* εἴθ' ὤφελες ὀλέσθαι, *utinam periisses!* εἴθ' ὤφελ' ὀλέσθαι, *utinam periisset*.
'Ωφελουμένους, acc. pl. præs. part. pass. ab ὠφελέω.
'Ωφθην, ης, η, *apparui*: a. 1. ind. pass. verbi ὄπτομαι, *video*; fut. m. ὄψομαι, perf. pass. ὦμμαι, ψαι, πται.
'Ωφθησαν, *visi sunt*; 3. pl. a. 1. ind. pass. ejusd. verbi.
'Ωφλεε, 3. sing. imperf. ab ὀφλέω pro ὀφείλω
'Ω'φρόντιστος, Dor. pro ὁ ἀφρόντιστος, *securus*.
'Ωχα, ας, ε, *aperui*: p. ind. act. verbi οἴγω, *aperio*; f. ξω.
'Ωχατο, Ion. pro ᾠγμένοι ἦσαν, 3. pl. plusq. p. pass. ᾠγμην, ᾦξω ᾦκτο, verbi ejusd.
'Ωχετο, *ibat, gradiebatur*: 3. sing. imperf. med. verbi οἴχομαι, *abeo*: f. m. οἰχήσομαι, p. pass. ᾤχημαι.
'Ωχθησαν, *ingemuerunt*: 3. pl. a. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, *indignor*; f. ήσω, a 1. ὤχθησα, ας, ε.
'Ωχόμεθ', pro ᾠχόμεθα, *ibamus*. 1. pl. imperf. m. verbi οἴχομαι, eω fut. m. οἰχήσομαι.
'Ωχρα, ας, ἡ, *OCHRA*: Anglicè OCHRE. Th. ὠχρός.
'Ωχραίνω, *pallidum reddo*: et
'Ωχράω, -ῶ, *palleo; pallesco*: et
'Ωχρία, ας, ἡ, *pallor*: qualitas ὠχροῦ· ab ὠχρός.
'Ωχρίασις, εως, ἡ, *pallor*: ab
'Ωχριάω, -ῶ, *palleo, pallesco*: ab ὠχρός.
'Ωχροειδὴς, ὲς, *pallidus*: ex seq et εἶδος.
'Ωχρόλευκος, ου, ὁ ϗ ἡ, *ex luteo candicans, seu in pallido candidus*: ex ὠχρὸς et λευκὸς *albus*.
'ΩΧΡΟ'Σ, ρὰ, ρὸν, *pallidus*.
'Ωχρος, ου, ὁ, *pallor, palliditas*: et
'Ωχρότης, ητος, ἡ, idem. Th. ὠχρός.
'Ωχρόω, et ὠχραίνω, *pallefacio, pallidum reddo*. Th. ὠχρός.
'Ωχρωμα, ατος, τὸ, *pallor; palliditas corpori alicui inducta*: ab ὠχρόω.
'Ωχωκα, Att. pro ᾤχηκα, perf. act. verbi οἰχέω, quod ab οἴχομαι, *abeo*; f. m. οἰχήσομαι, p. pass. ᾤχημαι.
'Ωψ, ὠπὸς, ὁ, *oculus; aspectus, vultus, facies*. Th. ὄπτομαι, *video*.
'Ωώδης, εος, ὁ ϗ ἡ, *ovo similis ovi speciem gerens*: ab ὠὸν, *ovum*.

Τῷ Θεῷ δόξα.

LEXICON

LATINO-GRÆCUM.

A Vel Ab, ὑπὸ *cum gen. ut et* παρὰ, ἀπὸ, πρὸς, ἐκ vel ἐξ.

A puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδός.

A secretis, οἱ ἀπὸ τῶν ἀποῤῥήτων.

Ab aliquo stare, μετά τινος εἶναι, σύν τινι εἶναι.

Ab epistolis, οἱ ἐπὶ τῶν ἐπιςολῶν.

A *vel* Ab *sequente* usque, ἀπὸ *sequente* μέχρι, *vel* ἄχρι, *vel* ἕως, *cum genit.*

Ab hoc tempore, ἐξέτι τοῦ, ἀπὸ τότε, ἐκ τοῦ νῦν, ἀπὸ τοῦ νῦν.

Ab ineunte adolescentiâ, ἐκ νέας, ἐκ νέου, ἐκ νηπίου, ἐκ πρώτης ἡλικίας.

Ab initio, κατ᾽ ἀρχῆς, ἀπ᾽ ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poët.

Ab integro, πάλιν, αὖ, ἐκ δευτέρου.

Ab intestato, *id est*, sine testamento, ἀδιαθέτως, μὴ διαθεμένως.

Abs re, ἔξω λόγου, ἀπὸ *vel* ἔξω τούτου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ.

Abacium, ἀβάκιον.

Abactus, a, um, ἀπελαυθείς.

Abaculus, ἀβάκιον, ψηφίδιον, τραπέζιον.

Abacus, ἄβαξ, ἄβακος

Abalienatio, ἀπαλλοτρίωσις.

Abalienatus, ἀπαλλοτριωμένος.

Abalieno, ἀπαλλοτριόω, -ῶ.

Abalienor, ἀπαλλοτριοῦμαι.

Abamita, ἡ θεία πρὸς πατρὸς μεγάλη, θεία τοῦ προπάππου, ἀποτηθίς.

Abarceo, ἀποκωλύω.

Abavia, ἀπομάμμη.

Abavunculus, ὁ θεῖος τοῦ προπάππου, τιτθείου, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.

Abavus, ἀπόπαππος, ἐπίπαππος, πρόγονος.

Abax, ἄβαξ.

Abbas, κοινοβιάρχης, ἀρχιμανδρίτης.

Abbatia, ἀββάτεια, κοινόβιον.

Abbatissa, ἀρχιμανδρίτις.

Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, *cum acc.* ἀποκεφαλαιόω, -ῶ.

Abdicare magistratu se, ἀπιέναι τῆς ἀρχῆς· ἀπειπεῖν ἐξόμνυσθαι *vel* ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχὴν, ἀφίςασθαι τῆς ἀρχῆς.

Abdicatio, ἀποκήρυξις, ἀπόῤῥησις.

Abdico, as, ἀποδοκιμάζω ἀποκηρύττω, ἀποποιέομαι.

Abdico, is, *id est* repudio, recuso, ἀπαγορεύω, παραιτέω, -ῶ, ἀποτίθεμαι, ἀνατίθεμαι, (ἀπείπω τὸν υἱόν.)

Abditè, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.

Abditum, κρύφιος τόπος, κρυπτόν.

Abditus, κρυπτὸς, ἀπόκρυφος· ἐνδόμυχος, μύχιος, μυχιαῖος, ἀπόῤῥητος.

Abdo, is, ere, κρύπτω τινά τι, ἀποκρύπτω, καταδύνω.

Abdomen, ἐπιγάςριον, ἦτρον.

Abdor, κρύπτομαι.

Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίςημι.

Abductus, ἀπαγόμενος.

Abedo, κατεσθίω, ἀποτρώγω.

Abeo, ἀπέρχομαι, ἄπειμι, οἴχομαι εἰς Θράκην.

Abercco, ἀπείργω σέ τινος.

Aberratio, ἀποπλάνησις, ἀφαμάρτημα, ἀπότευξις.

Aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ, aberro a viâ, ἀπαρτάομαι, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποσφάλλομαι, ἀποπλανάομαι, *cum gen.*

Aberro paulum, παρολισθαίνω.

Aberrunco, ἐκβοτανίζω.

Abesse *et* Abfore, ἀπέσεσθαι. parùm Abesse, μικροῦ δεῖν· multùm Abesse, πολλοῦ δεῖν.

Abgrego, ἀφορίζω.

Abhinc, ἤδε, ἀπὸ τοῦδε, ἐντεῦθεν, ἐνθένδε.

Abhorreo, μυσάττομαι τι, ἀπαλλάττομαι, ἀποτροπιάζομαι, δυσχεραίνω.

Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφερπε, Poët.

Abi in malam rem, φθείρου, ἄπεῤῥε, ἄπαγ᾽ ἐς μακαρίαν, ἔῤῥ᾽ ἐς κόρακας.

Abjectè, ἀπεῤῥιμένως.

Abjectio, ἀποβολὴ, ἀπόῤῥιψις, ταπείνωσις.

Abjecto, ἀποῤῥίπτω.

Abjectus, ἀπεῤῥιμμένος, καταβεβλημένος, ἄτιμος, ἀνάριθμος, ταπεινὸς, ἀδόκιμος, ἀσύφηλος, ἀπόθετος.

Abiegnus, ἐλάτινος, εἰλάτινος.

Abies, ἐλάτη.

Abietarius, τέκτων, ξυλικός.

Abigeatus, ἀπελασία.

Abigeus, ἀπαλέτης.

Abigo, σοβέω, -ῶ, ἀπελαύνω, περιελαύνω τινὰ, ἀπείργω, ἀνίςημι, ἐξίλλω.

Abjicio, ἀποῤῥίπτω, καταβάλλω, ἀποβάλλω, παρωθέω, -ῶ, προΐημι, *cum acc.*

Abiit, *pro* mortuus est, ἀνοίχεται, οἴχεται, οἰχώκεε.

Abitio, Abitus, ἀπέλευσις, περιχώρησις, ἀπαλλαγὴ, ἀποδήλυσις, χώρησις.

Abjudico, ἀποδοκιμάζω, ἀποκρίνω.

Abjugo, *id est*, à jugo removeo, ἀποζεύγνυμι.

Abjungo, ἀποζευγνύω, ἀποζεύγνυμι, ἀποχωρίζω, ἀπαμείβω, ἀναζεύγνυμι, μετάγω.

Abjuratio, ἀπωμοσία, ἐξωμοσία.

Abjuratum, ἐξωμοθές.

Abjuro, διομνύω τι ἀπομνύω, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, *cum acc*, ἀποβάλλω τι δι᾽ ὅρκων.

Ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος

Ablacto, ἀπογαλακτίζω.

Ablaqueatio, ῥιζοτομία.

Ablaqueo, ῥιζοτομέω, -ῶ, περιαιροῦμαι, γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας.

Ablatus, ἀφῃρημένος.

Ablectæ ædes, οἶκος κεκορημένος, κεκαλλωπισμένος.

Ablegatio, ἀπόπεμψις, ἀποπομπή.

Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ἀπόβλητος.

Ablego, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποςέλλω, διαπέμπομαι τὴν ἐπιςολήν.

Abligurio, καταλιχνεύω, ἐκλείχω, διαλαφύσσω, κατατρώγω, ἀναισιμόω, -ῶ, κιχλίζω.

Abloco, ἐκμισθῶ.

Abludo, ἀπᾴδω, ἀπεικάζομαι.

Abluendus, πλυτέος.

Abluo, ἀπονίπτω, κλύζω, πλύνω, ἀπολύω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, ἐκκλύζω.

Ablutio, ἔκνιψις, ἀπόνιμμα.

Ablutus, λελυσμένος.

Abluvium, κατακλυσμός.

Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.

Abnato, ἀπονήχομαι, ἐκνήχομαι.

Abneco, ἀποκτείνω, νεκρόω, -ῶ.

Abnegatio, ἀπάρνησις.

Abnego, ἀπαρνέομαι, -οῦμαι, ἔξαρνός εἰμι.

Abnepos, ἀπέκγονος.

Abneptis, ἀπεκγόνη.

Abnocto, ἀπονυκτερεύω.

Abnodo, δεσμοὺς ἐκλεύω.

Abnormis, ἄμετρος.

Abnuo *et* Abnuto, ἀνανεύω τοῦτο· ἀπονεύω, ἀπείπω, ἀρνέομαι, -οῦμαι.

Abolendus, ἐξαιρετέος.

Aboleo, ἀφαινίζω, ἐξαλείφω, ἀκυρόω, -ῶ, ἀμαυρόω, -ῶ, ἀπολέω.

Abolere leges, ἀναιρεῖν τοὺς νόμους, λύειν *vel* καταλύειν νόμον, ἀποψηφίζεσθαι, *vel* ἀποχειροτονεῖν *vel* ἀποδοκιμάζειν νόμον.

Abolitio, ἀφανισμὸς, ἀφάνισις.

Abolitus, ἀφανισθεὶς, ἐξαλειφθείς.

Abominabilis *et* Abominandus, βδελυκτὸς, βδελυρὸς, μυσαρὸς, μυσὸς, ἀπότροπος.

Abominatio, βδέλυγμα, μίασμα, ναυτία, μῦσος, προσοχθισμός.

Abominor, βδελύττομαι σε, μυσάττομαι, ἀφοσιόομαι, -οῦμαι, προσοχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.

Aborior, ἀπογίνομαι, *vel* Abortio, ἀμβλισκάνω, ἀμβλίσκω *et* ἀμβλόω ἐξαμβλόω, ἐξαμβλώσκω, ἐκτιτρώσκω ἀποκυίσκομαι.

Abortire facio, ἀμβλίσκω

Abortivus, a, um, ἀγένεθλος, ἐκβόλιμος, ἐκτρωματιαῖος.

Abortivus partus, ἀμβλωθρίδιον.

Abortus, Abortio, ἐκτρωσμὸς, ἔκτρωμα, ἐξάμβλωσις, ἐξάμβλωμα, ἄμβλωσις.

Abrado, ἀποξύω, ἀποξυράω, ἀποκναίω.

Abrasus, ἀπόξεςος.

Abreptus, ἀναρπαζόμενος, ἀφαρπαζόμενος.

Abripio, ἀναρπάζω vel ἀφαρπάζω τινα, ἑλκέω, -ῶ.

Abrodo, ἀποκναίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.

Abrogare leges, ἀποχειροτονεῖν νόμους.

Abrogatio, ἀποκύρωσις, ἀκύρωσις, ἀναίρεσις, ἀποχειροτονία.

Abrogo, ἀποκυρόω, ἀκυρόω, ἀναιρέω, ἀποδοκιμάζω, ἀποπαλαιόω, ἄκυρον ποιέω, -ῶ, διαγράφω, μεταγράφω.

Abrotonum, ἀβρότονον.

Abrumpere vitam, ἀποῤῥῆξαι τὸν βίον.

Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι.

Abruptè, ἀποτόμως.

Abruptio, ἀπόῤῥηξις, ἀποτμή.

Abruptum, ἀπόκρημνον, ἀποῤῥὼξ τόπος.

Abruptus, ἀπότομος, ἀποτμὴξ, ἀποῤῥώξ.

Abscedo, ἀποςρέφω, ἄπειμι ἀπό τινος, ἀφίςημί τινος, ἐξαναχωρέω, -ῶ.

Abscessio, vel Abscessus, ἀπόςημα, ἀπόςασις.

Abscido vel Abscindo, ἀποτέμνω τι, ἀποκόπτω, ἐκκόπτω, δρύπτω, ἀνακείρω.

Abscissus, ἀποκοπεὶς, ἀποκεκομμένος.

Absconditè, κρύφα, κρυφῇ.

Absconditus, κρυβεὶς, ἀποκεκρυμμένος.

non Absconditus, ἀκατακάλυπτος, ἀνεπίληςος.

Abscondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω τι, ἐγκρυφιάζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω.

Absconsio, ἀπόκρυψις.

Absens, ἀπὼν, -όντος, ἄδημος, ἀποδημέων.

Absentia, ἀπουσία.

Absentio, idem quod dissentio, διαφωνέω, -ῶ.

Absento, ἄπειμι.

Absilio, ἀποπηδάω, -ῶ.

Absimilis, ἀνόμοιος, ἀφόμοιος, ἀπεοικώς.

Absinthium, ἀψίνθιον.

Absinthium marinum, σέριφον, σερίφιον.

Absisto, ἀφίςημι vel ἀποςατέω, ῶ, τινὸς διαλείπω.

Absoleo, id est, ab usu recedo, ἀπαρχαιῦμαι.

Absoletum, ἀπαρχαιωμένον, παρηλλαγμένον.

Absolvere, pro perficere, ἀποτελεῖν τι, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττειν, τελέειν, κατασκευάζεσθαι·

Absolvere creditorem, id est, et satisfacere, διαλύειν τὰ χρέω, ἀπαλλάττειν.

Absolvo, ἀπολύω τινὰ, ἀπογινώσκω τῦ ἐγκλήματος, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.

Absolutè, id est, perfectè, τελέως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.

Absolutio, ἀπόλυσις, λύσις, ab iniqua fama, τῆς βλασφημίας.

Absolutorius, ἀπολυκτικός.

Absolutus, ἀπόλυτος, ἀνεθεὶς, ἄφετος, ἄνετος.

Absolutus, id est, perfectus, ἀποτελευθεὶς, ἀποτελὴς, τέλειος, εὐτρεπὴς, ἐντελής.

Absolutus, omnibus partibus, ἀπαρτισθεὶς, κατὰ πάντα τέλειος.

Absono, ἀπᾴδω.

Absonus, ἀπηχὴς, ἀπῳδὸς, ἄῤῥυθμος, κακοηχὴς et κακόηχος, παραπλὴξ, ἐκμελής.

Absorbeo, καταπίνω, ἀπομάττω, ῥοφέω, et ἀποῤῥοφέω, -ῶ, λαφύσσω.

Absorbitio, ῥόφημα, ῥόφησις.

Absorptum, καταποθὲν συμποθέν.

Absque, ἔξω, cum gen. ἄνευ et χωρὶς, δίχα.

Abs re, ἔξω λόγυ, ἀπὸ vel ἔξω τρόπου, ἀπὸ τοῦ πράγματος, ἀπὸ σκοποῦ. Vide A.

Abstemius, ἄοινος, ἄγευςος, ἀβρόμιος.

Abstergendi vim habens, σμηκτικὸς, ῥυπτικός.

Abstergere calumnias, ἀπολύεσθαι διαβολάς.

Abstergo et Abstergeo, ἀμοσμάω et ἀποσμήχω, ἀποψάω, ἀποτρίβω, ἀπομοργνύω, et -μι, ἀπομάττω, ἀναμάττομαι, σμέω, ἐπισμάω et ἐπισμήχω, ῥύπτω.

Absterreo, ἀποτρέπω τινὰ, ἐκφοβέω, -ῶ, ἀποσπεύδω.

Abstersio, ἀπόμαξις, ἔκνιψις.

Abstineo, ἀπαλλάττομαι et ἀπέχομαί τινος, ἀπείργω, ἀφίςαμαι, ἀφεςήκω.

Abstinens, ἀποσχὼν, ἐγκρατὴς, ἀπυςάς.

Abstinentèr, ἐγκρατῶς.

Abstinentia, ἀπόσχεσις, ἐγκράτεια.

Absto, ἀφίςαμαι.

Abstractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὸ ἀποκεχαρισμένον.

Abstractus, ἀφαιρετὸς, ἀποκεχωρισμένος.

Abstraho, ἀποχωρίζω, διασπάω, ῶ, ἀπάγω, χωρίζω ἀπὸ, ἀφέλκω.

Abstringo, ἀπολύω.

Abstrudo, ἀπωθέω,-ῶ, ἀποκρύπτω.

Abstrusus, ἀπόκρυφος, κρυφαῖος, ἀνακεχωρηκώς.

Absit, ὃ γὰρ δὲ, μὴ γένοιτο, μὴ δῆτα, μὴ συμβαίνῃ.

Absum, ἄπειμι, ἀπολείπω, ἀποδέω.

Absumedo, ἀνάλωμα, δαπάνη.

Absumo, δαπανῶ, ἀποδαπανῶ, ἀποτρύω, ἀναλίσκω, διαφθείρω, κατέδω.

Absurdè, ἀτόπως.

Absurditas, et Absurdum, ἄτοπον, ἀτοπία, ἄπρεπον, ἀλλόκοτον, ἀμαθές.

Absurdus, ἄλογος, ἄτοπος, ἄδοξος, ἀλόγιςος.

Abterminatus, ἀφορισθεὶς, ἐξοςρακισθείς.

Abundans, εὔπορος, λαβρὸς, δαψιλὴς, ἄφθονος, περισσύων, περιούσιος.

Abundantèr, et Abundè, ἐξαρκέντως, ἀφθόνως, διαρκῆ, διαρκῶς, λιπαρῶς, ἀδόλιν, εὐπόρως, περισσῶς, ἐκ περισσίας, δαψιλῶς.

Abundantia, εὐπορία εὐθηνία, περισσεία ἀδροσύνη, δαψίλεια, ἀφθονία, φορία, περιυσία.

Abundatio, πλημμυρὶς, κατακλυσμὸς, ἐπίκλυσις, χύσις.

Abundo, εὐθηνέω et -ομαι· εὐπορέω, -ῶ, περισσεύω τινος, γέμω, δαψιλεύομαι, ἐκκυμαίνω.

Abvolo, ἀφίπτημι, vel ἀφίπταμαι.

Abusivè, καταχρηστικῶς.

Abusivus, καταχρηςικὸς, ἄχρηςος.

Abusus, κατάχρησις, ἀπόχρησις.

Abusus sum, καταχράομαι, -χρῶμαί τινι, ἀποχράομαι, -χρῶμαί τινι κακῶς vel ἀπειροκάλως, παρακαταχράομαι.

Abyssus, ἄβυσσος.

Ac, ἐ, ἤ.

Acacia, ἀκακία.

Academia, ἀκαδημία.

Acatium, ἀκάτιον.

Accanto, προσᾴδω.

Accedere sententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι.

Accidit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις

Accedo, προσβαίνω τινι, παραγίνομαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, εἰσαφικνέομαι, πρόσειμι, μέτειμι, συνεγγίζω.

Acceleratio, ἔπειξις, ταχεία, σπουδή.

Accelero, σπεύδω, ἐπιταχύνω, ἐγκονέω, -ῶ, κατασπεύδω.

Accendo, ἀνακαίω τι, ἅπτω, ἀνάπτω, διοπυρόω, κοίω, πίμπρημι, καταπίμπρημι.

Accendo rursus, ἀναρθῶ, ἀναθω.

Accensus, ἡμμένος, ἁπτόμενος, θαλπόμενος, ἔξαπτος, ἐνημμένος, ἐφημμένος, πεφυρμένος, πεφωσμένος.

Accentus, προσῳδία.

Acceptio, λῆψις, πρόσληψις.

Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι. ὑποδέχομαι.

Acceptum habeo, χαίρω τινι, vel ἐπί τινι.

Acceptum fero, προσλογίζομαι, ἀνατίθημί σοι τοῦτο, ἀφιέω, ἀπογράφω.

Acceptus, δεκτὸς, χαριεὶς, ἀσμενὴς, καταθύμιος, εὐπρόσδεκτος, προσλεφθείς.

Accersitor, ὁ κλήτωρ, κλητήρ.

Accersitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.

Accerso, κατακαλέω, -ῶ, μετακαλέω, -ῶ, μεταπέμπω, προσπέμπω τινα.

Accerso aliquem crimine conjurationis, ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινι.

Accessio, ἐπιδοχὴ, πρόσθεσις, προσθήκη, ἐφίκτησις, αὔξησις.

Accessu difficilis, δυσέμβατος, δυσέμβολος.

Accessu facilis, ἐπίδρομος, εὐπρόσιτος.

Accessus, ἄφιξις, ἐμβολὴ, ἐπέλευσις, πρόσοδος.

Accidens, σύμπτωμα, συμβεβηκός.

Accidit, συμβαίνει μοι, ἐνδέχεται, συμπίπτει, καθήκει, et activè πάσχω.

Accido, συμπίπτω, προςυγχάνω.

Accīdo, περικόπτω, ἐκτρύχω.

Accieo, μεταπέμπω τινα, ἐπικαλέομαι, -ῦμαι, προστέμπω.

Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διασκευάζω, ἑτοιμάζω.

Accino, προσᾴδω vel παραψάλλω τινι, παρῳδέω, -ῶ.
Accio, προσκαλέω, -ῶ, vel μετακαλέω, -ῶ τινα.
Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι et ἀποδέχομαι, et προσδέχομαί τι, ἀναιρέω, -ῶ, κομίζομαι τι παρά τινος.
Accipiter, ἱέραξ, ἴρηξ, κίρκαξ, ἀστερίας.
Accipitrarius, ἱερακοτρόφος.
Accisso, id est, simulo, ἀκκίζω.
Accitus, a, um, προσκληθεὶς, μετακληθείς.
Accitus, ûs, ui, μετάκλησις, πρόσκλησις, πρόσπεμψις.
Acclamatio, ἐπικραυγὴ, ἐπιφώνημα, ἐπιβόημα, εὐφήμησις.
Acclamito, προσφωνέω, -ῶ, ἐπαναβοάω, -ῶ.
Acclamo, ἐπικράζω, ἐπαναβοάω, -ῶ, ἐπιφωνέω, -ῶ, ἐπιάχω, εὐφημέω, -ῶ.
Acclinis et Acclinus, ἐπικλινὴς, προσκλινής.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclivis et Acclivus, ἀμφίκυρτος, ἀνωφερὴς, ἀνάντης, ἐπάντης, παράντης, προσάντης.
Acclivitas, ἀνωφέρεια.
Accola, πάροικος, πρόσοικος, περίοικος.
Accolo, παροικέω, -ῶ, et προσοικέω, -ῶ τινι.
Accommodatè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, λυσιτελῶς.
Accommodatio, ἐπιτηδειότης, ἐφαρμογὴ, προσοικείωσις.
Accommodatus et Accommodus, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, λυσιτελὴς, οἰκεῖος, ἁρμόδιος, ἁρμόττων τινι.
Accommodo, ἁρμόζω vel προσαρμόζω vel ἐφαρμόζω τινί τι, προσοικειόω, -ῶ, συμβιβάζω, περιτίθημι, προσχωρέω, -ῶ.
Accredo, ἐπιπείθομαι.
Accrementum et Accretio, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Accresco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.
Accubatio et Accubitus, ἀνάκλισις, κατάκλισις, λοχεία.
Accubitorium, ἀνακλιντήριον.
Accubo et Accumbo, παράκειμαί τινι, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι· ἀναπίπτω τῆς γῆς vel ἐπὶ τῆς γῆς.
Accudo, κόπτω, τυπόω, -ῶ.
Accumbo, κατακλίνω, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀναπίπτω.
Accumulatè, σωρηδὸν, πυκνῶς.
Accumulatio, ἐπισώρευσις, συνάθροισμα, νῆσις.
Accumulatus, νητὸς, νενημένος.
Accumulo, ἀθροίζω, συνάγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω· cum acc. συμφορέω, -ῶ, νηέω, et νήω.
Accuratè, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, λιπαρῶς et λιπαρέως, περιέργως.
Accuratè persequi, ἀκριβολογεῖσθαί τι et ὑπέρ τινος, et περί τινος.
Accuratio, ἐπιμέλεια.
Accuratus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, λιπαρὴς, et pass. ἐπιμεληθείς.
Accuro, ἐπιμελοῦμαι, ἐξακριβόω -ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιθέω.
Accursus, προσδρόμημα.
Accusabilis, αἰτιατὸς, ἐλεγκτὸς, ἐπίμεμπτος.
Accusare falsò, συκοφαντεῖν τινα, ψευδῶς κατηγορεῖν τινα φόνου, vel τινὸς φόνου, de cæde aliquem.
Accusari, δίκην ἔχειν, κρίνεσθαι, γίνεσθαι ἐν αἰτίᾳ, ἐν αἰτίαις εἶναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παραδίδοσθαι, αἰτίαν ὑπομένειν.
Accusatio, ἔγκλημα, κατηγορία, αἰτίασις, γραφή.
Accusatio, id est, conquestio, κατάμεμψις, λαβὴ, μύνη, ὑπαίτιον.
Accusator, κατήγορος, διώκων, κρίνων, γραφόμενος, εὐθύνων, τὴν αἰτίαν ἐπενέγκων.
Accusatorie, ἐπιμεμπτικῶς, κατηγορικῶς.
Accusatorius, ἐπιμεμπτικὸς, κατηγορικός.
Accusatus, ἐγκληθεὶς, κεκριμένος, ὑπομείνας αἰτίαν.
Accuso, αἰτιάομαι, -ῶμαι, σε τούτου, κατηγορέω, -ῶ, τινα φόνου et τινὸς φόνου, ἐγκαλέω, ῶ, ἐπαιτιάομαι, -ῶμαι, μέμφομαι, διαγράφω τινι αἰτίαν, ἐπιφέρω vel ἐπάγω, δικαστήριόν τινι καθίζω, ἐπενέγκω γραφὴν πρός τινα, ἐν αἰτίᾳ ποιέομαι -οῦμαι, τινα, δι' αἰτίας ἔχω, ἐνδείκνυμαί τινα.
Acedia, id est, incuria, ἀκηδία.
Aceo, id est, acidus sum, ὀξίζω, ὀξύνω.
Aceratus, id est, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acer, cris, arbor, σφένδαμνος, ἡ.
Acer, acris, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.
Acerbè, πικρῶς, στρυφνῶς, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
Acerbitas, κότος, πικρία, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acerbo, id est, acerbum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum, ὀμφάκιον.
Acerbus, πικρὸς, σφοδρὸς, ἀηδὴς, στρυφνός.
Acero, id est, paleis perfundo, ἀχυρόω, -ῶ.
Acerosus, id est, paleis plenus, ἀχυρώδης.
Acerra, θυμιατήριον.
Acerrimus visus, ὀξυτάτη ὄψις.
Acerrimus visu, ὀξυωπέστατος, ὀξυδερκέστατος.
Acervatio, σώρευσις.
Acervatim, σωρηδὸν, ἀθρόως.
Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρὸς, ὄγκος, θήμων, θὶν et θὶς, ὁ καὶ ἡ.
Acesco, ὀξύνομαι, et ὀξύνω, ὀξίζω, παροξίζω.
Acetabulum, ὀξύβαφον, ἐμβάφιον, κοτύλη.
Acetarium vas, ὀξὶς, -ίδος, ὀξύβαφον.
Acetum, ὄξος, εος, το· ὀξάλμη.
Achates, gemmæ nomen, ἀχάτης.
Acheron, fluvius infernalis, ἀχέρων.
Achetæ, id est, Cicadæ, ἀχέται.
Achilus, id est, pabulo destitutus, ἄχιλος.
Achillea, herbæ nomen, ἀχίλλειον, χιλιόφυλλον.
Acicula, ἀκεστήριον, βελόνη, περόνη, ῥαφίδιον, ἠπητήριον et ἠπήτριον.
Aciditas, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acidulus, ὑπόξυς, ὀξύδιος.
Acidum reddo, ὀξύνω.
Acidus, ὀξὺς, εῖα, ύ· ὀξεῖος, ὁ.
Aciem instruere, παρατάττειν, ἐκτάττειν, παρατάττειν δύναμιν· παράταξιν ποιεῖν.
Acies falcis et gladii, ἀκὴ, ἀκὶς, αἰχμὴ, ἀκμὴ, ἀκωκὴ, ὀξύτης, ἀκόνη.
Acies exercitûs, παράταξις, στίξ, τάγμα.
Acies oculorum, γλήνη, βλέμμα, κόρη, ὀξυδερκές.
Acinosus, ῥαγώδης, εος, ὁ καὶ ἡ.
Acinus et Acinum, ῥὰξ, -γὸς, ὁ καὶ ἡ· ῥῶξ, πυρήν.
Acipenser, piscis, ἔλλωψ, ὀνίσκος.
Acoluthus, id est, servus, ἀκόλουθος.
Acone, id est, cos, ἀκόνη.
Aconitum, herbæ genus, ἀκόνιτον.
Acontia, id est, jacula, ἀκόντια.
Acontiæ, serpentum genera, ἀκοντίαι.
Acor, ὀξύτης, στρυφνότης.
Acorna, planta quædam, ἄκορνα.
Acquiesco, στέργω, ἐφησυχάζω, ἀρέσκομαι, ἀναπαύομαι, ἐπαναπαύομαι, ἀρκοῦμαι, ἐπικλίνομαι.
Acquiesco rebus, συμφέρομαι τοῖς παροῦσι, στέργω τούτῳ, ἀρκοῦμαι τοῖς δὲ εὐαρεστοῦμαι τούτοις, ἐμμένω τοῖς καθεστηκόσι, μένω ἐν τούτῳ, ἐπὶ τούτῳ χαίρω, ἀρέσκομαι et ἀγαπάω, ῶ, et συγχωρέω, -ῶ, cum dat.
Acquiro, ἀντέχομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, προσκτάομαι, περιποιέομαι, -οῦμαι, προσπορίζομαι, περιάπτω τινι.
Acredula, id est, luscinia, ἀηδὼν, ἀηδώ, φιλομήλη.
Acrimonia, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης, πικρία.
Acris, acre, ὀξὺς, δριμὺς, ἄτρεπτος.
Acris iræ, ὀξύθυμος, ὀξυθυμίας, ὁ.
Acritèr, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.
Acritudo, πικρία, ὀξύτης, δριμύτης, σφοδρότης, στρυφνότης.
Acrodrya, id est, lignosum putamen habentia, ἀκρόδρυα.
Acrostichis, ἀκροστιχίς.
Acta, æ, id est, littus, ἀκτή.
Acta, orum, πράξεις.
Actio et Actus, πρᾶξις, ἐνέργεια, δρᾶσις.
Actio, id est, accusatio, κατηγορία, ἔγκλημα, αἰτία.
Actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην εἰσάγειν, λαχεῖν δίκην τινι τῆς κατηγορίας, injuriarum.
Actito, ἐνεργέω, -ῶ, πραγματεύομαι.
Activè, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, δραστικὸς, δραστήριος, ἐνεργὴς, πρακτικός.
Actor, ποιητὴς, πράττων, δραστὴρ et δράστης.
Actor id est, accusator, κατήγορος, διώκων.
Actor id est, patronus, συνήγορος.

Actor, *id est*, histrio, ὑποκριτής.
Actuarium, *id est*, oneraria navis, ἐλκὰς, -άδος, ἡ.
Actuarius, *id est*, actorum scriba, γραφεύς.
Actuarius, *id est*, facilis, εὐαγήτος.
Actum est, *id est*, periit, πέπρακται, οἴχεται.
Actuosè, μογερῶς, δραςικῶς.
Actuosus, φιλόεργος, ἐργώδης, πρακτικός.
Actus, a, um, πεπραγμένος, πραχθείς. In ipso Actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
Actutum, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Acuens visum, ὀξυώπης, ὁ ϗ ἡ.
Aculeatus, ἀκανθώδης, ἔγκεντρος, κεντρωτός.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ἐγκαταλιπεῖν τοῖς ἀκρωμένοις.
Aculeus, κέντρον, ἄκανθα, ἐγκεντρὶς, καρφίον, ὄγκος, ἧλος.
Acumen, δεινότης, ὀξύτης.
Acumen auditûs, ὀξυηκοΐα.
Acumen ingenii, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Acuminatus, κεντρώτης, ὀξυτενής.
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ἀκονάω.
Acupictores, πολυκέςαι, φρυγίονες, οἱ ζωωτῶν ἐργάται.
Acu-pictus, κεςὸς, πολύκεςος.
Acu-pingere, βελόναις ποικίλλειν.
Acus, eris, ἄχυρον, ἀθὴρ, σκύβαλον.
Acus, ûs, ἀκέςρα, βελόνη, ῥαφίς.
Acutè, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.
Acutè vociferans, ὀξυβόας, ὁ ϗ ἡ.
Acutè videns, ὀξυδερκὴς, ὁ ϗ ἡ' ὀξυωπίας, *et* ὀξυώπης, ὁ.
Ad, παρὰ, πρὸς, εἰς *et* ἐς, *cum acc.* κατὰ, *et Att.* ὡς.
Adactio, βίασις, ἐπαγωγή.
Adactus, ἐπακτὸς, βιασθεὶς, εἰσαχθεὶς, ἀναγκασθείς.
Ad amussim, ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν, πρὸς ςάθμην.
Adæquatio, ἀπίσωσις, παρίσωσις.
Adædifico, προσοικοδομέω, -ῶ.
Adæque, ἐπίσης.
Adæquo, ἀνισόω, -ῶ, ἐξισόω, -ῶ, ἀπαρτίζω, ἀπευθύνω, ὁμαλίζω.
Adæro, ἐξαργυρόω, -ῶ.
Adæstuo, ὑπερζέω, ἐκκυμαίνω, προσκυμαίνω, *cum dat.*
Adaggero, ἐπισυναιθροίζω.
Adagium *et* Adagio, παροιμία, ἔπος, λόγος.
Adalligo, ἀναδέω, καταδέω, ἀνάπτω, διανάπτω, ἐνάπτω, παρεμφάπτω, ἐξάπτω, ἐφάπτω, καθάπτω, περικαθάπτω, περιάπτω, προσάπτω.
Adamantinus, ἀδαμάντινος.
Adamas, ἀδάμας.
Adamatorius, ἐρωτικός.
Adamo, ὑπερφιλέω, -ῶ, τινα, ἀγαπάω, -ῶ.
Adaperio, ἀνοίγω, παρανοίγω, προσανοίγω, ἐμφανίζω.
Adapertilis *et* Apertus, ἀνεωγμένος, εὐάνοικτος.
Adapto, ἁρμόζω τί τινι, ἐπαρτύω, διαπήγνυμι.
Adaquo, ποτίζω τινι, ὑδραίνω.
Adarca, *vel* Adarces, *concreta quædam salsilago*, ἀδάρκης.

[illegible]
[illegible], ui, [illegible]
Adaugeo, ἐπαυξάω, αὐξάνω.
Adbibo, ἐπιπίνω, *cum gen. vel ac.*
Adblandior, παρακινέω, -ῶ, ὑποσαίνω, ὑπαικάλλω.
Adcorporo, σωματοποιέω, ῶ.
Adcresco, ἐπιγίνομαι, ἐπιφύομαι.
Addecimo, ἀποδεκατόω, ῶ.
Addenso, πυκνόω, -ῶ.
Ad dextram, ad sinistram, ἐπὶ δεξιὰ, ἐπ' ἀριςερᾷ.
Addico, *id est*, vendo, ἀπεμπωλέω, -ῶ, καταλλαττομαί τι, ἀποκηρύττω.
Addico, *id est*, pronuntio, ἐπαγγέλλω, ἀποκηρύττω.
Addico, *id est*, condemno, καταδικάζω.
Addictio, *id est*, condemnatio, καταδίκη.
Addictus sum, ἀφιερόω, -ῶ τινι, δουλεύω, *cum dat.*
Addisco, *id est*, benè disco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιςήμαις.
Additamentum, ἐπίβλημα, προσθήκη, παρενθήκη.
Additio, πρόσθεσις, προσθήκη, πρόσθεμα.
Additus, a, um, πρόσθετος, προςεθειμένος.
Addo, ἐπιτίθημι *vel* προςίθημι τί τινι, ἐπιβάλλω τι, προσδίδωμι, συνάπτω τι πρός τι.
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addormisco, προσκοιμάομαι, ῶμαι.
Addubitantèr, διαπορητικῶς.
Addubitatio, ἀπόρησις, διαπόρησις, ὑποψία.
Addubitatus, ὕποπτος, ἀπορηθείς.
Addubito, ἀμφισβητέω, -ῶ, περί τινος, διαπορέω, -ῶ, ἐνδοιάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
Adducere in suspicionem, ἄγειν τινα εἰς ὑποψίαν.
Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐνάγω, ἐπάγω, παράγω, προσάγω, συνάγω, ὑπάγω τι εἴς τι.
Adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, *cum acc.* προσίεμαι, *cum inf.*
Adductio, ἀναγωγὴ, παραγωγὴ, προσαγωγὴ, συναγωγή.
Adductus, ἀναγόμενος, παραγόμενος, προσαγόμενος, συναγόμενος.
Adductus donis, πεισθεὶς ὑπὸ δωρεᾶς.
Adduplico, διπλόω, -ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, καταφάγω.
Ademptio, ἀφαίρεσις.
Ademptus, ἀφαιρεθείς.
Adeò, *id est*, usque eò, ὕτω, οὕτως, ὡς, εἰς τοσῦτον.
Adeò ut, τοσῦτον, ὥςε, *cum ind. vel inf.*
Adeo, *id est*, Accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ἔπειμι, ἐφοδεύω, προσπορεύομαί τινι, φοιτάω πρός σε.
Adeo, *id est*, adorior *seu* aggredior, ἐπιχειρέω, -ῶ, τινι, *vel* πρός τινα, ἅπτομαί τινος.
Adeo hæreditatem, εἰς τὰ κτήματα πορεύομαι, ἐμβατεύω εἰς τὴν κληρονομίαν, κληρονομέω, -ῶ, κληρονομίας.

Adeps, ςέαρ, πιμελὴ, ἐξόγγιον, ἄλειφαρ, -ατος, δημός.
Adeptio, ἐπιτυχία, ἐπίτευξις, ἀπόλαυσις.
Adeptus, ἐπιτυχών.
Adequito, *id est*, equitando propiùs accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, παριππεύω.
Adesdum, δεῦρο, δεῦτε, ἴθι δὴ, ἴθι νῦν.
Adespotus, *id est*, sine domino, ἀδέσποτος.
Adesurio, βυλιμιάζω, βουλιμιάω, -ῶ, βουλιμώττω.
Adeundum est, παριτητέον ἐςὶ, δίκαιον παριέναι.
Adfero, ἐπιφέρω, προσφέρω, παρέχω, κομίζω τι, παρασκευάζω, *cum acc.*
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgannio, προσκνύζομαι, *cum dat.*
Adhabito, παροικέω, -ῶ.
Adhæc, ἅμα δὲ, ϗ εἰς ταῦτα, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τῦτο, προσέτι.
Adhæreo, προσέχομαι, *vel* περιέχομαι, προσκολλάομαι, -ῶμαι, προσπλάττομαι, συνάπτομαι, προσισχόμαι *omnia cum dat.*
Adhæsio, προσκόλλησις.
Adhalo, προσπνέω, προσερύγω.
Adhamo, ἀγκιςεύω.
Adhibeo, ἀπονέμω, *vel* διανέμω τι, προσέχω, προσφέρω, παραλαμβάνω.
Adhibeo curam et diligentiam, ἔχω, *vel* ποιέω, -ῶ, ἐπιμέλειαν τινος.
Adhibeo in consilium, παρακαλέω, -ῶ, σε *vel* εἰς συμβυλὴν, παραλαμβάνω τὴν συμβυλὴν, συμβυλεύομαί τινι.
Adhibeo mentem, προσέχω τινι, *vel* προσέχω τὸν νῦν τινι.
Adhinnio, προσχρεμετίζω.
Adhorresco, ἐπιπλήττομαι, ἐπιφρίττω.
Adhortatio, διακελευσμὸς, ἐγκέλευσμα, ἐγκέλευσις, παραίνεσις, προτροπὴ, παράκλησις, παρακέλευσμα, παρακελευσμὸς, παρακέλευσις.
Adhortator, παρακλήτωρ, προτρέπων, παραινέτης, ἐρεθιςὴς, ἐργεπείκτης.
Adhortatorius, παρακελυςικός.
Adhortor, ἀντιβολέω, -ῶ, σε, προτρέπω τινα εἰς *vel* ἐπ' ἀρετὴν, παρακαλέω, -ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, παρακελεύομαί σοι τῦτο, ὀτρύνω.
Adhuc, μέχρι τῦτυ, μέχρι νῦν, προσέτι, ἔτι.
Adhuc hodie, ἔτι ϗ νῦν.
Adjaceo, παράκειμαι *vel* πρόσκειμαί τινι.
Adjectio, *et* Adjectus, ûs, ui, ἐπίθεσις, προσβολὴ, ἐπίβλημα.
Adjectitius, ἐπίθετος, παραβλητικός.
Adjectus, a, um, ἐπίθετος, πρόσθετος, ἐπεβεβλημένος, προσβεβλημένος.
Adigo, *id est*, adduco, προσάγω εἰσάγω, ἐπάγω.
Adigo, *id est*, cogo, ἀναγκάζω. βιάζομαί τινα, παρίςαμαι τινα εἴς τι
Adjicio, ἐπιβάλλω τι, προσεμβάλλω τινι, προςίθημι, παραζεύγνυμι.
Adjicio animum rei, *vel* ad rem περιέχομαί τινι, ἐπέχω τινι τὴν γνώμην vel τὸν νῦν

Adjicio oculos in aliquod, ἐπέχω ὀφθαλμὸς τινι.
Adimo, παρέλω, ἀφαιρέω, -ῶ τι vel ἐξαιρέω, -ῶ, τί τινος vel τινά τι, παραιρέω, -ῶ, τι et τινά τι vel τινός τι.
Adimpleo, ἐπιπληρόω, -ῶ, vel προσπληρόω, -ῶ τι, ἀναπλέω, -ῶ.
Adinvenio, εὑρίσκω, ἐφευρίσκω, παρευρίσκω, προσευρίσκω τινί τι.
Adinventio, παρεύρεσις, ἐξεύρεσις, ἐπιτέχνησις, ἐπιτήδευμα.
Adipalis, στεατινός.
Adipatus et Adiposus, στεατώδης et στητώδης, πιμελώδης.
Adipiscor, προσλαμβάνω, τυγχάνω τινος, ἐπιτυγχάνω, προσκτάομαι, -ῶμαι, ἀντιποιέομαι, -ῶμαι, cum gen.
Aditio et Aditus, εἴσοδος, πρόσοδος, δίοδος, ἐπίβασις, ἄφιξις.
Aditu difficilis, ἀπρόσιτος, δυσπρόσοδος.
Aditu facilis, εὔφοδος, εὐπρόσιτος, εὐπρόσοδος, πρόσπλαστος.
Adjudico, ἐπιδικάζω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινι.
Adjungo, ἐπιζεύγνυμι.
Adjumento esse alicui, εἶναι τινι βοηθὸν, συναγωνιστὴν, σύνεργον, ἐπίκουρον· ἐπιγωνίζεσθαί τινι.
Adjumentum, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjunctio, ἐπίζευξις, ἐπίθεσις, πρόσθεσις.
Adjunctor, ἐπιζευκτὴρ, ἐπιθέτης, προσθέτης.
Adjungo, παραζεύγνυμι, προστίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω τινί τι, κολλάομαι, -ῶμαι.
Adjuratio, ἐξορκισμός.
Adjurgium, ἔρις, νεῖκος.
Adjurgo, ὀρίζω, λοιδορέω, -ῶ, ἐπιμέμφομαι.
Adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐφορκίζω τινα, ὁρκόω, ῶ, ἐπορκόω, -ῶ, ἐπομόω, -ῶ, vel ἐπόμνυμι.
Adjuto, προσβοηθέω, -ῶ.
Adjutor et Adjutrix, βοηθὸς, ἀμύντωρ, ἐπίκουρος, συνεργὸς, ἀλεκτὴρ, ἀλεξήτηρ, βοηδρόμος.
Adjutorium, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία, ἀλεξητήριον.
Adjutus est, ὠφελήθη.
Adjuvamen, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Adjuvator et Adjuvatrix, βοηθὴς, ἀμύντωρ, συνεργὸς, ἀλκτήρ.
Adjuvo, βοηθέω, -ῶ, cum dat. ἀμύνω, ὀφέλλω, ἐπικουρέω, -ῶ, ἐπωφελέω, -ῶ, συνωφελέω, -ῶ, βοηδρομέω, -ῶ.
Adjuvo te, συνάπτομαί σοι τῷ πόνῳ, συναίρομαί σοι τὸν πόνον, ὠφελέω, -ῶ τινι, συνωφελέω, -ῶ τινι.
Adlaboro, ταλαιπωρέω, -ῶ.
Adlubesco, ἀρέσκομαι.
Admando, ἐπιτάττω.
Admetior, ἐπιμετρέω, -ῶ, προσμετρέω, -ῶ.
Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, ῥωννέω, -ῶ, χαρακίζω.
Adminiculum, χάραξ, χαράκιον, ἔρεισμα, στήριγμα, βοήθεια, βοήθημα, ἐπικουρία.
Administer, ὑπηρέτης, διάκονος.
Administra, ὑπηρέτις.
Administratio, διοίκησις, διακονία, ὑπηρεσία, ἐγχείρησις.
Administrator, διοικητὴς, ὑπηρέτης, ἐπίτροπος.
Administro, διοικέω, -ῶ, ὑπηρετέω, -ῶ, ἀμφιλέω, -ῶ, et κατευθύνω, cum dat. διατίθημι τὰ κοινὰ τῆς πόλεως, διὰ χειρὸς ἔχω τὴν πόλιν.
Administro malè, ἐκδιαιτάω, -ῶ τινος, παραδιοικέω, -ῶ τι.
Administro sacramenta, μυστήρια διαμερίζω.
Admirabilis, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστός.
Admirabilitèr, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπλαγῶς, ἀγαμένως.
Admirandus, θαυμάσιος, θαυμαστὸς, εὐδόκιμος, ἀγαστός.
Admiratio, θαῦμα, θαυμασμὸς, θάμβος, θέλγμα, θαυματοποιΐα.
Admirationi sum, θαυμάζομαι κατά τι, ἐκπλήττομαι.
Admirator, θαυμαστὴς, ἀγαστὴς, θελκτήρ.
Admiror, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας vel ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι, θήπω, καταθήπω, σεβάζω.
Admisceo, ἐπιμίγνυμί τινι, παραπλέκω.
Admissarium admitto, ὀχεύω.
Admissarius scil. equus, ὀχευτὴς, ὀχεῖος, ἀναβάτης, θόρος.
Admissio, εἰσδοχὴ, εἰσαγωγὴ, συγχώρησις.
Admissum scil. scelus, πλημμέλεια, πλημμέλημα, ἁμαρτία.
Admissura scil. equæ, ὀχεύμα, ὀχεία.
Admissus, προσδεχθείς.
Admistio, μίξις, ἐπίμιξις, πρόσμιξις.
Admistus, ἐπίμικτος, πρόσμικτος.
Admitto, ἄγομαι εἰς, προσδέχομαι, cum acc. ἐφίημι, παρίημι, προσίημι τινα εἴς τι, προσάγω, ἐγκρίνω, εἰσφέρω.
Admitto flagitium, δεινὸν vel αἰσχρόν τι ποιέω, -ῶ, vel ἐργάζομαι, πλημμελέω, -ῶ, τι.
Admodulor, προσᾴδω, ἀντιμελίζω.
Admodùm, ἀπαρτὶ, δεινῶς, ἱκανῶς, κομιδῇ, πάνυ.
Admolior, ἐπιχειρέω, -ῶ.
Admoneo, παρακαλέω, -ῶ τινα, ἐπί τι, παραινέω, -ῶ, cum dat. νουθετέω, -ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω.
Admonitio, νουθεσία, νουθέτησις, νουθέτημα, παραίνεσις, ἀνάμνησις, ὑπόμνησις.
Admonitor, παραινέτης, νουθέτης, ἐπιμνηματιστής.
Admonitorius, παραινετικὸς, νουθετικός.
Admonitus, παραινέμενος, παραινεθείς.
Admordeo, ἐπιδάκνω, καταδάκνω.
Admotio, et Admotus, ús, ui, πρόσαψις, πρόσθεσις.
Admotus, a, um, προσπελασθείς.
Admoveo, προσίθημί τι πρός τι, παραβάλλω vel προσβάλλω τί τινι, ἐφαρμόζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω.
Admoveo manum, προσάγω vel παραβάλλω vel προσβάλλω τινι τὴν χεῖρα.
Admugio, ἐπιμυκάομαι, -ῶμαι.
Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.
Admutilo, κολοβόω, -ῶ.
Adnascor, ἐπιφύομαι, παραφύομαι, προσφύομαι.
Adnatatio, πρόσνηξις.
Adnato et Adno, ἀπονήχομαι vel παρανήχομαι vel προσνήχομαί τινι.
Adnavigatio, εἴσπλοος, ἐπίπλοος.
Adnavigo, εἰσπλέω, προσπλέω, ἐπιπλέω.
Adnecto, ἐπιπλέκω.
Adnicto, ὀφθαλμιάω, -ῶ, ἐποφθαλμιάω, -ῶ, ἐποφθαλμέω, -ῶ, σκαρδαμύσσω, -ττω, ἐπισκαρδαμύσσω, -ττω, δενδίλλω.
Adnitor, πειράομαι, -ῶμαι.
Adnixus, πειρασθείς.
Adnominatio, παρονομασία, προσονομασία.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnubilo, ζοφόω et ἐπιζοφόω, -ῶ.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnutritus, ἐπιθρεπτός.
Adobruo, ἐπισυγκαλλύπτω, περιχωννύω.
Adoleo, θυμιάω, -ῶ, καίω, act. θειόω, -ῶ, κνισσάω, -ῶ, καθαγίζω.
Adolescens, μεῖραξ, νεανίας, ἀκμαῖος, ἔφηβος, νέος, ἀμφῆλιξ.
Adolescentia, νεότης, ἥβη, ἐφηβία, ἐφηβότης, ab Adolescentiâ, ἐκ μειρακίου.
Adolescentior et Adolescenturio, νεανιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακεύομαι, μειρακιόομαι, -ῶμαι.
Adolescentula, νεανὶς, μειρακύλλιον, μειρακίσκη, παιδισκάριον.
Adolescentulus, μειράκιον, μειρακίσκος, νεανίσκος.
Adolesco, ἀτάλλω, ἐννεάζω, μειρακεύομαι, μειρακιόομαι, ῶμαι, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι, κυράζω.
Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συνεπικρύπτω.
Adoptatio, υἱοθεσία, εἰσποίησις.
Adoptatitius, Adoptivus, et Adoptitius, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θετὸς, υἱόθετος, εἰσποίητος.
Adoptator, υἱοθετέων, -ῶν.
Adoptio, υἱοθεσία, θέσις, ποίησις, εἰσποίησις.
Adopto, υἱοθετέω, -ῶ, υἱοποιέω, -ῶ, υἱόω, -ῶ, εἰσποιέω, -ῶ, τεκνοποιέω, ῶ, παῖδα τίθημι, ποιέω, ῶ, vel εἰσποιέω, -ῶ παῖδα, εἰς θέσιν λαμβάνω.
Ador, ζέα, χόνδρος.
Adoratio, προσκύνησις, σέβας.
Adordior, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι, ἐπιχειρέω, -ῶ.
Adorior, iris, vel eris, ἐπιχειρέω τινι vel πρός τινα, ἐπέρχομαί τινι, εἰσβάλλω, ἐμβάλλω, ἀναβάλλω, ἐφίεμαι, κατάρχω, εἰσβιάζω.
Adornatio, διακονὶς, σκευασία.
Adorno, ἐπικοσμέω, -ῶ, ἐντύνω, ἐνσκευάζω, διασκευάζω, παρασκευάζω.
Adorno convivium, συγκροτέω -ῶ συμπόσιον.
Adoro, προσκυνέω, -ῶ τῷ Θεῷ et τὸν Θεὸν, προσεύχομαι.
Adorsus, ἐπιθέμενος, καταρξάμενος.

Adposco, προσαιτέω, -ῶ, ἐπαξιόω, -ῶ.

Adprecor, προσεύχομαι.

Adpugno, προσμάχομαι.

Adquo, *id est*, quoad, ἕως οὗ, μέχρις οὗ

Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.

Adrasus, ἐπίξεστος.

Adrepo, προσέρπω σοι, ἐφερπύζω ἐπί τινα.

Adruo, ἀνατρέπω.

Adscisco, προσαιρέομαι, -οῦμαι ἐμαυτῷ τι, ἀπάγομαί μοι δουλείαν, ἐπισπάομαι -ῶμαι κίνδυνον.

Adscribo, προσγράφω, ἐγγράφω.

Adscriptus in tribum, προσνεμηθεὶς τῇ φρατρίᾳ.

Adsignifico, προσημαίνω, σημαίνω.

Adsitus, παρέμφυτος.

Adspuo, καταπτύω.

Adstringo, στύφω.

Adsum, ἐγγίζομαί τινι *vel* πρός τινα, πάρειμι, παρατυγχάνω, πρόσκειμαι, παραγίνομαι.

Ad summam, ὅλως, ἐν κεφαλαίῳ, κεφαλαιωδῶς.

Ad summum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ ἔσχατον.

Adtexto, παραπλέκω.

Advectio, ἐπαγωγὴ, ἐποχὴ, κομιδὴ, εἰσκομιδή.

Advectitius, ἐπακτὸς, παρείσακτος.

Advectus, παρακομισθείς.

Adveho, ἐπάγω, ἐποχέω, -ῶ, εἰσκομίζω, -ομαι.

Advelo, ἐπικαλύπτω.

Advena, προσήλυτος, πάροικος, ξένος, ἐπηλύτης, ἔπηλυς.

Adveneror, σεβάζομαι, προσαιδέομαι, -οῦμαι.

Adveniens, ἐπίδημος, ἐπιδήμιος.

Advenio, προσέρχομαι, προσήκω, ἀφικνέομαι, -οῦμαι ἐπί τινα, ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μέτειμι, προσελεύθω.

Adventitius, ἐπείσακτος, ἐξωτικὸς, ἔπηλυς, συμβεβηκὼς, ἐπεισοδιώδης, ἐπεισόδιος.

Advento, προσέρχομαί τινι, ἔπειμι, παρίσταμαι, ἐπέρχομαι, ἀφικνέομαι, -οῦμαι πρός τινα.

Adventor, προσήλυτος, πλησιάζων.

Adventus, ἐπηλυσία, ἐπιφάνεια, παρουσία, ἄφιξις, ἐπιδημία, προσέλευσις.

Adverbero, ἐπιμαστίζω, προσαικίζω.

Adverbium, ἐπίῤῥημα.

Adversa, τὰ ἐναντία.

Adversa fortuna, ἀτυχία, δυστυχία, δυστύχημα.

Adversâ fortunâ uti, κακῶς πράττειν, δυστυχεῖν.

Adversa res, ἀτύχημα, δυσπραξία.

Adversans, ἐναντιούμενος.

Adversaria, ἐφημερίδες.

Adversarius, ἐναντίος, πολέμιος, ἀνταγωνιστὴς, ἀντιστάτης, ἀντιλέγων, ὑπεναντίος, ἐναντίβιος.

Adversator, ἀντιστάτης.

Adversitas, ἐναντίωσις, ἐναντίωμα, ἀντίπραξις.

ex Adverso, ἀντωπὸν, καταντίστην, πάλιν.

Adverso flumine navigare, ἀνὰ ποταμὸν πλέειν.

Adversor, ἐναντιοῦμαί σοι, ἀντίκειμαι.

Adversum, ἀτυχὲς, ἐναντίον.

Adversus *vel* Adversum, *præpositio*, κατὰ cum *gen.* πρὸς, ἀντικρύ.

Adversùm *vel* Adversùs, *adv.* ἀντικρὺ, ἐναντίον.

Adversus, ἀντικείμενος.

Advertere animum, ἐφιστάναι τὴν γνώμην, διανοεῖν, προσέχειν τὸν νοῦν, ἀποσκήπτειν, βάλλεσθαι εἰς νοῦν.

Adverto, *id est*, ad aliquem locum verto, παρατρέπω, ἐπιστρέφω.

Advesperascit, ἑσπερίζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐστὶν, κέκλικεν ἡ ἡμέρα.

Advigilo, ἀγρυπνέω, -ῶ τὰς νύκτας, ἐπιγρηγορέω, -ῶ, *et pro* incumbo, *seu* operam do, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, σπουδάζω καὶ ἀγωνίζομαι περί τινος.

Adulatio, κολακεία, θωπεία.

Adulator, κόλαξ, θὼψ, θωπευτικός.

Adulatorius, κολακευτικὸς, θωπευτικός.

Adulatrix, κολακὶς, κολακεύτρια.

Adulor, κολακεύω τινὶ *et* τινα, θωπεύω, κερκωπίζω.

Adulter, μοιχὸς, μάχλος, μάχλης, τένθης.

Adultera, μοιχαλὶς, μοιχὰς, μαχλὰς, μαχλίς.

Adulteratus, μοιχικὸς, κίβδηλος, κιβδηλευθείς.

Adulterina moneta, κίβδηλον νόμισμα, ἀδόκιμον *vel* παρακεκομμένον *vel* οὐκ ὀρθῶς κοπὲν *vel* κεκιβδηλευμένον νόμισμα, παράσημον ἀργύριον.

Adulterium, μοιχεία, μαχλοσύνη, κιβδήλευμα.

Adulterinus, κίβδηλος, μοιχικὸς, μοίχιος, νόθος.

Adultero *vel* Adulteror, μοιχεύω, -ομαι, μοιχάζω, καπηλεύω, κακοτεχνέω, -ῶ, διαφθείρω τινὸς γυναῖκα.

Adultero, *id est*, rem sinceram corrumpo, κιβδηλεύω.

Adultero monetam, παρακόπτω, παραχαράττω, παρασημαίνω.

Adultus, ἀνδρωθεὶς, τέλειος, ἀκμαῖος.

Adultus puer, ἀρτίπαις.

Adumbratim, σκιερῶς.

Adumbratio, σκίασμα, σκιαγραφία, ἐπισκιασμὸς, ἀποσκίασμα, ἀπεικόνισμα, ὑπογραφή.

Adumbratus, ἐπίσκιος.

Adumbro, εἰκάζω, σκιάζω, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.

Aduncitas, καμπυλότης.

Adunco, *id est*, aduncum reddo, ἐπικάμπτω.

Adunco naso, γρυπὸς, ἐπίγρυπος.

Aduncus, κάμπυλος, γαμψὸς, ἐπικαμπής.

Ad unguem, δι' ὄνυχος.

Aduno, ἑνόω, -ῶ.

Advocatio, συνηγορία, παράκλευσις.

Advocatus, συνήγορος, παράκλητος, πρόκλητος.

Advoco, προσκαλέω, -ῶ, *et* προσκαλέομαι -οῦμαι. cum *accus.* ἐπικαλέω -ῶ, *et* -έομαι -οῦμαι, μεταπέμπω.

Advolatio, *vel* Advolatus, πρόσπτησις, ἐπίπτησις.

Advolo, προσπέτομαι, ἐπιπτάω, -ῶ.

Advolvo, προσκυλίω.

Advolvor genibus, προσπίπτω πρὸς γόνατα, λιπαρέω -ῶ, ἱκετεύω, ἐμαυτὸν καταβάλλω πρός τινος γόνατα.

Advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.

Advorsor, *pro* adversor, ἐναντιόομαι -οῦμαι, σοι.

Ad votum, *id est*, ex sententiâ κατὰ γνώμην.

Adurgeo, ἐπισπέρχω.

Aduro, ἀποκαίω, προσκαίω, συγκαίω, προσφλέγω.

Adusque, μέχρι.

Adustio, ἀπόκαυσις, ἐπίκαυσις, ἐπίκαυμα.

Adustus, κεκαυμένος.

Ædepol, νὴ τῷ Θεῷ, νὴ τὸν Πολυδεύκη.

Ædes, -dis, *id est*, locus sacer ναὸς τέμενος, ἐκκλησία, ἱερὸν, σηκός.

Ædes -ium, *id est*, domus, οἶκος αὐλή.

Ædicula, *id est*, parva domus, οἰκίδιον, πινακοθήκη.

Ædificatio, οἰκοδομία, οἰκοδόμησις, οἰκοδόμημα.

Ædificator, οἰκοδόμος, κατασκευαστὴς, ἀρχιτέκτων.

Ædificium, οἰκοδομὴ, οἴκημα, δομὴ, δῶμα, ἐφίδρυμα κατασκεύασμα, κτίσμα.

Ædifico, οἰκοδομέω -ῶ, δέμω, δομέω, -ῶ.

Ædilis, ἀγορανόμος, ἀστυνόμος.

Ædilitas, ἀγορανομία, ἀστυνομία.

Ædilitate fungor, ἀγορανομέω -ῶ, ἀστυνομέω, -ῶ.

Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἀστυνομικός.

Æditimor, νεωκορέω -ῶ.

Æditimus, *et* Ædituus, νεωκόρος, ζάκορος, ἱερόδουλος, ἱεροκόμος, ναοφύλαξ, Att. νεωφύλαξ.

Æditus, *corruptè pro* editus, *id est*, altus, ὑψηλός.

Æger, νοσῶν, νοσερὸς *et* νοσηρὸς, λυπηρὸς, νόσιμος, νοσαχθής.

Æger animo, δύσθυμος.

Ægilops, *oculi vitium, et herbæ seu arboris species*, αἰγίλωψ.

Ægronomus, *id est*, caprarius, αἰπόλος

Ægrè, χαλεπῶς, δυσχερῶς, μογις, *in compositis* δύς.

Ægrè fero, δεινοπαθέω, -ῶ τι, ἀγανακτέω -ῶ, *cum dat.* δυσχεραίνω, διαγανακτέω, -ῶ, δεινὰ ποιέομαι -οῦμαι, δυσφόρως ἐνέγκω, χαλεπῶς φέρω.

Ægresco, ἀσθενέω -ῶ.

Ægrimonia, λύπη, ἀνία.

Ægritudo *animi*, λύπη, νόσημα πάθος.

Ægrotatio *corporis*, ἀῤῥωστία, ἀῤῥώστημα, νόσημα, πάθος.

Ægroto, νοσέω -ῶ τοὺς νεφρούς, *renibus:* ἀσθενέω -ῶ, ἀῤῥωστέω -ῶ, πονηρῶς ἔχω.

Ægrotus, ἄῤῥωστος, νόσιμος, ἐμπαθής.

Ælurus, *id est*, felis, αἴλουρος.

Æmulatio, ζηλοτυπία, ζῆλος, μίμησις.
Æmulatione dignus, ἐπήριτος pro ἐπήριςος.
Æmulor, ζηλόω -ῶ τι, φθονέω -ῶ, κοτέω -ῶ, φιλονικέω -ῶ πρός τινι, διαζηλοτυπόω -ῶ.
Æmulor, *id est*, invideo, φθονέω -ῶ τινος *vel* ἐπί τινι.
Æmulus, ἀντίζηλος, φθονερὸς, ζηλότυπος, ἀντίμιμος, φιλόνεικος, ζηλωτὴς, ἀντίτεχνος, ἐφάμιλλος.
Æneus, χάλκεος -ȣς, χάλκειος.
Ænigma, αἴνιγμα.
Aënum, *pro* Ahenum, χαλκεῖον.
Æquabilis *et* Æqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ἄρτιος, ἡλικιώτης, ἐναλίγκιος, ὅμοιος.
Æquabilitas *et* Æqualitas, ἰσομοιρία, ἰσονομία, ἰσότης, ὁμαλότης.
Æquævus, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης, ὁμῆλιξ.
Æqualitèr, ὁμαλῶς, ἴσως, κατ' ἴσον.
Æquamentum, ςάθμησις.
Æquator, ἰσημερινός.
Æquè, ἐξ ἴσȣ, ἀγχομάλως, ἐν ἴσῳ, δικαίως.
Æquanimitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη.
Æquanimitèr, εὐγνώμως, εὐγνωμόνως.
Æquanimis, εὐγνώμων, ἐπιεικής.
Æqui bonique facio, εὐλογιςέω -ῶ πρός τι, εὐγνωμονέω -ῶ τινι.
Æquidies, ἰσημερινόν.
Æquilatatio, ἰσοπλατές.
Æquilibris, ἰσόῤῥοπος, ἰσόμοιρος.
Æquilibrium, ἰσοῤῥοπία, ἰσοςάσιον, ἰσάζοντα ζῦγα, ἰσομοιρία.
Æquimanus, ἀμφιδέξιος.
Æquinoctialis, ἰσημερινός.
Æquinoctium, ἰσημερία.
Æquiparabilis, ἰσαςὸς, παράλληλος. ἀνάλογος.
Æquiparatio, ἴσωσις, ἀναλογία.
Æquiparo, ἰσόω -ῶ, ἰσάζω, παρισόω -ῶ, ἐξισόω -ῶ.
Æquipolleo, ἰσοδυναμέω -ῶ, ἰσοῤῥοπέω -ῶ.
Æquipondium, ἀντισήκωσις, σήκωμα.
Æquitas, ἐπιείκεια, εὐγνωμοσύνη, ὁμαλότης, ἰσοτιμία, εὐνομία.
Æquitèr, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, εὐγνωμόνως.
Æquivalens, ἀντίςροφος, ἴσος, ἰσοκρατής.
Æquivaleo, ἰσόω -ῶ, ἰσοδυναμέω -ῶ.
Æquo animo ferre, ἀνεξικάκως *vel* μὴ ἀνεκτῶς *vel* ἀλύπως *vel* ἀνεπαχθῶς *vel* εὐσχημόνως τι φέρειν.
Æquo -as -are, ὁμοιόω -ῶ, ἰσόω -ῶ, ἀναλογέω -ῶ, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω.
Æquor, πέλαγος, ἅλς.
Æquoreus, ἐνάλιος, πελάγειος *et* πελάγιος, πελαγικός.
Æquum, ἐπιείκεια, ἐπιεικὲς, ἀρεςόν.
Æquum est, ἐπιεικές ἐςι, προσῆκόν ἐςι, εἰκός ἐςι.
Æquus, ἐπιεικὴς, ὁμαλὸς, ἴσος, κατεικὴς, δίκαιος.

Aër, ἀὴρ, αὔρα, αἴθρα.
Æramentum, χάλκωμα, χρηματοφυλάκιον.
Æraria fabrica, χαλκευτική.
Ærarii Præfecti et Tribuni, ἀποδέκται, ταμιȢχοι.
Ærarium, ταμεῖον, χαλκεών.
Ærarium militare, ςρατιωτικὸν, χρηματοφυλάκιον.
Ærarius *sive* ferrarius faber, χαλκεὺς, χαλκυργὸς, χαλκοσπάςης, χαλκόκροτος, χαλκοτύπος.
Ærarius, *id est*, qui ad Æs pertinet, χάλκεος, ȣς.
Ærarius, *id est*, qui Æs cogit, φορονόμος, ὑποτελής.
Ærarius homo, *id est*, debitor, ὑπόχρεως, χρεώςης.
Æratus, *id est*, ære tectus, κεχαλκευμένος, κατάχαλκος.
Ære alieno obstrictum esse, ὀφείλειν τινὶ τὸ χρέος.
Æreum vas, ὅλκεον, ὁλκαῖον, χαλκὸν, ἀγγεῖον, χάλκωμα.
Æreus, ἔγχαλκος, πάγχαλκος, χάλκεος, ȣς, χαλκοςόμος.
Ærificium, χάλκωμα.
Aëripes, *id est*, ferratus, χαλκόπȣς.
Aëris bonitas, εὐδία.
Aërius, ἀέριος, ἠέριος, ἠλίβατος.
Æro -as, χαλκόω -ῶ.
Ærosus, χαλκώδης.
Æruginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Ærugo, ἰὸς χαλκȣ, ἐρυσίβη.
Ærumna, ταλαιπωρία, κακοπάθεια, ὀϊζὺς, τὰ δεινὰ, ἀθλιότης.
Ærumnosus, ἄθλιος, ταλαίπωρος, ἀτυχὴς, ὀϊζυρὸς, τάλας -αντος, πολύπονος, ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ, δυςυχὴς, ὁ δυςυχῶν, κακοπαθῶν.
Æs, χαλκὸς, ὁ, pro *pecunia*, χρήματα.
Æs alienum, *id est*, debitum, χρέος, ὀφείλημα.
Æs caldarium, χαλκὸς, χυτός.
Æs alienum dissolvere, χρεολυτεῖν, τὰ χρέα διαλῦσαι.
Æs nostrum, *id est*, nobis debitum, τὸ χρεωςέμενον.
Æs militare, χρήματα ςρατιωτικά.
Æsculeus, βαλανώδης.
Æsculus, *arboris species*, βάλανος.
Æstas, θέρος, θέρεια, εἶαρ.
Æstifer, αἰθοφόρος.
Æstimabilis, τιμητός.
Æstimandum est, δοκιμαςέον.
Æstimatio, ἀξία, διατίμησις, τίμημα.
Æstimator, δοκιμαςὴς, ἀποτιμητὴς, κριτὴς, λογιςὴς, τιμῶν, τιμητής.
Æstimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω -ῶ, ἀποτιμάω -ῶ, εἰςιμάω -ῶ, δοκιμάζω, ἀκριβολογέομαι -ȣμαι, μετρέω, -ῶ.
Æstiva, τὰ θερινά.
Æstivo, ἐνθερίζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
Æstivus, θερινός.
Æstu affligo, *id est*, exuro, καυματίζω.
Æstuarium, ἐκροὴ, ῥύαξ.
Æstuat mare, ἅλς πλημμ ρεῖ.
Æstuatio, καύσων.

Æstuo, καυσόομαι, -ȣμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Æstuo desiderio, ἀφύζω.
Æstuosus, καυματώδης, καυσώδης, πνιγώδης.
Æstus, *calor nimius*, καύσων, ἔγκαυσις, αἶθος, θάλπος.
Æstus maris, κλύδων, σάλος, βρασμὸς, πλημμύρα.
Ætas, βίος, γενεὰ, ἡλικία, χρόνος.
Ætate proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ.
Ætate progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνειν.
Ætate venerandus, διὰ ἡλικίας σεβάσμιος, *vel* αἰδέσιμος.
Ætatis ejusdem, ὁμῆλιξ, ἰσόχρονος, ἡλικιώτης.
Ætatis vigor, ἀκμή.
Ætatula, νηπιεία.
Æternitas, ἀϊδιότης, αἰὼν, ἀθανασία.
Æternitati mando *vel* Æterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
Æternùm *et* Æternò, ἀιδίως, αἰωνίως, εἰς αἰῶνα, ἀθανάτως.
Æternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ἀθάνατος.
Æther, αἰθήρ.
Ætherius, αἰθέριος.
Ævitas, ἡλικία, τὸ πρεσβύ.
Ævum, αἰών.
Affabilem esse, ἔχειν *vel* διατιθέναι ἡδέως πρός τινα.
Affabilis, εὐπροσώγορος, ὁμιλητικός.
Affabilitas, εὐπροσηγορία, φιλοφροσύνη.
Affabrè, *id est*, artificiosè, scitè, ἐντέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς.
Affabrefacio, περιποιέω -ῶ, *et* -έομαι -ȣμαι.
Affabrefactum, περιπεποιημένον.
Affaniæ, ὑθλήματα.
Affatim, *id est*, abundè, δαψιλῶς, ἄδην *et* ἄδδην, κατακόρως, ἅλις, *et cum gen. et absolutè.*
Affatio, ἐπίλογος, πρόφασις.
Affectatè, *id est*, curiosè, κατεσπȣδασμένως, περιέργως.
Affectatio, *id est*, nimia diligentia, περιέργεια, ἐπιτήδευσις, ζήλωσις.
Affectator, περίεργος.
Affectatus sermo, λογομανία, λογοδαιδαλία, φρυαγματώδης λόγος.
Affectio *et* Affectus, διάθεσις, πάθος, πάθημα, ὁρμὴ, φρόνημα.
Affecto, *id est*, appeto, nimis exquiro, ἐπιβάλλομαί τι, μνηςεύομαι τὰς φιλίας, σπȣδάζω, *cum acc.* ζηλόω περιεργάζομαι, ἀντιποιέομαι, -ȣμαι τινος· ἐπιβȣλεύω τῇ τυραννίδι, affecto tyrannidem.
Affectus, *id est*, ægrotus, ἐμπαθὴς, κακοπαθέων -ῶν, τρυχόμενος, κατειργασμένος.
Affectus ità sum, ὅτως ἔχω γνωμὴν, τοιȢτός εἰμι, ὅτως ἔχω περὶ τȢτο, ὅτως ἑάλωκα τȢ πάθȣς.
Affectus benevolus, ἀγαθοσύνη.
Affectus vitiosus, πάθημα.
Affectus, -ûs, *vide* Affectio.
Affero, προσφέρω σοί τι, ἐπιφέρω, κομίω -ῶ, παρέχω -ομαι, παρακομίζω, ἀπαγινέω -ῶ.

Afficio, διατίθημι, καθίςημι.
Afficio aliquem beneficiis, εὖ ποιέω -ῶ τινα, ποιέω -ῶ τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, ἐργάζομαι μεγάλα ἀγαθὰ τὴν πόλιν, δράω τὴν πόλιν ἀγαθόν τι, πράττω τὴν πόλιν τηλικαῦτα ἀγαθά.
Afficior, *id est*, istius animi sum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθημαι, πάσχω.
Affictitius, ἐπίπλαςος.
Affigo, προσάπτω τί τινι, προσηλόω, -ῶ, προσερείδω, συμπλέκω, διακεντέω, -ῶ, προσπασσαλεύω *et* προσπατταλεύω.
Affingo, προσπλάττω, προσεπιπλάττω, προσποιέομαι -ῦμαι.
Affinis, *id est*, cognatus, προσήκων, συγγενὴς, φράτωρ, ὁμόγαμβρος, σύγγαμβρος, κηδεμών.
Affinis, *id est*, conterminus, ὅμορος, πρόσορος.
Affinis culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων *vel* ὑπέχων.
Affinitatem contraho, συνάπτω τινὶ κῆδος, ἐπιγαμβρεύω, συνάγω ἀνθρώπυς εἰς κηδείαν, *verbatim*, concilio affinitatem inter homines.
Affinitas, συγγενεία, ἀγχιςεία, κήδεια, κήδευμα, ὁμογαμβρία, συγγαμβρία.
Affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρεύω.
Affirmatè, καταφατικῶς.
Affirmatio, κατάφασις, ἐπέρεισις, παράςασις.
Affirmo, ἐπερείδω, *act.* βεβαιόω -ῶ τινί τι, διαβεβαιόομαι -ῦμαι, κατάφημί τι, διϊσχυρίζω, συμβιβάζω, διορίζομαι.
Affixus, προσπεφυκῶς, *et* προπεφυκῶς, προσαπτόμενος, προσηλέμενος, συμπληκὴς, σύμπλοκος.
Affixus cruci, ςαυρωθεὶς, ςαυρῷ σύμπλοκος.
Afflatus, -a, -um, ἐπίπνοος *et* ἐπίπνυς, ἐπιπνευσθείς.
Afflatus numine, ἐνθεαςικὸς, ἔνθεος.
Afflatus numinis, θειασμός.
Afflatus -ûs -ui, ἐπίπνοια, πρόσπνευμα.
Affleo, δακρύω, παραδακρύω.
Afflictatio, Afflictio, *et* **Afflictus -ûs -ui**, κάκωσις, θλίψις, ταλαιπωρία *et* ταλαιπώρημα, πάθος, πάθημα, ἀνάγκη, κακότης, Poët.
Afflictiones, τὰ κακά.
Afflicto, προσθλίβω, ταλαιπωρέω -ῶ, *transitivè*, κακόω -ῶ.
Afflictor, θλίβομαι, κακοπαθέω -ῶ, ταλαιπωρέω -ῶ, κακόυμαι -ῦμαι.
Afflictor, *id est*, qui affligit, ὑβριςὴς, κακοποιὸς, ταλαιπωρέων -ῶν.
Afflictus, ταλαίπωρος, κακωθεὶς, καταβεβλημένος, προσαραχθείς.
Affligo, θλίβω, ἀποθλίβω, προσθλίβω, ταλαιπωρέω, -ῶ, *cum acc.* κακόω -ῶ, κακῶς ποιέω -ῶ τινα, ἐπιτρίβω, προσαράσσω, προσπιέζω.
Affligor. θλίβομαι, κακοπαθέω -ῶ, ταλαιπορέομαι -ῦμαι, κακόυμαι -ῦμαι.
Afflo, ἐπιπνέω, προσπνέω, ἐμφυσάω -ῶ.
Affluens, περιυσιάζων, περιυσιαςικός.
Affluenter, ῥύδην *et* ῥύβδην, ἀφειδῶς.
Affluentia, ἐπίῤῥοια, εὐπορία, ἐπίῤῥυσις, πλεόνασμα.
Affluere divitiis, περιυσίαν χρημάτων ἔχειν, περιυσιάζειν, *neut. absolut.* πλῦτόν τινα πλυτεῖν, ἀγαθὰ πάντα ἔχειν.
Affluo, *id est*, Abundo, ἐπιῤῥέω, περιυσιάζω, περιβλύζω, πλεονάζω, βρύω, ἐπιπολάζω.
Affodio, προσορύττω.
Affor, *id est*, Alloquor, προσφθέγγομαι, προσφωνέω -ῶ τινι, *act.* προσκαλέω -ῶ.
Affore, παρέσεσθαι.
Affformido, περιφοβέομαι -ῦμαι.
Affrango, ἐπιῤῥήγνυμι.
Affremo, προσφρυάττω, ἐπιβρέμω.
Affrico, Affrio, ἐπιτρίβω, προστρίβω, ἐπιθραύω, προσψήχω.
Affrictum, *id est*, quod quis affricat, ἐπίτριμμα.
Affrictio, *et* **Affrictus -ûs, -ui**, ἐπίτριψις, πρόςριψις.
Affulgens, ἐπίλαμπος, ἐλλαμπρυνόμενος.
Affulgentia, ἐπίλαμψις.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἐλλαμπρύνομαι, προςίλβω.
nulla spes Affulget, ἐκ ἐλπίς ἐςι, *vel* μηδεμίαν ὀκ ἐλπίδα ἔχω.
Affundo, προσχέω, ἐπιχέω, ἐπιχύω -ύνω, προσχύω -ύνω.
Affusio, πρόσχυσις, ἐπίχυσις.
Affusus, προσχυθεὶς, ἐπιχυθείς.
A foris, ἔξωθεν.
Africus ventus, λίβος, λὶψ, λίβυς.
Agamus, *id est*, innuptus, ἄγαμος.
Agaricum, ἀγαρικόν.
Agaso, ὀνηλάτης, ἀςραβηλάτης, ἱπποφορβός.
Age, ἄγε, ἀλλά γε, δεῦρο, φέρε, φέρε δὴ, φέρε γάρ.
Agedum, ἄγε δὴ, εἰδ' ἄγε, ἔχε δὴ, φέρε τοίνυν.
Agelastus, *id est*, qui sine risu est, ἀγέλαςος.
Agellus, χωρίον, γήδιον, χωρίδιον, ἀγρίδιον.
Ager, ἀγρὸς, χῶρος.
Agere festum diem, ἄγειν ἑορτὴν, ἄγειν ἀπραξίαν.
Agere radices, ῥιζοβολεῖν, ῥιζόεσθαι, -ῦσθαι.
Agesis, ἄγε δὴ, ἄγε δῆτα.
Aggemo, ἐπιςενάζω.
Agger, τάφρος, χῶμα, χαράκωμα, χῦς, πρόχωμα.
Aggero -as, σωρεύω, χόω, περισάττω.
Aggero -is -ere, ἐπιφορέω -ῶ, προσφέρω, προσπαραβάλλομαι.
Agglomero, συναγείρω, πηνίζω, ἐκπηνίζω, συνάγω.
Agglutino, προσκολλάω -ῶ, προσάπτω.
Aggravo, ἐπιβαρύνω, *et* ἐμβρίθω, ἐνσκήπτω.
Aggredior, ἐπιχειρέω *et* ἐγχειρέω -ῶ τινι, εἰσβάλλω εἴς τι, ἐπέρχομαί σε, ἀντιβολέω -ῶ, ἐφορμάω, παρίχω, ἔπειμι.
Aggredior unà, συγκαταβαίνω, συνέξειμι, συνεπιτίθεμαι.
Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀγελάζω, ἐπισυνάγω.
Aggressio, ἐπιβολὴ, ἐπιχείρησις, ἐφόρμησις, ἐπέλευσις.
Aggressus, εἰσβολὴ, ἐμβολή.
Agilis, ἔλαφρος, εὐάγητος, εὐκίνητος, εὐςροφὴς, εὔσκαρθμος.
Agilitas, ἐλαφρότης, εὐκινησία.
Agilitèr, εὐκινήτως.
Agitabilis, εὐκινὴς, δονητός.
Agitare consilia inter se, κοινολογεῖσθαι ἀλλήλων περί τινος.
Agitatio, ἄσκησις, δόνησις, δόνημα, εὐκινησία, ἐντελέχεια.
Agitator, ἐλατὴρ, ἀγοεὺς, κινητὴς, ἀγωγεύς.
Agite, Agitedum, ἄγετε, φέρετε.
Agito, ἐλαύνω, δινέω -ῶ, κινέω -ῶ, ἀνακινέω -ῶ, πράττω, διασείω, σαλεύω.
Agmen, ἄγημα, λόχος, τάγμα, πλῆθος.
Agmen duco, λοχαγέω -ῶ, λοχηγητέω -ῶ.
Agminis præfectus, λοχαγός.
Agna, ἀμνή.
Agnascor, παραφύομαι.
Agnatio, πρόσφυσις, ἀγχιςεία.
Agnati, συγγενεῖς, πατρῷοι, οἱ πρὸς ἀνδρῶν, οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐγγύτατοι πρὸς ἀνδρῶν, οἱ ἐκ τῶν ἄρρενων οἰκεῖοι.
Agnatus, συγγενὴς, πατρῷος, ἀγχιςεὺς, ἀνεψιὸς, ὁ πρὸς ἀνδρός.
Agnellus, ἀμνίον, ἀμνίσκος.
Agnicula, ἀμνίς.
Agni nuper nati, ἄρνες.
Agninus, ἀμνεῖος, ἀγνεῖος.
Agnitio, ἐπίγνωσις.
Agnitus, γνωςός.
Agnomen, ἐπωνυμία.
Agnosco, ἀναγινώσκω τινα, ἐπιγινώσκω, γνωρίζω.
Agnus, ἄρνος, ἀρνίον, ἄρην, ἀμνός.
Ago, ἄγω, ἐργάζομαι, ἐνεργέω -ῶ, πράττω, τελέω -ῶ, πράττω τι, διαπράττομαι.
Ago, *id est*, effingo, ὑποκρίνω.
Ago annum, ἄγω ἔτος.
Ago gratias, χάριν ὁμολογέω -ῶ, χάριν οἶδα.
Agon, ἀγών.
Agonia, ἀγωνία.
Agonizo, ἀγωνίζομαι.
Agonotheta, ἀγωνοθέτης.
Agrestis, ἀγρεῖος, ἄγριος, ἄγροικος, ἄπολις, χωρίτης.
Agricola, ἀγριότης, γεωργὸς, γεωμόρος, ἀγρώτης, γηΐτης *et* γήτης, ἐργασίων.
Agricolatio, Agricultura, γεωργία, γεωπονία, γεώργημα.
Agrimensor, γεωμέτρης.
Agripartitio, γεωδαισία, γεωμορία.
Ah, Aha, αἶ, αἶ
Ah me miserum! αἶ τάλαν.
Aheneus, Ahenus, χάλκεος -ῦς.
Ahenum, χαλκεῖον, λέβης, κρεῖον.
Aheu, ἰῦ.
Aio, φημί.

Ala, πτερὸν, πτέρυξ, θύσανον.

Ala, *locus subter brachium*, μασχάλη.

Ala, *equitum turma*, τὰ πτερὰ, ἡ ἰλάς.

Alabastrum, ἀλάβαστρον.

Alacer *et* Alacris, εὔθυμος, φιλόπονος, πρόθυμος, φαιδρὸς, ἀκραιφνὴς, ἀνεπαχθεὶς.

Alacritas, φαιδρότης, προθυμία, εὐθυμία, εὐφροσύνη, δραστήριον.

Alacritèr, προθύμως, εὐθύμως, ἑτοίμως, φαιδρῶς.

Alapa, κόλαφος, κόνδυλος, *Att.*

Alapam impingere, ῥαπίζειν τινα, κολαφίζειν, κονδύλυς ἐντρίψαι.

Alapis cædi, κονδύλυς λαβεῖν.

Alas addere, *id est*, animum addere alicui, ἀναπτερῦν, πτηρῶσαι.

Alatus, πτερωτὸς, πτερωτής.

Alauda, κόρυς -υθος, ἡ.

Albarium, κονίαμα.

Albatus, λελευκωμένος.

Albedo, λευκότης, τὸ λυκόν.

Albeo, *id est*, albus sum, λυκός εἰμι, λευκαίνομαι.

Albicans, ὑπόλευκος.

Albico, ὑπόλευκός εἰμι, λευκανθίζω.

Albidus, ὑπόλευκος.

Albo, λευκόω -ῶ, λευκαίνω.

Albor -oris, λευκότης, τὸ λευκόν.

Albucum, ἀσφόδελος, ἀνθερικός.

Albugo, λεύκωμα, τὸ λευκὸν, λογὰς, σφενδόνη, ἄλφος.

Albugo *in oculo*, λευκὸν τῦ ὀφθαλμῦ, ἄλφος.

Album, *subst.* γραμματεῖον.

Albumen *in ovo*, λεύκωμα τῦ ὠῦ. τὸ λευκὸν τῦ ὠῦ.

Albus, λευκὸς, ἀργὸς, φαλὸς, φαληρὸς, ἄλφος.

Alcedo, ἀλκύων.

Alea, πεττεία, κῦβος.

Aleâ rem perdo, κατακυβεύω.

Aleator, κυβευτής.

Alec, μαινίς.

Ales, οἰωνὸς, ὄρνις, πτερωτὸς, πτερόεις.

Ales, *id est*, velox, ταχὺς, ὠκύς.

Alesco, φύομαι, ἐκτρέφομαι.

Alga, φῦκος θαλάσσειον, βρύον.

Algeo, ψύχομαι, ῥιγόω -ῶ, φρίττω.

Algidus, κρυόεις, κρυερός.

Algificus, ψυχοποιός.

Algor, ἄλγος, ῥίγος, φρίξ.

Algosus, φυκώδης.

Aliàs, τότε μὲν, τότε δὲ, ἄλλοτε, ἄλλῃ, ἐνίοτε.

Alibi, ἀλλαχῦ πυ, ἄλλοθι, ἑτέρωθε.

Alica, ἄλιξ -ικος, ὁ χόνδρος.

Alicubi, ἐνιαχῦ, ἐνίπυ, ποθί.

Alicunde, πόθεν, ἀμόθεν.

Alienatio, ἀλλοτρίωσις.

Alienatus, ἀλλοτριωμένος, ἀλλοτρίως ἔχων πρὸς ἐκεῖνον.

Alienigena, ἀλλοδαπὸς, ἀλλόφυλος.

Alieno, ἀλλοτριόω -ῶ.

Alieno animo esse erga aliquem, ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα.

Alienum, ἀλλόκοτον, ξένον.

Alienus, ἀλλότριος, ἀδιαίτητος, ξένος.

Aliger, πτερωτὸς, πτερωτὴς, πτεροφόρος.

Alimentarius, σιτικός.

Alimentum, Alimonia, τροφὴ, βόσκημα, βρῶμα.

Aliò, ἀλλαχόσε, ἄλλῃ.

Alioqui, ἄλλως.

Aliorsum, ἄλλοσε, ἑτέρωσε.

Alipes, πτερόπυς.

Aliquà, πῇ.

Aliquandiu, ἐπὶ χρόνον.

Aliquando, ἄρτι, πότε, ἐνίοτε, ἦμος.

Aliquantillum, ὀλίγον, ἐπιποσόν.

Aliquantisper, δι' ὀλίγυ χρόνυ.

Aliquantum, ἐπὶ πόσον.

Aliquantus, ποσός τις.

Aliquatenus, μέχρι τινὸς, μέχρι τῦ.

Aliquid, τί.

Aliquis, τὶς, ἔνιος, δεῖνα, ἀμός.

Aliquo, ποῖ.

Aliquo modo, ἀμηγέπως, πῶς.

Aliquorsum, εἴς τινα τόπον.

Aliquot, τινὲς, ἔνιοι.

Aliquoties, ἐνίοτε, ἐνιάκις, ἔςιν δ᾽ ὅτε.

Aliquotfariam, ἐνίοτε.

Aliter, ἄλλῃ πῇ, ἄλλως, κατ' ἄλλον τρόπον, τηνάλλως.

Aliubi, ἄλλῃ πῇ, ἀλλαχόθι.

Aliud nihil, nisi quod, μηδὲν ἄλλο πλήν.

Aliundè, ἀλλαχόθεν, ἄλλῃ.

Alius -a -ud, ἕτερος, ἄλλος ἀλλοῖος.

Alius quispiam, τὶς ἄλλος.

Allabor, προσρέω -ῶ.

Allaboro, ἐπιπονέω -ῶ.

Allævo, λειαίνω.

Allambo, ἐπιλείχω.

Allatro, προσυλακτέω -ῶ.

Allaudo, ἐπίαινέω -ῶ.

Allecto *et* Allicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.

Allectus, προσηρημένος, προσκατειλεγμένος, ἐπαγόμενος, ἐφελκόμενος.

Allegatio, παραγγελία.

Allego -as, παραπέμπω τινὰ, ἐγκρίνω, προφέρω, ἐπάγω.

Allego -is, ἐπιλέγομαι, προσκαταλέγω.

Allevamentum *et* Allevatio, ἀνακέφισις, ἐπικέφισμα.

Allevo, ἐλαφρύνω, ἐπικυφίζω, ἐπαίρω.

Alliatus, ἐσκοροδισμένος.

Allicio, ἐφελκύω, ἐπάγομαί τινί τι.

Allido, προσκρέω, προσκόπτω, καταφέρω.

Alligatio *et* Alligatura, πρόσθεσις, ἐπίδεσμος, ἐπίδεσις, περίαμμα.

Alligo, ἀπαρτάω, περιάπτω, προσδέω, ἐξαρτάω -ῶ.

Allii caput, γελγὶς γιος *vel* -ῖδος.

Allino, ἐπιχρίω, καταχρίω.

Allisio, προσάραξις.

Allium, ἀγλίδιον, σκόροδον, ὁλκόν.

Alloquium, πρόσφθεγμα, παράφασις, προσαγόρευσις, προσφώνημα.

Alloquor, προσαγορεύω τινὰ, προσφωνέω -ῶ τινα, λαλέω -ῶ τινι, ἐπαυδάω -ῶ, προσλαλέω -ῶ, προσαγορεύω.

Allubesco, ἐπαρέσκω.

Alluceo, ὑπερλάμπω, προφαίνω.

Allucinatio, ἀμβλυωπία, παράβλεψις.

Allucinor, παραβλέπω.

Alludere ad aliquid, αἰνίττεσθαι εἴς τι.

Alludo, προσπαίζω τινι, χαριεντίζομαι.

Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.

Alluvies, πρόσκλυσις.

Almus, τρόφιμος, εὐτραφὴς, ζείδωρος.

Alnus, κλήθρη *et* κλῆθρα, αἴγειρος.

Alo, τρέφω, πιαίνω, χιλεύω.

Aloë, ἀλοή.

A longè, πόῤῥωθεν.

Altare, βῆμα, θυσιαςήριον, βωμός.

Altè, βαθέως, ὑψῦ, ὑψηλῶς.

Altiosus, Altus, κρυόεις, κρυερός.

Alter, ἕτερος.

Alter, *cum bis repetitur*, ὁ μὲν, ὁ δέ.

Alter alterum calumniatur, ἀλλήλυς διαβάλλυσι.

Alteratio, ἑτεροίωσις.

Altercatio, φιλονεικία, ἀμφισβήτησις, νεῖκος, ἀντιλογία.

Altercor, διαδικάζομαι ὑπέρ τινος, ἐρίζω τινί τι, ἀμφισβητέω -ῶ.

Alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, ἐναλλάξ.

Alterno, ἀμείβω *et* -ομαι, ἐξαλλάττω, ἐπαμφοτερίζω.

Altero, ἑτερόω -ῶ, ἀλλοιόω -ῶ.

Alteruter, ἑκάτερος, ὁποτεροσῦν.

Alterutrinque, ἐπαμφότερα.

Altilis, σιτιςὸς, τρόφιμος.

Altisonus, ὑψήχης.

Altissimus, ὑψιςὸς, πανυπέρτατος.

Altitudo, ὕψος, ὕψωμα, ὑψηλότης.

Altitudo animi, μεγαλοψυχία.

Altius rem repeto, ἀνάγω τὸν λόγον.

Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης.

in Alto, ὑψόθι, ὑψῦ, ἄνωθι.

Altor, τροφεὺς, τιθηνὸς, τρόφιμος.

Altrinsecus, ἑτέροθεν.

Altrix, τροφὸς, θρέπτειρα.

Altroversus, ἑτέρεσε.

Altum, *id est*, mare βαθὸς, θάλασσα, χάυνον.

Altus, τρεφθείς.

Altus -a -um, ὑψηλὸς ὑψίβατος, αἰπὺς, ἄκρος.

Alvear *et* Alvearium, κυψέλη, σέμβλον, σμῆνος.

Alveolus, κύτταρος.

Alveus, πλυτικὸς, ῥεῖθρον, κῦτος, κρῦνος, κυψέλη μελιτῶν.

Alveatus, κυτώδης, ῥυακώδης.

Alvinus, κοιλιακός.

Alumen, ςυπτηρία.

Alumnus, τρόφιμος.

Aluta, κάρβασα, βύρσα.

Alutarius, βυρσοδέψης.

Alvum exonerare, ἀποπατεῖν, βδεννύειν.

Alvus, γαςὴρ, κοιλία, κενεών.

Am, ἀμφί.

Amabilis, ἐράσμιος, ἐρατὸς, ἀναπητός.

Amabilitas, φιλότης, φιλοφροσύνη.

Amabilitèr, ἀγαπητῶς, ἐρασμίως.

Amabò, παρακαλέω -ῶ πρὸς Θεῦ.

Amandatio, ἀπόπεμψις.

Amando, ἀποπέμπω τινὰ, ἀποςέλλω.

Amans, ἐραςής.

Amans perditè, δυσερῶς.
Amans quietis, φιλήσυχος.
Amantèr, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amanuenses, ὑπογραφεῖς.
Amaracus, σάμψυχον, ἀμάρακος.
Amaranthus, *herbæ nomen*, qu. immarcescibilis, ἀμάρανθος.
Amarè, πικρῶς.
Amaresco, πικραίνομαι.
Amarities, Amaritudo, Amaror, πικρότης, πικρία.
Amarulentus *et* Amarus, πικρὸς, ἐχεπευκὴς, καυνός.
Amarus valdè, ἔκπικρος, περιπευκής.
Amasia *et* Amatrix, ἐρωμένη, ἐραςρία.
Amasius *et* Amator, ἐρώμενος, παλλακὸς, ἐράςης.
Amatio, *id est*, Amor, ἔρως, φιλότης.
Amator, ἐραςὴς, φιλητὴς, ζηλωτής.
Amatoriè, ἐρωτικῶς.
Amatorium poculum, φίλτρον.
Ambactus, δῦλος, μισθωτός.
Ambages, διέκδυσις, περιπλοκαὶ, γρῖφος, περιαγωγή.
Ambagibus verborum uti, πολύλογον εἶναι.
Ambagiosus, περίπλοκος, γριφώδης.
Ambedo, περιτρώγω.
Ambesus, περιφαγείς.
Ambi-dexter, Ambi-manus, ἀμφιδέξιος.
Ambigo, *id est*, dubito, ἀμφιβάλλω, ἀποῤῥέω -ῶ, περιάγω, ἀμφισβητέω -ῶ.
Ambiguè, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ἀμφιλογία, ἀμφισβήτημα.
Ambiguus, ἀμφίβολος, ἀμφίλογος, ἀμφίδοξος, διττός.
Ambio, undique cingo, κυκλόω -ῶ, περιβάλλω, περιζωννύω, περιέρχομαι.
Ambire, παραγγέλλειν τὴν ὑπατείαν, consulatum, μετιέναι τινὰ κόρην, puellam, μνάομαι.
Ambire, *id est*, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιόομαι -ῦμαι.
Ambitio, φιλοτιμία, φιλοδοξία.
Ambitiosè, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
Ambitiosus, φιλότιμος, φιλόδοξος.
Ambitus, circuitus, περίβολος, κύκλος, περίοδος.
Ambo, ἄμφω, ἀμφότερος.
Ambulacrum, περίπατος.
Ambulatio, βάδισις, πορεία, περίπατος.
Ambulator, περιπατητικός.
Ambulatorius, πορευτικός.
Ambulo, βαδίζω πρός τινα, βαίνω.
Ambulo animi causâ, περιπατέω -ῶ.
Amburo, περιφλέγω.
Amens, ἄνυς, μῶρος, ἄφρων.
Amentia, ἄνοια, μανεία, ἀφροσύνη.
Amento, ἀμματίζω.
Amentum, λῶρον, ἅμμα, ὀχάνη.
Ames, κάλαμος ἐξευτικὸς, ςάλιξ.
Amethystus, ἀμέθυςος.
Amica, ἐρωμένη, φίλη, ἑταῖρα.
Amicabilis, ἀγαπητός.
Amicio, *id est*, vestio, περιβάλλω, ἐνδύω ἐσθῆτα, veste, ἀμπίχω, ἀμφιεννύω *et* -μι.
Amictus -a -um, ἀμφιεσμένος.
Amictus -ûs -ui, ἀναβολὴ, ἐπίβλημα.
Amicè, φιλοτρόπως, φιλικῶς, οἰκείως, προσφίλως.
Amicissimus, φίλτατος, φιλώτατος.
Amicitia, φιλία, ἑταιρία, φιλότης, φιλοφροσύνη.
Amicitiam conservare, σώζειν τὴν φιλίαν.
Amicitiam dissolvere, διαλύεσθαι φιλίας.
Amicus, φίλος, ἀναγκαῖος, γνωςός.
Amissio, ἀποβολή.
Amita, πατραδέλφη, θεία, τηθίς.
Amitto, *id est*, demitto, ἀποπέμπω τινά.
Amitto, *id est*, perdo, ἀποβάλλω.
Amnicus, ποτάμιος.
Amnis, ποταμός.
Amo, ςέργω τὺς γονεῖς, ἀγαπῶ τινα, ἐράω -ῶ τινος, φιλέω -ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo vehementèr, ὑπερφιλέω -ῶ, ζηλόω -ῶ.
Amœnè, ἁβρῶς, τρυφερῶς.
Amœnitas, τερπνότης, εὐφροσύνη.
Amœno, εὐφραίνω.
Amœnus, ἁβρὸς, τρυφερὸς, εὐθαλὴς, τερπνός.
Amomum, ἄμωμον.
Amor, ἔρως.
Amor sui, φιλαυτία.
Amore carens, ἄςοργος.
Amore captus sum, ἐράομαι -ῶμαι, ἐφίεμαι.
Amore complecti aliquem, εὐνοϊκῶς *vel* οἰκείως διακεῖσθαι *vel* ἔχειν πρός τινα.
Amolior, ἀπωθέω *et* -έομαι, ἀπελαύνω, ἀποσκευάζω.
Amolitio, ἀπώθησις.
Amotus, ὠθεὶς, ἐξαιρεθείς.
Amoveo, ἀποκινέω -ῶ τι, διακρέω, ὤθω.
Amphibolia, ἀμφιβολία.
Amphisbæna, ἀμφίσβαινα.
Amphitheatrum, ἀμφιθέατρον.
Amphora, ἀμφορεὺς, κεράμιον.
Amplè, πλατέως, εὐπόρως, δαψιλῶς.
Amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί σε, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι, *cum accus.* συχνὰ περιπτύσσομαι.
Amplexus, a -um, ἀσπασθεὶς, προσπτυξάμενος.
Amplexus, ἀσπασμὸς, περιπλοκὴ, πρόσπτυξις.
Ampliatio, ἀναβολὴ, πλατυσμός.
Amplificatio, παραύξησις, δείνωσις, ὑπέρθεσις.
Amplifico, πλήθομαι, μεγάλα ποιῶ, αὐξάνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαθύνω.
Amplitudo, πλάτος, ὄγκος, μέγεθος.
Ampliùs, ἐπὶ πλέον, ἐπιπλεῖςον, ἔτι.
Amplus, πλατὺς, εὐρὺς, μέγας.
Ampulla, λήκυθος, φύσα, φιάλη, πομφόλυξ.
Ampullæ verborum, τὰ ςομύλματα.
Amputatio, ἀποκοπὴ, περιτομὴ, περιαίρεσις.
Amputatus, ἀποκοπείς.
Amputo, ἀποκόπτω, τὸν τράχηλον, collum: ἀποκνίζω, περιτέμνω, ἀποτέμνω, κολοβῶ.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, περίαμμα.
Amurca, ἀμοργὴ, ἐλαιότρυγον.
ad Amussim, ἐπὶ ςάθμην.
Amussis, ςάθμη, προσαγώγιον.
Amygdalus, ἀμυγδάλη.
Amylum, ἄμυλον.
An, nec ne, πότερον, ἢ, μή.
An, ἀλλὰ, ἆρα, μὴ, μήποτε.
An non, ἀλλ' ὃ, ἀλλ' ὀχὶ, ἀρ' ὃ.
Anas -atis, βρένθος, νῆσσα *vel* -ττα.
Anatarius, νηττοφύλαξ.
Anathema, ἀνάθεμα.
Anaticula, νησσάριον.
Anatomia, ἀνατομία.
Anceps, *id est*, dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος, ἀμφίςομος.
Anchora, ἄγκυρα, εὐνή.
Anchoram demittere, χαλᾷν ἄγκυραν, solvere, αἴρειν, *&c.*
Ancilla, δύλη, θεράπαινα, παιδίσκη.
Ancillaris, δύλιος.
Ancillor, δυλεύω, ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus, ὑπηρετέω -ῶ.
Ancillula, θεραπνίδιον, παιδάριον.
Anfractus, ἀμφιῤῥὼξ, περίοδος.
Angellus, γωνίδιον.
Angelus, ἄγγελος.
Angi animo, δυσθυμεῖν, δυσθύμως ἔχειν.
Angina, κυνάγχη, ὑάγχη.
Angiportus, ςενωπὸς, ἄμφοδος.
Ango, ἄγχω, ἀνιάω -ῶ, λυπέω -ῶ.
Angor, *id est*, mœreo, ἀδημονέω -ῶ, ἄχθομαι.
Angor -oris, ἀδημονία, ἄχθος, λύπη.
Anguiculus, ὀφίδιον.
Anguillæ, ἐγχέλεις, πλῶται.
Anguis, ὄφις.
Angulatim, μετὰ γωνίας.
Angulosus, γωνιώδης.
Angulus, γωνία.
Angustè, ςενῶς.
Angustia, ςενοχωρία, ςενότης, θλίψις.
Angusto, ςενοχωρέω -ῶ, ςενόω -ῶ.
Angustus, ςενὸς, ςενυγρὸς, ταπεινὸς, ςενωπός.
Anhelatus, ἐκπνευθείς.
Anhelitus, Anhelatio, ἆσθμα, πνευμάτωσις.
Anhelo, ἀσθμαίνω, πνευςιάω.
Anhelus -a -um, ἀσθματικός.
Anicula, γραΐδιον.
Anilis, γραϊκὸς, γραώδης.
Aniliter, γραϊκῶς.
Anima, πνεῦμα, ψυχὴ, κῆρ, μένος, ἄνεμος.
Animadversio, *id est*, pœna, κόλασις, ἐπινύημα.
Animadversor, κολαςής.
Animadvertere, *id est*, punire, κολάζειν τινά.
Animadverto, βάλλομαι εἰς νῦν, διανοέω πρός τι, προσέχω τὸν νῦν τινι, αἰσθάνομαι, κολάζω.
Animal, ζῶδιον, ζῶον, ἔμψυχον.
Animalis, ἔμψυχος, ψυχικός.

Animam debet, ψυχὴν ὀφίλει.
Animam ago, ἐσχάτως διακείμαι.
Animans, *adj.* ἐμψυχέων -ῶν.
Animans, *subst.* ἔμψυχος.
Animatio, ἐμψύχωσις.
Animi causâ, διατριβῆς ἕνεκα.
Animi defectio, λειποθυμία, λειψυχία.
Animo -as, καταθαρσύνω, προθυμίαν ἐμβάλλω.
Animo abjecto esse, ἀθύμως ἔχειν.
Animo concipio, περινοέω -ῶ.
Animo deficio, ἐκψύχω, λειποθυμέω -ῶ.
Animo efferri, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
in Animo habeo, ἐνθυμέομαι -ῦμαι.
Animosè, θυμοειδῶς, προθύμως, εὐψύχως.
Animositas, θύμωσις εὐτολμία.
Animosus, θυμώδης, θυμοειδὴς, εὔψυχος.
Animula, Animulus, ψυχάριον, ψυχίδιον, θυμίδιον.
Animum addere, θαρσύνειν τινά.
Animum despondeo, ἀθύμως δέχομαι, ἀπολέγομαι τὴν ψυχήν.
in Animum induco, προσθυμέομαί τι, ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν.
Animum recipio, ἀνακομίζομαι.
Animus, διάνοια, γνώμη, νοῦς, θυμός.
Annales, ἐνιαύσιοι, χρονικά.
Annitor, προσκαρτερέω -ῶ τοῖς λόγοις.
Anniversarius, ἐτήσιος, ἐνιαύσιος.
Anno præterito, πέρυσι.
Anno sequente, εἰς νέωτα.
Annona, σίτησις, περιτομή.
Annonæ penuria, σπανοσιτία.
Annosus, πολυετής, μακρόβιος.
Annotandum, παρασημειωτέον.
Annotatio, ἀποσημείωσις.
Annotator, σημάντωρ.
Annoto, ἀποσημαίνω τί τινι, σημειόω -ῶ.
Annuatim, κατ' ἔτος.
Annulus, δακτύλιον, σύμβολον.
Annumero, προσαριθμέω -ῶ.
Annuntiatio, προσαγγελία.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαί τινι, προσαγγέλλω τι, ἀπολέγω.
Annuo, προσνεύω, ἐπικραίνω.
Annus, ἐνιαυτὸς, ἔτος, χρόνος.
Annus elapsus est, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Annuus, ἐνιαύσιος, ἐπέτειος.
Ansa, λαβὴ, ἀφορμὴ, κωπὴ, ἀντιλαβή.
Ansam præbere, ἀφορμὴν διδόναι τινί.
Ansatus, κωπήεις, ὠτόεις.
Anser, χήν.
Anserarius, χηνοβοσκός.
Anserculus, χηνίσκος.
Anserinus, χήνιος.
Antæ, παραστάδες, παρασταθμίδες.
Antè, ἀπενάντι, ἐνώπιον, ἐπὶ, *cum gen.*
Anteà, πάλαι, ἔμπροσθεν, τὸ πρότερον, πρῶτον.
Anteambulo, πρόδρομος.
Antecapio, προλαμβάνω, προφθάνω.
Antecedo, προέρχομαι, προπορεύομαι, προηγοῦμαι.
Antecello, ὑπερέχω τινὸς τινι, *aliquem in aliquâ re*, προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.
Antecessor, πρόδρομος, προηγητὴς, προηγούμενος.
Antecœnium, τὸ μετ' ἄριστον, πρόδειπνον.
Antecursor, πρόδρομος.
Antedico, προλέγω, πρόφημι.
Anteeo, ὑπερέχω τινός τινι, *alicui in aliquâ re*, προέρχομαι, πρόειμι, προπορεύομαι.
Antefero, προτιμάω -ῶ σε, *te*, προκρίνω.
Antegenitus, προτερογενής.
Antegredior, προκατάρχω.
Antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ τοῦ, πρὶν, πρότερον.
Antelatus, προτιμηθείς.
Anteloquium, πρωτολογία, προθεωρία.
Anteloquor, προλέγω, προφθέγγομαι.
Antelucanus, ὄρθρος, ἀμφίλυκος, (προεῴνος,) λυκαυγής.
Antemeridianus, προμεσήμβρουος.
Antenna, ἐπίκριον, καρχήσιον.
Anteoccupatio, (προπάντη,) πρόληψις, προκατάληψις.
Anteoccupo, προκαταλαμβάνω.
Antepono, *id est*, præfero, προΐσαμαι τινά τινος, *aliquem alicui.*
Antequam, πρότερον, (ἀλλ' ὅταν,) πρὶν ἂν, πρὶν ἤ.
Anterior, ἐμπρόσθιος.
Antesignanus, πρόμαχος.
Antesto, προΐσαμαι.
Antevenio, προφθάνω τι.
Anteverto, ἐπικαταλαμβάνω τινά.
Antiæ, προκόμιον.
Anticipatio, πρόληψις.
Anticipo, καταλαμβάνω, προλαμβάνω τι, προκατάρχω.
Antidotum, ἀντίδοτον, ἀντιφάρμακον.
Antiquè, παλαιῶς, ἀρχαίως.
Antiquior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Antiquitas, ἀρχαϊσμὸς, παλαιότης.
Antiquitùs, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
Antiquius, προτιμότερον.
nihil est Antiquius, οὐδὲν ἐστι τιμιώτερον.
Antiquo, παλαιόω -ῶ, ἀκυρόω -ῶ, καταργέω -ῶ.
Antiquus, ἀρχαῖος, παλαιὸς, πρέσβυς.
Antistes, προστάτης, ἐπιστάτης.
Antistitium, προστασία.
Antrum, ἄντρον, σπήλαιον, βυθμός.
Anus, -ûs, *id est*, vetula, γραῦς, γραῖα, πρεσβῦτις.
Anus, ani, *podex*, πρωκτὸς, πυγή.
Anxiè, φροντιστικῶς, περιαλγῶς.
Anxietas, ἀδημονία, θλίψις, ἀνία.
Anxius, δυσάρεστος, περιάλγης, πολυμέριμνος.
Anxius sum, ἄγχω, λυποῦμαι.
Apage et Apage te, ἄπαγε.
Apagesis, ἄπαγε δή.
Apella, sine pelle, λειπόδερμος.
Aper, κάπρος, σύαγρος, ὗς ἄγριος.
Aperio ἀνοίγω, ἀναπτύσσω, προφαίνω.
Apertè, φανερῶς, ἀναφανδὸν, σαφῶς, ἁπλῶς.
Apertio, ἄνοιξις, δίοιξις.
Aperto Marte, ἐκ τῆς ἰθείας.
in Apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
Apertus, patens, ἀνοικτὸς, ἐμφανής.
Apes, vel Apis, μέλισσα et μέλιττα.
Apex, κεραία, κολοφὼν ἄκρον.
Apiarium, μελισσὼν, μελιτροφεῖον, σμῆνος.
Apiarius, μελιττουργὸς, μελισσεύς.
Apium, σέλινον.
Apocryphus, Ἀπόκρυφος.
Apographum, ἀπόγραφον.
Apollo, Ἕκατος, Παιὼν, Ἀγυιεύς.
Apologus, ἀπόλογος.
Apophthegma, ἀπόφθεγμα.
Apostasia, ἀποστασία.
Apostata, ἀποστάτης.
Apostato, ἀποστατέω -ῶ.
Apostema, ἀπόστημα.
Apparatè, παρασκευασμένως.
Apparatio et Apparatus, παρασκεύασμα, κατασκευή.
Appareo, φαίνομαι, δοκέω
Apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλον ὅτι.
Apparitio, ἐπιφάνεια, παράστασις.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια.
Apparitores, κλητῆρες, δορυφόροι.
Apparo, παρασκευάζω, ἐξαρτύω.
Appellare, ἐντυγχάνειν πρός τινα.
Appellare, accusare, κατηγορεῖν τινος περὶ τούτου.
Appellare, *id est*, provocare ad superiorem judicem post sententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴν δίκην.
Appello -as, *id est*, nomino, ὀνομάζω τινά.
Appello -is -ere, προσκέλλω, προσορμίζω εἰς λιμένα, *ad portum.*
Appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ.
Appendere, *pro* ponderare, σταθμίζειν, *cum accus.* ταλαντίζω.
Appendix, προσθήκη, ἐξάρτημα.
Appendo, προσαρτάω τινι.
Appetentia, ὄρεξις.
Appetitio, *seu* Appetitus, ὁρμὴ, ὄρεξις.
Appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.
Appeto, ὀρέγομαι, *gen.* ἐπιθυμέω τούτου, ἐφίεμαι, ἐπιποθέω.
Applaudo, ἐπιθορύβω, ἐπικροτέω.
Applausor, ἐπικροτητής.
Applausus, ὁ κρότος, ἐπικρότησις.
Applicatio, καταγωγὴ, κάταρσις,
Applico, κατάγω εἰς λιμένα, προσκομίζω, ἐφαρμόζω, ἀπερείδω, προσάπτω.
Appono, προστίθημι, παρατίθημί τι, προσάπτω τινί τι, ἐπιτάττω.
Apporto, προσφέρω σοι τὰ, προσκομίζω.
Appositè, ἐπιτηδείως, εὐθετῶς.
Appositio, ἐπίθημα, πρόσθεσις.
Appositus, conveniens, ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, ἁρμόδιος, πρόσφορος.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῶν τριχῶν, *crines*, τινὰ τῇ χειρὶ, *manu.*
Apprehensio, ἀντιλάβη, ἀντίληψις.
Apprimè, εἰς τὰ πρῶτα, μάλιστα.
Approbandus, δοκιμαστέος, ἀρεστός.
Approbatio, δοκιμασία, συμφώνησις.

Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινά.
Appropero, σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, *ad principatum.*
Appropinquatio, προσπέλασις προσεγγισμός.
Appropinquo, ἐγγίζω πρός τι, ἐφίςημι.
Approprio, ἰδιόω, ἐξιδιάζομαι.
Appulsio, καταίρεσις, προσόρμησις.
Apricari, εἵληθερεῖσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, ἡλίασις, ἡλιασμός.
Apricus, προσήλιος, εὐήλιος.
Aprilis, ἀνθεςηριών.
Aprinus, καπρινός.
Aptè, εὐαρμόςως, ἐπιτηδείως, ἀρτίως.
Aptitudo, κομψότης, εὐαρμοςία.
Apto, ἄρω, ἁρμόττω.
Aptus, ἐπιτήδειος, εὐσχήμων, εὔθετος εἴς τι, ἐπιδέξιος, εὐάρμοςος.
Apud, ἐς, *cum accus.* παρὰ, πρὸς, *cum dat. et accus.*
Aqua, ὕδωρ -ατος, τὸ, ὕδος, χεῦμα.
Aquæductus, ὑδραγωγία, ἀμάρα, ἀγωγός.
Aqualiculus, γάςρων, ἐπείσιον.
Aquarius, -a -um, *quod ad aquam pertinet*, ὑδατικός.
Aquarius, *undecimum signum Zodiaci*, ὑδροχόος, ὑδροφόρος.
Aquaticus, *qui in aquâ degit*, ἔνυδρος, ὑδατώδης, φιλύδωρ.
Aquatio, ποτισμὸς, ὕδρευσις.
Aquator, ὑδροφόρος.
Aquila, ἀετὸς, ὁ.
Aquilo, βορεὰς, βοῤῥᾶς.
Aquilonaris, βορειαῖος, βόρειος.
Aquosus, ὑδατώδης, ἔνυδρος.
Ara, βῆμα, βωμὸς, θυσιαςήριον.
pro Aris et focis dimicare, ἀμῦναι ὑπὲρ τῶν ἱερῶν ϗ ὁσίων.
Arabilis, ἀροτὸς, ἀροτήσιμος.
Aranearum tela, ἀράχνιον.
Araneus, ἀράχνης *aranea*, ἀράχνη.
Aratio, ἄρομα, ἄροσις.
Arator, ἀροτὴρ, ἀρότης, ἀροτρεύς.
Aratrum, ἄροτρον.
Arbiter, διαιτὴς, δοξαςὴς, διαγνώμων.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἡμῖν.
Arbitris remotis, καταμόνας.
Arbitrium, δίαιτα, γνώμη, τὸ δοκοῦν.
Arbitror, ἡγέομαι, ὑπολαμβάνω, οἶμαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρος ϗ δένδρον, τό.
Arborescens, arboreus, δενδρώδης, ὁ ϗ ἡ.
Arboresco, δενδρόομαι.
Arbusta, θάμνοι, δενδρῶνες.
Arca, κιβωτὸς, ἡ, θήκη, ζύγαςρον κίςη.
Arcanè, ἀποῤῥήτως, ἀῤῥήτως.
Arcanum, ἀπόῤῥητον, μυςήριον.
Arcanus, ἀπόῤῥητος, κρυφιαῖος.
Arceo, ἀμύνω αὐτῷ, *ab eo*, ἀνείργω, εἴργω τινα τῶν ἱερῶν, ἀλέξω.
Arcesso, advoco, μεταπέμπω.
Architectus, ἀρχιτέκτων, τεκτονογός.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος.
Archivum, ἀρχεῖον.
Arcitenens, τοξοφόρος.
Arcto, ςενόω, ςενοχωρῶ
Arctus, ςενὸς, ὁ.
Arcula, κιβώτιον, ἀργυροθήκη.

Arcus -ûs, τόξον.
Arcus cœlestis, ἶρις, -δος, ἡ.
Ardea, ἐρώδιος.
Ardelio, πολυπράγμων.
Ardens, περικαὴς, καυςικὸς, περιφλεγής.
Ardentèr, περικαῶς.
Ardeo, flagro, καίομαι, πυρίσσω.
Ardere, *vehementèr amare*, εὐμενῶς διατιθέναι πρός τινα.
Ardesco, φλέγομαι, ἐνάπτομαι.
Ador -oris, διάκαυσις, καῦμα.
Arduus, ἀνωφερὴς, ὑψηλὸς -ῦ, ὁ.
Area, ἀλωὰ, ἅλως, πέδον.
Arena, ἄμμος, ἄμαθος, ψάμμος.
Arenosus, ἀμαθόεις.
Arefacio, ξηραίνω, αὐαίνω.
Areo, σκλέω, αὐχμέω, σκέλλομαι, ξηραίνομαι.
Aresco, ξηραίνομαι, αὐαίνομαι.
Argentariam facere, ἀργυρεύειν.
Argentarius -ii, τραπεζίτης.
Argenteus, quod est ex argento, ἀργυροειδὴς, ἀργύρεος.
Argenti spuma, λιθάργυρος.
Argentifodina, ἀργυρεῖον.
Argento obduco, περιαργυρόω τι.
Argentum, ἀργύριον, ἄργυρος.
Argentum vivum, ὑδράργυρος.
Argilla, ἄργιλος -ȣ, ἡ.
Argillaceus, ἀργιλώδης.
Argumentatio, ἐπιχείρημα, συλλογισμὸς, ὁ.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
Argumentum, ἐπιχείρημα, πίςις.
Arguo, ἐλέγχω, καταγινώσκω τινα.
Argutator, σοφιςικὸς, σοφιςής.
Argutiæ, ςωμυλίαι, σοφίσματα.
Argutor, σοφίζομαι, ἀντιλογέω.
Argutus, acutus, subtilis, ὀξὺς, ἀγωνιςικὸς, λεπτολογιςὴς, κομψός.
Ariditas, ξηρασία, ξηρότης, αὔανσις.
Aridus, ξηρὸς, αὐαλέος, σκελλός.
Aries, κριὸς, κτίλος.
Arista, ἀθὴρ, ἀνθερίξ.
Arma, ὅπλα, τὰ, ἔντεα, σκεύη, τά.
Arma abjicere, ῥίπτειν τὰ ὅπλα.
Arma capere contra aliquem, ὅπλα κατά τινος παρακομίζεσθαι.
Arma gero, ὁπλοφορέω.
Armamentarium, ὁπλοθήκη.
Armarium, ἄβαξ.
Armatura, ὁπλισμὸς, πανοπλία.
Armatus, ἔνοπλος, ὁπλιςής.
Armentarius, ἀγελάρχης, βȣκόλος, βȣφορβός.
Armentosus, ἀγελώδης.
Armentum, ἀγέλη, ποίμνιον.
Armiger, ὁπλοφόρος.
Armilla, ψέλλιον.
Armis instruo, ὁπλίζω.
Armis spolio, ἐναρίζω τινα, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, μορύσσω.
Armus, *humerus*, ὦμος, ἐπωμίς.
Aro, ἀρόω, ἀροτριάζω, ἀλοκίζω.
Aromata, ἀρώματα.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης.
Arrha *vel* **Arrhabo**, ἀῤῥαβὼν, ἐνέχυρον.
Arrideo, προσγελάω, προσμειδιάω.
Arrigo, ἵςημι τὰ ὦτα, τείνομαι τὰ ὄμματα, ...

Arripio, προσαρπάζω, ἐφάπτομαι.
Arrodo, κατατρώγω.
Arrogans, ἀλαζὼν, ἀπονενοημένος.
Arrogantèr, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονεία, μεγαλοφρωσύνη, ὑπερηφανία, ἀπόνοια.
Arrogo, ἀπονέμειν ἑαυτῷ τιμήν· ἀλαζονεύομαι, προσποιέομαι.
Ars, τέχνη, τεχνοσύνη.
Arsenicum, ἀῤῥενικὸν, ἀρσενικόν.
Artes exercere, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Artes liberales, ἐγκυκλοπαιδεία, ἐλευθέριοι τέχναι.
Articularis morbus, ἀρθρῖτις.
Articulus, ἄρθρον.
Artifex, τεχνίτης, δημιȣργὸς, μηχανȣργός.
Artifex manuarius, χειροτέχνης.
Artificiosè, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
Artificiosus, ἔντεχνος, δαιδαλέος, πολύτεχνος, τεχνικός.
Artificium, τέχνη, τέχνημα, εὐτεχνία.
Artus, ἄρθρα, μέλη, τά.
Arvina, λίπος, τὸ, πιμελὴ, κνίσσα.
Arundo, κάλαμος, δόναξ.
Arundineus, καλάμινος.
Aruspex, θυοσκόπος, ἱεροσκόπος
Aruspina, ἱεροσκοπία.
Arvum, ἄρȣρα, ἀρόριον.
Arx, ἀκρόπολις, ἄκρα, ἔρυμα.
As, assis, μνᾶ, ἀσσάριον -ȣ, τό.
Ascendere ad honores, καταχεῖν ἀρχάς.
Ascendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τὴν ναῦν.
Ascendo -is, ἀναβαίνω, ἀνέρχομαι ἄνειμι.
Ascensor, ἀναβάτης, ἐπιβάτης.
Ascensus, ἀνάβασις, ἀνήλυσις, ἄνοδος, ἐπίβασις.
Ascia, ἀξίνη, πέλεκυς, ὁ.
Ascio, *id est*, asciâ cædo, πελεκίζω.
Ascisco, ἐπάγομαι τινί τι, εἰσποιέω παῖδα.
Ascititius, ἀλλότριος, εἰσποίητος.
Ascribere, *imputare*, προςίθεσθαι
Ascribere civitati, πολιτογραφεῖν ἐν πόλει τινί.
Ascribo, προσγράφω, ἐγκαταγράττω
Ascriptor, προσγραφεύς.
A Secretis, οἱ ἐπὶ τῶν ἀποῤῥήτων
Aselli agitator, ὀνηλάτης.
Asellus, ὀνάριον, ὀνίδιον, ὀνίσκος.
Asina, ὄνος, ἡ.
Asininus, ὄνειος, ὀνικὸς, ὀνώδης.
Asinus, ὄνος, βέπαλος, βρωμήεις.
Asparagus, ἀσπάραγος.
Aspectu horribilis, βλοσύρωπος ὁ βλοσυρῶπις -ιδος, ἡ.
Aspectu mansuetus, τὸ βλέμμα ἵμερος.
Aspectus, ὄψις, ἀνάβλεμμα, βλέψις.
Asper, τραχὺς, χαλεπὸς, δεινὸς σκληρός.
Asperè, τραχέως, χαλεπῶς.
Aspergo, βρέχω, ἐπιῤῥαίνω, διυγραίνω, αἰονάω -ῶ.
Aspergo, -inis, ῥαντισμός.
Asperitas, τραφύτης, ἀνωμαλία.
Aspernatio, καταφρόνησις.
Aspernor, καταφρονέω τῶν νομί-

σων, jura, ἀμελέω τῶν φίλων, ὀλιγωρέω, ἀθετέω.
Aspicio, ἐμβλέπω, προσβλέπω τινὰ, ἐπιβλέπω τὴν γῆν, εἰσοράω, δέρκω.
Aspirare, *favere*, ἐπωριάζειν.
Aspiratio, ἐπίπνοια, ἐπίπνευσις.
Aspiro, *afflo*, ἐπιπνέω.
Asporto, ἐκφέρω τι, ἐκκομίζω.
Assatura, carnes assæ, ὄπτημα, ὄπτησις.
Assatus, ὀπτὸς, ὀπταλέος.
Assecla, ἀκόλυθος, ἀμορβός.
Assectatio, παρακολέθησις.
Assectator, ἀκόλυθος, ἀκολυθητικός.
Assector, παρακολυθέω τινι, πεσιέπω.
Assensus *et* Assensio, ὁμολογία, συγκατάθεσις, συμφώνησις, ὁμοφροσύνη.
Assentatio, κολακεία, Θωπεία.
Assentator, κόλαξ.
Assentatoriè, κολακευτικῶς.
Assentio *et* Assentior, συνευδοκέω, συγκατατίθεμαί τινι, συναινέω, ὑπογράφω.
Assequor, ἐπικαταλαμβάνω τι, ἀφικνέομαι τῆς ἀρετῆς, ἐντυγχάνω, -υχέω.
Asseres, σανίδες.
Asserere in libertatem, ἐξαφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν.
Assero, *affirmo*, διαβεβαιῦμαι, συμβιβάζω.
Assertio, διαβεβαίωσις.
Assertor, βεβαιωτὴς, ἐκδικητής.
Asservo, φυλάττω, τηρέω, ἐπιφυλάττω.
Assessor, πάρεδρος, σύνεδρος.
Asseverantèr et Asseveratè, βεβαίως.
Asseveratio, βεβαίωσις, ἰσχυρισμός.
Assevero, διαβεβαιῦμαι τι, διϊσχυρίζομαι.
Assideo, παρακαθίζομαί τινι, παρεδρεύω.
Assido, καθίζομαι.
Assiduè *vel* Assiduò, ἐνδελεχῶς, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, συχνῶς.
Assiduitas, τὸ συνεχὲς, ἐνδελέχεια.
Assiduus, συνεχὴς, ἀδιάλειπτος, πολύς.
Assiduus sum, προσλιπαρέω τινι, προσμένω τινι, διατελέω, ἐπιμελέω, ἐπιμελῦμαι.
Assimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.
Assimilitèr, ὁμοίως, κατὰ ταῦτα.
Assimilo, ὁμοιόω τί τινι, εἰκάζω.
Assimilo, fingo aliquid esse, quod revera non est, ὑποκρίνομαί τινα.
Assisto, παρίςημί τινι, παραμένω.
Asso, *torreo*, ἀνθρακίζω, ὀπτάω.
Associo, συνάπτω τινί τινα.
Assolet, εἴωθε, φιλεῖ.
Assuefacio, ἐθίζω τινὰ πρός τι· συνεθίζομαι.
Assuesco, ἐθίζομαι σύν τινι, συνεθίζομαι.
Assuetus, σύντροφος, συνήθης.
Assumo, προσλαμβάνω τινα.
Assumptio, πρόσληψις.
Assuo, προσράπτω.
Assurgo, ἐπανίςαμαί τινι.
Ast, αὐτάρ.
Astipulatio, συγκατάθεσις.
Astipulor, προςίθεμαι τῇ γνώμῃ.
Asto, παρίςημί τινι.
Astra contemplari, ἀςρονομεῖν.
Astragalus, ἀςράγαλος.
Astrictè, ςενῶς, προσεςαλμένως.
Astrictio, ςύψις.
Astringo, προςέλλω, ἐπισφίγγω.
Astrologus, ἀςρολόγος, ὁ.
Astrum, ἄςρον.
Astruo, προσκατασκευάζω.
Astu, *pro* Astutè, πανύργως.
Astus, πανυργία, δολοφροσύνη.
Astutè, πανύργως, κερδαλέως.
Astutia, πανυργία, δεινότης.
Astutus, πανῦργος, γλαφυρὸς, ἀλωπός.
Asylum, ἄσυλον.
At, ἀλλὰ, ἀλλὰ μήν.
At at, ἤ, ἤ· αἶ, αἶ.
At certè, ἀλλὰ, ἄρα, ἀλλ' ἦν.
At enim, ἀλλὰ γάρ
At verò, ἀλλά τι.
Atavus, δίσπαππος.
Ater, μέλας, μελαγχρῶς, ζοφερός.
Athleta, ἀθλητὴς -ῦ· ἐπασκητής.
Atque, ϗ, τὲ, μὲν, δέ.
Atque etiam, ἀλλὰ δὴ καί.
Atqui, ποτερὸν ἄρα, ἀλλά τοι, γέτοι.
Atramentarium, μελανοδοχεῖον.
Atramentum, μέλαν, τό.
Atramentum sutorium, χάλκανθον.
Atriensis, αὔλειος, αὐλικός.
Atriolum, αὐλίδιον.
Atrium, αὐλὴ, μέλαθρον, αὐλαία.
Atrocitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Atrocitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς.
Atrox, χαλεπὸς, ἀπηνὴς, δεινὸν ἀδίκημα, *atrox scelus*, ἀμείλιχος.
Attamen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ καὶ ὥς, καὶ μήν.
Attemperate, εὐκαίρως.
Attempero, προσάπτω τινί τι.
Attendere animum, *mentem*, προσέχειν τὸν νῦν τινι.
Attendo, προσέχω, διατείνομαι.
Attentè φιληκόως, προσεχῶς.
Attentio, προσοχὴ, προσέχεια, κατανόησις.
Attentus, φιλήκοος, προσεχής.
Attenuatio, λεπτισμός.
Attenuo, ψιλόω, λεπτύνω.
Attero, προςρίβω τινί τι, παρατρίβω, *cum dat. et accus.* σμύχω.
Attestor, μαρτύρομαι.
Attexo, προςίθημι τινί τι.
Attinere, *pertinere*, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψαύω, καθάπτομαι.
Attollo, ἐπαίρω τὴν φωνὴν, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἰωρέω.
Attondeo, ἐπικείρω.
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινα, aliquem: ἀτύζω, ἀτύω.
Attonitus, ἀπόπληκτος, ἐμβρόντητος.
Attonitus sum, δεδίττομαι *et* δεδίττω.
Attonitus fio, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὴν ὄψιν, *aspectu.*
Attonsus, ἐπικεκαρμένος.
Attractio, ὁλκὴ, ἐπισπασις.
Attraho, ἐπισύρω, ἐφέλκω, ἐπισπάω
Attrecto, μεταχειρίζομαι. τὰ ὅπλα, *arma*: ψηλαφάω.
Attribuo, προσνέμω τινί τι, ἀποδίδωμι τινί τι.
Attributio, ἀπόδοσις, ἀπονομή.
Attritio, τρίψις, παράτριψις.
Attritus, παρατριβὴς, ἀνάτριπτος, παρατεθριμμένος.
Avarè, πλεονεκτικῶς, σμικρολόγως ἀνελευθέρως, φειδωλῶς.
Avaritia, φιλαργυρία, πλεονεξία φιλοχρηματία.
Avarus, φιλάργυρος, φιλοχρήματος.
Auceps, ἰξευτὴς, ὀρνιθευτὴς, ὀρνιθοθήρας.
Auctarium, ἡ προσθήκη, τὸ ἐπίμετρον, τὸ ὑπέρμετρον, ἐπίβλημα.
Auctio, αὔξησις, δημιοπρασία.
Auctionem bonorum facere, κηρύττειν τὰ ὄντα, πρᾶσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
Auctionor, ἀποκηρύττω τὰ πατρῷα.
Auctor, αὐτυργὸς, αἴτιος τῦτε.
Auctoramentum, μισθοδοσία.
Auctorem suasoremque se præbere, ὑποσημαίνειν τι.
Auctoritas, ἀξιοπιςία, αὐθεντία, ἀξίωμα, κῦρος, τό· σεμνότης.
Auctoritate polleo, κατευημερῶ.
Auctus, αὐξηθεὶς, αὐξητός.
Aucupium, ἰξευτήριον, ὀρνιθοθήρα
Aucupor, Θηράομαι, *acc.* ἰξεύω ὀρνιθοθηράω.
Audacia, Θράσος, τὸ, Θρασύτης, τόλμα, ἡ.
Audaciâ et impudentiâ fretus, τόλμῃ καὶ ἀναιδείᾳ πεποιθώς.
Audacitèr *vel* Audactèr, Θρασέως.
Audactèr loquor, παῤῥησιάζω.
Audaculus, ὁ Θρασύτερος, ὁ παράτολμος.
Audax, τολμητὴς, Θρασὺς, ἄθαμβος.
Audax sum, Θαῤῥέω ἐπί τινι, τολμάω.
Audens, Θαῤῥαλέος, Θαρσαλέος.
Audeo, τολμάω τι, Θαρσέω, *cum acc.*
Audiendo falli, audire perperam, παρακέειν.
Audio, ἀκέω, διακέω τι *et* τινος, πεύθομαι, ἀκροάμαι, πυνθάνομαι.
Audire, *præcipienti parere*, ὑπακέειν τινος.
Audire benè, *id est*, laudari, εὖ ἢ καλῶς ἀκέειν· κακῶς ἀκέειν ὑπό τινος, malè audire.
Auditor, ἀκροατὴς, ἀκεςής.
Auditorium, ἀκροατήριον.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Auditu valens, ὀξύκοος.
Auditus -ûs, ἀκοὴ, ἀκρόασις.
Auditûs gravitas, δυςηκοΐα.
Auditus, *part.* ἀκεσθεὶς, διαπυςός.
Ave, χαῖρε, ἔῤῥωσο.
Aveho, ἀπάγω.
Avellana, λεπτοκάρυον.
Avello, ἀποσύρω, ἀποσπάω, ἀποτίλλω.
Avena, βρῶμος, αἰγίλωψ.
Aveo γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ἐφίεμαι.
Avernus, ἄορνος.

Averruncare, *id est*, avertere, ἀποτρέπειν, ἀποπέμπεσθαι, ἀποτροπιάζομαι, ἀλέξω.
Aversandus, ἀποτροπιαστέος.
Aversatio, ἀποτροπίασις.
Aversè, κατεστραμμένως.
Aversio, ἀποτροπή.
Aversor, ἀποστρέφομαί τινα, ἀποτροπιάζομαι, ἀποτρέπομαι.
Aversus, ἀποστραφείς, ἀπεστραμμένος.
Avertat Deus hoc, ἀλλ' ἀπείργοι Θεός.
Avertere oculos aliquò, ἀποβλέπειν ποι.
Averto, ἀποτρέπω τι, ἀποστρέφω, ἀπάγομαι.
Aufero, ἀποφέρω τι, ἀφαιρέω σε τοῦτο.
Aufugio, ἀποφεύγω, ἀποδιδράσκω.
Augeo, αὔξω -ήσω, et αὐξάω, συνάγω.
Augeor, αὐξάνομαι, ἀδρέω.
Augesco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδωμι.
Augmentum *vel* Augmentatio, αὔξησις, ἐπίδοσις.
Augur, οἰωνοσκόπος, οἰωνόμαντις, ὀρνιθοσκόπος.
Augurandi ars, οἰωνοσκοπική, οἰωνομαντική.
Augurium, οἰωνὸς, οἰώνισμα, οἰωνισμός.
Auguro, *et* -or, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, διαστοχάζομαι, οἰωνίζομαι.
Auguror benè, φημὴν ἀγαθὴν ποιοῦμαι.
Augustè, σεβασμίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Augustus -a -um, σεβάσμιος, σεμνὸς, σεβαστός.
Augustus, mensis, αὔγουστος.
Avia, μάμμα.
Aviarium, ὀρνιθῶν, ὀρνιθοκομεῖον.
Aviarius, ὀρνιθοκόμος.
Avibus bonis, ὄρνισιν αἰσίοις.
Avicula, ὀρνιθάριον, ὀρνίθιον, ὀρνιθόπαις.
Avidè, ἐπιθυμητικῶς, ἐκθύμως.
Aviditas, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Avidus, πλεονέκτης, ἐπιθυμητικὸς -οῦ, ὁ.
Avidus belli, φιλοπόλεμος.
Avidus cædis, φιλαίματος.
Avidus lucri, φιλοκερδής, ὁ καὶ ἡ.
Avis, ὄρνις -ιθος, ἡ· νεοσσὸς, οἰωνός.
Avitus -a -um, προγονικὸς, παππῷος.
Avius, *sine via*, ἄβατος, ἄνοδος, ἀδιέξοδος.
Aula, αὐλὴ, βασίλειον.
Aulæa -orum, αὐλαῖα, περιπετάσματα.
Auletes, *tibicen*, αὐλητής.
Auletris, αὐλητρίς.
Aulicus, αὐλικός.
Avocamentum, διαγωγή.
Avocatio, ἀποτροπὴ, ἀποστροφή.
Avoco, ἀποκαλέω τινα, ἀποτρέπω τινά τινος, ἀπάγω.
Avolo ἀφίπταμαι, ἀποπτάω.
Aura, αὔρα, πνοὴ, ἀτμίς.
Aurarius, ἔγχρυσος.
Aurata, *piscis*, χρύσοφρυς.
Auratus, ἔγχρυσος, χρυσωτὸς, διάχρυσος, χρυσοφαὴς, χρυσοβαφής.

Aureus, χρύσειος, ἐπίχρυσος· χρύσεος -οῦς.
Auricula, ὠτίον.
Auricularis, ὠτικός.
Aurifex, χρυσοποιὸς, χρυσοχόος.
Aurificina, χρυσοχοεῖον.
Aurifodina, χρυσεῖον, χρυσωρυχία.
Auriga, ἡνίοχος, ἁρματηλάτης.
Aurigarius, ἁρματοποιὸς, ἁρματοπηγός.
Aurigatio, ἡνιοχεία, ἁρματηλασία.
Aurigo, ἴκτερος.
Aurigor, ἡνιοχέω, διφρηλατέω.
Auripigmentum, τὸ ἀρσενικόν.
Auris, οὖς, ὠτὸς, τὸ· οὖας.
In utramvis aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὰ ὦτα καθεύδειν.
Aurem vellere, ἀνατείνειν τοῦ ὠτός.
Aures obtundere, ἐπιθρυλλεῖν τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς περιηχεῖν, ὠτοκοπεῖν.
Auriscalpium, ὠτογλυφὶς, ἡ.
Auritus, *magnas habens aures*, ὠτόεις.
Auri amor, φιλοχρυσία.
Auri captus, χρυσεραστὴς, χρυσομανής.
Auro micans *vel* corruscans, χρυσαυγής.
Aurora, ἕως, ἠώς.
sub Auroram, ὑπὸ τὴν ἕω, εἰς ἕω.
Aurum, χρυσὸς -οῦ, ὁ· χρυσίον.
Auscultatio, ἀκρόασις, ἀκρόαμα, εὐπείθεια.
Auscultator, ἀκροατὴς, ἀκουστής.
Auscultare, *obedire*, πείθομαι τῷ νόμῳ, προσέχω τινι.
Ausculto, *audio*, ἀκροάω, ἀκροάομαι, ὠτακουστέω, προσίσχω, προσέχω.
Ausim, τολμῴην.
Auspex, οἰωνοσκόπος, οἰωνοπόλος.
Auspicatò, εἰς καλὸν, αἰσίως.
Auspicium, οἰωνισμὸς, οἰωνοσκοπία.
Auspicor, οἰωνοσκοπέω.
Auspicor, *negotium aliquod aggredior*, ἀπάρχομαι, ἐνάρχομαι, ἐνίσταμαι.
Auster, νότος.
Austeritas, στρυφνότης, αὐστηρότης.
Austerus, αὐστηρὸς, σκληρός.
Australis, νότιος, ἀνταρκτικός.
Aut, ἢ, εἴτε.
Autem, *pro* sed, δὲ, δαὶ, δέπου, δετοι.
Authenticus, αὐθεντικός.
Autumnalis, ὀπωρινός.
Autumnus, ὀπώρα.
Autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω.
Avulsio, ἀπόσπασμα.
Avulsus, ἀποσπασθείς.
Avunculus, θεῖος, μητράδελφος.
Avus, πάππος.
Avus paternus, προπάτωρ, πατροπάτωρ.
Avus maternus, μητροπάτωρ.
Auxiliares, συμβοηθοί.
Auxiliarius, βοηθητικός.
Auxiliator, ἐπάρκειος, ἀλεξητὴρ, βοηθὸς, ἐπίκουρος.
Auxilior, βοηθέω τινι πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπικουρέω τινι.
Auxilio tibi venio, βοηθὴν παρίστημί σοι.
Auxilium, βοήθεια, ἐπικουρία, ἀντίληψις.
Axilla, μασχάλη, μασχαλίς.

Axioma, ἀξίωμα.
Axis, ἄξων.
Axungia, θεῖον στέαρ.

B.

BACCÆ, ἀκρόδρυα.
Bacchanalia, διονύσια.
Bacchanalia agere, ἄγειν διονύσια.
Bacchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchor, *insanio*, βακχεύω *et* βακχέω.
Bacchus, βάκχος, ἴακχος, διόνυσος.
Baccillum, βακτρίδιον.
Baculus, βάκτρον, βακτηρία.
Bajulo, βαστάζω, ῥομφάζω, ἀχθοφορέω.
Bajulus, φορτοβαστάκτης, φορτηγὸς, νωτοφόρος.
Balæna, φάλαινα, κῆτος.
Balanus, βάλανος.
Balatus -ûs, βληχὴ, βλήχημα.
Balbus, ψελλὸς, τραυλὸς, ἄτυπος ἰσχνόφωνος.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balneator, βαλανεὺς, λουτροχόος.
Balneum, βαλανεῖον, λουτρὸν, πλυνός.
Balsamum, βάλσαμον.
Balteus *vel* Balteum, ζωστὴρ, ζώνη.
Baptismus, βαπτισμὸς, βάπτισμα.
Baptisterium, βαπτιστήριον.
Barathrum, βάραθρον.
Barba, πώγων, γενεῖον.
Barbâ tenus philosophus, ἀπὸ πώγωνος φιλόσοφος.
Barbam nutrire, πωγωνοτροφεῖν.
Barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
Barbarè, βαρβαριστί.
Barbaries, βαρβαρότης, βαρβαρισμός.
Barbarus, βάρβαρος.
Barbatus, πωγωνίας, γενειήτης.
Barbitus, βάρβιτος.
Bardus, stupidus, βλὰξ, μογιλάλος.
Barritus, ἐλέφαντος βρύχημα.
Barrus, ἐλέφας.
Basiator, φιλητής.
Basilica, βασιλικὴ, βασίλειον.
Basiliscus, βασιλίσκος.
Basio, *osculor*, φιλέω τινα.
Basis, βάσις, βάθρος, ἕδρα.
Basium, *osculum*, φίλημα.
Batillum, πύραυνον.
Beatæ memoriæ, μακαρίτης.
Beatè, μακαρίως, εὐδαιμόνως.
Beatitudo, μακαριότης, εὐδαιμονία.
Beatum judicare, εὐδαιμονίζω τινα τῆς ἱστορίας, *subintellige* ἕνεκα, historiæ caussa.
Beatus, μακάριος, μάκαρος, ἀταλαίπωρος, εὐτυχὴς, ὄλβιος.
Beatus valdè, πανόλβιος.
Bellaria, τρωγάλια, ἐπιφορήματα τραγήματα.
Bellator, πολεμιστὴς, ἀρηΐφατος αἴθων.
Bellè, κομψῶς, καλῶς.
Bellicæ rei peritus, δόκιμος τὰ πολεμικά.

Belli expers vel imperitus, ἀπειροπόλεμος, ὁ ἀπόλεμος.
Bellicosus, fortis, πολεμικός.
Belligero, bellum gero, πολεμῶ σοι, et πρός σε, πολεμοποιέω.
Bellicus, πολέμιος, πολεμικός.
Bello captus, δορύκτητος.
Bellua, θήρ, θηρίον.
Belluinus, θηριώδης.
Bellum, ὁ πόλεμος, μάχη.
Bellum committere, ἅπτεσθαι πολέμου, καθιςάναι τὸν πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιεῖν τινι.
Bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
Bellum indicare, πόλεμον εἰπεῖν εἴς τινα.
Bellum infero, πόλεμον ἐκφέρω πρός τινα, πόλεμον ποιέω.
Bellum suscipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός τινα· ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
Bellus, a, um, κομψός, ὁ.
Bene, εὖ, καλῶς, ὀρθῶς.
Benè audire, εὖ ἀκούειν.
Benedico, εὐλογέω.
Benefacio, εὐεργετέω, εὐποιέω.
Benefactum, εὐεργέτημα.
Beneficentia, εὐεργεσία, ἐλευθεριότης.
Beneficio afficere aliquem, εὐποιεῖν τινα.
Beneficio affici, εὖ πάσχειν.
Beneficium, εὐεργεσία, χάρις.
Beneficus, εὐεργέτης, ἀγαθουργός, εὐποιός.
Benevolè, εὐνοικῶς, φιλοςόργως.
Benevolentia, εὔνοια, εὐγνωμοσύνη φιλοφροσύνη.
Benevolentiâ complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
Benevolus, εὔνοος, εὔνους, πρόφρων.
Benignè, χρηστῶς, ἐλευθερίως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignitas, ἐλευθερία, χρηστότης, φιλανθρωπεύμα.
Benignus, χρηςὸς, ἐλευθέριος.
Beo, μακάριον ποιῶ.
Beryllus, βήρυλλος.
Bestia, θηρίον, θήρ, ζῶον ἄλογον.
Bestialis, θηριώδης.
Bestiola, ζωΐδιον.
Beta, τεῦτλον, βλίτον.
Bibacitas, πολυποσία, φιλοποσία.
Bibax, bibosus, πολυπότης, ποτικός.
Bibliopola, βιβλιοπώλης.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη.
Bibo, πίνω, accus. sed Atticè gen. Aquam bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω.
Bibulus, πολυπότης.
Biceps, δικέφαλος, δίκρανος.
Bicolor, δίχροος.
Bicornis, δικέραος et δικέρως.
Bidens, διόδυς.
Biduum, δύο ἡμέραι, διήμερον.
Biennis, διετής.
Biennium, διετὶς, διετία.
Bifariam, διχῶς, ἄνδιχα, δίχα.
Biferus, δίφορος.
Bifidus, δίχηλος, διφυής, διςχιδής.
Biforis, δίθυρος.
Bifores valvæ, αἱ δικλίδες.
Biformis, δίμορφος.
Bifrons, διμέτωπος, ἀμφιπρόσωπος.

Bigæ, συνωρὶς, δίφρος.
Bijugis et Bijugus, δίζυξ, δίζυγος, ου.
Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
Bilanx, ζυγός.
Bilem commovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινα, χολῶν.
Bilinguis, δίγλωττος, δίλογος.
Bilosus, χολώδης.
Bilis, χολή.
Bilis atra, μελαγχολία.
Bimembris, διμελής, δίκωλος.
Bimestris, δίμηνος,
Bimulus, Bimus, διετὴς, δίενος.
Bini, διττὸς, σύνδυο.
Binominis, διώνυμος.
Bipartior, διχοτομέω, διχάζω.
Bipartitus, διχασθεὶς, διμερής.
Bipedalis, διποδιαῖος, διπόδης.
Bipennis, πέλεκυς, ἀξίνη δίςομος.
Bipertitò, διχῇ, δίχα.
Bipes, δίπυς.
Biremis, διήρης.
Bis, δὶς.
Bis in die, δὶς τῆς ἡμέρας.
Bissextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Bisulcus, δίχηλος, διςχιδής.
Bitumen, ἄσφαλτος.
Bitumineus, ἀσφάλτειος.
Bivium, ἄμφοδος, δίωδος.
Blæsus, βλαισὸς, τραυλὸς.
Blandè, ἠπίως, μειλίχως.
Blandiloquentia, χρηςολογία, ἡδυλογία.
Blandiloquus, χρηςολόγος, ἡδυλόγος.
Blandimentum, θωπεία, προσήνεια, ἀρέσκευμα.
Blandior, σαίνω σε, tibi; κορίζομαί τινα, αἰκάλλω, ἀρεσκεύομαι, αἱμύλλω.
Blanditiæ, χρηςολογία, κολακεία.
Blandus, χρηςολόγος, ἄρεσκος, εὐπροσήγορος, αἱμύλος, ἤπιος, μείλιχος, ἐπαγωγός.
Blasphemia, βλασφημία.
Blatero, ψελλίζομαι, βαττολογέω.
Blatero, onis, φλύαρος, ἀδολεσχής.
Blatta, σίλφη.
Boarium forum, βουπώλιον.
Boarius, βοϊκὸς, βόειος.
Boatus, βοή, μυκηθμός.
Boletus, βωλίτης.
Bolis, βολὶς.
Bolus, βῶλος, ἡ· ἄκολος, βλωγός.
Bombilatio, sonus apum, βόμβος.
Bombus, βόμβος, ἦχος.
Bombycinus, βομβύκινος.
Bombyx, βόμβυξ.
Bona, id est, opes, ἡ ὐσία, χρήματα.
Bonâ fide, ἐσπυδασμένως, ἐπιεικῶς, κατὰ πίςιν.
Bonâ veniâ, ἐπιεικῶς, εἰς παρίης.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ἐν τῇ ψυχῇ.
Boni consulo, ςέργω ἐπὶ τῇ ἐπιεικείᾳ, ἀποδέχομαι τὴν ἀπόφασιν.
Bonitas, ἀγαθότης, ἀγαθωσύνη, χρηςότης.
Bonitas ingenii, seu naturæ, εὐφυΐα.
Bonus, ἀγαθὸς, ἐσθλὸς, χρηςὸς, καλὸς. Quod bonum faustumque sit, ἀγαθῇ τύχῃ.
Bonus et probus vir, καλοκαγαθὸς.
Boo, as, are, mugio, μυκάομαι, βόαω
Bootes, Βοώτης, υ, ὁ.

Borealis, βορειαῖος, βόρειος.
Boreas, Aquilo, Βορέας, Βοῤῥᾶς
Bos, βοῦς.
Bovem mactare, βουθυτεῖν.
Boves pascere, βυκολεῖν, βουτροφεῖν.
Bovillus et Bovinus, βόειος.
Boum armenta, τὰ βυφόρβια.
Boum cædes, βοκτασία, βοσφαγία.
Boum custos, βυκόλος, βυπόλος, βυφορβός.
Brabeum, certaminis præmium, βραβεῖον.
Bracca femorale, ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ, διαζώσματα.
Brachiale, περιβραχιόνιον, χλιδὼν, χλιδόνη.
Brachium, βραχίων, -ονος.
Bractea, τὸ πέταλον.
Bracteator, πεταλιςής.
Bracteola, πεταλίδιον.
Branchiæ, βράγχεα.
Bressica, κράμβη, κοράμβη.
Brevi, ἐν βραχεῖ, βραχέως.
Brevia, τὰ βραχέα.
Breviarium, compendium, ἐπιτομή
Breviloquentia, βραχυλογία.
Brevior, βραχίων, βράσσων.
Brevis, βραχὺς, ἀπότομος, σύντομος.
Brevis vitæ, βραχύβιος, ὀλιγόβιος, μικρόβιος.
Brevitas, βραχύτης, ἐπιτομή.
Breviter, βραχέως, ἐν βραχεῖ.
Bruma, χειμερινὴ, τροπή, χεῖμα.
Brumalis, χειμερινός.
Brutus, stupidus, ἀναίσθητος, προβατώδης, ἄλογος.
Bubalus, βύβαλος.
Bubile, βοαύλιον, βυςάσιον.
Bubo, avis nocturna, βύας, υ, ὁ.
Bubula caro, τὸ βόειον κρέας.
Bubulcus, βυκόλος, βοηλάτης, βυποίμεν.
Bubulum corium, τὸ βόειον δέρμα. Βυσία, βυδέψιον.
Bubulus, βόειος, βοϊκὸς.
Bucca, ςόμα. Quod in buccam venerit, ὅ, τι ἂν ἐπὶ τὸ ςόμα ἔλθῃ.
Buccas inflare, τὺς γνάθυς φυσιᾶν
Buccea, æ, ψωμός, ἔγκαφος.
Buccella, ςόμιον, ψωμίον.
Buccina, σάλπιγξ.
Buccinator, κήρυξ, σαλπιγκτής.
Buccino, σαλπίζω, κηρύττω.
Bufo, μύοξος, υ, ὁ· φύσαλος.
Buglossus, βύγλωσσος et βύγλωσσον
Bulbaceus, βολβώδης.
Bulbosus, βολβώδης.
Bulbus, βολβός.
Bulga, δερματίνη πήρα.
Bulla, πομφόλυξ, φύσημα, ἀπορυσία.
Bulla insigne, ἡ κάλυξ.
Bullatus, tumidus, πομφολυγώδης.
Bullatus, bullâ ornatus, ὁ κάλυξι κεκοσμημένος, πεπομφολυγωμένος.
Bullio, bullas emitto, ζέω, βράσσω.
Bullula, φυσημάτιον.
Bura, sive Buris, ἐχέτλη.
Bustuarius, ἐπιτύμβιος.
Bustum, τύμβος, πυρά.
Butum violare, τυμβωρυχεῖν.
Butyrum, βύτυρον.
Buxetum, πυξεών.

Buxeus, πύξινος.
Buxum *vel* **Buxus**, πύξος, ἡ.
Byssus, βύσσος -ν, ἡ.

C.

CABALLINUS, ἵππειος.
Caballus, ἵππος.
Cacabus, κακάβος, λέβης.
Cacaturio, χεζητιάω, χεζείω.
Cachinnatio, καγχασμός.
Cachinnor, καγχάζω, κιχλίζω.
Cachinnum tollere, ἄθρυν ἀνακαγχάζειν, ἐκκαγχάζειν.
Cachinnus, καγχασμὸς, κιχλισμός.
Caco, ventris onus depono, χέζω, ἀφοδεύω, ἀποπατέω.
Cacumen, κορυφὴ, ἄκρον, αἶπος.
Cacumen montis, ἀκρώρεια, λοφία.
Cacuminatus, ἀποξυνθείς.
Cacumino, ἀποξύνω, κορυφόω.
Cadaver, τὸ νεκρὸν, *vel* νεκρὸς, πτῶμα.
Cadavera spoliare, νεκροσυλεῖν.
Cadaverosus, νεκρώδης.
Cadere animis, ἀθυμεῖν τὴν τελευτὴν, *ob finem*, τοῖς τίνων νεκροῖς, *ob cædes aliquorum*, ἀθύμως διάγειν.
Cadere in suspicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτειν, πρὸς ὑποψίαν ἥκειν.
Cadivus, πτώσιμος, εὐκατάπτωτος.
Cado, ἀμύω, πίπτω εἰς γόνατα, ἐρείπω.
Caduceator, κήρυξ, εἰρηνοποιός.
Caduceus, τοκὰς, κηρύκειον.
Caducifer, κηρυκειοφόρος.
Caducus, πτώσιμος, εὐκίνητος, ἐρείψιμος, φθαρτός.
Cadus, κάδος.
Cæcias, καικίας.
Cæcitas, τυφλότης, ἀβλεψία, ἀορασία.
Cæco, τυφλόω.
Cæcus, τυφλὸς, ἀλαὸς, ἀφώτιστος.
Cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλώττω.
Cædes, κτόνος, φόνος, σφαγὴ, ἀναίρεσις.
Cædo, *percutio*, πλήττω, κόπτω, δέρω.
Cædua sylva, ὑλοτομία.
Cæduus, τομαῖος, κέριμος.
Cælamen, γλυφή.
Cælator, γλυπτὴς, γλυπτήρ.
Cælatura, γλυφὴ, ἀναγλυφή.
Cælatus, γεγλυμμένος, γλυπτός.
Cælebs, ἄγαμος, ἀγάμητος, ἀζυγής.
Cælestis, οὐράνιος, ἐπουράνιος, ὀλύμπιος, αἰθέριος.
Cælibatus, ἀγαμία, ἀζυγία.
Cælicola, οὐρανίων.
Cælitus, οὐρανόθεν.
Cælo, *sculpo*, γλύφω, ἐγκόπτω.
in **Cælo**, οὐρανόθι.
Cælum, γλυπτήριον, γλυφεῖον.
Cælum, οὐρανὸς, ὁ· πόλος.
Cæmentarius, χαλικοδόμος, χαλικουργός.
Cæmentum, χάλιξ -κος.
Cæpe, κρόμμυον.
Cæruleus, κυάνεος.
Cæsaries, *coma*, κόμη, χαίτη, βόστρυξ -χος, κουρά.
Cæsim, τμήδην.
Cæsius, γλαυκός.
Cæspes, βῶλος, βώλαξ.
Cæspito, παράφορον βαδίζω.
Cæsura, τομὴ, τμῆμα.
Cæsus, κεκομμένος, τμηθείς.

Cætera, ϗ ἕτερα.
Cæteroquin, ἄλλως τε.
Cæterum, δὲ, πλὴν, τοίνυν, μέντοι, ἀτάρ.
Calamarium, καλαμοθήκη.
Calamister *vel* Calamistrum, καλαμὶς -ίδος, ἡ· κάλλυντρον.
Calamistratus, βοστρυχισθείς.
Calamistro, βοστρυχίζω.
Calamitas, *miseria*, συμφορὰ, ἀποτυχία, δυστυχία, κακοπάθεια.
Calamitate afficere, ταλαιπωρεῖν τινα.
Calamitate premi, δυστυχεῖν ἔν τινι, *vel* περί τι.
Calamitosè, δυστυχῶς.
Calamitosus, ὀϊζυρὸς, δυστυχὴς, δύστηνος, ἄθλιος.
Calamus, κάλαμος, δόναξ, καλάμη.
Calathus, κάλαθος, σπυρὶς, κάνης.
Calcaneum, πτέρνα, ἡ.
Calcar, κέντρον, πλῆκτρον.
Calcaria equo subdere, κεντίζειν ἵππον.
Calceamentum, περίδημα.
Calceatus, ὑποδεόμενος, ὑποδεθείς.
Calceo, ὑποδέω.
Calceolarius, ὁ ποιητὴς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, σκυτεύς.
Calceolus, ὑποδημάτιον.
Calceus, ὑπόδημα, πέδιλον.
Calcitratus, λακτισμός.
Calcitro -as, λακτίζω, πτερνίζω.
Calcitro -onis, λακτιστὴς, πτερνιστής.
Calco, πατέω, στιβέω.
Calculator, λογιστὴς, ψηφιστής.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculosus, λιθώδης, λιθιάων.
Calculus, ψηφὶς, λιθίδιον.
Calefacio, θερμαίνω.
Calefactus, θερμανθεὶς, θαλφθείς.
Calefio, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendæ, καλένδαι, νεομηνία.
Calendarium, ἡ ἐφήμερις, ἐπιμήνιος.
Calens, θερόμενος.
Caleo, θέρομαι, θερμαίνομαι.
Calesco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Caliculus, κυλίκιον.
Calidus, θερμός.
Caliga, σκελεὰ, κρηπίς.
Caligatus, κρηπιδέμενος.
Caliginosus, γνοφώδης, ζοφώδης.
Caligo -inis, ζόφος, σκότος, ἀχλύς.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ὀφθαλμῶν ἀχλύς.
Caligo, *cæcutio*, ἀμβλυώττω.
Calix, κύλιξ, ποτήριον.
Calleo, τυλόω.
Calleo, *perfectè scio*, ἐπίσταμαι τὴν τέχνην, ἀκριβῶς γινώσκω, ἐμπείρως ἔχω.
Callidè, πανούργως, δολοφρόνως.
Calliditas, πανουργία, σόφισμα, δεινότης.
Callidus, πανοῦργος, δολόφρων, δεινός.
Callis -is, τρίβος, πάτος.
Collosus, τυλώδης, ὁ ϗ ἡ.
Callum obducere, σκληρόειν τυλοῦν.
Callum *et* Callus, τύλος.
Calo -onis, καλοπόδιον, σκευοφόρος.
Calones, καλοπόδια.
Calor *et* Calditas, θέρμη, θερμότης, καῦμα, αἶθος, θάλπος.
Calvaria, κράνιον.
Calvaster, ἀναφαλαντίας.
Calveo, φαλακρόομαι.

Calvesco, φαλακροῦμαι.
Calvitium, *vel* **Calvities**, φαλάκρωσις, φαλάκρωμα.
Calumnia, διαβολὴ, συκοφαντία.
Calumniator, συκοφάντης, διάβολος.
Calumnior, διαβάλλω τινὰ, συκοφαντέω τινά τινος.
Calumniosus, συκοφαντικός.
Calvus, φαλακρός.
Calx, *extrema pars pedis*, πτέρνα, σφυρόν.
Calx, f. g. CHALK, κονία, γύψος.
Camelarius, καμηλίτης.
Camelus, κάμηλος.
Camera, καμάρα.
Camerarius, καμαρινός.
Cameratus, καμαρωτός.
Camero, καμαρόω.
Camino, καμινεύω.
Caminus, κάμινος, ὁ ϗ ἡ.
Cammarus, ἀστακός.
Camœna, μοῦσα.
Campana, κώδων
Campestris, πεδινός.
Campus, πεδίον.
per **Campum**, καππεδίον.
Camurus, *inflexus et curvus*, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Camus, κημός.
Canaliculus, σωληνάριον.
Canalis, σωλήν.
Canalitius, σωληνιαῖος.
Cancellarius, ἀρχιγραμματεύς.
Cancellatim, κιγκλιδόν.
Cancellatus, κεκιγκλισμένος, κιγκλιδωτὸς, δικτυωτός.
Cancelli, ἡ κιγκλίς.
Cancello, κιγκλίζω.
Cancer, -cri, καρκῖνος.
Cancer, *morbus*, καρκῖνος, καρκίνωμα.
Candefacio, λευκαίνω.
Candefacio, *ignitum reddo*, ἐμπυρίζω.
Candela, λύχνος, λυχνίδιον, δᾳδίον.
Candelabrum, λυχνίον, κυροπήγιον.
ferrum Candens, σίδηρος πυρούμενος.
Candeo, *candidus sum*, λευκαίνομαι, λευκός εἰμι.
Candesco, λευκόομαι.
Candidatus, *albâ veste indutus*, λευκανθείς.
Candidè, εὐγνωμόνως, ἀφθόνως, ἁπλῶς.
Candidus, λευκὸς, ἀργός.
Candidus, cum ad animum transfertur, εὐγνώμων, ἄκακος, χρηστὸς, καθαρὸς, ἐπιεικής.
Candor -oris, *albedo*, λευκότης.
Candor, de animo dictus, εὐγνωμοσύνη, ἁπλότης.
Caneo *et* **Canesco**, πολιόομαι.
Canere receptui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλεῖσθαι.
Canere surdis, κωφοῖς λέγειν.
Canere classicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνειν.
Cani, αἱ πολιαί.
Canicula, κυνίδιον, κυνίσκη.
Canicula, σείριος.
Caniculares dies, αἱ ἀμφὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
Caninus, κυνικὸς, κύνειος.
Canis, κύων, κυνὸς, gen. σκυλάκιον.
Canistrum, κάνεον, κάνης.
Canities, πολιότης, πολιά.
Canna, *Rohr.* κάννα, δόναξ, κάλαμος.

Cannabaceus, καννάβινος.
Cannabis, κάνναβις.
Canneus, καλάμινος.
Cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
Canon, κανών.
Canorus, φωνήεις, λιγυρὸς, λιγύφθογγος.
Cantator, ἀοιδὸς, ψαλτής.
Cantatrix, ψάλτρια.
Cantatus, ἀοίδιμος, ἐπᾳσθείς.
Cantharis, κανθαρίς.
Cantharus, κάνθαρος.
Canthus, κανθός.
Canticum, ᾠδὴ, ᾆσμα τὸ, μέλος.
Cantilena, ᾆσμα, μέλος.
Cantio, **Cantus**, ᾆσμα, μέλος, ψαλμὸς, ᾠδή.
Cantito, τερετίζω.
Canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
Cantus lugubris, θρηνῳδία.
Canus, πολιὸς, λευκὸς, λευκάνθης.
Capacitas, χώρησις, εὐρυχωρία.
Capax, δεκτικὸς, χωρητικός.
Capella, χίμαρος, αἰγίδιον.
Caper, τράγος, ὁ, χίμαρος.
Capere, *delectare*, τέρπειν τινά.
Capere, *eligere*, αἱρέω τα ὅπλα, *arma*.
Capere, *tenere*, αἱρεῖν τὴν πόλιν, *urbem*
Capero, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Capero frontem, μέτωπα ἀνασπάω, συςέλλω τὰς ὀφρῦς.
Capesso, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀντιλαμβάνω, ἐπιχειρέω.
Capessere fugam, φυγὴν ἑλέσθαι.
Capessere rempublicam, ἅπτεσθαι πολιτευμάτος.
Capillaceus, τριχώδης.
Capillamentum, τρίχωμα.
Capillatus, τετριχωμένος, τριχωτός.
Cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
Capillitium, κόμη, τρίχωμα.
Capillorum defluvium, ἡ ἀλωπεκία.
Capillos comare, τριχοκομεῖν, ἐπικομᾶν.
Capillosus, τριχώδης, λαχνήεις.
Capillus, κόμη, θρὶξ τριχὸς, ἡ.
Capillus Veneris, ἀδίαντον.
Capio, *comprehendo*, λαμβάνω, αἱρέω, ἁλίσκω, δέχομαι, κρατέω.
Capio, *decipio*, πλανάω.
Capistro, φιμόω, κημόω.
Capistrum, κεφαλοδέσμιον, κημὸς, φίμος.
Capital, ἄμπυξ, κρήδεμνον.
Capitalis, κεφαλικός.
Capitalis morbus, νόσος ὀλεθρία, φθαρτικὴ, θανατώδης.
Capite plectere, θανάτῳ ζημιοῦν τινα, ἀποκεφαλίζειν.
Capite doleo, κεφαλαλγέω, καρηβαρῶ.
Capitis aliquem arcessere, θανάτου τινι τιμᾶσθαι.
Capitis damnari, θανάτου δίκην ὀφλισκάνειν.
Capitis dolor, κεφαλαλγία, καρηβαρία.
Capito, κέφαλος, κεφαλίων.
Capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
Capitulum, κεφάλαιον.
Capo, ἀλεκτρυὼν, ἐκτομίας.
Capra, αἴξ.
Caprarius, αἰγιβότης, αἰγονόμος.
Caprea, δορκὰς, αἰγάγριος.
Capreoli, δορκάδια.
Capricornus, αἰγόκερως.
Caprificus, ἐρινεός.

Caprinus, αἴγειος, αἴγεος.
Capsa, κάψα, κιβωτὸς, θύλαξ.
Capsula, θυλακίσκος, κιβώτιον.
Captatio, *venatio*, θήρα, θήρασις.
Captator, θηρευτής.
Captio, *deceptio*, δόλος, ἀπάτη.
Captiosè, σοφιςικῶς, ἀπατηλῶς.
Captiosus, ἀπατηλὸς, σοφιςικός.
Captivitas, αἰχμαλωσία.
Captivus, αἰχμάλωτος.
Capto, θηρεύω.
Captura, ἄγρα, λῆψις, ἅλωσις.
Captus, ἀλοὺς ἔρωτι, *amore*, κατεχόμενος ὑπ' ἔρωτος, ληφθεὶς, εἰλημμένος.
Captus, *comprehensio*, ὑπόληψις, κατάληψις.
Capularis senex, ὁ τυμβογέρων.
Capulus, *manubrium gladii*, λαβὴ, κώπη.
Capus -i, *vel* Capo -nis, ἀλεκτρυών.
Caput, κεφαλὴ, κεφάλαιον, κάρηνον.
Caput, *origo*, ἀρχή.
Caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἐκκαλύπτειν κρᾶτα.
Carbasea vela, λίνεα καλύμματα.
Carbaseus *vel* Carbasinus, λίνεος.
Carbasus, λίνον, λαῖφος.
Carbo, ἄνθραξ, θυμάλωψ.
Carbonarius, ἀνθρακεὺς, έος, ὁ.
Carbunculus, ἀνθράκιον, ἄνθραξ.
Carcer, δεσμωτήριον, φυλακή.
in Carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλω, ἢ, ἀπάγω εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Carceres, ἡ βαλβὶς, ἀφετηρία, ἡ γραμμή.
à Calce ad Carceres revocari, ἐκ τοῦ τέρματος ἐπὶ τὴν βαλβίδα μετακαλεῖσθαι.
à Carceribus ad metam, ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας μέχρι τοῦ καμπτῆρος.
Carceribus exire, ἐκφέρειν ἀπὸ νύσσης, ἐκ τῆς βαλβίδος ἐξεῖναι.
Carceris janitor, δεσμοφύλαξ.
Carcinoma, καρκίνωμα.
Cardiacus, καρδιακός.
Cardines mundi, οἱ πόλοι.
Cardines rerum, ἔργων ἀκμαί.
Cardo, θαιρὸς, ςροφεὺς, ςρόφιγξ.
Carduelis, ἀκανθίς.
Carduus, σκόλυμος.
Carè, πολυτίμως.
Careo, ἀποςερέομαι, *gen.* ὑςερέω, δέομαι.
Carere sensu, ἀναισθητεῖν.
Carex, *quibusdam* τὸ ξιφίον, *aliis* τὸ ἄκορον, *vel* ἡ κύπειρος.
Carica, ἰσχάς.
Caries, εὐρὼς, σαπρότης.
Carina, τρόπις, ςεῖρα, ἐντερόνη· κύτος, τό.
Carino, κυτόω.
Cariosus, εὐρώδης, σαπρὸς, εὐρώεις.
Caritas, πολυτιμία.
Caritas rei frumentariæ, ἡ σιτοδεία, σπανοσιτία.
Caritas summa, σπανοσιτία.
Carmen, ἔπος, μέλος, ᾆσμα.
Carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον.
Carminatio, κτενισμὸς, διάξανσις.
Carmino, κτενίζω, διαξαίνω.
Carnarium, τὸ κρεῖον, κρεωπώλιον.
Carnarius, κρεωπώλης, κρεωδαίτης.
Carneus, σαρκικός.
Carnifex, δήμιος.
Carnificina, κρεουργεῖον, βασανιςήριον

Carnifico, κρεουργέω, ἀναιρέω.
Carnosus, πολύσαρκος, σαρκώδης
Caro, σάρξ, ἡ· κρέας, τό.
Carpentarius, ἁμαξουργός.
Carpentum, ὄχημα, ἅμαξα.
Carpo, *decerpo*, δρέπομαι.
Carpo, *reprehendo*, κακίζω σε τῆς ἀπιςίας, *ob infidelitatem*, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
Carptim, ἀκροθιγῶς.
Carptor, *reprehensor*, διασύρτης.
Carptus, δρεφθείς.
Carpus, καρπός.
Carruca, ἁμάξιον, ἁμαξίς.
Carrucarius, ἁμαξοπηγὸς, ἁματηλάτης.
Carrus *vel* Carrum, ἅρμα, ἅμαξα.
Cartilagineus, χονδρότυπος, χονδρώδης.
Cartilago, χόνδρος.
Caruncula, κρεάδιον, σαρκίδιον.
Carus, προσφιλὴς, πολύτιμος ἔντιμος.
Casa, ςέγη, ἔπαυλις, καλύβη.
Caseus, τυρὸς, τροφαλίς.
Cassis, *rete venatorium*, δίκτυον, ἄρκυς.
Cassis, *galea*, κόρυς.
Cassita, κορύδαλος.
Cassus, *inanis*, φροῦδος, μάταιος.
Incassum, εἰς κενόν.
Castanea, κάςανα.
Castè, ἁγνῶς, καθαρῶς.
Castellum, φρούριον, κώμη, ἔρυμα, προβολὴ, ἐπιτείχισμα.
Castigare, *punire*, κολάζειν τινα, τιμωρεῖν τινα.
Castigatio, ἐπανόρθωσις, κολασμὸς, παιδεία, ἐπίπληξις.
Castigator, ἐπανορθωτὴς, ἐπιτιμητὴς, σωφρονιςής.
Castigo, παιδεύω τινα, ἐπιπλήττω τινι et τινα, ἐπανορθόω, κολάζω.
Castitas, ἁγνεία, ἁγνότης.
Castor, κάςωρ.
Castoreus, καςόρειος.
Castra, ςρατόπεδον, παρεμβολή.
Castra moveo, ἀναζεύγνυμι πρός τι, ἐξαναχωρέω τὴν ςρατιάν.
Castra pono, ςρατοπεδεύω.
Castrametator, ςρατοπεδεύων, ςρατιωτικός.
Castratio, εὐνουχισμὸς, ὀρχοτομία.
Castratus, εὐνοῦχος, ὁ· ὀρχοτομηθεὶς, ἐκτομίας.
Castrensis, τὸ τοῦ ςρατοπέδου.
Castro, *excido*, ἐκτέμνειν τινα, εὐνουχίζειν, ὀρχοτομεῖν.
Castrorum metatio, κατασκευή.
Castrum, *locus muris munitus*, ἔρυμα, φρούριον.
Castus, ἁγνὸς, καθαρὸς, σώφρων.
Casula, σκηνίδιον, καλυβίδιον.
Casurus, πεσούμενος.
Casus, πτῶσις, πτῶμα, σύμπτωμα.
si Casus inciderit, ἐὰν τύχῃ.
Cataclysmus, κατακλυσμός.
Catadromus, κατάδρομος.
Catalogus, κατάλογος.
Cataphractus, κατάφρακτος.
Catapulta, καταπέλτης -ου, ὁ.
Catapultarius, καταπελτικός.
Cataracta, *vel* Cataractes, καταράκτης.
Catarrhus, κατάῤῥοος -ους.
Catechesis, κατήχησις.

Catellus, κυνίδιον, σκυλάκιον.
Catena, δεσμὸς, σειρὰ, ἅλυσις.
Catenatus, ἀλυσιδωτός.
Catenis constrictus, ἀλυσίδετος.
Cateno, δεσμόω, δεσμεύω.
Catenula, ἀλυσίδιον.
Caterva, ςῖφος, σπεῖρα, ἴλη, ὄλαμός.
Catervatim, ἰλαδὸν, ἀγεληδόν.
Cathedra, καθέδρα.
Catinus *vel* Catinum, τρυβλίον, παροψίς.
Catulus, σκύμνος, σκύλαξ.
Catus -a -um, *sagax*, νῦν ἔχων, ἔμφρων, εὐλαβής.
Catus, *felis*, αἴλυρος, γαλῆ.
Cavamen, κοίλωμα.
Cavatus, κοιλωθείς.
Cauda, ὀρὰ, κέρκος, ἡ.
Cauda avium, ὀῤῥοπύγιον.
Caudam motitans, σήνυρος *seu* σαλυυρος.
Caudex, ςέλεχον, ςέλεχος, τὸ κορμός.
Caudicalis, ςελεχώδης.
Cave facias, φυλάττυ *vel* τηρῦ μὴ ποιήσης.
Cavea, κύρτη, κυρτὶς, οἰκίσκος, ὀρνιθοτροφεῖον.
Cavendum est, εὐλαβητέον.
Caveo, εὐλαβέομαι, *accus.* φυλάττομαι, ἐξαλύσσω, φεύγω.
Caverna, ἄντρον, κρύπτη.
Cavernosus, ἀντρώδης.
Cavernula, ἡ μυχή.
Cavilla -æ, σκῶμμα, σόφισμα.
Cavillator, φιλοκέρτομος, σκώπτης.
Cavillor, σκώπτω τινα εἴς τι, *propter aliquid*, ἐπικερτομέω, θώπτω.
Caula, ἔπαυλις, αὐλή.
Cauliculus, καυλίσκος.
Caulis, καυλὸς, ῦ, ὁ.
Cavo, κοιλόω, κοιλαίνω.
Caupo, κάπηλος, ξενοδόχος.
Caupona, *mulier*, καπηλίς.
Caupona, *taberna*, καπηλεῖον, οἰνοπώλιον.
Cauponarius, καπηλικός.
Cauponor, καπηλεύω.
Caussa, αἰτία, αἴτιον.
Caussa est cur, αἰτία δι' ἥν.
Caussa indicta damnari, ἐρήμην καταδικασθῆναι.
Caussa indicta damnare, ἀκρίτυς ἢ ἀμοίρυς λόγων καταδικάζεσθαι.
Caussam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι.
Caussalis, αἰτιολογικός.
Caussidici, οἱ κατ' ἀγοράν.
Caussidicus, δικαιολόγος, συνήγορος.
Caussor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω.
Cautè, εὐλαβῶς.
Cautela, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cauterium, καυτήριον.
Cautes -is, ῥαχία, πέτρα, ἀποῤῥωγάς.
Cautio, εὐλάβεια, προφυλακή.
Cautor, προφυλακτικός.
Cautus, εὐλαβής, προφυλακτικὸς, ἔννοος, συνετός.
Cavum, κοίλωμα.
Cavus, κοῖλος.
Cedens, ὑπείκων, ὑποχωρέων.
Cedere feliciter, καλῶς φέρεσθαι, εὐτυχῶς φέρεσθαι, ἐπιτυγχάνειν.
Ceder bonis, ἐκςῆναι τῶν ὄντων.
Cedo, cessi, παραχωρέω τινι τῦ βήματος, *è suggestu*, εἴκω τινι, ὑποχωρέω τινι ὁδῶν, *de via*, ἀναχάζω.
Cedò, *id est*, dic, εἰπέ μοι, φέρε δή.
Cedrinus, κέδρινος.
Cedrus, κέδρος.
Celatus, κρυφιαῖος, ἀποκεκρυμμένος.
Celebrare *prædicare*, ἐπιφανῆ ποιεῖν, δοξάζειν τινα.
Celebrare laudibus, ἐπιφημίζειν τινά τινι, ἐγκωμιάζειν τινα.
Celebrare festum, ἄγειν ἑορτήν.
Celebratio, ἐπιφημισμὸς, διαβόησις.
Celebratum vulgoque jactatum, θρυλλύμενον.
Celebratus, εὐφημισθεὶς, διαβόητος, ἔνδοξος, περίπυςος.
Celebris, ἔνδοξος, περιβόητος, εὐκλεής.
Celebritas *frequentia hominum*, πολυπλήθεια, πανήγυρις.
Celebritas, *famæ claritas*, εὐδοξία, εὔκλεια, εὐφημία.
Celebro, *frequento*, φοιτάω πρός σε.
Celer, ταχὺς, ὠκύς.
Celer pedibus, ὠκύπυς.
Celeritas, ταχύτης, ὠκύτης.
Celeritèr, ταχέως, κατὰ σπυδήν.
Celerius opinione, θᾶττον ἐλπίδος.
Celero, ταχύνω.
Cellerime, τάχιςα.
quam Cellerimè, ὅτι τάχιςα.
Cella, ἀποθήκη, ταμεῖον.
Cella vinaria, οἰνὼν, οἰνοθήκη.
Cellarium, ταμεῖον.
Cellarius, ταμίας.
Cellula, τὸ μικρὸν ταμεῖον, οἰκίσκος, καλυμμάτιον.
Celo, *abscondo*, ἀποκρύπτομαι, *et* ἀποκρύπτω τινα, καλύπτω.
Celox, κέλης.
Celsitudo, *excellentia*, ἐξοχὴ, ὑψηλότης, ὕψος.
Celsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Cenotaphium, κενοτάφιον.
Censeo, *puto*, τιμάω, ἀξιόω, νομίζω, οἴομαι, δοκέω.
Censeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμάομαι.
Censere, *sententiam dicere*, ἀποφαίνεσθαι τὴν γνώμην.
Censere, *facultates æstimare*, τιμᾶν τινι τῦτυ, *tanti*.
inter viros Censeri, εἰς ἄνδρας γράφεσθαι.
Census, τίμησις.
Censor, τιμητής.
Censorius, τιμητικός.
Censura, τιμητεία, δοκιμασία.
Census, τίμημα.
Census, *part.* τετιμημένος.
Centaurus, κένταυρος.
Centenarius, ἑκατονταῖος.
Centenus, ὁ τῶν ἑκατόν.
Centesimus, ἑκατοςός.
Centies, ἑκατοντάκις.
Centimanus, ἑκατόγχειρ.
Cento, κέντρων, ὁ.
Centrum, κέντρον.
Centupondium, ἑκατοντάςαθμον.
Centuplex, ἑκατονταπλασίων.
Centuria, ἑκατοντάς.
Centuriati milites, καταγραφέντες ςρατιῶται.
Centuriatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Centurio, ἑκατόνταρχος *vel* -χης.
Centurionatus, ταξιαρχία, ἑκατονταρχία.
Cepa, κρόμμυον.
Cera, κηρὸς, ὁ.
Cerâ obduco, κηρόω.
Cerarius, κηροπλάςης, κηρυργός.
Cerastes, κεράςης.
Cerasum, κεράσιον.
Cerasus, κερασὸς, ὁ.
Ceratum, κηρωτόν.
Ceratura, κέρωμα, κήρωσις.
Ceratus, κηρωθείς.
Cercopithecus, κερκοπίθηκος.
Cerdo, βάναυσος, βυρσοδέψης.
Cerealis, δημήτρειος, δημητριακός.
Cerebellum, παρεγκεφαλὶς -ίδος.
Cerebrum, ἐγκέφαλος.
Ceremoniæ, θρησκεία, τελετὴ, θεσμὸς ἱερός.
Ceres, Δημήτηρ.
Cereus -a -um, κήρινος.
Cereus -i, κηρὸς, κηρίον.
Ceritus, δημητρόληπτος, μανιώδης.
Cernere, *dimicare*, ἀγωνίζεσθαι.
Cerno, βλέπω τι *vel* εἴς τινα.
Cernuus, ἐπικεκυφὼς, πρηνής.
Cero -as, κηρόω, κατακηρόω.
Ceroma, κήρωμα.
Certamen, ἀγων -ῶνος, ἆθλος, ἅμιλλα.
Certamen constituo, ἀθλοθετῶ.
Certamen navale, ἡ ναυμαχία.
Certaminis præmium, ἆθλον.
Certatim, ἀγωνιςικῶς.
Certatio, ἀγώνισμα.
Certator, ἀθλητής.
Certè, ἀληθῶς, ἐμπεδῶς, δηλονότι.
Certioro, προσημαίνω, δηλόω.
Certitudo, βεβαιότης, ἀκρίβεια.
Certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*, ἀθλέω, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, *adversus hostes*.
Certo cum aliquo hâc de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τῦτυ.
Certò, ἀκριβῶς, βεβαίως.
Certò scio, εὖ οἶδα.
Certus, δῆλος, ἀκριβὴς, βέβαιος.
Cervicale, προσκεφάλαιον.
Cervisia, ζυθός.
Cervix, τράχηλος, αὐχὴν, δέρη.
Cerussa, ψιμμύθιον, ψίμμυθος.
Cerussâ oblinere, ψιμμυθιῦν.
Cerussatus, ψιμμυθιωθείς.
Cervus, ἔλαφος.
Cespes, cespito; vide suprà Cæspes, cæspito.
Cessans, πάυόμενος, ἀργός.
Cessatio, ὀκνηρία, ἀργία, ῥαθυμία, παῦσις, ἀνάπαυσις.
Cessator, ὀκνηρὸς, ῥάθυμος.
Cesso, λήγω, σχολάζω, παύομαι τῆς μάχης, ῥᾳδιυργέω, ἀργέω.
Cestus, κεςός.
Certarius -ria -rium, κητώδης, κητῶυς.
Cetarius -i, κητοπώλης.
Cete, τὰ κήτεα, κήτη.
Cetra, ἡ πέλτη, τὸ πέλτον.
Cetratus, πελτοφόρος, πελταςής.
Cetus, κῆτος.
Ceu, οἷον, οἱονεὶ, ὥσπερ.
Chalybs, χάλυψ.
Chamæleon, χαμαιλέων.
Chamæmelum, χαμαίμηλον.
Chaos, χάος, τό.
Character, χαρακτήρ.
Charitas, ἀγάπη, ςοργὴ, φιλοςοργία, φιλανθρωπία.

Charta, χάρτον, χάρτης.
Chartaceus, ὁ ἐκ χάρτου.
Chartula, χαρτίον.
Charus, τίμιος, ἀγαπητὸς, προσφιλὴς, ποθεινός.
Chasma, χάσμα.
Chelæ, χηλαί.
Chelidonia, χελιδόνιον.
Chelys, χέλυς.
Chiliarchus, χιλίαρχος.
Chilias, χιλιάς.
Chiragra, χειράγρα.
Chirographum, χειρόγραφον, ἀνταποχή.
Chiromantes, χειρόμαντις.
Chiromantia, χειρομαντεία.
Chirotheca, χειροθήκη.
Chirurgia, χειρουργία.
Chirurgus, χειρουργός.
Chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτός.
Chlamydula, χλαμύδιον.
Chlamys, χλαμύς.
Cholera, χολέρα.
Cholerâ laborare, χολεριᾷν.
Cholericus, χολερικός.
Choragium, χορήγιον.
Choragus, χορηγός.
Choraules, χοραύλης.
Chorda, χορδή.
Chorea, χορεία.
Choreas ducere, χορεύειν.
Chorimagister, χοροδιδάσκαλος.
Chorographia, χωρογραφία.
Chorographus, χωρογράφος.
Chorus, χορός.
Christiana professio, χριστιανισμὸς, ὁ
Christianus, χριστιανός.
Chronica, χρονικὰ, τά.
Chronicus, χρονικός.
Chrysendeta, χρυσένδετα, ἐκπώματα.
Chrysocolla, χρυσοκόλλα.
Chrysolithus, χρυσόλιθος.
Cibalis, ἐδώδιμος.
Cibaria, σιτία, τὰ βρωτὰ, βρώματα, τὰ ἐπισιτία.
Cibariorum inopia, σιτοδεία, σπανοσιτία.
Cibarius, ἐδώδιμος, τρώξιμος.
Cibarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ἄρτος συγκομιστός.
Cibo, σιτίζω τινα.
Cibum fastidiens, ἀνόρεκτος.
Cibum sumo, σιτοποιοῦμαι, αἱρέομαι σῖτον, προσφέρομαι τροφήν.
Cibum parare, σῖτον ποιεῖν.
Cibus, σῖτος, βρῶμα, ἔδεσμα, τροφὴ, σιτίον, ἔδαρ.
Cicada, τέττιξ.
Cicatrico, οὐλόω.
Cicatricosus, οὐλώδης.
Cicatricula, οὐλίδιον.
Cicatrix, οὐλὴ, ὠτειλή.
Cicer, ἐρέβινθος.
Cicercula, λάθυρος.
Cicindela, φάλαινα, λαμπυρὶς, πυριλαμπίς.
Ciconia, πέλαργος.
Cicur, τιθασσὸς, ἥμερος, πρᾶος.
Cicuro, τιθασσεύω.
Cicuta, κώνειον.
Cieo, *item* Cio, ἐξορμάω τινα, κινέω πάντα λίθον, *omnem lapidem.*
Ciere bellum, πολεμοποιεῖν, πόλεμον ἐγείρειν.
Cilicium, κιλίκιον, τριχήριον, διφθέρα.
Cilium, βλεφαρίς.
Cimex, κόρις.
Cinædus, κίναιδος.
Cinara, κινάρα.
Cincinnatus, βοστρυχισθεὶς, ὁ κικίννοις κεκοσμημένος.
Cincinni, κίκιννοι, πλόκαμοι, στρόφοι, βόστρυχοι.
Cinctus -ûs, διάζωμα, ζῶμα, περιβολή.
Cinctus -a -um, ἐζωσμένος, περιβεβλημένος.
Cineraceus, τεφρώδης, ὁ καὶ ἡ.
Cingere, *circumsepire*, περιβάλλειν τῇ πόλει τεῖχος, *urbem muro.*
Cingo, *coërceo*, ζώννυμι, περιβάλλω, διαδέω.
Cingula -æ, *quâ cinguntur jumenta*, ζῶμα.
Cingulum, ζωστὴρ, ταινία.
Ciniflo, ὁ τὴν καλαμίδα σποδίζων, ἢ ἐπὶ τοῖς σποδοῖς θερμαίνων.
Cinis, κόνις, τέφρα, αἰθάλη, σποδὸς, ἡ.
Cinnabaris, κιννάβαρις, ἡ.
Cinnamomum, κιννάμωμον -ου, τό.
Cinnus, ὁ πλόκαμος, πολυμιγία.
Cio. *Vide* Cieo.
Cippus, ποδοκάκη στήλη.
Circa, ἐπὶ *cum genit.* κατὰ *cum accusat.* περὶ μέσην ἡμέραν, *circa meridiem.*
Circensis, κύκλιος.
Circenses ludi, ἡ ἱπποδαμία, δίαυλος, ὁ.
Circinatio, περιαγωγὴ, περιδρομὴ, γύρωσις, περιστροφή.
Circino, περιάγω, γυρόω, κυκλάζω, περικυκλόω.
Circinus, διαβήτης.
Circiter, *idem quod circa*, περὶ, ἀμφί.
Circitores, οἱ ἔφοδοι, οἱ περίπολοι φύλακες.
Circuitio, περίοδος.
Circuitor, περιοδευτὴς, ὁ ἔφοδος.
Circuitus -a -um, περιαχθεὶς, περιειλημμένος.
Circuitus, *nom.* περίοδος, περιβολή.
Circulatim, κυκληδὸν, κύκλῳ.
Circulator, ὁ ἀγύρτης, ὀχλαγωγός.
Circulatorius, ἀγυρτικός.
Circulo, κυκλόω, γυρόω.
Circulus, κύκλος, κυκλίσκος.
Circum, περὶ *accusat.* ἀμφί.
Circumactio, περιαγωγὴ, περιστροφή.
Circumaggero, περιχωννύω ἢ περιχώννυμι.
Circumago, περιάγω, κυκλόω, περιφέρω.
Circumambulo, περιέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
Circumcido, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumcirca, πέριξ.
Circumcisio, περιτομὴ, περικοπή.
Circumclaudo, περικλείω, κατακυκλόω.
Circumcolo, περιοικέω.
Circumcurro, περιτρέχω.
Circumdatus, περιβληθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumdo, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, *urbi murum*, κυκλόω, περιέχω.
Circumducere, *decipere*, παρακρούεσθαί τινα, *aliquem*, ἐξαπατᾷν.
Circumduco, περιάγω, περιηγέομαι.
Circumeo, περιβαίνω, περιοδεύω τι.
Circumequito, περιππεύω.
Circumferentia, περιφέρεια.
Circumfero, περιφέρω τι, περιάγω.
Circumflecto, περισπάω, περιγνάμπτω.
Circumflexus, περίκλασις, περιφορὰ, περίγναμψις.
Circumfluo, εὐπορέω τινος, περιῤῥέω τι.
Circumfluus, περίῤῥοος, περιῤῥέων.
Circumfodio, περιορύττω, περισκάπτω.
Circumforaneus, ἀγύρτης -ου, ὁ ἀγοραῖος, ἀλήμων.
Circumforo, περιτιτραίνω.
Circumfossura, περισκαφὴ, περιόρυξις.
Circumfrico, περιτρίβω, περικνίζω.
Circumfulgeo, περιλάμπω, περιστίλβω.
Circumfundo, περιχέω, περιῤῥαίνω.
Circumfusus, περιῤῥανθεὶς, περίῤῥοος, περιϊστάμενος, περικείμενος.
Circumgelatus, περιπαγείς.
Circumgemo, περιστενάζομαι, περιστένομαι.
Circumgesto, περιφέρω τι.
Circumglobor, περισφαιρόομαι.
Circumjaceo, περίκειμαι.
Circumjicio, περιβάλλω.
Circumlambo, περιλείχω.
Circumlatus, περιφορηθείς.
Circumligo, περιδέω, ἀναδέω.
Circumlino, περιχρίω.
Circumlitus, περιχρισθείς.
Circumlocutio, περίφρασις.
Circumloquor, περιφράζομαι.
Circummitto, περιπέμπω.
Circummunio, περιφράττω.
Circummunitio, περιφραγμὸς, περίφραξις.
Circummunitus, περιφραχθείς.
Circumnascor, περιφύομαι.
Circumnavigo, περιπλέω, περινέω.
Circumobruo, περιχωννύω.
Circumplector, περιπλέκω.
Circumpono, περιτίθημί τινί τι.
Circumrado, περιξέω.
Circumretio, περιπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumretitus, περιειλημμένος, περιπλακείς.
Circumrodo, περιβρώσκω, περιτρώγω.
Circumscalpo, περικολάπτω, περικνίζω.
Circumscindo, περικόπτω, περιτέμνω.
Circumscribo, *definio, determino*, περιγράφω, ὁρίζομαι.
Circumscriptio, περιγραφὴ, διορισμός.
Circumscriptus, περιγεγραμμένος, περιγραπτός.
Circumseco, περιτέμνω.
Circumsedeo, *obsideo*, περικάθημαι.
Circumsepio, περιφράττω, περιβάλλω.
Circumseptus, περιφραχθεὶς, περιβεβλημένος.
Circumsero, περιφυτεύω.
Circumsessio, περιέδρευσις, περικάθησις.
Circumsessus, περικαθεζόμενος.
Circumsideo, περικαθέζομαι, πολιορκέω.
Circumsido, περικαθέζομαι.
Circumsigno, περισημειόω, περισφραγίζω.
Circumsisto, περιΐστημι, ἀμφίστημι.
Circumsono, περιηχέω, περιθρυλλέω.
Circumspectè, περισκεμμένως, πεφυλαγμένως, εὐλαβῶς.
Circumspectio, περίσκεψις.
Circumspecto, κατασκοποῦμαι.

Circumspectus, *qui prudens est*, πεφυλαγμένος, περιεσκεμμένος, συνετός.
Circumspergo, περιῤῥαίνω.
Circumspicio, περισκοπέω, περιβλέπω πάντῃ, περιοράω.
Circumstantia, περίςασις.
Circumsto, περιΐςημι.
Circumstrepo, περικτυπέω, περιθρυλλέω.
Circumstruo, περιοικοδομέω.
Circumsuo, περιῤῥάπτω.
Circumtectus, περικεκαλυμμένος.
Circumtego, περικαλύπτω.
Circumtexo, περιπλέκω.
Circumtondeo, περικείρω.
Circumtono, περιβρομέω.
Circumtonsus, περικεκαρμένος.
Circumvado, περιέρχομαι.
Circumvagus, περιπλανώμενος.
Circumvallare, περιτειχίζειν.
Circumvallatus, περιταφρευθεὶς, περιβεβλημένος, περιφραχθείς.
Circumvectio, περιφόρησις.
Circumvector, περιοχέομαι.
Circumvectus, περιαχθείς.
Circumveho, περιοχέω, περιάγω.
Circumvenio, περιέρχομαι, περικυκλόω, περιΐςημι.
Circumventus, περιειλημμένος.
Circumversor, περιειλέομαι, περιςρέφομαι.
Circumverto, περιςρέφω, περιειλέω, περιδινέω.
Circumvestio, περιςολίζω.
Circumvincio, περιδέω.
Circumvolito, περιΐπταμαι.
Circumvolo, περιπέτομαι.
Circumvolvo, περικυκλίζω, ἐγκυκλόω, περιειλέω.
Circumvolutio, ἕλιξ, κυλίνδησις.
Circus, κύκλος.
Cirratus, βεβοςρυχωμένος.
Cirrus, βόςρυχος, κίκιννος, ςρόφος.
Cis, Citra, ἐντὸς, ἐπὶ τάδε.
Cista, κίςη, κιβωτός.
Cistella, κιςίς.
Cisterna, τὸ ὑδάτων δοχεῖον.
Citare testem, μάρτυρα παρέχεσθαι, μάρτυρα παριςάναι.
Citatus, ἐξορμηθείς.
Citerior, ἐγγύτερος, ἐνδότερος.
Cithara, κιθάρα, χέλυς, φόρμιγξ.
Citharâ cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Citharista, κιθαριςής.
Citharistria, κιθαρίςρια.
Citharœdus, κιθαρῳδός.
Citimus, ἐγγύτατος.
Citò, ταχέως.
Cito -as, ἐφορμάω.
Citrà, ἐντὸς τȣ̃ Ῥήνȣ, *Rhenum*: ἄνευ.
Citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
ultrò Citróque, δεῦρο κἀκεῖσε, πρόσω καὶ ὀπίσω, ἔμπροσθεν ᾗ ὄπισθεν.
Citus, ἐξορμηθεὶς, ταχύς.
Civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Civilis, πολιτικὸς, ἀςεῖος.
Civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀςειότης.
Civis, πολίτης, ὁ.
Civitas, πόλις, ἡ· πολίτευμα.
Civitate donare, πολιτείαν διδόναι, ἐγγράφειν τῇ πόλει.
Clades, ἧττα, ὄλεθρος, λύμη, συμφορά
Clam, λάθρα ἡμῶν, κρύφα τινός.
Clamator, κράκτης, κεκράκτης.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, κράζω, κραυγάζω, αὔω.
Clamor, κραυγὴ, ἰαχὴ, βοή.
Clamosus, κραυγαςικὸς, μεγαλόφωνος.
Clancularis, κρυπτὸς, κρύφιος.
Clanculum, λαθραίως, κρύβδην.
Clandestinus, κρυφαῖος, λαθραῖος.
Clango, *tubâ cano*, κλάζω, κλάγγω.
Clangor, κλαγγή.
Clarè ἀναφανδὸν, λαμπρῶς, σαφῶς.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Claresco, ἐκφαίνομαι.
Clarisonus, λαμπρόφωνος.
Claritas, σαφήνεια, λαμπρότης.
Claritas nominis, εὐδοξία.
Claritas visûs, τὸ ὀξυδερκές.
Claritas vocis, εὐφωνία.
Clarum, πρόδηλον.
Clarus, *perspicuus*, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ἀγλαὸς, φανερός.
Clarus, *insignis*, ἔνδοξος, φαίδιμος.
Classe pugnare, ναυμαχεῖν.
Classiarius, ἐπιβάτης, ναυμάχος, ναυμαχέων.
Classicum canere, ὑποσημαίνειν τὸ εἰς ἔφοδον, σημαίνειν τὸ ἀνακλητικόν.
Classicum, σάλπιγξ, ἀνακλητικόν.
Classicum bellum, ναυμαχία.
Classicus, ναυτικός.
Classis, *navium multitudo*, ςόλος νεῶν.
Classis dux, ναύαρχος, ςόλαρχος.
Clathratus, κλείθρῳ κεκλεισμένος.
Clathro -as, κλείθρῳ ἐρείδω.
Clathrum, κλεῖθρον, τό.
Clava, κορδύλη, ῥοπαλὸν, τὸ, κορύνη.
Claudicatio, χωλότης, χωλεία.
Claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
Claudo, *intercludo*, ἀποκλείω, εἴργω, κλείω, κληΐζω.
Claudo oculos, καμμύω ὀφθαλμούς.
Claudus, χωλὸς, κυλλὸς, γυιός.
Claudus utroque pede, ἀμφίχωλος.
Clavicula, κλειδίον.
Claviger, κλειδȣ̃χος.
Clavis, κλεὶς, ἡ, κλειδός.
Clavis adulterina, ἀντίκλεις.
Clavis affigo, καθηλόω τινα.
Claustrum, κλεῖθρον.
Clausula, τὸ πέρας -ατος· τὸ ἔσχατον.
Clavus, ἧλος, γόμφος.
Clavus ligneus, πάτταλος.
Clemens, πρᾶος, ἐπιεικὴς, ἤπιος.
Clementèr, πράως, ἠπίως, ἐπιεικῶς.
Clementia, πραότης, ἐπιείκεια.
Clepo, *furor*, κλέπτω.
Clibanus, κλίβανος.
Cliens, πελάτης, θεραπευτής.
Clientela, θεραπεία, πελατεία.
Clima, κλίμα.
Climactericus, κλιμακτηρικός.
Clinicus, κλινικὸς, κλινήρης.
Clitellæ, ἐπισάγματα, κανθήλια.
Clitellarius, νωτοφόρος, σκευοφόρος.
Clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινα.
Clivosus, βȣνώδης.
Clivus, γεώλοφον, βȣνός.
Cloaco, ἀφεδρὼν -ῶνος· ἀμάρα, βόρβορος
Clunes, πυγὴ, γλȣτός.
Clypeatus, ἀσπιδοφόρος.
Clypei umbilicus, ἐπίσημον ἀσπίδος, μεσομφάλιον.
Clypeus, ἀσπίς.
Clyster, κλυςήρ.
Coacervatio, συναθροισμός.
Coacervatus, σεσωρευθείς.
Coacervo, ἀποσωρεύω, ἀθροίζω πάντα εἰς αὐτὸ, *in unum*: συγκομίζω, σωρεύω.
Coacesco, συνοξύνω.
Coactio, ἡ συναγωγή.
Coactus, συνηγμένος, συνεςαλμένος.
Coactus vi, ἀναγκασθείς.
Coactus necessitate, βιασθείς.
Coaduno, συνείρω, συναρμόζω.
Coæqualis, ἴσος, ὁμαλὸς, ὁμῆλιξ.
Coæquo, ὁμαλίζω, *act.*
Coætaneus, ἡλικιώτης -ȣ, ὁ, σύγχρονος.
Coævus, ὁμῆλιξ, σύγχρονος.
Coagmentatio, συναρμογὴ, σύςημα.
Coagmento, συναρμόζω, συνάπτω.
Coagulatio, πῆξις.
Coagulo, πήσσω, πηγνύω, τυρόω.
Coagulum πητύα.
Coalescere facio, συνάπτω.
Coalesco, συνίςημι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
Coarctare, ἀντιπεριςάμαι, ςενὸειν ςενοχωρεῖν.
Coarctatio, ἀντιπερίςασις, συςολή.
Coarguo, ἐξελέγχω τι, κατελέγχω.
Coccinatus, κοκκοβαφής.
Coccinea vestis, κόκκινος χιτών.
Coccineus, κόκκινος.
Coccum, κόκκος.
Cochlea, κόχλος, ἡ, κοχλίας.
Cochleare, ὄϊδυξ, κοχλιάριον.
Coctilis, ἑφθός.
Coctio, ἕψησις, πέψις.
Coctor, ἑψητής.
Coctus, ἑψηθεὶς, ὠπτημένος.
Codex, κορμὸς, ςέλεχος, τό· *sed pro* libro ἡ βίβλος.
Codicillus, γραμμάτιον, βιβλίδιον.
Cœmeterium, κοιμητήριον.
Coëmo, συνωνέομαι -ȣ̃μαι, συμπρίαμαι.
Coëmptio, συνώνησις.
Cœna opipara, δεῖπνον πολύοψον ᾗ ποικίλον, πολυτελές.
Cœna, δεῖπνον, δόρπον.
Cœnaculum, δειπνοτήριον, ἀνώγεων, ὑπερῷον.
Cœnaturio, δειπνησείω.
Cœno, δειπνέω, παρά τινι, *apud aliquem*, συνδειπνέω μετά τινος.
Cœnobium, κοινόβιον.
Cœnosus, πηλώδης, βορβορώδης.
Cœnum, *lutum*, πηλὸς, βόρβορος.
Coëo, *convenio*, σύνειμι, συνήκω.
Coire, *concumbere*, μίσγεσθαι γυναικί· συγκαθεύδειν.
Coitus, *concubitus*, μίξις, ἀνάμιξις, συνȣσία -ας, ἡ.
Cœptum, *institutum*, καταρχθὲν, τό· ἀρχὴ, ἐπιχείρημα.
Coëquito, συνιππεύω.
Coërceo, καθείργω τινα, ἀπείργω σέ τινος, ἀναχαιτίζω, συνείργω.
Coërcitio, κάθειρξις.
Cœtus, συνȣσία, ἐκκλησία, πανήγυρις.
Cogens, βιαζόμενος.
Cogere, *compellere*, ἀναγκάζειν τι, βιάζεσθαι τινα, ἀγγαρεύω, ἐπείγω.
Cogitabundus, σύννȣς.
Cogitatio, ἔννοια, νόημα, τό· ἐπίνοια.
Cogitatò, *consultò*, ἐκ προνοίας.
Cogito, *meditor*, ἐννοέω, ἐνθυμέομαι τȣ́των, διανοέω τι· λογίζομαι.
Cognata, σύςοιχα, τά· σύμφυλα.

Cognati, *συγγενεῖς.*
Cognatio, *συγγενὲς, τὸ· συγγένεια.*
Cognatus, *συγγενὴς, ὁ ϗ ἡ· ὁμογενὴς, συμφυὴς, ἀγχιςεύς.*
Cognitio, *γνῶσις, ἐπίγνωσις, σύνεσις.*
Cognitor, *ὁ ἐπιγνώμων.*
Cognitus, *γνωςὸς, γνώριμος, ἐγνωσμένος.*
Cognomen, *ἐπίκλησις, ἐπωνυμία.*
Cognomines, *ὁμώνυμοι, ἐπώνυμοι.*
Cognomino, *ἐπικαλέω τινα, ἐπονομάζω.*
Cognosco, *γινώσκω τινα, γνωρίζω τι.*
Cogo *coacervo*, *συνάγω, ἐπισυνάγω.*
Cogo in unum, *ἁρμόζω ἐς ταυτό.*
Cohabitatio, *συνοίκησις.*
Cohabitator, *σύνοικος, σύναυλος.*
Cohabito, *ἐνοικέω, συναυλίζομαί τινι, συνναίω.*
Cohærens, *ἐχόμενος, συνεςώς.*
Cohærentia, *συνάφεια, σύςασις.*
Cohæreo, *συγκολλῶμαι, ἐφαρμόττω τινι, συνάπτομαι.*
Cohæres, *συγκληρονόμος.*
Cohibeo, *ἐπέχω τινα, καταςέλλω, συνέχω.*
Cohibere iracundiam, *κατασχεῖν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.*
Cohibitio, *κώλυσις.*
Cohonesto, *ἐπικοσμέω τινα, σεμνολογέω.*
Cohorresco, *καταφοβέομαι.*
Cohors, *σπεῖρα, τάγμα, λόχος.*
Cohortatio, *παραίνεσις, παράκλησις.*
Cohortor, *συμπαρακαλέω, παρηγορέω, ἐπικελεύω, παραινέω.*
Coinquino, *συμμολύνω, συμμιαίνω.*
Coitio, *συνέλευσις, συναγωγή.*
Coitum appeto, *ἐγκισσάω.*
Coitus, *συνουσία -ας ἡ.*
Colaphos impingere alicui *κολαφίζειν, ῥαπίζειν τινα ἐπὶ σιαγόνα, ἐπὶ κόῤῥης.*
Colaphus, *κόλαφος, ῥάπισμα.*
Colens, *θεραπεύων.*
Coliculus, *καυλίον, καυλίσκος.*
Colis, *καυλὸς, ὁ.*
Collabasco, *συνολισθαίνω.*
Collabefacto, *λυμαίνω, διαφθείρω.*
Collabefio, *καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.*
Collabor, *συμπίπτω, συνολισθαίνω.*
Collacrymatio, *ἐπιδάκρυσις.*
Collacrymor, *συνδακρύω τινι, ἐπιδακρύω.*
Collactaneus, *συγγάλακτος, σύντροφος, ὁμογάλακτος.*
Collapsus, *συμπεπτωκώς.*
Collare, *περιτραχήλιον, περιδέραιον.*
Collatio, *συγκομιδὴ, συμβολή.*
Collatitius, *συγκομιςός.*
Collatus, *συμφορηθείς.*
Collaudatio, *ἐγκώμιον, συνεπαίνεσις.*
Collaudo, *προσεπαινέω, συνεπαινέω.*
Collecta, *συνεισφορὰ, ἔρανος, ὁ· συμβολή.*
Collectanea, *τὰ ἀνάλεκτα, τὰ ἔκλεκτα.*
Collectio, *συλλογὴ, σύλλεξις, ἀθροισμός.*
Collectitius, *συνειλεγμένος.*
Collectus, *συλλεγεὶς, συνειλεγμένος.*
Collega in consulatu, *συνυπατεύων, συνύπατος.*
Collegæ, *συνεργοὶ, συνάρχοντες.*
Collegium, *συνέδριον, σύλλογος.*
Collido, *συμβάλλω τι, συγκρούω.*
Colligatio, *σύνδεσμος, σύνδεσις.*
Colligatus, *συνδεδεμένος, συνδεθείς.*
Colligo -as, *simul ligo*, *συνδέω, καταδέω.*
Colligo -is, *συλλέγω τι, συναθροίζω. συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.*
Colligere *pro* **reficere**, *ἀναλαμβάνειν, ἀναζωπυρεῖν τινα.*
Colligere stipem, *ἔρανον αἰτεῖν ϗ συνάγειν.*
Collimare, *ςοχάζεσθαι σκοποῦ, εὐςοχεῖν.*
Collineo -as, *εὐςοχέω, καταςοχάζομαι*
Collino, *συναλείφω.*
Colliquefacio, *συντήκω.*
Colliquesco, *συντήκομαι.*
Collis, *λόφος, βουνὸς, κνημὸς, χῶνος.*
Collisio, *πρόσρηξις, συγκρουσμός.*
Collisus, *συγκρουσθείς.*
Collocatio, *θέσις, τάξις.*
Colloco, *καθίζω, ἐγκαθιδρύω.*
Collocupleto, *καταπλουτίζω.*
Collocutio, *συνομιλία, κοινολογία.*
Colloquium, *συνομιλία, κοινολογία.*
in Colloquium venire cum aliquo, *ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι.*
Colloquor, *κοινολογέομαί τινι, συνομιλεῖν τινι, συλλαλέω, ἐντυγχάνω.*
Colluceo, *φέγγω, καταλάμπω, φαίνω.*
Colluctor, *συμπαλαίω.*
Colludo -is, *συμπαίζω, προσαθύρω.*
Colludere alicui, *συναγωνίζεσθαί τινι.*
Collum, *τράχηλος, αὐχήν.*
Colluo, *διακλύζω, κατακλύζω.*
Collusio, *κακούργημα, συμπαιγνία.*
Collusor, *συμπαικτής.*
Collusoriè, *συγκακουργικῶς.*
Collustro, *περιαυγάζω, καταλάμπω.*
Colluvies, *χλίδος, τό.*
Collyrium, *κολλύριον.*
Colo -as -are, *ἠθέω.*
Colo -is -ere, *veneror*, *σέβομαί τινα, λατρεύω τινι, τιμάω, σεβάζω.*
Colere *pro* **exercere**, *ἀσκεῖν τι.*
Colere *pro* **habitare**, *οἰκεῖν τι.*
Colere *pro* **diligere**, *φιλεῖν τινα.*
Colere vitam, *διάγειν.*
Colere agrum, *γεωργεῖν χώραν vel γῆν.*
Colocasia, *κολοκασίη.*
Coloni, *ἄποικοι.*
Colonia, *ἀποικία.*
Coloniam deducere, *ἀποικίαν ἐκπέμπειν.*
Colonus, *ἀγρονόμος, γεωργὸς, ἔποικος.*
Color, *χρῶμα, χροά.*
Coloro, *βάπτω ἐπιχρώζω.*
Colosus, *κολοσσὸς -οῦ, ὁ.*
Colostra, *ἡ τροφαλὶς -ίδος.*
Coluber, *ὄφις, δράκων.*
Colum, *ἠθμός.*
Columbarium, *περιςερεὼν, περιςεροτροφεῖον.*
Columbarius, *περιςεροτρόφος.*
Columbus, *et* **Columba**, *περιςερά.*
Columella, *ςηλίδιον.*
Columen, *ςῦλος, ἔρεισμα.*
Columna, *ςύλος, κίων, ἔρεισμα.*
in Columnâ insculpere, *ςηλογραφεῖν, ςηλοκοπεῖν.*
Colus, *ἠλακάτη.*
Coma, *κόμη, ἔθειρα, χαίτη.*
Coma adulterina, *ἔντρικον, προκόμιον.*
Comam nutrio, *κομάω.*
Comatus, *κομήτης, πολύκομος.*
Combibo, *συμπίνω τί τινι, cum aliquo.*
Combibo -onis, *συμπότης.*
Combinatio, *σύζευξις.*
Combino, *συνδυάζω.*
Comburendi vim habens, *καυςικός.*
Comburo, *ἐμπρήθω, ὑποκαίω τι, φλέγω, συμφλέγω.*
Combustio, *ἀπόκαυμα, ἔμπρησις, ἐμπρησμός.*
Comedo, *φάγω, τρώγω, βρώσκω, ἐσθίω.*
Comedo -onis, *et* **Comestor**, *καταφάγος, ὁ, βουφάγος.*
Comes, *ἀκόλουθος, συνέμπορος.*
Comessabundus, *ἐπίκωμος.*
Comessatio, *κῶμος -ου, ὁ· ἀσωτία.*
Comessator, *κωμαςής.*
Comessor, *κωμάζω.*
Comestura, *ἐδωδὴ, βρῶσις.*
Comesus, *βεβρωμένος.*
Cometa, *κομήτης.*
Comicè, *κωμικῶς, κωμῳδικῶς*
Comicus -i *κωμῳδὸς κωμικός*
Comicus -a -um, *κωμικός.*
Cominus, *ἐγγύθεν, συςαδόν.*
Cominus pugnare, *συςάδην ἢ συςαδὸν μάχεσθαι.*
Comis, *humanus*, *χρηςὸς, φιλοπροσήγορος, εὐμενὴς, μείλιχος.*
Comitas, *εὐπροσηγορία, εὐτραπελία.*
Comitatus -ûs, *ἀκολουθία, θεράπεια.*
Comitèr, *φιλοφρόνως, εὐμενῶς.*
Comitia, *ἀρχαιρέσια, τά· ἀρχαιρεσίαι.*
Comitialis morbus, *ἐπιληψία.*
Comitialis *vel* **Comitiarius**, *ἀρχαιρεσιακός.*
Comitor, *παρακολουθέω, dat. συνακολουθέω τινι, παραπέμπομαι.*
Comma, *κόμμα.*
Commaculo, *ῥυπαίνω τινα, καταμιαίνω.*
Commeatus, *τροφὴ, τὰ σιτία, δίοδος, ἐφόδιον.*
Commemini, *διαμέμνημαί τινος.*
Commemorabilis, *διαμνημονευτέος.*
Commemoratio, *ἀπομνημόνευμα, ἀπόμνησις, διήγησις.*
Commemoratione dignus, *ἀξιομνημόνευτος.*
Commemoro, *ἀπομνημονεύω.*
Commendabilis, *dignus qui laudeter*, *ἐπαινετός.*
Commendare, *id est*, **fidei alicujus committere**, *ἐπιτρέπειν τινί τι.*
Commendare, *id est*, **laudare**, *ἐπαινέω σε ταῦτα, propter hæc.*
Commendatio, *ἐπαίνεσις, ἡ, ἀποδοχή*
Commendatitiæ literæ, *συςατικὴ ἐπιςολή.*
Commentari, *πραγματεύεσθαι περί τινος, συμμελετᾶν.*
Commentarium *vel* **Commentarius**, *τὸ ὑπόμνημα.*
Commentatio, *μελέτησις, διανόημα.*
Commentitius, *fictus*, *πλασματώδης.*
Commentor -oris, *εὑρετής.*
Commentum, *res ficta*, *σκῆψις, πλάσμα, ἐνθύμημα, ἐπίνοια.*
Commeo -as -are *iter facio*, *φοιτάω εἴς τινα.*
Commercium, *συνάλλαγμα, ἀλλαγή.*
Commercium esse, *συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, cum aliquo.*
Commereor, *μισθοφορέω, ἄξιός εἰμι.*
Commigro, *μετοικέω.*
Commilitium, *συμμαχία.*

Commilito, συςρατιώτης, ὁ, σύμμαχος.
Comminatio, ἀπειλή.
Comminiscor, συμπλάττω, ἐξευρίσκω τι, ἐνθυμέομαι, ἐπινοέω.
Comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
Commisceo, συμμίγνυμί τινι, συγκυκάω, συγκεράννυμι, συγκεραννύω.
Commiseratio, κατοίκτισις, οἶκτος.
Commiseresco, οἰκτίζω σε τȣ̃τȣ.
Commiseror, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Commissum, τὸ πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Commissura, ἐφαρμογή, συνάφεια.
Commissus, περιτετραμμένος, συμβεβλημένος.
Commistio, ἀνάμιξις, σύμμιξις.
Committo, *alicujus fidei trado*, ἐπιτρέπω τινί τι, πιςεύω σοι ταῦτα.
Committere, *peccare*, πλημμελεῖν τι.
Committere, *idem quod* sociare, συνάπτειν, συζευγνύειν.
Committere prælium, πόλεμον καθιςίοναι, μάχεσθαι, κατάρχεσθαι τῆς μάχης.
Commodare, *utendum dare*, χρῆσαι τινι ἀργύριον, *pecuniam*.
Commodè, εὐκαίρως, ἐπιτηδείως.
Commoditas, ὠφέλεια, ἐπιτηδειότης, συμφέρον, τό, εὐκαιρία.
Commodo, *commoditati alicujus inservio*, συνωφελέω τινα, συμφέρω τινί.
Commodum, *utile*, ὠφέλεια, σύμφορον
Commodùm, *opportunè*, κατὰ καιρὸν, εὐκαίρως.
Commodus, πρόσφορος, ἐπιτήδειος, χρηςός.
Commonefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, νȣθετέω.
Commoneo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, παραινέω, νȣθετέω, παρακαλέω.
Commonitio, νȣθέτησις, νȣθέτημα, ὑπόμνησις.
Commonitus, νȣθετȣ́μενος, ὑπομιμνησθείς.
Commonstro, καταδεικνύω
Commoratio, *habitatio*, συνδιατριβή.
Commoratio, *mora*, ἐγχρόνισις, κατοχή.
Commorior, συναποθνήσκω
Commoror, *maneo*, χρονίζω, διατρίβω τινι, βραδύνω.
Commotio, συγκίνησις.
Commotus, συγκινηθείς.
Commoveo, *perturbo*, διαταράττω.
Communicatio, κοινωνία, κοινότης.
Communico, κοινωνέω τινί τινος, *et* τινί τι, μεταδίδωμι.
Communio -onis, κοινωνία.
Communio -is -ire, περιφράττω, ἀνατειχίζω, περισκεπάζω.
Communis, κοινός.
Communitas, κοινότης, κοινωνία.
Communitas vitæ, συμβίωσις.
Communitèr, κοινῶς, εἰς κοινόν.
Commutabilis, εὐμετάβολος, συμβλητός.
Commutatio, μεταβολή, ἀλλαγή.
Commuto, *permuto*, ἀλλάττομαι τί τινος, ἐπαμείβομαι τί τινος.
Commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
Como, κομῶ, ἐξασκέω, κομβέω.
Comœdia, κωμῳδία.
Comœdus, κωμῳδός.
Compactio, σύμπηξις, συναρμογή.
de Compacto, κατὰ συνθήκην.
Compactum, συναρμογή.
Compactus, συμπαγείς, εὐπαγείς.
Compago *et* Compages, σύςασις, σύςημα, συναρμογή.
Compar, πάρισος, ἴσος, σύζυξ.
Comparabilis, παραβλητὸς, συμβλητός
Comparare, *emere*, πορίζομαι τινί τι.
Comparatè, συγκριτικῶς.
Comparatio, ἀναλογία, παραβολή, σύγκρισις.
ità Comparatum est, ȣ̃τω πέφυκε.
Compareo, φαίνομαι, καταφανὴς γίνομαι.
Comparo, *confero*, συμβάλλω τι πρός τι.
Compascuus, σύμβοτος.
Compascuus ager, σύμβοτος ἀγρος, νομὴ κοινή.
Compedes, πέδαι.
Compellatio, πρόκλησις, ἔντευξις.
Compello -as, *alloquor*, κοινολογέομαί τινι, ἐντυγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
Compello -is, συνελαύνω, συνωθέομαι.
Compendiariò, συντόμως.
Compendiarius, σύντομος.
Compendiosus, βραχυτελὴς, σύντομος.
Compendium, ἐπιτομή, σύνοψις, συντομία.
Compensatio, ἀμοιβή, ἀντάμειψις.
Compenso, ἀντικαταλλάττομαι, ἀνταμείβομαι.
Comperendinatio, ἀναβολή.
Comperendino. ἀναβάλλομαι.
Comperio, ἐξευρισκω, καταλαμβάνω.
Comperior, *compertum habeo*, καταλαμβάνω.
Compertus et exploratum habeo, ἐπίςαμαι τȣ̃το σαφῶς.
Compertus -a -um, πεπληροφορημένος, βέβαιος.
Compes, πέδη.
Compesco, συςέλλω τινα, συνείργω, κατέχω.
Competens, ἁρμόδιος.
Competentèr, μετρίως.
Competentia, ἀναλογία, καταλληλότης
Competitor, ἀντιποιȣ́μενος.
Competitores, συμπαραγγέλλοντες.
Competo, συμπίπτω, συνεπιβάλλω ὁμοδρομέω.
Compilatio, περισύλησις.
Compilatus, περισεσυλημένος.
Compilo, συσκευάζομαι, *accus.* περισυλάω τι, περικόπτω.
Compingo, συμπήγνυμί τι, συνάπτω.
Compita, ἄμφοδος, ἀγυιά.
Compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς, ἐν ταῖς ἀγυιαῖς, ἢ ἀμφόδοις.
Complaceo, εὐδοκέω, συναρέσκω.
Complano, ὁμαλίζω.
Complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, περιέχω, περιβάλλω.
Complector animo, περιβάλλω τῷ νῷ.
Complementum, συμπλήρωμα, ἀπαρτισμός.
Compleo, συμπληρόω, συμπληθύνω.
Completus, *perfectus*· τέλειος, συμπλ-
Complexio, συμπλοκή.
Complexio, *verborum*, περίοδος.
Complexus, περιπλέξας, περισχών.
Complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
Comploratio, ὀλόφυρσις, θρῆνος.
Comploro, συγκλαίω, ἐπιδακρύω, κατακλαίω, θρηνέω.
Complures, Complurìa, συμπλείονες, συμπλείȣς, συμπλείονα -ῶ.
Compluscùli, ἔνιοι, πολλοί.
Componere, pro *disponere*, συντάττειν.
Componere, *ornare*, εὐθετεῖν.
Componere, *concordare*, συναλλάττειν πρός τινα.
Compono, *conjungo*, συντίθημι λόγον
Comporto, συμφορέω τι, συγκομίζομαι.
Compos, ἐγκρατὴς, ἐπίβολος.
Compos mentis, νȣνέχων, ἔμφρων.
Compositè, εὐτάκτως.
Compositio, ἁρμονία, διάταξις.
ex Composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης ποιεῖν τι.
Compositus, διατεταγμένος, καθεςηκώς.
Compotatio, ὁ πότος, συμπόσιον.
Compoto, συμπίνω.
Compotor, συμπότης.
Compotrix, συμποτίς, συμπότρια.
Comprecatio, κατευχή, εὐχή.
Comprecor, δέομαί σȣ τȣ̃το, κατεύχομαι.
Comprehendere, *intelligere*, κατανοεῖν.
Comprehendo, *manu teneo*, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
Comprehensibilis, καταληπτός.
Comprehensio, κατάληψις, σύλληψις.
Comprehensus, συνειλημμένος.
Compressio, συμπίεσις, σύνθλιψις.
Compressus, συνθλιβόμενος, συνεςαλμένος, πεπιεσμένος.
Comprimere os, συλλαμβάνειν τὸ ςόμα.
Comprimo, *premo*, συμπιέζω, συςέλλω
Comprobatio, συναίνεσις, δοκιμασία
Comprobator, δοκιμαςής.
Comprobo, δοκιμάζω, συναινέω.
Compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
Comptus, εὔθριξ, κεκαλλωπισμένος.
Compulsus, συνωθεὶς, ἀναγκασθεὶς, βιασθείς.
Compunctio, κατάνυξις.
Compungo, κατανύττω.
Computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζειν.
Computatio, λογισμός.
Computresco, κατασήπομαι.
Conamen, ἐγχείρημα, ἐπιβολή.
Conatus, ἐπιβαλόμενος, ἐγχειρήσας.
Conatus -ûs, ἐγχείρημα, πεῖρα.
Concameratio, ἡ καμάρωσις, ὀρόφωσις
Concamero, καμαρόω, ὀροφόω.
Concavitas, κοίλωμα.
Concavo, κοιλόω.
Concavus, κοῖλος, ἔγκοιλος.
Concedo, παραχωρέω σοι τȣ̃ βήματος, ὑφίεμαί τινί, ἐπιτρέπω.
Concentus, ἁρμονία, συνῳδία, συμφωνία.
Conceptaculum, ὑποδοχή.
Conceptio, σύλληψις.
Conceptus, συλληφθεὶς, συνειλημμένος
Conceptus -ûs, σύλληψις, τὸ κύημα.

Concerno, *συνοράω*.
Concerpo, *συσπαράττω, διαῤῥήγνυμι*.
Concerptus, *κατατετιλμένος, συνδιασπασθείς*.
Concertatio, *ἀγωνισμός*.
Concerto, *συμπολεμίζω τινι· συναγωνίζομαί τινι*.
Concessio, *συγχώρησις*.
Concessum est, *ἔξεστι*.
Concessus, *συγχωρηθείς*.
Concessus -ûs, *συγχώρησις*.
Concha, *κόγχη*.
Conchyliata vestis, *ἀλυργίς*.
Conchyliatus, *ὄστρειος, ἀλυργίς*.
Conchylium, *κογχύλη, κογχύλιον*.
Concidere animo *vel* **mente**, *ἐκκακεῖν, καταθυμεῖν, ἀλύειν*.
Concido, *συγκόπτω τι, κατατέμνω*.
Concido, *cado, καταπίπτω, συμπίπτω*.
Concieo, *συγκαλέω*.
Conciliabulum, *συνόδιον*.
Conciliatio, *συναλλαγὴ, προσαγωγή*.
Conciliator, *προξενητής, διαλλακτής*.
Conciliatrix, *προξενήτρια*.
Conciliatus, *συνηλλαγμένος*.
Concilio, *benevolum facio*, *προσάγομαί σε χρήμασι, φιλιόω, ἐξιλάω, συναλλάττω*.
Concilium, *σύνοδος, συνέδριον*.
Concilium cogere, *ἐκκλησίαν συνάγειν*.
Concinna oratio, *ἐγκατάσκευος λόγος*.
Concinnatio, *κατασκευή*.
Concinnè, *κομψῶς, εὐαρμόστως*.
Concinnitas, *εὐρυθμία, εὐθημοσύνη*.
Concinno, *συντίθημι, συναρμόζω*.
Concinnus, *ἐμμελὴς, κομψὸς, εὔθετος*.
Concino, *συμφωνέω, συνᾴδω*.
Concio, *ἐκκλησία, ἀγορὰ, δημηγορία*.
Concionabundus, *δημηγορικός*.
Concionator, *δημηγόρος, ἐκκλησιαστὴς, ὁ*.
Concionem habere, *δημηγορεῖν λόγον*.
Concionor, *orationem habere*, *δημηγορέω, λόγον ποιοῦμαι, ἀγορεύω*.
Concipere animo, *εἰς τὸν νοῦν λαβεῖν*.
Concipio, *συλλαμβάνω*.
mulier Concipit, *κυεῖ*.
Concisè, *ἀποτόμως*.
Concisus, *συγκεκομμένος*.
Concitare alicui invidiam, *συνάγειν τινι φθόνον*.
Concitatio, *ἐξόρμησις, διέγερσις*.
Concitator, *ἐρεθιστής*.
Concitatus, *παρορμηθείς*.
Concito, *παρορμάω τινα πρός τι*.
Concitus, *κινηθεὶς, ἐξορμηθείς*.
Conclamare ad arma, *παραγγέλλειν εἰς τὰ ὅπλα*.
Conclamatio, *συμβόησις, καταβοή*.
Conclamatum est, *πέπρακται*.
Conclamo, *συμβοάω, ἀνακράζω*.
Conclave, *μυχὸς, ταμεῖον, δωμάτιον*.
Concludo, *κατείργω, συγκατακλείω*.
Conclusio, *ἐπίλογος, σύγκλεισις, συμπέρασμα*.
Conclusus, *συγκεκλεισμένος*.
Concoctio, *πέψις, πέπανσις*.
Concoctu facilis, *εὔπεπτος*.
Concoctus, *πεπεμμένος*.
Concolor, *ὁμόχροος -ους, όυ -ου*.
Concoquere odium, *καταπέψαι χόλον*.
Concoquo, *πεπαίνω, πέπτω*.

Concordia, *ὁμόνοια, ὁμοφροσύνη*.
adduco ad Concordiam, *ἀποκαταλλάσσω τινά τινι*.
Concorditèr, *ὁμονοητικῶς, ὁμοφρόνως*.
Concordo, *convenio*, *ὁμογνωμονεύω σοι τοῦτο, ὁμοφρονέω, ὁμονοέω*.
Concorporo, *συσσωματοποιέω*.
Concors, *ὁμογνώμων, ὁμόνους, ὁμόψυχος, ὁμόφρων*.
Concratitius, *σύνταῤῥος*.
Concredo, *ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, καταπιστεύω*.
Concremo, *συγκαίω, συμφλέγω*.
Concrepo, *ἐπικτυπέω*.
Concresco, *συμφύομαι, συναύξομαι*.
Concretio, *σύμπηξις, πῆξις*.
Concretus, *συμπαγείς*.
Concubina, *ὁμευνέτις, παλλακή*.
Concubitus, *συνουσία*.
Concubium, *ἡ ἀκμάζουσα νύξ*.
Concubo, *συγκαθεύδω τινι, παρακοιμάομαι, συνευνάω*.
Conculcatio, *καταπάτημα*.
Conculco, *καταπατέω, διαλακτίζω*.
Concumbere, *συγγίνεσθαί τινι, πλησιάζειν γυναικὶ, παρακοιτεῖν*.
Concupiscentia, *ἐπιθυμία, πόθος*.
Concupiscibilis, *ἐπιθυμητός*.
Concupisco, *ἐπιθυμέω χρημάτων, opes, ὀρέγομαι τοῦ εἰδέναι, scire, ἐφίεμαι*.
Concupitus, *ἐπιθυμηθείς*.
Concurro, *ὁμοδρομῶ, συντρέχω*.
Concursio, *συνδρομή*.
Concurso, *πανταχοῦ περιθέω, συνδρομέω*.
Concursus, *συνδρομὴ, σύνοδος*.
Concussio, *τίναγμα, παλμός*.
Concussus, *συγκεκρουσμένος, διασεισθείς*.
Concutio, *ἀνασείω, ὠθίζω, συσσείω*.
Condecentèr, *προσηκόντως, πρεπόντως, κατὰ τὸ πρέπον*.
Condecet, *προσήκει, συμπρέπει*.
Condecoro, *ἐπικοσμέω, κατακοσμέω*.
Condemnatio, *κατάγνωσις, καταδίκη*.
Condemnator, *καταδικάζων*.
Condemnatus, *κατάκριτος, κατάδικος*.
Condemno, *καταγινώσκω τινος θάνατον, κατακρίνω τινος, καταδικάζω τινος*.
Condemnor, *κατακρίνομαι*.
Condenso, *συμπήγνυμι, καταπυκνόω*.
Condensus, *πυκνός*.
Condico, *ἐπαγγέλλομαι, συντίθεμαι*.
Condictio, *παραγγελία, ἐπαγγελία*.
Condictus, *διηγορευμένος*.
Condignè, *ἐπαξίως*.
Condignus, *ἐπάξιος, ἀξιοπρεπής*.
Condimentum, *ἄρτυμα -ατος, τό*.
Condio, -is -ire, *ἀρτύω, ἡδύνω*.
Condiscipula, *συμμαθητρὶς, συμμαθήτρια*.
Condiscipulus, *συμμαθητὴς, ὁ*
Condisco, *συμμανθάνω*.
Conditio, *κατάστασις, κλῆρος*.
Conditionalis, *ὑποθετικός*.
Conditione eâ, *ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις vel ἐπὶ τούτῳ*.
Conditionem accipere, *πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν*.
Conditor *rei alicujus auctor*, *ἀρχηγὸς, κτιστὴς, ποιητής*.
Conditura, *ἄρτυμα*.
Conditus, *ἡδυνθεὶς, ἠρτυμένος*.

Conditus, *κτισθείς*.
Condo, *extruo*, *κτίζω, δημιουργέω*.
Condo, *ἀποτίθημι, καλύπτω, κρύπτω*.
Condocefacio, *συμπαιδεύω*.
Condoceo, *ἐκδιδάσκω παῖδας*.
Condoleo, *συναλγέω σοι, λυποῦμαι*.
Condolesco, *συμπαθῶ σοι, συμπάσχω*.
Condonatio, *συγγνώμη*.
Condonatus, *συνεγνωσμένος*.
Condono, *δωρέομαι· pro* ***ignoscere***, *συγγινώσκειν τινί τι, καταχαρίζεσθαι*.
Conducibilis, *λυσιτελὴς, χρήσιμος*.
Conducit, *utile est*, *συμφέρει*.
Conduco, *duco*, *συνάγω*, ***accus.*** *συμφέρω*.
Conductio, *μίσθωσις, ἐπαγωγή*.
Conductor, *μισθοδότης, μισθαρνής*.
Conductus, *μεμισθωμένος*.
Conduplicatio, *ἀναδιπλασιασμός*.
Conduplico, *ἀναδιπλόω*.
Condus, *ὁ ταμίας*.
Confabulatio, *διαλογισμὸς, ὁμιλία*.
Confabulor, *συνομιλέω τινι, διαλαλέω, διαμυθολογέομαι*.
Confarreo, *προτελέω, προτελίζω*.
Confectio, *διάπραξις*.
Confector, *διαπράκτωρ, συντελεστὴς, δημιουργός*.
Confectus *κατειργασμένος*.
laboribus Confectus, *καμάτοις τετρυχωμένος*.
Confercio, *συναθροίζω*.
Conferendus, ***comparandus***, *συμβλητός*.
Confero, ***congero***, *συμφορέω τι, συμφέρω*.
Conferre verba in pauca, *διὰ βραχέων εἰπεῖν*.
Confertim, *ἀθρόως*.
Confertus, *ἀθρόος*.
Confessio, *ἐξομολόγησις, ὁμολογία*.
Confestim, *è vestigio*, *ἄρτι, παραχρῆμα, παραυτίκα*.
Conficio, *perficio*, *διαπράττομαι, διαπονέω τι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελέω*.
Confidens, *θαῤῥαλέος, θάρσυνος*.
Confidentèr, *θαῤῥαλέως*.
Confidentia, *θάρσος, τό· εὐτολμία*.
Confido, *θαῤῥέω ἐπί τινι, θαρσύναμαι, ἐπιθαῤῥέω*.
Configo, *καθηλόω, κατακεντέω*.
Confingo, *συμπλάττω*.
Confinis, *μεθόριος, συνόμουρος*.
Confinium, *μεθόριον*.
Cofirmatio, *βεβαίωσις, κατάστασις*.
Confirmator, *βεβαιωτὴς, ἐγγυητής*.
Confirmatus, *βεβαιωθείς*.
Confirmo, *βεβαιόω, κρατύνω, ἰσχυρίζω*.
Confisco, *δημεύω*.
Confisus, *τεθαῤῥηκὼς, πεποιθώς*.
Confiteor, *ὁμολογέομαί σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τὰς ἁμαρτίας, σύμφημι*.
Confixus, *καθηλωθεὶς, κεκεντημένος*.
telis Confixus, *κατακοντισθείς*.
Coflagratus, *καταφλεχθείς*.
Conflagro, *καταφλέγομαι*.
Conflare æs alienum, *δανείζομαι ὑπό τινος, χρεωστεῖν*.
Conflare invidiam, *συνάγειν τινι φθόνον*.
Conflatio, *χώνευσις*.
Conflatus, *συγχωνευθείς*.
Conflictatio *σύγκρυσις*.

Conflictor, συγκρέω, συμβάλλω.

Conflictus, σύγκρησις.

Confligo, *acie decerno*, συμβάλλω, συῤῥάττω τινι, συγκρέω, &c.

Conflo, συμφυσάω.

Confluens, ὁμόῤῥοια, σύῤῥοος, ὁμοῤῥοή.

Confluo, συῤῥέω.

Confodio, διορύττω, διασκάπτω.

Confœderatus, ὁμόσπονδος.

Confore, συνέσεσθαι.

Conformatio, διαμόρφωσις, σχηματισμός.

Conformis, σύμμορφος.

Conformo, σχηματίζω, διαμορφόω.

Conforto, ἐπιθαρσύνω, κραταιόω.

Confossus, διορυγείς.

Confractus, συῤῥαγείς.

Confragosus, κατεῤῥαγὼς, ἀπότομος, τραχύς.

Confremo, ἐπιβρύχω.

Confringo, διαῤῥήγνυμι, συγκλάζω, συντρίβω.

Confugio, καταφεύγω πρός τινα.

Confugium, καταφυγὴ, προσφύγετον.

Confundo, συγχέω, αἰσχύνω, ταράττω.

Confusè, *perturbato ordine*, συγκεχυμένως, τεταραγμένως, χύδην, φύρδην.

Confusio, σύγχυσις, συντάραξις.

Confusus, συγκεχυμένος, ταραχθείς.

Confutatio, ἀνασκευὴ, ἐξέλεγξις.

Confuto, ἀντιλέγω τινι πρὸς τῦτο, διαλύω, ἐξελέγχω.

Congelatio, σύμπηξις.

Congelo, κρυςαλλόομαι, συμπήγνυμι.

Congemino, ἀναδιπλόω.

Congemisco, συςενάζω, συνάχθομαι.

Congener, συγγενής.

Congenero, συγγεννάω.

Congenitus, σύμφυτος, συγγενόμενος.

Congeries, συμφόρημα, ἄθροισμα.

Congero, συμφορέω, συναθροίζω.

Congerro, συλληρέων, συμπαίκτωρ, συνόμιλος.

Congestio, συμφόρησις.

Congestus, συγκομισθείς.

Congiarium, δόσις, νομή.

Congius, χόα.

Conglacio, συμπήγνυμαι.

Conglobatim, σφαιρηδόν.

Conglobatio, συνείλησις, σφαίρωσις.

Conglobo, εἰλέω, σφαιρόω.

Conglomero, συναλίζω τι, εἴς τι, συνελίττω.

Conglutinatio, συγκόλλησις, συνάφεια.

Conglutino, συγκολλάω, ἁρμόζω.

Congratulatio, σύγχαρμα.

Congratulator, συνήδομαί τινι εὐτυχίας, συγχαίρω σοι τῦτυ.

Congredior, συνέρχομαι, σύνειμι, συνομιλέω.

Congregatio, συναγωγὴ, ἄθροισις, ἡ.

Congregatus, συναθροισθεὶς, ἐπισυναχθείς.

Congrego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συναγω τι, ἀολλίζω, ἐπισυλλέγω.

Congressio, ὁμιλία, συνδιατριβή.

Congressus, συνέλευσις, ὁμιλία.

Congruentèr, ἁρμοζόντως, προσηκόντως.

Congruentia, εὐαρμοςία, ἐφαρμογή.

Congruo, *convenio*, συμπίπτω τινι, ὁμοφρονέω, ἁρμόζομαι, ὁμονοέω.

Congrus *vel* Conger, γόγγρος, ὁ.

Congruus, ἁρμόδιος.

Conjecto, *divino*, τεκμαίρομαι, διαςοχάζομαι.

Conjector, ὀνειροπόλος, ὀνειροκρίτης.

Conjectura, ςοχασμὸς, εἴκασμα, τεκμήριον.

Conjecturâ assequor, εὐςοχάζομαι, *gen.*

Conjecturalis, ςοχαςικός.

Conjectus, συμβεβλημένος.

Conjicere, *conjecturâ assequi*, συμβάλλειν τι, ςοχάζεσθαί τινος, de aliquo.

Conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.

Conjugalis, γαμικός.

Conjugalis, γαμήλιος, γαμικός.

Conjugatio, συζυγία.

Conjugator, συζευκτής.

Conjugatus, συζευχθείς.

Conjugium, συζυγία.

Conjugo, συζεύγνυμι.

Conjunctè *vel* -im, συνημμένως.

Conjunctio, σύζευξις, σύναξις, συναφή.

Conjunctus, συνεζυγμένος.

Conjungo, ἀλληλυχῶ, συνάπτω τι πρός τι, ἁρμόζω, συντίθημι.

Conjurati, οἱ συςήσαντες.

Conjuratio, σύςασις, συνωμοσία.

Conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.

Conjuro, συνόμνυμι, συνίςαμαι.

Conjux *vel* Conjunx, σύζυγος.

Connectio, συμπλοκὴ, συναφή.

Connecto -is, συμπλέκω, συνάπτω.

Connexus, συμπεπλεγμένος.

Connitor, συντείνομαι.

Conniventia, ἐπίμυσις.

Conniveo, σκαρδαμύττω, καταμύω.

Connixus, συντεινάμενος.

Connubialis, ἐπιγαμικὸς, γαμικός.

Connubio jungere, συγκαταζεῦξαί τινι.

Connubium, γάμος, συζυγία.

Conopeum, κωνωπεῖον.

Conor, πειράομαι, πειράζω.

Conquassare, *concutere*, συσσείειν τι.

Conquassatio, συσεισμός.

Conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.

Conquestio, καταμεμψις, μεμψιμοιρία.

Conquiesco, ἡσυχάζω τὰ ἄλλα, in cæteris, ἀναπαύομαι.

Conquinisco, ὑποκύπτω.

Conquiro, ζητέω, ἀναζητέω.

Conquisitio, συζήτησις.

Conquisitus, συζητηθείς.

Consanguinei, συγγενεῖς, ὅμαιμοι.

Consanguinitas, συγγένεια, ὁμαιμοσύνη.

Consarcino, συῤῥάπτω, ἐπισάττω.

Conscelerare, μιαίνειν.

Conscendo, ἐπιβαίνω τὴν ναῦν, navim. ἐπιβαίνειν ἐπὶ, accus.

Conscensio, ἐπίβασις, ἀνάβασις.

Conscientia, συνειδὸς, τό· συνείδησις.

Conscindo, διαῤῥήγνυμι, κατατέμνω.

Conscio, συναισθάνομαι.

Consciscere sibi mortem, παραλύειν τῦ ζῆν ἑαυτὸν, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.

Conscissus, διεσχισμένος.

Conscius, συνειδὼς ἑαυτῷ τι, ὑπαίτιος.

Conscius sum, σύνοιδα, συνίημι.

Conscribere milites, ςρατιώτας παρασκευάζεσθαι, vel συλλέγειν.

Conscribo, συγγράφω, διαγράφω.

Conscripti milites, καταγραφέντες ςρατιῶται.

Conscriptio, συγγραφὴ, καταγραφή.

Conscriptus, συγγεγραμμένος.

Consecratio, καθιέρωσις, ἐκθείωσις.

Consecratus, καθιερωμένος.

Consecro, καθιερόω τῷ Θεῷ τι, ἱερεύω.

Consector, θηρῶμαι τὴν ἀλήθειαν.

Consecutio, συνακολύθησις.

Consenesco, συγγηράσκω, παρακμάζω.

Consensus -ûs -ui, ὁμόνοια, σύμφρασις, ὁμολογία, ὁμοφροσύνη.

Consentaneum, ἀνάλογον, εἰκός.

Consentaneus, σύμφωνος.

Consentio, ὁμοδοξέω περί τινος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, συναισθάνομαι.

Consepio, περιφράττω.

Consequentia, ἐπακολύθησις, συνέπεια.

Consequor, ἀκολυθέω, *pro* obtineo, τυγχάνω τινος, aliquid: ἐπιτυγχάνω.

Conserere manum, πόλεμον συςήσασθαι.

Consero -ui, συμπλέκω, συνάπτω.

Consero, *planto*, φυτεύω.

Consertus, ἁπτόμενος, συμπλεκής.

Conserva, συνδύλη.

Conservatio, συντήρησις, σωτηρία.

Conservator, σωτὴρ, φύλαξ.

Conservatus, διασεσωσμένος.

Conservo, *custodio*, φυλάττω, σώζω τινα, τηρέω, συντηρέω.

Conservus, ὁμόδυλος, σύνδυλος.

Consessor, σύνεδρος.

Consessus, συνέδριον, συνίζησις.

Consideo, συνεδρεύω, συγκαθίζομαι.

Consideratè, περιεσκεμμένως.

Consideratio, σκέψις, διανόησις.

Consideratus, περιεσκεμμένος.

Considero, σκέπτομαί τι et περί τινος, κατανοέω τι et περί τινος, ἐνθυμέομαι, περισκέπτομαι.

Consignatus, κατεσφραγισμένος.

Consigno, ἐπισημαίνω

Consiliarius, βυλευτὴς, σύμβυλος.

Consilii inops, ἄπορος τῆς βυλῆς, ἄβυλος, ἀμηχανῶν.

Consilii sum inops, ἀπορέω, διαπορέ

Consilium, βυλὴ, βύλεια, βύλευμά.

Consilium do, βυλεύω σοι περί τινος, δίδωμι γνώμην σοι, γνώμην εἰσηγέομαι.

in Consilium adhibeo, συμβυλεύομαι μετά τινος.

Consimilis, ὅμοιος, προσόμοιος.

Consisto, ἐφίςαμαι, ἵςαμαι.

Consitio, φυτεία, φύτευσις.

Consociatio, κοινωνία, κοινώνημα.

Consociatus, συνεζευγμένος.

Consocio, κοινωνέω σοι, συνδυάζω, συναγείρω.

Consolatio, παραμυθία, παράκλησις.

Consolator, παρακλήτωρ, παρήγορος.

Consolatorius, παραμυθητικός.

Consolido, συμπωρέω, καταβεβαιόω.

Consolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθέομαί σε, παρηγορέω.

Consonans, εὔηχος, σύμφωνος.

Consonantia, συμφωνία.

Consono, *simul sono*, συμφωνέω σοι

Consonus, σύμφωνος.

Consopio, κατακοιμάω, κατακοιμίζω.

Consopitus somno, ὕπνῳ κάτοχος.

Consors, κοινωνὸς, μέτοχος, σύγκληρος.

Consortium, κοινωνία, μετοχή.
in Conspectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
Conspectus, συνοραθεὶς, κατοπτευθείς.
Conspectus, ὄψις, σύνοψις, ὅραμα.
Conspergo, καταπάσσω, καταβρέχω.
Conspersus, καταπασθείς.
Conspicillum, κάτοπτρον.
Conspicio, ἀφοράω εἴς τι βλέπω.
Conspicior, ὁράω, κατοπτεύω, περιβλέπω, περιαθρέω.
Conspicuus, περίβλεπτος, ἄξιος, περιφανής, περιάσημος.
Conspiratio, σύςασις.
Conspiratus, συςαθείς.
Conspiro, συμπνέω τινι, ὁμονοέω, συνίςαμαι τινι, συμφωνέω τινι, ὁμοφρονέω.
Conspuo, καταπτύω, προσπτύω.
Conspurco, μιαίνω, καταμιαίνω.
Constans, εὐςαθής, βέβαιος.
Constantèr, εὐςαθῶς, ἐμμενῶς.
Constantia, εὐςάθεια.
Consternari, ταράττεσθαι.
Consternatio, ἔκπληξις, ταραχή.
Consternatus, ἐκπλαγεὶς, ἐξεπτοημένος, τεταραγμένος.
Consterno -as, ἐκπλήττω, ταράττω.
Consterno -is, καταςρωννύω, καταςρώννυμι.
Constipo, ἐπισάττω, καταπυκνόω.
Constituo, decerno, βουλεύομαι· item locum et tempus determino: ἀφορίζω, διατίθημι, συντάττω, καθίςημι.
Constitutio, σύςασις, κατάςασις.
Constitutio corporis, ἕξις· bona, εὐεξία· mala, καχεξία.
Constitutus, καταςαθεὶς, τακτός.
Constitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
Consto, συνίςαμαι, ἐπισυνίςαμαι.
Constrictio, πίλωσις, ἡ· σύψις.
Constringo, συςέλλω τι vel τινα, σφίγγω, βρόχω περιςρέφω, laqueis, &c.
Constructio, σύνταξις, κατασκευή.
Construo, συντάττω, κατασκευάζω.
Constupro, καταμοιχεύω.
Consubstantialis, ὁμοούσιος.
Consuesco, ἐθίζομαί τινος· συνεθίζω.
ex Consuetudine, παρὰ τὸ ἔθος.
Consuetudinem habeo, ἐπιφοιτάω σοι, tecum: ὁμιλέω τινι.
Consuetudo, ἔθος, τό· συνήθεια.
Consuetus, εἰθισμένος, συνήθης.
Consuevi, εἴωθα.
Consul, ὁ ὕπατος.
Consularis, ὑπατικός.
Consulatus, ἡ ὑπατεία.
Consulere sibi, ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτόν.
Consulo, συμβουλεύω.
Consultatio, συμβούλευσις.
Consultè vel Consultò, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προεωραμένως.
Consulto, συμβουλεύομαι.
Consultor, βουλευτής.
Consultus, βεβουλευμένος.
Consummatio, συντέλεια, τελείωσις.
Consummo, perficio, συντελέω, ἀπαρτίζω, accus. ἐκποιέω.
Consumo, δαπανάω τι· ἀναλίσκω.
Consumptio, καταναλωσις.
Consumptus, καταναλωθείς.
Consuo, συῤῥάπτω, ἀναῤῥάπτω.

Consurgo, συνανίςημι.
Contabo, vel Contabesco, μαραίνομαι, συντήκομαι.
Contabulatio, σανίδωσις.
Contabulo, σανιδόω.
Contactus, συναφθείς.
Contages, συναφή.
Contagio, συνάφεια, διαφθορὰ ἐκ τῆς συναφῆς.
Contaminatus, καταμεμολυσμένος.
Contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
Contego, περιςέλλω, ἀμφικαλύπτω.
Contemnendus, εὐκαταφρόνητος, ὀλιγωρητέος.
Contemno, ὀλιγωρῶ τῆς ἀρετῆς, virtutem: καταφρονέω τινος, ἀμελέω.
Contemplatio, θεώρησις, σκέψις, θεωρία.
Contemplator, θεωρὸς, θεωρητικός.
Contemplor, διασκέπτομαί τι· θεωρέω τι· κατανοέω, κατασκοπέω.
Contemporaneus, συγχρονός τινι.
Contemptibilis, εὐκαταφρόνητος.
Contemptim, καταφρονητικῶς, ἀμελητί.
Contemptor, ὀλίγωρος, καταφρονητής.
Contemptui habere, περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι τι, ὀλιγώρως ἔχειν.
Contemptus -ûs, καταφρόνησις.
Contemptus, ὀλιγωρηθείς.
Contendo, ἀμφισβητέω σοι περί τινος, ἀγωνίζομαι, ἐρίζω, συντείνω.
Contentio, ἔρις -ιδος, ἡ· νεῖκος, μάχη.
Contentiose, ἐριςικῶς.
Contentiosus, φιλόνεικος, ἐριςικός.
Contentus, αὐτάρκης.
Conterminus, ὅμορος, μεθόριος.
Contero, συντρίβω τι.
Contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
Conterraneus, πατριώτης, ἐπιχώριος.
Contestatio litis, ἔνςασις δίκης.
Contestor, ἐπιμαρτύρομαί τινα.
Contexo, ἐμπλέκω τι· συνυφαίνω.
Contextè, Contextim, κατὰ συμπλοκήν.
Contextus ûs, συμπλοκὴ, ὑφή.
Conticeo, κατασιγῶ, σιωπάω.
Conticinium noctis, πρώτη νὺξ, νυκτὸς ἀωρία.
Contignatio, ξύλωσις, ὀροφή.
Contigno, ὀροφόω, κατασκευάζω.
Contiguus, συναφής.
Continens, συνέχων· aliquando temperans, ἐγκρατής.
Continens terra, ἤπειρος.
Continentèr, συνεχῶς.
Continentia, ἐγκράτεια, σωφροσύνη.
Contineo, καταλαμβάνομαι, περιέχω, κατακλείω.
Contingit, accidit, συμβαίνει, ἐνδέχεται, ὑπάρχει.
Contingo, attingo, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
Continuatio, συνέχεια, συνάφεια.
Continuè, assiduè, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεὶ, ἀδιαλείπτως.
Continuò, id est, statim, confestim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
Continuo, persevero, διατελέω ποιῶν.
Continuus, διηνεκής, συνεχής.
Contorqueo, συςρέφω, κατειλέω, περιάγω.
Contorsio, συςροφὴ, περιαγωγή.
Contortè, συνεςραμμένως.

Contrà, ἀντὶ, ἐπὶ cum gen. κατὰ cum gen. ἀντικρὺ, ἐναντίον.
Contra ac licet, παρ' ὃ ἔδει.
Contractio, συςολή.
Contractus, συνάλλαγμα, ἀλλαγή.
Contradico, ἀντιλέγω τινι, et πρὸς τινα· κατειπεῖν τινι, ἀντιγνωμονέω.
Contradictio, ἀντιλογία, ἀντίῤῥησις.
Contraho, συςέλλω, συνέλκω, συνάγω.
Contrahere æs alienum, ὀφείλειν.
Contrariè, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
Contrarietas, ἐναντίωσις.
è Contrario, ἀντικειμένως, ἄντην.
Contrarium, ἀντικείμενον.
Contrarius, ἐναντίος, ἀντίθετος.
Contrectatio, συνάφεια, ἅψις, ψηλάφησις.
Contrecto, καθάπτομαι, ψηλαφάω.
Contremisco, τρομέω, ἀποδειλιάζω.
Contribulis, σύμφυλος, ὁ.
Contribuo, συντελέω τι· προςίθημι.
Contristo, ἐπιλυπέω τινα· ἐνοχλέω.
Contritus, συντριβής.
Controversia, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβήτημα, ἀμφιλογία.
sine Controversiâ, ἀναντιλέκτως.
Controversias dirimere, καταςῆσαι τὰς ἀντιλογίας.
Controversor, ἀμφισβητέω.
Controversus, ἀμφισβητήσιμος.
Contubernalis, σύσσιτος, συμβίωτος, σύνοικος, ὁμόςεγος, ὁμορόφιος, ὁμοδίαιτος.
Contubernium, κοινόβιον, συνοίκησις.
Contueor, ἐμβλέπω σοι· συνοράω.
Contumacia, ἀπείθεια, αὐθάδεια.
Contumacitèr, αὐθαδῶς, ἀπειθῶς.
Contumax, αὐθάδης, ἀπειθής τινι.
Contumelia, ὕβρις, ἀσελγία, λώβη.
Contumeliâ afficio, ἐνυβρίζω, αἰκίζω.
Contumeliam patior, ἀνασαλγαίνομαι.
Contumeliosè, ἀσελγῶς, ὑβριςικῶς.
Contumeliosus, ὑβριςὴς, ἐπονείδιςος.
Contundo, συντρίβω, συγκόπτω, φλάω.
Conturbo, διαταράττω.
Contus, κόντος.
Contusus, θλασθεὶς, συντετριμμένος.
Convalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Convallis, συνάγκεια.
Convectio, συγκομιδή.
Conveho, συγκομίζω, συνάγω.
Convello, κατασπάω, ἀποσπάω.
Conveniens, συνερχόμενος, συνήκων.
Convenientèr, συνηκόντως.
Convenientia, ὁμολογία, ἐφαρμογή.
Convenio, συνίεμαι, συνέρχομαι, ὁμολογέω τινι, ἀνήκω, ἐφαρμόζω.
Convenit, συνήκει.
Conventum, συνθήκη, ὁμολόγημα, σύμβασις.
Conventus, σύμβασις, σύνοδος.
Conversatio, διατριβὴ, συνομιλία.
Conversio, ἐπιςροφή.
è Converso, καταλλάγδην.
Converso, consuetudine alicujus utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλῶ τινι, ἐντυγχάνω.
Conversus, συνεςραμμένος.
Converto, συςρέφω, ἀναςρέφω.
Convexitas, συγκλινεία, κοιλότης.
Convexus, ἐπικαμπὴς, ἀγκύλος.
Convictus, κατελεγχθείς.
Convictus -ûs, συμβίωσις.
Convinco, κατελέγχω τινα, ἐπικρατέω.

Convitiator, λοίδορος, βλάσφημος.
Convitior, λοιδορέω τινα, διασύρω, ἀποσκώπτω, βλασφημέω.
Convitium, λοιδορία, σκῶμμα, βλασφημία, ὕβρις.
Conviva, σύμβιος, συντράπεζος.
Convivalis, συμποσιακός.
Convivio excipio, ἑςιάω, τὰς πρέσβεις, *legatos*.
Convivium, συμπόσιον, σύνδειπνον.
Convivium adornare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
Convivium finire, συμπόσιον διαλῦσαι.
Convivo, ὁμιλέω τινι, συμβιόω, συνδιάγω.
Convivor, εὐωχέομαι, οἰνάω, δαίνυμαι
Convocatio, σύγκλησις.
Convoco, συγκαλέω, ἀγείρω.
Convolo, συμπέτομαι, συνίπταμαι.
Convolvo, συμπλέκω τὰς πράξεις, συςρέφω, συνελίττω.
Conus, λόφος, κῶνος.
Convulsio, σπασμός.
Convulsus, σπασθείς.
Cooperculum, πῶμα, προκάλυμμα.
Cooperio, παρακαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooptatio, ἔγκρισις.
Coopto, ἐπιλέγομαι, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος, φορμός.
Copia, εὐπορία, ἄδεια.
Copiæ equestres, ἱππικὴ δύναμις.
Copiæ navales, δύναμις ναυτική.
Copiæ pedestres, δύναμις πεζική.
Copias ducere, ἄγειν ςρατίαν.
Copiose, εὐπόρως.
Copiosus, εὔπορος, δαψιλής.
Copula, σύναμμα, σύνδεσμος.
sine Copulâ, ἀσυνδέτως.
Copulatio, σύνδεσις, συναφή.
Copulo, συνδέω τί τινι, ἀναρμόττω, ἅπτω.
Coquina, *culina*, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Coquinarius, μαγειρικός.
Coquo, ὀπτάω, πέπτω, ἕψω.
Coquus, μάγειρος.
Cor, καρδία, κέαρ, κῆρ, ἦτορ.
Corallium, κοράλλιον, λιθόδενδρον.
Coram, πρὸς, *cum genit.* ἔμπροσθεν, *genit.* ἐναντίον, ἄντα.
Corbis, κόφινος σπυρίς.
Corbula σπυρίδιον, σπυρίχνιον.
Corcalum, θυμίδιον.
Cordatè, σοφῶς, νουνεχῶς.
Cordatus homo, ἔμφρων, ἐλλόγιμος.
Coriaceum, σκύτινον.
Coriarius, βυρσοδέψης, βυρσεύς.
Corium, βύρσα, δέρμα, σκύτος.
Corneus, κεράτινος, ὁ.
Cornibus carens, ἄκερως.
Cornicen, κεραταύλης.
Cornicula, κλοιός.
Cornix, κορώνη.
Cornu, κέρας, τό.
Cornupeta, κερατιςὴς, κορυπτίλος.
Cornupeto, κερατίζω.
Cornutus, *quod cornua habet*, κεράτοεις, εὔκερως, κεραός.
Corolla, ςεφάνιον, ςεμμάτιον.
Corollarium, ἐπιφορὰ, προσθήκη.
Corona, ςέφανος, ςέμμα· *item pro* conventu hominum, ὁ δῆμος κύκλῳ περιεςώς.

Coronis, κορωνὶς, ίδος, ἡ.
Corono, ςεφανόω τὸν νεκρὸν, ςέφω τινα.
Corporeus, σωματικὸς, σωματοειδής.
Corpulentia, πολυσαρκία, ἡ.
Corpulentus, μεγαλόσωμος, εὔσαρκος.
Corpus σῶμα, τὸ, χρῶς.
Corpusculum, σωμάτιον.
Corrado, συνάγω, καταξύω.
Correctio, διόρθωσις.
Corrector, ἐπανορθωτὴς, εὔθυνος.
Correctus, ἐπανορθωθείς.
Correptio, ἐπιτίμημα, τό.
Correptor, ἐπιτιμητὴς, παιδευτής.
Corrigia calceamenti, ἱμὰς τοῦ ὑποδήματος.
Corrigo, διορθόω τι· εὐθύνω τι.
Corripio, *reprehendo, objurgo*, ἐπιτιμάω σοι τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαί τινος.
Corrivales, ἀντεραςαί.
Corroboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω.
Corrodo, καταβιβρώσκω.
Corrogo, συνερανίζω, συλλέγω.
Corrugare frontem, ἀνασπᾶν τὸ μέτωπον, ῥυσσόω, ῥυτιδόω.
Corrumpo, *contamino*, διαφθείρω τὴν γυναῖκα; *item* illicere muneribus, καταδωροδοκεῖν, διαφθείρειν χρήμασί τινα.
Corrumpor, φθείρομαι.
Corruo, συμπίπτω, καταπίπτω
Corruptibilis, εὔφθαρτος, εὐδιάφθορος.
Corruptio, διαφθορὰ, φθορά.
Corruptor, ἀπολυμαντὴρ, ὑβριςής.
Corruptus, διεφθαρμένος.
Cors -tis, ἡ ἔπαυλις.
Cortex, λέπισμα, φλοιός.
Corticosus, φλοιώδης.
Cortina, παραπέτασμα.
Corusco, ἀπαυγάζω, ἀςράπτω.
Coruscus, ἀςράπτων, ςιλπνός.
Corvus, κόραξ -κος.
Corylus, κόρυλος.
Coryphæus, κορυφαῖος.
Cos, cotis, ἀκόνη, θηγάνη.
Cosmographia, κοσμογραφία.
Costæ, πλευραί.
Cothurnus, κόθορνος.
Coticula, βάσανος.
Coturnix, ὄρτυξ.
Coxa, Coxendix, ἰσχίον, μηρίον.
Crabro, ἀνθρήνη.
Crabrones irritare, ἐριθίζειν τὰ σφηκία.
Crambe, κράμβη.
Cranium, κράνιον.
Crapula, κραιπάλη.
Crapulor, κωμάζω, κραιπαλίζω.
Cras, αὔριον.
Crassescere, παχύνεσθαι.
Crassitudo, Crassities, πάχος, παχύτης.
Crassus, παχυλὸς, παχύς.
Crastinus, ὁ ἐπαύριον.
Crater -eris, κρατήρ.
Crates, ταῤῥὸς, τάλαρος.
Craticula, ἐσχάριον, ἀνθράκιον, ἐσχαρίς
Creatio, κτίσις, δημιουργία.
Creatio magistratuum, αἵρεσις, χειροτονία.
Creator, κτιςὴς, δημιουργὸς, ποιητής.
Creatura, κτίσμα, τὸ, κτίσις.
Creatus, κτισθείς.
Creber, θαμινὸς, πυκνὸς, συνεχής.
Crebrò, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.

Credibilis, πιςὸς, πιθανός.
Creditor, δανειςὴς, χρηςής.
Creditum, δάνεισμα, τό.
Credo, *fidem habeo*, πιςεύω, *quandoquidem* mutuum dare, δανείζειν *interdum pro* puto, οἴμαι, νομίζω.
Credulitas, ταχυπείθεια, εὐπείθεια.
Credulus, εὐπειθὴς, εὔπιςος, ὁ ϗ ἡ.
Crematio, πύρωσις.
Cremo, καίω, φλέγω.
Cremor, τὸ παχὺ τοῦ γάλακτος.
Crena, γλυφὶς -ίδος, ἡ.
Creo, κτίζω, ποιέω, δημιουργέω.
Crepida, κρηπὶς -ίδος.
Crepidarius, κρηπιδοποιός.
Crepidatus, κρηπιδέμενος.
Crepido, φάραγξ.
Crepitaculum, κρόταλον, κώδων.
Crepito, ἐπιψοφέω, ἀποκροτάω.
Crepitum reddo, ἀποπέρδω μέγα.
Crepitus, ψόφος, κρότος.
Crepo, ψοφέω.
Crepundia, κροτοπαιγνία, ἀθύρματα.
Crepusculum, δείλη, κνέφας.
Cresco, αὐξάνω.
Creta, κιμωλία γῆ.
Cretaceus, ὁ ἐκ τῆς κιμωλίας γῆς.
Cribri instar, κοσκινηδόν.
Cribro, κοσκινίζω, σήθω.
Cribrum, κόσκινον *et* -ος.
Crimen, αἰτία, ἔγκλημα.
Criminatio, διαβολὴ, ἔγκλημα, αἰτίαμα
Crimine vacans, ἀναίτιος, ἀνέγκλητος, ἀνεύθυνος.
Crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐν αἰτίᾳ ποιοῦμαί τινα.
Criminor, αἰτιάομαί τινα τούτου, τε εἴς τι, διαβάλλω τι, ἐγκυλίω, μέμφομαι.
Criminosè, ἐγκληματικῶς.
Criminosus, ἐγκληματικός.
Crinis, θρὶξ -χὸς, πλόκαμος, κόμη.
Crinibus pulchris, εὐπλόκαμος.
Crinitus, κομήτης.
Crispo, οὐλόω.
Crispus, οὐλόθριξ, ὁ, οὖλος.
Crista, λόφος.
Cristatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος.
Croceus κρόκινος.
Crocodilus, κροκόδειλος.
Crocus *et* -um, κρόκος *et* -ον.
Cruci affigere, ςαυρόειν.
Cruciatus, βάσανος, ἀλγηδών.
Crucio, ἀνιάω, ταλαιπωρέω σε, βασανίζω.
Crudelis, ὠμὸς, ἀπηνής.
Crudelitas, ὠμότης, ἀπήνεια.
Crudelitèr, ὠμῶς, ἀπηνῶς, χα[illegible]ῶς
Cruditas, ἀπεψία, δυσπεψία.
Crudus. ὠμὸς, ἄπεπτος.
Cruento, αἱματόω, αἱματίζω
Cruentus, αἱμάλεος, αἱματόεις.
Crumena, βαλάντιον, μάρσυπος
Cruor, αἷμα -ατος, τὸ, ἰχώρ
Crus, σκέλος, κνήμη.
Crusta, πλὰξ, ἡ, ὄςρακον.
Crusto, πλακόω.
Crustula, τὸ πλακίδιον.
Crustum, πλακοῦς, ὁ.
Crux, *patibulum*, ςαυρός.
Crystallinus, κρυςάλλινος.
Crystallum *et* **Crystallus**, κρύςαλλος, κρύςαλλον.
Cubicularis, εὐναῖος.
Cubicularius, κατακοιμιςής.

Cubiculum, οἰκημάτιον, θαλάμη, δωμάτιον
Cubile, κοίτη, εὐνὴ, θάλαμος.
Cubitalis, πηχυαῖος.
Cubito innitor, διαγκωνίζω.
Cubito percutio, κυβιτίζω.
Cubitum ire, εἰς κοίτην ἰέναι.
Cubitus, κατάκλισις, ἡ, κοίμησις.
Cubitus, πῆχυς, ἀγκὼν, ὁ.
Cubo -ui -itum, κατάκειμαι, κοιμάομαι, εὐνάζομαι.
Cubus, κύβος.
Cuculus, κόκκυξ -γος, ὁ.
Cucumer, σίκυς ἢ σίκυος.
Cucurbita, κολοκύνθη.
Cudo -di, cusum, κόπτω νόμισμα, *nummum*, χαράττω, τυπόω.
Cujas, ποδαπὸς, ποταπός.
Cujus -a -um, τινὸς ὤν.
Cujusmodi, ποῖός τις.
Cujusvis est, ἐξ παντός ἐςι.
Culcitra, ςρωμνὴ, ςρῶμα, κνέφαλον.
Culeus, κωλεός.
Culex, κώνωψ -πος, σέρφος.
Culina, μαγειρεῖον, ὀπτανεῖον.
Culmen, ςέγος, τὸ, κορυφή.
Culmus, κάλαμος, καλάμη, ἀθερίνη.
Culpa, αἰτία, ἔγκλημα, πταῖσμα.
Culpabilis, πλημμελὴς, ἐπίμεμπτος.
Culpandus, πλημμελὴς, ἐπιμωμητός.
Culpo, αἰτιάομαί τινα τέτε, διαβάλλω.
Cultellus, μαχαίριον, μαχαιρίς.
Culter, μάχαιρα, ξίφος.
Culter sutorius, σμίλη.
Cultor, λατρευτὴς, ἐργάτης, θεραπευτής.
Cultor agrorum, γεωργός.
Cultrarius, faber, μαχαιροποιός.
Cultura, ἐργασία, θεραπεία.
Cultus, εἰργασμένος, κεκοσμημένος.
Cultus, ἐργασία, θεραπεία.
Cum, *præpositio*, ξὺν et σὺν, *cum dat.* κατὰ *cum genit.* μετὰ *cum genit.*
Cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Cum imperio esse, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
Cum primis, εἰς τὰ πρῶτα.
Cum veniâ tuâ, σοὶ τεθαῤῥηκῶς, συγχωρήσαντός σε.
Cumulatè, ἀθρόως, σωρηδὸν, εὐπόρως.
Cumulatim, σωρηδόν.
Cumulatio, φορά.
Cumulatus, ἐπισωρευθεὶς, ἔκπλεως.
Cumulo, σωρεύω, ἐπιτίθημί τί τινι.
Cumulus, σωρὸς, ὁ, σώρευμα.
Cunæ, κοιτὶς -ίδος, ἡ, σπάργανον.
in Cunis vagire, ἐν κοιτίσι βαβάζειν.
à Cunabulis, ἐκ νέας, ἐκ πρώτης ἡλικίας, ἐκ παίδων.
Cunctabundus, μελλητιάων.
Cunctanter, σχολαίως, βραδέως.
Cunctatio, μέλλησις, ὄκνος, ἀναβολή.
Cunctator, μελλητὴς, ὀκνηρός.
Cuncti, σύμπαντες, ἅπαντες.
Cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ὀκνέω.
Cuneatim, σφηνοειδῶς.
Cuneatus, σφηνοειδὴς, γομφοειδής.
Cuneo, σφηνόω, γομφόω.
Cuneolus, σφηνίσκος.
Cuneus, σφὴν, γόμφος.
Cuniculus, *foramen sub terrâ*, ὑπόνομος, διώρυξ, ὑπόρυγμα.
Cuniculos agere, ὑπονομεύειν.
Cupa, κύπελλον.
Cupedia -orum, φιλοψία, ὀψοφαγία.
Cupediis deditus, λίχνος.
Cupidè, ἐπιθυμητικῶς.
Cupiditas, ἐπιθυμία, προθυμία.
Cupido, πλεονεξία, ἐπιθυμία.
Cupidus, ἐπιθυμῶν, ἱμειρόμενος.
Cupidus cognitionis, φιλειδήμων.
Cupio, ἐπιθυμέω τινος, ὀρέγομαι τῶ εἰδέναι, *scire:* ἐράω, ἔλδομαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
Cupressus, κυπάρισσος.
Cuprum, κύπριος, χαλκός.
Cur, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τίποτε.
Cura, φροντὶς -ίδος, ἐπιμέλεια, κῆδος -εος, τό.
Curæ est mihi hoc, μέλει μοι τῦτο.
Curam gero, habeo, προσμελῦμαι περί τινος, φροντίδα ποιῦμαι.
Curam suscipere, ἐπιμέλειαν ἔχειν.
Curator, *procurator*, ἐπιμελητὴς, ἐπόπτης, item *tutorem* significat, ἐπίτροπος.
Curia, βυλευτήριον, ἀρχεῖον.
Curiosè, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
Curiositas, πολυπραγμοσύνη.
Curiosus, πολυπράγμων.
Curiosus sum, πολυπραγμονέω τι.
Curo, σπυδάζω περί τι, *vel* ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελῦμαι περί τινος· significat etiam *mederi*, ἰᾶσθαί τινα, θεραπεύειν νόσον.
non Curo, ἀφροντιςέω τινος.
Curriculò, δρομάδην.
Curro, τρέχω, θέω.
Currus, ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος.
Currus agere, διφρηλατεῖν, ἡνιοχεύειν.
Cursim, δρυμάδην, μεταδρομάδην.
Cursito, περιτρέχω.
Cursitare sursùm, deorsùm, *Ter.* περιπατεῖν ἄνω κάτω.
Cursor, δρομεὺς, δρομαῖος.
Cursus, δρόμος, τρόχος.
Cursus lunæ, σελήνης περιφορά.
Curtus, *brevis*, κολοβὸς, βραχύς.
Curvamen *et* Curvatura, καμπυλότης.
Curvatio, κάμψις.
Curvatus, καμφθείς.
Curvitas, καμπυλότης.
Curulis, ἁρμάτειος.
sella Curulis, ἀγκυλόπυς δίφρος.
Curvo, κάμπτω.
Curvus, ἐπικαμπὴς, καμπύλος.
Cuspidatim, κατ' ἀκωκὴν, κατ' αἰχμήν.
Cuspis, αἰχμὴ, ἀκὶς, ἀκωκή.
Cuspis hastæ ἄκρον τῦ δόρατος.
Custodia, φυλακὴ, φυλακτήριον.
Custodio, φυλάττω τι *vel* τινα, φρυρέω, τηρέω.
Custos, φύλαξ, φυλακτήρ.
Custos domûs, οἰκοφύλαξ.
Cuticula, δερμάτιον.
Cutis χρὼς, δέρμα.
ad Cutem, ἐν χρῷ.
Cyathus, κύαθος, ἔκπωμα.
Cygneus, κύκνειος.
Cygnus, κύκνος.
Cymba, κύμβη, σκαφίδιον.
Cymbala pulso, κυμβαλίζω.
Cymbalum, κύμβαλον.
Cynosbatus, κυνόσβατον.
Cynosura, κυνόσυρα.

D.

DÆMON, δαιμόνιον, δαίμων.
Dama, δόρκας.
Damnatio, κατάγνωσις, κατάκριμα.
Damnatus, καταδεδικασμένος.
Damno, κατακρίνω, *cum gen. pers. et accus. rei*, καταψηφίζομαί τινος θάνατον, *capitis*, κλοπὴν, *furti*.
Damnosus, ζημιώδης, βλαβερός.
Damnum, βλάβη, ζημία, θωή.
Damnum infero, ζημιόω τινὰ, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημιῦμαι, βλάβην ἔχω.
Dapes, ἐδέσματα.
Dator, δοτήρ.
Datus, δεδομένος
De, περὶ, ἀμφὶ, παρὰ, *cum genit.*
Dea, θεὰ, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, ἀπολευκαίνω.
Deambulatio, ὁ περίπατος.
Deambulo, περιπατέω.
Deamo, ὑπερφιλέω.
Deauratus, διάχρυσος.
Deauro, χρυσόω.
Debacchor, παροινεῖσθαι πρός τινα, *in aliquem*, ἐκβακχεύομαι.
Debellandus, καταπολεμητέος.
Debellatum est, ὁ πόλεμος καταπεπολέμηται.
Debellatus, καταπολεμηθείς.
Debello, καταπολεμέω τινα, καταγωνίζομαί τινα.
Debeo, ὀφείλω τινὶ χάριν *gratiam*.
Debilis, ἀσθενὴς -έος, βληχρὸς -ᾶ, ἄῤῥωςος.
Debilitatio, ἀσθένημα.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀσθενόω.
Debitor, ὀφειλέτης.
Debitum, ὀφείλημα, χρέος.
Debitum remittere ὀφείλημα ἀφιέναι
Debitum solvere, ὀφείλημα διαλύειν.
Deblatero, φλυαρέω, σπερμολογέω.
Decanto, *laudo*, ἐγκωμιάζω τινα, περιᾴδω.
Decas, δεκάς.
Decedere, pro *mori*, ἀπαλλάττεσθαι
Decedo, ἀποχωρέω.
Decem, δέκα.
Decem millia, μυριάς.
December, ποσειδεών.
Decempeda, δεκάπυς.
Decempedator, γεωμέτρης.
Decemviratus, δεκαδαρχία.
Decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
Decennale, δεκαετής.
Decennium, δεκαετία.
Decens, πρέπον, δέον, ἐπιεικές.
Decentèr, καθηκόντως, εὐπρεπῶς.
Deceo, ἁρμόζω, καθήκω, *dat.*
Deceptor, σοφιςὴς, ἀπατητικός.
Deceptu facilis, εὐεξαπάτητος.
Decerno, *statuo*, ἐπιψηφίζομαι, aliquando pro *dimicare*, κρίνεσθαι.
Decerpo, ἀπολέγω, ἀποδρέπω.
Decerpo fructum, καρπολογέω.
Decertatio, ἀγωνισμός.
Decerto, ἀγωνίζομαι περί τινος.
Decessio, ἀποχώρησις.
Decet, πρέπει, χρὴ, ἄξιόν ἐςι, προσήκει.
Decido, *id est*, abscindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω· pro *determinare*, διαλύεσθαι.
Decido, *deorsum cado*, καταπίπτω ἀπ' ὄνυ, ἐκπίπτω.
Decies, δεκάκις.
Decimæ -arum, δεκάτη, δεκασμός.

Decimo, δεκατόω.
Decimus, δέκατος.
Decipio, ἐξαπατάω σε τοῦτο, παράγω.
Decipula, ἡ παγίς.
Decisio, διάλυσις, διάκοψις.
Decisus, διαλυθείς.
Declamatio, λογοποιΐα, φωνασκία.
Declamator, λογοποιὸς, φωνασκός.
Declamito, λογοποιέω.
Declamo, φωνασκέω, ῥητορεύω.
Declaratio, ἐκδήλωσις.
Declaro, ἐμφανίζω τι, δηλόω τι, μηνύω.
Declinatio, ἔκκλισις.
Declino, ἀποκλίνω πρὸς τὰς ἡδονάς· ἐκφεύγω τι.
Declivis, ἐπικλινὴς, περικλινὴς, καταφερὴς, πρανὴς, κατάντης.
Declivitas, τὸ κάταντες, τὸ πρανές.
Declivitas montis, κλιτύς.
Decoctor, χρεωκόπος, ὁ ἄσωτος.
Decoctus, ἀφεψηθείς.
Decollo, κεφαλοτομῶ, ἐκτραχηλίζω.
Decolor, ἄχροος -ους, όου -οῦ, δύσχροος.
Decoloro, ἄχρουν ποιῶ.
Decoquo, καταπέπτω, ἀφέψω.
Decor, κάλλος, τιμὴ, εὐπρέπεια.
Decorè, πρεπόντως, καλῶς.
Decoro, τιμάω, κοσμέω.
Decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.
Decorus, εὐπρεπὴς, ὁ καὶ ἡ, εὐσχήμων, καλός.
Decrepitus senex, ὑπέργηρως, ἐσχατόγηρως.
Decrescere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
Decreta senatûs, τὰ βεβουλευμένα.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Θεῷ.
Decretum, δόγμα, ψήφισμα.
Decretus, ἐψηφισμένος.
Decumanus, δεκαταῖος.
Decumanus fluctus, δεκακυμία, *quæ et* τρικυμία *dicitur.*
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
Decuria, δεκὰς, λόχος.
Decurio, δεκάδαρχος.
Decurro, κατατρέχω, καταθέω.
Decursus, καταδρομή.
Decus -oris, ἀξία, κῦδος, κάλλος.
Decussatim, κατὰ χιασμὸν, οἷον χῖ.
Decussis, δεκάς.
Decusso, χιάζω.
Decutio, ἀποσείομαι, ἀποκινέω, ἀποσπάω.
Dedecet, ἀπρεπές ἐστι, οὐ πρέπει· ἀπέοικε.
Dedecore afficio, καταισχύνω σε, te : καθυβρίζω τινι, ἀτιμάζω.
Dedecoro, καταισχύνω τινα, ἀτιμόω.
Dedecus, αἰσχύνη κακὴ, ἀτιμία, ἀπρέπεια, ἀκοσμία.
Dedicatio, καθιέρωσις, ἀνάθεσις.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀπαξίωσις.
Dedignor, ἀπαξιόω, ἀγανακτέω.
Dedisco, μεταμανθάνω, ἀπομανθάνω.
Deditâ operâ, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Deditio, ἔκδοσις, ἐγχείρησις.
ad Deditionem compellere, παραστήσασθαί τινα.
Dedititius, ἔκδοτος.
Deditus, ἐκδοθεὶς, προσκείμενος.
Dedo -is -ere, ἐγχειρίζω τινά τινι, ἐκδίδωμι ἐμαυτόν τινι.

Dedocere, μεταδιδάσκειν.
Dedoleo, ἀπαλγέω.
Deduco, ἐξάγω, καθελκύω, προπέμπω, παραπέμπω.
Deductio, παραγωγὴ, ἀπαγωγὴ, δοηγία.
Deerrare, ἀφαμαρτάνειν, ἀποπλανᾷν.
Defæco, ἀποτρυγόω, καθαίρω.
Defatigatio, κάματος, ὁ· καταπόνησις.
Defatigo, καταπονέω τινα, κατατρύχω.
Defectio, rebellio, ἀποστασία, ἔκλειψις.
Defectus, ἔλλειμμα, ἔλλειψις.
Defectus animi, λειποθυμία, λειποψυχία.
Defendo, διασώζω τινα, ἀμύνω σοι.
Defensio, προστατεία, ἀντίληψις, ἀπολογία, συνηγορία.
Defensor, ὑπερασπιστὴς -οῦ· συνήγορος.
Defero, ἀπάγω, καταφέρω.
Deferre aliquem falsò, συκοφαντέω τινά τινος.
Defervesco, ἀποζέω.
Defessus, κατάκοπος, κατάπονος, καμών.
Defetiscor, ἀποκάμνω, κοπόομαι.
Deficere animo, λειποψυχεῖν.
Deficio, ἐπιλείπω, ἐκλείπω.
Deficio ab aliquo, ἀποστατέω τινος.
Defigere oculos, ἐνατενίζειν τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
Defigo, καταπηγνύω τι, καταπήττω.
Definio, καθορίζω, περιορίζω, περιγράφω.
Definitio, ὅρος, ὁρισμός.
Definitivus, ὁριστικός.
Defit, ἀπογίνεται, ἄπεστι, λείπει.
Defixus, καταπεπηγμένος.
Deflagratio, ἔμπρησις, ἐμπύρωσις.
Deflagro, ἐμπρήθομαι, κατακαίομαι.
Deflecto, κατακάμπτω εἴς τι, μεταβαίνω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
Defleo, καταδακρύω τὴν τύχην, sortem : ἀνακλαίω, κατολοφύρομαι.
Deflexus, κατακαμφθείς.
Deflorere, ἀπανθεῖν.
Defluo, καταῤῥέω, καταπίπτω.
Defluvium, *defluxus*, ἀπόῤῥοια.
Defodio, κατορύττω, κατασκάπτω.
Defore, ἐλλείψειν.
Deformatio, ἀμαύρωσις, ἀμορφία.
Deformis, ἄμορφος, ἀσχήμων.
Deformitas, ἀμορφία.
Deformo, ἀμαυρόω τινα, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
Defraudare genium, ἀνταγωνίζεσθαι τῇ φύσει.
Defraudatio, νοσφισμὸς, ἀποστέρησις.
Defraudator, νοσφιστὴς, ἀποστερητής.
Defraudo, παρακρούω, ἀπονοσφίζω τινα.
Defrutum, ἕψημα, ἑψητὸν, σίραιον.
Defugere, ἀναχάζεσθαι, ἐκφεύγειν.
Defunctoriè, προφάσεως ἕνεκα, τυχόντως, οὐ μάλα ἐπιμελῶς.
Defunctus, ἀπαλλαγείς· *item* mortuus, νεκρὸς, ὁ ἀπελθών.
Defungi officio, ἀπαλλάξαι τοῦ καθήκοντος.
Defungor, ἀπαλλάττομαι.
Degener, ἀγενὴς, δυσγενής.
Degenerare, ἐξίστασθαι τοῦ γένους, καταπίπτειν ἀπὸ τοῦ γένους, ἐκτρέπεσθαι.
Degeneratio, ἐκτροπή.
Degere vitam, διάγειν βίον.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξυράω.

Deglutio, καταπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
Degusto, ἀπογεύομαι.
Dehinc, τοὐντεῦθεν, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου.
Dehisco, ἀποχαίνω, χασμάομαι.
Dehonesto, αἰσχύνω τινα, ἀτιμάζω.
Dehortatio, ἀποτροπή.
Dehortor, ἀποτρέπω τινά τινος, μεταπείθω, ἀποκαλέω.
Dejectio, ἀποβολὴ, καταβολή.
Dejero, διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
Dejicio, καταβάλλω.
Deinceps, ἀπὸ τούτου, ἐκ τούτου, ἑξῆς.
Deindè, ἐντεῦθεν, ἐκ τούτου, καθεξῆς.
De integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Delabor, καταπίπτω ἀπ' ὄνου, ἀπολισθαίνω, τινος, καταφέρομαι.
Delapsus cœlo, οὐρανοπετής.
Delasso, καταπονέω, κοπιάζω.
Delatio, ἔνδειξις, εἰσαγγελία.
Delator, ἐνδείκτης, εἰσαγγελεὺς, συκοφάντης.
Delectabilis, τερπνός.
Delectamentum, ψυχαγωγία.
Delectatio εὐφροσύνη, τερπωλὴ, τέρψις
Delecto, τέρπω τινά τινι, εὐφραίνω, ἥδω
Delector, εὐφραίνωμαι, τέρπομαι, χαίρω.
Delectum habere militum, διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, καὶ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους· καταλέγειν.
Delectus, ἐκλογὴ, ἐπιλογὴ, ἐπίλεξις.
Delegare, ἐπιτρέπειν σοι τοῦτο, ἀποστέλλειν τι, ἀποπέμπειν, ἐντέλλεσθαι.
Delegatio, ἐπιτροπὴ, ἐντολή.
Delenio, καταπραΰνω, καταθέλγω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀποτρίβω.
Deletio, ἐξάλειψις, ἀφανισμός.
Deliberandus, οἷον συμβουλευσόμενος.
Deliberare, συμβουλεύειν περί τινος, σκέπτομαι, βουλεύομαι.
Deliberatio, συμβούλευσις, συμβούλευμα.
Deliberativus, συμβουλευτικός.
Delibo, ἀπολείβω, ἀπογεύομαι.
Delibro, ἀπολεπίζω, φλοίζω.
Delibutus, ἀληλιμμένος, λιπαρός.
Delicatè vivere, τρυφᾷν.
Delicatus, τρυφερὸς, ἁβρὸς, ἁπαλός
Deliciæ, τὰ παιδικὰ, ἁβροσύνη, τρυφὴ, στρῆνος, τό· ἁβρότης.
Delicias facio, ἐπεντρυφάω, θρύπτομαι.
Delicior, ἐντρυφάω, ἁβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ἁμάρτημα.
Deligo, ἐκλέγω.
Delineatio, καταγραφή.
Delineo -as -are, καταγράφω, διαγράφω.
Delinio -is -ire, καταχρίω. *pro* per mulceo, κηλέω, θέλγω τινα, μελίσσω.
Delinitio, κήλησις.
Delinitor, θελκτήρ.
Delinitus, θελχθείς.
Delinquo, πλημμελέω τι εἴς τινα, πταίω, ἀφαμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις.
Deliramentum, λήρημα, παραλήρημα.
Deliratio, παραφροσύνη, παράνοια.
Delirium, παραλήρημα.
Deliro, παραφρονέω, παραληρέω.
Delirus, παράφρων, παραπλήξ.
Delirus senex, χρονόληρος.
Deliteo, *vel* Delitesco, διαλανθάνω, κατακρύπτομαι.

Delitigo, φιλονεικέω.
Delphin, *vel* Delphinus, ὁ Δελφὶν *vel* Δελφὶς -ῖνος.
Delubrum, τέμενος, τό.
Deludo, καταπαίζω, ἐπιπαίζω.
Delumbis, μαλακός.
Demando, ἐπιτρέπω σοι τῦτο, ἐντέλλομαι.
Demens, παράφρων, παράνυς, μάταιος, ἀνόητος.
Demensum, σιτομέτριον.
Dementèr, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, παράνοια, ἀφροσύνη.
Demereor, εὐεργετῶ τινα, κερδαίνω.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demeto, καταμάω, διαμάω, ἐκθερίζω.
Demigrare è vitâ, ἀποθανεῖν, ὑπεκχωρεῖν τῦ βίυ.
Demigro, μετοικίζομαι, καταλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπεράγαμαι
Demissè, ταπεινῶς.
Demissio, κάθεσις, ταπείνωσις.
Demisso animo esse, μικρὸν *vel* μικρὰ φρονεῖν.
Demissus, καθειμένος.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
Demo -is -ere, ἀφαιρῦμαί σοι ταῦτα.
Democratia, *imperium populare*, δημοκρατία.
Demolior, καταςρέφομαι τὰς πόλεις, καταβάλλω.
Demolitio, καταβολὴ, καθαίρεσις.
Demolitus, καταβληθείς.
Demonstratio, ἀπόδειξις, ἀπόφανσις.
Demonstrativus, ἀποδεικτικός.
Demonstro, δείκνυμί τι, ἀναδείκνυμί τι, ἀναφαίνω, ἐμφανίζω, ἀποδείκνυμι.
Demoror, διαμέλλω πρός τι, in aliquâ re: βραδύνω, κατέχω.
Demoveo, ἀποκινέω.
Demptus, ἀφαιρεθείς.
Demulceo, καταμειλίσσω, θέλγω.
Demulcere populum, δημαγωγεῖν.
Demum, τὸ τέλος, τὸ τελευταῖον.
Denarius -a -um, δεκαταῖος.
Denarius -ii, δηνάριον.
Denascor, ἀπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνῦμαι, ἀπαναίνομαι.
Deni -æ -a, οἱ ᾗ αἱ δέκα.
Denigro, ἀπομελαίνω.
Denique, τέλος, τὸ ἔσχατον.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀποκαλέω.
Denoto, σημειῦμαι, ἀποσημαίνω.
Dens, ὀδὺς -όντος, ὁ.
Dens moralis, γόμφιος.
Densè, πυκνῶς.
Densitas, πυκνότης, παχύτης.
Dentatus, ὀδοντωθείς.
Dentes canini, κυνόδοντες.
Dentifricium, ὀδοντότριμμα.
Dentio -is -ire, ὀδοντιάζω.
Dentiscalpium, ὀδοντογλυφίς.
Denudo, ἀπογυμνόω.
Denuntiatio, παραγγελία, φάσις.
Denuntio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
Denuò, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorsum, κάτω.
Deosculor, καταφιλέω, *accus.*
Depaciscor, συντίθεμαι τῦτο πρός τινα, συμβαίνω.
Depasco, κατανέμομαι τὴν χώραν.
Depascor, ἐπιβόσκομαι, κατατρώγω.

Depastio, ἡ νομή.
Depastus, νομηθείς.
Depaupero, πτωχίζω.
Depecto, κτενίζω.
Depeculator, ἀποσυλητής.
Depeculor, ἀποσυλέω.
Depello, ἀπελαύνω τινά τινος, ἀπάγομαι, ἐξωθέω, ἀπείργω.
Dependeo, ἐκκρέμαμαι, ἐξάπτομαι.
Dependo, ἐκτίω, κατατίθημι.
Deperditus, ἀποβληθείς.
Deperdo, ἀποβάλλω.
Depereo, ἀπόλλυμαι· *item* impatientèr amare, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Depexus, κτενισθείς.
Depilis, ἄθριξ, ἀπόθριξ.
Depilo, ψιλόω, ἀποτίλλω.
Depingo, καταγράφω τι, διατυπόω.
Depleo, ἐξαντλέω, ἀπαντλέω.
Deplorandus, ὀλοφυρτέος.
Deploratus, κατοδυρθείς.
Deploratus à medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος.
Deploro, ἀποδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, καταθρηνέω.
Deplumis, ἄπτερος.
Depluo, κατομβρέω.
Depono, κατατίθεμαι· pro *fidei alicujus committo*, παρακατατίθημί σοι τῦτο.
Depopulatio, πόρθησις.
Depopulator, πορθητής.
Depopulor, ἐκπορθέω, διαπέρθω.
Deportatio, ἐκφόρησις.
Deporto, κατακομίζω, βαςάζω.
Deposco, ἐξαιτέω, ἀπαιτέω.
Depositum, παρακαταθήκη.
Depositum reddere, τὰς παρακαταθήκας ἀποδῦναι.
Depositus, παρακατατιθείς.
Deprædor, συλάω.
Depravatio, παρατροπὴ, διαςροφή.
Depravatus, διεφθαρμένος.
Depravo, διαφθείρω, διαςρέφω τι.
Deprecatio, δέησις, παραίτησις.
Deprecator, παραιτητής.
Deprecor, *supplico*, δέομαι, παραιτῦμαί τι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehensio, κατάληψις.
Deprehensus, καταληφθείς.
Depressus, καταπιεσμένος.
Deprimo, ταπεινόω, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Depromo, προφέρω τι, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξενεχθείς.
Depropero, κατασπεύδω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulsio, ἄπωσις.
Depulsor, ἀπότροπος, ἀποτρόπαιος.
Depulsus, ἀπεωσμένος.
Depurgo, ἀποκαθαίρω.
Deputo, *reseco*, ἀποτέμνω· et pro *existimo*, νομίζω, οἶμαι.
Derado, ἀποξέω.
Derelictio, κατάλειψις.
Derelinquo, καταλείπω, ἀφίημι.
Derepentè, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελάω τινος, χλευάζω.
Deripio, ἀφαρπάζω.
Derisor, καταγελαςὴς -ῦ, ὁ, σκώπτης.
Derivatio, παραγωγὴ, ὀχέτευσις.
Derivo, παροχετεύω, ὀχετεύω.

Derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
Derogo, ἀφαιρέω τι, ἀκυρόω, ἀναιρέω.
Desævio, ἐξαγριαίνομαι.
Descendo, καταβαίνω· *ex equo*, ἀπὸ τῦ ἵππυ, κατέρχομαι, καταδύω.
Descensus, κατάβασις, καταβαθμός.
Descisco, *deficio*, ἀφίςαμαί τινος, ἀποςατέω.
Describo, ἀπογράφω, διαγράφω, διατυπόω.
Descriptio, διαγραφὴ, περιήγησις.
Deseco, *abscindo*, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Desero, ἀπολείπω τινα, ἀπολιμπάνω.
Deserere vadimonium, ἐς τὸ δικαςήριον ἐκ ἀπαντᾷν, φυγοδικεῖν.
Desertor miles, ὁ λειποτάκτης
Desertum, ἔρημος -ῦ, ἐρημία.
Desertus, ἀπολειφθείς.
Deses -idis, ῥάθυμος, σχολαῖος, ὕπτιος.
Desicco, ἀποξηραίνω.
Desideo, ῥαςωνεύω, ῥαθυμέω.
Desiderabilis, ἐπιθυμητὸς, ποθεινός.
Desideratio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις
Desiderium, ἐπιθυμία, πόθος -ῦ, ὁ.
Desidero, ἐπιθυμέω τῦτῦ, ἐπιποθέω τι, ὀρέγομαι, *gen.* ἱμείρομαι, μαιμάω.
Desidia, ῥαθυμία, ἀργία.
Desidiosus, ῥάθυμος, ἀργός.
Desido -is -ere, καθιζάνω, πυκνῦμαι.
Designare senatorem, λαγχάνειν βυλευτήν.
Designo, *denoto*, σημειόομαι, ὑποτυπόω, ἀποφαίνω, ἀποδεικνύω.
Desilio, saltu descendo, καταπηδάω ἀπὸ τῦ δίφρυ, *ex curru*: ἀφάλλομαι ἐπὶ τὴν κεφαλήν τινος, ἐκθορέω.
Desino, *id est*, cesso, παύομαι, ἀπολήγω τῶν πόνων.
Desipio, *deliro*, παραφρονέω, ληρέω, μωραίνω.
Desisto, ἀφίςαμαί τινος.
Desolatio, ἐρήμωσις, πόρθησις.
Desolo -as -are, ἐρημόω, χηρόω.
Despectio, καταφρόνησις, παρόραμα.
Despectus, καταφρονηθείς.
Despectus -ûs, παρόρωσις, καταφρόνησις.
Desperantèr, ἀνελπίςως.
Desperatio, ἀπόγνωσις, ἀνελπιςία
Desperatus, ἀπελπισθείς.
Despero, ἀπελπίζω τινος *vel* ταῦτα, ἀπογινώσκω τὴν σωτηρίαν, *de salute*.
Despicio, καθοράω τι, pro contemno, παροράω τινα, καταφρονέω τινος.
Despicor, καταφρονέω τινος.
Despolio, ἀποσυλάω, ἀπογυμνόω.
Despondeo, *id est*, promitto, ἐγγυάομαι γυναῖκα.
Despondere animum, ἀπονενοημένως ἔχειν.
Desponsus -a -um, καθωμολογημένος
Despumo, ἀπαφρίζω, ἐξαφρίζω.
Despuo, καταπτύω συ, te; *item* contemnere, ἀπαξιόω τινος.
Destillo, μεταλείβω, ὑπολείβομαι.
Destinatus, ἀποτεταγμένος.
Destino, *constituo*, προορίζω, ἀποτάττω τι εἴς τι, διανοέομαι.
Destituo, ἀπολείπω, μεθίημι, καταλείπω
Destitutus, ἀπολελειμμένος.
Destruo, λυμαίνομαί τινα, ἀπόλλυμι, *acc.* ἀναιρέω, ἐκπέρθω.
Desudo, καθιδρόω.

Desuefacio, ἀπεθίζω.
Desuesco -is, ἀπεθίζωμαι, ἀπομανθάνω.
Desuetudo, ἀπειθισμός.
Desuetus, ἀήθης, ἀπειθισμένος.
Desultor, κελητιςής.
Desultorius, κέλης.
Desum, Deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ἐνδέω.
Desumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
Desuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Detectus, ἀποκεκαλυμμένος.
Detego, ἀποκαλύπτω, ἀποςεγάζω.
Detergeo *et* Detergo, ἀποσμάω.
Deterior, χείρων.
Determinatio, ἀφορισμός.
Determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
Detero -is, κατατρίβω, ἀποτρίβω.
Deterreo, καταπλήττω πάντας, ἀπείργω σέ τινος *vel* ἀπό τινος.
Deterrimus, χείριςος, κάκιςος.
Deterritus, ἐκφοβηθεὶς, ἔκφυβος.
Detestabilis, βδελυκτὸς, βδελυρός.
Detestandus, μυσαχθὴς, βδελυρός.
Detestatio, κατάρα, βδελυρία.
Detestor, *abominor*, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀπομαρτυρέω.
Detineo, ἐπέχω, κατέχω.
Detondeo, ἀποξυράω, ἀποκείρω.
Detono, καταβροντάω.
Detonsus, ἀποκεκαρμένος.
Detorqueo, κατακάμπτω, ἀποςρέφω.
Detractio, ἀφαίρεσις, καταλαλία.
Detractor, κατάλαλος.
Detractus, ἀφαιρεθείς.
Detraho, ἐπισύρω, ἀφαιρέω, ἀφελκύω.
Detrectatio, ἀνάνευσις.
Detrecto, *fugio*, ἀρνῦμαι χρείαν τινα, *munus aliquod :* ἀνανεύω τι, ἀποδιδράσκω.
Detrudo, κατωθέω, ἀπωθέω.
Detruncatio, κολόβωμα.
Detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω.
Detumeo, ἐξοιδαίνω.
Deturbo, παρωθέω, ἀπαράσσω, καταβάλλω.
Deturpo, μολύνω, αἰσχύνω, ἀεικίζω.
Devasto, καταπορθέω, ἀποικοδομέω.
Deveho, καταφέρω, ἐκκομίζω.
Devexitas, καταφέρεια.
Devexus, κατάντης, κατακλινής.
Devictus, νενικημένος.
Devincio -is -ire, ἐξαρτάω· *pro* obnoxium reddo, καταδέω.
Devinctus, καταδεδεμένος.
Devio, ἀφαμαρτάνειν τῆς ὁδȣ̃, διαμφοδέω.
Devito, *declino*, ὑποςέλλομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
Devius, ἄβατος, ἄνοδος.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἐπικυλίζω.
Devoro, κατεσθίω ἅπαντα, καταφάγω.
Devotio, ἀνάθημα.
Devotus, κατάρατος.
Devoveo, κατεύχομαι, ἀνατίθημι.
Deus, Θεός.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
Dexter, δεξιὸς, ἐπιδέξιος, δεξιτερός.
Dexteritas, *aptitudo*, δεξιότης.
Dexteritas ingenii, εὐφυΐα.
Dextra, δεξιὰ δεξιτερὴ, *apud Poët.*
Dextra prehendo, δεξιόομαί σε.
Dextram porrigere, τὴν δεξιὰν προτείνειν.

Dextrè, *aptè*, ἐπιδεξίως, δεξιῶς, à Dextris, δεξιάδην, ἐκ δεξιῶν.
Dextrorsum, ἐπὶ δεξιᾷ.
Diabolus, διάβολος.
Diaconus, διάκονος.
Diadema capitis, διάδημα, μίτρα.
Diæta, δίαιτα.
Dialectica, διαλεκτική.
Dialectus, διάλεκτος.
Dialogus, διάλογος.
Diana, Ἄρτεμις.
Diarium, ἐφημερὶς, τὸ ἐφήμερον.
Dic, εἰπέ, φάθι, φέρε.
Dica, δίκη.
Dicacitas, εὐτραπελία, χλευασμός.
Dicam impingo, *accuso*, ἐπάγω δίκην, δίκην εἰσάγω.
Dicatio, ἀνάθεσις.
Dicax, σκώπτης, εὐτράπελος, εἴρων.
Dicere diem, ἐπάγειν δίκην.
Dicere leges, ἐπιτάττειν τȣ̀ς νόμȣς.
Dico -as -are, *consecro*, ἱερεύω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω.
Dico -is -ere, *loquor*, λέγω, φημὶ, φράζω, ἀγορεύω.
Dictator, δικτάτωρ.
Dictatura, δικτάτωρος ἀρχή.
Dicteriis incessere, σκώπτειν τινα, *et* τινι.
Dicterium, σκῶμμα.
Dictio, *oratio*, λέξις, ῥῆσις, φάσις.
Dictito, πολλάκις λέγω, διαφημίζω.
Dictum, ἀπόφθεγμα, τὸ ῥῆμα, λεχθέν.
Dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
Diduco, διΐςημι.
Diecula, ἡμερίδιον.
Diem dico, κρίνω τινά τινος.
in Diem viventes, ἡμερόβιοι.
per totum Diem, πανήμερον.
Dies, ἡμέρα, ἦμαρ.
Dies natalis, γενέθλιον.
Diffamatus, διαφημισθεὶς, διατεθρυλλημένος.
Diffamo, διαφημίζω, δυσφημέω.
Differentia, διαφορὰ, ἀνομοιότης.
Differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
Difficilè, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
Difficilis, δυσχερὴς, χαλεπὸς, δυσάρεςος.
Difficultas, χαλεπότης, δυσκολία, δυσχέρεια.
Difficultas spirandi, δύσπνοια, ἆσθμα, ὀρθόπνοια.
Difficultas urinæ, δυσȣρία, ςραγγȣρία.
Difficultas annonæ, δυσετηρία σπαροσιτία.
Difficultèr, χαλεπῶς, δυσκόλως δυσχερῶς.
Diffidentia, ἀπιςία, δυσελπιςία.
Diffido, ἀπιςέω, *cum dat.* ἀπελπίζω.
Diffindo, διασχίζω.
Diffisus, ὁ ἀπιςήσας.
Diffiteor, *nego*, ἀπαρνȣ̃μαί τι, ἀρνέομαι.
Diffluo, διαῤῥέω ὑπὸ μαλακότητος, *lasciviâ*.
Diffluere luxuriâ, ἀσωτεύεσθαι.
Diffringo, διαῤῥήγνυμι.
Diffugio, διαφεύγω.
Diffundo, διαχέω.
Diffusè, διακεχυμένως.
Diffusio, διάχυσις.
Diffusus, διαχυθείς.
Digero, *ordino*, διατάττω, διακοσμέω τι.
Digestio, διάταξις, διακόσμησις, πέψις.

Digitale, δακτυλήθρα, ἡ.
Digitalis, δακτυλιαῖος.
Digito ostendere, χειροδεικτεῖν τι.
Digitus, δάκτυλος· pollex, ἀντίχειρ ἢ μέγας· index, λιχανὸς ἢ δεικτικός· medius, infamis, μέσος· medius seu annularis, παράμεσος, δακτυλιώτης· minimus sive auricularis, μικρὸς ἢ ὠτίτης.
Digladior, διαμάχομαί τινι.
Digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
Dignatio, ἀξίωσις.
Dignè, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Dignitas, *honor*, ἀξία, ἀξιοπρέπεια item pro *dignitate in sermone*, σεμνότης, ἀξιότης.
Dignor, ἀξιόω.
Dignosco, διαγινώσκω.
Dignum judico, *puto*, ἀξιόω, καταξιόω.
Dignus, ἄξιος.
Digredior, παρεκβαίνω τὸ μέσον· διΐςαμαι, μεταβαίνω.
Digressio, ἔκβασις, ἀποχώρησις.
Digressus, ἀπαλλαγὴ, ἔκβασις.
Dijudicare controversias, καθιςῆσαι τȣ̀ς ἀντιλογίας.
Dijudicatio, διάκρισις, διαδικασία.
Dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
Dijungo, διαζεύγνυμι.
Dilabor, συμπίπτω· *clam discedo*, διολισθαίνω.
Dilacero, διασπάω, διασπαράττω, metaph. *disperdo*, διαφθείρω τι.
Dilanio, σπαράττω τι, διασπάω.
Dilapido, *disperdo*, διασπαθάω τὰ ὑπάρχοντα, *bona :* κατασωτεύω.
Dilargior, διαδίδωμι λόγȣς, *rumores :* δωρέομαι.
Dilatio, ἀναβολή.
Dilato, πλατύνω.
Dilectio, ἀγάπη, ἀγάπησις.
Dilectus, ἀγαπητὸς, φίλος, προσφιλής.
Diligens, ἐπιμελὴς, σπȣδαςικὸς, σπȣδαῖος.
Diligentèr, μετὰ σπȣδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
Diligentia, σπȣδὴ, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια.
Diligentiam adhibere, σπȣδὴν ἔχειν περί τινος *et* πρός τι.
Diligo, φιλέω, ἀγαπάω, ςέργω.
Dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
Dilucidus, ἐμφανὴς, καταφανής.
Diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα ἕῳ, ἅμα ἡμέρᾳ.
Diluculum, περίορθρον, λυκαυγές.
Diluo, *purgo*, ἀπολύομαι, διαλύομαι διαβολάς.
Dilutum vinum, οἶνος ὑδαρής.
Dilutus, διακλυσθείς.
Diluvies, κατάκλυσις, ἡ.
Diluvium, κατακλυσμός.
Dimano, διαῤῥέω, διαθρυλλȣ̃μαι.
Dimensio, διαμέτρησις, μέτρησις.
Dimensum, σιτομέτριον.
Dimetior, διαμετρέω.
Dimicatio, ἀγώνισις, ἀγωνισμός.
Dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, *cum aliquo*.
Dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
Dimidiatus, ἡμισευθείς.
Dimidium, ἥμισυ.
Dimidius, ἥμισυς.
Diminuo, μειόω, ὀλιγόω, ἐλασσόω.
Diminutio, μείωσις, ἐλάττωσις.
Diminutus, ἐλαττωθεὶς, μειωθείς.

Dimissio, ἄφεσις, ἀποπομπή.
Dimitto, διαπέμπω τὴν ἐπιςολὴν, ἀπολύω τινα.
Dimoveo, ἀποτρέπω, διακινέω.
Diploma, δίπλωμα.
Diræ, ἀραὶ, εὐμενίδες, ἐριννύες.
Directè sive **Directò**, ἐπ' εὐθείας.
Directio, εὐθυβολία.
Directus, διευθυνθείς.
Diremptio, διάλυσις.
Direptio, διαρπαγή.
Direptus, διαρπαγείς.
Diribitorium, λογιςήριον.
Dirigo, διευθύνω τὸν λόγον, oratio-nem.
Dirimo, διαλύω, cum acc. ἀπαρτάω.
Diripio, διαρπάζω τινα· ἐκπέρθω.
Diris devotus, ἀρᾷ ἐνεχόμενος.
Diritas, ἀπήνεια, χαλεπότης, ἀγριότης, ὠμότης.
Dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
Diruo, καταβάλλω τι· κατασκάπτω.
Dirus, ἐπάρατος, δεινός.
Dirutus, καθαιρεθεὶς, κατασκαφείς.
Discalceo, ἐξυποδέω.
Discedo, ἀποχωρέω, ἀπαλλάττομαι τῆς ἀρχῆς, magistratu: ἀπολύομαι τῦ ζῆν, ex hâc vitâ: ἀπέρχομαι, ἄπειμι.
Discendi cupidus, φιλομαθής.
Disceptatio, διάγνωσις, ἀμφισβήτησις.
Disceptator, διαγνώμων, μεσοδίκης.
Discepto, διακρίνω, ἀμφισβητέω.
Discere cupio, μαθητιάω, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
Discerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, ἀνακρίνω, διαλαμβάνω.
Discerpo, διασπάω, διασπαράσσω σε.
Discessio et **Discessus**, ἀποχώρησις, ἄφιξις, διάλυσις.
Discinctus, ἀπεζωσμένος.
Discindo, καταῤῥήγνυμι, διακόπτω.
Discingo, ἀποζωννύω τινα.
Disciplina, μάθημα, μάθησις, παιδεία.
Discipula, μαθήτρια.
Discipulus, μαθητὴς, φοιτητής.
Discludo, διακλείω, διαχωρίζω.
Disco, μανθάνω τῦτο παρά σῦ, à te.
Discolor, ἑτερόχροος -χρῦς.
Discordia, διαφωνία, διαφορὰ, διχοςασία.
Discordo, διαφέρομαι, διαφωνέω τινι.
Discors, ἀνόμοιος, ἀσύμφωνος.
Discrepantia, διαφορὰ, ἀναρμοςία.
Discrepo, διαφωνέω τινι, διΐςαμαι.
Discretio, διάκρισις.
Discrimen pro differentiâ, διαφορὰ, διάκρισις, διαλλαγή· Pro periculo, ὁ κίνδυνος.
Discrimino, ἀφορίζω.
Discrucio, διαςρεβλόω, διαβασανίζω.
Discrucior, ἀνιάομαι διά τι, ἄχθομαι ἐπί τινι.
Discubitus, κατάκλισις, ἀνάκλισις.
Discumbo, ἀνάκειμαι, ἀνακλίνω.
Discurro, διαδρομέω, περιτρέχω.
Discursio, διαδρομὴ, περιδρομή.
Discus, δίσκος.
Discutio, διασείω pro examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω, διαλύω.
Disertè, διαῤῥήδην.
Disertus, λόγιος, ἐλλόγιμος.
Disjectus, διεῤῥιμμένος.
Disjicio, διαῤῥίπτω, καταβάλλω.
Disjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις, κεχωρισμένοι τόποις.
Disjunctio, διάζευξις, διαχώρησις.
Disjungo, διαζεύγνυμι, διασπάω.
Dispar, ἄνισος, ἀνόμοιος, διάφορος.
Dispello, διελαύνω, διωθέω τὸν ὄχλον, turbam.
Dispendium, δαπάνη, βλάβη, ζημία.
Dispensatio, οἰκονομία, διαχείρησις.
Dispensator, οἰκονόμος.
Dispenso, οἰκονομέω, διανέμω τί τινι.
Disperdo, διαφθείρω τινα, ἐξολοθρεύω.
Dispereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμι.
Dispergo, διασκεδάζω τι· διασπείρω.
Dispersim, σποράδην.
Dispersus, διεσπαρμένος, διεσκεδασμένος.
Dispertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
Dispicio, διασκοπέω, διασκέπτομαι.
Displiceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεςέω.
Displicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τῦτο
Displodo, διακροτέω.
Dispolio, περισυλάω.
Dispono, διατίθημι.
Dispositio, διάταξις, διάθεσις.
Dispositus, διατεταγμένος, εὐδιάθετος.
Disputatio, διάλεξις, διατριβή.
Disputator, διαλεκτικός.
Disputo, διαλέγομαί τι πρός σε, συζητέω τινι, διαλογίζομαι.
Disquiro, ἐξετάζω.
Disquisitio, ἐξέτασις.
Disrumpo, διαῤῥήγνυμι.
Disseco, σχίζω, διατέμνω, διασχίζω.
Dissectus, διασχισθεὶς, διχοτομηθείς.
Dissemino, διαδίδωμι λόγυς, διασκεδάννυμι.
Dissensio, διχόνοια, διαφωνία.
Dissentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφίςαμαί τινος, ab aliquo: διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
Dissepio, διαφράττω.
Dissero, disputo, διαλέγομαί σοι, tecum: διαλογίζομαι περί τινος.
Dissertatio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Disserto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
Dissideo, διΐςαμαι, ςασιάζω, ἀφίςαμαί τινος.
Dissidium, διάςασις, διαφορά.
Dissilio, διαπηδάω.
Dissimilis, ἀνόμοιος, ἀλλοῖος.
Dissimilitèr, ἀνομοίως.
Dissimilitudo, ἀνομοιότης.
Dissimulantèr, εἰρωνικῶς.
Dissimulatio, εἰρωνεία, εἰρώνευσις.
Dissimulator, εἴρων, προσποιύμενος, κρυψίνυς.
Dissimulo, ἀποκρύπτομαι, εἰρωνεύω.
Dissipatio, διασκέδασις, διασπασμὸς, διαφόρησις.
Dissipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω, διασπαθάω, διασπάω.
Dissitus, διανεμηθείς.
Dissociatio, διάλυσις, διάζευξις.
Dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
Dissolutè, ἀσώτως, ἀνειμένως ζῆν.
Dissolutus, ἀνειμένος· pro luxurioso, ἄσωτος.
Dissono, διαφωνέω, ἀπᾴδω.
Dissuadeo, παραπείθω τι, ἀποτρέπω.
Dissuasio, ἀντιλογία, ἀποτροπή.
Dissuo, ἀποῤῥάπτω, καταλύω.
Distans, διϊςάμενος.
Distantia, διάςημα, τό· διαχώρημα.
Distendo, διατείνω τι.
Distensio, διάτασις, διάστασις
Distentus, διατεταμένος.
Distermino, διορίζω.
Distillatio, ἀπόςαξις, κατάῤῥοος.
Distillo, καταῤῥέω, ἀποςάζω.
Distinctè, διορισμένως.
Distinctio, ἀφορισμὸς, διορισμός.
Distinctus, διορισθείς.
Distineo, περισπάω.
Distinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀφορίζω, διακρίνω, διΐςημι.
Disto, differo, διαφέρω τινος, ἀπέχειν τινος.
Distorqueo, διαςρέφω, ςρεβλόω.
Distorsio, διαςροφή.
Distortus, διεςραμμένος.
Distractio, διασυρμὸς, διασπασμός.
Distraho, divello, διασπάω.
Distribuo, διανέμω τι πρός τινα, cum aliquo, μερίζω τι εἴς τι.
Distributio, διανομὴ, διάδοσις.
Distringere gladium, ξίφος ἕλκεσθαι.
Distringo, διαςέλλω, διασπάω, περισπάω, διασφίγγω.
Disturbo, ἀναςατόω, ἐξείργω τι.
Ditesco, πλυτέω χρημάτων, εὐπορέω.
Ditio, ἐπικράτεια, δυναςεία.
Ditior, **Ditissimus**, πλυσιώτερος, πλυσιώτατος.
Diù, καθ' ἡμέραν· sæpiùs pro longo tempore, πολὺν χρόνον, δὴν, ἐκ πλείονος χρόνυ.
Divagor, πλανᾶμαι.
Divarico, τὰ σκέλη διατείνω.
Divello, διασπάω.
Divendo, διαπιπράσκω.
Diversitas, διαφορὰ, ἑτερότης
è Diverso, τὐναντίον.
Diversor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diversorium, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον
Diversus, διάφορος, ἐναντίος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος.
Diversus natione, ἀλλογενὴς, ἀλλοεθνής.
Diversus formâ, ἀλλοειδής.
Diverticulum, πάροδος, παρατροπή.
Diverto, παρακλίνω, παρατρέπομαι, vel
Divertor, ἐκτρέπομαι, παρεκβαίνω· item in diversorium se recipere, παραλύειν παρά τινι, καταλύειν εἰς πανδοχεῖον.
Dives, πλύσιος, εὔπορος, ἀφνειός.
Dives sum, πλυτέω, χρηματίζομαι.
Divexo, καταπονέω, τείρω.
Divido, διανέμω, διαιρέω, διαμερίζω.
Divinatio, μαντεία, μάντευμα, θέσπισμα.
Divinitas, θειότης.
Divinitùs, θεόθεν, κατὰ θεὸν, ὐρανόθεν
Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θεῖος, θεσπέσιος.
Divisibilis, et **Dividuus**, διαίρετος διχότομος.
Divisim, διάνδιχα, δίχα.
Divisio, διαίρεσις, μερισμὸς, ὁ.
Divisor, μεριςὴς, διανομεύς.
Divisus, διαιρεθείς.
Divitiæ, πλῦτος, χρήματα.
Divitias coacervare, πλῦτον συνάγειν.
Divortium, ἀποπομπὴ, ἀποτροπή.
Divortium facere, διάλυσιν ποιεῖν.
Dium, ἡ αἰθρία.
sub Dio, ἐν τῇ αἰθρίᾳ

sub Dio morari, αἰθριοκοιτεῖν.
Diurnus, ἡμερινός.
Dius -a -um, δῖος.
Diutinus, πολυχρόνιος.
Diutiùs, χρονιώτερον.
Diuturnitas, χρονιότης.
Diuturnus, πολυχρόνιος, χρόνιος.
Divulgo, διαλαλέω τι, θρυλλέω τι, διαφημίζω τι, ἐκφέρω, καταγορεύω.
Divulsus, διαρπασθείς.
Do, δίδωμι, παρέχω.
Dare manus, *id est*, se victum præbere, τὼ χεῖρε προΐσχεσθαι.
Dare fidem, πίςιν διδόναι.
Dare operam, προσέχειν τινι.
Dare pœnas, διδόναι τιμωρίαν.
Dare potestatem, δῦναι ἐξυσίαν.
Dare filiam alicui in uxorem, δῦναί τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.
Doceo, διδάσκω, παιδεύω, μαθητεύω, et *pro* monere, παραινεῖν.
Docilis, εὐμαθὴς, εὐπειθὴς, πιθανός.
Docilitas, εὐμάθεια, φιλομάθεια.
Doctè, ἐπιςαμένως, πεπαιδευμένως.
Docti homines, οἱ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκότες.
Doctor, παιδευτής· ὁ παιδεύων.
Doctrina, διδασκαλία, διδαχὴ, παιδεία, μάθησις.
Doctus, πεπαιδευμένος, παιδευτὸς, σοφὸς, ἐλλόγιμος.
Documentum, δίδαγμα.
Dodrans, σπιθαμὴ, τριμόριον.
Dogma, δόγμα, δόξα.
Dolabra, ἀξίνη, πέλεκυς.
Dolens, περιαλγὴς, ἀχθόμενος.
Doleo, ἀλγέω, λυπέομαι, ἄχθομαι.
Doleo vicem tuam, συναλγέω σοι, συνάχθομαί σοι, συμπαθῶ ἑτέρῳ.
Dolet mihi caput, ἀλγέω τὴν κεφαλὴν
Doliolum, κεράμιον, πιθάριον.
Dolium, πίθος, κέραμος.
Dolo, πελεκέω, πελεκίζω.
Dolon, δόλων, ξιφίδιον.
Dolor, ἄλγος, τό· λύπη, ὀδύνη, ἄχος.
Dolore afficio, λυπέω σε πολλὰ, *multis doloribus* : ἀνιάω, ἀλγύνω.
Dolore carens, ἀνάλγητος.
sine Dolo, ἀδόλως, ἀτέχνως.
Dolosè, δολερῶς, δολίως.
Dolosè ago, δολόω.
Dolosus, δολερὸς, δόλιος.
Dolus, δόλος, πανυργία, ἀπάτη.
Domesticus -a -um, οἰκειακὸς, ἐφέςιος· σύνοικος, ἐνέςιος.
Domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
Domi militiæque, ἐν οἰκίᾳ ϗ ἐν πολέμῳ.
Domicilium, οἰκητήριον, οἴκημα.
Domina, δέσποινα, κυρία.
Dominatio, κυριότης, δεσποτεία.
Dominator, αὐτοκράτωρ, ἀρχικός.
Dominatrix, κυρία, κυριεύυσα.
Dominatus, κράτος, τυραννὶς, ἀρχή.
Dominicus, κυριακός.
Dominium, δεσποτεία, κυριότης.
Dominor, δεσπόζω τινος, κυριεύω τινος, δυναςεύω.
Dominus, κύριος, δεσπότης.
Domitor, δαμαςὴς, δαμάτωρ.
Domitus, δεδαμασμένος.
Domo -as -are, δαμάζω, δαμάω.
Domo, οἴκοθεν, ἀπὸ τῦ οἴκυ, οἴκοθι.
Domum redire, οἰκάδε ἢ οἴκονδε ἐλθεῖν

Domuncula, οἰκημάτιον.
Domus, οἶκος, ὁ· οἰκία, δῶμα.
Donare civitate, πολιτείαν διδόναι.
Donatio, δόσις, δωρεὰ, χάρισμα.
Donativum, ἡ νομὴ, ἡ λαμπρὰ ἐπίδοσις.
Donec, μέχρι, μέχρι ὗ, μέχρι τύτυ, ἕως, ἄχρι.
Dono, δωρέομαί σοι ἵππον, et σε τύτοις, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
Donum, δῶρον, δωρεὰ, δόσις.
Dormio, καθεύδω, κοιμάομαι, ὑπνόω.
Dormito, νυςάζω, ὑπνώττω.
Dormitorium, κοιμητήριον.
Dorsum, νῶτος, μετάφρενον.
Dos, dotis, προὶξ, φερνή.
Dotalis, προικῷος.
sine Dote, ἄεδνος, ἄφερνος, ἄπροικος.
Drachma, δραχμή.
Draco, δράκων.
Dualis, δυϊκός.
sine Dubio, ἀναμφιδόξως, ἀναμφιλέκτως.
Dubitatio, ἀπορία, ἐνδοιασμός.
Dubito, ἀπορέω, ἀμφισβητέω περί τινος, διςάζω, ἀμφιβάλλω, ἐνδοιάζω.
Dubius, ἀμφίβολος, ἄπορος.
Ducatus, ἡγεμονία.
Ducenarius, διακοσιαῖος.
Duceni, διακόσιοι.
Ducentesimus, διακοσιαςός.
Ducenties, διακοσιάκις.
Duco, ἄγω, ἡγέομαι.
Ductilis, εὐαγωγός.
Ductor, ἡγεμὼν, ςρατηγός.
Ductus aquarum, ὑδατῶν ἀγωγαὶ, ὑδραγωγοί.
Dudum, πάλαι, ἐκ πολλῦ.
Duellum, πόλεμος, vel μονομαχία.
Dulcè, *et* Dulcitèr, γλυκερῶς.
Dulcedo, γλυκύτης, ἥδυσμα.
Dulcesco, ἀπογλυκαίνομαι.
Dulciarius panis, χαρίσιος ἄρτος.
Dulciloquus, εὔμιλος, ἡδυεπής.
Dulcis, γλυκὺς, γλυκερὸς, μελιηδής.
Dulcisonus, γλυκύφωνος.
Dum, μέχρι τῦ, ἄχρις ἂν, ἕως ἂν.
Dumetum, ἀκάνθων.
Dumosus, ἀκανθώδης, ὁ ϗ ἡ.
Dumus, βάτος, ἡ.
Duntaxat, γῦν, γὲ δὴ, μόνον.
Duo, δύο.
Duodecies, δωδεκάκις.
Duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
Duodecimus, δωδέκατος.
Duplex, διπλῦς, διττός.
Duplicitèr, διχῆ, διττῶς, διτταχῶς.
Duplico, διπλόω, διπλασιάζω.
Duplus, διπλάσιος.
Durabilis, ἔμμονος, μόνιμος.
Duræ cervicis homo, τραχηλιώδης, σκληροτράχηλος.
Durè, *et* Duritèr, σκληρῶς.
Duresco, σκληρύνομαι.
Duritia, *et* Durities, σκληρότης.
Duro, σκληρύνω, permaneo, διαμένω, χρονίζω.
Durus σκληρὸς, χαλεπός.
Duumvir, δυάδαρχος.
Duumviratus, δυαδαρχία.
Dux, ἡγεμὼν, ἀγωγὸς, ἄρχων.
Dux viæ, ὁδηγός.

E.

E *Vel* Ex, ἐκ, *ante consonantem*, vel ἐξ *ante vocalem, cum genit.*
Eatenus, *quoad*, ἐφ' ὅσον, κατὰ τοσῦτον.
E contrariò, ἐναλλὰξ, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
E propinquo, ἐξ ὀλίγυ.
E regione, ἐκ τῦ ἀπαντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
E vestigio, παραυτίκα.
Ebenus, ἔβενος, ἡ.
Ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
Ebrietas, μέθη, ἡ· οἴνωσις, μέθυσμα.
Ebriositas, οἰνοφλυγία, φιλοινία.
Ebriosus, οἰνολήπτος, οἰνόφλυξ, μεθυςικός.
Ebrius, μεθύων, μεθυςικὸς, πάροινος
Ebrius sum, μεθύω, ὑπομεθύσκομαι.
Ebullio, ἀναζέω, ἀναφλύω.
Ebullitio, βράσμα, ζέσις.
Ebur, ἐλέφας.
Eburneus, ἐλεφάντινος.
Ecce, ἰδύ.
Ecclesia, ἐκκλησία.
Echo, ἡ ἠχὼ, *gen.* -όος -ῦς.
Eclipsis, ἔκλειψις.
Ecquando, ἦ ποτέ.
Ecquis, ἦ τις.
Edacitas, πολυφαγία.
Edax, ἀδδηφάγος, ὁ ϗ ἡ· βόρος, πολυφάγος.
Edentulus, νωδὸς -ῦ, ὁ· ἀνόδυς.
Edere exemplum, παράδειγμα δεικνῦναι.
Edere in publicum, ἐκφέρειν εἰς τὸ φῶς.
Edere librum, ἐκδιδόναι βίβλον ἢ βιβλίον.
Edico, παραγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum ; διατάττω, ἀναγορεύω.
Edictum, διάταγμα, τὸ, διάγραμμα.
Edisco, παρακατατίθημι τῇ μνήνῃ, ἐκμανθάνειν τι, ἐξεπίςαμαι.
Edissero, διεξίημί τι, περί τινος.
Editio, ἔκδοσις, ἀναγόρευσις.
Editus, *in lucem emissus*, ἔκδοτος, ἐκδεδομένος.
Editus, *excelsus*, ὑψηλὸς τόπος, *locus*.
Edo, ἐσθίω τι, τρώγω, φάγω.
Edoceo, ἐκδιδάσκω.
Edomo, ἐκδαμάζω.
Edormio, κατακοιμάομαι.
Educatio, τῶν παίδων ἀγωγὴ, ἐκτροφὴ, ἀναγωγή.
Educator, τροφεὺς, τιθηνός.
Educo -as -are, ἀνάγω, ἐκτρέφω τινα.
Educo -is -ere, ἐξάγω, ἀνάγω
Edulis, ἐδώδιμος.
Edulium, τὸ ἔδεσμα.
Effabilis, ῥητός.
Effari, ἐκφαίνειν, ἀποφάσκειν.
Effatum, ἀξίωμα, ἀποφαντικὸς λόγος.
Effector, ποιητὴς, δημιυργός.
Effectus, ἐνέργημα, ἀποτέλεσμα.
Effero -as, θηριόω, ἐξαγριαίνω.
Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
Efferre cadaver, ἐκφέρειν νέκυν, ἐκκομίζω.
Efferus, θηριώδης, διαγριαινόμενος.
Efficacia, ἐνέργεια, τὸ ἐνεργητικὸν
Efficacitèr, ἐνεργῶς, δραςικῶς.

Effica.., ἐνεργητικὸς, ἐνεργής.
Efficientia, ἐνέργεια.
Efficio, ἐπιτελέω τι, διαπράττομαί τι, ἀπεργάζομαί τι, ποιέω.
Effigies, εἰκὼν, ἐκτύπωμα, εἶδος.
Effingo, διατυπόω, ἀπομιμέομαι.
Efflagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτεῖν τι.
Efflare animam, ἐκπνεῖν.
Efflo, ἐκφυσάω, ἐκπνέω.
Effloresco, ἐξανθέω, ἀπανθέω.
Effluo, ἐκφέρομαι, ἐκρέω· pro divulgari, διαβοάομαι.
Effodio, ἀνορύττω, κατασκάπτω.
Effœminatè, γυναικοειδῶς, μαλακῶς.
Effœminatus, ἐκτεθηλυσμένος, θηλυδρίας.
Effœmino, ἀποθηλύνω, ἐκθηλύνω.
Effœtus, ἐκτεκών.
Effrænatè, ἀχαλινώτως.
Effrænatus, et Effrænis, ἀχάλινος, δυσήνιος.
Effringo, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Effugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Effugium, ἀποφυγὴ, διαφυγή.
Effulgeo, ἀποςίλβω, ἀπολάμπω.
Effundo, ἐκχέω.
Effusè, ἐκκεχυμένως.
Effusio, ἔκχυσις, διάχυσις· et pro prodigalitate, ἀσωτία.
Effutio, ψυχρολογέω, φλυαρέω τι.
Egens, ἐνδεὴς, ἄπορος, πτωχός.
Egenus, ἄπορος, ἐνδεὴς, ἀχρήματος.
Egeo, ἀπορέω τῶν χρημάτων, pecunia, εἰμὶ ἐν ἀπορίαις, ἐν ἐνδείᾳ, δέομαί τινος, ὑςερέομαι.
Egero, ἐκφορῶ τι ἐκ τῆς οἰκίας, ἐκκομίζω.
Egestas, ἐνδεία, ἀπορία, πενία.
Egestio, ἐκκόμισις, ἐκφορά.
Ego, ἐγὼ, ἔγωγε.
Egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
Egregiè, γενικῶς, ἐξαιρέτως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετος, ἐπίλεκτος, ὑπέροχος, ἔξοχος.
Egregius formâ, καλλίμορφος, ἐξηρημένος τῷ κάλλει, εὔμορφος.
Egressus, et Egressio, παρέκβασις.
Ehem, Ohe, ὦ.
Eheu, αἲ, φεῦ.
Eho, ὦ, εἶα, ἰῶ.
Ehodum bone vir, ὦ'γαθὲ, ὦ τάν.
Eja, εἶα, ὦ εἶα, εἶα μάλα.
Ejaculor, ἐκτοξεύω, ἀκοντίζω εἰς τῦτον, ἐξαφίημι.
Ejectio, ἐκβολὴ, ἐξώθησις, ἐξέλασις.
Ejectus, ἐκβληθεὶς, πρόβλητος.
Ejicio, ἐκβάλλω τινα, ἀποκρέομαι, ἐξωθεῖν τινα, ἐξάγω, ἐξώθω.
Ejulatio, et Ejulatus, ὀλολυγμὸς, κλαυθμυρισμός.
Ejulo, ὀλολύζω, κλαίω, ὠρύομαι.
Ejuro, ἐξομνύω.
Ejusmodi, τοιῦτος, τοιυτότροπος.
Elabor, effugio, διαλλεύομαι, διεκπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑπεκφεύγω.
Elaboratus, ἐκπονηθεὶς, ἐξησκημμένος.
Elaboro, ἐξεργάζομαί τι, διαπονέω, φιλοπονέω τι, πονέω περί τι.
Elanguesco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
Elapsus est annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Elargior, καταχαρίζομαι τινί τι.
Elatè, ἀλαζονικῶς.
Elatè dicere, μεγαληγορεῖν.

Elatio animi, ἔπαρσις τῆς ψυχῆς.
Elatus, ἐπαρθείς.
Electio, ἐκλογή.
Electrum, ἤλεκτρον.
Electus, ἐκλεκτός.
Eleemosyna, ἐλεημοσύνη.
Elegans, χαριεὶς, κομψὸς, περικαλλὴς, ἐλλόγιμος.
Elegantèr, ἐκπρεπῶς, χαριέντως.
Elegantia, καλλώπισμα, λαμπρότης, ἐκπρέπεια.
Elegia -orum, vel Elegus, ὁ ἔλεγος.
Elementa, ςοιχεῖα.
Elephantiasis, ἐλεφαντίασις, λέπρα.
Elephantinus, ἐλεφάντινος.
Elephas, ἐλέφας -αντος.
Elevo, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
Elido, ἐκθλίβω τι, ἐκκόπτω.
Eligo, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἐμαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆς πατρίδος, ἀποπέμπω τινα, ἐξορίζω, ἐξοικίζω.
Elinguis, ἄφωνος, κωφὸς, ἄγλωσσος.
Elixo, ἑψέω, ἀναβράσσω.
Elixus, ἑφθὸς, ἑψαλέος, ἔκζεςος.
Ellychnium, ἐλλύχνιον, θρυαλλὶς -ίδος.
Elocare alicui filiam, ἐκδιδόναι τὴν θυγατέρα.
Elocatio, μίσθωσις, ἡ θυγατέρων ἔκδοσις.
Eloco, ἀπομισθόω, μισθόω οἶκον.
Elocutio, ἑρμηνεία, φράσις, λέξις.
Elogium, ἐγκώμιον, μαρτυρία.
Eloquens, λέγειν δεινὸς, ἐλλόγιμος, δυνάμενος λέγειν, εὐφραδὴς, εὔγλωσσος.
Eloquentia, ἡ περὶ λόγυς δεινότης, εὐφραδία, λογιότης.
Eloquium, λόγος, ῥῆσις, ἔκφρασις.
Eloquor, ἀποφθέγγομαι, φράζω.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκνικάω τινί.
Elucubro, φιλοπονέω, νυκτογραφῶ.
Eludo, καταπαίζω.
Elugeo, ἐκδακρύω, ἀποθρηνέω.
Eluo, ἐκπλύνω, ἐκνίπτω et ἐκνίπτομαί τι, ἐκκλύζω.
Eluvies, κατακλυσμὸς, χαράδρα.
Emancipare se alicui, ἔκδοτόν τινι ἑαυτὸν ποιεῖσθαι.
Emancipo, ἐκποιεῖσθαι, ἀπαλλάττω τῆς χειρώσεως, ἀφίημι.
Emano -as -are, ἀποφέρομαι, ἐκβρύω, ῥέω, ἐκπίπτω.
Emblema, ἔμβλημα, τό.
Embryo, ἐμβρύων, ἔμβρυον.
Emendatè loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatio, ἐπανόρθωσις, διόρθωσις.
Emendator, ἐπανορθωτής.
Emendo, ἐπανορθόω, κατορθόω τὴν πόλιν, διευθύνω.
Emendo meipsum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.
Ementior, confingo, ψεύδομαί τι, προσποιέομαι, ψευδολογέω.
Emereo, et Emereor, μισθοφορέω.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, οἱ μισθοφορεῖν πεπαυμένοι.
Emersio, ἔκδυσις.
Emetior, metior, διαμετρέω.
Emico, splendeo, ἐκλάμπω, ἀνατέλλω· pro excellere, ἐξέχειν· pro exilire, ἐκπηδάω.
Emigrare vitâ, id est, mori, τὸν βίον τελευτᾶν, τελεῖν, καταλύειν τὸν βίον.
Emigro, μετοικέω, μετοικίζομαι.
Eminens, ἔξοχος.
Eminentia, ἐξοχὴ, προβολή.
Emineo, προκύπτω· pro excello, προέχειν ἔν τινι, ὑπερέχειν, cum genit. ὑπερβαίνω.
Eminus, è longinquo, πόῤῥωθεν, μακρόθεν, ἀπόπροθι, ἀποςαδά.
Emissarius, προσαγγελεὺς, προσαγωγεύς.
Emissarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππος.
Emissio, ἐκπομπὴ, ἐξαποςολή.
Emitto, προΐεμαι, ἐκπέμπω· pro in lucem edere, ἐκδιδόναι.
Emo, ἀγοράζω τι, πρίαμαι, ὠνέομαί τι.
Emolior, κατεργάζομαι.
Emollio, μαλακύνω τι, ἐκμαλάττω.
Emolumento esse alicui, ὠφελεῖν τινα.
Emolumentum, ὠφέλημα, τὸ ςὐχρήςημα, τὸ ὠφέλεια.
Emorior, ἐκθνήσκω.
Emortualis dies, θανάσιμος.
Emoveo, ἀποκινέω, ἐκκινέω.
Empiricus, ἐμπειρικός.
Emplastrum, ἔμπλαςρον.
Emporium, ἐμπόριον.
Emptio, ὠνὴ, ὤνησις, ἀγορασμός.
Emptor, ὠνητὴς, ἀγοραςής.
Emptus, ἐωνημένος.
Emptus argento, ἀργυρώνητος.
Empyræum cœlum, ἐμπύριος ὁρανός.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.
Emungere candelam, προμύττειν τὸν λύχνον.
Emungo, ἀπομύττω.
En, ἰδέ.
Enarratio, ἐξήγησις, διήγησις.
Enarro, διηγέομαί τινί τι, ἀπολογίζομαι, παρατίθεμαι.
Enascor, ἐκφύομαι, ἀναφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, ἀπονήχομαι.
Enavigo, ἐκπλέω, διαπλέω.
Encænia, ἐγκαίνια.
Enchiridion, ἐγχειρίδιον.
Encomium, ἐγκώμιον.
Eneco, ἀποκτονέω τινα, ἀποκτείνω.
Enectus siti, δίψει τακείς.
Enervis, vel Enervus, ἄνευρος, ἄῤῥωςος.
Enervo, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω.
Enim, γὰρ, δὲ, μέν.
Enimvero, ἀλλὰ μὴν, ἐπεὶ, ϗ μὴν, ὄκϋν.
Enitendum est, πειρατέον.
Eniteo, διαλάμπω, καλλύνομαι ἀποςίλβω.
Enitor, pario, ἀποτίκτω, ἀναῤῥηγνύω· interdum conari, πειράομαί τι, σπυδάζω, φιλοπονέω.
Enixè, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
Enodatio, ἀνάπτυξις, φανέρωσις.
Enodo, ἄνοζον ποιῶ· pro explicare, ποιῆσαι καταφανὲς, ποιῆσαι φανερὸν, ἐκδηλόω.
Enormis, ἔκνομος, ἄμετρος, ἔκτοπος, ἀνώμαλος.
Enormitèr, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Ense jugulare, ξιφοκτονεῖν.
Ensem stringere, ξιφυλκεῖν, ῥαν σπᾶν.

Ensis, ξίφος, τό· φάσγανον, μάχαιρα.
Ensis evaginatus, γυμνὸν ξίφος.
Enucleatè, *exquisitè*, διευκρινημένως.
Enucleo, *pro* declaro, σαφηνίζω.
Enudo, ἀπογυμνόω.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, κατάλογος.
Enumero, ἐξαριθμοῦμαι.
Enuntio, ἐκφαίνω, ἀποφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.
Eo, is, βαδίζω ἐπί, τινα, *ad aliquem;* πρὸς οἰκίαν, *domum:* εἰμι ἐς τὴν Κυπρὸν, *in Cyprum:* ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
Eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα· τοῖς πολεμίοις, *hostibus.*
Eò, ἐφ' ᾧ· εἰς τοῦτο ἀνοίας ἦλθον, *eò dementiæ devenerunt* ἐνταῦθα, εἰς τοσοῦτο.
Eò insolentiæ processit, ἐνταῦθα τῆς ὕβρεως ἐλήλυθε.
Eò quòd, διότι, ἀνθ' ὧν, ἐξ ὧν, παρὰ τοῦτο.
Eò magis, quo, τοσούτῳ, ὅσῳ.
Eò usque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
Eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ πρότερον.
Ephebus, ἔφηβος, ἀντίπαις.
ex Ephebis excedere, ἡβᾶν, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερὶς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον.
Epigramma, ἐπίγραμμα.
Epilepsia, ἐπιληψία.
Epilogus, ἐπίλογος.
Epinicia, ἐπινίκια.
Episcopus, ἐπίσκοπος.
Epistola, ἐπιστολὴ, γράμματα.
mitto Epistolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολάς.
Epistomium, ἐπιστόμιον.
Epitaphium, ἐπιτάφιον.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον.
Epitome, ἐπιτομή.
Epoto, ἐκπίνω.
Epulæ, εὐωχία, δαὶς, θοίνη, βρώματα.
Epularis, θοινητήριος.
Epulatio, ἑστίασις, εὐώχησις.
Epulor, εὐωχέομαι, σιτέομαι, *accus.* ἑστιάομαι.
Epulum, ἑστίασις, ὑποδοχὴ, εὐωχία.
Equa, ἡ ἵππος.
Eques, ἱππεύς, ὁ· ἱπποβάτης.
Equester *vel* Equestris, ἱππικὸς, ἵππειος.
Equestris copiæ, ἱππικὴ δύναμις.
Equestris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna Equestris, ἱππομαχία.
Equidem, γέ, καὶ δῆτα μὲν, μέν τοι.
Equile, ἱπποστάσιον, ἱπποστασία.
Equiso, ἱπποκόμος, ἱπποφόρβος.
ars Equitandi, ἱππικὴ, ἱπποσύνη.
Equitatio, ἱππεία, ἐλασία.
Equitatu superari, ἱπποκρατεῖσθαι.
Equitatui præsum, ἱππάρχω.
Equitatus, τὸ ἱππικὸν, ἵππος, ἡ.
Equito, ἱππεύω, ἱππάζομαι.
Equitum magister, ἵππαρχος, ἱππαρχικός.
Equorum pastor, ἱππόβοτος, ἱππονόμος.
Equorum studiosus, φίλιππος, ἱππεραστής.
Equuleus, ἱππάριον.
Equum agitare, ἱππηλατεῖν.
Equus ἵππος, ὁ καὶ ἡ.

Eradico, ἐκριζόω, ἀποῤῥιζόω, *cum acc.*
Erado, ἀποξύω, ἐξαλείφω.
Erectus, ἐνορθωθείς.
Eremitæ, ἐρημῖται, ἀναχωρηταί.
Eremus, *solitudo*, ἔρημος, ἡ.
Erepo, ἐξερπύζω, ἐξέρπω.
Erga, πρὸς, περί τινα, εἰς *vel* ἐς·
Ergastulum, ἐργαστήριον, δεσμωτήριον.
Ergastulus, ἀνδράποδον.
Ergo, ἄρα, τοίνυν, ἀρ' οὖν, τοιγαροῦν· τῆς ἀρετῆς ἕνεκα, *virtutis, ergò.*
Erigo, αἴρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω. *pro* consolari, παραμυθέομαί τινα.
Eripio, ἐξαιρέομαι, ἀφαιρέω σε τοῦτο, ἀπὸ σοῦ τοῦτο· ἀναρπάζω.
Erodo, ἀποβρώσκω, ἀποτρώγω.
Erogatio, ἐπίδοσις, ἔκδοσις, χάρισμα, φιλοτιμία.
Erogo, ἐπιδίδομαι τί τινι, ἐκδίδωμι τινί τινα, ἐρανίζω, προΐημι.
Errabundus, πλανώμενος, πλανητὸς, πλανητικός.
Erraticus, πλανήτης.
Erratio, πλάνημα, πλάνη, πλάνησις.
Errare facio, πλανάω, σφάλλω.
Erratum, σφάλμα, τό· πταῖσμα, παράπτωμα, τό· ἁμάρτημα.
Erro, ἁμαρτάνω περί τι, *in aliquâ re;* τῆς ὁδοῦ, *à viâ:* διαμαρτάνω τοῦ παντὸς, *totâ viâ:* πταίω, πλανάομαι, πλημμελέω.
Erro, Erroneus, πλάνος, ου, ὁ· πλανήτης, πλάνης ητος, ὁ.
Error, πλάνη, σφάλμα, τό· ἁμάρτημα, τό.
Erubesco, ἐρυθριάω, αἰσχύνομαι λέγων, *dicere:* αἰδέομαι, ἐντρέπομαι.
Eruca, κάμπη.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀπερεύγομαι.
Erudiendus, παιδευτέος.
Erudio, παιδεύω τινὰ πρὸς ἀρετὴν, *ad virtutem:* διδάσκω τινα τὰ γράμματα, παιδαγωγέω.
Eruditè, πεπαιδευμένως.
Eruditio, παιδεία, παίδευσις, κατήχησις.
Eruditissimus, εἰς ἄκρον τῆς παιδείας ἐληλακώς.
Eruditus, ὁ τῆς παιδείας ἀληθῶς τετυχηκώς· πεπαιδευμένος, ὁ· ἀσκηθείς.
Eruere oculos, ἐξορύττειν ἢ ἐκκόπτειν ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, ἀναῤῥήγνυμαι.
Erunco -as, ἐκβοτανίζω.
Eruo, *extraho*, ἐξερύω, ἐξαιρέω, ἀναστρέφω.
Eruptio, ἀνάῤῥηγμα, τό· διεκβολή.
Eruptionem facere, ἐκθέειν ἐκ τῆς πόλεως, *ex urbe.*
Ervum, ὄροβος.
Esca, ἔδεσμα, τό· βρῶμα· τὸ δέλεαρ -ατος.
Esculentus, βρώσιμος, ἐδώδιμος.
Esse alicui adjumento, εἶναί τινι βοηθόν.
Esse alicui ornamento, ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ εἶναί τινι.
Essedarius, ἁρματηλάτης.
Essedum, ἅρμα, ὄχημα.
Essentia, οὐσία.
Esto, γινέσθω, ἀλλ' ἔστω
Esuriens, πεινάων.
Esuries, πειναλεότης.
Esurio, πεινάω.
Esuritio, πεῖνα.

Esuritor, πειναλέος.
Et, καὶ ἠμὲν, ἠδὲ, τέ.
Etenim, καὶ γὰρ, εἰ γάρ.
Etenim non, οὐ γὰρ, ὅπως μή.
Etiam, ἀλλὰ, ἀλλ' ἤδη, δὲ, μέν τοι, ἄρα, καὶ, καὶ δή.
Etiamnum, ἔτι καὶ νῦν, ἔτι.
Etiam atque etiam, καὶ πάλιν καὶ πολλάκις.
Etsi, tamen, εἰ καὶ, καί τοι, *sequitur* ὅμως, κἂν εἰ.
Et tamen, ἀλλ' ὅμως, μέν τοι.
Evacuatio, κένωσις, κένωμα.
Evacuo, κενόω, λαπάζω, ἀποκενόω.
Evado, ἀποφεύγω τι, σώζεσθαι ἐκ τῶν κινδύνων, *è periculis:* ὑπεκδύμι.
Evasit in virum optimum, ἀπέβη ἀνὴρ ἄριστος
Evagor, ἀποπλανάομαι, παρεκβαίνω· *pro* extra propositum aliquid dicere, τῆς ὑποθέσεως ἀποπλανᾶν, ἔξω τοῦ σκοποῦ ἐρεῖν.
Evanesco, ἀφανίζομαι, ἐξυθενίζομαι.
Evangelium, εὐαγγέλιον.
Evanidus, ἐξίτηλος.
Evaporatio, ἀναθυμίασις.
Evaporo, θυμιάω, ἐξατμίζομαι.
Evax, εὖγε.
Eveho, ἐξάγω, ἐξαίρω, ἐκκομίζω· *pro* extollo, προάγω σε εἰς δόξαν.
Evello, ἀποσπάω σε, ἀποτίλλω.
Evenio, ἀποβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.
Evenit, συμβαίνει σοι τοῦτο.
Eventilo, ἐκλικμάω, ἐξανεμίζω.
Eventus, τὸ συμβαῖνον, τὸ συμβεβηκός.
Everriculum, σαγήνη.
Everro, *scopis purgo*, ἐκκορέω.
Eversio, ἀνάστασις, ἀνατροπὴ καθαίρεσις.
Eversor, ἀνατροπεὺς, καθαίρετης.
Evertere decreta, ἄκυρα ποιεῖν τὰ ψηφίσματα.
Everto, *diruo*, ἀναστάτους ποιέω, πορθέω, καταστρέφεσθαι πόλεις, ἀνατρέπειν.
Evestigiò, *confestim*, ἐκ ποδὸς, κατὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
Euge, εὖγε.
Evictio, ὑπέλεγξις.
Evidens, σαφὴς, ἐνεργὴς, ἐμφανής.
Evidentèr, ἐμφανῶς, σαφῶς.
Evidentia, ἐνάργεια.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἔξυπνος γίνομαι.
Evilesco, ἐκφαυλίζομαι, ὀλιγωρέομαι.
Evinco, ἐκνικάω, ἐπικρατέω τινος.
Eviratus, εὐνουχισμένος.
Eviro, εὐνουχίζω, μαλακὸν ποιῶ.
Eviscero, ἐξεντερίζω.
Evito, φεύγω, διαφεύγω κακόν τι· ἐκκλίνω.
Eunuchus, εὐνοῦχος, σπάδων.
Evocati milites, ἔκκλητοι.
Evoco, *extra voco*, ἐκκαλέω τινα· παρακαλέω σε· *pro* averto, ἀποτρέπω.
Evolo, ἀφίπταμαι.
Evolvo, ἀποκυλίω, ἐκκυλίζω ἀναπτύσσω.
Evomo, ἐξεμέω.
Eurus, εὖρος, ὁ.
Evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημοσιόω, δημοσιεύω, ἐκθρυλλέω.
Evulsio, ἐξαίρεσις.
Evulsus, ἐξῃρημένος.

Ex, ἐκ, *sequente consonâ*: ἐξ, *sequente vocali, cum genit.*
Ex animo, εὐθυμῶς, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
Ex eo tempore, quo, ἐξ ὗ, ἀφ' ὗ.
Ex improviso, ἐξ ἀπροσδοκήτυ, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Ex insidiis, ἐξ ἐπιβυλῆς, ἐκ λόχυ.
Ex quo, ἐξ ὗ, ἐξ ὅσυ, ἐπειδή.
Ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιασί.
Exacerbatio, παροξυσμός.
Exacerbo, παροξύνω, ἐκπικραίνω.
Exacesco, ἀποξύνομαι.
Exactor, εἰσπράκτωρ.
Exacuo, ἀκονάω, ὀξύνω, παραθήγω.
Ex adversùm, ἀντικρύ.
Exædifico, ἐξοικοδομέω, ἀποικοδομέω.
Exæquatio, ἐξίσωσις, ἐξομάλισις.
Exæquo, ἐξισόω τί τινι, ἐξομαλίζω.
Exæstuo, ἐκκυμαίνω, ὑπερβλύζω.
Exaggeratio, σώρευσις.
Exaggero, σωρεύω, ἐπιχώννυμι.
Exagito, διασύρω τινα, διαςροφέω.
Exaltatio, ὕψωσις.
Exalto, ὑψόω, μετεωρίζω.
Examen, *pro* diligenti inquisitione, ἀνάκρισις, ἐξέτασις.
Examen apum, ὁ ἑσμὸς, τὸ σμῆνος.
Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω τι.
Examussim, ἀκριβῶς, ἐπὶ ςάθμην.
Exanguis, ἄναιμος, ἀναίμων.
Exanimatio, ἔκπληξις, λειποθυμία.
Exanimis, ἄψυχος, ὁ ϗ ἡ, ἄπνοος.
Exanimo, ἐκπλήττω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ἐκφύματα.
Exantlo, ἐξαντλάω.
Exardesco, ἐκπυρόομαι, ἐκκαίομαι.
Exaresco, ἀφαυαίνομαι, ἀπομαραίνομαι.
Exarmo, ἀφοπλίζω.
Exaro, ἐξαρόω· *pro* scribo, διαχαράττω.
Exaspero, ὀξύνω· *pro* irritare, παροξύνω, ἐξαγριαίνω, ἐκτραχύνω.
Exaturo, ἐμφορέω.
Exauctorati milit s, ἀφειμένοι, ἀπεζωσμένοι.
Exauctoro, ἀφίημι τῦ ςρατεύεσθαι· ἀποζωννύω.
Exaudio, ἐξακέω τῆς φωνῆς, vocem: εἰσακέω, κατακέω
Exaugeo, ἐξαύξω.
Excæco, τυφλόω, ἐκτυφλόω, ἐξομματόω.
Excalceo, ὑποδήματα λύω.
Excandescentia, θύμωσις, ὀξυθυμία.
Excandesco, incendo, ἐκπυρόομαι· metaph. *irasci*, ἄγαν θυμόομαι, ὀξυθυμέω, βριμόομαι.
Excarnifico, κατακρευργέω, ἐκτρυχόω
Excavatio, ἐκκοίλωσις.
Excavo, ἐκκοιλόω.
Excedo, *discedo*, ἀπέρχομαι, ἐκχωρέω, *item* supero, ὑπεραίρειν τινα, διαφέρειν τινος ἔν τινι.
Excedere è vitâ, ἀπολέγεσθαι τὸν βίον, ἀπιέναι τῦ βίυ.
Excedere ex ephebis, εἰς ἄνδρας τελεῖν, εἰς ἄνδρας ἐλθεῖν ϗ ἀφικέσθαι.
Excellens, προέχων, ἐξέχων, ἐπιφανὴς, περιττὸς, ἐξαίρετος, ἔξοχος.
Excellentia, ἐξοχὴ, ἐπιφάνεια, ὑπεροχή
Excello, *supero*, διαφέρω τῦν ἄλλων ἔν τινι, πλεονεκτέω σῦ τιμαῖς, *honoribus*: πρωτεύειν τῇ σοφίᾳ, *in sapientia*: ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, περίειμι.
Excelsè, ὑψηλῶς.
Excelsitas, ὑψηλότης, ὕψος -εος, τό.
Excelsitas animi, μεγαλοφροσύνη, μεγαλοψυχία.
Excelsus, ὑψηλὸς, μετέωρος.
Exceptio, ἐξαίρεσις.
Excerno, ἐκκρίνω, ἀποκρίνω.
Excerpo, ἀναλέγω, ἐκλέγω.
Excessus, ἐκχώρησις, ἀποχώρησις, *item* ἡ ἐξοχὴ, ὑπερβολή.
Excidium, ἀνάςασις, ἅλωσις.
Excido, ἐκπίπτω· *pro* oblivisci, ἐπιλανθάνεσθαι, *vel* ἀμνημονεῖν.
Excido, Excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινα· ἀναιρέω, κατασκάπτω.
Excio, *vel* Excieo, ἐκκαλέω, ἐξεγείρω
Excipio, ἐκλαμβάνω, ἐκδέχομαι· δέξεσθαι ξένυς, hospites excipere: *pro* eximo, ἐξαιρέω.
Excisus, ἐκτετμημένος.
Excito, ἀγείρω τινα ἐπὶ τὰ ἔργα, *ad labores*; ἀνεγείρω ἐξ ὕπνυ, *ex somno*.
Excitus, ἐγερθείς.
Exclamatio, ἐκφώνησις, ἀναβόησις.
Exclamo, ἀναβοάω, ἀναφωνέω, ἀνακράζω, ἐπιφωνέω.
Excludo, ἐκκλείω, ἀποκλείω, ἐκλέπω τὰ ὠὰ, *ova*; ἀποθυρόω.
Excogitatio, ἐπινόησις, περίνοια.
Excogito, ἐπινοέω, ἐξευρίσκω τι.
Excolo -is -ere, *orno*, ἐπικοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἐξασκέω, διαπονέω.
Excommunicatio, ὁ ἀφορισμός.
Excommunico, ἐκκηρύττω, εἴργω τινὰ τῶν ὁσίων, ἀφορίζω.
Excoquo, ἀφέψω, καθέψω.
Excorio, ἀποδέρω, ἐκδέρω.
Excors, ἀνόητος, ἔκφρων.
Excreatio, ἔκπτυσις, ἀπόχρεμψις.
Excrementum, ἐκχώρημα, διαχώρημα, ἔκκρισις.
Excreo, ἐκπτύω, ἀποχρέμπτομαι.
Excresco, ἐκφύομαι, ἐπαυξάνομαι.
Excrucio, βασανίζω, ςρεβλόω, ἀνιάω.
Excubiæ, φρυρὰ, ἡ· νυκτοφυλακήσεις, προκοιτία.
Excubias agere, ἐν φρυρᾷ εἶναι· φρυρεῖν.
Excubo, προκοιτέω, φρυρέω, φυλάττομαι, ἐπαγρυπνέω, νυκτοφυλακέω.
Excudo, ἐκκολάπτω, ἐκτυπόω, κόπτω νόμισμα.
Exculpo, διαχαράττω.
Excultus, ἐπικοσμηθεὶς, ἐξεργασθείς.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excursus, παρέκβασις, καταδρομή.
Excusabilis, συγγνωςός.
Excusatio, ἀπολογία, παραίτησις.
Excuso, *purgo*, παραιτέομαι· ἀπολογέομαι, προφασίζω.
Excusor, χαλκεὺς, τυπογράφος, χαλκογράφος.
Excutio, ἐκσείω, ἐκτινάσσω, ἐκκρύω.
Execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Execrandus, *et* Execrabilis, ἐπάρατος, κατάρατος.
Execratio, κατάρα, ἀρὰ, βδέλυγμα.
Execror, καταράομαί τινι *vel* τινα.
Exectio, ἀποτομὴ, ἔκτμησις.
Exedo, κατέδω, *pro* absumo, ἐκφάγω.
Exemplar, ἀντίγραφον, πρωτότυπον, ἀντίτυπον.
Exemplum, παράδειγμα, ὑπόδειγμα.
Exemplum præbere, παράδειγμα καταςῆσαι τοῖς ἄλλοις.
Exentero, ἐξεντερίζω.
Exeo, ἀποβαίνω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
Exequiæ, ἐναγίσματα, ἐπικτέρεα, ἡ νεκρῦ ἐκφορά.
Exequor, ἐπιτελέω ταῦτα τινι· ἀπεργάζομαι, ἀποπληρόω.
Exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, *corpus*: εὐσέβειαν, *pietatem*; ἐργάζεσθαι τέχνας, *artes*; γυμνάζω τινα πόνοις, *laboribus*.
Exercitatio, γυμνασία, μελέτη.
Exercitium, γυμνασία, ἄσκησις.
Exercitum duco, ςρατεύω εἰς γῆν τινα, ςρατηγεῖν.
Exercitus, ςρατιὰ, ςρατὸς, ςράτευμα, τό.
Exercitûs desertor, λειποταξίας -ῦ, ὁ.
Exero, προφαίνω, ἐξελκύω, ἐξαίρω.
Exhæredatio, ἀποκλήρωσις.
Exhæredare, ἀποκληρῦν τινα.
Exhæres, ἀπόκληρος.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, ἀτμίς.
Exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
Exhaurio, ἐξαντλάω, ἐκκενόω, ἐξαρύω ἀφύσσω, ἀπαντλάω.
Exhaurire sentinam, τὸν ἄντλον ἀντλεῖσθαι.
Exhaustio, ἀπάντλησις, ἐξάρυσις.
Exhaustus, ἐξηντλημένος.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω, παρίςημι, προσφέρομαι.
Exhibere negotium, πράγματα παρέχειν τινι.
Exhibitio, παράςασις.
Exhilaro, εὐφραίνω, ἱλαρόω, φαιδρόω
Exhorreo, φρίττω σε, ἐκφοβῦμαί τινα.
Exhortatio, προτροπὴ, παράκλησις.
Exhortor, προτρέπω τινὰ ἐπί τι, παρακαλῦμαι σε ἐς μάχην, *ad pugnam*.
Exibilatio, κλωγμὸς, ὁ.
Exibilo, κλώζω.
Exicco, ἐξικμάω *vel* -άζω, ξηραίνω, *accus.* ἐξαυαίνω.
Exigo, *expello*, ἐξωθέω, ἐξελαύνω σε· exigere pecuniam à debitore, ἀπαιτεῖν ἢ εἰσπράττειν ὀφειλέτην τὸ χρέος· *item* traducere, διάγειν τὸν βίον, *vitam*.
Exiguitas, τὸ ὀλίγον, μικρότης.
Exiguus, ὀλίγος, βραχὺς, μικρός.
Exilio, ἐκπηδάω, *pro* vehementèr gaudeo, ἀναπηδάω, ἐξάλλομαι.
Exilis, λεπτὸς, ἰσχνὸς, ἀμυδρός.
Exilitas, λεπτότης, ἰσχνότης.
vocis Exilitas, ἰσχνοφωνία, λεπτοφωνία.
Exilitèr, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.
Exilitèr de rebus disputare, λεπτολογεῖν, σμικρολογεῖσθαι.
Exilium, ἡ φυγὴ, ὁ ἐξορισμός.
Eximendus, ἐξαιρετέος, *et* ἐξαίρετος.
Eximiè, ἐξαιρέτως, λίαν.
Eximius, ἔκλεκτος *et* ἔκκριτος, ὁ ϗ ἡ, ἐξαίρετος, ὑπέροχος, ἐξῃρημένος.
Eximo, ἐξαιρῦμαι τὸν φόβον τῶν πολιτῶν, *timorem civibus*; ἀποκρίνω
Exin Exindè, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τύτυ
Exinanio, ἐκκενόω, κενόω.
Ex insperato, παρ' ἐλπίδα.

Existimandum est, νομιςέον, ὑποληπτέον, οἰτέον.
Existimatio, δόξα, δόκησις, εὐδοξία.
esse in Existimatione, δόξαν ἔχειν μεγίςην, εὐδοξεῖν, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
Existimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἴομαι, ἡγῦμαι, δοκέω, δοξάζω.
Existo, ὑπάρχω, ἐπιγίγνομαι.
Exitiabilis, et Exitialis, ὀλέθριος, θανάσιμος, δηλητήριος.
Exitium, ὁ ὄλεθρος, ἡ ἐξώλεια, ἡ φθορά.
Exitio dare, ὀλέθρῳ παραδιδόναι.
Exitus, ἡ ἀπόβασις, ἔκβασις, ἡ ἔξοδος.
Exlex, ἄνομος, παράνομος.
Exolesco, παρακμάζω, ἐξίτηλος γίγνομαι.
Exoletus, ἀμαυρωθεὶς, ἐξίτηλος.
Exolvo, ἀπολύω· item satisfacio, ἀποτίω.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exonerare alvum, ἀποπατεῖν, ἀφοδεύειν, χέζειν.
Exoptabilis, ἐπιθυμητὸς, ἐπιπόθητος, ὁ.
Exoptatio, ἐπιθύμησις, ἐπιπόθησις.
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω τινος.
Exorabilis, παρακλητὸς, εὔπειςος, καταπειθὴς, εὐπειθής.
Exorbeo, ἐκροφέω, ἀποῤῥοφέω.
Exorcismus, ἐξορκισμός.
Ex ordine, ἑξῆς.
Exordior, προκατάρχομαι, προοιμιάζω.
Exordium, προοίμιον, ἀρχὴ, καταρχή.
Exorior, ἀνατέλλω, ἀναφαίνομαι.
Exornatio, διασκευὴ, κόσμησις.
Exorno, διασκευάζω, ἐπικοσμέω.
Exoro, ἐξικετεύω σε, παρακαλέω, καταδέομαί τινα, καταπείθω.
Exors, ἀπόκληρος, ἄκληρος, ἄμοιρος.
Exortus -ûs, ἀνατολή.
Exos, ἐξόςεος et ἀνόςεος -οςῦς, οςέυ -ςῦ.
Exosculatio, καταφίλησις.
Exosculor, καταφιλέω.
Exosso, ἐξοςεΐζω.
Exosus, *qui odio habet*, ςυγῶν, μισῶν, *et passivè* ἀπηχθημένος.
Exosus Diis, θεομισὴς, θεοςυγὴς, ὁ ἡ ἡ.
Exoticus, ἐξωτικός.
Expalleo, ἀπωχριάω.
Expando, ἐκπεταννύω, ἀναπτύσσω.
Expatior, παρεκβαίνω, ἀποπλανάομαι.
Expavesco, ἐκπλήττομαι, περιφοβῦμαι, καταδείδω, ἀποδειλιάω.
Expectatio, προσδοκία, ὑπομονή.
præter Expectationem, παρ' ἐλπίδα, ἀπροσδοκήτως.
Expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω.
Expectoro, ἀποςηθίζω.
Expedio, *libero*, ἀναλύω, ἀπολύω· *item* utile esse, συμφέρειν, ὠφελεῖν τινι.
Expedit, συμφέρει σοι· λυσιτελεῖ.
Expeditè, ῥᾳδίως, εὐζώνως, προχείρως.
Expediti equites, εὐςαλεῖς τῇ ὁπλίσει.
Expeditionem suscipere, ςρατείαν ποιεῖσθαι, *item* ςρατείαν ἄγειν.
Expeditus, *promptus*, εὔπορος, εὔζωνος, πρόχειρος.
Expello, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, *regno*, ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρίδος τινὰ, *è patriâ*, ἐξωθέω.
Expellere domo, ἐξοικίζειν, μετοικίζειν.
Expellere finibus, ἐξορίζειν.
Expendo, *considero*, ἐξετάζω τι· σκέπτομαι ταῦτα· *item* pondero, ςαθμῦμαι· *aliquando* luere, ἐκτίνειν.
Expensa -æ, *sumptus*, δαπάνη, ἐξανάλωμα.
Expergefacio, ἀνεγείρω, διϋπνίζω, διεγείρω, ἀνίςημι.
Expergefactus, et Experrectus, διεγερθεὶς, ἐγειρόμενος ἐκ τῦ ὕπνυ.
Expergiscor, ἐξυπνίζομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ἐμπειρία, δοκιμασία, κινδύνευσις.
Experimentum, δοκιμασία, ἀνάπειρα.
Experior, πεῖραν λαμβάνειν, πειράω, *act. et* πειράομαι, κινδυνεύω.
Expers, ἄμοιρος, ἀμέτοχος.
Expers rationis, ἄλογος.
Expertus, ἔμπειρος.
Expetendus, αἱρετὸς, αἱρετέος.
Expeto, ἐπιθυμέω χρημάτων, *pecuniam*, ὀρέγομαι, γλίχομαί τινος.
Expiatio, ἁγνισμός· ἐξίλασμα, τό.
Expilatio, περισύλησις.
Expilator, συλητὴς, συλαγωγός.
Expilo, περισυλάω, περιαιρέω.
Expio, καθαίρω τὴν πόλιν, ἁγνεύω.
Expiratio, ἔκπνευσις, ἐκπνοή.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.
Expiscor, *diligentèr inquiro*, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς, ἐξερευνάω.
Explanatio, δήλωσις, ἐξήγησις.
Explanator, σαφηνιςὴς, τρανωτικός.
Explano, καταλεαίνω· *pro* manifestum facere, διασαφῶ τινί τι· δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, ἀναπληρόω.
Expletio, ἐκπλήρωσις, ἀναπλήρωσις.
Explicatio, ἑρμηνεία, ἀνάπτυξις, ἐξήγησις.
Explico, ἀναπτύσσω βιβλίον, *pro* explanare, διασαφηνίζω τι· ἐκδιηγέομαι.
Explodo, ἐκκροτέω, ἐκκρέω τι· κλώζω.
Exploratio, σκέψις, κατασκοπὴ, δοκιμασία.
Explorator, σκοπὸς, δοκιμαςής.
Exploratum est mihi, προδηλόν ἐςι μοι.
Exploro, *pro* sagacitèr inquiro, κατασκοπέω, *pro* dijudicare, δοκιμάζω, διαγινώσκω, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
Expolio -as, ἀποσυλέω.
Expolio, -is -ire, κατακοσμέω, ἐξεργάζομαί τι, ἀποξέω.
Expolitio, ἐπεξεργασία, κατακόσμησις.
Expono, ἐκτίθημι, *et pro* declarare, ἐξηγέομαι, δηλόω.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον ἀνιέναι.
Exportatio, ἡ κομιδὴ, ἐξαγωγή.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω *et* -ομαι, ἐξάγω, ἐκφορέω.
Exposco, ἐξαιτέω.
Expositio, ἐξήγησις, διασάφησις.
Expositor, ἐξηγητὴς, περιηγητής.
Expositus, ἔκθετος, ἐκτεθείς.
Expostulatio, ἐξαίτησις, πρόκλησις.
Expostulo, ἐξαιτέω, καταδέομαι αὐτῦ, *pro* conqueror de injuriâ, ἐγκαλέω, μέμφομαί τινα.
Expostulationem facere, ἐγκλήματα ποιεῖσθαι.
Expressè, διαῤῥήδην.
Expressio, ἐκπιεσμὸς, ἀπόθλιμμα.
Exprimo, ἐκπιέζω· *pro* declaro, ἐξηγῦμαι, *item pro* representare, ἀπεικάζω, ἐκγράφω, ἐκσφραγίζομαι.
Exprobratio, ὀνείδισις, ἐξονειδισμός.
Exprobro, ὀνειδίζω τινί τι· ἐξονειδίζω τι.
Expromo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
Expugnabilis, εὐπολέμητος, εὐαίρετος.
Expugnatio, αἵρεσις, καταπολέμησις, πολιόρκησις.
Expugno, αἱρέω, καταπολεμέω.
Expulsio, ἔξωσις, ἄπωσις, ἐκβολή.
Expungo, ἐξαλείφω, ὀβελίζω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω, ἀναζητέω, ἀνακρίνω.
Exquisitè, ἀκριβῶς.
Exquisitus, ἐξηκριβωμένος, ἀκριβὴς, ἐξειργασμένος.
Exscribo, ἀπογράφω.
Exta, σπλάγχνα, τὰ, ἔντερα.
Extabesco, ἐκτήκομαι.
Extemplò, *statim*, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχεδιαςός.
Ex tempore, *impræmeditatè*, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαςὶ, ἐκ καιρῦ.
Extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολὺ, *latè*, ἀναπετάννυμι.
Extensio, ἐκτένεια, ἔκτασις.
Extenuatio, λέπτυνσις ἐλάττωσις.
Extenuo, καταλεπτύνω, λεπτοποιῶ· *et pro* verbis deprimere, ἐφαυλίζειν.
Extergo, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
Exterior, ἐξώτερος.
Exterminatio, ἐξολόθρευμα, τό· ὀλόθρευσις, ἡ.
Extermino, ἐξορίζω τινὰ, ὀλοθρεύω τινα.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
Externus, ἐξωτερικὸς, ξενικός.
Extero, ἐκτρίβω.
Exterreo, ἐκφοβέω, ἐκπλήττω.
Exterritus, ἐκπλαγείς.
Exterus, ξένος, ἀλλότριος, ἔκφυλος.
Extimesco, περιφοβῦμαί τινα.
Extimulator, ἐρεθιςὴς, ὀτρυντὴρ, κέντωρ -ορος.
Extimulo, παροξύνω, κεντέω, ὀτρύνω.
Extimus, ἐξώτατος, ἔσχατος.
Extinctio, ἀπόσβεσις, σβέσις.
Extinguo, ἀποσβέννυμι, ἐξαλείφω.
item occidere, διαφθείρειν τινα.
Extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, ἐκρίζωσις.
Extirpo, ἀποῤῥιζόω, ἐκθεμελιόω, ἀπολλύομαί τι, ἐκμοχλεύω.
Extispex, σπλαγχνοσκόπος, ἱεροσκόπος.
Extispicium, σπλαγχνοσκοπία.
Exto, ἐξέχω, ἀναφαίνομαι, ἐπιπολάζω.
Extollo, ἐξαίρω τινα, ἐκκυφίζω τι· τῷ λόγῳ αἴρειν, μετεωρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω.
Extorris, *exul*, ἄπολις, ἄνοικος, φυγάς.

Extra, ἐκτὸς, ἔξω, gen.
Extra propositum, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.
Extra telorum jactum, ἔξω βελῶν.
Extraho, ἐξέλκω τι, ἐκσύρω.
Extraneus, ξένος, ἐξωτικὸς, ἀλλοδαπός.
Extraordinarius, ἔκτακτος, ἐπίλεκτος.
Extremitas, τὸ ἔσχατον, ἐσχατιὰ, τὸ ἄκρον, τὸ πέρας.
Extremò, ἔσχατον, τελευταῖον.
Extremus, ἔσχατος, ἄκρος, ἔσχατος.
Extrico, ἐξελίττω, ἀπαλλάττω.
Extrinsecus, ἔξωθεν, θύραθεν.
Extrorsum, ἔξωθεν, εἰς τὰ ἔξω.
Extructio, κατασκευή.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις.
Extructæ dapibus mensæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπεστοιβασμένη.
Extrudo, ἐξωθέω τινά τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω.
Extubero, ἐξοιδέω, ἐπιφυσάω.
Extumesco, ἐξογκόομαι.
Exturbo, ἐκβάλλω τινα ἐκ τῆς ἀρχῆς, *ab imperio*: ἀπωθέω, ἐξωθέω.
Exubero, εὐθηνέω, πληθύνω.
Exuccus, ἄνικμος, ἄχυμος, ἄνυγρος.
Exudo, ἀφιδρόω, ἐξιδρόω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζέω, et -άω.
Exul, φυγὰς -άδος, ἄπολις, ἐξόριστος.
Exulcero, ἀφελκόω· *pro* exasperare, παροξύνειν.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ὀστρακίζομαι.
Exultabundus, γαυριῶν.
Exultantèr, *vel* Exultim, σκιρτητικῶς, ἀγαλλομένως, περιχαρῶς.
Exultantia, *et* Exultatio, ἐκπήδησις, σκίρτησις, ἀγαλλίαμα.
Exulto, ἀγάλλομαι, *et* ἀγαλλιάομαι χαρᾷ, γαυριάω, σκιρτάω, ἐκπηδάω.
Exululo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, πλημμύρα.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμύρω.
Exuo, ἀποδύω, ἐκδύω, στερῶ σε ἀγαθῶν.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ὑπερβολή.
Exupero, ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurgo, ἀνίσταμαι, ἐγείρομαι.
Exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, καταφλέγω.
Exutus, ἀποδυθείς.
Exuviæ, ἔναρα, λάφυρα, τά.
Exuviæ leonis, ἡ λεοντῆ, ῆς.
Exuviæ serpentis, σύφαρ, τό.

F.

FABA, κύαμος.
Fabella, μυθάριον.
Faber, δημιουργὸς, τεχνίτης, τέκτων.
Faber ærarius, χαλκεὺς, χαλκουργὸς, χαλκευτής.
Faber aurarius, χρυσοποιὸς, χρυσουργὸς, χρυσοχόος.
Faber ferrarius, σιδηρουργός.
Fabrefacio, καλλιεργῶ, τεκταίνομαι.
Fabrica, *officina fabri*, ἐργαστήριον τεκτονικόν· *et pro* arte, μηχανή.
Fabricatio, δημιουργία, κτίσις.
Fabricator, τεχνίτης, κτιστής.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης.
Fabrico *et* Fabricor, τεκταίνομαι, κατασκευάζομαι, δημιουργέω, ξυλουργέω.
Fabrilem artem exerceo, ξυλουργέω.
Fabrilis, τεκτονικός.
Fabrilis ars, τεκτονικὴ μηχανή.
Fabula, μῦθος, δ· δρᾶμα, τό.
Fabula anilis, γραώδης μῦθος.
Fabulor, μυθολογέω.
Fabulosè, μυθικῶς, ψευδῶς.
Fabulosus, μυθώδης, ὁ ᾗ ἡ.
Facere fidem, πίστιν ποιεῖν, δίδωμι πίστιν, πίστιν παρέχεσθαι.
jacturam seu damnum Facere, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Facere injuriam, ἀδικεῖν.
Facessere negotium alicui, παρέχειν τινὶ πράγματα, ἔργον παρέχειν τινὶ, ἐνοχλεῖν.
Facessere, *pro* discedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀνασκευάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
Facetè, στωμυλῶς, χαριέντως, κομψῶς.
Facetiæ, εὐτραπελίαι· τὰ γελοῖα κομψά.
Facetus, εὐτράπελος, κομψὸς, στωμύλος, φιλοσκώπτης.
Facies, πρόσωπον, ὄψις, βλέμμα.
Facilè, ῥᾳδίως, εὐχερῶς.
Facilis, ῥᾴδιος, ὁ· εὔκολος, εὐχερής.
Facilitas, εὐκολία, ῥαστώνη, εὐμαρία.
Facilitas sermonis, εὐπροσηγορία.
Faciliùs, ῥᾷον.
Facillimè, ῥᾷστα.
Facinus, *in bonam partem*, ἀνδραγάθημα, *in malam*, κακούργημα, ῥᾳδιούργημα.
Facinus nefandum admittere, παρανομίαν παρανομεῖν.
Facio, ποιέω, δράω, ἐνεργέω, ἐργάζομαι.
Factio, στάσις, αἵρεσις, συστροφή.
Factiosus, στασιώτης, στασιωτικὸς, στασιώδης.
Factitius, σκευαστὸς, τεχνικός.
Factito, ἐνεργέω.
Facto opus est, ποιεῖν δεῖ, ποιητέον.
Factor, ποιητὴς, ἐργάτης.
Factum, πρᾶξις, πρᾶγμα, ἔργον.
Factum infectum fieri nequit, οὐδὲ γάρ ἐστι τὰ γενόμενα ἀναλῦσαι λοιπόν.
Facula, δαδίον.
Facultas, ἐξουσία, δύναμις.
Facultates, *id est*, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἡ οὐσία.
Facundè, εὐφραδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, εὐγλωττία, εὐέπεια.
Facundiâ, præditus, δυνάμενος λέγειν
Facundus, ἐλλόγιμος, εὐφραδὴς, εὐεπὴς, εὔγλωττος.
Fæculentus, τρυγερὸς, τρυγώδης.
Fæx, τρὺξ, ὑποστάθμη.
Fæx civitatis, συρφετώδης ὄχλος.
Fagineus, φήγινος, φηγίνεος.
Fagus, φήγος, ἡ.
Falcatus, δρεπανοειδής.
Falco, ἱέραξ.
Fallacia, ἀπάτη, δόλος.
Fallacitèr, δολερῶς, ἀπατηλῶς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ἀπατητικὸς, ψευδής.
Falli spe, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Fallo, ἐξαπατάω, ψεύδομαί σε, σφάλλω τινὰ, φενακίζω.
Falsarius, μεταγράφων, ψευδογράφος.
Falsidicus, ψευδολόγος, ψευδάγγελος
Falsitus, τὸ ψεῦδος.
Falsò *et* Falsè, ψευδῶς, οὐκ ἀληθῶς.
Falsum, ψεῦδος, τό· τὸ ψευδές.
Falsus -a -um, ψευδὴς, ὁ ᾗ ἡ.
Falx ἅρπη, δρεπάνη.
Fama, φήμη, λόγος.
Fama bona, εὐδοξία.
Fama est, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama est, ὡς λόγος, ὥς φασιν.
Fama increbrescit, λόγος χωρεῖ.
Famam spargere, φήμην κατασκεδάσαι.
Fama spargitur, est, φήμη κατασκεδάννυται.
Fama vagatur, διαφοιτᾷ φήμη.
Famelicus, βουλιμιῶν, πειναλέος, πεινητικὸς, λιμώττων.
Fame perire, λιμῷ ἀπόλλυσθαι λιμῷ ἀποθανεῖν.
Fames, λιμὸς, ὁ· πεῖνα, τροφῆς ὄρεξις
Fames magna, βουλιμία.
Familia, οἰκία, οἰκετεία.
Familiares, οἱ καθ' ἡμᾶς.
Famaliaris, οἰκεῖος· et pro amico, συνήθης, εος, ὁ ᾗ ἡ· ἑταῖρος, ἐφέστιος, *significat etiam* usita tum, εἰθισμένον.
Familiaris sum illi, φίλος εἰμὶ ᾗ συνήθης αὐτῷ.
Familiarissimus, συνηθέστατος ἀναγκαιότατος.
Familiaritas, συνήθεια, οἰκειότης.
Familiaritatem conciliare, ἑταιρίαν συνάγειν.
Familiaritèr uti aliquo, οἰκείως τινὰ ἔχειν.
Famosus, περιβόητος, διαβόητος εὔφημος· et *cum in malam partem accipitur*, δύσφημος.
Famula, ὑπηρέτις, παιδίσκη, θεράπαινα.
Famularis, δούλειος, ὑπηρετικὸς, ἀνδραποδώδης.
Famulitium, θεραπεία.
Famulor, λατρεύω τινι, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, θεράπων, δοῦλος.
Fanaticus, ἔνθεος *et* ἐνθεαστικός.
Fandus, φαστέος, φατέος, ῥητός.
Fanum, *templum*, ναὸς, ἱερὸς, τέμενος.
Far, farris, ζέα, *vel* ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Farcio, συμπληρόω, ἐμφορέω
Fari, φάσκειν, εἰπεῖν.
Farina, ἄλευρον, ἄλφιτον.
Farinarius, ἀλευρώδης.
Farrago, πολυμιγία.
Farreus, σιτικὸς, ὁ ἐκ τῆς ζειᾶς.
Fartilis, σιτευτός.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, σιτεύων.
Fartum, τὸ ἐμφορηθὲν, τὸ σιτευτόν.
Fartura, ἡ ἐμφόρησις, σίτευσις.
Fartus, ἐμφορηθείς.
Fas est, θέμις ἐστὶ, ὅσιόν ἐστι.
non Fas est, οὐκ εὐσεβές ἐστι.
Fasces, ῥάβδοι αἱ ῥάβδουχίαι.
Fascia, ἐπίδεσμος, σπάργανον, ταινία.
Fasciculus, δεσμίς.
Fascinatio, γοήτευμα, βασκανία.
Fascino, βασκαίνω, γοητεύω.
Fascinum, γοητεία, βασκανία.
Fascis, δεσμὴ, φάκελος.
Fasti -orum, ἡ ἐφημερὶς, ἡμερολόγιον
Fasti dies, αἱ ἔνδικοι, δικάσιμοι ἡμέραι
Fastidio, ἀποστρέφομαι, βδελύττομαι
Fastidiosè, ὑπεροπτικῶς.
Fastidiosus, δύσκολος, ὑπεροπτικὸς, καταφρονητικός.
Fastidium, καταφρόνησις, ἀνορεξία, βδέλυγμα.

Fastigio -as, κορυφόω.
Fastigium, κορυφὴ, κολοφὼν, ἄκρον.
Fastuosus, ὑπέρκομπος, ὑπέρφρων, ὑπερόπτης, ἀλαθὼν, αὐχήεις.
Fastus, τύφος, φρόνημα, τό· ἀλαζονία.
Fatalis, εἱμαρμένος, μόριμος.
Fateor, ἐξομολογέω, ὁμολογέω, σύμφημι.
Fatidicus, ἔνθεος, μάντις, χρησμαγόρης
Fatigatio, κόπος, κάματος.
Fatigo, καταπονέω, ἐνοχλέω τινά.
id Fatis est, εἵμαρται, πέπρωται.
Fatisco, χαίνω· *pro* deficere, ἀποκάμνω, ἐκλείπω.
Fatuitas, εὐήθεια, μωρία.
Fatum, εἱμαρμένη, ἀνάγκη.
Fatuus, ἀνόητος, μωρὸς, ἔκφρων.
Faveo, προςίθεμαί τινι, συμπράττω τινι.
Favilla, αἰθάλη, μαρίλη.
Favillaceus, αἰθαλώδης, τεφρώδης.
Favonius, ζέφυρος.
Favor, εὐφημία, εὔνοια.
Favorabilis, ὁ σπυδῆς ἄξιος, περισπέδοςος.
Favorabilitèr, ἐσπυδασμένως.
Faustè, εὐτυχῶς.
Faustitas, εὐτυχία.
Faustus, εὐτυχὴς, ὁ ᾗ ἡ· εὔσημος, βοηθὲς, αἴσιος.
Fautor, σπυδαςὴς, παράκλητος, βοηθὸς, ἄνοος, εὐμενής.
Fautrix, σπυδαςικὴ, εὐμενὴς, ἡ.
Favus, κηρίον.
Faux, λάρυγξ, ὁ· φάρυγξ.
Fax, δαὶς, λαμπὰς, ἡ.
Faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.
Febricito, πυρέττω, πυρεταίνω.
Febricula, πυρέτιον.
Febrilis, πυρετικός.
Febris, πυρετός.
Februarius, φεβρυάριος.
Feciales, εἰρηνοποιοί.
Fel, fellis, χολή.
Felicissimè, εὐδαιμονέςατα, εὐτυχέςατα.
Felicissimus, πανευδαίμων, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Felicitas, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Felicitèr, εὐδαιμόνως, δεξιῶς, εὐτυχῶς.
Felicitèr evenit, συμβαίνει σοι τῦτο καλῶς.
Felicitèr vitam transigere, εὐδαιμόνως τὸν βίον διατελεῖν.
Felis, αἴλυρος, γαλή.
Felix, μακάριος, εὐδαίμων, εὐτυχὴς, εὔκληρος, ὄλβιος.
Felix sum, εὐδαιμόνεω, πράττω μακαρίως.
Felleus, χολώδης.
Femen -inis, ὁ ἐντὸς μηρὸς, τὸ παραμήριον.
Femoralia, περιζώματα.
Femur -oris, μηρὸς, ὁ.
Fenestra, θυρίς.
Fenestram aperire alicui ad nequitium, λαβὴν παραδιδόναι.
Fenestratus, θυριδωτός.
Fera, θὴρ, θηρὸς, θηρίον.
Feracitas, εὐφορία, πολυκαρπία.
Feralis, νεκύσιος, ἐπιτάφιος.
Ferax, *fertilis*, εὔφορος, καρποφόρος.
Ferculum, ἔδεσμα, παράθεσις, φορεῖον.

Ferè, μικρῦ δεῖν, ὀλίγυ δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Feretrum, φέρετρον, σορὸς, ἡ.
Feriæ, ἑορταὶ, τελεταὶ, αἱ ἑορτάσιμαι ἡμέραι.
Ferias agere, σχολὴν ἄγειν, ἑορτάζειν
Ferina, τὸ θήρειον.
Ferinus, θήρειος, θηριώδης.
Ferio, *percutio*, τύπτω, πληγὰς δίδωμι, πλήσσω, βάλλω, παίω.
Ferior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, θηριωδία.
Fermè, μικρῦ δεῖ, μονονυχὶ, παρὰ μικρόν.
Fermento, ζυμόω.
Fermentum, ζύμη, ζύμωμα.
Fero, *porto*, φέρω, βαςάζω, aliquando *tolero*, ἀνέχω, πολλὰ κακά· καρτερέω λιμὸν, *famem*, ὑπομένω.
præ me Fero, δηλόω, ἐνδείκνυμαι.
Ferocia, ἀγριότης, θράσος -εος, τό.
Ferocio -is, ἀγριῦμαι, ἀγριαίνομαι.
Ferocitèr, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, θηριώδης.
Ferramentum, τὸ σιδήριον.
Ferrarius, σιδηρικός.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Ferre gravitèr, χαλεπῶς φέρειν, ἀγανακτεῖν ἐπὶ τοῖς παρῦσι, *præsentem statum*.
Ferre suffragium, λαγχάνειν, τιθέναι ψῆφον.
Ferreus, σιδήρεος, σιδηρῦς.
Ferrugineus, σιδηροειδής.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρυ.
Ferrum, σίδηρος.
Ferrumino, συνάπτω, συγκολλάω.
Fertilis, εὔφορος, πολύφορος.
Fertilitas, εὐθηνία, εὐφορία, πολυφορία.
Fertilitèr, εὐφόρως.
Ferventèr *et* **Fervidè**, θερμαινόντως
Ferveo *et* **Fervesco**, ζέω, βράζω.
Fervidus, θερμός.
Ferula, νάρθηξ, ῥάβδος.
Fervor, ζέσις, βρασμός.
Ferus, θηριώδης ἄγριος.
Fessus, ἀπειρηκὼς -ότος, ὁ, καταπόνος
Festinantèr, διὰ σπυδῆς, μετὰ σπυδῆς.
Festinatio, σπυδὴ, ἔπειξις.
Festinè, σπυδαίως, ταχέως.
Festino, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπείγω.
Festinus, ταχὺς, σπυδαῖος.
Festivè, τερπνῶς, χαριέντως.
Festivitas, ἀςειότης, εὐτραπελία.
Festivus, ἀςεῖος, εὐτράπελος.
Festuca, τὸ κάρφος, φρύγανον.
Festum, ἑορτή.
Festum celebro, ἄγω τὴν ἑορτήν.
Festus -a -um, ἑορτάσιμος.
Fiber, κάςωρ -ορος, ὁ.
Fibræ, ἶνες, λοβοί.
Fibula, πόρπη, περόνη.
Fibulo, πορπάω, περονάω.
Ficedula, ἡ συκαλὶς -ίδος.
Fictè, πεπλασμένως.
Fictile, κεράμιον, ὀςράκιον.
Fictilia, vasa, κεράμια, ὀςράκια.
Fictilis, πλαςὸς, ὀςράκινος.
Fictio, ποίησις, πλάσις, πλάσμα.
Fictor, ποιητὴς, πλάςης.
Fictrix, πλάςειρα, ποιήτρια.
Fictus, πεπλασμένος, πλαςός.
Ficulnus, Ficulneus, σύκινος.

Ficus, συκὴ, *arbor*: σῦκον -υ, τὸ, *fructus*.
Fide dignus, ἀξιόπιςος.
Fide jubeo, ἐγγυάομαι.
Fidelia, κεράμιον, ἀγγεῖον, λοπὰς, χύτρα.
Fidelis, πιςὸς, εὔορκος.
Fidelitas, τὸ πιςὸν, πιςότης.
Fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare et accipere, πίςιν δὲ δὄναι ᾗ δέχεσθαι.
Fidem non habere, ἀπιςεῖν τινι.
Fidem violare, παραβαίνειν τὰς πίςεις
Fides, πίςις -εως, ἡ.
Fides publica, ἀσφάλεια, βεβαίωσις
Fides, fidium, χορδὴ, κιθάρα.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, κιθαριςής
Fidicula, τὸ λυρίον.
Fidiculæ, ὁ κύφων.
Fido, πέποιθα ἐπὶ τῷ θεῷ, ἐπὶ τὸν θεὸν, *Deo*; θαῤῥέω.
Fiducia, πεποίθησις, θάρσος.
Fidus, πιςὸς, ἀξιόπιςος.
Figmentum, τὸ πλάσμα.
Figo, πήγνυμι, ἐρείδω, παγνύω.
Figularis, κεραμικὸς, κεράμιος.
Figularis, rota, τροχὸς, τῶν κεραμικῶν
Figulus, κεραμεὺς, πλάςης.
Figura, τὸ σχῆμα, τύπος.
Figuratio, σχηματισμός.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, τὰ ἀράχνια.
Filia, θυγάτηρ.
Filiola, τὸ θυγάτριον, τὸ παιδίον θῆλυ
Filiolus, τεκνίον, υἱίδιον, παιδίον.
Filius, υἱὸς -ῦ, τέκνον, παῖς, ὁ.
Filix, πτέρις.
Filum, νῆμα, τό· σπάρτη, ῥάμμα, τό.
Fimbria, κράσπεδον, θύσανος, κροσσός.
Fimbriatus, θυσανόεις, κροσσωτός.
Fimetum, κοπρὼν, ὁ.
Fimus, κόπρος, ὁ ᾗ ἡ, σκύβαλον.
Finalis, τελευταῖος.
Findo, σχίζω -σω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι.
sine Fine, διὰ βίυ, διηνεκῶς.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι· *pro* simulare, προσποιέομαι εἶναι φίλος.
Finio, τελέω τι, τελευτάω λόγον.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τὸ τέλος, τὸ πέρας, τελευτὴ, τέρμα.
Finitimus, πρόσορος, ὅμορος, πρόχωρος.
Fio, fis, γίνομαι, *et* γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit, *pro* evenit, συμβαίνει.
Fiat, γένοιτο.
Fieri potest, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατόν ἐςι.
Fieri non potest, quin, ὅπως ὐκ ἔςιν, ὅπως ὀ, ὐχ' οἷόν τε.
Firmamentum, ςερέωμα, ἔρεισμα.
Firmè *et* **Firmitèr**, βεβαίως, ςερεῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ἀσφάλεια, ςερεότης.
Firmo, ςερεόω, καθίςημι, ςηρίζω.
Firmus, *stabilis*, βέβαιος, ςερεὸς, ἑδραῖος.
Fiscella, σίβη, ταλαρίσκος, *pro* capistro, φιμός.
Fiscus, *ærarium*, φίσκος, ταμεῖον.
Fissilis, σχιςός.
Fissio, σχίσις.

Fissura, σχισμὴ, τὸ σχίσμα, ῥαγάς.
Fistuco -as, ἐδαφίζω.
Fistula, σύριγξ, δόναξ, αὐλός.
Fistulâ cano, συρίζω, -ίσσω *vel* -ίττω.
Fistulator, συρικτὴς, αὐλητήρ.
Fistulosus, συριγγώδης.
Fixus, πεπηγμένος, πηκτός.
Flabellum *et* Flabrum, πτύον, ῥιπίδιον.
Flaccesco, χαλάω, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, μαρασμός.
Flaccidus, χαλαρὸς, σαθρός.
Flagello, μαστίζω, ῥαπίζω σε, μαστιγόω.
Flagellum, μάστιξ, ἡ.
Flagitiosus, μοχθηρὸς, ὑβριστὴς, πονηρός.
Flagitium, μοχθηρία, πονηρία, ὕβρις.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν, ἐργάζεσθαι κακά.
Flagito, ἐνοχλέω, ἐξαιτέω.
Flagrantia, φλογμὸς, ὁ· καῦμα.
Flagrare desiderio, ποθεῖν τινα *vel* τί, ἐπιποθεῖν τι.
Flagro, φλέγομαι, dativ.
Flamen -inis, ἱερεύς.
Flamma, ἡ φλόξ.
Flammeus, φλογόεις, φλογερός.
Flatulentus, πνευματώδης, πεμφιγώδης
Flatus, πνοή.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flavesco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, πυῤῥός.
Flebilis, πολύδακρυς, δακρυώδης, θρηνώδης.
Flecto, κάμπτω, γνάμπτω, ἀγκυλόω.
Flendus, θρηνητέος, κλαυστέος.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινά.
Fletus, κλαυθμὸς, θρῆνος, ὀδυρμός.
Flexibilis, καμπύλος, λυγώδης.
Flexilis, λυγώδης.
Flexio, κάμψις, καμπή.
Flexuosus, καμπύλος.
Flexus -ûs, καμπὴ, κάμψις.
Flo, *spiro*, πνέω, φυσάω.
Floccifacio, ὀλιγώρως ἔχειν τινὸς, ἀμελεῖν τινος, οὐδενὸς ποιοῦμαι.
Floccus, κροκὶς, κνάφαλον.
Floreo, ἀνθέω, *pro* eniteo, ἀκμάζω, εὐδαιμονέω, εὐτυχέω.
Flores colligo, ἀπανθίζω, ἀνθολογέω.
Floridus, εὐανθὴς, ἀνθηρός.
Flos -oris, ἄνθος, τὸ, ἄνθη, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆς ἀκμῆς ἄνθος.
Flosculus, τὸ ἀνθήλιον.
Fluctuatio, κύμανσις, ἡ· κυμάτωσις.
Fluctuo *et* Fluctuor, κυματίζεσθαι, κυματοῦσθαι, *per Metaph.* ταράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι.
Fluctus, κῦμα, τό.
Fluentum, ῥεῖθρον, ῥεῦμα, τό.
Fluidus, ῥευματικὸς, κατάῤῥυτος.
Fluito, ἐπιπολάζω.
Flumen, ὁ ποταμός.
Flumineus, ποτάμιος.
Fluo, ῥέω, καταῤῥέω, νάω, μύρω, ἐκχέω.
Fluvialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτάμιος.
Fluvius, ποταμός.
Fluxio, ῥοὴ, διάῤῥοια.
Fluxus -a -um, ῥευστὸς, ῥυτός· *et pro* momentaneo, ὀλιγοχρόνιος.
Fluxus, -ûs, ῥεῦμα, ῥεῦσις, ῥοή.
Focus, ἐσχάρα, ἑστία.
Fodico, νύττω, σκαλίζω.
Fodina, μέταλλον, μετάλλεια.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fœcunda, εὐτεκνοῦσα.
Fœcunditas, εὐτοκία, πολυγονία.
Fœcundo, πιαίνω, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, εὔφορος, ἔγκαρπος, εὔτοκος.
Fœdera facere, *ferire*, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
Fœderati, πρόσπονδοι, σύμμαχοι.
Fœdifragus, παράσπονδος, ἄσπονδος.
Fœditas, τὸ αἰσχρὸν, αἰσχρότης, ἡ.
Fœdo, μολύνω, μιαίνω.
Fœdus, συνθήκη, σπονδή.
Fœdus rumpere, παρασπονδεῖν.
Fœdus -a -um, *deformis*, αἰσχρὸς, δυσειδὴς, μιαρός.
Fœmina, γυνὴ, θήλεια, θῆλυ.
Fœmineus, θηλυκὸς, θηλυδρίας.
Fœneratio, δανεισμὸς, ὁ· δάνεισμα.
Fœneratò, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
Fœnerator, δανειστὴς, ὁ· τοκιστής.
Fœnero, *et* Fœneror, δανείζω τινί τι.
Fœniculum, τὸ μάραθρον.
Fœnile, χορτοδοχεῖον.
Fœnisecium, χορτοκοπία.
Fœnum, χόρτος, ὁ· κάρφη.
Fœnus, τόκος, ὁ· δάνειον, δάνεισμα.
Fœteo, δυσωδέω, μυδάω, κακῶς ὄζω.
Fœtidus, δυσώδης, βρωμώδης, ὁ ϗ ἡ.
Fœtor, δυσωδία, κακωδία.
Fœtura, γέννημα, τό· γονή.
Fœtus -ûs, γονὴ, ἔκγονον, ἐπιγονή.
Foliosus, φυλλώδης, ὁ ϗ ἡ· πολύφυλλος.
Folium, φύλλον, πέταλον.
Folliculus, θυλάκιον.
Follis, φῦσα, κώρυκος.
Fomentatio, θάλψις.
Fomentum, θαλπτήριον, θάλψις.
Fomes, ὑπέκαυμα, ἔναυσμα, ζώπυρον, τό.
Fons, πηγὴ, κρήνη.
Fontanus, πηγαῖος, κρηναῖος.
Fonticulus, πηγήδιον.
Foramen, ὀπὴ, πόρος, τρύπημα, τρῆμα.
Foramen acûs, κύαρ -ατος, τό.
Foramen auris, κυψέλη, ἡ.
Foraminosus, τρηματώδης.
Foras, ἔξω, ἐκτὸς, θύραζε.
Forceps, πυράγρα λαβὶς -ίδος.
Fore, ἔσεσθαι.
Forem, fores, foret, γενοίμην.
Forensis, ἀγοραῖος, δικανικός.
Fores, θύραι, θυρίδες θυρώματα.
Fores aperire, τὴν θύραν ἀνοίγειν.
Forfices, ψαλίδες.
Fori, καταστρώματα.
Forica, ἀφοδευτήριον.
Forinsecus, Foris, θύραθεν, ἔξωθεν.
Forma, ἰδέα, μορφή· σχῆμα, τό· τύπος.
Formatio, μόρφωμα, πλάσις, τύπωσις.
Formator, πλάστης, ὁ· εἰδοποιός.
Formica, μύρμηξ, ἡ.
Formicula, μυρμήκιον.
Formidabilis, φρικτὸς, ὁ· φοβερὸς, ὁ.
Formido -inis, φόβος, ὁ· δέος, τό· φρίκη.
Formido, *metuo*, φοβέω τινὰ, ἀποδειλιάω, πτήσσω.
Formidolosus, περίφοβος, κατάφοβος, φοβερός.
Formidolosus sum, φοβερὸς γίνομαι.
Formo, σχηματίζω, τυπόω, μορφόω.
Formositas, εὐμορφία, καλλονὴ, κάλλος, εὐειδές.
Formosus, εὐειδὴς, εὔμορφος, εὐσχήμων, ὡραῖος, καλός.
Formula, σχημάτιον, γραμματεῖον.
Fornax, κάμινος, ὁ ϗ ἡ· βαῦνος, ου, ὁ.
Fornicatio, πορνεία.
Fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
Fornix -icis, καμάρα, et *pro* lupanari, πορνεῖον.
Fors, ἡ τύχη, δαίμων.
Forsan, Forsitan, ἴσως, τυχὸν, τάχα που.
Fortassis, ἴσως.
Fortè fortunâ, ἐκ τύχης, ἴσως, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
Fortè, ἴσως, τυχὸν, συμβάν.
Fortifico, ἰσχυρίζω, διασφαλίζομαι κραταιόω.
Fortis, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, κραταιός.
Fortissimus, ἀνδρωδέστατος, ἄριστος.
Fortitèr, γενναιῶς, ἰσχυρῶς.
Fortitudo, ἀνδρεία, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Fortuitò, ἀπὸ τύχης, διὰ τύχην.
Fortuitus, τυχηρὸς, τυχαῖος.
Fortuna, τύχη, δαίμων, κλῆρος.
Fortuna prospera, εὐδαιμονία, εὐπραξία, εὐτυχία.
Fortunâ, prosperâ uti, εὖ πράττειν, *vel* καλῶς πράττειν, εὐτυχεῖν, δαιμονεῖν.
Fortuna adversa, ἀτυχία, δυστυχία.
adversâ Fortunâ uti, ἀτυχεῖν ἔν τινι.
Fortunatus, εὐτυχὴς, εὐδαίμων, μακάριος.
Fortuno, ὀλβιάζω.
Foruli, θυλάκια.
Forum, ἀγορὰ, πωλητήριον.
Forum judiciale, δικαστήριον.
Fossa, τάφρος, ἡ· λάκκος, διῶρυξ.
Fossilis, ὀρυκτός.
Fossio, ὄρυγμα, διωρυχή.
Fossor, σκαπτὴρ, ὀρυκτήρ.
Fossura, ὄρυγμα.
Fotus, *particip.* θαλφθείς.
Fotus, πυρίασις, περιβολή.
Fovea, βόθυνος, βόθρος, τάφος, ἡ
Foveo, θάλπω, πυριάω.
Fractio, κάταγμα, τό· κλάσις.
Fractura, κλάσις, σύντριμμα.
Fractus -a -um, κεκλασμένος, κατεαγώς.
Fræno, χαλινόω.
Frænum, χαλινὸς, ὁ.
Fraga -orum, τὰ κόμαρα.
Fragilis, ψαθυρὸς, εὔθραυστος, θραυστός.
Fragilitas, τὸ εὔθραυστον, ψαθυρότης.
Fragilitèr, ψαθυρῶς.
Fragmen *et* Fragmentum, κλάσμα θραῦσμα.
Fragor, κτύπος -ου, ὁ· πάταγος, ὁ.
Fragrans, εὔοσμος, εὐώδης.
Fragrantia, εὐωδία, τὸ εὐῶδες.
Fragro, ὄζω, εὐωδιάζομαι.
Framea, ἡ ῥομφαία.
Frangere navem, ναυαγεῖν τὸ πλοῖον
Frangi animo, ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ
Frango, κλάω, ἀποῤῥήγνυμι, θλάω.
Frater, ἀδελφὸς, κασίγνητος.
Frater uterinus, ὁμογάστριος ἀδελφός.
Fraterculus, ἀδελφίδιον, τό.
Fraternè, ἀδελφῶν δίκην.
Fraternitas, ἀδελφότης.
Fraternus, ἀδελφικὸς, ἀδελφός

Fratricida, ἀδελφοκτόνος.
Fraudator, ἀποςερητὴς, συλητής.
sine Fraude, ἀδόλως, ἐκτὸς ἀπάτης.
Fraudo, ἀποςερέω, ἐξαπατάω, παρακόπτω, παρακρέω.
Fraudulentèr, ἀπατητικῶς, δολερῶς.
Fraudulentia, ἀπάτη, πανȣργία.
Fraudulentus, ἀπατηλὸς, δολερός.
Fraus, ἀπάτη, βλάβη, πανȣργία.
Fraxineus, μελίϊνος.
Fraxinus, μελία.
Fremebundus, φρυάττων.
Fremitus, βρόμος, ὀρυγμὸς, φρύαγμα.
Fremo, ἐμβρέμομαι, φρυάττω.
Frendeo, βρύχω τȣ̀ς ὀδόντας.
Frequens, συχνὸς, θαμινὸς, πυκνός.
Frequentèr ἀεὶ et αἰεὶ, συχνῶς πολλάκις.
Frequentia, πλῆθος, τό· σύλλογος.
Frequentia hominum, πολυανθρωπία.
Frequento, φοιτάω εἰς τὸ διδασκαλεῖον, *scholam* : πολὺς διατρίβω.
Fretum, πορθμὸς, συνοχὴ ἁλὸς, πέλαγος, τό.
Fretus, *confisus*, πεποιθὼς, τεθαῤῥηκώς.
Friabilis, εὔθραυςος, ψαθυρός.
Frico, ψώχω, ἀνατρίβω.
Frictus, Frictio, τρίψις, ἐπίτριμμα.
Frictus -a -um. τηγανισθείς.
Frigefacio, ψύχω.
Frigeo, ῥιγόω et ῥιγέω, καταψύχομαι.
Frigesco, ἀποψύχομαι, καταψύχομαι.
Frigidè, ψυχρῶς.
Frigiditas, ψυχρότης.
Frigidus, ψυχρὸς, ὁ.
Frigo, φρύγω τι, τηγανίζω.
Frigus -oris, τὸ κρύος, τὸ ψύχος, τὸ ῥῖγος.
Frigus intensum, κρυμὸς, ὁ.
Frio, *tero*, λεπτοποιέω, λεπτύνω, θραύω.
Fritillus, πύργος, ὁ.
Frivolus, ψυχρολόγος, φλυαρός.
Frondator, κλαδευτὴρ, φυλλοκοπῶν.
Frondeo, φυλλοφορέω, ἀποφυλλίζω.
Frondosus, πολύφυλλος, φυλλώδης.
Frons -dis, φύλλον, πέταλον, κλάδος -ȣ, ὁ.
Frons -tis, μέτωπον.
Frontale, κεφαλοδέσμιον, ὑπερμετώπιον.
Frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀνασπᾶν.
Frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλᾶν.
Fructum capere, ἀπολαύειν ἀγαθὸν αὐτȣ̃, *ex eâ re fructus.*
Fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
Fructuosus, πολύκαρπος, ἔγκαρπος.
Fructus, καρπός.
Fructus autumnales, ὀπωρισμός.
Fructus decerpo, ἐκκαρπίζω, ὀπωρίζω
Frugalis, χρηςὸς, σώφρων, ἐγκρατής.
Frugalitas, εὐτέλεια, σωφροσύνη.
Frugalitèr, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, εὐτελῶς.
ad Frugem bonam redire, χρηςὸν αὖθις γίγνεσθαι.
Fruges, καρπὸς, ἐπικαρπία.
Frugi, χρηςὸς, σώφρων.
Frugifer, καρποφόρος, εὔφορος.
nullius Frugis, ἄχρηςος, ἀχρεῖος.

Fruitio, ἀπόλαυσις.
Frumentaceus, σιτικός.
Frumentarius mercator, σιτοκάπηλος, σιτοπώλης.
Frumentatio, σιτολογία, ἐπισιτισμὸς, σίτησις, σιτωνία.
Frumentator, σιτολόγος, σιτώνης.
Frumentor, σιτολογέω, ἐπισιτίζομαι, σιτωνέω.
Frumentum, σῖτος, ὁ.
Frumentum metiri, σιτομετρεῖν.
Fruor, ἀπολαύω τῶν ἀγαθῶν, *bonis* : ἐπιτυγχάνω, *cum genit.*
Frustatim, κατὰ μέρη.
Frustra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, ἀτέλεςα.
Frustrà conari, ματαιοπονεῖν.
Frustratio, ἀπάτη, ἀπότευγμα.
Frustro, ψεύδομαί σε, ἐξαπατάω, ἀποτυγχάνω.
Frustror, ἀποτυγχάνω τῆς ἐλπίδος, ψευσθῆναι τῆς ἐλπίδος.
Frustulum, ψωμίον, τεμάχιον.
Frustum, τεμάχιον, ψωμὸς, θραῦσμα.
Frutetum, θαμνῶν, τὸ ὕλημα.
Frutex, θάμνος, ὁ.
Fruticetum, θαμνώδης τόπος.
Frutico, θαμνίζω, θάμνȣς φύω.
Fruticosus, θαμνώδης.
Fucatus, φυκωθείς.
Fuco -as, φυκόω.
sine Fuco, ἀδόλως, ἁπλάςως.
Fucum alicui facere, φενακίζειν τινά
Fucus, φύκος -εος, τό· *pro* fraude, φενακισμὸς, ὁ.
Fucus, *pro* ape sine spiculo, ὁ κηφὴν -ῆνος.
Fuga, φυγὴ, ἀναφυγὴ, φύξις.
in Fugam vetere, τρέπειν εἰς φυγήν.
Fugam adorno, βȣλεύω τὴν ἀπόδρασιν.
Fugax, φυγαδικὸς, φυγὰς, διαπέτης.
Fugio, φεύγω, διαφεύγω τȣ̀ς κινδύνȣς, *pericula* : *pro* latere, λανθάνειν.
Fugitivus, δραπέτης, φυγάς.
Fugito, δραπετεύω.
Fugo, φυγαδεύω ἐκ τῆς πόλεως· τροπὴν ποιῆσαι τῶν πολεμίων, *hostes* : διώκω.
Fui, ἦν, ἐγενόμην.
Fulcimentum, ἔρεισμα, τό· ςήριγμα.
Fulcio, ἐρείδω, ςηρίζω.
Fulcrum, ὑποςήριγμα, ἔρεισμα.
Fulcrum tori, *sive* pes lecti, ἑρμίνιον· ἑρμὶν, ἡ.
Fulgeo, ἀπαυγάζω, ςίλβω, σελαγίζω.
Fulgetrum, ἀςραπὴ, ςεροπή.
Fulgor, σέλας -ατος, τό· αὐγὴ -ῆς, ἡ.
Fulgur, ἀςραπὴ, ςεροπή.
Fulguratio, ἀςραπή.
Fulguro, ἀςράπτω, ἀπαςράπτω.
Fulica, ἐρώδιος, ὁ.
Fuliginosus, λιγνυώδης.
Fuligo, λιγνὺς, καπνία, ἄσβολος, ἡ· αἰθάλη.
Fullo, γναφεύς.
Fullonia, γναφεῖον et γναφῆϊον.
Fulmen, κεραυνὸς, ὁ.
Fulmine ictus, κεραυνίας, ὁ· κεραυνοβοληθεὶς.
Fulmineus, κεραύνιος.
Fulmino, κεραυνόω, κεραυνοβολέω.
Fulvus, κιῤῥὸς -ȣ̃, ὁ· πυῤῥός.
Fumarium, κάπνη, καπνοδόχη.
Fumidus, καπνώδης.

Fumigo, καπνίζω.
Fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
Fumosus, καπνώδης, ψολόεις.
Fumus, καπνὸς, ὁ· ψόλος, ὁ.
Funale, λαμπάς.
Funambulus, σχοινοβάτης.
Functio, ἐνέργεια, ἐπιτελείωσις.
Functus, τελέσας, ἐνεργήσας.
Funda, σφενδόνη.
sine Fundamento, ἀθεμέλιος.
Fundamentum, θεμέλιον, βάσις.
Fundamentum jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον.
Fundatus, τεθεμελιωμένος.
Funditus, ἄρδην, εἰς ἔδαφος, παντελῶς, ἐκ θεμελίων, ἐκ βάθρων.
Fundo -as, θεμελιόω, καταπροβάλλω.
Fundo -is, ἀποχέω, σπένδω, καταχέω, χωνεύω.
Fundo carens, ἀπυθμήν.
Fundum, πυθμὴν, βένθος, τό· ἔδαφος, εος, τό.
Fundus, χωρίον, ἀγρός.
Funebris, ἐπιτάφιος, ἐπικήδιος, ἐντάφιος.
Funebris concio, ἐπιτάφιος λόγος.
Funereus, ἐντάφιος, κήδιος.
Funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
Funes nautici, ἀπόγαια, ἐπίγαια, κάμηλος.
Funesto, μιαίνω, ἐναγίζω, μιαιφονέω.
Funestus, ὀλέθριος, ἐναγής.
Fungor officio, τὰ καθήκοντα ἀποτελέω, πράττω τὸ προσῆκον, ἐπιτελέω
Fungosus, μυκητώδης.
Fungus, μύκης -ȣ, et μύκης -ητος, βωλίτης.
Funiculus, σχοινίον, καλώδιον, σπάρτη
Funis, σχοίνος, σπάρτη, ης, ἡ.
Funus, κηδεία, τάφος.
Funus curo, κηδεύω τινά.
Funus efferre, ἐκφέρειν νέκυν, *vel* ἀποθανόντα.
prodire in Funus, εἰς τὸ κῆδος ἀπαντᾶν.
Fur, κλέπτης, κλοτεὺς, φώρ.
Furacitas, κλεπτοσύνη.
Furacitèr, κλεπτικῶς.
Furax, ἐπίκλοπος, κλεπτικός.
Furca, δίκρανον.
Furcifer, κύφων -ωνος, ὁ.
Furens, ἐμμανὴς, μανικός.
Furentèr, μανικῶς.
Furfur, πίτυρον.
Furfuraceus, πιτυρώδης.
Furfures, τὰ πίτυρα.
Furiæ, ἐριννύες, ἀλάςορες, εὐμενίδες.
Furialis, μανιώδης, ἐμπληκτος.
Furibundus, ἐξιςάμενος, μανιώδης.
Furiosus, μανιώδης, μανικός.
Furnaria, ἀρτοποιητική.
Furnarius panis, κλιβανίτης ἄρτος.
Furnus, κλίβανος, ἰπνός.
Furo -is -ere, μαίνομαι, ἐνθȣσιάζω, ἐμμανής εἰμι.
Furor -oris, μανία, ἡ τῆς διανοίας παραφορά.
Furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλεύω
Furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθȣσιάζειν.
Furtim, κλεμμαδὸν, λαθραίως, λάθρα
Furtivus, κλοπιμαῖος, λαθραῖος.
Furtum, κλοπὴ, κλέμμα.
Furvus, *niger*, ὀρφναῖος, μέλας, ἀμαυρός.

Fuscina, δίκρανον, τρίαινα, ἰχθυόκεντρον.
Fuscus, λευκόφαιος.
Fusè, χύδην.
Fusilis, χυτὸς, ῥυτὸς, χωνευτός.
Fusor, χωνευτής.
Fusorius, χωνευτικός.
Fustis, βάκτρον, ῥόπαλον, ξύλον.
Fusus, ἄτρακτος, κλωςήρ.
Futilis, χυδαῖος, φλυαρός.
Futilitas, φλυαρία, ματαιότης.
Futurus -a -um, γενησόμενος, ὁ μέλλων ἔσεσθαι, ἐσόμενος.

G.

GÆSUM, teli genus, γαισὸς -ῦ, ὁ.
Galea, κόρυς, λόφος, ὁ· πήληξ -ηκος, ἡ περικεφαλαία.
Galeâ tegi, κράνει σκέπεσθαι.
Galeatus, ὁ· κορυςής.
Galericulum, πιλίδιον, πιλίσκος, φενάκη.
Galerita, κορυδαλὸς, κόρυς.
Galerus et Galerum, πέτασος, πίλημα.
Galla, κηκὶς -ίδος, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτρυοφωνία.
Gallina, ἀλεκτορίς.
Gallinaceus, ἀλεκτόριος.
Gallinago, ἀσκαλώπας, -αδος, ἡ.
Gallus, ἀλέκτωρ, ἀλεκτρυὼν, ὁ.
Gammarus, ὁ ἀςακός.
Ganea, πορνεῖον.
Ganeones, ἄσωτοι, γαςρίμαργοι.
Gangræna, γάγγραινα -ης, ἡ.
Gannio, κνυζάω et κνυζέω, ὑλακτέω.
Gannitus, κνυζηθμὸς, κνύζημα.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Garrio, ςωμύλλομαι, φλυαρέω, ληρέω, ἀδολεσχέω, κωτίλλω.
Garrulitas, ἀδολεσχία, φλυαρία, μωρολογία.
Garrulus, ἀδόλεσχος, κάλος, ςώμυλος.
Garum, τὸ γάρον.
Gaudeo, ἐπιγηθέω τινὶ, ἥδομαι τέτοις, χαίρω.
Gaudere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐς κακά τινος.
Gaudium, χαρὰ, χάρμα, τό.
Gausape, ἀμφίμαλλον.
Gaza, γάζα, θησαυρός.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον.
Gehenna, γέεννα -ης, ἡ.
Gelasco, πήγνυμαι.
Gelatio, ἔμπηξις.
Gelatus, παγείς.
Gelidus, κρυερὸς, ψυχρός.
Gelo -as, κρυςαλλῦμαι, πήγνυμι.
Gelu, κρυμὸς et κρυμνὸς, κρύος -εος, τό.
Gelu concrescere, πήγνυσθαι ὑπὸ τῦ κρύȣς.
Gemebundus, ὁ ἐπιςένων.
Gemellipara, διδυμότοκος, διδυμοτοκέυσα.
Gemellus, διδυμάων, δίδυμος.
Geminatio, διπλασιασμὸς, διδυμότης, ἐπαναδίπλωσις.
Gemino, διπλασιάζω, διπλόω.
Geminus, δίδυμος, δίττος.
Gemisco, ςενέω ἐπί τινα, ςενάζω.
Gemitus, ςεναγμός.
Gemma, λίθος, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμός.
Gemmeus, διάλιθος.
Gemmo, λιθίζω· et de vite, ὀφθαλμίζω.
Gemo, ςενάζω, ςένω ἐπί τινι, propter aliquid; ὀδύρομαι, ὀλοφύρομαι.
Gena, γένυς, ἡ· παρειὰ, γνάθος, ἡ.
Genealogia, γενεαλογία.
Gener, γαμβρὸς, ὁ.
Generalis, γενικὸς, καθολικος.
Generalitèr, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, γενεά.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὢν, ἐγγύτατα γένȣς.
Genero, τίκτω, fœm. γενάω verò virorum.
Generosè, γενναίως.
Generositas, εὐγένεια, γενναιότης.
Generosus, γενναῖος, ὁ εὐγενής.
Genialis, γαμήλιος, γενικός.
Genialitèr, τρυφερῶς, ἱλαρῶς, ἑορτασίμως.
Geniculatim, ἐπὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατωδῶς.
Geniculatus, πολυγόνατος, γονατώδης.
Geniculum, τὸ μικρὸν ϗ λεπτὸν γόνυ.
Genitale, τὸ αἰδοῖον.
Genitalis, γεννητικὸς, γενέθλιος, γόνιμος.
Genitor, γενέτης, γενέτηρ, γενέτωρ.
Genitrix, ἡ γενέτειρα.
Genitus, γεγεννημένος, γεννηθεὶς.
Genio indulgere, καθ' ἡδονὴν ποιεῖν.
Genius, ὁ δαίμων.
Gens, ἔθνος, γενεά· pro familiâ φῦλον.
Gentiles, ἕλληνες, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἐθνικὸς, ἔμφυλος.
Genu, γόνυ -ατος, τό.
Genua flecto, γνυάζομαι, γονυπετέω.
Genuinus, γνήσιος.
Genus, γένος, τό.
Geographia, ἡ γεωγραφία.
Geographus, γεωγραφός.
Geometra, γεωμέτρης.
Geometria, γεωμετρία.
Geometricè, γεωμετρικῶς.
Geometricus, ὁ γεωμετρικός.
Germana soror, αὐτοκασιγνήτη.
Germanè, id est, sincerè, ἀδελφικῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία.
Germanus, Γερμανός.
Germanus frater, ὁμοπάτριος, ὁμοπάτωρ, αὐτάδελφος.
Germen, ὁ βλαςὸς, γέννημα, τό.
Germinatio, βλάςησις, ἔκφυσις.
Germino, βλαςέω, ἐκβλαςάνω.
Gero, κομίζω, φέρω· pro administro, πράττω τὰ τῆς πόλεως· παρέχω ἐμαυτὸν δίκαιον, gero me honestè.
Gerræ, οἱ λῆροι.
Gerro, φλυαρὸς, ληρώδης, ἀδόλεσχος.
Gerulus, ὁ φορεὺς, ὁ φορτηγός.
Gesta, res gestæ, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
Gestare in utero, φέρειν ἐν γαςρί.
Gestatio, φορὰ, ἡ.
Gesticulator, μίμος, χειρονόμος.
Gesticulor, χειρονομέω.
Gesticulosus, ὑποκριτικὸς, χειρονομικός.
Gestio -is -ivi, γαυριάω, cum dat. pro cupere, προθυμῦμαι τὰ δέοντα, ὁρμάω.
Gesto, κομίζω, φέρω δακτύλιον, annulum: περιφορέω.
Gestus -ûs, σχῆμα, ὑπόκρισις.
Gibbus, κύρτωμα, κύφωσις, ὕβωμα.
Gibbus, gibbosus, κυρτὸς, κυφός.
Giganteus, γιγάντειος, γιγαντιαῖος
Gigas, γίγας -αντος, ὁ.
Gigno, γεννάω, de viris: τίκτω, de mulieribus: φύω.
Gilvus, κιῤῥός
Gingiva, ἔνȣλον.
Girgillus, ῥόμβος.
Glaber, ψιλὸς, λεῖος, φαλακρός.
Glabresco, ψιλόομαι, μαδάω, φαλακρόομαι.
Glabro, ψιλόω, μαδίζω, φαλακρόω.
Glacialis, κρυμώδης, κρυερὸς, παγετώδης.
Glacies, κρύςαλλος, κρυμὸς, πάγος.
Glacio -as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ἀθλητής.
Gladiatorius, μονομαχικὸς, ἀθλητικός
Gladiolus, ξιφίδιον, μαχαιρίδιον.
Gladio confectus, ξιφόκτονος.
Gladium stringere, γυμνῦν ξίφος, σπάειν ξίφος, ξιφȣλκεῖν.
Gladius, ξίφος, τό· μάχαιρα.
Glandula, ἀδὴν -ένος, ὁ.
Glandulosus, ἀδενώδης.
Glans, βάλανος, ἡ.
Glans unguentaria, βάλανος μυρεψική.
Glarea, ψηφὶς, ψάμμος, ἡ.
Glareola, ψαμμίον.
Glaucus, γλαυκός.
Gleba, βῶλος, ἡ· βῶλαξ, ἡ.
Glebosus, βωλώδης, ἀδρόβωλος.
Glis -iris, ἐλειός.
Glisco, cresco, αὐξάνω, ἐπιτείνομαι.
Globosus, σφαιρικὸς, σφαιροειδής.
Globulus, σφαιρίδιον.
Globus, σφαῖρα· pro multitudine hominum, σύςημα, τό.
Glocito, κακκάζω, κακκαβίζω.
Glomeratio, ςρόμβωσις, ἐνείλημα.
Glomero, ἐνειλέω, ςρομβόω.
Glomus -i et -eris, ἀγαθὶς -ίδος.
Gloria, δόξα, κλέος.
Gloriæ cupidus sum, ὀρέγομαι δόξης.
Gloriam consequi, εὐκλείας τυγχάνειν.
Gloriabundus, καυχηματίας.
Goriatio, καύχησις, μεγαλοφροσύνη.
Glorifico, δοξολογέω τινὰ, ἐπικλείω.
Glorior, γαυριάω ταύτη, αὐχέω, καυχάομαι ἐπί τινι, ob aliquam rem.
Gloriosè, εὐκλεῶς, ἐνδόξως.
Gloriosus, ἔνδοξος, κλειτὸς, ὁ· εὔδοξος· pro ostentatore, ἀλαζὼν, κενόδοξος.
Glos, ἡ γάλως, τῆς γάλω.
Glubo, ἀπολέπω, ἀποδέρω.
Gluma, ἔλυτρον, ἄχυρον.
Gluten et Glutinum, κόλλα -ης, ἡ.
Glutino, κολλάω, συνάπτω.
Glutinosus, κολλώδης.
Glutio, devoro, καταπίνω, γλύζω.
Gnarus, ἐπιςήμων, ἔμπειρος.
Gnatus, filius, υἱὸς, τὸ τέκνον.
Gnavitèr, δραςικῶς, σπȣδαίως.
Gnavus, strenuus, δραςικὸς, δραςήριος, ἐνεργής.
Gnomon, γνώμων.

Gobius, κωβιός.
Gossipium, πάμβαξ, ἐριοφόρον δένδρον
Gracilesco, ἰσχνῦμαι, λεπτύνομαι.
Gracilis, *tenuis*, ἰσχνὸς, λεπτὸς, ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, λεπτότης.
Graculus, κορακίας, ϐ, ὁ.
Gradarius, ὁ βάδην πορευόμενος.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδόν.
Gradatio, κλίμαξ, ἡ.
Gradior, βαίνω, πορεύομαι, ὁδεύομαι.
Gradus, βῆμα, ἀνάβαθρον, κλίμαξ.
Græcè, ἑλληνιςὶ, τῇ ἑλληνίδι.
Græcia, Ἀχαΐα, Ἑλλάς.
Græcor, κωμάζω.
Græcus, ἕλλην -ηνος, ἑλληνικὸς, ἀχαϊός.
Grallæ -arum, καλοβατῶν βάθρα.
Grallator, καλοβάτης.
Grallis incedere, σκωλοβατίζειν.
Gramen, πόα, χόρτος, χλόη.
Gramineus, ἡ τῆς ἀγρώςεως, χλοηφόρος.
Graminosus, χορτώδης, ποώδης.
Grammatica, ἡ γραμματική.
Grammaticè, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικός.
Granarium, σιτοφυλακεῖον, σιτοβολών.
Granatum, ἡ ῥοιὰ *vel* ῥοά.
Grandævus, πολυετὴς, προβεβηκὼς, γηραιὸς, μακρόβιος.
Grandesco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη.
Grandiloquus, μεγαλοῤῥήμων, ὑψηγόρος.
Grandis, *de* ætate, προβεβηκὼς, πολυετής· *de* magnitudine, μεγαλεῖος, ὁ.
Grando -inis, χάλαζα.
Granosus, κοκκώδης.
Granum, κόκκος, ὁ χόνδρος -ϐ, ὁ.
Graphicè, γραφικῶς.
Graphicus, γραφικός.
Graphium, γραφεῖον.
Grassatio, λωποδυσία, ληςεία.
Grassator, λωποδύτης.
Grassor, *sævio*, κατασκήπτω εἰς τὴν πόλιν, λωποδυτέω τὴν Ἑλλάδα, *in Græciam*: ἐπέρχομαι.
Gratè, εὐγνωμόνως.
Gratia, ἡ χάρις.
Gratiâ meâ, ἐμὴν χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τινος, εἰδέναι χάριν τινὶ τέτϐ, χάριν τιθέναι.
Gratiam referre, ἀποδιδόναι τινὶ χάριν ὑπέρ τινος.
Gratias agere, εὐχαριςεῖν τινι ὑπὲρ πάντων, *pro omnibus*; χάριν εἰδέναι.
Gratificor, χαρίζομαι τινί τι, ἀρέσκω τινὶ, εὐεργετέω, χάριν δίδωμι.
Gratiosè, χαριέντως.
Gratiosus, χαρίεις, εὔχαρις.
Gratis, δωρεὰν, προῖκα, ἀμισθί.
Gratitudo, εὐχαριςία, εὐγνωμοσύνη.
Gratuitò, ἀμισθεί.
Gratuitus, ἄμισθος, προῖκα διδόμενος.
Gratulatio, σύγκαρμα, φιλοφροσύνη.
Gratulor, συγκαίρω σοι τέτϐ.
Gratum est, καθ' ἡδονὴν φαίνεται.
Gratum facio, *gratificor*, χαρίζομαί τινί τι.
Gratus, εὐγνώμων, εὔχαρις, *idem quod* acceptus, ἡδὺς, χαρίεις.

Gravatè, ἀκουσίως, δυσχερῶς
Gravatus, βεβαρυμένος.
Gravatus somno, ὕπνῳ βαρυνθείς.
Gravedo, κόρυζα.
Graveolens, δυσώδης, βαρύοζος.
Graveolentia, δυσωδία.
Gravesco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δεινοπαθέω.
Gravida, ἔγκυος, ἐν γαςρὶ ἔχϐσα.
Gravis, βαρὺς -εῖα, -ὺ, *et pro* molesto, δεινὸς, βαρὺς, χαλεπός· *item pro* severo viro, σεμνός.
Gravis animo, βαρύθυμος, βαρύψυχος
Gravitas, βάρος, τό· βαρύτης· *pro* severitate, σεμνότης.
Gravitas orationis, δεινολογία.
Graviter, *molestè*, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, *et* cum auctoritate, σεμνῶς.
Graviter ferre, δυσχεραίνειν· ἀγανακτεῖν τῷ θανάτῳ, *mortem*: χαλεπῶς ἔχειν.
Gravo, βαρύνω, πιέζω.
Gravor, βαρύνομαι, ὁ σφορέομαι.
Gregarius, ἀγελαῖος.
Gregatim, ἀγεληδόν· κατ' ἀγέλην.
Gremium, κόλπος.
Gressus -ûs, βάδισμα, τὸ βῆμα.
Grex, ἀγέλη, ποίμνη.
Grumus, θρόμβος, χόνδρος
Grunnio, γρυλλίζω, γρύζω.
Grunnitus, γρύλλισμος, ὁ.
Grus, γέρανος, ὁ.
Gryllus, γρύλλος.
Gryphes, γρύφος.
Gubernaculum, πηδάλιον, οἴαξ, ὁ.
Gubernare remp. διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, διοίκησις.
Gubernator, κυβερνήτης, διευθυντὴς, πρύτανις.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα.
Guberno, κυβερνάω ναῦν, *navem*: *pro* administro, διοικέω τὴν πόλιν.
Gula, οἰσοφάγος, λαιμὸς, ὁ.
Gulositas, γαςριμαργία, λιχνεία.
Gulosus, γαςρίμαργος.
Gummi, κόμμι.
Gurges, ἡ δίνη, πέλαγος· *pro* homine insatiabili, λαφύςιον, λαίμαργος.
Gurgulio, γαργαριών· *pro* vermiculo, τρὼξ -γός.
Gurgustium, **Gurgustiolum**, οἰκιδίον
Gustatus, γεῦσις.
Gusto, γεύομαι.
Gustus, γεῦσις, ἡ· γεῦμα, τό.
Gutta, ςακτὴ, ῥανὶς, ςαλαγμός.
Guttatim, κατὰ ςαγόνα.
Guttula, ψεκάδιον -ϐ, τό.
Guttur, βρόγχος, φάρυγξ, λάρυγξ.
Gutturnium, πρόχοος.
Gymnasii præfectus, γυμνασίαρχος
Gymnasium, γυμνάσιον.
Gypso illino, γυψόω.
Gypsum, γύψος, ἡ.
Gyro, γυρόω τι, κυκλάζω, δινεύω.
Gyrus, γῦρος, γύρωσις.

H.

HABENA, ἡ ἡνία.
Habendus, ἐκτέος.
Habeo, ἔχω, *pro* tenere, κρατῶ τινος· *item pro* credere, δοκέω· sic τιθέναι τινὰ εἰς τὺς ἐχθρύς.

Habere rationem, λόγον ἢ πρόνοιαν ποιεῖσθαι· ἐπιμελεῖσθαι τέτϐ.
Habere se benè *vel* malè, ἔχειν καλῶς ἢ φαυλότατα.
Habilis, εὐάρμοςος, ἐπιτήδειος, δέξιος
Habilitas, εὐαρμοςία, ἐπιτήδεια.
Habitabilis, οἰκήσιμος, οἰκητός.
non Habitabilis, ἀνοίκητος.
Habitaculum, οἴκημα.
Habitatio, οἰκισμὸς, οἴκησις.
Habitator, οἰκήτωρ, οἰκητής.
Habito, οἰκέω πόλιν *vel* ἐν τῷ ἄςει, *in urbe*; ναίω, κατοικέω, ναιετάω
Habitudo, ἕξις, κατάςασις, διάθεσις.
Habitus, ἡ ἕξις, διάθεσις, κατάςασις, σχῆμα.
Hac, ταύτῃ, τῇδε.
Hactenùs, μέχρι τϐ δε, μέχρι τέτϐ.
Hæc, αὕτη.
Hædulus, ἐρίφιον.
Hædus, ἔριφος.
Hæredem instituere, κληρονόμον τινὰ ἀπολείπειν.
Hæredipeta, κληρονομεύς.
Hæreditarius, κληρονομύμενος.
Hæreditas, κληρονομία, κλῆρος.
Hæreditatem adire, πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, συνάπτω πρός τι, *alicui*: συμφύομαι, *pro* dubitare, ἀμφισβητεῖν περί τινος.
Hæres -edis, κληρονόμος.
Hæresis, αἵρεσις, ἡ.
Hæreticus, ἑτερόδοξος, αἱρετικός.
Hæsitantia, ἡ ἀπορία.
Hæsitatio, ἀπορία.
Hæsito, ἀπορέω, ἴσχομαι.
Halcyon, ἀλκυὼν -όνος, ἡ.
Halcyonei dies, ἀλκυόνειαι ἡμέραι, ἀλκυονίτιδες.
Halec, μαινὶς -ίδος· μαίνη.
Halecula, μαινίδιον.
Halitus, ἀναπνοὴ, ἐκπνοὴ, ἆσθμα.
Hallucinatio, παράβλεψις, ἁμάρτημα, πλάνη.
Hallucinor, παραβλέπω, σφάλλομαι.
Halo, ἀτμίζω, ἐκπνέω.
Hamatus, ἀγκιςρωτός.
Hamo capio, ἀγκιςρεύω.
Hamus, ἄγκιςρον.
Hara, συφεός· συῶν εὐνή.
Hariolatio, μαντεία, χρησμῴδημα.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
Hariolus, μάντης, ὁ· χρησμολόγος
Harmonia, ἁρμονία.
Harpago, ἅρπαξ.
Haruspex, ἱεροσκόπος, μάντης.
Haruspicina, ἱεροσκοπική.
Hasta, δόρυ, τό· λόγχη· ἔγχος -εος.
sub Hastâ vendere, λαφυροπωλεῖν τι.
Hastatus, λογχαῖος, λογχοφόρος.
Hastile, τὸ ἀκοντίς ξύλον· ἢ λόγχη.
Haud, ϐ, ϐκ, ϐχί.
Haud dubiè, ἀναμφισβητήτως.
Haud quaquam, ϐ μὴ, ϐχὶ, ϐδαμῶς.
Haud ita pridem, πρὸ βραχέος, πρὸ μικρϐ.
Haurio, ἀρύομαι, ἀντλάω, ἀντλέω.
Haustrum, *situla*, ἀντλίον, ἄντλημα
Hebdomas, ἑβδομὰς -άδος, ἡ.
Hebes, *obtusus*, ἀμβλὺς -έος, ὁ· *stupidus*, ἀναίσθητος.
Hebesco, ἀμβλύνομαι, ἀμβλὺς γίνομαι ἀμαυρόομαι.

Hebetatio, ἀμβλυσις.
Hebetior, ἀμβλότερος.
Hebeto, ἀμβλύνω.
Hecatombe, ἑκατόμβη.
Hedera, κισσὸς, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, κισσήεις.
Hei, οἴμοι.
Helleborum, ἐλλέβορος -ου, ὁ.
Helluatio, λαφυγμὸς, ἀσωτία, λιχνεία.
Helluo -onis, καταφαγὴς, ἄσωτος, πολυφάγος, γαστρίμαργος, λαφύκτης.
Helluor, λαφύσσω, καταπίνω.
Hem, φεῦ, ἰδέ.
Hemina, κοτύλη, ἡμίνα.
Hemisphærium, ἡμισφαίριον.
Hepar, ἧπαρ.
Hepaticus, ἡπατικός.
Hera, δέσποινα, δεσπότις, κυρία.
Heracleus lapis, ἡράκλειος λίθος.
Herba, βοτάνη, πόα, χόρτος, χλόη.
Herbaceus, βοτανώδης, ποώδης.
Herbarius, βοτανιστής.
Herbas colligo, βοτανολογέω.
Herbidus *et* Herbosus, βοτανώδης, χλοώδης.
Herbis victitans, ποηφάγος.
Hercle *et* Hercule, νὴ τὸν ἡρακλέα, ναί.
non Hercle, μὰ δία· μὰ τὸν ἡρακλέα.
Hercules, Ἡρακλῆς -έος, ὁ.
Heri, χθὲς, ἐχθὲς, τῇ παρελθούσῃ.
Heri et nudiustertius, χθὲς ϗ πρώην
Heri vesperi, ἐχθὲς ἑσπέρας.
Herilis, δεσποτικός.
Hernia, κήλη, ἐντεροκήλη.
Herniosus, κηλικός.
Heroicus, ἡρῷος, ἡρωϊκός.
Heroina, ἡρωΐνη, ἡρῴνη.
Heros, ἥρως -ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, κύριος.
Hesperus, ἕσπερος.
Hesterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
Hesternus, ἐχθεσινὸς, χθιζὸς -οῦ, ὁ
Heu, φεῦ, ὦ, ὤμοι.
Heus, ὦ.
Hiatus, τὸ χάσμα, ἡ χάσμη.
Hic, *pronomen*, ὅδε, ὅγε, οὗτος.
Hic, *adverb.* ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hiccine, μῶν οὗτος, μῶν οὐχ ὅδε.
Hilaresco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Hilari animo esse, φαιδρὸν, ἢ περιχαρῆ εἶναι.
Hilaris, φαιδρὸς, ἱλαρὸς, περιχαρής.
Hilaritas, ἱλαρότης.
Hilaritèr vivo, εὐθηνέω, εὐθύμως διαβιόω, ἡδέως ζῶ.
Hilla, ὁ ἀλλᾶς -ᾶντος.
Hinc, ἔνθεν, ἐνθένδε, ἐντεῦθεν.
Hinc et illinc, ἔνθεν ϗ ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἐκ μὲν τοῦ ἐπιθάτερα.
Hinnio, χρεμετίζω.
Hinnitus, χρεμετισμὸς, ὁ.
Hinnulus, νεβρὸς, ὁ.
Hio, χαίνω *et* ἀναχάσκω.
Hippodromus, ἱππόδρομος.
Hippomanes, τὸ ἱππομανές.
Hircinus, τράγειος, τραγικός.
Hircorum fœtor, κινάβρα, γράσος, ὁ.
Hircum olere, τραγίζειν, κιναβρᾶν.
Hircus, τράγος, ὁ.
Hirquus, κάνθος -ου, ὁ.
Hirsutia, τὸ δασὺ, τραχὺ, δασύτης.
Hirsutus, Hirtus, λάσιος, δασύς.
Hirudo, βδέλλα.
Hirundo, χελιδὼν, ἡ.
Hisco, χαίνω.
Hispidus, δασὺς, λάσιος.
Historia, ἱστορία.
Historiam scribo, ἱστορέω, λογογραφέω.
Historicus, ἱστοριογράφος, λογόγραφος, συγγραφεύς.
Histriones, ὑποκριταὶ, μῖμοι.
Hiulco, σχίζω, διασχίζω.
Hiulcus, κεχηνὼς, διεσχισμένος.
Hoc, τοῦτο.
Hoc loco, ἐνταυθοῖ.
Hoc modo, τοῦτον τρόπον, ἐκείνως.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι, εἰς παρόν.
Hodiè, σήμερον *vel* τήμερον.
in Hodiernum usque diem, μέχρι τῆς τήμερον ἡμέρας.
Homicida, ἀνδροφόνος, ἀνδροκτόνος.
Homicidium, ἀνδροφονία.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ἀνδροπλήθεια.
Homo, ἄνθρωπος, ὁ ϗ ἡ· βροτός.
Homo nihili, ἄνθρωπος ἄχρηστος.
Homunculus, Homuncio, ἀνθρωπίσκος, ἀνθρώπιον.
Honestas, καλοκἀγαθία, κάλλος, κοσμιότης.
Honestè, καλῶς, εὐσχημόνως, σεμνῶς.
Honestissimus, ἐπιφανέστατος.
Honesto, τιμάω τινὰ, ἐπικοσμέω.
Honesto loco nasci, γίγνεσθαι καλῶς.
Honestum, τὸ καλόν.
Honestus, καλὸς, εὐσχήμων, σεμνὸς, ἔντιμος.
Honor *vel* Honos, τιμὴ, κλέος.
Honorabilis, ἔντιμος, ἐπιτίμιος, σεβαστὸς, ἀξιότιμος, γεραρός.
Honorandus, τιμητέος.
Honorarium, γερούσιον, τὸ γέρας.
Honorarius, ὁ τιμητικὸς, γερούσιος.
Honoratus, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoratus valdè, γεραρός.
Honore afficio, τιμῶ τινα μεγίσταις τιμαῖς, summis honoribus; ἄγω ἐν τιμῇ τινα· νέμω τιμὰς, γεραίρω, πρεσβεύω.
Honore privo, ἀτιμόω.
Honorem exhibeo, ἀπονέμω τινὶ τιμὴν, τιμάω.
Honorificus, τίμιος, ἔντιμος, ἔνδοξος.
Honoris expers, ἄτιμος, ἐκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα, ἡ.
quota est Hora? ὁποσάπουν ἐστὶ τὸ στοιχεῖον;
Hordeaceus, κρίθινος.
Hordeum, κριθὴ, ἡ.
Hornus, αὐτοετής.
Horologium, ὡρολόγιον.
Horrendus, φρικτέος, φοβερός.
Horreo, φρίττω, ὀῤῥωδέω.
Horresco, ἐπιφρίττω.
Horreum, ἀποθήκη, σιτοφυλακεῖον.
Horribilis, φοβερὸς, φρικτὸς, φρικώδης.
Horridus, φρικτὸς, φρικώδης· *pro* duro, aspero, δασὺς, λάσιος.
Horror, φρίκη.
Horsum, δεῦρο. ἔνθα.
Hortamen *et* Hortamentum, παράγγελμα, νουθέτημα, κέλευσμα.
Hortatio, προτροπὴ, νουθέτησις, παράκλησις.
Hortator, κελευστής.
Hortensis, κηπαῖος.
Hortor, παρακαλέω τινὰ ἐπί τι, προτρέπω, παραινέω σοι τοῦτο, ἐπεγείρω πρὸς ἀρετὴν, ad virtutem, νουθετέω.
Hortulanus, κηπουρὸς, κηπωρός.
Hortulus, κηπίον, κηπίδιον.
Hortum excolo, κηπεύω.
Hortus, κῆπος.
Hospes, ξένος, ξενοδόχος.
Hospita, ξένη, ξενοδόχος.
Hospitalis, ξενικὸς, φιλόξενος.
Hospitalitas, φιλοξενία, ξενία.
Hospitalitèr, ξενίως, φιλοξένως.
Hospitio excipio, πάνυ λαμπρῶς ξενίζω τινὰ, ξενόω, ξενοδοχέω.
Hospitium, ξενὼν, κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, πανδοχεῖον.
Hospitor, ξενοδοχέω, ξενίζω τινά.
Hostia, θυσία, θῦμα.
Hostiam immolare, θῦσαι θυσίαν.
Hostilis, πολέμιος, ἐχθρὸς, πολεμικὸς, δυσμενής.
Hostilitas, δυσμένεια, ἀπέχθεια.
Hostilitèr, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hostimentum, ἀμοιβὴ, ἀνταμοιβή.
Hostis, ἐχθρὸς, πολέμιος, ἐναντίος.
Huc, *adverb.* δεῦρο, ἐνθάδε, ἐνταῦθα.
Huc ades, δεῦρο ἴθι.
Huc et illuc, δεῦρο κἀκεῖσε.
Huc usque, μέχρι τοῦδε, μέχρι τούτου.
Hui, βαβαὶ, ὦ, φεῦ.
Hujusmodi, τοιοῦτος.
Humanitas, ἀνθρωπότης, φιλανθρωπία, ἐπιείκεια.
Humanitèr, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπείως.
Humanitùs, *more humano*, ἀνθρωπικῶς.
Humanum se præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
Humanus, φιλάνθρωπος, ὁ ϗ ἡ· ἀνθρώπινος, ἐπιεικής.
Humatio, ταφὴ, ἐνταφιασμὸς, ἐντάφιον.
Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἰκμάζω.
Humeris gestare, βαστάζειν τι, φέρειν τι, αἴρεσθαί τι.
Humerus, ὦμος.
Humi, ἐπὶ γῆς, κατὰ γῆς, χαμαί.
Humiditas, ὑγρασία, ἰκμασία, νοτία.
Humidus, ὑγρὸς, δίυγρος, ὁ, νότιος.
Humiliatio, ταπείνωσις.
Humilio, ταπεινόω.
Humilis, ταπεινὸς, ἄδοξος.
Humilitas, ταπεινότης, ταπεινοφροσύνη.
Humilitèr, ταπεινῶς.
Humilitèr sentire, ταπεινοφρονεῖν.
Humo, θάπτω ἀποθανόντας, νεκροὺς ἐνταφιάζω.
Humor -oris, νοτὶς, ὑγρότης, ἰκμάς.
Humus, ἡ γῆ, χθών.
Hyacinthus, ὑάκινθος.
Hyæna, ὕαινα.
Hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in Hyberna proficisci, ἐς χειμαδίην φοιτᾶν, *Herod. sub.* χώραν *vel* γῆν.
Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπος.
Hyberno, διαχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερινῆς ὥρας.
Hybernus, χειμερινὸς, χειμέριος.
Hydropicus, ὑδρωπικός.

Hydrops, ὕδρωψ -ωπος.
Hyematio, παραχειμασία, χειμασία.
Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Hyems, χειμὼν, χεῖμα.
Hymen, ὑμήν.
Hymnus, ὕμνος.
Hyperbole, ὑπερβολή.
Hypocrita, ὑποκριτής.
Hypodidascalus, ὑποδιδάσκαλος.
Hystrix, ὕστριξ -ικος, ἡ.

J.

JACEO, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ, in solo; ἀναπίπτω, κατακλίνομαι.
Jacere fundamentum, τὴν ἀρχὴν ὑποθέσθαι vel βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελιῦν.
Jacere probra, κακοῖς βάλλειν τινά.
Jacio -is, βάλλω τινὰ λίθοις, lapidibus; ῥίπτω.
Jactabundus, ἀλαζὼν, ὁ.
Jactantia, Jactatio, μεγαλαυχία, ἀλαζονεία.
Jactator, ἀλαζονικός.
Jactito, θρυλλέω, ἐπικομπάζω.
Jacto, *frequentèr jacio*, ἀναῤῥιπτέω, ῥιπτάζω τι· *pro* sese efferre, μεγαλαυχέω, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, βλάβη.
Jacturam facere, ζημιῦσθαι τὴν ψυχὴν, *animæ*.
Jactus, βολὴ, ἀποβολή.
Jaculandi peritia, εὐστοχία, εὐημονία, εὐτοξία.
Jaculandi peritus, εὔστοχος, εὐδυκήμερος.
Jaculatio, ἀκόντισμα.
Jaculator, ἀκοντιστὴς, τοξότης -ῦ, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον, vel τινὰ λίθῳ.
Jaculum, ἀκόντιον, δόρυ -ατος, τό.
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, ἐκ πολλῦ χρόνυ.
Jamdudum, πολὺν ἤδη χρόνον.
Jam jam, παραυτίκα.
Jam indè à pueris, εὐθὺς ἐκ παίδων.
Jam nunc, *hoc tempore*, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
Jam olim, ἐκ πάλαι, ἐκ παλαιῦ.
Jam pridem, πάλαι.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ ϗ ἡ· πυλωρός.
Janua, θύρα, πύλη, εἴσοδος.
Januam cædere, θυροκοπῆσαι.
Januarius, ἰανυάριος, γαμηλιών.
Ibi, *adv.* αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτῦ, ἐνταῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτῦ.
Icere fœdus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, *cum aliquo*; σπονδοποιεῖσθαι.
Ico, ici, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικός.
Icterus, ὁ ἴκτερος.
Ictus -ûs, πληγὴ, πλῆγμα.
Id, τῦτο.
Idcirco, διὸ, διόπερ, δι' αὐτῦ.
Id quod res est, τὸ ὄν.
Idea, ἡ ἰδέα -ας.
Idem, *masc.* ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, ὗτος.
Identidem, ἑκάστοτε, ὡσαύτως, αὖθις ϗ αὖθις.
Ideo, διὸ, διότι, διὰ τῦτο.
Ideo quod, διὰ τῦτο, διότι, τύτων ἕνεκα.
Idiota, ἰδιώτης.
Idololatria, εἰδωλολατρεία.
Idolum, εἴδωλον.
Idoneè, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, ὁ ϗ ἡ· εἰς τῦτο χρήσιμος ἐπί τι, ἱκανὸς, ἐπαρκής.
non Idoneus, ἄχρηστος, ἀχρεῖος.
Jecur, jecoris, ἧπαρ -ατος, τό.
Jejunè, ἀπαστὶ, ἐνδεῶς.
Jejunii dies, νήστιμος ἡμέρα.
Jejunium, νηστεία, ἀπαστία, ἀσιτία.
Jejuno, νηστεύω, ἀσιτέω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, τό· ἔμβρωμα, τό· πρωϊνὸν ἄριστον.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jesus, Ἰησῦς.
Igitur, ἄραγε, δὴ, γῦν, τοιγαρῦν.
Ignarus, ἀγνὼς, ὁ ϗ ἡ· ἀνεπιστήμων.
Ignarus philosophiæ, ἀφιλόσοφος.
Ignavè, ῥαθύμως.
Ignavia, ῥαθυμία, ἀργία.
Ignavus, ῥάθυμος, ἀργὸς, ὁ· ὀκνηρὸς, ἀπράγμων.
Ignavus sum, ἀργέω, ῥαθυμέω.
Igneus, πυρινὸς, ἔμπυρος.
Igniarium, πυρίον, ἔναυσμα, ἐμπύρευμα.
Ignis, τὸ πῦρ· ἥφαιστος -ῦ, ὁ.
Ignis sacer, ἐρυσίπελας, τό· πῦρ ἄγριον.
Ignitus, πυρόεις, πυρώδης, διάπυρος.
Ignobilis, δυσγενὴς, ὁ ϗ ἡ· ἀκλεὴς, ἀγενὴς, ἄγνωστος, ἄδοξος, ἄσημος.
Ignobilitas, δυσγένεια, ἀγένεια, ἀδοξία.
Ignominia, αἰσχύνη, ὄνειδος, τό· ἀδοξία, ἀτιμία.
Ignominiâ afficere, καταισχύνειν, ἀτιμᾶσθαι.
Ignominiosum ducere, ἐν αἰσχύνῃ, ἐν αἰσχρῷ τιθέναι.
Ignominiosus, ἄτιμος, ἄδοξος.
Ignorandum est, ἀγνοητέον.
per Ignorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πράττειν.
Ignoratio *vel* Ignorantia, ἄγνοια, ἀγνόημα, ἀγνωσία.
Ignoro, ἀγνοέω, ἐπιλανθάνομαι, ὐκ οἶδα.
Ignoscibilis, *veniâ dignus*, συγγνωστός.
Ignosco, συγγινώσκω τινι τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην διδόναι.
Ignotum erat, ἄδηλον ἦ.
Ignotus, ἀγνὼς ἐμοὶ, ἄδηλος, ἄγνωστος.
Ilex, ilicis, πρῖνος.
Ilia, λαπάρα, κενεὼν, κῶλον.
Ilicet, *statim*, εἶεν δὴ, ἴθι παραυτίκα.
Ilico, εὐθὺς, εὐθέως, παραυτίκα, αὐτόθεν.
Illabor, εἰσπίπτω εἰς, καταῤῥέω εἰς τὴν γῆν, κατολισθαίνω.
Illaboratus, ἀκατέργαστος, ἀκατασκεύαστος.
Illic, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
Illacrymo, καταδακρύω, κατολοφύρομαι.
Illæsus, ἀπαθὴς, ἀβλαβὴς, ἀλώβητος, ἀπήμων.
Illaqueo, ἐμπεριβάλλω, παγιδεύω.
Illaudatus, ἀνεγκωμίαστος.
Ille -a -ud, ἐκεῖνος, αὐτός.
Illecebræ, θέλγητρα, ἐπαγωγαὶ, δέλεαρ, ατος.
Illecebrosus, ἐπαγωγὸς, θελκτήριος.
Illectus, δελεασθείς.
Illegitimus, ἀνέγγυος, ὁ ϗ ἡ· ἄνομος νόθος, ῦ, ὁ· ἔκθεσμος.
Illibatus, *purus*, ἄψαυστος, ὁ ϗ ἡ· ἄθρυπος, ἄθικτος, ἀμίαντος.
Illiberalis, ἀνελεύθερος, δυλοπρεπής.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, ἀγένεια.
Illiberalitèr, ἀνελευθέρως, δυλοπρεπῶς.
Illic, ἐκεῖ et αὐτόθι, αὐτῦ.
Illicio, ἐπάγω, θηράω τινα, ἐφελκύω, δελεάζω.
Illicite, ἀθέσμως, ἀθεμίτως.
Illicitus, ἄθεσμος, ὁ ϗ ἡ· ἀθέμιτος, ὁ ϗ ἡ· παράνομος, ἀπρεπής.
Illicò, αὐτόθι, παραυτίκα, εὐθύς.
Illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσκρέω.
Illigatus, προσδεθείς.
Illigo, προσδέω, συνάπτω.
Illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ἐντεῦθεν.
Illino, ἐπιχρίω, ἐναλείφω.
Illisus, προσβληθείς.
Illiteratus, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἀμαθὴς, ὁ.
Illitus, ἐπικεχρισμένος, ἐπιχρισθείς.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσίν.
Illotus, ἄλυτος, ἄνιπτος, ὁ ϗ ἡ.
Illuc, ἐκεῖσε, ἐκεῖ, ἔνθα.
Illuceo, ἐμφαίνομαι, ἐπιλάμπω.
Illucescente die, ὑπολαμπύσης ἡμέρας.
Illudo, ἐμπαίζω, ἐντρυφάω, ἐπισκώπτω, κατακερτομέω.
Illuminatio, ἐπίλαμψις.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.
Illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
Illusio, ἔμπαιγμα.
Illusor, ἐμπαίκτης, εἴρων.
Illustratio, καλλώπισμα, τό· αὔγασμα, τό.
Illustris, φωτεινὸς, λαμπρός. *pro* nobili, ἐπιφανὴς, εὐδόκιμος.
Illustrissimus, διασημότατος, κύδιστος, ὁ δοξότατος.
Illustro, καταλάμπω, καταυγάζω· *pro* declarare, δηλῦν, φανηρῦν.
Illusus, ἐμπαιχθείς.
Illuvies, ἀλυσία, ἡ.
Imaginatio, φαντασία.
Imaginor, φαντάζομαι, εἰκάζω.
Imago, εἰκὼν, όνος. ἡ· ἄγαλμα, τό· τὸ εἶδος.
Imaguncula, εἰκόνιον, ἀγαλμάτιον.
Imbecillis, ἀσθενὴς, ἄῤῥωστος, ἀδύνατος, ἀβληχρός.
Imbecillis sum, ἀδρανέω, ἀσθενέω.
Imbecillitas, ἀδυναμία, ἀῤῥωστία.
Imbellis, ἀπόλεμος, ἄμαχος, ἄνανδρος, δειλός.
Imber, ὄμβρος, ὁ.
Imberbis, ἀγένειος, ἀπώγων.
Imbibo, ἐμπίνω, εἰσδέχομαι, ἐλλαμβάνω.
Imbrex -icis, σωλὴν, γεῖσσον.
Imbricatim, γεισσοειδῶς.
Imbuo, ἐμβρέχω, ἐμβάπτω· *pro* erudio, παιδεύω.
Imbutus sacris literis ab infantiâ, ἐκ βρέφυς τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμένος.

Imitabilis, μιμητός.
Imitatio, μίμησις, μίμημα, ζήλωμα.
Imitator, μιμητὴς, ζηλωτής.
Imitor, μιμέομαι τινα.
Immaculatus, ἄμωμος, ἄσπιλος, ὁ ἡ ἡ, ἀμίαντος.
Immadeo, ἐμβρέχομαι.
Immanis, crudelis, θηριώδης, ἄγριος, ἀπηνὴς, πελώριος.
Immanitas, ἀγριότης, ἀπήνεια, ὠμότης.
Immansuetus, ἀτιθάσσευτος, et ἀτίθασσος, ὁ ἡ ἡ· ἀνήμερος.
Immarcessibilis, ἀμαράντινος.
Immaturâ morte præreptus, πρὸ ὥρας ἁρπασθείς.
Immaturitas, ἀωρία.
Immaturus, ἄωρος, ὁ ἡ ἡ· πρόωρος.
Immediatè, ἀμέσως.
Immedicabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Immemor, ἀμνήμων, ὁ ἡ ἡ· ἐπιλήσμων.
Immemor sum, ἀμνημονεύω.
Immensitas, ἀμετρία.
Immensus, ἄμετρος, ἀμέτρητος.
Immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύνω, ἐναποκλείω.
Immeritò, ἀναξίως, παρὰ τὴν ἀξίαν.
Immeritus, ἀνάξιος, ὁ μηδὲν ὠφλη-κώς.
Immersio, βαπτισμὸς, ἔμβαμμα.
Imminens bellum, ὁ ἐπιὼν, ὁ προσιὼν, ὁ ἐνεςὼς πόλεμος.
Immineo, ἐπίκειμαι, ἐπέχω, ὑπεξανίςαμαι.
Imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος· θάνατος, mors.
Imminuo, ἐλαττόω, σμικρύνω, μειόω, ἐλάττονα ποιῶ.
Imminutio, ἐλάττωσις, μείωσις.
Immisceo, ἐμμίγνυμι.
Immisericorditèr, ἀνελεημόνως, ἀνοικτί.
Immisericors, ἀνελεήμων, ὁ ἡ ἡ· ἄνοικτος, ἄοικτος.
Immissio, ἔνεσις, ἔφεσις.
Immitis, ἀνελεήμων, ἀπηνὴς, ἀμείλιχος.
Immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας, manus alicui.
Immobilis, ἀκίνητος, ἀμετακίνητος.
Immoderatio, ἀμετρία, ἀταξία.
Immoderatus, ἄμετρος, ὁ ἡ ἡ· ἀσύμμετρος, ἄτακτος.
Immodestè, ἀτάκτως, ἀκρατῶς, ἀκόσμως.
Immodestia, ἀμετρία, ἀφροσύνη, ἀκοσμία.
Immodestus, ἄμετρος, ἀκόλαςος, ἄκοσμος, ἄτακτος, ἄφρων.
Immodicè, ὑπερμέτρως, ἀσώτως.
Immodicus, ὑπέρμετρος, ἄκρατος.
Immolare homines, ἀνθρωποθυτεῖν.
Immolatio, ἡ θυσία, τὸ θῦμα.
Immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπισφάττω.
Immorigerus, δυσήνιος, ὁ ἡ ἡ.
Immorior, ἐναποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
Immoror, ἐνδιατρίβω τινὶ, vel κατά τι, vel περί τι, ἐμμένω, ἐγχρονίζω τινι.
Immortalem facio, ἀθανατίζω.
Immortalis, ἀθάνατος, αἰώνιος, ὁ ἡ ἡ· ἀκήρατος, ὁ ἡ ἡ· ἄφθαρτος.
Immortalitas, ἀθανασία, ἀφθαρσία.
Immotus, ἀκίνητος, ἄσειςος, ὁ ἡ ἡ.

Immunditiès, μιασμα, ἀκαθαρσία.
Immundus, ἀκάθαρτος, μιαρός.
Immunis, ἀτελὴς, ἀνεισφορος, ἀσύμβολος, ἀφορολόγητος.
Immunitas, ἀτέλεια, ἀνεισφορία.
Immunitus, ἀτείχιςος, ὁ ἡ ἡ· ἀφύλακτος, ἄφρακτος.
Immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
Immutabilis, ἀμετάβλητος, ἀμετάθετος.
Immutatio, ἐναλλαγὴ, ἐνάλλαξις, ἀλλοίωσις.
Immuto, μεταβάλλω τι, μεταμείβω τι.
Imò, μᾶλλον δὲ, ἀλλάτε, καὶ μενοῦν.
Impar, ἄνισος, ἀνάρτιος.
Imparatus, ἀπαράσκευος, ἀπαρασκεύαςος.
Imparitèr, ἀναρτίως, ἀνίσως.
Impatiens, ἀπαθὴς, ὁ ἡ ἡ.
Impatientèr, ἀμενητὶ, ἀπαθῶς.
Impatientia, ἀτλησία, ἀπάθεια.
Impavidè, ἀφόβως.
Impavidus, ἀδεὴς, ἄφοβος, ἄτρομος.
Impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαὶ, σκεύη πολεμικὰ, τὰ σκευόφορα.
Impedimento esse alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
Impedimentum, κώλυσις, ἐμπόδιον.
Impedio, ἐμποδίζω τινί· κωλύειν τινὰ τῶν κακιῶν, à vitiis.
Impeditus, ἐμποδισθείς.
Impello, ἐπάγω τινὶ, ἐπείγω, διωθέομαι, accus. προσεμβάλλω τι, ὠθέω, ἐλαύνω.
Impendeo, ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαρτάομαι.
Impendo, insumo, προσαναλίσκω τι· δαπανάω τὴν οὐσίαν, bona mea consumo.
Impenetrabilis, ἀδιάβατος, ἀδιεξίτητος.
Impensa -æ, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Impensè, σφόδρα, ἄγαν.
Imperata facere, τὰ κελευόμενα ποιεῖν.
Imperator, αὐτοκράτωρ, ςρατηγὸς, ἡγεμών.
Imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, βασιλικός.
Imperatrix, ἡ αὐτοκράτωρ.
Imperatum, πρόςαγμα, κελευόμενον.
Imperceptus, ὁ ἡ ἡ ἀκατάληπτος.
Imperfectus, ἀτελὴς, ὁ ἡ ἡ· ἀτέλεςος.
cum Imperio esse, ἡγεμονεύειν.
Imperiosè, ἐπιτακτικῶς.
Imperiosus, δυναςευτικός.
Imperitia, ἀπειρία, ἀδαημονία, ἀμαθία.
Imperitus, ἀδαήμων, ἄπειρος, ἀγνοῶν, ἀπαίδευτος, ἀμαθής.
Imperium, ἐπίταγμα, κέλευσμα, τὸ· ἀρχὴ, ἡγεμονία.
Imperium maris suscipere, ἀρχὴν τῆς θαλάσσης, λαβεῖν.
Imperium tenere, ἀρχὴν κατασχεῖν, ἀρχὴν ἔχειν.
Impero, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, κυριεύω, δεσπόζω, cum gen.
Imperterritus, ἄφοβος, ἀνέκπληκτος, ἀτάρβητος.
Impertio -or, μεταδίδωμι τῶν κακῶν, κοινωνέω σοι τῶδε, hoc tibi.

Imperturbatus, ἀτάρακτος, ἀτάραχος.
Impervius, ἀδιάβατος, ἀδιέξοδος.
Impetigo, λειχήν.
Impeto, προσβάλλω, εἰσβάλλω.
Impetrabilis, συγχωρητός.
Impetratio, κατατεύξις, ἐπίτευξις.
Impetro, τυγχάνω, cum gen. λαμβάνομαι, cum gen.
Impetu primo, ἐξ ἐφόδου.
Impetum facio, ἐμβάλλω· vel εἰσβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
Impetuosè, μεθ' ὁρμῆς, φοράδην.
Impetuosus, ὁρμητικός.
Impetus, ἐμβολὴ, ἐπιφορὰ, ἐπιδρομὴ, ὁρμὴ, ἔφοδος.
Impexus, ἀκτένιςος.
Impiè ago, ἀσεβέω.
Impietas, ἀσέβεια, ἀθεότης.
Impiger, ἄοκνος, πρόθυμος, ὀτρηρός.
Impigrè, ἀόκνως.
Impingo, offendo, ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον τὸν πόδα, προσβάλλω.
Impius, ἀσεβὴς, ἀνόσιος, ἄθεος.
Implacabilis, ἀπαραίτητος, ὁ ἡ ἡ· ἀμείλικτος.
Implacidus, δυσάρεςος.
Impleo, πληρόω· γεμίζω ναῦς σίτου, nares cibo, ἐμπλήθω τινὶ χαύνης ἐλπίδος, inani spe.
Implexus, ἐμπεπλεγμένος.
Implexus -ûs, ἐμπλοκή.
Implicatio, idem.
Implicatus, et Implicitus, ἐμπλεχθείς.
Implicitè, ἐμπεπλεγμένως, ἀσαφῶς.
Implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
Imploratio, ἐπίκλησις, ἀνάκλησις.
Imploro, ἀνακαλέω, τινὰ, aliquem: δέομαι ἐπικουρίας, auxilium: εἰς βοήθειαν καλῶ, ἐπικαλοῦμαί τινα.
Implumis, ἄπτερος, ἄπτιλος.
Impolitè, ἀκόμψως, ἀκόσμως.
Impolitus, ἄκομψος, ἀκατέργαςος.
Impollutus, ἀμίαντος, ἀμόλυντος.
Impono, τίθεμαι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅρμα, in currum: pro injungo, ἐπιβάλλω φόρον, τέλος, vectigal, ἐπιτάττω· quandoque decipio, ἐξαπατάω.
Importatus, εἰσκομισθείς.
Importo, εἰσκομίζω, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, infortunium.
Importunè, ἀκαίρως, φορτικῶς.
Importunitas, ἀκαιρία.
Importunus, ἄκαιρος, ἄτοπος.
Impos, ἀκρατὴς, ἀδύνατος.
Impos animi, θυμῷ ἀκρατής.
Impositio, ἐπίθεσις, ἐπίθεμα.
Impossibilis, ἀδύνατος, ἀμήχανος.
Impostor, φέναξ -ακος, ἀπατήλος, πλάνος.
Impostura, ἐξαπάτη, φενακισμός.
Impotens, ἀκρατὴς· ὁ μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος.
Impotens iræ, ὀργῆς ἀκρατής.
Impotentèr, ἀδυνατεῖ ἀκρατῶς.
Impotentia, ἀσθένεια, ἀκράτεια.
dictorem Impotentia, ἡ πρὸς τὸ λαλεῖν ἀκρασία.
Impræsentiarum, ἐν τῷ παραχρῆμα, ἐν τῷ παρόντι.
Impransus, ἀνάριςος.
Imprecatio, ἀρὰ, κατάρα, ἐπάρα.

Imprecor, καταράομαι τινι, ἀρὰς ποιέομαι κατά τινος.
Impressio, προσβολὴ, ἐπιβολὴ, ἐμβολή.
Impressionem in hostes facere, ἐφορμᾷν πρὸς τὺς πολεμίυς.
Imprimere sigillum, τύπον ἐνσημαίνεσθαι.
Imprimo, ἐντυπόω, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
Improbabilis, ἀδοκίμαςος, ἀπίθανος.
Improbatio, ἀδοκιμασία.
Improbè, ἀναίδην, πονηρῶς.
Improbitas, φαυλότης, ἀσέλγεια, πονηρία, κακία.
Improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
Improbus, πονηρὸς, φαῦλος, ἀδόκιμος, μιαρός.
Impropriè, ὐ κυρίως.
Impropriè loqui, ἀκυρολογεῖν.
Improsperè, ἀτυχῶς, δυςυχῶς.
Improvidè, ἀπρονοήτως, ἀβύλως.
Improvidus, ἀπρονόητος, ἀπερίσκεπτος.
Improvisò, ἐκ τῦ ἀφανῦς, ἀπροσδοκήτως, ἀπροόπτως.
Improvisus, ἀπρονόητος, αἰφνίδιος.
Imprudens, ἄφρων, ἀνόητος, ἀσύνετος.
Imprudentèr, δι' ἄγνοιαν.
Imprudentia, ἄγνοια, ἀσυνεσία, ἀφροσύνη, ἀβυλία, ἀνοησία.
Impubes, ἄνηβος.
Impudens, ἀναίσχυντος, ἀναιδὴς, ὁ ϗ ἡ.
Impudens sum, ἀναισχυντέω.
Impudentèr, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
Impudentia, ἀναισχυντία, ἀναίδεια.
Impudicitia, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Impudicus, ἀσελγὴς, ἄναγνος, λάγνης, μάχλος.
Impugnatio, προσβολή.
Impugno, προσβάλλω, καταπολεμέω.
Impulsio, Impulsus, ἐλασία, ὠθισμός.
Impulsor, ὤςης, παροξυντής.
Impunè, ἀτιμωρητὶ, ἀζημίως.
Impunè aliquid facere, ἀδεῶς πράττειν τι.
non Impunè feres, οἰμώξῃ.
Impunitas, ἀτιμωρησία, ἄδεια.
Impunitus, ἀτιμώρητος, ἀζήμιος.
Impurè, ἀναγνῶς, ἀκαθάρτως.
Impuritas, μίασμα, ἀκαθαρσία.
Impurus, ἄναγνος, ἀκρατὴς, ἀκάθαρτος.
Imputo tibi culpam, ἀνατίθημί σοι τὴν αἰτίαν· *vel* σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν· προςτίθημι.
Imus, ὁ κατώτατος, ὕςατος.
In, ἐν, ἐνὶ, ἐς *vel* εἰς.
In animo habere, ἐν νῷ ἔχειν, εἰς νῦν βάλλεσθαι.
In causâ sum, αἴτιος τύτυ εἰμί.
In hunc modum, κατὰ δὲ τῦτον τὸν τρόπον· ὕτως.
In posterum, εἰς τὸ ἔπειτα, τὸ λοιπόν.
Inaccessus, ἀπρόσιτος, ἀνεπίβατος, ἄβατος, ὁ ϗ ἡ.
Inædifico, ἐνοικοδομέω, ἐποικοδομέω, παροικοδομέω.
Inæqualitas, ἀνισότης, ἀνωμαλία.
Inæqualis, ἄνισος, ἀνώμαλος.
Inæstimabilis, ἀτίμητος, ἀςάθμητος.
Inanimatus, ἄψυχος.
Inanio, κενόω.
Inanis, κενὸς, μάταιος, φρῦδος.
Inanis gloria, κενοδοξία.
Inanitus, κενότης, τὸ κενόν.
Inanitèr, κενῶς, ματαίως.
Inanitèr loquor, κενολογέω.
Inartificialis, ἄτεχνος.
Inartificialitèr, ἀτέχνως.
Inassuetus, ἀήθης.
Inauditus, ἀνήκυςος, ἄπυςος.
Inauguratus, αἰσιωθεὶς, οἰωνισθείς.
Inauratus, ἔγχρυσος, ἐπίχρυσος.
Inauris, ἐνώτιον, ἐλλόβιον.
Inauro, ἐπιχρυσόω, διαχρυσόω.
Inauspicatò, ὐκ εἰς καλὸν, ἀπαισίως.
Inauspicatus, δυσοιώνιςος.
Incalesco, διαθερμαίνομαι, βράσσομαι.
Incandesco, ἐκπυρόομαι, ἐκθερμαίνομαι.
Incantamentum, γοητεία, ἐπῳδὴ, μαγεία.
Incantator, ἐπῳδὸς, γόης, φαρμακεύς.
Incanto, ἐπᾴδω, γοητεύω, μαγεύω.
Incarnatio, σάρκωσις. ἐνανθρώπησις.
Incassum, *frustrà*, φρῦδη, μάτην.
Incastigatus, ἀδιόρθωτος.
Incautè, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
Incautus, ἀφύλακτος, ἀδόκητος, ἁπλῦς, ἀνευλαβὴς, ἀπερίσκεπτος.
Incedo, βαδίζω, βαίνω, περιπατέω.
Incendiarius, πυρπολέων.
Incendium, ἔμπρησις, ἐμπρησμὸς, ἐμπύρωσις, φλογμὸς, ἔγκαυμα.
Incendo, ἐμπυρίζω, ἀνακαίω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκφλέγω.
Incensum, θυμίαμα.
Inceptum, ἐπίβλημα, ἐγχείρημα.
Incertitudo, ἀδηλότης, τὸ ἄδηλον.
Incertum reddo, ἀδηλόω· ἄπορον, ἄδηλον, ποιῶ, εἰς ἀμηχανίαν καθίςημι.
Incertus, ἄδηλος, ἀγνώριςος, ὁ· ἀσαφὴς, ἀμφίβολος.
Incessere saxis, λίθοις βάλλειν.
Incessit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι ἦν.
Incessit eum timor, αὐτῷ δέος ἐπῆλθε.
Incesso, βάλλω.
Incessus, βάδισμα, βάδισις.
Incestus, ἡ ἀνόσιος συνεσία, ἢ ἄνομος· μοιχεία, ἀνόμιμος γάμος.
Incestus -a -um, μιαρὸς, ἀνόσιος, ἀσελγὴς, αἰσχρυργός.
Inchoare, ἄρχεσθαι λόγυ, *sermonem.*
Incido, κατακόπτω, κόπτω, διατέμνω.
Incido, περιπίπτω συμφοραῖς, *in calamitates*, ἐμπίπτειν εἰς τὺς πολεμίυς, *in hostes*, ἐπιτυγχάνω τινί.
Incipio, ἄρχομαι, *cum genit.* ἀπάρχομαι.
Incisio, διακοπὴ, τμῆσις, τομή.
Incisus, ἐπικοπεὶς, τετμημένος.
Incitamentum, θέλγητρον, κινητήριον.
Incitatè, ὁρμητικῶς, σπυδαίως.
Incitatio, ὅρμησις, παρόρμησις.
Incitatus, παρορμηθεὶς, παροξυνθείς.
Incito, παρακαλέω τινὰ, ἐπί τι, *et* πρός τι· παρορμάω τινὰ ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ, *ad honesta facta:* προτρέπω τινὰ εἴς τι· παροξύνω.
Incivilis, σκαιὸς -ῦ, ὁ· ἀπειρόκαλος.
Incivilitèr, ἀπειροκάλως, ἀκόσμως, ὐκ ἀςείως.
Inclamo, ἐπιβοάω, ἐπικαλέω, ἀνακαλέω.
Inclaresco, ἐπιφαίνομαι, εὐδόκιμος γίνομαι, ἐλλαμπρύνομαι.
Inclemens, ἀνεπιεικὴς, ἀπηνὴς, ἀνήμερος.
Inclementèr, ἀπηνῶς, ἀνεπιεικῶς.
Inclementia, ἀπήνεια, ἀνεπιείκεια.
Inclinatio, ἔγκλισις, κλίσις, ῥοπή.
Inclino, ἐγκλίνω, ἐπικλίνω, ἐπιῤῥέπω.
Includo, κατακλείω, ἐγκλείω, *cum genit.*
Inclusus, ἐγκλεισμένος.
Inclytus, διάσημος, ὁ ϗ ἡ· λαμπρὸς ἔνδοξος, κλειτὸς, περίκλυτος.
Incogitans, ἀλόγιςος, ἄλογος.
Incogitantia, ἀλογιςία, ἀβελτηρία.
Incognitus, ἄγνωςος, ἀγνώριςος.
Incola, ἔνοικος, οἰκητὴς -ῦ, ὁ· ἐγχώριος, ἔποικος.
Incolo, οἰκέω τὴν πόλιν, *vel* ἐν τῷ ἄςει· ἐνοικέω, ναίω.
Incolumem evadere, σώζεσθαι.
Incolumis, ἄνοσος, ὁ ϗ ἡ· ἄρτιος, ὑγιὴς, σῶος, ἀβλαβὴς, ἀρτεμής.
Incolumitas, ὑγίεια, ἀσφάλεια, σωτηρία, ὁλοκληρία.
Incomitatus, ἀκολύθων ἄμοιρος.
Incommodè, ἀσυμφόρως, ἀχρήςως.
Incommoditas, βλάβη, ἀχρηςία.
Incommodo, βλάπτω, τινὰ, ζημιόω.
Incommodum, βλάβη, δυσχρήςημα.
Incommodum accipere, βλάβην ἔχειν, ζημίαν ἐνεγκεῖν.
Incommodus, βλαβερὸς, ἀλυσιτελὴς, ἄχρηςος, ἄκαιρος, ἀνεπιτήδειος.
Incomparabilis, ἀσύγκριτος, ἀσύμβλητος, ἀπαράβλητος.
Incompertus, ἄδηλος, ἀγνώριςος.
Incompositè, ἀτάκτως· μὴ ἀκριβῶς.
Incompositus, ἀδιάτακτος, ἀσύνθετος, ἄτακτος, ἀκαλλώπιςος.
Incomprehensus, ἀσύλληπτος.
Incomptus, ἄκομψος, ἄκοσμος.
Inconcessus, ἀσυγχώρητος.
Inconcinnitas, ἀῤῥυθμία, ἀναρμοςία.
Inconcinnitèr, ἀῤῥύθμως, ἀναρμόςως.
Inconcinnus, ἐκμελὴς, ἀνάρμοςος.
Inconcussus, ἄσειςος, ἀσάλευτος.
Inconditè, ἀσυντάκτως, ἀτάκτως, ἀνευθέτως.
Inconditus, ἐκμελὴς, ἀσύντακτος.
Incongruè, ἀκαταλλήλως.
Incongruitas, ἀκαταλληλότης.
Inconsiderantia, ἀλογιςία, ἀσυνεσία.
Inconsideratè, ἀπερισκέπτως, ἀφροντίςως.
Inconsideratus, ἀπερίσκεπτος, ἀβέλτερος.
Inconstans, ἀβέβαιος, ἄςατος, ἀςαθὴς, ἀκατάςατος.
Inconstantèr, ἀβεβαίως, ἀςαθῶς.
Inconstantia, ἀςασία, μετάνοια.
Inconsultè, ἀβύλως, ἀπροβυλεύτως.
Inconsultò, εἰκῆ, παρὰ προαίρεσιν.
Inconsultus, ἄβυλος, ἀπρονόητος.
Incontinens, ἀκρατὴς, ἀκόλαςος, ὁ ϗ ἡ· ὁ μὴ ἐγκρατής.
Incontinentèr, ἀκρατῶς.
Incontinentia, ἀκρασία, ἀκράτεια.
Inconveniens, ἀσύμφορος, ἀπρόσφορος, ἀσύμμετρος.
Incorporeus, ἄσωμος, ἀσώματος.
Incorruptibilis, ἀδιάφθορος.
Incorruptus, ἄφθαρτος, ὁ ϗ ἡ· ἄσηπτος, ἄφθιτος, ὁ ϗ ἡ.

Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος.
Increbresco, διαθρυλλῦμαι, καταπυκνόομαι.
Incredibilem in modum, θαυμαςὸν ὅσον.
Incredibilis, ἄπιςος, ἀπίθανος, παράδοξος, παράλογος.
Incredibilitèr, ἀπίςως, ἀπιθάνως.
Incredulitas, ἀπείθεια, ἀπιςία.
Incredulus, ἀπειθὴς, δύσπιςος.
Incrementum, ἐπαύξησις, ἐπίδοσις.
Incrementum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὐξάνω.
Increpatio, ἐπιτίμησις, ἔλεγχεία.
Increpo, καταβοάω, καταιτιάομαι, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα.
Incruentus, ἀναίμακτος, ἀναίματος.
Incrustatio, κονίασις.
Incrusto, κονιάω, κονιῶ.
Incubare ovis, ἐπωάζειν, θάλπειν.
Incubatio, ἐγκοίμησις.
Incubatio gallinarum, τῶν ἀλεκτορίδων ἐπωασμός.
Incubo, ἔγκειμαι ἔν τινι, ἐπίκειμαί τινι, ἐπικαθεύδω, ἐπικοιμάομαι, ἐπενvάζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης.
Inculco, ἐπισάττω· pro sæpius repetere, ταυτολογεῖν, παρεμβάλλειν τι.
Inculpabilis, ἄμεμπτος, ἀναίτιος, ἄψογος.
Inculpatus, ἀνέλεγκτος, ἀνέγκλητος, ἀναίτιος, ἄψογος, ἀμύμων.
Incultè, ἀκόσμως, ἀκαλλωπίςως.
Incultus, ἀγεώργητος, ἀνεξέργαςος, ἀκαλλώπιςος.
Incumbo, ἐπίκειμαί τινι· pro obnixè rei alicui operam dare, σπυδάζειν περί τι· ἀσχολῦμαι περὶ τὺς λόγυς, literarum studiis incumbo.
Incunabula, τὰ σπάργανα, αἱ κοιτίδες.
ab Incunabulis, ἀπ' αὐτῶν σπαργάνων.
Incurabilis, ἀνήκεςος, ἀνίατος, νήκεςος, ἀθεράπευτος.
Incuria, ἀμέλεια, ἀφροντιςία.
Incuriosus, ἀμελὴς.
Incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
Incursionem facere, εἰσβάλλειν εἰς χώραν, εἰσπηδᾷν εἰς οἰκίαν τινός· καταδρομὴν ποιεῖσθαι.
Incurso, συχνὰ προσβάλλω, κατατρέχω.
Incursus, ἐπιβολὴ, ἐμβολὴ, ἐπιδρομή.
Incurvatus, ἐπικυρτωθείς.
Incurvo, κυρτόω, κατακάμπτω.
Incurvus, κυρτός.
Incus -udis, ἄκμων -ονος, ὁ.
Incusatio, αἰτίασις, μέμψις, φάσις.
Incuso, αἰτιάομαί τινα τῦτο· ἐγκαλέω σοι τῦτο· κατηγορέω, καταμέμφομαι.
Incustoditus, ἀφύλακτος.
Incutere alicui metum, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Incutio, ἐμβάλλω, καταφέρω.
Indagator, θηρευτὴς, ἐξεταςής.
Indagine cingo, περιςοιχίζω.
Indago -inis, θήρα et θήρευμα, ςοιχισμός.
Indago -are, θηρεύομαι, pro inquirere, θηράω τὴν ἀλήθειαν, veritatem: ἐρευνάω, ἐξετάζω, ἀναζητέω.
Indè, ex eo loco, ἐκεῖθεν, ἐντεῦθεν, ἔνθεν.
hinc Inde, ἔνθεν ϗ ἔνθεν.
Indebitus, ὁ ὐκ ὀφειλόμενος.
Indecens, ἀεικὴς, ἀπρεπὴς, ὐ καθήκων.
Indecentèr, ἀπεικότως, ὐ πρεπόντως, ὐ καλῶς.
Indecorè, ἀπεικότως, ἀσχημόνως, ἀκόσμως.
Indecorum, ὐκ εὔσχημον, ἀπρεπές.
Indecorus, ἀπρεπὴς, ἀσχήμων.
Indefatigabilis, ἀκάματος.
Indefensus, ἀφρόρητος.
Indefessus, ἀνάματος.
Indefinitè, ἀορίςως.
Indefinitus, ἀόριςος, ἀπαρέμφατος.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος.
Indemnis, ἀζήμιος, ἀθῶος.
Indesinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μηνυτὴς, ὁ.
Index digitus, δεικτικὸς, λιχανός.
Index librorum, σύλλαβος, ἔλεγχος.
Indicium, μήνυσις, τεκμήριον.
Indicium facere, ἐπισημαίνω.
Indico -as -are, δείκνυμι, μηνύω τινὶ, ἀποφαίνω, γνωρίζω.
Indico -is -ere, ἀπαγγέλλω τινί τι· καταγγέλλω πόλεμον, bellum.
Indictâ causâ, ἄκριτος vel ἀκρίτως· ἐρήμην καταδικασθῆναι, condemnari.
Indies, καθ' ἑκάςην ἡμέραν.
Indifferens, ἀδιάφορος.
Indifferentia, ἀδιαφορία.
Indigena, αὐτόχθων, ἐγχώριος.
Indigens, ἄπορος, ἐνδεής.
Indigentia, ἀπορία ἔνδεια, χρεία.
Indigeo, ἀπορέω χρημάτων, pecuniis; ἐνδεὴς, τύτων εἰμί· ἐνδεῶς ἔχω· δέομαί τινος· χρείαν ἔχω, χατίζω.
Indigestus, ἄτακτος, ἀδιάθετος.
Indigetes Dii, θεοὶ αὐτόχθονες.
Indignabundus, ἀγανακτῦντι ἐοικώς.
Indignatio, ἀγανάκτησις, ἀναξιοπάθεια.
Indignè, ἀναξίως, παρὰ τὸ προσῆκον.
Indignè fero, δεινοπαθέω, δυσχεραίνω.
Indignitas, ἀναξία, ἀπρεπεία.
Indignor, irascor, ἀγανακτέω ἐπί τινι, et ὑπέρ τινος, ob aliquod: ὀργίζομαί τινι, ἄχθομαί τινι.
Indignus, ἀνάξιος, ὐκ ἐπάξιος.
Indigus, ἄπορος, ἐνδεής.
Indiscriminatim, ἀδιακρίτως.
Indissolubilis, ἄλυτος, ἀκατάλυτος.
Indistinctus, ἀδιάκριτος.
Indivisibilis, ἀδιαίρετος, ἀσχιςος.
Indo -is, ἐντίθημι, ἐντίθεμαι, ἐνδίδωμι.
Indo nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, ἀμαθὴς, δυσμαθής.
Indoctè, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
Indoctus, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος, ἀγράμματος, ἄμυσος.
Indoleo, ἀνιάομαι, συναλγέω.
Indoles, φύσις, ἦθος, τό φύη.
Indoles bona, εὐφυΐα.
Indomitus, ἀδάμαςος, ἀδάμητος.
Indotatus, ἄπροικος, ὁ ϗ ἡ.
Inducere in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς νῦν.
Induciæ, ἀνοχαί, ἀνακωχὴ, ἐκεχειρία, ἡ σπονδή.
Inducias facere, ἀνόχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
Induco, ἐνάγω, εἰσάγω· pro persuadeo, ἐπάγω, ἀναπείθω.
Inductio, ἐπαγωγὴ, ἀγωγή.
Indulgentèr habere aliquem, φιλοςόργως ἐπιμελεῖσθαί τινος, aut κεχαρισμένως.
Indulgentia, φιλοςοργία, συγχώρησις.
Indulgeo, καταχαρίζομαι, ἐπιτρέπω, ἐφίημι ταῖς ἡδοναῖς, voluptatibus.
Indumentum, ἔνδευμα, ἱμάτιον.
Induo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον veste.
Induresco, σκληρύνομαι.
Induro, σκληρύνω, σκιῤῥόω, ἐντυλόω.
Indusium, χιτωνίσκος.
Industria, φιλοπονία, ἐπιςρέφεια, ἀγχίνοια, σπυδὴ, ἐπιμέλεια.
de Industria, ἐξ ἐπιτηδὲς, ἐκ προνοίας, aut προαιρέσεως, προκρίτως.
Industriè, εὐφυῶς, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
Industrius, φιλοπόνος, σπυδαῖος, ἐπιμελὴς, εὐμήχανος, ἀγχίνυς.
Indutus -a -um, περιβεβλημένος.
Inebriatus, μεθύων.
Inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
Inebrior, μεθύσκομαι.
Inedia, ἀσιτία, λιμὸς, ὁ νηςεία.
Ineffabilis, ἄρρητος, ἀνεκφώνητος.
Inefficax, ἀνενεργὴς, ἀδύνατος.
Inelegans, ἄκομψος, ἀπειρόκαλος.
Ineleganter, ἀκόσμως.
Ineluctabilis, ἀκαταγώνιςος.
Inenarrabilis, ἀνεκδιήγητος, ἀνέκφραςος.
Ineo, εἰσέρχομαι.
Ineptè, ἀναρμόςως, παρὰ τὸ μέλος.
Ineptio -is -ire, ὑθλέω, ὕθλυς λέγω, ληρέω.
Ineptus, ἄχρηςος πρός τι· ἀφυὴς πρός τι· ἀπρεπὴς, ἀνάρμοςος.
Inequitabilis, ὁ μὴ ἱππάσιμος.
Inermis, ἄνοπλος, ἀθωράκιςος.
Iners, ῥᾴθυμος, ἀπράγμων, ἄτεχνος, ἀργὸς, νωθρός.
Inertia, ῥᾳθυμία, ἀδράνεια, ἀκηδία.
Inesco, δελεάζω, ἀγκιςρεύω.
Inevitabilis, ἀδιάδραςος, ἄδραςος.
Ineunte vere, ἅμα τῷ ἦρι, ἀρχομένυ ἦρος.
Inexaturabilis, ἀπλήρωτος, ἀκόρεςος.
Inexcusabilis, ἀπροφάσιςος, ἀναπολόγητος.
Inexercitatus, ἀγύμναςος, ἀνάσκητος.
Inexhaustus, ἀδαπάνητος.
Inexorabilis, ἀπαραίτητος, ἀκολάκευτος.
Inexpectatus, ἀπροσδόκητος.
Inexpeditus, ἄζωνος, ὐ πρόχειρος, ὐκ εὔζωνος.
Inexpertus, ἄπειρος, ἀπείρατος.
Inexplebilis, ἀσυμπλήρωτος.
Inexplicabilis, ἀνέκφραςος.
Inexpugnabilis, ἀνάλωτος, ἄληπτος, ἀκαταμάχητος.
Inextricabilis, ἀνέξοδος, ἀμήχανος, ἄλυτος, ἀδιάδραςος, ἀδιάλυτος.
Inexuperabilis, ἀνυπέρβλητος.
Infabrè, ἀκόμψως, ἀτέχνως.
Infacetus, ἄκομψος, ὐκ ἀςεῖος.
Infacundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
Infacundus, ὁ ἄπειρος τῦ λέγειν.
Infamia, ἀτιμία, δυσφημία, ἀδοξία.
Infamiâ notare, ςηλιτεύειν τινὰ, ἄτιμον ποιεῖν τινα.
Infamiâ notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
Infamis, ἄτιμος, ἄδοξος, δυσκλεής.

Infandus, ἄῤῥητος, ἀνεπίῤῥεκτος.
Infans, νήπιον, παιδίον, βρέφος, τό.
Infans recens natus, ὑπέμβρυον, νεογνόν.
Infantia, νηπιότης, παιδία.
Infantulus, βρεφύλλιον.
Infarcio, ἐμπλάττω, ἐπιδύω.
Infatuo, ἐκμωραίνω.
Infaustus, δυςυχής, ὁ ϗ ἡ.
Infectâ re, ἄπρακτος.
Infectus, ἀγένητος, ἄπρακτος
Infelicissimus, ταλαιπωρότατος, δυςυχέςατος.
Infelicitas, δυςυχία, δυσπραξία.
Infelicitèr, δυςυχῶς, ἀτυχῶς.
Infelix, δυςυχής, ταλαίπωρος, ἄθλιος.
Infelix sum, δυςυχέω, κακοπαθέω.
Infensum esse alicui, εἶναί τινι ἐχθρὸν, ἐχθραίνειν τινί.
Infensus, ἐχθρὸς, δυσμενής.
Inferi, οἱ κάτω, οἱ ἐν ᾅδῃ.
Inferiæ, ἐναγίσματα, τάρχεα -ων, τά.
Inferior, κατώτερος.
Inferior viribus, ὁ τὴν ἰσχὺν ἥττων.
Inferius, κατώτερον.
Infernalis, καταχθόνιος.
Infernus, ᾅδης -ȣ, ὁ· νεκροδέγμων.
Infernus -a -um, ὁ ϗ ἡ ϗ τὸ κάτω· ὁ ϗ ἡ ὑπόγαιος, καταχθόνιος.
Infero, εἰσφέρω, ἐπεισφέρω, ἐπάγω.
Inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα, alicui.
Inferre damnum, περιβάλλειν τινὰ συμφοραῖς, ζημιȣ̃ν τινα· injuriam, ἀδικεῖν.
Inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
Inferus -a -um, ὁ κάτω.
Infestatio, ἐνόχλησις, κάκωσις.
Infesto, ἐνοχλέω, ὑβρίζω, κακȣργέω, κακόω.
Infestus, ἀπεχθὴς, ὀχληρός.
Inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
Inficiatio, ἐξάρνησις, ἄρνησις.
Inficio, βάπτω· *pro* maculo, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, *nego*, ἀρνέομαί τι.
Infidelis, ἄπιςος, ȣ πιςός.
Infidelitas, ἀπιςία.
Infidus, ἄπιςος, ἄσπονδος, ἀβέβαιος.
Infigo, ἐνερείδω, ἐμπήγνυμι.
Infimus, κατώτατος.
Infinitè, ἀδιορίςως.
Infinitus, ἄπειρος, ἀπείριτος.
Infirmitas, ἀσθένεια, ἀῤῥωςία.
Infirmo, καταλύω, ἀσθενόω.
Infirmus, ἀσθενὴς, ἄῤῥωςος.
Infit, λέγει, λέγειν ἄρχεται.
Infixus, ἐμπαγείς.
Inflammatio, φλεγμονὴ, φλόγωσις.
Inflammo, κατακαίω, ἐμπρήθω, ἅπτω.
Inflare buccas, γνάθȣς φυσᾷν.
Inflecto, κάμπτω, ἀναςρέφω.
Inflexibilis, ἄκαμπτος.
Inflexus *et* Inflexio, ἔγκαμψις.
Infligo, προςρίβομαι, ἐμφορέω τινὶ πληγὰς, verbera. προσβάλλω.
Inflo, ἐμπνευματέω, ἐμφυσάω.
Influo, εἰσρέω, ἐπιῤῥέω.
Infœcunditas, ἀγονία, ἀφορία.
Infœcundus, ἄτοκος, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄφορος, ἀβλαςής.
Informatio, ὑποτύπωσις.
Informis, ἄμορφος, ἀμόρφωτος.
Informo, ὑποτυπόω, σχηματοποιέομαι.
Infortunatus, δυςυχὴς, ταλαίπωρος.
Infortunatus sum, κακῶς πράττω, δυςυχέω.
Infortunium, ἀτυχία, ἀτύχημα, τό.
Infra, ὑπὸ, *cum dat. et accus.* κάτω· ὑποκάτω, ἔνερθε, ὑπένερθε.
Infremo, καταφρυάττομαι, ἐμβριμάομαι
Infrendeo, βρύχω τȣ̀ς ὀδόντας ἐπί τινα.
Infrequens, ἔρημος, ὁ· μανὸς, ὁ.
Infrequentia, μανότης, ὀλιγανθρωπία.
Infringo, καταῤῥήγνυμι, ἐπικλάω.
Infula, καυσία, μίτρα.
Infulatus, καυσίᾳ ἢ μίτρᾳ κεκοσμημένος.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χώνη.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, ἀποβρέχω.
Infusco -are, φαιὸν ποιῶ, ὀμαυρόω.
Infusio, ἔγχυσις, ἐπίχυσις.
Ingeminatus, ἐπιδιπλασιασθείς.
Ingemino, ἐπιδιπλασιάζω, ἐπαναδιπλόω.
Ingemisco, ἐπιςένω.
Ingemo, ςένω ἐπί τινι, *propter aliquid:* ςενάζω, ἀνοιμώζω, ἐξαθυμέω.
Ingenero, ἐπιγεννάω.
Ingeniosè, εὐφυῶς, ἐπιδεξίως.
Ingeniosus, εὐφυὴς, δεξιός.
Ingenitus, ἐγγινόμενος, ἔμφυτος.
Ingenium, ἀγχίνοια, εὐφυΐα.
Ingens, μέγας, εὐμεγέθης, πελώριος.
Ingenuè, ἐλευθερίως, γνησίως, εὐγενῶς, γενναίως.
Ingenuitas, εὐγένεια, γενναιότης.
Ingenuus, ἐλεύθερος, γνήσιος, ἐπιεικής.
Ingero, ἐμφορέω, ἐνίημι τινί τι.
Inglorius, ἄδοξος, ἀκλεὴς, ἄτιμος.
Ingluvies, γαςριμαργία.
Ingratè, ἀχαρίςως.
Ingratitudo, ἀχαριςία, ἀγνωμοσύνη.
Ingratus, ἀηδὴς, ἀτερπὴς, ἀχάριςος, ἀγνώμων.
Ingratus sum, ἀχαριςέω, ἀχάριςός εἰμι.
Ingravesco, ἐπιβαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, *ad aliquem:* εἰσέρχομαι, ἐπιβαίνω, ἔπειμι.
Ingressus, εἴσδυσις, πρόσοδος, εἴσοδος, βάδισις.
Ingruo, ἐπιβάλλω, εἰσπίπτω, ἐπίκειμαι.
Inguen, βȣβὼν, ἡ ἥβη.
Ingurgito, γαςρίζω, λαιμάω, ἐμφορέω, κατακορέννυμι.
Inhabilis, ἀνεπιτήδειος, ἄχρηςος πρός τι, ἀνάρμοςος.
Inhabitabilis, ἀοίκητος.
Inhabitatio, ἐνοίκησις.
Inhabito, ἐνοικέω, οἰκέω πόλιν.
Inhæreo, Inhæresco, προσκολλάομαι, ἐμφύομαι.
Inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.
Inhibeo, ἀνείργω, κωλύω, ἐπέχω.
Inhio, ἐπιχαίνω, χαίνω, ἐπί τι.
Inhonestè, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
Inhonestus, αἰσχρὸς, ἀκαλλὴς, ἀσχήμων, ἄτιμος, ἄκοσμος.
Inhonoratus, ἀτίμητος, ἄτιμος.
Inhospitalis, ἄξενος, ἀκοινώνητος.
Inhospitalitas, ἀξενία, κακοξενία.
Inhumanè *et* Inhumanitèr, ἀπανθρώπως.
Inhumanitas, ἀφιλανθρωπία, ἀπανθρωπία, τὸ ἀπαίδευτον.
Inhumanus, ἀπάνθρωπος, ἀφιλάνθρωπος, μισάνθρωπος.
Inhumatus, ἄταφος, ἄθαπτος.
Inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρὸς, ἐνταφιάζω.
Inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
Injicio, ἐπιῤῥίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
Inimicitia, ἔχθρα, ἀπέχθεια.
Inimicus, ἐχθρὸς, δυσμενὴς, ἐναντίος.
Inimitabilis, ἀμίμητος.
Iniquè ago, ἀγνωμονέω εἴς τινα, *et* περί τι· ἀνομέω.
Iniquitas, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, ἀνομία, ἀνωμαλία, ἀνισότης.
Iniquo animo, *iniquè*, παρανόμως, δυσνοϊκῶς, ἀδίκως.
Iniquus, ἄδικος, ἄνομος, παράνομος.
Initiatus, *sacris imbutus*, μυςαγωγέμενος, μεμυημένος.
Initio, *inauguro*, μυῶ· *pro* inchoare, κατάρχεσθαι.
ab Initio, ἀρχὴν *vel* τὴν ἀρχὴν, *ubi* κατὰ *subauditur*.
Initium, ἀρχὴ, προοίμιον, εἴσοδος.
Initium facere, ἄρχεσθαι ἀπό τινος
Injucundus, ἀηδὴς, ἀτερπής.
Injudicatus, ἄκριτος, ἀκατάκριτος.
Injungo, *mando*, ἐπιτίθημι, προσάγω.
Injuria, ἀδικία, ὕβρις, ἡ· λώβη.
Injuriâ afficio, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζω.
Injuriâ, *adv.* ἀλόγως, ἀναξίως, ἀδίκως.
Injuriosè, ὑβριςικῶς.
Injurius, ὑβριςικός.
Injurius sum, ἀδικέω τινὰ, ὑβρίζομαι.
Injussu, ἄνευ προςάγματος.
Injussus, ἀπαράγγελτος, αὐτοκέλευςος.
Injustitia, ἀδικία, ἀσέβεια, κακȣργία.
Injustus, ἄδικος, ἀσεβὴς, ὁ ϗ ἡ.
Innascor, ἐπιφύομαι, ἐγγίγνομαι, ἐμφύομαι.
Innato -as, ἐννήχομαι, ἐσνέω, ἐπιπολάζω.
Innatus, ἔμφυτος, συγγενικός.
Innavigabilis, ἄπλοος, ἄπλωτος.
Innecto, ἐνείρω.
Innitor, ἐνισχυρίζομαί τινι, ἐπιρείδομαι.
Innocens, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀβλαβὴς, ἀνέγκλητος.
Innocentèr, ἀβλαβῶς.
Innocentia, ἀκακία, ἀβλάβεια.
Innotesco, διαγνωρίζομαι, γνωριμός εἰμι, ἐπιφαίνομαι.
Innovo, καινίζω, νεόω, καινὸν ποιῶ.
Innoxius, ἄκακος, ἀβλαβής.
Innumerabilis, ἀναρίθμητος.
Innumerus, ἀνάριθμος.
Innuo, ἐπινεύω.
Innupta, ἄνανδρος, ἀνέκδοτος, ἄγαμος.
Inobediens, ἀπειθὴς, ἀνήκοος.
Inobedientia, ἀνηκȣςία, ἀπειθία, παρακοή.
Inoculatio, ἐνοφθαλμισμός.
Inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
Inoffensus, ἀβλαβὴς, ἀπήμων.
Inofficiosus, ἀχάριτος.
Inominatus, δύσφημος, ἀπευκτός.
Inopia, ἀπορία, ἔνδεια, πτωχεία
Inopiâ laborare, εἶναι ἐν ἀπορίᾳ.
Inopinantèr, ἐξ ἀπροσδοκήτȣ.
Inopinatè, ἀπροσδοκήτως.
Inopinatus, ἀπροσδόκητος.
Inops, ἄπορος, πτωχὸς, ὁ ἐνδεής.

Inordinatus, ἀσύντακτος.
Inornatus, ἀκόσμος, ἀκόμψος.
Inquam, λέγω, φημί.
Inquies et Inquietudo, ἡ τοῦ ἡσυχάζειν ἀδυναμία, ἀγρυπνία, ταραχή.
Inquieto, διαθορυβέω.
Inquietus, ἄστατος, ἀνήσυχος.
Inquilinus, ἔνοικος, σύνοικος, μέτοικος.
Inquinamentum, ῥυπαρία, μόλυνσις, ἀκαθαρσία.
Inquinatus, μολυνθεὶς, μεμολυσμένος.
Inquino, μιαίνω, μολύνω.
Inquio, φημί.
Inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, διερευνάω, ἀνακρίνω.
Inquisitio, ἐξέτασις, ἐπιζήτησις, δοκιμασία.
Inquisitor, ἐξεταστὴς, βασανιστής.
Insalubris, νοσώδης, νοσηρός.
Insalutatus, ἀπροσηγόρητος.
Insanabilis, ἀνίατος, ἀθεράπευτος.
Insania, μανία, ἄνοια, παραφροσύνη.
Insanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Insanus, ἐμμανὴς, μανικός.
Insatiabilis, ἄπληστος, ἀπλήρωτος, ἀκόρεστος.
Insatiabilitas, ἀπληστία, ἀδδηφαγία.
Insatiabilitèr, ἀκορέστως.
Insciens, ἀγνῶς, ἀμαθὴς ὤν.
Inscitè, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
Inscitia, ἄγνοια, ἀμαθία.
Inscitus, ἄμουσος, ἄτεχνος.
Inscius, ἀνεπιστήμων, ἀμαθής.
Inscribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
Inscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Insculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
Insecta, ἔντομα.
Insector, ἐπιδιώκω, καταδιώκω.
Insensibilis, ἀναίσθητος.
Insensibilitas, ἀναισθησία.
Insepultus, ἄθαπτος, ἄταφος, ἄτυμβος.
Insequor, ἐπακολουθέω, διώκω.
Insero -ui -ertum, ἐντίθημι, ἐμβάλλω.
Insero, insevi, ἐνσπείρω, ἐμφύω.
Insertus, ἐμβληθεὶς, ἐντεθείς.
Inservio, δουλεύω, διακονέω, λατρεύω τῇ ἡδονῇ, voluptati.
Inservire commodis alienis, ἄλλῳ τὰ συμφέροντα σκοπεῖν.
Insideo, ἐπικάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
Insidiæ, ἐνέδρα, ἐπιβουλὴ, λόχος.
Insidias struo, ἐπιβουλεύω· ἐνέδρας καθίζειν τινὶ, ἐνέδραν ποιεῖσθαί τινι.
Insidiator, ἐπίβουλος.
Insidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
ex Insidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς.
Insidiosè, μετ' ἐπιβουλῆς.
Insido, ἐνιζάνω, ἐφιζάνω.
Insignia imperii, τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα.
Insignio -is -ire, ἐπισημαίνω, ἐνσημαίνω.
Insignis, ἐπίσημος, λαμπρὸς, ἐπιφανής.
Insilio, εἰσάλλομαι, ἐμπηδάω.
Insimulatio, ὑπόκρισις, τὸ ἔγκλημα.
Insimulo, προβάλλομαι, ὑποκρίνω, ἐγκαλέω.
Insinuatio, παρείσδυσις.
Insinuo, ὑποδύομαι, ἐγκατοικίζω, ἐγκολπίζω.
Insipidus, δύσχυμος, ἄγευστος.
Insipiens, ἀνόητος, ἄφρων, μωρός.
Insisto, ἐπιμένω ταῖς εὐχαῖς, precibus: ἐνίχομαι ἔν τινι, ἐφίσταμαι.
Insociabilis, ἀκοινώνητος.
Insolens, ἀήθης· *pro* superbo, ἀλαζών.
Insolentèr se efferre, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
Insolentia, ἀήθεια· *item* arrogantia, ἀλαζονεία, ὑπερηφανία.
Insolesco, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
Insolo, ἡλιάζω, ἡλιόω.
Insolubilis, ἄλυτος, δύσλυτος.
Insomnia -æ, vigilia, ἀγρυπνία, ἀϋπνία.
Insomnis, ἄϋπνος, ἄγρυπνος.
Insomnium, ἐνύπνιον.
Insono, ἐνηχέω.
Insons, ἄκακος, ἀναίτιος, ἀθῷος.
Inspectio, ἐπισκοπὴ, ἐφορία.
Inspecto, ἐφοράω, ἐπισκοπέω.
Inspector, ὁ ἐπίσκοπος, θεωρός.
Insperatò, ἀνελπίστως, παραλόγως.
ex Insperato, ἐκ παραλόγου.
Inspergo, ἐγκατασπείρω, ἐπιπάσσω.
Inspicio, βλέπω εἴς τινα, ἐπισκοπέω τὴν φύσιν, naturam: ὁράω.
Inspiratio, εἰσπνοὴ, ἔμπνευσις.
Inspiratus, ἐμπνευσθείς.
Inspiro, ἐπιπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω.
Inspuo, ἐπιπτύω, καταπτύω.
Instabilis, ἀβέβαιος, εὐμετάβολος, ἄστατος.
Instabilitas, ἀστασία, ἀκαταστασία.
Instantèr, ἐνστατικῶς.
Instantia, ἡ ἔνστασις.
Instar, δίκην, *cum genit.* ὡς.
Instauratio, ἀνασκευὴ, ἀποκατάστασις.
Instauro, ἐπισκευάζω, ἀνοικοδομέω, ἀνορθόω τι, ἀνακαινίζω, ἀποκαθίστημι.
Insterno, ἐπιστρώννυμι, στρωννύω κλίνην.
Instigatio, παρακίνησις, παρόρμησις.
Instigo -as, παροξύνω, ἀναπείθω τοῦτό σε, ad hoc te: παρορμάω τινά.
Instillo, ἐνσταλάζω *et* ἐνστάζω.
Instinctu divino, κατὰ Θεόν.
Instinctus -ûs -ui, παρόρμησις, παροξυσμὸς, κίνησις.
Institor, παλιγκάπηλος, αὐτοπώλης.
Instituo, *decerno*, προαιροῦμαι, ἐγχειρέω· *pro* incipio, ἐνίσταμαι· *pro* doceo, παιδεύω σε τοῦτο, in hâc re: διδάσκω τινά.
Instituta majorum, προγονικὰ νόμιμα.
Institutio, *doctrina*, παιδεία, εἰσαγωγή.
Institutum, ἔθος, τὸ παίδευμα· *denotat etiam* propositum, προαίρεσις, σκοπός.
Institutus, πεπαιδευμένος, παιδευθείς.
Insto, *urgeo*, ἐνίστημι· *pro* incumbo, ἔγκειμαι· *pro* imminere, ἐγγίζειν.
Instratum, κατάστρωμα.
Instructio, κατασκευή.
Instruere, *id est*, docere, διδάσκειν τινά.
Instrumentum, ἐργαλεῖον, ὄργανον -ου, τό· σκεῦος.
Instruo, *ordino*, κατασκευάζω, ἐντάττω, ἐξαρτύω, συμβιβάζω.
Insuavis, ἀγλυκὴς, ἀηδής.
Insuesco, ἐνεθίζομαι.
Insuetus, ἀήθης.
Insula, νῆσος, νησίδιον.
Insularis, νησιωτικός.
Insulsè, ἀνοήτως.
Insulsus, ἄναλτος, ὁ· *pro* fatuo, ἀναίσθητος, ἀγνώμων.
Insultatio, ἔφαλσις, χλευασία.
Insulto, ἐπισκιρτάω, ἐπιπηδάω, ἐπιχαίρω τινὶ, ἐντρυφάω τινί.
Insum, ἔνειμι, διατρίβω.
Insumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniam: δαπανάω.
Insuper, προσέτι, πρὸς τούτοις, ἀλλά τε.
Insuperabilis, ἀδάμαστος, ἀήττητος, ἀνάλωτος, ἀνίκητος, ἄμαχος.
Insurgo, ἀνθίσταμαι, ἀνταίρω.
Intabesco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
Intactus, ἀμίαντος, ἄθικτος, ἀμόλυντος, ἄψαυστος.
Integer, ἀκραῖος, ὑγιὴς, σῶος, ὁλόκληρος.
Integritas, ἀδιαφθαρσία, ὁλότης, ὁλοκληρία.
de Integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Integumentum, ἐγκάλυμμα.
Intellectu difficilis, δυσνόητος.
Intellectus, νοῦς, νόημα, σύνεσις.
Intelligentia, νόησις, σύνεσις, ἔννοια.
Intelligibilis, νοητός.
Intelligo, συνίημι τοῦτο, διαγινώσκω, κατανοέω, νοέω, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
Intemeratus, ἀμόλυντος.
Intemperans, ἀκρατὴς, ἀκόλαστος, ἄσωτος, ἀκατάσχετος.
Intemperantèr, ἀκρατῶς.
Intemperantèr vivo, ἀκολασταίνω, ἀτακτέω, ὑπερμαζάω.
Intemperantia, ἀκολασία, ἀκρατία, ἀσωτία, ἀμετρία.
Intemperies, δυσκρασία, ἀκαταστασία.
Intempesta nox, ἀκρόνυξ, ἀκρονυχία, νυκτὸς ἀωρία.
Intempestas, δυσκρασία.
Intempestivè, ἐκ εὐκαίρως, ἐκ ἐν καιρῷ, παρὰ καιρὸν, παρ' ὥραν.
Intempestivus -a -um, ἄκαιρος, ἄωρος θάνατος, mors: παρακαίριος.
Intempestus, ἄωρος παράκαιρος.
Intendere aciem oculorum, ἀτενὲς ὁρᾶν, ἐνατενίζειν.
Intendere animum, προσέχειν τὸν νοῦν τινι, ἐφιστῆναί τινι.
Intendo, ἐντείνω τόξον, arcum.
Intensio, ἐπίτασις, ἔντασις.
Intentatus, ἀπείραστος.
Intentè, ἐντεταμένως.
Intento, προτείνω.
Intentus, ἐντεταμένος.
Inter, μεταξὺ, *cum genit. ut* μεταξὺ λόγων, inter dicendum: ἐν *cum dat. vel* εἰς *cum accus.*
Inter hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
Intercalaris, παρεμβεβλημένος, ἐμβόλιμος.
Intercalati dies, ἐπακταὶ ἡμέραι.
Intercapedo, διάστημα, διαχώρημα.
Intercedo, διέρχομαι, ἐνίσταμαι, ἱκετεύω.
Interceptus, μεσολαβηθείς.
Intercessio, ὑπερέντευξις.
Intercessor, ἐνστάτης, μεσίτης.
Intercido, παρεμπίπτω.
Intercipio, μεσολαβέω, ἐγκαταλαμβάνω.
Interdicere igni et aquâ et tecto, πυρὸς ϗ ὕδατος ϗ στέγης εἴργεσθαι.
Interdico, veto, παραγγέλλω, κωλύω.
Interdictio, ἀπόῤῥησις· ἀπόῤῥημα, τό.
Interdictum, ἀπόῤῥημα, τό· παραγγελία, ἀπαγόρευμα.

Interdiu, μεθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας.
Interdum, ἐνίοτε.
Interea, ἐν τέτῳ, τὸ ἐν τυσέτῳ, ἐν τῷ μεταξὺ χρονῷ.
Interemptio, καθαίρεσις.
Interemptus, καθαιρεθείς.
Intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
Interest, *vide* **Refert.**
Interfector, φονεὺς, ἀναιρέτης.
Interficio, ἀναιρέω τινὰ, κτείνω τινὰ, φονεύω.
Interfluo, διαῤῥέω.
Interim, μεταξὺ, πρὸς τέτοις δέ.
Interim dum, ἐν ὅσῳ.
Interimo, διαφθείρω τινὰ, κτείνω.
Interior, ὁ ἐνδότερος.
Interlabor, παρεμπίπτω.
Interlocutio, διαλογισμὸς, διάλεξις.
Interloquor, λόγον, παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διακόπτω.
Intermedius, παράμεσος.
Interminatus, ἀπέραντος.
Interminor, ἐπαπειλέω, ἐμβριμάομαι.
Intermissio, διάλειψις, ἄνεσις.
sine Intermissione, ἀδιαλείπτως.
Intermitto, *cesso*, διαλείπω, ἐπέχω.
Internecinum bellum, πανώλεθρος πόλεμος.
Internecio, πανωλεθρία.
Internosco, διαγινώσκω, διακρίνω.
Internuncius, διάκτωρ, διάγγελος.
Intero, ἐντρίβω.
Interpellatio, λόγε παρεμβολὴ, διακοπή.
Interpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
Interpolo, ἀνασκευάζω, ἀνανεόω.
Interpono, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interpositio, παρεμβολὴ, παρένθεσις.
Interpres, ἐξηγητὴς, ἑρμηνεύς.
Interpretatio, ἑρμηνεία, μεταφράσις.
Interpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, *acc.* παραφράζω, ἐξηγέομαι.
Interpungo, ςιγμαῖς διαιρῦμαι.
Interregnum, μεσοβασιλεία.
Interrex, μεσοβασιλεύς.
Interritus, ἀδεὴς, ἄφοβος.
Interrogatio, ἐρώτησις, ἐρώτημα, πύσμα.
Interrogo, ἐρωτάω σε τῦτο, **de hâc re**: *vel* περὶ τέτε πυνθάνομαι.
Interrumpo, ἀποῤῥήγνυμι, διαλύω.
Interruptè, συντόμως, ἀποτόμως.
Interruptio, ἀπόῤῥηξις, διακοπή.
Interseco, διατέμνω.
Intersero, παρεμβάλλω, παρεντίθημι.
Interstitium, διάςημα, τό· διαχώρημα, τὸ μεταξύ.
Intersum, ἐγκαθίςαμαι, πάρειμι τοῖς πράγμασι, **rebus**: *pro* **differre**, διαφέρειν.
Intervallum, διάςασις· διάςημα, τό.
Intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.
Interula, χιτωνίσκος.
Intestatò, ἀδιαθέτως.
Intestatus, ἀδιάθετος.
Intestina -orum, ἔντερα, ἔγκατα, σπλάγχνα.
Intestinum, ἔντερον, ἐγκοίλιον, ἔνυςρον.
Intestinus -a -um, ἐμφύλιος πόλεμος, **bellum**: ὁ ἔνδοθεν, ὁ ἔσω.
Intexo, ἐνυφαίνω, ἐμπλέκω.
Intimè, οἰκειότατα.
Intimus, ἐνδότατος, μύχατος.

Intinctus, ἔμβαμμα.
Intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρώζω.
Intolerabilis, δύσοιςος, ἀφόρητος, ἀβάςακτος, ἄτλητος.
Intolerandus, ἀπρόσοιςος.
Intono, βροντάω, ἐκβροντάω.
Intonsus, ἄκαρτος, ἀκερσεκόμης.
In totum, διάμπαξ.
Intrà, ἐντὸς, *gen.* ἔνδον, ἔσω.
Intractabilis, ἀδάματος, ἄτεγκτος, ὁ ἡ ἡ· ἀτειρὴς, ἀμεταχείριςος.
Intrepidè, ἀδεῶς, ἀφόβως.
Intrepidus, ἀδεὴς, ἀθαμβὴς, ὁ ἡ ἡ· ἄτρωμος, ἄφοβος, ἄοκνος.
Intrinsecus, ἔσωθεν, ἔνδοθεν.
Intritum, μυττωτὸν -ῦ, τό.
Intrò, *adv.* ἔσω, εἴσω.
Intro, εἰσέρχομαι, εἴσειμι εἴς τινα.
Introduco, εἰσφέρομαι, εἰσάγω.
Introductio, εἰσαγωγὴ, προσαγωγή.
Introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
Introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι
Introitus, εἴσδυσις, εἴσοδος, ἔμβασις.
Intromitto, εἰσδέχομαι, εἰσοικίζω.
Introrsus *vel* **-sum**, εἰς τὸ ἔσω, *vel* εἴσω
Introspicio, εἰσοράω, ἐπισκοπέω.
Intrudo, εἰσωθέω.
Intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, *et* πρός τινα ὁράω τι, καθοράω.
Intuitus, ἔποψις, ὄψις.
Intumesco, ὀγκύλλομαι, ὀγκόομαι, οἰδαίνω.
Intus, ἔνδον, ἔσω, ἔσωθεν.
Invado, ἐπιχειρέω ἀπαρασκεύοις, **imparatos**: ἐμβάλλω εἰς τὴν Ἀττικὴν, ***Atticam***: ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
Invalesco, ἐπιῤῥώννυμαι.
Invaletudo, ἀῤῥωςία, ἀσθένεια.
Invalidus, ἄῤῥωςος, ἀσθενὴς, ἀδύνατος.
Invasio, ἐπίθεσις, ἐσβολή.
Invasor, ἐπεμβάτης.
Inveho, ἐπάγω, ἐμφορῶ.
Invenio, εὑρίσκω *et* εὑρίσκομαι.
Inventio, εὕρεσις, εὕρημα.
Inventor, εὑρετὴς, εὑρήτωρ.
Inventum, ἐνθύμημα, τό· εὕρημα, ατος, τό.
Inventus, εὑρημένος, εὑρεθείς.
Invenustè, ἀχαρίτως, ἀμέσως.
Invenustus, ἄμεσος, ἀχάριςος.
Inverecundus, ἀναιδὴς, ἀναίσχυντος.
Inversio, ἀναςροφὴ, καταςροφή.
Inverto, καταςρέφω, παραςρέφω.
Investigatio, ἀνίχνευσις, ἐξέτασις.
Investigator, ἰχνευτής.
Investigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ἐξετάζω.
Inveterasco, περιγηράσκω, παλαιῦμαι.
Inveteratus, πεπαλαιωμένος.
Invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλυς, ἐναλλάξ.
Invictus, ἀνίκητος, ἄμαχος, ἀνάλωτος, ἀήττητος, ἀκαταμάχητος.
Invideo, φθονέω τοῖς ἀγαθοῖς, **bonis**: βασκαίνω σοι τῦτο, φθόνον ἔχω.
Invidia, φθόνος, ὁ· βασκανία.
Invidiâ carens, ἄφθονος, ἀβάσκανος.
absque Invidiâ, ἀφθόνως.
in Invidiâ esse, ἐπίφθονος εἶναι, ἐπιφθόνως διακεῖσθαι, φθονεῖσθαι.
Invidus, φθονερὸς, ἐπίφθονος, βάσκανος, νεμεσητικός.
Invigilare studiis, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.

Invigilo, ἐπαγρυπνέω.
Inviolatus, ἀνεκβίαςος.
Inviso, ἐπισκοπέω τινὰ, ἐφοράω, ἐπισκέπτομαι.
Invisum esse alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
Invitâ naturâ, παρὰ φύσιν.
Invitatio, πρόσκλησις.
Invitò, ἀκοντὶ, ἀκυσίως.
Invito, καλέω τινὰ πρὸς δεῖπνον, **ad cœnam**: κατεπάγω, προσκαλέω.
Invitus, ἄκων, ἀκύσιος, ὐκ ἑκών.
In universum, ὅλως, καθόλυ.
Invius, ἄνοδος, ἄβατος.
Inula, ἑλένιον.
Inultus, ἀνεκδίκητος, ἀτιμώρητος.
Inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
Inunctio, ἐπάλειψις, ἐπάλειμμα, τό.
Inundatio, κατάκλυσις, κατακλυσμός.
Inundo, πλημμύρω *et* πλημμυρέω.
Inungo, ἐπαλείφω, ἐγχρίω.
Invocatio, ἐπίκλησις.
Invoco, ἐπικαλέω, ἐπιβοάομαι.
Involo, ἐφίπταμαι.
Involucrum, εἴλημα, ἐνείλημα.
Involvere fasciis infantem, σπαργανῦν τὸ βρέφος.
Involvo, ἐπικυλινδέω, ἐγκυλίζω εἴς τι περιβάλλω τινὰ συμφοραῖς, **calamitatibus**: περιειλέω.
Inurbanè, ὐκ ἀςείως, ἀχαρίτως.
Inurbanus, ἄγροικος, ὁ· ὐκ ἀςεῖος.
Inurere alicui ignominiam, προτρίβεσθαί τινι ὄνειδος.
Inuro, ἐγκαίω, ἐπικαίω.
Inusitatè, ἀχρεῖον, ἀχρείως, ἀήθως
Inusitatus, ἀχρεῖος, ἀήθης, ἄτριβής.
Inutilis, ἄχρηςος, ἀνωφελὴς, ἀχρεῖος
Inutilitas, ἀχρηςία, τὸ ἀσύμφορον.
Invulneratus, ἄτρωτος.
Io, ἰὼ, ἰώ.
Joco, ἐν παιδιᾷ, παιδικῶς, χωρὶς σπυδῆς.
Jocone an seriò, παίζων, ἢ σπυδάζων.
Jocor, παίζω, προσπαίζω τινὶ, **cum aliquo**: ἀςεΐζω, χαριεντίζομαι.
Jocosus, εὐτράπελος, παιγνιώδης.
Jocularis, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιὰ, σκῶμμα -ατος, τό· παίγνιον, τό· γελοῖον.
Ionia, Ἰωνὶς, Ἰωνία
Ipse, αὐτός.
Ipsissimus, αὐτότατος.
Ira, ὀργὴ, κότος, θυμὸς, μῆνις.
Iram accendere, ὀργίζειν τινά.
Iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
Iram concoquere, πεπαίνειν τὴν ὀργήν.
ad Iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
Iracundè, ὑπερθύμως, ξὺν ὀργῇ, μετ' ὀργῆς.
Iracundia, ὀργιλότης, ὀργή.
Iracundus, ὀργίλος, ἀκρόχολος, ὁ.
Irascor, ὀργίζομαί τινι, *vel* περί τινος, **propter aliquam rem**: ἄχθομαί τινι.
Iratus, ὀργισθεὶς, θυμέμενος.
Iris, ἶρις, τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ.
Irradio, ἀκτινοβολέω.
Irrationabilis, ἄλογος, ἀλόγιςος.
Irrationabilitas, ἀλογία, ἀλογιςία.
Irreligiosus, ἀσεβής.
Irreparabilis, ἀνεπισκεύαςος.
Irrepo, παρεισπίπτω, παρεισδύομαι.
Irreprehensibilis, ἀναμάρτητος, ἀκατάγνωςος, ἀμώμητος.

Irrequietus, ἄπαυςος, ἀκίμητος.
Irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
Irretitus, περιπλακείς.
Irreverentèr, ἀναιδῶν, ἰταμῶς.
Irreverentia, ἀναίδεια, ἀναισχυντηλία.
Irrevocabilis, ἀνεπίτρεπτος, ὁ ἡ ἡ· ἀμετάπειςος.
Irrideo, καταγελάω τινὸς et τινὶ, ἀποσκώπτω, χλευάζω τινά.
Irrigatio, ἀρδεία, ἄρδευσις.
Irrigo, ἀρδεύω, ἄρδω, βρέχω, διαίνω.
Irriguus, κατάῤῥυτος.
Irrisor, χλευαςής, μῶκος.
Irrisus et Irrisio, χλευασία, χλευασμὸς, διασυρμὸς, καταγέλως.
Irritamentum, ἐρέθισμα, παρόργισμός.
Irritatio, παροξυσμὸς, ἐρέθισμα, ἐρεθισμός.
Irritatus, ἐρεθισθεὶς, παροξυνθείς.
Irrito, ἐξοργίζω τινὰ πρὸς, &c. παροξύνω τὺς πολίτας ἐπ' αὐτὸν, cives in eum : ἐρέθω, ἐρεθίζω.
Irritum facio, ἄκυρον ποιεῖν.
Irritus, ἄθετος, ἄκυρος, ἄπρακτος.
Irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, mulctam.
Irroro, ἐπιδροσίζω, βρέχω.
Irrumpo, εἰσπίπτω τινὶ, ἐμβάλλω.
Irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινὶ, ἐφορμάω.
Irruptio, ἀνάῤῥηξις, ἡ· ἐμβολή.
Irruptionem facere, προσβάλλειν τινί.
Is, ea, id, ἐκεῖνος, ὗτος, αὐτὸς, ἡ, ὁ.
Istac, διὰ, τῆδε τῦ τόπυ.
Iste, ὗτος, ὅδε.
Istic, adverb, αὐθι, τῆδε, αὐτόθι.
Istinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
Istiusmodi, τοιυτότροπος, τοιῦτος.
Istorsùm, πρὸς τόνδε τὸν τόπον.
Ità, adverb. ὕτως, ὕτωσι, ναὶ, πάνυγε.
Ita, ut, ὕτως, ὡς, vel ὕτως, ὥσπερ.
Itane, ὐκ ἄραγε, ἀλλὰ γὰρ ὅμως.
Itaque, ἄρ' ὖν, τοίγαρ, τοιγαρῦν.
Item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
Iter, πορεία, ὁδὸς, ὁδοιπορία.
Iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus Iter facere, πορεύεσθαι τοῖν ποδοῖν.
Iteratio, ἀνάληψις.
Itero, δευτερόω, δευτεριάζω.
Iterùm, αὖθις, αὖ, εἰσαῦθις.
Iterum atque iterum, αὖθις ἡ αὖθις.
Itidem, παραπλησίως, ὁμοίως.
Itinerarium, ὁδοιπορικόν.
Juba, χαίτη, ἡ.
Jubar, σέλας -ατος, τό.
Jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προςάττω σοι τῦτο, ἐπιτέλλω, ἀνώγω, κέλομαι.
Jubilo, ἀγαλλιάομαι, ἀλαλάζω.
Jubilum, τὸ ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός.
Jucundè, ἀλύπως, ἡδέως.
Jucundissimè, ἥδιςα, ἀλυπότατα.
Jucunditas, ἡδονὴ, τερπνότης.
Jucundus, ἡδὺς, ἄλυπος, τερπνός.
Judex, κριτὴς -ῦ, ὁ· δικαςής.
Judicatu difficilis, δύσκριτος, δυσνόητος.
Judicialis, δικαςικὸς, κριτικός.
Judicium, δίκη, κρίσις -εως, ἡ· κρίμα, τό· pro opinione, ἀξίωσις.
Judico, κρίνω τινὰ, et περὶ τινος, δικάζω, διαγινώσκω.
Jugerum, τὸ πέλεθρον, et πλέθρον.
Jugitèr, διηνεκῶς.
Juglans, κάρυον βασιλικόν.
ex Jugo montis, κατὰ κορυφήν.
Jugulatio, ἀπόσφαξις, σφαγὴ, ἡ.
Jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
Jugulum, δειρὴ, ἡ· αὐχήν.
Jugum, ζυγὸς, ζεῦγος, τό· montis, κορυφὴ, λόφος.
Jugum servitii, τὸ δύλειον ζυγόν.
Jumentum, κτῆνος, ὑποζύγιον.
Juncetum, ὁ σχοινών.
Junceus, σχοινώδης.
Juncosus, idem.
Junctim, ζυγάδην, κατὰ συμπλοκήν.
Junctura, ζεῦξις, σύνθεσις, συναφή.
Juncus, σχοῖνος.
Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίςημι.
Junior, νεώτερος.
Juniperus, ἄρκευθος, ἡ.
Junius, ἑκατομβαιὼν, ἰώνιος.
Juno, Ἥρα.
Jupiter, Ζεὺς, τῦ διός· κρονίων.
Jura violare, θέμιδας πατεῖν.
Juramento se obstringere, ὅρκον ποιεῖσθαι πρός τινα.
Juramentum, ὅρκος, ὁ· ὅρκιον.
Jurè, δικαίως, ἐνδίκως.
Jurgiosus, φιλόνεικος, ἐριςικός.
Jurgium, φιλονεικία, ἔρις, νεῖκος -εος, τό· λοιδορία.
Jurgo, ζυγομαχέω πρός τινα, ἐρίζω.
Juridicus, δικαςής.
Jurisconsultus, ὁ νόμιμος, συμβυλευτικός.
Jurisdictio, δικαιολογία.
Juris interpres, ἐξηγητὴς τῶν νομίμων.
Jurisperitus, δικαςικὸς, νομικός.
Jurisprudentia, νομικὴ τέχνη.
Juro, ὄμνυμι et ὀμνύω.
Jurulentus, ζωμώδης.
Jus pro liquore, ὁ ζωμός.
Jus, δίκη, τὸ δίκαιον· θέμις -ιςος· pro potestate, ἐξυσία.
in Jus vocare, δικάζεσθαι, ἐγκαλεῖν τινα et τινι.
Jusculum, ζωμίδιον.
Jusjurandum, ὅρκος, ὁ· ὅρκιον.
Jussum, ἐπίταξις, πρόςαγμα.
Justa, exequiæ, ἐναγίσματα, τά.
Justa facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιεῖν.
Justè, δικαίως.
Justificatio, δικαίωσις, καθοσίωσις.
Justifico, δικαιόω.
Justitia, δικαιοσύνη.
Juvat, delectat, τέρπει, ἐν ἡδονῇ ἐςι.
Juvenca, δάμαλις, πόρτις.
Juvencula, Juvenculus, νεωτέρα, νεώτερος.
Juvencus, μόσχος -υ, ὁ, πόρταξ -ακος ὁ.
Juvenesco, ἀκμάζω, νεανίζω.
Juvenilis, νεανικὸς, μειρακιώδης.
Juveniliter, νεανικῶς, ἡβηδόν.
Juvenis, νέος, νεανίσκος, κῦρος, ὁ· νεανίας -υ, ὁ· ἤϊθεος, αἴζηος.
Juvenis sum, νεανιεύω et νεανιάζω.
Juventus, νεότης, ἥβη.
Juvo, ὠφελέω τινὶ et τινὰ, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίυς, adversus hostes.
Juxta, παρὰ, ἀμφὶ, πρὸς, cum dat. adv. ἐγγὺς, πλησίον, παραπλησίως.

K.

KABBALA, v. Cabbala.
Kalendæ, αἱ καλένδαι, Plut. νυμηνία, idem.
Kalendarium, Καλενδάριον.
Klimax, v. Climax.

L.

LABASCO, καταφέρομαι, pro animo concidere, ἀθυμεῖν.
Labefactatio, λώβη, ἡ λύμη, πταῖσμα.
Labefacto et Labefacio, λυμαίνομαι, accus. et dat.
Labellum, χειλάριον.
Labellum, vasculum, λεκάνη.
Labem, aspergere alicui, ῥυπαίνειν τινα.
Labes, λύμη, πτῶμα, τό· κηλὶς, βλάβη, ης, ἡ.
Labium et Labrum, χεῖλος -εος, τό.
Labo -as -are, ὑποφέρομαι, ἀποῤῥέω.
Labor, cado, πίπτω, ὀλισθαίνω, πταίω.
Labor, πόνος, ὁ· κάματος -υ, κόπος, μόχθος.
Laboratus, ἐξεργασθείς.
citra Laborem, ἀπόνως, ἀμοχθεί.
Laborem detrectare, μισοπονεῖν, ἀπολέγεσθαι τὸν πόνον.
Laboriosè, ἐπιπόνως.
Laboriosus, ἐπίπονος, ὁ ἡ ἡ· καματώδης, μοχθηρὸς, τλήμων.
Laboro, operam do, πονέω, ἀσκέω· pro malè habeo, μοχθέω· pro angor, φροντίζω, σπυδάζω περὶ, &c.
Laborum patiens, ἔμπονος, φερέπονος.
Labrum, χεῖλος, τό.
Labrum mordere, χελύνην ἐσθίειν.
Labrum, vas, πλυνὸς, λεκάνη.
Lac, lactis, γάλα, γάλακτος.
Lac concretum, τεθρομβωμένον γάλα.
Lacer et Lacerus, διεῤῥωγὼς, ῥακώδης.
Laceratio, σπάραγμα, σπαραγμός.
Lacerna, φελόνης, μανδύη -ης, ἡ.
Lacero, περισύρω, σπαράττω, κωβαω, δρύπτω, ξαίνω, συντρίβω.
Lacerta et Lacertus, σαῦρος.
Lacertosus, μυώδης.
Lacertus, μύων, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.
Lacessitus, προπηλακισθεὶς λόγοις, contumelià.
Lacesso, provoco, προκαλέομαί τινα εἰς ἀγῶνα· προπηλακίζω, ἐρεθίζω.
Lacinia, ἐσθῆτος τὸ κάτω μέρος.
Laciniosus, κολπώδης.
Lacryma, δάκρυον, δάκρυ -υος, τὸ
Lacrymabilis, πολύδακρυς, δακρυτεος.
Lacrymas abstergere, ἐξαλείφειν δάκρυα.
Lacrymatio, δάκρυσις, δάκρυμα.
absque Lacrymis, ἀδακρυτί.
Lacrymo et Lacrymor, δακρύω, κλαίω, δακρυχέω.
Lacrymosus, ἔνδακρυς.
Lacrymula, δακρύδιον.
Lactari spe vanâ, κεναῖσιν ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Lactens, γαλαθηνὸς, θηλάζων.
Lactens porcus, δέλφαξ, δελφάκιον.
Lacteo, lac sugo, θηλάζω.
Lactes, τὸ μεσεντέριον.
Lacteus, γαλακτικὸς, γαλαγερός.
Lacto, lac præbeo, γαλακτιάω, γαλακτοτροφέω.
Lactuca, θρίδαξ, ἡ· θριδακίνη.
Lacuna, τέναγος, τό· τέλμις, τέλμα -ατος, τάφραξ.

Lacunar, φάτνωμα, τό· καταςέγασμα, ὀροφή.
Lacuno, καμαρόω
Lacunosus, τεναγώδης, τελματώδης.
Lacus, λίμνη, λάκκος, τέλμα.
Lædo, βλάπτω τινα, κακόω, σίνομαι.
Læna, χλαῖνα, τρίβων.
Læsio, ὕβρισις, ἐπήρεια.
Lætè, ἱλαρῶς, εὐθύμως.
Lætifico, εὐφραίνω τινὰ, ἡδύνω.
Lætitia, εὐθυμία, χαρὰ -ᾶς, ἡ, γηθοσύνη.
Lætitiâ perfundor, γανύομαι.
Læto animo esse, εὐθυμεῖν, εὐθύμως διαβιῶν.
Lætor, χαίρω, ἥδομαι τούτοις, γηθέω.
Lætus, φαιδρὸς, εὔθυμος, ὁ ϗ ἡ, γηθόσυνος, ἱλαρός.
Læva, *manus sinistra*, σκαιά.
Lævigo, *complano*, λεαίνω.
Lævis, *glaber*, λεῖος, λειώδης.
Lævitas, λειότης, τὸ λεῖον.
Lævus, λαιὸς, σκαιός· *pro* inauspicatò, δυσοιώνιςος.
Lagena, οἰνοφόρον, λάγηνος.
Laguncula, λαγήνιον.
Laicus, λαϊκὸς, ἰδιώτης.
Lambo, λείχω, λιχμάω.
Lamentabilis, πολύθρηνος, θρηνώδης, πολύπενθὴς, ςονόεις.
Lamentatio, ὀδυρμὸς, θρῆνος, ὀλοφυρμὸς, κλαυθμὸς, οἰκτιρμός.
Lamentor, θρηνέω, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.
Lamentum, θρῆνος, οἰμωγή.
Lamiæ, λαμίαι.
Lamina, ἔλασμὸς, πέταλον.
Lampas, λαμπὰς, δαλός.
Lana, ἔριον.
Lancea, λόγχη.
Lancearius, λογχοφόρος.
Lancino, *lacero*, θυννάζω, καταχάζω.
Laneus, ἐρεοῦς.
Langueo, ἀσθενέω, μαραίνομαι, χαλάω, ἀτονέω, ἀποκάμνω.
Languesco, χαλάω, ἐκκάμνω.
Languidè, δυσθύμως, ἐπιλέγδην.
Languidus, χαλαρὸς, νωθρός.
Languor, παρακμὴ, ἀσθένεια -ας, ἡ.
Laniatio, ἄμυξις, σπάραξις.
Laniena, κρεωπώλιον, κρεουργεῖον.
Lanifex, ἐριουργὸς, ταλασιουργός.
Lanificium, ἐριουργία, ταλασιουργία.
Laniger, ἐριοφόρος, μαλλοφόρος.
Lanio, κρεουργῶ, ἀμύσσω, σπαράττω.
Lanistæ, γυμναςαί.
Lanius *et* Lanio, κρεωπώλης, κρεουργὸς, ἄρταμος, κρεωδαίτης.
Lanuginosus, ἰουλώδης.
Lanugo prima, ἴονθος, ἴουλος, λάχνη, προπωγώνιον, χνοῦς.
Lanx, πίναξ, τάλαντον.
Lapicida, λατόμος, λιθουργός.
Lapicidina, λατομία, λιθοτομία.
Lapidarius, λιθοξόος, λιθοτόμος.
Lapidator, λευςήρ.
Lapide ferio, ἐκλιθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινεῖν.
Lapides minuti, χάλικες, -ων, οἱ.
Lapidesco, λιθόομαι.
Lapideus, λίθινος, λίθεος, λάϊνος.
Lapidibus stratus, λιθόςρωτος.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινά.
Lapidosus, λιθώδης, πετρώδης.
Lapillus, λιθάριον, λιθίδιον.
Lapis, λίθος, ὁ *vel* ἡ· πέτρα.
Lapis angularis, λίθος ἀγωνιαῖος.
Lappa, τὸ ξάνθιον.
Lapsus, *part.* ὀλισθήσας, πεσών.
Laquear, φάτνωμα, ὀροφή.
Laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀνήρτησε.
Laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
Laqueus, παγὶς, πέδη, ὁ βρόχος.
Lardum, χοιρεία σὰρξ, τὸ ὕειον λίπος.
Lares, ἐφέςιοι θεοὶ, δαίμονες.
Largè, δαψιλῶς.
Largior, δωρέομαί σοι ἵππον, equum: χαρίζομαι.
Largitio, ἀποβολὴ χρημάτων, δόσις, μεγαλοδωρία.
Largitionibus corrumpere, δωροδοκεῖν.
Largus, λαμπρὸς, δαψιλὴς, πολύδωρος.
Larix, λάριξ -κος, ἡ.
Larvæ, μορμῶνες, μορμολύκεια.
Larvatus, μορμολύκειον ἐνδεδυμένος.
Lascivia, ἀσέλγεια, ἀκολασία, ἀσωτία, λαγνεία, ὕβρις.
Lascivio, ἐξυβρίζω, ἀσελγαίνω *et* ἀσελγέω, ἀκολαςαίνω, λαγνεύω.
Lascivus, ἀσελγὴς, ἀκόλαςος, λάγνος, ἀκρατὴς, μάχλος, κωμαςής.
Lassesco, ἐκκάμνω.
Lassitudo, κόπος, κάματος.
Lasso, *fatigo*, κοπόω, καταπονέω.
Lassus, κεκμηκὼς, κοπωθεὶς, κατάκοπος.
Latè, πλατέως, εὐρέως.
Latebra, κρησφύγετον, φωλεὸς, ὁ.
Latebrosus, φωλεώδης, λαθραῖος.
Latens, ἄδηλος, κρυφαῖος.
Latentèr, κρύβδην, κρυφίως, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, διαλανθάνω.
Later, πλίνθος, ἡ.
Laterculus, πλινθίον.
à Latere, πλευρόθεν, ἐκ τοῦ πλαγίου.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
Lateritius, πλίνθινος.
Laterna, λυχνοῦχος, δέλετρον -ου, τό.
Latex, νᾶμα, ῥεῖθρον.
Latibulum, φωλεὸς -οῦ, ὁ· χηραμός.
Laticlavium, πλατύσημον.
Latifundium, εὐρυχωρία.
Latinè, Λατινιςὶ, Ῥωμαϊςί.
Latinus, Λατῖνος, Ῥωμαϊκός.
Latito, φωλεύω.
Latitudo, εὖρος, τό· πλάτος, πλατυσμὸς, εὐρύτης.
Latratus -ûs, ὑλαγμὸς, ὑλακή.
Latrina, ἀφεδρὼν, ἀπόπατος, κοπρών.
Latro -as, ὑλακτέω τινὰ, *in aliquem*: βαΰζω.
Latro -onis, ὁ ληςὴς, ὁ· κλέπτης.
Latrocinium, ληςεία.
Latrocinor, ληςεύω, λαφυραγωγέω.
Latrunculus, τὸ ληςίδιον.
Latus eris, πλευρὸν, πλευρά.
Latus -a -um, πλατὺς, εὐρὺς -έος, ὁ· εὐρύχωρος.
Lavacrum, λουτρὸν, κολυμβήθρα.
Lavatio, λοῦσις, λουτρόν.
Laudabilis, αἰνετὸς, ἐπαινετὸς, ἀξιέπαινος.
Laudabilitèr, ἀξιεπαίνως.
Laudatio, αἴνεσις, ἐγκώμιον.
Laudator, ἐπαινέτης ἐγκωμιαςής.
Laudatus, ἐπαινετὸς, κατευφημένος, εὐδόκιμος.
Laude dignus, ἀξιεπαίνετος, ὁ· ἀξιοπρεπὴς, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
Laudi ducere, τὸν πόνον ἔπαινον ἡγεῖσθαι.
Laudo, αἰνέω σε, εὐλογέω τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινά.
Laudo valdè, καταινέω λίαν, ἀνευφημέω, ἐν πολλῷ ἐπαίνῳ τίθημι.
Lavo, *abluo*, λόω, *de corpore*: νίπτω, *de manibus*: πλύνω, *de vestibus*.
Laurea, δαφνὶς, δάφνινον φύλλον.
Laureati, δαφνηφοροῦντες.
Lauretum, δαφνὼν, ὁ.
Laurus, δάφνη.
Laus, ἔπαινος, ὁ· ἐγκώμιον, εὐφημία.
Lautè, λαμπρῶς.
Lautè vestitus, ἁβροχίτων, ἁβροείμων
Lautitia, πολυτέλεια, δαψίλεια.
Lautus, δαψιλὴς, μεγαλοπρεπής
Laxamentum, ἄνεσις, ἄφεσις.
Laxè, χαλαρῶς.
Laxo, χαυνόω, χαλάω δέσμα, *vincula*: ἀνίημι.
Laxus, χαῦνος, χαλαρός· *pro* amplo εὐρύς.
Lea *et* Leæna, λέαινα.
Lebes, λέβης, θερμαντήριον.
Lectica, φορεῖον, κλίνη.
Lecticarius, κλινοφόρος.
Lectio, ἀνάγνωσις.
Lectito, ἐπαναγινώσκω.
Lector, ἀναγνώςης.
Lectulus, κλινάριον, κλιντήριον.
Lectus, κλίνη, εὐνὴ, κοίτη, ἡ· κράβατος.
Legare aliquid alicui, καταλείπειν τί τινι.
Legatio, πρεσβεία, πρέσβευμα, τό.
Legatione fungi, πρεσβεύειν πρός τινα.
Legatum, τὸ καταλειπόμενον δῶρον.
Legatus, πρεσβευτής.
Legem ferre, νόμον θέσθαι.
Leges latæ, νόμοι κείμενοι.
Leges servare, τοῖς νόμοις ἐμμένειν
Legio, τάγμα· λεγεὼν, ὁ.
Legislator, νομοθέτης, θεσμοθέτης.
Legitimè, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
Legitimus, νόμιμος, νομικὸς, ἔνθεσμος.
Lego -as, πρεσβεύω, ἀποςέλλω, πέμπω.
Lego, λέγω, ἀναγινώσκω· colligo, συλλέγω· *pro* præternavigare, παραλέγεσθαι· *pro* surripere, κλέπτειν.
Legumen, ὄσπριον, χέδρωψ, φακή.
Lembus, λέμβος -ου, ὁ.
Lemures, οἱ μορμῶνες· τὰ μορμολύκεια.
Lena, μαςρωπὸς, ἡ· πορνοβόσκος, ἡ.
Lenimentum, κήλησις, πράϋνσις, μείλιγμα, θέλγητρον.
Lenio, πραΰνω, ἠπιάω, κηλέω.
Lenis, προσηνὴς, ἤπιος, πρᾶος, μείλιχος, λεῖος, ἄνοργος.
Lenitas, πραότης, ἠπιότης, πραΰτης.
Lenitèr, ἠπίως, πράως, ἡσύχως, λείως.
Leno -onis, μαςρωπὸς, ὁ ϗ ἡ· πορνοβόσκος.
Lenocinium, μαςρωπεία, *pro* illecebris, θέλγητρον.
Lenocinor, μαςρωπεύω· *pro* blandiri, κορίζομαι, κολακεύω.
Lens -dis, κόνις, ἡ.
Lens -tis, φακὸς, φακή.

Lentè, tardè, βάδην, βραδέως.
Lentiginosus, φακώδης.
Lentigo, φακός.
Lentitudo, βραδύτης, νωθεία.
Lentus -a -um, γλίσχρος, βραδὺς, νωθής.
Leo, λέων -οντος, ὁ.
Leoninus, λεόντειος, λεοντώδης.
Lepidè, κομψῶς.
Lepidus, καλλιεπὴς, κομψὸς, γλαφυρὸς, κομψὸς, χαρίεις, αἱμύλος.
Leporinus, λαγῷος.
Lepos et Lepor, καλλιέπεια, κομψότης, αἱμυλία, ἀστεϊσμός.
Lepra λέπρα.
Lepus -oris, λαγῶς, λαγωός.
Lepusculus, λαγώδιον.
Lethalis, θανάσιμος, καίριος.
Lethalitèr, θανασίμως, καιρίως.
Lethargia vel Lethargus, ὁ λήθαργος, ληθαργία.
Lethargicus, ληθαργικός.
Lethum, θάνατος, ὁ· μοῖρα, φόνος.
Levatio, Levamen, ἀνακούφισις, κουφισμὸς, πράϋνσις, παραμυθία.
Leves homines, ἀβέβαιοι.
Levir, δαὴρ -έρος, ὁ.
Levis, ἐλαφρὸς, κοῦφος, ὠκύς.
Levitas, ἐλαφρότης, ἐλαφρία, κουφότης, ὠκύτης, φαυλότης.
Leviter, ἐλαφρῶς, κούφως, ἐπιλίγδην· pro parùm, ὀλίγον· ἐπ' ὀλίγον.
Levo -as, αἴρω, ἐπαίρω, κουφίζω.
Lex, νόμος, θεσμός.
Libamentum, Libamen, Libatio, λοιβὴ, σπονδή.
Libellus, τὸ βίβλιον, τὸ βιβλίδιον.
Libens, ἄσμενος, ἑκών.
Libentèr, ἀσμένως.
Liber, τὸ βίβλιον, ἡ βίβλος.
Liber -a -um, ἐλεύθερος, ἐλευθέριος, αὐτεξούσιος, αὐτόνομος, αὐταρχος.
Liberales artes, ἐλευθέριαι παιδεῖαι.
Liberalis, ἐλευθέριος, ὁ ϗ ἡ· ἐλευθέριος· pro munifico, δαψιλὴς, ὁ ϗ ἡ.
Liberalitas, ἐλευθεριότης, ἐλευθερία.
Liberalitèr, ἐλευθερίως.
Liberalitèr educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
Liberatio, ἐλευθέρωσις, ἄφεσις, λύτρωσις.
Liberator, ἐλευθερωτὴς, λυτρωτής.
Liberatus, ἀφεθεὶς, ἄφετος, ἐλυτρωθεὶς, ἐξαιρεθεὶς, περισωθείς.
Liberè, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
Liberi, τὰ τέκνα· οἱ παῖδες.
Libero, ἀπαλλάττω, λυτροῦμαι, ἐλευθερόω τινά τινος, ἀπολύω, περισώζω.
Liberorum procreatio, παιδοποιΐα, τεκνοποιΐα.
Liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας, τεκνοποιεῖν.
Libertas, ἐλευθερία.
in Libertatem asserere, ἐλευθεροῦν τινα, aliquem.
Libertinus, ἀπελευθερικός.
Libertus, ἀπελεύθερος, ἐξελεύθερος.
Libet, placet, δοκεῖ, φίλον ἐςὶ, ἀρέσκει.
Libidinosus, ἀσελγὴς, λάγνος, πόρνος, ἀκόλαςος, ἀκρατὴς, μάχλος.
Libido, ἐπιθυμία, ἡ· ἀσέλγεια, καταφονὴ, λαγνεία, ἀκολασία.
Libitina, τὸ κτέρισμα, τὰ νεκύσια, τὰ ἐντάφια.
Libitinarius, κτεριςὴς, ἐνταφιαςής.
Libo -as, λείβω, σπένδω.
Libra, λίτρα, ςαθμὶς, ζυγός.
Libraria -æ, βιβλιοπωλεῖον.
Librarius, βιβλιογράφος.
Librator, ὁ ςαθμώμενος, ζυγοςάτης.
Libro, ταλαντάω, ςαθμάομαι.
Libum, ψαιςός.
Licentèr, ἀδεῶς, ἐν ἀδείᾳ.
Licentia, ἄνεσις, ἄδεια, ἐξουσία.
Licentiosus, ὁ τετολμημένος.
Liceor, ἀντωνοῦμαι, μαγγανεύω.
Licet, *fas est*, θέμις ἐςι, ἔξεςι, ἔνεςιν.
Licèt, *conjunctio*, κἂν, καίτοι, εἰκαί.
Licitatio, ἀντώνησις.
Licitor, ἀντωνέομαι, πλειςηριάζω.
Licitum est, ἔξεςι· θέμις ἐςί.
Licium, ὁ μίτος, τὸ ῥάμμα.
Lictor, ῥαβδοῦχος.
Lien -enis, σπλήν.
Lienosus, σπληνικὸς, σπληνώδης.
Ligamentum, Ligatura, σύνδεσμος, δεσμός.
Lignator, ξυλεὺς, ξυλοκόπος.
Ligneus, ξύλινος.
Lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
Lignum, ξύλον, κᾶλον, ὕλη.
Ligo, δέω, δεσμεύω, καταδέω.
Ligo -onis, δίκελλα, μάκελλα, σκαπάνη.
Ligurio, λιχνεύω.
Liguritio, ἡ λιχνεία, τὸ λίχνον.
Liliaceus, λείρινος.
Lilietum, ὁ κρινὼν -ῶνος.
Lilium, κρίνον, λείριον -ου, τό· σοῦσον -ου, τό.
Lima, ῥίνη, -ης, ἡ.
Limatura, ῥίνημα, ῥίνισμα.
Limax, κοχλίας.
Limbus, κράσπεδον.
Limen, βηλὸς, ὀδὸς, βατήρ.
Limes, ἡ· ἀτραπός· ὅρος, -ου, ὁ· ὁρισμός.
Limis intueri, παρακύπτειν εἴς τι, παραβλέπειν.
Limitatio, ὁρισμὸς, ἀφορισμός.
Limito, ἀφορίζω, περιορίζω.
Limo -as, ῥινέω, ἐκρινίζω, περιψάω, pro expolio, κατακοσμέω.
Limosus, ἰλυώδης, βορβορώδης.
Limpidus, *clarus*, διαφανής.
Limus, ἰλὺς, πηλὸς, βόρβορος, ὁ.
Limus -a -um, πλάγιος, παραβλώψ.
Linctus -ûs, λεῖγμα, τό· ἔκλειγμα.
Linea, γραμμὴ, πέρας.
Linea media, ἡ διάμετρος.
Lineam ducere, γραμμὴν ἄγειν.
Lineamenta, γραμμαὶ, ὑπογραφαί.
Lingo, λείχω.
Lingua, γλῶσσα *vel* -ττα· διάλεκτος.
Linguâ eâdem utens, ὁμόγλωσσος, ὁ ϗ ἡ· ὁμόφωνος.
Lingulo, γλωσσάριον, γλωσσίς.
Linio, ungo, χρίω, ἀλείφω, ὑποχρίω.
Linquo, λείπω.
Linteolum, τὸ ῥάκος· λῖσ -τος, ὁ· ὀθόνη.
Linter, σκάφη, σκαφίδιον.
Linteum, ὀθόνη -ης, ἡ· σινδών.
Linteus, λίνεος -οῦς.
Linum, λίνον.
Lippio, λημάω, γλημάω et γλαμάω, ὀφθαλμιάω.
Lippitudo, λήμη, ὀφθαλμία.
Lippus, λημῶν, γλαμυρός.
Liquamen, χύλισμα -ατος, τό· χύλωσις.
Liquefacio, ἐκτήκω, κατατήκω, χύδω, χυλίζω.
Liquefactio, τῆξις et τηκεδών.
Liquefio, διαχέομαι, ἐκτήκομαι.
Liquesco, τήκομαι, συντήκομαι.
Liquet, σαφὲς, δῆλον, προσφανές ἐςι.
Liquidò, φανερῶς, σαφῶς.
Liquidus, ὑγρὸς, ὁ· pro puro, καθαρός· διαφανής.
Liquor, ὑγρότης, τὸ ὑγρὸν, χυλὸς -οῦ, ὁ.
Lira, αὖλαξ, τὸ μεταξὺ τῶν αὐλάκων.
Lirare, αὔλακας ἐλαύνειν.
Lis -itis, δίκη, ἔρις, διαφορὰ, ἅμιλλα -ης, ἡ, ἔγκλημα, κρίσις.
Litatio, καλλιέρημα, τό.
Litem intendere alicui, εἰσάγειν δίκην κατά τινος.
Litera, γράμμα, τό.
Literæ sacræ ἡ θεία γραφή.
Literas accipere ab aliquo, κομίζεσθαι ἐπιςολὴν παρά τινος· δέχεσθαι ἐπιςολήν.
Literas aperire, γράμματα ἀποσφραγίζειν.
Literas consigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
Literas mittere, ἐπιςολὰς ἐπιςέλλειν· ἐπιςολὴν δοῦναι.
Literas scribere, ἐπιςολὴν γράφειν.
Literati, οἱ πεπαιδευμένοι, οἱ ἐπὶ λόγοις εὐδόκιμοι.
Litigator, ἐριςὴς, φιλόνεικος.
Litigiosus, ἐριςικὸς, ἀμφισβητητικός.
Litigo, ἀμφισβητέω, δικάζομαί τινι περὶ μισθῶν, ob mercedem : ἐρίζω τινὶ περί τινος.
Lito, καλλιερέω, καλλιέρημα τελειόω.
Littus, ἀκτὴ, αἰγιαλὸς, θὶν -νὸς, ὁ vel ἡ· λιμὴν -ένος, ὁ.
Litura, ἡ ἀλοιφή.
Livesco, *lividus fio*, πελιδνὸς γίγνομαι.
Lividus, πελιδνὸς, πέλιος.
Livor, πελίωμα, μώλωψ -ωπος.
Lixa- æ, σκευοφόρος, φορτηγός.
Lixivia -æ et Lixivium, κονία
Lixus -a -um, ἑψητός.
Loca prærupta, παίπαλα -ων, τά.
Localis, τοπικὸς, ἐντόπιος.
Locatio, διαμίσθωσις, ἐργολαβία.
Locator, ἐργολάβος, ἐκδιδούς.
Loco ejus, ἀντὶ, *cum genit.* ἀντί τινος
quo Loco sunt res adversariorum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
Loco, *pono*, τάττω· pro elocare, ἐκδιδόναι εἴς τινα, *interdum significat*, pretio utendum do, ἀπομισθῶ
Loculus, λάρναξ -κος, ἡ· θύλαξ.
Locum dare, περιχωρεῖν τινι.
Locuples, πολυκτήμων, πλούσιος, εὔπορος, ἀφνειὸς, εὐκτήμων.
Locupleto, πλουτίζω, εὔπορον ποιῶ.
Locus, τόπος, χωρίον, χῶρος· pro opportunitate, καιρός.
Locus irriguus, πίδαμεινη -ης, ἡ.
Locus publicus, λέσχη -ης, ἡ.
Locus uliginosus, τῖφος -εος, τό.
Locusta, ἀκρίς.
Locutio, φράσις, λέξις.
Lodix, σισύρα.
Loligo, τεύθις, τεῦθος -ου, ὁ
Lolium, αἶρα, ζιζάνιον.
Lomentum, λεῖωμα.

Longævitas, μακροβιότης, πολυετία.
Longævus, πολυετής, μακρόβιος.
Longanimis, μακρόθυμος, μακροθυμῶν.
Longanimitas, μακροθυμία.
Longè, μακρὰν, πόῤῥωθεν, πόῤῥω.
Longè latèque, διεξοδικῶς.
Longè melius, μακρῷ τινι ἄμεινον.
Longinquitas, διάςημα, διαμονὴ, μακρότης -ητος, ἡ.
Longinquus, ἀπώτερος, μακρὸς, ὑπερόριος, πολυχρόνιος.
Longior, μακρότερος.
Longissimè, ποῤῥώτατα.
Longissimus, μήκιςος, μακρότατος.
Longitudo, μακρότης· μῆκος, τό.
Longius, ἀποτέρω, ποῤῥωτέρω.
Longo tempore post, χρόνῳ συχνῷ ὕςερον.
Longum, μακράν.
Longus, μακρὸς, ἐπιμήκης.
Loquacissimus, λαλίςατος.
Loquacitas, πολυλογία, ἀδολεσχία.
Loquacitèr, λαλητικῶς, φλυαρῶς.
Loquax, ἀδόλεσχος, σπερμολόγος.
Loquela, λαλιὰ, λέσχη.
Loquor, λαλέω τινὶ, *et* πρός τινα· ἀγορεύω, φράζω, φθέγγομαι.
Loquor multa, μακρολογέω.
Lorica, θώραξ.
Loricatus, τεθωρακισμένος.
Loripes, ἱμαντόπυς, κυλλοπόδης -υ, ὁ.
Lorum, ἱμάς.
Lotium, *urina*, οὖρον, ἔρημα.
Lubens, ἄσμενος, ἡδόμενος.
Lubentèr, ἀσμένως, ἑκουσίως.
Lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐςί.
Lubricus, σφαλερὸς, γλίσχρος, εὔκολος, εὐόλισθος.
Lucanica, ἀλλᾶς -ᾶντος, ὁ.
Luceo, λάμπω, διαλάμπω, φαίνω.
Lucerna, λύχνος, λαμπὰς, ἡ.
Lucidus, φωτεινός.
Lucifer, φωσφόρος, ἑωσφόρος.
Lucri causâ aliquid facere, ποιεῖν τι ἐπὶ τῷ κέρδει.
Lucrifacio, κερδαίνω, χρηματίζομαι.
Lucri studium, φιλοκέρδεια.
in Lucro debutare, κέρδος νομίζειν τὶ, ἐν κέρδει ποιεῖσθαι.
Lucror, κερδαίνω ἀπό τινος, ex aliquâ re: κέρδος ποιῶ.
Lucrosus, κερδαλέος, κερδῷος, πολυκερδὴς, χρηματιςικὸς, ἐπωφέλιμος.
Lucrum sordidum, αἰσχροκέρδεια.
Lucta, πάλη, ἆθλος, πάλαισμα.
Luctatio, πάλαισμα, τό· πάλη.
Luctator, ἀγωνιςὴς, ἀθλητής.
Luctor, παλαίω.
Luctuosus, γοώδης.
Luctus, ὁ γόος, θρῆνος· πένθος, τό.
Lucubratio, νυκτογραφία, ἀγρυπνία.
Lucubro, νυκτογραφέω, προσαγρυπνέω.
Luculentè, φανερῶς.
Luculentus, διαυγὴς, ἔκδηλος.
Lucus, τέμενος, τό· ἄλσος -εος, τό.
Ludere aleâ, πεττεύειν, κυβεύειν.
Ludere nucibus, κάρυα παίζειν.
Ludibrio habeo, ἐντρυφάω τινί· καταμειδιάω, ἐμπαίζω.
Ludibrium, τὸ καταγέλαςον, ἐμπαιγμα, χλεύη, χλεύασμα.
Ludibundus, παίζων.
Ludicer, παιγνιώδης.

Ludicrum, ἄθυρμα, παίγνιον.
Ludificatio, ἔμπαιγμα, χλευασμός.
Ludifico, ἐμπαίζω, ψεύδομαι, ἐντρυφάω, ἐξαπατάω.
Ludimagister, γραμματιςὴς, γυμνασιάρχης.
Ludo, παίζω· *pro* derideo, καταγελάω, τινὸς, σκώπτω.
Ludus, παιδιὰ παίγνιον.
Ludus literarius, διδασκαλεῖον.
Lues, λοιμὸς, φθορὰ, λύμη, βλάβη.
Lugendus, θρηνητέος.
Lugeo, πενθέω τινὶ, *et* ἐπί τινος, propter aliquid: θρηνέω μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam: ὀδύρομαι, κατακλαίω.
Lugubris, πενθικὸς, ὁ· γοώδης, γοερὸς, θρηνώδης, πολύςονος.
Lumbrici, ἕλμινθες, ἀσκαρίδες.
Lumbus, ὀσφὺς, ψόα, ἰξὺς, ύος, ἡ.
Lumen, φῶς, τό· φέγγος, τό.
Luminare, φωςὴρ, ὁ.
Lumine cassus, ἀφώτιςος, ἄμοιρος φωτός.
Luminosus, φωτεινὸς, φεγγώδης.
Luna, σελήνη, σεληναῖα, μήνη.
Luna crescens et decrescens, σελήνη τικ τομένη ϗ φθινυθῦσα.
Luna nova, νυμηνία.
Luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
Luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία.
Luna orbe pleno, πανσέληνος, ὁ.
Lunaris, σεληναῖος.
Lunatici, οἱ σεληνιαζόμενοι.
Luo, *persolvo*, ἀποτίνω, διατιννύω, τίω.
Luo pœnas, τίσιν ἀποτίνω.
Lupa, λύκαινα, λυκὶς, ἡ πόρνη.
Lupanar, πορνεῖον, πορνοβοσκεῖον.
Lupina pellis, λυκεῖον, λυκίη.
Lupinus, θέρμος.
Lupus, λύκος.
Lurcones, λίχνοι, λαίμαργοι.
Luridus, ὠχρὸς, πελιδνὸς, μελάγχλωρος.
Luscinia, ἀηδὼν, ἡ, *et* ἀηδὼ -όος -ῦς.
Lusciosus, μύωψ.
Luscus, ἑτερόφθαλμος, μονόφθαλμος.
Lusor, παίκτης.
Lustralis aqua, καθάρσιον ὕδωρ.
Lustrare exercitum, καταλόγυς ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν.
Lustratio, περιπόλησις, *item* κάθαρσις.
Lustro, περιπολέω, περίειμι, περιοδεύω· *deindè* expio, καθαίρω, ἁγνίζω, *tum* lustrare animo, ἐξετάζειν.
Lustrum, σπήλαιον, *pro* lupanaribus, πορνεῖα, τὰ, πορνοβοσκεῖα, *etiam idem quod* Olympias, ἡ πενταετία, ἡ πενταετηρίς.
Lusus, παιδιὰ, παῖγμα.
Luteus, πηλώδης, πήλινος.
Luteus, ὠχρὸς, χλωρὸς, κροκώδης.
Lutosus, ἰλυώδης, πηλώδης, βορβορώδης.
Lutra, ἔνυδρις.
Lutulentus, πηλώδης.
Lutum, πηλὸς, ὁ· ἰλὺς, βόρβορος.
Lux, φῶς.
Luxatio, παράρθρησις.
Luxatus, ἐξηρθρωμένος.
Luxo, ἐξαρθρόω.
Luxui indulgere, τρυφᾶν.
Luxuria, ἀκρασία, ἀσωτία, λαγνεία.

Luxurio *vel* **Luxurior**, καταςρηνιάζω, ἀσωτεύομαι. **Luxuriantur** arbores, ὑλομανῦσιν.
Luxuriosè, ἀσώτως.
Luxuriosus, ἄσωτος, ἀκόλαςος.
Luxus, τρυφὴ, ἀσωτία, ἀκράτεια.
Lydius lapis, βάσανος.
Lympha, ὕδωρ, νᾶμα.
Lymphaticus, νυμφόληπτος.
Lynceis oculis contemplari, λυγκικὸν βλέπειν.
Lynceus, λύγκειος.
Lynx, λύγξ -κὸς, ὁ ϗ ἡ.
Lyra, λύρα, χέλυς, κίθαρις.
Lyricen, λυρῳδός.

M.

MACELLUM, κρεωπώλιον.
Macer, **Macilentus**, ἰσχνὸς, λεπτὸς, λειπόσαρκος, ἄσαρκος.
Maceratus, ἐκτακεὶς, ἐναποβραχείς.
Maceria, τειχίον, περίφραγμα.
Macero, ἐκτήκω, λεπτύνω.
Machina, **Machinatio**, μηχανὴ, μηχάνημα.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινα.
Macies, λεπτότης, ἰσχνότης, ἀτροφία.
Macilentus, ἀπίμελος, ἄσαρκος.
Maceror, macer fio, λεπτύνομαι, συντήκομαι.
Macte virtute, εὖγε, εὖγε τῆς ἀρετῆς
Macto, σφάττω, θύω *et* -ομαι.
Mactra, μάκτρα, κάρδοπος.
Mactus -a -um, ἐπαυξηθείς.
Macula, σπίλος, κηλίς.
Maculâ aspergere aliquem, προςρίψασθαί τινι ὄνειδος.
Maculo, ῥυπαίνω τινὰ, σπιλόω.
Maculosus, ῥυπαρὸς, σπιλωτός.
Madefacio, διϋγραίνω, βρέχω, νοτίζω.
Madefio, διαίνομαι.
Madeo, βρέχομαι, νοτίζομαι, διαίνομαι.
Madidus, διάβροχος, κάθυγρος, ὑγρός.
Magica, μαγική.
Magicus, μαγικός.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον *et* ἐπιπλεῖον, περισσότερον.
Magis magisque, μᾶλλον ϗ μᾶλλον ἀεὶ μᾶλλον.
Magister, παιδευτὴς, παιδαγωγὸς, διδάσκαλος, ὁ ϗ ἡ· προςάτης.
Magistur equitum, ἵππαρχος.
Magisterium, προεδρία, προςασία.
Magistratibus obedire, τοῖς ἄρχυσιν εὐπειθεῖν.
Magistratu se abdicare, ἀπειπεῖν τὴν ἀρχήν.
Magistratum ambire, παραγγέλλειν ἀρχήν.
Magistratum gerere, ἀρχὴν ἄρχειν, ἄρχειν.
Magistratum inire, εἰσιέναι εἰς τὴν ἀρχήν.
Magistratus, οἱ ἄρχοντες, οἱ ἐν ἐξυσίᾳ ὄντες· *pro* imperio, ἀρχή.
Magna loquor, μεγαληγορέω.
Magnanimitas, μακροθυμία, μεγαλοψυχία, μεγαλοφροσύνη.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, μεγαλόθυμος, ἀνδρεῖος, μεγαλόφρων.
Magnates, μεγιςᾶνες.
Magnes, μαγνῆτις, μάγνης -ητος, ὁ.

Magni æstimare, τιμᾷν πλεῖϛν.
Magni facio, θαυμάζω τινα τῆς σοφίας, περὶ πολλȣ̃ ποιȣ̃μαι.
Magnificè, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.
Magnificè de aliquo sentire, μεγαλοφρονεῖν ἐπί τινι.
Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότης, φιλοτιμία. μεγαλȣργία.
Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
Magnificus, μεγαλοπρέπης, μεγαλόφρων, περίσεμνος, φιλότιμος.
Magniloquentia, μεγαλοῤῥημοσύνη, μεγαληγορία.
Magniloquus, μεγαλοῤῥήμων.
Magni pendo, περὶ πολλȣ̃ ποιȣ̃μαι.
Magnitudo, τὸ μέγεθος.
Magnitudo animi, μεγαλοψυχία.
Magnoperè, μέγα, λίαν.
Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
Magus, μάγος.
Majestas, τὸ σεμνὸν, μεγαλειότης, ἀξίωμα, ἡ σεμνότης.
Major, ὁ ϗ ἡ, μείζων.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
Maius, Μάϊος, Σκιῤῥοφοριὼν.
Mala, σιαγὼν, παρειὰ ᾶς, ἡ.
Malè, κακῶς, φαύλως.
Malè agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυστυχεῖν.
Malè audire ab aliquo, κακῶς ἀκȣ́ειν ὑπό τινος.
Malè facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς
Malè habere, ἀῤῥωϛῶς, κακῶς ἔχειν.
Malè loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινα· λοιδορεῖν τινα.
Malè mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Malè opto tibi, καλῶς εὔχομαι σοι.
Maledicentia, κακηγορία, δυσφημία.
Maledico, βλασφημίαν λέγω τινι, *et* κατά τινος· κακολογέω τινα.
Maledictum, λοιδορία, κακηγορία, βλασφημία, κατάρα.
Maledictus, κατάρατος, ἐπάρατος.
Maledicus, κακόλογος, βλάσφημος, λοίδορος, ὑβριϛικός.
Malefactum, κακȣ́ργημα.
Maleficium, κακȣ́ργημα, ἀδίκημα.
Maleficus, κακȣ̃ργος, κακοπράγμων, κακότεχνος, κακοποῖος.
Malevolentia, κακόνοια, δύσνοια.
Malevolus, κακόνοος, δύσνοος, ἀπεχθὴς, κακόφρων.
Malignè, κακοήθως.
Malignitas, κακοθυμία, κακότης.
Malignus, κακοήθης, κακόθυμος, κακότροπος.
Malitia, κακία, πονηρία, ῥᾳδιȣργία.
Malitiosè, κακοτέχνως.
Malitiosus, ῥᾳδιȣργὸς, πανȣ̃ργος.
Malleolus, σφυρίον.
Malleus, σφῦρα· ῥαιϛὴρ, ῆρος, ὁ.
Malluvium, χειρόνιπτρον, χερνίβον.
Malo, αἱρέομαι, προαιρȣ̃μαι.
Malorum depulsor, ἀλεξίκακος.
Malva, μαλάχη.
Malum, μῆλον.
Malum Citreum, τὸ κεδρόμηλον· κίτριον μῆλον.
Malum punicum, ῥοὰ, ῥοιά.
Malum, *substant. pro* afflictione, ταλαιπωρία· δεινόν.
Malum, *interjectio*, φεῦ· φεῦ τῶν κακῶν.
Malum consilium, κακοβȣλία· κακὴ βȣλὴ, κακοῤῥαφία.

Malus, μηλέα, ας, ἡ.
Malus in navi, ἱϛὸς, ȣ̃, ὁ.
Malus, *improbus*, κακὸς, φαῦλος, κακȣ̃ργος, πονηρός.
Mamilla, ὁ μαζὸς· ἡ τιτθή.
Mamma, μαζὸς, μαϛὸς, θηλὴ, τιτθή.
Mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαϛόν.
Mammosus, μαϛώδης.
Manceps, ἐργολάβος, ὁ· τελωνάρχης· ἀρχιτελώνης.
Mancipatio, ἀνδραποδισμός.
Mancipium, ἀνδράποδον, ἀργυρώνητος.
Mancipo, ἀνδραποδίζω, *et* -ομαι.
Mancus, πηρὸς, πηρωθεὶς, κύλλος.
Mandata facere, τὰ προϛαττόμενα ποιεῖν, τὸ ἐντεταλμένον ποιεῖν.
Mandatum, πρόσταγμα, τὸ· ἐντολή.
Mandibula, γνάθος.
Mando, -as, *committo*, παρατίθημι, ἐπιτρέπω· παραδίδωμι τινί τι· *jubeo*, ἐντέλλομαι σοι· προϛάττω.
Mando, -is, -ere, μασσῶμαι, ἐσθίω.
Mandra, μάνδρα.
Manduco, μασσῶμαι, τρώγω, ἐσθίω.
Manè, πρωΐ· ἐν τῷ ὄρθρῳ.
Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: *pro* expectare, ἀναμένω τινα, προσδοκάω.
Manes, manium, οἱ νέρτεροι, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.
Mangonium, μαγγανεία.
Mangonizo, μαγγανεύω.
Manica, χειρὶς.
Manicatus, χειριδωτός.
Manifestatio, ἔκφανσις, ἐξαγόρευσις.
Manifesto, δηλόω, φανερόω.
Manifestò, *adv.* σαφῶς, φανερῶς.
Manifestus, δῆλος, φανερὸς, ἔκδηλος, σαφὴς, περιφανὴς, τρανής.
Manipulatim, κατὰ σπείρας, σπειρηδόν.
Manipulus, δράγμα, ἄμαλλα, ης, ἡ.
Manipulus militum, λόχος, ἡ σπεῖρα.
Manna, ἡ μάννα, ἀερόμελι.
Mano,-as,-are, ῥέω, προέρχομαι, βρύω
Mansio, μονὴ, διαμονή.
Mansuefacio, πραΰνω ἵππον, equum: ἡμερόω, τιθασσεύω.
Mansuefactio, ἐξημέρωσις.
Mansuefio, τιθασσεύομαι, ἡμερεύομαι.
Mansuesco, τιθασσεύομαι.
Mansuetè, πρᾳϋμένως, ἡμέρως.
Mansuetudo, πρᾳότης, ἡμερότης, ἡ.
Mansuetus, πρᾷος, ἥμερος, ὁ ϗ ἡ, ἤπιος, ἥσυχος, εὐμενὴς, ἐπιεικής.
Mantica, πήρα, βαλάντιον.
Mantile, χειρόμακτρον.
Manu duco, χειραγωγέω.
de Manu in manum, διὰ χειρῶν.
in Manu, *id est*, potestate esse, διὰ χειρὸς εἶναι.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα.
Manubrium, λαβὴ, κώπη.
Manufactus, χειροποίητος.
Manumissio, ἀπελευθέρωσις.
Manumissus, ἄφετος, ἐλευθερωθεὶς.
Manumittere, ἀπελευθερȣ̃ν, ἀνιέναι τινα.
Manus, χεὶρ, ἡ.
in Manus sumo, ἐγχειρίζομαι.
Manus conserere, συμβάλλειν πρός τινα, *et* τινι.
Mapalia, καλύβαι, οἰκίδια.

Mappa, ὀθόνη ἐπιτραπέζιος, χειρόμακτρον.
Marcesco, παρακμάζω, μαραίνομαι.
Marcidus, σαπρὸς, ὁ· μαρασμώδης.
Marcor, μάρανσις, σῆψις, λήθαργος, ὁ.
Mare, θάλασσα, ἅλς, ἡ· πόντος.
Margarita, μαργαρίτης, ὁ.
Margines fluvii, χείλεα ποταμȣ̃.
Margo, κράσπεδον, χεῖλος.
Mari se committere, πλεῖν, θαλαττοπορῆσαι.
Marinus, θαλάσσιος, πόντιος, ἅλιος πελάγιος, ἐνάλιος.
Maris æstus, πλημμυρὶς.
Maris dominus, θαλαττοκράτωρ.
Marita, ἡ γαμέτις, ιδος.
Maritalis, γαμικός.
Maritimus, ἐπιθαλάττιος.
Marito, συνοικίζω, ἀνδρὶ συζευγνύω.
Maritus, ἀνὴρ, ἀκοίτης, γαμέτης.
Marmor, μάρμαρος.
Marmorarius, μαρμαρογλύφος.
Marmoreus, μαρμάρεος.
Marra, μάῤῥον, τό.
Mars, Ἄρης, ηος, *vel* ητος, ὁ· Ἐνυάλιος
Mars anceps, ἀγχώμαλος μάχη.
Marsupium, μαρσύπιον, βαλάντιον.
ancipite Marte, ἀγχωμάλȣ τῆς μάχης γενομένης.
Martius *et* **Martialis**, ἄρειος, ἀρήϊος.
Martius mensis, Μȣνυχιὼν, ὁ Μάρτιος
Martyr, μάρτυρ· *hinc*
Martyrium, μαρτύριον.
Mas, maris, ἄῤῥην, ἄρσην.
Masculinum genus, τὸ ἀῤῥενικὸν γένος· fœmineum genus, γένος τȣ̃ θῆλυ.
Masculus, ἄῤῥην, ἄρσην.
Massa, μάζα· ὄγκος, ὁ· φύραμα.
Mastigia, μαϛιγίας, μαϛίγων ἄξιος.
Mastix, μαϛὶξ.
Mater, μήτηρ, ἡ· ἡ τεκȣ̃σα.
Matercula, μητράριον, μητρίδιον.
Mater familias, οἰκοδέσποινα.
Materia, ὕλη, *pro* argumento, ὑπόθεσις, ὑποκείμενον.
Materialis, ὑλικὸς, κάθυλος.
Maternus, μητρικὸς, μητρῷος.
Matertera, ἡ μητρὸς ἀδελφὴ, θεῖα πρὸς μητρός.
Mathematicus, μαθηματικός.
Matricida, μητροκτόνος.
Matrimonialis, γαμικός.
Matrimonio juncti, τοῖς δεσμοῖς τȣ̃ γάμȣ συνεζευγμένοι.
Matrimonium, συζυγία, ἐπιγαμία, γάμος, συνοικέσιον.
Matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in Matrimonium collocare, εἰς νόμον διδόναι.
Matris frater, μητράδελφος.
Matrona, οἰκοδέσποινα.
Matronalis, γυναικεῖος.
Matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητραδελφῶν.
Matta, ὁ φορμός.
Matula, σκαφίον, ἀμὶς, ȣ̓ρητρὶς.
Matura ætas, ὡραία ἡλικία.
Maturatio, ἐπισπερχεια.
Maturè, ὡραίως.
Maturesco, πεπαίνομαι, περκάζω.
Maturitas, πέπανσις, ὡραιότης.
Maturo, πεπαίνω τι· ἐπιταχύνω, πέπτω.
Maturus, πέπειρος, ὡραῖος.

Matutinum tempus, τὸ ἑωθινὸν, πρωΐ.
Matutinus, ἑωθινὸς, πρωϊνὸς, ὀρθρινός.
Maxilla, ἡ σιαγὼν, γνάθος, ἡ.
in Maxillâ percutere, γναθοῦν, εἰς γνάθους τύπτειν.
Maximè, μάλιϛα.
Maximus, μέγιϛος.
Me, ἐμὲ, μέ.
Meâ quidem sententiâ, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meâpte causâ, ἐμοῦγε ἕνεκα.
Meatus, πορεία, πόρος.
Mecastor, νὴ τὸν Κάϛορα.
Mechanica ars, βαναυσία.
Mechanicus, ἀποχειροβίωτος, μηχανικός.
Mecum, μετ' ἐμοῦ, μετά μου.
Medela, ἰατρεία, ἄκεσις, θεραπεία.
Medeor, ἰάομαί τινα, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἀλθαίνω.
Mediastinus, μεσαύλιος δοῦλος.
Medicabilis, ἰάσιμος, ἰατρευτός.
Medicamen et Medicamentum, φάρμακον, ἄκεσις, ἴασις.
Medicina, ἰατρική, ἴασις, ἄκεσις.
Medicinalis, ἰατρικός.
Medico et Medicor, ἰατρεύω τινα.
Medicus, ἰατρὸς, ἀκεϛὴς, θεραπευτὴς, ἰατροτέχνης.
Medietas, τὸ ἥμισυ, μεσότης.
è Medio tollere, ἀφανίζειν, ἀποκτείνειν.
in Medio, ἀνὰ μέσον, κατὰ μέσον.
Mediocris, μέτριος, ἐπιεικής.
Mediocritas, μέσον, μετριότης, μεσότης.
Mediocritèr, μετρίως· ἐπ' ὀλίγον, μέσως.
Meditabundus, σύννους· ὁ ἐπὶ φροντίδων.
Meditatè, ἐσκεμμένως.
Meditatio, μελέτη, μελέτημα, θεωρία, φροντὶς, σκέμμα.
Mediterraneus, μεσόγειος, μεσόχθων.
Meditor, μελετάω, σκέπτομαί τι, φροντίζω, μεριμνάω.
Meditullium, μεταίχμιον.
in Medium affero, εἰσφέρομαί τι, παρατίθεμαι, παραφέρω.
Medium, τὸ μέσον, μεταξὺ, μεσότης.
Medius, μέσος, μεσαίτατος.
Medius fidius, νὴ τὸν Ἡρακλέα, νὴ Δία, vel in negando, μὰ Δία.
Medulla, μυελὸς, ἐντεριώνη.
Medullitùs, ἀπὸ μυελοῦ.
Meio, οὐρέω.
Mel, mellis, μέλι, -ιτος, τό.
Melancholia, μελαγχολία.
Melancholicus, μελαγχολικός.
Melior, ἀμείνων, κρείττων, βελτίων.
Melius, ἄμεινον.
Melius et optabilius est, αἱρετώτερον.
Meliusculè habet, μικρόν τι ἄμεινον ἔχει.
Mellificium, μελιτοποίησις, μελιτουργία.
Mellitus, μελιτώδης.
Membrana, ὑμήν.
Membraneus, ὑμένιος, περγαμηνός.
Membranula, τὸ ὑμένιον.
Membratim, κατὰ μέλη, μεληδόν.
Membrum, μέλος, κῶλον, μέρος, τό.
Memet, ἐμαυτόν.
Memini, μέμνημαί τινος· ἀναμέμνημαι, μνημονεύω, μνήμων εἰμί.

Memor, μνήμων, μνημονικός.
Memorabilis, ἀξιόμνηϛος, ἀξιόλογος, μνημονευτός.
Memorandus, μνημονευτέος.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος.
Memoria, μνεία, μνήμη, μνημοσύνη.
Memoriâ dignum esse, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναί τι.
Memoriâ teneo, διὰ μνήμης ἔχω.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παρακατατίθεσθαί τι.
Memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδιδόναι εἰς μνήμην.
Memorialis liber, τὸ ἀπομνημόνευμα.
in Memoriam reduco, διαμνημονεύω.
in Memoriam revoco, ἀναμέμνημαί τι, μνησθῆναι ποιῶ.
Memoritèr dicere, ἀπὸ ϛόματος εἰπεῖν, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν.
Memoro, pro narrare, λέγω, ἱϛορέω, διηγέομαι, ἀναμιμνήσκω.
Menda et Mendum, πταῖσμα, ἁμάρτημα, πλημμέλημα.
Mendacium, ψεῦδος, τὸ· ψευδολογία.
Mendax, ψευϛὴς, ψευδολόγος.
Mendica, ἡ προσαῖτις.
Mendicatio, προσαίτησις.
Mendicitas, πτωχεία.
Mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω.
Mendicus, πτωχὸς, ἐπαιτής.
Mendosus, πλημμελὴς, ψευδής.
Mendum, πταῖσμα, σφάλμα, πλημμέλημα.
Mens, νόος, νοῦς, ὁ· φρὴν, -ενὸς, γνώμη.
Mensa, τράπεζα.
Mensæ secundæ, δεύτεραι τράπεζαι, τραγήματα.
Menses muliebres, τὰ καταμήνια γυναικεῖα, ἔμμηνος κάθαρσις.
Mensis, μήν.
Mensium suppressio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐποχὴ ἐμμήνων.
Menstruus, ἐμμήνιος et ἔμμηνος.
Mensura, τὸ μέτρον.
Mente captus, ἄνους, παράφρων, φρενήτης, φρενόληπτος.
Mente perpendere, ἐπισκοπεῖν τι.
in Mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι.
Mentio, μνεῖα, μνήμη, ὑπόμνησις.
Mentionem facere alicujus, μνησθῆναί τινος et τινα, et περί τινος, μνεῖαν ποιεῖσθαί τινος.
Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ὑποκρίνω.
Mentis compos, εὔνους, ἐχέφρων.
Mentis delirium, φρενῖτις.
Mentum, γένειον, γνάθος, ὁ· ἀνθερεών.
Meo, vado, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι, itidem, fluere, ῥεῖν.
Meo quidem judicio, ὡς οἴομαι, κατ' ἐμὴν γνώμην.
Meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
Meracus, ἄκρατος, ζωρός.
Mercator, ἔμπορος, ἔμπολος.
Mercatura, ἐμπορία.
Mercatus, ἐμπόρευμα.
Mercede conductus, ὑπόμισθος.
Mercede loco, μισθῶ τινί τι.
Mercedem fero, μισθοφορέω παρά σοι.
Mercenarius, μισθοφόρος, μισθαρνής.
Merces, μισθὸς, ὁ· μίσθωμα, ἀποφορά.
Mercor, ἀγοράζω τι παρά τινος, ab aliquo: ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι.

Mercurius, Ἑρμῆς.
Merda, σκῶρ, σκατὸς, in gen. ἡ κόπρος.
Merenda, τὸ πρόδειπνον.
Mereo et Mereor, μισθὸν φέρω, ἄξιος εἰμί, μισθοφορέω, μισθαρνέω.
benè de aliquo Mereri, εὐεργετεῖν τινα, εὐποιεῖν τινα.
Malè mereri, κακῶς ποιεῖν τινα.
Meretricius, ἑταιρικὸς, πορνικός.
Meretricor, πορνεύω.
Meretricula, ἑταιρίδιον.
Meretrix, ἑταίρα, πόρνη.
Merges, -itis, δέριϛον.
Mergo, δύνω, παραδύω, βάπτω.
Mergus, αἴθυια, ας, ἡ.
Meridianus, μεσημβρινός.
Meridies, μεσημβρία, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
Meritò, εἰκότως, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Meritum, εὐεργέτημα, ἡ ἀξία.
Meritus, -a, -um, ἄξιος.
Merula, κόττυφος.
Merum, ἄκρατος, subauditur οἶνος· τὸ ἄκρατον.
Merus, ἄκρατος.
Merx, ἐμπορία, το ὤνιον, ἀγόρασμα.
Mesenterium, μεσεντέριον, μεσάραιον.
Mespilus, ἡ μεσπίλη.
Messem facio, θερίζω.
Messis, θερισμὸς, ὁ· ἄμητος.
Messor, θεριϛὴς, οῦ, ὁ.
Meta, ὅρος, τέρμα.
Metallum, τὸ μέταλλον.
Metari castra, ϛρατοπεδεύειν.
Metatio, καταμέτρησις.
Metator, διατάκτης.
Methodus, μέθοδος.
Meticulosus, ψοφοδεὴς, δειλὸς, φοβερὸς, περίφοβος.
Metior, μετρέω, διαμετρέω.
Meto, ἀμάω, θερίζω.
Metor, -aris, καταμετρέω, ὁρίζω.
Metu consternor, πτοέομαι περί τι.
Metuendum est ne, δέος ἐϛὶ μή.
Metum alicui incutere, δέος ἐνεργάζεσθαί τινι.
Metuo, δείδω περὶ λῃϛῶν, à prædonibus: φοβέομαι κίνδυνον, periculum.
Metus, φόβος, δέος, δεῖμα, δειλίασις.
Meus, ἐμὸς, ἡ, όν.
Mica, ψὶξ, χὸς, ἡ· ψίχιον, ψώμισμα.
Micans, ϛίλβων, ἀϛράπτων.
Mico, ϛίλβω.
Micturio, οὐρητιάω.
Migratio, ἀποίκησις, μετοίκησις.
Migro, μετοικίζομαι, μετοικέω, ἀναχύω, μεταβαίνω τὸν τόπον.
Mihi, ἐμοὶ, μοί.
Mihimetipsi, ἐμαυτῷ.
Miles, -itis, ϛρατιώτης, ου, ὁ.
Militaris, ϛρατιωτικὸς, ϛρατεύσιμος.
Millitaris, tessera, σύνθημα.
Milites conscribere, ϛρατιώτας καταλέγειν vel καταγράφειν.
Milites emeriti, ἀφειμένοι.
Militia, ϛρατεία, ϛρατιὰ, πόλεμος.
Militiæ peritus, ϛρατιωτικὸς, ἴδρις αἰχμῆς.
Milito, ϛρατεύω.
Mille, χίλιοι, χίλιαι et χίλια.
Millesimus, χιλιοϛός.
Milliare, μίλιον, μιλιάριον.
Millies, χιλιάκις.
Milvus, ἰκτὶν et ἰκτῖνος, ὁ.

Mimus, μῖμος, ὑποκριτής.
Mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
Micantèr, ἀπειλητικῶς.
Minæ, -arum, ἀπειλή.
Minatio, ἀπείλησις, ἐπαπείλησις.
Minax, ἀπειλητικός.
Minerva, Ἀθηναία, Ἀθηνᾶ.
Minervâ crassiore, παχυτέρᾳ μέσῃ.
Mingo, οὐρέω, κατουρέω, ἐνουρέω.
Minimè, ὀ μέντοι, ἤτοι, οὐκ ἄρα, ἐλάχιστα.
Minimus, ἐλάχιστος, ἥκιστος.
Minister, ὑπηρέτης, διάκονος, θεραπεύων.
Ministerium, διακονία, ὑπηρεσία.
Ministro, ὑπηρετέω τινι τοῦτο, in hac re: διακονέω, λατρεύω.
Minitabundus, ἐπαπειλέων.
Minitor, ἀπειλέω.
Minium, μίλτος, ου, ἡ.
Minor, -aris, ἀπειλέω τινα θάνατον.
Minor, ἐλάττων, μείων, ἥττων.
Minor natu, vel minimus, νεώτερος, νεώτατος υἱός.
Minuo, ἐλαττόω, μειόω, μινύθω.
Minutatim, εἰς λεπτότατα, κατ' ὀλίγον, κατὰ λεπτόν.
Minutè, λεπτῶς.
Minutia, τὸ λεπτόν.
Minutus, λεπτός, λεπτομερής.
Mirabilis, θαυμαστός.
Mirabilitèr, θαυμαστῶς.
Miraculum, θαῦμα, τό, μεγαλούργημα.
Mirandus, θαυμαστέος, ἀγητός.
Mirificus, θαυμαστικός, θαυματοποιός.
Miror, θαυμάζω τινα ἐπὶ σοφίᾳ, et τινα τῆς σοφίας, subintellige ἕνεκα· ἄγαμαι.
Mirum. φεῦ.
Mirum esset si, θαυμάζειν ἄξιον εἰ.
non est Mirum si, οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ.
Mirum in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
Mirus, θαυμαστός, θαυμάσιος.
Miscellanea, σύμμικτα.
Misceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
Miser, ἄθλιος, δύστηνος, δυστυχής.
Miser sum, ἐπιταλαιπωρέω.
Miserabilis, ἐλεεινός, λυγρός.
Miserabilitèr, ἐλεεινῶς.
Miserè, ἀθλίως, ταλαιπώρως.
Misereor, ἐλεέω τινα, οἰκτείρω, σπλαγχνίζομαι περί τινος.
Miseresco, οἰκτίζω.
Miseret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
Miseria, ἀθλιότης, ταλαιπωρία.
Misericordia, ἔλεος, ὁ & τὸ· οἶκτος, ὁ.
Misericors, ἐλεήμων, οἰκτίρμων.
Miseror, -aris, οἰκτείρω, τινα.
Miserrimus, ταλαιπωρότατος, ἀθλιώτατος, οἴκτιστος, τλημονέστατος.
Missile, ἄκων, βέλος.
Missio, ἀποπομπή, ἀποστολή.
Missum facere aliquem, ἀφεῖναί τινα.
Mistio, μίξις, σύγχυσις.
Mistus, ὁ μιχθείς.
Mitesco, πραΰνομαι, ἠπιοῦμαι.
Mitigatio, πραΰνσις.
Mitigo, πραΰνω, μειλίσσω, μαλάττω.
Mitis, -e, πρᾶος, προσηνής, ἤπιος.
Mitra, μίτρα.
Mitto, πέμπω, στέλλω, ἀφίημι, βάλλω.
Mobilis, εὐκίνητος, εὐμετάβολος.
Mobilitas, ἀστασία.
Moderatè, μετρίως, σωφρόνως.
Moderatio, μετριότης, εὐταξία.
Moderator, διοικητής, ἐπιστάτης.
Moderatrix, κυβερνήτειρα.
Moderatus, εὔτακτος, σύμμετρος.
Moderor, εὐθύνω, οἰκονομέω.
Modestè, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
Modestia, τὸ κόσμιον, κοσμιότης.
Modestus, κόσμιος, εὔτακτος, ἐπιεικής, σώφρων, εὐπρεπής.
Modicè, μετρίως, ἐμμέτρως.
Modicus, ὀλίγος, μέτριος.
Modius, μόδιος, μέδιμνος.
Modò, ἄρτι, ἀρτίως, αὐτίκα, νῦν.
Modulatio, μέλος, ἁρμονία, ᾠδή.
Modulor, μελῳδέω, καταυλέω, μελίζω.
Modum excedere, ὑπερβάλλειν τὸ μέτριον.
Modum tenere, αἱρεῖσθαι τὸ μέσον.
Modus, τρόπος, μέτρον, νόμος, μέσον.
Mœcha, μοιχαλίς, ίδος, ἡ.
Mœchor, μοιχεύω μετά τινος.
Mœchus, μοιχός, ὁ.
Mœnia, τείχη, τὰ· περίβολον.
Mœreo, λυποῦμαι.
Mœror, λύπη, ἀδημονία, ἄχθος, εος, τὸ· ἀνία, ἄλγος, δυσθυμία.
Mœstitia, λύπη, κατήφεια, ἀνία.
Mœstus, κατηφής, λυπερός, ἄθυμος.
Mola, μύλη, μύλος.
Molaris lapis, λυλίτης λίθος.
Molendinum aquarium, ὑδρόμυλος.
Moles, βάρος, τὸ· ὄγκος, ὁ· ἄχθος, τὸ· μέγεθος.
Molestè, ἀνιαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
Molestè fero, ἀνιάω, ἀγανακτέω τι.
Molestia, σχετλιασμός, ἀνία, ὄχλος.
Molestiâ afficio, βαρύνω τινα, λυπέω τινα ἔν τινι, ἀνιάω, ὀχλέω.
Molestiâ carens, ἄλυπος.
Molestiam exhibio, παρέχω τινὶ πράγματα.
Molestus, ἀνιαρός, δυσχερής, ἀηδής, λυπηρός, χαλεπός, ἀλγεινός, δεινός.
Molestus sum, ἀχθέω, χαλεπαίνω.
Molimen, παρασκευή, ἐπιχείρημα.
Molior, μεχανάομαί τι ἐπὶ τὴν πόλιν, contra civitatem; ἐπιχειρέω τινί, aliquid; ἄρχομαι, πραγματεύομαι.
Molitor, μυλωθρός.
Mollesco, μαλακύνομαι.
Mollio, διαμαλάσσω.
Mollis, μαλακός, ἁπαλός, ὁ· τρυφερός.
Mollis sum, μαλακιάω.
Mollitèr, μαλακῶς, πράως, ἁβρῶς.
Mollities, μαλακότης, ἁπαλότης.
Molo, -is, ἀλέω, ἀλήθω.
Momentaneus, πρόσκαιρος.
Momento, ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου, ἐν βραχεῖ χρόνῳ.
Momentum, ἡ ῥοπή, ἡ στιγμή, ἀκαρὲς, δύναμις, ὄφελος.
Monachus, μοναχός.
Monarcha, μονάρχης.
Monarchia, μοναρχία.
Monasterium, μοναστήριον.
Monedula, κολοιός, ὁ.
Moneo, παραγγέλλω τινι, νουθετέω, παραινέω σοι τοῦτο, ὑποτίθημι.
Moneta, νόμισμα, κέρμα.
proba Moneta, δόκιμον νόμισμα.
Moneta adulterina, ἀδόκιμον, ἢ κίβδηλον νόμισμα.
Monetam cudere, νόμισμα κόπτειν.
Monetarius, ἀργυροκόπος.
Monile, ὅρμος, ὁ.
Monitor, παραινέτης, παραγγελτής.
Monitum, παράκλησις, παραίνεσις.
Mons, ὄρος, τό.
Monstro, δείκνυμι, f. δείξω.
Monstrosè, τερατωδῶς.
Monstrosus, τερατώδης.
Monstrum, τέρας, -ατος, τό.
Montanus, ὀρεινός, ὄρειος.
Monticola, ὀρεινόμος.
Montosus, ὄρειος, βουνοειδής.
Monumentum, μνημεῖον, μνῆμα, τό.
Mora, διατριβή, ἀναβολή, μονή.
sine Morâ, ἀνυπερθέτως, ἀμελλητί.
Morbidus, νοσερός, ἐπίνοσος.
Morbo corripior, νόσος με καταλαμβάνει, νοσήματι περιπίπτω.
Morbosus, νοσώδης.
Morbus, νόσος, ου, ἡ· νόσημα, τό.
Mordax, δήκτης, ου, ὁ· δηκτικός.
Mordeo, δάκνω· pro obtrectare, καθάπτεσθαί τινος.
Mordicus, ὀδάξ, προσφύς.
More majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
More usitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in More positum est, νενόμισται.
Morem gerere, ὑπακούειν, πειθαρχεῖν.
Mores, τὰ ἤθη, τρόπος.
Moribundus, ἀποθνήσκων.
Morigero, κατήκοος εἰμί, ὑπακούω, χαρίζομαι, πείθομαι.
Morigerus, ὑπήκοος, εὐπειθής.
Morio, μωραίνων, γελωτοποιός.
Morior, τελευτάω, τὸν βίον καταλύω, θνήσκω, ἐκπνέω, ἀποψύχω, ἀπαλλάττω.
Moror, expecto, διατρίβω, διατριβὴν ποιεῖσθαι, moram nectere: aliquando pro curo: at nihil miror, οὐδέν μοι μέλει· pro retardare, ἀπέχειν.
Morosè, δυσκόλως.
Morositas, δυσκολία, δυσαρεστία
Morosus, δύσκολος, δυσάρεστος.
Mors, θάνατος, ὁ· μοῖρα, ἡ τοῦ βίου τελευτή, πότμος, κατάλυσις
Mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
Morsus, τὸ δῆγμα, ἡ δῆξις.
Mortalis, θνητός, θανάσιμος, βροτός.
Mortalitas, τὸ θνητόν.
Mortarium, ὅλμος.
Morte dignus, φόνου ἄξιος.
Morte mulcto, θανατόω.
Mortem sibi ipsi consciscere, ἀναιρεῖν ἑαυτόν, κατεργάζεσθαι ἑαυτόν.
Mortifer, θανατηφόρος, θανάσιμος.
Mortuus, ἀποθανών, νεκρός.
Morum, μῶρον, συκάμινον.
Morus, μορέα, ἡ συκάμινος.
Mos, ἔθος, τρόπος, συνήθεια.
Motacilla, σείσουρα.
Motus et Motio, κίνησις.
Motus animi, ὁρμή.
Moveo, κινέω.
Mox, αὐτίκα, εὐθύς.
Muceo et Mucesco. σήπομαι, εὐρωτιάω.
Mucidus, εὐρώδης, σαπρός.
Mucor, -oris, εὐρώς, σαπρότης.
Mucosus, μυξώδης, κορυζώδης.
Mucro, αἰχμή, ἀκωκή.
Mucus, μύξα, βλέννα, κόρυζα.
Mugio, μυκάομαι.
Mugitus, μυκηθμός, μύκησις.
Mula, ἡ ἡμίονος.

Mulceo, θέλγω, καταψάω, κηλέω.
Mulcta, ζημία, τιμωρία.
Mulctam irrogare, ζημίαν ἢ τίμημα ἐπιτιθέναι, vel ἐπάγειν, ἐπιγράφειν.
Mulctatio, ἡ τίμησις.
Mulcto, -as, ζημιόω τινα θανάτῳ, vel χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, προστιμάω.
Mulgeo, ἀμέλγω, ἀθέλγω, βδάλλω.
Muliebris, γυναικεῖος, γυναικώδης.
Muliebritèr, γυναικείως.
Mulier, γυνὴ, -αικός.
Mulierositas, φιλογυνεία.
Mulierosus, φιλογύναιος, γυναικόφιλης, γυναικομανής.
Mulsum, οἰνόμελι, τό.
Multifariè, πολυμερῶς.
Multifarius, πολύτροπος.
Multifidus, πολυσχιδής.
Multiloquium, πολυλογία, βαττολογία, πολυέπεια.
Multiloquus, πολυλόγος, μακρολόγος.
Multimodus, πολύτροπος.
Multiplex, πολλαπλάσιος, πολυμερής.
Multiplicitèr, πολλαπλασίως.
Multiplico, πολλαπλασιάζω.
Multitudo, πλῆθος, ὁμήγυρις.
Multò, παρὰ πολὺ.
Multo magis, πολὺ μᾶλλον.
Multo minus, σχολῆγε, ἥκιστα.
Multoties, πολλοςόν.
Multum abest, πολλοῦ δεῖ.
Multum, πολὺ, κατὰ πολὺ.
Multus, πολὺς, πολλὴ, πολὺ· συχνός.
Mulus, ὀρεὺς, ἡμίονος.
Mundanus, κοσμικός.
Mundities, καθαριότης, κοσμιότης.
Mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
Mundus, -a, -um, καθαρός.
Mundus, *subst.* κόσμος.
Munera offerre, δωροφορεῖν.
Muneribus corruptus, δώροις μαλθασσόμενος, δωρολήπτης.
Munero *vel* Muneror, γεραίρω, δωρέομαι, βραβεύω.
Munia, τὰ προσήκοντα.
Municeps, πολίτης.
Municipalis, ὁ πολιτικός.
Municipium, πόλις, κωμόπολις, τὸ ἄστυ.
Munificè, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Munificentia, μεγαλοπρέπεια.
Munificus, μεγαλοπρεπής.
Munimentum, ἐπιτείχισμα, ἀσφάλισμα, ἔρυμα, ἕρκος.
Munio, ἐχυρόω, ἀσφαλίζω, ἐπιτειχίζω.
Munitio, περιτειχισμὸς, ἀσφάλεια.
Munitus, -a, -um, τετειχισμένος, ἐχυρὸς, ἀσφαλισθείς.
Munus, δῶρον, δώρημα τό· *pro* officio, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον.
Munus obire, ποιεῖν *vel* διαπράττειν ἔργον.
Munus suum exequi, τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελεῖν.
Munusculum, τὸ δωρημάτιον.
Muræna, μύραινα.
Murex, κογχύλιον.
Muria, ἡ ἅλμη, τὸ τάριχος.
Murmur, ψόφος, γογγυσμός.
Murmuratio, μορμυρισμὸς, ὁ· γογγυσμὸς, ὁ.
Murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
Murus, τεῖχος, τό.
Mus, muris, μῦς.

Mus araneus, μυγάλη.
Musa, μοῦσα.
Museum, μουσεῖον.
Musca, μυῖα.
Muscarium, σόβη, μυιοσόβη.
Muscipula, μύσφονον, μυάγρα.
Muscosus, βρυώδης.
Musculus, ὁ μυὼν, -ῶνος.
Muscus, μνίον, φυκίον, βρύον.
Musica, μουσική.
Musicus, μουσικός.
Mussito, μύζω, διαψιθυρίζω.
Mustela, γαλῆ, ἰκτίς.
Mustum, νέος οἶνος, τὸ γλεῦκος.
Mutabilis, εὐμετάβολος.
Mutabilitas, ἀςασία, εὐκινησία.
Mutatio, μεταβολὴ, ἀλλοίωσις.
Mutilatio, πήρωμα, τό· πήρωσις.
Mutilatus, πηρωθεὶς, κολοβωθείς.
Mutilo, κολοβόω, πηρόω.
Mutilus, κολοβὸς, κυλλὸς, -οῦ, πηρὸς, -οῦ, ὁ· ἐλλειπής.
Mutio, -is, -ire, μύζω, γρύζω.
Muto, ἀλλάττω, μεταβάλλω τι, ἀλλοιοῦμαι τὴν γνώμην, sententiam.
Mutuò, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
Mutuo accipere, τὸ δάνειον ἀπολαβεῖν.
Mutuò do, δανείζω, χράω.
Mutuor, *mutuò* accipio, δανείζομαι χρήματα παρά τινος.
Mutus, κωφὸς, ἄφωνος, ἄφθογγος.
Mutuum, δάνειον, δάνεισμα.
Mutuus, ἀμοιβαῖος, κατάλληλος.
Myrias, μυριὰς, -άδος, ἡ.
Myropola, μυροπώλης.
Myrrha, μύῤῥα, σμύρνα, ης, ἡ.
Myrtus, μυῤῥίνη, μύρτος, ου, ἡ.
Mysta, ὁ μύστης.
Mysteria, μυστήρια.
Mysticus, μυστικός.

N.

NÆ, ναὶ, νὴ Δία.
Nænia, ἐπικήδειος μονῳδία.
Nævus, ἡ κηλὶς συμπεφυκυῖα.
Nam, γὰρ, ἐπὶ ἕνεκα, ὅτι.
Nanciscor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem: περιποιέομαι, εὑρίσκω.
Nanus, νανος, νανώδης.
Nares, ῥῖνες, αἱ.
Narratio, ἀφήγησις, διήγησις.
Narratiuncula, διηγημάτιον.
Narro, διηγέομαί τινι τὶ, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
Nascor, γίγνομαι, γεννάομαι, φύομαι, τίκτομαι.
Nassa, κύρτος.
Naso suspendere, μυκτηρίζειν.
Nasturtium, τὸ κάρδαμον.
Nasus, ῥὶν, ῥὶς, μυκτήρ.
Nasuti, μυκτηρισταὶ, χλευασταί.
Nata, -æ, ἡ παῖς, θυγάτηρ.
Natale solum, πατρὶς, ἐγγενὴς γῆ.
Natalis, γενεθλιακὸς, γενέσιος.
Natalis dies, γενέθλιος ἡμέρα.
Natalitius, γενεθλιακός.
Nates, γλουτοὶ, πυγαί.
Natio, γένος, Σύρος τὸ γένος, natione Syrus, ἔθνος, φῦλον.
Nativitas, γενετὴ, γένεσις, γονή.
Nativus, γνήσιος, ἐγγενής.

Nato, κολυμβάω, νέω, νήχομαι.
Natura, φύσις, γενεὰ, γένεσις.
Naturalis, φυσικὸς, ἔμφυτος.
Naturalitèr, κατὰ φύσιν.
Natus, γεγονὼς, πεφυκὼς, τεχθείς.
Natus, *id est*, filius, ὁ παῖς, υἱός.
Navale prælium committere, ναυμαχεῖν.
Navale prælium, ναυμαχία.
Navale, τὸ ναύσταθμον.
Navalis, ναυτικός.
Nauci facio, περὶ ὀλίγου ποιοῦμαι.
Nauclerus, ναύκληρος.
Navem fabricare, ναυπηγεῖν.
Naufragium, ναυάγιον, ναυαγία.
Naufragium facio, ναυαγέω.
Naufragus, ὁ καὶ ἡ ναυαγὸς, ναυαγέων
Navicula, πλοιάριον.
Navigabilis, πλώσιμος, πλωτός.
Navigare in portu, ἐν λιμένι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, πλόος, -ους.
Navigium, πλοῖον.
Navigo, πλέω, ἀποπλέω.
Navis, πλοῖον, ναῦς.
Navis gubernator, ναύκληρος.
Navitèr, σπουδαίως.
Naulum, ναῦλος, πορθμεῖον.
Naumachia, ναυμαχία.
Navo, -as, -are, operam, προσέχω τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζω περί τινος· ἐπιμελῶς ἐργάζομαι.
Nausea, ναυτία et ναυτίασις.
Nauseo, ναυτιάω.
Nauta, ναύτης, ναυτίλος.
Nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσωτος.
Nauticus, ναυτικός.
Navus, δραστήριος, σπουδαῖος.
Ne, *interrogandi*, ἆρα, πότερον.
Ne, *dehortativum, adv.* μὴ, μὴ δῆτα, *pro* ut non, ἵνα μή.
Nebula, νεφέλη, νέφος, ὁμίχλη.
Nebulo, οὐδενὸς ἄξιος, οὐτιδανὸς, ὁ.
Nebulosus, νεφελοειδὴς, νεφώδης.
Nec *et* neque, μηδὲ, οὐδὲ, οὔτε.
Necessariò, ἐξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
Necessarius, ἀναγκαῖος.
Necesse est, ἀνάγκη, ἀναγκαῖον ἐστί.
Necessitas, ἀνάγκη, χρεία.
Necessitate coactus, ληφθεὶς ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος.
Necessitudo, συνήθεια, οἰκειότης.
Necessitudo mihi est cum illo, ὑπάρχει ἐμοὶ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
Neco, κτείνω, ἀναιρέω, φονεύω.
Necromantia, νεκρομαντία.
Nectar, νέκταρ.
Necto, πλέκω, εἴρω, ἅπτω.
Necubi, μήπου· ἵνα μήπου.
Nedum, μήκαι *et* μήτι, οὔτιγε.
Nefandus, ἄῤῥητος, ἀνόσιος, ἀθέμιστος, δύσφατος, ἔκθεσμος.
Nefarium facinus, ἀθέμιστον ἔργον.
Nefarius, μιαρώτατος, ἀθέμιστος.
Nefas est, οὐχ ὅσιόν ἐστι· οὐ θέμις.
Nefasti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἄπρακτοι.
Nefastus, ἀθέμιστος.
Negantes Deum, ἀρνησίθεοι.
Negatio, ἄρνησις, ἀπόφασις.
Neglectus, -ûs, ἀμέλεια.
Neglectus, -a, -um, καταφρονούμενος.
Negligens, ἀμελὴς, ὀλίγωρος.
Negligentèr, ἀμελῶς.
Negligentia, ἀμέλεια, ὀλιγωρία.

Negligo, ὀλιγωρέω τῶν φίλων, amicos: καταφρονέω, ἀμελέω, ῥᾳδιουργέω.
Nego, ἐξαρνέομαι, ἐξαρνός εἰμι.
Negotia domestica, τὰ ἔνδον ἔργα.
Negotiatio, ἐμπολὴ, ἐμπορία.
Negotiator, ἔμπορος.
Negotiis occupari, ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι· ἀσχολεῖσθαι πρός τι.
nullo Negotio, ἀπόνως, ἀνεμποδίστως, εὐπετῶς, ἀκονιτὶ.
Negotior, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
Negotiosus, πραγματώδης.
Negotium, πρᾶγμα, ἀσχολία, πραγματεία.
Negotium facessere, ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, κόπους παρέχειν.
Nemo, ὀδείς, ὅτις.
Nemorosus, ὑλώδης, ἀλσώδης.
Nempè, δηλαδὴ, δηλονότι, δήπυ.
Nemus, -oris, νέμος, τό· τέμενος, τὸ· ὕλη· ἄλσος, τὸ.
Neo, νέω, νήθω, κλώθω.
Neo fila, μίτον κλώθω.
Nepos, ἔγγονος, ἀπόγονος, ἔκγονος.
Nepotes, *id est*, intemperantes, οἱ ἄσωτοι ϗ ἀκολασαίνοντες νέοι.
Neptis, υἱωνὴ, ἡ θυγατριδῆ.
Neptunus, Ποσειδῶν.
Nequà, μή πῆ.
Nequam, ἄχρηστος, ἀκόλαστος, φαῦλος.
Nequando, μήποτε.
Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμὴ, ὀδαμῶς, ὀδήπε, μὴ δῆτα, ὀ μέν τοι.
Neque, μήτε, ὀδὲ, ὅτε.
Neque verò, ἀλλὰ μὴν, ὀδεμὴν.
Nequeo, ἀσθενέω, ἀδυνατέω.
Nequicquam, οὐκ· *pro* frustra, μάτην.
Nequid, μήτι.
Nequid nimis, μηδὲν, ἄγαν.
Nequior, κακίων, ἀχρηστότερος.
Nequis, μήτις.
Nequissimè, κάκιστα.
Nequissimus, πονηρότατος.
Nequitia, πονηρία, ἀχρειότης.
omnes Nervos intendere, διατείνεσθαι.
Nervosus, νευρώδης.
Nervus, νεῦρον.
Nescio, ἀγνοέω, οὐκ οἶδα, οὐ γινώσκω.
Nescius, ἀγνοῶν, ἄπειρος, ἀδαὴς, ὀκ εἰδὼς.
Neu, μήτε, ἢ μὴ.
Neuter, μηδέτερος ὀ· ὀδέτερος.
Neutiquam, μηδαμῶς, ὀδέν τι.
Nex, θάνατος, φόνος.
Nexus, συμπλοκὴ.
Ni, *pro* nisi, εἰ μὴ, ἐὰν μὴ.
Nicto, σκαρδαμύττω.
Nidifico, *et* Nidulor, νεοττεύω.
Nidor, κνίσσα.
Nidum facio, ἀπονεοττεύω, νεοσσεύω.
Nidus, νεοττιὰ, καλιὰ.
Niger, μέλας, ὁ· μέλαινα, ἡ· μέλαν, τὸ.
Nigredo, μελανότης, μελανία.
Nigreo, *niger sum*, μελαίνομαι.
Nihil, ὀδὲν, ὀθὲν, οὔτι.
Nihil aliud nisi, μηδὲν ἄλλο πλὴν ὅ, τι.
Nihili, παρ' ὀδὲν.
Nihilo facio, περὶ μηδενὸς ποιῦμαι.
Nihilo fio, ἐν ὀδενὶ εἰμι μέρει, παρ' ὀδὲν λογίζομαι.
Nihili pendo et duco, περὶ μηδενὸς ποιῦμαι, καταφρονῶ, φαυλίζω.
Nihilominus, ὀδὲν ἧττον.
Nil, ὀδὲν.
Nimbosus, ὀμβρώδης, νεφώδης.
Nimbus, ὄμβρος, νέφος, τὸ.
Nimietas, τὸ περισσὸν.
Nimirum, δήπυ δήπυθεν, δῆτα.
Nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
Nimius, ὁ λίαν, ὁ ἄγαν, περισσὸς.
Ningo, νίφω, κατανίφω.
Nisi, εἰ μὴ, πλὴν εἰ μὴ, ἂν μὴ.
Nisi quod, ἀλλ' ὅτι.
Nisus, ἡ πεῖρα.
Niteo, στίλβω, καλλύνομαι, λάμπω.
Nitidus, λαμπρὸς.
Nitor, στιλπνότης, λαμπρότης.
Nitor, -eris, *conor*, ἐρείδω, ἰσχυρίζομαι, πειράομαι, σπυδάζω.
Nitrosus, νιτρώδης.
Nitrum, νίτρον.
Nivalis, χιονώδης, νιφετώδης.
Niveus, χιόνειος.
Nivosus, χιονώδης, νιφετώδης.
Nix, nivis, χιὼν, ἡ· νιφετὸς.
No, nas, νήχομαι, κολυμβάω.
Nobilis, γνωριμὸς, εὐγενὴς, γενναῖος.
Nobilitas, εὐγένεια.
Nobilito, εὐδοκιμάζω, γνωρίζω.
Nobis, ἡμῖν.
Nobiscum, μεθ' ἡμῶν.
Nocens, κακοποιὸς, βλάπτων, βλάβερὸς
Nocentèr, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω τινα, κακῶς ποιῶ τινα, κακόω τινὰ, ἀδικέω, ἀτάω, ἴπτω.
Noctu, νύκτωρ, νυκτὸς.
Noctu iter facere, νυκτοπορεῖν.
Noctua, γλαῦξ.
Nocturnus, νυκτερινὸς, ἐννύχιος.
Nocumentum, βλάβη, λύμη.
Nocuus, βλαβερὸς.
Nodosus, πολύπλοκος.
Nodus, ἅμμα, τὸ· δεσμὸς.
Nolo, ὀ θέλω, ὀ βέλομαι.
Nomen, ὄνομα, τὸ.
Nomenclator, ὀνοματολόγος.
Nominatim, ὀνομαστὶ.
Nominatio, ὀνομασία, κλῆσις.
Nomine tuo, ἐξ ὀνόματος σῦ.
Nominis ejusdem, συνώνυμος.
Nomino, ὀνομάζω, καλέω τινα, ὄνομα τιθέναι τινι.
Non, οὐ, οὐκ, μὴ, οὔτι, οὐδὲν.
Non enim, ὀ γὰρ.
Non per Jovem, μὰ Δία.
Non equidem, ὀ γὰρ ὄν.
Non modo, μὴ ὅτι, ὀχ ὅπως.
Non ita pridem, ὀ πρὸ πολλῦ, πρὸ μικρῦ.
Non multò post, ὀ πρὸ πυλλοῦ, ὀκ εἰς μακρὰν.
Non solum, sed etiam, ὀχ ὅτι, ἀλλὰ καὶ.
Non tamen, μὴ μέντοι, ὀ μὴν.
Nonæ *mensis*, νόναι.
Nonagenarius, ἐννενηκονταέτης.
Nonaginta, ἐννενήκοντα.
Nondum, μήπω, οὔπω.
Nonne, εἰ, ἢ οὐχ' ὁρᾶς, annon vides?
Nonnihil, σμικρὸν τι.
Nonnullus, ἔστιν ὅς, ἔνιος.
Nonnunquam, ἔσθ' ὅτε, ἐνίοτε, ἐποτὲ.
Nonus, -a, -um, ἔννατος.
Norma, κανὼν, γνώμων.
Nos, ἡμεῖς.
Noscere artem, εἰδέναι τέχνην.
Nosco, γινώσκω, οἶδα.
Noster, ἡμέτερος.
Nota, σημεῖον, συνθημα, στίγμα, τὸ.
Notabilis, γνωστὸς, γνώριμος.
Notare ignominiâ, ἀτιμάζειν τινα.
Notarius, γραμματεὺς, ὑπογραφεὺς.
Notatu dignum, σημειώσεως ἄξιον ἀξιομνημόνευτον.
Nothus, νόθος.
Notio, τὸ νόημα.
Notitia, γνῶσις, γνώρισις, νόησις.
Noto, σημειοῦμαι, διασημαίνω, στίζω.
Notum est, φανερόν ἐστι· πρόδηλόν ἐστι
Notum facio, γνωρίζω, δηλόω.
Notus, γνώριμος, γνωστὸς.
Notus, *auster*, νότος.
Novacula, ξυρίον.
Novem, ἐννέα.
November, ἀνθεστηριὼν, Νοέμβριος.
Novenarius, ἐνναταῖος.
Noveni, οἱ ἐννέα.
Noverca, μητρυιὰ.
Novercalis, ὁ τῆς μητρυιᾶς.
Novies, ἐννεάκις.
Novilunium, νέα σελήνη· νεομηνία.
Novissimè, ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως.
Novitas, νεότης, καινότης.
Novitius, νεαρὸς.
Novus, νέος, καινὸς.
Nox, νὺξ· nox intempesta, ἀκρονυχία.
Noxa, αἰτία, βλάβη, τιμώρια.
Noxius, βλαβερὸς, πονηρὸς, βλαπτικὸς.
Nubecula, νεφέλιον.
Nubes, νεφέλη, νέφος
Nubilis, ὁ ϗ ἡ, ἐπίγαμος· ὡραῖος πρὸς γάμον, ἀκμαῖος.
Nubilus, συννεφὴς, νεφελώδης.
Nubo, velo, καλύπτω· *pro* viro tradi, γαμεῖσθαί τινι, νυμφεύεσθαι.
Nuditas, γυμνότης.
Nudiustertius, πρόχθες.
Nudo, γυμνόω.
Nudus, γυμνὸς, ψιλὸς, ἀνείμων.
Nugæ, φλυαρία, ἡ· λῆρος, ὁ.
Nugas agere, ληρεῖν, φλυαρεῖν.
Nugator, φλύαρος.
Nugatorius, φλυαρώδης.
Nugigerulus, ὀθλυφόρος.
Nugor, -aris, φλυαρέω, ἀδολεσχέω.
Nullibi, ὀδαμοῦ.
Nullius pretii, ὀτιδανὸς.
Nullo modo, οὔτως· οὐδ' ὅπως τι οὖν οὐδαμὴ· οὐδαμῶς οὐδ' ἄν πω.
Nullo pacto, μηδοτιοῦν· οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο.
Nullus, μηδεὶς, ὀδεὶς, οὔτις.
Nullus sum, *id est*, perii, μηδείς εἰμι.
Num, ἄραγε, εἶτι ὀκοῦν· ἆρα μὴ.
Numen, τὸ θεῖον, θειότης, δαιμόνιον.
Numerabilis, ἀριθμητὸς.
Numeratim, κατ' ἀριθμὸν.
Numeratio, ἀρίθμησις.
Numeratus, ἀριθμηθεὶς.
Numero, ἀριθμέω τι, καταλογίζομαι.
Numero sunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν.
Numerosus, πολὺς ἀριθμῷ *et* ἀριθμὸν· πολύχυς, πολυπληθὴς.
Numerus, ἀριθμὸς.
Numerus *in Oratione et Musicis* ῥυθμὸς.
Numine afflor, ἐνθυσιάζω.
Nummosus, πολυχρήματος, πλέσιος

Nummularius, κολλυβιςὴς, τραπεζίτης.
Nummulus, νομισμάτιον.
Nummus, νόμισμα, τό.
Nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.
Nunc, νῦν, νυνὶ· ἐν τῷ παρόντι.
Nunc nuper, νῦν ἄρτι.
Nuncubi, μή ὄν πῶ.
Nuncupatio, προσαγόρευσις.
Nuncupo, ὀνοματοποιῶ, προσαγορεύω.
Nundinæ, πανήγυρις, ιος, ἡ· παντοπωλεῖον, ἀγοραί.
Nundinalis, ἀγοραῖος.
Nundinatio, καπηλεία, ἀγορασμός.
Nundinator, ἀγοραςὴς.
Nundinor, καπηλεύω, ἀγοράζω.
Nunquam, ὐδέποτε, μηδέποτε.
Nunquam non, διαπαντός.
Nunquid, ἄραγε, ἆρα μὴ, μὴ οὖν τί.
Nunquis, ἆρα μήτις, μὴ ὄν τις.
Nuntiatio, ἀγγελία, ἄγγελμα, τό.
Nuntio, ἀγγέλλω, ἐπαγγέλλω τινί τι.
Nuntius, *qui nunciat*, ἄγγελος· *pro eo quod nunciatur*, ἀγγελία, ἡ.
Nuo, νεύω.
Nuper, νεωςὶ, ἄρτι.
Nuper mortuus, νεοθανὴς.
Nuper natus, ἀρτίτοκος, νεόγονος.
Nuperrimè, πρὸ μικροτάτυ.
Nuperus, ὁ ἄρτι.
Nupta, νύμφη.
Nuptiæ, γάμος.
Nuptiæ secundæ, διγαμία.
Nuptiale carmen, ἐπιθαλάμιον.
Nuptias celebrare, γαμοτελεῖν.
Nurus, ἡ νυὸς, ἐννυὸς.
Nusquam, ὐδαμῆ, ὐδαμῦ.
Nusquam non, πανταχῦ.
Nuto, νευςάζω.
Nutricatio, ἀνατροφὴ, τιθήνησις.
Nutrico, *et* -or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
Nutrimentum, τροφή, διατροφή.
Nutrio, τρέφω, διατρέφω.
Nutritio, σιτισμὸς, τροφή.
Nutritor, τροφεὺς.
Nutrix, τροφὸς, τιθήνη, ἡ.
Nutus, τὸ νεῦμα.
Nux, καρύα, ἡ· κάρυον *verò fructum significat*.
Nympha, νύμφη.

O.

O, Ὦ, ὦ. O dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
Ob, ἕνεκα, *gen.* διὰ, *acc.*
Obæratus, ὑπόχρεως.
Obambulatio, περιόδευσις.
Obambulo, περιπατέω, περινοςέω.
Obbrutesco, ἄλογος γίνομαι.
Obdormio, κατακοιμάομαι, ἐπικαθεύδω.
Obduco, *tego*, ἐπεισάγω, προσβάλλομαι.
Obductus, κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.
Obduro, σκληρύνομαι.
Obediens, εὐπειθὴς, ὁ ϗ ἡ· ὑπήκοος.
Obedientèr, εὐπειθῶς.
Obedientia, ὑπακοὴ, εὐπείθεια.
Obedio, πείθομαί τινι· ὑπακούω τινὶ.
Obeo, περιέρχομαι, ἐπιτελέω.
Obequito, περιϊππάζω, παριππεύω.
Oberro, -as, πλανάομαι, περινοστέω.
Obesitas, πολυσαρκία, λιπαρότης.
Obesus, πίων, πολύσαρκος, ὁ λιπαρὸς, παχὺς, κατασάρκος.
Obex, ἐμπόδιον, κώλυσις, μοχλὸς.
Obfirmo, διαβεβαιῦμαι, ἐπιςηρίζω.
Obgannio, ἐπικνυζάομαι, περιλαλέω.
Objectio, προβολὴ, ἀντιλογία.
Objecto, ὀνειδίζω.
Objicere se periculis, ἐπιῤῥίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις.
Objicio, προβάλλω· *pro* exprobare, ὀνειδίζειν τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾷν τὸν βίον.
Obire legationem, ἐπιτελεῖν πρεσβείαν.
Obire munus, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν.
Obitèr, παρέργως, ἐν παρόδῳ.
Obitus, *mors*, τελευτὴ· ὁ θάνατος.
Objurgatio, ἐπιτίμησις, λοιδορία.
Objurgator, ἐπιτιμητὴς.
Objurgo, ἐπιτιμάω τίνι ταῦτα, ἐπιπλήττω· λοιδορέομαί τινι.
Oblatro, προσυλακτέω· *pro* obloqui, καταλαλεῖν.
Oblatum, προσφορά.
Oblatus, προσφερόμενος.
Oblectatio, τέρψις, εὐφροσύνη.
Oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινα.
Obligatio, ἐπίδεσις, ἐνοχὴ.
Obligo, ἐπιδέω, καταδεσμεύω.
Obliquè, πλαγίως, παραβλήδην.
Obliquitas, καμπυλότης. λοξότης.
ex Obliquo, ἐκ πλαγίϛ.
Obliquo, λοξόω, ςρεβλόω.
Obliquus, καμπύλος, λοξὸς.
Obliteratio, ἐξάλειψις.
Oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τινὸς, memoriam alicujus.
Oblitus, ἐπιλαθόμενος, ἐπιλελησμένος.
Oblivio, λήθη, ἀμνηςία.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδιδόναι τι, ἐπιλανθάνεσθαί τι.
Obliviosus, ἐπιλήσμων, ἀμνήμων.
Obliviscor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνηςέω, ἀμνημονεύω.
Oblongus, παραμήκης.
Obloquor, καταλαλέω.
Obluctor, ἀντιπαλαίω, ἀνθίςαμαι.
Obmurmuro, καταγογγύζω.
Obmutesco, καταφιμόομαι.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίςαμαί τινι.
Obnixò, συντόνως, διατεταμένως.
Obnoxius, ἔνοχος.
Obnubilo, ἐπινέφω.
Obnubo, περικαλύπτω.
Obnuntio, καταγγέλλω.
Obolus, ὀβολὸς.
Oborior, ἐπιγίνομαι, ἀνέχω.
Obrepo, ὑπεισέρχομαι.
Obruo, συγκαλύπτω, καταβάλλω.
Obrutus, κατακαλυφθεὶς.
Obscœnè, αἰσχρῶς, ἀναιδῶς.
Obscœnitas, αἰσχρότης, ἀσέλγεια.
Obscœnus, αἰσχρὸς, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, αἰσχρολόγος.
Obscurè, ἀσαφῶς.
Obscuritas, σκότος, ἀσάφεια.
Obscuro, ἀποκρύπτω, ἐπισκιάζω, ἀμαυρόω, ἐπικαλύπτω.
Obscurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obscurus, ἀφανὴς, ἀδηλὸς, ἀμαυρός· *pro* ignobili, ἄσημος.
Obsecro, λιπαρέω, δέομαί σου τοῦτο πρὸς παιδῶν, per liberos.
Obsecundo, συνεργέω τινὶ, ὑπουργέω.
Obsepio, περιφράττω.
Obsequentèr, πειθηνίως.
Obsequi animo, χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτοῦ θυμῷ.
Obsequiosus, ὑπηρετικὸς.
Obsequium, θεραπεία, λατρεία, ὑπηρεσία, θωπεία, ἀνθύπειξις.
Obsequor, ὑπηρετέω, χαρίζομαί τινι.
Obsero, -as, περικλείω, μοχλεύω.
Observantia, θεραπεία.
Observatio, παρατήρησις, εὐλάβεια· *pro* observantia, θεραπεία.
Observator, ἐπίσκοπος.
Observo, ἐπιτηρέω, ἐφοράω· *pro* venerari, θεραπεύειν τινα.
Obses, ὁ ὅμηρος.
Obsessor, πολιορκητὴς.
Obsides dare, διδόναι ὁμήρυς.
Obsidione cingere, ἐκπολιορκεῖν πόλιν.
Obsidionem solvere, λύειν πολιορκίαν.
Obsidium, obsidio, πολιορκεία, περικάθησις, ἡ.
Obsido, -is, *et* obsideo, πολιορκέω, περικαθίζω, περιΐςημι.
Obsigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
Obsisto, ἀνθίςαμαι, ἐναντιόομαι.
Obsitus, περιειλημμένος.
Obsitus pannis, ῥυπαρῶς διακείμενος.
Obsolesco, ἀπαρχαιῦμαι.
Obsoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
Obsoletus, παλαιούμενος.
Obsonium, ὀψώνιον.
Obstaculum, κώλυμα, τὸ ἐμπόδιον.
Obstetrico, μαιεύομαι.
Obstetrix, μαῖα, μαιεύτρια.
Obstinatè, ἰσχυρογνωμόνως.
Obstinatio, σκληροκαρδία.
Obstinatus, αὐθάδης, ἀμετανόητος.
Obstipo, ἐμφράττω.
Obsto, ἀνθίςαμαι πρός τινα· ἐνίςαμαί τινι, ἐναντιόομαι, ἀντέχω.
Obstrepo, θορυβέω σοι, παρενοχλέω τινι *et* τινα.
Obstringere jurejurando, καταλαμβάνειν ὅρκοις.
Obstringo, καταδέω.
Obstructio, ἔμφραξις, περίφραξις.
Obstruo, ἐμφράττω τὸ ςόμα, os.
Obstupefacio, ἐκπλήττω.
Obstupesco, ἐκπλήττομαι πρός τινα· θαμβέω, ἀναισθητῶ.
Obsum, βλάπτω· κακῶς ποιῶ τινα.
Obsurdesco, ἐκκωφοῦμαι, ἐκθαμβῶ.
Obtego, κατακύπτω, περιςέγω.
Obtempero, πείθομαί τινι· πειθαρχέω τινι· ὑπακέω τινι.
Obtendo, προΐσχομαι, προβάλλομαι.
Obtenebro, σκοτόω.
Obtero, ἐπιτρίβω, καταπατέω.
Obtestatio, ἐξορκισμὸς, ἐπιμαρτυρία.
Obtestor, ἀντιβολέω, λιπάρεω τινα, ἐπιμαρτύρομαι.
Obtineo, ἐπέχω, περιέχομαι, κρατέω.
Obtrectatio, διασυρμὸς, κακοέπεια.
Obtrectator, διασυρτὴς, διάβολος κακολόγος.
Obtrecto, λοιδορέω τινα *et* τινι· διασύρω, διαβάλλω σε.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω

Obtrunco, κατακόπτω, ἀποκεφαλίζω.
Obtueor, ἐνατενίζω, ἐφοράω.
Obtundo, καταμβλύνω, παρενοχλέω τινι et τινα.
Obturatio, ἐμφραγμὸς, φίμωσις.
Obturbo, ἐκταράττω.
Obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπιστομίζω.
Obtusus, ἀμβλὺς.
Obtutus, πρόσοψις, ἀτενισμός.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam fio, ἐμπίπτω τινι, περιτυγχάνω τινι.
Obvio, ἀπαντάω.
Obvius, ἀπαντῶν, ἐπιτυχῶν.
Obumbratio, ἐπίσκιασμος.
Obumbro, ἀποσκιάζω, ἐπικρύπτω.
Obvolvo, περιελίττω, περικαλύπτω.
Occa, βωλοκόπημα.
Occasio, καιρὸς, ὁ· ἀφορμὴ.
cùm Occasio ita tulit, παρατυχὸν, παραπίπτοντος.
quâcunque Occasione, ὅπῃ ἐνδέχεται.
captare Occasionem, καιροφυλατεῖν, καιρὸν ἢ πρόφασιν λαμβάνειν.
Occasionem observo, καιρὸν παρατηρέω, ἀφορμὴν λαμβάνω.
Occasionem præbere, λαβὴν seu πρόφασιν, vel ἀφορμὴν παρέχειν ἢ παραδιδόναι.
Occasionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
Occasus, δυσμὴ, δύσις.
Occidens, δύσις.
Occidentalis, δυτικὸς, ἑσπερινός.
Occido, φονεύω et φονέω τινα, κτείνω, ἀναιρέω, μιαιφονέω, ἐναίρω.
Occido, pereo, καταδύω, πίπτω.
Occiput, ἰνίον.
Occludo, κατακλείω, καταμύω.
Occo, -as, -are, βωλοκοπῶ.
Occulo, κρύπτω, καλύπτω.
Occultatio, κατάκρυψις, κάλυμμα.
Occultè, κρυφῇ, κρυφίως, κρύφα.
Occulto, ἀποκρύπτω, κρύπτω.
Occultus, κρυπτὸς, κρύφιος.
Occumbo, τελευτάω, ἀποίχομαι.
Occupatio, ἀσχολία, πρᾶξις, ἐργασία.
Occupatus, ἀσχολούμενος.
Occupo, καταλαμβάνω, κατέχω, συλλαμβάνω πόλιν, urbem.
Occupor, *negotiis distrahi*; ἀσχολίαν ἄγειν ἔν τινι.
Occurro, ἀπαντάω τινι· ἀπάντομαι, *pro* in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦν τινι· ἐπελθεῖν τινι.
Occursus, ἀπάντησις, συνάντημα.
Oceanus, ὠκεανὸς, Ἀμφιτρίτη.
Ocior, -aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Ociosè, σχολαίως, κατὰ σχολὴν.
Ociosus, σχολαῖος, ἀπράγμων.
Ocium, σχολή.
Ocrea, κνημὶς, -ίδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιδοφόρος.
Octavus, ὄγδοος.
Octies, ὀκτάκις.
Octingentesimus ὀκτακοσιοςός.
Octingenti, ὀκτακόσιοι.
Octo, ὀκτω.
October, γαμηλιὼν, ὀκτώβριος
Octogesimus, ὀγδοηκοςὸς.
Octoginta, ὀγδοήκοντα.
Oculatus, πολυόμματος, ὀξυδερκὴς.
Oculus captus, διεφθαρμένος τὴν ὄψιν
Oculus, ὀφθαλμὸς, ὁ· ὄμμα, τὸ· ὢψ, ὠπὸς, ὁ· γλήνη, ἡ· φάος, τὸ.
Ocyor, ὠκίων, *vel* ὠκύτερος.
Ocyssimè, ὤκιςα, τάχιςα.
Ocyùs, ὠκύτερον, ταχύτερον.
Odi, μισέω τινα, ἐχθαίρω, ἐχθρεύω τινι.
Odio esse, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
Odio persequi aliquem, κατεχθραίνειν, σκορακίζειν, ςυγεῖν.
Odiosè, ἀπεχθῶς.
Odiosus, μισητὸς, δυσχερὴς, ςυγερὸς· *pro* molesto, λυπηρὸς, ἀπεχθής.
Odium, μῖσος, -εος, τὸ· ἔχθος.
Odor, ὀσμὴ, ὀσμὸς, ὀδμὴ.
Odoratus, -a, -um, εὐώδης, ἀρωματώδης.
Odoratus, ὄσφρησις, ὄσφρανσις.
Odor gratus, ἡδυοσμία, εὐωδία.
Odor malus, δυσωδία, δυσοσμία.
Odore carens, ἄοδμος, ἄοσμος.
Odoror, -aris, ὀσφραίνομαι· *pro* investigare, ῥινηλατεῖν τι.
Odorus, εὔοσμος, εὔοδμος.
Oestro percitus, οἰςρηθεὶς.
Oestrum, ὁ οἶςρος.
Offa, μάζα.
Offella, ψωμίον, ψωμίδιον.
Offendiculum, πρόσκομμα, προσκοπὴ, σκάνδαλον.
Offendo, περιπίπτω τινι, προσκρέω, περιτυγχάνω· *pro* lædere, λυπεῖν, βαρύνειν τινα, προσκόπτειν.
Offensa, Offensio, πταῖσμα, βλάβη.
Offensiuncula, πταισμάτιον.
Offerre, προσφέρειν σοι· δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, *vel* πρὸς τοὺς κινδύνους ὁρμᾷν, offerre se periculis; ἐπάγειν.
Officina, ἐργαςήριον δημιουργεῖον.
Officio, βλάπτω, ἐμποδίζω.
Officio deesse, προδιδόναι τα καθήκοντα.
Officio suo fungi, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν ἢ ποιεῖν.
Officiosè, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
Officiosus, θεραπευτικὸς, ἐπιμελὴς.
Officium, τὸ καθῆκον.
Officium, tuum est, καθήκει σοι, ὑμέτερόν ἐςι· ἐμὸν ἐςι τοιαῦτα λέγειν.
Offundo, ἐπιχέω.
Oh, *interjectio*, ὢ, ἆ, ὦ, ἇ.
Olea, ἐλαία.
Oleaginus, ἐλαιώδης.
Oleaster, ἀγριέλαια.
Oleo, ὄζω, ἀπόζω.
Oleosus, *plenus olei*, ἐλαιώδης.
Oleum, ἔλαιον.
Olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι.
Olfactus, ὄσφρησις, ὀσμὴ, ὀσμὸς.
Olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
Olitor, κήπωρος, λαχανοπώλης.
Oliva, ἡ ἐλαία.
Olivetum, ἐλαιὼν, ἐλαιόφυτον.
Olla, χύτρα, ἡ· χυτρὶς, λέβης.
Olor, κύκνος.
Olorinus, κύκνειος.
Olus, -eris, λάχανον.
Omasum, ὁ ἐχῖνος.
Omen, οἰωνὸς, ὁ· οἰώνισμα.
bono Omine, ἐπ' ἀγαθαῖς κληδόσι.
Omentum, τὸ ἐπίπλοον.
Ominor, οἰωνοπολέω, οἰωνίζω.
Omitto, παραλείπω, ὑπερβαίνω· ἀποτίθεμαι τὴν ἀρχὴν, abdico me magistratu: παύομαι, ἀφίημι.
Omnes quot, πάντες ὅσοιπερ.
Omni tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ
Omnifariàm, πανταχῇ, παντοίως.
Omnigenus, παντόδαπος, παντοῖος.
Omninò, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
Omnipotens, παντοκράτωρ, παγκρατής.
Omnipotentia, παντοδυναμία, παγκρασία.
Omnis, πᾶς, σύμπας, ὅλος.
Onager, ὄναγρος.
Oneraria navis, φορτικὴ ναῦς, ὁλκάς.
Onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
Onerosus, φορτικὸς, δυσβάςακτος.
Onus, φορτὸς, ὁ· φορτίον, βάρος, μόχθος.
Onus navis, γόμος.
Onus suscipere majus viribus, τὸ μεῖζον φορτίον ἢ ἑαυτὸν αἱρεῖσθαι.
Onustus, βαρυνθεὶς, φορτισθεὶς.
Onyx, ὁ ὄνυξ, ὀνυχίτης.
Opacus, σκιερὸς, σκιόεις, ζοφώδης.
Opera, -æ, ἐργασία, ἔργον.
Operæ pretium, ἄξιον ἐνθυμηθῆναι, *considerare*; ὁ τοῦ ἔργου μισθὸς.
Operam do, σπουδάζω περί τινος σχολάω τινι· σπουδὴν ἔχω.
Operam loco, ἐργολαβέω.
Operam alicui navare, διακονεῖν τινι.
Operam ludere, διατριβὴν ποιεῖσθαι.
Operarius, ἐργαςὴρ, ἐργάτης.
Operarius, -a, -um, ἐργαστικός, ἐργατικὸς.
Operatio, ἐργασία, ἐνεργασία.
Operculum, ἐπίθημα, τὸ πῶμα.
Operimentum, ἐπίβλημα, σκέπασμα, κάλυμμα.
Operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, ςέγω.
Operior, ἐργάζομαι, κατεργάζομαι, αὐτουργῶ.
Operosè, ἐπιπόνως.
Operositas, τὸ ἐπίπονον.
Operosus, ἐνεργὴς, ἐργώδης.
Opertus, καταςέγος, καλυπτὸς.
Opes, πλοῦτος, κειμήλια, χρήματα.
Opifex, κατασκευαςὴς, δημιουργὸς.
Opificium, χειρόεργημα κατασκευὴ.
Opilio, ποιμὴν, προβατεὺς.
Opimè, πολυτελῶς.
Opimus, πίων, ὀνος, ὁ ἡ· πιμελὴς.
Opinatio, δόγμα, δόξασμα.
Opinio, δόξα, δόκησις.
Opinio fallit me, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
Opinione celerius, θᾶττον ἐλπίδος.
Opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
Opinionem mutare, δόξαν μεταθέσθαι.
Opinor, δοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δοκεῖ μοι.
Opiparè, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
Opiparus, πολυτελὴς, δαψιλὴς.
Opis, opem, ope, τῆς ἐπικουρίας, βοηθείας, δυνάμεως, &c. opem fero, βοηθέω, συλλαμβάνω, συνεργέω τινι, ἐπικουρέω.
Opitulor, ἀλεξέω, ἐπικουρέω νόσοις, morbis; παρίσταμαί σοι βοηθὸς tibi præsidio adsum.
Opium, τὸ ὄπιον.

Oportet, δεῖ, χρὴ· ἄξιόν ἐςι.
Opperior, περιμένω, προσδοκάω τι.
Oppessulatus, μοχλωθεὶς.
Oppetere mortem, ἀποθνήσκειν, τελευτᾶν.
Oppidanus, πολίτης, ὁ κατὰ τὴν πόλιν.
Oppidanus, -a, -um, πολιτικός.
Oppidatim, κατὰ πόλεις.
Oppidò, *valdè*, κομιδῇ, λίαν.
Oppidulum, πολίχνιον.
Oppidum, πόλις, κώμη, ἄςυ.
Oppignero, ὑποτίθημι ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
Oppleo, ἀναπληρόω.
Oppono, προτείνω, προβάλλομαι.
Opportunè, ἐν καιρῷ· ἐν τῷ δέοντι· εὐκαίρως, κατὰ καιρόν.
Opportunitas, εὐκαιρία, καίριον.
Opportunus, εὔκαιρος, ἐπίκαιρος, ἐπιτήδειος πρός τι.
Oppositio, ἀντίθεσις, ἐναντίωσις.
Oppositum, ἀντικείμενον, ἐναντίον.
Oppressio, κατάθλιψις, κατάτριψις.
Oppressor, καταθλίβων, κατατρίβων
Oppressus, καταπιεσθεὶς, κατατριβεὶς.
Opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, καταθλίβω.
Opprobrium, ὄνειδος· μῶμος, ὁ.
Opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι.
Oppugnatio, πολιόρκησις, προσβολή.
Oppugnator, πολιορκητής.
Oppugno, πολεμέω, μάχομαι, ἀντιμαχομαί τινι, πολιορκέω, προσβάλλω.
Opsonium, ὀψώνιον, ὀψάριον.
Optabilis, εὐκτὸς· εὐχῆς ἄξιος.
Optandus, εὐκτέος, αἱρετέος.
Optatò, κατ' εὐχήν.
Optimates, οἱ ἄριςοι, οἱ ἀριςεῖς.
Optimus, ἄριςος.
Optio, αἵρεσις, εὐχή, εὐλογή.
Opto, εὔχομαι, ποθῶ, ἐπιθυμέω.
Opulentia, εὐπορία, πλοῦτος.
Opulentus, ὁ εὔπορος, πολυχρήματος.
Opus, ἔργον.
Opus aggredi, ἐπιχειρεῖν ἔργον.
Opus est, *cum genit.* χρή.
Opus habeo, δέομαί τινος· χρείαν ἔχω τινος.
Opusculum, ποιημάτιον.
Ora, ἐσχατιὰ, ἡ· ὅρος.
Oraculum, χρησμὸς, χρησμῳδία, μαντεῖον.
Oraculum peto, μαντεύομαι.
Oratio, ὁ λόγος, ἡ ῥῆσις, λέξις.
Oratio funebris, λόγος, ἐπιτάφιος.
Orationem habere, λόγον λέγειν· εἰπεῖν κατὰ, περὶ, πρός τινος.
Orationem componere, λόγον συντιθέναι.
Orator, ῥήτωρ, -ορος.
Oratoriè, ῥήτορος δίκην.
Oratorius, ῥητορικός.
Orbatus sum, ἀποφανίζομαι.
in Orbem ago, κυκλόω.
Orbiculatim, κυκληδόν.
Orbis, κυκλὸς, σφαῖρα.
Orbis terrarum, οἰκουμένη.
Orbita, τροχία.
Orbitas, ὀρφανία, ἀτεκνία.
Orbo, ὀρφανίζω, ἀποςερέω.
Orbus, ἄτεκνος, ἄπαις, ὀρφανός.
Orcus, ᾅδης, ἔρεβος.
Ordinatus, τακτὸς, τεταγμένος.
Ordinatè, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
Ordine, ἐν τάξει, κατὰ τάξιν.

in ordinem redigo, κατατάττω.
Ordino, διατάττω *et* -ομαι, ἐγκοσμέω, εὐτρεπίζω.
Ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
Ordo, τάξις, εὐταξία.
Ore tenus, μέχρι τοῦ ςόματος.
Orea, κημὸς, ὁ· ςόμιον.
Organum, ὄργανον.
Orichalcum, ὀρείχαλκον.
Oriens, ἀνατολή.
Orientalis, ἀνατολικὸς, ἡῷος.
Orificium, ςόμα.
Origo, γένεσις, αἰτία, ἀρχή.
Orior, φύομαι, γίνομαι, ἐπανατέλλω.
Oriundus, ὁ ἀναφέρων τὸ γένος· ἐκφύς.
Ornamentum, κόσμημα, κόσμος, ὁ·
Ornatè, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμίως.
Ornatus, -a, -um, κόσμιος, κεκοσμημένος.
Ornatus, -ûs, κόσμος, ὁ· κόσμησις.
Orno, κοσμέω, *acc.* περιςέλλω.
Ornus, ἡ ὀρεινὴ μελία.
Oro, *peto*, δέομαί σοι τοῦτο, παρακαλέω δίκαια, *justa*: αἰτέω σε σῖτον, &c.
Orphanus, ὀρφανός.
Orthodoxi, ὀρθόδοξοι.
Ortus, *natus*, γεγονὼς, πεφυκώς.
Ortus, *subst.* γένεσις, ἀνατολή.
Oryza, ὄρυζα.
Os, oris, ςόμα, ςόμιον.
Os obturo, ἀποςομόω, *et* ἀφοςομίζω.
Os, ossis, ὀςοῦν.
Oscitantèr, ῥαθύμως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
Oscitatio, ἡ χάσμη.
Oscito, χασμάομαι, ἀναχαίνω.
Osculatio, φίλημα.
Osculor, φιλέω τινὰ· κυνέω, κύω.
Osculum, ςομάτιον, τὸ φίλημα.
Osor mulierum, μισογυνής.
Osseus, ὄςινος, ὀςώδης.
Ostendo, ἀποδείκνυμι, προφαίνω, δηλόω τι, ἐμφανίζω.
Ostentatio, ἀλαζονεία, κομπασμός.
Ostentator, ἀλαζών.
Ostento, προσαποδεικνύω· *pro* jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
Ostentum, τέρας, -ατος, τό.
Ostia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
Ostiarius, θυρωρός.
Ostiatim, κατὰ θύρας.
Ostii annulus, κορώνη, ῥόπτρον.
Ostiolum, θύριον, θυρίδιον.
Ostium, θύρα, εἴσοδος.
Ostracismus, ὀςρακισμός.
Ostreum, ὄςρεον.
Ostrum, τὸ ὄςρον.
Otio frui, καρποῦσθαι τὴν σχολήν.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἔχω.
Otiosè, ἀργῶς, σχολῇ.
Otiosus, σχολαῖος, ὁ· ἀπράγμων.
Otium, σχολή, ἡ, ἄνεσις, ἀργία, ἀπονία.
Otium dare, σχολὴν δοῦναι.
Otium est mihi, σχολὴν ἔχω.
per Otium, ἐπὶ σχολῆς *et* κατὰ σχολήν.
Ova parere, ᾠοτοκεῖν.
Ovans, θριαμβεύων.
Ovatio, θρίαμβος, ἐλάττων.
Ovile, ποίμνιον, αὐλή.
Ovina pellis, μηλωτή· κῶος, τό.
Ovinus, προβάτειος, μήλειος, ὁ.
Ovis, πρόβατον, μῆλον, οἶς.

Ovo, *lætor*, ἥδομαι, χαίρω.
Ovum, ᾠὸν, τό.

P.

PABULATIO, προνομή, νομή. Pabulatum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι.
Pabulor, νέμομαι.
Pabulum, τροφή, νομή, βορά.
Pacatus, εἰρηνικὸς, εἰρηνυθεὶς.
Pacificatio, εἰρηνοποιία.
Pacificator, εἰρηνοποιός.
Pacifico, εἰρηνοποιέω.
Pacificus, εἰρηνοποιός.
Paciscor, συμφωνέω μετά τινος, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινι.
Paco, εἰρηνοποιέω, ἱλάσκομαι.
Pacta servare, ἐμμένειν ταῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
Pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
Pactum, συμβόλαιον, συνθήκη.
Pæan, ὁ παιὰν, -ᾶνος.
Pæanem cantare *vel* canere, παιανίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
Pædagogus, παιδαγωγὸς, παιδευτής.
Pædor, αὐχμὸς, ῥύπος.
Paganus, κωμήτης, ἰδιώτης.
Pagatim, κατὰ κώμας.
Pagella, σελίδιον.
Pagina, σελίς.
Pagus, κώμη, πάγος, ὁ.
Pala, σκάφη.
Palabundus, περιφερόμενος.
Palæstra, παλαίςρα, ἀγωνιςήριον.
Palæstricus, παλαιςρικός.
Palam, φανερῶς, ἀναφανδόν.
Palam est, ὁμολογεῖται, ἅπασι φανερόν ἐςι.
Palam facio, φανερόω, προφαίνω, δῆλον ποιέω.
Palatium, βασίλειον, παλάτιον.
Palatum, τὸ ὑπερῷον.
Palea, ἄχυρον, τὸ· κάρφος.
Palla, χλαῖνα, τὸ φάρος.
Pallas, Παλλὰς, -άδος.
Palleo, ὠχριάω, χλωρίζω.
Palliatus, τριβωνοφόρος.
Pallidus, ὠχρὸς, χλωρὸς, ἄχροος.
Pallium, τριβὼν, ὁ· περίβλημα.
Pallor, ὠχρίασις, ἄχροια.
Palma, θέναρ, παλάμη.
Palma, *pro* victoria, νίκη· *pro* arbor, φοῖνιξ.
Palmaris, σπιθαμιαῖος.
Palmes, κλῆμα.
Palmus, σπιθαμή, δοχμή.
Palor, -aris, ἀλάομαι, πλανάομαι
Palpatio, ψηλάφησις, κολακεία
Palpebra, βλέφαρα.
Palpitatio, παλμὸς, οῦ, ὁ, σκαρθμός.
Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σφαίρω.
Palpo, ψηλαφάω τι, θωπεύω.
Paludamentum, χλαμύς.
Paludatus, χλαμυδωτός.
Paludosus, ἑλώδης.
Palumbes, φάττος, ὁ· φάσσα, ἡ.
Palus, σκόλοψ, πάτταλος, χάραξ, ὁ.
Palus, -udis, λίμνη, ἕλος, -εος, τό.
Palustris, ἕλειος, ὁ· ἑλώδης, ὁ καὶ ἡ.
Pampinaceus, οἰναρώδης.
Pampino, οἰναρίζω.
Pampinus, κλῆμα, οἴναρον.

Panarium, ἀρτοθήκη.
Pandiculatio, σκορδινισμός.
Pandiculor, σκορδινάομαι.
Pando, -as, κυρτόω, κυφόω
Pando, -is, πετάννυμι.
Pandus, -a, -um, κυρτὸς, κυφὸς.
Pane vescor, ἀρτοσιτέω, ἀρτοφαγέω.
Panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
Panem facio, ἀρτοποιέω.
Pango, πήγνυμι.
Panificium, ἀρτοποιΐα.
Panis, ἄρτος, ὁ.
Panis bis coctus, δίπυρος, ἄρτος.
Panis siligineus, σιλιγνίτης ἄρτος.
Panis azymus, ἄζυμος.
Panis butyro illitus, βυτυρίτης.
Pannis obsitum esse, ῥυπαρῶς διακεῖσθαι.
Pannosus, ῥακώδης, κατάῤῥαφος.
Pannus, ῥάκος.
Panther, πανθὴρ, -ῆρος, ὁ.
Papae, παπαὶ, βαβαί.
Papaver, μήκων.
Papilio, ἡ ψύχη.
Papilla, θηλὴ, μαζὸς.
Papula, ἐξάνθημα.
Papyrus, πάπυρος, ἡ.
Par, paris, ἴσος, ὅμοιος.
Par, impar, ἄρτιον ἢ περιττόν.
Par est, ἄξιόν ἐςι, δικαίον ἐςι, εἰκὸς ἐςι.
Par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν.
Par, δυὰς, ζεῦγος.
Par, *satis sum*, ἱκανὸς εἰμι, ἀργέω ἐπὶ τῦτο.
Parabilis, εὐπόριςος.
Parabola, παραβολή.
Paradisus, παράδεισος.
Paradoxum, παράδοξον.
Parallelus, παράλληλος.
Parasitor, παρασιτέω, κολακεύω.
Parasitus, παράσιτος, κόλαξ.
Parca, μοῖρα, αἶσα.
Parcè, φειδομένως, εὐτελῶς.
Parcitas, φειδωλή.
Parco, -is, -ere, φείδομαι τινὸς, ἀφίημι τινὶ, συγγινώσκω, συγγνωμονέω.
Parcus, φειδωλὸς.
Parens, γονεύς, γενήτωρ.
Parentalia, κτερίσματα, ἐναγίσματα.
Parentatio, κτέρισμα *et* κτέρος, εος, τό.
Parentes, οἱ γεννήσαντες, οἱ τοκέες.
Parento, κτερίζω, ἐναγίζω.
Pareo, πείθομαι, πειθαρχέω τινι.
Pares, οἱ ἐξ ἴσου.
Paries, τοῖχος, ὁ· τειχίον, θρίγκος.
Parietes perforare, τειχωρυχεῖν.
Parilis, ἴσος.
Parilitas, ἰσότης.
Pario, τίκτω, κύω· *pro* comparare, περιποιέομαι.
Paritè ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
Parma, πέλτη.
Paro, -as, *instruo*, παρασκευάζω· *pro* comparo, κτάομαι, ἑτοιμάζω.
Parricida, πατροκτόνος, πατροφόνος.
Parricidium, πατροκτονία.
Pars, μέρος, τὸ· μερὶς, μοῖρα.
Parsimonia, φειδωλή.
aliquâ ex Parte, μέρος τι, ἐκ μέρυς.
Partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι.
Particeps, μέτοχος, κοινωνὸς.
Particeps sum, μετέχω τῆς φιλίας· amicitiæ: μοιροδοκέω.
Participatio, κοινωνία, μετοχή.
Participem facere aliquem, συμμεριςὴν ποιεῖν.
Participo, κοινωνέω, μετέχω τῆς νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
Particula, μερὶς, μέριον.
Particulatim, μερικῶς, ἀνὰ μέρος.
Partim, ἀνὰ μέρος, παρὰ μέρος, partim, τὰ μὲν, τὰ δὲ· τῇ μὲν, τῇ δὲ.
Partior, μερίζω, διανέμω, διαιρέω τὶ εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
Partitio, μερισμὸς, ἀναδασμὸς.
Partum accelerans, ὠκυτόκιος.
Parturio, ὠδίνω, τοκάω.
Partus, -a, -um, τετευγμένος, κεκυημένος.
Partus, -ûs, τοκετὸς, κύησις, τόκος.
Parvifacere, *parvipendere*, περὶ ὀλίγυ ποιεῖσθαί τι, παρὰ ὑδὲν ἡγεῖσθαι· ἀμελεῖν τινος.
Parùm, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθὸν.
Parum abset quin, μικρὸν ἀπέλιπον τῦ μὴ· παρὰ μικρὸν ἦλθον ἀποθανεῖν, parum abfuit, quin mortuus essem.
Parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρὸν.
Parvulus, ἄγαν σμικρὸς, τυτθὸς.
Parvus, μικρὸς, σμικρὸς.
Pascha, πάσχα, ἑορτὴ τῶν ἀζύμων.
Pasco, σιτοῦμαι, βόσκομαι, νέμομαι.
Pascuum, βόσκημα, νομὸς, ὁ· νομή.
Passæ uvæ, ςαφίδες, ςαφυλαί.
Passer, ςρυθὸς.
Passerculus, ςρυθίον.
Passim, πάντῃ, ἑκάστοτε, πανταχοῦ.
Passus, βῆμα.
Pastinaca, ὁ ςαφυλῖνος.
Pastor, ποιμὴν, -ένος, νομεὺς, βόσκων.
Pastoralis, ποιμαντικὸς, βουκολικὸς.
Pastus, -ûs, σίτησις, νομή.
Patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω· *pro* palàm facere, γνωρίζειν.
Patefactio, ἀνακάλυψις, φανέρωσις.
Patella, λεκάνιον.
Patens, ἀνεῤῥωγὼς, ἀνεῳγμένος.
Pateo, -es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
Pater, πατὴρ, γονεὺς.
Patera, κρατὴρ, δέπας.
Paterfamilias, οἰκοδεσπότης.
Paternus avus, πάππος, ὁ ἐκ πατρὸς.
Paternus, πατρῷος, πατρικὸς.
Patesco, ἀνακαλύπτομαι.
Patibulum, ςαυρὸς.
Patiens laborum, φερέκακος, φερέπονος, τλησίπονος.
Patientèr, ὑπομονητικῶς, τλητικῶς.
Patientia, ὑπομονή, τλημοσύνη.
Patina, λεκάνη, λοπὰς.
Patior, πάσχω, ὑπομένω, *cum accus.*
Patres conscripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
Patria, πατρὶς.
Patriarcha, πατριάρχης.
Patrimonium, ἡ οὐσία, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ κτήματα.
Patrimonium consumo, τὰ πατρῷα καταφθείρω.
Patritius, εὐπατρίδας, ὁ· πατρίκιος.
Patrius, πατρικὸς.
Patro, -as, διαπράττομαι.
Patrocinium, συνηγορία, προστασία.
Patrocinor, συνηγορέω τινι, συνδικέω τινι, προςατέω, προΐςαμαι.
Patronus, προστάτης, ὁ προστατεύων
Patrueles, ἀνεψιοὶ, ἐξάδελφοι.
Patruelis, -e, ἀνεψιὸς, ἐξάδελφος.
Patruus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖος.
Paucis absolvere, διὰ βραχέων ποιῆσαι τὺς λόγυς.
Paucissimus, ἐλάχιςος
Paucitas, ὀλιγότης.
Paucus, ὀλίγος.
Pavesco, περιφοβῦμαι, θαμβέω
Pavidus, περιδεὴς, περίφοβος.
Pavimentum, ἔδαφος, δάπεδον.
Pavito, ἐκπλήττομαι.
Paulatim, κατὰ μικρὸν, ἀτρέμας, ἐπὶ βραχὺ.
Paulisper, ὀλίγον χρόνον, πρὸς βραχὺ.
Paulo antè, μικρὸν προδύνοντος ἡλίυ, solis accasum: σμικρῷ ἔμπροσθεν.
Paulò post, ὀλίγῳ, *vel* μικρῷ ὕςερον.
Paulò minùs, βραχὺ ἀποδέον, ὀλίγον ἧττον.
Paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκὴς.
Paululùm, ἐπὶ μικρὸν, παρὰ μικρόν.
Pavo *et* Pavus, ταὼς, ὁ ταών.
Pavoninus, ὁ τῦ ταῶνος.
Pavor, δεῖμα, τὸ· δειλία, θάμβος.
Pauper, πένης, πτωχὸς, ἐνδεὴς.
Pauperior, πενέςερος.
Pauperrimus, πενέςατος.
Paupertas, πενία, πτωχεία.
Paupertate premi, ἀπορεῖν χρημάτων, εἶναι ἐν πενίᾳ.
Pauxillum, ὀλίγον.
Pax, εἰρήνη, ἡσυχία.
Paxillus, πάτταλος.
Peccator, ἁμαρτωλὸς, ὁ.
Peccatum, ἁμαρτία, ἁμάρτημα, τὸ σφάλμα, παράπτωμα.
Pecco, ἁμαρτάνω, ἀλιτέω, πταίω πλημμελέω.
Pecorosus, πολυθρέμμων.
Pecten, κτεὶς, κτένιον.
Pecto, κτενίζω.
Pectorale, τὸ περιςήθιον.
Pectus, -oris, ςέρνον, ςῆθος, θώραξ.
Peculator, κλέπτης τῦ δημοσίυ.
Peculatus, τὸ τῦ δημοσίυ κλέμμα.
Peculiaris, ἴδιος, ἰδιοκτήτος.
Peculiaritèr, ἰδίως, ἰδίᾳ.
Peculium, τὸ ἴδιον, τὸ ἰδιόκτητον.
Peculor, κλέπτω τὸ δημόσιον.
Pecunia, ἀργύριον, τὰ χρήματα.
Pecuniâ, instructum esse, εὐπορεῖν χρημάτων.
Pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος.
Pecuniam numerare, καταβαλεῖν ἀργύριον.
Pecuniosus, πολυχρήματος.
Pecus, -oris, *et* -udis, θρέμμα, τὸ βόσκημα, τό.
Pedalis, ποδιαῖος.
Pedamentum, κάμαξ· χάραξ, ἡ.
Pedes, πόδες, nom. pl.
Pedes, -itis, πεζὸς.
Pedester, πεζὸς.
Pedestres copiæ, πεζικὴ ςρατιά, πεζὴ δύναμις.
Pedestris, πεζικὸς.
Pedestris oratio, πεζὸς λόγος.
Pedestris pugna, πεζομαχία.
Pedetentim, κατὰ πόδας, βάδην.
Pedica, ποδοςράβη, πέδη.
Pedicularis morbus, φθειρίασις

Pediculosus, φθειριάζων.
Pediculus, φθεὶρ, ὁ.
Peditatus, τὸ πεζὸν, τὸ πεζικὸν.
Pedo, -is, βδέω, πέρδω.
Pedum, καλαῦροψ, ἡ ῥάβδος ποιμενική.
Pejeratio, ἐπιορκία.
Pejero, ἐπιορκέω, ἐπόμνυμι.
Pejor, κακίων.
Pelagus, πέλαγος, τὸ.
Pellex, παλλακὴ, et παλλακὶς, -ίδος.
Pellicator, προσαγωγεὺς.
Pellicatus, παλλάκευσις, παλλάκευμα.
Pellicio, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι, προσάγομαι, ὑπάγω.
Pellicula, δερμάτιον.
Pellis, δέρμα, τὸ· δορὰ, διφθέρα, ῥινὸς.
Pello, -is, -ere, ἐλαύνω, ἐκβάλλω, ὠθέω, διώκω.
Pelluceo, διαςίλβω, διαφανής εἰμι.
Pellucidus, διαφανής, διαύγης.
Pelta, πέλτη.
Peltatus, ὁ πελταστὴς.
Pelvis, λεκάνη, λυτὴρ, -ῆρος, ὁ.
Penates, γενέθλιοι θεοὶ, πατρῷοι.
Pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέυμαι, ἐξαρτάομαι· et pro dubitare, ἀπαρτᾶσθαι, ἀπορεῖν.
Pendo, -is, -ere, σταθμῶ, ςαθμῶμαι· et pro solvere, ἀποτίνειν, ἐκτίσαι.
Pendulus, ἐκκρεμὴς, μετέωρος.
Penè, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδὸν.
Penes me est, ἐπ' ἐμοί ἐστι.
Penetrabilis, διάπορος.
Penetrale, ὁ μυχὸς, τὸ ἐνδόμυχον.
Penetro, εἰσδύνω, διαπείρω.
Peniculus et Penicillus, σπόγγος, ὁ.
Peninsula, χεῤῥόνησος· alii, χερσόνησος.
Penis, ἀνδρεῖον, αἰδοῖον.
Penitus, -a, -um, ὁ ἔνδος· ἐνδώτερος.
Penitùs, omninò, τὸ παράπαν, παντελῶς, διαμπερὲς, πάντως.
Penna, πτερὸν et πτερίον, κάλαμος.
Pennatus, πτερωτὸς, πτερόεις.
Pensator, ςαθμοῦχος.
Pensilis, μετέωρος, κρεμαςὸς.
Pensio, -onis, καταβολὴ, ἔκτισις.
Pensionem solvere, ἀποφορὰν τελεῖν.
Pensitatio, ἔκτισις.
Pensito, ςαθμῶμαι.
Pensum, τὸ τεταγμένον, τὸ ςαθμηθὲν.
Pentecoste, πεντηκοστή.
Penuaria cella, ὀψῶν, ταμεῖον.
Penula, φαινόλης.
Penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ· μανδύην περιβεβλημένος.
Penuria, ἀπορία, σπανιότης, ἔνδεια, ὑςέρησις, ἐπίλειψις.
Penuriâ rerum necessariarum laborare, ἀπορεῖν τῶν ἀναγκαίων, vel τῶν ἐπιτηδείων.
Penus, -ûs, et hoc penu, βίος, ὁ· τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτηδεία· ταμεῖον.
Peplus, vel Peplum, πέπλος.
Pepo, -onis, πέπων.
Per, διὰ, gen. ἐν dat. εἰς, accus. ἐπὶ, gen. μετὰ et πρὸς, gen.
Per ætatem, διὰ τὴν ἡλικίαν.
Pera, πήρα.
Perago, διαπράττομαι, τελέω.
Peragratio, περινόςησις.
Peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
Peramantèr, προσφιλῶς.
Perambulo, διοδεύω, περιέρχομαι.
Perca, περκὶς
Percello, περιτρίπω, ἐκπλήσσω.
Perceptio, κατάληψις, ἀνάληψις.
Percipio, sentio, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, καταγινώσκω.
Percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
Percitus, ἐλαυνόμενος.
Percolo, -as, -are, διϋλίζω, διηθέω.
Percommodè, πάνυ εὐκαίρως.
Percontatio, ἀνάκρισις· ἐρώτησις.
Percontator, πυνθανόμενος, πευστὴς.
Percontor, ἀνέρομαί σε τοῦτο· πυνθάνομαί τινος, ἀνακρίνω.
Percrebresco, διαθρυλλῦμαι.
Perculsus, ἐκπλαγεὶς, ἐμβρόντητος.
Percupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν.
Percurro, διατρέχω, διεξέρχομαι.
Percussio, πλῆξις, ἐπίκρησις.
Percussor, πλήκτης, πληκτικὸς.
Percutio, κατακόπτω, παίω τινα, τύπτω, πατάσσω, πλήσσω, κόπτω· λιθοβολέω, lapide.
Perdifficilis, παγχάλεπος.
Perdisco, ἐκμανθάνω, καταμανθάνω.
Perditè amare, ἐρωτομανεῖν, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Perditio, ἀπώλεια, ὄλεθρος.
Perditus, πανόλεθρος, πανώλης.
Perdives, πολυχρήματος.
Perdix, πέρδιξ.
Perdo, ἀποβάλλω, ἀπολλύω, λυμαίνω, ὄλλυμι, φθείρω, ὀλοθρεύω.
Perdoctus, ἐκδιδασκόμενος, πολυμαθὴς
Perdomo, καταδαμάζω.
Perduco ad finem, διανύω τι· διάγω.
Perduellio, συνομοσία.
Perduellis, πολέμιος.
Perduro, χρονίζων διατελῶ, ὑπομένω.
Peredo, περιτρώγω, κατεσθίω.
Peregrè absum, ἀποδημέω.
Peregrinatio, ἀποδημία.
Peregrinator, ἀπόδημος.
Peregrinor, ἀποδημέω, ἐκδημέω.
Peregrinus, ξένος, ξενικὸς, ἀλλοδαπὸς, ὁ· ἀλλότριος, ἀλλόφυλος.
Perelegans, ὁ πάνυ κομψὸς.
Pereleganter, παγκάλως, πάνυ κόμψως.
Perendiè, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
Perendinus dies, ἡ μεταύριον ἡμέρα.
Perennis, ἀΐδιος, διετήσιος.
Perennitas, ἀϊδιότης.
Pereo, ἀπολλύω, διαφθείρομαι, ὤλωλα, ἀποφθινύθω, καταφθίνομαι.
Perequito, διϊππάζω.
Pererro, περιπλανάομαι.
Pereruditus, πολυμαθὴς, ὁ ϗ ἡ.
Perexiguus, ὁ πάνυ μικρὸς.
Perfectè, τελείως, ἐντελῶς.
Perfectio, τελείωσις.
Perfectus, τέλειος, ἐντελὴς.
Perfero, περιφέρω, διαφέρω, ἀνατλάω· pro nuntiare, ἀγγέλλειν· pro sustinere, ὑπομένειν, καρτερεῖν.
Perficio, ἀποτελέω, διαπράττομαί τι, ἐργάζομαι, ἀνύω.
Perfidelis, πολύπιςος, ὁ
Perfidia, ἀπιςία, ἀγνωμοσύνη.
Perfidiosus, ἄπιστος, παράσπονδος.
Perfidus, ἄπιστος, ἀγνώμων, ἄσπονδος, μεςὸς ἀπιςίας.
Perflo, διαπνέω, καταπνέω.
Perfluo, καταῤῥέω.
Perfodio, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Perforo, τρυπάω, διαπείρω, διατρέω.
Perfrictâ fronte, ἀπηρυθριασμένως.
Perfrictæ frontis esse, ὐκ ἐντρέπεσθαι ἐρυθριᾷν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
Perfringo, διαῤῥήγνυμι.
Perfuga, αὐτόμολος, πρόσφυξ.
Perfugio, καταφεύγω.
Perfugium, καταφυγὴ, καταφύγιον.
Perfunctio, λειτυργία, ἐνέργεια.
Perfunctoriè, πρὸς ἀφοσίωσιν.
Perfunctorius, ἀφοσιωμένος.
Perfundo, διϋγραίνω, ἐμβρέχω, καταχέω.
Perfungo, ἐπιτελέω τὸ ἔργον, munere meo, διαπράττω· ἀποτελέω τὰ καθήκοντα.
Perfusio, βροχὴ, ἔγχυσις.
Perfusus, διαβεβρεγμένος.
Pergo, πορεύομαι, σπεύδω, ἔρχομαι· pro persevero, διατελέω, ἐμμένω.
Pergratus, πάνυ εὔχαρις.
Perhibeo, dico, κατάφημι, κατισχυρίζομαι, pro dare, δῦναι.
Perhibere testimonium, μαρτυρεῖν τινι.
Perhonorificè, πολυτίμως.
Perhonorificus, πολύτιμος.
Perhorresco, καταθαμβέομαί τινα.
Perhumanus, πάνυ φιλάνθρωπος.
Periclitatio, κινδύνευμα.
Periclitor, κινδυνεύω, παρακινδυνεύω ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.
in Pericula se conjicere, δοῦναι ἑαυτὸν εἰς κινδύνυς.
in Periculis versari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
sine Periculo, ἀκινδύνως, ἀσφαλῶς.
Periculosè, ἐπικινδύνως.
Periculosus, ἐπικίνδυνος, ἐπισφαλὴς, κινδυνώδης.
Periculum, κίνδυνος, ὑ, ὁ· κινδύνευμα, τὸ.
Periculum dare, κίνδυνον ὑπολαμβάνειν, vel ποιεῖσθαι.
Periculum facere, ἀπόπειραν ποιεῖσθαι.
Periculum effugere, διαφεύγειν κίνδυνον.
extra Periculum esse, ἔξω, vel πόῤῥω τῶν κινδύνων εἶναι.
Perillustris, ὁ πάνυ λαμπρὸς.
Perimo, ἀναιρέω, καθαιρέω.
Perindè, ὡσπερεῖ, ὅτως πυ.
Perindè ac si, ὥσπερ, ὥσπερ ἂν εἰ ὡσπερανεὶ.
Periodus, περίοδος.
Periphrasis, περίφρασις.
Peritè, ἐπιςαμένως, ἐμπείρως.
Peritia, ἐμπειρία, πεῖρα, ἐπιςήμη.
Peritissimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
Peritum esse alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινὸς.
Peritus, ἔμπειρος, ἐπιςήμων, ἐπιστημονικὸς, δαήμων, εἰδὼς.
Perjucundus, ὁ πάνυ ἡδὺς.
Perjurium, ἐπιορκία.
Perjuro, ἐπιορκέω.
Perjurus, ἐπίορκος, ἐπιορκητικὸς.
Perlateus, πάνυ εὐφραινόμενος.
Perlego, ἐπιλέγομαι, ἀναγινώσκω, διεξέρχομαι.
Perluceo, διαλάμπω.
Perlucidus, διαφανὴς.
Perlustro, κατασκοπῦμαι, ἐξετάζω.
Permadeo, διαβρέχομαι.

Permaneo, μένω παρά τινι, pro perseverare, μένειν ἐν τινι, ἐπί τινι.
Permano, -as, καταῤῥέω, διαῤῥέω.
Permansio, διαμονὴ.
Permeo, -as, διαδύνω, διέξειμι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
Permisceo, μεταμίγνυμι, ἐπιπλέκω.
Permissio, συγχώρησις, ἄφεσις.
Permissu ejus, αὐτοῦ συγχωρήσαντος.
Permistio, κρᾶσις, διάμιξις.
Permitto, concedo, ἐάω, ἐπιτρέπω.
Permodestus, εὔμετρος.
Permolestus, ὁ πάνυ χαλεπὸς.
Permotio, παρόρμησις.
Permoveo, διακινέω.
Permulceo, καταψάω, κατακηλέω.
Permultùm, πάμπολυ.
Permutatio, διαλλαγὴ, διάλλαγμα, τὸ.
Permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιόω τὴν γνώμην, sententiam, ἀμείβομαι.
Perna, πέρνα, πετασὼν.
Pernavigo, διαπλέω.
Pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
Pernego, ἐξαρνέομαι.
Pernicies, ὄλεθρος, ὁ· βλάβη, ἐξώλεια.
Perniciosus, ὀλέθριος, ὁ ᾗ ἡ· βλαβερὸς, πανώλεθρος.
Pernicitas, ὠκύτης, ταχύτης.
Pernix, ὠκὺς, ταχὺς, ὠκύπτερος, ὁ.
Pernoctatio, παννυχὶς, -ίδος, ἡ.
Pernocto, ἀπονυκτερεύω, διαγρυπνέω.
Pernosco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
Pernox, παννύχιος, πάννυχος.
Pero, -onis, αἱ ἀσκέραι.
Peropportunè, πάνυ εὐκαίρως.
Peropportunè venis, εἰς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρεις.
Peropus est, πάνυ χρέων ἐςι.
Peroratio, ἐπίλογος, ἀνακεφαλαίωσις.
Peroro, ἐπιλέγω, ἀνακεφαλαιόω.
Perosus, διαμισῶν, ὑπερςυγέων.
Perparùm, πάνυ σμικρὸν.
Perpaucus, ὀλίγιςος.
Perpello, ἐπαναγκάζω.
Perpendiculum, κάθετος, διάμετρος.
Perpendo, ἐξετάζω τι· σταθμάομαι· λογίζομαι τι πρὸς ἐμαυτὸν, mecum: σκοπέω τι παρ' ἐμαυτῷ, διανοέομαι.
Perperàm, κακῶς, πονηρῶς· παρὰ in compositione.
Perpessio, ὑπομονὴ, πάθος.
Perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
Perpetro, διαπράττομαι, πράττω.
Perpetuitas, ἀϊδιότης, τὸ διηνεκὲς.
Perpetuum, αἰεὶ, εἰς αἰῶνα.
Perpetuus, διηνεκὴς, ἀΐδιος.
Perplexè, πολυπλόκως.
Perplexitas, ἀπόρημα, πλοκή.
Perplexus, ἀμήχανος, ἐπίπλοκος, ἄπορος.
Perpolio, διαξέω.
Perpoto, διαπίνω.
Perpulcher, ὁ πάνυ καλὸς.
Perquam, ὡς σφόδρα.
Perquiro, διαζητέω, διερευνάω.
Perrarò, πάνυ σπανίως.
Perrepo, καθέρπω.
Perrumpo, διεξίημι, διεξελαύνω, διασπάω, διαῤῥήγνυμι.
Perscribo, ἀναγράφω, διαγράφω.
Perscriptio, διαγραφὴ, ἀναγραφή.
Perscrutor, ἀκριβόω, διερευνάω.
Persecutio, δίωξις, διωγμὸς.
Persecutor, διώκτης, ὁ διώκων.

Persentio, vel -isco, διαισθάνομαι.
Persequor, παρακολουθέω τινι, διώκω τινα· διαμένω ἐν τινι, μετέρχομαι.
Perseveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
Perseverantia, ἐπιμονὴ, καρτερία.
Persevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliquâ re: προσκαρτερέω.
Persimilis, παραπλήσιος, πάνυ ὅμοιος.
Persisto, διηνεκῶς ἀφίςαμαι.
Persolvo, ἐκτίω χρήματα· pecuniam, διαλύω, ἀποδίδωμι.
Persona, πρόσωπον.
Persono, ἐξηχοῦμαι.
Perspecium habere alicujus animum, διανοιάν τινος διαγνῶναι.
Perspectus, δεδοκιμασμένος.
Perspicacitas, πολυδέρκεια, ὀξυδέρκεια.
Perspicax, ὀξυδερκὴς, κατοπτικὸς.
Perspicio, συνοράω, διοράω, διαβλέπω, διασκοπέω, καθορῶ.
Perspicuè, φανερῶς, σαφῶς.
Perspicuitas, ἐνάργεια, τὸ εὔδηλον.
Perspicuus, φανερὸς, δῆλος, καταφανὴς.
Perstare in sententiâ, ἐμμένειν τῇ γνώμῃ.
Persto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
Perstringo, συνείρω, ἐπιγράφω, διασφίγγω· pro taxare, καθάπτεσθαί τινος.
Persuadeo, πείθω σε, tibi, μεταπείθω τινα, ὑπάγομαι, ἀνάγω, δυσωπέω.
Persuasio, πεῖσις, πειθὼ, πίςις.
Persuasor, πειςήριος, πειςικὸς.
Persuasorius, πειςικὸς.
Persuasum habeo, πέπεισμαι.
Persuasus, πεπεισμένος ταῦτα.
Pertæsus, ἐξαπορούμενος.
Pertendo, διατείνω.
Pertento, διαπειράομαι.
Perterebro, διατρυπάω.
Perterrefacio, φοβέω τινα, ἐκπλήσσω.
Perterrefio, ταράττομαι, ἐκπλήττομαι.
Perterreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
Perterritus, καταπλαγεὶς.
Pertexo, διυφαίνω, κατεργάζομαι.
Pertica, κάμαξ ὁ· πάτταλος.
Pertimeo, ἐκφοβοῦμαι.
Pertinacia, αὐθάδεια, τὸ ἄπειςον.
Pertinacitèr, ἐπιμόνως.
Pertinax, αὐθάδης, δύσπειςος.
Pertineo, pertingo, διατείνω· pro attinere, προσήκει μοι τοῦτο, et ταῦτα, id est, hoc vel hæc ad me pertinent.
Pertingo, διϊκνέομαι, ἀνήκω.
Pertractio, διαχείρισις.
Pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, καταπράττω.
Pertraho, ἐφέλκω, καθέλκω.
Pertranseo, διαβαίνω, διϊκνέομαι.
Pertristis, πολυώδυνος, πάνυ λυπηρὸς.
Pertundo, διακόπτω, ἀνατιτράω.
Perturbatio, ταραχὴ, πάθος, σύγχυσις.
Perturbator, ὁ θορυβῶν, ταρακτὴς.
Perturbo, ταράττω, θορυβέω, συγχέω.
Pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω.
Pervagor, περιφέρομαι, περινοςέω.
Pervasto, περιπορθέω.
Perveho, διακομίζω, κατάγω.
Pervenio, παρήκω, ἀφικνέομαι.
Perversè, διαςρόφως, κακοήθως.
Perversitas, διαςροφὴ, κακοήθεια.
Perversus, διάςροφος, πονηρὸς.

Perverto, διαςρέφω, παραιρέομαι, παρατρέφω, παρασύρω, παρακινέω.
Pervestigatio, ἀνίχνευμα, ἀνίχνευσις.
Pervestigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω.
Pervicacia, αὐθάδεια.
Pervicax, αὐθάδης.
Pervigil, παννύχιος, ἀγρυπνητικὸς.
Pervigilatio, pervigilium, παννυχὶς, -ίδος, ἡ.
Pervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
Pervius, διαβατὸς, πορεύσιμος, ἐμβατὸς, εὔπορος, περάσιμος.
Pervolo, διίπταμαι, διαπέτομαι.
Pervolvo, διακυλινδέω.
Perurbanus, ὁ πάνυ ἀςεῖος.
Peruro, διακαίω.
Perutilis, πάγχρηςος, μεγαλωφελὴς.
Pervulgo, διασπείρω, ἐπιφημίζω.
Pes, ποῦς.
Pes lecti, κλινόπους.
Pessimè, κάκιςα.
Pessimus, πονηρότατος.
Pessulus, μοχλίον, μοχλὸς.
Pessum eo, retrocedo, ὑποφέρομαι· pro in fundum eo, χαμαὶ πίπτω· καταφέρομαι.
Pessundo, καταπατέω.
Pestilens, λοιμώδης.
Pestilentia, λοιμὸς.
Petaso, πέρνα, πετασὸς.
Petere aliquem lapide, βάλλειν τινα λίθῳ.
Petigo, λειχὴν.
Petiolus, ὁ μίσχος.
Petitio, αἴτημα, τὸ· αἴτησις, ἡ.
Petitor, αἰτητὴς.
Peto, oro, αἰτέω, vel αἰτέομαί σε δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: pro proficiscor: χωρέω εἰς Κόρινθον, Corinthum.
Petra, πέτρα, λᾶος, πέτρος.
Petulans, ὑβριςὴς, ὑβριςικὸς ἀνὴρ, ἀσελγὴς, ἀναιδὴς, προπετὴς.
Petulantèr, ὑβριςικῶς, ἀναισχύντως.
Petulantia, ἀσέλγεια, ὕβρις, ἡ, φλυαρία.
Phalanx, φάλαγξ.
Phaleræ, φάλαρα.
Phanaticus, ἔνθεος, ἐνθουσιῶν.
Phantasia, φαντασία.
Phantasma, φάντασμα.
Phanum, seu fanum, templum, νέως.
Pharetra, φαρέτρα, βελοθήκη.
Pharmacopola, φαρμακοπώλης.
Pharmacum, φάρμακον.
Phasianus, φασιανὸς.
Phiala, φιάλη.
Philomela, φιλομήλη.
Philosophia, φιλοσοφία.
Philosophor, φιλοσοφέω.
Philosophus, φιλόσοφος, ὁ.
Philtrum, τὸ φίλτρον.
Phlebotomia, φλεβοτομία.
Phlebotomum, φλεβότομον, μαχαιρὶς.
Phoca, φώκη.
Phœnix, φοῖνιξ.
Phrasis, φράσις.
Phrenesis, φρένησις.
Phreneticus, φρενετικὸς.
Physiognomia, φυσιογνωμία.
Physiognomon, vel Physiognomus, φυσιογνώμων.
Piacularis, καθαρτήριος.
Piaculum, κάθαρμα.

Placulum committere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα.
Pica, κίττα.
Picea, πίτυς, ἡ.
Piceus, πισσώδης.
Pico, πισσόω.
Picus, δρυοκολάπτης.
Piè, θεοσεβῶς.
Pietas, εὐσέβεια, εὐλάβεια πρὸς τὸν θεόν· θεοσέβεια, θεοφροσύνη.
Pietatem colere, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς τὸς θεὸς· τὴν εὐσέβειαν ἀσκεῖν.
Pictor, γραφεὺς, ζωγράφος.
Pictura, γραφὴ, ζωγραφία.
Piger, ὀκνηρὸς, ῥᾴθυμος, ὀκνώδης, ἀργὸς, νωθρὸς, δύσοκνος.
Piget, μεταμέλει μοι.
Pigmentarius, μυροπώλης.
Pigmentum, φῦκος, ἄλειμμα, χρίσμα, τὸ ἔντριμμα.
Pignori do, ὑποτίθημι τί τινι.
Pignoro, ἐνεχυράζω.
Pignus, ἐνέχυρον, ἀσφάλισμα, ὑποθήκη, ὁμηρεία.
Pignus accipere, ἐνεχυράζειν.
Pigresco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κατοκνέω.
Pigritia, ὀκνία, ὄκνησις, ῥαθυμία.
Pila, -æ, *pro* sphærula, σφαῖρα, σφαιρίον.
Pilâ ludere, σφαιρομαχεῖν, σφαιρίζειν.
Pileum gestare, πιλίον φορεῖν.
Pileus, πιλίον, πῖλος.
Pilosus, τριχώδης, παραπλόκαμος.
Pilula, καταπότιον.
Pilum, γρόσφος, πῖλος.
Pilus, θρίξ.
Pincerna, οἰνοχόος.
Pingere acu, βελόναις ποικίλλειν.
Pingo, -is, γράφω, ζωγραφέω.
Pingue, στέαρ, πιμελή.
Pinguedo, λιπαρία· πιμελή, στέαρ.
Pinguefacio, λιπαρὸν ἢ πίονα ποιῶ.
Pinguesco, παχύνομαι, πιαίνομαι.
Pinguis, παχὺς, λιπαρὸς, πίων.
Pinna, πτέρυξ, πτερύγιον, πίννη.
Pinso, -is, μάττω, λειαίνω.
Pinus, πίτυς, ἡ· πεύκη.
Piper, τὸ πέπερι.
Pipio, *proprium est pullorum*, πιππίζω.
Pirata, πειρατής.
Piraticus, πειρατικός.
Piscator, ἁλιεύς.
Piscatorius, ἁλιευτικός.
Piscatura, ἁλιευτική.
Pisciculus, ἰχθύδιον.
Piscinæ, ἰχθυοτροφεῖα.
Piscis, ἰχθύς.
Piscor, ἁλιεύω, ἰχθυάω.
Piscosus, ἰχθυώδης, ἰχθυόεις.
Pistillum, ὕπερος.
Pistor, ἀρτοποιὸς, σιτοποιός.
Pistrinum, μύλον, μύλη, ἀλφιτεῖον.
Pistura, ἀρτοποιΐα.
Pisum, τὸ πίσον.
Pituita, κόρυζα, φλέγμα.
Pituitosus, φλεγματώδης.
Pius, εὐσεβὴς, εὐλαβὴς, θεοσεβής.
Pius sum, εὐσεβέω, θεοσεβέω.
Pix, πίσσα.
Placabilis, εὐίλαστος, εὐδιάλλακτος.
Placamen, ἐξιλάσμα.
Placenta, πλακοῦς.
Placeo, ἀρέσκω τινὶ εὐδοκιμέω.
Placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.

Placidè, ἡσυχῶς, εἰρηνικῶς.
Placidus, *sedatus*, πρᾶος, ἥμερος, ἥσυχος, εὐμενὴς, γαληναῖος.
Placitus, ἀρεστός.
Placitum, *decretum*, ἀρεστὸν, ἀρεσκόμενον.
Placo, πραΰνω, ἀρέσκομαι.
Plaga, -æ, πληγὴ, πλῆγμα, ἔκπληξις.
Plaga, *pro* regione, τὸ κλίμα, ἡ χώρα.
Plagæ, -arum, *retia*, ἄρκυες *vel* ἄρκυα, τά.
Plagas inferre, πληγας ἐπιβάλλειν τινί.
Plagiarius, ἀνδραποδιστής.
Plagium, ἀνδραποδισμός.
Planctus, κοπετὸς, θρῆνος, ὁ.
Planè, *omninò*, ἀκριβῶς, σαφῶς· *pro* penitùs, πάντως, πάνυγε.
Planeta, πλανήτης.
Plango, *tundo*, κόπτομαι· *pro* lamentari, θρηνεῖν, τὸ στέρνον πλήττειν.
Planities, ὁμαλότης, πεδίον.
Planta, φυτὸν, φύτευμα.
Plantatio, φύτευσις.
Planto, -as, φυτεύω, φυτεργέω.
Planum facio, ἐξομαλίζω.
Planus, ὁμαλὸς, τρανός· *pro* manifestus, σαφής.
Platanus, ἡ πλάτανος.
Platea, πλατεία, εὐρύπορος ὁδός.
Plaudo, -is, κροτέω, κροταλίζω.
Plausibilis, κεκροτημένος.
Plaustrum, ἅμαξα, ὄχημα
Plausus, κρότος, κρότημα.
Plebecula, τὸ δημίδιον.
Plebeius, δημοτικὸς, ἰδιώτης, *idem quod* vulgaris, ὁ τυχών.
Plebiscitum, ψήφισμα, τὸ· χειροτονία.
Plebs, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος, ὄχλος.
Plecto, -is, κολάζω, τιμωρέω τινα.
Plectrum, πλῆκτρον, τό.
Pleiades, πλειάδες.
Plenè, ἐμπλέως.
Plenilunium, πανσέληνον.
Plenitudo, πλήρωμα, πλήρωσις.
Plenus, μεστὸς, *cum genit.* ἀνάπλεος, πλήρης.
Plenus sum, γέμω, πληθύνω, *cum genit.*
Plerique, οἱ πολλοὶ, πάμπολλοι.
Plerumquè, ἐπὶ πολὺ, τὰ πλεῖστα.
Pleuritis, ἡ πλευρῖτις.
Pleuriticus, πλευριτικος.
Plica, πτὺξ, πτύγμα, πτύξις.
Plicatilis, πλεκτὸς, εὔπλοκος.
Plicatio, ἡ πλοκή, -ῆς.
Plico, πλέκω, πτύσσω.
Plorabundus, κλαυθμώδης.
Ploratus, κλαυθμὸς, κλαῦμα, τὸ· ὀλοφυρμὸς, ὀδυρμὸς, κώκυμα.
Ploro, κλάω, κλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, οἰμώζω, κωκύω.
Pluma, πτίλον, χνοῦς.
Plumbeus, μολύβδινος.
Plumbum, μόλυβδος *et* μόλιβδος.
Plumeus, πτίλινος.
Pluo, βρέχω, ὀμβρέω.
Plures, οἱ πλείονες.
Plurimi æstimare, τιμᾷν πλεῖστου· περὶ πλείστου ποιεῖσθαί τινα.
Plurimum, πλεῖστον.
Plurimus, πλεῖστος.
Pluris æstimare, τιμᾶσθαι πλείονος.

Plus, πλέον, πλεῖον.
Plus minus, πλέον ἔλαττον.
Plus satis, πλέον τοῦ κόρου.
Plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος
Pluto, -onis, Πλουτεὺς, Ἀΐδης.
Pluvia, ὑετὸς, βροχή.
Pluviosus, ὑετώδης.
Pluvius *et* Pluvialis, ὄμβριος.
Pocillator, οἰνοχόος.
inter Pocula, ἐπὶ τῆς κύλικος.
Pocula ministrare, οἰνοχοεύειν Διΐ, Jovi.
Poculum, ποτήριον, ἔκπωμα, δέπας.
Podagra, ποδάγρα, ποδαλγία.
Podagrâ laboro, ποδαλγέω.
Podagricus, ποδαγριῶν, ποδαγρικός.
Podex, -cis, πρωκτὸς, κῶλος.
Poëma, τὸ ποίημα.
Pœna, τιμωρία, τίμημα, τὸ· ζημία, δίκη.
Pœnam exigere, ἐπαιτεῖν δίκην.
dare Pœnas, τιμωρίαν δοῦναι· δίκην ἱκανὴν ἐκτίειν, ἐκτελεῖν τὴν δίκην.
Pœnis afficere, κολάζω τινὰ ζημίαις.
Pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι τῶν ἁμαρτημάτων.
Pœnitendus, μεταμελητέος.
Pœnitentia, μετάνοια, μεταμέλεια.
Pœnitet, μεταμέλει μοι τοῦτο, μετανοέω, μεταγινώσκω.
Poëta, ποιητής.
Poëticus, ποιητικός.
Poëtria, ποιήτρια.
Polenta, ἄλφιτον.
Poli, πόλοι.
Polio, ξέω *et* ξύω, λειαίνω.
Politè, γλαφυρῶς.
Politia, πολιτεία.
Politicus, πολιτικός.
Politura, ἐξεργασία.
Politus, ξεστὸς, ξυστὸς, γλαφυρός.
Polleo, *valeo*, ἰσχύω, δύναμαι, μέγα, potentiâ valeo.
Pollex, μέγας, δάκτυλος, ἀντίχειρ.
Polliceor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι πολλὰ, ἐγγυάομαι.
Pollicitatio, ὑπόσχησις, ἐπάγγελμα
Pollinctor, ταφεὺς, κτεριστής.
Pollis, -nis, *vel* Pollen, γύρις, παιπάλη.
Polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
Pollutus, μεμιασμένος, ἀνιερός.
Polypus, ὁ πολύπους.
Pomarium, παράδεισος, ὀπωροφυλάκιον.
Pomeridianus, δειλινός.
Pomerium, τὸ πωμήριον.
Pompa, πομπή.
Pomum, μῆλον, ὀπώρα.
Pomus, *gen. fœm.* μηλέα.
Pondero, *libro*, ἵστημι, ζυγοστατέω, σταθμάομαι, ταλαντεύω.
Ponderosus, βάρυς, ὑπερβριθής.
Pondo, μνᾶ, λίτρα, ὁλκή.
Pondus, βάρος, ἄχθος, ὄγκος.
Ponè, ὀπίσω, ὄπισθεν.
Ponere operam in re aliquâ, σπουδάζειν, περί τινος.
Pono, -is, τίθημι, τίθεμαι ὑφίσαμαι.
Pons, γέφυρα.
Ponticulus, γεφυρίς.
Pontifex, ἱεράρχης, ἀρχιερεύς.
Pontificatus, ἀρχιεροσύνη.
Pontificius, ἀρχιερευτικός.
Pontus, πόντος.

Popina, ὀπτανεῖον, καπηλεῖον.
Poples, ἰγνύα, ἰγνὺς.
Popularis, ἰδιωτικὸς, δημοτικὸς· *pro* carus populo, ἀρεςὸς τῷ δήμῳ.
Popularitas, δημαγωγία, δημεραςία.
Populariter, δημοτικῶς.
Populatio, πόρθησις, δενδροτομὴ.
Populator, ἐκπορθήτωρ.
Populor, -aris, -ari, ἀναςάτης ποιέω τὰς πόλεις, πορθέω τὴν πατρίδα, patriam: ἐκπορθέω, ληλατέω.
Populus, δῆμος, ὁ· λαὸς, ὄχλος.
Populus, *arbor*, ἡ αἴγειρος.
Populus alba, ἡ λεύκη.
Porca, ἡ ὗς.
Porcinus, χόρειος, ὑϊκὸς.
Porculus, *et* Porcellus, χοιρίδιον.
Porcus, -ci, χοῖρος.
Porrectio, ἐπέκτασις, παράτασις.
Porrigo, ὀρέγω τὰς χεῖρας, manus: ἐκτείνω, παραφέρω, παρέχω, ἀνήκω.
Porrigo, -inis, ἡ λεπὶς, -ίδος.
Porrò, *sanè*, γέμην, μέντοι, πόῤῥω.
Porrum, πράσον.
Porta, πύλη, θυρίον.
Portæ custos, πυλȣρὸς, πυλωρὸς.
Portendo, ἐπισημαίνω, προφαίνω.
Portentosus, τερατώδης, τέραςιος.
Portentum, τέρας.
Porticus, ἡ ςοὰ, ἡ παραςὰς.
Portio, μέρος. μερὶς, συμμορία.
Portitor, πορθμεὺς, ναῦλος.
Porto, -as, αἴρομαί τι, φέρω, βαςάζω.
Portorium, πορθμεῖον.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portuosus, λιμενώδης.
Portus, -ûs, λίμην.
Porus, πόρος.
Posco, αἰτέω σε δίκας, à te pœnas: ἀξιόω.
Positio, *positura*, κατάθεσις, διάθεσις.
Possessio, κτῆσις, κτῆμα, κατοχὴ.
Possessor, ὁ κεκτημένος, κτήτωρ.
Possibilis, δυνατὸς, οἷός τε.
Possideo, κτάομαι, κατέχω, νέμομαι.
Possum, ὅιος τ' εἰμὶ, δύναμαι, κατ' ἐμὲ ἔςιν δȣ̃ναι, &c.
Post, ἐπὶ, μετὰ, *cum acc. pro* posteà, ἔπειτα, ὕςερον.
Posteà, εἶτα, ἔπειτα, ὕςερον.
Posteaquam, μετὰ ταῦτα, ὡς ὁπότε, ἐπεὶ
Posteri, -orum, ἐπιγενόμενοι, οἱ ἐπίγονοι, οἱ ἔπειτα, οἱ μεταγενεῖς.
Posterior, *et* -us, ὕςερος, α, ον, μεταγενεςερος.
Posteritas, ὁ μέλλων χρόνος, ἀπόγονοι.
in Posterum, αὖθις, εἰς αὖθις, εἰσέτι.
Postes, παραςάδες, ςαθμοὶ.
Posthabeo, ἐν ȣ̓δενὶ λόγῳ τιθέναι, ὀλιγωρέω, δεύτερον ἢ ὕςερον νομίζω.
Posthac, κατὰ ταῦτα, τὸ λοιπὸν.
Posthinc, ἑξῆς, ἐφεξῆς.
Posthumus, ὀλίγονος
Postico fallere, τῇ κηπαίᾳ ἀποχωρεῖν
Posticum, πλαγία θύρα.
Posticus, a, um, ὀπίσθιος.
Postis, παραςὰς, ἡ.
Postliminium, ἡ ὑποςροφὴ, τὸ ἀναπόμπιμον.
Postpono, περὶ ἐλάττονος ποιῶ τι· *pro* omittere, παραλείπειν τι.
Postquam, ἐπειδὴ, ἐπὰν, ὁπόταν.
Postremò, ὕςατον, τὸ τελευταῖον.
Postremus, ὕςατος, ἔσχατος.
Postridiè, τῇ ὑςεραίᾳ.
Postulatum, ἀξίωμα, αἴτημα.
Postulo, καλέω, δέομαι, αἰτέομαι· *tum idem quod* accusare, αἰτιάσθαι δίκην.
Potabilis, πόσιμος, πότιμος.
Potatio, ἡ πολλὴ ϗ συχνὴ πόσις.
Potator, φιλοπότης.
Potens, ἰσχυρὸς, δυνατὸς, ἐγκρατὴς.
Potentia, δύναμις, ἰσχὺς, κράτος.
Potest fieri, *pro* possibile est, οἷον τε, δυνατὸν.
Potestas, δύναμις, ἐξȣσία.
in Potestatem redigere, ὑφ' ἑαυτὸν ποιεῖσθαι, ὑποτάσσεσθαι.
Potestatem dare, ἐξȣσίαν διδόναι.
Potio, πόσις, πόμα, πότημα.
Potior, -iris, κρατέω, *cum gen. et dat.* ἐγκρατὴς γίνομαι, ἐπιτυγχάνω τινος.
Potior. *melior*, κρείσσων, βελτίων.
Potissimè, potissimùm, μάλιςα.
Potissimus, κράτιςος, βέλτιςος.
Potiùs, μᾶλλον, ἐπὶ μᾶλλον.
Poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω.
Potum do, ποτίζω τινὰ ποτήριον.
Potus, πόσις, ποτὸν.
Præ, *præpositio*, πρὸ, *gen.* ὑπὸ λύπης, præ dolore.
Præ manibus habeo, διὰ χειρὸς ἔχω.
Præ me fero, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
Præacutus, ὁ πάνυ ὀξὺς.
Præbeo, χορηγέω, πορίζω, παρέχω.
Præbibo, προπίνω.
Præcaveo, προφυλάττομαι.
Præcedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προπορεύομαι.
Præcellens, ἔξοχος, ὑπέροχος.
Præcello, προέχω, τῶν ἄλλων τὴν ὄψιν, formà aliis: διαφέρω, ὑπερβαίνω.
Præceps, παράκρημνος, κρημνώδης, προκάρηνος, πρηνὴς.
Præceptor, διδάσκαλος, παιδευτὴς.
Præceptum, παράγγελμα, ἐπίταγμα, ἐντολὴ.
Præcido, ὑποτέμνω, ἐπικόπτω.
Præcinctus, περιεζωσμένος.
Præcingo, περιζώννυμι.
Præcino, προᾴδω.
Præcipio, *prævenio*, προλαμβάνω· *pro* jubere, ἐπιτάττειν, κελεύειν τινα.
Præcipitantèr, ἐπικεφαλὴν, προπετως.
Præcipitantia, præcipitatio, προπέτεια, κατακρήμνησις.
Præcipitium, ἀπόκρημνον, κρημνὸς.
Præcipito, κατακρημνίζω, ῥίπτω ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare.
Præcipuè, μάλιστα, ἐξαιρέτως.
Præcipuus, ἐξαίρετος, πρόκριτος, ἐπίλεκτος, προηγȣ́μενος, κράτιςος, ὑπέροχος.
Præcisè, συντόμως.
Præclarus, ἔνδοξος, θαυμάσιος, γνώριμος.
Præclùdo, διακλείω, διείργω.
Præco, -onis, κήρυξ.
Præconium, κήρυγμα, ἀνακήρυξις· *pro* laude, ἔπαινος.
Præcordia, ἐπίφρενα, περικάρδια.
Præcox, πρώϊμος, πρώϊνος.
Præcurro, προτρέχω.
Præcursor, πρόδρομος.
Præda, λεία, ληςεία.
Prædabundus, ὁ λαφυραγωγῶν.
Prædatio, ληςεία, αἰχμαλωσία.
Prædator, λαφυραγωγὸς, ληςὴς.
Prædatorius, ληςρικὸς.
Prædicatio, κήρυξις, ἀνάῤῥησις.
Prædico, -as, *celebro*, ἀναγορεύω. *acc.* κατευλογέω, κηρύττω.
Prædico, -is, -ere, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.
Prædictio, προάγγελμα, προφητεία.
Prædiolum, τὸ χωρίδιον
Præditus, ὁ ἔχων, ὁ λαγχάνων.
Præditus bonâ indole, εὐφυὴς ὢν.
Prædives, ὑπερπλȣ́σιος, παμπλȣ́σιος, πολύολβος, ἐρικτήμων.
Prædium, χωρίον, κτῆμα, ἀγρὸς.
Prædo, -onis, ληςὴς, πειρατὴς.
Prædones templorum, οἱ ἱερόσυλοι.
Prædor, ληΐζω, *et* ληΐζομαι, ἀποσυλάω, ἁρπάζω, ληςευω, συλάω.
Præeo, προάγω, καθηγέομαι.
Præexisto, προϋπάρχω.
Præfari, προοιμιάζεσθαι, προλέγειν.
Præfatio, προοίμιον, πρόλογος.
Præfectura, ἐπαρχεία, προςατεία.
Præfectus, ὁ προεςὼς, ἐπιςάτης, ἡγεμὼν, ἔπαρχος, σατράπης.
Præfero, προφέρω, προκρίνω, προΐςαμαι, προτιμάω.
Præficiæ, αἱ θρηνήτριαι.
Præficio, ἐφίςημι, καθίςημι τινὰ τὰ μέγιςα, προΐςημι.
Præfiguro, ὑποτυπόω.
Præfinio, προορίζω.
Præfringo, προῤῥηγνύω.
Præfulgeo, προλάμπω.
Prægnans, ἔγκυος, ἐγκύμων.
Prægnans sum, κύω, κυοφορέω.
Prægrandis, ὑπερμέγας, περιμήκης, εὐμεγέθης.
Prægravo, ὑπερβαρύνω, καταβρίθω.
Prægredior, προέρχομαι.
Prægressio, προπόρευσις, πρόβασις.
Prægustator, προγευςὴς.
Prægusto, προγεύομαι.
Præhendo, λαμβάνω, *et* -ομαι.
Præjudicium, προκατάγνωσις, πρόκριμα.
Præjudico, προκαταγινώσκω, προκρίνω.
Prælectio, ἐξήγησις, προανάγνωσις.
Prælector, ἐξηγητὴς, προαναγνώςης.
Prælego, προαναγινώσκω.
Prælior, μάχομαι.
Prælium, μάχη, πόλεμος, συμβολὴ.
Prælium terrestre, πεζὴ μάχη.
Prælium navale, ναυμαχία.
Prælium committere, μάχεσθαι πρὸς τινος, μάχεσθαι μάχην ἀξίαν λόγȣ, memoriâ dignum.
Prælongus, προμήκης.
Præluceo, προφαίνω· *pro* facem præferre, δᾳδȣχεῖν.
Præludium, προοίμιον.
Præludo, προπαίζω, προαναβάλλομαι, προοιμιάζομαι.
Præmando, -is, προμασσάομαι.
Præmaturus, πρόωρος.
Præmeditatio, προμελέτησις.
Præmeditor, προμελετάω.
Præmitto, προπέμπω, προίημι.
Præmia proponere, ἄθλον τιθέναι.
Præmium, ἆθλον, γέρας.
Præmoneo, προπαραγγέλλω.
Præmonstro, ὑποδεικνύω

Præmunio, προασφαλίζω.
Prænomen, πρωνυμία.
Prænuntio, προαγγέλλω, προσαγγέλλω.
Præoccupo, προκαταλαμβάνω.
Præparatio, παρασκευή.
Præparo, παρασκευάζω.
Præpedio, παρεμποδίζω.
Præpes, ὠκύπτερος.
Præpolleo, ὑπερέχω.
Præpondero, ὑπερβαρέω· *pro* pluris esse, προτιμᾶσθαι.
Præpono, μᾶλλον αἱρέομαι, προϊςαμαι, προτιμάω· *pro* Præficio, ἐφίςημι.
Præposterè, ὕςερον πρότερον, πρωθύςερον.
Præposterus, πρωθύςερος.
Præpotens, ὑπέροχος, μέγα δυνάμενος.
Præproperè, λίαν ταχέως.
Præputium, ἀκροβυςία.
Præripio, προαρπάζω, ὑποκλέπτω.
Prærogativa, πλεονέκτημα, προνομία, τὸ προτέρημα.
Præruptus, ἀπότομος, κρημνώδης.
Præs, prædis, ἐγγυητής.
Præsagio, προφητεύω, προαισθάνομαι.
Præsagium, προμάντευμα, προφητεία.
Præscio, προγιγνώσκω.
Præscius, προειδώς.
Præscribo, προγράφω.
Præscriptum, ὑπογραφή, ἐπίταξις.
Præsens, παρών, ὁ· ἐνεςώς.
Præsentaneum remedium, τὸ ἐνεργέςατον βοήθημα.
Præsentia, -um, τὰ ἐν ποσί.
Præsentia, -æ, παρυσία.
Præsentio, προαισθάνομαι.
Præsepe, φάτνη, κάπη.
Præsertim, ἄλλως τε, μάλιςα δέ.
Præsertim si, ἄλλως τε κἄν.
Præses, πρόεδρος, ἔφορος, προεςώς, ἡγεμών, ἐπιςάτης.
Præsideo, προςατέω, seu ἡγέομαι τῆς πόλεως, urbi : προεδρεύω.
Præsidia in civitates, collocare, φρυρὰς εἰς τας πόλεις καθιςάναι.
Præsidiarius, φρυρός.
in Præsidio esse, ἐν φρυρᾷ εἶναι.
Præsidio tenere urbem, φρυρᾷ κατέχειν πόλιν τινα.
Præsidium, φρυρά, ἡ· φρύριον.
Præsignifico, προσημαίνω.
Præstans, προϊςάμενος, πρότιμος, ἔξοχος, ὑπερέχων, διάφορος.
Præstantia, ἐξοχή, ὑπεροχή, ὑπερβολή.
Præstantissimus vir, ἀποτετελεσμένος ἀνήρ, ἄριςος κατὰ τὴν παιδείαν, &c.
Præstat, ἄμεινον, ἢ κρεῖττόν ἐςι, διαφέρει.
Præsterno, προςρωννύω.
Præstigiæ, μαγεία, γοητεία, φλυαρία.
Præstigiæ verborum, τερατολογίαι.
Præstigiator, γόης, -ητος, ὁ ἀγύρτης, ἀπόπλανος, τερατοποιός.
Præstituo, προορίζω, ἀφορίζω.
Præstituus dies, ἀποτεταγμένη ἡμέρα.
Præsto, -as, *antecello*, διαφέρω τινος, ὑπερφέρω μεγέθει πάντας magnitudine cunctos, *et pro* perficere, ἐμμένειν τοῖς εἰρημένοις, ea quæ dicta sunt : διαπράττω, ἐπιτελέω.
Præstò sum, πάρειμι, μετά τινος εἶναι.

Præstolor, περιμένω, [illegible] τι, προσδοκάω τι, [illegible].
Præstringo, περιςέλλω, ἀμβλύνω τὰς ὄψεις, oculos.
Præstruo, προκατασκευάζω.
Præsul, præses, πρόεδρος, ἀρχιερεύς.
Præsum, ἐπιςατέω, ἐφίςαμαι, ἐπάρχω, προςατέω, δυναςεύω Ῥώμης, Romæ.
Præsumo, προλαμβάνω.
Præsumptio, πρόληψις, πρόλημμα.
Præsuo, προῤῥάπτω.
Prætego, προκαλύπτω.
Prætendo, προτείνομαι· *quandoque* exhibeo, παρέχω· *pro* prætexo, προτείνω.
Prætento, προπειράομαι.
Præter, παρά, *cum acc.* πλήν, *et* χωρίς, *cum gen.*
Præter æquum, παρὰ τὸ δέον.
Præter decorum, παρὰ τὸ καθεςηκός.
Præter opinionem, παρὰ προσδοκίαν.
Præter spem, παρ' ἐλπίδα.
Prætercurro, παρατρέχω, παραθέω.
Præterea, ἐπὶ τύτοις, ἀλλά, ἀλλά τε, ἄλλως τε ἔτι.
Prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ἐγκαταλείπω τι.
Præterequito, παριππάζω.
Præterfluo, παραῤῥέω.
Prætergredior, παραφέρω, παραβαίνω.
Præteritum tempus, χρόνος παρακείμενος.
Præterlabor, παραῤῥέω.
Prætermissio, παράλειψις.
Prætermissum erat, ἐκλιπὲς ἦν.
Prætermittere occasionem, παριέναι ἔργου τινὸς καιρόν.
Prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
Præternavigo, παραπλέω.
Præterquam, πλὴν ἤ, πλὴν εἰ μή.
Præterquam quod, πλὴν ὅτι, πλὴν ἤ.
Præterveho, παραφέρω, παράγω.
Prætervolo, παραπέτομαι.
Prætexto, προϋφαίνω *pro* prætendere, προφασίζομαι, προτείνω.
Prætextata toga, περιπόρφυρος.
Prætextatus puer, περιπόρφυρος παῖς.
Prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
sub Prætextu, ἐπὶ προσχήματι.
Prætextus, πρόσχημα, πρόφασις.
Prætor, -oris, ὁ τοῦ ςρατῦ ἄρχων, ἔπαρχος.
Prætorianus, πραιτωριανός, ἡγεμονικός.
Prætorium, βυλευτήριον, τὸ ςρατηγεῖον.
Prætura, -æ, ἡ πραιτῦρα, ἡ ἐπαρχία.
Prævaleo, ὑπερισχύω, κατισχύω, ἐπικρατέω τινος.
Prævalidè, πάνυ ἰσχυρῶς.
Prævalidus, ὁ ὑπερισχύων, ὑπέροχος.
Prævaricatio, καθύφεσις.
Prævaricator, καταπροϊέμενος τὴν δίκην.
Prævaricor, καθυφίημι, καταπροΐεμαι τὴν δίκην.
Prævenio, φθάνω, προέρχομαι.
Præverto, προφθάνω.
Prævideo, προοράω, προβλέπω.
Prævius, ὁδηγός, χειραγωγός, προϊών.
Præut, ὥςγε.
Prandeo, ἀριςάω, ἄριςον ποιῦμαι.
Prandio excipio, ἀριςίζω.
Prandium, ἄριςον.

Prandium curare, ἀριςοποιεῖν.
Pratensis, ὁ λειμώνιος, ὁ ἐν λειμῶνι.
Pratulum, τὸ λειμώνιον.
Pratum, λειμών.
Pravè, ςρεβλῶς, πονηρῶς.
Pravitas, πονηρία, κακία, φαυλότης.
Pravus, πονηρός, φαῦλος.
Precariò, μετὰ δεήσεως, σὺν δεήσει.
Precarius, δεδανεισμένος.
Precatio, δέησις, δέημα, τὸ εὐχή.
Preces fundere ad Deum, ποιεῖσθαι ἱκετείας Θεῷ, προσκυνεῖν τῷ Θεῷ.
Preces publicæ, πάνδημος ἱκετεία.
Precis, preci, precem, γέημα, τὸ δέησις.
Precor, δέομαι, σῦ τῦτο, hoc à te : εὔχομαι τοῖς Θεοῖς, παρακαλέω τινα.
Prehendo, *vide* præhendo.
Prelum, πιεςτήρ, πιεςτήριον.
Premo, θλίβω, πιέζω, *pro* insequi, κατέχειν· *pro* occultare, καλύπτειν.
Presbyter, πρεσβύτερος.
Pressè, πεπιεσμένως.
Pretii magni, ἄξιος πολλῦ.
Pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius Pretii, ὐδενὸς ἄξιος.
in Pretio habere, τιμᾶν, ἐν τιμῇ ἄγειν.
Pretiosus, ἔντιμος, πολύτιμος, ἄξιος.
Pretium, ἡ τιμή, τίμημα.
Pretium redemptionis, τὸ λύτρον.
Pretium solvere, τὴν τιμὴν ἐπιδιδόναι.
Pridem, πρὸ ὀλίγυ, πρὸ πολλῦ.
Pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
Primâ occasione, ὅταν τάχιςα.
Primâ luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
Primæ, -arum, τὰ πρωτεῖα, τὰ πρῶτα.
Primævus, πρωτόγονος.
Primarius, πρῶτος, ἀρχικός, δυνάςης.
Primas alicui concedere, δευτερεύειν τινι.
Primates, οἱ πρωτεύοντες, μεγιςᾶνες.
Primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινι.
Primatus, τὸ πρωτεῖον, τὸ ἀριςεῖον.
Primigenius, πρωτότοκος, πρωτογενής.
Primipara, πρωτοτόκος, ἡ.
in Primis, ἐν τοῖς μάλιςα προηγυμένοις· τὰ πρῶτα.
Primitiæ, ἀπαρχαί, τὰ πρωτεῖα.
Primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
Primitivus, πρωτότυπος.
Primitus, ἐξαρχῆς.
Primò, ἀρχήν, πρώτως.
Primo quoque tempore, ὅταν τάχιςα, ἐν τάχει.
Primogenitus, πρωτότοκος.
Primordia, ἀρχαί· τὰ προϋφεςηκότα.
Primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριςοι.
Primum, πρῶτον, τὰ πρῶτα.
Primus, πρῶτος· *pro* optimo, κράτιςος.
Princeps, πρῶτος ἀνήρ, ἄρχων, δυνάςης, ἀρχός, κορυφαῖος.
Principalis, κύριος, ἡγεμονικός.
Principalitèr, ἀρχικῶς.
Principatus, ἀρχή, πρωτεῖον, ἡγεμονία.
Principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in Principio, ἐπ' ἀρχῇ.
Principium, ἀρχή, προκάταρξις.
Prior, πρότερος.
Priscus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Pristinus, παλαιός, ὁ πάλαι.

Privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ἡ.
Privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
Privatè, *vel* privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἰδίαν.
Privatim *et* publicè, δημοσίᾳ καὶ ἰδίᾳ.
Privatio, ςέρησις, ἀποςέρησις.
Privatus, ἴδιος, ἰδιώτης, ὁ ἰδιωτικὸς.
Privatus homo, ἰδιώτης.
Privignus, πρόγονος.
Privilegium, προνομία, προτέρημα.
Privo, ςερέω σε ἀγαθῶν, bonis.
Priùs, πρότερον, πρὶν.
Priusquam, πρὶν ἤ, πρότερον ἤ.
Pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, *cum gen.*
Proavia, ἡ προτήθη.
Proavus, προπάππος, τριτοπάτωρ.
Proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
Probabilis, πιθανὸς, εἰκὼς.
Probabilitas, ἡ πιθανότης, τὸ εὔλογον.
Probabilitèr, εἰκότως.
Probatio, δοκιμασία, ἔλεγχος.
Probatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Probè, καλῶς, εὐδοκίμως.
Probitas, χρηστότης, καλοκἀγαθία.
Probo, δοκιμάζω· *pro* demonstrare, ἐλέγχειν.
Probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
Probrosus, ἐπονείδιςος, ὀνείδιςος.
Probrum, ὄνειδος, τὸ· ὕβρις, αἶσχος.
Probus, χρηςὸς, δόκιμος, ἀγαθὸς, εὐδόκιμος.
Procacitas, τὸ ἀκόλαςον, ὕβρις.
Procacitèr, ἀκολάςως, ἀσελγῶς.
Procax, ἀσελγὴς, ἀναίσχυντος.
Procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προχωρεῖν τινι.
Procedo, προβαίνω, προχωρέω, προέρχομαι.
Procella, θύελλα, ἄελλα, καταιγὶς, -ίδος· λαῖλαψ, ζάλη.
Procellosus, ἀελλώδης, θυελλώδης.
Proceres, οἱ δυναστεύοντες, προστάται.
Proceritas, τὸ πρόμηκες.
Procerus, εὐμήκης, μέγας, ὑψηλὸς.
Processus, πρόβασις, προχώρησις· *pro* profectu, προκοπή.
Procido, προσπίπτω, καταπίπτω.
Procinctus, -ûs, ἡ, προβολή.
Proclamatio, ἀνάῤῥησις.
Proclamator, ἀνακηρύττων.
Proclamatus, ἀναῤῥηθεὶς.
Proclamo, ἀναβοάω, ἐκκηρύττω.
Proclino, κατακλίνω.
Proclivem esse, ἀποκλίνειν πρὸς ἡδονὰς, ad voluptates.
Proclivis, ἐπίφορος, εὐέμπτωτος πρός τι· *pro* facile factu, οἷον τε.
Proclivitas, ἐπιῤῥέπεια, εὐέμπτωσις.
Pro confesso habetur, ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.
Proconsul, ἀνθύπατος.
Proconsularis, ἀνθυπατικὸς.
Proconsulatus, ἡ ἀνθυπατεία.
Procrastinatio, ὑπερημερία, ἀναβολή.
Procrastino, ἀναβάλλομαι· ἀνατίθεμαι εἰς ὕςερον, in aliud tempus.
Procreare liberos, ποιεῖσθαι παῖδας.
Procreatio liberorum, παιδοποιΐα.
Procreator, γεννήτωρ, γεννητής.
Procreo, γεινάω, δημιουργέω.

Procudo, [illegible]
Procul, ἄποθεν, πόῤῥω, *cum gen.*
Proculdubiò, ὁμολογουμένως, ἀναμφιβόλως.
Proculco, καταπατέω.
Procumbo, κατάκειμαι, προσπίπτω.
Procuratio, ἐπιτροπὴ, διοίκησις.
Procurator, ἐπιμελητὴς, ὁ ἐπίτροπος, ἐπιςάτης.
Procuro, ἐπιςατεύω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελοῦμαι, διοικέω, κήδομαι.
Procurro, προτρέχω, προθέω.
Procursus, ἐκδρομή.
Procus, ὁ μνηςὴρ.
Prodeambulo, προπεριπατέω.
Prodeo, -is, πάρειμι, προσέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
Prodere memoriæ, ἱςορεῖν τὰ πεπραγμένα, res gestas, παραδοῦναι γραφῇ.
Prodigalitas, ἀσωτία, ἀκολασία, λαφυγμὸς.
Prodigè, ἀσώτως.
Prodigiosè, τεραςικῶς.
Prodigiosus, τερατώδης, τεράςιος.
Prodigium, τέρας, τὸ· τεράςιον.
Prodigo, καταναλίσκω.
Prodigus, ἄσωτος, ἀκόλαςος.
Proditio, προδοσία, πρόδοσος.
Proditor, προδότης, προδοτικὸς.
Proditoriè, προδοτικῶς.
Proditrix, προδότις.
Prodo, *ostendo*, ἐκφέρω, ἐκφαίνω, *pro* tradere, προδιδόναι τινα.
Prodromus, πρόδρομος.
Produco, παρατείνω, ἐπεκτείνω, παρέλκω, producere testes, παράσχειν τοὺς μάρτυρας· *pro* verum exponere, προάγειν, προαγωγεύειν.
Productio, *prolongatio*, ἔκτασις.
Profanatio, βεβήλωσις.
Profano, βεβηλόω.
Profanus, ἀνίερος, βέβηλος.
Profectio, πορία, ὁδοιπορία.
Profectò, ὄντως, ἀληθῶς.
Profectus, προκοπὴ, ἐπίδοσις.
Profero, ἐξαγορεύω, προφέρω, παρέχομαι· *pro* prolatare, παρεκτείνειν, ἀναβάλλειν.
Professio, ἐξομολόγησις.
ex Professo, ἐκ τοῦ προφανοῦς.
Professor, ἐπαγγελτὴς, καθηγητὴς, διδάσκαλος.
Proficio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετήν· προκόπτω σοφίᾳ.
Proficiscor, πορεύομαι, διοδεύω τὴν Ἰταλίαν, per Italiam.
Profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προσομολογέω· *pro* artem aliquam docere, διδάσκειν τοὺς ἄλλους τέχνην τινα.
Profligatus, *perditus*, διαφθαρεὶς· profligatos homines, *dicimus*, ἀπονενοημένους.
Profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
Profluens, προῤῥέων.
Profluo, ἀποῤῥέω, προῤῥέω.
Profluvium, καταῤῥοή.
Profore, ὠφελήσειν.
Profugio, ἀποφεύγω.
Profugium, καταφυγὴ, κρησφύγετον.
Profugus, αὐτόμολος, ὑπερόριος.
Profundè, βαθέως.
Profunditas, τὸ βαθὺ, βάθος, βαθύτης, βένθος.

Profundo, προχέω, ἀσωτεύομαι, καταναλίσκω, διασπαθάω.
Profundus, βαθὺς, ἄβυσσος.
Profusè, κατακεχυμένως.
Profusio, πρόχυσις.
Progeneratio, γέννησις.
Progenero, γεννάω, προγεννάω.
Progenies, γενεὰ, γέννημα.
Progenitor, πρόγονος.
Progenitus, πρωτότοκος.
Prognatus, γεγονὼς, ἀπόγονος.
Progredi longiùs, ποῤῥωτέρω προσελθεῖν.
Progredi obviam, ἀντιάζειν τινι, ἀπαντᾷν.
Progredior, διεκπορεύομαι, ὁδοποιοῦμαι, πρόειμι, προέρχομαι.
Progressio, progressus, προκοπὴ, πρόβασις.
Progressu temporis, προβαίνοντος χρόνου.
Progressus facere, προκοπὴν ποιεῖν, ἐπιδοῦναι πρὸς ἀρετήν.
Proh, φεῦ.
Prohibeo, κωλύω τινα τῶν κακῶν, εἴργω, ἀποκωλύω.
Prohibitio, κώλυσις, εἰργμὸς.
Projectio, projectus, προβολή.
Projectitius, ἀποβλητὸς, ἐκβλητὸς.
Projicio, ἀποῤῥίπτω, ἀποβάλλω.
Proin, τοιγαροῦν, τοίνυν.
Prolabor, προάγομαι, καταπίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram; ὀλισθαίνω.
Prolapsio, πρόπτωσις, ὀλίσθημα.
Prolatio, ὑπέρθεσις.
Prolato, παρεκτείνω, ἀναβάλλομαι.
Proles, γενεὰ, γονὴ· γένος, τὸ.
Prolixè, ἐκτενῶς.
Prolixitas, τὸ μῆκος.
Prolixus, μακρὸς, ἐκτενὴς, εὐμήκης.
Prologus, πρόλογος.
Prolongo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Proloquor, ἀποφάσκω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
Proludo, προαγωνίζομαι.
Proluo, ἀποκλύζω, βρέχω.
Prolusio, προγύμνασμα.
Proluvies, τὸ λῦμα.
Promercalia, ὤνια.
Promereor, εὐεργετέω.
Promeritum, ὁ μισθὸς, τὸ ἄξιον.
Promineo, ἐξέχω.
Promiscuè, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
Promiscuus, ἀδιάφορος, συμμιγὴς.
Promissa servare, τὰς ὑποσχέσεις ἐπιτελεῖν.
Promissa violare, παραβαίνειν τὰς ὁμολογίας.
Promissio, promissum, ἐπαγγελία, ἐπάγγελμα.
Promittor, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι.
Promo, προχειρίζομαί τι, ἐκφέρω.
Promontorium, ἄκρα, ἀκρωτήριον.
Promotus, ἐληλακὼς, προηγμένος.
Promoveo, προάγω σε εἰς δόξαν, ad gloriam; προβαίνω, προχωρέω.
Promptè, προθύμως, ἑτοίμως.
Promptissimè, προχειρότατα.
Promptitudo, εὐθυμία, ἑτοιμασία.
res est in Promptu, πρόχειρον ἐςὶ.
Promptuarium, ταμεῖον, ἐκδοχεῖον.
Promptus, πρόχειρος, πρόθυμος, ἕτοιμος, πρόφρων.
Promptus sum, πρόθυμος εἰμὶ πρὸς τοῦτο

Promulgatio, ἀνακήρυξις, ἀναγόρευσις.
Promulgo, ἀνακηρύττω, ἐπαγγέλλομαι, εἰσφέρω νόμον.
Promus, ὁ ταμίας.
Pronepos, ἀπέγγονος, ἀπόγονος.
Proneptis, προεγγόνη.
Pronitas, καταφέρεια.
Pronuba, ἡ προμνησαμένη.
Pronutiatio, ἐκφώνησις.
Pronuntiatum, ἀξίωμα.
Pronuntio, προφέρω, ἐκφωνέω, ἀπαγγέλλω.
Pronuntio memoritèr, ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν.
Pronus, καταφερὴς, ἐπιπρηνὴς, ἕτοιμος, πρόχειρος, εὐκατάφορος.
Procemium, προοίμιον.
Propagatio, παράφυσις, παρέκτασις.
Propago, παραφυὰς, ἐπιφυὰς, ἀπογονή· *pro* stirpe, τὸ φῦλον.
Propago, -as, παραφύω, ἐπαυξάνω· *pro* dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.
Propalam, ἐν τῷ φανερῷ.
Propatulus, προφανὴς, καταφανής.
Propè, ἐγγὺς, *cum gen.* πρὸς, *dat.* *Sine casu adverbium est* ἐγγύς· *item* σχεδὸν, παρὰ μικρόν.
Propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
Propello, ἐνείργω, ἀνείργω, ὁρμάω.
Propemodum, ὀλίγου δεῖ, παρὰ βραχὺ, παρὰ μικρόν.
Propendeo, ῥέπω πρός τι.
Propensio, προθυμία, ἐπιῤῥοπή.
Propensitas, εὐκαταφορία.
Propensus, εὐκατάφορος, ἐπιῤῥεπής.
Properantèr, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
Properatio, σπουδὴ, κατέπειξις.
Propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
Propheta, προφήτης.
Prophetia, προφήτεια.
Propinatio, πρόποσις, πρόπομα.
Propinator, προπότης, ὁ.
Propino, προπίνω τινι.
Propinquitas, ἀγχιϛεία, συνάφεια.
Propinquo, -as, προσεγγίζω.
Propinquus, ὁ οἰκεῖος, συγγενὴς, ὁ ἐγγὺς, παραπλήσιος.
Propior *et* Propius, ἐγγύτερος, ἐγγύτερον.
Propitiatorium, ἱλαϛήριον.
Propitio, *placo*, ἱλάσκομαι.
Propitius, ἵλεως, ἐπήκοος.
Propitius sum, εὐιλατεύω.
Propola, μεταβολεὺς, προπώλης.
Proponere præmium, τιθέναι ἆθλον.
Propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
Proportio, ἀνάλογον, ἀναλογία.
Propositio, πρόβλημα, πρότασις.
Propositum, προαίρεσις, σκοπὸς, πρόθεσις, ὑπόθεσις.
Proprætor, ἀντιϛρατηγός.
Propriè, κυρίως, ἰδίως.
Proprietas, ἰδιότης, ἰδιωτισμός.
Proprius, ἴδιος, οἰκεῖος, κύριος.
Propter, διὰ, *cum accus.* χάριν, ἕνεκα, *cum gen.* ἐπὶ, *cum dat.* περὶ, *et* πρὸς, *accus.*
Propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τούτων ἕνεκα.
Propterea, ἀτὰρ οὖν, διὰ τοῦτο οὖν, καθ' ὃ.
Propterea quod, ἀνθ' ὧν· διότι, ἐκ τοῦ, ἐφ' ὅ.
Propudium, ἡ αἰσχύνη.

Propugnaculum, προβολὴ, ἐπιτείχισμα, φρούριον, ἐχύρωμα.
Propugnatio, ὑπερασπισμός.
Propugnator, ὑπερασπιϛὴς, προβολός.
Propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινος· pro aliquo: προπολεμέω, προμάχομαι.
Propulsatio, ἐξώθησις.
Propulsator, ἀμύντωρ.
Propulso, ἀμύνω, κωλύω.
Proquæstor, ἀντιταμίας.
Prora, πρῶρα, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νηός.
Prorepo, ἐξερπύζω.
Proreta, πρωρεὺς, πρωράτης, -ου, ὁ.
Proripio, ὑπεξάγω ἐμαυτὸν, ἐκθορέω.
Prorogatio, ἀνάβλησις, ὑπερημερία.
Prorogo, ἀναβάλλομαι, παρατείνω.
Prorsus, πάνυγε, παντελῶς, τὸ πᾶν.
Prorumpo, διεξελαύνω.
Proruo, καταβάλλω.
Prosa oratio, πεζὸς λόγος.
Prosapia, γένεα, γένος, τό.
Proscenium, προσκήνιον.
Proscindo, κατακόπτω, κατατέμνω· *et pro* conviciis lacessere, ὑβρίζω τινα, διασύρω, διαβάλλω σε.
Proscribo, προγράφομαι, δημεύω· *pro* in exilium mittere, ἐκβάλλειν τινα.
Proscriptio, προγραφὴ, δήμευσις.
Proselytus, προσήλυτος.
Prosequor, κατακολουθέω, ἐπιδιώκω.
Proserpina, Περσεφόνεια.
Prosilio, ἐκθορέω, ἀναπηδάω.
Prospecto, περισκοπέω.
Prospectùs, πρόοψις, ἄποψις.
Prosper, εὐήμερος, εὐτυχής.
Prosperè, εὐτυχῶς.
Prosperitas, εὐημερία, εὐτυχία.
Prospero fortunæ statu utor, εὐπράττω.
Prospero, ὀλβιόω, εὐδαίμονα ποιῶ.
Prospicio, προορῶ, προόπτομαι, προγιγνώσκω τι, προβλέπω.
Prosterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
Prostibulum, πορνεῖον, *et pro* meretrice, ἡ ἑταίρα.
Prostituo, προΐϛημι, προάγω, πορνεύομαι, προαγωγεύω.
Prosto, προΐϛαμαι.
Prosum, ὠφελέω, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi; χραισμεύω.
Protectio, ὑπερασπισμός.
Protego, προαμύνω, ἀμφιβαίνω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, περιβαίνω.
Protelo, ἀπελαύνω.
Protendo, προτείνω.
Protenùs, τήλοθι.
Protero, καταπατέω, κατατρίβω.
Protervè, ἀκολάϛως.
Protervia, ἀκολασία, ἀσέλγεια.
Protervitas, ἀσέλγεια, ἀκολασία.
Protervus, ἀσελγὴς, ἀκόλαϛος.
Protestor, διαμαρτύρομαι.
Protinùs, αὐτίκα δὴ μάλα.
Protraho, παρέλκω, ἐφέλκω· *pro* differo, ἀναβάλλω.
Protrudo, προσωθέω, ἐξωθέω.
Proturbo, ἀπωθοῦμαι.
Provectus ætate, προβεβηκὼς τῇ ἡλικίᾳ, πρεσβύτερος.
Proveho, προάγω.
Provenio, προέρχομαι· *pro* nasci, φύεσθαι.
Proventus, πρόσοδος, ἀποφορά.

Proverbialis, παροιμιώδης.
Proverbio trita sententia, παροιμιώδης λόγος.
ut est in Proverbio, τὸ λεγόμενον κατὰ τὴν παροιμίαν.
Proverbium, παροιμία.
Providè, ἐκ προνοίας.
Providentia, πρόνοια, πρόγνωσις.
Provideo, προνοέω, προοράω, προγινώσκω· *aliquandò*, prospicio, προνοοῦμαι τῆς οὐσίας, fortunis meis.
Providus, προνοος, προνοητικός.
Provincia, ἐπαρχία.
Provinciæ præfectus, ἔπαρχος, σατράπης.
Provincialis, ἐπαρχικός.
Pro viribus, τὸ κατ' ἐμὲ, κατὰ δύναμιν.
Provisio, πρόοψις, προμελέτησις.
Proviso, πρὸς τὸ ὁρᾷν προέρχομαι.
Provocatio, πρόκλησις, παρακέλευσις.
Provoco, ἐκκαλέω· ad certamen vocare, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἀγῶνα, *vel* εἰς μάχην· ἐρεθίζω.
Provolvere se ad genua alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
Provolvo, προκυλίω.
Prout, ὥϛε, καθάπερ.
Proximè, ἔγγιϛα, ἐγγύτατα.
Proximitas, ἐγγύτης.
Proximum est ut, ἑπόμενόν ἐϛι.
Proximus, ἐγγύτατος.
Prudens, εὔβουλος, συνετὸς, φρονιμος, ἐπιςήμων, δαΐφρων, ἔννοος.
Prudentèr, φρονίμως, εὐφραδίως.
Prudentia, φρόνησις, σωφροσύνη, εὐβουλία, σύνεσις.
Pruina, πάχνη.
Pruinosus, παχνώδης.
Pruna, ἀνθρακία, ἡ· ἄνθραξ, -κος, ὁ.
Prunum, κοκκύμηλον.
Prunus, κοκκύμηλος.
Prurigo, κνηθμὸς, κνησμός.
Prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνησιάω.
Pruritus, κνησμὸς, κνίσμα.
Psallo, ψάλλω.
Psalmus, ψαλμός.
Psalterium, ψαλτήριον.
Psittacus, ψιττακὸς, ψιττάκη.
Puber, ἡβήτης, ἡβητήρ.
Pubertas, ἐφηβία, ἥβη.
Pubes, πρόσηβος· ἥβη, ἡ.
Pubesco, ἡβάσκω, ἡβάω.
Publica via, λεωφόρος ὁδός.
Publicanus, τελώνης.
Publicatio, δήμευσις.
Publicè, κοινῇ, δημοσίᾳ.
sumptu Publico, ἐκ δημοσίου.
Publico, φανερόω, δημοσιόω· *pro* in populi potestatem redigere, δημεύειν τὰ χρήματά τινος· *pro* in lucem edere, ἐκδιδόναι βίβλον, ἢ βιβλίον.
in Publicum prodeo, ἐπιδημέω.
Publicus, δημόσιος, ἐπιδήμιος, κοινός.
Pudefio, αἰδοῦμαι, αἰσχύνομαι.
Pudendum, τὸ αἰδοῖον.
Pudendus, -a, -um, αἰσχυντηρός.
Pudentèr, αἰδημόνως.
Pudet me, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
Pudibundus, αἰδήμων.
Pudicè, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
Pudicitia, ἁγνεία, ἁγνότης.
Pudicus, ἁγνὸς, σεμνός.
Pudor, αἰδὼς, αἰσχύνη, ἁγνεία.
Pudor rusticus, δυσωπία.

Puella, κόρη, κοράσιον.
Puellaris, κορασιώδης.
Puellaritèr, κορασιωδῶς.
Puer, παῖς, κόρος, παιδίον.
Puerilis, παιδαριώδης, μειρακιώδης.
Puerilitèr, παιδικῶς.
Pueritia, παιδία, παιδική.
è Pueritiâ, ἐκ παίδων, ἐκ βρέφυς.
à Puero, ἐκ νέυ, ἐκ παιδὸς, ἐκ νέου.
Puerpera, λεχὼ, τετοκυῖα.
Puerperium, λοχεία, ἀποκύησις.
Puerulus, παιδίον, παιδάριον.
Pugil, πύκτης, ἀγωνιςὴς.
Pugillaris, πινακὶς, πινακίδιον.
Pugillatus, *et* -tio, πυγμαχία, πυγμή.
Pugio, ἐγχειρίδιον, ξιφίδιον.
Pugna, μάχη.
Pugnator, ὁ μαχητής.
Pugnax, μαχήμων.
Pugno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, cum hostibus: ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
Pugno percutio, κατακονδυλίζω.
Pugnum ingerere alicui, κονδύλους ἐντρίβειν.
Pugnus, δρὰξ, κόνδυλος.
Pulcher, καλὸς, περικαλλὴς, ἐκπρεπὴς.
Pulchrè, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
Pulchritudo, κάλλος, τὸ καλλώπισμα.
Pulex, ψύλλα, ψύλλος
Pulicosus, ψυλλώδης.
Pullatus, μελανείμων, μελάγχλαινος.
Pullulo, παραφύεω, βλαςάνω, θάλλω.
Pullus, πῶλος, νεοττὸς.
Pullus, -a, -um, φαιὸς.
Pulmentum, ὄψον.
Pulmo, -onis, πνεύμων.
Pulpamentum, προσφάγιον, τὸ.
Pulpitum, ἀκροατήριον, ἀνάβαθρον.
Puls, κρῆμνος, πόλτος.
Pulsatio, κρῆσις.
Pulsator, κρεςὴς.
Pulsator citharæ, κιθαριςὴς.
Pulso, κρέω, τύπτω.
Pulsus, -ûs, κρῆσις.
in Pulverem redigo, ἀμαθύνω.
Pulverulentus, κονιορτώδης.
Pulvinar, τὸ προσκεφάλαιον.
Pulvinus, τὸ κνέφαλον, προσκεφάλαιον.
Pulvis, κόνις, κονιορτὸς.
Pumex, κισσηρὶς, -ίδος, ἡ.
Pumicosus, κισσηροειδής.
Pumilio, νάνος.
Punctim, ςίγδην.
Punctum, ἄτομος, ςιγμή.
Punctum temporis, χρόνυ ἀκαρὲς.
Pungo, νύττω, κεντέω, καταινύσσω.
Puniceus, φοινίκειος
Punio, κολάζω, τιμωρέω τινα· ζημιόω.
Punitio, κόλασις, κόλασμα, τίμημα.
Punitor, κολαςὴς, τιμωρητὴς.
Pupa, -æ, παιδισκάριον, κοράσιον.
Pupilla, κόρη, γλήνη.
Pupillus, ὀρφανὸς.
Puppis, πρύμνα.
Purè, καθαρῶς.
Purgatio, κάθαρσις· *et pro* excusatione, ἀπολόγημα.
Purgo, *mundo*, σαίρω τὴν οἰκίαν· καθαρίζω, *et pro* excusare, ἀπολογεῖσθαι.
Purificatio, καθαρισμὸς.
Purifico, καθαρίζω.
Puritas, ἁγνεία, καθαρότης.
Purpura, πορφύρα, φοινικὶς.
Purpuratus, πορφυροῖς περιβεβλημένος
Purpureus, πορφύρεος, πορφυροβαφής.
Purulentus, πυώδης, πυοειδὴς.
Purus, καθαρὸς, ἁγνὸς, ἄκρατος, ὁ ϗ ἡ· εὐκρινὴς λόγος, purus et dilucidus sermo.
Pus, -uris, πῦον, τὸ.
Pusillanimitas, ἀνανδρία, μικροθυμία.
Pusillanimus, ἄθυμος, μικρόθυμος, ἄνανδρος, ὀλιγόφρων.
Pusillum, τὸ βραχὺ.
Pusillus, τυτθὸς.
Pusio, -onis, παιδάριον.
Pustula, φλύκταινα, φλυκτὶς, ἐξάνθημα.
Pustulosus, φλυκταινώδης.
Putamen, κέλυφος, λέπισμα.
Putandum est, ὑποληπτέον, οἰητέον.
Puteo, κακὸν ὄζω, μυδάω.
Puteus, φρέαρ, τὸ· βόθρος, βόθυνος.
Putidus, μυδαλέος, ὁ, δυσώδης.
Puto, *inutilia ex arboribus reseco*, ἄμπελον κλαδεύω, vitem; *pro* considerare, διανοεῖσθαι, ἐπισκοπεῖν τι· *pro* existimare, νομίζειν· *et* calculum subducere, λογίζεσθαι
Putredo, σαπρία, σαπρότης.
Putrefacio, σήπω, πύθω.
Putrefactio, μύδησις, σῆψις.
Putresco, καταπύθομαι, σαπρίζω.
Putris, σαπρὸς.
Putus, -a, -um, καθαρὸς· *vide* purus
Pyra, ἡ πυρά.
Pyramis, πυραμὶς.
Pyrum, τὸ ἄπιον.
Pyrus, ἡ, ἄπιος.
Pythius, πύθιος.
Pyxis, πυξὶς, πυξίδιον.

Q.

QUA, *adverb.* ᾗ, ὅπῃ, πῇ.
Quacunque, ὅπῃ, ἄν· ὅπῃ οὖν.
Quâ de causâ, ἀνθ' ὧν, διότι· τίνος χάριν.
Quâ ratione, πῇ, ὅπῃ, ᾗ.
Quâ voce, ποίᾳ φωνῇ.
Quadantenùs, ἔςιν ὅπως, ἔςιν ὅπῃ.
Quadra, πινακίδιον τετράγωνον.
Quadragesima, ἡ τεσσαρακοςὴ.
Quadraginta, τεσσαράκοντα.
Quadrangulus, τετράγωνος.
Quadrans, τεταρτημόριον, κοδράντης.
Quadriennium, τετραετία.
Quadrifariàm, τετραχῶς, τετραχῇ.
Quadriga, τέθριππον, τετράβαμον ἅρμα.
Quadrimus, τετραετὴς.
Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
Quadripartitus, τετραμερὴς.
Quadriremis, τετρήρης, ἡ.
Quadrivium, τετράοδος.
Quadro, τετραγωνίζω· *et pro* consentire, ἁρμόζειν.
Quadrupes, τετράπυς.
Quadruplator, ἐνδείκτης, συκοφάντης.
Quadruplex, τετραπλοῦς, τετραπλάσιος.
Quadruplicitèr, τετραχῶς.
Quadruplum, τετραπλοῦν.
Quadruplus, τετραπλάσιος.
Quæ, *fæm.* ἥτις, ἥπερ.
Quæ, *plur. neut.* ἃ, ἅπερ, ἅτινα.
Quæcunque, ὅσα ἄν.
Quærito, ἐπιζητέω.
Quæro, ζητέω, μεταλλάω· *pro* interrogare, ἐρωτάω σε τῦτο, hoc ex te: πυνθάνομαί τι, ἐξετάζω, ἀνακρίνω.
Quæsitor, ζητητὴς.
Quæsitum, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα.
Quæso, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæstio, ζήτημα, τὸ πρόβλημα, ἐρώτημα· *pro* tortura corporis, βάσανος.
Quæstio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
Quæstionem adhibere, βασανίζειν.
Quæstiuncula, ἐρωτημάτιον.
Quæstor, ταμίας, υ, ὁ.
Quæstum facere, κερδαίνειν ἔκ τινος.
Quæstuosus, κερδαλέος.
Quæstura, ταμιευτική, ταμιεία.
Quæstus, -ûs, χρηματισμὸς, κέρδος, τὸ.
Qualis, οἷος, ὁποῖος· *Ponitur et interrogativè*, ποῖός τις.
Qualis, talis, ὁποῖος, τοιῦτος.
Qualiscunque, ὁποιοσδὴ, ὁποιόσπερ.
Qualitas, ἡ ποιότης, τὸ ποιὸν.
Qualitèr, οἵως, οἱώς, περ, οἷόν περ.
Qualitercunque, ὁποιωσῦν.
Qualus, ὁ κάλαθος, τάῤῥος *vel* τάρσος.
Quàm, *conjunctio*, ἢ, ὅσον, μάλιςα, quàm maximè.
Quamdiu, μέχρι οὗ· ἄχρις ἂν ἕως· *Et interrogativè*, ἐφ' ὅσον χρόνον, καθόσον.
Quamobrem, ἀνθ' ὧν, παρ' ὅ· διὰ ταῦτα, διά τι.
Quamplurimùm, ἐπὶ τὸ πλεῖςον· ὡς τὰ πολλά.
Quamprimum, ὅσον αὐτίκα· ὡς τάχιςα
Quamvis, ϗ τοι· κἂν εἰ, καίπερ.
Quandò, πότε· ἐν οἷς χρόνοις· *pro* quoniam, cum, ἐπειδή.
Quandocunque, ὁποτιοῦν, ὁπότε γῦν
Quandoque, ἐνίοτε, ὅπυ μὲν· ὅπυ δὲ.
Quandoquidem, ἐπειδήπερ.
Quanquam, ϗπερ, ὅμως, εἰ ϗ δήπυ.
Quanti, πόσυ διδάσκει, *docet ?*
Quantillus, σμικρὸς, ὅσος, πηλίκος.
Quantitas, ποσότης.
Quanto, tanto, ὅσῳ, τοσούτῳ.
Quantoperè, ὡς ἔν, εἰς ὅσονγε.
Quantulumcunque, ὁσονῦν.
Quantum ad me attinet, τόγ' ἐμὸν· τὸ κατ' ἐμὲ.
Quantum fieri potest, καθ' ὅσον, οἷον, τε· ὡς οἷοντε.
Quantum possum, καθ' ὅσον δύναμαι.
Quamtumvis, εἰς ὅσον ἂν θέλῃς.
Quantus, ὅσος, ἡλίκος, οἷος, *interrogativè*, πόσος, ἡλίκος.
Quantuscunque, ὁποσοσοῦν.
Quapropter, ἀνθ' ὅτυ, διὰ τοῦτο.
Quaquaversus, πανταχόσε.
Quare, διά τι, τίνος ἕνεκα.
Quarta dies, ἡ τετρὰς.
Quartanus, τεταρταῖος.
Quartò, *et* -ùm, τετάρτως.
Quartus, τέταρτος.
Quasi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ ἔποι.
Quasillus, καλαθίσκος, σπυρὶς.
Quasso, διακραδαίνω, ἀνασείω.
Quatenùs, παρ' ὅσον· καθ' ὅσον.
Quater, τετράκις.
Quaterni, τέσσαρες.
Quatio, σείω, διασείω, σαλεύω, κλονέω, θραύω.

Quatriduum, τὸ τετραήμερον.
Quatuor, οἱ ϗ αἱ τέσσαρες.
Quatuordecim, δεκατέσσαρες.
Que, τε, ϗ.
Quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθὼς, *pro* quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
Queo, δύναμαι, οἷος εἰμί.
Quercus, δρῦς.
Querula lugubris, θρηνῳδία.
Queribundus, μεμψιμοιροῦντι ἐοικώς.
Querimonia, μεμψιμοιρία.
Queritor, διαμέμφομαι.
Quernus, δρύϊνος.
Queror, μέμφομαί σοι, *de te*: ὀδύρομαι.
Querulus, ἐγκληματικὸς, μεμψίμοιρος, ὀδυρτικός.
Questus *et* Querela, μέμψις, μομφή.
Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, *et* ὅστις, ἥτις, ὅτι.
Quî, *pro* quo modo, πῶς, τίνα τρόπον.
Quia, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
Quicquid, ὅ, τι οὖν, ἅπαν ὅ.
Quicunque, πᾶς, ἕκαστος, ὅστις ἄν.
Quid, τί.
Quid istuc, τί τοῦτο.
Quid multa? ἀλλὰ τί δεῖ πολλὰ λέγειν.
Quidam, ὁ δεῖνα· ἔνιοι· τὶς.
Quidem, μὲν γε, γεδὴ, γοῦν, ἤτοι.
Quidnam, τίποτε, ὅ, τι.
Quid ni, τί μὴ, πῶς δ' ὁ, πῶς γὰρ ὁ.
Quidvis, ὁτιοῦν.
Quies, ἡσυχία, ἠρεμία, παῦσις, εἰρήνη.
Quiesco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἔχω, ἀναπαύομαι· *pro* dormio, κοιμάω.
Quietè, ἡσυχῇ, ἡσύχως, ἠρέμα.
Quietus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Quilibet, ὁ τυχὼν, ὁστισοῦν, πᾶς.
Quin, τὶ μὴ· ϗ μὴν, ἀλλὰ μὴν, μὴ οὐχὶ· *pro* etiam, ϗ.
Quin etiam, ϗ μὲν, ϗ ἔτι· οὐ μὴν, ἀλλάγε.
Quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
Quingentesimus, πεντακοσιοστός.
Quingenti, πεντακόσιοι.
Quini, οἱ πέντε.
Quinimo, ἀλλὰ δὲ καὶ· ϗ μὲν ϗ.
Quinquaginta, πεντήκοντα.
Quinque, πέντε.
Quinquennium, πενταετία, πενταετηρὶς.
Quinquies, πεντάκις.
Quintanus, πεμπταῖος.
Quintus, πέμπτος.
Quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, ὁ δέκατος ϗ πέμπτος.
Quippe, οἷα, οἷον, ἀλλὰ, ἐπεί.
Quiritatio, σχετλιασμός.
Quirites, οἱ ἄνδρες Ῥωμαῖοι.
Quirito, σχετλιάζω, ποτνιάομαι.
Quis, quæ, quid, *interrogativè*, ποῖος, ποῖα, ποῖον· τὶς, τίνος.
Quis tandem, τὶς πότε.
Quisnam, ὅστις, ὁποῖος.
Quisquam, τὶς, εἷς τὶς.
Quisque, πᾶς τις, ἕκαστος.
Quisquiliæ, περιψήματα.
Quisquis, ὅστις.
Quivis, ὅστις, ὅστις οὖν, πᾶς ὅστις.
Quò, ποῖ καταφεύξω, quò fugiam?
Quo pacto, ὃν τρόπον, *vel* τίνα τρόπον.
Quo minùs, ὡς ἂν ἥκιστα διστάζῃς, dubites.
Quoad fieri potest, κατὰ τὸ δυνατόν.
Quoad, μέχρις ὅ.
Quoad vixero, διὰ βίου.
Quocirca, δι' ὅ, τι· δὲ ὅ· παρ' ὅ.
Quòd, ὅτι, διότι.
Quòd si, εἰδὴ, εἴπερ γὰρ.
Quodammodo, ἔστιν ὡς.
Quodcunque, ὅ, τι ἂν, πᾶν ὅ, τι.
Quomodo, ὃν τρόπον, τίνα τρόπον.
Quomodocunque, ὁποίως ἄν.
Quondam, πάλαι.
Quoniam, ἐπεὶ· ὅτι· διότι· διότε.
Quoquam, ποῖ.
Quoque, ϗ ἔτι· τέ.
Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
Quoquoversus, πάντη, πανταχόσε.
Quorsum, ϗ τί· ποῖ τὶ ὄφελος, τοῦ δὲ ἕνεκα.
Quot, πόσοι.
Quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν, κατ' ἔτος.
Quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν· ἐπιούσιος, ἐφημερινός.
Quotidiè, καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ὁσημέραι.
Quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
Quotiescunque, ὁσάκις ἂν· ποσάκις οὖν.
Quotquot, ὅσοι, ὅσοιπερ, ὅσοι δή.
Quotuplex, ὁσοπλάσιος, ποσαπλάσιος.
Quotus, πόσος, ὁπόσος.
Quotusquisque, πόσος, ὁποσοσοῦν.
Quousque, ἐς τί· μέχρι οὗ ἄν· ἕως ἄν.
Quum, ὅτε, ὅταν, ὁπότε, ὁπόταν.

R.

RABIDE', λυσσομανῶς.
Rabidus, λυσσώδης.
Rabies, λύσσα, λύττα, μανία.
Rabiosus, λυσσώδης, μανικός.
Rabula, δικολόγος, δικοῤῥάφος.
Racematio, βοτρύωσις.
Racemosus, βοτρυώδης.
Racemus, βότρυς, ἡ σταφυλή.
Radiatio, ἀκτινοβολία.
Radices agere, ῥιζοβολεῖν, ῥιζοῦν.
Radicitùs, ῥιζόθεν· *pro* penitùs, πάντως, ὁλοῤῥίζει, ἐκ ῥιζῶν.
Radicor, ῥιζόω, ῥιζοβολῶ.
Radii in rotâ, ῥάβδοι, κνῆμαι.
Radio, -as, -are, ἀκτινοβολέω, λάμπομαι.
Radiosus, ἀκτινώδης.
Radius, ἀκτὶν, -ῖνος, ἡ· *pro* instrumento textorio, κερκὶς, πηνίον.
Radix, ῥίζα.
Rado, ξέω, ἐπίξεω.
Ramentum, ῥίνημα, περίψημα.
Ramosus, κλαδώδης, πολύοζος.
Ramulos amputo, κλωνίζω.
Ramus, κλαδὸς, κλαδὼν, κλὼν, ὄζος, ὁ.
Ramusculus, κλαδίσκος, βλάστημα.
Rana, βάτραχος.
Ranceo, σαπρὸς εἰμί.
Rancidè, σαπρῶς.
Rancidus, σαπρός.
Ranunculus, βατράχιον.
Rapa *et* Rapum, γογγύλη, γογγυλίς.
Rapacitas, τὸ ἁρπακτικόν.
Rapax, ἅρπαξ, ἁρπακτικός.
Raphanus, ῥάφανος.
Rapidè, ὁρμητικῶς.
Rapidus, ἁρπαλέος, ταχὺς, ὁρμητικὸς, ὀξύς.
Rapina, ἅρπαγμα, ἁρπαγμός.
Rapio, ἁρπάζω· *pro* vim afferre βιάζεσθαι.
Raptim, ἁρπάγδην, ἁρπακτικῶς.
è Rapto vivens, ἁρπαξίβιος.
Raptor, ἁρπακτήρ.
Raptrix, ἁρπάκτειρα.
Raptus, -ûs, λεία, λάφυρον, ἁρπαγή.
Rarefacio, ἀραιόω, μανόω.
Raresco, σπανίζομαι.
Rarissimè, σπανιώτατα.
Raritas, μανότης, ἀραιότης· *pro* paucitate, σπανία, σπανιότης.
Rarò, σπανίως.
non Rarò, οὐκ ὀλιγάκις.
Rarus, μανὸς, ἀραιὸς, σπάνιος.
Rasilis, ξεστός.
Rastrum, ξύστρον, λίστρον.
Rasura, ξέσμα.
Ratio, τὸ λογικὸν· λόγος· *pro* supputatione, λογισμός.
Ratio constat, εὖ ἔχει λόγος.
Ratio non congruit, οὐχ ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
Rationem alicujus habere, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινος, λόγον ποιεῖσθαι τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητεῖν παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δοῦναι
Rationis expers, ἄλογος.
Ratiocinatio, λογισμὸς, συλλογισμός.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλέγομαι.
Rationabilis, λογικός.
Rationalis, λογικὸς, νοητικός.
Rationarium, ἐφημερίς.
Ratis, σχεδία.
Ratus, -a, -um, κύριος, νομιζόμενος
Raucesco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ὁ.
Raucus, βραγχώδης, βραγχαλέος.
Ravus, -a, -um, χαροπός.
Reâpse, τῷ ὄντι.
Reatus, ἡ τῶν ἐνόχων κατάστασις.
Rebellator, ἀφηνιαστής.
Rebellio, -onis, ἀποστασία.
Rebellis, ἀποστατικὸς, ἀφεστῶς.
Rebello, ἀφηνιάζω, ἀντιμάχομαί τιν
Recalcitro, ἀναλακτίζω.
Recalvus, ἀναφαλαντίας.
Recantatio, παλινῳδία.
Recanto, -as, -are, παλινῳδέω.
Recedo, ἀπέρχομαι, ἀπίημι, ἀφίσταμαι, ὑπονοστέω, ὑποχωρέω.
Recens, νεαρός.
Recèns, *recentèr*, νεωστὶ, πρώην, ἄρτι
Recenseo, καταλέγομαι· *et pro* narrare, ἀπομνημονεύειν τι, διηγεῖσθαι· *pro* enumerare, καταριθμεῖν
Recensus, ἐξέτασις, κατάλεξις.
Recentiores, οἱ κάτω.
Receptaculum, ἐκδοχεῖον.
Receptio, εἰσδοχή.
Receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.
Recessus, ἀναχώρησις.
Recidivæ febres, ὑποτροπιάζοντες πυρετοί.
Recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
Recido, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Recipere se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Recipio, ἀναλαμβάνω, ἐκδέχομαι.
Reciprocatio, παλινδρομία, ἀντιστροφή.

Recitatio, ἀνάγνωσις, ἀπαγγελία.
Recito, ἀναγινώσκω, ἀπὸ στόματος λέγω.
Reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
Reclino, ἀνακλίνω, κατακλίνω.
Recludo, ἀνοίγω, ἀνακλείω
Recognitio, ἀναγνώρισις.
Recognosco, ἀναγνωρίζω, ἀναγινώσκω· pro corrigo, διορθόω.
Recolligere vires, ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν.
Recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
Recolo, ἀναμιμνήσκομαι· pro meditari, μελετᾶν.
Reconciliatio, καταλλαγὴ, ἀνάκτησις.
Reconciliator, διαλλάκτης.
Reconcilio, καταλλάττω τινὰς εἰς ἀλλήλους, inter se : διαλλάττω.
Reconcinno, ἀνασκευάζω πάλιν.
Reconditus, κρυπτὸς, κρύφιος, ἀπόθετος.
Recondo, καλύπτω, κρύπτω.
Recordatio, ἀνάμνησις.
Recordor, μέμνημαί τινος, et περί τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
Recreatio, ἀνάληψις.
Recreatus à morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
Recreo, ἀναπαύω ἐμαυτὸν, ἀναζωπυρέω, ἀνακομίζω.
Recrudesco, ἐξωμόομαι, ἐξαγριαίνομαι
Rectà, εὐθεῖα.
Rectè, ὀρθῶς.
Rector, κυβερνήτης, διοικητής.
Rectus, ὀρθὸς, εὐθύς.
Recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
Recuperatio, ἀνάληψις.
Recupero, ἀνακομίζομαι, ἀναλαμβάνω.
Recurro, παλινδρομέω, ὑποστροφὴν ποιῶ, ἐπαναστρέφω, ἀναθέω.
Recursus, ἀναδρομή.
Recurvus, καμπύλος.
Recusatio, ἀνάνευσις, παραίτησις.
Recuso, ἀρνέομαι, παραιτέομαι.
Redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
Redargutio, ἀπελεγμός.
Reddere beneficium, ἀνταποδιδόναι τινι.
Redditio, προσαπόδοσις.
Reddo, ἀποδίδωμι, ἀμείβομαι, ἀποτίω· pro efficere, καταστῆσαί τι, ἀποτελεῖν.
Redemptio, λύτρωσις, ἀπόλυσις.
Redemptionis pretium, λυτρὸν, ἀντίλυτρον.
Redemptor, λυτρωτὴς, ἀντιλήπτωρ.
Redeo, ἐπανέρχομαι, ἀναστρέφω, ἄνειμι ἐκεῖ, illuc.
Redigere in potestatem, ὑφ' ἑαυτῷ ποιεῖσθαί τινα· ὑποτάττειν τὴν πόλιν, urbem
Redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem, καθίστημι, περιάγω.
Redimiculum, κάλλυντρον.
Redimio, corono, ἀναπλέκω, στεφανόω, περιστέφω.
Redimo, λυτρόομαί τινα, λύομαι.
Redintegratio, ἀνανέωσις, ἀποκατάστασις.
Redintegro ἀποκαθίστημι, ἀνασκευάζω
Redire ad se, ἀναλαβεῖν ἑαυτόν.
Reditus, proventus πρόσοδος, τὰ προσιόντα.
Reditus, reversio, ἄφιξίς τινος οἴκαδε, in patriam : ἀναστροφή.
Redivivus, παλίμβιος.
Redoleo, ἀπόζω.
Reduco, ἀνάγω, κατάγω.
Reductio, ἀναγωγὴ, καταγωγή.
Redundans, περιττὸς, περιπληθής.
Redundantia, πλεονασμὸς, περισσεία.
Redundo, ἀναπλημμυρέω, περισσεύω· pro recidere, περιπίπτειν.
Redux, ἀνάστροφος, παλίντροπος.
Refectio, ἐπισκευὴ, ἀνάληψις.
Refello, ἀνασκευάζω, διελέγχω.
Refercio, ἐμπληρόω, ἀναπληρόω.
Refero, reporto, ἀνακομίζω, ἀναφέρω· pro numerare, τιθέναι, ἀριθμεῖν ἐν· referre in Deorum numerum, ἀποθεῶν τινα· aliquando narro, ἐπαναφέρω τι, ἀγγέλλω· aliquando dico, λέγω.
Referre ad senatum, ἀναφέρειν εἰς τὴν σύγκλητον.
Referre pedem, ἀμποδίζειν.
Referre alicui acceptum, ἀνατιθέναι τινι τῦτο.
Refert, interest, διαφέρει μοι τῦτο, ἐδὲν διαφέρει, nihil refert.
Refertus, ἔμπλειος, ὁ· πλέος, ὁ.
Reficio, renovo, ἐπισκευάζω, ἐξαρτίζω· pro recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινα, ἀναψύχω, ἀποκαθίστημι.
Refigo, ἀποκαθηλόω, πάλιν πήγνυμι.
Reflecto, -is, ἀνακάμπτω· pro revocare, ἀνακαλεῖν, ἐπαναστρέφειν.
Reflexus, ἀνακαμφθείς.
Refloresco, ἀναθάλλω.
Refluo, ἀναῤῥέω.
Refluxus, ἀνάῤῥυς, ὁ.
Refocillo, ἀναζωπυρέω, ἀναπαύω τινα.
Reformator, ἀναπλαστής.
Reformidatio, φόβος, ὁ· ὀῤῥωδία.
Reformido, ὀῤῥωδέω, φοβέομαι τῦτον
Reformo, διαρτίζω, ἀναπλάττω.
Refractarius, ἀντίτυπος, ἀπειθής.
Refræno, ἀναχαιτίζω, χαλινόω, σωφρονίζω τινὰ, ἐπέχω.
Refragor, ἀντιλέγω τούτοις, ἀντείπω.
Refrico, ἀναψάω, ἀνακνίζω.
Refrigeratio, ἀνάψυξις, ψυγμός.
Refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω.
Refrigesco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀνακλάω, κατακλάω.
Refugio, ἀποφεύγω pro detrectare, ἀποδιδράσκω, ἐκκλίνω.
Refugium, καταφυγή.
Refundo, ἀναχέω, πάλιν ἐκχέω.
Refutatio, ἀνασκευὴ, διάλυσις.
Refuto, ἀποσκεδάζομαι, ἀπολύομαι.
Regalis, βασιλικὸς, βασίλειος.
Regeneratio, ἀναγέννησις.
Regenero, ἀναγεννάω.
Regermino, ἀναφύω, ἀναβλαστάνω.
Regero, ἀνακομίζω, ἀναδίδωμι.
Regia, τὸ βασίλειον.
Regia, τὰ ἀρχεῖα, τὰ βασίλεια.
Regimen, ἐπιστασία, διοίκησις.
Regina, βασίλισσα, βασίλεια.
Regio, χώρα, χωρίον, κλίμα. E regione, καταντικρὺ, ἐξ ἐναντίας.
Regius, a, um, βασιλικός.
Regno, βασιλεύω τινος, ἄρχω, τυραννεύω.
Regnum, ἀνακτορία, βασιλεία, ἀρχή.
Rego, ἐπιστατέω, διοικέω, βασιλεύω. τῆς Ἀσίας, Asiam.
Regredior, ἐπαναχωρέω, ἐπαναστρέφω.
Regressus, ἀναχώρησις.
Regula, κανὼν, γνώμων.
Regularis, κανονικός.
Regulus, βασιλίσκος.
Rejectio, ἀναγωγὴ, ἀποβολὴ, ἄπωσις.
Rejectitius, ἀθετούμενος.
Rejicio, ἀποτίθεμαι· pro respuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω· pro differre, ἀναβάλλεσθαί τι.
Reipsa, ἔργῳ, τῷ ἔργῳ.
Reipublicæ administratio, δημαγωγία.
Reiteratio, ἀνάληψις.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀναπίπτω, ἐπανήκω.
Relatio, ἀναφορὰ, διήγησις.
Relaxare animum, ἀνιέναι τὴν ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις, ἀναχαλασμός.
Relegatio, ἐξορισμὸς, ὀστρακισμός.
Relego, ἀποπέμπω· pro in exilium rejicio, ἐξοστρακίζω, φυγαδεύω.
Relego, -is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἐπαίρω· pro recreare, ἀναλαμβάνειν, διαπαύειν.
Religio, εὐσέβεια, θρησκεία, εὐλάβεια.
Religiosè, εὐσεβῶς, θεοσεβῶς.
Religiosus, εὐσεβὴς, εὐλαβὴς, θεοσεβής.
Religo, -as, ἀναδέω, ἀναδεσμεύω.
Relino, ἀνοίγω, ἀναστομόω.
Relinquo, καταλείπω, ἀνίημι, ἀφίημι.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκατάλειμμα
Reliquum est, λοιπόν.
Reliquus, λοιπὸς, ἐπίλοιπος.
Reluceo, διαλάμπω, ἀποστίλβω.
Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντισχῶ
Rem cum aliquo habere, συγγίνεσθαί τινι, γινώσκειν ἄνδρα ἢ γυναῖκα
Remaneo, διαμένω, ὑπολείπομαι.
Remansio, διαμονὴ, καταμονή.
Remedium, φάρμακον, θεραπεία.
Remeo, ἐπανέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, ἀντιμετρέω.
Remex, ὁ ἐρέτης, κωπηλάτης.
Remigatio, Remigium, ἡ ἐρεσία.
Remigo, ἐρέσσω, κωπηλατέω.
Remigro, ἀποικίζομαι, ἐπανέρχομαι.
Reminiscentia, ἀνάμνησις.
Reminiscor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remissè, ἀνειμένως.
Remissio, ἄνεσις, ἄφεσις.
Remissus, languidus, ἐκλελυμένος, ἀνειμένος.
Remitto, ἀναπέμπω, ἀποστέλλω· pro recreo, ἀνίημι· et pro condono, ἀφίημί τινι τὸ χρέος, debitum : χαρίζομαί τινι.
Remolior, ἀποσείω.
Remollesco, ἀναμαλάττομαι.
Remora, ἐποχὴ, παρέλκυσις.
Remoror, ἀναβάλλω, ἐφίστημι, ἐπέχω.
Remotus, χωριζόμενος τινος, ab aliquâ re.
Removeo, ἀφίστημί τινα τύτε· ἀναιρέω, ἀποκινέω.
Rempublicam administrare, δημαγωγεῖν, πολιτεύεσθαι.
Remuneratio, ἀντιδώρημα, ἀμοιβή.
Remunero, ἀντευεργετέω, ἀμείβομαί σε δωρεᾷ, te dono : ἀντιδωρέω.
Remus, ἐρετμὸς, κώπη.
Renascor, ἀναφύω, ἀναγεννάομαι.
Renes, νεφροί.
Renideo, φαιδρύνομαι.

Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνανέωσις, ἀνακαίνωσις.
Renovo, ἀνανεόω, καινοποιέω.
Renuntiare mundo, ἀποτάττεσθαι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, ἀπόταξις.
Renuntio, ἐπαγγέλλω, ἀναγορεύω.
Renuo, ἀνανεύω, ἀναίνομαι.
Reor, νομίζω, ἡγῦμαι.
Repagulum, μοχλὸς, βαλβίς.
Reparatio, ἐπισκευὴ, ἀνακαίνωσις.
Reparo, ἐπισκευάζω, ἀνακαινίζω.
Repello, ἀποδιώκω, ἀναςέλλω τι· ἀπωθέω, ἀντικρέω.
Rependo, *retribuo*, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ἀποτίω, ἀνταποδίδωμι.
Repentè, ἐξαίφνης, ὀξέως.
Repentinus, αἰφνίδιος, ἐξαιφνίδιος.
Repercussio, ἀντανάκλασις, ἀντιτυπία, ἀντανακοπή.
Repercutio, ἀντικόπτω, ἐπανακρόω.
Reperio, εὑρίσκω, ἀνευρίσκω.
Repetitio, ἀπαίτησις, ἐπανάληψις.
Repeto, ἀπαιτέω τινα ἀργύριον, ab aliquo pecuniam; ἀναλαμβάνω.
Repetundarum accusare, κρίνειν τινα κακώσεως ἐπαρχίας.
Repetundarum accusatus, ὑπὲρ τῶν εὐθυνῶν ἀπολογόμενος.
Repleo, ἀναπλήθω, ἀναμεςόω.
Repletus, ἀναπληρωθείς.
Replicatio, ἀνάπτυξις, ἀντιδιαπλοκή.
Replico, ἀναπτύσσω.
Repo, ἕρπω, ἑρπίζω.
Repono, ἀνατίθημι ἀποτίθεμαι.
Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
Reporto, ἀνακομίζω, ἐσφέρομαι.
Reposco, ἀπαιτέω, ἐξαιτέω.
Repositorium, θήκη, ταμεῖον.
Repotia, -orum, τὰ ἐπαύλια.
Repræsentatio, παράςασις, ὑποτύπωσις.
Repræsento, παρίςημι, ἀποδίδωμι.
Reprehendo, ἐπικαταλαμβάνω, ἐπιτιμάω τινι ταῦτα, ἐπιπλήττω, ψέγω ἕτερον· μωμάομαι, μέμφομαι.
Reprehensibilis, ἐπίμεμπτος, μωμητός.
Reprehensio, ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις.
Reprehensione dignus, ἐλεγκτός.
Reprehensor, μῶμος, ἐπιτιμητής.
Reprimo, κατέχω τὴν ὀργὴν, iram; καταστέλλω· καταπιέζω, ἀνείργω.
Reprobatio, ἀθέτησις, ἀποδοκιμασία.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀθερίζω.
Reprobus, ἀδόκιμος, ἄθετος.
Reptilis, ἑρπετός.
Repto, ἑρπύζω.
Repubesco, ἀνηβάω.
Repudiatio, ἀποπομπὴ, ἀπόπεμψις, ἀπόταξις.
Repudio, ἀποβάλλω. ἀποπέμπομαι γυναῖκα, uxorem: *pro* recuso, ἀπολέγομαι, ἀποδοκιμάζω.
Repudium, ἀπόπεμψις *et* ἀποπομπὴ, ἀποςάσιον, τό. Libellus repudii, βιβλίον ἀποςασίε.
Repuerasco, ἀνανηπιῦμαι.
Repugnantia, ἐναντίωσις, ἀντιλογία.
Repugno, ἀντιμάχομαί τινι· ἐναντιόω σοι εἴς τῦτο, in hâc re tibi.
Repullulo, ἀναβλαςάνω, παραφύομαι.
Repulsa, ἀνάνευσις, ἀπότευξις.
Repulso, ἀπωθίζω.
Repulsus, ἄπωσις.
Repurgo, ἀνακαθαίρομαι, καθαίρω.
Reputatio, ἀναλογισμὸς, διαλογισμός.

Reputo, ἀναλογίζομαι· *pro* recensere, ἀριθμεῖν, ἐπισκέπτεσθαι.
Requies, ἀνάπαυσις, ἄνεσις. Sine ullâ requie, ἀπαύςως, ἀπαυςί.
Requiescere, ἀναπαύεσθαι ἔκ τινος.
Requiro, ἐπιζητέω· *pro* interrogare, πυνθάνεσθαι, δέεσθαι, ἀπαιτεῖν.
Res, τὸ πρᾶγμα, χρῆμα, ἔργον.
Res adversæ, ἀτυχίαι, δυσπραξίαι.
Res secundæ, εὐπραξίαι, εὐτυχήματα.
Res bellicæ, τὰ τῦ πολέμυ.
Res domesticæ, τὰ οἰκεῖα· τὰ ἐν οἰκίᾳ.
Res fortuitæ, τὰ παρὰ τῆς τύχης δοθέντα.
Res controversæ, ἀντιλεγόμενα.
Res gestæ præclarè, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipsa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον τοῦτο δηλοῖ.
Res sic se habet, οὕτω ϗ γὰρ ἔχει.
Resaluto, ἀντασπάζομαί τινι.
Resarcio, ἀναῤῥάπτω, ἀκέομαί τι.
Rescindo, ἀνασχίζω, ἀποτέμνω· *pro* non ratum habere, ἀναιρεῖν, ἀποκόπτειν.
Rescisco, μανθάνω, γινώσκω τι· ἀναγνωρίζω.
Rescribo, ἀντιγράφω, ἀντεπιςέλλω τι.
Rescriptum, ἀντιγραφή.
Reseco, ἀποτέμνω, περικόπτω.
Resectio, ἀποτομὴ, ἀποκοπή.
Resegmen, ἀπόκομμα.
Resero, *aperio*, ἀνοίγω, ἀναμοχλεύω.
Reservo, ταμιεύω, διαφυλάττω.
Reses, -idis, *segnis*, σχολαῖος, νωθής.
Resideo, καθίζομαι ἐπί τι, ἀνάκειμαι.
Resido, ἀνακαθίζομαι.
Residuum, τὸ λοιπόν.
Residuus, λοιπὸς, ὑπόλοιπος.
Resigno, λύω, *vel* ἀπολύομαι ἐπιστολὴν, ἀνασφραγίζω.
Resilio, ἀναπηδάω, ἀναθρώσκω.
Resina, ῥητίνη.
Resipio, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Recipisco, ἐκνήφω, ἀναφρονέω, μετανοέω.
Resisto, ἀνθίςαμαι, ἀντιςατέω, ἀνταίρω, ἀντιτείνω.
Resolvo, ἀναλύω· *pro* mollire, μαλακύνειν· *pro* destruere, καταλύειν.
Resolutio, ἀνάλυσις, ἔκλυσις.
Resonantèr, κλαγγηδὸν, καναχηδά.
Resono, ἀντηχέω, ὑπηχέω.
Resorbeo, ἀναῤῥοφέω.
Respectus, λόγος, ἐπίσκεψις.
Respergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Respersio, ῥαντισμός.
Respicio, ἀποβλέπω εἴς τι· ἀφοράω εἴς τι, ἀναλογίζομαι, ἀνακύπτω.
Respiratio, ἀναπνοὴ, ἀνάπνευσις.
Respiro, ἀναπνέω, ἀμπνύω.
Resplendeo, ἀποςίλβω, ἐκλάμπω.
Respondeo, ἀποκρίνομαί τινι, ἀμείβομαι, ἀναφωνέω.
Responsum, *et* **Reponsio**, ἀπόκρισις, ἡ ἀμοιβή· *pro* oraculo, χρησμὸς, θέσφατον.
Respublica, τὰ κοινὰ· τὰ δημόσια· ἡ πολιτεία.
Respuo, ἀποπτύω, ἀποβάλλω τι.
Restagno, ἀναπλημμυρέω.
Restat, λοιπόν.
Restauro, ἀνασκευάζω, ἀνίςημι, ἀνορθόω.

Restinguo, ἀποσβέννυμι, ἀποσβ.
Restio, καλωςρόφος, σχοινοπλόκης.
Restis, σχοῖνος, κάλως.
Restituere in integrum, ἐπανορθῦν.
Restituo, ἀποδίδωμι, προάγω εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν, in eundem dignitatis locum restituto: ἀποκαθίςημι.
Restitutio, ἀποκατάςασις.
Resto, περιλείπομαι· *pro* in loco aliquo remanere, ἐφίςασθαι· *item* resistere, ἀντιμάχεσθαι.
Restrictus, περισφιγχθεὶς, κατασταλείς.
Restringo, καταστέλλω· *pro* coërceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Resumo, ἀναλαμβάνω.
Resupino, ἐξυπτιάζω.
Resupinus, ὕπτιος.
Resurgo, ἀνίςαμαι, ἀνεγείρομαι.
Resurrectio, ἀνάςασις, ἔγερσις.
Resurrectionis dies, ἡ ἀναςάσιμος ἡμέρα.
Resuscito, ἀναβιώσκω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναβολὴ, διατριβή.
Retardo, ἀνέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, σαγήνη.
Retego, ἀνακαλύπτω.
Retentio, ἐπίσχεσις, ἐποχή.
Retexo, ἀναλύω, ἀνυφαίνω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν
Retiarius, δικτυοφόρος.
Reticentia, ἀποσιώπησις, ἐχεμυθία.
Reticeo, σιωπάω, ἀποσιωπάω.
Reticulum, ἄρκυα, τά· *pro* vittâ mulierum, κεκρύφαλος, ἡ.
Retinaculum, ἔχμα, τό· πεῖσμα.
Retineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινα.
Retorqueo, ἀναςρέφω, τρέπω.
Retortus, ἀνεςραμμένος.
Retractatio, ἐπανόρθωσις, παλινῳδία.
Retracto, ἀναπραγματεύομαι, ἀναλαμβάνω· *pro* renovare, ἀνανεῖν· *pro* palinodiam canere, παλινῳδεῖν.
Retraho, ἀνέλκω· πάλιν ἀνασπῶ.
Retribuo, ἀμείβω, *et* -ομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταποτίω.
Retributio, ἀμοιβὴ, ἀνταπόδοσις.
Retrimentum, ἀπόκριμα, ἀπόθλιμμα.
Retrò, ὕςερον, ὄπισθεν, ἄψ.
Retroago, ἐπανακάμπτω.
Retrocedo, ἀναποδίζω· ἀναχάζω, *et* -ομαι· ὑποποδίζω, ἀνάγω.
Retrogradior, ἀναποδίζω.
Retrogradus, ὀπισθοπόρος.
Retrorsùm, *et* **Retrorsùs**, ἐπὶ πόδα, *et* ἐπιπόδα· ἀνάπαλιν· εἰς τοὔμπαλιν.
Retundo, ἀντανακλάω, ἀπαμβλύνω.
Revalesco, ἀναῤῥώννυμι, ῥαΐζω.
Reveho, ἀνακομίζω.
Revelatio, ἀνακάλυψις.
Revello, ἀνασπάω.
Revelo, γνωρίζει· καταγορεύω τῷ φίλῳ, amico, ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω.
Reverà, ὄντως, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
Reverbero, ἀντιτυπέω.
Reverendus, αἰδέσιμος, ὁ σεβάσιμος αἰδοῖος, εὐλαβητέος.
Reverentèr, εὐλαβῶς.
Reverentia, αἰδῶς, ἡ· αἶδος, εος, τό· θεραπεία· τὸ σέβασμα.
Revereor, αἰσχύνομαι τὸν Θεόν.
Reversio, ἀναςροφὴ, ἀναχώρησις.
Revertor, ἀναςρέφω, ἐπανέρχομαι

Revincio, ἀναδέω.
Reviresco, ἀναθάλλω.
Reviso, ἐπισκέπτομαι.
Revivisco, ἀναβιόω, ἀνακομίζομαι.
Revocare pedem, ἀναςρέφειν.
Revocare se, παλινῳδεῖν.
Revocare in memoriam, ὑπομνῆσαί τινά τι.
Revocatio, ἀνάκλησις, ἐπανάκλησις.
Revoco, ἀνακλέω, *et* -έομαι.
Revolvo, ἀνακυλίω, ἀποκυλινδέω ἀναςρέφω.
Revolutus, ἀναςραφείς.
Reum esse omnium scelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
Reum ago, κρίνω, διώκω.
Reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων· ὁ ἀπολογέμενος· ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν· ἔνοχος, ὑπαίτιος, ὑπόδικος.
Reus læsæ Majestatis, ἀπεισαγγελίας φεύγων δίκην.
Revulsio, ἀπόσπασμα.
Rex, βασιλεὺς, ἄναξ.
Rheda, ζεῦγος, ῥαῖδον, ῥαίδιον.
Rhedarius, ζευγηλάτης.
Rhetor, ῥήτωρ, σοφιςής.
Rhetorica, ῥητορική.
Rhetoricè, ῥητορικῶς.
Rhetoricus, ῥητορικός.
Rheuma, ῥεῦμα.
Rhombus, ῥόμβος.
Rhonchisso, ῥογχάζω.
Rhonchus, ῥόγχος.
Rictus, χάσμα.
Ridendus, γελαςέος, γελοῖος.
Rideo, γελάω, ἐπ' ἐμαυτῷ, mecum; μειδάω, *et pro* derideo, καταγελάω τινος.
Ridiculè, καταγελάςως, γελοίως.
Ridiculus, καταγέλαςος, γελοῖος.
Rigatio, δεῦμα, τὸ· ἄρδευσις.
Rigeo, ῥιγόω, πέπηγω.
Rigesco, σκληρύνομαι, φρίττω.
Rigidus, ῥίγιος, κρυερὸς· *pro* durus, ἀπαθής.
Rigo, δεύω, βρέχω.
Rigor, ῥῖγος, περίψυξις, *pro* duritie, σκληρότης.
Rigor juris, ἀκρίβεια.
Rima, κλειθρία, ῥῆγμα, τὸ· σχίζα.
Rimor, -aris, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγον.
Rimosus, κλειθριώδης, πολύτρητος.
Ringo, τὴν ῥίνα συςέλλω, σαίρω, σέσηρα.
Ripa, ὄχθη, χεῖλος ποταμοῦ.
Risum compescere, *vel* tenere, ἀποσοβεῖν γέλωτα.
Risum movere, γέλωτα παρέχειν τινι, ἢ κινεῖν.
Risus, γέλως, κατάγελως, μείδημα.
Sine risu, ἀγελαςί.
Ritè, καλῶς, δεόντως.
Ritu patrio, κατὰ τὸ πάτριον ἔθος.
Ritus, θεσμὸς, ὁ· θεσμοθεσία.
Rivalis, ἀντεραςὴς, ζηλότυπος.
Rivulus, ῥυάκιον.
Rivus, ῥύαξ, ἀγωγὸς ὕδατος,ὀχετὸς,ὁ.
Rixa, ἔρις, ἡ· ἀμφισβήτησις· ἀντιλογία.
Rixor, ἐρίζω, ἐπαγωνίζομαί τινι.
Rixosus, ἐριςικὸς, φιλόνεικος.
Roboreus, δρύϊνος.
Roboro, κραταιόω, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, κατισχύνω, κρατύνω.
Robur, δρῦς, *Metaph.* *pro* animi fortitudine, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἀλκὴ, ἰσχύς.
Robustus, ἀκμαῖος, ῥωμαλέος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρὸς, εὐσθενής.
Rodo, κατατρώγω· *pro* obtrecto, κακολογέω, διασύρω.
Rogandus, δητέος.
Rogatio, δέησις, ἱκεσία, ἐρώτησις.
Rogito, πολλὴν δέησιν ποιῦμαι.
Rogo, *peto*, αἰτέω σε σῖτον, à te cibum: δέομαί σου τῦτο, ἐρωτάω.
Rogus, πυρά.
Roma, Ῥώμη.
Romanus, Ῥωμαῖος.
Rorulentus, δροσερὸς, πολύδροσος.
Ros, roris, δρόσος, ου,ὁ· ψεκὰς, ἔρση,ἡ.
Rosa, ῥόδον.
Roscidus, δροσερὸς, ἐρσαῖος.
Rosetum, ὁ ῥοδών.
Roseus, ῥοδόεις, ῥόδινος, ῥόδιος.
Rosmarinus, ὁ λιβανωτίς.
Rostra, in foro Romano, οἱ ἔμβολοι.
Rostratus, ὁ ῥυγχωτός.
Rostrum, ῥύγχος, εος, τὸ· ῥάμφος.
Rota, τροχὸς, ὁ· κύκλος.
Roto, γυρόω, κυκλόω, κατατροχάζω.
Rotundè, ςρογγύλως.
Rotunditas, ςρογγυλότης,περιφέρεια.
Rotundo, σφαιρόω, ςρογγυλόω.
Rotundus, τροχαλὸς, ὁ· τροχοειδής.
Rubedo, ἐρύθρημα.
Rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.
Rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθριάω.
Rubeta, φρῦνος.
Rubetum, βατών.
Rubeus, *ruber*, ἐρυθρὸς, ἐρυθρίος, φοινίκεος, -ους.
Rubicundus, ἐρυθραῖος.
Rubiginosus, ἰώδης, ἐρυσιβώδης.
Rubigo, ίδος, ὁ· ἐρυσίβη.
Rubor, ἐρύθρημα, τὸ· ἐρυθρότης.
Rubrica, μίλτος, ου, ἡ.
Rubrum mare, Ἐρυθρὰ θάλασσα.
Rubus, βάτος, ου, ἡ.
Ructo, *et* **Ructor**, ἐρεύγω.
Ructus, -ûs, ἐρυγὴ, ἐρυγμός.
Rude donatus, ὁ ὑπὲρ τὸν κατάλογον
Rudem esse alicujus rei, ἀπείρως ἔχειν τινός.
Rudens, πρότονος, κάλως.
Rudes, σπάθη.
Rudes literarum, ἀγράμματοι.
Rudimentum, παιδεία, προπαιδεία, παίδευμα, εἰσαγωγή.
Rudis, ἄπειρος, ἀμαθὴς, ἀπαίδευτος.
Ruditas, ἀπειρία, ἀμαθία.
Ruditus, βρώμησις, ὀγκηθμός.
Rudo, -ere, *asinorum est*, ὀγκάομαι, βρωμάομαι.
Rudus, -eris, ἐρείπιον.
Rufeo, rufus sum, ξανθός εἰμι πυῤῥίζομαι.
Rufus, ξανθὸς, πυῤῥὸς, ἐρυθρός.
Ruga, ῥυτὶς, ἡ.
Rugio, βριμαίνω, βριμάω, βρυχάομαι
Rugitus, βρυχηθμὸς, βρύχημα.
Rugo, ῥυτιδόω.
Rugosus, ῥυτιδώδης.
Ruina, πτῶσις, πτῶμα.
Ruinam sibi ipsi accersere, πτωματίζειν ἑαυτόν.
Ruinosus, πτώσιμος, εὔπτωτος.
Rumen, ὁ κεκρύφαλος.
Ruminatio, μηρυκισμός.
Rumino, *et* **-or**, ἀναμηρυκάομαι, *pro* in memoriam revoco, ἀναπολέω τι.
Rumor, φήμη, ἀκοὴ, φάσις, λόγος.
Rumor est, λόγος ἐςὶ,λόγος διῆλθεν.
Rumorem spargere, διασπείρειν τὸν λόγον, διαφημίζειν, διαδιδόναι λόγον.
Rumpo, ῥηγνύω, καταράσσω, σχίζω.
Runcatio, βοτανισμός.
Runcator, βοτανιςής.
Runco, βοτανίζω.
Ruo, ἐρείπω, καταφέρομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in deterius; *pro* in præceps ferri, ὁρμᾶν·
Rupes, ἀπότομος, πέτρα.
Ruptura, ῥῆξις, ῥῆγμα, θραῦσις.
Ruri, ἀγρόθι, ἐν ἀγρῷ.
Ruricola, γεωργὸς, ἄγραυλος.
Rursùm, αὖ, αὖθις, ἔμπαλιν.
Rus, ruris, ἀγρὸς, ἀγροικία, χωρίον.
Rusticè, ἀγροίκως.
Rusticitas, ἀγροικία, ἀγρότης.
Rusticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
Rusticus, ἀγροιώτης, γεωργὸς, ἄγροικος, γεωργικός.
Rusticus, -a, -um, γεωργικὸς, ἄγροικος.
Ruta, πήγανον, ῥύτη.
Rutilo, ξανθίζω, πυῤῥάζω.
Rutilus, πυρόεις, πυῤῥὸς, ἐρυθρὸς, ξανθός.

S.

SABBATUM, σάββατον, ἡ ἑβδόμη.
Sabulosus, ἀμμώδης.
Sabulum, ἄμμος, ψάμμαθος.
Saburra, ἕρμα.
Saburro, ἑρματίζω.
Saccharum, τὸ σάκχαρον.
Saccis induti, σάκκυς ἀπενδύντες.
Sacculus, μαρσύπιον.
Saccus, σάκκος, ὁ· σακκίον.
Sacellum, ἱερὸν σμικρόν.
Sacer, ἱερὸς, ἐναγὴς, ὅσιος· *pro* scelesto, κατάρατος.
Sacerdos, ἱερεύς.
Sacerdotalis, ἱεροφαντικός.
Sacerdotissa, ἱέρεια.
Sacerdotium, ἱερωσύνη, ἱεράτευμα.
Sacramentum, ὁρκωμοσία.
Sacrarium, ἱεροφυλάκιον, ἄδυτον.
Sacrificium, θυσία.
Sacrifico, θύω, τῷ Θεῷ, ἱερόω Θεῷ.
Sacrificus, ἱεροποιὸς, ἱεροφάντης.
Sacrilegium, ἱεροσυλία, θεοσυλία.
Sacrilegium commitere,ἱεροσυλεῖν.
Sacrilegus, ἱερόσυλος, θεοσυλής.
Sacris initio, μυέω, καθιερόω.
Sacrosanctum, ἐκτεθειασμένον.
Sacrum, θυσία· pro templo, ἱερόν
Sæpè, πολλάκις, συνεχῶς, θαμινά.
Sæpissimè, πλειςάκις.
Sævio, χαλεπαίνω, ἐκμαίνομαι, ἀγριαίνομαι.
Sævitia, ἀπήνεια, χαλεπότης.
Sævus, χαλεπὸς, δεινὸς, ἀπηνής.
Saga, φαρμακεύτρια, μάγος, ἡ.
Sagacitas, ῥινηλασία· *pro* astutia, ἀγχίνοια, σύνεσις.
Sagaciter, ἀγχίνως, δεξιῶς.
Sagatus, σαγηφόρος.
Sagax, ῥινηλάτης, ου, ὁ· εὐμήχανος.

Sagena, σαγήνη.
Sagina, τὸ λῖπος.
Saginatus, σιτισθεὶς, σιτευτὸς, ὁ.
Sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
Sagitta, τόξευμα, ὀϊςὸς, βέλος, ἰός.
Sagittarius, τοξότης, τοξευτής.
Sagitto, τοξεύω, βάλλω.
Sagulum, περιθωρακίδιον.
Sagum, σάγος, ἐσθὴς, ςρατιωτική.
Sal, salis, ἅλς, ἁλὸς, ὁ· *pro* urbanitate, εὐτραπέλια, ἀςεισμός.
Salacitas, ἀσέλγεια, τὸ ἀφροδισιαστικόν.
Salamandra, ἡ σαλαμάνδρα.
Salarium, μισθός.
Salax, ἀσελγὴς, ἀφροδισιαστικός.
Sale condio, ταριχεύω, ἀλίζω.
Salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, *vel* ἐκρήγματα.
Salebrosus, κατεῤῥωγώς.
Salicetum, Salictum, ὁ ἰτεών.
Salignus, ἰτέϊνος, οἰσύϊνος.
Salina, ὁ τόπος ἐξ οὗ ἅλες ἐξορύττονται.
Salinum, ἁλοδόχος, ἁλοδοχεῖον.
Salio, -is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem; σκαίρω, σκιρτάω. *Et* salio, *à* sal, ἁλίζω.
Saliva, σίαλον, πτύελον.
Salix, -icis, ἰτέα, οἰσύα.
Salsamentarius, ταριχοπώλης.
Salsamentum, τάριχος, ὀξύγαρον.
Salsè, ἁλμυρῶς, σκωπτικῶς.
Salsè dicere, σκώπτειν, ἀςεΐζεσθαι.
Salsedo, ἅλμη.
Salsuginosus, ἁλικὸς, ἁλμυρώδης.
Salsugo, ἁλὶς, ἁλμυρὶς, ἅλμη.
Salsus, ἁλικὸς, ἁλμυρὸς· *pro* faceto, ἀςεῖος.
Saltatio, χορεία, ὄρχησις.
Saltator, ὀρχηςὴς, ἁλτικός.
Saltatrix, ὀρχήςρια, ὀρχηςρίς.
Saltem, ἀλλὰ ὧν, ἀλλὰ μὴν.
Salto, ὀρχέομαι, χορεύω.
Saltuarius, δρυμοφύλαξ, ἀλσοκόμος.
Saltus, *nemus*, ἄλσος, βῆσσα.
Saltus, *saltatio*, πήδησις, πήδημα.
Salvatio, σωτηρία.
Salvator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Saluber, ὑγιεινὸς, σωτηριώδης.
Salubritas, ὑγίεια, τὸ ὑγιεινόν.
Salubritèr, σωτηρίως.
Salve, χαῖρε, εὖ πράττε.
Salum, *mare*, ἅλς, ἡ.
Salvo, σώζω τινα, διασώζω.
Salus, σωτηρία, ἡ.
Salutaris, σωτήριος.
Salutatio, ἀσπασμὸς, ὁ· προσηγορία.
Saluti reipublicæ consulere, σώζειν τὰ κοινά.
Saluto, ἀσπάζω τινα, προσφωνέω.
Salutem dic meo nomine, χαίρειν κέλευε παρ᾽ ἐμῦ.
Salvum conductum dare, ἄδειαν διδόναι.
Salvum conservo, σώζω τινα.
Salvus, σῶος, σῶς, ὑγιής.
Salvus conductus, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Sanabilis, ἰάσιμος, εὐθεράπευτος.
Sanatio, ἴασις.
Sancio, -is, κυρόω *et* κυρῦμαι.
Sancire leges, νόμον θεῖναι, νομοθετεῖν.
Sanctè, ὁσίως, ἁγίως.
Sanctificatio, ἁγίασμα, -ατος, τὸ· ἁγιασμὸς, ὁ.
Sanctifico, ἁγιάζω, ἁγιςεύω, ἁγιόω.
Sanctio, νομοθέτημα.
Sanctitas, ἁγιότης, ἁγιασμὸς, ὁσιότης, ἁγιοσύνη, ἀκηρασία, σεμνότης.
Sanctuarium, ἁγιαςήριον.
Sanctus, -a, -um, ὅσιος, ἅγιος.
Sandalium, σανδάλιον, σάνδαλον.
Sanè, μέντοι, ὄντως, ἀληθῶς.
Sanguinarius, φιλαίματος, αἱμοχαρής.
Sanguine junctum esse alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.
Sanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
Sanguineus, Sanguinolentus, αἱματώδης.
Sanguinis conjunctio, συγγένεια.
Sanguis, αἷμα, -ατος, τό. Sine sanguine et sudore, ἀναιμωτί.
Sanguisuga, βδέλλα.
Sanies, ἰχὼρ, βρότος, ῥύξα.
Sanitas, ὑγίεια, ὑγεία, εὐρωςία, ῥῶσις.
Sanitati restituo, ἐξυγιαίνω τινα.
Sannio -onis, χλευαςής.
Sano, ἰάομαι, ὑγιάζω, ἐξακέω.
Sanus, ὑγιὴς, ὁ ϗ ἡ· εὔρωςος.
Sapidus, -a, um, εὔχυλος.
Sapiens, ὁ σοφὸς, ὁ νῦν ἔχων, ἔμφρων, ὁ· φρόνιμος, ἔννοος, νυνεχής.
Sapientèr, σοφῶς.
Sapientia, σοφία, σωφροσύνη, *et* τὸ σοφὸν, εὐβυλία, φρόνησις.
Sapio, φρονέω, εὐφρονέω, σοφός εἰμι.
Sapo, -onis, σμῆλη, σμῆγμα.
Sapor, -oris, χυλὸς, χυμός.
Sapphirus, ὁ σάπφειρος.
Sarcasmus, σαρκασμός.
Sarcina, σκεῦος, τὸ· ἐπίσαγμα.
Sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι· *pro* instaurare, ἀνασκευάζειν, κατατρίζειν· *pro* damnum solvere, ἀντεμβάλλειν.
Scarculum, σκαλίς.
Sarmentum, κληματὶς φρύγανον.
Sarrio, σκαλίζω.
Sarta tecta, ἐπισκευαὶ, καὶ κατασκευαί.
Sartago, τήγανον.
Sartor, ἀκεςής.
Sat, ἱκανῶς, ἅλις.
Satagere rerum, ἐνδεῶς τοῖς ἰδίοις πράττειν.
Satago, διαπονέω, *et* -έομαί τι, *vel* εἴς τι, *et* περί τι, ἐκπονῦμαι, σπυδάζω τινι, περιεργάζομαι, πολυπραγμονέω.
Satanas, Σατανᾶς.
Satelles, δορυφόρος, ὑπερασπιςής.
Satellitium, δορυφόρημα, τό.
Satiabilis, κορεςός.
Satiatus, Satur, διάκορος, διακορής.
Satietas, κόρος, -υ, ὁ· πλήρωσις, ἄδος.
Satio, -as, -are, κορέω, κορέννυμι, χορτάζω.
Satis, ἅλις, ἱκανῶς, διακόρως, ἅδδην. De his satis superque, ἅδην τῶν τοιύτων.
Satis est, ἀπόχρη μοι τῦτο, ἱκανόν ἐςι.
Satisdatio, κατεγγύησις.
Satisdo, -as, ἐγγύας παρέχω.
Satisfacio, φυλάττω τὰ τῦ νόμυ, legis: ἐξαρκέω, πληροφορέω· *pro* placeo, ἀρέσκω.
Satisfactio, πληροφορία.
Satius est, αἱρετώτερον.
Sativus, σπόριμος, κηπευτός.
Sator, σπορεὺς, φυτευτής.
Satrapa, σατράπης.
Satum, -i, τὸ σπόριμον.
Satur, ἔμπλεος, κορεσθείς.
Saturitas, πλησμονὴ, κόρος
Saturnalia, τὰ Κρόνια.
Saturnus, Κρόνος.
Saturo, κορεννύω, χορτάζω.
Satyra, τὸ σατυρικὸν ποίημα
Satyri, σάτυροι.
Satyricè, σατυρικῶς.
Satyricus, σατυρικός.
Sauciatio, κατάτρωσις, τραῦμα.
Saucio, -as, κατατραυματίζω, τρώω τραυματίζω, τιτρώσκω.
Saucius, τραυματίας.
Saxatilis, πετραῖος, πέτρινος.
Saxosus, πετρώδης, ὑπόλιθος.
Saxum, λίθος, πέτρα, πέτρος.
Scabellum, ὑποπόδιον, θρανίδιον.
Scaber, ψωρώδης, τραχύς.
Scabie laboro, ψωριάω.
Scabies, ψώρα, ψωρίασις.
Scabiosus, ψωρώδης.
Scabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
Scabritia, *et* **-es**, τραχύτης.
Scabrosus, τραχώδης.
Scala, κλίμαξ, ἀνάβαθρον.
Scalæ gradus, ἀναβαθμοί.
Scalpellum, φλεβότομον.
Scalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
Scalprum sutorium, σμίλιον σκυτικόν.
Scalprum, κολαπτὴρ, ἡ σμίλη.
Scalptor, κολάπτης, κοπεύς.
Scalptura, γλυφή.
Scamnum, βάθρον.
Scandalum, σκάνδαλον, πρόσκομμα.
Scandalum præbeo, σκανδαλίζω.
Scando, -is, -ere, ἀναβαίνω
Scansilis, ἀναβατός.
Scapha, σκάφη, ἐφόλκιον.
Scapula, ὠμοπλάτη, νῶτον.
Scapus, ὁ ςύλος, ὁ καυλὸς, in herbis.
Scarabæus, κάνθαρος.
Scarificatio, σχάσις.
Scarifico, σκαριφάομαι, ἐπιξύω, ἀποσχάζω, ἀμύσσω, ἀποχαράσσω.
Scatebra, ὁ βλυσμὸς, ὁ κρυνός.
Scateo, Scaturio, βλύζω, περιβλύζω.
Scaturigo, ἀνάβλυσις, κρυνὸς, -ῦ, ὁ.
Sceleratè, ἀνοσίως.
Sceleratissimus, πονηρότατος, μιαρώτατος, ἐξάγιςος.
Sceleratus, κατάρατος, ἀπάρατος.
Scelestus, ἀνόσιος, μιαρὸς, πονηρὸς, ἀθέμιςος, ὁ ϗ ἡ· ἀλιτρὸς, ἐξάγιςος.
Scelus, ἀσέβημα, τὸ· κακὸν, παρανομία, ἀδίκημα, πανύργημα, κακία.
Scelus admittere, ἐργάζεσθαι ἢ πράττειν ἀσέβημα, φαῦλόν τι πράττειν.
Scena, σκηνὴ, θυμέλη.
Scenicus, σκηνικός.
Sceptrum, σκῆπτρον.
Scheda, σχέδη.
Schedula, σχέδιον.
Schema, τὸ σχῆμα.
Schisma, σχίσμα.
Schœnobates, σχοινοβάτης.
Schola, διδασκαλεῖον, παιδευτήριον, φροντιςήριον, γυμνάσιον.
Scholam frequentare, φοιτῶν ἐς τὸ διδασκαλεῖον.
Scholarcha, σχολάρχης, σχολῆς ἄρχων.

Scholasticus, σχολαςικός.
Scholium, σχόλιον.
Sciens, εἰδὼς, ἐπιςάμενος.
Sciens et volens, εἰδὼς ϗ ἑκὼν.
Scienter, ἐπιςημόνως.
Scientia, ἐπιςήμη, ἐπιςημοσύνη.
Scilicet, δῆπυ, δηλαδὴ, δηλονότι, ἄρα δὴ.
Scindo, τέμνω, σχίζω, διασχίζω.
Scintilla, σπινθὴρ, ἐμπύρευμα.
Scintillatio, σπινθηρισμός.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον.
Scio, οἶδα, ἐπίςαμαι, ἴσημι, γινώσκω.
Scipio, σκῆπτρον, ῥάβδος.
Scirpus, σπάρτη, σχοῖνος.
Sciscitor, *inquiro*, ἐρωτάω, πυνθάνομαί τι, aliquid.
Scissura, σχίσις, σχισμὴ, ῥωγμή.
Scitè, *pulchrè*, ἐπιςαμένως, ἐμμελῶς.
Scitum, ψήφισμα, τὸ δόγμα.
Scitus, *elegans*, κομψὸς, χαρίεις, ὡραῖος.
Sciurus, σκίυρος.
Scobs, ῥίνισμα, περίψημα.
Scomma, σκῶμμα, ἴαλλος.
Scommata jacere in aliquem, ἀποσκώπτειν τινα.
Scopæ, σάρωθρον, κόρημα.
Scopis purgare domum, σαρῦν οἰκίαν.
Scopulosus, σκοπελώδης.
Scopulus, σκόπελος, σπιλάς.
Scopum non attingere, ἀποτυγχάνειν τῦ σκοπῦ.
Scopus, σκοπός.
Scoria, σκώρια, τρύξ.
Scorpius, σκορπίος.
Scortatio, πορνεία, μοιχεία.
Scortator, πόρνος.
Scortor, πορνεύω, ἑταιρέω.
Scortum, πόρνη, ἡ, ἑταίρα, ἡ.
Screatus, χρέμψις, πτυαλισμός.
Screo, -as, χρέμπτομαι.
Scriba, γραμματεὺς, γραμματιςής.
Scribo, -is, γράφω, λογογραφέω pro literas exarare, γράφειν πρός τινα.
Scrinium, κίςη, *et* κιςὶς, κιβώτιον.
Scriptio, γραφὴ, συγγραφή.
Scriptor, συγγραφεύς.
Scriptor legum, νομοθέτης.
Scriptorius, γραφικὸς· μέλαν γραφικὸν, atramentum scriptorium.
Scriptum, *scriptura*, σύγγραμμα, γραφή.
Scriptura, γραφή.
Scrobs, ὄρυγμα, βόθρος.
Scrofa, γρομφάς.
Scrofula, ἡ χοιράς.
Scrotum, ὀσχέα, ἡ.
Scrupulosè, ὑπερακριβῶς.
Scrupulositas, τὸ ὑπερακριβὲς, δυσχέρεια.
Scrupulosus, πολύψηφος, λιθακώδης· *pro* anxio: ὁ ϗ ἡ, ὑπερακριβὴς, δυσχερής.
Scrupulus, ψηφὶς, *pro* solicitudine, ἡ ἀπορία, ἡ δυσχέρεια. *Est etiam* exigua pars ponderis, γραμμάριον.
Scrupus, λίθαξ, ψῆφος.
Scruta, -orum, ἡ γρύτη, τὰ γρυτάρια.
Scrutarius, γρυτοπώλης.
Scrutatio, ἐξέτασις.
Scrutator, ἐξεταςής.
Scrutinium, *investigatio*, ἐξερεύνησις.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, μεταλλάω, ἀνακρίνω, διερευνάω, ἰχνεύω.
Sculpo, -is, γλύφω, κολάπτω, χαράττω.
Sculptile, γλυπτὸν, εἴδωλον.
Sculptor, γλύπτης, ἐκτυπεύς.
Sculptura, γλυφὴ, γλυφίς.
Scurra, βωμολόχος, ἀκόλαςος.
Scurrilis, βωμολοχικός.
Scurrilitas, βωμολοχία, γελωτοποιΐα.
Scurror, -aris, βωμολοχέω.
Scutatus, ἀσπιδοφόρος.
Scutella, πινακίσκος.
Scutica, σκυτάλη.
Scutum, θυρεὸς, ἀσπίς.
Scyphus, σκύφος, ὁ.
Se, ἑαυτὸν, αὐτὸν.
Sebaceus, ςεατώδης.
Sebum, ςέαρ.
Secedo, ἀναχωρῶ, μεθίςημι ἀπό τινος, ἀποχωρέω.
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀπορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
Secessio, *et* **Secessus**, ἀναχώρησις, παραχώρησις.
Secius, ἧττον, ἧσσον.
Secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
Seco, τέμνω, πρίω, κόπτω.
Secretarius, ὁ τῶν ἀποῤῥήτων γραμματεύς.
Secretio, ἡ ἔκκρισις, ἀπόκρισις.
Secretò, κρυφῆ, κατ' ἰδίαν.
Secretum, ἀπόκρυφον, ἀπόῤῥητον.
Secta, ἡ αἵρεσις.
Sectilis, σχιςός.
Sectio, τομὴ, τμῆμα, σχίσις.
Sector, ὁ τομεύς.
Sector, -aris, ἀκολυθέω.
Secubo, ἀποκοιμάομαι.
Secularis, ὁ κατ' αἰῶνα γιγνόμενος.
Seculo nostro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
Seculum, αἰὼν, γενεά.
Secum, πρὸς ἑαυτὸν, παρ' ἑαυτῷ.
Secunda fortuna, ἀγαθὴ, τύχη.
Secundâ fortunâ uti, εὖ ἢ καλῶς πράττειν.
Secundæ, τὰ δεύτερα.
Secundarius, δευτεραῖος.
Secundas fero, δευτερεύω.
Secundò, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, αἰσιόω.
Secundùm, *præpos.* κατὰ, μετὰ, *et* παρὰ, *cum accus.*
Secundus, δεύτερος, ὕςερος· *pro* prospero, εὐήμερος.
Securi percutere, πελεκίζειν· τῷ πελέκει παίειν.
Securis, πέλεκυς, ἀξίνη.
Securitas, ἀσφάλεια, ἄδεια.
Securum esse, ἀφροντίςως ἔχειν.
Securus, ἀσφαλὴς, ἀδεὴς, ἀκίνδυνος, θάρσυνος· *pro* negligens, ὀλίγωρος, ἀφρόντιστος.
Secus, *juxta*, παρὰ, *cum dat. pro* alitèr, ἄλλως· ἀλλωστὶ ἢ, secus atque.
Sed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἄρα, δὲ, καὶ τοί.
Sed enim, ἀλλὰ γάρ.
Sed tamen, ἀλλὰ δὴ· ἀλλὰ ϗ ὡς· ἀλλ' ἦν.
Sed sanè, ἀλλά τε, ἀλλὰ δή.
Sedatus, ἥσυχος, ἡσυχαῖος.
Sedentarius, ἑδραῖος.
Sedeo, κάθημαι, ἱδρεύω, καθίζομαι, ἑδριάομαι· *pro* morari, ἐμμένειν τινι.
Sedeo unà, συγκαθίζομαι.
Sedere facio, ἀνίζω, ἵζω.
Sedes, ἕδρα, ἵδρασμα, καθέδρα.
Sedile, καθέδρα, ἕδρανον.
Sedimentum, ὑπόστημα.
Seditio, στάσις, ἡ· διχοστασία.
Seditionem concitare, στάσιν ποιεῖσθαι στασιάζειν.
Seditionis auctores, στασιάρχαι.
Seditiosè, στασιαστικῶς.
Seditiosus, στασιώδης.
Sedo, -as, παύω τῆς ὀργῆς, iram, καταστέλλω, κατέχω, ἠρεμίζω.
Seduco, ἀπάγομαι· *pro* decipio, ἀποπλανάω, ἐξαπατάω, περιτρέπω.
Seductio, ἀπαγωγὴ, ἀποπλάνησις, ἀπάτη.
Seductor, ἀπατηλὸς, πλάνος.
Sedulitas, ἐπιμέλεια, ἀκρίβεια, σπυδή.
Sedulò, ἀτεχνῶς, πεφροντισμένως.
Sedulus, ἐπιμελὴς, ἀκριβὴς, σπυδαῖος, φιλεργὸς, ἐνεργητικός.
Sedum, ἀειζωόν.
Seges, ἄροτος, νέατος, λήϊον.
Segmen *et* **Segmentum**, ἀπόκομμα.
Segnis, -e, ἀργὸς, ῥάθυμος, ὀκνηρός.
Segnis sum, νωθριάω *et* νωθρεύω.
Segnitèr, ῥαθύμως.
Segnitiei se dedere, ἐπικλίνειν ἐπὶ τὸ ῥαθυμεῖν.
Segnities, ἀργία, ῥαθυμία, νωθεία.
Segrego, ἐκκρίνω, ἀφορίζω, χωρίζω.
Sejunctio, διάζευξις, ἀποχώρησις.
Sejungo, χωρίζω, διΐστημι, διαιρέω.
Selectio, ἐκλογὴ, ἀπόκρισις.
Seligo, ἀπολέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω.
Sella, ἕδρα, καθέδρα, θρόνος.
Sella curulis, δίφρος ἡγεμονικός.
Sellula, θρονίδιον, καθέδριον.
Semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
Semen, σπέρμα, τὸ σπόρος.
Sementis, σπόρος.
Semestris, ἑξάμηνος.
Semesus, ἡμίβρωτος.
Semet, ἑαυτόν.
Semianimis, ἡμιθανής.
Semicirculus, τὸ ἡμίκυκλον.
Semicoctus, ἡμίεφθος.
Semihora, τὸ ἡμίωριον.
Semimortuus, ἡμιθανής.
Seminarium, φυτευτήριον.
Seminatio, σπορά.
Seminator, σπορεύς.
Semino, σπείρω, φυτεύω· *pro* divulgo, διασπείρω.
Semis, **semissis**, ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ.
Semita, ἀτραπὸς, τρίβος.
Semoveo, ἀποκινέω, ἀποχωρίζω.
Semper, ἀεὶ, διαπαντός.
Sempiternus, ἀΐδιος, αἰώνιος, ὁ καὶ ἡ.
Senator, βυλευτὴς, -ῦ, ὁ· γερυσιαςής.
Senatorius, βυλευτίκος.
Senatu moveo, ἐκφυλλοφορῶ τινὰ· τῆς συγκλήτυ ἐκβάλλω.
Senatus, βυλὴ, ἡ σύγκλητος, γερυσία.
In senatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερυσίαν.
Senatusconsultum, βούλευμα, τὸ διαβεβυλευμένον.
Senectus, γῆρας, -ατος.

Senectus extrema, πανύστατον γῆρας.
Senesco, γηράσκω, γηράω, παρακμάζω.
Senex, γέρων, πρεσβύτης, γηραιός.
Seni, οἱ ἕξ.
Senilis, γεροντικὸς, γερόντειος.
Seniliter, γεροντικῶς.
Senio confectus, παρήλιξ, -ικος, ὁ.
Senior, γεραίτερος, πρεσβύτερος.
Senium, τὸ γῆρας.
Sensibilis, αἰσθητός.
Sensim, ἀκροθιγῶς, κατὰ μικρὸν, ἠρέμα.
Sensus, αἴσθησις, νόημα, διάνοια.
Sensûs expers, ἀναίσθητος.
Sententia, γνώμη, διάνοια, νοῦς, ψῆφος, κρίσις, δόγμα. Ex sententiâ, κατὰ νοῦν, κατὰ γνώμην. In eâ sum sententiâ, οὕτω γνώμης ἔχω. A sententiâ dimovere, μεταπείθειν τινά.
Sententiæ ejusdem, σύμψηφος τινί.
Sententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθεσθαι.
Sententiam muto, ἀνατίθεμαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
Sententiose, ἀποφαντικῶς, γνωμικῶς.
Sententiosus, γνωμικὸς, ἀποφθεγματικός.
Sentina, ἄντλος, ἀντλία.
Sentio, αἰσθάνομαι κραυγῆς, clamorem: pro intelligere, νοεῖν, κατιδεῖν, διαγνῶναι τι ἀκούειν. Sentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχει.
Sentis, ἄκανθα, βάτος.
Sentus, λάσιος, δασὺς, τραχώδης.
Seorsim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτόν.
Separabilis, χωριστός.
Separatim, χωρὶς, cum gen.
Separatio, ἀφορισμὸς, ἀπόκρισις.
Separo, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζομαι, νοσφίζω, διΐστημι διαιρέω.
Sepelio, θάπτω, καταθάπτω.
Sepes, Sepimentum, φραγμὸς, φράγμα, περίφραγμα, περίβολος.
Sepia, σηπία.
Sepio, φράττω, περιβάλλομαι.
Sepono, ταμιεύω, ἀποτίθημι.
Septem, ἑπτά.
September, Μαιμακτηριὼν, ῶνος, ὁ· Dem. Σεπτέμβριος.
Septemdecim, ἑπτακαίδεκα.
Septemplex, ἑπτάπλοος, -ους.
Septemvir, εἷς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
Septenarius, ἑπτὰς, ἡ.
Septeni, οἱ ἑπτά.
Septentrio, ἄρκτος, ἅμαξα.
Septentrionalis, ἀρκτικὸς, ή, όν, ἀρκτῷος, α, ον.
Septicollis, ἑπτάλοφος.
Septies, ἑπτάκις, N. T.
Septimana, ἑβδομάς.
Septimus, ἕβδομος.
Septingentesimus, ἑπτακοσιαστός.
Septingenti, ἑπτακόσιοι.
Septuaginta, ἑβδομήκοντα.
Septum, φράγμα, ἕρκος, τό.
Sepulchralis, ἐπιτάφιος.
Sepulchrum, τάφος, ὁ· μνῆμα, τό·
Sepultura, ταφὴ, ἐνταφιασμός.
Sepultus, τεθαμμένος, ταφείς. Non sepultus, ἄταφος.
Sequela, ἀκολουθία, τὸ ἐφεξῆς.

Sequester, προσαγωγεὺς, προξενητὴς, ὁ· μεσίτης, μέσος.
Sequestratio, μεσιτεία.
Sequor, ἕπομαι τινὶ, ἀκολουθέω, ὀπηδέω· quæ sequuntur, τὰ ἀκόλουθα.
Sera, κλεῖθρον.
Serenitas, εὐδία, αἰθρία, γαλήνη.
Sereno, αἰθριάζω, γαληνόω.
Serenus, αἴθριος, εὔδιος, εὐήμερος.
Seria, -orum, τὰ σπουδαῖα.
Sericum, σηρικόν.
Sericus, -a, -um, σηρικός.
Series, τάξις, εἱρμὸς, ὁρμός.
Serio, σπουδῇ, ἐν σπουδῇ.
Serius, -a, -um, σπουδαῖος, σεμνός.
Sermo, λόγος, ὁμιλία.
Sermocinor, ὁμιλέω, διαλέγομαι.
Sermonem disseminare, θρυλλεῖν τι.
Sero, sevi, σπείρω, φυτεύω.
Serò, Seriùs, ὀψὲ, ὀψιαίτερον.
Serotinus, ὄψιμος, ὄψιος.
Serpens, anguis, ὄφις, ἑρπετόν.
Serpo, ἕρπω, ἑρπίζω.
Serra, πρίων.
Serrâ secare, διαπρίειν, ἐμπρίειν.
Sertum, στέφανος, στεφάνιον.
Serva, δούλη, δουλὶς, θεράπαινα.
Servator, σωτήρ.
Servilis, δουλικὸς, δούλιος.
Serviliter, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
Servio, δουλεύω καιρῷ, tempori; λατρεύω τινὶ, alicui: ὑπηρετέω.
Servitium, idem quod Servitus.
Servitus, δουλεία, δουλοπρέπεια; λατρεία, θεραπεία, οἰκετία. In servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν, ἀνδραποδίζειν.
Servo, σώζω, φυλάττω τινὰ, παρατηρέω τινά.
Serum lactis, ὀῤῥὸς, ὁ.
Serus, tardus, χρόνιος.
Servulus, δουλάριον.
Servus, δοῦλος, θεράπων, οἰκέτης, domesticus.
Servus, -a, -um, δουλικός.
Sese, ἑαυτόν.
Sessio, ἐφέδρευσις.
Sessor, ἐφεδρευτής.
Seta, χαίτη.
Seu, ἢ, ἤτοι, εἴτε.
Severè, σεμνῶς.
Severitas, σεμνότης, ἀποτομία.
Severus, αὐστηρὸς, σεμνὸς, ἀπότομος.
Sevoco, ἀποκαλέω.
Sevosus, στεατώδης.
Sevum, στέαρ, ατος, τό.
Sex, ἕξ.
Sexageni et Sexaginta, ἑξήκοντα.
Sexcenti, ἑξακόσιοι.
Sexdecim, ἑκκαίδεκα.
Sextus, ἕκτος.
Sexus, φύσις, γένος.
Sexûs utriusque, γύνανδρος, ἑρμαφρόδιτος.
Si, εἰ, ἂν, εἴπερ, ἐπειδάν.
Si verò, ἐὰν δὲ, εἰ δὲ, εἰ δ' ἄρα.
Si unquam aliàs, εἴποτε, ἄλλοτε, εἴπερ.
Sibi, ἑαυτῷ.
Sibilo, συρίττω.
Sibilus, συριγμὸς, σύριγμα.
Sibilus, -a, -um, ὁ συρίττων.
Sibylla, σίβυλλα.
Sic, οὕτω, οὕτως.
Sic ut, οὕτως ὡς, οὕτως, ὥσπερ.

Sica, ξίφος, -εος, τό· κοπὶς, ξιφίδιον.
Sicarius, φονεὺς, ξιφηφόρος.
Siccine, οὕτωσι.
Siccitas, ξηρότης, ξηρασία, αὐχμός.
Sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
Siccus, ξηρὸς, ἄνικμος, αὐχμώδης.
Siclus, σίκλος.
Sicubi, εἴπου, εἴποτε, ἐάνποτε.
Sicundè, εἴποθεν.
Sicut et Sicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθὼς, οἷον.
Sideratus, ἀστροβλὴς, -ῆτος.
Sidereus, ἀστρῷος, ἀστερόεις.
Sido, καθιζάνω.
Sidus, ἄστρον.
Sigillaris cera, ῥύπος.
Sigillatim, καθ' ἕκαστον.
Sigillo, σφραγίζω, σφραγίδα ἐπιτίθημι.
Sigillum, σφραγὶς, σήμαντρον.
Signator, σημάντωρ.
Signatura, σημασία.
Signatus, σημειωτός. Non signatus, ἀσήμαντος.
Signifer, σημειοφόρος.
Significanter, ἐμφατικῶς.
Significatio, σημασία, ἔμφασις, σημείωσις.
Significativus, σημαντικός.
Significo, σημαίνω, δηλόω.
Signo, σφραγίζω· pro ostendere, σημαίνειν, ἀπόδειξιν ποιεῖσθαι τινι.
Signum, σημεῖον, τεκμήριον, ὑπόδειγμα. Deinde significat vexillum, σύμβολον, σύνθημα, τό. Tum quo aliquid obsignamus, σφραγίς.
Signum dare alicui, κατασείειν τινί.
Silentio, prætereire aliquid, ὑπερβαίνεσθαί τι, σιωπῇ παροδεύειν.
Silentio non prætereundum, οὐ παρασιωπητέον.
Silentium, σιγὴ, σιωπὴ, ἀῤῥησία.
Silentium impero, κατασιωπάω. Altum agere silentium, μακρὰν σιγᾶν σιγήν.
Sileo, σιγάω, σιωπάω, ἐχεμυθέω.
Silesco, σιγηρὸς γίνομαι.
Silex, πυρίτης.
Silicernium, γέρων, τυμβογέρων.
Siligineus, σιλιγνίτης.
Siligo, ὄλυρα, σίλιγνις.
Siliqua, λοβὸς, κεράτιον.
Simia, πίθηκος, ὁ ἢ ἡ.
Simila, σεμίδαλις.
Similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτος.
Similis, ὅμοιος, ἐοικώς. Per omnia similis, ἀπαράλλακτος.
Similis sum, ἔοικα, ὁμοιοῦμαι.
Similiter, ὁμοίως, παραπλησίως.
Similitudo, ὁμοιότης, ὁμοίωσις, ἀναλογία.
Similo, ὁμοιόω.
Simplex, ἁπλοῦς· pro sincerus, ἀφελὴς, ἁπλοῦς· εὐγνώμων, εὐήθης, ἄκακος.
Simplicitas, ἁπλότης, ἀφέλεια, εὐήθεια, λιτότης, ἀκεραιότης.
Simpliciter, ἁπλῇ, ἁπλοϊκῶς.
Simul, ἅμα, ὁμοῦ.
Simul ac, ἅμα et ἅματε.
Simulacrum, εἴδωλον, εἰκὼν, ἄγαλμα.
Simulatè, προσποιητικῶς.
Simulatio, εἰρωνεία, ὑπόκρισις.
Simulator, εἴρων, μιμητὴς, ὑποκριτής.
Simulo, προσποιοῦμαι, εἶναι φίλος.

me esse amicum, ὑποκρίνομαι, πλάττω.
Simultas, ἔχθρα, δυσμένεια.
Simultatem invicem gerere, ἔχειν δυσαρέςως πρὸς ἀλλήλυς.
Simus, σιμός.
Sin, εἰ δὲ, ἢν δὲ, κἂν.
Sin minùs, εἰ δὲ μή.
Sincerè, *vide* Syncerè, &c.
Sinciput, βρέγμα.
Sindon, σινδὼν, ἡ.
Sine, *præp.* ἄνευ, ἐκτὸς, χωρὶς, δίχα· *cum gen.*
Sine controversiâ, ἀδιαςάκτως ἀναμφιβόλως.
Sine dubio, ἀναμφισβητήτως.
Sine fraude, ἀδόλως.
Singularis, ἑνικὸς, ἐξαίρετος.
Singulatim, καθ' ἕκαςον.
Singuli, ἕκαςος.
Singulis mensibus, κατὰ μῆνα.
Singulis diebus, καθ' ἡμέραν.
Singulis horis, ὅσαι ὧραι.
Singultim, μετὰ λυγμοῦ.
Singultio, λύζω.
Singultus, λυγμὸς, ὁ· λὺγξ, -γός.
Sinister, λαιὸς, σκαιὸς, εὐώνυμος.
Sinistra, σκαιὰ, ἀριςερὰ. A sinistris, ἐξ ἀριςερῶν, ἐξ εὐωνύμυ.
Sinistrè, σκαιῶς.
Sinistrosùm, ἐπ' ἀριςερά.
Sino, ἐάω τι, ἐπιτρέπω, ἀφίημι.
Sinuo, κάμπτω.
Sinuosus, κολπώδης.
Sinus, κόλπος, ὁ.
Siquando, εἴποτε, ἐάνποτε.
Siquidem, εἴγε, εἴπερ, ἄρα.
Siquis, εἴτις, ἐὰν ὅςιϛν.
Sirius, ὁ Σείριος.
Siser, τὸ σίσαρον.
Sisto, ἐφίςημι, παρίςαμαί τινι, καθίςημι, ἐπέχω.
Sistrum, τὸ σεῖστρον.
Siticulosus, διψαλέος, ἄνυδρος, πολυδίψιος.
Sitim restinguere, σβεννύειν τὸ δίψος.
Sitio, διψάω, καταδιψάω.
Sitis, δίψις, τὸ· δίψα.
Situla, κάλπη, ὑδρία, ὑδρίσκη.
Situm est in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐςι.
Situs, -a, -um, κείμενος.
Situs, αὐχμὸς, εὐρὼς· *pro* positione loci, τοποθεσία, θέσις.
Sive, εἴτε, ἤτε, ἤκεν.
Smilax, σμίλαξ, ἡ.
Soboles, γενεὰ, τέκνον, ἀπόγονον.
Sobolesco, ὑποφύομαι, τῷ γένει αὐξάνομαι.
Sobriè, νηφαλέως, σωφρόνως.
Sobrietas, νῆψις, νηφαλισμὸς, σωφροσύνη.
Sobrinus, ἀνεψιός.
Sobrium reddo, ἀνανήφω.
Sobrius, ὁ νήφων, νηφάλιος.
Soccus, ἐμβάτης, ὁ· καωοπόδιον.
Socer, πένθερος, κηδεςὴς, γαμβρός.
Socia, ἑταίρα.
Socialis, ἑταιρικός.
Socialitèr, ἑταιρικῶς.
Societas, κοινώνημα, κοινωνία.
Societatem cum aliquo facere, συμμαχίαν ποιεῖσθαι πρὸς τινά.
Societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύειν.

Socio, συμμίγνυμι, συναγελάζω.
Socius, ἑταῖρος, κοίνωνος, σύμμαχος.
Socordia, ἀσυνεσία, ῥᾳθυμία, ἀκηδία.
Socors, ῥᾴθυμος, μεθήμων, ἐκμελής.
Socrus, πενθερὰ, ἑκυρά.
Sodalis, ἑταῖρος, σύσσιτος.
Sodalitas *vel* Sodalitium, συσσίτια, φρατρία.
Sodes, ὦ τάν.
Sol, ἥλιος, Φοῖβος.
Sol occidit, ἥλιος δύεται.
Sol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
Solamen, Solatium, παρηγορία, παραμύθιον, παραμυθία.
Solarium, ὡρολόγιον ἡλιακόν.
Solatio esse alicui, φέρειν τινι παραμυθίαν.
Solator, παράκλητος, παρακλήτωρ.
Solea, ἐμβὰς, κρηπὶς· *pro* pisce, βύγλωσσος.
Solenne, ἑορτή.
Solenne est, νομίζεται.
Solennis, πάνδημος, ἑορτάσιμος.
Solennitas, δημοθοινία, πανήγυρις, ἑορτή.
Solenniter, νομικῶς, ἐξ ἔθυς.
Soleo, εἴωθα, εἴθισμαι, ἔθος ἔχω.
Solers, ἀγχίνυς, δεξιὸς, πανϛργος.
Solertèr, ἀγχίνως.
Solertia, ἀγχίνοια, δεξιότης, περίνοια.
Solet, ἔθος ἐστί τινι, εἰθισμένον ἐςι· φιλεῖ.
Solicitatio, ἀνίασις, πειρασμός.
Solicitator, ἐπεικτής.
Solicitè, ἐπιμελῶς.
Solicito, ἀνιάω, λυπέω, σε πολλὰ· *pro* impellere, ἀναπείθειν τινά.
Solicitudo, μέριμνα, ἀγωνία, φροντίς.
Solicitum esse, σπϛδάζειν, φροντίζειν, περὶ τινός.
Solicitus, πολυμέριμνος, μέριμνος, ἐπιμελὴς, περιδεὴς, πεφροντικός.
Solidè, ςερεῶς.
Soliditas, ςερεότης, τὸ ςερεόν.
Solido, ςερεόω, ςέῤῥόω.
Solidus, ςερεὸς· *pro* perfecto, ὁλόκληρος, ἐντέλης.
Solitaria vita, μοναςικὸς βιός.
Solitarius, μοναχὸς, μοναστὴς, ἐρημαῖος.
Solitudo, ἐρημία.
Solitus, εἰωθώς.
Solium, θρόνος, ὁ· θρονίδιον.
Solo æquare, κατασκάπτειν εἰς ἔδαφος.
Solœcismus, σολοικισμός.
Solor, -aris, παραμυθέομαι.
Solstitialis, τροπικός.
Solstitium, ἡ τροπή.
Solum, *pavimentum*, πέδιον, ἔδαφος.
Solum vertere, μετανίςασθαι.
Solùm, Solummodò, μόνον, μόνως.
Solvendo non sum, ἀξιόχρεως ϛκ εἰμι, πρὸς τὴν ἔκτισιν, ἀπορῶ.
Solvo, λύω, διαλύω. *Dicuntur item solvere, qui navi vehuntur aliquò*, ἀπαίρειν τῆς Συρίας εἰς Ἀλεξανδρίαν.
Solus, μόνος, καθ' αὑτὸν, ἔρημος, οἶος.
Soluta oratio, πεζὸς λόγος.
Solutio, λύσις, διάλυσις, τίσις.
Solutus curis, ἀμέριμνος.
Somnio, ὀνειρώττω, ἐνυπνιάζω.
Somniorum interpres, ὀνειροπόλος.

Somniorum interpretatio, ὀνειροπολία.
Somniosus, ὀνειρώδης.
Somnium, ἐνύπνιον, ὄναρ. Per somnium, κατ' ὄναρ, καθ' ὕπνϛ.
Somno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεσθαι. Cum somno pugnare, ὑπνομαχεῖν.
Somnolentus, ὑπνάλεος, ὑπνωτικός.
Somnum capere, ὕπνϛ τυγχάνειν καταπίπτειν εἰς ὕπνον.
Somnus, ὕπνος, ὁ.
Somnus me corripit, ὕπνος με ἔχει, ὑπνάω.
Sonitus, ἦχος, δϛ̃πος.
Sono, -as, ἠχέω, δϛπέω.
Sonorus, ἠχώδης, πολυηχὴς, ψοφώδης.
Sons, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνος.
Sonum edo, φθέγγομαι.
Sonus, ἦχος, φθογγὴ, φθόγγος.
Sophisma, σόφισμα, τό.
Sophista, ὁ σοφιςής.
Sopio, εὐνάζω, κοιμίζω.
Sopor, ὕπνος, κοῖτος, κάρος.
Soporifer, ὑπνωτικὸς, καρωτικός.
Soporo, κατακοιμίζω.
Sorbeo, ῥοφέω.
Sorbilia ova, ὠὰ ῥοφητά.
Sorbilis, ῥοφητὸς, ῥοπτός.
Sorbitio, ῥόφημα, ῥόμμα.
Sordeo, ῥυπάω.
Sordes, ἄση, ῥύπασμα· *pro* immoderatâ parsimoniâ, ῥυπαρία, σμικρολογία.
Sordes aurium, ἡ κυψέλη.
Sordesco, σπιλϛ̃μαι, ῥυπαίνομαι.
Sordidatus, ὁ ῥυπῶν, -ῶντος.
Sordidè, σμικρολόγως, ῥυπαρῶς.
Sordidus, ῥυπαρὸς, ἀνελεύθερος, γλισχρός.
Sordidus homo, σμικρολόγος.
Sorex, ἀρυραῖος μῦς.
Soror, ἀδελφή.
Sororicida, ἀδελφοκτόνος.
Sororis filius, ἀδελφιδϛ̃ς.
Sororius, ἀδελφικός.
Sors, *fortuna*, κλῆρος, ὁ· *pro* officio, ἔργον, καθῆκον. *Dicitur etiam* fatalis necessitas, μοῖρα.
Sortilegium, χρησμῳδία.
Sortilegus, χρησμῳδός.
Sortior, κληρόω, διαλαγχάνω, λαγχάνω.
Sortitio, κλήρωσις.
Sortitò, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
Sospes, σῶος.
Sospitalis, σωτήριος.
Sospito, σώζω, διασώζω.
Spado, σπάδων, βάκηλος, ἐκτομίας.
Spargo, -is, σκεδάζω, σκορπίζω, σπείρω. Spargere rumores, λόγον, vel φήμην διαδιδόναι.
Sparsim, σποράδην, χύδην.
Spatior, περιπατέω, περινοςέω.
Spatiosus, εὐρύχωρος, πλατύς.
Spatium, διάςημα.
Specialis, εἰδικὸς, ἴδιος.
Specialitèr, εἰδικῶς, ἰδίᾳ.
Speciatim, εἰδικῶς, κατ' εἶδος.
Species, εἶδος, τὸ· ἰδέα, σχῆμα.
Specillum, μήλη.
Specimen, δεῖγμα, δεῖξις, ἐπίδειξις.
Specimen dare, δεῖγμα ἐκφέρειν τινὸς· πεῖραν ἑαυτϛ̃ διδόναι, sui specimen.

Speciosè, εὐειδῶς.
Speciositas, φαιδρότης, ἁβροσύνη.
Speciosus, εὐειδὴς, ὡραῖος, φαιδρός.
Spectabilis, ἀξιοθέατος, κύδιμος, ὁ.
Spectaculum, θέαμα, θέατρον.
Spectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυσθαι.
Spectandus, θεατός.
Spectator, θεατής, ἔφορος.
Spectatus, δοκιμασθεὶς, εὐδόκιμος.
Specto, ὁράω, θεάομαί σε τὶ ποιήσεις, observo quid acturus sis: προσέχειν τινι, ἀποβλέπω, θεωρέω· hoc ad me spectat, ἀποβλέπει πρὸς ἐμὲ· προσήκει μοι τῦτο.
Spectrum, φάσμα, τὸ· εἴδωλον, φάντασμα.
Specula, σκοπὴ, σκοπιά.
Speculabundus, κατασκοπῶν.
Speculatio, θεώρημα, θεωρία.
Speculatores, κατάσκοποι, διοπτῆρες.
Speculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
Speculatorius, κατασκοπικός.
Speculor, *exploro*, κατασκοπέω et -ῦμαι· et *pro* exactè considerare, σκοπέω, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
Speculum, κάτοπτρον, εἴσοπτρον. In speculum intueor, ἐνοπτρίζομαί τι· ἐσοπτρίζομαι.
Specus, σπήλαιον, σπέος.
Spelunca, σπήλαιον· μάνδρα, ἡ· ἄντρον.
Spe fretus, εὐέλπιςος.
Spe vanâ foveri, κεναῖς ἐλπίσι θερμαίνεσθαι.
Spe frustrari, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Spem abjicio, σφάλλομαι τῆς ἐλπίδος.
Spem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
Spem habere, ἐλπίδα λαμβάνειν. Præter spem, παρ' ἐλπίδα, παρὰ δόξαν.
Spem collocare in aliquo, ἀποβλέπειν εἴς τινα.
Sperabilis, ἐλπιςός.
Sperno, ἐκφαυλίζω, ὀλιγωρέω τινὸς, ἐξυθενίζω, καταφρόνεω, ὑπερορἀω, ἀθερίζω.
Spero, ἐλπίζω τοῦτο, δόξαν ἔχω περὶ τινὸς· *pro* confido, πείθω, ἔλπομαι.
Spes, ἐλπὶς, -ίδος, ἡ· προσδοκία, δόξα.
Spes bona, εὐελπιςία.
Spes vana, κενελπιςία.
Sphæra, σφαῖρα, σφαίρωμα.
Sphæricus, σφαιροειδής.
Sphæristerium, σφαιριςήριον.
Sphinx, σφὶγξ, -γγος, ἡ.
Spica, ςάχυς, ἄςαχυς.
Spiceus, Spicatus, ςαχυηρός.
Spicilegium, ςαχυολογία.
Spico, -as, ςαχύομαι.
Spiculatores, δορυφόροι.
Spiculum, λόγχη, τὸ ξυςὸν, ὄγκος.
Spina, ἄκανθα.
Spina dorsi, ῥάχις, κλόνιον.
Spinalis medulla, ῥαχίτης μύελος.
Spinosus, ἀκανθώδης, ἀκανθικός.
Spira, σπεῖρα.
Spirabilis, πνευςός.
Spiramen, φυσητήριον.
Spiritualis, πνευματικός.
Spiritus, πνοὴ, πνεῦμα, ψυχή.
Spiro, πνέω, φυσάω, ἄημι.

Spisso, πυκνόω, συνίςημι.
Spissus, πυκνὸς, συνεχὴς, συχνός.
Splen, ὁ σπλήν.
Splendeo, λάμπω, λαμπετάω, σελαγίζω, μαρμαίρω, ςίλβω.
Splendesco, λαμπρίζω, ἀπαυγάζω.
Splendidè, λαμπρῶς, φαιδρῶς, ἀγλαῶς.
Splendidum reddo, στιλβοποιέω, φαλύνω.
Splendidus, λαμπρὸς, ἀγαυὸς, ἀγλαὸς, φαεινὸς, εὐδόκιμος.
Splendor, αὐγὴ, ἀπαύγασμα, λαμπρότης· *pro* gloria, εὐδοξία, δόξα.
Spleneticus, σπληνητικός.
Spoliatio, σκύλευσις, et σύλευσις.
Spoliatio fanorum, ἱεροσυλία.
Spoliator, λαφυραγωγὸς, συλητής.
Spolio, σκυλεύω, συλέω τῦτον.
Spolium, σκῦλον, λάφυρον, ἔναρα, τὰ.
Sponda, ἡ κλίνη.
Spondeo, ἀναδέχομαι, ἐγγυάω τινὶ τὴν παῖδα, filiam alicui despondeo: παρεγγυῶμαί σοι τῦτο, ἐπαγγέλλομαι.
Spongia, σπόγγος.
Spongiosus, σπογγώδης.
Sponsa, μνηςὴ, νύμφια, μεμνηςευμένη.
Sponsalia, μνηςεία, νύμφια, τά.
Sponsalis, μνηςευτικὸς, νυμφικός.
Sponsalis thalamus, νυμφεῖον.
Sponsio, ἐγγύησις.
Sponso, -as, are, μνηςεύω.
Sponsor, ἐγγυητὴς, ἀνάδοχος.
Sponsus, a, um, μνηςευθεὶς, ἐγγυητός.
Sponsus, -i, νυμφίος, μνηςὴς, ῦ, ὁ· μνήςωρ.
Spontaneus, αὐτόματος, ἑκούσιος.
Sponte, ἐκ προαιρέσεως, vel προνοίας, ἑκυσίως, ἑκοντὶ, αὐτομάτην.
Sponte suâ, αὐτομάτως, αὐτοματί. Non sponte, ἀπροαιρέτως.
Sporta, σπυρὶς, κόφινος, σαργάνη.
Sportula, σπυρίδιον, κάλαθος, φορμίς.
Spuma, ἀφρός.
Spumo, ἀφρίζω, ἀφριάω.
Spumosus, ἀφρώδης, ἀφριόεις.
Spuo, πτύω, ἀποπτύω.
Spurcitia, ἀκαθαρσία, ῥυπαρία.
Spurcus, μιαρὸς· *pro* fœtido, δυσώδης.
Spurius, νόθος, μοιχίδιος, ἀπάτωρ.
Sputo, πτυελίζω, et πτυαλίζω.
Sputum, πτύελον, πτύσμα.
Squaleo, αὐχμέω, et -άω, ῥυπάω.
Squalidè, ῥυπαρῶς.
Squalidus, αὐχμηρὸς, ῥυπαρός.
Squalor, αὐχμὸς, ὁ· ῥῦπος.
Squalore obsitus, αὐχμῦ πλέως.
Squama, λεπὶς, λέπισμα.
Squameus, λεπιδωτὸς, φολιδωτός.
Squamosus, λεπιδώδης.
Stabilimentum, τὸ βεβαίωμα.
Stabilio, βεβαιόω.
Stabilis, ἑδραῖος, ςάσιμος.
Stabilitas, βεβαιότης, ςερεότης.
Stabularius, πανδοχεὺς, αὐλήτης.
Stabulor, αὐλίζομαι, ἐπιςαθμεύω.
Stabulum, αὐλὴ, ἔπαυλις, ςαθμός.
Stadium, ςάδιον, ςάδιος. Qui stadium currunt, ςαδιοδρόμοι.
Stagno, λιμνάζω, ἐπικλύζω.
Stagnum, λίμνη.
Stamen, ςήμων, στημόνιον.
Stamineus, ςημόνιος.

Stannum, κασσίτερος.
Stare ab aliquo, μετά τινὸς, vel συντινὶ εἶναι.
Statarius, ἑδραῖος, ςαδιαῖος.
Statera, ςαθμὸς, ζυγός. Ad stateram exigere, ἐπὶ τὸν ςαθμὸν ἄγειν.
Statim, βεβαίως· *pro* mox, illicò, εὐθὺς, αὐτίκα, παραχρῆμα, αἶψα, ἄφαρ.
Statio, ςαθμὸς, ἐφεδρεία.
Statio navium, ὅρμος, ἔφορμος. In statione suâ manere, εἶναι κατὰ χώραν, vel ἐν χώρᾳ.
Stationem habeo, ἐφορμέω, αὐλίζομαι.
Stationem deserere, λείπειν τὴν τάξιν.
Stativa, -orum, σταθμὸς, ἔρυμα, ςρατόπεδον.
Stato tempore, ἐν εἰρημένῳ χρόνῳ.
Statua, ἄγαλμα, ἀνδριάς.
Statuaria ars, ἑρμογλυφικὴ τέχνη.
Statuarius, ἀγαλματοποιός.
Statuere exemplum, παραδειγματίζειν τινα.
Statumen, ὁ χάραξ, ὁ κάμαξ.
Statumino, χαρακόω.
Statuo, τίθημι, τάττω· *pro* delibero, προαιρέομαι· *pro* censeo, ψηφίζομαι, γινώσκω τι, διαγινώσκω.
Statura, μέγεθος, τό.
Status, -a, -um, τεταγμένος.
Status dies, ἡμέρα συνδοκῦσα, τεταγμένη.
Status, -ûs, *conditio*, κατάςασις, ςάσις.
Status reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆς πόλεως.
Statutum, τὸ καθεςὸς, νόμος, θεσμὸς, διατεταγμένον, τὸ δόγμα.
Stella, ἀςὴρ, -έρος, ὁ.
Stellæ fixæ et errantes, ἀςέρες ἀπλανεῖς τε ϗ ἀςαθεῖς.
Stemma, ςέμμα, τό.
Stercoratio, κοπρισμός.
Stercoreus, κοπρικὸς, κόπριος, κοπριώδης.
Stercoro, κοπρίζω, κοπρέω.
Stercus, ἀφόδευμα, τὸ· κόπρος, ἡ· κοπρία.
Sterilesco, ἄκαρπος ἢ ςεῖρος γίνομαι.
Sterilis, ἄγονος, ἄκαρπος, ἄτεκνος.
Sterilitas, ἀγονία, ἀφορία.
Sternere mensam, κατασκευάζειν τράπεζαν, ἢ κοσμεῖν.
Sterno, *prosterno*, καταβάλλω τὶ· *pro* occidere, καταςορῆσαι· *pro* extendo, ςρώννυμι κλίνην.
Sternutatio, πταρμὸς, ὁ.
Sternuto, πταρνύω, πταίρω.
Sterquilinium, κοπρία, κοπρών.
Sterto, ῥέγχω, κνώσσω.
Stigma, τὸ ςίγμα.
Stilla, ςαγὼν, ςαλαγμὸς, ὁ.
Stillicidium, ςαλαγμός.
Stillo, ςάζω, ςαλάζω, ψεκάζω.
Stilus, τὸ γραφεῖον· item ὁ τῆς λέξεως τρόπος.
Stimulatio, κέντημα, οἴςρησις.
Stimulator, ὁ κέντωρ.
Stimulo, παρορμάω, παροξύνω, κεντέω.
Stimulus, κέντρον, κέντριον, λάκτις.
Stipator, ξιφηφόρος, ξιφήρης.
Stipatus, δορυφορύμενος.

Stipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
Stipem petere, ἔρανον προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
Stipendiarius, ὑποτελής.
Stipendium, μισθὸς, ὁ· μισθοφορά.
Stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
Stipendium mereri, στρατεύεσθαι ὑπό τινι.
Stipes, κορμός.
Stipo, ἐπάγω, ςείβω, πυκνόω.
Stips, stipis, ἀγυρμὸς, ὁ· κέρμα, τό.
Stipula, καλάμη, φρύγανον.
Stipulatio, συγγραφὴ, ἐπερώτημα.
Stipulor, συγγράφω, διομολογῦμαι.
Stiria, ςαλαγμὸς συμπαγείς.
Stirpitùs, ῥιζόθεν.
Stirps, progenies, γενεὰ, γονή· pro trunco, ῥιζοφυτόν.
Stiva, ἐχέτλη.
Sto, -as, -are, ἵςημι, ἑςήκω. Stare promissis, ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις. Stat sententia, δέδοκται.
Stoicè, ςωϊκῶς.
Stoicus, ςωϊκός.
Stola, ςολή.
Stolidè, ἀνοήτως.
Stoliditas, ἀβελτερία, ἀτασθαλία.
Stolidus, ἀνόητος, ἀνοήμων, μωρός.
Stomachor, ἀγανακτέω ἐπὶ τέτων, δυσχεραίνω.
Stomachosus, ὀργίλος, ἀγανκτικός.
Stomachus, στόμαχος, οἰσοφάγος· pro iracundia, ἀγανάκτησις, ὀργιλότης.
Storea, τὸ ςρῶμα.
Strabo, ςραβὼν, ςραβὸς, παραβλώψ.
Strages, ὄλεθρος, φόνος, ἧττα πολέμου.
Stragulum, ςρῶμα, τὸ· ἐπίβλημα, τάπης.
Stramen, κάρφη, et κάρφις, -ιος, ἡ, et κάρφος.
Stramineus, καρφίτης, et καρφώδης.
Strangulo, ἀποπνίγω, ἄγχω τινά.
Stranguria, ςραγγυρία.
Stratagema, τὸ ςρατήγημα.
Strena, ξένιον, ἐπινομίς.
Strenuè, ἀνδρικῶς.
Strenuitas, ἀνδραγαθία, ἀριςεία.
Strenuus, δραςήριος, ἀγηνορίδης, -ȣ, ἀγήνωρ, -ορος, ὁ· ἀνδρεῖος.
Strepitus, ψόφος, ὁ· κτύπος, δȣ̃πος. Cum strepitu, βομβηδόν. Sine strepitu, ἀθορύβως, ἀβρόμως.
Strepo, ψοφέω, κτυπέω, δȣπέω.
Strictè et Strictim, ἐπιψαύδην, λίγδην, ἐν βραχεῖ.
Strictura, σπινθήρ.
Strideo, τρύζω, ῥοιζέω, βρύχω.
Stridor, βρυγμός.
Stridulus, ψίθυρος, λιγυρός.
Strigilis, ξύςρα, ςελγὶς, ἡ.
Strigosus, λαγαρός, σκληρὸς, ςριφνός.
Stringere ensem, γυμνόω, σπάω τὴν μάχαιραν.
Stringo, σφίγγω, ψαύω.
Strix, strigis, σύρνιον.
Structor, κατασκευαςὴς, τέκτων.
Structura, κατασκευὴ, οἰκοδομή.
Struere, pro machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανεύειν.
Struere dolos, ἐνεδρεύειν τινὰ, ἐνέδρας θέσθαι τινί.
Strues, ὄγκος, σωρὸς, θημών.
Struma, χοιρὰς, κραῦρα, ἡ. Strumâ laborat, κραυρᾷ.

Strumosus, χοιραδώδης.
Struo, κατασκευάζω, συντίθημι.
Struthiocamelus, στρυθιοκάμηλος, στρυθὸς, *Xen. Anab.*
Studeo, σπȣδάζω περὶ τινὸς, ἐπιτηδεύω ἀρετὴν, virtuti: προσέχω, προθυμέομαι· pro favere, σπȣδάζειν πρὸς τινά.
Studiis incumbere, προσκαρτερεῖν τοῖς λόγοις.
Studiosè, σπȣδῇ, ἐπίτηδες, συντόνως.
Studiosi philosophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
Studiosus, σπȣδαῖος, ὁ προσέχων, ἐπιμελὴς· pro fautore, σπȣδαςής· pro literarum cupidus, φιλομαθής.
Studium, σπȣδὴ, ἄσκησις, ἐπιτήδευμα.
Studium philosophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπȣδή.
Studium in aliquâ re ponere, σπυδὴν ἔχειν περί τινος.
Stultè, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
Stultiloquentia, μωρολογία.
Stultiloquus, μωρολόγος.
Stultitia, εὐήθεια, μωρία, ἄνοια.
Stultus, μωρὸς, ἀνόητος, νȣ̃ν ȣ̓κ ἔχων, ἄφρων, ἀσύνετος.
Stupa, ςύπη, et ςύππη, ςυππίον.
Stupefacio, ἐκπλήττω, ἐκφοβέω.
Stupefactus, ἐκπεπληγμένος.
Stupefio, ἐκπλήττομαι τινὶ, ταράττομαι.
Stupeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἐξίςαμαι.
Stupiditas, ἀναισθησία, ἔκστασις, θάμβος.
Stupidus, ἀβέλτερος, ἀναίσθητος.
Stuprator, διακορευτὴς, μοιχευτής.
Stuprum, μοιχεία, διακόρησις.
Stuprum inferre, μοιχεύειν, διαφθείρειν γυναῖκα τινός.
Sturnus, ψὰρ, ὁ.
Styx, Στύξ.
Suada, ἡ πειθώ.
Suadeo, πείθω σε τοῦτο, συμβȣλεύω τινί τι, παραινέω, εἰσηγέομαι.
Suamet, τῇ ἑαυτοῦ.
Suaptè, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτοῦ.
Suasio, παραίνεσις, παράκλησις.
Suasor, σύμβȣλος, εἰσηγητής.
Suasorius, συμβȣλευτικὸς, παραινετικός.
Suaviloquus, ἡδυλόγος, ἡδυεπής.
Suavior, -aris, καταφιλέω.
Suavis, -e, ἡδὺς, εῖα, ύ.
Suavitas, ἡδύτης, γλυκύτης.
Suavitèr, ἡδέως, γλυκέως.
Suavium, *osculum*, τὸ φίλημα.
Sub, ὑπὸ, *cum genit. dat. et accus.*
Sub dio, ὑπ' αἴθρῳ, ὑπαίθριον.
Sub umbrâ, ὑπὸ προσχήματι.
Subæratus, ὑπόχαλκος.
Subcineritius panis, σποδίτης ἄρτος.
Subdititius, ὑπότακτος.
Subditum esse alicui, ὑπὸ τινὶ εἶναι.
Subditus, -a, -um, ἐπιταττόμενος· pro subjectus, ἀρχόμενος, ὑποτεταγμένος, ὑπήκοος, ἐπικρατέμενος.
Subdo, -is, ὑποτάττω, ὑποβάλλω· pro subjungere, ἐπιλέγειν, ὑφιςάναι.
Subdolus, ἀπατηλὸς, ὑποδόλιος.
Subducere rationem, λογίζεσθαι.
Subduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρέω, κλέπτω.
Subductio, λογισμὸς, ὑπαγωγή.

Subeo, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι. Subire pericula, ἀνέχεσθαι, καρτερεῖν τι· pro venire in mentem, ὑπιέναι.
Suber, φελλός.
Subjaceo, ὑπόκειμαι.
Subjectio, ὑποταγή.
Subjectus, *subditus*, ὑπεξέσιος, ἀρχόμενος.
Subigo, βιάζομαι, ὑπάγω· pro domare κατεργάζομαι, δαμάω· pro commisceo, ἀναμάττω, ἀναφύρω.
Subjicio, *suppono*, ὑποβάλλω, ὑποτάσσω· pro subigo, κατεργάζομαι, ὑπάγω τινί τι.
Subindè, εἶτα, ἔπειτα· pro frequentèr, θαμά.
Subirascor, ὑποργίζομαι.
Subitò, ἐξαίφνης, ἐν ἀκαρεῖ, εὐθύς.
Subitus, αἰφνίδιος, ἐξαπιναῖος.
Subjugis, ὑποζυγιώδης, ζύγιος.
Subjugo, -as, -are, ἔκδοτον ποιεῖν, ὑποτάττω, ὑποχειρόω, ὑποζευγνύω.
Subjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
Sublevo, ὑπεξαίρω, κουφίζω· pro prodesse, ὠφελεῖν ἄλλȣς.
Sublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
Subligar, Subligaculum, περίζωμα, περισκελίς.
Sublimis, μετέωρος, αἴωρος, ὑψηλός. In sublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
Sublimitas, μετεωρισμὸς, ὑψηλότης.
Sublino, ὑπαλείφω, ὑποχρίω.
Sublustris nox, ἀμφιλύκη νύξ.
Submergo, καταδύω, καταποντίζω.
Submersus, βύθιος, ὑποβρύχιος.
Subministro, ὑπουργέω, ὑπηρετέω τινί τι.
Submissè, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
Submissio, ταπείνωσις.
Submissus, ταπεινὸς, ὑφειμένος.
Submitto, ὑποτάττω ἐμαυτὸν τινὶ· ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποπέμπω.
Submoneo, ὑπαναμιμνήσκω.
Submoveo, ὑποκινέω, ὑπεξαίρομαί τι.
Subnascor, ὑποφύομαι.
Subnecto, ὑπεμπλέκω.
Subnitor, ὑπερείδομαι.
Suboleo, ὑπόζω.
Suborior, ὑπανατέλλω.
Subornatio, παρασκευή.
Suborno, ὑποτιμάω, ὑποκοσμέω· pro clàm submittere, παρασκευάζομαι, ὑποπέμπω, προβιβάζω.
Subrepo, ὑφέρπω, ὑπέρχομαι.
Subreptitius, κλοπαῖος.
Subrideo, ὑπομειδιάω.
Subripio, ὑφαρπάζω.
Subrogo, ἀντικαθίςημι.
Subruo, ὑπορύττω, καταβάλλω.
Subsannatio, χλευασία, χλευασμός.
Subsanno, -as, *irrideo*, χλευάζω τινὰ, σκώπτειν, καταμωκάομαι.
Subscribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημι.
Subscriptio, ὑπογραφὴ, ὑποσημείωσις.
Subsellia, ἕδραι· τὰ βάθρα.
Subsequor, ἐφέπομαι, ἐπακολυθέω τινι.
Subservio, ὑποδρήσσω, ὑποδιακονῶ.
Subsideo, *sedeo*, ὑποκαθίζω, ὑφίςαμαι, ὑφεδρεύω.
Subsidiarius, ἐπικȣρικός.
Subsidium, ἐπικȣρία, βοήθεια.
Subsidio, *pessum eo*, ὑποκαθίζω.
Subsigno, ὑποσημειόω, κατασημαίνομαι.

Subsisto, ὑφίςαμαι, μένω, ἀντέχω.
Subsolanus, ἀπηλιώτης.
Substantia, ὑπόςασις, ὀσία, ὑποκείμενον· pro facultatibus, τὰ ὄντα, ὀσία.
Substantialis, ὑπαρκτικός.
Substerno, -is, ὑποςρώννυμι.
Substituo, ἀντικαθίςημι, ὑφίςημι.
Substitutio, ὑποκατάςασις.
Substo, ὑφίςαμαι.
Substramen, Substratus, -ûs, ὑπόςρωμα.
Substringo, καταςέλλω.
Subsum, ὕπειμι, ὑπείκω.
Subtegmen, κρόκη.
Subtendo, ὑποτείνω.
Subter, ὑπένερθε, ὑποκάτωθεν, ὑπὸ, κάτω.
Subterfugio, ὑπαλεύομαι, ὑπεκφεύγω. Subterfugere laborem, φεύγειν τὸν πόνον, ὑπαλύσκω, ὑπεκκλίνω.
Subterlabor, ὑπολισθαίνω.
Subterraneus, κατάγειος, καταχθόνιος, ὑπόγειος.
Subtexo, καθυφαίνω, προςίθημι.
Subtilis, λεπτὸς, λεπτομερής.
Subtilitas, λεπτομέρεια, ἀγχίνοια.
Subtilitèr, λεπτῶς. Subtilitèr disserere, λεπτολογεῖν.
Subtraho, ὑπεξάγω, ὑποςέλλομαι.
Subtristis, ὑπολυπηρός.
Subtùs, ὑπένερθε, κάτω, ὑποκάτω.
Subucula, ὑποχίτων, χιτωνίσκος.
Subvectio, ἀνακομιδή.
Subveho, ὑποκομίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
Subvenio, βοηθέω τινι, συλλαμβάνω σοὶ, ἐπικυρέω τινι.
Subvereor, εὐλαβέομαι.
Subvèrsio, ἀνατροπὴ, καταςροφή.
Subverto, καθαιρέω, καταστρέφω, καταβάλλω, ἀνατρέπω.
Subula, ῥαφίον, κεντήριον.
Subulcus, ὑφορβὸς, ὑοβόσκος.
Subvolo, ἀναπέτομαι, ἀνίπταμαι.
Suburbanus, ὁ ἄςει παρακείμενος.
Suburbium, προάςειον.
Succedaneus, διάδοχος, ἄντανδρος.
Succedo, ὑποδύομαι, διαδέχομαι περιυσίαν τινὸς, in bonis alicui succedo; ἐκδέχομαι· successit ex animi sententiâ, ὑπῆκέ μοι τὸ πρᾶγμα.
Succendo, ὑποκαίω, ὑφάπτω.
Succenseo, ἀγανακτέω πρὸς τινὰ, χαλεπαίνω τινὶ, ὀργὴν ἔχω ἐπὶ τινά.
Succenturiatus, ὑποταχθείς.
Succenturio, ἐπιλαγχάνω.
Successio, διαδοχὴ, διάδεξις.
Successivè, ἐκ διαδοχῆς.
Successor, διάδοχος, διαδεξάμενος.
Successus, τύχη, εὐπραγία, εὐτυχία.
Succidia, ταριχεία.
Succido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
Succinctè, ἐπὶ κεφαλαίῳ, συντόμως.
Succinctus, διεζωσμένος, σύντομος.
Succingo, ὑποζώννυμι.
Succino, ὑπᾴδω.
Succinum, ἤλεκτρον.
Succisivis horis, ἐν παρέργῳ μέρει.
Succosus, χυλώδης, πολύχυλος.
Succresco, ὑποφύομαι.
Succubus, ὑπόκοιτος.
Succumbo, ἀπολέγομαι, ὑπόκειμαι τινὶ, ὑποκατακλίνομαι τινὶ· ἡττᾶσθαι ἔρωτος, succumbere amori; ὑποπίπτω.
Succurro, βοηθέω τινὶ, ἐπικουρέω, ἐξαρκέω, ἀμύνω, σοί· pro in mentem venire, ὑπέρχεσθαι τινί τι.
Succus, χυλὸς, χυμὸς, χύλισμα.
Succutio, ὑποσείω.
Sudarium, σουδάριον, ῥινόμακτρον.
Sudatorium, τὸ πυριατήριον, ὑπόκαυςον.
Sudes, κάμαξ, δρύφακτος.
Sudo, ἱδρόω.
Sudor, ἱδρὼς, ἐφίδρωσις. Sine sudore, ἀνιδρωτί.
Sudum, -i, τὸ αἴθριον, εὐημερία.
Suesco, ἐθίζομαι.
Suffero, ὑποφέρω, ὑφίςαμαι, πάσχω, ἀνέχω, ὑπομένω.
Sufficiens, αὐτάρκης, ἱκανός.
Sufficientèr, ἀποχρώντως, ἀρκέντως.
Sufficientia, αὐτάρκεια, ἱκανότης.
Sufficio, ἀρκεῖ μοι ταῦτα, hæc mihi satis sunt, ἐξαρκεῖ τινί· pro subministrare, ἐπαρκεῖν· pro substituere, ὑφιςάναι τινὰ, ἀντικαθίςημι.
Suffigo, προσερείδω, προσηλόω.
Suffio, θυμιάω, ὑποθυμιάω.
Suffitus, θυμίαμα, θυμίασις.
Sufflamen, -inis, ὁ ἐποχλεύς.
Sufflamino, ἐποχλεύω.
Sufflo, φυσάω, ῥιπίζω.
Suffocatio, πνὶξ, ἀπόπνιξις, ἀγχόνη.
Suffoco, -as, πνίγω, ἐμπνίγω.
Suffodio, ὑπορύττω.
Suffossio, ὑπορυγή.
Suffragatio, ψηφοφορία, ψῆφος.
Suffragium, ὁ ψῆφος, ψηφοφορία, γνώμη, χειροτονία.
Suffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἐπιφέρειν ψῆφον.
Suffragor, ψηφοφορέω, ψηφίζομαί σοι, χειροτονέω.
Suffulcio, ὑπερείδω.
Suffundo, ὑποχέω, καταχέω.
Suffundor pudore, καταδυσωπῶ.
Suffuror, διακλέπτω, ὑφαρπάζω.
Suffusio, ὑπόχυσις.
Suggero, suppedito, ἐπαρκέω, συμβάλλω τινι λόγον, alicui verba: ὑπομνῆσαι τινά τι, ὑποτίθεμαι.
Suggestus, βῆμα, ἀκροατήριον.
Sugillatio, ὑπωπιασμὸς, ὕβρισμός.
Sugillatus, ὑπώπιος, ὑπωπιασθείς.
Sugillo, ὑπωπιάζω· pro contumeliâ afficio, καθυβρίζω τινὰ, λοιδορέω, βλασφημέω.
Sugo, θηλάζω, μυζέω, et -άω, ἀθέλγω.
Sui, gen. ἑαυτῦ.
Sui juris esse, ἑαυτῦ εἶναι, αὐτεξέσιος εἶναι.
Suile, ὁ συφεός.
Suillus, ὁ ὕειος· ὕειον κρέας, suilla caro.
Sulcatim, κατ' αὔλακας.
Sulco, αὐλακίζω, ἀλοκίζω.
Sulcus, αὖλαξ.
Sulphur, θεῖον, θεάφειον, θέειον.
Sulphureus, θειώδης.
Sum, εἰμὶ, ὑπάρχω, τυγχάνω, πέλομαι.
Sum ejus ingenii, οὕτως ἔχω, ὅτω πέφυκα.
Sumen, ὗθαρ, ἐπιγάςριον.
Summa, κορυφὴ τοῦ λόγυ, τὸ κεφάλαιον.
Summarium, ἐπιτομὴ, ἡ.
Summatim, ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν τι, ὥςε ὅλον εἰπεῖν.
Summè, εἰς τὰ μάλιςα.
Summitas, ἄκρα, ὑπεροχή.
Summoperè, μάλιςα.
Summoveo, ἀποκινέω.
Summum bonum, τὸ πέρας τῶν ἀγαθῶν.
Summum, τὸ ἄκρον. Ad summum, τὸ μεγιςὸν, τὸ σύμπαν.
Summus, ἔσχατος, ὑπέρτατος, ὕψιςος.
Sumo, -is, λαμβάνω, αἱρέω· pro arrogo, ἀπονέμω ἐμαυτῷ· pro eligo, αἱρεῖσθαι, ἐκλέγειν.
Sumptio, λῆμμα, λῆψις.
Sumptuosè, δαπανηρῶς.
Sumptuositas, πολυτέλεια.
Sumptuosus, δαπανηρὸς, πολυτελής.
Sumptus, -ûs, δαπάνη, ἀνάλωμα.
Sumptus facere, δαπανᾷν.
Suo, ῥάπτω, ἀκέομαι.
Suo more, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῦ.
Suo tempore, ἐν δέοντι, καθ' ὥραν, εὐκαίρως.
Supellex, τὰ ἔπιπλα, κατασκευὴ, σκεῦος.
Super, ἐπὶ, ἐν, dat. ὑπὲρ, acc. vel gen. κατὰ, cum gen. adv. ὕπερθεν.
Superabilis, ὑπερβατὸς, εὐνίκητος.
Superaddo, ἐπιπροςίθημι, προσεμβάλλω.
Superbè, ὑπερηφάνως.
Superbia, ὑπερηφανία, ὑπεροχὴ, ἀλαζονεία, ἀγηνορία, ἀγερωχία.
Superbiloquentia, μεγαληγορία.
Superbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανεύω, μεγαλοφρονεῖν ἐπὶ τινὶ, τυφόομαι.
Superbus, ὑπερήφανος, ὑπέρογκος, ἀλαζὼν, μεγαλοφρονής.
Supercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀνασπᾷν.
Supercilium, ἐπισκύνιον, ὀφρὺς· pro superbia, ὑπερηφανία.
Superemineo, ὑπερέχω.
Superficies, ἐπιφάνεια. In superficie, ἐπιγράβδην.
Superfluè, περισσῶς.
Superfluitas, περισσεία, περίσσευμα.
Superfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
Superfluus, περισσὸς, ὑπέρπλεως.
Superfundo, ἐπιχέω.
Supergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
Superi, οἱ ἄνωθεν, ἐπυράνιοι.
Superimpono, ὑπερεντίθημι.
Superinduco, ἐπεισάγω.
Superinduo, ἐπενδύω.
Superingero, ἐπεμφορέω.
Superior sum, πλεονεκτῶ σε τῦτο, προέχω.
Superior, ἀνώτερος, κρείττων.
Superiore anno, πέρυσι.
Superiore tempore, ἐν τῷ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
Supernè, ἄνωθεν.
Supernus, ὑπέρτερος, ὁ.
Supero, ὑπερβαίνω· pro vinco, κρατέω τινὸς, νικάω, ὑπερνικάω. Item supervivo, περιγίνομαι.
Superpono, ἐπιτίθημι.
Superscribo, ἐπιγράφω.
Superscriptio, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Supersedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλείπω.

Supersilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω.
Superstes, περιγενόμενος, ἐπιὼν, περιών.
Superstes sum, περιλιμπάνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, περιγίγνομαι.
Superstitio, δεισιδαιμονία, θελοθρησκεία.
Superstitiosè, δεισιδαιμόνως.
Superstitiosus, δεισιδαίμων, δεισίθεος.
Superstruo, ἐποικοδομέω.
Supersum, ἐπίειμι, περιγίνομαι, περισσεύω.
Supervacaneum est, μάτην ἐςι.
Supervacuus, μάταιος, περισσός.
Supervenio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω.
Superus, ὁ ἄνω, ἄνωθεν.
Supinus, ὕπτιος.
Supparus, περιώμιον.
Suppeditatio, χορηγία, πορισμὸς, ἐπάρκεια.
Suppedito, πορίζω, ἐκπορίζω τι, χορηγέω, ἐπαρκέω, παρέχω, ὑποτίθημι.
Suppetiæ, ἐπικουρία, βοήθεια.
Suppetit, *satis est*, ἐπαρκεῖ, περιγίνεται.
Suppeto, ἐξαρκέω.
Supplanto, ὑποσκελίζομαι, πτερνίζω.
Supplementum, πλήρωμα, ἐκπλήρωμα
Suppleo, ἐκπληρόω, ἀναπλήθω.
Supplex, ἱκέτης, ἱκετήριος, ἱκέσιος.
Supplicatio, ἱκεσία, ἱκέτευμα.
Supplices preces ad Deum fundere, ἱκετεύειν τὸν Θεόν.
Suppliciter, ἱκεσίως.
Supplicium, *pro* pœna, τίμημα, ἐπιτίμιον, ζημία.
Supplicium capitis constituere, τάττειν ζημίαν θάνατον.
Supplicium de aliquo sumere, μετέρχεσθαι τινά.
Supplico, ἱκετεύω, γονυπετέω, προσκυνέω, δέομαι λίσσομαι, ἀντιβολέω.
Supplodo, κατακροτέω, ὑποκροτέω.
Suppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
Suppositio, ὑπόθεσις, ὑποβολή.
Supposititius, ὑποβολιμαῖος.
Suppressâ voce, σιγῇ.
Suppressio, ἀπόκρυψις.
Supprimo, *cohibeo*, ἐπέχω, καταςέλλω· *pro* occultare, ἐπικρύπτειν τι.
Suppuratio, ἐμπύησις, ἐμπύημα.
Suppuro, ἐμπυόω, πυόω.
Supputo, *computo*, λογίζομαι.
Supra, *præpos.* ὑπὲρ, *acc.* ἐπὶ, παρὰ, *cum gen.* πρὸς, *dat.* *Aliquando est adverb*, ἄνω, πρόσθεν.
Supra quam credibile est, περὰ πίςεως.
Supra dictum, ὁ ᾗ ἐν τοῖς πρότερον εἴρηται, προειρημένον.
Supra modum, καθ' ὑπερβολὴν, παρὰ τῦ μετρίυ.
Supra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Supremus, κράτιςος, ὑπέρτατος.
Sura, γαςροκνημία, κνήμη.
Surculus, κλαδίσκος, φρύγανον.
Surdaster, ὑπόκωφος, δυσήκοος.
Surdesco, κωφόομαι, ἐκκωφόομαι.
Surditas, κώφωσις, ἀνηκοΐα.
Surdus, κωφὸς, ἀνήκοος.
Surgo, διανίςημι, ἀνίςημι, ἐγείρομαι.
Surreptitius, ὑφαρπαςός.
Surrigo, ἐπαίρω.
Surripio, ὑφαιρέω, ὑφαρπάζω
Surrogo, ἀντικαθίςαμαι.
Sursum, ἄνω, ἐς τὸ ἄνω.
Sursum deorsum, ἄνω ᾗ κάτω.
Sursum versum, ἐς τὸ ἄνω.
Sus, suis, ὗς, σῦς.
Susceptio, ὑπόδεξις, ὑποδοχή.
Susceptor, ὑποδέξιος, ὑποδοχεύς.
Susceptum, ἐγχείρημα, ἔργον.
Suscipere liberos, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
Suscipio, παραδέχομαι τινὰ, ἀναιροῦμαι πόλεμον, bellum ἀναλαμβάνομαι, ἐπιχειρεῖν.
Suscito, ἐγείρω, ἀναζωγρέω, ἀνίςημι.
Suspectum esse alicui, ὑποπτεύεσθαι ὑπὸ τινός.
Suspectum habere aliquem, ὑποπτεύειν τινά.
Suspectus, ὕποπτος.
Suspendium, κρέμασις, ἀναςαύρωσις.
Suspendo, ἀναρτάω, ἀνάπτω, κρεμᾶν τινὰ ἐκ δένδρυ, ex arbore : *et pro* differre rem, ἀναβάλλειν τὶ ἐς τί.
Suspensus, *dubius*, ἄπορος, ἀπορῶν.
Suspicio, ἀναβλέπω· *pro* admirari, θαυμάζειν, ἄγαμαι τινὰ τῆς ἀρετῆς, καταπλήττομαι· *pro* suspectum habere, ὑφορᾶσθαι τινά.
Suspicio, -onis, ὑπόνοια, ὑποψία, ὑπόληψις.
Suspiciosus, ὑποληπτικὸς, ταχύκοπτος.
Suspiciosè, ὑπόπτως.
Suspicor, καταδοξάζω, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, ὑπονοέω.
Suspiriosus, ἀσθματικός.
Suspirium, ςέναγμα, ςοναχή.
Suspiro, ςένω ἐπὶ τινὶ, propter aliquid : ςενάζω, ςοναχίζομαι.
Susque deque ferre, ἀδιαφορῶ περὶ τι.
Sustentaculum, ἔρεισμα, βάσις, ςήριγμα.
Sustentatio, ὑπομονὴ, ἀποςήριξις.
Sustento, ἀνέχω· *pro* tolerare, ὑπομένειν· *pro* alere, τρέφειν.
Sustineo, ἀνέχω, βαςάζω, *id. quod* pati, ὑπομένειν πόνυς, labores.
Susurro, ψιθυρίζω τινί.
Susurro, -onis, ψίθυρος, ψιθυριςής.
Susurrus, ψιθυρισμός.
Sutor, ῥάπτης.
Sutrina, σκυτεῖον.
Sutura, ῥαφή.
Suus, ὃς, ἣ, ὅν.
Sycophanta, συκοφάντης, συκολόγος.
Syllaba, συλλαβή.
Syllogismus, συλλογισμός.
Sylva, ὕλη, λόχμη, δρυμός.
Sylvaticus, ὑλαῖος, αία, αῖον.
Sylvesco, ὑλομανέω, ξυλομανέω.
Sylvester, ὑλόεις, ὀρεινός.
Sylvosus, ὑλώδης, δρυμώδης.
Sylvula, δρυμίδιον, υ, τό.
Symbola, ἡ συμβολὴ, Plat.
Symbolum, τὸ σύμβολον.
Symmetria, συμμετρία.
Sympathia, συμπάθεια.
Symphonia, συμφωνία.
Symptoma, σύμπτωμα.
Synagoga, συναγωγή.
Synecdoche, συνεκδοχή.
Syncerè, ἀκιβδήλως, ἀκεραίως.
Synceritas, καθαρότης, ἀκεραιότης.
Syncerus, εἰλικρινὴς, ἀνυπόκριτος.
Syngraphum, συγγραφή.
Synodus, σύνοδος, ου ἡ, Isocr.
Synopsis, σύνοψις, εως, ἡ.
Syrma, σύρμα, ατος, τό.

T.

TABANUS, ὁ οἶςρος.
Tabefacio, ἐκτήκω, μαραίνω.
Tabella, πινάκιον, πινακίδιον.
Tabellarius, γραμματοφόρος.
Taberna, οἴκημα· *pro* diversorium, καπηλεῖον.
Tabernaculum, σκήνωμα, σκηνή.
Tabernarius, κάπηλος, ἐργαστηριάρχης.
Tabes, μάρανσις, μαρασμὸς, ὁ· φθίσις, φθοὴ, ἀτροφία, τῆξις.
Tabesco, φθίνω, τήκομαι, μαραίνομαι, ἀτροφῶ, συντήκομαι.
Tabidus, συντηκτικὸς, μαρασμώδης.
Tabificus, φθισικὸς, φθινώδης.
Tabula, πίναξ, πλὰξ, σανὶς, δέλτος.
Tabularium, γραμματοφυλάκιον.
Tabulatum, τὸ σανιδώμα, ἡ πινάκωσις.
Tabum, τὸ λύθρον.
Tacendus, σιωπητέος.
Taceo, σιγάω, σιωπάω, ἡσυχάζω.
Tacitè, σιγῇ, σιωπηρῶς.
Taciturnitas, ἐχεμυθία, ἀφασία, ἀγλωττία, σιωπὴ, σιγή.
Taciturnus, σιωπηρός.
Tacitus, *qui tacet*, ὁ σιωπῶν, σιωπικὸς· *pro* eo quod *tacetur*, σιωπώμενος.
Tactus, ἡ ἀφή.
Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
Tædium, ἀκηδία, ἄχθος· ὁ κόρος.
Tænia, ταινία.
Talaria, τὰ πέδιλα.
Talaris, ποδήρης, πεζοφόρος.
Telea, ξυλάριον, θαλία.
Talentum, τάλαντον.
Talio, -onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.
Talis, -e, τοιῦτος, τοῖος, τοιόσδε.
Talis, qualis, τοιῦτος οἷος, τοιῦτος οἷόσπερ.
Talis ludo, ἀςραγαλίζω.
Talitèr, τοιούτως.
Talitrum, σκανθαρισμὸς, κονδυλισμός.
Talorum lusus, ἀςραγάλισις.
Talpa, ἀσπάλαξ, σκάλοψ.
Talus, ἀςράγαλος, πεσσός.
Tam, τοσῦτον, ὕτως, ὡς.
Tam quam, τόσον ὅσον, ὕτως ὡς.
Tamdiu, quamdiu, τοσοῦτον, ἐφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσῦτον χρόνον.
Tamen, ὅμως, μέντοι, ἀλλ' ὅμως.
Tametsi, κἂν, καίτοι, εἰ καί.
Tandem, ποτὲ, τελευταῖον.
Tandem tamen, τέλος δὲ ὖν.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι.
Tanquam, ὡσπερανεὶ, ὁμοίως, ὥσπερ.
Tanti quanti, περὶ τοσούτυ, περὶ ὅσον.
Tantillum, τηλικόνδε, σμικρὸν ὅσον.
Tantillus, σμικρὸς ὅσος.
Tantisper donec, μέχρι τῦ, μέχρις ἄν.
Tanto quanto, τοσύτῳ, sequente ὅσῳ, *vel* ὅσῳπερ.
Tanto magis, quanto, τοσύτῳ μᾶλλον, ὅσῳπερ.
Tanto tempore, τοσῦτον χρόνον.
Tantoperè, τηλικῦτον, ὕτως.

Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abest, τοσούτῳ δεῖται.
Tantundem, τοσοῦτον.
Tantus, -a, -um, τηλικοῦτος, τόσος.
Tantus quantus, τηλικοῦτος, τὸ μέγεθος, ὅσος.
Tapes, τάπης, τάπις.
Tardè, ὀψὲ, βραδέως, σχολαίως.
Tardesco, βραδύνω, βραδὺς, γίνομαι.
Tardigradus, βραδύπους.
Tarditas, βραδύτης, βραδεία.
Tardiùs, βραδύτερον.
Tardiusculus, βραδύτερος πῶς.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ἐγχρονίζω, ὀηθύνω.
Tardus, ὀκνηρὸς, βραδύς.
Tartareus ταρτάριος.
Tartarus, Tartara, ὁ Τάρταρος, τὰ Τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος.
Taurus, ταῦρος.
Taxatio, τίμησις, ἀξία. *Item* reprehensio, ἐπιτίμησις.
Taxo, *reprehendo*, καθάπτομαι τινὸς· καταμέμφομαι τινὰ· *pro* æstimare pretio, τιμᾷν.
Taxus, σμίλαξ.
Tector, κονιάτης.
Tectum, ὄροφος, ὀροφὴ, στέγη, στέγος.
Tectus, -a, -um, κρύφιος, ἀσαφής.
Tecum, μετὰ σοῦ.
Teda, δᾷς, δᾳδίον.
Teges, φορμὸς, φορμὶς, ψίαθος.
Tegmen, προβολὴ, σκέπασμα, κάλυμμα.
Tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω· *pro* abscondo, κρύπτομαι· *pro* conservare, ἀσφαλίζειν.
Tegula, κέραμος, πλίνθος.
Tela, ἱστὸς, ὁ· ὕφασμα.
Telam ordiri, ἱστουργεῖν, ἱστὸν ἵστασθαι.
Tellus, γῆ, γαῖα, χθὼν, ἡ.
Telum, βέλος, τὸ· τόξευμα, ἀκόντιον. Extra teli jactum esse, ἔξω βέλους ἑστώς.
Temerarius, ἄβουλος, ἀπερίσκεπτος, τολμηρός.
Temerè, εἰκῇ, ἀπερισκέπτως, ἀβούλως.
Temeritas, προπέτεια, ἀβουλία, τόλμημα.
Temero, βεβηλόω, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, μέθυσμα.
Temno, καταφρονέω.
Temo, -onis, ῥυμὸς, ἐφόλκαιον, πηδάλιον.
Temperamentum, κρᾶσις, μίξις.
Temperans, σώφρων, μέτριος.
Temperantia, σωφροσύνη, ἐγκράτεια.
Temperatè, σωφρονικῶς.
Temperatus, μέτριος, εὔκρατος, εὐκρατής.
Temperies, εὐκρασία.
Tempero, συγκιρνάω, κεράννυμι· *pro* abstinere, κατέχειν ἑαυτόν.
Tempestas, *tempus*, χρόνος, ὥρα, *pro* cœli inquietore statu, χειμὼν, χειμασία.
Tempestivè, εὐκαίρως.
Tempestivus, καίριος, εὔκαιρος, ὡραῖος.
Tempestuosus, θυελλώδης.
Templi vestibulum, πρόναον.
Templum, νεὼς, ἱερόν.
Tempora, οἱ κρόταφοι.
Temporalis, καίριος, χρονικός.
Temporaneus, πρόσκαιρος.
Temporarius, πρόσκαιρος.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλλεξάνδρου· ἐπ' ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτὲ χρόνου.
Tempori servio, δοῦλός εἰμι καιροῦ.
Tempus, χρόνος, ὁ· καιρὸς, ὁ· ὥρα. Ex tempore, ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν, dicere. In tempore, ἐν τῷ δέοντι· ἐν δέοντι.
Tempus succissivum, πάρεργον.
Temulentèr, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, οἴνωσις, μέθη.
Temulentus, οἰνόφλυξ, -υγος, ὁ· οἰνώδης, μέθυσος, οἰνόληπτος.
Tenacissimæ memoriæ, μνημονικός.
Tenacitas, σμικρολογία, γλισχρότης.
Tenacitèr, σμικρολόγως.
Tenax, κολλώδης· *pro* avaro, ψειδωλὸς, ῥυπαρὸς· tenax propositi, ἰσχυρογνώμων.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere insidias, ἐνεδρεύειν.
Tendit eò res, τείνει εἰς τὸ, *vel* πρὸς τί.
Tendicula, παγὶς, ἡ.
Tendo, *extendo*, τείνω, συντείνω· *pro* ire, διήκω.
Tenebræ, σκότος, τὸ· σκοτία, ἔρεβος.
Tenebras offundo, ὑποκρύπτω τὶ· ἀμαυρόω, σκοτίζω.
Tenebricosus, Tenebrosus, σκοτεινὸς, σκοτώδης.
Tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος.
Teneo, ἔχω, αἱρέω, καταλαμβάνω τὶ· κρατέω τὶ· *pro* possidere, κατέχειν.
Teneor, *obligatus sum*, κατέχομαι τὶ· lege, κρατέομαι ὑπὸ νόμου.
Tener, ἁπαλὸς, ὁ· τρυφερὸς, ὁ.
Teneritas, ἁπαλότης, ἡ.
Tenor, ὁ τόνος, ἡ συνέχεια.
Tentare pudicitiam alicujus, πειρᾷν γυναῖκα.
Tentatio, πεῖρα, πειρασμός.
Tentator, πειραστὴς, ὁ· πειράζων.
Tento, πειράζω, πειράομαι τινὸς· πεῖραν λαμβάνειν, ἀπόπειραν ποιοῦμαι.
Tentorium, ἡ κλισία, τὸ σκῆνος, σκήνωμα.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tenuis, λεπτὸς, λιτὸς, ψιλὸς· *pro* pauper, πένης, ἐνδεής.
Tenuitas, λιτότης, λεπτότης, πενία, σπανία.
Tenuitèr, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, *usque ad*, μέχρι, *genit.*
Tepefacio, ἀλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρός εἰμι, ἀλεάζω.
Tepesco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, Tepor, χλιαρότης.
Tepidus, χλιαρὸς, ἀλεεινός.
Ter, τρίς.
Ter felix, τρισευδαίμων, τρισόλβιος.
Terebra, τέρετρον, τρύπανον, τρυπάνη.
Terebro, τρυπάω, τερέω.
Teredo, τερηδὼν, θὴξ, θρίψ.
Teres, στογγύλος.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφειν.
Tergeminus, τρίδυμος.
Tergiversatio, ἡ τοῦ νώτου στροφή.
Tergiversator, περικάμπτης.
Tergiversor, στρέφομαι, ἀναστέλλομαι, ἐντροπαλίζομαι, νωτίζω.
Tergo, -is, σμήχω ὀμόργνυμι.
Tergum, ὁ νῶτος, *in plur.* τὰ νῶτα. A tergo, ὄπισθεν.
Tergus, -oris, σκύτος, βύρσα, δέρμα.
Terminatio, ὁρισμός.
Termino, περατόω, ὁρίζω, περιγράφω.
Terminus, ὅρος, ὅριον, πέρας.
Ternarius, τριαδικός.
Terni, τρεῖς, σύντρεις.
Tero, *consumo*, τρίβω, συντρίβω, *et* -ομαι, τρύχω, ψώχω. Terere tempus, διατρίβειν ἔν τινι, χρονοτριβεῖν.
Terra, γῆ, γαῖα, χθών.
Terrâ marique, πεζῇ καὶ κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, εἰργασμένη γῆ.
Terræ motus, γῆς σεισμός.
Terram colere, γεωργεῖν, ἐργάζεσθαι χώραν.
Terrarum orbis, ἡ οἰκουμένη.
Terrenus, Terrestris, γεώδης, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος.
Terreo, φοβέω, δεδίττομαι, ἐκπλήττω τινὰ, πτοέω, ἐκταράττω.
Terribilis, φοβερὸς, δεινός.
Terribilitèr, φοβερῶς.
Terriculamenta, φόβητρα, τά.
Terrificus, φοβερὸς, δειματώδης.
Terrigena, βροτὸς, γηγενής.
Territo, δειματόω.
Territorium, ὁ ἀγρὸς· τοπαρχία χωρίον.
Territus, ἐκπλαγεὶς, ἐκφοβηθείς.
Terror, φόβος, ὁ· δέος, τὸ· ἔκπληξις
Terrorem incutere, δέος ἐργάζεσθαί τινι· φόβον πέμπειν.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετός.
Tertio, -as, τρισσόω, τρισσεύω.
Tertius, τρίτος.
Teruncius, τεταρτημόριον.
Tessera, κύβος, σύμβολον.
Tesseris, lusito, κυβεύω.
Testa, κέραμος ὄστρακον.
Testaceus, κεράμενος, ὀστράκινος.
Testamentarius, ῥᾳδιουργὸς, διαθηκογράφος.
Testamentum, διαθήκη, διάθεσις.
Testamentum abolere, ἀφανίζειν διαθήκην.
Testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testem subornare, παρασκευάζειν μάρτυρα.
Testes citare, ἐπάγεσθαι, ἢ προβάλλεσθαι μάρτυρας.
Testes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, παραστῆναι.
Testiculis, ὀρχίδιον, ὄρχις.
Testificor, μαρτυρέω τινι.
Testimonium, μαρτυρία, μαρτύριον.
Testis, μάρτυρ, μάρτυρος· *item* ὄρχις
Testor, μαρτυρῶ τινὶ, μαρτύρομαι· *pro* supplicitèr petere, ἱκετεύειν τοὺς θεοὺς· *pro* testamentum condere, διαθήκην ποιεῖσθαι.
Testudo, χελώνη, χελύς.
Teter, βλοσυρὸς, δυσώδης.
Tetrarcha τετράρχης.
Tetricus σκυθρωπὸς, σκυθρός.
Texo, ὑφαίνω, διυφαίνω· *pro* componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντὸς, πληκτός.
Textor, πλοκεὺς, ἱματουργὸς, ὑφαντής.
Textrina, ἱστουργεῖον.
Tetrix, ὑφάντρα.

Textus, a, um, ὑφαντός.
Textus benè, εὔπλοκος.
Textus *et* **Textura**, ὕφανσις, συμπλοκὴ, ὕφασμα.
Thalamus, θάλαμος, θαλάμη.
Theatralis, θεατρικός.
Theatrum, τὸ θέατρον.
Thema, θέμα.
Theologia, θεολογία.
Theologus, θεολόγος, ἱεροφάντης.
Thermæ, αἱ θέρμαι.
Thesaurum colligo, θησαυρίζω.
Thesaurus, γάζα, θησαυρός.
Thorax, θώραξ.
Thuribulum, θυμιατήριον.
Thus, thuris, λίβανος, λιβανωτόν.
Thymum, τὸ θύμον.
Thyrsus, θύρσος.
Tiara, τιάρα, καυσία.
Tiberis, Τίβερις, Τύβερις, *et* Θύβρις.
Tibia, κνήμη· *pro instrumento musico*, αὐλὸς, δόναξ.
Tibià canere, αὐλεῖν.
Tibiale, περικνημὶς, κνημίς.
Tibicen, αὐλητὴς, χοραύλης.
Tignus *vel* **tignum**, ἡ δοκὸς, ἰκρίον.
Tigris, *fera*, τίγρις.
Tilia, φίλυρα.
Tiliaccus, φιλύρινος.
Timendum est ne, δέος ἐστὶ μὴ· κίνδυνος ἐςὶ μή.
Timeo, φοβοῦμαι τοὺς θεοὺς, **Deos** : περὶ τινὸς, **de aliquâ re** : ὑπὲρ σοῦ, **tibi** : δειλιάω, δειλιάζω, δίω, περιτρομέω, ὀῤῥωδέω.
Timidè, φοβερῶς.
Timiditas, Timor, φόβος, ὁ· δέος, τό.
Timidus, δειλὸς, φοβερὸς, ἐπιδεής.
Timor me cepit, ἔλαβε μὲ δέος.
Tinctor, βαφεὺς, ῥαγεὺς, βαπτιστής.
Tinctura, βαφὴ, βάμμα, χρῶσις.
Tinea, σὴς, βρῶσις.
Tineosus, σητώδης.
Tingo, βάπτω, χρώζω.
Tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, βομβέω.
Tinnitus, κωδωνισμὸς, βόμβος, ἦχος.
Tinnitus aurium, τῶν ὤτων ἦχος, ἡ συριγμός.
Tintinnabulum, κρόταλον, κώδων.
Titillatio, γαργαλισμὸς, γάργαλος.
Titillo, γαργαλίζω, *et* -ομαι, ὑποκνίζω.
Titio, δαλός.
Titubantèr, ταραφόρως, θολερῶς.
Titubantia oris, τραυλισμός.
Titubatio, δόνησις, συγκλόνησις.
Titubo, παραφέρομαι, ὑποσκελίζομαι, τραυλίζω, σφαδάζω.
Titulo carens, ἀνεπίγραφος.
Titulus, ἐπιγραφὴ, ἐπίγραμμα.
Toga, τήβεννος, ἀμπεχόνη, τήβεννα.
Togam virilem sumere, ἀνδρεῖον ἱμάτιον ἀναλαμβάνειν, εἰς ἄνδρας ταχθῆναι.
Togati, τηβεννοφόροι.
Tolerabilis, ἀνεκτὸς, φορητὸς, ἀνάσχετος, τλητὸς, εὐφόρητος.
Tolerabilitèr, ἀνεκτῶς.
Tolerantia, καρτερία, ἀνοχὴ, ὑπομονὴ, τλῆσις.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι κακὰ, πάσχω τι, τλάω, φέρω, διακαρτερέω.
Tollere de medio, ἐπεξαιρεῖν.
Tollo, αἴρω, ἀναιρέω, ἀποσκευάζομαι.
Tolutim, εὐδρόμως, ἐπιτροχάδην.
Tomentum, γνάφαλον.
Tomex, τὸ σπάρτον.
Tomus, τόμος.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, πέκω.
Tonitru, βροντὴ, βρῶμος.
Tono, -**as**, βροντάω.
Tonsilis, καρτός.
Tonsillæ, παρισθμία, ἀντιάδες.
Tonsor, κυρεὺς, κυρσεύς.
Tonstrina, κυρεῖον, κορσωτήριον.
Tonsura, κυρὰ, πέξις.
Tonsus, καρεὶς, κειροκόμης.
Tonus, τόνος.
Tophus, πωρός.
Torculare, ληνὸς, πιεςήρ.
Tormentis subjicere, παραδοῦναι τινὰ εἰς βάσανον.
Tormentum, βάσανος, ςρέβλη.
Tormina, ςρόφοι, δυσεντερία.
Tornator, τορνευτὴς, τορευτής.
Torno, τορνεύω, τορεύω, δινέω.
Tornus, τόρνος, τόρος.
Torosus, ὁ μυώδης, σαρκώδης.
Torpedo, ὁ νάρκος, ἡ νάρκη.
Torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ναρκάω, κατοκνέω, νωθρεύω.
Torpidus, ναρκώδης, βλακώδης.
Torpor, νάρκη, νάρκωσις, ἀναισθησία.
Torqueo, στρέφω, κάμπτω, περιάγω, κυκλόω, βασανίζω, ὑβρίζω τινά.
Torques, ἀλύσιον, στρεπτός.
Torrens, χείμαῤῥος, ὁ· χαράδρα.
Torreo, ξηραίνω, φρύγω, φρύττω.
Torridus, ἄνικμος, ἐκκαιόμενος.
Torris, δὰς, δαλός.
Tortè, ἐστραμμένως, πλαγίως.
Tortor, βασανιστὴς, δημόκοινος.
Tortuosus, στρεβλὸς, ἑλικοειδής.
Tortus, δειστραμμένος, βασανισθείς.
Torvè inspicio, ταυρηδὸν βλέπω.
Torus, στιβὰς, στιβάδιον· *pro* **eminentia musculorum**, οἱ μυῶνες.
Torvus, ἀγριωπὸς, δεινωπός.
Tostus, ὠπτημένος, φωχθείς.
Tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τόσοιδε.
Tot et quanta, τοσαῦτα ϗ τηλικαῦτα.
Tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσοιπερ.
Totidem, ἴσοι, ἰσάριθμοι.
Toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto die, ὅλην τὴν ἡμέραν.
Totus, ὅλος, ὁλοτελής. **In totum**, τὸ πᾶν, πρόπαν, δι' ὅλυ.
Totus est in his, πᾶς ἐςὶ ἐν τοῖς.
Toxicum, τοξικὸν, δηλητήριον φάρμακον.
Trabea, ἀλυργὶς, -ίδος· τήβεννα, περιπόρφυρον.
Trabeatus, ἀλυργίδι κεκοσμημένος.
Trabs, δοκὸς, ἡ· δοκίς.
Tractabilis, ἁπτὸς, ψηλαφητὸς, εὐπειθής.
Tractatio, Tractatus, μεταχείρησις, ψηλάφησις.
Tractim, ἑλκηδόν.
Tracto, ψηλαφάω, ἐγχειρίζομαι· *pro* **convivio excipere**, ὑποδέχεσθαι, διαλαμβάνειν. **Tractare aliquem humanitèr**, φιλανθρώπως χρῆσθαί τινι.
Tractus, -**ûs**, *regio, plaga*, χώρα, κλίμα· *pro* **serpentum progressus**, συρμός.
Traditio, παράδοσις.
Traditum est, ἱςόρηται.
Trado, παραδίδωμι, ἐγχειρίζω· *pro* **scriptis mandare**, *et* **tradere memoriæ**, παραδοῦναι γραφῇ ἱςορεῖν τι.
Traduco, μετάγω· *pro* **vitupero**, διαβάλλω.
Traductio, διαγωγή.
Tragicè, τραγικῶς.
Tragicus, τραγικός.
Tragœdia, τραγῳδία.
Tragœdus, τραγῳδός.
Tragula, τὸ ἀκόντισμα.
Traho, σύρω, σπάω, ἕλκω· *pro* **ducere**, ἀγεῖν· **pro allicere**, ἀφελκύειν· *pro* **differre**, ἀναβάλλεσθαι.
Trajectio, πόρθμευσις, διάβασις.
Trajicio, διαίρω, πορθμεύω, διάγω· *pro* **transeo**, περαιοῦσθαι· *pro* **transfigo**, διελαύνω.
Trajicio in te culpam, σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν.
Trama, κρόκη.
Trames, ςίβος, τρίβος.
Tranquillè, γαληνῶς, ἡσύχως.
Tranquillitas, εὐθυμία, γαλήνη, εὐδία, νηνεμία, ἀταραξία.
Tranquillo sum animo, εὐθυμέω, ἀτρεμίζω, τὴν ψυχήν.
Tranquillus, *de mari*, γαληνὸς, νήνεμος, ἀχείμαςος· *pro* **miti**, εὔθυμος, ἥσυχος.
Trans, πέραν, πέρα, *genit.*
Transalpinus, ὑπεράλπειος.
Transcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Transcribo, μεταγράφω, ἀπογράφω.
Transcriptio, μεταγραφή.
Transcurro, μετατρέχω, διαδραμῶ.
Transcursus, παραδρομή.
Transenna, κιγκλίς. **Per transennam**, *id est*, **obitèr**, ἐν παρόδῳ.
Transeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέξειμι. **Transire silentio**, διαλείπειν τι.
Transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμεύω· *pro* **interpretari**, ἑρμηνεύειν.
Transfigo, διελαύνω, διατείρω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις.
Transfiguro, μεταμορφόω.
Transfodio, διορύττω, διελαύνω, διαπείρω.
Transformo, μεταμορφόω.
Transfuga, αὐτόμολος.
Transfugio, αὐτομολέω, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία.
Transfundo, μεταχέω.
Transgredior, παραβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω, ὑπερπηδάω.
Transgressio, διάβασις, μετάβασις.
Transigo, διαπράττομαι, διάγω, διατελέω, μετάγω· *pro* **controversias dirimere**, ἐκλύειν τὴν ἔριν.
Transilio, ὑπερπηδάω, ὑπεράλλομαι, παραλείπω, ὑπερθορέω.
Transitu facilis, εὔπορος, εὔοδος.
Transitus, διάβασις, μετάβασις, διέξοδος.
Translata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
Translatio, μεταφορὰ, μετάθεσις.
Translatitius, μεταςατικός.
Transluceo, διαφαίνω.
Translucidus, διαφανής.
Transmarinus, ὑπερθαλάσσιος.
Transmigratio, μετοίκησις.
Transmigro, μετοικέω, μετοικίζω

Transmissio, μετάπεμψις.
Transmissus, -ûs, διάβασις.
Transmitto, δίημι, διαπέμπω· *pro* trajicio, διαπορθμεύω.
Transmutatio, μετάςασις, ἑτεροίωσις.
Transmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
Transnato, διανήχομαι.
Transpono, μετατίθημι, μετάγω.
Transporto, διακομίζω.
Transtrum, ζυγὸν, σέλμα, θράνος.
Transvectio, διακομιδή.
Transveho, διακομίζω.
Transversus, -a, -um, πλάγιος, ἐγκάρσιος.
Transvolo, ὑπερίπταμαι, μεταπέτομαι.
Trecenti, τριακόσιοι.
Trecenties, τριακοσιάκις.
Tredecies, τρισκαιδεκάκις.
Tredecim, τρισκαίδεκα.
Trem bundus, περίτρομος.
Tremefacio, ἐκπλήττω.
Tremendus, φοβερὸς, φρικτός.
Tremo, **Tremisco**, τρέμω, τρομέω, ἀμφιτρομέω, ταρβέω.
Tremor, τρόμος, παλμός.
Tremulus, τρομώδης, τρομερός.
Trepidatio, φόβος, τρόμος.
Trepidè, ἐντρόμως.
Trepido, τρέμω, φοβῦμαι, φρίττω.
Trepidus, ὑπόφοβος, περιδεὴς, ἔντρομος.
Tres, τρεῖς. **Tria**, τρία.
Triangulum, τὸ τρίγωνον.
Triangulus, **Triangularis**, τρίγωνος.
Tribulis, *ex eâdem tribu*, φυλέτης, συμφυλέτης.
Tribunal, δικαςήριον, βῆμα.
Tribunatus, χιλιαρχία, δημαρχία.
Tribunitia potestas, ἡ τῶν δημάρχων ἐξυσία.
Tribunitius, δημαρχικός.
Tribunus, δήμαρχος.
Tribunus legionis, ςρατοπεδάρχης τῦ τάγματος.
Tribunus plebis, δήμαρχος.
Tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω· *pro* imputare, ἀνατίθημί σοι τῦτο.
Tribus, φυλὴ, ἡ· φρατρία. Per tribus, κατὰ φυλάς.
Tributarius, ὑποφορὸς, ὑποτελής.
Tributum, εἰσφορὰ, φόρος, ὁ· τέλος.
Tributum imponere, εἰσφορὰν προςάττειν.
Tributum solvere, φόρον τελεῖν, *vel* εἰσφέρειν.
Triceni, οἱ τριάκοντα.
Tricenteni, τριάκοσιοι.
Tricenties, τριακοσιάκις.
Triceps, τρικέφαλος, τρίκρανος.
Tricesimus, τριακοςός.
Triclinium, τρικλίνιον.
Tridens, τρίαινα.
Triduum, τριημερία.
Triennis, τριετής.
Triennium, τριετία, τριετὴς, χρόνος.
Trifariàm, τριχῆ, τριχῶς.
Trigesimus, τριακοςός.
Triginta, τριάκοντα.
Trimestris, τρίμηνος, τριμηνιαῖος.
Trini, τρεῖς, σύντρεις.
Triones, αἱ Ἄρκτοι.
Tripartitus, τριμερής.
Triplex, τριπλῦς, τριπλάσιος.
Triplicitèr, διάτριχα, τριχῶς.
Tripudio, χορεύω, περιχορεύω, ὀρχέομαι.
Tripudium, χορεία, χορός.
Tripus, **Tripes**, τρίπυς.
Triremis, τριήρης.
Tristis, σκυθρωπὸς, λυπηρὸς, λυπούμενος· *pro* sævus, ὠμὸς, δεινός.
Tristitia, λύπη, ἀηδία, ἀνία.
Tristitiâ afficio, λυπέω, ἀνιάω.
Tristor, **Tristis sum**, λυπέομαι, ἀθυμέω, ἄχθομαι τινὸς, *et* ὑπὲρ τινός.
Tritavus, τρίπαππος.
Triticeus, πύρινος.
Tritici messis, πυροτομία.
Triticum, πυρὸς, ὁ.
Trituro, ἀλοάω.
Trivium, τρίοδος.
Triumphalis, θριαμβευτικός.
Triumphator, θριαμβευτής.
Triumpho, θριαμβεύω, πομπεύω.
Triumphum agere, θριαμβεύειν.
Triumphus, θρίαμβος, ὁ.
Triumvir, εἷς τῶν τριῶν ἀρχόντων.
Triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχή.
Trochlea, τροχὸς, ῥόμβος.
Trochus, τροχὸς, ῥόμβος.
Trophæum, τρόπαιον.
Trophæum erigere, τρόπαιον αὐτῦ ἱςάναι, de eo.
Tropus, ὁ τρόπος.
Trucidatio, φόνος, ὁ· σφάξις.
Trucido, κατακόπτω, ἀποκτείνω, φονεύω, ἀποσφάττω.
Truculentus, ἀπηνὴς, φονικὸς, ὁ.
Trudo, ὠθέω, *et* -ομαι.
Trulla, τύκος, ἀμὶς, ἡ.
Truncatus, ἀποκοπείς.
Trunco, μελίζω, ἀποκόπτω, τέμνω.
Truncus, ςέλεχος, κορμός.
Truncus, -a, -um, κολοβὸς τῶν χειρῶν, manibus.
Trusatilis mola, χειρομύλων.
Trutina, πλάςιγξ, τρυτάνη, ζυγὸς, ςαθμός.
Trutino, ςαθμάομαι τὶ, ςαθμίζω.
Trux, ἀπηνὴς, ὠμός.
Tu, σύ.
Tuba, σάλπιγξ.
Tuber, -eris, ὄγκος, οἴδημα.
Tuberculum, ὀγκίδιον, φυμάτιον.
Tubicen, σαλπιγκτής.
Tubulus, σωληνίσκος, σιφώνιον.
Tubus, σωλὴν, σίφων.
Tueor, προΐςαμαι, ἀμύνω, φυλάττω, διασώζω.
Tuguriolum, καλύβιον, οἰκίδιον.
Tugurium, καλύβη, σκηνύδριον.
Tuitio, διατήρησις, ἀντίληψις.
Tum, τότε.
Tum—cùm, μὲν—δέ.
Tum demum, τότε δὴ, τέλος.
Tumefacio, ἐξογκόω.
Tumeo, οἰδέω, οἰδαίνω, ὀγκόω· *pro* superbire, ὀγκῦσθαι ἐπὶ γένει, splendore generis.
Tumesco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι.
Tumidus, ὀγκώδης.
Tumor, οἴδημα, τὸ· οἴδησις, ὄγκος.
Tumulo, θάπτω, τυμβεύω, ἐνταφιάζω.
Tumultuariò, ἐκ τῦ παρατυχόντος.
Tumultuarius, παρατυχὼν, αὐτοσχέδιος.
Tumultum excitare, θόρυβον ποιεῖν.
Tumultuor, θορυβέω, θορυβέομαι, ταραχὴν ποιῶ.
Tumultuosè, θορυβωδῶς.
Tumultuosus, θορυβώδης.
Tumultus, θόρυβος, ὁ· ταραχή.
Tumulus, γεώλοφος, λόφος, ὁ· ὄχθος *pro* sepulchro, τάφος.
Tunc, τότε, τηνικαῦτα· ἐν τῷδε.
Tunc demum, τότε δὴ, τέλος.
Tundo, κόπτω, ἀλοάω, ἀράσσω.
Tunica, χιτὼν, -ῶνος.
Tunicatus, χιτωνοφόρος.
Tuo nomine, ὑπὲρ σῦ, ἀντὶ σῦ.
Tuopte Marte, ἐπὶ σεαυτῦ.
Turba, *seditio*, τύρβη, ταραχὴ, θόρυβος· *pro* multitudine, ὁ ὄχλος, τὸ πλῆθος.
Turbatio, τάραχος, ὄχλησις.
Turbator, ταρακτής.
Turbidus, θολερὸς, ὀχληρός.
Turbinatus, κωνοειδής.
Turbo, ταράττω, διοχλέω, κυκάω.
Turbo, -inis, ςρόβιλος, βέμβιξ, τρόχος· ventus, λαῖλαψ.
Turbulentè, ταραχωδῶς.
Turbulentus, θορυβώδης, ταραχώδης.
Turdus, κίχλη, κίχλα.
Turgeo, ὀγκῦμαι, οἰδέω.
Turgesco, ὀγκῦμαι.
Turgidus, ὀγκώδης.
Turibulum, θυμιατήριον.
Turma, ἴλη, ἡ· ςὶξ, -χός.
Turmatim, ἰλαδὸν, ὁμιλαδὸν, κατ᾽ ἴλας.
Turpis, αἰσχρὸς, ἀσχήμων.
Turpitèr, αἰσχρῶς.
Turpitudo, αἶσχος ασχρότης, αἰσχύνη, δυσείδεια.
Turpo, αἰσχύνω.
Turris, πύργος.
Turritus, εὔπυργος, πυργοφόρος.
Turtur, τρυγὼν, ἡ.
Tus, *seu* **Thus**, -uris, λίβανος.
Tussio, -is, -ire, βήττω, χελύττω.
Tussis, βὴξ, ἡ.
Tute, σὺ αὐτός.
Tutela, ἐπιτροπὴ, ἀσφάλεια.
Tutelaris, ἐπιτροπικός.
Tutò, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
Tutor, ἀσφαλίζω.
Tutor, -oris, ἐπίτροπος.
Tutus, ἀσφαλὴς, ἀκίνδυνος.
Tuus, σὸς, σφώτερος.
Tympanicus, τυμπανικός.
Tympanizo, τυμπανίζω.
Tympanum, τύμπανον.
Typus, τύπος.
Tyrannicida, τυραννοκτόνος.
Tnrannicidium, τυραννοκτονία.
Tyrannidem invadere, καθάπτεσθαι τυραννίδος.
Tyrannis, τυραννὶς, -ίδος.
Tyrannus, τύραννος, μονάρχης.
Tyro, νέος ςρατιώτης· *pro* quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόπειρος, ἀρχόμενος, πρωτομύςης.
Tyrocinium, πρωτοπειρία, μάθησις.

V.

VACANS, σχολάζων, σχολαῖος. **Vacat mihi**, εὐσχόλως ἔχω, σχολή ἐςι.
Vacatio, ἀτέλεια, σχολή.
Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vacca, ἡ βῦς, δάμαλις.

Vaccinus, βόειος.
Vacillatio, παραφορά.
Vacillo, παραφέρομαι, σφάλλομαι.
Vaco, σχολάζω ἐν τινὶ, σχολὴν ποιῶμαι πρός τι, pro vacuum esse, κενὸν εἶναι, vacare culpâ, ἀναίτιον εἶναι.
Vacuitas, κενότης, ἀμοιρία, κένωσις.
Vacuo, κενόω.
Vacuus, κενός, διάκενος, ἀργός.
Vade, βῆθι, ἴθι, βάσκ' ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ἐγγύησις, ὁμηρεία.
Vadimonium deserere, φυγοδικεῖν.
Vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀπαντᾷν.
Vado,-is, eo, βαδίζω πρὸς, βαίνω, εἶμι.
Vador, -aris, κλητεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
Vadosus, τοριώδης, διάβατος.
Vadum, πόρος.
Væ, οἴ, ὅαί, φεῦ.
Vafer, πανοῦργος, κακότεχνος.
Vafrè, πανούργως, τεχνίκως.
Vafrities, πανουργημα
Vagabundus, ἀλήτης, πλάνος.
Vagatio, περιφορά, πλάνη, ἄλη.
Vagina, θήκη, κωλεός.
Vagio, βαβάζω, μινυρίζω, κνύζομαι.
Vagitus, βάβαξις, κλαυθμυρισμός.
Vagor, ἀλάομαι, περιφέρομαι, πλανάομαι, περινοςέω, ἀλαίνω.
Vagus, πλάνης, πλανήτης, πλάνος.
Vah, φεῦ, ἰὼ, βαβαί.
Valdè, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valdè benè, εὖ μάλα.
Vale, ἔῤῥωσο, ὑγίαινε, χαῖρε.
Valedictio, ἀπόταξις.
Valedico, ἀποτάττομαι τινὶ, χαίρειν ἐάω, χαίρειν ἔπω.
Valens, sānus, εὔρωςος, ὑγιὴς, ἐῤῥωμένος· pro potenti, ἐνεργητικὸς, ἰσχυρός.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι· pro pollere, ἰσχύειν πλέον· de pretio, ἰσχύειν τάλαντον, talentum.
Valetudinarius, νοσώδης, νοσηρός.
Valetudinarius sum, καχεκτέω.
Valetudo bona, εὐεξία, ὑγίεια, εὐρωςία.
Valetudo adversa, ἀῤῥωςία, νόσος.
Validè, ἰσχυρῶς.
Validissimè, κράτιςα.
Validiùs, ἰσχυρωτέρως.
Validus, ἐῤῥωμένος, εὔρωςος, εὐσθενὴς, ἰσχυρός.
Vallis, ἀγκὸς, τὸ· αὐλὼν, φάραγξ.
Vallo, -as, περιβάλλομαι, περιταφρεύω, περιτειχίζω.
Vallum, χάραξ, ὁ· πρόφραγμα.
Valor, -oris, pretium, τιμή.
Valva, δικλίς.
Vanesco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, σπερμολογία.
Vaniloquus, σπερμολόγος, ματαιολόγος, ψευδολόγος.
Vanitas, ματαιότης, ματαιοσύνη, ψεῦδος, τό.
Vanno, λικμάω, λικμίζω.
Vannus, λικμὸς λικμητήριον.
Vanus, κενὸς, μάταιος· pro stulto, φιλαλάζων· pro mendace, ψευδολόγος. In vanum laborare, ματαιοπονεῖν.
Vapidus, ἀτμώδης.
Vapor, -oris, ἀτμὸς, ἀτμίς.
Vaporarium, ἀτμιςήριον.
Vaporatio, ἀναθυμίασις.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω.
Vappa, ἐκτροπίας ἢ ἐξεςηκὼς οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαςιγῦμαι.
Vari, ἴονθοι.
Variatim, πεποικιλμένως.
Variatio, ποικιλία, παράλλαξις.
Varicor, διατείνω, ἢ διΐςημι τὰ σκέλη.
Variè, ποικίλως, πολυμερῶς.
Variegatus, ποικίλος.
Varietas, ποικιλία, ποικιλμὸς, πολυειδία.
Vario, distinguo, ποικίλλω· ἀλλοιῦμαι τὴν γνώμην, sententiam: ἀλλοιῶ, παραλλάττω.
Varius, ποικίλος πολύχρυς, παντοδαπὸς, αἰόλος.
Varix, ὁ κιρσός.
Varus, ὁ ῥαιβός.
Vas, vasis, ἀγγὸς, ἀγγεῖον, σκεῦος.
Vas, vadis, ἐγγυητὴς, ὅμηρος. Vadem constiture, ἐγγυητὴν καταςῆσαί τινι. Vades accipere, ὁμήρυς ἐγχειρίζειν.
Vasa colligere, τὰ ἑαυτῦ συσκευάζεσθαι.
Vasculum, σκευάριον, ἀγγείδιον.
Vasculum angusti oris, βομβύλιον.
Vastatio, πόρθησις.
Vastator, πορθητὴς, λυμαντήρ.
Vastatrix, λυμάντειρα.
Vastatus, -a, -um, ἐρημωθεὶς, λυμανθείς.
Vastitas, ὑπερμέγεθος, τὸ· ἀμετρία· item ἐρημία.
Vasto, πορθέω, ἀναςάτυς ποιῶ, ἐρημόω, λυμαίνω, πέρθω, δηϊόω.
Vastus, ἀχανὴς, εὐμεγέθης· pro deserto, ἔρημος, ἀνάςατος.
Vates, μάντης, μάντις, ὁ· οἰωνοσκόπος.
Vates verus, ἀληθομάντις.
Vaticinium et vaticinatio, μαντεία, μάντευμα.
Vaticinor, χρησμῳδέω, προφητεύω, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντεῖος, μαντικός.
Uber, fertilis, ἄφθονος, εὔφορος· pro mamma, ὖθαρ, θηλὴ, μαςός.
Ubero, πιαίνω, γονιμοποιῶ.
Ubertas, εὐπορία, εὐφορία, εὐθηνία.
Ubertim, εὐπόρως.
Ubi, πῦ, ὅπυ, ἔνθα· pro postquam, ἐπειδὴ, ἐπεί.
Ubi ubi, ὅπυ ἂν, ἔνθα ἄν.
Ubicunque, ὅπυ ποτὲ, πανταχῆ.
Ubinam, πῦ γῆς.
Ubique, καθ' ἅπαν, πανταχῦ.
Ubique locorum, πανταχῦ γῆς.
Ubivis, ὁπυποτὲ, πανταχῦ, ὅπυ ἂν βόλῃ.
Udus, ὑγρὸς, ἔφυγρος, ἔφυδρος.
Vecordia, παραφροσύνη, ἄνοια.
Vecors, ἀνόητος, ἄνυς, παράφρων.
Vectabulum, ὄχημα.
Vectarius, ὀχηματικός.
Vectigal, πρόσοδος, πόρος, τέλος.
Vectigal exercere, δασμὸν ἀπάγειν.
Vectigal imponere, φόρον ἢ τέλος ἐπιβάλλειν.
Vectigal pendere, δασμοφορεῖν.
Vectigalis, ὑποτελὴς, τελεσφόρος.
Vectio, ὄχησις.
Vectis, μοχλὸς, κλεῖθρον, μοχλίον.
Vecto, ἐποχέω.
Vector, ἐπιβάτης.
Vectorius, φορτηγὸς, ἐπιβατικός.
Vectura, ἀγώγιμον· φορὰ, ἡ.
Vectus, ὀχηθείς.
Vegeto, εὐθαλῆ ποιῶ.
Vegeto corpore esse, εὐσωματεῖν.
Vegetus, ἀκμαῖος, εὔρωςος, εὐκίνητος.
Vegrandis, ἐυσαύξητος.
Veha, ἡ ὁδὸς, ἡ λαοφόρος.
Vehemens, σφοδρὸς, δεινὸς, βίαιος.
Vehementèr, σφόδρα, δεινῶς, ἄγαν.
Vehementes motus animi, βίαια παθήματα.
Vehementia, σφοδρότης, δεινότης.
Vehiculum, ὄχημα, φορεῖον, ἅρμα.
Veho, ὀχέω, κομίζω, βαςάζω.
Vel, ἤτοι, ἢ, εἴτε, εἴτ' ἔν.
Vela contrahere, καθαιρεῖν τὰ ἱστία.
Velamen, κάλυμμα, σκέπασμα.
Velamentum, τὸ κάλυμμα
Velandus, ἀποκρυπτέος.
Velarium, παραπέτασμα.
Velatura, προκάλυμμα.
Velatus, κεκαλυμμένος.
Veles, ἀψίμαχος.
Velifer, ἱστιοφόρος.
Velificatio, πέτασις ἱστίυ.
Velifico, ἱστιοδρομέω.
Velificus, ἱστιοδρομῶν.
Velitaris, γυμνητικός.
Velitatio, ἀκροβολισμὸς, ἀψιμαχία· rixa, λογομαχία.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω· pro rixari, λογομαχεῖν.
Vellicatio, τιλμὸς, λοιδορία.
Vellico, παρατίλλω, ἀποκνίζω· pro accusare, διασύρεσθαι.
Vello, -is, τίλλω· radicitùs, ἐκριζόω.
Vellus, -eris, πόκος, κώδιον, μαλλός. Aureum vellus, χρυσόμαλλον δέρας
Velo, -as, tego, σκεπάζω, καλύπτω· pro vestire, περιβάλλειν· pro abscondere, ἀποκρύπτειν.
Velocitas, ταχύτης, ὀξύτης, σφοδρότης.
Velocitèr, διὰ τάχυς, ταχέως, ἐν τάχει.
Velox, ταχὺς, ὠκὺς, ὀξὺς, θοός.
Velum, σκέπασμα, ἱστίον, περιπέτασμα.
Velum dimittere, χαλᾷν ἱστίον.
Veluti, ὡσπερανεὶ, ὥσπερ, ὡς, οἷόν περ
Veluti, exempli gratiâ, ὅσον, παραδείγματος χάριν.
Vena, φλὲψ, -βός. Venæ sectio, φλεβοτομία.
Venabulum, προβόλιον, χαῖον.
Venæ argenti, φλέβες αἱ ἀργυρίτιδες.
Venalis, πράσιμος, ὤνιος, ὠνητός· res venales, τὰ ὤνια, -ων, Dem.
Venalitèr, ὠνητῶς.
Venam seco, φλεβοτομέω.
Venans, θηρεύων.
Venaticus, θηρευτικὸς, κυνηγετικός. Canis venaticus, κύων θηρευτικός.
Venatio, ἡ θήρα.
Venatio et aucupium, κυνηγία ὀρνιθοθήρα.
Venator, ἀγρευτὴς, θηρατής.
Venatorius, θηρευτικός.
Venatrix, κυνηγέτις, -ιδος, κυνηγέτειρα, θηράτειρα.
Venatus, -us, θήρα, κυνηγεσία.
Vendax, φιλοπράτης.
Vendibilis, τιμαλφὴς, ὠνητός.
Venditare se cuiquam, ἐνδείκνυσθαι ἑαυτὸν τινὶ· χαρίζεσθαι ἑαυτόν.

Venditatio, ἐπίδειξις, ἀλαζονεία.
Venditio, πολή, ἀπεμπολή, πρᾶσις.
Vendito, ἀπεμπολάω, πωλέω.
Venditor, πωλητὴς, πράτης.
Vendo, -is, πωλέω, ὀλίγυ τὶ, parvo pretio; πιπράσκω, ἀποδίδομαι τί.
Venefica, φαρμακὶς, φαρμακεύτρια.
Veneficium, γοητεία, φαρμάκευσις.
Veneficus, -a, -um, φαρμακώδης.
Veneficus, φαρμακεὺς, γοητικός.
Venenatus, φαρμακώδης, ἰώδης.
Veneno, -as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀπολύειν τινά.
Venenosus, ἰώδης.
Venenum, φάρμακον, τοξικὸν, δηλητήριον.
Veneo, *vendor*, πωλῦμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσμιος διὰ τὴν ἡλικίαν, ætate; αἰδέσιμος, σεμνὸς, ἔνδοξος.
Venerabilitas, τὸ αἰδέσιμον.
Venerabundus, σεβόμενος.
Venerandus, σεβαςέος.
Veneratio, σέβασμα, αἴδεσις.
Venerator, σεβαςής.
Veneratus, σεβασθείς.
Venereus, ἀφροδισιαςικός.
Veneror, σέβομαι, αἰσχύνομαι, αἰδέομαι τὺς φίλυς, amicos; θεραπεύω.
Venia, συγγνώμη, ἐξυσία.
Venialis, συγγνώμης ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγινώσκειν τινί.
Veniam consequi, συγγνώμης τυγχάνειν.
Veniam meretur, συγγνώμη ἐςί.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἥκω οἴκοθεν, ex domo; ἀφικνέομαι πρὸς τινὰ, ad aliquem.
Venor, ἀγρεύω θηράομαι, θηρεύω.
Venosus, φλεβώδης.
Venter, -tris, γαςὴρ ἡ· κοιλία, λαπάρα.
Venter imus, ὑπογάςριον.
Ventilabrum, πτύον, λικμητήριον.
Ventilatio, ῥιπισμός.
Ventilator, λικμητής.
Ventilo, λικμάω, καταπνέω.
Ventito, φοιτάω.
Ventosus, ἀνεμώδης, ἀνεμόεις· *pro* inflato, κενός.
Ventrale, ἐπιγάςριον.
Ventri deditus, γάςρις, γαςρίδυλος.
Ventricosus, γαςρώδης, γαςροειδής.
Ventriculus, γαςρίδιον, ἡ ἄνω κοιλία.
Ventrosus, γαςώδης.
Venturus, ἐλευσόμενος.
Ventus, ἄνεμος, πνεῦμα, ψύχος, ἀήτης.
Ventus secundus, ἐπίφορος ἄνεμος.
Venula, τὸ φλέβιον.
Venundatio, ἀπεμπόλησις.
Venundo, πωλέω, ἀποδίδομαι.
Venus, Ἀφροδίτη, Κύπρις, Κυθέρεια.
Venustas, εὐσχημονία, κοσμιότης· *pro* gratiâ, χαριεντισμός.
Venustè, χαριέντως, σεμνῶς.
Venusto, καλλύνω.
Venustus, ἐπαφρόδιτος, χαρίεις.
Veprecula, τὸ ἀκάνθιον.
Vepres, ἡ ἄκανθα.
Vepretum, ἀκανθών.
Ver, ἔαρ, -τος, τὸ· ἦρ, ἦρος, τὸ· vere, ἐν ἦρι, ἔαρος.

Veracitas, ἀλήθεια.
Veratrum, ἐλλέβορος.
Verax, ἀληθινός.
Verba do, παραλογίζομαι.
Verba facere, ποιεῖσθαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικός.
Verbascum, φλόμος.
Verbena, ὁ περιςερεὼν, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Verber, -ris, μάςιξ, αἴκισμα.
Verberatio, ἡ μαςιγῶσις, ἡ ῥαβδεία.
Verbero, μαςιγόω, τύπτω, παίω, δέρω.
Verbero, -onis, ὁ μαςιγίας, μάσθλης.
Verbi gratiâ, λόγυ χάριν.
Verbosè, πολυλόγως.
Verbositas, πολυλόγια, πολυμύθια, πολυλαλία.
Verbosus, πολυλόγος, πολύμυθος.
Verbum de verbo, αὐτολεξεὶ, κατὰ λέξιν.
Verbum, λέξις, ἔπος, ῥῆμα, λόγος.
Verè, ἀληθῶς.
Verecundè, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδὼς, αἴδεσις, αἰσχύνη.
Verecundus, αἰδήμων, αἰδέσιμος.
Veredus, ἵππος ταχύδρομος.
Verenda, -orum, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμος, εὐλαβητέος.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δείδω, εὐλαβέομαί τί.
Vergiliæ, αἱ πλειάδες.
Vergo, συντείνω, ῥέπω, φέρομαι ἐπὶ τί.
Veridicus, ἀληθινολόγος.
Verisimilis, εἰκὼς, πιθανός.
Verisimilitèr, πιθανῶς.
Veritas, ἀληθεία.
Veritatis amicus, φιλαλήθης.
Veritus, -a, -um, αἰδεσάμενος.
Vermibus scateo, σκωληκιάω.
Vermiculatio, σκωληκοφαγία.
Vermiculatus, σκωληκωθεὶς, διαπεποικιλμένος.
Vermiculor, σκωληκῦμαι.
Vermiculus, σκωλήκειον.
Vermina, *seu* tormina, ςρόφος.
Verminatio, σκωληκίασις.
Vermino, σκωληκιάω.
Verminosus, σκωληκώδης.
Vermis, σκώληξ.
Verna, -æ, οἰκοτρὶψ, οἰκοτραφής.
Vernaculus, οἰκογενὴς, ὁ ἐπιχώριος.
Vernilis, δυλοπρεπής.
Vernilitèr, δυλοπρεπῶς.
Verno, -as, ἐαρίζω, ἀναβλαςάνω.
Vernus, ἐαρινὸς, ἠρινὸς, ἠερινός.
Verò, *sanè*, μέντοι, δέμην, γέτοι.
Verpus, λειπόδερμός.
Verres, ὁ χοῖρος ἄῤῥην, ὁ κάπρος.
Verriculum, σαγήνη, γαγγάμη.
Verro, -is, *traho*, ἑλκύω, ἕλκω· *pro* scopis purgo, κορῶ τὶ, σαρόω· domum, σαρόω οἰκίαν, N. T.
Verruca, ἀκροχόρδων, μυρμήκιον, ὁ, τό.
Verrucis infestari, μυρμηκιᾶν.
Verrucosus, ἀκροχορδόνων μεςτὸς· item βυνώδης.
Versatilis, παλίνδρομος, στρεπτὸς, δινωτός.
Versatio, δίνωσις, περιςροφή.
Versicolor, ποικίλος.
Versiculus, ςιχίδιον.
Versificatio, ἐποποιΐα.
Versificator, ἐποποιός.
Versifico, ἐποποιῶ, ῥαψῳδέω.

Versio, ςροφή.
Versipellis, ποικιλόμητις.
Verso, κυκλέω, κυκλοφορῶ, ςρέφω· *pro* volvo, κυλίω· versari animo, διανοεῖσθαι τί.
Versor, διατρίβω ἐν τινὶ, εἰμὶ ἐν πολλῇ πενίᾳ, in magnâ paupertate, διάγω, ςρέφομαι.
Versura, ςροφὴ, καμπή· *pro* mutatio creditoris, μεταλλαγὴ τῦ δανειςῦ.
Versuram tradere, τόκον ἐκτίειν.
Versus, *carmen*, ἔπος, μέτρον.
Versùs, *præpositio*, πρὸς, *cum gen.* εἰς, *cum acc.*
Versutè, πανέργως.
Versutia, πανυργία.
Versutus, πανῦργος, ςρεβλὸς, ςροφαῖος, ἀγκυλομήτης, παλίντροπος.
Vertere in fugam, τρέπειν εἰς φυγήν.
Vertebræ, σπόνδυλος, ἀστράγαλος.
Vertebratus, σπονδυλοειδής.
Vertens, στρέφω.
Vertex, στρόβιλος, δίνη· pars summa, κορυφὴ, ἄκρα.
Vertex capitis, τὸ μεσόκρανον.
Verticillum, τὸ σπονδύλιον.
Vertigine corripi, ἰλιγγιᾷν, σκοτοδινιᾷν.
Vertiginosus, σκοτωματικός.
Vertigo, ἴλιγξ, περιέλιξις, σκότωμα.
Verto, στρέφω, τρέπω. Benè vertat tibi, πρὸς ἀγαθῦ γίγνοιτό σοι.
Veru, ὀβελός.
Vervactum, ὁ νέατος.
Veruculum, ὀβελίσκος.
Vervex, κριὸς ἐκτετμημένος.
Verum, ἀληθὲς, δίκαιον, ἐπιεικές.
Verum dicere, τἀληθῆ λέγειν.
Verùm, γέμην, δὲ, καὶ τοὶ, ἀλλὰ ὅμως.
Verum enimverò, ὁ μὲν ἀλλὰ, οὐ γὰρ τοὶ ἀλλά.
Veruntamen, ὁ μὲν δὴ, ὁ μὲν ὅτε.
Verus, ἀληθὴς, ἀκριβὴς, ἔτυμος· *pro* veridicus, ἀληθινός· *pro* nativus, γνήσιος.
Verutum, ὀβελής.
Vesania, παραφροσύνη, μανία.
Vesanio, μαίνομαι, παραφρονέω.
Vesanus, παράφρων, μανιώδης.
Vescor, ἐσθίω, σιτοποιῦμαι καρπῦ, fructu; ἔδομαι, τρέφομαι.
Vescor carne, ζωοφαγέω.
Vescus, -a, -um, ἐδώδιμος.
Vesica, κύστις, φύση.
Vespa, ἀνθρήνη.
Vesper, ἕσπερος.
Vespera, ἑσπέρα, ὀψία, δείλη. Sub vesperam, ὑπὸ δείλης.
Vespera advenit, ἑσπέρας καταλαβύσης.
Vesperascit, ἑσπέρα γίνεται.
Vesperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Vespertilio, νυκτερίς.
Vespertinus, ἑσπερινὸς ὄψιος.
Vespillo, νεκροφόρος, ἐνταφιαστής.
Vesta, Ἑστία.
Vestales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
Vester, ὑμῶν, ὑμέτερος.
Vestiarium, ἱματιοφυλάκιον.
Vestiarius, -i, ἱματιοφύλαξ.
Vestiarius, -a, -um, ἱματικός.
Vestibulum, πρόδρομος, προπύλαιον.
Vestigator, ἰχνευτής.
Vestigium, ἴχνος, τὸ· ἴχνιον, βῆμα.

pro cujusque rei indicio, σημεῖον. E vestigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαπίνης.
Vestigo, ἰχνεύω. στιβεύω τί.
Vestimentum, ἱμάτιον, ἐπίβλημα.
Vestio, ἱματίζω, ἐνδύω.
Vestis, ἐσθὴς, ἔσθημα, περιβολὴ, ἱμάτιον.
Vestis pellicea, εἶμα ἔμποιμνον.
Vestis vilis, τρίβων, ῥάκιον, ῥάκωμα.
Vestitus, ἱματισμὸς, στολισμός.
Vestitus, -a, -um, ἱματισμένος.
Vestras, ὑμεδαπός.
Veteranus, πρεσβύτης.
Veteranus miles, ὁ ἀπεστρατευμένος
Veterator, παλίμπρατος, πανοῦργος.
Veteratoriè, πανούργως.
Veteratorius, πανουργικός.
Veteres, οἱ παλαιοί.
Veternosus, ληθαργικός.
Veternus, λήθαργος, καταφορά.
Vetero, -as, γηράσκω.
Vetitum est, ἀπείρηται, ἀπεῤῥήθη.
Vetitus, ἀπογορευθείς.
Veto, -as, κωλύω, παραγγέλλω.
Vetula, γραῦς, γραῖα, γραΐδιον.
Vetulus, γερόντιον.
Vetus, παλαιὸς, ἀρχαῖος, γεραιός.
Vetustas, ἀρχαιότης.
Vetustate confectus, παλαιούμενος, οἶνος, vinum.
Vetustè, παλαιῶς.
Vetustus, ἀρχαῖος, παλαιός.
Vexatio, κάκωσις, ἐνόχλησις.
Vexator, κακοῦργος, λυμαντήρ.
Vexillarius, σημειοφόρος.
Vexillifer, σημειοφόρος.
Vexillum, σημεῖον.
Vexor, ταλαιπωρέω, κακόω τινὰ, περιελαύνω, ἀνιάω, ἐνοχλέω.
Via, ὁδὸς, ἡ· πορεία.
Via publica, ἁμαξητός.
Viam facere, ὁδοποιεῖν.
Viaticor, ἐφοδιάζομαι.
Viaticum, ἐφόδιον, μεθόδιον.
Viaticum dare, ἐφοδιάζειν τινά.
Viator, ὁδίτης, ὁδοιπόρος.
Viatorius, ὁδοιπόρικος.
Vibex, μώλωψ.
Vibrans, πάλλων.
Vibratus, πεπαλμένος.
Vibro, κραδαίνω, σείω, ἀναπάλλω.
Vicarius, ὁ ἀμοιβαῖος.
Vicatim, κατὰ κώμας.
Vice alterius fungi, ἀνθ' ἑτέρου εἶναι.
Vice versâ, ἔμπαλιν, ἀντιστρόφως.
Vicem tuam doleo, ἐπαλγῶ σοῦ· ἀπάχθομαί σου, συναλγεῖν τινί.
Vicenarius, εἰκοστός.
Viceni, εἰκοσί.
Vicesimus, εἰκοστός.
Vicia, βικία.
Vicies, εἰκοσάκις.
Vicinia, γειτονία, συνοικία.
Vicinior, πλησιαίτερος.
Vicinitas, γειτόνησις, συνοίκησις.
Vicinus, γείτων, σύνοικος.
Vicinus, adj. ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
Vicis, ἀντὶ, gen. ἐν τάξει.
Vicissim, ἀμοιβαδὸν, ἐναλλὰξ, ἐναλλάγδην.
Vicissitudo, ἀμοιβὴ, μεταβολή.
Victima, ἱερεῖον, θῦμα, σφάγιον.
Victimarius, θυτής.
Victito σιτέομαι.
Victor, νικητής.
Victoria, νίκη.
Victrix, νικήτειρα.
Victus, νικηθείς.
Victus, -ûs, τροφή.
Viculus, κώμιον.
Vicus, κώμη, ῥύμη.
Vide, ἰδὲ, ἰδέ.
Videlicet, δηλαδὴ, ἤγουν.
Videndi causâ venio, ἔρχομαι θεατής
Video, βλέπω, ὁράω τὶ, δέρκω, θεωρέω, ἀποβλέπω εἰς τὶ, ὄπτομαι τινά.
Videor, βλέπομαι, ὁρῶμαι· pro appareo, δοκέω, φαίνομαι.
Videtur mihi, δοκεῖ μοι, ἔοικε, visum est, ἔδοξε, ἔοικε, δέδοκται.
Vidua, χήρα, ἡ εὖνις.
Viduitas, χηρεία, χήρευσις.
Viduo, χηρόω, ἀποστερέω.
Viduus, χῆρος.
Vieo, ligo, λυγίζω.
Vietor, λυγιστής.
Vietus, ὑπέρακμος, μαλακός.
Vigens, ἀκμάζων.
Vigentes corporibus, εὐσωματοῦντες. Aristoph.
Vigeo, ἐπακμάζω, ἡβάω, et ἡβάσκω.
Vigesimus, εἰκοστός.
Vigil, adj. ἐγρήγορος, ἄγρυπνος.
Vigil, subst. φρουρὸς, φύλαξ.
Vigilandum, γρηγορητέον.
Vigilans, ὁ ἀγρυπνῶν.
Vigilantèr, ἐπιμελῶς, ἐγρηγορότως.
Vigilantèr se tueri, ἀγρυπνεῖν τῇ ἑαυτοῦ φυλακῇ.
Vigilantia, et Vigilia, ἀγρυπνία, ἐγρήγορσις, φυλακή.
Vigilantius, γρηγορώτερον.
Vigilia, ἡ ἀγρυπνία, νυκτερινὴ φρουρά.
Vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
Vigilo, ἀγρυπνέω, γρηγορέω.
Viginti, εἴκοσι.
Vigor, ἀκμὴ, ῥώμη, ἰσχὺς, εὐτονία, σθένος.
Vilesco, εὐτελίζομαι, φαυλίζομαι.
Vilipendo, ἐκφαυλίζω, εὐτελίζω, ἐξουθενέω τινά.
Vilis, φαῦλος, εὐτελὴς, ἄτιμος, οὐδενὸς ἄξιος.
Vilitas, εὐτέλεια, εὐωνία, φαυλότης.
Vilitèr, εὐώνως.
Villa, ἔπαυλις, ἐπαύλιον, ἀγροικία.
Villaris, χωρικός.
Villaticus, ἀγροικικός.
Villicatio, ἀγρονομία.
Villico et villicor, ἀγραυλέω.
Villicus, ἀγρονόμος, αὐλήτης.
Villosus, τριχώδης, τριχωτός.
Villum, dim. à vinum, τὸ οἰνάριον.
Villus, θρὶξ, λάχνη, τρίχωμα.
Vimen, οἰσύα, ῥὶψ, ὁ· λύγος.
Viminalis, λυγώδης.
Vimineus, οἰσύϊνος, λύγινος.
Vinarius, οἰνοπώλης.
Vinarius, adj. οἰνηρὸς· cella vinaria, οἰνών.
Vincibilis, νικητός.
Vincio, ligo, δέω, δεσμεύω, δεσμόω, περιβάλλω τινά.
Vinco, κρατέω, νικάω· ἐπικρατέω τινὸς, ἡττάω, ὑπερέχω, κατισχύω, καταπολεμέω.
Vincor, ἡττάομαι μάχῃ, prœlio; κρατέομαι, νικάομαι.
Vinctus, δεδεμένος.
Vincula, δεσμωτήριον. In vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, εἰσάγειν, ἀπάγειν, εἵργειν, κατακλείειν, καταθέσθαι. In vinculis esse, δεθῆναι, ἐμβληθῆναι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
Vinculum, δεσμὸς, ὁ.
Vindemia, τρυγητὸς, ὁ.
Vindemiator, τρυγητής.
Vindemiatorius, τρυγητικός.
Vindemio, τρυγάω, δρέπω.
Vindex, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν τινά.
Vindicatio, ἐκδίκησις.
Vindiciæ, ἐλευθέρωσις.
Vindico, -as, ἐκδικέω σὲ, τιμωρέω σοὶ, ἀμύνομαι· pro ab injuriâ defendere, ἀπαλλάττειν τινὰ τῶν συμφορῶν· pro asserere, ἰδιοποιοῦμαι, προσποιοῦμαι, ἀντιλαμβάνω.
Vindicta, ἄμυνα, ἐκδίκησις, τιμωρία.
Vinea, ἀμπελὼν, οἰνόπεδον.
Vinearius, ἀμπελινός.
Vinetum, ἀμπελόφυτον.
Vinipotor, οἰνοπότης.
Vinitor, ἀμπελουργός.
Vinitorius, ἀμπελουργικός.
Vino obrutus, κατῳνωμένος.
Vinolentia, μέθη, οἰνοφλυγία.
Vinolentus, οἰνόφλυξ, πάροινος, οἰνώδης.
Vinosus, οἰνώδης, φίλοινος.
Vinum, οἶνος, ὁ.
Vinum infundo, οἰνοχοέω
Vinum poto, οἰνοποτέω.
Viola, ἴον.
Violaceus, ἰοειδής.
Violarium, ἰωνιὰ, ᾶς, ἡ.
Violatio, βιασμὸς, ὕβρισμα.
Violator, βιαστής.
Violatus, βεβιασμένος, βιασθείς.
Violentèr, βιαίως, βιαστικῶς.
Violentia, βία.
Violentus, βίαιος, βιαστὴς, ἀντίβιος, ὄβριμος.
Violo, βιάζομαι, παρανομέω, ὑβρίζω, λωβάομαι. Fœdera violo, τὰς σπονδὰς λύω, παρασπονδέω τὰς σπονδὰς, ἀσεβέω.
Vipera, ἔχις, ἔχιδνα.
Vipereus, ἐχίδνειος.
Viperinus, ἐχιδναῖος.
Vir, ἀνὴρ, ὁ· φῶς.
Virago, ἀντιάνειρα.
Vireo, χλοάζω, θάλλω.
Vires, ἀλκὴ, ἰσχὺς, δύναμις.
Vires recipio, ἀναλαμβάνω ἐμαυτόν.
Viresco, θαλέθω, θάλλω.
Virga, ῥάβδος.
Virginalis, παρθενικὸς, ἡ, όν.
Virgineus, παρθένειος, εία, ειον.
Virgineus ornatus, κοροκοσμία.
Virginitas, παρθένια, κορεία. In virginitate dego, παρθενεύω.
Virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥαπίζω.
Virgo, -inis, παρθένος, ἡ· κόρη.
Virgula, ῥαβδίον.
Virgula divina, θεία τύχη.
Virgultum, φρύγανον, ῥάβδιον.
Virguncula, ἡ παῖς, κόρη.
Viribus deficio, ἐξασθενέω. Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατὸν
Viridarium, ἄλωα, ἄλσος.

Viridis, χλωρὸς, εὐθαλὴς· pro florente, ἀκμαςικός.
Viriditas, χλωρότης, θάλεια· pro vigore, ἀκμή.
Virilis, ἀνδρικὸς, ἀνδρεῖος. Pro virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
Virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
Virilitas, ἀνδραγαθία, ἀνδρότης.
Viriliter, ἀνδρικῶς.
Viritim, κατ' ἄνδρας.
Virosus, ἰώδης, δυσώδης.
Virtus, ἀρετὴ, δύναμις, ἀνδρότης, ἰσχύς.
Virtute præditus, χρηςὸς τὸ ἦθος.
Virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
Virulentus, ἰώδης, ἰοβόλος.
Virus, venenum, ἰὸς, δυσωδία.
Vis, violentia, βία, ἰσχὺς, δύναμις. pro multitudine, πλῆθος.
Viscera, σπλάγχνα, τὰ· τὰ ἔντερα.
Visceratio, σπλαγχνοτομία.
Visco aves capio, ἰξεύω.
Viscosus, γλοιώδης, ἰξόεις.
Viscus vel -um, ἰξὸς, γλοιός.
Viscus, eris, τὸ ἔντερον.
Visendus, ἐπισκεπτέος.
Visibilis, ὁρατός.
Visio, ἡ ὅρασις, ὄψις.
Visito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
Viso, ἐπισκέπτομαι.
Visum, ὅραμα, φάσμα.
Visurus, ὀψόμενος.
Visus, ἡ ὄψις, ὅρασις.
Vita, βίος, ζωὴ, βίοτος.
Vitâ defungi, ἀπαλλάττεσθαι ἐκ τȣ̃ βίȣ.
Vitæ institutum, βιοτεία.
Vitæ ratio, ἡ τȣ̃ βίȣ διαγωγή.
Vitæ brevis, βραχύβιος, ὁ ϗ ἡ.
Vitæ brevitas, βραχυβιότης, -ητος.
Vitalis, βιώσιμος, βιωτικὸς, βιωτός. Non vitalis, ἀβίωτος.
Vitam agere, βιοῦν βίον, διαβιῶσαι.
Vitam transigere, βίον διατελεῖν.
Vitatio, ἐκφυγή.
Vitellus, λέκυθος, τὸ ὠχρὸν τȣ̃ ὠȣ̃.
Vites putare, ἀμπελȣργεῖν.
Vitiare virginem, διαφθείρειν τινά.
Vitiatio, διαφθορὰ, φθορά.
Vitiator, φθορεύς.
Vitiatus, διαφθαρείς.
Vitifer, ἀμπελοφόρος.
Vitilis, λυγιςικός.
Vitilitigatores, συκοφάνται.
Vitio, καταισχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, διαφθείρω, λωβάομαι.
Vitio vertere, ἐν αἰτίᾳ ποιεῖσθαι, ψόγον ἡγεῖσθαι τί.
Vitiosè, κακῶς.
Vitiositas, κακία.
Vitiosus, κακὸς, πλημμελὴς, φαῦλος.
Vitis, ἄμπελος, ἡ· οἴνη, οἴναρον.
Vitium, Vitiositas, κακία, ἁμάρτημα, βλάβη, κακότης.
Vito, εὐλαβοῦμαι, φεύγω τὶ, ἐκκλίνω.
Vitreus, ὑάλινος.
Vitriarius, ὑαλȣργός.
Vitricus, ἐπιπάτωρ, ὁ, ος.
Vitrum, ὕαλος, ἡ· ὑάλη.
Vitta, ταινία, κεκρύφαλος.
Vittatus, ταινιωθείς.
Vitula, ἡ μόσχος, δαμάλη.
Vitulinus, μόσχειος.
Vitulus, ὁ μόσχος, ὁ πόρταξ, ὁ πόρτις.
Vituperabilis, ἐπίψογος, μωμητός.
Vituperatio, μέμψις, ἡ· ψόγος, ὁ· ὕβρις.
Vituperator, ψέκτης, κατήγορος.
Vituperio dignus, ψεκτός.
Vituperium, ψόγος.
Vitupero, ψέγω, ἐπιτιμάω, ἐπιπλήττω, διαμέμφομαι τινὰ τῆς ἀχαριςίας.
Vivacitas, μακροβιότης, εὐζωΐα.
Vivarium, ζωγρεῖον, ζωοτροφεῖον.
Vivax, μακρόβιος, ζωτικός.
Vivendum est, βιωτέον.
Viverra, ἡ ἰκτίς.
Vividus, ἀκμαῖος, ζωτικός.
Vivifico, ζωοποιέω.
Vivificus, ζωοφόρος, ὁ ϗ ἡ· ζωαρκής.
Vivo, βιόω, βιοτεύω, ζάω.
Vivus, ζωὸς, ὁ ζῶν, ἔμψυχος.
Vix, μόγις, μόλις.
Vix tandem, μόλις τελευταῖον.
Ulceratio, ἕλκωμα, ἕλκωσις.
Ulcero, ἑλκόω, ἑλκοποιέω.
Ulcerosus, ἑλκώδης.
Ulciscor, ἐκδικῶ σε, te; τιμωρέω, vel τιμωρȣ̃μαι σοὶ, injuriam tibi factam.
Ulcus, -eris, ἕλκος.
Uliginosus, ἔνικμος.
Uligo, ἰκμὰς, ἰκμασία.
Ullus, τίς.
Ulmus, πτελέα.
Ulna, ὠλένη, ἀγκάλη, ὀργυιά. In ulnas capio, ἐναγκαλίζομαι.
Ulterior, προσώτερος, ὁ πέραν.
Ulterius, ἐπέκεινα, περαιτέρω.
Ultimè, ἐσχάτως.
Ultimùm, τὸ ἔσχατον.
Ultimus, ὕςατος, ἔσχατος, νεώτατος.
Ultio, ἐκδίκησις, τιμωρία, ἀμύνη.
Ultor, τιμωρὸς, ἔκδικος.
Ultra, πέραν et πέρα, πόῤῥω, genit.
Ultra decorum, παρὰ τὸ προσῆκον, πέρα τȣ̃ δέοντος.
Ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
Ultrix, τιμωρητική.
Ultro, insuper, προσέτι· pro sponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκοντί.
Ultroneus, ἐθελοντὴς, ὁ ἑκών.
Ululatus, ὀλολυγμὸς, ὀλολυγή.
Ululo, ὀλολύζω.
Umbella, σκιάδιον.
Umbilicus, ὀμφαλός.
Umbo, ὀμφάλιον.
Umbra, σκιὰ, σκίασμα, τό.
Umbraculum, σκηνὴ, σκέπασμα
Umbræ, αἱ ψυχαί.
Umbratilis, σκιαρὸς, ἐπίσκιος.
Umbrosus, σκιαρὸς, ἐπίσκιος.
Unà, simul, ἅμα, ὁμῶς, ὁμȣ̃.
Unanimis, ὁμόψυχος, ὁμόθυμος.
Unanimitas, ὁμοψυχία, ὁμόνοια.
Unanimitèr, ὁμοθυμαδόν.
Uncia, οὐγκία, δυδεκατημόριον τοῦ ὅλȣ.
Uncialis, ȣ̓γκιαῖος.
Unctio, χρίσις, χρῖσμα, ἀλοιφή.
Unctor, ἀλείπτης.
Unctorius, ἀλειπτήριος.
Unctura, ἄλειμμα, χρῖσμα.
Unctus, χριςὸς, ἀληλιμμένος.
Uncus, -i, τὸ ἄγκιςρον, ἡ τρίαινα.
Uncus, adj. ἀγκύλος· uncos ungues habere, γαμψώνυχος.
Unda, κῦμα, ῥεῦμα.
Undatim, κυματοειδῶς.
Unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ἐξ ȣ̃.
Unde nisi, πόθεν ἄλλοθεν ἤ.
Undecim, ἕνδεκα
Undecimus, ἑνδέκατος.
Undecunque, ὁπόθεν ἄν
Undeni, οἱ ἕνδεκα.
Undisonus, πολύφλοισβος
Undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
Undosus, κυματώδης.
Undulatus, κυματοειδής.
Ungo, ἀλείφω, χρίω.
Unguentarius, μυρεψὸς, μυροπώλης.
Unguentum, μύρον, μύρωμα, χρῖσμα.
Ungues resecare, ἐξονυχίζειν.
Unguiculus, τὸ ὀνύχιον· à teneris unguiculis, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων.
Unguis, ὄνυξ· ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐξεπίςασθαι· ad ungeum factus, ἀκριβής.
Ungula, ὁπλή.
Unicè, μόνως.
Unicolor, ὁμόχροος.
Unicornis, μονοκέρως.
Unicus, μόνος, μοναδικός.
Unigenitus, μονογενής.
Unio, ὁ μαργαρίτης.
Unio, -is, -ire, ἑνόω.
Unitas, μονὰς, ἕνωσις.
Universalis, καθολικὸς, ὁλικός.
Universè, καθόλȣ, ἐν κύκλῳ, σύνολον
Universitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
Universus, σύμπας, ἅπαξάπας.
Unius causâ, παρ' ἕν.
Uniusmodi, μονοειδής.
Uno ore, ἐξ ἑνὸς ςόματος, μιᾷ γνώμῃ.
Unquam, ποτέ.
Unus, εἷς· pro solus, μόνος.
Unus et alter, εἷς ϗ δύο.
Unusquisque, πᾶς ἕκαςος, εἷς ἕκαςος.
Vobiscum, σὺν ὑμῖν.
Vocabulum, λέξις, ὄνομα.
Vocalis, φωνήεις.
Vocandus, κλητέος.
Vocatio, κλῆσις.
Vocativus, κλητικός.
Vocator, κλήτωρ.
Vocatus, κληθείς.
Vociferans, κράζων, βοῶν.
Vociferatio, κραυγὴ, βοή.
Vociferor, κράζω, βοάω, ἀλαλάζω.
Vocito, ὀνομάζω.
Voco, καλέω, φωνέω· ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον παραγγέλλειν, Lucian.
Vocula, λεξίδιον.
Vola, θέναρ, κοτύλη, γύαλον.
Volatilis, πτηνὸς, πτερόεις.
Volatus, πτῆμα, πτῆσις.
Volens, ἑκὼν, βȣλόμενος.
Volo, -as, ἵπταμαι, πέτομαι.
Volo, vis, βȣ́λομαι, θέλω, ἐθέλω.
Volubilis, ἐπίτροχος, εὔστροφος, δινητός.
Volubilitas, τὸ εὔςροφον, ἡ εὐτροχία.
Volubilitèr, εὐςρόφως.
Volucer, πετεινὸς, πτερόεις· pro velox, ταχὺς, ὠκύς.
Volucris, ὄρνεον, τὸ πτηνὸν, πετεινόν.
Volumen, σύνταγμα, βιβλίον.
Voluntariè, ἑκοντὶ, ἑκȣσίως.
Voluntarius, ἑκὼν, ἑκȣσίος, αὐτόματος
Voluntas, βȣλὴ, θέλημα, βόλημα.
Volvo, verso, κυλίω, κυλίζω· pro cogitare animo, ἐξετάζειν.
Voluptè, ἡδὺ, τερπνόν.
Voluptarius, τερπνὸς, φιλήδονος.
Voluptas, ἡδονὴ, τέρψις, τερπνότης.

Voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
Voluptates sectari, φιληδεῖν.
Voluptatibus se dedere, ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς. Voluptatibus deditus, ταῖς ἡδοναῖς προσηρτημένος.
Voluptuosus, φιλήδονος.
Volutabrum, κυλίςρα, κύλισμα.
Volutatim διὰ κυλίσματος.
Volutatio, κύλισμα.
Voluto, ςρέφω, κυλινδέω· pro accuratè perpendo, ἐξετάζω.
Vomer, vomeris, ὕνις, εὐλάκα. ἀφνίς.
Vomica, ἀπόςημα.
Vomito, πολλάκις ἐμῶ.
Vomitus, ἔμετος, ἐξέρευγμα.
Vomo, ἐμέω. accus. ἐξερεύγομαι.
Voracitas, πολυφαγία.
Voraginosus, βαραθρώδης.
Vorago, βάραθρον, χάσμα.
Vorax, πολυφάγος, παμφάγος.
Voro, -as, βρώσκω, καταφάγω.
Vos, ὑμεῖς.
Vota persolvere, εὐχὰς ἀποτελεῖν.
Voti compos, κατατυχὼν, ὁ, genit.
Voti non compotem fieri, ἀποτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
Votivus, εὐκτός.
Votum, εὐχὴ, εὐχωλὴ, ἀρά.
Votum facere, εὐχὰς ποιεῖσθαι. Pro voto succedere, κατὰ γνώμην προχωρεῖν.
Vox, φωνή.
Upilio, ποιμήν.
Upupa, ἔποψ.
Urbanè, ἀςειῶς.
Urbanitas, ἀςεισμὸς, ἀςειότης, εὐτραπελία.
Urbicus et Urbanus, ἀςεῖος· pro faceto, χαρίεις, εὐτράπελος.
Urbs, ἄςυ, πόλις, ἡ.
Urceolus, τὸ κεράμιον.
Urceus, κέραμος, κεράμιον.
Uredo, ἐρυσίβη, καυθμός.
Ureter, ὀρητήρ.
Urgens, ἐπείγων.
Urgeo, ἐπείγω, ἐπαναγκάζω, ἐπισπέρχω.
Urigo, καῦσις.
Urina, οὖρον.
Urinæ difficultas, ςραγγυρία.
Urinam non facere, δυσουρίᾳ ἐνέχεσθαι.
Urinator, κυβιςὴρ, κολυμβητής.
Urinor, κυβιςάω, κολυμβάω.
Urinum ovum, οὔρινον ὠὸν, quod et ὑπηνέμιον et ζεφύριον.
Urna, κάλπη, κάλπις.
Urna mortuorum, σορὸς, ἡ.
Urnula, καλπίδιον.
Uro, φλέγω, καίω· pro cruciare, περικαίειν.
Ursinus, ἄρκτειος.
Ursus, ἄρκτος, ὁ καὶ ἡ.
Urtica, ἀκαλήφη, κνίδη.
Urus. οὖρος.
Usitatè, εἰθισμένως.
Usitatus, εἰθισμένος.
Uspiam, πῦ.
Usquam, πῦ.
Usque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
Usque ad hoc tempus, μέχρι τῦ νῦν.
Usque adeo, ὅτως, ὅτω, ὅτωσι.
Usque adhuc, μέχρι τῆδε τῦ χρόνυ.
Usque eo, παρὰ τοσῦτον, ὅτωσι.
Usquequaque, πάντη, πάντως.
Usquequo, ἕως ὅ, εἰσότε.
Ustio, καῦσις.
Ustor, ἐμπρηςής.
Ustulo, καίω, καυτηριάζω.
Ustus, κεκαυμένος.
Usucapio, χρήσει ἰδιοποιῦμαι.
Usura, χρῆσις· item ὁ τόκος, ὁ δανεισμός.
Usurarius, δανειςής.
Usurpatio, ἰδιοποίησις.
Usurpo, λαμβάνω, χράομαι.
Usurus, χρησόμενος.
Usus, -a, -um, χρησάμενος.
Usus, -ûs, χρῆσις, χρεία.
Usus postulat, χρεία ὑπαγορεύει.
Usus fructus, ἐκκάρπωσις.
Ut, ὥςε, ὅπως, ἵνα.
Ut, pro postquam, ἐπεί.
Ut, pro sicuti, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
Ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
Ut par est, ὡς τὸ εἰκὸς, κατὰ τὸ προσῆκον.
Ut est apud Platonem, κατὰ Πλάτωνα.
Ut est in proverbio, τὸ τῦ λόγυ, ὥσπερ ἡ παροιμία.
Ut aiunt, ὡς λόγος, ὡς ἂν ἔποι τίς.
Ut fama est, ὡς λόγος.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλὰ, ὡς τὸ πολύ.
Ut solet fieri, ὡς ἔχει.
Ut mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Utcunque, ὡς ἔτυχεν· ὅπως δή.
Utendum accipere, χρήσασθαι.
Utendum dare, χρῆσαι, κιχρᾶν.
Utensile, τὰ χρειώδη, σκεῦος, ἔπιπλα, τά
Uter, utris, ἀσκὸς, ἄσκωμα.
Uter, -a, -um, πότερος, ὁπότερος.
Uterina soror, ὁμομητρία.
Uterinus frater, ὁμομήτριος.
Uternam, πότερος γάρ.
Uterque, ἑκάτερος ἡμῶν, nostrûm.
Utervis, ὁποτεροσῦν.
Uterum ferre, κυεῖν, ἐν γαςρὶ ἔχειν.
Uterus, μήτρα, ὑςέρα, δελφύς.
Uti, ut, ὥσπερ.
Utilis, ὠφελὴς, ὠφέλιμος, χρήσιμος, εὔχρηςος, ὀνήσιμος, σύμφορος.
Utilis sum, ὠφελέω, acc. συμφέρω σοι.
Utilitas, ὠφέλεια, εὐχρηςία, χρηςότης, ὄφελος, τὸ λυσιτέλεια.
Utilitatem capere ex re aliquâ, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινός.
Utilitèr, εὖ, χρήςως, συμφερόντως.
Utinam, αἴθε, εἴθε, ὡς, ante ὤφελες, &c cum infinitivo.
Utique certe, ἄρα, γέμην, δήπυ.
Utor, χράομαι, uti aliquo familiaritèr, χρῆσθαι τινὶ, προσομιλεῖν τινὶ· συνδιατρίβειν.
Utpote, οἷα δὴ, οἱονεί.
Utriculus, ἀσκίδιον.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἑκατέρωθι, ἀμφοτέρωθι.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, an, ἄντε, εἴτε, πότερον.
Utrum, nec ne, πότερον, ἢ μή.
Uva, ςαφυλή.
Uveus, ςαφύλινος.
Uvidus, διερός.
Uvifer, σταφυληφόρος.
Vulgari linguâ uti, ἰδιωτεύεσθαι.
Vulgaris, ὁ τυχὼν, δημώδης, ἰδιωτικός.
Vulgaritèr, κοινῶς, τυχόντως.
Vulgator, διαφημιστής.
Vulgatus, δημοσιευθείς.
Vulgo, -as, διαφημίζω, διαθρυλλῦμαι δημοσιεύω.
Vulgo, κοινῇ, πανδημεὶ, πάνδημον.
Vulgus, οἱ πολλοὶ, τὸ πλῆθος.
Vulnera obligare, τραύματα ἐπιδῆσαι.
Vulnearius, τραυματικὸς, ἰατρός.
Vulnerarius, -a, -um, τραυματικός.
Vulneratio, τὸ τραῦμα, ἡ τρῶσις.
Vulneratus, τρωθείς.
Vulnero, τιτρώσκω τινά.
Vulnificus, τρωτικός.
Vulnus, -eris, τραῦμα, τό.
Vulnus recens et vetus, τραῦμα νέον καὶ χρόνιον.
Vulnus infligo, εἰσφέρω τὴν πληγήν
Vulpecula, ἀλωπέκιον.
Vulpes, ἀλώπηξ, κερδὼ, ἡ.
Vulpinor, ἀλωπεκίζω.
Vulpinus, κερδῷος.
Vulsura, το τίλμα, ὁ τελμός.
Vulsus, τετιλμένος.
Vultuosus, προσωπώδης, σεμνοπρόσωπος.
Vultur, γὺψ, ὁ.
Vulturinus, -a, -um, γύπειος.
Vulturnus, ὁ εὐρόνοτος.
Vultus, βλέμμα, πρόσωπον, ὤψ.
Vulva, μήτρα, δελφὺς, ὑστέρα.
Uxor, γυνὴ, ἄκοιτις, παράκοιτις, συνοικῦσα, ἄλοχος.
Uxoratus, γεγαμηκώς.
Uxorcula, γυναικάριον.
Uxorem duco, γαμέω, γαμέω γυναῖκα, λαμβάνω γυναῖκα, ἄγομαι γυναῖκα, ἀνάγομαι τὴν σύνοικον alteram, λαμβάνω γυναῖκα ἑτέραν
Uxorem repudio, ἀποπέμπομαι γυναῖκα.
Uxorius, γυναικεῖος· pro eo qui uxori nimis inservit, γυναικίας, ὁ, Lucian.
Uxorius fio, γυναικοκρατέομαι.

X.

XANTHUS, ξάνθος.
Xeniolum, ξένιον μικρόν.
Xenium, τὸ ξένιον.
Xenodochium, ξενοδοχεῖον.
Xerampelinæ vestes, ξηραμπέλινα χιτώνια.
Xiphias, ξιφίας.
Xylinum, ξύλινον
Xylinus, ξύλινος.
Xylobalsamum, ξυλοβάλσαμον
Xylophagus, ξυλοφάγος.
Xysticus, ξυστικός.
Xyston, -i, τὸ ξυστόν.
Xystus, ὁ ξυστὸς, ἡ παραδρομίς.

Z.

ZEA, ζέα, seu ζεία, ας, ἡ.
Zelo, -as, et Zelor, -aris, -atus sum, ζηλόω.

Zelotes, ζηλωτής.
Zelotypia, ζηλοτυπία.
Zelotypus, ζηλότυπος.
Zelus, ζῆλος.
Zephyrius, Ζεφύριος.
Zephyrus, ὁ Ζέφυρος.
Zeugma, ζεῦγμα.
Zingiber, *vel* Zingiberi, *et* Zingiberis, ἡ γιγγίβερις, τὸ γιγγίβερι.
Zizanium, ζιζάνιον.
Zizipha, τὰ ζίζιφα.
Zodiacus, ζωδιακός.
Zona, ζωνή.
Zonam solvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνιαπλόκος. Sector zonarius, ζωνιοτόμος, βαλαντιοτόμος.
Zonula, τὸ ζώνιον.
Zoographia, ζωογραφία.
Zoographus, ζωογράφος.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος.
Zoophyta, ζωόφυτα.
Zoster, ὁ ζωστήρ, -ῆρος.
Zythum, τὸ ζυθόν, *item*
Zythus, ὁ ζυθός.

ΓΝΩΜΑΙ

Ἑλληνικαὶ Βραχεῖαι,

Ῥωμαϊστὶ μεθερμηνευόμεναι,

Πάσας τῆς Ἑλλάδος φωνῆς λέξεις πρωτογενεῖς ὁπωσοῦν συλλαβοῦσαι, ἵνα πάντα τῆς Ἑλλάδος θέματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γίνηται, καὶ εἰς τὴν μνήμην ἀκριβέστερον τιθῆται.

ΚΕΦ. ά.

Θεὸς, Θεοσέβεια, καὶ Λατρευταὶ αὐτοῦ. Ἐθελοθρησκεία, Οὐρανὸς, Ἀστέρες.

ἈΡΧΗ͂Ν, ἁπάντων καὶ τέλος ποίει Θεόν.
Ἕτοιμος ἀεὶ εὐσεβῶν μόσσυν ὁ Χριστός.

Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
Σφαίρᾳ ὁ κόσμος εἴκει.
Χωρὶς ἀγκύλης τόξον, καὶ ἄνευ ἐλπίδος ἦτορ, ὁμοίως πράττουσι.

Ὀπὰ Διὸς οὐκ ἀλέγουσι φένακες.
Θεοῦ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει φθόνος·
Καὶ μὴ διδόντος, οὐδὲν ἰσχύει πόνος.
Ῥῆμα θεῖον κανὼν βίου.
Ὃν φιλεῖ Θεὸς, θνήσκει νέος.
Αἴθραν οἱ ἀστέρες μηνύουσι.
Μάκαρα ἀθρεῖν αἰῶνα δῶρον ἐστὶ τοῦ ἐν ὕψει ναίοντος.
Εἰ Θεὸν τὶς ἀνὴρ ἔλπεται τὶ λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.

Οἴαξ τοῦ βίου ὁ νόμος Θεοῦ.
Τοῦ ἄγεος χῶρος ἐν ναῷ.
Εὐχαὶ ἀγερώχων ψώα ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ.
Νέφος φρενὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς δίει.

Πίστεως ἐστὶν ἕρκος ἡ σφραγίς.
Ὁ αἰτῶν δανὴ λήψεται.
Ψεύδει πολλάκις Ὠρίων τοὺς ναύτας.
Οὐδὲ ὁ Ζεὺς, οὔθ᾽ ὕων πάντας ἁνδάνει, οὐδ᾽ ἀνέχων.

Ἐν ἄλσει τῆς πίστεως νάβλα καὶ ναῖρον.
Χόνδρος τῆς πίστεως πανταχῆ βλαστάνει.
Τοῦ Θεοῦ δεξιὰ διάμπαξ ἀσπίδι ἀλιγκία.
Ἐρευνᾶτε τὰς γραφεὶς τὰς τῆς σωτηρίας πηγάς.
Τὸ διστάζειν ἐχθρὸς πίστεως.
Χηραμὸς καὶ ἦτρον τῆς χθονὸς διέρχεται ἀλέα.

Μυούμενοι βίου ἁγιότητα λαμβάνουσι.
Τοῦτο δράς, καὶ μάκαρ ἔσῃ.
Εὐχὰς τοῖς θεοῖς, οὐ βόας θῦε.
Ἑκὼν ὁ ἄκρος τοῦ δεινὰ ταλῶντος ἐπίκουρος ἐστί.
Ὀξὺς Θεοῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάνθ᾽ ὁρᾷν.
Οὐχ ἁνδάνει τοῦ Δαίμονος οὔασιν τὸ θρησκεύειν.
Πότνιος ὁ Ζεὺς τὰς τῶν μερόπων πραπίδας κυβερνᾷ.

BREVES

Sententiæ Græcæ,

Latinè explicatæ,

Quibus omnia Græcæ linguæ primitiva quocunque modo inclusa comprehenduntur, ut eo faciliùs omnes Græcæ linguæ radices à junioribus edisci, eoque accuratiùs memoriæ infigi possint.

CAP. I.

Deus, Cultus, et Cultores ejus. Superstitio, Cœlum, Stellæ, &c.

INITIUM omnium et finem facito Deum.
Paratum semper piorum propugnaculum Christus est.

Sancti in cœtu sanctorum exultant.
Sphæræ mundus similis est.
Arcus sine telo, et cor sine spe, idem præstant

Dei vocem impostores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia ;
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ est.
Quem amat Deus, moritur adolescens.
Aëris serenitatem stellæ indicant.
Videre vitam beatam donum est altissimi.
Quod si Deum vir aliquis sperat latere faciens aliquid, fallitur.

Gubernaculum vitæ lex Dei est.
Venerationis locus in templo est.
Superborum preces fœtor in conspectu Dei.
Nubem mentis splendor sacrarum literarum expellit.

Septum fidei est sigillum.
Qui petit dona excipiet.
Fallit sæpissimè nautas Orion.
Ipse Jupiter neque pluens omnibus placet, neque abstinens.

In luco Fidei nablia sunt et odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextra Dei scuto similis est.
Scrutamini scripturas salutis fontes.
Inimica fidei dubitatio est.
Cavernas et imum terræ ventrem calor solis penetrat.

Initiati vitæ sanctitatem amplectuntur.
Hoc age, et eris beatus.
Preces diis, non boves, offer.
Sponte summus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus est ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei superstitiosus cultus.
Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.

Ἵλησι τοῖς ταπεινοῖς ὁ Σωτὴρ, ϗ ὀλύμπου αὐτοῖς θύραν ἀνοίγει.
Οὐδεὶς ἀδημονεῖ περὶ τοῦ ἀλιτεῖν, πλὴν ὁ ἀπορῶν τοῦ ἔλεου.
Οὐδεὶς ἐῢς πλὴν τῷ Θεῷ
Οὐ μὰψ ὀμόσει ὁ Θεός.
Μετὰ θάμβους ἤϊθεοι ἀκούουσιν ὀμφῆς.
Πλατὺς ὁ κόσμος Θεὸν οὐ δέχεται.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.

Ἶρις οὐκ ἔςι μήνεως Ζηνὸς σημεῖον.
Ἀγαθότητος κρήνη μῦθος Ζηνὸς ὑψίςου.
Διὸς ὄψιν ἀλέγειν δεῖ.
Ῥαδίως ὁ Ζεὺς ἀγήνορα κάρφει.
Σόους, ἐξ ἐρέβους ἄντρου θνητοὺς ἔσπασεν ὁ Σωτήρ.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμα θεῖον.

Propitius est humilibus Salvator, et cœli ipsis januam aperit.
Nemo de peccatis angitur, nisi qui indigent misericordiâ.
Nemo bonus nisi Deus.
Non frustra jurabit Deus
Cum stupore adolescentes divinam audiunt vocem.
Amplus mundus Deum non capit.
Non ea quæ infrà sunt sapere oportet, sed quæ suprà.
Non est iræ Jovis indicium arcus cœlestis.
Bonitatis fons est verbum Jovis altissimi.
Dei vultum revereri oportet.
Jupiter facilè arefacit superbum.
Salvos ex orci antro mortales extraxit Salvator.
Pabulum animarum est sermo divinus.

ΚΕΦ. β'.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθοὶ, Κακοί.

ΚΟΝΕΙ͂ μερόπων γένος ὄλλειν πονηρία.
Ζῆλος ζῆλον ἐςὶ τίκτων.
Κελαρύζει φαῦλος τὴν συνείδησιν κεντούμενος.
Ἰασπίδα ϗ ἄργυρον ἀρετὴ νικᾷ.
Ἀβρότη, ἔρως ϗ οἶνος, μεγάλων πημάτων αἰτίαι.

Μυρία κρύπτει κακὰ μυχός.
Σκίταλους ἀλέξει ἀκινάκης.
Κακῶς ποιήσας ἀεὶ τὶ μυνέται.
Νωλεμέως κρίνει συνείδησις κακή.
Οὐκ ἐςὶ ταὐτὸ λεῖον ϗ χέρσον.
Οὐ δέρκουσι αἴγλην οἱ σχέτλιοι.
Φεῦγε τοὺς φαγομένους ἐλέφαντα.
Στέφει τιμῶντας αὐτὴν ἀρετή.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γαυσὸν ποιοῦσι, ὀλίγοι δ' ἐναντίον.

Καὶ φαύλοις κἀγαθοῖς ἄςυ ἀγυιὰς οἴγει.
Ἀφελεῖς πέλεσθαι ὀφείλομεν.
Στρηνὴς ἐπ' ἀρετὴν οἶμος πολλοὺς πτοεῖ.
Θεσμὸς συνείδησιν θίγει.
Μὰψ πολλὰ μεμπτέος μύνεται.
Παῖδες παίζουσι καρύοις, γέροντες δ' ὅρκοις.

CAP. II

Virtus, Vitium, Boni, Mali.

Ut perdat hominum genus properat malitia.
Æmulatio æmulationem parit.
Murmurat improbus conscientiâ tactus.
Iaspidem et argentum superat virtus.
Nox, amor et vinum magnorum malorum causæ sunt.
Infinita occultat mala intimus recessus.
Acinaces viles depellit homines.
Qui malè fecit semper aliquid prætendit.
Indesinentèr judicat mala conscientia.
Non eadem res lævis et aspera est.
Splendorem non vident improbi.
Fuge illos qui elephantem deglutiunt.
Coronat virtus cultores suos.
Multi quidem rectum quod est, curvum faciunt, sed pauci contrà.
Urbs vicos tam malis quàm bonis aperit.
Simplices nos et integros esse decet.
Aspera ad virtutem via multos perterrefacit.
Lex conscientiam tangit.
Frustrà multa prætendit reus.
Pueri ludunt nucibus. senes verò juramentis.

ΚΕΦ. γ.

Σοφία, Ἐπιςήμη, Τέχνη, Ἄγνοια.

ἘΝ σκότῳ πλίσσων πόδας σφάλλει ϗ πλάνην ἕπεται.

Ἀγροὺς ϗ πόλεας σοφίη, ϗ νῆα κυβερνᾷ.
Τὸ θαμὰ πταίειν ὄλισθον φέρει.
Μῆτιδα ἀπόκρυφον μὴ ςήτῃ σχές.
Περὶ τοῦ Ἰλίου ἱςορίαν Ἰλιὰς Ὁμήρου ἔχει.
Λιμὴν ἀτυχίας ἐςὶν ἀνθρώποις τέχνη
Φίλη ταῖς Μούσαις ἠώς.
Οἱ πολλοὶ νόμον τὸ ἔθος ποιοῦσι.
Θήγει φρένα τὸ ἡδὺ τεχνῶν.
Ὀλίγη ὁμιλία ϗ φωτὸς ϗ τοῦ ζόφου.
Εἰς ὁδὸν ἀλύοντα ἄγε.
Ὕδωρ ἤθει μωρός.
Ἀργύρου ςερούμενοι ἴαμβον ἰάλλομεν.
Ἀρύει ὕδωρ κρησέρᾳ, ὁ ἄνευ βίβλου μανθάνων.
Ἀντὶ τῶν γονήων γόητας τίουσι βροτοί.

Μαθητὴς προτέρου ὕςερος ἐςὶν ὄρθρος.
Διπλοῦν ὁρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τὴν δοκὸν οὐ κατανοοῦμεν.
Ῥήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.
Χορδὰς κρέκειν οἶδεν ἀοιδός.
Αὐτὸ σχεδὸν πάσχουσι μῶκος, μέλεος, ϗ μοῦλους.

CAP. III

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

In tenebris ambulans pedes offendit, et errorem sequitur.
Agros, et civitates sapientia, et navem gubernat.
Crebrò impingere lapsûs indicium est.
Consilium arcanum mulieri ne aperias.
Ilias Homeri de Trojâ historiam continet.
Portus infelicitatis ars est mortalibus.
Aurora Musis amica.
Vulgus consuetudinem pro lege habet.
Incitat mentem ipsa artium dulcedo.
Exigua est consuetudo inter lucem et tenebras.
Errantem in viam reducito.
Stultus aquam colat.
Argento destituti mittimus carmen.
Haurit aquam cribro, qui discere vult sine libro.
Parentum loco præstigiatores in honore sunt apud mortales.
Discipulus est prioris posterior dies.
Duplum vident qui didicerunt literas.
Festucam in oculo fratris cernimus, in proprio verò ne trabem quidem animadvertimus.
Orator improbus leges subvertit.
Chordas pulsare novit cantor.
Ejusdem fermè sunt farinæ irrisor, stultus et ignarus.

Μέγα μὲν πνέει ὁ μωρὸς, ἰσχὺς δ' οἱ μικρή.	Magnum quidem spirat stultus, robur verò ipsi parvum.
Ψέγειν ἅπαντες εἴδυσι.	Reprehendere omnes sciunt.
Γράσος γράσον εὑρίσκει.	Fatuus fatuum invenit.
Μέλει τῷ μέλποντι ȣ̓ περὶ μεταξῆς, ἀλλὰ περὶ μέτρων.	Non sericum Poëtæ, sed versus curæ sunt.
Μύρῳ ὁ μῶμος ἢ νόθος ἀλείφεται.	Momus aut nothus unguento non ungitur.
Λώβη ἐστὶν ȣ̓κ ἐλαχίστη, ἐὰν ὁ τὸν μάννον φέρων μακκοᾷ.	Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas gestit, stultè se gerit.
Καὶ λῆδος πολλάκις σοφίαν ϛέγει.	Sæpè etiam vile vestimentum sapientiam tegit.
Πρέσβυς λεύσσει τὰ πρόσω ϗ ὀπίσω.	Videt senex ea quæ antè et à tergo sunt.
Οδηγὸς ἐν ὁδῷ δέλετρον.	Dux viæ laterna est.
Χέῤῥος μὲν πρῶτον εἰς παιδείαν οἶμος, ἀλλ' ειτα ὁμαλὸς ὑπάρχει.	Aspera quidem primùm ad eruditionem via est, sed posteà fit plana.
Οὐ κλυτὸς ῥήτωρ ὁ μογγὸς.	Non præclarum agit rhetorem qui obtusâ est voce
Υγιεῖς πάντας τȣ̀ς νοσȣ̃ντας ἰαόμεθα.	Sani omnes ægrotos sanamus.
Τὰ ἴδια μελέδαινε.	Propria cures.
Πολλȣ̀ς ἔπλαγξε ἄνοια.	Multos errare fecit dementia.
Αὐτῷ ὁ βάκηλος ἄχος ῥάπτει.	Sibi ipsi stultus ac mulierosus dolorem consuit.
Νάρθηξ παιδείας ἐϛὶ σκῆπτρον.	Ferula disciplinæ sceptrum est.
'Ανὴρ ἠλεὸς ἄγγει τορυμένῳ ὁμὸς.	Vir stultus vasi perforato similis est.
Οὐ σφίγξ ἄνευ φλοίσβȣ ἐϛὶ.	Non est Sphinx absque tumultu.
Τὶ βαναύσῳ ϗ σοφῷ;	Quid commercii habet artifex sedentarius cum homine docto?
Φίλυρα γελγίδα ἔχȣσα τὰ μέλλοντα λέγει.	Tilia alii caput habens futura prædicit.
Τυφλὸς τυφλὸν ἀγὼν εἰς βόθρον ἑαυτὸν μετ' αὐτ ῥίπτει.	Cæcus cæcum ducens in foveam seipsum cum illo præcipitat.
Τῶν δειλῶν ἀπέχȣ.	Ab ignavis abstine.
Πώγων τράγῳ μὲν ἐϛὶ, ἀλλ' ȣ̓ νȣ̃ς σοφὸς.	Barba quidem hirco est, sed non mens sapiens.
'Αμαρτάνει ϗ ουφȣ̃ σοφώτερος.	Peccat et sapiente sapientior.
Θέσπιν θῆτα κύριος τιμᾷ.	Vaticinum servum dominus honorat.

ΚΕΦ. δ'. / CAP. IV

Σωφροσύνη, 'Ακράτεια, 'Επιείκεια, 'Ηδονὴ, 'Αλαζόνεια, ῎Εδεσμα, τὸ Πόσιμον. / *Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus, &c.*

'ΕΞ ἄλικος θοίνη νηδὺν μεϛοῖ.	Ex alicâ confectum epulum ventrem implet.
Βρένθος μερόπων ὄλλυσι μένος.	Perdit genus hominum fastus.
Βράζει κȣ̃ρμι ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἡγεῖται.	Fervet curmi, quando in commessationibus luxus dominatur.
Οὐ κηλῖδας ὀμόρξει κασάλβη.	Non maculas abstergit meretrix.
'Ολίγα ἅλις τοῖς μετρίοις ἀρκεῖ.	Pauca abundè mediocribus sufficiunt.
Κράμβη δὶς ἑψομένη, πότμον φέρει.	Crambe bis cocta mortem fert.
῞Ινα μὴ μορφὴν ἢ ἐσθῆτας μωρύσσωσι ἀῖται, μορόχθȣς πάονται.	Ne formam aut vestes fœdent turpitèr amati, morochthos habent.
Τὸ παρὸν ὕδωρ μὴ χέει πρὶν ἀλλ' ἕξεις.	Ne præsentem aquam effundas, priusquam aliam sis adeptus.
Ωσπερ τὴν κόνιν νότος, ȣ̃τω ϗ φαύλȣς τρυφὴ κυκλεῖ.	Sicut notus pulverem, sic luxuries improbos gyrat.
Οὐ τοῖς αἰζηοῖς ἀθύρειν, ἀλλὰ νηπίοις ἔξεϛι.	Ludere non adolescentibus, sed infantibus licet.
Μὴ αἰσχρῶς οἰφεὶν πρέπει.	Non turpitèr coire decet.
Μήτε γαμοκλοπέειν, μήτ' ἀσελγείαν κύπριν ὀρίνειν.	Nec furtivis nuptiis vaces, nec venerem obscœnam exerceas.
Δίει νέκταρ δίψαν, πεῖναν τε ἄρτος.	Sitim expellit nectar, panisque famem.
Αγέρωχοι ἐν εὐωχίᾳ ἠλίθιοι εἰσὶν,	Superbi homines in conviviis stulti sunt,
'Ηρεμοι ϗ ἤπιοι ȣ̓δαμȣ̃.	Placidi ac mites nusquam.
'Εν δὲ τῷ ἠρίῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιοι.	In sepulchro verò reliquis similes.
Γυναῖκα αἰδὼς, ȣ̓ κομμὸς κάζει.	Verecundia mulierem, non color fucatus ornat.
Εἴτις ἐν εἰλαπίνῃ πολὺ πλεῖϛον πίνῃ μέθυ, ϗ φῶτα ἄλλον κελεύῃ, πασῶν ἄξιος ἀρετῶν κρίνεται.	Si quis in convivio plurimos evacuare calices possit, et alium virum provocare audeat, ille omni dignus virtute censetur.
'Αντὶ τῆς βορᾶς γάλα ἀθέλγει τὸ βρέφος.	Pro cibo lac sugit infans.
Τὰ ἐμέμενα αὖ χναύει κύων.	Evomita iterum vorat canis.
῎Αρτος ϗ ζύθος τȣ̃ βίȣ χιλὸς εἰσὶν.	Panis et cerevisia sunt vitæ pabulum.
'Αβάλε μη γένοιτο ἁβρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.	Utinam non sit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
῎Αωτα εἰ μὴ γλυκὺ, θρῆνος ἀμαλοῖς φέρει.	Nisi suavitèr spirent flores, luctum mollibus afferunt.
Νώγαλα μὴ πᾶς τένδει.	Non quivis suavia comedit edulia.
Πορφύραν ἑσσάμενος ὁ πένης αὐτȣ̃ ἀμνηϛεῖ.	Purpurâ indutus pauper sui ipsius immemor est.
Ψωλὸς ἐϛὶ, ȣ̓ φάγεται κρέας.	Apella est, non vescitur carne.
Βάκχȣ βλύζει κόνδυ λυαίῳ.	Vino Bacchi poculum manat.
Μάει νῆϛις λιμὸν δίειν.	Famen jejunus nimiùm expellere cupit.
῎Οργια ἐκ παλαιȣ̃ ἐν ὄρεσι ϗ ἄγκεσι ἐγένετο.	Sacra Liberi in montibus olim et vallibus facta sunt

Γλυκαίνει λιμὸς κυάμους.	Fabas dulces reddit fames.
Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, ἢ τὸ κραιπαλᾷν.	Melius est sobrium esse quam crapulari.
Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσιν ὀρέγει.	Uber infantibus opsonium præbet.
Κείρουσι μίσκας κύνες.	Devorant canes rejectamenta cœnarum
Πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.	Multò plures satietas quàm fames perdidit viros.
Μηδὲν ἄγαν.	Nequid nimis.
Σύβαριν σφριγῶσαν ἔτρυε ἡδονή.	Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Ἕκαστος ἐν ἰδίῳ νάκει λανθάνει.	Quilibet in propriâ pelle latitat.
Ἄρτος ἐκ κρίμνου ὀλίγην τέρψιν ἔχει.	Panis ex farinâ crassiore exiguam delectationem habet.
Τρυφὴ θορύβων ἀεὶ αἰτία ἐστί.	Luxus semper tumultûs causa.
Τραχήλου ἀκεῖσθαι νόσον μόλοβρος οὐ δύναται.	Colli sanare morbum gulosus non potest.
Ξανθὰ μῆλα ἀρέσκει.	Flava poma placent.
Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν.	Voluptas esca malorum.
Ἄγυριν εἷς φευγέτω.	Cedat unus multitudini.
Κρωβύλου κόσμος λύγος.	Virga cincinnorum puerorum decor.
Βρύτου καρχήσιον μεστὸν ἄλγη διώκει.	Poculum cerevisiâ plenum dolores expellit.
Ἀλλᾶντος οὐ γεύσεται ὁ ἀθετῶν δεῖπνον.	Lucanicam non gustabit, qui cœnam aspernatur.
Ἀλλὰ γαστὴρ οὐκ ἀλέγει ῥήματα.	Venter cæcus verba non curat.
Κάσσα θὴρ χειρίστη ἀκόνῃ δάκρυα σμάει.	Meretrix fera pessima cote abstergit lacrymas.
Γλεῦκος καὶ ἀκρίδος κρέας σῖτος εἰσὶ φέρτιστος.	Mustum et cicadæ caro cibus sunt optimus
Κολούειν μᾶλλον κόμας, ἢ κομεῖν δεῖ ἄνδρα.	Resecare comam potiùs quam nutrire virum decet.
Ἀγάλλει τὸ μὲν δέμας λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.	Ornat corpus quidem vestis, faciem verò pudor.
Ἄρτων μὲν κορεῖσθαι στόμα, ἀλλ' οὐκ ὀφθαλμὸς πολλάκις δύναται.	Os quidem panibus satiari, sed non oculi sæpissimè possunt.
Ψωμοῦ ἄρτων παράσιτος ἐλευθερίαν πωλεῖ.	Frusto panis libertatem vendit parasitus

ΚΕΦ. ς — CAP. V.

Δικαιοσύνη, Ἀδικία, Κριτής, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι. — *Justitia, Injustitia, Judex, Jus, Magistratus, Subditi, &c.*

ῬΑ΄ΔΙΟΝ μὲν γὰρ πόλιν σεῖσαι καὶ φαυλοτέροις, ἀλλ' ἐπὶ χώρας αὖθις ἔσσαι, δυσπαλές.	FACILE quidem est urbem concutere etiam imbecillioribus, sed in sedem suam rursum collocare difficile.
Πῆμα μὲν ἐνίοτε φέρουσι ἄνακτες, ἀλλ' οὐ λώβην.	Damnum quidem interdum ferunt reges, sed non calumniam.
Οὐκ ἔστι δεσπότης ἄνευ ἀτμένου.	Non est dominus absque servo.
Ἄνακτος καθεύδοντος οἱ λαοὶ φρυάττονται.	Rege dormiente populi ferociunt.
Γοργοὶ πόδες λῃστῶν.	Veloces sunt latronum pedes.
Τόπον ἥσσων δότω μείζονι.	Det locum superiori inferior.
Ἀρχὴ τῆς πόλεως κύβη ἐστί.	Magistratus civitatis caput est.
Σκώπτοντι στέμβων ἕπεται.	Cavillatorem sequitur injurius.
Θεμέλια θέμιδος ἐν ἀκαδημίαις κεῖται.	Justitiæ fundamenta in academiis sunt posita.
Μέλει αἰσυμνήτῃ ἀγών.	Curæ est certamen præsidi.
Μὴ τοῦ μέδειν ἱμειρέτω, λώβην ταλᾷν μὴ δυνάμενος.	Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Μηδένα τωθάσεις.	Neminem irridebis.
Μὴ ἀγανάκτει διὰ τὸν πατέρα ἀπόντα·	Ne doleas propter patrem absentem:
Καὶ πρὸ ἐκείνου ἄγνωστον οὐκ ἀγάπα.	Neque ignotum illi præferas.
Εἷς ἐστὶ δοῦλος οἰκίας ὁ δεσπότης.	Unus est servus domûs herus.
Διώκει δόδρα δοθιῆνα.	Dodra furunculum persequitur
Νάσσει τὴν δίκην ἀδικία.	Justitiam injuria premit.
Ὃς μύειν οὐκ εἶδεν οὐδ' ἄρχειν.	Qui nescit dissimulare, nescit regnare.
Ἀκολουθησάτω τῷ δεσπότῃ δοῦλος· τῇ δὲ δεσποίνῃ ἅβρα.	Dominum servus, et dominam sequatur famula.
Ἀτμένον κριθὴν ἀλοῶντα οὐ μέμψου.	Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Βαλανεὺς ταὐτῷ τῷ πυέλῳ ἀγαθόν τόν τε κακὸν λούει.	Balneator in eodem solio et probrum et improbrum lavat.
Αἰόλον ὁ μάγος μάγγανον σπείρει.	Varias spargit præstigias præstigiator.
Λῆροι οὐ λήματος εἰσὶ τέκμαρ.	Ineptiæ non sunt animi virilis indicium.
Ὁ ἄρχων ἀγαθὸς κοινὸν ἀγαθόν ἐστι.	Bonus princeps commune bonum est.
Αἲ τέχνων κενῶν! φεῦ δόλων ἀναριθμήτων!	O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Σπένδει μὲν ὁ καυχώμενος, ἀρχῆς δὲ μόνος ἐπιθυμεῖ.	Fœdus quidem init jactator, at imperium solus affectat.
Λώβῃ λώβην σχάζειν ἔξεστι.	Injuriâ injuriam cohibere licet.
Αὐστηρὸς ὀπφὺς βλωμὸν παίδεσσι βλίττει.	Austerus parens pueris buccellam vi aufert.
Οὐ πρέπει ἄνακτι τὸ κλαίειν, οὐδὲ τὸ αἰάζειν.	Neque flere nepue lamentari regem decet.
Τὸ ξυνὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.	Commune quod est, ne tuum solum dicas.
Μὴ ἀδίκως χρήματα κτάου.	Ne injustè opes possideas.
Λίτρα δικαία δίκην τηρεῖ.	Libra justa justitiam servat.

ΚΕΦ. ϛ΄.

Ἀνδρεία, Ἀδυναμία

ΑΓΑΘΟ'Ν ἥρωα πῶλος ὀδενὸς ϛερεῖ.
Στύλος οἴκυ παῖδες εἰσὶν ἄῤῥενες.
Ἰσχὺς γίγαντος ἐν βραχίονι.
Θωμιζόμενον δὴ παῖς τύπτοιεν.
Οὐδεὶς δειλὸς θαῦκος.
Ὑπὲρ τῦ βωμῦ ϗ ἐσχάρας μάρνασο.
Θάρσος μετανοίας ἔτης.

CAP. VI.

Fortitudo, Imbecillitas.

Illustrem heroa bellum nullâ re privat.
Columna domûs filii sunt mares.
Gigantis robur in brachio est.
Funiculis ligatum vel puer verberaret.
Nemo timidus audax est.
Pugna pro aris et focis.
Audacia pœnitentiæ comes est.

In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Ἥμισυ μυ τέθνηκε, τὸ δ' ἥμισυ λιμὸς ἐλέγχει.
Σῶσόν μυ βασιλεῦ μυσικὸν ἡμίτονον.
Ἔνθα ϗ ἔνθα ἕλκει ἄκοντα δυνατός.
Ἶνας σώματος ἰχὼρ κάμπτει.
Λαῦρον ἔνδον ἔλεγον ὄρει ἕλκος.
Δόρυ ἐν ἀγῶνι μέλη ϗ μένος δείκνυσι.

Οὐκ ἐς πάλην ἀλαζὼν ἥβην ἀσκεῖ.

In semitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Corporis una fame premitur, pars altera nulla est.
Dimidium serva rex miserate tonum.
Huc illuc trahit invitum potens.
Sanguis crudus corporis flectit robur.
Multam intus lamentationem ulcus excitat.
Membra et animum fortem in certamine hasta ostendit.

Non in certamine adolescentiam exercet jactator.

ΚΕΦ. ζ΄.

Πόνος, Ἀπραξία, Ὕπνος, Ἐπιμέλεια.

ἜΛΑΦΟΣ ϗ λαγωὸς περὶ ταχείας ἐρίζυσι.
Ὁ φεύγων μύλην, ἄλφιτον ὐκ ἄλφει.
Οἱ δαρθάνοντες νεκροῖσιν ὅμοιοι εἰσὶν.
Οἷος ἄτρακτος, τοιαύτα ἠλακάτη.
Κακῶς ἐῤῥωὸς ἐκπονεῖ τὴν ἀλωὰν.
Ἡσύχως νυϛάζυσιν ἀργοί.
Καὶ ἄτρακτος ὄργανον χρηϛὸν.
Πλὴν ὕπνυ ὐδὲν τὰ ὑγιῆ ἄρθρα ἄλθει.
Φόρτον βραδεῖ ἐπιτίθετι κάνθωνι.
Σχολὴ γλανίδα δέφει.
Πλάνη βίον τίθησι σωφρονέϛερον.
Ὀπάζει τὸ ἀληθὲς ὄναρ.
Φιλόπονον ζῶον μύρμος.
Εκαϛος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τύτῳ μενέτω παρὰ Θεῷ.

Γεωργὸς μὴ λείποι ἀλύην.
Ὄθη τὸ πᾶν.
Οὐκ ἅπας τύλυς ϗ ἧλυς αἶρει·
Μόνη ἡ μέλισσα τιθαιβάσσει.
Καὶ κτῆνος, ϗ ὁ ἀρῦν, ἥσυχος ἔϛαι ταῖς κυριακαῖς.

Τῷ νέειν ἄϛυ νικᾷν ὐ ῥᾴδιον.
Ἡφαιϛῦ ἔργα ὐκ ἄτερ ἤχυ.
Σίδηρος ϗ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐντρίβονται.

Πρόβατα ϗ αἶγας φροντὶς φυλάττει.
Οἴας ὁ ποιμὴν ἐσθλὸς ἀγείρει, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.
Σχολὴν θλίβοντα κῦδος κιχεῖ.
Ὅπυ ὐκ ἐϛὶ τρύγη, ἐκεῖ ὐκ ἐϛὶ ϛαῖς.

Καλῶς οἶκον ὀφέλλει ἄοκνος ἀνὴρ.
Ἄεθλυ ἄδρυ ἄεθλαν ἁδρὸν ἐϛὶ.
Τῶν δειλῶν ἀπέχυ, γνὺς ὅτι δειλῶν ὀλίγη χάρις.

Χαλεπὸν ἀγοϛος μόχθον χιάζει.
Διὰ ἀκτῆς κῆτος λάζεσθαι ὐχ ἅπαντος.
Σταγόνες ὕδατος πέτρας κοιλαίνυσι.
Ἡ μέριμνα τὴν καρδίαν ἐσθίει, ϗ ὐδὲν ὠφελεῖ.
Ἄνευ ἵδυς ϗ πόνυ ὐδεν πρᾶγμα τέλειον.

Ὅπυ πλείων ὁ πόνος, ἐκεῖ μείζων ἡ ἡδονὴ.
Μάτην ὁ Σισύφος πέτραν ἄλλει.

CAP. VII.

Labor, Otium, Somnus, Cura.

Cervus et lepus de pedum celeritate contendunt.
Qui fugit molam, farinam non invenit.
Dormientes mortuis similes sunt.
Qualis fusus, talis colus.
Pessimè colit vineam aper.
Quietè dormiunt otiosi.
Etiam fusus instrumentum utile est.
Præter somnum nihil sanis membris medetur.
Onus segni impone asello.
Excoriat inertem otium.
Peregrinatio vitam reddit modestiorem.
Persequitur veritatem somnium.
Laboriosum animal formica est.
Unusquisque in eo, in quo vocatus est, maneat apud Deum.

Ne linquat agricola lignum, cui stiva infigitur.
Curæ nihil impossibile est.
Non quilibet callos et clavos tollit.
Sola apis mel conficit.
Et jumentum et arator quietus erit diebus dominicis.

Nendo superare civitatem non facile est.
Non absque sonitu fiunt opera Vulcani.
Æs et ferrum manuum contrectationibus atteruntur.

Oves et capras cura custodit.
Congregat oves pastor bonus, ne lupus ea dissipet.

Otiosum dedecus comprehendit.
Ubi triticum non est, ibi non est farina triticea aquâ subacta.

Egregiè domum juvat vir impiger.
Magnum certamen magnum meretur præmium.
Ab ignavorum consortio abstine, scies ignavorum exiguam esse gratiam.

Molestum laborem manus recusat.
Non cujusvis est cete in littore capere.
Aquæ guttæ saxa excavant.
Solicitudo cor devorat, et nihil prodest.
Absque sudore et labore nullum opus perfectum est.

Ubi magor labor, illic major voluptas.
Frustrà saxum volvit Sisyphus.

Ἀμαιμάκετον ἅμα ϗ ἀφαυρὸν μῶλος δαμᾷ.		Insuperabilem paritèr et debilem bellum domat.
Ἰθὺς ϗ λορδὸς ἀλλήλοις μάχονται.		Rectus et curvus adversus se invicem pugnant.
Ὁ ἰσχνὸς θνατὸς ἔντεα βαςάζειν ὁ δύναται.		Homo macilentus arma gerere non valet.
Πᾶσα γῆ λοίδορον τρέφει.		Quævis terra conviliatorem alit.
Εἰρήνη τἀγαθὰ ἀλδεῖ.	360	Pax auget facultates.
Ὄαρα κακὴν ὀβολῦ ἐκ ἂν ὠνέωμαι.		Uxorem malam obolo non emerem.
Ἀμφὶ κραῖρας ἔριδα βάλλων σμερδαλέα ἐρεύγει.		Circum caput contentionem jactans terribilia eructat.
Μετὰ ἀλαλὴν ἵπανται ἄκοντες.		Post acclamationem bellicam jacula volant.

ΚΕΦ. ιγ΄. — CAP. XIII.

Φήμη, Δυσφημία. — *Fama, Infamia.*

ῬΑΔΙ'ΩΣ οἱ φαῦλοι κακότητι αἰονῶσι τῦς σπυδαίυς.		Facile improbi malitiâ suâ aspergunt probos.
Ἅπαξ κλέπτων ἀεὶ φὼρ ἐςί.	363	Qui semel furatur, semper fur vocatur.
Ἀρετῆς γέρας τὸ κῦδος, ὁ χρόνος ἀμᾷ.		Virtutis præmium gloria, non tempus metit.
Οὐκ ἀβρότονον, ὐδ' ἄβρυνα, ἢ συκάμινα, ὐδ' ἀβυρτάκη τέρπει· ἀλλὰ φήμη καλὴ κἀγαθή.		Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat; sed fama bona et honesta.
Διωλύγιος φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.		Magna fama quod nihil est, esse facit.
Τὸν ἱδρύοντα ἵδρυε, ϗ τιμή σοι ἔςαι.		Sedere jubeas eum, qui sedile præbet, et erit tibi gloria.
Μῦσος ϗ αἶσχος ἐγκώμιον ἄγχυσι.	370	Turpitudo et scelus laudem suffocant.
Ἀμεύει ἐὰν μὴ εἶθαρ πνίγηται φήμη.		Pertransit nisi suffocetur statim fama.

ΚΕΦ. ιδ΄ — CAP. XIV.

Μισθὸς, Ποινή. — *Præmium, Pœna.*

ΒΟΤΡΥΑΣ ὐ κύει ἄκανθα.		Non producit racemos spina.
Οἱ διφάοντες ἐν πόντῳ ληΐδα, ἀκάτῳ χρῶνται.		Prædam in mari quærentes actuario utuntur navigio.
Μὴ κρίν' ὁρῶν τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.		Ne judices videns pulchritudinem, sed mores.
Πληγὴ νώτυ φίντις.	375	Plaga dorsi auriga est.
Ποινὴν φὼρ μὴ γινώσκει, εἰ μὴ αἰωρεῖται.		Pœnam fur non agnoscit, nisi suspendatur.
Ὀρταλὶς ὠὸν τίκτυσα ἐλευθέρα ἐςί.		Gallina ova pariens libera est.
Οὐχ ἅπαντες τιάρας ἄξιοι.		Non omnes tiarâ digni sunt.
Λαιμὸς Γεέννης πέλωρ χαίνει.		Guttur Gehennæ immane hiando captat.
Οἱ ἀείδοντες τῦ πλάδυ γλίχονται.	380	Cantatores amant humores.
Βακτηρίαν ἀείρων αἰκίαν ἀπειλεῖ.		Baculum attollens verbera minatur.
Μόγον μὲν πᾶσα ἡμέρα, ἀλλ' ὐκ ἄγραν ὀρέγει.		Laborem quidem singuli dies, sed non prædam præbent.
Ἐν ςαδίῳ σωτηρίας, λοίσθιος ϗ πρῶτος ἓν βραβεῖον λήψονται.		In stadio salutis ultimus et primus unum accipient præmium.
Μισθὸς ἀρετῆς αἶνος.		Merces virtutis laus est.
Αἰκία ϗ μώλωψ.	385	Verbera et vibex.
Ἑὴν ἕκαςος μανδάκην κομίζει.		Suam quisque pellem portat.
Ἄξιον τῆς χύτρας πῶμα.		Dignum patellâ operculum.
Κολάζει μάραγνα λήγοντα.		Cessantem punit flagellum.
Κοιλίαν ὐδέποτε πληροῖ τάρταρος.		Nunquam ventrem explet tartarus.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.	390	Minor culpa, minor pœna.
Μώλωψ ἐν σώματι, ὄγμος ἐν ἀγρῷ.		Vibex in corpore, sulcus in agro.
Τὸ ἡδὺ μάςιγος δίκην, χοίρυς δονεῖ.		Quod dulce est scuticæ instar, porcos impellit

ΚΕΦ. ιε΄. — CAP. XV

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος — *Lingua, Sermo, Veritas, Falsitas*

ΕἸ πᾶν τὸ λαλῦν ἄνθρωπος ἐςί, ϗ ἡ ψιττάκη ἔςαι.		Si omne loquens homo est, etiam psittacus erit.
Ἀκκὼ, κἂν ζειρᾷ κοσμηθεῖσα, τὰ ἁνδάνοντα μὴ λαλεῖ.		Acco, licèt mitrâ ornata, non loquitur quæ placere possint.
Ἔπαινον φίλων μᾶλλον ἢ σαυτῦ λέγε.	395	Amicorum magis quàm tuam ipsius laudem prædica.
Γλῶσσα κακὴ ὀξύτερα ἀκμῆς ξίφεος.		Lingua mala acutior cuspide gladii.
Ἐν ἔργῳ ὢν ὁ φὼρ ὐκ ἰάχει.		In opere existens fur non vociferatur.
Ἀκείρεται λέλογχε θαμινὰ κακηγόρυς.		Noxa sortitur crebra maledicos.
Γηΐσιος ὁ τῶν πολλῶν λόγος.		Inanis est vulgi sermo.
Ξίφος μὲν τιτρώσκει σῶμα, νῦν δὲ λόγος.	400	Gladius quidem corpus vulnerat, mentem verò sermo.
Λόγοις ἀμείβυ, τὸν λόγοις πείθοντα σε.		Verbis pensa, verbis qui suadet tibi.
Λόγος ἀσελγὴς ἔθη χλίει μειράκων.		Impudicus sermo deliciis adolescentûm frangit mores.

Μολύνει ἤθη καλὰ ἡ ὁμιλία τῶν φαύλων.		Consuetudo malorum bonos mores contaminat.
Αὐδὴν ἔγχελυς δηλεῖται.		Voci anguilla nocet.
Βράγχος τὸ φθέγγεσθαι ἐρητύει.	405	Raucedo vocem inhibet.
Ῥίψας λόγον τὶς οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.		Jaculatus verbum aliquis non recipit rursum.
Ἐχθρὸς μέν μοι κεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο πυλῃσιν,		Inimicus quidem mihi ille est æque ac portæ inferorum,
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.		Qui aliud occultat animo, aliud verò loquitur.
Βαμβαίνειν ἔξεστι ἕως οὐ λαλεῖν δυνάμεθα.		Balbutire licet, donec loqui possimus.
Ὡς φὼρ κλέπτων ἔκραξεν.	410	Sicut fur furans clamavit.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σμαραγεῖ.		Echo nympha ea, quæ dicuntur, resonat.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.		Strepitus aquæ remo percussæ pisces abigit.
Μύθοις οὐ πείθεται πεῖνα.		Verbis fames non obtemperat.
Ἀκριβὴς λέσχη κοιράνου καὶ ὄχλου ἅπτεται νόου		Accurata sermocinatio principis et populi tangit mentem.
Φθίει τὰ ἤθη καλὰ ὅμιλος λίρων.	415	Corrumpit mores honestos turba impudentium.
Οὐκ ὄσσαν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀρφνὴ.		Non vocem, sed visum impediunt tenebræ.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.		Sermo doloris remedium est.
Ἐρεσχελῶντα ἐρεσχέλει.		Cavillatorem illude.
Οὐδεὶς κρώζειν λωΐτερον οἶδεν, ἢ κακκάβα.	419	Nemo meliùs crocitare novit quàm perdix.

ΚΕΦ. ιϛ'. — CAP. XVI.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ Φυτικὰ, Ζῶα. — *Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.*

ΔΕ'ΧΕΤΑΙ τὸν καπνὸν κάμινος, τὸν δὲ κίδαφον φωλεὰ.		Excipit fumum caminus, vulpem verò spelunca.
Χείριστα φέρει κόμαρος μῆλα.		Pessima arbutus fert poma.
Ἐκ κέρκου καρβατίνη.		Ex caudâ calceamentum vile.
Τί κηφῆσι καὶ μελίσσαις;		Quid fuci commercii habent cum apibus?
Λύκῳ κάστωρ ἔοικε.		Lupo similis est fiber.
Η κιῤῥὰ χροὰ ἐράσμιος.	425	Fulvus color amabilis est.
Κάγχρυος κελλομένης, τὰ κακὰ κέλλει.		Appellente hordeo in furno tosto, mala appellunt.
Κατῆλιψ οἴκου κρηπὶς.		Fundamentum domûs trabs est.
Κάνωπον οὐ δίει κόριν.		Sambuci flos cimicem non expellit.
Εἰ μή σοι κόστος ἐστὶ, ἰωγὴν σου Πὰν παρελεύσεται.		Si tibi costus non est, præteribit Pan diversorium tuum.
Σίσαρον ἔσται σισύμβριον, ὅταν βούτυρον δίδωσι σίδη.	430	Quando ex malo punico butyrum elicitur, siser in serpillum sylvestre mutabitur.
Ελάχιστον ζῶον ψύλλος ἅλματι μέγιστον ἐλέφαντα νικᾷ.		Minimum animal pulex saltu maximum superat elephantem.
Σοβεῖ μελίσσας ψόλος.		Apes fumus abigit.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' οὐκ ἐν ὀφθαλμοῖς.		Grata quidem arena est, sed non in oculis.
Καρύκην βροῦκος ἐριθάκην, τ' ἀθετεῖ.		Lydorum condimentum, apumque cibos Bruchus aversatur.
Βύνην καὶ ἰνδικὸν κὶς λείπει.	435	Hordeum madefactum et piper Cis relinquit.
Βρύον μὲν ἐλλὸς ἀλλ' οὐκ ἐλλέβορον ἔδει.		Muscum quidem hinnulus, sed non helleborum devorat.
Γραβίου οὐ δεῖται ἐχῖνος, οὔτε βώλου.		Echinus marinus ligno fulgenti non indiget, neque argo.
Φασιανὸς προύνης πρύτανις.		Phasianus pruni custos atque inspector est.
Φέρβει ψῆσσαν φακὴ.		Nutrit lenticula Latum piscem.
Τὸ ῥόδον ἀκμάζει βαιὸν χρόνον· ἂν δὲ παρέλθῃ.	440	Rosa senescit brevi tempore: ubi verò transierit
Ζητῶν εὑρήσεις οὐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.		Inquirens invenies non rosam, sed rubum.
Ἀχρὰς βαΐον οὐ φέρει.		Non gerit pyrus sylvestris ramos palmæ arboris.
Βαῖταν ἐνδύει βαιόνι.		Bæoni pisci lanam ex corio consutam induit.
Τὸ ποππύζειν σκίγγον νάρκην τ' οὐ διώκει.		Sibilando crocodilus terrestris et torpedo non fugantur.
Τὸ ἄγαν ὕειν πυρὸν σήπει.	445	Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ἶβις ὄφεις ἐναίρει, αἰγιθαλὸς μελίττας.		Ibis avis serpentes, parus apes interimit.
Πλίνθον πλύνει ὁ κόρακα καθαρίζων.		Laterem lavat qui corvum mundare conatur.
Τὸ μὴ εὖον, πῦρ οὐκ ἐστὶ.		Quod non urit, ignis non est.
Ἐν κολωνοῖς θρίδαξ ἧπαρ ἀκουμένη μόγις εὑρίσκεται.		In tumulis lactuca jecur sanans vix invenitur.
Ἰκτὶς σμικρὸν ζῶον μεγάλων πολλάκις κακῶν αἰτία.		Mustela sylvestris animal parvum, magnorum sæpe malorum causa est.
Καιομένη σπίνθηρ κρηδέμνου οὐκ ἐμπάζεται.	451	Urens scintilla vittam non curat.
Διαίνει δρόσος χλόαν, ἡ δὲ χλιαίνει ἕλη.		Irrigat ros herbam virentem, et calor solaris tepefacit.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.		Arbore dejectà quilibet ligna colligit.
Βαρὺ οἱ ὄνοι ἄχθος βαστάζουσι.		Grave onus asini portant.
Ποικίλοι οἰωνοὶ πτεροῖς διὰ μετεώρου ἀέρος πετῶνται.	455	Variæ aves per sublimem aëra pennis volitant.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δόρκας, ἔχει.		Non omne forum capras habet.
Οὐδεμία ὄμφακος χρεία.		Fructûs immaturi nullus est usus.
Κολοκύνθης κίκυς κονίλῃ ἄγνωστος.		Curcurbitæ vis cunilæ ignota est.
Ἐν πλέθροις πλέθρα κάλλιστα.		Pulcherrima sunt jugera, quæ in humidis et herbosis locis sunt.

Οὐκ ἐστὶ χώρα ἄνευ σκωλήκων.	Non est regio quæ vermibus careat.
Ὥσπερ τὸ λαλεῖν τοῦ ἀνθρώπου ἴδιόν ἐστιν, οὕτω ϗ τὸ μυκᾷν τοῦ βόος.	Quemadmodum loqui hominis est proprium, ita mugire boum.
Εὔριπον κραιπνὸν οὐδεμία τριβὴ δηθύνει.	Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.	Ubi multi sunt vituli ibi multi quoque boves erunt.
Καράβου βάδισμα μιμεῖται.	Cancri marini incessum imitatur.
Οὐκ ἔχει φολίδας φρῦνος	Caret squamis rubeta.
Δέλφακα τρέφων χοῖρον ἕξει.	Porcellum alens porcum habebit.
Μὴ ῥᾳδίως ψαθυρὸν λίθον εὑρέσεις.	Non facilè friabilem invenies lapidem.
Ὁ ὀμφαλος ἐν μέσῳ.	Umbilicus medium occupat.
Ἐν ποταμοῖς ϗ λίμναις αἴθυιαι.	In fluviis et stagnis mergi.
Ἴδα φύει ἰβίσκον ἴόν τε, ἡδεῖαν ἴορκοις βορὰν.	Ida mons hibiscum producit violasque, capris pabulum gratissimum.
Ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι.	Et junctis facti sunt labyrinthi.
Ἄμπελον Ἶξ οὐχ ἱμάντα ἴπτει.	Vitem non lorum Ix lædit.
Γαῖαν ψεκὰς εὔκαρπον ποιεῖ.	Terram ros fertilem reddit.
Νεβρὸν ποδωκείην νικᾷ χελώνη.	Hinnulum testudo pedum celeritate vincit.
Μὴ ἐκ ζέας μέθυ ζωρὸν γίνεται.	Non fit ex speltâ vinum merum.
Βαΰζοντος ἑνὸς, αὐτίκα βαύζει ϗ ἕτερος κύων.	Latrante uno, latrat statim et alter canis
Χρεμετίζει πῶλος, ἵππου ἀπούσης.	Hinnit pullus, equâ absente.
Τὰ νηρὰ φιλεῖ νῆσσα.	Humida quæ sunt anas diligit.
Οἰδεῖ ϗ ὄλυνθος.	Turget etiam grossus.
Ου τὸ μέλαν ὀμόρξει κόραξ.	Non absterget nigredinem corvus.
Χωρὶς μίσχου οὐ γίνεται μῆλον.	Absque pediculo pomum non crescit.
Ζαλείας κράδη κριὸν τέρπει.	Laurûs Alexandrinæ surculus arietem delectat.
Λεβηρίδι ὄφις ἀπὸ κάλου κρεμωνένη πτοεῖται.	Exuviis anguis in ligno suspensis perterretur.
Γέῤῥον ἰξύας θραύει.	Ferit lumbos scutum Persicum.
Γέντα κλιβάδιον θεραπεύει.	Medetur visceribus clibadium.
Εἰ πράσῳ χειράγρα αἴρεται οὐκ ἄλλων φαρμάκων χρείαν ἔχομεν.	Si porro chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
Ψῆσσαν φορύων νοτίδα ἕξεις.	Latum piscem pinsens humorem habebis.
Θοοὶ κυψέλης οὖροι εἰσὶν αἰγιθαλὸς καὶ ἀνθρήνη.	Acuti sunt alvearis apum inspectores parus et crabro.
Ἐκ πόρτιος βοῦς γίνεται.	Ex vitulo bos fit.
Ἀγαπᾷ μέλι ἄρκτος.	Mel diligit ursus.
Ὄροβος, ἀκοστὴ, ϗ τὰ ἄλλα ὄσπρια ζώων στηρίζουσι βιοτήν.	Ervum, hordeumque, et alia legumina animalium corroborant vitam.
Ζωῆς σῆμα κρότος.	Vitæ signum pulsus est.
Ἐν νήσῳ σκῶρ νύσσει.	In insulâ oletum punctim eædit.
Χειμῶνα φεύγοντες ϗ ὄμβρον γέρανοι, πέτονται ἐπὶ ῥοάων ὠκεανοῦ.	Frigus fugientes et imbres grues ad oceani fluentes volant.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.	Una hirundo non facit ver.
Μυδᾶει μώλυζα κναομένη.	Putrescit alii caput resectum.
Νάρδον ἀμέλγει ἄπειρος.	Nardum immaturè carpit imperitus.
Ἄριϛος ἐρίφου φύλαξ ὁ λύκος.	Optimus hœdi custos est lupus.
Λόφος κἂν λισσὸς ᾖ μάσθλη ὀφείλεται.	Cervix jumentorum, licet glabra sit, tamen habenis debetur.
Ἀλάβαϛρον εἰ μὴ λευκὸν, οὐ καλόν.	Alabastrum nisi album sit, non est bonum.
Οὐ πᾶς ὁ κάνθων μύκλας ἔχει.	Non omnis asinus lineas nigras in collo habet.
Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνια.	Junguntur cum tritico zizania.
Μηκᾶσθαι πρόβατα οὐκ ἄνθρωποι ἔθουσι.	Balare oves solent, non homines.
Τὰ οὔατα ὄνον δηλῶσι.	Ex auribus cognoscitur asinus.
Κοσμὸν προϛιθεῖσι κάλχη σίγλαι τε.	Flos, quo tingitur purpura, atque inaures ornatum superaddunt.
Ἴπτει λήϊον ὑετὸς πολύς.	Lædit nimia pluvia segetes.
Κυρτῷ ῥάμφει σύλην αἰγύπιος ἁρπάζει.	Adunco prædam rostro vultur rapit.
Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶκον κολοιός.	Stercore polluit nidum monedula.
Εὐλάκαν ἄμβη ἦτε κάμαξ οὐκ ἰαίνουσι.	Vitis pedamentum et supercilium petræ non exhilarant vomerem.
Γαργαίρει θύννος ἐν κακκάβῳ.	Splendet in olcâ testaceâ thynnus.
Θάει καὶ ἱέραξ τοὺς πώλους αὐτοῦ.	Docet etiam accipiter pullos suos.
Ὀϛέα πιμελῇ κεκαλυμμένα γαλέαι τρώγουσι.	Ossa pinguedine obducta feles arrodunt.
Αἰγωλιὸς ἐν σπείρᾳ κοράκων.	Ulula in cœtu corvorum.
Χαίρει λέων μεγάλης ἄγρας κύρσας.	Gaudet leo, ubi magnâ prædâ potitus est.
Ἐλαίαν ἐν κήπῳ τρέφων μόνος ἀμέργει.	Oleam in horto fovens solus amurcam exprimit.
Ὀγκᾶται μόνος ὁ κάνθων.	Solus asinus rudit.
Στελὶς πίτυος ἱδρώς.	Viscum pini sudor est.
Σμαρίδα ἀθετῶν κῆτος οὐχ ἕξει.	Qui smariden aspernatur, neque cetum habebit.
Γάγγλιον ἔρνος θάλλον οὐκ ἀκεῖται.	Nervi contortionem planta virens non sanat.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμαρύσσον χρυσὸς ἐϛί.	Non omne id quod fulget aurum est.
Χῆνα ἀποϛείλας, χῆνα ἀναλήψῃ.	Anserem emittens, anserem recipies.
Οὐ φυσᾶται μολγός.	Flatu distendi bulga nequit.
Κτίλος τῶν οἴων ἡγεμὼν ἐϛί.	Aries ovium dux est.

Θρόνα ἐν ὄρχῳ πολλὴν ἡδονὴν τίκτει.	Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Ὁρμιᾷ ὄνον ῥᾳδίως δήσεις.	Tenui funiculo facilè asinum ligabis.
Ὀρχῦνται κλάδοι ὄρπηκος κοφθέντος.	Tripudiant surculi stolone amputato.
Σκίλλαν σκολοπένδρα ςείβει.	Cal^c at squillam scolopendra.
Ἡ λύζεσα ὀρταλὶς ἐκ εὐθέως νοσσία ἔχει.	Singultiens gallina non statim pullos habet.
Θύμον ἰάπτοντα εἰς κῆπόν σε μὴ ἴαπτε.	Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Καὶ ὀροντὶν ὀπὸς χρηςός.	Orontii quoque succus utilis est.
Οὐχ ὁμοία τῷ ἐρεβίνθῳ γαλίοψις.	Haud similis est ciceri geliopsis.
Οὐ τρέφει Θάσος θάψον.	Thasus insula herbas ad tingendum aptas non habet.
Δεῖσα σὖσον φθίει.	Corrumpit lilium fœtor.
Τείρει ςόμαχον τεῦθος.	Affligit stomachum loligo.
Κηλεῖ ἔγκατα ἴσχιν τ' ἰσίκιον.	Mulcet viscera lumbumque isicium.
Οὐχ ἅπας μαιμάων μήκωνα δρέπει.	Non quivis vehementèr cupiens papaver decerpit.
Νωθὴς κακκάβα ἐκ ἐςὶ, εἰ μὴ κάμνῃ	Non est tarda perdix, nisi ægrotet.
Ῥόδον μελίσσαις μὲν γλυκὺ ςάζει μέλι.	Apibus quidem dulce stillat mel rosa.
Ἔνθεν δ' ἀράχνη αἰανὸν ἰὸν πίνει.	Indè verò aranea grave venenum bibit.
Ἀψίνθιον ϗ ἀμάρακος ἑξῆς ἄφθας ἐπείγυσι.	Absinthium et amaracus ordine exulcerationes in oris superficie persequuntur.
Κέδματα καὶ κίσσαν, μονὸν γάρον μόγις αἴρει.	Diuturnâ ex defluxione affectus, et picam, vix tollit garum.
Ἑλλέβορος ἐν πρασιαῖς φύεται.	Nascitur in hortorum areis helleborus.

ΚΕΦ. ζ'. — CAP. XVII.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα.

Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseria, Ornamenta.

Εἰς Ἀτυχίαν. — In Infelicitatem.

ΠΛΟΥΤΟΣ Ἀριςείδῃ δαμάλις μία, ϗ τριχόμαλλος,	Opes Aristidæ bucula una et lanigera
Ἦν δ' ὄϊς· ἐκ τέτων λιμὸν ἔλαυνε θύρας.	Erat ovis: his famem expulit à januâ.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων· ἀμνὴν λύκος ἔκτανεν, ὠδῖς	Privatus autem est utrâque: ovem enim lupus occidit, partus
Τὴν δάμαλιν· πένης δ' ὤλετο βυκόλιον.	Buculam: pauper verò perdidit armentum.
Πηροδέτῳ δ' ὅγ' ἱμάντι κατ' αὐχένος ἅμμα λυγώσας.	Peræ verò corrigia hic circa cervicem nodum flectens.
Οἰκτρὸς ἀμύκητος κάτθανε παρ' καλύβῃ.	Miser expers balatu mortuus est prope tugurium.
Ἐὰν ληκῇ νῦμμος εἰς κόρυκον βαλλόμενος,	Si resonet nummus qui in sacculum immittitur,
Παπαίων ψυχαὶ ἐξ ᾄδυ ἐξαιρῦνται.	Papistarum animæ ex inferno liberantur.
Χρυσός τοι κόνις ἐςὶ καὶ ἄργυρος, ἠδὲ καὶ αὐτοί.	Aurum sanè et argentum pulvis sunt, et ipsi
Λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφίδι θαλάσσης.	Lapides in calculosâ maris crepidine.
Δύη καὶ φεύγοντα δράσσει.	Infortunium etiam fugientem comprehendit.
Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης δυλῦται ταχὺ πάντα.	A necessitate omnia in servitutem rediguntur brevi.
Μένει ἕκαςον τῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.	Manet unumquemque id quod passurus est.
Γλισχρὰ τύχης βήματα.	Lubrici sunt fortunæ gressus.
Οὐκ ἀεὶ ποθῇ κόχλαξ ἀκολυθεῖ.	Non semper desiderio satisfacit calculus.
Χίλιαι ποτὲ δύαι εἰσὶ παρὰ ἀλείσον καὶ χεῖλη.	Vel mille calamitates sunt inter calicem et labra.
Οὐδεμία δύη ἥκει μόνη.	Nullum infortunium solum.
Ἰῦ, ἰξὺς φεύγυσα ὄρνις βρόχῳ ἔκυρσε.	Eheu, viscum fugiens avis in laqueum incidit
Νεῦρα Ἄρεος ἄργυρος.	Nervi belli argentum est.
Τῷ καλῶς πράσσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.	Fortunato omne solum patria est.
Ἅπαντες ἐν θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.	Omnes in malorum mari navigamus.
Τὰ χρήματα ἐςὶ ψυχὴ δειλῶν ἀνθρώπων.	Opes sunt vita improborum hominum.
Κάκιςος θυσάνων κοσμὸς ἰλὺς.	Pessimus fimbriarum ornatus est cœnum.
Ὁ νῦμμος ἐςὶ ψυχὴ καὶ γάνος βροτῶν.	Nummus est anima et lætitia mortalium.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἄνευ ζημίας.	Non omnis dies damni expers est.
Τοῖχον χρόα κάζει.	Parietem color exornat.
Μή μοι γένοιθ' ἃ βύλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.	Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ sunt utilia.
Αἰπεῖς πύργοι ἄςεος εἰσὶ κόσμος.	Altæ turres civitatis sunt ornamentum.
Ἀργαλέον πενία κακὸν, ἄσχετον, ἀμέγαρτον δάμνησι λαὸν.	Grave paupertas malum est, et intolerabile, quæ magnum domat populum.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκις ἀλῶνται, ζωμὸν ἐκ ἔχοντες.	Orphani sicut venti sæpenumero vagantur non habentes jus esculentum.
Τύχης κινύσης θαιρὸν εὖ πράττομεν.	Fortunâ cardinem movente bene nobiscum agitur.
Λιμὸς, λοιμὸς ϗ πόλεμος, λαῦ εἰσὶ λοιγὸς.	Fames, pestis et bellum populi sunt pernicies.
Λίθους καὶ ἀγάλλοχον, πάλλακες τίουσι καὶ πρεσβύτεροι.	Gemmas et Arabicum lignum juvenes senesque in pretio habent.
Ἰδία ἑςία ἁπάντων ἄριςον.	Propria domus omnium optima.
Αἶσα χρέος φέρει, χρήματα καὶ πλῦτον αὖ αἴρει.	Mortem Parca affert, opes et facultates rursus aufert.

Χρήματα ἀνήρ.	Divitiæ virum faciunt.
Εἷμα ἀνήρ.	Vestis virum facit.

ΚΕΦ. ιη. — CAP. XVIII.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός. — *Tempus, Ætas, Juventus. Senectus, Opportunitas.*

ΕΣΠΕΡΟΣ τῆς ἡμέρας τέρμα.	VESPERA diei terminus est.
Τέρσεται κράστις ὀπώρας μολούσης.	Arescit gramen, veniente Autumno
Ὀπώραν οὐ καλύπτει κρόταφος.	Ætatem non tegunt tempora.
Χιτῶνα χλαῖνάν τε χιὼν καλεῖ.	Tunicam nix lænamque accersit.
Αἶψα ἡ ἀκαλήφη ἀτρεκὴς αἴθει.	Urit maturè urtica vera.
Ἔχει τὸ ἔτος μῆνας δύω καὶ δέκα.	Habet annus menses duos et decem.
Μνοῦς ἔτη προδίδωσι.	Lanugo annos prodit.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσται, ἔρχεται χεῖμα.	Non semper æstas erit, venit hyems.
Τέκμαρ αἰὼν οὐκ εἴδει.	Finem ævum ignorat.
Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, οὕτω καὶ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.	Sicuti aurum ignes, ita etium amicos tempus judicat.
Ὀλόλυζε σὺν λύκοις, καιροῦ ἀναγκάζοντος.	Ulula cum lupis, quando tempus postulat.
Ἀλεῖ λείρια ῥῖγος.	Exsiccat lilia frigus.
Τὸ εἶδαρ χρόνου μακρότητα βραχύνει.	Longinquitatem temporis *CONFESTIM* abbreviat.
Τρέχει λυκάβας θηρὸς δίκην.	Feræ instar annus currit.
Ἔργα νέων, βουλαὶ δὲ μέσων, εὐχαὶ δὲ γερόντων.	Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora.
Χειμὼν ὅταν παράγεται, θώρακα μὴ θρύπτε.	Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
Ἄχρις ἂν στίλβῃ ἠώς, θρόνα μείρακες ὀτρυνόμενοι λέγετε.	Dum aurora fulget, moniti adolescentes flores colligite.
Ἰδνοῖ γόνυ τὸ γῆρας.	Incurvat genu senectus.
Τὴν ἀκμὴν ἴουθος ὡς τὸ μάλιστα σημαίνει.	Ætatem plerumque indicat lanugo.
Τὰ ὠγύγια ἄριστα.	Antiqua sunt optima.
Ἡμέραι ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώτατοι.	Posteri dies testes sunt sapientissimi.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ἐστὶν ἀνθρώποις βάρος.	Grave senectus est hominibus pondus.
Εὖ σοι τὸ μέλλον ἕξει, εἰ τὸ παρὸν εὖ τιθῇς.	Si præsens benè collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Ἡλικία ῥέει ὡς ἄνθος ἔαρος.	Vigor ætatis fluit ut flos veris.
Δείλη τὸ ἡλίκον ἠτρίου φαίνει.	Vespera quanta pars staminis confecta sit ostendit.
Πολιὰς τρίχας σκύλλειν ἀσεβές.	Molestiam exhibere canis crinibus, impium est
Ὥρα ὥραν μινύθει.	Hora (seu tempus) curam imminuit.
Ὅπου κρύσταλλος, ἐκεῖ χεῖμα.	Ubi glacies, ibi hyems.

ΚΕΦ. ιθ′ — CAP. XIX.

Ὕλη παμμιγής. — *Miscellanea.*

ΑΥΣΤΗΡΟΝ μὲν φάρμακον ἀναίνεται ἀμνίον, αὐτὰρ βάλσαμον οὐδέποτε.	FŒTUM involvens membrana austeram quidem renuit medicamentum, sed nequaquam balsamum.
Βλάπτει ἴλλους ἀγλίη, ἀκτίνων τοῦ ἡλίου στιλβόντων.	Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.
Οἱ ὑφῶντες ἄγνυθας οὐ λείπουσι.	Ponduscula textrinarum non linquunt textores.
Γέλγη ἐν ἀγορᾷ ζητεῖται.	Variæ merces in foro quæri solent.
Κακίστη ἐκ μύξης ἰκμὰς μύρει.	Pessimus humor ex mucore fluit.
Βαρύτερον μολίβδου ἐστὶ καὶ πτίλου ψιλότερον.	Plumbo gravius est, et pennâ levius.
Ἐν ὀξεῖ πυρετῷ ὦτα κωφῶσθαι μανικόν.	In febre acutâ surdescere furiosum.
Ὠχροί, ἰσχνοί, πτυαλίζοντες, ἐν τουτέοισιν ἐν ὕπνοισιν ἱδρῶτες ἀγαθοί.	Pallidi, graciles, sputantes, in his per somnum sudores boni sunt.
Οὐ διώκει ῥῖγος ψίαθος.	Non propulsat frigus storea.
Τί αὐγῇ καὶ ψέφει;	Quæ splendori cum tenebris communis est?
Ἀκὴν μᾶλλον ἢ τὸ καμπύλον ὀλέσει ἄρβηλος.	Aciem potiùs quam curvitatem scalprum amittet.
Τόσον διαφέρουσι κοτύλη καὶ ῥαιβοειδές, ὅσον τὸ ἀργὸν καὶ τὸ μέλαν.	Tantum est discrimen inter concavitatem et convexitatem, quantum est inter album et nigrum.
Κλασμάτων φύλαξ φορμός.	Fragmentorum custos sporta est.
Φλιὰ οἰκίας στέμμα.	Vestibulum domûs ornamentum est.
Κῶ κολυμβῶντι αἱ μάραι εἰσὶ κῶπαι.	Urinatori manus sunt remi.
Μαγὰς πῶρον φυγαδεύει.	Expellit luctum magas.
Πύθει μαμηρὰ σαθήριον.	Putrefacit mamera satherium.
Ψύχει ἡδέως σῶμα ψίθυρος.	Frigefacit suavitèr corpus susurrus.
Ἀθρόαν οὐ πάσχει χάλαζαν ἀθήρ.	Coacervatam non patitur grandinem arista.
Σμικρὰ ζύμη ὅλον φύραμα ζυμοῖ.	Pusillum fermenti totam conspersionem fermentat.
Ναρτάλου λῷον κάρδοπος.	Mactra nartalo vase melior est.
Λύχνος τῆς λύγης ἐχθρός.	Adversatur tenebris lucerna.
Οὐ κόβολις βράβυλα μινύθει.	Pruna damascena non comminuit radula caseo destinata.

Ξίφεος δίκην αὖ͂ρος ἐςίν.		Ferrum ignitum instar gladii est.
Ἰδάνη ἐν πυθμένει ναὸς ὑάν.		Clavum quo educto aqua è navi effluit, in navis fundo quæras.
Ἀγκύλε ἄτερ ἀγκίςρε ἰχθύας ἐχ ἁλώσεις.		Curvo sine hamo pisces non capies.
Τὸ ὅλον ψωθίε μεῖζον.		Totum parte majus est.
Κρίνον σφύρα μὴ κρανεῖ.	635	Lilium malleus non perficiet.
Ἀπελλαὶ ἱεραὶ ἀμάλλῃ κρόνων ὕθλοι.		Conciones sacræ manipulo delirorum nugæ sunt.
Μὴ νόσφι νοτίδος νότος.		Non est auster sine pluviis.
Κάμπτει εἴς ποτε γνώμην ὁ ἀςάνδης.		Flectit interdum sententiam cursor.
Χαλκείῳ πόδας τιθὴν τίθησι.		Alieno pedes surponit tripus.
Ψαλίδι τρίχα ὀ τμήσεις.	640	Forfice pilum non resecabis.
Ὃς ἔδειν ἀθάραν ἀδαήμων παυέτω.		Pulmentum edere qui nescit desinat.
Κοίρανος δακτύλων λιχανὸς ἐςί.		Princeps digitorum medius est.
Ἀντὶ ἅρματος ἵπποις χράεται ἱππεύς.		Loco currûs, equis utitur eques
Οὐκ ἄνευ αἰχμῆς δόρυ.		Non est hasta absque cuspide.
Οὐκ ἐςὶν ἄγκυρα γάλλοις βυνός.	645	Non est collis spadonibus anchora.
Βορέαν ἅλως ὕποτε εὐδίαν τίθησι.		Orbis circa lunam præsupponit ventum non serenitatem.
Μητέρος δείκελον θυγάτηρ.		Matris imago filia est.
Ἔλινος ἡνίᾳ ὀ δέεται.		Habenâ ramus non ligatur.
Δρεπῶν κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀγλαΐζεται καὶ μυσικῆς ἐν ἀώτῳ.		Decerpens summitates ex singulis virtutibus etiam Musices in flore resplendet.
Ἄγγαροι εἰς χώραν ἄγνωςον χωρήσαντες ἀγῶσι τὰ ἱμάτια ἀνθρώπων.	650	Tabellarii in ignotam profecti regionem vestes hominum mirantur.
Ἀμαυρὸν ςρέφει ὁ ἀριθμὸς ὀϊζυρός.		Obscurum infaustus numerus tegit.
Αἴπτει ἰκμάδος αἴγειρος.		Gaudet humore populus.
Κῆρ μὲν ἐνίοτε κόμπος, ἀλλ' ὀ λιμὸν ἐλαφαίρει.		Cor quidem aliquando crepitus, sed non famem decipit.
Νίφει γύαν ψιάς.		Madefacit arvum roris gutta.
Ἀεὶ τὸ ἔσχατον κέρκος.	665	Cauda semper extremum est.
Ἰτρία κύςιν ἔχει.		Imæ parti ventris vesica inest.
Θηρίοις νάπος ἤθη δίδωσι.		Lustra feris saltus præbet.
Ἐκ μυελῦ ἀλκὴ, ὥσπερ ἐκ πηγῆς πηδᾷ.		E medullâ robur tanquam ex fonte salit.
Λεσβιάζειν κοάλεμον λάπη ἀναγκάζει.		Lesbiorum mores obscœnos imitari stultum cogit pituita.
Σύφαρ ἴψον ψαφαρὸν ποιεῖ.	660	Anguis exuvium suber aridum reddit.
Θαυμάζυσι Κῆρες ἀκροώμεναι Σατύρυς.		Colunt Seres audientes Satyros.
Σπολὰς πείρινθος ἀμείνων.		Vestis coriacea crate melior est.
Κολοβὸν μυκτῆρα ὁ λύων φρονεῖ.		Mutilatum nasum lavans sapit.
Ψὶξ ὠμῦ κρέατος ςόμαχον βλάπτει.		Frustulum etiam crudæ carnis stomacho nocet.
Κάλωα τὸ κύαρ ὀ λήψεται.	655	Non admittit rudentem foramen acûs.
Πέλεκυς ἀρτάμυ ὄργανον, ὥσπερ τῦ σιδηρυργῦ αἶρα.		Securis lanii instrumentum est, sicuti fabri ferrarii malleus.
Φυρομένυ φύσις οἴνυ ἔῤῥει.		Mixti vini natura perit.
Ἄβαρα ποθῦσι ἀμόρας θ' οἱ ἐν ἡδονῇσι ζῶντες.		Placentas appetunt, et coctas melle similas, qui in deliciis vivunt.
Πρὸς ἠϊόνα πίπτων ἀκρέμων γῆν ϗ ἅλα κινεῖ.		Propè littus cadens grandis ramus terram et mare movet.
Σπέος ἐκ ἄνευ δνόφυ.	670	Spelunca non est tenebrarum expers.
Σῦ φωνὴ κρατίςη ὄρνιθας σοβεῖ ἁπάσας.		Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Σπῖλος θολὸν μιαίνει.		Sordes turbidæ ædificium conspurcant.
Ἀσθενεῖ ὁ βραχίων ὐτωμένυ ἀγκῶνος.		Ubi vulneratus est cubitus, brachium est infirmum.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκον πωλεῖ.		Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Κύβοι κρημνὸν ἀπειλῦσι	675	Tesseræ præcipitium minantur.
Λιγὺς κυβήλιδος σμῆξιν σφάλλει.		Argutus Ligur securis ictum decipit.
Ὁ Κρόνος κρόνων γενετὴρ.		Saturnus morosorum est genitor.
Τόξυ ἄκων τρίζει, προκὸς δορὰ ὐδέποτε.		Arcûs jaculum stridet, hinnuli corium nequaquam.
Λάτρις ἀμβλὺς λεκίθῳ χρίμπτειν λαυκανίαν ὀφείλει.		Servus obtusus vitello ungere gulam debet.
Ὃς διάζεσθαι ὐ θέλει, λιτὸς δήσεται.	680	Qui stamini, quod deest, addere non vult, subtili ac tenui linteo carebit.
Γαῖσον θίβῃ μὴ ἔμβαλλε.		Gæsum fiscellæ ne immittas.
Οὐδὲν δηναρίυ ἰκρίον ὠνήσῃ.		Nullam denario tabulam emes.
Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκυ.		Nauta qui es Neptunum placato.
Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ ςίλης ὐ πωλεῖται.		Scalprum magnum quidem non est, attamen minimo pretio non venditur.
Ἰνεῖ γαυλὸν καῦνος.	685	Evacuat sors mulctram.
Κόαξ ϗ κοῖ σπάταγγον ἄγυσι.		Coax et coï spatangum agunt.
Ὗ, ὗ, τινθαλέας ῥινὸς αὐδὴ ἐςί.		Hy, hy, fervidi nasi vox est.
Οὐδ' ὁ δεῖνα ϗ ὁ δεινα ἐποίησεν, ὐδ' ἐγώ.		Neque hic aut ille fecit, neque ego.
Ἐκ πλευρᾶς Ἀδάμυ ἡ Εὔα γεγένηται.		E latere Adami Eva facta est.
Ἐρωεῖ Ἐλλέβορος λειχῆνα.	690	Inhibet Helleborus lichenem.
Σπαργᾷν χοῖνιξ λέγεται οἴνυ πληρωθεῖσα.		Tumere chœnix dicitur vino repleta.
Οὐκ ἂν πριαίμην ὐδενὸς λόγυ βροτόν.		Non emerem ullâ ratione mortalem.
Ὀδόντας τριάκοντα ϗ δύω ἔχει ἄνθρωπος.		Dentes homo triginti et duos habet.
Δέπας τῷ Διονύσῳ, ϗ τῷ Πλούτῳ βάριδα.		Poculum Baccho, et navigium Plutoni.

Ἥραν ἰσάλη ού κάζει.	Non exornat Junonem vestis è pelle caprinâ.
Σκάνδιξ χυλὸν, ὁ φελλὸς δίδωσι.	Succum dat scandix, non suber.
Ὅπου δαγὺς, ἐκεῖ κρύος.	Ubi glacies, ibi frigus.
Λεκάνης ϗ ἄμβικος χεῖαν ταμίας οἶδεν.	Catini et ollæ usum promus condus novit.
Σφαλερὸν ἔδεσμα νεφρός.	Ren ferculum periculosum est.
Ἄγχι αἰγιαλοῦ λέμβος θέοιτο.	Prope littus currat lembus.
Μαγείρου σῆμα τομεύς.	Ex cultro incisorio cognoscitur coquus.
Κροσσὸς ἐσθῆτα κρατεῖ.	Fimbria vestem continet.
Σφύζουσι ἀρτηρίαι γινομένου κινήματος.	Facto motu arteriæ saliunt.
Ἦκα ἄρδει ἀμάρα ἤπειρον.	Lenitèr irrigat aquæ ductus terram continentem.
Οἰχομένῳ σέλατι ἐν ἔρᾳ ἀδινὸς δνόφος ἕπεται.	Decedentem splendorem densa in terris caligo sequitur.
Ἅμαξα τόρμης στερουμένη ὄλλεται.	Perit currus modiolo rotæ privatus.
Θόρυβον γίγγρας θίασόν τ' ούκ ὄρει.	Tumultum, cœtumque tripudiantium gingras non excitat.
Τὸ ῥέγχειν ϗ κοιμᾶν τοῦ αὐτοῦ ζώου εἰσὶν ἔργα.	Stertere et dormire ejusdem animalis opera.
Βάπτει μὲν ἀσκὸν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν ού δύει πότε.	Mergit quidem utrem, verûm aquam humidam haud subit.
Κώθωνι λαμία κύβιτον βλάπτει.	Poculo saga os cubiti lædit.
Ξύλον ἄνθραξ ού πρήθει.	Lignum carbo non accendit.

ΚΕΦ. κ'. — CAP. XX.

Ζωὴ Θάνατος. — *Vita, Mors.*

ΚΙΡΣΟ'Ν κνάειν κινδυνῶδες.	VARICEM scindere periculosum.
Ἐκ τοῦ κεράμου μέροπες εἰσὶν ἅπαντες.	Ex argillâ omnes homines facti sunt.
Ὡς χόρτος, οὕτω ϗ βροτὸς σκέλλεται.	Ut fœnum, ita et homo arefit.
Κουφὴ σκιὰ, ϗ ἀτμὶς ἐςὶν ἀνδρῶν βίος.	Vana umbra et vapor est hominum vita.
Πάντες τῷ θανάτῳ τερούμεθα, ὡσεὶ ἡ ἀγέλη βοῶν λαρινῶν σφαζομένων.	Omnes morti servamur, velut armentum boum saginatorum mactandorum.
Φοξὸς ὑγιὴς οὐδέποτε νοσεῖ.	Si sanus is est, cui caput acutum est, nequaquam ægrotat.
Τέφρα ἄνθρωπος, ἄνθος ϗ πέμφιξ.	Cinis homo est, flos et bulla.
Ἁπάντων Χάρων κάλπην βάπτει.	Omnium Charon urnam submergit.
Ἐν θάμνῳ νεκρὸν μὴ θάπτει.	In fruticeto mortuum nè sepelias.
Τῶν θνητῶν βίος σποδὸς ἐςὶ ϗ καπνός.	Vita mortalium cinis est et fumus.
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.	Sua cuique vita obscura est.
Ζάγκλῃ μοῖρα ὀξείᾳ πᾶν βροτῶν γένος ἀμᾷ.	Falce mors acutâ omne mortale genus metit.
Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.	Constans nihil in vitâ videtur esse.
Νεκρὸς ού δάκνει.	Mortuus non mordet.
Οὐδεμία πόα, ἢ βία, τοῦ θανάτου βέλη κλάει.	Nulla herba, aut vis, mortis tela frangit.
Πρηνὴς χθόνα ἀθρεῖ.	Pronus terram spectat.
Οἵηπερ φύλλων γενεὴ, τοίηδε ϗ ἀνδρῶν.	Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Ἀάζειν δεῖ, ὃν βάσανος τοῦ ᾅδου πιέζει.	Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
Νέννου κτέρεα μὴ εἰς τέλος ἀθέτει.	Patrui exequias nè omnino asperneris.
Λυκάβαντας μηνύει φαρκίς.	Annos ruga indicat.
Πάντα γέλως ϗ πάντα κόνις, ϗ πάντα τὸ μηδέν.	Omnia risus, et omnia pulvis, et omnia nil sunt.
Σμύχει πρόκα ςέλεχος σμίλαξ.	Celeritèr truncum taxus venenata consumit.

DICTA SEPTEM GRÆCIÆ SAPIENTUM.

SOLONIS ATHENIENSIS.	Γνῶθι σεαυτὸν, Nosce teipsum.
CHILONIS LACEDÆMONII.	Τέλος ὁρᾷν μακροῦ βίου, Finem videre vitæ longævæ.
PITTACI MITYLENÆI.	Καιρὸν γνῶθι, Occasionem cognosce.
BIANTIS PRIENENSIS.	Οἱ πλείους κακοὶ, Plures sunt mali.
PERIANDRI CORINTHII.	Μελέτη τὸ πᾶν, Industriæ nihil impossibile.
CLEOBULI LINDII.	Ἄριςον μέτρον, Modus est optimus.
THALETIS MILESII.	Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη, Sponde, prope est damnum.

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUATUOR numerantur Græcæ linguæ Dialecti, sive loquendi formæ præcipuæ, pro numerc præcipuarum Græciæ gentium, quæ à linguâ communi in nonnullis variant; nimirùm, Attica, Ionica, Dorica, Æolica. Præter quas suam Dialectum et idioma in quibusdam habuerunt Poëtæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis spectat, sequentibus tabellis subjiciuntur. In reliquis verò cùm tanta sit varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularum proprietates insigniores brevitèr proponere sufficiat.

Attici mutant { σ in ξ, ut ξὺν pro σὺν· σσ in ττ, ut ϑάλαττα pro ϑάλασσα· σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, *vir:* et contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt {
η pro α, ut φιλίη pro φιλία *amicitia.*
ε pro α, ut γελέω pro γελάω, *rideo.*
et contrà α pro ε, ut τάμνω pro τέμνο, *seco.*

Ex consantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς· π pro φ, ut ἀπαιρεῦμαι pro ἀφαιρεῦμαι· contractionibus prorsus abstinent, et dipthongos resolvunt.

Dores usurpant {
α { pro η ut φάμα pro φήμη, *fama.*
pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, *premo:* γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε.
pro ω, ut μȣσᾶν pro μȣσῶν, *musarum:* πρᾶτος pro πρῶτος, *primus.*
pro ει, ut κλᾶδας pro κλεῖδας *claves.*
η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν· et pro ει, ut κοσμῆν pro κοσμεῖν.
ω pro ȣ, ut μῶσα pro μȣ̃σα, *musa;* et pro ε, ut ὤνεκα pro ἕνεκα.
αι pro ει, ut αἶθε pro εἶθε, *utinam.*
ευ pro ȣ, ut ἀλεῦμαι pro ἀλȣ̃μαι *saliam.*
οι pro ȣ, ut τύπτοισα pro τύπτȣσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συρίσδω pro συρίζω· σ pro ϑ, ut σεὸς pro ϑεὸς· κ pro τ, ut πόκα, ὅκα, pro πότε, ὅτε, *aliquando:* et contrà τ pro κ, ut τῆνος pro κεῖνος, *ille.*

Æoles utuntur {
ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, *puella.*
et contrà ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, *amor.*
ε pro α, ut ϑέρσος pro ϑάρσος, *audacia.*
αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, *bonas.*

Ex consonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, *oculi:* et β ante ρ, ut βράκη pro ῥάκη, *cento.*
Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς· et aspirationem rejiciunt, ut ἤλιος pro ἥλιος· atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπείρω, χέῤῥες pro χεῖρες.
Poëtæ non solum peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam Dialectos commiscent Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam Dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, et Æschylus in choris et cantilenis subinde sunt Dorici.

FIGURÆ DICTIONIS.

PROSTHESIS.

PROSTHESIS est litera vel syllaba principio dictionis addita, ut *τεταγὼν*, pro *ταγὼν*, à *τάζω*, *apprehendo; σμικρὸς, parvus*, pro *μικρός*.

APHÆRESIS.

Aphæresis est, cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut *ὀρτὴ* pro *ἑορτὴ*, *festum*, *ἱρὸς* pro *ἱερὸς*. *sanctus*.

SYNCOPE.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut *εὑράμην* pro *εὑρησάμην*, *invèni; ἐγείνατο* pro *ἐγεννήσατο*, *natus est*.

EPENTHESIS.

Epenthesis est, cùm medio dictionis litera aut syllaba interjicitur, ut *ἔλλαβε* pro *ἔλαβε*, *sumpsit* *ὁππότερος* pro *ὁπότερος*, *uter ; ξεῖνος* pro *ξένος*, *peregrinus*.

APOCOPE.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut *δῶ* pro *δῶμα*, *domus;* Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, *Neptunum:* *βρῖ* pro *βριαροὶ*, *robusti*.

PARAGOGE.

Paragoge est, cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut *ἦσθα* pro *ἦς*, *eras; τύπτεσκε* pro *ἔτυπτε*, *verberabat*.

METAPLASMUS.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut *κλαδὶ* pro *κλάδῳ*, *ramo*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poëticam licentiam.

ANTITHESIS.

Antithesis (nonnulli *ἀντιστοίχον* vocant) est literæ commutatio, ut *πόρσω* pro *πόῤῥω*, *procul; θάλαττα* pro *θάλασσα*, *mare*.

METATHESIS.

Metathesis est literarum ordinis immutatio, ut *ἔρξω*, *faciam*, pro *ῥέξω* à *ῥέξω· ἔπραθον* pro *ἔπαρθον* à *πέρθω*, *vasto ; ἔδρακον* pro *ἔδαρκον*, à *δέρκω*, *video ; καρτερὸς* pro *κρατερὸς*, *fortis ; κάρτος* pro *κράτος*, *robur*.

SYNALŒPHA.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut *τἀμὰ* pro *τὰ ἐμὰ*, *mea*. *τοὔνομα* pro *τὸ ὄνομα*, *nomen ; θοἰμάτιον* pro *τὸ ἱμάτιον* *vestimentum*.

ANADIPLOSIS.

Anadiplosis (id est, reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut *κεκάμωσι* pro *κάμωσι· ἀταρτηρὸς* pro *ἀτηρὸς· ἐτήτυμον* pro *ἔτυμον*.

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS CHIENSIS

TRACTATUS

DE

RESOLUTIONE VERBORUM.

ΓΝΩΡΙΣΤΙΚΗ' ϗ ἀναλυτικὴ τῶν ῥηματικῶν πτώσεων χρηςολογία· hoc est, Modus singularis inflexa verba cognoscendi, et illa in sua Themata brevissimè et sine errore deducendi: In quo fructus Regularum percipitur, et unitas conjugationis Barytonorum cognoscitur.

In tradendis Regulis quibus Themata flectuntur in cæteris personis et modis, docuimus modum compositionis verborum; hic verò docemus modum resolutionis illorum cujus beneficio quodlibet verbum seu Thema facilè reperitur. Ex suprà dictis igitur Regulis facile est deprehendere quod illa in suâ flectione et formatione triplicitèr immutentur; nimirùm,

In initio (licèt hoc non omnibus contingat)in fine, et in medio, idque in omni voce, viz. *Init.* activâ, passivâ, et mediâ: in initio, quia solent recipere incrementa syllabica, et temporalia, ut λείπω, ἔλειπον, λέλειφα, ἐλελείφειν· in quo exemplo Thema λείπω in uno tempore excrevit unâ syllabâ, et in altero duabus à parte antè; et ᾄδω, ᾖδον· ἧκα, ἥκειν· in quo exemplo non numerus syllabarum, sed quantitas vocalium crescit: hoc est, vocales producuntur, sicut et ἐγγύζω, ἤγγυκα· ὀρύσσω, ὤρυχα· nam α, ε. et ο in præsenti sunt breves, at præterito mutantur in longas

In fine vero, quia solent recipere terminos, necnon consonantes terminales, quibus *Fin.* Thema crescit interdum unâ syllabâ, ut τύπτω, τύπτομεν· interdum duabus, ut τυπτόμεθα· primum verò et secundum futurum cujuslibet verbi in passivâ voce crescunt tribus syllabis in fine, nullâ habitâ initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα· idem numerus invenitur etiam in illis verbis quæ incipiunt ab unâ consonante, vel à duabus, quarum prima est muta, et secunda liquida, habitâ ratione initii et finis, ut ἐλελείμμεθον, λελειψόμεθα, à verbo λείπω. Nam illa verba quæ recipiunt incrementa temporalia, ut et illa quæ nulla admittunt, non crescunt ultra duas syllabas, ut ᾀδόμεθον, ᾖσμεθον, à verbo ᾄδω, et ἡδόμεθον, ἧσμεθον, a verbo ἥδω· excepto tamen primo et secundo futuro passivæ vocis, ut suprà diximus.

Prætereà, accidit ut figurativæ consonantes verborum rejiciantur, quæ sunt Dentales, ut ᾄδω, ᾄσω· πλήθω, πλήσω· ἀνύτω, ἀνύσω, aliquandò mutentur in alias consonantes, nimirum in suas affines, vel saltem proximas, ut λείφθην, ἐλείφθην· λήβω, ἐλήφθην· λέλειμμαι et λέλημμαι· in quibus exemplis videmus π figurativam verbi λείπω mutatam fuisse in aspiratam suam affinem φ in aoristo primo pass. et in μ proximam suam affinem in præt. perfecto pass. quemadmodum et β figurativam verbi λήβω mutatam fuisse in φ in aoristo primo pass. et in μ in præt. perf. pass. Etenim quamvis consonans μ sit ex ordine immutabilium, affinis tamen est Labialibus, quoniam beneficio labiorum pronunciatur. Prætereà accidit ut vocales figurativæ, viz. breves, quæ sunt, α, ε, ο, in longas mutentur in aliis temporibus, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω· ἀπορέω, ἀπορήσω· πληρόω, πληρώσω.

In medio tandem, quia solent recipere mutationes vocalium, in quibus longæ mutantur *Med.* aliquandò in breves, et vice versâ breves in longas, ut λήβω, ἔλαβον· ψάλλω, ἔψηλα· et aliquandò subjunctivæ diphthongorum rejiciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην· et aliquando præpositivæ, ut λείπω, ἔλιπον· φεύγω, ἔφυγον· et aliquandò adduntur subjunctivæ, ut μένω, ἔμεινα· ςέλλω, ἔςειλα· et aliquandò nil rejicitur, aut producitur; sed tantùm fit mutatio brevis in aliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα· ςρέφω, ἔςροφα.

Quoniam verò σ inter terminales consonantes (quæ unâ cùm illo sunt sex, viz. ϑ, κ, μ, ν, σ, τ,) pro vario usu diversimodè consideratur, necesse est ut illud accuratiùs hìc examinemus, et nominibus idoneis donemus quæ ejus officia significent, eo, viz. fine, ut in investigando Themate Regulæ pleniùs intelligantur.

In nostris Regulis mentionem fecimus τȣ̃ σ, quod in genere et καθόλȣ vocavimus Servile, ob ipsius multiplicem et maximum usum. Postea subdistinximus illud in Explicitum, Implicitum, et Potentiale: hoc σ invenitur in activâ et mediâ voce. Prætereà in pass. voce tribus (diversis à prioribus) modis consideratur. Nam in secundâ personâ præterperfecti passivæ vocis reperitur σ, quod (si placet) vocetur Terminale, eò, quod semper it annexum suo termino αι, viz. σαι, ut τετήρημαι, τετήρησαι, Dein datur σ quod semper subsequitur dentalem aspiratam ϑ. nam si quis velit inspicere terminos omnes pass. vocis qui solent incipere à ϑ, vel ab α et ε, quas vocales subsequitur; nullum reperiet qui non habet hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, τετήρησθον· vel figurativam Thematis, ut ἔψαλθον. Et hoc σ (si velis) vocetur Philothetum, et reperitur etiam in voce mediâ. Datur postremò σ quod reperitur in primâ personâ præterit. perfecti passivæ vocis, et interdum non (prout

in Regulis nostris declaravimus,) quod ideò nominabitur Hotethetum. In his quæ de • diximus elucescit utilitas et potestas τῦ σ, quam omnes Grammatici nominârunt, et nullus hactenus (quem scio) manifestavit.

Σ servile, seu χρήσιμον, ejusque potestas.

- Vox Activa
  - σ Explicitum, λύσω.
  - σ Implicitum, λείψω.
  - σ Potentiale, σπερῶ.
- Vox Media
  - σ Explicitum, λύσομαι.
  - σ Implicitum, λείψομαι.
  - σ Potentiale, σπερῶμαι.
  - σ Philothetum, ἐσπειράσθε.
- Vox Passiva
  - σ Terminale, τετήρησαι.
  - σ Philothetum, τετήρησθον.
  - σ Hotethetum, τετέλεσμαι.

Hoc præterea non ignorandum est, figurativas verborum, viz. (Labiales et Palatinas) posse etiam dici Implicitas et Explicitas : nam in dulplici consonante ψ tres Labiales implicantur, viz. β, π, φ, et in ξ tres Palatinæ, viz. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magìs exprimantur; quare ubi σ implicitum est, ibi quoque sunt prædictæ figurativæ implicitæ, ut in λείψομαι π est implicita, et per consequens β et φ ob affinitatem: et in ἐλεξάμην κ est implicita, et eâdem de causâ γ et χ. Verùm in ἐτυπόμην π, et in ἐλεγόμην γ sunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ futuri activæ vocis, et σ Terminale pass. vocis fieri implicitum quando Labiales et Palatinæ antecedunt illud σ, ut γράψω, γέγραψαι· λέξω, λέλεξαι.

His præmissis, ut faciliùs inveniatur Thema, quæ sequuntur observanda sunt

1. Primò rejiciantur à parte antè incrementa syllabica seu temporalia, si adsint; si enim nulla sint, nulla datur dubitandi causa.

2. Secundò rejiciantur à parte pòst termini, necnon terminales consonantes, ut et σ quocunque modo consideratur.

3. Tertiò non omittendum est fieri mutationes vocalium quæ inveniuntur in medio verbi, viz. α restituatur in suam, η, ω, vel ε, ubi opus fuerit, ut ἔλαβον, λήβω· ἔτραγον, τρώγω· ἐτράπην, τρέπω· quemadmodum et ε rejiciatur vel addatur ubi necessitas postulaverit, et ο vertatur in ε vel addatur, υ, ubi opus erit, secundum Regulas traditas de incrementis verborum.

4. Observandum est præterea, quòd rejectis terminis à parte pòst in pass. voce et in mediâ, quæ assimilatur illi ratione terminorum, si restat consonans (excepto σ) illa est figurativa vel affinis ei ; si verò restat σ, tum hoc σ, licet quoque rejiciendum, indicabit tamen Dentalem aliquam esse figurativam, vel ζ, vel duplex σ (σσ), et per censequens duplex τ (ττ), vel aliquam vocalem mutabilem, α, ε, ο· quæ ambiguitas non potest tolli nisi inquisitione Dictionarii vel usu, quamvis aliquot notas afferre possimus, quarum beneficio illa maximâ ex parte diminuetur.

Nota igitur, rejecto σ Terminali, vel Hotetheto, seu Philotheto, si restat diphthongus, illa est figurativa: si vocalis ι, verbum sit hyperdissyllabum; tum semper ζ· si verò α, tunc aliquandò ζ, aliquandò α est figurativa: si verò restat η vel ω, tunc horum breves erunt figurativæ; viz. η vertitur in α vel ε, et alterutra erit figurativa. Prætereà ω vertitur in ο, quod est figurativa ; si verò restabat α, ε, vel ο, sæpissimè illæ sunt figurativæ. His igitur benè observatis, et omnibus extrinsecùs ritè rejectis, terminatur verbum Barytonum activæ vocis per ω· pass. verò seu mediæ per ομαι· et verbum in μι claudetur per terminum μι activæ vocis, et passivæ seu mediæ per μαι.

Hæc sanè magno erunt nobis auxilio, sed usus excedit inter omnia. Porrò ut faciliùs intelligantur quæ hactenus diximus, sequentem Hypothesin subjungamus.

Supponamus igitur hujusce linguæ candidatum in legendis auctoribus incidisse in has dictiones ἐξαλεῖψαι, ἐκέκαφθε, ὑπερεσάχθην, διεπράξαντο, κεκλῶσθαι, διεληλυθότες, μεθαρμοσθέντα,

κεκάσθαι, διεχειρισάμην, πεπυκασμένα, σεσηρότες, ἐπῆρσε, παθήνασθαι, ἐπισημηναμένυς, ἐπαναστισθῆναι, ἐπιτετροπευμένυς, ἐπεπυργώμεθα, ἐῤῥοφήσθω, ἀπελαθήσεσθαι, ἀναδραμὼν, κατεβίω, καταγεὶς, ἀπέδρα, παρέβη, &c.

Ἐξαλεῖψαι. Quod ad primum vocabulum pertinet, cognoscitur esse aor. 1. act. vocis, mod. infin. à termino σαι, ut τύψαι, quo rejecto, unà cum σ, quod in ψ erat implicitum, restabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω, restabit verbum ἐξαλείπω, quod si quæratur in Dictionario, non invenietur, sicut et ἐξαλείβω· dicam igitur quod sit ἐξαλείφω, *deungo*, et per Metaphoram *deleo*. Nam φ sicut et β ob σ extrinsecum futuri primi (à quo aoristus primus formatur) mutantur in π ob εὐφωνίαν.

Ἐκέκαφθε. Videmus esse præteritum plusq. pass. ex duplici incremento sallabico εκε uno duplicato perfecti, et altero simplicitèr repetito plusq. perfecti, ut termino uno cum terminali ϑ, ut ἐτέτυφθε, quibus rejectis et adjuncto termino communi ω vel ομαι, restabit κάφω vel κάφομαι, quod beneficio Dictionarii non reperietur, sicut neque κάβω vel κάπω· quòd si ad π addas τ ob εὐφωνίαν, invenies κάπτω, *comedo*, nam π sicut et β mutantur in φ ob ϑ sequens terminale.

Ὑπερεσάχθην. Est aor. 1. pass. voc. quod cognoscitur ex termino ϑ et terminali ϑην, et incremento syllabico ε, ut ἐτύφθην. Etenim in omni imperfecto et aor. primo et secundo modi indicativi nusquam reperietur ε in initio verbi, quod sit vocalis Thematica, quæ in illis, juxta Regulam, vertitur in η. Exceptâ tantùm licentiâ Poëticâ, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. δ. ἐρητύοντο τὸν λαὸν, pro ἠρητύοντο, ab ἐρητύω, *coërceo*. Poëtæ siquidem respuunt incrementa temporalia et syllabica, ut ibidem ῥαψ. χ΄. ὃν τέκεν αὐτη, pro ὃν ἔτεκεν αὐτὴ, *quem peperit ipsa*. Θεὸς ὀνόμηνεν ἅπαντα, pro ὠνόμηνεν, ab ὀνομαίνω, *nomino*; ῥαψ. ξ΄. Si igitur rejiciatur incrementum ε, et terminus cùm consonante terminali ϑην, addito termino generali ω, restabit σάχω, quod si quæras in Dictionario, non invenies; imò neque σάγω, σάκω, vel σάζω, quoniam verbum est σάττω, *onero*, ut ὑπερσάττω, *satis superque onero*; nam γ et κ figurativæ (quæ virtualitèr concipiuntur interdum in ζ vel duplex σ) solent mutari in χ ob sequens terminale ϑ, sicut λέγω, ἐλέχθην· πλέκω, πλέκω, πλέχθην.

Dico virtualitèr, quoniam ζ et σσ inter dum faciant fut. 1. in ξ, in quo κ est implicitum, et per consequens γ, χ.

Διηράξαντο. Constat esse aor. 1. med. voc. à termino αντο, unà cum σ, quod est implicitum in ξ, ut ἐτύψαντο, quo rejecto et addito termino communi ω, restabit διηράκω, quod non invenies in Lexico, neque διηράγω, διηράχω, aut διηράζω, vel διηράσσω· debes igitur concludere te non advertere incrementum temporale η, quod si vertas in ε, dein quæras iterum, nè tum quidem invenies; verso verò in α, reperies esse ἀράσσω, *amputo*, *abscindo*, *illido*, et Metaphoricè *impeto*; ut ὀνείδεσιν ἀράσσειν τινὰ, *convitiis impetere aliquem*; cujus generis verba in præteritis pariunt tyronibus amplam difficultatem: etenim quindecim verba sunt illis inquirenda, scil. ἐράγω. ἐράκω. ἐράχω, ἐράζω, vel ἐράσσω· præterea ἀράγω, ἀράκω, ἀράχω, ἀράζω, sive ἀράσσω et quinque superiora, scil. ἠράγω, ἠράκω, ἠράχω, ἠράζω, sive ἠράσσω. Etenim quæ habent figurativas Palatinas addito σ ex parte futuri efficerent in illo ξ, juxta Regulam, quæ verò habent pro figurativis ζ vel σσ, ut ex ordine δευτερυτρίτον poterant habere ξ in futuro. Prætereà juxta temporalis incrementi Regulam, vocalis Thematica ε vel α verteretur in η, et hoc modo unum verbum in præteritis immutatum, si Thema ipsum et ipsius significationem ignoret, meritò Tyroni imò et cuilibet alteri ad unguem omnes Regulas Grammaticas callenti multifariam creabit difficultatem, quæ non potest superari alitèr nisi usu. Beatior sanè est Lingua Latina, quia longè naturâ facilior; sed χαλεπὰ τὰ καλά.

Κεκλῶσθαι. Præteritum est perf. pass. inf. Rejiciatur incrementum syllabicum κε, et terminus αι, à parte pòst, cum terminalibus consonantibus σθ· restat κλω· σ vero indicat esse aliquam figurativam dentalem, vel ζ vel σσ· sed non erit nisi κλώθω, *glomero* vel *neo*; quia dissyllabum, ut et πεπρῆσθαι, à πρήθω, *incendo*.

Διεληλυθότες. Constat esse participium præteriti perfecti, mediæ vocis, numeri pluralis, generis masculini, à termino ότες, et figurativâ præsentis; quibus rejectis unà cum ἐπαναλήψει. Atticâ priorum literarum Thematis, et verso incremento temporali η in ε, et addito termino ω, restabit διελύθω· sed hoc non est nisi addatur præpositiva ε, ut fiat diphthongus ευ, quâ additâ, Thema est διελεύθω, inusitatum, pro quo διέρχομαι, *prætereo*, et per Metaphoram *dissero*, seu *oratione percurro*: in formando hoc præterito medio ε rejicitur, non per Regulam communem, quia penultima præt. med. non mutatur, nisi fuerit una harum quatuor, α, αι, ε, ει, ut ϑάλω, τέθηλα· κλάζω, κέκληγα· φαίνω, πέφηνα νέμω, νένομα· et λείπω, λέλοιπα· sed rejicitur more Atticorum, et κατ' ἐπανάληψιν priorum literarum præsentis, idque in verbis hyperdissyllabis in quibus corripitur penultima, ut ἐλεύθω, ἤλυθα, communitèr et ἐλήλυθα, Atticè; ἀκούω, ἤκοα, et Atticè ἀκήκοα· ἀλείφω, ἤλοιφα, ἀλήλοιφα, et similia.

Μεθαρμόσθεντα. Particip. aor. 1. pass. undè rejiciendum est σθέντα, σ indicabit esse aliquam dentalem vel σσ vel ζ, et erit μεθαρμόζω, *coapto*, quia trissylabum, ut ἐξεργασθέντα, ab ἐξεργάζομαι *perficio*.

Κεκάσθαι. Est infinitivum præteriti perf. pass. vocis. Cognoscitur à tono in penultimâ, incremento duplicato κε, et termino unà cum terminali ϑ, et Hotetheto σ· quibus rejectis et addito termino ω, fit κάω,—quod cùm non sit, neque erit κάδω, κάθω, κάτω, seu κάσσω, restat esse κάζω, *orno* et *decoro*, verbum Poëticum, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ώ. ver. 546.

Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ, τε ϗ υἱάσι, φασὶ, κεκάσθαι.
Horum te, senex, divitiisque et filiis aiunt exornatum fuisse.

Διεχειρισάμην. Aor. 1. med. rejiciatur ε et terminus σάμην· et quia restat ι, et verbum est polysyllabum, ideo ζ est figurativa, scil. διαχειρίζω, *tracto*, ut ἐπορισάμην, à πορίζομαι, seu πορίζω, *comparo*.

Πεπυκασμένα. Est particip, perf. et plusq. perf. pass. quare rejiciendum est incrementum syllabicum πε, et in fine μένα, unà cum σ Hotetheto, quod est indicium ejus figurativam esse dentalem, vel ζ vel σσ, et est quidem ζ, viz. πυκάζω, *denso*, seu *tego*, quoniam polysyllabum.

Σεσηρότες. Est particip. perf. med. quare rejicienda est duplicatio in initio σε, et in fine terminus

participialis ότες, et quoniam η habet ι subscriptum. ideóque cùm sit impropria diphthongus, vertetur in propriam, viz. αι, et addito termino generali ω, verbum erit σαίρω, *scopis purgo*, ut πεφηνότες, à φαίνω. Verba hujusce ordinis, scil. immutabilium, felicius et citiùs reperiuntur quàm cæterea; quia servant figurativam Thematicam. Excepto ν, quod solet mutari interdum vel in γ vel in μ, proùt in Regulis videre est.

Ἐπῆρσε. Vocabulum in Homero, et juxta meas Regulas video esse aor. 1. act. voc. ab σ Explicitum. Præterea puto ε esse incrementum syllabicum, quo rejecto unà cum σε, et addito ω, restabit πήρω, quo quæsito et haud invento, concludam π non esse Thematicam literam, sed præpositionis ἐπὶ, quâ rejectâ, restabit ἥρω, quod si quæram non inveniam: dicam igitur η esse temporale incrementum, quod si vertam in ε, erit, ἕρω, quod tamen non est, quia est ἄρω, *apto*, cujus futurum facit communitèr ἀρῶ, et Æolicè ἄρσω, et ex hoc ἦρσε, et cum præpositione ἐπὶ, ἐπῆρσε, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ῥαψ. ξ'. ver. 166.

——τὴν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἄφαιστος, πυκινάς τε θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε.

Παθῆνασθαι. Est aor. 1. infin. med. ideóque ασθαι rejecto, et versâ η, impropriâ diphthongo, in αι propriam, et termino passivæ vocis adjecto, erit παθαίνομαι, *vehementèr afficior*.

Ἐπισημηναμένυ. Cognoscitur esse particip. a. 1. med. per terminum αμένυ, in quo σ Potentiale subintelligitur: quare rejecto termino αμένυ, et versâ impropriâ diphthongo η in αι, et addito generali termino ω, est ἐπισημαίνω, *indicium facio* seu *significo*.

Ἐπανασεισθῆναι. Cognoscitur esse aor. 1. pass infin. per terminum θῆναι, quo rejecto, σ Hotethetum indicabit esse verbum tertii et quarti, vel saltem sexti ordinis, et ultimum erit: nam illo termino cum σ rejecto, et addito communi termino pass. ομαι, erit ἐπανασείομαι, *adversùs aliquem concutior*, à σείω.

Ἐπιτετροπευμένυς. Hæc vox est particip. præt. perf. pass. à quâ, rejecto μένυς, et duplicato τε à parte antè et addito termino act. ω, vel pass ομαι, verbum erit ἐπιτροπεύω, vel ἐπιτροπεύομαι, *procuro, administro, in tutelâ habeo*. Hujusce generis verba rectè nulloque negotio inveniuntur propter diphthongum figurativam ευ.

Ἐπεπυργώμεθα Est plusquamperf. pass. undè rejecto in initio incremento ἐπε, et in fine μεθα, restat πυργῶ· deinde ω in ο verso, additoque terminali ω, fit πυργόω, *munio*, seu *turribus urbem instruo*, à nomine πύργος, *turris*. Hujusce generis verba nullâ difficultate deprehenduntur; quia omnia ferè sunt derivata à nominibus, ac proindè solent mutare figurativam ο præsentis in ω in ipso futuro, ut videre est in Regulis nostris de futuro activæ vocis.

Ἐῤῥοφήσθω. Constat esse imperfecto pass. mod. imperat. tertiam personam; quare rejiciendum est ε, unà cum ρ, et in fine θω, cum σ Philotheto, et verso η in α, et addito communi termino ω, fit ῥοφάω, quod etiam et ῥοφέω, rectè dicitur *sorbeo* et *exhaurio*. Hujusce quoque generis verba facilè deprehenduntur; nam η figurativa longa est indicium quòd figurativa primitiva erat α vel ε· neque σ vobis dubium creet; quod licèt non admittatur in primâ personâ præter-perf. pass. quando figurativæ breves mutantur in longas, tamen quoties θ terminalis subsequitur, ibi σ desideratur, atque ideò vocatur σ Philothetum.

Ἀπελαθήσεσθαι. Est fut. 1. pass. infinit. quare θήσεσθαι rejecto, restat α figurativa, cui addito termino ω, fit ἀπελάω inusitatam, pro quo ἀπελαύνω, *abigo*: in hoc verbo debuerat esse σ Hotethetum ut γελασθήσεσθαι, à γελάω· πεπασθήσεσθαι, à πετάω, secundùm Regulam; sed ἐλάω, *pello*, facit ἤλαμαι, et ἤλασμαι.

Ἀναδραμὼν. Est aor. 2. act. ων participii termino rejecto, verso α in ε, additoque termino ω, fit ἀναδρέμω inusitatum, pro quo ἀνατρέχω, *recurro*.

Κατεβίω. Aor. 2. verbi in μι· rejecto enim incremento ε, additoque termino verborum in μι, fit καταβίωμι, *vivo*. Diximus enim in his temporibus figurativam servari longam, ut γνῶμι, aor. 2. ἔγνων, ἔγνως· sic et βίωμι, aor. 2. ἐβίων, ως, ω, *&c.*

Καταγεὶς. Aor. 2. pass. à quo rejecto εις, termino participali, et addito communi termino ω, fit κατάγω, *confringo*, inusitatum, pro quo κατάγνυμι.

Ἀπέδρα. Aor. 2. act. cujus incremento rejecto, et figurativâ α versâ in η, et cum termino verborum in μι, fit ἀποδρημι, *aufugere*. Hoc esset ἀπέδρη juxtà Regulam, quia aor. 2. solet servare figurativam longam; sed unum est eorum quæ excipiuntur.

Παρέβη. Aor. 2. act. verbi in μι, quod cognoscitur à figurativâ η, quare incremento ε rejecto, et addito termino μι, fit παράβημι inusitatum, pro quo παραβαίνω, *transgredior*.

Ut autem memoriæ aliquod sit levamen, et ut constet omnibus unam esse verborum Barytonorum conjugationem, et alteram verborum in μι, tabulam sequentem exaravimus: quæ in formandis et resolvendis verbis respicienda est; illius enim cuncti termini sicut in formandis verbis adduntur, ita in resolvendis rejiciuntur

PARADIGMA VERBI GRÆCI.

Hoc verbi Græci paradigma,—complectens varias formas præsentis Indicativi, à quibus jure fluunt diversa illa tempora, quæ uni præsenti vulgò attributa sunt—ex libello, describitur cui titulus "*Analysis of the Greek Verb: Edin.* 1813." Anglicè scripto à Prof. Dunbar; ad quem libellum ii relegantur, qui de initiis hujus schematis sese certiores facere velint.

CONJUGATIO PRIMA.

VOX ACTIVA.

τύπ-ω—Anglicè *I strike.*

PRÆSENTIS Variæ formæ.	IMPERF.	FUTUR.	AORIST.	PERFECT.	PLUPERF.
τύπ-ω.	ἔ-τυπ-ον.	τύπ-σω. τύψω.	ἔ-τυπ-σα. ἔ-τυψα.	τέ-τυπ-α. τε-τύπ-εα.	ἐ-τε-τυπ-έειν ἐ-τε-τύπ-ειν.
τυπ-έω.	....	τυπ-έσω. τυπ-έω, Ion. τυπ-ῶ. Att.	....	τε-τύπ-εFα. τέ-τυπ-Fα. τέ-τυφ-α.	ἐ-τε-τυπ-έ Fειν. ἐ-τε-τύπ-Fειν. ἐ-τε-τύφ-ειν.
τύπ-τω.	ἔ-τυπ-τ-ον.	....	....	....	....
τυπ-τέω.	....	τυπ-τ-ήσω.*	....	....	....

* Vide Aristoph. Nub. 1445, et Plut. 21.

VOX MEDIA et PASSIVA.

τύπ-ο-μαι—Anglicè *I strike myself,* or *am struck.*

PRÆSENTIS Variæ formæ.	IMPERF.	FUTUR.	AORIST.	PERFECT.	PLUPERF.
τύπ-ο-μαι.	ἐ-τυπ-ό-μην.	τύπσο-μαι. τύψομαι.	ἐ-τυπ-σά-μην. ἐ-τυψά-μην.	τε-τύφα-μαι. τέ-τυφ-μαι τέ-τυμ-μαι.	ἐ-τε-τυφά-μην. ἐ-τε-τύμ-μην.
τυπ-έο-μαι.	....	τυπ-εέσο-μαι. τυπ-ήσο-μαι. τυπ-έσο-μαι. τυπ-έο-μαι. τυπ-ῦ-μαι, Att.	....	....	....
τύπ-το-μαι.	ἐ-τυπ-τό-μην.	....	....	....	....
τυπ-τ-έο-μαι.	....	τυπ-τήσο-μαι.*	....	....	....
τυφ-θέο-μαι.	....	τυφ-θήσο-μαι.	....	....	....

* Vide Aristoph. Nub. 1579.

CONJUGATIO SECUNDA.

VOX ACTIVA. PRÆSENTIS. Variæ formæ.	IMPERFECT.	*VOX MEDIA et PASSIVA* PRÆSENTIS Variæ formæ.	IMPERFECT.
τυπ-έ-εμι, τύπ-ημι. τυφ-θέ-εμι, τύφ-θημι.	ἐ-τύπ-ην. ἐ-τύφ-θην.	....	....
ϛί-εμι, ϛῆμι. ἱ-ϛά-εμι, ἵϛη-μι.	ἔ-ϛ-ην. ἵ-ϛ-ην.	στά-εμαι, ϛά-μαι. ἱστά-εμαι, ἵϛα-μαι.	ἐ-στά-μην. ἱ-στά μην.
θέ εμι, θῆ-μι. τι-θέ-εμι, τί-θη μι.	ἔ-θην. ἐτί-θην.	θέ-εμαι, θέ-μαι, τι-θέ-εμαι, τί-θε-μαι.	ἐ-θέ-μην. ἐ-τι-θέ-μην.
δό-εμι, δῶ-μι. δι-δό-εμι, δί-δω-μι.	ἔ-δων. ἐ-δί-δων.	δό-εμαι, δό-μαι. δι-δό-εμαι, δί-δο-μαι.	ἐ-δό-μην. ἐ-δι-δό-μην.
δεικνύ-εμι, δείκνυ-μι.	ἐ-δεικν-νν.	δεικνύ-εμαι, δέικνυ-μαι.	ἐ-δεικνύ-μην.

Cetera tempora hujus Conjugationis formantur à verbis puris in ω.

TERMINATIONES BARYTONORUM.

Indicativi.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ȣσι
	P	ομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
Imperf.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	όμην	ȣ	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
	M	όμην	ȣ	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Aor. β.	A	ον	ες	ε		ετον	έτην	ομεν	ετε	ον
	P	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
	M	όμην	ȣ	ετο	όμεθον	εσθον	έσθην	όμεθα	εσθε	οντο
Futur. β.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	ȣ̃μεν	εῖτε	ȣ̃σι
	P	ήσομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ȣ̃μαι	ῆ	εῖται	ȣ́μεθον	εῖσθον	εῖσθον	οῦμεθα	εῖσθε	ȣ̃νται
Futur. α.	A	ω	εις	ει		ετον	ετον	ομεν	ετε	ȣσι
	P	θήσομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	όμεθα	εσθε	ονται
	M	ομαι	η	εται	in 3. prior. decl. ut in præs. ; in 4. ut in f. 2.					
Aor. α.	A	α	ας	ε		αντον	άτην	αμεν	ατε	αν
	P	θην	θης	θη		θητον	θήτην	θημεν	θητε	θησαν
	M	άμην	ω	ατο	άμεθον	ασθον	άσθην	άμεθα	ασθε	αντο
Perfect.	A	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
	P	μαι	σαι	ται	μεθον	θον	θον	μεθα	θε	εται, μένοι εἰσὶ
	M	α	ας	ε		ατον	ατον	αμεν	ατε	ασι
Plus. Perf	A	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
	P	μην	σο	το	μεθον	θον	θην	μεθα	θε	ντο, μένοι ἦσαν
	M	ειν	εις	ει		ειτον	είτην	ειμεν	ειτε	εισαν
P. post F.	P	ομαι	η	εται	όμεθον	εσθον	εσθον	ομεθα	εσθε	ονται

Imperativi.		Sing. 1.	Sing. 2.	Sing. 3.	Dual. 1.	Dual. 2.	Dual. 3.	Plural. 1.	Plural. 2.	Plural. 3.
Præsens.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ȣ	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
	M		ȣ	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. β.	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		ηθι	ήτω		ητον	ήτων		ητε	ήτωσαν
	M		ȣ	έσθω		εσθον	έσθων		εσθε	έσθωσαν
Aor. α.	A		ον	άτω		ατον	άτων		ατε	άτωσαν
	P		θητι	θήτω		θητον	θήτων		θητε	θήτωσαν
	M		αι	άσθω		ασθον	άσθων		ασθε	άσθωσαν
Perfect	A		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν
	P		σο	θω		θον	θων		θε	θωσαν
	M		ε	έτω		ετον	έτων		ετε	έτωσαν

Terminationes Verborum contractorum in E'Ω.

Indicativi.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	εῖς	εῖ		εῖτον	εῖτον	οῦμεν	εῖτε	οῦσι
	P	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	ῇ	εῖται	ούμεθον	εῖσθον	εῖσθον	ούμεθα	εῖσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	εις	ει		εῖτον	είτην	οῦμεν	εῖτε	ουν
	P	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οῦτο
	M	ούμην	οῦ	εῖτο	ούμεθον	εῖσθον	είσθην	ούμεθα	εῖσθε	οούντο

Imperativi Verb. in έω.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A		ει	είτω		εῖτον	είτων		εῖτε	είτωσαν
	P		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν
	M		οῦ	είσθω		εῖσθον	είσθων		εῖσθε	είσθωσαν

Terminationes Verborum contractorum in A'Ω.

Indicativi.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι
	P	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
	M	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται
Imperf.	A	ων	ας	α		ᾶτον	άτην	ώμεν	ᾶτε	ων
	P	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο
	M	ώμην	ῶ	ᾶτο	ώμεθον	ᾶσθον	άσθην	ώμεθα	ᾶσθε	ῶντο

Imperativi Verb. in άω.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A		α	άτω		ᾶτον	άτων		ᾶτε	άτωσαν
	P		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν
	M		ῶ	άσθω		ᾶσθον	άσθων		ᾶσθε	άσθωσαν

Terminationes Verborum in O'Ω.

Indicativi.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A	ῶ	οῖς	οῖ		οῦτον	οῦτον	οῦμεν	οῦτε	οῦσι
	P	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
	M	οῦμαι	οῖ	οῦται	ούμεθον	οῦσθον	οῦσθον	ούμεθα	οῦσθε	οῦνται
Imperf.	A	ουν	οῦς	ου		οῦτον	ούτην	οῦμεν	οῦτε	οῦν
	P	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο
	M	ούμην	οῦ	οῦτο	ούμεθον	οῦσθον	ούσθην	ούμεθα	οῦσθε	οῦντο

Imperativi Verb. in όω.		Sing.			Dual.			Plural.		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.
Præsens.	A		οῦ	ούτω		οῦτον	ούτων		οῦτε	ούτωσαν
	P		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν
	M		οῦ	ούσθω		οῦσθον	ούσθων		οῦσθε	ούσθωσαν

Terminationes Verborum in MI, quæ descendunt à Verbis in έω, άω, όω, ύω.

INDICATIVI.			Sing. 1.	2.	3.		Dual. 1.	2.	3.	Plur. 1.	2.	3.
Præsens.	A P M	τιθ ἱς διδ ζευγν η, η, ω, υ ε, α, ο, υ	μι μαι	ς σαι	σι ται	ε α ο υ	 μεθον	τον σθον	τον σθον	μεν μεθα	τε σθε	1. 2. 3. 4. εῖ, ᾶ, ῦ, ῦ, - σι, νται
Imperf.	A P M	ἐτιθ ἱς ἐδιδ ἐζευγν η,η,ω,υ, έ, ά, ό, ύ,	ν μην	ς σο	1. 2.3.4. η, η,ω,υ, - το	ε α ο υ	 μεθον	τον σθον	τον σθην	μεν μεθα	τε σθ	σαν ντο
Indef. β.	A M	θε στ δο η, η, ω έ, ά, ό	ν μην	ς σο	1. 2. 3. η, η, ω το		 μεθον	τον σθον	την σθην	μεν μεθα	τε σθε	σαν ντο

Imperativi		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plur. 1.	2.	3.
Præsens.	A P M		τιθ ἱ διδ ζευγν ετι, α, ο, υ, -θι ε, α, ο, υ, -σο	τω σθω		τον σθον	των σθων		τε σθε	τωσαν σθωσαν
Indef. β.	A M		θ σ δ ὲς, ῆ, ὸς, θι έ, ά, ό, σο	τω σθω		τον σθον	των σθων		τε σθε	τωσαν σθωσαν

Optavi Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plur. 1.	2.	3.	Infinitiv.	Participium
οιμι οίμην οίμην	οις οιο οιο	οι οιτο οιτο	 οίμεθον οίμεθον	οιτον οισθον οισθον	οίτην οίσθην οίσθην	οιμην οίμεθα οίμεθα	οιτε οισθε οισθε	οιεν οιντο οιντο	ειν εσθαι εσθαι	ων, ουσα, ον όμενος, η, ον όμενος, η, ον

Imperfectum idem cum Præsenti.

οιμι είην οίμην	οις είης οιο	οι είη οιτο	 οίμεθον	οιτον είητον οισθον	οίτην ειήτην οίσθην	οιμεν είημεν οίμεθα	οιτε είητε οισθε	οιεν είησαν οιντο	εῖν ῆναι εσθαι	ὼν, οῦσα, ὸν εὶς, εῖσα, ὲν όμενος, η, ον
οῖμι ησοίμην οίμην	οῖς οιο οῖο	οῖ οιτο οῖτο	 οίμεθον οίμεθον	οῖτον οισθον οῖσθον	οίτην οίσθην οίσθην	οῖμεν οίμεθα οίμεθα	οῖτε οισθε οῖσθε	οῖεν οιντο οῖντο	εῖν ήσεσθαι εῖσθαι	ῶν, οῦσα, οῦν όμενος, η, ον ούμενος, η, ον
οιμι θησοίμην σίμην	οις οιο οιο	οι οιτο οιτο	 οίμεθον οίμεθον	οιτον οισθον οισθον	οίτην οίσθην οίσθην	οιμεν οίμεθα οίμεθα	οιτε οισθε οισθε	οιεν οιντο οιντο	ειν εσθαι εσθαι	ων, ουσα, ον όμενος, η, ον όμενος, η, ον
αιμι θείην αίμην	αις θείης αιο	αι θείη αιτο	 αίμεθον	αιτον θείητον αίσθον	αίτην θειήτην αισθην	αιμην θείημεν αίμεθα	αιτε θείητε αισθε	αιεν θείησαν αιντο	αι θῆναι ασθαι	ας, ασα, αν θεὶς, θεῖσα, θὲν άμενος η, ον
οιμι μένος εἴην οιμι	οις εἴης οις	οι εἴη οι	 ω 	οιτον εἴητον οιτον	οίτην εἰήτην οίτην	οιμεν οι εἴημεν οιμεν	οιτε εἴητε οιτε	οιεν εἴησαν οιεν	ἑναι θαι ἑναι	ὼς, υῖα, ὸς μένος, η, ον ὼς, υῖα, ὸς

Plusquam-perfectum ut Perfectum.

Sing. 1	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinit.	Particip.
οίμην	οιο	οιτο	οίμεθον	οισθον	οίσθην	οίμεθα	οισθε	οιντο	εσθαι	όμενος, η, ον

Subjunct.

		Sing. 1.	2.	3.	Dual 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.
Pr. & Im.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
In. 6.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	ῶ	ῃς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ῆσθον	ώμεθα	ησθε	ωνται
In. a.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	θῶ	θῇς	ῇ		θῆτον	θῆτον	θῶμεν	θῆτε	ῶσι
	M	ωμαι	ῃ	ηται	ώμεθον	ησθον	ησθον	ωμεθα	ησθε	ωνται
Per. & P. p.	A	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι
	P	μένος ὦ	ᾖς	ᾖ	ω	ἦτον	ἦτον	οι ὦμεν	ἦτε	ὦσι
	M	ω	ῃς	ῃ		ητον	ητον	ωμεν	ητε	ωσι

Hactenus de Barytonis. Sequuntur Circumflexa, quæ contrahuntur in Præsenti et Imperfect. omnium modorum, at in reliquis formantur ut Barytona, in έω, άω, όω, ex quibus contrahuntur.

Verborum in έω.

Optativi

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinit.
Pr. & Im.	A	οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	εῖν
	P	οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εῖσθαι
	M	οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	εῖσθαι

											Infin.	Part.
P. & P.M.	P M	ήμην	ῆσο	ητο	ήμεθον	ῆσθον	ήσθην	ήμεθα	ῆσθε	ῆντο	ῆσθαι	ημένος, η, ον

Subjunct.

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Particip.
Pr. & Im.	A	ῶ	ῇς	ῇ		ῆτον	ῆτον	ῶμεν	ῆτε	ῶσι	ῶν, ῦσα, ῦν
	P	ῶμαι	ῇ	ῆται	ώμεθον	ῆσθον	ῆσθον	ώμεθα	ῆσθε	ῶνται	ύμενος, η, ον
	M	ut Passiva. Perf. pass. πεποιῶμαι, ῇ, ῆται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ησθε, ῶνται.									

Verborum in άω.

Optativi

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinit.
Pr. & Im.	A	ῷμι	ῷς	ῷ		ῷτον	ῴτην	ῷμεν	ῷτε	ῷεν	ᾶν
	P	ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	ᾶσθαι
	M	ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	ᾶσθαι

											Infin.	Part.
P. & P.M.	P M	ῄμην	ῇσο	ῇτο	ῄμεθον	ῄσθον	ῄσθην	ῄμεθα	ῇσθε	ῇντο	ῇσθαι	ημένος, η, ον

Verborum in άω.

Subjunct. Sing. Dual. Plural.

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinit.
Pr.	A	ῶ	ᾷς	ᾷ		ᾶτον	ᾶτον	ῶμεν	ᾶτε	ῶσι	ῶν, ῶσα, ῶν
&	P	ῶμαι	ᾷ	ᾶται	ώμεθον	ᾶσθον	ᾶσθον	ώμεθα	ᾶσθε	ῶνται	ώμενος, η, ον
Im.	M	ut Passiva. Perf. Pass. βεβοῶμαι, ῇ, ῆται, ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον, ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.									

Verborum in όω.

Optativi. Sing. Dual. Plural.

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinit.
Pr.	A	οῖμι	οῖς	οῖ		οῖτον	οίτην	οῖμεν	οῖτε	οῖεν	οῦν
&	P	οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	οῦσθαι
Im.	M	οίμην	οῖο	οῖτο	οίμεθον	οῖσθον	οίσθην	οίμεθα	οῖσθε	οῖντο	οῦσθαι

											Infin.	Part.
P & P. p.	P	ῴμην	ῷο	ῷτο	ῴμεθον	ῷσθον	ῴσθην	ῴμεθα	ῷσθε	ῷντο	ῶσθαι	ωμένος, η, ον

Subjunct. Sing. Dual. Plural.

		Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Particip.
Pr.	A	ῶ	οῖς	οῖ		ῶτον	ῶτον	ῶμεν	ῶτε	ῶσι	ῶν, οῦσα, οῦν
&	P	ῶμαι	οῖ	ῶται	ώμεθον	ῶσθον	ῶσθον	ώμεθα	ῶσθε	ῶνται	ούμενος, η, ον
Im.	M	ut Passiva. Perf. pass. κεχρυσῶμαι, ῷ, ῶται, ώμεθον, ῶσθον, ῶσθον, ώμεθα, ῶσθε, ῶνται,									

Verborum in μι.

Optativi. Sing. Dual. Plural.

			Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Infinit.
		1. 2. 3.										
		τιθ ἱς διδ										
Pr. & Im.	A	εί, αί, οί,	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν, εν	έ, ά, ό, ύ, -ναι
	P M	εί, αί, οί,	μην	῀ο	῀το	μεθον	῀σθον	σθην	μεθα	῀σθε	῀ντο	ε, α, ο, υ, -σθαι
		τεθ ἑς δεδ										
P & P. p.	P	εί, αί, οί.	μην	῀ο	῀το	μεθον	῀σθον	σθην	μεθα	῀σθε	῀ντο	
		θ ς δ										
	A	εί, αί, οί,	ην	ης	η		ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν, εν	εῖ, ῆ, ῦ, ναι
Ao. 2.	M	εί, αί, οί,	μην	῀ο	῀το	μεθον	῀σθον	σθην	μεθα	῀σθε	῀ντο	έ, ά, ό, σθαι

Subjunct. Sing. Dual. Plural.

	Sing. 1.	2.	3.	Dual. 1.	2.	3.	Plural. 1.	2.	3.	Particip.	
	τιθ ἱς διδ	1. 2. 3.	1. 2. 3.							εὶς, εῖσα, ὲν	έμενος
A	ῶ	ῇς, ᾷς, ῷς,	ῇ, ᾷ, ῷ,		῀τον	῀τον	ῶμεν	῀τε	ῶσι	ὰς, ᾶσα, ὰν	άμενος
P M	ῶμαι	ῇ, ᾷ, ῷ,	῀ται	ώμεθον	῀σθον	῀σθον	ώμεθα	῀σθε	ῶνται	ὺς, ῦσα, ὸν	όμενος
	θ ς δ									εὶς	έμενος
A	ῶ	ῇς, ᾷς, ῷς,	ῇ, ᾷ, ῷ,		῀τον	῀τον	ῶμεν	῀τε	ῶσι	ὰς	άμενος
M	ῶμαι	ῇ, ᾷ, ῷ,	῀ται,	ώμεθον	῀σθον	῀σθον	ώμεθα	῀σθε	ῶνται	ὺς	όμενος

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS

CHIENSIS

TRACTATUS ALTER

DE

ARTICULIS.

ARTICULUS duplex est, unus præpositivus, postpositivus alter. Præpositivus dicitur προτακτικὸν, ἄρθρον, quòd Nominibus, Participiis, et interdum Verbis Infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Postpositivus verò dicitur Græcè ὑποτακτικὸν, quod Nominibus tantùm postponitur, ideóque fungitur officio Pronominis relativi, ut significatio ostendit, ὃς, ἣ, ὃ, *qui*, *quæ*, *quod*. Nos autem de præpositivo tantùm agimus, qui accuratiùs loquendo solus est Articulus.

Quando sermo est de re quâpiam certâ, de quâ viz. nobis constat, *tunc nomen illud gaudet articulo; sin minus, respuit;* ut Isocr. ad Nicocl. Ὅλως γὰρ, εἰ ἐθέλοιμεν σκοπεῖν τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, εὑρήσομεν τȣ̀ς πολλȣ̀ς αὐτῶν, οὔτε τῶν σιτίων χαίροντας τοῖς ὑγιενοτάτοις, ὔτε τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς καλλίϛοις· in quo exemplo φύσεις, ἀνθρώπων, σιτίων, et ἐπιτηδευμάτων, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc Regula sola penè sufficeret, ut de usu articuli minimè dubitaremus: pergamus tamen alias præscribere, quæ variis exemplis eandem illustrabunt. Reg. i.

Nomen Substantivum seu Apellativum, si conjunctum habet adjectivum, exigit articulum; ita tamen ut si adjectivum præponatur, unicus articulus ipsi præfixus sufficiat. Demosth. pro Coronâ; Σκοπεῖτε δὲ τί χρῆν τὸν εὔνȣν πολίτην ποιεῖν, ϗ τί τὸν μετὰ πάσης προνοίας ϗ προθυμίας, ϗ δικαιοσύνης, ὑπὲρ τῆς πατρίδος πολιτευόμενον. Ubi εὔνȣς adjectivum, quia præponitur Appellativo πολίτην, contentum est unico articulo. Reg. ii.

Quod si adjectivum postponatur, opus est duplici articulo, uno scil. pro Adjectivo; pro Appellativo seu Substantivo, altero. Lysias contra Eratosthenem; Ὑμεῖς δὲ πάντες ὀργίζεσθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκείας ἤλθον τὰς ὑμέτερας. Idem in Nicom. Εἰ γὰρ ȣ̓̃τος μὴ πλείω ἀνέγραψεν, ἓξ τάλαντα εἴσγε τὰς θυσίας τὰς πατρίȣς ἂν ἐξήρκεσεν, *&c.*

Quod si adjectivum in priori loco desideratur, articulus tamen repeti debet. Ut Demosth. pro Coronâ; Ἕως ἂν τὰ τῆς ϛρατείας, ἐπὶ τȣ̀ς Φωκέας, εὐτρεπῆ ποιήσαιτο· ubi τῆς ἐπὶ τȣ̀ς Φωκέας, subintelligitur susceptæ.

Ista repetitio articuli fieri etiam solet maximâ cum venustate, si Nomen Substantivum sequatur genitivus possessivus; et potissimùm si intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic casus etenim æquipollet adjectivis, ubi cùm genitivus possessivus juxtâ Regulam quartam requirit suum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis possessivi. Demosth. pro Coronâ; Συμφέρει δὲ Φιλίππῳ ϗ Φοκεῦσι ϗ ὑμῖν ὁμοίως ἅπασι τῆς ἀναλγησίας ϗ τῆς βαρύτητος ἀπαλλαγῆναι τῆς τῶν Θηβαίων· ubi articulus τῆς τῶν Θηβαίων reperitur designando molestiam et stupiditatem Thebanorum.

In definiendis rebus, neque subjectum, neque attributum exigit articulum. Aristot. ad Nicom. Ἀρετὴ ἐϛὶν ἕξις προαιρετικὴ ἐν μεσότητι ȣ̓̃σα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένη λόγῳ, ἢ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν. Et in Topicis: Ἐϛὶ δὲ συλλογισμὸς, λόγος, ἐν ᾧ τιθέντων τινῶν, ἕτερον τὶ τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus, nominibus ἀρετὴ et συλλογισμὸς, ut subjectis; nec nominibus ἕξις et λόγος, ut prædicatis. Sæpè tamen præfigitur articulus subjectis, ac potissimùm apud Oratores, sed non prædicatis; ut Demosth. pro Coron. Ἵνα τοίνυν ϗ τὰς βλασφημίας, ἃς κατὰ τῶν Εὐβοέων ϗ τῶν Βυζαντίων ἐποιήσατο συκοφαντίας ȣ̓̃σας ἀποδείξω, &c. in quo exemplo nomini βλασφημίας, quod est subjectum, præponitur articulus; at nomini συκοφαντίας non item veluti prædicato. Reg. iii.

Genitivus possessivus nominis vel participii, imò et nomen ipsum, à quo possessivum regitur, gaudent articulis: ut Demosth. pro Coron. Ἡ μὲν ἐμὴ πολιτεία ϗ προαίρεσις, ἂν τὶς ὄρθως σκοπῇ, ταῖς τῶν τότε ἐπαινȣμένων ἀνδρῶν ὁμοία, ϗ ταυτὰ βȣλομένη φανήσεται, ἡ δὲ σὴ ταῖς τῶν τȣ̀ς τοιȣ́τȣς τότε συκοφαντȣ́ντων. Ubi nomini, unà cum participio ἐπαινȣμένων et συκοφαντȣ́ντων, præfigitur articulus. Præterea in hoc exemplo observandi sunt articuli, qui immediatè gaudent poni; ut ταῖς, τῶν, τȣ̀ς, &c. Insuper licèt non exprimatur nomen substantivum in secundo membro periodi, viz. πολιτείας· magno tamen cum lepore subintelligitur, quemadmodum et in priori. Interdum verò hic articulus genitivi possessivi omittitur, et potissimùm in nominibus propriis, ut in exemplo septimæ Regulæ videre est. Διὸ ϗ τὴν Ὁμήρȣ ποίησιν, &c. et Demosthen. pro Coronâ; Οὐ δέ γ᾽ ἡττήθην ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς Φιλίππȣ. Reg. iv

Reg. v. *Nomen quod ante se, vel post se, habet pronomen ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο,* vel *ὗτος, αὕτη, τῦτο, semper exigit articulum.* Demosthen. pro Coronâ: Δῆλον γὰρ ὅτι ϗ κατ' ἐκείνυς τὺς χρόνυς, &c.
Ante se Idem, Λέγε δ' αὐτῷ τῦτο τὸ ἐπίγραμμα. Et Lysias contra Theom. Οὐχ ὗτος ὁ λόγος ἐν τῇ πόλει
Post se κατεσκεύασαι. Idem pro Aristophan. Πολλήν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὑτοσὶ, ὦ ἄνδρες δικαςαί.

Reg. vi. *Articulus locum habet in divisionibus, adjunctis particulis conjunctivis μὲν, quæ proponi,* et *δὲ, quæ subsequi solet.* Hic modus loquendi perelegans quidem est et usitatissimus. Isocrat. ad Nicol. Διὸ ϗ τὴν Ὁμήρυ ποίησιν, ϗ τὺς πρώτυς εὑρόντας τραγῳδίαν ἄξιον θαυμάζειν, ὅτι κατιδόντες τὴν φύσιν τὴν τῶν ἀνθρώπων, ἀμφοτέραις ταῖς ἰδίαις ταύταις κατεχρήσαντο πρὸς τὴν ποίησιν, ὁ μὲν γὰρ τὺς ἀγῶνας ϗ τὺς πολέμυς τῶν ἡμιθέων ἐμυθολόγησεν· οἱ δὲ τὺς μύθυς εἰς ἀγῶνας ϗ πράξεις κατέςησαν· ubi clarè patet ὁ μὲν (Homerus sc.) et οἱ δὲ, (sc. Tragici.)

Reg vii. *Nomina propria seu cognomina, si solitariè ponantur, rarò adsciscunt articulum.* Lysias contrà Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν ὖν ϗ φίλῳ ὄντι Ἀρχιςρατίδῃ βοηθῶν, ϗ Ἀλκιβιάδην ἐχθρὸν ὄντα ἐμαυτῦ τιμωρύμενος δέομαι τὰ δίκαια ψηφίσασθαι. Idem pro Arist. Πρῶτον μὲν γὰρ βυλομένυ Κόνωνος πέμπειν τινὰ εἰς Σικελίαν ᾤχετο ὑποςὰς μετὰ Εὐνόμυ ϗ Λυσίυ.

Interdum tamen illo gaudent. Demosthen. adversùs Aristocr. Ὡς δὲ συλλέξας δύναμιν παρῆν ὁ Ἀρτάβαζος ἀφειμένος παρὰ τῦ Αὐτοφραδάτυ.

Quòd si proprium nomen cum cognomine, vel utrumque cum nomine patriæ unà ponantur, sæpiùs accidit, ut ultimum solummodo sortiatur articulum: Ut Lysias contra Eratosthenem: Τύτων τοίνυν Φείδων ὁ τῶν τριάκοντα γενόμενος, ϗ Ἱπποκλῆς, ϗ Ἐπιχάρης ὁ Λαμπρεὺς, &c. Et alibi: Ἀνέβη μέν τοι πολλῶν λοιδοριῶν αὐτοῖς γενομένων Ἀρχέςρατος, ὁ Φρεάριος, &c.

Si verò nomen patriæ non datur in recto instar adjectivi (ut in prædicto exemplo Λαμπρεὺς) *sed necesse sit ut nomen patriæ in diverso casû ponatur cum aliquâ præpositione vel adverbialitèr, tunc articulo maximè gaudet.* Demosthen. adversùs Andr. Οὗτος δὲ εἰσέπραξε Λεπτίνην τὸν ἐκ Κοίλης τέτταρας ϗ τριάκοντα δραχμὰς, ϗ Θεόξενον, τὸν Ἀλωπεκῆθεν δραχμὰς Ο', ϗ μικρὸν τὶ πρός.

Reg. viii. *Nomina propria post se recipiunt articulum. cum genitivo possessivo parentum.* Quo in loco articulus denotat filium, qui interdum, tametsi rarissimè exprimitur: ut Halicarnass. Λυσίας ὁ Κεφάλυ Συρακυσίων μὲν ἦν γονεῶν, ἐγεννήθη δὲ Ἀθήνησι μετοικῦντι τῷ πατρὶ, h. e. *Lysias, Cephali filius,* &c. Hoc tamen nil impedit quò minùs id genus nomina careant tali articulo; ut Demosth. pro Coronâ; ἐπὶ Χαιρώνδυ Ἄρχοντος, Ἐλαφηβολιῶνος ἕκτῃ ἱςαμένυ, Αἰσχίνης Ἀτρομήτυ Κοθωκίδης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν κατὰ Κτησιφῶντος τῦ Λεωσθένυς Ἀναφλυςίυ, h. e. *filius Atrometi,* &c.

Reg. ix. *Pronomen demonstrativum ὗτος, αὕτη, τῦτο, conjunctum cum adjectivis in gradu superlativo quibus terminus universalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν, superadditur, ante istum terminum vindicat articulum, idque venustè admodum.* Lysias in Nicom. Καὶ ὁ πάντων ὗτος πονηρότατος ὕτω φανερῶς συνεςασίασεν, &c. h. e. *Et hic omnium sceleratissimus ita apertè collusionem suam prodidit.*

Reg x. *Terminus universalis, πᾶς, πᾶσα, πᾶν, nominibus præpositus, articulum post se requirit;* ut Demosth. pro Coronâ; Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁμοίως, ἐκ τύτων ἄν τὶς ἴδοι ὕτω δικαίως, ὕτ' ἐπ' ἀληθείας ὐδέμιας εἰρημένα. Lysias contrà Theomn. Ἐγὼ, γῦν δεξαίμην ἂν πάσας τὰς ἀσπίδας ἐῤῥιφέναι, ἢ τοιαύτην γνώμην ἔχειν περὶ τὸν πατέρα.

Demosth. pro Coronâ: Ὁ γὰρ τότε ἐνςὰς πόλεμος ἄνευ τῦ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν, ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις ϗ εὐωνοτέροις διήγαγεν ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης.

Quod si terminus universalis privetur nomine substantivo vel adjectivo, tunc articulum ante se elegantèr exigit, ita tamen ut articulum inter et nomen universale, aliquid inseri debeat. Lysias in Nicom. Οὕτω γὰρ ἐννόμως διοικηθήσεται τὰ κατὰ τὴν πόλιν πάντα.

Reg. xi. *Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, in re certâ ante se exigit articulum;* ut Plato de Legibus. Τὸ μὲν γὰρ κλαπὲν δὴ χρεὼν διπλάσιον πρῶτον ἐκτίνειν, ἐὰν ὄφλῃ τὶς τὴν τοιαύτην δίκην, ϗ ἱκανὴν ἔχῃ τὴν ἄλλην ὐσίαν ἀποτίνειν. Lysias de Niciæ bonis publ. Ἀλλ' οἷς μάλιςα προσῆκον ϗ διὰ γένος, ϗ διὰ πλῦτον, ϗ διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν τιμᾶσθαι. Isoc. de Pace; Ἀλλὰ τας μὲν τυραννίδας ἡγεῖσθαι χαλεπὰς εἶναι, ϗ βλαβερὰς, ὐ μόνον τοῖς ἄλλοις, ἀλλὰ ϗ τοῖς ἔχυσιν αὐτάς.

Lysias ad delationem: Καίτοι ὅςις τύτοις φθονεῖ, ὓς οἱ ἄλλοι ἐλεῦσι, τινὸς ἂν ὑμῖν ὁ τοιῦτος ἀποσχέσθαι δοκεῖ πονηρίας.

Quòd si ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο, notam quandam indeterminatam secum conjunctam habet, tunc secundùm primam regulam articulo destituitur; ut Demosth. in Onit. Καὶ γὰρ ὐδὲ λόγον τὸ πρᾶγμα ἔχον ἐςὶ τὸν αὐτὸν αὐτῦ μὴ δυνάμενον κομίσασθαι τάλαντον, τύτον ἄλλῳ τινὶ φάσκειν, ἀποτίσειν καὶ ταῦτ' ἐγγύασθαι, h. e. *Nullâ enim ratione nititur hæc causa, qui ipse talentum recuperare nequeat, eum alteri cuipiam se satis esse facturum polliceri, atque adeò spondere.* Et inferiùs, Ἐπεὶ φέρε πῶς ἐςὶ δίκαιον τῆς ἀδελφῆς σῆς μηδέπω καὶ τήμερον ἄλλῳ συνοικύσης, μηδ' ἀπηλλαγμένης Ἀφόβυ, μηδὲ τὴν προῖκα δεδωκότος τύτυ, μηδ' ὑπὲρ τύτων εἰς βάσανον, μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος; h. e. *Aut quî æquum est, sorore tuâ ne hodie quidem alteri cuipiam nuptâ, nec ab Aphobo desertâ, neque per istum dote numeratâ, quæ in his rebus neque quæstionis, nec ullum aliud jus acccipit?*

Reg xii. *Genitivus partitivus semper gaudet articulo.* Isocr. Orat. Panath. Ἔτι δὲ τῦ μὴ τῶν καταβεβλημένων εἷς εἶναι, μηδὲ τῶν κατημελημένων, ἀλλ' ἐκείνων, περὶ ὧν οἱ χαριέςατοι τῶν Ἑλλήνων, ϗ μνησθεῖεν ἂν, ϗ διαλέχθειεν ὡς σπυδαίων ὄντων. Lysias in Apolog. Ἐγὼ ἀλλὰ, ϗ εἴ τις τῶν ἐμῶν φίλων τοιῦτον ἀγῶνα ἠγωνίζετο, ὑμᾶς ἂν ἠξίυν ἐμοὶ δῦναι τὴν χάριν.

Reg. xiii. *Nulla pronomina ante se requirunt articulum.* Ut Lysias pro Arist. Αὐτοὶ γὰρ ἔναγχος ἠκύετε ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferiùs, Ἐθέλοντος δὲ ἐκείνυ λογίσασθαι, &c.

Pronomen verò αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, quandò sonat, idem, eadem, idem, *tunc necessariò ante se postulat articulum.* Ut Demosth. pro Coronâ: Ἐςὶ δὲ ὐχ ὁ λόγος τῦ Ῥήτορος, Αἰσχίνη, τίμιος, ὀυδ' ὁ τόνος τῆς φωνῆς, ἀλλὰ τὸ ταῦτα προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, ϗ τὸ τὺς αὐτὺς μισεῖν ϗ φιλεῖν, ὥσπερ ἂν ἡ πατρὶς, h. e. *Non est enim Oratoris honoranda oratio, ô Æschines, neque sonus vocis, sed quòd eadem cum populo eligat, et eosdem, quos et patria, amet et odio habeat.*

Reg. xiv. *Quandò præcedunt nominibus adjectivis, et nominibus propriis adverbia ὕτω,* vel *ὕτως,* imò et nomen *τοσῦτος, τοσαύτη, τοσῦτο, tunc adjectiva nullatenùs exigunt articulum.* Lys in

Apolog. Ἐγὼδ' οὕτω πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ ὑμῶν κεκινδυνευκὼς, ϗ τοσαῦτα ἀγαθὰ εἰργασμένος τὴν πόλιν, νῦν δέομαι μὴ στερηθῆναι τῶν ἐμαυτοῦ· et alibi, Ἀκηκοὼς δὲ οὕτως ἄνομον ϗ δεινὸν πρᾶγμα, &c.

Πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *si numerum designant* ἀπροδιόριστον, i. e. *indeterminatum, nullatenùs* Reg xv.
exigunt articulum. Isocr. de Pace; Καὶ ταῦτα δρῶντες αὐτοί τε τὴν πόλιν εὐδαιμόνιζον ϗ πολλοὶ τῶν νοῦν οὐκ ἐχόντων ἐμακάριζον αὐτὴν, h. e. *quæ dum viderent, cùm ipsi, cùm multi non mentis compotes, urbis felicitatem prædicabant.* Et inferiùs, Εἰς ἃς πολλοὶ ϗ τῶν ἀστυγειτόνων, ϗ ἄλλων Ἑλλήνων ἐφοίτων, οὐ συμπενθήσοντες τοὺς τεθνεῶτας, ἀλλ' ἐφησθησόμενοι ταῖς ἡμετέραις συμφοραῖς, h. e. *ad quas multi è finitimis aliisque Græcis conveniebant, &c.* Lysias contra frumentarios; Πολλοί μὲ προσεληλύθασιν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, θαυμάζοντες, h. e. *Multi me adierunt, ô Judices, admiratione ducti.* Demosth. in Aphobum; τούτων τοίνυν εἰσὶ μὲν πολλοὶ μάρτυρες, ἔτι δ' οὐκ ἐλάττω τεκμήρια τῶν μαρτύρων, h. e. *Cùm autem harum rerum multi testes sint, non minora etiam argumenta nobis suppetunt.*

Quòd si πολλοὶ *sonat,* πλῆθος, h. e. Vulgus vel populus *tunc necessariò desiderat articulum* Ut Isocr. ad Demon. Εὐλαβοῦ τὰς διαβολὰς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν, οἱ γὰρ πολλοὶ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀγνοοῦσι, πρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσιν, h. e. *Cave criminationes etiamsi falsas, vulgus enim veritatem ignorat, sed ex famâ et opinione judicat.* Demosth. adversus Timocrat. Τίς οὖν μόνη φυλακὴ, ϗ δικαία, ϗ βέβαιος τῶν νόμων; ὑμεῖς οἱ πολλοὶ, h. e. *Quæ igitur sola est custodia, et justa, et firma legum? Vos Populus.* Idem περὶ συντάξεως. Νῦν δὲ οἱ πολλοὶ τοῦτο λέγουσιν, ὡς Κέρκυραν εἷλε Τιμόθεος, h. e. *Nunc verò vulgus hoc dicunt, quòd Cercyram cepit Timotheus.*

Pari modo πολλοὶ, πολλαὶ, πολλὰ, *si sese habeant ut subjectâ in oratione, non respuunt articulum.* Exempl. Τὰ γὰρ πολλὰ δεινὰ τὰ τῷ υἱῷ αὐτοῦ τότε συμβεβηκότα, αἴτια γέγονε τοῦ νυνὶ τὸν πατέρα ἐξαίφνης ὁμιλῆσαι θανάτῳ, h. e. *Multæ clades, quæ tunc temporis filio ipsius contigerunt, in causâ fuere, cur pater è vivis excesserit.* Demosth. pro Phormione; Τὰ μὲν οὖν πολλὰ, ὧν Ἀπολλόδωρος ἐρεῖ, νομίζετε εἶναι λόγον καὶ συκοφαντίαν, h. e. *Verba verò multa, quibus Apollodorus utitur, nugas esse et calumnias putate.*

Verùm πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *quandò ponuntur* ἀπροδιορίστως, *respuunt prorsus articulum.* Ut Lysias adversus Pandeon; Ὃς γὰρ ἀδικῶν με πολὺν χρόνον οὐκ ἐπαύετο, h. e. *Hic enim cùm me jamdudum negotium facessere non destiterat.* Idem ad Nicom. Περὶ δὲ τῶν μεγίστων τοὺς αὐτοὺς ἐᾶτε πολὺν χρόνον κυρίους εἶναι, h. e. *Vos in maximis magistratibus eosdem sinitis longo jam tempore summum obtinere magistratum.*

Πλεῖστοι, πλεῖσται, πλεῖστα, *cùm obtinent locum subjecti, gaudent articulo.* Isoc. de Pace, Reg xvi.
Εὑρήσετε γὰρ τοὺς πλείστους τῶν ἀνθρώπων περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἁμαρτάνοντας, καὶ πλείους ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν κακῶν ἢ τῶν ἀγαθῶν.

Μὰ, Adverbium jurandi, *nomini subsequenti articulum largitur.* Dem. in Aphob. Μὰ τοὺς Reg. xvii.
θεοὺς ἐγὼ μὲν οὐκ ἂν ἔχοιμι ἐπιδεῖξαι τοῦτ' ἀκριβέστερον, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον *Ego medius fidius, &c.*

Quòd si congungatur cum nomine Δία, *respuit prorsus.* Ut Demosth. ib. Οὐ μὰ Δία οὐχ' ὅτι τὸν Μιλύαν ὡμολόγησεν εἶναι ἐλεύθερον. *Non mehercle quod, &c.*

Regula prædicta convenit etiam particulæ νὴ· Idem pro Phormione; Κἂν ταῦτα ποιῆτε, οὗτοί, τε εὐορκήσετε, ϗ τοῦτον δικαίως σώσετε ἄξιον ὄντα νὴ τὸν Δία καὶ τοὺς Θεοὺς ἅπαντας. *Non tamen impedit, quin interdum nomen* Δία *articulo destituatur.* Ut Demosth. de Ordinand. Republ. Καὶ νὴ Δία, ὦ ἄνδρες, &c.

Nomina Appellativa seu Adjectiva virorum, qui in aliquâ arte seu scientiâ excelluerunt, Reg. xviii
necessariò articulo insigniri debent. Ut cùm vellem indicare Homerum, dico ὁ ποιητὴς, et Aristot. ὁ φιλόσοφος, quia sicut hic Philosophiâ, ita ille Poësi primas tenet.

Sæpe articulus destituitur Participio magnâ cum elegantiâ, idque cum variis præpositioni- Reg. xix
bus, vel adverbiis, quæ immediatè subsequi solent articulum. Ut οἱ ἐν πόλεσιν, hoc est, *Cives Oppidani:* Οἱ ἐν ἡλικίᾳ, *Adolescentes:* Οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, *Emeriti;* Οἱ ἐν ὅπλοις, *Milites.* In quibus omnibus subintelligitur Participium ὄντες vel γινόμενοι, vel quid simile. Demosthen. in Philip. Καὶ γάρ τοι διεστηκότων εἰς δύο μέρη ταῦτα τῶν ἐν πόλεσιν, hoc est, *cum Oppidani in duas partes, &c.* Idem de ordinand. Rep. Λαμβάνειν ὑμᾶς φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἕκαστον, τοὺς μὲν ἐν ἡλικίᾳ στρατιωτικὸν, τοὺς δ' ὑπὲρ τὸν κατάλογον ἐξεταστικόν.

Pari modo: Οἱ ἔπειτα, *posteri;* τὰ ἔπειτα, *posteritas;* οἱ πρόσθεν, *prisci;* οἱ πόῤῥω, *dissiti;* οἱ περὶ τὸν βασιλέα, *qui stant à parte Regis;* οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, *Sacerdotes, &c.*

Sæpissimè articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine su- Reg. xx.
mitur. Demosth. in Olynth. 3. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκούων σύνοιδα, τὰ πλεῖω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέναι, τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, οὐ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τῷ μὴ βούλεσθαι pro *neglectu,* et τῷ μὴ συνιέναι pro *inscitiâ* sumitur. Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν, *studium;* τὸ σωφρονεῖν, *temperantia;* τὸ φρονεῖν, *prudentia, &c.*

Nomina κλητικὰ *respuunt prorsus articulum:* ut Demosth. pro Coron. Πρῶτον μὲν, ὦ Reg. xxi.
Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c.

Articulus neutrius generis, vel uni tantùm dictioni, vel pluribus materialitèr, vel artificialitèr Reg. xxii.
positis, solet præponi. Aristot. de Interp. Οἷον ἐν τῷ ἐπακτροκέλης, τὸ κέλης οὐδὲν τὶ σημαίνει καθ' αὐτό. Idem paulò inferiùs, Τὸ δὲ οὐκ ἄνθρωπος. Ubi notandum est hujusce modi articulum vocari ἄρθρον ἔντεχνον, quoniam ex consulto præponitur illis dictionibus, quæ pro seipsis accipiuntur. Qui modus loquendi peculiaris tantùm est Græcis, quo explicant suas mentes ἐκφαντορικῶς καὶ διαῤῥήδην, h. e. *enucleatè et clarè,* ut Dem. in Orat. Olynth. 3. Ἐὰν γὰρ τοῦτο ὑπάρξῃ, τότε καὶ περὶ τοῦ τίνα τρόπον τιμωρήσεται, τίς ἐκεῖνον ἐξέσται σκοπεῖν, h. e. *Si enim certò hoc constiterit, tum quâ ratione quis illum ulciscatur, licebit dispicere.* Quo in loco articulus τοῦ complectitur hæc omnia τίνα τρόπον τιμωρήσεται τίς ἐκεῖνον ἐξέσται σκοπεῖν. Pro Coron. idem: μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι περὶ τοῦ πῶς ἀκούειν ὑμᾶς ἐμοῦ δεῖ. *Ne adversarium adhibeatis in concilium, de modo quo me audire vos oporteat.*

Observandum est Poëtas, et potissimùm Hom. raro uti articulis præpositivis, ut Ἰλ. ψ. ϑ'. ver. 532. Εἴσομαι, αἴκε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης.

Aristoph. tamen crebò iis utitur.

Ἢν γὰρ τὰ βέλτισθ' ὁ θεράπων λέξας τύχῃ,
Δόξῃ δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν ἀνάγκη τὸν θεράποντα τῶν κακῶν, &c.

Illud præterea non ignorandum est Poëtas sæpè usurpare articulos præpositivos loco pronominum, ut Hom. Ἰλ. ῥαψ. β΄. ver. 52. *Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα,* pro *οὗτοι* vel *ἐκεῖνοι.*

Interdum etiam Oratores usurpant hunc articulum pro *τὶς* vel *τὶ*, ut Dem. in Orat. Olynth. 3. *Ἀλλὰ θαυμάζω εἴ τῳ ποτὲ ἀνθρώπων, ἠγέγονε, ἢ γενήσεται,* &c. pro *εἴ τινι ποτὲ ἀνθρώπων.* Et Idem pro Coron. *Ἄλλως τε κἂν ὑπ' ἐχθρᾷ τῳ τοῦτο συμβαίνῃ·* pro *τινί.*

A. Pettrich Washington City
District of Columbia
1840